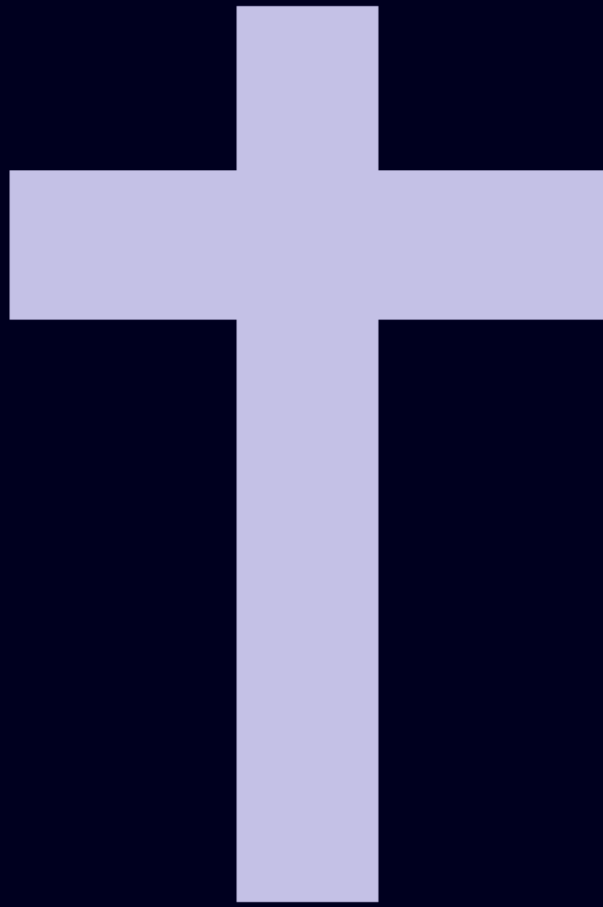

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Oriya language
of India (BCS 2017)

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Oriya language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ଓଡ଼ିଆ (Oriya)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 4 Mar 2019 from source files dated 20 Dec 2018

03d4a51c-3388-5c23-9a5d-5126c25fbce2

Contents

ଆଦି ପୁସ୍ତକ	1
ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ	63
ଲେବାୟ ପୁସ୍ତକ	116
ଗଣନା ପୁସ୍ତକ	155
ଦତ୍ତତାୟ ବିବରଣ	207
ଯିହୋଶୁୟ	255
ବିରକକର୍ତ୍ତ	286
ରୂତ	318
ପରଥମ ଶାମୁୟେଲ	323
ଦତ୍ତତାୟ ଶାମୁୟେଲ	365
ପରଥମ ରାଜାବଳୀ	399
ଦତ୍ତତାୟ ରାଜାବଳୀ	439
ପରଥମ ବଂଶାବଳୀ	479
ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ	514
ଏଜର	558
ନିହିମାୟା	572
ଏଷ୍ଟର	590
ଆୟୁବ	599
ଗୀତସଂହିତା	631
ହିତେପଦେଶ	770
ଉପଦେଶକ	795
ପରମ ଗୀତ	808
ଯିଶାଇୟ	814
ଯିରିମାୟ	879
ଯିରିମାୟଓକ ବିଳାପ	969
ଯିହିଜକଲ	976
ଦାନିୟେଲ	1042
ହୋଶେୟ	1062
ଯୋୟେଲ	1077
ଆମୋଷ	1084
ଓବଦୀୟ	1096
ୟୁନସ	1098
ମୀଶା	1101
ନାହୁମ	1107
ହବକ୍‌କୂକ	1110
ସିଫନାୟ	1113
ହାଗୟ	1117
ଯିଖରୀୟ	1120
ମଲଖି	1132
ମାଥୁର	1136
ମାକ	1184
ଲୁକ	1214
ଯୋହନ	1267
ପରେରିତ	1303
ରୋମାୟ	1348
କରିନ୍ଥୀୟ	1367

୨ କରିଥାୟ	1385
ଗାଳତୀୟ	1398
ଏଫିସୀୟ	1405
ଫିଲିପ୍ପୀୟ	1411
କଲସୀୟ	1416
୧ ଥେସଲନୀକୀୟ	1421
୨ ଥେସଲନୀକୀୟ	1426
୧ ଡାମଥ୍ସ	1429
୨ ଡାମଥ୍ସ	1434
ଡାତସ	1438
ଫିଲୀମୋନ	1441
ଏବରୀ	1443
ଯାକ୍ସୁବ	1457
୧ ପିତର	1462
୨ ପିତର	1467
୧ ଯୋହନ	1471
୨ ଯୋହନ	1477
୩ ଯୋହନ	1478
ଯିହୁଦା	1479
ପରକାଶିତ	1481

GENESIS

ଆଦି ପୁସ୍ତକ

ଅର୍ଥାତ୍

ମୋଶାହକ ଲିଖିତ ପରଥମ ପୁସ୍ତକ

ସୃଷ୍ଟିର ବିବରଣ

୧ ଆଦମ୍ଭରେ ପରମେଶ୍ଵର ସପ୍ତର୍ଷିମୂହ ଓ ପୃଥ୍ଵୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ୨ ପୃଥ୍ଵୀ ନିର୍ଜ୍ଜନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା, ଆଉ ଗଢ଼ାର ଜଳ ଉପରେ ଅନ୍ୟକାର ଥିଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଜଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଦୀପ୍ତି ହେଉ,” ତହିଁରେ ଦୀପ୍ତି ହେଲା । ୪ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଦୀପ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗହା ଉତ୍ତମ; ତହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅନ୍ୟକାରରୁ ଦୀପ୍ତିକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ । ୫ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ଦୀପ୍ତିର ନାମ ଦିବସ ଓ ଅନ୍ୟକାରର ନାମ ରାତ୍ରି ଦେଲେ । ତହିଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପରଥମ ଦିବସ ହେଲା । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟ ଜାତ ହୋଇ ଜଳକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ଭିନ୍ନ କରୁ ।” ୭ ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ଵର ଶୂନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଶୂନ୍ୟର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଵୟ ଜଳରୁ ଶୂନ୍ୟର ଅଧଃସ୍ଵୟ ଜଳକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହିରୂପ ହେଲା । ୮ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଶୂନ୍ୟର ନାମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଦେଲେ । ପୁଣି, ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିବସ ହେଲା । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଧଃସ୍ଵୟ ସମଗ୍ର ଜଳ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଉ ଓ ସ୍ଵୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ,” ତହିଁରେ ସେହିରୂପ ହେଲା । ୧୦ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵୟଲର ନାମ ପୃଥ୍ଵୀ ଓ ଜଳଗଣର ନାମ ସମୁଦ୍ର ଦେଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୧୧ ଏଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ପୃଥ୍ଵୀ ତୃଣ ଓ ସବାଜ ଶାକ ଓ ବାଜ ସମ୍ବଳିତ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟା ଫଳୋତ୍ପାଦକ ଫଳବୃକ୍ଷ ଭୂମି ଉପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା । ୧୨ ଅର୍ଥାତ୍, ପୃଥ୍ଵୀ ତୃଣ ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟାରେ ବାଜଉତ୍ପାଦକ ଶାକ ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟାରେ ସବାଜ ଫଳୋତ୍ପାଦକ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୧୩ ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦିବସ ହେଲା । ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ରାତ୍ରିରୁ ଦିବସକୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ; ପୁଣି, ସେ ସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ରତ୍ନ ଓ ଦିବସ ଆଉ ବର୍ଷର କାରଣ ହେଉନ୍ତୁ । ୧୫ ଆଉ ପୃଥ୍ଵୀରେ ଆକ୍ଠ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣ ଥାଉନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା । ୧୬ ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣକାରେ ପରମେଶ୍ଵର ଦିବସରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବାକୁ ଏକ ମହାଜ୍ୟୋତି ଓ ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବାକୁ ଗହାଠାରୁ ସାନ ଏକ ଜ୍ୟୋତି, ଏହି ଦୁଇ ମହାଜ୍ୟୋତି, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗହାଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୭ ତହିଁ ପୃଥ୍ଵୀରେ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଓ ଦିବା ଓ ରାତ୍ରି ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବା ପାଇଁ, ୧୮ ଆଉ ଦୀପ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟକାରରୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ଵର ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୧୯ ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ ହେଲା । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଜଳ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗରେ ପ୍ରାଣୀମୟ ହେଉ ଓ ପୃଥ୍ଵୀର ଉପରିସ୍ଵୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ।” ୨୧ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ବୃତ୍ତ ତିନିତ୍ଵିଳ ପ୍ରଭୃତି ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟାରେ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଳଜ ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟାରେ ପକ୍ଷୀଗଣର ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ପ୍ରାଣୀବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୋଇ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଆଉ ପୃଥ୍ଵୀରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୨୩ ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ ହେଲା । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ପୃଥ୍ଵୀରେ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟାରେ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ, (ଅର୍ଥାତ୍), ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟାରେ ପୃଥ୍ଵୀର ବନ୍ୟପଶୁଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା । ୨୫ ଏହି ରୂପେ ପରମେଶ୍ଵର ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟା ବନ୍ୟପଶୁଗଣ ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟା ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁଗଣ ଓ ସସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର ଜାତି ଅନ୍ତ୍ୟାୟା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର

ସେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ । ସେମାନେ ଜଳଚର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପଶୁଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶୀଳ ସବୁ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତୁ ।” ୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସେ ଗହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ୨୯ ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଅ, ପୁଣି, ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବଶୀଭୂତ କର, ଆଉ ଜଳଚର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂଚର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁଗଣ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କର ।” ୩୦ ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଭୂମିସ୍ୱୟ ସବୁ ସର୍ବାଜ ଶାକ ଓ ସବୁ ସର୍ବାଜ ଫଳଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ । ୩୧ ପୁଣି, ପୃଥିବୀସ୍ୱୟ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂଚର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ହରିତ ଶାକ ଦେଲୁ,” ତହିଁରେ ସେହିପରି ହେଲା । ୩୨ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସବୁ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ଅତୁଳ୍ୟତମ ହେଲା । ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ଦିବସ ହେଲା ।

୨

୧ ଏହିରୂପେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର, ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇସ୍ୱୟତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ ହେଲା । ୨ ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସେହି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ କଲେ । ୩ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପବିତ୍ର କଲେ । ଯେହେତୁ ସେହି ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିକରଣରୂପେ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ।

ଏଦନ ଉଦୟାନ

୪ ସୃଷ୍ଟିକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ବିବରଣ ଏହି । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ୫ ସେହି ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଚୂଣ ନ ଥିଲା ଓ ଭୂମିରେ କୌଣସି ଶାକ ନ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି କରାଇ ନ ଥିଲେ, ଆଉ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ନ ଥିଲା । ୬ ପୁଣି, ପୃଥିବୀରୁ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ଉଠି ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ଜଳ ସିଞ୍ଚିଲା । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳି ଉତ୍ତାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ଗହାର ନାସିକାରୂପରେ ଫୁଟକ ଦେଇ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପରବେଶ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲା । ୮ ଆଉ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ୱୟ ଏଦନ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଉଦୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଠାରେ ସ୍ୱପ୍ନନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖିଲେ । ୯ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଭୂମିରୁ ନାନାଜାତୀୟ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଓ ସୁଖାଦ୍ୟ ବୃକ୍ଷ, ପୁଣି, ସେହି ଉଦୟାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ଓ ସଦସତ୍ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ । ୧୦ ଉଦୟାନରେ ଜଳସେଚନାର୍ଥେ ଏଦନରୁ ଗୋଟିଏ ନଦୀ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୁରିଧାର ହେଲା । ୧୧ ପୁରଥମ ନଦୀର ନାମ ପିଶୋନ; ଗହା ସ୍ୱପ୍ନଶୋତପାଦକ ହବାଲା ଦେଶସମୂହକୁ ବେଷ୍ଟନ କରେ । ୧୨ ସେହି ଦେଶର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତମ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ମୁକ୍ତ ଓ ଗୋମେଦକ ମଣି ଜନ୍ମାଇ । ୧୩ ଦ୍ୱିତୀୟ ନଦୀର ନାମ ଗାହୋନ; ଏହା ସମସ୍ତ କୃଷ ଦେଶ ବେଷ୍ଟନ କରେ । ୧୪ ତୃତୀୟ ନଦୀର ନାମ ହିଉଦେକଳ, ଏହା ପୂର୍ବ ଅଶୁରୀୟ ଦେଶର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଗମନ କରେ । ଚତୁର୍ଥ ନଦୀର ନାମ ଫାରାତ୍ । ୧୫ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏଦନ ଉଦୟାନକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ ଓ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୧୬ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଦୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପରେ ଭୋଜନ କରି ପାର, ୧୭ ମାତ୍ର, ସଦସତ୍ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଦିନ ଗହା ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ନିଗନ୍ତ ମରିବ ।” ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ଥିବା ଭଲ ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ଅନ୍ତରୂପ ସହକାରିଣୀ ନିର୍ମାଣ କରିବା ।” ୧୯ ଆଉ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିରୁ ବିଲର ପଶୁଗଣ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣ ନିର୍ମାଣ କରି ଆଦମ ସେମାନଙ୍କୁ କି ନାମ ଦେବେ, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ତହିଁରେ ଆଦମ ସେହି ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ନାମ

ଦେଲେ, ଗହୀର ସେହି ନାମ ହେଲା । ୨୦ ଏହିରୂପେ ଆଦମ ପଶୁ, ଖେଚର ପକ୍ଷୀ ଓ ବିଲର ପୂର୍ବଦେଶକୁ ଜନତୁର ନାମ ଦେଲେ; ମାତର, ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗଞ୍ଜକର ଅନୁରୂପ ସହକାରିଣୀ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ୨୧ ଏଥିପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମକୁ ଘୋର ନିନ୍ଦାଗ୍ରସତ କରାଇ ସେହି ନିନ୍ଦା ସମୟରେ ଗଞ୍ଜକର ଖଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚଜରା ନେଇ ମାଂସ ଦସ୍ତାବ ସେହି ସ୍ୱାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୨୨ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମକୁ ଯେଉଁ ପଞ୍ଚଜରା ଖଣ୍ଡିକ ନେଲେ, ତଦ୍ୱୟାଦି ଏକ ସତ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କରି ଆଦମକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୨୩ ତହିଁ ଆଦମ କହିଲେ, “ଏଥର ହେଲ; ଏ ମୋହର ଅସ୍ତର ଅସ୍ତ ଓ ମାଂସର ମାଂସ; ଏହାର ନାମ ନାମ, ଯେହେତୁ ଏ ନରଠାରୁ ନୀତ ହୋଇଅଛି ।” ୨୪ ଏନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ, ଆଉ ସେମାନେ ଏକାତ୍ର ହେବେ । ୨୫ ଆଦମ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଦୁହେଁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାବୋଧ ନ ଥିଲା ।

୩

ମନୁଷ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ଲଂଘନ

୧ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଭୂତର ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ପ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଖଲ ଥିଲା । ସେ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆଗୋ, ଏ କି ସତ୍ୟ, ଉଦୟାନର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି ?” ୨ ନାରୀ ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଦୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇପାରୁ; ୩ କେବଳ ଉଦୟାନର ମଧୁସୂୟା ବୃକ୍ଷର ଫଳ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ ଖାଇବ ନାହିଁ ଓ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ, ଗହୀ କଲେ ମରିବ ।” ୪ ସର୍ପ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ; ୫ ବରଞ୍ଚ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଗହୀ ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ହେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ପାଇବ ।” ୬ ଏଥିରେ ନାରୀ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦୟର ଉତ୍ପାଦକ ଓ ନୟନର ଲୋଭନକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଦେଖି ତହିଁରୁ ଫଳ ଗେଳି ଖାଇଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ସଙ୍ଗସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ । ୭ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ନିଜ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନର ବୋଧ ପାଇ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ସିଞ୍ଚି ଘାଗରା ବନାଇଲେ । ୮ ତହିଁ ଦିନାବସାନ ସମୟରେ ଉଦୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନକାରୀ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରବ ଶୁଣି ଆଦମ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରୁ ଉଦୟାନସ୍ତ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ । ୯ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ ?” ୧୦ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଉଦୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସକାଶେ ଭୀତ ହୋଇ ଲୁଚିଲି ।” ୧୧ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଛ, ଏହା କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇଲା ? ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ, ଗହୀ କି ତୁମ୍ଭେ ଖାଇଅଛ ?” ୧୨ ଆଦମ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସତ୍ରୀଙ୍କୁ ମୋହର ସଙ୍ଗିଣୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛ, ସେ ମୋତେ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଖାଇଲି ।” ୧୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ କି କଲ ?” ନାରୀ କହିଲେ, “ସର୍ପ ମୋତେ ଭୁଲାଇଲା, ତହିଁରେ ମୁଁ ଖାଇଲି ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦଣ୍ଡତା

୧୪ ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟପଶୁଠାରୁ ଅଧିକ ଶାପଗ୍ରସତ ହେଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପେଟ ଦେଇ ଗମନ କରିବ ଓ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଧୂଳି ଖାଇବ । ୧୫ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଓ ନାରୀର ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ଓ ଗଞ୍ଜକ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଶତରୁଗ ଜନ୍ମାଇବା; ସେ ତୁମ୍ଭର ମସ୍ତକକୁ ଆଘାତ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀଙ୍କ ଗୋଇଠିକୁ ଆଘାତ କରିବ ।” ୧୬ ତହିଁ ସେ ନାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭବେଦନା ଅତିଶୟ ବଢ଼ାଇବା, ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ୟଥାରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବ; ପୁଣି, ସ୍ତ୍ରୀମାନ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ବାସନା ରହିବ, ସେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ ।” ୧୭ ଆଉ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଥିଲୁ, ଗହୀ ଖାଇବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା କଥା ଶୁଣି ଗହୀ ଖାଇଅଛ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ସକାଶୁ ଭୂମି ଶାପଗ୍ରସତ ହେଲା; ତୁମ୍ଭେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ କ୍ଳେଶରେ ତହିଁରୁ ଭକ୍ଷଣ ପାଇବ । ୧୮ ତହିଁରେ କର୍ମ ଓ ଗୋଖରା ଗଛ ଜାତ ହେବ,

ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରର ଶାକ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ଗୃହୀତ ହେଲ, ତହିଁରେ ନ ମିଶିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖର ଝାଳରେ ଆହାର କରିବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଧୂଳି ଓ ଧୂଳିରେ ପୁନର୍ବାର ମିଶିଯିବ ।” ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଆଦମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ନାମ ହବା* ଦେଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମାତା ହେଲେ । ୨୧ ଆଉ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଚର୍ଚ୍ଚାର ବସ୍ତ୍ରର ପରସ୍ତୁତ କରି ଆଦମ ଓ ଗର୍ଜ୍ଜର ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ ।

ଆଦମ ଓ ହବା ଉଦ୍ୟାନରୁ ବିଗଡ଼ିତ

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି,” ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଗେଳି ଖାଇ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ନ ହୁଅଇ, ୨୩ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ଗର୍ଜ୍ଜର ବାହାର କରି ଦେଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ତହିଁରେ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ ଗର୍ଜ୍ଜର ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୨୪ ଏହିରୂପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବଦିଗରେ କିରୁବଗଣ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖତ୍ତର ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୪

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଆଦମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ହବାଙ୍କର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ କନ୍ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଭ) ନାମକ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରର ପ୍ରସବ କରି କହିଲେ, “ସଦାପୁରକୁତ୍ସକ ସାହାୟ୍ୟରେ ମୋହର ଏକ ନର ଲାଭ ହୋଇଅଛି ।” ୨ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ହେବଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ୱାୟା) ନାମକ ଗହାର ସହୋଦରକୁ ପ୍ରସବ କଲେ । ଏଥର ହେବଲ ମେଷପାଳକ ଓ କନ୍ଦିନ କୃଷକ ହେଲେ । ୩ ସମୟାନୁକ୍ରମେ କନ୍ଦିନ ସଦାପୁରକୁତ୍ସକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ଆଣି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୪ ଆଉ ହେବଲ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପଲର ପ୍ରଥମଜାତ କେତେକ ପଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମେଘ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ସଦାପୁରକୁ ହେବଲଙ୍କୁ ଓ ଗର୍ଜ୍ଜର ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ୫ ମାତ୍ର କନ୍ଦିନଙ୍କୁ ଓ ଗର୍ଜ୍ଜର ନୈବେଦ୍ୟକୁ ସେ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହେତୁ କନ୍ଦିନ ଅତି କ୍ରୋଧ କରି ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ୬ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ କନ୍ଦିନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କ୍ରୋଧ କରୁଅଛ ? ଆଉ କାହିଁକି ଦୁଃଖିତ ହେଉଅଛ ? ୭ ସତ୍‌କର୍ମ କଲେ, କି ତୁମ୍ଭେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ ହେବ ନାହିଁ ? ସତ୍‌କର୍ମ ନ କଲେ, ପାପ ଦ୍ୱାରରେ ଛକିଥାଏ; ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଗହାର ବାସନା ରହିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବା ଉଚିତ ।” ୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ କନ୍ଦିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ କ୍ଷେତରେ ଥିବା ବେଳେ କନ୍ଦିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଲଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବଧ କଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ କନ୍ଦିନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ହେବଲ କେଉଁଠାରେ ?” ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୁଁ କ’ଣ ମୋ’ ଭାଇର ରକ୍ଷକ ?” ୧୦ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଥା କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ରକ୍ତ ଭୂମିରୁ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ତାକ ପକାଉଅଛି । ୧୧ ଏଥିନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଭୂମି ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ରକ୍ତ ଗ୍ରହଣାର୍ଥେ ଆପଣା ମୁଖ ମୁକ୍ତ କରିଅଛି, ସେହି ଭୂମିରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ; ୧୨ ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କଲେ ହେଁ ଗହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ପଳାତକ ଓ ଭରମଣକାରୀ ହେବ ।” ୧୩ କନ୍ଦିନ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଦଣ୍ଡ ଅସହ୍ୟ । ୧୪ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ମୋତେ ଏ ସ୍ଥାନରୁ ତଡ଼ି ଦେଲ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ହେବି; ଏହିରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ପଳାତକ ଓ ଭରମଣକାରୀ ହେଲେ ଏପରି ହେବ ଯେ, କୌଣସି ଲୋକ ମୋତେ ପାଇଲେ ବଧ କରିବ ।” ୧୫ ଆଉ ସଦାପୁରକୁ ଗର୍ଜ୍ଜର କହିଲେ, “ଏହେତୁ କେହି କନ୍ଦିନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଗହାର ସାତଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ହେବ ।” ପୁଣି, କେହି ଗର୍ଜ୍ଜର ଦେଖି ଯେପରି ବଧ ନ କରଇ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ କନ୍ଦିନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଚିହ୍ନ ନିରୂପଣ କଲେ । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ କନ୍ଦିନ ସଦାପୁରକୁତ୍ସକ ସମ୍ମୁଖରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଏଦନର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ନୋଦ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ ।

କନ୍ଦିନଙ୍କର ବଂଶଧର

୧୭ ଆଉ କନ୍ଦିନ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ହନୋକକୁ ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମାନୁସାରେ ତହିଁର ନାମ ହନୋକ ଦେଲେ । ୧୮ ସେହି ହନୋକର ପୁତ୍ର ଈରଦ ଓ ଈରଦର ପୁତ୍ର ମହୁୟାୟେଲ ଓ ମହୁୟାୟେଲର

* ୩:୨୦ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ

ପୁତ୍ର ମଥୁଶାୟେଲ ଓ ମଥୁଶାୟେଲର ପୁତ୍ର ଲେମକ । ୧୯ ଏହି ଲେମକ ଦୁଇଟି ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ, ଏକର ନାମ ଆଦା ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ସିଲ୍ଲ ଥିଲା । ୨୦ ଆଦାର ଗର୍ଭରେ ଜାବଳ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ତମରୁନିବାସୀ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା । ୨୧ ଗହାର ଭାଇର ନାମ ଯୁବଳ, ସେ ବୀଣା ଓ ବଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା । ୨୨ ସିଲ୍ଲାର ଗର୍ଭରେ ତୁବଲ୍-କୟିନ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ପିତୃତଳ ଓ ଲୌହର ନାନା ପରକାର ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲା; ତୁବଲ୍-କୟିନର ନୟମା ନାମ୍ନା ଏକ ଭଗ୍ନୀ ଥିଲା । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲେମକ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଗୋ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ଆଗୋ ଲେମକର ଭାର୍ଯ୍ୟଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ବାକ୍ସରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର; ମୁଁ ଆଦାତର ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ଡକୁ ଓ ପରହାରର ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ଯୁବାକୁ ବଧ କରିଅଛି; ୨୪ ଯଦି କୟିନର ବଧର ପରତିଫଳ ସାତଗୁଣ ହୁଏ, ତେବେ ଲେମକର ପରତିଫଳ ସତସତରି ଗୁଣ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ।”

ଶେଥ ଓ ଛନୋଶ

୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆଦମ ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରି ଗହାର ନାମ ଶେଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରତିନିଧି) ଦେଲେ; ଯେହେତୁ ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ହେବଲର ପରତିନିଧି ରୂପେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ କୟିନ ତାକୁ ବଧ କରିଥିଲା ।” ୨୬ ତହିଁ ଶେଥର ମଧ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲା; ଆଉ ସେ ଗହାର ନାମ ଛନୋଶ ଦେଲା । ଏହି ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ଡମାନେ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୫

ଆଦମଙ୍କର ବଂଶଧର

୧ ଆଦମଙ୍କର ବଂଶାବଳୀର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି । ଯେଉଁ ଦିନ ପରମେଶ୍ଵର ମନ୍ତ୍ରଣ୍ଡକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେହି ଦିନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ୨ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟ ହେବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଆଦମ (ମନ୍ତ୍ରଣ୍ଡ) ନାମ ଦେଲେ । ୩ ଆଦମ ଶହେ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟ ଓ ପରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଜାତ କରି ଗହାର ନାମ ଶେଥ ଦେଲେ । ୪ ଶେଥର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ଆଦମ ଆଠଶହ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲେ । ୫ ଆଦମଙ୍କର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୬ ଶେଥ ଶହେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଛନୋଶକୁ ଜାତ କଲା; ୭ ଛନୋଶର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ଶେଥ ଆଠଶହ ସାତ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା । ୮ ଶେଥର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ବାର ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୯ ଛନୋଶ ନବେ ବର୍ଷ ବୟସରେ କୟିନକୁ ଜାତ କଲା; ୧୦ ପୁଣି, କୟିନର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ସେ ଆଠଶହ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୧୧ ଛନୋଶର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୧୨ କୟିନ ସତୁରି ବର୍ଷ ବୟସରେ ମହଲଲେଲକୁ ଜାତ କଲା; ୧୩ ମହଲଲେଲ ଜନ୍ମିଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ଆଠଶହ ଚାରିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଉ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୧୪ ଆଉ କୟିନର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୧୫ ମହଲଲେଲ ପଞ୍ଚତ୍ରୀତିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯେରଦକୁ ଜାତ କଲା; ୧୬ ଯେରଦ ଜନ୍ମିଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ଆଠଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୧୭ ମହଲଲେଲର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଆଠଶହ ପଞ୍ଚତ୍ରୀତିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୧୮ ଯେରଦ ଶହେ ବାଷ୍ଠି ବର୍ଷ ବୟସରେ ହନୋକଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୧୯ ହନୋକଙ୍କର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ସେ ଆଠଶହ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୨୦ ଯେରଦର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ବାଷ୍ଠି ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୨୧ ହନୋକ ପଞ୍ଚତ୍ରୀତିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମଥୁଶେଲକୁ ଜାତ କଲେ; ୨୨ ମଥୁଶେଲହର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ହନୋକ ତିନିଶହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କଲେ, ପୁଣି, ସେ ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲେ; ୨୩ ହନୋକଙ୍କର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ତିନିଶହ ପଞ୍ଚତ୍ରୀତିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ୨୪ ହନୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କଲେ; ଆଉ ସେ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହେଲେ; ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁ କଲେ । ୨୫ ମଥୁଶେଲହ ଶହେ ଶତାଧିକ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଲେମକକୁ ଜାତ କଲା; ୨୬ ଲେମକର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ମଥୁଶେଲହ ସାତଶହ ବୟାଧିକ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୨୭ ମଥୁଶେଲହର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ଭଣ୍ଡାସତରି ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲା । ୨୮ ଲେମକ ଶହେ ବୟାଧିକ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଜାତ କରି ଗହାର ନାମ ନୋହ (ସାନ୍ତପ୍ରିୟ) ଦେଲେ, ୨୯ ଯେହେତୁ ସେ କହିଲେ,

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଶପ୍ତ ଭୂମିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରମ ଓ ହସ୍ତର କ୍ଲେଶ ବିଷୟରେ ଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତ୍ୱନା ଜନ୍ମାଇବ । ୩୦ ନୋହଙ୍କର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରରେ ଲେମକ ପାଞ୍ଚଶହ ପଞ୍ଚାଶଦିନ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲେ; ୩୧ ଗର୍ଭର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ସାତଶହ ସତସ୍ତରି ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲେ । ୩୨ ଆଉ ନୋହଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଶହ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲା; ଆଉ ନୋହ, ଶେମ ଓ ହାମ ଓ ଯେଫତଙ୍କୁ ଜାତ କଲେ ।

୭

ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା

୧ ଏହିରୂପେ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ କନ୍ୟା ଜାତ ହେଲେ; ୨ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ* ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣକୁ ରୂପବତୀ ଦେଖି, ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ସର୍ବଦା ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିପଥ ଗମନରେ ସେମାନେ ମାଂସ ମାତର; ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସମୟ ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ହେବ ।” ୪ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ମହା ବୀରଗଣ ଥିଲେ; ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ତାନଗଣ ଜାତ ହେଲେ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବକାଳର ପରସିଦଧ୍ୟ ବୀର ଥିଲେ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ଅତି ବଡ଼, ଆଉ ଗହୀର ଅନ୍ତଃକରଣର ଭାବନାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲ୍ପନା ଅବିରତ ମନ୍ଦ ମାତର । ୬ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷ ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ସକାଶୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମନରେ ଶୋକ କଲେ । ୭ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଭୂମଣ୍ଡଳରୁ ଆପଣାର ସୃଷ୍ଟି ମନୁଷ୍ୟକୁ, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ପଶୁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଲୁପ୍ତ କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉଅଛି ।” ୮ ମାତର, ନୋହ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ନୋହ ଓ ଜଳପ୍ଲବନ

୯ ନୋହଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି । ନୋହ ଆପଣା ସେହି ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଧୁ ଲୋକ ଥିଲେ; ନୋହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କଲେ । ୧୦ ନୋହ, ଶେମ ଓ ହାମ ଓ ଯେଫତ, ଏହି ତିନି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜାତ କଲେ । ୧୧ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭରଷ୍ଟ ଥିଲା ଓ ପୃଥିବୀ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ, ଗହୀ ଭରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି; ଯେହେତୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଭରଷ୍ଟାଗ୍ରଣୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୩ ତହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ଗୋଚରରେ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଣୀର ଅନ୍ତିମକାଳ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ପୁଣି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଦେବଦାରୁ ଜାତୀୟ ବୃକ୍ଷର କାଷ୍ଠରେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କର; ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନାନା କୋଠରି ବନାଇ ତହିଁର ଭିତର ଓ ବାହାର ଛୁଣା ଦ୍ୱାରା ଲେପନ କର । ୧୫ ଗହୀ ଏହି ପ୍ରକାରେ ନିର୍ମାଣ କରିବ; ଦୀର୍ଘରେ ତିନିଶହ ହାତ, ପରସ୍ପରେ ପଚାଶ ହାତ, ଉତ୍ତରରେ ତିନିଶହ ହାତ ହେବ । ୧୬ ଉପରରୁ ଏକ ହାତ ଛାଡ଼ି ଝରକା କରିବ, ଆଉ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦ୍ୱାର ରଖିବ; ଆଉ ତହିଁର ପରାଧମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ତଳ ବନାଇବ । ୧୭ ପୁଣି, ଆକାଶ ତଳେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଯେତେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଆମ୍ଭେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳପ୍ଲବନ କରିବା, ତହିଁରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରାଣାତ୍ୟାଗ କରିବେ । ୧୮ ମାତର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ଭାୟିୟା ଓ ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚରେ ଘେନି ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କରିବ । ୧୯ ପୁଣି, ପ୍ରାଣୀଗଣଙ୍କୁ ସର୍ବପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁର ଏକ ଏକ ଦମ୍ପତି ଆପଣା ସଞ୍ଚରେ ଘେନି ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କରିବ । ୨୦ ସର୍ବପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ପଶୁ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଅନୁସାରେ ଏକ ଏକ ଦମ୍ପତି ଜୀବନରକ୍ଷାଧର୍ମେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ୨୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର

* ୬:୨ ଏମାନେ ସର୍ବଗାୟ ଲୋକମାନେ

ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆହାର ନିମନ୍ତେ ସର୍ବପରକାର ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଆଣି ଆପଣା ନିକଟରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବ ।” ୨୨ ତହିଁରେ ନୋହ ସେଇପରି କଲେ; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ ।

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପରଭୁ ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସପରିବାରରେ ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କର; କାରଣ ଏହି କାଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାର୍ମିକ ଦେଖିଥାନ୍ତୁ । ୨ ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପରତେୟକ ଶୁଚି ପଶୁଜାତିର ସାତ ସାତ ଦମ୍ପତି ଓ ପରତେୟକ ଅଶୁଚି ପଶୁଜାତିର ଏକ ଏକ ଦମ୍ପତି; ୩ ପରତେୟକ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଜାତିର ସାତ ସାତ ଦମ୍ପତି ଆପଣା ସତ୍ତରରେ ନିଅ । ୪ ଯେହେତୁ ସାତ ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ଚାଲି ଯିବାପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି କରାଇ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଆମ୍ଭର ନିର୍ମିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀକୁ ଲୁପ୍ତ କରିବା ।” ୫ ନୋହ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସବୁ କର୍ମ କଲେ । ୬ ନୋହଙ୍କର ଛଅଶହ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳପ୍ରଳାବନ ହେଲା । ୭ ତହିଁ ଜଳପ୍ରଳାବନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ନୋହ ଓ ତାଙ୍କର ଭାୟିକା ଆଉ ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ପୁତ୍ରବଧୂଗଣ ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କଲେ । ୮ ପୁଣି, ନୋହଙ୍କ ପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ପଶୁପକ୍ଷୀବର୍ଗ ଓ ଭୂଚର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁବର୍ଗ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା ହୋଇ ୯ ନୋହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କଲେ । ୧୦ ଆଉ ସେହି ସାତ ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ପୃଥିବୀରେ ଜଳପ୍ରଳାବନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ୧୧ ନୋହଙ୍କର ବୟସର ଛଅଶହ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଘଟାୟ ମାସର ସପ୍ତଦଶ ଦିନରେ ମହା ସମୁଦ୍ରର ସମସ୍ତ ଜଳକର ଭାଙ୍ଗିଗଲା, ପୁଣି, ଆକାଶସ୍ଥ ଦ୍ଵାର ସବୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା । ୧୨ ତହିଁରେ ଚାଲି ଯିବାପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା । ୧୩ ସେହି ଦିନରେ ନୋହ, ପୁଣି, ଶେମ ଓ ହାମ ଓ ଯେହ୍ଵାତ୍ ନାମକ ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନୋହଙ୍କର ଭାୟିକା ଓ ତିନି ପୁତ୍ରବଧୂ ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସବୁ ଜାତୀୟ ଗରାମୟ ଓ ବନ୍ୟପଶୁ ଓ ସବୁ ଜାତୀୟ ଉରୋଗାମୀ ଓ ସବୁ ଜାତୀୟ ଭୂଚର ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀ; ୧୫ ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ସର୍ବପରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା ହୋଇ ନୋହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କଲେ । ୧୬ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସର୍ବପରକାର ପ୍ରାଣୀ ଦମ୍ପତିକ୍ରମେ ପରବେଶ କଲେ; ତହିଁ ସଦାପରଭୁ ଜହାର ପାର୍ଶ୍ଵଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କଲେ । ୧୭ ଏଥୁପରେ ଚାଲି ଯିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଜଳପ୍ରଳାବନ ହେଲା; ପୁଣି, ଜଳ ବହୁ ବହୁ ଜାହାଜ ଭୁମିକୁ ଛାଡ଼ି ଭାସି ଉଠିଲା । ୧୮ ଆଉ ପୃଥିବୀରେ କରମଣ୍ଡଳ ଜଳ ପରବଳ ହୋଇ ଅତିଶୟ ବହୁ ବହୁ ଜାହାଜ ଜଳ ଉପରେ ଭାସିଲା । ୧୯ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜଳ ଅତିଶୟ ବଡ଼ି ଆକାଶ ତଳସ୍ଥ ସବୁ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ମଗ୍ନ କଲା । ୨୦ ତହିଁ ଉପରେ ପର୍ବତର କିରୀଟ* ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ଉଠିଲା; ତହିଁ ପର୍ବତମାନ ମଗ୍ନ ହେଲେ । ୨୧ ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଭୂଚର ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରାଣୀତ୍ୟାଗ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପକ୍ଷୀ, ଗରାମୟ ଓ ବନ୍ୟପଶୁ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଗମନଶୀଳ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟ, ୨୨ ଆଉ ଶୁଷ୍କଭୂମିସ୍ଥ ଯେତେ ପ୍ରାଣୀର ନାସିକାରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଥିଲା, ସମସ୍ତେ ମଲେ । ୨୩ ଏହିପରି ପୃଥିବୀର ଉପରିସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଣୀ ଲୁପ୍ତ ହେଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ, ଖେଚର ପକ୍ଷୀ, ସମସ୍ତେ ପୃଥିବୀରୁ ଲୁପ୍ତ ହେଲେ; କେବଳ ନୋହ ଓ ଜାହାଜସ୍ଥ ତାଙ୍କର ସତ୍ତରୀ ସମସ୍ତେ ବଞ୍ଚିଲେ । ୨୪ ଏହିପରି ପୃଥିବୀ ଏକଶହ ପରଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ରହିଲା ।

୮

ଜଳପ୍ରଳାବନର ଅବସାନ

୧ ଏଥୁପରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜାହାଜସ୍ଥ ପଶୁପ୍ରାଣୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସମରଣ କରି ପୃଥିବୀରେ ବାୟୁ ବୁଝାଇଲେ, ତହିଁ ଜଳ ଥିଲା; ୨ ମହାସମୁଦ୍ରର ଜଳକାର ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ଦ୍ଵାର ସକଳ ରୁଦ୍ଧ ହେଲା, ପୁଣି, ଆକାଶରୁ ବୃଷ୍ଟି ନିରୂତ ହେଲା । ୩ ତହିଁରେ ପୃଥିବୀରୁ ଜଳ ବହିଯାଇ ଏକଶହ ପରଶ ଦିନ ଶେଷରେ ହ୍ରାସ ହେଲା । ୪ ଏଥୁପରେ ସପ୍ତମ ମାସର ସପ୍ତଦଶ ଦିନରେ ଆଗାଗର୍ ପର୍ବତ ଉପରେ ଜାହାଜ ଲାଗି ରହିଲା । ୫ ଏହିପରି ଦଶମ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ କରମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା; ସେହି ଦଶମ ମାସର ପରଥମ ଦିନରେ ପର୍ବତଗଣର ଶୃଙ୍ଗ ଦେଖାଗଲା । ୬ ଏଥୁପରେ ଆଉ ଚାଲି ଯିବା ଉତ୍ତରରେ ନୋହ ସ୍ଵପ୍ନନିର୍ମିତ ଜାହାଜର ଝରକା ଫିଟାଇ ଗୋଟାଏ ତାମରା କାଉକୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ; ୭ ତହିଁରେ ପୃଥିବୀର ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏଣେତେଣେ ଗଭୟାତ କଲା ।

* ୭:୨୦ ପ୍ରାଣୀ ସାତ ମିଟର

୮ ପୁନଶ୍ଚ, ନୋହ ଭୂମିରେ ଜଳର ହ୍ରାସ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାପ୍ତ ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ; ୯ ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଜଳଚ୍ଛାଦିତ ଥିବାରୁ କାପ୍ତ ଆପଣା ପାଦ ରଖିବାର ସ୍ଥାନ ନ ପାଇ ଜାହାଜରେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ନେଉଟି ଆସିଲା; ତହିଁ ସେ ହାତ ବଢ଼ାଇ ତାକୁ ଧରି ଜାହାଜ ଭିତରେ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୧୦ ଆଉ ସାତ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି କାପ୍ତକୁ ପୁନର୍ବାର ଜାହାଜରୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ; ୧୧ ତହିଁରେ କାପ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲା; ଆଉ ଦେଖ, ଗହୀର ଚଞ୍ଚୁରେ ଜାତ ବୃକ୍ଷର ନଗୀନ ପଲ୍ଲବ ଥିଲା; ଏଣୁ ପୃଥିବୀର ଜଳ ହ୍ରାସ ହୋଇଅଛି, ଏହା ନୋହ ଜାଣିଲେ । ୧୨ ଆଉ ସାତ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କରି ସେ ସେହି କାପ୍ତକୁ ପୁନର୍ବାର ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଆଉ ଥରେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ନେଉଟି ଆସିଲା ନାହିଁ । ୧୩ (ନୋହଞ୍ଜ ବନ୍ୟର) ଛଅଶହ ଏକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମାସର ପୂର୍ବରୁ ଦିନରେ ପୃଥିବୀ ଉପରୁ ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହେଲା; ସେତେବେଳେ ନୋହ ଜାହାଜର ଛାତ ଉଠାଇ ଅନାନ୍ତେ, ଭୂମିକୁ ଶୁଷ୍କ ଦେଖିଲେ । ୧୪ ଏହିରୂପେ ଉଦ୍ରିତାୟ ମାସର ସତାଇଶ ଦିନରେ ପୃଥିବୀ ଶୁଷ୍କ ହେଲା । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୧୬ “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ପୁତ୍ରବଧୂନୀଗଞ୍ଜକୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଘେନି ଜାହାଜରୁ ବାହାର ହୋଇ ଯାଅ । ୧୭ ପୁଣି, ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିବା ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂଚର, ଉରୋଗାମୀ ଆଦି ସବୁ ଜୀବଜନ୍ତୁ ବାହାରକୁ ଘେନି ଯାଅ; ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ, ପୁଣି, ପୃଥିବୀରେ ପରଜୀବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୧୮ ତହିଁ ନୋହ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ, ପୁତ୍ର ଓ ପୁତ୍ରବଧୂନୀଗଞ୍ଜକୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଘେନି ବାହାରକୁ ଆସିଲେ; ୧୯ ପୁଣି, ସପ୍ତ ସପ୍ତ ଜାତି ଅନୁସାରେ ପରତ୍ଵେୟକ ପଶୁ, ପରତ୍ଵେୟକ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ପରତ୍ଵେୟକ ପକ୍ଷୀ ପରଭୂତି ସମସ୍ତ ଭୂଚର ପ୍ରାଣୀ ଜାହାଜରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ।

ନୋହଞ୍ଜ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନୋହ ସଦାପରଭୂଞ୍ଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ସର୍ବପରକାର ଶୁଚି ପଶୁ ଓ ଶୁଚି ପକ୍ଷୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୂ ତହିଁର ସୁଗନ୍ଧ ଆୟତ୍ତାଣ କରି ମନେ ମନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ସକାଶୁ ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ନାହିଁ; ଯଦ୍ୟପି ବାଲ୍ୟକାଳଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ମନର କଳ୍ପନା ମନ୍ଦ, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଯେପରି କରିଥାଛୁ, ସେହିପରି ଆଉ ଥରେ କେବେ ହେଁ ସବୁ ପ୍ରାଣୀଗଞ୍ଜକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ ।” ୨୨ ପୁଣି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀ ଥିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣାକଟାର ସମୟ, ଶୀତ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ପୁଣି, ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଓ ଶୀତ କାଳ, ଆଉ ଦିବସ ଓ ରାତ୍ରି, ଏହିସବୁର ନିବୃତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।”

୯

ନୋହଞ୍ଜ ସହିତ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ବ୍ରହ୍ମତ୍ଵ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହ ଓ ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ରମାନଞ୍ଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଜୀବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ୨ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂଚର ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ସମୁଦ୍ରର ମତ୍ସ୍ୟ, ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଠାରୁ ଭୀତ ଓ ଶତକାୟୁକ୍ତ ହେବେ; ସେହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ଅଟନ୍ତି । ୩ ପରତ୍ଵେୟକ ଗମନଶୀଳ ପ୍ରାଣୀ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜର ଖାଦ୍ୟ ହେବ, ଆମ୍ଭେ ହରିତ୍ ଶାକ ପରି ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଦେଲୁ । ୪ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ରାଣ (ଅର୍ଥାତ୍) ସରକ୍ତ ମାଂସ ଖାଇବ ନାହିଁ । ୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ଜୀବନରୂପ ରକ୍ତପାତର ପରିଶୋଧ ନିତ୍ୟ ନେବା; ପରତ୍ଵେୟକ ପଶୁଠାରୁ ହେଉ କି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ହେଉ, ଗହାରି ପରିଶୋଧ ନେବା; ଆମ୍ଭେ ପରତ୍ଵେୟକ ମନୁଷ୍ୟର ଭ୍ରାତାଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣର ପରିଶୋଧ ନେବା । ୬ ଯେକେହି ମନୁଷ୍ୟର ରକ୍ତପାତ କରିବ, ମନୁଷ୍ୟ ଉପ୍ରାଣ ଗହୀର ରକ୍ତପାତ କରାଯିବ; ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଜୀବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଅ, ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହୁଅ ।” ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଞ୍ଜ ଓ ଗଞ୍ଜର ସତ୍ତ୍ଵା ପୁତ୍ରମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୯ “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ଵା ସମସ୍ତ ଜୀବଜନ୍ତୁ ସହିତ, ୧୦ ଅର୍ଥାତ୍, ଜାହାଜରୁ ବହିର୍ଗତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ପରଭୂତି ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥିର କରୁଥାଛୁ । ୧୧ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସହିତ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବୁ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଳପ୍ଲାବନ ଉପ୍ରାଣ ଆଉ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଜଳପ୍ଲାବନ ହେବ

ନାହିଁ।” ୧୨ ପୁନଶ୍ଚ, ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ ସହିତ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କଲୁ, ତହିଁର ଚିହ୍ନ ଏହି; ୧୩ ଆମ୍ଭେ ମେଘରେ ଆପଣା ଧନୁ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲୁ, ଗହା ପୃଥିବୀ ସହିତ ଆମ୍ଭ ନିୟମର ଚିହ୍ନ ହେବ। ୧୪ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ମେଘ ସଞ୍ଚନ କରିବା, ସେତେବେଳେ ସେହି ଧନୁ ମେଘରେ ଦେଖାଯିବ; ୧୫ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ମାଂସବିଶିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ନିୟମ ଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭର ସମରଣ ହେବ, ତହିଁରେ ସବୁ ପ୍ରାଣୀର ବିନାଶାର୍ଥେ ଜଳପ୍ଲବନ ଆଉ ହେବ ନାହିଁ। ୧୬ ପୁଣି, ମେଘଧନୁ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା, ତହିଁରେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମାଂସବିଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ନିୟମ ଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭେ ସମରଣ କରିବା।” ୧୭ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମାଂସବିଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ, ତହିଁର ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ।”

ନୋହ ଓ ଗର୍ଭ ପୁତ୍ରମାନେ

୧୮ ନୋହଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ରମାନେ ଗହାଜରୁ ବହିର୍ଗତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଶେମ ଓ ହାମ ଓ ଯେଫତ; ହାମ କିଶାନର ପିତା। ୧୯ ଏହି ତିନିଜଣ ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ର; ଏମାନଙ୍କ ବଂଶସବୁ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା। ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନୋହ କୃଷି କର୍ମରେ ପରବ୍ରତ ହୋଇ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କଲେ। ୨୧ ତହିଁରେ ସେ ଦରାକ୍ଷାର ସ ପାନ କରି ମତ୍ତ ହୋଇ ତମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟରେ ବିବସ୍ତର ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ୨୨ ଏପରି ସମୟରେ କିଶାନର ପିତା ହାମ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖି ବାହାରେ ଆପଣା ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ସମାନ୍ତର ଦେଲା। ୨୩ ସେତେବେଳେ ଶେମ ଓ ଯେଫତ୍ ସକନ୍ଧରେ ବସ୍ତ୍ର ଘେନି ପଶୁପତ୍ରି କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ; ସେମାନେ ପଛଆଡ଼କୁ ମୁଖ ରଖି ଯିବାରୁ ପିତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ୨୪ ଏଉତ୍ତରୁ ନୋହ ଦରାକ୍ଷାର ସର ନିଦରୁ ଜାଗରତ ହୋଇ ଆପଣା ପୂର୍ତ୍ତି କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ଆଚରଣ ଜ୍ଞାତ ହେଲେ। ୨୫ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “କିଶାନ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ; ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣର ଦାସାନୁଦାସ ହେବ।” ୨୬ ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ଶେମର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପରଭୁ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ; କିଶାନ ଶେମର ଦାସ ହେଉ। ୨୭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଫତ୍‌କୁ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି, ସେ ଶେମର ତମ୍ଭୁରେ ବାସ କରୁ; ଆଉ କିଶାନ ଗହାର ଦାସ ହେଉ।” ୨୮ ଜଳପ୍ଲବନ ଉତ୍ତରେ ନୋହ ଆଉ ତିନିଶହ ପରାଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ୨୯ ପୁଣି, ନୋହଙ୍କର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶହ ପରାଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ମଲେ।

ନୋହଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

୧ ଶେମ, ହାମ, ଯେଫତ୍ ନାମକ ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଏହି। ଜଳପ୍ଲବନ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିଥିଲେ। ୨ ଗୋମର, ମାଗୋଗ, ମାଦୟ, ଯବନ, ତୁବଲ୍, ମେଶକ୍ ଓ ତାରସ୍, ଏମାନେ ଯେଫତ୍‌ର ସନ୍ତାନ। ୩ ଅସ୍କିନସ୍ ଓ ରାଫତ୍ ଓ ଗୋଗର୍ମା, ଏମାନେ ଗୋମରର ସନ୍ତାନ। ୪ ପୁଣି, ଇଲାଶା ଓ ତର୍ଶାଶ ଓ କିତ୍ତାମ ଓ ଦୋଦାନାମ, ଏମାନେ ଯବନର ସନ୍ତାନ। ୫ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାପ୍ରାପନିବାସୀଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶବିଦେଶରେ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ଭାଷାନୁସାରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ। ୬ କୁଶ, ମିସର, ପୁର୍ ଓ କିଶାନ, ଏମାନେ ହାମର ସନ୍ତାନ। ୭ ସବା, ହବାଲା, ସପ୍ତା, ରୟମା ଓ ସପ୍ତକା, ଏମାନେ କୁଶର ସନ୍ତାନ। ଶିବା ଓ ଦଦାନ, ଏମାନେ ରୟମାର ସନ୍ତାନ। ୮ ନିମ୍ରେଦ୍ କୁଶର ପୁତ୍ର; ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ପରାକ୍ରମୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ୯ ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରାକ୍ରମନ୍ତ ବ୍ୟାଧି ହେଲା; ଏଣୁ ଲୋକମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହନ୍ତି, “ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରାକ୍ରମନ୍ତ ବ୍ୟାଧି ନିମ୍ରେଦ୍ ତୁଲ୍ୟ।” ୧୦ ପୁଣି, ଶିନାୟର ଦେଶରେ ବାବିଲ ଓ ଏରକ ଓ ଅକ୍କଦ୍ ଓ କଲନେ, ଏହିସବୁ ନଗର ଗହାର ପରାଧମ ରାଜ୍ୟ ହେଲା। ୧୧ ସେହି ଦେଶରୁ ଅଶୂର ନିର୍ଗତ ହୋଇ ନାନିବା ଓ ରହୋବୋତ୍ ପୁରୀ ଓ କେଲହ, ୧୨ ପୁଣି, ନାନିବା ଓ କେଲହର ମଧ୍ୟସ୍ଥାତ ରେଷ୍ଟ୍ ନଗର ସ୍ଥାପନ କଲା; ଏହି ରେଷ୍ଟ୍‌ମହାନଗର। ୧୩ ପୁଣି, କୁଦାୟ ଓ ଅନାମାୟ ଓ ଲହାବାୟ ଓ ନପ୍ତୁହାୟ ୧୪ ଓ ପଥରୋଷାୟ ଓ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କ ଆଦିପୁରୁଷ କସ୍ତୁହାୟ ଓ କପ୍ତୋରୋୟ, ଏମାନେ ମିସରର ସନ୍ତାନ। ୧୫ ପୁଣି, କିଶାନର ଜେୟ୍‌ଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ସାଦୋନ, ଗହା ଉତ୍ତରେ ହେତ୍ ୧୬ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଓ

ଇମୋରାୟ ଓ ଗିର୍ନାଣାୟ ୧୭ ଓ ହିବ୍‌ନାୟ ଓ ଅର୍କାୟ ଓ ସିନାୟ ୧୮ ଓ ଅର୍ବଦାୟ ଓ ସମାରାୟ ଓ ହମାତାୟ; ଏଥିଉତ୍ତରେ କିଶାନାୟମାନଙ୍କ ବଂଶ ବ୍ୟାପିଗଲେ । ୧୯ ତହିଁରେ ସାଦୋନଠାରୁ ଗରର ଦିଗକୁ ଘସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପୁଣି, ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଓ ଅର୍ଦ୍‌ମା ଓ ସବୋୟାମ ଦିଗରେ ଲେଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଶାନାୟମାନଙ୍କ (ବସତିର) ସାମା ଥିଲା । ୨୦ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଓ ଭାଷାନୁସାରେ ଏସମସ୍ତେ ହାମର ସନ୍ତାନ । ୨୧ ଯେଫତ୍‌ର ଜେୟଷ୍‌ଠ ଭଗ୍ନ ଶେମର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଏବରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା । ୨୨ ଶେମର ଏହିସବୁ ସନ୍ତାନ, ଏଲମ୍ ଓ ଅଶୁର ଓ ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ଓ ଲୁଦ୍ ଓ ଅରାମ । ୨୩ ଏହି ଅରାମର ସନ୍ତାନ ଉଷ୍ ଓ ହୁଲ ଓ ଗେଥର ଓ ମଶ୍ । ୨୪ ପୁଣି, ଅର୍ଫକ୍ଷଦର ସନ୍ତାନ ଶେଲହ ଓ ଶେଲହର ସନ୍ତାନ ଏବର । ୨୫ ଏହି ଏବରର ଦୁଇ ପୁତ୍ର; ଏକର ନାମ ପେଲଗ୍ (ବିଭାଗ), କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ବିଭକ୍ତ ହେଲା; ଗହାର ଭଗ୍ନର ନାମ ଯକ୍ତନ୍ । ୨୬ ପୁଣି, ଯକ୍ତନ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅଲ୍‌ମୋଦଦ ଓ ଶେଲୟ୍ ଓ ହତ୍‌ସର୍ମାବତ୍ ଓ ଯେରହ ୨୭ ଓ ହଦୋରାମ ଓ ଉଷଲ ଓ ଦିକ୍ଲ ୨୮ ଓ ଓବଲ ଓ ଅବାମାୟେଲ୍ ଓ ଶିବା ୨୯ ଓ ଓଫୀର ଓ ହବାଲା ଓ ଯୋବବ୍, ଏହି ସମସ୍ତ ଯକ୍ତନ୍‌ର ସନ୍ତାନ । ୩୦ ମେଷା ଅବଧ୍ ପୂର୍ବ ଦିଗର ସଫାର ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବସତି ଥିଲା । ୩୧ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ଭାଷା ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଏସମସ୍ତେ ଶେମର ସନ୍ତାନ । ୩୨ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଏମାନେ ନେହତ୍‌ଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଜଳପ୍ଲାବନ ଉତ୍ତରେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ପୃଥିବୀରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ ।

୧୧

ବାବିଲ ଗଡ଼

୧ ପୂର୍ବେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଭାଷା ଓ ଏକ ରୂପ ଉତ୍ତରଣ ଥିଲା । ୨ ଆଉ ଘଟଣା କ୍ରମେ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଭରମଣ କରୁ କରୁ ଶିନାୟର ଦେଶରେ ଏକ ପରାନ୍ତର ପାଇ ସେଠାରେ ବସତି କଲେ । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଟା ବନାଇ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପୋଡ଼ି ଦେଉ ।” ତହିଁରେ ଇଟା ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଓ ମାଟିଆ ତେଲ ସେମାନଙ୍କର ଚୂନ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେଲା । ୪ ପୁଣି, ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନଗର ଓ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରୁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେବା ନାହିଁ ।” ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁ ନଗର ଓ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ଗହା ଦେଖିବାକୁ ସଦାପରତ୍ନ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ୬ ପୁଣି, ସଦାପରତ୍ନ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏହି ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଏକ ଓ ଏମାନଙ୍କର ଭାଷା ହିଁ ଏକ, ଆଉ ଏବେ ଏମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରବୃତ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି; ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାହା ଯାହା କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରନ୍ତି, ତହିଁରୁ ନିବାରିତ ହେବେ ନାହିଁ । ୭ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯେପରି ପରସ୍ପର ଭାଷା ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାର ଭେଦ ଜନ୍ମାଉ ।” ୮ ଏହିରୂପେ ସଦାପରତ୍ନ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ସବୁଆଡ଼େ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ; ଏଣୁ ସେମାନେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ । ୯ ସେଥିପାଇଁ ସେହି ନଗରର ନାମ ବାବିଲ (ଭେଦ) ହେଲା; ଯେହେତୁ ସଦାପରତ୍ନ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଭାଷାଭେଦ ଜନ୍ମାଇଲେ, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ ।

ଶେମତ୍‌ଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

୧୦ ଶେମର ବଂଶାବଳୀ ଏହି । ଜଳପ୍ଲାବନର ଦୁଇ ବର୍ଷ ଉତ୍ତରେ ଶେମ ଶହେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅର୍ଫକ୍ଷଦକୁ ଜାତ କଲା । ୧୧ ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ଜନ୍ମିଲା ଉତ୍ତରେ ଶେମ ପାଞ୍ଚତଶହ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଉ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ କଲା । ୧୨ ପୁଣି, ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ପଞ୍ଚତ୍ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଶେଲହକୁ ଜାତ କଲା । ୧୩ ଶେଲହର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ଗୁରିଶହ ତିନି ବର୍ଷ ଜୀବିତ ରହି ଆଉ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୧୪ ପୁଣି, ଶେଲହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏବରକୁ ଜାତ କଲା । ୧୫ ଏବରର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ଶେଲହ ଗୁରିଶହ ତିନି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଏବର ଗୋତ୍ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପେଲଗ୍‌କୁ ଜାତ କଲା । ୧୭ ପେଲଗ୍‌ର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ଏବର ଗୁରିଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୧୮ ପେଲଗ୍ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗାୟୁକୁ ଜାତ କଲା । ୧୯ ଗାୟୁର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ପେଲଗ୍ ଦୁଇଶହ ନଅ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଉ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୨୦ ଗାୟୁ ବତିଶି

ବର୍ଷ ବୟସରେ ସରୁଗକୁ ଜାତ କଲା । ୨୧ ସରୁଗର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ଗାୟୁ ଦୁଇଶହ ସାତ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଉ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୨୨ ପୁଣି, ସରୁଗ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ନାହୋରକୁ ଜାତ କଲା । ୨୩ ନାହୋରର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ସରୁଗ ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଉ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୨୪ ପୁଣି, ନାହୋର ଅଣ୍ଡାତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତେରହକୁ ଜାତ କଲା । ୨୫ ତେରହର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରେ ନାହୋର ଶହେ ଉଣାଈଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଉ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କଲା । ୨୬ ପୁଣି, ତେରହକୁ ସତୁରି ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲା । ସେ ଅବ୍ରାମ ଓ ନାହୋର ଓ ହାରଣ, ଏମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା ।

ତେରହଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

୨୭ ତେରହର ବଂଶାବଳୀ । ତେରହ ଅବ୍ରାମ ଓ ନାହୋର ଓ ହାରଣକୁ ଜାତ କଲା । ପୁଣି, ସେହି ହାରଣ ଲୋଟକୁ ଜାତ କଲା; ୨୮ ମାତର ହାରଣ ଆପଣା ପିତା ତେରହର ସାକ୍ଷାତରେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ଉର ନାମକ ଆପଣା ଜନ୍ମ ଦେଶରେ ମଲା । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରାମ ଓ ନାହୋର ବିବାହ କଲେ; ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଭାୟିଆଙ୍କର ନାମ ସାରା ଓ ନାହୋରର ଭାୟିଆର ନାମ ମିଲ୍‌କା, ସେ ହାରଣର କନ୍ୟା ଥିଲା; ସେହି ହାରଣ ମିଲ୍‌କା ଓ ଯିସ୍କାର ପିତା । ୩୦ ସେହି ସାରା ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ଗଞ୍ଜର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତେରହ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଓ ହାରଣର ପୁତ୍ର ଲୋଟ ନାମକ ପୌତ୍ରକୁ, ପୁଣି, ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଭାୟିଆ ସାରା ନାମନୀ ପୁତ୍ରବଧୂଙ୍କୁ ସତ୍ତରରେ ନେଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ଉରଠାରୁ କିଶାନ ଦେଶ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କରି ହାରଣ ନଗରରେ ଉତ୍ତର ବସତି କଲେ । ୩୨ ପୁଣି, ତେରହ ହାରଣ ନଗରରେ ଥାଇ ଦୁଇଶହ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମଲା ।

୧୨

ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଜାତି କୁଟୁମ୍ବ ଓ ପୈତୃକ ଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା, ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଆ । ୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ତୁମ୍ଭର ନାମ ମହତ୍ କରିବା; ତୁମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଆକର ହେବ । ୩ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା; ପୁଣି, ଯେକେହି ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା; ଆଉ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ପୁଅବୀର ସବୁ ବଂଶ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରାମ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ପରସ୍ଥାନ କଲେ, ପୁଣି, ଲୋଟ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତରରେ ଗଲେ; ହାରଣଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ବୟସ ପଞ୍ଚାଶତ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ୫ ଏହିରୂପେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଭାୟିଆ ସାରାଙ୍କୁ ଓ ଭ୍ରାତୃପୁତ୍ର ଲୋଟକୁ ଓ ହାରଣଠାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚିତ ଧନ ଓ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଘେନି କିଶାନ ଦେଶ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କରି କିଶାନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୬ ଅବ୍ରାମ ସେହି ଦେଶ ଦେଇ ଭରମଣ କରୁ କରୁ ଶିଖିମ ନିକଟସ୍ଥ ମୋରିର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେହି ସମୟରେ କିଶାନୀୟମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବା; ଏଥିନିମନ୍ତେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ନିକଟରେ ଦର୍ଶନଦାତା ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ବେଥେଲ୍‌ର ପୂର୍ବଆଡ଼ ପର୍ବତକୁ ଯାଇ ଆପଣା ତମ୍ବୁ ଠିଆ କଲେ; ତହିଁର ପଶ୍ଚିମରେ ବେଥେଲ୍ ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଅୟ ନଗର ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହିଠାରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୯ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରାମ ଭରମଣ କରୁ କରୁ ଆହୁରି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଗଲେ ।

ମିସରରେ ଅବ୍ରାମ

୧୦ ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବାରୁ ଅବ୍ରାମ ମିସର ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ଯେହେତୁ ଦେଶରେ ଅତିଶୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସର ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଭାୟିଆ ସାରାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦରୀ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ । ୧୨ ଏଥିପାଇଁ ମିସର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ମୋହର ଭାୟିଆ ବୋଲି ଜାଣିଲେ, ମୋତେ ବଧ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବିତ ରଖିବେ । ୧୩ ଏହେତୁ ମୁଁ

ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଭଉଣୀ, ଏହା କହିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ସକାଶେ ମୋହର ମତ୍ତଗଳ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭ ସକାଶୁ ମୋ' ପୁରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।” ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରାମ ମିସର ଦେଶରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ, ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ସତରୀତ୍କୁ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଫାରୋଡ଼ଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଫାରୋଡ଼ଙ୍କ ଛାମୁରେ ତାଙ୍କର ପରଶଂସା କରନ୍ତେ, ସେହି ସତରୀ ଫାରୋଡ଼ଙ୍କର ଗୃହକୁ ଅଣାଗଲେ । ୧୬ ଫାରୋ ତାଙ୍କ ଲାଗି ଅବ୍ରାମତ୍କୁ ସମାଦର କରି ତାଙ୍କୁ ମେଷ, ଗୋରୁ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଓ ଦାସଦାସୀ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭା ଓ ଓଟ ଦେଲେ । ୧୭ ମାତ୍ର ଅବ୍ରାମତ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀତ୍କ ସକାଶୁ ସଦାପରତୁ ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଉପରେ ମହାମାରୀ ଘଟାଇଲେ । ୧୮ ଏହେତୁ ଫାରୋ ଅବ୍ରାମତ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ୧୯ ସେହି ସତରୀ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଏକଥା ଆମ୍ଭକୁ କାହିଁକି କହିଲ ନାହିଁ ? ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଆପଣାର ଭଗିନୀ ବୋଲି କହିଲ ? ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ନେଲୁ; ଏବେ ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟାତ୍କୁ ଦେଖ, ତାଙ୍କୁ ଘେନି ଗଲିଯାଅ ।” ୨୦ ତହିଁ ଫାରୋ ଲୋକମାନତ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସର୍ବସ୍ତ୍ର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାତ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ ।

୧୩

ଅବ୍ରାମତ୍କଠାରୁ ଲୋଟତ୍କ ପୃଥକ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ଲୋଟ ସହିତ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୨ ଅବ୍ରାମ ପଶୁ ଓ ସୁନା ରୂପାରେ ଅତିଶୟ ଧନବାନ ଥିଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେ ପୂର୍ବଯାତ୍ରାନ୍ତସାରେ ଦକ୍ଷିଣରୁ ବେଥେଲ୍ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା ଯାତ୍ରା ବେଥେଲ୍ ଓ ଅୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ୪ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ଆପଣା ପୂର୍ବନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟରେ ସଦାପରତୁତ୍କ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା କଲେ । ୫ ପୁଣି, ଅବ୍ରାମତ୍କର ସତରୀ ଲୋଟତ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅନେକ ମେଷ, ଗୋରୁ ଓ ତମ୍ବୁ ଥିଲା । ୬ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେହି ଦେଶ ସେମାନତ୍କର ଏକତ୍ର ବାସ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ହେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନତ୍କର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ବାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୭ ପୁଣି, ଅବ୍ରାମତ୍କର ପଶୁପାଳକ ଓ ଲୋଟତ୍କର ପଶୁପାଳକମାନତ୍କର ପରସ୍ପର ବିରୋଧ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଦେଶରେ କିଶାନୀୟ ଓ ପରିଷାୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୮ ଏଣୁ ଅବ୍ରାମ ଲୋଟତ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ପଶୁପାଳକ ଓ ମୋହର ପଶୁପାଳକମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ନ ହେଉ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଇ । ୯ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କି ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ନାହିଁ ? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରୁ ପୃଥକ ହୁଅ; ହୁଏତ, ତୁମ୍ଭେ ବାମକୁ ଯାଅ, ମୁଁ ତାହାଣକୁ ଯାଏ; ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଣକୁ ଯାଅ, ମୁଁ ବାମକୁ ଯିବି । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଲୋଟ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ସୋୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ସଦାପରତୁତ୍କ ଉଦୟାନ ପରି ସର୍ବତ୍ର ସଜଳ ଓ ମିସର ଦେଶ ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ସଦାପରତୁତ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୧୧ ଏଥିପାଇଁ ଲୋଟ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ମନୋନୀତ କରି ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ; ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଏକଥାରେକଠାରୁ ପୃଥକ ହେଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ଅବ୍ରାମ କିଶାନ ଦେଶରେ ବସି କଲେ, ପୁଣି, ଲୋଟ ସେହି ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ସଦୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୩ ସେହି ସଦୋମର ଲୋକମାନେ ମହା ଦୁଷ୍ଟ ଓ ସଦାପରତୁତ୍କ ଛାମୁରେ ଅତି ପାପିଷ୍ଠ ଥିଲେ ।

ଅବ୍ରାମତ୍କ ହିବ୍ରେଶ ଯାତ୍ରା

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରାମତ୍କଠାରୁ ଲୋଟ ପୃଥକ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସଦାପରତୁ ଅବ୍ରାମତ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛ; ସେହିଠାରୁ ଅନାଇ ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ୧୫ କାରଣ, ଏହି ଯେଉଁ ସଜଳ ଦେଶ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ, ତହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶକୁ ଦେବା । ୧୬ ପୁଣି, ପୃଥିବୀର ଧୂଳି ପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧ କରିବା; କେହି ଯଦି ପୃଥିବୀସଥ ଧୂଳି ଗଣି ପାରଇ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଗଣୟ ହେବ । ୧୭ ଉଠ, ଏହି ଦେଶର ଦୀର୍ଘ ପରସ୍ଥରେ ଭ୍ରମଣ କର; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତହା ଦେବା । ୧୮ ସେତେବେଳେ

ଅବ୍ରାମ ତମ୍ଭୁ ଗେଲି ହିବ୍ରୋଶ ନିକଟସ୍ଥ ମମ୍ବର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ଯାଇ ବାସ କଲେ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ସଦାପୁରଭୂତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

୧୪

ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁ ଲୋଚନକୁ ଉଦ୍ଧାର

୧ ଏଥୁପରେ ଶିନାୟର ଅମ୍ରାପଲ୍ ରାଜା ଓ ଇଲ୍ଲୀସରର ଅରାୟୋକ୍ ରାଜା ଓ ଏଲମର କଦଲ୍ଲୀୟୋମର ରାଜା ଓ ଗୋୟିମର ତିଦାୟଲ୍ ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାର ସମୟରେ, ୨ ଏମାନେ ସଦୋମର ରାଜା ବିରା ଓ ହମୋରର ରାଜା ବିର୍ଶା ଓ ଅଦ୍ମାର ରାଜା ଶିନାବ୍ ଓ ସବୋୟାମର ରାଜା ଶିମେବର ଓ ବିଲର, ଅର୍ଥାତ୍, ସୋୟରର ରାଜା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୩ ଏସମୟରେ ସାଦ୍ମାମ ପଦାରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଲବଣ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ । ୪ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦଲ୍ଲୀୟୋମର ରାଜାଙ୍କର ବଶାଭୂତ ରହି ତରୟୋଦଶ ବର୍ଷରେ ଗତ୍ୱକର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଥିଲେ, ୫ ଏହେତୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଷରେ କଦଲ୍ଲୀୟୋମର ରାଜା ଓ ଗତ୍ୱକର ସହାୟ ରାଜାଗଣ ଆସି ଅଷ୍ଟରୋତ୍ କର୍ଣ୍ଣାୟିମରେ ରଫାୟାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ହମରେ ସୁଷାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଶାବା କିରାୟାଥୟିମରେ ଏମାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ୬ ଓ ପ୍ଲାନତର ନିକଟସ୍ଥ ଏଲ-ପାରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେୟାର ପର୍ବତନିବାସୀ ହୋରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୟ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହୁଡ଼ି ଏଣ୍ଟିସପ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍, କାଦେଶକୁ ଯାଇ ଅମାଲେକାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ହତ୍-ସସୋନ୍-ଗମର ନିବାସୀ ଇମୋରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୮ ଏହେତୁ ସଦୋମର ରାଜା ଓ ହମୋରର ରାଜା ଓ ଅଦ୍ମାର ରାଜା ଓ ସବୋୟାମର ରାଜା ଓ ବିଲର, ଅର୍ଥାତ୍, ସୋୟରର ରାଜା, ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ରାଜା ମିଳିତ ହୋଇ, ୯ ଏଲମର କଦଲ୍ଲୀୟୋମର ରାଜା ଓ ଗୋୟିମର ତିଦାୟଲ୍ ରାଜା ଓ ଶିନାୟର ଅମ୍ରାପଲ୍ ରାଜା ଓ ଇଲ୍ଲୀସରର ଅରାୟୋକ୍ ରାଜା, ଏହି ଗୁଡ଼ି ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସାଦ୍ମାମ ପଦାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୦ ସେହି ସାଦ୍ମାମ ପଦାରେ ମାଟିଆ ତୈଳର ଅନେକ ଖାତ ଥିଲା; ସଦୋମ ଓ ହମୋରର ରାଜାଗଣ ପଲାଇ ଯାଉ ଯାଉ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ, ସେମାନେ ପର୍ବତକୁ ପଲାଇ ଗଲେ । ୧୧ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସଦୋମ ଓ ହମୋରର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଭକ୍ଷୟଦରବ୍ଧ କୁଟି ନେଇ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁ ପୁତ୍ରର ସଦୋମନିବାସୀ ଲୋଚନକୁ ଓ ଗତ୍ୱକର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଗୁଲିଗଲେ । ୧୩ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ପଲତକ ଏବ୍ରାୟ ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁ ସମାଗର ଦେଲା; ସେହି ସମୟରେ ଅବ୍ରାମ ଇଷକୋଲର ଓ ଆନେରର ଭ୍ରାତା ଇମୋରାୟ ମମ୍ବର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁର ସହାୟ ଥିଲେ । ୧୪ ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାମ ଆପଣା ଜାତି ଧରା ହୋଇ ଯିବାର ସମାଗର ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେକେ (ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରେ) ଶିକ୍ଷିତ ଆପଣା ଗୃହଜାତ ତିନିଶହ ଅଠର ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ସତ୍ରେରେ ଘେନି ଶତରୁଗଣର ପଛେ ପଛେ ଘୋଡ଼ି ଦାନ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ୧୫ ଏଥୁପରେ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦଳ କରି ରାତ୍ରି କାଳରେ ଶତରୁମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ପୁଣି, ଦମମେଶକର ଉତ୍ତରସ୍ଥଳ ହୋବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୧୬ ଆଉ, ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଆପଣାର ଜାତି ଲୋଚ ଓ ଗତ୍ୱକର ସମ୍ପତ୍ତି, ପୁଣି, ସତ୍ରେଗଣ ଓ ଲୋକସମୂହକୁ ବାହୁଡ଼ାଇ ଆଣିଲେ ।

ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକତ୍ୱକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧୭ ଏହିରୂପେ ଅବ୍ରାମ କଦଲ୍ଲୀୟୋମରକୁ ଓ ଗତ୍ୱକର ସହାୟ ରାଜାଗଣକୁ ଜୟ କରି ବାହୁଡ଼ିଲା ଉତ୍ତରେ, ସଦୋମର ରାଜା ଗତ୍ୱକ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଶାବା ପଦା, ଅର୍ଥାତ୍, ରାଜାର ପଦାକୁ ଗମନ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ଶାଲେମର୍* ରାଜା ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ରୁଟି ଓ ଦରକ୍ଷାରସ ଘେନି ଆସିଲେ; ସେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକର ଯାଜକ; ୧୯ ସେ ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ଅବ୍ରାମ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକର ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର ହେଉନ୍ତୁ; ୨୦ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ସେ ତୁମ୍ଭର ଶତରୁଗଣତ୍ୱକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।” ସେତେବେଳେ (ଅବ୍ରାମ) ସବୁ ଦରବ୍ଧର ଦଶମାଂଶ ଗତ୍ୱକୁ ଦେଲେ । ୨୧ ଏଥୁପରେ ସଦୋମର ରାଜା ଅବ୍ରାମତ୍ୱକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଅ, ମାତ୍ରେ ମନୁଷ୍ୟ ସକଳ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିଅ ।” ୨୨ ତହିଁରେ ଅବ୍ରାମ ସଦୋମର ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ସଦାପୁରଭୂ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହସ୍ତ ଉଠାଇ କହିଅଛି ଯେ,

* ୧୪:୧୮ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲମ

୨୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କିଛି ନେବି ନାହିଁ, ଖଣ୍ଡିଏ ସୁତା କି ଜୋତର ବନ୍ଧନା ହିଁ ନେବି ନାହିଁ; ପଛେ ଅବା ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ଅବରାମକୁ ଧନବାନ କରିଅଛୁ । ୨୪ କେବଳ ମୋହର ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଯାହା ଭୋଜନ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ନେବି, ପୁଣି, ମୋହର ଯେଉଁ ସହାୟଗଣ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆନେର୍ ଓ ଇଷ୍ଟକୋଲ ଓ ମର୍ମ୍ମି ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାପୁରା ଭାଗ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।”

୧୫

ଅବରାମଞ୍ଜ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକୁ ଦୁକ୍ତି

୧ ସେହି ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ସଦାପୁରଞ୍ଜର ବାକ୍ସ ଅବରାମଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, “ହେ ଅବରାମ, ଭୟ କର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ତାଲା ଓ ମହାପୁରସ୍କାର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ।” ୨ ତହିଁରେ ଅବରାମ ଉତ୍ତର କଲେ, “ହେ ପୁରଞ୍ଜ ସଦାପୁରଞ୍ଜ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ’ଣ ଦେବ ? ମୁଁ ତ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ପୁରସ୍ଥାନ କରୁଅଛି, ପୁଣି, ଦମ୍ଭେଶକାୟ ଇଲାୟେଜର ମୋ’ ଗୃହର ଧନାଧିକାରୀ ଅଟେ ।” ୩ ପୁଣି, ଅବରାମ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସନ୍ତାନ ଦେଲ ନାହିଁ, ଏଣୁ ମୋ’ ଗୃହଜାତ କୌଣସି ଲୋକ ମୋହର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ।” ୪ ସେତେବେଳେ ଗଞ୍ଜ ପୁରତି ସଦାପୁରଞ୍ଜର ଏହି ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, “ଦେଖ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେ ତୁମ୍ଭ ଔରସରେ ଜାତ ହେବ, ସେହି ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ।” ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଞ୍ଜ ଗଞ୍ଜକୁ ବାହାରକୁ ଆଣି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଯଦି ଗରାସମୂହ ଶଣିପାର, ତେବେ ଗଣି କୁହ ।” ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଏହି ପୁରକାର ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ହେବ ।” ୬ ସେତେବେଳେ ଅବରାମ ସଦାପୁରଞ୍ଜକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ଗକୁ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣନା କଲେ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଞ୍ଜ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଯେ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣମାନଞ୍ଜ ଉରଠାରୁ ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପୁରଞ୍ଜ ଆମ୍ଭେ ।” ୮ ତହିଁ ଅବରାମ କହିଲେ, “ହେ ପୁରଞ୍ଜ, ସଦାପୁରଞ୍ଜ, ମୁଁ ଯେ ଏ ଦେଶର ଅଧିକାରୀ ହେବି, ଗହା ମୁଁ କିପରି ଜାଣିବି ?” ୯ ସଦାପୁରଞ୍ଜ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତିନି ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ଗାଢ଼ା ଓ ତିନି ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ଛାଗା ଓ ତିନି ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ମେଷ ଓ ଗୋଟିଏ ଘୁଘୁ ଓ ଗୋଟିଏ କପୋତ ଛୁଆ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣ ।” ୧୦ ତହିଁରେ ଅବରାମ ସେହି ସବୁ ଗହାଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆଣି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରି ଖଣ୍ଡକ ଆଗରେ ଅନ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ରଖିଲେ; ମାତ୍ର ପକ୍ଷୀମାନଞ୍ଜକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କଲେ ନାହିଁ । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଂସରକ ପକ୍ଷୀଗଣ ସେହି ମୃତ ଶବମାନଞ୍ଜ ଉପରେ ପଡ଼ନ୍ତେ, ଅବରାମ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଅଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଅବରାମ ଅତି ନିଦ୍ରିତ ହୋଇ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । ୧୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରଞ୍ଜ ଅବରାମଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣ ଗୁଣିଗହ ବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ପୁରବାସୀ ହୋଇ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରି କଲେଶ ଭୋଗ କରିବେ; ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣିବ; ୧୪ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜର ବିଗ୍ରହ କରିବା; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ବହୁତ ଧନ ଘେନି ସେହି ଦେଶକୁ ବାହାର ହେବେ । ୧୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳରେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଯିବ ଓ ଉତ୍ତମ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ କବରପୁରାପତ ହେବ । ୧୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ଏହି ଦେଶକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିବେ; ଯେହେତୁ ଇମୋରୀୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜର ପାପ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।” ୧୭ ଆଉ ଯହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତଗତ ଓ ଅନ୍ଧକାର ହେଲା, ଦେଖ, ସଧୁମ ଦୁଲ୍ଲୀ ଓ ପୁରଜଞ୍ଜୁଳିତ ଦିହୁଡ଼ି ସେହି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ଶ୍ରେଣୀର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଲିଗଲା । ୧୮ ପୁଣି, ସେହିଦିନ ସଦାପୁରଞ୍ଜ ଅବରାମଞ୍ଜ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ମିସରୀୟ ନଦୀଠାରୁ ଫରାତ୍ ନାମକ ମହାନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଦେଲୁ, ୧୯ ଅର୍ଥାତ୍, କେନୀୟ, କନଜୀୟ, କଦ୍ମୋନୀୟ, ୨୦ ହିତ୍ତୀୟ, ପରିଷୀୟ, ରଫୀୟାୟ, ୨୧ ଇମୋରୀୟ, କିଶାନୀୟ, ଗିର୍ଗୀୟାୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟମାନଞ୍ଜର ଦେଶ ଦେଲୁ ।”

୧୬

ହାଗାର ଓ ଇଶ୍ଟାୟେଲ

୧ ଅବରାମଞ୍ଜର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରୀ ନିଃସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ପୁଣି, ହାଗାର ନାମନୀ ଗଞ୍ଜର ଏକ ମିସରୀୟା ଦାସୀ ଥିଲା । ୨ ତହିଁରେ ସାରୀ ଅବରାମଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସଦାପୁରଞ୍ଜ ମୋତେ ବନ୍ଧନା କରିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଏହି ଦାସୀର ସହବାସ କର; କେଜାଣି ମୁଁ ଏହା ଯୋଗୁଁ ପୁତ୍ର ପାଇ ପାରିବି ।” ତେବେ ଅବରାମ ସାରୀଞ୍ଜର ବାକ୍ସରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ । ୩ ଅବରାମ କିଶାନ ଦେଶରେ

ଦଶ ବର୍ଷ ବାସ କଲା ଉତ୍ତରେ ଉତ୍କଳର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ଆପଣା ମିସରୀୟା ଦାସୀ ହାଗାରକୁ ନେଇ ଆପଣା ସପ୍ତାମୀ ଅବରାମ ସହିତ ବିବାହ ଦେଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବରାମ ହାଗାରର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା; ପୁଣି, ଆପଣାର ଗର୍ଭ ହୋଇଅଛି, ଏହା ଜାଣି ସେ ନିଜ ସାଆନ୍ତଣାଠକୁ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୫ ତହିଁରେ ସାରା ଅବରାମଠକୁ କହିଲେ, “ମୋ’ ପୁରତି ଏହି ଅନ୍ୟାୟର ଫଳ ତୁମ୍ଭର ହେଉ; ମୁଁ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଦାସୀକୁ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷୋଦ୍ଧରେ ଦେଇଅଛି, ସେ ଏବେ ଆପଣାର ଗର୍ଭ ଜାଣି ମୋତେ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରୁଅଛି; ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋହର ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।” ୬ ତହିଁରେ ଅବରାମ ସାରାଠକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ ତୁମ୍ଭେ ହାତରେ ଅଛି; ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ଗ’ ପୁରତି କର ।” ତହିଁରେ ସାରା ହାଗାର ପୁରତି କଠିନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ, ସେ ଉତ୍କଳ ପାଖରୁ ପଳାଇଗଲା । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୂତ ପରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିକଟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶୂରର ପଥରେ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି, ତହିଁ ନିକଟରେ ଗହାକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ୮ “ଆଗୋ ସାରାର ଦାସୀ ହାଗାର, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ ? ପୁଣି, କେଉଁଠାକୁ ଯିବ ?” ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଆପଣା ସାଆନ୍ତଣା ସାରା ନିକଟରୁ ପଳାଇଅଛି ।” ୯ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୂତ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସାଆନ୍ତଣା ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ ନମର ଭାବରେ ଉତ୍କଳର ହସ୍ତରେ ବଶୀଭୂତ ହୁଅ ।” ୧୦ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୂତ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶ ଏପରି ବୃଦ୍ଧ କରିବା, ଯେ ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ଗହା ଅଗଣ୍ୟ ହେବ ।” ୧୧ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୂତ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରୀ କରିବ, ଗହାର ନାମ ଇଶ୍ଵାମେଲ* ଦେବ, ଯେହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖ ଶୁଣିଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ସପ୍ତରୂପ ହେବ, ଗହାର ହସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବ, ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ ।” ୧୩ ଆଉ ହାଗାର ଆପଣା ସହିତ କଥାବାଚିତକାରୀ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଏହି ନାମ ରଖିଲା, ଯଥା, ମଦଦର୍ଶକ ପରମେଶ୍ଵର, (ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛ); ଯେହେତୁ ସେ କହିଲା, “ଯେ ମୋତେ ଦେଖନ୍ତି, ଉତ୍କଳ ଦର୍ଶନ ଉତ୍ତରେ ମୁଁ କି ଏଠାରେ ଆହୁରି ବଞ୍ଚିଛି !” ୧୪ ଏଣୁ ସେହି କୃପର ନାମ ବେର-ଲହୟ-ରୋୟା† ରଖାଗଲା । ସେହି କୃପ କାଦେଶ ଓ ବେରଦ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାଗାର ଅବରାମଠକୁ ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରୀ ପୁତ୍ରୀ କରନ୍ତେ, ଅବରାମ ହାଗାରଠାରୁ ଜାତ ଆପଣାର ସେହି ପୁତ୍ରର ନାମ ଇଶ୍ଵାମେଲ ଦେଲେ । ୧୬ ଅବରାମଠକୁ ଛୟାଅଣା ବର୍ଷ ବୟସରେ ହାଗାର ଅବରାମଠକୁ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵାମେଲକୁ ପୁତ୍ରୀ କଲା ।

୧୭

ତୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ସ୍ଵୀକୃତି ବିଧି

୧ ଅବରାମଠକୁ ଅନେଶ୍ଵର ବର୍ଷ ବୟସରେ ସଦାପୁରତୁ ଉତ୍କଳ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର; ଆମ୍ଭେ ଛାମ୍ପୁରେ ଧର୍ମାଚରଣ କରି ତୁମ୍ଭେ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ । ୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଵୀକୃତି କରି ତୁମ୍ଭକୁ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧ କରିବା ।” ୩ ତହିଁରେ ଅବରାମ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ଵର ଉତ୍କଳ ସହିତ ଆଲପ କରି କହିଲେ, ୪ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଵୀକୃତି କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଦିପୁରୁଷ ହେବ । ୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ନାମ ଅବରାମ* ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅବରାମା† ହେବ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଦିପିତା କଲୁ । ୬ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧ କରିବା, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଜାତ କରାଇବା ଓ ରାଜାମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ । ୭ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶ-ପରମପରା ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଵୀକୃତି କଲୁ, ଗହା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାୟୀ ହେବ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା । ୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଏହି ଯେଉଁ କିଶାନ ଦେଶରେ ପୁରବାସ କରୁଅଛ, ତହିଁର ସମୁଦାୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶକୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା ।” ୯ ପରମେଶ୍ଵର ଅବରାମଠକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ପାଳନ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ଗହା ପାଳନ କରିବେ । ୧୦ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶର ସହିତ କୃତ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ନିୟମ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଳନ କରିବ ଗହା ଏହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

* ୧୭:୧୧ ଅର୍ଥାତ୍, ପରମେଶ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି † ୧୭:୧୪ ଅର୍ଥାତ୍, ଦର୍ଶନାନ୍ତେ ଜୀବନକୃପ * ୧୭:୫ ମହାପିତା † ୧୭:୫ ବହୁଗୋଷ୍ଠୀର ପିତା

ପରତେୟକ ପୁରୁଷ ସୁନ୍ନତ ହେବ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଲିଙ୍ଗଗାରୁ ଚର୍ମ ଛେଦନ କରିବ; ଆଉ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭ ନିୟମର ଚିହ୍ନ ହେବ । ୧୨ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତେୟକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ଆଠ ଦିନ ବୟସରେ ସୁନ୍ନତ ହେବ । ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ନୂହନ୍ତି, ଏପରି ବିଦେଶୀୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ଜାତ ଅଥବା ମୂଲ୍ୟରେ କ୍ରୀତ ହୁଏ, ଗହାର ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ନତ ହେବ । ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଗୃହଜାତ ଅଥବା ମୂଲ୍ୟକ୍ରୀତ ଲୋକର ସୁନ୍ନତ ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ତହିଁରେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମିତ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଂସରେ ଆମ୍ଭ ନିୟମର ଚିହ୍ନ ଥିବ । ୧୪ ମାତ୍ର ଯାହାର ଲିଙ୍ଗଗାରୁ ଚର୍ମର ଛେଦନ ହେବ ନାହିଁ, ଏପରି ଯେ ଅସୁନ୍ନତ ପୁରୁଷ, ସେ ପରାଣା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ; ସେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କଲା ।”

ଇସ୍ରାକୃତ ଜନ୍ମର ପରତିଜ୍ଞା

୧୫ ତହିଁ ଉତ୍ତର ପରମେଶ୍ଵର ଅବରହାମତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ ସାଥୀକୁ ଆଉ ସାଥୀଃ ବୋଲି ଡାକ ନାହିଁ; ଗହାର ନାମ ସାଗ୍ରୀ ହେଲା । ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ଓ ଗହାଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଦେବା; ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା, ସେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଦିମାତା ହେବ, ଗହାଠାରୁ ନାନାଦେଶୀୟ ରାଜାଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ ।” ୧୭ ସେତେବେଳେ ଅବରହାମ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ହସିଲେ, ପୁଣି, ମନେ ମନେ କହିଲେ, “ପୁରୁଷର ଶହେ ବର୍ଷ ବୟସରେ କି ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ ? ନବେ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ସାଗ୍ରୀ କି ପରସବ କରିବ ?” ୧୮ ତହିଁରେ ଅବରହାମ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଇଶ୍ଵାମୟେଲ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟ ସାଗ୍ରୀ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁତ୍ର ପରସବ କରିବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ନାମ ଇସ୍ରାକୃତ ରଖିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହା ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଵୀକାର କରିବା; ଗହା ଗହାର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ଚିରସ୍ଵାୟା ନିୟମ ହେବ । ୨୦ ପୁଣି, ଇଶ୍ଵାମୟେଲ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରାଧୀନ ଶୁଣିଲୁ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା, ପୁଣି, ବହୁ ପରଜାବନ୍ତ କରି; ଗହାର ବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବା । ଗହାଠାରୁ ଦୁପ୍ପାଦଶ ରାଜା ଜାତ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବଡ଼ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା । ୨୧ ମାତ୍ର ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ଏହି ସମୟରେ ସାଗ୍ରୀ ଗର୍ଭରୁ ଯେଉଁ ଇସ୍ରାକୃତ ଜନ୍ମିବ, ଗହା ସହିତ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ।” ୨୨ ଏହି ପରକାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଶେଷ କରି ପରମେଶ୍ଵର ଅବରହାମତ୍ତକୁ ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧୃତମାନ କଲେ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵାମୟେଲକୁ ଓ ଆପଣା ଗୃହଜାତ ଓ ମୂଲ୍ୟକ୍ରୀତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବରହାମତ୍ତଙ୍କ ଗୃହସ୍ଵତ ପରତେୟକ ପୁରୁଷକୁ ଘେନି ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତ ଆଜ୍ଞାକ୍ରମାରେ ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଲିଙ୍ଗଗାରୁ ଚର୍ମ ଛେଦନ କଲେ । ୨୪ ଅବରହାମତ୍ତଙ୍କ ଅନେଶ୍ଵରତ୍ତ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗତକର ଲିଙ୍ଗଗାରୁ ଚର୍ମ ଛେଦନ ହେଲା । ୨୫ ପୁଣି, ଗତକର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵାମୟେଲର ତେର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଲିଙ୍ଗଗାରୁ ଚର୍ମ ଛେଦନ ହେଲା । ୨୬ ଏହିରୂପେ ଏକ ଦିନରେ ଅବରହାମତ୍ତଙ୍କ ଓ ଗତକ ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵାମୟେଲର ସୁନ୍ନତ ହେଲା । ୨୭ ପୁଣି, ଗତକ ଗୃହଜାତ ଓ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୂଲ୍ୟକ୍ରୀତ ଗତକ ଗୃହସ୍ଵ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷର ସୁନ୍ନତ ହେଲା ।

୧୮

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦିନକର ଖରା ବେଳେ ଅବରହାମ ମମ୍ବର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ଆପଣା ତମ୍ବୁ ଦୁପ୍ପାରରେ ବସିଥିଲେ; ଏହି ସମୟରେ ସଦାପୁରୁ ସେହି ସ୍ଵାମୀରେ ଗତକ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୨ ତହିଁରେ ସେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ତିନୋଟି ପୁରୁଷ ଗତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ; ପୁଣି, ଦେଖିବା ମାତ୍ର ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ତମ୍ବୁଦୁପ୍ପାରରୁ ବେଗେ ଯାଇ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ କହିଲେ, ୩ “ହେ ପୁରୁ, ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ମହାଶୟଗଣ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଦାସର ସ୍ଵାମୀରେ (ଏଠାରେ) କିଛି ସମୟ ରୁହନ୍ତୁ । ୪ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ ଅଲପ ଜଳ ଆଣିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ପୁଣି, ଆପଣମାନେ ପାଦ ପରକ୍ଷାଳନ କରି ଏହି ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ * ଯେହେତୁ ଆପଣମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ପୁଣି ଭୋଜନ କଲାପରେ ଆପଣମାନେ ଗମନ କରିବେ ।” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯାହା କହୁଅଛ, ଗହା କର ।” ୬ ତହିଁରେ ଅବରହାମ ଶୀଘ୍ର ତମ୍ବୁ ଗୃହକୁ ସାଗ୍ରୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ତିନି ସେର* ଉତ୍ତମ ମଇଦା ନେଇ ଛାଣି ଶୀଘ୍ର ରୁଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।” ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବରହାମ

‡ ୧୭:୧୫ କୁଳାନା § ୧୭:୧୫ ରାଣା * ୧୮:୭ ସେର ଅର୍ଥାତ୍ କୋଡିଏ କିଲୋ ଅଟେ

ଗୋଠକୁ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଉତ୍ତମ କୋମଳ ଗୋବତ୍ସ ଆଣି ଦାସକୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ଗହା ଶୀଘ୍ର ଗାନ୍ଧୁଳ ।
 ୮ ସେତେବେଳେ ସେ ଦହି, ଦୁଗ୍ଧ ଓ ପକ୍ୱ ଗୋବତ୍ସ ଆଣି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖିଲେ, ପୁଣି,
 ସେମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । ୯ ତହିଁ ଉତ୍ତର
 ସେମାନେ ଉତ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା କେଉଁଠାରେ ?” ସେ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ
 ତମଗୁଡ଼େ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୦ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ଏହି ରତ୍ନ ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ
 ଅବଶ୍ୟ ଫେରି ଆସିବା; ଦେଖ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା (କୋଳରେ) ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର
 ଥିବ । ଏହି କଥା ସାରା ତମଗୁଡ଼େ ଦୁପ୍ରାୟରେ ଉତ୍କ ପଛେ ଥାଇ ଶୁଣିଲେ ।” ୧୧ ସେହି ସମୟରେ ଅବରହାମ
 ଓ ସାରା ବୃଦ୍ଧ ଓ ଗତବୟସ୍କ ଥିଲେ, ପୁଣି, ସାରାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର୍ୟ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ୧୨ ଏନିମନ୍ତେ
 ସାରା ହସି ମନେ ମନେ କହିଲେ, “ମୋହର ଏହି ଶାର୍ଣ୍ଣାବସ୍ଥାରେ କି ଏତଦ୍ଧ ଆନନ୍ଦ ହେବ ? ବିଶେଷତଃ
 ମୋହର ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ।” ୧୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ଅବରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣାର
 ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ କି ନିଶ୍ଚୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିବ, ଏହା ଭାବି ସାରା କାହିଁକି ହସିଲା ? ୧୪ ସଦାପୁରକୁ
 ନିମନ୍ତେ କୌଣସି କର୍ମ କଠିନ ଅଟେ କି ? ଏହି ରତ୍ନ ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ନିରୂପିତ ସମୟରେ
 ଆମ୍ଭେ ଫେରି ଆସିବା, ସେହି ସମୟରେ ସାରା (କୋଳରେ) ପୁତ୍ର ଥିବ । ୧୫ ତହିଁରେ ସାରା ଅସ୍ତ୍ରୀକାର
 କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ହସି ନାହିଁ,” ଯେହେତୁ ସେ ଭୟ କଲେ । ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ
 ହସିଲ ।”

ସଦୋମ ପାଇଁ ଅବରହାମଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୬ ଏହି ଉତ୍ତରରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେଠାରୁ ଉଠି ସଦୋମ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ଅବରହାମ
 ବାଟ ଦେଖାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚାଲିଲେ । ୧୭ ତହିଁ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ
 ଯାହା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟୁ, ଗହା କି ଅବରହାମଠାରୁ ଲୁଗାଇବା ? ୧୮ ଅବରହାମଠାରୁ ଏକ ମହତୀ
 ଓ ବଳବତୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀର ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗହାଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବେ । ୧୯ ଯେହେତୁ ଗହାର ଭବିଷ୍ୟତ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଯେପରି ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ
 କରିବାକୁ ସଦାପୁରକୁ ପଥରେ ଚାଲିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେବ, ଏହି
 ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦାୟ କରିଥାନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ଅବରହାମଙ୍କ ବିଷୟରେ
 ଆପଣା କଥୁତ ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବେ ।” ୨୦ ସଦାପୁରକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ସଦୋମ ଓ ହମୋର
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହାଧ୍ୱଜି ଉଠୁଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଅତିଶୟ ଗୁରୁତର; ୨୧ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତଳକୁ
 ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଗତ କରନ୍ତେ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଭେଦାବେ କରିଅଛନ୍ତି
 କି ନାହିଁ, ଗହା ଜାଣିବା ।” ୨୨ ଏହି ଉତ୍ତରରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେହିଠାରୁ ବାହୁଡ଼ି ସଦୋମ ଆଡ଼କୁ
 ଗମନ କଲେ; ମାତ୍ର ଅବରହାମ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରକୁ ଛାମୁରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ ।
 ୨୩ ଏହି ଉତ୍ତରରେ ଅବରହାମ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଆପଣ କି ଦୁଷ୍ଟ ସହିତ ଧାର୍ମିକକୁ ସଂହାର
 କରିବେ ? ୨୪ ହୋଇପାରେ, ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପରଶ ଜଣ ଧାର୍ମିକ ଥିବେ; ତହିଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପରଶ
 ଜଣ ଧାର୍ମିକଙ୍କ ସକାଶେ କି ସେହି ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷା ନ କରି ସଂହାର କରିବେ ? ୨୫ ଦୁଷ୍ଟ ସହିତ
 ଧାର୍ମିକକୁ ବିନାଶ କରିବାର କର୍ମ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଉ ଓ ଧାର୍ମିକକୁ ଦୁଷ୍ଟର ସମାନ କରିବା
 ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଉ । ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ ?”
 ୨୬ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯଦି ସଦୋମ ନଗରରେ ପରଶ ଜଣ ଧାର୍ମିକ ଦେଖିବା, ତେବେ
 ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷା କରିବା ।” ୨୭ ତହିଁରେ ଅବରହାମ ପୁରତୁଣ୍ଡତର କଲେ,
 “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଧୂଳି ଓ ଭସ୍ମମାତ୍ର ହେଲେ ହେଁ ମୋ ପୁରକୁ ଛାମୁରେ କଥା କହିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
 ହୋଇଅଛି । ୨୮ ହୋଇପାରେ, ପରଶ ଜଣ ଧାର୍ମିକ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଉଣା ଥିବେ; ସେହି ପାଞ୍ଚ ଜଣ
 ଉଣା ହେବା ସକାଶୁ କି ଆପଣ ସମସ୍ତ ନଗର ବିନଷ୍ଟ କରିବେ ?” ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ
 ପଞ୍ଚଗୁଣିକ ଜଣ ପାଇଲେ, ଗହା ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ ।” ୨୯ ଅବରହାମ ଗହାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ,
 “ହୋଇପାରେ, ସେଠାରେ ଚାଳିଶ ଜଣ ମିଳିବେ ।” ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ସେହି ଚାଳିଶ ଜଣ ସକାଶୁ ଗହା
 କରିବା ନାହିଁ ।” ୩୦ ପୁନର୍ବାର ଅବରହାମ କହିଲେ, “ପୁରକୁ ବିରକ୍ତ ନେହିଲେ ଆହୁରି କଥାଟିଏ କହିବି;
 ହୋଇପାରେ, ସେଠାରେ ତିରିଶ ଜଣ ମିଳିବେ ।” ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ତିରିଶ ଜଣ ପାଇଲେ, ଗହା କରିବା
 ନାହିଁ ।” ୩୧ ଅବରହାମ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ପୁରକୁ ଛାମୁରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର କଥା କହିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
 ହୋଇଅଛି; ହୋଇପାରେ, ସେଠାରେ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ମିଳିବେ ।” ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ସେହି କୋଡ଼ିଏ ଜଣ

ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଗହା ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ।” ୩୨ ଅବରହାମ କହିଲେ, “ପୁରକୁ ବିରକ୍ତ ନୋହିଲେ ଆଉ ଥରେ ମାତ୍ର କହିବି; ହୋଇପାରେ, ସେଠାରେ ଦଶ ଜଣ ମିଳିବେ।” ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ସେହି ଦଶ ଜଣ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଗହା ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ।” ୩୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ଅବରହାମଙ୍କ ସହିତ ଏପରକାର କଥୋପକଥାନ ସମାପନ କରି ପରସ୍ଥାନ କଲେ, ପୁଣି, ଅବରହାମ ମଧ୍ୟ ସପ୍ତସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ।

୧୯

ଲୋଟଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ସେହି ଦୁଇ ସପ୍ତଗୃହ ସଦୋମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ସେତେବେଳେ ଲୋଟ ସଦୋମ ନଗରର ଦୁଆରରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଉଠିଲା, ପୁଣି, ଭୃମିଷ୍ଠ ପରଶାମ କରି କହିଲା ୨ “ହେ ମୋହର ପୁରଭ୍ରମାଣେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆଜି ରାତ୍ର ଆପଣାମାନଙ୍କ ଏହି ଦାସର ଗୃହରେ ପଦାର୍ପଣ କରି ବାସ କରନ୍ତୁ ଓ ପାଦ ପରକ୍ଷାଳନ କରନ୍ତୁ; ତହିଁ ସକାଳୁ ଉଠି ଯାତ୍ରା କରିବେ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ନା; ଆମ୍ଭେମାନେ ଦାଶତରେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କରିବୁ।” ୩ ମାତ୍ର ଲୋଟ ଅତିଶୟ ବଳାଇବାରୁ ସେମାନେ ଗହା ସହିତ ଯାଇ ଗହାର ଘରେ ପରବେଶ କଲେ; ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଗତିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଆଦି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲେ। ୪ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୟନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେହି ନଗରର ଲୋକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦୋମର ଯୁବାବୁଦ୍ଧାଦି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗୁଆଡୁ ଆସି ଗହାର ଘର ଘେରିଲେ। ୫ ପୁଣି, ଲୋଟକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ଘରକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ କାହାନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଉପଗତ ହେବା।” ୬ ତହିଁରେ ଲୋଟ ବାହାରକୁ ଆସି ଦୁଆର ବନ୍ଦ କରି କହିଲା, ୭ “ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏପରି କୁବୟବହାର କର ନାହିଁ। ୮ ଦେଖ, ପୁରୁଷ-ଅସ୍ତ୍ରପୁଷ୍ଟା ମୋହର ଦୁଇଟି କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ଗହା ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି କର, ମାତ୍ର ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପୁରତି କିଛି କର ନାହିଁ, କାରଣ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ମୋ’ ଛାତ ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ଅଛନ୍ତି।” ୯ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ସୁଷ୍ଟି ଯା।” ପୁଣି କହିଲେ, “ଏ ଲୋକଟା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରବାସ କରିବାକୁ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଚାହେଁ; ଏବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗେ’ ପୁରତି ଆହୁରି କୁବୟବହାର କରିବା।” ତହିଁ ସେମାନେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ଲୋଟ ପୁରତି ବଳ ପରଯୋଗ କରି କବାଟ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଗଲେ। ୧୦ ମାତ୍ର ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ଲୋଟକୁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଟାଣି ନେଇ ଦୁଆର ବନ୍ଦ କଲେ। ୧୧ ପୁଣି, ଦୁଆର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସାନ ଓ ବଡ଼ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦୁଆର ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ। ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଲୋଟକୁ କହିଲେ, “ଏସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭର ଆଉ କିଏ କିଏ ଅଛନ୍ତି? ଜୁଆଁଇ ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଦି ଯେତେ ଲୋକ ଏ ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏସ୍ଥାନରୁ ନେଇଯାଅ; ୧୩ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା। ସଦାପୁରକୁ ଛାମୁରେ ଏ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହାକ୍ରନ୍ଦନ ଉଠିଅଛି, ଏଣୁ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ନଗର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି।” ୧୪ ତହିଁ ଲୋଟ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜୁଆଁଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଉଠ, ଏଠାରୁ ବାହାର ହୁଅ, ସଦାପୁରକୁ ଏ ନଗର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ,” ମାତ୍ର ଜୁଆଁଇମାନେ ଗହାକୁ ପରିହାସକ ପରି ମଣିଲେ। ୧୫ ଆରଦିନ ପରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦୂତମାନେ ଲୋଟକୁ ଚଞ୍ଚଳ କରାଇ କହିଲେ, “ଉଠ, ଆପଣାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଇ କନ୍ୟା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଘେନିଯାଅ; ନୋହିଲେ ନଗରର ଦାଶତରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ।” ୧୬ ତଥାପି ସେ ବିଳମ୍ବ କଲା; ତହିଁରେ ଗହା ପୁରତି ସଦାପୁରକୁ ଘେନି ସକାଶୁ ସେମାନେ ଗହାର ଓ ଗହା ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟାଙ୍କର ହସ୍ତ ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରର ବାହାରେ ରଖିଲେ। ୧୭ ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲୋଟକୁ କହିଲା, “ପୁରାଣରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପଳାଅ; ପଛଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ହେଁ ରୁହ ନାହିଁ; ପର୍ବତକୁ ପଳାଇ ଯାଅ; ନୋହିଲେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ।” ୧୮ ତହିଁରେ ଲୋଟ ଉତ୍ତର କଲା, “ହେ ମୋହର ପୁରକୁ, ଏପରି ନ ହେଉ; ୧୯ ଏବେ ଏହି ଦାସ ପୁରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ମହା ଦୟା କରି ପୁରାଣରକ୍ଷା କଲେ; ମୁଁ ପର୍ବତକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ନ ପାରେ; କେଜାଣି ବିପଦ ଘଟିଲେ ମରିଯିବି।” ୨୦ ଦେଖନ୍ତୁ, ପଳାଇ

ଯିବାକୁ ସେହି ନଗର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଗହା କ୍ଷୁଦ୍ର; ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପଲାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ
ମୋହର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚିବ; ଗହା କି କ୍ଷୁଦ୍ର ନୁହେଁ ?” ୨୧ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ଭଲ, ଆମ୍ଭେ ଏ ବିଷୟରେ
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅନୁରୋଧ କରି, ସେହି ଯେଉଁ ନଗରର କଥା ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ଗହା ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ନାହିଁ ।
୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଶାୟିତ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପଲାଇ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ
କିଛି କରି ନ ପାରୁ ।” ଏଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ସୋୟର* ହେଲା ।

ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ବିନାଶ

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦେଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋଟ ସୋୟରରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ୨୪ ତେବେ
ସଦାପୁରକୁ ଆକାଶରୁ ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରୁ ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଉପରେ ଗନ୍ଧକ ଓ ଅଗ୍ନି ବୃଷ୍ଟି
କରି ୨୫ ସେହି ସମୁଦାୟ ନଗର ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଲୋକ ଓ ସେହି ଭୂମିରେ ଜାତ ସକଳ
ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ । ୨୬ ସେହି ସମୟରେ ଲୋଟର ଭାର୍ଯ୍ୟା ପଛଆଡ଼କୁ ଅନାଇବାରୁ ସେ ଲବଣ
ସ୍ତମ୍ଭ ହେଲା । ୨୭ ଆଉ ଅବରହାମ ପ୍ରଭୃତିରୁ ଉଠି ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରକୁ ଛାମୁରେ
ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ୨୮ ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଓ ପ୍ରାନ୍ତରସଥ ସମସ୍ତ
ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରତି ଅନାନ୍ତେ, ସେହି ଦେଶରୁ ଭାଗୀ ଧୂମ ତୁଲ୍ୟ ଧୂମ ଉଠିବାର ଦେଖିଲେ । ୨୯ ଏହିରୂପେ
ସେହି ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ନଗରର ବିନାଶ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ଅବରହାମକୁ ସମରଣ
କଲେ, ପୁଣି, ଲୋଟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରରେ ବାସ କରିଥିଲା, ସେହି ସେହି ନଗରର ଉତ୍ପାଦନ ସମୟରେ
ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋଟକୁ ବାହାର କଲେ ।

ମୋୟାବାୟ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି

୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋଟ ସୋୟରରେ ବାସ କରିବାକୁ ଭୟ କରି ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆପଣାର ଦୁଇ
କନ୍ୟାକୁ ଘେନି ପର୍ବତରେ ବାସ କଲା; ତହିଁରେ ସେ ଓ ଗହାର ଦୁଇ କନ୍ୟା ଗିରି କନ୍ଦରରେ ବାସ
କଲେ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ଢେୟଷ୍ଠା କନ୍ୟା କନିଷ୍ଠାକୁ କହିଲା, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା
ବୃଦ୍ଧ, ପୁଣି, ସଂସାରର ବ୍ୟବହାରାନ୍ତରାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବାସ କରିବାକୁ ଏ ଦେଶରେ ତ କୌଣସି
ପୁରୁଷ ନାହିଁ । ୩୨ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରାଇ ପିତାଙ୍କ ବଂଶ ରକ୍ଷା
ନିମିତ୍ତ ଗଞ୍ଜ ସଞ୍ଜେ ଶୟନ କରିବା ।” ୩୩ ତହିଁ ସେହି ରାତ୍ରରେ ସେମାନେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ
ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରାନ୍ତେ, ଢେୟଷ୍ଠା କନ୍ୟା ଉଠି ଯାଇ ପିତା ସଞ୍ଜେ ଶୟନ କଲା; ମାତ୍ର ଗହାର
ଶୟନ କରିବାର ଓ ଉଠିବାର ଲୋଟ ଜାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ । ୩୪ ଆଉ ଦିନ ସେହି ଢେୟଷ୍ଠା କନ୍ୟା
କନିଷ୍ଠାକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ଗତ ରାତ୍ର ପିତାଙ୍କ ସଞ୍ଜେ ଶୟନ କଲି, ଆସ, ଆଜ ରାତ୍ର ମଧ୍ୟ
ପିତାଙ୍କୁ ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରାଉ; ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ପିତାଙ୍କ ବଂଶ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ଗଞ୍ଜ ସଞ୍ଜେ
ଶୟନ କର ।” ୩୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହି ରାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରାନ୍ତେ,
କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା ଉଠି ଗହା ସଞ୍ଜେ ଶୟନ କଲା; ମାତ୍ର ଗହାର ଶୟନ କରିବାର ଓ ଉଠିବାର
ଲୋଟ ଜାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ । ୩୬ ଏହିରୂପେ ଲୋଟର ଦୁଇ କନ୍ୟା ଆପଣା ପିତା ଦ୍ଵାରା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ ।
୩୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଢେୟଷ୍ଠା କନ୍ୟା ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରି ଗହାର ନାମ ମୋୟାବ ଦେଲା; ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କାଳର ମୋୟାବାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦିପିତା । ୩୮ ପୁଣି, କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରି
ଗହାର ନାମ ବିନ-ଅମ୍ମି ଦେଲା; ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଅମ୍ମୋନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦିପିତା ।

ଅବରହାମ ଓ ଅବିମେଲକ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବରହାମ ସେଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କରି କାଦେଶ ଓ ଶୂରର ମଧ୍ୟ
ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଗରାରେ ପ୍ରବାସ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଅବରହାମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ବିଷୟରେ
କହିଲେ, “ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ; ଏହେତୁ ଗରାରେ ରାଜା ଅବିମେଲକ ଲୋକ ପଠାଇ ସାରାକୁ ନେଇଗଲେ ।”
୩ ତହିଁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନ ଯୋଗେ ଅବିମେଲକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଦେଖ;
ତୁମ୍ଭେ ମୃତକଲପ, କାରଣ ସେହି ଯେଉଁ ସତ୍ତାକୁ ତୁମ୍ଭେ ନେଇଅଛ, ଗହାର ସ୍ଵାମୀ ଅଛି ।” ୪ ମାତ୍ର
ଅବିମେଲକ ଗହାର ସହବାସ କରି ନ ଥିବାରୁ କହିଲେ, “ହେ ପୁରୁଷ, ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ,
ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ କି ଆପଣ ବଧ କରିବେ ? ୫ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କି ନିଜେ ମୋତେ କହି ନ ଥିଲା ଯେ, ସେ
ମୋହର ଭଗିନୀ ? ପୁଣି, ସେହି ସତ୍ତା ନିଜେ କହିଲା କି ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ; ଏଣୁ ମନର ସରଳତା

* ୧୯:୨୨ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷୁଦ୍ର

ଓ ହସ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାରେ ମୁଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି।” ୬ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନ ଯୋଗେ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମନର ସରଳତାରେ ଏହି କର୍ମ କରୁଅଛ; ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାରଣ କଲୁ; ଏ ନିମନ୍ତେ ଗଞ୍ଜକୁ ସ୍ୱପ୍ନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲୁ ନାହିଁ। ୭ ଏହେତୁ ଏବେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ; ଯେହେତୁ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ, ସେ ତୁମ୍ଭ ଲାଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ; ମାତ୍ର ଯଦି ଗଞ୍ଜକୁ ଫେରାଇ ନ ଦେବ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟକ ତୁମ୍ଭେ ସପରିବାରରେ ମରିବ, ଏହା ଜାଣିଆଅ।” ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବିମେଳକ ପରଭାତରେ ଉଠି ଦାସମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଏସବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଅତି ଭୟାକୁଳ ହେଲେ। ୯ ତହିଁରେ ଅବିମେଳକ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି ବ୍ୟବହାର କଲ ? ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭକୁ ଓ ଆମ୍ଭର ରାଜ୍ୟକୁ ମହା ପାପଗ୍ରସ୍ତ କଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି କି ଦୋଷ କରିଅଛୁ ? ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କଲ।” ୧୦ ଅବିମେଳକ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଦେଖି ଏରୂପ କର୍ମ କଲ ?” ୧୧ ସେତେବେଳେ ଅବରହାମ କହିଲେ, “ଏ ଦେଶରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ଭୟ ନାହିଁ; ଏ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଭାବିଲି, ଏମାନେ ଅବା ମୋହର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଲୋଭରେ ମୋତେ ବଧ କରିବେ। ୧୨ ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ, ଏହା ସତ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେ ମୋହର ପିତୃକନ୍ୟା, ମାତୃକନ୍ୟା ନୁହେଁ, ପୁଣି, ମୋହର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେଲା। ୧୩ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପୈତୃକ ଗୃହରୁ ଭରମଣ କରାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଗହାକୁ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପ୍ରତି ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କରିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଯିବୁ, ସେହି ସେହି ସ୍ୱାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭାଇ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେବ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ ଅବିମେଳକ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ଓ ଦାସଦାସୀ ଅଣାଇ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଦେଲେ ଓ ଗଞ୍ଜର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରାକୁ ମଧ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେଲେ। ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବିମେଳକ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା, ସେହିଠାରେ ବାସ କର।” ୧୬ ପୁଣି, ସେ ସାରାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଭଗାଗକୁ ସହସ୍ର ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଦେଲୁ; ଦେଖ, ଗହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ସକଳ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଚକ୍ଷୁର ଆବରଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ଆଉ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରାଗଲା।” ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବରହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ୱର ଅବିମେଳକଙ୍କୁ ଓ ଗଞ୍ଜ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଓ ଗହାର ଦାସୀଗଣକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ ହେଲେ। ୧୮ ଯେହେତୁ ଅବରହାମତ୍ତର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାରା ସକାଶେ ସଦାପରଭୁ ଅବିମେଳକଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ଭରୋଧ କରିଥିଲେ।

ଇସ୍ରାକଙ୍କ ଜନ୍ମ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ବାକ୍ସାନୁସାରେ ସାରାର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାବଧାନ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସାରା ପ୍ରତି ଗହା କଲେ। ୨ ତହିଁରେ ସାରା ଅବରହାମତ୍ତର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ସମୟରେ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲେ। ୩ ସେତେବେଳେ ଅବରହାମ ସାରାର ଗର୍ଭଜାତ ନିଜ ପୁତ୍ରର ନାମ ଇସ୍ରାକ* ରଖିଲେ। ୪ ପୁଣି, ଅବରହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାକକୁ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସ୍ନାନ କଲେ। ୫ ଅବରହାମତ୍ତର ଶହେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାକ ଜାତ ହେଲା। ୬ ଆଉ ସାରା କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ହସାଇଲେ, ଏହା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ମୋ’ ସହିତ ହସିବେ।” ୭ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ସାରା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ତନପାନ କରାଇବ, ଏକଥା ଅବରହାମତ୍ତ କିଏ କହିପାରନ୍ତ ? ଯେହେତୁ ମୁଁ ଏବେ ଗଞ୍ଜର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲି।” ୮ ଆଉ ବାଳକ ବଡ଼ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗଞ୍ଜ ସ୍ତନପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇଲେ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦିନ ଇସ୍ରାକକୁ ସ୍ତନପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇଲେ, ସେହି ଦିନ ଅବରହାମ ମହାଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ।

ହାଗାର ଓ ଇଶ୍ୱାୟେଲ ବିଗଡ଼ିତ

୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସରୀୟା ହାଗାର ଅବରହାମତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କରିଥିଲା, ସାରା ଦେଖିଲା, ସେ ପରିହାସ କରୁଅଛି। ୧୦ ଏହେତୁ ସେ ଅବରହାମତ୍ତକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦାସୀକି

* ୨୧:୩ ଅର୍ଥାତ୍ ହାସୟ

ଓ ଏହାର ପୁତ୍ରକୁ ଦୂର କରି ଦିଅ; କାରଣ ଏହି ଦାସୀର ପୁତ୍ର ମୋହର ପୁତ୍ର ଇସହାକ ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ।” ୧୧ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ର ସକାଶୁ ଅତି ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ୧୨ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବାଳକ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ସାରା ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହୁଅଛି, ଗହାର ସେହି କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର; ଯେହେତୁ ଇସହାକଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । ୧୩ ଆଉ ଏହି ଦାସୀର ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭର ବଂଶ, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ଗହାଠାରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ।” ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମ ପରଭାତରେ ଉଠି ରୁଟି ଓ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ପା ଘେନି ହାଗାରର ସକ୍ଲ୍ୟରେ ଦେଇ ବାଳକଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଗହାଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ପରସ୍ଥାନ କରି ବେରଶେବା ନାମକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପଥ ହରାଇଲା । ୧୫ ପୁଣି, କୁମ୍ପାର ଜଳ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ, ହାଗାର ଗୋଟିଏ ବୁଦାର ମୂଳରେ ବାଳକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା । ୧୬ ପୁଣି, ସେ ଗହା ଆଗରୁ ଦୂରକୁ ଡାକି ପରିମାଣ ଯାଇ ବସିଲା; କାରଣ ସେ କହିଲା, “ବାଳକର ମରଣ ମୁଁ ଦେଖିବି ନାହିଁ ।” ପୁଣି, ସେ ଗହା ଆଗରେ ବସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଗୋଦନ କଲା । ୧୭ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ବାଳକର ରବ ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃତ ଆକାଶରୁ ତାକି ହାଗାରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଗୋ ହାଗାର, ତୁମ୍ଭର କଥା ହେଲା ? ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାଳକ ଅଛି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ଗହାର ରବ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଠିଆ ହୋଇ ବାଳକଙ୍କୁ ଉଠାଇ ହସ୍ତରେ ଧରି; ଆମ୍ଭେ ଗହାଠାରୁ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ପରସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ସେ ସଜଳ କୂପ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ସେଠାକୁ ଯାଇ କୁମ୍ପାରେ ଜଳ ପୂରାଇ ବାଳକକୁ ପାନ କରାଇଲା । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର ବାଳକର ସହାୟ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ବଡ଼ ହେଲା, ପୁଣି, ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥାଇ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ହେଲା । ୨୧ ସେ ପାରଣ ନାମକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବସି କଲା; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଗହାର ମାତ୍ର ଏକ ମିସର ଦେଶୀୟା କନ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ଗହାର ବିବାହ କଲା ।

ଅବ୍ରହାମ ଓ ଅବିମେଲକ ମଧ୍ୟରେ ତୁକ୍ତି

୨୨ ଏହି ସମୟରେ ଅବିମେଲକ ଓ ଫୀଖୋଲ ନାମକ ଗଞ୍ଜର ସେନାପତି ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହାୟ ଅଟନ୍ତି । ୨୩ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଓ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ରପୌତ୍ର ପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଯେପରି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁରବାସ ସ୍ଥାନ ଏହି ଦେଶ ପୁତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ କରିବ, ଆମ୍ଭ ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି ଏହି କଥା କୁହ ।” ୨୪ ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, “ମୁଁ ଶପଥ କରିବି ।” ୨୫ ଆଉ ଅବିମେଲକଙ୍କର ଦାସୀ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏକ ସଜଳ କୂପ ବଳରେ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ, ତେଣୁକରି ଅବ୍ରହାମ ଅବିମେଲକଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କଲେ । ୨୬ ତହିଁରେ ଅବିମେଲକ କହିଲେ, “ଏ କର୍ମ କିଏ କଲା, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଆମ୍ଭକୁ ଜଣାଇ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ କେବଳ ଆଜି ଏ କଥା ଶୁଣିଲୁ ।” ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ଘେନି ଅବିମେଲକଙ୍କୁ ଦେଲେ, ପୁଣି, ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ନିୟମ ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ । ୨୮ ଆଉ ଅବ୍ରହାମ ପଲରୁ ସାତଗୋଟା ମେଷବତ୍ସା ପୃଥକ କରି ରଖିଲେ । ୨୯ ତହିଁରେ ଅବିମେଲକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏହି ସାତଗୋଟା ମେଷବତ୍ସା ପୃଥକ କରି ରଖିଲ ?” ୩୦ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯେ ଏହି କୂପ ଖୋଳିଅଛି, ତହିଁର ପରିମାଣ ନିମନ୍ତେ ମୋ’ଠାରୁ ଏହି ସାତଗୋଟା ମେଷବତ୍ସା ନେବାକୁ ହେବ ।” ୩୧ ଏଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବେରଶେବା (ଶପଥ-କୂପ) ହେଲା, ଯେହେତୁ ସେହିଠାରେ ସେ ଦୁହେଁ ଶପଥ କଲେ । ୩୨ ଏହିପରି ସେମାନେ ବେରଶେବା ନିକଟରେ ନିୟମ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରନ୍ତେ, ଅବିମେଲକ ଓ ଫୀଖୋଲ ନାମକ ଗଞ୍ଜର ସେନାପତି ଉଠି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ବେରଶେବା ନିକଟରେ ଏକ ଝାଉଁ ବୃକ୍ଷ ଗୋପଣ କରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରଭୁକ୍ତ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୩୪ ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବହୁ ଦିନ ପୁରବାସ କଲେ ।

ଇସହାକଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି

୧ ଏହି ସମୟରେ ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, “ହେ ଅବ୍ରହାମ । ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ।” ୨ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ, ତୁମ୍ଭର ଅଭିପ୍ରିତ୍ୟ ପୁତ୍ରକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ

ସ୍ତନେହ କର, ସେହି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଘେନି ମୋରାୟା ଦେଶକୁ ଯାଅ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶରେ ଯେଉଁ ପର୍ବତ କହିବା, ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ଗହାକୁ ହୋମାର୍ଥେ ବଳିଦାନ କର ।” ୩ ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ ପରଭାତରେ ଉଠି ଗଧ ସଜାଇ ଦୁଇଜଣ ଦାସ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସଞ୍ଚାରେ ନେଲେ, ଆଉ ହୋମ ନିମନ୍ତେ କାଠ କାଟି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଅବ୍ରହାମ ଅନାଇ ଦୂରରୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲେ । ୫ ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଗଧ ସହିତ ଥାଅ, ମୁଁ ଓ ବାଳକ ଦୁହେଁ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଆରାଧନା କରି ପଛେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବା ।” ୬ ତହିଁ ଅବ୍ରହାମ ଯଜ୍ଞକାଷ୍ଠ ଘେନି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ସକଳ୍ୟରେ ଦେଇ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଛୁରିକା ଘେନିଲେ, ପୁଣି, ଦୁହେଁ ଏକତର ଗଲିଗଲେ । ୭ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପିତା !” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ପୁତ୍ର, ଦେଖ, ମୁଁ ଏଠାରେ ।” ସେତେବେଳେ ସେ ପଚାରିଲା, “ଏହି ଦେଖ, ଅଗ୍ନି ଓ କାଷ୍ଠ, ମାତ୍ର ହୋମ ନିମନ୍ତେ ମେଣ୍ଟା ଛୁଆ କାହିଁ ?” ୮ ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ କହିଲେ, “ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵର ଆପେ ହୋମ ପାଇଁ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ ଯୋଗାଇବେ ।” ତହିଁ ଦୁହେଁ ଏକତର ଗଲିଗଲେ । ୯ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଅବ୍ରହାମ ସେଠାରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ଉପରେ କାଠ ସଜାଡ଼ି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବାନ୍ଧି ବେଦିର କାଠ ଉପରେ ଶୁଆଇଲେ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାରି ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛୁରିକା ଧରିଲେ । ୧୧ ଏପରି ସମୟରେ ଆକାଶରୁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଦୃତ ଗଞ୍ଜୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ଅବ୍ରହାମ, ହେ ଅବ୍ରହାମ !” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବାଳକର ପରତିକୂଳରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର ନାହିଁ ଓ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି କିଛି କର ନାହିଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ତୁମ୍ଭର ଭୟ ଅଛି, ଏହା ଏବେ ଆମ୍ଭେ ବୁଝିଲୁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଆପଣାର ପୁତ୍ର, ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଦେବାକୁ ହିଁ ଅସମ୍ମତ ନୋହିଲ ।” ୧୩ ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରହାମ ଅନାଇ ଆପଣା ପଛଆଡ଼ ବୁଦାର ଲଗରେ ବଦ୍ୟଶୃଙ୍ଗ ଗୋଟିଏ ମେଷ ଦେଖିଲେ; ତହିଁରେ ଅବ୍ରହାମ ଯାଇ ସେହି ମେଷକୁ ଆଣି ଆପଣା ପୁତ୍ର ବଦଲେ ଗକୁ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଯିହୋବା-ୟିରି* ରଖିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ କହନ୍ତି, ପର୍ବତରେ ସଦାପରଭୁ ଯୋଗାଇବେ । ୧୫ ଆଉ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଦୃତ ଦ୍ଵିତୀୟ ଧର ଆକାଶରୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ୧୬ “ସଦାପରଭୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଆପଣାର ପୁତ୍ର, ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଦେବାକୁ ଅସମ୍ମତ ନୋହିଲ; ୧୭ ତୁମ୍ଭର ଏହି କର୍ମ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରି କହୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବଶ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଆକାଶସ୍ଥ ଗରାଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧ କରିବା; ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଶତରୁଗଣର ନଗର-ଦ୍ଵାର ଅଧିକାର କରିବେ । ୧୮ ପୁଣି, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଜାତି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଦ୍ଵାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛ ।” ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ଦାସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଉଠି ଏକତର ବେରଶେବାକୁ ଗଲେ ଓ ଅବ୍ରହାମ ବେରଶେବାରେ ବାସ କଲେ । ୨୦ ସେହି ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା, “ଶୁଣ, ମିଲକା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଭଗ୍ନ ନାହୋର ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ପ୍ରସବ କରିଅଛି । ୨୧ ଗହାର ଜେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଉଷ୍ଠ ଓ ଗହାର ଭଗ୍ନ ବୃଷ୍ଠ ଓ ଅଗାମର ପିତା କମ୍ପ୍ରେଲ, ୨୨ ପୁଣି, କେଷ୍ଠ ଓ ହସୋ ଓ ପିଲଦଶ୍ଠ ଓ ଯିଦଲଫ୍ ଓ ବଥୁୟେଲ ।” ୨୩ ସେହି ବଥୁୟେଲର କନ୍ୟା ରିବିକା । ମିଲକା ଏହି ଥାଠ ଜଣଙ୍କୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଭଗ୍ନ ନାହୋର ନିମନ୍ତେ ଜନ୍ମ କଲା । ୨୪ ପୁଣି, ନାହୋରର ରୂମା ନାମ୍ନୀ ଉପପତ୍ନୀଠାରୁ ଟେବହ, ଗହମ, ତହଶ୍ଠ ଓ ମାଶା, ଏମାନେ ଜାତ ହେଲେ ।

୨୩

ସାରାଞ୍ଜଳ ମୁଦ୍ରଣ
 ୧ ସାରାର ଆୟୁର ପରିମାଣ ଶହେ ସଜାଇ ବର୍ଷ ଥିଲା; ସାରାର ଆୟୁ ଏତେ ବର୍ଷ ପରିମିତ ।
 ୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସାରା କିଶାନ ଦେଶସ୍ଥ କିରୀୟଥ୍-ଅର୍ବରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ହିବରୋଣରେ ମଲା । ଏଣୁ ଅବ୍ରହାମ ସାରା ନିମନ୍ତେ ଶୋକ ଓ କରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବ୍ରହାମ ଆପଣା ମୃଗ (ଭାର୍ଯ୍ୟା) ନିକଟରୁ ଉଠି ଯାଇ ହେତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪ “ମୁଁ

* ୨୨:୧୪ ସଦାପରଭୁ ଯୋଗାଇବେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀ ଓ ପରବାସୀ ଅଟେ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ଦିଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିର ଅଗୋଚରରେ ମୋ' ମୃତକୁ କବର ଦେବି।”^୫ ତହିଁ ହେତର ସନ୍ତାନମାନେ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ପରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ; ^୬ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରାକ୍ରମାନ୍ତ ରାଜା ଅଟନ୍ତି; ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମ କବର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ମୃତ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ କବର ଦେଉନ୍ତୁ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିଜ କବରରେ ଆପଣଙ୍କ ମୃତ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରିବ ନାହିଁ।”^୭ ସେତେବେଳେ ଅବରହାମ ଉଠି ତଦ୍ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲେ ।^୮ ପୁଣି, କଥୋପକଥନ କରି କହିଲେ, “ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିର ବାହାରେ ମୋ' ମୃତ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ କବରରେ ରଖିବାକୁ ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କର ସମ୍ମତି ହୁଏ, ତେବେ ମୋ' କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ; ଆପଣମାନେ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ସୋହରର ପୁତ୍ରର ଇଫ୍ରେଶ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତୁ ।^୯ ସେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର କବର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ମକ୍ଦେଲାରେ ଗଞ୍ଜ କ୍ଷେତ୍ରର ପରାନ୍ତରେ ଥିବା ଗୁହା ମୋତେ ଦିଅନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ଯେତେ ମୂଲ୍ୟ ହୁଏ, ଗହା ନେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।”^{୧୦} ସେତେବେଳେ ଇଫ୍ରେଶ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସିଥିଲା; ତେଣୁ, ହିତ୍ତାୟ ଇଫ୍ରେଶ ଆପଣା ନଗର-ଦ୍ଵାରରେ ପରବେଶକାରୀ ହେତର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା,^{୧୧} “ପରଭୁ, ସେପରି ନ ହେଉ, ମୋ' କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ; ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥତ ଗୁହା ଦେଲି; ମୁଁ ସପ୍ତବଂଶୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଲି, ଆପଣ ନିଜ ଭାର୍ଯ୍ୟର ମୃତ ଦେହକୁ କବର ଦେଉନ୍ତୁ ।”^{୧୨} ତହିଁରେ ଅବରହାମ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ପରଶାମ କଲେ ।^{୧୩} ପୁଣି, ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଇଫ୍ରେଶକୁ କହିଲେ, “ଆପଣ ଯଦି ମୋତେ ଗହା ଦେବେ, ତେବେ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ମୋ' କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ; ମୁଁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ଦେଉଅଛି, ଆପଣ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୋର ଭାର୍ଯ୍ୟର ମୃତ ଦେହକୁ କବର ଦେବି ।”^{୧୪} ତହିଁରେ ଇଫ୍ରେଶ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା,^{୧୫} “ପରଭୁ, ମୋ' କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ; ଭୂମି ଖଣ୍ଡକର ମୂଲ୍ୟ ତ ଗୁଣିତ ଶେକଲ ରୂପା,* ଆପଣଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଗହା କେତେ ମାତ୍ର ? ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ନିଜ ଭାର୍ଯ୍ୟର ମୃତ ଦେହକୁ କବର ଦେଉନ୍ତୁ ।”^{୧୬} ଇଫ୍ରେଶର ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅବରହାମ ହିତ୍ତାୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଇଫ୍ରେଶ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ତତ୍କାଳୀନ ବଣିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଗୁଣିତ ଶେକଲ ରୂପା ତୋଳି ଇଫ୍ରେଶକୁ ଦେଲେ ।^{୧୭} ଏହେତୁ ମମ୍ବର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମକ୍ଦେଲାରେ ଇଫ୍ରେଶର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା, ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥତ ଗୁହା ଓ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ଵସାମାନ୍ତର୍ଗତ ବୃକ୍ଷସମୂହ,^{୧୮} ଏହି ସବୁରେ ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ନଗର-ଦ୍ଵାରରେ ପରବେଶକାରୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅବରହାମତ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମତପ୍ରାପ୍ତକାର ସ୍ଥର କରାଗଲା ।^{୧୯} ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବରହାମ ମମ୍ବର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମକ୍ଦେଲା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥତ ଗୁହାରେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ ସାଗକୁ କବର ଦେଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନ କିଶାନ ଦେଶସ୍ଥ ହିବ୍ରେଶ ।^{୨୦} ଏହିରୂପେ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥତ ଗୁହାରେ ଅବରହାମତ୍ତଙ୍କ ଅଧିକାର ହେତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥରୀକୃତ ହେଲା ।

ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ପତ୍ନୀ

^୧ ସେହି ସମୟରେ ଅବରହାମ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଗତବୟସ୍କ ଥିଲେ, ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ ।^୨ ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ଗୃହର ସର୍ବଭାର୍ଯ୍ୟାଧିକାର ବୃଦ୍ଧ ଦାସକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଜଞ୍ଜରେ ହସ୍ତ ଦିଅ; ^୩ ମୁଁ ସପ୍ତର୍ଷି ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶପଥ କରାଇବି ଯେ, ଯେଉଁ କିଶାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ବାସ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋ' ପୁତ୍ରର ବିବାହାର୍ଥେ କୌଣସି କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ; ^୪ ମାତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦେଶୀୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମୋ' ପୁତ୍ରର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ କନ୍ୟା ଆଣିବ ।”^୫ ସେତେବେଳେ ସେହି ଦାସ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ଯଦି କୌଣସି କନ୍ୟା ମୋ' ସହିତ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ନୋହିବ, ତେବେ ଯେଉଁ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆସିଅଛ, ସେହି

* ୨୩:୧୫ 4.5 କିଲୋଗ୍ରାମ ରୂପା

ଦେଶକୁ କି ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଓଢ଼କୁ ନେଇଯିବି ?” ୬ ତହିଁରେ ଅବରହାମ କହିଲେ, “ସାବଧାନ; ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ କେବେ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବ ନାହିଁ।” ୭ ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦୈତ୍ୱ ଗୃହ ଓ ଜନ୍ମ ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଳାପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ବୋଲି ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭ ଅଗ୍ରତେ ଆପଣା ଦୃତ ପଠାଇବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁତ୍ରର ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ସେହିଠାରୁ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଆଣିବ। ୮ ଯଦି ସେହି ଦେଶରୁ କୌଣସି କନ୍ୟା ଆସିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବେ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଏହି ଶପଥରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ସେହି ଦେଶକୁ ନେଇ ଯିବ ନାହିଁ। ୯ ତହିଁରେ ସେହି ଦାସ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଅବରହାମଓଢ଼ଙ୍କର ଜଞ୍ଜରେ ହସ୍ତ ଦେଇ ସେହି ବିଷୟରେ ଶପଥ କଲା। ୧୦ ଏଥିପରେ ସେହି ଦାସ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ଓଟମାନଓଢ଼ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶଟା ଓଟ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ସର୍ବପୁରକାର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧ ହସ୍ତରେ ଘେନି ପୁରସ୍ଥାନ କରି ଅଗ୍ରମନହରୟିମ୍* ଦେଶର ନାହୋର ନଗରକୁ ଯାତ୍ରା କଲା। ୧୧ ଏଥିପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କନ୍ୟାଗଣ ଜଳ କାଢ଼ିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସେ ନଗରର ବାହାରେ କୂପ ନିକଟରେ ଓଟମାନଓଢ଼କୁ ଆଣିଠୋଇ ବସାଇଲା। ୧୨ ପୁଣି, “ଏହି ପୁରସ୍ଥାନ କଲା, ହେ ମୋହର କର୍ତ୍ତା ଅବରହାମଓଢ଼ଙ୍କର ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆଜି ମୋ’ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର, ଆଉ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ଅବରହାମଓଢ଼ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୟା କର। ୧୩ ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି କୂପ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛି, ଆଉ ଏ ନଗରବାସୀମାନଓଢ଼ଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଜଳ ନେବା ପାଇଁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ୧୪ ସେମାନଓଢ଼ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କଳସ ନୁଆଁଇ ମୋତେ ଜଳ ପାନ କରାଅ, ଏହି କଥା କହିଲେ ସେହି କନ୍ୟା ଯଦି କହିବ, ପାନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଓଟମାନଓଢ଼କୁ ହିଁ ପାନ କରାଇବି, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ନିରୁପିତ କନ୍ୟା ହେଉ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ପୁତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିବି।” ୧୫ ଏହି କଥା କହୁ କହୁ ଅବରହାମଓଢ଼ଙ୍କର ନାହୋର ନାମକ ଭଗ୍ନ ଭାର୍ଯ୍ୟା ମିଲକାର ପୁତ୍ର ଯେ ବଥୁୟେଲ, ଗହାର କନ୍ୟା ରିବିକା ସକଳରେ କଳସ ଘେନି ବାହାରି ଆସିଲା। ୧୬ ସେହି କନ୍ୟା ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ଅବିବାହିତ, ଆଉ କୌଣସି ପୁରୁଷର ଉପଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲା। ସେ କୂପ ଭିତରକୁ ଯାଇ କଳସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଉଠି ଆସୁଅଛି, ୧୭ ଏପରି ସମୟରେ ସେହି ଦାସ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖା କରି କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ କଳସରୁ ମୋତେ କିଛି ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅ।” ୧୮ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ମହାଶୟ, ପାନ କରନ୍ତୁ,” ଏହା କହି ସେ ଶାୟର କଳସ ହାତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗହାକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲା। ୧୯ ପୁଣି, ଗହାକୁ ପାନ କରାଇଲା ଉତ୍ତରେ କହିଲା, “ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଓଟ ସବୁ ପାଣି ପିଇ ସାରିବା ଯାଏ ମୁଁ ପାଣି କାଢ଼ିବି।” ୨୦ ତହିଁରେ ସେ ଶାୟର କୁଣ୍ଡଳରେ କଳସରୁ ପାଣି ଢାଳି ପୁନଶ୍ଚ ପାଣି କାଢ଼ିବା ପାଇଁ କୂପ ନିକଟକୁ ଧାଇଁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଓଟ ନିମନ୍ତେ ଜଳ କାଢ଼ିଲା। ୨୧ ତହିଁରେ ସେହି ପୁରୁଷ ଗହା ପୁତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଅନାଇ ରହିଲା; ପୁଣି, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗହାର ଯାତ୍ରା ସଫଳ କରିବେ କି ନାହିଁ, ଗହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ନିରବ ରହିଲା। ୨୨ ପୁଣି, ଓଟମାନେ ଜଳ ପାନ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେହି ପୁରୁଷ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଅଧର ପରିମିତୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଥ ଓ ଗହାର ହସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଦଶଭରି ପରିମିତୀ† ଦୁଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଳା ନେଇ କହିଲା, ୨୩ “ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କାହାର କନ୍ୟା, ମୋତେ କୁହ। ତୁମ୍ଭ ପିତାଓଢ଼ଙ୍କ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭମାନଓଢ଼ଙ୍କର ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ କି ସ୍ଥାନ ଅଛି ?” ୨୪ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ନାହୋରର ଔରସରେ ମିଲକାଠାରୁ ଜାତ ପୁତ୍ର ଯେ ବଥୁୟେଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ କନ୍ୟା।” ୨୫ ସେ ଆହୁରି କହିଲା, “ଆମ୍ଭମାନଓଢ଼ଙ୍କର ପାଳକୁଟା ଓ ଦାନା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି, ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଅଛି।” ୨୬ ସେତେବେଳେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ କୁଆଁଇ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶାମ କରି କହିଲା, ୨୭ “ମୋହର କର୍ତ୍ତା ଅବରହାମଓଢ଼ଙ୍କର ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ସେ ମୋ’ କର୍ତ୍ତା ପୁତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ତ୍ୱାଚରଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ପୁଣି, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋତେ ମୋ’ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଞାତିମାନଓଢ଼ଙ୍କ ଗୃହ ପଥରେ କଢ଼ାଇ ଆଣିଅଛନ୍ତି।” ୨୮ ଆଉ ସେହି କନ୍ୟା ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଆପଣା ମାତର ଗୃହସ୍ଥାପନ ଲୋକମାନଓଢ଼ଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାଇଲା। ୨୯ ଆଉ ରିବିକାର ଏକ ଭଗ୍ନ ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ଲାବନ; ସେହି ଲାବନ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୂପ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା। ୩୦ ପୁଣି, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମୋତେ ଏହି ଏହି କଥା କହିଲା, “ଆପଣା ଭଗିନୀ ରିବିକା ମୁଖରୁ ଏହା ଶୁଣି ଆଉ ଭଗିନୀର ନଥ ଓ ହସ୍ତରେ ବଳା ଦେଖି ସେହି ପୁରୁଷ ନିକଟକୁ ଗଲା,” ପୁଣି, ଗହାକୁ କୂପ ପାଖରେ ଓଟମାନଓଢ଼ଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖି କହିଲା, ୩୧ “ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କ

* ୨୪:୧୦ ଅର୍ଥାତ୍ ମେସୋପଟାମିଆ † ୨୪:୨୨ 5.7 ଗର୍ଭା ‡ ୨୪:୨୨ 115 ଗର୍ଭା

ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର, ଭିତରକୁ ଆସ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ବାହାରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ ? ମୁଁ ତ ଘର ଓ ଓଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛି ।” ୩୨ ତହିଁରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଓଟମାନଙ୍କର ସାଜ ଫିଟାନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳକୁଟା ଓ ଦାନ ଦେଲା, ପୁଣି, ଗହାର ଓ ଗହାର ସଞ୍ଜାମାନଙ୍କର ପାଦ ପରକ୍ଷାଳନ ନିମନ୍ତେ ପାଣି ଦେଲା । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ରଖାଗଲା; ମାତ୍ର ସେ କହିଲା, “ବକ୍ତବ୍ୟ କଥା ନ କହି ମୁଁ ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ ।” ତହିଁରେ ଲାବନ କହିଲା, “କୁହ ।” ୩୪ ତେବେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଅବରହାମତ୍ସକର ଦାସ ।” ୩୫ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ’ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ଅତିଶୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ଅତି ଧନବାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗଞ୍ଜକୁ ପଲ ପଲ ଗୋମେଷାଦି ଓ ରୂପା ସୁନା ଓ ଦାସଦାସୀ, ପୁଣି, ଓଟ ଗଧ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୬ ପୁଣି, ମୋ’ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାଗ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଗଞ୍ଜ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଗଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୭ ପୁଣି, ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଶପଥ କରାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ସେହି କିଶାନ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ; ୩୮ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ପୈତୃକ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ କନ୍ୟା ଆଣିବ ।” ୩୯ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲି, “କେଜାଣି କୌଣସି କନ୍ୟା ମୋ’ ସଞ୍ଜରେ ନ ଆସିବ ।” ୪୦ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗମନାଗମନ କରୁ, ସେ ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଜରେ ଆପଣା ଦୂତ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭ ଯାତ୍ରା ସଫଳ କରିବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୈତୃକ ବଂଶରୁ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ କନ୍ୟା ଆଣିବ; ୪୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏହି ଶପଥରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ କନ୍ୟା ନ ଦେବେ, ତଥାପି ଶପଥରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ ।” ୪୨ ଏହେତୁ ଆଜି ମୁଁ ଏହି କୃପ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ହେ ମୋହର କର୍ତ୍ତା ଅବରହାମତ୍ସକର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋହର କୃତ ଯାତ୍ରା ସଫଳ କର, ୪୩ ତେବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଏବେ ଏହି ସଜଳ କୃପ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଅଛି । ତହିଁରେ ଜଳ କାଢ଼ିବାକୁ ଆଗତ କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ଯଦି ମୁଁ କହେ, ତୁମ୍ଭେ କଳସରୁ ମୋତେ କିଛି ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅ; ୪୪ ପୁଣି, ସେ କନ୍ୟା ଯଦି କହେ, ତୁମ୍ଭେ ପାନ କର ଓ ତୁମ୍ଭେ ଓଟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେଁ ପାଣି କାଢ଼ି ଦେବ; ତେବେ ସେ ମୋ’ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ନିରୂପିତ କନ୍ୟା ହେଉ । ୪୫ ଏହି କଥା ମୁଁ ମନେ ମନେ କହୁଅଛି, ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ରିବିକା ସ୍ୱକ୍ଷୟରେ କଳସ ଘେନି ବାହାରକୁ ଆସିଲା । ପୁଣି, ସେ କୃପ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଜଳ କାଢ଼ିବାକୁ ମୁଁ କହିଲି, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ ଜଳ ପାନ କରାଅ ।” ୪୬ ତହିଁରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ସ୍ୱକ୍ଷୟରୁ କଳସ ନୁଆଁଇ କହିଲା, “ପାନ କର, ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଓଟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାନ କରାଇବି; ତହିଁ ମୁଁ ପାନ କଲି, ପୁଣି, ସେ ଓଟମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଲା ।” ୪୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଗହାକୁ ପଚାରିଲି, “ତୁମ୍ଭେ କାହାର କନ୍ୟା ?” ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ନାହୋରର ଔରସରେ ମିଳିକାର ପୁତ୍ର ଯେ ବଧୂୟେଲା, ମୁଁ ଗଞ୍ଜର କନ୍ୟା ।” ତହିଁ ମୁଁ ଗହାର ନାସିକାରେ ନଥ ଓ ହସ୍ତରେ ବଳା ପିନ୍ଧାଇଲି । ୪୮ ଆଉ ମୁଁ ମସ୍ତକ ନୁଆଁଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଣାମ କଲି, ପୁଣି, ଯେ ମୋ’ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଗଞ୍ଜ ଭରତୁକନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋତେ ପ୍ରକୃତ ପଥରେ କଢ଼ାଇ ଆଣିଲେ, ମୋ’ କର୍ତ୍ତା ଅବରହାମତ୍ସକର ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲି । ୪୯ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋ’ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଦୟା ଓ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅ, ତେବେ ଗହା କୁହ; ଆଉ ଯଦି ନ ହୁଅ, ଗହା ମଧ୍ୟ କୁହ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଗହାଣ ଅଥବା ବାମରେ ଫେରିଯିବି ।” ୫୦ ସେତେବେଳେ ଲାବନ ଓ ବଧୂୟେଲା ଉତ୍ତର କଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଘଟଣା ହୋଇଅଛି, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ କିଛି କହି ନ ପାରୁ । ୫୧ ଦେଖ, ରିବିକା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଛି, ଗହାକୁ ଘେନି ପ୍ରସ୍ଥାନ କର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ସାନୁସାରେ ସେ ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ପୁତ୍ରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେଉ ।” ୫୨ ସେତେବେଳେ ଅବରହାମତ୍ସକର ଦାସ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୃମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲା । ୫୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ଦାସ ରୂପା ଓ ସୁନାର ଆଭରଣ ଓ ବସ୍ତ୍ର ବାହାର କରି ରିବିକାକୁ ଦେଲା; ପୁଣି, ଗହାର ଭଗତା ଓ ମାତାକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଲା । ୫୪ ତହିଁରେ ସେ ଓ ଗହାର ସଞ୍ଜାଗଣ ଭୋଜନପାନ କରି ସେହିଠାରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲେ; ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠିବେ, ସେହି ଦାସ କହିଲା, “ମୋ’ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ମୋତେ ବିଦାୟ କର ।” ୫୫ ତହିଁରେ ରିବିକାର ଭଗତା ଓ ମାତା କହିଲେ, “ଏହି କନ୍ୟା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛିଦିନ, ହୋଇ ପାରିଲେ ଦଶଦିନ ଥାଉ, ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେ ଯିବ ।” ୫୬ ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋତେ ବିଳମ୍ବ

କରାଅ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଫୋହର ଯାତ୍ରା ସଫଳ କଲେ; ଏବେ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଫୋତେ ବିଦାୟ କର ।” ୫୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କନ୍ୟାକୁ ତାକି ଗହାକୁ ସାକ୍ଷାତରେ ପରୁରୁ ।” ୫୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ରିବିକାକୁ ତାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସଞ୍ଜରେ ଯିବ ?” ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ଯିବି ।” ୫୯ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣା ଭଗିନୀ ରିବିକାକୁ ଓ ଗହାର ଧାତୁରାକୁ, ପୁଣି, ଅବରହାମତ୍ତକର ଦାସ ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ । ୬୦ ପୁଣି, ରିବିକାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭଗିନୀ, ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଲୋକର ମାତା ହୁଅ; ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଆପଣା ଶତରୁଗଣର ନଗର ଅଧିକାର କରନ୍ତୁ ।” ୬୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ରିବିକା ଓ ଗହାର ଦାସୀମାନେ ଉଠି ଓଟ ଉପରେ ଚଢ଼ି ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ପଛ ପଛ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଏହିରୂପେ ସେହି ଦାସ ରିବିକାକୁ ଘେନି ପୁରସ୍ଥାନ କଲା । ୬୨ ସେହି ସମୟରେ ଇସହାକ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାରୁ ବେର-ଲହୟ-ରୋୟା ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଫେରି ଆସିଥିଲା । ୬୩ ପୁଣି, ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇଥିଲା; ଏଥିସମୟରେ ଅନାଇ ଓଟଗଣକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲା । ୬୪ ସେତେବେଳେ ରିବିକା ଅନାଇ ଇସହାକକୁ ଦେଖି ଓଟ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇଲା । ୬୫ ପୁଣି, ସେ ସେହି ଦାସକୁ ପଚାରିଲା, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯେ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଅଛି, ସେହି ପୁରୁଷ କିଏ ?” ତହିଁରେ ଦାସ ଉତ୍ତର କଲା, “ସେ ଫୋହର ପୁରୁଷ, ଏଣୁ ରିବିକା ଘୋଡ଼ଣା ନେଇ ଆପଣାକୁ ଆରହାଦନ କଲା । ୬୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେହି ଦାସ ଇସହାକକୁ ଆପଣା କୃତ କର୍ମର ସମସ୍ତ ବିବରଣ କହିଲା । ୬୭ “ସେତେବେଳେ ଇସହାକ ରିବିକାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣା ମାତା ସାଗର ତମ୍ବୁକୁ ଘେନି ଯାଇ ଗହାକୁ ବିବାହ କଲା; ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ପ୍ରେମ କଲା ।” ତହିଁରେ ଇସହାକ ମାତୃମରଣ ଶୋକରୁ ସାନ୍ତସ୍ଥିତ ପାଇଲା ।

୨୫

ଅବରହାମତ୍ତକ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଗତ୍ତକ ବଂଶଧର

୧ ଅବରହାମ କଟୁରା ନାମନୀ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସତ୍ରା ବିବାହ କରିଥିଲେ । ୨ ସେ ଗତ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ସିମରନ୍, ଯକ୍ଷନ୍, ମଦାନ୍, ମିଦାୟନ, ଯିଶ୍ବକ ଓ ଶୂହ, ଏମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କଲା । ୩ ସେହି ଯକ୍ଷନ୍ ଶିବା ଓ ଦଦାନକୁ ଜାତ କଲା । ଦଦାନ ଅଶୁରାୟ ଓ ଲତୁଶାୟ ଓ ଲାୟମ୍ମାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ । ୪ ମିଦାୟନର ସନ୍ତାନ ଐଫା ଓ ଏଫର ଓ ହନୋକ ଓ ଅବୀଦ ଓ ଇଲଦାୟା; ଏସମସ୍ତେ କଟୁରା ସନ୍ତାନ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଅବରହାମ ଇସହାକକୁ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ । ୬ ମାତର ଅବରହାମ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କିଛି କିଛି ଦେଇ ଆପଣା ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ଇସହାକ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଦେଶରେ ରହିବାକୁ ବିଦାୟ କଲେ । ୭ ଅବରହାମତ୍ତକର ଆୟୁର ପରିମାଣ ଶହେ ପଞ୍ଚଦଶଭେଦି ବର୍ଷ; ସେ ଏତେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଥିଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଅବରହାମ ଉତ୍ତମ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୋଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ; ଆଉ, ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହେଲେ । ୯ ଆଉ ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଇସହାକ ଓ ଇଶ୍ମାୟେଲ ମମ୍ବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ହିତୃୟ ଯୋହରର ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସ୍ଥଳ ମକ୍ଦେଲା ନାମକ ଗୁହାରେ ଗତ୍ତକୁ କବର ଦେଲେ । ୧୦ ଯେହେତୁ ଅବରହାମ ହିତୃୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ କରିଥିଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅବରହାମତ୍ତକର ଓ ଗତ୍ତକର ଭାୟିୟା ସାଗର କବର ଦିଆଗଲା । ୧୧ ଅବରହାମତ୍ତକ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଇସହାକତ୍ତକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି, ଇସହାକ ବେର-ଲହୟ-ରୋୟା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବସତି କଲେ ।

ଇଶ୍ମାୟେଲର ବଂଶଧର

୧୨ ସାଗର ଦାସୀ ମିସରାୟା ହାଗାର ଅବରହାମତ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ଯାହାକୁ ପୁରସବ କରିଥିଲା, ଅବରହାମତ୍ତକର ସେହି ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲର ବଂଶାବଳୀ । ୧୩ ନାମ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଇଶ୍ମାୟେଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି । ଇଶ୍ମାୟେଲର ଜେୟଷ୍ଠପୁତ୍ର ନବାୟୋତ୍; ଗହା ଉତ୍ତରରେ କେଦାର ଓ ଅଦବେଲ ଓ ମିସ୍ସମ୍, ୧୪ ମିଶ୍ମା ଓ ଦୂମା ଓ ମସା, ୧୫ ଓ ହଦ୍ଦ ଓ ତେମା ଓ ଯିତୁର ଓ ନାଫୀଶ୍ ଓ କେଦମା । ୧୬ ଏହି ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ମାୟେଲର ସନ୍ତାନ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରାମ ଓ ଛାଉଣି ସ୍ଥାନ ଥିଲା; ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋତ୍ରାନୁସାରେ ଦ୍ୱାପ୍ରାଦଶ ଅଧିପତି ଥିଲେ । ୧୭ ଇଶ୍ମାୟେଲର ଆୟୁର ପରିମାଣ ଶହେ ସଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲା; ଆଉ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଲା । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ

ଗହାର ସନ୍ତାନମାନେ ହବାଲା ଓ ମିସରର ପୂର୍ବସ୍ୱପ୍ନ ଶୂରଠାରୁ ଅଶୁଭାୟା ଦିଗରେ ବସତି କଲେ । ଏହିରୂପେ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱପ୍ନ ବସତି ସ୍ଥାନ ପାଇଲା ।

ଏଷୌ ଓ ଯାକୁବଜ୍ଜକ ଜନ୍ମ

୧୯ ଅବ୍ରହାମଜ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଇସହାକଜ୍ଜକର ବଂଶାବଳୀ । ଅବ୍ରହାମ ଇସହାକଜ୍ଜକୁ ଜାତ କଲେ; ୨୦ ସେହି ଇସହାକ ଗ୍ଲିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପଦ୍ମନ୍ ଅରାମାୟ ବଥୁୟେଲର କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ଅରାମାୟ ଲାବନର ଭଗିନୀ ରିବିକାକୁ ବିବାହ କଲେ । ୨୧ ଇସହାକଜ୍ଜକର ସେହି ଭାର୍ଯ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ସେ ଗହା ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁଜକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ଗଜ୍ଜକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣାନ୍ତେ, ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ରିବିକା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁମାନେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ହେବାରୁ, ମୋହର ଏପରି କାହିଁକି ହେଲା ? ଏପରି କି ହୋଇଥାଏ ? ଏହା ଭାବି ସେ ସଦାପରଭୁଜକ ନିକଟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ଗଲା । ୨୩ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭରେ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ଦୁଇ ଗୋତର ତୁମ୍ଭେ ଉଦରରୁ ବିଭିନ୍ନ ହେବେ; ଏକ ଗୋତର ଅନ୍ୟ ଗୋତରଠାରୁ ବଳବାନ ହେବ, ପୁଣି, ଜେୟଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠର ସେବା କରିବ ।” ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରସବକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ଗହାର ଗର୍ଭରୁ ଯାଆଁଲା ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲେ । ୨୫ ଗହାର ଜେୟଷ୍ଠ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଲୋମଶ ବସତ୍ର ପରି ଥିଲା; ଏହେତୁ ଗହାର ନାମ ଏଷୌ* ଦିଆଗଲା । ୨୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଏଷୌର ପାଦମୂଳ ଧରି ଗହାର ଭ୍ରାତୃ ଭୃଣିଷ୍ଠ ହେଲା; ଏଥିପାଇଁ ଗହାର ନାମ ଯାକୁବ† ଦିଆଗଲା । ଇସହାକଜ୍ଜକର ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏହି ଯାଆଁଲା ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲେ ।

ଏଷୌର ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାର ବିକ୍ରୟ

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବାଳକମାନେ ବଢ଼ିଲା ଉତ୍ତରେ ଏଷୌ ମୃଗୟାନିପୁଣ ଓ ବନବିହାରୀ ହେଲା; ପୁଣି, ଯାକୁବ ମୃଦୁମନୁଷ୍ଠ ଓ ତମରୁବାସୀ ହେଲା । ୨୮ ଇସହାକ ମୃଗୟା ମାଂସ ଅତି ସୁସ୍ୱାଦୁ ବୋଧ କରିବାରୁ ଏଷୌକୁ ଭଲ ପାଇଲେ । ମାତ୍ର ରିବିକା ଯାକୁବକୁ ଭଲ ପାଇଲା । ୨୯ ଏକ ଦିନ ଯାକୁବ ତାଲି ଗନ୍ଧୁଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ଏଷୌ କ୍ଲାନତ ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସିଲା; ୩୦ ତହିଁ ସେ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, “ମୁଁ କ୍ଲାନତ ହୋଇଅଛି, ବିନୟ କରେ, ସେହି ରଙ୍ଗା ତାଲି ଦେଇ ଭୋଜନ କରାଅ,” ଏହି ନିମନ୍ତେ ଗହାର ନାମ ଇଦୋମ୍ (ରଙ୍ଗା) ଖ୍ରୀୟାତ ହେଲା । ୩୧ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ କହିଲା, “ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆପଣା ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାର ବିକ୍ରୟ କର ।” ୩୨ ଏଷୌ ଉତ୍ତର କଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ମଲା ପରି, ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାରରେ ମୋର କି ଲାଭ ?” ୩୩ ଯାକୁବ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ମୋ’ ନିକଟରେ ଶପଥ କର,” ତହିଁରେ ସେ ଗହା ନିକଟରେ ଶପଥ କଲା । ଏହିରୂପେ ସେ ଆପଣା ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାର ଯାକୁବକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଲା । ୩୪ ତହିଁ ଯାକୁବ ଏଷୌକୁ ରୁଟି ଓ ରନ୍ଧା ମସୂର ତାଲି ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ଭୋଜନ ପାନ କରି ଉଠିଗଲା । ଏହିରୂପେ ଏଷୌ ଆପଣା ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାର ତୁଚ୍ଛକ୍ଷାନ କଲା ।

୨୭

ଇସହାକଜ୍ଜକୁ ଈଶ୍ୱରଜ୍ଜକ ପୁରତିଜ୍ଞା

୧ ପୂର୍ବେ ଅବ୍ରହାମଜ୍ଜକର, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେଉଁଠି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଦେଶରେ ଆଉ ଥରେ ସେତେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଇସହାକ ଗହାରରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଜ୍ଜକ ରାଜା ଅବିମେଲକ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁ ଗଜ୍ଜକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ କହିବା, ସେଠାରେ ବାସ କର । ୩ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସହାୟ ହୋଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ନିକଟରେ ଆପଣା କୃତ ଶପଥର ନିୟମ ସଫଳ କରିବା । ୪ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ଉଭାଗ ପରି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧ କରି ସେମାନଜ୍ଜକୁ ଏହି ସବୁ ଦେଶ ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଦ୍ରାଘ ପୃଥିବୀସ୍ୱପ୍ନ ଯାବତାୟ ଜାତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୫ ଯେହେତୁ ଅବ୍ରହାମ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ମାନି ଆମ୍ଭର ରକ୍ଷଣାୟ ବିଷୟ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିଅଛି ।” ୬ ତହିଁରେ ଇସହାକ ଗହାରଠାରେ ବାସ କଲେ । ୭ ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ଗଜ୍ଜକର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଷୟରେ ପଚାରିବେ, ସେ କହିଲେ, “ସେ ମୋହର ଭଗିନୀ,” ଯେହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ରିବିକା ଲାଗି ମୋତେ ଅବା ବଧ କରିବେ, ଏହା ଭାବି ସେ ଗହାକୁ ଆପଣାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବୋଲି କହିବାକୁ ଭୟ କଲେ; ଯେହେତୁ ସେ ପରମସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା ।

* ୨୫:୨୫ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋମଶାପ୍ତ † ୨୫:୨୬ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦାପହାରକ

ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ଅବିଫେଲକ

୮ ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବହୁ କାଳ ବାସ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଏକ ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ରାଜା ଅବିଫେଲକ ଝରକା ବାଟେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ରିବିକା ସହିତ କୌତୁକ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ୯ ତେଣୁ ଅବିଫେଲକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ସେ ସତ୍ତା ଅବଶ୍ୟତ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆପଣା ଭଗିନୀ ବୋଲି କିପରି କହିଲ ?” ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଭାବିଲି, କେଜାଣି ଗହା ଲାଗି ମୋହର ମୁତୁୟ ହେବ ।” ୧୦ ତହିଁରେ ଅବିଫେଲକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏ କି ବନ୍ଧବହାର କଲ ? କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସତ୍ତାରେ ଅନାୟାସରେ ଶୟନ କରି ପାରନ୍ତ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୋଷଗରସତ କରନ୍ତ ।” ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବିଫେଲକ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ଯେ କେହି ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ କିଅବା ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ, ଗହାର ପରାଶଦଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟତ ହେବ ।” ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ଦେଶରେ କୃଷିକର୍ମ କରି ସେହି ବର୍ଷ ଶହେ ଗୁଣ ଲାଭ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୧୩ ଏନିମନ୍ତେ ସେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେ ଆହୁରି ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଅତି ମହାନ ହେଲେ ୧୪ ଏବଂ ଗଞ୍ଜକର ମେଷଧନ ଓ ଗୋଧନ, ପୁଣି, ଅନେକ ଦାସଦାସୀ ହେଲେ; ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକ ପୂର୍ବ ଈର୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୫ ଏଣୁ ଗଞ୍ଜକର ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସମୟରେ ଗଞ୍ଜକ ପିତାଙ୍କ ଦାସମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କୃପ ଖୋଲିଥିଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ତିକା ଉତ୍ତାର ସେହି ସବୁ ପୋତି ପକାଇଲେ । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବିଫେଲକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କର, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ ହୋଇଅଛ ।” ୧୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଗରାର ଉପତ୍ୟକାରେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରି ସେହିଠାରେ ବାସ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଖୋଦିତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସଜଳ କୃପ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ମୁତୁୟ ଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପୋତି ପକାଇଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲି ଆପଣା ପିତୃଦତ୍ତ ନାମ ପୁନରପି ରଖିଲେ । ୧୯ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଦାସମାନେ ସେହି ଉପତ୍ୟକା ଖୋଲି ସ୍ୱରୋତବାହୀ କୃପ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ୨୦ ତହିଁରେ ଗରାରଦେଶୀୟ ପଶୁପାଳକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, “ଏହି ଜଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର,” ଏଣୁ ସେ ସେହି କୃପର ନାମ ଏଷକ (ବିବାଦ) ରଖିଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଗଞ୍ଜକ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକର ଦାସମାନେ ଆଉ ଏକ କୃପ ଖୋଲନ୍ତେ, ସେମାନେ ତହିଁ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିବାଦ କଲେ; ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ତହିଁର ନାମ ସିଟ୍ନା (ଶତରୁତ) ରଖିଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ସେ ସେଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଅନ୍ୟ ଏକ କୃପ ଖୋଲିଲେ । ତହିଁ ନିମିତ୍ତ ସେମାନେ ବିବାଦ ନ କରିବାରୁ ତହିଁର ନାମ ରହୋବୋତ୍ (ପରଶସତ ସ୍ଥାନ) ରଖିଲେ; କାରଣ ସେ କହିଲେ, ଏବେ ସଦାପୂର୍ବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବା । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବେରଶେବାକୁ ଗଲେ । ୨୪ ସେହି ରାତରରେ ସଦାପୂର୍ବ ଗଞ୍ଜକ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରହାମର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ; ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଅବ୍ରହାମ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭର ସହାୟ ଅଟୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ସଦାପୂର୍ବକୁ ନାମରେ ପୂର୍ବାର୍ପନ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତେ, ଗଞ୍ଜକର ଦାସମାନେ ଗୋଟାଏ କୃପ ଖୋଲିଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅବିଫେଲକ ଅହୁଷତ୍ ନାମକ ଆପଣା ମିତ୍ରକୁ ଓ ଫିଖୋଲ ନାମକ ସେନାପତିକୁ ସତ୍ତାରେ ଘେନି ଗରାରଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୨୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋତେ ଘୃଣା କରୁଅଛ, ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲ, ଏବେ ମୋ’ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ଆସିଅଛ ?” ୨୮ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସଦାପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭର ସହାୟ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସପକ୍ଷ ଦେଖିଲୁ; ଏହେତୁ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ରାଣ ଥାଉ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଏକ ନିୟମ ହେଉ; ୨୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ମତ୍ତକ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କିଛି କରିନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାନ୍ତିରେ ବିଦାୟ କରିଅଛୁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହିଂସା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ତ ସଦାପୂର୍ବଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ-ପାତ୍ର ।” ୩୦ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଭୋଜନପାନ କଲେ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଶାୟର ପରଭାତରେ ଉଠି ପରସ୍ପର ଶପଥ

କଲେ । ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ କୁଶଳରେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ । ୩୨ ସେହି ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଦାସମାନେ ଆସି ଆପଣାମାନଙ୍କ ଖୋଦିତ କୂପ ବିଷୟରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଳ ପାଇଅଛୁ ।” ୩୩ ଏହେତୁ ସେ ସେହି କୂପର ନାମ ଶାବା ରଖିଲେ, ପୁଣି, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନର ନଗର ବେର୍ଶେବା ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅଟେ । ୩୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଷୌ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହିତ୍ତାୟ ବେରିର ଯିହୁଦାତ୍ ନାମନା କନ୍ୟାକୁ ଓ ହିତ୍ତାୟ ଏଲୋନର ବାସନ୍ତ ନାମନା କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲେ । ୩୫ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ରିବିକାଙ୍କ ମନର ଦୁଃଖଦାୟିନୀ ହେଲେ ।

୨୭

ଯାକୁବଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବୃଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତେ, ଚକ୍ଷୁ ନିସ୍ତେଜ ହେବାରୁ ଆଉ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ଲେୟଷଠ ପୁତ୍ର ଏଷୌକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ପୁଅରେ,” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ।” ୨ ତହିଁ ସେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି, କେଉଁଦିନ ମୋହର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।” ୩ ଏବେ ବିନୟ କରୁଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଏତେବେଳେ ତୁଣ ଓ ଧନୁକାଦି ଶସ୍ତ୍ରର ଘେନି ପରାନ୍ତରକୁ ଯାଇ ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ମୃଗ ଆଣ । ୪ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁପରି ଖାଦ୍ୟ ଭଲ ପାଏ, ସେହିପରି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କରି ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣ; ତହିଁରେ ମୋହର ପରାଣ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ ।” ୫ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଏଷୌକୁ ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ ରିବିକା ଶୁଣିଲା । ଏହେତୁ ଏଷୌ ମୃଗମା ମାଂସ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲା ଉତ୍ତରେ, ୬ ରିବିକା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତ ଏଷୌ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର କଥୋପକଥନ ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ୭ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ମୃଗମା ମାଂସ ଆଣି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରେ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ହାମୁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ।’ ୮ ଏନିମନ୍ତେ, ପୁଅ, ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ମୋହର ସେହି କଥା ଶୁଣ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଗୋଠକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଉତ୍ତମ ଛେଳିଛୁଆ ଆଣ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେପରି ଭଲ ପା’ନ୍ତି, ସେହିପରି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ମୁଁ ଚାହୁଁଦେବି । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଘେନି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ; ତହିଁରେ ସେ ଗହା ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।” ୧୧ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଆପଣା ମାତା ରିବିକାକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୋହର ଭ୍ରାତ ଏଷୌ ଲୋମଶ, ମାତ୍ର ମୁଁ ନିର୍ଲୋମ । ୧୨ ଏଣୁ ଯଦି ପିତା ମୋତେ ସପର୍ଶ କରିବେ, ତେବେ ମୁଁ ଗଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରବଞ୍ଚିତ ଦେଖାଯିବି; ଗହାହେଲେ ମୁଁ ଆପଣା ଉପରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନ ଆଣି ଅଭିଶାପ ଆଣିବି ।” ୧୩ ମାତ୍ର ଗହାର ମାତା କହିଲା, “ପୁଅ, ସେହି ଅଭିଶାପ ମୋତେ ଘଟୁ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ କଥା ମାନ ଓ ଯାଇ ଛେଳିଛୁଆ ଆଣ ।” ୧୪ ତହିଁ ଯାକୁବ ଯାଇ ଗହା ଘେନି ମାତା ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତେ, ମାତା ଗହାର ପିତାଙ୍କର ରୁଚି ଅନୁସାରେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ରନ୍ଧନ କଲା । ୧୫ ତହିଁରେ ରିବିକା ଘରେ ଆପଣା ନିକଟରେ ଲେୟଷଠ ପୁତ୍ର ଏଷୌର ଥିବା ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ଆଣି କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯାକୁବକୁ ପିନ୍ଧାଇଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଛେଳିଛୁଆର ଛାଲ ଘେନି ଗହା ହସ୍ତରେ ଓ ଗଳଦେଶର ନିର୍ଲୋମ ସ୍ଥାନରେ ଗୁଡାଇ ଦେଲା । ୧୭ ଆଉ ସେହି ରନ୍ଧା ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ରୁଚି ଯାକୁବର ହସ୍ତରେ ଦେଲା । ୧୮ ତହିଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତା ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ପିତା, ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ‘ଦେଖ, ମୁଁ ଏଠାରେ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ?’ ୧୯ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, ‘ମୁଁ ଆପଣାଙ୍କ ଲେୟଷଠ ପୁତ୍ର ଏଷୌ; ଆପଣା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ମୁଁ ଗହା କରିଅଛି,’ ଏବେ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ‘ଆପଣା ଉନ୍ତୁ, ପୁଣି, ବସି ମୋହର ମୃଗମା ମାଂସ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆପଣା ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।’” ୨୦ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କହିଲେ, “ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଏତେ ଶାଢ଼ୀ ଗହା କିପରି ପାଇଲ ?” ସେ କହିଲା, “ଆପଣାଙ୍କ ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଗହା ଭେଟାଇ ଦେଲେ ।” ୨୧ ଇସ୍ରାଏଲ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ପୁତ୍ର, ମୋ’ ପାଖକୁ ଆସ, ତୁମ୍ଭେ ପରକୃତରେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଏଷୌ କି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭକୁ ସପର୍ଶ କରି ଜାଣିବି ।” ୨୨ ତହିଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯା’ନ୍ତେ, ସେ ଗହା ସପର୍ଶ କରି କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ଯାକୁବର ସ୍ୱପ୍ନ, ମାତ୍ର ଏହି ହସ୍ତ ଏଷୌର ହସ୍ତ ଅଟଇ ।” ୨୩ ଏହିରୂପେ ସେ ଗହାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତ ଏଷୌର ହସ୍ତ ଚାହୁଁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଲୋମୟୁକ୍ତ କରିଥିଲା; ଏଣୁ ସେ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ନିତ୍ୟତ ମୋହର ପୁତ୍ର ଏଷୋ ?” ସେ କହିଲା, “ହଁ, ମୁଁ ସେହି ।” ୨୫ ସେତେବେଳେ ଇସହାକ କହିଲେ, “ଗହା ମୋ’ ପାଖକୁ ଆଣ; ମୁଁ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ଆନୀତ ମୃଗୟା ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବି, ତହିଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି ।” ତହିଁରେ ସେ ନିକଟକୁ ଆଣି ଦିଅନ୍ତେ, ଇସହାକ ଗହା ଭୋଜନ କଲେ; ପୁଣି, ଦରକ୍ଷାରସ ଆଣି ଦିଅନ୍ତେ, ଗହା ପାନ କଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ପିତା ଇସହାକ କହିଲେ, “ପୁତ୍ର, ଏବେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋତେ ତୁମ୍ଭବନ କର ।” ୨୭ ସେତେବେଳେ ସେ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭବନ କରନ୍ତେ, ଇସହାକ ଗହାର ବସତ୍ରର ଗନ୍ଧ ପାଇ ଗଞ୍ଜୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ସୁଗନ୍ଧ ତୁଲ୍ୟ ମୋ’ ପୁତ୍ରର ସୁଗନ୍ଧ; ୨୮ ପରମେଶ୍ଵର ଆକାଶର କାକରରୁ ଓ ପୃଥିବୀର ଉର୍ବରତାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ (ଫଳ) ଓ ପରତୁର ଶସ୍ୟ ଓ ଦରକ୍ଷାରସ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଅନ୍ତୁ; ୨୯ ଲୋକସମୂହ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରନ୍ତୁ ଓ ନାନା ବଂଶ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଜ୍ଞାତିମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ହୁଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ମାତୃପୁତ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତୁ; ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ, ପୁଣି, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରେ, ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।”

ଏଷୋଞ୍ଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା

୩୦ ଏହି ପରକାରେ ଇସହାକ ଯାକୁବଞ୍ଜୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା ଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତା ଇସହାକଞ୍ଜ ନିକଟରୁ ବାହାର ହେବାମାତ୍ରେ ଗହାର ଭ୍ରାତା ଏଷୋ ଶିକାରରୁ ଆସିଲା । ୩୧ ପୁଣି, ସେ ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ତ୍ରାହୁ ଖାଦ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କରି ପିତା ନିକଟକୁ ଆଣି କହିଲା, “ପିତା, ଆପଣା ଉଠି ପୁତ୍ରର ଆନୀତ ମୃଗୟା ମାଂସ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆପଣା ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।” ୩୨ ତହିଁରେ ଗହାର ପିତା ଇସହାକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିଏ ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଆପଣାଞ୍ଜ ପୁତ୍ର, ଆପଣାଞ୍ଜ ପରଥମଜାତ ଏଷୋ ।” ୩୩ ସେତେବେଳେ ଇସହାକ ଅତିଶୟ କମ୍ପିତ ହୋଇ କହିଲେ, “ତେବେ ଯେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ମୃଗୟା ମାଂସ ଆଣିଥିଲା, ସେ କିଏ ? ତୁମ୍ଭ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଗହା ଭୋଜନ କରି ଗକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲି, ଆହୁରି ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।” ୩୪ ଏଷୋ ପିତାଞ୍ଜର ଏହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ଚିତ୍ତରେ ମହାଚିତ୍କାର କଲା, ପୁଣି, ଆପଣା ପିତାଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ପିତା, ମୋତେ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।” ୩୫ ତହିଁରେ ଇସହାକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଆସି ପରବଞ୍ଚନା କରି ତୁମ୍ଭର (ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ) ଆଶୀର୍ବାଦ ହରଣ କରିଅଛି ।” ୩୬ ତହିଁରେ ଏଷୋ କହିଲା, “ଗହାର ଯଥାର୍ଥ ନାମ କି ଯାକୁବ ନୁହେଁ ? ଯେହେତୁ ସେ ଦୁଇଥର ମୋତେ ପରବଞ୍ଚନା କରିଅଛି, ସେ ପୂର୍ବରେ ମୋର ଲେୟ୍ଷ୍ଠାୟକାର ହରଣ କରିଥିଲା, ପୁଣି, ଦେଖ, ଏବେ ମୋର (ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ) ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ହରଣ କରିଅଛି ।” ସେ ପୁନର୍ବାର କହିଲା, “ଆପଣା କି ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଶୀର୍ବାଦ ରଖି ନାହାନ୍ତି ?” ୩୭ ତହିଁ ଇସହାକ ଏଷୋକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତା କଲି, ପୁଣି, ଗହାର ଜ୍ଞାତି ସମସ୍ତଞ୍ଜ ଗହାର ଅଧୀନ କଲି, ଆଉ ଶସ୍ୟ ଓ ଦରକ୍ଷାରସ ଦ୍ଵାରା ଗହାକୁ ସବଳ କଲି; ଏହେତୁ ପୁତ୍ର, ଏବେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଆଉ କଅଣ କରିପାରେ ?” ୩୮ ତହିଁରେ ଏଷୋ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ପିତାଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ପିତା, ଆପଣାଞ୍ଜର କି କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା ? ହେ ପିତା, ମୋତେ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।” ଏହା କହି ଏଷୋ ଉତ୍ତସ୍ଵରରେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୩୯ ତହିଁ ଗହାର ପିତା ଇସହାକ ଉତ୍ତରେ ଦେଇ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ବସତି ପୃଥିବୀର ଉର୍ବରତାବିହୀନ ଓ ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶର କାକର-ବିହୀନ ହେବ । ୪୦ ତୁମ୍ଭେ ଖତଗର୍ଜାବା ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତାର ଦାସ ହେବ, ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧନ ଛିଣ୍ଡାଇବ, ସେତେବେଳେ ଆପଣା କାନ୍ଧରୁ ଗହାର ଯୁଥାଳି ପକାଇ ଦେବ ।” ୪୧ ଏହି ପରକାରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ସକାଶୁ ଏଷୋ ଗହା ପ୍ରତି ଈର୍ଷାଭାବ ବହି ମନେ ମନେ ଭାଲିଲା, “ମୋହର ପିତାଞ୍ଜ ଶୋକକାଳ ପ୍ରାୟ ଉପସ୍ଥାତ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଯାକୁବକୁ ବଧ କରିବି ।” ୪୨ ମାତ୍ର, ଲେୟ୍ଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଏଷୋର ଏରୂପ କଥା ରିବିକାର କର୍ଣ୍ଣଶୋଭାରେ ହେଲା; ତହିଁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯାକୁବଞ୍ଜୁ ତକାଇ କହିଲା, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଏଷୋ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବା ମାନସରେ ଆପଣାକୁ ପରବୋଧିତ କରୁଅଛି । ୪୩ ଏଥିପାଇଁ, ପୁତ୍ର, ମୋହର କଥା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେ ହାରଣ ନଗରକୁ ପଳାଇ ମୋହର ଭ୍ରାତା ଲବନ ନିକଟକୁ ଯାଅ । ୪୪ ପୁଣି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତାର ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଦିନ ସେଠାରେ ଥାଅ; ୪୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତାର କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛ, ଗହା ସେ ପାସୋରି ଗଲେ, ମୁଁ ଲୋକ

ପଠାଇ ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଣାଇବି; ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ କାହିଁକି ହରାଇବି ?” ୪୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରିବିକା ଇସ୍ରାକୃତକୁ କହିଲା, “ଏହି ହିତ୍ତାୟ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ମୁଁ ଆପଣା ପୁରାଣରେ ବିରକ୍ତ ହେଉଅଛି; ଯଦି ଯାକୁବ ଏମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ କୌଣସି ହିତ୍ତାୟ କନ୍ୟାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଦେଶର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ମୋହର ପୁରାଣଧାରଣରେ କି ସୁଖ ?”

୨୮

ଯାକୁବଙ୍କୁ ଲବନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପରେରଣ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାକୃତ ଯାକୁବଙ୍କୁ ତକାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଗହାଙ୍ଗକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିଶାନ ଦେଶର କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ । ୨ ଉଠ, ପଦ୍ମନ୍ ଅରାମରେ ଆପଣା ମାତର ପିତା ବଧୂୟେଲର ଗୃହକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଆପଣା ମାମୁଁ ଲବନର କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କର । ୩ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ନାନା ଜନସମାଜ କରିବା ପାଇଁ ଫଳବନ୍ତ ଓ ବହୁ ପୁରଜାବନ୍ତ କରନ୍ତୁ । ୪ ଆଉ ଅବରହାମଙ୍କ ପୁରତି ଦତ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶରେ ସଫଳ କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ପରବାସ ସଥାନ ଏହି ଯେଉଁ ଦେଶ ଅବରହାମଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର ହେଉ ।” ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାକୃତ ଯାକୁବଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେ ପଦ୍ମନ୍ ଅରାମରେ ଅରାମୀୟ ବଧୂୟେଲର ପୁତ୍ର ଲବନର, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବ ଓ ଏଶୌର ମାତା ରିବିକାର ଭ୍ରାତୃ ନିକଟକୁ ଯାତ୍ରା କଲା ।

ଏଶୌରଙ୍କର ପୁନର୍ବିବାହ

୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାକୃତ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ପଦ୍ମନ୍ ଅରାମକୁ ବିଦାୟ କଲେ, ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ସମୟରେ ଗହାଙ୍ଗକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିଶାନ ଦେଶର କୌଣସି କନ୍ୟା ବିବାହ କର ନାହିଁ ।” ୭ ଆଉ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନି ପଦ୍ମନ୍ ଅରାମକୁ ପରସ୍ଥାନ କରିଅଛି, ୮ ଏହା ଦେଖି ଏଶୌ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍ରାକୃତଙ୍କ କିଶାନ ଦେଶୀୟ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅସନ୍ତୋଷ ଥିବାର ଜାଣି ୯ ଆପଣାର ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ ଥିଲେ ହେଁ ଇଶ୍ୱାମାୟେଲ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଅବରହାମଙ୍କର ପୌତ୍ରୀ ଇଶ୍ୱାମାୟେଲର ପୁତ୍ରୀ ନବାୟୋତ୍ର ଭଗିନୀ ମହଲତ୍ ନାମନୀ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲା ।

ବେଥେଲ୍‌ରେ ଯାକୁବଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ବେରଶେବାରୁ ବାହାରି ହାରଣ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କଲା । ୧୧ ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବାରୁ ସେ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲା; ପୁଣି, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଖଣ୍ଡିଏ ପୁରସ୍ତର ନେଇ ମସ୍ତକ ତଳେ ଦେଇ ନିଦ୍ରା ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଶୟନ କଲା । ୧୨ ତହିଁରେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପୃଥିବୀରେ ସ୍ଥାପିତ ଗୋଟିଏ ସୋପାନ ଦେଖିଲା, ତହିଁର ମସ୍ତକ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ; ପୁଣି, ଦେଖ, ଗହା ଦେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତଗଣ ଆରୋହଣ ଓ ଅବରୋହଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁ ତହିଁ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଇସ୍ରାକୃତର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଶୟନ କରୁଅଛ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶକୁ ଦେବା । ୧୪ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ପୃଥିବୀର ଧୂଳି ପରି (ଅସଂଖ୍ୟ) ହେବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଓ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ, ଗୁରିଆଡ଼େ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶଠାରୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ବଂଶ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ । ୧୫ ପୁଣି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସହାୟ ଅଛୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭକୁ ଏ ଦେଶକୁ ଆଣିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛୁ, ଗହା ସଫଳ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।” ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତେ, ଯାକୁବ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ କହିଲା, “ଅବଶ୍ୟ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରତୁ ଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ମୁଁ ଗହା ଜାଣିଲି ନାହିଁ ।” ୧୭ ପୁଣି, ସେ ଭାତ ହୋଇ ଆହୁରି କହିଲା, “ଏ କିପରି ଭୟାନକ ସ୍ଥାନ ! ଏ ତ ନିଗନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ, ଏହି ତ ସ୍ୱପ୍ନର ଦ୍ରାଘାଣ ।” ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ପୁରଭାତରେ ଉଠି ଯେଉଁ ପୁରସ୍ତର ମସ୍ତକ ତଳେ ଦେଇଥିଲା, ଗହା ନେଇ ସ୍ତମ୍ଭ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁ ଉପରେ ଡେଇଁ ଡାଳିଲା । ୧୯ ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବେଥେଲ୍* ରଖିଲା; ମାତ୍ର ପୂର୍ବେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଲୁସ୍ ଥିଲା ।

* ୨୮:୧୯ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ

୨୦ ଆଉ ଯାକୁବ ମାନତ କରି କହିଲା, “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ସହାୟ ହେବେ ଓ ମୋହର ଏହି ଯିବା ପଥରେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ, ପୁଣି, ଆହାର ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ନ ଓ ପରିଧାନ ନିମନ୍ତେ ବସ୍ତ୍ର ଦେବେ, ୨୧ ଆଉ ଯଦି ମୁଁ କୁଶଳରେ ପିତୃଗୃହକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି, ତେବେ ସଦାପରତ୍ନ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ, ୨୨ ପୁଣି, ମୁଁ ଏହି ଯେଉଁ ପରସ୍ତର ସତମତ ରୂପେ ସଥାପନ କରିଅଛି, ଗହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ସବୁ ଦେବ, ତହିଁର ଦଶମାଂଶ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେବି ।”

୨୯

ରାହେଲ ଓ ଲେୟାଙ୍କ ସହ ଯାକୁବଙ୍କ ବିବାହ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଯାତ୍ରାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୨ ତହିଁ ସେ ଅନାଇଲା, ଆଉ ଦେଖ, କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କୂପ, ପୁଣି, ଦେଖ, ତହିଁ ନିକଟରେ ତିନି ପଲ ମେଷ ଶୋଇଛନ୍ତି; କାରଣ ଲୋକମାନେ ମେଷପଲକୁ ସେହି କୂପରୁ ଜଳ ପାନ କରନ୍ତି; ସେହି କୂପ ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ୩ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ ସବୁ ପଲ ଏକତର ହୁଅନ୍ତି; ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଗ' ମୁଖରୁ ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇ ମେଷଗଣକୁ ଜଳ ପାନ କରାନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର କୂପ ମୁଖରେ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ପଥରଟା ଢାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି । ୪ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥାନର ଲୋକ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ହାରଣ ନଗରର ଲୋକ ।” ୫ ତେବେ ଯାକୁବ ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାହୋରର ପୌତ୍ର ଲାବନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ କି ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଚିହ୍ନି ।” ୬ ଯାକୁବ ପଚାରିଲା, “ସେ କୁଶଳରେ ଅଛନ୍ତି ତ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “କୁଶଳରେ ଅଛି; ଏହି ଦେଖ, ଗହାର କନ୍ୟା ରାହେଲ ମେଷପଲ ଘେନି ଆସୁଅଛି ।” ୭ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ କହିଲା, “ଦେଖ, ଏବେ ବହୁତ ବେଳ ଅଛି; ମେଷପଲ ଏକତର କରିବାର ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷଗଣକୁ ଜଳ ପାନ କରାଇ ପୁନର୍ବାର ଚରାଇବାକୁ ଘେନିଯାଅ ।” ୮ ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, “ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ କରି ନ ପାରୁ; ସମସ୍ତ ପଲ ଏକତର ହେବାର ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହୁଏ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ କୂପ ମୁଖରୁ ପରସ୍ତର ଘୁଞ୍ଚିଯାଏ, ଗହାହେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମେଷଗଣକୁ ଜଳ ପାନ କରାଇ ।” ୯ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପୂର୍ବକାର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଅଛି, ଏଥିମଧ୍ୟରେ ରାହେଲ ଆପଣା ପିତୃଙ୍କର ମେଷପଲ ଘେନି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, କାରଣ ସେ ମେଷପାଳିକା ଥିଲା । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଆପଣା ମାମୁଁ ଲାବନର କନ୍ୟା ରାହେଲକୁ ଓ ମାମୁଁର ମେଷପଲକୁ ଦେଖି ନିକଟକୁ ଯାଇ କୂପ ମୁଖରୁ ପରସ୍ତର ଘୁଞ୍ଚାଇ ମାମୁଁ ଲାବନର ପଲକୁ ଜଳ ପାନ କରାଇଲା । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ରାହେଲକୁ ରୁମ୍ବନ କରି ଉତ୍ତର ସ୍ତମ୍ଭରେ କରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୨ ପୁଣି, ଆପେ ଯେ ଗହାର ପିତୃଙ୍କର କୁଟୁମ୍ବ ଓ ରିବିକାର ପୁତ୍ର, ଏହି ପରିଚୟ ଦେଲା; ତହିଁ ରାହେଲ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଆପଣା ପିତୃଙ୍କୁ ସମାଗର ଦେଲା । ୧୩ ତହିଁରେ ଲାବନ ଆପଣା ଭଣଜା ଯାକୁବର ସମାଗର ପାଇ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ଗହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ ଓ ରୁମ୍ବନ କରି ଆପଣା ଗୃହକୁ ନେଇଗଲା; ତହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ବିବରଣ ଲାବନକୁ ଜଣାଇଲା । ୧୪ ତହିଁରେ ଲାବନ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ନିଗନ୍ତ ଆମ୍ଭର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ମା'ସସ୍ତ୍ରରୂପ ।” ତେଣୁ ଯାକୁବ ଗହାର ଗୃହରେ ମାସେ କାଳ ବାସ କଲା । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲାବନ ଯାକୁବଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋହର କୁଟୁମ୍ବ ବୋଲି କି ବିନା ବେତନରେ ମୋହର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ ? ଏଣୁ କି ବେତନ ନେବ ? ଗହା କୁହ ।” ୧୬ ସେହି ଲାବନର ଦୁଇ କନ୍ୟା ଥିଲେ; ଜେୟଷ୍ଠୀର ନାମ ଲେୟା, କନିଷ୍ଠୀର ନାମ ରାହେଲ । ୧୭ ଲେୟା କ୍ଷୀଣାକ୍ଷୀ, ମାତ୍ର ରାହେଲ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ରୂପବତୀ ଥିଲା । ୧୮ ଆଉ ଯାକୁବ ରାହେଲକୁ ପ୍ରେମ କଲା; ଏଥିନିମିତ୍ତ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ତୁମ୍ଭର କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସାତ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବି ।” ୧୯ ତହିଁରେ ଲାବନ କହିଲା, “ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷକୁ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭକୁ ଦାନ କରିବା ଅଧିକ ଉତ୍ତମ; ମୋ' ନିକଟରେ ଥାଅ ।” ୨୦ ଏହିରୂପେ ଯାକୁବ ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ସାତ ବର୍ଷ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲା; ପୁଣି, ରାହେଲ ପ୍ରେମି ଗହାର ଏରୂପ ପ୍ରେମ ଥିଲା, ଯେ ସେହି ସାତ ବର୍ଷ ଗହା ପ୍ରେମି କେବଳ ଅଲପ ଦିନ ପରି ବୋଧ ହେଲା । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଲାବନକୁ କହିଲା, “ମୋହର ନିୟମିତ କାଳ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଏବେ ମୋ' ଭାର୍ଯ୍ୟା ମୋତେ ଦିଅ, ମୁଁ ଗହାର ସହବାସ କରିବି ।” ୨୨ ତହିଁରେ ଲାବନ ସେହି ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତର କରି ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲା । ୨୩ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ସେ ଆପଣା କନ୍ୟା ଲେୟାକୁ ଘେନି ଯାକୁବ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା; ପୁଣି, ସେ ଗହାର ସହବାସ କଲା । ୨୪ ଆଉ ଲାବନ ଆପଣା କନ୍ୟା ଲେୟାର ଦାସୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସିଲ୍ଫା ନାମ୍ନୀ ଆପଣା ଦାସୀକି ଦେଲା । ୨୫ ମାତ୍ର

ପରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ସେ ତ ଲେୟା ! ତହିଁ ଯାକୁବ ଲାବନଠକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ସହିତ ଏ କି ବୟସହାର କରିଅଛ ? ମୁଁ କ’ଣ ରାହେଲ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରି ନାହିଁ; ତେବେ କାହିଁକି ମୋତେ ପରବଞ୍ଚନା କରିଅଛ ?” ୨୬ ତହିଁରେ ଲାବନ କହିଲା, “ଜେୟଷ୍ଠା ଆଉ ଆଉ କନିଷ୍ଠାକୁ ଦାନ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶାଗର ନୁହେଁ । ୨୭ ଏହାର ସପ୍ତଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ କର, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଯଦି ଆଉ ସାତ ବର୍ଷ ମୋହର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କନ୍ୟାକୁ ହିଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାନ କରିବି ।” ୨୮ ତହିଁରେ ଯାକୁବ ସେହି ପରକାରେ ଗହାର ସପ୍ତଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ କଲା; ତହିଁ ଲାବନ ଗହା ସହିତ ଆପଣା କନ୍ୟା ରାହେଲକୁ ବିବାହ କରି ଦେଲା । ୨୯ ପୁଣି, ରାହେଲର ଦାସୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣାର ବିଲ୍‌ହା ନାମ୍ନା ଦାସୀକି ଦେଲା । ୩୦ ତହିଁ ସେ ରାହେଲର ମଧ୍ୟ ସହବାସ କଲା ଓ ଲେୟାଠାରୁ ରାହେଲକୁ ଅଧିକ ପରେମ କଲା; ପୁଣି, ଆଉ ସାତ ବର୍ଷ ଲାବନର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲା ।

ଯାକୁବଠକର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି

୩୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ଲେୟାକୁ ଅପମାନିତା ଦେଖି ଗହାକୁ ଗର୍ଭଧାରଣର ଶକ୍ତି ଦେଲେ; ମାତୃ ରାହେଲ ବନ୍ଧୁକା ହେଲା । ୩୨ ଏଥୁପାଇଁ ଲେୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପରସବ କରନ୍ତେ, ଗହାର ନାମ ରୁବେନ୍ (ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖ) ଦେଲା; ଯେହେତୁ ସେ କହିଲା, “ସଦାପୁରକୁ ମୋହର ଦୁଃଖ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ଏବେ ମୋ’ ସ୍ତ୍ରୀମା ମୋତେ ଭଲ ପାଇବେ ।” ୩୩ ଆଉ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି କହିଲା, “ମୁଁ ଅପମାନିତା ଅଟେ, ଏହା ସଦାପୁରକୁ ଶ୍ରବଣ କରି ମୋତେ ଏହି ପୁତ୍ର ଦେଲେ,” ଏଣୁ ସେ ଗହାର ନାମ ଶିମାୟୋନ (ଶ୍ରବଣ) ଦେଲା । ୩୪ ପୁନର୍ବାର ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି କହିଲା, “ଏଥର ସ୍ତ୍ରୀମା ମୋ’ଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବେ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଗଠକର ତିନି ପୁତ୍ର ପରସବ କରିଅଛି,” ଏହେତୁ ଗହାର ନାମ ଲେବା (ଆସକ୍ତ) ଦେଲା । ୩୫ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ପୁନର୍ବାର ଗହାର ଗର୍ଭ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି କହିଲା, “ଏବେ ମୁଁ ସଦାପୁରକୁ ସତବଗାନ କରିବି,” ତେଣୁ ସେ ଗହାର ନାମ ଯିହୁଦା (ସଦାପୁରକୁ ସତବ) ଦେଲା । ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଗହାର ଗର୍ଭ ନିବୃତ୍ତି ହେଲା ।

୩୦

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଆପଣାଠାରୁ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲା ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖି ରାହେଲ ଆପଣା ଭଗିନୀ ପୁରତି ଈର୍ଷା କରି ଯାକୁବକୁ କହିଲା, “ମୋତେ ସନ୍ତାନ ଦିଅ, ନେହିଲେ ମୁଁ ମରିବି ।” ୨ ତହିଁରେ ରାହେଲ ପୁରତି ଯାକୁବର କ୍ଷୋଧ ପରଜ୍ଞପ୍ରିକିତ ହେଲା; ପୁଣି, ସେ କହିଲା, “ମୁଁ କ’ଣ ପରମେଶ୍ଵରଠକର ପୁରତିନିଧି ? ସେ ସିନା ତୁମ୍ଭକୁ ଗର୍ଭଫଳ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।” ୩ ସେତେବେଳେ ରାହେଲ କହିଲା, “ଏହି ଦେଖ, ମୋହର ଦାସୀ ବିଲ୍‌ହା ଅଛି, ଗହାର ସହବାସ କର; ସେ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି ମୋ’ କୋଳରେ ଦେଲେ ଗହା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ରବତୀ ହେବି ।” ୪ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଦାସୀ ବିଲ୍‌ହାକୁ ଗହା ସହିତ ବିବାହ ଦେଲା । ୫ ତହିଁ ଯାକୁବ ଗହାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ବିଲ୍‌ହା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଯାକୁବର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ୬ ସେତେବେଳେ ରାହେଲ କହିଲା, “ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ବିଗ୍‌ର କଲେ, ମଧ୍ୟ ମୋହର କାକୁକ୍ତି ଶୁଣି ମୋତେ ପୁତ୍ର ଦେଲେ,” ଏଥୁପାଇଁ ସେ ଗହାର ନାମ ଦାନ୍ (ବିଗ୍‌ର) ରଖିଲା । ୭ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ରାହେଲର ଦାସୀ ବିଲ୍‌ହା ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଯାକୁବ ପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ୮ ସେତେବେଳେ ରାହେଲ କହିଲା, “ମୁଁ ଭଗିନୀ ସହିତ ପରମେଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମଲ୍‌ଲୟୁଦ୍ୟ କରି ଜୟ କଲି,” ଏଥୁପାଇଁ ସେ ଗହାର ନାମ ନୟତାଲି (ମଲ୍‌ଲୟୁଦ୍ୟ) ରଖିଲା । ୯ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଲେୟା ଆପଣାର ଗର୍ଭନିବୃତ୍ତି ରୁଢି ଆପଣାର ସିଲ୍‌ପା ନାମ୍ନା ଦାସୀକୁ ଘେନି ଯାକୁବ ସହିତ ବିବାହ ଦେଲା । ୧୦ ତହିଁରେ ଲେୟାର ଦାସୀ ସିଲ୍‌ପାଠାରୁ ଯାକୁବର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲା । ୧୧ ତହିଁ ଲେୟା କହିଲା, “ଏ କି ସୌଭାଗ୍ୟ !” ଏଥୁପାଇଁ ଗହାର ନାମ ଗାଦ୍ (ସୌଭାଗ୍ୟ) ରଖିଲା । ୧୨ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଲେୟାର ଦାସୀ ସିଲ୍‌ପା ଯାକୁବ ପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ୧୩ ତହିଁରେ ଲେୟା କହିଲା, “ମୋହର କି ଆନନ୍ଦ ! ଯୁବତୀଗଣ ମୋତେ ଆନନ୍ଦିନୀ ବୋଲିବେ,” ଏଥୁପାଇଁ ସେ ଗହାର ନାମ ଆଣୋର (ଆନନ୍ଦ) ରଖିଲା । ୧୪ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଗହା କଟା ସମୟରେ ରୁବେନ୍ ବାହାରେ ଯାଇ କ୍ଷେତରୁ ଦୂଦାଫଳ* ପାଇ ଆଣି ଆପଣା ମାତା ଲେୟାକୁ ଦେଲା । ତହିଁ ରାହେଲ ଲେୟାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ଆଣିଥିବା ଦୂଦାଫଳ କିଛି ମୋତେ ଦିଅ ।” ୧୫ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ସ୍ତ୍ରୀମାକୁ ହରଣ କରିଅଛ, ଏ କି ଅଳପ ବିଷୟ ? ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁତ୍ରର ଦୂଦାଫଳ ମଧ୍ୟ କି ହରଣ କରିବ ?” ତେବେ ରାହେଲ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର

* ୩୦:୧୪ ଏହାକୁ ଖାଇଲା ପରେ ଏହା ପରେମକୁ ବୃଦ୍ଧ କରେ ପୁଣି ଏହା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗର୍ଭବତୀ ହେବା ପାଇଁ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଥାଏ

ପୁତ୍ରର ଦୂଦାଫଳ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସେ ଆଜି ରାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଶୟନ କରିବେ ।” ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯାକୁବର ଆଗମନ ସମୟରେ ଲେୟା ଗହା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ବାହାରକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ’ କତିକି ଆସିବାକୁ ହେବ; କାରଣ ମୁଁ ଆପଣା ପୁତ୍ରର ଦୂଦାଫଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଭଡ଼ା ନେଲି ।” ଏଣୁ ସେ ସେହି ରାତ୍ର ଗହା ସହିତ କ୍ଷେପଣ କଲା । ୧୮ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ଲେୟାର ପୂର୍ଣ୍ଣା ଶୁଣିଲେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଯାକୁବର ପଞ୍ଚମ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ୧୯ ତେବେ ଲେୟା କହିଲା, “ମୁଁ ସପ୍ତମାକି ଆପଣା ଦାସୀ ଦେଇଥିଲି, ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ବେତନ ମୋତେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି,” ଏହେତୁ ସେ ଗହାର ନାମ ଇଷାଖରୀ ରଖିଲା । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲେୟା ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଯାକୁବର ଷଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ୨୧ ତହିଁ ଲେୟା କହିଲା, “ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଉତ୍ତମ ଯୌତୁକ ଦେଲେ; ଏବେ ମୋ’ ସପ୍ତମା ମୋ’ ସଙ୍ଗେ ବାସ କରିବେ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଗଞ୍ଜକର ଛଅ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କରିଅଛି,” ଏହେତୁ ସେ ଗହାର ନାମ ସବୁଲୁନୀ ରଖିଲା । ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଏକ କନ୍ୟା ପରସବ କଲେ, ଗହାର ନାମ ଦାଣା ରଖିଲା । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ରାହେଲକୁ ସମରଣ କଲେ ଓ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ପୂର୍ଣ୍ଣା ଶୁଣି ଗହାକୁ ଗର୍ଭଧାରଣର ଶକ୍ତି ଦେଲେ । ୨୪ ତହିଁ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି କହିଲା, “ପରମେଶ୍ଵର ଏବେ ମୋହର ଅପମାନ ଦୂର କଲେ ।” ୨୫ ଏଣୁ ସେ ଗହାର ନାମ ଯୋଷେଫ ଦେଇ, କହିଲା, “ସଦାପୁରୁ ମୋତେ ଆଉ ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଅନ୍ତୁ ।”

ଯାକୁବର ସମ୍ବନ୍ଧ

୨୫ ଆଉ ରାହେଲଠାରୁ ଯୋଷେଫ ଜନ୍ମ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଲାବନକୁ କହିଲା, “ମୋତେ ବିଦାୟ କର, ମୁଁ ସପ୍ତସ୍ଥାନକୁ ଓ ନିଜ ଦେଶକୁ ଯିବି । ୨୬ ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛି, ମୋହର ସେହି ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ନେଇ ଯିବାକୁ ଦିଅ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ପୁରକାରେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଛାଡ଼ି ଯାଅ ।” ୨୭ ସେତେବେଳେ ଲାବନ ଗହାକୁ କହିଲା, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି । ୨୮ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ନିଜ ବେତନ ସ୍ଵୀକାର କର, ମୁଁ ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି ।” ୨୯ ତହିଁ ଯାକୁବ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ପୁରକାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛି ଓ ମୋ’ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ପଶୁଗଣ ଯେପରି ଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଅଛି । ୩୦ କାରଣ, ମୋହର ଆସିବା ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭର ଅଲ୍ପ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା, ମାତ୍ର ଏବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ପୁରୁତର ହୋଇଅଛି; ପୁଣି, ମୁଁ ଯେକୌଣସି ଜାଗାକୁ ତୁମ୍ଭର ମେଷପଲକୁ ଚରାଇବାକୁ ନେଲି ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜୁଳ କରିଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣା ପରିବାର ନିମନ୍ତେ କେବେ ସଞ୍ଚୟ କରିବି ?” ୩୧ ତହିଁରେ ଲାବନ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କଅଣ ଦେବି ?” ଯାକୁବ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଚରାଇ ପୁରୁପାଳନ କରିବି । ୩୨ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ପଲ ମଧ୍ୟଦେଇ ଯାଇ ମେଷଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ଓ କଳାବର୍ଣ୍ଣର ମେଷମାନଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଛାଗଲଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ଓ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ର ଛାଗଲମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବି; ସେହି ସବୁ ମୋହର ବେତନ ସ୍ଵରୂପ ହେବ । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋହର ବେତନ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥାପନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ମୋହର ଧାର୍ମିକତା ମୋ’ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଛାଗଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ଛାଗଲ ଭିନ୍ନ ଓ ମେଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ କଳାବର୍ଣ୍ଣର ମେଷ ଭିନ୍ନ ଯେତେ ଥିବେ, ଗହା ମୋହର ଗୈରି ରୂପେ ଗଣୟ ହେବ ।” ୩୪ ତହିଁ ଲାବନ କହିଲା, “ଭଲ, ତୁମ୍ଭ କଥାନ୍ତୁସାରେ ହେଉ ।” ୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହିଦିନ ରେଖାଞ୍ଜିତ ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ଛାଗସକଳ ଓ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ର ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ମଧ୍ୟ କିଞ୍ଚିତ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ଛାଗସକଳ, ପୁଣି, କଳାବର୍ଣ୍ଣର ମେଷସକଳ ପୃଥକ ପୃଥକ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା; ୩୬ ଆଉ ସେ ଆପଣାର ଓ ଯାକୁବର ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଦିନର ପଥରୁ ଦୂରରେ ରଖିଲା; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଲାବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ପଶୁପଲ ଚରାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ୩୭ ଆଉ ଯାକୁବ ଲାବନ ଓ ଲୁସ୍ ଓ ଅର୍ମୋନ୍ ବୃକ୍ଷର ନୂତନ ଶାଖା କାଟି ତହିଁରୁ ବଳକଳ କାଢ଼ି କାଷ୍ଠର ଶୁକ୍ଳରେଖା ବାହାର କଲା । ୩୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ପଶୁଗଣ ଜଳ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟରେ ସେହି

† ୩୦:୧୮ ଅର୍ଥାତ୍ ବେତନ ‡ ୩୦:୨୦ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାନ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ § ୩୦:୨୪ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧି

ବଳକଳଶୂନ୍ୟ ଶାଖା ସବୁ ଉଚ୍ଚ କରି ରଖିଲା; ତହିଁ ଜଳ ପାନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଫଳବତୀ ହେଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ସେହି ଶାଖା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଜମ ହେବାରୁ ପଶୁମାନେ ରେଖାଞ୍ଜିତ ଓ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ତ ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ ଛୁଆ ପ୍ରସବ କଲେ । ୪୦ ତହିଁରେ ଯାକୁବ ସେହି ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଲା, ପୁଣି, ଲାବନର ରେଖାଞ୍ଜିତ ଓ କଳାବର୍ଣ୍ଣର ସବୁ ମେଷ ପ୍ରତି ମେଷାମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରଖାଇଲା; ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ଲାବନର ପଲ ସହିତ ଆପଣା ପଲ ନ ରଖି ପୃଥକ କଲା । ୪୧ ପୁଣି, ବଳିଷ୍ଠ ପଶୁଗଣ ଯେପରି ଶାଖା ନିକଟରେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଜଳକୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ପଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଶାଖା ରଖିଲା; ମାତ୍ର ଦୁର୍ବଳ ପଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲା ନାହିଁ; ୪୨ ତହିଁରେ ଦୁର୍ବଳ ପଶୁଗଣ ଲାବନର ଓ ବଳିଷ୍ଠ ପଶୁଗଣ ଯାକୁବର ହେଲେ । ୪୩ ଏହେତୁ ଯାକୁବ ଅତିଶୟ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେଲା, ପୁଣି, ଗହାର ପଶୁ, ଦାସଦାସୀ, ଓଟ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲେ ।

୩୧

ଯାକୁବଙ୍କ ଲାବନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଲୟନ

୧ ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ହରଣ କରିଅଛି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଧନରୁ ଗହାର ଏହି ସମସ୍ତ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ଲାବନର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଯାକୁବ ଶୁଣିଲା । ୨ ପୁଣି, ଲାବନ ଗହା ପ୍ରତି ପୂର୍ବ ପରି ନୁହେଁ, ଏହା ଯାକୁବ ଗହାର ମୁଖ ଦେଖି ବୁଝିଲା । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୈତୃକ ଦେଶରେ ଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ।” ୪ ଏଣୁ ଯାକୁବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶୁପଲ ନିକଟକୁ ଗାହେଲ ଓ ଲେୟାକୁ ଡକାଇ କହିଲା, ୫ “ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୁଖ ମୋ’ ପ୍ରତି ପୂର୍ବ ପରି ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ମୋହର ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ସହାୟ ଅଟନ୍ତି । ୬ ମୁଁ ଆପଣାର ସବୁ ବଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୭ ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ମୋତେ ପରବଞ୍ଚନା କରି ଦଶଧର ମୋହର ବେତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜୁ ମୋହର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ୮ ଯେହେତୁ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ତ ପଶୁଗଣ ତୁମ୍ଭର ବେତନ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବେ, ସେ ଆପେ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ତ ଛୁଆ ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ରେଖାଞ୍ଜିତ ପଶୁଗଣ ତୁମ୍ଭର ବେତନ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହା କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପଶୁ ରେଖାଞ୍ଜିତ ଛୁଆ ପ୍ରସବ କଲେ । ୯ ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ପଶୁଧନ ନେଇ ମୋତେ ଦେଲେ । ୧୦ କାରଣ ପଶୁମାନଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ସମୟରେ ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଅନାଇ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ପଲ ସଞ୍ଜମକାରୀ ସମସ୍ତ ଛାଗଳ ରେଖାଞ୍ଜିତ ଓ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ତ ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ । ୧୧ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମୋତେ ଯାକୁବ ବୋଲି ଡାକନ୍ତେ, ମୁଁ କହିଲି, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଏବେ ଅନାଇ ଦେଖ, ପଲ ସଞ୍ଜମକାରୀ ସମସ୍ତ ଛାଗଳ ରେଖାଞ୍ଜିତ, ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ତ ଓ ବିନ୍ଦୁଚିହ୍ନିତ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଲାବନ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟହାର କରଇ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁ । ୧୩ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ସତମ୍ଭ ଅଭିଷେକ କରିଅଛ ଓ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ମାନତ କରିଅଛ, ସେହି ବେଥେଲ୍‌ର ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭେ; ଏବେ ଉଠି ଏହି ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ଜାତିମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଫେରି ଯାଅ !” ୧୪ ତହିଁରେ ଗାହେଲ ଓ ଲେୟା ଉତ୍ତର କଲେ, “ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଆଉ କିଛି ବାଣ୍ଟ ଓ ଅଧିକାର ଅଛି ? ୧୫ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଗଞ୍ଜୁ ନିକଟରେ ବିଦେଶିନୀ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ ନୋହୁଁ ? ଯେହେତୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୬ ଏହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଧନ ନେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ।” ଏଣୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗହା କର ।” ୧୭ ତହିଁ ଯାକୁବ ଉଠି ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଭାୟ୍‌ୟାମାନଙ୍କୁ ଓଟ ଉପରେ ବସାଇଲା; ୧୮ ପୁଣି, ଆପଣା ଉପାର୍ଜିତ ପଶୁପ୍ରାଦି ସକଳ ଧନ, ଅର୍ଥାତ୍, ପଦ୍ମ ଅଗ୍ରମରେ ଯେଉଁ ପଶୁ ଓ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପାର୍ଜିତ କରିଥିଲା, ଗହା ଯେନି କିଶାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ପିତା କସହାକ ନିକଟକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା । ୧୯ ସେହି ସମୟରେ ଲାବନ ମେଷର ଲୋମ ଛେଦନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା; ପୁଣି, ଗାହେଲ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ହରଣ କଲା । ୨୦ ଆଉ ଯାକୁବ ଆପଣା ପଲୟନର କୌଣସି

ସମ୍ବାଦ ନ ଦେଇ ଅରାମ୍ୟ ଲାବନକୁ ପୁରବଞ୍ଚନା କଲା । ୨୧ ଏହି ପୁରକାରେ ସେ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଘେନି ପଲୟନ କଲା, ପୁଣି, ଉଠି (ଫରାତ) ନଦୀ ପାର ହୋଇ ଗିଲାୟଦ ପର୍ବତ ଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଚାଲିଲା ।

ଲାବନଞ୍ଜ ଯାକୁବର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଲାବନକୁ ଯାକୁବର ପଲୟନ ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା । ୨୩ ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବମାନଞ୍ଜକୁ ସଞ୍ଚେ ଘେନି ଗହୀର ପଛେ ପଛେ ସାତ ଦିନର ବାଟ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଗିଲାୟଦ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଗହୀର ସଞ୍ଚେ ଧରିଲା । ୨୪ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ରାତ୍ରି କାଳେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଅରାମ୍ୟ ଲାବନ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଗହୀକୁ କହିଲେ, “ସାବଧାନ, ଯାକୁବକୁ ଉଲମ୍ବନ କିଛି କୁହ ନାହିଁ ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲାବନ ଯାକୁବର ସଞ୍ଚେ ଧରିଲା ସମୟରେ ଯାକୁବର ତମ୍ବୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା; ତହିଁରେ ଲାବନ ହିଁ କୁଟୁମ୍ବମାନଞ୍ଜକୁ ସହିତ ଗିଲାୟଦ ପର୍ବତରେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲା । ୨୬ ପୁଣି, ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏହିପରି କର୍ମ କଲ ? ମୋତେ ପୁରବଞ୍ଚନା କଲା, ପୁଣି, ମୋ’ କନ୍ୟାମାନଞ୍ଜକୁ ଖତଗଧୃତ ବନ୍ଦୀ ଲୋକଞ୍ଜ ପରି ଘେନି ଆସିଲା । ୨୭ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପୁରବଞ୍ଚନା କରି କାହିଁକି ଗୋପନରେ ପଲାଇ ଆସିଲା ? କାହିଁକି ମୋତେ ସମ୍ବାଦ ଦେଲା ନାହିଁ ? ଦେଇଥିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହ୍ଲାଦ ଓ ଗାୟନ, ପୁଣି, ତବଳା ଓ ବାଣାବାଦ୍ୟ ସହିତ ବିଦାୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଞ୍ଜକୁ ତୁମ୍ଭନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ଦେଲା ନାହିଁ, ଏ ଅତି ଅଜ୍ଞାତର କର୍ମ । ୨୯ ତୁମ୍ଭକୁ ହିଁସା କରିବାକୁ ମୋହର ହସ୍ତ ସମର୍ପି ପୁରମାଣ, ମାତର ଗତଗତ୍ରି ତୁମ୍ଭର ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଯାକୁବକୁ ଉଲମ୍ବନ କିଛି କୁହ ନାହିଁ । ୩୦ ଆଉ ପିତୃଗୃହକୁ ଝୁରିବାରୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ତେବେ ମୋହର ଦେବତାମାନଞ୍ଜକୁ କାହିଁକି ଚୋରି କଲ ?” ୩୧ ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଲାବନକୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୋହର ଭୟ ହେଲା; କାରଣ କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରୁ ଆପଣା କନ୍ୟାଗଣଞ୍ଜକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଛଡ଼ାଇ ନେବ, ଏପରି ବିଚାର କଲି । ୩୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାମାନଞ୍ଜକୁ ପାଇବ, ସେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ; ମୋ’ଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ଗହୀ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ କୁଟୁମ୍ବଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ଚିହ୍ନି କରି ନିଅ,” ଯେହେତୁ ଯାକୁବ ରାହେଲର ସେହି ଚୋରି କରିବା ବିଷୟ ଜାଣି ନ ଥିଲା । ୩୩ ତହିଁ ଲାବନ ଯାକୁବର ତମ୍ବୁଗୃହ ଓ ଲେୟାର ତମ୍ବୁଗୃହ ଓ ଦୁଇ ଦାସୀର ତମ୍ବୁଗୃହକୁ ଯାଇ ଅନ୍ଵେଷଣ କଲା; ମାତ୍ର ପାଇଲା ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେ ଲେୟାର ତମ୍ବୁଗୃହ ଛାଡ଼ି ରାହେଲର ତମ୍ବୁଗୃହରେ ପୁରବେଶ କଲା । ୩୪ ମାତ୍ର ରାହେଲ ସେହି ଠାକୁରମାନଞ୍ଜକୁ ନେଇ ଓଟର ହାଉଦା ଭିତରେ ରଖି ତହିଁ ଉପରେ ବସିଥିଲା । ତହିଁରେ ଲାବନ ଗହୀର ତମ୍ବୁଗୃହର ସବୁ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିଲେ ହେଁ ଗହୀ ପାଇଲା ନାହିଁ । ୩୫ ସେତେବେଳେ ରାହେଲ ପିତୃକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଆପଣଞ୍ଜ ଛାମୁରେ ଉଠି ପାରିଲି ନାହିଁ ବୋଲି ମୋହର ପୁରୁ କୁରୋଧ ନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ମୁଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀଧର୍ମିଣୀ ହୋଇଅଛି ।” ଏହିପରି ସେ ଅନ୍ଵେଷଣ କଲେ ହେଁ ଠାକୁରମାନଞ୍ଜକୁ ପାଇଲା ନାହିଁ । ୩୬ ତହିଁ ଯାକୁବ କୁରୋଧ ହୋଇ ଲାବନକୁ ଉତ୍ତର କଲା; ପୁଣି, ଯାକୁବ ଲାବନକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ମୋହର କି ଦୋଷ ଓ କି ପାପ ହେଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ପୁରଜଞ୍ଜୁଳିତ ହୋଇ ମୋ’ ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲା ? ୩୭ ତୁମ୍ଭେ ତ ମୋର ସବୁ ଦରବନ୍ଦ ଖୋଜିଲା, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଗୃହର କୌଣସି ଦରବନ୍ଦ ପାଇଲା କି ? ଗହୀ ମୋହର ଓ ତୁମ୍ଭର ଏହି କୁଟୁମ୍ବମାନଞ୍ଜକୁ ସାକ୍ଷାତରେ ରଖିଦିଅ, ଏମାନେ ଆମ୍ଭ ଦୁହିଁଞ୍ଜର ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ୩୮ ଏହି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ହେଲା ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଚରେ ରହିଲି । ତୁମ୍ଭର ମେଷା ଓ ଛାଗାମାନଞ୍ଜର ଗର୍ଭପାତ ହୋଇନାହିଁ, କିଅବା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପଲର ମେଶାମାନଞ୍ଜକୁ ଖାଇ ନାହିଁ । ୩୯ ବରଞ୍ଚ ହିଁସରକ ଜନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଖାନ୍ତିଆ କଲା, ଗହୀ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭ କତିକି ଆଣିଲି ନାହିଁ; ସେ କ୍ଷତି ଆପେ ସହିଲି; ଦିନରେ ଚୋରି ଯାଉ କି ରାତିରେ ଚୋରି ଯାଉ, ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ହାତରୁ ନେଲା । ୪୦ ଦିନରେ ଖରା, ରାତିରେ କାକର, ମୋତେ ଚାପ କଲା; ମୋ’ ଆଖିରୁ ନିଦ ପଲାଇ ଗଲା; ଏହିପରି ମୁଁ ଥିଲି; ୪୧ ମୁଁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ କାଳ ତୁମ୍ଭ ପରେ ରହିଲି; ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ଝିଅ ନିମନ୍ତେ ଚଉଦ ବର୍ଷ ଓ ପଶୁମାନଞ୍ଜ ନିମନ୍ତେ ଛଅ ବର୍ଷ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲି; ଏଥିମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଦଶଧର ମୋହର ବେତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛ । ୪୨ ମୋର ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵର, ଅବରହାମର ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଇସ୍ରାକର ଭୟସ୍ଥାନ ଯଦି ମୋହର ସହାୟ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁରୁଛା ହାତରେ ବିଦାୟ କରିଥାଆନ୍ତ । ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ଦୁଃଖ ଓ ହସ୍ତର ପରିଶ୍ରମ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ଗତ ରାତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧମକାଇଲେ ।”

ଯାକୁବଞ୍ଜ ସହିତ ଲାବନଞ୍ଜର ତୁକ୍ତି

୪୩ ତହିଁରେ ଲାବନ ଯାକୁବକୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ଏହି କନ୍ୟାମାନେ ମୋହର କନ୍ୟା ଓ ଏହି ବାଳକମାନେ ମୋହର ବାଳକ ଓ ଏହି ପଶୁପଲ ମୋହର ପଶୁପଲ, ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛ, ସେହି ସବୁ ମୋହର; ଏହେତୁ ମୋହର ଏହି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ଏମାନଙ୍କ ପରସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କଥା କରାବି ? ୪୪ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରୁ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ହେଉ ।” ୪୫ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଖଣ୍ଡିତ ଏ ପରସ୍ତର ଘେନି ସତମତ ରୂପେ ସ୍ୱାଧୀନ କଲା । ୪୬ ପୁଣି, ଯାକୁବ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ତର ସଂଗ୍ରହ କର; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରସ୍ତର ଆଣି ଗୋଟାଏ ରାଶି କରନ୍ତେ, ସମସ୍ତେ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନରେ ସେହି ରାଶି ଉପରେ ଭୋଜନ କଲେ । ୪୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲାବନ ଗହାର ନାମ ଯିଗର-ସାହଦୂଆ* ରଖିଲା, ମାତ୍ର ଯାକୁବ ଗହାର ନାମ ଗଲୟଦ୍ (ସାକ୍ଷୀ ରାଶୀ) ରଖିଲା ।” ୪୮ ସେତେବେଳେ ଲାବନ କହିଲା, “ଏହି ରାଶି ଆଜି ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିଲା; ଏଥିପାଇଁ ଗହାର ନାମ ଗଲୟଦ୍ ଓ ମିସ୍ତା (ପରହରା-ସ୍ୱାଧୀନ) ରଖିଲା,” ୪୯ ଯେହେତୁ ସେ କହିଲା, “ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ତର ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ, ସଦାପରତୁ ମୋହର ଓ ତୁମ୍ଭର ପରହରା ଥାଏ । ୫୦ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବ, ଅଥବା ମୋହର କନ୍ୟାମାନେ ଥାଉ ଥାଉ ଅନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବ, ତେବେ ସେହି ସମୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ ।” ୫୧ ଆହୁରି ଲାବନ ଯାକୁବକୁ କହିଲା, “ଏହି ରାଶି ଦେଖ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୋହର ସ୍ୱାଧୀନ ଏହି ସତମତ ଦେଖ । ୫୨ ମୁଁ ଅହିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ରାଶି ପାର ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯିବି ନାହିଁ, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ରାଶି ଓ ଏହି ସତମତ ପାର ହୋଇ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; ଏଥିର ସାକ୍ଷୀ ଏହି ରାଶି ଓ ଏଥିର ସାକ୍ଷୀ ଏହି ସତମତ । ୫୩ ଏହି ବିଷୟରେ ଅବରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ନାହୋରର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବିରାଜି କରିବେ,” ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍ତ୍ରାକର ଭୟସ୍ୱାଧୀନ ଶପଥ କଲା । ୫୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ପର୍ବତରେ ବଳିଦାନ କରି ଆହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ପର୍ବତରେ ସାରାଗତ୍ରି ଯାପନ କଲେ । ୫୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲାବନ ପରଭାତରେ ଉଠି ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ରୁମ୍ବନ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା; ଏହିରୂପେ ଲାବନ ସପ୍ତସ୍ୱାଧୀନକୁ ଫେରିଗଲା ।

୩୨

ଯାକୁବ ଏଷୋତ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ପରସ୍ତୁତି
 ୧ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତଗଣ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଭେଟିଲେ ।
 ୨ ସେଥିପାଇଁ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲା, “ଏମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦଳ; ଏଥିପାଇଁ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନ ନାମ ମହନୟିମ (ଦୁଇ ଦଳ) ରଖିଲା ।” ୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଯାକୁବ ଆପଣା ଆଗେ ସେୟାର ଦେଶସ୍ଥ ଇଦୋମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭରାତ ଏଷୋ ନିକଟକୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲା । ୪ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପରତୁ ଏଷୋତ୍କୁ କହିବ, ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ଯାକୁବ ଆପଣାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା, ମୁଁ ଲାବନ ପାଖରେ ପରବାସ କରୁଥିଲି, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର ବିଳମ୍ବ ହେଲା । ୫ ମୋହର ଗୋରୁ, ଗଧ, ମେଷପଲ ଓ ଦାସଦାସୀ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୁଁ ଆପଣା ପରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇଲି ।” ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦୂତମାନେ ଫେରି ଆସି ଯାକୁବକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାଙ୍କ ଭରାତ ଏଷୋ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ସେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଲୋକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଘେନି ଆପଣାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।” ୭ ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଅତିଶୟ ଭୀତ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା, ପୁଣି, ସତ୍ତ୍ୱ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଗୋମେଷାଦି ସମସ୍ତ ପଲ ଓ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦୁଇ ଦଳ କରି କହିଲା, “ଏଷୋ ଆସି ଯଦି ଏକ ଦଳକୁ ପରହାର କରିବ, ତଥାପି ଅନ୍ୟ ଦଳ ବଞ୍ଚି ପଳାଇ ଯିବେ,” ୮ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପିତା ଅବରହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ହେ ମୋହର ପିତା ଇସ୍ତ୍ରାକଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ହେ ସଦାପରତୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ କରିବା । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦାସ ପରତି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଦୟା ଓ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପରକାଶ କରିଅଛ, ମୁଁ ତହିଁର ଅଲ୍ପ ମଧ୍ୟ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ଯେହେତୁ ମୁଁ ନିଜର ଯଷ୍ଟିମାତ୍ର ଘେନି ଏହି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇଥିଲି, ମାତ୍ର ଏବେ ମୁଁ ଦୁଇ ଦଳ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ବିନୟ

* ୩୧:୪୭ ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷୀ ରାଶି

କରୁଅଛି, ମୋ' ଭଗ୍ନର ହସ୍ତରୁ, ଏକ୍ଷୋର ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର; କାରଣ ମୁଁ ଗହାକୁ ଭୟ କରୁଅଛି, କେଜାଣି ସେ ଆସି ମୋତେ ଓ ମାତା ଓ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ତ କହିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ମର୍ତ୍ତ୍ୟକ କରିବା, ପୁଣି, ସମୁଦର ଡାରସଥ ଯେଉଁ ବାଲି ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ଗଣାଯାଇ ନ ପାରେ, ଗହା ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ।” ୧୩ ଆଉ ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେହି ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲା; ଆଉ ଗହା ନିକଟରେ ଯାହା ଥିଲା, ତହିଁରୁ ଆପଣା ଭଗ୍ନ ଏକ୍ଷୋ ନିମନ୍ତେ ଭେଟି ପରସ୍ପତ କଲା; ୧୪ ଅର୍ଥାତ୍, ଦୁଇଶହ ଛାଗା ଓ କୋଡ଼ିଏ ଛାଗ, ଦୁଇଶହ ମେଷା ଓ କୋଡ଼ିଏ ମେଷ, ୧୫ ପୁଣି, ସବତସା ଦୁଗ୍ଧବତୀ ତିରିଶ ଉଷ୍ଟରୀ ଓ ଗଲିଶ ଗାଈ ଓ ଦଶ ବୃଷ, ପୁଣି, କୋଡ଼ିଏ ଗର୍ଦ୍ଦଭୀ ଓ ଦଶଟି ବାହୁରି ପରସ୍ପତ କଲା । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପଲ ସବୁ ପୃଥକ ପୃଥକ କରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ପଲ ସମପର୍ଣ୍ଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ଆଗେ ଆଗେ ଯାଅ, ପୁଣି, ମଧ୍ୟେୟ ମଧ୍ୟେୟ ସ୍ଥାନ ରଖି ପରତେୟକ ପଲକୁ ପୃଥକ କର ।” ୧୭ ପୁଣି, ସେ ସର୍ବାଗ୍ରଗାମୀ ଦାସକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲା, “ମୋହର ଭଗ୍ନ ଏକ୍ଷୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହେଲେ, ସେ ଯଦି ପଗରିବେ, ତୁମ୍ଭେ କାହାର ଦାସ ? କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛ ? ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରସୂତ ଏହି ସମସ୍ତ କାହାର ? ୧୮ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେବ, ଏହି ସମସ୍ତ ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ଯାକୁବଙ୍କର, ଏହିସବୁ ଭେଟି ଆମ୍ଭ ପରଭୁ ଏକ୍ଷୋଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ; ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ମଧ୍ୟ ପଛ ପଛ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।” ୧୯ ଏହି ପରକାରେ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ପଲର ପଶୁଗ୍ରାହଣୀ ସବୁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ଏକ୍ଷୋ ସର୍ତ୍ତରେ ସାକ୍ଷାତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପରକାର କଥା କହିବ ।” ୨୦ ଆହୁରି କହିବ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ଯାକୁବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛ ଆସୁଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସେ ମନେ କଲେ, ଆଗେ ଭେଟି ପଠାଇ ଗଞ୍ଜୁ ଶାନ୍ତ କରି ପଛ ଗଞ୍ଜୁ ସର୍ତ୍ତରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ଆମ୍ଭ ପରତି ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ କରି ପାରନ୍ତି ।” ୨୧ ଏହିରୂପେ ଗହା ଆଗରେ ଭେଟି ଦରବନ୍ଧ ଗଲା; ମାତ୍ର ସେ ଆପେ ସେହି ରାତ୍ରି ନିଜ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲା ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ଯାକୁବଙ୍କର ମଲ୍ଲୟୁଦ୍ଧ

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ରାତ୍ରିରେ ଉଠି ଆପଣାର ଦୁଇ ଭାୟିୟା ଓ ଦୁଇ ଦାସା ଓ ଏକାଦଶ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଯବ୍‌ବୋକ୍ ଘାଟରେ ପାର କରାଇବା ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତରେ ନେଲା । ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ନଦୀ ପାର କରାଇ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଧ ସେପାରିକୁ ପଠାଇ ଦେଲା । ୨୪ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସେଠାରେ ଏକାକୀ ରହିଲା; ତହିଁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ସହିତ ମଲ୍ଲୟୁଦ୍ଧ କଲେ । ୨୫ ମାତ୍ର ଗହାକୁ ଜୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଦେଖି ସେ ଯାକୁବର ଉରୁଦେଶର ସନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ଥାନରେ ଆଘାତ କଲେ; ଗହାଙ୍କ ସହିତ ଏପରକାର ମଲ୍ଲୟୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଯାକୁବର ଉରୁସନ୍ଧ୍ୟ ଖସିଗଲା । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼,” କାରଣ ପରଭାତ ହେଲା । ତହିଁ ଯାକୁବ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ନ କଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ୨୭ ପୁନର୍ବାର ସେହି ମନୁଷ୍ୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ନାମ କ'ଣ ?” ସେ କହିଲା, “ଯାକୁବ ।” ୨୮ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାକୁବ ନାମରେ ଆଉ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ* ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ; କାରଣ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଜୟ ହୋଇଅଛ ।” ୨୯ ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ପଗରି କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭର ନାମ କୁହ ।” ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭର ନାମ ପଗରୁ ଅଛ ?” ତହିଁ ସେ ସେଠାରେ ଯାକୁବକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୩୦ ସେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ପେନୀୟେଲ† ରଖିଲା; ଯେହେତୁ ଯାକୁବ କହିଲା, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମୁଖାମୁଖି ଦେଖିଲେ ହେଁ ମୋହର ପରାଣ ବଞ୍ଚିଲା ।” ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ପନୁୟେଲ ପାର ହୁଅନ୍ତେ, ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହେଲା; ମାତ୍ର ସେ ଉରୁସନ୍ଧ୍ୟ ସକାଶୁ ଛୋଟାଇ ଚାଲିଲା । ୩୨ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (କୌଶସି) ଉରୁଦେଶର ଉପରିସ୍ଥ ସନ୍ଧ୍ୟାଶିବା ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯାକୁବର ଉରୁଦେଶର ସନ୍ଧ୍ୟାଶିବା ସପର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ।

୩୩

ଯାକୁବ ଏକ୍ଷୋଙ୍କ ମିଳନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଅନାଇ ଦେଖିଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଏକ୍ଷୋ ଉପସ୍ଥାତ, ପୁଣି, ଗହା ସର୍ତ୍ତରେ ଚାରିଶହ ପୁରୁଷ । ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗ କରି ଲେୟା ଓ ରାହେଲ ଓ ଦୁଇ ଦାସାଙ୍କ

* ୩୨:୨୮ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ସଂଘର୍ଷ କରେ କିଥବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବା ବନ୍ଧକ୍ତି † ୩୨:୩୦ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖ

ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲ, ୨ ଅର୍ଥାତ୍, ଆଗେ ଦୁଇ ଦାସୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ, ଗହା ପଛେ ଲେୟା ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ, ସର୍ବଶେଷରେ ରାହେଲ ଓ ଯୋଷେଫକୁ ରଖିଲା । ୩ ପୁଣି, ଆପେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗେ ଯାଇ ସାତଧର ଭୂମିଷ୍ଠ ପୂରଣା କରୁ କରୁ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୪ ସେତେବେଳେ ଏସୌ ଗହାକୁ ଭେଟିବାକୁ ଧାଇଁ ଆସି ଗହାର ଗଲା ଧରି ଆଲିଙ୍ଗନ ଓ ଚୁମ୍ବନ କଲ, ପୁଣି, ଦୁହେଁ ରୋଦନ କଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଅନାଇ ସ୍ତରୀଗଣକୁ ଓ ବାଳକଗଣକୁ ଦେଖି ପଚାରିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏମାନେ କିଏ ?" ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, "ପରମେଶ୍ୱର କୃପା କରି ଆପଣଙ୍କ ଦାସକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।" ୬ ତହିଁ ଦାସୀଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ନିକଟକୁ ଆସି ପୂରଣା କଲେ । ୭ ତହିଁ ପଛେ ଲେୟା ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନମାନେ ଆସି ପୂରଣା କଲେ; ସର୍ବଶେଷରେ ଯୋଷେଫ ଓ ରାହେଲ ନିକଟକୁ ଆସି ପୂରଣା କଲେ । ୮ ତହିଁରେ ଏସୌ ପଚାରିଲା, "ମୁଁ ଆଗେ ଯେଉଁ ସବୁ (ପଶୁପୁତ୍ର) ଦଳ ସହିତ ଭେଟିଲି; ଗହା କି ନିମନ୍ତେ ?" ଯାକୁବ କହିଲା, "ମୋ' ପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ।" ୯ ତହିଁ ଏସୌ କହିଲା, "ମୋହର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି; ଭାଇ, ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭର ଥାଉ ।" ୧୦ ଯାକୁବ କହିଲା, "ନା, ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଦି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି, ତେବେ ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେହି ଭେଟି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କଲ ପରି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି; ମଧ୍ୟ ଆପଣ ମୋ' ପୂର୍ତ୍ତି ପରସନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୧ ଏଣୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆନୀତ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୋହର ସବୁ ଅଛି ।" ଏହିରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣା କରନ୍ତେ, ଏସୌ ଗହା ଗ୍ରହଣ କଲା । ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ଏସୌ କହିଲା, "ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଉଅଛି ।" ୧୩ ତହିଁରେ ଯାକୁବ କହିଲା, "ମୋହର ପୁରୁଷ ଜାଣନ୍ତି, ଏହି ବାଳକମାନେ କୋମଳ, ଆଉ ଦୁର୍ବଳତା ମେଷୀ ଓ ଗାଈ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଛନ୍ତି; ଦିନେ ଅଧିକ ଚଳାଇଲେ ସବୁ ପଲ ମରିଯିବେ । ୧୪ ଏଣୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, "ମୋହର ପୁରୁଷ ଆପଣା ଦାସର ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରନ୍ତୁ; ସେୟାର ପୂର୍ବଦେଶରେ ମୋ' ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପଶୁଗଣର ଗମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଓ ବାଳକଗଣର ଗମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚଳାଇ ନେବି ।" ୧୫ ଏସୌ କହିଲା, "ତେବେ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ରଖି ଯାଉଅଛି ।" ଯାକୁବ କହିଲା, "କି ପରମୋଜନ ? ମୋ' ପୂର୍ତ୍ତି କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ଥାଉ ।" ୧୬ ତହିଁରେ ଏସୌ ସେହି ଦିନ ସେୟାର ପଥ ଦେଇ ବାହୁଡ଼ି ଗଲା । ୧୭ ମାତ୍ର ଯାକୁବ ସୁକ୍କୋତକୁ ଗମନ କରି ଆପଣା ପାଇଁ ଗୃହ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୁଡ଼ିଆ ନିର୍ମାଣ କଲା; ଏଥିପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥାନ ସୁକ୍କୋତ* ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଅଛି । ୧୮ ଏହି ପୂର୍ବକରେ ଯାକୁବ ପଦ୍ମନ ଅରାମଠାରୁ ବାହାରି କୁଶଳରେ କିଶାନ ଦେଶସ୍ଥ ଶିଖିମର ଏକ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଗରର ବାହାରେ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲା । ୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ଶିଖିମର ପିତା ହମୋରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକଶହ କର୍ମଚାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଇ ସେହି ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନର ଭୂମିଖଣ୍ଡ କିଣିଲା । ୨୦ ପୁଣି, ସେଠାରେ ଏକ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ଗହାର ନାମ ଏଲ-ଇଲୋହେ-ଇସ୍ରାଏଲ† ରଖିଲା ।

୩୪

ଦାଶୀକୁ ବଳାତକାର

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଲେୟାଠାରୁ ଜାତ ଦାଶୀ ନାମନା ଯାକୁବର କନ୍ୟା ସେହି ଦେଶର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖା କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲା । ୨ ତହିଁରେ ହିବ୍‌ବୀୟ ହମୋର ନାମକ ଦେଶାଧିପତିର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ଗହାକୁ ଦେଖିଲା; ପୁଣି, ଗହାକୁ ନେଇ ଗହା ସହିତ ଶୟନ କରି ଗହାକୁ ଭରଷଣ କଲା । ୩ ଆଉ ଯାକୁବର ସେହି କନ୍ୟା ଦାଶୀଠାରେ ଗହାର ମନ ଅନୁରକ୍ତ ହେବାରୁ ସେ ସେହି ଯୁବତୀକୁ ପ୍ରେମ କରି ତାକୁ ପୁରୀତିନକ ବାକ୍ସ କହିଲା । ୪ ଏଉତ୍ତରେ ଶିଖିମ ଆପଣା ପିତା ହମୋରକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯୁବତୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ମୋତେ ବିବାହ କରି ଦିଅ ।" ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଆପଣାର କନ୍ୟା ଦାଶୀକୁ ଶିଖିମ ଭରଷଣ କରିଥିବାର କଥା ଶୁଣିଲା; ସେହି ସମୟରେ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶୁପଲ ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବାରୁ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁନି ହୋଇ ରହିଲା । ୬ ଏଥିପରେ ଶିଖିମର ପିତା ହମୋର ଯାକୁବ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଗଲା । ୭ ଆଉ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ସମ୍ବାଦ ପାଇ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସିଥିଲେ; ପୁଣି, ଶିଖିମ ଯାକୁବର କନ୍ୟା ସହିତ ଶୟନ କରି ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ

* ୩୩:୧୭ କୁଡ଼ିଆ † ୩୩:୨୦ ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ପୁଣି ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି

ଯେଉଁ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୃତ୍ତୁ କର୍ମ କରିଥିଲା, ତହିଁ ସକାଶେ ସେମାନେ ମନସ୍ତପିତ ଓ ଅତି କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ ଥିଲେ ।^୮ ସେତେବେଳେ ହମୋର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି କନ୍ୟାଠାରେ ମୋ’ ପୁତ୍ର ଶିଖିମର ମନ ଆସକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ମୋ’ ପୁତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଗହାକୁ ବିବାହ କରିଦିଅ ।^୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଅ ।^{୧୦} ଗହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବ; ସାରା ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗରେ ପଡ଼ିଛି, ତହିଁରେ ବାସ କର ଓ ବାଣିଜ୍ୟ କର ଓ ଅଧିକାର କର ।”^{୧୧} ପୁଣି, ଶିଖିମ ଦାଶାର ପିତାକୁ ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ, ତହିଁରେ ଯାହା କହିବ, ଗହା ମୁଁ ଦେବି ।^{୧୨} ଯୌତୁକ ଓ ଦାନ ଯେତେ ଅଧିକ ମାଗିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାନ୍ତସାରେ ଗହା ଦେବି; ମାତ୍ର କୌଣସିମତେ ମୋ’ ସଙ୍ଗେ ଏହି କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଦିଅ ।”^{୧୩} ତେବେ ଶିଖିମ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଭଉଣୀ ଦାଶାକୁ ଭରଷଣା କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ଶିଖିମ ଓ ଗହାର ପିତା ହମୋର ସଙ୍ଗେ ଛଳ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ,^{୧୪} “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅସୁନ୍ଦର ଲୋକକୁ ଆପଣା ଭଉଣୀକୁ ଦେବାର କର୍ମ କରି ନ ପାରୁ, ଗହା କଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପଖ୍ୟାତି ହେବ ।^{୧୫} ଯଦି କେବଳ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କରିବ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ସୁନ୍ଦର ହେବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେବା ।^{୧୬} ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟା ଦାନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବାସ କରି ଏକ-ଲୋକ ହେବା ।^{୧୭} ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସୁନ୍ଦର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି କନ୍ୟାକୁ ଘେନି ଚାଲିଯିବା ।”^{୧୮} ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥାରେ ହମୋର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।^{୧୯} ପୁଣି, ସେହି ଯୁବା ଅତିଶୀଘ୍ର ସେ କର୍ମ କଲା, କାରଣ ସେ ଯାକୁବର କନ୍ୟାଠାରେ ଅତିଶୟ ଆସକ୍ତ ଥିଲା । ସେହି ଶିଖିମ ଆପଣା ପିତୃପରିବାର ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ଭରାନ୍ତ ଥିଲା ।^{୨୦} ଏଥିଉତ୍ତରେ ହମୋର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମ ଆପଣା ନଗରଦ୍ୱାରକୁ ଆସି ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ;^{୨୧} “ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନିର୍ବିରୋଧା; ଏଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରେ ବାସ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଉ; କାରଣ ଦେଶ, ଏ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟଇ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ।^{୨୨} ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଏକ ପଣ ଅଛି, କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ଦର ହେବ, ତେବେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବାସ କରି ଏକ-ଲୋକ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବେ ।^{୨୩} ସେମାନଙ୍କ ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପଶୁଗଣ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ ନାହିଁ ? କେବଳ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଅଙ୍ଗୀକାର କରୁ, ଗହା କଲେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବାସ କରିବେ ।”^{୨୪} ସେତେବେଳେ ହମୋର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମର ଏହି କଥାରେ ଗହାର ନଗରଦ୍ୱାର ଦେଇ ବହିର୍ଗମନକାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମ୍ମତ ହେଲେ; ତହିଁରେ ଗହାର ନଗରଦ୍ୱାର ଦେଇ ବହିର୍ଗମନକାରୀ ପରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ସୁନ୍ଦର ହେଲା ।^{୨୫} ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେମାନେ ପାଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦାଶାର ଭ୍ରାତୃ ଶିମାୟୋନ ଓ ଲେବୀ, ଯାକୁବର ଏହି ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଆପଣା ଖତ୍ର ଘେନି ନିର୍ଭୟରେ ନଗର ଆକ୍ରମଣ କରି ସବୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।^{୨୬} ପୁଣି, ହମୋରକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିଖିମକୁ ଖତ୍ରାଘାତରେ ବଧ କରି ଶିଖିମର ଗୃହରୁ ଦାଶାକୁ ନେଇଗଲେ ।^{୨୭} ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ନଗର ଲୁଟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଭଉଣୀକି ସେହି ଲୋକମାନେ ଭରଷଣା କରିଥିଲେ ।^{୨୮} ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ଓ ଗଧସବୁ, ଆଉ ନଗରସଥ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସଥ ସମସ୍ତ ଦରବ୍ୟ ହରଣ କଲେ ।^{୨୯} ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଶିଶୁ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ସମସ୍ତ ଧନ ଓ ଗୃହର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଲୁଟ କଲେ ।^{୩୦} ତହିଁ ଯାକୁବ ଶିମାୟୋନ ଓ ଲେବୀକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶରେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିଶାନାୟ ଓ ପରିଷାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋତେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସ୍ତ୍ରୀରୂପ କରି ବ୍ୟାକୁଳ କଲ; ମୋହର ଲୋକ ଅଲ୍ପ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ମୋତେ ବଧ କରିବେ; ତହିଁରେ ସପରିବାରରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବି ।”^{୩୧} ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ବେଶ୍ୟା ପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଉଣୀ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର କରିବା କି ଗହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ?”

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାକୁବଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ବେଧେଲ୍‌କୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କର; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଭଗ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଲାଇବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ଗହାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍‌ୟରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କର ।” ୨ ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପରିଜନ ଓ ସଞ୍ଜା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କର, ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କର, ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ବସତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ୩ ପୁଣି, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ବେଧେଲ୍‌କୁ ଯାଉ; ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଦୁଃଖର ଦିନରେ ମୋ’ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଓ ମୋର ଗମନର ପଥରେ ମୋର ସହାୟ ହୋଇଥିଲେ, ଗହାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍‌ୟରେ ମୁଁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବି ।” ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତା ଓ କର୍ତ୍ତାକୁଣ୍ଡଳ ସକଳ ଘେନି ଯାକୁବଞ୍ଜୁ ଦେଲେ, ପୁଣି, ସେ ଗହା ସବୁ ନେଇ ଶିଖିମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷମୂଳେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନଗରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଭୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଯାକୁବଞ୍ଜୁଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ନାହିଁ । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସଞ୍ଜାସମୂହ କିଶାନ ଦେଶସ୍ଥ ଲୁସ୍‌ରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ବେଧେଲ୍‌ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୭ ସେଠାରେ ସେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଏଲ-ବେଧେଲ୍* ରଖିଲେ; କାରଣ ଯାକୁବ ଭଗ୍ନତ୍ୱରେ ପଲାଇବା ବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗଞ୍ଜୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ । ୮ ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରିବିକାର ଦବୋରା ନାମନା ଧାତ୍ରୀର ମୁତୁୟ ହୁଅନ୍ତେ, ବେଧେଲ୍‌ର ଅଧିସ୍ଥିତ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷମୂଳେ ଗହାର କବର ହେଲା, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଅଲୋନ-ବାଖୁର୍ତ୍ତ ହେଲା । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ପଦ୍‌ଦନ୍ ଅରାମଠାରୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ୱର ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଗଞ୍ଜୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ନାମ ଯାକୁବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ନାମ ଆଉ ଯାକୁବ ହେବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭର ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ ହେବ; ଆଉ ସେ ଗଞ୍ଜକର ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ ରଖିଲେ ।” ୧୧ ପରମେଶ୍ୱର ଗଞ୍ଜୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର; ତୁମ୍ଭେ ପରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଅ; ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବରଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମାଜ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ କଟିଦେଶରୁ ରାଜାଗଣ ଜାତ ହେବେ । ୧୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଅବରହାମ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦାନ କରିଅଛୁ, ସେହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶକୁ ଦେବା ।” ୧୩ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗଞ୍ଜକ ସହିତ ଏହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପରମେଶ୍ୱର ଗଞ୍ଜକ ନିକଟରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରାଣନ କଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଯାକୁବ ସେହି କଥୋପକଥନ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରସ୍ତର ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁ ଉପରେ ପାନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ତୈଳ ଢାଳିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଯାକୁବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନ ସ୍ଥାନର ନାମ ବେଧେଲ୍ ରଖିଲେ ।

ରାହେଲ୍‌ଙ୍କ ମୁତୁୟ

୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ବେଧେଲ୍‌ଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ପଥ ଥାଇ ଥାଇ ରାହେଲ୍‌ର ପରସ୍ତ ବେଦନା ହେଲା; ପୁଣି, ଗହାର ପରସ୍ତ କରିବାରେ ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ହେଲା । ୧୭ ଆଉ ପରସ୍ତ ବନ୍ୟା ଅତିଶୟ ହୁଅନ୍ତେ, ଧାତ୍ରୀ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର ପରସ୍ତ କରିବ ।” ୧୮ ତଥାପି ସେ ମଲା, ପୁଣି, ପରାଶତ୍‌ୟା ସମୟରେ ପୁତ୍ରର ନାମ ବିନୋନା‡ ରଖିଲା; ମାତ୍ର ଗହାର ପିତା ଗହାର ନାମ ବିନ୍ୟାମାନ୍‡ ରଖିଲେ । ୧୯ ଏହି ପରକାରେ ରାହେଲ୍‌ର ମୁତୁୟ ହୁଅନ୍ତେ, ଇସ୍ରାଏଲ, ଅର୍ଥାତ୍, ବେଧେଲ୍‌କୁ ଯିବା ପଥ ନିକଟରେ ଗହାର କବର ହେଲା । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ସେହି କବର ଉପରେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ରାହେଲ୍-କବରସ୍ଥ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଏଦର ଗଡ଼ ପାର ହୋଇ ତହିଁ ନିକଟରେ ତମ୍ଭୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଯାକୁବଞ୍ଜୁଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ

୨୨ ସେହି ଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବାସ କରିବା ବେଳେ ରୁବେନ୍ ଯାଇ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ବିଲ୍‌ହା ନାମନା ଉପପତନୀ ସଞ୍ଜରେ ଶୟନ କଲା, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ଗହା ଶୁଣିଲେ । ୨୩ ଯାକୁବଞ୍ଜୁଙ୍କର ଦ୍ୱାଦଶ ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁବେନ୍ ଯାକୁବଞ୍ଜୁଙ୍କର ଉତ୍ତମ ପୁତ୍ର, ସେ, ପୁଣି, ଶିମାୟୋନ ଓ ଲେବୀ

* ୩୫:୭ ବେଧେଲ୍‌ର ପରମେଶ୍ୱର † ୩୫:୮ ଶୋକ ବୃକ୍ଷ ‡ ୩୫:୧୮ ମୋ କଷ୍ଟଜାତର ପୁତ୍ର § ୩୫:୧୮ ଗହାଣ ହସ୍ତର ପୁତ୍ର

ଓ ଯିହୁଦା ଓ ଇଷାଖର ଓ ସବୁଲୁନ, ଏମାନେ ଲେୟାର ସନ୍ତାନ; ୨୪ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମିନ ରାହେଲର ସନ୍ତାନ; ୨୫ ପୁଣି, ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତଲି ରାହେଲର ଦାସା ବିଲହାର ସନ୍ତାନ; ୨୬ ଆଉ ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର ଲେୟାର ଦାସା ସିଲ୍ପାର ସନ୍ତାନ । ଯାକୁବଞ୍ଜକ ଏହି ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ପଦ୍ମନ ଅରାମୀରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ ।

ଇସହାକଞ୍ଜକ ମୁରୁୟ

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ କିରୀୟଥ୍-ଅର୍ବ, ଅର୍ଥାତ୍, ହିବ୍ରୋଣ ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମମ୍ବି ନାମକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସହାକ ପୂରବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତା ଇସହାକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୨୮ ଇସହାକଞ୍ଜକ ଆୟୁର ପରିମାଣ ଏକଶହ ଅଣା ବର୍ଷ ଥିଲା । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସହାକ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପୁର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟତ୍ୟାଗ କରନ୍ତେ, ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଲେ; ପୁଣି, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏଷୌ ଓ ଯାକୁବ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ ।

୩୬

ଏଷୌଞ୍ଜକ ବଂଶଧର

୧ ଏଷୌର ବଂଶାବଳୀ । ତହାର ଅନ୍ୟତମ ନାମ ଇଦୋମ୍ । ୨ ଏଷୌ କିଶାନାୟମାନଞ୍ଜକର ଦୁଇ କନ୍ୟାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ହିତ୍ତାୟ ଏଲୋନର କନ୍ୟା ଆଦାକୁ ଓ ଅନାର କନ୍ୟା ହିବ୍ବାୟ ସିବାୟୋନ୍ର ପୌତ୍ରୀ ଅହଲୀବାମାକୁ, ୩ ତଦ୍ଭିନ୍ନ ନବାୟୋତ୍ତର ଭଗିନୀକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଶ୍ଫାୟେଲର କନ୍ୟା ବାସମତ୍ତକୁ ବିବାହ କଲା । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଷୌର ଔରସରେ ଆଦା ଇଲୀଫ୍ସକୁ ଓ ବାସମତ୍ତ ରୁୟେଲକୁ ପୁରସବ କଲେ । ୫ ଆଉ ଅହଲୀବାମା, ଯିୟୁଶ୍, ଯାଲମ୍ ଓ କୋରହକୁ ପୁରସବ କଲା; ଏଷୌର ଏହି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ କିଶାନ ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଷୌ ଆପଣା ଭାୟ୍ଯାଗଣ ଓ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣ ଓ ଗୃହସ୍ଥିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜକୁ, ପୁଣି, ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପଶୁପ୍ରାଦି ଓ କିଶାନ ଦେଶରେ ଉପାର୍ଜିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଯାକୁବ ନିକଟରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲା । ୭ ଯେହେତୁ ସେମାନଞ୍ଜକର ସମ୍ପତ୍ତି ପୂରୁର ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ବାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜକର ପଶୁପ୍ରାଦି ସକାଶୁ ସେହି ପୂରବାସ ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ବାହ ଚଳିଲା ନାହିଁ । ୮ ଏହିରୂପେ ଏଷୌ ସେୟାର ପର୍ବତରେ ବାସ କଲା; ସେହି ଏଷୌର ଅନ୍ୟତମ ନାମ ଇଦୋମ୍ । ୯ ଆଉ ସେୟାର ପର୍ବତସ୍ଥିତ ଇଦୋମାନଞ୍ଜକର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଏଷୌର ବଂଶାବଳୀ । ୧୦ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜକର ନାମ ଏହି । ଏଷୌର ଆଦା ନାମ୍ନା ଭାୟ୍ଯାଗ ପୁତ୍ର ଇଲୀଫ୍ସ ଓ ବାସମତ୍ତ ନାମ୍ନା ଭାୟ୍ଯାଗ ପୁତ୍ର ରୁୟେଲ । ୧୧ ପୁଣି, ଇଲୀଫ୍ସର ପୁତ୍ର ତୈମନ୍ ଓ ଓମାର୍ ଓ ସଫୋ ଓ ଗୟିତମ୍ ଓ କନସ୍ । ୧୨ ପୁଣି, ଏଷୌର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫ୍ସର ତିମ୍ନା ନାମ୍ନା ଏକ ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲା, ସେ ଇଲୀଫ୍ସ ଦ୍ଵାରା ଅମାଲେକକୁ ପୁରସବ କଲା; ଏମାନେ ଏଷୌର ପତ୍ନୀ ଆଦାର ସନ୍ତାନ । ୧୩ ରୁୟେଲର ପୁତ୍ର ନହତ୍ ଓ ସେରହ ଓ ଶମ୍ମ ଓ ମିସା, ଏମାନେ ଏଷୌର ଭାୟ୍ଯା ବାସମତ୍ତର ସନ୍ତାନ । ୧୪ ପୁଣି, ସିବାୟୋନ୍ର ପୌତ୍ରୀ ଅନାର କନ୍ୟା ଯେ ଅହଲୀବାମା, ଏଷୌର ଭାୟ୍ଯା ଥିଲା, ତହାର ସନ୍ତାନ ଯିୟୁଶ୍ ଓ ଯାଲମ୍ ଓ କୋରହ । ୧୫ ଏଷୌର ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜକ ରାଜାବଳୀ । ଏଷୌର ଚତୁର୍ଥ ପୁତ୍ର ଯେ ଇଲୀଫ୍ସ, ତହାର ପୁତ୍ର ରାଜା ତୈମନ୍ ଓ ରାଜା ଓମାର୍ ଓ ରାଜା ସଫୋ ଓ ରାଜା କନସ୍ ୧୬ ଓ ରାଜା କୋରହ ଓ ରାଜା ଗୟିତମ୍ ଓ ରାଜା ଅମାଲେକ୍; ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଇଲୀଫ୍ସ ବଂଶୀୟ ଏହି ରାଜାଗଣ ଆଦାର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୧୭ ଏଷୌର ପୁତ୍ର ରୁୟେଲର ସନ୍ତାନ ରାଜା ନହତ୍ ଓ ରାଜା ସେରହ ଓ ରାଜା ଶମ୍ମ ଓ ରାଜା ମିସା; ଇଦୋମ ଦେଶରେ ରୁୟେଲ ବଂଶୀୟ ଏହି ରାଜାମାନେ ଏଷୌର ଭାୟ୍ଯା ବାସମତ୍ତର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ଏଷୌର ଭାୟ୍ଯା ଅହଲୀବାମାର ସନ୍ତାନ ରାଜା ଯିୟୁଶ୍ ଓ ରାଜା ଯାଲମ୍ ଓ ରାଜା କୋରହ; ଅନାର କନ୍ୟା ଯେ ଅହଲୀବାମା, ଏଷୌର ଭାୟ୍ଯା ଥିଲା, ଏମାନେ ତହାର ସନ୍ତାନ । ୧୯ ଏମାନେ ଏଷୌର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଦୋମର ସନ୍ତାନ ଓ ଏମାନେ ସେମାନଞ୍ଜକର ରାଜା ।

ସେୟାରଞ୍ଜକ ବଂଶଧର

୨୦ (ପୂର୍ବକାଳର) ସେହି ଦେଶନିବାସୀ ହୋରୀୟ ସେୟାରର ସନ୍ତାନ ଲୋଟନ୍ ଓ ଶୋବଲ୍ ଓ ସିବାୟୋନ୍ ଓ ଅନା ୨୧ ଓ ଦିଶୋନ୍ ଓ ଏତସର ଓ ଦାଶନ୍; ସେୟାରର ଏହି ପୁତ୍ରଗଣ ଇଦୋମ ଦେଶର ହୋରୀୟ ବଂଶଜ ରାଜା ଥିଲେ । ୨୨ ଲୋଟନ୍ର ପୁତ୍ର ହୋରି ଓ ହେମମ୍, ପୁଣି, ଲୋଟନ୍ର ତିମ୍ନା ନାମ୍ନା ଭଗିନୀ ଥିଲା । ୨୩ ପୁଣି, ଶୋବଲ୍ର ପୁତ୍ରଗଣ ଅବଲନ୍ ଓ ମାନହତ୍ ଓ ଏବଲ୍ ଓ ଶଫୋ ଓ ଓନମ୍ । ୨୪ ପୁଣି, ସିବାୟୋନ୍ର ପୁତ୍ର ଅୟା ଓ ଅନା; ଏହି ଅନା ଆପଣା ପିତା ସିବାୟୋନ୍ର ଗଧ ଚରାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଷ୍ଣ ଜଳର ଝର ଆବିଷ୍କାର କଲା । ୨୫ ସେହି ଅନାର ପୁତ୍ର ଦିଶୋନ୍ ଓ କନ୍ୟା

ଅହଲୀବାମା । ୨୭ ପୁଣି, ଦିଶୋନର ପୁତ୍ର ହିମ୍ବନ ଓ ଇଶବନ ଓ ଯିତରନ ଓ କରାନ । ୨୮ ଏତସରର ପୁତ୍ର ବିଲ୍‌ହନ ଓ ସାବନ ଓ ଆକନ । ୨୯ ପୁଣି, ଦାଶନର ପୁତ୍ର ଉଷ୍ ଓ ଅରାନ । ୩୦ ହୋରାୟ ବଂଶଜ ରାଜା ଏହି; ରାଜା ଲୋଟନ ଓ ରାଜା ଶୋବଲ ଓ ରାଜା ସିବାୟୋନ ଓ ରାଜା ଅନା ୩୧ ଓ ରାଜା ଦିଶୋନ ଓ ରାଜା ଏତସର ଓ ରାଜା ଦାଶନ । ଏମାନେ ସେୟାର ଦେଶର ହୋରାୟ ବଂଶଜ ରାଜା ଥିଲେ ।

ଇଦୋମର ରାଜାଗଣ

୩୧ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ରାଜା ରାଜତ୍ଵ କରିବା ପୂର୍ବେ ଏହି ରାଜାମାନେ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୩୨ ବିୟୋରର ବେଲ ନାମକ ପୁତ୍ର ଇଦୋମ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ, ଗହାର ରାଜଧାନୀର ନାମ ଦିନହାବା । ୩୩ ବେଲର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ, ଗହା ପଦରେ ବସୁରା ନିବାସୀ ସେରହର ପୁତ୍ର ଯୋବବ୍ ରାଜତ୍ଵ କଲ । ୩୪ ପୁଣି, ଯୋବବ୍‌ର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ ଡୈମନ୍‌ଦେଶୀୟ ହୁଶମ୍ ଗହା ପଦରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ । ୩୫ ହୁଶମ୍‌ର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ, ବଦଦର ପୁତ୍ର ଯେ ହଦଦ୍‌ ଫୋୟାବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଦାୟନକୁ ଜୟ କଲ, ସେ ଗହା ପଦରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ; ଗହାର ରାଜଧାନୀର ନାମ ଅବାତ୍ । ୩୬ ହଦଦ୍‌ର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ ମସ୍‌ରେକାନିବାସୀ ସମ୍‌ଲ ଗହା ପଦରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ । ୩୭ ପୁଣି, ସମ୍‌ଲର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ (ଫରାତ୍) ନଦୀର ନିକଟସ୍ଥ ରହୋବୋତ୍ ନିବାସୀ ଶୌଲ ଗହା ପଦରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ । ୩୮ ଶୌଲର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ, ଅକ୍‌ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍‌ହାନନ ଗହା ପଦରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ । ୩୯ ପୁଣି, ଅକ୍‌ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍‌ହାନନର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ, ହଦଦ ଗହା ପଦରେ ରାଜତ୍ଵ କଲ; ଗହାର ରାଜଧାନୀର ନାମ ପାଉ ଓ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟର ନାମ ମହେଟବେଲ ଥିଲ; ସେ ମଟରେଦର ପୁତ୍ର ଓ ମେଷାହବର ପୌତ୍ର । ୪୦ ଏସୌଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ପୁଣି, ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସଥାନ ଓ ନାମ ଭେଦାନୁସାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜା ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାମାବଳୀ; ଯଥା, ରାଜା ତିମ୍ନା ଓ ରାଜା ଅଲବା ଓ ରାଜା ଯିଥେତ୍ । ୪୧ ଓ ରାଜା ଅହଲୀବାମା ଓ ରାଜା ଏଲ ଓ ରାଜା ପାନୋନ୍ ୪୨ ଓ ରାଜା କନସ୍ ଓ ରାଜା ଡୈମନ୍ ଓ ରାଜା ମିବ୍‌ସର୍ ୪୩ ଓ ରାଜା ମଗ୍‌ଦାୟୋଲ ଓ ରାଜା ଇରମ୍; ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକୃତ ଦେଶରେ ବସତି ସ୍ଥାନାନୁସାରେ ଇଦୋମର ରାଜାଗଣ ଥିଲେ । ଇଦୋମୀୟମାନଙ୍କ ଆଦିପୁରୁଷ ଏସୌର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସମାପ୍ତ ।

୩୭

ଯୋଷେଫଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ପରବାସ ସ୍ଥାନ କିଶାନ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୨ ଯାକୁବଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି । ଯୋଷେଫ, ସତର ବର୍ଷ ବୟସ ସମୟରେ, ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ପଶୁପଲ ଚରାଉଥିଲେ; ସେ ଆପଣା ପିତୃଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଲ୍‌ହା ଓ ସିଲ୍‌ପାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସତ୍ତା ବାଳକ ଥିଲ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କ କୁବୟସବୟସର ବାର୍ତ୍ତା ପିତା ନିକଟକୁ ଆଣୁଥାଏ । ୩ ସେହି ଯୋଷେଫ ଇସ୍ରାଏଲର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାର ସନ୍ତାନ ହେବା ସକାଶୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଠାରୁ ଗକୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ କଲେ, ଆଉ ଗକୁ ନାନାବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଅଙ୍ଗୁରଖା ପରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇଥିଲେ । ୪ ମାତ୍ର ପିତା ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଯୋଷେଫକୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ କରିବାର ଦେଖି ଗହାର ଭାଇମାନେ ଗକୁ ଘୃଣା କଲେ ଓ ଗହା ପୁରତି ପୁରେମର କଥା କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖି ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲ; ଏଥିରେ ସେମାନେ ଗକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଘୃଣା କଲେ । ୬ କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲ, “ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଅଛି, ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ଗହା ଶୁଣ ।” ୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତରେ ବିଡ଼ା ବାନ୍ଧୁଥିଲୁ, ତହିଁରେ ଦେଖ, ମୋହର ବିଡ଼ା ଉଠି ଛିଡ଼ା ହେଲ; ପୁଣି, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଡ଼ାସବୁ ମୋ’ ବିଡ଼ାକୁ ଗୁରିଆଡ଼େ ଘେରି ପୁରଣାମ କଲେ । ୮ ଏଥିରେ ଗହାର ଭାଇମାନେ ଗକୁ କହିଲେ, “ତୁ କି ସତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବୁ ? ତୁ କି ସତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବୁ ?” ତହିଁ ସେମାନେ ଗହାର ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ କଥା ସକାଶୁ ଗକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଘୃଣା କଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଆଉ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଅଛି, ଦେଖ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଏକାଦଶ ନକ୍ଷତ୍ର ମୋତେ ପୁରଣାମ କଲେ ।” ୧୦ ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହା କହିଲେ, ଗହାର ପିତା ଗହାକୁ ଧମକାଇ କହିଲେ, “ତୁ ଏ କି ପୁରକାର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲୁ ? ମୁଁ ଓ ଗେ’ ମାତା ଓ ଗେ’ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ଗେତେ ପୁରଣାମ କରିବାକୁ ଆସିବୁ ?” ୧୧ ତହିଁରେ ଗହାର ଭାଇମାନେ ଗକୁ ଈର୍ଷା କଲେ, ମାତ୍ର ଗହାର ପିତା ସେହି କଥା ମନେ ରଖିଲେ ।

ଯୋଷେଫଞ୍ଜ ବିକ୍ରୟ ଓ ମିସର ଗମନ

୧୭ ତଦନନ୍ତର ଗହୀର ଭରତୁଗଣ ପିତାଞ୍ଜର ପଶୁପଲ ଚରାଇବା ପାଇଁ ଶିଖିମକୁ ଗଲା ଉତ୍ତରେ ୧୩ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭରତୁଗଣ କି ଶିଖିମରେ ପଶୁପଲ ଚରାଇ ନାହାନ୍ତି ?” ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ପଠାଇବି; ତହିଁରେ ସେ କହିଲ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଗହୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର ଭରତୁଗଣ ଓ ପଶୁପଲ ଭଲ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଗହୀ ଦେଖି ମୋ’ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ଆଣ ।” ଏହିରୂପେ ସେ ହିବ୍ରୋଣର ତଳ ଭୂମିରୁ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକୁ ପଠାନ୍ତେ, ସେ ଶିଖିମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୧୫ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକୁ କ୍ଷେତରେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରିବାର ଦେଖି ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଖୋଜୁଅଛ ?” ୧୬ ସେ କହିଲା, “ମୋ’ ଭାଇମାନଞ୍ଜକୁ ଖୋଜୁଅଛି, ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ପଶୁପଲ ଚରାଇଛନ୍ତି, ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୋତେ କୁହ ।” ୧୭ ସେ ମନୁଷ୍ୟ କହିଲା, “ସେମାନେ ଏଠାରୁ ଯାଇଛନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି, ସେମାନେ ଦୋଧନକୁ ଯିବେ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।” ଏଣୁ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଞ୍ଜ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ଦୋଧନରେ ସେମାନଞ୍ଜର ଦେଖା ପାଇଲା । ୧୮ ସେମାନେ ଗହୀକୁ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ, ପୁଣି, ସେ ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବେ ସେମାନେ ଗକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ୧୯ ଆଉ, ସେମାନେ ଏକ ଆରେକକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖ, ସପ୍ତପ୍ତନଦର୍ଶକ ମହାଶୟ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୨୦ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗକୁ ବଧ କରି କୌଣସି ଏକ ଗାତରେ ପକାଇ ଦେଉ; ପୁଣି, କୌଣସି ହିଂସ୍ରକ ଜନ୍ତୁ ଗକୁ ଖାଇପକାଇଲା ବୋଲି କହିବା; ଆରକ୍ଷା ଦେଖିବା, ଗହୀର ସପ୍ତପ୍ତନ ସବୁର କଅଣ ହେବ ।” ୨୧ ଏ କଥା ଶୁଣି ରୁବେନ୍ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ହସ୍ତରୁ ଗକୁ ରକ୍ଷା କରି କହିଲା, “ନା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗକୁ ପ୍ରାଣରେ ମାରି ପକାଇବା ନାହିଁ ।” ୨୨ ଆଉ ରୁବେନ୍ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ହସ୍ତରୁ ଗକୁ ରକ୍ଷା କରି ପିତା ନିକଟକୁ ଫେରି ପଠାଇବା ମାନସରେ ସେମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ତପାତ କର ନାହିଁ, ପ୍ରାଣତରର ଏହି ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଗକୁ ପକାଇ ଦିଅ, ମାତ୍ର ଗହୀ ପୂର୍ତ୍ତି ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ ।” ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଭାଇମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗହୀର ଅଞ୍ଚରଖା, ସେହି ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର ଅଞ୍ଚରଖା, ଗହୀ ଦେହରୁ କାଢ଼ିନେଇ; ୨୪ ଗକୁ ଧରି ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦେଲେ, ସେହି ଗର୍ତ୍ତ ଶୂନ୍ୟ, ତହିଁରେ ଜଳ ନ ଥିଲା । ୨୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଲେ; ସେମାନେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ, ଯେ ଗିଲାୟଦରୁ ଏକ ଦଳ ଇଶ୍ମାୟେଲୀୟ ପଥକ ଓଟ ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧ ଉତ୍ତର ଓ ଗୁଗୁଲୁ ଓ ଗନ୍ଧରସ ଘେନି ମିସର ଦେଶକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୨୬ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଭାଇମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ଭାଇକୁ ବଧ କରି ଗହୀର ରକ୍ତ ଗୋପନ କଲେ, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜର ଲାଭ କଅଣ ? ୨୭ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗକୁ ଏହି ଇଶ୍ମାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଉ, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ହସ୍ତ ଗହୀ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ନ ଉଠୁ; କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଭରତ ଓ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ମାଂସ ସପ୍ତରୂପ ।” ତହିଁରେ ଗହୀର ଭାଇମାନେ ସମ୍ମତ ହେଲେ । ୨୮ ସେତେବେଳେ ସେହି ମିଦ୍ୟାନୀୟ ବଣିକମାନେ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯୋଷେଫକୁ ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଉପରକୁ ଚାଣି ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ଇଶ୍ମାୟେଲୀୟମାନଞ୍ଜଠାରୁ କୋଡ଼ିଏ ଶେକେଲ* ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ନେଇ ଯୋଷେଫକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫକୁ ମିସର ଦେଶକୁ ନେଇଗଲେ । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରୁବେନ୍ ଗର୍ତ୍ତ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ ଯୋଷେଫ ଗର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲା । ୩୦ ପୁଣି, ଭାଇମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସି କହିଲା, “ବାଳକଟି ନାହିଁ; ଆଉ ମୁଁ କେଉଁଠାକୁ ଯିବି ?” ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫର ଅଞ୍ଚରଖା ଘେନି ଗୋଟିଏ ଛାଗ ମାରି ଗହୀର ରକ୍ତରେ ଗହୀ ତୁବାଇଲେ । ୩୨ ଆଉ, ସେମାନେ ଆପଣା ପିତା ନିକଟକୁ ସେହି ନାନାବର୍ଣ୍ଣର ଅଞ୍ଚରଖା ପଠାଇ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏତିକି ମାତ୍ର ପାଇଲୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ଅଞ୍ଚରଖା କି ନାହିଁ, ଚିହ୍ନ ।” ୩୩ ତହିଁରେ ସେ ଗହୀ ଚିହ୍ନି କହିଲେ, “ଏହି ଅଞ୍ଚରଖା ତ ମୋ’ ପୁତ୍ରର; କୌଣସି ହିଂସ୍ରକ ଜନ୍ତୁ ଗହୀକୁ ଖାଇ ପକାଇଅଛି, ଯୋଷେଫ ନିଶ୍ଚୟ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ବିଦାଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।” ୩୪ ତହିଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କଟିଦେଶରେ ଅଖା ପିନ୍ଧି ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ । ୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଓ ସମସ୍ତ କନ୍ୟା ଉଠି ଗଞ୍ଜକୁ ସାନ୍ତସ୍ଥ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲେ; ମାତ୍ର ସେ ମାନିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଶୋକ କରୁ କରୁ ପୁତ୍ର ନିକଟକୁ କବରକୁ ଅଧୋଗମନ କରିବି । ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ଗହୀର ପିତା ଗହୀ ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କଲେ । ୩୬ ଏଥିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମିଦ୍ୟାନୀୟମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ପୋଟାଫର ନାମକ ଫାଗୋର

* ୩୭:୨୮ ୨୩୦ ଗ୍ରାମ୍ ରୌପ୍ୟ ଯାହାର ଏକ ଦାସର ମୂଲ୍ୟ ଅଟେ

ଭୃତ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ରକ୍ଷକ ସେନାପତିକୁ ଯୋଷେଫକୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ ।

୩୮

ଯିହୁଦା ଓ ଗମର

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟରୁ ଅଦୁଲ୍‌ଲମ୍ବୀୟ ଶ୍ରୀରା ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଗଲା । ୨ ସେଠାରେ ଶୂନ୍ୟ ନାମରେ କୌଣସି କିଣାମାୟ ଲୋକର ଗୋଟିଏ କନ୍ୟାକୁ ଦେଖି ତାକୁ ବିବାହ କରି ଗହାର ସହବାସ କଲା । ୩ ଏଣୁ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପରସବ କରନ୍ତେ, ସେ ଗହାର ନାମ ଏର ଦେଲା । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଗହାର ଗର୍ଭ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି ଗହାର ନାମ ଓନନ୍ ଦେଲା । ୫ ପୁନର୍ବାର ଗହାର ଗର୍ଭ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ପୁତ୍ର ପରସବ କରି ଗହାର ନାମ ଶେଲା ଦେଲା । ଏହାର ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଯିହୁଦା କର୍ଷାବରେ ଥିଲା । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦା ଗମର ନାମନା ଏକ କନ୍ୟା ଆଣି ଆପଣା ଲେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଏର ସହିତ ଗହାକୁ ବିବାହ ଦେଲା । ୭ ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ଲେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଏର ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା; ଏଣୁ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗହାକୁ ବିନାଶ କଲେ । ୮ ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଓନନ୍‌କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଭାଇଙ୍କ ସହବାସ କର ଓ ଗହା ପୁତ୍ର ଦେବରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କରି ଭ୍ରାତୃବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କର ।” ୯ ମାତ୍ର ସେହି ବଂଶ ଆପଣାର ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ବୁଝି ଓନନ୍ ଭ୍ରାତୃଭାଇଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ କାଳେ ଭ୍ରାତୃବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ଭୃତ୍ୟରେ ରେତଃପାତ କଲା । ୧୦ ଗହାର ଏରୂପ କର୍ମ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଥିଲା; ଏଣୁ ସେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ନାଶ କଲେ । ୧୧ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ପୁତ୍ରବଧୂ ଗମରକୁ କହିଲା, “ମୋହର ପୁତ୍ର ଶେଲା ବଡ଼ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ବିଧବା ହୋଇ ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ଯାଇ ରୁହ, ଯେହେତୁ ସେ ଭାବିଲା, କେଜାଣି ଭାଇମାନଙ୍କ ପରି ଶେଲା ମଧ୍ୟ ମରିଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଗମର ପିତୃଗୃହରେ ଯାଇ ବାସ କଲା । ୧୨ ଆଉ ଅନେକ ଦିନ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ଶୂନ୍ୟ କନ୍ୟା ଯିହୁଦାର ଭାୟିୟା ମଲା; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦା ସାନ୍ତପ୍ତନାୟକ୍ତ ହୋଇ ଅଦୁଲ୍‌ଲମ୍ବୀୟ ଶ୍ରୀରା ନାମକ ବନ୍ଧୁ ସହିତ ତିମ୍ନାରେ ଆପଣା ମେଷର ଲୋମ ଚ୍ଛେଦକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା । ୧୩ ସେତେବେଳେ କେହି ଜଣେ ଗମରକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲା, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଶୁଣ୍ଠୁର ଆପଣା ମେଷର ଲୋମ ଚ୍ଛେଦନ କରିବା ପାଇଁ ତିମ୍ନାକୁ ଯାଉଅଛି ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଗମର ବିଧବା-ବସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆବରକ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଆପଣାକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରି ତିମ୍ନାର ପଥପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଅନିମା ପୁରବେଶ-ସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିଲା; କାରଣ ସେ ଦେଖିଲା, ଶେଲା ବଡ଼ ହେଲେ ହେଁ ଗହା ସହିତ ଆପଣାର ବିବାହ ହେଲା ନାହିଁ । ୧୫ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ତାକୁ ଦେଖି ବେଶ୍ୟା ଜ୍ଞାନ କଲା, କାରଣ ସେ ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିଲା । ୧୬ ଏନିମାନ୍ତେ ସେ ପଥପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ପୁତ୍ରବଧୂକୁ ଚିହ୍ନି ନ ପାରି କହିଲା, “ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ କତିକି ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।” ତହିଁ ଗମର କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ କତିକି ଆସିବା ପାଇଁ କଥା ଦେବ ?” ୧୭ ସେ କହିଲା, “ପଲରୁ ଗୋଟିଏ ଛେଲିଛୁଆ ପଠାଇ ଦେବି ।” ଗମର କହିଲା, “ଗହା ପଠାଇବା ଯାଏ ମୋତେ କି କୌଣସି ବନ୍ଧକ ଦେବ ?” ୧୮ ଯିହୁଦା କହିଲା, “କଥା ବନ୍ଧକ ଦେବା ?” ଗମର କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର ଏହି ମୋହର ଓ ସୂତ୍ର, ଆଉ ହସ୍ତଯଷ୍ଟି ।” ତହିଁ ଯିହୁଦା ତାକୁ ସେହି ସବୁ ଦେଇ ଗହା କତିକି ଗମନ କଲା, ତହିଁରେ ସେ ଗହା ଦୁପ୍ପାରା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗମର ଉଠି ପୁରସ୍ଥାନ କଲା, ପୁଣି, ଆବରକ ବସ୍ତ୍ର ପାଲଟି ବିଧବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲା । ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦା ସେହି ସ୍ତରୀଠାରୁ ବନ୍ଧକ ଦରବନ୍ଧ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଅଦୁଲ୍‌ଲମ୍ବୀୟ ବନ୍ଧୁ ଦୁପ୍ପାରା ଛେଲିଛୁଆ ପଠାଇଦେଲା, ମାତ୍ର ସେ ଗହାର ଦେଖା ପାଇଲା ନାହିଁ । ୨୧ ଏଣୁ ସେ ସେଠାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ଅନିମା ପଥପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯେଉଁ ମାହାରୀ ଥିଲା, ସେ କାହିଁ ? ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏଠାରେ କୌଣସି ମାହାରୀ ରହେ ନାହିଁ ।” ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ କହିଲା, “ମୁଁ ଗହାର ଦେଖା ପାଇଲି ନାହିଁ, ଆଉ ସେଠାର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ବେଶ୍ୟା ରହନ୍ତି ନାହିଁ ।” ୨୩ ତେବେ ଯିହୁଦା କହିଲା, “ଗହାଠାରେ ଯାହା ଅଛି, ସେ ଗହା ରଖୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଲଜଜାସପଦ ହେବା ? ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଛେଲିଛୁଆ ପଠାଇଲି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତା’ର ଦେଖା ପାଇଲ ନାହିଁ ।” ୨୪ ଆଉ ପୁରସ୍ତ ତିନି ମାସ ଉତ୍ତରେ କେହି ଯିହୁଦାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରବଧୂ ଗମର ବନ୍ଧୁଭଗିଣୀ ହୋଇଅଛି; ଆଉ ବନ୍ଧୁଭଗିଣୀ କ୍ରମେ ଗହାର ଗର୍ଭ ହୋଇଅଛି ।” ତହିଁରେ ଯିହୁଦା କହିଲା, “ତାକୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କର ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ବାହାରକୁ ଅଣାଯାନ୍ତେ, ଆପଣା ଶୁଣ୍ଠୁର ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲା, ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଯାହାର, ସେହି ପୁରୁଷ ଦୁପ୍ପାରା ଆମ୍ଭର ଗର୍ଭ ହୋଇଅଛି । ଆହୁରି କହିଲା, “ଏହି ମୋହର ଓ ସୂତ୍ର ଆଉ ଯଷ୍ଟି କାହାର

? ଗହା ଚିହ୍ନି ଦେଖ।” ୨୭ ତହିଁ ଯିହୁଦା ସେହି ସକଳ ପଦାର୍ଥ ଆପଣାର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲା, “ସେ ମୋ’ଠାରୁ ଅଧିକ ଧର୍ମିଷ୍ଠା, କାରଣ ମୁଁ ଗଲୁ ମୋର ପୁତ୍ର ଶେଲକୁ ଦେଲି ନାହିଁ।” ମାତ୍ର ଯିହୁଦା ଆଉ ଗହା କତିକି ଗଲା ନାହିଁ। ୨୮ ପୁଣି, ଗମରର ପରସବକାଳ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଗହାର ଉଦରରେ ଯାଆଁଳ ସନ୍ତାନ ଥିବାର ଦେଖାଗଲା। ୨୯ ଆଉ ଗହାର ପରସବ କାଳରେ ଏକ ବାଳକର ହସ୍ତ ବାହାର ହେଲା; ତହିଁରେ ଧାତୁରା ଗହାର ସେହି ହସ୍ତରେ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ସୂତର ବାନ୍ଧୁ କହିଲା, “ଏ ଜେୟଷ୍ଠ।” ୩୦ ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଚାଣି ନିଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଗହାର ଭରାଗ ଭୃମିଷ୍ଠ ହେଲା; ତହିଁରେ ଧାତୁରା କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କି ପରକାରେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଭେଦ କରି ଆସିଲ !” ତୁମ୍ଭଠାରେ ଏହି ଭେଦ ହେଉ। ତେଣୁ ଗହାର ନାମ ପେରସ* ହେଲା। ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହସ୍ତରେ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା-ସୂତରବନ୍ଧ ଗହାର ଭରାଗ ଭୃମିଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତେ, ଗହାର ନାମ ସେରହ† ହେଲା।

୩୯

ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଯୌନ ପରଲୋଭନ

୧ ଯୋଷେଫ୍ ମିସର ଦେଶକୁ ଅଣାଯା’ନ୍ତେ, ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କର ଜଣେ ଭୃତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍, ମିସରୀୟ ପୋତାଫର ନାମକ ରକ୍ଷକ ସେନାପତି, ଗଫ୍‌ଙ୍କର ଆନନ୍ଦନକାରୀ ଇଶ୍ଵାମେଲୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ କିଣି ଥିଲା। ୨ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ, ଏଣୁ ସେ ସମୃଦ୍ଧ ହେଲେ; ଆଉ ସେ ଆପଣା ମିସରୀୟ କର୍ତ୍ତୃଗର ଗୃହରେ ବାସ କଲେ। ୩ ଏଥିରେ ସଦାପୁରୁଷ ଗଫ୍‌ଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଗଫ୍‌ଙ୍କ ହାତରେ ସେହି ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଗଫ୍‌ଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତା ଦେଖିଲା। ୪ ଏଣୁ ଯୋଷେଫ୍ ଗହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ ଗହାର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଆପଣାର ଗୃହାଧିକାର କରା ଗଫ୍‌ଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସର୍ବସ୍ତ୍ର ସମର୍ପଣ କଲା। ୫ ଏହି ପରକାରେ ସେ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହ ଓ ସର୍ବସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାର କରିବା ଦିନଠାରୁ ସଦାପୁରୁଷ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କ ଲାଗି ସେହି ମିସରୀୟ ଲୋକର ଗୃହ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି, ଗୃହ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱତ୍ୱ ସମସ୍ତ ସମପଦ ପୁରତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତିଲା। ୬ ଏହେତୁ ସେ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ତ୍ରର ଏରୂପ ଭାର ଦେଲା, ଯେ ଆପଣା ଭୋଜନ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କୌଣସି ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱ ନେଲା ନାହିଁ। ଯୋଷେଫ୍ ରୂପରେ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋହର ଥିଲେ। ୭ ଆଉ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ଗଫ୍‌ଙ୍କର ପୁରୁଷ ଭାୟିୟା ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇବାକୁ ଲାଗିଲା; ତହିଁ ଗଫ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କର।” ୮ ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ୍ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଆପଣା ପୁରୁଷ ଭାୟିୟାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏ ଗୃହରେ ଯାହା ଅଛି ମୋ’ ପୁରୁଷ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ମୋ’ ହସ୍ତରେ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି। ୯ ଏହି ଗୃହରେ ମୋ’ଠାରୁ ବଡ଼ କେହି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଗଫ୍‌ଙ୍କର ଭାୟିୟା, ଏନିମନ୍ତେ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଛଡ଼ା ମୋ’ ପୁରତି ଆଉ କିଛି ମନା ନାହିଁ। ଏହେତୁ ମୁଁ କିପରି ଏଡ଼େ ବଡ଼ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିପାରେ ?” ୧୦ ତଥାପି ସେ ସତ୍ତ୍ୱ ଦିନକୁ ଦିନ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଏପରି କହେ; ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ୍ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଗହା ନିକଟରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦିନକରେ ଯୋଷେଫ୍ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, ଗୃହର ଦାସ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେଠାରେ ନ ଥିଲା। ୧୨ ତେଣୁ ସେ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଧରି ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କର ବୋଲି ଟଣାଟଣି କଲା; ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ୍ ଗହା ହସ୍ତରେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ୧୩ ଯେତେବେଳେ ସେ ସତ୍ତ୍ୱ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଗହା ହସ୍ତରେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ପଳାଇ ଯିବାର ଦେଖିଲା, ୧୪ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଗୃହର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, “ଦେଖ, ସେ ଆତ୍ମହାନୀୟ ସତ୍ତ୍ୱରେ ପରିହାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଏବରୀୟକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କରିବା ପାଇଁ ଭିତରକୁ ମୋ’ କତିକି ଆସିଥିଲା; ତହିଁରେ ମୁଁ ବଡ଼ ପାଟି କରି ତାକୁ ପକାଇଲି; ୧୫ ମୋହର ବଡ଼ ପାଟି କରି ତାକୁ ବାର ଶୁଣି ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ମୋ’ ନିକଟରେ ପକାଇ ଦେଇ ବାହାରକୁ ପଳାଇଗଲା।” ୧୬ ପୁଣି, ସେହି ସତ୍ତ୍ୱ ଗହାର କର୍ତ୍ତୃଗର ଗୃହାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଆପଣା ନିକଟରେ ରଖିଲା। ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକୁ ସେହି କଥାକୁ ସାଧାରଣ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଏବରୀୟ ଦାସକୁ ଆତ୍ମହାନୀୟ ପାଖକୁ ଆଣିଅଛ, ସେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରିହାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ’ କତିକି ଆସିଥିଲା, ୧୮ ପୁଣି, ମୁଁ ବଡ଼ ପାଟି କରି ତାକୁ

* ୩୮:୨୯ ଭେଦ † ୩୮:୩୦ ଉଦ୍‌ଭବକାଳ

ପକାଇବାରୁ ସେ ଫୋ' ନିକଟରେ ଏହି ବସ୍ତ୍ରର ପକାଇ ଦେଇ ବାହାରକୁ ପକାଇଗଲା ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ “ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଫୋ' ପରତି ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରିଅଛି,” ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟର ମୁଖରୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ଯୋଷେଫଟ୍‌ଙ୍କର ପରତୁ କ୍ରୋଧରେ ପରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଲା । ୨୦ ଆଉ ଯୋଷେଫଟ୍‌ଙ୍କର ପରତୁ ଗଡ଼କୁ ନେଇ ରାଜବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ କାରାଗାରରେ ରଖିଲା; ତହିଁ ଯୋଷେଫ ସେହି କାରାଗାରରେ ରହିଲେ । ୨୧ ମାତ୍ର ସଦାପରତୁ ଯୋଷେଫଟ୍‌ଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ପୁଣି, ଗଡ଼କ ପରତି କୃପା ପରକାଶ କରି କାରାକର୍ମକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗଡ଼କୁ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର କଲେ । ୨୨ ତହିଁରେ ସେହି କାରାକର୍ମକ ବନ୍ଦୀଶାଳାସ୍ଥତ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀଲୋକଙ୍କ ଭାର ଯୋଷେଫଟ୍‌ଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାହା କଲେ, ସେହି ସକଳର କର୍ତ୍ତା ସେ ହେଲେ । ୨୩ କାରାକର୍ମକ ଯୋଷେଫଟ୍‌ଙ୍କର ହସ୍ତଗତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପରତୁ ଗଡ଼କର ସହବର୍ତ୍ତା ଥିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଯାହା କଲେ, ସଦାପରତୁ ଗହା ସିଦ୍ଧ କଲେ ।

୪୦

ସପ୍ତପୁତ୍ର ଅର୍ଥ ପରକାଶ

୧ ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଉତ୍ତରରେ ମିସରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଓ ସୁପକାର ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରତୁ ମିସରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ପରତିକୂଳରେ ଅପରାଧ କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଫାରୋ ଆପଣାର ପରଧାନ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଓ ପରଧାନ ସୁପକାର ଏହି ଦୁଇ ଭୃତ୍ୟ ପରତି କରୁଦ୍ଧ ହେଲେ, ୩ ଆଉ ରକ୍ଷକ ସୈନ୍ୟାଧିପତିର ଯେଉଁ ବନ୍ଦୀ ଗୃହରେ ଯୋଷେଫ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ । ୪ ତହିଁରେ ରକ୍ଷକ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ଯୋଷେଫଟ୍‌ଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି ପରକାରେ ସେମାନେ କିଛିଦିନ କାରାଗାରରେ ରହିଲେ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ସେହି କାରାବନ୍ଧୁ ପାନପାତ୍ରବାହକ ଓ ସୁପକାର ଦୁଇଜଣ ଏକ ରାତ୍ରିରେ ଦୁଇ ପରକାର ଅର୍ଥବିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଦେଖିଲେ । ୬ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ପରଭାତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଷଣ୍ଣ ଦେଖିଲେ । ୭ ତହିଁ ଫାରୋଙ୍କର ଯେଉଁ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗଡ଼କ ସହିତ ଗଡ଼କ ପରତୁର କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ପରଗିଲେ, “ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖ ବିଷଣ୍ଣ କାହିଁକି ?” ୮ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେମାନେ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଦେଖିଅଛୁ, ମାତ୍ର ତହିଁ ଅର୍ଥ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।” ତେବେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅର୍ଥର ଜ୍ଞାନ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଧାନ ନୁହେଁ ? ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପ୍ତପୁତ୍ର ମୋତେ କୁହ ।” ୯ ତହିଁ ପରଧାନ ପାନପାତ୍ର ବାହକ ଯୋଷେଫଟ୍‌କୁ ଆପଣା ସପ୍ତପୁତ୍ର କଥା ପରକାଶ କରି କହିଲା, “ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଦରାକ୍ଷାଲଗ ଫୋ' ସମ୍ପ୍ରମୁଖରେ ଥିଲା, ୧୦ ସେହି ଦରାକ୍ଷାଲଗରେ ତିନି ଶାଖା ଥିଲା, ପୁଣି, ଗହା ପଲ୍ଲବିତ ହୁଅନ୍ତେ, ତହିଁରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଲା, ଆଉ ସକଳ ପେଣ୍ଡାରେ ପେନ୍ଥା ପେନ୍ଥା ଅଙ୍ଗୁର ପାଟିଲା । ୧୧ ସେତେବେଳେ ଫୋ' ହସ୍ତରେ ଫାରୋଙ୍କର ପାନପାତ୍ର ଥିବାରୁ ସେହି ପାତ୍ରରେ ମୁଁ ସେହି ଦରାକ୍ଷାଫଳ ଘେନି ଚିପୁଡ଼ି ଫାରୋଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେହି ପାତ୍ର ଦେଲି ।” ୧୨ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଏଥିର ଅର୍ଥ ଏହି; ସେହି ତିନି ଶାଖାରେ ତିନି ଦିନ ବୁଝାଏ ।” ୧୩ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭର ମସ୍ତକ ଉଠାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜ ପଦରେ ପୁନର୍ବାର ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପରି ପାନପାତ୍ର ବାହକ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ଫାରୋଙ୍କର ହସ୍ତରେ ପାନପାତ୍ର ଦେବ । ୧୪ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଲେ, ମୋତେ ସମରଣ କରିବ, ପୁଣି, ଫୋ' ପରତି ଦୟା କରି ଫାରୋଙ୍କ ଛାମୁରେ ଫୋ' ବିଷୟ କହି ମୋତେ ଏହି କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ୧୫ କାରଣ ଏବନ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ନିଗନ୍ତ ରେରି କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କିଛି କରି ନାହିଁ, ତଥାପି ସେମାନେ ମୋତେ ଏହି କାରାକୂପରେ ବନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୬ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତମ ଅର୍ଥ କଲେ, ପରଧାନ ସୁପକାର ଏହା ଦେଖି ଯୋଷେଫଟ୍‌କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଦେଖିଅଛି; ଦେଖ, ଫୋ' ମସ୍ତକ ଉପରେ ଶୁକ୍ଳ ପିଷ୍ଟକର ତିନୋଟି ଡାଲା । ୧୭ ସର୍ବପର ଡାଲାରେ ଫାରୋଙ୍କର ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ନାନା ପରକାର ପକ୍ୱାନନ ଥିଲା; ଆଉ ପକ୍ଷାଗଣ ଆସି ମୋର ମସ୍ତକରେ ଥିବା ଡାଲାରୁ ଗହା ଘେନି ଖାଇଲେ ।” ୧୮ ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଏଥିର ଅର୍ଥ ଏହି, ସେହି ତିନି ଡାଲାରେ ତିନି ଦିନ ବୁଝାଏ ।” ୧୯ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭ ଶରୀରରୁ ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକ ଉଠାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଟାଙ୍ଗାଇବେ, ପୁଣି, ପକ୍ଷାଗଣ ଆସି ତୁମ୍ଭ ଗାତ୍ରରୁ ତୁମ୍ଭ ମାଂସ ଖାଇବେ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ

ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଦାସତ୍ଵ ନିର୍ମୂଳକ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଦାସତ୍ଵ ସାକ୍ଷାତରେ ପରଧାନ ପାନପାତ୍ର ବାହକର ଓ ପରଧାନ ସୁପକାରର ମସ୍ତକ ଉଠାଇଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କର କଥିତ ଅର୍ଥାନ୍ତୁସାରେ ଫାରୋ ପରଧାନ ପାନପାତ୍ର ବାହକକୁ ଗହାର ନିଜ ପଦରେ ପୁନର୍ବାର ନିୟୁକ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କର ହସ୍ତରେ ପାନପାତ୍ର ଦେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୨ ମାତ୍ର ସେ ପରଧାନ ସୁପକାରକୁ ବୃଦ୍ଧରେ ଟଞ୍ଜାଇଲେ; ୨୩ ତଥାପି, ପରଧାନ ପାନପାତ୍ରବାହକ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ସମରଣ କଲା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗତ୍ଵ ପାସୋରି ଗଲା ।

୪୧

ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କ ରାଜାତ୍ଵ ସମ୍ପ୍ରଦାନର ଅର୍ଥ ପରକାଶ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଫାରୋ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେଖିଲେ; ଦେଖ, ସେ ନୀଳ ନଦୀ କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨ ଆଉ ଦେଖ, ନଦୀ ଭିତରୁ ସାଗେଟି ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ସୁନ୍ଦର ଗୋରୁ ଉଠି ନଳ-ତୃଣ ମଧ୍ୟରେ ଚରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଦେଖ, ଅନ୍ୟ ସାତୁଟା କୃଷ ଓ କୁତସିତ ଗୋରୁ ନଦୀରୁ ଉଠି ନଦୀ ତଟରେ ସେହି ଗୋରୁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୪ ତହିଁରେ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ଓ କୁତସିତ ଗୋରୁ ସେହି ସାଗେଟି ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ସୁନ୍ଦର ଗୋରୁଙ୍କୁ ଖାଇ ପକାଇଲେ । ଏପରି ସମୟରେ ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦ ଭଞ୍ଜ ହେଲା । ୫ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇ ଦୁଃଖିତାୟ ଥର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେଖିଲେ; ଗୋଟିଏ ତେମ୍ପରେ* ସାଗେଟି ପରିପୁଷ୍ଟ ଓ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ବାହାରିଲା । ୬ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁରେ ଶୁଷ୍କ ଆଉ ସାତୁଟା କ୍ଷୀଣ ଶିକ୍ଷା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ୭ ପୁଣି, ସେହି ସାତୁଟା କ୍ଷୀଣ ଶିକ୍ଷା ଏହି ସାଗେଟି ପରିପୁଷ୍ଟ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ଏପରି ସମୟରେ ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦ ଭଞ୍ଜ ହୁଅନ୍ତେ, ସମ୍ପ୍ରଦାନମାତ୍ର ଖାତ ହେଲା । ୮ ପୁଣି, ପରଭାତରେ ଗତ୍ଵକର ମନ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା, ତହିଁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ମିସର ଦେଶୀୟ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଓ ପଣ୍ଡିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ; ମାତ୍ର ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାନ କଥା କହନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କୁ ତହିଁ ଅର୍ଥ କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୯ ସେତେବେଳେ ପରଧାନ ପାନପାତ୍ରବାହକ ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କ ଛାମ୍ପରେ ନିବେଦନ କଲା, ଆଜି ମୁଁ ନିଜ ଅପରାଧ ସମରଣ କରୁଅଛି । ୧୦ ଫାରୋ ଆପଣା ଦାସ ମୋ' ପରି ଓ ପରଧାନ ସୁପକାର ପରି କ୍ଷେପାନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷକ ସୈନ୍ୟାଧିପତିର କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖି ଥିଲେ । ୧୧ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ଏକ ରାତ୍ରିରେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେଖିଲୁ; ପୁଣି, ଦୁହିଁଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦୁଇ ପରକାର ଅର୍ଥ ହେଲା । ୧୨ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରେ ରକ୍ଷକ ସୈନ୍ୟାଧିପତିର ଦାସ ଜଣେ ଏବରାୟ ଯୁବା ଥିଲା; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗକୁ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କଥା କହନ୍ତେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତହିଁ ଅର୍ଥ କହିଲା, “ପରତେୟକ ଜଣର ସମ୍ପ୍ରଦାନାନ୍ତୁସାରେ ଅର୍ଥ କହିଲା । ୧୩ ତହିଁରେ ସେ ଆମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କହିଥିଲା, ତଦ୍‌ରୂପ ଘଟିଲା; ମୁଁ ପୂର୍ବ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲି ଓ ସେ ଫାଶି ପାଇଲା ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ କାରାଗାରରୁ ଗତ୍ଵ ଶାୟର ଆଣିଲେ; ସେ କ୍ଷୌରକର୍ମ କରି ଓ ଉତ୍ତମ ବସତ୍ର ପିନ୍ଧି ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କ ଛାମ୍ପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୧୫ ତହିଁ ଫାରୋ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେଖିଅଛୁ, କେହି ତହିଁ ଅର୍ଥ କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଅଛୁ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଶୁଣିଲେ, ତହିଁ ଅର୍ଥ କରି ପାର ।” ୧୬ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ୍ କହିଲେ, “ଗହା ମୋହର ଆୟତ୍ତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କୁ ମାତ୍ଵାଳିକ ଉତ୍ତର ଦେବେ ।” ୧୭ ତହିଁ ଫାରୋ ଯୋଷେଫ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନଦୀ ତଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲୁ ।” ୧୮ ତହିଁରେ ନଦୀ ଭିତରୁ ସାଗେଟି ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ସୁନ୍ଦର ଗୋରୁ ଉଠି ନଳ-ତୃଣ ମଧ୍ୟରେ ଚରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଆଉ ସାତୁଟା ଦୁର୍ବଳ ଅତି କୁତସିତ ଓ କୃଶାତ୍ଵ ଗୋରୁ ଉଠି ଆସିଲେ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପରି କୁତସିତ ଗୋରୁ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ କଦାପି ଦେଖି ନାହିଁ । ୨୦ ପୁଣି, ସେହି କ୍ଷୀଣ କୁତସିତ ଗୋରୁ ପୂର୍ବ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ସେହି ସାଗେଟି ଗୋରୁଙ୍କୁ ଖାଇ ପକାଇଲେ । ୨୧ ମାତ୍ର ଖାଇଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ପେଟ ଖାଇଲା ପରି ଜଣାଗଲା ନାହିଁ; ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି କୁତସିତ ରହିଲେ । ଏପରି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦ ଭଞ୍ଜ ହେଲା । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ, ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଶଶ୍ଵାତରେ ସାଗେଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ବାହାରିଲା । ୨୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁରେ

* ୪୧:୫ ଶଶ୍ଵାତରେ

ଶୁଷ୍କ, କ୍ଷୀଣ ଓ ମୂଳନ ସାତୁଟା ଶିଷା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ୨୪ ପୁଣି, ସେହି କ୍ଷୀଣ ଶିଷା, ସେହି ଉତ୍ତମ ସାତ ଶିଷାକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ଏହି ସପ୍ତପନ ଆମ୍ଭେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, ମାତ୍ର କେହି ଏଥିର ଅର୍ଥ ଆମ୍ଭକୁ କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୫ ତେବେ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଡ଼କୁ କହିଲେ, “ଫାରୋଡ଼ଙ୍କର ସପ୍ତପନ ଏକ; ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଗହା ଫାରୋଡ଼ଙ୍କ ପୁରତି ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୨୬ ସେହି ସାତୋଟି ଉତ୍ତମ ଗୋରୁ ସାତ ବର୍ଷ ସପ୍ତରୂପ, ପୁଣି, ସେହି ସାତୋଟି ଉତ୍ତମ ଶିଷା ମଧ୍ୟ ସାତ ବର୍ଷ ସପ୍ତରୂପ, ସପ୍ତପନ ଏକମାତ୍ର । ୨୭ ତହିଁ ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଉତ୍ପତ୍ତ ସେହି ସାତୁଟା କ୍ଷୀଣ କୁତସିତ ଗୋରୁ ସାତ ବର୍ଷ ସପ୍ତରୂପ; ଆଉ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁରେ ଶୁଷ୍କ ସାତୁଟା ଶିଷା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷ ସପ୍ତରୂପ । ୨୮ ମୁଁ ଫାରୋଡ଼କୁ କହିଅଛି-ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଗହା ଫାରୋଡ଼କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ୨୯ ଦେଖନ୍ତୁ, ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ ସାତ ବର୍ଷ ମହା ସୁଭିକ୍ଷ ଆସୁଅଛି । ୩୦ ତହିଁ ପରେ ସାତ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ; ସମସ୍ତ ସୁଭିକ୍ଷ ମିସର ଦେଶରୁ ବିସ୍ମୃତ ହେବ; ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଶକୁ ଧ୍ଵଂସ କରିବ । ୩୧ ପୁଣି, ପଶ୍ଚାତ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସକାଶୁ ଦେଶରେ ସୁଭିକ୍ଷ ଜଣା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ଅତି ଭାରୀ ହେବ । ୩୨ ଫାରୋ ଦୁଇଥର ସପ୍ତପନ ଦେଖିବାର ଭାବ ଏହି ଯେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ଶାୟର ଘଟାଇବେ । ୩୩ ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ଫାରୋ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧମାନ ଜ୍ଞାନୀ ପୁରୁଷ ଦେଖି ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ୩୪ ଫାରୋ ଏହା କରନ୍ତୁ, ଆଉ ଦେଶରେ ଅଧିକ୍ଷକଗଣ ନିୟୁକ୍ତ କରି ସାତ ବର୍ଷ ସୁଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ମିସର ଦେଶରୁ ଶସ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ୩୫ ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ସେହି ଆଗାମୀ ଉତ୍ତମ ବର୍ଷର ସବୁ ଭକ୍ଷୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ, ପୁଣି, ପୁରତି ନଗରରେ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଫାରୋଡ଼ଙ୍କ ହସ୍ତତାଳରେ ଶସ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ୩୬ ଏହିରୂପେ ମିସର ଦେଶରେ ଭବିଷ୍ୟତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଦେଶର ନିର୍ବାହାର୍ଥେ ସେହି ଭକ୍ଷୟ ସଞ୍ଚିତ ଥିଲେ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ଦେଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ ।

ମିସରର ଶାସକ ଯୋଷେଫ ୩୭ ସେତେବେଳେ ଫାରୋଡ଼ଙ୍କର ଓ ଗଡ଼ଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି କଥା ଉତ୍ତମ ବୋଧ ହେଲା । ୩୮ ତହିଁରେ ଫାରୋ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଏହାଙ୍କ ପରି ପୁରୁଷ ଆଉ ପାଇ ପାରିବା ? ଏହାଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ।” ୩୯ ତହିଁ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏସମସ୍ତ ଜଣାଇଛନ୍ତି, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ପରି ବୁଦ୍ଧମାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ କେହି ନାହିଁ; ୪୦ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଗୃହାଧିକ୍ଷକ ହୁଅ; ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପରଜା ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, କେବଳ ସିଂହାସନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବଡ଼ ଥିବା ।” ୪୧ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲୁ ।” ୪୨ ଏଥିପରେ ଫାରୋ ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ନିଜ ସନ୍ତକ-ଅତ୍ମଗୁରାୟ କାଢ଼ି ଯୋଷେଫଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଇ ଗଡ଼କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ଗଡ଼ଙ୍କ ଗଳରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହାର ଦେଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ଗଡ଼କୁ ଆପଣା ଦ୍ଵିତୀୟ ରଥରେ ଆରୋହଣ କରାଇଲେ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ଗଡ଼ଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଆଣ୍ଡୁ ପାତ ଆଣ୍ଡୁ ପାତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ । ଏହି ପୁରକାରେ ସେ ଗଡ଼କୁ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୪୪ ଏଥିପରେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଫାରୋ ଅଟୁ, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ବିନ୍ଦୁ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ କୌଣସି ଲୋକ ହାତ ଗୋଡ଼ ଉଠାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୪୫ ପୁଣି, ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କର ନାମ ସାଫନତ୍-ପାନେହ ରଖିଲେ; ପୁଣି, ଓନ୍ ନଗର ନିବାସୀ ପୋଟାଫେର ନାମକ ଯାଜକର ଆସନତ୍ ନାମନା କନ୍ୟା ସହିତ ଗଡ଼ଙ୍କର ବିବାହ ଦେଲେ । ଏଥିପରେ ଯୋଷେଫ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ ଗମନାଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୬ ଯୋଷେଫ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ସମୟରେ ମିସରୀୟ ରାଜା ଫାରୋଡ଼ଙ୍କ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ଗହାପରେ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଡ଼ଙ୍କ ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ମିସର ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଭ୍ରମଣ କଲେ । ୪୭ ଏଥିପରେ ସେହି ସୁଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷ ଭୂମିରେ ଅପାର ଅପାର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ୪୮ ଯୋଷେଫ ସେହି ସାତ ବର୍ଷରେ ମିସର ଦେଶରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସକଳ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ପୁରତି ନଗରରେ ସଞ୍ଚୟ କଲେ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରର ଗୁଡ଼ିଆ ଭୂମିରେ ଯେତେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ଗହା ସବୁ ସେହି ସେହି ନଗରରେ ସଞ୍ଚୟ କଲେ । ୪୯ ଏହି ପୁରକାରେ ଯୋଷେଫ ସମୁଦରର ବାଲି ପରି ଏତେ ବହୁଳ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଯେ, ଗହା ଆଉ ମାପିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ଅପରିମେୟ ଥିଲା । ୫୦ ଆଉ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଦୁଇପୁତ୍ର ଜାତ ହୋଇଥିଲେ, ଓନ୍ ନଗର ନିବାସୀ ପୋଟାଫେର ଯାଜକର ଆସନତ୍ ନାମନା କନ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରିଥିଲା । ୫୧ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଲେୟୌର

ନାମ ମନଃଶୀଠ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶର ଓ ନିଜ ପିତୃଗୃହର ବିସ୍ମୃତି ଜନମାଇ ଅଛନ୍ତି ।” ୫୨ ପୁଣି, ଦସ୍ତୁତାୟ ପୁତ୍ରର ନାମ ଇଫ୍ରେୟିମ[‡] ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଲେ, “ମୋହର ଦୁଃଖଭୋଗର ଦେଶରେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଫଳବାନ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୫୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସର ଦେଶରେ ଘଟିତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷ ଶେଷ ହେଲା । ୫୪ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ[‡]ଙ୍କ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାତ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ହେଲା; ତହିଁରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା, ମାତ୍ର ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ ଆହାର ଥିଲା । ୫୫ ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବାପରେ, ପରଜାମାନେ ଆହାର ନିମନ୍ତେ ଫାରୋ[‡]ଙ୍କ ନିକଟରେ ଡକା ପକାଇଲେ; ତହିଁରେ ଫାରୋ ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋଷେଫ[‡] ନିକଟକୁ ଯାଅ; ସେ ଯାହା କହିବ, ତାହା କର । ୫୬ ସେତେବେଳେ ସର୍ବଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୁଅନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ[‡] ସବୁ ସ୍ଵାଧୀନର ଗୋଲା ଫିଟାଇ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ତଥାପି ମିସର ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପରବଳ ହେଲା । ୫୭ ପୁଣି, ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫ[‡]ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଯେହେତୁ ସବୁ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପରବଳ ଥିଲା ।

୪୨

ଯୋଷେଫ[‡]ଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କର ମିସରକୁ ଯାତ୍ରା

୧ ଆଉ ମିସର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି, ଏହି କଥା ଶୁଣି ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପରସ୍ପର ପୁରତି ଅନାଇ ରହୁଅଛ ?” ୨ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ମିସର ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ କିଣି ଆଣ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନ ମରି ବଞ୍ଚିବି ।” ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ[‡]ଙ୍କର ଦଶ ଭ୍ରାତା ଶସ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶକୁ ଗଲେ । ୪ ମାତ୍ର ଯାକୁବ ଯୋଷେଫ[‡]ଙ୍କର ସହୋଦର ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ କହିଲେ, “କେଜାଣି ଥିବା ଏହାକୁ ବିପତ୍ତି ଘଟେ ।” ୫ ସେତେବେଳେ ସେଠାକୁ ଯିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇସରାଏଲ[‡]ଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଶସ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ; ଯେହେତୁ କିଶାନ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଥିଲା । ୬ ସେହି ସମୟରେ ଯୋଷେଫ[‡] ସେହି ଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବାରୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ[‡]ଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆସି ଗଢ଼କୁ ଭୁମିଷ୍ଠ ପୁରଣାମ କଲେ । ୭ ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ[‡] ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିହ୍ନିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅପରିଚିତ ଲୋକ ପରି ବ୍ୟବହାର କରି କହୁ କଥାରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “କିଶାନ ଦେଶରୁ ଖାଦ୍ୟଦରବ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଅଛୁ ।” ୮ ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ[‡] ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ହେଁ ସେମାନେ ଗଢ଼କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୯ ତହିଁ ଯୋଷେଫ[‡] ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେ ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗେର ଲୋକ; ଦେଶର ଛିଦ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସିଅଛ ।” ୧୦ ସେମାନେ କହିଲେ, “ନା ପରଭୁ, ତାହା ନୁହେଁ, ଆପଣାଙ୍କର ଏହି ଦାସମାନେ ଖାଦ୍ୟଦରବ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ।” ୧୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ଗେଟ ଲୋକ, ଆପଣାଙ୍କ ଏହି ଦାସମାନେ ଗେର ନୁହଁନ୍ତି । ୧୨ ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନା, ନା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶର ଛିଦ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ ।” ୧୩ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣାଙ୍କର ଏହି ଦାସମାନେ ଦୁପ୍ରାଦଶ ଭ୍ରାତା, କିଶାନ ଦେଶ ନିବାସୀ ଜଣକର ପୁତ୍ର; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ପିତା ନିକଟରେ ଅଛି, ପୁଣି, ଜଣେ ନାହିଁ ।” ୧୪ ତହିଁ ଯୋଷେଫ[‡] ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗେର ବୋଲି ଯାହା କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ହିଁ ପୁରଣାମ ।” ୧୫ ଏହା ଦୁପ୍ରାଦଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ; ଆମ୍ଭେ ଫାରୋର ଆୟୁର ଶପଥ କରି କହୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଏଠାକୁ ନ ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପଠାଅ, ସେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇକୁ ଆଣୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଦୀ ଥାଅ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ସତ୍ୟ କି ନାହିଁ, ପରୀକ୍ଷା ହେଲେ ଜଣାଯିବ; ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଫାରୋର ଆୟୁର ଶପଥ କରି କହୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଗେର ଅଟ । ୧୭ ତହିଁ ଯୋଷେଫ[‡] ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ଦିନ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଯୋଷେଫ[‡] ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରତି ଆମ୍ଭର ଭୟ ଅଛି; ଏଣୁ ଏହି କର୍ମ କର, ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସର୍ଗେଟ ଲୋକ, ତେବେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ

† ୪୧:୫୧ ବିସ୍ମୃତି ‡ ୪୧:୫୨ ଫଳବାନ

ଏକ ଭାଇକୁ ଏହି କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ ରଖି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁ ଗୃହକୁ ଶସ୍ତ୍ର ଘେନିଯାଅ । ୨୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ସାନ ଭାଇଠୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ସମ୍ପର୍କମାନ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ ନାହିଁ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ସେହି ପରକାର କଲେ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି ହେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଭାଇ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପରାଧୀ ଅଛୁ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତହା ପ୍ରାଣର ବ୍ୟାକୁଳତା ଦେଖିଲେ ହେଁ ତହା ଶୁଣିଲୁ ନାହିଁ, ତେଣୁକରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିପତ୍ତି ଘଟିଅଛି । ୨୨ ସେତେବେଳେ ରୁବେନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବାଳକ ବିଷୟରେ ପାପ କର ନାହିଁ, ଏହି କଥା କି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି ନାହିଁ ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ; ଏନିମନ୍ତେ ଦେଖ, ଏବେ ତହାର ରକ୍ତର ପରିଶୋଧ ନିଆ ଯାଉଅଛି ।” ୨୩ ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ ଯେ ସେମାନଙ୍କ କଥାବାଚ୍ଚିତ ବୁଝିଲେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଦସ୍ତାଖିଆ ଦସ୍ତାଖିଆ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ; ୨୪ “ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାଇ କରୁନିଦନ କଲେ; ପୁନର୍ବାର ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାଚ୍ଚିତ କରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶିମାୟୋନକୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବାନ୍ଧିଲେ ।”

ଯୋଷେଫଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କର କିଶାନକୁ ଯାତ୍ରା

୨୫ ତହିଁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ରରେ ଶସ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପରତେୟକ ଜଣର ପଟରେ ଟାଙ୍ଗା ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଥେୟ ଦରବନ୍ଧ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ତହିଁରେ ତଦରୂପ କରାଗଲା, ୨୬ ତହିଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗଧ ଉପରେ ଶସ୍ତ୍ର ଲଦି ସେଠାରୁ ପରସ୍ପର କଲେ । ୨୭ ମାତ୍ର ଉତ୍ତରୀବା ସ୍ଥାନରେ ଜଣେ ଗଧକୁ ଆହାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପଟ ଫିଟାନ୍ତେ, ଆପଣା ଟାଙ୍ଗା ଦେଖିଲା; କାରଣ ପଟ ମୁହଁରେ ଟାଙ୍ଗା ଥିଲା । ୨୮ ତହିଁରେ ସେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋହର ଟାଙ୍ଗା ଫେରି ଆସିଅଛି; ଏହି ଦେଖ, ତହା ମୋ’ ପଟରେ ଅଛି ।” ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ହଂସା ଉଡ଼ିଗଲା, ଆଉ ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ପରତି ଅନାଇ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତି ଏ କି କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ?” ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ କିଶାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତହା ସବୁ ଉତ୍ତର କହିଲେ, ୩୦ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଦେଶର କର୍ତ୍ତା, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ଗେର ଜ୍ଞାନ କରି କହୁ କଥା କହିଲା ।” ୩୧ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ କହିଲୁ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବେଟ ଲୋକ, ଗେର ନୋହୁଁ, ୩୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାର ଭାଇ, ସମସ୍ତେ ଏକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କିଶାନ ଦେଶରେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ ଏକ ସାନ ଭାଇ ଅଛି ।” ୩୩ ସେତେବେଳେ ଦେଶର କର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏହା କଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଲୋକ ବୋଲି ବୁଝି ପାରିବା; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଏକ ଭାଇକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ରଖି ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୃହର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁ ଶସ୍ତ୍ର ଘେନି ଯାଅ । ୩୪ ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ସାନ ଭାଇଠୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସର୍ବେଟ ଲୋକ, ଗେର ନୁହଁ, ଏହା ବୁଝିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇଠୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଦେବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ବାଣିଜ୍ୟ କରି ପାରିବ ।” ୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପଟ ଖାଲି କରନ୍ତେ, ପରତିଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ପଟ ଭିତରୁ ଟାଙ୍ଗାପୁଡ଼ିଆ ପାଇଲେ । ତେବେ ସେହି ସବୁ ଟାଙ୍ଗାର ମୁଣା ଦେଖି, ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଭାତ ହେଲେ । ୩୬ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପୁତ୍ରହୀନ କରୁଅଛ; ଯୋଷେଫ ନାହିଁ, ଶିମାୟୋନ ନାହିଁ, ପୁଣି, ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ମଧ୍ୟ ଘେନିଯିବାକୁ ପାଞ୍ଚୁଅଛି, ଏହିସବୁ ସିନା ମୋହର ପରତିକୁଳ ହେଉଅଛି ।” ୩୭ ତହିଁରେ ରୁବେନ୍ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଗଲୁ ନ ଆଣେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ବଧ କରିବ; ମୋ’ ହସ୍ତରେ ତାକୁ ସମର୍ପଣ କର; ମୁଁ ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆଣି ଦେବି ।” ୩୮ ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ମୋ’ ପୁଅ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିବ ନାହିଁ, ତହାର ସହୋଦର ମରିଅଛି, ସେ ହିଁ କେବଳ ଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଉଅଛ, ତହିଁରେ ଏହାକୁ ଯଦି କୌଣସି ବିପଦ ଘଟିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଶୋକରେ ଏହି ପକ୍ଷେ କେଶରେ କବରକୁ ପଠାଇବ ।”

୧ ଏହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶରେ ଅତିଶୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଥିଲା । ୨ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ଆଣିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ସମାପ୍ତ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଶସ୍ୟ କିଣି ଆଣ ।” ୩ ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଗଞ୍ଜୁ କହିଲା, “ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ୪ ଏଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ସଙ୍ଗରେ ପଠାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଯିବୁ । ୫ ମାତ୍ର ଯଦି ନ ପଠାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୬ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଭାଇ ଅଛି, ଏହା ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ କହି ଫୋ’ ପ୍ରତି ଏପରି କୁବ୍ଧବହାର କାହିଁକି କଲ ?” ୭ ସେମାନେ କହିଲେ, “ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାତିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ପଞ୍ଚି କହିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା କି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଆଉ ଭାଇ ଅଛି ? ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି କଥା ପ୍ରମାଣ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ; ସେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣି ବୋଲି କହିବ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରିକାରେ ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ ?” ୮ ଯିହୁଦା ଆପଣା ପିତା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଯୁବାକୁ ଫୋ’ ସଙ୍ଗରେ ପଠାଇ ଦିଅ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ପରସ୍ଥାନ କରୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଓ ବାଳକମାନେ, ସମସ୍ତେ ବଞ୍ଚିବା, ମରିବା ନାହିଁ ।” ୯ ମୁଁ ଗହାର ଲଗା ହେଲି, ଫୋ’ ହସ୍ତରୁ ଗଳ୍ପ ବୁଝି ନେବ; ମୁଁ ଯଦି ଗଳ୍ପ ଆଣି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନ ରଖେ, ତେବେ ସେହି ଦୋଷ ସର୍ବଦା ଫୋ’ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୦ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏତେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖୀୟ ଥିବା ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତୁଣି । ୧୧ ତହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାତ୍ରରେ ଏହି ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁରୁଗୁଳ, ମଧୁ, ସୁଗନ୍ଧ ଉତ୍ତମ, ଗନ୍ଧରସ, ପେସତା ଓ ବାଦାମ କିଛି କିଛି ଘେନି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭେଟି ଦିଅ । ୧୨ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଦୁଃଖୀ ଟଙ୍କା ନିଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଟ-ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଫେରି ଆସିଅଛି, ଗହା ମଧ୍ୟ ହସ୍ତରେ ନେଇ ଯାଅ; କେଜାଣି ଗହା ଭୁଲ ହୋଇଥିବ । ୧୩ ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଘେନି ଉଠି ପୁନର୍ବାର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟକୁ ଯାଅ । ୧୪ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଭାଇଙ୍କୁ ଓ ବିନ୍ୟାମୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବ । ମାତ୍ର ଯଦି ଫୋତେ ପୁତ୍ରହୀନ ହେବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ପୁତ୍ରହୀନ ହେବି ।” ୧୫ ତହିଁ ସେମାନେ ସେହି ଭେଟିଦରବନ୍ଧ ଓ ଦୁଃଖୀ ଟଙ୍କା ଓ ବିନ୍ୟାମୀଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ଯାତ୍ରା କରି ମିସର ଦେଶରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବିନ୍ୟାମୀଙ୍କୁ ଦେଖି ଆପଣା ଗୃହାଧିକାରୀକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଗୃହକୁ ନେଇ ଯାଅ ଓ ପଶୁ ମାରି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ଏମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରିବେ ।” ୧୭ ଏଥିରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲା । ୧୮ ପୁଣି, ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହକୁ ନୀତ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଭୀତ ହୋଇ ପରସ୍ପର କହିଲେ, “ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଟରେ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଫେରି ଯାଇଥିଲା, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି; ଏବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଆକ୍ରମଣ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ସବୁ ନେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାସ ପରି ରଖିବ ।” ୧୯ ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହାଧିକାରୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗୃହର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଗହା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ, ୨୦ “ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବେ ଶସ୍ୟ କିଣିବାକୁ ଆସିଥିଲୁ; ୨୧ ପୁଣି, ଉତ୍ତରିବା ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଆପଣା ପଟ ଫିଟାଇ ଦେଖିଲୁ ଯେ, ପ୍ରତି ଜଣର ପଟ-ମୁଖରେ ଗହାର ଟଙ୍କା, ଅର୍ଥାତ୍, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୌଳ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ଅଛି; ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଆଣିଅଛୁ । ୨୨ ପୁଣି, ଶସ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ଟଙ୍କା ଆଣିଅଛୁ; ମାତ୍ର ସେହି ଟଙ୍କା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଟରେ କିଏ ରଖିଥିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଜାଣି ନାହିଁ ।” ୨୩ ତହିଁରେ ସେ ଗୃହାଧିକାରୀ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ହେଉ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତଧନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଟଙ୍କା ଫୋ’ ପାଖରେ ଥିଲା ।” ତହିଁ

ସେ ଶିମାୟୋନକୁ ବାହାର କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଗୃହ ଭିତରକୁ ନେଇ ଜଳ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ପାଦ ପରକ୍ଷାଳନ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭଦତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦେଲା । ୨୫ ଆଉ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଯୋଷେଫ ଆସିବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଭେଟି ଦରବନ୍ଦ ସଜାଇଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଭୋଜନ କରିବେ ବୋଲି ଶୁଣିଥିଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୋଷେଫ ଗୃହକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ହସ୍ତସ୍ପର୍ଶ ଭେଟି ଦରବନ୍ଦ ଗଢ଼କ ନିକଟକୁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଆଣି ଗଢ଼କୁ ଭୃମିଷ୍ଠ ପରମାଣ କଲେ । ୨୭ ତହିଁ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କର ମଞ୍ଜୁଳ ବାର୍ତ୍ତା ପଚାରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା କି କୁଶଳରେ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କର କଥା କହୁଥିଲ, ସେ କି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି ?” ୨୮ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା କୁଶଳରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ସେମାନେ ମସୃତ ନିତ କରି ପରଶାମ କଲେ ।” ୨୯ ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଅନାଇ ଆପଣା ସହୋଦର ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସାନ ଭାଇର କଥା କହିଥିଲ, “ସେ କି ଏହି ?” ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ।” ୩୦ ତହିଁ ଭାଇ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେବାରୁ ସେ ଶୀଘ୍ର ରୋଦନ କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା କୋଠରୀରେ ପରବେଶ କରି ସେଠାରେ ରୋଦନ କଲେ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ମୁଖ ପରକ୍ଷାଳନ କରି ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ଆପଣାକୁ ସମଭାଳି ଭକ୍ଷୟ ଦରବନ୍ଦ ପରିବେଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୩୨ ତହିଁରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଗଢ଼କ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ଗଢ଼କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଭୋଜନକାରୀ ମିସ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୃଥକ ପୃଥକ ପରିବେଷଣ କଲେ, କାରଣ ଏବ୍ରାୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବାର ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନ ଥିଲା; ଗହା ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କର ଘୃଣିତ କର୍ମ । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଜେମ୍ବୁଷ୍ଠ ଜେମ୍ବୁଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ଓ କନିଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ବସିଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବୋଧ କଲେ । ୩୪ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରୁ ଭକ୍ଷୟ ଦରବନ୍ଦ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରାଇଲେ; ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଭାଗରୁ ବିନ୍ୟାମୀନର ଭାଗ ପାଞ୍ଚଗୁଣ ଅଧିକ ଥିଲା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ପାନ କରି ଗଢ଼କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କଲେ ।

ହଜିଲା ପାନପାତ୍ର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଗୃହାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଟରେ ଯେତେ ଶସ୍ୟ ଧରଇ, ସେତେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରି ଦିଅ, ପୁଣି, ପରତେମ୍ଭକର ଟଙ୍କା ପରତେମ୍ଭକର ପଟ ମୁଖରେ ରଖ । ୨ ଆଉ କନିଷ୍ଠ ପଟରେ ଗହାର ଶସ୍ୟ କିଣିବା ଟଙ୍କା ସତ୍ତ୍ଵେ ଆମ୍ଭ ଗଠିଆ, ସେ ରୂପା ଗଠିଆ ରଖ ।” ତହିଁରେ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ କଥାକୁସାରେ କଲା । ୩ ଆଉ ପରଭାତ ହେବା ମାତ୍ରେ, ସେମାନେ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ସହିତ ବିଦାୟ ପାଇଲେ । ୪ ପୁଣି, ନଗରରୁ ବାହାରି ବହୁତ ଦୂର ନ ଯାଉଣ୍ଡ, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଗୃହାଧିକାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଘୈଡ଼ି ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଧରି କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପକାର ବଦଳେ କାହିଁକି ଅପକାର କଲ ? ୫ ଆମ୍ଭ ପରଭୁ ଯହିଁରେ ପାନ କରନ୍ତି ଓ ଯଦ୍ଵାରା ଗଣକତ କରନ୍ତି, ସେହି ଗଠିଆ କି ଏ ନୁହେଁ ? ଏପରି କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷ କରିଅଛ ।” ୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଧରି ଏହିସବୁ କଥା କହିଲା । ୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ପରଭୁ କାହିଁକି ଏପରି କଥା କହନ୍ତି ?” ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର ଏପରି କର୍ମ କରିବା ଦୂରେ ଥାଉ । ୮ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣା ଆପଣା ପଟ ମୁଖରୁ ଥାର ଥର ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲ; ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ କିଶାନ ଦେଶରୁ ପୁନର୍ବାର ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲୁ; ତେବେ କିପରି ଆପଣଙ୍କ ପରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ରୂପା କି ସୁନା ଗେରି କରିବୁ ? ୯ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାଠାରୁ ଗହା ମିଳେ, ସେ ମରୁ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଭୁଙ୍କ ଦାସ ହେବୁ । ୧୦ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ଭଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାକୁସାରେ ହେଉ; ଯାହା ପାଖରୁ ଗହା ମିଳିବ, ସେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ହେବ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବେ ।” ୧୧ ତହିଁ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଭୃମିରେ ଆପଣା ଆପଣା ପଟ ଉତ୍ତରି ପରତେମ୍ଭକେ ଆପଣା ଆପଣା ପଟ ଫିଟାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୨ ସେ ଗୃହାଧିକାରୀ ଜେମ୍ବୁଷ୍ଠଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କନିଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଜି ଗଲା; ଆଉ ବିନ୍ୟାମୀନର ପଟରୁ ସେହି ଗଠିଆ ମିଳିଲା । ୧୩ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ, ଆଉ

ପରତେୟକେ ଗଧ ବୋଧାଇ କରି ନଗରକୁ ଫେରି ଗଲେ । ୧୪ ଆଉ ଯିହୁଦା ଓ ଗହାର ଭ୍ରମଚୂରଣ ଯୋଷେଫଠଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କଲେ; ଯୋଷେଫ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଥିଲେ; ଏଣୁ ସେମାନେ ଗଢ଼କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲେ । ୧୫ ତେବେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ? ଆମ୍ଭ ପରି ଲୋକ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ଗଣକତ କରି ପାରିବ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ?” ୧୬ ତହିଁରେ ଯିହୁଦା କହିଲା, “ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭୃତ୍ କ୍ଷାମୁରେ ଆଉ କି ଉତ୍ତର ଦେବୁ ? ଆଉ କି କଥା କହିବୁ ? ଅବା କିପରି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବୁ ? ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି; ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଯାହାଠାରୁ ଗଟିଆ ମିଳିଅଛି ସେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ (ପରଭୃତ୍‌କର) ଦାସ ହେବୁ ।” ୧୭ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, “ଏପରି କର୍ମ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର ହେଉ; ଯାହାଠାରୁ ଗଟିଆ ମିଳିଅଛି, ସେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ହେବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁଶଳରେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଯାଆ ।”

ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିନ୍ୟାୟାନ୍ ପାଇଁ ଅଳି

୧୮ ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ପରଭୃତ୍ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସକୁ ପରଭୃତ୍‌କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପଦେ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ଆପଣା ଦାସ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞପ୍ରିତି ନ ହେଉ; କାରଣ ଆପଣ ଫାରୋଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।” ୧୯ ପରଭୃତ୍ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା କିଅବା ଭାଇ ଅଛନ୍ତି କି ?” ୨୦ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭୃତ୍‌କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ସେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ; ପୁଣି, ଗଢ଼କ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଅଛି, ସେହି ଜଣକ କନିଷ୍ଠ; ମାତ୍ର ଗହାର ସହୋଦର ମରିଅଛି, ସେହି କେବଳ ଗହାର ମାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ପୁତ୍ର; ଏଣୁ ଗହାର ପିତା ଗହାକୁ ସନେହ କରନ୍ତି । ୨୧ ଏଥିରେ ଆପଣ ଏହି ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗକୁ ଆମ୍ଭ କତିକି ଆଣ, ଆମ୍ଭେ ଗକୁ ସପ୍ତକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବା ।” ୨୨ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭୃତ୍‌କୁ କହିଥିଲୁ, “ସେ ଯୁବା ପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ; ସେ ଗହାର ପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଲେ, ପିତା ମରିଯିବେ ।” ୨୩ ତହିଁରେ ଆପଣ ଏହି ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ କନିଷ୍ଠ ଭାଇ ନ ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ଆମ୍ଭ ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେ ମୋ’ ପିତା, ଗଢ଼କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ଗଢ଼କୁ ପରଭୃତ୍‌କର ଏହିସବୁ କଥା କହିଲୁ । ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଭକ୍ଷ୍ୟ କିଣି ଆଣ ।” ୨୬ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କହିଲୁ, “ଯାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ; ଯଦି ସାନ ଭାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ ଥିବ, ତେବେ ଯାଇ ପାରିବୁ; କାରଣ ସାନ ଭାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ ନ ଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବୁ ନାହିଁ ।” ୨୭ ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେ ମୋହର ପିତା, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ଆମ୍ଭର ସେହି ଭାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ।” ୨୮ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲା, ତହିଁ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, “ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ପୁଣି, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଗକୁ ଦେଖି ନାହିଁ ।” ୨୯ ଏବେ ଆମ୍ଭ ପାଖରୁ ଏହାକୁ ନେଇଗଲେ ଯଦି ଏହାକୁ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଘଟେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଶୋକରେ ଏହି ପକ୍ଷ୍ପ କେଶରେ ମୁରୁୟ ମୁଖରେ ପକାଇବ । ୩୦ ଏହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେ ମୋ’ ପିତା, ଗଢ଼କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ ଯଦି ଏହି ଯୁବା ନ ଥିବ, ତେବେ ଏହି ଯୁବା ନ ଥିବାର ଦେଖି ସେ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମରିଯିବେ । ୩୧ କାରଣ ଗଢ଼କ ପରାଣ ଏହି ଯୁବାର ପରାଣରେ ବନ୍ଧା ଅଟେ । ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଦାସମାନେ ଶୋକରେ ପକ୍ଷ୍ପକେଶରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କବରକୁ ପଠାଇବେ । ୩୨ ଆହୁରି, ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ମୁଁ, ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଯୁବାର ଲଗା ହୋଇ କହିଅଛି, ମୁଁ ଯଦି ଗକୁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ନ ଆଣେ, ତେବେ ମୁଁ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପରାଧୀ ହେବି । ୩୩ ଏଣୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ପରଭୃତ୍‌କ ନିକଟରେ ଏହି ଯୁବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ହୋଇ ଥାଏ, ମାତ୍ର ଏହି ଯୁବାକୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ ବିଦାୟ କରନ୍ତୁ । ୩୪ କାରଣ ଏହି ଯୁବା ମୋ’ ସତ୍ତରରେ ନ ଥିଲେ, ମୁଁ କି ପରକାରେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିବି ? ପୁଣି, ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିପଦ ଘଟିବ, ଗହା କି ପରକାରେ ଅବା ଦେଖି ପାରିବି ?

୪୫

ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ

୧ ଏଥିରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାକୁ ସମ୍ଭାଳି ନ ପାରି ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାହାର କର ।” ତହିଁ କେହି ଗତକ ନିକଟରେ ନ ରହନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨ ସେ ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱପ୍ନରେ ଏପରି ରୋଦନ କଲେ ଯେ, ମିସରୀୟମାନେ ଓ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହସୂତ ଲୋକମାନେ ଗହା ଶୁଣି ପାରିଲେ । ୩ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯୋଷେଫ; ମୋ’ ପିତା କି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି ?” ଏଥିରେ ଗତକର ଭାଇମାନେ ଗତକ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୟଭୀତ ହେବାରୁ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ପାଖକୁ ଆସ,” ତହିଁରେ ସେମାନେ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଯୋଷେଫ, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲ । ୫ ମାତ୍ର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଏଠାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ କଲ ବୋଲି ଏବେ ଦୁଃଖିତ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିରକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭା ବଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ମୋତେ ପଠାଇଲେ । ୬ ଦେଖ, କେବଳ ଦୁଇ ବର୍ଷ ହେଲା ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଅଛି; ଆହୁରି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ କି ଶସ୍ୟର ଚ୍ଛେଦନ ହେବ ନାହିଁ । ୭ ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥ୍ୱୀରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ରୂପେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ମହା ଉଦ୍ଧାର ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାରେ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ମୋତେ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ୮ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମୋତେ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇ ଅଛ, ଗହା ନୁହେଁ, ପରମେଶ୍ୱର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ମୋତେ ଫାରୋଙ୍କର ପିତା ଓ ଗତକ ଗୃହର ପୁତ୍ର ଓ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶର କର୍ତ୍ତା କରିଅଛନ୍ତି । ୯ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୀଘ୍ର ମୋ’ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗତକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ଏହିପରି କହିଅଛି, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ, ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର, ପୌତ୍ର ଓ ଗୋମେଷାଦି ସର୍ବସ୍ୱ ସହିତ ଗୋଶନ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରି ମୋହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ । ୧୧ ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁତ୍ରପାଳନ କରିବି; କାରଣ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରହିବ; ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରାଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦରିଦ୍ର ଦଶା ଘଟିବ । ୧୨ ଦେଖ, ମୋହର ମୁଖ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏ କଥା କହୁଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଓ ମୋ’ ସହୋଦର ବିନ୍ୟାମୀନର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖୁଅଛି । ୧୩ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମିସର ଦେଶରେ ମୋହର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଯାଦି ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛ, ସେ ସମସ୍ତ ମୋ’ ପିତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଗତକୁ ଶୀଘ୍ର ଏଠାକୁ ଆଣିବ ।” ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ସହୋଦର ବିନ୍ୟାମୀନର ଗଲା ଧରି ରୋଦନ କଲେ, ପୁଣି, ବିନ୍ୟାମୀନ ଗତକର ଗଲା ଧରି ରୋଦନ କଲା । ୧୫ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭବନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ରୋଦନ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗତକର ଭାଇମାନେ ଗତକ ସଞ୍ଚରେ ଆଲାପ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୬ ଆଉ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଜନରବ ଫାରୋଙ୍କର ଗୃହରେ ଶୁଣାଯାନ୍ତେ, ଫାରୋ ଓ ଗତକର ଦାସ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କର; ଆପଣା ଆପଣା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବୋଝାଇ କରି କିଶାନ ଦେଶକୁ ଯାଅ, ୧୮ ପୁଣି, ପିତାଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଘେନି ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ୟ ଦେବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଷୟ ଭୋଗ କରିବ । ୧୯ ଏବେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏହି କର୍ମ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଳକମାନଙ୍କ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମିସର ଦେଶରୁ ଶଗଡ଼ ନେଇଯାଅ, ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ନେଇ ଆସ । ୨୦ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦରବନ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଭାବନା କର ନାହିଁ; ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଟେ ।” ୨୧ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହିପରି କଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଫାରୋଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶଗଡ଼ ଓ ପାଥେୟ ଦରବନ୍ୟ ଦେଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଏକ ଏକ ଯୋଡ଼ା ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ, ମାତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନକୁ ତିନିଶହ ଶେକେଲ* ରୈପ୍ତମୁଦ୍ରା ଓ ପାଞ୍ଚ ଯୋଡ଼ା ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ । ୨୩ ପୁଣି, ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ୟରେ ନଦା

* ୪୫:୨୨ 3.5 କିଲୋଗ୍ରାମ୍

ଦଶ ଗଧ ଓ ପିତାଙ୍କ ପାଥେୟ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ତ୍ର ଓ ରୁଚି ଆଦି ଭକ୍ଷଣ ଦରବ୍ୟରେ ନଦା ଦଶ ଗର୍ଦ୍ଦଭା ପଠାଇଲେ । ୨୪ ଏହିରୂପେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର କଲେ; ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସାରଧାନ, ବାଟରେ କଳି କରିବ ନାହିଁ ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ପରସ୍ପର କରୁ କିଶାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୨୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ଯୋଷେଫ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛି, ଆଉ ସେ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶର କର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛି ।” ଏଥିରେ ଯାକୁବଙ୍କର ହୃଦୟ ଜଡ଼ାଭୂତ ହେଲା, କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ୨୭ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଯେତେ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ କଥା ସେମାନେ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ଯେତେବେଳେ ଗଞ୍ଜୁ ନେବା ପାଇଁ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପରେରିତ ଶଗଡ଼ସବୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କ ଆତ୍ମା ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲା । ୨୮ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ କହିଲେ, “ଯଥେଷ୍ଟ; ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛି; ମୁଁ ଯିବି, ମରଣ ପୂର୍ବେ ତାକୁ ଦେଖିବି ।”

୪୭

ସପରିବାରେ ଯାକୁବଙ୍କ ମିସର ଯାତ୍ରା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଘେନି ଯାତ୍ରା କଲେ, ପୁଣି, ବେରଶେବାରେ ଓହ୍ଲାଇ ସେଠାରେ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଗାଡ଼ିରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ଯାକୁବ, ହେ ଯାକୁବ ।” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ।” ୩ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର; ତୁମ୍ଭେ ମିସରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଭୟ କର ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ବୃହତ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା । ୪ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ମିସର ଦେଶକୁ ଯିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚୟ ବାହୁଡ଼ାଇ ଆଣିବା, ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ନିଜ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିତ କରିବ ।” ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ବେରଶେବାଠାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜୁ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଫାରୋ ଯେଉଁ ଶଗଡ଼ ପଠାଇଥିଲେ, ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କୁ ଓ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଓ ଭାୟିୟାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲେ । ୬ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବ ଓ ଗଞ୍ଜୁ ସମସ୍ତ ବଂଶ, ଆପଣାମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ଓ କିଶାନ ଦେଶରେ ଉପାର୍ଜିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ମିସର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ୭ ଏହି ପୂର୍ବରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷ୍ଠ, ପୁତ୍ରୀ ଓ ଯୋଷ୍ଠୀ ସମସ୍ତ ପରିବାର ନେଇ ମିସର ଦେଶକୁ ଗଲେ । ୮ ମିସର ଦେଶକୁ ଆଗତ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବ ଓ ଗଞ୍ଜୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନାମ । ଯାକୁବଙ୍କର ଜେନ୍ଦ୍ରାପୁତ୍ର ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍ । ୯ ରୁବେନ୍ ପୁତ୍ର ହନୋକ, ପଲ୍ଲୁ, ହିଷରୋଣ ଓ କର୍ମି । ୧୦ ଶିମ୍ବୋନର ପୁତ୍ର ଯିମ୍ବୋଲ, ଯାମିନ୍, ଓହ୍ଦ, ଯାଶିନ୍ ଓ ସୋହର ଓ ଗହାର କିଶାନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ପୁତ୍ର ଶୌଲ । ୧୧ ଲେବୀର ପୁତ୍ର ଗେର୍ଶୋନ, କହାତ ଓ ମରାରି । ୧୨ ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ଏର୍, ଓନନ୍, ଶେଲ, ପେରସ ଓ ସେରହ; ମାତ୍ର ଏର୍ ଓ ଓନନ୍ କିଶାନ ଦେଶରେ ମରିଥିଲେ । ପେରସର ପୁତ୍ର ହିଷରୋଣ ଓ ହାମୁଲ । ୧୩ ଇଷାଖରର ସନ୍ତାନ ଗେଲୟ, ପୁୟ, ଯୋବ ଓ ଶିମ୍ବୋଣ । ୧୪ ସବୁଲୁନର ପୁତ୍ର ସେରଦ, ଏଲେନ୍ ଓ ଯହଲେଲ । ୧୫ ଏମାନେ ଓ କନ୍ୟା ଦାଶା ପଦ୍ମନ ଅରାମରେ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଲେୟାର ସନ୍ତାନ । ଏମାନେ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାରେ ତେତିଶ ପୁରାଣା ଥିଲେ । ୧୬ ଗାଦର ପୁତ୍ର ସିପ୍ତୋନ୍, ହରି, ଶୁନା, ଇଷବୋନ୍, ଏରି, ଅରୋଦା ଓ ଅରେଲା । ୧୭ ଆଶେରର ପୁତ୍ର ଯିମ୍ନା, ଯିଶ୍ବା, ଯିଶ୍ବି, ବରୀୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭଗିନୀ ସେରହ । ପୁଣି, ବରୀୟର ପୁତ୍ର ହେବର ଓ ମଲ୍ଲୋୟେଲ । ୧୮ ଲାବନ ଆପଣା କନ୍ୟା ଲେୟାକୁ ସିଲ୍ପା ନାମ୍ନା ଯେଉଁ ଦାସୀ ଦେଇଥିଲା, ସେ ଯାକୁବଙ୍କର ଏହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସବ କରିଥିଲା । ଏମାନେ ଷୋହଲ ଜଣ । ୧୯ ପୁଣି, ଯାକୁବଙ୍କ ଭାୟିୟା ରାହେଲର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମିନ୍ । ୨୦ ଯୋଷେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଶି ଓ ଇଫ୍ରେୟିମ ମିସର ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ; ଓନ୍ ନଗରସ୍ଥ ପୋଟାଫୋର ଯାଜକର ଆସନତ ନାମ୍ନା କନ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସବ କରିଥିଲା । ୨୧ ପୁଣି, ବିନ୍ୟାମିନ୍ର ସନ୍ତାନ ବେଲା, ବେଖର, ଅସ୍ବେଲ, ଗେର, ନାମାନ୍, ଏହା, ରୋଶ, ମୁପ୍ତାମ, ହୁପ୍ତାମ ଓ ଅର୍ଦ୍ । ୨୨ ଏହି ଚଉଦ ଜଣ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ରାହେଲର ସନ୍ତାନ । ୨୩ ଆଉ ଦାନ୍ ପୁତ୍ର ହୁଶାମ୍ । ୨୪ ନପ୍ତଲିର ପୁତ୍ର ଯହ୍ସାୟେଲ, ଗୁନି, ଯେତ୍ସର ଓ ଶିଲ୍ଲେମ । ୨୫ ଲାବନ ଆପଣା କନ୍ୟା ରାହେଲକୁ ବିଲ୍ହା ନାମ୍ନା ଯେଉଁ ଦାସୀ ଦେଇଥିଲା, ସେ ଯାକୁବଙ୍କର ଏହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସବ

କରିଥିଲ; ଏମାନେ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ସାତ ଜଣ । ୨୬ ଯାକୁବଞ୍ଜ କଟିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଯେଉଁ ପୁରାଣାଗଣ ଗଞ୍ଜ ସଞ୍ଜରେ ମିସରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଯାକୁବଞ୍ଜ ପୁତ୍ରବଧୂମାନଞ୍ଜ ଛଡ଼ା ସେମାନେ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଛଅଷଠି ପୁରାଣା ଥିଲେ । ୨୭ ମିସରରେ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକର ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ଜାତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦୁଇ ପୁରାଣା । ମିସରକୁ ଆଗତ ଯାକୁବଞ୍ଜକର ପରିଜନ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ସତୁରି ଜଣ ଥିଲେ ।

ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକ ପୁନର୍ମିଳନ

୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଗୋଶନ ପୁରଦେଶକୁ ଯିବାର ପଥ ଯେପରି ଦେଖାଇବେ, ଏଥିପାଇଁ ଯାକୁବ ଆପଣା ଆଗେ ଯିହୁଦାକୁ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ; ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଗୋଶନ ପୁରଦେଶରେ ଉତ୍ତରିଲେ । ୨୯ ତହିଁ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତା ଇସ୍ରାଏଲଞ୍ଜକ ସଞ୍ଜେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ରଥ ସଜାଇ ଗୋଶନ ପୁରଦେଶକୁ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକୁ ଦେଖା ଦେଇ ଗଞ୍ଜ ଗଲା ଧରି ବହୁତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ । ୩୦ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଏବେ ମୋହର ମରଣ ହେଉ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଦେଖିଲି, ତୁମ୍ଭେ ତ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛ ।” ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଞ୍ଜକୁ ଓ ପିତୃପରିବାରକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାଇ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିବି, କିଶାନ ଦେଶରୁ ମୋହର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ପିତୃପରିବାର ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ।” ୩୨ ସେମାନେ ପଶୁପାଳକ ଓ ପଶୁ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଏଣୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକ ଗୋମେଷାଦି ପଲ ପୁରଭୃତି ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଆଣିଅଛନ୍ତି । ୩୩ ତହିଁରେ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ତକାଇ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର କେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ ? ଏ କଥା ଯେତେବେଳେ ପଚାରିବେ, ୩୪ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, “ଆପଣଞ୍ଜକର ଏହି ଦାସମାନେ ବାଲ୍ୟାବଧି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପଶୁ ବ୍ୟବସାୟୀ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଶନ ପୁରଦେଶରେ ବାସ କରି ପାରିବ; କାରଣ ପଶୁପାଳକମାନେ ମିସ୍ରାୟମାନଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।”

୪୭

ଗୋଶନରେ ଯାକୁବଞ୍ଜକ ପରିବାରର ପୁନର୍ବାସ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଯାଇ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲେ, “ମୋ’ ପିତା ଓ ଭାଇମାନେ କିଶାନ ଦେଶରୁ ଆପଣା ଗୋମେଷାଦି ପଲ ପୁରଭୃତି ସର୍ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଆସି ଅଛନ୍ତି; ଦେଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଗୋଶନ ପୁରଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୨ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣଞ୍ଜକୁ ନେଇ ଫାରୋଞ୍ଜକ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରାଇଲେ । ୩ ତହିଁରେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକ ଭାଇମାନଞ୍ଜକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର କେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ ?” ସେମାନେ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଆପଣଞ୍ଜକର ଏହି ଦାସମାନେ ପୂର୍ବପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପଶୁପାଳକ ।” ୪ ସେମାନେ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ପୁରବାସ କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁ; ଯେଣୁ ଆପଣଞ୍ଜକ ଏହି ଦାସମାନଞ୍ଜକ ପଶୁପଲ ପାଇଁ କିଛି ଚରା ନାହିଁ; କିଶାନ ଦେଶରେ ଅତି ଭାରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଅଛି; ଏହେତୁ ବିନତି କରୁଅଛୁ, ଆପଣ ଏହି ଦାସମାନଞ୍ଜକୁ ଗୋଶନ ପୁରଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ ।” ୫ ତହିଁରେ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଞ୍ଜକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପିତା ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି, ୬ ମିସର ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଞ୍ଜକୁ ବାସ କରାଅ; ଗୋଶନ ପୁରଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଯାହାକୁ ପାରଞ୍ଜଗ ମଲକ ବୋଲି ଜାଣୁଅଛ, ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଆମ୍ଭ ପଶୁପଲର ଅଧିକାର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କର ।” ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବଞ୍ଜକୁ ଆଣି ଫାରୋଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୮ ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ଯାକୁବଞ୍ଜକୁ ପଚାରିଲେ, “ଆପଣଞ୍ଜକ ପରମାୟୁର ଦିନ କେତେ ?” ୯ ଯାକୁବ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପୁରବାସ କାଳର ଦିନ ଶହେ ତିରିଶ ବର୍ଷ; ମୋ’ ପରମାୟୁର ଦିନ ଅଳ୍ପ ଓ ଆପଦଜନକ; ପୁଣି, ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଞ୍ଜକ ପୁରବାସକାଳୀନ ଅୟୁର ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ।” ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଫାରୋଞ୍ଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଗଞ୍ଜ ଛାମୁରୁ ବିଦାୟ ହେଲେ । ୧୧ ତହିଁ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଞ୍ଜକର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମିସର ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ରାମେସ୍ ପୁରଦେଶରେ ଅଧିକାର ଦେଇ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଞ୍ଜକର ଅବସ୍ଥିତି କରାଇଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତା ଓ ଭାଇମାନଞ୍ଜକୁ ଓ ସମସ୍ତ ପିତୃପରିବାରକୁ ପୁରଦେଶକର ପରିବାରାନୁସାରେ ଭିକ୍ଷୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପୁରପାଳନ କଲେ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

୧୩ ସେହି ସମୟରେ ଅତିଶୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବାରୁ ସର୍ବଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟର ଅଭାବ ହେଲା; ତହିଁରେ ମିସର ଦେଶୀୟ ଓ କିଶାନ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁ ପ୍ରାୟ ମୂର୍ଚ୍ଛାଗତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୪ ଆଉ ମିସର ଦେଶରେ ଓ କିଶାନ ଦେଶରେ ଯେତେ ରୂପା ଥିଲା, ଲୋକମାନେ ଗହା ଦେଇ ଶସ୍ୟ କିଣିବାରୁ ଯୋଷେଫ ସେସବୁ ରୂପା ସଂଗ୍ରହ କରି ଫାରୋଫଙ୍କର ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସର ଦେଶରେ ଓ କିଶାନ ଦେଶରେ ରୂପାର ଅଭାବ ହୁଅନ୍ତେ, ମିସରୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଦେଉନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରୂପା ଶେଷ ହେଉଅଛି ବୋଲି କାହିଁକି ଆମ୍ଭଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମମୁଖରେ ମରିବୁ ?” ୧୬ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁ ଦିଅ; ଯଦି ରୂପା ଶେଷ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ପଶୁ ବଦଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ଦେବା ।” ୧୭ ତହିଁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଶୁ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଅଶ୍ଵ ଓ ମେଷ ଓ ଗୋରୁପଲ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଆଦି ବଦଳ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏହି ପରକାରେ ଯୋଷେଫ ପଶୁ ବଦଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ ଦେଇ ସେହି ବର୍ଷ ଚଳାଇ ନେଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ସେ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ଦୁଇତ୍ରୟାୟ ବର୍ଷରେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରୂପା ଶେଷ ହୋଇଅଛି; ଗହା ପରଭୁତକଠାରୁ ଲୁଗାଇବା ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁଧନ ମଧ୍ୟ ପରଭୁତକର ହୋଇଅଛି; ଏବେ ପରଭୁତକ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେହ ଓ ଭୂମି ବିନା ଆଉ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ନାହିଁ । ୧୯ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୂମି ଦୁହେଁ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ମରିବୁ ? ଆପଣ ଭକ୍ଷଣ ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମି କିଣି ନେଉନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମି ଫାରୋଫଙ୍କର ଦାସ ହେବୁ; ଗଂଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିହନ ଦେଉନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବୁ; ନେହିଲେ ଆମ୍ଭଭେମାନେ ମରିଯିବୁ, ପୁଣି, ଭୂମି ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।” ୨୦ ଏହିରୂପେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଅତି ଅସହ୍ୟ ହୁଅନ୍ତେ, ମିସରୀୟମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କଲେ; ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ଫାରୋଫଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଭୂମି କ୍ରୟ କଲେ; ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଭୂମି ଫାରୋଫଙ୍କର ହେଲା । ୨୧ ତହିଁରେ ସେ ମିସରର ଏକ ସୀମାଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରେ ନଗରେ ପରଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବାସ କରାଇଲେ । ୨୨ ସେ କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଭୂମି କ୍ରୟ କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଯାଜକମାନେ ଫାରୋଫଙ୍କଠାରୁ ବୃତ୍ତି ପାଇଲେ; ଏଣୁ ଫାରୋଫଙ୍କର ଦତ୍ତ ବୃତ୍ତି ଦୁଇତ୍ରୟାୟ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବାହ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କଲେ ନାହିଁ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ପରଜାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଫାରୋଫଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମି ସବୁ କିଣିଲୁ; ଏବେ ଏହି ବିହନ ନେଇ ଭୂମିରେ ବୁଣା । ୨୪ ତହିଁରୁ ଯାହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଗହାର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଫାରୋଫଙ୍କୁ ଦେବ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଚାରି ଅଂଶ ଭୂମିର ବିହନ ପାଇଁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଜନ ଓ ବାଳକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରଖିବ ।” ୨୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କଲେ; ଆପଣଙ୍କ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ହେଲେ, ଆମ୍ଭଭେମାନେ ଫାରୋଫଙ୍କର ଦାସ ହେବୁ ।” ୨୬ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଫାରୋଫ ପାଇବେ, ମିସରର ସମସ୍ତ ଭୂମି ବିଷୟରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତା ଏହି ନିୟମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଳୁଅଛି; କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଭୂମି ଫାରୋଫଙ୍କର ହେଲା ନାହିଁ । ୨୭ ସେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମିସରର ଗୋଶନ ପରଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ସେମାନେ ଅଧିକାର ପାଇ ପରଜାବନ୍ତ ଓ ଅତିଶୟ ବହୁବଂଶ ହେଲେ । ୨୮ ଯାକୁବ ମିସର ଦେଶରେ ସତର ବର୍ଷ କାଳ କ୍ଷେପଣ କଲେ, ଗର୍ଭର ପରମାୟୁର ଦିବସ ଶହେ ସତରାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା । ୨୯ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ମରଣ ଦିନ ସନ୍ନିକଟ ହେବାରୁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି, ତେବେ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଜଞ୍ଜରେ ହସ୍ତ ଦିଅ; ପୁଣି, ମୋ’ ପୂର୍ବ ଦୟା ଓ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ମିସର ଦେଶରେ ମୋତେ କବର ଦିଅ ନାହିଁ । ୩୦ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ମିସର ଦେଶରୁ ଘେନିଯାଇ ସେମାନଙ୍କ କବର ସ୍ଥାନରେ କବରଣାୟା କରାଅ ।” ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ କରିବି ।” ୩୧ ତହିଁ ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଶପଥ କରିବାକୁ କହିଲେ, “ସେ ଗର୍ଭ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ ।” ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଶୟନାର ମୁଣ୍ଡଥାଡ଼େ ପରଶାମ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆରାଧନା କଲେ ।

୪୮

ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶିଃକୁ ଯାକୁବଃକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧ ସେହି ସବୁ ଘଟଣା ଉତ୍ତରରେ କେହି ଯୋଷେଫଃକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲା; “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପିତା ପାତ୍ରିତ ଅଛନ୍ତି,” ତହିଁରେ ସେ ଆପଣାର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମନଶି ଓ ଇଫ୍ରାୟିମଃକୁ ସତ୍ତରରେ ନେଇ ଗଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ କେହି ଯାକୁବଃକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି,” ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣାକୁ ସବଳ କରି ଶୟୟାରେ ଉଠି ବସିଲେ । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଃକୁ କହିଲେ, “କିଶାନ ଦେଶରେ ଲୁସ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଏହା କହିଥିଲେ, ୪ ଦେଖ, ଆମତେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୂଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନାନା ଜନସମାଜ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟଦବଂଶକୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ।” ୫ ଏହେତୁ ମିସର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମୋହର ଆସିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମିସର ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ, ସେମାନେ ମୋହର ହେବେ; ରୁବେନ୍ ଓ ଶିମାୟୋନ ତୁଲ୍ଲୟ ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶି ମୋହର ହେବେ । ୬ ପୁଣି, ଏମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ହେବେ ଓ ଲେୟଷ୍ଠ ଭାଇମାନଙ୍କ ନାମରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ । ୭ ପଦ୍ମ ଅରାମଠାରୁ କିଶାନ ଦେଶକୁ ମୋହର ଆଗମନ କାଳରେ ଇଫ୍ରାୟିମରେ ପହଞ୍ଚିବା ନିମିତ୍ତ କିଛି ଦୂର ଥାଉ ଥାଉ ରାହେଲ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ମୋ’ ନିକଟରେ ମଲା; ତହିଁରେ ମୁଁ ସେଠାରେ ଇଫ୍ରାୟିମରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ବେଥଲିହିମର ପଥପାର୍ଶ୍ଵରେ ତାକୁ କବର ଦେଲି । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଃକୁ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, “ଏମାନେ କିଏ ?” ୯ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏମାନେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵର ଏମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରେ ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।” ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣ, ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି ।” ୧୦ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବୃଦ୍ଧ୍ୟାବସ୍ଥା ହେତୁ କ୍ଷୀଣଦୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ କତିକି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭବନ ଓ ଆଲିଃଗନ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଃକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭାବିଥିଲି, ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଥାଉ ଦେଖି ପାରିବି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ ।” ୧୨ ତହିଁ ଯୋଷେଫ ପିତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଞ୍ଵ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆପେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପୁରଣା କଲେ । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୋଷେଫ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ନେଇ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଇଫ୍ରାୟିମକୁ ଧରି ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓ ବାମ ହସ୍ତରେ ମନଶିକୁ ଧରି ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ଡାହାଣ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ କନିଷ୍ଠ ଇଫ୍ରାୟିମର ମସ୍ତକ ଉପରେ ରଖିଲେ, ପୁଣି, ମନଶିର ମସ୍ତକ ଉପରେ ବାମ ହସ୍ତ ରଖିଲେ, ସେ ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ ଆପଣା ହସ୍ତ ଏରୂପ ଚଳାଇଲେ; କାରଣ ମନଶି ପ୍ରଥମଜାତ ଥିଲା । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ଯୋଷେଫଃକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସହାକ ଗମନାଗମନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ଜନ୍ମ ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୬ ଯେଉଁ ଦୂତ ସମସ୍ତ ଆପଦରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଏହି ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ; ଏମାନେ ମୋ’ ନାମରେ ଓ ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସହାକଙ୍କ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉନ୍ତୁ, ପୁଣି, ଏମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ ପାଇ ଲୋକସମୂହ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୧୭ ସେତେବେଳେ ଇଫ୍ରାୟିମର ମସ୍ତକରେ ପିତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦେଖି ଯୋଷେଫ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ଏହେତୁ ଇଫ୍ରାୟିମର ମସ୍ତକରୁ ମନଶିର ମସ୍ତକରେ ଗହା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପିତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଉଠାଇ କହିଲେ, ୧୮ “ପିତା, ଏପରି ନୁହେଁ, ଏହି ଜଣ ଲେୟଷ୍ଠ, ଏହାର ମସ୍ତକରେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦିଅ ।” ୧୯ ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ପିତା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ କହିଲେ, “ହେ ପୁତ୍ର; ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ, ମୁଁ ଜାଣେ; ସେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେବ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ମହାନ ହେବ; ମାତ୍ର ଗହାର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଗହାଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ହେବ ଓ ଗହାର ବଂଶ ବହୁଗୋଷ୍ଠୀକ ହେବେ ।” ୨୦ ସେହି ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ଧରି କହିବେ, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶି ତୁଲ୍ଲୟ କରନ୍ତୁ ।” ଏହି ପୂଜାରେ ସେ ମନଶିଠାରୁ ଇଫ୍ରାୟିମକୁ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ କଲେ । ୨୧ ଥାଉ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଷେଫଃକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ମରୁଅଛି; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ ଥିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର

ଦୈତ୍ଵକ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବେ।”^{୨୨} ମୁଁ ଆପଣା ଖତର ଓ ଧନୁ ଦ୍ଵାରା ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ପାଇଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଭରତୃଗଣ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ଅଧିକ ଅଂଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି।

୪୯

ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାକୁବଞ୍ଚକ ଆଶୀର୍ବାଦ

^୧ ଏଥୁପରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତର ହୁଅ; ଶେଷ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି।^୨ ହେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରଗଣ, ଏକତର ହୋଇ ଶୁଣ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ରାଏଲର ବାକ୍ସ ଶୁଣ।^୩ ହେ ରୁବେନ୍, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରାଧୀନତା (ପୁତ୍ର), ମୋହର ବଳ ଓ ମୋ’ ଶକ୍ତିର ପରାଧୀନ ଫଳ; ପୁଣି, ମହିମାରେ ପରଧୀନ ଓ ପରାଧୀନତାରେ ପରଧୀନ।^୪ ତୁମ୍ଭେ ଉଚ୍ଛଳିତ ଜଳ ତୁଲ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ପରଧୀନତା ରହିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଶୟ୍ୟାକୁ ଗମନ କଲ; ତେବେ ଗହା ଅଶୁଚି କଲ; ସେ ମୋହର ଶୟ୍ୟାକୁ ଗଲ।^୫ ଶିମୋନ ଓ ଲେବୀ ଦୁଇ ସହୋଦର; ସେମାନଙ୍କ ଖତର ଦୌରାତମୟର ଅସ୍ତର।^୬ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଗଣରେ ପରବେଶ କର ନାହିଁ; ହେ ମୋହର ଗୌରବ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସଭାରେ ମିଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ କ୍ରୋଧରେ ନରହତୟା କଲେ ଓ ସ୍ଵପ୍ନେଚ୍ଛାଗ୍ରନ୍ଥରେ ବଳଦଗୁଡ଼ିକର ଲାଞ୍ଜଗୁଡ଼ କାଟିଲେ।^୭ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ, କାରଣ ଗହା ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲ; ମୁଁ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗ କରିବି ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବି।^୮ ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶଂସା କରିବେ; ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣର ଗଳା ଉପରେ ରହିବ; ତୁମ୍ଭର ପିତୃସନ୍ତାନମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶାମ କରିବେ।^୯ ଯିହୁଦା ସିଂହଶାବକ; ହେ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ମୃଗ ବିଦାରଣରୁ ଉଠି ଆସିଲ; ସେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲା, ସେ ସିଂହ ଓ ସିଂହାର ନ୍ୟାୟ ଶୟନ କଲା, କିଏ ଗହାକୁ ଉଠାଇବ ?^{୧୦} ଶୀଲୋର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ* ଯିହୁଦାଠାରୁ ରାଜଦଣ୍ଡ ଓ ଗହାର ଚରଣଦ୍ଵୟ ମଧ୍ୟରୁ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଯଷ୍ଟି ଯିବ ନାହିଁ; ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଲୋକମାନେ ଅଧୀନତା ସ୍ଵୀକାର କରିବେ।^{୧୧} ସେ ଦରାକ୍ଷାଲତା ନିକଟରେ ଆପଣା ବାନ୍ଧକୁ ଓ ଉତ୍ତମ ଦରାକ୍ଷାଲତା ନିକଟରେ ଆପଣା ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଶାବକକୁ ବାନ୍ଧିବ; ସେ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ଆପଣା ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ଆପଣା ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ।^{୧୨} ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଦୁଗ୍ଧରେ ଗହାର ଦନ୍ତ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହେବ।^{୧୩} ସବୁଲୁନ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଦରରେ ବାସ କରିବ ଓ ସେ ଜାହାଜର ଆଶ୍ରିତ ବନ୍ଦର ହେବ; ପୁଣି, ସାଦୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ଅଧିକାରର ସୀମା ହେବ।^{୧୪} ଇସାଖର ବଳବାନ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ସଦୃଶ, ସେ ମେଷ ଖୁଆଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କରେ;^{୧୫} ସେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାନକୁ ଉତ୍ତମ ଓ ଦେଶକୁ ସୁରମ୍ଭ ଦେଖିଲା; ଏଣୁ ସେ ଭାର ବହିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ନିତ କଲା, ବେଠି କର୍ମ କରିବାକୁ ଦାସ ହେଲା।^{୧୬} ଦାନ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବ।^{୧୭} ଦାନ ପଥସୂତ ସର୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଓ ମାର୍ଗସୂତ ଫଣି ତୁଲ୍ୟ; ଯେ ଘୋଟକର ପାଦ ଦଂଶନ କଲେ ତଦାରୁତ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତି ପଶ୍ଚାତ୍ ପଡ଼ିଯାଏ।^{୧୮} ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି।^{୧୯} ସୈନ୍ୟଦଳ ଗାଦକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ; ମାତ୍ର ସେ ପଶ୍ଚାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ।^{୨୦} ଆଶେରଠାରୁ ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ; ସେ ରାଜକାୟ ଭକ୍ଷୟ ଯୋଗାଇବ।^{୨୧} ନପ୍ତଲି ଦାୟାଞ୍ଜା ହରିଣୀ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ, ସେ ମନୋହର ବାକ୍ସ କହିବ।^{୨୨} ଯୋଷେଫ ଫଳଦାୟୀ ବୃକ୍ଷର ପଲ୍ଲବ, ସେ ନିର୍ଜର ନିକଟସ୍ଥ ଫଳଦାୟୀ ବୃକ୍ଷର ପଲ୍ଲବ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ; ଗହାର ଶାଖା ସକଳ ପରାଗର ଅତିକ୍ରମ କରେ।^{୨୩} ଧନୁର୍ଧରମାନେ ଗହାକୁ ଅତିଶୟ କଲେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଗହା ତାର ବିନ୍ଧୁ ଡାକି କରିଅଛନ୍ତି,^{୨୪} ମାତ୍ର ଗହାର ଧନ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ରହିଲା, ପୁଣି, ଯେ ଯାକୁବର ବଳଦାତା (ତହିଁ ସକାଶୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପାଳକ ଓ ଶୈଳ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ),^{୨୫} ଅର୍ଥାତ୍, ଦୈତ୍ଵକ ପରମେଶ୍ଵର, ଯେ ତୁମ୍ଭର ଉପକାର କରିବେ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଯେ ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶରୁ ମଙ୍ଗଳ, ଅଧଃସ୍ଥାନରେ ବିସର୍ତ୍ତାଣ ବାରିଧିରୁ ମଙ୍ଗଳ, ସ୍ଵତନ ଓ ଗର୍ଭରୁ ମଙ୍ଗଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ, ଗହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗହାର ହସ୍ତର ବାହୁ ବଳବାନ ହେଲା।^{୨୬} ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଧିକ; ଗହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପର୍ବତର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ; ଗହା ଯୋଷେଫର ମସ୍ତକରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଭରତୃଗଣଠାରୁ ପୃଥକ କୃତ

* ୪୯:୧୦ ସେ ଶୀଲୋକୁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ସେ ଯାହାର ଅଟେ ଗହା ପାଖକୁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବୟସ୍କତର ମସ୍ତକାଗ୍ରରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୨୭ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବିଦାରକ କେନ୍ଦ୍ରୁଆ ତୁଲ୍ୟ; ପରାତଃକାଳରେ ସେ ମୃଗ ଭକ୍ଷଣ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଶିକାର ବର୍ତ୍ତନ କରିବ ।” ୨୮ ଏମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଜ୍ୱଳର ଦୁପ୍ରାଦଶ ବଂଶ; ଏମାନଜ୍ୱଳ ପିତା ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ବେଳେ ଏହି କଥା କହି ଏମାନଜ୍ୱଳର ପୁରତି ଜଣକୁ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ଯାକୁବଜ୍ୱଳ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ସମାଧି

୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ସେମାନଜ୍ୱଳୁ ଆଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକଜ୍ୱଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ସଂଗୃହୀତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦୟତ । ୩୦ ଏହେତୁ ଅବରହାମ କବର ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ କିଶାନ ଦେଶରେ ମମ୍ବର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଯେଉଁ ମକ୍ଦେଲା କ୍ଷେତ୍ର ହିତତାୟ ଇଫ୍ରେଶାଠାରୁ କିଣିଥିଲେ, ସେହି ହିତତାୟ ଇଫ୍ରେଶର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥତ ଗୁହାରେ ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଜ୍ୱଳ ନିକଟରେ ମୋତେ କବର ଦେବ । ୩୧ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅବରହାମଜ୍ୱଳ ଓ ଗଜ୍ୱଳ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସାଗର କବର ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲଜ୍ୱଳ ଓ ଗଜ୍ୱଳ ଭାର୍ଯ୍ୟା ରିବିକାର କବର ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଲେୟାକୁ କବର ଦେଇଅଛି; ୩୨ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥତ ଗୁହା ହିତତାୟ ସନ୍ତାନମାନଜ୍ୱଳଠାରୁ କିଣା ହୋଇଅଛି ।” ୩୩ ଏହିରୂପେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଜ୍ୱଳୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରେ ଶୟ୍ୟାରେ ଦୁଇ ପାଦ ଏକତ୍ର କରି ପରାଶତ୍ତ୍ୱାଗ କଲେ ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଜ୍ୱଳ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଲେ ।

୫୦

୧ ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଜ୍ୱଳର ମୁଖରେ ମୁଖ ଦେଇ ରୋଦନ କରି ତୁମ୍ବନ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଜ୍ୱଳର ଶବ ପୃତିୟନ ଦରବୟାକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦାସ ବୈଦ୍ୟମାନଜ୍ୱଳୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ତହିଁରେ ବୈଦ୍ୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଜ୍ୱଳର ଶବକୁ ପୃତିୟନ ଦରବୟାକ୍ତ କଲେ । ୩ ଗହା ପାଇଁ ଗୁଳିଶ ଦିନ ଲାଗିଲା; ଯେହେତୁ ପୃତିୟନ ଦରବୟାକ୍ତ କରିବାକୁ ଗୁଳିଶ ଦିନ ଲାଗେ; ପୁଣି, ମିସ୍ରାୟ ଲୋକମାନେ ଗଜ୍ୱଳ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦିନ ଯାଏ ଶୋକ କଲେ । ୪ ସେହି ଶୋକ ଦିନ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ ଫାରୋଜ୍ୱଳର ପରିଜନଜ୍ୱଳୁ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଜ୍ୱଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଫାରୋଜ୍ୱଳ କର୍ଣ୍ଣା-ଗୋତରେ ଏହି କଥା କୁହ,” ୫ ‘ମୋ’ ପିତା ମୋତେ ଶପଥ କରାଇ କହିଅଛନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମଲେ, କିଶାନ ଦେଶରେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ କବର ଖନନ କରିଅଛୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭକୁ କବର ଦେବ । ଏଣୁ ଏବେ ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ମୁଁ ପିତାଜ୍ୱଳୁ କବର ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି । ୬ ତହିଁରେ ଫାରୋ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଶପଥ କରାଇ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତଦନୁସାରେ ଗଜ୍ୱଳୁ କବର ଦିଅ ।” ୭ ତହିଁ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଜ୍ୱଳୁ କବର ଦେବାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ତହିଁରେ ଫାରୋଜ୍ୱଳର ଦାସମାନେ ଓ ଗଜ୍ୱଳ ଗୁହର ପୁରଧାନ ଲୋକମାନେ ଓ ମିସର ଦେଶର ପୁରଧାନ ଲୋକମାନେ, ୮ ପୁଣି, ଯୋଷେଫଜ୍ୱଳର ସମସ୍ତ ପରିବାର ଓ ଗଜ୍ୱଳର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଗଜ୍ୱଳର ପିତୃପରିବାର ଗଜ୍ୱଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗମନ କଲେ; ଗୋଶନ ପୁରଦେଶରେ ସେମାନେ କେବଳ ଆପଣାମାନଜ୍ୱଳ ବାଳକଗଣ ଓ ମେଷପଲ ଓ ଗୋପଲ ଛାଡ଼ି ଗଲେ । ୯ ଗଜ୍ୱଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାଘୋଷାଗଣ ଗମନ ଗଲେ; ତହିଁରେ ଅତିଶୟ ସମାରୋହ ହେଲା । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯଦ୍ଦିନ ପାରସ୍ଥ ଆଟଦର ଖଳାରେ ଉପସ୍ଥତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେଠାରେ ମହା ବିଳାପ କରି ରୋଦନ କଲେ; ଯୋଷେଫ ସେଠାରେ ଆପଣା ପିତାଜ୍ୱଳ ଲାଗି ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ କିଶାନାୟ ଲୋକମାନେ ଆଟଦର ଖଳାରେ ସେମାନଜ୍ୱଳର ଏରୂପ ଶୋକ ଦେଖି କହିଲେ, “ମିସ୍ରାୟମାନଜ୍ୱଳର ଏ ଅତି ଦାରୁଣ ଶୋକ,” ତେଣୁକରି ଯଦ୍ଦିନ ପାରସ୍ଥ ସେହି ସ୍ଥାନ ଆବେଳ ମିସର* ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଲା । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଜ୍ୱଳୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଗଜ୍ୱଳ ପୁରତି ତଦନୁସାରେ କଲେ; ୧୩ ଅର୍ଥାତ୍, ଗଜ୍ୱଳର ପୁତ୍ରମାନେ ଗଜ୍ୱଳୁ କିଶାନ ଦେଶକୁ ନେଇ ମକ୍ଦେଲା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଗୁହାରେ କବର ଦେଲେ; ସେହି ଗୁହା ମମ୍ବର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ କବର ସ୍ଥାନାଧିକାର ନିମିତ୍ତ ହିତତାୟ ଇଫ୍ରେଶାଠାରୁ ଅବରହାମଜ୍ୱଳ ଦୁପ୍ରାଗ କରାତ ହୋଇଥିଲା । ୧୪ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତାଜ୍ୱଳୁ କବର ଦେଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ଓ ଗଜ୍ୱଳର ଭ୍ରାତୃଗଣ ପୁରଭୃତି ଯେତେ ଲୋକ ଗଜ୍ୱଳ ପିତାଜ୍ୱଳର କବର ଦେବାକୁ ଗଜ୍ୱଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯାଇଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ମିସରକୁ ପୁରତ୍ତ୍ୱାଗମନ କଲେ ।

ଭାଇମାନଜ୍ୱଳୁ ଯୋଷେଫଜ୍ୱଳ ଅଭୟ ପୁରଦାନ

* ୫୦:୧୧ ଅର୍ଥାତ୍ ମିସ୍ରାୟମାନଜ୍ୱଳ ଶୋକ

୧୫ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତା ମରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ଯୋଷେଫଙ୍କର ଭାଇମାନେ କହିଲେ, “କେଜାଣି ଯୋଷେଫ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀର ଯେ ସକଳ ମନ୍ଦ କରିଅଛୁ, ତହିଁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରତ୍ୟକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବ ।” ୧୬ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପିତା ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ, ୧୭ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନେ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ ମାର୍ଜନା କରିବ; ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସଗଣର ଅଧର୍ମ ମାର୍ଜନା କର ।” ସେମାନେ ଏହି କଥା କହିବା ବେଳେ ଯୋଷେଫ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକର ଭାଇମାନେ ଗଞ୍ଜକ ଆଗକୁ ଯାଇ ପରଶାମ କରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ।” ୧୯ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଭୟ କର ନାହିଁ, ମୁଁ କ’ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପରତ୍ୟକି?” ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ କଲ୍ପନା କରିଥିଲ ପରମାଣ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଗହୀ ମଙ୍ଗଳର କଲ୍ପନା କଲେ; ଏବେ ଯେପରି ଦେଖୁଅଛୁ, ସେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଗହୀଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା । ୨୧ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକଗଣକୁ ପରତିପାଳନ କରିବି । ଏହି ପରକାରେ ଚିତ୍ତପ୍ରବୋଧକ କଥା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ଥନା ଦେଲେ ।

ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପିତୃପରିବାର ମିସରରେ ବାସ କରି ରହିଲେ; ଯୋଷେଫ ଶହେ ଦଶ ବର୍ଷ ଜୀବିତ ରହିଲେ । ୨୩ ଯୋଷେଫ ଇଫ୍ରାୟିମର ତୃତୀୟ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ମନଃଶିର ମାଖୀର ନାମକ ପୁତ୍ରର ଶିଶୁସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କୋଳ କଲେ । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମରୁଅଛି, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଅବଶ୍ୟତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କରିବେ, ପୁଣି, ଏହି ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅବରହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବେ ।” ୨୫ ଆହୁରି ଯୋଷେଫ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶପଥ କରାଇ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ଅବଶ୍ୟତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କରିବେ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ସ୍ଥାନରୁ ମୋହର ଅସ୍ଥ ନେଇଯିବ ।” ୨୬ ଏହି ପରକାରେ ଯୋଷେଫ ଶହେ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗଞ୍ଜକର ଶବକୁ ପୃଥିବୀ ଦରବନ୍ଦ ଯୁକ୍ତ କରି ମିସର ଦେଶରେ ଏକ ସିନ୍ଦୂକ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ ।

Exodus ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ

ଅର୍ଥାତ୍

ମୋଶାହଙ୍କ ଲିଖିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ମିସରରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା

୧ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଗଣ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଜନ ଘେନି ଯାକୁବଜକ ସହିତ ମିସର ଦେଶକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାମ; ୨ ରୁବେନ୍, ଶିମୋନ, ଲେବୀ ଓ ଯିହୁଦା; ୩ ଇସାଖାର, ସବୁଲୁନ ଓ ବିନ୍ୟାମିନ୍; ୪ ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତାଲି; ୫ ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର । ୬ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଯାକୁବଜକଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବଂଶ ସବୁରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଯୋଷେଫ ପୂର୍ବେ ମିସରରେ ଥିଲେ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ, ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ତତ୍କାଳୀନ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଲେ । ୮ ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ବହୁପୁରଜ, ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ଓ ବହୁଗୋଷ୍ଠୀକ ହୋଇ ଅତିଶୟ ପୁରବଳ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଏକ ନୂତନ ରାଜା ମିସର ଦେଶରେ ହେଲେ । ୧୦ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ, ବଳରେ ଓ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଅଟନ୍ତି । ୧୧ ସେମାନେ ଯେପରି ବର୍ଦ୍ଧିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି ଓ ଏ ଦେଶରୁ ପରସ୍ଥାନ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସାବଧାନ ହୋଇ ବନ୍ଦୀବଦ୍ଧ କରୁ ।” ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଭାରବହନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫାରୋଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭଣ୍ଡାରର ନଗର, ଅର୍ଥାତ୍, ପିଥୋମ୍ ଓ ରାମିଷେଷ ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ । ୧୩ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅଧିକ କଲେଶ ଦେଲେ, ସେମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ, ପୁଣି, ସେତେ ଅଧିକ ବଂଶୀ ଗଲେ । ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ମିସ୍ରାୟ ଲୋକମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇଲେ । ୧୫ ପୁଣି, କାଦୁଅ, ଇଟା ଓ ବିଲର ସବୁ କର୍ମାଦି କଠିନ ଦାସ୍ୟକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇଲେ; ସେହି ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ କରାଇଲେ । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସ୍ରାୟ ରାଜା, ଶିଫରା ଓ ପୁୟା ନାମ୍ନୀ ଦୁଇ ଏବ୍ରାୟା ଧାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୧୭ “ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବ୍ରାୟା ସତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଧାତ୍ରୀକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମାସନରେ ଦେଖିବ; ସେ ସମୟରେ ଯଦି ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ହେବ, ତେବେ ତାକୁ ବଧ କରିବ; ଆଉ ଯଦି କନ୍ୟା ହେବ, ତେବେ ତାକୁ ଜୀବିତ ରଖିବ ।” ୧୮ ମାତ୍ର ସେହି ଧାତ୍ରୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାରୁ ମିସ୍ରାୟ ରାଜାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ନ କରି ପୁତ୍ରସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିଲେ । ୧୯ ତେଣୁ ମିସରର ରାଜା ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ତକାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି କରୁଅଛ ? ପୁତ୍ରସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଜୀବିତ ରଖୁଅଛ ?” ୨୦ ତହିଁରେ ଧାତ୍ରୀମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏବ୍ରାୟା ସତ୍ରୀଗଣ ମିସ୍ରାୟା ସତ୍ରୀଗଣ ପରି ନୁହଁନ୍ତି; ସେମାନେ ବଳବତୀ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାତ୍ରୀ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ପୁରସବ କରନ୍ତି ।” ୨୧ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କଲେ, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଅତିଶୟ ବଳବାନ ହେଲେ । ୨୨ ସେହି ଧାତ୍ରୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କଲେ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରୋ ଆପଣା ସମସ୍ତ ପୁରଜାଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନବଜାତ ପୁରତେୟକ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ନୀଳ ନଦୀରେ ନିକ୍ଷେପ କର, ମାତ୍ର ପୁରତେୟକ କନ୍ୟାକୁ ଜୀବିତ ରଖ ।”

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲେବା ବଂଶଜାତ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଇ ଲେବା ବଂଶରୁ ଜାତ ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲା । ୨ ତହିଁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ବାଳକକୁ ଅତି ସ୍ନେହରେ ଦେଖି ସେ ତାକୁ ତିନି ମାସ ଯାଏ ଗୋପନରେ ରଖିଲେ । ୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଥାଇ ଗୋପନ କରି ନ ପାରି ସେ ଗୋଟିଏ ନଳନିର୍ମିତ ପେଡ଼ି ଘେନି ମାଟିଆ ତେଲ ଓ ଝୁଣା ଲେପନ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବାଳକକୁ ଥୋଇ ନୀଳ ନଦୀ ତୀରସ୍ଥ ନଳବନରେ ରଖିଲେ । ୪ ପୁଣି, ଗହୀର କି ଦଶା ହେବ, ଗହୀ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗହୀର ଭଗିନୀ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରୋଜ୍ କନ୍ୟା ସ୍ନାନ ନିମନ୍ତେ ନଦୀକୁ ଆସନ୍ତେ, ଗହୀର ସହଚରୀଗଣ ନଦୀ ତୀରରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ନଳବନରେ ଗୋଟିଏ ପେଡ଼ି ଦେଖି ଗହୀ ଆଣିବାକୁ ଆପଣା ଦାସୀକୁ ପଠାଇଲେ । ୬ ସେ ପେଡ଼ି ଫିଟାଇ ସେହି ବାଳକକୁ ଦେଖିଲା; ଆଉ ଦେଖି, ସେହି ବାଳକଟି କାନୁଅଛି; ତହିଁରେ ସେ ଦୟା ବହି କହିଲା, “ଏଇଟି ଜଣେ ଏବ୍ରାୟ ବାଳକ ।” ୭ ସେତେବେଳେ ଗହୀର ଭଗିନୀ ଫାରୋଜ୍‌ଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବାଳକକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇବା ପାଇଁ କି ଏବ୍ରାୟା ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଧାତ୍ରୀକୁ ଡାକି ଆଣିବି ?” ୮ ତହିଁରେ ଫାରୋଜ୍‌ଙ୍କର କନ୍ୟା କହିଲା, “ଯାଅ,” ତହିଁ ସେ ବାଳିକା ଯାଇ ସେହି ବାଳକର ମାତାକୁ ଡାକି ଆଣିଲା । ୯ ତେବେ ଫାରୋଜ୍‌ଙ୍କର କନ୍ୟା ଗହୀରକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଏ ବାଳକକୁ ନେଇ ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଅ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବେତନ ଦେବି,” ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବାଳକକୁ ନେଇ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଲା । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବାଳକ ବଢ଼ନ୍ତେ, ସେ ତାକୁ ନେଇ ଫାରୋଜ୍‌ଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ଦେଲା । ତହିଁରେ ବାଳକ ଗହୀର ପୁତ୍ର ହେଲା । ତେଣୁ ସେ ଗହୀର ନାମ ମୋଶା* ଦେଲା; କାରଣ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଜଳରୁ ଏହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କଲି ।”

ମୋଶାଜ୍‌ଙ୍କର ମିଦ୍ୟାନକୁ ପଳାୟନ

୧୧ କାଳକ୍ରମେ ମୋଶା ବଡ଼ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଦିନକରେ ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାର ବହିବାର ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଜଣେ ମିସ୍ରାୟ ଗହୀର ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏବ୍ରାୟକୁ ପ୍ରହାର କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ୧୨ ଏହେତୁ ସେ ଏଣେତେଣେ ଥିନାଇ କାହାକୁ ନ ଦେଖି ସେହି ମିସ୍ରାୟକୁ ବଧ କରି ବାଲିରେ ପୋତି ଦେଲେ । ୧୩ ଆଉ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦୁଇ ଜଣ ଏବ୍ରାୟକୁ ବିବାଦ କରୁଥିବାର ଦେଖି ଦୋଷୀ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇଙ୍କୁ କାହିଁକି ପ୍ରହାର କରୁଅଛ ?” ୧୪ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଆତ୍ମହାନୀ ଉପରେ ରାଜା ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛି ?” ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ସେହି ମିସ୍ରାୟ ଲୋକକୁ ବଧ କଲ, ସେହିପରି କି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ? ତହିଁରେ ମୋଶା ଭୟଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟୟ ପରକାଣିତ ହୋଇଅଛି ।” ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରୋ ଏ କଥା ଶୁଣି ମୋଶାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ମାତ୍ର ମୋଶା ଫାରୋଜ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ପଳାଇ ମିଦ୍ୟାନ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଯାଇ ଗୋଟିଏ କୂପ ନିକଟରେ ବସିଲେ । ୧୬ ମିଦ୍ୟାନୀୟ ଯାଜକଙ୍କର ସାତୋଟି କନ୍ୟା ଥିଲେ; ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ପିତାଙ୍କ ମେଷପଲକୁ ଜଳପାନ କରାଇବା ପାଇଁ ଜଳ କାଢ଼ି କୁଣ୍ଡଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୧୭ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ମେଷପାଳକମାନେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମାତ୍ର ମୋଶା ଉଠି ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ମେଷପଲକୁ ଜଳପାନ କରାଇଲେ । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଆପଣା ପିତା ରୁହେଲ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର କିପରି ଆସିଲ ?” ୧୯ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଜଣେ ମିସ୍ରାୟ ଲୋକ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆତ୍ମହାନୀ ଉଦ୍ଧାର କଲା, ପୁଣି, ଆତ୍ମହାନୀ ନିମନ୍ତେ ଜଳ କାଢ଼ି ମେଷପଲକୁ ଜଳପାନ କରାଇଲା ।” ୨୦ ତେବେ ସେ ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସେ କେଉଁଠାରେ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ କାହିଁକି ଛାଡ଼ି ଆସିଲ ? ତାକୁ ଡାକ; ସେ ଆତ୍ମହାନୀ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବ ।” ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା କନ୍ୟା ସିପ୍ପୋରା ବିବାହ ଦେଲା । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରନ୍ତେ, ମୋଶା ଗହୀର ନାମ ଗେର୍ଶୋମ† ଦେଲେ; କାରଣ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିଦେଶରେ ପ୍ରବାସୀ ହୋଇଅଛି ।” ୨୩ ବହୁ କାଳ ଉତ୍ତରେ ମିସ୍ରାୟ ରାଜାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଦାସ୍ୟକର୍ମ ସକାଶୁ ହାହାକାର ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ ଓ ଦାସ୍ୟକର୍ମ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୨୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ

* ୨:୧୦ ଆକର୍ଷିତ କିଅବା ବାହାରକୁ ନେବା † ୨:୨୨ ଏଠାର-ପ୍ରବାସୀ

ଆର୍ତ୍ତସପ୍ତର ଶୁଣିଲେ, ଆଉ ଅବରହାମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଜକ ସହିତ କୃତ ଆପଣା ନିୟମ ସଫରଣା କରି, ୨୫ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିଲେ ।

୩

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ

୧ ସେହି ସମୟରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶୁଣୁର ଯିଥରେ ନାମକ ମିଦ୍ୟାନୀୟ ଯାଜକଙ୍କର ମୋକ୍ଷପଲ ଚରାଉ ଥିଲେ; ଦିନକରେ ସେ ପରାନ୍ତରର ପଶୁଦ୍ୱାରାଗରେ ମୋକ୍ଷପଲ ଘେନି ହୋରେବ ନାମକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୨ ଏଥରେ ଗୋଟିଏ ବୁଦା ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ସଦାପୂରଣକୁ ଦୃତ ଗଞ୍ଜୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ତହିଁ ସେ ଅନାଇଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ବୁଦା ଅଗ୍ନିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି, ତଥାପି ବୁଦା ନଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ । ୩ ତେଣୁ ମୋଶା କହିଲେ, “ମୁଁ ଏକ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏହି ମହାଶତ୍ରୁ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଖିବି, ବୁଦାଟା କାହିଁକି ଦଗ୍ଧ ହେଉ ନାହିଁ ।” ୪ ମାତ୍ର ସଦାପୂରଣ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ, ଯେ ସେ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ପାଖକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ବୁଦା ମଧ୍ୟରୁ ଗଞ୍ଜୁ ତାକି କହିଲେ, “ହେ ମୋଶା, ହେ ମୋଶା ।” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖାନ୍ତୁ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅଛି ।” ୫ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏ ସ୍ଥାନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ, ଗହା ପବିତ୍ର ଭୂମି ।” ୬ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବରହାମର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଇସହାକର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର ।” ତହିଁରେ ମୋଶା ଆପଣା ମୁଖ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲେ, କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଭୀତ ହେଲେ । ୭ ଏଥୁପରେ ସଦାପୂରଣ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶସ୍ଥାପିତ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର କଲେଶ ନିଗନ୍ତ ଦେଖିଅଛୁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନଙ୍କ କାରଣରୁ ହେଉଥିବା ସେମାନଙ୍କ ରୋଦନ ଶୁଣିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜାଣିଅଛୁ । ୮ ଏହେତୁ ମିସରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ, ପୁଣି, ସେହି ଦେଶରୁ ଉତ୍ତମ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣସତ ଏକ ଦେଶକୁ; ଅର୍ଥାତ୍, କିଶାନୀୟ, ହିତ୍ତୀୟ, ଇମୋରୀୟ, ପରିଷୀୟ, ହିବ୍ବାୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାନ୍ତି, ସେହି ଦୁଗ୍ଧ ଓ ମଧୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବୁ । ୯ ଯେହେତୁ ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର କରୁଦନ ଆମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହୋଇଅଛି; ଆହୁରି ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଗ୍ର ବନ୍ଦବହାର କରନ୍ତି, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛୁ । ୧୦ ଏଣୁ ଏବେ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫାରେ ନିକଟକୁ ପରେରଣା କରିବା, ତୁମ୍ଭେ ମିସରଠାରୁ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ଯେ, ଫାରେଜକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମିସର ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି ?” ୧୨ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟକ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରେରଣା କଲୁ, ତହିଁର ଏକ ଚିହ୍ନ ଜାଣିବ, ତୁମ୍ଭେ ମିସରରୁ ଲୋକସମୂହ ବାହାର କରି ଆଣିଲା ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରିବ ।” ୧୩ ଏଥୁପରେ ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି, କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନେ ପଚାରିବେ, ଗହାଙ୍କର ନାମ କ’ଣ ? ସେତେବେଳେ ମୁଁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି ?” ୧୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେ ଅଛୁ, ସେ ଅଛୁ,” ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିବ, ସମ୍ପ୍ରୟମ୍ଭୁ (ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୫ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଏହି କଥା କହିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବରହାମର ପରମେଶ୍ୱର, ଇସହାକର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ସଦାପୂରଣ (ସମ୍ପ୍ରୟମ୍ଭୁ), ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭର ଏହି ନାମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ପୁଣି, ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ସଫରଣୀୟ ଅଟେ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପରାଗନଗଣକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏହି କଥା କୁହ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବରହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୂରଣ ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ମିସରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଯାହା ଯାହା କରାଯାଉଅଛି, ସେସମସ୍ତ

ବିଷୟର ଧ୍ୟାନ ଦେଇଅଛୁ । ୧୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରର କଲେଶରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି କିଶାନାୟମାନଙ୍କ, ହିତ୍ତାୟମାନଙ୍କ, ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ, ପରିଷାୟମାନଙ୍କ, ହିବ୍‌ବୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଯିବୁଷାୟମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦାୟ ଓ ମଧୁ ପୂରବାହା ଦେଶକୁ ନେଇଯିବୁ ବୋଲି କହିଅଛୁ । ୧୮ ଏଥିରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅବଧାନ କରିବେ; ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପରାଗୀନବର୍ଗ ମିସରର ରାଜା ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏହି କଥା କହିବ, ଏବ୍ରାହାମ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହେତୁ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତିନି ଦିନର ପଥ ପ୍ରଦାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ । ୧୯ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ, ମିସରର ରାଜା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବ ନାହିଁ, ପରାକ୍ରମ୍ଭତ ହସ୍ତ ପରକାଶିତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦେବ ନାହିଁ । ୨୦ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସକଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବା; ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ମିସରକୁ ଆପାତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବ । ୨୧ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ମିସ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଯିବ ନାହିଁ; ୨୨ ମାତ୍ର ପରତେୟକ ସ୍ତରୀ ଆପଣା ପୁତ୍ରବାସିନୀ ଓ ଆପଣା ଗୃହପରବାସିନୀ ସ୍ତରୀ ନିକଟରୁ ରୌପ୍ୟ ଅଳଙ୍କାର ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାର ଓ ବସ୍ତ୍ର ମାଗି ନେଇଯିବେ; ପୁଣି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇବ । ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦରବନ୍ଧ ହରଣ କରିବ ।”

୪

ମୋଶାହୁ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ

୧ ଏଥିରେ ମୋଶା ଉତ୍ତର କଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ମୋ’ ଉପରେ ମନୋଯୋଗ କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିବେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ?” ୨ ତେବେ ସଦାପୁରୁଷ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ କ’ଣ ଅଛି ?” ସେ କହିଲେ, “ଯଷ୍ଟି ।” ୩ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ତାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଅ ।” ତେଣୁ ସେ ତାକୁ ଭୂମିରେ ପକାନ୍ତେ, ଗହା ସର୍ପ ହେଲା; ତହିଁରେ ମୋଶା ଗହା ଆଗରୁ ପଲାଇଗଲେ । ୪ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବରହାମର ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯେପରି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ୫ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ଗହାର ଲାଞ୍ଜ ଧର,” ତହିଁରେ ସେ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ତାକୁ ଧରନ୍ତେ, ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେ ଯଷ୍ଟି ହେଲା । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଦିଅ ।” ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଦେଇ ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତ ବାହାର କଲେ, ଦେଖ, ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ହିମବର୍ଣ୍ଣ ତୁଲ୍ୟ କୁଷ୍ଠଯୁକ୍ତ ହେଲା । ୭ ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ହସ୍ତ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଦିଅ; ସେମାନେ ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବେ ୮ ଓ ତୁମ୍ଭର ସେହି ପରଥମ ଚିହ୍ନରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବେ, ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିହ୍ନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ତହିଁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ହସ୍ତ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଦେଇ ବାହାର କଲେ, ଦେଖ, ଗହା ପରକୃତ ମାଂସ ହେଲା । ୯ ଏହି ଦୁଇ ଚିହ୍ନରେ ଯଦି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନୀଳ ନଦୀରୁ ଜଳ କିଛି ନେଇ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଢାଳ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ନଦୀରୁ ଯେଉଁ ଜଳ ଆଣିବ, ଗହା ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ରକ୍ତ ହେବ ।” ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ପୁରୁଷ, ଏ ସମୟ ପୂର୍ବରେ, ଅବା ଆପଣା ନିଜ ଦାସ ସହିତ ଆଲାପ କଲା ଉତ୍ତରରେ ହେଁ ମୁଁ ବାକ୍ସପତି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ବାକ୍ସରେ ଧାର ଓ ଜଡ଼ିତ୍ୱ ଅଟେ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ? ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟକୁ ମୂଳ ବା ବଧୂର ଅବା ଦୃଷ୍ଟିବିଶିଷ୍ଟ କିଅବା ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କିଏ କରନ୍ତି ? ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ କି ଗହା ନ କରୁ ? ୧୨ ଏଣୁ ଏବେ ଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବକ୍ତବ୍ୟ କଥା ତୁମ୍ଭକୁ ଶିଖାଇବା ।” ୧୩ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ପୁରୁଷ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପଠାଇବାର ହୁଏ, ଗହା ଦ୍ୱାରା ପଠାନ୍ତୁ ।” ୧୪ ତହିଁରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, “ଲୋକାୟ ହାରୋଣ କି ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ନୁହେଁ ? ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ, ସେ ସୁବକ୍ତା । ଆଉ ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସୁଅଛି; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି

ହୁଷ୍ଟିଚିତ୍ତ ହେବ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ କହିବ ଓ ଗହାର ମୁଖରେ ବାକ୍ସ ଦେବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ଓ ଗହା ମୁଖର ସହବର୍ତ୍ତା ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦେବା । ୧୬ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ପରତନିଧି-ବକ୍ତ ହେବ; ସେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପରମେଶ୍ୱର ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୧୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଏହି ଯଷ୍ଟି ଘେନ, ଯେଣୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବ ।”

ମୋଶାହ୍ୱାଜ ମିସର ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶ୍ୱଶୁର ଯିଥ୍ରେ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଯାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମିସରସ୍ଥତ ମୋହର ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟକୁ ଏବେ ଫେରି ଯିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନେ ଆଜିଯାଏ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଗହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।” ତହିଁରେ ଯିଥ୍ରେ ମୋଶାହ୍ୱାଜକୁ କହିଲେ, “କୁଶଳରେ ଯାଅ ।” ୧୯ ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ମିଦ୍ୟାନରେ ମୋଶାହ୍ୱାଜକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମିସରକୁ ଫେରିଯାଅ; ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଥିଲେ, ସେସମସ୍ତେ ମରିଅଛନ୍ତି ।” ୨୦ ତହିଁ ମୋଶା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଗଧ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ମିସର ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ଯଷ୍ଟି ନେଲେ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହ୍ୱାଜକୁ କହିଲେ, “ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭେ ମିସରକୁ ଫେରିଗଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଯେ ସବୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛୁ, ଗହା ଫାରେ ସାକ୍ଷାତରେ କରିବ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଗହାର ମନ କଠିନ କରିବା; ତହିଁରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।” ୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଫାରେକୁ କହିବ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର; ଆମ୍ଭର ଜେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର; ୨୩ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ନାସ୍ତି କରିଅଛ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ, ତୁମ୍ଭ ଜେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କରିବା । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଣୀୟ ଗୃହରେ ସଦାପୁରତୁ ଗଞ୍ଜୁ ପାଇ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୨୫ ସେତେବେଳେ ସିପ୍ତୋରା ଏକ ଡାକ୍ଷଣ ଅସ୍ତର ଘେନି ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନିତ କରି ଗହା ଗଞ୍ଜ ଚରଣ ତଳେ ପକାଇ କହିଲ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଗନ୍ତ ମୋହର ରକ୍ତପ୍ରିୟ ବର ।” ୨୬ ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ୱର ଗଞ୍ଜୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତରୀ କହିଲ, “ସ୍ଥାନିତପୁରସ୍କୃତ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତପ୍ରିୟ ବର ଅଟ ।” ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ହାରୋଶ୍ୱାଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋଶା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଯାଅ ।” ତହିଁ ସେ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତରେ ଗଞ୍ଜ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ଗଞ୍ଜୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ । ୨୮ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ପରେରିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ସ ଓ ଗହାହ୍ୱାଜ ଆଜ୍ଞାପିତ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ହାରୋଶ୍ୱାଜକୁ ଜଣାଇଲେ । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଶ ଯାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନିବର୍ତ୍ତକୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ହାରୋଶ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଶାହ୍ୱାଜ ପୂର୍ତ୍ତି କଥା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ବାକ୍ସ କହିଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ପରକାଶ କଲେ । ୩୧ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ଗହାହ୍ୱାଜକୁ ମସ୍ତକ ନତ କରି ଉପାସନା କଲେ ।

୫

ମିସର ରାଜାହ୍ୱାଜ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଶ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଶ ପରବେଶ କରି ଫାରେହ୍ୱାଜକୁ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲର ସଦାପୁରତୁ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।” ୨ ତହିଁରେ ଫାରେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ କିଏ, ଯେ ଆମ୍ଭେ ଗହାର କଥା ମାନି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯିବାକୁ ଦେବ ? ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ ।” ୩ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏବ୍ରାହାମ୍‌ମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ସଦାପୁରତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ତିନି ଦିନର ପଥ ଯିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ; ନେହିଲେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମହାମାରୀରେ କିମ୍ବା ଖତ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।” ୪ ତହିଁ ମିସରର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ

କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାରବହନ କର୍ମରେ ଯାଅ ।” ୫ ଫାରୋ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏବେ ଏ ଦେଶରେ ଏହି ଲୋକ ଅନେକ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାର ବହିବାରୁ ନିରୁତ୍ତ କରୁଅଛ ।” ୬ ଆଉ ଫାରୋ ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ୭ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଟା ନିର୍ମାଣ ନିମିତ୍ତ ପୂର୍ବ ପରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପାଳ ଦିଅ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯାଇ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପାଳ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । ୮ ପୁଣି, ପୂର୍ବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେ ଇଟା ନିର୍ମାଣର ଭାର ଥିଲା, ଏବେ ସେହି ଭାର ଦିଅ; ତହିଁରୁ କିଛିମାତ୍ର ଉଶା କର ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅଳସୁଆ ଅଟନ୍ତି; ଏଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ତାକ ପକାଉ ଅଛନ୍ତି; ୯ ଏହେତୁ ଏମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାରରେ ଭାରକ୍ଷମତ ହୋଇ ତହିଁରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅାନ୍ତୁ; ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ଅବଧାନ ନ କରନ୍ତୁ ।” ୧୦ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ବାହାରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫାରୋ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପାଳ ଦେବୁ ନାହିଁ । ୧୧ ଯାଅ, ଯେଉଁଠାରେ ପାଳ ପାଇ ପାରିବ ସେହିଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କର; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ଉଶା ହେବ ନାହିଁ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପାଳ ବଦଳେ କୁଟା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ୧୩ ତଥାପି କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ଚଞ୍ଚଳ କରାଇ କହିଲେ, “ପାଳ ପାଇବା ବେଳେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ମ କରୁଥିଲ, ସେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିରୂପିତ ଦୈନିକ କର୍ମ ପୁରତିଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।” ୧୪ ଫାରୋଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲବଂଶୀୟ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ରଖିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରହାର କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଇଟା ବନାଇବାର ନିରୂପିତ କର୍ମ କାହିଁକି ଆଜିକାଲି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁ ନାହିଁ ?” ୧୫ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲବଂଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଆସି ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରେ କୁରନ୍ଦନ କରି କହିଲେ, “ଆପଣ କାହିଁକି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି ?” ୧୬ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପାଳ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଇଟା ବନାଅ; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନେ ପୁରହାରିତ ହୁଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ଦୋଷ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଲୋକଙ୍କର ।” ୧୭ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁତ ଅଳସୁଆ, ଏଥିପାଇଁ କହୁଛ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ୧୮ ଏବେ ଯାଅ, କର୍ମ କର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାଳ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଟାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଦେବାକୁ ହେବ । ୧୯ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ନିରୂପିତ ଇଟାରୁ କିଛି ଉଶା ହେବ ନାହିଁ; ଏହି କଥାରେ ଇସ୍ରାଏଲବଂଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଦଶା ଅମଙ୍ଗଳସୂଚକ ।” ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ; ୨୧ ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ବିଚାର କରନ୍ତୁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହତ୍ୟା ନିମିତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଖତ୍ତା ଦେଲ ।” ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ କରିଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ପଠାଇଲ ? ୨୩ କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନବଧୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲି, ସେହି ଦିନବଧୁ ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରି ନାହିଁ ।”

୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଫାରୋ ପୁରତି ଯାହା କରିବା, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଦେଖିବ; କାରଣ ବାହୁ ବଳ ପୁରକାଶିତ ହେଲେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବ ଓ ବାହୁ ବଳ ପୁରକାଶିତ ହେଲେ, ଆପଣା ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବ ।”

ମୋଶାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ
 ୨ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ସହିତ ଆଲାପ କରି ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯିହୋବାଃ (ସଦାପୁରୁଷ); ୩ ଆମ୍ଭେ ଅବରହାମ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର* ବୋଲି ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଯିହୋବାଃ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଦେଇ ନ ଥିଲୁ ।

* ୬:୩ ଏଲ୍‌ସଦାଇ

୪ ପୁଣି, କିଶାନ ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପରବାସ କଲେ, ସେହି ପରବାସ-ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ୫ ଏବେ ମିସ୍ରାୟମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ଵରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶୁଣି ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସେହି ନିୟମ ସ୍ଵୀକାର କରିଅଛୁ । ୬ ଏନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଭାରବହନରୁ ନିସ୍ତାର କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ ମହା ମହା ଦଶତ ଦୁପ୍ପାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା । ୭ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଲୋକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା; ତହିଁରେ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଭାରବହନରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରକାରୀ ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୮ ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଅଛୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେନିଯିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାରୀ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବା; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ତଦନ୍ତସାରେ କହିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ମନୋହୁଃଖ ଓ କଠିନ ଦାସତ୍ଵ ସକାଶୁ ମୋଶାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୧ “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ମିସରର ରାଜା ଫାରେକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭ ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମ୍ପୁରେ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋ’ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି; ତେବେ ଉତ୍ତମ ବକ୍ତା ଯେ ମୁଁ ନୁହେଁ, ମୋ’ କଥା ଫାରେ କି ପରକାରେ ଶୁଣିବେ ?” ୧୩ ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ସହିତ ଆଲାପ କଲେ, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ମିସର ରାଜା ଫାରେଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରେ ବକ୍ତବ୍ୟ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ ।

ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

୧୪ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲେ । ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଲେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍ ସନ୍ତାନ ହନୋକ, ପଲ୍ଲୁ, ହିଷ୍ଠରୋଣ ଓ କର୍ମି; ଏମାନେ ରୁବେନ୍ ବଂଶ । ୧୫ ପୁଣି, ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିମ୍ବୟେଲ, ଯାମୀନ୍, ଓହ୍ଦ, ଯାଶୀନ୍, ସୋହର ଓ କିଶାନାୟା ସ୍ତରୀର ପୁତ୍ର ଶୌଲ; ଏମାନେ ଶିମୋନର ବଂଶ ଅଟନ୍ତି । ୧୬ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଗେର୍ଶୋନ, କହାତ ଓ ମରାରି; ଲେବୀର ବୟସ ଶହେ ସଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା । ୧୭ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଗେର୍ଶୋନର ସନ୍ତାନ ଲିବ୍ନି ଓ ଶିମାୟି । ୧୮ ପୁଣି, କହାତର ସନ୍ତାନ ଅମ୍ନାମ୍, ଯିଷ୍ଠର, ହିବ୍ଠରୋଣ ଓ ଉଷାୟେଲ; ସେହି କହାତର ଶହେ ତେତିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ୧୯ ମରାରିର ସନ୍ତାନ ମହଲି ଓ ମୁଣି; ଏମାନେ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଲେବୀର ବଂଶ ଅଟନ୍ତି । ୨୦ ପୁଣି, ଅମ୍ନାମ୍ ଆପଣା ପିତୃ ଯୋକେବଦକୁ ବିବାହ କରନ୍ତେ, ସେ ଗହାର ଔରସରେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁରସବ କଲା; ସେହି ଅମ୍ନାମ୍ ଆୟୁ ଶହେ ସଇଁତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା । ୨୧ ଯିଷ୍ଠରର ସନ୍ତାନ କୋରହ, ନେଫ୍ଟା ଓ ସିଖରି । ୨୨ ପୁଣି, ଉଷାୟେଲର ସନ୍ତାନ ମାଶାୟେଲ ଓ ଇଲୀଷାଫାନ୍ ଓ ସିଧରି । ୨୩ ପୁଣି, ହାରୋଣ ଅମ୍ନାମ୍‌ଦେବର କନ୍ୟା ନହଶୋନର ଭଗିନୀ ଇଲୀଶେବାକୁ ବିବାହ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଗର୍ଭର ଔରସରେ ନାଦବ, ଅବାହୁ, ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରକୁ ପୁରସବ କଲା । ୨୪ ପୁଣି, କୋରହର ସନ୍ତାନ ଅସୀର ଓ ଇଲ୍‌କାନା ଓ ଅବୀୟାସଫ; ଏମାନେ କୋରହର ବଂଶ ଅଟନ୍ତି । ୨୫ ପୁଣି, ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଫୁଟାୟେଲର ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭର ଔରସରେ ଯାନହସକୁ ପୁରସବ କଲା, ଏମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶଭେଦାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲେ । ୨୬ ଏହି ଯେ ହାରୋଣ ଓ ମୋଶା, ଏମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୈନ୍ୟଗରେଣାବଦ୍ଧ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣ ।” ୨୭ ଏମାନେ ମିସରରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ମିସରର ରାଜା ଫାରେଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ । ଏମାନେ ସେହି ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ।

ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ

୨୮ ଯେଉଁଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ମିସର ଦେଶରେ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଆଲାପ କଲେ, ୨୯ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା କହୁ; ଗହା ସବୁ

ମିସରୀୟ ରାଜା ଫାରୋକୁ କୁହ ।” ୩୦ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କହିଥିଲେ, “ମନ୍ଦ ବକ୍ତା ଯେ ମୁଁ, ମୋ’ କଥା ଫାରୋ କି ପରକାରେ ଶୁଣିବେ?”

୭

୧ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫାରୋ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁଲ୍ୟ କରି ନିୟୁକ୍ତ କଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭାଗ ହାରୋଣ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ହେବ । ୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବା, ତାହା ସବୁ ତୁମ୍ଭେ କହିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଭାଗ ହାରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଶାଳୀ ଆପଣା ଦେଶରୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିବ । ୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଫାରୋର ହୃଦୟ କଠିନ କରିବା, ପୁଣି, ମିସର ଦେଶରେ ଆମ୍ଭର ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିବା । ୪ ତଥାପି ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଥୋଇ ମହାଦଣ୍ଡ ଦସ୍ତାବିଜ ମିସରଠାରୁ ଆପଣା ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ, ଆମ୍ଭର ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଶାଳୀ ବାହାର କରି ଆଣିବା । ୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଶାଳୀ ବାହାର କରି ଆଣିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।” ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସେହିପରି କଲେ; ସଦାପୁରୁଷ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ କର୍ମ କଲେ । ୭ ଫାରୋଙ୍କ ସତ୍ତାରେ କଥୋପକଥନ କରିବା ବେଳେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଅଣା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ତେୟାଅଣା ବର୍ଷ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲା ।

ହାରୋଣଙ୍କ ଯଷ୍ଟି

୮ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୯ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଅ ବୋଲି ଯଦି ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭର ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଫାରୋ ଅଗ୍ରରେ ତଳେ ପକାଅ; ତହିଁରେ ସେହି ଯଷ୍ଟି ସର୍ପ ହେବ ।” ୧୦ ତହିଁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ କର୍ମ କଲେ; ପୁଣି, ହାରୋଣ, ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ତଳେ ପକାନ୍ତେ, ତାହା ସର୍ପ ହେଲା । ୧୧ ତେବେ ଫାରୋ ଆପଣା ପଶ୍ଚିତ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁରେ ମିସରୀୟ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମାୟାରେ ସେହିପରି କଲେ । ୧୨ ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ପକାନ୍ତେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସର୍ପ ହେଲା; ମାତ୍ର ହାରୋଣଙ୍କ ଯଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯଷ୍ଟିକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ୧୩ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ବାକ୍ସାନୁସାରେ ଫାରୋଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ ।

ପୁରଥମ ଦଣ୍ଡ - ରକ୍ତ

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫାରୋର ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଅଛି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ମନ କରୁଅଛି ।” ୧୫ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ପୁରଥାତରେ ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯାଅ; ଦେଖ, ସେ ଜଳ ଥାଡ଼େ ଗଲେ, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ନୀଳ ନଦୀ ତୀରରେ ଠିଆ ହୁଅ; ଯେଉଁ ଯଷ୍ଟି ସର୍ପ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ହସ୍ତରେ ନିଅ । ୧୬ ପୁଣି, ଫାରୋକୁ କୁହ, ଏର୍ମୀୟମାନଙ୍କ ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରାନ୍ତରେ ସେବା କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ; ମାତ୍ର ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ ।” ୧୭ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି ପରକାରେ କହୁଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଏତଦ୍ୱସ୍ତାବିଜ ଜ୍ଞାତ ହେବ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥାପନ ଏହି ଯଷ୍ଟି ଦସ୍ତାବିଜ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ପୁରହାର କରିବା, ତହିଁରେ ତାହା ରକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।” ୧୮ ପୁଣି, ନଦୀରେ ଥିବା ମତସ୍ୟସକଳ ମରିଯିବେ ଓ ନଦୀ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବ; ତହିଁରେ ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ନଦୀର ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଘୃଣା କରିବେ । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାରୋଣଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଘେନି ମିସର ଦେଶୀୟ ଜଳ ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ନଦୀ, ନାଳ, ପୁଷ୍କରିଣୀ ଓ ଜଳଶୟ, ଏସମସ୍ତ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର, ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଜଳ ରକ୍ତ ହେବ; ପୁଣି, ମିସର ଦେଶର ସର୍ବତର କାଷ୍ଠ ପାତ୍ର ଓ ପୁରସତର ପାତ୍ରରେ ହେଁ ରକ୍ତ ହେବ ।” ୨୦ ତହିଁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେହି ପରକାର କଲେ; ସେ ଯଷ୍ଟି ଘେନି ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ପୁରହାର କଲେ; ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ନଦୀର ଜଳ ରକ୍ତ ହୋଇଗଲା । ୨୧ ପୁଣି, ନଦୀର ସମସ୍ତ ମତସ୍ୟ ମଲେ ଓ ନଦୀ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଲା, ତହିଁରେ ମିସରୀୟମାନେ

ନଦୀର ଜଳ ପାନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ମିସର ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ରକ୍ତ ହେଲା । ୨୨ ସେତେବେଳେ ମିସରୀୟ ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞମାନେ ହେଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମାୟାରେ ସେହିପରି କଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁଡ଼ିକ ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ ଫାରୋଡ଼ିକର ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରୋ ମୁଖ ଫେରାଇ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ, ଏଥିରେ ଆପଣା ମନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୨୪ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମିସରୀୟ ଲୋକେ ନଦୀର ଜଳ ପାନ କରି ନ ପାରିବାରୁ ପିଇବା ଜଳ ନିମନ୍ତେ ନଦୀର ଗୁରିଆଡ଼େ ଖୋଲିଲେ । ୨୫ ସଦାପୁରତୁ ନଦୀକୁ ଆଘାତ କଲା ଉତ୍ତରେ ସାତ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

┌

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦଶତ - ବେଞ୍ଚ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହାଡ଼କୁ କୁହ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ମନା କରିବ, ତେବେ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବେଞ୍ଚ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଦଶତ ଦେବା । ୩ ନୀଳ ନଦୀ ବେଞ୍ଚରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତହିଁରେ ସେସମସ୍ତ ବେଞ୍ଚ ଉଠି ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ, ଶୟନଗାରରେ, ଶୟନାରେ, ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କ ଗୃହରେ, ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତୁମ୍ଭ ଚୁଲ୍‌ଲୀରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଅଟା ଦଳିବା ପାତ୍ରରେ ପୁରବେଶ କରିବେ; ୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଉଠିବେ ।” ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, “ହାରୋଶକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ନଦୀ, ନୀଳ ଓ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଉପରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ବେଞ୍ଚ ଅଣାଅ ।” ୬ ତହିଁରେ ହାରୋଶ ମିସରର ସମସ୍ତ ଜଳ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ବେଞ୍ଚସମୂହ ଉଠି ମିସର ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲେ । ୭ ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମାୟାରେ ସେପୁରକାର କରି ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ବେଞ୍ଚ ଆଣିଲେ । ୮ ତହିଁ ଫାରୋ ମୋଶା ଓ ହାରୋଶଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭଠାରୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏହିସବୁ ବେଞ୍ଚ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ।” ୯ ତେବେ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ’ ଉପରେ ଦର୍ପ କର; ବେଞ୍ଚ ସବୁ ଯେପରି ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଗୃହରୁ ଉତ୍ତ୍ରିନ୍ନ ହୋଇ କେବଳ ନଦୀରେ ରହନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଓ ଲୋକସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଛାମୁରେ କେବେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି?” ୧୦ ସେ କହିଲେ, “ଆସନ୍ତକାଲି କର ।” ସେତେବେଳେ ମୋଶା କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପୁରତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି, ଏହା ଯେପରି ଆପଣ ଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ ହେଉ । ୧୧ ବେଞ୍ଚମାନେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଗୃହ, ଦାସ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ କେବଳ ନଦୀରେ ରହିବେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଶ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆନୀତ ବେଞ୍ଚ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୧୩ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କ ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ କରନ୍ତେ, ଗୃହରେ, ପୁରତୁଗଣରେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ ବେଞ୍ଚ ମଲେ । ୧୪ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ସେସବୁକୁ ଏକତ୍ର କରି ଗଦା କରନ୍ତେ, ଦେଶ ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୟ ହେଲା । ୧୫ ମାତ୍ର ଫାରୋ ବିପଦର ନିବୃତ୍ତି ଦେଖି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍‌ୟ ପୁରମାଣେ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍‌ୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ ।

ତୃତୀୟ ଦଶତ-ଉକୁଶିଆ ପୋକ

୧୬ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାରୋଶକୁ କୁହ, ସମସ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ ଯେପରି ଉକୁଶିଆ ପୋକ ହୁଅଇ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଉଠାଇ ଭୂମିର ଧୂଳିରେ ପୁରହାର କର ।” ୧୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେପୁରକାର କଲେ; ହାରୋଶ ସମସ୍ତ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଭୂମିର ଧୂଳିରେ ପୁରହାର କରନ୍ତେ, ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରେ ଉକୁଶିଆ ପୋକ ହେଲା; ପୁଣି, ମିସର ଦେଶର ଭୂମିସ୍ତ ସମସ୍ତ ଧୂଳି ଉକୁଶିଆ ପୋକ ହେଲା । ୧୮ ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମାୟାରେ ସେପୁରକାର ଉକୁଶିଆ ପୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ମାତ୍ର ପାରିଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉକୁଶିଆ ପୋକ ହେଲା । ୧୯ ତେବେ ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅତ୍‌ଗୁଳିକୃତ କର୍ମ,” ତଥାପି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ

ବାକ୍ସାନୁସାରେ ଫୀରୋଜ୍‌କର ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ।

ଚତୁର୍ଥ ଦଶତ-ଦଂଶକାଦି ଝିଞ୍ଜକ

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ଫୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରଭାତରେ ଉଠି ଫୀରୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୁଅ; ଦେଖ, ସେ ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଏହି କଥା କହିବ, ସଦାପୁରକୁ କହିବ, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ। ୨୧ ପୁଣି, ଯଦି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ନ ଦେବ, ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ଭିତରେ ଏପରି ଦଂଶକାଦିର ଝିଞ୍ଜକ ପଠାଇବା ଯେ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଗୃହ ଓ ବାସଭୂମି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ୨୨ ପୁଣି, ପୃଥ୍ୱୀ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥାନ ଗୋଶନ ପରଦେଶ ଭିନ୍ନ କରିବା; ସେଠାରେ ଦଂଶକାଦିର ଝିଞ୍ଜକ ହେବ ନାହିଁ।” ୨୩ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରଭେଦ* କରିବା; ଆସନ୍ତକାଳି ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ। ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ସେହି ପରକାର କଲେ; ତହିଁରେ ଫୀରୋଜ୍‌କର ଓ ଗଞ୍ଜ ଦାସମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଦଂଶକାଦିର ଗୃହତ୍ ଝିଞ୍ଜକ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶ ଦଂଶକାଦି ସକାଶ୍ଟୁ ନଷ୍ଟ ହେଲା। ୨୫ ସେତେବେଳେ ଫୀରୋ ଫୋଶା ଓ ହାରେଶାଞ୍ଜକୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କର।” ୨୬ ତହିଁରେ ଫୋଶା କହିଲେ, “ଗହା କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ; କାରଣ ଗହା କଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କର ଘୃଣାଜନକ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ହେବ; ଦେଖ, ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁଗୋଚରରେ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାଜନକ ବଳିଦାନ କଲେ, ସେମାନେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥର ପକାଇ ମାରିବେ ନାହିଁ ? ୨୭ ଏଣୁକରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତିନି ଦିନର ବାଟ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ତଦନୁସାରେ ଗହାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା।” ୨୮ ତହିଁ ଫୀରୋ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କର; ମାତ୍ର ବହୁ ଦୂରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।” ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫୋଶା କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାଇ ସଦାପୁରକୁ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କର, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସନ୍ତକାଳି ସମସ୍ତ ଦଂଶକ ଝିଞ୍ଜକ ଦୂର ହୋଇଯିବେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ବିଷୟରେ ଫୀରୋ ପୁନର୍ବାର ପରବଞ୍ଚନା କରିବେ ନାହିଁ।” ୩୦ ତହିଁ ଫୋଶା ଫୀରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ୩୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ଫୋଶାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାନୁସାରେ ଫୀରୋଙ୍କଠାରୁ, ଗଞ୍ଜ ଦାସଗଣ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଦଂଶକାଦି ଝିଞ୍ଜକ ଦୂର କଲେ; ଗୋଟିଏ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ। ୩୨ ଏଥର ମଧ୍ୟ ଫୀରୋ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

୯

ପଞ୍ଚମ ଦଶତ-ପଶୁ ମଡ଼କ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ଫୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଫୀରୋ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହାଞ୍ଜକୁ କୁହ, ଏବ୍ରାୟମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିବ, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ।” ୨ ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପାଇଁ ନାସ୍ତି କରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ବାଧା ଦେବ, ୩ ତେବେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱାଧିକାର ଘୋଡ଼ା, ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଓଟ, ଗୋରୁ ଓ ମେଷାଦି ପଶୁଗଣ ଉପରେ ସଦାପୁରକୁ ହସ୍ତ ଅଛି; ଏଣୁ ଅତିଶୟ ମହାମାରୀ ହେବ। ୪ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଓ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପରଭେଦ କରିବେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କୌଣସି ପଶୁ ମରିବ ନାହିଁ। ୫ ସଦାପୁରକୁ ସମୟ ନିରୂପଣ କରି କହିବ, ଆସନ୍ତକାଳି ସଦାପୁରକୁ ଏ ଦେଶରେ ଏହି କର୍ମ କରିବେ। ୬ ଆଉ ଦିନ ସଦାପୁରକୁ ସେହି କର୍ମ କଲେ, ତହିଁରେ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପଶୁ ମଲେ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ

* ୮:୨୩ ଏବ୍ରାୟ ଶବ୍ଦ ମୁକ୍ତ

ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଁ ମଲା ନାହିଁ । ୭ ତହିଁ ଫାରେ ଲୋକ ପଠାଇ ଇସରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପଶୁ ମରି ନ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତଥାପି ଫାରେଜ୍‌କ ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା ଓ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ଷଷ୍ଠ ଦଶତ-ଦାହଯୁକ୍ତ ବଥ

୮ ଆଉ ସଦାପୁରରୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁଷ୍ଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଭାଟୀର ଭସମ ନିଧି, ପୁଣି, ମୋଶା ଫାରେଜ୍‌କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହା ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ବିଞ୍ଚି ଦେଉ । ୯ ତହିଁରେ ଗହା ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଧୂଳି ହୋଇ ମିସରୀୟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଦାହଯୁକ୍ତ ବଥ ଜନ୍ମାଇବ ।” ୧୦ ତହିଁ ସେମାନେ ଭାଟୀର ଭସମ ନେଇ ଫାରେ ଆଗରେ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ମୋଶା ଆକାଶ ଆଡ଼େ ଗହା ବିଞ୍ଚି ଦିଅନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଦାହଯୁକ୍ତ ବଥ ହେଲା । ୧୧ ସେହି ବଥ ସକାଶୁ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଓ ସମସ୍ତ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ବଥ ଜାତ ହେଲା । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରରୁ ଫାରେଜ୍‌କର ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ମୋଶାଙ୍କ ପରତି ଉକ୍ତ ସଦାପୁରରୁ ବାକ୍ସ ପ୍ରମାଣେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ ।

ସପ୍ତମ ଦଶତ-ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରଭାତରେ ଉଠି ଫାରେ ସମୁଦାୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ, ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ସଦାପୁରରୁ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ; ୧୪ ନୋହିଲେ ଏହିଥର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଦାସଗଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ସର୍ବପୁରକାର ମହାମାରୀ ପଠାଇବା; ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଆମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାତ ହେବ । ୧୫ କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ମହାମାରୀ ଦ୍ରାଘା ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରନ୍ତୁଣି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ସାରନ୍ତଣି; ୧୬ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ପରକରମ ଦେଖାଇବାକୁ ଓ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଯେପରି ଆମ୍ଭର ନାମ କୀର୍ତ୍ତିତ ହେବ, ପରକୃତରେ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଥାପନ କରି ରଖିଥାଛୁ । ୧୭ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦର୍ପ କରୁଥାଛ ? ୧୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆସନ୍ତକାଳି ଏପରି ସମୟରେ ମିସର ଦେଶରେ ଏପରି ଭାରୀ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କରିବା ଯେ, ମିସରର ପତ୍ତନାବଧି ଆଜିଯାଏ ସେପରି କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ । ୧୯ ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଲୋକ ପଠାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର ପଶୁପ୍ରାଦି ଯାହା ଯାହା ଅଛି, ଗହାସବୁ ଶୀଘ୍ର ଅଣାଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିବେ, ଗୃହକୁ ଅଣା ନ ଯିବେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ହେଲେ ସେମାନେ ମରିବେ ।” ୨୦ ସେତେବେଳେ ଫାରେଜ୍‌କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁକ୍ତି ସଦାପୁରରୁ ବାକ୍ସରେ ଭାତ ହେଲା, ସେ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଦାସ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ଆଣିଲା । ୨୧ ମାତ୍ର ଯେ ସଦାପୁରରୁ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ ନ କଲା, ସେ ଆପଣା ଦାସ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୟାଗ କଲା । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର, ତହିଁରେ ମିସରୀୟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ତୃଣାଦି ସମସ୍ତ ଉପରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ହେବ ।” ୨୩ ତହିଁ ମୋଶା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଆକାଶ ଆଡ଼େ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରରୁ ମୋସ ଗର୍ଜନ ଓ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କଲେ; ପୁଣି, ବିଜୁଳି ଭୂମି ଆଡ଼େ ବେଗେ ଗମନ କଲା; ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରରୁ ମିସର ଦେଶରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କଲେ । ୨୪ ତହିଁରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ ଶିଳା ସଞ୍ଚେ ସଞ୍ଚେ ବିଜୁଳି ଚମକିଲା; ଏପୁରକାର ଅତି ଦୁଃସହ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିସର ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟସ୍ଥାପନାବଧି କେବେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୨୫ ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମସ୍ତେ ଶିଳା ଦ୍ରାଘା ହତ ହେଲେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସକଳ ତୃଣ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟିରେ ନଷ୍ଟ ହେଲା, କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସବୁ ବୃକ୍ଷ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ୨୬ କେବଳ ଇସରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ବାସସ୍ଥାନ ଗୋଶନ ପରଦେଶରେ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ । ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରେ ଲୋକ ପଠାଇ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ତକାଇ କହିଲେ, ଏହି ଥର ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି; ସଦାପୁରରୁ ଧାର୍ମିକ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ଦୋଷୀ ଅଛୁ । ୨୮ ସଦାପୁରରୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରକୃତ ଗର୍ଜନ ଓ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ । ୨୯ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ନଗରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଗଲା କ୍ଷଣେ

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣ ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରିବି, ତହିଁରେ ମୋ ଗର୍ଜନ ନିବୃତ୍ତ ହେବ ଓ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ଆଉ ହେବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଏହି ପୃଥ୍ବୀ ଯେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର, ଗହା ଆପଣ ଜାଣି ପାରିବେ । ୩୦ ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣେ, ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦାସଗଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।” ୩୧ ସେ ସମୟରେ ଫେସି ଓ ଯବ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହେଲା, କାରଣ ଯବ ଶିଖାୟୁକ୍ତ ଓ ଫେସି ପୁଷ୍ପିତ ଥିଲା । ୩୨ ମାତ୍ର ଗହମ ଓ ଜହନ ବଡ଼ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ନଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ନଗରର ବାହାରକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରନ୍ତେ, ମୋ ଗର୍ଜନ ଓ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ନିବୃତ୍ତ ହେଲା, ଭୂମିରେ ଆଉ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ । ୩୪ ସେତେବେଳେ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଶିଳାପାତ ଓ ମୋ ଗର୍ଜନ ନିବୃତ୍ତ ହେବାର ଦେଖି ଫାରୋ ଆହୁରି ପାପ କଲେ, ପୁଣି, ସେ ଓ ଗର୍ଜନ ଦାସମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ କଠିନ କଲେ । ୩୫ ତହିଁରେ ଫାରୋଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା; ଏଣୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

୧୦

ଅଷ୍ଟମ ଦଶ-ପଞ୍ଚମାଳ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯାଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସକଳ ଚିହ୍ନ ଦର୍ଶାଇବା, ୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା କରିଅଛୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାର ଚିହ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଅଛୁ, ସେସବୁର ବୃତ୍ତନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ରର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେବ, ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଫାରୋ ଓ ଗହାର ଦାସଗଣର ହୃଦୟ କଠିନ କଲୁ ।” ୩ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଏବରୀୟମାନଙ୍କ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ନିମର ହେବାକୁ କେତେ କାଳ ନାସ୍ତି କରିବ ? ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ୪ ମାତ୍ର ଯଦି ମୋହର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ମନ କର, ତେବେ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆସନ୍ତକାଳି ତୁମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଞ୍ଚମାଳ ଆଣିବା । ୫ ସେମାନେ ଭୂମିର ମୁଖ ଏପରି ଆରକ୍ଷଣ କରିବେ ଯେ, କେହି ଗହା ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଶିଳା ବୃଷ୍ଟିରୁ ରକ୍ଷିତ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାହା କିଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଛି, ଗହା ସେମାନେ ଖାଇବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଖାଇବେ । ୬ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ଗୃହ, ତୁମ୍ଭ ଦାସଗଣର ଗୃହ ଓ ସକଳ ମିସରୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜନ୍ମାବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ଏପରି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।” ତହିଁ ମୋଶା ମୁଖ ଫେରାଇ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲେ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରୋଙ୍କର ଦାସଗଣ ଗର୍ଜନ କହିଲେ, “ଏ ନିମନ୍ତେ କେତେ କାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫାନ୍ଦ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୋଇଥିବ ?” ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ; ମିସର ଦେଶ ଯେ ନଷ୍ଟ ହେଲାଣି, ଏହା କି ଆପଣ ଏବେ ହେଁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ? ୮ ତେବେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ପୁନର୍ବାର ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯାଆନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କର; ମାତ୍ର କିଏ କିଏ ଯିବ ?” ୯ ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଳକ ଓ ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଘେନି ଯିବୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଗୋମେଷାଦି ପଲ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ଘେନି ଯିବୁ, ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ହେବ ।” ୧୦ ତେବେ ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେଉ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବୁ; ସାବଧାନ, ଅମତ୍ତଗଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ୧୧ ଏପରି ହେବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ପୁରୁଷ ଅଛ, ଯାଅ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସେବା କର; କାରଣ ଏହା ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାହୁଁ ।” ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରୁ ଗଢ଼ିତ ହେଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପଞ୍ଚମାଳ ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କର, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମିସର ଦେଶକୁ ଆସି ଶିଳା ବୃଷ୍ଟିର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ଭୂମିର ତୃଣାଦି ସମସ୍ତ ଗ୍ରାସ କରିବେ ।” ୧୩ ତହିଁ ମୋଶା ମିସର ଦେଶ ଉପରେ ଆପଣା

ଯାତ୍ରା ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ସେହି ସାରା ଦିବାରତ୍ରି ଦେଶରେ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ବୁହାଇଲେ; ପରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ, ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ଦୁପ୍ରାଣ ପଞ୍ଚମାଳା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ ପଞ୍ଚମାଳା ବ୍ୟାପିଗଲେ, ମିସରର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଞ୍ଚମାଳା ପଡ଼ିଲେ; ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାନକ ଥିଲେ; ସେପରି ପଞ୍ଚମାଳା ପୂର୍ବରେ କଦାପି ହୋଇ ନ ଥିଲା, କି ଆଉ କେବେ ହେବ ନାହିଁ । ୧୫ ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ଭୂମି ଆବହନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଣ ଦେଶ ଅନ୍ୟକାରୀବୃତ୍ତ ହେଲା, ଭୂମିର ଯେ ତୃଣ ଓ ବୃକ୍ଷାଦିର ଯେ ଫଳ ଶିଳା ବୃକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲା, ଗହା ସେମାନେ ଖାଇ ପକାଇଲେ; ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ କି କ୍ଷେତ୍ରର ତୃଣାଦି ହରିତ୍ ବର୍ଣ୍ଣା କିଛି ମାତ୍ର ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୬ ତହିଁ ଫାରେ ଶାୟର ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ତକାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି । ୧୭ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, କେବଳ ଏହି ଥରକ ଆମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା କରି ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଏହି କାଳ ସ୍ୱପ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।” ୧୮ ତହିଁରେ ସେ ଫାରେଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାଇ ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, ୧୯ ସଦାପୁରକୁ ପରବଳ ପଶ୍ଚିମ ବାୟୁ ଫେରାଇ ଦେଶରୁ ପଞ୍ଚମାଳାମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ; ତହିଁରେ ମିସରର କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚମାଳା ରହିଲା ନାହିଁ । ୨୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ଫାରେଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ, ପୁଣି, ସେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ନବମ ଦଶତ-ଅନ୍ୟକାର

୨୧ ଆଉ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର; ତହିଁରେ ମିସର ଦେଶରେ ଅନ୍ୟକାର ହେବ ଓ ଅନ୍ୟକାର ସକାଶୁ ଲୋକମାନେ ଦରାଶ୍ରୁତି ହେବେ ।” ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଆକାଶ ଆଡ଼େ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସର ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଏପରି ଗାଡ଼ ଅନ୍ୟକାର ହେଲା ଯେ, କେହି ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ । ୨୩ ଓ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଆପଣା ସ୍ୱାମୀରୁ ଉଠି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ବାସ ସ୍ୱାମୀରେ ଆକୃଷ୍ଟ ଥିଲା । ୨୪ ତହିଁ ଫାରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ତକାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ସେବା କରିବାକୁ ଯାଅ; କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋମେଷାଦି ପଲ ଆଉନ୍ତୁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଉନ୍ତୁ ।” ୨୫ ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବଳି ଓ ହୋମଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା, ଗହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆପଣାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ୨୬ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିବେ, ଗୋଟିଏ ଖୁରା ହିଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଳି ନେବାକୁ ହେବ; ପୁଣି, କି ଦେଇ ସଦାପୁରଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ଗହା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରିବୁ ନାହିଁ ।” ୨୭ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ଫାରେଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ, ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ । ୨୮ ଏଣୁ ଫାରେ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ, ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଆଉ କେବେ ଦେଖା ନାହିଁ; ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖିବ, ସେହି ଦିନ ମରିବ ।” ୨୯ ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ଆପଣ ଭଲ କହିଲେ, ମୁଁ ଆଉ କେବେ ଆପଣଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିବି ନାହିଁ ।”

ଶେଷ ଦଶତର ଭୟ

୧ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଫାରେ ଓ ମିସର ଉପରେ ଆଉ ଏକ ଉତ୍ପାତ ଆଣିବା; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏ ସ୍ୱାମୀରୁ ଯିବାକୁ ଦେବ; ପୁଣି, ଯିବାକୁ ଦେବା ସମୟରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଗନ୍ତ ତଡ଼ି ଦେବ । ୨ ଏହେତୁ ଏବେ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କୁହ, ପରତେୟକ ପୁରୁଷ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀଠାରୁ ଓ ପରତେୟକ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀଠାରୁ ରୌପ୍ୟ-ଅଳଙ୍କାର ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ଅଳଙ୍କାର ମାଗି ନିଅନ୍ତୁ ।” ୩ ଆଉ ସଦାପୁରକୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରହସ୍ୟପତ କଲେ । ପୁଣି, ମିସର ଦେଶରେ ଫାରେଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋଶା ଅତି ସମ୍ଭବନ୍ତ ପୁରୁଷ ହେଲେ ।

୪ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଦୁଇପୁରୁଷ ଗର୍ଭରେ ମିସରର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବା।” ୫ ତହିଁରେ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ଫାରୋଙ୍କର ପୁରଥମଜାତଠାରୁ ଚଳି ପେଷଣକାରିଣୀ ଦାସୀର ପୁରଥମଜାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସର ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କର ପୁରଥମଜାତ ମରିବେ। ୬ ଏଣୁ ସମୁଦାୟ ମିସର ଦେଶରେ, ଯେପରି କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ହେବ ନାହିଁ, ଏପରି ମହାରୋଦନ ହେବ। ୭ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ମିସରୀୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରତେଦ କରନ୍ତି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ ପୁରତି ଗୋଟିଏ କୁକୁର ସୁଦ୍ଧା ଜିହ୍ୱା ପଜାଇବ ନାହିଁ। ୮ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ସମସ୍ତ ଦାସମାନେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ନତ ହୋଇ ଆସିବେ ଓ ମୋତେ ପରଶାମ କରି କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାହାରି ଯାଅ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ମୁଁ ବାହାରି ଯିବି। ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସେ ପୁରତେଦ କ୍ରୋଧରେ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲେ। ୯ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ମିସର ଦେଶରେ ଆପଣା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିବା, ଏଥିପାଇଁ ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ। ୧୦ ପୁଣି, ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଥିଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ଫାରୋଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ କରନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

୧୨

ନିସ୍ତର ପର୍ବ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମିସର ଦେଶରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଏହି ମାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରଧାନ ମାସ ଓ ବର୍ଷର ପୁରଥମ ମାସ ହେବ। ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳକୁ ଏହି କଥା କୁହ, ଏହି ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରତେଦକ ମନୁଷ୍ୟ ପିତୃଗୃହାନ୍ତରେ ପୁରତେଦକ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ମେଷଶାବକ ନେବ। ୪ ଆଉ, ଗୋଟିଏ ମେଷଶାବକ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି କୌଣସି ପରିଜନ ଅଳ୍ପ ହେବ, ତେବେ ସେ ଓ ଗହାର ଗୃହ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପୁରତିବାସୀ, ପୁରଣାଗଣର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ମେଷଶାବକ ନେବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେଦକ ଜଣର ଭୋଜନ-ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ମେଷଶାବକର ଅଟକଳ କରିବ। ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷପଲ ବା ଛାଗପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଶାବକ ନେବ; ଗହା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଏକ ବର୍ଷୀୟ ଓ ପୁଂଶାବକ ହେବ; ୬ ସେହି ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନଯାଏ ଗକୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବ; ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ମଣ୍ଡଳର ସମସ୍ତ ସମାଜ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ସେହି ଶାବକକୁ ବଧ କରିବେ। ୭ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଗହାର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମେଷ ଭୋଜନ କରିବେ, ସେହି ସେହି ଗୃହ ଦୁର୍ଗ୍ରହର ଦୁଇ ବାଜୁବନ୍ଧ ଓ କପାଳୀ ଉପରେ ଗହା ଲଗାଇବେ। ୮ ଆଉ ସେହି ଗର୍ଭରେ ଗହାର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବେ; ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଓ ପିତା ଶାକ ସହିତ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ। ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ମାଂସ ଅପକୃପ୍ତ କିମ୍ବା ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ କରି ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅଗ୍ନିରେ ଗହାର ମୁଣ୍ଡ ଓ ଜଞ୍ଜ ଶରୀର ସମେତ ଦଗ୍ଧ କରି ଭୋଜନ କରିବ। ୧୦ ପୁଣି, ପୁରତାତ ଯାଏ ତହିଁର କିଛି ରଖିବ ନାହିଁ; ଯଦି ପୁରତାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ, ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଭସ୍ମସାତ୍ କରିବ। ୧୧ ଏହି ପୁରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଚଞ୍ଚଳ ଭୋଜନ କରିବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଟି ବନ୍ଧନ କରି ପାଦରେ ପାଦୁକା ଦେଇ ହସ୍ତରେ ଯଷ୍ଟି ଘେନି ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍ତୁତ ହେବ; ଏହା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ନିସ୍ତର ପର୍ବ। ୧୨ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଆଜି ଗର୍ଭ ମିସର ଦେଶର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇ ମିସର ଦେଶସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତକୁ ସଂହାର କରିବା; ପୁଣି, ମିସରୀୟ ସମସ୍ତ ଦେବତାର ବିଗ୍ରହ କରି ଦଗ୍ଧ ଦେବା; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ। ୧୩ ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଥାଅ, ସେହି ସେହି ଗୃହରେ ସେହି ରକ୍ତ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ରହିବ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶକୁ ଦଗ୍ଧ ଦେବା ସମୟରେ ସେହି ରକ୍ତ ଦେଖିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ ଯିବା, ପୁଣି, ସଂହାରକ ଆଦାତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଘଟିବ ନାହିଁ। ୧୪ ଆଉ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମରଣାୟ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦିନକୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପର୍ବ ରୂପେ ପାଳନ କରିବ; ପୁରୁଷାନ୍ତରାୟେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧିମତେ ଏହି ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ।

ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ପର୍ବ

୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଖାଇବ; ବିଶେଷତଃ ପରଥମ ଦିନ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରୁ ଗଡ଼ି ଦୂର କରିବ, କାରଣ ଯେଉଁ ଜନ ପରଥମ ଦିନଠାରୁ ସପ୍ତମ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଡ଼ି ମିଶ୍ରିତ ରୁଟି ଖାଇବ, ସେ ପୁରାଣୀ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୧୬ ଆଉ ପରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ, ପୁଣି, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ଆଉ ସେହି ଦୁଇ ଦିନରେ ପୁରତ୍ୟକ ପୁରାଣୀର ଖାଦ୍ୟର ଆୟୋଜନ ବିନା ଆଉ କୌଣସି କର୍ମ କରାଯିବ ନାହିଁ, କେବଳ ସେହି କର୍ମ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରି ପାରିବ । ୧୭ ଏହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ, କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧିମତେ ଏହି ଦିନ ପାଳନ କରିବ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଥ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରୁ ଏକୋଇଶ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଭୋଜନ କରିବ । ୧୯ ସପ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଲେଖମାତର ଗଡ଼ି ନ ରହ, କାରଣ ବିଦେଶୀ ଅବା ସ୍ତ୍ରୀଦେଶୀ ଯେଉଁ ଜନ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼ି ମିଶ୍ରିତ ଉତ୍ତମ ଖାଇବ, ସେ ପୁରାଣୀ ଇସ୍ରାଏଲ-ମଣ୍ଡଳରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଡ଼ି ମିଶ୍ରିତ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଖାଇବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସମସ୍ତ ବାସ ସ୍ଥାନରେ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଖାଇବ ।”

ପରଥମ ନିସ୍ତର ପର୍ବ

୨୧ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଜନାନ୍ତସାରେ ଏକ ଏକ ମେଷଶାବକ ବାହାର କରି ନେଇ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ବଧ କର । ୨୨ ପୁଣି, ବିଡ଼ାଏ ଏସୋବ ଘେନି ପାତ୍ରସ୍ଥାପନ ରକ୍ତରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦସ୍ତାବର କପାଳୀ ଓ ଦୁଇ ବାଜୁବନ୍ଧ ଉପରେ ପାତ୍ରସ୍ଥାପନ ରକ୍ତ ଲଗାଅ; ପୁଣି, ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଗୃହ ଦସ୍ତାବରେ ବାହାରକୁ ନ ଯାଉ । ୨୩ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବେ; ତହିଁରେ ଦସ୍ତାବର କପାଳୀ ଓ ଦୁଇ ବାଜୁବନ୍ଧ ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତ ଦେଖିଲେ, ସଦାପୁରୁ ସେହି ଦସ୍ତାବ ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ ଯିବେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ସଂହାରକକୁ ପରବେଶ କରି ଆଘାତ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଧିମତେ ଏହି ରୀତି ପାଳନ କରିବ । ୨୫ ଆଉ ସଦାପୁରୁ ଆପଣା ପରତିଜ୍ଞାନ୍ତସାରେ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ସେଠାରେ ପରବେଶ କଲେ, ଏହି ସେବା ସାଧନ କରିବ । ୨୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଏହି ସେବାର ଅଭିପ୍ରେୟ କ’ଣ ? ୨୭ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, ଏହା ସଦାପୁରୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳିଦାନ; କାରଣ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା ବେଳେ ସେ ମିସରରେ ପରବାସୀ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ଗୃହ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୃହ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।” ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମସ୍ତକ ନତ କରି ପରଶାମ କଲେ । ୨୮ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଯାଇ ସେପରି କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନ୍ତସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

ଦଶମ ଦଶତ-ପରଥମଜାତର ମୃତ୍ୟୁ

୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ରାତ୍ର ସମୟରେ ସଦାପୁରୁ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ଫାରୋଙ୍କର ପରଥମଜାତ ସନ୍ତାନଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦୀର ପରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସର ଦେଶସ୍ଥାପନ ସମସ୍ତ ପରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପରଥମଜାତ ଶାବକଗଣକୁ ଆଘାତ କଲେ । ୩୦ ତହିଁରେ ଫାରୋ ଓ ଗଜକର ଦାସଗଣ ଓ ମିସରୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ରାତ୍ରରେ ଉଠିଲେ; ପୁଣି, ମିସର ଦେଶରେ ମହା ରୋଦନ ହେଲା; କାରଣ ଏପରି ଗୃହ ନ ଥିଲା ଯେଉଁ ଗୃହରେ କେହି ମରି ନ ଥିଲେ । ୩୧ ତହିଁ ରାତ୍ର କାଳରେ ଫାରୋ, ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଉଠି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କର । ୩୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ଗୋମେଷାଦି ପଲ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲିୟାଥ ଓ ଆମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଆଣିବାଦ କର ।” ୩୩ ସେତେବେଳେ ମିସରୀୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାୟର ଦେଶରୁ ପଠାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟଗ୍ର ହେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମୃତକଲପ ।” ୩୪ ତହିଁରେ ଚକଟା ମଇଦା ଗଡ଼ି ମିଶ୍ରିତ ହେବା ପୂର୍ବେ, ଲୋକମାନେ ଗହା ନେଇ ମଇଦା ଦଳିବା ପାତ୍ରସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରରେ

ବାନ୍ଧୁ ସକନ୍ଧରେ ଘେନିଲେ । ୩୫ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଶାହର ବାକ୍ସାନ୍ତୁସାରେ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କୁ ରୌପ୍ୟ-ଅଳଙ୍କାର, ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ଅଳଙ୍କାର ଓ ବସ୍ତ୍ର ମାଗିଲେ । ୩୬ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର କରିବାରୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ମାଗିଲେ, ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହି ପୂର୍ବକାଳେ, ସେମାନେ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଧନ ହରଣ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ମିସର ପରିତ୍ୟାଗ

୩୭ ଏଥିପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ବାଳକ ବୟସୀତ ପୁତ୍ର ଛଅ ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ପାଦଗତିରେ ରାମିଷେଷଠାରୁ ସୁକ୍କୋତକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୩୮ ପୁଣି, ମିଶ୍ୱରିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ମହାଜନତା ଓ ଗୋମେଷାଦି ଅନେକ ଅନେକ ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରସ୍ଥାନ କଲେ । ୩୯ ଏଥିପରେ ସେମାନେ ମିସରଠାରୁ ଆନାତ ଚକଟା ମଇଦାରେ ଗଡ଼ିଗୁଲ୍‌ୟ ରୁଟି ପରସ୍ଥତ କଲେ; କାରଣ ଗହା ଗଡ଼ି ମିଶ୍ୱରିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ମିସରରୁ ଗଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏଥିପାଇଁ ବିଳମ୍ବ କରି ନ ପାରିବାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ପରସ୍ଥତ କରିପାରି ନ ଥିଲେ । ୪୦ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଗୁରିଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସର ଦେଶରେ ପରବାସ କରିଥିଲେ । ୪୧ ସେହି ଗୁରିଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଶେଷରେ, ସେହି ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟସମୂହ ମିସରରୁ ବାହାର ହେଲେ । ୪୨ ମିସର ଦେଶରୁ ସେମାନେ ବାହାର ହେବା ସକାଶୁ ଗହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାଳନୀୟ ରାତ୍ରି; ଗହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାତ୍ରି ବୋଲି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତୁକ୍ରମେ ବିଶେଷ ପାଳନୀୟ ଅଟଇ ।

ନିସ୍ୱତର ପର୍ବ ସମ୍ପର୍କରେ ନିୟମାବଳୀ

୪୩ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିସ୍ୱତର ପର୍ବର ଏହି ବିଧି; କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୪୪ ମାତ୍ର ରୌପ୍ୟ ଦ୍ରାଘା କର୍ମାତ ପରତେୟକ ଲୋକର ଦାସ ସ୍ୱନ୍ତ ହେଲେ ଖାଇ ପାରିବ; ୪୫ କୌଣସି ପରବାସୀ ବା ବେତନଜୀବୀ ଦାସ ଗହା ଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୬ ଏକ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମାଂସର କିଛି ମାତ୍ର ଗୃହ ବାହାରକୁ ନେଇ ଯିବ ନାହିଁ; କିଏବା ଗହାର ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ର ହିଁ ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ । ୪୭ ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଗହା ପାଳନ କରିବେ । ୪୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତରରେ ପରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିସ୍ୱତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ତେବେ ଗହାର ପରିବାରର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ସ୍ୱନ୍ତ ହେଉନୁ, ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେ ନିକଟକୁ ଆସି ପର୍ବ ପାଳନ କରୁ; ତହିଁରେ ସେ ଦେଶଜାତ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହେବ; ମାତ୍ର କୌଣସି ଅସ୍ୱନ୍ତ ଲୋକ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୪୯ ଆଉ ଦେଶଜାତ ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ପୂର୍ବ ଗୋଟିଏ ବିଧି ହେବ ।” ୫୦ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଏହି ପୂର୍ବକାଳ କଲେ; ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଯେପରି ଥିଲା, ସେହିପରି ସେମାନେ କଲେ । ୫୧ ଏହି ପୂର୍ବକାଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦିନ ସୈନ୍ୟଗଣରେଶାବ୍ଦ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।

୧୩

ପରଥମଜାତର ଉତ୍ସର୍ଗୀକରଣ

୧ ଏଥିପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ କି ପଶୁ ହେଉ, ଯେକେହି ପରଥମେ ଜାତ ହୁଏ, ସେହି ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରତିଷ୍ଠା କର; ଗହା ଆମ୍ଭର ଅଟେ ।”

ଗଡ଼ିଗୁଲ୍‌ୟ ରୁଟି ପର୍ବ

୩ ଏଥିପରେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଦିନ ସମରଣରେ ରଖ, ଯେହେତୁ ଏହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାସଗୃହ ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟ ମିସରରୁ ବାହାର ହେଲ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାହୁ ବଳ ଦ୍ରାଘା ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ; ଏଥିରେ ଗଡ଼ି ମିଶ୍ୱରିତ ରୁଟି ଭୋଜନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆବାବ୍ ମାସର ଏହି ଦିନରେ ବାହାର ହେଲ । ୫ ଆଉ କିଶାନୀୟ, ହିତ୍ତାୟ, ଇମୋରୀୟ, ହିବ୍‌ରୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଓ ମଧୁ ପରବାସୀ ଦେଶକୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଣିବେ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ମାସରେ ଏହି ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବ । ୬ ସପ୍ତହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଡ଼ିଗୁଲ୍‌ୟ ରୁଟି ଖାଇବ ଓ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ କରିବ । ୭ ପୁଣି, ସେହି ସପ୍ତରାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଭୋଜନ କରାଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଗଡ଼ି ମିଶ୍ରିତ ରୁଟି ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼ି ଦୃଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ୮ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କହିବ, ‘ମିସରଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ବାହାର ହେବା ବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭ ପୁରତି ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁର ସମରଣ ନିମନ୍ତେ ଏହା ହୁଏ । ୯ ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ ବନ୍ଦୀବସଥା ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଏହା ଚିହ୍ନ ସପ୍ତରାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଓ ସମରଣର ଉପାୟ ସପ୍ତରାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଦମ୍ପ୍ତର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରହିବ; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ପରାକ୍ରମଣ ହସ୍ତ ଦସ୍ତାମ୍ବ ମିସରଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଏହେତୁ ସମୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ବର୍ଷ ଏହି ବିଧି ପାଳନ କରିବ । ୧୧ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ସେ ଯେତେବେଳେ କିଶାନାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ପରବେଶ କରାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଗହା ଦେବେ; ୧୨ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତ ଗର୍ଭିଣୀ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଶୁଠାରୁ ଜାତ ପରତେଜ୍ୟକ ପରଥମ ଗର୍ଭିଣୀ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୂଜା କରିବ; ପୁଂସନ୍ତନ ସକଳ ସଦାପୁରକୁ କରେବ । ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମେଷଶାବକ ଦେଇ ପରତେଜ୍ୟକ ପରଥମଜାତ ଗର୍ଭିଣୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ; ଯଦି ମୁକ୍ତ ନ କରିବ, ତେବେ ତା’ର ବେକ ଭାଙ୍ଗିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟର ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ୧୪ ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଯଦି ପଗରିବ, ଏହା କ’ଣ ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ସଦାପୁରକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ବାହୁ ବଳ ଦସ୍ତାମ୍ବ ଦାସଗୃହ ସପ୍ତରାତ୍ର ମିସରଠାରୁ ବାହାର କଲେ, ୧୫ ସେତେବେଳେ ଫାରୋ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ କଠିନ ହୁଅନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ମିସର ଦେଶସ୍ଥାତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁପ୍ରାଣୀର ସମସ୍ତ ପରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପରଥମଜାତ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରୁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ପରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁ । ୧୬ ଏହା ଚିହ୍ନ ସପ୍ତରାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଓ ଭୂକ୍ଷଣ ସପ୍ତରାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଦମ୍ପ୍ତର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରହିବ; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ବାହୁ ବଳରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।”

ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫାରୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଯିବାର ପଥ ନିକଟ ହେଲେ ହେଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇଲେ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଯେବେ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖନ୍ତି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ମନକୁ ବଦଳାଇ ମିସରକୁ ଫେରିଯାଇ ପାରନ୍ତି ।” ୧୮ ଏହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରର ପୂର୍ବତରଘାମା ବକ୍ତର ପଥରେ ଗମନ କରାଇଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ମିସରଠାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ମୋଶା ଯୋଷେଫଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଆପଣା ସତ୍ତରେ ନେଲେ; କାରଣ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରାଇ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତେ; ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭର ଅସ୍ତ୍ର ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ନେଇଯିବ ।” ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସୁକ୍କୋତଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପୂର୍ବତର-ଧାରସ୍ଥାତ ଏଥମରେ ଛାଡ଼ି କଲେ । ୨୧ ସେମାନେ ଯେପରି ଦିବସରେ ଓ ରାତ୍ରିରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ଦିବସରେ ପଥ କଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଓ ରାତ୍ରିରେ ଦାପ୍ତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ୨୨ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦିବସରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଓ ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ ନାହିଁ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଯାହାରୋତର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ମିଗ୍‌ଦୋଲ ଓ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ସ୍ଥାପନ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଲ-ସଫୋନ ଆଗରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ସମ୍ମୁଖରେ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ସ୍ଥାପନ କର । ୩ ତହିଁରେ ଫାରୋ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିଷୟରେ କହିବ, ସେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଧନ୍ଦଳା ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି ଓ ପୂର୍ବତର ସେମାନଙ୍କ ପଥ ରୁଦ୍ଧ କରିଅଛି । ୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ

ଫୀରୋର ହୃଦୟ କଠିନ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଫୀରୋ ଓ ଗହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସୈନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭରଣ ପାଇବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ, ଏହା ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ।” ତହିଁ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ପଲାଇ ଅଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ଭାବନା ମିସରୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଥିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଫୀରୋଙ୍କର ଓ ଗହାର ଦାସମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା; ତହିଁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ କି କର୍ମ କରିଥାନ୍ତୁ ? କାହିଁକି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ୱରୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତୁ ?” ୬ ତହିଁ ରାଜା ଆପଣା ରଥ ପୁରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତରରେ ନେଲେ । ୭ ପୁଣି, ଛଅଶହ ବର୍ଷା ରଥ ଓ ମିସରୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଥ ଓ ପୁରତ୍ତେୟକ ରଥରେ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ନେଲେ । ୮ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ମିସରୀୟ ରାଜା ଫୀରୋଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ କରନ୍ତେ, ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ହସ୍ତରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ୯ ତହିଁ ମିସରୀୟମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଫୀରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ର, ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁତ୍ତ ସୈନ୍ୟଗଣ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ି ବାଳ-ସଫୋନ ଅଗ୍ରରେ ଯାହାରୋତ ନିକଟରେ ସମୁଦ୍ର ତୀରରେ ସେମାନେ ଛାଡ଼ଣ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୧୦ ଆଉ ଫୀରୋ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଅନାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ପଶ୍ଚାତ୍ ଆଗମନକାରୀ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଡାକ ପକାଇଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମିସରରେ କବର ନ ଥିଲା ବୋଲି କି ପୁରାତରରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଆଣିଲ ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତରରେ ଏରୂପ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ କାହିଁକି ବାହାର କରି ଆଣିଲ ? ୧୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବା, କାରଣ ପୁରାତରରେ ମରିବା ଅପେକ୍ଷା ମିସରୀୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ମିସରରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ନ ଥାନ୍ତୁ ?” ୧୩ ତହିଁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ, ସୁସ୍ଥର ହୁଅ; ସଦାପୁରୁଷ ଆଜି କିପରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦଧାର କରିବେ, ଗହା ଦେଖ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଯେପରି ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତୁ, ସେପରି ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେବେ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।” ୧୪ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀରବ ରହିବ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ କାହିଁକି ଡାକୁଥାନ୍ତୁ ? ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ସେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଉନ୍ତୁ । ୧୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯଶ୍ଚି ଉଠାଅ ଓ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଗହା ଦୁଇ ଭାଗ କର; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଶୁଷ୍କ ପଥ ଦେଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବେ । ୧୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିବେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଫୀରୋ ଓ ଗହାର ସମ୍ଭରଣ ସୈନ୍ୟ, ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା । ୧୮ ଆଉ ଫୀରୋ, ଗହାର ରଥ ଓ ଗହାର ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ, ଏହା ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଦଳର ଅଗ୍ରଗାମୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ସ୍ୱାମୀନ୍ତର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ଗାମୀ ହେଲେ, ପୁଣି, ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ସ୍ୱାମୀନ୍ତର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଛିଡ଼ା ହେଲା । ୨୦ ସେହି ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ମିସରୀୟ ଦଳ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଦଳ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲା, ପୁଣି, ମେଘ ଓ ଅନ୍ଧକାର ହେଲେ ହେଁ ଗହା ରାତ୍ରିକୁ ଆଲୋକମୟ କଲା; ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ଏକ ଦଳ ଅନ୍ଧ ଦଳ ନିକଟକୁ ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରୁଷ ସେହି ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ପରବଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରକୁ ପଶ୍ଚାତ୍ ହଟାଇ ଶୁଷ୍କ କଲେ ଓ ଜଳ ଦୁଇ ଭାଗ ହେଲା । ୨୨ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଶୁଷ୍କ ପଥ ଦେଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣରେ ଓ ବାମରେ ଜଳ ପ୍ରବାହ ତୁଲ୍ୟ ହେଲା । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସରୀୟମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଫୀରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ର, ରଥ, ଓ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁତ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଦୌଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ସମୁଦ୍ରରେ ପରବେଶ କଲେ । ୨୪ ମାତର ରାତ୍ରିର ଶେଷ ପରହରରେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଗ୍ନି ଓ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ଦେଇ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟକୁ ଅନାଇଲେ ଓ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟକୁ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ କଲେ । ୨୫ ସେ ସେମାନଙ୍କ ରଥର ଚକ୍ର ବାହାର କରି ପକାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଅତି କଷ୍ଟରେ ରଥ ଚଳାଇଲେ;

ତହିଁରେ ମିସ୍ତ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ପଳାଇ ଯାଉ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ମିସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ।”^{୨୬} ଏଥିପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାହଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର; ତହିଁରେ ମିସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କ, ସେମାନଙ୍କ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାରୂତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଜଳ ଆସିବ ।”^{୨୭} ତହିଁ ମୋଶା ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ, ଆଉ ପରତାପ ସମୟକୁ ସମୁଦ୍ର ପୁନର୍ବାର ସମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା; ତହିଁ ମିସ୍ତ୍ରୀୟମାନେ ଉତ୍ତାପିତ ପଲ୍ଲୀୟନ କରନ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।^{୨୮} ପୁଣି, ଜଳ ପୁନର୍ବାର ଆସି ସେମାନଙ୍କ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାରୂତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷାଦାନ କଲା; ତହିଁରେ ଫାରୋଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ ।^{୨୯} ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଶୁଷ୍କ ପଥରେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି, ଜଳ ସେମାନଙ୍କ ବାମ ଓ ଡକ୍ଷିଣରେ ପରାଗିତ ହେଲା ।^{୩୦} ଏହି ପରକାରେ ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମିସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ତୀରରେ ମୃତ ଦେଖିଲେ ।^{୩୧} ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଯେଉଁ ମହତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କଲେ, ତାହା ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଖିଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭଜନ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୧୫

ମୋଶାହଙ୍କ ଗୀତ

୧ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଗୀତ ଗାନ କଲେ, ଯଥା-ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବା, କାରଣ ସେ ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଅଶ୍ୱାରୂତ ଓ ଅଶ୍ୱାରୂତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି ।^୨ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ବଳ ଓ ଗାନ, ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ପରଶଂସା କରିବା; ସେ ଆମ୍ଭର ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣାନ୍ୱୟନ କରିବା ।^୩ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୁଦ୍ଧବୀର; ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କର ନାମ ।^୪ ସେ ଫାରୋଙ୍କର ରଥ ଓ ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ତାଙ୍କର ବରକ୍ଷା ବୀରମାନେ ସୁଫ ସାଗରରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।^୫ ଗଭୀର ଜଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷାଦାନ କରିଅଛି, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ତୁଲ୍ୟ ଅଗାଧ ଜଳରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ।^୬ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ବଳରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ; ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଶତ୍ରୁକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ^୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମହିମାରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁଳାଗ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିଥାଅ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ପାଥ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନଡ଼ା ପରି ଗ୍ରାସ କରେ ।^୮ ତୁମ୍ଭେ ନାସିକାର ନିଃଶ୍ୱାସ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଜଳ ଗଣାକୃତ ହେଲା; ସ୍ୱରୋଧକଳ ସେତୁ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲା; ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଗଭୀର ଜଳ ଜମାଟ ହୋଇଗଲା ।^୯ ଶତ୍ରୁ କହିଲା : ଆମ୍ଭେ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇବା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବା, ଆମ୍ଭେ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ବିଭାଗ କରି ନେବା; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଖତର ନିଷ୍କୋଷ କରିବା, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ।^{୧୦} ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିଃଶ୍ୱାସ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଫୁଟକି ଦେଲ, ସମୁଦ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷାଦାନ କଲା, ସେମାନେ ସାଥା ପରି ଗଭୀର ଜଳରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ।^{୧୧} ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦେବଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁଲ୍ୟ କିଏ ? ତୁମ୍ଭେ ସମାନ ପବିତ୍ରତାରେ ଆଦରଣୀୟ, ପରଶଂସାରେ ଭୟାନକ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାକାରୀ କିଏ ?^{୧୨} ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲା, ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।^{୧୩} ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟାରେ ନିଜ ମୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଉଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ କଢ଼ାଇ ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ନିବାସ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଯାଉଅଛ ।^{୧୪} ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ କମ୍ପୁ ଅଛନ୍ତି; ବେଦନା ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ।^{୧୫} ସେତେବେଳେ ଇଦୋମର ରାଜଗଣ ବିହସ୍ତ ହେଲେ; କମ୍ପ ମୋୟାବର ବଳବାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଅଛି; କିଶାନ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ତରଳି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।^{୧୬} ତରାସ ଓ ଆଶତ୍ତକା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ୁଅଛି; ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନେ ଚାଲିଯାଇ ନାହାନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ କରାତ ଲୋକମାନେ ଚାଲିଯାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ବାହୁ ବଳ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ନ୍ୟାୟସତ୍ତ୍ୱ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି ।^{୧୭} ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ

ଆପଣା ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛ, ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଯେଉଁ ଧର୍ମଧାମ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଆପଣାର ସେହି ଅଧିକାର-ପର୍ବତରେ ରୋପଣ କରିବ । ୧୮ ସଦାପରଭୁ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ଅନନ୍ତ କାଳ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ । ୧୯ କାରଣ ଫାରୋଡ଼ଙ୍କର ଅଶ୍ଵସ୍ତ୍ର, ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵାରୁଡ଼ି ଲୋକମାନେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ, ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ସମୁଦ୍ର ଜଳ ଆଣିଲେ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଶୁଷ୍କ ପଥ ଦେଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାରୋଣଙ୍କର ଭଗିନୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତରୀ ମରୀୟମ ହସ୍ତରେ ଦାସୀ ନେଲେ ଓ ଗଡ଼ଙ୍କର ପଛ ପଛ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀସକଳ ଦାସୀ ନେଇ ନୃତ୍ୟ କରୁ କରୁ ବାହାର ହେଲେ । ୨୧ ସେତେବେଳେ ମରୀୟମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାୟନ କର; କାରଣ ସେ ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଅଶ୍ଵସ୍ତ୍ର ଓ ଅଶ୍ଵାରୁଡ଼ି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ତିକ୍ତ ଜଳ

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ସୁଫ ସାଗରଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରାଇଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଶୂର-ପରାନ୍ତର ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ସେମାନେ ପରାନ୍ତରରେ ତିନି ଦିନ ଯାତ୍ରା କରି ଜଳ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୨୩ ତହିଁ ସେମାନେ ମାରାଠାରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ତିକ୍ତ ଗହେତୁରୁ ମାରା ଜଳ ପାନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ଗହାର ନାମ ମାରା* ହେଲା । ୨୪ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପିଇବା ?” ୨୫ ତହିଁରେ ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, ସଦାପରଭୁ ଗଡ଼ଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକାର କାଷ୍ଠ ଦେଖାଇଲେ, ସେ ଗହା ନେଇ ଜଳରେ ପକାନ୍ତେ, ଜଳ ମିଷ୍ଟ ହେଲା । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଧି ଓ ଆଦେଶ ନିରୂପଣ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନେଇ କହିଲେ, ୨୬ “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆପଣା ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କର, ଗହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଉଚିତ ଗହା କର, ଗହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ ଓ ଗହାଙ୍କ ବିଧି ସମସ୍ତ ପାଳନ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ମିସ୍ରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେସବୁ ରୋଗ ଭୋଗ କରାଇଲୁ, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେବା ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ।” ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଏଲାମାଠାରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ; ସେଠାରେ ଜଳର ବାର ନିର୍ଦ୍ଧର ଓ ସତୁରି ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଥିଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହି ଜଳ ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୭

ସ୍ଵପ୍ନାୟ ଆହାର ମାନ୍ନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଏଲାମାଠାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଆଉ ମିସର ଦେଶରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲା ଉତ୍ତରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଏଲାମା ଓ ସାନୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସାନ୍ ପରାନ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରାନ୍ତରରେ ବଚସା କଲେ । ୩ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାୟ, ହାୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମାସ ହାଣ୍ଡି ପାଖରେ ବସି ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମରିଆ'ନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କ୍ଷୁଧାରେ ମାରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଏହି ପରାନ୍ତରକୁ ଆଣିଅଛ ।” ୪ ତହିଁ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆକାଶରୁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ବୃଷ୍ଟି କରିବା; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପରତିଦିନ ଦିନର ନିରୂପିତ ପରିମାଣାନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥାନାନୁସାରେ ଚାଲିବେ କି ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ପରୀକ୍ଷା ନେବା । ୫ ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ସେମାନେ ଯାହା ଆଣିବେ, ଗହା ରାନ୍ଧିଲେ ଦିନକୁ ଦିନ ଯାହା ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ଗହା ବୁଲଗୁଣ ହେବ ।” ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରଠାରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ଜାଣିବ । ୭ ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଳରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିବ; ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଚସା ସେ ଶୁଣନ୍ତି; ଆମ୍ଭେମାନେ କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କର ?” ୮ ଆହୁରି ମୋଶା କହିଲେ,

* ୧୫:୨୩ ତିକ୍ତ ଗହା

“ସଦାପୁରୁଷ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଂସ ଦେବେ ଓ ପୁରାତଃ କାଳରେ ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ ଦେବେ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଚସା ସେ ଶୁଣନ୍ତି। ଆମ୍ଭେମାନେ କିଏ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଚସା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୁଏ।” ୯ ଆଉ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଛାଡ଼ି ଆସ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଚସା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି।” ୧୦ ତହିଁରେ ହାରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏହା କହିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପୁରାତର ଆଡ଼େ ଅନାନ୍ତେ, ଦେଖ, ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରତପ ଦେଖାଗଲା। ୧୧ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୨ “ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ବଚସା ଶୁଣିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ପରଭାତରେ ଅନ୍ନରେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ।” ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଭାଗେଇ ପକ୍ଷୀଗଣ ଆସି ଛାଇଣି-ସ୍ୱପ୍ନ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ, ପୁଣି, ପୁରାତଃ କାଳରେ ଛାଇଣି ସ୍ୱପ୍ନର ଚାକର ପଡ଼ିଲା। ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପତିତ କାକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତର ହେଲାକୁ ଭୂମିସ୍ଥତ କାକରପରି ଗୋଳାକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ଦରବନ୍ଧ ପୁରାତର ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଲା। ୧୫ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗହା ଦେଖି ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ଏହା କ’ଣ ଅଟେ ?”* ଯେହେତୁ ଗହା କ’ଣ ଥିଲା, ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ। ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦତ୍ତ ଅନ୍ନ।” ୧୬ ଏ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଭୋଜନ ଶକ୍ତି ବୁଝି ଗହା ସଂଗ୍ରହ କର; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭୁସ୍ଥତ ପୁରାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ଏକ ଜଣ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଓମର† ପରିମାଣରେ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କର। ୧୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ପୁରକାର କଲେ; କେହି ଅଧିକ ଓ କେହି ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ କଲେ। ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଓମରରେ ଗହା ପରିମାଣ କରନ୍ତେ; ଯେ ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲା, ଗହାର ବଳକା ହେଲା ନାହିଁ, ପୁଣି, ଯେ ଅଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲା, ଗହାର ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ; ଏହି ପୁରକାରେ ସେମାନେ ଭୋଜନ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେହି ପୁରାତଃ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ରଖ ନାହିଁ।” ୨୦ ତଥାପି ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର କଥା ନ ମାନି କେହି କେହି ପୁରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି କିଛି ରଖିଲେ; ମାତ୍ର ତହିଁରେ ପୋକ ଜନ୍ମିଲା ଓ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଲା। ଏଣୁ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ। ୨୧ ଏହିରୂପେ ପୁରତିଦିନ ପୁରାତଃ କାଳରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭୋଜନ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କଲେ; ମାତ୍ର ପୁରତଃ ଖରା ହୁଅନ୍ତେ, ଗହା ତରଳି ଗଲା। ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ସେମାନେ ଦୁଇଗୁଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରତି ଜଣ ଦୁଇ ଦୁଇ ଓମର ଅନ୍ନ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ତହିଁରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧିକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ଆସି ମୋଶାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ୨୩ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଗହା କହିଅଛନ୍ତି, ଯଥା, କାଲି ମହା ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ହେବ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା ଭାଜିବାର, ଗହା ଭାଜ; ଯାହା ପାକ କରିବାର, ଗହା ପାକ କର; ପୁଣି, ଯାହା କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ, ଗହା ପୁରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖ।” ୨୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପୁରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ରଖିଲେ, ଆଉ ଗହା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ, କି ତହିଁରେ କୌଣସି ପୋକ ଜନ୍ମିଲା ନାହିଁ। ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଭୋଜନ କର, ଯେହେତୁ ଆଜି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସବାର; ଆଜି କ୍ଷେତରେ ଗହା ପାଇବ ନାହିଁ। ୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛଅ ଦିନ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କରିବ, ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ବିଶ୍ୱାସବାର ଅଟେ, ତହିଁରେ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ।” ୨୭ ତଥାପି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଗହା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ। ୨୮ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବାକୁ କେତେ କାଳ ଅସମର୍ଥ ଥିବ ?” ୨୯ ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ ଦେବା ସକାଶୁ ସେ (ସଦାପୁରୁଷ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ଦୁଇ ଦିନର ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତି ଜଣ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନରୁ ବାହାରକୁ ନ ଯାଇ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଥାଆ।” ୩୦ ତେବେ ଲୋକମାନେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ୩୧ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ

* ୧୭:୧୫ “ଏହା କ’ଣ ଅଟେ ?” ଏବଂ ଭାଷାରେ ମାନ-ହୁ † ୧୭:୧୭ ପୂର୍ଣ୍ଣ 2.3 ଲିଟର

ବଂଶ ସେହି ଖାଦ୍ୟର ନାମ ମାନ୍ୟ ଦେଲେ; ଗହା ଧନିଆ ପରି ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗହାର ଆସ୍ତ୍ରାଦ ମଧୁ ମିଶ୍ରିତ ରୁଚି ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ୩୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶଠାରୁ ଆଣିବା ସମୟରେ ପ୍ରାୟତଃ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରାଇଲେ, ଗହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରା ଦେଖାନ୍ତି, ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଓମର ପରିମାଣ ମାନ୍ୟ ରଖା ।” ୩୩ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ନେଇ ଏକ ଓମର ପରିମାଣ ମାନ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରା ନିମନ୍ତେ ରଖାଯିବ ।” ୩୪ ତହିଁ ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉକ୍ତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ନିକଟରେ ରଖାଯିବା ନିମିତ୍ତ ଗହା ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଲେ । ୩୫ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ବସତି ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ଯାଏ ଗୁଣିଣ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମାନ୍ୟ ଭୋଜନ କଲେ ଓ କିଶାନ ଦେଶର ସାମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ଯାଏ ସେମାନେ ଗହା ଖାଇଲେ । ୩୬ ଏକ ଓମର ଐଫାରେ* ଦଶମାଂଶ ।

୧୭

ପରସ୍ତରରୁ ଜଳ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସାନ୍ ପ୍ରାୟତଃରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନିରୁପିତ ସକଳ ଉତ୍ତରଣ-ସ୍ଥାନ ଦେଇ ରଫୀଦୀମରେ ଛାଡ଼ଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାନ କରିବାକୁ ଜଳ ନ ଥିଲା । ୨ ଏଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ସତ୍ତରରେ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦିଅ, ଆତ୍ମମାନେ ପାନ କରିବୁ ।” ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ସତ୍ତରରେ କାହିଁକି ବିବାଦ କର ? କାହିଁକି ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କର ?” ୩ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଜଳଭାବ ହେତୁ ତୃଷ୍ଣାକୁ ହୋଇ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିଲେ, “କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓ ପଶୁଗଣକୁ ପିପାସାରେ ମାରିବା ନିମନ୍ତେ ମିସରଠାରୁ ଆଣିଅଛ ?” ୪ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ’ଣ କରିବି ? ସେମାନେ ମୋତେ ପଥର ପକାଇ ମାରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଉଦ୍‌ୟତ ।” ୫ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦ୍‌ବାରା ନୀଳ ନଦୀକୁ ଆଘାତ କରିଥିଲ, ସେହି ଯଷ୍ଟି ହସ୍ତରେ ଘେନି ଇସ୍ରାଏଲର କେତେକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଅ । ୬ ଦେଖ, ଆତ୍ମଦେ ହୋରେବରେ ସେହି ଶୈଳ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଶୈଳକୁ ଆଘାତ କଲେ, ତହିଁରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେବ, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଗହା ପାନ କରିବେ; ତେବେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାଣୀବର୍ଗଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହିରୂପ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିବାଦ ସକାଶୁ ଓ ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏହା କହି ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସକାଶୁ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ମଃସା* ଓ ମିରାବାଃ† ରଖିଲେ ।”

ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ପରାଜୟ

୮ ସେହି ସମୟରେ ଅମାଲେକ ଆସି ରଫୀଦୀମରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୯ ତହିଁରେ ମୋଶା ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲୋକ ମନୋନୀତ କରି ଅମାଲେକ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଅ; ଆସନ୍ତକାଲି ମୁଁ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଷ୍ଟିଘେନି ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ ଠିଆ ହେବି ।” ୧୦ ତହିଁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯିହୋଶୁୟ ଅମାଲେକ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି, ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ, ହୂର ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ ଆରୋହଣ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ମୋଶା ଆପଣା ହସ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଟେକିଥିବା ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଜୟା ହେଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ନୁଆଁଇଥିବା ସମୟରେ ଅମାଲେକ ଜୟା ହେଲେ । ୧୨ ମାତ୍ର ମୋଶାଙ୍କର ହସ୍ତ ଭାରୀ ହେଲା; ଏହେତୁ ସେମାନେ ଖଣ୍ଡିଏ ପରସ୍ତର ଆଣି ଗହା ତଳେ ରଖାନ୍ତେ, ମୋଶା ତହିଁ ଉପରେ ବସିଲେ, ପୁଣି, ହାରୋଣ ଓ ହୂର ଜଣେ ଏପାଖେ ଆଉ ଜଣେ ସେପାଖେ ଗଞ୍ଜକର ହାତ ଟେକି ଧରିଲେ; ତହିଁରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଞ୍ଜକର ହସ୍ତ ସ୍ଥର ରହିଲା । ୧୩ ଏଣୁ ଯିହୋଶୁୟ ଅମାଲେକକୁ ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖତଗଧାରରେ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି କଥା ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ରଖ, ପୁଣି, ଯିହୋଶୁୟର କର୍ଣ୍ଣଗୋତରରେ ଗହା ପାଠ କର; ଯଥା,

‡ ୧୭:୩୨ ଅର୍ଥାତ୍ 23 ଲିଟର * ୧୭:୭ ଅର୍ଥାତ୍ ପରୀକ୍ଷା † ୧୭:୭ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାଦ

ଆମ୍ଭେ ଆକାଶ ତଳରୁ ଅମାଲେକର ସ୍ଵରଣ ଲୋପ କରିବା।” ୧୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ଗୋଟିଏ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁର ନାମ ଯିହୋବାଃ-ନିଷିଃ# ରଖିଲେ। ୧୬ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୂରତ୍ଵକୁ ଧୂଳିରେ ହସ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ, “ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ଅମାଲେକ ସହିତ ସଦାପୂରତ୍ଵକର ଯୁଦ୍ଧ ହେବ।”

୧୮

ଯିଥରୋତ୍ଵକ ପରାମର୍ଶ

୧ ଏଥୁପରେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ବିଶେଷରେ ସଦାପୂରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ମିସରଠାରୁ କିପରି ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ଏହିସବୁ କଥା ମୋଶାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଯାହାକି ଯିଥରୋ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ। ୨ ତହିଁରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ସେହି ଯିଥରୋ ଆପଣା ଗୃହକୁ ପୁରୁଣା ମୋଶାଙ୍କୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସିପ୍ପୋରାକୁ ଓ ଗହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ। ୩ ସେହି ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗଣକର ନାମ ଗେର୍ଶୋମ,* କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ପରଦେଶରେ ପୁରବାସୀ ହେଲି।” ୪ ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ନାମ ଇଲୀୟାଜର,† କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, “ମୋ’ ପିତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ଉପକାରୀ ହୋଇ ଫାରୋଙ୍କର ଖତରକୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କଲେ।” ୫ ଏଥୁପରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଯିଥରୋ, ମୋଶାଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ପୁରୁଣା ମୋଶାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପର୍ବତର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ। ୬ ପୁଣି, ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଶୁଣିବାକୁ ଯିଥରୋ, ମୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଗହା ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ।” ୭ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଆପଣା ଶୁଣିବାକୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଗର୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ତୁମ୍ଭର ନ କଲେ; ପୁଣି, ପରସ୍ପର ମତ୍ସରାକାର୍ତ୍ତ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଉପରେ ସେମାନେ ତମ୍ଭରେ ପରସ୍ପର କଲେ। ୮ ଏଥୁପରେ ସଦାପୂରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଫାରୋଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାହା ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ପଥରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେସୁ କଲେଶ ଘଟିଅଛି ଓ ସଦାପୂରତ୍ଵ ଯେପୂରକାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି, ଏହିସବୁ ଚିତ୍ତରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶୁଣିବାକୁ ଜଣାଇଲେ। ୯ ତହିଁରେ ସଦାପୂରତ୍ଵ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଯେସୁ ମତ୍ସରା ପୁରୁଣା କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଯିଥରୋ ଅତି ଆହ୍ଲାପିତ ହେଲେ। ୧୦ ପୁଣି, ଯିଥରୋ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ସଦାପୂରତ୍ଵ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଫାରୋଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ। ୧୧ ସଦାପୂରତ୍ଵ ସମସ୍ତ ଦେବଗଣଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ, ଏହା ମୁଁ ଏବେ ଜାଣିଲି। ହଁ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ, (ସେହି ବିଷୟରେ ସେ ମହାନ।)” ୧୨ ଏଥୁପରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଯିଥରୋ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ଓ ନିବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ପୁଣି, ହାରୋଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରୋଧାନଙ୍କ ଆସି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ସଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କଲେ।

ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ନିୟୁକ୍ତି

୧୩ ତହିଁ ଆରମ୍ଭ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ବସନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ପୁରୁଣାଠାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ। ୧୪ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା କଲେ, ଗର୍ଭର ଶୁଣିବାକୁ ଗହା ଦେଖି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏକାକୀ ବସ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁରୁଣାଠାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଗୁରୁଆଡ଼େ କାହିଁକି ଠିଆ ହୋଇ ରହନ୍ତି ?” ୧୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶୁଣିବାକୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୋ’ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ୧୬ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିବାଦ ହେଲେ, ମୋ’ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି; ତହିଁରେ ମୁଁ ବାଦା ଓ ପୁରୁଣାଦା ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ରହ କରେ, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଏ।” ୧୭ ଏଥୁପରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଏହି କର୍ମ ଭଲ ନୁହେଁ। ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗୀ ଏହି ଲୋକମାନେ ଦୁହେଁ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବ; କାରଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ

୧୭:୧୫ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପୂରତ୍ଵ ମୋହର ଧୂଳି * ୧୮:୩ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପୁରବାସୀ † ୧୮:୪ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ’ର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ

ଅତି ଭାଗ୍ୟ; ତୁମ୍ଭେ ଏକାକୀ ଏହା ସାଧନ କରି ନ ପାର। ୧୯ ଏହେତୁ ମୋ' କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉନ୍ତୁ; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମ୍ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ କଥା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଅ। ୨୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉପଦେଶ ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖାଅ। ୨୧ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କର୍ମକ୍ଷମ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଉନ୍ମତ୍ତା, ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ଘଟଣାକାରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କର; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସହସ୍ପରପତି, ଶତପତି, ପରଶତପତି ଓ ଦଶପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କର। ୨୨ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରନ୍ତୁ, ପୁଣି, କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ହେଲେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ, ମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କଥା ସବୁ ସେମାନେ ଆପେ ବିଚାର କରିବେ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭ ନିଜ କର୍ମ ଉତ୍ତ୍ରାସ ହେବ, ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଭାର ବହିବେ। ୨୩ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହିପରି କରିବ, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସହ୍ୟ କରିପାରିବ ? ଆଉ ଏହି ସବୁ ଲୋକମାନେ କୁଶଳରେ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵାପନକୁ ଯିବେ।” ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ଗଞ୍ଜକର ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ସବୁ କର୍ମ କଲେ। ୨୫ ପୁଣି, ମୋଶା ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ କର୍ମକ୍ଷମ ଲୋକ ମନୋନୀତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରଧାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ସହସ୍ପରପତି, ଶତପତି, ପରଶତପତି ଓ ଦଶପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ୨୬ ତହିଁ ସେମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କଲେ; କଠିନ ବିଚାରସବୁ ମୋଶାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ; ମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କଥାସବୁ ଆପେ ଆପେ ବିଚାର କଲେ। ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେ ସ୍ଵପ୍ନଦେଶକୁ ପରସ୍ଵାପନ କଲେ।

୧୯

ସାନୟ ପୁରାତର ନିକଟରେ ଇସ୍ରାଏଲ

୧ ମିସର ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବାହାର ହେବାର ତୃତୀୟ ମାସର ପୂର୍ଥମ ଦିନରେ, ସେମାନେ ସାନୟ ପୁରାତରରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ। ୨ ସେମାନେ ରଫାଫାମଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସାନୟ ପୁରାତରରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି ପୁରାତରରେ ଛାଉଣି ସ୍ଵାପନ କଲେ; ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ସ୍ଵାପନରେ ପର୍ବତ ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଉଣି ସ୍ଵାପନ କଲେ। ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତେ, ସଦାପୂର୍ବ ପର୍ବତରୁ ଗଞ୍ଜକ ତାଙ୍କ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ଏହି କଥା କୁହ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଅ।” ୪ ଆମ୍ଭେ ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଯାତ୍ରା କଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିପରି ଉତ୍ତରୋକ୍ତ ପକ୍ଷର ପକ୍ଷରେ ବହି ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିଲୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ। ୫ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭ ନିୟମ ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭ ନିଜର ସଞ୍ଚିତ ଧନ ହେବ; କାରଣ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଆମ୍ଭର। ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଏକ ଗଜବଂଶ ଓ ଏକ ପବିତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ହେବ; ଏହିସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ। ୭ ତହିଁ ମୋଶା ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରାତନବର୍ତ୍ତୀତ୍ଵକୁ ତକାଇ ସଦାପୂର୍ବତ୍ଵକୁ ଦ୍ଵିପୁରା ଆଦେଶପୁରାତ୍ଵ ଏହି ସବୁ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରରେ ପରସ୍ଵାପନ କଲେ। ୮ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ସଞ୍ଚରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରି କହିଲେ, “ସଦାପୂର୍ବ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହାସବୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କରିବା।” ସେତେବେଳେ ମୋଶା ସଦାପୂର୍ବତ୍ଵ ନିକଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଜଣାଇଲେ। ୯ ତହିଁ ସଦାପୂର୍ବତ୍ଵ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥା କହିବା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଗହା ଶୁଣି ପାରିବେ, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନିବିଡ଼ ମେଘରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛୁ।” ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ସଦାପୂର୍ବତ୍ଵକୁ ଜଣାଇଲେ। ୧୦ ତହିଁ ସଦାପୂର୍ବତ୍ଵ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆଜି ଓ କାଲି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତର ଯୌତ କରନ୍ତୁ ୧୧ ଓ ତୃତୀୟ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ପୁରସ୍ତୁତ ହେଉନ୍ତୁ; କାରଣ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସଦାପୂର୍ବତ୍ଵ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସାନୟ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ। ୧୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସାମା ନିରୂପଣ କରି ଏହି କଥା କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବତରୋହଣ ଓ ତହିଁର ସାମା ସ୍ଵପର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସାବଧାନ ହୁଅ; ଯେକେହି ପର୍ବତ ସ୍ଵପର୍ଣ୍ଣ କରିବ, ସେ ଅବଶ୍ୟ ହତ ହେବ। ୧୩ କାହାର ହାତ ଗହାକୁ ସ୍ଵପର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଅବଶ୍ୟ ପୁରସ୍ତରାୟାତରେ ହତ

ହେବ, କିମ୍ବା ବାଣ ଦୁପ୍ପାରା ବିଦ୍ୟ ହେବ; ପଶୁ ହେଉ କି ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ, କଦାପି ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘଧୂମ୍ନି ହେଲେ ସେମାନେ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ଆସିବେ।” ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ସବୁ ଧୋତ କଲେ। ୧୫ ତହିଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୃତୀୟ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତ ହୁଅ; ପୁଣି ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସହ ଶୟନ କର ନାହିଁ।” ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୃତୀୟ ଦିନର ପରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ, ମେଘ ଗର୍ଜନ ଓ ବିଜୁଳି ଓ ପର୍ବତ ଉପରେ ନିବିଡ଼ ମେଘ ଓ ଅତିଶୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭାଧିକ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା; ତହିଁରେ ଛାଉଣିସ୍ଥପତ ସମସ୍ତ ଲୋକ କମ୍ପାନ୍ୱିତ ହେଲେ। ୧୭ ତହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଉଣିରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ପର୍ବତର ତଳେ ଠିଆ ହେଲେ। ୧୮ ସେତେବେଳେ ସାନୟ ପର୍ବତ ଧୂମ୍ନୟ ଥିଲା, କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଅଗ୍ନି ବାହନରେ ତହିଁ ଉପରେ ଅବରୋହଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଭାଗୀର ଧୂମ୍ନ ପରି ତହିଁରୁ ଧୂମ୍ନ ଉଠିଲା, ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ପର୍ବତ ଅତିଶୟ କମ୍ପିଲା।* ୧୯ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭାଶବ୍ଦ କ୍ରମଶଃ ଅତିଶୟ ଉଚ୍ଚ ହୁଅନ୍ତେ, ମୋଶା କଥା କହିଲେ, “ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ରବ ଦୁପ୍ପାରା ଗଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ।” ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ସାନୟ ପର୍ବତ ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ ଅବରୋହଣ କଲା ଉତ୍ତରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ସେହି ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗକୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁରେ ମୋଶା ଆରୋହଣ କଲେ। ୨୧ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଦେଶ କର, ନେହିଲେ ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସୀମା ଲଢ଼ନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ। ୨୨ ଆଉ ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ, ନେହିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ।” ୨୩ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ଆରୋହଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛ, ପର୍ବତର ସୀମା ନିରୂପଣ କର ଓ ଗହା ପବିତ୍ର କର।” ୨୪ ତେବେ ସଦାପରଭୁ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଓହ୍ଲାଅ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶଙ୍କୁ ସଞ୍ଚରେ ନେଇ ଆରୋହଣ କରିବ; ମାତ୍ର ଯାଜକଗଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପରଭୁ ଯେପରି ଆକ୍ରମଣ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ ନ କରନ୍ତୁ।” ୨୫ ତହିଁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପରକାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

୨୦

ଦଶ ଆଜ୍ଞା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିସବୁ କଥା କହିଲେ, ଯଥା- ୨ “ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାସଗୃହ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ସେହି ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭେ ଅଟୁ।” ୩ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ହେବ ନାହିଁ। ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; କି ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ୱପ୍ନରେ, କି ନୀଚସ୍ଥ ପୃଥିବୀରେ, କି ପୃଥିବୀର ନୀଚସ୍ଥ ଜଳରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ। ୫ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କରିବ ନାହିଁ, କି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନଗୌରବ-ରକ୍ଷଣରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୈତୃକ ଅପରାଧର ପ୍ରତିଫଳଦାତା; ୬ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟାକାରୀ। ୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ମିଥ୍ୟାରେ ନେବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଯେକେହି ଗହାଙ୍କର ନାମ ମିଥ୍ୟାରେ ନିଏ, ସଦାପରଭୁ ଗହାକୁ ନିରପରାଧ ଗଣନା କରିବେ ନାହିଁ। ୮ ବିଶ୍ୱାମ ଦିନ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପାଳିବାକୁ ସ୍ୱରାଣ କର। ୯ ଛଅ ଦିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଆପଣାର ସବୁ କର୍ମ କରିବ; ୧୦ ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ତୁମ୍ଭ ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଶ୍ୱାମ ଦିନ ଅଟେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ, କି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର, କି ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭର ଦାସ, କି ଦାସୀ, ତୁମ୍ଭର ପଶୁ, କି ତୁମ୍ଭର ନଗରଦୁପ୍ପାରବର୍ତ୍ତୀ ବିଦେଶୀ, କେହି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ୧୧ ଯେହେତୁ

* ୧୯:୧୮ କେତେକ ହସ୍ତଲିପି ଅନୁସାରେ ସମୁଦାୟ ଲୋକମାନେ କମ୍ପିତ ହେଲେ

ସଦାପୁରୁଷ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଛଅ ଦିନରେ ନିର୍ମାଣ କରି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ; ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ବିଶ୍ରାମ ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ।^{୧୨} ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଆପଣା ମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ଭବତଃ କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ହେବ ।^{୧୩} ତୁମ୍ଭେ ନରହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ ।^{୧୪} ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ ନାହିଁ ।^{୧୫} ତୁମ୍ଭେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ ।^{୧୬} ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।^{୧୭} ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରପତ୍ନୀର ଗୃହକୁ ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରପତ୍ନୀର ଭାର୍ଯ୍ୟା, କି ଦାସ, କି ଦାସୀ, କି ଗହୀର ଗୋରୁ, କି ଗଧ, କି ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରପତ୍ନୀର କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ ।^{୧୮} ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମେଘ ଗର୍ଜନ ଓ ବିଜୁଳି ଓ ତୃଣାଧିକାରୀ ଓ ଧୂମ୍ରାୟୁକ୍ତ ପର୍ବତ ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ଗହୀ ଦେଖି ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଲେ ।^{୧୯} ଆଉ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା କୁହ, ଆତ୍ମହାନୀ ଶୁଣିବୁ; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା ନ କହନ୍ତୁ, ନେହିଲେ ଆତ୍ମହାନୀ ମରିଯିବୁ ।”^{୨୦} ତହିଁରେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣାର ଭୟାନକତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁଗୋଚର କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆସିଅଛନ୍ତି ।”^{୨୧} ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲେ, ମୋଶା ସେହି ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ନିକଟକୁ ଗମନ କଲେ ।

ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିୟମ

^{୨୨} ଏଥିପରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ, ଆତ୍ମହାନୀ ଆକାଶରେ ଥାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଲୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜେ ଦେଖିଅଛ ।^{୨୩} ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆତ୍ମହାନୀ ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ, ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରୌପ୍ୟମୟ ଦେବତା ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶାମୟ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ ।^{୨୪} ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମହାନୀ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମୃତ୍ତିକାର ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ, ପୁଣି, ତହିଁ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଗୋମେଷାଦି ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଚଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଆତ୍ମହାନୀ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ସ୍ୱାମୀରେ ଆପଣା ନାମ ସମରଣ କରାଇବା, ସେହି ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ସ୍ୱାମୀରେ ଆତ୍ମହାନୀ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ ।^{୨୫} ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମହାନୀ ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ, ତେବେ ଖୋଦିତ ପୁତ୍ରପତ୍ନୀରେ ଗହୀ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତହିଁ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅପତ୍ନୀ ଉତ୍ସର୍ଗଲେ, ଗହୀ ଅପବିତ୍ର କରିବ ।^{୨୬} ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ସର୍ଗ ଆତ୍ମହାନୀ ବେଦି ଉପରେ ଯେପରି ଅନାବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ପାହାଚ ଦେଇ ଆତ୍ମହାନୀ ବେଦି ଉପରକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।”

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିୟମ

^୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ନିୟମ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାତ କରାଇବ । ଯଥା-^୨ ତୁମ୍ଭେ ଏବ୍ରାହାମ ଦାସ କରନ୍ତୁ କଲେ, ସେ ଛଅ ବର୍ଷ ସେବା କରିବ; ପୁଣି, ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ସେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।^୩ ଯଦି ସେ ଏକାକୀ ଆସିଥାଏ, ତେବେ ସେ ଏକାକୀ ଯିବ; ଆଉ ଯଦି ସେ ବିବାହିତ ହୋଇ ଆସିଥାଏ, ତେବେ ଗହୀର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗହୀ ସଙ୍ଗେ ବାହାରି ଯିବ ।^୪ ପୁଣି, ଯଦି ଗହୀର ପୁତ୍ର ଗହୀକୁ ବିବାହ କରି ଦେଇଥାଏ ଓ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ର-କନ୍ୟାର ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଗହୀର ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗହୀର ପୁତ୍ରର ଅଧିକାର ହେବ ଓ ସେ ଏକାକୀ ବାହାରି ଯିବ ।^୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ପୁରୋକ୍ତ କରେ, ଏଣୁ ମୁଁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯିବି ନାହିଁ, ଏପରି କଥା ଯଦି ସେହି ଦାସ ଦୃଢ଼ ରୂପେ କହିବ^୬ ତେବେ ଗହୀର ପୁତ୍ର ଗହୀକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବ, ପୁଣି, ଗହୀକୁ କବାଟ ବା ବାଜୁବନ୍ଧ ନିକଟକୁ ଆଣି ଗହୀର ପୁତ୍ର ବିନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗହୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିନ୍ଧ୍ୟା; ତହିଁରେ ସେ ସଦାକାଳ ଗହୀର ସେବା କରିବ ।^୭ ଆଉ କେହି ଯଦି ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ଦାସୀ ରୂପେ ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ସେ ଦାସମାନଙ୍କ ପରି ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯିବ ନାହିଁ ।^୮ ଗହୀର ପୁତ୍ର ଗହୀକୁ ଆପଣା ପାଇଁ ନିରୂପଣ କଲେ ହେଁ, ଯଦି ଗହୀ ପୁତ୍ର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଗହୀକୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଦେବ; ଗହୀ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ କରିଥିବାରୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହୀକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇବ ନାହିଁ ।^୯ କିଏ ଯଦି ସେହି ପୁତ୍ର ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଗହୀକୁ ନିରୂପଣ କରିଥାଏ, ତେବେ

ସେ ଗହା ପୁରତି କନ୍ୟା ବିଷୟକ ଗୀତି ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ୧୦ ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ହେଁ ଗହାର ଅନ୍ନ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଶାରିରୀକ ସମ୍ପର୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୧ ଯଦି ସେ ଏହି ଡିନିର ଡରୁଟି କରେ, ତେବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ହିଂସାତମକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧୨ କେହି ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏପରି ପୁରହାର କରେ ଯେ ସେ ମରିଯାଏ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଗହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୩ ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କାହାକୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଗହାର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଗହାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ସେ ପଲାଇ ପାରେ, ଏପରି ସ୍ୱାଧୀନ ଆମତ୍ତେ ତୁମତ୍ତେ ପାଇଁ ନିରୂପଣ କରିବା । ୧୪ ମାତ୍ର ଯଦି କେହି ଛଳନା ପୂର୍ବକ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଦୁଃସାହସ କରେ, ତେବେ ତୁମତ୍ତେ ଗହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ କରା ନିମନ୍ତେ ଆମତ୍ତେ ବେଦି ନିକଟରୁ ଗହାକୁ ନେଇଯିବ । ୧୫ ପୁଣି, ଯେକେହି ଆପଣା ପିତା କିମ୍ବା ମାତାକୁ ପୁରହାର କରେ, ଗହାର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୬ ଆଉ ଯେକେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗେରି କରି ଯଦି ବିକ୍ରୟ କରେ, ଅବା ସେ ଯଦି ଗହାର ଅଧିକାରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ଗହାର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୭ ଯେକେହି ଆପଣା ପିତା କିମ୍ବା ମାତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ଗହାର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୮ ଆଉ ଯଦି ଲୋକମାନେ ଏକ ଆରେକ ସହିତ ବିବାଦ କରୁ କରୁ ଏକଜଣ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ପୁରସ୍ତରରେ ବା ମୁଷ୍ଟିରେ ଆଘାତ କଲେ, ସେ ଯଦି ନ ମରି ଶୟ୍ୟାଗତ ହୁଏ ୧୯ ଓ ପଶୁଚର୍ ଉଠି ଯଷ୍ଟି ଧରି ବାହାରେ ବୁଲେ, ତେବେ ସେହି ପୁରହାରକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବ; କେବଳ ଗହାକୁ ଗହାର କର୍ମ-କ୍ଷତିର ଓ ଚିକିତ୍ସାର ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୨୦ ଆଉ ଯଦି କେହି ଆପଣା ଦାସ ବା ଦାସୀକୁ ଯଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ପୁରହାର କଲେ, ସେ ଯଦି ଗହା ହସ୍ତରେ ମରେ, ତେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବ । ୨୧ ମାତ୍ର ସେ ଯଦି ଏକ ବା ଦୁଇ ଦିନ ବଞ୍ଚେ, ତେବେ ସେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଗହାର ଧନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୨୨ ଆଉ ଯଦି ପୁରୁଷମାନେ ପରସ୍ପର ବିବାଦ କରୁ କରୁ କୌଣସି ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପୁରହାର କରନ୍ତି ଯଦି ଗହାର ଗର୍ଭପାତ ହୁଏ, ମାତ୍ର ପଶୁଚର୍ ଆଉ କୌଣସି ଆପଦ ନ ଘଟେ, ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ୱାମୀ ଯେଉଁପ ଦାବି କରିବ, ତଦନୁସାରେ ଗହାର ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବ, ପୁଣି, ସେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦାୟରଣାନୁସାରେ ଗହା ଦେବ । ୨୩ ମାତ୍ର ଯଦି କୌଣସି ଆପଦ ଘଟେ, ତେବେ ଗହାର ପ୍ରାଣ ପରିଶୋଧରେ ପ୍ରାଣ, ୨୪ ଚକ୍ଷୁ ପରିଶୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ, ଦନ୍ତ ପରିଶୋଧରେ ଦନ୍ତ, ହସ୍ତ ପରିଶୋଧରେ ହସ୍ତ, ଚରଣ ପରିଶୋଧରେ ଚରଣ, ୨୫ ଦାହ ପରିଶୋଧରେ ଦାହ, କ୍ଷତ ପରିଶୋଧରେ କ୍ଷତ, ନୋଲା ପରିଶୋଧରେ ନୋଲା, ଦଣ୍ଡ ହେବ । ୨୬ ଆଉ ଯଦି କେହି ଆପଣା ଦାସ କି ଦାସୀର ଚକ୍ଷୁରେ ଆଘାତ କଲେ ଯଦି ଗହା ନଷ୍ଟ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ସକାଶେ ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେବ । ୨୭ ପୁଣି, ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଦାସ କି ଦାସୀର ଦନ୍ତ ଭଗ୍ନ କଲେ, ସେ ସେହି ଦନ୍ତ ସକାଶେ ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେବ ।

ମାଲିକମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ

୨୮ ଆଉ, ଗୋରୁ କୌଣସି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିନ୍ଧିଲେ ଯଦି ସେ ମରେ, ତେବେ ସେହି ଗୋରୁ ପୁରସ୍ତର ଦ୍ୱାରା ହତ ହେବ, ପୁଣି, ଗହାର ମାଂସ ଅଖାଦ୍ୟ ହେବ; ମାତ୍ର ଗୋରୁର ସ୍ୱାମୀ ଦଣ୍ଡତୟୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ୨୯ ମାତ୍ର ସେହି ଗୋରୁ ପୂର୍ବେ ବିନ୍ଧୁଥାଏ, ଏଥର ପ୍ରମାଣ ଗହାର ସ୍ୱାମୀକୁ ଦିଆଗଲେ ହେଁ ଗକୁ ନ ବାନ୍ଧିବା ସକାଶୁ ଗହା ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେହି ଗୋରୁ ପୁରସ୍ତର ଦ୍ୱାରା ହତ ହେବ; ପୁଣି, ଗହାର ସ୍ୱାମୀର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୩୦ ଯଦ୍ୟପି ଗହାର (ପ୍ରାଣ) ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ନିରୂପିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ପ୍ରାଣମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସମୁଦାୟ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେବ । ୩୧ ଗୋରୁ ପୁତ୍ରକୁ କି କନ୍ୟାକୁ ବିନ୍ଧିଲେ, ଏହି ଶାସନାନୁସାରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ । ୩୨ କାହାର ଗୋରୁ ଯଦି କାହାର ଦାସ କିମ୍ବା ଦାସୀକୁ ବିନ୍ଧେ, ତେବେ ସେ ଗହାର ପୁରତୁଳ୍ୟ ଡିରିଶ ଶେକଲ* ରୂପା ଦେବ; ଆଉ ଗୋରୁ ପୁରସ୍ତର ଦ୍ୱାରା ହତ ହେବ । ୩୩ ଆଉ କେହି ଯଦି କୌଣସି କୃପ ଅନାବୃତ କରେ, କିଅବା କୃପ ଖୋଲି ଗହା ଆବୃତ ନ କରେ, ତେବେ ତହିଁ ଭିତରେ କୌଣସି ଗୋରୁ କି ଗଧ ପଡ଼ିଲେ, ୩୪ ସେହି କୃପର କର୍ତ୍ତା ତହିଁର ପରିଶୋଧ କରିବ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀକୁ ରୂପା ମୂଲ୍ୟ ଦେବ, ମାତ୍ର ମୃତ ପଶୁ ଗହାର ହେବ । ୩୫ ଆଉ ଏକ ଜଣର ଗୋରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣର ଗୋରୁକୁ ବିନ୍ଧିଲେ ସେହି ଗୋରୁ ଯଦି ମରିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଜୀବିତ ଗୋରୁକୁ

* ୨୧:୩୨ ୩୩୦ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା

ବିକ୍ରୟ କରି ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଭାଗ କରିବେ; ପୁଣି, ମୃତ ଗୋରୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଭାଗ କରି ନେବେ । ୩୭ ମାତ୍ର ଗୋରୁ ପୂର୍ବେ ବିଧିଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଜାଣି ଯଦି ଗ'ର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାକୁ ସାବଧାନରେ ରଖି ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଗୋରୁ ପରିଶୋଧରେ ଗୋରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଦେବ, ମାତ୍ର ମୃତ ଗୋରୁ ଗହାର ନିଜର ହେବ ।

ପରିଶୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧ ଯଦି କେହି ଗୋରୁ କି ମେଷ ଚୋରି କରି ବଧ କରେ ଅବା ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ସେ ଏକ ଗୋରୁ ପରିଶୋଧରେ ପାଞ୍ଚ ଗୋରୁ ଓ ଏକ ମେଷ ପରିଶୋଧରେ ଚାରି ମେଷ ଦେବ । ୨ ଆଉ ଚୋର ସିନ୍ଧୁ କାଟିଧାର ପଡ଼ିଲେ, ଯଦି କେହି ଗହାରକୁ ମାରୁ ମାରୁ ମାରି ପକାଏ, ତେବେ ସେ ରକ୍ତପାତର ଦୋଷୀ ହେବ ନାହିଁ । ୩ ମାତ୍ର ଯଦି ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଉତ୍ତରରେ ଗହାରକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେ ରକ୍ତପାତର ଦୋଷୀ ହେବ; ଆଉ ଚୋର ଦରବନ୍ଦ ପରିଶୋଧ କରିବା ଚୋରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଯଦି ଗହାର କିଛି ନ ଥାଏ, ତେବେ ଚୋର ସକାଶୁ ସେ ବିକ୍ରି ହେବ । ୪ ଗୋରୁ ଅବା ଗର୍ଦ୍ଦଭ କି ମେଷାଦି ଚୋର ଦରବନ୍ଦ ଯଦି ଚୋର ହସ୍ତରେ ଜାବିତ ମିଳେ, ତେବେ ସେ ତହିଁର ଦୁଇଗୁଣ ଦେବ । ୫ ଆଉ କେହି ଯଦି ଅନ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ରରେ କି ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋରୁ ଚରାଏ, କିଅବା ଆପଣା ପଶୁକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚରେ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ତହିଁର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗହାରକୁ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ତମ ଶସ୍ୟ ଅବା ଆପଣା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ତମ ଫଳ ଦେବ । ୬ ଆଉ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବନରେ ଲାଗିଲେ ଯଦି କାହାର କଲେଇ ଗଦା ଅବା ବଡ଼ନୃତ ଶସ୍ୟ କି କ୍ଷେତ୍ର ପୋଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଲାଗାଇବା ଲୋକ ଅବଶ୍ୟକ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଦେବ । ୭ ଆଉ, କେହି ଯଦି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ନିକଟରେ ମୁଦରା ଅବା ଆଉ କୌଣସି ଦରବନ୍ଦ ରଖିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରେ, ଗହା ଯଦି କେହି ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ଗୃହରୁ ଚୋରି କରେ ଓ ସେହି ଚୋର ଧରା ପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ତହିଁର ଦୁଇ ଗୁଣ ଦେବ । ୮ ଯଦି ଚୋର ଧରା ନ ପଡ଼େ, ତେବେ ଗୃହର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପୁରତିବାସୀର ଦରବନ୍ଦରେ ହସ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏହା ଜଣା ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରତଃ* ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ସର୍ବପୁରକାର ଅଧର୍ମ ବିଷୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୋରୁ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ମେଷ କିଅବା ବସ୍ତ୍ରାଦି, ଯେକୌଣସି ହଜିଲା ଦରବନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଯଦି କେହି କହେ, ଏହା ସେହି ଦରବନ୍ଦ, ତେବେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର କଥା ପରମେଶ୍ୱରତଃ† ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଦୋଷୀ କରିବେ, ସେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଦୁଇ ଗୁଣ ଦେବ । ୧୦ ଆଉ ଯଦି କେହି ପୁରତିବାସୀ ନିକଟରେ ଆପଣା ଗଧ, ଗୋରୁ, ମେଷ, କିଅବା କୌଣସି ପଶୁ ପୁରତିପାଳନାର୍ଥେ ରଖନ୍ତି ପୁଣି, ଯଦି କାହାରି ନ ଦେଖିବାରେ ସେହି ପଶୁ ମରେ, ଅବା ଭଗ୍ନାତ୍ମକ ହୁଏ କିଅବା ଅଡ଼ାଇ ନିଆଯାଏ, ୧୧ ତେବେ ସେ ପୁରତିବାସୀର ଦରବନ୍ଦରେ ହସ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏ ବିଷୟରେ ଉଭୟତଃ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରତଃ ଶପଥ ହେବ; ପଶୁର ମାଲିକ ସେହି ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ପୁଣି, ସେ ପରିଶୋଧ କରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ମାତ୍ର ଯଦି ଗହା ନିକଟରୁ ଚୋରି ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଗହାର ମାଲିକକୁ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବ । ୧୩ ଯଦି ସେହି ପଶୁ ବିଦାର୍ଶଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ପୁରମାଣ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଥାଣ୍ଡୁ; ସେ ସେହି ବିଦାର୍ଶଣ ପଶୁର ମୂଲ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ । ୧୪ ଆଉ, କେହି ଯଦି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ପଶୁ ମାରି ନିଏ ଓ ଗହାର ମାଲିକ ଗହା ସହିତ ନ ଥାଇ ସେ ଭଗ୍ନାତ୍ମକ ହୁଏ କି ମରେ, ତେବେ ସେ ନିଜନ୍ତ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବ । ୧୫ ମାତ୍ର ଯଦି ଗହାର ମାଲିକ ଗହା ନିକଟରେ ଥାଏ, ତେବେ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ; ଯଦି ସେ ଭଡ଼ାଟିଆ ପଶୁ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଭଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ଆସିବ ।

ନୈତିକ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧୬ ଆଉ, କେହି ଯଦି ଅବାଗଦତ୍ତ କନ୍ୟାକୁ ପୁରଲୋଭିତ କରି ଗହା ସହିତ ଶୟନ କରେ, ତେବେ ସେ ଗହାରକୁ କନ୍ୟା ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଅବଶ୍ୟକ ବିବାହ କରିବ । ୧୭ ଯଦି ପିତା ଗହା ସହିତ ଆପଣା କନ୍ୟାର ବିବାହ ଦେବାକୁ ନିଗନ୍ତ ଅସମ୍ମତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ କନ୍ୟା ମୂଲ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମରେ ରୂପା ତୋଳି ଦେବ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ମାୟାବିନାକୁ ଜାବିତ ରଖିବ ନାହିଁ । ୧୯ ଯେକେହି ପଶୁ ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖେ, ଗହାର ଅବଶ୍ୟକ ପୁରଣଦତ୍ତ ହେବ । ୨୦ ଯେଉଁ ଲୋକ କେବଳ ସଦାପୁରତଃ ବିନା କୌଣସି ଦେବତା ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରେ, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀ ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଗହା ପୁରତି ଉପଦ୍ରବ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ବିଦେଶୀ ଥିଲ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବିଧିବା କି ପିତୃହୀନ ସନ୍ତାନକୁ କଲେଶ ଦେବ ନାହିଁ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ

* ୨୨:୮ କିଅବା ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା † ୨୨:୯ କିଅବା ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା

କୌଣସି ପୂର୍ବକାରେ କଲେଶ ଦେଲେ, ସେମାନେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଖାଲି ତାକ ପକାଇବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ତାକ ଶୁଣିବା । ୨୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ପରତ୍ରୁଳିତ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ର ଦୁପ୍ରାସ ମାରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୀର୍ଯ୍ୟମାନେ ବିଧବା ହେବେ ଓ ସନ୍ତାନଗଣ ପିତୃହୀନ ହେବେ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିବାସୀ କୌଣସି ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ରଖ ଦିଅ, ତେବେ ଗହା ପ୍ରତି ମହାଜନ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଗହାଠାରୁ ସୁଧ ନେବ ନାହିଁ । ୨୬ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ବସତର ବନ୍ଧକ ରଖିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବେ ଗହା ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଦେବ । ୨୭ କାରଣ ଗହା ଗହାର ଏକମାତ୍ର ଆରକ୍ଷାଦନ ଓ ଚର୍ମା ଆରକ୍ଷାଦକ ବସତର; ସେ କାହିଁରେ ଶୟନ କରିବ ? ପୁଣି, ସେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଶୁଣିବା, କାରଣ ଆମ୍ଭେ କୃପାବାନ ଅଟୁ । ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ନାହିଁ । ୨୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରର ପୂର୍ଣ୍ଣଗତ୍ର ଓ (ଫଳାଦିର) ରସରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରଅମାତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେବ । ୩୦ ପୁଣି, ଆପଣା ଗୋରୁ ଓ ମେଷାଦି ପ୍ରତି ତଦ୍ରୂପ କରିବ; ସେ ସାତ ଦିନ ଆପଣା ମାତ୍ର ସହିତ ରହିବ, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେବ । ୩୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଲୋକ ହେବ; ଏନିମନ୍ତେ ପଶୁ ଦୁପ୍ରାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦାର୍ଶଣ ମାଂସ ଖାଇବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା କୁକୁରମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପକାଇ ଦେବ ।

୨୩

ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ

୧ ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାପବାଦ ଉତ୍ଥାପନ କରିବ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟାୟ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦୁଷ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ୨ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବାକୁ ବହୁ ଲୋକର ପଶ୍ଚାଦ୍‌ବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ ଅନ୍ୟଥା କରିବା ପାଇଁ ବହୁ ଲୋକର ପକ୍ଷ ହୋଇ ପ୍ରତିବାଦ କରିବ ନାହିଁ; ୩ କିଅବା ବିଗ୍ରହରେ ଦରିଦ୍ରର ପକ୍ଷପାତ କରିବ ନାହିଁ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁର ଗୋରୁ କି ଗଧକୁ ପଥ ହୁଡ଼ି ଯିବାର ଦେଖିଲେ, ଅବଶ୍ୟ ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲୁ ଘେନିଯିବ । ୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁର ଗର୍ଦ୍ଦଭକୁ ଭାର ତଳେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖ, ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵରେ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ୬ ଦରିଦ୍ରର ବିଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ । ୭ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟରୁ ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖ; ପୁଣି, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ଓ ଧାର୍ମିକଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା ନାହିଁ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଲାଞ୍ଜ ନେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଲାଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟି ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ* ଅନ୍ଧ କରି ଦିଏ ଓ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟଥା କରେ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଗ୍ର କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀର ମନ ଜାଣୁଅଛ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ବିଦେଶୀ ଥିଲ ।

ସପ୍ତମ ବର୍ଷ ଓ ସପ୍ତମ ଦିନ

୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭୂମିରେ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୀଜ ବପନ କରିବ ଓ ତହିଁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟାଦି ସଂଗ୍ରହ କରିବ । ୧୧ ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ତାକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବ ଓ ପଡ଼ିଆ ରଖିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଦରିଦ୍ରମାନେ ଖାଇବାକୁ ପାଇବେ; ସେମାନେ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବେ, ଗହା ବନ ପଶୁମାନେ ଖାଇବେ । ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜାତ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେହିରୂପ କରିବ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଛଅ ଦିନ ଆପଣା କର୍ମ କରି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଗୋରୁ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଦାସୀପୁତ୍ର ଓ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ଆଶୁପ୍ରାସ ପାଇବେ । ୧୩ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛୁ, ସେସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ; ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ନାମ ସ୍ମରଣ କରାଅ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଗହା ଶୁଣା ନ ଯାଉ ।

ତିନୋଟି ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ

୧୪ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ କରିବ । ୧୫ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆବାସ ମାସର ନିରୂପିତ ସମୟରେ ସାତ ଦିନ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଭୋଜନ କରିବ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସମୟରେ ମିସର ଦେଶରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଅଛ; ପୁଣି, କେହି ରିକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୬ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଶସ୍ୟରକ୍ଷେଦନ

* ୨୩:୮ କିଅବା ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ

ଉତ୍ସବ, ଅର୍ଥାତ୍, କ୍ଷେତରେ ଯାହା ବୁଣ, ତହିଁର ପରାଧମ ସଂଗୃହୀତ ଫଳର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କର; ପୁଣି, ବର୍ଷ ଶେଷରେ କ୍ଷେତରୁ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସମୟରେ ଫଳ ସଞ୍ଚୟର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କର । ୧୭ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପୁଂଜାତି, ପରଭୁ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଗଡ଼ିଯୁକ୍ତ ଦରବନ୍ଧ ସହିତ ଆମ୍ଭ ବଳିର ରକ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ଉତ୍ସବ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ମେଦ ଗ୍ରାହଣୀୟ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବ ନାହିଁ । ୧୯ ତୁମ୍ଭ ଭୂମିର ପରାଧମୀତ ଫଳ ତୁମ୍ଭ ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକ ଗୃହକୁ ଆଣିବ । ତୁମ୍ଭେ ଛାଗ ବତ୍ସକୁ ଗହାର ମାତ୍ର ବୁଗ୍ୟରେ ପାକ କରିବ ନାହିଁ ।

ପୁରତିଜ୍ଞା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

୨୦ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଥରେ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭର ପରସ୍ପୃହ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଏକ ଦୃତ ପରେରଣ କରୁଅଛୁ । ୨୧ ଗହାତ୍ସକ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ ଗହାତ୍ସକ ରବରେ ଅବଧାନ କର; ଗହାତ୍ସକର ଅସନ୍ତୋଷ ଜନ୍ମାଥ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ସକ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଗହାତ୍ସକଠାରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଅଛି । ୨୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ନିଗନ୍ତ ଗହାତ୍ସକ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ କହୁ, ଗହା କରିବ; ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନତ୍ସକର ଶତ୍ରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନତ୍ସକର ଶତ୍ରୁ ହେବା । ୨୩ କାରଣ ଆମ୍ଭର ଦୃତ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଇମୋରାୟ, ହିତତାୟ, ପରିଷାୟ, କିଶାନାୟ, ହିବ୍ବାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟମାନତ୍ସକ ଦେଶକୁ ଆଣିବେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ସକୁ ଉରହିନ୍ନ କରିବା । ୨୪ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ସକ ଦେବଗଣକୁ ପରଶାମ କରିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନତ୍ସକର ସେବା କରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନତ୍ସକ କ୍ରିୟାନୁସାରେ କ୍ରିୟା କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନତ୍ସକୁ ସମୂଳେ ଉତ୍ପାତନ କରିବ ଓ ସେମାନତ୍ସକ ସତମ୍ଭସବୁ ଭାତ୍ସଗ ପକାଇବ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ସକ ସଦାପରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକର ସେବା କରିବ; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ସକ ଅନ୍ନ ଓ ଜଳରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଘୋର ଦୂର କରିବା । ୨୬ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ କାହାରି ଗର୍ଭପାତ ହେବ ନାହିଁ, ପୁଣି, କେହି ବନ୍ଧ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆୟୁର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା । ୨୭ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟକ ଭୟ ପରେରଣ କରିବା; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁସବୁ ଲୋକତ୍ସକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେମାନତ୍ସକୁ ବନ୍ଧାକୁଳ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ବିମୁଖ କରିବା । ୨୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ବିରୁଡ଼ିମାନତ୍ସକୁ ପଠାଇବା; ସେମାନେ ହିବ୍ବାୟ, କିଶାନାୟ ଓ ହିତତାୟମାନତ୍ସକୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବେ । ୨୯ ମାତ୍ର ଏକ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନତ୍ସକୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବା ନାହିଁ, ଗହାହେଲେ ଦେଶ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁରତିକୂଳରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ପଶୁମାନତ୍ସକ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ୩୦ ତୁମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଦେଶ ଅଧିକାର କରି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନତ୍ସକୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବା । ୩୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରଠାରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ସକର ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପରାନ୍ତରଠାରୁ ଫରାତ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସୀମା ନିରୂପଣ କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନତ୍ସକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନତ୍ସକୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବ । ୩୨ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ସକ ସହିତ କିମ୍ବା ସେମାନତ୍ସକ ଦେବଗଣ ସହିତ କୌଣସି ନିୟମ ସ୍ଵୀକାର କରିବ ନାହିଁ । ୩୩ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ, କଲେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାପ କରାଇବେ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସେମାନତ୍ସକ ଦେବଗଣର ସେବା କର, ତେବେ ଗହା ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଫାନ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବ ।

ନିୟମ-ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାତ୍ସକନ

୧ ଏହିଉତ୍ସବରେ ସେ ମୋଶାତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ, ହାରୋଣ, ନାଦବ, ଅବୀହୁ ଓ ଇସରାଏଲର ପୁରାଣନବର୍ଗର ସବୁରି ଜଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରି ଆସି ଦୂରରେ ରହି ଗହାତ୍ସକର ଭଜନା କର । ୨ କେବଳ ମୋଶା ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ନିକଟକୁ ଆସିବ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଲୋକମାନେ ଗହା ସତ୍ସରେ ଆରୋହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।” ୩ ତେବେ ମୋଶା ଆସି ସଦାପରଭୁତ୍ସକର ସେହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଓ ନିୟମ ବିଷୟ ଲୋକମାନତ୍ସକୁ କହିନ୍ତେ, ସମସ୍ତେ ଏକ

† ୨୩:୨୪ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରତିମାଗଣ କିମ୍ବା ମୂର୍ତ୍ତିଗଣ

ବାହାର ହିଁ ମଡ଼ାଇବ, ପୁଣି, ତହିଁ ଉପର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର କାନ୍ଧି କରିବ । ୧୨ ପୁଣି, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର ଗୁରୁ କଡ଼ା ଛାଞ୍ଚରେ ଢାଳି ତହିଁର ଗୁରୁ କୋଣରେ ଦେବ; ତହିଁର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇ କଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇ କଡ଼ା ରହିବ । ୧୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଶିଳାମ୍ କାଷ୍ଠରେ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗା କରି ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କରେ ମଡ଼ାଇବ । ୧୪ ପୁଣି, ସିନ୍ଦୂକ ବହିବା ନିମନ୍ତେ ସିନ୍ଦୂକର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ କଡ଼ାରେ ସେହି ସାଙ୍ଗା ପ୍ରବେଶ କରାଇବ । ୧୫ ସେହି ସାଙ୍ଗା ସିନ୍ଦୂକର କଡ଼ାରେ ଥିବ, ତହିଁରୁ ବାହାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ଦେବା, ଗହା ସେହି ସିନ୍ଦୂକରେ ରଖିବ । ୧୭ ଏଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଅଢ଼ାଇ ହସ୍ତ ଦାଢ଼ି ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତ ଏକ ପାପାରଛାଦନ ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଦୁଇ କିରୁବ ପ୍ରସ୍ତ କରନ୍ତୁ; ପିଟା କର୍ମରେ ଗହା ପ୍ରସ୍ତ କର ସେହି ପାପାରଛାଦନର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦେବ । ୧୯ ଏକ କିରୁବ ଏକ ମୁଣ୍ଡରେ ଓ ଅନ୍ୟ କିରୁବ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ଦୁଇ କିରୁବକୁ ପାପାରଛାଦନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଓ ତହିଁର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଠା କରି ସ୍ଥାପନ କରିବ । ୨୦ ପୁଣି, କିରୁବମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ସମମୁଖୀନ ହୋଇ ପକ୍ଷ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ବିସ୍ତାର କରି ପାପାରଛାଦନ ଆବରଣ କରିବେ; ପାପାରଛାଦନ ପ୍ରତି କିରୁବମାନଙ୍କର ମୁଖ ରହିବ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପାପାରଛାଦନ ସେହି ସିନ୍ଦୂକ ଉପରେ ରଖିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ଦେବା, ଗହା ସେହି ସିନ୍ଦୂକ ଭିତରେ ଥୋଇବ । ୨୨ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ଓ ପାପାରଛାଦନର ଉପରି ଭାଗରୁ ଅର୍ଥାତ୍, ସାକ୍ଷ୍ୟ-ସିନ୍ଦୂକର ଉପରିସ୍ଥ କିରୁବ ଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଆଲପ କରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିଷୟ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା ।

ଦର୍ଶନାୟ ରୁଚିର ମେଜ

୨୩ ତହିଁ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ଶିଳାମ୍ କାଷ୍ଠରେ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଦାଢ଼ି ଓ ଏକ ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତ ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ମେଜ ନିର୍ମାଣ କରି ୨୪ ନିର୍ମଳ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କରେ ଗହା ମଡ଼ାଇବ, ପୁଣି, ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର କାନ୍ଧି କରିବ । ୨୫ ପୁଣି, ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପରିମିତ ଏକ ବେଷ୍ଟନ କରିବ ଓ ସେହି ବେଷ୍ଟନର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କାନ୍ଧି କରିବ । ୨୬ ଆଉ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ଗୁରୁ କଡ଼ା କରି ତହିଁର ଗୁରୁ ପାହୁଡ଼ାର ଗୁରୁ କୋଣରେ ରଖିବ । ୨୭ ମେଜ ବହନାର୍ଥେ ସାଙ୍ଗାର ଘର ନିମନ୍ତେ ସେହି କଡ଼ା ବେଷ୍ଟନ-ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବ । ୨୮ ପୁଣି, ସେହି ମେଜ ବହନାର୍ଥେ ଶିଳାମ୍ କାଷ୍ଠରେ ସାଙ୍ଗା ପ୍ରସ୍ତ କରି ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କରେ ମଡ଼ାଇବ । ୨୯ ପୁଣି, ଆଳା, ଗମ୍ଭ, ଗଡ଼ୁ ଓ ଭାଳିବା ନିମନ୍ତେ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବ, ଏହି ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୩୦ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମେଜ ଉପରେ ଆମ୍ଭ ସମମୁଖରେ ସର୍ବଦା ଦର୍ଶନାୟ ରୁଚି ରଖିବ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦାପବୃକ୍ଷ

୩୧ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଦାପବୃକ୍ଷ ନିର୍ମାଣ କରିବ; ପିଟା କର୍ମରେ ଦାପବୃକ୍ଷ, ତହିଁର ଗଣ୍ଡି ଓ ଶାଖା ନିର୍ମିତ ହେବ; ଆଉ ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ତହିଁରେ ସଂଲଗ୍ନ ରହିବ । ୩୨ ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ତିନି ଦାପଶାଖା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ତିନି ଦାପଶାଖା, ଏହିଭାବେ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଛଅ ଶାଖା ନିର୍ଗତ ହେବ । ୩୩ ତହିଁର ଏକ ଶାଖାରେ ବାଦାମ ପୁଷ୍ପକୃତି ତିନି ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ରହିବ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଶାଖାରେ ବାଦାମ ପୁଷ୍ପକୃତି ତିନି ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ରହିବ; ସେହି ଦାପବୃକ୍ଷରୁ ନିର୍ଗତ ଛଅ ଶାଖାରେ ଏହିଭାବେ ହେବ । ୩୪ ମାତ୍ର ଦାପବୃକ୍ଷରେ ବାଦାମ ପୁଷ୍ପକୃତି ଗୁରୁ ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ରହିବ; ୩୫ ପୁଣି, ସେହି ଦାପବୃକ୍ଷରୁ ଯେଉଁ ଛଅ ଶାଖା ନିର୍ଗତ ହୁଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାଖା ଦ୍ୱୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାଖା ଦ୍ୱୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ଓ ତୃତୀୟ ଶାଖା ଦ୍ୱୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ରହିବ । ୩୬ ଆଉ, କଳିକା, ଶାଖା ତହିଁର ଅଂଶ ହେବ ଓ ସମସ୍ତ ନିର୍ମଳ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ପିଟା କର୍ମ ହେବ । ୩୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁ ପାଇଁ ସପ୍ତ ପ୍ରସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କରିବ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତ ଉପରେ ଉପ୍ରାଳଭ୍ୟ, ତହିଁର ସମମୁଖରେ ଆକୃତ ହେବ ୩୮ ଏବଂ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ତହିଁର ଚିମୁଟା ଓ ଅଙ୍ଗାରଦାନି ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୩୯ ଏହି ଦାପବୃକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ସାମଗ୍ରୀ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଏକ ଗଲନ୍ତ* ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ୪୦ ସାଧ୍ୟାନ, ପର୍ବତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ତହିଁର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିଭାବେ ସମସ୍ତ କର ।

* ୨୫:୩୯ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

ଆବାସ (ତମ୍ଭୁ)

୧ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଦଶ ଯବନିକା ଦ୍ଵାରା ଆବାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ସେହି ସବୁ ଯବନିକା ଶୁଭର କ୍ଷୋମା, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା ସୂତ୍ରରେ ନିର୍ମିତ ହେବ, ତହିଁରେ ଶିଳ୍ପୀତ କିରୁବମାନଙ୍କର ଆକୃତି ରହିବ । ୨ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯବନିକା ଅଠାଇଶ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଗୁରି ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥ, ସମସ୍ତ ଯବନିକାର ଏକ ପରିମାଣ ହେବ । ୩ ପୁଣି, ଏକତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଯବନିକାର ପରସ୍ପର ଯୋଗ ରହିବ, ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚ ଯବନିକାର ପରସ୍ପର ଯୋଗ ରହିବ । ୪ ଆଉ ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମ ଶେଷ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ନୀଳ ସୂତ୍ରର ଫାଶ କରିବ ଓ ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ତଦ୍ଵୟ କରିବ । ୫ ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରଥମ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପଞ୍ଚମ ଫାଶ କରିବ ଓ ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନର ଦ୍ଵିତୀୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପଞ୍ଚମ ଫାଶ କରିବ; ସେହି ଦୁଇ ଫାଶ-ଶ୍ରେଣୀ ପରସ୍ପର ସମମୁଖୀନ ରହିବ । ୬ ପୁଣି, ପଞ୍ଚମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଆଞ୍ଜୁଡ଼ା କରି ଆଞ୍ଜୁଡ଼ାରେ ଯବନିକା ସକଳ ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ିବ; ତହିଁରେ ଏକ ଆବାସ ହେବ । ୭ ଆଉ ସେହି ଆବାସ ଉପରେ ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥକ ତମ୍ଭୁ ନିମ୍ନତେ ଛାଗ ଲୋମର ଏକାଦଶ ଯବନିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୮ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯବନିକାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ତିରିଶ ହସ୍ତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଗୁରି ହସ୍ତ; ଏହି ଏକାଦଶ ଯବନିକାର ଏକ ପରିମାଣ ହେବ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ପାଞ୍ଚ ଯବନିକା ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ି ପୃଥକ ରଖିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଯବନିକା ପୃଥକ ରଖିବ, ପୁଣି, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଷଷ୍ଠ ଯବନିକା ଦୋହରା କରି ତମ୍ଭୁ ସମମୁଖରେ ରଖିବ । ୧୦ ଆଉ ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମ ଶେଷ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପଞ୍ଚମ ଫାଶ କରିବ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଯବନିକାର ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନ ଧଡ଼ିରେ ପଞ୍ଚମ ଫାଶ କରିବ । ୧୧ ଆଉ ପିତଳର ପଞ୍ଚମ ଆଞ୍ଜୁଡ଼ା କରି ସେହି ଫାଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ତମ୍ଭୁ ଯୋଡ଼ିବ; ତହିଁରେ ଗହା ଏକ ତମ୍ଭୁ ହେବ । ୧୨ ସେହି ତମ୍ଭୁ ଯବନିକାର ଅତିରିକ୍ତ ଅଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଯବନିକା ଅର୍ଦ୍ଧ ଅତିରିକ୍ତ ଥାଏ, ଗହା ଆବାସର ପଶ୍ଚାତ୍ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓହଳି ରହିବ । ୧୩ ଆଉ ତମ୍ଭୁ ଯବନିକାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଦୀର୍ଘ ଅଂଶ ଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ହସ୍ତ ଓ ସେ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ହସ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ରହିବ, ଗହା ଆବାସର ଏ ପାର୍ଶ୍ଵ ସେ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥେ ଝୁଲିବ । ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତାକୃତ ମେଷର ଚର୍ମରେ ତମ୍ଭୁର ଏକ ଛାତ କରିବ, ଆଉ ତହିଁ ଉପରେ ଶିଶୁକ ଚର୍ମରେ ଏକ ଛାତ କରିବ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଆବାସ ନିମ୍ନତେ ଶିଙ୍ଗ କାଷ୍ଠର ଠିଆପଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୧୬ ଏକ ଏକ ପଟା ଦଶ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଦେଢ଼ ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥ ହେବ । ୧୭ ତହିଁର ପରସ୍ପର ଅନ୍ତର ଦୁଇ ପାଦ କରିବ; ଏହିପ୍ରକାର ଆବାସର ସମସ୍ତ ପଟା ନିମ୍ନତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୧୮ ଆଉ ଆବାସ ନିମ୍ନତେ ଯେଉଁ ସବୁ ପଟା କରିବ, ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମ୍ନତେ କୋଡ଼ିଏ ପଟା । ୧୯ ପୁଣି, ସେହି କୋଡ଼ିଏ ପଟା ତଳେ ଗୁଳିଶ ରୂପାର ଚୁଙ୍ଗା କରିବ; ଏକ ପଟା ତଳେ ତହିଁର ଦୁଇ ପଦ ନିମ୍ନତେ ଦୁଇ ଚୁଙ୍ଗା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଟା ତଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଇ ଦୁଇ ପଦ ନିମ୍ନତେ ଦୁଇ ଚୁଙ୍ଗା ହେବ । ୨୦ ପୁଣି, ଆବାସର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମ୍ନତେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ କୋଡ଼ିଏ ପଟା ହେବ । ୨୧ ଏକ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ଚୁଙ୍ଗା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଚୁଙ୍ଗା; ଏପ୍ରକାର ରୂପାର ଗୁଳିଶ ଚୁଙ୍ଗା ହେବ । ୨୨ ଆବାସର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପଶ୍ଚାତ୍ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମ୍ନତେ ଛଅ ଖଣ୍ଡ ପଟା ହେବ । ୨୩ ପୁଣି, ଆବାସର ସେହି ପଶ୍ଚାତ୍ ପାର୍ଶ୍ଵର ଦୁଇ କୋଣରେ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ପଟା ଦେବ । ୨୪ ଏହି କୋଣରେ ଥିବା ପଟାଗୁଡ଼ିକ ଯୋଡ଼ା ହୋଇ ଉପର ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବ, ଦୁଇ କୋଣରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ପଟା ଏହିପରି ତିଆରି ହେବ । ୨୫ ତହିଁରେ ତହିଁର ପଟା ଆଠ ଖଣ୍ଡ ହେବ ଓ ତହିଁର ଷୋଳ ରୂପା ଚୁଙ୍ଗା ହେବ; ଏକ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ଚୁଙ୍ଗା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ଚୁଙ୍ଗା ହେବ । ୨୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଶିଙ୍ଗ କାଷ୍ଠର ଅର୍ଗଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଆବାସର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପଟାରେ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଗଳ ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପଟାରେ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଗଳ ୨୭ ଓ ଆବାସର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପଶ୍ଚାତ୍ ପାର୍ଶ୍ଵର ପଟାରେ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଗଳ ଦେବ । ୨୮ ପୁଣି, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅର୍ଗଳ ପଟାର ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଏ ମୁଣ୍ଡତରୁ ସେ ମୁଣ୍ଡତ ଯାଏ ପାଇବ । ୨୯ ଆଉ ସେହି ସବୁ ପଟା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇବ ଓ ଅର୍ଗଳର ଘରା ନିମ୍ନତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଢ଼ା କରିବ, ପୁଣି, ଅର୍ଗଳସକଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇବ । ୩୦ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆବାସର ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ପର୍ବତରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଅଛି; ତଦନୁସାରେ ଗହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୩୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣା, ଧୂମ୍ର ବର୍ଣ୍ଣା, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବଳା ଶୁଭର କ୍ଷୋମାସୂତ୍ରରେ ଏକ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଗହା ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କର କର୍ମରେ କିରୁବମାନଙ୍କ ଆକୃତିବିଶିଷ୍ଟ କରାଯିବ । ୩୨ ତୁମ୍ଭେ ଗହା

ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇ ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ଗୁରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଚଢ଼ିଗାଇବ; ପୁଣି, ରୂପାର ଗୁରି ଚୁଡ଼ିଆ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନାଶର ଆଡ଼କୁଡ଼ାସବୁ ବସାଇବ । ୩୩ ପୁଣି, ଆଡ଼କୁଡ଼ା ସବୁର ତଳେ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର ଚଢ଼ିଗାଇ ସେହି ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପ ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିବ; ତହିଁରେ ସେହି ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦକ ହେବ । ୩୪ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦୁକ ଉପରେ ପାପାରୁଦାନ ରଖିବ । ୩୫ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ବାହାରେ ମେଜ ରଖିବ ଓ ମେଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବାସର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦୀପବୃକ୍ଷ ରଖିବ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ମେଜ ରଖିବ । ୩୬ ପୁଣି, ଆବାସର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ ନିମ୍ନତେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର ଏକ ଆରୁଦାନ ବସ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବ । ୩୭ ସେହି ଆରୁଦାନ ବସ୍ତ୍ର ନିମ୍ନତେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ସ୍ୱପ୍ନାଶ ମଡ଼ାଇବ, ପୁଣି, ସ୍ୱପ୍ନାଶରେ ତହିଁର ଆଡ଼କୁଡ଼ା କରିବ ଓ ତହିଁ ନିମ୍ନତେ ପିତ୍ତଳର ପାଞ୍ଚ ଚୁଡ଼ିଆ ଢାଳିବ ।

୨୭

ପିତ୍ତଳର ବେଦି

୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ, ସେହି ବେଦି ଚତୁଷ୍କୋଣ ହେବ; ତହିଁର ଉତ୍ତର ତିନି ହସ୍ତ ହେବ । ୨ ପୁଣି, ତହିଁର ଗୁରି କୋଣ ଉପରେ ଶୁଭ୍ର କରିବ, ଆଉ ସେହି ଶୁଭ୍ର ବେଦିର ଏକାଂଶ ହେବ ଓ ଗହା ପିତ୍ତଳରେ ମଡ଼ାଯିବ । ୩ ଆଉ ତହିଁରୁ ଉତ୍ତମ କାଢ଼ି ନେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତମଧାନା କରିବ, ତହିଁର କରୁଲି, କୁଣ୍ଡ, ତ୍ରିଶୂଳ ଓ ଅଙ୍ଗାରଧାନା କରିବ; ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ପିତ୍ତଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବ । ୪ ପୁଣି, ପିତ୍ତଳରେ ଏକ ଜାଲି ଝାଞ୍ଜିରୀ କରିବ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଗୁରି କୋଣରେ ପିତ୍ତଳର ଗୁରି କଡ଼ା ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବ । ୫ ଏହି ଝାଞ୍ଜିରୀ ବେଦି-ବେଦି ତଳେ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ରଖିବ ଓ ଝାଞ୍ଜିରୀ ବେଦିର ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବ । ୬ ଆଉ ବେଦି ନିମ୍ନତେ ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ସାତଗୋଟି କରିବ ଓ ଗହା ପିତ୍ତଳରେ ମଡ଼ାଇବ । ୭ ପୁଣି, ବେଦି ବହିବା ବେଳେ ତହିଁର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ ଉପରେ କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସାତଗୋଟି ରହିବ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଫମ୍ପା ରଖି ପଟାରେ ଗହା କରିବ, ପର୍ବତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହୋଇଥିଲା, ସେଇପେ ଲୋକମାନେ କରିବେ ।

ଆବାସର ପୂର୍ଣ୍ଣତା

୯ ଏଥୁପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆବାସର ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବ; ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ପରଦା କରିବ; ତହିଁର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏକଶତ ହସ୍ତ ହେବ । ୧୦ ତହିଁର କୋଡ଼ିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ କୋଡ଼ିଏ ଚୁଡ଼ିଆ ପିତ୍ତଳରେ ହେବ, ପୁଣି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଡ଼କୁଡ଼ା ଓ ବନ୍ଧନା ରୂପାର ହେବ । ୧୧ ତଦ୍ୱୟ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକଶତ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ପରଦା ହେବ, ତହିଁର କୋଡ଼ିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ କୋଡ଼ିଏ ଚୁଡ଼ିଆ ପିତ୍ତଳରେ ହେବ; ପୁଣି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଡ଼କୁଡ଼ା ଓ ବନ୍ଧନା ରୂପାର ହେବ । ୧୨ ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନିମ୍ନତେ ପରଦା ହସ୍ତ ପରଦା, ତହିଁର ଦଶ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଦଶ ଚୁଡ଼ିଆ କରିବ । ୧୩ ପୁଣି, ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପରଦା ହସ୍ତ ହେବ । ୧୪ (ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ) ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହସ୍ତ ପରଦା ଓ ତିନି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ତିନି ଚୁଡ଼ିଆ ହେବ । ୧୫ ଆଉ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହସ୍ତ ପରଦା ଓ ତିନି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ତିନି ଚୁଡ଼ିଆ ହେବ । ୧୬ ପୁଣି, ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ ନିମ୍ନତେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମସୂତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପକର୍ମ ବିଶିଷ୍ଟ କୋଡ଼ିଏ ହସ୍ତ ଏକ ଆରୁଦାନ ବସ୍ତ୍ର ଓ ତହିଁର ଗୁରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଗୁରି ଚୁଡ଼ିଆ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସକଳ ରୂପା ବନ୍ଧନାରେ ବନ୍ଧ ହେବ ଓ ତହିଁର ଆଡ଼କୁଡ଼ା ରୂପାର ଓ ଚୁଡ଼ିଆ ପିତ୍ତଳରେ ହେବ । ୧୮ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏକଶତ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ସର୍ବତ୍ର ପରଦା ହସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ଉତ୍ତର, ପୁଣି, ସବୁ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମସୂତ୍ରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ତହିଁର ପିତ୍ତଳର ଚୁଡ଼ିଆ ହେବ । ୧୯ ଆଉ ଆବାସର ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାତ୍ର, କଣ୍ଟା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସମସ୍ତ କଣ୍ଟା ପିତ୍ତଳରେ ହେବ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଯତ୍ନ

୨୦ ଆଉ ନିତ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଜାଲି ଆକୃତ କରିବା ନିମ୍ନତେ ନିର୍ମଳ ପେଷା ଜାତ ତୈଳ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । ୨୧ ଆଉ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ବାହାରେ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ସାକ୍ଷ୍ୟତରେ ଗହା ସଜାଇ ରଖିବେ; ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ୱୟ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।

ଯାଜକତ୍ୱକ ବସ୍ତର

୧ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଜକ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ହାରୋଣକୁ ଓ ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣତ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ହାରୋଣ, ନାଦବ ଓ ଅବୀହୁ, ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୨ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ହାରୋଣ ଶୂରା ଓ ଶୋଭା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରିବ । ୩ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦେଶ କର; ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଜକ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାରୋଣକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାର ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରିବେ । ୪ ଅର୍ଥାତ୍, ବୁକୁପଟା, ଏଫୋଦ, ଗେଣା, ବୁଟାଦାର ଜାମା, ପାଗ ଓ କଟିବନ୍ଧନ, ଏହି ସକଳ ବସ୍ତ୍ର ସେମାନେ ପରସ୍ତୁତ କରିବେ; ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଜକ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଭ୍ରାତା ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ପାଇଁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରିବେ । ୫ ସେମାନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କର୍ଷୋମସୂତରେ ନେବେ । ୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କର୍ଷୋମସୂତରେ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକାରର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏଫୋଦ ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରିବେ । ୭ ତହିଁର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ସକନ୍ଧପଟି ରହିବ; ଏହିପରି ତାହା ଯୁକ୍ତ ହେବ । ୮ ପୁଣି, ଏଫୋଦର ଯେଉଁ ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ତହିଁ ଉପରେ ରହିବ, ତହିଁର ଚିତ୍ରିତ କର୍ମ ସେହି ବସ୍ତ୍ରାନ୍ତସାରେ ହେବ; ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କର୍ଷୋମସୂତରେ ହେବ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଇ ଗୋମେଦକ ମଣି ଘେନି ତହିଁ ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଖୋଦିତ କରିବ । ୧୦ ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଛଅ ନାମ ଏକ ମଣି ଉପରେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଛଅ ନାମ ଅନ୍ୟ ମଣି ଉପରେ ଖୋଦିତ କରିବ । ୧୧ ଶିଲ୍ପ କର୍ମରେ ମୁଦ୍ରା ଖୋଦିତ କରିବା ନ୍ୟାୟ ସେହି ଦୁଇ ମଣି ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରଗଣର ନାମ ଖୋଦିତ କରିବ, ପୁଣି, ତାହା ଦୁଇ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଧାରରେ ବନ୍ଦ କରିବ । ୧୨ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ସମ୍ପ୍ରଦାୟତ୍କୁ ସମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦୁଇ ମଣି ଏଫୋଦର ଦୁଇ ସକନ୍ଧପଟିରେ ଦେବ; ତହିଁରେ ହାରୋଣ ସମରଣାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରତି ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ଦୁଇ ସକନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ବହିବ । ୧୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଇ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଧାର କରିବ ୧୪ ଓ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ମୋଡ଼ା ଜଞ୍ଜିର କରି ସେହି ମୋଡ଼ା ଜଞ୍ଜିର ସେହି ଦୁଇ ଆଧାରରେ ଲଗାଇବ । ୧୫ ପୁଣି, ଶିଲ୍ପ କର୍ମରେ ବିଗ୍ରହାର୍ଥକ ବୁକୁପଟା କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏଫୋଦର କର୍ମାନ୍ତସାରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କର୍ଷୋମସୂତରେ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକାରର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ତାହା ପରସ୍ତୁତ କରିବ । ୧୬ ତାହା ଚତୁଷ୍କୋଣ ଓ ଦୋହରା ହେବ; ତହିଁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏକ ଗୁଣାତ ଓ ପରସ୍ପର ଏକ ଗୁଣାତ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ତାହାକୁ ଗୁଣା ଧାତି ମଣିରେ ଖଚିତ କରିବ, ତହିଁର ପରସ୍ପର ଧାତିରେ ଚୂଣା, ପାତମଣି ଓ ମରକତ; ୧୮ ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାତିରେ ପଦ୍ମଗଣା, ନୀଳକାନ୍ତ ଓ ହାରକ ୧୯ ତୃତୀୟ ଧାତିରେ ପେରୋଜ, ଯିସ୍ମ ଓ କଟାହେଳ । ୨୦ ପୁଣି, ଚତୁର୍ଥ ଧାତିରେ ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦକ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ; ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଧାତିରେ ବସାଯିବ । ୨୧ ଏହି ମଣି ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଦ୍ୱାରାଦଶ ହେବ; ମୁଦ୍ରାନ୍ୟାୟ ଖୋଦିତ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ମଣିରେ ସେହି ଦ୍ୱାରାଦଶ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ପୁତ୍ରର ନାମ ରହିବ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମଳ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ବୁକୁପଟା ନିମନ୍ତେ ମାଲ ତୁଲ୍ୟ ମୋଡ଼ା ଦୁଇ ଜଞ୍ଜିର ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୨୩ ପୁଣି, ବୁକୁପଟା ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଦୁଇ କଡ଼ା କରିବ ଓ ବୁକୁପଟାର ଦୁଇ ପରାନ୍ତରେ ସେହି ଦୁଇ କଡ଼ା ଲଗାଇବ । ୨୪ ଆଉ ବୁକୁପଟାର ଦୁଇ ପରାନ୍ତସ୍ଥ ଦୁଇ କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦୁଇ ମୋଡ଼ା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜଞ୍ଜିର ଲଗାଇବ । ୨୫ ପୁଣି, ମୋଡ଼ା ଜଞ୍ଜିରର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ଆଧାରରେ ବନ୍ଦ କରି ଏଫୋଦ ବସ୍ତ୍ରର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଦୁଇ ସକନ୍ଧପଟି ଉପରେ ରଖିବ । ୨୬ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଦୁଇ କଡ଼ା ନିର୍ମାଣ କରି ବୁକୁପଟାର ଦୁଇ ପରାନ୍ତରେ ଏଫୋଦ ବସ୍ତ୍ରର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଭିତର ଭାଗରେ ରଖିବ । ୨୭ ଆହୁରି ଦୁଇ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର କଡ଼ା କରି ଏଫୋଦ ବସ୍ତ୍ରର ଦୁଇ ସକନ୍ଧପଟି ତଳେ ତହିଁର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରେ ମୋଡ଼ା ସ୍ଥାନର ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ଉପରେ ତାହା ରଖିବ । ୨୮ ତହିଁରେ ବୁକୁପଟା ଯେପରି ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ଉପରେ ଥାଇ ଏଫୋଦରୁ ଖସି ନ ପଡ଼େ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବୁକୁପଟାକୁ ନିଜ କଡ଼ାରେ ନୀଳ ସୂତ ଦ୍ୱାରା ଏଫୋଦର କଡ଼ା ସହିତ ବନ୍ଧନ କରି ରଖିବେ । ୨୯ ଯେଉଁ ସମୟରେ ହାରୋଣ ପବିତ୍ର

ସ୍ଥାନରେ ପରବେଶ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମୟରେ ନିତ୍ୟ ସମରଣାର୍ଥେ ସେ ବିଗ୍ରହାର୍ଥକ ବୁକୁପଟାରେ ଇସ୍‌ରାଏଲ-ପୁତ୍ରଗଣର ନାମସକଳ ଆପଣା ହୃଦୟ ଉପରେ ବହନ କରିବ । ୩୦ ସେହି ବିଗ୍ରହାର୍ଥକ ବୁକୁପଟାରେ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ଓ ତୁମ୍ଭାମ୍ (ଦୀପ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି) ରଖିବ; ତହିଁରେ ହାରୋଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ପରବେଶ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ହାରୋଣର ହୃଦୟ ଉପରେ ଗହା ରହିବ, ପୁଣି, ହାରୋଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଇସ୍‌ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ବିଗ୍ରହ ଆପଣା ହୃଦୟ ଉପରେ ବହିବ । ୩୧ ତୁମ୍ଭେ ଏଫୋଦର ଗେଗା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣ କରିବ । ୩୨ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥାଳରେ ମସୃତକ ପରବେଶ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛିଦ୍ର ରହିବ; ସାଞ୍ଜୁଆର ଗଳଦେଶ ନ୍ୟାୟ ସେହି ଛିଦ୍ରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବୁଣାକର୍ମ ହେବ, ତହିଁରେ ଗହା ଛିଣ୍ଡିଯିବ ନାହିଁ । ୩୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣରେ ତାଳିମ୍ବ କରିବ; ଆଉ ତହିଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ସ୍ୱପ୍ନର ଘଣ୍ଟି ରହିବ । ୩୪ ସେହି ଗେଗାର ଧୂର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନର ଘଣ୍ଟି ଓ ଗୋଟିଏ ତାଳିମ୍ବ, ପୁଣି, ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନର ଘଣ୍ଟି ଓ ଗୋଟିଏ ତାଳିମ୍ବ ରହିବ । ୩୫ ଆଉ ହାରୋଣ ସେବା କରିବା ସମୟରେ ଗହା ପିନ୍ଧିବ; ତହିଁରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପରବେଶ କରିବ ଓ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରୁ ବାହାର ହେବ, ସେତେବେଳେ ତହିଁର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବ; ଗହାହେଲେ ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ୩୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ପତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରି ମୋହର ନ୍ୟାୟ ତହିଁ ଉପରେ “ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର” ଖୋଦନ କରିବ । ୩୭ ପୁଣି, ପଗଡି ଉପରେ ରହିବା ପାଇଁ ଗହା ନୀଳ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ପଗଡିର ସମୟରେ ରଖିବ । ୩୮ ଗହା ହାରୋଣର କପାଳ ଉପରେ ରହିବ, ତହିଁରେ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଧ-ଘଟିତ ଅପରାଧ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍‌ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରକୃତ ପବିତ୍ର ଦାନାଦି ସକଳ ଦରବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ କରିବେ, ଗହା ହାରୋଣ ବୋହିବ ଓ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ସେମାନେ ଯେପରି ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଗହାର କପାଳରେ ରହିବ । ୩୯ ତୁମ୍ଭେ ଜାମାକୁ ବୁଣାଦାର ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସୂତ୍ରରେ ଓ ପଗଡିକୁ ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସୂତ୍ରରେ ପରସ୍ତୁତ କରିବ; ପୁଣି, କଟିବନ୍ଧନ ସୂଚକ ଦୁଇଟି ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର କରିବ । ୪୦ ଆଉ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ଜାମା ଓ କଟିବନ୍ଧନ ପରସ୍ତୁତ କରିବ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶିରୋଭୂଷଣ କରିବ । ୪୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଗହା ସବୁ ପରିଧାନ କରାଇବ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରି ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ଓ ପବିତ୍ର କରିବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଯାଜକ କର୍ମ କରିବେ । ୪୨ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରର ଉଲ୍‌ତାଗ ଆରକ୍ଷାଦନ ନିମନ୍ତେ କଟିଠାରୁ ଜଞ୍ଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁକ୍ଳ ଜଞ୍ଜିଆ ପିନ୍ଧାଇବ । ୪୩ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ପରବେଶ କରିବେ, କିଅବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବେଦିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେପରି ଅପରାଧ କରି ନ ମରନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ; ଏହା ହାରୋଣର ଓ ଗହାର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶର ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।

ଯାଜକ ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବାର ବିଧି

୧ ଆଉ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଜକ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିବ; ନିଖୁନ୍ତ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଦୁଇ ମେଷ ନେବ, ୨ ପୁଣି, ଗଡ଼ିଶୁନ୍ୟ ରୁଟି, ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଗଡ଼ିଶୁନ୍ୟ ପିଠା ଓ ତୈଳଯୁକ୍ତ ଗଡ଼ିଶୁନ୍ୟ ସବୁ ଚକ୍ୱଳି ଗହମ ମଇଦାରେ ପରସ୍ତୁତ କରିବ । ୩ ପୁଣି, ଗୋଟିଏ ତାଳରେ ଗହା ରଖିବ, ସେହି ଗୋବତ୍ସ ଓ ଦୁଇ ମେଷ ସଞ୍ଚରେ ଘେନି ସେହି ତାଳ ଆଣିବ । ୪ ଆଉ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ-ଦୁଇ ନିକଟକୁ ଆଣି ଜଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଇବ । ୫ ଗଂଧରେ ସେହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ହାରୋଣକୁ ଜାମା, ଏଫୋଦର ଗେଗା, ଏଫୋଦ ଓ ବୁକୁପଟା ପରିଧାନ କରାଇବ, ଆଉ ଏଫୋଦର ଚିତ୍ର ପଟୁକାରେ ଗହାର କଟି ବାନ୍ଧିବ । ୬ ଗହାର ମସୃତକରେ ପଗଡି ବାନ୍ଧି ତହିଁ ଉପରେ ପବିତ୍ର ମୁକୁଟ ଦେବ । ୭ ଏଉତ୍ତରେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଘେନି ଗହାର ମସୃତକ ଉପରେ ଢାଳି ଗହାକୁ ଅଭିଷେକ କରିବ । ୮ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଆଣି ଜାମା ପରିଧାନ କରାଇବ । ୯ ପୁଣି, ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ କଟିବନ୍ଧନ ପରିଧାନ କରାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମସୃତକରେ

ଶିରେଭୂଷଣ ବାଧ୍ୟ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଯାଜକତପ୍ତ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ସେହି ଗୋବତ୍ସ ଅଣାଇବ, ପୁଣି, ହାରୋଣ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ଗୋବତ୍ସର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିବେ । ୧୧ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ଦ୍ୱାରା ସମାପରେ ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଛାମୁରେ ସେହି ଗୋବତ୍ସକୁ ବଧ କରିବ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗୋବତ୍ସର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ବେଦିର ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଦେବ, ପୁଣି, ବେଦି ମୂଳରେ ଆଉ ସବୁ ରକ୍ତ ତାଳି ଦେବ । ୧୩ ଆଉ ଗହୀର ଅନ୍ତରୋପରିସ୍ଥତ ମେଦ ଓ ଯକୃତ ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତରାପ୍ଳାବକ ଓ ଦୁଇ ବୃକ୍କ ଓ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଘେନି ବେଦିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ୧୪ ମାତ୍ର ଗୋବତ୍ସର ମାଂସ, ଚର୍ମ ଓ ଗୋମୟ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଏହା ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଅଟେ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ପରଥମ ମେଷ ନେବ; ପୁଣି, ହାରୋଣ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ମେଷର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିବେ । ୧୬ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମେଷକୁ ବଧ କରି ଗହୀର ରକ୍ତ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଛିଞ୍ଚିବ । ୧୭ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ମେଷକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଗହୀର ଅନ୍ତର ଓ ଗୋଡ଼ ଯୌତ କରି ଗହୀସବୁ ସେହି ଖଣ୍ଡସକଳ ଓ ମସ୍ତକ ସହ ରଖିବ । ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଷକୁ ବେଦି ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଗହୀ ସଦାପୁରଭୂତ୍ତର ହୋମବଳି ଓ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟରାଣାଥେ ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଅଟେ । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମେଷକୁ ନେବ, ପୁଣି, ହାରୋଣ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ମେଷର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିବେ । ୨୦ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମେଷକୁ ବଧ କରି ଗହୀର କିଛି ରକ୍ତ ଘେନି ହାରୋଣର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣ-ପରାନ୍ତରେ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣ-ପରାନ୍ତରେ, ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଉପରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଉପରେ ଲଗାଇବ, ପୁଣି, ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବେଦିର ଉପରିସ୍ଥତ ରକ୍ତରୁ ଓ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳରୁ କିଛି ନେଇ ହାରୋଣ ଉପରେ ଓ ଗହୀର ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ, ପୁଣି, ଗହୀ ସହିତ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ଉପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଛିଞ୍ଚିବ; ତହିଁରେ ସେ ଓ ଗହୀ ସହିତ ଗହୀର ବସ୍ତ୍ର, ପୁଣି, ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର ହେବ । ୨୨ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମେଷର ମେଦ, ମେଦମୟ ଲତ୍ତୁଳ, ଅନ୍ତର ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ, ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତରାପ୍ଳାବକ, ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଧା, ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଓ ତାହା ଚଟୁଆ ନେବ, ଯେହେତୁ ଗହୀ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ମେଷ ଅଟେ । ୨୩ ପୁଣି, ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଛାମୁସ୍ଥତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ତାଳରୁ ଏକ ରୁଟି, ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ପିଠା ଓ ଏକ ସରୁ ଚକ୍କୁଳି ନେଇ ୨୪ ଗହୀସବୁ ହାରୋଣର ହସ୍ତରେ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ହସ୍ତରେ ଦେଇ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାଥେ ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଛାମୁରେ ଗହୀ ଦୋଳାଇବ । ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗହୀସବୁ ନେଇ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟରାଣାଥେ ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଛାମୁରେ ବେଦିରେ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ଏହା ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଅଟେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣର ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ମେଷର ବକ୍ଷ ଘେନି ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାଥେ ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଛାମୁରେ ଦୋଳାଇବ; ସେହି ଖଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭର ଅଂଶ ହେବ । ୨୭ ଆଉ ହାରୋଣର ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣର ପଦନିଯୋଗାର୍ଥକ ମେଷର ଯେଉଁ ବୁକୁ ରୂପ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଦୋଳାୟିତ ଓ ଯେଉଁ ଚଟୁଆ ରୂପ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ଉତ୍ତୋଳିତ ହେଲା, ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର କରିବ । ୨୮ ତହିଁରେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ଗହୀ ହାରୋଣର ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣର ଅଧିକାର ହେବ, ଯେହେତୁ ଗହୀ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ଅଟେ; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଏହି ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ସେମାନଙ୍କ ମତ୍ସ୍ତଗାର୍ଥକ ବଳିରୁ ଦେୟ ହେବ; ଏହା ସଦାପୁରଭୂତ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ଅଟେ । ୨୯ ପୁଣି, ହାରୋଣ (ମୁତୁୟ) ଉତ୍ତରେ ଗହୀର ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରସକଳ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣର ହେବ; ଅଭିଷେକ ଓ ପଦ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ସେମାନେ ଗହୀ ପରିଧାନ କରିବେ । ୩୦ ଗହୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗହୀ ପଦରେ ଯାଜକ ହୋଇ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଆସିବ, ସେ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ସାତ ଦିନ ପରିଧାନ କରିବ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ମେଷର ମାଂସ ଘେନି ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପାକ କରିବ, ୩୨ ପୁଣି, ହାରୋଣ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ସେହି ମେଷ ମାଂସ ଓ ତାଳସ୍ଥତ ସେହି ରୁଟି ଭୋଜନ କରିବେ । ୩୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ଓ ପରତିଷ୍ଠା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରାୟଣିତ ହେଲା, ଗହୀ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ; ମାତ୍ର କୌଣସି

ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ସବୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ । ୩୪ ଆଉ ସେହି ପଦ-ନିଯୋଗାର୍ଥକ ମାଂସ ଓ ରୁଟିରୁ ଯଦି ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ, ତେବେ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅଗ୍ନିରେ ଭସ୍ମସାତ୍ କରିବ, କେହି ଗହା ଖାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଅଟେ । ୩୫ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ , ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ପୁତ୍ର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ପୁତ୍ର କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତରେ ସାତଦିନ ଲାଗିବ । ୩୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର ଦିନ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ପୁଂଗୋବତ୍ସ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ପୁଣି, ବେଦି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରି ଗହା ପାପମୁକ୍ତ କରିବ ଓ ଗହା ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କରିବ । ୩୭ ତୁମ୍ଭେ ବେଦି ନିମନ୍ତେ ସାତ ଦିନ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରି ଗହା ପବିତ୍ର କରିବ; ତହିଁରେ ବେଦି ମହାପବିତ୍ର ହେବ, ପୁଣି, ଯାହା କିଛି ବେଦି ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ସେସବୁ ପବିତ୍ର ହେବ ।

ଦୈନନ୍ଦିନ ନୈବେଦ୍ୟ

୩୮ ସେହି ବେଦି ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପୁତ୍ରଦିନ ଏକ ବର୍ଷୀୟ ଦୁଇ ମେଷଶାବକ, ୩୯ ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ପରଥମ ମେଷଶାବକକୁ ପରଭାତରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ମେଷଶାବକକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୪୦ ପୁଣି, ପରଥମ ମେଷଶାବକ ସହିତ ହିନ୍ଦାତରର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ନିର୍ମଳ ପେଷା ତୈଳରେ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଐଫାଲ* ଦଶମାଂଶ ମଇଦା ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ହିନ୍ଦର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେବ । ୪୧ ଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ପୁଣି, ପରଭାତର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପରମାଣେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣାପୈ ସଦାପରଭୃତ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୪୨ ଏହା ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ସଦାପରଭୃତ୍ସ ସମମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ନିତ୍ୟ (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ହୋମ ହେବ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆଳାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା । ୪୩ ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ପରଭାତରେ (ତମ୍ବୁର) ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବ । ୪୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଓ ବେଦିକୁ ପବିତ୍ର କରିବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ଯାଜକ କର୍ମ କରଣାପୈ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ପବିତ୍ର କରିବା । ୪୫ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା । ୪୬ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସଦାପରଭୃତ୍ସ ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ, ଗହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୃତ୍ସ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ।

୩୦

ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପର ବେଦି

୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଧୂପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ଶିଙ୍ଗା କାଷ୍ଠର ଏକ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୨ ଗହା ଏକ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକ ହସ୍ତ ପରସ୍ପା ଓ ଚତୁଷ୍କୋଣ ହେବ, ପୁଣି, ଦୁଇ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ହେବ; ତହିଁର ଶୃଙ୍ଗସକଳ ତହିଁର ଅଂଶ ହେବ । ୩ ତହିଁର ପୃଷ୍ଠ ଓ ଗୁରି ପାର୍ଶ୍ୱ ଓ ଶୃଙ୍ଗ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇବ ଓ ତହିଁର ଗୁରିଆଡ଼େ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର କାନ୍ଥ କରିବ । ୪ ପୁଣି, ତହିଁର କାନ୍ଥ ତଳେ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦୁଇ କୋଣ ନିକଟରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଦୁଇ ଦୁଇ କଡ଼ା କରିବ; ଆଉ ଗହା ବହନାର୍ଥକ ସାଙ୍ଗର ଘରା ହେବ । ୫ ସେହି ସାଙ୍ଗା ଶିଙ୍ଗା କାଷ୍ଠରେ ନିର୍ମାଣ କରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇବ । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସାକ୍ଷୟ ସିନ୍ଦୁକର ଉପରିସ୍ଥ ପାପାଚଛାଦନ ସମମୁଖରେ ସାକ୍ଷୟ ସିନ୍ଦୁକର ଅଗ୍ରସୂତ ବିଚ୍ଛେଦ-ବସ୍ତ୍ରର ଆଗରେ ଗହା ରଖିବ । ୭ ହାରୋଣ ତହିଁ ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବ, ସେ ପୁତ୍ର ପରଭାତରେ ପରଦୀପ ପରିଷ୍କାର କରିବା ସମୟରେ ସେହି ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବ । ୮ ପୁଣି, ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳେ ହାରୋଣ ପରଦୀପ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ସମୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ସଦାପରଭୃତ୍ସ ସମମୁଖରେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଧୂପ-ଦାହ ହେବ । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ଉପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧୂପ ଅବା ହୋମବଳି କିଅବା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଭାଲିବ ନାହିଁ । ୧୦ ପୁଣି, ହାରୋଣ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥରେ ତହିଁର ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ସେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାର୍ଥକ ପାପବଳିର ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା

* ୨୯:୪୦ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ କିଲୋ ମଇଦା ପୁଣି ତୈଳ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନ୍ତରାଳେ ବର୍ଷକେ ଥରେ ତହିଁ ଉପରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ଏହି ବେଦି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ ।

ଜନଗଣନାର ଉପହାର

୧୧ ଆଉ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୧୨ “ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତରାଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗଣନା କରିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ ଲୋକ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣାଥେଁ ଗଣନା ସମୟରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବେ, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା ସମୟରେ କୌଣସି ମହାମାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ୧୩ ଯେକେହି ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନ୍ତରାଳେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଶେକଲ* ଦେବ; (କୋଡ଼ିଏ ଗେରାରେ† ଏକ ଶେକଲ); ସେହି ଅର୍ଘ୍ୟ ଶେକଲ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଉପହାର ହେବ । ୧୪ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ କିପବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସକ ଯେକେହି ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଏହି ଉପହାର ଦେବ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକରଣାଥେଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ସେହି ଉପହାର ଦେବା ସମୟରେ ଧନବାନ ଅର୍ଘ୍ୟ ଶେକଲରୁ‡ ଅଧିକ ଦେବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଦରିଦ୍ର ତହିଁରୁ ଉଣା ଦେବ ନାହିଁ । ୧୬ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ସେହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ରୂପା ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟାଥେଁ ନିରୂପଣ କରିବ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମାଗମାଥେଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହିବ ।”

ପିତୃତଳ ଜଳ କୁଣ୍ଡ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୧୮ “ତୁମ୍ଭେ ପରକ୍ଷାଳନ ନିମନ୍ତେ ପିତୃତଳର କୁଣ୍ଡ ଓ ତହିଁର ପିତୃତଳର ବୈଠିକି ପରସ୍ତୁତ କରିବ; ପୁଣି, ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ଓ ବେଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରଖି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ ପୂରାଇବ । ୧୯ ଆଉ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ତହିଁରେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ପରକ୍ଷାଳନ କରିବେ । ୨୦ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରେ ପରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଯେପରି ନ ମରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଜଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯୌତ କରିବେ; କିପବା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ସେବା ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଧୂମ୍‌ଧାୟ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବେଦି ନିକଟକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଯେପରି ନ ମରନ୍ତି, ୨୧ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ଯୌତ କରିବେ; ଏହା ଗହାର ଓ ଗହା ବଂଶର ପୁରୁଷାନ୍ତରାଳେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।”

ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଏବଂ ଧୂପ

୨୨ ଆହୁରି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୨୩ “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିକଟରେ ଏହିସବୁ ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନ୍ତରାଳେ ପାଞ୍ଚଗଣତ ଶେକଲ ନିର୍ମଳ ଗନ୍ଧଧର ଓ ତହିଁର ଅର୍ଘ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଢାଈଶତ ଶେକଲ ସୁଗନ୍ଧ ଦାରୁଚିନି, ଅଢାଈଶତ ଶେକଲ ସୁଗନ୍ଧ, ୨୪ ପାଞ୍ଚଗଣତ ଶେକଲ ଗୁଡୁତପ୍ତୁକ୍ ଓ ଏକ ହିନ୍ ଙାତ ତୈଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ । ୨୫ ଏହିସବୁ ଦ୍ରାଘା ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ତୈଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗନ୍ଧଧରୀକର କ୍ରିୟାନ୍ତରାଳେ ତୈଳ ପରସ୍ତୁତ କରିବ, ଗହା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ତୈଳ ହେବ । ୨୬ ଗହା ତୁମ୍ଭେ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ଓ ସାକ୍ଷୟ ସିନ୍ଦୂଳ, ୨୭ ପୁଣି, ମେଜ, ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର, ଦାପଗୁକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର, ୨୮ ଆଉ ଧୂପବେଦି, ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର, ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକି ଅଭିଷେକ କରିବ । ୨୯ ପୁଣି, ଏହିସବୁ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର କରିବ, ତହିଁରେ ଗହା ମହାପବିତ୍ର ହେବ, ଯାହା କିଛି ଗହା ସପର୍ଶ କରେ, ସେସବୁ ପବିତ୍ର ହେବ । ୩୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଆମ୍ଭର ଯାଜକ କର୍ମ କରଣାଥେଁ ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କରିବ । ୩୧ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନ୍ତରାଳେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ତୈଳ ହେବ । ୩୨ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟର ଶରୀରରେ ଗହା ଢଳାଯିବ ନାହିଁ; ଅଥବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ପରିମାଣାନ୍ତରାଳେ ଆଉ କୌଣସି ତୈଳ କରିବ ନାହିଁ; ଗହା ପବିତ୍ର ଅଟେ, ଆଉ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପବିତ୍ର ହେବ । ୩୩ ଯେକେହି ତହିଁ ତୁଳ୍ୟ କିଛି ପରସ୍ତୁତ କରିବ, ଅବା ଯେକେହି ଅପରିଚିତ ଲୋକର ଶରୀରରେ ତହିଁରୁ କିଛି ଲଗାଇବ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।” ୩୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜକୁ

* ୩୦:୧୩ 5.5 କିମ୍ବା 6 ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା † ୩୦:୧୩ ପ୍ରାୟ 0.6 ଗ୍ରାମ୍ ଏହା ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ମାପ ଥିଲା ‡ ୩୦:୧୫ 5.5 କିମ୍ବା 6 ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିକଟରେ ସୁଗନ୍ଧା ଉତ୍ତର, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁରୁଗୁଳ, ନଖା, କୁନ୍ଦୁରୁ ଓ ନିର୍ମଳ ଲୋବାନ୍, ଏହି ପରତ୍ୟକ୍ତ ସୁଗନ୍ଧା ଉତ୍ତର ସମଭାଗରେ ସଂଗ୍ରହ କର । ୩୫ ପୁଣି, ତଦ୍‌ପ୍ରାୟ ଗନ୍ଧବଶିକର କ୍ରିୟାରେ ପରସ୍ପତ୍ତ ଓ ଲବଣାକ୍ତ ଏକ ନିର୍ମଳ ପବିତ୍ର ସୁଗନ୍ଧା ଧୂପ ପରସ୍ପତ୍ତ କର । ୩୬ ତହିଁରୁ କିଛି ଚୂର୍ଣ୍ଣା କରି ଯେଉଁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ରଖିବ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ମହାପବିତ୍ର ହେବ । ୩୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସୁଗନ୍ଧା ଧୂପ କରିବ, ତହିଁର ମିଶ୍ରିତ ଉତ୍ତର ପରିମାଣାନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କର ନାହିଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ସଦାପରତ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । ୩୮ ଯେକେହି ଆପଣା ଆୟତ୍ତାଣୀର୍ଥେ ତତ୍ତୁଲ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧା ଧୂପ ପରସ୍ପତ୍ତ କରିବ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।”

୩୧

ବତ୍ସଲେଲ ଓ ଅହଲୀୟାବର ଦାୟିତ୍ୱ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରତ୍ୟକ୍ତ ମୋଶାହକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୨ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ବଂଶୀୟ ହୃର ଯୌତ୍ର ଉତ୍ତର ପୁତ୍ର ବତ୍ସଲେଲକୁ ନାମ ଧରି ଆହୁତ୍ତାନ କରିଅଛୁ ୩ ପୁଣି, ଶିଳ୍ପକର୍ମ, ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ୱପ୍ନଶିଳ୍ପ, ରୌପ୍ୟ ଓ ପିତ୍ତଳରେ ଖୋଦନ ଓ ଖତନାଥକ ମଣି-କର୍ତ୍ତନ ଓ କାଷ୍ଠ-ଖୋଦନ ପରତ୍ୟକ୍ତ ୪ ସର୍ବ ପରକାର ଶିଳ୍ପକର୍ମ କରଣାର୍ଥେ ୫ ଗହାକୁ ଜ୍ଞାନ, ବୃଦ୍ଧ, ବିଦ୍ୟା ଓ କର୍ମନୈପୁଣ୍ୟଦାୟକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା କରିଅଛୁ । ୬ ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଦାନ୍ ବଂଶଜାତ ଅହାଷାମକର ପୁତ୍ର ଅହଲୀୟାବକୁ ଗହାର ସହକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ; ପୁଣି, ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଅଛୁ; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ଗହାସବୁ ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରି ପାରିବେ । ୭ ଅର୍ଥାତ୍, ସମାଗମ-ତମ୍ଭ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦୁକ ଓ ତହିଁର ଉପରିସ୍ଥ ପାପାରହାଦନ ଓ ତମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ୮ ଆଉ ମେଜ, ତହିଁର ପାତ୍ରାଦି, ନିର୍ମଳ ସ୍ୱପ୍ନଶିଳ୍ପ ଦାପବୃକ୍ଷ, ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ଧୂପବେଦି, ୯ ହୋମବେଦି, ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକ, ୧୦ ପୁଣି, ସୁଶୋଭିତ ବସ୍ତ୍ର, ଯାଜକ କର୍ମ କରଣାର୍ଥେ ହାରୋଣ ଯାଜକର ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣର ବସ୍ତ୍ର, ୧୧ ପୁଣି, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ସୁଗନ୍ଧା ଧୂପ, ଏହି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ କରିବେ ।”

ବିଶ୍ୱାମିନ ଦିନ

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରତ୍ୟକ୍ତ ମୋଶାହକୁ କହିଲେ, ୧୩ “ତୁମ୍ଭେ ଆହୁରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଏହି କଥା କୁହ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାମିନି ପାଳନ କରିବ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରକାରୀ ସଦାପରତ୍ୟକ୍ତ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହା ଏକ ଚିହ୍ନ ହେବ । ୧୪ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାମିନି ପାଳନ କରିବ; କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଯେକେହି ଗହା ଅପବିତ୍ର କରେ, ନିଶ୍ଚୟ ଗହାର ପରାଶଦଶ୍ୱତ ହେବ; ପୁଣି, ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଦିନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୧୫ ଛଅ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ, ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ସଦାପରତ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ମହା ବିଶ୍ୱାମିନି ଅଟେ; ସେହି ବିଶ୍ୱାମିନିରେ ଯେକେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ନିଶ୍ଚୟ ଗହାର ପରାଶଦଶ୍ୱତ ହେବ । ୧୬ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ ରୂପେ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ମାନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାମିନି ପାଳନ କରିବେ । ୧୭ ଗହା ଆମ୍ଭ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଚିହ୍ନ ହେବ, କାରଣ ସଦାପରତ୍ୟକ୍ତ ଛଅ ଦିନରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ୱାମିନି କରି ଆଶ୍ୱସ୍ତିସିତ ହୋଇଥିଲେ ।” ୧୮ ତହିଁ ସେ ସାନୟ ପବିତ୍ରରେ ମୋଶାହଙ୍କ ସହିତ କଥା ସମାପ୍ତ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଦୁଇ ପଟା, ଅର୍ଥାତ୍, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳି ଲିଖିତ ଦୁଇ ପରସ୍ତର ପଟା ଗଞ୍ଜୁ ଦେଲେ ।

୩୨

ସୁବର୍ଣ୍ଣା ବାଛୁରି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫୋଶାଢ଼କର ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇବାର ବିଳମ୍ବ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ହାରୋଶଢ଼କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଗଢ଼କୁ କହିଲେ, “ଉଠ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କର, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମିସର ଦେଶରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ଫୋଶାଢ଼କ ପୂର୍ତ୍ତି କଥା ଘଟିଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ।” ୨ ତହିଁ ହାରୋଶ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣ କର୍ଣ୍ଣରୁ ସ୍ତ୍ରୀଗୁଣ୍ଡତଳ କାଢ଼ି ଫୋ’ ପାଖକୁ ଆଣ।” ୩ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣରୁ ସ୍ତ୍ରୀଗୁଣ୍ଡତଳସବୁ କାଢ଼ି ହାରୋଶଢ଼କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ୪ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗହା ନେଇ ଶିଳ୍ପାସ୍ତରରେ ଛାଞ୍ଚି ପୂରସ୍ତୁତ କରି ଏକ ଢଳ ବାଛୁରି ନିର୍ମାଣ କଲେ; ତହିଁ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଯେଉଁ ଦେବତା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେ ଏହି।” ୫ ତହିଁରେ ହାରୋଶ ଗହା ଦେଖି ଗହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ଆସନକାଳି ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ହେବ, ଏହା ଘୋଷଣା କରାଇଲେ। ୬ ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ପରଦିନ ପୂର୍ତ୍ତରେ ଉଠି ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ମଞ୍ଚଗର୍ଭକ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ; ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ; ଏଉତ୍ତରେ ଲୀଳା କରିବାକୁ ଉଠିଲେ। ୭ ତେବେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଫୋଶାଢ଼କ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭରଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି।” ୮ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଞ୍ଚିରେ ଢଳ ବାଛୁରି ନିର୍ମାଣ କରି ଗକୁ ପୂଜା କଲେ, ପୁଣି, ଗହା ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରି କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଯେଉଁ ଦେବତା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେ ଏହି।” ୯ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଫୋଶାଢ଼କ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ; ଦେଖ, ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଶକ୍ତଗର୍ଭୀବ ଲୋକ।” ୧୦ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ମୋହର କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳିତ ହେଉ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା। ୧୧ ତହିଁରେ ଫୋଶା ଆପଣା ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ବାହୁ ବଳରେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ଆଣିଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ କାହିଁକି ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳିତ ହେବ ? ୧୨ ସେ ପର୍ବତମୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରି ପୃଥିବୀରୁ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ, ଅନିଷ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଏପରି କଥା ମିସରୀୟମାନେ କାହିଁକି ଗଲ୍ପ କରିବେ ? ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳ କ୍ରୋଧରୁ ଫେର ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ଏପରି ଅନିଷ୍ଟ ବିଷୟରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ। ୧୩ ଆପଣା ଦାସ ଅବ୍ରାହାମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ସମରଣ କର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିଜ ନାମରେ ଶପଥ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ଗରାଣ ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧ କରିବା ଓ ଏହି ଯେଉଁସବୁ ଦେଶର କଥା କହିଲୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶକୁ ଦେବା, ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ।” ୧୪ ତେବେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଯେଉଁ ଅନିଷ୍ଟ କରିବାର କଥା କହିଥିଲେ, ତହିଁରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ। ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଫୋଶା ମୁଖ ଫେରାଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଦୁଇ ପୂର୍ତ୍ତିର ପଟା ହସ୍ତରେ ଘେନି ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ; ସେହି ପୂର୍ତ୍ତିର ପଟାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖାଥିଲା। ୧୬ ସେହି ପୂର୍ତ୍ତିର ପଟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ-ନିର୍ମିତ; ପୁଣି, ତହିଁରେ ଖୋଦିତ ଲିଖନ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲିଖନ ଥିଲା। ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ରବ କରନ୍ତେ, ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କୋଲାହଳ ଶୁଣି ଫୋଶାଢ଼କ କହିଲେ, “ଛାଉଣିରେ ଯୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ହେଉଅଛି।” ୧୮ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଜୟଧ୍ୱନିର ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, କିଅବା ପରାଜୟ ସ୍ୱରର ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଗାୟନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଅଛି।” ୧୯ ଏଥିରେ ସେ ଛାଉଣିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ମାତ୍ରରେ ସେହି ବାଛୁରି ଓ ନୃତ୍ୟ ଦେଖିଲେ; ତହିଁରେ ଫୋଶାଢ଼କର କ୍ରୋଧ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳିତ ହେଲା; ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ସେହି ଦୁଇ ପୂର୍ତ୍ତିର ପଟା ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ପର୍ବତ ତଳେ ଗହା ଭାଙ୍ଗିଲେ। ୨୦ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ମିତ ବାଛୁରି ଘେନି ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଲେ ଓ ଗହା ପେଷି ଧୂଳି କଲେ, ଆଉ ଜଳ ଉପରେ ବିଞ୍ଚି ଦେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପିଆଇଲେ। ୨୧ ତହିଁ ଫୋଶା ହାରୋଶଢ଼କ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ତ୍ତି କ’ଣ କଲେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ମହାପାପ ବର୍ତ୍ତିଅଛ ?” ୨୨ ତହିଁରେ ହାରୋଶ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳର କ୍ରୋଧ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳିତ ନ

ହେଉ; ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟଗଣରେ ଆସକ୍ତ ।” ୨୩ ଏମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମହାନୀକର ଅଗ୍ରଗଣା ହେବା ପାଇଁ ଆତ୍ମହାନୀକର ନିମନ୍ତେ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କର; କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମହାନୀକର ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ମୋଶାହାନୀକର କଥା ହୋଇଅଛି, ତାହା ଆତ୍ମହାନୀକର ଜାଣୁନାହିଁ ।” ୨୪ ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମହାନୀକର ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ଯେ କୌଣସି ସୁନା ଅଛି, ତାହା ସେମାନେ କାଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋତେ ଗହା ଦେଲେ; ମୁଁ ତାହା ନେଇ ଅଗ୍ରରେ ପକାଇଲି, ତହିଁ ଏହି ବାହୁରି ବାହାରି ଆସିଲା ।” ୨୫ ଆଉ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାଗରୀ ଦେଖିଲେ, କାରଣ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତରୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ ହାସ୍ୟାସପଦ ହେବା ଭଳି ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାଗରୀ କରି ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ୨୬ ଏଥିରେ ମୋଶା ଛାଉଣି ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁତକ ପକ୍ଷରେ କିଏ ଅଛି ? ସେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସୁ,” ତହିଁରେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣ ତତ୍ତ୍ଵ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୨୭ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲର ସଦାପରଭୁତ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଜତ୍ଵରେ ଶତର ବାହୁ ଛାଉଣିର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦ୍ଵାରରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତଯାତ କର, ପରତି ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇ, ମିତ୍ର ଓ ପରତିବାସୀକୁ ବଧ କର ।” ୨୮ ତହିଁରେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନମାନେ ମୋଶାହାନୀକର ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ତଦ୍ଵୟ କରନ୍ତେ, ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଣାଧିକ ତିନି ହଜାର ଲୋକ ମଲେ । ୨୯ ଆଉ ମୋଶା କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ ଭାଇମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ହୋଇ ସଦାପରଭୁତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କର, ତହିଁରେ ସେ ଏହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।” ୩୦ ତହିଁ ପର ଦିନ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାପାପ କରିଅଛ, ଏବେ ମୁଁ ସଦାପରଭୁତକ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରୁଅଛି; ଯଦି ହୋଇପାରେ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାପର ପରାୟଣତା କରାବି ।” ୩୧ ଏଥିପରେ ମୋଶା ସଦାପରଭୁତକ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ କହିଲେ, “ହାୟ, ହାୟ, ଏହି ଲୋକମାନେ ମହାପାପ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୨ ତଥାପି ଏବେ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ନ କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭର ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକରୁ ମୋହର ନାମ କାଟି ପକାଅ ।” ୩୩ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁତକ ମୋଶାହାନୀକର କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକ ଆତ୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି, ଆତ୍ମେ ଆପଣା ପୁସ୍ତକରୁ ତାହାର ନାମ କାଟି ପକାଇବା । ୩୪ ଏବେ ଯାଅ, ଆତ୍ମେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଅ; ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ଦୂତ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବେ; ମାତ୍ର ଆତ୍ମେ ପରତିଫଳ ଦେବା ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କ ପାପର ପରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ।” ୩୫ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପାତ କଲେ, ଯେହେତୁ ହାରୋଣ-ନିର୍ମିତ ବାହୁରି ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

୩୩

ସାନୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର ଆଦେଶ

୧ ଏହା ପରେ ସଦାପରଭୁତକ ମୋଶାହାନୀକର କହିଲେ, “ଆତ୍ମେ ଅବ୍ରହାମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ କହିଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବା, ସେହି ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଓ ମିସରରୁ ଆନୀତ ଲୋକମାନେ ଏସ୍ଥାନରୁ ପରସ୍ଥାନ କର; ୨ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଏକ ଦୂତ ପଠାଇବା; ପୁଣି, ଆତ୍ମେ କିଶାନାୟ, ଇମୋରାୟ, ହିତ୍ତାୟ, ପରିଷାୟ, ହିବ୍ଵାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବା । ୩ ଏନିମନ୍ତେ ସେହି ଦୁର୍ଘ ଓ ମଧୁ ପରବାହୀ ଦେଶକୁ ଯାଅ; ମାତ୍ର ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଯିବା ନାହିଁ; ଗଲେ ଆତ୍ମେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଶକ୍ତଗରୀବ ଲୋକ ।” ୪ ଲୋକମାନେ ଏହି ଅଶୁଭ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଶୋକ କଲେ; କେହି ଆପଣା ଶରୀରରେ ଆଉରଣ ପରିଧାନ କଲେ ନାହିଁ । ୫ କାରଣ ସଦାପରଭୁତକ ମୋଶାହାନୀକର କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶକ୍ତଗରୀବ ଲୋକ; ଯଦି ଆତ୍ମେ ଏକ ନିମିଷ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟକୁ ଯିବା, ତେବେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା; ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆପଣା ଶରୀରରୁ ଆଉରଣ ଦୂର କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ପରତି କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହା ଜାଣିବା ।” ୬ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ହୋରେବ ପର୍ବତ ନିକଟରୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯାଉ ଯାଉ ଆପଣା ଆପଣା ସମସ୍ତ ଆଉରଣ ଦୂର କଲେ ।

ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ

୭ ଏସମୟରେ ଏପରି ଥିଲା ଯେ, ମୋଶା ଆପଣା ତମ୍ବୁ ନେଇ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ଓ ଛାଉଣିଠାରୁ ଦୂରରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ଗହୀର ନାମ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଦେଲେ । ସଦାପୂରଣକୁ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀ ପୂରତେୟକ ଲୋକ ଛାଉଣିର ବାହାରସ୍ଥଳ ସେହି ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ନିକଟକୁ ଯା'ନ୍ତି । ୮ ପୁଣି, ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ମୋଶା ବାହାର ହୋଇ ସେହି ତମ୍ବୁ ନିକଟକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଠି ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁ ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହେଲେ, ଆଉ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଶା ସେହି ତମ୍ବୁରେ ପରବେଶ କଲେ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଗର୍ଜକର ପଶ୍ଚାତ୍ ଅନାଇ ରହିଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ମୋଶା ତମ୍ବୁରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ, ମେଘ ସତମ୍ଭ ଓହ୍ଲାଇ ତମ୍ବୁ ଦ୍ଵାରରେ ଅବସ୍ଥାତ ହେଲା; ତହିଁରେ ସଦାପୂରଣ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଥାଲାପ କଲେ । ୧୦ ତମ୍ବୁ ଦ୍ଵାରରେ ଅବସ୍ଥାତ ମେଘ ସତମ୍ଭ ଦେଖନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଠି ପୂରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁ ଦ୍ଵାରରେ ଥାଇ ପରଶାମ କଲେ । ୧୧ ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ମିତ୍ର ସହିତ ଥାଲାପ କରେ, ସେପରି ସଦାପୂରଣ ମୁଖାମୁଖି ହୋଇ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଥାଲାପ କଲେ; ଏଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଛାଉଣିକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ନାମକ ଗର୍ଜକର ଯୁବା ପରିଗ୍ରକ ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ ନାହିଁ ।

ମୋଶାଙ୍କ ବିନତି

୧୨ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମୋଶା ସଦାପୂରଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ କହୁଅଛ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସଙ୍ଗରେ କାହାକୁ ପଠାଇବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜଣାଇ ନାହିଁ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ନାମ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର ହୋଇଅଛ ।” ୧୩ ଉତ୍ତମ, ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର ହୋଇଅଛି, ତେବେ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣି ପାରିବି, ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆପଣା ମାର୍ଗ ଜଣାଅ; ପୁଣି, ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ, ଏହା ବିବେଚନା କର ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ମୋହର ଉପସ୍ଥିତି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଗମନ କରିବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବା ।” ୧୫ ତହିଁରେ ସେ ଗହୀତକୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏସ୍ଥାନରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଅ ନାହିଁ ।” ୧୬ କାରଣ ମୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛୁ, ଏହା ଏବେ କିପରି ଜଣାଯିବ ? ଯେପରି ମୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଠାରୁ ବିଶେଷ ଲୋକ ହେବା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଗମନ ଦ୍ଵାରା କି ଏହା ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ୧୭ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୂରଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଯେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, ଗହୀ ହିଁ ଆମ୍ଭେ କରିବା, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନାମ ଦ୍ଵାରା ଜାଣିଅଛୁ ।” ୧୮ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆପଣା ମହିମା ଦେଖାଅ ।” ୧୯ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖ ଦେଇ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମଗ* ଗମନ କରାଇବା, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପୂରଣକର ନାମ ଘୋଷଣା କରିବା; ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁ, ଗହୀକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଯାହାକୁ ଦୟା କରୁ, ଗହୀକୁ ଦୟା କରିବା ।” ୨୦ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖି ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ।” ୨୧ ସଦାପୂରଣ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଶୈଳ ଉପରେ ଠିଆ ହେବ; ୨୨ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଦେଇ ଆମ୍ଭ ମହିମାର ଗମନ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୈଳର ସେହି ଛିଦ୍ରରେ ରଖିବା ଓ ଆମ୍ଭ ଗମନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆରକ୍ଷଣ କରିବା । ୨୩ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ କାଢ଼ି ନେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୃଷ୍ଠ ଦେଖିବ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।”

୩୪

ଆଉ ଦୁଇଟି ପରସ୍ତର ଫଳକ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୂରଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପରି ଦୁଇ ପରସ୍ତର ପଟା ଖୋଳ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପରସ୍ତର ପଟା ଭାଙ୍ଗିଅଛ, ତହିଁ ଉପରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖା ଥିଲା, ସେହିସବୁ କଥା ଆମ୍ଭେ ଏହି ଦୁଇ ପରସ୍ତରରେ ଲେଖିବା । ୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକକାଳରେ ପରସ୍ତତ ହୁଅ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକକାଳରେ ସାନୟ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କରି ସେଠାରେ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅ । ୩ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଆଉ କେହି ଉପରକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଏହି ସମୁଦାୟ

* ୩୩:୧୯ ଅର୍ଥାତ୍ ମହିମା

ପର୍ବତରେ କେହି ଦେଖା ନ ଯିବେ ଓ ଗୋମେଷାଦି ପଲ ମଧ୍ୟ ଏହି ପର୍ବତ ସମ୍ମୁଖରେ ଚରିବେ ନାହିଁ ।”
 ୪ ତହିଁ ମୋଶା ପରଥମ ପରସ୍ତର ପରି ଦୁଇ ପରସ୍ତର ପଟା ଖୋଲିଲେ; ପୁଣି, ସେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ
 ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପରଭାତରେ ଉଠି ସାନୟ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ ଓ ସେହି ଦୁଇ ପରସ୍ତର ପଟା ହସ୍ତରେ
 ନେଲେ । ୫ ତେବେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ମେଘରେ ଅବରୋହଣ କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗଞ୍ଜକ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇ
 ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନାମ ଘୋଷଣା କଲେ । ୬ ଆଉ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗଞ୍ଜକ ସମ୍ମୁଖ ଦେଇ ଗମନ କରି ଏହା
 ଘୋଷଣା କଲେ, “ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵନେହଶୀଳ ଓ କୃପାମୟ, କ୍ଷୋଧରେ ଧୀର,
 ଦୟା ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ୭ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟାରକ୍ଷାକାରୀ, ଅପରାଧ
 ଓ ଆଜ୍ଞା-ଲଜ୍ଞନ ଓ ପାପ କ୍ଷମାକାରୀ, ତଥାପି ନିଗନ୍ତ ତହିଁର ଦଣ୍ଡଦାତା, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁତ୍ରପୌତ୍ରାଦି ଉପରେ ପିତୃଗଣର ଅପରାଧର ପରତିଫଳଦାତା ।” ୮ ତହିଁ ମୋଶା ଶାଘର
 ଭୂମିରେ ନତ ମସ୍ତକ ହୋଇ ପରଶାମ କରି କହିଲେ, ୯ “ପରଭୁଞ୍ଜକ ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ
 ପାଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ବିନୟ କରୁଥାନ୍ତି, ପରଭୁଞ୍ଜକ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ଗତୀ ହୋଇ ଗମନ କରନ୍ତୁ;
 କାରଣ ଏମାନେ ଶକ୍ତଗର୍ଭୀବ ଲୋକ, ଆଉ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଅପରାଧ ଓ ପାପ ମୋଚନ କରି ଆପଣା
 ଅଧିକାର୍ଥେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।”

ନିୟମର ନବୀକରଣ

୧୦ ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ନିୟମ କରିବି; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଅବା କୌଣସି
 ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କେବେ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ
 ଲୋକଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରେ କରିବା; ତହିଁରେ ଯେଉଁସବୁ ଲୋକଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଅଛ, ସେମାନେ
 ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ସେହି କର୍ମ ଦେଖିବେ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଯାହା କରିବା, ଗହା
 ଭୟଞ୍ଜକର ଅଟେ । ୧୧ ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁ, ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କର; ଦେଖ,
 ଆମ୍ଭେ ଇମୋରୀୟ, କିଶାନୀୟ, ହିତ୍ତୀୟ, ପରିଷାୟ, ହିବ୍ଵୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ତୁମ୍ଭ
 ଆଗରୁ ତଡ଼ି ଦେବା । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଉଅଛ,
 ସେହି ଦେଶର ନିବାସୀମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ନିୟମ କର ନାହିଁ; କାଲେ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
 ଫାଲ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ । ୧୩ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଞ୍ଜକ ବେଦିସବୁ ଭଗ୍ନ କରିବ ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ
 ସ୍ତମ୍ଭ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ଓ ଆଶେରୀର ମୂର୍ତ୍ତି କାଟି ପକାଇବ । ୧୪ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ଦେବତାକୁ ପରଶାମ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନାମ (ସମ୍ପ୍ରଗୌରବ ରକ୍ଷଣରେ)
 ଉଦୟୋଗୀ, ସେ (ସମ୍ପ୍ରଗୌରବ ରକ୍ଷଣରେ) ଉଦୟୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ୧୫ କେଜାଣି ଅବା
 ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ନିୟମ କରିବ; କଲେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେମାନେ
 ନିଜେ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ଦେବତା ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରନ୍ତି,
 ସେ ସମୟରେ କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ବଳିଦରବ୍ୟ ଖାଇବ; ୧୬ କିଅବା ତୁମ୍ଭେ
 ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଞ୍ଜକ କନ୍ୟାଗଣକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନଞ୍ଜକ କନ୍ୟାଗଣ
 ନିଜ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମିନୀ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମୀ
 କରି ବ୍ୟଭିଚାର କରାଇବେ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ କୌଣସି ଦେବତା କର
 ନାହିଁ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଗଡ଼ିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରିୟ ରୁଟିର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି, ଆବାବ୍ ମାସର ଯେଉଁ ସମୟରେ
 ଯେଉଁସବୁ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭେ ସାତ ଦିନ ଗଡ଼ିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରିୟ ରୁଟି ଖାଇବ;
 କାରଣ ସେହି ଆବାବ୍ ମାସରେ ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଥିଲ । ୧୯ ଆଉ ସମସ୍ତ
 ପରଥମଜାତ ଗର୍ଭଫଳ ଓ ଗୋମେଷାଦି ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ପରଥମଜାତ ପୁଂପଶୁ ସକଳ ଆମ୍ଭର ।
 ୨୦ ମାତ୍ର ପରଥମଜାତ ଗର୍ଭଫଳ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ମେଷଶାବକ ଦେଇ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ; ଯଦି
 ମୁକ୍ତ ନ କରିବ, ତେବେ ତା’ର ବେକ ଭାଙ୍ଗିବ । ତୁମ୍ଭର ପରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ସକଳକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ
 କରିବ । ଆଉ, କେହି ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଛଅ
 ଦିନ କର୍ମ କରିବ, ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ; କୃଷି ଓ ଶସ୍ୟ ଚିତ୍ତେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ
 ବିଶ୍ରାମ କରିବ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ସପ୍ତମ ଉତ୍ସବ, ଅର୍ଥାତ୍, କଟା ଗହମର ପରଥମ ଫଳର ଉତ୍ସବ
 ଓ ବର୍ଷର ଶେଷ ଭାଗରେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହର ଉତ୍ସବ କରିବ । ୨୩ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ
 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର ଇସ୍ରାଏଲର ପରଭୁଞ୍ଜକ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥାପିତ
 ହେବେ । ୨୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ଦୂର କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର
 ସାମା ବିସ୍ତାର କରିବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ

ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗମନ କଲେ, ତୁମ୍ଭ ଭୂମି ପୂର୍ବେ କେହି ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବଳିର ରକ୍ତ ଗଢ଼ିଯୁକ୍ତ ଦରବନ୍ଧ ସହିତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ ଓ ନିସ୍ତରପର୍ବାୟ ଉତ୍ସବର ବଳିଦରବନ୍ଧ ପରାତଃକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବ ନାହିଁ । ୨୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭୂମିର ପରଥମଜାତ ଫଳର ଅଗ୍ନିଫାଶ ଆପଣା ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିବ । ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଛାଗର ଶାବକକୁ ଗହାର ମାଗର ଦୁଗ୍ଧରେ ପାକ କରିବ ନାହିଁ । ୨୭ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାହକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଲେଖ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ।” ୨୮ ସେହି ସମୟରେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୁଳିଶ ଦିବାଗତ୍ତର ଅବସ୍ଥାନ କଲେ; ସେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କି ଜଳ ପାନ କଲେ ନାହିଁ । ସେ ସେହି ଦୁଇ ପରସ୍ତରରେ ନିୟମବାକ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଲେଖିଲେ ।

ମୋଶାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁଖ

୨୯ ଏଥୁପରେ ମୋଶା ସାନୟ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟରେ ସାକ୍ଷୟରୂପ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ପରସ୍ତର ହସ୍ତରେ ଘେନି ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଆଲପ କରିବା ସକାଶୁ ଆପଣା ମୁଖର ଚର୍ମ ଯେ ଉଦ୍ଭ୍ରମ୍ଭୁକ ହୋଇଥିଲା, ଗହା ମୋଶା ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ହାରୋଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଗଡ଼କର ମୁଖର ଚର୍ମ ଉଦ୍ଭ୍ରମ୍ଭୁକ ଥିଲା; ଏଣୁ ସେମାନେ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଭୀତ ହେଲେ । ୩୧ ମାତ୍ର ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ହାରୋଣ ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ; ତହିଁରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଲପ କଲେ । ୩୨ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ଗଡ଼କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ, ଗହାସବୁ ସେ ଆଜ୍ଞା ରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ୩୩ ଆଉ, ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥାନ ସମାପନ କଲା ଉତ୍ତରେ ଆପଣା ମୁଖରେ ଘୁମୁଟା ଦେଲେ । ୩୪ ମାତ୍ର ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଭିତରେ ଗହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକୁ ଯାଇ ବାହାରକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଘୁମୁଟା କାଢ଼ି ରଖିଲେ; ଆଉ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଲେ, ବାହାରେ ଆସି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗହା କହିଲେ । ୩୫ ତହିଁରେ ମୋଶାହଙ୍କର ମୁଖର ଚର୍ମ ଉଦ୍ଭ୍ରମ୍ଭୁକ ଅଟେ, ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗଡ଼କର ମୁଖ ପୂର୍ବେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ; ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବାକୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିତରକୁ ନ ଗଲେ; ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ମୁଖରେ ଘୁମୁଟା ଦେଲେ ।

୩୫

ବିଶ୍ଵାସୀମାନ ବିଧି ପାଳନ

୧ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କରି କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨ ଛଅ ଦିନ କର୍ମ କରାଯିବ, ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ଦିନ ହେବ; ଗହା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମହା ବିଶ୍ଵାସୀଦିନ ହେବ, ଯେକେହି ସେହି ଦିନ କର୍ମ କରିବ, ଗହାର ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ।” ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସୀଦିନରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ କୌଣସି ବାସ ସ୍ଥାନରେ ଅଗ୍ନି ଜାଳିବ ନାହିଁ ।

ଆବାସ (ତମ୍ଭୁ) ନିମନ୍ତେ ଉପହାର

୪ ଆଉ, ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପହାର ସଂଗ୍ରହ କର; ଯେକେହି ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶନ, ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶନ, ରୌପ୍ୟ ଓ ପିତ୍ତଳ, ୬ ପୁଣି, ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣା, ଧୂମ୍ର ବର୍ଣ୍ଣା, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା, ଶୁଭ୍ର, କ୍ଷୌଦ୍ର ସୂତ୍ର ଓ ଛାଗର ଲୋମ, ୭ ପୁଣି, ରକ୍ତାକୃତ ମେଷ ଚର୍ମ, ଶିଶୁକ ଚର୍ମ ଓ ଶିଙ୍ଗା କାଷ୍ଠ, ୮ ପୁଣି, ଦୀପାର୍ଯ୍ୟକ ତୈଳ, ଅଭିଷେକାର୍ଯ୍ୟକ ତୈଳ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପାର୍ଯ୍ୟକ ଗନ୍ଧଦରବନ୍ଧ, ୯ ପୁଣି, ଏଫୋଦ ଓ ବ୍ରୁକୁପଟା ନିମନ୍ତେ ଗୋମେଦକ ମଣି ପରଭୃତି ଖଚନାୟ ପରସ୍ତର, ଏହି ସମସ୍ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଉପହାର ଆଣିବ । ୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପରତେୟକ ବିଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଆସି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଦିଷ୍ଟ ସକଳ ବସ୍ତୁ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ, ୧୧ ଅର୍ଥାତ୍, ଆବାସ, ତହିଁର ତମ୍ଭୁ, ଛାତ, ଆଡ଼କୁଡ଼ା, ପଟା, ଅଗଳ, ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତୁଙ୍ଗା, ୧୨ ପୁଣି, ସିନ୍ଦୁକ, ତହିଁର ସାଙ୍ଗା, ପାପାରହାଦନ ଓ ଆରହାଦନର ବିରହେଦ ବସ୍ତ୍ର, ୧୩ ପୁଣି, ମେଜ, ତହିଁର ସାଙ୍ଗା, ପାତ୍ରସକଳ ଓ ଦର୍ଶନାୟ ରୁଟି, ୧୪ ପୁଣି, ଦୀପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଦୀପବୃକ୍ଷ, ତହିଁର ପାତ୍ର, ପରଦାପ ଓ

ଦୀପାର୍ଥକ ତୈଳ, ୧୫ ପୁଣି, ଧୂପବେଦି, ତହିଁର ସାଙ୍ଗୀ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଓ ଆବାସ ପରବେଶ ଦସ୍ତାବିଜ ଆବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁ, ୧୬ ପୁଣି, ହୋମବେଦି, ତହିଁର ପିତ୍ତଳ ଝାଞ୍ଜିରୀ, ସାଙ୍ଗୀ, ପାତ୍ରସକଳ, ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକି, ୧୭ ପୁଣି, ପରାଦେଶର ପରଦା, ତହିଁର ସ୍ତମ୍ଭ, ଚୁଙ୍ଗା ଓ ପରାଦେଶ ଦସ୍ତାବିଜ ଆବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁ, ୧୮ ପୁଣି, ଆବାସର କଣ୍ଠା, ପରାଦେଶର କଣ୍ଠା ଓ ଉଦୟର ରଜ୍ଜୁ, ୧୯ ପୁଣି, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁଶୋଭିତ ବସ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ହାରୋଣ ଯାଜକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଓ ଯାଜକ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଗର୍ଭର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁ କରିବ । ୨୦ ଏଥିପ୍ରକାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ମୋଶାହର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରାଦେଶର ପରଦା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ଯାହାର ମନ ଯାହାକୁ ପରାଦେଶର ପରଦା ଓ ଯାହାର ଆତ୍ମା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଓ ତତ୍ସମ୍ଭବ୍ୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୃତ୍ସକର ଉପହାର ଆଣିଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେ ଲୋକ ସମ୍ପ୍ରଦେଶର ମନ ଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତେ ଆସି ଉପହାର, କୁଣ୍ଡଳ, ଅର୍ଘ୍ୟ ଓ ହାର ପରଭୃତ୍ସ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ଆଣିଲେ; ପରଭୃତ୍ସକ ଜଣ ସଦାପରଭୃତ୍ସକ ଉପହାରରେ ସମ୍ପ୍ରଦେଶର ଉପହାର ଉପସର୍ଗ କଲେ । ୨୩ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନୀଳ, ଧୂସର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ, ଶୁଭ୍ର କର୍ପାସ ସୂତ, ଛାଗର ଲୋମ, ରକ୍ତାକୃତ ମେଷ ଚର୍ମ ଓ ଶିଶୁକ ଚର୍ମ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପରଭୃତ୍ସକେ ଉପହାର ଆଣିଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ଯେ ରୂପାର କି ପିତ୍ତଳର ଉପହାର ଉପସର୍ଗ କଲେ, ସେ ସଦାପରଭୃତ୍ସକର ଉପହାର ଆଣିଲେ; ଆଉ ଯାହା ନିକଟରେ ସେବାର କୌଣସି କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଶିଖା କାଷ୍ଠ ଥିଲେ, ସେ ଉପହାର ଆଣିଲେ । ୨୫ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ସୂତ କାଟି ନୀଳ ଧୂସର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶୁଭ୍ର କର୍ପାସ ସୂତ ଆଣିଲେ । ୨୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମନ ଜ୍ଞାନରେ ପରଭୃତ୍ସକ ହେଲେ, ସେ ସମସ୍ତେ ଛାଗ ଲୋମର ସୂତ କାଟିଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ଏହା ଓ ବୁଦ୍ଧିପାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଗୋମେଦକାଦି ଖଟନାର୍ଥକ ମଣି, ୨୮ ଆଉ ଦୀପ ଓ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ନିମନ୍ତେ ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତୈଳ ଆଣିଲେ । ୨୯ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମ୍ପ୍ରଦେଶରେ ସଦାପରଭୃତ୍ସକ ଉପହାରରେ ଉପହାର ଆଣିଲେ; ସଦାପରଭୃତ୍ସ ମୋଶାହର ଦସ୍ତାବିଜ ଯାହା ଯାହା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁର କୌଣସି ପରକାର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ସେମାନେ ପରଭୃତ୍ସକେ ଉପହାର ଆଣିଲେ ।

ଆବାସ (ତମ୍ଭୁ)ର ନିର୍ମାଣ

୩୦ ଏଥିପ୍ରକାରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ, “ଦେଖ, ସଦାପରଭୃତ୍ସ ଯିହୁଦା ବଂଶୀୟ ହରର ପୌତ୍ର ଉରିର ପୁତ୍ର ବତ୍ସଲେଲକୁ ନାମ ଧରି ତାକିଅଛନ୍ତି ।” ୩୧ ପୁଣି, ଉପହାର ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି, ବିଦ୍ୟା ଓ କର୍ମନୈପୁଣ୍ୟ-ଦାୟକ ପରାଦେଶର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ୩୨ ତିତ୍ତର କର୍ମ ଓ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ, ରୌପ୍ୟ ଓ ପିତ୍ତଳ ଖୋଦନ ୩୩ ଓ ଖଟନାର୍ଥକ ମଣିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ନାନା ଶିଳ୍ପ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠ ଖୋଦନ, ଏହିସବୁ ଶିଳ୍ପକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଉପହାର ନିପୁଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୪ ପୁଣି, ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଉପହାର ଓ ଦାନ ବଂଶୀୟ ଅହାଷାମକର ପୁତ୍ର ଅହଲୀୟାବର ମନରେ ପରଭୃତ୍ସକ ଦେଲେ । ୩୫ ଆଉ ଖୋଦନ ଓ ଶିଳ୍ପକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ନୀଳ, ଧୂସର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶୁଭ୍ର କର୍ପାସ ସୂତରେ ସୂତ କର୍ମ ଓ ତନ୍ତା କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାବତୀୟ ଶିଳ୍ପ କର୍ମ ଓ ତିତ୍ତର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

୩୬

୧ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୃତ୍ସକର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କାର୍ଯ୍ୟସକଳ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସଦାପରଭୃତ୍ସ ବତ୍ସଲେଲ ଓ ଅହଲୀୟାବ ପରଭୃତ୍ସକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହିସବୁ ବିଜ୍ଞାନ ଲୋକେ କର୍ମ କରିବେ । ୨ ଏଥିପ୍ରକାରେ ମୋଶା ସେହି ବତ୍ସଲେଲ, ଅହଲୀୟାବକୁ, ସଦାପରଭୃତ୍ସକଠାରୁ ମନରେ ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ସେହି କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ମନରେ ପରଭୃତ୍ସକପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାକିଲେ । ୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆନୀତ ଉପହାର ସବୁ ମୋଶାହରଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ତଥାପି ଲୋକମାନେ ପରଭୃତ୍ସ ପରଭାବରେ ଗର୍ଭର ନିକଟକୁ ସମ୍ପ୍ରଦେଶରେ ଆହ୍ୱାନ ଉପହାର ଆଣିଲେ । ୪ ତହିଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ କର୍ମକାରୀ ବିଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମରୁ ଆସି ମୋଶାହରଙ୍କୁ କଲେ, ୫ “ସଦାପରଭୃତ୍ସ ଯାହା ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ

ଅଛନ୍ତି, ଲୋକମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପରଯୋଜନାୟ ଦରବନ୍ଦରୁ ଅତି ଅଧିକ ଆଶୁଅଛନ୍ତି ।”
 ୬ ତହିଁରେ ମୋଶା ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଛାଇଣିର ସର୍ବତ୍ର ଏହା ଘୋଷଣା କରାଇଲେ, ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଉପହାର ପରସ୍ତୁତ ନ କରନ୍ତୁ; ଏଣୁ ଲୋକମାନେ ଆଣିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ।
 ୭ କାରଣ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦରବନ୍ଦ ପୂରୁତ ଓ ତତେଧିକ ଥିଲା । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରତେୟକ ବିଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ବଳ ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତର, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା ସୂତ୍ର ଦସ୍ତ୍ରା ଆବାସର ଦଶ ଯବନିକା ପରସ୍ତୁତ କଲେ; ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ କିରୁବର ଆକୃତି କଲେ । ୯ ପରତେୟକ ଯବନିକା ଅଠାଇଶ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ, ପରତେୟକ ଯବନିକା ଗୁରୁ ହସ୍ତ ପରସ୍ତୁତ ଓ ସମସ୍ତ ଯବନିକାର ସମାନ ପରିମାଣ ଥିଲା । ୧୦ ପୁଣି, ସେ ପାଞ୍ଚ ଯବନିକା ଏକତ୍ର ଯୋଗ କଲେ; ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଯବନିକା ଏକତ୍ର ଯୋଗ କଲେ । ୧୧ ଆଉ, ସେ ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନରେ ପରଥମ ଅନ୍ତୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ନୀଳ ସୂତ୍ରର ଫାଶ କଲେ; ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନର ଦସ୍ତ୍ରାୟ ଅନ୍ତୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ତଦରୂପ କଲେ । ୧୨ ସେ ପରଥମ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପରଶ ଫାଶ ଓ ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନର ଦସ୍ତ୍ରାୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପରଶ ଫାଶ କଲେ; ସେହି ଫାଶସବୁ ପରସ୍ପର ସମମୁଖୀନ ରହିଲା । ୧୩ ଆଉ ସେ ପରଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଞ୍ଚୁଡ଼ା କରି ଆଞ୍ଚୁଡ଼ାରେ ଯବନିକାସକଳ ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ିଲେ; ତହିଁରେ ଆବାସ ଏକ ହିଁ ହେଲା । ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଆବାସର ଆରହାଦନୀକ ତମରୁ ନିମନ୍ତେ ଛାଗ ଲୋମର ଏକାଦଶ ଯବନିକା ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୧୫ ପରତେୟକ ଯବନିକାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ତିରିଶ ହସ୍ତ ଓ ପରସ୍ତୁତ ଗୁରୁ ହସ୍ତ, ସେହି ଏକାଦଶ ଯବନିକାର ସମାନ ପରିମାଣ ଥିଲା । ୧୬ ପୁଣି, ସେ ପାଞ୍ଚ ଯବନିକା ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ି ପୃଥକ ରଖିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଯବନିକା ଯୋଡ଼ି ପୃଥକ ରଖିଲେ । ୧୭ ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନର ପରଥମ ଅନ୍ତୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପରଶ ଫାଶ କଲେ ଓ ଦସ୍ତ୍ରାୟ ଯବନିକାର ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନ ଧଡ଼ିରେ ପରଶ ଫାଶ କଲେ । ୧୮ ଆଉ ସେ ଯୋଡ଼ି ଦେଇ ଏକ ତମରୁ କରିବା ପାଇଁ ପିତ୍ତଳର ପରଶ ଆଞ୍ଚୁଡ଼ା କଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ସେ ରକ୍ତାକୃତ ମେଷ ଚର୍ମରେ ତମରୁର ଏକ ଛାତ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଶିଶୁକ ଚର୍ମର ଏକ ଛାତ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆବାସ ନିମିତ୍ତ ଶିମ୍ପା କାଷ୍ଠର ଠିଆପଟା ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୧ ଏକ ଏକ ପଟା ଦଶ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଦେଡ଼ ହସ୍ତ ପରସ୍ତୁତ ଥିଲା । ୨୨ ପରତେୟକ ପଟାର ପରସ୍ପର ଅନୁରୂପ ଦୁଇ ଦୁଇ ପଦ ଥିଲା; ଏହିରୂପେ ସେ ଆବାସର ସମସ୍ତ ପଟା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୩ ଆଉ ସେ ଆବାସର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମନ୍ତେ କୋଡ଼ିଏ ପଟା ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ସେ ସେହି କୋଡ଼ିଏ ପଟା ତଳେ ଗୁଳିଗଟି ରୂପାର ରୁଞ୍ଜା କଲେ; ଏକ ପଟା ତଳେ ତହିଁର ଦୁଇ ପଦ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ରୁଞ୍ଜା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଟା ତଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଇ ଦୁଇ ପଦ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦୁଇ ରୁଞ୍ଜା କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ଆବାସର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ କୋଡ଼ିଏ ପଟା କଲେ । ୨୬ ଏକ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ରୁଞ୍ଜା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ଦୁଇ ରୁଞ୍ଜା, ଏରୂପେ ରୂପାର ଗୁଳିଗ ଚୁଞ୍ଜା କଲେ । ୨୭ ସେ ଆବାସର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ଛଅ ଖଣ୍ଡ ପଟା କଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ଆବାସର ସେହି ପଶ୍ଚିମ ଭାଗର ଦୁଇ କୋଣ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ପଟା କଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ତହିଁ ତଳେ ଯୋଡ଼ା ରହିଲା ଓ ସେହିରୂପେ ତହିଁର ମୁଣ୍ଡରେ ପରଥମ କଡ଼ା ପାଖରେ ଯୋଡ଼ ରହିଲା; ଏହି ପରକାରେ ସେ ଦୁଇ କୋଣର ପଟା ଯୋଡ଼ିଲେ । ୩୦ ତହିଁରେ ଆଠ ପଟା, ପୁଣି, ଏକ ଏକ ପଟା ତଳେ ଦୁଇ ଦୁଇ ରୁଞ୍ଜା, ଏରୂପେ ଷୋଳ ରୂପାରୁଞ୍ଜା କଲେ । ୩୧ ଆଉ ସେ ଶିମ୍ପା କାଷ୍ଠରେ ଅର୍ଗଳ ପରସ୍ତୁତ କରି ଆବାସର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପଟାରେ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଗଳ ୩୨ ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପଟାରେ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଗଳ, ପୁଣି, ଆବାସର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵର ପଟାରେ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଗଳ ଦେଲେ । ୩୩ ପୁଣି, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅର୍ଗଳ, ପଟାର ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଏମୁଣ୍ଡରୁ ସେମୁଣ୍ଡ ଯାଏ ପାଇଲା । ୩୪ ଆଉ, ସେ ସେହିସବୁ ପଟା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ ଓ ଅର୍ଗଳର ଘରା ନିମନ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କଡ଼ା କଲେ, ଅର୍ଗଳସକଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା, ବଳା ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତର-ନିର୍ମିତ ଓ କିରୁବାକୃତିରେ ଚିତ୍ରିତ ଏକ ବିରହେଦ ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୩୬ ପୁଣି, ସେ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଶିମ୍ପା କାଷ୍ଠର ଗୁରୁ ସତମ୍ଭ କରି ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ ଓ ସେସବୁର ଆଞ୍ଚୁଡ଼ା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ କଲେ ଓ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ରୂପାର ଗୁରୁ ରୁଞ୍ଜା ଢାଳିଲେ । ୩୭ ଆଉ, ସେ ତମରୁଦସ୍ତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବଳା ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତର-ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ରିତବିଚିତ୍ର ଏକ ଆରହାଦନ ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୩୮ ତହିଁର ପାଞ୍ଚ ସତମ୍ଭ ଓ ସେସବୁର ଆଞ୍ଚୁଡ଼ା କଲେ; ପୁଣି, ସେହିସବୁର ମୁଣ୍ଡାଳି ଓ ବନ୍ଧନୀ

ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଚୁଙ୍ଗା ପିତୃଲର ଥିଲା ।

୩୭

ନିୟମ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ନିର୍ମାଣ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବତ୍ସଲେଲ ଶିଶମ୍ କାଷ୍ଠରେ ଅଢ଼ାଇ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ପରସ୍ପର ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ, ଏକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ନିର୍ମାଣ କଲେ ୨ ଓ ତହିଁର ଭିତର ଓ ବାହାର ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କାନ୍ଥ କଲେ । ୩ ପୁଣି, ତହିଁର ଗୁଣ୍ଡ କୋଣ ନିମନ୍ତେ ଗୁଣ୍ଡ ସ୍ତମ୍ଭାକୃତ ଭାଲିଲେ; ତହିଁର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇ କଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇ କଡ଼ା ଦେଲେ । ୪ ଆଉ ସେ ଶିଶମ୍ କାଷ୍ଠରେ ସାଙ୍ଗା କରି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଡ଼ାଇଲେ ୫ ଓ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ବହିବା ନିମନ୍ତେ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କଡ଼ାରେ ସେହି ସାଙ୍ଗା ପରବେଶ କରାଇଲେ । ୬ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଅଢ଼ାଇ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ପରସ୍ପର ଏକ ପାପାଚ୍ଛାଦନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ପିତା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଦୁଇ କିରୁବ ନିର୍ମାଣ କରି ପାପାଚ୍ଛାଦନର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ରଖିଲେ । ୮ ତହିଁର ଏକ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ କିରୁବ ଓ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରେ ଅନ୍ୟ କିରୁବ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପାପାଚ୍ଛାଦନର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇ କିରୁବକୁ ତହିଁର ଅଂଶ କରି ରଖିଲେ । ୯ ପୁଣି, କିରୁବମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ପାପାଚ୍ଛାଦନକୁ ଆବରଣ କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲା; ମାତ୍ର ପାପାଚ୍ଛାଦନ ପୂର୍ତ୍ତି କିରୁବମାନଙ୍କର ମୁଖ ରହିଲା ।

ଦର୍ଶନୀୟ ରୁଚିର ମେଜ ନିର୍ମାଣ

୧୦ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେ ଶିଶମ୍ କାଷ୍ଠରେ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକ ହସ୍ତ ପରସ୍ପର ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଗୋଟିଏ ମେଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ଗହା ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ ଓ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କାନ୍ଥ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଚତୁରଙ୍ଗୁଳି ପରିମିତ ଏକ ବେଷ୍ଟନ କଲେ ଓ ସେହି ବେଷ୍ଟନର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କାନ୍ଥ କଲେ । ୧୩ ଆଉ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଗୁଣ୍ଡ କଡ଼ା ଭାଲି ତହିଁର ଗୁଣ୍ଡ ପାହୁଡ଼ାର ଗୁଣ୍ଡ କୋଣରେ ରଖିଲେ । ୧୪ ସେହି କଡ଼ା ପାର୍ଶ୍ଵ-କାଷ୍ଠର ସନ୍ନିକଟ ଓ ମେଜ ବହିବା ନିମନ୍ତେ ସାଙ୍ଗାର ଘରା ଥିଲା । ୧୫ ପୁଣି, ସେ ସେହି ମେଜ ବହନାର୍ଥେ ଶିଶମ୍ କାଷ୍ଠରେ ସାଙ୍ଗା ନିର୍ମାଣ କରି ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୧୬ ଆହୁରି, ସେ ମେଜର ଉପରିସ୍ଥ ପାତ୍ରସକଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ଥାଲା ଓ ଗୁମ୍ଫା ଓ ପାତ୍ର, ଭାଲିବା ନିମନ୍ତେ ଗଢ଼ୁ ସକଳ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଘାପବୃକ୍ଷ ନିର୍ମାଣ

୧୭ ଆହୁରି, ସେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ଘାପବୃକ୍ଷ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେ ପିତାକର୍ମରେ ଘାପବୃକ୍ଷ, ତହିଁର ଗଣ୍ଡ ଓ ଶାଖା ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ତହିଁର ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ତହିଁରେ ସଂଲଗ୍ନ ହେଲା । ୧୮ ସେହି ଘାପବୃକ୍ଷର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତିନି ଶାଖା ଓ ଘାପବୃକ୍ଷର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତିନି ଶାଖା, ଏହି ଛଅ ଶାଖା ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ନିର୍ଗତ ହେଲା । ୧୯ ପୁଣି, ଏକ ଶାଖାରେ ବାଦାମପୁଷ୍ପାକୃତି ତିନି ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଶାଖାରେ ବାଦାମପୁଷ୍ପାକୃତି ତିନି ଗୋଲାଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ, ଏହିରୂପେ ଘାପବୃକ୍ଷରୁ ନିର୍ଗତ ଛଅ ଶାଖାରେ ରହିଲା । ୨୦ ମାତ୍ର ଘାପବୃକ୍ଷରେ ବାଦାମପୁଷ୍ପାକୃତି ଗୁଣ୍ଡ ଗୋଲାଧାର ଓ ତହିଁର କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ରହିଲା । ୨୧ ଆଉ, ତହିଁରୁ ଯେଉଁ ଛଅ ଶାଖା ନିର୍ଗତ ହେଲା, ତଦନ୍ତସାରେ ଏକ ଶାଖାଦ୍ଵୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ଓ ଅନ୍ୟ ଶାଖାଦ୍ଵୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ଓ ଅନ୍ୟତର ଶାଖାଦ୍ଵୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ରହିଲା । ୨୨ ଏହି କଳିକା ଓ ଶାଖା ତହିଁର ଅଂଶ ହେଲା ଓ ସମସ୍ତ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ଏକ ପିତାକର୍ମ ହେଲା । ୨୩ ଆଉ, ସେ ତହିଁ ପାଇଁ ସପ୍ତ ପରଘାପ, ଚିମୁଟା ଓ ଅଙ୍ଗାରଧାନା ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୪ ସେ ଏକ ଉଲ୍ଲତ* ପରିମିତ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଗହା ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପବେଦି ନିର୍ମାଣ

୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଶିଶମ୍ କାଷ୍ଠରେ ଏକ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ, ଏକ ହସ୍ତ ପରସ୍ପର ଓ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଚତୁଷ୍କୋଣ ଧୂପବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ତହିଁର ଶୃଙ୍ଗସକଳ ତହିଁର ଅଂଶ ହେଲା । ୨୬ ଆଉ, ଗହା, ତହିଁର ପୃଷ୍ଠ, ତହିଁର ଗୁଣ୍ଡ ପାର୍ଶ୍ଵ ଓ ତହିଁର ଶୃଙ୍ଗସକଳ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ; ପୁଣି, ସେ ତହିଁର ଗୁଣ୍ଡାପତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କାନ୍ଥ କଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ତହିଁର ବହନାର୍ଥକ ସାଙ୍ଗାର ଘରା ନିମନ୍ତେ ତହିଁର

* ୩୭:୨୪ ପରାୟ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

କାନ୍ୟା ତଳେ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱପୁର ଦୁଇ କୋଣରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣାଣର ଦୁଇ ଦୁଇ କଡ଼ା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୮ ଆଉ ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ସାଙ୍ଗା କଲେ ଓ ଗହା ସୁବର୍ଣ୍ଣାଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୨୯ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ତୈଳ ଓ ଧୂପ ନିମନ୍ତେ ଗନ୍ଧ-ବଣିକର କ୍ରିୟାନୁଯାୟୀ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କଲେ ।

୩୮

ହୋମ ବେଦିର ନିର୍ମାଣ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ଦୀର୍ଘ ଓ ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ପରସ୍ଥ ଓ ତିନି ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଏକ ଚତୁଷ୍କୋଣ ହୋମବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ତହିଁର ଗୁରି କୋଣ ଉପରେ ଶୃଙ୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରି ପିତ୍ତଳ ମଡ଼ାଇଲେ; ସେହି ଶୃଙ୍ଗସବୁ ତହିଁର ଅଂଶ ହେଲା । ୩ ଆଉ ସେ ବେଦିର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ଭସ୍ମଧାନୀ, କରତୁଳି, କୁଣ୍ଡ, ତ୍ରିଶୂଳ ଓ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ, ଏହି ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ପିତ୍ତଳରେ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୪ ଏହି ବେଦିର ବେଡ଼ ତଳେ ନିମ୍ନରୁ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ ଜାଲି ଝାଞ୍ଜିରା କଲେ । ୫ ପୁଣି, ସାଙ୍ଗାର ଘରା ନିମନ୍ତେ ସେହି ପିତ୍ତଳ ଝାଞ୍ଜିରାର ଗୁରି କୋଣରେ ଗୁରି କଡ଼ା ଜାଲିଲେ । ୬ ଆଉ, ସେ ଶିଶିମ୍ବ କାଷ୍ଠରେ ସେହି ସାଙ୍ଗା ନିର୍ମାଣ କରି ପିତ୍ତଳରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୭ ବେଦି ବହନାର୍ଥେ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ୱ ଉପରେ ସେହି ସାଙ୍ଗା କଡ଼ାରେ ପରବେଶ କରାଇଲେ; ପୁଣି, ଫମ୍ପା ରଖି ପଟାରେ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ପିତ୍ତଳ ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ରର ନିର୍ମାଣ

୮ ଆଉ, ଯେଉଁ ସ୍ତରାଗଣ ସମାଗମ-ତମନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ସମାପରେ ସେବା କଲେ, ସେହି ସେବାକାରିଣୀ ସ୍ତରାଗଣର ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ ଦର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ସେ ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକି ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ଆବାସର ପରାଙ୍ଗଣର ନିର୍ମାଣ

୯ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ପରାଙ୍ଗଣ ପରସ୍ତୁତ କଲେ; ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ପରାଙ୍ଗଣର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସୂତ୍ରରେ ଏକଶତ ହସ୍ତ ପରିମିତ ପରଦା କଲେ । ୧୦ ତହିଁର କୋଡ଼ିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ କୋଡ଼ିଏ ଚୁଙ୍ଗା ପିତ୍ତଳର, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍ଗୁଡ଼ା ଓ ବନ୍ଧନୀ ରୂପାର ଥିଲା । ୧୧ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପରଦା ଏକଶତ ହସ୍ତ, ପୁଣି, ତହିଁର କୋଡ଼ିଏ ସ୍ତମ୍ଭ, କୋଡ଼ିଏ ଚୁଙ୍ଗା ପିତ୍ତଳର ଓ ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍ଗୁଡ଼ା ବନ୍ଧନୀ ରୂପାର ଥିଲା । ୧୨ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱପୁର ପରଦା ପରଶ ହସ୍ତ ଥିଲା, ତହିଁର ଦଶ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଦଶ ଚୁଙ୍ଗା, ପୁଣି, ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍ଗୁଡ଼ା ଓ ବନ୍ଧନୀ ରୂପାର ଥିଲା । ୧୩ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପରଶ ହସ୍ତ ଥିଲା । ୧୪ ଦ୍ୱାରର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପନ୍ଦର ହସ୍ତ ପରଦା ଓ ତହିଁର ତିନି ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତିନି ଚୁଙ୍ଗା ଥିଲା; ୧୫ ତଦ୍ୱରୂପେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା । ପରାଙ୍ଗଣ-ଦ୍ୱାର ସନ୍ନିକଟ ଏ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ଓ ସେ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ପନ୍ଦର ହସ୍ତ ପରଦା ଓ ତହିଁର ତିନି ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତିନି ଚୁଙ୍ଗା ଥିଲା । ୧୬ ପରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସକଳ ପରଦା ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସୂତ୍ରରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା । ୧୭ ପୁଣି, ସ୍ତମ୍ଭର ଚୁଙ୍ଗାସବୁ ପିତ୍ତଳର ଥିଲା; ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍ଗୁଡ଼ା ଓ ବନ୍ଧନୀ ରୂପାର; ତହିଁର ମୁଣ୍ଡାଳି ରୌପ୍ୟ-ମଣ୍ଡିତ; ପୁଣି, ରୂପା-ବନ୍ଧନୀରେ ପରାଙ୍ଗଣର ସକଳ ସ୍ତମ୍ଭ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ୧୮ ଆଉ, ପରାଙ୍ଗଣ-ଦ୍ୱାରର ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସୂତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପକର୍ମବିଶିଷ୍ଟ ଓ ପରାଙ୍ଗଣର ପରଦା ତୁଲ୍ୟ ଗହା ଦୀର୍ଘରେ କୋଡ଼ିଏ ହସ୍ତ ଓ ପରସ୍ଥରେ ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ୧୯ ପୁଣି, ତହିଁର ପିତ୍ତଳର ଗୁରି ସ୍ତମ୍ଭ, ଗୁରି ଚୁଙ୍ଗା, ରୂପାର ଆଙ୍ଗୁଡ଼ା ଓ ତହିଁର ମୁଣ୍ଡାଳି ରୌପ୍ୟ-ମଣ୍ଡିତ ଓ ବନ୍ଧନୀ ରୂପାର ଥିଲା । ୨୦ ପୁଣି, ଆବାସର ଓ ପରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର କର୍ତ୍ତାସବୁ ପିତ୍ତଳର ଥିଲା ।

ଆବାସ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ବସ୍ତୁ

୨୧ ଲେବାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ହାରୋଣ ଯାଜକଙ୍କର ପୁତ୍ର ଈଥାମରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋଶାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆବାସର, ଅର୍ଥାତ୍, ସାକ୍ଷୟରୂପେ ଆବାସର ଗଣନାୟ ବସ୍ତୁ ସମୂହର ଏହି ଗଣନା କରାଗଲା । ୨୨ ସଦାପରତୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଯିହୁଦା ବଂଶଜାତ ହୁରର ପୌତ୍ର ଉରିର ପୁତ୍ର ବତ୍ସଲେଲ ସେସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ୨୩ ଆଉ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ, ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସୂତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପକାରୀ, ଖୋଦକ ଓ ବିଜ୍ଞ ତନ୍ତ୍ରବାୟ ଦାନ୍ ବଂଶଜାତ ଅହାଷାମକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହଲୀୟାବ ସହକାରୀ ଥିଲେ । ୨୪ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହିସବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ଲାଗିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ନୈବେଦ୍ୟର; ସମସ୍ତ

ସ୍ୱପ୍ନାଦି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଳାନ୍ତୁସାରେ ଉନତ୍ରିଂଶ ଡଲନ୍ତ ସାତଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ଥିଲା । ୨୫ ପୁଣି, ମଣ୍ଡଳୀର ଗଣିତ ଲୋକତ୍ସକର ରୂପା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଳାନ୍ତୁସାରେ ଏକଶହ ଡଲନ୍ତ ଏକ ସହସ୍ର ସାତଶହ ପଞ୍ଚତସ୍ତରି ଶେକଲ* ଥିଲା । ୨୬ ପରତେୟକ ଗଣିତ ଲୋକତ୍ସକ ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ବିଂଶତି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଅବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ଥିଲେ, ସେହି ଛଅ ଲକ୍ଷ ତିନି ସହସ୍ର ପାଞ୍ଚଶହ ପରଶ ଲୋକତ୍ସକ ମଧ୍ୟରୁ ପରତେୟକ ଜଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ବେକା, ଅର୍ଥାତ୍, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଳାନ୍ତୁସାରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲ ଦେବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ୨୭ ଏଣୁ ସେହି ଏକଶହ ଡଲନ୍ତ ରୂପାରେ† ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଓ ବିରଢ୍ଧେଦ ବସ୍ତ୍ରରର ରୁଡ଼୍ଗା ଢଳାଗଲା; ଏକଶହ ରୁଡ଼୍ଗା ନିମନ୍ତେ ଏକଶହ ଡଲନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଏକ ରୁଡ଼୍ଗା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଡଲନ୍ତ ବ୍ୟୟ ହେଲା । ୨୮ ପୁଣି, ସେହି ଏକ ସହସ୍ର ସାତଶହ ପଞ୍ଚତସ୍ତରି ଶେକଲ‡ ରୂପାରେ ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଆଡ଼କୁଡ଼ା ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ତହିଁର ମୁଣ୍ଡତାଳି ମଣ୍ଡିତ ଓ ବନ୍ଧନାରେ ସଂଯୁକ୍ତ କଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ନୈବେଦ୍ୟର ପିତ୍ତଳ ସ୍ତୁରି ଡଲନ୍ତ ଦୁଇ ସହସ୍ର ଚାରିଶହ ଶେକଲ§ ଥିଲା । ୩୦ ଏଣୁ ସେ ଗହା ଦ୍ୱାରା ସମାଗମ-ତମସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରର ରୁଡ଼୍ଗା, ପିତ୍ତଳର ବେଦି, ତହିଁର ପିତ୍ତଳର ଝାଞ୍ଜିରୀ ଓ ବେଦିର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ୩୧ ପୁଣି, ପରାତ୍ସଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ରୁଡ଼୍ଗା, ପରାତ୍ସଗଣ ଦ୍ୱାରର ରୁଡ଼୍ଗା, ଆବାସର ସମସ୍ତ ମେଖା ଓ ପରାତ୍ସଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ମେଖାସକଳ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

୩୯

ଯାଜକାୟ ବସ୍ତ୍ରର ପରସ୍ତୁତି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ମୋଶାତ୍ସକ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତ୍ର ପଦ୍ମା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁଶୋଭିତ ବସ୍ତ୍ରର ପରସ୍ତୁତ କଲେ, ଆଉ ହାରୋଶତ୍ସକ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରର ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳ ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସ୍ତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ଏଫୋଦ-ବସ୍ତ୍ରର ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୩ ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନାଦି ପିଗାଇ ପାତଳ ପତ୍ର କରି ଶିଲ୍ପ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବୁଣିବା ପାଇଁ ଗହା କାଟି ଜରା କଲେ । ୪ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ସକନ୍ଧପଟି କଲେ; ତହିଁର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ ଦିଆଗଲା । ୫ ମୋଶାତ୍ସକ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏଫୋଦର ଉପରିସ୍ଥ ଯେଉଁ ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ତହିଁର ଅଂଶ ଥିଲା, ଗହା ମଧ୍ୟ ସେହି କର୍ମାନୁସାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳ ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହେଲା । ୬ ଆହୁରି ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ-ପୁତ୍ରଗଣର ନାମାନୁସାରେ ଖୋଦିତ ମୁଦ୍ରାନ୍ୟାୟ ଖୋଦିତ ଓ ସ୍ୱପ୍ନାଦିଧାରରେ ଖଚିତ ଦୁଇ ଗୋମେଦକ ମଣି ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏଫୋଦର ଦୁଇ ସକନ୍ଧପଟି ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁତ୍ରମାନତ୍ସକ ସମରଣାର୍ଥକ ମଣି ରୂପେ ଗହା ବସାଇଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଏଫୋଦର କର୍ମନ୍ୟାୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳ ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୌମସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକାରର କର୍ମରେ ବୁକୁପଟା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୯ ଗହା ଚତୁଷ୍କୋଣ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ସେହି ବୁକୁପଟା ଦୋହରା କରି ଏକ ଗୁଣ୍ଡତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକ ଗୁଣ୍ଡତ ପରସ୍ତ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଗହା ଚାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ମଣିରେ ଖଚିତ କଲେ; ତହିଁର ପରଥମ ଧାଡ଼ିରେ ରୁଣି, ପାତମଣି ଓ ମରକତ, ୧୧ ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାଡ଼ିରେ ପଦମରାଗ, ନୀଳକାନ୍ତ ଓ ହାରକ, ୧୨ ତୃତୀୟ ଧାଡ଼ିରେ ପେରୋଜ, ଯିସମ ଓ କଟାହେଲା, ୧୩ ପୁଣି, ଚତୁର୍ଥ ଧାଡ଼ିରେ ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦକ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ମଣି ଥିଲା; ଏହିସବୁ ମଣି ସ୍ୱପ୍ନାଦିଧାରରେ ବସାଗଲା । ୧୪ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ-ପୁତ୍ରମାନତ୍ସକ ନାମାତ୍ସକିତ ଏହି ସବୁ ମଣି ସେମାନତ୍ସକ ନାମାନୁସାରେ ଦ୍ୱାରାଦଣ ହେଲା ଓ ମୁଦ୍ରାନ୍ୟାୟ ଏକ ଏକ ମଣିରେ ଦ୍ୱାରାଦଣ ବଂଶର ଏକ ଏକ ନାମ ରହିଲା । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ବୁକୁପଟାରେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ମାଲ ଦୁଲ୍ଲ୍ୟ ମୋଡ଼ା ଜଞ୍ଜିର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୬ ଦୁଇ ସ୍ୱପ୍ନାଦିଧାର ଓ ଦୁଇ ସ୍ୱପ୍ନାଦିକଡ଼ା ନିର୍ମାଣ କରି ବୁକୁପଟାର ଦୁଇ ପରାନ୍ତରେ ସେହି ଦୁଇ କଡ଼ା ଲଗାଇଲେ । ୧୭ ଆଉ ବୁକୁପଟାର ପରାନ୍ତସ୍ତତ ଦୁଇ କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦୁଇ ମୋଡ଼ା ସ୍ୱପ୍ନାଦି ଜଞ୍ଜିର ଲଗାଇଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ମୋଡ଼ା ଜଞ୍ଜିରର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ଆଧାରରେ ବନ୍ଦ କରି ଏଫୋଦ

* ୩୮:୨୫ ପରାୟ ଏକ ହଜାର କିଲୋଗ୍ରାମ † ୩୮:୨୭ ୩,୩୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ରୂପା ‡ ୩୮:୨୮ ଏକ ଶେକଲର ଓଜନ 11 ଗ୍ରାମ ଅଟେ § ୩୮:୨୯ ସର୍ବମୋଟ ପରାୟ ୨,୪୨୫ କିଲୋଗ୍ରାମ

ବସ୍ତ୍ରର ସମମୁଖସ୍ଥ ଦୁଇ ସ୍ୱକ୍ଷୟପତି ଉପରେ ରଖିଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ଦୁଇ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖକତା ନିର୍ମାଣ କରି ବୁକୁପଟାର ଦୁଇ ପୂର୍ବପଟାରେ ଏଫୋଦର ସମମୁଖସ୍ଥ ଭିତର ଭାଗରେ ରଖିଲେ । ୨୦ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖକତା କରି ଏଫୋଦର ଦୁଇ ସ୍ୱକ୍ଷୟପତି ତଳେ ତହିଁ ସମମୁଖ ଭାଗର ଯୋଡ଼ସ୍ଥାନରେ ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ଉପରେ ଗଢ଼ା ରଖିଲେ । ୨୧ ଆଉ ବୁକୁପଟା ଯେପରି ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ଉପରେ ଥାଇ ଏଫୋଦରୁ ଖସି ନ ପଡ଼େ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବୁକୁପଟାକୁ ନିଜ କଡ଼ାରେ ନୀଳ ସୂତ୍ର ଦସ୍ତାଏ ଏଫୋଦର କଡ଼ା ସହିତ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଲେ; ମୋଶାହକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏହା କରାଗଲା । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶାହକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ବୁଣା କର୍ମରେ ଏଫୋଦର ଚୋରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୨୩ ସେହି ଚୋରା ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ସାଞ୍ଜୁଆର ଗଳଦେଶନ୍ୟାୟ ଛିଦ୍ର ଥିଲା; ଗହା ଯେପରି ଛିଣ୍ଡି ନ ଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଗଳର ଗୁରି ପାଖରେ ବୁଣା କର୍ମ ଥିଲା । ୨୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଚୋରା ଅଞ୍ଚଳର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ବଳା ସୂତ୍ରରେ ତାଳିମ୍ବ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୫ ଆଉ ସେମାନେ ତାଳିମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମଳ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖ ଦସ୍ତାଏ ଘଣ୍ଟି କରି ଚୋରା ଅଞ୍ଚଳର ଗୁରିଆଡ଼ରେ ତାଳିମ୍ବର ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ରଖିଲେ; ୨୬ ଅର୍ଥାତ୍, ସେବାକରଣାର୍ଥକ ଚୋରା ଅଞ୍ଚଳର ଗୁରିଆଡ଼ରେ ଏକ ଘଣ୍ଟି ଉତ୍ତରୁ ଏକ ତାଳିମ୍ବ ଓ ଏକ ଘଣ୍ଟି ଉତ୍ତରୁ ଏକ ତାଳିମ୍ବ, ଏହିରୂପେ କଲେ । ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶାହକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ହାରୋଣ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତ୍ର ଦସ୍ତାଏ ତନ୍ତୁବାୟ ନିର୍ମିତ ଜାମା ୨୮ ଓ ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ପଗଡ଼ି, ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଶିରୋଭୂଷଣ ଓ ବଳା ଶୁଭର କ୍ଷୌମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଶୁକ୍ଳ ଜଞ୍ଜିଆ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୯ ଆଉ ବଳା ଶୁଭର କ୍ଷୌମ, ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରରେ ସୂଚି କର୍ମ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ କଟିବନ୍ଧନ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶାହକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ପବିତ୍ର ମୁକୁଟର ପତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରି ଖୋଦିତ ମୁଦ୍ରାନ୍ୟାୟ ତହିଁ ଉପରେ “ସଦାପୂର୍ବଭୂତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର” ଏହା ଲେଖିଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରରେ ପାଗ ଉପରେ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ନୀଳ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିଲେ ।

ଆବାସର ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି

୩୨ ଏହି ପରକାରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରୂପ ଆବାସର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗହା କଲେ, ମୋଶାହକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମୋଶାହକ ନିକଟକୁ ସେହି ଆବାସ ଆଣିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ତମ୍ବୁ ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର, ଆଞ୍ଜୁଡ଼ା, ପଟା, ଅର୍ଗଳ, ଆଉ ସ୍ୱତମ୍ଭ ଓ ଚୁଙ୍ଗା; ୩୪ ପୁଣି, ରକ୍ତାକୃତ ମେଷଚର୍ମ ନିର୍ମିତ ଛାତ ଓ ଶିଶୁକର୍ମ ନିର୍ମିତ ଛାତ ଓ ଆରକ୍ଷାଦନର ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର; ୩୫ ସାକ୍ଷୟ ସିନ୍ଦୁକ, ତହିଁର ସାଙ୍ଗା ଓ ପାପାରକ୍ଷାଦନ ୩୬ ମେଜ, ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର ଓ ଦର୍ଶନାୟ ରୁଟି, ୩୭ ନିର୍ମଳ ଦାପବୃକ୍ଷ, ତହିଁର ପରଦାପ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରଦାପାବଳା ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର ଓ ଦାପାର୍ଥକ ତୈଳ; ୩୮ ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖମୟ ବେଦି, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ଧୂପାର୍ଥକ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତମ୍ବୁଦସ୍ତାରର ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର; ୩୯ ପିତ୍ତଳର ବେଦି ଓ ତହିଁର ପିତ୍ତଳ-ଝାଞ୍ଜିରୀ, ତହିଁର ସାଙ୍ଗା ଓ ସକଳ ପାତ୍ର, ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକ; ୪୦ ପୁରାଞ୍ଜଣର ପରଦା, ତହିଁର ସ୍ୱତମ୍ଭ ଓ ଚୁଙ୍ଗା ଓ ପୁରାଞ୍ଜଣ ଦସ୍ତାରର ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର, ତହିଁର ରଜ୍ଜୁ ଓ ମେଖ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ନିମନ୍ତେ ଆବାସର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନାୟ ସକଳ ପାତ୍ର; ୪୧ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବାକରଣାର୍ଥକ ସୁଶୋଭିତ ବସ୍ତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ହାରୋଣ ଯାଜକର ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଯାଜକ କର୍ମ ସମ୍ପନ୍ନାୟ ବସ୍ତ୍ର, ୪୨ ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମୋଶାହକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗହାସବୁ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ । ୪୩ ଏଥିରେ ମୋଶା ସେହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବେ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ସବୁ କରିଅଛନ୍ତି; ସଦାପୂର୍ବଭୂତ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହିପରି ସବୁ କରିଥିଲେ; ତହିଁରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ଆବାସର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ଅଭିଷେକ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବଭୂତ ମୋଶାହକ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ପରଥମ ମାସରେ ପରଥମ ଦିନରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଆବାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ।” ୩ ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୟ ସିନ୍ଦୁକ ରଖି ବିଚ୍ଛେଦ

ବସ୍ତ୍ରର ଟାଣାଣି ସେହି ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିବ । ୪ ଏଉଡ଼ଗରେ ମେଜ ଭିତରକୁ ଆଣି ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ରଖିବ; ଆଉ ଘାପବୃକ୍ଷ ଭିତରକୁ ଆଣି ତହିଁର ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସକଳ ଜାଲିବ । ୫ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ରଖିବ, ପୁଣି, ଆବାସ-ଉତ୍ସାର ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ରର ଟାଣାଣି । ୬ ଆଉ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଆବାସ ଉତ୍ସାର ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବେଦି ରଖିବ । ୭ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଓ ବେଦି ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପାତ୍ର ରଖି ତହିଁରେ ଜଳ ଦେବ । ୮ ପୁଣି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କରିବ ଓ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଉତ୍ସାରରେ ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ରର ଟାଣାଣି । ୯ ଏଉଡ଼ଗରେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ନେଇ ଆବାସ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଭିଷେକ କରି ଗହା ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର ପବିତ୍ର କରିବ; ତହିଁରେ ଗହା ପବିତ୍ର ହେବ । ୧୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ହୋମବେଦି ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କରିବ; ତହିଁରେ ସେହି ବେଦି ମହାପବିତ୍ର ହେବ । ୧୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଦିକ ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କରିବ । ୧୨ ଏଉଡ଼ଗରେ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଉତ୍ସାର ନିକଟକୁ ଆଣି ଜଳରେ ସମ୍ମାନ କରାଇବ । ୧୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଜକ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାରୋଣକୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇ ଅଭିଷେକ କରି ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କରିବ । ୧୪ ଆଉ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଆଣି ଜାମା ପିନ୍ଧାଇବ । ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପିତାକୁ ଯେଉଁଠି ଅଭିଷେକ କଲ, ସେହିଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରିବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଯାଜକ କର୍ମ କରିବେ; ସେହି ଅଭିଷେକ ସେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକତ୍ୱର ମୂଳ ହେବ । ୧୬ ମୋଶା ଏହିଠି କଲେ; ସେ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ କଲେ । ୧୭ ଏଉଡ଼ଗରେ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ଉତ୍ସାର ବର୍ଷର ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦିନରେ ଆବାସ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୮ ପୁଣି, ମୋଶା ଆବାସ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଦେଇ ପଟା ବସାଇ ଅର୍ଗଳ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କରାଇ ତହିଁର ସ୍ତମ୍ଭ ଠିଆ କଲେ । ୧୯ ତହିଁ ସେ ଆବାସ ଉପରେ ତମ୍ବୁର ବିସ୍ତାର କଲେ ଓ ତମ୍ବୁର ଉପରେ ଛାତ ଦେଲେ; ୨୦ ଏଉଡ଼ଗରେ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ଘେନି ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଭିତରେ ରଖିଲେ ଓ ସିନ୍ଦ୍ରୁକରେ ସାତଗୋ ଲଗାଇ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଉପରେ ପାପାରକ୍ଷାଦନ ରଖିଲେ; ୨୧ ପୁଣି, ଆବାସ ଭିତରକୁ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆଣିଲେ ଓ ଆରକ୍ଷାଦନର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ର ଟାଣାଣି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲେ । ୨୨ ଏଉଡ଼ଗରେ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେ ଆବାସର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ବାହାରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ମେଜ ରଖିଲେ; ୨୩ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ତହିଁ ଉପରେ ରୁଟି ରଖିଲେ । ୨୪ ଏଉଡ଼ଗରେ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ମେଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବାସର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଘାପବୃକ୍ଷ ରଖିଲେ ୨୫ ଓ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜାଲିଲେ । ୨୬ ଆଉ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ-ବେଦି ରଖିଲେ ୨୭ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଜାଲିଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେ ଆବାସ-ଉତ୍ସାରରେ ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର ଟାଣାଣିଲେ ୨୯ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଆବାସ-ଉତ୍ସାର ନିକଟରେ ହୋମବେଦି ରଖି ତହିଁ ଉପରେ ହୋମବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୩୦ ଏଉଡ଼ଗରେ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଓ ବେଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପାତ୍ର ରଖି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଦେଲେ । ୩୧ ତହିଁରେ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ପଦ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କଲେ । ୩୨ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କଲେ ବା ବେଦିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କଲେ । ୩୩ ଏଉଡ଼ଗରେ ସେ ଆବାସର ଓ ବେଦିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କଲେ ଓ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଉତ୍ସାରରେ ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର ଟାଣାଣିଲେ, ଏହିଠି ମୋଶା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ ।

ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟର ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ

୩୪ ଏଉଡ଼ଗରେ ମୋଶା ସେହି ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରକୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲା ଓ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟର ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆବାସକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ୩୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରରେ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋଶା ତହିଁ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲା ଓ ସଦାପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପୂର୍ବପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଆବାସକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା । ୩୬ ପୁଣି, ଆବାସ-ଉତ୍ସାର ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ନିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ

ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରାରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ୩୭ ମାତ୍ର ମୋଘ ଯେତେବେଳେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିତ ହେଲା ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିତ ନ ହେବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ ନାହିଁ । ୩୮ କାରଣ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ଦିନ ବେଳେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକର ମୋଘ ଓ ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନି ଆବାସ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାପି କଲା ।

The Third Book of Moses
 called
LEVITICUS
 ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ
 ଅର୍ଥାତ୍
 ମୋଶାହଙ୍କ ଲିଖିତ ତୃତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ହୋମବଳିର ନିୟମ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ମୋଶାହଙ୍କୁ ତାଜି କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯଦି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ସେ ଗୋରୁ ଅବା ମେଷ ପଲରୁ ଆପଣା ବଳି ଆଣି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁ।

୩ ସେ ଯଦି ଗୋଠରୁ (ଗାଈଗୋରୁ ପଲରୁ) ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ନିଖୁନ୍ତ ପୁଁ ପଶୁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ଦ୍ଵାରା ନିକଟକୁ ଆଣିବ; ଯେପରି ଗହା ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗ୍ରହଣ ହେବ। ୪ ପୁଣି, ସେ ହୋମ ବଳିର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିବ; ତହିଁରେ ସେହି ବଳି ଗହାର ପୂର୍ଣ୍ଣଗତିତ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ହେବ। ୫ ତହିଁ ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଗୋବତ୍ସକୁ ବଧ କରିବ; ଆଉ, ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକଗଣ ଗହାର ରକ୍ତ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ଦ୍ଵାରା ସମାପସ୍ୟ ବେଦି ଉପର ଗୁଆଡ଼େ ଛିଞ୍ଚିବେ। ୬ ପୁଣି ସେ ସେହି ହୋମବଳିର ଚର୍ମ କାଢ଼ି ଗହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବ। ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାରୋଣ ଯାଜକର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ବେଦି ଉପରେ ଅଗ୍ନି ରଖିବେ ଓ ଅଗ୍ନି ଉପରେ କାଷ୍ଠ ସଜାଇବେ। ୮ ପୁଣି ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକମାନେ ବେଦି ଉପରିସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ଓ କାଷ୍ଠ ଉପରେ ସେହି ପଶୁର ଖଣ୍ଡସକଳ, ମସ୍ତକ ଓ ମେଦ ସଜାଇ ରଖିବେ। ୯ ମାତ୍ର ସେ ଗହାର ଅନ୍ତ ଓ ପାଦ ଜଳରେ ଧୋତ କରିବ; ତହିଁ ଯାଜକ ବେଦି ଉପରେ ଗହାସରୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ଗହା ହୋମବଳି, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ।

୧୦ ଆଉ ଯଦି ସେ ମେଷ କି ଛାଗପଲରୁ ହୋମ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ୧୧ ତେବେ ସେ ନିଖୁନ୍ତ ପୁଁ ପଶୁ ଘେନି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ବଧ କରିବ; ପୁଣି ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକଗଣ ବେଦିର ଉପର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହାର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବେ। ୧୨ ଆଉ ସେ ଗହାର ମସ୍ତକ ଓ ମେଦ ସହିତ ଗକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବ; ତହିଁରେ ଯାଜକ ବେଦି ଉପରିସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ଓ କାଷ୍ଠ ଉପରେ ଗହା ସଜାଇ ରଖିବ। ୧୩ ମାତ୍ର ସେ ଗହାର ଅନ୍ତ ଓ ପାଦ ଜଳରେ ଧୋତ କରିବ; ତହିଁ ଯାଜକ ସେହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ଗହା ହୋମବଳି, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ।

୧୪ ଆଉ ଯଦି ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋମ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ କପୋତ ଅବା ପାଗୁଆ ମଧ୍ୟରୁ ଗହା ନେବ। ୧୫ ତହିଁ ଯାଜକ ଗହା ବେଦି ନିକଟକୁ ଆଣି ଗହାର ମସ୍ତକ ମୋଡ଼ି ଗକୁ ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଆଉ ଗହାର ରକ୍ତ ବେଦି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ନିଗାଡ଼ିବ। ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଗହାର ମଳ ସହିତ ଗଳା ଅଳା ଘେନି ବେଦିର ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଭସ୍ମ ସ୍ଥାନରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବ। ୧୭ ଆଉ, ପକ୍ଷମୂଳ ଚିରିବ, ମାତ୍ର ଦ୍ଵିଖଣ୍ଡ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯାଜକ ବେଦି ଉପରିସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ଓ କାଷ୍ଠ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ତହିଁରେ ଗହା ହୋମବଳି, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ।

9

ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର ନିୟମ

୧ ଆଉ, କେହି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ, ସରୁ ମଇଦା ଗହାର ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ; ପୁଣି ସେ ତହିଁ ଉପରେ ତୈଳ ତାଳି କୁନ୍ଦୁରୁ ଦେବ; ୨ ପୁଣି ଗହା ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବ; ତହିଁରେ ଯାଜକ ତହିଁରୁ ମୁଠାଏ ସରୁ ମଇଦା ଓ କିଛି ତୈଳ ଓ ସମସ୍ତ କୁନ୍ଦୁରୁ ନେବ; ପୁଣି ଯାଜକ ସମରଣାର୍ଥକ ଅଂଶ ରୂପେ ଗହା ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଗହା ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ।

୩ ଏହି ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ହାରୋଣର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହେବ; ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କର ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ମଧ୍ୟରେ ଗହା ମହାପବିତ୍ର ।

୪ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଚନ୍ଦ୍ରରରେ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିବା ଦରବୟ ଦିଅ, ତେବେ ଗହା ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଓ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ସରୁ ମଇଦାର ପିଠା ଅବା ତୈଳାକ୍ତ ସରୁ ଚକୁଳି ହେବ । ୫ ଆଉ ଯଦି ପଲମରେ ଭଜା ଦରବୟ ତୁମ୍ଭର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଓ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ସରୁ ମଇଦାର ପିଠା ହେବ । ୬ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ତହିଁ ଉପରେ ତୈଳ ଢାଳିବ; ଗହା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ । ୭ ଆଉ ଯଦି କରେଇରେ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିବା ଦରବୟ ତୁମ୍ଭର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ତୈଳରେ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିବା ସରୁ ମଇଦାର ହେବ ।

୮ ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ଦରବୟରେ ପରସତ୍ତ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣିବ; ଆଉ ଗହା ଯାଜକକୁ ଦେବ, ତହିଁ ସେ ବେଦି ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୯ ପୁଣି, ଯାଜକ ସେହି ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟରୁ ସମରଣାର୍ଥକ ଅଂଶ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଗହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀର୍ଥେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ । ୧୦ ପୁଣି ସେହି ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ହାରୋଣର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହେବ; ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କର ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ମଧ୍ୟରେ ଗହା ମହାପବିତ୍ର ।

୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେକୌଣସି ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଗହା ଗଡ଼ିଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ଗଡ଼ି କି ମଧୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରଥମାତ ଫଳର ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଗହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ମାତ୍ର ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀର୍ଥେ ଗହା ବେଦି ଉପରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ୧୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର ପୁରତେୟକ ଦରବୟ ଲବଣାକ୍ତ କରିବ; କଦାପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମସୂଚକ ଲବଣାକ୍ତ ହେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ସହିତ ଲବଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୪ ପୁଣି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରଥମ ଫଳର ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ପୁରଥମାତ ଫଳର ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଅଗ୍ନିରେ ଭଜା ଶିଷା, ଅର୍ଥାତ୍, ମର୍ଦ୍ଦିତ କୋମଳ ଶିଷା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୫ ପୁଣି ତହିଁ ଉପରେ ତୈଳ ଦେବ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁ ରଖିବ; ଗହା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ । ୧୬ ତହିଁ ଯାଜକ ତହିଁର ସମରଣାର୍ଥକ ଅଂଶ ରୂପେ କିଛି ମର୍ଦ୍ଦିତ ଶସ୍ୟ, କିଛି ତୈଳ ଓ ସମସ୍ତ କୁନ୍ଦୁରୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଗହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ।

୩

ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ବଳିଦାନର ନିୟମ

୧ ଆଉ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପହାର ଯଦି ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ବଳିଦାନ ହୁଏ; ଯଦି ସେ ପଲରୁ ଅଣ୍ଡିରା କି ମାଛ ଗୋରୁ ଦିଏ, ତେବେ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଛାମୁକୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ପଶୁ ଆଣିବ । ୨ ପୁଣି, ସେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭର ଦ୍ଵାରା ନିକଟରେ ଆପଣା ବଳିର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ତାକୁ ବଧ କରିବ; ତହିଁ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକଗଣ ଗହାର ରକ୍ତ ବେଦି ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛିଞ୍ଚିବେ । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ବଳିରୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅନ୍ତ ଆରକ୍ଷାଦକ ମେଦ, ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ, ୪ ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଧା, ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମେଦ, ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପଲ୍ଲବକ, ଗୁର୍ଦ୍ଧା ସହିତ ନେବ । ୫ ତହିଁ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣ ବେଦି ଉପରିସ୍ଥ ଅଗ୍ନି, କାଷ୍ଠ ଓ ହୋମଦରବୟ ଉପରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରିବେ; ଗହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀର୍ଥେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ ।

୬ ଆଉ, ଯଦି କେହି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମେଷାଦିପଲରୁ ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ବଳିଦାନ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଅଣ୍ଡିରା କି ମାଛ ପଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୭ ଯଦି ସେ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ମେଷବତ୍ସ ବଳିଦାନ କରେ, ତେବେ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଗହା ଆଣିବ; ୮ ପୁଣି ଆପଣା ବଳିର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ସମାଗମ-ତମ୍ଭ ନିକଟରେ ତାକୁ ବଧ କରିବ । ତହିଁ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣ ବେଦି ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହାର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ବଳିରୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ମେଦ, ସମସ୍ତ ମେଦମୟ ଲାଞ୍ଜୁଳ ମେରୁଦଣ୍ଡ ନିକଟରୁ ନେବ, ଅନ୍ତ ଆରକ୍ଷାଦକ ମେଦ, ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ମେଦ, ୧୦ ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଧା, ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପଲ୍ଲବକ, ଗୁର୍ଦ୍ଧା

ସହିତ ନେବ । ୧୧ ତହିଁ ଯାଜକ ଗହା ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପ ଭୋଜନ ।

୧୨ ଆଉ, କେହି ଯଦି ଛାଗଳ ବଳିଦାନ କରେ, ତେବେ ସେ ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁକୁ ଆଣିବ, ୧୩ ପୁଣି, ଆପଣା ବଳିର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ନିକଟରେ ଗକୁ ବଧ କରିବ; ତହିଁ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣ ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଗହାର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବେ । ୧୪ ଆଉ, ସେ ତହିଁରୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅନ୍ତ ଆରକ୍ଷାଦକ ମେଦ, ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ମେଦ, ୧୫ ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଦା, ଗହାର ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଲାବକ, ଗୁର୍ଦ୍ଦା ସହିତ ନେବ । ୧୬ ତହିଁ ଯାଜକ ବେଦି ଉପରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଗହା ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣାର୍ଥେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପ ଭୋଜନ; ସମସ୍ତ ମେଦ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ । ୧୭ ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ସମସ୍ତ ଗୃହରେ ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଦ ଓ ରକ୍ତ, କିଛି ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।”

୪

ପାପ ମୋଚନ ବଳିଦାନର ନିୟମ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଯାହା ନ କରିବାକୁ ସଦାପରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରି ଭୁଲବଶତଃ ପାପ କରେ; ୩ ବିଶେଷତଃ ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଜକ* ଯଦି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୋଷଜନକ ପାପ କରେ; ତେବେ ସେ ଆପଣା କୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିଷ୍ପନ୍ତ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୪ ପୁଣି ସେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ସେହି ଗୋବତ୍ସ ଆଣି ଗହା ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗକୁ ବଧ କରିବ । ୫ ଆଉ, ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଜକ ସେହି ଗୋବତ୍ସର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବ । ୬ ପୁଣି, ଯାଜକ ସେହି ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଅଞ୍ଜୁଳି ତୁବାଇ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ର ଆଗରେ ସାତ ଥର ଛିଞ୍ଚିବ । ୭ ଆଉ, ଯାଜକ ସେହି ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ଥାନରୁ ଧୂଳିବେଦିର ଶୃଙ୍ଗରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦେବ; ତହିଁ ଗୋବତ୍ସର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋମବେଦି ମୂଳରେ ଢାଳିବ । ୮ ଆଉ, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଗୋବତ୍ସର ସମସ୍ତ ମେଦ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅନ୍ତ ଆରକ୍ଷାଦକ ମେଦ, ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ, ୯ ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଦା, ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଲାବକ, ଗୁର୍ଦ୍ଦା ସହିତ ନେବ । ୧୦ ମଞ୍ଜୁଗାୟକ ବଳିର ଗୋରୁ ହେଲେ ଯେଉଁପରି କରାଯାଏ, ସେପରି କରିବ; ପୁଣି ଯାଜକ ହୋମବେଦି ଉପରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରିବ । ୧୧ ଆଉ, ସେହି ଗୋବତ୍ସର ଚର୍ମ, ସମସ୍ତ ମାଂସ, ମସ୍ତକ, ପାଦ, ଅନ୍ତ ଓ ଗୋମୟ, ୧୨ ସର୍ବସମେତ ଗୋବତ୍ସକୁ ନେଇ ଛାଉଣି ବାହାରେ ଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଭସ୍ମ ନିକ୍ଷେପ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣି କାଷ୍ଠ ଉପରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଭସ୍ମ ନିକ୍ଷେପ ସ୍ଥାନରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ।

୧୩ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ† ଯଦି ଭୁଲବଶତଃ ପାପ କରନ୍ତି ଓ ଗହା ସମାଜର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଗୋଚର ହୁଏ, ଆଉ ଯାହା ନ କରିବାକୁ ସଦାପରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ ଯଦି କୌଣସି କର୍ମ କରି ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି; ୧୪ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ କୃତ ସେହି ପାପ ଜଣାପଡ଼ିଲେ, ସମାଜ‡ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ପୁଣି ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ନିକଟକୁ ଗହା ଆଣିବେ । ୧୫ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମଣ୍ଡଳୀର ପରାଗୀନବର୍ଗ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେହି ଗୋବତ୍ସ ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖିବେ; ଆଉ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେହି ଗୋବତ୍ସ ବଧ କରାଯିବ । ୧୬ ଆଉ, ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଜକ ସେହି ଗୋବତ୍ସର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବ । ୧୭ ପୁଣି, ଯାଜକ ସେହି ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଅଞ୍ଜୁଳି ତୁବାଇ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ର ଆଗରେ ସାତ ଥର ଛିଞ୍ଚିବ । ୧୮ ପୁଣି ସେହି ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ବେଦିର ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଦେବ, ଆଉ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ଦ୍ଵାର ସମାପସ୍ଥ ହୋମବେଦି ମୂଳରେ ଗହାର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ଢାଳିବ । ୧୯ ପୁଣି, ବଳିରୁ ସମସ୍ତ ମେଦ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ୨୦ ପୁଣି, ସେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋବତ୍ସକୁ ଯେଉଁପରି କଲ,

* ୪:୩ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାଯାଜକ † ୪:୧୩ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଜନସମୂହ ‡ ୪:୧୪ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ଜନସମୂହ

ଏହାକୁ ହିଁ ସେରୂପ କରିବ; ଏହିରୂପେ ଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଗୋବତ୍ସକୁ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ନେଇ ପରଥମ ଗୋବତ୍ସ ତୁଲ୍ୟ ଗଳ୍ପ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଗହା ସମାଜର ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ।

୨୨ ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପାପ କରେ ଓ ଯାହା ନ କରିବାକୁ ଗହାର ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ କର୍ମ ଭୁଲବଶତଃ କରି ଦୋଷୀ ହୁଏ; ୨୩ ତେବେ ସେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ଗହାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଗଲେ, ସେ ଏକ ନିଖୁଣତ ପୁଁ ଛାଗ ଉପହାର ଆଣିବ । ୨୪ ପୁଣି, ସେ ସେହି ଛାଗର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ହୋମବଳି ବଧ କରିବା ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରୁତ୍ତକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗଳ୍ପ ବଧ କରିବ; ଗହା ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ । ୨୫ ତହିଁ ଯାଜକ ଆପଣା ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହୋମବେଦିର ଶୁଙ୍ଘ ଉପରେ ଦେବ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ହୋମବେଦି ମୂଳରେ ଢାଳିବ । ୨୬ ପୁଣି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନର ମେଦ ତୁଲ୍ୟ ଗହାର ସକଳ ମେଦ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଏହିରୂପେ ଯାଜକ ଗହାର ପାପମୋଚନାର୍ଥକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨୭ ଆଉ, ସଦାପୁରୁ ଯାହା ନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରିବାରେ ଯଦି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଭୁଲବଶତଃ ପାପ କରି ଦୋଷୀ ହୁଏ ୨୮ ଓ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ଯଦି ଗହାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିଖୁଣତ ଛାଗ ଉପହାର ଆଣିବ । ୨୯ ପୁଣି ସେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ହୋମବଳି ବଧ କରିବା ସ୍ଥାନରେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରିବ । ୩୦ ତହିଁ ଯାଜକ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଗହାର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହୋମବେଦିର ଶୁଙ୍ଘ ଉପରେ ଦେବ, ଆଉ ଗହାର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ହୋମବେଦି ମୂଳରେ ଢାଳିବ । ୩୧ ପୁଣି, ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ମେଦ ତୁଲ୍ୟ ଏହାର ସକଳ ମେଦ ନେବ; ତହିଁ ଯାଜକ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ ସଦାପୁରୁତ୍ତକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବେଦି ଉପରେ ଗହା ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଏହିରୂପେ ଯାଜକ ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୩୨ ମାତୃ ଯଦି ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ମେଷବତ୍ସା ଆଣେ, ତେବେ ନିଖୁଣତ ମେଷବତ୍ସା ଆଣିବ । ୩୩ ପୁଣି ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ହୋମବଳି ବଧ କରିବା ସ୍ଥାନରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିକୁ ବଧ କରିବ । ୩୪ ତହିଁ ଯାଜକ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହୋମବେଦିର ଶୁଙ୍ଘ ଉପରେ ଦେବ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ହୋମବେଦି ମୂଳରେ ଢାଳିବ । ୩୫ ଆଉ, ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିର ମେଷବତ୍ସାରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ମେଦ ତୁଲ୍ୟ ଏହାର ସକଳ ମେଦ ନେବ, ପୁଣି ଯାଜକ ବେଦିରେ ସଦାପୁରୁତ୍ତକ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉପରେ ଗହା ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଏହିରୂପେ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ସେହି ପାପ ସକାଶୁ ଯାଜକ ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

୫

୧ “ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଶପଥ କରାଇବାର କଥା ଶୁଣିଲେ ହେଁ, ଯାହା ସେ ଦେଖିଅଛି ବା ଜାଣିଅଛି, ଗହା ପରକାଶ ନ କରି ପାପ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୨ ଅବା ଯଦି କେହି କୌଣସି ଅଶୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଶୁଚି ପଶୁର ଶବ, କି ଅଶୁଚି ଗୋମେଷାଦିର ଶବ, କି ଅଶୁଚି ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀର ଶବ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ପୁଣି ଗହା ଗହାଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଥାଏ ଓ ସେ ଅଶୁଚି ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦୋଷୀ ହେବ । ୩ କିଅବା ଯଦି ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଅଶୁଚିକାରୀ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦ୍‌ଦ୍‌ପ୍ରାୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଶୁଚି ହୁଏ, ଏପରି କିଛି ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ପୁଣି ଗହା ଗହାଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଗହା ଜ୍ଞାତ ହେଲେ ଦୋଷୀ ହେବ ।

୪ ଅଥବା କେହି ଯଦି ମନ୍ଦ କରିବାକୁ କି ଭଲ କରିବାକୁ ବିଚାରନୀତ ପୂର୍ବକ ଶପଥ କରେ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ଶପଥପୂର୍ବକ ବିଚାରନୀତ କରେ, ପୁଣି ଗହା ଗହାଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଥାଏ; ତେବେ ସେ ଗହା ଜ୍ଞାତ ହେଲେ, ଉକ୍ତ କୌଣସି ଏକ ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ହେବ । ୫ ପୁଣି ଉକ୍ତ କୌଣସି ଏକ ବିଷୟରେ ସେ ଦୋଷୀ ହେଲେ, ଆପଣାର ସେହି କୃତ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଗହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୬ ତହିଁ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ରୂପେ ପଲରୁ ମେଷବତ୍ସା କି ଛାଗବତ୍ସା ନେଇ ସଦାପୁରୁତ୍ତକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଆଣିବ; ପୁଣି ଯାଜକ ଗହାର ପାପ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ।

୭ ଆଉ, ଯଦି ସେ ମେଷବତ୍ୟା ଆଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଆପଣା କୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଦୁଇ କପୋତ ବା ଦୁଇ ପାରାଛୁଆ ଆଣି ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏକୁ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୮ ପୁଣି ସେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବ, ତହିଁ ଯାଜକ ପୂର୍ବମେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଗହାର ବେକରୁ ମୁଣ୍ଡତ ମୋଡ଼ିବ, ମାତର ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରିବ ନାହିଁ । ୯ ତହିଁ ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ବେଦି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛିଞ୍ଚିବ, ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ଗହାର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ହୋମବେଦି ମୂଳରେ ଢାଳିବ; ଗହା ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ । ୧୦ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେ ବିଧି ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଏହିରୂପେ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ନିମନ୍ତେ ଯାଜକ ପୁରାୟଣ୍ଡିତ୍ତ କରିବ; ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୧୧ ମାତର ସେ ଯଦି ଦୁଇ କପୋତ ଅବା ଦୁଇ ପାରାଛୁଆ ଆଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଆପଣା କୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ଉପହାର ରୂପେ ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ଐଫାଂର ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦା ଆଣିବ; ସେ ତହିଁ ଉପରେ ତୈଳ ଦେବ ନାହିଁ, କି କୁନ୍ଦୁରୁ ରଖିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ । ୧୨ ତହିଁ ସେ ଗହା ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ଯାଜକ ତହିଁର ସ୍ଵରଣାର୍ଥକ ଅଂଶ ରୂପେ ତହିଁରୁ ଏକ ମୁଷ୍ଟି ନେଇ ବେଦିରେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉପରେ ଗହା ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ଏହା ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ । ୧୩ ଏହିରୂପେ ଉକ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ସକାଶୁ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଯାଜକ ପୁରାୟଣ୍ଡିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଆଉ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ଯାଜକର ହେବ ।”

ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିଦାନର ନିୟମ

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୧୫ “କେହି ଯଦି ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରି ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ପବିତ୍ର ବସତୁ ବିଷୟରେ ଭୁଲବଶତଃ ପାପ କରେ, ତେବେ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶକଳ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ପରିମାଣର ରୂପା ଦେଇ ପଲରୁ ଏକ ନିଖୁନ୍ତ ମେଷ ଆଣି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୬ ପୁଣି ପବିତ୍ର ବସତୁ ବିଷୟରେ ସେ ଯେଉଁ ତ୍ରୁଟି କରିଅଛି, ତହିଁର ପରିଶୋଧ କରିବ, ଗହା ବ୍ୟତୀତ ପଞ୍ଚମାଂଶର ଏକାଂଶ ମଧ୍ୟ ଯାଜକକୁ ଦେବ, ତହିଁ ଯାଜକ ଦୋଷାର୍ଥକ ମେଷ ବଳି ଦ୍ଵାରା ଗହା ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଣ୍ଡିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୧୭ ଆଉ, ଯାହା ନ କରିବାକୁ ସଦାପୁରତୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରି ପାପ କରେ; ଯଦ୍ୟପି ସେ ଗହା ଜାଣି ନ ଥାଏ, ତଥାପି ସେ ଦୋଷା ଅଟେ, ପୁଣି ଆପଣାର ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୧୮ ସେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପଲରୁ ଏକ ନିଖୁନ୍ତ ମେଷ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ; ପୁଣି ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେ ଭୁଲବଶତଃ ପାପ କଲା ଓ ଗହା ଜାଣିଲା ନାହିଁ, ଯାଜକ ତହିଁ ସକାଶୁ ଗହା ପାଇଁ ପୁରାୟଣ୍ଡିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୧୯ ଗହା ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି, ସେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଛାମୁରେ ନିଗନ୍ତ ଦୋଷା ।”

୭

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨ “କେହି ଯଦି ପାପ କରି ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗଚ୍ଛିତ ବା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କିଅବା ଅପହୃତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ସହିତ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଅଥବା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରେ; ୩ କିଅବା ହଜାଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇଁ ତଦ୍‌ବିଷୟରେ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ ଓ ମିଥ୍ୟା କହି ଶପଥ କରେ; ଏହି ପୁରକାର ଯେକୌଣସି କର୍ମରେ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ କରେ; ୪ ତେବେ ସେ ପାପ କରି ଦୋଷା ହେଲେ, ଯାହା ସେ ଅପହରଣ ଦ୍ଵାରା ନେଇଅଛି, ଅବା ଅନ୍ୟାୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଅବା ଯେଉଁ ଗଚ୍ଛିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗହା ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ଅବା ଯେଉଁ ହଜାଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇଅଛି, ୫ ଅବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ଶପଥ କରିଅଛି, ସେହି ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେବ; ମଧ୍ୟ ସେ ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଓ ତହିଁ ସତ୍ତ୍ଵେ ତହିଁର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଫେରାଇ ଦେବ; ସେ ଦୋଷା ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦିନରେ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟର ମାଲିକକୁ ଗହା ଦେବ । ୬ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାର ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପଲରୁ ଏକ ନିଖୁନ୍ତ ମେଷ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୭ ତହିଁ ଯାଜକ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଛାମୁରେ

ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ ଯେକୌଣସି କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷା ହୋଇଥାଏ, ତହିଁରୁ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

ଯାଜକ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପୁରୋହିତ ବଳିଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା

୮ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୯ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣତୁକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ହୋମବଳିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି; ହୋମଦରବ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗତରି, ପୁରତାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଦିର ଅଗ୍ନିସ୍ଥାନ ଉପରେ ରହିବ, ପୁଣି ବେଦିର ଅଗ୍ନି ପୁରତୁଳିତ ରହିବ । ୧୦ ପୁଣି ଯାଜକ ଆପଣା ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ଓ ଶରୀରରେ ଶୁକ୍ଳ ଜଞ୍ଘିଆ ପିନ୍ଧିବ; ଆଉ ସେ ବେଦି ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଦର୍ଶ୍ୟ ହୋମବଳିର ଉତ୍ସର୍ଗ ଉପରେ ବେଦି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିବ । ୧୧ ଏଥିପରେ ସେ ଆପଣାର ସେହି ବସ୍ତ୍ରର ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଛାଉଣିର ବାହାରେ କୌଣସି ଶୁଚି ସ୍ଥାନକୁ ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗ ନେଇ ଯିବ । ୧୨ ମାତ୍ର ବେଦିର ଉପରିସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ସର୍ବଦା ପୁରତୁଳିତ ରହିବ, ଗହା ଲିଭିବ ନାହିଁ; ଯାଜକ ପୁରତ୍ୟକ ପୁରତାତରେ ତହିଁ ଉପରେ କାଷ୍ଠ ଲାଗିବ; ପୁଣି ସେ ତହିଁ ଉପରେ ହୋମବଳି ସଜାଇ ରଖିବ ଓ ମଞ୍ଚଗାଠିକ ବଳିର ମେଦ ତହିଁ ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ୧୩ ବେଦି ଉପରେ ଅଗ୍ନି ସର୍ବଦା ପୁରତୁଳିତ ରହିବ, ଗହା କଦାପି ଲିଭିବ ନାହିଁ ।

ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ

୧୪ ଆଉ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି; ହାରୋଶର ପୁତ୍ରଗଣ ବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପୁରତୁଳିତ ହାମୁକୁ ଗହା ଆଣିବେ । ୧୫ ତହିଁ ଯାଜକ ଆପଣା ମୁଷ୍ଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସେହି ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟକୁ କିଛି ସରୁ ମଇଦା ଓ କିଛି ତୈଳ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉପରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ କୁନ୍ଦୁରୁ ନେଇ ତହିଁର ସ୍ୱରାଗାର୍ଥକ ଅଂଶ ରୂପେ ସଦାପୁରତୁଳିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟେ ବେଦିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ୧୬ ପୁଣି, ହାରୋଶ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ତହିଁର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଭୋଜନ କରିବେ; କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗଡ଼ି ବିନା ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ; ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ପ୍ରାୟତ୍ତାଣୀୟେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ । ୧୭ ଗଡ଼ି ସହିତ ଗହା ରନ୍ଧନ ହେବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଦେଲୁ; ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ତୁଲ୍ୟ ଗହା ମହାପବିତ୍ର । ୧୮ ହାରୋଶର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପୁରତ୍ୟକ ପୁରୁଷ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ; ସଦାପୁରତୁଳିତ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାରରୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ହେଉଛି ପୁରୁଷାନ୍ତରମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର । ଯେକେହି ଗହା ସ୍ୱପ୍ନ କରେ, ସେ ପବିତ୍ର ହେବ ।”

୧୯ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨୦ “ଅଭିଷେକ ଦିନରେ ହାରୋଶ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ସଦାପୁରତୁଳିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଗହା ଏହି; ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏଫୀର ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦା ନେଇ ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ପୁରତାତରେ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୧ ପଲମରେ ଯାହା ତୈଳ ସହିତ ପୁରତୁତ କରାଯିବ, ଓଦା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଭିତରକୁ ଆଣିବ; ପୁଣି ସେହି ରନ୍ଧନ କରାଯାଇଥିବା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଖାଦ୍ୟ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟେ ସଦାପୁରତୁଳିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୨ ଏଥିପରେ ହାରୋଶର ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଗହାର ପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଜକ ହେବ, ସେ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଏହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧିରେ ସଦାପୁରତୁଳିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ଶ୍ୟ ହେବ । ୨୩ ଅର୍ଥାତ୍, ଯାଜକର ପୁରତ୍ୟକ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦର୍ଶ୍ୟ ହେବ; ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।”

ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ

୨୪ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨୫ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣତୁକୁ କୁହ, ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି; ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହୋମବଳି ବଧ କରାଯାଏ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରତୁଳିତ ସମ୍ମୁଖରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରାଯିବ; ଗହା ମହାପବିତ୍ର । ୨୬ ଯେଉଁ ଯାଜକ ପାପାର୍ଥକ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ; ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ପ୍ରାୟତ୍ତାଣୀୟେ କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ । ୨୭ ଯେକେହି ତହିଁର ମାଂସ ସ୍ୱପ୍ନ କରେ, ଗହା ପବିତ୍ର ହେବ; ପୁଣି ଯଦି କୌଣସି ବସ୍ତ୍ରରେ ତହିଁର ରକ୍ତର ଛିଟା ପଡ଼େ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ରକ୍ତ ସେଚିତ ବସ୍ତ୍ରର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଯୌତ କରିବ । ୨୮ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାର ପାତ୍ରରେ ଗହା ପାକ ହୁଏ, ଗହା ଭଞ୍ଜାଯିବ; ଯଦି ପିତ୍ତଳ ପାତ୍ରରେ ଗହା ପାକ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ମଜାଯିବ ଓ ଜଳରେ ପରିଷ୍କୃତ

ହେବ । ୨୯ ଯାଜକଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ; ଗହା ମହାପବିତ୍ର । ୩୦ ମାତ୍ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେକୌଣସି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଭିତରକୁ ଅଣାଯାଏ, ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ ।”

୭

ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିଦାନ

୧ “ଆଉ, ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି; ଗହା ମହାପବିତ୍ର । ୨ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ହୋମବଳି ବଧ କରନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରିବେ; ପୁଣି, ଯାଜକ ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଗହାର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ । ୩ ଆଉ, ସେ ଗହାର ସବୁ ମେଦ, ଅର୍ଥାତ୍, ମେଦମୟ ଲାଞ୍ଜୁଳ, ଅନ୍ତ ଆରକ୍ଷାଦକ ମେଦ, ଦୁଇ ଗୁର୍ଦା ଓ ୪ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମେଦ, ଓ ଦୁଇ ଗୁର୍ଦା ସହିତ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଳାବକ ନେଇ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୫ ପୁଣି, ଯାଜକ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର୍ଥେ ବେଦି ଉପରେ ଗହାସବୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ଏହା ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି । ୬ ଯାଜକଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ; କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ; ଗହା ମହାପବିତ୍ର ।

୭ ଯେପରି ପାପାର୍ଥକ ବଳି, ସେପରି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି; ଯେଉଁ ଯାଜକ ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରେ, ଗହା ଗହାରି ହେବ; ଦୁଇଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ । ୮ ପୁଣି ଯାଜକ ଯେଉଁ ଲୋକର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ଗହାର ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହୋମବଳି ପଶୁର ଚର୍ମ ସେହି ଯାଜକର ନିଜ ପାଇଁ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ତନ୍ମୁଁରେ ବା କରେଇରେ ଅବା ପଲମରେ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିବା ଯେତେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ଗହା ସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ଯାଜକର ହେବ । ୧୦ ମାତ୍ର ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ବା ଶୁଷ୍କ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସବୁ ହାରୋଣ୍ଡକର ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସମାନ ଅଂଶ ହେବ ।”

ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ଉପହାର ବଳି

୧୧ “ଆଉ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ଉପହାର ବଳିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି । ୧୨ କେହି ଯଦି ପରଶଂସାର୍ଥକ ବଳି ଆଣେ, ତେବେ ସେ ପରଶଂସାର୍ଥକ ବଳି ସହିତ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠା, ତୈଳଲେପିତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ଚକ୍ଵଳି ଓ ସରୁ ମଇଦାର ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିବା ପିଠା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୩ ଆଉ, ସେ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ପରଶଂସା ବଳି ସହିତ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ଚକ୍ଵଳିର ପିଠା ଦେଇ ଆପଣା ଉପହାର ଆଣିବ । ୧୪ ତହିଁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପହାରରୁ ଏକ ଏକ ପିଠା ନେଇ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଯେଉଁ ଯାଜକ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ, ଗହା ଗହାରି ହେବ । ୧୫ ପୁଣି, ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ପରଶଂସା ବଳିର ମାଂସ ଗହାର ଉତ୍ସର୍ଗ ଦିନରେ ଭୋଜନ କରାଯିବ; ସେ ପ୍ରାତଃକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁରୁ କିଛି ରଖିବ ନାହିଁ ।

୧୬ ମାତ୍ର ଯଦି ସେହି ଉପହାର ବଳି ଗହାର ମାନତ ବା ସ୍ଵପ୍ନେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ଗହାର ସେହି ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଦିନରେ ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ; ପୁଣି ତହିଁରୁ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ, ଗହା ଆରଦିନ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଭୋଜନ କରାଯିବ । ୧୭ ମାତ୍ର ତୃତୀୟ ଦିନରେ ବଳିର ଅବଶିଷ୍ଟ ମାଂସ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବ । ୧୮ ଯଦି ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଗହାର ସେହି ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ଉପହାର ବଳିରୁ କିଛିମାତ୍ର ଭୋଜନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଗହା ଗହାରି ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁର ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ପକ୍ଷରେ ଗହା ଗଣାଯିବ ନାହିଁ; ଗହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ହେବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ଗହା ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ମାଂସ କୌଣସି ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁରେ ଲାଗିଲେ, ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ । ଆଉ, ସେହି ଶୁଚି ମାଂସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଚି ଲୋକ ଭୋଜନ କରିବ । ୨୦ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ଆପଣା ଶରୀରରେ ଅଶୁଚିତା ଥାଉ ଥାଉ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ, ସେହି ପ୍ରାଣୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୨୧ ଯେବେ କେହି କୌଣସି ବସ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନୁଷ୍ୟର ଅଶୁଚିତା, କି ଅଶୁଚି ପଶୁ, କିଅବା କୌଣସି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ, ତେବେ ସେହି ଭୋଜନକାରୀ ପ୍ରାଣୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।”

୨୨ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ ୨୩ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋରୁର, କି ମେଷର କି ଛେଲିର ମେଦ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୪ ପୁଣି ସ୍ଵପ୍ନାୟତ ବା ପଶୁ ଦ୍ଵାରା ବିଦାର୍ଣଣ ପଶୁର ମେଦ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ; ମାତ୍ର

ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସିମତେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୫ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ଯେଉଁ ପଶୁ ଉତ୍‌ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ଗହାର ମେଦ ଯେବେ କେହି ଭୋଜନ କରେ; ତେବେ ଗହା ଭୋଜନକାରୀ ସେହି ପୁରାଣୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୨୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାସ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପକ୍ଷୀର କି ପଶୁର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୭ ଯେକୌଣସି ରକ୍ତ ଯିଏ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଯିଏ ହେଉ, ସେହି ପୁରାଣୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।”

୨୮ ଆଉ, ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ୨୯ “ଯେକେହି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍‌ସର୍ଗ କରେ, ସେ ଆପଣା ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିରୁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆପଣା ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ । ୩୦ ଗହାର ନିଜ ହସ୍ତ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଆଣିବ; ସେ ବକ୍ଷ ସହିତ ମେଦ ଆଣିବ, ତହିଁରେ ସେହି ବକ୍ଷ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୋଳାୟିତ ହେବ । ୩୧ ପୁଣି ଯାଜକ ବେଦି ଉପରେ ସେହି ମେଦ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ମାତ୍ର ବକ୍ଷ ହାରୋଶର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କର ହେବ । ୩୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିରୁ ତାହାଣ ଜଞ୍ଘ ଉତ୍‌ଗୋଳନାୟ ଉପହାର ରୂପେ ଯାଜକକୁ ଦେବ । ୩୩ ହାରୋଶର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେକେହି ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତ ଓ ମେଦ ଉତ୍‌ସର୍ଗ କରେ, ସେ ଆପଣା ଅଂଶ ରୂପେ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିର ତାହାଣ ଜଞ୍ଘ ପାଇବ । ୩୪ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିରୁ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟର ବକ୍ଷ ଓ ଉତ୍‌ଗୋଳନାୟ ଉପହାରର ଜଞ୍ଘ ନେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଦେୟ ରୂପେ ହାରୋଶ ଯାଜକକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ।”

୩୫ ଯେଉଁ ଦିନ ଫୋଶା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଛାମ୍ପରେ ଯାଜକକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାରୋଶଞ୍ଜୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଷେକ ଅଂଶ; ୩୬ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରିବା ଦିନ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ଗହା ଦତ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଗହା ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଦେୟ । ୩୭ ହୋମବଳି, ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ପାପାର୍ଥକ ବଳି, ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଓ ପଦନିଯୋଗାର୍ଥକ; ପୁଣି ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା । ୩୮ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଯେଉଁ ଦିନ ସାନୟ ପୁରାନ୍ତରସ୍ଥାପନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ସେହି ଦିନ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୮

ହାରୋଶ ଓ ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପବିତ୍ରିକରଣ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶକୁ ଓ ଗହା ସହିତ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ, ଆଉ ବସ୍ତ୍ରରସକଳ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଗଢ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଚିର ଗୋକେଇ ଆପଣା ସଞ୍ଜେ ନିଅ । ୩ ପୁଣି ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ଦୁପ୍ପାର ନିକଟରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କର ।” ୪ ଆଉ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଫୋଶା କଲେ; ତହିଁରେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ଦୁପ୍ପାର ନିକଟରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୫ ପୁଣି ଫୋଶା ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହିଲେ, ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି କଥା ଏହି ।

୬ ତହିଁ ଫୋଶା ହାରୋଶଞ୍ଜୁ ଓ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଆଣି ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରାଇଲେ । ୭ ପୁଣି ହାରୋଶଞ୍ଜୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ କଟିବନ୍ଧନୀରେ ଗଞ୍ଜର କଟି ବାନ୍ଧିଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକୁ ଗୋରା ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଏଫୋଦ ଦେଲେ, ପୁଣି ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ବାନ୍ଧି ତହିଁ ସଞ୍ଜେ ଏଫୋଦକୁ ବାନ୍ଧିଲେ । ୮ ଆଉ, ସେ ଗହା ଉପରେ ବୁକୁପଟା ଦେଲେ ଆଉ, ବୁକୁପଟାରେ ଉରାମ୍ ଓ ତୁମ୍‌ମାମ୍ ରଖିଲେ । ୯ ପୁଣି, ଗଞ୍ଜର ମସ୍ତକରେ ପଗଡ଼ି ରଖିଲେ; ପଗଡ଼ି ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ତ୍ରୀଶାପତ୍ରର ପବିତ୍ର ମୁକୁଟ ଦେଲେ; ଫୋଶା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏହା କଲେ ।

୧୦ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଫୋଶା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ନେଇ ଆବାସ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥାପନ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ସେ ତହିଁରୁ କିଛି ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ସାତ ଥର ସେଚନ କଲେ; ଆଉ, ବେଦି ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଓ ପୁରକ୍ଷାଳନପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଅଭିଷେକ କଲେ । ୧୨ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଫୋଶା ହାରୋଶଞ୍ଜୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜର ମସ୍ତକରେ କିଛି ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଢାଳି ଗଞ୍ଜକୁ ଅଭିଷେକ କଲେ । ୧୩ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଫୋଶା ହାରୋଶଞ୍ଜର

ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ କଟିବନ୍ଧନରେ ସେମାନଙ୍କର କଟି ବାନ୍ଧିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିରୋଭୂଷଣରେ ଭୂଷିତ କଲେ; ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଏହା କଲେ ।

୧୪ ଆଉ, ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋବତ୍ସ ଆଣିଲେ; ପୁଣି ହାରୋଣ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋବତ୍ସ ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସେ ଗଜୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି ମୋଶା ରକ୍ତ ନେଇ ଅତ୍ସଗୁଳି ଦୁପ୍ପାର ବେଦିର ଗୁରିଆଡ଼େ ଶୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଦେଇ ବେଦିକୁ ପବିତ୍ର କଲେ; ଆଉ, ବେଦି ମୂଳରେ ସେହି ରକ୍ତ ଢାଳି ଦେଲେ ଓ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ପରାୟଣତ୍ୱ କରାଯାଇ ପାଇଁ ପବିତ୍ର କଲେ । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ମେଦ, ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଲାବକ, ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଧା ଓ ତହିଁର ମେଦ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲେ । ୧୭ ମାତର ସେହି ଗୋବତ୍ସର ଚର୍ମ, ମାଂସ ଓ ଗୋମୟ ନେଇ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲେ; ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଏହା କଲେ ।

୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ହୋମାର୍ଥକ ମେଷ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ହାରୋଣ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣ ମେଷର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ । ୧୯ ତହିଁ ସେ ଗଜୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି ମୋଶା ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ରକ୍ତ ସେଚନ କଲେ । ୨୦ ଆଉ, ସେ ମେଷକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲେ; ପୁଣି, ମୋଶା ଗହାର ମସ୍ତକ, ମାଂସଖଣ୍ଡସକଳ ଓ ମେଦ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲେ । ୨୧ ଆଉ, ସେ ଗହାର ଅନ୍ତ ଓ ପାଦ ଜଳରେ ଧୋଇ କଲେ । ପୁଣି, ମୋଶା ବେଦି ଉପରେ ମେଷ ସମେତ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲେ, ଏହା ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାର୍ଥକ ହୋମବଳି; ଏହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର । ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଏହା କଲେ ।

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଅନ୍ୟ ମେଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ପଦନିଯୋଗାର୍ଥକ ମେଷ ଆଣିଲେ, ତହିଁରେ ହାରୋଣ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣ ମେଷର ମସ୍ତକ ଉପରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ । ୨୩ ଆଉ, ସେ ଗଜୁ ବଧ କଲେ; ତହିଁ ମୋଶା ଗହାର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ହାରୋଣଙ୍କର ତାହାଣ କର୍ଣ୍ଣପରାନ୍ତରେ ଓ ଗଡ଼କର ତାହାଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାତ୍ସଗୁଳି ଉପରେ ଓ ତାହାଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାତ୍ସଗୁଳି ଉପରେ ଦେଲେ । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ତହିଁ ମୋଶା ସେହି ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ତାହାଣ କର୍ଣ୍ଣପରାନ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ତାହାଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାତ୍ସଗୁଳି ଉପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ତାହାଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାତ୍ସଗୁଳି ଉପରେ ଦେଲେ; ଆଉ ମୋଶା ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ରକ୍ତ ସେଚନ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ସେ ମେଦ, ମେଦମୟ ଲତ୍ସଗୁଳି, ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ସକଳ ମେଦ, ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଲାବକ, ଦୁଇ ଗୁର୍ଦ୍ଧା, ତହିଁର ମେଦ ଓ ତାହାଣ ଜତ୍ସ ନେଲେ; ୨୬ ଆଉ, ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ଗୋଟିଏ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠା ଓ ତୈଳଲେପିତ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିବା ରୁଟିର ଗୋଟିଏ ପିଠା ଓ ଗୋଟିଏ ସରୁ ଚକ୍କୁଳି ନେଇ ମେଦ ଓ ତାହାଣ ଜତ୍ସ ଉପରେ ରଖିଲେ; ୨୭ ତହିଁ ସେ ହାରୋଣଙ୍କର ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେହି ସବୁ ଦେଇ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ଦୋଳାଇଲେ । ୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେହିସବୁ ନେଇ ବେଦିସ୍ଥ ହୋମବଳି ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲେ; ଏହିସବୁ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାର୍ଥେ ପଦନିଯୋଗାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ; ଏହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର । ୨୯ ଆଉ, ମୋଶା ବକ୍ଷ ନେଇ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ଦୋଳାଇଲେ; ପଦନିଯୋଗାର୍ଥକ ମେଷର ଏହି ଅଂଶ ମୋଶାଙ୍କର ହେଲା; ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଏହା କଲେ ।

୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳରୁ ଓ ବେଦି ଉପରିସ୍ଥ ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହାରୋଣଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଗଡ଼କର ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ, ପୁଣି ଗଡ଼କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ଉପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଗହା ସେଚନ କଲେ; ଆଉ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ଗଡ଼କର ବସ୍ତ୍ରସକଳକୁ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ସକଳକୁ ପବିତ୍ର କଲେ । ୩୧ ତହିଁ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦୁପ୍ପାର ନିକଟରେ ମାଂସ ରନ୍ଧନ କର; ଆଉ ‘ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ,’ ଆମ୍ଭର ଏହି ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗହା ଓ ପଦନିଯୋଗାର୍ଥକ ଗୋକେଇରେ ଥିବା ରୁଟି ଭୋଜନ କର । ୩୨ ପୁଣି, ମାଂସ ଓ ରୁଟିରୁ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ୩୩ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଦନିଯୋଗ ଦିନର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦୁପ୍ପାରରୁ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ । ୩୪ ଯେପରି ଆଜି କରାଯାଇଅଛି, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରାୟଣତ୍ୱ କରାଯାଇଛି । ୩୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନ ମର, ଏଥିପାଇଁ ସାତ ଦିନ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଗମ-ତମରୁର ଦସ୍ତାରେ ଦିବାଗତର ରହିବ ଓ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବ । କାରଣ ଏହିପରି ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛୁ ।” ୩୬ ତହିଁ ସଦାପରଭୁତ୍ତ ମୋଶାହ୍ୱକ ଦସ୍ତାଦ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ହାରୋଣ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହିସବୁ କଥା ପାଳନ କଲେ ।

୯

ହାରୋଣହ୍ୱକ ବଳିଦାନ ଗୃହୀତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ମୋଶା ହାରୋଣହ୍ୱକ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରଗଣହ୍ୱକ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗହ୍ୱକ ତାକିଲେ, ୨ ପୁଣି ସେ ହାରୋଣହ୍ୱକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ନିଖୁନ୍ତ ଏକ ବୃଷର ବତ୍ସ ଓ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ନିଖୁନ୍ତ ଏକ ମେଷ ନେଇ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ୩ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଛାମୁରେ ବଳିଦାନାର୍ଥେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ ଓ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ନେବ, ଦୁହେଁ ଏକବର୍ଷୀୟ ଓ ନିଖୁନ୍ତ ଥାବେ, ୪ ପୁଣି ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋରୁ ଓ ଏକ ମେଷ, ପୁଣି ତୈଳମିଶ୍ରିତ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦୟ ନେବ; ଯେହେତୁ ଆଜି ସଦାପରଭୁତ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନହ୍ୱକ ଦର୍ଶନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।’ ”

୫ ତହିଁ ମୋଶା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଗହା ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମରୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୬ ଆଉ ମୋଶା କହିଲେ, “ଏହି କଥା କରିବାକୁ ସଦାପରଭୁତ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନହ୍ୱକ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ଏହା କଲେ, ତୁମ୍ଭମାନହ୍ୱକ ପ୍ରତି ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରକାଶ ପାଇବ ।” ୭ ତହିଁ ମୋଶା ହାରୋଣହ୍ୱକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବେଦି ନିକଟକୁ ଯାଇ ସଦାପରଭୁତ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆପଣାର ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଆପଣା ହୋମ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ପୁଣି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଲୋକମାନହ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କର; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଲୋକମାନହ୍ୱକର ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ସେମାନହ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କର ।”

୮ ତହିଁରେ ମୋଶାହ୍ୱକ ପ୍ରତି ସଦାପରଭୁତ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ହାରୋଣ ବେଦି ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆପଣା ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋବତ୍ସ ବଧ କଲେ । ୯ ତହିଁ ହାରୋଣହ୍ୱକର ପୁତ୍ରଗଣ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ରକ୍ତ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ଅତ୍ତଗୁଳି ରକ୍ତରେ ତ୍ରୁବାଇ ବେଦିର ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଦେଲେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ରକ୍ତ ବେଦିମୂଳରେ ଢାଳିଲେ; ୧୦ ମାତ୍ର ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ମେଦ, ଗୁର୍ଦ୍ଧା ଓ ଯକୃତର ଅନ୍ତପ୍ଳାବକ ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ମାଂସ ଓ ଚର୍ମ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାରୋଣ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କଲେ; ପୁଣି ଗହାହ୍ୱକର ପୁତ୍ରଗଣ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ରକ୍ତ ଆଣନ୍ତେ, ସେ ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଗହା ସେଚନ କଲେ । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଗଡ଼କ ନିକଟରେ ହୋମବଳିର ଖଣ୍ଡକୁ ଖଣ୍ଡ ମାଂସ ସହିତ ମସ୍ତକ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହି ସମସ୍ତ ସେ ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେ ଅନ୍ତ ଓ ପାଦ ଯୌତ କରି ହୋମଦରବୟ ସହିତ ବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଲୋକମାନହ୍ୱକର ଉପହାର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ଲୋକମାନହ୍ୱକ ପାପାର୍ଥକ ଛାଗ ନେଇ ପ୍ରଥମଟିର ତୁଲ୍ୟ ବଧ କରି ପାପାର୍ଥେ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ହୋମବଳି ଆଣି ବିଧି ଅନୁସାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୭ ଆଉ, ସେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦୟ ଆଣି ତହିଁରୁ ମୁଠାଏ ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟାତର ହୋମବଳି ସହିତ ବେଦି ଉପରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୮ ମଧ୍ୟ ସେ ଲୋକମାନହ୍ୱକର ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋରୁ ଓ ମେଷ ବଧ କଲେ; ପୁଣି, ହାରୋଣହ୍ୱକର ପୁତ୍ରଗଣ ଗଡ଼କ ନିକଟରେ ରକ୍ତ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେ ବେଦି ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଗହା ସେଚନ କଲେ; ୧୯ ପୁଣି ଗୋରୁର ମେଦ, ମେଷର ମେଦମୟ ଲତ୍ତଗୁଳ, ଆଉ ଅନ୍ତ, ଗୁର୍ଦ୍ଧାର ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଳାବକ, ୨୦ ଏହି ସମସ୍ତ ମେଦ ସେମାନେ ବକ୍ଷ ଉପରେ ରଖିଲେ, ପୁଣି, ସେ ବେଦି ଉପରେ ମେଦ ଦଗ୍ଧ କଲେ; ୨୧ ପୁଣି, ମୋଶାହ୍ୱକର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ହାରୋଣ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ବକ୍ଷ ଓ ତାହାଣ ଜତ୍ସ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦୟ ରୂପେ ଦୋଳାଇଲେ ।

୨୨ ତହିଁ ହାରୋଣ ଲୋକମାନହ୍ୱକ ପ୍ରତି ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନହ୍ୱକ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ଏହିରୂପେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ହୋମବଳି ଓ ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସମାଗମ-ତମରୁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ପୁଣି, ବାହାରେ ଆସି ଲୋକମାନହ୍ୱକ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକହ୍ୱକ ପ୍ରତି ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ପ୍ରତ୍ୟେକ

ପରକାଶ ପାଇଲା । ୨୪ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ବେଦି ଉପରିସ୍ଥ ହୋଇବଳି ଓ ମେଘ ଭସ୍ମ କଲା, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଗହା ଦେଖି ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନି କରି ମୁହଁ ମାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

୧୦

ନାଦବ ଓ ଅଗ୍ନିହୁତ୍ୱକ ମୃତ୍ୟୁ

୧ ଏଥୁପରେ ହାରୋଣ୍ଡକର ପୁତ୍ର ନାଦବ ଓ ଅଗ୍ନିହୁ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନେଇ ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ଦେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ରଖିଲେ; ପୁଣି ସଦାପରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରି ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଭିନ୍ନ ଇତର ଅଗ୍ନି ଗହାଞ୍ଜଳ ଛାମୁରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ଓ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମଲେ ।

୩ ତହିଁ ମୋଶା ହାରୋଣ୍ଡକକୁ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନ୍ୟ ହେବା; ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବା ।”

ତହିଁରେ ହାରୋଣ୍ଡକ ମୌନ ହେଲେ । ୪ ଏଥୁପରେ ମୋଶା ହାରୋଣ୍ଡକର କଳା ଉଷାୟେଲର ପୁତ୍ର ମାଶାୟେଲକୁ ଓ ଇଲୀଷାଫନକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଛାଡ଼ିବା ବାହାରକୁ ନେଇଯାଅ ।” ୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଷାକ ସମେତ ଛାଡ଼ିବା ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ ।

୬ ପୁଣି, ମୋଶା ହାରୋଣ୍ଡକକୁ, ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନ ମର ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପରଭୁ ଯେପରି କ୍ଷୋଧ ନ କରନ୍ତି, ଏଥୁପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର କେଶ ମୁକୁଳ ନ ହେଉ, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିଦାହ ପୂର୍ଣ୍ଣକୃତ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତୃବର୍ଗ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଘୋଡ଼ନ କରନ୍ତୁ । ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ଗଲେ ମରିବ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେହରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଅଭିଷେକ ଡେଇଁ ଅଛି ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ସେହିପରି କଲେ ।

ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଧି

୮ ଏଥୁପରେ ସଦାପରଭୁ ହାରୋଣ୍ଡକକୁ କହିଲେ, ୯ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଯେପରି ନ ହୁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ପରବେଶ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱା ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ଦ୍ୱାରକ୍ଷାରସ ଓ ମଦ୍ଧ ପାନ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ; ୧୦ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ସାମାନ୍ୟ, ପୁଣି ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ଜାଣିପାରିବ; ୧୧ ପୁଣି ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ସକଳ ବିଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବ ।”

୧୨ ଏଥୁପରେ ମୋଶା ହାରୋଣ୍ଡକକୁ, ଗଡ଼କର ଅବଶିଷ୍ଟ ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନେଇ ବେଦି ନିକଟରେ ଗଡ଼ି ବିନା ଭୋଜନ କର, ଯେହେତୁ ଗହା ମହାପବିତ୍ର; ୧୩ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗହା ଭୋଜନ କର; କାରଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ମଧ୍ୟରୁ ଗହା ହିଁ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତବନ୍ଧୁ ଅଂଶ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛୁ । ୧୪ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟାଗଣ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟର ବକ୍ଷ ଓ ଉତ୍ତୋଳନୀୟ ଉପହାରର ଜଞ୍ଜ କୌଣସି ଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ ଭୋଜନ କରିବ, ଯେହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ମଧ୍ୟରୁ ଗହା ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରାପ୍ତବନ୍ଧୁ ଅଂଶ । ୧୫ ସେମାନେ ମେଦମୟ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ସହିତ ଉତ୍ତୋଳନୀୟ ଉପହାରର ଜଞ୍ଜ ଓ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟର ବକ୍ଷ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦୋଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଣିବେ; ପୁଣି ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞାନ୍ତସାରେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ହେବ ।”

୧୬ ଆଉ, ମୋଶା ପାପାର୍ଥକ ଛାଗର ବହୁତ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ଗହା ଦର୍ଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା; ଏଣୁ ସେ ହାରୋଣଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରଙ୍କ ପୁତ୍ର କ୍ରେୟ କରି କହିଲେ, ୧୭ “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଭୋଜନ କଲ ନାହିଁ ? ଗହା ତ ମହାପବିତ୍ର, ପୁଣି ମଣ୍ଡଳୀର ଅପରାଧ ବୋହି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରେ ପୁରାୟଣିତ୍ୱ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଦେଖ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଭିତରକୁ ଗହାର ରକ୍ତ ଅଣାଗଲା ନାହିଁ; ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗହା ତ ଭୋଜନ କରିଥା’ନ୍ତ ।” ୧୯ ତେବେ ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସେମାନେ ଆଜି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ତଥାପି ମୋ’ ପୁତ୍ର ଏପରି ଘଟିଲା; ଯେବେ ମୁଁ ଆଜି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଭୋଜନ କରିଥା’ନ୍ତି, ତେବେ ଗହା କି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ହୋଇଥା’ନ୍ତ ?” ୨୦ ତହିଁ ମୋଶା ଗହା ଶୁଣିବେ, ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦେଖାଗଲା ।

୧୧

ଶୁଚି ଅଶୁଚି ଜୀବ

୧ ଗ’ପରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜୀବ ଭୋଜନ କରିବ । ୩ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ଖୁରା ବିଭକ୍ତ ଓ ପାଦ ଚିରା ଓ ଯେ ପାକୁଳି କରେ, ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ । ୪ ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ପାକୁଳି କରନ୍ତି, ଅଥବା ବିଭକ୍ତ ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଏହି ପଶୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ଯଥା, ଓଟ, ଯେହେତୁ ସେ ପାକୁଳି କରେ, ମାତ୍ର ବିଭକ୍ତ ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଶୁଚି । ୫ ପୁଣି ଶାଫ୍ (ଓଧ) ପଶୁ, ଯେହେତୁ ସେ ପାକୁଳି କରେ, ମାତ୍ର ବିଭକ୍ତ ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଶୁଚି । ୬ ଆଉ, ଠେକୁଆ, ଯେହେତୁ ସେ ପାକୁଳି କରେ, ମାତ୍ର ବିଭକ୍ତ ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଶୁଚି । ୭ ପୁଣି, ଶୂକର, ଯେହେତୁ ସେ ବିଭକ୍ତ ଖୁରା ଓ ଚିରାପାଦବିଶିଷ୍ଟ, ମାତ୍ର ପାକୁଳି କରେ ନାହିଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଶୁଚି । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଶୁଚି । ୯ ଜଳଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ; ଜଳରେ, ସମୁଦ୍ରରେ ଓ ନଦୀରେ ସ୍ଥୂତ ଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ତେଣା ଓ କାତି ଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୦ ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ରରେ ଓ ନଦୀରେ ସ୍ଥୂତ ସମସ୍ତ ଜଳଚର, ଅବା ଜଳସ୍ଥୂତ ପୁରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତେଣା ଓ କାତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ୧୧ ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ହେବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଶବକୁ ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ କରିବ । ୧୨ ଜଳଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତେଣା ଓ କାତି ନାହିଁ, ସେହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ । ୧୩ ଆଉ, ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ହେବେ; ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ଉତ୍କରୋଣ ଓ ହାତୁଡ଼ଗା ଓ ବହାରି, ୧୪ ପୁଣି, ଚିଲ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ବାଜ, ୧୫ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ତାମର କାଉ, ୧୬ ଓଟପକ୍ଷୀ, ଗମସ ପକ୍ଷୀ, ସମୁଦ୍ର ଚିଲ, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ଛଞ୍ଚରାଣ, ୧୭ ପୁଣି, କୋଷପକ୍ଷୀ, ପାଣିକୁଆ, ବଗ, ୧୮ ଦୀର୍ଘଗଳ ହଂସ, ପାଣିଭେଲ, ଶାଗୁଣା; ୧୯ ପୁଣି ବଗ, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ କଞ୍ଜକ, ଚିଟିଓ ଓ ଗମଚିକା । ୨୦ ପୁଣି, ଗୁରି ପାଦରେ ଗମନକାରୀ ପକ୍ଷବିଶିଷ୍ଟ ଜନ୍ତୁସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ହେବେ । ୨୧ ତଥାପି ଗୁରି ପାଦରେ ଗମନକାରୀ ପକ୍ଷବିଶିଷ୍ଟ ଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଭୂମିରେ ତେଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ନଳୀ ଦୀର୍ଘ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବେ । ୨୨ ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ପଞ୍ଚଗପାଳ, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ବାୟୁଆଫଡ଼ିଙ୍ଗ, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ଝିଞ୍ଜକାରୀ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ଝିଞ୍ଜିକା, ଏହି ସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବେ । ୨୩ ମାତ୍ର ଏହା ଛଡ଼ା ଗୁରିଗୋଡ଼ିଆ ଉଡ଼ନ୍ତ ସମସ୍ତ ପତଙ୍ଗ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ହେବେ ।

୨୪ ଆଉ, ଏମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଶୁଚି ହେବ; ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଛୁଇଁବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୫ ପୁଣି, ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କ ଶବର କୌଣସି ଅଂଶ ବହିବ, ସେ ଆପଣା ବସତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୬ ଯେଉଁସବୁ ପଶୁର ଖୁରା ବିଭକ୍ତ, ମାତ୍ର ପାଦ ଚିରା ନୁହେଁ, କିଅବା ଯେଉଁମାନେ ପାକୁଳି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଶୁଚି; ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁବ, ସେ ଅଶୁଚି ହେବ । ୨୭ ପୁଣି ଚାରିଗୋଡ଼ିଆ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ତଳିପାରେ ଚାଲନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଅଶୁଚି; ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଛୁଇଁବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୮ ପୁଣି, ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କର ଶବ ବହିବ, ସେ ଆପଣା ବସତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଅଶୁଚି ।

୨୯ ଆଉ, ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଅଶୁଚି ହେବେ; ଖୋଲେଦ (ଗୋଧୂ) ଓ ମୂଷା; ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ବଡ଼ ଏଣ୍ଡ୍ରୁଥ; ୩୦ ଆଉ, ଏଣ୍ଡ୍ରୁଥ ଓ ସ୍ୱଥଳ କୁମ୍ଭୀର, ଝିଟିପିଟି, ବାଲିଏଣ୍ଡ୍ରୁଥ ଓ ବହୁରୂପୀ (ପୋହଳ ଏଣ୍ଡ୍ରୁଥ) । ୩୧ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଅଶୁଚି ହେବେ; ସେମାନେ ମଲେ ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୩୨ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଶବ କୌଣସି ଦରବନ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ; କାଠ ପାତ୍ର, ବସତ୍ର, ଚର୍ମ କି ଅଖା, ଯେକୌଣସି କର୍ମଯୋଗ୍ୟ ପାତ୍ର ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ, ଗହା ଜଳରେ ତୁବାୟିବ, ଆଉ ଗହା ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଗହା ଶୁଚି ହେବ । ୩୩ ପୁଣି, କୌଣସି ମାଟି ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ପଡ଼ିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ୱାସ୍ତ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ୟ ଅଶୁଚି ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ । ୩୪ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସବୁ ଖାଦ୍ୟଦରବନ୍ୟ ଉପରେ ଜଳ ଥାଏ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ; ପୁଣି, ସର୍ବପରକାର ପାତ୍ରରେ ସର୍ବପରକାର ପେୟଦରବନ୍ୟ ଅଶୁଚି ହେବ; ୩୫ ପୁଣି, ଯେକୌଣସି ଦରବନ୍ୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଶବର କିଛି ପଡ଼େ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ; ତନ୍ତୁର ହେଉ କି ତୁଲି ହେଉ, ଗହା ଭଙ୍ଗାଯିବ; ଗହା ଅଶୁଚି ଅଟେ ଓ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଅଶୁଚି ହେବ ।

୩୬ ତଥାପି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିଅବା ଯେଉଁ କୂପରେ ଅନେକ ଜଳ ଥାଏ, ଗହା ଶୁଚି ହେବ; ମାତ୍ର ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଛୁଇଁବ, ସେ ଅଶୁଚି ହେବ । ୩୭ ପୁଣି, ଯେଉଁ ବିହନ ବୁଣା ଯିବାକୁ ଅଛି, ତହିଁ ଉପରେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଶବର କିଛି ପଡ଼େ, ତେବେ ଗହା ଶୁଚି ରହିବ । ୩୮ ମାତ୍ର ବିହନ ଉପରେ ଜଳ ଥିଲେ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଶବର କିଛି ତହିଁ ଉପରେ ପଡ଼େ, ତେବେ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଅଶୁଚି ହେବ ।

୩୯ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ପଶୁ ମଲେ, ଯେକେହି ଗହାର ଶବ ଛୁଇଁବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୪୦ ପୁଣି, ଯେକେହି ଗହାର ଶବ ଖାଏ, ସେ ଆପଣା ବସତ୍ର ଧୋଇବ, ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ଆଉ, ଯେକେହି ଗହା ବହେ, ସେ ଆପଣା ବସତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ ।

୪୧ ଆଉ, ଭୂତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ; ଗହା ଖାଦ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ୪୨ ଯେଉଁମାନେ ପେଟ ଦେଇ ଗମନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଚାରି ପାଦରେ ଗମନ କରନ୍ତି, ଅବା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନେକ ପାଦ ଅଛି, ଏପରି ସମସ୍ତ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ । ୪୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସବୁ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଦୁପ୍ରାଣ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଶୁଚି ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଣ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ । ୪୪ କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ; ଯେହେତୁ ମୁଁ ପବିତ୍ର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୂମିରେ ଗମନକାରୀ କୌଣସି ଉରୋଗାମୀ ଜୀବ ଦୁପ୍ରାଣ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ । ୪୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛି; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ, କାରଣ ମୁଁ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ୪୬ ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଅଖାଦ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ପରଭେଦ ଜଣାଇବା ପାଇଁ, ୪୭ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ଜଳଚର ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଭୂତର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ବନ୍ୟବସ୍ତା ।”

ପରସୂତିମାନଙ୍କର ଶୁଚିକରଣ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଯଦି କୌଣସି ସତ୍ତା ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରେ, ତେବେ ସତ୍ତାର ରଜଧର୍ମର ଅଶୁଚିତ ସମୟ ପରି ସେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୩ ତହିଁ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ବାଳକର ପୁରୁଷାଙ୍ଗତର୍ମର ଛେଦନ ହେବ । ୪ ପୁଣି ସେହି ସତ୍ତା ତେତିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାର ଶୁଚି ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ; ଆଉ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଚିର ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କୌଣସି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । ୫ ମାତ୍ର ଯଦି ସେ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କରେ, ତେବେ ସତ୍ତାର ରଜଧର୍ମର ଅଶୁଚିତ ସମୟ ପରି ସେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ଅଶୁଚି ରହିବ; ପୁଣି ସେ ଛଷ୍ଠ ଦିନ ଆପଣା ଶୁଚି ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ ।

୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ପ୍ରସବର ଅଶୁଚି ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ସେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକବର୍ଷାୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ପାରାଛୁଆ ବା ଏକ କପୋତ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ଉତ୍ପ୍ରାରର ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୭ ତହିଁ ସେ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ରକ୍ତସ୍ରାବରୁ ଶୁଚି ହେବ; ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ପ୍ରସବକାରିଣୀ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା । ୮ ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ମେଷବତ୍ସ ଆଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦୁଇ କପୋତ ଅବା ଦୁଇ ପାରାଛୁଆ ନେଇ, ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏକୁ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ପୁଣି ଯାଜକ ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ ଶୁଚି ହେବ ।”

କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧି

୧ ଗପରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ଫୁଲା କି କାନ୍ଥକୁଣ୍ଡିଆ କି ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ହୁଏ ଓ ଗହା ଶରୀରର ଚର୍ମରେ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଘା’ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ହାରୋଣ ଯାଜକ ନିକଟକୁ କିମ୍ବା ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣାଯିବ । ୩ ତହିଁ ଯାଜକ ଗହା ଶରୀରର ଚର୍ମସ୍ଥ ଘା’ ଦେଖିବ; ଆଉ ଯଦି ଘା’ର ଲୋମ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ଘା’ ଯଦି ଗହା ଶରୀରର ଚର୍ମଠାରୁ ନୀଚ ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା’ ଅଟେ; ଆଉ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଦେଖିବ ଓ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

୪ ପୁଣି, ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ଯଦି ଗହା ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ଗହା ଚର୍ମଠାରୁ ନୀଚ ନ ଥାଏ ଓ ଗହାର ଲୋମ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଯାହାର ଘା’ ହୋଇଅଛି, ଯାଜକ ଗହାକୁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ । ୫ ତହିଁ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଯଦି ଗହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ଘା’ ସେହି ପ୍ରକାର ଥାଏ ଓ ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାଧି ନ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଆହୁରି ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବ । ୬ ପୁଣି, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖିବ; ଆଉ, ଯଦି ଘା’ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ ଓ ଘା’ ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାଧି ନ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ; ଗହା କାନ୍ଥକୁଣ୍ଡିଆ ଅଟେ; ତହିଁ ସେ ଆପଣା ବସତ୍ର ଧୋଇ ଶୁଚି ହେବ । ୭ ମାତ୍ର ସେ ଶୁଚି ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଯାଜକକୁ ଦେଖାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଯଦି ଗହାର କାନ୍ଥକୁଣ୍ଡିଆ ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାଧି, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ପୁନର୍ବାର ଯାଜକକୁ ଦେଖାଇବ । ୮ ତହିଁରେ କାନ୍ଥକୁଣ୍ଡିଆ ଗହାର ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାଧି, ଏପରି ଯଦି ଯାଜକ ଦେଖେ, ତେବେ ସେ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, କାରଣ ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗ ଅଟେ ।

୯ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଠାରେ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା’ ହେଲେ, ସେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣାଯିବ; ୧୦ ତହିଁ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଦେଖିବ; ଆଉ, ଯଦି ଗହାର ଚର୍ମରେ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲା ଥାଏ ଓ ତହିଁର ଲୋମ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ସେହି ଫୁଲାରେ କଞ୍ଚୁ ମାଂସ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥାଏ, ୧୧ ତେବେ ଗହାର ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ଗହା ପୁରାତନ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଅଟେ, ପୁଣି ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ; ସେ ଗହାକୁ ରୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଅଶୁଚି ।

୧୨ ଆଉ, ଯଦି କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଚର୍ମରେ ଫୁଟି ବାହାରେ ଓ ଯେତେ ଦୂର ଯାଜକକୁ ଦେଖାଯାଏ, ତଦନୁସାରେ ଘା’ ଯୁକ୍ତ ଲୋକର ମସ୍ତକ ଠାରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚର୍ମ କୁଷ୍ଠରୋଗରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇଥାଏ,

୧୩ ତେବେ ଯାଜକ ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଯଦି କୁଷ୍ଠରୋଗ ଗହାର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଆବୃତ୍ତ କରିଥାଏ, ତେବେ ସେ ରୋଗୀକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତୁ; ସେ ଶୁଚି ଅଟେ ।

୧୪ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ କଞ୍ଚୁ ମାଂସ ଗହା ଦେହରେ ପୂରକାଶ ପାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅଶୁଚି ହେବ । ୧୫ ଆଉ, ଯାଜକ ସେହି କଞ୍ଚୁ ମାଂସ ଦେଖି ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ସେହି କଞ୍ଚୁ ମାଂସ ଅଶୁଚି; ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗ । ୧୬ ଅଥବା ଯଦି ସେହି କଞ୍ଚୁ ମାଂସ ପୁନର୍ବାର ପାଲଟି ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଯିବ, ୧୭ ଆଉ, ଯାଜକ ଗହାକୁ ଦେଖିବ; ପୁଣି ଦେଖ, ଯଦି ସେହି ଘା' ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ସେ ଘା' ଯୁକ୍ତ ଲୋକକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ସେ ଶୁଚି ଅଟେ ।

୧୮ ଆଉ ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ବଥ ହୋଇ ଭଲ ହେଲା ଉତ୍ତରେ, ୧୯ ଯଦି ସେହି ବଥ ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ଅବା ରକ୍ତ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଯାଜକକୁ ଦେଖାଇବ; ୨୦ ତହିଁରେ ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିବ, ଆଉ, ଯଦି ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ ଓ ତହିଁର ଲୋମ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ଗହା ବଥରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା' ଅଟେ । ୨୧ ମାତ୍ର ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିଲେ, ଯଦି, ତହିଁରେ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ନ ଥାଏ ଓ ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ନ ହୋଇ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା କରି ରଖିବ । ୨୨ ଆଉ, ଯଦି ଗହା ଚର୍ମରେ ବୃନ୍ଦାପେ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; କାରଣ ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା' ଅଟେ । ୨୩ ମାତ୍ର ଯଦି ସେହି ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ନ ବଢ଼େ, ତେବେ ଗହା ବଥର ଚିହ୍ନ ଅଟେ; ପୁଣି ଯାଜକ ଗହାକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ ।

୨୪ କିଅବା ଯଦି ମାଂସର ଚର୍ମରେ ଅଗ୍ନିଦାହ ହୁଏ ଓ ସେହି ଦାହର ବଢ଼ିଲା ମାଂସରେ ରକ୍ତ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଅବା ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ହୁଏ; ୨୫ ତେବେ ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିବ; ଆଉ, ଯଦି ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନରେ ଥିବା ଲୋମ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଓ ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ ଗହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗ, ଗହା ଅଗ୍ନିଦାହରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତୁ; ପୁଣି ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା' ଅଟେ । ୨୬ ମାତ୍ର ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିଲେ, ଯଦି ସେହି ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନରେ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ନ ଥାଏ ଓ ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ନ ହୋଇ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା କରି ରଖିବ । ୨୭ ତହିଁ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଦେଖିବ; ଯଦି ଗହା ଚର୍ମରେ ବୃନ୍ଦାପିଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା' ଅଟେ । ୨୮ ଆଉ, ଯଦି ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ଥାନରେ ଥାଏ ଓ ଚର୍ମରେ ବୃନ୍ଦା ନ ପାଇ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ; ତେବେ ଗହା ଦାହର ଫୁଲ, ଆଉ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ଯେହେତୁ ଗହା ଅଗ୍ନିକୃତ କ୍ଷତର ଚିହ୍ନ ।

୨୯ ଆଉ, ପୁରୁଷ ଅବା ସ୍ତ୍ରୀର ମସ୍ତକରେ ଅବା ଦାଢ଼ିରେ ଘା' ହେଲେ ଯାଜକ ସେହି ଘା' ଦେଖିବ; ୩୦ ଆଉ ଦେଖ, ଯଦି ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ ଓ ତହିଁରେ ହଳଦି ବର୍ଣ୍ଣ ସରୁ ଲୋମ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ଗହା ଛତ ଅଟେ, ଗହା ମସ୍ତକ ଅବା ଦାଢ଼ିର କୁଷ୍ଠରୋଗ ଅଟେ । ୩୧ ଆଉ, ଯାଜକ ଛତର ଘା' ଦେଖିଲେ, ଯଦି ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ନ ଥାଏ ଓ ତହିଁରେ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ସେହି ଛତ ଘା' ଯୁକ୍ତ ଲୋକକୁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା କରି ରଖିବ । ୩୨ ତହିଁ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଯଦି ସେହି ଛତ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ ଓ ତହିଁରେ ହଳଦି ବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ହୋଇ ନ ଥାଏ; ଆଉ, ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ଦେଖା ନ ଯାଏ, ୩୩ ତେବେ ସେ ଲକ୍ଷଣ ହେବ, ମାତ୍ର ଛତ ସ୍ଥାନ ଲକ୍ଷଣ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯାଜକ ସେହି ଛତ ଯୁକ୍ତ ଲୋକକୁ ଆଉ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା କରି ରଖିବ । ୩୪ ପୁଣି, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଜକ ସେହି ଛତ ଦେଖିବ; ଆଉ, ଯଦି ସେହି ଛତ ଚର୍ମରେ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ ଓ ଗହା ଚର୍ମର ନୀଚସ୍ଥ ଦେଖା ନ ଯାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ; ପୁଣି ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଶୁଚି ହେବ । ୩୫ ମାତ୍ର ଗହାର ଶୁଚି ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଯଦି ଚର୍ମରେ ସେହି ଛତ ବୃନ୍ଦାପିଥାଏ, ୩୬ ତେବେ ଯାଜକ ଗହାକୁ ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଯଦି ଛତ ଚର୍ମରେ ବୃନ୍ଦା ପାଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଜକ ହଳଦି ବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମର ଅନ୍ତର୍ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଅଶୁଚି ଅଟେ । ୩୭ ମାତ୍ର ଗହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଦି ସେହି ଛତ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ ଓ ତହିଁରେ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ଉଠିଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଛତର ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ; ସେ ଶୁଚି ହୋଇଥାନ୍ତୁ; ଆଉ, ଯାଜକ ଗହାକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପୂରକାଶ କରିବ ।

୩୮ ପୁଣି, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀର ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣା ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ହୁଏ; ୩୯ ତେବେ ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିବ; ପୁଣି ପରକୃତରେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ସେହି ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ଅଲ୍ପ ମଲିନ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣା ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଚର୍ମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜାନ୍ତୁରୋଗ; ସେ ଲୋକ ଶୁଚି ଅଟେ ।

୪୦ ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ମସ୍ତକରୁ କେଶ ଉତ୍ପତ୍ତିଯାଏ, ତେବେ ସେ ଚନ୍ଦା; ତଥାପି ସେ ଶୁଚି ଅଟେ । ୪୧ ଆଉ, ଯଦି ଗହାର କେଶ ମସ୍ତକର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରୁ ଉତ୍ପତ୍ତିଯାଏ, ତେବେ ସେ ଚନ୍ଦା କପାଳ; ତଥାପି ସେ ଶୁଚି ଅଟେ । ୪୨ ମାତ୍ର ଯଦି ଚନ୍ଦା ମସ୍ତକରେ କି ଚନ୍ଦା କପାଳରେ ରକ୍ତ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣା ଘା' ହୁଏ; ତେବେ ଗହା ଗହାର ଚନ୍ଦା ମସ୍ତକରେ କି ଚନ୍ଦା କପାଳରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଅଟେ । ୪୩ ତହିଁ ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଯଦି ଶରୀରର ଚର୍ମସ୍ଥଳ କୁଷ୍ଠରୋଗ ପରି ଚନ୍ଦା ମସ୍ତକ କି ଚନ୍ଦା କପାଳରେ ରକ୍ତ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣା ଘା'ର ଫୁଲ ଦେଖାଯାଏ; ୪୪ ତେବେ ସେ କୁଷ୍ଠ, ସେ ଅଶୁଚି ଅଟେ; ଯାଜକ ଗହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପରକାଶ କରିବ; ଗହାର ମସ୍ତକରେ ଘା' ହୋଇଅଛି ।

୪୫ ଆଉ, ଯେଉଁ କୁଷ୍ଠର ଘା' ହୋଇଅଛି, ଗହାର ବସ୍ତ୍ର ଚିରାଯିବ ଓ ଗହାର ମସ୍ତକର କେଶ ମୁକୁଳ ରହିବ ଓ ସେ ଆପଣାର ଉପର ଓଷ୍ଠ ବସ୍ତ୍ରରେ ଜାଢ଼ିବ, ପୁଣି 'ଅଶୁଚି ଅଶୁଚି' ବୋଲି ଡାକ ପକାଇବ । ୪୬ ଗହାଠାରେ ଯେତେ ଦିନ ଘା' ଥିବ, ସେତେ ଦିନ ସେ ଅଶୁଚି ରହିବ; କାରଣ ସେ ଅଶୁଚି ଅଟେ; ସେ ଏକାକୀ ବାସ କରିବ; ଛାଉଣିର ବାହାରେ ଗହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

ବସ୍ତ୍ରର କିମ୍ବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ ଦରବନ୍ଧର କୁଷ୍ଠ ରୋଗ

୪୭ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ରରେ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଦାଗ ହୁଏ, ଗହା ଲୋମ ବସ୍ତ୍ର ହେଉ କି ମସିନା(ସୂତା) ବସ୍ତ୍ର ହେଉ, ୪୮ ଅବା ଗହା ଲୋମ କି ମସିନା(ସୂତା)ର ଟାଣାରେ କି ପତାୟାଣରେ ହେଉ; କିଅବା ଚର୍ମରେ କି ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧରେ ହେଉ; ୪୯ ଯଦି ସେହି ଦାଗ ବସ୍ତ୍ରରେ କି ଚର୍ମରେ, ଟାଣାରେ କି ପତାୟାଣରେ କିମ୍ବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧରେ ଶାଗୁଆ ବର୍ଣ୍ଣା କି ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣା ହୁଏ, ତେବେ ଗହା କୁଷ୍ଠରୋଗର ଦାଗ; ପୁଣି, ଗହା ଯାଜକକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବ । ୫୦ ତହିଁରେ ଯାଜକ ସେହି ଦାଗ ଦେଖିବ, ପୁଣି ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଦାଗ ଥାଏ, ଗହା ସାତ ଦିନ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବ । ୫୧ ତହିଁ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେହି ଦାଗ ଦେଖିବ; ଯଦି ବସ୍ତ୍ରରେ କି ଟାଣାରେ କି ପତାୟାଣରେ କିଅବା ଚର୍ମରେ, ଯେକୌଣସି ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରରେ ଯଦି ସେହି ଦାଗ ବଢ଼ିଥାଏ, ତେବେ ଗହା କ୍ଷୟ କୁଷ୍ଠରୋଗ; ଗହା ଅଶୁଚି ଅଟେ । ୫୨ ଏଣୁ ବସ୍ତ୍ରରେ ଅବା ଲୋମ ନିର୍ମିତ କି ମସିନା ନିର୍ମିତ ଟାଣାରେ କି ପତାୟାଣରେ କି ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧରେ ସେହି ଦାଗ ଥାଏ, ଗହା ସେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; କାରଣ ଗହା କ୍ଷୟ କୁଷ୍ଠରୋଗ; ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ ହେବ ।

୫୩ ମାତ୍ର ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିଲେ, ଯଦି, ସେହି ଦାଗ ବସ୍ତ୍ରରେ କି ଟାଣାରେ କି ପତାୟାଣରେ କିଅବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧରେ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ; ୫୪ ତେବେ ଯାଜକ ସେହି ଦାଗଯୁକ୍ତ ଦରବନ୍ଧ ଧୋଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ, ପୁଣି ସେ ଆଉ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ; ୫୫ ଆଉ ସେହି ଦାଗ ଧୁଆଗଳ ଉତ୍ତରେ ଯାଜକ ଗହା ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଯଦି ସେହି ଦାଗର ବର୍ଣ୍ଣା ବଦଳି ନ ଥାଏ ଓ ସେହି ଦାଗ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ, ତେବେ ଗହା ଅଶୁଚି ଅଟେ; ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; କାରଣ ସେହି ଦାଗ ଭିତରେ ଥାଉ କି ବାହାରେ ଥାଉ, ଗହା କ୍ଷୟକାରକ । ୫୬ ମାତ୍ର ଧୁଆଗଳ ଉତ୍ତରେ ଯାଜକ ଦେଖିଲେ, ଯଦି, ସେହି ଦାଗ ମଲିନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ସେହି ବସ୍ତ୍ରରୁ କି ଚର୍ମରୁ କିଅବା ଟାଣାରୁ କି ପତାୟାଣରୁ ଗହା ଚିରି ପକାଇବ । ୫୭ ତଥାପି ଯଦି ସେହି ବସ୍ତ୍ରରେ କି ଟାଣାରେ କି ପତାୟାଣରେ କିଅବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧରେ ଗହା ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ ଗହା ବଢ଼ୁ ଅଛି; ଯହିଁରେ ସେହି ଦାଗ ଥାଏ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ପକାଇବ । ୫୮ ପୁଣି ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ର କି ଟାଣା କି ପତାୟାଣ କି ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ ଯୌତ କରିବ, ତହିଁରୁ ଯଦି ସେହି ଦାଗ ଯାଏ, ତେବେ ଦଫ୍ରିତାୟ ଥର ଗହା ଧୁଆଯିବ; ତହିଁରେ ଗହା ଶୁଚି ହେବ । ୫୯ ଲୋମ କି ମସିନା ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରର କିଅବା ଟାଣାର କି ପତାୟାଣର କିଅବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧର କୁଷ୍ଠରୋଗର ଦାଗ ବିଷୟରେ ଶୁଚି ବୋଲି ପରକାଶ କରିବା ବା ଅଶୁଚି ବୋଲି ପରକାଶ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ।”

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨ “କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଶୁଚି ହେବା ଦିନରେ ଗହାର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା; ସେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣାଯିବ; ୩ ତହିଁ ଯାଜକ ଛାଉଣିର ବାହାରକୁ ଯିବ; ପୁଣି ଯାଜକ ଦେଖିବ, ଆଉ, ଯଦି କୁଷ୍ଠର କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା' ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ, ୪ ତେବେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶୁଚି ହେବାକୁ ଆସି, ଯାଜକ ସେହି ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଜାଅନ୍ତ ଶୁଚି ପକ୍ଷୀ, ଏରସ କାଠ, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା (ଲୋମ) ଓ ଏସୋବ ନେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । ୫ ପୁଣି ଯାଜକ ମୃତ୍ତିକା ପାତରସ୍ଥୂତ ସ୍ଵରୋତଜଳ ଉପରେ ଏକ ପକ୍ଷୀକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । ୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ଜାଅନ୍ତ ପକ୍ଷୀକୁ, ଏରସ କାଠ, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା (ଲୋମ) ଓ ଏସୋବ ନେଇ ସେହି ସ୍ଵରୋତଜଳ ଉପରେ ହତ ପକ୍ଷୀର ରକ୍ତରେ ଜାଅନ୍ତ ପକ୍ଷୀକୁ ଓ ସେହି ସବୁ ତୁବାଇବ; ୭ ପୁଣି ସେ କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ଉପରେ ସାତ ଥର ଗହା ଛିଞ୍ଚିବ; ସେ ଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଆଉ ସେହି ଜାଅନ୍ତ ପକ୍ଷୀକୁ କ୍ଷେତ୍ର ଆଡ଼େ ଛାଡ଼ିଦେବ ।

୮ ତହିଁ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ଧୋଇ ଓ ସମସ୍ତ କେଶ କ୍ଷୋର କରି ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ ଶୁଚି ହେବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେ ଛାଉଣି ଭିତରକୁ ଆସିବ, ମାତ୍ର ସେ ସାତ ଦିନ ଆପଣା ତମ୍ବୁର ବାହାରେ ରହିବ । ୯ ଆଉ, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କେଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ମସ୍ତକ, ଦାଢ଼ି ଓ ଭୃଲଗର ସମସ୍ତ କେଶ କ୍ଷୋର କରିବ, ପୁଣି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ଧୋଇ ଆପେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରି ଶୁଚି ହେବ । ୧୦ ପୁଣି, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ଦୁଇ ନିଷ୍ଠୁତ ମେଷବତ୍ସ, ଏକବର୍ଣ୍ଣାୟା ଏକ ନିଷ୍ଠୁତ ମେଷବତ୍ସା ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଐଫାର ତିନି ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ଓ ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳ ନେବ । ୧୧ ତହିଁ ଶୁଚିକାରୀ ଯାଜକ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକକୁ ଓ ସେହି ସବୁ ଦରବ୍ୟ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ଵାରା ନିକଟରେ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ୧୨ ପୁଣି ଯାଜକ ସେହି ଦୁଇ ମେଷବତ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଓ ସେହି ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳ ନେଇ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଆଉ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳାଇବ ।

୧୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପାପାର୍ଥକ ଓ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରାଯାଏ, ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ମେଷବତ୍ସ ବଧ କରିବ; କାରଣ ଯେପରି ପାପାର୍ଥକ ବଳି, ସେପରି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଯାଜକର ଅଟଇ; ଗହା ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ । ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାଜକ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର କିଛି ରକ୍ତ ନେବ; ପୁଣି, ଯାଜକ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର ତାହାଣ କର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣତରେ, ତାହାଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଓ ତାହାଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଗହା ଲଗାଇବ; ୧୫ ଆଉ, ଯାଜକ ସେହି ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳରୁ କିଛି ନେଇ ଆପଣା ବାମ ହସ୍ତର ପାପୁଲିରେ ଢାଳିବ; ୧୬ ତହିଁ ଯାଜକ ସେହି ବାମ ହସ୍ତର ପାପୁଲିସ୍ଥୂତ ତୈଳରେ ଆପଣା ତାହାଣ ଅଞ୍ଜୁଳି ତୁବାଇ ଅଞ୍ଜୁଳି ଦ୍ଵାରା ସେହି ତୈଳରୁ କିଛି ନେଇ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ସାତ ଥର ଛିଞ୍ଚିବ; ୧୭ ପୁଣି, ଯାଜକ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥୂତ ଅବଶିଷ୍ଟ ତୈଳ ନେଇ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର ତାହାଣ କର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣତରେ, ତାହାଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଓ ତାହାଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଲାଗିଥିବା ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତ ଉପରେ ଲଗାଇବ; ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାଜକ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥୂତ ଅବଶିଷ୍ଟ ତୈଳ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର ମସ୍ତକରେ ଲଗାଇବ; ପୁଣି ଯାଜକ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ପାଇଁ ପ୍ରୟାଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ୧୯ ଆଉ ଯାଜକ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଓ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର ଅଶୁଚିତ ହେତୁ ପ୍ରୟାଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରିବ । ୨୦ ଆଉ, ଯାଜକ ହୋମ ବଳି ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣି ବେଦିରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ତହିଁ ଯାଜକ ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟାଶ୍ଚିତ୍ତ କଲେ ସେ ଶୁଚି ହେବ ।

୨୧ ଆଉ, ଯଦି ସେ ଦରିଦ୍ର ଓ ସେହି ସମସ୍ତ ବଳିଦାନ ଆଣି ନ ପାରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟାଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମେଷବତ୍ସ ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଐଫାର ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ଓ ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳ; ୨୨ ପୁଣି, ଗହାର ପ୍ରାପ୍ତିର ସାଧ୍ୟାନ୍ତରେ ଦୁଇ କପୋତ ଅବା ଦୁଇ ପାଘୁଆ ଆଣିବ; ଆଉ, ଏଥିରୁ ଗୋଟିଏ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଅନ୍ୟଟି ହୋମବଳି ହେବ । ୨୩ ଆଉ, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେ ଆପଣାର ଶୁଚିକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ଵାରା ନିକଟରେ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବ । ୨୪ ତହିଁ ଯାଜକ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର ମେଷବତ୍ସ ଓ ସେହି ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳ ନେବ; ପୁଣି, ଯାଜକ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟର୍ଥେ ଗହା ଦୋଳାଇବ ।

୨୫ ପୁଣି, ସେ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର ମେଷବତ୍ସ ବଧ କରିବ; ଆଉ ଯାଜକ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର

କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର ତାହାଣ କର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣତରେ, ତାହାଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଓ ତାହାଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଲଗାଇବ; ୨୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଯାଜକ ସେହି ତୈଳରୁ କିଛି ନେଇ ଆପଣା ବାମ ହସ୍ତ ପାପୁଲିରେ ଢାଳିବ; ୨୭ ଆଉ, ଯାଜକ ଆପଣା ତାହାଣ ଅଞ୍ଜୁଳି ଦ୍ୱାରା ସେହି ବାମ ହସ୍ତସ୍ପୃତ ତୈଳରୁ କିଛି କିଛି ନେଇ ସଦାପରଢୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ସାତ ଥର ଛିଞ୍ଚିବ; ୨୮ ତହିଁ ଯାଜକ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ପୃତ ତୈଳ ନେଇ ସେହି ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର ତାହାଣ କର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣତରେ, ତାହାର ତାହାଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଓ ତାହାଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଞ୍ଜୁଳିରେ ଲାଗିଥିବା ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇବ । ୨୯ ପୁଣି ଯାଜକ ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଢୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ପରାୟଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ପୃତ ଅବଶିଷ୍ଟ ତୈଳ ଗହାର ମସ୍ତକରେ ଲଗାଇବ । ୩୦ ପୁଣି, ସେ ଗହାର ପରାପତ୍ତିର ସାଧ୍ୟାନ୍ୱୟାରେ ସେହି ଦୁଇ କପୋତ ଅବା ଦୁଇ ପାଗୁଆ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବ; ୩୧ ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ପରାପତ୍ତିର ସାଧ୍ୟାନ୍ୱୟାରେ ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ ସହିତ ଗୋଟିଏକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବ; ପୁଣି, ଯାଜକ ଶୁଚିଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଢୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୁଷ୍ଟରେ ପରାୟଣ୍ଡିତ କରିବ । ୩୨ ଯେଉଁ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଘା'ଯୁକ୍ତ ଲୋକ ଆପଣାର ଶୁଚିକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଗହା ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ।”

ଗୃହ ଶୁଚିକରଣ ବିଧି

୩୩ ଏହାଉତ୍ତରେ ସଦାପରଢୁ ଫୋଣା ଓ ହାରୋଣ୍ଡକୁ କହିଲେ, ୩୪ “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଦେବା, ସେହି କିଶାନ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରବେଶ କଲେ, ଯେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକୃତ ଦେଶର କୌଣସି ଗୃହରେ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଦାଗ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ; ୩୫ ତେବେ ସେହି ଗୃହସ୍ତ୍ରୀମା ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିବ, ଯଥା, ଫୋ’ ଗୃହରେ ଦାଗ ଥିଲା ପରି ଫୋତେ ଦେଖାଯାଉଅଛି; ୩୬ ତହିଁ ଗୃହର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେପରି ଅଶୁଚି ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଯାଜକ ଦାଗ ଦେଖିବାକୁ ପରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବେ ଗୃହ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଜକ ଆଜ୍ଞା ଦେବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଯାଜକ ଗୃହ ଦେଖିବାକୁ ପରବେଶ କରିବ । ୩୭ ପୁଣି, ସେ ସେହି ଦାଗ ଦେଖିବ, ପୁଣି ପରକୃତରେ, ଯଦି ସେହି ଦାଗ ଗୃହର କାନ୍ଥରେ ଚୋଳାପୋଳା ହୋଇ ବସିଯାଇ ଅଲ୍ପ ଶାଗୁଆ ବର୍ଣ୍ଣ ବା ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ଗହା କାନ୍ଥର ନୀତସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ, ୩୮ ତେବେ ଯାଜକ ଗୃହରୁ ବାହାର ହୋଇ ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଯିବ ଓ ସେହି ଗୃହକୁ ସାତ ଦିନ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବ ।

୩୯ ପୁଣି, ଯାଜକ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ଦେଖିବ; ପୁଣି ପରକୃତରେ, ଯଦି ଗୃହର କାନ୍ଥରେ ସେହି ଦାଗ ବଢ଼ିଥାଏ, ୪୦ ତେବେ ଯାଜକ ଦାଗଯୁକ୍ତ ପରସ୍ତରସରୁ ବାହାର କରି ନଗରର ବାହାରେ ଅଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । ୪୧ ପୁଣି, ସେ ସେହି ଗୃହର ଭିତର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଚଞ୍ଚିଲେ ଓ ସେହି ଚଞ୍ଚିଲା ଧୂଳି ନଗରର ବାହାରେ ଅଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ ପକାଇ ଦେବ । ୪୨ ଆଉ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ପରସ୍ତର ନେଇ ସେହି ପରସ୍ତର ସ୍ଥାନରେ ବସାଇବେ ଓ ଅନ୍ୟ ଲେପ ନେଇ ଗୃହ ଲେପନ କରିବେ ।

୪୩ ଆଉ, ସେହି ପରସ୍ତର ବଦଳ କଲା ଉତ୍ତରେ ଓ ଗୃହ ଗଞ୍ଜିଲା ଉତ୍ତରେ ଓ ଲେପନ କଲା ଉତ୍ତରେ ଯେବେ ସେହି ଦାଗ ପୁନର୍ବାର ଗୃହରେ ଫୁଟି ବାହାରେ, ୪୪ ତେବେ ଯାଜକ ଆସି ଦେଖିବ, ପୁଣି ପରକୃତରେ, ଯଦି ସେହି ଦାଗ ଗୃହରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଗୃହରେ କ୍ଷୟ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଅଛି; ଗହା ଅଶୁଚି ଅଟେ । ୪୫ ତହିଁରେ ସେ ସେହି ଗୃହ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ, ତହିଁର ପରସ୍ତର ଓ କାଷ୍ଠ ଓ ଧୂଳିସବୁ ନଗରର ବାହାରେ ଅଶୁଚି ସ୍ଥାନକୁ ବୋହି ନେଇଯିବ । ୪୬ ଆହୁରି, ସେହି ଗୃହ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଯେକେହି ତହିଁ ଭିତରକୁ ଯାଏ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ହୋଇ ରହିବ । ୪୭ ପୁଣି, ଯେ ସେହି ଗୃହରେ ଶୟନ କରେ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସେହି ଘରେ ଯେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ।

୪୮ ଆଉ, ଯାଜକ ଆସି ଦେଖନ୍ତେ, ଯଦି, ସେହି ଗୃହ ଲେପନ କଲା ଉତ୍ତରେ ଦାଗ ସେହି ଗୃହରେ ବଢ଼ି ନାହିଁ, ତେବେ ଯାଜକ ସେହି ଗୃହକୁ ଶୁଚି ବୋଲି ପରକାଶ କରିବ, କାରଣ ଦାଗ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ୪୯ ତହିଁ ସେ ସେହି ଗୃହକୁ ଶୁଚି କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ପକ୍ଷୀ, ଏରସ କାଠ, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ (ଲୋମ) ଓ ଏସୋବ ନେବ; ୫୦ ପୁଣି, ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ରସ୍ପୃତ ସ୍ୱରୋତଜଳ ଉପରେ ଏକ ପକ୍ଷୀକୁ ବଧ କରିବ; ୫୧ ତହିଁ ସେ ସେହି ଏରସ କାଠ, ଏସୋବ, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ (ଲୋମ) ଓ ଜାଅନ୍ତ ପକ୍ଷୀକୁ ନେଇ ହତ ପକ୍ଷୀର ରକ୍ତରେ ଓ ସେହି ସ୍ୱରୋତଜଳରେ ଡୁବାଇବ ଓ ସେହି ଗୃହରେ ସାତ ଥର ଛିଞ୍ଚିବ । ୫୨ ଏହି ପରକାରେ ପକ୍ଷୀର

ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା, ସରୋତଜଳ ଦ୍ୱାରା, ଜୀଅନ୍ତ ପକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରା, ଏରସ କାଠ ଦ୍ୱାରା, ଏସୋବ ଦ୍ୱାରା ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣା (ଲୋମ) ଦ୍ୱାରା ସେହି ଗୃହକୁ ଶୁଚି କରିବ । ୫୩ ମାତ୍ର ସେ ଜୀଅନ୍ତ ପକ୍ଷୀକୁ ନଗରର ବାହାରସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ର ଆଡ଼େ ଛାଡ଼ିଦେବ; ଏହିରୂପେ ସେ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ପରାୟଣତ୍ୱ କରିବ; ତହିଁରେ ଗହା ଶୁଚି ହେବ ।

୫୪ କୁଷ୍ଠରୋଗର ସର୍ବପରକାର ଘାଆ ଓ ଛତର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା; ୫୫ ପୁଣି, ବସ୍ତ୍ରସଂସ୍ୱାଦ ଓ ଗୃହସଂସ୍ୱାଦ କୁଷ୍ଠରୋଗ; ୫୬ ଆଉ, ଫୁଲ ଓ ପାମା ଓ ଚିକ୍କଣ ଚିହ୍ନ, ୫୭ ଏହି ସବୁ କେଉଁ ସମୟରେ ଶୁଚି ଓ କେଉଁ ସମୟରେ ଅଶୁଚି, ଏହା ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ।”

୧୫

ପରମେହ ରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧି

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପରତ୍ନୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଯଦି ପୁରୁଷର ଶରୀରରେ ପରମେହ ରୋଗ ହୁଏ, ସେ ଆପଣାର ସେହି ପରମେହ ସକାଶୁ ଅଶୁଚି ହେବ । ୩ ପୁଣି ପରମେହ ସକାଶୁ ଗହାର ଅଶୁଚିତର ବିଧି ଏହି; ଗହାର ଶରୀରରୁ ପରମେହ ଝରୁ ଆଉ ଅବା ଶରୀରରେ ବନ୍ଦ ଆଉ, ଗହା ଗହାର ଅଶୁଚିତ ଅଟେ । ୪ ପରମେହୀ ଲୋକ ଯେଉଁ ପରତେୟକ ଶୟନରେ ଶୟନ କରେ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ ଓ ଯେଉଁ ପରତେୟକ ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ସେ ବସେ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ । ୫ ପୁଣି, ଯେକେହି ଗହାର ଶୟନ ଛୁଇଁବ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୬ ଆଉ, ଯେକୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ପରମେହୀ ବସେ, ତହିଁ ଉପରେ ଯଦି କେହି ବସେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୭ ପୁଣି, ଯେକେହି ପରମେହୀର ଶରୀର ଛୁଇଁବ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୮ ଆଉ, ପରମେହୀ ଯଦି ଶୁଚି ଲୋକର ଦେହରେ ଛେପ ପକାଏ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୯ ପୁଣି, ପରମେହୀ ଯେଉଁ ବାହନ ଉପରେ ଚଢ଼େ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ । ୧୦ ଆଉ, ଯେକେହି ଗହାର ତଳସ୍ଥ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଛୁଇଁବ, ତେବେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ପୁଣି ଯେକେହି ଗହା ବୋହିବ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଆପେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୧୧ ପୁଣି, ପରମେହୀ ଆପଣା ହସ୍ତ ଜଳରେ ନ ଧୋଇ ଯାହାକୁ ଛୁଇଁବ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୧୨ ପୁଣି, ପରମେହୀ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ର ଛୁଇଁବ, ଗହା ଭଞ୍ଜନୀୟ ଓ ସମସ୍ତ କାଷ୍ଠ ପାତ୍ର ଜଳରେ ଧୁଆଯିବ । ୧୩ ଆଉ, ପରମେହୀ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ପରମେହରୁ ଶୁଚି ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣାର ଶୁଚିକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସାତ ଦିନ ଗଣନା କରିବ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସରୋତଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ; ତହିଁ ସେ ଶୁଚି ହେବ ।

୧୪ ପୁଣି, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେ ଆପଣାର ଶୁଚିକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ କପୋତ ଅବା ଦୁଇ ପାଗାକୁଆ ନେଇ ସଦାପରତ୍ନୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ନିକଟକୁ ଆସି ଯାଜକର ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୧୫ ତହିଁରେ ଯାଜକ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ପୁଣି, ଯାଜକ ଗହାର ପରମେହ ହେତୁ ସଦାପରତ୍ନୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାୟଣତ୍ୱ କରିବ ।

୧୬ ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷର ବୀର୍ଯ୍ୟପାତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଶରୀର ଜଳରେ ଧୋଇ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୧୭ ଆଉ, ଯେଉଁ ପରତେୟକ ବସ୍ତ୍ରରେ କି ରର୍ମରେ ବୀର୍ଯ୍ୟପାତ ହୁଏ, ଗହା ଜଳରେ ଧୋଇବ ଓ ଗହା ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୧୮ ମଧ୍ୟ ସେ ସତ୍ରୀ, ଯାହା ସତ୍ରଣେ ସଖାଳିତ ବୀର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ ଶୟନ କରିବ, ସେ ଦୁହେଁ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବେ ।

୧୯ ଆଉ, ଯଦି ସତ୍ରୀ ରଜସ୍ତ୍ରାଳ ହୁଏ ଓ ଗହାର ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଝରେ, ତେବେ ସେ ସାତଦିନ ଆପଣା ଅଶୁଚିତରେ ରହିବ; ପୁଣି, ଯେକେହି ଗହାକୁ ଛୁଇଁବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୦ ଆଉ ସେ ଆପଣା ସତ୍ରୀଧର୍ମ ସମୟରେ ଯେକୌଣସି ଶୟନରେ ଶୟନ କରିବ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ ଓ ଯହିଁ ଉପରେ ସେ ବସିବ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ । ୨୧ ପୁଣି, ଯେକେହି ଗହାର ଶୟନ ଛୁଇଁବ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଆପେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୨ ପୁଣି, ଯେକେହି ଗହାର

ବସିବାର କୌଣସି ଆସନ ଉପରେ ବସେ, ସେ ଆପଣା ବସତର ଧୋଇବ ଓ ଆପେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୩ ଆଉ, ଗହୀର ଶୟ୍ୟା କି ଆସନ ଉପରେ କିଛି ଥିଲେ, ଯେକେହି ଗହୀ ଛୁଇଁବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୪ ଆଉ, ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଗହୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କରେ ଓ ଗହୀର ଉପ ଗହୀଠାରେ ଲାଗେ, ସେ ସାତ ଦିନ ଅଶୁଚି ରହିବ; ପୁଣି ସେ ଯେକୌଣସି ଶୟ୍ୟାରେ ଶୟନ କରେ, ଗହୀ ଅଶୁଚି ହେବ ।

୨୫ ଆଉ, ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ରଜଧର୍ମ ସମୟ ଛଡ଼ା ଯେବେ କୌଣସି ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୁଏ, କିଅବା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ରଜଧର୍ମ ସମୟ ଉତ୍ତରରେ ଯେବେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୁଏ; ତେବେ ଯେପରି ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ରଜଧର୍ମ ସମୟରେ, ସେପରି ଅଶୁଚି ରକ୍ତସ୍ରାବର ସକଳ ଦିନ ହେବ, ସେ ଅଶୁଚି ଥାଏ । ୨୬ ସେହି ରକ୍ତସ୍ରାବର ସକଳ ଦିନ ଯେକୌଣସି ଶୟ୍ୟାରେ ସେ ଶୟନ କରେ, ଗହୀ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱଧର୍ମ ସମୟର ଶୟ୍ୟା ସଦୃଶ ଅଶୁଚି ହେବ, ଆଉ ସେ ଯେକୌଣସି ଆସନରେ ବସେ, ଗହୀ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ରଜଧର୍ମ ସମୟର ଅଶୁଚିତ ସଦୃଶ ଅଶୁଚି ହେବ । ୨୭ ପୁଣି, ଯେକେହି ସେହି ସମସ୍ତ ଛୁଇଁବ, ସେ ଅଶୁଚି ହେବ ଓ ଆପଣା ବସତର ଧୋଇବ ଓ ଆପେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୨୮ ମାତ୍ର ସେହି ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହେଲେ, ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସାତ ଦିନ ଗଣନା କରିବ, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଶୁଚି ହେବ ।

୨୯ ପୁଣି, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ କପୋତ ଅବା ଦୁଇ ପାଘାକୁଆ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୩୦ ତହିଁରେ ଯାଜକ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବ; ଆଉ, ଯାଜକ ଗହୀର ରକ୍ତସ୍ରାବର ଅଶୁଚିତ ହେତୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗହୀ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ।

୩୧ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆମ୍ଭର ଆବାସ ଅଶୁଚି କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅଶୁଚିତରେ ନ ମରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଶୁଚିତରୁ ପୃଥକ କରିବ । ୩୨ ପୁରମେହ ରୋଗୀ ଓ ବାୟୁପାତରେ ଅଶୁଚି ଲୋକର, ୩୩ ପୁଣି ରଜସ୍ୱଳା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ଓ ପୁରମେହୀ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର, ଆଉ, ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱର ଅଶୁଚିତ ସମୟରେ ଗହୀ ସହିତ ଶୟନକାରୀ ପୁରୁଷର, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ।”

୧୭

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସ

୧ ଆଉ, ହାରୋଣଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମଲା ଉତ୍ତରରେ, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ମୋଶାହଙ୍କୁ କହିଲେ; ୨ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ମୋଶାହଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ହାରୋଣଙ୍କୁ କୁହ, ଯେପରି ଗହୀର ମୁଦୁୟ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ବିଚ୍ଛେଦ ବସତର ଭିତରେ ସିନ୍ଦୂକର ଉପରିସ୍ଥ ପାପାରହାଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସର୍ବଦା ପୁରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପାପାରହାଦନ ଉପରେ ମେଘରେ ଦର୍ଶନ ଦେବା ।

୩ ହାରୋଣ ପାପାର୍ଥେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ହୋମାର୍ଥେ ଏକ ମେଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ନେଇ ଏହିରୂପେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପୁରବେଶ କରିବ । ୪ ସେ ପବିତ୍ର ଶୁଭ୍ର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବ, ଦେହରେ ଶୁଭ୍ର ଜଞ୍ଜିଆ ପିନ୍ଧିବ, ଶୁଭ୍ର କଟିବନ୍ଧନୀରେ କଟି ବାନ୍ଧିବ ଓ ଶୁଭ୍ର ପଗଡ଼ିରେ ଭୂଷିତ ହେବ; ଏହିସବୁ ପବିତ୍ର ବସତର; ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଳରେ ଆପଣା ଶରୀର ଯୌତ କରି ଗହୀରୁ ପିନ୍ଧିବ । ୫ ପୁଣି, ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଣ୍ଡଳାରୁ ପାପାର୍ଥେ ଦୁଇ ଛାଗ ଓ ହୋମାର୍ଥେ ଏକ ମେଷ ନେବ ।

୬ ଆଉ, ହାରୋଣ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଯେଉଁ ଗୋବତ୍ସ, ତାକୁ ଆଣି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ୭ ତହିଁ ସେହି ଦୁଇ ଛାଗ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ କରାଇବ । ୮ ପୁଣି, ହାରୋଣ ସେହି ଦୁଇ ଛାଗ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବ; ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ତ୍ୱୟାଗ ନିମନ୍ତେ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଛାଗ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ହେବ, ହାରୋଣ ତାକୁ ନେଇ ପାପାର୍ଥେ ବଳିଦାନ କରିବ । ୧୦ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଛାଗ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ତ୍ୱୟାଗ ନିମନ୍ତେ ହେବ, ସେ ଯେପରି ତ୍ୱୟାଗ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟତରକୁ ପଠାଯାଇ ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହୀ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତାକୁ ଜୀଅନ୍ତ ଠିଆ କରିବ ।

୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାରୋଣ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଯେଉଁ ଗୋବତ୍ସ, ତାକୁ ଆଣି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ପୁଣି, ଆପଣା ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ସେହି

ଗୋବତ୍ସକୁ ବଧ କରିବ । ୧୨ ଆଉ, ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣସ୍ଥ ବେଦିରୁ ପୁରଭୃତ୍ସକ ଅଙ୍ଗାର ଧୂପଧାନୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ କରି ଓ ମୁଠିଏ ଚୂର୍ଣ୍ଣାଣ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ନେଇ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ଉତରକୁ ଯିବ । ୧୩ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଅଗ୍ନି ଉପରେ ସେହି ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଦେବ, ତହିଁରେ ସାକ୍ଷୟ-ସିନ୍ଧୁକର ଉପରିସ୍ଥ ପାପାରହାଦନ ଧୂପର ଧୂମ ମେଘରେ ଆରହ୍ମନ ହେଲେ ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ୧୪ ତହିଁ ସେ ସେହି ଗୋବତ୍ସର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ପାପାରହାଦନର ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦୁପ୍ତାରି ଛିଞ୍ଚିବ; ପୁଣି, ପାପାରହାଦନ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦୁପ୍ତାରି ସାତ ଥର ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଛାଗ ନେଇ ବଧ କରିବ ଓ ଗହାର ରକ୍ତ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ଉତରକୁ ଆଣି, ଯେପରି ଗୋବତ୍ସର ରକ୍ତ ନେଇ କରିଥିଲା, ସେପରି ଗହାର ରକ୍ତ ନେଇ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ପାପାରହାଦନ ଉପରେ ଓ ପାପାରହାଦନ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଗହା ଛିଞ୍ଚିବ । ୧୬ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଶୁଚିତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ସକାଶୁ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଅଶୁଚିତ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରେ ଯେଉଁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ, ଗହା ନିମନ୍ତେ ସେହି ପୁରକାର କରିବ ।

୧୭ ଆଉ, ସେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପୁରବେଶ କରିବା ସମୟଠାରୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର ହୋଇ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ଘର ନିମନ୍ତେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସମାଜ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ, ୧୮ ଆଉ, ସେ ବାହାର ହୋଇ ସମ୍ପୁଣ୍ଣସ୍ଥ ବେଦି ପାଖକୁ ଯାଇ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ପୁଣି ସେହି ଗୋବତ୍ସର କିଛି ରକ୍ତ ଓ ଛାଗର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ବେଦିର ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଦେବ । ୧୯ ପୁଣି, ସେ ରକ୍ତକୁ କିଛି ନେଇ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦୁପ୍ତାରି ସାତ ଥର ଛିଞ୍ଚି ଗହା ଶୁଚି କରିବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଶୁଚିତରୁ ଗହା ଶୁଚି କରିବ ।

୨୦ ଏହି ପୁରକାରେ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଓ ବେଦି ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରି ସାରିଲା ଉତ୍ତରେ ସେହି ଜୀଅନ୍ତ ଛାଗକୁ ଆଣିବ । ୨୧ ପୁଣି, ହାରୋଣ ସେହି ଜୀଅନ୍ତ ଛାଗର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ଦୁଇ ହସ୍ତର ନିର୍ଭର ଦେଇ ଗହା ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ଅପରାଧ, ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମ ଓ ସମସ୍ତ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିବ; ଆଉ, ଗହା ସବୁ ସେହି ଛାଗର ମସ୍ତକରେ ଅର୍ପଣ କରି ପୁରସ୍ତୁତ ଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଗହାକୁ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପଠାଇ ଦେବ । ୨୨ ତହିଁରେ ସେହି ଛାଗ ଆପଣା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅପରାଧ ବୋହି ନିରଶ୍ୱନ୍ୟ ଦେଶକୁ ନେବ; ଆଉ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଛାଗକୁ ଛାଡ଼ିଦେବ ।

୨୩ ତହିଁ ହାରୋଣ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁକୁ ଆସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପୁରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶୁଭ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲା, ଗହା ପାଲଟି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରଖିବ । ୨୪ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଶରୀର ଜଳରେ ଧୋଇ କରି ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ବାହାରକୁ ଆସିବ; ପୁଣି, ଆପଣାର ହୋମ ବଳି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୋମ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ୨୫ ଆଉ, ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ମେଦ ବେଦିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।

୨୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକ ତ୍ଯାଗର ଛାଗକୁ ଛାଡ଼ିଦିଏ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଛାଉଣିକୁ ଆସିବ । ୨୭ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଗୋବତ୍ସର ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଛାଗର ରକ୍ତ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ଲୋକମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଉଣି ବାହାରକୁ ନେଇ ଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକର ଚର୍ମ, ମାଂସ ଓ ମଳ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ । ୨୮ ପୁଣି ଯେଉଁ ଲୋକ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରିବ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଛାଉଣି ଉତରକୁ ଆସିବ ।

୨୯ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ; ସପ୍ତମ ମାସରେ ଓ ସେହି ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ସ୍ୱପ୍ନଦେଶାୟ ବା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସୀ ବିଦେଶାୟ ଲୋକ ହେଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ ଓ କୌଣସି ପୁରକାର କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ୩୦ କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଆପଣା ଆପଣାର ସକଳ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ । ୩୧ ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୁରତି ମହା ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ; ଏହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ।

୩୨ ପୁଣି, ପିତର ବଦଳେ ଯାଜକତପ୍ତ୍ର ପଦରେ ଯେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଓ ନିଯୁକ୍ତ ହେବ, ସେହି ଯାଜକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ଓ ଶୁଭର ବସ୍ତ୍ରର, ଅର୍ଥାତ୍, ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରର ସବୁ ପିନ୍ଧିବ । ୩୩ ଆଉ, ସେ ପବିତ୍ର ସଥାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଓ ବେଦି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ଆଉ, ସେ ଯାଜକଗଣ ନିମନ୍ତେ ଓ ସମାଜର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ୩୪ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ସକାଶୁ ବର୍ଷ ଫଧ୍ମରେ ଏକ ଥର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।” ତହିଁ ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

୧୭

ବଳିଦାନର ସଥାନ

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ, ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶରୁ ଜାତ ଯେକେହି ଗୋରୁ, କି ମେଷ, କି ଛାଗ ଛାଉଣି ଫଧ୍ମରେ କିମ୍ବା ଛାଉଣି ବାହାରେ ବଧ କରେ, ୪ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆବାସ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଉତ୍ସାର ନିକଟକୁ ଗହୀ ନ ଥାଣେ, ଗହୀ ପ୍ରତି ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଗଣିତ ହେବ; ସେ ରକ୍ତପାତ କରିଅଛି; ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।

୫ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବଳି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିଅନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଉତ୍ସାରରେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୬ ପୁଣି, ଯାଜକ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଉତ୍ସାର ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବେଦି ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ, ଆଉ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମେଦ ଦରାଧ କରିବ । ୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଛାଗ ଦେବତାମାନଙ୍କ* ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଉ ବଳିଦାନ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ । ୮ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶରୁ ଜାତ କୌଣସି ଲୋକ ଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରେ ପରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ ଯଦି ହୋମ କି ବଳିଦାନ କରେ, ୯ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଗହୀ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଉତ୍ସାର ନିକଟକୁ ନ ଥାଣେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।

ରକ୍ତ ଭୋଜନ ନିଷେଧାୟ ବିଧି

୧୦ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶଜାତ କୌଣସି ଲୋକ, ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରେ ପରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ, ଯଦି କୌଣସି ପରକାର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ରକ୍ତ ଭୋଜନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ଗହୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରୁ ଗହୀକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା; ୧୧ କାରଣ ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ଥାଏ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଗହୀ ବେଦି ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଯେହେତୁ ପ୍ରାଣୀର ଗୁଣରେ ରକ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରେ । ୧୨ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରେ ପରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୩ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଫଧ୍ମରୁ କୌଣସି ଲୋକ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଫଧ୍ମରେ ପରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ ଯଦି ଶିକାରରେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ପଶୁକୁ ବା ପକ୍ଷୀକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେ ଗହୀର ରକ୍ତ ତାଳି ଧୂଳିରେ ଢାଳିବ । ୧୪ କାରଣ ସବୁ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରକ୍ତ ହିଁ ଗହୀର ପ୍ରାଣ ଅଟେ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭମାନେ କୌଣସି ପରକାର ପ୍ରାଣୀର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସକଳ ପ୍ରାଣୀର ରକ୍ତ ହିଁ ଗହୀର ପ୍ରାଣ; ଯେକେହି ଗହୀ ଭୋଜନ କରିବ, ସେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୧୫ ଆଉ, ସ୍ତ୍ରୀଦେଶୀ କି ବିଦେଶୀ ଫଧ୍ମରୁ ଯେକେହି ସ୍ତ୍ରୀମୃତ କିମ୍ବା ବିଦାଶିଷା ପଶୁ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ଯୌତ କରି ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଶୁଚି ହେବ । ୧୬ ମାତ୍ର ଯଦି ସେ (ବସ୍ତ୍ରର) ଯୌତ ନ କରେ କି ସ୍ନାନ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ ।”

* ୧୭:୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୃତ

ନିଷିଦ୍ୟ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସ୍ତ୍ରୀଗଣକୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ମିସର ଦେଶରେ ବାସ କଲ, ସେହି ଦେଶର ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଯେଉଁ କିଶାନ ଦେଶକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଉଅଛୁ, ସେହି ଦେଶର ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିଧି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବ ନାହିଁ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଶାସନ ମାନୁ କରବ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧି ପାଳନ କରିବ ଓ ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୫ ଏଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନ ପାଳନ କରିବ; ମନୁଷ୍ୟ ଗହା କଲେ, ତହିଁରେ ହିଁ ସେ ବଞ୍ଚିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ ।

୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ଆପଣା ନିକଟ କୁଟୁମ୍ବ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବାକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ । ୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତର ଆବରଣାୟ ଅବା ଆପଣା ମାତର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; ସେ ତୁମ୍ଭର ମାତା; ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଭାଇମାନଙ୍କ ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; ଗହା ତୁମ୍ଭ ପିତର ଆବରଣାୟ ଅଟେ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭ ପିତୃକନ୍ୟା କି ମାତୃକନ୍ୟା, ସେ ଗୃହରେ ଜନ୍ମ ହେଉ କି ଅନ୍ୟତର ଜନ୍ମ ହେଉ, ଗହାର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୌତ୍ରୀର କି ଦୌହିତ୍ରୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭ ନିଜର ଆବରଣାୟ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସାବତ ଭଉଣୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ପିତାଠାରୁ ଜନ୍ମିଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭର ଭଗିନୀ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଭଗିନୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଗୋତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାତୃଭଗିନୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ମାତୃଗୋତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଭଗିନୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ପିତୃବନ୍ଧୁପତନୀ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ରବଧୂର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; ସେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରବଧୂ; ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; ଗହା ତୁମ୍ଭ ଭଗିନୀର ଆବରଣାୟ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଗହାର କନ୍ୟାର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପୌତ୍ରୀର କି ଦୌହିତ୍ରୀର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବା ପାଇଁ ଗହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଗୋତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏହା ଦୁଷ୍ଟତା ଅଟେ । ୧୮ ଆଉ ଭଗିନୀ ଜାବିତ ଆଉ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗହାର ସପତନୀ ରୂପେ ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବା ପାଇଁ ଗହାର ଭଗିନୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ । ୧୯ ପୁଣି, କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗହାର ରଜଧର୍ମ ହେତୁ ଅଶୁଚି ଅବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ୨୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରତିବାସାର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ ।

୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବଂଶଜାତ କାହାକୁ ହିଁ, ଫୋଲକ୍ ଦେବତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ କରାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟ ପୁରୁଷ ସହିତ ସଂସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ, ଗହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପଶୁଠାରେ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆପଣା ସହିତ ସଂସର୍ଗ କରାଇବାକୁ କୌଣସି ପଶୁର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବ ନାହିଁ; ଏହା ତ ପାପାତ୍ମକ ।

୨୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର କରୁଅଛୁ, ସେମାନେ ଏହିସବୁ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୫ ପୁଣି, ଦେଶ ହିଁ ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛି; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଅପରାଧ ଗହାକୁ ଭୋଗ କରାଉଅଛୁ ଓ ସେହି ଦେଶ ଗହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରୁଅଛୁ । ୨୬ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବ, ସ୍ୱପ୍ନଦେଶାୟ ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସକାରୀ ବିଦେଶାୟ ହେଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ

କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ୨୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶ ନିବାସୀମାନେ ଏହିସବୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦେଶ ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛି । ୨୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଅଶୁଚି କଲେ, ସେହି ଦେଶ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କଲ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବ । ୨୯ ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହିସବୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରିବେ, ସେହି କର୍ମକାରୀ ପରାଣୀମାନେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ । ୩୦ ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରାଯାଇଅଛି, ସେହିସବୁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରି ତଦ୍‌ପ୍ରାୟ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧି ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।”

୧୯

ପବିତ୍ରତର ପରମେଶ୍ୱର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଶର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଅଟୁ । ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ମାତକୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପିତକୁ ଭୟ କରିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ ପାଳନ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତିମାଣର ପଶୁଗୁଣାମା ହୁଅ ନାହିଁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛାଞ୍ଚରେ ଢଳା ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କର ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।

୫ ପୁଣି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମଞ୍ଚଗାଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନ କର, ତେବେ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ବଳିଦାନ କରିବ । ୬ ବଳିଦାନ ଦିନ ଓ ତହିଁ ଆରଦିନ ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ; ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁରୁ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ, ଗହା ଦଗ୍ଧ କରାଯିବ । ୭ ଯଦି ତୃତୀୟ ଦିନ ତହିଁରୁ କିଛି ଭୋଜନ କରାଯିବ, ତେବେ ଗହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରହଣ୍ୟ ହେବ । ୮ ଆଉ, ତହିଁର ଭୋଜନକାରୀ ନିଜ ଅପରାଧ ବୋହିବ; କାରଣ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛି; ଏଣୁକରି ସେହି ପରାଣୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।

ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପୁରମ କର

୯ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭୂମିର ଶସ୍ୟ କାଟିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରର କୋଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାଟିବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛାଡ଼ିଥିବା ଶସ୍ୟ ସାଉଣ୍ଡଟିବ ନାହିଁ । ୧୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦ୍ୱାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୁଣ୍ଟି ଡେଲିବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦ୍ୱାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପଡ଼ିଲା ଫଳ ସାଉଣ୍ଡଟିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଦରିଦର ଓ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛାଡ଼ି ଦେବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।

୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ପୁରବଞ୍ଚନା କରିବ ନାହିଁ, କି ପରସ୍ପର ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ । ୧୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମ ନେଇ ମିଥ୍ୟା ଶପଥ କରିବ ନାହିଁ, ଗହା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ।

୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ ଓ ଅପହରଣ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ବେତନଜାଗୀର ବେତନ ଗତ୍‌ରିଠାରୁ ସକାଳ ଯାଏ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ରହିବ ନାହିଁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ବଧୂରକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ଆଗରେ ଝୁଣ୍ଟିବାର ଦରବନ୍ଧ ରଖିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ।

୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରହରେ ଅଧର୍ମ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଦରିଦରର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଧନୀର ସମ୍ଭରମ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମରେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ବିଗ୍ରହ କରିବ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଖରୁଆ ହୋଇ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ପୁରତିବାସୀର ରକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ।

୧୭ ତୁମ୍ଭେ ମନେ ମନେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ନିଗନ୍ତ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଅପରାଧ ବୋହିବ ନାହିଁ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାନଶକୁ ପୁରତିହିଁସା କି ଦ୍ୱେଷ କରିବ ନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପୁରମ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ।

ସକଳ ବିଧିର ପାଳନ

୧୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସକଳ ବିଧି ପାଳନ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଭିନ୍ନଜାତୀୟ ପଶୁ ସହିତ ଆପଣା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱାପନ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଶ୍ରିତ ବାଜ ବୁଣିବ ନାହିଁ; କିଅବା ଦୁଇ ପରକାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମିଶ୍ରିତ ବସ୍ତ୍ର ଦେହରେ ଦେବ ନାହିଁ। ୨୦ ପୁଣି, ମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରୁମା ପାଦା ଅନ୍ୟ ରୂପେ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏପରି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପୁରୁଷ ବାନ୍ଧବତ୍ୱ ଦାସୀ, ଗହା ସହିତ ଯଦି କେହି ଶୟନ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ଦଶତନାୟ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କର ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ। ୨୧ ପୁଣି, ସେ ପୁରୁଷ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭର ଦ୍ରୁମାର ନିକଟକୁ ଆପଣାର ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି, ଅର୍ଥାତ୍, ଦୋଷାର୍ଥକ ମେଷ ଆଣିବ। ୨୨ ଆଉ, ଯାଜକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ମେଷ ଦ୍ରୁମାର, ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ ସକାଶେ ପୁରାଣଦଣ୍ଡିତ କରିବ; ତହିଁରେ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପାପ କ୍ଷମା ହେବ।

୨୩ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ପୁରବେଶ କରି ଭୋଜନାର୍ଥେ ନାନା ପରକାର ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲେ, ତହିଁର ଫଳକୁ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରିବ, ଗହା ସବୁ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ; ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ ନାହିଁ। ୨୪ ମାତ୍ର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଫଳ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରୁଷାର୍ଥକ ଉପହାର ରୂପେ ପବିତ୍ର ହେବ। ୨୫ ପୁଣି, ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରୁଷ ଫଳ ଫଳିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ।

୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ତ ସହିତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଣକତ ବା ଶୁଭାଶୁଭ କହିବାର ବିଦ୍ୟା ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ। ୨୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକର କୋଣସବୁ ଗୋଳାକାର କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣା ଦାଢ଼ିର କୋଣ ମୁଣ୍ଡତନ କରିବ ନାହିଁ। ୨୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରରେ ଅସ୍ତ୍ରଦାୟତ କରିବ ନାହିଁ, ଅବା ଦେହରେ ଚିତ୍ର କୁଟାଇବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ।

୨୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ବେଶୟା କରି ଅପବିତ୍ର କର ନାହିଁ; କଲେ, ଦେଶ ବେଶୟାକୃତିରେ ପତିତ ହେବ ଓ ଦେଶ ଦୁଷ୍ଟଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ୩୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ ପାଳନ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ସମାଦର କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ। ୩୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁତୁଡ଼ିଆ କି ଗୁଣିଆମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରୁମାର ଅପବିତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ। ୩୨ ତୁମ୍ଭେ ପକ୍ଷୁକେଶ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠି ଠିଆ ହେବ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକକୁ ସମାଦର କରିବ; ପୁଣି, ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ।

୩୩ ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ବିଦେଶୀ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବାସ କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ପୁରୁଷ ଉପଦେଶ କରିବ ନାହିଁ। ୩୪ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକ ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହବାସୀ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆତମତୁଲ୍ୟ ପରେମ କରିବ; କାରଣ ମିସର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀ ଥିଲ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ। ୩୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରହ ଅବା ମାପ ଅବା ତୈଳ କିଅବା ପରିମାଣ ବିଷୟରେ ଅଧର୍ମ କରିବ ନାହିଁ। ୩୬ ଯଥାର୍ଥ ଦଣ୍ଡି, ଯଥାର୍ଥ ବଟଖରା, ଯଥାର୍ଥ ଐଫା ଓ ଯଥାର୍ଥ ହିନ୍ଦ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ହେବ; ଯେ ମିସର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ। ୩୭ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବିଧି ଓ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶାସନ ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ।”

ଶିଶୁ ବଳି ଓ ବ୍ୟଭିଚାରର ଦଣ୍ଡ

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣକୁ ଆହୁରି କହିବ, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଲୋକ ଯଦି ଆପଣା ବଂଶର କାହାକୁ ମୋଲକ୍ ଦେବତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଦାନ କରେ, ତେବେ ଗହାର ନିଶ୍ଚୟ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ଓ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ ପଥର ମାରି ବଧ କରିବେ। ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ଗହାର

ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା; କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଓ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଫୋଲକ୍ ଦେବତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ସନ୍ତାନକୁ ଦେଇଅଛି । ୪ ଆଉ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେହି ଲୋକ ଆପଣା ସନ୍ତାନକୁ ଫୋଲକ୍ ଦେବତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସେହି ସମୟରେ ଯଦି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଓ ଗହାକୁ ବଧ ନ କରନ୍ତି, ୫ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକ ଓ ଗହାର ପରିବାରକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା; ପୁଣି, ଗହାକୁ ଓ ଫୋଲକ୍ ଦେବତା ସହିତ ବନ୍ଦୁକରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ପଶୁଗୁଣାମା ବନ୍ଦୁକରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା । ୬ ଆଉ, ଯେଉଁ ପୁରାଣୀ ବନ୍ଦୁକରଣ କରିବାକୁ ଭୁଲୁଥିଲା ଓ ଗୁଣିଆ ଲୋକର ପଶୁଗୁଣାମା ହୁଏ, ଆମ୍ଭେ ସେହି ପୁରାଣୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ।

୭ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ପବିତ୍ର ହୁଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୮ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରକାରୀ ସଦାପୂର୍ବେ ଅଟୁ ।

୯ ଯେକେହି ଆପଣା ପିତା କି ଆପଣା ମାତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ସେ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବ; ସେ ଗହାର ପିତାକୁ କି ଗହାର ମାତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛି; ଗହା ଉପରେ ଗହାର ରକ୍ତ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୦ ଆଉ, ଯେକେହି ପରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସହିତ ବନ୍ଦୁକରଣ କରେ, ଯେ ଆପଣା ପୂର୍ବପିତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସହିତ ବନ୍ଦୁକରଣ କରେ, ସେହି ବନ୍ଦୁକରଣ ଓ ବନ୍ଦୁକରଣିଣୀ ଦୁହେଁ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବେ । ୧୧ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ପିତୃ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସହିତ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖେ, ସେ ଆପଣା ପିତା ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରିଅଛି; ସେ ଦୁହେଁ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୨ ପୁଣି, ଯଦି କେହି ଆପଣା ପୁତ୍ରବଧୂ ସହିତ ଶୟନ କରେ, ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବେ; ସେମାନେ ପାଷାଣତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୩ ପୁଣି, ପୁରୁଷ ଯଦି ପୁରୁଷ ସହିତ ସ୍ୱତ୍ୱା ତୁଲ୍ୟ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖେ, ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୪ ଆଉ, କେହି ଯଦି କୌଣସି ସ୍ୱତ୍ୱାକୁ ଓ ଗହାର ମାତାକୁ ଗୃହଣ କରେ, ତେବେ ଗହା ଦୁଷ୍ଟତା ଅଟେ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ଏପରି ଦୁଷ୍ଟତା ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଓ ସେମାନେ ଉଭୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବେ ।

୧୫ ପୁଣି, ଯଦି କେହି ପଶୁ ସହିତ ସହବାସ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିବ । ୧୬ ପୁଣି, କୌଣସି ସ୍ୱତ୍ୱା ଯଦି କୌଣସି ପଶୁ ସହିତ ସହବାସ କରିବାକୁ ଗହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହା ଆଗରେ ଶୟନ କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ୱତ୍ୱାକୁ ଓ ପଶୁକୁ ବଧ କରିବ; ସେମାନେ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୭ ଆଉ, ଯଦି କେହି ଆପଣା ଭଗିନୀକୁ ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ପିତୃକନ୍ୟା କି ମାତୃକନ୍ୟାକୁ ଗୃହଣ କରେ ଓ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ଗହା ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ; ସେମାନେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ; ସେ ଆପଣା ଭଗିନୀର ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରିଅଛି; ସେ ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୧୮ ପୁଣି, ଯଦି କେହି ରଜସ୍ୱଳ ସ୍ୱତ୍ୱା ସହିତ ଶୟନ କରେ ଓ ଗହାର ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରେ, ତେବେ ସେହି ପୁରୁଷ ଗହାର ରକ୍ତର କ୍ଷରଣ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଓ ସେହି ସ୍ୱତ୍ୱା ଆପଣା ରକ୍ତର କ୍ଷରଣ ଅନାବୃତ କରିବାରୁ, ସେ ଦୁହେଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ । ୧୯ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାଉସୀର ବା ପିତୃ ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ; ଗହା କଲେ, ଆପଣା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କୁଟୁମ୍ବର ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରାଯାଏ । ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବେ । ୨୦ ଆଉ, ଯଦି କେହି ଆପଣା ପିତୃବନ୍ଧୁ ସହିତ ଶୟନ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ପିତୃବନ୍ଧୁ ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରିଅଛି; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବେ; ସେମାନେ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମରିବେ । ୨୧ ପୁଣି, ଯଦି କେହି ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଗୃହଣ କରେ, ତେବେ ଗହା ଅଶୁଚି କର୍ମ; ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃ ଆବରଣୀୟ ଅନାବୃତ କରିଅଛି; ସେମାନେ ନିଃସନ୍ତାନ ହେବେ ।

ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ହେବ

୨୨ ଏଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବିଧି ଓ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଅଛୁ, ସେହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଯେଉଁ ଦେଶାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରୁଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାଲିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କଲେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଶା କଲୁ । ୨୪ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଓ ମଧୁ ପରବାହୀ ଦେଶ ଦେବା; ଯେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କରିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।

୨୫ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ପଶୁ ପୁଣି ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ପକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୃତର ଜନ୍ତୁକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିଅଛୁ, ତଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଆପଣା ପରାଣକୁ ଦୃଶାୟୋଗ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ୨୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ପବିତ୍ର ଅଟୁ । ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭର ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କରିଅଛୁ । ୨୭ ଆଉ, ପୁରୁଷ ଅବା ସ୍ତ୍ରୀ ଯେକେହି ଭୃତୁଡ଼ିଆ ଅବା ଗୁଣିଆ ହୁଏ, ସେ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବ; ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ବଧ କରିବେ; ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ ।”

ଯାଜକମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାହଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୃତ କୌଣସି ଲୋକ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କର କେହି ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ । ୨ କେବଳ ଆପଣାର ନିକଟ ଜାତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ମାତା, ଆପଣା ପିତା, ଆପଣା ପୁତ୍ର, ଆପଣା କନ୍ୟା ଓ ଆପଣା ଭଗ୍ନ ନିମନ୍ତେ ଅଶୁଚି ହେବ । ୩ ପୁଣି, ଯେଉଁ ନିକଟସ୍ଥ ଭଗିନୀର ସ୍ୱପ୍ନା ହୋଇ ନାହିଁ, ଏପରି ଅବିବାହିତ ଭଗିନୀ ସକାଶୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରି ପାରିବ । ୪ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱପ୍ନା ହେବାରୁ ଆପଣାକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଅଶୁଚି ହେବ ନାହିଁ । ୫ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମସୃତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଦାଢ଼ିର କୋଣ କ୍ଷୌର କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରରେ ଅସ୍ତରାଘାତ କରିବେ ନାହିଁ । ୬ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଅଗନିକୃତ ଉପହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭକ୍ଷଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି; ଏହେତୁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବେ ।

୭ ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାକୁ ଅବା କଳତ୍ୱକିନୀକୁ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସ୍ୱପ୍ନାତ୍ମକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର । ୮ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ପବିତ୍ର କରିବ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭକ୍ଷଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ; ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଅଟୁ । ୯ ଆଉ, କୌଣସି ଯାଜକର କନ୍ୟା ଯଦି ବୟସ୍କରୁ କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଆପଣାକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ପିତାକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ; ସେ ଅଗନିରେ ପୋଡ଼ାଯିବ ।

୧୦ ଆଉ, ଆପଣା ଭଗ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଜନ ପରଧାନ ଯାଜକ ହୋଇଅଛି, ଯାହାର ମସୃତକରେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ତଳା ଯାଇଅଛି ଓ ଯେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି, ସେ ଆପଣା ମସୃତକର କେଶ ମୁକୁଳା କରିବ ନାହିଁ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିବ ନାହିଁ । ୧୧ କିଅବା ସେ ଗୃହ ଭିତରେ ଶବ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ଅବା ଆପଣା ପିତା ବା ଆପଣା ମାତା ସକାଶୁ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ଅଥବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବ ନାହିଁ, ଅବା ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳରୂପ ମୁକୁଟ ଗହା ଉପରେ ଅଛି; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ ।

୧୩ ପୁଣି, ସେ କେବଳ ଅନୁଡ଼ାକୁ ବିବାହ କରିବ; ୧୪ ବିଧବା, ତ୍ମକୃତ, କଳତ୍ୱକିନୀ କିଅବା ବେଶ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବ । ୧୫ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ବଂଶ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଗହାକୁ ପବିତ୍ର କରୁ ।”

୧୬ ଆହୁରି ସଦାପରଭୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୧୭ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶକୁ କୁହ, ପୁରୁଷାନୁକରମେ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ଶରୀରରେ ଖୁଣ ଥାଏ, ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ। ୧୮ ଯେକୌଣସି ଲୋକର ଖୁଣ ଅଛି, ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ନାହିଁ; ବିଶେଷରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ, ଛୋଟା, ଯାହାର ନାକ ବିକୃତ, ଅଧିକ ଅଙ୍ଗ, ୧୯ ଭଗ୍ନପାଦ, ଭଗ୍ନହସ୍ତ, ୨୦ କୁଜା, ବାମନ, ଅବା ଯାହାର ଚକ୍ଷୁରେ ଖୁଣ ଅଛି, ଜାନ୍ତୁ ରୋଗୀ, କାନ୍ତୁ ରୋଗୀ, ଭଗ୍ନକୋଷ; ୨୧ ଏପରି ଖୁଣବିଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ହାରୋଶ ଯାଜକଙ୍କର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ, ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଗହାର ଖୁଣ ଅଛି; ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ। ୨୨ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାପବିତ୍ର ବା ପବିତ୍ର ଭକ୍ଷଣ ଭୋଜନ କରିବ। ୨୩ ମାତ୍ର ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରର ଭିତରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ବେଦି ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାର ଖୁଣ ଅଛି; ସେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନସକଳ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ସେହି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର କରୁ। ୨୪ ଏହି ପରକାରେ ମୋଶା ହାରୋଶକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ।”

୨୨

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପବିତ୍ରୀକୃତ ଦରବନ୍ଦ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ତଦ୍ୱୟାଗ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଅଛୁ। ୩ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପୁରୁଷାନୁକରମେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେକେହି ଅଶୁଚି ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଦ୍ୱାରା ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଦରବନ୍ଦ ନିକଟକୁ ଯିବ, ସେ ପରାଣୀ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଅଛୁ।

୪ ପୁଣି, ହାରୋଶ ବଂଶର ଯେକେହି କୁଷ୍ଠା ଅବା ପରମେଶ୍ୱା ହୁଏ, ସେ ଶୁଚି ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ। ଯେକେହି ଶବ ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଚି ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଦରବନ୍ଦକୁ, ଅବା ଯାହାର ବୀର୍ଯ୍ୟପାତ ହେଉଥାଏ, ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛୁଇଁବ; ୫ ଅଥବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଅଶୁଚି ହୋଇପାରେ, ଏପରି କୌଣସି ଉରୋଗାମା ଜନ୍ତୁକୁ, କି କୌଣସି ପରକାର ଅଶୁଚି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛୁଇଁବ, ୬ ସେହି ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣକାରୀ ବନ୍ଦୁକ୍ତି ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ଆଉ, ସେ ଜଳରେ ଆପଣା ଶରୀର ନ ଧୋଇଲେ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ। ୭ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଲେ, ସେ ଶୁଚି ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବ, କାରଣ ଗହା ଗହାର ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ। ୮ ସେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନମୃତ ବା ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ବିଦାର୍ଶିଣ ଜନ୍ତୁର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଅଛୁ। ୯ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ମାନନ୍ତ କରି ପାଳନ କରିବେ; ନେହିଲେ, ଯେବେ ସେମାନେ ଗହା ଅପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ତେବେ ତହିଁ ସକାଶୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ ଓ ତହିଁରେ ମରିବେ; ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ସେହି ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭେ।

୧୦ ଆଉ, ଭିନ୍ନ ବଂଶୀୟ କୌଣସି ଲୋକ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ଯାଜକର ଗୃହରେ ପରବାସୀ ଅବା ବେତନଜୀବୀ ଦାସ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ। ୧୧ ମାତ୍ର ଯାଜକ ଯଦି କୌଣସି ପରାଣୀକୁ କ୍ଷୟ କରେ, ତେବେ ଗହାର ରୂପରେ କ୍ଷୟ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ଲୋକ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ; ପୁଣି, ଗହାର ଗୃହରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଗହାର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବେ। ୧୨ ଆଉ ଯାଜକର କନ୍ୟା ଯଦି କୌଣସି ଭିନ୍ନ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ସହିତ ବିବାହିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଯଦି ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ। ୧୩ ମାତ୍ର ଯାଜକର କନ୍ୟା ଯଦି ବିଧବା କି ତନ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ ଓ ପୁନର୍ବାର ଆସି ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ତୁଲ୍ୟ ପିତୃଗୃହରେ ବାସ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ପିତର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବ; ମାତ୍ର ଭିନ୍ନ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ।

୧୪ ଆଉ, ଯଦି କେହି ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରେ, ତେବେ ସେ ତହିଁର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକା କରି ଯାଜକକୁ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଦେବ। ୧୫ ଏହିପରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହା ସବୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ। ୧୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରି ଦୋଷଜନକ

ଅପରାଧ ବହନ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭେ ଅଟୁ ।”

ଗୁରୁଶାୟ ନୈବେଦ୍ୟ

୧୭ ଆହୁରି ସଦାପୁରୁଷ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୧୮ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣାଡ଼କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ମାନତପୂର୍ବକ ବା ସ୍ବେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ କୌଣସି ଉପହାର ଆଣନ୍ତି, ୧୯ ସେମାନେ ଗୁରୁଶୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗୋରୁ କି ମେଷ କି ଛାଗ ମଧ୍ୟରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ପୁଁ ପଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୦ ମାତ୍ର ଯାହାର ଖୁଣ ଥାଏ, ତାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗୁରୁଶୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୧ ଆଉ, କୌଣସି ଲୋକ ଯଦି ମାନତ ସିଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଅବା ସ୍ବେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଗୋଠରୁ (ଗାଈଗୋରୁ ପଲ) ଅବା ପଲରୁ (ମେଷ, ଛାଗ ପଲ) ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଞ୍ଚଗାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ଗହା ଗୁରୁଶୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେବ; ଗହାଠାରେ କୌଣସି ଖୁଣ ନ ଥାଏ । ୨୨ ଅଧ୍ୟ, ଭଗ୍ନ, ଛୋଟା, ଆରୁଆ, ଜାନ୍ତୁଆ କି ଖାରସ୍ତିଆ, ଏମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ବେଦି ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକ ଅର୍ଚ୍ଚନା କି ହୀନାତ୍ମ ଗୋରୁ କି ମେଷ ସ୍ବେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ପାରେ; ମାତ୍ର ମାନତ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଗୁରୁଶୟ ହେବ ନାହିଁ । ୨୪ ଆଉ, ଯାହାର କୋଷ ମଲ, ଛେଚ, ଭଞ୍ଜା, କଟା, ଏପରି (ପଶୁ) ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଦେଶରେ ଏପରି ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ । ୨୫ କିଅବା ବିଦେଶୀର ହସ୍ତରୁ ଏହିସବୁ କିଛି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଭକ୍ଷଣ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ନଷ୍ଟତା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଖୁଣ ଅଛି; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗୁରୁଶୟ ହେବେ ନାହିଁ ।”

୨୬ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨୭ “ଗୋରୁ କି ମେଷ କି ଛାଗ ଜନ୍ମିଲା ଉତ୍ତରେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ସହିତ ରହିବ; ପୁଣି, ଅଷ୍ଟମ ଦିନଠାରୁ ଗହା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁଶୟ ହେବ । ୨୮ ଆଉ, ଗୋରୁ କି ମେଷା ହେଉ, ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ଛୁଆକୁ ଏକାଦିନ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣାସାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁରୁଶୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗହା କରିବ । ୩୦ ସେହି ଦିନ ଗହା ଭୋଜନ କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁରୁ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ ।

୩୧ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ମାନୟ କରି ପାଳନ କରିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ । ୩୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନୟ ହେବା । ୩୩ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ ।”

୨୩

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପର୍ବ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଫୋଶାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଯେଉଁ ସକଳ ନିରୂପିତ ପର୍ବ ପବିତ୍ର ସଭା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବ, ଆମ୍ଭର ସେହି ସକଳ ପର୍ବ ଏହି ।

ବିଶ୍ଵାମ ଦିନ

୩ ଛଅ ଦିନ କର୍ମ କରାଯିବ; ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ମହାବିଶ୍ଵାମ, ଅର୍ଥାତ୍, ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାର କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାମ ଦିନ ହେବ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ପର୍ବ, ଅର୍ଥାତ୍, ପବିତ୍ର ସଭା ବୋଲି ଯାହା ଘୋଷଣା କରିବ, ଗହା ଏହି ।

ନିସ୍ତର ପର୍ବ

୫ ପରଥମ ମାସରେ, ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ହେବ । ୬ ପୁଣି, ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗଡ଼ିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ରୁଟିର ପର୍ବ ହେବ; ସାତ ଦିନ ଯାଏ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଡ଼ିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ରୁଟି ଭୋଜନ କରିବ । ୭ ପରଥମ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ସପ୍ତମ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ ।”

ପରଥମ ଫଳ ପର୍ବ

୯ ଆହୁରି ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୧୦ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନାକୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା, ସେହି ଦେଶରେ ପରବେଶ କରି ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ୟ କାଟିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଥମ କଟା ଶସ୍ୟର ଏକ ବିଡ଼ା ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୧୧ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେହି ବିଡ଼ା ଦୋଳାଇବ; ବିଶ୍ଵାମ୍ଭବାରର ପରଦିନ ଯାଜକ ଗହା ଦୋଳାଇବ । ୧୨ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବିଡ଼ା ଦୋଳାଇବ, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ପରଥମବର୍ଷାୟ ନିଷ୍ପନ୍ତ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୩ ପୁଣି, ଐଫାୟର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ଵିତ ସବୁ ମଇଦା ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ, ଗହା ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀର୍ଥେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ; ଆଉ, ଏକ ହିନ୍ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ତହିଁର ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । ୧୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଉପହାର ଆଣି ନାହିଁ, ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୁଟି କି ଭଜାଶସ୍ୟ କି ଛିଣ୍ଡା ଶିଷା ଖାଇବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।

ଫସଲ ଅମଳ ପର୍ବ

୧୫ ଆହୁରି ସେହି ବିଶ୍ଵାମ୍ଭବାରର ପରଦିନଠାରୁ ଯେଉଁ ଦିନ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟରୁପ ବିଡ଼ା ଆଣିଲ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣା ସାତ ସପ୍ତାହ ଗଣନା କରିବ । ୧୬ ଏହିରୂପେ ସପ୍ତମ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭବାରର ପର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଶ ଦିନ ଗଣନା କରିବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନିବାସରୁ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ଏକ ଐଫାୟର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶର ଦୁଇ ରୁଟି ଆଣିବ; ଗହା ସବୁ ମଇଦାରେ ପରସ୍ତୁତ ହେବ ଓ ଗଡ଼ିରେ ରନ୍ଧନ କରାଯିବ, ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରଥମ ଫଳ ହେବ । ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ରୁଟି ସହିତ ପରଥମବର୍ଷାୟ ନିଷ୍ପନ୍ତ ସାତ ମେଷବତ୍ସ ଓ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ବୃଷ ଓ ଦୁଇ ମେଷ ବଳିଦାନ କରିବ; ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ହେବ; ପୁଣି, ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସହିତ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀର୍ଥେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ । ୧୯ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ ଓ ମଞ୍ଜିଲାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକବର୍ଷାୟ ଦୁଇ ମେଷବତ୍ସ ବଳିଦାନ କରିବ । ୨୦ ପୁଣି, ଯାଜକ ପରଥମ ଫଳର ରୁଟି ସହିତ ଓ ଦୁଇ ମେଷବତ୍ସ ମଧ୍ୟ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଦୋଳାଇବ; ଗହା ସବୁ ଯାଜକ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ ।

୨୧ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦିନ (ସଭାର) ଘୋଷଣା କରିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି । ୨୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମିର ଶସ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାଟିବା ବେଳେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରର କୋଣ ନିଃକ୍ଷେପ ରୂପେ କାଟିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛାଡ଼ିଥିବା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଦୁଃଖୀ ଓ ବିଦେଶୀ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ ।”

ତୃତୀୟା ପର୍ବ

୨୩ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨୪ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ସପ୍ତମ ମାସରେ, ମାସର ପୁରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହାବିଶ୍ଵାସ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁରାଧିପ୍ରାଣୀ ଦୁପ୍ରାଣ ସ୍ଵରାଶୀର୍ଯ୍ୟକ ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।”

ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସ

୨୬ ଆହୁରି, ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨୭ “ସେହି ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନ ଅବଶ୍ୟ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ହେବ; ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣକୁ କଲେଶ ଦେବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୮ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ହେବ । ୨୯ ସେହି ଦିନରେ ଯେକେହି ଆପଣା ପୁରାଣକୁ କଲେଶ ଦେବ ନାହିଁ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୩୦ ପୁଣି ସେହି ଦିନ ଯେକୌଣସି ପୁରାଣ କୌଣସି ପୁରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେହି ପୁରାଣକୁ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା । ୩୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି । ୩୨ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହାବିଶ୍ଵାସ ଦିନ ହେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣକୁ କଲେଶ ଦେବ; ମାସର ନବମ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ, ଏକ ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଦିନ ପାଳନ କରିବ ।”

ପତ୍ରକୃଣର ପର୍ବ

୩୩ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୩୪ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଏହି ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନଠାରୁ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପତ୍ରକୃଣର ପର୍ବ ହେବ । ୩୫ ପୁରଥମ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ୩୬ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଗହା ମହାସଭା ଅଟେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ ।

୩୭ ଏହିସବୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନ ପର୍ବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକ ପର୍ବର ନିରୂପିତ ଦିନରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର, ହୋମବଳି, ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ବଳି ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ସଭାର ଘୋଷଣା କରିବ । ୩୮ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସାପ୍ତାହିକ ବିଶ୍ଵାସବାଦ ପାଳନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଉଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ଦାନ, ସକଳ ମାନତ ଓ ସ୍ଵପ୍ରେରକ୍ଷାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ସକଳ ବ୍ୟତୀତ ନିରୂପିତ ପର୍ବମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୩୯ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କଲା ଉତ୍ତରେ ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ; ପୁରଥମ ଦିନ ମହା ବିଶ୍ଵାସ ହେବ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ମହା ବିଶ୍ଵାସ ହେବ । ୪୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରଥମ ଦିନରେ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷର ଫଳ, ଖର୍ଜୁର ବାହୁଡ଼ଗା, ଗହଳିଆ ବୃକ୍ଷର ଶାଖା ଓ ନଦୀତୀରସ୍ଥ ବାଇଶା ବୃକ୍ଷ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାତ ଦିନ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୪୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସାତ ଦିନ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତମ ମାସରେ ଗହା ପାଳନ କରିବ । ୪୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ପତ୍ରକୃଣରେ ବାସ କରିବ; ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶଜାତ ସମସ୍ତେ ପତ୍ରକୃଣରେ ବାସ କରିବେ । ୪୩ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପତ୍ରକୃଣରେ ବାସ କରାଇଥିଲୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପୁରୁଷମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ ।” ୪୪ ତହିଁ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନ ପର୍ବର କଥା କହିଲେ ।

ପରଦାପ ପରଜ୍ଞପ୍ତଳନ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଓକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ପରଦାପ ଜ୍ଞପ୍ତଳନବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ନିର୍ମଳ ପେଷା ଜାତ ତୈଳ ଆଣିବେ । ୩ ହାରୋଶ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ-ସିନ୍ଦୁକର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ର ବାହାରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଗହା ସ୍ଥାପନ କରିବ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତକରମେ ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି । ୪ ସେ ନିର୍ମଳ ଦାପବୃକ୍ଷ ଉପରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ସେହି ପରଦାପସକଳ ସ୍ଥାପନ କରିବ ।

ଦର୍ଶନାୟ ରୁଟି

୫ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ମଇଦା ନେଇ ତହିଁରେ ବାରଗୋଟି ପିଠା ପରସ୍ତୁତ କରିବ; ପରତେୟକ ପିଠା ଏକ ଐଫାର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ହେବ । ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଏକ ଧାଡ଼ିରେ ଛଅ ଛଅ, ଏପରି ଦୁଇ ଧାଡ଼ି କରି ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ମଳ ମେଜ ଉପରେ ଗହା ସବୁ ରଖିବ । ୭ ଆଉ, ପରତେୟକ ଧାଡ଼ି ଉପରେ ନିର୍ମଳ କୁନ୍ଦୁରୁ ଦେବ, ଗହା ସେହି ରୁଟିର ସମରଣାର୍ଥକ ଅଂଶ ରୂପେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ । ୮ ପୁଣି, ଯାଜକ ପରତେୟକ ବିଶ୍ଵାମବାର ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ । ୯ ପୁଣି, ଗହା ହାରୋଶ ଓ ଗହାର ପୁତରଗଣତ୍ତକର ହେବ; ଆଉ, ସେମାନେ କୌଣସି ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ, କାରଣ ଗହା ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ମଧ୍ୟରେ ଗହା ପରତି ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ; ଏହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ।”

ଇଶ୍ଵର ନିନ୍ଦାର ଦଣ୍ଡ

୧୦ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମିସ୍ରାୟ ପୁରୁଷର ଔରସରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶାୟା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ଏକ ପୁତର ବାହାର ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗଲ; ପୁଣି ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଇସ୍ରାଏଲୀୟା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀର ପୁତର ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ହେଲା । ୧୧ ତହିଁରେ ସେହି ଇସ୍ରାଏଲୀୟା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀର ପୁତର (ସଦାପରଭୁତ୍ତକ) ନାମକୁ ନିନ୍ଦା କରି ଅଭିଶାପ ଦେଲା; ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ ମୋଶାଓକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ଗହାର ମାତର ନାମ ଶଲୋମୀତ୍, ସେ ଦାନ୍ ବଂଶାୟା ଦିବ୍ରିର କନ୍ୟା ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ମୁଖରୁ ଆଦେଶ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷାରେ ଗହାକୁ ରୁଦ୍ଧ କରି ରଖିଲେ । ୧୩ ତହିଁ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଓକୁ କହିଲେ, ୧୪ “ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛି, ଗହାକୁ ଛାଉଣି ବାହାରକୁ ଆଣ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଗହାର କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗହାର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ଦିଅନ୍ତୁ, ପୁଣି ସମୁଦାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପଥର ମାରି ଗହାକୁ ବଧ କରନ୍ତୁ । ୧୫ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଯେକେହି ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ସେ ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୧୬ ପୁଣି, ଯେକେହି ଆପଣା ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନାମର ନିନ୍ଦା କରେ, ସେ ଅବଶ୍ୟ ହତ ହେବ; ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଗହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପଥର ମାରି ବଧ କରିବେ; ବିଦେଶୀ ହେଉ ବା ସ୍ଵଦେଶୀ ହେଉ, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନାମର ନିନ୍ଦା କଲେ ହତ ହେବ ।

ଚକ୍ଷୁ ବଦଳେ ଚକ୍ଷୁ

୧୭ ଆଉ, ଯେକେହି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରଶାନ୍ତକ ଆଘାତ କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ହତ ହେବ । ୧୮ ପୁଣି, ଯେକେହି କୌଣସି ପଶୁକୁ ପରଶାନ୍ତକ ଆଘାତ କରେ, ସେ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ଦେବ; ପରଶା ପରିଶୋଧରେ ପରଶା । ୧୯ ଆଉ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ଆପଣା ପରତିବାସୀର ଶରୀରରେ ଖୁଣ କରେ, ତେବେ ସେ ଯେପରି କରିଅଛି, ସେହିପରି ଗହା ପରତି କରାଯିବ । ୨୦ କ୍ଷତ ପରିଶୋଧରେ କ୍ଷତ, ଚକ୍ଷୁ ପରିଶୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ, ଦନ୍ତ ପରିଶୋଧରେ ଦନ୍ତ; ମନୁଷ୍ୟର ଦେହରେ ଯେ ଯେପରି ଖୁଣ କରିଅଛି, ଗହା ପରତି ସେହି ପରକାର କରାଯିବ । ୨୧ ଯେଉଁ ଜନ ପଶୁ ବଧ କରେ, ସେ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ଦେବ; ପୁଣି ଯେଉଁ ଜନ ନରହତ୍ୟା କରେ, ସେ ହତ ହେବ । ୨୨ ବିଦେଶୀ ହେଉ କି ସ୍ଵଦେଶୀ ହେଉ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ପରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ ।” ୨୩ ତହିଁ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲା, ଗହାକୁ ସେମାନେ ଛାଉଣିର ବାହାରକୁ ଆଣି ପଥର ମାରି ବଧ କଲେ; ମୋଶାଓଙ୍କ ପରତି ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଆଜ୍ଞାସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କର୍ମ କଲେ ।

ସପ୍ତମ ବର୍ଷ : ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଷ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ପୁରବେଶ କଲେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ବିଶ୍ୱାସ ଭୋଗ କରିବ । ୩ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଜ ବୁଣିବ ଓ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦରକ୍ଷାଲତା ଝାଡ଼ିବ ଓ ତହିଁର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ । ୪ ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଭୂମିର ମହାବିଶ୍ୱାସ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୁଣିବ ନାହିଁ, କି ଆପଣା ଦରକ୍ଷାଲତା ଝାଡ଼ିବ ନାହିଁ । ୫ ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ତୁମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପେ ବଢ଼େ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ କାଟିବ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଝଡ଼ା ଦରକ୍ଷାଲତାର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ; ଗହା ଭୂମିର ମହାବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଷ ହେବ । ୬ ଆଉ, ଭୂମିର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭକ୍ଷୟ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବ; ତୁମ୍ଭର କ୍ଷେତ୍ରରେତ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦରବ୍ୟ ତୁମ୍ଭର, ତୁମ୍ଭ ଦାସର, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀର, ତୁମ୍ଭ ବେତନଜୀବୀର ଓ ତୁମ୍ଭ ସହବାସୀ ବିଦେଶୀର; ୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ପଶୁର ଓ ତୁମ୍ଭ ଦେଶୀୟ ବନ୍ୟପଶୁର ଆହାର ନିମନ୍ତେ ହେବ ।

ସୁବିଳା ବର୍ଷ

୮ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସାତ ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ସାତଗୁଣ ସାତବର୍ଷ ଗଣନା କରିବ; ତହିଁରେ ସେହି ସାତଗୁଣ ସାତ ବର୍ଷର ଦିନ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଅଣଖଣ୍ଡ ବର୍ଷ ହେବ । ୯ ତହିଁ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ତୁରୀ ବଜାଇବ; ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ତୁରୀ ବଜାଇବ । ୧୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଶତମ ବର୍ଷକୁ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନ୍ୟ କରିବ, ଆଉ ସମୁଦାୟ ଦେଶରେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପୁରତି ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁବିଳା (ମହା ଉଲ୍ଲାସ ଉତ୍ସବ) ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତି ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ ଓ ପୁରତି ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ । ୧୧ ସେହି ପରଶତମ ବର୍ଷ ବୟାପା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁବିଳା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଣିବ ନାହିଁ କିଆବା ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ଆପେ ବଢ଼େ, ଗହା କାଟିବ ନାହିଁ ଓ ଅଝଡ଼ା ଦରକ୍ଷାଲତାର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ । ୧୨ କାରଣ ଗହା ସୁବିଳା ବର୍ଷ ଅଟେ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ପବିତ୍ର ହେବ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେତ୍ୟନ୍ତ ଶସ୍ୟାଦି ଖାଇ ପାରିବ । ୧୩ ସେହି ସୁବିଳା ବର୍ଷରେ ପୁରତି ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ । ୧୪ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ କୌଣସି ଭୂମ୍ୟାଦି ବିକ୍ରୟ କର, ଆବା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ହସ୍ତରୁ କ୍ରୟ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ସୁବିଳା ପରବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତସାରେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀଠାରୁ କ୍ରୟ କରିବ ଓ ଫଳ ଉତ୍ପତ୍ତି ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତସାରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ଷର ଆଧିକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବ ଓ ବର୍ଷର ନୁୟନତନୁସାରେ ମୂଲ୍ୟ ଉଣା କରିବ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫଳ ଉତ୍ପତ୍ତି ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତସାରେ ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରିବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରର ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।

ସପ୍ତମ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜନ

୧୮ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନ ସକଳ ମାନିବ ଓ ପାଳନ କରିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବ । ୧୯ ପୁଣି, ଭୂମି ନିଜ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଦେଶରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବ । ୨୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କହିବ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ବୁଣିବୁ ନାହିଁ, କି ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ କଅଣ ଖାଇବୁ ? ୨୧ ଆମ୍ଭେ ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଜ୍ଞା କରିବା, ତହିଁରେ ଗହା ତିନି ବର୍ଷର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ । ୨୨ ପୁଣି, ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଣିବ ଓ ପୁରାତନ ଶସ୍ୟ ଖାଇବ; ନବମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରାତନ ଶସ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ।

ସମ୍ପତ୍ତିର ପୁରତ୍ୟର୍ପଣ

୨୩ ଆଉ, ଭୂମି ସଦାକାଳ ନିମନ୍ତେ ବିକ୍ରୟ କରାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଭୂମି ଆମ୍ଭର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ବିଦେଶୀ ଓ ପୂରବାସୀ ଅଟ। ୨୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅଧିକୃତ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଭୂମି ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦେବ। ୨୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଗ୍ନତା ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ଆପଣା ଅଧିକାରରୁ କିଛି ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ତହାର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ନିକଟସ୍ଥ ଜାତି ଆସି ଆପଣା ଭଗ୍ନତା ବିକ୍ରୟତ ଭୂମି ମୁକ୍ତ କରି ନେବ। ୨୬ ପୁଣି, ଯଦି ତହା ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ତହାର କେହି ନ ଥାଏ ଓ ସେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ତହା ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଧନ ପାଏ, ୨୭ ତେବେ ସେ ତହିଁର ବିକ୍ରୟ ବର୍ଷ ଗଣନା କରୁ ଓ ତଦନୁସାରେ ଅତିରିକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ କରୟକର୍ତ୍ତାକୁ ଫେରାଇ ଦେଉ; ତହିଁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ। ୨୮ ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ତହା ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଯାହା ବିକ୍ରୟ କରିଥାନ୍ତି, ତହା ଯୁବଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୟକର୍ତ୍ତା ହସ୍ତରେ ରହିବ; ପୁଣି, ତହା ଯୁବଲୀ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ ହେବ ଓ ସେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ।

୨୯ ଆଉ, ଯଦି କେହି ପୁରାଣବେଷ୍ଟିତ ନଗରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବାସଗୃହ ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ସେ ବିକ୍ରୟ ବର୍ଷର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହା ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବ; ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତହା ମୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇବ। ୩୦ ମାତ୍ର ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତହା ମୁକ୍ତ କରା ନ ଯାଏ, ତେବେ ପୁରାଣବେଷ୍ଟିତ ନଗର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ଗୃହ ପୁରୁଷ ପରମ୍ପରାରେ କରୟକର୍ତ୍ତା ନିତ୍ୟ ଅଧିକାର ହେବ; ଯୁବଲୀ ସମୟରେ ତହା ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ୩୧ ମାତ୍ର ପୁରାଣହୀନ ଗ୍ରାମର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଗୃହଗୁଡ଼ିକ ଦେଶର କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗଣାଯିବ ତହା ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ, ପୁଣି ଯୁବଲୀ ସମୟରେ ତହା ମୁକ୍ତ ହେବ।

୩୨ ମାତ୍ର ଲେଖାୟମାନଙ୍କର ନଗରସକଳ, ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକୃତ ନଗରର ଗୃହସକଳ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ଲେଖାୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ। ୩୩ ପୁଣି, ଯଦି କେହି ଲେଖାୟମାନଙ୍କଠାରୁ ତହା ମୁକ୍ତ କରେ, ତେବେ ସେହି ବିକ୍ରୟ ଗୃହ ଓ ତହାର ଅଧିକୃତ ନଗର ଯୁବଲୀ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ ହେବ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖାୟମାନଙ୍କ ଗୃହସକଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର। ୩୪ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ପୂର୍ବର ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତହା ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର।

ଦରିଦ୍ର ପୁରତି କରୁଣା

୩୫ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଭାଇ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଏ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ତହାର ହାତ ପଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ଧରି ରଖିବ; ସେ ବିଦେଶୀ ଓ ପୂରବାସୀ ପରି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବ। ୩୬ ତୁମ୍ଭେ ତହାଠାରୁ ସୁଧ କି ଦେଢ଼ି (ଦେଢ଼ଗୁଣ ସୁଧହାର) ନିଅ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବ। ୩୭ ତୁମ୍ଭେ ସୁଧରେ ତହାକୁ ଟଙ୍କା ଦେବ ନାହିଁ, କିଆ ବା ଦେଢ଼ି (ଦେଢ଼ଗୁଣ ସୁଧହାର) ପାଇଁ ତହାକୁ ଆପଣା ଅନ୍ନ ଦେବ ନାହିଁ। ୩୮ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଶାନ ଦେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଥାଣିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭେ ଅଟୁ।

୩୯ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଏ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ବନ୍ଧା ଦାସ ପରି ପରିଶ୍ରମ କରାଇବ ନାହିଁ। ୪୦ ସେ ବେତନଜୀବୀ ଓ ପୂରବାସୀ ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବାସ କରିବ; ସେ ଯୁବଲୀ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ। ୪୧ ତହିଁ ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବଂଶ ନିକଟକୁ ଓ ତହାର ପୈତୃକ ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ। ୪୨ କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦାସ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଥାଣିଅଛୁ; ସେମାନେ ବନ୍ଧାଦାସ ତୁମ୍ଭ ବିକ୍ରୟତ ହେବେ ନାହିଁ। ୪୩ ତୁମ୍ଭେ ତହା ଉପରେ କଠିନ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ। ୪୪ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧା ଦାସ ଓ ବନ୍ଧା ଦାସୀ ରଖିବାର ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବନ୍ଧା ଦାସ ଓ ବନ୍ଧା ଦାସୀ କରୟ କରିବ। ୪୫ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂରବାସୀ ବିଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବଂଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କରୟ କରିବ, ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହେବେ। ୪୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଉତ୍ତରରେ ଆପଣା ଭବିଷ୍ୟତ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇ ପାରିବ; ମାତ୍ର

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭାଗଣା ଉପରେ ପରସ୍ପର କଠିନ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରବ ନାହିଁ ।

ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁକ୍ତି

୪୭ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଦେଶୀ କି ପରବାସୀ ଲୋକର ହସ୍ତ ଧନରେ ବଢ଼େ, ପୁଣି, ଗହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଏ ଓ ସେହି ବିଦେଶୀ କି ପରବାସୀ କିଅବା ସେହି ବିଦେଶୀ ବଂଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କାହାରି ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ବିକ୍ରୟ କରେ; ୪୮ ତେବେ ସେହି ବିକ୍ରୟ ଉତ୍ତରରେ ଗହାର ମୁକ୍ତି ହୋଇ ପାରିବ; ଗହାର ଜାତି ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବ । ୪୯ କିଅବା ଗହାର ପିତୃବ୍ୟ କି ପିତୃବ୍ୟପୁତ୍ର ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବ, ଅବା ଗହାର ବଂଶଜାତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଜାତି ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବ; ଅବା ଯଦି ଗହାର ହସ୍ତ ଧନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବ । ୫୦ ତହିଁରେ ଗହାର ବିକ୍ରୟ ବର୍ଷଠାରୁ ଯୁବକା ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ସହିତ ଗଣନା କରିବ, ପୁଣି ବିକ୍ରୟ ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟାନ୍ୱୟରେ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ହେବ; ବେତନଜୀବୀର ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ଗହାର ଦାସତ୍ୱ କାଳ ହେବ ।

୫୧ ଯଦି ଅନେକ ବର୍ଷ ବାକି ଥାଏ, ତେବେ ତଦନ୍ୱୟରେ ସେ କ୍ରୟମୂଲ୍ୟରୁ ଆପଣା ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେବ । ୫୨ ଆଉ ଯଦି ଯୁବକା ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲପ୍ତ ବର୍ଷ ବାକି ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଗହା ସହିତ ଗଣନା କରିବ; ସେହି ସେହି ବର୍ଷାନ୍ୱୟରେ ସେ ଆପଣା ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେବ । ୫୩ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ନିୟୁକ୍ତ ଦାସ ତୁଲ୍ୟ ସେ ଗହା ସହିତ ରହିବ; ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହା ଉପରେ କେହି କଠିନ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରବ ନାହିଁ । ୫୪ ଆଉ ଯଦି ସେ ଏହିରୂପେ ମୁକ୍ତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଯୁବକା ବର୍ଷରେ ଆପଣା ସମ୍ଭାଗଣା ସହିତ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ବାହାରି ଯିବ । ୫୫ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭାଗଣା କେବଳ ଆତ୍ମର ଦାସ, ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଦାସ, ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ; ଆତ୍ମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।”

୨୭

ବାଧ୍ୟତାର ଆଶୀର୍ବାଦ

୧ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା କି ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ଗହା ନିକଟରେ ପରଶାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କୌଣସି ଖୋଦିତ ପୁରସ୍ତର ରଖିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆତ୍ମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ସକଳ ବିଶ୍ୱାମ ଦିବସ ପାଳନ କରିବ ଓ ଆତ୍ମର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ସମାଦର କରିବ; ଆତ୍ମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟୁ ।

୩ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ବିଧି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବ ଓ ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞା ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ; ୪ ତେବେ ଆତ୍ମେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୃଷ୍ଟି ଦାନ କରିବା, ତହିଁରେ ଭୂମି ନିଜ ଶସ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ବୃକ୍ଷସକଳ ଆପଣା ଆପଣା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ । ୫ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟମର୍ଦ୍ଦନର ସମୟ ଦ୍ୱାରକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିବ ଓ ଦ୍ୱାରକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହର ସମୟ ଗାଈ ବୁଣିବାର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଆପଣା ଦେଶରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବ । ୬ ଆଉ, ଆତ୍ମେ ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୟନ କଲେ, କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ; ପୁଣି ଆତ୍ମେ ହିଂସରକ ଜନତୁମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ଦୂର କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଖତର ଭରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଖତରରେ ପଡ଼ିବେ । ୮ ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଶହେ ଜଣଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶହେ ଜଣ ଦଶସହସ୍ର ଜଣଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତରୁଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଖତରରେ ପଡ଼ିବେ ।

୯ ଆଉ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ପ୍ରସନ୍ନମୁଖ ହେବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ୧୦ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁସମୟର ସଞ୍ଚିତ ପୁରତନ ଶସ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୂତନ ଶସ୍ୟ ହେତୁ ପୁରତନ ଶସ୍ୟ ବାହାର କରିବ । ୧୧ ଆଉ ଆତ୍ମେ ଆପଣା ଆବାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ଆତ୍ମର ପରାଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ପୁଣି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକ

ହେବ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭେ ଅଟୁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁଆଳିର ଯୋଗ ଭାଙ୍ଗିଥାନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିଧା ଚାଲିବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ।

ଅବାଧ୍ୟତର ଶାସ୍ତି

୧୪ ମାତ୍ର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ ଓ ସେହି ସକଳ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରିବ; ୧୫ ପୁଣି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିଧି ଅବଜ୍ଞା କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରାଣ ଆମ୍ଭର ସକଳ ଶାସନ ଘୃଣା କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାସକଳ ପାଳନ ନ କରିବ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିବ, ୧୬ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାକୁଳତା ନିରୂପଣ କରିବା; ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦ୍ୱ୍ୟା ଓ ଲୁପ୍ତ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ କରିବ ଓ ପୁରାଣ କ୍ଷୟ କରିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଥାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବୀଜ ବୁଣିବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତରୁମାନେ ଗହା ଖାଇବେ ।

୧୭ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣଠାରୁ ପରାସ୍ତ ହେବ; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତେ ଓ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଲାଇଯିବ । ୧୮ ଆଉ ଏହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତ ଗୁଣ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । ୧୯ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଳର ଗର୍ବ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆକାଶ ଲୋହିତ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଭୂମି ପିତୃତଳ ତୁଲ୍ୟ କରିବା । ୨୦ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଥାରେ ବଳ ବ୍ୟୟ କରିବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମି ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବ ନାହିଁ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ବୃକ୍ଷସକଳ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରିବ ନାହିଁ ।

୨୧ ଆଉ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେବ; ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତ ଗୁଣ କୃଲେଣ ଦେବା । ୨୨ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନହୀନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲପସଂଖ୍ୟକ କରିବେ; ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜପଥସକଳ ଜନମାନବ ଶୂନ୍ୟ ହେବ ।

୨୩ ଏହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ସୁଧୁରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବ, ୨୪ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବା, ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତ ଗୁଣ ପ୍ରହାର କରିବା । ୨୫ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଖତର ଆଣିବା, ଗହା ନିୟମ ଲଙ୍ଘନର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ମହାମାରୀ ପଠାଇବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ । ୨୬ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରୂପ ଯଷ୍ଟି ଭାଙ୍ଗିଲେ ଦଶ ଜଣ ସତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ତୁଲ୍ୟାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରୁଚି ରନ୍ଧନ କରିବେ ଓ ପୁନର୍ବାର ତୈଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୁଚି ଦେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ, ମାତ୍ର ତୃପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୭ ଏହା ହେଲେ ହେଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବ; ୨୮ ତେବେ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତ ଗୁଣ ଶାସ୍ତି ଦେବା । ୨୯ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଗଣର ଓ କନ୍ୟାଗଣର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ । ୩୦ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱାଧିକାର ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିମାସକଳ କାଟି ପକାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣର ଦେହ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ପକାଇବା ଓ ଆମ୍ଭର ପୁରାଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ । ୩୧ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନଗରସକଳ ମରୁଭୂମି କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନସକଳ ଶୂନ୍ୟ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର (ଦତ୍ତ) ତୃଷ୍ଣିଜନକ ସୁନ୍ୟ ଆୟରାଣ କରିବା ନାହିଁ । ୩୨ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଶୂନ୍ୟସ୍ୱୟୀନ କରିବା ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ ତହିଁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବେ । ୩୩ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ

ପଶୁଗତ ଖତ୍ତ ନିଷ୍କୋଷ କରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନଗରସକଳ ମରୁଭୂମି ହେବ ।

୩୪ ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହୋଇଥିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଶତରୁଗଣର ଦେଶରେ ରହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମି ଆପଣା ବିଶ୍ୱାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ; ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ସମୟରେ ଭୂମି ବିଶ୍ୱାମ କରି ଆପଣା ବିଶ୍ୱାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ୩୫ ଯେତେକାଳ ଗହା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିବ, ସେତେକାଳ ଗହା ବିଶ୍ୱାମ ପାଇବ; ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାମ କାଳରେ ଗହା ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାମ ପାଇ ନ ଥିଲା, ଗହା ପାଇବ । ୩୬ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ଆମ୍ଭେ ଶତରୁଗଣର ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୀରୁତ ପଠାଇବା ଯଦ୍ୱାରା (ବାୟୁରେ) ଗଳିତ ପତ୍ତର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଡ଼ାଇ ଦେବ; ପୁଣି ଖତ୍ତଗାରରୁ ପଲଇଲା ଲୋକ ପରି ସେମାନେ ପଲଇବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ହେଁ ସେମାନେ ପଡ଼ିତ ହେବେ । ୩୭ ପୁଣି କେହି ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ହେଁ ଯେପରି ଖତ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ, ସେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ ଓ ଶତରୁଗଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବଳ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୩୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନିଷ୍ଟ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ଦେଶ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୩୯ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ଦେଶରେ କ୍ଷୟ ପାଇବେ ଓ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗଣର ଅପରାଧ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚରେ କ୍ଷୟ ପାଇବେ ।

୪୦ ଆଉ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରି ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ ଅପରାଧ କଲେ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ଅପରାଧ; ୪୧ ଓ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧାତରଣ କରିବା ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାତରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ଦେଶକୁ ଆଣିଲୁ, ଏହା ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; ତହିଁରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରନିତ ହୃଦୟ ନିମ୍ନ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; ୪୨ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସମରଣ କରିବା ଓ ମଧ୍ୟ ଇସହାକ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ଓ ମଧ୍ୟ ଅବରହାମ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସମରଣ କରିବା; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ସମରଣ କରିବା । ୪୩ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ; ପୁଣି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; ଏଥିର କାରଣ ଏହି ଯେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଅଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଆମ୍ଭ ବିଧି ଘୃଣା କଲା ।

୪୪ ତଥାପି ଏହିସବୁ କାରଣରୁ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ଦେଶରେ ଥିବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ, କିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୪୫ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଆପଣା ନିୟମ ସମରଣ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟୁ ।” ୪୬ ସଦାପ୍ରଭୁ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସକଳ ବିଧି, ଶାସନ ଓ ବନ୍ଧବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ମାନତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧି
୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ମାନତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାଣୀସକଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହେବେ । ୩ ପୁରୁଷ ହେଲେ, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷଠାରୁ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ପରଶ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ । ୪ ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ତିରିଶ ଶେକଲ* ରୂପା ହେବ । ୫ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷଠାରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ

* ୨୭:୪ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା

ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ ଓ ସତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ଦଶ ଶେକଲ[†] ରୂପା ହେବ ।^୭ ଆଉ ଏକ ମାସଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ପାଞ୍ଚ ଶେକଲ[‡] ରୂପା ହେବ ଓ ସତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ତିନି ଶେକଲ^{*} ରୂପା ହେବ ।^୮ ପୁଣି ଷାଠିଏ ବର୍ଷଠାରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ପନ୍ଦର ଶେକଲ ଓ ସତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ଦଶ ଶେକଲ ହେବ ।^୯ ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଦରିଦ୍ର ହେଲେ, ଯାଜକ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବ, ତହିଁ ଯାଜକ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ; ମାନବକାରୀର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଯାଜକ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ ।

^{୧୦} ଆଉ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ଗହା ପଶୁ ହେଲେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦତ୍ତ ସେହିସବୁ ପଶୁ ପବିତ୍ର ହେବ ।^{୧୦} ସେ ଗହା ଅନ୍ୟଥା କି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ନାହିଁ; ମନ୍ଦ ପାଲଟେ ଭଲ, କି ଭଲ ପାଲଟେ ମନ୍ଦ ଦେବ ନାହିଁ; ଯଦି ସେ କୌଣସିମତେ ପଶୁର ପାଲଟେ ପଶୁ ଦେବ, ତେବେ ଗହା ଓ ତହିଁ ପାଇଁ ଯାହା ବଦଳ କରାଯାଏ, ଦୁହେଁ ପବିତ୍ର ହେବ ।^{୧୧} ଆଉ ଯାହା ଦୁପ୍ରାଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ଏପରି କୌଣସି ଅଶୁଚି ପଶୁ ଯଦି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ସେ ସେହି ପଶୁକୁ ଯାଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ ।^{୧୨} ପୁଣି ସେହି ପଶୁ ଭଲ କି ମନ୍ଦ ହେଉ, ଯାଜକ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ; ତୁମ୍ଭର, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାଜକର ନିରୂପଣ ଅନୁସାରେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ହେବ ।^{୧୩} ମାତ୍ର, ଯଦି ସେ କୌଣସିମତେ ଗହା ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ ।

^{୧୪} ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଗୃହ ପୁରତିଷ୍ଠା କରେ, ତେବେ ଗହା ଭଲ କି ମନ୍ଦ ହେଉ, ଯାଜକ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ; ଯାଜକ ତହିଁର ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ, ଗହା ସ୍ଥାନ ହେବ ।^{୧୫} ଆଉ, ଯଦି ଗୃହ ପୁରତିଷ୍ଠାକାରୀ ଆପଣା ଗୃହ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ, ତହିଁରେ ଗହା ଗହାର ହେବ ।

^{୧୬} ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଅଧିକୃତ କ୍ଷେତ୍ରର କୌଣସି ଅଂଶ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଚି କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ରାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିମାଣର ବିହନ ଅନୁସାରେ ହେବ; ଏକ ହୋମର ପରିମିତ ଯବ ବିହନର ମୂଲ୍ୟ ପଚାଶ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ ।^{୧୭} ଯଦି ସେ ଯୁବକ ବର୍ଷଠାରୁ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ର ଶୁଚି କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗହା ସ୍ଥାନ ହେବ ।^{୧୮} ମାତ୍ର, ଯଦି ସେ ଯୁବକ ଉତ୍ତର ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ର ଶୁଚି କରେ, ତେବେ ଯାଜକ ଯୁବକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଗହା ସହିତ ମୂଲ୍ୟର ଗଣନା କରିବ, ପୁଣି ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟରୁ ଉଣା କରାଯିବ ।^{୧୯} ଆଉ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଶୁଚିକାରୀ ଲୋକ ଯଦି କୌଣସିମତେ ଗହା ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିରୂପିତ ରୂପାର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ, ତହିଁରେ ଗହା ଗହାର ହେବ ।^{୨୦} ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ର ମୁକ୍ତ ନ କରେ, କିଅବା ଯଦି ସେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ୟକୁ ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ଗହା ଆଉ କେବେ ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।^{୨୧} ମାତ୍ର ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଯୁବକ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ, ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ କ୍ଷେତ୍ର ତୁମ୍ଭ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; ତହିଁରେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଯାଜକର ଅଧିକାର ହେବ ।

^{୨୨} ଆଉ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଆପଣାର ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ, ଗହା କେହି ଯଦି କରନ୍ତୁ କି ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଚି କରେ;^{୨୩} ତେବେ ଯାଜକ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯୁବକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ପାଇଁ ଗଣନା କରିବ; ପୁଣି ସେ ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେବ, ଗହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବସତୁ ତୁମ୍ଭର ।^{୨୪} ଯାହାଠାରୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କରନ୍ତୁ କରାଗଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଭୂମି ଯାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ, ଗହା ଯୁବକ ବର୍ଷରେ ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ ।^{୨୫} ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ହେବ; କୋଡ଼ିଏ ଗୋରାରେ[†] ଏକ ଶେକଲ ହୁଏ ।

† ୨୭:୫ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଗୋରା ରୂପା # ୨୭:୫ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଗୋରା ରୂପା § ୨୭:୬ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଗୋରା ରୂପା * ୨୭:୭ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଗୋରା ରୂପା † ୨୭:୨୫ ଗୋରା ଅଧିକ ପରିମାଣର ଓଜନ ଥିଲା ଯାହା ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମାପ ପଦ୍ଧତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା

୨୬ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପରଥମଜାତ ପଶୁ, ଯାହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ପରଥମଜାତ ହୁଏ, ଗହା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ; ଗୋରୁ କି ମେଷ ହେଉ, ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଅଟେ। ୨୭ ପୁଣି ଯଦି ଗହା ଅଶୁଚି ପଶୁ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗହା ମୁକ୍ତ କରିବ, ପୁଣି ସେହି ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ; ମୁକ୍ତ କରା ନ ଗଲେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗହା ବିକ୍ରୀତ ହେବ ।

୨୮ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ତ୍ରରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ କି ଅଧିକୃତ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯାହା କିଛି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍‌ସର୍ଗ କରେ, ଏପରି କୌଣସି ଉତ୍‌ସର୍ଗିତ ବସ୍ତୁ ବିକ୍ରୀତ ବା ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ପରତେୟକ ଉତ୍‌ସର୍ଗିତ ବସ୍ତୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଅଟେ। ୨୯ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍‌ସର୍ଗିତ ହେବ, ଏପରି ଉତ୍‌ସର୍ଗିତ କେହି ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେ ନିଗନ୍ତ ହତ ହେବ ।

୩୦ ପୁଣି ଭୂମିର ଶସ୍ୟ କି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ହେଉ, ଭୂମିରୁ ଉତ୍‌ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ଦରବୟର ଦଶମାଂଶ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ହେବ, ଗହା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର । ୩୧ ଆଉ, ଯଦି କେହି ଆପଣା ଦଶମାଂଶରୁ କିଛି ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ । ୩୨ ପୁଣି ଗୋମେଷାଦି ପଲର ଦଶମାଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ପାଞ୍ଚଟା ତଳ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ସବୁ ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ ପରତେୟକ ଦଶମ ପଶୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । ୩୩ ଗହା ଭଲ କି ମନ୍ଦ, ଏଥିର ସେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବ ନାହିଁ, କିଆବା ତହିଁର ବଦଳ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯଦି ସେ କୌଣସିମତେ ବଦଳ କରେ, ତେବେ ଗହା ଓ ଗହା ପାଇଁ ଯାହା ବଦଳ କରାଯାଏ, ଦୁହେଁ ପବିତ୍ର ହେବେ, ଗହା ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।” ୩୪ ସଦାପରଭୁ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ମୋଶାଞ୍ଜୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସକଳ ଆଜ୍ଞା ଏହି ।

The Fourth Book of Moses, called Numbers

Numbers

ଗଣନା ପୁସ୍ତକ

ଅର୍ଥାତ୍

ମୋଶାହଙ୍କ ଲିଖିତ ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ

ଇସ୍ରାଏଲ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କର ଗଣନା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହେବାର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷର ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର ପୂର୍ଥମ ଦିନରେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାନୟ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରରେ ସମାଗମ-ତମସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ମୋଶାହଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷର ମସ୍ତକ ଗଣନା କର ।” ୩ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଯେତେ ପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର । ୪ ପୁଣି, ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ଜଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସହକାରୀ ହେବେ । ୫ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସହକାରୀ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି: ଯଥା, ରୁବେନ୍ ବଂଶର ଶଦେୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀଷୁର । ୬ ଶିମୋନ ବଂଶର ସୁରୀଶଦ୍ଦୟର ପୁତ୍ର ଶଲୁମାୟେଲ । ୭ ଯିହୁଦା ବଂଶର; ଅମ୍ମୀନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ୍ ୮ ଇଷାଖର ବଂଶର; ସୁୟାରର ପୁତ୍ର ନଥନେଲ । ୯ ସବୁଲୁନ ବଂଶର ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବ୍ ୧୦ ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଇଫ୍ରେୟିମ ବଂଶର; ଅମ୍ମୀନାଦବର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାମା; ମନଶି ବଂଶର; ପଦାହସୁରର ପୁତ୍ର ଗମଲୀୟେଲ । ୧୧ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶର; ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଅବୀଦାନ୍ । ୧୨ ଦାନ୍ ବଂଶର; ଅମ୍ମୀନାଦବର ପୁତ୍ର ଅହୀୟେଷର । ୧୩ ଆଶେର ବଂଶର; ଅକରଶର ପୁତ୍ର ପଗାୟେଲ । ୧୪ ଗାଦ୍ ବଂଶର; ଦୁୟୟେଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସଫ । ୧୫ ନପ୍ତଲି ବଂଶର; ଏନନର ପୁତ୍ର ଅହୀର । ୧୬ ଏମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ଆହୁତ ଲୋକ, ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ଅଧିପତି, ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର ସହସ୍ରପତି ଥିଲେ । ୧୭ ତେବେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏହିସବୁ ନାମବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର ପୂର୍ଥମ ଦିନରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କରି ମସ୍ତକ-ସଂଖ୍ୟାରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଲେଖିଲେ । ୧୯ ଏହିରୂପେ ମୋଶା ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାନ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରରେ ସମାଗମ-ତମସ୍ତୁ ଗଣନା କଲେ । ୨୦ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଉତ୍ତମ ପୁତ୍ର ଯେ ରୁବେନ୍, ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ, ନାମସଂଖ୍ୟା ଓ ମସ୍ତକ ଗଣନାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୨୧ ରୁବେନ୍-ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛୟାଳିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ହେଲା । ୨୨ ଶିମୋନ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନେ ନାମସଂଖ୍ୟା ଓ ମସ୍ତକ ଗଣନାନୁସାରେ ଗଣା ଗଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୨୩ ଶିମୋନ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଉଷଷ୍ଠି ହଜାର ତିନି ଶହ ହେଲା । ୨୪ ଗାଦ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୨୫ ଗାଦ୍ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚତ୍ଵିଂଶ ହଜାର ଛଅ ଶହ ପଞ୍ଚାଶ ହେଲା । ୨୬ ଯିହୁଦା-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୨୭ ଯିହୁଦା ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଚତୁଷ୍ଠି ହଜାର ଛଅ ଶହ ହେଲା । ୨୮ ଇଷାଖର-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୨୯ ଇଷାଖର ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ହେଲା । ୩୦ ସବୁଲୁନ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୩୧ ସବୁଲୁନ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସତ୍ତର ହଜାର ଚାରି ଶହ ହେଲା । ୩୨ ଯୋଷେଫ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର, ଯଥା, ଇଫ୍ରେୟିମ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ

ନାମସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ; ୩୩ ଇଫ୍ରାୟିମ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଗୁଣିତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ହେଲା । ୩୪ ମନଶି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୩୫ ମନଶି ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଡ଼ିତ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ହେଲା । ୩୬ ବିନ୍ୟାମୀନ-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ; ୩୭ ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚତ୍ରତ୍ରିଂଶ ହଜାର ଗୁଣି ଶହ ହେଲା । ୩୮ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୩୯ ଦାନ୍ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବାଷଠି ହଜାର ସାତ ଶହ ହେଲା । ୪୦ ଆଶେର-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ; ୪୧ ଆଶେର ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏକଗୁଣିତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ହେଲା । ୪୨ ନପ୍ତଲି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ, ପିତୃଗୃହ ଓ ନାମସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ; ୪୩ ନପ୍ତଲି ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ତେପନ ହଜାର ଗୁଣି ଶହ ହେଲା । ୪୪ ଏହି ଲୋକମାନେ ଗଣିତ ହେଲେ; ଫୋଶା, ହାରୋଶ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ବାର ଜଣ ଅଧିପତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଏକ ପିତୃଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୪୫ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହାନ୍ତ୍ରସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନେ ଗଣିତ ହେଲେ । ୪୬ ଏହିସବୁ ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଲକ୍ଷ ତିନି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ପରଶ ଜଣ ହେଲା । ୪୭ ମାତ୍ରେ ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନ୍ତ୍ରସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣା ଗଲେ ନାହିଁ । ୪୮ କାରଣ ସଦାପୂର୍ବେ ଫୋଶାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ୪୯ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଲେବୀୟ ବଂଶର ଗଣନା କରିବ ନାହିଁ, କିଏବା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନେବ ନାହିଁ; ୫୦ ମାତ୍ରେ ତୁମ୍ଭେ ସାକ୍ଷୟର ଆବାସ, ତହିଁର ସକଳ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ; ସେମାନେ ଆବାସ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହିବେ ଓ ସେମାନେ ତହିଁର ସେବା କରିବେ ଓ ଆବାସର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଛାଉଣି କରି ରହିବେ । ୫୧ ପୁଣି, ଆବାସ ଆଗକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ଗହା ଭାଙ୍ଗିବେ ଓ ଆବାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ଗହା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲେ, ଗହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୫୨ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଛାଉଣିରେ ଆପଣା ଆପଣା ଧୂଜା ନିକଟରେ ତମ୍ଭୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୫୩ ମାତ୍ରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଣ୍ଡଳୀ ପୂର୍ତ୍ତି ଯେପରି କ୍ରୋଧ ନ ଘଟେ, ଏଥିପାଇଁ ଲେବୀୟମାନେ ସାକ୍ଷୟ-ଆବାସର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ; ପୁଣି, ଲେବୀୟମାନେ ସାକ୍ଷୟ-ଆବାସ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୫୪ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏହିରୂପେ କଲେ; ସଦାପୂର୍ବେ ଫୋଶାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନ୍ତ୍ରସାରେ ସେମାନେ କଲେ ।

ଛାଉଣିର ପରସ୍ତୁତି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବେ ଫୋଶାଙ୍କୁ ଓ ହାରୋଶଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହର ନିଶାଣ ସ୍ତମ୍ଭରୁ ଧୂଜା ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ; ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଆଗରେ ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୩ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଆଡ଼େ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ସେମାନେ ଯିହୁଦା-ଧୂଜାର ପଶ୍ଚାତ୍ତୀର୍ଥା ଲୋକ; ପୁଣି, ଅମ୍ନାନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୪ ପୁଣି, ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଚତୁସ୍ତରି ହଜାର ଛଅ ଶହ । ୫ ଗହା ପାଖରେ ଇସ୍ରାଏଲର ବଂଶ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ସୂର୍ଯ୍ୟର ପୁତ୍ର ନଥନେଲ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୬ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଚତୁସ୍ତରି ହଜାର ଗୁଣି ଶହ । ୭ ତହିଁ ସବୁଲୁନ ବଂଶ; ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବ୍ ସବୁଲୁନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୮ ପୁଣି, ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ସତବନ ହଜାର ଗୁଣି ଶହ । ୯ ଯିହୁଦା-ଛାଉଣିର ଗଣିତ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ

ଛୟାଅଣା ହଜାର ଚାରି ଶହ । ସେମାନେ ପରଥମେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ୧୦ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ରୁବେନ-ଛାଉଣିର ଧୂଳି ରହିବ; ଶଦେୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସୁର ରୁବେନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୧୧ ପୁଣି, ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଛୟାଲିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ । ୧୨ ଗହା ପାଖରେ ଶିମୋନ ବଂଶ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ସୁରୀଶଦ୍‌ଦୟର ପୁତ୍ର ଶଲୁମୋଲ ଶିମୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୧୩ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଉଷଷଠି ହଜାର ତିନି ଶହ । ୧୪ ତହିଁ ଗାଦ୍ ବଂଶ; ରୁୟେଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସପ୍ ଗାଦ୍ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୧୫ ପୁଣି, ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚଚଳିଶ ହଜାର ଛଅ ଶହ ପଚାଶ । ୧୬ ରୁବେନ-ଛାଉଣିର ଗଣିତ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଏକାବନ ହଜାର ଚାରି ଶହ ପଚାଶ । ସେମାନେ ଦୁଇତୀୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ୧୭ ଏଉତ୍ତରରେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣି ସହିତ ଛାଉଣିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅଗ୍ରସର ହେବ; ଯେପରି ସେମାନେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ସେପରି ପରତେୟକେ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଧୂଳିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ୧୮ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ଇଫ୍‌ରାୟିମ-ଛାଉଣିର ଧୂଳି ରହିବ; ପୁଣି, ଅମ୍‌ନାଶଦ୍‌ଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାମା ଇଫ୍‌ରାୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୧୯ ଆଉ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଚାଲିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ । ୨୦ ଗହା ପାଖରେ ମନଶି ବଂଶ ରହିବେ, ପୁଣି, ପଦାହସୁରର ପୁତ୍ର ଗମଲୀୟେଲ ମନଶି-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ; ୨୧ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ବତିଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ । ୨୨ ତହିଁ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶ; ପୁଣି, ଗିଦ୍‌ୟୋନିର ପୁତ୍ର ଅବୀଦାନ୍ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୨୩ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚଚଳିଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ । ୨୪ ଇଫ୍‌ରାୟିମ-ଛାଉଣିର ଗଣିତ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଆଠ ହଜାର ଏକ ଶହ । ସେମାନେ ତୃତୀୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ୨୫ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ଦାନ୍-ଛାଉଣିର ଧୂଳି ରହିବ; ପୁଣି, ଅମ୍‌ନାଶଦ୍‌ଦୟର ପୁତ୍ର ଅହୀୟେଷର ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୨୬ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ବାଷଠି ହଜାର ସାତ ଶହ । ୨୭ ଗହା ପାଖରେ ଆଶେର ବଂଶର ଛାଉଣି ରହିବ; ଅକ୍‌ରଶର ପୁତ୍ର ପଗାୟେଲ ଆଶେର-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୨୮ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଏକଚଳିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ । ୨୯ ତହିଁ ନପ୍ତାଲି ବଂଶ; ଏମିନର ପୁତ୍ର ଅହୀର ନପ୍ତାଲି ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ; ୩୦ ଗହାର ଗଣିତ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ତେପନ ହଜାର ଚାରି ଶହ । ୩୧ ଦାନ୍-ଛାଉଣିର ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏକ ଲକ୍ଷ ସତ୍ତର ହଜାର ଛଅ ଶହ । ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଧୂଳି ନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ପଛେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।” ୩୨ ଏମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହାନୁସାରେ ଗଣିତ ହେଲେ; ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଛାଉଣିର ଗଣିତ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଲକ୍ଷ ତିନି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ପଚାଶ ହେଲା । ୩୩ ମାତ୍ର ମୋଶାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଲେବୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହେଲେ ନାହିଁ । ୩୪ ଏହିପରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କଲେ; ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞାସବୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହାନୁସାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଧୂଳି ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ସେହିପରି ସେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

୩

ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ

୧ ଯେଉଁଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଶାହଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା କହିଲେ, ସେହିଦିନ ହାରୋଣ ଓ ମୋଶାହଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି । ୨ ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣର ନାମ ଏହି; ପରଥମଜାତ ନାଦବ୍, ତହିଁ ଅବୀହୁ ଓ ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର । ୩ ହାରୋଣଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ରମାନେ ଯାଜକ ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଯାଜକର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି । ୪ ମାତ୍ର ନାଦବ୍ ଓ ଅବୀହୁ ସାନୟ ପୂର୍ବତରରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଇତର ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାରଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା; ଏଥିସକାଶ୍ଚ ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର ଆପଣା ପିତା ହାରୋଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଯାଜକ କର୍ମ କଲେ ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ

୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୬ “ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀୟ ବଂଶକୁ ଆଣି ହାରୋଣ ଯାଜକତ୍ୱକ ସମ୍ପୁଷ୍ଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଅ, ସେମାନେ ଗହାର ସେବା କରିବେ । ୭ ଆଉ ସେମାନେ ଆବାସର ସେବାକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ସମ୍ପୁଷ୍ଟରେ ଗହାର ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆବାସର ସେବାକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ ।” ୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ଓ ଗହର ପୁତ୍ରଗଣର ହସ୍ତରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବ; ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପକ୍ଷରେ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦତ୍ତ ଲୋକ, ୧୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଯାଜକତ୍ୱ-ପଦ ରକ୍ଷା କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଯେକେହି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ଗହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୧୨ “ଆମ୍ଭେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପରଥମଜାତ ଗର୍ଭଫଳ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲୁ, ଏଣୁ ଲେବୀୟମାନେ ଆମ୍ଭର ହେବେ । ୧୩ କାରଣ ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତ ଆମ୍ଭର; ଯେଉଁଦିନ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ପରଥମଜାତ ସକଳକୁ ଆୟାତ କଲୁ, ସେହିଦିନ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମସ୍ତ ପରଥମଜାତକୁ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କଲୁ; ସେମାନେ ଆମ୍ଭର; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ ।” ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ସାନୟ ପ୍ରାଣତରରେ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୧୫ “ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଲେବୀୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗଣନା କର; ତୁମ୍ଭେ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବ ।” ୧୬ ତହିଁରେ ଫୋଶା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୧୭ ଆପଣା ଆପଣା ନାମାନୁସାରେ ଏମାନେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରଗଣ; ଯଥା, ଗେଶୋନ, କହାତ ଓ ମରାରି । ୧୮ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଗେଶୋନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନାମ ଲିବନି ଓ ଶିମାୟି । ୧୯ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ କହାତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନାମ ଅମ୍ବରୀ, ଯିଷ୍ଟହର, ହିବ୍ରେଣ ଓ ଉଷାୟେଲ । ୨୦ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ମରାରିର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନାମ ମହଲି ଓ ମୂଶି; ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହାନୁସାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶ । ୨୧ ଗେଶୋନଠାରୁ ଲିବନୀୟ ବଂଶ ଓ ଶିମାୟିର ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ଏମାନେ ଗେଶୋନୀୟ ବଂଶ । ୨୨ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଗଣିତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଗଣିତ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ହେଲା । ୨୩ ଗେଶୋନୀୟ ବଂଶ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଆବାସର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୨୪ ପୁଣି, ଲାୟେଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସଫ ଗେଶୋନୀୟମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହର ଅଧିପତି ହେବ । ୨୫ ପୁଣି, ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ଏହି ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଗେଶୋନୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ରକ୍ଷଣାୟ ହେବ, ଯଥା, ଆବାସ ଓ ତମ୍ରୁ, ତହିଁର ଛାତ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ଦ୍ୱାରର ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର, ୨୬ ପ୍ରାଣତରର ପରଦାସକଳ, ଆବାସ ଓ ବେଦିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାଣତରର ଦ୍ୱାରର ଆରକ୍ଷାଦନ ବସ୍ତ୍ର ଓ ତହିଁର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ସମସ୍ତ ରଜ୍ଜୁ । ୨୭ ଆଉ କହାତଠାରୁ ଅମ୍ବରୀୟ ବଂଶ, ଯିଷ୍ଟହରୀୟ ବଂଶ, ହିବ୍ରେଣୀୟ ବଂଶ ଓ ଉଷାୟେଲୀୟ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ଏମାନେ କହାତୀୟ ବଂଶ । ୨୮ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଗଣନାନୁସାରେ ଆଠ ହଜାର ଛଅ ଶହ ଲୋକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷକ ହେଲେ । ୨୯ କହାତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଆବାସ ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୩୦ ଆଉ ଉଷାୟେଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାଫ କହାତୀୟ ବଂଶର ଅଧିପତି ହେବ । ୩୧ ପୁଣି, ସିନ୍ଦ୍ରୁକ, ମେଜ, ଦୀପତୁକ୍ଷ, ଯଜ୍ଞବେଦି, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସକଳ ପାତ୍ର, ପରଦା ଓ ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷଣାୟ ହେବ । ୩୨ ପୁଣି, ହାରୋଣ ଯାଜକତ୍ୱକର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଲେବୀୟ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାଧିକାର କରିବ । ୩୩ ଆଉ ମରାରିଠାରୁ ମହଲୀୟ ବଂଶ ଓ ମୂଶୀୟ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ଏମାନେ ମରାରିୟ ବଂଶ । ୩୪ ପୁଣି, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଗଣନାନୁସାରେ ଛଅ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ହେଲେ । ୩୫ ଆଉ ଅବାହମ୍ବର ପୁତ୍ର ସୁରାୟେଲ ମରାରି ବଂଶର ପିତୃଗୃହର ଅଧିପତି ହେଲା; ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଆବାସ ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୩୬ ଆଉ ଆବାସର ପଟା, ଅର୍ଗଳ, ସତମ୍ଭ, ତୁଙ୍ଗା, ତହିଁର ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଓ ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ୩୭ ପ୍ରାଣତରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାପିତ ସତମ୍ଭ, ତହିଁର ସକଳ ତୁଙ୍ଗା, ମେଖ ଓ ରଜ୍ଜୁ ମରାରି ସନ୍ତାନଗଣର ନିରୂପିତ ରକ୍ଷଣାୟ ହେବ । ୩୮ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ

ଆବାସର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ସମମୁଖରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଆଡ଼େ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ସେମାନେ ଫୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ; ଏମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ରକ୍ଷଣାୟ ବୋଲି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ; ଆଉ ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ କୌଣସି ଲୋକ ତହିଁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ହତ ହେବ । ୩୯ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗଣିତ ହେଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଫୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସଦାପୂରତ୍ତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପୂର୍ବମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଗଣନା କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାଇଶ ହଜାର ହେଲେ ।

ପୂରଥମଜାତ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଲେବୀୟ

୪୦ ତହିଁ ସଦାପୂରତ୍ତୁ ଫୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତ ପୂରଥମଜାତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଗଣନା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ସଂଖ୍ୟା କର ।” ୪୧ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂରତ୍ତୁ; ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ପୂରଥମଜାତ ଲୋକ ବଦଳେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ପୂରଥମଜାତ ପଶୁ ବଦଳେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପଶୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ୪୨ ତହିଁରେ ଫୋଶା ସଦାପୂରତ୍ତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପୂରଥମଜାତ ଲୋକର ଗଣନା କଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତ ପୂରଥମଜାତ ପୁରୁଷର ନାମସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ଗଣିତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ତେସ୍ତରି ହେଲା । ୪୪ ଏଥୁପରେ ସଦାପୂରତ୍ତୁ ଫୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪୫ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ପୂରଥମଜାତ ଲୋକ ବଦଳେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁ ବଦଳେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର; ଆଉ ଲେବୀୟମାନେ ଆମ୍ଭର ହେବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂରତ୍ତୁ ଅଟୁ । ୪୬ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପୂରଥମଜାତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରୁ ଅଧିକ ଦୁଇ ଶହ ତେସ୍ତରି ଲୋକର ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ, ୪୭ ତୁମ୍ଭେ ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ପାଞ୍ଚ ଶେକଲ* ଲେଖାଏଁ ନେବ; ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ନେବ, (କୋଡ଼ିଏ ଗେରାରେ ଏକ ଶେକଲ) । ୪୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବଳକା ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେବ । ୪୯ ତହିଁ ଫୋଶା ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବୟତୀତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି-ମୂଲ୍ୟ ନେଲେ । ୫୦ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପୂରଥମଜାତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ନେଲେ; ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶହ ପଞ୍ଚତ୍ରଷଠି ଶେକଲ ନେଲେ; ୫୧ ପୁଣି, ଫୋଶାଙ୍କୁ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପୂରତ୍ତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଫୋଶା ସଦାପୂରତ୍ତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ବମାନେ ସେହି ମୁକ୍ତି-ମୂଲ୍ୟ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

୪

କହାତ ବଂଶୀୟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପୂରତ୍ତୁ ଫୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କହାତ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ୩ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କଠାରୁ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର ।” ୪ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁରେ ମହାପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦୀ (ରକ୍ଷା) କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣର ସେବା ଅଟେ । ୫ ଛାଉଣି ଅଗ୍ରସର ହେବା ସମୟରେ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଭିତରେ ଯାଇ ଆରହାଦନର ବିରହେଦ ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ସାକ୍ଷୟ-ସିନ୍ଦୁକ ଢାଙ୍ଗିବେ ୬ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଶିଶୁକର୍ମର ଆରହାଦନ ଦେବେ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବସ୍ତ୍ର ଦେବେ, ତହିଁ ଉପରେ ତହିଁ ସାଙ୍ଗୀ ଲଗାଇବେ । ୭ ଏଥୁପରେ ସେମାନେ ଦର୍ଶନୀୟ ରୁଚିର ମେଜ ଉପରେ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇବେ, ତହିଁ ଉପରେ ଥାଳୀ, ଗ୍ଵାମ, ଗଡ଼ୁ ଓ ଜାଲିବା ପାତ୍ରସକଳ ରଖିବେ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ନିତ୍ୟ ରୁଚି ରହିବ । ୮ ସେହି ସମସ୍ତର ଉପରେ ସେମାନେ ଏକ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇବେ ଓ ଶିଶୁକର୍ମର ଆରହାଦନ ଦେଇ ଗହା ଢାଙ୍ଗିବେ, ତହିଁ ତହିଁର ସାଙ୍ଗୀ ଲଗାଇବେ । ୯ ଏଥୁପରେ ସେମାନେ ଏକ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଆଳୁଅର ଦାପ୍ତକ୍ଷ, ତହିଁର ପୂରଦାପ, ଚିମୁଟା, ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ଓ ତହିଁର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ତୈଳପାତ୍ର ଆରହାଦନ କରିବେ । ୧୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହା ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଶିଶୁକର୍ମର ଏକ ଆରହାଦନରେ ରଖି ଦୋଳା

* ୩:୪୭ ପୂର୍ବ ୫୫ ଗ୍ରନ୍ଥ ରୂପା

ଉପରେ ଥୋଇବେ । ୧୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀମୟ ବେଦି ଉପରେ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇ ଗହା ଶିଶୁକର୍ମରେ ଢାଞ୍ଚକିବେ ଓ ତହିଁରେ ସାଞ୍ଜା ଲଗାଇବେ । ୧୨ ଆଉ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ନେଇ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ରଖିବେ ଓ ଶିଶୁକର୍ମର ଏକ ଆରଛାଦନରେ ଗହା ଢାଞ୍ଚକି ଦୋଳା ଉପରେ ରଖିବେ । ୧୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ବେଦିରୁ ଉତ୍ସର୍ଜ୍ୟ କାଢ଼ି ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ବାଇଗଣିଆ ବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇବେ । ୧୪ ଆଉ ତହିଁ ଉପରେ ସେମାନେ ଅଞ୍ଜାରଧାନୀ, ତ୍ରିଶୂଳ, କରତୁଳି ଓ କୁଣ୍ଡ ପରଭୃତି ବେଦିର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ରଖିବେ; ତହିଁ ସେମାନେ ତହିଁ ଉପରେ ଶିଶୁକର୍ମର ଆରଛାଦନ ଦେଇ ସାଞ୍ଜା ଲଗାଇବେ । ୧୫ ଏହିରୂପେ ଛାଉଣି ଅଗ୍ରସର ହେବା ସମୟରେ ହାରୋଣ, ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ରଗଣ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଢାଞ୍ଚକିବାର ଶେଷ କଲା ଉତ୍ତରରେ କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣ ଗହା ବହିବା ପାଇଁ ଆସିବେ; ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଯେପରି ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସ୍ପର୍ଶ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣର ଭାର ହେବ । ୧୬ ଆଉ ସମସ୍ତ ଆବାସର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦର, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଓ ତହିଁରେ ସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାଧାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦୀପାର୍ଥକ ତୈଳ, ଧୂପାର୍ଥକ ସୁଗନ୍ଧ ଦରବନ୍ଦ, ନିତ୍ୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ଏହି ସବୁର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଯାଜକର ହେବ । ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୂର୍ବେ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୮ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କହାତ ବଂଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କର ନାହିଁ” ! ୧୯ ମାତ୍ର ସେମାନେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା ସମୟରେ ଯେପରି ନ ମରି ବଞ୍ଚନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏରୂପ କରିବ; ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଭିତରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବେକ ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ସେବାରେ ଓ ଭାର ବହନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ । ୨୦ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯେପରି ନ ମରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିମିଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିତରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ।”

ଗେର୍ଶୋନ ବଂଶୀୟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ

୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୂର୍ବେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୨ “ତୁମ୍ଭେ ଗେର୍ଶୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ପିତୃଗୃହ ଓ ବଂଶାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିଅ; ୨୩ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସକାରୁ ପରଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର । ୨୪ ସେବା କରିବା ଓ ଭାର ବହିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗେର୍ଶୋନୀୟ ବଂଶର ସେବା ଏହି; ୨୫ ସେମାନେ ଆବାସର ଯବନିକା ସକଳ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ, ତହିଁର ଆରଛାଦନ ଓ ତହିଁର ଉପରିସ୍ଥ ଶିଶୁକର ଚର୍ମର ଛାତ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରାର ଆରଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର; ୨୬ ଆଉ ପୁରାଞ୍ଜଣର ପରଦାସକଳ, ଆବାସର ଓ ବେଦିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପୁରାଞ୍ଜଣ ଦ୍ୱାରାର ଆରଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର, ତହିଁର ରଜ୍ଜୁ ଓ ତହିଁର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ବହିବେ ଓ ସେହି ସବୁରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଏ, ଗହାସବୁ କରିବେ । ୨୭ ହାରୋଣ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ରଗଣର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗେର୍ଶୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ଭାର ଓ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ଷଣୀୟ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ । ୨୮ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ଗେର୍ଶୋନୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ଏହି ସେବା; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣୀୟ ହାରୋଣ ଯାଜକର ପୁତ୍ର ଇଥାମରର ହସ୍ତଗତ ହେବ ।

ମରାରି ବଂଶୀୟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ

୨୯ ଏଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବ । ୩୦ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସକାରୁ ପରଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବ । ୩୧ ପୁଣି, ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେବାର୍ଥକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଏହି ଭାର ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷଣୀୟ ହେବ; ଆବାସର ପଟା, ତହିଁର ଅର୍ଗଳ, ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଚୁଙ୍ଗାସକଳ, ୩୨ ପୁରାଞ୍ଜଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସ୍ତମ୍ଭ, ତହିଁର ଚୁଙ୍ଗା, ମେଖ, ରଜ୍ଜୁ ଓ ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣୀୟ-ଭାରର ଦରବନ୍ଦ ନାମ ଦ୍ୱାରା ନିରୂପଣ କରିବ । ୩୩ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ମରାରି-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ସମସ୍ତ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ; ଏହା ହାରୋଣ ଯାଜକର ପୁତ୍ର ଇଥାମରର ହସ୍ତଗତ ହେବ । ୩୪ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ

ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧିପତିଗଣ କହାତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୫ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କଠାରୁ ପଞ୍ଚଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୩୬ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଗଣିତ ଲୋକ ଦୁଇ ହଜାର ସାତ ଶହ ପଞ୍ଚାଶ ଜଣ ହେଲେ; ୩୭ ଏମାନେ କହାତୀୟ ବଂଶର ଗଣିତ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ସେବାକର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ; ମୋଶାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୩୮ ପୁଣି, ଗେଶୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣାଗଲେ, ୩୯ ଅର୍ଥାତ୍, ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କଠାରୁ ପଞ୍ଚଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେଲେ, ୪୦ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣାଯା'ନ୍ତେ, ଦୁଇ ହଜାର ଛଅ ଶହ ତିରିଶ ଜଣ ହେଲେ । ୪୧ ଏମାନେ ଗେଶୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶରେ ଗଣିତ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ସେବାକର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ; ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୪୨ ଆଉ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣାଗଲେ, ୪୩ ଅର୍ଥାତ୍, ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କଠାରୁ ପଞ୍ଚଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେଲେ, ୪୪ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣାଯା'ନ୍ତେ, ତିନି ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଜଣ ହେଲେ । ୪୫ ଏମାନେ ମରାରି ସନ୍ତାନଗଣ ବଂଶର ଗଣିତ ଲୋକ; ମୋଶାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ । ୪୬ ଏହିରୂପେ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିଗଣ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଲେଖା ଲେଖାଗଲେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣିତ ହେଲେ, ୪୭ ଅର୍ଥାତ୍, ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କଠାରୁ ପଞ୍ଚଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ସେବାକର୍ମରେ ଓ ଭାର ବହିବା କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ୪୮ ସେମାନେ ଗଣାଯା'ନ୍ତେ, ଆଠ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଅଶୀ ଜଣ ହେଲେ । ୪୯ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ ମୋଶାଙ୍କର ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଆପଣା ସେବା ଓ ଭାର ବହିବା କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଗଣିତ ହେଲେ; ଏହିରୂପେ ମୋଶାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗଣିତ ହେଲେ ।

୫

ଅଶୁଚି ବୟସ୍କ ଯୁବକଙ୍କ ବିଧି

୧ ଏଭାବରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ପୁରତେୟକ କୁଷ୍ଠୀକୁ ଓ ପୁରତେୟକ ପୁରତେୟକ ଓ ଶବ ଛୁଇଁ ଅଶୁଚି ହେବା ପୁରତେୟକ ପୁରତେୟକ ଛାଡ଼ିବା ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ।” ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ବାହାର କରିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛାଡ଼ିବ ବାହାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିବ; ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଛାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ବାସ କରୁ, ତାହା ସେମାନେ ଅଶୁଚି ନ କରନ୍ତୁ । ୪ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହିରୂପ କଲେ, ପୁଣି, ଛାଡ଼ିବ ବାହାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ; ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେପରି କଲେ ।

ଦୋଷତରୁଟି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ

୫ ଏଭାବରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୬ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, କୌଣସି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଞା କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରତେୟକ କୌଣସି ପାପ କରେ ଓ ସେହି ପୁରତେୟକ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହୁଏ, ୭ ତେବେ ସେ ଆପଣା କୃତ ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରିବ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆପଣା ଦୋଷ ସକାଶୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବ ଓ ତହିଁର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ମିଶାଇ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷ କରିଅଛି, ତାହାକୁ ଦେବ । ୮ ମାତ୍ର ଯାହାକୁ ଦୋଷ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇ ପାରେ, ଏପରି ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତୃ ଙ୍ଵାଦି ଯଦି ସେହି ଲୋକର ନ ଥାଏ, ତେବେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଦୋଷାର୍ଥକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଏ, ତାହା ଯାଜକର ହେବ; ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦ୍ଵାରା ତାହା ପାଇଁ ପୁରତେୟକ କରାଯିବ, ସେହି ପୁରତେୟକ କର୍ତ୍ତୃକ ମେଷବଳି ହିଁ ଦେବାକୁ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ

ଉତ୍ତେଜନାୟ ଉପହାର ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତି, ଗହାସବୁ ଗହାର ହେବ । ୧୦ ପୂର୍ବେ ଯକ ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍ସର୍ଗୀତ ପବିତ୍ର ବସତ୍ର ଗହାର ହେବ; ମନୁଷ୍ୟ ଯେକୌଣସି ବସତ୍ର ଯାଜକକୁ ଦିଏ, ଗହା ଗହାର ହେବ ।

ବ୍ୟଭିଚାରର ପରୀକ୍ଷା

୧୧ ଏହି ଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବେ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୧୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣକୁ କୁହ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯଦି ବିପଥଗାମିନୀ ହୋଇ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ାୟନ କରେ, ୧୩ ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ଗହା ସହିତ ସହବାସ କରେ ଓ ଗହା ଗହାର ସମ୍ପ୍ରାମାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଗୋଚର ହୋଇ ଗୁପ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେ ଅଶୁଚି ହୁଏ, ପୁଣି, ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି ସାକ୍ଷୀ ନ ଥାଏ, କିମ୍ପା ସେ କର୍ମ ସମୟରେ ଧରା ପଡ଼ି ନ ଥାଏ; ୧୪ ଆଉ ଯଦି ସମ୍ପ୍ରାମାର ଇର୍ଷାଜନକ ଆତ୍ମାରେ ଆବିଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଶୁଚି ହେବାରୁ ଗହା ପୂର୍ବେ ଇର୍ଷାରେ ଲୁପ୍ତକେ; ଅବା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଶୁଚି ନେହିଲେ ହେଁ ଯଦି ସମ୍ପ୍ରାମାର ଇର୍ଷାଜନକ ଆତ୍ମାରେ ଆବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଗହା ପୂର୍ବେ ଇର୍ଷାରେ ଲୁପ୍ତକେ; ୧୫ ତେବେ ସେହି ପୁରୁଷ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ ଓ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଏହାର ଦଶମାଂଶ ଯବ ମଇଦା ଉପହାର ଆଣିବ; ସେ ତହିଁ ଉପରେ ତୈଳ ଢାଳିବ ନାହିଁ ଅବା କୁନ୍ଦୁରୁ ଦେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ଇର୍ଷାର ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧ-ସମରଣକାରୀ ସମରଣାର୍ଥକ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ । ୧୬ ଏହି ଉତ୍ତରେ ଯାଜକ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ନିକଟକୁ ଆଣି ସଦାପୂର୍ବେ ସମ୍ପ୍ରାମାର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ । ୧୭ ପୁଣି, ଯାଜକ ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ରରେ ପବିତ୍ର ଜଳ ନେବ ଓ ଯାଜକ ଆବାସର ଚଟାଣରୁ ଧୂଳି ନେଇ ସେହି ଜଳରେ ପକାଇବ । ୧୮ ତହିଁ ଯାଜକ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ସଦାପୂର୍ବେ ସମ୍ପ୍ରାମାର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ସେହି ସତ୍ରୀର ମସୃକର କେଶ ମୁକୁଳା କରି ସେହି ସମରଣାର୍ଥକ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇର୍ଷାର ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଗହାର ହସ୍ତରେ ଦେବ; ପୁଣି, ଯାଜକ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଅଭିଶାପଜନକ ଚିକ୍ତ ଜଳ ରଖିବ । ୧୯ ଆଉ ଯାଜକ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ଶପଥ କରାଇ କହିବ, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଶୟନ କରି ନ ଥାଏ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରାମାର ଅଧୀନରେ ଥାଉ ଥାଉ ବିପଥଗାମିନୀ ହୋଇ ଅଶୁଚି କରିଯା କରି ନ ଥାଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଅଭିଶାପଜନକ ଚିକ୍ତ ଜଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ୨୦ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରାମାର ଅଧୀନରେ ଥାଉ ଥାଉ ବିପଥଗାମିନୀ ହୋଇଥାଅ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁଚି ହୋଇଥାଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରାମାର ବ୍ୟଭିଚାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଶୟନ କରିଥାଏ; ୨୧ ତେବେ ସଦାପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭର ଉରୁ* ଅବଶ କରାଇ ଓ ତୁମ୍ଭର ଉଦର ଫୁଲାଇ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶପଥ ଓ ରାଶର ଫଳ ଭୋଗ କରାଉନୁ; ୨୨ ତହିଁରେ ଏହି ଅଭିଶାପଜନକ ଜଳ ତୁମ୍ଭ ଉଦର ଫୁଲାଇବାକୁ ଓ ଉରୁ ଅବଶ କରାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭ ଉଦରରେ ପରବେଶ କରୁ; ଏହି ସକଳ କଥା କହି ଯାଜକ ରାଶୟୁକ୍ତ ଶପଥ ଦ୍ଵାରା ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ଶପଥ କରାଇବ; ତହିଁରେ ସେହି ସତ୍ରୀ ଆମେନ† କହିବ । ୨୩ ପୁଣି, ଯାଜକ ସେହି ଅଭିଶାପ କଥା ନିକଟର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିବ ଓ ଗହା ପୋଛି ଚିକ୍ତ ଜଳରେ ପକାଇବ । ୨୪ ତହିଁ ସେ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ଅଭିଶାପଜନକ ଚିକ୍ତ ଜଳ ପିଆଇବ; ତହିଁରେ ସେହି ଅଭିଶାପଜନକ ଜଳ ଗହା ଉଦରରେ ପରବେଶ କରି ଚିକ୍ତ ହେବ । ୨୫ ଆଉ ଯାଜକ ସେହି ସତ୍ରୀର ହସ୍ତରୁ ସେହି ଇର୍ଷାର ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନେଇ ସଦାପୂର୍ବେ ସମ୍ପ୍ରାମାର ଦୋଳାଇବ, ପୁଣି, ବେଦି ଉପରେ ଆଣିବ; ୨୬ ତହିଁ ଯାଜକ ସେହି ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟରୁ ମୁଠିଏ ତହିଁର ସମରଣାର୍ଥକ ଅଂଶ ରୂପେ ନେଇ ବେଦି ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ସେହି ଜଳ ପାନ କରାଇବ । ୨୭ ପୁଣି, ସେ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ଜଳ ପାନ କରାଇଲେ ଏପରି ହେବ, ଯଦି ସେହି ସତ୍ରୀ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରାମାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ାୟନ କରି ଅଶୁଚି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଅଭିଶାପଜନକ ଜଳ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ଚିକ୍ତ ହେବ ଓ ଗହାର ଉଦର ଫୁଲିବ ଓ ଗହାର ଉରୁ‡ ଅବଶ ହେବ; ଆଉ ସେହି ସତ୍ରୀ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଶାପ ସମ୍ପ୍ରସୂୟ ହେବ । ୨୮ ଆଉ ଯଦି ସେହି ସତ୍ରୀ ଅଶୁଚି ନ ହୋଇ ଶୁଚି ଥାଏ, ତେବେ ସେ ମୁକ୍ତ ହେବ ଓ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିବ । ୨୯ ଏହା ଇର୍ଷା ବିଷୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯଥା, ଭାର୍ଯ୍ୟା ସମ୍ପ୍ରାମାର ଅଧୀନରେ ଥାଉ ଥାଉ ବିପଥଗାମିନୀ ହୋଇ ଅଶୁଚି ହେଲେ, ୩୦ ଅବା କୌଣସି ପୁରୁଷ ଇର୍ଷାଜନକ ଆତ୍ମାରେ ଆବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ପୂର୍ବେ ଇର୍ଷାରେ ଲୁପ୍ତକେ, ସେ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ ସଦାପୂର୍ବେ ସମ୍ପ୍ରାମାର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇବ, ପୁଣି, ଯାଜକ ସେହି ସତ୍ରୀ ପୂର୍ବେ ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବ । ୩୧ ତହିଁରେ ସେହି ପୁରୁଷ ଅପରାଧରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ରୀ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବ ।

* ୫:୨୧ ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ଭାଶୟ କିମ୍ପା ପରଜନନ ଅଙ୍ଗ † ୫:୨୨ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିପରି ହେଉ ‡ ୫:୨୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ଭାଶୟ କିମ୍ପା ପରଜନନ ଅଙ୍ଗ

୬

ନାସରୀୟ ବରତ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭାଗଣାକୁ କୁହ, କୌଣସି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ନାସରୀୟ* କୌଣସି ବିଶେଷ ବରତ କରେ, ୩ ତେବେ ସେ ଦରାକ୍ଷାରସ ଓ ସୁରାରୁ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ୍ କରିବ; ସେ ଦରାକ୍ଷାରସର ସିକା ଓ ସୁରାର ସିକା ପାନ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେ ଦରାକ୍ଷାଫଳ ଜାତ କୌଣସି ପେୟ ପାନ କରିବ ନାହିଁ ଓ କଞ୍ଚୁ କିମ୍ବା ଶୁଖିଲା ଦରାକ୍ଷାଫଳ ଖାଇବ ନାହିଁ। ୪ ସେ ଗହାର ପୃଥକ୍ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ ଦରାକ୍ଷାଫଳରେ ପରସ୍ତୁତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ କିମ୍ବା ତହିଁର ମଞ୍ଜିଠାରୁ ଚୋପା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଖାଇବ ନାହିଁ। ୫ ଗହାର ବରତ ହେତୁ ପୃଥକ୍ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ ଗହାର ମସ୍ତକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ; ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ଥିବା ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପବିତ୍ର ରହିବ, ସେ ଆପଣା ମସ୍ତକର କେଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଦେବ। ୬ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ କୌଣସି ଶବ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ। ୭ ଆପଣା ପିତା କିମ୍ବା ମାତା କିମ୍ବା ଭଗ୍ନ କିମ୍ବା ଭଗିନୀ ମଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଶୁ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ହେବାର ଚିହ୍ନ ଗହାର ମସ୍ତକରେ ଅଛି। ୮ ଗହାର ପୃଥକ୍ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର। ୯ ଆଉ ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ହଠାତ୍ ଗହା ନିକଟରେ ମରିବାରୁ ସେ ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ ମସ୍ତକ ଅଶୁଚି କରେ, ତେବେ ସେ ଶୌଚ-ଦିନରେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଗହା ମୁଣ୍ଡନ କରିବ। ୧୦ ପୁଣି, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଥର ଦୁଇ କପୋତ ଛୁଆ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଦୁପ୍ପାରରେ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ। ୧୧ ଆଉ ଯାଜକ ତହିଁରୁ ଗୋଟିକୁ ପାପାଥେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମାଥେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଓ ସେ ଶବ-ଘଟିତ ଯେଉଁ ପାପ କଲା, ତହିଁ ଲାଗି ପରାୟଣଚିତ୍ତ କରିବ ଓ ସେ ସେହିଦିନ ଗହାର ମସ୍ତକ ପବିତ୍ର କରିବ। ୧୨ ତହିଁ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ରହିବା ଦିନମାନ ପୃଥକ୍ କରିବ, ପୁଣି, ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକବର୍ଷୀୟ ଗୋଟିଏ ମେଷବତ୍ସ ଆଣିବ; ମାତ୍ର ପୂର୍ବ ଦିନସବୁ ବୃଥା ହେବ, କାରଣ ଗହାର ପୃଥକକରଣ ଅଶୁଚି ହେଲା। ୧୩ ଆଉ ପୃଥକ୍ ରହିବା ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ନାସରୀୟ ବରତର ଏହି ବନ୍ଧବସ୍ତା ବରତକାରୀ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଦୁପ୍ପାର ନିକଟକୁ ଆଣିବ। ୧୪ ପୁଣି, ସେ ହୋମାଥେ ଏକବର୍ଷୀୟ ନିଷ୍ଠୁତ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ଓ ପାପାଥେ ଏକବର୍ଷୀୟ ନିଷ୍ଠୁତ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ଓ ମଞ୍ଜିଲାର୍ଥେ ନିଷ୍ଠୁତ ଏକ ମେଷ ୧୫ ଓ ଏକ ତାଳ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟି, ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାର ପିଠା, ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ତୈଳକୃତ ସରୁ ଚକୁଳି, ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ୧୬ ତହିଁ ଯାଜକ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହିସବୁ ଆଣି ଗହାର ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ୧୭ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ତାଳ ସହିତ ମଞ୍ଜିଲାର୍ଥକ ମେଷବଳି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ମଧ୍ୟ ଯାଜକ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ୧୮ ତେବେ ନାସରୀୟ ଲୋକ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଦୁପ୍ପାରରେ ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବ ଓ ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ ମସ୍ତକର କେଶ ନେଇ ମଞ୍ଜିଲାର୍ଥକ ବଳିର ଅଧଃସ୍ଥ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବ। ୧୯ ପୁଣି, ନାସରୀୟ ଲୋକ ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କଲା ଉତ୍ତରେ, ଯାଜକ ସେହି ମେଷର ଜଳସିଦ୍ଧ ସକନ୍ଧ, ତାଳରୁ ଗୋଟିଏ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠା ଓ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ସରୁ ଚକୁଳି ନେଇ ଗହାର ହସ୍ତରେ ଦେବ। ୨୦ ଆଉ, ଯାଜକ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟାଥେ ଗହାସବୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳାଇବ; ତହିଁରେ ଦୋଳନୀୟ ବକ୍ଷ ଓ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଚୁଆ ସହିତ ଗହା ଯାଜକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେହି ନାସରୀୟ ଲୋକ ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରି ପାରିବ। ୨୧ ନାସରୀୟ ବରତଧାରୀ ଲୋକ ଯାହା ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ, ଗହା ବନ୍ଧନ ଓ ଗହାର ପୃଥକ୍ ରହିବା ସକାଶୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ-ଦାନର ବନ୍ଧବସ୍ତା ଏହି; ସେ ଯେତେବେଳେ ବରତ କରେ, ପୃଥକ୍ ରହିବା ବନ୍ଧବସ୍ତାନ୍ତସାରେ ଗହା ଗହାକୁ କରିବାକୁ ହେବ।

ଯାଜକୀୟ ଆଶୀର୍ବାଦ

୨୨ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୨୩ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭାଗଣାକୁ ଏହିରୂପେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ

* ୬:୨ ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥକ

କହିବ, ୨୪ “ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; ୨୫ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପୁରକାଶ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ; ୨୬ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ଉଠାଉନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉନ୍ତୁ।” ୨୭ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ରଖିବେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ।

୭

ଆବାସ ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ନୈବେଦ୍ୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେଉଁଦିନ ମୋଶା ଆବାସ-ସ୍ଥାପନ ସମାପ୍ତ କରି ଗହା ଅଭିଷେକ ଓ ପବିତ୍ର କଲେ ଓ ତହିଁର ସକଳ ଦରବନ୍ୟ ଓ ବେଦି ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ରର ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କଲେ; ୨ ସେହିଦିନ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିଗଣ, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହର ପୁରଧାନଗଣ ନୈବେଦ୍ୟ ଦାନ କଲେ; ଏମାନେ ବଂଶସମୂହର ଅଧିପତି ଥିଲେ ଓ ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଛଅଗୋଟି ଆରକ୍ଷାଦିତ ଶଗଡ଼ ଓ ବାରଟି ଗୋରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦୁଇ ଦୁଇ ଅଧିପତି ଏକ ଏକ ଶଗଡ଼ ଓ ଏକ ଏକ ଜଣ ଏକ ଏକ ଗୋରୁ ଆଣି ଆବାସ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ । ୪ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, * “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗହା ଗ୍ରହଣ କର, ଗହା ସବୁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ସେବା ନିମନ୍ତେ ହେବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ସେବାନୁସାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗହାସବୁ ଦେବ ।” ୬ ତହିଁ ମୋଶା ସେହି ଶଗଡ଼ ଓ ଗୋରୁ ନେଇ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୭ ଗେଶୌନୀୟ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବାନୁସାରେ ସେ ଦୁଇ ଶଗଡ଼ ଓ ଗୁରି ଗୋରୁ ଦେଲେ । ୮ ହାରୋଣ ଯାଜକଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଥାମରର ହସ୍ତଗାଧୀନରେ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବାନୁସାରେ ସେ ଗୁରି ଶଗଡ଼ ଓ ଆଠ ଗୋରୁ ଦେଲେ । ୯ ମାତ୍ର ସେ କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ କିଛି ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସେବାକର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଥିଲା; ସେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପରେ ଗହା ବୋହିଲେ । ୧୦ ଆଉ ବେଦିର ଅଭିଷେକ ଦିନ ଅଧିପତିଗଣ ତହିଁର ପୁରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଦାନ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପୁରତେୟକ ଅଧିପତି ଆପଣା ଆପଣା ଦିନରେ ବେଦିର ପୁରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ପୁରଥମ ଦିନ ଯିହୁଦା ବଂଶଜାତ ଅମ୍ମାନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ ଆପଣା ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା; ୧୩ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଶହେ ଡିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳୀ ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ; * ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ; ୧୪ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନିଶର ଏକ ଗ୍ରାମ; ୧୫ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୧୬ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ ୧୭ ଓ ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ ଏହା ଅମ୍ମାନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନର ଉପହାର । ୧୮ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଇଷାଖରର ଅଧିପତି ସୁୟାରର ପୁତ୍ର ନଥନେଲ ଆପଣା ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା, ୧୯ ସେ ଆପଣା ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏହା ଦେଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଶହ ଡିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳୀ† ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ; ୨୦ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଲ* ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନିଶର ଏକ ଗ୍ରାମ; ୨୧ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୨୨ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୨୩ ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ସୁୟାରର ପୁତ୍ର ନଥନେଲର ଉପହାର । ୨୪ ତୃତୀୟ ଦିନ ସବୁଲୁନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେଲେନର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବ୍ ଆଣିଲା; ୨୫ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ଡିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ† ରୂପାର ଏକ ଥାଳୀ ଓ ସତୁରି ଶେକଲ‡ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ;

* ୬:୧୩ ପ୍ରାୟ ୭୭୦ ଗ୍ରାମ ରୂପା † ୬:୧୪ ପ୍ରାୟ ୧୧୦ ଗ୍ରାମ ‡ ୬:୧୯ ପ୍ରାୟ ୧,୪୩୦ ଗ୍ରାମ § ୬:୧୯ ପ୍ରାୟ ୭୭୦ ଗ୍ରାମ ଓଜନ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ * ୬:୨୦ ପ୍ରାୟ ୧୧୦ ଗ୍ରାମ † ୬:୨୫ ପ୍ରାୟ ୧,୪୩୦ ଗ୍ରାମ ଓଜନ ରୂପାର ଏକ ଥାଳୀ ‡ ୬:୨୫ ପ୍ରାୟ ୭୭୦ ଗ୍ରାମ

୨୬ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ[§] ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୨୭ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୨୮ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୨୯ ମଞ୍ଜୁଗାମାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବର ଉପହାର । ୩୦ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ରୁବେନ୍-ସ୍ୱତ୍ୱନଗଣର ଅଧିପତି ଶଦେୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବ ଆଣିଲା; ୩୧ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ* ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ† ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା; ୩୨ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ‡ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୩୩ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୩୪ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ; ୩୫ ମଞ୍ଜୁଗାମାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ଶଦେୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବର ଉପହାର । ୩୬ ପଞ୍ଚମ ଦିନ ଶିମାୟୋନ-ସ୍ୱତ୍ୱନଗଣର ଅଧିପତି ସୁରୀଶଦୟର ପୁତ୍ର ଶଲୁମାୟୋଲ ଆଣିଲା; ୩୭ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାରେ ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ§ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା; ୩୮ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ* ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୩୯ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୪୦ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୪୧ ମଞ୍ଜୁଗାମାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ ଏହା ସୁରୀଶଦୟର ପୁତ୍ର ଶଲୁମାୟୋଲର ଉପହାର । ୪୨ ଷଷ୍ଠ ଦିନ ଗାଦ-ସ୍ୱତ୍ୱନଗଣର ଅଧିପତି ଦୁୟାୟୋଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସଫ୍ ଆଣିଲା; ୪୩ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ† ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ‡ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା; ୪୪ ଆଉ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ§ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୪୫ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୪୬ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ; ୪୭ ମଞ୍ଜୁଗାମାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ଦୁୟାୟୋଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସଫ୍ ଉପହାର । ୪୮ ସପ୍ତମ ଦିନ ଇଫ୍ରେୟିମ-ସ୍ୱତ୍ୱନଗଣର ଅଧିପତି ଅମନାହୁଦର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାମା ଆଣିଲା; ୪୯ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା; ୫୦ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୫୧ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୫୨ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ; ୫୩ ମଞ୍ଜୁଗାମାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ଅମନାହୁଦର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାମାର ଉପହାର । ୫୪ ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ମନଶି-ସ୍ୱତ୍ୱନଗଣର ଅଧିପତି ପଦାହସୁରର ପୁତ୍ର ଗମଲୀୟୋଲ ଆଣିଲା; ୫୫ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା; ୫୬ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୫୭ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୫୮ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୫୯ ମଞ୍ଜୁଗାମାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ପଦାହସୁରର ପୁତ୍ର ଗମଲୀୟୋଲର ଉପହାର । ୬୦ ନବମ ଦିନ ବିନ୍ୟାମୀନ-ସ୍ୱତ୍ୱନଗଣର ଅଧିପତି ଗିଦିୟୋନିର ପୁତ୍ର ଅବାଦାନ୍ ଆଣିଲା; ୬୧ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା; ୬୨ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନଶିଖର ଏକ ଗ୍ରାମତ; ୬୩ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ

§ ୭:୨୭ ପ୍ରାୟ ୧୧୦ ଗ୍ରାମ * ୭:୩୧ 7:25 † ୭:୩୧ 7:13 ‡ ୭:୩୨ 7:14 § ୭:୩୬ 7:13 * ୭:୩୮ 7:14 † ୭:୪୩ ପ୍ରାୟ ୧,୪୩୦ ଗ୍ରାମ ‡ ୭:୪୩ 7:19 § ୭:୪୪ 7:14

ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୨୪ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୨୫ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ଗିଦିୟୋନିର ପୁତ୍ର ଅବାଦାନର ଉପହାର। ୨୬ ଦଶମ ଦିନ ଦାନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଅମ୍ନାଶଦ୍‌ଦୟର ପୁତ୍ର ଅହାୟେଷର ଆଣିଲା; ୨୭ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ; ୨୮ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଗ୍ରମତ; ୨୯ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ମେଷବତ୍ସ; ୩୦ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୩୧ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ ଏହା ଅମ୍ନାଶଦ୍‌ଦୟର ପୁତ୍ର ଅହାୟେଷର ଉପହାର। ୩୨ ଏକାଦଶ ଦିନ ଆଶେର-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଅକ୍‌ରଣର ପୁତ୍ର ପଗାୟେଲ ଆଣିଲା; ୩୩ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ; ୩୪ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଗ୍ରମତ; ୩୫ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ; ୩୬ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୩୭ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ ଏହା ଅକ୍‌ରଣର ପୁତ୍ର ପଗାୟେଲର ଉପହାର। ୩୮ ଦ୍ୱାଦଶ ଦିନ ନୟତାଲି-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଏନନର ପୁତ୍ର ଅହାର ଆଣିଲା; ୩୯ ଗହାର ଉପହାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ ଥାଳା ଓ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ ରୂପାର ଏକ କୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୁଇ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ; ୪୦ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଗ୍ରମତ; ୪୧ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଏକ ମେଷବତ୍ସ, ୪୨ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ, ୪୩ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବତ୍ସ ଏହା ଏନନର ପୁତ୍ର ଅହାରର ଉପହାର। ୪୪ ବେଦିର ଅଭିଷେକ ଦିନ, ତହିଁର ପୂର୍ବଦିନ ଏହି ଉପହାର ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିଗଣ ଦ୍ୱାରା ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ରୂପାର ଦ୍ୱାଦଶ ଥାଳା, ରୂପାର ଦ୍ୱାଦଶ କୁଣ୍ଡ ଓ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାଦଶ ଗ୍ରମତ; ୪୫ ତହିଁର ପୂର୍ବଦିନ ରୂପା ଥାଳା ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଶେକଲ ଓ ପୂର୍ବଦିନ କୁଣ୍ଡ ସତୁରି ଶେକଲ ପରିମିତ; ସମସ୍ତ ପାତ୍ରର ରୂପା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଦୁଇ ହଜାର ଗ୍ରାମ ଶହ ଶେକଲ ଥିଲା; ୪୬ ପୁଣି, ଧୂପପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାଦଶ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରମତ, ପୂର୍ବଦିନ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ଦଶ ଶେକଲ ପରିମିତ; ଗ୍ରମତର ସମସ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣ ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ ଥିଲା। ୪୭ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ବଦାୟ ଦ୍ୱାଦଶ ଗୋରୁ, ଦ୍ୱାଦଶ ମେଷ, ଏକବର୍ଷୀୟ ଦ୍ୱାଦଶ ମେଷବତ୍ସ ଓ ସେସବୁର ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ; ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାଦଶ ଛାଗ; ୪୮ ପୁଣି, ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ବଦାୟ ଚବିଶ ଗୋରୁ, ଷାଠିଏ ମେଷ, ଷାଠିଏ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଷାଠିଏ ମେଷବତ୍ସ; ଏହା ବେଦିର ଅଭିଷେକ ଉତ୍ତରରେ ତହିଁର ପୂର୍ବଦିନ ନିମନ୍ତେ ଦତ୍ତ ଉପହାର। ୪୯ ଏଉତ୍ତରରେ ମୋଶା ଗହାଞ୍ଜ ସହିତ କଥା କହିବାକୁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ, ସାକ୍ଷୟ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ଉପରିସ୍ଥ ପାପାରହାଦନର ଉପରୁ, କିରୁବଦ୍‌ସ୍ତ୍ରୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ପୂର୍ବ ବାକ୍‌ସାଦା ରବ ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଗହାଞ୍ଜ ସହିତ କଥା କହିଲେ।

୮

ଦୀପବୃକ୍ଷର ପୂର୍ବଦିନ

୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସଦାପୂର୍ବକୁ ମୋଶାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବଦିନ ଜାଳିବା ସମୟରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ପୂର୍ବଦିନ ଦୀପବୃକ୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗରେ ଆଳୁଥା ଦେବ।” ୩ ତହିଁରେ ହାରୋଣ ସେହିରୂପ କଲେ; ମୋଶାଞ୍ଜ ପୂର୍ବଦିନ ସଦାପୂର୍ବକୁ ଆଜ୍ଞାପୁସାରେ, ଯେପରି ଦୀପବୃକ୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗରେ ଆଳୁଥା ହେବ, ସେ ସେହିପରି ଦୀପମାନ ଉତ୍ତୁଳିଲେ। ୪ ସେହି ଦୀପବୃକ୍ଷର କର୍ମ ସ୍ୱପ୍ନର୍ଣ୍ଣର ପିତାକର୍ମ ଥିଲା; ତହିଁର ଗଣ୍ଡି ଓ ପୁଷ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତାକର୍ମ ଥିଲା; ସଦାପୂର୍ବକୁ ମୋଶାଞ୍ଜକୁ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ଦୀପବୃକ୍ଷ ନିର୍ମାଣ କଲେ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଶୁଚିକରଣ

୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୬ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମଧ୍ୟରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶୁଚି କର ।” ୭ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହିରୂପ କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ରୀକରଣ ଜଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କର ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଶରୀରରେ କ୍ଷୁର ଚଳାନ୍ତୁ ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କରନ୍ତୁ । ୮ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ତହିଁର ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣନ୍ତୁ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ନେବ । ୯ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇବ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କରିବ । ୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇବ; ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରଖିବେ । ୧୧ ଆଉ ହାରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପକ୍ଷରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସମମୁଖରେ ଦୋଳନାୟ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସେବା କରି ପାରିବେ । ୧୨ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଲେବୀୟମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଗୋବତ୍ସର ମସ୍ତକରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରଖିବେ; ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ସମମୁଖରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୪ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବ; ତହିଁରେ ଲେବୀୟମାନେ ଆମ୍ଭର ହେବେ । ୧୫ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଲେବୀୟମାନେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରି ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୬ କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦତ୍ତ ଲୋକ; ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତ ଗର୍ଭଫଳ ବଦଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ୧୭ ଯେହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମଧ୍ୟରୁ ମନ୍ତ୍ରଣ ଓ ପଣ୍ଡା, ଉଦୟର ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତ ଆମ୍ଭର ମିତ୍ର ଦେଶର ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତଙ୍କୁ ଆପାତ କରିବା ଦିନ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର କଲୁ । ୧୮ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତ ବଦଳେ ଆମ୍ଭେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ୧୯ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ଉପସ୍ଥାପନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବଦଳେ ସେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମଧ୍ୟରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ ରୂପେ ହାରୋଣ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦେଲୁ । ୨୦ ଏହିରୂପେ ଫୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ; ସଦାପୂର୍ବରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଫୋଶାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପାପରୁ ପରିଷ୍କାର କଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ କଲେ; ତହିଁ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସମମୁଖରେ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ଆଉ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କଲେ । ୨୨ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଲେବୀୟମାନେ ହାରୋଣର ସମମୁଖରେ ଓ ଗହୀର ପୁତ୍ରଗଣ ସମମୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ସେବାକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ସଦାପୂର୍ବରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଫୋଶାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଫୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୪ “ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଚାରି ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଲେବୀୟମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ସେବାକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେବେ । ୨୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ପଚାରି ବର୍ଷ ବୟସକ ହେଲେ, ସେବାକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ଆଉ ସେବା କରିବେ ନାହିଁ; ୨୬ ତଥାପି ସେମାନେ ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବାରେ

ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ଆପଣା ଆପଣା ଭରାଣ ସହିତ ସେବାକର୍ମ କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟ ସେବା କରିବେ ନାହିଁ; ଲେଖାଯାଇଥିବା ରକ୍ଷଣାୟ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏରୂପ କରିବ ।”

୯

ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ

୧ ଏଥିଭିତରେ ଲୋକମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଦୁର୍ଘିତାୟ ବର୍ଷର ପରଥମ ମାସରେ ସାନୟ ପୂର୍ବରରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାହକୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରନ୍ତୁ; ୩ ଏହି ମାସ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳର ନିରୂପିତ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ପାଳନ କରିବ; ତହିଁର ସମସ୍ତ ବିଧି ଓ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗହା ପାଳନ କରିବ ।” ୪ ତହିଁ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରଥମ ମାସ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସାନୟ ପୂର୍ବରରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ; ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାହକୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସବୁ କର୍ମ କଲେ । ୬ ମାତ୍ର କେତେକ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟର ଶବ ସ୍ପର୍ଶ କରି ଅଶୁଚି ହେବାରୁ ସେହିଦିନ ସେମାନେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସେହିଦିନ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୭ ସେହି ଲୋକମାନେ ଗହା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ଶବ ଦୁଗ୍ରା ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛୁ; ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ କି କାରଣରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିବାରିତ ହେଉଅଛୁ ?” ୮ ତେବେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ରହିଥାଅ; ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରକୁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ଗହା ଶୁଣେ ।” ୯ ଏଥିଭିତରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋଶାହକୁ କହିଲେ, ୧୦ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କେହି ଶବ ଦୁଗ୍ରା ଅଶୁଚି ହୁଏ, କିଅବା ଦୂର ସ୍ଥାନରେ ପଥକ ହୁଏ, ତେବେ ହେଁ ସେ ସଦାପୁରକୁ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ; ୧୧ ଦୁର୍ଘିତାୟ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେମାନେ ଗହା ପାଳନ କରିବେ; ସେମାନେ ଗଡ଼ିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରେ ରୁଚି ଓ ପିତା ଶାକ ସହିତ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ; ୧୨ ସେମାନେ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁରୁ କିଛି ରଖିବେ ନାହିଁ କିଅବା ତହିଁର କୌଣସି ହାତ ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ସମସ୍ତ ବିଧି ଅନୁସାରେ ପାଳନ କରିବେ । ୧୩ ମାତ୍ର ଯେକେହି ଶୁଚି ଥାଇ ଓ ପଥକ ନ ହୋଇ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଏ, ସେହି ପୁରାଣା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତର ହେବ; ସେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପାପ ବୋହିବ; ୧୪ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରବାସକାରୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବିଧି ଅନୁସାରେ ଓ ତହିଁର ନିୟମାନୁସାରେ ଗହା ପାଳନ କରିବ; ସପ୍ତଦେଶଜାତ କିମ୍ବା ବିଦେଶଜାତ, ଦୁହିଁଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏକ ବିଧି ହେବ ।”

ସାକ୍ଷ୍ୟତମ୍ଭୁକୁ ମେଘ ଆରକ୍ଷାଦନ

୧୫ ଆଉ ଯେଉଁ ଦିନ ଆବାସ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେହିଦିନ ମେଘ ଆବାସକୁ ଅର୍ଥାତ୍, ସାକ୍ଷ୍ୟତମ୍ଭୁକୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲା; ପୁଣି, ଗହା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରୁ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବାସ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ତୁଲ୍ୟ ଦେଖାଗଲା ୧୬ ଏହିରୂପେ ସର୍ବଦା ହେଲା; ମେଘ ଆବାସକୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲା, ପୁଣି, ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନିତୁଲ୍ୟ ଦେଖାଗଲା । ୧୭ ଆଉ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ତମ୍ଭୁ ଉପରୁ ସେହି ମେଘ ଉପରକୁ ନିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି, ସେହି ମେଘ ଯେଉଁଠାରେ ରହିଲା, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହିଠାରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୮ ସଦାପୁରକୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମେଘ ଆବାସ ଉପରେ ରହିଲା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମେଘ ଆବାସ ଉପରେ ବହୁ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କରି ରହିଲା, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରକୁ ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ଯାତ୍ରା କଲେ ନାହିଁ । ୨୦ ପୁଣି, କେବେ କେବେ ସେହି ମେଘ ଆବାସ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ରହିଲା, ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଛାଡ଼ଣୀ କରି ରହିଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯାତ୍ରା

କଲେ । ୨୧ ଆଉ କେବେ କେବେ ମେଘ ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା ଓ ପୂର୍ବରୁ ମେଘ ଉପରକୁ ନିଆଯା'ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ଅବା ଯଦି ଗହା ଦିବାଗତ୍ରେ ରହିଲା, ତେବେ ମେଘ ଉପରକୁ ନିଆଯା'ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୨୨ ଦୁଇ ଦିନ କିମ୍ବା ଏକ ମାସ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ଷ ହେଉ, ଆବାସ ଉପରେ ମେଘ ଯେତେ କାଳ ବିଳମ୍ବ କରି ଅବସ୍ଥିତି କଲା, ସେତେ କାଳ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା ନ କରି ଛାଉଣିରେ ରହିଲେ; ମାତ୍ର ଗହା ନିଆଯା'ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୨୩ ସେମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜ୍ଞାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜ୍ଞାରେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ସେମାନେ ମୋଶାହୁଁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜ୍ଞାନ୍ତୁସାରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ରକ୍ଷଣା ରକ୍ଷା କଲେ ।

୧୦

ରୌପ୍ୟ ତୁରୀ

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋଶାହୁଁଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ରୂପାର ଦୁଇ ତୁରୀ ନିର୍ମାଣ କର; ତୁମ୍ଭେ ପିଟାକର୍ମରେ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆହୁଁପ୍ରାଣ କରିବା ସମୟରେ ଓ ଛାଉଣିସମୂହ ପୂର୍ବସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ଗହା ବନ୍ଧନକାର କରିବ । ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ଦୁଇ ତୁରୀ ବଜାନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ । ୪ ଆଉ ଯଦି ସେମାନେ ଏକ ତୁରୀ ବଜାଇବେ, ତେବେ ଅଧିପତିମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲର ସହସ୍ରପତିମାନେ, ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ । ୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରଣତୁରୀ ବଜାନ୍ତେ, ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥିତ ଛାଉଣିର ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବେ । ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ରଣତୁରୀ ବଜାନ୍ତେ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥିତ ଛାଉଣିର ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବେ; ଏହି କ୍ରମରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ରଣତୁରୀ ବଜାଇବେ । ୭ ସମାଜକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇବ, ମାତ୍ର ରଣତୁରୀ ବଜାଇବ ନାହିଁ । ୮ ଆଉ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଜକମାନେ ସେହି ଦୁଇ ତୁରୀ ବଜାଇବେ; ପୁଣି, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକ୍ରମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ । ୯ ଆଉ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଦେଶରେ କ୍ଳେଶଦାୟୀ ବିପଦଗଣର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ତୁରୀରେ ରଣବାଦ୍ୟ ବଜାଇବ; ତହିଁରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗର କରାଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ୧୦ ଆହୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ-ଦିନରେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିରୁପିତ ପର୍ବରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାସର ଆରମ୍ଭରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଚଲାର୍ଥକ ବଳି ଉପରେ ଏହି ତୁରୀ ବଜାଇବ; ତହିଁରେ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗରେ ଥିବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ ।”

ସାନୟ ଛାଉଣି ପରିଚୟାଗ

୧୧ ଆଉ ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷର ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର କୋଡ଼ିଏ ଦିନରେ ସେହି ମେଘ ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପ ଆବାସ ଉପରୁ ନିଆଗଲା । ୧୨ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା କରିବାର ନିୟମାନ୍ତୁସାରେ ସାନୟ ପୂର୍ବରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ; ପୁଣି, ସେହି ମେଘ ପାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତି କଲା । ୧୩ ଆଉ ମୋଶାହୁଁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜ୍ଞାନ୍ତୁସାରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଥର ଯାତ୍ରା କଲେ । ୧୪ ପୂର୍ବରେ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣର ଛାଉଣିର ଧ୍ଵଜା ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟାନ୍ତୁସାରେ ଚଳିଲା; ପୁଣି, ଅମ୍ମାନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୧୫ ଆଉ ସୁୟାରର ପୁତ୍ର ନଥନେଲ, ଇଷାଖର ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୧୬ ଆଉ ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବ, ସବୁଲୁନ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୧୭ ଏପରେ ଆବାସ ଉପରୁ ନିଆଯା'ନ୍ତେ, ଗେଶୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମଗରିର ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ଆବାସ ବୋହି ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ୧୮ ତହିଁ ରୁବେନ୍-ଛାଉଣିର ଧ୍ଵଜା ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟାନ୍ତୁସାରେ ଚଳିଲା; ପୁଣି, ଶଦେୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୧୯ ଆଉ ସୁରୀଶଦୟର ପୁତ୍ର ଶକୁମୋଲ ଶିମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୦ ଆଉ ଦୁୟୟଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସଫ୍ ଗାଦ୍ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୧ ତହିଁ ଉପରେ କହାତାମ୍ଭୁମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭାର ବୋହି ଅଗ୍ରସର ହେଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଆବାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ୨୨ ଆଉ ଇଫ୍ରେୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣର ଛାଉଣିର ଧ୍ଵଜା

ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟାନ୍ତ୍ରୀରେ ଚଳିଲା ଓ ଅମ୍ମାହୁଦର ପୁତ୍ର ଇଲାଶାମା ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୩ ଆଉ ପଦାହସୁରର ପୁତ୍ର ଗମଲାୟେଲ ମନଷି ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୪ ପୁଣି, ଗିଦିୟୋନିର ପୁତ୍ର ଅଗାଦାନ୍ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୫ ତହିଁ ସମସ୍ତ ଛାଉଣିର ପଶ୍ଚାତ୍ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ଛାଉଣିର ଧୂମ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟାନ୍ତ୍ରୀରେ ଚଳିଲା ଓ ଅମ୍ମାଶଦ୍ଦୟର ପୁତ୍ର ଅହାୟେଷର ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୬ ଆଉ ଅକରଣର ପୁତ୍ର ପଗାୟେଲ ଆଶେର ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୭ ପୁଣି, ଐନନର ପୁତ୍ର ଅହାର ନପ୍ତଲି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୮ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟାନ୍ତ୍ରୀରେ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶୁଣ୍ଠିର ମିଦ୍ୟାନୀୟ ରୂପେଲର ପୁତ୍ର ହୋବବକୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବା, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚରେ ଆସ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ କରିବା; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଷୟରେ ମଙ୍ଗଳ-କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।” ୩୦ ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଯିବି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣା ନିଜ ଦେଶକୁ ଓ ଆପଣା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପୁରସ୍ଥାନ କରିବି ।” ୩୧ ତେବେ ମୋଶା କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଅ ନାହିଁ; କାରଣ ପରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ କିପରକାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁର ବଦଳେ ହେବ । ୩୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚେ ଗଲେ ଏହା ହେବ, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ହେବ ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ଯେକୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କରିବେ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି କରିବୁ । ୩୩ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପର୍ବତରୁ ତିନି ଦିନର ପଥ ଗଲେ, ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ତିନି ଦିନର ପଥ ଗଲା । ୩୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଛାଉଣିରୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମେଘ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ରହିଲା । ୩୫ ପୁଣି, ସିନ୍ଦୁକ ଅଗ୍ରସର ହେବା ସମୟରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ, ଉଠ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଶତରୁମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାୟନ କରନ୍ତୁ । ୩୬ ଆଉ ଗହା ବିଶ୍ରାମ କରିବା ସମୟରେ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅୟୁତ ଅୟୁତ ସହସ୍ର ପୁରତି ଫେର ।”

୧୧

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଚସା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ-ଗୋଚରରେ ମନ୍ଦ କଥା କହି ବଚସାକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଗହା ଶୁଣିଲେ, ଗହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପରଭୃତ୍ତି ହେଲା; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପରଭୃତ୍ତି ହୋଇ ଛାଉଣିର ପରାନ୍ତ ଭାଗ ଗ୍ରାସ କଲା । ୨ ଏନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିକଟରେ କରନ୍ତୁ କଲେ; ତହିଁ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, ସେହି ଅଗ୍ନି ଲିଭିଗଲା । ୩ ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ତବୀୟେର* ହେଲା, କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଦହନ କଲା । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମିଶ୍ଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜନତା ଲୋଭାକ୍ରାନ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ରୋଦନ କରି କହିଲେ, “କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ଦେବ ? ୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମାଛ ଖାଉଥିଲୁ, ଗହା ମନରେ ପଡ଼େ; ସେ କାକୁଡ଼ି, ସେ ଖରଭୁଜ, ସେ ପରୁ, ସେ ପିଆଜ ଓ ରସୁଣ (ମନରେ ପଡ଼େ); ୬ ମାତ୍ର ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରାଣ ଶୁଷ୍କ ହେଉଅଛି; ଏଠି କିଛି ନାହିଁ; ଏହି ମାନ୍ୟ ବୟତୀତ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ ।” ୭ ଆଉ ସେହି ମାନ୍ୟ ଧନିଆ ପରି ଓ ତହିଁର ଦୃଶ୍ୟ ମୁକ୍ତ ସଦୃଶ । ୮ ଲୋକମାନେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରି ଗହା ସାଉଣ୍ଡିଲେ ଓ ଚକିରେ ଗହା ପେଷିଲେ, ଅବା କୁଟାରେ ଗହା ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି କହ୍ନାଇରେ ସିଝେଇ କରି ପିଠା ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ; ଆଉ ତୈଳପକ୍ଷ୍ପ ପିଠା ପରି ତହିଁର ସ୍ୱାଦ ଥିଲା । ୯ ରାତ୍ରିରେ ଛାଉଣି ଉପରେ କାକର ପଡ଼ିଲା ସମୟରେ ସେହି ମାନ୍ୟ ତହିଁ ସଞ୍ଚରେ ପଡ଼ିଲା । ୧୦ ଏଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ସମୁଦାୟ ପରିବାର ସହିତ, ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ତମ୍ବୁ ଘୁମ୍ବାର ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବାର ମୋଶା ଶୁଣିଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅତିଶୟ

* ୧୧:୩ ଅର୍ଥାତ୍ ଦହନ

ପରଲ୍ପ୍ରଳିତ ହେଲା; ପୁଣି, ମୋଶା ମଧ୍ୟ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ୧୧ ତହିଁ ମୋଶା ସଦାପରଭୁତକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ଦାସ ପୁରତି ଅନିଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ ? ଓ କାହିଁକି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇନାହିଁ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଉପରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକତ୍ସକ ଭାର ଦେଉଅଛ ? ୧୨ ମୁଁ କ’ଣ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକତ୍ସକ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣା କରିଅଛି ? ମୁଁ କ’ଣ ସେମାନତ୍ସକୁ ଜନ୍ମ କରିଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ସକୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନତ୍ସକ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଥିଲ, ସେହି ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଗପୋଷୟ ଶିଶୁ-ପାଳନକାରୀ ପିତା ତୁଲ୍ୟ ସେମାନତ୍ସକୁ କୋଳରେ ବହି ଘେନି ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ କହୁଅଛ ? ୧୩ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକତ୍ସକ ଦେବା ପାଇଁ ମା’ସ କେଉଁଠାରୁ ପାଇବି ? କାରଣ ସେମାନେ ମୋ’ ନିକଟରେ କାନ୍ଦି କହୁଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମମାନତ୍ସକୁ ମା’ସ ଦିଅ, ଆତ୍ମଭେମାନେ ଖାଇବା । ୧୪ ମୁଁ ଏକାକୀ ଏତେ ଲୋକତ୍ସକର ଭାର ବହି ନ ପାରେ, କାରଣ ଏହା ମୋ’ ପାଇଁ ଅସହ୍ୟ ଅଟେ । ୧୫ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ପୁରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ସେହି କ୍ଷଣି ମୋତେ ମାରି ପକାଅ; ପୁଣି, ମୋତେ ଆପଣା ଦୁର୍ଗତ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।”

ମୋଶାତ୍ସକ ସାହାୟତାପୈ ପ୍ରଗଣନ ନିୟୁକ୍ତି

୧୬ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନତ୍ସକୁ ଲୋକମାନତ୍ସକର ପ୍ରଗଣନ ଓ ଅଧିପତି ବୋଲି ଜାଣୁଅଛ, ଇସ୍ରାଏଲର ଏପରି ସତୁରି ଜଣ ପ୍ରଗଣନ ଲୋକତ୍ସକୁ ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କର; ପୁଣି, ସେମାନତ୍ସକୁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଦ୍ଵାରା ନିକଟକୁ ଆଣ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ସଗେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହେବେ । ୧୭ ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ସଗେ କଥା କହିବା ଓ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଅଛି, ତହିଁରୁ ନେଇ ସେମାନତ୍ସକୁ ଦେବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଏକାକୀ ଲୋକମାନତ୍ସକର ଭାର ନ ବହିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଲୋକମାନତ୍ସକର ଭାର ବହିବେ । ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନତ୍ସକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭଭେମାନେ କାଲି ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ମା’ସ ଖାଇବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତକ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଅଛ, କିଏ ଆତ୍ମମାନତ୍ସକୁ ମା’ସ ଖାଇବାକୁ ଦେବ ? ବରଞ୍ଚ ମିସର ଦେଶରେ ଆତ୍ମମାନତ୍ସକର ମତ୍ସଗଳ ଥିଲା; ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭଭେମାନତ୍ସକୁ ମା’ସ ଦେବେ, ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ଗହା ଖାଇବ । ୧୯ ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ଦିନେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଦିନ କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ କିମ୍ବା ଦଶ ଦିନ କିମ୍ବା କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ଖାଇବ, ଗହା ନୁହେଁ; ୨୦ ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ମାସ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ତୁମ୍ଭଭେମାନତ୍ସକ ନାସିକାରୁ ନିର୍ଗତ ଓ ତୁମ୍ଭଭେମାନତ୍ସକର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସଦାପରଭୁତକୁ ଅଗ୍ରହୟ କରି ଗହାତ୍ସକ ସମ୍ପୁଷ୍ଟରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଅଛ, ଆତ୍ମଭେମାନେ କାହିଁକି ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିଲୁ । ୨୧ ତେବେ ମୋଶା କହିଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସେମାନେ ଛଅ ଲକ୍ଷ ପଦାତିକ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ଆତ୍ମଭେ ସେମାନତ୍ସକୁ ମା’ସ ଦେବା, ସେମାନେ ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ମାସ ଖାଇବେ । ୨୨ ସେମାନତ୍ସକୁ ଅଶ୍ଟିବା ଭଳି କ’ଣ ପଲ ପଲ ଗୋମେଷ ବଧ କରାଯିବ ? ଅବା ସେମାନତ୍ସକୁ ଅଶ୍ଟିବା ଭଳି ସମୁଦରର ସବୁ ମାଛ କ’ଣ ଏକତ୍ର କରାଯିବ ? ୨୩ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁତକର ହସତ କି ସତ୍ସକୃତିତ ହୋଇଅଛି ? ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଆତ୍ମଭର ବାକ୍ସ ସଫଳ ହେବ କି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଗହା ଦେଖିବ ।” ୨୪ ଏଥିରେ ମୋଶା ବାହାରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନତ୍ସକୁ ସଦାପରଭୁତକର କଥା କହିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଲୋକମାନତ୍ସକର ପ୍ରଗଣନବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ସତୁରି ଜଣତ୍ସକୁ ଏକତ୍ର କରି ତମ୍ଭୁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ରଖିଲେ । ୨୫ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ମେଘରେ ଓହ୍ଲାଇ ଗତ୍ସକ ସହିତ କଥା କହିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଗତ୍ସକଠାରେ ଥିଲା, ତହିଁରୁ ନେଇ ସତୁରି ପ୍ରଗଣନତ୍ସକୁ ଦେଲେ; ପୁଣି, ସେହି ଆତ୍ମା ସେମାନତ୍ସକ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ କଥା ପୁରତ୍ର କଲେ, ମାତ୍ର ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆଉ କଲେ ନାହିଁ । ୨୬ ମାତ୍ର ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ଜଣ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ, ଜଣକର ନାମ ଇଲଦଦ୍ ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ମେଦଦ୍; ସେମାନତ୍ସକ ଉପରେ ସେହି ଆତ୍ମା ଅବସ୍ଥାପି କଲା; ସେମାନେ ସେହି ଲିଖିତ ଲୋକମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ବାହାର ହୋଇ ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଭବିଷ୍ୟତ୍ କଥା ପୁରତ୍ର କଲେ । ୨୭ ତହିଁ ଜଣେ ଯୁବା ଦାଠି ଯାଇ ମୋଶାତ୍ସକୁ କହିଲା, ଇଲଦଦ୍ ଓ ମେଦଦ୍ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ କଥା ପୁରତ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୮ ତହିଁରେ (ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ନାମକ) ମୋଶାତ୍ସକର ଜଣେ ମନୋନୀତ ପରିତ୍ରକ ମୋଶାତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ମୋଶା, ସେମାନତ୍ସକୁ ନିଷେଧ କରନ୍ତୁ ।” ୨୯ ତେବେ ମୋଶା

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ସକାଶୁ କ’ଣ ଇର୍ଷା କରୁଅଛ ? ପରମେଶ୍ୱର କରନ୍ତୁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବଦ୍‌କ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଦିଅନ୍ତୁ !” ୩୦ ଏଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରୋଧାନ ଛାଉଣିକୁ ଗମନ କଲେ ।

ଭାଗୋଇ ପକ୍ଷୀ ଓ ମହାମାରୀ

୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ନିକଟରୁ ବାୟୁ ବହିଲା ଓ ଗହା ସମୁଦ୍ରରୁ ଭାଗୋଇ ପକ୍ଷୀ ଆଣିଲା, ପୁଣି, ଛାଉଣିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏପାଖେ ଦିନକର ପଥ ଓ ସେପାଖେ ଦିନକର ପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୃମିଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରରେ ପକାଇଲା । ୩୨ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସେହି ସମସ୍ତ ଦିବାଗତର ଓ ପରଦିନ ସମସ୍ତ ଦିବସ ସେହି ଭାଗୋଇ ପକ୍ଷୀ ସଂଗ୍ରହ କଲେ; କେହି ଦଶ ହୋମରରୁ ଉଣା ସଂଗ୍ରହ କଲା ନାହିଁ; ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛାଉଣିର ଚାରିଆଡ଼େ ଗହା ବିଛାଇ ରଖିଲେ । ୩୩ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ମାଂସ ଥାଉ ଥାଉ, ଚୋବାଇଲା ପୂର୍ବେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ କ୍ରୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରଳିତ ହେଲା, ତହିଁରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତି ମହାମାରୀରେ ସଂହାର କଲେ । ୩୪ ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ୱଧାନର ନାମ କିବ୍‌ରୋତ୍-ହତ୍ତବା† ହେଲା; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ୱଧାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ । ୩୫ ଲୋକମାନେ କିବ୍‌ରୋତ୍-ହତ୍ତବାଠାରୁ ହତ୍ସେରୋତକୁ ଯାତ୍ରା କରି ସେହିଠାରେ ରହିଲେ ।

୧୨

ହାରୋଣ ଓ ମରୀୟମଙ୍କ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିରୋଧ

୧ ମୋଶା ଏକ କୂଶାୟା ସ୍ତରୀକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଏଣୁ ମରୀୟମ ଓ ହାରୋଣ ସେହି କୂଶାୟା ସ୍ତରୀ ସକାଶୁ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଲେ । ୨ ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତ୍ତୁ କି କେବଳ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ? ସେ କି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ କଥା କହି ନାହାନ୍ତି ? ମାତ୍ର ଏକଥା ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଶୁଣିଲେ । ୩ ମୋଶା ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ତରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅତି ନମ୍ର ଲୋକ ଥିଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଅକସ୍ମାତ୍ ମୋଶାଙ୍କୁ ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ମରୀୟମକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତିନି ଜଣ ବାହାର ହୋଇ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ନିକଟକୁ ଆସ” ତହିଁରେ ସେ ତିନି ଜଣ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ; ୫ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମେଘ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଓହ୍ଲାଇ ତମ୍ରୁ ଦ୍ୱାରରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ହାରୋଣ ଓ ମରୀୟମଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ । ୬ ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମର ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବଦ୍‌କ୍ତ ଥାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ କୌଣସି ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣାକୁ ପରକାଶ କରିବା, ଆତ୍ମେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଗହା ସହିତ କଥା କହିବା । ୭ ଆତ୍ମର ସେବକ ମୋଶା ତଦ୍‌ରୂପ ନୁହେଁ; ସେ ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର ଅଟେ । ୮ ଆତ୍ମେ ଗହା ସହିତ ଗୁଡ଼ ବାକ୍ସରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଖାମୁଖୀ ହୋଇ ପରକାଶ୍ୟ ରୂପେ କଥା କହିବା ଓ ସେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ଆକାର ଦର୍ଶନ କରିବ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ସେବକ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବାକୁ କାହିଁକି ଭୀତ ହେଲ ନାହିଁ ?” ୯ ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପୁରତ୍ତୁକ କ୍ରୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରଳିତ ହେଲା; ତହିଁ ସେ ପରସ୍ଥାନ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ତମ୍ରୁ ଉପରୁ ମେଘ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲା ଆଉ ଦେଖ, ମରୀୟମ କୁଷ୍ଠଗ୍ରସ୍ତ, ହିମ ତୁଲ୍ୟ ଶ୍ୱେତ; ପୁଣି, ହାରୋଣ ମରୀୟମଙ୍କୁ ଅନନ୍ତେ, ଦେଖ, ସେ କୁଷ୍ଠଗ୍ରସ୍ତ । ୧୧ ତହିଁରେ ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ପୁରତ୍ତୁ, ଆତ୍ମେମାନେ ମୂର୍ଖତର କର୍ମ କରିଅଛୁ ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ, ଏହେତୁ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ପାପ ଥୁଅ ନାହିଁ ।” ୧୨ ମାତ୍ର ଗର୍ଭରୁ ନିର୍ଗତ ହେଲା ସମୟରେ ଯାହାର ମାଂସ ଅର୍ଦ୍ଧଧନଷ୍ଟ, ଏପରି ମୃତ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ସେ ନ ହେଉ । ୧୩ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଗହାକୁ ସୁସ୍ଥ କର ।” ୧୪ ଏଥିରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଗହାର ପିତା ଗହାର ମୁଖରେ କେବଳ ଛେପ ପକାଇଥା’ନ୍ତ, ତେବେ ସେ କି ସାତ ଦିନ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତ ନାହିଁ ? ସେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଉଣି ବାହାରେ ରୁଦ୍ଧା ହୋଇ ରହୁ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଭିତରକୁ ଅଣାଯିବ ।” ୧୫ ତହିଁ ମରୀୟମ ସାତ ଦିନ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ରୁଦ୍ଧା ହେଲା, ଆଉ ମରୀୟମ ପୁନର୍ବାର ଭିତରକୁ ଅଣା ନ ଯିବାଯାଏ ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ ନାହିଁ । ୧୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ହତ୍ସେରୋତଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପାରଣ ପର୍ବତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

† ୧୧:୩୪ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋଭ ହେତୁ କବର

୧୩

କିଶାନକୁ ଦୂତ ପ୍ରେରଣ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ଫୋଣାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୨ “ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଞ୍ଜୁ ଯେଉଁ କିଶାନ ଦେଶ ଦେବା, ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ପଠାଅ, ସେମାନଞ୍ଜୁର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତୃବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିପତି, ସେମାନଞ୍ଜୁ ପଠାଅ ।” ୩ ତହିଁରେ ଫୋଣା ସଦାପୁରଞ୍ଜୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ସେମାନଞ୍ଜୁ ପଠାଇଲେ; ସେହି ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ । ୪ ସେମାନଞ୍ଜୁର ନାମ ଏହି-ରୁବେନ୍ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ସକକୁରର ପୁତ୍ର ଶମ୍ଭୁୟ; ୫ ଶିମୋନ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ହୋରିର ପୁତ୍ର ଶାଫଟ; ୬ ଯିହୁଦା ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦାନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ; ୭ ଇଷାଶର ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ର ଯିଗାଲ; ୮ ଇଫ୍ରୟିମ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ନୁନର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟ; ୯ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗପ୍ତର ପଲଟି; ୧୦ ସବୁଲୁନ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ସୋଦିର ପୁତ୍ର ଗଦ୍ଦାୟେଲ; ୧୧ ଯୋଷେଫ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍, ମନଶି ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ସୂଷିର ପୁତ୍ର ଗଦ୍ଦି; ୧୨ ଦାନ୍ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗମଲ୍ଲୀର ପୁତ୍ର ଅମ୍ମାୟେଲ; ୧୩ ଆଶେର ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ମାଖାୟେଲର ପୁତ୍ର ସଥୁର; ୧୪ ନୟତାଲି ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ବପ୍ସିର ପୁତ୍ର ନହବି; ୧୫ ଗାଦ୍ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ମାଖିର ପୁତ୍ର ଗୁୟେଲ । ୧୬ ଫୋଣା ଯେଉଁ ଲୋକମାନଞ୍ଜୁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନଞ୍ଜୁର ନାମ ଏହି, ଆଉ ଫୋଣା, ନୁନର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟଞ୍ଜୁ ଯିହୋଶୁୟ ନାମ ଦେଲେ । ୧୭ ଆଉ ଫୋଣା ଏମାନଞ୍ଜୁ କିଶାନ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଦେଇ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କର; ୧୮ ପୁଣି, ସେହି ଦେଶ କିପରି ଓ ତହିଁରେ ବାସକାରୀ ଲୋକମାନେ ବଳବାନ କି ଦୁର୍ବଳ ଓ ଅଳ୍ପ କି ଅନେକ; ୧୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଗହା ଭଲ କି ମନ୍ଦ ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଗହା କି ପ୍ରକାର; ସେମାନେ ତମ୍ଭୁରେ କି ଗତରେ, କାହିଁରେ ବାସ କରନ୍ତି; ୨୦ ପୁଣି, ସେହି ଭୂମି କି ପ୍ରକାର, ଉର୍ବର କି ଅନୁର୍ବର, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବୃକ୍ଷ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଗହା ଦେଖ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହସୀ ହୋଇ ସେହି ଦେଶର ଫଳକୁ କିଛି ସଞ୍ଚରେ ଆଣ । ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ୍ମ ଦରକ୍ଷାଫଳର ସମୟ ଥିଲା । ୨୧ ଏଣୁ ସେମାନେ ସୀନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ଯାତ୍ରା କରି ହମାତର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନସ୍ଥାତ ରହୋବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ୨୨ ଆଉ ସେମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଦେଇ ଯାଇ ହିବ୍ରୋଣରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ତୀମାନ୍, ଶେଶୟ ଓ ତଲ୍ଲମ୍, ଅନାକର ଏହି ସନ୍ତାନମାନେ ଥିଲେ । ମିସରସ୍ଥାତ ସୋୟନ-ପତ୍ତନର ସାତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ହିବ୍ରୋଣର ପତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ୨୩ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଇଷକୋଲ-ଉପତ୍ତନକାରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ସେଠାରେ ଏକ ପେଣ୍ଡା ଫଳଯୁକ୍ତ ଦରକ୍ଷାଲଗର ଏକ ତାଳ କାଟି ଗହା ଦୁଇ ଜଣ ସାଙ୍ଗୀରେ ବସିଲେ; ସେମାନେ ତାଳିମ୍ବ ଓ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ମଧ୍ୟ ଆଣିଲେ । ୨୪ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ଦରକ୍ଷାପେଣ୍ଡା କାଟିଥିଲେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଇଷକୋଲ (ପେଣ୍ଡା) ଉପତ୍ତନକା ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା ।

ଦୂତମାନଞ୍ଜୁ ବିବରଣ

୨୫ ଆଉ ଗୁଲିଶ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଫେରି ଆସିଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଆସି ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ କାଦେଶ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଫୋଣା, ହାରୋଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଞ୍ଜୁର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସମାଗର ଦେଲେ ଓ ସେମାନଞ୍ଜୁ ସେହି ଦେଶର ଫଳ ଦେଖାଇଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେମାନଞ୍ଜୁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ପଠାଇଥିଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲୁ; ଆଉ ଗହା ଦୁର୍ବଳ ଓ ମଧୁ ପ୍ରବାହୀ ଅଟେ ଓ ଏହା ତହିଁର ଫଳ । ୨୮ ତଥାପି ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନେ ବଳବାନ ଓ ନଗରସବୁ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ଓ ଅତି ବଡ଼; ଆହୁରି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ଅନାକର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେଖିଲୁ । ୨୯ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ଅମାଲେକ ବାସ କରନ୍ତି; ପୁଣି, ପର୍ବତରେ ହିତ୍ତାୟ, ଯିବୁଷାୟ ଓ ଇମୋରାୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରନ୍ତି; ଆଉ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ତୀରରେ କିଶାନାୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରନ୍ତି ।” ୩୦ ତହିଁରେ କାଲେବ ଫୋଣାଞ୍ଜୁ ପକ୍ଷରୁ ଲୋକମାନଞ୍ଜୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରି କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିକ୍ଷଣି ଉଠିଯାଇ ଗହା ଅଧିକାର କରୁ; ଗହା ପ୍ରସ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସକ୍ଷମ ଅଛୁ ।” ୩୧ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜୁ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଞ୍ଜୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ନ ପାରୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭେମାନଞ୍ଜୁଠାରୁ ବଳବାନ ।” ୩୨ ଏହିପ୍ରକାରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ

କରିଥିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରେ ସେହି ଦେଶର ଅଖ୍ୟାତି କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ସେହି ଦେଶ ସ୍ତ୍ରୀନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରେ, ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ, ସେମାନେ ବଡ଼ ତେଡ଼ଗା । ୩୩ ଆଉ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମହାବୀରଜାତ ଅନାକର ସନ୍ତାନ ମହାବୀରଗଣକୁ ଦେଖିଲୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଫଡ଼ିତ୍ତ ପରି ହେଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ସେରୂପ ଥିଲୁ ।”

୧୪

ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ

୧୧ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ କୋଳାହଳ କଲେ ଓ ଲୋକମାନେ ସେହି ରାତ୍ରି ରୋଦନ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତେ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ କହିଲେ, “ଆହା, ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ନଚେତ୍ ଏହି ପରାନ୍ତରରେ ମରିଥା’ନ୍ତୁ ! ଆହା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏହି ପରାନ୍ତରରେ ମରିଥା’ନ୍ତୁ ! ୩୩ ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଏ ଦେଶକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି ? ଯଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାଳକମାନେ ଲୁଚିତ ହେବେ; ମିସରକୁ ଫେରି ଗଲେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହୁଅନ୍ତ ନାହିଁ ?” ୪ ଏଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଣକୁ ପରଧାନ କରି ମିସରକୁ ଫେରି ଯାଉ ।” ୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ସମାଜ ଆଗରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ । ୬ ତହିଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଯିଫ୍ନୀନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ; ୭ ଆଉ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ତହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଅଟେ ।” ୮ ଯଦି ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶକୁ ନେବେ ଓ ତହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ; ସେହି ଦେଶ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ୯ କେବଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୁଅ ନାହିଁ, କିଆରି ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭକ୍ଷୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ସେମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଘୁଞ୍ଚିଗଲାଣି, ପୁଣି, ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ୧୦ ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥରରେ ମାରିବାକୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ପରଗପ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ପରକାଶିତ ହେଲା ।

ମୋଶାଙ୍କ ପରାଧୀନ

୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବେ ? ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛୁ, ତହା କଲେ ହେଁ ସେମାନେ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ? ୧୨ ଆମ୍ଭେ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରରୁ ଚ୍ୟୁତ କରିବା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବଡ଼ ଓ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା । ୧୩ ଏଥିରେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତେବେ ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ତ ଏହା ଶୁଣିବେ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରାକରମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣିଅଛ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଏ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତହା କହିବେ; ସେମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚ୍ୟୁତ ଅଟ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମେଘ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ୱାତି କରୁଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦିନ ସମୟରେ ମେଘ ସ୍ୱତମ୍ଭରେ ଓ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଅଗ୍ନି ସ୍ୱତମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରୁଅଛ । ୧୫ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ବଧ କରିବ, ତେବେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର କୀର୍ତ୍ତିର କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ କହିବେ, ୧୬ ସଦାପୁରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାନ୍ତରରେ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭ ଏବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ପରତୁଳ ପରାକରମ ମହାନ ହେଉ,

ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, ୧୮ ସଦାପୁରୁଷ କୁରୋଧରେ ଧାର, ଦୟାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣା, ଅପରାଧ ଓ ଆଜ୍ଞା-
ଲଞ୍ଚନର କ୍ଷମାକାରୀ, ତଥାପି ନିଗନ୍ତ ତହିଁର ଦଶତଦାତା; ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ପିତୃଗଣତ୍ତ୍ୱର ଅପରାଧର ପରତିଫଳଦାତା । ୧୯ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା
ଦୟାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିସରଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି କ୍ଷମା
କରିଅଛ, ତଦନୁସାରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର ।

ବଚସାକାରୀତ୍ୱର ପରତି ସଦାପୁରୁଷତ୍ୱର ବିଗ୍ରହ

୨୦ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁରୋଧାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କଲୁ ।
୨୧ ମାତ୍ର ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ହେଉ, ଆଉ ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ପୃଥ୍ୱୀ ସଦାପୁରୁଷତ୍ୱର ପରତପରେ
ପରିପୁର୍ଣ୍ଣା ହେବ, ୨୨ ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେତେ ଲୋକ ଆମ୍ଭର ପରତପ, ପୁଣି, ମିସରରେ
ଓ ପରାନ୍ତରରେ କୃତ ଆମ୍ଭର ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦୟ କର୍ମ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଦଶଧର ଆମ୍ଭର ପରାକ୍ଷମା
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭ ରବରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ୨୩ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ପରତି ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେହି
ଦେଶ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭତ୍ତ୍ୱକୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେହି ଗହା ଦେଖିବ ନାହିଁ; ୨୪ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ସେବକ କାଲେବଠାରେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଛି ଓ ସେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହୋଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲା, ସେହି
ଦେଶରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ପରବେଶ କରାଇବା ଓ ଗହାର ବଂଶ ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ । ୨୫ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅମାଲେକୀୟ ଓ କିଶାନୀୟମାନେ ତଳଭୂମିରେ ବାସ କରନ୍ତି; କାଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ସୁଫ ସାଗରକୁ
ଯିବା ପଥ ଦେଇ ପରାନ୍ତରକୁ ଗମନ କର ।” ୨୬ ଏଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାହତ୍ତ୍ୱ ଓ ହାରୋଣତ୍ତ୍ୱକୁ
କହିଲେ, ୨୭ “ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରୁଅଛ, ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ
କେତେ କାଳ ସହିବା ? ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭ ପରତିକୂଳରେ ଯେଉଁ ବଚସା କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା
ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ । ୨୮ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଯଦି ଜୀବିତ ହେଉ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଯାହା କହିଅଛ, ଗହା ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପରତି କରିବା । ୨୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶବ ଏହି ପରାନ୍ତରରେ ପଡ଼ିବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଗଣିତ
ଯେତେ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରିଅଛ, ୩୦ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରାଇବାକୁ ପରତିଜ୍ଞା କରିଅଛୁ, ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଦେଶରେ ଯିହୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର
କାଲେବ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟତ୍ତ୍ୱ ବନ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେହି ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।
୩୧ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଯେଉଁ ବାଳକଗଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୁଚିତ
ହେବେ ବୋଲି କହିଥିଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ୱଧାନକୁ ଆଣିବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ
ତୁରନ୍ଧାନ କରିଅଛ, ସେମାନେ ତହିଁର ପରିଚୟ ପାଇବେ । ୩୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶବ ଏହି
ପରାନ୍ତରରେ ପଡ଼ିବ । ୩୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ଏହି ପରାନ୍ତରରେ
ଭରମଣକାରୀ ହେବେ ଓ ଏହି ପରାନ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶବ ନଷ୍ଟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ୟଭଗରର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ । ୩୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଗୁଳିଶ ଦିନ ଦେଶ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଅଛ, ସେହି ଦିନର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ବର୍ଷ, ଏରୂପେ
ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧର ଦଶତ ଭୋଗିବ ଓ ଆମ୍ଭର
ବିପକ୍ଷତା କିପରି, ଗହା ଜ୍ଞାତ ହେବ । ୩୫ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହା କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ପରତି ଆମ୍ଭେ ଗହା ନିଶ୍ଚୟ କରିବା, ପୁଣି,
ସେମାନେ ଏହି ପରାନ୍ତରରେ ନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ଏହି ସ୍ୱଧାନରେ ସେମାନେ ମରିବେ ।” ୩୬ ଆଉ ଦେଶ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ମୋଶାହତ୍ତ୍ୱର ପରେରିତ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଫେରି ଆସି ସେହି ଦେଶର
ଅଖ୍ୟାତି ଆଣି ସଦାପୁରୁଷତ୍ୱର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ବଚସା କରାଇଥିଲେ, ୩୭ ଦେଶର
ଅଖ୍ୟାତିକାରୀ ସେହି ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷତ୍ୱର ସମ୍ମୁଖରେ ମହାମାରୀ ଦୁପ୍ରାସ ମଲେ । ୩୮ ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ନୂନର
ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଯିହୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଜୀବିତ ରହିଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରାଜୟ

୩୯ ଆଉ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ ବିଲାପ କଲେ । ୪୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅତି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଉଠି ପର୍ବତଶୃଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ବାହାରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ , ତଥାପି ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛୁ ।” ୪୧ ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଵନ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି କର୍ମ ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ୪୨ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିହାନ୍ତ; ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶତରୁଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ଉପରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ୪୩ ଯେହେତୁ ଅମାଲେକୀୟ ଓ କିଶାନୀୟ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତରରେ ପଡିତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହେବାରୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ନାହିଁ ।” ୪୪ ତଥାପି ସେମାନେ ପର୍ବତଶୃଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ବୁଝସାହସ କଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଓ ମୋଶା ଛାଉଣିରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ନାହିଁ । ୪୫ ସେତେବେଳେ ସେହି ପର୍ବତବାସୀ ଅମାଲେକୀୟ ଓ କିଶାନୀୟ ଲୋକମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ହର୍ମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଡ଼ି ଦେଲେ ।

୧୫

ବଳିଦାନର ବିଧି
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି ନିବାସ ଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାନତ ପୂର୍ଣ୍ଣା କରିବା ନିମନ୍ତେ, କିଅବା ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ରଛାଡ଼ିତ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିରୂପିତ ପର୍ବରେ ଗୋମେଷାଦି ପଲରୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ହୋମ ବା ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ୪ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ଲୋକ ହୋମାଦି ବଳିଦାନାର୍ଥକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ତୈଳରେ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଐଫାର ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦାର ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ, ୫ ପୁଣି, ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୬ ଅଥବା ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ହିନର ତୃତୀୟାଂଶ ତୈଳରେ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଐଫାର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦାର ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ତୃତୀୟାଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ନିମନ୍ତେ, ଅବା ମାନତ-ପୂର୍ଣ୍ଣାକରଣାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ, କିଅବା ମଞ୍ଚଗାର୍ଥକ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ, ଯଦି ଗୋବତ୍ସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ୯ ତେବେ ସେହି ଗୋବତ୍ସ ସହିତ ଅର୍ଦ୍ଧଧାନ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଐଫାର ତିନି ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ । ୧୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାରର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଦ୍ଧଧାନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଆଣିବ । ୧୧ ଏହିରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷବତ୍ସ ଅବା ଛାଗବତ୍ସ ପ୍ରତି କରାଯିବ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଶୁ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରମାଣେ ସେରୂପ କରିବ । ୧୩ ଗୃହଜାତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ୧୪ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସକାରୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ବାସକାରୀ କୌଣସି ଲୋକ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପ୍ରକାର କର, ସେ ସେହି ପ୍ରକାର କରିବ । ୧୫ ସମାଜ ନିମନ୍ତେ, (ଅର୍ଥାତ୍) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ପ୍ରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି; ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଟ, ସେପରି ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନେ ହେବେ । ୧୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଏକ ଆଦେଶ ହେବ ।” ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ,

“ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ୧୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ନେଇ ଯାଉଅଛୁ, ସେହି ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏରୂପ କରିବ, ୧୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦେଶର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବା ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରଥମ ସୂଜିରୁ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ପିଠା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଯେପରି ଶସ୍ୟମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ୱଥାନର ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର, ସେପରି ଗହା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବ। ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକ୍ରମେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରଥମ ସୂଜିରୁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ।

ଭରାନ୍ତିଜନକ ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ବିଧି

୨୨ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରାନ୍ତିରେ ତରୁଟି କର ଓ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିସବୁ ଆଜ୍ଞା, ୨୩ ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରତୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ଦିନାବଧି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକ୍ରମେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦସ୍ତାବି ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ସବୁ ଯଦି ପାଳନ ନ କର; ୨୪ ଯଦି ଗହା ମଣ୍ଡଳୀର ଅଗୋଚରରେ ଭରାନ୍ତିରେ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ବିଧିମତେ ଗହା ସହିତ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତହିଁର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ। ୨୫ ଆଉ ଯାଜକ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ତହିଁରେ ସେମାନେ କ୍ଷମା ପାଇବେ, କାରଣ ଗହା ଭରାନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ସେହି ଭରାନ୍ତି ସକାଶୁ ସଦାପୁରତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଉପହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ସଦାପୁରତୁ ଛାମୁକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି। ୨୬ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନେ କ୍ଷମା ପାଇବେ; କାରଣ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଭରାନ୍ତିରେ କରାଯାଇଥିଲା। ୨୭ ଆଉ ଯଦି ଏକ ପୁରାଣ ଭରାନ୍ତିରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକବର୍ଷାୟ ଏକ ଛାଗବତ୍ସା ଆଣିବ। ୨୮ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକ ଭରାନ୍ତିରେ ପାପ କରେ, ଯାଜକ ଗହା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରଣାର୍ଥେ ସେହି ଭରାନ୍ତ ପୁରାଣ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ; ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ୨୯ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୃହଜାତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭରାନ୍ତିରେ କୌଣସି କର୍ମକାରୀର ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ। ୩୦ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ପୁରାଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ ହସ୍ତରେ କୌଣସି (ପାପ) କର୍ମ କରେ, ସେ ଗୃହଜାତ ହେଉ ବା ବିଦେଶୀ ହେଉ, ସଦାପୁରତୁକର ନିନ୍ଦା କରେ; ଏଣୁ ସେହି ପୁରାଣ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ। ୩୧ କାରଣ ସେ ସଦାପୁରତୁକ ବାକ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା କଲା ଓ ଗହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଵନ କଲା; ସେହି ପୁରାଣ ନିଗନ୍ତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ, ଗହାର ଅପରାଧ ଗହା ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ।

ବିଶ୍ୱାମ୍ବର ଲଂଘନର ଦଣ୍ଡ

୩୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରାନ୍ତରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାମ୍ବରରେ କାଠ ସାଉଣ୍ଡିବାର ଦେଖିଲେ। ୩୩ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗକୁ କାଠ ସାଉଣ୍ଡିବାର ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସାକ୍ଷାତକୁ ଗହାକୁ ଆଣିଲେ। ୩୪ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ ରୁଦ୍ଧ କରି ରଖିଲେ, କାରଣ ଗହା ପୁରତି କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ପୁରକାଣ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ୩୫ ଏଥିରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ହତ ହେବ; ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଗହାକୁ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ପଥର ପକାଇ ବଧ କରିବେ।” ୩୬ ତହିଁରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଗହାକୁ ଛାଉଣି ବାହାରକୁ ଆଣି ପଥର ପକାଇଲେ, ତହିଁ ସେ ମଲା।

ବସ୍ତ୍ରରେ ଝାଲର ବିଷୟକ ନିୟମ

୩୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୩୮ “ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ସେମାନେ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକ୍ରମେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରରେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଝାଲର ପୁରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ଓ ପୁରତ୍ତେୟକ ଅଞ୍ଚଳର ଝାଲର ଉପରେ ନୀଳ ସୂତ୍ର ଦିଅନ୍ତୁ; ୩୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେହି ଝାଲର ଦେଖି ସଦାପୁରତୁକର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସମରଣ କରି ପାଳନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଯେଉଁ ମନ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥାଅ,

ତଦନ୍ତୁସାରେ ଯେପରି ଭରମଣ ନ କରିବ, ୪୦ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସମରଣ କରି ପାଳନ କରିବ ଓ ଯେପରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଝାଲର ହେବ। ୪୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପରଭୁ, ଆମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ।

୧୭

କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହ

୧ ଏଥୁପରେ ଲେବୀର ପରପୌତ୍ର, କହାତର ପୌତ୍ର, ଯିଷହର ପୁତ୍ର କୋରହ, ପୁଣି, ରୁବେନ୍ର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲୀୟାବ୍ର ପୁତ୍ର ଦାଥନ, ଅବୀରାମ୍ଭ ଓ ପେଲତ୍ର ପୁତ୍ର ଓନ୍, ଦଳ ବାନ୍ଧିଲେ; ୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଖ୍ୟାତିମନ୍ତ ଓ ସମାଜକୁ ଆହୁତ ମାତୃକାର ଦୁଇ ଶହ ପରଶ ଅଧିପତିଙ୍କ ସହିତ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲେ। ୩ ଆଉ ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ନେଲଣି, ସମସ୍ତ ମାତୃକାର ପରତେୟକ ଜଣ ତ ପବିତ୍ର, ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମାଜ ଉପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରୁଅଛ?” ୪ ତହିଁ ମୋଶା ଗହା ଶୁଣି ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ; ୫ ପୁଣି, ସେ କୋରହକୁ ଓ ଗହାର ଦଳସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “କିଏ ଗହାଙ୍କର ଲୋକ ଓ କିଏ ପବିତ୍ର, ଏହା ସଦାପରଭୁ କାଲି ଦେଖାଇବେ, ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବେ; ସେ ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ, ଗହାକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବେ। ୬ ତେବେ ଏହା କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ତଗାରଧାନୀ ନିଅ, କୋରହ ଓ ଗହାର ଦଳସ୍ଥ ସମସ୍ତେ; ୭ ପୁଣି, କାଲି ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ଦିଅ, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଥୁଅ; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବ; ହେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ନେଲଣି।” ୮ ଆଉ ମୋଶା କୋରହକୁ କହିଲେ, “ହେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚିକିଏ ଶୁଣ। ୯ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ-ମାତୃକାରୁ ପୃଥକ କରି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଆବାସର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ମାତୃକା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ଅଛନ୍ତି, ୧୦ ପୁଣି, ସେ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତା ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ? ଆହୁରି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଜକତ୍ଵର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ ? ୧୧ ଏଥିପାଇଁ ସିନା ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦଳସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକମେଳି ହୋଇଅଛ; ଯେହେତୁ ହାରୋଣ କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରୁଅଛ ? ୧୨ ତହିଁରେ ମୋଶା ଇଲୀୟାବ୍ର ପୁତ୍ର ଦାଥନକୁ ଓ ଅବୀରାମ୍ଭ ତାକିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା ନାହିଁ। ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପରବାଣୀ ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଏହି ପରାନ୍ତରରେ ମାରିବାକୁ ଆଣିଅଛ, ଏହା କି କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ? ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କରୁଅଛ। ୧୪ ଗହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପରବାଣୀ ଦେଶକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣି ନାହିଁ, କିପରି ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଆଖି ଉପାଡ଼ି ପକାଇବ* ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା ନାହିଁ।” ୧୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧାନ୍ଵିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ, ପୁଣି, ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଗଧ ନେଇ ନାହିଁ, ଅବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ହିଁ ହିଁସା କରି ନାହିଁ।” ୧୬ ତେବେ ମୋଶା କୋରହକୁ କହିଲେ, “କାଲି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ମାତୃକା, ତୁମ୍ଭେ ଓ ସେମାନେ, ପୁଣି, ହାରୋଣ, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅ; ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ତଗାରଧାନୀ ନିଅ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଥୁଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ତଗାରଧାନୀ, ଦୁଇ ଶହ ପରଶ ଅତ୍ତଗାରଧାନୀ ଆଣ; ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଓ ହାରୋଣ, ଦୁହେଁ ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ତଗାରଧାନୀ ଆଣ। ୧୮ ଏଥୁରେ ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ତଗାରଧାନୀ ନେଇ ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ଦେଲେ, ପୁଣି, ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଥୋଇ ମୋଶା ଓ

* ୧୬:୧୪ ଏହାର ଅର୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରବଞ୍ଚନା କରିବ ?

ହାରୋଣ୍ଡକ ସହିତ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ଦମ୍ପ୍ରାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୯ ପୁଣି, କୋରହ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ଦମ୍ପ୍ରାର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତିକୂଳରେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳକୁ ଏକତ୍ର କଲ; ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ପରତି ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ପରଗପ ପରକାଶିତ ହେଲା । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ଓ ହାରୋଣ୍ଡକ କହିଲେ, ୨୧ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ନିମିଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ।” ୨୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ହେ ସମସ୍ତ ଶରୀରସ୍ଥ ଆତ୍ମାର ପରମେଶ୍ଵର, ଏକ ଜଣ ପାପ କଲେ କି ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ଉପରେ କୋପାନ୍ତ୍ରିତ ହେବ ?” ୨୩ ତହିଁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୨୪ “ତୁମ୍ଭେ ମଣ୍ଡଳକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୋରହର, ଦାଥନର ଓ ଅବୀରାମର ଆବାସ-ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଉଠି ଯାଅ ।” ୨୫ ତହିଁରେ ଫୋଶା ଉଠି ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ୍ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାଣବର୍ଗ ଗଞ୍ଜକର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କଲେ । ୨୬ ତହିଁ ସେ ମଣ୍ଡଳକୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ତମ୍ରୁରୁ ଉଠି ଯାଅ ଓ ସେମାନଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ କର ନାହିଁ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପସମୂହରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।” ୨୭ ଏଥିରେ ସେମାନେ କୋରହର, ଦାଥନର ଓ ଅବୀରାମ୍ ଆବାସ-ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଉଠିଗଲେ ପୁଣି, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ୍ ବାହାରକୁ ଆସି ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ର ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ରୁଦମ୍ପ୍ରାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ୨୮ ତହିଁ ଫୋଶା କହିଲେ, “ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋତେ ପଠାଇଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ଆପଣା ନିଜ ମନରୁ ଗହା ସବୁ କରି ନାହିଁ, ଗହା ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।” ୨୯ ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାଧାରଣ ମରଣରେ ମରନ୍ତି, କିପରି ଯଦି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ଘଟେ; ତେବେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋତେ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି । ୩୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଯଦି କୌଣସି ନୂତନ କର୍ମ କରନ୍ତି ଓ ପୃଥକ୍ ଆପଣା ମୁଖ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଗ୍ରାସ କରେ ଓ ସେମାନେ ଜାଅନ୍ତ ହୋଇ ପାଗଳକୁ ଧସି ଯାଆନ୍ତି; ତେବେ ସେମାନେ ଯେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଅବଞ୍ଚା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିବ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେ ଏହି କଥା କହିବାର ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କ ଅଧଃସ୍ଥ ଭୂମି ଫାଟିଗଲା; ୩୨ ପୁଣି, ପୃଥକ୍ ଆପଣା ମୁଖ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ପରିଜନଗଣକୁ, କୋରହର ସପକ୍ଷ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରାସ କଲା । ୩୩ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିଜନ ଜାଅନ୍ତ ଥାଉ ଥାଉ ପାଗଳକୁ ଧସି ଗଲେ ଓ ପୃଥକ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ଲୁପ୍ତ ହେଲେ । ୩୪ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ରବରେ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପଲ୍ଲୟନ କଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, କେଜାଣି ପୃଥକ୍ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୩୫ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକଠାରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଧୂପ ଉତ୍ତର୍ଗାମୀ ସେହି ଦୁଇ ଶହ ପରଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ୩୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୩୭ “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ୍ଡ ଯାଜକର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସରକୁ କୁହ, ସେ ଦାହ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିସବୁ ଅତ୍ମଗାରଧାନୀ ବାହାର କରି ନେଉ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଅଗ୍ନି ସେଠାରେ ବିଞ୍ଚି ଦିଅ; କାରଣ ସେହିସବୁ ପବିତ୍ର; ୩୮ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ପାପ- କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ଅତ୍ମଗାରଧାନୀ ହିଁ (ପବିତ୍ର); ଏଣୁ ଗହା ସବୁ ଯଜ୍ଞବେଦିର ମଣ୍ଡଳ ନିମନ୍ତେ ପିତାପାତର କରାଯାଉ; ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହାସବୁ ଉତ୍ତର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଏହି କାରଣରୁ ଗହାସବୁ ପବିତ୍ର; ପୁଣି, ଗହାସବୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପରତି ଚିହ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ହେବ ।” ୩୯ ତହିଁରେ ସେହି ଦଗ୍ଧ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପିତୃତଳ ଅତ୍ମଗାରଧାନୀ ଉତ୍ତର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସେହିସବୁ ନେଲା; ୪୦ ଫୋଶାଞ୍ଜକ ଦମ୍ପ୍ରାସ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଯେଉଁଠି କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସ୍ଵରଣାଥେ, ଅର୍ଥାତ୍, ହାରୋଣ୍ଡ ବଂଶ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ଧୂପ ଜାଳିବା ପାଇଁ ଯେପରି ନିକଟକୁ ନ ଯାଏ; ପୁଣି, କୋରହ ଓ ଗହାର ଦଳସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ନ ହୁଏ; ଏଥିପାଇଁ ଲୋକେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ମଣ୍ଡଳ ନିମନ୍ତେ ଗହାସବୁ ପିଟିଲେ । ୪୧ ତଥାପି ଆରଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଫୋଶାଞ୍ଜକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ହାରୋଣ୍ଡକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା ।” ୪୨ ତହିଁ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଫୋଶାଞ୍ଜକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ହାରୋଣ୍ଡକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହେବା ସମୟରେ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁ ଆଡ଼େ ଅନାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ମୋଘ ଗହା ଆରକ୍ଷାଦନ କରିଅଛି ଓ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ପରଗପ ପରତ୍ତ୍ଵକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ।

୪୩ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ । ୪୪ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪୫ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ଏକ ନିମିଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା; ଏଥିରେ ସେମାନେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ ।” ୪୬ ତହିଁ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନେଇ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଅଗ୍ନି ଦିଅ, ପୁଣି, ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଥୋଇ ଶାଢ଼ର ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରାୟଣତା କର; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୋଧ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି; ମହାମାରୀ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ।” ୪୭ ତହିଁରେ ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କଥା ଅନୁସାରେ ଗହା ନେଇ ସମାଜ ମଧ୍ୟକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଦେଖ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ତହିଁରେ ସେ ଧୂପ ଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରାୟଣତା କଲେ । ୪୮ ପୁଣି, ସେ ମୃତ ଓ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ ତହିଁରେ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା । ୪୯ ଯେଉଁମାନେ କୋରହର କଥା ସକାଶୁ ମରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଚଉଦ ହଜାର ସାତ ଶହ ଲୋକ ଏହି ମହାମାରୀରେ ମଲେ । ୫୦ ପୁଣି, ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ହାରୋଣ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ଉପୁରରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

୧୭

ହାରୋଣଙ୍କ ଅଞ୍ଜୁରିତ ଯଷ୍ଟି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କଥା କୁହ, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କଠାରୁ ପୁରତେୟକ ପିତୃଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଯଷ୍ଟି, ଏହିରୂପେ ବାର ଯଷ୍ଟି ଗ୍ରହଣ କର; ତୁମ୍ଭେ ପୁରତେୟକର ଯଷ୍ଟିରେ ପୁରତେୟକ ଲୋକର ନାମ ଲେଖ । ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀର ଯଷ୍ଟିରେ ହାରୋଣର ନାମ ଲେଖିବ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତେୟକ ପିତୃଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଯଷ୍ଟି ହେବ । ୪ ଆଉ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରୁ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ-ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ସେହିସବୁ ରଖିବ । ୫ ଏହା କଲା ଉତ୍ତରେ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମନୋନୀତ କରିବା, ଗହାର ଯଷ୍ଟି ପୁଷ୍ପିତ ହେବ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ବଚସା କରନ୍ତି, ସେହି ବଚସା ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନିକଟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା ।” ୬ ଏଥିରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ପୁରତେୟକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଯଷ୍ଟି, ଏହିରୂପେ ବାର ଯଷ୍ଟି ଗଠକୁ ଦେଲେ; ପୁଣି, ହାରୋଣଙ୍କର ଯଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ଯଷ୍ଟିସକଳର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ୭ ତହିଁ ମୋଶା ସାକ୍ଷ୍ୟତମ୍ଭୁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଯଷ୍ଟି ରଖିଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆଉ ଦିନ ମୋଶା ସାକ୍ଷ୍ୟତମ୍ଭୁରେ ପୁରବେଶ କଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଲେବୀ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଥିବା ହାରୋଣଙ୍କର ଯଷ୍ଟି ଅଞ୍ଜୁରିତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ଅଞ୍ଜୁର ବାହାର ହେଲା, ପୁଷ୍ପ ପୁଟିଲା ଓ ପକ୍ଷ୍ପ ବାଦାମ ଫାଳିଲା । ୯ ତେବେ ମୋଶା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେହି ସକଳ ଯଷ୍ଟି ବାହାର କରି ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣର ସାକ୍ଷାତକୁ ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହା ଦେଖି ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ନେଲେ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ସନ୍ତାନଗଣର ବଚସା ଯେପରି ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପେ ରଖାଯିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କ-ଯଷ୍ଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ-ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ ।” ୧୧ ମୋଶା ସେତେ କଲେ; ସଦାପୁରୁଷ ଗଠକୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ସେ ସେହିପରି କଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରାଣ ଯାଉଛି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉ । ୧୩ ଯେକେହି ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆବାସ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି, ସେ ମରୁଅଛି; ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ କି ପରାଣ ଛାଡ଼ି ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ?”

୧୮

ଲେବୀ ଓ ଯାଜକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନଘଟିତ ଅପରାଧ ବହିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣ ଯାଜକତ୍ୱ-ପଦଘଟିତ ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀ ବଂଶୀୟ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭର ପିତୃବଂଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ନିକଟକୁ ଆଣ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ

ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣ ସାକ୍ଷ୍ୟତମ୍ଭୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବ । ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ରକ୍ଷଣାୟ ଓ ସମୁଦାୟ ତମ୍ଭୁର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ; ଯେପରି ସେମାନେ, ଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ମର, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ କେବଳ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପାତ୍ର ନିକଟକୁ ଓ ବେଦି ନିକଟକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ୪ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇ ତମ୍ଭୁର ସମସ୍ତ ସେବାକର୍ମ ଅନୁସାରେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଆଉ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ୫ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଆଉ କ୍ଷେତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷଣାୟ ଓ ବେଦିର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବ । ୬ ଆଉ ଆମ୍ଭେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନା ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱ କରିଅଛୁ, ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ସେବାକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦତ୍ତ ଦାନ ଅଟନ୍ତି । ୭ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବେଦି ସମ୍ଭବନା ସକଳ ବିଷୟରେ ଓ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ଆପଣାର ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ ପାଳନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେବା କରିବ । ଆମ୍ଭେ (ଆପଣା) ଦାନଜନିତ ସେବା ରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ ପଦ ଦେଲୁ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସେ, ଗହୀର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ।”

ଯାଜକର ଅଂଶ

୮ ଏଥିପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାଗୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆହୁରି ଆମ୍ଭେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନା ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଦରବନ୍ଦର ଭାର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତୁମ୍ଭର ଅଭିଷେକ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ଭବନାକୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଦେଲୁ । ୯ ଅଗ୍ନିକୃତ ମହାପବିତ୍ର ଉପହାର ମଧ୍ୟରୁ ରକ୍ଷିତ ଏହାସବୁ ତୁମ୍ଭର ହେବ; ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ଯାହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଏପରି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ତୁମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ମହାପବିତ୍ର ହେବ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ମହାପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଭାବି ତହିଁରୁ ଭୋଜନ କରିବ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ତହିଁରୁ ଭୋଜନ କରିବ; ଗହୀ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର ହେବ । ୧୧ ଆଉ ଏହା ତୁମ୍ଭର ଅଟେ; ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟର ଦାନ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର; ଆମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାରୀ ଗହୀସବୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଦେଲୁ; ତୁମ୍ଭ ଗୃହସ୍ଥାପନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଚି ଲୋକ ଗହୀ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୨ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ତୈଳ ଓ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଓ ଶସ୍ୟ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଗହୀସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଲୁ । ୧୩ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭୂମିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରଥମ ପକ୍ୱ ଫଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭର ହେବ; ତୁମ୍ଭ ଗୃହସ୍ଥାପନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଚି ଲୋକ ଗହୀ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୪ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ବସ୍ତୁ ସବୁ ତୁମ୍ଭର ହେବ । ୧୫ ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ କିମ୍ବା ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ଗର୍ଭର ଫଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭର ହେବ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟର ପ୍ରଥମଜାତକୁ ଅବଶ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରିବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁଚି ପଶୁର ପ୍ରଥମଜାତକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ୧୬ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ମାସ ବୟସ୍କ ଅବଧି ମୁକ୍ତ କରାଯିବେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ନିରୁପଣାୟ ମୂଲ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କୋଡ଼ିଏ ଗୋରା ପରିମିତ ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ପାଞ୍ଚ ଶେକଲ* ରୂପାରେ ମୁକ୍ତ କରିବ । ୧୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗୋରୁର ପ୍ରଥମଜାତକୁ ଅବା ମେଷର ପ୍ରଥମଜାତକୁ ଅବା ଛାଗର ପ୍ରଥମଜାତକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର; ତୁମ୍ଭେ ବେଦି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସେଚନ କରିବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ମେଦ ଦର୍ପଣ କରିବ । ୧୮ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ତୁମ୍ଭର ହେବ, ଯେପରି ଦୋଳନାୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥକ ବକ୍ଷ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଚତୁର୍ଥା, ସେପରି ଗହୀ ତୁମ୍ଭର ହେବ । ୧୯ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନା ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ପବିତ୍ର କରି ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେସକଳ ଆମ୍ଭେ

* ୧୮:୧୬ ପ୍ରାୟ 50 ଗୋରା ରୂପା

ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାରୀ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଦେଲୁ; ତୁମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଲବଣର ନିୟମ।” ୨୦ ଆହୁରି ସଦାପୁରୁଷ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ; ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ବାଣ୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ; ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭର ବାଣ୍ଟ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅଂଶ

୨୧ ଆଉ ଦେଖ, ଲେବୀ-ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେମାନଙ୍କ ସେହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପରିଶୋଧରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଦଶମାଂଶ ଦେଲୁ। ୨୨ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପାପ ବୋହି ଯେପରି ନ ମରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ, ଏହି ସମୟଠାରୁ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। ୨୩ ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ବୋହିବେ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତରମସ୍ୟା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି, ପୁଣି, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ। ୨୪ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ରୂପେ ଯେଉଁ ଦଶମାଂଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରୀ ଦେଲୁ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲୁ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ।” ୨୫ ଏଥିପରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୬ “ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ଯେଉଁ ଦଶମାଂଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତାହା ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ରୂପେ ସେହି ଦଶମାଂଶର ଦଶମାଂଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ୨୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଏହି ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ଖଲର ଶସ୍ୟ ତୁଳ୍ୟ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାୟତ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ତୁଳ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗଣାଯିବ। ୨୮ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ପୁଣି, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ହାରୋଣ ଯାଜକକୁ ଦେବ। ୨୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟତ ସମସ୍ତ ଦାନ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧୁ ତହିଁର ପବିତ୍ର ଅଂଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ୩୦ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତହିଁରୁ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧୁ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ତାହା ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଖଲରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦରବନ୍ଧୁ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାୟତ୍ତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦରବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଗଣାଯିବ। ୩୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିଜନଗଣ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ; କାରଣ ତାହା ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ କୃତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପରିଶୋଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଅଟେ। ୩୨ ଆଉ ତହିଁରୁ ସେହି ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧୁ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଘଟିତ କୌଣସି ପାପ ବୋହିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନ ମର, ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପବିତ୍ର ଦରବନ୍ଧୁ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ।”

୧୯

ଶୁଚିକରଣ ବିଧି

୧ ଏଥିପରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଧି କହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଯେଉଁଠାରେ କଳଙ୍କ ନାହିଁ ଓ ଯାହା ଉପରେ କେବେ ଯୁଆଳି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲାଲି ଗାଈକୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତୁ। ୩ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଗାଈକୁ ଲଲାୟାସର ଯାଜକକୁ ଦେବ, ପୁଣି, ସେ ତାହାକୁ ଛାଉଣି ବାହାରକୁ ଆଣନ୍ତେ, ଜଣେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗଜୁ ବଧ କରିବ। ୪ ତହିଁରେ ଲଲାୟାସର ଯାଜକ ଆପଣା ଅଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ତାହାର ରକ୍ତରୁ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସାତ ଥର ତାହାର ରକ୍ତ ସେଚନ କରିବ। ୫ ଆଉ ଜଣେ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ସେହି ଗାଈକୁ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ; ସେ ତାହାର ଗୋମୟ ସହିତ

ର୍ମ ଓ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ୬ ତହିଁ ଯାଜକ ଏରସ କାଠ, ଏସୋବ ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା (ଲୋମ) ନେଇ ସେହି ଗାଈଦାହର ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇବ । ୭ ତେବେ ଯାଜକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ଶରୀରକୁ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରାଇବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଛାଉଣିକୁ ଆସିବ, ପୁଣି, ଯାଜକ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୮ ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ସେହି ଗାଈକୁ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ, ସେ ଜଳରେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ, ଆପଣା ଶରୀରକୁ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରାଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ କୌଣସି ଶୁଚି ଲୋକ ସେହି ଗାଈର ଉତ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରି ଛାଉଣିର ବାହାରେ କୌଣସି ଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ; ପୁଣି, ଗହା ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଅଶୌଚ୍ୟ ଜଳ ନିର୍ମୂଳେ ରଖାଯିବ; ଗହା ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଅଟେ । ୧୦ ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ସେହି ଗାଈର ଉତ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରେ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ; ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀର ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।

ଶବ ସହିତ ସଂସପର୍ଶ

୧୧ ପୁଣି, ଯେକେହି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଶବ ଛୁଏଁ, ସେ ସାତ ଦିନ ଅଶୁଚି ହେବ । ୧୨ ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ତଦ୍‌ଉତ୍ତର ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବ, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେ ଶୁଚି ହେବ; ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର ନ କରେ, ତେବେ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଶୁଚି ହେବ ନାହିଁ । ୧୩ ଯଦି କେହି କୌଣସି ମୃତ ମନୁଷ୍ୟର ଶବ ଛୁଇଁ ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର ନ କରେ, ତେବେ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆବାସ ଅଶୁଚି କରେ; ସେହି ପୁରାଣୀ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ; ଗହା ଉପରେ ଅଶୌଚ୍ୟ ଜଳ ଛିଞ୍ଚି ଯାଇ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଅଶୁଚି ହେବ; ଗହାର ଅଶୁଚିତ ଗହାଠାରେ ଥାଏ । ୧୪ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତମରୁ ଭିତରେ ମଲେ, ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି; ଯେକେହି ସେହି ତମରୁ ଆସେ ଓ ସେହି ତମରୁ ଥାଏ, ସେ ସାତ ଦିନ ଅଶୁଚି ହୋଇ ରହିବ । ୧୫ ଆଉ ପୁରୁଷଙ୍କ ମେଲ ପାତ୍ର, ଯହିଁରେ ଡାଞ୍ଜୁଣି ବନ୍ଧା ନ ଥାଏ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ । ୧୬ ପୁଣି, ଯେକେହି ମେଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖତଗହତ କିମ୍ବା ମୃତ ଦେହ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା କବର ଛୁଏଁ, ସେ ସାତ ଦିନ ଅଶୁଚି ହେବ । ୧୭ ଆଉ ଲୋକମାନେ ସେହି ଅଶୁଚି ଲୋକ ନିର୍ମୂଳେ ପାପାର୍ଥକରେ ଦର୍ଶ୍ୟ ବଳିର ଉତ୍ତ ନେବେ ଓ ଏକ ପାତ୍ରରେ ଗହା ରଖି ତହିଁ ଉପରେ ସ୍ନୋତଜଳ ଦିଆଯିବ । ୧୮ ଏଉତ୍ତରେ କୌଣସି ଶୁଚି ମନୁଷ୍ୟ ଏସୋବ ଶାଖା, ନେଇ ଏହି ଜଳରେ ତୁବାଇ ସେହି ତମରୁ ଉପରେ ଓ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଉପରେ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉପରେ, ପୁଣି, ଅସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ହତ କିମ୍ବା ମୃତ କିମ୍ବା କବର ଛୁଇଁବା ଲୋକ ଉପରେ ଗହା ଛିଞ୍ଚିବ । ୧୯ ପୁଣି, ସେହି ଶୁଚି ଲୋକ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଓ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଅଶୁଚି ଲୋକ ଉପରେ ଗହା ଛିଞ୍ଚିବ; ତହିଁ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଆପେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଶୁଚି ହେବ । ୨୦ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଶୁଚି ହୋଇ ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର ନ କରିବ, ସେହି ପୁରାଣୀ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ, କାରଣ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଶୁଚି କଲା; ଗହା ଉପରେ ଅଶୌଚ୍ୟ ଜଳ ସେଚିତ ହେଲା ନାହିଁ; ସେ ଅଶୁଚି । ୨୧ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନାୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ; ଆଉ ଯେକେହି ସେହି ଅଶୌଚ୍ୟ ଜଳ ସେଚନ କରେ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ; ପୁଣି, ଯେକେହି ସେହି ଅଶୌଚ୍ୟ ଜଳ ଛୁଏଁ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ହେବ । ୨୨ ପୁଣି, ସେ ଅଶୁଚି ଲୋକ ଯାହା କିଛି ଛୁଏଁ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ; ଆଉ ଯେଉଁ ପୁରାଣୀ ଗହା ଛୁଏଁ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ରହିବ ।”

୨୦

ମରାୟମତ୍ତକ ମୁରୁୟ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପୁରଥମ ମାସରେ ସାନ୍ ପୁରାନ୍ତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ଓ ଲୋକମାନେ କାଦେଶରେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରାୟମ ମଲେ ଓ ସେଠାରେ ଗଞ୍ଜୁ କବର ଦିଆଗଲା ।

ଜଳ ନିର୍ମୂଳେ ବିବାଦ

୨ ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମୂଳେ ଜଳ ନ ଥିଲା; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୩ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, “ହାୟ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିଥା’ନ୍ତୁ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମାଜକୁ ବାହାର

କରି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ଆଣିଲ, ଯେପରି କି ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁମାନେ ଏହିଠାରେ ମରିବୁ ? ୫ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ, କି ଏହି କଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବାକୁ ? ଏ ତ ଶସ୍ତ୍ର କି ତିମ୍ବିରି କି ଦରକ୍ଷା କି ତାଳିମ୍ବର ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ; କିଅବା ଏଠାରେ ପିଇବାକୁ ଜଳ ନାହିଁ ।” ୬ ଏଥିରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସମାଜ ସାକ୍ଷାତରୁ ସମାଗମ-ତମରୁ ଦୁଃଖକୁ ଯାଇ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ; ତହିଁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ପରତପ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ପରକାଶ ପାଇଲା । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯଷ୍ଟି ନିଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ହାରୋଣ ମଣ୍ଡଳକୁ ଏକତର କରି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ସେହି ଶୈଳକୁ ଆପଣା ଜଳ ଦେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୈଳରୁ ଜଳ ବାହାର କରି ମଣ୍ଡଳକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣକୁ ପାନ କରାଇବ ।” ୮ ତହିଁ ମୋଶା ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଗହାତ୍ମକ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଯଷ୍ଟି ନେଲେ ।

ଶୈଳକୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଆଦାତ

୧୦ ପୁଣି, ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସେହି ଶୈଳ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଜକୁ ଏକତର କଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ବିଦ୍ରୋହୀଗଣ, ଶୁଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଶୈଳରୁ ଜଳ ବାହାର କରିବା ? ୧୧ ଏଉତ୍ତରେ ମୋଶା ହସତ ଉଠାଇ ଆପଣା ଯଷ୍ଟିରେ ସେହି ଶୈଳକୁ ଦୁଇ ଥର ଆଦାତ କଲେ; ତହିଁରେ ପରତର ଜଳ ବାହାରିଲା, ପୁଣି, ମଣ୍ଡଳ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ପାନ କଲେ । ୧୨ ଏଥିରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ନାହିଁ, ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ମଣ୍ଡଳକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥୁ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବ ନାହିଁ ।”

ଇଦୋମ ଦୁଃଖ ଇସ୍ରାଏଲର ପଥରୋଧ

୧୩ ଏହିସବୁ ମିଶରୀ-ଜଳ, (ବିବାଦର ଜଳ); ଯେହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନମାନ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନ୍ୟ ହେଲେ । ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା କାଦେଶରୁ ଇଦୋମୀୟ ରାଜା ନିକଟକୁ ଦୃତମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ କହି ପଠାଇଲେ, ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଇସ୍ରାଏଲ ଏରୂପ କହଇ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କଲେଶ ଘଟିଅଛି, ୧୫ ଅର୍ଥାତ୍, କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମିସରକୁ ଗଲେ ଓ ମିସରରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ବାସ କଲେ ଆଉ ମିସରୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରତି କୁର୍ଯ୍ୟବହାର କଲେ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ । ୧୬ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁରନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି, ଏକ ଦୃତ ପଠାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶର ପୁରାତସ୍ତୁତ କାଦେଶ ନଗରରେ ଅଛୁ; ୧୭ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟଦେଇ ଯିବୁ ନାହିଁ, କିଅବା କୃପ ଜଳ ପାନ କରିବୁ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜପଥ ଦେଇ ଗମନ କରିବୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସାମା ପାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିବୁ ନାହିଁ ।” ୧୮ ତହିଁରେ ଇଦୋମ ଗତକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ (ଦେଶର) ମଧ୍ୟଦେଇ ଯିବ ନାହିଁ, ଗଲେ ଆମ୍ଭେ ଖତର ନେଇ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ହେବା ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନମାନ ଗତକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ସତ୍ତ୍ୱ ଦେଇ ଯିବୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭ ପଶୁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଜଳ ପାନ କରିବୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଦେବୁ; ଆଉ କିଛି କଥା ନାହିଁ, କେବଳ ଆମ୍ଭକୁ ଆପଣା ପାଦରେ (ଦେଶ) ଦେଇ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।” ୨୦ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ (ଦେଶ) ଦେଇ ଯିବ ନାହିଁ । ଏଉତ୍ତରେ ଇଦୋମ ଅନେକ ଲୋକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ନେଇ ମହାବଳରେ ଗତକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ହେଲେ ।” ୨୧ ଏହିରୂପେ ଇଦୋମ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ସାମା ଦେଇ ଯିବାର ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ଏଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଗତକୁ ନିକଟରୁ ଫେରିଗଲେ ।

ହାରୋଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ କାଦେଶରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନମାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ହୋଇ ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୨୩ ସେତେବେଳେ ଇଦୋମ ଦେଶର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇ ପର୍ବତରେ ସଦାପରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୪ “ଏହା ହାରୋଣର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ

ଅଗେ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନାକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତୁ, ସେହି ଦେଶରେ ସେ ପୁରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ମିରାବାଃ-ଜଳ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାର ବିରୁଦ୍ଧ କର୍ମ କରିଥିଲ। ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସରକୁ ହୋର ପର୍ବତ ଉପରକୁ ନେଇ ଯାଅ। ୨୬ ପୁଣି, ହାରୋଣଠାରୁ ଗହାର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସରକୁ ପିନ୍ଧାଅ; ଯେଣୁ ହାରୋଣ (ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ସଂଗୃହୀତ ହେବ ଓ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରିବ। ୨୭ ତହିଁ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀର ସାକ୍ଷାତରେ ହୋର ପର୍ବତକୁ ଉଠିଗଲେ। ୨୮ ତେବେ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସରକୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ, ପୁଣି, ହାରୋଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପର୍ବତଶୃଙ୍ଗରେ ମଲେ; ତହିଁ ମୋଶା ଓ ଇଲୀୟାସର ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ୨୯ ଏଉତ୍ତରେ ହାରୋଣ ମରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ବଂଶ ହାରୋଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତିରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ।

୨୧

ଅରାଦର ବିନାଶ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଅଥାରୀମର ପଥ ଦେଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ଶୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ପୁରଦେଶ ନିବାସୀ କିଶାନ ବଂଶୀୟ ଅରାଦର ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରତିକୁଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ବନ୍ଦୀ କଲେ। ୨ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନତ କରି କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନଗରସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା।” ୩ ଏଥିରେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ସେହି କିଶାନୀୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ହର୍ମା* ହେଲା।

ପିତୃତଳ ସର୍ପ

୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଇଦୋମ ଦେଶ ପୁରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହୋର ପର୍ବତରୁ ସୂଫ ସାଗର ପଥ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି, ପଥ ସକାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରାଣ ଅତି ସାହସର୍ଯ୍ୟାନ ହେଲା। ୫ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଲେ, “କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରାନ୍ତରେ ମାରିବାକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ ?” ଦେଖ, ଏଠାରେ ରୁଟି ନାହିଁ ଓ ଜଳ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରାଣ ଏହି ଲଘୁ ଅନ୍ନକୁ ଘୃଣା କରେ। ୬ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ବିଷାକ୍ତ ସର୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରେରଣ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନେକ ଲୋକ ମଲେ। ୭ ଏନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଅଛୁ; ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରାଣ କର ଯେପରି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ସର୍ପମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିବେ।” ତେଣୁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାଣ କଲେ। ୮ ତେବେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ବିଷାକ୍ତ ସର୍ପ ନମୁନା ନିର୍ମାଣ କରି ପତକା-ଦଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖ; ତହିଁରେ ସର୍ପଦରଂଷ୍ଟ ପୁରତ୍ଵେକ ଲୋକ ଗହା ପୁରତି ଅନାଇଲେ ବଞ୍ଚିବ।” ୯ ତହିଁ ମୋଶା ପିତୃତଳର ଏକ ସର୍ପ ନିର୍ମାଣ କରି ପତକା-ଦଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିଲେ; ତହିଁରେ ସର୍ପ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦଂଶନ କଲେ, ସେ ସେହି ପିତୃତଳ ସର୍ପ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତେ, ବଞ୍ଚିଲା।

ଜଳ କୁପର ଗୀତ

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନା ଯାତ୍ରା କରି ଓବୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ। ୧୧ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଓବୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରେ ମୋୟାବର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥିତ ପୁରାନ୍ତରେ ଇୟା-ଅବାରୀମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ। ୧୨ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସେରଦ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ। ୧୩ ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରି ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ସାମାରୁ ନିର୍ଗତ ଅର୍ଣ୍ଣୋନର ଅନ୍ୟ ପାରିସ୍ଥିତ ପୁରାନ୍ତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; କାରଣ ମୋୟାବର ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅର୍ଣ୍ଣୋନ ମୋୟାବର ସାମା ଥିଲା। ୧୪ ଏନିମନ୍ତେ

* ୨୧:୩ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ

ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପୁସ୍ତକରେ କଥିତ ଅଛି, ଯଥା “ସୁଦୂରରେ ବାହେବକୁ ଓ ଅର୍ଶିଶୋନର ସକଳ ଉପତ୍ୟକା, ୧୫ ପୁଣି, ଆରର ବାସସ୍ଥାନଗାମା ଓ ଫୋୟାବ-ସାମାର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପତ୍ୟକାସକଳକୁ (ସେ ଜୟ କଲେ ।)” ୧୬ ସେଠାରୁ ସେମାନେ (ଯାତ୍ରା କରି) ବେର (କୃପ) ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ସେହି କୃପ ବିଷୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଫୋୟାବକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତର କରି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦେବା ।” ୧୭ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଏହି ଗାତ ଗାନ କଲେ, “ହେ କୃପ, ଉତ୍ତୁଳି ଉଠ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର; ୧୮ ଅଧିପତିମାନେ ସେହି କୃପ ଖୋଲିଛନ୍ତି, ଲୋକମାନଙ୍କର କୁଳୀନମାନେ ରାଜଦଣ୍ଡ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଘେନି ଗହା ଖୋଲିଛନ୍ତି ।” ୧୯ ଏଉତ୍ତଗରେ ସେମାନେ ପରାନ୍ତରରୁ ମତ୍ତାନକୁ ଓ ମତ୍ତାନଠାରୁ ନହଲୀୟୋଲକୁ ଓ ନହଲୀୟୋଲଠାରୁ ବାମୋତକୁ ୨୦ ଓ ବାମୋତଠାରୁ ଫୋୟାବ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ପିସ୍ଗା ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଗହା ମରୁଭୂମି ଆଡ଼କୁ ଥିଲା ।

ସିହୋନ ଓ ଓର୍ ଗଜାତ୍ମକ ପରାଜୟ

୨୧ ଏଉତ୍ତଗରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଇଫୋରାୟମାନଙ୍କ ଗଜା ସାହୋନ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ଦୂତ ପଠାଇଲେ; ୨୨ “ତୁମ୍ଭେ ଦେଶ ଦେଇ ଆମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର କି ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଆଡ଼େ ଫେରିବୁ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ କୃପରୁ ଜଳ ପାନ କରିବୁ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ସାମା ପାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜପଥ ଦେଇ ଗମନ କରିବୁ ।” ୨୩ ଏଥିରେ ସାହୋନ ଆପଣା ସାମା ଦେଇ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦେଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସାହୋନ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତର କରି ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରତିକୂଳରେ ପରାନ୍ତରକୁ ବାହାର ହେଲେ, ପୁଣି, ଯହସରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୨୪ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଖତ୍ତାୟାରରେ ଗଞ୍ଜୁ ଆଘାତ କରି ଅର୍ଶିଶୋନଠାରୁ ଯବବୋକ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅମ୍‌ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗହାର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ; କାରଣ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ସାମା ଦୃଢ଼ ଥିଲା । ୨୫ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ସମସ୍ତ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଇଫୋରାୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗରରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ହିଷ୍‌ବୋନରେ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ୨୬ କାରଣ ହିଷ୍‌ବୋନ ଇଫୋରାୟମାନଙ୍କ ଗଜା ସାହୋନଙ୍କ ନଗର ଥିଲା, ସେ ଫୋୟାବର ପୂର୍ବ ଗଜାର ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହା ହସ୍ତରୁ ଅର୍ଶିଶୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ସମସ୍ତ ଦେଶ ନେଇଥିଲେ । ୨୭ ଏନିମନ୍ତେ କବିମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଷ୍‌ବୋନକୁ ଆସ, ସାହୋନର ନଗର ନିର୍ମିତ ଓ ଦୃଢ଼ୀକୃତ ହେଉ; ୨୮ କାରଣ ହିଷ୍‌ବୋନଠାରୁ ଅଗ୍ନି, ସାହୋନ ନଗରଠାରୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି; ଗହା ଫୋୟାବର ଆର ନଗରକୁ, ଅର୍ଶିଶୋନସ୍ଥ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଦେବଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି । ୨୯ ହେ ଫୋୟାବ, ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତପ ହେଲା ! ହେ କମୋଶର ଲୋକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତୁଳି ନ ହେଲ; ସେ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ପଳାତକ ରୂପେ ଓ ଗହାର କନ୍ୟାଗଣକୁ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ଇଫୋରାୟ ଗଜା ସାହୋନର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି; ୩୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଣ ମାରିଅଛୁ; ହିଷ୍‌ବୋନ ଦୀବୋନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ନୋଫହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂସ୍ର କଳ୍ପ, ଗହା ମୋଦବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ୟାପଇ ।” ୩୧ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ଇଫୋରାୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ । ୩୨ ଏଉତ୍ତଗରେ ଫୋୟା ଯାସେର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ତହିଁର ସକଳ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ସେଠାସ୍ଥ ଇଫୋରାୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ । ୩୩ ତହିଁ ସେମାନେ ଫେରି ବାଶନର ପଥ ଦେଇ ଉଠି ଗଲେ; ତହିଁରେ ବାଶନର ଗଜା ଓର୍, ସେ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ବାହାର ହୋଇ ଇଦ୍‌ରିୟାରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୩୪ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଫୋୟାବକୁ କହିଲେ, “ଗହାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ହିଷ୍‌ବୋନବାସୀ ଇଫୋରାୟ ଗଜା ସାହୋନ ପୁରତି ଯେଉଁପ କଲ, ଗହା ପୁରତି ସେଉଁପ କରିବ ।” ୩୫ ଏଣୁ ଗହାର କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା କରି ଯିରାହୋ-ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଆଗରେ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାତ୍ରା ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ଗହା ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର ବାଲକ ଦେଖିଲେ । ୩ ଏଣୁ ମୋୟାବ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ବହୁତ ଥିଲେ; ଆଉ ମୋୟାବ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସକାଶୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ । ୪ ଏଥିରେ ମୋୟାବ ମିଦୀୟନୀୟ ପୁରାଣନଗଣକୁ କହିଲେ, “ଗୋରୁ ଯେପରି ପଦାରୁ ଘାସ ଚାଏ, ସେପରି ଏହି ଜନତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସବୁ ଚାଟି ପକାଇବେ । ଏହି ସମୟରେ ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର ବାଲକ ମୋୟାବର ରାଜା ଥିଲେ ।” ୫ ଏନିମନ୍ତେ ସେ ବିମୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମ୍‌କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଦେଶ-ନିକଟସ୍ଥ ନଦୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପଥୋର ନଗରକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ପଠାଇ ଏହା କହିଲେ, “ଦେଖ, ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଏକ ଜନତା ଆସିଅଛନ୍ତି; ଦେଖ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ମୁଖ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତି; ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରନ୍ତି ।” ୬ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅତି ବଳବାନ; ହୋଇପାରେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜୟ କରି ଦେଶରୁ ଦୂର କରି ପାରିବା; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯାତ୍ରାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଏ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯାତ୍ରାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ, ସେ ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ । ୭ ତହିଁରେ ମୋୟାବର ପୁରାଣବର୍ଗ ଓ ମିଦୀୟନର ପୁରାଣବର୍ଗ ମନ୍ତ୍ରର ପୁରସ୍କାର ହସ୍ତରେ ଘେନି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ବିଲୀୟମ୍ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବାଲକଙ୍କ କଥା ଗହାକୁ କହିଲେ । ୮ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ରାତ୍ରି ଏଠାରେ ରୁହ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାତ୍ରା କହିବେ, ଗହା ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି,” ତହିଁରେ ମୋୟାବର ଅଧିପତିମାନେ ବିଲୀୟମ୍ ସଙ୍ଗରେ ରହିଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ବିଲୀୟମ୍ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଏହି ଲୋକମାନେ କିଏ ?” ୧୦ ତହିଁ ବିଲୀୟମ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋୟାବର ରାଜା ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର ବାଲକ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି; ୧୧ ଦେଖ, ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ, ହୋଇପାରେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବା ।” ୧୨ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ବିଲୀୟମ୍‌କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ୧୩ ଏଥିରେ ବିଲୀୟମ୍ ପୁରାତଃକାଳରେ ଉଠି ବାଲକଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିଅଛନ୍ତି ।” ୧୪ ଏଣୁ ମୋୟାବର ଅଧିପତିମାନେ ଉଠି ବାଲକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ବିଲୀୟମ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆସିବାକୁ ମନା କରୁଅଛି ।” ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ବାଲକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଓ ଅଧିକ ସମ୍ଭରାନ୍ତ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଇଲେ । ୧୬ ତହିଁ ସେମାନେ ବିଲୀୟମ୍ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାକୁ କହିଲେ, “ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର ବାଲକ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭ କତିକି ଆସିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ନିବାରଣ କର ନାହିଁ ।” ୧୭ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ଭରମ ଦେଇ ମହାସମ୍ଭରାନ୍ତ କରିବା, ପୁଣି, ଯାତ୍ରା ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ଗହା କରିବା; ଏଣୁ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆସ, ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ । ୧୮ ଏଥିରେ ବିଲୀୟମ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ ବାଲକଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯଦ୍‌ଯଦି ବାଲକ ଚାପ ଓ ସୁନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆପଣା ଗୃହ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି ତଣା କି ଅଧିକ କରିବାକୁ ମୁଁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍‌ୟର ବାହାରେ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ । ୧୯ ଏନିମନ୍ତେ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେଁ ଆଜି ରାତ୍ରି ଏଠାରେ ରୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଉ ଯାତ୍ରା କହିବେ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣିବି ।” ୨୦ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵର ରାତ୍ରିରେ ବିଲୀୟମ୍ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ଉଠ, ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଅ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କଥା କହିବା; କେବଳ ଗହା ହିଁ ତୁମ୍ଭେ କହିବ ।” ୨୧ ତହିଁରେ ବିଲୀୟମ୍ ପୁରାତଃକାଳରେ ଉଠି ଆପଣା ଗର୍ଦ୍ଦଭା ସଜାଇ ମୋୟାବର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କଲା ।

ବିଲୀୟମ୍‌ଙ୍କ ଗଧ ଏବଂ ଦୂତ

୨୨ ଏଥିରେ ସେ ଯିବା ସକାଶୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ ହେଲା, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଗହାର ଶତ୍ରୁ ରୂପେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ଗର୍ଦ୍ଦଭା

ଉପରେ ଚଢ଼ି ଯାଉଥିଲା ଓ ଗହୀର ଦୁଇ ଦାସ ଗହୀ ସତ୍ତରରେ ଥିଲେ । ୨୩ ଏଥିରେ ସେହି ଗର୍ଭଦତ୍ତା ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତତ୍ସକୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ଼୍ଗ ହସ୍ତରେ ଧରି ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା; ତହିଁ ଗର୍ଭଦତ୍ତା ବାଟ ଛାଡ଼ି ବିଲ ଥାଡ଼କୁ ଗଲା ତହିଁରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ଗର୍ଭଦତ୍ତାକୁ ବାଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ପୁରହାର କଲା; ୨୪ ତେବେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତ ଦୁଇ ଉକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଏପାଖେ ପୁରାଣର ଓ ସେପାଖେ ପୁରାଣର ଥିବା ଗଳିପଥରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୨୫ ସେହି ସମୟରେ ଗର୍ଭଦତ୍ତା ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତତ୍ସକୁ ଦେଖି କାନ୍ଥ ଥାଡ଼କୁ ଠେଲି ହୋଇ ଯିବାରୁ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ଗୋଡ଼ କାନ୍ଥରେ ଘଷି ହେଲା; ତହିଁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗହୀକୁ ପୁରହାର କଲା । ୨୬ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତ ଆହୁରି ଥାଗକୁ ଯାଇ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେଲେ, ସେଠାରେ ତାହାଣରେ କିମ୍ବା ବାମରେ ଫେରିବାର ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା । ୨୭ ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭଦତ୍ତା ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତତ୍ସକୁ ଦେଖି ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ତଳେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା; ତହିଁରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ କ୍ରୋଧ ପୁରୁଷାକୃତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭଦତ୍ତାକୁ ଆପଣା ଯଷ୍ଟିରେ ପୁରହାର କଲା । ୨୮ ତହିଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଗର୍ଭଦତ୍ତାର ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ, ତେଣୁ ସେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କଥା କଲି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ତିନିଧର ପୁରହାର କଲା ।” ୨୯ ତେବେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ଗର୍ଭଦତ୍ତାକୁ କହିଲା, “କାରଣ ତୁ ମୋତେ ପରିହାସ କରୁଅଛୁ; ମୋ’ ହାତରେ ଖଣ୍ଡ ଥିଲେ ମୁଁ ଏବେ ଗେତେ ବଧ କରନ୍ତି ।” ୩୦ ପୁଣି, ଗର୍ଭଦତ୍ତା ବିଲ୍ଲାୟମ୍ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମାବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଉପରେ ଚଢ଼ି ଆସିଅଛୁ, ମୁଁ କି ତୁମ୍ଭର ସେହି ଗର୍ଭଦତ୍ତା ନୁହେଁ ? ମୁଁ କି ପୂର୍ବେ କେବେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଏପରି କରିଥିଲି ?” ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ନା ।” ୩୧ ଏଥିରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ଚକ୍ଷୁ ପୁରସନ୍ନ କରନ୍ତେ, ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତତ୍ସକୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍କୋଷ ଖଡ଼୍ଗ ହସ୍ତରେ ଧରି ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା; ତହିଁରେ ସେ ମସ୍ତକ ନୁଆଁଇ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ୩୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତ ଗହୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ତିନିଧର ଆପଣା ଗର୍ଭଦତ୍ତାକୁ କାହିଁକି ପୁରହାର କଲା ? ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶତରୁ ରୂପେ ବାହାର ହୋଇଅଛୁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଗତି ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ୩୩ ପୁଣି, ଗର୍ଭଦତ୍ତା ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖି ଏହି ତିନିଧର ଆମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରୁ ଫେରିଲା; ସେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରୁ ଫେରି ନ ଥା’ନ୍ତା, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିଥା’ନ୍ତୁ, ଆଉ ଗହୀକୁ ଜାଅନ୍ତା ରଖିଥା’ନ୍ତୁ ।” ୩୪ ତହିଁରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତତ୍ସକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମୋ’ ବିପକ୍ଷରେ ପଥରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛୁ; ଗହୀ ମୁଁ ଜାଣିଲି ନାହିଁ; ଏଣୁ ଏବେ, ଯଦି ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ଫେରିଯିବି ।” ୩୫ ତହିଁରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଦୂତ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ କହିଲେ, “ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ତର ଯାଅ; ମାତର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କଥା କହିବା, କେବଳ ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ କହିବ ।” ତହିଁରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ବାଳକତ୍ସକ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କଲା । ୩୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ଆଗମନ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ବାଳକ ଗହୀ ସତ୍ତର ଭେଟିବା ପାଇଁ ଦେଶର ପୁରାନ୍ତସ୍ଥ ପର୍ଣ୍ଣଶୋନର ସାମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ମୋୟାବ ନଗରକୁ ଗମନ କଲେ । ୩୭ ପୁଣି, ବାଳକ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ତାକିବା ପାଇଁ ଅତି ଯତନରେ ଲୋକ ପଠାଇଲୁ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଆସିଲ ନାହିଁ ? ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ଭରମ ଦେଇ ସମ୍ଭରାନ୍ତ କରିବାକୁ ନିଗନ୍ତ ଅସମର୍ଥ ?” ୩୮ ତହିଁ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ବାଳକତ୍ସକୁ କହିଲା, “ଏହି ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି; ମାତର ଏବେ କୌଣସି କଥା କହିବାକୁ କି ମୋହର କିଛି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ? ପରମେଶ୍ଵର ମୋ’ ମୁଖରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଦେବେ ଗହୀ ହିଁ ମୁଁ କହିବି ।” ୩୯ ଏଉତ୍ତରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ବାଳକ ସହିତ ଗମନ କରି କିରାୟତ୍-ହୁଷୋତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୪୦ ତହିଁ ବାଳକ ଗୋରୁ ଓ ମେଷ ବଳିଦାନ କରି ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ଓ ଗହୀର ସତ୍ତର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୪୧ ପୁଣି, ପୁରାତରେ ବାଳକ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ସତ୍ତର ନେଇ ବାଲ୍ଲର* ଉତ୍ତସ୍ଥଳୀରେ ଆରୋହଣ କରାଇଲେ; ଆଉ ସେହିଠାରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶେଷ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିଲେ ।

୨୩

ବିଲ୍ଲାୟତ୍ସକ ପୁରଥମ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ବାଳକତ୍ସକୁ କହିଲା, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୋ’ ପାଇଁ ସାତଗୋଟି ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କର ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୋ’ ପାଇଁ ସାତ ଗୋବତ୍ସ ଓ ସାତ ମେଷ ଆୟୋଜନ କର ।” ୨ ତହିଁରେ ବାଳକ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ କଥାନ୍ତସାରେ କଲେ; ପୁଣି, ବାଳକ ଓ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ପୁରତେୟକ ଯଜ୍ଞବେଦିରେ ଏକ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ଏକ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୩ ତହିଁ ବିଲ୍ଲାୟମ୍ ବାଳକତ୍ସକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ

* ୨୨:୪୧ ବାଲ୍ଲର କିମ୍ବା ବାମତ୍ତବାଲ

ଆପଣା ହୋମବଳି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୁଅ, ମୁଁ ଯିବି କେଜାଣି ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିବେ; ଆଉ ସେ ଯାହା ମୋତେ ଦେଖାଇବେ, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବି।” ପୁଣି, ସେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲା । ୪ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଲୀୟମ୍‌କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ସାତ ଯଜ୍ଞବେଦି ପୂର୍ବସ୍ଥ କରିଅଛି ଓ ମୁଁ ପୂର୍ବତେୟକ ଯଜ୍ଞବେଦିରେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛି ।” ୫ ସେତେବେଳେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ବିଲୀୟମ୍ ମୁଖରେ ଏକ ବାକ୍‌ୟ ଦେଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବାଳକ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଅ, ପୁଣି, ଗହାକୁ ଏହିପରି କୁହ ।” ୬ ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲା, ସେହି ସମୟରେ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ହୋମବଳି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଓ ମୋୟାବର ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ (ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ) । ୭ ତହିଁ ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବସ୍ଥ ଗହା କହିଲା, “ବାଳକ ଅଗ୍ରମାରୁ, ମୋୟାବର ରାଜା ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ପର୍ବତ-ଶ୍ରେଣୀରୁ ମୋତେ ଆଣିଅଛି; ଆସ, ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଯାକୁବକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ; ପୁଣି, ଆସ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଭିଶାପ କର ।” ୮ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ମୁଁ କିପରି ଗହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବି ? ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯାହାକୁ ଅଭିଶାପ କରି ନାହାନ୍ତି, ମୁଁ କିପରି ଗହାକୁ ଅଭିଶାପ କରିବି ? ୯ କାରଣ ଶୈଳମାଳର ଶିଖରରୁ ମୁଁ ଗହାକୁ ଦେଖୁଅଛି ଓ ଗିରିଶ୍ରେଣୀରୁ ମୁଁ ଗହାକୁ ଦର୍ଶନ କରୁଅଛି । ଦେଖ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଅଲଗା ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୦ ଯାକୁବର ଧୂଳି କିଏ ଗଣି ପାରେ ଅବା ଇସ୍ରାଏଲର ଚତୁର୍ଥାଂଶର ସଂଖ୍ୟା କିଏ କହି ପାରେ; ଧାର୍ମିକର ମରଣ ମୁଁ ମରେ, ମୋହର ଶେଷାବସ୍ଥା ଗହାର ତୁଲ୍ୟ ହେଉ । ୧୧ ଏଥିରେ ବାଳକ ବିଲୀୟମ୍‌କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବତ ଏ କି କଲ ? ଆମ୍ଭର ଶତରୁମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଗଲୁ, ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍ତମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସେ ଉଚ୍ଚତର ଦେଇ କହିଲା, “ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋ’ ମୁଖରେ ଯେଉଁ କଥା ଦିଅନ୍ତି, ସାବଧାନ ହୋଇ ଗହା ହିଁ କହିବା କି ମୋହର ଉଚିତ୍ ହୁଏ ?

ବିଲୀୟମ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

୧୩ ଏଉତ୍ତରେ ବାଳକ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ, ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆସ; ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷସାମାସ୍ତତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ; ସେହିଠାରୁ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ ବାଳକ ଗହାକୁ ପିସ୍ତଗାର ପୃଷ୍ଠସ୍ଥ ସୋପାନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ଯାଇ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସାତ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ପୂର୍ବତେୟକ ବେଦିରେ ଏକ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ଏକ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସେ ବାଳକଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ହୋମବଳି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥାଅ ।” ୧୬ ଏଥିରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ବିଲୀୟମ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ, ପୁଣି, ଗହାର ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ବାକ୍‌ୟ ଦେଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବାଳକ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ ଗହାକୁ ଏହି କଥା କହିବ ।” ୧୭ ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ ଆସିଲା, ଆଉ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ହୋମବଳି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ ମୋୟାବର ଅଧିପତିମାନେ ଗହାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଥିଲେ । ତେବେ ବାଳକ ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ? ୧୮ ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବସ୍ଥ ଗହା କହିଲା, “ହେ ବାଳକ, ଉଠ, ଶୁଭବାଣୀ କର; ହେ ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର, ମୋ’ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।” ୧୯ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ, ସେ ମିଥ୍ୟା କହିବେ; କିଅବା ସେ ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ, ସେ ଅନୁଗତ କରିବେ; ସେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ କି ଗହା କରିବେ ନାହିଁ ? ସେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗହା କି ସେ ସିଦ୍ଧ କରିବେ ନାହିଁ ? ୨୦ ଦେଖ, ମୁଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି; ପୁଣି, ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ମୁଁ ଗହା ଅନ୍ୟଥା କରି ନ ପାରେ । ୨୧ ସେ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଉପଦ୍ରବ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ରାଜାର ଜୟଧ୍ୱନି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ୨୨ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣୁଅଛନ୍ତି; ଅରଣ୍ୟ ଶବ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବଳ । ୨୩ ନିଗନ୍ତ ଯାକୁବ ପାଇଁ କୌଣସି ଗଣକତ ନାହିଁ, କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ର ନାହିଁ; ଏହିକ୍ଷଣି ଯାକୁବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଷୟରେ କୁହାଯିବ, ପରମେଶ୍ୱର କି କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ! ୨୪ ଦେଖ, ସେହି ଲୋକସମୂହ ସିଂହା ପରି ଉଠୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ସିଂହ ପରି ଆପଣାକୁ ଉଠାଉଅଛି; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶିକାର ଭୋଜନ ନ କରେ

ଓ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ ନ କରେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ବାଲାକ ବିଲାୟମ୍‌କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ କର ନାହିଁ ।” ୨୬ ତହିଁରେ ବିଲାୟମ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ ବାଲାକଙ୍କୁ କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା କିଛି କହିବେ, ଗହା ହିଁ ମୁଁ କରିବି; ଏହା କି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ନାହିଁ ?” ୨୭ ତହିଁ ବାଲାକ ବିଲାୟମ୍‌କୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଯିବା; ହୋଇପାରେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ।” ୨୮ ଏଣୁ ବାଲାକ ବିଲାୟମ୍‌କୁ ମରୁଭୂମି ଅଭିମୁଖରେ ପିୟୋର ଶିଖରକୁ ନେଇଗଲେ । ୨୯ ତହିଁରେ ବିଲାୟମ୍ ବାଲାକଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୋ’ ପାଇଁ ସାତଗୋଟି ବେଦି ନିର୍ମାଣ କର ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ସାତ ଗୋବତ୍ସ ଓ ସାତ ମେଷ ଆୟୋଜନ କର ।” ୩୦ ତହିଁ ବାଲାକ ବିଲାୟମ୍‌ର କଥାନ୍ତସାରେ କଲେ ଓ ପରତେୟକ ବେଦିରେ ଏକ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ଏକ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

୨୪

ବିଲାୟମ୍‌ଙ୍କ ତୃତୀୟ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ, ଏହା ଦେଖି ବିଲାୟମ୍ ପୂର୍ବ ପରି ଗଣକତ ସାଧୁବା ପାଇଁ ଗଲ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପରତେୟକ ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିଲା । ୨ ତହିଁରେ ବିଲାୟମ୍ ଅନାଇ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ବାସ କରିବାର ଦେଖିଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗହା ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲେ । ୩ ତେବେ ସେ ଆପଣା ପରସ୍ତର ନେଇ କହିଲା, “ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲାୟମ୍ କହୁଅଛି ଓ ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ହୋଇଅଛି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କହୁଅଛି, ୪ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଅଛି, ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଉଅଛି, ସେ ତଳେ ପଡ଼ି ଓ ପରସନ୍ନ ଚକ୍ଷୁ ହୋଇ କହୁଅଛି । ୫ ହେ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭର ତମ୍ଭୁସବୁ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭର ଆବାସ ସବୁ କିପରି ମନୋହର ! ୬ ଗହାସବୁ ଉପତ୍ୟକା ତୁଲ୍ୟ ବିସ୍ତରିତ, ନଦୀତୀରସଥ ଉଦ୍ୟାନ ତୁଲ୍ୟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୋପିତ ଅଗୁରୁ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ, ଜଳ ନିକଟସଥ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଅଟେ । ୭ ଗହାର କଳସରୁ ଜଳ ଉଚ୍ଛଳିବ, ଗହାର ବୀଜ ଅନେକ ଜଳରେ ପଡ଼ିବ, ପୁଣି, ଗହାର ରାଜା ଆଗାଗଠାରୁ ଉଚ୍ଚାକୃତ ହେବେ ଓ ଗହାର ରାଜ୍ୟ ଉନ୍ନତ ହେବ । ୮ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣୁଅଛନ୍ତି; ଗହାର ବଳ ଅରଣ୍ୟର ଷଣ୍ଡ ତୁଲ୍ୟ; ସେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଓ ଆପଣା ବାଣ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଦ କରିବ । ୯ ସେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲା, ସେ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଓ ସିଂହା ତୁଲ୍ୟ ଶୟନ କଲା; କିଏ ଗହାକୁ ଉଠାଇବ ? ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ବିଲାୟମ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଲାକଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା, ତହିଁ ସେ ଆପଣା ହାତରେ ହାତ ମାରିଲେ; ପୁଣି, ବାଲାକ ବିଲାୟମ୍‌କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲୁ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ତିନିଧର ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍ତମାଦେ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲ ।” ୧୧ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ପଳାଅ; ତୁମ୍ଭକୁ ଅତି ସମ୍ଭରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ ଥିଲା; ମାତ୍ର ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ଭରମ ପାଇବାରୁ ବାରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ତହିଁରେ ବିଲାୟମ୍ ବାଲାକଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କ’ଣ କହି ନାହିଁ ?” ୧୩ ଯଦିଓ ବାଲାକ ସୁନା ରୂପାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆପଣା ଗୃହ ମୋତେ ଦେବ, ତେବେ ମୁଁ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାରେ ଭଲ କି ମନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବାହାରେ ଯାଇ ନ ପାରେ; ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଗହା ହିଁ ମୁଁ କହିବି ।

ବିଲାୟମ୍‌ଙ୍କର ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

୧୪ ଏବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି; ଆସ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରତି ଯାହା କରିବେ, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବି । ୧୫ ଏଥିରେ ସେ ଆପଣା ପରସ୍ତର ନେଇ କହିଲା, “ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲାୟମ୍ କହୁଅଛି, ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ହୋଇଅଛି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କହୁଅଛି; ୧୬ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଅଛି ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣୁଅଛି, ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଉଅଛି, ସେ ତଳେ

ପତି ଓ ପରସ୍ପର ଚକ୍ଷୁ ହୋଇ କହୁଅଛି; ୧୭ ମୁଁ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖୁଅଛି, ମାତ୍ର ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁହନ୍ତି; ମୁଁ ଗହାଡ଼କର ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛି, ମାତ୍ର ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହନ୍ତି; ଯାକୁବଠାରୁ ଏକ ଗରା ଉଦିତ ହେବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲଠାରୁ ଏକ ରାଜଦଣ୍ଡ ଉତ୍ପତ୍ତ ହେବ, ଗହା ମୋୟାବର ପାର୍ଶ୍ୱ* ଭେଦ କରିବ ଓ ଶେଥରୀ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବ। ୧୮ ପୁଣି, ଇଦୋମ ଏକ ଅଧିକାର ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଗହାର ଶତରୁ ଥିଲେ, ଏପରି ସେୟାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଧିକାର ହେବ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବୀରର କର୍ମ କରିବ। ୧୯ ପୁଣି, ଯାକୁବଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏକ ଜଣ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନଗରରୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ।” ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଅମାଲେକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ଆପଣା ପରସ୍ପର ନେଇ କହିଲା, “ଅମାଲେକ ନାନା ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଥିଲା; ମାତ୍ର ଗହାର ଶେଷାବସ୍ଥା ବିନାଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ।” ୨୧ ତହିଁ ସେ କେନାୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି ଆପଣା ପରସ୍ପର ନେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ଅତି ଦୃଢ଼ ଓ ତୁମ୍ଭର ବସା ଶୈଳ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ।” ୨୨ ତଥାପି କେନାୟ କ୍ଷୟପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଶେଷରେ ଅଶୂର ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଯିବ। ୨୩ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ପରସ୍ପର ନେଇ କହିଲା, “ହାୟ ହାୟ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରିବେ, ସେତେବେଳେ କିଏ ବଞ୍ଚିବ ?” ୨୪ ମାତ୍ର କିତ୍ତୀମ-ତୀରରୁ ଜାହାଜମାନ ଆସିବ ଓ ସେମାନେ ଅଶୂରକୁ ଦୁଃଖ ଦେବେ, ଆଉ ଏବରକୁ ଦୁଃଖ ଦେବେ, ପୁଣି, ସେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ। ୨୫ ଏଉତ୍ତରେ ବିଲୀୟମ୍ ଉଠି ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱାପ୍ନକୁ ପରସ୍ପର କଳା ଓ ବାଳକ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ।

୨୫

ବାଲପିୟୋର ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଶିଙ୍ଗାରେ ବାସ କଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ମୋୟାବର କନ୍ୟାଗଣ ସହିତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ୨ ପୁଣି, ସେହି କନ୍ୟାମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବଗଣର ବଳିଦାନ ଉପଲକ୍ଷରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣକୁ ପରଶାମ କଲେ। ୩ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପେ ବାଲ-ପିୟୋର ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହେଲେ; ଏଣୁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର କ୍ରୋଧ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରତିକୂଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ୪ ଏଥୁରେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ ନେଇ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଅ, ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲଠାରୁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଫେରିବ।” ୫ ତହିଁ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲ-ପିୟୋର ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କର।” ୬ ଏଥୁରେ ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋଶାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ମିତ୍ରାନ୍ତରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଣିଲା, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ରୋଦନ କରୁଥିଲେ। ୭ ତେବେ ହାରୋଣ ଯାଜକର ପୌତ୍ର, ଇଲୀୟାସରର ପୁତ୍ର ପାନହସ୍ ଗହା ଦେଖି ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ହାତରେ ଏକ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ନେଲା; ୮ ପୁଣି, ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସେହି ପୁରୁଷର ପଛ ପଛେ ତମ୍ଭୁ ଭିତରେ ପରବେଶ କରି ସେହି ଦୁଇ ଜଣକୁ ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ପୁରୁଷକୁ ଓ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପେଟକୁ ବିଧି ପକାଇଲା। ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା। ୯ ତଥାପି ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଏହି ମାରୀରେ ମଲେ।

ପାନହସ୍‌ଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳ

୧୦ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୧ “ହାରୋଣ ଯାଜକର ପୌତ୍ର, ଇଲୀୟାସରର ପୁତ୍ର ପାନହସ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳ ପରକାଶ କରି ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଫେରାଇଅଛି, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କଲୁ ନାହିଁ।” ୧୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆପଣା ଶାନ୍ତିକର ନିୟମ ଦେଲୁ; ୧୩ ତହିଁରେ ଗହା ପ୍ରତି ଓ ଗହା ଉତ୍ତରେ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକତ୍ୱର ନିୟମ ହେବ; କାରଣ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳ ପରକାଶ କଲା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନାକରିତ କଲା। ୧୪ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଯେଉଁ ହତ ପୁରୁଷ, ଯେ ସେହି ମିତ୍ରାନ୍ତରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର

* ୨୪:୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ କପାଳ † ୨୪:୧୭ ଶେଥର କିମ୍ବା କଲହ

ସହିତ ହତ ହୋଇଥିଲା, ଗହାର ନାମ ସିମ୍ବର, ସେ ଶିମାୟୋନାୟ ପିତୃଗୃହର ଅଧିପତି ସାଲୁର ପୁତ୍ର । ୧୫ ପୁଣି, ସେହି ହତ ମିଦାୟନାୟା ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ କସପ୍ରା, ସେ ସୂରର କନ୍ୟା; ସେହି ସୂର୍ ମିଦାୟନାୟ ଏକ ପିତୃଗୃହର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲା । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ କହିଲେ, ୧୭ “ମିଦାୟନାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କର; ୧୮ କାରଣ ପିୟୋର (ଦେବତା) ବିଷୟକ ଛଳରେ ଓ ସେହି ପିୟୋର ଲାଗି ମାରୀ ଦିନରେ ହତ ହେଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାୟା କସପ୍ରା ନାମ୍ନା ମିଦାୟନାୟ ରାଜକୁମାରୀ, ଗହାରି ବିଷୟକ ଛଳରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛଳ କରି କଲେଶ ଦେଲେ ।”

୨୬

ନୂତନ ପିଢ଼ିର ଜନଗଣନା

୧ ସେହି ମାଗା ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାହୁକୁ ଓ ହାରୋଶତ୍ତକ ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଯାଜକକୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହାନ୍ତସାରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସକ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବୟସକ ଲୋକମାନଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ସୈନ୍ୟଗଣରେ ଶାନ୍ତୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଗଣନା କର ।” ୩ ତହିଁରେ ମୋଶା ଓ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ଯିରାହୋର ନିକଟସ୍ଥତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସମୀପରେ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ତରେ କଥା କହିଲେ, ୪ “ମୋଶା ପୁରତି ଓ ମିସର ଦେଶରୁ ବହିର୍ଗତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସକ ଅବଧି ସମସ୍ତ ଲୋକର ଗଣନା କର ।” ୫ ରୁବେନ୍, ଇସ୍ରାଏଲର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର; ରୁବେନ୍ ସନ୍ତାନ ହନୋକଠାରୁ ହନୋକାୟ ବଂଶ; ପଲ୍ଲୁଠାରୁ ପଲ୍ଲୁୟାୟ ବଂଶ; ୬ ହିଷ୍ତରୋଶଠାରୁ ହିଷ୍ତରୋଶାୟ ବଂଶ; କର୍ମିଠାରୁ କର୍ମିୟ ବଂଶ । ୭ ଏମାନେ ରୁବେନ୍ ବଂଶ; ପୁଣି, ଏମାନେ ଗଣାୟା’ନତେ, ତେୟାଲିଶ ହଜାର ସାତ ଶହ ତିରିଶ ଲୋକ ହେଲେ । ୮ ପଲ୍ଲୁର ସନ୍ତାନ ଇଲୀୟାବ । ୯ ସେହି ଇଲୀୟାବର ସନ୍ତାନ ନମୁୟେଲ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ୍; କୋରହର ଦଳାୟ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ବିବାଦ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଣ୍ଡଳୀର ଆହୁତ ଲୋକ ଯେ ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ୍ ମୋଶାହୁକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ହାରୋଶତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିବାଦ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣ । ୧୦ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ମୁଖ ମୋଲାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ କୋରହକୁ ଗ୍ରାସ କଲା, ତହିଁରେ ସେହି ଦଳ ନଷ୍ଟ ହେଲେ, ପୁଣି, ଅଗ୍ନି ଦୁଇ ଶହ ପଚାଶ ଜଣକୁ ଦଗ୍ଧ କଲା, ସେମାନେ ତିହନ ସପ୍ତରୂପ ହେଲେ । ୧୧ ତଥାପି କୋରହର ସନ୍ତାନମାନେ ମଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଶିମାୟୋନର ସନ୍ତାନ; ନମୁୟେଲଠାରୁ ନମୁୟେଲାୟ ବଂଶ; ଯାମାନ୍ଠାରୁ ଯାମାନାୟ ବଂଶ; ଯାଖାନ୍ଠାରୁ ଯାଖାନାୟ ବଂଶ; ୧୩ ସେରହଠାରୁ ସେରହାୟ ବଂଶ; ଶୌଲଠାରୁ ଶୌଲାୟ ବଂଶ । ୧୪ ଶିମାୟୋନାୟ ଏହି ସକଳ ବଂଶ ବାଇଶ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୫ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଗାଦର ସନ୍ତାନ; ସିଫୋନଠାରୁ ସିଫୋନାୟ ବଂଶ; ହରିଠାରୁ ହରାୟ ବଂଶ; ଶୂନାଠାରୁ ଶୂନାୟ ବଂଶ; ୧୬ ଓଷ୍ତୀଠାରୁ ଓଷ୍ତାୟ ବଂଶ, ଏରିଠାରୁ ଏରାୟ ବଂଶ; ୧୭ ଅରୋଦିଠାରୁ ଅରୋଦାୟ ବଂଶ, ଅରେଲୀଠାରୁ ଅରେଲାୟ ବଂଶ । ୧୮ ଗାଦ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ସକଳ ବଂଶ ଗଣାୟା’ନତେ, ଚାଲିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଲୋକ ହେଲେ । ୧୯ ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ଏର ଓ ଓନନ୍; ସେହି ଏର ଓ ଓନନ୍ କିଶାନ ଦେଶରେ ମରିଥିଲେ । ୨୦ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନ; ଶେଲଠାରୁ ଶେଲୟାୟ ବଂଶ; ପେରସଠାରୁ ପେରସାୟ ବଂଶ; ସେରହଠାରୁ ସେରହାୟ ବଂଶ । ୨୧ ପୁଣି, ପେରସର ଏହି ସକଳ ସନ୍ତାନ ହିଷ୍ତରୋଶଠାରୁ ହିଷ୍ତରୋଶାୟ ବଂଶ; ହାମୁଲଠାରୁ ହାମୁଲୟାୟ ବଂଶ । ୨୨ ଯିହୁଦାର ଏହିସବୁ ବଂଶ ଗଣାୟା’ନତେ, ଛସ୍ତରି ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଲୋକ ହେଲେ । ୨୩ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଇଷାଖରର ସନ୍ତାନ; ଡେଲୟାଠାରୁ ଡେଲୟାୟ ବଂଶ; ପୂୟଠାରୁ ପୂୟାୟ ବଂଶ; ୨୪ ଯାଶୁବଠାରୁ ଯାଶୁବାୟାୟ ବଂଶ; ଶିମ୍ବରୋଶଠାରୁ ଶିମ୍ବରୋଶାୟ ବଂଶ । ୨୫ ଇଷାଖରର ଏହି ସକଳ ବଂଶ ଗଣାୟା’ନତେ, ଚଉଷଠି ହଜାର ତିନି ଶହ ଲୋକ ହେଲେ । ୨୬ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ସବୁଲୁନର ସନ୍ତାନ; ସେରଦଠାରୁ ସେରଦାୟ ବଂଶ; ଏଲୋନ୍ଠାରୁ ଏଲୋନାୟ ବଂଶ; ଯହଲେଲଠାରୁ ଯହଲେଲୟାୟ ବଂଶ । ୨୭ ସବୁଲୁନର ଏହି ସକଳ ବଂଶ ଗଣାୟା’ନତେ, ଷାଠିଏ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଲୋକ ହେଲେ । ୨୮ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଯୋଷେଫତ୍ତକ ପୁତ୍ର ମନଶି ଓ ଇଫ୍ତରୟିମ । ୨୯ ମନଶିର ସନ୍ତାନ; ମାଖୀରଠାରୁ ମାଖରାୟ ବଂଶ; ସେହି ମାଖୀରର ପୁତ୍ର ଗିଲାୟଦ; ସେହି ଗିଲାୟଦଠାରୁ ଗିଲାୟଦାୟ ବଂଶ । ୩୦ ଗିଲାୟଦର ସନ୍ତାନ ଏମାନେ; ଈୟେଷରଠାରୁ ଈୟେଷରାୟ ବଂଶ; ହେଲକଠାରୁ ହେଲକାୟ ବଂଶ, ୩୧ ଅସରାୟେଲଠାରୁ ଅସରାୟେଲୟାୟ ବଂଶ ଓ ଶେଖମଠାରୁ ଶେଖମାୟାୟ ବଂଶ, ୩୨ ଶମାଦାଠାରୁ

ସଲଫାଦର କନ୍ୟାଗଣ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫଠ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ମନଶି ବଂଶୀୟମାନଠ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନଶିର ବୃଦ୍ଧ ପୁରପୌତ୍ର, ମାଖୀର ପୁରପୌତ୍ର, ଗିଲୀୟାଦର ପୌତ୍ର, ହେଫରର ପୁତ୍ର ଯେ ସଲଫାଦ; ଗହାର କନ୍ୟାଗଣ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଗହାର କନ୍ୟାମାନଠ୍ଙ୍କ ନାମ ଏହି, ମହଲ, ନୋୟା, ହର୍ଲ, ମିଲକା ଓ ତିସା । ୨ ଏମାନେ ମୋଶାଠ୍ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସମ୍ମୁଖରେ, ପୁଣି, ଅଧିପତିଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଗମ-ତମରୁ ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ୩ “ଆତ୍ମମାନଠ୍ଙ୍କ ପିତା ପୁରାତରରେ ମଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁ କୋରହର ଦଳ ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଆପଣାମାନଠ୍ଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ, ସେହି ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ ନ ଥିଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ପାପରେ ମଲେ; ଆଉ ଗଠକର ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ । ୪ ଆତ୍ମମାନଠ୍ଙ୍କ ପିତାଠ୍ଙ୍କର ପୁତ୍ର ନ ଥିବା ସକାଶୁ କାହିଁକି ଗଠକର ନାମ ଗଠକ ବଂଶରୁ ଲେପ ପାଇବ ? ଆତ୍ମମାନଠ୍ଙ୍କ ପିତୃବଂଶୀୟ ଭାଇମାନଠ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଠ୍ଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଅ ।” ୫ ଏଥିରେ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଠ୍ଙ୍କର ବିଚାର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ । ୬ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଠ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, ୭ “ସଲଫାଦର କନ୍ୟାଗଣ ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଠ୍ଙ୍କ ପିତୃବଂଶୀୟ ଭଗ୍ନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଠ୍ଙ୍କୁ ପୈତୃକ-ଅଧିକାର ଦେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଠ୍ଙ୍କୁ ସେମାନଠ୍ଙ୍କ ପୈତୃକ-ଅଧିକାର ସମର୍ପଣ କରିବ । ୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଠ୍ଙ୍କୁ କୁହ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମଲେ ଯଦି ଗହାର ପୁତ୍ର ନ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ଅଧିକାର ଗହାର କନ୍ୟାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୯ ଯଦି ଗହାର କନ୍ୟା ନ ଥାଏ, ଯଦି ଗହାର ଅଧିକାର ଗହାର ଭାଇମାନଠ୍ଙ୍କୁ ଦେବ । ୧୦ ପୁଣି, ଯଦି ଗହାର ଭାଇ ନ ଥାଏ, ଯଦି ଗହାର ପିତୃବଂଶୀୟମାନଠ୍ଙ୍କୁ ଗହାର ଅଧିକାର ଦେବ । ୧୧ ଆଉ ଯଦି ଗହାର ପିତୃବଂଶ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଗହାର ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ନିକଟସ୍ଥ ଜାତିକୁ ଗହା ଅଧିକାର ଦେବ ଓ ସେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବ; ମୋଶା ପୁରତି ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସାରେ ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଠ୍ଙ୍କର ବିଚାର-ବିଧି ହେବ ।”

ମୋଶାଠ୍ଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯିହୋଶୁୟ

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଠ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଅବାରାମ୍ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କର, ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଠ୍ଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ଗହା ନିରୀକ୍ଷଣ କର । ୧୩ ଗହା ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଭରାତ ହାରୋଣ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବ* । ୧୪ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାନ୍ ପୁରାତରରେ ମଣ୍ଡଳୀର ବିବାଦରେ ଲୋକମାନଠ୍ଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଜଳ ନିକଟରେ ଆତ୍ମକୁ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନୁ କରିବା ବିଷୟ ଆତ୍ମ ଆଜ୍ଞାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କଲ ।” (ସେହି ଜଳ ସାନ୍ ପୁରାତରର କାଦେଶସ୍ଥ ମିରାବାଃ ଜଳ ।) ୧୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୬ “ସଦାପୁରତୁ ସର୍ବଶରୀରସ୍ଥ ଆତ୍ମମାନଠ୍ଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ଏକ ଜଣ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ, ୧୭ ଯେ ସେମାନଠ୍ଙ୍କ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବ ଓ ସେମାନଠ୍ଙ୍କ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ଭିତରକୁ ଆସି ପାରିବ, ପୁଣି, ଯେ ସେମାନଠ୍ଙ୍କର ପଥ ପୁରଦର୍ଶକ ହୋଇ ସେମାନଠ୍ଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ପାରିବ ଓ ଭିତରକୁ ଆଣି ପାରିବ; ଗହା କଲେ ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ପାଳକବିହୀନ ମେଷପଲ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।” ୧୮ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଠ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟକୁ ନିଅ, ସେହି ଲୋକଠାରେ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ପଣ କର; ୧୯ ଆଉ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇ ସେମାନଠ୍ଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ୨୦ ଆହୁରି ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଠ୍ଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଯେପରି ଗହାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମ୍ଭରମ ଗହା ଉପରେ ଅର୍ପଣ କର । ୨୧ ପୁଣି, ସେ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବ ଓ ଇଲୀୟାସର ଗହା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ବିଚାର ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଠାରିବ; ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଓ ଗହା ସହିତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମୁଦାୟ ମଣ୍ଡଳୀ, ଉଭୟ ଗହାର ଆଜ୍ଞାରେ ବାହାରକୁ ଯିବେ ଓ ଗହାର ଆଜ୍ଞାରେ ଭିତରକୁ ଆସିବେ ।” ୨୨ ଏଥିରେ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଠ୍ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସାରେ କର୍ମ କଲେ; ସେ ଯିହୋଶୁୟଠ୍ଙ୍କୁ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ସମୁଦାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ । ୨୩ ପୁଣି, ସେ ଗଠକ ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ପଣ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଠ୍ଙ୍କ ହାତରେ ଯେରୂପ କହିଥିଲେ, ସେରୂପ ସେ ଗଠକ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

* ୨୭:୧୩ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ମୁତୁୟ ହେବ

ଦୈନିକ ନୈବେଦ୍ୟ

୧ ଏହାଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଫୋଖାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭାଷଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ ଥିବୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଉପହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ନାନା ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥକ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଭକ୍ଷଣ, ଗହା ତହିଁର ନିରୂପିତ ସମୟରେ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ତର କରାଯାଇ, ଗହା ଏହି; ପୁରୁଷ ଦିନ ନିତ୍ୟ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକବର୍ଷୀୟ ନିଷ୍ପନ୍ନତ ଦୁଇ ମେଷବତ୍ସ । ୪ ପୁରୁଷକାଳରେ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ ଓ ସମ୍ଭାଷଣକାଳରେ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ । ୫ ପୁଣି, ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପେଷା ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଐଫାର ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦା ଦେବ । ୬ ଏହା ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି, ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ଏହା ସାଧନ ପର୍ବତରେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା । ୭ ପୁଣି, ତହିଁର ଏକ ମେଷବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ସମ୍ପାଦନରେ ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ମଦ୍ୟ ଢାଳିବ ।

ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରର ନୈବେଦ୍ୟ

୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ମେଷବତ୍ସକୁ ସମ୍ଭାଷଣକାଳରେ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ; ଯେପରି ପୁରୁଷକାଳରେ ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତହିଁର ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ । ୯ ଆଉ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଦିନରେ ଏକବର୍ଷୀୟ ନିଷ୍ପନ୍ନତ ଦୁଇ ମେଷବତ୍ସ ଓ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଐଫାର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତହିଁର ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ । ୧୦ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରର ଏହି ହୋମବଳି ହେବ ।

ମାସର ପୁରୁଷ ନୈବେଦ୍ୟ

୧୧ ଆଉ ପୁରୁଷ ମାସର ଆରମ୍ଭରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ସାତ ନିଷ୍ପନ୍ନତ ମେଷବତ୍ସ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ । ୧୨ ପୁଣି, ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଐଫାର ତିନି ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଆଉ ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ; ୧୩ ପୁଣି, ଏକ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଐଫାର ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ; ତହିଁରେ ସେହି ହୋମବଳି ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ହେବ । ୧୪ ଆଉ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଅର୍ଦ୍ଧପେକ, ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଓ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଦୁଇଦିନ ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ; ଏହିସବୁ ନୈବେଦ୍ୟ ବର୍ଷର ପୁରୁଷ ମାସର ପୁରୁଷ ଦିନରେ ଅର୍ପଣ ପୁଣି, ଗହାସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋମ ହେବ । ୧୫ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାପାର୍ଥକ୍ୟ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ପେଷା-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଗହା ହେବ ।

ନିସ୍ତର ପର୍ବ ନୈବେଦ୍ୟ

୧୬ ଆହୁରି ପୁରୁଷ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ନିସ୍ତର ପର୍ବ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ଉତ୍ତର ହେବ; ସାତ ଦିନ ଉଡ଼ିଶୁଣ୍ଠ ରୁଟି ଭୋଜନ କରାଯାଇ । ୧୮ ପୁରୁଷ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବ; ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ୧୯ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ରୂପେ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ସାତ ମେଷବତ୍ସ, ଏହିସବୁ ନିଷ୍ପନ୍ନତ ପଶୁ; ୨୦ ପୁଣି, ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ତିନି ଦଶମାଂଶ ଓ ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ, ୨୧ ଆଉ ସାତ ମେଷବତ୍ସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଏକ ବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦାର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରୁଷକାଳରେ କରାଯାଇ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ୍ୟ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ୨୩ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମର ପୁରୁଷକାଳରେ ହୋମ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବିଧି ଅନୁସାରେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ ଦିନ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ

ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ଭକ୍ଷଣ ରୂପ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହେବ । ୨୫ ପୁଣି, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ ।

ଶସ୍ୟ ଅମଳ ପର୍ବର ନୈବେଦ୍ୟ

୨୬ ଆହୁରି ପରଥମ-ପକ୍ଷ ଫଳର ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଛାମୁକୁ ନୂତନ ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ୨୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତଗଣାରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଦୁଇ ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ, ଏକବର୍ଷୀୟ ସାତ ମେଷବତ୍ସ; ୨୮ ପୁଣି, ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ତିନି ଦଶମାଂଶ, ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ୨୯ ଓ ସାତ ମେଷବତ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଏକ ବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ; ୩୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରଣାର୍ଥ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୩୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ସମସ୍ତ ଓ ତହିଁର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଏହିସବୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେବ ।”

୨୯

ତୃତୀୟା ପର୍ବର ନୈବେଦ୍ୟ

୧ ଆଉ ସପ୍ତମ ମାସର ପରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ; ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୃତୀୟାପୁନିର ଦିନ । ୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତଗଣାରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଏକ ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ସାତ ମେଷବତ୍ସ; ୩ ଆଉ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ତିନି ଦଶମାଂଶ, ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ୪ ଓ ସାତ ମେଷବତ୍ସର ଏକ ଏକ ବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ୫ ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୬ ଏହି ସମସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅମାବାସ୍ୟାର ହୋମ ଓ ତହିଁର ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାରର ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତଗଣାରେ ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ପୁଣି, ବିଧିମତେ ଉଦୟର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନର ନୈବେଦ୍ୟ

୭ ଆହୁରି ସେହି ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ; ୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତଗଣାରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଏକ ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକ ବର୍ଷୀୟ ସାତ ମେଷବତ୍ସ, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏମାନେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେବେ; ୯ ପୁଣି, ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ତିନି ଦଶମାଂଶ, ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ୧୦ ଓ ସାତ ମେଷବତ୍ସର ଏକ ଏକ ମେଷବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା; ୧୧ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାର୍ଥକ ପାପବଳି, ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

ପତ୍ରକୂଟୀର ପର୍ବର ନୈବେଦ୍ୟ

୧୨ ଆଉ ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସାତ ଦିନ ଯାଏ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ । ୧୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତଗଣାରେ ଅଗ୍ନିକୃତ ହୋମବଳି ରୂପେ ତେର ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଏମାନେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେବେ । ୧୪ ପୁଣି, ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ, ତେର ପୁଂଗୋବତ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ତିନି ତିନି ଦଶମାଂଶ, ଦୁଇ ମେଷ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ

ଦୁଇ ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ୧୫ ଓ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ପରତେୟକ ବତ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏକ ଦଶମାଂଶ ତୈଳମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା; ୧୬ ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ, ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୭ ଆଉ ଦୁର୍ଘ୍ରୀୟ ଦିନରେ ନିଖୁଣତ ବାର ପୁଂଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ, ୧୮ ପୁଣି, ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର ଓ ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୧୯ ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୦ ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ନିଖୁଣତ ଏଗାର ଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ, ୨୧ ପୁଣି, ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର ଓ ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୨ ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୩ ଆଉ ଚତୁର୍ଥ ଦିନରେ ନିଖୁଣତ ଦଶ ଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ, ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ, ୨୪ ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର, ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୫ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୬ ଆଉ ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ନିଖୁଣତ ନଅ ଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ, ୨୭ ପୁଣି, ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର ଓ ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୮ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୯ ଆଉ ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ନିଖୁଣତ ଆଠ ଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ, ୩୦ ଆଉ ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର ଓ ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୩୧ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୩୨ ଆଉ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ନିଖୁଣତ ସାତ ଗୋବତ୍ସ, ଦୁଇ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦ ମେଷବତ୍ସ, ୩୩ ଆଉ ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର ଓ ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୩୪ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୩୫ ଆଉ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହାସଭା ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ୩୬ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଆୟତ୍ତାଣୀ ଥିବା ନିକୃତ ହୋମବଳି ରୂପେ ନିଖୁଣତ ଏକ ଗୋବତ୍ସ, ଏକ ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ସାତ ମେଷବତ୍ସ, ୩୭ ଆଉ ଗୋବତ୍ସର, ମେଷର ଓ ମେଷବତ୍ସମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, ୩୮ ପୁଣି, ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୂପେ ଏକ ଛାଗ, ଏ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୩୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ, ଆପଣା ଆପଣା ମାନତ, ସ୍ତ୍ରୋତ୍ରହାତ ଉପହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୋମବଳି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜୁଗାମ୍ଭୀକ ବଳି ବ୍ୟତୀତ ନିରୂପିତ ପର୍ବମାନଙ୍କରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୪୦ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ମୋଶା ସେହି ସମସ୍ତ ଇସରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ ।

୩୦

ଶପଥ ବିଷୟକ ନିୟମ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ପରଧାନବର୍ତ୍ତୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଯଦି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନତ କରେ, କିଅବା ବରତ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଲଞ୍ଵନ କରିବ ନାହିଁ; ସେ ଆପଣା ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ସମସ୍ତ (ବାକ୍ୟ) ଅନୁସାରେ ସାଧନ କରିବ । ୩ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ଯୌବନବସ୍ଥାରେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ଥିବା ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନତ କରେ ଓ ବରତ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାକୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ, ୪ ପୁଣି, ଗହାର ପିତା ଯଦି ଗହାର ମାନତ ଓ ଯଦ୍ଦ୍ଵାରା ସେ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ପୁରତିଜ୍ଞାର କଥା

ଶୁଣି ଗହାକୁ କିଛି ନ କହେ, ଯଦି ଗହାର ସକଳ ମାନତ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ; ପୁଣି, ଯଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଅଛି, ସେହି ବରତ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ । ୫ ମାତ୍ର ଗହାର ପିତା ଯଦି ଶୁଣିବା ଦିନ ଗହାକୁ ନିଷେଧ କରେ, ତେବେ ଗହାର ମାନତ ଓ ଯଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ବରତ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଗହାର ପିତା ନିଷେଧ କରିବା ସକାଶୁ ସଦାପରତୁ ଗହାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । ୬ ଆଉ ଯଦି ସେ ଆପଣା ମାନତର ଅବା ଯଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କଲା, ଗହାର ମୁଖନିର୍ଗତ ସେହି ଚଞ୍ଚଳ ବାକ୍ସର ଅଧୀନ ଥାଉ ଥାଉ କୌଣସି ସପ୍ନାମାକୁ ବିବାହ କରେ; ୭ ପୁଣି, ଗହାର ସପ୍ନାମା ଗହା ଶୁଣି ଓ ସେ ଗହା ଶୁଣିବା ଦିନ ତୁନି ହୋଇ ରହେ; ତେବେ ଗହାର ମାନତ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ ଓ ଯଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଅଛି, ଗହାର ସେହି ବରତ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ । ୮ ମାତ୍ର ଗହାର ସପ୍ନାମା ଗହା ଶୁଣିବା ଦିନ ଯଦି ଗହାକୁ ନିଷେଧ କରେ, ତେବେ ସେ ଗହାର ମାନତ ଓ ଯଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଅଛି, ଗହାର ମୁଖନିର୍ଗତ ସେହି ଚଞ୍ଚଳ ବାକ୍ସ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବ । ତହିଁରେ ସଦାପରତୁ ଗହାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । ୯ ମାତ୍ର ବିଧବା କିମ୍ବା ସପ୍ନାମାତ୍ମକ୍ତ ସତ୍ତାର ମାନତ ଓ ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଅଛି; ସେହିସବୁ ଗହା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ । ୧୦ ଆଉ ସେ ଯଦି ସପ୍ନାମାର ଗୃହରେ ମାନତ କରିଥାଏ, ଅବା ଶପଥପୂର୍ବକ ବରତ ଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଥାଏ, ୧୧ ପୁଣି, ଗହାର ସପ୍ନାମା ଗହା ଶୁଣି ଗହା ପରତି ତୁନି ହୋଇ ରହେ ଓ ଗହାକୁ ନିଷେଧ ନ କରେ, ତେବେ ଗହାର ସମସ୍ତ ମାନତ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ; ପୁଣି, ସେ ଯେଉଁସବୁ ପରତିଜ୍ଞା ଦ୍ୱୟାଗ୍ରା ଆପଣା ପରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କଲା, ଗହାସବୁ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ । ୧୨ ମାତ୍ର ଗହାର ସପ୍ନାମା ଯଦି ଶୁଣିବା ଦିନ ଗହାସବୁ ରହିତ ଓ ବ୍ୟର୍ଥ କରେ, ତେବେ ଗହାର ମାନତ ବିଷୟରେ ଓ ଗହାର ପରାଣର ବ୍ୟୟନ ବିଷୟରେ ଯେସବୁ କଥା ଗହାର ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା, ସେସବୁ ସ୍ୱପ୍ନର ହେବ ନାହିଁ; ଗହାର ସପ୍ନାମା ସେସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ କଲା, ଏଣୁ ସଦାପରତୁ ଗହାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । ୧୩ ଗହାର ସପ୍ନାମା ଗହାର ପରତେୟକ ମାନତ ଓ ପରାଣକୁ କଲେଶ ଦେବାର ପରତିଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ପରତେୟକ ଶପଥ ସ୍ୱପ୍ନର କରି ପାରେ, ଅବା ଗହାର ସପ୍ନାମା ବ୍ୟର୍ଥ କରି ପାରେ । ୧୪ ମାତ୍ର ଗହାର ସପ୍ନାମା ଯଦି ଦିନକୁ ଦିନ ଗହା ପରତି ସର୍ବଗେଭାବେ ତୁନି ହୋଇ ରହେ, ତେବେ ସେ ଗହାର ସମସ୍ତ ମାନତ ଅବା ଗହାର ସମସ୍ତ ପରତିଜ୍ଞା ସ୍ୱପ୍ନର କରେ । ସେ ଗହା ଶୁଣିବା ଦିନ ତୁନି ହୋଇ ରହିବାରୁ ଗହା ସ୍ୱପ୍ନର କଲା । ୧୫ ମାତ୍ର ଗହା ଶୁଣିଲା ଉତ୍ତରେ ଯଦି ସେ ଗହା ରହିତ ଓ ବ୍ୟର୍ଥ କରେ, ତେବେ ସେ ସତ୍ତାର ଅପରାଧ ବୋହିବ । ୧୬ ପୁରୁଷ ଓ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଷୟରେ, ପିତା ଓ ପିତୃଗୃହସ୍ୱପ୍ନ ଯୁବତୀ କନ୍ୟା ବିଷୟରେ ସଦାପରତୁ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୩୧

ମିତ୍ୟାୟନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରତିଶୋଧ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପରତୁ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସକାଶେ ମିତ୍ୟାୟନାୟମାନଙ୍କୁ ପରତିଫଳ ଦିଅ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବ ।” ୩ ତହିଁରେ ମୋକ୍ଷା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପରସ୍ତୁତ କର; ସେମାନେ ମିତ୍ୟାୟନାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପରତୁତ୍ତକ ଦଣ୍ଡତାଙ୍କା ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମିତ୍ୟାୟନାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବେ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶର ପରତେୟକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ସହସ୍ର ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପଠାଇବ ।” ୫ ତହିଁ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରତେୟକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ସହସ୍ର ଲୋକ, ଏହିରୂପେ ବାର ସହସ୍ର ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସଜ୍ଜିତ ହେଲେ । ୬ ପୁଣି, ମୋକ୍ଷା ଏକ ଏକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକର ପୁତ୍ର ପାନହସ୍ର ହସ୍ତରେ ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ପାତ୍ର ଓ ରଣତୁରୀ ଦେଇ ଗହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପଠାଇଲେ । ୭ ତହିଁ ସେମାନେ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ପରତି ସଦାପରତୁତ୍ତକ ଆଜ୍ଞାନ୍ତସାରେ ମିତ୍ୟାୟନାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପରତେୟକ ପୁରୁଷକୁ ବଧ କଲେ । ୮ ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ମିତ୍ୟାୟନାୟ ରାଜାମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇବି, ରେକମ୍, ସୂର୍, ହୂର୍ ଓ ରେବା, ଏହି ମିତ୍ୟାୟନାୟ ପାଞ୍ଚ ରାଜାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖତଗରେ ବଧ କଲେ । ୯ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିତ୍ୟାୟନର ସତ୍ତାଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁ, ସମସ୍ତ ମେଷପଲ ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ଳାନ୍ତି କରି ନେଲେ । ୧୦ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ନିବାସ ନଗର ଓ ସକଳ ଛାଉଣି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତି ଦରବନ୍ଧ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଧୃତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ନେଇଗଲେ ।

୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯିଶାହୋ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଯର୍ଦ୍ଦନ ତୀରସ୍ଥ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ସ୍ଥାପିତ ଛାଉଣିକୁ ମୋଶାଓଙ୍କର, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକର, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ସେହି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ, ଧୃତ ପରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସକଳ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧୁ ଆଣିଲେ । ୧୩ ତହିଁରେ ମୋଶା, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ଓ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟକ୍ଷତ୍ରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଛାଉଣିର ବାହାରକୁ ଗଲେ । ୧୪ ସେତେବେଳେ ମୋଶା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆଗତ ସେନାପତିମାନଙ୍କ ପୁରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନଙ୍କ ପୁରତି କ୍ରୋଧ କଲେ । ୧୫ ଆଉ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିଅଛ ? ୧୬ ଦେଖ, ଏମାନେ ବିଲୀୟମର ପରାମର୍ଶରେ ପିୟୋର ଦେବତା ବିଷୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ତ୍ୱ-ଲଢ଼ୟନ କରାଇଲେ, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ହେଲା । ୧୭ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବଧ କର, ପୁଣି, ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକମାନେ ପୁରୁଷର ସହବାସ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କର । ୧୮ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍ୱାର ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷର ସହବାସ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବିତ ରଖ । ୧୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ଛାଉଣିର ବାହାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟର ହତ୍ୟା କରିଅଛ ଓ ହତ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ, ସମସ୍ତେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ପରିଷ୍କାର କର । ୨୦ ପୁଣି, ଯାବତୀୟ ବସତ୍ର, ଚର୍ମନିର୍ମିତ ଯାବତୀୟ ବସତ୍ର, ଛାଗର ଲୋମରେ ନିର୍ମିତ ଯାବତୀୟ ବସତ୍ର ଓ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ଯାବତୀୟ ବସତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ପରିଷ୍କାର କରିବ ।” ୨୧ ତହିଁ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଓଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବନ୍ଧବସ୍ୱାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁର ବିଧି ଏହି; ୨୨ ତଥାପି ସୁନା, ରୂପା, ପିତ୍ତଳ, ଲୁହା, ଦସ୍ତ ଓ ସାସା, ୨୩ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଧୁ ଅଗ୍ନି ସହିପାରେ, ସେସବୁକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇବ, ତହିଁରେ ଗହା ଶୁଚି ହେବ; ତେବେ ହେଁ ଗହା ପାପାର୍ଥକ ଜଳରେ ପରିଷ୍କୃତ କରାଯିବ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ସବୁ ଦରବନ୍ଧୁ ଅଗ୍ନି ସହେ ନାହିଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଳରେ ପକାଇବ । ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣା ବସତ୍ର ଧୋଇବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଚି ହେବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛାଉଣିରେ ପୁରବେଶ କରିବ ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାଓଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୬ “ତୁମ୍ଭେ, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ଓ ମଣ୍ଡଳୀସ୍ଥ ପିତୃଗୃହର ପୁରଧାନମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଧୃତ ଜୀବଗଣର, ଅର୍ଥାତ୍, ବନ୍ଦୀ ମନୁଷ୍ୟର ଓ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟା କର ।” ୨୭ ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧରେ ଧୃତ ସେହି ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ନିପୁଣ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କର ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗ କର । ୨୮ ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କଠାରୁ ସଦାପୁରତୁ ନିମନ୍ତେ କର ଗ୍ରହଣ କର; ସେମାନଙ୍କର ଲଭ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶରୁ ମନୁଷ୍ୟ, ଗୋରୁ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଓ ମେଷମାନଙ୍କର, ୨୯ ପୁରତି ପାଞ୍ଚଶହରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଜୀବ ନେଇ ସଦାପୁରତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକକୁ ଦିଅ; ୩୦ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଲଭ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶରୁ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ, ଗୋରୁ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଓ ମେଷାଦି ସମସ୍ତ ପଶୁର ପୁରତେୟକ ପାଞ୍ଚଶହରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ନେଇ ସଦାପୁରତୁ ଆବାସ ରକ୍ଷଣାୟ-ରକ୍ଷକ ଲେବାୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅ; ୩୧ ତହିଁରେ ମୋଶାଓଙ୍କ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଓ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ କଲେ । ୩୨ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଲୁଚିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୀତ ଯେଉଁ ସବୁ ଜୀବ ଧରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା, ୩୩ ଛଅ ଲକ୍ଷ ପଞ୍ଚସତ୍ତରି ହଜାର ମେଷ ୩୪ ଓ ବାସ୍ତରି ହଜାର ଗୋରୁ, ଏକଷଠି ହଜାର ଗର୍ଦ୍ଦଭ; ୩୫ ଆଉ ପୁରୁଷ-ସହବାସ ଅଜ୍ଞାତ ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ବତିଶ ହଜାର ଥିଲେ । ୩୬ ତହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଲଭ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶର ସଂଖ୍ୟା ତିନି ଲକ୍ଷ ସର୍ଦ୍ଦିରିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ମେଷ । ୩୭ ପୁଣି, ସେହି ମେଷ ମଧ୍ୟରୁ ଛଅ ଶହ ପଞ୍ଚସତ୍ତରି ମେଷ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର କର ସ୍ୱତ୍ୱରୂପ ଥିଲା । ୩୮ ଆଉ ଗୋରୁ ଛତିଶ ହଜାର, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାସ୍ତରି ଗୋରୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର କର ସ୍ୱତ୍ୱରୂପ ଥିଲା । ୩୯ ଆଉ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ତିରିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଷଠି ସଦାପୁରତୁଙ୍କର କର ସ୍ୱତ୍ୱରୂପ ଥିଲା । ୪୦ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଷୋଳ ସହସ୍ର, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବତିଶ ଜଣ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର କର ସ୍ୱତ୍ୱରୂପ ଥିଲା । ୪୧ ତହିଁରେ ମୋଶାଓଙ୍କ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ସ୍ୱତ୍ୱରୂପେ ସେହି କର ଇଲୀୟାସର ଯାଜକକୁ ଦେଲେ । ୪୨ ପୁଣି, ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଭିନ୍ନ ଯେଉଁ

ଅର୍ଦ୍ଧଧାଂଶ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣତ୍ତ୍ୱକୁ ଦେଇଥିଲେ; ୪୩ ମାତୃକାର ଲଭ୍ୟୁ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧଧାଂଶ ସଂଖ୍ୟାରେ ତିନି ଲକ୍ଷ ସଇଁତିରିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ମେଷ, ୪୪ ଛତିଶ ହଜାର ଗୋରୁ, ୪୫ ତିରିଶ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ୪୬ ଓ ଷୋଳ ସହସ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ୪୭ ତହିଁରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣତ୍ତ୍ୱର ଲଭ୍ୟୁ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧଧାଂଶରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ପରତେୟକ ପରଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ନେଇ ମୋଶାତ୍ତ୍ୱ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଆବାସର ରକ୍ଷଣାୟ-ରକ୍ଷକ ଲେଖାୟମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଦେଲେ । ୪୮ ଏତଦ୍ୱାରା ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକାରୀଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନେ ମୋଶାତ୍ତ୍ୱ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ୪୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ମୋଶାତ୍ତ୍ୱକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦାସମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ତ୍ୱ ହସ୍ତଗତ ଯୋଦ୍ଧାମାନତ୍ତ୍ୱର ସଂଖ୍ୟା ନେଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହିଁ ଉଣା ହୋଇ ନାହିଁ । ୫୦ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ତ୍ତି ଜଣ ସପ୍ତଶତ-ଅଳତ୍ତ୍ୱକାର, ନୂପୁର ଓ ବଳ, ଅତ୍ତ୍ୱଗୁରାୟକ, କୁଶ୍ତଳ ଓ ହାର, ଏହି ଯେସବୁ ପାଇଅଛୁ, ତହିଁରୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରଣ ନିମନ୍ତେ ପୁରଣଶୁଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଉପହାର ଆଣିଅଛୁ ।” ୫୧ ତହିଁ ମୋଶା ଓ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସେମାନତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ସେହି ସପ୍ତଶତ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶିଳ୍ପିତ ଅଳତ୍ତ୍ୱକାର ନେଲେ । ୫୨ ଆଉ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନେ ଉତ୍ତ୍ୱେଳନାୟ ଉପହାର ରୂପେ ଯେଉଁ ସପ୍ତଶତ ଉତ୍ତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ସେସମସ୍ତ ସପ୍ତଶତ ଷୋହଳ ହଜାର ସାତ ଶହ ପରଶ ଶେକଲ* ପରିମିତ ଥିଲା । ୫୩ କାରଣ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କୃତ୍ତିତ ଦରବନ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ୫୪ ଏତଦ୍ୱାରା ମୋଶା, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ସେହି ସପ୍ତଶତ ଗୁରୁତ୍ତ୍ୱ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସ୍ୱାମୀତ୍ତ୍ୱ ଚିହ୍ନ ରୂପେ ତାହା ସମାଗମ-ତମ୍ଭରେ ରଖିଲେ ।

୩୨

ରୁବେନ୍ ଓ ଗାଦର ଗିଲୀୟାସରେ ବସତି

୧ ରୁବେନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅନେକ ପଶୁପଲ ଥିଲା; ଏଣୁ ସେମାନେ ଯାସେର ଦେଶକୁ ଓ ଗିଲୀୟାସ ଦେଶକୁ ଦେଖିଲେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାମୀ ପଶୁପଲ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲା । ୨ ଏଥିରେ ଗାଦର ସନ୍ତାନଗଣ, ରୁବେନ୍ର ସନ୍ତାନଗଣ ଆସି ମୋଶାତ୍ତ୍ୱକୁ, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକକୁ ଓ ମାତୃକାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣକୁ କହିଲେ; ୩ “ଅତ୍ତ୍ୱାଗୋତ୍ତ୍ୱ, ଦାବୋନ୍, ଯାସେର, ନିମରା, ହିଷ୍ତବୋନ, ଇଲୀୟାଲା, ସିବମା, ନବୋ ଓ ବିୟୋନ, ୪ ଏହି ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶକୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଇସ୍ରାଏଲ-ମାତୃକା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପରାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ପଶୁପଲ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ଅଟେ । ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦାସମାନତ୍ତ୍ୱର ପଶୁପଲ ଅଛି । ୫ ସେମାନେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛୁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଦାସଗଣକୁ ଅଧିକାର୍ଥେ ଏହି ଦେଶ ଦିଆଯାଉ; ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଯଦ୍ଦିନ ପାରିବୁ ନେଇ ଯାଅ ନାହିଁ ।” ୬ ଏଥିରେ ମୋଶା ଗାଦର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ରୁବେନ୍ର ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱର ଭାଇମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏଠାରେ ବସି ରହିବ ? ୭ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପାର ହୋଇ ସେହି ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ମନକୁ ସାହସହାନ କରୁଅଛ ? ୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣଣାୟଠାରୁ ସେହି ଦେଶ ଦେଖିବାକୁ ପଠାଇବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଏହିରୂପେ କରିଥିଲେ । ୯ କାରଣ ସେମାନେ ଇଷ୍ଟକୋଲ-ଉପତ୍ତ୍ୱକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ କରି ଦେଶ ଦେଖି ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଦତ୍ତ ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମନକୁ ସାହସହାନ କଲେ । ୧୦ ଏନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱର କ୍ଷୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣକିତ ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ଶପଥ କରି ଏହି କଥା କହିଲେ, ୧୧ “ଆମ୍ଭେ ଅବରହାମକୁ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଓ ଯାକୁବକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ମିସରରୁ ଆଗତ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତତ୍ତ୍ୱେକ ବର୍ଷ ବୟସକ କେହି ସେହି ଦେଶ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ; କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।” ୧୨ କେବଳ କନିସାୟ ଯିହ୍ୱନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ତାହା ଦେଖିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱର ଅନୁଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱର କ୍ଷୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣକିତ ହେଲା, ପୁଣି, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ

* ୩୧:୫୨ ଏକ ଶେକଲର ଓଜନ ୧୧ ଗ୍ରାମ ଅଟେ

ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁଳର୍ମିକାରୀ ସମସ୍ତ ବଂଶର ନିଃଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁଲିଣ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ପରାନ୍ତରରେ ଭରଣା କରାଇଲେ । ୧୪ ଏବେ ଦେଖ, ପାପିଷ୍ଠ ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ କ୍ରୋଧ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇବାର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗଣର ସ୍ଥାନରେ ଉଠିଅଛ । ୧୫ କାରଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିରୂପେ ଗହାଞ୍ଜ ପଶୁଦାନମାନକୁ ବିମୁଖ ହେବ, ତେବେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପରାନ୍ତରରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସକଳ ଲୋକଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରାଇବ ।” ୧୬ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଆପଣା ପଶୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମେଷଶାଳା ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବାଳକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବା । ୧୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପତ୍ତିଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବୁ; କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଳକମାନେ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ପୁରାଗରବେଷ୍ଟିତ ନଗରରେ ବାସ କରିବେ । ୧୮ ଇସ୍ରାଏଲ-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣଙ୍କର ପୁରତ୍ୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିବୁ ନାହିଁ । ୧୯ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍ଦିନର ଆର ପାରିରେ ଓ ତହିଁ ଆଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଯଦ୍ଦିନର ଏହି ପାରିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ପଡ଼ିଅଛି ।” ୨୦ ଏଥିରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏହି କର୍ମ କର, ଯଦି ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗମନ କର, ୨୧ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଶତରୁଗଣକୁ ଆପଣା ଆଗରୁ ତଡ଼ି ନ ଦିଅନ୍ତି ୨୨ ଓ ଦେଶ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଗରେ ବଶୀଭୂତ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରତ୍ୟକ ସସଜ୍ଜ ଲୋକ ଯଦି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଦ୍ଦିନ ପାର ହୁଅ; ତେବେ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆସିଲେ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ନିକଟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବ; ଆଉ ସେହି ଦେଶ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହେବ । ୨୩ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହିପରି ନ କର, ତେବେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପାର୍ଥୀ ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଳକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଗର ଓ ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାଳା ନିର୍ମାଣ କର, ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ସ ପୁରମାଣେ କର୍ମ କର ।” ୨୫ ତେବେ ଗାଦ-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ଓ ରୁବେନ୍-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କଲେ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନେ କର୍ମ କରିବେ । ୨୬ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଳକ, ସ୍ତ୍ରୀ, ପଲ ଓ ପଶୁସକଳ ଗିଲାୟଦ ନଗରମାନଙ୍କରେ ରହିବେ । ୨୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ସାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନେ ପୁରତ୍ୟକେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପାର ହୋଇଯିବେ ।” ୨୮ ତହିଁ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକକୁ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପତ୍ତିଗଣର ବଂଶୀୟ ପିତୃଗୃହର ପୁରଧାନମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗାଦ-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ଓ ରୁବେନ୍-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ, ଯୁଦ୍ଧଧାର୍ଯ୍ୟ ସସଜ୍ଜ ପୁରତ୍ୟକ ଲୋକ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଦ୍ଦିନ ପାର ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଶ ବଶୀଭୂତ ହେବ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିଲାୟଦ ଦେଶ ଦେବ । ୩୦ ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପାର ନ ହେବେ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଶାନ ଦେଶରେ ଅଧିକାର ପାଇବେ ।” ୩୧ ତହିଁରେ ଗାଦ-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ଓ ରୁବେନ୍-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କର୍ମ କରିବୁ । ୩୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇ କିଶାନ ଦେଶକୁ ଯିବୁ ମାତ୍ର ଯଦ୍ଦିନର ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତ୍ତ ରହିବ ।” ୩୩ ଏଉତ୍ତରରେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗାଦ-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣକୁ, ରୁବେନ୍-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣକୁ ଓ ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ର ମନଶି ବଂଶର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକକୁ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସାହୋନର ରାଜ୍ୟ ଓ ବାଶନର ରାଜା ଓଗ୍ଗର ରାଜ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମ୍ପ୍ର ସମ୍ପ୍ର ସୀମା ସହିତ ନାନା ନଗରବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶ, ଏହିରୂପେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନଗର ଦେଲେ । ୩୪ ତହିଁରେ ଗାଦ-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ଦାବୋନ୍, ଅଗାରୋତ୍ ଓ ଅଗୋୟେର; ୩୫ ଅଗାରୋତ୍-ଶୋଫନ, ଯାସେର, ଯଗ୍ବିହ, ୩୬ ବେଥ୍-ନିମ୍ବର, ବେଥ୍-ହାରଣ ନାମକ ପୁରାଗରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଓ ମେଷଶାଳା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩୭ ପୁଣି, ରୁବେନ୍-ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ହିଷ୍ବୋନ,

ଇଲୀୟାଲା ଓ କିରୀୟାଥୟିମ୍; ୩୮ ପୁଣି, ନାମାନ୍ତରରେ ନବୋ, ବାଲ୍-ମାୟୋଲ୍ ଓ ସିବ୍‌ମା, ଏହି ସମସ୍ତ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ନାମ ଦେଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ମନଶିର ପୁତ୍ର ମାଖୀରର ସନ୍ତାନଗଣ ଗିଲୀୟଦକୁ ଯାଇ ଗହା ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ତନ୍‌ନିବାସୀ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରରୁ ଯତ୍ନ କଲେ । ୪୦ ତହିଁ ମୋଶା ମନଶିର ପୁତ୍ର ମାଖୀରକୁ ଗିଲୀୟଦ ଦେଲେ; ଆଉ ସେ ସେଠାରେ ବାସ କଲା । ୪୧ ପୁଣି, ମନଶିର ପୁତ୍ର ଯାୟାର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମସବୁ ହସ୍ତଗତ କରି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ହବୋତ୍-ୟାୟାର* ରଖିଲା । ୪୨ ଆଉ ନୋବହ ଯାଇ କନାତ୍ ଓ ଗହାର ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ଆପଣା ନାମାନ୍ତରରେ ଗହାର ନାମ ନୋବହ ରଖିଲା ।

୩୩

ଇସ୍ରାଏଲର ଯାତ୍ରାର ବିବରଣ

୧ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କର ହସ୍ତଧୀନ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟଗଣରେଣା କ୍ରମେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ତହିଁର ବିବରଣ ଏହି । ୨ ମୋଶା ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞାରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାନ୍ତ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ଗମନର ବିବରଣ ଲେଖିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ଗମନାନ୍ତ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ବିବରଣ ଏହି । ୩ ପରଥମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସେମାନେ ଗମିଷେଷ୍ଠାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ୪ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ପରଦିନ ପରାତଃକାଳରେ ମିସ୍ରୀୟମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଦସ୍ତାଗ ସଂହାରିତ ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କବର ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ତ ହସ୍ତରେ ବାହାରିଲେ; ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣକୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ୫ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗମିଷେଷ୍ଠାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସୁକ୍କୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ସୁକ୍କୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପରାନ୍ତରର ସାମାସ୍ତ୍ରତ ଏଥମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୭ ତହିଁ ସେମାନେ ଏଥମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ବାଲ-ସଫୋନର ସମ୍ମୁଖସ୍ତ୍ରତ ପାହୁରୋତକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଓ ମିଗ୍‌ଦୋଲର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୮ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପାହୁରୋତର ସମ୍ମୁଖରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟଦେଇ ପରାନ୍ତରରେ ପରବେଶ କଲେ ଓ ଏଥମ ପରାନ୍ତରରେ ତିନି ଦିନର ପଥ ଯାଇ ମାରରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୯ ପୁଣି, ମାରରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଏଲୀମରେ ଉପସ୍ତ୍ରତ ହେଲେ; ସେହି ଏଲୀମରେ ଜଳର ବାର ନିର୍ତ୍ତର ଓ ସତୁରି ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଥିଲା; ଏଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୦ ତହିଁ ସେମାନେ ଏଲୀମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସୂଫ ସାଗର ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ସୂଫ ସାଗର ନିକଟରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସାନ୍ ପରାନ୍ତରରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ସାନ୍ ପରାନ୍ତରରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଦପ୍‌କାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୩ ସେମାନେ ଦପ୍‌କାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆଲୁଶରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆଲୁଶରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରଫୀଦୀମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପିଇବା ନିମନ୍ତେ ଜଳ ନ ଥିଲା । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ରଫୀଦୀମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସାନୟ ପରାନ୍ତରରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୬ ଓ ସେମାନେ ସାନୟ ପରାନ୍ତରରୁ ଯାତ୍ରା କରି କିବ୍‌ରୋତ୍-ହତ୍‌ଗବାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ କିବ୍‌ରୋତ୍-ହତ୍‌ଗବାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ହତ୍‌ସେରୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ହତ୍‌ସେରୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରିତ୍‌ମାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୯ ଓ ସେମାନେ ରିତ୍‌ମାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରିମ୍‌ମୋଲ୍-ପେରସରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ରିମ୍‌ମୋଲ୍-ପେରସରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଲିବ୍‌ନାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ଲିବ୍‌ନାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରିସ୍‌ସାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ରିସ୍‌ସାରୁ ଯାତ୍ରା କରି କହେଲାତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୨୩ ଓ ସେମାନେ କହେଲାତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଶେଫର ପର୍ବତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୪ ତହିଁ ସେମାନେ ଶେଫର ପର୍ବତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ହରାଦାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୨୫ ଓ ସେମାନେ ହରାଦାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମଖେଲୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୨୬ ଓ ସେମାନେ ମଖେଲୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ତହତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୭ ସେମାନେ ତହତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ତେରହରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୨୮ ଓ ସେମାନେ ତେରହରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମିତ୍‌କାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୯ ଓ ସେମାନେ ମିତ୍‌କାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ହଶ୍‌ମୋନରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୩୦ ଓ ସେମାନେ ହଶ୍‌ମୋନରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମୋଷେରୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ମୋଷେରୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ବନେୟାକନରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୩୨ ଓ ସେମାନେ ବନେୟାକନରୁ

* ୩୨:୪୧ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାୟାରର ଗ୍ରାମ

ଯାତ୍ରା କରି ହୋର୍ହିଗିଦ୍‌ଗଦରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ୩୩ ଓ ସେମାନେ ହୋର୍ହିଗିଦ୍‌ଗଦରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯନ୍‌ବାଆରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୩୪ ଓ ସେମାନେ ଯନ୍‌ବାଆରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆବ୍‌ରେଶାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆବ୍‌ରେଶାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଇତ୍‌ସିୟୋନ-ଗେବରରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ଇତ୍‌ସିୟୋନ-ଗେବରରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସାନ୍ ପ୍‌ରାନ୍‌ତରରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ (ଏହାକୁ କାଦେଶ କହନ୍ତି), ୩୭ ଓ ସେମାନେ କାଦେଶରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଇଦୋମ ଦେଶର ପ୍‌ରାନ୍‌ତର ସ୍ଥୂତ ହୋଇ ପର୍ବତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୮ ଏଥିଉତ୍‌ଗରେ ହାରେଶ ଯାଜକ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଆଜ୍ଞାରେ ହୋଇ ପର୍ବତରେ ଆରୋହଣ କଲେ, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବାର ଗୁଲିଗତମ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସର ପୂର୍ବ ଦିନରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମଲେ । ୩୯ ଆଉ ହୋଇ ପର୍ବତରେ ମରିବା ସମୟରେ ହାରେଶତ୍ତୁକର ବୟସ ଏକ ଶହ ତେଇଶ ବର୍ଷ ଥିଲା । ୪୦ ଏଥିଉତ୍‌ଗରେ କିଶାନର ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବଦେଶ ନିବାସୀ କିଶାନୀୟ ଥରାଦର ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଆଗମନ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ । ୪୧ ଆଉ ସେମାନେ ହୋଇ ପର୍ବତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସଲ୍‌ମୋନାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୪୨ ଓ ସେମାନେ ସଲ୍‌ମୋନାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପୁନୋନରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୪୩ ଓ ସେମାନେ ପୁନୋନରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଓବୋତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୪୪ ତହିଁ ସେମାନେ ଓବୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମୋୟାବ ପ୍‌ରାନ୍‌ତସ୍ଥୂତ ଇୟା-ଅବାରୀମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୪୫ ଓ ସେମାନେ ଇୟା-ଅବାରୀମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଦାବୋନ୍-ଗାଦରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ୪୬ ଓ ସେମାନେ ଦାବୋନ୍-ଗାଦରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଅଲମୋନ-ଦିବ୍‌ଲଥୟିମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୪୭ ତହିଁ ସେମାନେ ଅଲମୋନ-ଦିବ୍‌ଲଥୟିମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ନବୋ-ସମ୍‌ମୁଖସ୍ଥୂତ ଅବାରୀମ ପର୍ବତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୪୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅବାରୀମ ପର୍ବତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯିରାହୋ-ସମ୍‌ମୁଖସ୍ଥୂତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମୋୟାବ ପଦାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୪୯ ଆଉ ସେଠାରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟସ୍ଥ ବେଥ୍-ୟିଶିମୋତଠାରୁ ଆବେଲ୍-ଶିମାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଲେ । ୫୦ ଏଥିଉତ୍‌ଗରେ ଯିରାହୋସ୍ଥୂତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋଶାତ୍ତୁକୁ କହିଲେ, ୫୧ “ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣତ୍ତୁକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ କିଶାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥୂତ ହେଲେ, ୫୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ତୁକ ସମ୍‌ମୁଖରୁ ସେହି ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତତ୍ତୁକୁ ତଡ଼ି ବାହାର କରି ଦେବ ଓ ସେମାନତ୍ତୁକର ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ପାଷାଣ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ଓ ସେମାନତ୍ତୁକର ଛାଞ୍ଚ-ତଳା ପୂର୍ତ୍ତିମାସକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବ ଓ ସେମାନତ୍ତୁକର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସବୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ । ୫୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାର କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକୁ ଅଧିକାରୀର୍ଥେ ସେହି ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ । ୫୪ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁଲିବାଶ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଦେଶାଧିକାର ବିଭାଗ କରି ନେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ ଲୋକତ୍ତୁକୁ ଅଧିକ ବାଶ୍ଟ ଓ ଅଳ୍ପ ଲୋକତ୍ତୁକୁ ଅଳ୍ପ ବାଶ୍ଟ ଦେବ; ଯାହାର ବାଶ୍ଟ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ିବ, ଗହାର ବାଶ୍ଟ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହେବ; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଅଧିକାର କରିବ । ୫୫ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ତୁକ ସମ୍‌ମୁଖରୁ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନତ୍ତୁକୁ ତଡ଼ି ବାହାର କରି ନ ଦେବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନତ୍ତୁକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନତ୍ତୁକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକ ଚକ୍ଷୁରେ କଣ୍ଟା ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଓ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ କଣ୍ଟକ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବେ, ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକ ସେହି ନିବାସ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକୁ କଲେଶ ଦେବେ । ୫୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତୁକ ପୂର୍ତ୍ତି ଯାହା କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକ ପୂର୍ତ୍ତି କରିବା ।”

୩୪

ଦେଶର ସୀମା
 ୧ ଏଥିଉତ୍‌ଗରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋଶାତ୍ତୁକୁ କହିଲେ, ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣତ୍ତୁକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଓ ସେମାନତ୍ତୁକୁ କୁହ, ଯେଉଁ କିଶାନ ଦେଶ, ତହିଁର ଚତୁଃସୀମାନ୍ତୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକ ଅଧିକାରରେ ପଡ଼ିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି କିଶାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥୂତ ହେଲେ, ୩ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକ ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳ ଇଦୋମ ନିକଟସ୍ଥୂତ ସାନ୍ ପ୍‌ରାନ୍‌ତରଠାରୁ ହେବ ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଲବଣ ସମୁଦ୍ରର ପ୍‌ରାନ୍‌ତଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ହେବ । ୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତୁକର ସୀମା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଫେରି ଅକ୍‌ରବ୍‌ଗାମ ଘାଟ ଦେଇ ସାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ ଓ ସେଠାରୁ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣଶେୟର ଦକ୍ଷିଣ ଦେଇ ହତ୍‌ସର-ଅଦରକୁ ଆସି ଅସ୍‌ମୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ । ୫ ଏଉତ୍‌ଗରେ ସେହି ସୀମା ଅସ୍‌ମୋନରୁ ମିସରର

ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲି ଆସିବ ଓ ସେହି ସୀମା ମହାସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଶେଷ ହେବ । ୬ ଆଉ ମହାସମୁଦ୍ର ଓ ତହିଁର ସୀମା ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ହେବ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ହେବ । ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ସୀମା ଏହି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାସମୁଦ୍ରଠାରୁ ହୋଇ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନିତ କରିବ; ୮ ହୋଇ ପର୍ବତଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହମାତର ପୂର୍ବେ ଥାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନିତ କରିବ; ପୁଣି, ସେଠାରୁ ସେହି ସୀମା ସଦା ନିକଟରେ ଶେଷ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ସେହି ସୀମା ସିନ୍-ରୋଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ ଓ ହତ୍-ସର-ଏନନରେ ତହିଁର ଶେଷ ହେବ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ସୀମା ହେବ । ୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ସୀମା ହତ୍-ସର-ଏନନଠାରୁ ଶର୍ପାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନିତ କରିବ । ୧୧ ତହିଁ ସେହି ସୀମା ଶର୍ପାନ୍ଠାରୁ ଏନର ପୂର୍ବ ଦିଗ ହୋଇ ରିବଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଯିବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେହି ସୀମା ଆହୁରି ତଳକୁ ଯାଇ କିନେନେତ୍ ହରଦର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଇ ଯିବ । ୧୨ ପୁଣି, ସେହି ସୀମା ଯର୍ଦ୍ଦନ ଦେଇ ଯିବ ଓ ଲବଣ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ତହିଁର ଶେଷ ହେବ; ଏହି ଚତୁଃସୀମାନ୍ତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେଶ ହେବ ।” ୧୩ ପୁନଶ୍ଚ, ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ସଦାପୂର୍ବେ ନଥ ବଂଶ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଗୁଲିବାଶ୍ଟର୍ ଦସ୍ତାବିଜ ଅଧିକାର କରିବ, ସେହି ଦେଶ ଏହି । ୧୪ କାରଣ ରୁବେନ୍-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଓ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ପାଇଅଛନ୍ତି; ୧୫ ଏହି ଦୁଇ ବଂଶ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ଯିବାହୋ ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବ ପାରିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ପାଇଅଛନ୍ତି ।”

ଦେଶ ବିତରଣ ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ନେତୃଗୁଣ

୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୭ “ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ବିଭାଗ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି; ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ । ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରତ୍ଵେୟକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ଅଧିପତି ଗୃହଣ କରିବ । ୧୯ ପୁଣି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି; ଯିହୁଦା ବଂଶୀୟ ଯିହ୍ଵାନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ, ୨୦ ଓ ଶିମାୟୋନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶୀୟ ଅମ୍ମାହୁଦର ପୁତ୍ର ଶେମୁୟେଲ । ୨୧ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶୀୟ କିଶଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀଦଦ । ୨୨ ଆଉ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ଯଗ୍ଲିର ପୁତ୍ର ବୁକ୍କି । ୨୩ ଯୋଷେଫ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ; ମନଶି ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ଏଫୋଦର ପୁତ୍ର ହନ୍ନାୟେଲ । ୨୪ ପୁଣି, ଇଫ୍ରାୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ଶିପ୍ତନର ପୁତ୍ର କମୁୟେଲ । ୨୫ ଆଉ ସବୁଲୁନ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ପର୍ଶିଶକର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାଫ୍, ୨୬ ଓ ଇଷାଖର-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ଅସ୍ଵନର ପୁତ୍ର ପଲ୍ଗାୟେଲ, ୨୭ ଓ ଆଶେର-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ଶଲୋମିର ପୁତ୍ର ଅହାହୁଦ । ୨୮ ନପ୍ତାଲି-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଜଣେ ଅଧିପତି, ଅମ୍ମାହୁଦର ପୁତ୍ର ପଦହେଲ । ୨୯ କିଶାନ୍ ଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ବିଭାଗ କରି ଦେବାକୁ ସଦାପୂର୍ବେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୩୫

ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପୂରଦତ୍ତ ନଗର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବେ ମୋଶା-ପଦାରେ ଯିବାହୋ ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ସମୀପରେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକୃତ ବାଶ୍ଟରୁ କେତେକ ବସତି ନଗର ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ନଗରମାନର ତଳିଭୂମି ନିମନ୍ତେ ସେସବୁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଭୂମି ଦେବ । ୩ ତହିଁରେ ସେହିସବୁ ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କର ନିବାସ ହେବ; ପୁଣି, ତହିଁର ତଳିଭୂମିସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚିମ, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜୀବମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେବ । ୪ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଦେବ, ସେହିସବୁର ତଳିଭୂମି ନଗର-ପ୍ରାନ୍ତଠାରୁ ବାହାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏକ ସହସ୍ର ହସ୍ତ ହେବ । ୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରର ବାହାରେ ତହିଁର ପୂର୍ବ ସୀମା ଦୁଇ ସହସ୍ର ହସ୍ତ, ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ଦୁଇ ସହସ୍ର ହସ୍ତ, ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ଦୁଇ ସହସ୍ର ହସ୍ତ ଓ ଉତ୍ତର ସୀମା ଦୁଇ ସହସ୍ର ହସ୍ତ ପରିମିତ କରିବ; ନଗର ତହିଁର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ରହିବ । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନଗର

ତଳିଭୂମି ହେବ । ୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଦେବ, ତହିଁରୁ ଛଅଗୋଟି ଆଶ୍ୱରୟ ନଗର ହେବ, ନରହତ୍ୟାକାରୀ ସେଠାକୁ ପଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଦେବ; ଆଉ ଗହା ବନ୍ୟତାତ ଆହୁରି ବନ୍ୟାଳିଶ ନଗର ଦେବ । ୭ ସର୍ବସୁଦଧା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଠଗୁଳିଶ ନଗର ଦେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗର ସଙ୍ଗେ ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଦେବ । ୮ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ଅଧିକାରରୁ ସେହିସବୁ ନଗର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ନେବ ଓ ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅଳ୍ପ ନେବ; ପୁରତେୟକ ବଂଶ ଆପଣାର ଅଧିକୃତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନଗରମାନଙ୍କରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ।”

ଆଶ୍ୱରୟ ନଗର

୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୦ “ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍ୱନ୍ଦନ ପାର ହୋଇ କିଶାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ୧୧ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆଶ୍ୱରୟ ନଗର ହେବା ନିମନ୍ତେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନଗର ନିରୂପଣ କରିବ, ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଜନ ଭଗ୍ନତାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ବଧ କରେ, ଏପରି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ସେଠାକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ପାରିବ । ୧୨ ପୁଣି, ନରହତ୍ୟାକାରୀ ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ନ ମରେ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ନଗରମାନ ପୁରତିହନତାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆଶ୍ୱରୟ ସ୍ଥାନ ହେବ; ୧୩ ଏହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଦେବ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛଅ ଆଶ୍ୱରୟ ନଗର ହେବ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍ୱନ୍ଦନର ପୂର୍ବପାରିରେ ତିନି ନଗର ଦେବ ଓ କିଶାନ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ନଗର ଦେବ; ଗହାସବୁ ଆଶ୍ୱରୟ ନଗର ହେବ । ୧୫ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀ ଓ ପୁରବାସୀ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଛଅ ନଗର ଆଶ୍ୱରୟ ସ୍ଥାନ ହେବ; ତହିଁରେ ଯେଉଁ ପୁରତେୟକ ଜନ ଭଗ୍ନତାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ବଧ କରେ, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ପାରେ । ୧୬ ମାତ୍ର ଯଦି କେହି ଲୌହ ଅସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ କାହାରିକୁ ଏପରି ଆଘାତ କରେ ଯେ, ତହିଁରେ ସେ ମରେ, ତେବେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ; ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଅବଶ୍ୟ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୭ ଆଉ ଯାହା ଉତ୍ପାଦନ ମନୁଷ୍ୟ ମରିପାରେ, ଏପରି ପଥର ହସ୍ତରେ ନେଇ ଯଦି ସେ କାହାକୁ ଆଘାତ କରେ ଓ ତହିଁରେ ସେ ମରେ, ତେବେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ; ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଅବଶ୍ୟ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୮ ଅବା ଯାହା ଉତ୍ପାଦନ ମନୁଷ୍ୟ ମରିପାରେ, ଏପରି କୌଣସି କାଷ୍ଠ-ଅସ୍ତ୍ର ହସ୍ତରେ ନେଇ ଯଦି ସେ କାହାକୁ ଆଘାତ କରେ ଓ ତହିଁରେ ସେ ମରେ, ତେବେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ; ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଅବଶ୍ୟ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ୧୯ ରକ୍ତର ପୁରତିହନ ନିଜେ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀକୁ ବଧ କରିବ; ସେ ଗହାର ଦେଖା ପାଇଲେ ଗହାକୁ ବଧ କରିବ । ୨୦ ଆଉ ଯଦି ହିଂସା କରି କେହି କାହାକୁ ଧକ୍କା ମାରେ, ଅବା ଛକି ବସି ଗହା ଉପରେ କିଛି ପକାଏ ଓ ତହିଁରେ ସେ ମରେ; ୨୧ କିଅବା ଶତରୁଗ କରି ଯଦି ସେ କାହାକୁ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଆଘାତ କରେ ଓ ତହିଁରେ ସେ ମରେ, ତେବେ ଯେ ଗହାକୁ ଆଘାତ କଲା, ଗହାର ଅବଶ୍ୟ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ; ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ରକ୍ତର ପୁରତିହନ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଦେଖା ପାଇଲେ ଗହାକୁ ବଧ କରିବ । ୨୨ ମାତ୍ର ଯଦି କେହି ଶତରୁଗ ବିନା ହଠାତ୍ କାହାକୁ ଆଘାତ କରେ, ଅବା ଛକି ନ ବସି କାହା ଉପରେ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ପକାଏ, ୨୩ କିଅବା ଯାହା ଉତ୍ପାଦନ ମନୁଷ୍ୟ ମରିପାରେ, ଏପରି କୌଣସି ପଥର କାହାରି ଉପରେ ନ ଦେଖି ପକାଏ ଓ ତହିଁରେ ସେ ମରେ, ଅଥଚ ସେ ଗହାର ଶତରୁ କି ଅନିଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟାକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ୨୪ ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ବଧକାରୀ ଓ ରକ୍ତର ପୁରତିହନର ବିଷୟ ଏହି ଶାସନାନ୍ତରେ ବିଗ୍ରହ କରିବେ । ୨୫ ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀ ରକ୍ତର ପୁରତିହନର ହସ୍ତରୁ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ; ପୁଣି, ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା, ସେହି ଆଶ୍ୱରୟ ନଗରରେ ମଣ୍ଡଳୀ ପୁନର୍ବାର ଗହାକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ ଦେବେ ଓ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ତୈଳରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ମହାଯାଜକର ମୃତ୍ୟୁ ନ ହୁଏ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବ । ୨୬ ମାତ୍ର ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଯେଉଁ ଆଶ୍ୱରୟ ନଗରକୁ ପଳାଇଅଛି, ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ସେ ତହିଁର ସାମାନ୍ୟ ବାହାରକୁ ଯାଏ ୨୭ ଓ ରକ୍ତର ପୁରତିହନ ଆଶ୍ୱରୟ ନଗର-ସାମାନ୍ୟ ବାହାରେ ଗହାକୁ ପାଏ ଓ ତହିଁର ପୁରତିହନ ଗହାକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧୀ ହେବ ନାହିଁ । ୨୮ କାରଣ ମହାଯାଜକର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆଶ୍ୱରୟ ନଗରରେ ଗହାର ଥିବା ଉଚିତ; ମାତ୍ର ମହାଯାଜକର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଆପଣା ଅଧିକାର ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଇ ପାରିବ । ୨୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନ୍ତରମେ ସକଳ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହର ବିଧି ହେବ । ୩୦ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଲୋକକୁ ବଧ କରେ, ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ହତ ହେବ; ମାତ୍ର ଏକ ସାକ୍ଷୀର ସାକ୍ଷ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକର ପୂର୍ବକୃତ୍ୟରେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ ହେବ ନାହିଁ । ୩୧ ଆହୁରି ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ପ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡିତ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଅବଶ୍ୟ ହତ ହେବ । ୩୨ ପୁଣି, କେହି ଯେପରି ଆପଣା ଆଶ୍ରୟ ନଗରକୁ ପଳାଇ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଦେଶକୁ ଆସି ବାସ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଜକର ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡିତ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ । ୩୩ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିବାସ ଦେଶ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ରକ୍ତ ହିଁ ଦେଶକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ; ଆଉ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ରକ୍ତପାତ ହୁଏ, ରକ୍ତପାତୀର ରକ୍ତ ବିନା ତହିଁ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡିତ୍ତ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ୩୪ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ନିବାସ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭେ ବାସ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛୁ ।”

୩୬

ବିବାହିତ ସତରାଜ୍ୟକ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର

୧ ଏଥିଭିତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନଃଶିର ପୌତ୍ର ମାଖୀରର ପୁତ୍ର ଗିଲାୟଦ ବଂଶୀୟ ପିତୃଗୃହର ପ୍ରଧାନମାନେ ନିଜକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହର ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଧିପତିବର୍ଗଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ; ୨ ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଉପ୍ରାସ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଦେଖାଧିକାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ଆଉ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନ ସଲଫାଦର ଅଧିକାର ଗହାର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଙ୍କଠାରୁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ । ୩ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ହୁଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ଅଧିକାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର କଟାଯିବ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ବଂଶରେ ଗୃହୀତ ହେବେ, ସେହି ବଂଶର ଅଧିକାରରେ ଗହା ଯୁକ୍ତ ହେବ; ଏହିରୂପେ ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ଅଂଶରୁ କଟାଯିବ । ୪ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ଯୁବକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୃହୀତ, ସେହି ବଂଶର ଅଧିକାରରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଯୁକ୍ତ ହେବ; ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ବଂଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର କଟାଯିବ ।” ୫ ତହିଁରେ ମୋଶା ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ଯୋଷେଫ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶ ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛନ୍ତି । ୬ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଲଫାଦର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅତି ଭଲ ବିରକ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ହେଉଅଛୁ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେମାନେ ଆପଣା ପିତୃବଂଶୀୟ କୌଣସି ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ କରିବେ । ୭ ଗହା କଲେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଏକ ବଂଶରୁ ଅନ୍ୟ ବଂଶକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୈତୃକ ବଂଶର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ । ୮ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ପୈତୃକ ଅଧିକାର ଭୋଗ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର କୌଣସି ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କନ୍ୟାର ଅଧିକାର ଥାଏ, ସେ ଆପଣା ପିତୃବଂଶୀୟ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଜଣକର ଭାଗ୍ୟ ହେବ । ୯ ତହିଁରେ ଏକ ବଂଶରୁ ଅନ୍ୟ ବଂଶକୁ ଅଧିକାର ଯିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୈତୃକ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।” ୧୦ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତଦନୁସାରେ ସଲଫାଦର କନ୍ୟାମାନେ କର୍ମ କଲେ । ୧୧ ଅର୍ଥାତ୍, ମହଲ, ତିର୍ସା, ହଗ୍ଲ, ମିଲ୍କା ଓ ନୋୟା, ସଲଫାଦର ଏହି କନ୍ୟାଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶୀୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କଲେ । ୧୨ ଯୋଷେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଃଶି-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ହେଲା, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶୀୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲା । ୧୩ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିଶାହୋ ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସମୀପରେ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ମୋଶାଙ୍କ ଉପ୍ରାସ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ।

The book of Deuteronomy

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ

ଅର୍ଥାତ୍

ମୋଶାହଙ୍କ ଲିଖିତ ପଞ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ

ହୋରେବ ଡ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଆଦେଶ

୧ ପାରଶ ଓ ଗେଫଲ ଓ ଲବନ ଓ ହତସେରୋତ ଓ ଦାଷାହବର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ସୁଫ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥିତ ପଦାରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବପାରିସ୍ଥିତ ପ୍ଲାନତରରେ ମୋଶା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିଲେ, ୨ “ସେୟାର ପର୍ବତ ଦେଇ ହୋରେବଠାରୁ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣୋୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଗାର ଦିନର ଯାତ୍ରା ଅଟେ ।” ୩ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କଥା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିବା ପାଇଁ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ମୋଶା ଗୁଲିଶତମ ବର୍ଷର ଏକାଦଶ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪ “ହିଷ୍ବୋନ ନିବାସୀ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସାହୋନକୁ ଓ ଅଷ୍ଟଗୋତ୍ ନିବାସୀ ବାଶନର ରାଜା ଓଗକୁ ଇଦ୍ରିୟାରେ ସଂହାର କଲା ଉତ୍ତରେ ୫ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବପାରିସ୍ଥିତ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ମୋଶା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୬ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହୋରେବରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ଯଥେଷ୍ଟ କାଳ ବାସ କରିଅଛ; ୭ ଏବେ ଫେରି ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଓ ତନ୍ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପଦା ଓ ପର୍ବତ ଓ ତଳଭୂମି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦେଶ ଓ ସମୁଦ୍ରତୀର ଇତ୍ୟାଦି କିଶାନାୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ଲିବାନୋନ ଦେଇ ମହାନଦୀ ଫରାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କର । ୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏହି ଦେଶ ସମର୍ପଣ କରିଅଛୁ; ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହାମକୁ ଓ ଇସ୍ହାକକୁ ଓ ଯାକୁବକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଇ ଗହା ଅଧିକାର କର ।”

ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନିୟୁକ୍ତି

୯ ପୁଣି ସେସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ମୁଁ ଏକାକୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାର ବହିବାକୁ ଅସମର୍ଥ; ୧୦ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଆକାଶର ଗରାଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଅଛ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଯେତେ ଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତହିଁର ସହସ୍ର ଗୁଣ କରନ୍ତୁ ଓ ସେ ଯେଉଁପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ । ୧୨ ମୁଁ କିପରି ଏକାକୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏତେ ବୋଧ ଓ ଭାର ଓ ବିବାଦ ସହ୍ୟ କରି ପାରିବି ? ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧମାନ ଓ ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କର, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଧାନ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବି । ୧୪ ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କରିବା ଭଲ ।” ୧୫ ତହିଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଧାନ, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଧାନ, ସହସ୍ରପତି, ଶତପତି, ପଞ୍ଚଶତପତି, ଦଶପତି ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲି । ୧୬ ପୁଣି ମୁଁ ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଶୁଣ, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଗହାର ଭାଇ ଓ ଗହାର ସହବାସୀ ବିଦେଶୀ ମଧ୍ୟରେ ଯଥାର୍ଥ ବିଗ୍ନ କର । ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ନରେ କାହାରି ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାନ ଓ ବଡ଼ ଲୋକର କଥା ସମତାରେ ଶୁଣିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ବିଗ୍ନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଟେ; ପୁଣି ଯେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ହୁଏ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣିବ, ମୁଁ ଗହା ଶୁଣିବି ।” ୧୮ ପୁଣି ମୁଁ ସେସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ବିଷୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲି ।

କିଶାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ

୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ହୋଇବାରୁ ଯାତ୍ରା କଲୁ, ପୁଣି ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ପର୍ବତମୟ ଦେଶକୁ ଯିବା ପଥରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭୟଙ୍କର ପରାନ୍ତର ଦେଖିଲ, ତହିଁର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣେୟରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଦେବେ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛ । ୨୧ ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ସେହି ଦେଶ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଗହା ଅଧିକାର କର; ଭୟ କର ନାହିଁ, କିଅବା ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ।” ୨୨ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲ, “ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଆଗେ ଲୋକ ପଠାଉ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ପଥ ଦେଇ ଯିବାକୁ ହେବ ଓ କେଉଁ କେଉଁ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ, ତହିଁର ସମ୍ବାଦ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତୁ । ୨୩ ତେବେ ଆତ୍ମଭେଦ ଏହି କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲୁ, ପୁଣି ଆତ୍ମଭେଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତେୟକ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ବାର ଜଣଙ୍କୁ ନେଲୁ । ୨୪ ତହିଁ ସେମାନେ ଗମନ କରି ପର୍ବତ ପାର ହୋଇ ଇଷ୍ଟକୋଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଶର ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ୨୫ ଆଉ ସେମାନେ ହସ୍ତରେ ସେହି ଦେଶର କିଛି କିଛି ଫଳ ଘେନି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ଓ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ଗହା ଏକ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ।” ୨୬ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବିଦ୍ରୋହୀତରଣ କଲ । ୨୭ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭୁରେ ବଚସା କରି କହିଲ, “ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ସକାଶୁ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଅଛନ୍ତି । ୨୮ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯିବା ? ସେହି ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ ଓ ଉଚ୍ଚ; ନଗରମାନ ବୃହତ୍ ଓ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ପୁରାଣ-ବେଷ୍ଟିତ ଆହୁରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଅନାକାୟମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେଖିଅଛୁ, ଏହି କଥା କହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମନୋଭଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୯ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଭୟସ୍ଫୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ, କି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ।” ୩୦ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମିସରରେ ଓ ପରାନ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଦଧା କରିବେ । ୩୧ ଯେହେତୁ ପରାନ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ବହିବା ପରି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗମନର ସମସ୍ତ ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ କିପରି ବହିଅଛନ୍ତି ।” ୩୨ ତଥାପି ଏହି ବିଷୟ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲ ନାହିଁ ! ୩୩ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ି ସ୍ଵାଧୀନ କରିବାର ସ୍ଵାଧୀନ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଗତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାପ୍ରା ଓ ଦିବସରେ ମେଘ ଦ୍ଵାପ୍ରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ଦେଖାଇବାକୁ ପଥରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହର ଦଣ୍ଡ

୩୪ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାକ୍ସର ରବ ଶୁଣି ରାଗିଲେ ଓ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ୩୫ “ଆତ୍ମଭେଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ବଂଶୀୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଲୋକ ସେହି ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ, ୩୬ କେବଳ ଯିହୁଦୀର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଗହା ଦେଖିବ ପୁଣି ସେ ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଅଛି, ସେହି ଭୂମି ଆତ୍ମଭେଦ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେବା; କାରଣ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଗତ ଲୋକ ।” ୩୭ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ମୋ’ ପୁତ୍ର କିରୋଧ କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ୩୮ ତୁମ୍ଭର ପରିଗ୍ରହ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରବେଶ କରିବ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ସାହସ ଦିଅ ଯେହେତୁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗହା ଅଧିକାର କରାଇବ । ୩୯ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଳକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କୃତ ହେବେ

ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଥିଲ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ପରବେଶ କରିବେ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶ ଦେବା ଓ ସେମାନେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ । ୪୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହୁଡ଼ି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗର ପଥ ଦେଇ ପୂର୍ବରେ ଯାତ୍ରା କର ।” ୪୧ ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର କରି ମୋତେ କହିଲ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ; ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତଦନୁସାରେ ଉଠି ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ ।” ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତର ବାନ୍ଧି ପର୍ବତ ଆଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବ୍ୟୟଗର ହେଲ । ୪୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ଗତା ନାହିଁ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, କିଅବା ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ; କଲେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହତ ହେବ ।” ୪୩ ତହିଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି କଥା କହିଲି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲ ଓ ଦୁଃସାହସୀ ହେଲ, ଆଉ ପର୍ବତ ଦେଶକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲ । ୪୪ କିନ୍ତୁ ସେହି ପର୍ବତବାସୀ ଇମୋରାୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ହୋଇ ମହୁମାଛି ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ସେୟାରରେ ହର୍ମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୪୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆସି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରେ ରୋଦନ କଲ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ । ୪୬ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାଦେଶରେ ବାସ କରି ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ବହୁ ବର୍ଷ ରହିଲ ।

9

ପୂର୍ବର ସମୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋ’ ପ୍ରତି କଥା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗର ପଥ ଦେଇ ପୂର୍ବରେ ଯାତ୍ରା କଲୁ; ପୁଣି ସେୟାର ପର୍ବତ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଦିନ ଲାଗିଲା । ୨ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, ୩ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଏହି ପର୍ବତ ବୁଲିଅଛ; ଏବେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଫେର । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ‘ସେୟାର ନିବାସୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରତୃଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏସିଏ ସନ୍ତାନଗଣର ସାମା ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ହେବ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭୀତ ହେବେ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ସାବଧାନ ହୁଅ । ୫ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ କିଛି ଦେବା ନାହିଁ । ଏକ ପାଦ ପରିମିତ ଭୂମି ହିଁ ଦେବା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏସିଏକୁ ଅଧିକାରୀ ସେୟାର ପର୍ବତ ଦେଇଅଛୁ । ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୂପା (ଟଙ୍କା) ଦେଇ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ନ କିଣି ଭୋଜନ କରିବ ଓ ରୂପା ଦେଇ ଜଳ କିଣି ପାନ କରିବ । ୭ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଏହି ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭ ଯିବାର ଜାଣିଅଛନ୍ତି; ଏହି ଗୁଳିଣ ବର୍ଷସାରା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭର କିଛି ଅଭାବ ହୋଇ ନାହିଁ ।” ୮ ଏଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେୟାର ନିବାସୀ ଆପଣା ଭ୍ରତୃଗଣ ଏସିଏ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟ ଦେଇ ଏଲତ୍ ଓ ଇତ୍ସିୟୋନ-ଗେବର ପଦାଭିମୁଖେ ପଥାନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା କଲୁ । ତହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ମୋୟାବ-ପୂର୍ବରେ ପଥ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲୁ । ୯ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୋୟାବକୁ କଲେଶ ଦିଅ ନାହିଁ, ଅବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ କିଛି ଦେବା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଲୋଟର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆର ନଗର ଅଧିକାରୀ ଦେଇଅଛୁ ।” ୧୦ (ପୂର୍ବେ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଏମାୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ବଳବାନ ଓ ଅନେକ ଓ ଅନାକାୟମାନଙ୍କ ପରି ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ । ୧୧ ଅନାକାୟମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରଫାୟାୟମାନଙ୍କ* ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ମୋୟାବାୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମାୟ ବୋଲି କହିଲେ । ୧୨ ପୁଣି ପୂର୍ବେ ହୋରାୟ ଲୋକମାନେ ସେୟାରରେ ବାସ କଲେ, ମାତ୍ର ଏସିଏର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ରୁନ୍ଧିତ କଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନରେ ବାସ କଲେ; ଯେଉଁପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆପଣା ଅଧିକାର-ଭୂମିରେ କଲେ) । ୧୩ “ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠ ଓ ସେରଦ୍ ନଦୀ ପାର

* ୨:୧୧ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାବୀରଗଣ

ହୁଅ।” ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଇ ନଦୀ ପାର ହେଲୁ । ୧୪ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣଣେୟଠାରୁ ସେଇ ନଦୀ ପାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା, ସେହି ସମୟରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଶପଥ ଅନୁସାରେ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ପିଢ଼ିର ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧାଗଣର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲେ । ୧୫ କାରଣ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜୀବନରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ହସ୍ତ ଥିଲା । ୧୬ ଏହିରୂପେ ସେହି ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ମରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ୧୭ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ମୋତେ କହିଲେ, ୧୮ “ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ମୋୟାବର ସାମା ଆର ଦେଇ ଯିବାକୁ ହେବ; ୧୯ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ବୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦିଅ ନାହିଁ, କି ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭକୁ ଅମ୍ବୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଦେଶରୁ କିଛି ଦେବା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଲୋଟର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗହା ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଅଛୁ । ୨୦ (ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ରଫାୟାୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ବୋଲି ଗଣିତ; ପୂର୍ବେ ରଫାୟାୟମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ; ମାତ୍ର ଅମ୍ବୋନୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କହିଲେ; ୨୧ ସେମାନେ ବଳବାନ ଓ ଅନେକ ଓ ଅନାକାୟମାନଙ୍କ ପରି ଉଚ୍ଚ ଲୋକ ଥିଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଅମ୍ବୋନୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ରୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବସି କଲେ । ୨୨ ସେ ସେୟାର ନିବାସୀ ଏଷୋ-ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେହି ରୂପ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ହୋରାୟମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ, ତହିଁରେ ଏଷୋ-ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ରୁଦ୍ଧ କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୩ ପୁଣି କପ୍ତୋରରୁ ଆଗତ କପ୍ତୋରୀୟ ଲୋକମାନେ ଘସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ବାସକାରୀ ଅବ୍ବାୟମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ) । ୨୪ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠ ଓ ଯାତ୍ରା କରି ଅର୍ଣ୍ଣୋନ ଉପତ୍ୟକା ପାର ହୁଅ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ହିଷ୍ବୋନର ରାଜା ଇମୋରୀୟ ସାହୋନକୁ ଓ ଗହାର ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛୁ; ଗହା ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ କର ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ୨୫ ଆଜି ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟକ ଆଶଙ୍କା ଓ ଭୟ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେ କରିବା, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟର ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ ତୁମ୍ଭ ସକାଶୁ କମ୍ପିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।”

ସାହୋନର ପରାଜୟ

୨୬ ଆଉ ମୁଁ କଦେମୋତ୍ ପରାଜୟରୁ ହିଷ୍ବୋନର ରାଜା ସାହୋନ ନିକଟକୁ ବାତ୍‌ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଶାନ୍ତିସୂଚକ ବାକ୍ୟ କହି ପଠାଇଲି, ୨୭ “ତୁମ୍ଭେ ଦେଶ ଦେଇ ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ମୁଁ ବାଟେ ବାଟେ ଯିବି, ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିବି ନାହିଁ । ୨୮ ସେୟାର ନିବାସୀ ଏଷୋ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଆର ନିବାସୀ ମୋୟାବୀୟ ଲୋକମାନେ ମୋ’ ପୂର୍ବ ଯେଉଁପ କଲେ, ତଦ୍‌ରୂପ ତୁମ୍ଭେ କର; ୨୯ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍‌ଦିନ ପାର ହୋଇ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେଉ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ରୂପା ନେଇ ମୋତେ ଭୋଜନର ଅନ୍ନ ଦିଅ ଓ ରୂପା ନେଇ ପିଇବାର ଜଳ ଦିଅ ମୁଁ କେବଳ ଆପଣା ପାଦ ଦେଇ ପାର ହୋଇଯିବି ।” ୩୦ ମାତ୍ର ହିଷ୍ବୋନର ରାଜା ସାହୋନ ଆପଣା ଦେଶ ମଧ୍ୟଦେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଆଜିର ନୟାୟ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଗହାର ମନ କଠିନ କଲେ ଓ ଗହାର ହୃଦୟ ଶକ୍ତ କଲେ । ୩୧ ପୁଣି ସଦାପୁରଭୃତ୍ ମୋତେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସାହୋନକୁ ଓ ଗହାର ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ପୂର୍ବରୂପେ ହେଲୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ପୂର୍ବରୂପେ ହୁଅ ।” ୩୨ ସେତେବେଳେ ସାହୋନ, ସେ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପୁରଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରି ଯହସରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ୩୩ ତେବେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପୁରଜାଙ୍କୁ ବଧ କଲୁ । ୩୪ ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ସମସ୍ତ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ସ୍ତରୀ ଓ ବାଳକ ସମେତ ପୁରତ୍ୟକ ବସତି-ନଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ କଲୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ହିଁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଲୁ ନାହିଁ । ୩୫ କେବଳ ପଶୁଗଣକୁ ଓ ଯେ ଯେ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିଥିଲୁ, ତହିଁର ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦସଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ୩୬ ଅର୍ଣ୍ଣୋନ-ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅରେୟୋରଠାରୁ ଓ

ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ଗତୀ ନଗରଠାରୁ ଗିଲାୟଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ନଗର ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅତିରିକ୍ତ ନ ଥିଲା; ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ସମଗ୍ର ସମର୍ପଣ କଲେ । ୩୭ କେବଳ ଅମ୍ଭମାନ-ସମ୍ପତ୍ତିମାନଙ୍କ ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦ୍ଵାରା ନଦୀର ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପୁରଦେଶ ଓ ପର୍ବତମୟ ସକଳ ନଗର ପୁରୁତ୍ତି ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ନିଷେଧ କରିଥିଲେ; ତହିଁ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲ ନାହିଁ ।

୩

ଓଗର ପରାଜୟ

୧ ଏଉଡ଼ଗରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ବାଶନର ପଥ ଦେଇ ଗମନ କଲୁ; ତହିଁରେ ବାଶନର ରାଜା ଓଗ ଆସି ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ପୁଣି ସେ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପୁରଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଇଦ୍ରିୟାକୁ ଆସିଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଗହାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପୁରଜାଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ହିଷ୍ଟବୋନ ନିବାସୀ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସାହୋନ ପୁରତି କରିଅଛ, ସେପରି ଗହା ପୁରତି ମଧ୍ୟ କରିବ । ୩ ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ବାଶନ-ରାଜା ଓଗକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପୁରଜାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଏପରି ପରାଜୟ କଲୁ ଯେ, ଗହାର କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ । ୪ ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ସମସ୍ତ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲୁ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ହସ୍ତଗତ ନ କଲୁ, ଏପରି ଗୋଟିଏ ନଗର ରହିଲା ନାହିଁ; ଷାଠିଏ ନଗର, ଅଗୋବର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାଶନସ୍ଥ ଓଗର ରାଜ୍ୟ (ହସ୍ତଗତ କଲୁ) । ୫ ସେହିସବୁ ନଗର ଉଚ୍ଚ ପୁରୀର ଓ ଦ୍ଵାର ଓ ଅର୍ଗଳରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା; ଗହା ଛଡ଼ା ଅନେକ ପୁରୀରହୀନ ନଗର ଥିଲା । ୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ହିଷ୍ଟବୋନ-ରାଜା ସାହୋନ ପୁରତି ଯେଉଁପରି କରିଥିଲୁ, ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ କଲୁ, ସ୍ତରୀ ଓ ବାଳକ ସମେତ ପୁରତ୍ୟକ ବସତି ନଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ କଲୁ । ୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ନଗରର ଲୁଚିତ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଧି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲୁଚି ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ରହଣ କଲୁ । ୮ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବପାରିସ୍ଥ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କର ହସ୍ତରୁ ଅର୍ଗୋନ-ଉପତ୍ୟକାଠାରୁ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ହସ୍ତଗତ କଲୁ । ୯ (ସାଦୋନାୟମାନେ ସେହି ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତକୁ ସିରିୟୋନ କହନ୍ତି ଓ ଇମୋରାୟମାନେ ଗହାକୁ ସନାର କହନ୍ତି) । ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ଭୂମିର ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ସଲଖା ଓ ଇଦ୍ରିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଗିଲାୟଦ ଓ ସମସ୍ତ ବାଶନ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାଶନସ୍ଥ ଓଗ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲୁ । ୧୧ (ଅବଶିଷ୍ଟ ରଫାୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ବାଶନ-ରାଜା ଓଗ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା, ଦେଖ, ଗହାର ଖଟ ଲୌହମୟ ଖଟ; ଗହା କି ଅମ୍ଭମାନ-ସମ୍ପତ୍ତିମାନଙ୍କ ରବ୍‌ବାରେ ନାହିଁ ? ମନୁଷ୍ୟ-ହସ୍ତର ପରିମାଣାନୁସାରେ ଗହା ଲମ୍ବାରେ ନଥା ହାତ ଓ ଓସାରରେ ଚାରି ହାତ) । ୧୨ ଏହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅର୍ଗୋନ-ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅଗୋବରଠାରୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲୁ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଗିଲାୟଦର ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧଧିକ ଓ ତହିଁର ନଗରସବୁ ରୁବେନାୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଗାଦାୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲି । ୧୩ ପୁଣି ମୁଁ ଗିଲାୟଦର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଓ ସମସ୍ତ ବାଶନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଓଗର ରାଜ୍ୟ, ବିଶେଷରେ ସମୁଦାୟ ବାଶନ ସହିତ ଅଗୋବର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧଧି ବଂଶକୁ ଦେଲି (ଗହା ରଫାୟାୟ ଦେଶ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ । ୧୪ ମନଃଶିର ପୁତ୍ର ଯାୟାର, ଗଶୁରାୟ ଓ ମାଖାଥାୟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୋବର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ହସ୍ତଗତ କରି ଆପଣା ନାମାନୁସାରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଶନ ଦେଶର ସେହି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନର ନାମ ହବୋତ୍-ୟାୟାର* ରଖିଲା) । ୧୫ ପୁଣି ମୁଁ ମାଖାରକୁ ଗିଲାୟଦ ଦେଲି । ୧୬ ଆଉ ଗିଲାୟଦଠାରୁ ଅର୍ଗୋନ-ଉପତ୍ୟକା, ଅର୍ଥାତ୍, ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନ ଓ ତହିଁର ସାମା ସମେତ, ପୁଣି ସେହିଠାରୁ ଅମ୍ଭମାନ-ସମ୍ପତ୍ତିମାନଙ୍କ ସାମା ଯଦ୍ଵାରା ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ୧୭ ଆଉ କିନେରତଠାରୁ ପାଦଭୂମିସ୍ଥ ସମୁଦର, ଅର୍ଥାତ୍, ପିସ୍‌ଗାର ଅଧସ୍ଥାପିତ ଲବଣ ସମୁଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ ଦିଗବର୍ତ୍ତୀ ପଦାଭୂମି ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ ରୁବେନାୟ ଓ ଗାଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲି । ୧୮ ଏଥିଉଡ଼ଗରେ ମୁଁ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲି, “ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ

* ୩:୧୪ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାୟାରର ବାସସ୍ଥାନ

ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ଗୀରପୁରୁଷ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇଯିବେ । ୧୯ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେହିସବୁ ନଗରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ବାଳକଗଣ ଓ ପଶୁମାନେ ବାସ କରିବେ; କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକ ପଶୁ ଅଛି । ୨୦ ଏଭିତ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲେ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତ୍ୟକ୍ତେ ମୋହର ଦତ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ ।” ୨୧ ଆଉ ମୁଁ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ବୁଦ୍ଧ ଗଜାତ୍ମକ ପୁରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷ୍ମରେ ଦେଖିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ପାର ହୋଇ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଅଛ, ସେସବୁ ରାଜ୍ୟ ପୁରତି ସଦାପ୍ରଭୁ ତଦ୍ଵରୁପ କରିବେ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ।”

କିଶାନରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିଷେଧ

୨୩ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିନତି କରି କହିଲି, ୨୪ “ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ନିକଟରେ ଆପଣା ମହିମା ଓ ବଳବାନ ହସ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ତୁଲ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରାକ୍ରମ କର୍ମ ତୁଲ୍ୟ ଯେ କରିପାରେ, ସ୍ଵର୍ଗରେ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଏପରି ଆଉ କିଏ ଅଛି ? ୨୫ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ ସେପାରିକି ଯିବାକୁ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରିସ୍ଥଳ ସେହି ଉତ୍ତମ ଦେଶ, ସେହି ରମଣୀୟ ପର୍ବତ ଓ ଲିବାନୋନ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ ।” ୨୬ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ମୋ’ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ ଓ ମୋ’ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲାଣି ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ କୁହ ନାହିଁ । ୨୭ ପିସଗାର ଶୃଙ୍ଗକୁ ଚଢ଼ି ଯାଅ, ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ଓ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଅନାଇ ଦେଖ ଓ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଗହା ନିରୀକ୍ଷଣ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବ ନାହିଁ । ୨୮ ମାତ୍ର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଓ ଗହାକୁ ସାହସ ଦିଅ ଓ ଗହାକୁ ବଳବାନ କରାଅ; କାରଣ ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ପାର ହୋଇଯିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖିବ, ଗହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରାଇବ । ୨୯ ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବେଥ୍-ପିୟୋର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କଲୁ ।

୪

ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

୧ ଏବେ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଶାସନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି, ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କର; ଗହା କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବ । ୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ସେହି ବାକ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ମିଶାଇବ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁରୁ କିଛି ଉଣା କରିବ ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର । ୩ ବାଲ୍-ପିୟୋର ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କଲେ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଅଛି; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ବାଲ୍-ପିୟୋରର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି । ୪ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛ । ୫ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେପରି ବିଧି ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ । ୬ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାସବୁ ପାଳନ କର; କାରଣ ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ ହେବ; ସେମାନେ ଏହିସବୁ ବିଧି ଶୁଣି କହିବେ, ଏହି ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ନିତ୍ୟ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ୭ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ

ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରୁ, ସେସମୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେପରି ଆଉ କେଉଁ ମହାଗୋଷ୍ଠୀର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି ? ଠିକ୍ ପୁଣି ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଉଅଛି, ତହା ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଆଉ କେଉଁ ମହାଗୋଷ୍ଠୀର ଅଛି ? କେବଳ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ ନିଜ ପୁଣ୍ୟକୁ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ରକ୍ଷା କର, ନେହିଲେ ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଅଛି, ତହା ତୁମ୍ଭେ ପାସୋରି ଯିବ ଓ ତହା ଜୀବନ ସାରା ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରୁ ଲୋପ ପାଇବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୌତୁରମାନଙ୍କୁ ତହା ଶିଖାଅ । ୧୦ ଯେଉଁ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ହୋରେବରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ଏକତର କର, ଆତ୍ମେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଜୀବନ ସାରା ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ଭୟ କରିବାକୁ ଶିଖିବେ ଓ ଆପଣା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାକୁ ଶିଖାଇବେ ।” ୧୧ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପର୍ବତ ତଳେ ଠିଆ ହେଲ; ସେହି ସମୟରେ ସେହି ପର୍ବତ ଅଧିକାର, ମେଘ ଓ ଘୋର ଅଧିକାରରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ଗଗନର ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ଉତ୍ତଳିଲା । ୧୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲ, ମାତ୍ର କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲ ।” ୧୩ ପୁଣି ସେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ନିୟମ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କଲେ, ଆପଣାର ସେହି ନିୟମର ଦଶ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ପୁରକାଶ କଲେ; ଆଉ ସେ ଦୁଇ ପଥର ପଟାରେ ତହା ଲେଖିଲେ । ୧୪ ସଦାପୁରତୁ ସେହି ସମୟରେ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ବିଧି ଓ ଶାସନସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଯେପରି ଦେଶ ଅଧିକାର କଲା ପରେ ସେସବୁ ପାଳନ କରିବ ।

ପୁରତିମା ପୂଜା ନିଷେଧ

୧୫ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅତିଶୟ ସାବଧାନ ହୁଅ; କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ସଦାପୁରତୁ ହୋରେବରେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହିତ କଥା କହିଲେ, ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲ ନାହିଁ । ୧୬ (ସାବଧାନ), ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭରଷ୍ଟ କରି ପୁରୁଷର କି ସତ୍ତାର ମୂର୍ତ୍ତି, ୧୭ କି ପୂର୍ଣ୍ଣତା କୌଣସି ପଶୁର ମୂର୍ତ୍ତି, କି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଣ କୌଣସି ପକ୍ଷୀର ମୂର୍ତ୍ତି, ୧୮ କି ଭୂତର କୌଣସି ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁର ମୂର୍ତ୍ତି, କି ଭୂମିର ନୀଚସ୍ଥ ଜଳଚର କୌଣସି ଜନ୍ତୁର ମୂର୍ତ୍ତି କରି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୧୯ କିପରି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଧିଷ୍ଠିତ ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାର ପୁରତୁ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ବାହିନୀ ପୁରତି ଉଦ୍ଧୃତ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଅନାଇଲେ ଭଗ୍ନତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରଣା କରବ ଓ ସେବା କରିବ । ୨୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଦିନ ପରି ଯେପରି ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ଅଧିକାରର ଲୋକ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲୁହା-ଭାଟି ସପ୍ତରୂପ ନିସରରୁ ଉଦଧାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି । ୨୧ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସକାଶେ ମୋ’ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ । ପୁଣି, ମୁଁ ଯେପରି ଯଦ୍ଦିନ ପାର ହୋଇ ନ ଯିବି ଓ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଦେବେ, ସେହି ଉତ୍ତମ ଦେଶରେ ମୁଁ ପୁରବେଶ ନ କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ଶପଥ କଲେ । ୨୨ ଏଣୁ ଏହି ଦେଶରେ ମୁଁ ମରିବି, ମୁଁ ଯଦ୍ଦିନ ପାର ହୋଇ ଯିବି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାର ହୋଇଯିବ ଓ ସେହି ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିୟମ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାସୋରି ଯିବ ଓ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିଷିଦ୍ଧ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୨୪ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନି, ସ୍ଵପ୍ନଗୌରବ-ରକ୍ଷଣରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶରେ ପୁତ୍ର ଯୌତୁରଗଣକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ବହୁ କାଳ ବାସ କଲା ଉତ୍ତରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭରଷ୍ଟ କରି କୌଣସି ବସ୍ତୁର ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ ଓ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ କରାଇବା ପାଇଁ ତହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବ । ୨୬ ତେବେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତିକୂଳରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷା

କରି କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯର୍ଦ୍ଧନ ପାର ହୋଇ ଯାଉଅଛ, ସେହି ଦେଶରୁ ଶାୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ପାଇବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିର୍ମୂଳରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୨୭ ପୁଣି ସଦାପରତୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବେ; ପୁଣି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବେ, ସେହି ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକ ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ । ୨୮ ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କାଷ୍ଠଫଳ ଓ ପରସ୍ତରମୟ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଆୟତ୍ତାଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏପରି ଦେବଗଣର ସେବା କରିବ । ୨୯ ମାତ୍ର ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବ, ତେବେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପରାଣ ସହିତ ଗହାଞ୍ଜଳ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ, ଗହାଞ୍ଜଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ । ୩୦ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସଞ୍ଜକଳରେ ପଢ଼ିବ ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଘଟିବ, ସେହି ଶେଷ କାଳରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରତି ଫେରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ରବ ଶୁଣିବ ।

ସଦାପରତୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର

୩୧ ଯେହେତୁ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି; ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ, କି ତୁମ୍ଭକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ, କି ଅବା ଶପଥ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ପାସୋରିବେ ନାହିଁ । ୩୨ ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୃଥ୍ଵୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦିନବଧି ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ଗତ କାଳକୁ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଏକ ପରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଠାଇ, ଏହି ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ କି ଆଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, ଅବା ଏପରକାର କି ଶୁଣା ଯାଇଅଛି ? ୩୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଶୁଣିଅଛ, ସେପରି କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ କହିବାର ଶୁଣି ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି ? ୩୪ କିଅବା ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ମିସରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଯେଉଁ ସକଳ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, କି ତଦନୁସାରେ ପରାକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ପରମାଣ ଦ୍ଵାରା, ଚିହ୍ନ ଦ୍ଵାରା, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା, ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା, ପରାକରାନ୍ତ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା, ବିସ୍ତରୀତ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ଓ ଭୟଙ୍କର ମହାକର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗୃହଣ କରିବାକୁ ଆସି ଉପକ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୫ ଏସବୁ ତୁମ୍ଭ ପରତି ପରକାଶିତ ହେଲା, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ, ସଦାପରତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ୩୬ ସେ ଉପଦେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇଲେ ଓ ପୃଥ୍ଵୀରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ମହା ଅଗ୍ନି ଦେଖାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ବାକ୍ସ ଶୁଣିଲ । ୩୭ ସେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସନେହ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶକୁ ହିଁ ମନୋନୀତ କଲେ, ୩୮ ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରୁ ତଡ଼ିଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରବେଶ କରାଇ ଆଜି ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ଶରୀର ଓ ମହାପରାକ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ୩୯ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଓ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଏହା ବିବେଚନା କର, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଓ ଅଧଃସ୍ଵପ୍ନ ପୃଥ୍ଵୀରେ ସଦାପରତୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି । ୪୦ ପୁଣି ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜଳ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ମଞ୍ଜଳ ହୁଏ ଓ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାକାଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଭୃମି ଦିଅନ୍ତି, ତହିଁ ଉପରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଳ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛି, ଗହା ପାଳନ କର ।

ଆଶ୍ଵରୟ ନଗରସମୂହ

୪୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ହତ୍ୟାକାରୀ ଆଶ୍ଵରୟ ନିମନ୍ତେ ଯର୍ଦ୍ଧନର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗସ୍ଥଳ କୂଳରେ ତିନୋଟି ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୪୨ ଯେପରି କେହି ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ପୂର୍ବେ ହିଂସା ନ କରି ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ବଧ କଲେ, ସେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ ନଗରକୁ ପଳାଇ ବଞ୍ଚି ପାରେ । ୪୩ ଯଥା, ରୁବେନୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଦାଭୂମିସ୍ଥଳ ପରାନ୍ତରରେ ବେତ୍‌ସର; ପୁଣି ଗାଦୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗିଲାୟଦରେ ରାମୋତ୍ ଆଉ ମନଶିୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାଶନରେ ଗୋଲାନ ।

ବିଶ୍ଵାସପଥର ଉପସ୍ଥାପନ

୪୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ବିଶ୍ଵାସପଥା ସ୍ଥାପନ କଲେ; ୪୫ ଅର୍ଥାତ୍, ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ସମୟରେ ମୋଶା ଯର୍ଦ୍ଦନ-ପୂର୍ବପାରିରେ ବେଥ୍-ପିୟୋର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଉପତ୍ୟକାରେ ହିଷ୍ଵୋନ ନିବାସୀ ଇମୋରାୟ ରାଜା ସାହୋନର ଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ପରମାଣ-ବାକ୍ଯ ଓ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଦେଲେ । ୪୬ କାରଣ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ସମୟରେ ମୋଶା, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ରାଜାକୁ ବଧ କରି ଗହାର ଓ ବାଶନର ରାଜା ଓଗର, ୪୭ ଯର୍ଦ୍ଦନ-ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦୁଇ ରାଜାର ଦେଶ, ୪୮ ଅର୍ଥାତ୍, ଅର୍ଶୋନ ଉପତ୍ୟକା-ନିକଟସ୍ଥ ଅରୋୟର ଅବଧି ସିୟୋନ, ଅର୍ଥାତ୍, ହର୍ମୋଣ ନାମକ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ, ୪୯ ପୁଣି ଅସଦୋଦ-ପିସଗାର ଅଧଃସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମିର ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯର୍ଦ୍ଦନ-ପୂର୍ବପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଦାଭୂମି ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ।

୫

ଦଶ ଆଜ୍ଞା

୧ ତହିଁ ମୋଶା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଧର୍ମ, ରକ୍ଷାଧର୍ମ ଓ ପାଳନଧର୍ମ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ-ଗୋଚରରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଧି ଓ ଶାସନ କହୁଅଛି, ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କର । ୨ ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ହୋଇବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ନିୟମ କଲେ । ୩ ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ନିୟମ କଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆଜି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଜୀବିତ ଅଟୁ ଯେ ଆତ୍ମମାନେ, ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଗହା କଲେ ୪ ସଦାପୁରୁଷ ପର୍ବତରେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଖାମୁଖୀ କଥା କହିଲେ । ୫ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ଯ ଶ୍ରୀତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲି; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅଗ୍ନି ସକାଶୁ ଭାତ ହେବାକୁ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କଲ ନାହିଁ; ଗହାଞ୍ଜର ବାକ୍ଯ ଏହି, ଯଥା, ୬ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟଗୃହ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମ ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ । ୭ ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ହେବ ନାହିଁ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ଵପ୍ନରେ, କି ନୀଚସ୍ଥ ପୃଥିବୀରେ, କି ପୃଥିବୀ ନୀଚସ୍ଥ ଜଳରେ ଥିବା କୌଣସି (ବସ୍ତୁ) ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତି (ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ) । ୯ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କରିବ ନାହିଁ; କି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଆତ୍ମ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନଗୌରବ-ରକ୍ଷଣରେ ଉଦୟୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ । ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଆତ୍ମ ସେମାନଙ୍କର ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୈତୃକ ଅପରାଧର ପୁରତିଫଳଦାତା; ୧୦ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ପରମ କରନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ଆତ୍ମ ସେମାନଙ୍କର ସହସ୍ର (ପୁରୁଷ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟାକାରୀ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନାମ ନେବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଯେକେହି ମିଥ୍ୟାରେ ଗହାଞ୍ଜ ନାମ ନିଏ, ସଦାପୁରୁଷ ଗହାକୁ ନିରପରାଧ ଗଣନା କରିବେ ନାହିଁ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ବିଶ୍ଵାସଦିନ ପାଳନ କରି ପବିତ୍ର କର । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଛଅ ଦିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଆପଣାର ସବୁ କର୍ମ କରିବ; ୧୪ ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଦିନ ଅଟେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର, କି ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭର ଦାସ, କି ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ, ତୁମ୍ଭର ଗୋରୁ, କି ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭଦତ୍ତ, ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ପଶୁ, କି ତୁମ୍ଭର ନଗର-ଉତ୍ସାରବର୍ତ୍ତୀ ବିଦେଶୀ, କେହି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ଦାସୀ ତୁମ୍ଭ ପରି ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ସମରଣ କରିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ଦାସ ହୋଇଥିଲ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ପରାକ୍ରମନ୍ତ ହସ୍ତ ଓ ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ; ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସଦିନ ପାଳନଧର୍ମ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୬ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ମାତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ଓ ମଙ୍ଗଳ

ହେବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ନରହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ । ୧୮ କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦୀଗର କରିବ ନାହିଁ । ୧୯ କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ । ୨୦ କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ । ୨୧ କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଗୃହ, କି ଗହାର କ୍ଷେତ୍ର, ଗହାର ଦାସ, କି ଗହାର ଦାସୀ, ଗହାର ଗୋରୁ, କି ଗହାର ଗର୍ଦ୍ଦଭ, କି ତୁମ୍ଭ ପୁରତିବାସୀର କୌଣସି ବସତୁକୁ ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ । ୨୨ ସଦାପୁରକୁ ପର୍ବତରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଫେଘ ଓ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମାଜ ପୁରତି ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚୈଷ୍ଠପୁରରେ କହିଲେ, “ଆଉ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ । ତହିଁ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଦୁଇଖଣ୍ଡ ପୁରସ୍ତର ପଟାରେ ଲେଖି ମୋତେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।” ୨୩ ମାତ୍ର ପର୍ବତ ଅଗ୍ନିରେ ଜ୍ଵଳିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ରବ ଶୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶାଧିକାରୀ ଓ ପୁରଗଣମାନେ, ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସିଲ; ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଲ, “ଦେଖ, ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ପରତପ ଓ ମହିମା ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ରବ ଶୁଣିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଦେଖିଅଛୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ କଥା କହିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ବଞ୍ଚିପାରେ ।” ୨୫ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଏବେ କାହିଁକି ମରିବା ? କାରଣ ଏହି ମହା-ଅଗ୍ନି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବ ଆଉ ଥରେ ଶୁଣିବା, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିଯିବା । ୨୬ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ କହିବାର ଶୁଣି ବଞ୍ଚିଅଛୁ, ପୁରଗଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଏପରି ହୋଇଅଛି ? ୨୭ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହା ଶୁଣ; ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବେ, ସେସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଶୁଣି ପାଳନ କରିବା । ୨୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲ, “ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ବାକ୍ୟର ରବ ଶୁଣି ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ବାକ୍ୟର ରବ ଶୁଣିଅଛୁ; ସେମାନେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଭଲ କହିଅଛନ୍ତି । ୨୯ ଆହା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ମଞ୍ଜୁଳ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ହୃଦୟ ହୁଅନ୍ତ ! ୩୦ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମଗୁକୁ ଫେରି ଯାଅ । ୩୧ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବ ଗହାସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବା । ୩୨ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମନୋଯୋଗ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିବ ନାହିଁ । ୩୩ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଞ୍ଜୁଳ ହେବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର କରିବ, ତହିଁରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପଥରେ ଗଲିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତ ପଥରେ ଗଲ ।

୭

ମହାନ ଆଜ୍ଞା

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ପାର ହୋଇ ଯାଉଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଳନାର୍ଥେ ଏହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ଓ ଶାସନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ସକଳ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଆଦେଶ କରେ, ତୁମ୍ଭେ ଯାବଜ୍ଞାବନ ପୁତ୍ରପୌତ୍ରାଦିକ୍ରମେ ଗହା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜୁ ଭୟ କଲେ, ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବ । ୩ ଏହେତୁ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ ଓ ଗହା ପାଳନ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କର; ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ପୁରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପୁରବାହୀ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜୁଳ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତିଶୟ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବ । ୪ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ, ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଏକମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ଅଟନ୍ତି । ୫ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା

ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୂଜା କର। ୬ ପୁଣି ଏହି ଯେଉଁ ସକଳ କଥା ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ରଖିବ। ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଗହା ଶିଖାଇବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହରେ ବସିବା ବେଳେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପଥରେ ଚାଲିବା ବେଳେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଶୟନ କରିବା ବେଳେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଉଠିବା ବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ। ୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଚିହ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଗହା ବାନ୍ଧିବ ଓ ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟରେ ଭୂଷଣ ସ୍ଵପ୍ନ ହେବ। ୯ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହଦ୍ଵାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଓ ବାହାର ଦ୍ଵାରରେ ଗହା ଲେଖିବ।

ଅନାଜ୍ଞାବହୁତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତବନୀ

୧୦ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୂବ ନିକଟରେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦେଶରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରି ନାହିଁ, ଏପରି ବୃହତ ଓ ସୁନ୍ଦର ନଗର, ୧୧ ଆଉ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହିଁ, ଏପରି ସକଳ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୃହ ଓ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଖୋଲିଲ ନାହିଁ, ଏପରି ଖୋଦିତ କୂପ, ଯାହା ଗୋପଣ କଲ ନାହିଁ, ଏପରି ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜାତବୃକ୍ଷ ପାଇ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଭୋଗ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ, ୧୨ ସେତେବେଳେ ସାବଧାନ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାସ୍ୟଗୃହରୂପ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ପାସୋର ନାହିଁ। ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଜ୍ଞକ ସେବା କରିବ ଓ ଗହାଜ୍ଞକ ନାମରେ ଶପଥ କରିବ। ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାଦ୍ଵାରା ହେବ ନାହିଁ; ୧୫ ହେଲେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବକୃତରେ ପରଜ୍ଞୁକିତ ହେବ ଓ ସେ ଭୂମିଶତଳରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନାଶ କରିବେ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନଗୌରବ ଚକ୍ଷଣରେ ଉଦୟୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି। ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଃସାରେ ଯେପରି ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲ, ସେପରି ଗହାଜ୍ଞକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ। ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ଆଦିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା, ଗହାଜ୍ଞ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବାକ୍ସ ଓ ଗହାଜ୍ଞ ବିଧି ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ପାଳନ କରିବ। ୧୮ ପୁଣି ସଦାପରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଉତ୍ତମ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା କରିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜରୀ ହେବ ଓ ସଦାପରତୁ ଆପଣା ବାକ୍ସାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ୧୯ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଉତ୍ତମ ଦେଶରେ ପରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବ। ୨୦ ସଦାପରତୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସକଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବାକ୍ସ ଓ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେସବୁର ଅଭିପ୍ରାୟ କଥା ଏହା ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ତୁମ୍ଭକୁ ପଢ଼ାରିଲେ, ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସନ୍ତାନକୁ କହିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସରରେ ଫାରୋର ବନ୍ଧାଦାସ ଥିଲୁ; ପୁଣି ସଦାପରତୁ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ; ୨୨ ଆଉ ସଦାପରତୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମିସର ପୂର୍ବ, ଫାରୋଙ୍କ ପୂର୍ବ ଓ ଗହାଜ୍ଞର ସମସ୍ତ ପରିବାର ପୂର୍ବ, ମହତ୍ ଓ କ୍ଲେଶଦାୟକ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ଦେଖାଇଲେ। ୨୩ ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେ ଦେଶରେ ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଗହା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। ୨୪ ପୁଣି ସଦାପରତୁ ଆଜି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିତ୍ୟ ମଞ୍ଜରୀ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରତୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଳନାର୍ଥେ ଏହି ସକଳ ବିଧି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ। ୨୫ ଆଉ ଯେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରତୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହାଜ୍ଞ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବା, ତେବେ ଗହା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ମିକତା ହେବ।

୧ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ପରବେଶ କରାଇବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ହିତାୟ, ଗିର୍ଗାଣାୟ, ଇମୋରାୟ, କିଶାନାୟ, ପରିଷାୟ, ହିବ୍ବାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ମହାନ ଓ ବଳବାନ ଏହି ସାତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଦୂର କରିବେ; ୨ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ନିୟମ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବ ନାହିଁ। ୩ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ-ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ପୁତ୍ରକୁ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବ ନାହିଁ, ଅବା ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଗହୀର କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ। ୪ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଆମ୍ଭ ଅନୁସରଣରୁ ଫେରାଇବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିବେ ଗହୀ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପୁରୁଷ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାନ୍ତ କରିବ। ୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିସକଳ ଭଗ୍ନ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତମ୍ଭସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ଓ ଆଶେର ମୂର୍ତ୍ତିସକଳ ହାଣି ପକାଇବ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାସକଳ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। ୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ଅଟ; ପୃଥିବୀସଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣାର ସଞ୍ଚିତ ଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି। ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ ବୋଲି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନେହ ରଖିଲେ ନାହିଁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ। ୮ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରିବାରୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ଗହୀ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବାରୁ ସଦାପୁରୁଷ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି ଓ ଦାସ୍ୟଗୃହରୁ, ମିସରର ରାଜା ଫାରୋର ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି। ୯ ଏହେତୁ ଜାଣ ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର, କେବଳ ସେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି; ସେ ବିଶ୍ଵସନୀୟ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଗହୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଗହୀଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେ ସହସ୍ର ପିଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମ ଓ ଦୟା ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ୧୦ ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଗହୀଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଶୋଧ କରନ୍ତି; ଯେ ଗହୀଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ଗହୀ ପ୍ରତି ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ, ସେ ଗହୀର ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଶୋଧ କରିବେ। ୧୧ ଏ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହୀ ମାନୁଷ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ।

ଆଜ୍ଞାବହଗର ଆଶୀର୍ବାଦ

୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସକଳ ଶାସନ ଶୁଣି, ମାନି ଓ ପାଳନ କରିବାରୁ ଏପରି ହେବ ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଓ ଦୟା ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଗହୀ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ରକ୍ଷା କରିବେ। ୧୩ ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ନେହ କରିବେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ କରିବେ; ମଧ୍ୟ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦେଶରେ ସେ ତୁମ୍ଭ ଗର୍ଭଫଳ, ତୁମ୍ଭ ଭୃମିଫଳ, ତୁମ୍ଭ ଶସ୍ୟ, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ରବ୍ୟାବଳୀ, ତୁମ୍ଭ ତୈଳ, ତୁମ୍ଭ ଗୋରୁମାନଙ୍କ ବତ୍ସ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଲର ଶାବକ, ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ। ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀ କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନିଃସନ୍ତାନ ହେବେ ନାହିଁ। ୧୫ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ସମସ୍ତ ରୋଗ ଦୂର କରିବେ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ ମିସରୀୟ ମନ୍ଦ-ବନ୍ୟାୟ ଜାଣିଅଛ, ଗହୀ ସେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଗହୀ ବର୍ତ୍ତାଇବେ। ୧୬ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣକୁ ସେବା କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହୀ ତୁମ୍ଭର ଫୀଲ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହେବ। ୧୭ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିବ, ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନେ

ଆମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ; ଆମ୍ଭେ କିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରରୁ ଯତ କରି ପାରିବା ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଫୀରୋ ଓ ସମସ୍ତ ମିସର ପୁରତି ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି; ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଆଖିରେ ଯେଉଁ ମହା ମହା ପରଖ ଦେଖିଅଛ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଚିହ୍ନ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା, ପରାକ୍ରମ ଓ ହସ୍ତ ଓ ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ଗହାସବୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସ୍ଵରାଶ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଅଛ, ସେସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପୁରତି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସେହିପରି କରିବେ । ୨୦ ଆହୁରି ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଗାଇ ରଖିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ବିରୁଡ଼ି* ପଠାଇବେ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୟଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ, ସେ ମହାନ ଓ ଭୟଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ୨୨ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲପ ଅଲପ କରି କାଢ଼ି ଦେବେ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାବେଳେ ବିନାଶ କରିବ ନାହିଁ, କଲେ ବନ ପଶୁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତିକୁଳରେ ବଢ଼ି ଉଠିବେ । ୨୩ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାବ୍ୟାକୁଳତାରେ ବ୍ୟାକୁଳ କରିବେ । ୨୪ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ତଳ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣର ଖୋଦିତ ପୁରତିମାସକଳ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଫୀରୋରେ ନ ପଡ଼ିବ, ଏଥୁପାଇଁ ସେହିସବୁରେ ଥିବା ରୂପା କି ସୁନା ପୁରତି ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଗରହଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଘୃଣିତ ବସତୁ; ୨୬ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଘୃଣିତ ବସତୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆଣିବ ନାହିଁ, ଆଣିଲେ ଗହା ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଜିତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଅତିଶୟ ଘୃଣା କରିବ ଓ ଅତିଶୟ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରିବ; ଯେହେତୁ ଗହା ବର୍ଜନୀୟ ବସତୁ ।

┆

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ସ୍ଵରାଶ କର

୧ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ କରି ପାଳନ କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବ, ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦେଶରେ ପୁରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବ । ୨ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ କି ନାହିଁ, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ, ତୁମ୍ଭର ମାନସ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ନମ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସକଳ ପଥରେ ଗମନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ସ୍ଵରାଶ କର । ୩ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ କେବଳ ରୁଚିରେ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମୁଖରୁ ଯାହା ଯାହା ନିର୍ଗତ ହୁଏ, ତହିଁରେ ହିଁ ବଞ୍ଚେ, ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମ୍ର, କ୍ଷୁଧିତ କରି ତୁମ୍ଭର ଅଜ୍ଞାତ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଜ୍ଞାତ ମାନୁ ଦେଇ ପୁରତିପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । ୪ ଏହି ଗୁଳିଶ ବର୍ଷସାରା ତୁମ୍ଭ ଶରୀରରେ ବସ୍ତର ଜାଣି ହେଲା ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ଫୁଲିଲା ନାହିଁ । ୫ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଶାସନ କରେ, ତଦ୍ଵୟ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନରେ ବିବେଚନା କରିବ । ୬ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ଗହାଞ୍ଜଳ ପଥରେ ଗମନ କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ଭୟ କରିବ । ୭ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଦେଶକୁ ନେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି; ଗହା ସମସ୍ତା ଓ ପର୍ବତରେ ପୁରବାହିତ ସ୍ଵରୋତ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦର ଓ ଜଳାଶୟର ଦେଶ; ୮ ସେହି ଦେଶ ଗହମ, ଯବ, ଦରାକ୍ଷା, ତିମ୍ବିରି ଓ ତାଳିମ୍ବ ବୃକ୍ଷମୟ ସେହି ଦେଶ ଜାତ ତୈଳ ଓ ମଧୁମୟ; ୯ ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ଅଭାବ ବିନା ଆହାର ଭୋଜନ କରିବ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ବିଷୟର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ; ସେହି ଦେଶର ପଥର ଲୁହା ଓ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ପର୍ବତରୁ ପିତ୍ତଳ ଖୋଳି ପାରିବ । ୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ

* ୭:୨୦ କିଅବା ମହାମାରୀ

ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ସକାଶୁ ଗହାଞ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବ ।^{୧୧} ସାବଧାନ, ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ଗହା ପାଳନ ନ କରି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାସୋରି ନ ଯାଅ ।^{୧୨} ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେଲେ ଓ ଉତ୍ତମ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କଲେ,^{୧୩} ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଗୋମେଷାଦି ପଲ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ, ତୁମ୍ଭର ଚୂପା ଓ ସୁନା ପୁରୁର ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ଗହାସବୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ,^{୧୪} ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ ଅହଞ୍ଜରା ହେବ, ପୁଣି ଯେ ମିସର ଦେଶରୁ, ଦାସ୍ୟଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ,^{୧୫} ଯେ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ ମଞ୍ଜରୀ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମ୍ବର କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ଉପ୍ରାଳଦାୟୀ ସର୍ପ ଓ ବିରୁଦ୍ଧା, ପୁଣି ନିର୍ଜଳ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଥିବା ଏହି ବିସର୍ତ୍ତାଣ ଓ ଭୟାନକ ପରାନ୍ତର ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଗମନ କରାଇଲେ; ଯେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଚକ୍ରମଳ-ପୁରସ୍କରମୟ ଶୈଳରୁ ଜଳ ବାହାର କଲେ;^{୧୬} ଯେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ମାନ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପରାନ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରତିପାଳନ କଲେ, ଏପରି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପାସୋରି ଯିବ ।^{୧୭} ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିବ, ଆମ୍ଭର ପରାକ୍ରମ ଓ ବାହୁବଳ ଏହିସବୁ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିଅଛି ।^{୧୮} ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମରଣ କରିବ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ଗହା ସେ ଆଜି ଦିନ ପରି ସ୍ଵପ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଲେ ।^{୧୯} ଆଉ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାସୋରିବ, ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦୋଷୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରଣାମ କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଜି ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।^{୨୦} ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବରେ ଅବଧାନ ନ କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା ଘଟିବ ।

୯

ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବାଧିତ୍ୟ

^୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାଠାରୁ ଅଧିକ ପୁରବଳ ଓ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଆଉ ପୁରାତର ବେଷ୍ଟିତ ବୃହତ ଓ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ନଗରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଆଜି ଯତ୍ନ ପାର ହୋଇ ଯାଉଅଛି;^୨ ସେହି ଲୋକମାନେ ଅନାୟତ୍ତମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ବଳବାନ ଓ ଲମ୍ବା, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁଅଛ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯିବାର ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ ଯେ, ଅନାକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଏ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରେ ?^୩ ଏଣୁ ଆଜି ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସପ୍ତମ ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନି ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନତ କରିବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ବିନାଶ କରିବ ।^୪ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲା ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିବ ନାହିଁ ଯେ, ଆମ୍ଭ ଧାର୍ମିକତା ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାର କରଣାର୍ଥେ ଆଣିଅଛନ୍ତି; ଯେହେତୁ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବେ ।^୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଅବା ହୃଦୟର ସରଳତା ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ଗହା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମଙ୍କୁ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଓ ଯାକ୍ବବଙ୍କୁ ଶପଥପୂର୍ବକ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ, ଗହା ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବେ ।^୬ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଧାର୍ମିକତା ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି, ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଶକ୍ତଗୁରାବ ଲୋକ ।^୭ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କିପରି କରୁଅଛ କରାଇଅଛ, ଗହା ସମରଣ କର, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପାସୋରି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହେବା ଦିନଠାରୁ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀଣ ହୋଇଅଛ ।^୮ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୋରେବରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ

କରୁଥିବା କରାଗଲା, ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କ୍ରୋଧ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦ୍ୟତ ହେଲେ ।
 ୯ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପରସ୍ପତରଦ୍ଵାରା, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କୃତ ନିୟମର ଦୁଇ
 ପରସ୍ପତର ଫଳକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପର୍ବତରେ ଗଲିଶ ଦିନ
 ଓ ଗଲିଶ ରାତ୍ରି ରହିଲି; ମୁଁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କିଅବା ଜଳ ପାନ କଲି ନାହିଁ, ୧୦ ସେସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷ
 ମୋତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳି ଲିଖିତ ସେହି ଦୁଇ ପରସ୍ପତର ଫଳକ ଦେଲେ; ପୁଣି ପର୍ବତରେ
 ସମାଜ-ଦିନରେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେହି ସକଳ ବାକ୍ୟ
 ପରମାଣେ ତହିଁରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା । ୧୧ ଆଉ ଗଲିଶ ଦିନ ଓ ଗଲିଶ ରାତ୍ରିର ଶେଷରେ ସଦାପୁରୁଷ
 ସେହି ଦୁଇ ପରସ୍ପତର ଫଳକ, ଅର୍ଥାତ୍, ନିୟମର ଫଳକ ମୋତେ ଦେଲେ । ୧୨ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ
 ମୋତେ କହିଲେ, “ଉଠ, ଏ ସ୍ଥାନରୁ ଶୀଘ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ
 ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭରଷା କରିଅଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ତହିଁରୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ଏକ ପୂର୍ତ୍ତିମା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାଛୁରି

୧୩ ଆହୁରି ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ଦେଖ, ଏମାନେ
 ପରକୃତରେ ଶକ୍ତଗଣାବ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ।” ୧୪ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ବିନାଶ କରିବା ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲୋପ କରିବା; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ
 ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଏକ ମହାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା । ୧୫ ତହିଁରେ ମୁଁ
 ଫେରି ପର୍ବତ ତଳକୁ ଆସିଲି, ଆଉ ପର୍ବତ ଅଗ୍ନିରେ ଜ୍ଵଳୁଥିଲା; ଆଉ ନିୟମର ସେହି ଦୁଇ ପରସ୍ପତର
 ଫଳକ ମୋହର ଦୁଇ ହସ୍ତରେ ଥିଲା । ୧୬ ତହିଁ ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବକୃତରେ ପାପ କରିଥିଲ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ
 ନିମନ୍ତେ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ଏକ ବାଛୁରି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ
 ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲ । ୧୭ ଏଥିରେ ମୁଁ ସେହି
 ଦୁଇ ପରସ୍ପତର ଫଳକ ଧରି ଆପଣା ଦୁଇ ହସ୍ତରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହା
 ଭାଙ୍ଗିଲି । ୧୮ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗହାଜ୍ଞ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁର୍ଘର୍ମ
 କରି ଯେଉଁ ପାପ କରିଥିଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପ ସକାଶୁ ମୁଁ ପୂର୍ବ ଧର ପରି ଗଲିଶ ଦିନ
 ଓ ଗଲିଶ ରାତ୍ରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଲି; ମୁଁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କି ଜଳ ପାନ
 କଲି ନାହିଁ । ୧୯ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଯେଉଁ କ୍ରୋଧ କଲେ, ସେହି କୋପ ଓ ପରତତ୍ତ୍ଵ ଆଗରେ ମୁଁ ଭୀତ ହେଲି । ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ
 ସେହି ଧର ମଧ୍ୟ ମୋ’ ପୂର୍ବ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ । ୨୦ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ହାରୋଣଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା
 ପାଇଁ ଅତିଶୟ କୋପ କଲେ; ମୁଁ ସେସମୟରେ ମଧ୍ୟ ହାରୋଣଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବାର୍ଥନା କଲି । ୨୧ ପୁଣି ମୁଁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ସମ୍ପ୍ରଦୂଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଯେଉଁ ବାଛୁରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲ, ଗହା ନେଇ
 ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲି ଓ ଗହା ଧୂଳି ପରି ସୂକ୍ଷ୍ମ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେଷି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲି; ତହିଁ ମୁଁ ତହିଁର
 ଧୂଳି ପର୍ବତ ନିର୍ଗତ ଜଳସ୍ରୋତରେ ନିକ୍ଷେପ କଲି । ୨୨ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତବାୟୋଗରେ, ମଃସାରେ
 ଓ କିବରୋତ୍-ହତ୍ତବାରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ କରୁଥିବା କରାଗଲା । ୨୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ
 ସମୟରେ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣୋୟଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ
 ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ଯାଇ ଗହା ଅଧିକାର କର; ସେସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ
 ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବିଦ୍ରୋହୀୟ ହେଲ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲ
 ନାହିଁ, କିଅବା ଗହାଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ ।” ୨୪ ମୁଁ* ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦିନଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀୟ ହୋଇ ଆସିଅଛ । ୨୫ ଏହିପରି ମୋହର ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିବାର ଗଲିଶ
 ଦିନ ଓ ଗଲିଶ ରାତ୍ରି ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବଧର ପରି ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଲି; କାରଣ
 ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ୨୬ ପୁଣି ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂର୍ବାର୍ଥନା
 କରି କହିଲି, “ହେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ବିନାଶ
 କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହିମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ
 ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ । ୨୭ ଅବରହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭର ଏହି

* ୯:୨୪ ସଦାପୁରୁଷ

ଦାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କର; ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବାଧ୍ୟତ ପୂରଣ, କି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ପୂରଣ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପୂରଣ ଦୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ। ୨୮ କେଜାଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ, ସେହି ଦେଶର ଲୋକେ କହିବେ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ, ସେଠାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇ ନ ପାରିବାରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବାରୁ ଏହି ପୂର୍ବରୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି। ୨୯ ତଥାପି ସେମାନେ ତ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମହାଶକ୍ତି ଓ ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ।

୧୦

ନୂତନ ପୁରସ୍କାର ଫଳକ

୧ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବରୁ ପରି ଦୁଇ ପୁରସ୍କାର ଫଳକ ଖୋଳି ପର୍ବତ ଉପରେ ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ ଆସ, ପୁଣି ଆପଣା ପାଇଁ କାଷ୍ଠର ଏକ ସିନ୍ଦୂକ ନିର୍ମାଣ କର।” ୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବରୁ ପୁରସ୍କାର ଫଳକ ଭାଙ୍ଗିଲ, ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଥିଲା, ଗହା ଆତ୍ମରେ ଏହି ପୁରସ୍କାର ଫଳକରେ ଲେଖିବା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଏହି ସିନ୍ଦୂକରେ ରଖିବ। ୩ ତହିଁ ମୁଁ ଶିଖାମ କାଷ୍ଠରେ ଏକ ସିନ୍ଦୂକ ନିର୍ମାଣ କଲି ଓ ପୂର୍ବରୁ ପରି ଦୁଇ ପୁରସ୍କାର ଫଳକ ଖୋଲିଲି, ଆଉ ସେହି ଦୁଇ ପୁରସ୍କାର ଫଳକ ହସ୍ତରେ ନେଇ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲି। ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ପର୍ବତରେ ସମାଜ-ଦିନରେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେ ଗହା ପୂର୍ବରୁ ଲେଖାନ୍ତୁସାରେ ସେହି ପୁରସ୍କାର ଫଳକରେ ଲେଖିଲେ; ତହିଁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗହା ମୋତେ ଦେଲେ। ୫ ଏଉତ୍ତରେ ମୁଁ ମୁଖ ଫେରାଇ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇଲି ଓ ମୋହର ନିର୍ମିତ ସିନ୍ଦୂକରେ ସେହି ଦୁଇ ପୁରସ୍କାର ଫଳକ ରଖିଲି; ଆଉ ମୋ’ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜ୍ଞାନ୍ତୁସାରେ ଗହା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଅଛି। ୬ (ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବେରୋତ୍-ବନେୟା-କନଠାରୁ* ମୋକ୍ଷୋତକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ହାରୋଣ ମଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ କବର ପାଇଲେ; ପୁଣି ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଗଞ୍ଜକ ପଦରେ ଯାଜକ କର୍ମ କଲା। ୭ ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଗୁଦ୍‌ଗୋଦାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ଗୁଦ୍‌ଗୋଦାରୁ ଜଳସ୍ରୋତମୟ ଦେଶ ଯନ୍‌ବାଆକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ୮ ସେହି ସମୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ବହିବା ପାଇଁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ସେବା କର୍ମ ପାଇଁ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଓ ଗହାଙ୍କ ନାମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଅଛନ୍ତି। ୯ ଏନିମନ୍ତେ ଲେଖାର ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅଂଶ କି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ତଦନ୍ତୁସାରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଗହାର ଅଧିକାର ଅଟନ୍ତି)। ୧୦ ପୂର୍ବରୁ ଥର ପରି ମୁଁ ଗୁଲିଶ ଦିନ ଓ ଗୁଲିଶ ରାତ୍ରି ପର୍ବତରେ ରହିଲି; ପୁଣି ସେହି ଥର ମଧ୍ୟ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋ’ ପୂର୍ବରୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ; ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ, ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କହିଲେ, ଉଠ, ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୁଅ; ପୁଣି ଆତ୍ମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ସେମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ପୁରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ।

ହୁଦୟର ସ୍ଥାନତିକରଣ

୧୨ ଏବେ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାର, ଗହାଙ୍କ ସକଳ ପଥରେ ଗମନ କରିବାର ଓ ଗହାଙ୍କୁ ପରେମ କରିବାର, ପୁଣି ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସହିତ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେବା କରିବାର, ୧୩ ଆଉ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ହିତ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି, ସେସମସ୍ତ ପାଳନ କରିବାର, ଏସବୁ ଛଡ଼ା ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆଉ କଅଣ ଚାହାନ୍ତି ? ୧୪ ଦେଖ, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗ, ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟେ। ୧୫ କେବଳ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସନେହ କରିବାକୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଦିନ ପରି ସେ ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ

* ୧୦:୬ ଅର୍ଥାତ୍ ବେରୋତ୍-ବନେୟା-କନ ଲୋକମାନଙ୍କ କୁପଠାରୁ

ମନୋନୀତ କଲେ । ୧୭ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟର ଅଗ୍ରରତ୍ନ ସ୍ଵୀକୃତ କର, ଆଉ ଶକ୍ତଗର୍ଭାବ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୮ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର, ସେ ଦେବଗଣର ଦେବ, ପରତୁମାନଙ୍କର ପରତୁ, ମହାନ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ସେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିଅବା ଲାଞ୍ଜ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯ ସେ ପିତୃହୀନ, ବିଧବାର ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ଓ ବିଦେଶୀକୁ ଅନ୍ନ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଦେଇ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ୨୦ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀକୁ ପ୍ରେମ କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ବିଦେଶୀ ଥିଲ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ; ଗହାଞ୍ଜଳ ତୁମ୍ଭେ ସେବା କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆସକ୍ତ ହେବ, ପୁଣି ଗହାଞ୍ଜଳ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେ ଶପଥ କରିବ । ୨୨ ସେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ, ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଥାନ୍ତି, ସେହିସବୁ ମହତ୍ଵ ଓ ଭୟଙ୍କର କର୍ମ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ କରିଥାନ୍ତି । ୨୩ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସତୁରି ପରାଣୀ ସହିତ ମିସରକୁ ଯାଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ଏବେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଗରାଣୀ ପରି ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୧

ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଓ ସେବା

୧ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସବୁବେଳେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ରକ୍ଷଣୀୟ ଓ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଓ ଆଜ୍ଞାସକଳ ପାଳନ କରିବ । ୨ ପୁଣି ଆଜିଠାରୁ ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଅ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକମାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୃତ ଶାସ୍ତି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ମହିମା, ଗହାଞ୍ଜଳ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଓ ବିସ୍ତରଣ ବାହୁ, ୩ ପୁଣି ଗହାଞ୍ଜଳ ଚିହ୍ନସକଳ, ମିସର ମଧ୍ୟରେ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସମୁଦାୟ ଦେଶ ପୁତ୍ର କୃତ ଗହାଞ୍ଜଳ କର୍ମ; ୪ ପୁଣି ମିସରୀୟ ସୈନ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ଵ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରଥ ପୁତ୍ର ଯାହା ସେ କଲେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବା ବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ପୁରକାରେ ସୂଚା ସାଗରର ଜଳ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୁଝାଇଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁ ଯେଉଁପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜିଯାଏ ନଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି; ୫ ପୁଣି ଏହି ସଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ପୁରାତରରେ ସେ ଯାହା ଯାହା କରିଥାନ୍ତି; ୬ ଆଉ ରୁବେନ୍ର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବର ସନ୍ତାନ ଦାଥାନ ଓ ଅବୀରାମ୍ ପୁତ୍ର ଯାହା ସେ କରିଥାନ୍ତି; ପୃଥିବୀ ଯେଉଁପେ ଆପଣା ମୁଖ ବିସ୍ତର କରି ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ପରିଜନବର୍ଗଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ତମ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତ ପରାଣୀକୁ ଗ୍ରାସ କଲା, ଏହି ସମସ୍ତ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି; ୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ କୃତ ସକଳ ମହାକର୍ମ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ୮ ଏଥିପାଇଁ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସବୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ହେବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ପାର ହୋଇ ଯାଉଥାନ୍ତି, ତହିଁରେ ପୁରବେଶ କରି ଅଧିକାର କରିବ; ୯ ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥାନ୍ତି, ସେହି ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପ୍ରଦାନୀ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦିନ ବଢ଼ାଇ ପାରିବ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ମିସର ଦେଶକୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲ, ସେଠାରେ ଗାଈ ବୁଣି ଶାକ-ଉଦ୍ୟାନ ତୁଲ୍ୟ ପାଦ ଦ୍ଵାରା ଜଳ ସେଚନ କରୁଥିଲ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି, ଗହା ସେପରି ନୁହେଁ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ପାର ହୋଇ ଯାଉଥାନ୍ତି, ଗହା ପର୍ବତ ଓ ସମସ୍ତାଳୀୟ ଦେଶ, ପୁଣି ଗହା ଆକାଶରୁ ବୃଷ୍ଟିଜଳ ପାନ କରେ; ୧୨ ସେହି ଦେଶ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି; ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରୁ ବର୍ଷର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ତହିଁ ଉପରେ ସର୍ବଦା ଥାଏ । ୧୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପରାଣୀ ସହିତ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସେବା କରିବାକୁ ଆଜି ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥାନ୍ତି, ଗହା ଯଦି ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଶୁଣିବ; ୧୪ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟି, ଅର୍ଥାତ୍, ଆଦ୍ୟବୃଷ୍ଟି ଓ ଶେଷବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶସ୍ୟ, ଆପଣା ଉତ୍କଳାସ ଓ ଆପଣା ତୈଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବ । ୧୫ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପଶୁଗଣ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୃଣ ଦେବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ

ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ । ୧୭ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଭିନ୍ନ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କରିବ; ୧୭ ଗହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ସଦାପରଭୁତକ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞାଳିତ ହେବ, ପୁଣି ସେ ଆକାଶ ରୁଦ୍ଧ କଲେ ବୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ ଓ ଭୂମି ନିଜ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ, ଆଉ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୧୮ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଏହି ସକଳ ବାକ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣରେ ରଖିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦେୟ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଗହା ବାନ୍ଧିବ ଓ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟରେ ଭୂଷଣ ସମ୍ପ୍ରଦେୟ ହେବ । ୧୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହରେ ବସିବା ବେଳେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପଥରେ ଚାଲିବା ବେଳେ, ତୁମ୍ଭେ ଶୋଇବା ବେଳେ ଓ ଉଠିବା ବେଳେ ଏହିସବୁ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ । ୨୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ଦ୍ଵାରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଓ ଆପଣା ବାହାର ଦ୍ଵାରରେ ଗହା ଲେଖି ରଖିବ । ୨୧ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି କାଳ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଅବସ୍ଥିତି କାଳ ଭୂମିଶତଳ ଉପରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅବସ୍ଥିତି କାଳ ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୨୨ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାକୁ, ଗହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଓ ଗହାଙ୍କଠାରେ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଆସକ୍ତ ହେବାକୁ ଏହି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଦେଉଅଛି, ଗହାସବୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯତନପୂର୍ବକ ମାନ୍ୟ କରିବ; ୨୩ ତେବେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବେ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପରବଳ ଓ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବ । ୨୪ ଯେଉଁ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତଳିପା ପଡ଼ିବ, ସେ ପରତେୟକ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ; ପରାନ୍ତର ଓ ଲିବାନୋନଠାରୁ ନଦୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ଫରାତ୍ ନଦୀଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୀମା ହେବ । ୨୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପାଦ ପକାଇବ, ସେହି ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ଆଶଙ୍କା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ଭୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇବେ । ୨୬ ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ ରଖୁଅଛି । ୨୭ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି, ଗହାସବୁ ଯଦି ଶୁଣିବ, ତେବେ ଆଶୀର୍ବାଦ । ୨୮ ମାତ୍ର ଯଦି ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ନ ଶୁଣିବ ଓ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ତହିଁରୁ ବାହୁଡ଼ି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦାନ କରିବ, ତେବେ ଅଭିଶାପ । ୨୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରବେଶ କରାଇବେ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଗରିଷ୍ଠାମ ପର୍ବତରେ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଏବଳ ପର୍ବତରେ ସେହି ଅଭିଶାପ ରଖିବ । ୩୦ ସେହି ଦୁଇ ପର୍ବତ କି ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପଥ ପରାନ୍ତରେ ଗିଲ୍ଗଲ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ପଦା ନିବାସୀ କିଶାନାୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ମୋରିର ଅଲୋନ ଗେଟା ନିକଟରେ ନାହିଁ ? ୩୧ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ପରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବ ଓ ତହିଁରେ ବାସ କରିବ । ୩୨ ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଶାସନ ରଖିଲି, ସେସବୁ ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଉପାସନା ସଥଳ

୧ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଜୀବିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ ଯେଉଁ ସକଳ ବିଧି ଓ ଶାସନ ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ, ଗହା ଏହି । ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ

ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବ, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ, ଉପ-ପର୍ବତସମୂହ ଉପରେ ଓ ପରତେୟକ ସତେଜ ଚୂକ୍ଷ ତଳେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ, ସେହି ସକଳ ସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚୟ ବିନଷ୍ଟ କରିବ । ୩ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିସକଳ ଭଙ୍ଗନ କରିବ, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତମ୍ଭସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ଓ ଆଶେରାଗ ମୂର୍ତ୍ତିସକଳ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଖୋଦିତ ଦେବ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ହାଣି ପକାଇବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲୋପ କରିବ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂଜା ସେରୁପ କରିବ ନାହିଁ । ୫ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ଗହାଞ୍ଜଳ ସେହି ନିବାସ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯିବ; ୬ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆପଣା ଆପଣା ହୋମ ନୈବେଦ୍ୟ, ଆପଣା ଆପଣା ବଳିଦାନ, ଆପଣା ଆପଣା ଦଶମାଂଶ, ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତର ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର, ଆପଣା ଆପଣା ମାନତ ଦରବନ୍ଧ, ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋମେଷଦି ପଲର ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଣିବ; ୭ ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି, ଏପରି ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାତ ଦେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିବାର ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୮ ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆଜି ଏ ସ୍ଥାନରେ କରୁଅଛୁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିବ ନାହିଁ । ୯ କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଅଧିକାର ଦେବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ୧୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରାଇବେ, ସେଠାକୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯତ୍ନ ପାର ହୋଇଯିବ ଓ ତହିଁରେ ବାସ କରିବ, ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବ; ୧୧ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆପଣା ଆପଣା ହୋମ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବଳିଦାନ, ଆପଣା ଆପଣା ଦଶମାଂଶ, ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତର ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ଓ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମନାସିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକଳ ମନୋନୀତ ମାନତ ଆଣିବ । ୧୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସୀଗଣ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକାୟ ଲୋକର କୌଣସି ଅଂଶ କି ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବା ସକାଶୁ ସେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୧୩ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ଯେଉଁ ପରତେୟକ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବ, ଯେପରି ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ ନ କର । ୧୪ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହୋମବଳିଦାନାଦି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ, ଗହାସବୁ ସେଠାରେ କରିବ । ୧୫ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରାଣର ବାଞ୍ଛାମତେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୁରାତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅନୁସାରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ନଗରଦ୍ଵାର ଭିତରେ ପଶୁ ବଧ କରି ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ; ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ଲୋକ, କୃଷଣସାର ଓ ହରିଣର ମାଂସ ତୁଲ୍ୟ ଗହା ଭୋଜନ କରି ପାରିବେ । ୧୬ କେବଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ଗହା ଭୂମିରେ ଢାଳି ଦେବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରର କି ଦରାକ୍ଷରର କି ତୈଳର ଦଶମାଂଶ, କି ଗୋମେଷାଦିର ପରଥମଜାତ, କିଅବା ତୁମ୍ଭ ମନାସିବାର ମାନତ-ଦରବନ୍ଧ କି ତୁମ୍ଭ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ କି ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର, ଆପଣା ନଗରଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୮ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ଦାସ, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ ଓ ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକାୟ ଲୋକ (ଗହା ଭୋଜନ କରିବ) ଯେସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ହାତ ଦେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭୂମିରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ ଲେଖାୟ ଲୋକକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷା କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ସାମା ବିସ୍ତାର କରିବେ, ପୁଣି ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ବାଞ୍ଛା ହୁଅନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରୁଷର ବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ । ୨୧ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ଗହା ଯଦି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ବହୁତ ଦୂର ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦତ୍ତ ଗୋମେଷାଦି ପଲରୁ ପଶୁ ନେଇ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାମତେ ବଧ କରି ଆପଣା ପୁରୁଷର ବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ନଗରଦ୍ଵାରା ଭିତରେ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ । ୨୨ ଯେପରି କୃଷ୍ଣସାର ମୃଗ ଓ ହରିଣ ଭୋଜନ କରାଯାଏ, ସେହିପରି ଗହା ଭୋଜନ କରିବ; ଶୁଣି ଓ ଅଶୁଣି ଲୋକ ସମାନ ରୂପେ ଭୋଜନ କରିବେ । ୨୩ କେବଳ ରକ୍ତ ଭୋଜନ ନ କରିବା ବିଷୟରେ ସତର୍କ ହୁଅ, କାରଣ ରକ୍ତ ହିଁ ପୁରୁଷ ଅଟେ; ଆଉ ମାଂସ ସହିତ ପୁରୁଷ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ଭୂମିରେ ଗହା ଢାଳି ଦେବ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ, ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ୨୬ ମାତୃ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ବସତ୍ର ଓ ମାନତ ବସତ୍ର ଯେନି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନୋନୀତ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯିବ । ୨୭ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ସମେତ ଆପଣା ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ବଳିଦାନଦିର ରକ୍ତ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଢଳାଯିବ, ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ । ୨୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଯେଉଁ ସକଳ କଥା ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହା ମନୋଯୋଗ କରି ଶୁଣ, ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ, ଗହା କଲେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।

ପୁରୁଷା ପୂଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତବନୀ

୨୯ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରି ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବ; ୩୦ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗୁରୁମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ଫିଲଦରେ ନ ପଡ଼; ପୁଣି ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନେ କିପରି ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାଗଣର ସେବା କରନ୍ତି ? ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବା, ଏହା କହି ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ଅନ୍ଵେଷଣ ନ କର, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ୩୧ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରୁଷ ତଦନୁସ୍ଥ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଯାହା ପୁଣି କରନ୍ତି; ଏପରି ସମଗ୍ର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାଗଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ ଆପଣା ଆପଣା କନ୍ୟାଗଣକୁ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରନ୍ତି । ୩୨ ମୁଁ ଯାହା ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ତହିଁରେ ଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ କି ତହିଁରୁ ଉଶା କରିବ ନାହିଁ ।

୧୩

୧ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ଅବା କୌଣସି ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶକ ଉଠେ, ପୁଣି ସେ କୌଣସି ଚିହ୍ନ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ନିରୂପଣ କରେ, ୨ ଆଉ ସେହି ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସଫଳ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ, ଏପରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣ ବିଷୟରେ କହେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗୁରୁମାନୀ ହେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା; ୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତର କି ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶକର କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ସହିତ ପୁରମ କରୁଅଛ କି ନାହିଁ; ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପଶୁଗୁରୁମାନ କରିବ, ଗହାଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ଗହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ,

ଗହାଞ୍ଜଳ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସେବା କରିବ, ଆଉ ଗହାଞ୍ଜଳଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ ।
 * ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵକ୍ତର କି ସ୍ଵପ୍ନପ୍ତନଦର୍ଶକର ପ୍ରକାଶଦର୍ଶକ ହେବ; କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର
 ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଓ ଦାସ୍ୟଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ, ସେହି ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ପଥରେ ଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ଭୁଲାଇ
 ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ସେ ବିଦ୍ରୋହର କଥା
 କହିଅଛି । ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟଗଣକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ।^୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭର କି ତୁମ୍ଭ
 ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ କୌଣସି ଦେବତା, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଧର୍ମନିକଟତା
 ବା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ, ପୃଥ୍ଵୀର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀର
 ଯେ କୌଣସି ଦେବତା ହେଉ, ^୭ ଗହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ମାତୃପୁତ୍ର ଭାଗ, କି
 ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର, କି ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟା, କି ତୁମ୍ଭ ବକ୍ଷ୍ୟସ୍ତ୍ରୀୟା ଭାୟା, କିଅବା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ସମାନ
 ମିତ୍ର ଗୋପନରେ କହେ, ଗଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରୁ; ^୮ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
 ସେହି ଲୋକର କଥାରେ ସମମତ ହେବ ନାହିଁ, କି ଗହାର କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ; କିଅବା ଗହା ପ୍ରତି ଚକ୍ଷୁ
 ଲଜ୍ଜା କରିବ ନାହିଁ, ଅବା ଗହାକୁ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ, କି ଗହାକୁ ଲୁଗାଇ ରଖିବ ନାହିଁ । ^୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ
 ନିଶ୍ଚୟ ଗହାକୁ ବଧ କରିବ; ଗହାକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ପରାଧମେ ଗହା ଉପରେ ଉଠିବ,
 ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠିବ । ^{୧୦} ଗହାର ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ ପରସ୍ତରାୟାତ
 କରିବ; ଯେହେତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟଗୃହରୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପରଭୁ
 ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଭୁଲାଇ ନେବା ପାଇଁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ^{୧୧} ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ
 ଇସ୍ରାଏଲ ଗହା ଶୁଣିବେ ଓ ଭୟ କରିବେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଏପରି ଦୁଷ୍ଟଗଣ କରିବେ
 ନାହିଁ । ^{୧୨} ଆଉ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର
 ଦେବେ, ତହିଁର କୌଣସି ଏକ ନଗର ବିଷୟରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ, ^{୧୩} ଯେ କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ
 ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି, ଗଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ
 ଦେବତାଗଣ ବିଷୟରେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କ ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ନେଇଅଛନ୍ତି; ^{୧୪} ତେବେ
 ତୁମ୍ଭେ ବୁଝିବ ଓ ଖୋଜିବ ଓ ଭଲ ରୂପେ ପଚାରିବ ଆଉ ଦେଖ, ଯେବେ ଗହା ସତ୍ୟ, ପୁଣି କଥା
 ନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏରୂପ ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ କରାଯାଇଅଛି; ^{୧୫} ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ
 ସେହି ନଗର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ଵାଧାରରେ ଆଘାତ କରିବ, ପୁଣି ନଗର, ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଓ
 ତହିଁର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ଵାଧାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ କରିବ; ^{୧୬} ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଲୁଚିତ
 ଦରବନ୍ଦସବୁ ତହିଁର ଛକ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେହି ନଗର ଓ ସେହି ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ସଦାପରଭୁ
 ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ପୁଣି ଗହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଡିପି
 ହେବ; ଗହା ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହେବ ନାହିଁ । ^{୧୭} ଆଉ ସେହି ବର୍ଜିତ ଦରବନ୍ଦର କିଛି ହିଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ
 ଲାଗିବ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ପ୍ରତିକୃତ କ୍ରୋଧରୁ ଫେରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିବେ;
^{୧୮} ପୁଣି ମୁଁ ଆଜି ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହୁଅଛି,
 ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଗହାଞ୍ଜଳ ରବରେ ଅବଧାନ କରି ସେହି ସକଳ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ ଓ ସଦାପରଭୁ
 ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଗହା କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ
 ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କୃପା କରି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବେ ।

୧୪

ନିଷିଦ୍ଧ ଶୋକ ପରକାଶ

^୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ
 ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରରେ କଟାକଟି କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣାମାନଙ୍କ
 ଭରୁଲଗତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ କ୍ଷୌର କରିବ ନାହିଁ । ^୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
 ପବିତ୍ର ଲୋକ ଅଟ, ପୁଣି ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆପଣାର ସଞ୍ଚିତ ଧନ କରିବା
 ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ଖାଦ୍ୟ

^୩ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ^୪ ଏହି ସକଳ ପଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଭୋଜନ କରିବ ଯଥା, ^୫ ଗୋରୁ, ମେଷ, ଛେଳି, ହରିଣ, କୃଷ୍ଣସାର ମୃଗ, ବନଗୋରୁ, ବନଛାଗ, ଗବୟ,

ବାହୁଟିଆ ହରିଣ ଓ ଚମ୍ପୂରୁ, ^{୧୬} ପଶୁଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯେତେ ପଶୁ ବିଭକ୍ତ-ଖୁରା, ଦ୍ଵିଖଣ୍ଡ-ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ଓ ପାକୁଳି କରନ୍ତି, ସେସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ । ^{୧୭} ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ପାକୁଳି କରନ୍ତି, ଅବା ଦ୍ଵିଖଣ୍ଡ-ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହିସବୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଯଥା, ଓଟ, ଠେକୁଆ ଓ ଶାଫଳ ପଶୁ, କାରଣ ସେମାନେ ପାକୁଳି କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଦ୍ଵିଖଣ୍ଡ-ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଶୁଚି ଅଟନ୍ତି; ^{୧୮} ପୁଣି ଶୁକର, ଯେହେତୁ ସେ ବିଭକ୍ତ ଖୁରାବିଶିଷ୍ଟ, ମାତ୍ର ପାକୁଳି କରେ ନାହିଁ, ତହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଶୁଚି ଅଟେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶବ ସଫର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ । ^{୧୯} ଜଳଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ; ଯାହାର ତେଣା ଓ କାତି ଅଛି, ତହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ; ^{୨୦} ପୁଣି ଯାହାର ତେଣା ଓ କାତି ନାହିଁ, ତହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ତହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଶୁଚି ଅଟେ । ^{୨୧} ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଶୁଚି ପକ୍ଷୀ ଭୋଜନ କରିପାର, ^{୨୨} ମାତ୍ର ଏହିସବୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ଯଥା, ଉତ୍କରୋଣ ଓ ଶାଗୁଣା ଓ ବାଜ ଜାତୀୟ ପକ୍ଷୀ; ^{୨୩} ବାଜପକ୍ଷୀ ଓ ଚିଲ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ବାଜ ^{୨୪} ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ତାମରା କାଉ; ^{୨୫} ପୁଣି ଉଷ୍ଣପକ୍ଷୀ, ଗମସ ପକ୍ଷୀ (ପେର), ସମୁଦ୍ର ଚିଲ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ ଛଞ୍ଚୁଣା; ^{୨୬} ଆଉ କୋଷପକ୍ଷୀ ଓ ବଗ ଓ ଦୀର୍ଘ-ଗଳ ହଂସ; ^{୨୭} ପାଣିଭେଲ ଓ ଶାଗୁଣା ଓ ପାଣିକୁଆ ^{୨୮} ଓ ବଗ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଜାତି ଅନୁସାରେ କଞ୍ଜ, ଚିଟ୍ଟିଭ ଓ ବାହୁଡ଼ି; ^{୨୯} ପୁଣି ଗମନକାରୀ ପକ୍ଷୀବାନ ଜନ୍ତୁସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଶୁଚି ଅଟନ୍ତି; ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ^{୩୦} ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଶୁଚି ପକ୍ଷୀକୁ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ । ^{୩୧} ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତମୃତ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀକୁ ତହା ଭୋଜନାର୍ଥେ ଦେଇ ପାର; ଅବା ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ନିକଟରେ ତହା ବିକ୍ରୟ କରି ପାର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ଅଟ । ତୁମ୍ଭେ ଛାଗବତ୍ସକୁ ତହାର ମାଗର ଦୁଗ୍ଧରେ ପାକ କରିବ ନାହିଁ ।

ଦଶମାଂଶର ନିୟମ

^{୩୨} ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବୀଜର ଦଶମାଂଶ ଅବଶ୍ୟ ପୃଥକ କରିବ । ^{୩୩} ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ବାସ କରାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶସ୍ୟର, ଆପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଓ ଆପଣା ତୈଳର ଦଶମାଂଶ ଓ ଆପଣା ଗୋମେଷାଦି ପଲର ପରାଧମାତମାନଙ୍କୁ ତହାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଭୋଜନ କରିବ; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ପାଇବ । ^{୩୪} ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ବେଳେ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ସ୍ଵାଧୀନାର୍ଥେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ତହା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅତିରିକ୍ତ ଦୂର ହୁଏ, ତେଣୁ ସେହି ପଥ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅତିରିକ୍ତ ଦୀର୍ଘ ହେବା ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦରବନ୍ଧ ବୋହି ନେବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହୁଅ; ^{୩୫} ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତହା ଟାଙ୍ଗା କରି ସେହି ଟାଙ୍ଗା ବାନ୍ଧୁ ଆପଣା ହାତରେ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯିବ । ^{୩୬} ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଯାହା ବାଞ୍ଛା କରେ, ଗୋରୁ, କି ମେଷ, କି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, କି ମଦ୍ୟ, କି ଅବା ଯାହା କିଛି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗହେଁ, ତହିଁ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଟାଙ୍ଗା ଦେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଭୋଜନ କରି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାର ଆନନ୍ଦ କରିବ; ^{୩୭} ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ଲେବୀୟ ଲୋକକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଅଂଶ କି ଅଧିକାର ପାଇ ନାହିଁ । ^{୩୮} ପ୍ରତି ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବର୍ଷରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ଆପଣା ଶସ୍ୟାଦିର ସମସ୍ତ ଦଶମାଂଶ ବାହାର କରି ଆଣି ଆପଣା ନଗରଦ୍ଵାର ଭିତରେ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିବ; ^{୩୯} ଆଉ ଲେବୀୟ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଅଂଶ କି ଅଧିକାର ନ ପାଇବାରୁ ସେ ଓ ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ଵାରରେ ଥିବା ବିଦେଶୀ ଓ ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା, ଏମାନେ ଆସି ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବେ; ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।

୧ ପୁରତି ସାତ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେ ରାଣ କ୍ଷମା କରିବ । ୨ ରାଣକ୍ଷମାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଯେ ପୁରତେୟକ ମହାଜନ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଯେଉଁ ରାଣ ଦେଇଥାଏ, ତହା ସେ କ୍ଷମା କରିବ; ସେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ଓ ଆପଣା ଭାଇଠାରୁ ରାଣ ଆଦାୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ରାଣକ୍ଷମାର ଘୋଷଣା ହୋଇଅଛି । ୩ ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀଠାରୁ ତହା ଆଦାୟ କରି ପାରିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଭାଇଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା କିଛି ଅଛି, ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ତହା କ୍ଷମା କରିବ । ୪ ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଦରିଦ୍ର ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ରବ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଶୁଣିବ; ୫ ତେବେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୬ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାଣ ଦେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ରାଣ କରିବ ନାହିଁ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ର କରିବ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ର କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଆପଣା ପୁରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୭ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଦେଶସ୍ଵତ କୌଣସି ନଗର ଦ୍ଵାରାରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଦରିଦ୍ର ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଦରିଦ୍ର ଭାଇ ପୁରତି ଆପଣା ହସ୍ତ ଚୁପ୍ କରିବ ନାହିଁ; ୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତହା ପୁରତି ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣା ହସ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବ, ପୁଣି ଯାହା ସେ ଚାହେଁ, ତହାର ପରମୋଜନାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ତହା ଯଥେଷ୍ଟ ରୂପେ ତହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ରାଣ ଦେବ । ୯ ସପ୍ତମ ବର୍ଷ, ରାଣକ୍ଷମାର ବର୍ଷ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଏହା କହି ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା ନ ହୁଏ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦରିଦ୍ର ଭାଇ ପୁରତି ତୁମ୍ଭର କୁଦୃଷ୍ଟି ହେବା ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ କିଛି ନ ଦିଅ, ଏ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତିକୂଳରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ଵକୁ ତାକ ପକାଇଲେ, ତୁମ୍ଭର ପାପ ହେବ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେବ, ପୁଣି ତହାକୁ ଦେବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି କର୍ମ ସକାଶୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ହାତ ଦିଅ, ସେସବୁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୧୧ କାରଣ ଦେଶରୁ ଦରିଦ୍ରମାନେ କେବେ ହେଁ ଲୋପ ପାଇବେ ନାହିଁ; ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣା ଦେଶସ୍ଵତ ଭାଇ ପୁରତି, ଆପଣା ଦୁଃଖୀ ପୁରତି ଓ ଆପଣା ଦାନୀନ ପୁରତି ଆପଣା ହସ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବ । ୧୨ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ, କୌଣସି ଏବଂୟ ପୁରୁଷ, କି ଏବଂୟା ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିକାୟା ଓ ଛଅ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରେ; ତେବେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆପଣା ନିକଟରୁ ବିଦାୟ କରିବ । ୧୩ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆପଣା ନିକଟରୁ ବିଦାୟ କରିବା ବେଳେ ଖାଲି ହାତରେ ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଲରୁ, ଆପଣା ଖଳରୁ ଓ ଆପଣା ଦରାକ୍ଷାୟନ୍ତରରୁ ତହାକୁ ଉଦାର ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦାନ ଦେବ; ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ଅନୁସାରେ ତହାକୁ ଦାନ କରିବ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ସମରଣ କରିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ବନ୍ଧାଦାସ ହୋଇଥିଲ, ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କଲେ; ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି । ୧୬ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ସୁଖରେ ରହିବାରୁ ସେ ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରକୁ ସନ୍ଦେହ କରି କହେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବି ନାହିଁ; ୧୭ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ବିନ୍ଧଣା ନେଇ କବାଟରେ ତହାର କର୍ଣ୍ଣ ବିନ୍ଧିବ, ତହିଁରେ ସେ ସଦାସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇ ରହିବ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସୀ ପୁରତି ମଧ୍ୟ ତଦରୂପ କରିବ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ କରିବା ବେଳେ ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କଠିନ ବୋଧ ନ ହେଉ; କାରଣ ସେ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ବେତନଜୀବୀ ଦ୍ଵିଗୁଣ ବେତନର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛି; ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।

ଗୋମେଷାଦିର ପୁରଥମଜାତ

୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୋରୁପଲରୁ ଓ ମେଷପଲରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ପୁରଥମଜାତ ପୁଂପଶୁକୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୋରୁର ପୁରଥମଜାତ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ମେଷପଲର ପୁରଥମଜାତର ଲୋମ ଛେଦ କରିବ ନାହିଁ, ୨୦ ସଦାପୁରତୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାର ପୁରତି ବର୍ଷ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତହା ଭୋଜନ କରିବ ।

୨୧ ଯଦି ତହିଁରେ କୌଣସି ଖୁଣ ଥାଏ, ସେହି ପଶୁ ଯଦି ଛୋଟା କି ଅଧିକ କି ଅଧିକ କୌଣସି ପରକାର ମନଦଖୁଣାଯୁକ୍ତ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବଳିଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନଗରଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ; ଶୁଚି କି ଅଶୁଚି ଲୋକ ସମାନ ରୂପେ କୃଷ୍ଣସାର ଓ ହରିଣର ମାଂସ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ । ୨୩ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଜଳ ପରି ତାହା ଭୂମିରେ ଢାଳି ଦେବ ।

୧୭

ନିସ୍ତର ପର୍ବ

୧ ଆଗାବ୍ ମାସକୁ ମାନ୍ୟ କର ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କର; କାରଣ ଆଗାବ୍ ମାସରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ରାତ୍ରି କାଳରେ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଥାଣିଲେ । ୨ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ନାମ ପୂଜିଷା କରାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋମେଷାଦି ପଲରୁ ନିସ୍ତରପର୍ବୀୟ ବଳିଦାନ କରିବ । ୩ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ସହିତ ଗଡ଼ିଯୁକ୍ତ କିଛି ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସହିତ ଗଡ଼ିଶୁଣ୍ଠ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦୁଃଖରୂପ ରୁଚି ଭୋଜନ କରିବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତରତର ହୋଇ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇଥିଲ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ମିସର ଦେଶରୁ ଆପଣା ବାହାରିବାର ଦିନ ସ୍ଵରାଣ କରିବ । ୪ ପୁଣି ସାତ ଦିନ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଡ଼ି ଦେଖା ନ ଯାଉ ଅବା ପରଥମ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ତହିଁର କିଛି ମାଂସ ରାତ୍ରିଯାକ ପୂରଣାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହୁ । ୫ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରଦ୍ଵାର ଦେବେ, ତହିଁର କୌଣସି ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ନିସ୍ତରପର୍ବୀୟ ବଳିଦାନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୬ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ପୂଜିଷା କରାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମିସରରୁ ବାହାରିବା ରୁତୁରେ ନିସ୍ତରପର୍ବୀୟ ବଳିଦାନ କରିବ । ୭ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ପାକ କରି ଭୋଜନ କରିବ; ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଯିବ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଛଅ ଦିନ ଗଡ଼ିଶୁଣ୍ଠ ରୁଚି ଭୋଜନ କରିବ, ପୁଣି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମହାସଭା ହେବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।

ଶସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ ଉତ୍ସବ

୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ସାତ ସପ୍ତାହ ଗଣନା କରିବ; ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରସୂତ ଶସ୍ତ୍ରରେ ଦାଆ ଲଗାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟାବଧି ସାତ ସପ୍ତାହ ଗଣନା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ୧୦ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବର ପରିମାଣରେ ଆପଣା ହସ୍ତର ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ଦେଇ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସପ୍ତାହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ; ୧୧ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ପୂଜିଷା କରାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ; ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ଦାସ, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ ଓ ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଓ ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା (ତୁମ୍ଭେ) ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୧୨ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମିସରରେ ବନ୍ଧାଦାସ ହୋଇଥିଲ, ତାହା ସ୍ଵରାଣ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସକଳ ବିଧି ମନୋଯୋଗ କରି ପାଳନ କରିବ ।

ପତରକୁଟୀର ପର୍ବ

୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଵାଧୀନରୁ ଓ ଆପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାୟନତରୁ ସଂଗ୍ରହ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସାତ ଦିନ ପତରକୁଟୀର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ; ୧୪ ଆଉ ଆପଣା ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ଦାସ, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ, ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକ ଓ ବିଦେଶୀ, ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା, (ତୁମ୍ଭେ) ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୧୫ ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସାତଦିନ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ

ସମସ୍ତ ଦରବ୍ୟୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଗେଭାବେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । ୧୭ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଗହାଞ୍ଜଳ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ବର୍ଷକେ ତିନି ଥର ତୁମ୍ଭର ପୁରୁଷ ସମସ୍ତେ ଗଢ଼ିଶୁନ୍ୟ ରୁଚିର ପର୍ବ ସମୟରେ, ସପ୍ତାହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବ ସମୟରେ ଓ ପତରକୁଟୀର ପର୍ବ ସମୟରେ ଦେଖା ଦେବେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଖାଲି ହାତରେ ସଦାପୁରୁଷକୁ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଦେଖା ଦେବେ ନାହିଁ । ୧୭ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଦତ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ସାଧ୍ୟ ପୁରମାଣେ ଦେବ ।

ନ୍ୟାୟର ଶାସନ

୧୮ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବଂଶାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ନଗର ଦେବେ, ତହିଁର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବ; ପୁଣି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ-ବିଗ୍ରହରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବେ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଲଞ୍ଜନ ନେବ ନାହିଁ; କାରଣ ଲଞ୍ଜନ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ୟ କରେ ଓ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟଥା କରେ । ୨୦ ଯାହା ସର୍ବଗେଭାବେ ଯଥାର୍ଥ, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଗହା ଅଧିକାର କରିବ ।

ନିଷିଦ୍ଧ ଉପାସନା

୨୧ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ, ତହିଁ ନିକଟରେ ଆଶେରାଗ ମୂର୍ତ୍ତି ବୋଲି କୌଣସି ପୁରକାର କାଷ୍ଠ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୨ କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସାଧନ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଦୃଶା କରନ୍ତି ।

୧୭

୧ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପୁରକାର ଖୁନ୍ତ କି ମନ୍ଦଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋରୁ କି ମେଷ ବଳିଦାନ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୃଶିତ ବସନ୍ତ ଥାଏ । ୨ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଦିଅନ୍ତି, ତହିଁର କୌଣସି ନଗରଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ କି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ ଲଞ୍ଜନ କରି ଗହାଞ୍ଜଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ମ କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ୩ ଓ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିଥାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ, କି ସୂର୍ଯ୍ୟ, କି ଚନ୍ଦ୍ର, କି କୌଣସି ଆକାଶୀୟ ବାହିନୀକୁ ପୂଜା କରିଥାଏ; ୪ ତେବେ, ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ କୁହାଗଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଶୁଣିଲେ, ଗହା ଭଲ ରୂପେ ରୁଝିବ; ଆଉ ଦେଖ, ଯଦି ଗହା ସତ୍ୟ, ପୁଣି କଥା ନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ ଯେ, ଇସରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏରୂପ ଦୃଶ୍ୟ କର୍ମ କରାଯାଇଅଛି; ୫ ତେବେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ କି ଯେଉଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେହି କୁର୍ମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପୁରୁଷକୁ କି ସେହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରକୁ ନଗରଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍ତରାୟାତ କରିବ । ୬ ପୁରାଣଦତ୍ତଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀର ବା ତିନି ସାକ୍ଷୀର ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ହତ ହେବ; ଏକ ସାକ୍ଷୀର ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଗହାର ପୁରାଣଦତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ୭ ଗହାର ପୁରାଣଦତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ଉପରେ ପୁରଥମ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ହସ୍ତ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ହସ୍ତ ଉଠିବ । ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟଗ ଦୂର କରିବ ।

ଯାଜକ ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଗ୍ରହ

୮ ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ଵାର ଭିତରେ, ରକ୍ତପାତ ଓ ରକ୍ତପାତ ମଧ୍ୟରେ, ବିବାଦ ଓ ବିବାଦ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଆଘାତ ଓ ଆଘାତ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଉଠିଲେ, ଯଦି ତହିଁର ବିଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଅତି କଠିନ ବୋଧ ହୁଏ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯିବ; ୯ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକାୟ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ସେହି ସମୟର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ରୁଝିବ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଗ୍ରହର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଜଣାଇବେ; ୧୦ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନୋନୀତ ସ୍ଵାଧୀନରୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଜଣାଇବେ, ତହିଁର ମର୍ମ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ

କର୍ମ କରିବ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଶିଖାଇବେ, ତୁମ୍ଭେ ତଦନୁସାରେ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ । ୧୧ ବୟସସ୍ଥର ମର୍ମ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଶିଖାଇବେ ଓ ବିଚାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ ତଦନୁସାରେ କରିବ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଜଣାଇବେ, ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେବା ଯାଜକର କି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାର ବାକ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତାପାତ ନ କରି ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୁଃସାହସରେ କର୍ମ କରେ, ସେହି ଲୋକ ହତ ହେବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ । ୧୩ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗହା ଶୁଣି ଭୟ କରିବେ ଓ ଦୁଃସାହସରେ ଆଉ କର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ ।

ରାଜାତ୍ଵ ସମ୍ପର୍କରେ ବୟସସ୍ଥା

୧୪ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁରେ ପୁରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବ; ଆଉ ଆତ୍ମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପରି ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଉପରେ ଏକ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ଯେବେ ଏହି କଥା କହିବ; ୧୫ ତେବେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ, ଗହାକୁ ହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଉପରେ ରାଜା କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଆପଣା ଉପରେ ରାଜା କରି ନିଯୁକ୍ତ କରିବ; ଯେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃ ନୁହେଁ, ଏପରି ବିଦେଶୀୟ ବୟସ୍କତକୁ ରାଜା କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ମାତ୍ର ସେ ରାଜା ଆପଣା ପାଇଁ ଅନେକ ଅଶୁଭ ରଖିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଅନେକ ଅଶୁଭ ରଖିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ* ପୁନର୍ବାର ମିସରକୁ ଗମନ କରାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ସେହି ପଥରେ ଆଉ ଫେରି ଯିବ ନାହିଁ । ୧୭ କିଅବା ସେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ, କଲେ ଗହାର ହୃଦୟ ବିପଥଗାମୀ ହେବ; ଅଥବା ସେ ଆପଣା ପାଇଁ ରୂପା କି ସୁନା ଅତିଶୟ ବଢ଼ାଇବ ନାହିଁ । ୧୮ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ, ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଯାଜକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଏହି ବୟସସ୍ଥାକୁ ଉତ୍ତରୀ ଏକ ପୁରତଲିପି ଲେଖି ରଖିବ । ୧୯ ଆଉ ଗହା ଗହାର ନିକଟରେ ରହିବ ଓ ସେ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ଗହା ପାଠ କରିବ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଓ ଏହି ବୟସସ୍ଥା ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଓ ବିଧି ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିଖିବ; ୨୦ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ଉପରେ ଗହାର ହୃଦୟ ଅହତ୍କାରୀ ହେବ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେ ଆଜ୍ଞାର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ସେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ ଦିନ ବଢ଼ାଇ ପାରିବ ।

୧୮

ଲେଖାୟ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଅଧିକାର

୧ ଯାଜକମାନେ, ଲେଖାୟମାନେ ଓ ଲେଖାର ସମସ୍ତ ବଂଶ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସଂଗ୍ରହରେ କୌଣସି ଅଂଶ କି ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ଓ ଗହାତ୍ଵର ଅଧିକୃତ ଦରବୟ ଭୋଗ କରିବେ । ୨ ପୁଣି ସେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ, ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଆପଣା ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଟନ୍ତି । ୩ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାଜକମାନଙ୍କର ପୁରାପତବୟ ଏହି, ଯେଉଁମାନେ ଗୋରୁ କି ମେଷ ବଳିଦାନ କରିବେ, ସେମାନେ ଯାଜକକୁ ତହିଁର ଆଗ-ଚତୁଆ ଓ ଦୁଇ ଗାଳ ଓ ପାକସ୍ଥଳୀ ଦେବେ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରର, ଆପଣା ଦରକ୍ଷାରସର, ଓ ଆପଣା ତୈଳର ଓ ଆପଣା ମେଷଲୋମର ଅଗ୍ନିମାଂସ ଗହାକୁ ଦେବ । ୫ କାରଣ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ସେବା କରିବାକୁ ନିତ୍ୟ ଠିଆ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ଆଉ ସମସ୍ତ ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ନଗରଦ୍ଵାରରେ ଯେଉଁ ଲେଖାୟ ଲୋକ ପୁରବାସ କରେ, ସେ ଯଦି ଆପଣା ପୁରାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଞ୍ଛା ସହିତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ମନୋନୀତ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବ, ୭ ତେବେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାର ଆପଣା ସମସ୍ତ ଲେଖାୟ ଭାଜକମାନଙ୍କ ପରି ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା

* ୧୭:୧୬ ଅଶୁଭ ରଖିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବ ନାହିଁ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ସେବା କରିବ । ୮ ସେ ଆପଣା ପୈତୃକ-ଅଧିକାର ବିକ୍ରୟର ମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କ ସମାନ ଭୋଜନର ଅଂଶ ପାଇବ ।

ଘଣ୍ଟାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା

୯ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ତୁମ୍ଭେ ଶିଖିବ ନାହିଁ । ୧୦ ସେଠାରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କି ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରାଇବା ଲୋକ, ଅବା ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞ, ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀ, କି ଗଣକ, କି ମାୟାବା, ୧୧ କି ମୋହକ, କି ଭୃତୁଡ଼ିଆ, କି ଗୁଣିଆ, କି ପ୍ରେତପରାମର୍ଶୀ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ୧୨ ଯେହେତୁ ଯେକେହି ଏପରି କର୍ମ କରେ, ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଘଣ୍ଟାପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି; ପୁଣି ସେହି ଘଣ୍ଟାକର୍ମ ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମମୁଖରୁ ତଡ଼ି ଦେଉ ଅଛନ୍ତି । ୧୩ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସିଦ୍ଧ ହେବ ।

ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ତୁଲ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଭାବବାଦୀ

୧୪ କାରଣ ଏହି ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବ, ସେମାନେ ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀ ଓ ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ସେହିପରି କରିବାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ୧୫ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭର ସଦୃଶ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବ । ୧୬ କାରଣ ହୋରେବରେ ସମାଜ ଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ କରି କହିଥିଲ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ନ ମରୁ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବ ପୁନର୍ବାର ନ ଶୁଣୁ, କିପରି ଏହି ମହା-ଅଗ୍ନି ଆଉ ନ ଦେଖୁ । ୧୭ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଭଲ କହିଅଛନ୍ତି ।” ୧୮ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ସଦୃଶ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାତ୍ମକ ମୁଖରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାତ୍ମକ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା, ଗହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ । ୧୯ ପୁଣି ଆମ୍ଭ ନାମରେ ସେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିବେ, ଗହା ଯିଏ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ଗହାଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ନେବା । ୨୦ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯାହା କହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା କହିବାକୁ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ଦୁଃସାହସ କରିବ, ଅବା ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ନାମରେ କହିବ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ମରିବ । ୨୧ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କୁହ, ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ କଥା କହି ନାହାନ୍ତି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଜାଣିବା ? ୨୨ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ କଥା କହିଲେ, ଯେବେ ଗହା ନ ହୁଏ, ଅବା ନ ଘଟେ, ତେବେ ସେହି କଥା ସଦାପୁରୁଷ କହି ନାହାନ୍ତି; ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ଦୁଃସାହସରେ ଗହା କହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୯

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନଗର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧି

୧ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦେଶ ଦେବେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରି ସେମାନଙ୍କ ନଗରରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ, ୨ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ତିନୋଟି ନଗର ପୃଥକ କରିବ । ୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ପଥ ପରସ୍ପର କରିବ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରାଇବେ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶର ଭୂମି ତିନି ଭାଗ କରିବ, ତହିଁରେ ପରତ୍ଵେୟକ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ସେଠାକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ପାରିବ । ୪ ଯେଉଁ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପଳାଇ ବଞ୍ଚିପାରେ, ଗହାର କଥା ଏହି କେହି ଯେବେ ପୂର୍ବେ ହିଂସା ନ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ରପତ୍ନୀକୁ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ବଧ କରେ; ୫ ଯଥା, କେହି ଆପଣା ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ସତ୍ତ୍ଵରେ କାଠ ହାଣିବାକୁ ବନକୁ ଗଲ, ପୁଣି ଗଛ ହାଣିବା ପାଇଁ ଗହାର ହସ୍ତ କୁହାଡ଼ି ଉଠିବେ, କୁହାଡ଼ି-ମୁଣ୍ଡ ବେଶ୍ଵରୁ ଖସି ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ତହିଁରେ ସେ ମଲା; ଏପରି ଲୋକ ସେହି ନଗରମାନ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନଗରକୁ ପଳାଇ ବଞ୍ଚିବ । ୬ ନେହିଲେ ରକ୍ତର ପୁତ୍ରହତ୍ୟା ତପ୍ତଚିତ୍ତ ହୋଇ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଦୂର

ପଥ ସକାଶୁ ଗହାକୁ ଧରି ପ୍ରାଣରେ ମାରି ପକାଇବ; ମାତ୍ର ସେ ଲୋକ ପ୍ରାଣଦତ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେ ପୂର୍ବେ ଗହାକୁ ହିଂସା କରି ନ ଥିଲା । ୭ ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ତିନୋଟି ନଗର ପୃଥକ କରିବାକୁ କହି ଥାଏ ଦେଉଅଛି । ୮ ଆଉ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଥାଏ ଦେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସବୁ ପାଳନ କରି ଯାବଜ୍ଞୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରମେ କଲେ ଓ ଗହାଜ୍ଞକ ପଥରେ ଚାଲିଲେ, ୯ ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ଶପଥ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଅନ୍ତି; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ତିନି ନଗର ବନ୍ଧୁତାତ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଆଉ ତିନୋଟି ନଗର ନିରୂପଣ କରିବ; ୧୦ ନେହିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାରଣେ ଦିଅନ୍ତି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତ ହେବ, ତହିଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୧ ମାତ୍ର କେହି ଯେବେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀକୁ ହିଂସା କରି ଗହା ପାଇଁ ଛଳି ବସେ ଓ ଗହାର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଉଠି ଗହାକୁ ପ୍ରାଣରେ ମାରେ ଓ ସେ ମରନ୍ତେ, ଏହି ନଗରମାନ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ ନଗରକୁ ପଳାଏ; ୧୨ ତେବେ ଗହାର ନଗରସ୍ଥ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ସେସ୍ଥାନରୁ ଗହାକୁ ଅଣାଇବେ ଓ ଗହାକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ରକ୍ତର ପ୍ରତିହତ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୧୩ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଗହାକୁ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଦୂର କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ହେବ । ୧୪ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାରଣେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଅଧିକାର କରିବ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅଧିକାରରେ ପୂର୍ବ କାଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ତୁମ୍ଭ ସୀମାର ଚିହ୍ନ ଘୁଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ।

ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଧି

୧୫ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧ କି କୌଣସି ପାପ କଲେ, ଗହାର କୃତ ସେହି ପାପ ଲାଗି ଏକ ସାକ୍ଷୀ ଗହାର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଉଠିବ ନାହିଁ; ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଜ୍ଞ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା କିପରି ତିନି ସାକ୍ଷୀଜ୍ଞ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର ନିଷ୍ପତ୍ତନ ହେବ । ୧୬ ଯେବେ ଅଧର୍ମୀ ସାକ୍ଷୀ କାହାରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଅବିଧି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ୧୭ ତେବେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଥାଏ, ସେ ଦୁହେଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ସମୟରେ ଯାଜକ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବେ । ୧୮ ତହିଁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେ ସାକ୍ଷୀ ଯେବେ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଓ ଆପଣା ଭାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ; ୧୯ ତେବେ ସେ ଆପଣା ଭାଇ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିବାକୁ କଳ୍ପନା କରିଥିଲା, ଗହା ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି କରିବ; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟଗ ଦୂର କରିବ । ୨୦ ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଗହା ଶୁଣି ଭୟ କରିବେ ଓ ସେହି ସମୟାବଧି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ସେରୂପ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ । ୨୧ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ; ପ୍ରାଣ ପରିଶୋଧରେ ପ୍ରାଣ, ଚକ୍ଷୁ ପରିଶୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ, ଦନ୍ତ ପରିଶୋଧରେ ଦନ୍ତ, ହସ୍ତ ପରିଶୋଧରେ ହସ୍ତ, ପାଦ ପରିଶୋଧରେ ପାଦ ନିଆଯିବ ।

ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଧି

୧ 'ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ, ଯେବେ ଆପଣା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅଶ୍ଵ, ରଥ ଓ ଲୋକ ଦେଖିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି । ୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ, ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ, ୩ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁର୍ବଳ ନ ହେଉ; ଭୟ କର ନାହିଁ, କିପରି କମ୍ପମାନ ହୁଅ ନାହିଁ, କିପରି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୟସ୍ଵକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୪ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ସତ୍ତାରେ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୫ ପୁଣି ଅଧିକ୍ଷକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, କେଉଁ ଲୋକ ନୂତନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ଗହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ନାହିଁ ? ସେ ଫେରି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଉ, କେଜାଣି ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ତହିଁର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ।

୭ ଆଉ କେଉଁ ଲୋକ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପରସ୍ପର କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରି ନାହିଁ ? ସେ ଫେରି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଉ, କେଜାଣି ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ । ୮ ଆଉ କେଉଁ ଲୋକ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବାଗ୍ଦାନ କରି ଗହାକୁ ବିବାହ କରି ନାହିଁ ? ସେ ଫେରି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଉ, କେଜାଣି ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଗହାକୁ ବିବାହ କରିବ । ୯ ଆହୁରି ଅଧିକ୍ଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ଭୟାଳୁ ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୃଦୟ ଲୋକ କିଏ ଅଛି ? ସେ ଫେରି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଉ, କେଜାଣି ଗହାର ହୃଦୟ ପରି ଗହାର ଭରତୁଗଣର ହୃଦୟ ତରଳି ଯିବ । ୧୦ ପୁଣି ଅଧିକ୍ଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହିତ କଥା ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ । ୧୧ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତହିଁ ପୂର୍ବ ସମ୍ପର୍କ କଥା ଘୋଷଣା କରିବ । ୧୨ ତହିଁରେ ସେ ଯେବେ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାରା ଫିଟାଇ ଦିଏ, ତେବେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଲୋକ ଦେଖାଯିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବେ । ୧୩ ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନ କରି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ନଗର ଅବରୋଧ କରିବ । ୧୪ ପୁଣି ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ଗହା ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଖତଗଧାରରେ ବଧ କରିବ । ୧୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ, ବାଳକମାନଙ୍କୁ, ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଓ ନଗରର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କ୍ଳଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣ କରିବ ଓ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନଙ୍କର ଯେଉଁ କ୍ଳଟ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି, ଗହା ଭୋଜନ କରିବ । ୧୬ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଏପରି ସମସ୍ତ ନଗର ପୂର୍ବ ଏହି ପୂର୍ବକାର କରିବ । ୧୭ ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର ପାଇଁ ଦିଅନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନିଃଶ୍ଵାସଧାରୀ କାହାରିକୁ ଜୀବିତ ରଖିବ ନାହିଁ । ୧୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ହିତାୟ, ଇମୋରାୟ, କିଶାନାୟ, ପରିଷାୟ, ହିବ୍ବାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବ । ୧୯ ନୋହିଲେ କେଜାଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବାତମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଘୁଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବ । ୨୦ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ବହୁ କାଳ ଗହା ଅବରୋଧ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୁହାଡ଼ି ଦ୍ଵାରା ସେଠାରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ହାଣିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ତହିଁରୁ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ, ଏଣୁ ଗହା କାଟିବ ନାହିଁ; କାରଣ କ୍ଷେତ୍ରର ବୃକ୍ଷ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ଆଧାର ହୋଇଥିବାରୁ ଗହା ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଅବରୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ ? ୨୧ କେବଳ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜାଣ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ନଷ୍ଟ କରିବ ଓ କାଟିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକାରୀ ନଗର ପରାଜିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବରୋଧକ ଉପାୟ ନିର୍ମାଣ କରିବ ।

୨୧

୧ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପତିତ କୌଣସି ହତ ଲୋକ ଦେଖାଯାଏ, ମାତ୍ର ଗହାକୁ କିଏ ବଧ କରିଅଛି, ଗହା ଜଣା ନ ଯାଏ, ୨ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପରାଗୀନବର୍ଗ ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ସେହି ହତ ଲୋକର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପ୍ରସ୍ଥ କେଉଁ ନଗର କେତେ ଦୂର, ଗହା ମାପିବେ । ୩ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ନଗର ସେହି ହତ ଲୋକର ନିକଟସ୍ଥ ହେବ, ତହିଁର ପରାଗୀନବର୍ଗ ଗୋଠରୁ ଏପରି ଏକ ଗାଢ଼ା ନେବେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା କେବେ ଯୁଆଳି ବହନାଦି କୌଣସି କର୍ମ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ୪ ଆଉ ଯହିଁରେ ଗୁଣ କି ବୁଣା ହୋଇ ନାହିଁ, ଏପରି ନିତ୍ୟ ଜଳସ୍ରୋତବାହୀ ତଳଭୂମିକୁ ସେହି ନଗରର ପରାଗୀନବର୍ଗ ସେହି ଗାଢ଼ାକୁ ଆଣି ସେଠାରେ ଗହାର ବେକ ଭାଙ୍ଗିବେ । ୫ ତହିଁ ଲେବା-ସନ୍ତାନ ଯାଜକମାନେ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ସେବାପୂର୍ବକ ଓ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରଣାର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ସାନୁସାରେ ପୂର୍ବେକ ବିରୋଧର ଓ ଆଘାତର ବିଗ୍ରହ ହେବ । ୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ହତ ଲୋକର ନିକଟସ୍ଥ ସେହି ନଗରର ସମସ୍ତ ପରାଗୀନବର୍ଗ ସେହି ତଳଭୂମିରେ ବେକଭଙ୍ଗା ଗାଢ଼ା ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ପୂର୍ବକ୍ଷାଳନ କରିବେ । ୭ ଆଉ ସେମାନେ ଉତ୍ତର

୩ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ଗଧ ପୂର୍ତ୍ତି ସେରୁପ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ବସ୍ତ୍ରର ପୂର୍ତ୍ତି ସେରୁପ କରିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଭାଇ ଯେ କୌଣସି ବସ୍ତ୍ର ହଜାଇଥାଏ, ଗହୀର ସେହି ହଜିଲା ବସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପାଇଲେ, ତହିଁ ବିଷୟରେ ସେରୁପ କରିବ; ତହିଁରେ ଅମନୋଯୋଗ କରିବା ତୁମ୍ଭର ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇର ଗଧ କି ବଳଦ ବାଟରେ ପଡ଼ିଯିବାର ଦେଖିଲେ, ତହିଁ ପୂର୍ତ୍ତି ଅମନୋଯୋଗୀ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଗହୀର ଉପକାର କରିବ । ୫ ଯାହା ପୁରୁଷର, ଗହୀ ସ୍ତ୍ରୀର ପିନ୍ଧାବ ନାହିଁ, କିଅବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୋଷାକ ପୁରୁଷ ପିନ୍ଧାବ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେକେହି ଗହୀ କରେ, ସେ ସଦାପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ୬ ଯେବେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରସ୍ଥ କୌଣସି ବୃକ୍ଷରେ କିଅବା ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ପକ୍ଷୀର ବସାରେ ଛୁଆ କି ଡିମ୍ବ ଥାଏ, ଆଉ ସେହି ଛୁଆ କି ଡିମ୍ବ ଉପରେ ପକ୍ଷୀ ଗାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଛୁଆ ସଞ୍ଚରେ ପକ୍ଷୀକୁ ଧରିବ ନାହିଁ । ୭ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସିମତେ ପକ୍ଷୀକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପାର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜୁଳ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦିନ ବଢ଼ାଇ ପାରିବ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ନୂତନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ତହିଁର ଛାତରେ ଲୁହାର ବାଡ଼ ପୂର୍ବସ୍ଥ କରିବ, ଯେପରି ତହିଁ ଉପରୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପଡ଼ିଗଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ଉପରେ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ବର୍ତ୍ତାଇବ ନାହିଁ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଶ୍ଵରିତ ବାଜ ବୁଣିବ ନାହିଁ; ଗହୀ କଲେ ତୁମ୍ଭ ବୁଣା ବାଜ ଓ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସମୁଦାୟ ଫଳ ଜବତ ରୂପେ ନିଆଯିବ ନାହିଁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ବଳଦ ଓ ଗଧ ଏକତ୍ର ଯୋଗି ଗଞ୍ଜ କରିବ ନାହିଁ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଲୋମ ଓ ମସିନା କୌଣସି ମିଶ୍ଵରିତ ସ୍ତ୍ରୀର ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧାବ ନାହିଁ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶରୀରର ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ରର ଗୁରି ଅଞ୍ଚଳରେ ଝୁମ୍ପା ବନାଇବ ।

ଅନୈତିକ ଯୌନକ୍ରିୟା ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧୩ କୌଣସି ପୁରୁଷ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ଗହୀର ସହବାସ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଯଦି ଗହୀକୁ ଘୃଣା କରେ ୧୪ ଓ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ କଥା ଆରୋପ କରେ ଓ ଗହୀର ଦୁର୍ନାମ କରି କହେ କି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲୁ, ମାତ୍ର ସହବାସ ସମୟରେ ଏହାର କୌମାର୍ଯ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ପାଇଲୁ ନାହିଁ; ୧୫ ତେବେ ସେହି କନ୍ୟାର ପିତାମାତା ଗହୀର କୌମାର୍ଯ୍ୟର ଚିହ୍ନ ନେଇ ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ନଗରସ୍ଥ ପୁରାଣମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ । ୧୬ ତହିଁ ସେହି କନ୍ୟାର ପିତା ପୁରାଣବର୍ତ୍ତୀକୁ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକ ସଞ୍ଚରେ ଆମ୍ଭ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ଦେଲୁ; ୧୭ ମାତ୍ର ସେ ଗହୀକୁ ଘୃଣା କରେ ଆଉ ଦେଖ, ସେ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ କଥା ଆରୋପ କରି କହେ କି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟାର କୌମାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ପାଇଲୁ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ କନ୍ୟାର କୌମାର୍ଯ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଏହି; ତହିଁ ସେମାନେ ନଗରସ୍ଥ ପୁରାଣମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେହି ଲୁଗା ମୋଲାଇ ଦେବେ । ୧୮ ଏଉତ୍ତରୁ ନଗରର ପୁରାଣମାନେ ସେହି ପୁରୁଷକୁ ଧରି ଶାସ୍ତି ଦେବେ । ୧୯ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହୀକୁ ଶହେ ଶେକଲ ରୂପା ଦଣ୍ଡ କରି କନ୍ୟାର ପିତାକୁ ଦେବେ, କାରଣ ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟା ଏକ କନ୍ୟା ଉପରେ ଦୁର୍ନାମ ଆଣିଅଛି; ତହିଁରେ ସେ ଗହୀର ଭାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ସେ ଗହୀକୁ ଯାବଜ୍ଞାବନ ତୟାଗ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ମାତ୍ର କଥା ଯେବେ ସତ୍ୟ ହୁଏ ଯେ, କନ୍ୟାର କୌମାର୍ଯ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଦେଖା ନ ଯାଏ; ୨୧ ତେବେ ସେମାନେ ସେହି କନ୍ୟାକୁ ବାହାର କରି ପିତୃଗୃହର ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆଣିବେ, ଆଉ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବସ୍ତରାୟାତ କରି ଗହୀକୁ ବଧ କରିବେ; କାରଣ ପିତୃଗୃହରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାରୁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମୂଢ଼ତାର କର୍ମ କଲା; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ । ୨୨ ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ବିବାହିତ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶୟନ ସମୟରେ ଧରା ପଡ଼େ, ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶୟନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁହେଁ ହତ ହେବେ । ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ । ୨୩ ଯେବେ କୌଣସି କନ୍ୟା କୌଣସି ପୁରୁଷ ପୂର୍ତ୍ତି ବାଗ୍ଦତ୍ତ ଥାଏ ଓ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଗହୀକୁ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପାଇ ଗହୀ ସହିତ ଶୟନ କରେ; ୨୪ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନଗରଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆଣି ପୂର୍ବସ୍ତରାୟାତ କରି ବଧ କରିବ; କାରଣ ସେହି କନ୍ୟା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ତାକ ପକାଇଲା ନାହିଁ; ପୁଣି ସେହି ପୁରୁଷ ଆପଣା ପୂର୍ତ୍ତିବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭରଷ୍ଟ କଲା; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ । ୨୫ ମାତ୍ର ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ବାଗ୍ଦତ୍ତ କନ୍ୟାକୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇ ବଳାତକାରରେ ଗହୀ ସହିତ ଶୟନ କରେ, ତେବେ ଗହୀ ସହିତ ଶୟନକାରୀ ସେହି ପୁରୁଷ କେବଳ ହତ ହେବ; ୨୬ ମାତ୍ର ସେହି କନ୍ୟା ପୂର୍ତ୍ତି ତୁମ୍ଭେ କିଛି କରିବ ନାହିଁ; ସେହି କନ୍ୟାଠାରେ ପୁରାଣଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ପାପ ନାହିଁ; କାରଣ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଆପଣା ପୂର୍ତ୍ତିବାସୀର ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ଉଠି ଗହୀକୁ ବଧ

କରେ, ଏହି କଥା ସେହିପରି ଅଟେ। ୨୭ ଯେହେତୁ ସେ ପୁରୁଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗହାକୁ ପାଇଲା ସେହି ବାଗ୍‌ଦତ୍ତ କନ୍ୟା ତାକ ପକାଇଲା, ତଥାପି ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲା। ୨୮ ଯେବେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଅବାଗ୍‌ଦତ୍ତ କୁମାରୀ କନ୍ୟାକୁ ପାଇ ଗହାକୁ ଧରି ଗହା ସଞ୍ଚେ ଶୟନ କରେ ଓ ସେମାନେ ଧରା ପଡ଼ନ୍ତି, ୨୯ ତେବେ ଗହା ସହିତ ଶୟନକାରୀ ସେହି ପୁରୁଷ କନ୍ୟାର ପିତାକୁ ପରଶ ଶେକଲ ରୂପା* ଦେବ ଓ ସେ ଗହାକୁ ଭରଷ୍ଟ କରିବାରୁ ସେ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ହେବ; ସେହି ପୁରୁଷ ଗହାକୁ ଯାବଜ୍ଞାବନ ତ୍ୟାଗ କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ୩୦ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଆପଣା ପିତୃଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ଓ ଆପଣା ପିତର ଅଞ୍ଚଳ ଅନାବୃତ କରିବ ନାହିଁ।

୨୩

ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରୁ ବହିଷ୍କୃତ ଲୋକ
୧ ଚୂର୍ଣ୍ଣକୋଷ କିଅବା ଛିନ୍ନଲିଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ। ୨ ଜାରେଜ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; ଦଶ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର କେହି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ। ୩ ଅମ୍‌ମୋନୀୟ କି ମୋୟାବୀୟ ଲୋକ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; ଦଶ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିରକାଳ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ। ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ନ ଓ ଜଳ ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥରେ ଭେଟିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଅଗାଧନହରୟିମସ୍ୟ ପଥୋର ନିବାସୀ ବିଘ୍ନୋରର ପୁତ୍ର ବିଲ୍‌ୟମ୍‌କୁ ବେତନ ଦେଲେ। ୫ ତଥାପି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵର ବିଲ୍‌ୟମ୍‌ର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରିବାରୁ ସେହି ଅଭିଶାପକୁ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିଣତ କଲେ। ୬ ତୁମ୍ଭେ ଯାବଜ୍ଞାବନ ଚିରକାଳ ସେମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଓ ମଙ୍ଗଳ ଲୋଡ଼ିବ ନାହିଁ। ୭ ତୁମ୍ଭେ ଇଦୋମୀୟ ଲୋକକୁ ଘୃଣା କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ; ତୁମ୍ଭେ ମିସରୀୟ ଲୋକକୁ ଘୃଣା କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଦେଶରେ ପ୍ରବାସୀ ଥିଲ। ୮ ସେମାନଙ୍କ ତୃତୀୟ ପୁରୁଷରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ।

ସୈନ୍ୟ ଛାଉଣିର ଶୁଚିତ ରକ୍ଷା

୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଆପଣାକୁ ସକଳ ମନ୍ଦ ବିଷୟରୁ ରକ୍ଷା କରିବ। ୧୦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଗାତ୍ରିଘଟିତ କୌଣସି ଅଶୁଚିତରେ* ଅଶୁଚି ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଛାଉଣି ଭିତରୁ ବାହାରି ଯିବ, ସେ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ। ୧୧ ମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ସେ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ଛାଉଣି ଭିତରକୁ ଆସିବ। ୧୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଛାଉଣି ବାହାରେ ଏକ ସ୍ଥାନ କରିବ; ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସାମଗ୍ରୀ ସଞ୍ଚେ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡି ରଖିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ବାହାରକୁ ବସିବା ସମୟରେ ତଦ୍‌ପ୍ରାୟ ଖୋଲିବ ଓ ନିର୍ଗତ ମଳକୁ ପୋତି ପକାଇବ। ୧୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ସେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜାକର ବିଷୟ ନ ଦେଖାନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ବିମୁଖ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଛାଉଣି ପବିତ୍ର ହେବ।

ବିଭିନ୍ନ ନୀତି ନିୟମ

୧୫ ଯେଉଁ ଦାସ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ପକାଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗହାର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ନାହିଁ। ୧୬ ସେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଏକ ନଗରଦ୍ଵାରରେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାମତ ମନୋନୀତ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଗ୍ର କରିବ ନାହିଁ। ୧୭ ଇସ୍ରାଏଲର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବେଶ୍ୟା ବୃତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସଦୋମୀ ହେବ ନାହିଁ। ୧୮ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ମାନବ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବେଶ୍ୟାର ବେତନ କିଅବା କୁକ୍କୁରର ମୂଲ୍ୟ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ

* ୨୨:୨୯ 550 ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା * ୨୩:୧୦ ଅର୍ଥାତ୍ ସବପନଦୋଷରେ

ଆଣିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଉଭୟ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟନ୍ତି । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ସୁଧ ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ରୂପାର ସୁଧ, ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀର ସୁଧ, କିଅବା ଯେ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ ସୁଧ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଏ, ତହିଁର ସୁଧ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ରଖ ଦେବ ନାହିଁ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ସୁଧ ନିମନ୍ତେ ବିଦେଶୀକୁ ରଖ ଦେଇ ପାର; ମାତ୍ର ସୁଧ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ରଖ ଦେବ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୨୧ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମାନତ ମନାସିଲେ, ଗହା ଦେବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭର ପାପ ହେବ; ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗହା ଆଦାୟ କରିବେ । ୨୨ ମାତ୍ର ଯେବେ ମାନତ ନ କର, ତେବେ ତହିଁରେ ପାପ ହେବ ନାହିଁ । ୨୩ ଯାହା ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି, ଗହା କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖରେ ପରତିଜ୍ଞା କରି ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାଦତ୍ତ ଉପହାର ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନତ କରିଅଛ, ତଦନୁସାରେ କରିବ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀର ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ, ସ୍ଵେଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆପଣା ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରକ୍ଷାଫଳ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାତରରେ କିଛି ରଖିବ ନାହିଁ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀର ବଡ଼ନ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ, ଆପଣା ହାତରେ ଶିଷା ଛିଣ୍ଡିତାଇ ଖାଇ ପାରିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀର ବଡ଼ନ ଶସ୍ୟରେ ଦାଆ ଚଳାଇବ ନାହିଁ ।

ଛାଡ଼ପତ୍ର ଓ ପୁନଃବିବାହ

୧ କୌଣସି ପୁରୁଷ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି ଗ୍ରହଣ କଲା ଉତ୍ତରେ ଯେବେ ସେ ଗହାଠାରେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ଵସ୍ତ ବିଷୟ ପାଇବାରୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଗହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ନ ପାଏ, ତେବେ ସେ ପୁରୁଷ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଲେଖି ଗହା ହସ୍ତରେ ଦେଇ ଆପଣା ଗୃହରୁ ଗହାକୁ ବିଦାୟ କରିବ । ୨ ପୁଣି ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗହାର ଗୃହରୁ ବାହାରି ଗଲା ଉତ୍ତରେ, ସେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷର ଭାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ । ୩ ମାତ୍ର ସେହି ଶେଷ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ଗହାକୁ ଘୃଣା କରେ ଓ ଏକ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଲେଖି ଗହାର ହସ୍ତରେ ଦେଇ ଗହାକୁ ଆପଣା ଗୃହରୁ ବିଦାୟ କରି ଦିଏ; ଅବା ଯେ ଗହାକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ସେହି ଶେଷ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେବେ ମରେ; ୪ ତେବେ ସେ କଳତ୍ଵଳିତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଗହାର ପରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ, ଯେ ଗହାକୁ ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲା, ଗହାକୁ ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ; ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଅନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପାପରେ ଲିପ୍ତ କରିବ ନାହିଁ ।

ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ

୫ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନୂତନ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେ ସୈନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହାକୁ କୌଣସି କର୍ମର ଭାର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ; ସେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଗୃହରେ ନିଷ୍କର୍ମରେ ରହି ଆପଣା ଗୃହୀତ ଭାର୍ଯ୍ୟାର ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବ । ୬ କେହି ଚକି ବା ଚକିର ଉପର ପଟ ବନ୍ଧକ ରଖିବ ନାହିଁ; ଗହା କଲେ, ମନୁଷ୍ୟର ପରାଣ ବନ୍ଧକ ରଖିବାର ହୁଏ । ୭ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଆପଣା ଭାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପୁରୁଣାକୁ ଚୋରି କରିବାର ଧରା ପଡ଼େ, ପୁଣି ସେ ଗହାକୁ ଦାସ ପରି ବ୍ୟବହାର କରେ, ବା ଗହାକୁ ବିକି ଦିଏ; ତେବେ ସେହି ଗେର ହତ ହେବ; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବ । ୮ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଘା' ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ଲେବୀୟ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସକଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ କରିବା ପାଇଁ ଯତନପୂର୍ବକ ମନୋଯୋଗ କର । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ସେଉଁ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ କରିବ । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ମରାୟମ ପୂଜା ଯାହା କରିଥିଲେ, ଗହା ସ୍ଵୀକାର କର । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ କୌଣସି ପରକାର ରଖ ଦେଲେ, ଗହାର ବନ୍ଧକ ଦରବନ୍ଧ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଘର ଭିତରକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ରଖ ଦେଇଅଛ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ବନ୍ଧକ ଦରବନ୍ଧ ବାହାର କରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ୧୨ ପୁଣି ସେ ଯେବେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ବନ୍ଧକ ଦରବନ୍ଧ ଘେନି ନିଦ୍ରା ଯିବ ନାହିଁ ।

୧୩ ସେ ଯେପରି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ଘେନି ଶୟନ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଗହୀର ବନ୍ଧକିଦରବନ୍ଧ ଗହୀକୁ ଅବଶ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେବ; ତହିଁରେ ଗହୀ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକତା ହେବ । ୧୪ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଉ, କିଅବା ତୁମ୍ଭ ଦେଶସ୍ଥାତ ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭ ବିଦେଶୀ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଉ, ଦୁଃଖୀ, ଦରିଦ୍ର ବେତନଜୀବୀ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ ଉପଦ୍ରବ କରିବ ନାହିଁ । ୧୫ ଗହୀ ଦିନରେ ଗହୀକୁ ଗହୀର ବେତନ ଦେବ; ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଯାଏ ଗହୀ ରଖିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକ, ତହିଁ ଉପରେ ଗହୀର ମନ ଥାଏ କେଜାଣି ସେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରୁଷକୁ ତାକ ପକାଇବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ପାପ ହେବ । ୧୬ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପିତୃଗଣର ପ୍ରାରଣାଦତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ପିତୃଗଣ ପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାରଣାଦତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ପାପ ଲାଗି ପ୍ରାରଣାଦତ୍ତ ଭୋଗ କରିବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀର କି ପିତୃହୀନର ବିଗ୍ରହରେ ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ବିଧବାର ବସ୍ତ୍ରର ବନ୍ଧକ ରଖିବ ନାହିଁ । ୧୮ ମାତର ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମିସରରେ ବନ୍ଧାଦାସ ଥିଲ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ସେଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିବ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶସ୍ୟ କାଟିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ବିଡ଼ା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାସୋରି ଆସିଲେ, ଗହୀ ଆଣିବା ପାଇଁ ଫେରିଯିବ ନାହିଁ; ଗହୀ ବିଦେଶୀର, ପିତୃହୀନର ଓ ବିଧବାର ହେବ । ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଜାତବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ଗେଳିବା ଉତ୍ତରରେ ଥାଇ ଥରେ ତାଳକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଗହୀ ବିଦେଶୀର, ପିତୃହୀନର ଓ ବିଧବାର ହେବ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଦରକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କଲା ଉତ୍ତରରେ ପୁନର୍ବାର ଗହୀ ସାଉଣ୍ଡିବ ନାହିଁ; ଗହୀ ବିଦେଶୀର, ପିତୃହୀନର ଓ ବିଧବାର ହେବ । ୨୨ ଥାଇ ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ବନ୍ଧାଦାସ ଥିଲ, ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିବ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ ।

୨୫

୧ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ, ଯଦି ସେମାନେ ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ ଆସନ୍ତି ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି; ତେବେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ଦୋଷୀକୁ ଦୋଷୀ କରିବେ । ୨ ପୁଣି ଯଦି ଦୋଷୀ ଲୋକ ପ୍ରହାରିତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଗହୀକୁ ଶୁଆଇବ, ପୁଣି ଗହୀର ଦୋଷ ଅନୁସାରେ ଗଣି ଗଣି ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗହୀକୁ ପ୍ରହାର କରାଇବ । ୩ ସେ ଗହୀକୁ ଗଣି ପ୍ରହାର ଦେଇ ପାରିବ, ତହିଁରୁ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ; ନୋହିଲେ, ଯେବେ ଗହୀ ବଢ଼େ ଓ ତହିଁରୁ ବହୁତ ପ୍ରହାର କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁରନ୍ଧଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ୪ ବଳଦ ବେଞ୍ଚଗଲାରେ ବୁଲିଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ତୁଣ୍ଡି ବାନ୍ଧିବ ନାହିଁ ।

ମୃତ ଭଗ୍ନର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧି

୫ ଭାଇମାନେ ଏକତ୍ର ବାସ କରୁଥିଲେ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମରେ ଓ ଗହୀର ସନ୍ତାନ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେହି ମୃତ ଲୋକର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବାହାରର ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷକୁ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ; ଗହୀର ଦିଅର ଗହୀକୁ ବିବାହ କରି ଗହୀର ସହବାସ କରିବ ଓ ଗହୀ ପ୍ରତି ଦେବରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କରିବ । ୬ ପୁଣି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁ ପରଥମ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିବ, ସେ ଗହୀର ମୃତ ଭଗ୍ନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ; ତହିଁରେ ଗହୀର ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ୭ ଥାଇ ସେହି ପୁରୁଷ ଯଦି ଆପଣା ଭଗ୍ନର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ମତ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ନଗରଦ୍ଵାରରେ ପ୍ରାଣନବର୍ତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିବ, ଆମ୍ଭ ଦେବର ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଭଗ୍ନର ନାମ ରଖିବାକୁ ଅସମ୍ମତ, ସେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦେବରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ । ୮ ତେବେ ଗହୀର ନଗରସ୍ଥ ପ୍ରାଣନମାନେ ଗହୀକୁ ତାକି କହିବେ; ତହିଁରେ ଯେବେ ସେ ଠିଆ ହୋଇ କହେ ଯେ, ଗହୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋ'ର ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ; ୯ ତେବେ ଗହୀର ଭଗ୍ନର ଭାର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରାଣନମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହୀର ନିକଟକୁ ଆସି ଗହୀର ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼ି ଗହୀ ମୁଖରେ ଛେପ ପକାଇବ; ପୁଣି ପରତୁଣ୍ଡତର କରି କହିବ, ଯେକେହି ଆପଣା ଭାଇର ଘର ନ ଗେଲେ, ଗହୀ ପ୍ରତି ଏହିରୂପ କରାଯିବ । ୧୦ ଥାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ସେ ରୁଦ୍ଧପାଦୁକ ବଂଶ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିୟମ

୧୧ ପୁରୁଷମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯଦି ପରହାରକ ହସତରୁ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସେ ଓ ହାତ ବଢ଼ାଇ ପରହାରକର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗ ଧରେ, ୧୨ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତହାର ହସତ କାଟି ପକାଇବ; ତୁମ୍ଭେ ତକ୍ଷୁ ତହାକୁ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ। ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଳୀରେ ଉଣା ଅଧିକ ଓଜନର ନାନା ପରକାର ବଟାଖରା ରଖିବ ନାହିଁ। ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହରେ ଉଣା ଅଧିକ ପରିମାଣର ପାତ୍ର ରଖିବ ନାହିଁ। ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଯଥାର୍ଥ ଓ ନ୍ୟାୟ ବଟାଖରା ରଖିବ, ପୁଣି ଯଥାର୍ଥ ଓ ନ୍ୟାୟ ପରିମାଣ ପାତ୍ର ରଖିବ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଦିନ ଦୀର୍ଘ ହେବ। ୧୬ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଅଧର୍ମ କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମୋଗ୍ଧ। ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଅମାଲେକ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କଲା; ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଶୂନ୍ୟ ଓ କ୍ଲାନତ ହେବା ସମୟରେ ସେ ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟି ତୁମ୍ଭେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପଛରେ କିପରି ଆକ୍ରମଣ କଲା ଓ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କଲା ନାହିଁ; ଏହା ସ୍ଵପ୍ନ କର। ୧୯ ଏହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ସେହି ଦେଶରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ତୁମ୍ଭେ ଶତରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶ-ତଳରୁ ଅମାଲେକର ସମରଣ ଚିହ୍ନ ଲୋପ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ପାସୋରିବ ନାହିଁ।

୨୭

ପରଥମ ଫଳ ଏବଂ ଦଶମାଂଶ

୧ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥତ ହୋଇ ତହା ଅଧିକାର କରି ବାସ କଲେ; ୨ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆପଣା ସେହି ଦେଶର ଭୂମିଜାତ ସମସ୍ତ ପରଥମ ଫଳକୁ କିଛି କିଛି ରଖିବ ଓ ଗୁଡ଼ିରେ ତହା ନେଇ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ପୁରତିଷ୍ଠା କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିବେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଗମନ କରିବ। ୩ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ତତ୍କାଳୀନ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତହାକୁ କହିବ, ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ଆମ୍ଭେ ଉପସ୍ଥତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ, ଏହା ଆଜି ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରକାଶ କରୁଥାନ୍ତୁ। ୪ ତହିଁ ଯାଜକ ତୁମ୍ଭେ ହସତରୁ ସେହି ଗୁଡ଼ି ନେଇ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବ। ୫ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିବ, “ଏକଜଣ ଭ୍ରମଣକାରୀ ଅରାମ୍ୟ ଲୋକ ଆମ୍ଭର ପିତା ଥିଲେ ଓ ସେ ଅଧିକାଂଶକ ହୋଇ ମିସରକୁ ଯାଇ ପରବାସ କଲା; ପୁଣି ସେ ସ୍ଵାଧୀନରେ ସେ ମହାନ, ବଳବାନ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ଉଠିଲା। ୬ ତହିଁରେ ମିସରୀୟ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ କଲେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦେଇ କଠିନ ଦାସତ୍ଵ କରାଇଲେ। ୭ ତହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ପକାଇଲୁ, ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଲେଶ, ଶରମ ଓ ଅତ୍ୟାଗ୍ର ଦେଖିଲେ। ୮ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ବଳବାନ ହସତ ଦ୍ଵାରା, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା, ମହାଭୟ ଓ ନାନା ଚିହ୍ନ ପୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। ୯ ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ଦେଶ, ଏକ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପରବାହୀ ଦେଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି। ୧୦ ଏବେ, ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଭୂମି ଦେଇଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ପରଥମ ଫଳ ଆଣିଥାନ୍ତୁ।” ଏଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତହା ରଖିବ ଓ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରଶାମ କରିବ। ୧୧ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭେ ପରିବାର ପୁତ୍ର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମଞ୍ଜଳ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁରେ ତୁମ୍ଭେ, ଲେଖାୟ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରିବ। ୧୨ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦଶମାଂଶ-ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟାଦିର ଦଶମାଂଶ ଦେବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ଲେଖାୟକୁ, ବିଦେଶୀୟକୁ, ପିତୃଶୀଳକୁ ଓ ବିଧବାକୁ ତହା ଦେବ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ନଗରଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବେ। ୧୩ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା କହିବ, ମୋ' ପୁରତି ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୁଁ ଆପଣା ଗୃହରୁ ପବିତ୍ର ବସତ୍ତୁ ବାହାର କରି ପୃଥକ ରଖିଅଛି, ମଧ୍ୟ ଲେଖାୟକୁ ଓ ବିଦେଶୀକୁ, ପିତୃହୀନକୁ ଓ ବିଧବାକୁ ଦେଇଅଛି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଆଜ୍ଞା-ଲଢ଼ଘନ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଗହା ପାସୋରି ନାହିଁ । ୧୪ ମୁଁ ଆପଣା ଶୋକ ସମୟରେ ତହିଁରୁ କିଛି ଭୋଜନ କରି ନାହିଁ, ଅବା ଅଶୁଚି ହୋଇ ତହିଁରୁ କିଛି ରଖି ନାହିଁ, କିଅବା ମୃତ ଲୋକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ତହିଁରୁ କିଛି ଦେଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବରେ ଅବଧାନ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କଲ, ସେହି ସମସ୍ତ ମୁଁ କରିଅଛି । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ନିବାସ ସମ୍ପ୍ରଗଣୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ପୁରତି କୃତ ଆପଣା ଶପଥ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଭୃମି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି, ସେହି ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଓ ମଧୁ ପରବାହୀ ଦେଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ୧୬ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଏହିସବୁ ବିଧି ଓ ଶାସନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ସମସ୍ତ ପରାଣ ସହିତ ଗହା ସବୁ ମାନିବ ଓ କରିବ, ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ସମ୍ରାଜାର କରିଅଛ ଯେ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଜ୍ଞକ ପଥରେ ଗଲିବ ଓ ଗହାଜ୍ଞକ ବିଧି, ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ମାନିବ ଓ ଗହାଜ୍ଞକ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବ । ୧୮ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ଆଜି ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଗହାଜ୍ଞକ ପୁରତିଆନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଜ୍ଞକର ସଞ୍ଚିତ ଧନ ହେବ ଓ ଗହାଜ୍ଞକର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମାନିବ; ୧୯ ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶଂସାରେ, ନାମରେ ଓ ସମ୍ମାନରେ ଆପଣାର ସୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଜ୍ଞକ ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଲୋକ ହେବ ।

୨୭

ପୁରସ୍ତର ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ପରାଗୀନବର୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସବୁ ପାଳନ କର ।” ୨ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେହି ଦିନ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ବୃହତ ପୁରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ଗହା ଚୂନରେ ଲେପିବ । ୩ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପୁରତିଆ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଓ ମଧୁ ପରବାହୀ ଦେଶ ଦେବେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ପୁରବେଶ କରି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ପାର ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପୁରସ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ କଥା ଲେଖିବ । ୪ ପୁଣି ଆଜି ମୁଁ ଯେଉଁ ପୁରସ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଏବଲ ପର୍ବତରେ ସେହି ପୁରସ୍ତର ସବୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ଗହା ଚୂନରେ ଲେପିବ । ୫ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରସ୍ତରର ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ; ସେହି ସବୁ ପୁରସ୍ତର ଉପରେ ଲୌହ-ଅସ୍ତର ଉଞ୍ଚରୁଇବ ନାହିଁ । ୬ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ଅବଞ୍ଛା ପୁରସ୍ତରରେ ନିର୍ମାଣ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁ ଉପରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ବଳିଦାନ କରି ସେଠାରେ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୮ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପୁରସ୍ତର ଉପରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ କଥା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଖୋଲି ଲେଖିବ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଓ ଲେଖାୟ ଯାଜକମାନେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କହିଲେ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ନୀରବ ହୋଇ ଅବଧାନ କର, ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ହେଲ । ୧୦ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବ ଓ ଆଜି ମୁଁ ଗହାଜ୍ଞକର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ଗହା ପାଳନ କରିବ ।

ଅବାଧ୍ୟତର ଅଭିଶାପ

୧୧ ସେହି ଦିନ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ୧୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଶିମୋନ ଓ ଲେବୀ ଓ ସିହୁଦା ଓ ଇଷାଖର, ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ, ଏସବୁ (ବଂଶ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗରିଷାମ ପର୍ବତରେ ଠିଆ ହେବେ । ୧୩ ପୁଣି ରୁବେନ ଓ

ଗାଢ଼ ଓ ଆଶେର ଓ ସବୁଲୁନ ଓ ଦାନ୍ ଓ ନପ୍ତଲି, ଏସବୁ (ବଂଶ) ଅଭିଶାପ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏବଲ ପର୍ବତରେ ଠିଆ ହେବେ । ୧୪ ଆଉ ଲେବୀୟମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ଦେଇ କହିବେ: ୧୫ “ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଘୃଣିତ, ଶିଳ୍ପକରର ହସ୍ତକୃତ କୌଶସି ଖୋଦିତ କି ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରି ଗୋପନରେ ସ୍ଵାପନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଚ୍ଚତର ଦେଇ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ (ଏହିପରି ହେଉ) । ୧୬ “ଯେକେହି ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କି ଆପଣା ମାତାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରଇ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୧୭ “ଯେକେହି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଭୃତ୍ଵିଚ୍ଛନ୍ଦ ଘୁଞ୍ଚିବ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୧୮ “ଯେକେହି ଅନ୍ୟକୁ ବାଟରୁ ବୁଲାଇ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୧୯ “ଯେକେହି ବିଦେଶୀ, ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବାର ବିଗ୍ରହ ଅନ୍ୟାୟ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୦ “ଯେକେହି ଆପଣା ପିତୃର ଭାୟିୟା ସତ୍ତ୍ଵେ ଶୟନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅନାଚ୍ଛନ୍ଦ କଲ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୧ “ଯେକେହି କୌଣସି ପୁରକାର ପଶୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଶୟନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୨ “ଯେକେହି ଆପଣା ଭଗିନୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ପିତୃତ୍ଵକ କନ୍ୟା କି ଆପଣା ମାତୃତ୍ଵକ କନ୍ୟା ସତ୍ତ୍ଵେ ଶୟନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୩ “ଯେକେହି ଆପଣା ଶାଶୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଶୟନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୪ “ଯେକେହି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଗୋପନରେ ବଧ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୫ “ଯେକେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପୁରୁଣାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଲାଞ୍ଚ ନିଏ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ । ୨୬ “ଯେକେହି ଏହି ବନ୍ୟବସ୍ତୁର କଥାସବୁ ପାଳିବାକୁ ତହିଁରେ ଆସ୍ଥା ନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କହିବେ, ‘ଆମେନ୍’ ।

୨୮

ଆଜ୍ଞାବହର ଆଶୀର୍ବାଦ

୧ ମୁଁ ଆଜି ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ମାନିବା ପାଇଁ ଓ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଗହାତ୍ଵକ ରବରେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ କର୍ମପାତ କରିବ, ତେବେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ପୃଥ୍ଵୀବାସୀ ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଆପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବେ । ୨ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବ ଶୁଣିବ, ତେବେ ଏହିସବୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମ୍ଭେ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵ ଧରିବ । ୩ ତୁମ୍ଭେ ନଗରରେ ଧନ୍ୟ ହେବ ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧନ୍ୟ ହେବ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଶରୀରର ଫଳ, ତୁମ୍ଭ ଭୂମିର ଫଳ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଶୁର ଫଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୋବତ୍ସ ଓ ମେଷପଲର ଶାବକ ଧନ୍ୟ ହେବ । ୫ ତୁମ୍ଭେ ଗୁଡ଼ୁଡ଼ି ଓ ମଇଦା ଦଳିବା ପାତ୍ର ଧନ୍ୟ ହେବ । ୬ ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଆସିବା ବେଳେ ଧନ୍ୟ ଓ ଗୃହରୁ ବାହାରେ ଯିବା ବେଳେ ଧନ୍ୟ ହେବ । ୭ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଗେ ଆଗେ ପରାସ୍ତ କରାଇବେ; ସେମାନେ ଏକ ପଥ ଦେଇ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ, ମାତ୍ର ସାତ ପଥ ଦେଇ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଲାଇବେ । ୮ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ଅମାରରେ ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତ ଦେବ, ସେହି ସବୁରେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞା କରିବେ; ପୁଣି ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ଓ ଗହାତ୍ଵକ ପଥରେ ଗମନ କଲେ, ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣା ଶପଥ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଲୋକ କରି ସ୍ଵାପନ କରିବେ । ୧୦ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ନାମରେ ପୁରସିଦ୍ଧ ଅଛ ବୋଲି ପୃଥ୍ଵୀବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦେଖିବେ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେବେ । ୧୧ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସନ୍ତାନ ଦେଇ, ତୁମ୍ଭେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଫଳ ଦେଇ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଭୂମିରୁ ଫଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ କରିବେ । ୧୨ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଯଥା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଭୂମିରେ ବୃଷଟି ଦେବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତର ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆକାଶ ରୂପ ଉଚ୍ଚତମ ଭଗ୍ନତାର ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ମୁକ୍ତ କରିବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରଖ ଦେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ରଖ ନେବ ନାହିଁ । ୧୩ ଆଉ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ମୁଁ

ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ ଓ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବାକ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ନ ହେବ, ୧୪ ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମସୃତ କରନ୍ତୁ, ଲାଙ୍ଗୁଳ କରନ୍ତୁ; ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଉପରିସ୍ଥ ହେବ, ପୁଣି ନୀଚସ୍ଥ ହେବ ନାହିଁ।

ଅନାଜ୍ଞାବହର ଅଭିଶାପ

୧୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ଆଦେଶ କରୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ମାନିବା ପାଇଁ ଓ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଗହାତ୍ମକ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ ନ କରିବ, ତେବେ ଏହିସବୁ ଅଭିଶାପ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵ ଧରିବ। ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ନଗରରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ। ୧୭ ତୁମ୍ଭର ଗୃହଗୁଡ଼ି ଓ ମଇଦା ଦଳିବା ପାତ୍ର ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ। ୧୮ ତୁମ୍ଭ ଔରଷର ସନ୍ତାନ, ଭୂମିରଫଳ, ତୁମ୍ଭ ଗୋବତ୍ସ ଓ ମେଷପଲର ଶାବକ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ; ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଆସିବା ବେଳେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗୃହରୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ବେଳେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ। ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କଲ, ତହିଁ ହେତୁ ତୁମ୍ଭର ସଂହାର ଓ ଶାଘର ବିନାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର ସମସ୍ତ କର୍ମରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅଭିଶାପ, ବ୍ୟାକୁଳତା ଓ ଭର୍ତ୍ସନା ପଠାଇବେ। ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ମହାମାରୀ ଲଗାଇ ରଖିବେ। ୨୨ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯକ୍ଷମା ଓ ଜୁସ୍ତର ଓ ଜୁସ୍ତାଳା ଓ ଅତିଦାହ ଓ ଅନାବୃଷ୍ଟି ଓ ଶସ୍ୟର ଶୋଷ ଓ ମୂଳାଦି ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବେ; ତୁମ୍ଭର ବିନାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭର ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହେବେ। ୨୩ ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ମସୃତକ-ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶ ପିତୃତଳ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭ ନୀଚସ୍ଥତ ପୃଥିବୀ ଲୁହା ହେବ। ୨୪ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ଜଳ ବଦଳେ ଧୂଳି ଓ ବାଲି ବର୍ଷାଇବେ, ତୁମ୍ଭର ବିନାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ଆକାଶରୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପଡ଼ିବ। ୨୫ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାସ୍ତ କରାଇବେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପଥ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯିବ ମାତ୍ର ସାତ ପଥ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇବ; ପୁଣି ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଏଣେତେଣେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବ। ୨୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଶବ ଖରର ପକ୍ଷୀଗଣର ଓ ଭୂତର ପଶୁଗଣର ଭକ୍ଷଣ ହେବ; କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଡ଼ାଇ ଦେବାକୁ ନ ଥିବ। ୨୭ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମିସରୀୟ ବଥ ଓ ଅର୍ଣ୍ଣ ଓ ଜାହୁ ଓ କୁଣ୍ଡିଆ ଦ୍ଵାରା ଆଘାତ କରିବେ, ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ୨୮ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉନ୍ମାଦ ଓ ଅନ୍ଧତା ଓ ଚିତ୍ତର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ଆଘାତ କରିବେ। ୨୯ ତହିଁରେ ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦରାଶ୍ଠି ହେଲା ପରି ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଦରାଶ୍ଠି ବୁଲିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କେବଳ ଉପଦ୍ରବଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଅପହୃତ ହେବ, କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ନ ଥିବ। ୩୦ ତୁମ୍ଭେ କନ୍ୟା ସତ୍ତ୍ଵେ ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ କରିବ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ଗହାର ସହବାସ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତହିଁରେ ବାସ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍କଳକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ମାତ୍ର ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ୩୧ ତୁମ୍ଭ ଗୋରୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ହତ ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ବଳପୂର୍ବକ ନିଆଯିବ, ମାତ୍ର ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭ ମେଷ ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ, ମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ତୁମ୍ଭର ନ ଥିବ। ୩୨ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯିବେ ଓ ସମସ୍ତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁହଁ ଗୁହଁ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ହାତର ବଳରେ କିଛି ହେବ ନାହିଁ। ୩୩ ତୁମ୍ଭର ଅଜ୍ଞାତ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭ ଭୂମିର ଓ ତୁମ୍ଭ ସକଳ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କେବଳ ଉପଦ୍ରବଗ୍ରସ୍ତ ଓ କଲେଶପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ୩୪ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯାହା ଦେଖିବ, ତହିଁ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେ ପାଗଳ ହେବ। ୩୫ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଜାନ୍ତୁ, ଜତ୍ଵ ଓ ତଳିପାରୁ ମସୃତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟଥାଦାୟୀ ବଥ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବେ, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ୩୬ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଆପଣା ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ରାଜାକୁ, ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଜ୍ଞାତ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ଓ କାଷ୍ଠମୟ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିବ। ୩୭ ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ

ଯେଉଁ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକତ୍ଵକ ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଯିବେ, ସେମାନତ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆଶତ୍କାର, ଗଲପର ଓ ଉପହାସର ବିଷୟ ହେବ। ୩୮ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବହୁତ ବିହନ ବହି ନେବ, ମାତ୍ର ଅଲପ ସଂଗ୍ରହ କରିବ; କାରଣ ପତ୍ରଗପାଳ ଗହା ଖାଇ ପକାଇବ। ୩୯ ତୁମ୍ଭେ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତର ରୋପି ପ୍ରସତୁତ କରିବ, ମାତ୍ର ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ କି ଦରକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ପୋକ ଗହା ଖାଇ ପକାଇବ। ୪୦ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସାମାରେ ଜାତବୃକ୍ଷ ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ଜାତବୃକ୍ଷର ଫଳ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିବ। ୪୧ ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ କରିବ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ହେବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯିବେ। ୪୨ ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ବୃକ୍ଷ ଓ ଭୂମିର ଫଳ ପତ୍ରଗପାଳ ନଷ୍ଟ କରିବ। ୪୩ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆହୁରି ଆହୁରି ଉପରକୁ ଉଠିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆହୁରି ଆହୁରି ତଳକୁ ଆସିବ। ୪୪ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ରଣ ଦେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ରଣ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ସେ ମସ୍ତକ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ ଲାଞ୍ଜୁଳ ହେବ। ୪୫ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିସବୁ ଅଭିଶାପ ତୁମ୍ଭ ଉପରକୁ ଆସିବ, ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବ ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ର ଧରିବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣାର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଗହା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହାତ୍କ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲ ନାହିଁ। ୪୬ ଆଉ ସେହି ସବୁ ଅଭିଶାପ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଓ ସୁଗାନ୍ଧୁକରମେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୋଇ ରହିବ; ୪୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ସମ୍ପତ୍ତି ବହୁଳ ରୂପେ ପାଇଲେ ହେଁ ଆନନ୍ଦରେ ଓ ପରସ୍ପୃଲ୍ଲ ଚିତ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରତ୍କୁ ସେବା କଲ ନାହିଁ। ୪୮ ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଶତରୁମାନତ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇବେ, ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷୁଧାରେ, ତୃଷ୍ଣାରେ, ଭଲତ୍ରଗଗରେ ଓ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ଅଭାବରେ ସେମାନତ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ; ଆଉ ଶତରୁ* ତୁମ୍ଭକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ କାନ୍ଧରେ ଲୁହାର ସୁଆଳି ଦେବ। ୪୯ ଯେପରି ଉତ୍କଳେଶ ପକ୍ଷୀ ଉଡ଼େ, ସେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୂରରୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆଣିବେ; ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରିବ ନାହିଁ; ୫୦ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଭୟତ୍କର ବଦନବିଶିଷ୍ଟ, ସେ ବୃଦ୍ଧର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଯୁବାକୁ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ। ୫୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପଶୁର ଶାବକ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭୂମିର ଫଳ ଗ୍ରାସ କରିବ; ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ସଂହାରିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ର, ଦରକ୍ଷାରସ ଅବା ତୈଳ, ତୁମ୍ଭ ଗୋବତ୍ସ ଅବା ମେଷପଲର ଶାବକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବ ନାହିଁ। ୫୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ଦେଶସ୍ଥ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଓ ଦୁର୍ଗମ ପ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଭରସା ରଖିଲ, ଗହାସବୁ ପତିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ନଗରଦ୍ଵାରରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବରୋଧ କରିବ; ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ସମସ୍ତ ନଗରଦ୍ଵାରରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବରୋଧ କରିବ। ୫୩ ଅବରୋଧ କାଳେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ବିପଦରେ ପକାଇବେ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଶରୀରର ଫଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରତ୍କ ଦତ୍ତ ନିଜ ପୁତ୍ର ଓ ନିଜ କନ୍ୟାମାନତ୍କ ମାଂସ ଖାଇବ। ୫୪ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଲୋକ କୋମଳ ଓ ଅତି ସୁକୁମାର ଆପଣା ଭାଇ ପ୍ରତି ଓ ଆପଣା ବକ୍ଷସ୍ଥାୟିନୀ ଭାୟିୟା ପ୍ରତି ଓ ଆପଣାର ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିବା ସନ୍ତାନମାନତ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କୁଦୃଷ୍ଟି କରିବ, ୫୫ ଯେ ଗହାର କିଛିମାତ୍ର ନ ଥିବାରୁ ସେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନର ମାଂସ ଖାଇବ, ତହିଁରୁ ସେମାନତ୍କର କାହାରିକୁ କିଛି ଦେବ ନାହିଁ। ୫୬ ଅବରୋଧ କାଳେ ଓ ଶତରୁ ତୁମ୍ଭ ନଗରଦ୍ଵାରମାନତ୍କରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ବିପଦରେ ପକାଇବ, ସେହି ବିପଦରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯେଉଁ କୋମଳତ୍ଵ ଓ ସୁକୁମାରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ସୁକୁମାରୀ ଓ କୋମଳ ସକାଶୁ ଆପଣା ତଳିଆ ଭୂମିରେ ରଖିବାକୁ ସାହାସ ନାହିଁ, ସେ ଆପଣା ବକ୍ଷସ୍ଥାୟୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ପ୍ରତି ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଓ ଆପଣା କନ୍ୟା ପ୍ରତି କୁଦୃଷ୍ଟି କରିବ; ୫୭ ଆହୁରି ଆପଣା ଦୁଇ ପାଦ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଗତ ଗର୍ଭସୁଷ୍ପ ପ୍ରତି ଓ ଆପଣା ଜନ୍ମ କରିଥିବା ସନ୍ତାନମାନତ୍କ ପ୍ରତି (କୁଦୃଷ୍ଟି କରିବ), କାରଣ ସବୁ ବିଷୟର ଅଭାବ ସକାଶୁ ସେ ସେମାନତ୍କୁ ଗୋପନରେ ଖାଇବ। ୫୮ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର, ଏହି ଗୌରବମୟ ଓ ଭୟତ୍କର ନାମକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ କଥା ପାଳିବାକୁ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ; ୫୯ ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର

* ୨୮:୪୮ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁ

ଆଘାତ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଆଘାତ, ଅର୍ଥାତ୍, ମହତ୍ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଆଘାତ, ପୁଣି ବ୍ୟଥାଜନକ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ରୋଗ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୂପ କରିବେ । ୨୦ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ମିସରୀୟ ମହାବ୍ୟାଧି ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେଲ, ଗହାସବୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟାଇବେ; ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଲାଗି ରହିବ । ୨୧ ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନ ଥିବା ସମସ୍ତ ରୋଗ ଓ ଆଘାତ ତୁମ୍ଭର ବିନାଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟାଇବେ । ୨୨ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସକାଶୁ ଆକାଶର ଗରାଗଣ ପରି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକ ହୋଇ ରହିବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲ ନାହିଁ । ୨୩ ଆହୁରି ଏହିପରି ଘଟିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଞ୍ଜରୀ କରାଯାଇ ପାଉଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହେବେ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଥା, ତହିଁରୁ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବ । ୨୪ ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ଏକ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବେ; ଆଉ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଓ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଜ୍ଞାତ କାଷ୍ଠ ଓ ପରସ୍ପରମୟ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିବ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ସୁଖ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭ ତଳିପାର କିଛି ବିଶ୍ରାମ ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ହୃତ୍‌କମ୍ପ, ଚକ୍ଷୁକ୍ଷୀଣତା ଓ ପ୍ରାଣାବ୍ୟୟ ଦେବେ । ୨୬ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସଂଶୟରେ ଦୋହଲିବ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ରାତି ଓ ଦିନ ଆଶଞ୍ଜା କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଭର କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ୨୭ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଆଶଞ୍ଜା କରିବ, ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟର ସେହି ଆଶଞ୍ଜା ସକାଶୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖିବ, ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁର ସେହି ଦର୍ଶନ ସକାଶୁ ସକାଳ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆହା, ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତା କି ! ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆହା, ସକାଳ ହୁଅନ୍ତା କି ! ୨୮ ଆଉ ଯେଉଁ ପଥ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ଯେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଗହା ଦେଖିବ ନାହିଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ପଥ ଦେଇ ଜାହାଜରେ ପୁନର୍ବାର ମିସରକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଣିବେ; ପୁଣି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦାସ ଓ ଦାସୀ ରୂପେ ବିକିବ, ମାତ୍ର କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜିଣିବ ନାହିଁ ।”

ମୋୟାବରେ ନିୟମର ନୂତନୀକରଣ

୧ ସଦାପ୍ରଭୁ ହୋରେବରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ, ଗହା ଛଡ଼ା ମୋୟାବ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିବାକୁ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ସେହି ନିୟମର କଥା ଏହି । ୨ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମୋଶା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମିସର ଦେଶରେ ଫାରୋଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଗତ୍‌କ ସମସ୍ତ ଦାସ ପ୍ରତି ଓ ଗତ୍‌କ ଦେଶ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ କରିଥିଲେ, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଥା, ୩ ସେହି ମହା ମହା ପରଶ, ଚିହ୍ନ ଓ ମହତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-କର୍ମ ସକଳ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଥା, ୪ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ହୃଦୟ ଓ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।” ୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରେ ଚାଲି ଚାଲି କାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇଥା; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅଭାବ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପାତୁକା ତୁମ୍ଭ ପାଦରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ୬ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୁଟି ଭୋଜନ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍ୟ ପାନ କରି ନାହିଁ । ୭ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ, ସେତେବେଳେ ହିଷ୍‌ବୋନର ରାଜା ସାହୋନ ଓ ବାଶନର ରାଜା ଓଗ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାର ହେଲେ, ତହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲୁ । ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ନେଇ ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ରୁବେନୀୟ ଓ ଗାଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ମନସ୍‌ଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ଦେଲୁ । ୯ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନିୟମର ସକଳ ବାକ୍ୟ ମାନି ପାଳନ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା କରିବ, ସେହି ସବୁରେ କୁଶଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୧୦ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ସେ ଯେପରି ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ଲୋକ

ରୂପେ ସଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ହୁଅନ୍ତି; ୧୧ ପୁଣି, ଯେଉଁ ନିୟମ ଓ ଯେଉଁ ଶପଥ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆଜି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ସମ୍ପର୍କ କରିବେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗହା ସମ୍ପର୍କ କରିବ, ୧୨ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଧାନମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଂଶସମୂହ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରାଗୀନଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀଗଣ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାୟିୟାଗଣ ୧୩ ଓ ତୁମ୍ଭ ଛାଉଣିରେ ଥିବା ବିଦେଶୀ, ତୁମ୍ଭ କାଠକଟାଳୀଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ଜଳକଢାଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏପରି ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ । ୧୪ ଆଉ ମୁଁ ଏହି ନିୟମ ଓ ଶପଥ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ କରୁ ନାହିଁ; ୧୫ ମାତ୍ର ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଆଜି ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ଏଠାରେ ନାହିଁ, (ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁଁ ଏହି ନିୟମ କରୁଅଛି) । ୧୬ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ଯେପରି ବାସ କଲୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାର ହୋଇ ଆସିଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆସିଲୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ; ୧୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଘୁଣାଘୋରତ୍ଵ ବସ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କ କାଠ ଓ ପଥର ଓ ରୂପା ଓ ସୁନା ପୂର୍ତ୍ତିମାନ ଦେଖିଅଛ । ୧୮ ଏନିମନ୍ତେ ସାବଧାନ, ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ପଶରାଦଗାମା ହୋଇ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଯାହାର ହୃଦୟ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଏପରି କୌଣସି ପୁରୁଷ, କି ସ୍ତ୍ରୀ, କି ପରିବାର, କି ବଂଶ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ରହେ, ଯେପରି ବିଷ ଓ ନାଗଦଣ୍ଡାର ମୂଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ରହେ; ୧୯ ଆଉ କେହି ଯେପରି ଏହି ଅଭିଶାପର କଥା ଶୁଣି ମନେ ମନେ ଆପଣାର ଧର୍ମବାଦ କରି ନ କହେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଓଦାକୁ ଧୂସ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ହୃଦୟର କଠିନତା ଅନୁସାରେ ଚଳିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭର ମତ୍ତ୍ଵେ ହେବ । ୨୦ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗହାକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵେ ସେହି ଲୋକ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପୂର୍ବରୁ କ୍ଷମା ଓ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଵାଳା ସଧୁ ହୋଇ ଉଠିବ, ପୁଣି ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ଅଭିଶାପ ଗହା ପାଇଁ ଛଳି ରହିବ, ଆଉ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳୁ ଗହାର ନାମ ଲେପ କରିବେ । ୨୧ ପୁଣି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ଲିଖିତ ନିୟମର ସମସ୍ତ ଅଭିଶାପ ଅନୁସାରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗହାକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଅମତ୍ତ୍ଵେ ନିମନ୍ତେ ପୃଥକ୍* କରିବେ । ୨୨ ତହିଁରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସେହି ଦେଶ ପୂର୍ତ୍ତି ଯେଉଁ ଆପଣାତ କରିବେ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଗରେ ଗଲୁ ଗୋଗରସ୍ତ କରିବେ, ଗହା ଭବିଷ୍ଠତ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ଦୂର ଦେଶରୁ ଆଗତ ବିଦେଶୀମାନେ ଦେଖିବେ; ୨୩ ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆପଣା କ୍ଷମା ଓ କୋପରେ ଯେଉଁ ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଓ ଅର୍ପା ଓ ସବୋୟାମ ନଗରମାନ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ, ଗହା ପରି ଏହି ଦେଶର ସମସ୍ତ ଭୂମି ଗନ୍ଧକ, ଲବଣ ଓ ଦହନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତହିଁରେ କିଛି ବୁଣାଯାଏ ନାହିଁ, କି ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ, କି ତହିଁରେ କୌଣସି ତୃଣ ବଢେ ନାହିଁ (ଏସବୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବେ); ୨୪ ସେତେବେଳେ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନେ କହିବେ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏ ଦେଶ ପୂର୍ତ୍ତି କାହିଁକି ଏପରି କରିଅଛନ୍ତି ? ଏରୂପ ମହାକ୍ଷମା ପୂର୍ତ୍ତି ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ? ୨୫ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ସଦାପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ମିସର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ, ଗହା ସେମାନେ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୨୬ ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନେ ଅଜଣା ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯାଇ ସେହି ଦେବତାଗଣର ସେବା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ । ୨୭ ଏହେତୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ଅଭିଶାପ ସେହି ଦେଶ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବାକୁ ତହିଁ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦାପୂର୍ବରୁ କ୍ଷମା ପୂର୍ତ୍ତି ହେଲା । ୨୮ ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବରୁ କ୍ଷମାରେ ଓ ପୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ମହାକୋପରେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ ଓ ଆଜିର ପରି ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ୨୯ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ସବୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଧିକାର; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସବୁ ବଚନ ପାଳନ କରିବା, ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ତ୍ତି ବିଷୟ ସବୁ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାର ।

* ୨୯:୨୧ ପୃଥକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ

ଅନୁଗପ ଏବଂ ଉଦଧାର

୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ ଥୋଇଲି, ସେହି ସବୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସବୁ ସମରଣ କରିବ; ୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେବେ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ସମସ୍ତ ପରାଣ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ଓ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତଦନୁସାରେ ଯେବେ ଗହାଞ୍ଜଳ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବ; ୩ ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଫେରାଇବେ, ତୁମ୍ଭକୁ କରୁଣା କରିବେ ଓ ଫେରି ଆସି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ । ୪ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଦୂରାକୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପରାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମରେ ଥାଏ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସେଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ଓ ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇ ଆସିବେ । ୫ ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଣିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବ; ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜଳ କରି ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧ କରିବେ । ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆପଣାର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପରାଣ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ହୃଦୟ ସୁନ୍ଦର କରିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ । ୭ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ନା କଲେ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଶତରୁ ଓ ଘଣ୍ଟାକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଏହିସବୁ ଅଭିଶାପ ବର୍ତ୍ତାଇବେ । ୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଫେରି ଆସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବ ଓ ମୁଁ ଆଜି ଗହାଞ୍ଜଳ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛି, ଗହାସବୁ ପାଳନ କରିବ । ୯ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧିସବୁ ମାନିବାକୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବ; ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ଆପଣା ସମସ୍ତ ପରାଣ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବ; ୧୦ ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ମଞ୍ଜଳାର୍ଥେ ତୁମ୍ଭ ହସତକୃତ କର୍ମରେ, ତୁମ୍ଭକୁ ସନ୍ତାନ ଦେଇ, ତୁମ୍ଭ ପଶୁଫଳରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭୂମିର ଫଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ କରିବେ ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରେ ଯେପରି ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ମଞ୍ଜଳାର୍ଥେ ସେ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ୧୧ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହା ଅତିରିକ୍ତ କଠିନ ନୁହେଁ କିଅବା ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ । ୧୨ ଗହା ସ୍ଵପ୍ନରେ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହା ପାଳନ କରିବୁ, ଏଥିପାଇଁ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଯାଇ ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବ ? ୧୩ କିଅବା ଗହା ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହା ପାଳନ କରିବୁ, ଏଥିପାଇଁ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବ ? ୧୪ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପାଳନାର୍ଥେ ସେ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଅତି ନିକଟରେ, ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ଅଛି । ୧୫ ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ମଞ୍ଜଳ, ପୁଣି ମରଣ ଓ ଅମଞ୍ଜଳ ରଖିଅଛି । ୧୬ ଆଜି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାକୁ, ଗହାଞ୍ଜଳ ପଥରେ ଗଲିବାକୁ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ପାଳିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହା କଲେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ୧୭ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ବିମୁଖ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଭଗ୍ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବ; ୧୮ ତେବେ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶ କରୁଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଗନ୍ତ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନ ପାର ହୋଇ ଯାଉଅଛ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦିନ ବଢ଼ାଇବ ନାହିଁ । ୧୯ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକୂଳରେ

ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷାତ କରି କହୁଅଛି ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ଓ ମରଣ, ଆଶାବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ ରଖିଅଛି; ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବ, ଏଥିପାଇଁ ଜୀବନ ମନୋନୀତ କର; ୨୦ ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ, ଗହାତ୍ମକ ରବରେ ଅବଧାନ କରିବାକୁ ଓ ଗହାତ୍ମକଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବାକୁ (ମନୋନୀତ କର); କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ଓ ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ଅଟନ୍ତି; ଗହା କଲେ, ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମତ୍ତକୁ ଓ ଇସହାକତ୍ତକୁ ଓ ଯାକୁବତ୍ତକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବାସ କରି ପାରିବ।

୩୧

ମୋଶାହତ୍ତ ସଥାନରେ ଯିହୋଶୁୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଯାଇ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜି ମୋହର ବୟସ ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ; ମୁଁ ଆଉ ବାହାରେ ଭିତରେ ଯାଇ ଆସି ପାରୁ ନାହିଁ, ଆଉ ସଦାପରତୁ ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଯିବ ନାହିଁ।” ୩ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର, ଆପେ ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ପାର ହୋଇ ଯିବେ; ସେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନାଶ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବ; ସଦାପରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସାରେ ଯିହୋଶୁୟ ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ପାର ହେବେ । ୪ ପୁଣି ସଦାପରତୁ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସାହୋନ ଓ ଓଗ୍ ନାମକ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ନାଶ କରି ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ପୁତ୍ର ଯେଉଁଠି କଲେ, ଏମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେତେପରି କରିବେ । ୫ ପୁଣି, ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଅଛି, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର କରିବ । ୬ ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭୟଯୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର, ସେ ଆପେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ହିତ ହେବେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ । ୭ ଏଥିରେ ମୋଶା ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ତାକି ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗତ୍ତୁ କହିଲେ, “ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ; ଯେହେତୁ ସଦାପରତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗହା ଅଧିକାର କରାଇବ ।” ୮ ପୁଣି, ସଦାପରତୁ ସେ ଆପେ ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି; ସେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵେ ହେବେ, ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ନିରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ; ଭୟ କର ନାହିଁ, କି ହିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୋଶା ଏହି ବୟସସଥା ଲୋଶି ସଦାପରତୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକବାହକ ଲୋଶାୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରୋଧାନଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ପୁତ୍ରତ୍ୟକ ସାତ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ରଣକ୍ଷମା ବର୍ଷର ନିରୁପିତ ସମୟରେ, ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବରେ, ୧୧ ଯେତେବେଳେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସଥାନରେ ଗହାତ୍ମକ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବୟସସଥା ପାଠ କରିବ ।” ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେପରି ଗହା ଶୁଣି ଶିକ୍ଷା ପା’ନ୍ତି ଓ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଏହି ବୟସସଥାର ସମସ୍ତ କଥା ପାଳିବାକୁ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାଳକ ଓ ଆପଣା ନଗରଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ବିଦେଶୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସମାଜରେ ଏକତର କରିବ । ୧୩ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନଗଣ ଏସବୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହା ଶୁଣିବେ ଓ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଯାଉଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ଯେତେ କାଳ ପୁରାଣ ଧାରଣ କରିବ, ସେତେ କାଳ ସେମାନେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଶିଖିବେ ।

ମୋଶାହତ୍ତ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରତୁ ମୋଶାହତ୍ତୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ମରଣ ଦିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲାଣି, ଯିହୋଶୁୟକୁ ତାକ, ପୁଣି, ଦୁହେଁ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା । ତହିଁରେ ମୋଶା ଓ ଯିହୋଶୁୟ ଯାଇ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁରେ ଠିଆ ହେଲେ ।” ୧୫ ଏଥିରେ ସଦାପରତୁ ସେହି ତମ୍ଭୁରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଓ ମେଘସ୍ତମ୍ଭ ତମ୍ଭୁଦ୍ଵାରା ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଲା ।

୧୭ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ଫୋଣାଡ଼କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିବ;” ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଉଠିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପୁରବେଶ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନର ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବେ, ଆତ୍ମକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ଓ ଆତ୍ମରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଅଛୁ, ତାହା ଲଙ୍ଘନ କରିବେ ।”

୧୭ ସେ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଆତ୍ମର କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହେବ, ତେଣୁ ଆତ୍ମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଓ ଆତ୍ମରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗ୍ରାସିତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅନେକ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ କ୍ଲେଶ ଘଟିବ; ତହିଁ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବାରୁ କି ଏହି ସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଘଟୁ ନାହିଁ ?”

୧୮ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣ ପୁରତି ଫେରି ଯେଉଁ ଯେଉଁ କୁକର୍ମ କରିବେ, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ସେହି ସମୟରେ ଆତ୍ମରେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଢାଙ୍କିବ ।

୧୯ ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୀତ ଲେଖ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ତାହା ଶିଖାଅ; ଆଉ ଏହି ଗୀତ ଯେପରି ଇସ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ପୁରତିକୂଳରେ ଆତ୍ମର ସାକ୍ଷୀ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଖସ୍ଥ କରାଅ ।

୨୦ କାରଣ ଆତ୍ମରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ସେହି ଦୁର୍ଘ ଓ ମଧୁ ପୁରବାଣୀ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ଓ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପୁରତି ଫେରି ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବେ ଓ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଆତ୍ମ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିବେ ।

୨୧ ତହିଁରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅନେକ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ କ୍ଲେଶ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଗୀତ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ; ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶର ମୁଖରୁ ଏହି ଗୀତ ବିସ୍ଫୁଟ ହେବ ନାହିଁ; ଆତ୍ମରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ପୂର୍ବେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯେଉଁ କଲ୍ପନା କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆତ୍ମରେ ଜାଣୁ ।

୨୨ ଏଣୁ ମୋଣା ସେହି ଦିନ ଏହି ଗୀତ ଲେଖି ଇସ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଶିଖାଇଲେ ।

୨୩ ପୁଣି, ସେ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ; କାରଣ ଆତ୍ମରେ ଇସ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବ, ଆଉ ଆତ୍ମରେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟ ହେବ ।”

୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମୋଣା ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସକଳ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ସାରିଲା ଉତ୍ତରରେ

୨୫ ମୋଣା ସଦାପୁରକୁ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକବାହକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକ ନେଇ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ପାଖରେ ରଖ; ତାହା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତିକୂଳରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ରହିବ ।”

୨୬ ଯେହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଦଗ୍ଧତା ଓ ଶକ୍ତଗ୍ରାସିତା ଜାଣେ; ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ବିଦଗ୍ଧ ହେଉଅଛ, ପୁଣି ମୋ’ ମରଣ ଉତ୍ତରରେ ଆଉ କେତେ ଥିବ ନ ହେବ ?

୨୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶର ପୁରାଣବର୍ଗଙ୍କୁ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ନିକଟରେ ଏକତର କର; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏହିସବୁ କଥା କହି ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷୀ କରିବି ।

୨୮ ଯେହେତୁ ମୋ’ ମରଣ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଗନ୍ତ ଭରଷ୍ଟ ହୋଇ ମୋହର ଆଜ୍ଞାପଥରୁ ବିମୁଖ ହେବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଶେଷ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ।

ମୋଣାଙ୍କ ଗୀତ
 ୩୦ ଏଉତ୍ତରରେ ମୋଣା ଇସ୍ଵରୀୟ ସମସ୍ତ ସମାଜର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏହି ଗୀତର ବଚନସବୁ ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିଲେ ଯଥା:-

୩୨
 ୧ ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ, ଆତ୍ମରେ କହିବା; ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମ ମୁଖର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବ କରୁ; ୨ ମୋହର ଉପଦେଶ ବୃଷ୍ଟି ପରି ବର୍ଷିବ; ମୋହର କଥା ଶିଶିର ପରି କ୍ଷରିବ; ତାହା କୋମଳ ତୃଣ ଉପରେ ବୁନ୍ଦା ବୃଷ୍ଟି ତୁଲ୍ୟ ଓ ଶାକ ଉପରେ ଅସର ବୃଷ୍ଟି ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୩ କାରଣ ମୁଁ

* ୩୧:୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତ ମରିବ

ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ନାମ ପୁରଣ କରବି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନୁଷ୍ଠାନ ପରମେଶ୍ଵରତୁଞ୍ଜ ପୁରତି ମହିମା ଆରୋପ କର। ୪ ସେ ତ ଶୈଳ, ଗହାତୁଞ୍ଜ କର୍ମ ସିଦ୍ଧ୍ୟ; କାରଣ ଗହାତୁଞ୍ଜର ସକଳ ପଥ ନ୍ୟାୟ; ସେ ବିଶ୍ଵପ୍ରସତ ଓ ଅଧର୍ମରହିତ ପରମେଶ୍ଵର; ସେ ଧାର୍ମିକ ଓ ସରଳ ଅଟନ୍ତି। ୫ ସେମାନେ ଗହାତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭରଷ୍ଟାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହାତୁଞ୍ଜର ସନ୍ତାନ ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ସନ୍ତାନମାନତୁଞ୍ଜର କଳତୁଞ୍ଜ; ସେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ଓ କୁଟିଳ ବଂଶ। ୬ ହେ ମୁତୁ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକୁ ଏପରି ପରିଶୋଧ କରୁଅଛ; ସେ କି ତୁମ୍ଭର କରମକାରୀ ପିତା ନୁହନ୍ତି ? ସେ ତୁମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସୂଚକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି। ୭ ପୂର୍ବକାଳର ଦିନସବୁ ସମରଣ କର, ଗତ ବହୁ ପୁରୁଷର ବର୍ଷ ବିବେଚନା କର; ତୁମ୍ଭେ ପିତାତୁଞ୍ଜକୁ ପଞ୍ଚ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବେ; ତୁମ୍ଭେ ପୁରାଣମାନତୁଞ୍ଜକୁ ପଞ୍ଚ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ। ୮ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଯେତେବେଳେ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନତୁଞ୍ଜ ସେମାନତୁଞ୍ଜ ଅଧିକାର ଦେଲେ; ଯେତେବେଳେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନତୁଞ୍ଜ ପୂଅକ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ସେ ଲୋକମାନତୁଞ୍ଜର ସାମା ସ୍ଵାଧୀନ କଲେ। ୯ କାରଣ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଅଂଶ ଗହାତୁଞ୍ଜର ଲୋକ ଯାକୁବ ଗହାତୁଞ୍ଜର ଅଧିକାରର ବାଣ୍ଟା। ୧୦ ସେ ଗହାକୁ ପୁରାତର ଦେଶରେ ଓ ପଶୁବୋବାଲିପୁର୍ଣ୍ଣ ଘୋର ମରୁଭୂମିରେ ପାଇଲେ; ସେ ଗହାକୁ ଗୁରିଆତୁ ଆବୋରିଲେ, ସେ ଗହା ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ, ସେ ଗହାକୁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ପିତୁଳା ପରି ରଖିଲେ। ୧୧ ଯେପରି ଉତ୍କରୋଶ ପକ୍ଷୀ ଆପଣା ବସାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ, ହୁଆମାନତୁଞ୍ଜ ଉପରେ ପକ୍ଷ ଧଡ଼ଧଡ଼ କରେ, (ସେପରି) ସେ ଆପଣା ପକ୍ଷ ବିସ୍ତାର କଲେ, ସେ ସେମାନତୁଞ୍ଜ ତେଲି ନେଲେ, ସେ ଆପଣା ତେଣାରେ ସେମାନତୁଞ୍ଜକୁ ବୋହିଲେ; ୧୨ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଏକାକୀ ଗହାକୁ ଗମନ କରାଇଲେ, ପୁଣି ଗହା ସହିତ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଦେବତା ନ ଥିଲା। ୧୩ ସେ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରସ୍ଥଳୀ ଉପରେ ଗହାକୁ ବାହନ-ଆରୋହଣ ତୁଲ୍ୟ ଗମନ କରାଇଲେ ଓ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରଜାତ ଫଳ ଭୋଜନ କଲା; ସେ ଗହାକୁ ପାଷାଣରୁ ମଧୁ ଓ ଚକମକି ପୁରସ୍ତରମୟ ଶୈଳରୁ ତୈଳ ପାନ କରାଇଲେ; ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଦଧି, ଛାଗର ଦୁଗ୍ଧ ସହିତ ମେଷର ମେଦ, ବାଶନ ଦେଶୀୟ ମେଷ ଓ ଛାଗର ମାଂସ ସହିତ ଉତ୍ତମ ଗହମର ସାର (ଖାଇଲ), ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ରସ ପାନ କଲ। ୧୫ ମାତ୍ର ଯିଶୁରୁଣ* ଚର୍ବିରେ ଫୁଲି ପଦାଘାତ କଲା; ତୁମ୍ଭେ ଚର୍ବିରେ ଫୁଲିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ମୋଟା ହୋଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଚିକ୍କଣ ହୋଇଅଛ; ତହିଁ ସେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵରତୁଞ୍ଜକୁ ତ୍ୟାଗ କଲା, ପୁଣି ଆପଣା ତରାଣ ରୂପ ଶୈଳତୁଞ୍ଜକୁ ଲଘୁ ଜ୍ଞାନ କଲା। ୧୬ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନତୁଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ଗହାତୁଞ୍ଜର ଦ୍ଵେଷ ଜନ୍ମାଇଲେ, ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସତୁ ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଗହାତୁଞ୍ଜକୁ ବିରକ୍ତ କଲେ। ୧୭ ଯେଉଁମାନେ ଭୂତ, ପରମେଶ୍ଵର ନୁହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦେବତାମାନତୁଞ୍ଜ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନତୁଞ୍ଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁମାନତୁଞ୍ଜୁ ତରିଲେ ନାହିଁ, ଏପରି ସଦୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୂତନ ଦେବତାମାନତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ବଳିଦାନ କଲେ। ୧୮ ଯେଉଁ ଶୈଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ, ଗହାତୁଞ୍ଜ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହେଲ ଓ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାତୁଞ୍ଜୁ ଭୁଲି ଗଲ। ୧୯ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗହା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ଗହାତୁଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ ଗହାତୁଞ୍ଜର ବିରକ୍ତି ଜନ୍ମାଇବାରୁ ସେ ସେମାନତୁଞ୍ଜୁ ଘୃଣା କଲେ। ୨୦ ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେ ସେମାନତୁଞ୍ଜଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇବା, ସେମାନତୁଞ୍ଜର ଶେଷ ଦଶା କ’ଣ ହେବ, ଗହା ଆତ୍ମେ ଦେଖିବା; କାରଣ ସେମାନେ ନିଗନ୍ତ ବକରଗାମୀ ବଂଶ, ଏପରି ସନ୍ତାନ, ଯେଉଁମାନତୁଞ୍ଜଠାରେ କିଛି ବିଶ୍ଵପ୍ରସତ ନାହିଁ। ୨୧ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ନୁହନ୍ତି, ଗହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଜନ୍ମାଇଲେ; ସେମାନେ ଅସାର ବସତୁ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମତୁଞ୍ଜୁ ବିରକ୍ତ କଲେ; ଏଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକରେ ଗଣା ନୁହନ୍ତି, ସେମାନତୁଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେ ସେମାନତୁଞ୍ଜର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଜନ୍ମାଇବା; ଆତ୍ମେ ମୁତୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ସେମାନତୁଞ୍ଜୁ ବିରକ୍ତ କରିବା। ୨୨ କାରଣ ଆତ୍ମ କ୍ରୋଧରେ ଅଗ୍ନି ପୁରନ୍ତୁଳିତ ହେଲା, ଗହା ନୀଚତମ ପାତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ପଳୁଅଛି ଓ ପୃଥିବୀକି ତଦୁତ୍ପନ୍ନ ବସତୁ ସହିତ ଗ୍ରାସ କରେ, ଆଉ ପର୍ବତମାନର ମୂଳଦୁଆ ଉତ୍ପଳାଏ। ୨୩ ଆତ୍ମେ ସେମାନତୁଞ୍ଜ ଉପରେ ଅନେକ ଅମତୁଞ୍ଜ ଗଦା କରି ଥୋଇବା, ଆତ୍ମେ ସେମାନତୁଞ୍ଜ ଉପରେ ଆପଣା ବାଣସବୁ ବ୍ୟୟ କରିବା। ୨୪ ସେମାନେ କ୍ଷୁଧାରେ କ୍ଷୀଣ ହେବେ, ସେମାନେ ବ୍ୟାଧିର ଉତ୍ପଳରେ ଓ ବିଷାକ୍ତ ମହାମାରୀରେ ଗ୍ରାସିତ ହେବେ; ଆତ୍ମେ ଧୂଳିର ଉରୋଗାମୀର ବିଷ ସହିତ ଜନ୍ତୁଗଣର ଦନ୍ତ ପଠାଇବା। ୨୫ ବାହାରେ ଖତର ଶୂନ୍ୟ କରିବ ଓ ଗୃହ ଭିତରେ ଭୟ; ଗହା ଯୁବା ଓ ଯୁବତୀ ଦୁର୍ହିତୁକୁ, ପୁଣି ଦୁଗ୍ଧ ପୋଷ୍ଠ ଶିଶୁ ସହିତ ପକ୍ଷିକେଶ ବୃଦ୍ଧକୁ (ବିନାଶ କରିବ)। ୨୬ ଆତ୍ମେ କହିଲୁ, ଶତ୍ରୁର ବିରକ୍ତିକି, କେଜାଣି ବିପକ୍ଷମାନେ

* ୩୨:୧୫ ଅର୍ଥ ସର୍ବଗେଟ

ବିପରୀତ ବିଗ୍ରହ କରିବେ, କେଜାଣି ସେମାନେ କହିବେ, ଆତ୍ମହାନୀର ହସ୍ତ ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଏହିସବୁ କରି ନାହାନ୍ତି, ଏକଥା ଯେବେ ଆମ୍ଭେ ଚିନ୍ତା ନ କରନ୍ତୁ; ୨୭ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମରଣ ଲୋପ କରନ୍ତୁ । ୨୮ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତିହୀନ-ଗୋଷ୍ଠୀ, ସେମାନଙ୍କର ବିବେଚନା ନାହିଁ । ୨୯ ଆହା, ସେମାନେ ଯେବେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଏକଥା ବୁଝନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶେଷାବସ୍ଥା ବିବେଚନା କରନ୍ତେ । ୩୦ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କର ଶୈଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷୟ କରିଦେଇ ନ ଥା'ନ୍ତେ ଓ ଯେବେ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇ ନ ଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ସହସ୍ର ଜଣଙ୍କୁ ଏକ ଜଣ କିପରି ତଡ଼ି ଦିଅନ୍ତା, ପୁଣି ଦଶ ସହସ୍ର ଜଣଙ୍କୁ ଦୁଇ ଜଣ କିପରି ବିମୁଖ କରନ୍ତେ ? ୩୧ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଶୈଳ ଆତ୍ମହାନୀର ଶୈଳ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆତ୍ମହାନୀର ଶତରୁମାନେ ଆପେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ହେଲେ ହେଁ (ଜାଣନ୍ତି) । ୩୨ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଦରକ୍ଷାଲତା ସଦୋମର ଦରକ୍ଷାଲତାରୁ ଓ ହଫୋରା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଜାତ ସେମାନଙ୍କ ଦରକ୍ଷାଫଳ ବିଷମୟ ଦରକ୍ଷାଫଳ, ସେମାନଙ୍କ ପେଶ୍ତା ତିକ୍ତ; ୩୩ ସେମାନଙ୍କ ଦରକ୍ଷାର ସ ନାଗସର୍ପର ଗରଳ ଓ କାଳସର୍ପର କରୁର ବିଷ । ୩୪ ଏହା କି ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଆତ୍ମ ଭଣ୍ଡାରରେ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ ହୋଇ ରହି ନାହିଁ ? ୩୫ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ଖସି ପଡ଼ିବା ବେଳେ ସମୁଚିତ ଦଣ୍ଡ ଓ ପରତିଫଳ ଦେବା ଆତ୍ମର କର୍ମ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବିପଦର ଦିନ ସନ୍ନିକଟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ନିରୂପିତ, ତାହା ଶାୟର ଆସୁଅଛି । ୩୬ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିହୀନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଦ୍ୟ କି ମୁକ୍ତ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବେ ଓ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହେବେ । ୩୭ ପୁଣି ସେ କହିବେ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି ? ଯେଉଁ ଶୈଳରେ ସେମାନେ ଶରଣ ନେଲେ, ସେ କାହିଁ ? ୩୮ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଳିର ମେଦ ଭୋଜନ କଲେ ଓ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟର ଦରକ୍ଷାର ସ ପାନ କଲେ, ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ? ସେମାନେ ଉଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ହେଉନ୍ତୁ । ୩୯ ଏବେ ଦେଖ, ଆତ୍ମେ, ଆତ୍ମେ ହିଁ ସେ ଅଟୁ; ଆତ୍ମ ସତ୍ତ୍ଵେ ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ନାହିଁ; ଆତ୍ମେ ବଧ କରୁ ଓ ଆତ୍ମେ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ; ଆତ୍ମେ କ୍ଷତ କରିଅଛୁ ଓ ଆତ୍ମେ ସୁସ୍ଥ କରୁ; ପୁଣି, ଆତ୍ମ ହସ୍ତରୁ ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରେ, ଏପରି କେହି ନାହିଁ । ୪୦ କାରଣ ଆତ୍ମେ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ହସ୍ତ ଉଠାଇ କହୁ, ଆତ୍ମେ ଯେବେ ଅନନ୍ତଜୀବା ଅଟୁ, ୪୧ ତେବେ ଆତ୍ମେ ଆପଣା ବଜ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଖଡ୍ଗରେ ଶାଣ ଦେଲେ ଓ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ, ଆତ୍ମେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମେ ପରତିଫଳ ଦେବା । ୪୨ ଆତ୍ମେ ଆପଣା ବାଣମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତରେ, ହତ ଓ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ମତତ କରିବା ଓ ଆତ୍ମ ଖଡ୍ଗ ଶତରୁମାନଙ୍କ ରାଜଗଣର ମସ୍ତକରୁ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ । ୪୩ ହେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଆନନ୍ଦ କର; କାରଣ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତର ପ୍ରତିକାର କରିବେ ଓ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବେ, ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଦେଶ ନିମନ୍ତେ, ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବେ । ୪୪ ଏହିରୂପେ ମୋଶା ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏହି ଗୀତର ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ।

ମୋଶାଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

୪୫ ପୁଣି, ମୋଶା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସମାପ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ୪୬ “ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଯେଉଁ ସବୁ କଥା କହିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ମନ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେପରି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ କଥା ପାଳିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଆଦେଶ କରିବ ।” ୪୭ ଯେଣୁ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟର୍ଥ କଥା ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଅଟେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଯାଉଅଛ, ସେଠାରେ ଏହି କଥା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦିନ ବଢ଼ାଇବ । ୪୮ ଆହୁରି ସଦାପୁରୁଷ ସେହିଦିନ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪୯ “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଅବାରାମ୍ ପର୍ବତ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରାହୋ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥୀତ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ ନବୋ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଅ, ପୁଣି ଆତ୍ମେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଉଅଛୁ, ସେହି କିଶାନ ଦେଶ ଦେଖ ।” ୫୦ ଆଉ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ହାରୋଣ ହୋଇ

ପର୍ବତରେ ମରି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପର୍ବତକୁ ଯାଉଅଛ, ସେଠାରେ ମରି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହୁଅ । ୫୧ ଯେହେତୁ ସୀନ୍ ପୂର୍ବରରେ କାଦେଶସଥ ମିରାବାଃ ଝରଣା ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ଘନ କଲ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପବିତର ବୋଲି ମାନ୍ୟ କଲ ନାହିଁ । ୫୨ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମ୍ପୁରଣରେ ସେହି ଦେଶ ଦେଖିବ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା, ସେଠାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩୩

ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ମୋଶାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ମୋଶା ଆପଣା ମୁଦୁୟ ପୁର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଏହି । ୨ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ସାନୟରୁ ଆସିଲେ, ସେ ସେୟାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଉଦିତ ହେଲେ; ସେ ପାରଣ ପର୍ବତରୁ ସୁପୁରକାଶିତ ହେଲେ ଓ ସେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ ପବିତର ପୁରଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଲେ; ଗହାଞ୍ଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସତରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗ୍ନିମୟ ବସ୍ତ୍ରବସ୍ତ୍ରା ଥିଲା ।” ୩ ହିଁ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରେମ କରନ୍ତି; ଗହାଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ପବିତର ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ହସତଗତ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ତଳେ ବସିଲେ; ପୁରତେୟକ ଜଣ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ସରୁ ଗୁରୁଣ କରିବେ । ୪ ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରବସ୍ତ୍ରା ଆଦେଶ କଲେ, ଗହା ଯାକୁବ-ସମାଜର ଅଧିକାର । ୫ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରଧାନବର୍ଗର ସମାଗମ ସମୟରେ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଏକତ୍ର ହେବା ବେଳେ ସେ ଯିଶୁରୁଣରେ ରାଜା ଥିଲେ । ୬ ରୁବେନ୍ ବଞ୍ଚିଥାଉ ଓ ନ ମରୁ; ତଥାପି ଗହାର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟକ ହେଉନୁ । ୭ ଯିହୁଦା ପୁରତି ଆଶୀର୍ବାଦ ଏହି ସେ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଯିହୁଦାର ରବ ଶୁଣ ଓ ଗହାର ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗହାକୁ ଆଣ; ସେ ନିଜ ହସତରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କଲ; ଗହାର ବିପକ୍ଷଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଉପକାରୀ ହେବ ।” ୮ ପୁଣି, ସେ ଲେବୀ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ତୁମ୍ଭାମ୍ ଓ ଉରୀମ୍ ତୁମ୍ଭ ଧାର୍ମିକ ପୁରୁଷ ସହିତ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମଃସାରେ ଗହାର ପରୀକ୍ଷା କଲ, ମିରାବାଃ ଜଳ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବିରୋଧ କଲ ।” ୯ ସେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଆପଣା ମାତା ବିଷୟରେ କହିଲା, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଅବା ସେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କଲ ନାହିଁ, କିଅବା ସେ ଗହାର ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ମାନିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ନିୟମ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।” ୧୦ ସେମାନେ ଯାକୁବକୁ ତୁମ୍ଭର ଶାସନ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ରବସ୍ତ୍ରା ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୁରଣରେ ଧୂପ ଓ ତୁମ୍ଭ ବେଦି ଉପରେ ହୋମବଳି ରଖିବେ । ୧୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଗହାର ସମ୍ପପତତିକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଓ ଗହା ହସତର କର୍ମ ଗୁରୁଣ କର; ଯେଉଁମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଗହାକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କଟିଦେଶ ଭାଙ୍ଗି ପକାଅ, ଯେପରି ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉଠି ନ ପାରିବେ । ୧୨ ସେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ପୁରିୟ ଲୋକ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବ; ସେ ସାରାଦିନ ଗହାକୁ ଆବୋରି ରଖନ୍ତି ଓ ସେ ଗହାର ସକ୍ଷୟଦ୍ରୁୟ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି ।” ୧୩ ଆଉ ସେ ଯୋଷେଫ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦ୍ରୁୟା ଗହାର ଦେଶ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ; ଆକାଶର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧରେ, ଶିଶିରରେ ଓ ଅଧଃସ୍ଥାନରେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାରିଧିରେ, ୧୪ ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧରେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ଫଳ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧରେ, ୧୫ ପୁରାତନ ପର୍ବତମାନର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧରେ ଓ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ଗିରିଗଣର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧରେ, ୧୬ ଆଉ ପୃଥିବୀର ଓ ତତ୍ପୂରକ ବସ୍ତୁର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଧରେ ଓ ଯେ ବୁଦାରେ ବାସ କଲେ, ଗହାଙ୍କ ଅନୁଗୁରୁରେ (ଗହାର ଦେଶ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦ୍ରୁୟା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ) ଯୋଷେଫର ମସ୍ତକରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତୁ, ଯେ ଆପଣା ଭଗ୍ନତୁଣ ନିକଟରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଥିଲା, ଗହାର ମସ୍ତକାଗୁରରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତୁ । ୧୭ ଗହାର ବୃଷଭର ପୁରଥମଜାତ ଗହାର ମହିମା ସମ୍ପ୍ରରୂପ, ପୁଣି ଗହାର ଶୃଙ୍ଗ ଅରଣ୍ୟ ଷଣ୍ଢର ଶୃଙ୍ଗ ତୁଲ୍ୟ ତଦ୍ଦ୍ରୁୟା ସେ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀକି, ପୃଥିବୀର ସାମାସ୍ଥୀତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୂସି ପକାଇବ । ସେ ଶୃଙ୍ଗ ଇଫ୍ରେୟିମର ଅୟୁତ ଲୋକ ଓ ସେ ଶୃଙ୍ଗ ମନଃଶିର ସହସର ସହସର ଲୋକ । ୧୮ ସବୁଲୁନ ବିଷୟରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ସବୁଲୁନ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯାତ୍ରାରେ ଓ ହେ ଇଷାଖର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ତମଗୁରେ ଆନନ୍ଦ କର; ୧୯ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତକୁ ନିମନ୍ତରେ କରିବେ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ଧର୍ମିବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରର ବହୁଳ ପଦାର୍ଥ ଓ

ବାଳୁକାର ଗୁପ୍ତ ଧନ ଭୋଗ କରିବେ ।” ୨୦ ପୁଣି, ଗାଢ଼ ବିଷୟରେ ସେ କହିଲେ, “ଯେ ଗାଢ଼କୁ ବିସ୍ତର କରନ୍ତି, ସେ ଧନୀ; ସେ ସିଂହ ପରି ବାସ କରେ, ପୁଣି, ସେ ବାହୁ, ମସ୍ତକର ଗଳ୍ପ ସୁଧା ବିଦାର୍ଶିଣ କରେ ।” ୨୧ ସେ ଆପଣା ପାଇଁ ପରଥମ ଅଂଶ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା; କାରଣ ସେଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକର (ଦତ୍ତ) ଅଂଶ ରକ୍ଷିତ ଥିଲା; ମାତ୍ର ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରଧାନବର୍ଗ ସହିତ ଆସିଲା; ସେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ନ୍ୟାୟକର୍ମ ଓ ଇସ୍ତାଫଳ ସହିତ ଗହାତ୍ଵକର ଶାସନ ସିଦ୍ଧ କଲା । ୨୨ ପୁଣି, ସେ ଦାନ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ଦାନ ସିଂହଛୁଆ ସେ ବାଣନରୁ କୁଦା ମାରେ ।” ୨୩ ପୁଣି, ସେ ନପୁତଳି ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ହେ ନପୁତଳି, ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁପ୍ତ ଓ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ତୁମ୍ଭେ ପଶ୍ଚିମ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଅଧିକାର କର ।” ୨୪ ପୁଣି, ସେ ଆଶେର ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ଆଶେର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ; ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣ ହେଉ ଓ ସେ ଆପଣା ଚରଣ ତୈଳରେ ରୁଡ଼ାଉ ।” ୨୫ ତୁମ୍ଭର ଅର୍ଗଳ ଲୌହ ଓ ପିତୃଳମୟ ହେବ; ପୁଣି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଦିନ, ସେପରି ତୁମ୍ଭର ବଳ ହେବ ।” ୨୬ ହେ ଯିଶୁରୁଣ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହିଁ, ସେ ତୁମ୍ଭ ଉପକାରଥେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଓ ନିଜ ଗୌରବରେ ଗଗନମଣ୍ଡଳରେ ଆରୋହଣ କରି ଗମନ କରନ୍ତି । ୨୭ ଅନାଦି ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ବାସସ୍ଥାନ ଓ ତଳେ ଗହାତ୍ଵକର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ବାହୁ ଅଛି; ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ, ଆଉ ବିନାଶ କର ବୋଲି କହିଲେ । ୨୮ “ତହିଁରେ ଇସ୍ତାଫଳ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କଲା, ଯାକୁବର ନିର୍ଭର ଏକାକୀ ଶସ୍ତ୍ର ଓ ଦରକ୍ଷାରସମୟ ଦେଶରେ ବାସ କଲା ହିଁ, ଗହାର ଆକାଶରୁ ମଧ୍ୟ ଶିଶିର କ୍ଷରେ । ୨୯ ହେ ଇସ୍ତାଫଳ, ତୁମ୍ଭେ ଧନୀ ଅଟ; ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କିଏ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ଦୁପ୍ରାଗ୍ ଉଦଧାରପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ, ସେ ତୁମ୍ଭର ଉପକାର ରୂପ ତାଳ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ରୂପ ଖତ୍ତ ! ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନେ ଆପେ ତୁମ୍ଭର ବଶୀଭୂତ ହେବେ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନ ଦଳନ କରିବ ।”

୩୪

ମୋଶାହ୍ନ ମୁଦ୍ରା

୧ ଏଥୁପରେ ମୋଶା ମୋୟାବ ପଦାରୁ ନବୋ ପର୍ବତକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରାହୋ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣସ୍ଥତ ପିସ୍ତା ଶୃଙ୍ଗ ଆରୋହଣ କଲେ । ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ଗିଲାୟତଠାରୁ ଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଦେଶ; ୨ ପୁଣି, ପଶ୍ଚିମ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନପୁତଳି ଓ ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶି ଓ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଦେଶ; ୩ ଆଉ ସୋୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶ ଓ ଖର୍ଜୁରପୁର-ଯିରାହୋ ଦେଶସ୍ଥ ଉପତ୍ୟକାର ପଦା ଦେଖାଇଲେ । ୪ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଗତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ବୋଲି ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଅବରହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି କହିଥିଲୁ, ସେହି ଦେଶ ଏହି; ଆମ୍ଭେ ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଦେଖାଇଲୁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପାର ହୋଇ ସେଠାକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।” ୫ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସେବକ ମୋଶା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ମଲେ । ୬ ପୁଣି, ସେ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ବେଥ୍-ପିୟୋର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣସ୍ଥତ ଉପତ୍ୟକାରେ ଗତ୍ଵକୁ କବର ଦେଲେ; ମାତ୍ର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତ୍ଵକର କବରସ୍ଥାନ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ । ୭ ମରଣ କାଳରେ ମୋଶାହ୍ନକୁ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା; ଗତ୍ଵକର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ଦଳ ହୋଇ ନ ଥିଲା କିଅବା ଗତ୍ଵକର ସମ୍ପ୍ରାଭାବିକ ବଳ ହ୍ରାସ ପାଇ ନ ଥିଲା । ୮ ଏଥୁପରେ ଇସ୍ତାଫଳ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋୟାବ ପଦାରେ ତିରିଶ ଦିନ ରୋଦନ କଲେ; ଏଥୁରେ ମୋଶାହ୍ନ ହେତୁ ଶୋକରେ ସେମାନଙ୍କ ରୋଦନର ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୯ ମୋଶା ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତପର୍ଯ୍ୟା କରିଥିବାରୁ ସେ ଜ୍ଞାନଦାୟକ ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ତାଫଳ ସନ୍ତାନଗଣ ଗତ୍ଵକର କଥା ଶୁଣି ମୋଶାହ୍ନ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ଯାହା ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁଖାମୁଖି ଆଲପ କରିଥିଲେ ୧୧ ଓ ଯାହାତ୍ଵକୁ ସଦାପୁରତୁ ମିସର ଦେଶରେ ଫୀରୋ ପୁରତି ଓ ଗତ୍ଵକର ସମସ୍ତ ଦାସ ପୁରତି ଓ ଗତ୍ଵକର ସମସ୍ତ ଦେଶ ପୁରତି ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ବିଷୟରେ, ୧୨ ପୁଣି, ମୋଶା ସମସ୍ତ ବାହୁବଳ ଏବଂ ଯେଉଁ ସବୁ ଭୟାନକ କର୍ମ ସମଗ୍ର ଇସ୍ତାଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ତୁଳନାରେ ମୋଶାହ୍ନ ସଦୃଶ ଆଉ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେହି ଦିନଠାରୁ ଇସ୍ତାଫଳ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

The Book of Joshua ଯିହୋଶୁୟଜ୍ଞକର ପୁସ୍ତକ

ଯିହୋଶୁୟଜ୍ଞକୁ ସଦାପୁରତୁଜ୍ଞକ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଓ ଅଧିକାର

୧ ସଦାପୁରତୁଜ୍ଞକ ସେବକ ମୋଶାହୁଜ୍ଞକର ମୁଦୁୟ ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରତୁ ନୁନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ନାମକ ମୋଶାହୁଜ୍ଞକର ପରିଗ୍ରହକତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ୨ ଆମ୍ଭର ସେବକ ମୋଶା ମରିଅଛି, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଉଠ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛୁ, ସେଠାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଓ ଏହି ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯାଉଁ ପାର ହୋଇଯାଅ । ୩ ଯେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତଳିପା ପଡ଼ିବ, ସେସବୁ ସ୍ଥାନ ମୋଶା ପୁତ୍ର ସଦାପୁରତୁଜ୍ଞକ ବାକ୍ସାନ୍ତୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ । ୪ ପୁରାନ୍ତର ଓ ଏହି ଲିବାନୋନଠାରୁ ମହାନଦୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ଫରାତ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିତାୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେଶ, ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରେ ମହାସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୀମା ହେବ । ୫ ତୁମ୍ଭର ଯାବଜ୍ଞୀବନ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କେହି ଠିଆ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ମୋଶା ସଙ୍ଗରେ ଥିଲୁ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ନିରସ୍ତ ହେବା ନାହିଁ, କି ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ୬ ତୁମ୍ଭେ ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ; କାରଣ ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଏମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରାଇବ । ୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ସେବକ ମୋଶା ତୁମ୍ଭକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କରିଅଛି, ସେସବୁ ତୁମ୍ଭେ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ବଳବାନ ଓ ଅତି ସାହସିକ ହୁଅ; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେର ନାହିଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ, ସେଠାରେ କୁଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୮ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରୁ ବିଚଳିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଲେଖାନ୍ତୁସାରେ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଦିବାଗତର ଗହା ଧ୍ୟାନ କର; ଗହା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥ ସଫଳ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୯ ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହିଁ ? ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ; ତ୍ରସୟୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ, କି ହତଶ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯିବ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ହେବେ ।

ଯିହୋଶୁୟଜ୍ଞକର ଦାୟିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ୧୧ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଅ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଥେୟ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଦେବେ, ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯାତ୍ରା ପାର ହୋଇ ଯିବାକୁ ହେବ । ୧୨ ଆଉ ଯିହୋଶୁୟ ରୁବେନୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଗାଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଥ୍ଥ ବଂଶକୁ କହିଲେ, ୧୩ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ଦେଶ ଦେବେ, ଏହା କହି ସଦାପୁରତୁଜ୍ଞକ ସେବକ ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ସମରଣ କର । ୧୪ ମୋଶା ଯାତ୍ରାପଥର ପୂର୍ବ ପାରିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସତ୍ତାଲୋକ ଓ ବାଳକ ଓ ପଶୁମାନେ ରହିବେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକମାନେ, ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ପାର ହୋଇଯିବ, ୧୫ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବା ଯାଏ, ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ଗହା ସେମାନେ ଅଧିକାର କରିବାଯାଏ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଯାତ୍ରାପଥର ପୂର୍ବ ପାରିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରେ ସଦାପୁରତୁଜ୍ଞକ ସେବକ ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି ଅଧିକୃତ ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସି ଗହା ଅଧିକାର କରିବ । ୧୬ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟଜ୍ଞକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛ, ଗହାସବୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କରିବୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବ;

ଆମ୍ଭେମାନେ ସେସଥାନକୁ ଯିବୁ । ୧୭ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଯେପରି ମୋଶାହକର କଥା ଶୁଣୁଥିଲୁ, ସେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବୁ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ମୋଶାହକ ସତ୍ତାରେ ଥିଲେ, ସେପରି ସେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ହେଉନୁ । ୧୮ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯେ କଥା ଆଦେଶ କରିବ, ଗହାସବୁ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ସେ ଯେକେହି ହେଉ, ଗହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ ।

9

ଗୁପ୍ତଚରତ୍ରକୁ ଗହାବର ଆଶ୍ଚର୍ୟ

୧ ଏଥୁପରେ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଶିମୋନୀରୁ ଗୁପ୍ତଚର ରୂପେ ଦୁଇ ମନୁଷ୍ୟତ୍ରକୁ ଏହି କଥା କହି ଗୋପନରେ ପଠାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସେହି ଦେଶ ଓ ଯିରାହୋ ନଗର ନିରୀକ୍ଷଣ କର । ତହିଁ ସେମାନେ ଯାଇ ଗହାବ ନାମ୍ନୀ ଏକ ବେଶ୍ୟାର ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ବସା କଲେ । ୨ ଏଥୁରେ କେହି ଯିରାହୋ-ରାଜାତ୍ରକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ଆଜ ରାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକେ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ୩ ତହିଁରେ ଯିରାହୋର ରାଜା ଗହାବ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନତ୍ରକୁ ବାହାର କରି ଆଣ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ୪ ଏଥୁରେ ସେ ସତ୍ରୀ ସେହି ଦୁଇ ଲୋକତ୍ରକୁ ନେଇ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା; ଆଉ ସେ କହିଲା, ହଁ, ସେହି ଲୋକମାନେ ମୋ' କତିକି ଆସିଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କେଉଁଠାର ଲୋକ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୫ ମାତ୍ର ଅନ୍ଧକାର ହୁଅନ୍ତେ, ପ୍ରାୟ ନଗରଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବା ସମୟରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ବାହାରି ଗଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ଶାୟି ସେମାନତ୍ରକ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଅ, ତେବେ ସେମାନତ୍ରକୁ ଧରି ପାରିବ । ୬ ମାତ୍ର ସେ ସତ୍ରୀ ସେମାନତ୍ରକୁ ଛାଡ଼ି ଉପରକୁ ନେଇ ଛାଡ଼ି ଉପରେ ସଜାଇ ରଖିଥିବା ଆପଣା ମସିନାଝାଟିରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା । ୭ ଏଣୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯତ୍ନେ ବାଟରେ ଘାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାଇଁଲେ; ପୁଣି ଗୁପ୍ତଚରମାନତ୍ରକୁ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକେ ବାହାରି ଯିବାକ୍ଷଣେ ଲୋକମାନେ ନଗରଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କଲେ । ୮ ଆଉ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଶୟନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ସତ୍ରୀ ଛାଡ଼ି ଉପରେ ସେମାନତ୍ରକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନତ୍ରକୁ କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ବିଷୟକ ଭୟ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକ ଉପରେ ପଡ଼ିଅଛି ଓ ଏହି ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ଆଗରେ ତରଳି ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ସମ୍ମୁଖରେ କିପ୍ରକାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରର ଜଳ ଶୁଷ୍କ କଲେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯତ୍ନେ ସେପାରିସ୍ଥିତ ସାହୋନ ଓ ଓଗ୍ ନାମକ ଇମୋରୀୟମାନତ୍ରକ ଦୁଇ ରାଜାତ୍ରକ ପ୍ରତି କିପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନତ୍ରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିଅଛ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ; ୧୦ ଆଉ ଗହା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକ ହୃଦୟ ତରଳି ଗଲା; ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ମୁଖ ସକାଶୁ କୌଣସି ପୁରୁଷର ଆତ୍ମା ଆଉ ଉଠିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ପରମେଶ୍ୱର ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଓ ନୀଚସ୍ଥ ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ୧୧ ଏଣୁ ଏବେ ବିନୟ କରୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ରକ ନାମରେ ମୋ' ସତ୍ରୀ ଏକ ଶପଥ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ପ୍ରତି ଦୟା କରିଅଛି, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ ମୋ' ପିତ୍ରକୁ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବ, ଏ ବିଷୟରେ ମୋତେ ଏକ ସତ୍ରୀ-ଚିହ୍ନ ଦିଅ । ୧୨ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପିତା ଓ ମୋର ମାତା ଓ ମୋର ଭଗ୍ନଗଣ ଓ ମୋର ଭଗିନୀଗଣ ଓ ସେମାନତ୍ରକର ସମସ୍ତତ୍ରକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବ; ପୁଣି ମରଣରୁ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକ ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧାର କରିବ । ୧୩ ଏଥୁରେ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକର ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକ ପ୍ରାଣ ବଦଳେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକ ପ୍ରାଣ ଯିବ; ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକୁ ଏହି ଦେଶ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୟା ଓ ସତ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ୧୪ ଏଥୁରେ ସେ ସତ୍ରୀ ସେମାନତ୍ରକୁ ଝରକା ବାଟେ ଦଉଡ଼ିରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲା, କାରଣ ଗହାର ଗୃହ ନଗର- ପ୍ରାଣୀରେ ଥିଲା ଓ ସେ ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ବାସ କରୁଥିଲା । ୧୫ ପୁଣି ସେ ସେମାନତ୍ରକୁ କହିଲା, କେଜାଣି ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ରକୁ ହାତୁଡ଼ିବେ, ଏଥୁପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ରକୁ ଯାଅ, ଆଉ ସେମାନେ ନେଉଟି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ତିନି ଦିନ ଲୁଚି ରୁହ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଯିବ । ୧୬ ତହିଁରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ରକୁ ଯେଉଁ ଶପଥ କରାଇଅଛ, ସେ ବିଷୟରେ

ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବା । ୧୮ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଝରକା ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଝରକାରେ ଏହି ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ସୂତାତୋରି ବାନ୍ଧି ରଖିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଓ ଆପଣା ମାତା ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଆପଣା ପିତୃକୁଳର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ଗୃହରେ ଏକତ୍ର କରିବ । ୧୯ ତହିଁରେ ଯେକେହି ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ଦୁଆରରୁ ବାହାରି ଦାଣ୍ଡକୁ ଯିବ, ଗହୀର ରକ୍ତପାତ ଅପରାଧ ଗହୀର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବୁ; ମାତ୍ର ଯେକେହି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ, ଗହୀର ପରେ ଯଦି କେହି ହାତ ଦିଏ, ତେବେ ଗହୀର ରକ୍ତପାତ ଅପରାଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୨୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ପରକାଶ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶପଥ କରାଇଅଛ, ତୁମ୍ଭ ସେହି ଶପଥରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବୁ । ୨୧ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କହିଲ, ସେପରି ହେଉ । ଏଉତ୍ତରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ପରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି ସେ ସେହି ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ତୋରି ଝରକାରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଲା । ୨୨ ତହିଁ ସେମାନେ ପର୍ବତକୁ ଯାଇ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନେ ନେଉଟି ଆସିବାଯାଏ ସେଠାରେ ତିନି ଦିନ ରହିଲେ; ଏଣୁ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନେ ବାଟଯାକ ଖୋଜିଲେ, ମାତ୍ର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୨୩ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ଦୁଇ ଲୋକ ଫେରି ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ପୁଣି ପାର ହୋଇ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ଗହୀରକୁ ଗହୀର କହିଲେ । ୨୪ ଆହୁରି ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହାଛଡ଼ା ସେ ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତରଳି ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

୩

ଇସ୍ରାଏଲର ଯର୍ଦ୍ଦନ ଅତିକ୍ରମ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠିଲେ; ପୁଣି ସେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଶିଖାମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାର ହେବା ପୂର୍ବେ ସେଠାରେ ବସା କଲେ । ୨ ତହିଁ ତିନି ଦିନ ଉତ୍ତରେ ଅଧିକ୍ଷମାନେ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟଦେଇ ଗଲେ; ୩ ପୁଣି ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଓ ତହିଁର ବାହକ ଲେବୀୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ତହିଁର ପଛ ପଛ ଗମନ କରିବ । ୪ ତଥାପି ପରିମାଣାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ଗହୀର ମଧ୍ୟରେ ପରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ହାତ* ଅନ୍ତର ରହିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗମନର ପଥ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଗହୀ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପଥ ପାର ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କର, କାରଣ କାଲି ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରିୟା କରିବେ । ୬ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଘେନି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କର । ତହିଁରେ ସେମାନେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଘେନି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କଲେ । ୭ ଏଥିରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଆଜି ଦିନ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ଭବନ୍ତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ମୋଶା ସତ୍ତ୍ୱରେ ଥିଲୁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱରେ ହେବା, ଏହା ସେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେବେ । ୮ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକବାହକ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଜଳଧାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେଠାରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ତୀରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବ । ୯ ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୧୦ ଯିହୋଶୁୟ ଆହୁରି କହିଲେ, ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି କିଶାନୀୟ ଓ ହିତ୍ତାୟ ଓ ହିବ୍ବାୟ ଓ ପରିଷାୟ ଓ ଗିର୍ଗାଶାୟ ଓ ଇମୋରାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ନିଗନ୍ତ ତଡ଼ିଦେବେ, ଗହୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଦୁଆରା ଜାଣି ପାରିବ । ୧୧ ଦେଖ, ସମଗ୍ର ଜଗତର ପରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଯାଉଅଛି । ୧୨ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଏକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ଜଣ, ଏରୂପେ ବାର ବଂଶରୁ ବାର ଜଣ ଗ୍ରହଣ କର ।

* ୩:୪ ପରାୟ ଏକ କିଲୋ ମିଟର

୧୩ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସିନ୍ଦ୍ରୁକ-ବାହକ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପଦତଳ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଜଳରେ ପୂର୍ବିଷ୍ଟ ହେବାମାତ୍ର ସେହି ଯର୍ଦ୍ଦନର ଜଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଯେଉଁ ଜଳ ବହି ଆସୁଅଛି, ଗହା କଟା ହେବ ଓ ଗହା ଏକ ରାଶି ହୋଇ ସ୍ଥଗିତ ହେବ । ୧୪ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁରୁ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତେ, ଯାଜକମାନେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ବହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ହେଲେ । ୧୫ ଆଉ ଯଦ୍ୱୟ ଶସ୍ତ୍ରଚ୍ଛେଦନର ସମସ୍ତ କାଳ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସବୁ-ଡା଼ର ଉପରକୁ ବଢ଼ି ଉଠେ, ତଥାପି ସିନ୍ଦ୍ରୁକ-ବାହକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସମୀପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଜଳଧାରରେ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ-ବାହକ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଦ ଜଳରେ ଡୁବିବା ମାତ୍ର, ୧୬ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁ ଆଗତ ସମସ୍ତ ଜଳ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇ ସର୍ତ୍ତନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଆଦମ ନଗରଠାରୁ ଅତି ଦୂରରେ ଏକ ରାଶି ହୋଇ ଉଠିଲା; ପୁଣି ପଦାଭ୍ୟୁତୀର ସମୁଦ୍ୱାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଲବଣ ସମୁଦ୍ୱାରଗାମୀ ଜଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କଟା ହେଲା; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଯିରାହୋ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇଗଲେ । ୧୭ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକବାହକ ଯାଜକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପନ ରୂପେ ସ୍ଥଗିତ ରହିଲେ; ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବାଯାଏ ସମସ୍ତେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଦେଇ ପାର ହୋଇଗଲେ ।

୪

ଦ୍ୱିତୀୟ ସମରଣାର୍ଥକ ପରସ୍ପତର ସ୍ୱାଧୀନ

୧ ଏହିରୂପେ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ଏକ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଏକ ଜଣ, ଏରୂପେ ବାରଗୋଟି ଜଣ ଗ୍ରହଣ କରି ୩ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କୁହ, ଯର୍ଦ୍ଦନର ଯେଉଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଚରଣ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାରଗୋଟି ପରସ୍ପତର ଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେପାରିକି ନେଇଯାଅ, ପୁଣି ଆଜି ରାତ୍ର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବସା କରିବ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗହା ରଖିବ । ୪ ତେବେ ଯିହୋଶୁୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣର ପୂର୍ବେକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ଜଣ କରି ଯେଉଁ ବାର ଜଣ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ୫ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବେକ ଜଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣର ବଂଶ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ଏକ ପଥର ଆପଣା ଆପଣା କାନ୍ଥରେ ଘେନ; ୬ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏସବୁ ପଥର କ'ଣ ? ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନଗଣ ଏହା ପଢ଼ିଲେ, ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଜଳ କଟା ହୋଇଥିଲା; ଗହା ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବା ସମୟରେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଜଳ କଟା ହୋଇଥିଲା; ଏହେତୁ ଏହି ପରସ୍ପତରସବୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣ ପୂର୍ବେ ଅନନ୍ତ କାଳଯାଏ ସମରଣାୟ ହେବ । ୮ ଏଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣର ବଂଶର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ମଧ୍ୟରୁ ବାରଗୋଟି ପରସ୍ପତର ଉଠାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେପାରିକି ନେଇ ବସା କରିବା ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ । ୯ ଆହୁରି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକବାହକ ଯାଜକଗଣର ଚରଣ ସ୍ଥଗିତ ଥିଲା, ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯିହୋଶୁୟ ବାରଗୋଟି ପରସ୍ପତର ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ; ସେସବୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛି । ୧୦ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ପୂର୍ବେ ମୋଶାଙ୍କର ଆଦେଶାନୁସାରେ ଯେସମସ୍ତ କଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେସବୁର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିନ୍ଦ୍ରୁକବାହକ ଯାଜକଗଣ ଯର୍ଦ୍ଦନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇ ରହିଲେ, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତ ପାର ହୋଇଗଲେ । ୧୧ ଏହିରୂପେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାର ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଓ ଯାଜକଗଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇଗଲେ । ୧୨ ସେସମୟରେ ରୁବେନ୍ ସମ୍ମାନଗଣ ଓ ଗାଦ ସମ୍ମାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶ, ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ମୋଶାଙ୍କର ବାକ୍ସାନୁସାରେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇଗଲେ; ୧୩ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବସ୍ଥ ପୁରୁଷ ଗୁଳିଣ ସହସ୍ର ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇ ଯିରାହୋ-ପଦାକୁ ଗଲେ । ୧୪ ସେଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସାକ୍ଷାତରେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ସମ୍ଭବନ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ

ଯେପରି ମୋଶାହୁକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ, ସେପରି ଗଞ୍ଜକର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଗଞ୍ଜକୁ ଭୟ କଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୬ ସାକ୍ଷୟ-ସିନ୍ଦୁକବାହୀ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଯଦ୍ଦିନରୁ ଉଠି ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ୧୭ ଏଣୁ ଯିହୋଶୁୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍ଦିନରୁ ଉଠି ଆସ । ୧୮ ଏଥିରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକବାହୀ ଯାଜକମାନେ ଯଦ୍ଦିନ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସିବା ସମୟରେ, ଯାଜକମାନେ ଶୁଷ୍କଭୂମିକି ତଳିପା ଉଠାନ୍ତେ, ଯଦ୍ଦିନର ଜଳସମୂହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଧାମୟ ଯେପରି ଆସି ପୂର୍ବ ପରି ସମସ୍ତ ଗୀର୍ବାଣଙ୍କ ଉପରେ ଉଠିଲା । ୧୯ ଏହିରୂପେ ଲୋକମାନେ ପରଥମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ଯଦ୍ଦିନରୁ ଉଠି ଆସି ଯିରାହୋର ପୂର୍ବସୀମାସ୍ଥଳ ଗିଲଗାଲରେ ଛାଉଣି ସୁଧାପନ କଲେ । ୨୦ ଆଉ ଲୋକମାନେ ଯଦ୍ଦିନରୁ ଯେଉଁ ବାର ପରସ୍ପର ନେଇଥିଲେ, ଯିହୋଶୁୟ ଗହାସବୁ ଗିଲଗାଲରେ ସୁଧାପନ କଲେ । ୨୧ ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏସବୁ ପଥର କ'ଣ? ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗଣଙ୍କୁ ଏହା ପଚାରିଲେ, ୨୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ, ଇସ୍ରାଏଲ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଦେଇ ଏହି ଯଦ୍ଦିନ ପାର ହୋଇ ଆସିଥିଲେ । ୨୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାର ହେବାଯାଏ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନ ସାଗର ପୂର୍ତ୍ତି ଯେପରି କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମମୁଖରୁ ଗହା ଶୁଷ୍କ କରିଥିଲେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାର ହେବାଯାଏ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମମୁଖରୁ ଯଦ୍ଦିନ-ଜଳ ଶୁଷ୍କ କଲେ; ୨୪ (ଏଥିର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି), ଯେପରି ପୃଥିବୀସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୁଦାୟ ଲୋକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତ ବଳବାନ ବୋଲି ଜାଣି ପାରିବେ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଭୟ କରି ପାରିବେ ।

୫

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମମୁଖରୁ ଯଦ୍ଦିନ ନଦୀର ଜଳ କିପରି ଶୁଷ୍କ କଲେ, ଏହା ଯେତେବେଳେ ଯଦ୍ଦିନର ପଶ୍ଚିମପାରିସ୍ଥଳ ଇମୋରାୟ ରାଜାଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ର ନିକଟସ୍ଥ କିଶାମାୟ ରାଜାଗଣ ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତରଳି ଗଲା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମୁଖ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମା ଆଉ ରହିଲା ନାହିଁ ।

ଗିଲଗାଲରେ ସୁନ୍ନତ

୨ ସେସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଶିଳାର ଛୁରୀମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ପୁନର୍ବାର ଦୁର୍ଘିତାୟ ଥର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କର । ୩ ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଶିଳା-ଛୁରୀମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ତୁମ୍ଭ-ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସୁନ୍ନତ କରାଇଲେ । ୪ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସୁନ୍ନତ କରାଇବାର କାରଣ ଏହି; ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, ଯୋଦ୍ଧା ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ, ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ପୂର୍ବର ମଧ୍ୟରେ ବାଟରେ ମଲେ । ୫ ବାହାରି ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ସୁନ୍ନତ ହୋଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସୁ ଆସୁ ଯେତେ ଲୋକ ବାଟରେ ପୂର୍ବର ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୬ ମିସରରୁ ନିର୍ଗତ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକ, ଯୋଦ୍ଧା ମନୁଷ୍ୟମାନେ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ରବ ନ ଶୁଣିବା ସକାଶୁ ସେସମସ୍ତଙ୍କ ସଂହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗାଳିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରରେ ଭରମଣ କଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୁର୍ଘ ଓ ମଧୁ ପରବାହୀ ଦେଶ ଦେଖିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ କଲେ । ୭ ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସେ ଉଠାଇଲେ, ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କରାଇଲେ; ସେମାନେ ଅସୁନ୍ନତ ଥିଲେ, ଯେହେତୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ୮ ସେହି ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ସୁଧାମୟ ସତେଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ମିସରର ଦୁର୍ନାମ ଦୁର୍ଘଟକଳ; ଏହେତୁ ଆଜିଯାଏ ସେହି ସୁଧାମୟ ନାମ ଗିଲଗାଲ* ରହିଲା ।

କିଶାନରେ ପରଥମ ନିସ୍ତର ଭୋଜ

* ୫:୯ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଘଟିବାର

୧୦ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗିଲଗାଲରେ ଛାଉଣି ସଂପାଦନ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଯିରାହୋ-ପଦାରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ପରଦିନ ସେମାନେ ଦେଶର ପୁରାତନ ଶସ୍ତ୍ର ଭୋଜନ କଲେ, ସେହି ଦିନ ଗଡ଼ିଶୁୟ ଗୁଟି ଓ ଭଜା ଶସ୍ତ୍ର ଖାଇଲେ । ୧୨ ପୁଣି ଦେଶର ପୁରାତନ ଶସ୍ତ୍ର ଭୋଜନ କରିବାର ପରଦିନ ମାନ୍ନା ନିବୃତ୍ତ ହେଲା; ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆଉ ମାନ୍ନା ପାଇଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେହି ବର୍ଷ କିଣାନ ଦେଶର ଫଳ ଭୋଜନ କଲେ ।

ଯିହୋଶୁୟ ଏବଂ ଏକ ଖତ୍ତାଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି

୧୩ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ଯିରାହୋ ନିକଟରେ ଥିବା ବେଳେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେ ଚକ୍ଷୁ ମେଲାଇ ଥିଲାଣି, ଆଉ ଦେଖି, ନିଷ୍କୋଷ-ଖତ୍ତା ହସ୍ତ ଏକ ପୁରୁଷ ଗଞ୍ଜ ସମ୍ପୃକ୍ଷଣରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ; ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗଞ୍ଜକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ? ୧୪ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, ନା; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି, ଏବେ ଆସିଲୁ; ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ଭୃତ୍ୟରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ପରଶାମ କରି ଗହାଙ୍ଗୁ କହିଲେ, ମୋହର ପୁରୁ ଆପଣା ଦାସକୁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ? ୧୫ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼, କାରଣ ଯେଉଁ ସଂଧାନରେ ତୁମ୍ଭେ ଠିଆ ହେଉଅଛ, ଗହା ପବିତ୍ର । ଆଉ ଯିହୋଶୁୟ ସେପରି କଲେ ।

୭

ଯିରାହୋର ପତନ

୧ (ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସକାଶୁ ଯିରାହୋ ରୁଦ୍ଧ ଥିଲା; ଦୃଢ଼ ରୂପେ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା; କେହି ବାହାରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ ଓ କେହି ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ) ୨ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଯିରାହୋ ନଗର ଓ ତହିଁର ରାଜା ଓ ମହା-ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲୁ । ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ବେଷ୍ଟନ କରିବ, ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଥରେ ନଗର ଚାରିଆଡ଼େ ପୁରଦକ୍ଷିଣ କରିବେ । ଏହି ପୁରକାରେ ତୁମ୍ଭେ ଛଅ ଦିନ କରିବ । ୪ ପୁଣି ସାତ ଜଣ ଯାଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ସାତ ତୂରୀ ବହିବେ; ଆଉ ସପ୍ତମ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଥର ନଗର ପୁରଦକ୍ଷିଣ କରିବ ଓ ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବଜାଇବେ; ୫ ଏଥିରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ଶିଖାରେ ଦୀର୍ଘଧ୍ୱନି କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ତୂରୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମହାଜୟଧ୍ୱନିରେ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବେ; ତହିଁରେ ନଗରର ପୁରାତନ ପଡ଼ି ସମଭୃତ ହେବ ଓ ଲୋକମାନେ ପୁରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପୃକ୍ଷଣ ପଥ ଦେଇ ଉଠିଯିବେ । ୬ ତହିଁ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଘେନ ଓ ସାତ ଜଣ ଯାଜକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ସାତ ତୂରୀ ବଜାନ୍ତୁ । ୭ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ନଗର ବେଷ୍ଟନ କର ଓ ସସଜ୍ଜ ଲୋକେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ପୃକ୍ଷଣ ହୋଇ ଗମନ କରନ୍ତୁ । ୮ ତେଣୁ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା ଉତ୍ତରରେ ସାତ ଜଣ ଯାଜକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ଷଣରେ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ତୂରୀ ବହି ବଜାଇ ବଜାଇ ଚାଲିଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଚାଲିଲା । ୯ ଆଉ ସସଜ୍ଜ ଲୋକମାନେ ତୂରୀବାଦକ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲେ, ପୁଣି ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବଜାଇ ଯାଉ ଯାଉ ପଶ୍ଚାତାପୀ ଲୋକମାନେ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ପଛ ପଛ ଗମନ କଲେ । ୧୦ ମାତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବ ନାହିଁ, କି ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇବ ନାହିଁ, କିଆବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କୌଣସି ବାକ୍ୟ ନିର୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ, ମୁଁ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବ । ୧୧ ଏହିରୂପେ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକକୁ ନଗରର ଚାରିଆଡ଼େ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ପୁରଦକ୍ଷିଣ କରାଇଲେ; ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଛାଉଣିକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଛାଉଣିରେ ବାସ କଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯିହୋଶୁୟ ଅତି ପୁରତାରେ ଉଠିଲେ, ପୁଣି ଯାଜକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଘେନିଲେ । ୧୩ ଆଉ ସାତ ଯାଜକ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ସାତ ତୂରୀ ଧରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆଗେ ଆଗେ କ୍ରମାଗତ ଗମନ କରି ତୂରୀ ବଜାଇଲେ; ସସଜ୍ଜ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଲେ; ପୁଣି ପଶ୍ଚାତାପୀ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ପଛ ପଛ ଚାଲିଲେ, ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବଜାଇ ବଜାଇ ଗମନ କଲେ । ୧୪ ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ସେମାନେ ଥରେ ନଗର

ପରଦକ୍ଷିଣ କରି ଛାଉଣିକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଛଅ ଦିନ କଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସପ୍ତମ ଦିନ ପରଭାତରେ ଅରୁଣୋଦୟ ସମୟରେ ସେମାନେ ଉଠି ସେହିରୂପେ ସାତ ଥର ନଗର ପରଦକ୍ଷିଣ କଲେ; କେବଳ ସେହିଦିନ ସେମାନେ ସାତ ଥର ନଗର ପରଦକ୍ଷିଣ କଲେ । ୧୬ ପୁଣି ଯାଜକମାନେ ସପ୍ତମ ଥର ତୁରୀ ବଜାଇବା ବେଳେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜୟଧ୍ବନି କର; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏ ନଗର ଦେଲେ । ୧୭ ମାତ୍ର ନଗର ଓ ତନୁମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସତୁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବର୍ଜିତ ହେବ; କେବଳ ରାହାବ ବେଶ୍ୟା, ସେ ଓ ଗୃହରେ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜୀବିତ ରହିବେ, କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରେରିତ ଗୁପ୍ତଚରତ୍ୱକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା । ୧୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବର୍ଜିତ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କୌଣସିମତେ ରକ୍ଷା କରିବ, ନୋହିଲେ କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ବର୍ଜିତ କଳା ଉତ୍ତରରେ ସେହି ବର୍ଜିତ ବସତୁରୁ କିଛି ଗୃହଣ କରିବ; ଗହା କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଛାଉଣିକୁ ବର୍ଜିତ କରିବ ଓ ତାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବ । ୧୯ ମାତ୍ର ସମୁଦାୟ ରୂପା ଓ ସୁନା, ପୁଣି ସମସ୍ତ ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୁହାର ପାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର; ଗହା ସବୁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଆସିବ । ୨୦ ଏରୂପେ ଲୋକମାନେ ଜୟଧ୍ବନି କଲେ ଓ ଯାଜକମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ; ପୁଣି ଲୋକମାନେ ତୁରୀଧ୍ବନି ଶୁଣି ମହାଜୟଧ୍ବନିରେ ଜୟଧ୍ବନି କରନ୍ତେ, ପରାଚାର ପଡ଼ି ସମଭୂମି ହେଲା; ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱପ୍ନ ପଥ ଦେଇ ନଗରକୁ ଉଠିଗଲେ ଓ ନଗର ହସ୍ତଗତ କଲେ । ୨୧ ପୁଣି ସେମାନେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ଯୁବା ଓ ବୃଦ୍ଧ, ପୁଣି ଗୋରୁ ଓ ମେଷ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଆଦି ଯାହା ଯାହା ନଗରରେ ଥିଲା, ସେସବୁକୁ ଖତଗମୁଖରେ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୨୨ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ, ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବେଶ୍ୟାର ଘରକୁ ଯାଅ, ପୁଣି ଗହା ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଅଛ, ତଦନୁସାରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଓ ଗହାର ଯାହା ଯାହା ଅଛି, ସେସବୁକୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରି ଥାଣ । ୨୩ ଏଥିରେ ସେହି ଯୁବା ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଗଲେ, ପୁଣି ରାହାବକୁ ଓ ଗହାର ପିତା ଓ ଗହାର ମାତା ଓ ଗହାର ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ପୁଣି ଯାହା ଯାହା ଗହାର ଥିଲା, ସେସବୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗହାର ଜ୍ଞାତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ-ଛାଉଣି ବାହାରେ ରଖିଲେ । ୨୪ ଆହୁରି ଲୋକମାନେ ନଗର ଓ ତନୁମଧ୍ୟସ୍ଥ ସକଳ ବସତୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ; କେବଳ ରୂପା ଓ ସୁନା, ପୁଣି ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୁହାର ପାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିଲେ । ୨୫ ମାତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ରାହାବ ବେଶ୍ୟାକୁ ଓ ଗହାର ପିତୃପରିବାରକୁ ଓ ଗହାର ସର୍ବସ୍ୱ ଜୀବିତ ରଖିଲେ; ପୁଣି ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବସତି କରୁଅଛି; କାରଣ ଯିରାହୋ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୋଶୁୟ ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତଚରତ୍ୱକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା । ୨୬ ସେସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇ କହିଲେ, ଯେକେହି ଉଠି ପୁନର୍ବାର ଏହି ଯିରାହୋ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରେ, ସେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ସାକ୍ଷାତରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ; ସେ ଆପଣା ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ଆପଣା କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତହିଁର ଦସ୍ତାବିଜ ସ୍ଥାପନ କରିବ । ୨୭ ଏହିରୂପେ ସଦାପରଭୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକର କୀର୍ତ୍ତି ଦେଶଯାକ ବ୍ୟାପିଲା ।

୭

ଅୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରାଜୟ

୧ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବର୍ଜିତ ବସତୁ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଜା ନ କଲେ; କାରଣ ଯିହୁଦା ବଂଶୀୟ ସେରହର ପରପୌତ୍ର, ସବ୍ଦିର ପୌତ୍ର, କର୍ମିର ପୁତ୍ର ଆଖାନ ବର୍ଜିତ ବସତୁରୁ କିଛି ହରଣ କଲା; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପରତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୨ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ଯିରାହୋଠାରୁ ବେଥେଲର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ବେଥ-ଆବନର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଅୟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଉଠ, ଯାଇ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଅୟ ନଗର ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ୩ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ନ ଯାଉନ୍ତୁ; କେବଳ ଦୁଇ ତିନି ସହସ୍ର ଲୋକ ଯାଇ ଅୟ ନଗର ପରାସ୍ତ କରନ୍ତୁ; ସେଠାରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିଶ୍ରମ କରାଅ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେଠାର ଲୋକେ ଅଲ୍ପ ମାତ୍ର । ୪ ତେଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଶାୟାକ ତିନି ସହସ୍ର ସେଠାକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅୟ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଲାଇଲେ । ୫ ପୁଣି ଅୟର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଶାୟାକ ଛତିଶ ଜଣଙ୍କୁ ଆୟାତ କଲେ; ନଗରଦସ୍ତାରୁ ଶବାରୀମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିନେଇ

ଗତନ୍ତି ବାଟରେ ଆସାତ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତରଳି ପାଣି ହୋଇଗଲା । ୭ ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଗଣନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ବସତ୍ର ଚିରି ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ; ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ମସୃତକରେ ଧୂଳି ପକାଇଲେ । ୮ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ କହିଲେ, ହାୟ ହାୟ ହେ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନେ ପାର କରାଇ ଆଣିଲ କାହିଁକି, କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ବିନାଶ କରିବାକୁ? ଆହା, ଯେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯତ୍ନେ ସେପାରିରେ ରହିଥା'ନ୍ତୁ ! ୯ ହେ ପରଭୁ, ମୁଁ କଥା କହିବି, ଇସ୍ରାଏଲ ତ ଶତରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଠି କରି ଆସିଲାଣି । ୧୦ କାରଣ କିଶାନ୍ନାୟମାନେ ଓ ଏ ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଏହା ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ପୃଥ୍ବୀରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାନାମା ନିମନ୍ତେ କ'ଣ କରିବ?

ଆଖନ୍ନର ପାପ

୧୦ ତହିଁ ସଦାପରଭୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଉଠ, ଏ କଥା, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛ? ୧୧ ଇସ୍ରାଏଲ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନିୟମ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ଗହା ସେମାନେ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବର୍ଜିତ ବସତ୍ରୁ କିଛି ନେଇ ଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ଚୋରି କରିଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ପରବଞ୍ଚନା କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଗହା ରଖିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଏଥିଲଗି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବର୍ଜିତ ହେବାରୁ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଠି କରି ଫେରୁ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ବର୍ଜିତ ବସତ୍ରୁ ଉତ୍ପାଦନ ନ କଲେ, ଆମ୍ଭେ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ରହିବା ନାହିଁ । ୧୩ ଉଠ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ଆଉ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାଲି ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କର; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଜିତ ବସତ୍ରୁ ଅଛି, ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ବର୍ଜିତ ବସତ୍ରୁ ଦୂର କରିବାଯାଏ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୪ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଗଣକାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବ; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ଯେଉଁ ବଂଶ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ, ସେହି ବଂଶର ଏକ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ସଦାପରଭୁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ, ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ଏକ ପରିବାର ନିକଟକୁ ଆସିବେ; ପୁଣି ସଦାପରଭୁ ଯେଉଁ ପରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ, ସେହି ପରିବାରର ଏକ ଏକ ପୁରୁଷ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ୧୫ ତହିଁରେ ଯାହାଠାରେ ବର୍ଜିତ ବସତ୍ରୁ ଥିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ, ସେ ଓ ଗହାର ସର୍ବସ୍ତ୍ରୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ; ଯେହେତୁ ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କଲା ଓ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍‌ଗର କର୍ମ କଲା । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ନିକଟକୁ ଅଣାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ବଂଶ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲା । ୧୭ ତହିଁ ସେ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀକି ନିକଟକୁ ଅଣାନ୍ତେ, ସେରହର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲା; ତହିଁ ସେ ସେରହ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ଏକ ପୁରୁଷ ନିକଟକୁ ଅଣାନ୍ତେ, ସର୍ଦ୍ଦି ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲା । ୧୮ ତହିଁ ସେ ଗହାର ପରିବାରର ଏକ ଏକ ପୁରୁଷ ନିକଟକୁ ଅଣାନ୍ତେ, ଯିହୁଦା ବଂଶୀୟ ସେରହର ପରପୌତ୍ର, ସର୍ଦ୍ଦିର ପୌତ୍ର, କର୍ମିର ପୁତ୍ର ଆଖନ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲା । ୧୯ ତେବେ ଯିହୋଶୁୟ ଆଖନ୍ନକୁ କହିଲେ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ବିନୟ କରୁଅଛି, ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ ଓ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପ୍ରାକାର* କର; ଆରଛା, ତୁମ୍ଭେ କଥା କରୁଅଛ, ମୋତେ କୁହ; ମୋଠୁଁ ଗହା କୁଣ୍ଡା ନାହିଁ । ୨୦ ତହିଁରେ ଆଖନ୍ନ ଉତ୍ତର କରି ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲା, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି, ମୁଁ ଅମୁକ ଅମୁକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ୨୧ ମୁଁ କ୍ଳବିତ ଦରବନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସୁନ୍ଦର ବାବିଲାୟ ବସତ୍ର ଓ ଦୁଇଶହ ଶେକଲ ରୂପା ଓ ପରଶ ଶେକଲ† ପରିମିତ ଏକ ସୁନାମୁଣ୍ଡା ଦେଖି ଲୋଭ କରି ଗହା ନେଲି; ଆଉ ଦେଖ, ସେସବୁ ମୋ' ତମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟରେ ଭୂମିରେ ପୋତା ଅଛି, ଆଉ ରୂପା ତହିଁ ତଳେ ଅଛି । ୨୨ ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଦୂତ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ତମ୍ଭୁକୁ ଦୌଡ଼ି ଗଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଗହା ଗହାର ତମ୍ଭୁରେ ପୋତା ଓ ତହିଁ ତଳେ ରୂପା ଅଛି । ୨୩ ତେବେ ସେମାନେ ତମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟରୁ ସେସବୁ ନେଇ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ସଦାପରଭୁଙ୍କ

* ୭:୧୯ କିଅବା ଗହାଙ୍କ ପରଶଂସା କର † ୭:୨୧ ପ୍ରାୟ ୨ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ରୂପା ‡ ୭:୨୧ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଗ୍ରାମ୍

ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଗହା ଥୋଇଦେଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ଯିହୋଶୁୟ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସେରହର ସନ୍ତାନ ସେହି ଆଖିକୁ ଓ ସେହି ରୂପା ଓ ବସ୍ତ୍ର ଓ ସୁନାମୁଖତା ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ଗୋରୁ ଓ ଗଧ ଓ ମେଣ୍ଟା ଓ ତମ୍ବୁ, ସର୍ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଆଖୋର୍ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଆଣିଲେ । ୨୫ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆତ୍ମହାନୀକୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ? ସଦାପୁରୁଷ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଃଖ ଦେବେ । ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଗହାକୁ ପରସ୍ତରାୟାତ କରି ବଧ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ପରସ୍ତରରେ ପୋତି ପକାଇଲେ । ୨୬ ଆଉ ସେମାନେ ଗହା ଉପରେ ଏକ ବୃହତ୍ ପରସ୍ତର ତିପି କଲେ, ଗହା ଆଜିଯାଏ ଅଛି; ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରତଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ । ଏହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଆଜିଯାଏ ଆଖୋର୍ ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ଅଛି ।

୮

ଅୟ ନଗରୀର ପରାଜୟ ଓ ବିନାଶ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କିଅବା ନିଗଣ ହୁଅ ନାହିଁ; ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଉଠି ଅୟକୁ ଯାତ୍ରା କର; ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ଅୟର ରାଜାକୁ ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ନଗର ଓ ଗହାର ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ । ୨ ତୁମ୍ଭେ ଯିରାହୋ ଓ ତହିଁର ରାଜା ପୁରତି ଯେରୂପ କଲ, ଅୟ ଓ ତହିଁର ରାଜା ପୁରତି ସେରୂପ କରିବ; କେବଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର କୁଟନ୍ଦରବନ୍ଧୁ ଓ ପଶୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ନେବ; ତୁମ୍ଭେ ନଗରର ପଶୁଗୁଡ଼ିଆ ଆପଣାର ଏକ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ଗୋପନ କରି ରଖ । ୩ ତହିଁ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ସକଳ ସୈନ୍ୟ ଉଠି ଅୟକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ତିରିଶ ହଜାର ମହାବୀରମଣାଳୀ ଲୋକ ମନୋନୀତ କରି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୪ ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ପୁରତିକୂଳରେ ନଗରର ପଛଭାଗରେ ଗୋପନରେ ରହିବ; ନଗରଠାରୁ ବହୁ ଦୂରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ପରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବ । ୫ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ଓ ମୋର ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନଗର ନିକଟକୁ ଯିବୁ, ତହିଁରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଆତ୍ମହାନୀକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ପଲାଇବୁ । ୬ ତହିଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସିଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରରୁ କର୍ମେ କର୍ମେ ଦୂରକୁ ଆକର୍ଷଣ କରି ଆଣିବୁ; କାରଣ ସେମାନେ କହିବେ, ଏମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଆଗରୁ ପଲାଇଅଛନ୍ତି; ଏହିରୂପେ ଆତ୍ମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଲାଇବୁ; ୭ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋପନ-ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ନଗର ଅଧିକାର କରିବ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ଆକ୍ରମଣ କଲକ୍ଷଣେ ନଗରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ; ଦେଖ, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲି । ୯ ଏରୂପେ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଯାଇ ଅୟର ପଶ୍ଚିମରେ ବେଥେଲ୍ ଓ ଅୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଗୋପନରେ ରହିଲେ; ମାତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ରାତ୍ରି ରହିଲେ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରୋଧାନବର୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଅୟକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୧୧ ପୁଣି ଗଞ୍ଜର ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯାଇ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନଗର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ ଅୟର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ସେମାନଙ୍କ ଓ ଅୟର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି ସେ ନୁୟନାୟକ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକ ନେଇ ନଗରର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ବେଥେଲ୍ ଓ ଅୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଗୋପନରେ ରଖିଲେ । ୧୩ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ନଗରର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଛାଉଣିକୁ ଓ ନଗରର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଦଳକୁ ରଖିଲେ; ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ରାତ୍ରି ତଳଭୂମି ମଧ୍ୟକୁ ଗମନ କଲେ । ୧୪ ସେତେବେଳେ ଅୟର ରାଜା ଗହା ଦେଖିଲେ, ସେ ଓ ଗଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରଭାତରେ ଶାୟିତ ଉଠିଲେ ଓ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ନିରୂପିତ ସମୟରେ ପଦାଭ୍ୟୁତ୍ସାହାସ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ନଗର ପଛେ ଗୋପନରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ହେଲା ପରି ଦେଖାଇ ପୁରାତର ପଥ ଦେଇ ପଲୟନ କଲେ । ୧୬ ତହିଁରେ ନଗରସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏକତ୍ର ତକାଗଲେ; ପୁଣି

§ ୭:୨୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ କିମ୍ବା ସମସ୍ୟା

ମଧ୍ୟରେ ପରିଚିତ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ପାଠ କଲେ ନାହିଁ, ମୋଶାହଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ କଥା ନ ଥିଲା ।

୯

ଗିବାୟୋନ୍‌ର ପରତରଣ

୧ ଏଥୁତ୍ତରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଏପାରସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ରାଜାଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ବତ ଓ ତଳଭୂମି ନିବାସୀ ଓ ଲିବାନୋନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ମହାସମୁଦ୍ରର ସମସ୍ତ ତୀର ନିବାସୀ ହିତ୍ତୀୟ ଓ ଇମୋରୀୟ ଓ କିଶାମୀୟ ଓ ପରିଷାୟ ଓ ହିବ୍‌ବୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟ ରାଜାଗଣ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ; ୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଏକ ମନରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏକତର ହେଲେ । ୩ ମାତ୍ର ଯିରାହୋ ପୁରତି ଓ ଅୟ ପୁରତି ଯିହୋଶୁୟ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ଗହା ଯେତେବେଳେ ଗିବାୟୋନ୍ ନିବାସୀମାନେ ଶୁଣିଲେ, ୪ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତକ୍ ହୋଇ କର୍ମ କଲେ, ସେମାନେ ଯାଇ ଗଜଦୂତ ବେଶ ଧରି ଆପଣା ଆପଣା ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଉପରେ ପୁରୁଣା ଅଖା, ପୁଣି ପୁରୁଣା ଓ ଚିରା ଓ ଗଣ୍ଠିପତ୍ରା ଉତ୍ତରାସ କୁମ୍ପା ଲଦିଲେ; ୫ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଦରେ ପୁରୁଣା ଓ ଗଳିପତ୍ରା ଜୋତ, ପୁଣି ଦେହରେ ପୁରୁଣା ଲୁଗା ଦେଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ପାଥେୟ ରୁଚି ଶୁଖିଲା ଓ ଗମରା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ୬ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଗିଲଗଲ୍‌ସ୍ଥତ ଛାଉଣିକୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିଲୁ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କର ।” ୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ହିବ୍‌ବୀୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବ; ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ କରି ପାରିବୁ ?” ୮ ତହିଁ ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାଙ୍କର ଦାସୀ” ତେବେ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଏ ? ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ?” ୯ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁ ଆପଣାଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ସକାଶୁ ଆପଣାଙ୍କ ଦାସୀମାନେ ଅତି ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଗହାହଙ୍କର କାର୍ତ୍ତି ଓ ସେ ମିସରରେ ଯେସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୧୦ ପୁଣି ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିସ୍ଥ ହିଷ୍‌ବୋନ-ରାଜା ସାହୋନ ଓ ଅଷ୍ଟରୋତ୍ ନିବାସୀ ବାଶନ-ରାଜା ଓଗ୍, ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦୁଇ ରାଜା ପୁରତି ଯେ ଯେ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାସବୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ । ୧୧ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଗୀନବର୍ଗ ଓ ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତରେ ପାଥେୟ ଉତ୍ତର ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦାସ; ଏଣୁ ଆପଣାମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ।’” ୧୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ଯାତ୍ରା କରିବା ଦିନ ଗୁହରୁ ତତଲ ରୁଚି ଆଣିଥିଲୁ; ମାତ୍ର ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ, ଗହା ଶୁଖିଲା ଓ ଗମରା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ୧୩ ପୁଣି ଏହି ଯେସବୁ ଉତ୍ତରାସ-କୁମ୍ପା ଭର୍ତ୍ତି କରି ଆଣିଥିଲୁ, ଗହା ନୁଆ ଥିଲା, ମାତ୍ର ଦେଖନ୍ତୁ, ସବୁ ଆସି ଚିରି ଗଲାଣି; ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଏହି ଲୁଗା ଓ ଜୋତ ଅତି ଦୂର ଯାତ୍ରା ସକାଶୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲାଣି । ୧୪ ତହିଁରେ (ଇସ୍ରାଏଲ) ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଥେୟ ଉତ୍ତର ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଆଉ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିବାକୁ ନିୟମ କଲେ, ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧିପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ । ୧୬ ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ତିନି ଦିନ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଏମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ ଏତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାତ୍ରା କରି ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କ ନଗରମାନଙ୍କରେ ଉପସ୍ଥତ ହେଲେ । ଗିବାୟୋନ୍ ଓ କର୍ମୋର ଓ ବେରୋତ ଓ କିରୀୟଥ୍-ୟିୟାରୀମ୍ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ଥିଲା । ୧୮ ମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧିପତିଗଣ ସଦାପୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶପଥ କରିଥିବାରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦାତ କଲେ ନାହିଁ, ଏହେତୁ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୯ ତହିଁରେ ଅଧିପତିଗଣ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାପୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ଏହେତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରି ନ ପାରୁ ।” ୨୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଏହା କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ରଖିବା; ନୋହିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଅଛୁ, ସେହି ଶପଥ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି କ୍ଷୋଧ ଉପସ୍ଥତ ହେବ ।

୨୧ ଏନିମନ୍ତେ ଅଧିପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏମାନେ ଜୀବିତ ଥାଉନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ଅଧିପତିଗଣର ବାକ୍ସାନ୍ତରାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର କାଠକଟାଳୀ ଓ ଜଳକଢାଳୀ ହେବେ । ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତି ଦୂରସ୍ଥ ଲୋକ” ଏହା କହି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା କଲ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛ । ୨୩ ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ; ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର କାଠକଟାଳୀ ଓ ଜଳକଢାଳୀ ହେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧାଦାସର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । ୨୪ ଏଥରେ ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ସେବକ ମୋଶାହୁଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଅଛି; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହୋଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ । ୨୫ ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିବା ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ନ୍ୟାୟ, ଗହା କରନ୍ତୁ । ୨୬ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗହା ହିଁ କରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ଏଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ । ୨୭ ଆଉ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନରୁ ଆଜିଯାଏ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନୋନୀତ ସ୍ଥାନରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିର କାଠକଟାଳୀ ଓ ଜଳକଢାଳୀ କଲେ ।

୧୦

ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ପରାଜୟ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଅୟକୁ ହସ୍ତଗତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯିରାହୋ ଓ ତହିଁର ରାଜା ପ୍ରତି ଯେଉଁପରି କରିଥିଲେ, ସେଉଁପରି ଅୟ ଓ ତହିଁର ରାଜା ପ୍ରତି କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍ ନିବାସୀମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ସନ୍ଧି କରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହିସବୁ କଥା ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଅଦୋନିଷେଦକ ଶୁଣନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ । ୨ କାରଣ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍ ଏକ ରାଜଧାନୀ ତୁଲ୍ୟ ବୃହତ ନଗର ଓ ଅୟ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ଥିଲା, ପୁଣି ତହିଁର ଲୋକମାନେ ବୀର ଥିଲେ । ୩ ଏଣୁ ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଅଦୋନିଷେଦକ ହିବ୍‌ରେଶର ହୋହମ୍ ରାଜାର ଓ ଯର୍ମୁତର କିରମ୍ ରାଜାର ଓ ଲାଖାଶର ଯାଫ୍‌ୟ ରାଜାର ଓ ଇଗ୍‌ଲୋନ୍‌ର ଦବୀର ରାଜାର ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲା, ‘ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋର ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍‌ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରୁ; କାରଣ ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିଅଛନ୍ତି । ୪ ଏନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା, ହିବ୍‌ରେଶର ରାଜା, ଯର୍ମୁତର ରାଜା, ଲାଖାଶର ରାଜା ଓ ଇଗ୍‌ଲୋନ୍‌ର ରାଜା, ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଏହି ପାଞ୍ଚ ରାଜା ଆପଣା ଆପଣା ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ଏକତ୍ର ଉଠି ଯାଇ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୫ ଏଥରେ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍‌ର ଲୋକମାନେ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ସ୍ଥିତ ଛାଉଣିକୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଏହି ଦାସମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ହାତ କାଢ଼ି ନିଅ; ଶୀଘ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କର; କାରଣ ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୬ ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଓ ମହାବୀରମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୭ ଏଥରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ନ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮ ତହିଁ ଯିହୋଶୁୟ ଅକସ୍ମାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; କାରଣ ସେ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ଠାରୁ ଗତରିଯାଇ ଗଲିଥିଲେ । ୯ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲେ ଓ ସେ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସଂହାରରେ ସଂହାର କଲେ, ପୁଣି ବେଥ୍‌ହୋରଶର ଘାଟୀ ପଥ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ, ଆଉ ଅସେକା ଓ ମକ୍‌କେଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ । ୧୧ ଏଥରେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରୁ ପଳାଇ ପଳାଇ ଯେତେବେଳେ ବେଥ୍‌ହୋରଶର ଗଡ଼ାଣି ପଥରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଅସେକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳାଗୁଣ୍ଡି କଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଲେ; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଖଡ଼ଗରେ ଯେତେ ଲୋକ

ବଧ କରିଥିଲେ, ତତ୍ପରେ ଲୋକ ଶିଳାବୁଷ୍ଟିରେ ମଲେ । ୧୨ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମମୁଖରେ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଦିନ ଯିହୋଶୁୟ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ; ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କହିଲେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଗିବାୟୋନ୍ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ସତବ୍ୟ ହୁଅ; ଆଉ ଚନ୍ଦ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଅୟାଲୋନ୍ ତଳ ଭୂମିରେ (ସତବ୍ୟ ହୁଅ) । ୧୩ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସତବ୍ୟ ହେଲା ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଗିତ ହେଲା । ଏହା କି ନୟାୟ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ଆଉ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥଗିତ ରହିଲା ଓ ପରାୟ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଦିନ ଅସ୍ତ ଯିବାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲା ନାହିଁ । ୧୪ ଯେଉଁ ଦିନ ସଦାପୁରକୁ ମନୁଷ୍ୟର ରବ ଏରୁପ ଶୁଣିଲେ, ଏଥିପୂର୍ବେ ବା ଏଉତ୍ତରେ ଏପରି ଦିନ ଆଉ ହୋଇ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜ ସହିତ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଗିଲ୍ଗଲ-ଛାଉଣିକୁ ନେଉଟି ଆସିଲେ ।

ପାଞ୍ଚ ଇମୋରାୟ ରାଜାଙ୍କୁ ମୁହଁଦଣ୍ଡ

୧୬ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେହି ପାଞ୍ଚ ରାଜା ପଲାଇ ମକ୍କେଦା ଗୁମ୍ଫାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଗାଇଲେ । ୧୭ ତହିଁ ସେହି ପାଞ୍ଚ ରାଜା ମକ୍କେଦା ଗୁମ୍ଫାରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ, ଏ କଥା ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କୁହାଯା'ନ୍ତେ, ୧୮ ଯିହୋଶୁୟ କହିଲେ, ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଗୁମ୍ଫା ମୁହଁକୁ ଗଢ଼ାଇଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କର । ୧୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇ ରୁହ ନାହିଁ; ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଅ, ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କର; ସେମାନଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜ ନଗର ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି । ୨୦ ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବନାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କୌଣସି କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗରକୁ ପଲାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସଂହାରରେ ସଂହାର କଲେ । ୨୧ ତହିଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମକ୍କେଦା ଛାଉଣିକୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ କୁଣ୍ଡଳରେ ଫେରି ଆସିଲେ; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର କାହାରି ପ୍ରତିକୂଳରେ କେହି ମୁଖ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ କହିଲେ, ସେହି ଗୁମ୍ଫା ମୁହଁ ମୁକୁଳା କରି ଗୁମ୍ଫାରୁ ସେହି ପାଞ୍ଚ ରାଜାଙ୍କୁ ବାହାର କରି ମୋହର ନିକଟକୁ ଆଣ । ୨୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେପରି କଲେ, ପୁଣି ଯିରୁଶାଲମର ରାଜାକୁ, ହିବ୍ରୋଣର ରାଜାକୁ, ଯର୍ମୁତର ରାଜାକୁ, ଲଖୀଶର ରାଜାକୁ, ଇଗଲୋନ୍ର ରାଜାକୁ, ଏହି ପାଞ୍ଚ ରାଜାଙ୍କୁ ସେହି ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାର କରି ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୨୪ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା ଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ତାକି ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯାଇଥିବା ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିକଟକୁ ଆସି ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ବେକରେ ପାଦ ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ବେକରେ ପାଦ ଦେଲେ । ୨୫ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର, ଥିବା ନିରାଶ ନ ହୁଅ; ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ପ୍ରକାର କରିବେ । ୨୬ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଆଦାତ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ପାଞ୍ଚ ବୃକ୍ଷରେ ଟଙ୍ଗାଇଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇ ରହିଲେ । ୨୭ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ସେହି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଳକୁ ନେଲେ ଓ ଯେଉଁ ଗୁମ୍ଫାରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଗାଇଥିଲେ, ତହିଁ ଭିତରେ ପକାଇ ଦେଲେ ଓ ସେହି ଗୁମ୍ଫା ମୁହଁରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଥୋଇଲେ; ଗହା ଆଜିଯାଏ ଅଛି ।

ଦକ୍ଷିଣ କିଶାନ ହସ୍ତଗତ

୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ଦିନ ମକ୍କେଦା ହସ୍ତଗତ କରି ଖତ୍ତାଧାରରେ ନଗରକୁ ଓ ତହିଁର ରାଜାକୁ ଆଦାତ କଲେ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ; କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି ସେ ଯେପରି ଯିରାହୋ ରାଜା ପ୍ରତି କରିଥିଲେ, ସେପରି ମକ୍କେଦା ରାଜା ପ୍ରତି କଲେ । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ଵେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ମକ୍କେଦାରୁ ଲିବନାକୁ ଗଲେ ଓ ଲିବନା ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ୩୦ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ଗହାକୁ, ମଧ୍ୟ ତହିଁର ରାଜାକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତେଣୁ ସେ ଗହା ଓ

ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀକୁ ଖତଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ, ସେ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ସେ ଯେପରି ଯିରାହୋ ରାଜା ପୁରତି କରିଥିଲେ, ସେପରି ତହିଁର ରାଜା ପୁରତି କଲେ । ୩୧ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲିବ୍ନାରୁ ଲାଖାଣ୍ଡକୁ ଯାଇ ତହିଁ ନିକଟରେ ଛାଉଣି କରି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୩୨ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ଲାଖାଣ୍ଡକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ହସ୍ତଗତ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଦୁପ୍ରିତାୟ ଦିନ ଲାଖାଣ୍ଡ ଆକ୍ରମଣ କରି ଯେପରି ଲିବ୍ନା ପୁରତି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଗହାକୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀକୁ ଖତଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ । ୩୩ ସେ ସମୟରେ ଗେଷର୍ର ରାଜା ହୋରମ୍ ଲାଖାଣ୍ଡର ସହାୟତା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା; ତେଣୁ ଯିହୋଶୁୟ ଗହାର କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରଖିବା ଯାଏ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ । ୩୪ ତହିଁ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲାଖାଣ୍ଡରୁ ଇଗ୍ଲୋନକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନେ ତହିଁ ନିକଟରେ ଛାଉଣି କରି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୩୫ ପୁଣି ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରି ଗହାକୁ ଖତଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ ଓ ସେ ଯେପରି ଲାଖାଣ୍ଡ ପୁରତି କରିଥିଲେ, ସେପରି ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀକୁ ସେହି ଦିନ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୩୬ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଇଗ୍ଲୋନରୁ ହିବ୍ରେଣକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନେ ତହିଁ ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ୩୭ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରି ଗହାକୁ ଓ ତହିଁର ରାଜାକୁ, ଆଉ ତହିଁର ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀକୁ ଖତଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ; ଯେପରି ସେ ଇଗ୍ଲୋନ ପୁରତି କରିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଗହାକୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୩୮ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଦବୀରକୁ ଫେରିଲେ ଓ ତହିଁ ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ସେ ଗହା ଓ ତହିଁର ରାଜା ଓ ତହିଁର ନଗରସବୁ ହସ୍ତଗତ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଖତଗଧାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀକୁ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ, ସେ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ଯେପରି ସେ ହିବ୍ରେଣ ପୁରତି, ମଧ୍ୟ ଲିବ୍ନା ଓ ତହିଁର ରାଜା ପୁରତି କରିଥିଲେ, ସେପରି ସେ ଦବୀର ଓ ତହିଁର ରାଜା ପୁରତି କଲେ । ୪୦ ଏହିରୂପେ ଯିହୋଶୁୟ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପୁରଦେଶ ଓ ତଳଭୂମି ଓ ଅଧିକାଂଶ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ବଧ କଲେ; ସେ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନିଃଶ୍ଵାସପୁରାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୪୧ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ କାଦେଶ-ବର୍ଣ୍ଣେୟଠାରୁ ଘସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଗିବ୍ରେୟନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଶନର ସମସ୍ତ ଦେଶ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୪୨ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ରାଜାଗଣକୁ ଏକାବେଳେ ହସ୍ତଗତ କଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୪୩ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଗିଲ୍ଗଲ ଛାଉଣିକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

୧୧

ଉତ୍ତର କିଶାନ ହସ୍ତଗତ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ହାସୋରର ରାଜା ଯାବାନ୍ ସେହି ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ, ସେ ମାଦୋନର ରାଜା ଯୋବବ୍ ଓ ଶିମ୍ବୋଣର ରାଜା ଓ ଅକ୍ଷଫର ରାଜା ନିକଟକୁ, ୨ ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ପର୍ବତରେ ଓ କିନ୍ନେରତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ପଦାଭୂମିରେ ଓ ତଳଭୂମିରେ ଓ ପଶ୍ଚିମସ୍ଥ ଦୋର ନାମକ ଉପପର୍ବତରେ ଥିବା ରାଜାଗଣ ନିକଟକୁ, ୩ ଅର୍ଥାତ୍, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଓ ହିତ୍ତୀୟମାନଙ୍କ ଓ ପରିଷାୟମାନଙ୍କ ଓ ପର୍ବତସ୍ଥ ଯିବୁଷାୟମାନଙ୍କ ଓ ହର୍ମୋଣର ଅଧିଷ୍ଠିତ ମିସ୍ତା ଦେଶୀୟ ହିବ୍ରେୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟ ସହିତ ଅପାର ଲୋକ ସମୂହର ତୀରସ୍ଥ ବାଳୁକା ତୁଲ୍ୟ ଲୋକାରଣ୍ଡ ହୋଇ ଅନେକ ଅନେକ ଅଶ୍ଵ ଓ ରଥ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ବାହାର ହେଲେ । ୫ ପୁଣି ଏ ସମସ୍ତ ରାଜା ଏକତ୍ର ମିଳିଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସି ମେରୋମ୍ ନାମକ ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୬ ତହିଁ ସଦାପୁରକୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୀତ ନ ହୁଅ; କାରଣ କାଲି ଏହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମୁଖରେ ହତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ଵଗଣର ପାଦଶିରା କାଟିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରଥସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ୭ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ଓ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ମେରୋମ୍ ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ୮ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ ଓ ମହାସାଦୋନ ଓ ମିଷ୍ଟରଫୋତ-ମୟିମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଉ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ମିସ୍ପେର ସମସ୍ତାଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ନେଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ । ୯ ଆଉ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶୁଭ୍ରଣର ପାଦଶିରା କାଟି ପକାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରଥସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୦ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ଫେରି ଆସି ହାସୋର ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ତହିଁର ରାଜାକୁ ଖତଗରେ ଆଘାତ କଲେ; ପୂର୍ବକାଳରେ ହାସୋର ସେହି ସବୁ ରାଜ୍ୟର ମସ୍ତକ ଥିଲା । ୧୧ ଆଉ ଲେକମାନେ ତହିଁର ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଖତଗଧାରରେ ଆଘାତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ; ନିଷଗ୍ନାସପୁରଶୁଣ୍ଠାସଧାରୀ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ ଓ ସେ ହାସୋରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ରାଜାଗଣର ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ସେସବୁର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସେବକ ମୋଶାତ୍ତ୍ସ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଖତଗଧାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୧୩ ମାତୃର ଆପଣା ଆପଣା ଟିକର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ନଗରମାନ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ହାସୋର ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କୌଣସି ନଗର ଇସ୍ରାଏଲ ଦଗ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ; ଉହା ଯିହୋଶୁୟ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୧୪ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେସବୁ ନଗରର ଦରବନ୍ଦୀ ଓ ପଶୁଗଣକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲୁଟ କରି ନେଲେ; ମାତୃର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବଧ କରିବା ଯାଏ ସେମାନେ ଖତଗଧାରରେ ପୁରତେୟକ ମନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆଘାତ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ନିଷଗ୍ନାସପୁରଶୁଣ୍ଠାସଧାରୀ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ସେବକ ମୋଶାତ୍ତ୍ସକୁ ଯେଉଁଠି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେଉଁଠି ମୋଶା ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ଆଉ ଯିହୋଶୁୟ ତଦନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ; ସଦାପୁରତୁ ମୋଶାତ୍ତ୍ସକୁ ଯେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେସବୁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କଥା ସେ ଅନ୍ୟଥା କଲେ ନାହିଁ । ୧୬ ଏହିରୂପେ ଯିହୋଶୁୟ ସେହିସବୁ ପୁରଦେଶ ଓ ସେଠାର ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଓ ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ ଗୋଶନର ସମସ୍ତ ପୁରଦେଶ ଓ ତଳଭୂମି ଓ ପଦାଭୂମି ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଓ ତହିଁର ତଳଭୂମି; ୧୭ ସେୟାରଗାମା ହାଲକ୍ ପର୍ବତଠାରୁ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତର ନୀଚସ୍ଥ ଲିବାନୋନ ସମସ୍ତାଳୀରେ ଥିବା ବାଲ୍ଗାଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ହସ୍ତଗତ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରି ଆଘାତପୂର୍ବକ ବଧ କଲେ । ୧୮ ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନେକ ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୧୯ ଗିବାୟୋନ୍ ନିବାସୀ ହିବ୍ବାୟ ଲେକମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ନଗରୀୟ ଲେକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସତ୍ତ୍ୱରେ ସନ୍ଧ୍ୟା କଲେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ହସ୍ତଗତ କଲେ । ୨୦ କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସି ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଦୟା ନ ପାଇବେ, ମାତୃର ମୋଶାତ୍ତ୍ସ ପ୍ରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ, ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ କରିବାକୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ମାନସ ଥିଲା । ୨୧ ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ଆସି ପର୍ବତମୟ ଦେଶରୁ, ହିବ୍ବୋଣରୁ, ଦବୀରରୁ, ଅନାବରୁ ଓ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରୁ ଅନାକୀୟମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ; ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ସମେତ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୨୨ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଦେଶରେ ଅନାକୀୟମାନଙ୍କର କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ଘସାରେ, ଗାଥ୍ ଓ ଅସଦୋଦରେ କେହି କେହି ରହିଲେ । ୨୩ ଏହିରୂପେ ମୋଶାତ୍ତ୍ସ ପ୍ରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ସାନୁସାରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେସମସ୍ତ ଦେଶ ହସ୍ତଗତ କଲେ ଓ ଯିହୋଶୁୟ ପୁରତେୟକ ବଂଶର ବିଭାଗାନୁସାରେ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଉହା ଦେଲେ । ତହିଁ ଦେଶ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଲା ।

ମୋଶାତ୍ତ୍ସ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ରାଜାଗଣ

୧ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରି ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଆଡ଼େ ଅର୍ଶ୍ୱଣୋନ ଉପତ୍ୟକାରୁ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଦାଭୂମି ଅଧିକାର କଲେ, ସେମାନେ ଏହି । ୨ ହିଷ୍ବୋନ ନିବାସୀ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସାହୋନ ରାଜା, ସେ ଅର୍ଶ୍ୱଣୋନ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅଗ୍ରେୟେରଠାରୁ ଓ ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନଗର ଓ ଗିଲାୟଦର ଅର୍ଦ୍ଧ ଦେଶଠାରୁ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ସାମାସ୍ଥ୍ୟ ଯବ୍ବୋକ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୩ ଓ ପଦାଭ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତ କିନ୍ତେରତ୍ ହରଦର ପୂର୍ବ ଡାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବେଥ୍-ଯିଶିମୋତର ପଥରେ ପଦାଭ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତ ଲବଣ ସମୁଦରର ପୂର୍ବ ଡାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପିସ୍ଗାର ଅଧଃସ୍ଥତ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ । ୪ ପୁଣି ବାଶନାୟ ଓ ଗ୍ ରାଜାର ଅଞ୍ଚଳ (ଅଧିକାର କଲେ) ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଫାୟାୟ ବଂଶଜାତ, ସେ ଅଷ୍ଟାଗୋତ୍ ଓ ଇଦ୍ରିୟାରେ ବାସ କଲେ, ୫ ପୁଣି ସେ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତରେ ଓ ସଲଖାରେ ଓ ଗଶୁରାୟମାନଜ୍ ଓ ମାଖାଆୟମାନଜ୍ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ବାଶନ ଦେଶରେ ଓ ହିଷ୍ବୋନର ରାଜା ସାହୋନର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗିଲାୟଦର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ । ୬ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ସେବକ ମୋଶା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏମାନଜ୍କୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି ସଦାପୁରଭୃତ୍ ସେବକ ମୋଶା ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ରୁବେନାୟ ଓ ଗାଦାୟ ଲୋକମାନଜ୍କୁ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ଦେଲେ ।

ଯିହୋଶୁୟଜ୍ ଦସ୍ତାବ ପରାଜିତ ରାଜାଗଣ

୭ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଏପାରି ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଲିବାନୋନର ସମସ୍ତାସ୍ଥତ ବାଲ୍ଗାଦ୍ଠାୟୁ ସେୟାରଗାମା ହାଲକ୍ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶାୟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜାଜ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୮ ଓ ଯିହୋଶୁୟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଓ ତଳଭୂମି ଓ ପଦାଭ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳସ୍ଥ ହିତ୍ତାୟ, ଇମୋରାୟ ଓ କିଶାନାୟ ଓ ପରିଷାୟ, ହିବ୍ବୀୟ ଓ ଯିବୁଷାୟମାନଜ୍ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ବିଭାଗାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶମାନଜ୍କୁ ଦେଲେ, ସେହିସବୁ ରାଜା ଏହି; ୯ ଯିରାହୋର ରାଜା, ଏକ; ବେଥେଲ୍ ନିକଟସ୍ଥ ଅୟର ରାଜା ୧୦ ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା, ଏକ; ହିବ୍ବୋଣର ରାଜା, ଏକ; ୧୧ ଯର୍ମୁତର ରାଜା, ଏକ; ଲଖାଶର ରାଜା, ଏକ; ୧୨ ଇଗ୍ଲୋନ୍ର ରାଜା, ଏକ; ଗେଷରର ରାଜା, ଏକ; ୧୩ ଦବୀରର ରାଜା, ଏକ; ଗେଦରର ରାଜା, ଏକ; ୧୪ ହର୍ମୀର ରାଜା, ଏକ; ଅରାଦର ରାଜା, ଏକ; ୧୫ ଲିବ୍ନର ରାଜା, ଏକ; ଅତୁଲ୍ଲମର ରାଜା, ଏକ; ୧୬ ମକ୍କେଦାର ରାଜା, ଏକ; ବେଥେଲ୍ର ରାଜା, ଏକ; ୧୭ ତପୁହର ରାଜା, ଏକ; ହେଫ୍ରର ରାଜା, ଏକ; ୧୮ ଅଫେକର ରାଜା, ଏକ; ଲାଶାରେଣର ରାଜା, ଏକ; ୧୯ ମାଦୋନର ରାଜା, ଏକ; ହାସୋରର ରାଜା, ଏକ; ୨୦ ଶିମ୍ବୋଣମରେଣର ରାଜା, ଏକ; ଅକ୍ଷଫ୍ରର ରାଜା, ଏକ; ୨୧ ଡନକ୍ର ରାଜା, ଏକ; ମଗିଦ୍ଦୋର ରାଜା, ଏକ; ୨୨ କେଦଶ୍ର ରାଜା, ଏକ; କର୍ମିଲସ୍ଥ ଯଗ୍ନିୟାମର ରାଜା, ଏକ; ୨୩ ଦୋର ଉପ-ପର୍ବତସ୍ଥତ ଦୋରର ରାଜା, ଏକ; ଗିଲ୍ଗଲ୍ସ୍ଥ ଗୋୟିମର ରାଜା, ଏକ; ୨୪ ତିର୍ସାର ରାଜା, ଏକ; ସର୍ବସୁଦଧା ଏକତ୍ରିଶ ରାଜା ।

୧୩

ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳ

୧ ଏହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଗତ-ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ପୁଣି ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଗଜ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଗତବୟସ୍କ ହେଲ; ମାତ୍ର ଏବେ ହେଁ ବହୁତ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି । ୨ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଦେଶ ଏହି; ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଜ୍ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଗଶୁରାୟମାନଜ୍ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ; ୩ ଅର୍ଥାତ୍, ମିସର-ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଶାହୋରଠାରୁ ଇକ୍ବୋଣର ଉତ୍ତରସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଶାନାୟମାନଜ୍ ଦେଶ; ଘସାତାୟ ଓ ଅସ୍ବୋଦାୟ, ଅସ୍କିଲୋନାୟ, ଗାଆୟ ଓ ଇକ୍ବୋଣାୟ, ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଏହି ପାଞ୍ଚ ଅଧିପତିମାନଜ୍ ଦେଶ; ୪ ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ଅବ୍ବାୟମାନଜ୍ ଦେଶ; କିଶାନାୟମାନଜ୍ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଓ ଇମୋରାୟମାନଜ୍ ସାମାସ୍ଥ ଅଫେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଦୋନାୟମାନଜ୍ ଅଧୀନ ମାୟାରା । ୫ ପୁଣି ଗିବ୍ଲାଇୟମାନଜ୍ ଦେଶ ଓ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତର ତଳସ୍ଥତ ବାଲ୍ଗାଦ୍ଠାୟୁ ହମାତରେ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲିବାନୋନ । ୬ ଲିବାନୋନଠାରୁ ମିଷରଫୋତ୍-ମୟିମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବତ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ସାଦୋନାୟମାନଜ୍ ଦେଶ; ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଜ୍କୁ ତଡ଼ିଦେବା; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲଜ୍କୁ କେବଳ ବାଣ୍ଟି ଦିଅ । ୭ ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଅଧିକାର ନିମିତ୍ତ ନଅ ବଂଶକୁ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ଏହି ଦେଶ ବିଭାଗ କରି ଦିଅ ।

ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଅଧିକାର

୮ ଗହା ସଞ୍ଜେ ରୁବେନାୟ ଓ ଗାଦାୟ ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବପାରିରେ ମୋଶାଦତ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ପାଇଅଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ସେବକ ମୋଶା ସେମାନଜ୍କୁ, ୯ ଅର୍ଶ୍ତୋନ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅଗୋୟେରଠାରୁ ଓ ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟସ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ନଗର ଓ ଦାବୋନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଦବାର ସମସ୍ତ ସମଭୂମି, ୧୦ ଆଉ ଅମ୍ବୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଷ୍ବୋନରେ

କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱପ୍ରକାରୀ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କୁ ଯାହୋନ ରାଜାର ସମସ୍ତ ନଗର; ୧୧ ପୁଣି ଗିଲୀୟଦ ଓ ଗଶୁରାୟମାନଙ୍କ ଓ ମାଖାଥାୟମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ସମୁଦାୟ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତ ଓ ସଲଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ବାଶନ, ୧୨ ଅର୍ଥାତ୍, ଅଷ୍ଟରୋତ୍ରେ ଓ ଇଦ୍ରିୟାରେ ରାଜତ୍ୱକାରୀ ରଫାୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଓଗ୍ ବାଶନ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଥିଲା; କାରଣ ମୋଶା ଏମାନଙ୍କୁ ପରାଜୟ କରି ଘଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ । ୧୩ ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗଶୁରାୟମାନଙ୍କୁ ଓ ମାଖାଥାୟମାନଙ୍କୁ ଘଡ଼ାଇ ଦେଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଗଶୁରାୟ ଓ ମାଖାଥାୟମାନେ ଆଜିଯାଏ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୪ କେବଳ ଲେବୀ ବଂଶକୁ ମୋଶା କିଛି ଅଧିକାର ଦେଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୃତ ଉପହାର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହେଲା, ଯେପରି ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ୧୫ ପୁଣି ମୋଶା ରୁବେନ୍ ବଂଶର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୧୬ ଅର୍ଣ୍ଣୋନ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅରୋୟେରଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ସୀମା ଥିଲା ଓ ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନଗର ଓ ମେଦବା ନିକଟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସମତୃମ୍ପି; ୧୭ ହିଷବୋନ ଓ ସମତୃମ୍ପିସ୍ଥ ଘାବୋନ୍ ଓ ବାମତ୍ବାଲ ଓ ବେଥ୍-ବାଲ-ମିୟୋନ, ୧୮ ଯହ୍ୱ ଓ କଦେମୋତ୍ ଓ ମେଫାତ୍ ୧୯ ଓ କିରାୟାଥୟମ୍ ଓ ସିବ୍ବା ଓ ତଲତୃମ୍ପିର ପର୍ବତସ୍ଥ ସେରତ୍ ସହର ୨୦ ଓ ବେଥ୍-ପିୟୋର ଓ ଅସଦୋତ୍-ପିସ୍ଗା ଓ ବେଥ୍-ୟିଶିମୋତ୍, ତହିଁର ଏହି ସମସ୍ତ ନଗର । ୨୧ ପୁଣି ସମତୃମ୍ପିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ହିଷବୋନରେ ରାଜତ୍ୱକାରୀ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କୁ ଯାହୋନ ରାଜାର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ, କାରଣ ମୋଶା ଉହାକୁ ଓ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ ମିଦାୟନର ପୁରଧାନବର୍ଗ ଇବି ଓ ରେକମ୍ ଓ ସୁର୍ ଓ ହୁର୍ ଓ ରେବା ନାମକ ଯାହୋନର ଏହି ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ । ୨୨ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଖତଗଧାରରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ମନ୍ତର୍ଜି ବିଲୀୟମ୍ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିଥିଲେ । ୨୩ ଆଉ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ ରୁବେନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ସୀମା ଥିଲା, ରୁବେନ୍-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଏହିସବୁ ନଗର ତହିଁର ଗ୍ରାମ ସମେତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହେଲା । ୨୪ ଆଉ ମୋଶା ଗାଦ୍ ବଂଶୀୟ ଗାଦ୍-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୨୫ ଯାସେର ଓ ଗିଲୀୟଦର ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ରବ୍ବାର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଅରୋୟେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅର୍ଦ୍ଧ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ସୀମା ହେଲା । ୨୬ ପୁଣି ହିଷବୋନଠାରୁ ରାମତ୍-ମିସ୍ତେ ଓ ବଟନାମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ମହନୟିମଠାରୁ ଦଗାର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୭ ଓ ତଲତୃମ୍ପିରେ ବେଥ୍-ହାରମ୍ ଓ ବେଥ୍-ନିମ୍ବା ଓ ସୁକ୍କୋତ ଓ ସାଫୋନ୍ ଓ ହିଷବୋନସ୍ଥ ଯାହୋନ ରାଜାର ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ, ପୁଣି ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବ ଡାକ୍ଷିଣ୍ୟ କିନ୍ନେରତ୍ ହରଦର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ । ୨୮ ଗାଦ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଏହିସବୁ ନଗର ତହିଁର ଗ୍ରାମ ସମେତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହେଲା । ୨୯ ଆଉ ମୋଶା ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଅଧିକାର ଦେଲେ; ମନଶି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶାନୁସାରେ ଉହା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶର ହେଲା । ୩୦ ସେମାନଙ୍କର ସୀମା ମହନୟିମଠାରୁ ସମସ୍ତ ବାଶନ ଦେଶ, ବାଶନର ରାଜା ଓଗ୍ର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ ବାଶନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯାୟାରର ସମସ୍ତ ଉପନଗର, ଏରୁସେ ଷାଠିଏ ନଗର ୩୧ ପୁଣି ଅର୍ଦ୍ଧ ଗିଲୀୟଦ ଓ ଅଷ୍ଟରୋତ୍ ଓ ଇଦ୍ରିୟା, ଓଗ୍ର ବାଶନ ରାଜ୍ୟସ୍ଥ ଏହି ଏହି ନଗର ମନଶିର ପୁତ୍ର ମାଖୀର-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶାନୁସାରେ ମାଖୀର ସନ୍ତାନଗଣର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶର ହେଲା । ୩୨ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପୂର୍ବପାରିରେ ଯିରାହୋ ନିକଟସ୍ଥ ମୋୟାବ ପଦାରେ ମୋଶା ଏହିସବୁ ଅଧିକାର ବିଭାଗ କରି ଦେଲେ । ୩୩ ମାତ୍ରେ ମୋଶା ଲେବୀ ବଂଶକୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେଲେ ନାହିଁ । ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ବାକ୍ସାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଟନ୍ତି ।

୧୪

ଯର୍ଦ୍ଦନର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଅଧିକାର

୧ କିଶାନ ଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏହିସବୁ ଅଧିକାର ପାଇଲେ, ଇଲୀୟାସର ଯାଜକ ଓ ନୁନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପିତୃବଂଶୀୟ ପୁରଧାନବର୍ଗ, ୨ ଯେପରି ସଦାପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦସ୍ତାବିଜ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଉହା ନଅ ବଂଶକୁ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଗୁଲିବାଶ୍ଟ ଦସ୍ତାବିଜ ବିଭାଗ କରି ଦେଲେ । ୩ କାରଣ ମୋଶା ଯର୍ଦ୍ଦନ ପୂର୍ବପାରିରେ ଦୁଇ ବଂଶ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ; ମାତ୍ରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୪ ଯୋଷେଫର ସନ୍ତାନଗଣ ମନଶି ଓ ଇୟ୍-ୟିମ ଦୁଇ ବଂଶ ଥିଲେ । ପୁଣି

ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତେକ ବସତି-ନଗର ଓ ପଶୁ ଓ ସମ୍ପଦତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ତଳିଭୂମି ଛଡ଼ା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ଅଂଶ ଦେଲେ ନାହିଁ । * ସଦାପୁରୁଷ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କର୍ମ କରି ଦେଶ ବିଭାଗ କଲେ ।

କାଲେବଞ୍ଜୁ ହିବ୍ରୋଣ ପୁରଦାନ

୧୧ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ଗିଲ୍ଗାଲରେ ଯିହୋଶୁୟଞ୍ଜୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁ କନିସାୟ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନ ପୁତ୍ର କାଲେବ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଓ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ଲୋକ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ କାଦେଶ-ବର୍ଶିଶୋୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ । ୧୨ ଫୋହର ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜୁ ସେବକ ଫୋଶା ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ କାଦେଶ-ବର୍ଶିଶୋୟଠାରୁ ଫୋତେ ପଠାଇଥିଲେ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ମନରେ ଯାହା ଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ଗଞ୍ଜୁ ସମ୍ବାଦ ଆଣି ଦେଲି । ୧୩ ତଥାପି ଫୋହର ଯେଉଁ ଭରତୁଗଣ ଫୋର ସଞ୍ଜେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ତରଳଇ ପକାଇଲେ; ମାତ୍ର ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଦାପୁରୁଷ ଫୋର ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁର ଅନୁଗତ ହେଲି । ୧୪ ଏହେତୁ ଫୋଶା ସେହି ଦିନ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭେ ପାଦ ପଡ଼ିଅଛି, ଗହା ଅବଶ୍ୟକ ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାର ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁର ଅନୁଗତ ହୋଇଅଛ । ୧୫ ଏବେ ଦେଖ, ପୁରାତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଭରମଣ କରିବା ବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ସେହି ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ, ତଦବଧି ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ଫୋତେ ପଞ୍ଚଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ହେଲା ଜୀବିତ ରଖିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ଏବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜି ପଞ୍ଚଗୁଣିଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ହୋଇଅଛି । ୧୬ ତଥାପି ଫୋଶା ଯେଉଁ ଦିନ ଫୋତେ ପଠାଇଥିଲେ, ସେଦିନ ମୁଁ ଯେପରି ବଳବାନ ଥିଲି, ସେପରି ଆଜି ଅଛି; ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଓ ବାହାରେ ଭିତରେ ଯିବା ଆସିବା ପାଇଁ ସେ ସମୟରେ ଫୋହର ଯେପରି ବଳ ଥିଲା, ସେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଫୋହର ବଳ ଅଛି । ୧୭ ଏହେତୁ ସେଦିନ ଏହି ଯେଉଁ ପର୍ବତ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଥିଲେ, ଗହା ଫୋତେ ଦିଅ; କାରଣ ଅନାକାୟମାନେ ସେଠାରେ ଆ'ନ୍ତି ଓ ନଗରମାନ ବୃହତ ଓ ପୁରାଗୀରବେଷ୍ଟିତ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ସେଦିନ ଶୁଣିଥିଲ; ହୋଇପାରେ, ସଦାପୁରୁଷ ଫୋହର ସଞ୍ଜେରେ ହେବେ, ପୁଣି ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜୁ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବି । ୧୮ ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନ ପୁତ୍ର କାଲେବଞ୍ଜୁ ଅଧିକାରପୂର୍ବକ ହିବ୍ରୋଣ ଦେଲେ । ୧୯ ଏହେତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିବ୍ରୋଣ କନିସାୟ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନ ପୁତ୍ର କାଲେବଞ୍ଜୁର ଅଧିକାର ହୋଇଅଛି, ଯେହେତୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁର ଅନୁଗତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୦ ପୂର୍ବକାଳରେ ଏହି ହିବ୍ରୋଣର ନାମ କିରାୟ-ଅର୍ବ (ଅର୍ବର ନଗର) ଥିଲା; ସେହି ଅର୍ବ ଅନାକାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପୁରାଣ ଲୋକ ଥିଲା । ଏଉତ୍ତରୁ ଦେଶ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଲା ।

୧୫

ଯିହୁଦାର ବାଣ୍ଟ

୧୬ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶର ବାଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ବଂଶାନୁସାରେ ଇଦୋମ ସାମା ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ସାନ୍ ପୁରାତରର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ପୁରାତରଭାଗରେ ଥିଲା । ୧୭ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ସାମା ଲବଣ ସମୁଦ୍ରର* ପୁରାତରଭାଗ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଅଭିମୁଖ ଆଖାତଠାରୁ ୧୮ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଅକ୍ଷରବର୍ତ୍ତୀ ଘାଟା ଦେଇ ସାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା, ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣରେ କାଦେଶ-ବର୍ଶିଶୋୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠିଲା; ତହିଁ ହିସ୍ରୋଣ ଦେଇ ଯାଇ ଅଦ୍ଦର ଉପରକୁ ଉଠି କର୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲିକରି ଗଲା । ୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ଅସ୍ଵମାନକୁ ଯାଇ ମିସର ନଦୀ ପାଖେ ପାଖେ ବାହାରିଗଲା; ସେହି ସାମାର ପୁରାତରଭାଗ ସମୁଦ୍ର ଥିଲା; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ସାମା ହେବ । ୨୦ ପୁଣି ପୂର୍ବ ସାମା ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୁରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲବଣ ସମୁଦ୍ର ଥିଲା । ପୁଣି ଉତ୍ତର ସାମା ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୁରାତରେ ସମୁଦ୍ରର ଆଖାତଠାରୁ ଥିଲା ୨୧ ଓ ସେହି ସାମା ବେଥ-ହୋଗ୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ବେଥ-ଅଗ୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ଗଲା; ତହିଁ ସେ ସାମା ରୁବେନ୍ ବଂଶୀୟ ବୋହନର ପୁରସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ସାମା ଆଖୋର୍ ଉପତୟକାଠାରୁ ଦୂର ଆଡ଼କୁ ଗଲା; ଏରୂପେ ନଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ପାରିସ୍ଥ ଅନୁମାମା ଘାଟା ସମ୍ପୁଣ୍ଣସ୍ଥ ଗିଲ୍ଗାଲ ଆଡ଼କୁ ମୁଖ କରି ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଗଲା ଓ ଐନ୍-ଶୋମଶ୍ ନାମକ ଜଲାଶୟ ଆଡ଼କୁ ଚଳିଲା ଓ ତହିଁର ପୁରାତରଭାଗ ଐନ୍-ରୋଗେଲ ନିକଟରେ ଥିଲା । ୨୩ ସେ ସାମା ହିନୋମ ପୁତ୍ରର

* ୧୫:୨ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର

ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ଉଠି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯିବୁଷ ଆଡ଼କୁ ଗଲା, ଏହାକୁ ଯିରୁଶାଲମ କହନ୍ତି; ଏଉତ୍ତରରେ ସେହି ସାମା ପଶ୍ଚିମରେ ହିନୋମ ଉପତ୍ୟକା ସମ୍ମୁଖରେ ରଫାୟାମ ନାମକ ତଳଭୂମିର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବପଶ୍ଚାତ ପର୍ବତଶୃଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୯ ଏଉତ୍ତରରେ ସେହି ସାମା ସେହି ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗଠାରୁ ନିପ୍ତଗେହର ଜଳ ନିର୍ଜର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ହେଲା ଓ ଇଫ୍ରୋଶ ପର୍ବତସ୍ଥ ନଗର ଆଡ଼କୁ ଗଲା; ପୁଣି ସେ ସାମା କିରାୟଥ-ଯିୟାରାମ ନାମରେ ପୂର୍ବପଶ୍ଚାତ ବାଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ହେଲା । ୧୦ ତହିଁ ସେ ସାମା ବାଲାଠାରୁ ସେୟାର ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ବୁଲିକରି ବସାଲୋନ ନାମରେ ପୂର୍ବପଶ୍ଚାତ ଯିୟାରାମ ପର୍ବତର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ତହିଁ ଗହା ବେଥ-ଶେମଶରେ ପଡ଼ି ତିମନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେ ସାମା ଇକ୍ରେଶର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ତହିଁ ସେ ସାମା ଶକ୍ରେଶେନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ହେଲା ଓ ବାଲା ପର୍ବତରେ ପଡ଼ି ଯବ୍ନାୟେଲକୁ ଗଲା; ସେହି ସାମାର ପୂର୍ବପଶ୍ଚାତ ସମୁଦ୍ରରେ ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି ପଶ୍ଚିମ ସାମା ମହାସମୁଦ୍ର ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା; ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଯିହୁଦା ସନ୍ତାନଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାତ ସାମା ଏହି । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର କାଲେବଙ୍କର ଭାଗ ନିମନ୍ତେ ହିବ୍ରେଶ ନାମରେ ପୂର୍ବପଶ୍ଚାତ କିରାୟଥ-ଅର୍ବ ଦେଲେ, ଅର୍ବ ଅନାକର ପିତା ଥିଲା । ୧୪ ପୁଣି କାଲେବ ସେଠାରୁ ଅନାକର ବଂଶ ଶେଶୟ ଓ ଅହାମାନ୍ ଓ ତଲ୍ମୟ ନାମକ ଅନାକର ତିନି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରରେ ସେଠାରୁ ଦବୀର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗମନ କଲେ; ପୂର୍ବକାଳରେ ସେହି ଦବୀର କିରାୟଥ-ସେଫର ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲା । ୧୬ ସେହି ସମୟରେ କାଲେବ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଜନ କିରାୟଥ-ସେଫର ଆକ୍ରମଣ କରି ହସ୍ତଗତ କରିବ, ଗହା ସହିତ ମୁଁ ଆପଣା କନ୍ୟା ଅକ୍ଷର ବିବାହ ଦେବି । ୧୭ ତହିଁରେ କାଲେବର ଭ୍ରାତା ଜନସର ପୁତ୍ର ଅତନାୟେଲ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରନ୍ତେ, ସେ ଗହା ସହିତ ଆପଣା କନ୍ୟା ଅକ୍ଷର ବିବାହ ଦେଲେ । ୧୮ ତହିଁ ସେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେତ ମାଗିବା ପାଇଁ ସପ୍ତାମାକୁ ମଣାଇଲା; ମାତ୍ର ସେ ଆପେ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲା; ଏଥିରେ କାଲେବ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କଥା ଗୁହଁ? ୧୯ ତହିଁ ସେ କହିଲା, ଆପଣା ମୋତେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼ ଭୂମି ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ଜଳ ନିର୍ଜର ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ । ତହିଁରେ ସେ ଉପରିସ୍ଥ ଓ ତଳସ୍ଥ ନିର୍ଜର ଗହାକୁ ଦେଲେ । ୨୦ ଯିହୁଦା-ବଂଶୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଏହି ସକଳ ଅଧିକାର । ୨୧ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳରେ ଇଦୋମ ସାମା ନିକଟରେ ଯିହୁଦା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ପୂର୍ବପଶ୍ଚାତସ୍ଥ ଏସବୁ ନଗର ଥିଲା, କବସେଲ ଓ ଏଦର ଓ ଯାଗୁର ୨୨ ଓ କାନା ଓ ଦାମୋନା ଓ ଅଦାଦା ୨୩ ଓ କେଦଶ ଓ ହାସୋର ଓ ଯିତ୍ନନ୍; ୨୪ ସାଫ୍ ଓ ଟେଲମ୍ ଓ ବାଲେତ୍ ୨୫ ଓ ହାସୋର-ହଦତ୍ତ ଓ କିରାୟଥ-ହିଷ୍ରେଶ (ଅବା ହାସୋର;) ୨୬ ଅମାମ୍ ଓ ଶେମା ଓ ମୋଲଦା ୨୭ ଓ ହତ୍ସର-ଗଦଦା ଓ ହିଷ୍ମୋନ୍ ଓ ବେଥ-ପେଲଟ ୨୮ ଓ ହତ୍ସର-ଶୁୟାଲ୍ ଓ ବେରଶେବା ଓ ବିଷ୍ମୋୟାୟା; ୨୯ ବାଲା ଓ ଇୟାମ୍ ଓ ଏତ୍ସମ୍; ୩୦ ଇଲଗେଲଦ୍ ଓ କସାଲ ଓ ହର୍ମା ୩୧ ଓ ସିକ୍ଲଗ୍ ଓ ମଦ୍ମନ୍ନା ଓ ସନ୍ସନ୍ନା ୩୨ ଓ ଲବାୟୋତ୍ ଓ ଶିଲହାମ୍ ଓ ଏନ୍ ଓ ରିମ୍ମୋନ୍; ଗ୍ରାମ ସମେତ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଉଣ୍ଡିରିଶ ନଗର । ୩୩ ତଳଭୂମିରେ ଇଷ୍ଟାୟୋଲ ଓ ସରାୟ ଓ ଅସ୍ନା ୩୪ ଓ ସାନୋହ ଓ ଏନ୍-ଗନ୍ନାମ ଓ ତପୁହ ଓ ଏନମ୍; ୩୫ ଯର୍ମୁତ ଓ ଅଦୁଲ୍ଲମ, ସୋଶୋ ଓ ଅସେକା ୩୬ ଓ ଶାରୟମ୍ ଓ ଅଦାୟମ୍ ଓ ଗଦେର ଓ ଗଦେରୋଥୟମ୍; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ଚଉଦ ନଗର । ୩୭ ସନାନ୍ ଓ ହଦାଶା ଓ ମିଗ୍ଦଲଗାଦ ୩୮ ଓ ଦିଲାୟନ୍ ଓ ମିସ୍ପେ ଓ ଯକ୍ତେଲ; ୩୯ ଲାଶାଶ୍ ଓ ବସକତ୍ ଓ ଇଗ୍ଲୋନ୍; ୪୦ କେବ୍ବୋନ୍ ଓ ଲହମା ଓ କିତାଶ୍ ୪୧ ଓ ଗଦେରୋତ୍, ବେଥ-ଦାଗୋନ୍ ଓ ନୟମା ଓ ମକ୍କେଦା, ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ଷୋଅଳ ନଗର । ୪୨ ଲିବ୍ନା ଓ ଏଥର୍ ଓ ଆଶନ୍ ୪୩ ଓ ଯିପ୍ତହ ଓ ଅସ୍ନା ଓ ନତ୍ସାବ; ୪୪ କିୟାଲ ଓ ଅକର୍ଷାବ୍ ଓ ମାରେଶା; ଗ୍ରାମ ସମେତ ନଅ ନଗର । ୪୫ ଇକ୍ରେଶ, ତହିଁର ଉପନଗର ଓ ଗ୍ରାମମାନ; ୪୬ ଇକ୍ରେଶଠାରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ତୋଦ ନିକଟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ଓ ଗ୍ରାମ । ୪୭ ଅସ୍ତୋଦ, ତହିଁର ଉପନଗର ଓ ଗ୍ରାମମାନ; ଘସା, ତହିଁର ଉପନଗର ଓ ଗ୍ରାମମାନ; ମିସର ନଦୀ ଓ ମହାସମୁଦ୍ର ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ୪୮ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ଶାମୀର୍ ଓ ଯତ୍ତାର ଓ ସୋଶୋ; ୪୯ ପୁଣି ଦନ୍ନା ଓ କିରାୟଥ-ସନ୍ନା (ଏହାକୁ ଦବୀର କହନ୍ତି) ୫୦ ଓ ଅନାବ ଓ ଇଷ୍ଟିମୋୟ ଓ ଆନାମ୍ ୫୧ ଓ ଗୋଶନ ଓ ହୋଲୋନ୍ ଓ ଗାଲେ; ଏହିସବୁ ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏଗାର ନଗର । ୫୨ ଅରାବ୍ ଓ ଦୁମା ଓ ଇଶାୟନ୍ ୫୩ ଓ ଯାକ୍ମା ଓ ବେଥ-ତ୍ତପୁହ ଓ ଅଫେକା ୫୪ ଓ ହୁମ୍ଗା ଓ କିରାୟଥ-ଅର୍ବ (ଏହାକୁ ହିବ୍ରେଶ କହନ୍ତି) ଓ ସାୟୋର, ଏସବୁ ଗ୍ରାମ ସମେତ ନଅ ନଗର । ୫୫ ମାୟୋନ୍, କର୍ମିଲ ଓ ସାଫ୍ ଓ ଯୁଗା ୫୬ ଓ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ ଓ

ଯଗଦାୟାମ୍ ଓ ସାନୋହ; ୫୭ କୟିନ ଓ ଗିବାୟା ଓ ତିମ୍ନା; ଏସବୁ ଗ୍ରାମ ସମେତ ଦଶ ନଗର । ୫୮ ହଲହୁଲ ଓ ବେଥ୍-ସୁର ଓ ଗଦୋର ୫୯ ଓ ମାରତ୍ ଓ ବେଥ୍-ଅନୋତ୍ ଓ ଇଲ୍ତକୋନ; ଏସବୁ ଗ୍ରାମ ସମେତ ଛଅ ନଗର । ୬୦ କିରାୟଥ୍-ବାଲ (ଏହାକୁ କିରାୟଥ୍-ୟିୟାରାମ୍ କହନ୍ତି) ଓ ରବବା; ଏଥୁର ଗ୍ରାମ ସମେତ ଦୁଇ ନଗର । ୬୧ ପ୍ଲାନତରରେ ବେଥ୍-ଅଗବା, ମିଦ୍ଦାନ୍ ଓ ସକାଖା ୬୨ ଓ ନିବ୍ଶାନ୍ ଓ ଲବଣ ନଗର ଓ ଏନଗଦା; ଏସବୁ ଗ୍ରାମ ସମେତ ଛଅ ନଗର । ୬୩ ମାତ୍ତର ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଯିବୁଷାୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ଯିବୁଷାୟମାନେ ଅଦ୍ଭ୍ୟାବଧି ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୭

ଇଫ୍ରେୟିମ ଓ ମନଶିତ୍ତକ ବାଣ୍ଟ

୧ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଯିରାହୋର ଜଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଯିରାହୋ ସନ୍ନିକଟ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଅବଧି ଯିରାହୋଠାରୁ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଦେଇ ବେଥେଲକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ପ୍ଲାନତର ଯୋଷେଫ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଟ ହେଲା । ୨ ତହିଁ ସେ ସାମା ବେଥେଲଠାରୁ ଲୁସକୁ ଗଲା ଓ ଅର୍କାୟ ସାମା ଦେଇ ଅଟାରୋତ୍ତକୁ ଗଲା; ୩ ପୁଣି ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଯଫ୍ଲେଗାୟ ସାମା ଆଡ଼େ ନିମ୍ନଗାମୀ ବେଥ୍-ହୋରଶର ସାମା ଓ ଗେଷର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା ଓ ତହିଁର ପ୍ଲାନତଭାଗ ସମୁଦ୍ରେ ଥିଲା । ୪ ଏହିରୂପେ ଯୋଷେଫର ସନ୍ତାନ ମନଶି ଓ ଇଫ୍ରେୟିମ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ୫ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଇଫ୍ରେୟିମ ସନ୍ତାନଗଣର ସାମା ଏରୂପ ଥିଲା; ପୂର୍ବଦିଗରେ ଉତ୍ତର ବେଥ୍-ହୋରଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟାରୋତ୍-ଅଦ୍ଦର ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସାମା ହେଲା । ୬ ତହିଁ ସେ ସାମା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ମିକ୍ପାଥ୍ ଉତ୍ତରରେ ବାହାରିଗଲା; ସେଠାରୁ ସେ ସାମା ପୂର୍ବଦିଗ ରୁଲି ଗନତ୍ଶାଲୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁ ନିକଟ ଦେଇ ଯାଇ ପୂର୍ବଦିଗରେ ଯାନୋହକୁ ଗଲା । ୭ ପୁଣି ଯାନୋହଠାରୁ ଅଟାରୋତ୍ ଓ ନାଗ ହୋଇ ଯିରାହୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ବାହାରିଲା । ୮ ତହିଁ ସେ ସାମା ତପୁହଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ହୋଇ କାନ୍ନା ନଦୀ ଦେଇ ଗଲା ଓ ତହିଁର ପ୍ଲାନତଭାଗ ସମୁଦ୍ରେ ଥିଲା । ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଇଫ୍ରେୟିମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ଏହି ଅଧିକାର । ୯ ଏହାଛଡ଼ା ମନଶି-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଇଫ୍ରେୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣର ପୃଥକସ୍ଥ ଗ୍ରାମ ସମେତ ନାନା ନଗର ଥିଲା । ୧୦ ମାତ୍ତର ସେମାନେ ଗେଷରବାସୀ କିଶାନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ କିଶାନ୍ୟମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଫ୍ରେୟିମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ସେମାନଙ୍କର ବେଠିକର୍ମ କରି ଦାସ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି ।

୧୭

୧ ମନଶି ବଂଶର ଏହି ବାଣ୍ଟ; ଯେହେତୁ ସେ ଯୋଷେଫର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଥିଲା । ଗିଲ୍ଲାୟଦର ପିତା, ମନଶିର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ମାଖୀର, ଯୋଦ୍ଧା ହେବା ହେତୁ ଗିଲ୍ଲାୟଦ ଓ ବାଶନ ପାଇଥିଲା । ୨ ମନଶିର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ବାଣ୍ଟ ହେଲା; ଯଥା, ଅବାୟେଷର-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ହେଲକ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଅସରାୟେଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଶେଖମ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ହେଫର-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଶମାଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ନିମ୍ନତେ ବାଣ୍ଟ ହେଲା; ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ର ମନଶିର ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୩ ମାତ୍ତର ମନଶିର ବୃଦ୍ଧ ପୁରପୌତ୍ର, ମାଖୀରର ପୁରପୌତ୍ର, ଗିଲ୍ଲାୟଦର ପୌତ୍ର, ହେଫରର ପୁତ୍ର ସଲଫାଦର ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ, କେବଳ କେତେକ କନ୍ୟା ଥିଲେ; ଉହାର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ନାମ ମହଲ ଓ ନୋୟା ଓ ହଗ୍ଲ ଓ ମିଲ୍କା ଓ ତିର୍ସା । ୪ ଏମାନେ ଇଲ୍ଲାୟାସର ଯାଜକ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଅଧିକ୍ଷମାନଙ୍କ ନିକଟ ଆସି କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅଧିକାର ଦେବାକୁ ସଦାପୁରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ; ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୫ ଏଣୁ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରିସଥ ଗିଲ୍ଲାୟଦ ଓ ବାଶନ ଛଡ଼ା ମନଶିର ବାଣ୍ଟରେ ଦଶ ଅଂଶ ପଡ଼ିଲା । ୬ କାରଣ ମନଶିର କନ୍ୟାମାନେ ଉହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ପାଇଲେ; ପୁଣି ଗିଲ୍ଲାୟଦ ଦେଶ ମନଶିର ଅବଶିଷ୍ଟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହେଲା । ୭ ମନଶିର ସାମା ଆଶେରଠାରୁ ଶିଖମ ସମସ୍ତସ୍ଥ ମିକ୍ପାଥ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ସାମା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ହୋଇ ଏନ-ତପୁହ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୮ ତପୁହ ଦେଶ ମନଶିର ହେଲା; ମାତ୍ତର ମନଶିର ସାମାନ୍ତର୍ଗତ ତପୁହନଗର ଇଫ୍ରେୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣର ହେଲା । ୯ ପୁଣି ସେହି ସାମା କାନ୍ନା ନଦୀ ଆଡ଼କୁ ଗଢ଼ି ସେହି ନଦୀର ଦକ୍ଷିଣକୁ ଗଲା; ମନଶିର ସକଳ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏହିସବୁ ନଗର ଇଫ୍ରେୟିମର

ଥୁଲା, ମନଃଶିର ସାମା ନଦୀର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଥୁଲା ଓ ତହିଁର ଅନତଭାଗ ସମୁଦ୍ରରେ ଥୁଲା । ୧୦ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଇଫ୍ରୟିମର ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗ ମନଃଶିର ଥୁଲା ଓ ସମୁଦ୍ର ଗହୀର ସାମା ଥୁଲା; ପୁଣି ଗହୀ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଆଶେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଇଷାଖର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୧୧ ପୁଣି ଇଷାଖର ଓ ଆଶେର ମଧ୍ୟରେ ବେଥ୍-ଶାନ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର, ଯିବଲିୟିମ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର, ଦୋର ଓ ତହିଁର ଉପନଗର ନିବାସାଗଣ, ଐନ୍-ଦୋର ଓ ତହିଁର ଉପନଗର ନିବାସାଗଣ, ଗନକ୍ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର ନିବାସାଗଣ, ମଗିଦ୍‌ଦୋ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର ନିବାସାଗଣ, ଏହି ତିନି ଉପପର୍ବତ ମନଃଶି ପାଇଲା । ୧୨ ତଥାପି ମନଃଶିର ସନ୍ତାନଗଣ ସେହିସବୁ ନଗରବାସୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ କିଶାନାୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । ୧୩ ଏଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପରାକ୍ରମାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, କିଶାନାୟମାନଙ୍କୁ ବେଠି କର୍ମରେ ରଖିଲେ, ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ମନଃଶିର ଅଧିକ ଅଞ୍ଚଳ ଦାବା

୧୪ ଏଉତ୍ତରରେ ଯୋଷେଫ-ସନ୍ତାନଗଣ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକାରୀଥେ ଆମ୍ଭକୁ କେବଳ ଏକ ବାଣ୍ଟ ଓ ଏକ ଅଂଶ କାହିଁକି ଦେଲ ? ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ତ ବହୁଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇଅଛୁ । ୧୫ ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ବହୁଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇଅଛ ଓ ତହିଁ ସକାଶୁ ଯେବେ ଇଫ୍ରୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସତ୍କାର୍ଣ୍ଣଣ ହେଉଅଛି, ତେବେ ସେହି ବନକୁ ଉଠିଯାଅ; ଆଉ ସେଠାରେ ପରିଷ୍କାୟ ଓ ରଫାୟାୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଆପଣା ପାଇଁ ବନ କାଟ । ୧୬ ତହିଁରେ ଯୋଷେଫର ସନ୍ତାନଗଣ କହିଲେ, ଏହି ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ପୁଣି ତଳ ଭୂମିରେ ବିଶେଷତଃ ବେଥ୍-ଶାନରେ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରମାନରେ ଓ ଯିଷ୍ରିୟେଲର ତଳଭୂମିରେ ଯେସବୁ କିଶାନାୟ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଲୋହରଥ ଅଛି । ୧୭ ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ଯୋଷେଫଙ୍କର ବଂଶ ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ମନଃଶିକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ବହୁଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ତୁମ୍ଭର ମହାପରାକ୍ରମ ଅଛି; ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଏକ ବାଣ୍ଟ ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୮ ମାତ୍ର ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ତୁମ୍ଭର ହେବ; ପୁଣି ଗହୀ ବନ ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ କାଟି ପକାଇବ ଓ ତହିଁର ସାମା ତୁମ୍ଭର ହେବ; କାରଣ କିଶାନାୟମାନଙ୍କ ଲୋହରଥ ଥୁଲେହେଁ ଓ ସେମାନେ ପରାକ୍ରମାନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେବ ।

୧୮

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅଞ୍ଚଳର ବଣ୍ଟନ

୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଶୀଳୋରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସେଠାରେ ସମାଗମ-ତମ୍ଭୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାଜିତ ଥିଲା । ୨ ସେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାର-ଅପ୍ତରାପ୍ତ ସାତ ବଂଶ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ । ୩ ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଯାଇ ଗହୀ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ କାଳ ଆଳସ୍ୟ କରିବ ? ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ବଂଶ ପାଇଁ ତିନି ତିନି ଜଣ ଦିଅ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ସେମାନେ ଉଠି ଦେଶ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରନୁସାରେ ଗହୀ ଲେଖି ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ୫ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହୀ ସାତ ଭାଗରେ ବିଭାଗ କରିବେ; ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଆପଣା ସାମାରେ ଯିହୁଦା ରହିବ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଆପଣା ସାମାରେ ଯୋଷେଫ ବଂଶ ରହିବେ । ୬ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶକୁ ସାତ ଭାଗ କରି ଗହୀ ଲେଖି ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା । ୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଜକତ୍ଵ ପଦ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର; ଆଉ ଗାଦ୍ ଓ ରୁବେନ୍ ଓ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧସ ବଂଶ ଯର୍ଦ୍ଦନ-ପୂର୍ବପାରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦତ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ୮ ଏଥୁରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଉଠି ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ଦେଶ ବିଷୟ ଲେଖିବା ପାଇଁ ଯିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଦେଶ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କରି ତହିଁ ବିଷୟ ଲେଖ ଓ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି

ଶୀଲୋରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ତୁମଭ୍ରମାନ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା । ୯ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଦେଶ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କଲେ ଓ ନଗର ଅନ୍ତସାରେ ସାତ ଭାଗ କରି ନଲକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲେ; ତହିଁ ଶୀଲୋସ୍ଥାପନ ଛାଡ଼ିଲେ ଯିହୋଶୁୟଭୃତ୍ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ୧୦ ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଶୀଲୋରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ; ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବିଭାଗାନୁସାରେ ଦେଶ ବାଣ୍ଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

ବିନ୍ୟାୟାନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଅଧିକାର

୧୧ ତହିଁ ବିନ୍ୟାୟାନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ବାଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁସାରେ ଉଠିଲା । ସେମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଟର ସୀମା ଯିହୁଦା-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଓ ଯୋଷେଫ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ମଧ୍ୟରେ ହେଲା । ୧୨ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ସୀମା ଯର୍ଦ୍ଦନଠାରୁ ହେଲା; ଆଉ ସେ ସୀମା ଯିରାହୋର ଉତ୍ତର-ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଇ ଗଲା, ତହିଁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଦେଇ ଗଲା; ପୁଣି ବେଥ-ଆବନ ପୂର୍ବରେ ନିକଟରେ ତହିଁର ସୀମା ହେଲା । ୧୩ ସେଠାରୁ ସେ ସୀମା ଲୁସକୁ ବା ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଲୁସର ପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା, (ଏହାକୁ ବେଥେଲ୍ କହନ୍ତି); ପୁଣି ନୀତସ୍ଥ ବେଥ-ହୋରଣର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ପର୍ବତ ଦେଇ ଅଗାରେତ୍-ଅଦଦର ଆଡ଼କୁ ଗଢ଼ିଗଲା । ୧୪ ସେଠାରୁ ସେ ସୀମା ଫେରି ପଶ୍ଚିମାଭିମୁଖ ହୋଇ ବେଥ-ହୋରଣ ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ପର୍ବତଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣଆଡ଼େ ଯାଇ ଯିହୁଦା ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର କିରୀୟଥ-ବାଲବା କିରୀୟଥ-ୟିୟାୟାନ୍ ନାମକ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ଏ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା । ୧୫ ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା କିରୀୟଥ-ୟିୟାୟାନ୍ର ପୂର୍ବରେ ଗଲା ଓ ସେ ସୀମା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ବାହାରି ନିପ୍ତେହର ନିର୍ଭର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୧୬ ଆଉ ସେହି ସୀମା ରଫାୟାନ୍ ତଳଭୂମିର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପର୍ବତର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ିଗଲା ଓ ହିନୋମ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ଯିବୁଷର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଗଢ଼ିଆସି ଏନ-ଗେଲେକୁ ଗଲା । ୧୭ ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଫେରି ଏନ-ଗେଲେ ନିକଟରେ ଗଲା ଓ ଅହୁମ୍ମାନ୍ ଘାଟୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗଲାଲୋତ ଆଡ଼କୁ ଯାଇ ରୁବେନ୍ ବଂଶୀୟ ବୋହନର ପୂର୍ବରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ିଗଲା । ୧୮ ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପଦାଭୂମିର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଇ ପଦାଭୂମିକୁ ଗଢ଼ିଗଲା ୧୯ ଓ ସେହି ସୀମା ବେଥ-ହୋରଣର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ଯର୍ଦ୍ଦନର ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଲବଣ ସମୁଦ୍ରର ଉତ୍ତର ଉପସାଗର ସେହି ସୀମାର ପୂର୍ବ ଥିଲା, ଏ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା । ୨୦ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ତହିଁର ସୀମା ଥିଲା; ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ବିନ୍ୟାୟାନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଏହି ଅଧିକାର ଥିଲା । ୨୧ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ବିନ୍ୟାୟାନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ବଂଶର ନଗର ଯିରାହୋ ଓ ବେଥ-ହୋରଣ ଓ ଏମକ୍-କତ୍ତୀସ୍ ୨୨ ଓ ବେଥ-ଅରାବା ଓ ସୀମାରୟାନ୍ ଓ ବେଥେଲ୍ ୨୩ ଓ ଅବଗାନ୍ ଓ ପାରା ଓ ଅଫ୍ରା, ୨୪ କଫରମୋନା ଓ ଅଫନି ଓ ଗୋବା; ଗ୍ରାମ ସମେତ ବାର ନଗର । ୨୫ ଗିବାୟୋନ୍ ଓ ଗ୍ରାମା ଓ ବେରୋତ ୨୬ ଓ ମିସ୍ଵେ ଓ କଫୀରା ଓ ମୋତ୍ସା ୨୭ ଓ ରେକମ୍ ଓ ଯିର୍ଦ୍ଦେଲ ଓ ତରଲ ୨୮ ଓ ସେଲ ଓ ଏଲଫ ଓ ଯିବୁଷ (ଏହାକୁ ଯିରୁଶାଲମ୍ କହନ୍ତି), ଗିବାୟା ଓ କିରୀୟଥ; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ଚଉଦ ନଗର । ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ବିନ୍ୟାୟାନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଏହି ଅଧିକାର ।

୧୯

ଶିମୋନର ଅଧିକାର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶିମୋନର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଶିମୋନ ସମ୍ପ୍ରଦାନମାନଙ୍କ ବଂଶ ପାଇଁ ଦ୍ରୁପ୍ତିୟ ବାଣ୍ଟ ଉଠିଲା; ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଯିହୁଦା-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ୨ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଏହିସବୁ ନଗର ଥିଲା, ଯଥା, ବେରଶେବା ବା ଶେବଶ ଓ ମୋଲାଦା ୩ ଓ ହତ୍ସର-ଶୁୟାଲ୍ ଓ ବାଲା ଓ ଏତ୍ସମ୍ ୪ ଓ ଇଲଗେଲ୍ ଓ ବଥୁଲ ଓ ହର୍ମା ୫ ଓ ସିକ୍ଲଗ୍ ଓ ବେଥ-ମକ୍ଲବୋତ୍ ଓ ହତ୍ସରସୁଷାମ୍ ୬ ଓ ବେଥ-ଲବାୟୋତ୍ ଓ ଶାରୁହ୍ନ; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ତେର ନଗର । ୭ ଏନ ଓ ରିମୋନ ଓ ଏଥର୍ ଓ ଆଶାନ୍; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ଗୁଡ଼ି ନଗର ୮ ଓ ବାଲତ୍-ବେର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ଗ୍ରାମତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିସବୁ ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଗ୍ରାମ ସମସ୍ତ । ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଶିମୋନ-ସମ୍ପ୍ରଦାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ଏହି ଅଧିକାର ଥିଲା । ୯ ଶିମୋନ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଏହି ଅଧିକାର ଯିହୁଦା ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଅଧିକାରର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା, କାରଣ ଯିହୁଦା ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣର ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଥିଲା; ଏହେତୁ ଶିମୋନ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ପାଇଲେ ।

ସବୁଲୁନର ଅଧିକାର

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସବୁଲୁନ-ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଂଶାନୁସାରେ ତୃତୀୟ ବାଣ୍ଟା ଉଠିଲା; ସାରାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରର ସୀମା ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସୀମା ପଶ୍ଚିମରେ ମରାୟଲ ଦିଗରେ ଉଠି ଦବେଶତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଯଗ୍ନିୟାମର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୧୨ ପୁଣି ସାରାଦରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଆଡ଼େ ଫେରି କିଶ୍ଲୋତ୍-ଗବୋରର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ତହିଁ ଦାବରତ୍ରେ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତୁ ଉଠିଗଲା । ୧୩ ପୁଣି ସେଠାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗ ହୋଇ ଗାଥ୍-ହେଫର ଦେଇ ଏତ୍‌କାତ୍‌ସାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ନେୟ ଆଡ଼େ ବିସ୍ତୃତ ରିମ୍‌ମୋନ୍‌କୁ ଗଲା । ୧୪ ପୁଣି ସେହି ସୀମା ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଗହା ବେଷ୍ଟନ କରି ହନ୍‌ନାଥୋନକୁ ଗଲା; ପୁଣି ତହିଁର ସୀମା ଯିପ୍ତହେଲ ଉପତ୍‌ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୧୫ ପୁଣି କଟ୍ ଓ ନହଲୋଲ୍ ଓ ଶିମ୍‌ରୋଶ ଓ ଯିଦାଲ ଓ ବେଥଲିହିମ; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ବାର ନଗର । ୧୬ ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏସବୁ ନଗର ସବୁଲୁନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଥିଲା ।

ଇଷାଖରର ଅଧିକାର

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଷାଖରର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଇଷାଖର-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶ ପାଇଁ ଚତୁର୍ଥ ବାଣ୍ଟା ଉଠିଲା । ୧୮ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀମା ଯିଷ୍ଟିୟୋଲ ଓ କସ୍ତୁଲୋତ ଓ ଶୂନେମ ୧୯ ଓ ହଫାରୟିମ୍ ଓ ଶାୟୋନ ଓ ଅନହରତ୍ ୨୦ ଓ ଗାବ୍‌ଗାତ୍ ଓ କିଶାୟୋନ୍ ଓ ଏବସ ୨୧ ଓ ରେମତ୍ ଓ ଐନ୍-ଗନ୍‌ନୀମ୍ ଓ ଐନ୍-ହଦ୍‌ଦା ଓ ବେଥ୍-ପତ୍‌ସେସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୨୨ ପୁଣି ସେ ସୀମା ଗବୋର ଓ ଶହତ୍‌ସାମ୍ ଓ ବେଥ୍-ଶେମଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀମାର ପୂର୍ବ ଥିଲା; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏହି ଷୋଅଳ ନଗର । ୨୩ ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏସବୁ ନଗର ଇଷାଖର ବଂଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ସେମାନଙ୍କୁ ବଂଶାନୁସାରେ ଅଧିକାର ହେଲା ।

ଆଶେରର ଅଧିକାର

୨୪ ଏଉତ୍ତରେ ଆଶେର-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶର ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ପଞ୍ଚମ ବାଣ୍ଟା ଉଠିଲା । ୨୫ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀମା ହିଲକତ୍ ଓ ହଲୀ ଓ ବେଟନ ଓ ଅକ୍ଷପ ୨୬ ଓ ଅଲମେଲକ୍ ଓ ଅମାୟାଦ୍ ଓ ମିଶାଲ; ଆଉ ଗହା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ କର୍ମିଲ ଓ ଶାହୋର-ଲିବ୍‌ନତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୨୭ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରେ ବେଥ୍-ଦାଗୁନ୍ ଆଡ଼େ ବୁଲି ବେଥ୍-ଏମକ ଓ ନାୟୋଲର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ସବୁଲୁନସ୍ଥ ଯିପ୍ତହେଲ ଉପତ୍‌ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ତହିଁ ଗହା ବାମ ଦିଗରେ କାବୁଲ ୨୮ ଓ ହିବ୍‌ରୋଶ ଓ ରହୋବ ଓ ହମ୍‌ମୋନ ଓ କାନ୍‌ନା ଓ ମହାସାଦୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ୨୯ ତହିଁ ସେ ସୀମା ବୁଲି ଗାମା ଓ ସୋର ନାମକ ପୁରାଣବେଷ୍ଟିତ ନଗରକୁ ଗଲା; ଏଉତ୍ତରେ ସେ ସୀମା ବୁଲି ହୋଷାକୁ ଗଲା; ପୁଣି ଅକ୍ଷାବ୍ ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ସମୁଦ୍ରେ ତହିଁର ପୂର୍ବ ଥିଲା । ୩୦ ମଧ୍ୟ ଉର୍ମା ଓ ଅଫେକ ଓ ରହୋବ; ଏପରି ଗ୍ରାମ ସମେତ ବାଇଶ ନଗର ଥିଲା । ୩୧ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଆଶେର-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶର ଅଧିକାର ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏସବୁ ନଗର ହେଲା ।

ନପ୍ତଲିର ଅଧିକାର

୩୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନପ୍ତଲିର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ନପ୍ତଲି-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶ ପାଇଁ ଷଷ୍ଠ ବାଣ୍ଟା ଉଠିଲା । ୩୩ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀମା ହେଲଫଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସାନନ୍‌ନୀମ୍ ନିକଟସ୍ଥ ଅଲୋନଠାରୁ ଅଦାମା ନେକ୍ବ ଓ ଯବ୍‌ନାୟୋଲ ଦେଇ ଲକ୍‌କୁମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା; ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟରେ ତହିଁର ପୂର୍ବ ଥିଲା । ୩୪ ପୁଣି ସେ ସୀମା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଫେରି ଅସ୍‌ନୋତ୍-ଗବୋରକୁ ଗଲା ଓ ସେଠାରୁ ହୁକ୍‌କୋକ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ସବୁଲୁନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଆଶେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଆଡ଼େ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟସ୍ଥ ଯିହ୍ୱଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା । ୩୫ ପୁଣି ସବାମ ଓ ସେର ଓ ହମ୍‌ମତ୍, ରକ୍‌କତ୍ ଓ କିନେରତ୍ ୩୬ ଓ ଆଦାମା ଓ ଗାମା ଓ ହାସୋର ୩୭ ଓ କେଦଶ ଓ ଇଦ୍‌ରିୟା ଓ ଐନ୍-ହାସୋର ୩୮ ଓ ଯିରୋଶ ଓ ମିଗ୍‌ଦଲୋଲ ଓ ହୋରେମ୍ ଓ ବେଥ୍-ଆନାତ୍ ଓ ବେଥ୍-ଶେମଶ; ଏହିସବୁ ପୁରାଣବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଥିଲା; ଗ୍ରାମ ସମେତ ଉଷାଈଶ ନଗର । ୩୯ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ନପ୍ତଲି-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶର ଅଧିକାର ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏସବୁ ନଗର ।

ଦାନର ଅଧିକାର

୪୦ ଏଉତ୍ତରେ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଂଶର ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ସପ୍ତମ ବାଣ୍ଟା ଉଠିଲା । ୪୧ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରର ସୀମା ସରାୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲ ଓ ଇରଶେମଶ୍ ୪୨ ଓ ଶାଲବାନ୍ ଓ ଅୟାଲୋନ୍ ଓ ଯିତ୍‌ଲ ୪୩ ଓ ଏଲୋନ ଓ ତିମ୍‌ନାଥା ଓ ଇକ୍‌ରୋଶ ୪୪ ଓ ଇଲତ୍‌କା ଓ ଗିବ୍‌ବଥୋନ ଓ

ବାଲତ୍ ୪୫ ଓ ଯିହୁଦ୍ ଓ ବନେବରକ୍ ଓ ଗାଥ୍-ରିମ୍‌ମୋନ ୪୬ ଓ ମେୟକୋନ୍ ଓ ରକ୍‌କୋନ ଓ ଯାଫୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଞ୍ଚଳ । ୪୬ ମାତ୍‌ର ଦାନ୍-ସନ୍‌ଗନଗଣର ସାମା ସେହିସବୁ ସ୍ଥାନ ପାର ହୋଇଗଲା, କାରଣ ଦାନ୍-ସନ୍‌ଗନଗଣ ଲେଖନ ନଗର ପୂର୍ବଦିଗରେ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଗହା ହସ୍ତଗତ କରି ଖଡ୍‌ଗଧାରରେ ଆଘାତ କରି ଗହା ଅଧିକାର କଲେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାନ୍‌ର ନାମାନ୍ତସାରେ ଲେଖନର ନାମ ଦାନ୍ ରଖିଲେ । ୪୮ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଦାନ୍ ସନ୍‌ଗନମାନଙ୍କ ବଂଶର ଅଧିକାର ଗ୍ରାମ ସମେତ ଏସବୁ ନଗର ଥିଲା,

ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ଅଧିକାର

୪୯ ଏହିରୂପେ ଆପଣା ଆପଣା ସାମାନ୍ତସାରେ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ସେମାନେ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବା ସମାପ୍ତ କଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍‌ଗନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ଏକ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୫୦ ସେ ଯେଉଁ ନଗର ମାଗିଲେ, ସେମାନେ ସଦାପୂରଣକୁ ଆଜ୍ଞାନ୍ତସାରେ ଇଫ୍‌ରୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ତିମ୍‌ନାତ୍‌ସେରହ ଡାକ୍ତୁ ଦେଲେ, ତହିଁ ସେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କଲେ । ୫୧ ଇଲ୍‌ୟାସର ଯାଜକ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍‌ଗନମାନଙ୍କ ବଂଶସମୂହର ପିତୃବଂଶୀୟ ପୁରଧାନଗଣ ଶୀଳୋରେ ସଦାପୂରଣକୁ ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ସମାଗମ-ତମ୍‌ଗୁଦ୍‌ପ୍ରାୟ ନିକଟରେ ଗୁଲିବାଶ୍‌ଟ ଦ୍ଵାରା ଏହିସବୁ ଅଧିକାର ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ । ଏରୂପେ ସେମାନେ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବା ସମାପ୍ତ କଲେ ।

ଆଶ୍‌ରୟ ନଗରସମୂହ

୧ ଏଥରତରଫରେ ସଦାପୂରଣ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍‌ଗନଗଣକୁ କୁହ; ୨ ଆମ୍ଭେ ମୋଶା ହାତରେ ଯେଉଁସବୁ ଆଶ୍‌ରୟ ନଗର ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରୂପଣ କର । ୩ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଭ୍ରାନ୍ତରେ ଓ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ କାହାକୁ ବଧ କରେ, ସେ ସେଠାକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ପାରିବ; ପୁଣି ସେହିସବୁ ନଗର ରକ୍ତର ପୂର୍ବଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆଶ୍‌ରୟ ନଗର ହେବ । ୪ ଆଉ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ନଗରକୁ ପଳାୟନକାରୀ ଲୋକ ନଗର ଦ୍ଵାରର ପୂର୍ବଦିଗ-ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ନଗରର ପୂର୍ବଦିଗରୁ କର୍ଣ୍ଣଗୋତରରେ ଆପଣାର କଥା କହିବ, ତହିଁ ସେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗହାକୁ ଆଣି ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବେ । ୫ ପୁଣି ରକ୍ତର ପୂର୍ବଦିଗର ଗହା ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ସେମାନେ ନରହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଗହା ହସ୍ତଗତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ଆପଣା ପୂର୍ବଦିଗରୁ ବଧ କରିଅଛି ଓ ସେ ପୂର୍ବରେ ଗହାକୁ ହିଁସା କରି ନ ଥିଲା । ୬ ଏହି ନିମ୍ନତେ ସେ ବିଗ୍‌ରାଥେ ମଣ୍ଡଳୀ ସାକ୍ଷାତରେ ଠିଆ ହେବାଯାଏ, ପୁଣି ସେହି ସମୟର ମହାଯାଜକର ମୁଦୁୟ ହେବାଯାଏ ସେ ସେହି ନଗରରେ ବାସ କରିବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଯେଉଁ ନଗରକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା, ଆପଣା ନିଜର ସେହି ନଗରକୁ ଓ ଆପଣା ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିବ । ୭ ଏଣୁ ସେମାନେ ନପ୍‌ତାଲିର ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥ ଗାଲିଲୀରେ କେଦଶ ଓ ଇଫ୍‌ରୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ଶିଖିମ ଓ ଯିହୁଦାର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ କିରୀୟ୍‌ଥ-ଅର୍ବ (ଏହାକୁ ହିବ୍‌ରୋଶ କହନ୍ତି) ପୂର୍ବଦିଗରେ କଲେ । ୮ ପୁଣି ଯିରାହୋ ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନ-ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ଵରେ ରୁବେନ୍ ବଂଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବଦିଗରେ ବେତ୍‌ସର ଓ ଗାଦ୍ ବଂଶର ଗିଲୀୟ୍‌ଦରେ ଗାମୋତ୍ ଓ ମନଶି ବଂଶର ବାଶନରେ ଗୋଲନ୍ ନିରୂପଣ କଲେ । ୯ କେହି ଭ୍ରାନ୍ତରେ ନରହତ୍ୟା କଲେ, ମଣ୍ଡଳୀ ସାକ୍ଷାତରେ ଠିଆ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପଳାଇ ଯେପରି ରକ୍ତର ପୂର୍ବଦିଗରୁ ହସ୍ତଗତରେ ନ ମରେ, ଏନିମ୍ନତେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍‌ଗନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ପାଇଁ ଏସବୁ ନଗର ନିରୂପିତ ହେଲା ।

ଲେବୀର ଅଧିକାର

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହର ପୁରଧାନମାନେ ଇଲ୍‌ୟାସର ଯାଜକ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍‌ଗନମାନଙ୍କ ବଂଶସମୂହର ପିତୃଗୃହର ପୁରଧାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ୨ ଆଉ ସେମାନେ କିଶାନ ଦେଶସ୍ଥ ଶୀଳୋ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମ୍ନତେ ବସତି-ନଗର ଓ ପଶୁଗଣ ନିମ୍ନତେ ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଦେବା ପାଇଁ ସଦାପୂରଣ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।” ୩ ତହିଁରେ ସଦାପୂରଣ ଆଜ୍ଞାନ୍ତସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍‌ଗନଗଣ ଆପଣା

ଆପଣା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରୁ ଲେବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ନଗର ସମୂହ ଓ ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଦେଲେ । ୪ ତହିଁ କହାତୀୟ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ବାଣ୍ଟା ଉଠିଲା, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହାରୋଣ ଯାଜକର ସନ୍ତାନଗଣ ଗୁଲିବାଣ୍ଟା ଦସ୍ତାବିଜ ଯିହୁଦା ବଂଶ ଓ ଶିମୋନ ବଂଶ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶରୁ ତେର ନଗର ପାଇଲେ । ୫ ପୁଣି କହାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟା ଦସ୍ତାବିଜ ଇଫ୍ରାୟିମ ବଂଶର ସମସ୍ତ ବଂଶରୁ ଓ ଦାନ୍ ବଂଶ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶରୁ ଦଶ ନଗର ପାଇଲେ । ୬ ପୁଣି ଗେଶୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ଗୁଲିବାଣ୍ଟା ଦସ୍ତାବିଜ ଇଷାଖର ବଂଶର ସମସ୍ତ ବଂଶରୁ ଓ ଆଶେର ବଂଶ ଓ ନୟତାଲି ବଂଶ ଓ ବାଶନସଥ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶରୁ ତେର ନଗର ପାଇଲେ । ୭ ଆଉ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ରୁବେନ୍ ବଂଶ ଓ ଗାଦ୍ ବଂଶ ଓ ସବୁଲୁନ ବଂଶରୁ ବାର ନଗର ପାଇଲେ । ୮ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ମୋଶାହ୍ କୁ ଦସ୍ତାବିଜ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଠି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟା କରି ଲେବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ନଗର ଓ ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଦେଲେ । ୯ ଆହୁରି ସେମାନେ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶରୁ ଓ ଶିମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶରୁ ଏହିସବୁ ନଗର ଦେଲେ, ଏଠାରେ ସେସବୁର ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି । ୧୦ ସେସବୁ ନଗର ଲେବୀ-ସନ୍ତାନ କହାତ ବଂଶୀୟ ହାରୋଣ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହେଲା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ବାଣ୍ଟା ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ କିରୀୟଥ-ଅର୍ବ ଓ ତହିଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ତଳିଭୂମି ଦେଲେ, (ଏହାକୁ ହିବ୍ରେଣ କହନ୍ତି); ଅର୍ବ ଅନାକର ପିତା ଥିଲା । ୧୨ ମାତ୍ରେ ସେହି ନଗରର କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମମାନ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯିହୁଦା ନିରାକାର ପୁତ୍ର କାଲେବଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୧୩ ପୁଣି ହାରୋଣ ଯାଜକଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେମାନେ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଆଶ୍ଚର୍ୟ ନଗରର ହିବ୍ରେଣ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି ଓ ଲିବ୍ନା ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୧୪ ଯତ୍ତାର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଇଷ୍ଟିମୋୟ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୧୫ ହୋଲୋନ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଦବାର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୧୬ ଏନ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଯୁଗା ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ବେଥ-ଶେମଶ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ସେହି ଦୁଇ ବଂଶରୁ ଏହି ନଅ ନଗର ଦେଲେ । ୧୭ ପୁଣି ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶରୁ ଗିବ୍ରେଣ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଗୋବା ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୧୮ ଅନାଥୋତ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଅଲମୋନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି; ଗୁରି ନଗର । ୧୯ ହାରୋଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ସର୍ବସୁଦଧା ତଳିଭୂମି ସମେତ ତେର ନଗର ହେଲା । ୨୦ ଆଉ କହାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, କହାତ-ସନ୍ତାନ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶସମୂହ ଇଫ୍ରାୟିମ ବଂଶରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନଗର ବାଣ୍ଟା ପାଇଲେ । ୨୧ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଫ୍ରାୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶାନ୍ତର୍ଗତ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଆଶ୍ଚର୍ୟ ନଗର ଶିଖିମ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି ଓ ଗେଷର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୨୨ କିବ୍ସୟିମ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ବେଥ-ହୋରଣ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୨୩ ପୁଣି ଦାନ୍ ବଂଶରୁ ଇଲତ୍ଜା ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଗିବ୍ବଥୋନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୨୪ ଅୟାଲୋନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଗାଥ୍-ରିମ୍ମୋନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୨୫ ଆଉ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶରୁ ଉନକ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଗାଥ୍-ରିମ୍ମୋନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଦୁଇ ନଗର ଦେଲେ । ୨୬ କହାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବଂଶର ସର୍ବସୁଦଧା ତଳିଭୂମି ସମେତ ଦଶ ନଗର ହେଲା । ୨୭ ପୁଣି ସେମାନେ ଲେବୀ ବଂଶୀୟ ଗେଶୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶରୁ ବାଶନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଆଶ୍ଚର୍ୟ ନଗର ଗୋଲନ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଆଉ ବାଷ୍ଟର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଦୁଇ ନଗର ଦେଲେ । ୨୮ ପୁଣି ଇଷାଖର ବଂଶରୁ କିଶିୟୋନ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଦାବରତ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୨୯ ଯର୍ମୁତ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏନ୍-ଗନ୍ନାମ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୩୦ ଆଉ ଆଶେର ବଂଶରୁ ମିଶାଲ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଅବଦୋନ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୩୧ ହିଲକତ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ରହୋବ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୩୨ ନୟତାଲି ବଂଶରୁ ଗାଲିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଆଶ୍ଚର୍ୟ ନଗର କେଦଶ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ହମୋତ୍-ଦୋର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, କର୍ତ୍ତନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ତିନି ନଗର ଦେଲେ । ୩୩ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଗେଶୋନୀୟ ଲୋକମାନେ ସର୍ବସୁଦଧା ତଳିଭୂମି ସମେତ ତେର ନଗର ପାଇଲେ । ୩୪ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶାନୁସାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲେବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସବୁଲୁନ ବଂଶରୁ ଯଗ୍ନିୟାମ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, କାର୍ତ୍ତା ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୩୫ ଦିମ୍ନା ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ନହଲୋଲ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୩୬ ପୁଣି ରୁବେନ୍ ବଂଶରୁ ବେତ୍ସର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଯହସ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୩୭ କଦେମୋର ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ମେଫାତ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଏହି ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୩୮ ଆଉ ଗାଦ୍ ବଂଶରୁ ଗିଲୀୟଦ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନରହତ୍ୟାକାରୀର ଆଶ୍ଚର୍ୟ ନଗର ରାମୋତ୍ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ମହନୟିମ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ୩୯ ହିଷ୍ବୋନ ଓ ତହିଁ ତଳିଭୂମି, ଯାସେର ଓ ତହିଁ

ତଳିଭୂମି, ସର୍ବସୁଦଧା ଗୁରି ନଗର ଦେଲେ । ୪୦ ଏରୁପେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣର ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଏହିସବୁ ନଗର ହେଲା; ସେମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଟରେ ବାର ନଗର ପଡ଼ିଲା । ୪୧ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବସୁଦଧା ତଳିଭୂମି ସହିତ ଅଠଗୁଳିଶ ନଗର ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ହେଲା । ୪୨ ଏହି ପୁରତେୟକ ନଗରର ଗୁରିଆଡ଼େ ତଳିଭୂମି ଥିଲା; ଏରୁପେ ଏହି ସମସ୍ତ ନଗର ଥିଲା ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଦେଶ ଅଧିକାର

୪୩ ସଦାପୁରରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ଦେଶ ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଦେଶ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଗହା ଅଧିକାର କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ୪୪ ଆଉ ସଦାପୁରରୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ କୃତ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଶପଥ ଅନୁସାରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାମ ଦେଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ; ସଦାପୁରରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶତରୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୪୫ ସଦାପୁରରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ଯେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ କଥା କହିଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କଥା ବିଫଳ ହେଲା ନାହିଁ; ସବୁ ସଫଳ ହେଲା ।

ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଗୃହ ପୁରତୟାବର୍ତ୍ତନ

୧ ଏଥରତରାରେ ଯିହୋଶୁୟ ରୁବେନୀୟ ଓ ଗାଦୀୟ ବଂଶକୁ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ସଦାପୁରରୁ ସେବକ ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଳନ କରିଅଛ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ସେସବୁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ରବ ଶୁଣିଅଛ; ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁଦିନବଧୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ଭଗ୍ନତ୍ରଣକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଅଛ । ୪ ଏବେ ସଦାପୁରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁରତିଆନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନତ୍ରଣକୁ ବିଶ୍ୱାମ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଏ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରରୁ ସେବକ ମୋଶା ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଧିକୃତ ଦେଶକୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ଫେରିଯାଅ । ୫ ମାତ୍ର ସଦାପୁରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୁରମ କରିବାକୁ ଓ ଗହାତ୍ମକର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଗମନ କରିବାକୁ ଓ ଗହାତ୍ମକ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ଓ ଗହାତ୍ମକଠାରେ ଆସକ୍ତ ରହିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ସହିତ ଗହାତ୍ମକ ସେବା କରିବାକୁ ସଦାପୁରରୁ ସେବକ ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଓ ବନ୍ଧବସ୍ତୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହାସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଅତିଶୟ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ ।” ୬ ଏଉତରାରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ବିଦାୟ କଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ । ୭ ମୋଶା ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ବାଣନରେ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶକୁ ଯିହୋଶୁୟ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପଶ୍ଚିମ ପାରିରେ ସେମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନତ୍ରଣ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ଆହୁରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ବିଦାୟ କରିବା ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୮ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତୁର ସମ୍ପଦତ୍ତି ଓ ପଲ ପଲ ପଶୁ, ରୂପା, ସୁନା ଓ ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୁହା ଓ ଅପାର ବସ୍ତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱେ ନେଇ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ଫେରିଯାଅ; ଆପଣା ଶତରୁମାନଙ୍କଠାରୁ କୁଟିତ ଦରବନ୍ଧ ଆପଣା ଆପଣା ଭଗ୍ନତ୍ରଣ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗ କର ।” ୯ ତହିଁରେ ରୁବେନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ କିଶାନ ଦେଶାନ୍ତର୍ଗତ ଶାଲୋଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦୁପ୍ପା ସଦାପୁରରୁ ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ଯହିଁର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ, ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି ଅଧିକୃତ ଗିଲାୟଦ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବେଦି

୧୦ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ରୁବେନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗାଦ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ କିଶାନ ଦେଶାନ୍ତର୍ଗତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହି ବେଦି ଦେଖିବାକୁ ବଡ଼ । ୧୧ ଏଉତରାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ଦେଖ, ରୁବେନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗାଦ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ

ବଂଶ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅଧିକୃତ ପାର୍ଶ୍ଵପୁତ୍ରରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସାମାନ୍ତର୍ଗତ କିଶାନ ଦେଶ ଆଗରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଶାଲୋରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ରୁବେନ୍ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଇଲୀୟାସର ଯାଜକର ପୁତ୍ର ପାନହସକୁ ୧୪ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରତେୟକ ବଂଶରୁ ଏକ ଏକ ପିତୃଗୃହାଧିପତି, ଏରୂପେ ଦଶ ଅଧିପତି ଗିଲାୟଦ ଦେଶକୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ସହସ୍ର ସହସ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଗୃହର ପୁରଧାନ ଥିଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଗିଲାୟଦ ଦେଶରେ ରୁବେନ୍ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୬ “ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏରୂପେ କହିଲେ, “ଆଜି ସଦାପୁରତୁତ୍ତକର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଅନୁସରଣରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଯେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଞନ କରିଅଛ, ଏ କ’ଣ ? ୧୭ ପିୟୋର ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ସକାଶୁ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ହେଲେ ହେଁ ତହିଁରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କୃତ କରି ପାରି ନାହିଁ, ଏହା କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ୧୮ ଯେ ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକର ଅନୁସରଣରୁ ବିମୁଖ ହେଉଅଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ସଦାପୁରତୁତ୍ତକର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ, ସେ କାଲି ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବେ । ୧୯ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାର-ଦେଶ ଅଶୁଚି ହୁଏ, ତେବେ ପାର ହୋଇ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଆବାସ ବାସ କରେ, ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ସେହି ଅଧିକାର-ଦେଶକୁ ଆସ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କର; ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ଛଡ଼ା ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ସଦାପୁରତୁତ୍ତକର ବିଦ୍ରୋହୀ ନ ହୁଅ, କିଆ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହୀ ନ ହୁଅ । ୨୦ ସେହି ପୁତ୍ର ଆଖନ୍ ବର୍ଜିତ ବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଞନ କରନ୍ତେ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ କି କ୍ରୋଧ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ? ଆଉ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ଅପରାଧରେ ଏକାକୀ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ ?” ୨୧ ତହିଁରେ ରୁବେନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସହସ୍ର ସହସ୍ରର ପୁରଧାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ୨୨ “ପରମେଶ୍ଵର, ସଦାପୁରତୁ ପରମେଶ୍ଵର, ପରମେଶ୍ଵର, ସଦାପୁରତୁ ପରମେଶ୍ଵର, ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବ; ଯେବେ ଏହା ବିଦ୍ରୋହ ଭାବରେ, ଅବା ଯେବେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଞନ ଭାବରେ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ନ କର; ୨୩ ଯେବେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଅନୁସରଣରୁ ବିମୁଖ ହେବା ପାଇଁ ଅବା ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ହୋମ କି ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ କି ମଞ୍ଚଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିଥାଉ, ତେବେ ସଦାପୁରତୁ ସ୍ଵପ୍ନ ତହିଁର ପୁରତିଫଳ ଦେଉନ୍ତୁ; ୨୪ ବରଞ୍ଚ ଆମ୍ଭେମାନେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ହୋଇ ଓ ବିଚାର କରି ଏହା କରିଅଛୁ, ଆସନ୍ତ ସମୟରେ କେଜାଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ୨୫ କାରଣ ହେ ରୁବେନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ, ହେ ଗାଦ-ସନ୍ତାନଗଣ, ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ସାମା କରିଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରତୁତ୍ତକଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ; ଏରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ କେଜାଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଭୟ କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରାଇବେ; ୨୬ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କହିଲୁ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟୋଗ କରୁ, ହୋମ କି ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ୨୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ହୋମ ଓ ବଳି ଓ ମଞ୍ଚଗଳାର୍ଥକ ଉପହାର ଦ୍ରାଘା ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ସମମୁଖରେ ସେବା କରି ପାରୁ, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାକ୍ଷୀ ହେବ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ, ଏପରି କଥା ଆସନ୍ତ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ୨୮ ଆହୁରି ଆମ୍ଭେମାନେ କହିଲୁ, ସେମାନେ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ପୁରୁଷକୁ ଏରୂପେ କଥା କହିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କହିବୁ, ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଆଦର୍ଶ ଦେଖ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି, ହୋମ କି ବଳିଦାନାର୍ଥେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର

କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୧ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣ ବିଷୟରେ ଅତି ସାବଧାନ ହୋଇ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କର । ୧୨ ନେହିଲେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରାଣରେ ବିମୁଖ ହୁଅ ଓ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ-ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହବାସ କର ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବାସ କରନ୍ତି; ୧୩ ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ଯେ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରୁ ଆଉ ତଡ଼ିଦେବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାଲ ଓ ଫାନ୍ଦ ଓ ପାଶ୍ୱାପୁରେ କୋରଡ଼ା ଓ ଚକ୍ଷୁରେ କଟକ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବେ । ୧୪ ଆଉ ଦେଖ, ଆଜି ମୁଁ ସମଗ୍ର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଯାଉଅଛି ।* ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାତ ଅଛ ଯେ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେତେ ମତ୍ତଗଳ କଥା କହିଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କଥା ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସବୁ ସଫଳ ହୋଇଅଛି, ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ୧୫ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଯେ ସକଳ ମତ୍ତଗଳ କଥା କହିଥିଲେ, ଗହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଫଳ ହେଲା, ସେପରି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ଯାଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅମତ୍ତଗଳ କଥାସବୁ ସଫଳ କରିବେ । ୧୬ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନିୟମ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲଙ୍ଘନ କରିବ ଓ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତିକୁଳରେ ସଦାପୁରତୁ କ୍ରୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଓ ସେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।”

୨୪

ଶିଖିମରେ ତୁକ୍ତିର ନୂତନୀକରଣ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶୁୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶସମୂହକୁ ଶିଖିମରେ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କ ପୁରାଣବର୍ଣ୍ଣକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରାଣମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରାଜିତଗଣତୁଳ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ତକାଇଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୨ ତହିଁ ଯିହୋଶୁୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ପୂର୍ବ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମ ଓ ନାହୋରର ପିତା ତେରହ ପୁରତୁ ନଦୀ ସେପାରିରେ ବାସ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ; ୩ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମକୁ ସେହି ନଦୀ ସେପାରିରୁ ନେଇ କିଶାନ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଭ୍ରମଣ କରାଇଲୁ ଓ ଗହାର ବଂଶକୁ ବହୁପୁରଜ କଲୁ ଓ ଗହାକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଲୁ । ୪ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯାକୁବ ଓ ଏଷାୌ ଦେଲୁ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାରୀ ଶିଖିମକୁ ସେୟାର ପର୍ବତ ଦେଲୁ; ଆଉ ଯାକୁବ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନମାନେ ମିସରକୁ ଗଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣକୁ ପଠାଇଲୁ ଓ ମିସର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ, ତଦ୍ୱାରା ଗହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲୁ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ । ୬ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ମିସରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ; ତହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲୁ; ସେତେବେଳେ ମିସରୀୟମାନେ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାରୁଦ୍ଧ ସୈନ୍ୟ ନେଇ ସୂଫ ସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ତାକ ପକାନ୍ତେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟକାର ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ସମୁଦ୍ର ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷଣ କଲେ; ଆମ୍ଭେ ମିସରରେ ଯାହା କଲୁ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଲା, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଦିନ ପୁରାନ୍ତରେ ବାସ କଲ । ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିରେ ବାସକାରୀ

* ୨୩:୧୪ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ'ର ମୁତୁୟ ସମୟ ଅତି ନିକଟ ହେଉଅଛି

ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆଣିଲୁ; ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲ; ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲୁ ।^୯ ତେବେ ମୋୟାବ-ରାଜା ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର ବାଲାକ୍ ଉଠି ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା, ପୁଣି ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାପ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମକୁ ଡକାଇଲା ।^{୧୦} ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ବିଲୀୟମର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲୁ; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା; ଏରୂପେ ଆମ୍ଭେ ଗହା ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲୁ ।^{୧୧} ଏଉତତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଯିରାହୋରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲ; ତହିଁରେ ଯିରାହୋ ନିବାସୀମାନେ, ପୁଣି ଇମୋରାୟ ଓ ପରିଷାୟ ଓ କିଶାନାୟ ଓ ହିତ୍ତାୟ ଓ ଗିର୍ଗାଶାୟ ଓ ହିବ୍ବାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲୁ, ^{୧୨} ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଖତ୍ତା କି ତୁମ୍ଭର ଧନ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ବିରୁଦ୍ଧି* ପଠାଇଲୁ, ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍, ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଘରଡ଼ାଇ ଦେଲା ।^{୧୩} ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯହିଁରେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ ଦେଶ ଓ ଯାହା ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରି ନାହିଁ, ଏପରି ନଗରମାନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜାତକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ ନ କଲ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଗ କରୁଅଛ ।”

ମନୋନୀତ କର କାହାର ସେବା କରିବ

^{୧୪} ଏହେତୁ ଏବେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ଭୟ କର, ପୁଣି ସମପୂର୍ଣ୍ଣା ରୂପେ ଓ ସତ୍ୟତାରେ ଗହାଞ୍ଜର ସେବା କର; ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ନଦୀ ସେପାରିରେ ଓ ମିସରରେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସେବା କର ।^{୧୫} ଯଦିବା ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଦିଶେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାର ସେବା କରିବ, ଗହା ଆଜି ମନୋନୀତ କର; କି ନଦୀ ସେପାରିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେବା କଲେ, ସେମାନଙ୍କ, କିଅବା ଯେଉଁ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ (ସେବା କରିବ, ଏହା ମନୋନୀତ କର); ମାତ୍ର ମୁଁ ଓ ମୋହର ପରିଜନ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ।^{୧୬} ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ, ଏହା ଦୂରେ ଥାଉ ।”^{୧୭} ଯେହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର, ସେ ଆପେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶର ଦାସତ୍ଵରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଏହିସବୁ ମହା ଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁ ସକଳ ପଥରେ ଓ ଯେ ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆସିଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ।^{୧୮} ଆହୁରି ସେହି ସଦାପୁରତୁ ଏ ଦେଶ ନିବାସୀ ଇମୋରାୟ ଆଦି ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଘରଡ଼ାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସେବା କରିବୁ, କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ।^{୧୯} ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସେବା କରି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର; ସେ (ସ୍ଵପ୍ନଗୋଚର-ରକ୍ଷଣରେ) ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ କି ପାପ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।^{୨୦} ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରି ଅମଙ୍ଗଳ କରିବେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିଥିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବେ ।”^{୨୧} ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସେବା କରିବା ।”^{୨୨} ତେବେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ସାକ୍ଷୀ ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ।”^{୨୩} ସେ କହିଲେ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବାହାର କରି ଦିଅ, ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ

* ୨୪:୧୨ ଦେଖନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା 23:28

ଆଡ଼କୁ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ ତେର।” ୨୪ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଯିହୋଶୁୟଠକୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ଆମ୍ଭେମାନେ କରିବୁ ଓ ଗହାଡ଼କ ରବ ଶୁଣିବୁ। ୨୫ ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଵରୂପ କରି ଶିଖିମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଧି ଓ ଶାସନ ସ୍ଵାଧୀନ କଲେ। ୨୬ ଏଥିପ୍ରତି ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ସକଳ କଥା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ଵା ଗୁଣରେ ଲେଖିଲେ ଓ ଏକ ବୃହତ୍ ପୁସ୍ତକରେ ନେଇ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆବାସର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଲୋକ୍ଷ ମୂଳେ ସ୍ଵାଧୀନ କଲେ। ୨୭ ତହିଁ ଯିହୋଶୁୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏହି ପୁସ୍ତକର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତିକ୍ରମରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଲେ, ସେସବୁ କଥା ଏ ଶୁଣିଅଛି; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର ନ କର, ଏଥିପାଇଁ ଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତିକ୍ରମରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବ।” ୨୮ ଏପ୍ରକାରେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରତି ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବିଦାୟ କଲେ।

ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ସମାଧି

୨୯ ଏ ସକଳ ଘଟଣା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସେବକ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ଏକ ଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇ ମଲେ। ୩୦ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଗାଶ୍ ପର୍ବତର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଇର୍ଦ୍ଦୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥା ତିମ୍ନାତ୍ସେରହରେ ଗଡ଼କର ଅଧିକାର-ସାମା ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼କୁ କବର ଦେଲେ। ୩୧ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କର ଜୀବନଯାଏ ଓ ଯେଉଁ ପୁରାଣମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଖାତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାଏ ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସେବା କଲେ। ୩୨ ପୁଣି ଯାକୁବ ଏକ ଶହ ଚୋପ୍ପି ମୁଦ୍ରାରେ ଶିଖିମର ପିତା ହମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଭୂମି କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ଶିଖିମସ୍ଥ ସେହି ଭୂମିଖଣ୍ଡରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯୋଷେଫଙ୍କର ଯେଉଁ ଅସ୍ତ୍ର ମିସରରୁ ଆଣିଥିଲେ, ଗହା ପୋତିଲେ, ଆଉ ଗହା ଯୋଷେଫ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ହେଲା। ୩୩ ଏ ଉତ୍ତରରେ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ମଲା; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଇର୍ଦ୍ଦୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ଗହାର ପୁତ୍ର ପାନହସକୁ ଦତ୍ତ ପର୍ବତରେ ଗହାକୁ କବର ଦେଲେ।

The Book of Judges

ବିଗ୍‌ରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ବିବରଣ

କିଶାନ ଅଧିକୃତ ଅବ୍ୟାହତ

୧ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କର ମୁରୁୟ ପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭାଗନା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “କିଶାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କିଏ ପୁରଥମେ ଯିବ ?” ୨ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଯିହୁଦା ଯିବ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ହସତରେ ସେହି ଦେଶ ସମର୍ପଣ କରିଅଛୁ।” ୩ ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଶିମୋନଙ୍କୁ କହିଲା, ଗୁଲିବାଣ୍ଟକରମେ ନିରୂପିତ ଆମ୍ଭ ଭାଇଙ୍କୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇଙ୍କୁ ଯିବା। ତହିଁରେ ଶିମୋନ ଗହା ସଙ୍ଗେ ଗଲା। ୪ ଏଥିପରେ ଯିହୁଦା ଯାତ୍ରା କଲା; ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ହସତରେ କିଶାନୀୟ ଓ ପରିଷାୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ବେଷକରେ ସେମାନଙ୍କର ଦଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ୫ ପୁଣି ସେମାନେ ବେଷକରେ ଅଦୋନୀବେଷକ ରାଜାଙ୍କୁ ପାଇ ଗହା ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରି କିଶାନୀୟ ଓ ପରିଷାୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ୬ ମାତ୍ର ଅଦୋନୀବେଷକ ପଳାଇଗଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ଗହା ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗଲେ ଏବଂ ଗହା ହସତ ଓ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ଛେଦନ କଲେ। ୭ ଏଥିରେ ଅଦୋନୀବେଷକ କହିଲା, “ସତ୍ତର ଜଣ ରାଜା ଯାହାଙ୍କର ହସତ ଓ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ମେଜ ତଳେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଆହାର ସାଉଣ୍ଡୁ ଥିଲେ; ମୁଁ ଯେପରି କଲି, ପରମେଶ୍ଵର ସେପରି ମୋତେ ପୁରତିଫଳ ଦେଲେ।” ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ତାକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ସେଠାରେ ମଲା। ୮ ଏଥିପରେ ଯିହୁଦା ସମ୍ଭାଗନାରେ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହା ହସତଗତ କଲେ ଓ ଖଡ଼ଗଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ଅଗ୍ନିରେ ନଗର ଦଗ୍ଧ କଲେ। ୯ ଏଥିପରେ ଯିହୁଦା-ସମ୍ଭାଗନାରେ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଓ ତଳଭୂମିରେ ବାସକାରୀ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ୧୦ ପୁଣି ଯିହୁଦା ହିବ୍‌ରୋଣବାସୀ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ଶେଶୟକୁ ଓ ଅହୀମାନକୁ ଓ ତଲ୍‌ମୟକୁ ବଧ କଲା; ପୂର୍ବେ ଏହି ହିବ୍‌ରୋଣର ନାମ କିରୀୟତ୍-ଅର୍ବ ଥିଲା। ୧୧ ଆଉ ସେ ସେଠାରୁ ଦବୀର-ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା। ପୂର୍ବେ ଏହି ଦବୀରର ନାମ କିରୀୟତ୍-ସେଫର ଥିଲା। ୧୨ ପୁଣି କାଲେବ କହିଲେ, ଯେ କେହି କିରୀୟତ୍-ସେଫରକୁ ଆଘାତ କରି ହସତଗତ କରିବ, ମୁଁ ଗହା ସହିତ ମୋ କନ୍ୟା ଅକ୍ଷର ବିବାହ ଦେବି। ୧୩ ଏଥିରେ କାଲେବଙ୍କର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା କନସର ପୁତ୍ର ଅତନୀୟେଲ ଗହା ହସତଗତ କରନ୍ତେ, ସେ ଗହା ସହିତ ଆପଣା କନ୍ୟା ଅକ୍ଷର ବିବାହ ଦେଲେ। ୧୪ ତହିଁ ସେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେତ ମାଗିବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳ; ମାତ୍ର ସେ ଆପେ ଗର୍ଦ୍ଦଭରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲା; ଏଥିରେ କାଲେବ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଥା ଗୁହଁ ?” ୧୫ ତହିଁ ସେ କହିଲା, ମୋତେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣ ଦକ୍ଷିଣାଆଡ଼ ଭୂମି ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ଜଳ ନିର୍ଜର ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ; ତହିଁରେ କାଲେବ ଉପରିସ୍ଥ ଓ ତଳସ୍ଥ ନିର୍ଜର ଗହାକୁ ଦେଲେ। ୧୬ ଏଥିପରେ ମୋଶାଙ୍କର ପତନୀ-ଭ୍ରାତା କେନୀୟର ସମ୍ଭାଗନାରେ ଯିହୁଦା-ସମ୍ଭାଗନାଙ୍କ ସହିତ ଖର୍ଚ୍ଚୁରପୁରରୁ* ଅଗ୍ରଦର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ଯିହୁଦା ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଉଠି ଯାଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ। ୧୭ ପୁଣି ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଶିମୋନ ସହିତ ଗମନ କଲା ଓ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେହି ନଗରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ ଓ ସେହି ନଗରର ନାମ ହର୍ମା† ହେଲା। ୧୮ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଘସା ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ, ଅକ୍ଲିଲୋନ ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ, ପୁଣି ଇକ୍ବରୋଣ ଓ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳ ହସତଗତ କଲା। ୧୯ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୁଦାର ସହାୟ ଥିଲେ; ଏଣୁ ସେ ସେହି ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଲା; ମାତ୍ର ସେ ତଳଭୂମି ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଲୋହ ରଥ ଥିଲା। ୨୦ ପୁଣି ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଧୀନରେ କାଲେବଙ୍କୁ ହିବ୍‌ରୋଣ ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଅନାକର ତିନି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ। ୨୧ ବିନ୍ୟାମୀନ-ସମ୍ଭାଗନାରେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ

* ୧:୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଶୋ ନଗର † ୧:୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ

ଯିବୁଷ୍ଟାୟମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯିବୁଷ୍ଟାୟମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନ୍ୟାମାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଷେଫ-ବଂଶ ମଧ୍ୟ ବେଥେଲ୍ ପୁରତିକୂଳରେ ଗଲେ; ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଞ୍ଜୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିଲେ । ୨୩ ସେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ-ବଂଶ ବେଥେଲ୍ ଅନ୍ତସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ପୂର୍ବେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଲୁସ୍ ଥିଲା । ୨୪ ତହିଁରେ ସେହି ନିରୀକ୍ଷକମାନେ ସେ ନଗରକୁ ଜଣକୁ ବାହାରେ ଆସିବାର ଦେଖି କହିଲେ, ବିନ୍ୟ କରୁଅଛୁ, ସେହି ନଗରରେ ପୁରବେଶ କରିବା ପଥ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ଦେଖାଅ; ଗହା କଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଦୟା ବ୍ୟବହାର କରିବା । ୨୫ ତହିଁ ସେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ନଗରରେ ପୁରବେଶ କରିବା ପଥ ଦେଖାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଖତଗଧାରରେ ସେହି ନଗରକୁ ଆସାତ କଲେ, ମାତ୍ର ସେହି ଲୋକକୁ ଓ ଗହାର ସବୁ ବଂଶକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଲୋକ ହିତ୍ତାୟମାନଞ୍ଜୁ ଦେଖକୁ ଯାଇ ଏକ ନଗର ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁର ନାମ ଲୁସ୍ ରଖିଲା; ତହିଁର ସେହି ନାମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟର ବିଫଳତା

୨୭ ଆଉ ମନଶି, ବେଥ୍-ଶାନ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର, ଗନକ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ, ଦୋର ଓ ତହିଁର ଉପନଗର-ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ, ଯିବଲିୟିମ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର-ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ, ମଗିଦ୍ଦୋ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର-ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ିଦେଲା ନାହିଁ, ତେଣୁ କିଶାନୀୟମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । ୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପରାକ୍ରମ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି କିଶାନୀୟମାନଞ୍ଜୁ ବେଠି କର୍ମରେ ରଖିଲେ, ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଆଉ ଇସ୍ରାୟିମ ଗେଷର ନିବାସୀ କିଶାନୀୟମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ କିଶାନୀୟମାନେ ଗେଷରରେ ବାସ କଲେ । ୩୦ ସବୁଲୁନ କିର୍ଗୋଶ ଓ ନହଲେଲ୍ ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ିଦେଲା ନାହିଁ; ତହିଁରେ କିଶାନୀୟମାନେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ବେଠି କର୍ମ କଲେ । ୩୧ ଆଶେର ଅକ୍କୋ-ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ କିଅବା ସାଦୋନ କି ଅହଲବ୍ ଓ ଅକ୍ଷାବ୍ କି ହିଲବା କି ଅଫ୍ କି ରହୋବନି ବାସୀମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ିଦେଲା ନାହିଁ । ୩୨ ମାତ୍ର ଆଶେରୀୟମାନେ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ କିଶାନୀୟମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ି ନ ଦେବାରୁ ସେମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ୩୩ ନପ୍ତାଲି ବେଥ୍-ଶେମଶ କି ବେଥ୍ନାତ ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ିଦେଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ କିଶାନୀୟମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲା, ତଥାପି ବେଥ୍-ଶେମଶ ଓ ବେଥ୍-ଆନାତ୍ ନିବାସୀମାନେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ବେଠି କର୍ମ କଲେ । ୩୪ ଆଉ ଇମୋରୀୟମାନେ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ; ଆଉ ତଲିଭୂମିକି ସେମାନଞ୍ଜୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୩୫ ମାତ୍ର ଇମୋରୀୟମାନେ ହେରସ ପର୍ବତରେ ଅୟାଲୋନରେ ଓ ଶାଲବୀମରେ ବାସ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ; ତଥାପି ଯୋଷେଫ-ବଂଶର ହସ୍ତ ପୁରବଳ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ବେଠି କର୍ମ କଲେ । ୩୬ ପୁଣି ଅକ୍ବରବୀମ-ଘାଟୀ ଶୈଳଠାରୁ ଆଗକୁ ଇମୋରୀୟମାନଞ୍ଜୁ ସୀମା ଥିଲା ।

ବୋଖୀମଠାରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ଗିଲ୍ଗଲରୁ ବୋଖୀମକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ମିସରରୁ ଆଣିଲୁ ଓ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଞ୍ଜୁ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲୁ, ସେଠାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ଆଣିଅଛୁ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ଅନୁତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଞ୍ଜନ କରିବା ନାହିଁ । ୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦେଶ-ନିବାସୀମାନଞ୍ଜୁ ସହିତ କୌଣସି ନିୟମ ସ୍ଥର କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଯଜ୍ଞବେଦି ସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ରବ ଶୁଣି ନାହିଁ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିଅଛ ? ୩ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ପାର୍ଶ୍ଵରେ କର୍ତ୍ତକ ଓ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଦେବତାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ପୁରତି ଫାନ୍ଦ ହେବେ । ୪ ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଞ୍ଜୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ରବ ଉଠାଇ ରୋଦନ କଲେ । ୫ ଏ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବୋଖୀମ* ରଖିଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କଲେ ।

* ୨:୫ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଦନକାରୀ

ଯିହୋଶୁୟାଙ୍କ ମୁଦୁୟ

୬ ଯିହୋଶୁୟା ଆପଣା ନିକଟରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ବନ୍ଧନମାନଙ୍କର ପରତେୟକେ ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶକୁ ଗଲେ । ୭ ଯିହୋଶୁୟାଙ୍କର ଜୀବନଯାଏ ଓ ଯେଉଁ ପରାଗନମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ସଦାପୁରତୁଡ଼ି କୃତ ସମସ୍ତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୋଶୁୟାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଜୀବିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାଏ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁଡ଼ିକ ସେବା କଲେ । ୮ ସଦାପୁରତୁଡ଼ିକ ସେବକ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟା ଏକ ଶହ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ହୋଇ ମଲେ । ୯ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଗାଣ୍-ପର୍ବତର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଇଫ୍ରେୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥା ତିମ୍ନତ୍-ହେରସରେ ଉତ୍ତର ଅଧିକାର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର କବର ଦେଲେ । ୧୦ ପୁଣି ସେହି ପିଢ଼ିର ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଲେ; ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁ ପିଢ଼ିର ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁଡ଼ିକୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, କି ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ସଦାପୁରତୁଡ଼ିକର କୃତକର୍ମ ଦେଖି ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଉଠିଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଅବିଶ୍ଵସ୍ତତା

୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ବନ୍ଧନଗଣ ସଦାପୁରତୁଡ଼ିକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା କଲେ ଓ ବାଲ୍ ଦେବତାଗଣର ସେବା କଲେ । ୧୨ ପୁଣି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେହି ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲେ; ଏରୂପେ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ । ୧୩ ଆହୁରି ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବାଲ୍ ଦେବ ଓ ଅଷ୍ଟୋରୋତ୍ ଦେବୀଗଣର ସେବା କଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ କ୍ଷୋଧ ପରଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଟକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଟିଲେ; ଆହୁରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିକ୍ରୟ କଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଉ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ସଦାପୁରତୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି ଶପଥ କରିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ, ସେଆଡ଼େ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲେ; ଏହିପରି ସେମାନେ ଭାରୀ କ୍ଷୋଧରେ ପଡ଼ିଲେ ।

ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତାଗଣ

୧୬ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତାଗଣଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି ଲୁଟକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ୧୭ ତଥାପି ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତାମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗମନ କରି ବ୍ୟଭିଚାର କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲେ; ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ଯେଉଁ ପଥରେ ଗମନ କଲେ, ସେମାନେ ତଦନୁସାରେ ନ କରି ସେହି ପଥରୁ ଶାୟି ବିମୁଖ ହେଲେ । ୧୮ ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତାର ଜୀବନଯାଏ ସଦାପୁରତୁ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ; କାରଣ ଉପଦ୍ରବ ଓ ଉତ୍ତନକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ କାତରୋକ୍ତି କଲେ, ତହିଁ ହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ସଦୟ ହେଲେ । ୧୯ ମାତ୍ର ସେହି ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତାର ମୁଦୁୟ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟଚରଣ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କରି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କରିୟାରୁ ଓ ଅବାଧ୍ୟତ-ମାର୍ଗରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ୨୦ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ କ୍ଷୋଧ ପରଞ୍ଚିତ ହେଲେ; ପୁଣି ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ନିୟମ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ଗହା ଏମାନେ ଲଘ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ରବ ଶୁଣୁ ନାହାନ୍ତି । ୨୧ ଏହେତୁ ଯିହୋଶୁୟା ମରଣ କାଳରେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲା, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅଦ୍ଵ୍ୟାବଧି ଆଉ ତଡ଼ିଦେବା ନାହିଁ; ୨୨ ଯେପରି ଏମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେପରି

ଏମାନେ ତହିଁରେ ଗମନ କରି ଗହା ରକ୍ଷା କରିବେ କି ନାହିଁ, ଏ ବିଷୟରେ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ତଫାଳକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା। ୨୩ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାୟର ତଡ଼ି ନ ଦେଇ ଅବା ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ ନ କରି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ।

୩

୧ ଇସ୍ତଫାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କିଶାନ-ଦେଶାୟ ଯୁଦ୍ଧସକଳ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ୨ ଓ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣର ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଆଗେ ଯୁଦ୍ଧ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗହା ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ, ଯଥା, ୩ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ଅଧିକ, ପୁଣି ବାଲ୍-ହର୍ମୋନ୍ ପର୍ବତଠାରୁ ହମାତରେ ପରବେଶ କରିବା ପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିବାନୋନ ପର୍ବତ-ନିବାସୀ ସମସ୍ତ କିଶାନାୟ ଓ ସାଦୋନାୟ ଓ ହିବ୍ବାୟ ଲୋକ। ୪ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ତଫାଳକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଆଦେଶ କରିଥିଲେ, ଗହାସବୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବେ କି ନାହିଁ, ଏହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ, ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖାଗଲେ। ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ହିତତାୟ ଓ ଇମୋରାୟ ଓ ପରିଷାୟ ଓ ହିବ୍ବାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଓ କିଶାନାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ। ୬ ପୁଣି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ।

ଅତ୍ନାୟେଲ

୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା କଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାସୋରି ବାଲ୍ ଦେବଗଣର ଓ ଆଶେରା ଦେବଗଣର ସେବା କଲେ। ୮ ତହିଁରେ ଇସ୍ତଫାଳ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରକୁ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଅରାମହରୟିମ୍* ରାଜା କୁଶ୍-ରିଶାୟାଅୟିମ୍ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ; ତହିଁ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ଆଠ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କୁଶ୍-ରିଶାୟାଅୟିମ୍ ସେବା କଲେ। ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରେ କ୍ରିନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ କାଲେବଙ୍କ କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା କନସର ପୁତ୍ର ଅତ୍ନାୟେଲଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତୃତ ରୂପେ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ। ୧୦ ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ଆତ୍ମା ଗଞ୍ଜାରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଇସ୍ତଫାଳର ବିଗ୍ନ କଲେ ଓ ସେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ, ଆଉ ସଦାପୁରକୁ ସେହି ଅରାମାୟ ରାଜା କୁଶ୍-ରିଶାୟାଅୟିମ୍ ଗହା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି କୁଶ୍-ରିଶାୟାଅୟିମ୍ ଉପରେ ଗହାର ହସ୍ତ ପରବଳ ହେଲା। ୧୧ ତହିଁରେ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ବିଶ୍ୱାମ ପାଇଲା। ଏ ଉତ୍ତରେ କନସର ପୁତ୍ର ଅତ୍ନାୟେଲ ମଲା।

ଏହୁଦ

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ, ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ପୁନର୍ବାର କଲେ; ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ସେମାନେ କରିବାରୁ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ତଫାଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋୟାବର ରାଜା ଇଗ୍ଲୋନକୁ ସବଳ କଲେ। ୧୩ ତହିଁ ସେ ଅମ୍ମୋନ ଓ ଅମ୍ମୋନି-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କଲା ଓ ସେ ଯାଇ ଇସ୍ତଫାଳକୁ ଆଘାତ କରି ଖର୍ଚ୍ଚୁରପୁର ଅଧିକାର କଲା। ୧୪ ତହିଁରେ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ଅଠର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋୟାବୀୟ ରାଜା ଇଗ୍ଲୋନର ସେବା କଲେ। ୧୫ ତହିଁ ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରେ କ୍ରିନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତୃତ ରୂପେ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶୀୟ ଗୋରା ପୁତ୍ର ଏହୁଦକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ, ସେ ବାହାଡ଼ିଆ ଥିଲେ। ପୁଣି ଇସ୍ତଫାଳ ସନ୍ତାନଗଣ ଗହା ଦ୍ୱାରା ମୋୟାବୀୟ ରାଜା ଇଗ୍ଲୋନ ନିକଟକୁ ଭେଟି ପଠାଇଲେ। ୧୬ ତହିଁରେ ଏହୁଦ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଏକ ହସ୍ତ ଦାସ୍ୟ ଦ୍ୱିଧାର ଖତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଇ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ବାନ୍ଧିଲେ। ୧୭ ତହିଁ ସେ ମୋୟାବୀୟ ରାଜା ଇଗ୍ଲୋନ ନିକଟକୁ ସେହି ଭେଟି ନେଲେ; ସେହି ଇଗ୍ଲୋନ ଏକ ମୋଟା ଲୋକ ଥିଲା।

* ୩:୮ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋସୋପୋଟାମିଆର

୧୮ ଆଉ ସେ ଭେଟି ଦେଇ ସାରିଲା ଉତ୍ତରରେ ଭେଟି ଦୂରବ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଦେଲେ । ୧୯ ମାତ୍ର ସେ ଆପେ ଗିଲ୍ଗଲସ୍ଥ ପଥରଖଣିଠାରୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସି କହିଲେ, ହେ ରାଜା, “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଖବର ଆଣିଛି ।” ତେବେ ରାଜା କହିଲା, ତୁନି ହୋଇ ଥାଅ । ତହିଁ ଗହା ନିକଟରେ ଠିଆ ହେବାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗହା ଛାମୁରୁ ବାହାରି ଗଲେ । ୨୦ ଏଥିରେ ଏହୁ ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲେ; ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ଗୁରୁତ୍ଵାକାଳୀନ ଉପର ମହଲରେ ଏକାକୀ ବସିଥିଲା । ତହିଁରେ ଏହୁ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭର ଏକ କଥା ଅଛି; ତହିଁ ସେ ଆପଣା ସିଂହାସନରୁ ଉଠିଲା । ୨୧ ତେବେ ଏହୁ ଆପଣା ବାମ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ଦକ୍ଷିଣ ଜଞ୍ଜରୁ ଖତ୍ତ ନେଇ ଗହାର ପେଟ ଭୃଷିଲେ; ୨୨ ତହିଁରେ ଖତ୍ତ ସହିତ ମୁଠା ମଧ୍ୟ ପଶିଗଲା, ଆଉ ଖତ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ଲାଖି ରହିବାରୁ ସେ ଗହା ପେଟରୁ ବାହାର କଲେ ନାହିଁ ଓ ଖତ୍ତ ପଛଭାଗରେ ବାହାରିଲା । ୨୩ ଏ ଉତ୍ତରରେ ଏହୁ ଗହାକୁ ରୁଦ୍ଧକରଣାର୍ଥେ ସେହି ଉପର ମହଲର କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଅର୍ଗଳ ଲଗାଇ ପାବରୁ ପଥ ଆଡ଼କୁ ବାହାରିଗଲେ । ୨୪ ସେ ବାହାରିଗଲା ଉତ୍ତରରେ ରାଜାର ଦାସମାନେ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଦେଖ, ସେହି ଉପର ମହଲର କବାଟ ଅର୍ଗଳ-ବନ୍ଦ ହୋଇଅଛି; ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ସେ ଅବଶ୍ୟ ଆପଣା ଗୁରୁତ୍ଵାକାଳୀନ ଭିତର କୋଠିରେ ଆପଣା ପାଦ ଢାଙ୍ଗୁ ଅଛନ୍ତି ।† ୨୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲେ; ମାତ୍ର ଦେଖ, ସେ ଉପର ମହଲର କବାଟ ଫିଟାଇଲା ନାହିଁ; ଏହେତୁ ସେମାନେ କଞ୍ଚିକାଠି ନେଇ କବାଟ ଫିଟାଇଲେ; ତହିଁରେ ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କର ପରଭୃ ମରି ଭୃମିରେ ପଡ଼ିଅଛି । ୨୬ ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିଳମ୍ବ କରି ରହିବା ବେଳେ ଏହୁ ପଲାଇ ସେହି ପଥର ଖଣି ପାର ହୋଇ ସିଂହାସନକୁ ଚାଲିଗଲେ । ୨୭ ପୁଣି ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଇଫ୍ରେୟମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ତୃତୀ ବଜାଇଲେ, ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗତ୍ତ ସହିତ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ଚାଲିଲେ । ୨୮ ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ’ ପଛେ ପଛେ ଆସ; କାରଣ ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ସେମାନେ ଗତ୍ତ ପଛେ ପଛେ ଚାଲି ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଘାଟମାନ ହସ୍ତଗତ କରି କୌଣସି ଲୋକକୁ ପାର ହେବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋୟାବର ଉଶାଧିକ ଦଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବୃହତକାୟ ଓ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲା; କେହି ପଲାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ୩୦ ଏହିପ୍ରକାରେ ମୋୟାବ ସେହି ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ହସ୍ତଗତ୍ୟାମରେ ବଶୀଭୂତ ହେଲା । ତହିଁ ଦେଶ ଅଣା ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଲା ।

ଶମ୍ଭର

୩୧ ଆଉ ଏହୁଦିନ ପରେ ଅନାତର ପୁତ୍ର ଶମ୍ଭର (ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତୃତ) ହେଲେ, ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଛଅ ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋକର୍ଣ୍ଣକ ପାଞ୍ଚଶ ଉପ୍ରାନ୍ତ ବଧ କଲେ; ସେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଏକ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତୃତ ଥିଲେ ।

୪

ଦବୋରା ଓ ବାରକ୍

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଏହୁଦିନ ମୁଦୁୟ ପରେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରୁଦ୍ଧକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ପୁନର୍ବାର କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁ ହାସୋରରେ ରାଜତ୍ଵକାରୀ କିଶାନ୍ନାୟ ରାଜା ଯାବୀନର ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ; ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ହରୋଶୋତ୍-ନିବାସୀ ସାକ୍ଷର ଗହାର ସେନାପତି ଥିଲା । ୩ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରୁଦ୍ଧକ ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ; କାରଣ ଗହାର ନଅ ଶହ ଲୋହି ରଥ ଥିଲା; ପୁଣି ସେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଶୋଷଣ ଓ କଠୋର ଅତ୍ୟାଚାର କଲା । ୪ ସେସମୟରେ ଲପ୍ପିଦୋତର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଦବୋରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତରୀ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ନ କଲେ । ୫ ସେ ଇଫ୍ରେୟମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥ ଗାମା ଓ ବେଥେଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦବୋରା ନାମକ ଖର୍ଚ୍ଚୁରବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିଗ୍ନାର୍ଥେ ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୬ ଆଉ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ କେଦଶ-ନପ୍ତଲିରୁ ଅଗାନ୍ନୋୟମର ପୁତ୍ର ବାରକ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, ସଦାପୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର କି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହି ନାହାନ୍ତି, ଯେ ଗବୋର ପର୍ବତକୁ ଯାଅ, ପୁଣି ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵେ ନପ୍ତଲି-ସନ୍ତାନ ଓ ସବୁଲୁନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଦଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ନିଅ ? ୭ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯାବୀନର ସେନାପତି ସାକ୍ଷରକୁ ଓ ଗହାର ରଥ ଓ ଜନତାକୁ କାଶୋନ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ

† ୩:୨୪ ଅର୍ଥାତ୍ ମଳତ୍ୟାଗ କରୁଅଛନ୍ତି

ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୮ ତହିଁ ବାରକ୍ ଦବୋରାଞ୍ଜକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ମୋ' ସଞ୍ଜେ ଯିବ, ତେବେ ମୁଁ ଯିବି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସଞ୍ଜେ ନ ଗଲେ, ମୁଁ ଯିବି ନାହିଁ । ୯ ତେବେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଜେ ଯିବି; ତଥାପି ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ତୁମ୍ଭର ଯଶ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ସାକ୍ଷରକୁ ଏକ ସତ୍ରୀ ହସ୍ତରେ ବିକ୍ରୟ କରିବେ । ଏ ଉତ୍ତରରେ ଦବୋରା ଉଠି ବାରକ୍ ସଞ୍ଜରେ କେଦଶକୁ ଗଲେ । ୧୦ ପୁଣି ବାରକ୍, ସବୁଲୁନ ଓ ନପୁତଲିକି ଏକତ୍ର କେଦଶକୁ ଚଳାଇଲା; ଏରୂପେ ସେ ଦଶ ହଜାର ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ଆପଣା ସଞ୍ଜରେ ଘେନି ଯାତ୍ରା କଲା ଓ ଦବୋରା ଗହା ସଞ୍ଜେ ଗଲେ । ୧୧ ସେସମୟରେ କେନାୟ ହେବର କେନାୟମାନଞ୍ଜକଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋଶାଞ୍ଜକ ପତନା-ଭରାତ ହୋବବର ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜକଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇ କେଦଶ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସାନନୀମରେ ଥିବା ଅଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା । ୧୨ ଲୋକମାନେ ସାକ୍ଷରକୁ କହିଲେ ଯେ, ବାରକ୍ (ଅବୀନୋୟମର ପୁତ୍ର) ଗବୋର ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇଅଛି । ୧୩ ତହିଁରେ ସାକ୍ଷର ଆପଣାର ନଅ ଶହ ଲୌହରଥ ଯାକ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶାୟମାନଞ୍ଜକ ହରୋଶୋତଠାରୁ କାଶୋନ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ସଞ୍ଜେ ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜକୁ ଏକତ୍ର କଲା । ୧୪ ସେତେବେଳେ ଦବୋରା ବାରକ୍କୁ କହିଲେ, ଉଠ, କାରଣ ଆଜି ସଦାପୁରକୁ ସାକ୍ଷରକୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାର ଦିନ; ସଦାପୁରକୁ କି ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ? ତହିଁରେ ବାରକ୍ ଓ ଗହା ପଛେ ଦଶ ହଜାର ଲୋକ ଗବୋର ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସଦାପୁରକୁ ବାରକ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷରକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ରଥ ଓ ଗହାର ସୈନ୍ୟସମୂହକୁ ଖଡ୍ଗ ଧାରରେ ଅସ୍ତବସ୍ତ କଲେ; ଏଥିରେ ସାକ୍ଷର ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପାଦଗତିରେ ପଳାଇଲା । ୧୬ ମାତ୍ର ବାରକ୍ ଅନ୍ୟ ଦେଶାୟମାନଞ୍ଜକ ହରୋଶୋତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ରଥ ଓ ସୈନ୍ୟ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲା; ତହିଁରେ ସାକ୍ଷର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଖଡ୍ଗ ଧାରରେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ; ଜଣେ ହେଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୭ ତଥାପି ସାକ୍ଷର ପାଦଗତିରେ ପଳାଇ ସେହି କେନାୟ ହେବରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯାୟେଲର ତମ୍ବୁ ଆଡ଼କୁ ଗଲା; କାରଣ ସେସମୟରେ ହାସୋରର ରାଜା ଯାବୀନ୍ ଓ କେନାୟ ହେବର-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିକୁତି ଥିଲା । ୧୮ ଏଥିରେ ଯାୟେଲ ସାକ୍ଷରକୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରେ ଯାଇ ଗହାକୁ କହିଲା, ହେ ମୋହର ପୁରୁ, ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତୁ, ମୋହର ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ, ଭୟ ନ କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ସେ ଗହା ଆଡ଼କୁ ଫେରି ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ଯାଆନ୍ତେ, ସେ ଏକ କମ୍ବଳରେ ଗହାକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲା; ୧୯ ସେତେବେଳେ ସାକ୍ଷର ଗହାକୁ କହିଲା, ମୋତେ ଟିକିଏ ଜଳ ପିଆଅନା; ମୁଁ ତୃଷିତ ଅଟେ । ତହିଁରେ ସେ ଦୁଗ୍ଧକୁମ୍ପା ଫିଟାଇ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଇ ତକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲା । ୨୦ ଏଉତ୍ତରରେ ସାକ୍ଷର ଗହାକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ତମ୍ବୁ ଉପ୍ରାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥାଅ, ଯେବେ କେହି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରି କହେ, ଏଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛି କି ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, କେହି ନାହିଁ । ୨୧ ଏଉତ୍ତରରେ ହେବରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯାୟେଲ ତମ୍ବୁ-ମେଖ ଓ ହାତୁଡ଼ି ହାତରେ ନେଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗହା ପାଖକୁ ଯାଇ ଗହାର କର୍ଣ୍ଣମୂଳରେ ସେହି ମେଖ ମାରନ୍ତେ, ଗହା ଫୁଟି ଭୂମିକି ଗଲା; କାରଣ ସେ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ମଲା । ୨୨ ଆଉ ଦେଖ, ବାରକ୍ ସାକ୍ଷର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉ ଗୋଡ଼ାଉ ଯାୟେଲ ଗହାକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଇ କହିଲା, ଆସ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ, ମୁଁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖାଇବି । ତହିଁରେ ସେ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଲା; ଆଉ ଦେଖ, ସାକ୍ଷର ମୃତ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି, ଆଉ ଗହାର କର୍ଣ୍ଣ ମୂଳ ଭିତରେ ତମ୍ବୁ ମେଖ ରହିଅଛି । ୨୩ ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଦିନ କିଶାନାୟ ରାଜା ଯାବୀନ୍‌ଞ୍ଜକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ନତ କଲେ । ୨୪ ଏ ଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ କିଶାନାୟ ରାଜା ଯାବୀନ୍‌ଞ୍ଜକୁ ସଂହାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କିଶାନାୟ ରାଜା ଯାବୀନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଞ୍ଜକ ହସ୍ତ ଆହୁରି ଆହୁରି ପ୍ରବଳ ହେଲା ।

୫

ଦବୋରା ଓ ବାରକ୍‌ଞ୍ଜକ ବିଜୟ ଗାଥା

୧ ସେହି ଦିନ ଦବୋରା ଓ ଅବୀନୋୟମର ପୁତ୍ର ବାରକ୍ ଗାୟନ କରି କହିଲେ:
 ୨ “ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ,
 ଲୋକମାନେ ସ୍ଵପ୍ନେକ୍ଷରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଚଳାଇ ଧନ୍ୟବାଦ କର!
 ୩ ହେ ରାଜାଗଣ, ଶୁଣ; ହେ ଭୂପତିଗଣ, କର୍ଣ୍ଣ ତେର;
 ମୁଁ, ମୁଁ ହିଁ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବି;

ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁରଣଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେ ସେୟାରରୁ ବାହାରିବା ବେଳେ,
 ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ବେଳେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଲି,
 ଆକାଶ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁପାତ କଲ, ହଁ, ମେଘମାଳା ଜଳପାତ କଲ ।
 ୫ ସଦାପୁରୁଷ ସମୟରେ ପର୍ବତମାନ କମ୍ପମାନ ହେଲେ,
 ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ସମୟରେ ସାନିୟ ମଧ୍ୟ (କମ୍ପମାନ ହେଲା)
 ୬ ଅନାତ-ପୁତ୍ର ଶମର ସମୟରେ, ଯାହେଲ ସମୟରେ
 ରାଜପଥକଳି ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ଓ ପଥକମାନେ ବକ୍ତର ଉପପଥ ଦେଇ ଗମନ କଲେ ।
 ୭ ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତା ଶୂନ୍ୟ ଥିଲେ,
 ମୁଁ ଦବୋରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
 ମୁଁ ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମାତୃତ୍ଵ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲେ ।
 ୮ ସେମାନେ ନୂତନ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ତେଣୁ ନଗରଦ୍ଵାର ସବୁରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା;
 ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ, ଗୁଳିଶ ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି ଗୋଟିଏ ଢାଳି ଥିବା ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତା ଦେଖାଗଲା
 ?
 ୯ ମୋହର ହୃଦୟ ଇସ୍ଵରାଏଲର ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତାମାନଙ୍କ ଆଡେ ଥିଲା,
 ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵପ୍ନେକ୍ଷରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଧର୍ମବାଦ କର ।
 ୧୦ ହେ ଶ୍ଵେତ ଗର୍ଭଦତ୍ତା-ଆରୋହୀମାନେ,
 ହେ ଗାଲିଗରେ ବସିବା ଲୋକମାନେ
 ଓ ପଥରେ ଗମନକାରୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାନ କର ।
 ୧୧ ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କ* ଶବ୍ଦରୁ ଦୂରରେ, ଜଳକଢ଼ା ସ୍ଥଳମାନରେ,
 ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଧର୍ମକ୍ରିୟା ଓ ଇସ୍ଵରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ
 ଗହାତ୍ଵ ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧର୍ମକ୍ରିୟା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।
 ସେ ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନଗରଦ୍ଵାରରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ।
 ୧୨ ହେ ଦବୋରେ, ଜାଗ, ଜାଗ; ଜାଗ, ଜାଗ, ଗୀତ ଗାନ କର;
 ହେ ବାରକ୍, ଉଠ; ହେ ଅବିନୋୟମର ପୁତ୍ର, ଆପଣା ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ବନ୍ଦୀସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯାଅ ।
 ୧୩ ତହିଁ ପୁରାଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥୋକାଏ ଓ ଲୋକମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ,
 ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ସେହି ବୀରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ।
 ୧୪ ଅମାଲେକ (ଦେଶ)ରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୂଳ ଥିଲା, ସେମାନେ ଇସ୍ରାୟିଲରୁ ଆସିଲେ;
 ତୁମ୍ଭେ ପଛେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲ;
 ମାଖୀରଠାରୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତାମାନେ ଓ ସବୃଲୁନଠାରୁ
 ସୈନ୍ୟଗଣନାକାରୀ ଦଶତଧରମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ।
 ୧୫ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିମାନେ ଦବୋରା ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିଲେ;
 ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ, ସେପରି ବାରକ୍ ଥିଲା;
 ସେମାନେ ତଳଭୂମିରେ ଗହାତ୍ଵ ଗୋଡ଼େ ଗୋଡ଼େ ମାଡ଼ିଗଲେ ।
 ରୁବେନ୍ ସରୋତସମୂହ ନିକଟରେ ଗୁରୁତର ମନୋଭାବନା ହେଲା ।
 ୧୬ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମେଷଶାଳା ମଧ୍ୟରେ ବସିଲ,
 କି ମେଷ ପଲ ନିକଟରେ ବଂଶାନାଦ ଶୁଣିବାକୁ ?
 ରୁବେନ୍ ସରୋତସମୂହ ନିକଟରେ ଗୁରୁତର ମନୋଭାବନା ହେଲା ।
 ୧୭ ଗିଲାୟଦ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିରେ ବାସ କଲା, ଆଉ ଦାନ୍ କାହିଁକି ଜାହାଜରେ ରହିଲା ?
 ଆଶେର ସମୁଦ୍ରତୀରରେ ବସି ରହିଲା ଓ ଆପଣା ବନ୍ଦର ନିକଟରେ ବାସ କଲା ।
 ୧୮ ସବୃଲୁନ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାଣପଣକାରୀ ଲୋକ ହେଲା ।
 ଆଉ ନପ୍ତାଲି (ଯୁଦ୍ଧ) କ୍ଷେତ୍ରର ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଉପରେ (ପୁରାଣପଣ କଲା) ।
 ୧୯ ରାଜାମାନେ ଆସି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ;
 ତହିଁ କିଶାନର ରାଜାଗଣ ମଗିଦ୍ଦୋର ଜଳତୀରସ୍ଥ ଗନକରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ,
 ସେମାନେ କିଛି ରୁପା ଲାଭ କଲେ ନାହିଁ ।

* ୫:୧୧ ଅର୍ଥାତ୍ ବାୟୁକମାନେ

୨୦ ଉରାଗଣ ଆକାଶରୁ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ,
 ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ସାକ୍ଷର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ।
 ୨୧ କିଶୋର୍-ନଦୀ, ସେ ପୁରାତନ ନଦୀ, ସେହି କିଶୋର୍-ନଦୀ
 ସାକ୍ଷରକୁ ଓ ଉତ୍ତର ରଥ ଓ ଜନତକୁ ଭସାଇ ନେଲା ।
 ହେ ମୋହର ପୁରାଣ, ତୁମ୍ଭେ ବଳରେ ଅଗ୍ନିରସର ହୁଅ ।
 ୨୨ ସେତେବେଳେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାନଙ୍କ ଖୁରା ଭୂମି ମନ୍ଥୁ ପକାଇଲ,
 ଯେହେତୁ ସେମାନେ କୁଦା ମାରିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠମାନେ କୁଦା ମାରିଲେ ।
 ୨୩ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୂତ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେରୋସକୁ ଶାପ ଦିଅ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦାରୁଣ ଶାପ ଦିଅ;
 କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାହାୟତାକୁ,
 ବୀରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାହାୟତାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।
 ୨୪ ସ୍ୱତ୍ୱରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେନାୟ ହେବରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯାୟେଲ ଧନ୍ୟ ହେବ,
 ତମଗୁନିବାସୀ ସ୍ୱତ୍ୱରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଧନ୍ୟ ହେବ ।
 ୨୫ ସାକ୍ଷର ଜଳ ମାଗନ୍ତେ, ସେ ଉତ୍ତରକୁ ଦୁର୍ଘ୍ୟ ଦେଲା;
 ସେ ରାଜୋପୟକ୍ତ ପାତ୍ରରେ ଦଧି ଆଣି ଉତ୍ତରକୁ ଦେଲା ।
 ୨୬ ସେ ତମ୍ଭୁ ମେଖା ଧରିବାକୁ ଆପଣା ହସ୍ତ
 ଓ କାରିଗରର ପିଟଣା ଧରିବାକୁ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇଲା;
 ସେ ସାକ୍ଷରକୁ ପିଟିଲା, ସେ ଉତ୍ତର ମସ୍ତକ ବିନ୍ଧୁ ପକାଇଲା,
 ହଁ, ସେ ଉତ୍ତର କର୍ଣ୍ଣମୂଳ ଫୋଡ଼ି ଭେଦ କଲା ।
 ୨୭ ସେହି ସ୍ୱତ୍ୱରୀ ପାଦ ତଳେ ସେ ନଇଁଲା, ସେ ପଡ଼ିଲା, ସେ ଶୋଇଲା;
 ସେହି ସ୍ୱତ୍ୱରୀ ପାଦ ତଳେ ସେ ନଇଁଲା, ସେ ପଡ଼ିଲା;
 ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନଇଁଲା, ସେହିଠାରେ ସେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ।
 ୨୮ ସାକ୍ଷର ମାତ ଝରକା ଦେଇ ଗୁହଁ ଗୁହଁ ଡାକି କହିଲା,
 ସେ ଜାଲି ପରଦା ଦେଇ ଡାକି କହିଲା,
 ଉତ୍ତର ରଥ ଆସିବାକୁ କାହିଁକି ଏତେ ବିଳମ୍ବ କରୁଛ ?
 ଉତ୍ତର ରଥଚକ୍ର କାହିଁକି ପଛେ ପଡ଼ୁଅଛି ?
 ୨୯ ଉତ୍ତର ଜ୍ଞାନବତୀ ସହଚରୀମାନେ ଉତ୍ତରକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
 ହଁ, ସେ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା,
 ୩୦ 'ସେମାନେ କି କ୍ଳଟ ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ କି ବିଭାଗ କରି ନାହାନ୍ତି ?
 ପୁରତେୟକ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ଏକ କାମିନୀ, କିମ୍ବା ଦୁଇ କାମିନୀ;
 ସାକ୍ଷର ପାଇଁ ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର କ୍ଳଟ, ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର ସୂଚିକର୍ମିନୀତ ଚିତ୍ରିତ ବସ୍ତ୍ରର କ୍ଳଟ,
 କ୍ଳଟିତମାନଙ୍କ ଗଳରୁ ଦୁଇ ପାଖରେ ସୂଚିକର୍ମିନୀତ ନାନା ରତ୍ନର ଚିତ୍ରିତ ବସ୍ତ୍ର ।'
 ୩୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତରୁ ଏହିରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉନତୁ,
 ମାତ୍ର ଉତ୍ତରଙ୍କ ପୁରେମକାରୀମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପରାକ୍ରମରେ ଗତିକାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ହେଉନତୁ ।"
 ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ବିଶ୍ୱାମ ପାଇଲା ।

୭

ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ମିଦ୍ବାୟନର ଗଡ଼ନ
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉତ୍ତା କଲେ;
 ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଦ୍ବାୟନୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।
 ୨ ତେଣୁ ମିଦ୍ବାୟନୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁରବଳ ହେଲା; ପୁଣି ମିଦ୍ବାୟନୀୟମାନଙ୍କ
 ସକାଶୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପର୍ବତସ୍ଥ ଗୋହିରୀ ଓ ଗୁମ୍ଫା ଓ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବସା
 କଲେ । ୩ ତହିଁ ଏହିପରି ହେଲା ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ବାଜ ରୁଣିଲେ ମିଦ୍ବାୟନୀୟ ଓ ଅମାଲେକୀୟ ଓ
 ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚଢ଼ି ଆସନ୍ତି; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଚଢ଼ି ଆସି ୪ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଉଣି କରି ଘସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିଜାତ ଶସ୍ୟାଦି ବିନାଶ କରନ୍ତି,
 ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଣ ବଞ୍ଚିବାର କୌଣସି ଉପାୟ, କି ମେଷ, କି ଗୋରୁ, କି ଗଧ, କିଛି
 ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ୫ କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଶୁ ଓ ତମ୍ଭୁ ଘେନି ଚଢ଼ି ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ

ପଞ୍ଚମପାଳ ପରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଓଟ ଉଭୟ ଅସଂଖ୍ୟ; ଆଉ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି । ୬ ଏଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମିତ୍ତାୟନ ସମ୍ମୁଖରେ ଅତି କ୍ଷୀଣ ହେଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କଲେ । ୭ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିତ୍ତାୟନ ସକାଶୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, « ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପରେରଣ କଲେ; ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ଆଣିଲୁ ଓ ଦାସଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ; ୮ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦରବ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଲୁ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ; ୯ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଇମ୍ଫାତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ରବ ଶୁଣି ନାହିଁ ।

ଗିଦିୟୋନଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକର ଦୂତ ଆସି ଅବାୟେଷରାୟ ଯୋୟାଶର ଅଧିକାରସଥ ଅଫ୍ନରେ ଅଲୋକ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ବସିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଗହାର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ ମିତ୍ତାୟନୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗହମ ଲୁଗାଇବା ପାଇଁ ଦରକ୍ଷାରସ-କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତରେ ଗହା ମଳୁଥିଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଦୂତ ଗହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଏଥିରେ ଗିଦିୟୋନ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମୋହର ପୁରତ୍ତ୍ୱ, ଯେବେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଏ ସବୁ ଘଟିଅଛି କାହିଁକି ? ପୁଣି ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ମିସରରୁ ଆଣି ନାହାନ୍ତି, ଏହା କହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗହାଙ୍କର ଯେସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାର କାର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, ସେସବୁ କାହିଁ ? ମାତ୍ର ଏବେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିତ୍ତାୟନର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ଅଛନ୍ତି । ୧୪ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଗହାଙ୍କୁ ଅନାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଏହି ବଳରେ ଯାଇ ମିତ୍ତାୟନ ହସ୍ତରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କର; ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ନାହିଁ ? ୧୫ ତହିଁ ସେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପୁରତ୍ତ୍ୱ, ମୁଁ କାହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି ? ଦେଖ, ମନଃଶି (ବଂଶ) ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ପରିବାର ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୀଣ, ପୁଣି ମୋ' ପିତୃଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ସବୁଠୁଁ କନିଷ୍ଠ । ୧୬ ତେବେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ହେବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମିତ୍ତାୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସଂହାର କରିବ ଯେପରି ଏକଜଣକୁ ସଂହାର କରୁଅଛ । ୧୭ ତହିଁ ସେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏବେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି, ତେବେ ଆପଣ ଯେ ମୋହର ସତ୍ତ୍ୱରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ଏକ ଚିହ୍ନ ମୋତେ ଦେଖାଉନ୍ତୁ । ୧୮ ବିନୟ କରୁଛି, ମୁଁ ଆପଣା ଭେଟି ଘେନି ଆସି ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ସ୍ଥାନରୁ ପରସ୍ଥାନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଫେରି ଆସିବା ଯାଏ ଆମ୍ଭେ ରହିବା । ୧୯ ତହିଁ ଗିଦିୟୋନ ଉତ୍ତରକୁ ଯାଇ ଏକ ଛେଳିଛୁଆ ଓ ଏକ ଐଫା ମଇଦାର ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠା ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ; ମାଂସ ଗୋଟିଏ ତାଳରେ ଓ ଝୋଳ ଗୋଟିଏ କହରାଇରେ ରଖି ବାହାରେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ଅଲୋକ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ଥୋଇଲେ । ୨୦ ତହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ମାଂସ ଓ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠାସବୁ ନେଇ ଏହି ଶୈଳ ଉପରେ ରଖ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଝୋଳ ଢାଳ; ତହିଁ ସେ ସେପରି କଲେ । ୨୧ ତେବେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଦୂତ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥ ଯଷ୍ଟିର ଅଗ୍ର ବଢ଼ାଇ ସେହି ମାଂସ ଓ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠା ସ୍ପର୍ଶ କଲେ; ଏଥିରେ ସେହି ଶୈଳରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ସେହି ମାଂସ ଓ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ପିଠା ଦଗ୍ଧ କଲେ; ତହିଁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଦୂତ ଗହାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ । ୨୨ ତହିଁରେ ସେ ଯେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଦୂତ, ଏହା ଗିଦିୟୋନ ବୁଝିଲେ; ପୁଣି ଗିଦିୟୋନ କହିଲେ, ହାୟ ହାୟ ! ହେ ପୁରତ୍ତ୍ୱ, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ମୁଁ ସମ୍ମୁଖାସମ୍ମୁଖା ହୋଇ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ୨୩ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ହେଉ; ଭୟ ନ କର; ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ । ୨୪ ତହିଁ ଗିଦିୟୋନ ସେଠାରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ତହିଁର

ନାମ ଯିହୋବା ଶାଲୋମ* ରଖିଲେ; ତହା ଅବାୟେଷରାୟମାନଞ୍ଜ ଅଫରାରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ୨୫ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସଦାପୁରତୁ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତର ଗୋବତସକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସାତ ବର୍ଷର ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଗୋବତସକୁ ନିଅ, ତୁମ୍ଭେ ପିତର ଥିବା ବାଲ୍‌ଦେବତର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗି ପକାଅ ଓ ତନ୍ନିକଟସ୍ଥ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି କାଟି ପକାଅ; ୨୬ ପୁଣି ଏହି ଗଡ଼ ଉପରେ ଗାତି ଅନୁସାରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ଛେଦନ କରିବ, ତହିଁର କାଷ୍ଠ ନେଇ ସେହି ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଗୋବତସକୁ ହୋମାବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ୨୭ ତହିଁରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ଆପଣା ଦାସମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶଜଣଞ୍ଜକୁ ସଞ୍ଜରେ ନେଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେପରି କଲେ, ମାତ୍ର ଆପଣା ପିତୃପରିବାର ଓ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଭୟ କରିବାରୁ ସେ ଦିନ ବେଳେ ତହା କରି ନ ପାରି ରାତ୍ରି ବେଳେ ତହା କଲେ । ୨୮ ତହିଁ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ପୁରଭାତରେ ଉଠିବେ, ଦେଖ, ବାଲ୍‌ର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭଙ୍ଗା ଓ ତନ୍ନିକଟସ୍ଥ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି କଟା; ପୁଣି ନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ସେହି ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଗୋବତସର ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଅଛି । ୨୯ ତହିଁ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏ କଥା କିଏ କରିଅଛି; ପୁଣି ସେମାନେ ପଚାରି ବୁଝି କହିଲେ, ଯୋୟାଶ୍‌ର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ୍ ଏକଥା କରିଅଛି । ୩୦ ତେବେ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଯୋୟାଶ୍‌କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କରି ଆଣ, ସେ ହତ ହେବ; କାରଣ ସେ ବାଲ୍‌ର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗିଅଛି ଓ ତନ୍ନିକଟସ୍ଥ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି କାଟି ପକାଇଅଛି । ୩୧ ତହିଁରେ ଯୋୟାଶ୍ ଆପଣା ପୁରତିକୂଳରେ ଠିଆ ହେବା ସମସ୍ତଞ୍ଜକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ବାଲ୍ ପକ୍ଷରେ ବିବାଦ କରିବ ? ଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତହାକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବ ? ଯେ ତହାର ପକ୍ଷରେ ବିବାଦ କରିବ, ଏହି ସକାଳ ଥାଉ ଥାଉ ତହାର ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେଉ; ଯେବେ ସେ ଦେବତା, ତେବେ ସେ ଆପଣା ପକ୍ଷରେ ଆପେ ବିବାଦ କରୁ, କାରଣ କେହି ତହାର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗିଅଛି । ୩୨ ଏହେତୁ ସେ ବାଲ୍‌ର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗିବାରୁ ସେ ତହା ପୁରତିକୂଳରେ ବିବାଦ କରୁ, ଏହା କହି ତହାର ପିତା ସେହି ଦିନ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଞ୍ଜ ନାମ ଯିରୁବ୍‌ବାଲ୍ (ବାଲ୍ ବିବାଦ କରୁ) ରଖିଲା । ୩୩ ସେ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମିଦାୟନାୟ ଓ ଅମାଲେକାୟ ଓ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ଏକତ୍ର କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ପାର ହୋଇ ଯିଷ୍‌ରିୟେଲର ତଳଭୂମିରେ ଛାଉଣି କଲେ । ୩୪ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆତମା ଗିଦିୟୋନ୍‌ଞ୍ଜ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତେ, ସେ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ; ତହିଁରେ ଅବାୟେଷରାୟ (ବଂଶ) ଗଞ୍ଜ ପଛେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୩୫ ପୁଣି ସେ ମନଃଶି (ଦେଶର) ସର୍ବତ୍ର ଦୃତ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତହାର ପଛେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ତହିଁ ସେ ଆଶେରା ଓ ସବୁଲୁନ ଓ ନପ୍‌ତାଲି (ବଂଶ) ନିକଟକୁ ଦୃତ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଞ୍ଜ ସଞ୍ଜେ ମିଳିବାକୁ ଆସିଲେ । ୩୬ ଏ ଉତ୍ତରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍‌ୟ ପୁରମାଣେ ମୋ' ହସ୍ତ ଦୁପ୍ପାରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବ, ୩୭ ତେବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଖଳାରେ ଗଦାଏ ମେଷଲୋମ ରଖିବି; ଯେବେ କେବଳ ସେହି ଲୋମଗଦା ଉପରେ କାକର ପଡ଼େ ଓ ସମସ୍ତ ଭୂମି ଶୁଷ୍କ ରହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ ମୋ' ହସ୍ତ ଦୁପ୍ପାରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିବି । ୩୮ ତହିଁରେ ସେରୂପ ହେଲା; ସେ ପରଦିନ ପୁରଭାତରେ ଉଠି ସେହି ଲୋମ ଏକତ୍ର ଚିପି କାକର ଚିପୁତନ୍ତେ, ଲୋମରୁ ପୁର୍ଣ୍ଣଣ ଏକ ପାତ୍ର ଜଳ ବାହାରିଲା । ୩୯ ସେତେବେଳେ ଗିଦିୟୋନ୍ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ମୋ' ପୁରତିକୂଳରେ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ପୁରଦୁପ୍ପାଳିତ ନ ହେଉ, ମୁଁ ଏହି ଅରକ ମାତ୍ର କହିବି; ବିନୟ କରୁଅଛି; ଏହି ଲୋମ ଦୁପ୍ପାରି ମୋତେ ଏହି ଅରକ ମାତ୍ର ପରୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ଦିଅ; ବିନୟ କରୁଅଛି, କେବଳ ଲୋମ ଉପରେ ଶୁଷ୍କକତ ହେଉ ଓ ସମସ୍ତ ଭୂମି ଉପରେ କାକର ପଡ଼ୁ । ୪୦ ତହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ରାତ୍ରି ସେରୂପ କଲେ; କେବଳ ଲୋମ ଉପରେ ଶୁଷ୍କକତ ହେଲା ଓ ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ କାକର ପଡ଼ିଲା ।

୭

ଗିଦିୟୋନ୍ ଦୁପ୍ପାରି ମିଦାୟନର ପରାଜୟ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଯିରୁବ୍‌ବାଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍, ଗିଦିୟୋନ୍ ଓ ଗଞ୍ଜର ସଞ୍ଜା ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁରଭାତରେ ଉଠି ହାରୋଦ ନିର୍ଣ୍ଣର ନିକଟରେ ଛାଉଣି କଲେ; ସେ ସମୟରେ ମିଦାୟନର ଛାଉଣି ସେମାନଞ୍ଜ ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ମୋରି ପର୍ବତ ନିକଟସ୍ଥ ତଳଭୂମିରେ ଥିଲା । ୨ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସଞ୍ଜା ଲୋକମାନେ ଏତେ ଅଧିକ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ମିଦାୟନାୟମାନଞ୍ଜକୁ ସେମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନ ପାରୁ; କଲେ, ଆମ୍ଭ ନିଜ ହସ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିଅଛି, ଏହା କହି

* ୨:୨୪ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପୁରତୁ ଶାନ୍ତି ଅଟନ୍ତି

ଇସ୍ରାଏଲ ଅବା ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦର୍ପ କରିବ । ୩ ଏଣୁ ଏବେ ଏହା କର, ଯେ କେହି ଭୟାବ୍ଧ ଓ କମ୍ପିତ, ସେ ଫେରି ଗିଲାୟଦ ପର୍ବତରୁ ଚାଲିଯାଉ, ଏହା କହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କର୍ଣ୍ଣାରେ ଘୋଷଣା କର । ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଇଶ ହଜାର ଲୋକ ଫେରିଗଲେ ଓ ଦଶ ହଜାର ଲୋକ ରହିଲେ । ୪ ତହିଁ ସଦାପୁରରୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତଥାପି ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ନିକଟକୁ ଆଣ, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବା, ଏ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଯିବ, ସେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଯିବ; ପୁଣି ଯାହା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବା, ଏ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଯିବ ନାହିଁ, ସେ ଯିବ ନାହିଁ । ୫ ତେଣୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରରୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, କୁକୁର ପରି ଆପଣା ଜିହ୍ଵାରେ ଗୁକୁ ଗୁକୁ କରି ଜଳ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକକୁ, ସେହିପରି ପାନ କରିବାକୁ ଆଣି ଉପରେ ନଇଁ ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକକୁ ପୃଥକ୍ କର । ୬ ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖରେ ହାତ ଦେଇ ଗୁକୁ ଗୁକୁ କରି ଜଳ ଖାଇଲେ, ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ତିନି ଶହ ଲୋକ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଆଣି ଉପରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ୭ ତହିଁ ସଦାପୁରରୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ତିନି ଶହ ଲୋକ ଗୁକୁ ଗୁକୁ କରି ଜଳ ଖାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଓ ମିଦ୍ଵାନୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ଆଉ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ । ୮ ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତୁରୀ ଘେନିଲେ; ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ବିଦାୟ କଲେ, ମାତ୍ର ସେହି ତିନି ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ରଖିଲେ; ସେ ସମୟରେ ମିଦ୍ଵାନୀୟ ଛାଉଣି ଗହୀର ନୀରସ୍ତ ଡଳଭୂମିରେ ଥିଲା । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ଗାଡ଼ିରେ ସଦାପୁରରୁ ଗୁକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ସେହି ଛାଉଣିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଗହୀ ସମର୍ପଣ କଲୁ । ୧୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯିବାକୁ ଭୟ କଲେ, ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଫୁରକୁ ସତ୍ତାରେ ନେଇ ଛାଉଣିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ । ୧୧ ଆଉ, ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ଶୁଣିବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଛାଉଣିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ବଳବାନ ହେବ । ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ଦାସ ଫୁର ସହିତ ଛାଉଣିରେ ଥିବା ସସଜ୍ଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ବାହାରସ୍ଥ ସାମାନ୍ୟ ପୁରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ୧୨ ସେହି ମିଦ୍ଵାନୀୟ ଓ ଅମାଲେକୀୟ ଓ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେତୁରୁ ପତ୍ତାପାଳ ପରି ଡଳଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଓଟ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେତୁରୁ ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ଥ ବାଲି ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଥିଲେ । ୧୩ ପୁଣି ଗିଦିୟୋନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ବେଳେ, ଦେଖ, ଜଣେ ଲୋକ ଆପଣା ସତ୍ତା ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଜଣାଇ କହିଲା, ଦେଖ, ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲି ଯେ, ଏକ ଯବ-ରୁଟି ମିଦ୍ଵାନୀୟ ଛାଉଣି ଆଡ଼କୁ ଗତି ତମ୍ବୁକୁ ଆସି ଆପାତ କରନ୍ତେ, ଗହୀ ପଡ଼ିଗଲା; ପୁଣି ଗୁକୁ ଓଲଟାଇ ପକାନ୍ତେ, ସେହି ତମ୍ବୁ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା । ୧୪ ତହିଁ ଗହୀର ସତ୍ତା ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ଏହା ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ଖତ୍ତା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ; ପରମେଶ୍ଵର ମିଦ୍ଵାନକୁ ଓ ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଗହୀ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ସେତେବେଳେ ଗିଦିୟୋନ ସେହି ସ୍ଵପ୍ନର କଥା ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଶୁଣି ପରଶାମ୍ପ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ଛାଉଣିକୁ ଫେରି ଆସି କହିଲେ, ଉଠ, କାରଣ ସଦାପୁରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମିଦ୍ଵାନୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୬ ତହିଁ ସେ ସେହି ତିନି ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ତିନି ଦଳରେ ବିଭାଗ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ତୁରୀ ଓ ଶୂନ୍ୟ କଳଶ ଓ କଳଶ ମଧ୍ୟରେ ଦିହୁଡ଼ି ଦେଲେ । ୧୭ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ମୋ' ପରି କର୍ମ କର; ପୁଣି ମୁଁ ଛାଉଣି ବାହାରସ୍ଥ ସାମାନ୍ୟ-ପୁରାତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ଯେଉଁଠି କରାବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଇଠି କରିବ । ୧୮ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଓ ଆମ୍ଭ ସତ୍ତା ସମସ୍ତେ ତୁରୀ ବଜାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଛାଉଣିର ଗୁରୁଆଡ଼େ ତୁରୀ ବଜାଅ ଓ କୁହ, (ଖତ୍ତା) ସଦାପୁରରୁ ଲୋକ ପକ୍ଷ ଓ ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ପକ୍ଷ । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ-ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭରେ ମିଦ୍ଵାନୀୟମାନେ ନୂତନ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରନ୍ତେ, ଗିଦିୟୋନ ଓ ଗୁକୁର ସତ୍ତା ଏକ ଶହ ଲୋକ ଛାଉଣିର ବାହାରସ୍ଥ ସାମାନ୍ୟ-ପୁରାତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବା କଳଶ କରଡ଼ି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ୨୦ ଏରୂପେ ତିନିଦଳସ୍ଥ ଲୋକ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ ଓ କଳଶ ଭାଙ୍ଗିଲେ, ପୁଣି ବାମ ହସ୍ତରେ ଦିହୁଡ଼ି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ବଜାଇବା ତୁରୀ ଧରିଲେ ଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପକାଇ କହିଲେ, ଖତ୍ତା, ସଦାପୁରରୁ ଲୋକ ପକ୍ଷ ଓ ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ପକ୍ଷ । ୨୧ ପୁଣି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଛାଉଣି ଗୁରୁଆଡ଼େ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଠିଆ ହୋଇ

ରହିଲେ; ତହିଁରେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦଉଡ଼ାଦଉଡ଼ି କଲେ; ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଜୟଧ୍ୱନି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଲ୍ଲୀୟନ କରାଇଲେ । ୨୨ ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ତିନି ଶହ ତୃଣା ବଜାନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ପୁରତେୟକ ଲୋକର ଖଡ଼ଗ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱା ଓ ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚଳାଇଲେ; ତହିଁରେ ସୈନ୍ୟଦଳ ସରୋଦା ଆଡ଼େ ବେଥ୍-ଶିଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଟବ୍-ବତ ନିକଟସ୍ଥ ଆବେଲ୍-ମହୋଲାର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲ୍ଲୀୟନ କଲେ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନପ୍ତଲି ଓ ଆଶେର ଓ ସମୁଦାୟ ମନଃଶି ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମିତ୍ତାୟନୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୨୪ ପୁଣି ଗିଦିୟୋନ୍ ଇଫ୍ରେୟିମର ପର୍ବତମୟ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ, ମିତ୍ତାୟନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ବେଥ୍-ବାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜଳ, ମଧ୍ୟ ଯର୍ଦ୍ଦନ ହସ୍ତଗତ କର; ତହିଁରେ ଇଫ୍ରେୟିମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ବେଥ୍-ବାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜଳ, ମଧ୍ୟ ଯର୍ଦ୍ଦନ ହସ୍ତଗତ କଲେ । ୨୫ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଓରେବ୍* ଓ ସେବ୍ ନାମକ ମିତ୍ତାୟନର ଦୁଇ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଧରିଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଓରେବ୍‌କୁ ଓରେବ୍-ଶୈଳ ନିକଟରେ ବଧ କଲେ, ଆଉ ସେବ୍‌କୁ ସେମାନେ ସେବ୍-ଦ୍ୱାକ୍ଷାୟନ୍ତର ନିକଟରେ ବଧ କରି ମିତ୍ତାୟନର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଓରେବ୍ ଓ ସେବ୍ ମସ୍ତକ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିକି ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ।

୮

ସେବହ, ସଲମୁନ୍‌ନର ପରାଜୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଫ୍ରେୟିମର ଲୋକମାନେ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମିତ୍ତାୟନ ସତ୍ତ୍ୱାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲ ବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଡାକିଲ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଏ କି କଥା କଲ ? ପୁଣି ସେମାନେ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତ୍ୱାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିବାଦ କଲେ । ୨ ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ମୁଁ କେଉଁ କର୍ମ କରିଅଛି ? ଅବାୟେଷ୍ଟାୟର ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାକ୍ଷାୟଳ ସଂଗ୍ରହଠାରୁ କି ଇଫ୍ରେୟିମର ଦ୍ୱାକ୍ଷାୟଳ ରାଁ କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ ? ୩ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସିନା ମିତ୍ତାୟନର ଓରେବ୍ ଓ ସେବ୍ ଦୁଇ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ମୁଁ କେଉଁ କର୍ମ କରି ପାରିଲି ? ତେବେ ଗତ୍ତକର ଏହି କଥା କହିବାରେ ଗତ୍ତକ ପୁରତି ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା । ୪ ଏଉତ୍ତରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଆସି ଗହା ପାର ହେଲେ; ସେ ଓ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତ୍ୱା ସେହି ତିନି ଶହ ଲୋକ କୁଲନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉଥାଆନ୍ତି । ୫ ପୁଣି ସେ ସୁକ୍କୋତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ଆମ୍ଭର ପଶୁଦଗାମା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରୁଟି ଦିଅ; କାରଣ ସେମାନେ କୁଲନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ମିତ୍ତାୟନର ରାଜା ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍‌ନର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉଅଛି । ୬ ତହିଁରେ ସୁକ୍କୋତର ଅଧିପତିମାନେ କହିଲେ, ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍‌ନର ହାତ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ ହେଲାଣି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ରୁଟି ଦେବୁ ? ୭ ତହିଁରେ ଗିଦିୟୋନ୍ କହିଲେ, ଏ ସକାଶୁ ସଦାପୁରକୁ ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍‌ନକୁ ମୋ' ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ମୁଁ ପରାନ୍ତରର କାନକୋଳି କଣ୍ଠକାଦି ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଂସ ଚିରିବି । ୮ ତହିଁ ସେ ସେଠାରୁ ପନୁୟେଲକୁ ଉଠି ଯାଇ ସେଠାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କହିଲେ, ତହିଁରେ ସୁକ୍କୋତର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଉତ୍ତର କରିଥିଲେ, ପନୁୟେଲର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ୯ ତେବେ ସେ ପନୁୟେଲର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସିଲେ* (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ) ଏହି ଗଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବି । ୧୦ ଏହି ସମୟରେ ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍‌ନ କର୍କୋରରେ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱା ସୈନ୍ୟଦଳ ଉଶାଧିକ ପନ୍ଦର ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ; ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଏମାନେ କେବଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ; କାରଣ ଖଡ଼ଗଧାରୀ ଏକଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଲୋକ ହତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୧ ଏ ଉତ୍ତରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ନେବହ ଓ ଯର୍ବବହର ପୂର୍ବଦିଗରେ ତମ୍ବୁ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପଥ ଦେଇ ଉଠି ଯାଇ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଆଘାତ କଲେ; ଯେହେତୁ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳ ନିର୍ଭୟରେ ଥିଲେ । ୧୨ ସେତେବେଳେ ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍‌ନ ପଲ୍ଲୀୟନ କଲେ; ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; ପୁଣି ମିତ୍ତାୟନର ସେହି ଦୁଇ ରାଜା ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍‌ନକୁ ଧରି ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲେ । ୧୩ ତହିଁ ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ୍ ହେରସର ଘାଟି ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ୧୪ ପୁଣି ସେ ସୁକ୍କୋତର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

* ୭:୨୫ ଅର୍ଥ କାଉ † ୭:୨୫ ଅର୍ଥ ଗଧୁଆ * ୮:୯ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ଆସିଲେ † ୮:୯ ଯାହା କାନ୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଗଡ଼

ଜଣେ ଯୁବାକୁ ଧରି ପଠାନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେ ସୁକ୍ଷ୍ମକୋତର ଅଧିପତି ଓ ତହିଁର ପୁରାଣମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଜଣା ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । ୧୫ ଏଥିପାଇଁ ତେଣୁ ସେ ସୁକ୍ଷ୍ମକୋତର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ସେବେ ଓ ସଲମୁନ୍ନକୁ ଦେଖ, ଏମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରା ଆତ୍ମକୁ ତୁଚ୍ଛ କରି କହିଥିଲ, “ସେବେ ଓ ସଲମୁନ୍ନର ହାତ କି ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ ହେଲାଣି ଯେ, ଆତ୍ମେମାନେ ତୁମ୍ଭର କୁଳାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରୁଟି ଦେବୁ ?” ୧୬ ତହିଁ ସେ ସେହି ନଗରର ପୁରାଣମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଓ ପୁରାଣତରଳ କାନକୋଳି କଣ୍ଠକାଦି ନେଇ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ସୁକ୍ଷ୍ମକୋତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ୧୭ ପୁଣି ସେ ପନୁୟେଲ ଗଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୧୮ ଆଉ ସେ ସେବେ ଓ ସଲମୁନ୍ନକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗବୋରରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲ, ସେମାନେ କି ପୁରକାର ଲୋକ ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆପଣ ଯେପରି ସେମାନେ ସେପରି, ପୁରତେୟକେ ରାଜପୁତ୍ର ପରି ଥିଲେ । ୧୯ ତେବେ ସେ କହିଲେ, ସେମାନେ ତ ମୋହର ଭାଇ, ମୋ’ ମାତର ପୁତ୍ର; ମୁଁ ଜାଣିତ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ନାମ ନେଇ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଥାଆନ୍ତ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୦ ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଲେୟସ୍ତ ପୁତ୍ର ଯେପରି କହିଲେ, ଉଠ, ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କର, ମାତ୍ର ସେ ଯୁବା ଆପଣା ଖତର ବାହାର କଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯୁବା ଥିବାରୁ ଭୟ କଲା । ୨୧ ତହିଁରେ ସେବେ ଓ ସଲମୁନ୍ନ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆୟାତ କର; କାରଣ ଯେ ଯେପରି ପୁରୁଷ, ଗହୀର ସେପରି ବୀରତ୍ୱ । ଏ ଉତ୍ତରରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ଉଠି ସେବେ ଓ ସଲମୁନ୍ନକୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଓଟମାନଙ୍କ ଗଲର ସମସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରହାର କାଢ଼ି ନେଲେ ।

ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କ ଏଫୋଦ

୨୨ ଏଥିପାଇଁ ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମିଦ୍‌ୟନର ହସ୍ତରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ । ୨୩ ତହିଁରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବି ନାହିଁ, କିଏ ମୋ’ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ ନାହିଁ; ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ । ୨୪ ପୁଣି ଗିଦିୟୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ନିବେଦନ କରୁଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୁଚିତ ନଥ ଆତ୍ମକୁ ଦିଅ । କାରଣ ସେମାନେ ଇଶ୍‌ମାୟେଲୀୟ ଲୋକ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଥ ଥିଲା । ୨୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଗହୀ ଅବଶ୍ୟ ଦେବୁ । ପୁଣି ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇ ପୁରତେୟକେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୁଚିତ ନଥ ପକାଇଲେ । ୨୬ ତହିଁରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାର ଓ ଝୁମୁକା ଓ ମିଦ୍‌ୟନୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରିଧେୟ ବାଇଗଣିଆ ରତ୍ନ ବସ୍ତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଓଟର ଗଲହାର ଛଡ଼ା ଗଞ୍ଜର ବାଞ୍ଛିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଥର ପରିମାଣ ଏକ ହସ୍ତର ସାତ ଶହ ଶେକଲ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୨୭ ତହିଁ ଗିଦିୟୋନ୍ ତହିଁରେ ଏକ ଏଫୋଦ[‡] ବନାଇ ଆପଣାର ଅର୍ଘ୍ୟ ନାମକ ନଗରରେ ରଖିଲେ; ଆଉ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ତହିଁର ପଶୁପାଳନ କରି ସେଠାରେ ବସ୍ତ୍ରବିତରଣ ହେଲେ; ପୁଣି ଗହୀ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଗଞ୍ଜର ବଂଶ ପୁତ୍ର ଫାନ୍‌ସ ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ହେଲା । ୨୮ ଏହିପରି ମିଦ୍‌ୟନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଶୀଭୂତ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଉଠାଇଲେ ନାହିଁ । ତହିଁ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କର ସମୟରେ ଦେଶ ଗୁଲିଣ ବର୍ଷ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଲା ।

ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କ ମୁଦ୍‌ୟ

୨୯ ଏଥିପାଇଁ ତେଣୁ ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଯିରୁବବାଲ୍[§] ଯାଇ ଗଞ୍ଜ ନିଜ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ । ୩୦ ସେହି ଗିଦିୟୋନ୍‌ର ଔରସଜାତ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ; କାରଣ ଗଞ୍ଜର ଅନେକ ଭାୟିୟା ଥିଲେ । ୩୧ ପୁଣି ଶିଖିମରେ ଗଞ୍ଜର ଯେଉଁ ଉପପତନୀ ଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ଗଞ୍ଜର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲା, ତହିଁରେ ସେ ଗହୀର ନାମ ଅର୍ପଣ କରାଗଲା । ୩୨ ଏଥିପାଇଁ ତେଣୁ ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ୍ ଉତ୍ତମ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମଲେ, ପୁଣି ଅର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ଅର୍ଘ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜ ପିତା ଯୋୟାଶର କବରରେ କବର ପାଇଲେ । ୩୩ ଏଥିପାଇଁ ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ୍ ମଲା କ୍ଷଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଫେରି ବାଲ୍-ଦେବତାଗଣର ପଶୁପାଳନ ହୋଇ ବସ୍ତ୍ରବିତରଣ ହେଲେ, ପୁଣି ବାଲ୍-ବରୀତକୁ* ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦେବତା ମାନିଲେ । ୩୪ ଆଉ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଶତରୁଗଣ ହସ୍ତରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ରକ୍ଷା

[‡] ୮:୨୭ ଏହାର ଅର୍ଥ ପାଇଁ ଦେଖନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା. ୨୮ [§] ୮:୨୯ ଗିଦିୟୋନ୍‌ର ଅନ୍ୟ ନାମ * ୮:୩୩ ଅର୍ଥାତ୍

କରିଥିଲେ ଯେଉଁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଗହାଙ୍ଗୁ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ କଲେ ନାହିଁ । ୩୫ କିଅବା ଯିରୁବ୍ବାଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍, ଗିଦିୟୋନ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ସଦୟ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତଦନ୍ତୁସାରେ ଗଙ୍ଗୁକର ବଂଶ ପୂର୍ବରୁ ଦୟା ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ ।

୯

ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ

୧ ଏଥୁ ଉତ୍ତରରୁ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ପୁତ୍ର ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ଶିଖିମରେ ଆପଣା ମାତର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ନିଜ ମାତର ପିତୃଗୃହର ସମସ୍ତ ବଂଶକୁ କହିଲା; ୨ ବିନୟ କରୁଥିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କୁହ, ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ସତୁରି ପୁତ୍ରଯାକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତୁ, ନା ଜଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କି ଭଲ ? ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ କର ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ମାଂସ ଅଟେ । ୩ ତହିଁରେ ଗହାର ମାତର ଭାଇମାନେ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଗହାର ପକ୍ଷରେ ଏସବୁ କଥା କହିଲେ, ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଞ୍ଚିଲା; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ । ୪ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହାକୁ ବାଲ୍-ବରାତର ମନ୍ଦିରରୁ ସତୁରି ଖଣ୍ଡ ରୂପା* ଦେଲେ, ତହିଁରେ ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ବେତନ ଦେଇ ଅଦରକାରୀ ଓ ଦୁଃସାହସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରଖିଲା, ସେମାନେ ଗହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହେଲେ । ୫ ତହିଁ ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆପଣା ପିତୃଗୃହକୁ ଯାଇ ଆପଣାର ସତୁରି ଭାଇ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ବର ଉପରେ ବଧ କଲା; ମାତର ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା । ୬ ପୁଣି, ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନେ ଓ ମିଲ୍ଲୋ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯାଇ ଶିଖିମରେ ଥିବା ସତମ୍ଭ ନିକଟସ୍ଥ ଅଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ । ୭ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଯୋଥମ୍‌କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ଯାଇ ଗରିଷାମ ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚେଶ୍ୱରରେ ତାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକଗଣ, ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣ, ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ । ୮ ଏକ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷମାନେ ଆପଣା ଉପରେ ରାଜା ଅଭିଷେକ କରିବାକୁ ଗଲେ; ସେମାନେ ଜାତ ବୃକ୍ଷକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର; ୯ ମାତ୍ର ଜାତ ବୃକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମୋହର ଯେଉଁ ତୈଳ ଘେନି ଲୋକମାନେ ମୋ' ଦୁପ୍ପାରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଗୌରବ କରନ୍ତି, ଗହା ତ୍ୟାଗ କରି ମୁଁ କି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲିବାକୁ ଯିବି ? ୧୦ ତହିଁ ବୃକ୍ଷମାନେ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର । ୧୧ ମାତ୍ର ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମୁଁ କି ଆପଣା ମିଷ୍ଟ ଓ ଉତ୍ତମ ଫଳ ତ୍ୟାଗ କରି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲିବାକୁ ଯିବି ? ୧୨ ଏ ଉତ୍ତରରେ ବୃକ୍ଷମାନେ ଦରାକ୍ଷାଲତାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର । ୧୩ ତହିଁରେ ଦରାକ୍ଷାଲତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମୋହର ଯେଉଁ ଦରାକ୍ଷାର ସ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରସନ୍ନ କରେ, ଗହା ତ୍ୟାଗ କରି ମୁଁ କି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲିବାକୁ ଯିବି ? ୧୪ ତହିଁ ବୃକ୍ଷଯାକ କର୍ଣ୍ଣକଲତାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆସ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର । ୧୫ ତହିଁରେ କର୍ଣ୍ଣକଲତା ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ସତ୍ୟରେ ରାଜା କରିବାକୁ ଅଭିଷେକ କର, ତେବେ ଆସି ମୋର ଛାୟାରେ ଆଶ୍ରୟ ନିଅ; ନେହିଲେ କର୍ଣ୍ଣକଲତାରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ଲିବାନୋନର ଏସବୁ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରୁ । ୧୬ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାରେ ଯେବେ ସତ୍ୟ ଓ ସରଳ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଅ ଓ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ଓ ଗଙ୍ଗୁକର ବଂଶ ପୂର୍ବରୁ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଅ ଓ ଗଙ୍ଗୁକର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମାନୁସାରେ ଗଙ୍ଗୁକ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଅ, (ତେବେ ଉତ୍ତମ); ୧୭ କାରଣ ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରାଣପଣ କରି ମିତ୍ୟୁନର ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ୧୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ମୋର ପିତୃଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଅଛ ଓ ଗଙ୍ଗୁକର ସତୁରି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ବର ଉପରେ ବଧ କରିଅଛ ଓ ଗଙ୍ଗୁକ ଦାସୀପୁତ୍ର ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ହେବା ସକାଶୁ ଗହାକୁ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା କରିଅଛ । ୧୯ ଏହେତୁ ଯେବେ ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ଓ ଗଙ୍ଗୁକର ବଂଶ ସତ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଓ ସରଳ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଅ, ତେବେ ଅବୀମେଲଙ୍କୁ ଘେନି ଆନନ୍ଦ କର ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

* ୯:୪ ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ଶହ ଗ୍ରାମ ରୂପା

ଘେନି ଆନନ୍ଦ କରୁ । ୨୦ ମାତ୍ର ଯେବେ କରି ନାହିଁ, ତେବେ ଅବାମେଲକଠାରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକଗଣତ୍ୟକୁ ଓ ମିଲ୍ଲେ ନିବାସୀମାନତ୍ୟକୁ ଗ୍ରାସ କରୁ; ପୁଣି ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକଗଣତ୍ୟରୁ ଓ ମିଲ୍ଲେ ନିବାସୀମାନତ୍ୟରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ଅବାମେଲକକୁ ଗ୍ରାସ କରୁ । ୨୧ ଏ ଉତ୍ତରରେ ଯୋଥମ୍ ବେଗେ ପଲାଇଲ, ପୁଣି ଆପଣା ଭାଇ ଅବାମେଲକ୍ ଭୟରେ ବେରରେ ଯାଇ ବାସ କଲ ।

ଅବାମେଲକ୍‌ଙ୍କ ପତନ

୨୨ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଅବାମେଲକ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତିନି ବର୍ଷ ଅଧିପତି ହେଲ । ୨୩ ପରମେଶ୍ଵର ଅବାମେଲକ୍ ଓ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନତ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନେ ଅବାମେଲକ୍ ପୁତ୍ରୀ ବିଶ୍ଵାସଯାତକତ କଲେ, ୨୪ ଯେପରି ଯିରୁବ୍ବାଲ୍‌ର ସଦୃଶ ପୁତ୍ରତ୍ୟଙ୍କ ପୁତ୍ରୀ ନିଷ୍ଠୁରତ୍ୟର ପୁତ୍ରୀତ୍ୟଙ୍କ ଘଟେ ଓ ସେମାନତ୍ୟକୁ ବଧ କରିଥିଲ ଯେ ସେମାନତ୍ୟଙ୍କ ଭାଇ ଅବାମେଲକ୍ ଉପରେ ଏବଂ ଭାଇମାନତ୍ୟକୁ ବଧ କରିବାରେ ଗହାର ସାହାୟତ୍ୟକାରୀ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକତ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତପାତର ଅପଗ୍ରାଧ ବର୍ତ୍ତେ । ୨୫ ଆଉ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକଗଣ ଗହା ଲାଗି ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗମାନତ୍ୟଙ୍କରେ ଲୋକମାନତ୍ୟକୁ ଗୋପନରେ ଛଳି ବସାଇଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନତ୍ୟଙ୍କ ନିକଟ ଦେଇ ସେହି ବାଟେ ଯାହା କିଛି ଗଲ, ଗହା ସବୁ ସେମାନେ ଲୁଚେ କଲେ; ପୁଣି ଅବାମେଲକ୍ ତହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଲ । ୨୬ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ ଆପଣା ଭାଇମାନତ୍ୟକୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ନେଇ ଶିଖିମକୁ ଗଲ, ପୁଣି ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନେ ଗହା ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲେ । ୨୭ ଆଉ ସେମାନେ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଆପଣା ଦରକ୍ଷାତ୍ୟଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦଳିଲେ ଓ ଉତ୍ସବ କରି ଆପଣା ଦେବତ୍ୟର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଭୋଜନପାନ କରି ଅବାମେଲକ୍‌କୁ ଶାପ ଦେଲେ । ୨୮ ତହିଁରେ ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ କହିଲ, ଅବାମେଲକ୍ କିଏ ଓ ଶିଖିମ କିଏ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ସେବା କରିବୁ ? ସେ କି ଯିରୁବ୍ବାଲ୍‌ର ପୁତ୍ର ନୁହେଁ ? ଓ ସବୁଲ୍ କି ଗହାର ସେନାପତି ନୁହେଁ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶିଖିମର ପିତା ହମୋରର ଲୋକମାନତ୍ୟକୁ ସେବା କର, ମାତ୍ର କାହିଁକି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ସେବା କରିବୁ ? ୨୯ ଆଃ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେବେ ମୋର ହସତ୍ୟଗତ ହୁଅନ୍ତେ ! ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଅବାମେଲକ୍‌କୁ ଦୂର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ପୁଣି ସେ ଅବାମେଲକ୍‌କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସୈନ୍ୟ ବଢାଇ ବାହାରକୁ ଆସ । ୩୦ ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍‌ର ଏ କଥା ନଗରର ଅଧିପତି ସବୁଲ୍ ଶୁଣନ୍ତେ, ଗହାର କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲ । ୩୧ ପୁଣି ସେ ଛଳରେ ଅବାମେଲକ୍ ନିକଟକୁ ଦୂତମାନତ୍ୟକୁ ପଠାଇ କହିଲ, ଦେଖ, ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ ଓ ଗହାର ଭାଇମାନେ ଶିଖିମକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନଗରରେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଉଅଛନ୍ତି । ୩୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଉଠି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛଳି ବସ । ୩୩ ପୁଣି ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହେବା ମାତ୍ର ଚଞ୍ଚଳ ଉଠି ନଗର ଆକ୍ରମଣ କରିବ; ତହିଁରେ ଦେଖ, ସେ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁପ୍ରାଗ୍ ଯେପରି ହେବ, ସେପରି କରିବ । ୩୪ ଏଥୁରେ ଅବାମେଲକ୍ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵା ସମସ୍ତେ ରାତ୍ରିରେ ଉଠି ଗୁରଦଳ ହୋଇ ଶିଖିମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଳି ବସିଲେ । ୩୫ ପୁଣି ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ ବାହାରେ ଯାଇ ନଗର ଦୁପ୍ରାଗ୍-ପ୍ରବେଶ ସମ୍ପାନରେ ଠିଆ ହେଲ; ଆଉ ଅବାମେଲକ୍ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକମାନେ ଛଳିବା ସମ୍ପାନରୁ ଉଠିଲେ । ୩୬ ଆଉ ଗାଲ୍ ଲୋକମାନତ୍ୟକୁ ଦେଖାନ୍ତେ, ସେ ସବୁଲ୍‌କୁ କହିଲ, ଦେଖ, ପର୍ବତ ଶିଖରରୁ ଲୋକମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ସବୁଲ୍ ଗହାକୁ କହିଲ, ପର୍ବତର ଛାୟା ତୁମ୍ଭକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଦିଶୁଛି । ୩୭ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଗାଲ୍ ପୁନର୍ବାର କହିଲ, “ଦେଖ, ଲୋକମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଏକ ଦଳ ମିଠିନିମିମି† ଅଲୋନ୍ ଚୁକ୍ଷର ପଥ ଦେଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।” ୩୮ ତହିଁ ସବୁଲ୍ ଗହାକୁ କହିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ କହିଥିଲ, “ଅବାମେଲକ୍ କିଏ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ସେବା କରିବୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମୁହଁଟି ଏବେ କାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ଲୋକମାନତ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ କରି ନ ଥିଲ ? ତେଣୁ, ଏବେ ବାହାରି ସେମାନତ୍ୟଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁଦ୍ଧ କରି ?” ୩୯ ଏଥୁରେ ଗାଲ୍ ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବାହାର ହୋଇ ଅବାମେଲକ୍ ସତ୍ତ୍ଵେରେ ମୁଦ୍ଧ କଲ । ୪୦ ତହିଁରେ ଅବାମେଲକ୍ ଗହାକୁ ଗୋଡାନ୍ତେ, ସେ ଗହା ସମ୍ମୁଖରୁ ପଲାଇଲ ଓ ଦୁପ୍ରାଗ୍-ପ୍ରବେଶସମ୍ପାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକେ ହତ ହୋଇ ପଡିଲେ । ୪୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଅବାମେଲକ୍ ଅରୁମାରେ‡ ରହିଲ; ପୁଣି ସବୁଲ୍ ଗାଲ୍‌କୁ ଓ ଗହାର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ତଡିଦେଲ, ସେମାନତ୍ୟକୁ ଶିଖିମରେ ବାସ କରିବାକୁ ଦେଲ ନାହିଁ । ୪୨ ପରଦିନ ଲୋକମାନେ ବାହାର ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଆନ୍ତେ, କେହି

† ୯:୩୭ ଅର୍ଥାତ୍ ‡ ୯:୪୧ ଏକ ନଗର ଯାହା ପ୍ରାୟ ଶିଖିମରୁ ଆଠ କିଲୋମିଟର୍ ଦୂରରେ ଥିଲା

ଜଣେ ଅବାମେଲକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲା । ୪୩ ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ନେଇ ତିନି ଦଳ କରି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଛକି ବସିଲା; ପୁଣି ସେ ଅନାଇଲା ଯେ, ଦେଖ, ଲୋକମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଆସୁଅଛନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା । ୪୪ ପୁଣି ଅବାମେଲକୁ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ୱାଦଳ ଶାୟର ଆକ୍ରମଣ କରି ନଗରଦ୍ୱାର-ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଦଳ କ୍ଷେତ୍ରସୂତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବଧ କଲେ । ୪୫ ପୁଣି ଅବାମେଲକୁ ସେହି ସାଗଦିନ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ଓ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା; ପୁଣି ସେ ନଗରକୁ ସମଭୃତ୍ତି କରି ତହିଁ ଉପରେ ଲବଣ ବୁଣିଲା । ୪୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶିଖିମ ଗଡ଼ସୂତ ଲୋକଗଣ ଏକଥା ଶୁଣି ଏଲ୍-ବରୀତ୍ ମନ୍ଦିରସୂତ ଉଚ୍ଚ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ୪୭ ପୁଣି ଶିଖିମ ଗଡ଼ର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏକଥା ଅବାମେଲକୁର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହେଲା । ୪୮ ତହିଁରେ ଅବାମେଲକୁ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ୱା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସଲମୋନ୍ ପର୍ବତକୁ ଉଠିଗଲେ ଓ ଅବାମେଲକୁ ହାତରେ କୁହୁଡ଼ି ଘେନି ବୃକ୍ଷରୁ ଖଣ୍ଡିତ ଏ ତାଳ ହାଣିଲା ଓ ଗହା ଉଠାଇ ଆପଣା କାନ୍ଧରେ ରଖିଲା; ଆଉ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱାମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଯାହା କରିବାର ଦେଖିଲା, ଗହା ଶାୟର କର ଓ ମୁଁ ଯେପରି କଲି, ସେପରି କର; ୪୯ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେହିପରି ଏକ ଏକ ତାଳ କାଟି ଅବାମେଲକୁର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ସେହି ଉଚ୍ଚ ଗୃହ ପାଖରେ ରଖିଲେ ଓ ସେହି ଉଚ୍ଚ ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇଲେ; ତେଣୁ ଶିଖିମ ଗଡ଼ର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ମଲେ, ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱାପୁରୁଷ ଉଶାୟକ ଏକ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୫୦ ଏଉତ୍ତରେ ଅବାମେଲକୁ ତେବେସକୁ ଗଲା ଓ ତେବେସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ଗହା ହସ୍ତଗତ କଲା । ୫୧ ମାତ୍ର ସେହି ନଗର ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ ଥିଲା; ଏଣୁ ପୁରୁଷ ଓ ସତ୍ତ୍ୱା ସମସ୍ତେ ଓ ନଗରର ଲୋକମାନେ ସେସ୍ଥାନକୁ ପଳାଇ ତହିଁ ଭିତରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧ କରି ଗଡ଼ର ଛାତ ଉପରକୁ ଗଲେ । ୫୨ ତହିଁ ଅବାମେଲକୁ ସେହି ଗଡ଼କୁ ଆସି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ଓ ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗଡ଼ଦ୍ୱାରର ଆଡ଼ି ନିକଟକୁ ଗଲା । ୫୩ ତହିଁରେ ଜଣେ ସତ୍ତ୍ୱା ଚକିର ଉପର ପଟ ଅବାମେଲକୁର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ପକାଇ ଗହାର ଖସୁରି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା । ୫୪ ତେଣୁ ସେ ଶାୟର ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଯୁବାକୁ ତାକି ଗହାକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭ ଖତର ବାହାର କରି ମୋତେ ବଧ କର, ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ନ କହିବେ ଯେ, ଜଣେ ସତ୍ତ୍ୱା ଗହାକୁ ବଧ କଲା । ତହିଁରେ ଗହାର ଯୁବାଲୋକ ଗହାକୁ ଭୃସି ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ମଲା । ୫୫ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଅବାମେଲକୁର ମରଣ ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ । ୫୬ ଏହିରୂପେ ଅବାମେଲକୁ ଆପଣାର ସତ୍ତ୍ୱା ଭାଇଙ୍କୁ ବଧ କରି ଆପଣା ପିତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଥିଲା, ପରମେଶ୍ୱର ତହିଁର ପ୍ରତିଫଳ ଗହାକୁ ଦେଲେ; ୫୭ ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ଶିଖିମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇଲେ ଓ ଯିରୁବାଲଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଯୋଥାମର ଅଭିଶାପ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଫାଳିଲା ।

୧୦

ଗେଲୟ ଏବଂ ଯାୟାର

୧ ଅବାମେଲକୁର ମରଣ ଉତ୍ତରେ ଇଷାଖର ବଂଶୀୟ ଦୋଦୟର ପୌତ୍ର, ପୂୟାର ପୁତ୍ର ଗେଲୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଦ୍ଧାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ସେ ଇସ୍ରାୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶସୂତ ଶାମୀରରେ ବାସ କଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ତେଇଶ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ମଲେ ଓ ଶାମୀରରେ କବର ପାଇଲେ । ୩ ଗହା ଉତ୍ତରେ ଗିଲାୟଦ୍ ଯାୟାର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତା ହୋଇ ଉଠିଲେ, ସେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୪ ପୁଣି ଗଞ୍ଜର ତିରିଶ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ତିରିଶ ଗର୍ଭଦ୍ୱରେ ଚଢ଼ିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ତିରିଶ ନଗର ଥିଲା, ସେହିସବୁକୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହବୋତ୍-ଯାୟାର (ଯାୟାର ଗ୍ରାମ) ବୋଲାଯାଏ; ଗହାସବୁ ଗିଲାୟଦ ଦେଶରେ ଅଛି । ୫ ଏ ଉତ୍ତରେ ଯାୟାର ମଲେ ଓ କାମୋନରେ କବର ପାଇଲେ ।

ଅବାଧୟଗ ଏବଂ ବିଗ୍ରହ

୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ପୁନର୍ବାର କଲେ, ଆଉ ବାଲ୍ ଦେବତାଗଣର ଓ ଅଷ୍ଟାଗୋତ୍ ଦେବତାଗଣର ଓ ଅରାମ ଦେବତାଗଣର ଓ ସାଦୋନ ଦେବତାଗଣର ଓ ମୋୟାବ ଦେବତାଗଣର ଓ ଅମୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାସୋରିଲେ ଓ ଗହାଙ୍କର ସେବା କଲେ ନାହିଁ । ୭ ଏ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା,

ପୁଣି ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ । ୮ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହି ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣାଣାଣା କଲେ; ସେମାନେ ଅଠର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯର୍ଦ୍ଦନପାରିସ୍ଥ ଗିଲାୟଦର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇମୋରୀୟ ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ପୂର୍ତ୍ତି (ଏପରି କଲେ) । ୯ ଆହୁରି ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନମାନେ ଯିହ୍ୱଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଇପ୍‌ରୟିମ ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇଗଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଅତିଶୟ କ୍ଲେଶ ପାଇଲେ । ୧୦ ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ଓ ବାଲ୍ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିଅଛୁ । ୧୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ କି ମିସ୍ରାୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ, ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ନାହିଁ ? ୧୨ ଆହୁରି ସାଦୋନୀୟମାନେ ଓ ଅମାଲେକୀୟମାନେ ଓ ମାୟୋନୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଉପଦ୍ରବ କଲେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲୁ । ୧୩ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିଅଛ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନାହିଁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାଗଣକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କରନ୍ଦନ କର; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସମୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । ୧୫ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କିଛି ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି କର ପଛେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆଜି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାଗଣକୁ ଦୂର କରି ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ସେବା କଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଃଖରେ ଗହାତ୍ତକର ପ୍ରାଣ ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟ ହେଲା । ୧୭ ସେ ସମୟରେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଗିଲାୟଦରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମିସ୍ରାୟମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ୧୮ ତହିଁରେ ଗିଲାୟଦୀୟ ଲୋକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଧିପତିମାନେ ଏକକୁ ଆରେକ କହିଲେ, ଅମ୍‌ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ କିଏ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ ? ସେ ଗିଲାୟଦ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ମସ୍ତକ ସ୍ପର୍ଶ ହେବ ।

୧୧

ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତୃତ ଯିସ୍ତହ

୧ ଗିଲାୟଦୀୟ ଯିସ୍ତହ ନାମରେ ଏକ ମହା ବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, ସେ ଏକ ବେଶ୍‌ୟାର ପୁତ୍ର; ଗିଲାୟଦ ଯିସ୍ତହଙ୍କୁ ଜାତ କରିଥିଲା । ୨ ମାତ୍ର ଗିଲାୟଦର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗହାର କେତେକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା, ପୁଣି ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟାର ପୁତ୍ରମାନେ ବଢ଼ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯିସ୍ତହଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗୃହରେ ଅଧିକାର ପାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ସତରୀର ପୁତ୍ର । ୩ ତହିଁରେ ଯିସ୍ତହ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଟୋବ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ; ତହିଁରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଅଦରକାରୀ ଲୋକ ଯିସ୍ତହ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଳି ଗତ୍ତକର ସହଚର ହେଲେ । ୪ କିଛି ଦିନ ପରେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୫ ପୁଣି ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଗିଲାୟଦର ପ୍ରାଣୀନବର୍ଗ ଯିସ୍ତହଙ୍କୁ ଟୋବ ଦେଶରୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ । ୬ ଆଉ ସେମାନେ ଯିସ୍ତହଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ ହୁଅ । ୭ ତହିଁରେ ଯିସ୍ତହ ଗିଲାୟଦର ପ୍ରାଣୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମୋତେ ଘୃଣା କରି ମୋହର ପିତୃଗୃହରୁ ମୋତେ ତଡ଼ି ଦେଇ ନାହିଁ ? ପୁଣି ଏବେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ପଡ଼ିଛ ବୋଲି ମୋର ନିକଟକୁ କାହିଁକି ଆସିଅଛ ? ୮ ତହିଁ ଗିଲାୟଦର ପ୍ରାଣୀନବର୍ଗ ଯିସ୍ତହଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯିବ ଓ ଅମ୍‌ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ପୁଣି ଗିଲାୟଦ ନିବାସୀ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମସ୍ତକ ସ୍ପର୍ଶ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସିନା ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିଅଛୁ । ୯ ସେତେବେଳେ ଯିସ୍ତହ ଗିଲାୟଦର ପ୍ରାଣୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ

ମୋତେ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଉଅଛ; ଯେବେ ସଦାପୁରକୁ ମୋହର ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ତେବେ ସତେକି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବି ? ୧୦ ତହିଁରେ ଗିଲାୟଦର ପୁରାଣବର୍ଗ ଯିପ୍ତହତ୍ତୁକୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଥା ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି; ନିଗ୍ଠୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ କରିବୁ । ୧୧ ଏଥିରେ ଯିପ୍ତହ ଗିଲାୟଦର ପୁରାଣବର୍ଗ ସହିତ ଗଲେ, ଆଉ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତା କଲେ; ପୁଣି ଯିପ୍ତହ ମିସ୍ରାୟରେ ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିପ୍ତହ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭର କି ସମସ୍ୟା ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମୋହର ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ? ୧୩ ତହିଁରେ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ଯିପ୍ତହତ୍ତୁକୁ କହିଲା, କାରଣ ଏହି, ଇସ୍ରାଏଲ ଯେତେବେଳେ ମିସ୍ରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅର୍ଶିଶୋନଠାରୁ ଯବ୍ବୋକ୍ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର ଭୂମି ହରଣ କଲେ; ଏଣୁ ଏବେ ବିରୋଧ ନ କରି ଗହା ଫେରାଇ ଦିଅ । ୧୪ ତହିଁରେ ଯିପ୍ତହ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୂତ ପଠାଇ ଗହାକୁ କହିଲେ; ୧୫ ଯିପ୍ତହ ଏହି କଥା କହେ, ମୋୟାବର ଭୂମି କିଅବା ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଭୂମି ଇସ୍ରାଏଲ ହରଣ କରି ନାହିଁ । ୧୬ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ମିସ୍ରରୁ ଆସିବା ବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାନ୍ତରେ ଭରଣ କଲା ଉତ୍ତରେ କାଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୧୭ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଇଦୋମର ରାଜା ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ ଆମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ; ମାତ୍ର ଇଦୋମର ରାଜା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ । ପୁଣି ସେହି ପରକାର ସେ ମୋୟାବର ରାଜା ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ; ସେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ ହେଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ କାଦେଶରେ ରହିଲେ । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ପୁରାନ୍ତ ଦେଇ ଯାଇ ଇଦୋମ ଦେଶ ଓ ମୋୟାବ ଦେଶ ଦୁଇ ମୋୟାବ ଦେଶର ପୂର୍ବଦିଗ ଦେଇ ଆସି ଅର୍ଶିଶୋନର ସେପାରିରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୋୟାବ-ସାମା ଭିତରେ ପରବେଶ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଅର୍ଶିଶୋନ ମୋୟାବର ସାମା ଥିଲା । ୧୯ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ହିଷ୍ବୋନର ଇମୋରାୟ ରାଜା ସାହୋନ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଗହାକୁ କହିଲେ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । ୨୦ ମାତ୍ର ସାହୋନ ଆପଣା ସାମା ଦେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ଅନୁମତି ଦେଲା ନାହିଁ; ପୁଣି ସାହୋନ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଯହସରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ଇସ୍ରାଏଲ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା । ୨୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସାହୋନକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦାତ କଲେ । ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ । ୨୨ ସେମାନେ ଅର୍ଶିଶୋନଠାରୁ ଯବ୍ବୋକ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପୁରାନ୍ତରଠାରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମା ଅଧିକାର କଲେ । ୨୩ ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରରୁ ଯତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କି ସେସବୁ ଅଧିକାର କରିବ ? ୨୪ ତୁମ୍ଭର କମୋଶ ଦେବ ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକାର କରିବ ନାହିଁ ? ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକାରରୁ ଯତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର କରିବୁ । ୨୫ କୁହ ଦେଖି, ତୁମ୍ଭେ କି ମୋୟାବ ରାଜା ସିପ୍ତୋରର ପୁତ୍ର ବାଲାକ୍ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ? ସେ କି ଇସ୍ରାଏଲ ସତ୍ତ୍ୱେ କେବେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ? ଅବା ସେ କି କେବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ? ୨୬ ଇସ୍ରାଏଲ ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ହେଲା ହିଷ୍ବୋନ ଓ ତହିଁ ଉପନଗରରେ, ପୁଣି ଅଗୋୟର ଓ ତହିଁ ଉପନଗରରେ, ଆଉ ଅର୍ଶିଶୋନ ଡାରସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି; ଏଥିମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସେସବୁ ଫେରାଇ ନ ନେଲ ? ୨୭ ଏହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପାପ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ମୋ' ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କର୍ମ କରୁଅଛ; ସଦାପୁରକୁ ଯେ ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତା, ସେ ଆଜି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତୃତା ହେଉଅଛି ।

ଯିପ୍ତହତ୍ତୁକ ମାନତ

୨୮ ତଥାପି ଯିପ୍ତହତ୍ତୁକ ପରେରିତ କଥା ଅମ୍ଫୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ । ୨୯ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ଆତ୍ମା ଯିପ୍ତହତ୍ତୁକ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତେ, ସେ ଗିଲାୟଦ ଓ ମନଶି ପରଦେଶ

ଦେଇ ଗିଲାୟଦସ୍ତ୍ରତ ମିସ୍ତ୍ରପେକୁ ଗଲେ ଓ ଗିଲାୟଦସ୍ତ୍ରତ ମିସ୍ତ୍ରପେରୁ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୩୦ ସେ ସମୟରେ ଯିପ୍ତହ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ଵରେ ମାନତ ମନାସି କହିଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଫୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଃସନ୍ଦେହ ମୋହର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ୩୧ ତେବେ ମୁଁ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରୁ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ଯେ କେହି ମୋତେ ଭେଟିବା ପାଇଁ ମୋହର ଗୃହଦ୍ଵାରରୁ ବାହାରି ଆସିବ, ସେ ନିଶ୍ଚେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକର ହେବ ଓ ମୁଁ ତାହାକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି । ୩୨ ଏ ଉତ୍ତରରେ ଯିପ୍ତହ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପାର ହୋଇଗଲେ ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୩୩ ତହିଁରେ ସେ ଅଗ୍ଠେୟରଠାରୁ ମିନୀତ ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଡ଼ିଏ ନଗର ଓ ଅବେଲ୍-କରାମାମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତି ମହାସଂହାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ । ଏରୂପେ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ । ୩୪ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଯିପ୍ତହ ମିସ୍ତ୍ରପାରେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଗଞ୍ଜକର କନ୍ୟା ଗଞ୍ଜକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଦାଗ ନେଇ ନୃତ୍ୟ କରୁ କରୁ ଆସିଲା; ସେ ଗଞ୍ଜକର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତତି ଥିଲା; ଗହା ଛଡ଼ା ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟା ନ ଥିଲା । ୩୫ ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ଦେଖି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କହିଲେ, “ହାୟ, ହାୟ, ଆମ୍ଭର କନ୍ୟା ! ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଘୋର ସନ୍ତପରେ ପକାଇଲ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦୁଃଖଦାୟୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ହେଲ; କାରଣ ମୁଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ଵରେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଅଛି, ଆଉ ପଛକୁ ହଟି ନ ପାରେ ।” ୩୬ ତହିଁରେ ସେ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ହେ ଆମ୍ଭର ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ଵରେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଅଛ; ତୁମ୍ଭ ମୁଖରୁ ଯାହା ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି, ତଦନୁସାରେ ମୋ’ ପୁରତି କର; କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେଇଅଛନ୍ତି ।” ୩୭ ଆହୁରି ସେ ଆପଣା ପିତାକୁ କହିଲା, ମୋ’ ପାଇଁ ଏହି କଥା କରାଯାଉ; ମୋତେ ଦୁଇ ମାସ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ସଖୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ପର୍ବତମୟ ସ୍ଵାଧାନକୁ ଯାଇ ଆପଣା କୁମାରୀତପ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ବିଲାପ କରିବି । ୩୮ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ । ଆଉ ସେ ଦୁଇ ମାସ ପାଇଁ ଗହାକୁ ବିଦାୟ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଓ ଗହାର ସଖୀମାନେ ପର୍ବତମୟ ସ୍ଵାଧାନକୁ ଯାଇ ଗହାର କୁମାରୀତପ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ବିଲାପ କଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ଦୁଇ ମାସ ଶେଷରେ ସେ ଆପଣା ପିତା ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲା, ତହିଁରେ ପିତା ଆପଣା ମନାସିଲାର ମାନତ ଅନୁସାରେ ଗହା ପୁରତି କଲେ । ସେ ପୁରୁଷର ପରିଚୟ ପାଇ ନ ଥିଲା । ୪୦ ସେହିଦିନ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ କନ୍ୟାମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଗିଲାୟଦାୟ ଯିପ୍ତହ-କନ୍ୟାର ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ବର୍ଷରେ ଗୁଣି ଦିନ ଯିବାର ଗୀତି ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଚଳିଲା ।

ଇଫ୍ରେୟିମ ସହ ଯିପ୍ତହତ୍ଵକ ସଂଘର୍ଷ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଇଫ୍ରେୟିମ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଗମନ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଯିପ୍ତହତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଫୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପାରି ହେବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକି ତାକିଲ ନାହିଁ ? ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ଘର ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା । ୨ ତହିଁରେ ଯିପ୍ତହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅମ୍ଫୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ମୋହର ଓ ମୋ’ ଲୋକମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା; ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାକନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ ନାହିଁ । ୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କଲ ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖି ମୁଁ ଆପଣା ପୁରାଣ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଘେନି ଅମ୍ଫୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାର ହୋଇଗଲି, ତହିଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି କାର୍ଯ୍ୟକି ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲ ? ୪ ତେବେ ଯିପ୍ତହ ଗିଲାୟଦର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଇଫ୍ରେୟିମ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ତହିଁରେ ଗିଲାୟଦାୟ ଲୋକମାନେ ଇଫ୍ରେୟିମକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, ହେ ଇଫ୍ରେୟିମ ଓ ମନଶଶିର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଗିଲାୟଦାୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଫ୍ରେୟିମର ପଲତକ ଲୋକ । ୫ ପୁଣି ଗିଲାୟଦାୟ ଲୋକମାନେ ଇଫ୍ରେୟିମାୟମାନଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଘାଟ ହସ୍ତଗତ କଲେ; ତହିଁରେ ଇଫ୍ରେୟିମର ପଲତକ କୌଣସି ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭକୁ ପାର ହୋଇ ଯିବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି କହିଲା, ସେତେବେଳେ ଗିଲାୟଦର ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ପରାସ୍ତକଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଇଫ୍ରେୟିମାୟ ଲୋକ ? ଯେବେ ସେ କହିଲା, ନା; ୬ ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, କହ ତ “ଶିବ୍‌ବୋଲେତ୍” ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ସିବ୍‌ବୋଲେତ୍”,

କାରଣ ସେ ଗହା ଶୁଦ୍ଧ ରୂପେ ଉତ୍ତରଣ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ; ତେବେ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଧରି ଯଦ୍‌ଦିନ ଘାଟରେ ବଧ କଲେ; ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଇଫ୍‌ରାୟିମର ବୟାଳିଶ ହଜାର ଲୋକ ମାର ପଡ଼ିଲେ । ୭ ଯିପ୍ତହ ଛଅ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗିଲାୟଦାୟ ଯିପ୍ତହ ମଲେ ଓ ଗିଲାୟଦାୟ ଏକ ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ ।

ଇବ୍‌ସନ୍, ଏଲୋନ୍ ଓ ଅବଦୋନ୍

୮ ଗହା ଉତ୍ତରେ ବେଥଲିହିମର ଇବ୍‌ସନ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୯ ଉତ୍ତର ତିରିଶ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଓ ସେ ତିରିଶ କନ୍ୟା ବାହାରେ ଦେଲେ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିରିଶ କନ୍ୟା ବାହାରୁ ଆଣିଲେ । ପୁଣି ସେ ସାତ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇବ୍‌ସନ୍ ମଲେ ଓ ବେଥଲିହିମରେ କବର ପାଇଲେ । ୧୧ ଗହା ଉତ୍ତରେ ସବୁଲୁନାୟ ଏଲୋନ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ ଓ ସେ ଦଶ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସବୁଲୁନାୟ ଏଲୋନ୍ ମଲେ ଓ ସବୁଲୁନ ଦେଶସ୍ଥ ଅୟାଲୋନରେ କବର ପାଇଲେ । ୧୩ ଗହା ଉତ୍ତରେ ପିରାୟାଥୋନାୟ ହିଲ୍‌ଲେଲର ପୁତ୍ର ଅବଦୋନ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୧୪ ଆଉ ଗହାର ଗୁଲିଶ ପୁତ୍ର ଓ ତିରିଶ ପୌତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ସତୁରି ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଚଢ଼ିଲେ; ପୁଣି ସେ ଆଠ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପିରାୟାଥୋନାୟ ହିଲ୍‌ଲେଲର ପୁତ୍ର ଅବଦୋନ୍ ମଲେ ଓ ଅମାଲେକାୟ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇଫ୍‌ରାୟିମ ଦେଶସ୍ଥ ପିରାୟାଥୋନରେ କବର ପାଇଲେ ।

୧୩

ଶାମ୍‌ଶୋନ୍‌ର ଜନ୍ମ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ପୁନର୍ବାର କଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଗୁଲିଶବର୍ଷ ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୨ ସେହି ସମୟରେ ଦାନାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ସରାୟ ନିବାସୀ ଏକ ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟ୍ର ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ମାନୋହ; ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବନ୍ୟା ଓ ପୁରସବ କରି ନ ଥିଲା । ୩ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃତ ସେହି ସତୁରୀକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ୟା ଓ ପୁରସବ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପୁରସବ କରିବ । ୪ ଏହେତୁ ଏବେ ଏହା କର ଓ ତୁମ୍ଭେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ଦରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍‌ୟ ପାନ କର ନାହିଁ ଓ କୌଣସି ଅଶୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କର ନାହିଁ; ୫ କାରଣ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପୁରସବ କରିବ, ଆଉ ଗହାର ମସ୍ତକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେ ବାଳକ ଗର୍ଭବଧ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନାସରାୟ* ହେବ ଓ ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ୬ ଏ ଉତ୍ତରେ ସେହି ସତୁରୀ ଆସି ଆପଣା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କହିଲା, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ଲୋକ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଗହାଙ୍କ ରୂପ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃତଙ୍କ ରୂପ ତୁଲ୍ୟ ଅତି ଭୟଙ୍କର; ମାତ୍ର ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ, ଏହା ମୁଁ ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ନାହିଁ, କିପରି ସେ ଆପଣା ନାମ ମୋତେ କହିଲେ ନାହିଁ; ୭ ମାତ୍ର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପୁରସବ କରିବ; ଏହେତୁ ଦରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍‌ୟ ପାନ କର ନାହିଁ ଓ କୌଣସି ଅଶୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କର ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି ବାଳକ ଗର୍ଭବଧ ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନାସରାୟ ହେବ, ୮ ତହିଁରେ ମାନୋହ ସଦାପୁରୁଷକୁ ବିନତି କରି କହିଲା, ହେ ପୁରୁଷ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣ ପଠାଇଥିଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସନ୍ତୁ ଓ ଯେଉଁ ବାଳକ ଜନ୍ମିବ, ଗହା ପୁରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉନ୍ତୁ । ୯ ତହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ମାନୋହର ରବ ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି ସେ ସତୁରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃତ ପୁନର୍ବାର ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ମାତ୍ର ଗହାର ସ୍ଵାମୀ ମାନୋହ ଗହା ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲା । ୧୦ ଏଣୁ ସେ ସତୁରୀ ଶାୟି ଧାଇଁଯାଇ ଆପଣା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲା, ଦେଖ, ସେଦିନ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୧ ତହିଁରେ ମାନୋହ ଉଠି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ପଛ ପଛ ଗଲା ଓ ସେହି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଏହି ସତୁରୀ ସଙ୍ଗରେ ଯେ କଥା କହିଥିଲେ, ସେ କି ଆପଣା ? ସେ କହିଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ସେହି ।” ୧୨ ତହିଁ ମାନୋହ କହିଲା, ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଉ; ବାଳକ ପୁରତି କି ବିଧି ଓ ଗହାର କି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ୧୩ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃତ ମାନୋହକୁ କହିଲେ,

* ୧୩:୫ ନାସରାୟ ଦେଖନ୍ତୁ ଗଣନା. ୪

ଆମ୍ଭେ ସେହି ସତ୍ତାକୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛୁ, ଗ୍ରହାସବୁ ସେ ମାନୁ । ୧୪ ସେ ଦରକ୍ଷାଲଗତ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ଅବା ସେ ଦରକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍ୟ ପାନ ନ କରୁ, କିଅବା କୌଣସି ଅଶୁଚି ଦରବନ୍ଧ ଭୋଜନ ନ କରୁ; ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରହାକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛୁ, ଗ୍ରହାସବୁ ସେ ମାନୁ । ୧୫ ଆହୁରି ମାନେହ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତତ୍ୱକୁ କହିଲା, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଛେଳିଛୁଆଟିଏ ପୁରସ୍ତୁତ କରିବାଯାଏ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖୁ । ୧୬ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ମାନେହକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆହାର ଭୋଜନ କରିବୁ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ହୋମବଳି ପୁରସ୍ତୁତ କର, ତେବେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗ୍ରହା ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ସେ ଯେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ, ଏହା ମାନେହ ଜାଣି ନ ଥିଲା । ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମାନେହ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତତ୍ୱକୁ କହିଲା, ଆପଣଙ୍କର ନାମ କ'ଣ ? ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ଗୌରବ କରିବୁ । ୧୮ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ଗ୍ରହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନାମ କାହିଁକି ପଚାରୁଅଛ, ଗ୍ରହା ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ? ୧୯ ତହିଁରେ ମାନେହ ସେହି ଛେଳିଛୁଆ ଓ ତହିଁର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନେଇ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୈଳ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା । ତହିଁ ଦୂତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପୁରକାର କର୍ମ କଲେ, ଆଉ ମାନେହ ଓ ଗ୍ରହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅନାଉଥିଲେ । ୨୦ ଯେତେବେଳେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା, ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦିର ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରାଣନ କଲେ । ସେ ସମୟରେ ମାନେହ ଓ ଗ୍ରହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅନାଉଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମିରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ମାନେହକୁ ଓ ଗ୍ରହାର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଆଉ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ତହିଁ ସେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ବୋଲି ମାନେହ ଜାଣିଲା । ୨୨ ଏଣୁ ମାନେହ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ, ଏଣୁ ଅବଶ୍ୟ ମରିବା । ୨୩ ମାତର ଗ୍ରହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହାକୁ କହିଲା, ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ସନ୍ତେଷ ଆଆନ୍ତ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ହୋମବଳି ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଆଆନ୍ତେ, ଅବା ସେ ଏସବୁ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ନ ଆଆନ୍ତେ, କିଅବା ଏ ସମୟରେ ଏପରି କଥା ଶୁଣାଇ ନ ଆଆନ୍ତେ । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ସତ୍ତା ପୁତ୍ର ପୁରସବ କରି ଗ୍ରହାର ନାମ ଶାମ୍ବୋଧ ଦେଲା । ତହିଁ ସେହି ବାଳକ ବଢ଼ିଲା ଓ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗ୍ରହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆତ୍ମା ସନ୍ତ୍ୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମହନୀ-ଦାନରେ† ଗ୍ରହାକୁ ଚଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୪

ଶାମ୍ବୋଧର ବିବାହ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାମ୍ବୋଧ ତିମ୍ନକୁ ଯାଇ ସେ ସଥାନରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅବିବାହିତ ସତ୍ତା ଲୋକକୁ ଦେଖିଲା । ୨ ତହିଁ ସେ ଆସି ଆପଣା ପିତା ଓ ମାତାକୁ କହିଲା, ମୁଁ ତିମ୍ନରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସତ୍ତାଲୋକ ଦେଖିଅଛି; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଗ୍ରହାକୁ ଆଣି ମୋତେ ବିବାହ ଦିଅ । ୩ ତେବେ ଗ୍ରହାର ପିତା ଓ ମାତା ଗ୍ରହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରାତୃଗଣର ଅବା ଆମ୍ଭ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟରେ କି ଜଣେ ସତ୍ତା ନାହିଁ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯିବ ? ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୋଧ ଆପଣା ପିତାକୁ କହିଲା, ଗ୍ରହାକୁ ମୋ' ପାଇଁ ଆଣ; ସେ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ପସନ୍ଦ । ୪ ମାତର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଛିଦ୍ର ପାଇବା ଚେଷ୍ଟାରେ ଏହି ଘଟଣା ଯେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆତ୍ମ ହେଲା, ଏହା ଗ୍ରହାର ପିତାମାତା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରୁଥିଲେ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାମ୍ବୋଧ ଓ ଗ୍ରହାର ପିତାମାତା ତିମ୍ନକୁ ଯାଇ ତିମ୍ନସ୍ଥ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ଉପସ୍ଥାପନ ହେଲେ । ତହିଁରେ ଦେଖ, ଏକ ଯୁବା ସିଂହ ଗ୍ରହାକୁ ହାବୁଡ଼ି ଗର୍ଜନ କଲା । ୬ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆତ୍ମା ଶାମ୍ବୋଧ ଉପରେ ଆସିବା କ୍ଷଣି, ସେ ଛେଳିଛୁଆକୁ ବିଦାର୍ଶଣ କଲା ପରି ଗ୍ରହାକୁ ବିଦାର୍ଶଣ କରି ପକାଇଲା, ମାତର ଶାମ୍ବୋଧ ହାତରେ କିଛି ନ ଥିଲା । ତଥାପି ସେ ଆପଣାର ଏହି କର୍ମର କଥା ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହିଲା ନାହିଁ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାମ୍ବୋଧ ଯାଇ ସେହି ସତ୍ତା ସତ୍ତାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା ଓ ସେ ସତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପସନ୍ଦ ହେଲା । ୮ ପୁଣି କିଛି ଦିନ ଉତ୍ତରେ ସେ ସେହି ସତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ସିଂହର

† ୧୩:୨୫ ମହନୀ-ଦାନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ ବଂଶର

ଶବ ଦେଖିବାକୁ ବାଟ ବୁଲି ଯାଆନ୍ତେ, ଦେଖ, ସେହି ସିଂହ ଦେହରେ ମହୁମାଛିର ଦଳ ଓ ମହୁ ଅଛି । ୯ ତେଣୁ ସେ ହାତରେ କିଛି ନେଇ ଗହା ଖାଇ ଖାଇ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଖାଇଲେ । ମାତ୍ର ସେ ଯେ ସିଂହ ଦେହରୁ ସେହି ମହୁ ନେଇଥିଲା, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା ନାହିଁ । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ପିତା ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିକଟକୁ ଗଲା । ପୁଣି ଶାମ୍ବୋନ୍ ତିମ୍ବନରେ ଗୋଟିଏ ଭୋଜି କଲା; କାରଣ ଯୁବାମାନଙ୍କର ସେପରି କରିବାର ଚାହେଁ ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହାକୁ ଦେଖାନ୍ତେ, ଗହା ସତ୍ୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ତିରିଶ ଜଣ ମିତ୍ର ଆଣିଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପୁରହେଳିକା କହେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଏହି ଭୋଜିର ସାତଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ବାହାର କରି ମୋତେ ଜଣାଇବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତିରିଶ ମସିନା ବସତ୍ର ଓ ତିରିଶ ସାଜ ପୋଷାକ ଦେବି । ୧୩ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଜଣାଇ ନ ପାରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ତିରିଶ ମସିନା ବସତ୍ର ଓ ତିରିଶ ସାଜ ପୋଷାକ ଦେବ । ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପୁରହେଳିକା କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଶୁଣିବୁ । ୧୪ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଖାଦକଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ବଳବାନଠାରୁ ମିଷ୍ଟାନ୍ତ ନିର୍ଗତ ହେଲା । ମାତ୍ର ସେମାନେ ତିନି ଦିନ ଯାଏ ପୁରହେଳିକାର ଅର୍ଥ ଜଣାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ତହିଁ ଚତୁର୍ଥ ଦିନରେ* ସେମାନେ ଶାମ୍ବୋନ୍ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ କହିଲେ, ପୁରହେଳିକାର ଅର୍ଥ କହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମଣ୍ଡାପ, ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଗୃହକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବୁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିବାକୁ ଡାକିଛ ପରା ? ନୁହେଁ ? ୧୬ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୋନ୍ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଗହାକୁ ଧରି କାନ୍ଦି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ମୋତେ ଘୃଣା କରୁଅଛ, କିଛି ପୁରୋ ମରୁ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପୁରହେଳିକା କହିଅଛ, ମାତ୍ର ଗହା ମୋତେ ବୁଝାଇ ଦେଇ ନାହିଁ । ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ପିତା କି ମାତାକୁ ବୁଝାଇ ଦେଇ ନାହିଁ, ଆଉ କି ତୁମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ ଦେବି ? ୧୭ ପୁଣି ସେ ଭୋଜିର ସପ୍ତମ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ ଧରି କାନ୍ଦିଲା; ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ ନିତାନ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ ଶାମ୍ବୋନ୍ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଗହା ଗହାକୁ ବୁଝାଇ ଦେଲା; ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେହି ପୁରହେଳିକା ବୁଝାଇଦେଲା । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସପ୍ତମ ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରେ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ମଧୁଠାରୁ ଆଉ ମିଷ୍ଟ କ'ଣ ? ଓ ସିଂହଠାରୁ ବଳବାନ କିଏ ? ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଛଡ଼ାରେ (ଅଲ୍ପବୟସ୍କା ଗାଈ) ହଳ କରି ନ ଥିଲେ, ମୋର ପୁରହେଳିକାର ଭେଦ ପାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ଆତ୍ମା ଶାମ୍ବୋନ୍ ଉପରେ ଆସିବା କ୍ଷଣି, ସେ ଅସ୍ମିନକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ତିରିଶ ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଟ ଦରବନ୍ଧ ନେଇ ପୁରହେଳିକାର ଅର୍ଥକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଏକ ସାଜ ପୋଷାକ ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ଗହାର କ୍ରୋଧ ପୁରହେଳିକା ହେଲା, ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲା । ୨୦ ମାତ୍ର ଶାମ୍ବୋନ୍ ଯାହାକୁ ଆପଣାର ବନ୍ଧୁ ପରି କରିଥିଲା, ଗହାକୁ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଦିଆଗଲା ।

୧୫

ଶାମ୍ବୋନ୍ ଦ୍ୱାରା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରାସତ

୧ ମାତ୍ର କିଛି ଦିନ ଉତ୍ତରେ ଗହମ କଟା ସମୟରେ ଶାମ୍ବୋନ୍ ଗୋଟିଏ ଛେଳିଛୁଆ ନେଇ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗଲା; ଆଉ ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ନିକଟକୁ ଯିବି । ମାତ୍ର ଗହାର ପିତା ଗହାକୁ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ । ୨ ପୁଣି ଗହାର ପିତା କହିଲା, ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ବୋଧ କଲି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ନିତାନ୍ତ ଘୃଣା କଲ; ଏଣୁ ମୁଁ ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭ ମିତ୍ରକୁ ଦେଲି; ଗହାର ସାନ ଭଉଣୀ କି ଗହାଠାରୁ ସୁନ୍ଦରୀ ନୁହେଁ ? ବିନୟ କରୁଅଛ, ଗହା ବଦଳେ ଗହାକୁ ଗ୍ରହଣ କର । ୩ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଏଥର ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନିଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବି । ୪ ତହିଁ ଶାମ୍ବୋନ୍ ଯାଇ ତିନି ଶହ ବିଲୁଆ ଧରି ଓ ଦିହୁଡ଼ି ନେଇ ଲାଞ୍ଜୁଳକୁ ଲାଞ୍ଜୁଳ ବାନ୍ଧିଲା, ଆଉ ଦୁଇ ଦୁଇ ଲାଞ୍ଜୁଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଏକ ଦିହୁଡ଼ି ଦେଲା । ୫ ତହିଁ ସେ ଦିହୁଡ଼ି ଜଳାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବଢ଼ନ୍ତ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା, ପୁଣି କଳେଇବିଡ଼ା ଓ ବଢ଼ନ୍ତ ଶସ୍ୟ ଉଭୟ ଓ ମଧ୍ୟ ଜାତକ୍ଷେତ୍ରସବୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇଲା । ୬ ସେତେବେଳେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପଚାରିଲେ, ଏହା କିଏ କରିଅଛି ? ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ,

* ୧୪:୧୫ ଚତୁର୍ଥ ଦିନରେ କେତେକ ହସତଲିପିରେ ସପ୍ତମ ଦିନ † ୧୪:୧୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଛଡ଼ାରେ (ଅଲ୍ପବୟସ୍କା ଗାଈ) ହଳ କରି ନ ଥିଲେ, ମୋର ପୁରହେଳିକାର ଭେଦ ପାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା । ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ'ର ପତ୍ନୀଠାରୁ ହିଁ ପାଇଅଛ

ତିମ୍ବିନୀୟର କୁଆଁଇ ଶାମ୍ବୋଲ୍, ଯେହେତୁ ସେ ଗହୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ନେଇ ଗହୀର ମିତରକୁ ଦେଲା । ଏଥିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆସି ସେହି ସ୍ତରୀକୁ ଓ ଗହୀର ପିତକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୭ ତହିଁ ଶାମ୍ବୋଲ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କଲ, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ନେବି ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ କ୍ଷମାନ୍ତ ହେବି । ୮ ଏଣୁ ସେ ମହାସଂହାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରାସ୍ତ କଲା; ତହିଁ ସେ ଯାଇ ଐଟମ୍ ଶୈଳର ସୁତଞ୍ଜରେ ବାସ କଲା । ୯ ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଉପରକୁ ଯାଇ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ଲିହୀରେ ବସାପି ରହିଲେ । ୧୦ ତହିଁରେ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଅଛ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଶାମ୍ବୋଲ୍‌କୁ ବାନ୍ଧୁ ସେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଅଛି, ସେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ ପ୍ରତି କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁ । ୧୧ ଏଥିରେ ଯିହ୍ୱଦାର ତିନି ହଜାର ଲୋକ ଐଟମ୍ ଶୈଳର ସୁତଞ୍ଜକୁ ଯାଇ ଶାମ୍ବୋଲ୍‌କୁ କହିଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତା ଅଟନ୍ତି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି କର୍ମ କଲ ? ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ସେମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ଯେପରି କଲେ, ମୁଁ ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ କଲି । ୧୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହୀକୁ କହିଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବାନ୍ଧୁବାକୁ ଆସିଅଛୁ । ତହିଁ ଶାମ୍ବୋଲ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ ନ କରିବ ବୋଲି ଶପଥ କର । ୧୩ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହୀକୁ କହିଲେ, ନା; କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ବାନ୍ଧୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବୁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବୁ ନାହିଁ । ତହିଁ ସେମାନେ ଗହୀକୁ ଦୁଇ ନୂଆ ଦଉଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧୁ ଶୈଳ ଉପରୁ ଗହୀକୁ ଆଣିଲେ । ୧୪ ସେ ଲିହୀରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗହୀକୁ ଭେଟି ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ; ତହିଁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶକ୍ତିର ସହ ଶାମ୍ବୋଲ୍ ଉପରେ ଆସିବା କ୍ଷଣି, ତହିଁରେ ଗହୀର ବାହୁରେ ଥିବା ଦଉଡ଼ି ଅଗ୍ନିଦଗ୍ଧ ଛଣପଟ ପରି ହେଲା, ଆଉ ଗହୀ ହାତରୁ ବନ୍ଧନ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ୧୫ ସେତେବେଳେ ସେ ଗର୍ଭଦତ୍ତର ଗୋଟିଏ କଞ୍ଚୁ ଥୋମଣି ପାଇ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗହୀ ନେଲା ଓ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଏକ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲା । ୧୬ ତହିଁ ଶାମ୍ବୋଲ୍ କହିଲା:- “ଗଧ ଥୋମଣିରେ ହେଲେ ଗଦା ଗଦା, ଗଧ ଥୋମଣିରେ କଲି ହଜାର ଲୋକ ପଦା ।” ୧୭ ଏହା କହିବାର ଶେଷ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ଗଧ ଥୋମଣି ପକାଇଦେଲା; ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ରାମତ୍-ଲିହୀ* ହେଲା । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ଅତି ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମହାଉଦ୍ୟାର ସାଧନ କରିଅଛ; ଏବେ ମୁଁ ତୃଷ୍ଣାରେ ମରିବି ଓ ଏହି ଅସ୍ତ୍ରନିତ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବି । ୧୯ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ଲିହୀସ୍ଥାପିତ ଏକ ଖାଲ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତେ, ତହିଁରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ଗହୀ ପାନ କରନ୍ତେ, ଗହୀର ଆତ୍ମା ଫେରି ଆସିଲା ଓ ସେ ସଚେତନ ହେଲା; ଏହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଐନ୍-ହକ୍କୋରୀ† ଦେଲା, ଗହୀ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିହୀରେ ଅଛି । ୨୦ ଆଉ ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲା ।

୧୭

ଶାମ୍ବୋଲ୍ ଓ ଦଲୀଲା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଶାମ୍ବୋଲ୍ ଘସା* ନଗରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଏକ ବେଶ୍ୟା ଦେଖି ଗହୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କଲା । ୨ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୋଲ୍ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଅଛି, ଏହି କଥା ଘସାତାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । ତହିଁ ସେମାନେ ଗହୀକୁ ଘେରି ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ଗହୀ ପାଇଁ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ଛକି ବସିଲେ, ପୁଣି ସାରା ରାତ୍ରି ତୁନି ରହି କହିଲେ, ସକାଳେ ଆକ୍ରମଣ ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀକୁ ବଧ କରିବୁ । ୩ ମାତ୍ର ଶାମ୍ବୋଲ୍ ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କରି ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରିରେ ଉଠି ନଗର ଦ୍ୱାରର କବାଟ ଓ ଦୁଇ ବାଜୁବନ୍ଧ ଧରି ଅଗ୍ନି ସମେତ ଉପାଡ଼ି ପକାଇଲା, ଆଉ ଗହୀ କାନ୍ଧରେ ଥୋଇ ହିବ୍‌ରୋଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ପର୍ବତ-ଶୃଙ୍ଗକୁ ଘେନି ଗଲା । ୪ ଏ ଉତ୍ତରରେ ସେ ସୋରେକ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକ ସ୍ତରୀକୁ ପରେମ କଲା, ଗହୀର ନାମ ଦଲୀଲା । ୫ ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ସେହି ସ୍ତରୀ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହୀକୁ କହିଲେ, କାହିଁରେ ଗହୀର ଏହି ମହାବଳ ଥାଏ ଓ କି ଉପାୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଗହୀକୁ କ୍ଲେଶ ଦେବା ପାଇଁ ବାନ୍ଧୁ ପାରିବୁ, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀକୁ ମଣାଅ; ଗହୀ କଲେ,

* ୧୫:୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଥୋମଣି-ଗିରି † ୧୫:୧୯ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାକିଲା ଲୋକର ଝର * ୧୭:୧ ଅର୍ଥାତ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନଗର

ଆମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଏଗାର ଶହ ଲେଖାଏଁ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା^୬ ଦେବୁ ।^୬ ତହିଁ ଦଳୀଳା ଶାମ୍ଭୋନକୁ କହିଲା, ବିନୟ କରୁଅଛି, କାହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ମହାବଳ ଥାଏ ଓ ତୁମ୍ଭର କଲେଖାଧର୍ମେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁରେ ବନ୍ଧା ଯାଇପାର, ଏହା ମୋତେ କୁହ ?^୭ ତହିଁରେ ଶାମ୍ଭୋନ ଗହାକୁ କହିଲା, ଯାହା କେବେ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏପରି ସାତୁଟା କଞ୍ଚୁ ତନ୍ତରେ ଯେବେ ସେମାନେ ମୋତେ ବାନ୍ଧୁବେ, ତେବେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ପରି ହୋଇଯିବି ।^୮ ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ଅଶୁଷ୍କ ସାତୁଟା କଞ୍ଚୁ ତନ୍ତ ଆଣି ସେହି ସ୍ତରୀକୁ ଦେଲେ; ତେଣୁ ସେ ଗହାକୁ ତହିଁରେ ବାନ୍ଧିଲା ।^୯ ସେ ସମୟରେ ଗହାର ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଲୋକମାନେ ଛକି ବସିଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, ଶାମ୍ଭୋନ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିଲେ । ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ବାସନା ବାଜିଲେ ଯେପରି ଛଣାପଟ ସୁତୁଲି ଛିଣ୍ଡିଯାଏ, ସେପରି ସେ ସବୁ ତନ୍ତ ଛିଣ୍ଡିତାଇ ପକାଇଲା । ଏହିରୂପେ ଗହାର ବଳର ରହସ୍ୟ ଜଣାଗଲା ନାହିଁ ।^{୧୦} ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦଳୀଳା ଶାମ୍ଭୋନକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉପହାସ କଲ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମିଥ୍ୟା କହିଲ; ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁରେ ବନ୍ଧା ଯାଇପାର, ଗହା ମୋତେ କୁହ ?^{୧୧} ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, ଯେଉଁ ରଜତରେ କୌଣସି କର୍ମ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ନୂତନ ରଜତରେ ମୋତେ ବାନ୍ଧିଲେ, ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ସମାନ ହୋଇଯିବି ।^{୧୨} ତହିଁ ଦଳୀଳା ନୂତନ ରଜତ ନେଇ ଗହାକୁ ବାନ୍ଧି କହିଲା, ଶାମ୍ଭୋନ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିଲେ । ସେ ସମୟରେ ଛକିଥିବା ଲୋକମାନେ ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ସେ ଖଣ୍ଡିତ ସୂତା ପରି ଆପଣା ବାହୁ ଉପରୁ ଗହା ଛିଣ୍ଡିତାଇ ପକାଇଲା ।^{୧୩} ତେବେ ଦଳୀଳା ଶାମ୍ଭୋନକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଉପହାସ କରିଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା କହିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ କାହିଁରେ ବନ୍ଧା ଯାଇପାର, ଗହା ମୋତେ କୁହ । ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ବୁଣା ଯାଉଥିବା ବସ୍ତ୍ରରେ ମୋର ମସ୍ତକ କେଶର ସାତବେଣୀ ବୁଣିବ, ତେବେ ହୋଇ ପାରେ ।^{୧୪} ତହିଁ ସେ ତନ୍ତଖୁଣ୍ଟିରେ ଗହା ବାନ୍ଧି ଗହାକୁ କହିଲା, ଶାମ୍ଭୋନ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦରୁ ଉଠି ତନ୍ତଖୁଣ୍ଟି ଉପାଡ଼ି ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଚାଲିଗଲା ।^{୧୫} ଏଣୁ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, ମୋହର ପୁରତି ତ ତୁମ୍ଭର ମନ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପୁରମ କରୁଛ ବୋଲି କିପରି କହୁଅଛ ? ଏ ତିନିଧରଯାକ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉପହାସ କଲ ଓ ତୁମ୍ଭର ମହାବଳ କାହିଁରେ ଥାଏ, ଗହା ମୋତେ କହିଲ ନାହିଁ ।^{୧୬} ଏହିରୂପେ ସେ ନିତି ନିତି କଥାରେ ଗହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଏପରି ବ୍ୟସ୍ତ କଲା ଯେ, ଗହାର ଆତ୍ମା ମରଣ ପାଇଁ ଅସ୍ଥିର ହେଲା ।^{୧୭} ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ ଆପଣା ମନର ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇ କହିଲା, ମୋହର ମସ୍ତକରେ କେବେ କ୍ଷୁର ଲାଗି ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ଆପଣା ମାତର ଗର୍ଭରୁ ପରମେଶ୍ଵରଓକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନାସରାୟ ଲୋକ ହୋଇଅଛି; ଯେବେ ମୁଁ କ୍ଷୌର ହେବି, ତେବେ ମୋର ବଳ ମୋ' ଠାରୁ ଯିବ ଓ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସକଳ ଲୋକର ସମାନ ହୋଇଯିବି ।^{୧୮} ସେତେବେଳେ ସେ ଯେ ଗହାକୁ ଆପଣା ମନର ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି, ଏହା ଦଳୀଳା ଦେଖି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଧରକ ଆସ, କାରଣ ସେ ମୋତେ ଆପଣା ମନର ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି, ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲା । ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ହସ୍ତରେ ରୂପା ନେଇ ଗହା ପାଖକୁ ଆସିଲେ; ^{୧୯} ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ ଆପଣା ଆଣ୍ଠୁରେ ଶୁଆଇଲା । ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ତକାଇ ଗହାର ମସ୍ତକର ସାତ ବେଣୀ କ୍ଷୌର କଲା; ଏହିରୂପେ ସେ ଗହାକୁ କଲେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ଗହାର ବଳ ଗହାଠାରୁ ଗଲା ।^{୨୦} ତହିଁ ସେ କହିଲା, ଶାମ୍ଭୋନ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦରୁ ଜାଗରତ ହୋଇ କହିଲା, ମୁଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟ ପରି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଝାଡ଼ିବି । ମାତର ସଦାପୁରକୁ ଯେ ଗହାକୁ ତୟାଗ କରିଥିଲେ, ଏହା ସେ ଜାଣିଲା ନାହିଁ ।^{୨୧} ଏଥିଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗହାକୁ ଧରି ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ପକାଇଲେ; ପୁଣି ଗହାକୁ ଘସାକୁ ଆଣି ଦୁଇ ପିତୃତଳ ବେଡ଼ିରେ ଗହାକୁ ବାନ୍ଧିଲେ; ଆଉ ସେ କାରାଗାରରେ ଚକି ପେଷିଲା ।^{୨୨} ତଥାପି ଗହାର କ୍ଷୌର ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଗହାର ମସ୍ତକର କେଶ ପୁନର୍ବାର ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଶାମ୍ଭୋନର ମୁଦ୍ରା
^{୨୩} ଏଥିଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବତା ଦାଗୋନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମହାଯଜ୍ଞ କରି ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଶାମ୍ଭୋନକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ।^{୨୪} ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ ଦେଖି ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବତାର ପୁରଣ^{୨୪} କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକତ୍ତକୁ ବଧ କଲା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏପରି ଶତ୍ରୁ ଓ

† ୧୭:୫ ଏଗାର ଶହ ଲେଖାଏଁ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ 60 କିଲୋ

ଦେଶନାଶକକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ମନ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ଶାମ୍ଭୋନ୍ନକୁ ତାକ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ କୌତୁକ କରିବ । ତହିଁ ସେମାନେ ଶାମ୍ଭୋନ୍ନକୁ କାରାଗାରରୁ ତାକି ଆଣିଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ କୌତୁକ କଲା । ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଦୁଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ କରାଇଲେ । ୨୬ ତହିଁ ଶାମ୍ଭୋନ୍ନ ଆପଣା ହସ୍ତଧାରୀ ବାଳକକୁ କହିଲା, ଯେଉଁ ଦୁଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଗୃହର ନିର୍ଭର ଅଛି, ଗହା ମୋତେ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ମୁଁ ତହିଁ ଉପରେ ଆଉଜିବି । ୨୭ ସେସମୟରେ ଗୃହ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା; ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ସେଠାରେ ଥିଲେ; ଆଉ ଛାତ ଉପରେ ଉଶାଧିକ ତିନି ହଜାର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଥାଇ ଶାମ୍ଭୋନ୍ନର କୌତୁକ ଦେଖୁଥିଲେ । ୨୮ ସେତେବେଳେ ଶାମ୍ଭୋନ୍ନ ସଦାପୁରତୁଣ୍ଡକୁ ତାକି କହିଲା, ହେ ପୁରତୁଣ୍ଡ ସଦାପୁରତୁଣ୍ଡ, ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ମୋତେ ସମରଣ କର, ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ନିବେଦନ କରୁଅଛି; ମୁଁ ଯେପରି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକାବେଳକେ ମୋହର ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁର ପରିଶୋଧ ନେଇ ପାରିବି, ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ଏହିଥରକେ ମୋତେ ବଳବାନ କର । ୨୯ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନରେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଗୃହର ଭାର ଥିଲା, ଶାମ୍ଭୋନ୍ନ ତହିଁର ଗୋଟିଏକୁ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଓ ଆଉଟିକୁ ବାମ ହସ୍ତରେ ଧରି ତହିଁ ଉପରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଲା । ୩୦ ପୁଣି ଶାମ୍ଭୋନ୍ନ କହିଲା, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଯାଉ । ଏହା କହି ସେ ବଳରେ ଆପଣାକୁ ନୂଆଁଇଲା; ତହିଁ ଭିତରେ ଥିବା ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଗୃହ ପଡ଼ିଗଲା । ଏହିରୂପେ ଗହାର ଜୀବନ କାଳର ହତ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ଗହାର ମରଣ କାଳର ହତ ଲୋକ ଅଧିକ ହେଲେ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଗହାର ପିତୃଗୃହସ୍ୱପ୍ନ ସମସ୍ତେ ଆସି ଗହାକୁ ନେଇ ସରାୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲର ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନରେ ଗହାର ପିତା ମାନୋହର କବର ସ୍ଥାନରେ ଗହାକୁ କବର ଦେଲେ । ସେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲା ।

୧୭

ମାଖା ଏବଂ ଲେବୀୟ ଯୁବା

୧ ଇଫ୍ରେୟମ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ମାଖା ନାମରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା । ୨ ସେ ଆପଣା ମାତାକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଯେଉଁ ଏଗାର ଶହ ଖଣ୍ଡ ରୂପା* ନିଆ ଯାଇଅଛି, ଯହିଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛ ଓ ମଧ୍ୟମ୍ ମୋହର କର୍ଣ୍ଣରେ କହିଅଛ, ଦେଖ, ସେହି ରୂପା ମୋର ନିକଟରେ ଅଛି, ମୁଁ ଗହା ନେଇଅଛି; ତହିଁରେ ଗହାର ମାତା କହିଲା, ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରତୁଣ୍ଡର ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର ହେଉ । ୩ ଏଥିରେ ସେ ସେହି ଏଗାର ଶହ ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଆପଣା ମାତାକୁ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତେ, ଗହାର ମାତା କହିଲା, ଗୋଟିଏ ଖୋଦିତ ଓ ଗୋଟିଏ ତଳ ପ୍ରତିମା ବନାଇବାକୁ ମୁଁ ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଣ୍ଡ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ଏହି ରୂପା ନିଗନ୍ତ ପବିତ୍ର କରୁଅଛି; ଏଣୁ ଏବେ ମୁଁ ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବି । ୪ ମାଖା ଆପଣା ମାତାକୁ ସେହି ରୂପା ଫେରାଇ ଦେଲା ଉତ୍ତରେ ଗହାର ମାତା ଦୁଇ ଶହ ଖଣ୍ଡ ରୂପା ସୁନାରୀକୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ଗୋଟିଏ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ଓ ଗୋଟିଏ ତଳ ପ୍ରତିମା ବନାଇଲା ଓ ଗହା ମାଖାର ଗୃହରେ ରହିଲା । ୫ ପୁଣି ଏହି ମାଖାର ଏକ ଦେବାଳୟ ଥିଲା ଓ ସେ ଏକ ଏଫୋଦ ଓ କେତେକ ଠାକୁର ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତେ, ସେ ଯାଜକ ହେଲା । ୬ ସେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜା ନ ଥିଲା ଓ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଦିଶିଲା, ସେ ଗହା କଲା । ୭ ସେସମୟରେ ଯିହ୍ୱଦା ବଂଶୀୟ ବେଥଲିହିମ-ଯିହ୍ୱଦାର ଏକ ଲେବୀୟ ଯୁବା ଲୋକ ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରୁଥିଲା । ୮ ପୁଣି ସେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରେ, ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ନଗରରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ବେଥଲିହିମ ଯିହ୍ୱଦାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ଓ ସେ ଯାତ୍ରା କରୁ କରୁ ଇଫ୍ରେୟମ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥ ଏହି ମାଖାର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା । ୯ ତହିଁରେ ମାଖା ଗହାକୁ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ ? ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ମୁଁ ବେଥଲିହିମ ଯିହ୍ୱଦାର ଏକ ଲେବୀୟ ଲୋକ, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ସ୍ଥାନ ପାଇ ପାରିବି, ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବାକୁ ମୁଁ ଯାଉଅଛି । ୧୦ ତହିଁରେ ମାଖା ଗହାକୁ କହିଲା, ମୋର ସତ୍ତ୍ୱେ ବାସ କର, ମୋର ପିତା ଓ ଯାଜକ ହୁଅ; ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାର୍ଷିକ ଦଶ ଖଣ୍ଡ ରୂପା† ଓ ଏକ ସାଜ ପୂରା ପୋଷାକ ଓ ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀ ଦେବି । ତହିଁରେ ସେ ଲେବୀୟ ଲୋକ ଗଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେ ଲେବୀୟ ଲୋକ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ବାସ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲା; ଆଉ ସେ ଯୁବା ଲୋକ ଗହାର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପରି ହେଲା । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମାଖା ସେହି ଲେବୀୟକୁ ନିଯୁକ୍ତ

* ୧୭:୨ ଏଗାର ଶହ ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୧୩ କିଲୋ † ୧୭:୧୦ ଦଶ ଖଣ୍ଡ ରୂପା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୧୫ ଗ୍ରାମ୍

କରନ୍ତେ, ସେ ଯୁବା ଲୋକ ମାଖାର ଯାଜକ ହୋଇ ଗୃହରେ ରହିଲା । ୧୩ ତହିଁରେ ମାଖା କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ, ଏବେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋହର ମତ୍ତଗଳ କରିବେ, କାରଣ ମୋହର ଯାଜକ ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଜାଣେ ଲେଖାୟକୁ ପାଇଲି ।

୧୮

ମାଖା ଓ ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀ

୧ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜା ନ ଥିଲା; ସେତେବେଳେ ଦାନ ବଂଶ ବସତି ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଖୋଜୁଥିଲେ; କାରଣ ସେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇ ନ ଥିଲା । ୨ ଏଣୁ ଦାନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ସପ୍ତଗୋଷ୍ଠୀୟ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବୀର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଶ ଭରମଣ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ସରାୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲଠାରୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଇ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଇର୍ଯ୍ୟମ୍ପ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶସମୂହ ମାଖାର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ସେଠାରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲେ । ୩ ସେମାନେ ମାଖାର ଗୃହ ନିକଟରେ ଥିବାବେଳେ ସେହି ଲେଖାୟ ଯୁବା ଲୋକର ରବ ଚିହ୍ନିଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଗହାକୁ ପଠାରିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଏଠାକୁ କିଏ ଆଣିଲା ? ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କଥା କରୁଅଛ ? ଓ ତୁମ୍ଭର ଏଠାରେ କଥା ଅଛି ? ୪ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମାଖା ମୋହର ପୂର୍ବତୀ ଏହି ଏହି ପୂର୍ବକାର ବୟସହାର କଲା, ସେ ମୋତେ ବେତନ ଦେଇ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛି ଓ ମୁଁ ଗହାର ଯାଜକ ହୋଇଅଛି । ୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପଠାରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯିବା ବାଟରେ ମତ୍ତଗଳ ହେବ କି ନାହିଁ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁ । ୬ ତହିଁ ଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, କୁଶଳରେ ଯାଅ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ସଦାପୂର୍ବରୁ କ୍ଷେପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି । ୭ ଏ ଉତ୍ତରରେ ସେହି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ପୁରସ୍ଥାନ କରି ଲୟିଶ୍ଵରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ପୁଣି ସେଠାସ୍ଥିତ ଲୋକମାନେ କି ରୂପେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରି ସାଧୋନାୟମାନଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଶାନ୍ତ ଓ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖିଲେ; କାରଣ କୌଣସି କଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ବିଶିଷ୍ଟ କେହି ନ ଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସାଧୋନାୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କାହାରି* ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେହି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସରାୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲରେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାରିଲେ, କି ବିଗ୍ନ ? ୯ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ଉଠ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ ଦେଶ ଦେଖିଲୁ, ଦେଖ, ସେ ଦେଶ ଅତି ଉତ୍ତମ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ତୁନି ହୋଇ ରହିଅଛ ? ସେହି ଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ଓ ପୁରବେଶ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଆଳସ୍ୟ କର ନାହିଁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଲେ ନିର୍ଭୟରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଇବ ଓ ଦେଶ ଅତି ବିସ୍ତୃତ; ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ସ୍ଥାନରେ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ କୌଣସି କଥାର ଅଭାବ ନାହିଁ । ୧୧ ତହିଁରେ ସେଠାରୁ ଦାନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତରରେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ସରାୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୧୨ ପୁଣି ସେମାନେ ଉଠି ଯାଇ ଯିହୁଦା-ଅନ୍ତର୍ଗତ କିରୀୟତ୍-ୟିୟାରୀମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଏହି କାରଣରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ମହନା-ଦାନ (ଦାନର ଛାଉଣି) କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଗହା କିରୀୟତ୍-ୟିୟାରୀମର ପଛରେ ଅଛି । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଇର୍ଯ୍ୟମ୍ପ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଆଡ଼େ ଯାଇ ମାଖାର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ୧୪ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଲୟିଶ୍ଵ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ କହିଲେ, ଏହି ଗୃହରେ ଯେ ଏକ ଏଫୋଦ ଓ ଠାକୁରମାନ, ଆଉ ଏକ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ଓ ଏକ ତଳା ପୁରତିମା ଅଛି, ଏହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ? ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ବିବେଚନା କର । ୧୫ ତହିଁ ସେମାନେ ସେଆଡ଼େ ଯାଇ ମାଖାର ଗୃହରେ ସେହି ଲେଖାୟ ଯୁବାର ଗୃହକୁ ଆସି ଗହାର ମତ୍ତଗଳବାର୍ତ୍ତୀ ପଠାରିଲେ । ୧୬ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତରରେ ସସଜ୍ଜ ଦାନ-ସନ୍ତାନଗଣର ସେହି ଛଅ ଶହ ପୁରୁଷ ଦ୍ଵାରା ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ । ୧୭ ଏଥିରେ ଦେଶାନ୍ତସନ୍ଧାନ ନିମିତ୍ତ ଯାଇଥିବା ସେହି ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଉପରକୁ ଗଲେ, ପୁଣି ତହିଁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ଓ ଏଫୋଦ ଓ ଠାକୁରମାନ ଓ ତଳା ପୁରତିମା ଉଠାଇ ନେଲେ; ସେ ସମୟରେ ଯାଜକ ଦ୍ଵାରା ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତରରେ ସସଜ୍ଜ ସେହି ଛଅ ଶହ ଲୋକ

* ୧୮:୭ କାହାରି ଅର୍ଥାତ୍ ଆରାମ ଲୋକମାନଙ୍କ

ସଞ୍ଜରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ୧୮ ଆଉ ସେହି ଲୋକମାନେ ମାଖା ଗୃହକୁ ଯାଇ ଖୋଦିତ ପୂର୍ତ୍ତିମା, ଏଫୋଦ ଓ ଠାକୁରମାନ ଓ ତଳ ପୂର୍ତ୍ତିମା ଆଣନ୍ତେ, ଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରୁଅଛ ? ୧୯ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ହୁଅ, ଆପଣା ମୁହଁରେ ହାତ ଦିଅ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜେ ଗୁଲ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଓ ଯାଜକ ହୁଅ; ଏକ ଲୋକର ଗୃହରେ ଯାଜକ ହେବା ତୁମ୍ଭର ଭଲ, କି ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଏକ ବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ଯାଜକ ହେବା ଭଲ ? ୨୦ ଏଥିରେ ଯାଜକର ମନ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା, ତହିଁ ସେ ଏଫୋଦ ଓ ଠାକୁରମାନ ଓ ଖୋଦିତ ପୂର୍ତ୍ତିମା ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଲା । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମୁଖ ଫେରାଇ ପରସ୍ପର କଲେ, ପୁଣି ବାଳକ ଓ ପଶୁ ଓ ସାମଗ୍ରୀ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଆଗେ ଚଳାଇଲେ । ୨୨ ସେମାନେ ମାଖାର ଗୃହରୁ କିଛି ଦୂର ଗଲା ଉତ୍ତରେ ମାଖାର ଗୃହ ନିକଟ ଗୃହବାସୀମାନେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ଦାନ୍ ସନ୍ତାନଗଣର ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୨୩ ପୁଣି ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଡାକ ପକାଇଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ମୁଖ ଫେରାଇ ମାଖାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ହେଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସୁଅଛ ? ୨୪ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, ମୋର ବନାଇଲା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ, ପୁଣି ଯାଜକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ନେଇ ଚାଲି ଆସିଲ, ବାକି ମୋହର ଆଉ କ'ଣ ଅଛି ? ଆହୁରି କହୁଛ, ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ହେଲା ? ୨୫ ତହିଁରେ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ରବ ଶୁଣା ନ ଯାଉ, କେଜାଣି କ୍ଷୋଧା ଲୋକେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରାଣ ଓ ଆପଣା ପରିବାରର ପୁରାଣ ହରାଇବ । ୨୬ ଏ ଉତ୍ତରେ ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ପଥରେ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି ମାଖା ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ ଦେଖି, ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା । ୨୭ ତହିଁ ସେମାନେ ମାଖାର ନିର୍ମିତ ବସତ୍ରସବୁ ଓ ଗହାର ଯାଜକକୁ ନେଇ ଲାୟିଶ୍ରେ ସେହି ଶାନ୍ତ ଓ ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତାଧାରରେ ଆଘାତ କରି ଅଗ୍ନିରେ ନଗର ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୨୮ ପୁଣି ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତୃତା କେହି ନ ଥିଲା, କାରଣ ଗହା ସାଦୋନଠାରୁ ଦୂର ଥିଲା, ଆଉ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସଞ୍ଜେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା; ଆଉ ଗହା ବେଧ-ରହୋବ ନିକଟସ୍ଥ ତଳଭୂମିରେ ଥିଲା । ଏ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସେହି ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ୨୯ ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ର ଦାନ୍, ଗହାର ନାମାନ୍ୱସାରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଦାନ୍ ରଖିଲେ; ମାତ୍ର ଆଦ୍ୟରେ ସେହି ନଗରର ନାମ ଲାୟିଶ୍ ଥିଲା । ୩୦ ପୁଣି ଦାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ଖୋଦିତ ପୂର୍ତ୍ତିମା ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ଦେଶାନ୍ତରିତ ହେବାଯାଏ ମୋଖାର ପୈତ୍ର, ଗୋଶୋମର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ଦାନ୍ ବଂଶର ଯାଜକ ହେଲେ । ୩୧ ଶାଲେରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ଥିବାର ସମସ୍ତ ସମୟ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଖାର ନିର୍ମିତ ସେହି ଖୋଦିତ ପୂର୍ତ୍ତିମା ସ୍ଥାପନ କରି ରଖିଲେ ।

୧୯

ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୁଗନ୍ଧର

୧ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ରାଜା ନ ଥିବା ସମୟରେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ଇଫ୍ରେୟିମ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ଅନ୍ତଃପୂର୍ବଦେଶରେ ପୂର୍ବବାସୀ ଏକ ଲୋକୀୟ ଲୋକ ବେଥଲିହିମ ଯିହୁଦାରୁ ଏକ ଉପପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କଲା । ୨ ପୁଣି ଗହାର ଉପପତ୍ନୀ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷୋଧ* କରି ଗହା ନିକଟରୁ ବାହାରି ଯାଇ ବେଥଲିହିମ ଯିହୁଦାରେ ଆପଣା ପିତୃଗୃହରେ ଗୁରୁ ମାସ କାଳ ରହିଲା । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ଉପପତ୍ନି ଗହାକୁ ପୁରାତିବଚନ କହି ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ଆପଣା ସଞ୍ଜେ ଏକ ଦାସ ଓ ଦୁଇ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ନେଇ ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲା; ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଗହାକୁ ଆପଣା ପିତୃଗୃହକୁ ଆଣିଲା; ତହିଁରେ ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକି ଦେଖି ଗହା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା । ୪ ଏହେତୁ ଲୋକୀୟ ଲୋକର ଶୁଣ୍ଠର ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା ଗହାକୁ ଅଟକାଇଲା, ତହିଁ ସେ ଗହା ସଞ୍ଜେ ତିନି ଦିନ ରହିଲା, ପୁଣି ସେମାନେ ଭୋଜନପାନ କରି ସେଠାରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲେ । ୫ ପୁଣି ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ସେମାନେ ଅତି ପୂର୍ବଭାଗରେ ଉଠିଲେ ଓ ସେ ପରସ୍ପର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା ଆପଣା ଲୁଆଁକି କହିଲା, ମୁଁଏ ଆହାର କରି ପୁରାଣ ତୃପ୍ତ କର; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ଆପଣା ବାଟରେ ଯିବ । ୬ ତହିଁ ସେ ଦୁହେଁ ଏକତର ବସି ଭୋଜନପାନ କଲେ; ଏଥିରେ ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା ସେହି ଲୋକୀୟ ଲୋକକୁ କହିଲା, ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ କରି ଏହି ରାତ୍ରିଟି ରହି ଯାଅ, ଆପଣା ମନକୁ ଖୁସି କର । ୭ ତଥାପି ସେ

† ୧୮:୨୮ କାହାରି ସଞ୍ଜେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆରାମ ଲୋକମାନଙ୍କ * ୧୯:୨ କ୍ଷୋଧ ବ୍ୟଭିଚାର

ପରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଉଠିଲା; ମାତ୍ର ଗହୀର ଶୁଣୁର ଗହୀକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଗାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲା । ୮ ପୁଣି ସେ ପଞ୍ଚମ ଦିନ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ପରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଯତ ହେଲା; ତହିଁରେ ଯୁବତୀର ପିତା କହିଲା, ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଆପଣା ପ୍ରାଣ ତୁପତ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପରାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁହ; ଏଥିରେ ସେ ଦୁହେଁ ଭୋଜନ କଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଲେବୀୟ ପୁରୁଷ ଓ ଗହୀର ଉପପତ୍ନୀ ଓ ଦାସ ପରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଉଠନ୍ତେ, ଗହୀର ଶୁଣୁର ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା ଗହୀକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ଏବେ ତ ସନ୍ଧ୍ୟା ନିକଟ ହେଉଅଛି, ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଗାତ୍ରିଟି ରହି ଯାଆନ୍ତ ଦେଖ, ଦିନ ଗଢ଼ି ଯାଉଛି, ଏଠାରେ ମନ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଗାତ୍ରିଟି କ୍ଷେପଣ କର; କାଲି ବଡ଼ି ସକାଳୁ ଉଠି ଆପଣା ବାଟରେ ଘରକୁ ଯିବ । ୧୦ ମାତ୍ର ସେ ଲୋକ ସେହି ଗାତ୍ରି ରହିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହୋଇ ଉଠି ପରସ୍ଥାନ କଲା ଓ ଯିବୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ପୁଣି ଗହୀ ସଞ୍ଚେ ସଞ୍ଚେ ଯୋଡ଼ି ଏ ଗଧ ଓ ମଧ୍ୟ ଗହୀର ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ୧୧ ସେମାନେ ଯିବୁଷର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ଦିନ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା; ଏଥିରେ ଦାସ ଗହୀର ମୁନିବକୁ କହିଲା, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବୁଷୀୟମାନଙ୍କ ଏହି ନଗରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଗାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କରୁ । ୧୨ ମାତ୍ର ଗହୀର ମୁନିବ ଗହୀକୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନଗରକୁ ଯିବୁ ନାହିଁ, ଗହୀ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଗିବାୟା ଯାଏ ଯିବୁ । ୧୩ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲା, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦୁଇ ସ୍ଥାନରୁ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉ; ପୁଣି ଗିବାୟା କି ରାମାରେ ଗାତ୍ରି କାଟିବା । ୧୪ ତେଣୁ ସେମାନେ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ; ପୁଣି ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଅଧିକାରସ୍ଥ ଗିବାୟାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଲା । ୧୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଗିବାୟାରେ ଗାତ୍ରି କାଟିବା ପାଇଁ ବାଟ ଛାଡ଼ି ଗଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ନଗର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦାଣ୍ଡରେ ବସିଲେ; କାରଣ ଗାତ୍ରି କାଟିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଘରକୁ ନେବାକୁ କେହି ନ ଥିଲା । ୧୬ ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରର କର୍ମରୁ ଆସୁଥିଲା; ସେ ଇର୍ଦ୍ଦୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ଲୋକ ଓ ଗିବାୟାରେ ପରବାସ କରୁଥିଲା; ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶୀୟ ଥିଲେ । ୧୭ ପୁଣି ସେ ଲୋକ ଅନାଥ ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ସେହି ପଥକୁ ଦେଖିଲା ଓ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ପଚାରିଲା, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛ ? ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ? ୧୮ ତହିଁରେ ସେ ଗହୀକୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ ବେଥଲହିମ-ଯିହ୍ୱଦାରୁ ଇର୍ଦ୍ଦୟିମ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ଅନ୍ତଃପରଦେଶକୁ ଯାଉଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକ ଓ ବେଥଲହିମ ଯିହ୍ୱଦାକୁ ଯାଇଥିଲୁ; ଏବେ ମୁଁ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଗୃହକୁ ଯାଉଅଛି; ମାତ୍ର କେହି ମୋତେ ଆପଣା ଘରକୁ ନେବାକୁ ନାହିଁ । ୧୯ ତଥାପି ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗଧ ପାଇଁ ପାଳକୁଟା ଓ ଦାନ, ଉଭୟ ଅଛି; ମଧ୍ୟ ମୋ' ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦାସୀ ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ସଞ୍ଚେ ଥିବା ଏହି ଯୁବା ପାଇଁ ରୁଟି ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଛି; କୌଣସି ବିଷୟରେ କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ । ୨୦ ତହିଁ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ମତ୍ତଗଳ ହେଉ; ଯେ କୌଣସିମତେ ହେଉ, ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଅଭାବର ଭାର ମୋହର ଉପରେ; କୌଣସିମତେ ଦାଣ୍ଡରେ ରୁହ ନାହିଁ । ୨୧ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଘରକୁ ଆଣି ଗଧମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲା, ପୁଣି ସେମାନେ ପାଦ ଧୋଇ ଭୋଜନପାନ କଲେ । ୨୨ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନକୁ ଖୁସି କଲା ବେଳେ, ଦେଖ, ନଗରର ଲୋକ କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କବାଟରେ ମାରି ମାରି ଘରର ଗୁରୁପାଖ ଘେରିଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ଗୃହକର୍ତ୍ତୃତ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଆସିଅଛି, ଗହୀକୁ ବାହାରକୁ ଆଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ ସହିତ ଶାରୀରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା । ୨୩ ତହିଁରେ ସେହି ଗୃହକର୍ତ୍ତୃତ ବାହାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, ନାହିଁ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଏପରି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କର ନାହିଁ; ଏ ପୁରୁଷ ଆମ୍ଭ ଘରକୁ ଆସିଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ମୃତ୍ୟୁର କର୍ମ ନ କର । ୨୪ ଦେଖ, ମୋହର ଅବିବାହିତ କନ୍ୟା ଓ ସେ ଲୋକର ଉପପତ୍ନୀ ଅଛି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଦେଉଛି ପଛେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭରଷ୍ଟ କର ଓ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ, ଗହୀ ସେମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚେ କର; ମାତ୍ର ଏହି ପୁରୁଷ ପରତି ଏପରି କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ନ କର । ୨୫ ତଥାପି ସେମାନେ ଗହୀ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେହି ଲେବୀୟ ପୁରୁଷ ଆପଣା ଉପପତ୍ନୀ କି ଧରି ବାହାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଶାରୀରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ କଲେ ଓ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାତ୍ରିସାଗ୍ର ଗହୀ ପରତି ଅତ୍ୟାଗ୍ର କଲେ; ପୁଣି ପରଭାତ ହେବା ବେଳକୁ ଗହୀକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ୨୬ ତହିଁ ଗାତ୍ରି ପାହାନ୍ତ ବେଳକୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଗହୀର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ରହୁଥିବା ଲୋକର ଗୃହଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଆଳୁଅ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ରହିଲା । ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଗହୀର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଉଠି ଆପଣା ବାଟରେ ଯିବା ପାଇଁ ଗୃହଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ବାହାରକୁ

ଗଲା; ମାତ୍ର ଦେଖ, ଗହୀର ଉପପତ୍ନୀ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଗୃହଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ପଡ଼ିଛି, ଗହୀର ଦୁଇ ହାତ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ଉପରେ ଅଛି । ୨୮ ତହିଁ ସେ ଗହୀରକୁ କହିଲା, ଉଠ, ଗଲା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା; ମାତ୍ର ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ତେବେ ସେ ଗହୀରକୁ ଗଧ ଉପରକୁ ନେଲା; ଆଉ ସେହା ଲେଖାୟ ପୁରୁଷ ଉଠି ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକୁ ପରସ୍ୱାମୀ କଲା । ୨୯ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ସେ ଆପଣା ଗୃହରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଉତ୍ତରରେ ଖଣ୍ଡେ ଛୁରୀ ନେଇ ଆପଣା ଉପପତ୍ନୀର ଅସ୍ତ୍ରର ଖଞ୍ଜ ଅନ୍ତସାରେ ବାର ଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଇସ୍ତ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଠାଇଲା । ୩୦ ତହିଁରେ ଯେତେ ଲୋକ ଗହୀ ଦେଖିଲେ, ସମସ୍ତେ କହିଲେ, ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବା ଦିନବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କର୍ମ କେବେ କରାଯାଇ ନାହିଁ କି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ; ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କର, ମନ୍ତ୍ରଣା ନିଅ ଓ କୁହ ।

୨୦

ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲର ଯୁଦ୍ଧ
 ୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଦାନୱାରୁ ବେରଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଗିଲୀୟତ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତେ ବାହାର ହେଲେ ଓ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ମିସ୍ତ୍ରାରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ସାକ୍ଷାତରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୨ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଗଣର ସେହି ସମାଜରେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପରଧାନବର୍ଗ ଓ ଗୁରି ଲକ୍ଷ ଖତ୍ରଧାରୀ ପଦାତିକ ଉପସ୍ତୁତ ହେଲେ । ୩ (ତହିଁ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେ ମିସ୍ତ୍ରାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଶୁଣିଲେ) । ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପଚାରିଲେ, ଏହି ଦୁଷ୍ଟତା କିପରିକାରେ ହେଲା ? ଗହୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ । ୪ ତହିଁରେ ସେହି ହତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଲେଖାୟ ଉପପତି ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ମୁଁ ଓ ମୋର ଉପପତ୍ନୀ ଗୁରିକ୍ଷେପଣ ନିମନ୍ତେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଅଧିକାରସ୍ଥ ଗିବାୟାକୁ ଆସିଥିଲୁ । ୫ ପୁଣି ଗିବାୟାର ଲୋକମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଗୁରିରେ ଗୃହ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ମୋତେ ଘେରିଲେ; ମୋତେ ସେମାନେ ବଧ କରିବାକୁ ବିଗ୍ନ କଲେ, ପୁଣି ମୋର ଉପପତ୍ନୀକୁ ବଳାତକାର କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ମଲା । ୬ ତହିଁ ମୁଁ ନିଜ ଉପପତ୍ନୀକୁ ନେଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଇସ୍ତ୍ରାଏଲର ଅଧିକାରସ୍ଥ ପୁରଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ପଠାଇଲି; କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ମୃତ୍ୟୁ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ଦେଖ, ହେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ମତ ଓ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ । ୮ ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଲୋକ ପରି ଉଠି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କେହି ଆପଣା ତମଗୁକୁ ଯିବୁ ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ କେହି ଆପଣା ଘରକୁ ଫେରିବୁ ନାହିଁ । ୯ ମାତ୍ର ଗିବାୟା ପୁରତି ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା କରିବୁ; ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରମେ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବୁ; ୧୦ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଶହକେ ଦଶ ଜଣ, ହଜାରକେ ଏକ ଶହ ଜଣ, ଦଶ ହଜାରରେ ଏକ ହଜାର ଜଣ ଲେଖାଏଁ ନେବୁ, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଅଧିକାରସ୍ଥ ଗିବାୟାକୁ* ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଯେସମସ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନ୍ତସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବେ । ୧୧ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୨ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ବଂଶ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସମୁଦାୟ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ କି ଦୁଷ୍ଟତା ଘଟିଅଛି ? ୧୩ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଗିବାୟାର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ† ସମର୍ପଣ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବା । ମାତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ରବ ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ନଗରମାନରୁ ବାହାରି ଗିବାୟାକୁ ଯାଇ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୫ ସେହିଦିନ ନଗରମାନରୁ ଆସିଥିବା ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସନ୍ତାନଗଣର ଛବିଶ ହଜାର ଖତ୍ରଧାରୀ ଲୋକ ଗଣିତ ହେଲେ, ଏହାଛଡ଼ା ଗିବାୟା ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାତ ଶହ ବଛା ଲୋକ ଗଣିତ ହେଲେ । ୧୬ ଏହି ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ସାତ ଶହ ବଛା ଲୋକ ବାହାଡ଼ିଆ ଥିଲେ; ସେମାନେ ପୁରଦେଶକୁ ବଣା ନୋହି ଏକ କେଶକୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଛାଟିଣା ମାରି ପାରନ୍ତି । ୧୭ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଛଡ଼ା ଇସ୍ତ୍ରାଏଲର ଖତ୍ରଧାରୀ ଗୁରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକ ଗଣିତ ହେଲେ; ଏସମସ୍ତେ ଯୋଦ୍ଧା । ୧୮ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉଠି ବେଥେଲକୁ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପଚାରି କହିଲେ; ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ

* ୨୦:୧୦ ଗିବାୟାକୁ ଏବଂ ଭାଷାରେ ଗେବା † ୨୦:୧୩ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବେଲିଆଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ

କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପୂରଣ କିଏ ଯିବ ? ସଦାପୂରଣ କହିଲେ, ଯିହୁଦା ପୂରଣ ଯିବ । ୧୯ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପୂରଣରେ ଉଠି ଗିର୍ବାୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଡ଼ଣ ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ । ୨୦ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଗିର୍ବାୟା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗିର୍ବାୟାକୁ ବାହାରି ସେହିଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ବାଞ୍ଚଣ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ସଂହାର କରି ଭୂମିରେ ନିପାତ କଲେ । ୨୨ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସ ଦେଇ ପୂରଣ ଦିନ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇଥିଲେ, ପୁନର୍ବାର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲେ । ୨୩ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉଠି ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୂରଣ ସମୟରେ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ସଦାପୂରଣକୁ ପଞ୍ଚି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ କି ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ? ତହିଁରେ ସଦାପୂରଣ କହିଲେ, ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ । ୨୪ ଏ ଉତ୍ତରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୁଃଖ ଦିନ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ । ୨୫ ପୁଣି ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସେହି ଦୁଃଖ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗିର୍ବାୟାକୁ ବାହାରି ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଠର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସଂହାର କରି ଭୂମିରେ ନିପାତ କଲେ; ଏସମ୍ଭାବ୍ୟ ଖତରା ଥିଲା । ୨୬ ତେବେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଠି ବେଥେଲକୁ ଯାଇ ରୋଦନ କଲେ ଓ ସଦାପୂରଣ ସମୟରେ ବସି ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପବାସ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସଦାପୂରଣ ସମୟରେ ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୨୭ ସେହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ସିନୁକ ସେଠାରେ ଥିଲା, ପୁଣି ହାରୋଣର ପୌତ୍ର, ଇଲୀୟାସର ପୁତ୍ର ପାନହସ୍ ସେହି ସମୟରେ ତହିଁ ସମୟରେ ଠିଆ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ୨୮ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଦାପୂରଣକୁ ପଞ୍ଚି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏବେହେଁ କି ପୁନର୍ବାର ଯିବା, ଅବା କ୍ଷମା ହେବା ? ସଦାପୂରଣ କହିଲେ, ଯାଅ; ଆମ୍ଭେ କାଲି ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୨୯ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଗିର୍ବାୟାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଲୋକ ଛକି ବସାଇ ରଖିଲା । ୩୦ ଏଥିପରେ ତୃତୀୟ ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଗଲେ ଓ ପୂର୍ବ ପରି ଗିର୍ବାୟା ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇଲେ । ୩୧ ତହିଁ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ନଗରଠାରୁ ଦୂରକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ; ପୁଣି ପୂର୍ବ ସମୟ ପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ଓ ବଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ ବେଥେଲ ଆଡ଼େ ଓ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଗିର୍ବାୟା ଆଡ଼େ ଯିବା ଦୁଇ ସଡ଼କରେ ସେମାନେ ଉଶାଧିକ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଚିରିଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୩୨ ତହିଁ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କହିଲେ, ଏମାନେ ତ ପୂର୍ବ ପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପରାସ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପଲାଇ ନଗରରୁ ସଡ଼କକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିନେଉ । ୩୩ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ବାଲ୍ଗମରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇଲେ; ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଛକି ବସିବା ଲୋକମାନେ ଗିର୍ବାୟା ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଏକାବେଳେ ଉଠି ଆସିଲେ । ୩୪ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶ ହଜାର ବଛା ଲୋକ ଗିର୍ବାୟା ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ଭାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ମାତ୍ର ଅମଙ୍ଗଳ ଆସି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲାଣି, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୩୫ ସେତେବେଳେ ସଦାପୂରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେହିଦିନ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ପରିଣ ହଜାର ଏକ ଶହ ଲୋକ ବଧ କଲେ; ଏସମ୍ଭାବ୍ୟ ଖତରା ଥିଲା । ୩୬ ଏହିରୂପେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ହେବାର ଦେଖିଲେ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଗିର୍ବାୟାରେ ଛକି ବସାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖି ବିନ୍ୟାମୀନ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ୩୭ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଛକି ବସିବା ଲୋକମାନେ ଶାୟର ମାଡ଼ି ଆସି ଗିର୍ବାୟା ଆକ୍ରମଣ କଲେ; ପୁଣି ଛକି ବସିବା ଲୋକମାନେ ଆସି ଖତରାରେ ସମସ୍ତ ନଗର ଆଘାତ କଲେ । ୩୮ ଆଉ ସେହି ଛକି ବସିବା ଲୋକମାନେ ଯେପରି ନଗରରୁ ବୃହତ ଧୂମ-ମେଘ ଉଠାଇବେ; ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଚିହ୍ନ ସୂଚା ହୋଇଥିଲା । ୩୯ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ମୁଖ ଫେରାଇଲେ, ତହିଁ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ଉଶାଧିକ ଚିରିଣ ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ପୂରଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେପରି, ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେପରି, ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପରାସ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୪୦ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ନଗରରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାକାରରେ ଧୂମ ମେଘ ଉଠିବାକୁ ଲାଗିଲା,

ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଲୋକମାନେ ପଛକୁ ଅନାଇଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମୁଦାୟ ନଗରର ଧୂମ ଆକାଶକୁ ଉଠୁଅଛି । ୪୧ ତହିଁ ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ନେଉଟିଲେ, ପୁଣି ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଲୋକମାନେ ଅବାକ୍ ହେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଆସି ପଡ଼ିଲା ବୋଲି ଦେଖିଲେ । ୪୨ ଏଣୁ ସେମାନେ ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପୁରାନ୍ତର-ପଥ ଆଡ଼େ ଫେରିଲେ; ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଲାଗି ରହିଲା; ପୁଣି ନଗରମାନରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସଂହାର କଲେ । ୪୩ ସେମାନେ ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼ୁ ଘେରିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଆଡ଼େ ଗିବାୟା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ଢଳି ପକାଇଲେ । ୪୪ ତହିଁରେ ବିନ୍ୟାମାନର ଅଠର ହଜାର ଲୋକ ହତ ହେଲେ; ସେ ସମସ୍ତେ ବୀର ଥିଲେ । ୪୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଫେରି ପୁରାନ୍ତର ଆଡ଼େ ରିମ୍‌ମୋନ୍ ଶୈଳକୁ ପଳାଇଲେ; ତହିଁ ଏମାନେ ସଡ଼କରେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଟାଇ ସାଉଣ୍ଡି ମାରିଲେ; ପୁଣି ଗିଦାୟୋମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଲାଗି ରହି ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୪୬ ଏହିରୂପେ ସେହିଦିନ ବିନ୍ୟାମାନର ଖଡ଼ଗଧାରୀ ପଟିଶ ହଜାର ଲୋକ ହତ ହେଲେ; ସେ ସମସ୍ତେ ବୀର ଥିଲେ । ୪୭ ମାତ୍ର ଛଅ ଶହ ଲୋକ ନେଉଟି ପୁରାନ୍ତର ଆଡ଼େ ରିମ୍‌ମୋନ୍ ଶୈଳକୁ ପଳାଇଲେ ଓ ରିମ୍‌ମୋନ୍ ଶୈଳରେ ଚାରି ମାସ ରହିଲେ । ୪୮ ଏଉତ୍ତରେ ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମାନ ସନ୍ତାନଗଣର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫେରି ସମୁଦାୟ ନଗର ଓ ପଶୁ ଓ ଯାହା କିଛି ପାଇଲେ, ସେସବୁକୁ ଖଡ଼ଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲେ; ଆହୁରି ସେମାନେ ଯେତେ ନଗର ପାଇଲେ, ସେସବୁରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇଲେ ।

ବିନ୍ୟାମାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ପତ୍ନୀ

୧ ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ମିସ୍‌ପାରେ ଶପଥ କରି କହିଥିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ବିନ୍ୟାମାନ ସହିତ ଆପଣା କନ୍ୟାର ବିବାହ ଦେବ ନାହିଁ । ୨ ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ବେଥେଲକୁ ଆସି ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ରବ ଉଠାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କଲେ । ୩ ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଇସ୍‌ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରୁଷ ଆଜି ଯେ ଇସ୍‌ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବଂଶର ଉଣା ହେଲା, ଇସ୍‌ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କାହିଁକି ଘଟିଲା ? ୪ ତହିଁ ଆରଦିନ ଲୋକମାନେ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୫ ପୁଣି ଇସ୍‌ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ କହିଲେ, ସମାଜ ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ନ ଆସିଲା, ଇସ୍‌ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ? କାରଣ ମିସ୍‌ପାକୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ନ ଆସିବ, ସେ ଅବଶ୍ୟ ହତ ହେବ, ଏହା କହି ସେମାନେ ମହା ଶପଥ କରିଥିଲେ । ୬ ପୁଣି ଇସ୍‌ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମାନ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି କହିଲେ, ଆଜି ଇସ୍‌ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବଂଶ ଉଠୁଛି ନ ହେଲା । ୭ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କରିବା ? କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣା କନ୍ୟାର ବିବାହ ଦେବୁ ନାହିଁ ବୋଲି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶପଥ କରିଅଛୁ । ୮ ପୁଣି ସେମାନେ କହିଲେ, ମିସ୍‌ପାକୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ନ ଆସିଲା, ଇସ୍‌ରାଏଲ-ବଂଶସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେଉଁ ବଂଶ ଅଛି ? ତହିଁରେ ଦେଖ, ଯାବେଶ ଗିଲାୟଦରୁ କେହି ଛାଉଣିସ୍ଥ ସମାଜକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ । ୯ କାରଣ ଲୋକମାନେ ଗଣିତ ହେବା ବେଳେ, ଦେଖ, ସେଠାରେ ଯାବେଶ ଗିଲାୟଦ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନ ଥିଲେ । ୧୦ ତହିଁ ମଣ୍ଡଳୀ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ବାର ହଜାର ମହାବୀର ପୁରୁଷ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଯାଇ ସତ୍‌ରୀ ବାଳକ ସମେତ ଯାବେଶ ଗିଲାୟଦ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖଡ଼ଗଧାରରେ ଆଘାତ କର । ୧୧ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକ ପୁରୁଷକୁ ଓ ପୁରୁଷ-ସହବାସିନୀ ପୁରତେୟକ ସତ୍‌ରୀକୁ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବ । ୧୨ ତହିଁ ସେମାନେ ଯାବେଶ ଗିଲାୟଦ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷ-ସହବାସରହିତ ଚାରି ଶହ ଅବିବାହିତ କନ୍ୟା ପାଇଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କିଣାନ ଦେଶସ୍ଥ ଶୀଲୋ ଛାଉଣିକୁ ଆଣିଲେ । ୧୩ ଏଉତ୍ତରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ରିମ୍‌ମୋନ୍ ଶୈଳସ୍ଥ ବିନ୍ୟାମାନ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଆଲପ କଲେ ଓ ଦୂତ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାନ୍ତି ପୁରସ୍କାର କଲେ । ୧୪ ସେ ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଲୋକମାନେ ଫେରି ଆସିଲେ; ତହିଁ ଯାବେଶ ଗିଲାୟଦର ଯେଉଁ ସତ୍‌ରୀମାନଙ୍କୁ ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟମାନେ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଦେଲେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ

ପାଇଁ କନ୍ୟା ଅଶ୍ରୁରେ ନାହିଁ । ୧୫ ଏହେତୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଛିଦ୍ର କରିବାରୁ ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମାନାୟମାନଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ଅନୁଗତ କଲେ । ୧୬ ତେବେ ମଶ୍ୱତଲୀର ପୁରାଣମାନେ କହିଲେ, ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ମଧ୍ୟରୁ ସତରାମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଥା କରା ? ୧୭ ଆହୁରି ସେମାନେ କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବଂଶର ଲୋପ ଯେପରି ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଅଧିକାର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ହେଉ । ୧୮ ତଥାପି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟାର ବିବାହ ଦେଇ ନ ପାରୁ, କାରଣ ଯେ କେହି ବିନ୍ୟାମୀନ୍ କନ୍ୟା ଦେବ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ବୋଲି କହି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୯ ଆହୁରି ସେମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ, ବେଥେଲର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ, ବେଥେଲରୁ ଶିଖିମକୁ ଯିବା ସଡ଼କର ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଓ ଲବୋନାର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ସ୍ୱୟତ ଶୀଲୋରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଏ । ୨୦ ଏହେତୁ ସେମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଛକି ବସି ଅନାଥ; ୨୧ ଆଉ ଦେଖ, ଶୀଲୋର କନ୍ୟାମାନେ ମେଳ ମଧ୍ୟରେ ନାତିବା ପାଇଁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବାହାରି ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ଶୀଲୋ କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଧରି ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଦେଶକୁ ଚାଲି ଯାଆ । ୨୨ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ପିତା ଅବା ଭାଇମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଜଣ ପାଇଁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ନେଇ ନାହିଁ; ଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟାଗଣ ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଦେଇ ନାହିଁ; ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଅପରାଧୀ ହୁଅନ୍ତ । ୨୩ ତହିଁରେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ସେତେ କରି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ନୃତ୍ୟକାରିଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ନେଇ ଚାଲିଗଲେ ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଫେରି ଯାଇ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ୨୪ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେତେବେଳେ ସେଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଗଲେ । ୨୫ ସେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜା ନ ଥିଲା; ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ସେ ତାହା କଲା ।

The Book of Ruth

ରୂତର ବିବରଣ ପୁସ୍ତକ

ମୋୟାବରେ ଏଲିଫେଲକର ପରିବାର

୧ ବିଗ୍ନରକରଣ ଶାସନ କରୁଥିବା ଏକ ସମୟରେ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା । ତହିଁରେ ବେଥଲିହିମ-
ଯିହ୍ୱଦାର ଜଣେ ଲୋକ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଠାକୁ ନେଇ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲେ ।
୨ ସେ ଲୋକର ନାମ ଏଲିଫେଲକ ଓ ଗହାର ସ୍ତ୍ରୀଠାକୁ ନାମ ନୟମା, ପୁଣି ଗହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଠାକୁ ନାମ
ମହଲୋନ ଓ କିଲାୟୋନ; ଏମାନେ ବେଥଲିହିମ-ଯିହ୍ୱଦାର ଇଫ୍ତରଥାୟ ଲୋକ; ପୁଣି ଏମାନେ ମୋୟାବ
ଦେଶକୁ ଆସି ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୩ ଏଉତ୍ତରୁ ନୟମାର ସ୍ତ୍ରୀମା ଏଲିଫେଲକର ମୁଦୁୟ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ
ଓ ଗହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ । ୪ ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ମୋୟାବ ଦେଶାୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଠାକୁ
ମଧ୍ୟରୁ ବିବାହ କଲେ, ଜଣକର ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଅର୍ପା, ଅନ୍ୟ ଜଣର ନାମ ରୂତ; ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରାୟ
ଦଶ ବର୍ଷ ଯାଏ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ୫ ତହିଁ ମହଲୋନ ଓ କିଲାୟୋନ ଦୁଇ ଜଣଠାକୁ ମୁଦୁୟ ହୁଅନ୍ତେ,
ସେ ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁଇ ପୁତ୍ରବଧୂ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାବିହୀନ ହୋଇ ରହିଲା ।

ନୟମା ପୁରତି ରୂତଠାକୁ ଫେରିବା

୬ ପରେ ନୟମା ନିଜର ପୁତ୍ରବଧୂମାନଠାକୁ ନେଇ ମୋୟାବ ଦେଶରୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ
ବାହାରିଲା, ଯେହେତୁ ସଦାପୁରରୁ ଯେ ନିଜ ଲୋକଠାକୁ ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାପ୍ୟାପଣ କରି ଆହାର ଦେଇଅଛନ୍ତି,
ଏହି କଥା ନୟମା ମୋୟାବ ଦେଶରେ ଥାଇ ଶୁଣିଲା । ୭ ଏଣୁ ନିଜର ବାସସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ସେ ଓ ଗହା ସହିତ
ଗହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ରବଧୂ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବା ପାଇଁ ପଥରେ ଗମନ କଲେ । ୮ ଏଥରେ ନୟମା ନିଜ
ଦୁଇ ପୁତ୍ରବଧୂଠାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜର ମାତର ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଅ; ପୁଣି ମୃତମାନଠାକୁ
ପୁରତି ଓ ଆମ୍ଭ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠି ଦୟା କରିଅଛ, ସଦାପୁରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁ ପୁରତି
ସେହିପରି ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଇ ଜଣ ନିଜ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମା ଗୃହରେ ଯେପରି ବିଶ୍ରାମ ପାଅ,”
ସଦାପୁରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁ ପୁରତି ଏପରି କୃପା କରନ୍ତୁ,” ପୁଣି ସେ ସେମାନଠାକୁ ରୁମ୍ବନ କଲା; ତହିଁରେ
ସେମାନେ ଉତ୍ତରସ୍ତ୍ରୀରେ ରୋଦନ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ନା, ଆମ୍ଭେମାନେ
ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଠାକୁ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବା । ୧୧ ନୟମା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ
ଆମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନେ, ଫେରିଯାଅ, ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ କାହିଁକି ଯିବ ? ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁ ସ୍ତ୍ରୀମା ହେବା
ପାଇଁ ଏବେ ହେଁ କି ଆମ୍ଭ ଗର୍ଭରେ ପୁତ୍ର ଅଛି ? ୧୨ ହେ ଆମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନେ, ଫେରିଯାଅ, ଯେହେତୁ
ମୁଁ ବୃଦ୍ଧା, ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କରି ନ ପାରେ; ଆଉ ମୋହର ଭରସା ଅଛି, ଏହା ବୋଲି ଯଦୟ ପି ଆଜି
ରାତ୍ରିରେ ସ୍ତ୍ରୀମା ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସବ କରେ, ୧୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି
ସେମାନଠାକୁ ବୟସପ୍ରାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ
ସ୍ତ୍ରୀମା ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ ? ନା, ହେ ମୋହର କନ୍ୟାମାନେ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁ
ହେତୁରୁ ମୋହର ଦୁଃଖ ଅତିଶୟ ହୋଇଅଛି କାରଣ ସଦାପୁରରୁ ହସ୍ତ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଅଛି ।”
୧୪ ଏଥରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତରସ୍ତ୍ରୀରେ ରୋଦନ କଲେ, ପୁଣି ଅର୍ପା ନିଜ ଶାଶୁକୁ ରୁମ୍ବନ
କଲା, ମାତର ରୂତ ଗକୁ ଧରି ରହିଲା । ୧୫ ସେ ଗକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଜାଆ ନିଜ ଲୋକମାନଠାକୁ
ଓ ନିଜ ଦେବତା ନିକଟକୁ ଫେରି ଗଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜାଆ ପଛେ ଫେରି ଯାଅ ।” ୧୬ ରୂତ କହିଲା,
“ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରି ଫେରି ଯିବାକୁ ମୋତେ ବିନୟ ନ କର, ଯେହେତୁ
ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାକୁ ଯିବି; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ
ରହିବି; ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ହିଁ ମୋହର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ ।
୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ମରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ମରିବି ଓ ସେହିଠାରେ ମୋହର କବର ହେବ;
କେବଳ ମୁଦୁୟ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ହିଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ମୋତେ ବିଚ୍ଛେଦ କରଇ, ତେବେ ସଦାପୁରରୁ
ସେହି ଦଶତ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ ।” ୧୮ ଏରୂପେ ଗହା ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ରୂତ
ଦୃଢ଼ମନସକ ଅଟେ, ଏହା ଦେଖି ସେ ଗହାକୁ ତର୍ଜନ କରି ଶାନ୍ତ ହେଲା । ୧୯ ଏଣୁ ସେ ଦୁଇ ଜଣ ଯାଉ ଯାଉ
ବେଥଲିହିମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବେଥଲିହିମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ,
ସେତେବେଳେ ସେମାନଠାକୁ ବିଷୟରେ ନଗରଯାକ ଜନରବ ହୁଅନ୍ତେ, ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଏ

କି ନୟନୀ ?” ୨୦ ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋତେ ନୟନୀ (ମଧୁର) ବୋଲି ନ ଡାକ, ପୁଣି ମାଘା (ତିକ୍ତ) ବୋଲି ଡାକ; ଯେହେତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ମୋ’ ପୁରତି ଅତି ତିକ୍ତ ବ୍ୟୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି । ୨୧ ମୁଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲି, ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ ଶୂନ୍ୟ କରି ଫେରାଇ ଆଣିଅଛନ୍ତି । ସଦାପୁରୁଷ ଯେବେ ମୋ’ ପୁରତିକୁଳରେ ପୁରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଯେବେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତେବେ ମୋତେ ନୟନୀ ବୋଲି କାହିଁକି ଡାକୁଅଛ ?” ୨୨ ଏହିରୂପେ ନୟନୀ ଓ ମୋୟାବ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଗହାର ପୁତ୍ରବଧୂ ସେହି ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ରୂତ ଫେରି ଆସିଲେ; ସେମାନେ ଯବ-ଶସ୍ୟରକ୍ଷେପନର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ବେଅଲିହିମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

୨

ବୋୟଜତ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୂତ

୧ ନୟନୀର ସପ୍ତମୀ ଏଲିଫେଲକ ବଂଶୀୟ ବୋୟଜ ନାମରେ ଜଣେ ଧନୀ ଓ ପୁରତାପଣା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ୨ ତହିଁ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ରୂତ ନୟନୀକି କହିଲା, “ମୋତେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ମୁଁ ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବି, ଗହାର ପଛେ ପଛେ ବଳକା ଶସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସାଉଣ୍ଡାଟିବି,” ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଆହେ ଆମ୍ଭର କନ୍ୟା, ଯାଅ ।” ୩ ଏଥିରେ ସେ ଯାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଆଉ ଘଟଣାକ୍ରମେ ସେ ଏଲିଫେଲକ ବଂଶୀୟ ବୋୟଜର କ୍ଷେତ୍ରଖଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ୪ ଆଉ ଦେଖ, ବୋୟଜ ବେଅଲିହିମଠାରୁ ଆସି ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଉନନ୍ତୁ,” ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।” ୫ ତେବେ ବୋୟଜ ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ନିଜ ଯୁବାକୁ ପଚାରିଲା, “ଏହି ଯୁବତୀ କାହାର ?” ୬ ତହିଁରେ ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ଯୁବା ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ଯେଉଁ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ଯୁବତୀ ନୟନୀ ସହିତ ମୋୟାବ ଦେଶରୁ ଆସିଅଛି, ସେ ଏହି ।” ୭ ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲା, ମୁଁ ବିନତି କରୁଅଛି, ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ବିଡ଼ାର ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ମୋତେ ଦିଅ; ଏଣୁ ସେ ଆସି ସକାଳରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ରହିଅଛି; କେବଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ସେ ଗୃହରେ ବସି ରହିଥିଲା । ୮ ତହିଁରେ ବୋୟଜ ରୂତକୁ କହିଲା, “ଆହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ମୋର କଥା କି ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନ ଯାଅ, ପୁଣି ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ନ ଯାଅ, ମାତ୍ର ଏଠାରେ ମୋର ଦାସୀଗଣର ସତ୍ତା ସତ୍ତା ଥାଅ । ୯ ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ୟ କାଟିବେ, ଗହା ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ତୁମ୍ଭେ ଦାସୀଗଣର ପଛେ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ମୁଁ କି ସେ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରି ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତୃଷ୍ଣିତ ହେଲେ, ପାତର ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯୁବାମାନଙ୍କର କାଢ଼ିବା ଜଳରୁ ପାନ କର ।” ୧୦ ଏଥିରେ ସେ ମୁହଁମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ଗହାକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ବିଦେଶିନୀ ହେଲେ ହେଁ ଆପଣ ମୋହର ପରିଚୟ ନେଉଅଛନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏତେ ଅନୁଗ୍ରହ ମୁଁ କିପରି ପାଇଲି ?” ୧୧ ବୋୟଜ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସପ୍ତମୀର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଶାଶୁ ପୁରତି ଯେଉଁ ବ୍ୟୟବହାର କରିଅଛ, ପୁଣି ନିଜ ପିତା ଓ ନିଜ ମାତା ଓ ନିଜ ଜନ୍ମଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ପୂର୍ବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଲ ନାହିଁ, ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ, ଏହିସବୁ କଥା ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କୁହା ଯାଇଅଛି । ୧୨ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେ କର୍ମର ଫଳ ଦେଉନନ୍ତୁ; ଇସ୍ରାଏଲର ଯେଉଁ ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷ ତଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ଆସିଅଛ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ଦେଉନନ୍ତୁ ।” ୧୩ ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପୁରୁଷ, ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ; ଆପଣ ମୋତେ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଦାସୀ ପୁରତି କରୁଣାର କଥା କହିଲେ, ମୁଁ ତ ଆପଣଙ୍କର ଏକ ଦାସୀ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ।” ୧୪ ଭୋଜନ ସମୟରେ ବୋୟଜ ଗହାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଏଠାକୁ ଆସି ରୁଟି ଭୋଜନ କର ଓ ନିଜ ରୁଟିଖଣ୍ଡ ଅମ୍ବଳରସରେ ବୁଡ଼ାଅ,” ତହିଁରେ ସେ ଶସ୍ୟକଟାଳିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଲା; ପୁଣି (ବୋୟଜ) ଗହାକୁ ଭଜା ଶସ୍ୟ ଆଣି ଦେଲା; ତହିଁରେ ସେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେଲା ଓ କିଛି ବଳକା ରଖିଲା । ୧୫ ତହିଁ ସେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଉଠିବେ, ବୋୟଜ ଗହାର ଯୁବାଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ଏହାକୁ ବିଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଧା ସାଉଣ୍ଡାଟିବାକୁ ଦିଅ, ପୁଣି ଗହାକୁ ଲଜ୍ଜା ଦିଅ ନାହିଁ । ୧୬ ପୁଣି ଏହା ପାଇଁ ବିଡ଼ାରୁ କିଛି କିଛି ପକାଇ ଯାଅ, ସେ ଗହା ସାଉଣ୍ଡାଟୁ, ଆଉ ଗହାକୁ ଧମକାଅ ନାହିଁ ।” ୧୭ ତହିଁରେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲା; ପୁଣି ନିଜ ସାଉଣ୍ଡାଟିଲ ଶସ୍ୟ ମଳିନେ,

ପୁରାୟ ଏକ ଐଫା* ଯବ ହେଲା । ୧୮ ସେ ଗହା ନେଇ ନଗରକୁ ଗଲା; ଆଉ ସେ ଯାହା ସାଉଣ୍ଡିଥିଲା, ଗହାର ଶାଶୁ ଗହା ଦେଖିଲା ଓ ଭୋଜନ ସମୟରେ ତୃପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଯାହା ବଳକା ରଖିଥିଲା ଗହା ମଧ୍ୟ ବାହାର କରି ଗହାକୁ ଦେଲା । ୧୯ ତହିଁ ଗହାର ଶାଶୁ ଗହାକୁ ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଆଜି କେଉଁଠାରେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲ ? ଓ କେଉଁଠାରେ କର୍ମ କଲ ? ଯେ ତୁମ୍ଭର ପରିଚୟ ନେଲା, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉ ।” ତେଣୁ ସେ ଯାହା ପାଖରେ କର୍ମ କରିଥିଲା, ଗହା ଶାଶୁକୁ ଜଣାଇ କହିଲା, “ଯାହା ପାଖରେ ଆଜି କର୍ମ କଲି, ଗହାର ନାମ ବୋୟଜ ।” ୨୦ ଏଥିରେ ନୟମା ନିଜ ପୁତ୍ରବଧୂକୁ କହିଲା, “ଯେ ଜାଣିତ ଓ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅନୁଗ୍ରହ ନିବୃତ୍ତ କରି ନହାନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକଠାରୁ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।” ନୟମା ଆହୁରି କହିଲା, “ସେ ଜଣ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ନିକଟ-କୁହୁମ୍ଭବ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅଟେ ।” ୨୧ ମୋୟାବ ଦେଖାୟା ରୂତ କହିଲା, “ସେ ମୋତେ ଆହୁରି କହିଲେ, ମୋହର ସବୁ ଶସ୍ୟକାଟିବା ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଯୁବାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥାଅ ।” ୨୨ ତହିଁରେ ନୟମା ନିଜ ପୁତ୍ରବଧୂ ରୂତକୁ କହିଲା, “ଆହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଦାସୀଗଣ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ ଭଲ; ଗହାହେଲେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେହି ତୁମ୍ଭର ଅପମାନ କରିବ ନାହିଁ ।” ୨୩ ଏଣୁ ଯବ ଓ ଗହା ଶସ୍ୟକାଟିବା ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବଳକା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ବୋୟଜର ଦାସୀଗଣ ସଙ୍ଗରେ ରହିଲା, ପୁଣି ନିଜ ଶାଶୁ ସହିତ ବାସ କଲା ।

୩

ରୂତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନୟମାଙ୍କ ଯୋଜନା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାର ଶାଶୁ ନୟମା ଗହାକୁ କହିଲା, “ଆହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେବ, ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାନ ମୁଁ କି ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ନାହିଁ ? ୨ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବୋୟଜର ଦାସୀଗଣ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲ, ସେ କି ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଜାତି ନୁହେଁ ? ଦେଖ, ସେ ଆଜି ରାତ୍ରି ନିଜ ଖଲାରେ ଯବ ଝାଡ଼ିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ଅଛି । ୩ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ସ୍ନାନ କର ଓ ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ କର ଓ ନିଜ (ଉତ୍ତମ) ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ସେହି ଖଲାକୁ ଯାଅ; ମାତ୍ର ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଭୋଜନପାନ ନ ସାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦିଅ ନାହିଁ । ୪ ସେ ଯେତେବେଳେ ଶୟନ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଶୟନ ସ୍ଥାନ ଦେଖି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର; ତହିଁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଗହାର ଚରଣ-ସମାପସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ଅନାବୃତ୍ତ କରି ଶୟନ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଗହା ସେ ଜଣାଇବ ।” ୫ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହୁଅଛ, ସେସମସ୍ତ ମୁଁ କରିବି ।” ୬ ଏଣୁ ସେ ସେହି ଖଲାକୁ ଯାଇ ନିଜ ଶାଶୁର ଆଦେଶାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲା । ୭ ପୁଣି ଭୋଜନପାନ ସାରି ବୋୟଜର ମନ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଶସ୍ୟଗଣିର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତଭାଗରେ ଶୟନ କରିବାକୁ ଗଲା, ତହିଁରେ ରୂତ ଧାରେ ଧାରେ ଯାଇ ଗହାର ଚରଣ ସମାପସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ଅନାବୃତ୍ତ କରି ଶୟନ କଲା । ୮ ତହିଁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ସମୟରେ ସେ ପୁରୁଷ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଉଠି ଅନାଇଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଗହାର ପାଦ ନିକଟରେ ଜଣେ ସତ୍ରୀ ଶୟନ କରିଅଛି । ତହିଁରେ ସେ ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କିଏ ?” ୯ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସୀ ରୂତ; ଏଣୁ ନିଜ ଗୃହର ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀ ଉପରେ ବିସ୍ତର କରନ୍ତୁ,* କାରଣ ଆପଣ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାତି ଅଟନ୍ତି ।” ୧୦ ସେ କହିଲା, “ଆହେ ମୋହର କନ୍ୟା,” ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ରୀ ହୁଅ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଧନବାନ କି ଦରିଦ୍ର କୌଣସି ଯୁବାପୁରୁଷର ଅନୁଗାମିନୀ ନ ହୋଇ ପୁରଥମାପେକ୍ଷା ଶେଷରେ ଅଧିକ ସାଧୁତା ଦେଖାଇଅଛ । ୧୧ ଏଣୁ ଆହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସେସମସ୍ତ କରିବି; ୧୨ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସମ୍ମାନୀୟ ସତ୍ରୀ, ଏହା ମୋହର ନଗରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି । ମୁଁ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାତି ଅଟେ, ଏହା ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ମୋ’ଠାରୁ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଆଉ ଜଣେ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାତି ଅଛି । ୧୩ ଏହି ରାତ୍ରି ଥାଅ; ସକାଳେ ସେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରେ, ତେବେ ଭଲ, ସେ ମୁକ୍ତ କରୁ; ମାତ୍ର ଯେବେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ ନ କରେ, ତେବେ ଜାଣିତ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ନାମରେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବି; ତୁମ୍ଭେ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କର ।” ୧୪ ତହିଁରେ ରୂତ ସକାଳ ଯାଏ ଗହାର ପାଦ ନିକଟରେ ଶୋଇ ରହିଲା, ପୁଣି କେହି କାହାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବା ସମୟ ପୂର୍ବେ ସେ ଉଠିଲା କାରଣ ବୋୟଜ କହିଲା, “ଖଲାକୁ ଏ ସତ୍ରୀ ଯେ ଆସିଥିଲା, ଏହା ଜଣା ନ ଯାଉ ।” ୧୫ ସେ ଆହୁରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର ଆବରଣୀୟ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇ ଧର,” ତହିଁରେ ରୂତ

* ୨:୧୭ ଏକ ଐଫା ପୁରାୟ ୧୨ କିଲେ * ୩:୯ ଏଣୁ ନିଜ ପକ୍ଷ ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀ ଉପରେ ବିସ୍ତର କରନ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ବିବାହ କର

ତହା ବିଛାଇ ଧରନ୍ତେ, ସେ ଛଅ ପାତ୍ର ଯବ ମାପି ତହାର ମସ୍ତକରେ ଦେଇ ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲା । ୧୬ ତହିଁରେ ରୂତ ନିଜ ଶାଶୁ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ କହିଲା, “ଆହେ ଆମ୍ଭର କନ୍ୟା, କଥାଣ ହେଲା ?” ତହିଁରେ ସେ ନିଜ ପ୍ରତି ସେହି ପୁରୁଷର କୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମ ତହାକୁ ଜଣାଇଲା । ୧୭ ପୁଣି ଆହୁରି କହିଲା, “ଶାଶୁ ନିକଟକୁ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ନ ଯାଅ” ବୋଲି କହି ସେ ମୋତେ ଏହି ଛଅ ପାତ୍ର ଯବ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୮ ତହିଁରେ ତହାର ଶାଶୁ ତହାକୁ କହିଲା, “ଆହେ ଆମ୍ଭର କନ୍ୟା,” ଏ ବିଷୟ କ’ଣ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସିଥାଅ; କାରଣ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଜି ଏ କର୍ମ ସମାପ୍ତ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ ।”

୪

ବୋୟଜ-ରୂତ ବିବାହ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବୋୟଜ ନଗର ଦସ୍ତାରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବସିଲା, ତହିଁରେ ଦେଖି, ସେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଙ୍କାତି ବିଷୟ କହିଥିଲା, ସେ ସେଠାକୁ ଆସନ୍ତେ, ବୋୟଜ ତହାକୁ ଡାକି କହିଲା, “ହେ ବନ୍ଧୁ, ଏଠିକି ଆସି ବସ,” ଏଣୁ ସେ ଆସି ସେଠାରେ ବସିଲା । ୨ ତହିଁରେ ସେ ନଗରସ୍ଥ ଦଶ ଜଣ ପୁରାଣୀନଙ୍କୁ ନେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ବସ,” ତେଣୁ ସେମାନେ ବସିଲେ । ୩ ଏଥିରେ ବୋୟଜ ସେହି ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଙ୍କାତିକି କହିଲା, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଏଲିଫେଲକର ଯେଉଁ ଭୂମିଖଣ୍ଡ ଥିଲା, ତହା ମୋୟାବ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିଥିବା ନୟମା ବିକ୍ରୟ କରୁଅଛି । ୪ ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହା ଜଣାଇବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି, ତୁମ୍ଭେ ନଗରଦସ୍ତାରରେ ଉପସ୍ଥତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ଆମ୍ଭ ବଂଶୀୟ ପୁରାଣୀନଙଣର ସାକ୍ଷାତରେ ତହା କ୍ରୟ କର । ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ କରିବ, ତେବେ କର, ମାତ୍ର ଯେବେ ନ କରିବ, ତେବେ ମୋତେ ଜଣାଅ, ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ କଲେ ଆଉ କେହି କରି ନ ପାରେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତର ମୁଁ ଅଛି । ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ତହା ମୁକ୍ତ କରିବି ।” ୫ ତେବେ ବୋୟଜ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ନୟମାର ହସ୍ତରୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କିଣିବ, ସେହି ଦିନ ମୃତ ଲୋକର ଅଧିକାରରେ ତହାର ନାମ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତହାର ସ୍ତରୀ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ରୂତଠାରୁ ହିଁ ତହା କିଣିବାକୁ ହେବ ।” ୬ ଏଥିରେ ସେହି ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଙ୍କାତି କହିଲା, “ମୁଁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ତହା ମୁକ୍ତ କରି ନ ପାରେ, ତହା କଲେ, ମୋହର ନିଜ ଅଧିକାରର କ୍ଷତି ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମୁକ୍ତି କରିବା କ୍ଷମା ନିଅ, କାରଣ ମୁଁ ମୁକ୍ତ କରି ନ ପାରେ ।” ୭ ମୁକ୍ତି ଓ ପାଲଟ ବିଷୟକ ସବୁ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବକାଳରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଏହିରୂପ ରୀତି ଥିଲା ଯେ, ଜଣେ ନିଜ ପାଦୁକା କାଢ଼ି ଥିଲେ ଜଣକୁ ଦେଲା, ଆଉ ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୟ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା । ୮ ଏଣୁ ସେ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଙ୍କାତି ଯେତେବେଳେ ବୋୟଜକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ତହା କିଣ,” ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଦୁକା କାଢ଼ି ଦେଲା । ୯ ତହିଁରେ ବୋୟଜ ପୁରାଣୀନଙଣକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲା, ଏଲିଫେଲକର ଯାହା ଯାହା ଥିଲା ଓ କିଲିୟୋନର ଓ ମହଲୋନର ଯାହା ଯାହା ଥିଲା, ତହା ମୁଁ ନୟମାଠାରୁ କ୍ରୟ କଲି, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ହେଲ । ୧୦ ଆହୁରି ନିଜ ଭଗିନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ନିଜ ବସତିସ୍ଥାନର ଦସ୍ତାରରୁ ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଯେପରି ଲେଖି ନେହିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ମୃତ ଲୋକର ଅଧିକାରରେ ତହାର ନାମ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମହଲୋନର ସ୍ତରୀ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ରୂତକୁ ନିଜ ସ୍ତରୀ ରୂପେ ଲାଭ କଲି ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ହେଲ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ନଗରଦସ୍ତାରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ପୁରାଣୀନଙଣ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ହେଲୁ, ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର* ବୃଦ୍ଧକାରିଣୀ ରାହେଲ ଓ ଲେୟା, ଦୁଇ ସ୍ତରୀର ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ଆଗତ ଏହି ସ୍ତରୀକୁ କରନ୍ତୁ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ବିକ୍ରୟଶାଳୀ ହୁଅ ଓ ବେଥଲିହିମରେ ତୁମ୍ଭର ବିଖ୍ୟାତ ହେଉ ।” ୧୨ ସଦାପୁରତୁ ଏହି ଯୁବତୀ ଦସ୍ତାର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଦେବେ, ତହା ଦସ୍ତାର ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ତମର ଗର୍ଭରେ ଯିହୁଦାର ଜନ୍ମିତ ପେରସର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ହେଉ ।”

ବୋୟଜ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱକ ବଂଶଧର

୧୩ ଏରୂପେ ବୋୟଜ ରୂତକୁ ବିବାହ କରନ୍ତେ, ସେ ତହାର ସ୍ତରୀ ହେଲା, ପୁଣି ତହାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରୁ ଗର୍ଭଧାରଣ ଶକ୍ତି ପାଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା । ୧୪ ଏଣୁ ସ୍ତରୀମାନେ ନୟମାକୁ କହିଲେ, “ଧନ୍ୟ ସଦାପୁରତୁ,” ସେ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଙ୍କାତିନ କରି ନାହାନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶରେ ଏହି ବାଳକର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉ । ୧୫ ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭର ପୁରାଣୀ

† ୩:୧୫ ଛଅ ପାତ୍ର ପୁରାଣୀ ଚାଲି କଲେ * ୪:୧୧ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ବାରଗୋଷ୍ଠୀ

ସଜାବକାରୀ ଓ ତୁମ୍ଭ ବୃଦ୍ଧ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରତିପାଳକ ହେବ; ଯେହେତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରମ କରେ ଓ ସାତ ପୁତ୍ରଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଯେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରବଧୂ, ସେ ଗହାକୁ ପୁରସବ କରିଅଛି।”^{୧୭} ସେତେବେଳେ ନୟମା ବାଳକକୁ ଘେନି ନିଜ କୋଳରେ ରଖିଲା ଓ ଗହାକୁ ପୁରତିପାଳନ କଲା।^{୧୮} ଏଉତ୍ତରୁ ନୟମାର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଅଛି, ଏହି କଥା କହି ପୁରତିବାସିନୀ ସ୍ତରୀମାନେ ଗହାର ନାମକରଣ କଲେ; ସେମାନେ ଗହାର ନାମ ଓବେଦ୍ (ସେବକ) ରଖିଲେ। ସେ ଦାଉଦର ପିତାମହ ଯିଶାର ପିତାମହ।

ଦାଉଦଞ୍ଜର ବଂଶାବଳୀ

^{୧୮} ପେରସର ବଂଶାବଳୀ ଏହି, ପେରସର ପୁତ୍ର ହିଷ୍ରେଶ; ^{୧୯} ହିଷ୍ରେଶର ପୁତ୍ର ଗାମ୍ ଓ ଗାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅମ୍‌ନାନ୍‌ଦବ ^{୨୦} ଓ ଅମ୍‌ନାନ୍‌ଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ୍ ଓ ନହଶୋନର ପୁତ୍ର ସଲମୋନ ^{୨୧} ଓ ସଲମୋନର ପୁତ୍ର ବୋୟଜ ଓ ବୋୟଜର ପୁତ୍ର ଓବେଦ୍ ^{୨୨} ଓବେଦ୍‌ର ପୁତ୍ର ଯିଶା ଓ ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ।

The First Book of Samuel ଶାମୁୟେଲଓକ ପରଥମ ପୁସ୍ତକ

ଶାମୁୟେଲଓକ ଜନ୍ମ

୧ ଇଫ୍ରାୟିମ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥ ରାମାଥ୍‌ୟିମସୁଫୀମର ଏକ ଇଫ୍ରାୟିମୀୟ ଲୋକ ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ଇଲ୍‌କାନା, ସେ ସୁଫର ଚୂର୍ଯ୍ୟ-ପରପୌତ୍ର, ଗେହର ପରପୌତ୍ର, ଇଲ୍‌ହର ପୁତ୍ର, ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର; ୨ ପୁଣି, ଗହାର ଦୁଇ ଭାୟିୟା ଥିଲେ; ଜଣକର ନାମ ହାନ୍ନା, ଅନ୍ୟର ନାମ ପନିନ୍ନା; ପନିନ୍ନାର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଥିଲେ, ମାତ୍ର ହାନ୍ନାର କୌଣସି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ନ ଥିଲେ । ୩ ସେହି ବୟସ୍କତ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଓକ ନିକଟରେ ଆରାଧନା ଓ ବଳିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ନଗରରୁ ଶାଲୋକୁ ଯାଉଥାଏ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏଲିଓକର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫ୍ନି ଓ ପାନହସ୍ ସଦାପରଭୁଓକ ଯାଜକ ଥିଲେ । ୪ ପୁଣି, ଇଲ୍‌କାନା ବଳିଦାନ କରିବା ଦିନରେ ସେ ଆପଣା ଭାୟିୟା ପନିନ୍ନାକୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ସମସ୍ତଓକୁ ଅଂଶ ଦେଲା; ୫ ମାତ୍ର ସେ ହାନ୍ନାକୁ ଦୁଗ୍ରିଗୁଣ ଅଂଶ ଦେଲା; କାରଣ ସେ ହାନ୍ନାକୁ ପରେମ କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁ ଗହାର ଗର୍ଭାଶୟ ରୁଦଧ କରିଥିଲେ । ୬ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ଗହାର ଗର୍ଭାଶୟ ରୁଦଧ କରିବାରୁ ଗହାର ସପତନୀ ଗହାର ରୋଷ ଜନ୍ମାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ କରେ । ୭ ସେ ସଦାପରଭୁଓକ ଗୃହକୁ ଗଲା ବେଳେ ଗହାର ସପ୍ତାମୀ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏପରି କରେ, ଗହାର ସପତନୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଗହାକୁ ବିରକ୍ତ କରେ; ଏହେତୁ ସେ ରୋଦନ କରେ, ଆଉ କିଛି ଖାଏ ନାହିଁ । ୮ ଏଥିରେ ଗହାର ସପ୍ତାମୀ ଇଲ୍‌କାନା ଗହାକୁ କହିଲା, ହାନ୍ନା, କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛ ? କାହିଁକି ଖାଉ ନାହିଁ ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ମନ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଅଛି ? ମୁଁ କି ଦଶ ପୁତ୍ରଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ? ୯ ଏହିରୂପେ ଏକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଶାଲୋରେ ଭୋଜନପାନ ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ହାନ୍ନା ଉଠିଲା । ସେସମୟରେ ଏଲି ଯାଜକ ସଦାପରଭୁଓକ ମନ୍ଦିର-ଦୁଆରବନ୍ଧ ନିକଟସ୍ଥ ଆପଣା ଆସନରେ ବସିଥିଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ହାନ୍ନା ଚିକ୍ତମନା ହୋଇ ସଦାପରଭୁଓକ ନିକଟରେ ପରାଧିନା କରୁ କରୁ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲା । ୧୧ ପୁଣି, ସେ ଏକ ମାନତ ମନାଶି କହିଲା; ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସୀର ଦୁଃଖ ପୁରତି ନିଜନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବ ଓ ମୋତେ ସମରଣ କରି ଆପଣା ଦାସୀକୁ ପାସୋରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଦାସୀକୁ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ-ସନ୍ତାନ ଦେବ, ତେବେ ମୁଁ ଗହାର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଗହାକୁ ସଦାପରଭୁଓକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବି ଓ ଗହାର ମସ୍ତକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ । ୧୨ ଏହିରୂପେ ସେ ସଦାପରଭୁଓକ ସାକ୍ଷାତରେ ପରାଧିନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଏଲି ଗହାର ମୁଖକୁ ଅନାଇଲେ । ୧୩ ସେସମୟରେ ହାନ୍ନା ଆପଣା ମନେ ମନେ କଥା କହୁଥିଲା; କେବଳ ଗହାର ଓଷ୍ଠ ହଲୁଥିଲା, ମାତ୍ର ଗହାର ରବ ଶୁଣାଯାଉ ନ ଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ମତତ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଏଲି ବିଚାର କଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଏଲି ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ମତତ ହୋଇଥିବ ? ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର କର । ୧୫ ଏଥିରେ ହାନ୍ନା ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ନା, ମୋହର ପରଭୁ, ମୁଁ ଦୁଃଖିନୀ ସତରୀ; ମୁଁ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ କି ମନ୍ଦ୍ୟପାନ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁଓକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଆପଣା ପରାଣ (ବେଦନା) ଢାଳୁଥିଲି । ୧୬ ଆପଣା ଦାସୀକୁ ବେକାର ସତରୀ* ବୋଲି ଜ୍ଞାନ ନ କର; ମୁଁ ଆପଣା ଚିନ୍ତା ଓ ବିରକ୍ତିର ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା କହୁଥିଲି । ୧୭ ତହିଁରେ ଏଲି ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, କୁଶଳରେ ଯାଅ; ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ମାଗିଲ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସେହି ନିବେଦନ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଉନ୍ତୁ । ୧୮ ତହିଁ ସେ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଦାସୀ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଆଉ ସେ ସତରୀ ଆପଣା ପଥରେ ଗଲା ଓ ଭୋଜନ କଲା, ପୁଣି, ଗହାର ମୁଖ ଆଉ ବିଷଣିଣା ନୋହିଲା ।

ଶାମୁୟେଲଓକ ଜନ୍ମ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ

୧୯ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ସଦାପରଭୁଓକ ଆରାଧନା କରି ଫେରିଲେ ଓ ଆପଣାମାନଓକ ବାସସ୍ଥାନ ରାମାକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ ଇଲ୍‌କାନା ଆପଣା ଭାୟିୟା ହାନ୍ନାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସଦାପରଭୁ ଗହାକୁ ସମରଣ କଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ହାନ୍ନା ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା; ଆଉ ମୁଁ ସଦାପରଭୁଓକୁ ମାଗିଥିଲି, ଏହା କହି ଗହାର ନାମ ଶାମୁୟେଲ (ପରମେଶ୍ଵର ଦତ୍ତ) ରଖିଲା । ୨୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଇଲ୍‌କାନା ଓ ଗହାର ଗୃହସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ସଦାପରଭୁଓକ

* ୧:୧୬ ବେକାର ସତରୀ ବେଲିଆଲ୍ କନ୍ୟା

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବାର୍ଷିକ ବଳିଦାନ ଓ ଆପଣା ମାନତ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ୨୨ ମାତ୍ର ହାନନ ଗଲା ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଆପଣା ସପ୍ତାହୀନୀକୁ କହିଲା, ବାଳକ ସତନ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ମୁଁ ଯିବି ନାହିଁ), ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ଗହାକୁ ନେଇ ଯିବି, ତହିଁରେ ସେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବ । ୨୩ ତହିଁ ଗହାର ସପ୍ତାହୀନୀ ଇଲ୍‌କାନା ଗହାକୁ କହିଲା, ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ଦିଶେ, କର; ଗହାକୁ ସତନ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁହ; ସଦାପରଭୃତ୍ୟ କେବଳ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ତେଣୁ ସେହି ସତରୀ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସତନ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରି ସତନ୍ୟପାନ କରାଇଲା । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ଗହାକୁ ସତନ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ କରାନ୍ତେ, ତିନି ଗୋବତସ ଓ ଏକ ଐଫା† ମଇଦା ଓ ଏକ କୁମପା ଦରାକ୍ଷାରସ ସହିତ ଗହାକୁ ଶୀଳୋସ୍ଥିତ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ଗୃହକୁ ଆଣିଲା; ସେତେବେଳେ ବାଳକ ଅଲ୍ପ ବୟସ୍କ ଥିଲା । ୨୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଗୋବତସ ବଧ କରି ବାଳକକୁ ଏଲିଫକ କଟିକି ଆଣିଲେ । ୨୬ ତହିଁରେ ସେ ସତରୀ କହିଲା, ହେ ମୋହର ପରଭୃତ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣ ଲାଗିତ ଥିବା ପରମାଣେ, ହେ ମୋହର ପରଭୃତ୍ୟ, ଯେଉଁ ସତରୀ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ କରୁ ଏହି ସଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ମୁଁ ସେହି । ୨୭ ଏହି ବାଳକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି; ଆଉ ମୁଁ ଯାହା ମାଗିଥିଲି, ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ମୋହର ସେହି ନିବେଦନ ଅନୁସାରେ ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨୮ ଏଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗହାକୁ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଦନ କଲି; ସେ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ ହେଲା, ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ସେଠାରେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକର ଆରାଧନା କଲା ।

9

ହାନନୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ପୁଣି, ହାନନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା; ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକଠାରେ ମହାଉଲ୍ଲସ କରୁଅଛି, ସଦାପରଭୃତ୍ୟକଠାରେ ମୋହର ଶୃଙ୍ଖଳା ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛି; ମୋହର ମୁଖ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖୋଲିଅଛି; ଯେହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣରେ ଆନନ୍ଦ କରେ । ୨ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ତୁଲ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆଉ କେହି ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଭିନ୍ନ ଆଉ କେହି ନାହିଁ; କିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ କୌଣସି ଶୈଳ ନାହିଁ । ୩ ଏପରି ଅତି ଅହତ୍‌କାରରେ ଆଉ କଥା ନ କୁହ; ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଦାମ୍ଭିକତା ନିର୍ଗତ ନ ହେଉ; କାରଣ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ସର୍ବଜ୍ଞ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ଗହାଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଣ ସକଳ କ୍ରିୟା ତୈଳାୟା । ୪ ବୀରମାନଙ୍କର ଧନୁ ଭଙ୍ଗାଯାଇଅଛି ଓ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବା ଲୋକମାନଙ୍କର କଟି ବଳରେ ବନ୍ଧାଯାଇଅଛି । ୫ ଯେଉଁମାନେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଆପେ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବେତନଜୀବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଅଛନ୍ତି; ହଁ, ବନ୍ଧୁତା ସପ୍ତ ସନ୍ତାନ ପରସବ କରିଅଛି ଓ ଯାହାର ଅନେକ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଥିଲେ, ସେ ନିସ୍ତେଜ ହେଉଅଛି । ୬ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ମୁଦୁୟ ଘଟାନ୍ତି ଓ ସଜୀବ କରନ୍ତି; ସେ ପାଗଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣନ୍ତି ଓ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନିଅନ୍ତି । ୭ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରନ୍ତି ଓ ଧନବାନ କରନ୍ତି; ସେ ନତ କରନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି । ୮ ସେ କୁଳୀନମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବସାଇବା ପାଇଁ ଓ ଗୌରବ ସିଂହାସନ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଧୂଳିରୁ ଦାନହୀନକୁ ଉଠାନ୍ତି ଓ ଦରିଦ୍ରକୁ ଖତରାଶିରୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି; କାରଣ ପୃଥିବୀର ସତମ୍ଭସକଳ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକର ଓ ସେ ତହିଁ ଉପରେ ଜଗତ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ୯ ସେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚରଣ ରକ୍ଷା କରିବେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ନୀରବ କରାଯିବେ;* ଯେହେତୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବଳରେ ଜୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ସହିତ ବିବାଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭଗ୍ନ ହେବେ; ସେ ସପ୍ତର୍ଷିରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ଜନ କରିବେ; ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିବେ ଓ ସେ ଆପଣା ରାଜାକୁ ବଳ ଦେବେ, ପୁଣି, ଆପଣା ଅଭିଷେକାତ୍ୟକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଉନ୍ନତ କରିବେ । ୧୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଇଲ୍‌କାନା ରାମାସ୍ଥିତ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲା । ପୁଣି, ବାଳକ ଏଲି ଯାଜକଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥାଇ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲା ।

ଏଲିଫକର ଅଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ରଗଣ

† ୧:୨୪ ଏକ ଐଫା ପ୍ରାୟ ୧୦ କିଲୋ * ୨:୯ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ମୁଦୁୟବରଣ କରି ଅନ୍ଧକାରକୁ ଯିବେ

୧୭ ଏଲିଫ୍ଟଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା ଥିଲେ, ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୧୩ ସେହି ଯାଜକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ଯେ, କୌଣସି ଲୋକ ବଳିଦାନ କଲେ, ମାଂସ ସିନ୍ଦୂସ ହେବା ସମୟରେ ଯାଜକର ଦାସ ହସତରେ ଡରିଶୁଳ ଘେନି ଆସେ; ୧୪ ଆଉ ସେ ପାତ୍ର, ବା ତସଲ, ବା ହଣ୍ଡା, ବା କହ୍ନାଇ ଭିତରେ ମାରେ; ଯେତେକ ଡରିଶୁଳରେ ଆସେ, ସେସବୁ ଯାଜକ ନିଏ । ଇସ୍ରାଏଲର ଯେତେ ଲୋକ ଶୀଲୋକୁ ଆସିଲେ, ସେଠାରେ ସେମାନେ ସେସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହିପରି କରୁଥିଲେ । ୧୫ ଆହୁରି ମେଦ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଜକର ଦାସ ବଳିଦାନକାରୀ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସି କହେ, ଯାଜକ ପାଇଁ ମାଂସ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ସିନ୍ଦୂସ ମାଂସ ନେବେ ନାହିଁ, କଷ୍ଟ ନେବେ । ୧୬ ଏଥିରେ ଯେବେ ସେ ଲୋକ ଗହାକୁ କହେ, ମେଦ ଏହିକ୍ଷଣି ଦର୍ଶ୍ୟ ହେବ, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଯେତେ ଗହେଁ ସେତେ ନିଅ; ତେବେ ସେ ଉତ୍ତର କରେ, ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହିକ୍ଷଣି ଗହା ମୋତେ ଦେବାକୁ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ନ ଦେଲେ ଗହା ବଳରେ ନେବି । ୧୭ ଏରୂପେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ସେହି ଯୁବା ଲୋକଙ୍କର ପାପ ଅତି ଭାରୀ ହେଲା; କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ନୈବେଦ୍ୟ ତୁରନ୍ତମାନ କଲେ । ୧୮ ସେସମୟରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ବାଳକ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ । ୧୯ ଆହୁରି ଗଞ୍ଜକର ମାତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷ ଆପଣା ସପ୍ତାହ ବାର୍ଷିକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆସିବା ବେଳେ ଗଞ୍ଜକ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାନ ଗୋରା ବନାଇ ଗଞ୍ଜକ କଟିକି ଆଣିଥାଏ । ୨୦ ପୁଣି, ଏଲି ଇଲ୍‌କାନକୁ ଓ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଯାହା ନିବେଦିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ନିବେଦନ ସକାଶୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ଏହି ସତରଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସନ୍ତାନ ଦେଉନ୍ତୁ । ୨୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ । ପୁଣି, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ହାନୀର ତତତ୍ପ୍ରାବଧାରଣ କଲେ ଓ ସେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟା ପରସବ କଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ବାଳକ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୨ ଏଲି ଅତି ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ରମାନେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଯାହା କଲେ ଓ ସମାଗମ-ତମସୁ ଦସ୍ତାବିଜ ନିକଟରେ ସେବାକାରୀଣୀ ସତରଠାରେ ସହିତ କିପରି ଶୟନ କଲେ, ଏସବୁ କଥା ସେ ଶୁଣିଲେ । ୨୩ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏପରି କଥା କରୁଅଛ ? କାରଣ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାନା ମନ୍ଦ କଥା ଶୁଣୁଅଛି । ୨୪ ନାହିଁ, ନାହିଁ, ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଜନରବ ଶୁଣୁଅଛି, ଗହା ଭଲ ନୁହେଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ କରାଉଅଛ । ୨୫ ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ; ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ, ତେବେ କିଏ ଗହା ପକ୍ଷରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ? ତଥାପି ସେମାନେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ୨୬ ମାତ୍ର ବାଳକ ଶାମ୍ବୁୟେଲ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇଲେ, ପୁଣି, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଓ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ସାକ୍ଷାତରେ ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ଏଲିଫ୍ଟଙ୍କ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ଲୋକ ଏଲିଫ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲା, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହ ମିସରରେ ଫାରେର ଦାସତ୍ଵରେ ଥିଲେ, ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେ କି ପରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ନାହିଁ ୨୮ ଓ ଆମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭେ ବେଦି ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବାକୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରେ ଏଫୋଦ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ଯାଜକ ହେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ ? ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ କି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଗ୍ନିକୃତ ସମସ୍ତ ଉପହାର ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ? ୨୯ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଆବାସରେ ଯେ ଯେ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ତହିଁରେ ପଦାଘାତ କରୁଅଛ ? ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମସ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଗୌରବ କରୁଅଛ ? ୩୦ ଏଣୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଗୃହ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପିତୃଗୃହ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ଗମନାଗମନ କରିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ କହିଥିଲୁ ପୂର୍ବରୁ, ମାତ୍ର ଏବେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ କହନ୍ତି, ଗହା ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର ହେଉ; କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ଗୌରବ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବ କରିବା, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ

† ୨:୧୨ ଦୁଷ୍ଟ ବେଲିଆଲର ସନ୍ତାନ

ଆମ୍ଭକୁ ତୁରନ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲଘୁଜ୍ଞାନ କରାଯିବେ । ୩୧ ଦେଖ, ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବାହୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହର ବାହୁ କାଟି ପକାଇବା, † ଏପରି ଦିନ ଆସୁଅଛି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ରହିବ ନାହିଁ । ୩୨ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେ ଯେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପରଦାନ କରିବେ, ସେସବୁ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଆବାସରେ ବିପତ୍ତି ଦେଖିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ କେହି କଦାପି ବୃଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । ୩୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଉତ୍ତରଣ ନ କରିବା, ସେ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁର କ୍ଷୟ ଓ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟର ଶୋକ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ରହିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ବଂଶଜାତ ସମସ୍ତେ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ମରିବେ । ୩୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫ୍ନି ଓ ପାନହସ୍ ପରତି ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବ; ସେ ଦୁହେଁ ଏକ ଦିନରେ ମରିବେ । ୩୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଯାଜକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା, ସେ ଆମ୍ଭ ମନ ଓ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବଂଶ ସ୍ଵପ୍ନ କରିବା; ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭ ଅଭିଷିକ୍ତତ୍ଵ ସମୟରେ ସର୍ବଦା ଗମନାଗମନ କରିବ । ୩୬ ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ପରତେୟକ ଜଣ ଏକ ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଓ ଏକ ରୁଟି ପାଇଁ ଗହା ପାଖକୁ ଆସି ପରଶାମ କରି କହିବେ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ ଯେପରି ଖଣ୍ଡେ ରୁଟି ଖାଇବାକୁ ପାଇବି, ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଯାଜକତ୍ଵ ପଦରେ ମୋତେ ରଖ ।

୩

ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ

୧ ସେ ସମୟରେ ବାଳକ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଏଲିଫ୍ଠକ ସମୟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ । ସେ କାଳରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ବାକ୍ସ ଦୁର୍ଲଭ ଥିଲା; ପରକାଶ୍ଵୟ ଦର୍ଶନ ନ ଥିଲା । ୨ ଏହି ସମୟରେ ଏଲିଫ୍ଠକର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ଦଳା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏଣୁ ସେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏକ ଦିନ ସେ ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଶୋଇଥିଲେ ୩ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୂକ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଥାଏ, ଏପରି ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ମନ୍ଦିରରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଦାପ ଲିଭିବା ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଶୋଇଥିଲେ, ୪ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି । ୫ ପୁଣି, ସେ ଏଲିଫ୍ଠକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯାଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣା ମୋତେ ଡାକିଲେ ପରା ? ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତାକି ନାହିଁ; ଫେରିଯାଇ ଶୁଣ । ତହିଁ ସେ ଯାଇ ଶୋଇଲେ; ୬ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ବୋଲି ପୁନର୍ବାର ଡାକିଲେ । ତହିଁ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଉଠି ଏଲିଫ୍ଠକ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣା ମୋତେ ଡାକିଲେ ପରା ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତାକି ନାହିଁ; ଫେରିଯାଇ ଶୁଣ । ୭ ସେସମୟରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ସଦାପରଭୁତ୍ଵକର ପରିଚୟ ପାଇ ନ ଥିଲେ, କିଆଁ ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ବାକ୍ସ ଗତ୍ଵକ ପରତି ପରକାଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୮ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟ ଥର ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ତହିଁ ସେ ଉଠି ଏଲିଫ୍ଠକ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣା ମୋତେ ଡାକିଲେ ପରା ? ଏଥିରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଯେ ବାଳକକୁ ଡାକୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଏଲି ବୁଝିଲେ । ୯ ତେଣୁ, ଏଲି ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଇ ଶୁଣ; ଯେବେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ହେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ କହନ୍ତୁ, ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି । ତହିଁ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଯାଇ ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଶୋଇଲେ । ୧୦ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ଠିଆ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସମୟ ପରି ଶାମ୍ବୁୟେଲ, ଶାମ୍ବୁୟେଲ, ବୋଲି ଡାକିଲେ । ତେବେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ କହିଲେ, କହନ୍ତୁ; ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି । ୧୧ ତହିଁ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କର୍ମ କରିବା, ଯେ ପରତେୟକ ଲୋକ ଗହା ଶୁଣିବ, ଗହାର ଦୁଇ କର୍ଣ୍ଣ ଝାଁ ଝାଁ ହେବ । ୧୨ ଆମ୍ଭେ ଏଲି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗହାର ପରିବାର ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛୁ, ସେସମସ୍ତ ପରଥମାବଧି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିଦିନ ସଫଳ କରିବା । ୧୩ ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ବିଷୟ ସେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବଂଶକୁ ସର୍ବଦା ଦଣ୍ଡ ଦେବା ବୋଲି ଗହାକୁ କହିଅଛୁ, କାରଣ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ* କଲେ ହେଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କଲା ନାହିଁ । ୧୪ ଏହେତୁ ଏଲି ବଂଶର ଅପରାଧ, ବଳିଦାନ କି ନୈବେଦ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସଦାକାଳ ପରିଷ୍କୃତ ନୋହିବ ବୋଲି ଏଲି-ବଂଶ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଶପଥ କରିଅଛୁ । ୧୫ ତହିଁ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କଲେ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ଗୃହଦ୍ଵାର ଫିଟାଇଲେ । ପୁଣି, ଏଲିଫ୍ଠକ ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟ ଜଣାଇବାକୁ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଭୟ କଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର

† ୨:୩୧ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୁବା ପୁରୁଷଗଣକୁ ବଧ କରିବା * ୩:୧୩ ଅଭିଶାପଗ୍ରସ୍ତ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି

ଶାମ୍ବୁୟେଲ, ଏହା କହି ଏଲି ଶାମ୍ବୁୟେଲଟଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି । ୧୭ ତେବେ ସେ ପଚାରିଲେ, ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭକୁ କି କଥା କହିଲେ ? ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ'ଠାରୁ ଗହା ଗୁପ୍ତ ନ କର; ସେ ଯେସମ୍ଭାବତ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ କୌଣସି କଥା ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରୁ ଗୁପ୍ତ କଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଉନାହିଁ । ୧୮ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ କିଛି ଗୁପ୍ତ ନ କରି ଗଞ୍ଜୁ ସବୁ କଥା ଜଣାଇଲେ । ତହିଁ ସେ କହିଲେ, ସେ ତ ସଦାପୁରକୁ; ଯାହା ଗହାଞ୍ଜୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ, ଗହା ସେ କରନ୍ତୁ । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ବଢ଼ିଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ଗଞ୍ଜୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଥାଇ ଶାମ୍ବୁୟେଲଟଙ୍କଠାଁ କୌଣସି କଥା ତଳେ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୨୦ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ହେବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦାନଠାରୁ ବେର୍ତ୍ତଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଇସରାଏଲ ଖାତ ହେଲେ । ୨୧ ଆହୁରି ସଦାପୁରକୁ ଶାଲୋରେ ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଶାଲୋରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲଟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାକୁ ପରକାଶ କଲେ ।

୪

ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ହସ୍ତଗତ

୧ ଆଉ ଶାମ୍ବୁୟେଲଟଙ୍କ କଥା ସମସ୍ତ ଇସରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରଚଳିତ ହେଲା । ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଇସରାଏଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଏବଂ ଏକ ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଅଫେକରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨ ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲାଗିଲେ, ଇସରାଏଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ପରାଜିତ ହେଲେ ଓ ସେମାନେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଉଶାଧିକ ଗୁରୁ ହସ୍ତର ଲୋକ ବଧ କଲେ । ୩ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଛାଉଣିକୁ ଆସିଲେ, ଇସରାଏଲର ପୁରାଣବର୍ଣ୍ଣ କହିଲେ, ସଦାପୁରକୁ ଆଜି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ପରାସ୍ତ କଲେ ? ଆସ, ଯେପରି ସଦାପୁରକୁ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଗହା* ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାଲୋରୁ ଗହା ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣୁ । ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଶାଲୋକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କିରୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ସେଠାରୁ ଆଣିଲେ; ସେତେବେଳେ ଏଲିଜକର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହର୍ମି ଓ ପାନହସ୍ ସେ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିଲେ । ୫ ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ଛାଉଣିକୁ ଆସିଲେ, ସମଗ୍ର ଇସରାଏଲ ଏପରି ମହା ଜୟଧ୍ଵନିରେ ଜୟଧ୍ଵନି କଲେ ଯେ, ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଲା । ୬ ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେହି ଜୟଧ୍ଵନି ଶୁଣି କହିଲେ, ଏବରାୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣିରେ ଏହି ମହାଜୟଧ୍ଵନି ଶବ୍ଦର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ ? ଆଉ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସଦାପୁରକୁ ସିନ୍ଦୁକ ଛାଉଣିକୁ ଆସିଅଛି । ୭ ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ଛାଉଣିକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ଆହୁରି ସେମାନେ କହିଲେ, ହାୟ ହାୟ ! ପୂର୍ବରେ ଏପରି କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ । ୮ ହାୟ ହାୟ ! ଏହି ବଳବାନ ଦେବଗଣ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ? ଏହି ଦେବଗଣ ପୁରାତରରେ ସର୍ବ ପରକାର ଆଘାତ ଦ୍ଵାରା ମିସରାୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ୯ ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ପୁରୁଷତ୍ଵ ପରକାଶ କର, ତହିଁରେ ଏବରାୟମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷତ୍ଵ ପରକାଶ କର ଓ ଯୁଦ୍ଧ କର । ୧୦ ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଇସରାଏଲ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ପୁରତ୍ଵେକେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ପଲାଇଲେ; ସେତେବେଳେ ଅତି ମହାସଂହାର ହେଲା; କାରଣ ଇସରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ତିରିଶ ହଜାର ପଦାତିକ ମାରା ପଡ଼ିଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଧରାପଡ଼ିଲା; ଆଉ ଏଲିଜକର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହର୍ମି ଓ ପାନହସ୍ ହତ ହେଲେ ।

ଏଲିଜକ ମୃତ୍ୟୁ

୧୨ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଜଣେ ଲୋକ ଦୌଡ଼ିଲା, ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ମସତକରେ ମାଟି ଦେଇ ସେହି ଦିନ ଶାଲୋରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୩ ପୁଣି, ସେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଏଲି ବାଟ ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆପଣା ଆସନରେ ବସି ରହିଅଛନ୍ତି; କାରଣ

† ୩:୧୯ ଶାମ୍ବୁୟେଲଟଙ୍କ କିମ୍ବା ସଦାପୁରକୁ * ୪:୩ ଗହା କିମ୍ବା ସଦାପୁରକୁ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ନିମନ୍ତେ ଗଢ଼କର ଅନୁଷ୍ଠାନର କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲା । ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକ ନଗରକୁ ଆସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦିଅନ୍ତେ, ନଗରଯାକ କାନ୍ଦି ଉଠିଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ଏହି ସେହି କରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କହିଲେ, ଏହି କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ ? ତହିଁ ସେହି ଲୋକ ଶାୟର ଆସି ଏଲିଜ୍ଞକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦେଲା । ୧୫ ସେସମୟରେ ଏହି ଅଠାନ୍ତେ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ଗଢ଼କର ଚକ୍ଷୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହେବାରୁ ସେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୬ ପୁଣି, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଏଲିଜ୍ଞକୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଆଗତ ଲୋକ ଓ ଆମ୍ଭେ ଆଜି ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପଳାଇ ଆସିଲୁ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ପୁତ୍ର, କି କଥା ହେଲା ? ୧୭ ତହିଁ ସମ୍ଭାଗର ଆଣିବା ଲୋକ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ଇସ୍ରାଏଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାସଂହାର ହେଲା; ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫ୍ନି ଓ ପାନହସ୍ ମଲେ, ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଧରାଗଲା । ୧୮ ଆଉ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ବିଷୟ କହିବା କ୍ଷଣେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ଏହି ଦ୍ଵାରା ପାଖରେ ଆପଣା ଆସନରୁ ପଛଆଡ଼େ ପଡ଼ିଗଲେ, ତହିଁ ଗଢ଼କର ବେକ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ସେ ମଲେ; କାରଣ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଓ ଭାଗ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ଗଲିଶ ବର୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୧୯ ସେସମୟରେ ଗଢ଼କର ପୁତ୍ରବଧୂ ପାନହସ୍ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଗର୍ଭବତୀ, ପରସବ କାଳ ନିକଟ ଥିଲା; ଏଣୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଧରାଗଲା, ଆଉ ଗହାର ଶୁଣ୍ଠର ଓ ସ୍ଵାମୀ ମଲେ; ଏହି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ି ପରସବ କଲା; କାରଣ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାର ବେଦନା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୨୦ ତହିଁ ପ୍ରାୟ ଗହାର ମରଣ ସମୟରେ ଗହା ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ତ ପୁତ୍ର ପରସବ କରିଅଛ । ମାତ୍ରେ ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ, କିଆରୀ ତହିଁରେ ମନ ଦେଲା ନାହିଁ । ୨୧ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଧରାଯିବାରୁ ଓ ଗହାର ଶୁଣ୍ଠର ଆଉ ସ୍ଵାମୀ ହେତୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୌରବ ଗଲିଗଲା, ଏହା କହି ସେ ବାଳକର ନାମ ଏକାବୋଦ (ହାନ ଗୌରବ) ରଖିଲା । ୨୨ ଆଉ ସେ କହିଲା, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୌରବ ଗଲିଗଲା, କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଧରାଗଲା ।

୫

ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ-ସିନଦ୍ରୁକ

୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ନେଇ ଏବଂ-ଏଜରରୁ ଅସଦୋଦକୁ ଯାଇଥିଲେ । ୨ ତହିଁ ଉତ୍ତର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ନେଇ ଦାଗୋନ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଣି ଦାଗୋନ୍ ଦେବତା ନିକଟରେ ରଖିଲେ । ୩ ତହିଁ ପରଦିନ ଅସଦୋଦମାନେ ଶାୟର ଉଠାନ୍ତେ, ଦେଖ, ଦାଗୋନ୍ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଅଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଦାଗୋନ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇ ଗହା ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ତହିଁ ଆରଦିନ ପରଭାତରେ ଶାୟର ଉଠାନ୍ତେ, ଦେଖ, ଦାଗୋନ୍ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଅଛି; ପୁଣି, ଦାଗୋନ୍ ମୁଣ୍ଡ ଓ ହାତର ଦୁଇ ପାପୁଲି କଟା ହୋଇ ଦ୍ଵାରବନ୍ଧ ଉପରେ ପଡ଼ିଅଛି; କେବଳ ଗହାର ମତ୍ସ୍ୟକାର ବାକି ରହିଅଛି । ୫ ଏହେତୁ ଦାଗୋନ୍ ଯାଜକମାନେ ଅବା ଯେଉଁମାନେ ଦାଗୋନ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସଦୋଦସ୍ଥାପିତ ଦାଗୋନ୍ର ଦ୍ଵାରବନ୍ଧ ମାତ୍ରେ ନାହିଁ । ୬ ମାତ୍ରେ ଅସଦୋଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ହସ୍ତ ଭାଗ୍ୟ ହେଲା ଓ ସେ ଅସଦୋଦକୁ ଓ ତହିଁ ସାମାସ୍ଥାପିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଶ ରୋଗରେ ଆଘାତ କରି ସଂହାର କଲେ । ୭ ତହିଁ ଅସଦୋଦାୟ ଲୋକମାନେ ଗହା ଦେଖି କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତା ଦାଗୋନ୍ ଉପରେ ଗହାଙ୍କର ହସ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଅଛି । ୮ ଏଣୁ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କରି କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଗାଥକୁ ନିଆଯାଉ । ତହିଁ ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ନେଇଗଲେ । ୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହା ନେଇ ଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ହସ୍ତ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତି ମହା ବ୍ୟାକୁଳଜନନକ ହେଲା; ପୁଣି, ସେ ନଗରସ୍ଥ ସାନ ବଡ଼ ଉଭୟଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅର୍ଶ ରୋଗ ବାହାରିଲା । ୧୦ ତହିଁ ସେମାନେ ଇକ୍ବୋଶକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ପଠାଇଲେ । ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନଦ୍ରୁକ ଇକ୍ବୋଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ,

ଇକ୍ବେଶାୟମାନେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି । ୧୧ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ପଠାଇ ଦିଅ, ଗହା ସ୍ଵପ୍ନଧାନକୁ ଫେରିଯାଉ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ ନ କରୁ; କାରଣ ନଗରର ସର୍ବତର ମୁଦୁୟନକ ବ୍ୟାକୁଳତା ଜନ୍ମିଥିଲା; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ସେଠାରେ ଅତି ଭାରୀ ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅର୍ଶ ଶୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ; ଆଉ ନଗରର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା ।

୭

ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସାତ ମାସ ରହିଲା ।

୨ ଏଥିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ମନ୍ତ୍ରରଞ୍ଜମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା, କି ଦେଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ସ୍ଵପ୍ନଧାନକୁ ପଠାଇବା ? ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ । ୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ପଠାଇ ଦେବ, ତେବେ ଗହା ରିକ୍ତ ପଠାଅ ନାହିଁ; ମାତ୍ର କୌଣସିମତେ ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଦୋଷାର୍ଥକ ଉପହାର ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ପଠାଅ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗହାଙ୍କ ହସ୍ତ କାହିଁକି ଘୁଞ୍ଚି ଯାଉ ନାହିଁ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯିବ । ୪ ତହିଁ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପରକାର ଦୋଷାର୍ଥକ ଉପହାର ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ପଠାଇବା ? ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣର ସଂଖ୍ୟାନ୍ୱୟାରେ ସ୍ଵପ୍ନଧାନ ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଶ ଓ ସ୍ଵପ୍ନଧାନ ପାଞ୍ଚ ମୂଷିକ, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ ଏକରୂପ ମହାମାରୀ ଘଟିଥିଲା । ୫ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅର୍ଶ-ପ୍ରତିମା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶନାଶକାରୀ ମୂଷିକ-ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ, ହୋଇପାରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶ ଉପରୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ହାଲୁକା କରିବେ । ୬ ଯେପରି ମିସ୍ରାୟମାନେ ଓ ଫୀଲୋ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭାରୀ କରିଥିଲେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆପଣାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭାରୀ କରୁଅଛ ? ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ମହାଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ ଓ ଲୋକମାନେ କି ପରସ୍ଥାନ କଲେ ନାହିଁ ? ୭ ଏହେତୁ ଏବେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଶଗଡ଼ ପରସ୍ତୁତ କର ଓ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଘବତା ଗାଢ଼ାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଆଳି ଲାଗି ନାହିଁ, ଏପରି ଦୁଇ ଗାଢ଼ା ଶଗଡ଼ରେ ଯୋତ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁରିକୁ ଘରକୁ ଆଣ; ୮ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ନେଇ ସେହି ଶଗଡ଼ ଉପରେ ରଖ ଓ ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନଧାନ ପଦାର୍ଥ ଦୋଷାର୍ଥକ ଉପହାର ରୂପେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ପଠାଇବ, ଗହା ତହିଁ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକରେ ରଖ; ତହିଁ ଯିବା ପାଇଁ ଗହା ପଠାଇ ଦିଅ । ୯ ଆଉ ଦେଖ, ଯେବେ ଗହା ଆପଣା ସାମାସ୍ତ ପଥ ଦେଇ ବେଥ୍-ଶେମଶକୁ ଯାଏ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ମହା ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯେବେ ନ ଯାଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବୁ ଯେ, ଗହାଙ୍କ ହସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ନାହିଁ; ଗହା ଘଟଣାକ୍ରମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘଟିଅଛି । ୧୦ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସେପରି କଲେ; ପୁଣି, ଦୁଇ ଦୁର୍ଘବତା ଗାଢ଼ା ନେଇ ଶଗଡ଼ରେ ଯୋଡ଼ିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁରିକୁ ଘରେ ବନ୍ଦ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ସେମାନେ ଶଗଡ଼ ଉପରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଓ ସ୍ଵପ୍ନଧାନ ମୂଷିକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଶ-ପ୍ରତିମାର ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ରଖିଲେ । ୧୨ ତହିଁ ସେହି ଗାଢ଼ାମାନେ ସକ୍ଷମ ପଥ ଧରି ବେଥ୍-ଶେମଶକୁ ଯିବା ବାଟରେ ଗଲେ; ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ହର୍ବାରବ ପକାଇ ସଡ଼କରେ ଗଲେ, ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ବେଥ୍-ଶେମଶ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ୧୩ ସେହି ସମୟରେ ବେଥ୍-ଶେମଶର ଲୋକମାନେ ତଳଭୂମିରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗହମ କାଟୁଥିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଅନାଇ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଦେଖିଲେ ଓ ଗହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ଶଗଡ଼ ବେଥ୍-ଶେମଶାୟ ଯିହୋଶୂୟର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସି ଏକ ବଡ଼ ପଥର ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେ ଶଗଡ଼ର କାଠ ଚିରି ସେହି ଗାଢ଼ାମାନଙ୍କୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସିନଦ୍ରୁକ ଓ ତହିଁ ସହିତ ଥିବା ସପ୍ତର୍ଷିଣ ପଦାର୍ଥର ସିନଦ୍ରୁକ ଓହ୍ଲାଇ ସେହି ବଡ଼ ପଥର ଉପରେ ଥୋଇଲେ; ଆଉ ବେଥ୍-ଶେମଶର ଲୋକମାନେ ସେହିଦିନ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମାର୍ଥକ ଉପହାର ଦେଲେ ଓ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୬ ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପାଞ୍ଚଟି ଅଧିକ ଗହା ଦେଖି ସେହି ଦିନ ଇକ୍‌ରୋଶକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ୧୭ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଦୋଷାର୍ଥକ ଉପହାର ରୂପେ ଏହିସବୁ ସପ୍ତର୍ଷିଣମୟ ଅର୍ଗ ପଠାଇଥିଲେ; ଯଥା, ଅସଦୋଦ ପାଇଁ ଏକ, ଘସା ପାଇଁ ଏକ, ଅସକିଲେନ ପାଇଁ ଏକ, ଗାଧୁ ପାଇଁ ଏକ, ଇକ୍‌ରୋଶ ପାଇଁ ଏକ; ୧୮ ପୁଣି, ବେଥ୍-ଶେମଶାୟ ଯିହୋଶୂୟର କ୍ଷେତ୍ରସୂତ ଯେଉଁ ବଡ଼ ପଥର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି, ଯହିଁ ଉପରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସିନଦ୍ରୁକ ରଖିଥିଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚଟି ଅଧିକ ଅଧ୍ୟାନସ୍ତ ପୁରାଣବେଷ୍ଟିତ ନଗର ହେଉ କି ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମମାନ ହେଉ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ନଗରସକଳର ସଂଖ୍ୟାନ୍ୱୟରେ ସପ୍ତର୍ଷିଣମୟ ମୂଷିକ ପଠାଇଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ବେଥ୍-ଶେମଶାୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସିନଦ୍ରୁକକୁ ଅନାଇବାରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତୁରି ଜଣଙ୍କୁ* ବଧ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁର ଭୃତ୍ସକମାନଙ୍କର ସଂହାର କରିବାରୁ ସେମାନେ ବିଲପ କଲେ । ୨୦ ଆହୁରି ବେଥ୍-ଶେମଶାୟ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଏହି ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସମ୍ମୁଖରେ କିଏ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରେ ? ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ସେ କାହା ନିକଟକୁ ଯିବେ ? ୨୧ ତହିଁ ସେମାନେ କିରୀୟଥ୍-ୟିୟାରୀମାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସିନଦ୍ରୁକ ଫେରାଇ ଆଣିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗହା ନେଇଯାଅ ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ କିରୀୟଥ୍-ୟିୟାରୀମାୟ ଲୋକମାନେ ଆସି ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସିନଦ୍ରୁକ ନେଇଯାଇ ପବିତ୍ରସୂତ ଅଗାଧବର ଗୃହରେ ରଖିଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସିନଦ୍ରୁକରକ୍ଷାଧୈ ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସରକୁ ପବିତ୍ର କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଶାମୁୟେଲ

୨ ସିନଦ୍ରୁକ କିରୀୟଥ୍-ୟିୟାରୀମରେ ବାସ କରିବା ଦିନାବଧି ଘାଣ୍ଟି କାଳ, ଅର୍ଥାତ୍, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଗତ ହେଲା; ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ପଶ୍ଚାତ୍ ବିଲପ କଲେ । ୩ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶକୁ କହିଲେ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ପୁରଟି ଫେରୁଅଛ, ତେବେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଷ୍ଟାଗୋତ୍ର ଦେବୀଗଣକୁ ଦୂର କର ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ପୁରସୂତ କର ଓ କେବଳ ଗହାକୁ ସେବା କର; ତହିଁରେ ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ୪ ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବାଲ୍-ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଷ୍ଟାଗୋତ୍ର ଦେବୀଗଣକୁ ଦୂର କଲେ ଓ କେବଳ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକୁ ସେବା କଲେ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିସ୍ତ୍ରାରେ ଏକତର କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି । ୬ ତହିଁ ସେମାନେ ମିସ୍ତ୍ରାରେ ଏକତର ହୋଇ ଜଳ କାଢ଼ିଲେ ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ଢାଳି ସେହିଦିନ ଉପବାସ କରି ସେହିଠାରେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ । ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ମିସ୍ତ୍ରାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ବିଚାର କଲେ । ୭ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସ୍ତ୍ରାରେ ଏକତର ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଆସିଲେ । ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗହା ଶୁଣି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୀତ ହେଲେ । ୮ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ କରନ୍ଦନ କରିବାରୁ ନିରସ୍ତ ନ ହୁଅ । ୯ ତହିଁ ଶାମୁୟେଲ ଏକ ଦୁର୍ଗପୋଷ୍ଟ ମେଷବତସ ନେଇ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମୁଦାୟ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ଆଉ ଶାମୁୟେଲ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କଲେ ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଶାମୁୟେଲ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ

* ୬:୧୯ ସତୁରି ଜଣଙ୍କୁ ଅଧିକାଂଶ ଏବଂ ହସ୍ତଲିପି ପୁଣି LXX: ୫୦,୦୭୦

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୂର୍ବୁ ସେଦିନ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାରବରେ ମେଘଗର୍ଜନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାଜିତ ହେଲେ । ୧୧ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ମିସ୍ତାପା ବାହାରି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇ ବେଥ୍-କର ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ ଖଣ୍ଡେ ପଥର ନେଇ ମିସ୍ତାପା ଓ ଶେନ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁର ନାମ ଏବନ୍-ଏଜର (ଉପକାର ସମରଣାର୍ଥକ ପୁରସ୍କର) ରଖି କହିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୂର୍ବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟକୁ ଆଉ ଆସିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ସଦାପୂର୍ବୁ ହସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ପୂର୍ବକୁ ହେଲା । ୧୪ ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଠାରୁ ଯେସମସ୍ତ ନଗର ହରଣ କରିଥିଲେ, ଇକ୍ବୋଣଠାରୁ ଗାଧ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଗଲା; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତହିଁର ସୀମା ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ଏଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଇମୋରୀୟ-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧି ହେଲା । ୧୫ ଶାମୁୟେଲ ଆପଣାର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ର କଲେ । ୧୬ ସେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ବେଥେଲ୍ ଓ ଗିଲ୍ଗାଲ୍ ଓ ମିସ୍ତାପାରେ ଭ୍ରମଣ କରି ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ର କରୁଥିଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ରାମାରେ ଗଞ୍ଜର ଗୃହ ଥିବାରୁ ସେଠାକୁ ସେ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶର ବିଗ୍ର କରୁଥିଲେ; ଆଉ ସେଠାରେ ସେ ସଦାପୂର୍ବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

┆

ରାଜା ନିମନ୍ତେ ଦାବି

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ବୃଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତେ, ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ବିଗ୍ରକର୍ତ୍ତା କଲେ । ୨ ଗଞ୍ଜର ଢେଙ୍କଣା ପୁତ୍ରର ନାମ ଯୋୟେଲ ଓ ଦୁର୍ଗାୟର ନାମ ଅବୀୟ; ଏମାନେ ବେରଶେବାରେ ବିଗ୍ରକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ । ୩ ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ରମାନେ ଗଞ୍ଜର ପଥରେ ନ ଚାଲି ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ଓ ଲାଞ୍ଜ ନେଇ ବିଗ୍ର ବିପରୀତ କଲେ । ୪ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରୋଧାନ ବର୍ଗ ଏକତ୍ର ହୋଇ ରାମାରେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭ ପଥରେ ଚାଲି ନାହାନ୍ତି; ଏହେତୁ ଅନ୍ୟ ସକଳ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ର କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର । ୬ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ରାଜା ଦିଅ, ସେମାନେ ଏହି କଥା କହିବା ବେଳେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହା ମନ୍ଦ ବୋଧ ହେଲା । ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ ସଦାପୂର୍ବୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୭ ସେତେବେଳେ ସଦାପୂର୍ବୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା କହିଲେ, ସେହିସବୁ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର; କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ନେହିବା, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ୮ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନାବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରି ଯେସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନ୍ତସାରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ୯ ଏହେତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ, ସେହି ରାଜାର ବିଧି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ । ୧୦ ଏଉତ୍ତରେ ଯେଉଁମାନେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ରାଜା ମାଗିଥିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ସଦାପୂର୍ବୁ ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲେ । ୧୧ ଆହୁରି ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ରାଜତ୍ଵ କରିବ, ସେହି ରାଜାର ଏହି ପୂର୍ବକାର ବିଧି ହେବ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ନେଇ ଆପଣା ରଥ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣାର ଅଶ୍ଵଗୁଣ୍ଡା ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ଓ ସେମାନେ ଗହାର ରଥ ଆଗେ ଆଗେ ଦୌଡ଼ିବେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ସହସରପତି ଓ ପରାଶରପତି କରି ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ଓ ସେ ଆପଣା ଭୂମି ଗୁଣ୍ଡା କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ର କାଟିବାକୁ ଓ ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ଓ ଆପଣା ରଥସଜ୍ଜା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାହାକୁ କାହାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ । ୧୩ ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇ ଗନ୍ଧଦରବନ୍ଧ ପରସ୍ତକାରିଣୀ ଓ ପାତିକା ଓ ସୂପକାରିଣୀ କରିବ । ୧୪ ଆହୁରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାତକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ

ସର୍ବୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ନେଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେବ । ୧୫ ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିହନର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାର ଦଶମାଂଶ ନେଇ ଆପଣାର ଗୃହାଧିକ୍ଷ ଓ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେବ । ୧୬ ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯୁବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ* ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ସକଳ ନେଇ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ । ୧୭ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମେଷପଲର ଦଶମାଂଶ ନେବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ଗହୀର ଦାସ ହେବ । ୧୮ ପୁଣି, ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ମନୋନୀତ ଗଜା ସକାଶୁ କରନ୍ଦନ କରିବ; ମାତ୍ର ସେସମୟରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । ୧୯ ତଥାପି ଲୋକମାନେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ରବ ଶୁଣିବାକୁ ନାସ୍ତି କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, ନା; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ଗଜା ହେଉନାହିଁ; ୨୦ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦେଖାଯିବ ପରି ହେବ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ୨୧ ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ସଦାପୁରତୁ କର୍ତ୍ତାଗୋଚରରେ ଗହୀ କହିଲେ । ୨୨ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଗଜା ସ୍ୱପ୍ନ କର । ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ଯାଅ ।

୯

ଶାଉଲ ଗଜା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ

୧ ସେହି ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶୀୟ ଅର୍ଘ୍ୟହର ବୃଦ୍ଧ ପୁରପୌତ୍ର, ବଖୋରତର ପୁରପୌତ୍ର, ସରୋରର ପୌତ୍ର, ଅବୀୟେଲର ପୁତ୍ର କାଶ୍ ନାମକ ଜଣେ ମହାବୀରମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଲୋକ ଥିଲା । ୨ ପୁଣି, ଗହୀର ଶାଉଲ ନାମରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେ ସୁନ୍ଦର ଯୁବା ପୁରୁଷ; ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ସିନଗନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜକଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଷ ନ ଥିଲେ; ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ୱଳ୍ପ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ । ୩ ଏକ ସମୟରେ ଶାଉଲଙ୍କ ପିତା କାଶ୍ ର ଗଧସବୁ ହଜିଲେ । ତହିଁରେ କାଶ୍ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଗଧ ଖୋଜିବାକୁ ଉଠି ଯାଅ । ୪ ତେଣୁ ସେ ଇଫ୍ରାୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ, ତହିଁ ଶାଲିଶା ପୁରଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ; ତେବେ ସେମାନେ ଶାଲୀମ୍ ପୁରଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ଗଧମାନେ ନ ଥିଲେ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ପୁରଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ, ମାତ୍ର ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୫ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୁରଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଶାଉଲ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ ଯୁବାକୁ କହିଲେ, ଆସ ଆମ୍ଭମାନେ ଫେରି ଯାଉ; ନୋହିଲେ ମୋହର ପିତା ଗଧମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଛାଡ଼ି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ । ୬ ତହିଁରେ ସେ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ଏହି ନଗରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଅତି ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଲୋକ; ସେ ଯାହାସବୁ କହନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ ହୁଏ; ଆସ, ଆମ୍ଭମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଉ; ହୋଇପାରେ, ଆମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା କରୁଥୁ, ସେ ବିଷୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ପାରିବେ । ୭ ତେବେ ଶାଉଲ ଆପଣା ଯୁବାକୁ କହିଲେ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ଆମ୍ଭମାନେ ଗଲେ, ସେ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ କଥା ନେବା ? କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାତ୍ରରୁ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ସରିଲାଣି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦର୍ଶନା ନାହିଁ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କଥା ଅଛି ? ୮ ତହିଁରେ ସେହି ଯୁବା ଶାଉଲଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ଦେଖ, ଆମ୍ଭ ହାତରେ ଏକ ଶେକଲ* ରୂପାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଛି; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଗହୀ ଦେବା । ୯ (ପୂର୍ବକାଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କାହାରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପଞ୍ଜିରା ପାଇଁ ଯିବାର ହେଲେ, ସେ ଏପରି କହେ, ଆସ, ଆମ୍ଭମାନେ ଦର୍ଶକ ନିକଟକୁ ଯାଉ; କାରଣ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହାକୁ ଉଦ୍ଧାରକର କହନ୍ତି, ପୂର୍ବକାଳରେ ଗହୀକୁ ଦର୍ଶକ କହୁଥିଲେ) । ୧୦ ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଆପଣା ଯୁବାକୁ କହିଲେ, ଭଲ କହିଲା; ଆସ, ଆମ୍ଭମାନେ ଯାଉ । ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯେଉଁ ନଗରରେ ଥିଲେ, ସେଠାକୁ ସେମାନେ ଗଲେ । ୧୧ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଯିବା ଉଠାଣି ପଥରେ ଗଲା ବେଳେ ଜଳ କାଢ଼ିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯିବା କେତେକ ଯୁବାଙ୍କୁ ଦେଖି ପଞ୍ଜିରାଲେ, ଏଠାରେ ଦର୍ଶକ ଅଛନ୍ତି କି

* ୮:୧୭ ଯୁବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଗୃହପାଳିତ ପଶୁଗଣକୁ * ୯:୮ ଏକ ଶେକଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଛୋଟ ତିନି ଗ୍ରାମର ରୂପା

? ୧୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଅଛନ୍ତି; ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି; ଶାଘର ଯାଅ, କାରଣ ସେ ଆଜି ନଗରକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; ଆଜି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ବଳିଦାନ ଅଛି; ୧୩ ସେ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକି ଯିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେହିକ୍ଷଣି ଗଡ଼କୁ ଦେଖିବ; କାରଣ, ସେ ନ ଆସିବା ଯାଏ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେ ବଳିକି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା ଉତ୍ତରରେ ନିମନ୍ତରିତ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିକ୍ଷଣି ଉଠିଯାଅ, ଏତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଡ଼କୁ ପାଇବ । ୧୪ ତହିଁ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଉଠିଗଲେ; ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ମାତ୍ରେ, ଦେଖ, ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକି ଯିବା ପାଇଁ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ବାହାରି ଆସି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୧୫ ଶାଉଲ ଆସିବାର ଦିନକ ପୂର୍ବେ ସଦାପୁରକୁ ଶାମ୍ଭୁୟେଲଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣାରେ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, ୧୬ କାଲି ପୁରାୟ ଏହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ପରଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଲୋକ ପଠାଇବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଗଜା କରି ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବ ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ କରନ୍ଦନ ଆମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣାଗୋଚର ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲୁ । ୧୭ ଏଥିରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଥିଲୁ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକି ଦେଖ ! ସେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବ । ୧୮ ସେତେବେଳେ ଶାଉଲ ନଗରଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କହିଲେ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଦର୍ଶକର ଗୃହ କେଉଁଠାରେ, ମୋତେ କୁହ । ୧୯ ତହିଁରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶକ; ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକୁ ମୋହର ଆଗେ ଯାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ମୋହର ସତ୍ତ୍ୱେ ଭୋଜନ କରିବ; ଆଉ ସକାଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଦାୟ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭ ମନରେ ଯେସବୁ କଥା ଅଛି, ଗହା ସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବି । ୨୦ ପୁଣି, ତିନି ଦିନ ହେଲା ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁସବୁ ଗଧ ହଜିଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମନ ଦିଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ମିଳିଲେଣି । ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ ବିଷୟ କାହା ପାଇଁ ? ଗହା କି ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପିତୃଗୃହ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ? ୨୧ ତହିଁ ଶାଉଲ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ମୁଁ କି ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶସମୂହ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶୀୟ ନୁହେଁ ? ଆଉ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶୀୟ ସମସ୍ତ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପରିବାର କି କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ନୁହେଁ ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏପ୍ରକାର କଥା କାହିଁକି କହୁଅଛ ? ୨୨ ଏଥିରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଓ ଗଡ଼କର ଯୁବାକୁ ନେଇ ଭୋଜନଶାଳାକୁ ଗଲେ ଓ ଉଶାଧିକ ତିରିଶ ନିମନ୍ତରିତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ବସାଇଲେ । ୨୩ ଏଉତ୍ତରରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ପାଚକକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ଦେଇ ଆପଣା ନିକଟରେ ରଖିଥାଅ ବୋଲି କହିଥିଲି, ଗହା ଆଣ । ୨୪ ତହିଁରେ ପାଚକ ଚଟୁଆ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଯାହା ଥିଲା, ଗହା ଆଣି ଶାଉଲଙ୍କ ଆଗରେ ଥୋଇଲା । ତହିଁ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ କହିଲେ, ଦେଖ ! ଏହା ରଖାଯାଇଥିଲା, ଆପଣା ଆଗରେ ରଖି ଭୋଜନ କର; ଯେହେତୁ ନିରୂପିତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷାରେ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତରଣ କରିଅଛି ବୋଲି କହିଥିଲି । ତହିଁରେ ସେହି ଦିନ ଶାଉଲ ଶାମ୍ଭୁୟେଲଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭୋଜନ କଲେ । ୨୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରୁ ଓହ୍ଲାଇ ନଗରକୁ ଆସନ୍ତେ, ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଗୃହଛାଡ଼ି ଉପରେ ଶାଉଲଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଲାପ କଲେ ।†

ଶାଉଲ ଗଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ

୨୬ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଅତି ପୁରଭାତରେ ଉଠିଲେ; ପୁଣି, ପୁରାୟ ଦିବସ-ପୁରକାଶ ସମୟରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଗୃହଛାଡ଼ି ଉପରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ଉଠ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରିବି । ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଉଠିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଓ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଦୁହେଁ ବାହାରକୁ ଗଲେ । ୨୭ ଆଉ ସେମାନେ ନଗର-ପୁରାନ୍ତରେ ହେବା ବେଳେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଯୁବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଯିବାକୁ କୁହ; (ତହିଁ ସେ ଆଗେ ଗଲା); ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଠିଆ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଇବା ।

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ତୈଳପାତ୍ର ନେଇ ଗଡ଼କର ମସ୍ତକରେ ଢାଳିଲେ ଓ ଗଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭବନ
† ୯:୨୫ ଶାଉଲଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଲାପ କଲେ । କିମ୍ବା ଶାଉଲଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୋଇଲେ

କରି କହିଲେ, ସଦାପରଭୁ କି ଆପଣା ଅଧିକାର ଉପରେ* ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରଣୀ ହେବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କରି ନାହାନ୍ତି ? ୨ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ମୋହର ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବ, ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ର ସାମାସ୍ତ୍ରତ ସେଲ୍ସହରେ ରାହେଲ-କବର ନିକଟରେ ଦୁଇ ପୁରୁଷତ୍ତକର ସାକ୍ଷାତ ପାଇବ; ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗଧମାନତ୍ତକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଯାଇଥିଲ, ସେମାନେ ମିଳିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଗଧମାନତ୍ତକ ଚିନ୍ତା ଛାଡ଼ି ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଆପଣା ପୁତ୍ର ପାଇଁ କଅଣ କରିବି ? ୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ଗଲେ, ଗବୋରର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରେ ଉପସ୍ତ୍ରତ ହେବ, ସେଠାରେ ଜଣେ ତିନୋଟି ଛେଳି ଛୁଆ, ଆଉ ଜଣେ ତିନୋଟି ରୁଟି, ପୁଣି, ଆଉ ଜଣେ କୁମ୍ପାଏ ଦରାକ୍ଷାରସ ଯେନି ବେଧେଲ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଯାଉଥିବାର ଏପରି ତିନି ପୁରୁଷତ୍ତକର ସାକ୍ଷାତ ପାଇବ; ୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମତ୍ତଗଲ ବାର୍ତ୍ତା ପଞ୍ଚି ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଇଗୋଟି ରୁଟି ଦେବେ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତକ ହସ୍ତତରୁ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରିବ । ୫ ଏଉତ୍ତଗରେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ତ୍ରତ ହେବ, ସେଠାରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକ ପରହରା-ସେନ୍ୟଦଳ ଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେଠାରେ ନଗର-ପରବେଶ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ ନେବଲ ଓ ଦାରା ଓ ବଂଶୀ ଓ ବାଣା ନେଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାର ଏକ ଦଳ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତଗତ୍ତକ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷାତ ହେବ; ସେମାନେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତ ପରଗ୍ର କରୁଥିବେ; ୬ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭକୁ ଆକ୍ତନ୍ତ କରିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତକ ସହିତ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତ ପରଗ୍ର କରିବ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ପରକାର ଲୋକ ହୋଇଯିବ । ୭ ଏହି ସବୁ ଚିହ୍ନ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଘଟିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଦସ୍ତ୍ରାୟ ଯେପରି ହେବ, ସେପରି କର; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତଗରେ ଅଛନ୍ତି । ୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଆଗେ ଗିଲ୍ଗଲ୍କୁ ଯିବ; ଆଉ ଦେଖ, ମୁଁ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଓ ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ କତିକି ଯିବ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ତ୍ରତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସାତ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କରିବ । ୯ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ସେ ଶାମୁୟେଲତ୍ତକ ନିକଟରୁ ଯିବା ପାଇଁ ପିଠି ଫେରାନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ଵର ଗତ୍ତକର ଅନ୍ୟ ଅନ୍ତଃକରଣ କରିଦେଲେ ଓ ସେହିଦିନ ସେସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଘଟିଲା । ୧୦ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ସେମାନେ ସେସ୍ଥାନରେ ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ତ୍ରତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏକ ଦଳ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତ ଗତ୍ତକ ଭେଟିଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଆତ୍ମା ଗତ୍ତକ ଆକ୍ତନ୍ତ କରନ୍ତେ, ସେ ସେମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତ ପରଗ୍ର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୧ ଏଥୁରେ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବାବସ୍ତ ଗତ୍ତକ ଜାଣିଥିଲେ, ସେସମସ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଦେଖ, ସେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତ ପରଗ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, କାଣ୍ଟର ପୁତ୍ର ପରତି କଅଣ ଘଟିଲା ? ଶାଉଲ ହିଁ କି ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ? ୧୨ ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଜଣେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ଆରଛା, ସେମାନତ୍ତକ ପିତା କିଏ ? ଏହିହେତୁ ‘ଶାଉଲ କି ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ’ ଏହି କଥା ଏକ ପରବାଦ ହୋଇ ଉଠିଲା । ୧୩ ତହିଁ ସେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ତ ପରଗ୍ର କରିବା ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତଗରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକୁ ଗଲେ । ୧୪ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ଶାଉଲତ୍ତକର ପିତୃବ୍ୟ ଗତ୍ତକ ଓ ଗତ୍ତକର ଯୁବାକୁ ପଞ୍ଚିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲ ? ସେ କହିଲେ, ଗଧ ଖୋଜିବା ପାଇଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ମିଳିଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେଖି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାମୁୟେଲତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆସିଲୁ । ୧୫ ଏଥୁରେ ଶାଉଲତ୍ତକର ପିତୃବ୍ୟ କହିଲେ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ଶାମୁୟେଲ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ କ’ଣ କହିଲେ, ମୋତେ କୁହ । ୧୬ ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଆପଣା ପିତୃବ୍ୟତ୍ତକ କହିଲେ, ଗଧସବୁ ମିଳିଲେ ବୋଲି ସେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ସ୍ଵପକ୍ଷ ରୂପେ କହିଲେ । ମାତ୍ର ରାଜତ୍ତ୍ରୟ ଯେଉଁ କଥା ଶାମୁୟେଲ କହିଥିଲେ, ଗହା ସେ ଗତ୍ତକ ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ ।

ଶାଉଲ ରାଜା ରୂପେ ଘୋଷିତ

୧୭ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନତ୍ତକ ମିସ୍ତ୍ରାରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ର ତକାଇଲେ । ୧୮ ଓ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣତ୍ତକ କହିଲେ, ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ମିସ୍ରାୟମାନତ୍ତକ ହସ୍ତତରୁ ଓ ଯେସକଳ ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ପରତି ଉପଦ୍ରବ କଲେ, ସେମାନତ୍ତକ ହସ୍ତତରୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଉଦ୍ଧାର କଲୁ; ୧୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକର ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ଆପେ,

* ୧୦:୧ ଅଧିକାର ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନତ୍ତକ ଉପରେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅମୃତ ଓ କ୍ଲେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଗହାଡ଼କୁ ଅଗ୍ରହସ୍ତ କଲ ଓ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲ, ଯାହା ହେଉ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ଓ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଅନୁସାରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅ । ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ବଂଶକୁ ନିକଟକୁ ଅଣାନ୍ତେ, ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା । ୨୧ ପୁଣି, ସେ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶକୁ ଏକ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ନିକଟକୁ ଅଣାନ୍ତେ, ମନ୍ତ୍ରର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କାଶ୍ମିର ପୁତ୍ର ଶାଉଲ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ ଖୋଜନ୍ତେ, ସେ ମିଳିଲେ ନାହିଁ । ୨୨ ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କି ଆଉ କୌଣସି ଲୋକ ଏଠାକୁ ଆସିବାର ଅଛି ? ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଉତ୍ତର କଲେ, ଦେଖ, ସେ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇଅଛି । ୨୩ ତହିଁ ସେମାନେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେଠାରୁ ଗଡ଼କୁ ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତେ, ଅନ୍ୟ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସକନ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ । ୨୪ ଏଥରେ ଶାମୁୟେଲ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଯାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଗଡ଼କୁ ଦେଖୁଛ, ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼କ ପରି କେହି ନାହିଁ ? ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜୟଧ୍ବନି କରି କହିଲେ, ରାଜା ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ । ୨୫ ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାଜନୀତି ଜଣାଇଲେ ଓ ଗହା ଖଣ୍ଡେ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ, ତହିଁ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ତକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ବିଦାୟ କଲେ । ୨୬ ପୁଣି, ଶାଉଲ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଗୃହ ଗିବାୟାକୁ ଗଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସପର୍ଶ କଲେ, ଏପରି ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଗଡ଼କ ସହିତ ଗମନ କଲେ । ୨୭ ମାତ୍ର କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକ କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ? ଆଉ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ ତୁଚ୍ଛକାନ କରି କିଛି ଦର୍ଶନା ଆଣିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ମୌନ ହୋଇ ରହିଲେ ।

୧୧

ଶାଉଲଙ୍କ ଦମ୍ଭା ଅମ୍ବୋନାୟ ପରାଜିତ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଅମ୍ବୋନାୟ ନାହଶ୍ ଆସି ଯାବେଶ-ଗିଲାୟର ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲ; ତହିଁରେ ଯାବେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନାହଶ୍‌କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବା । ୨ ତହିଁ ଅମ୍ବୋନାୟ ନାହଶ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲ, ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁ ଉପୁଡ଼ାଗଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ଆଉ ମୁଁ ତଦ୍‌ଦମ୍ଭା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଅପମାନ ଥୋଇବି । ୩ ତେବେ ଯାବେଶର ପୁରାଣମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ସାତ ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସର୍ବତ୍ର ଦୂତ ପଠାଇବା; ତହିଁରେ କେହି ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ । ୪ ଏଉତ୍ତରେ ଦୂତମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଗିବାୟାକୁ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ସେହିସବୁ କଥା କହିଲେ; ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ରବ ଉଠାଇ ରୋଦନ କଲେ । ୫ ଏହି ସମୟରେ ଦେଖ, ଶାଉଲ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବଳଦମାନଙ୍କ ପଛେ ଆସୁ ଆସୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ; ଆଉ ଶାଉଲ ପଚାରିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ ରୋଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାବେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଗଡ଼କୁ ଜଣାଇଲେ । ୬ ସେହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାଉଲଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତେ, ଗଡ଼କର କ୍ରୋଧ ଅତିଶୟ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ହେଲା । ୭ ତହିଁ ସେ ଏକ ହଳ ବଳଦ ନେଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲେ ଓ ଦୂତମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସର୍ବତ୍ର ଗହା ପଠାଇ କହିଲେ, ଯେ କେହି ବାହାର ଶାଉଲ ଓ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ ନ କରେ, ଗହାର ବଳଦମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି କରାଯିବ । ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶଙ୍କା ପଡ଼ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ । ୮ ତେବେ ସେ ବେଷକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତିନି ଲକ୍ଷ ଓ ଯିହୁଦାର ତିନିଶ ହଜାର ଲୋକ ହେଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସେହି ଆଗତ ଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାବେଶ-ଗିଲାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, କାଲି ଖରାବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ; ତହିଁରେ ଦୂତମାନେ

† ୧୦:୨୭ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କିମ୍ବା ବେଲିଆଲ୍‌ର ସନ୍ତାନ

ଆସି ଯାବେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗହା ଜଣାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ୧୦ ଏନିମନ୍ତେ ଯାବେଶର ଲୋକମାନେ (ନାହଶ୍ଚୁ) କହିଲେ, କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାର ହୋଇ ଯିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକି ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବ । ୧୧ ପରଦିନ ଶାଉଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତିନି ଦଳ କଲେ; ତେଣୁ ସେମାନେ ପରଭାତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାର ଯାତ୍ରା ଶରୀରକୁ ଯାଇ ଖରାବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ଏକତ୍ର ରହିଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ଏଥିପ୍ରତିରେ ଲୋକମାନେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, କିଏ କହୁଥିଲା କି, ଶାଉଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବ ? ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା । ୧୩ ମାତ୍ର ଶାଉଲ କହିଲେ, ଆଜି କୌଣସି ଲୋକର ପ୍ରାଣହୀନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧାର ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୪ ଏଥିପ୍ରତିରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗିଲ୍ଗାଲକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ପୁନର୍ବାର ରାଜତ୍ଵ ସ୍ଵୀକାର କରିବା । ୧୫ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗିଲ୍ଗାଲକୁ ଗଲେ ଓ ସେହି ଗିଲ୍ଗାଲରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ; ଆଉ ସେଥିପ୍ରତିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନ କଲେ; ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଶାଉଲ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମହାଆନନ୍ଦ କଲେ ।

୧୨

ଶାମ୍ଭୁୟେଲଙ୍କ ବିଦାୟ ବାର୍ତ୍ତା

୧ ଏଥିପ୍ରତିରେ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା କହିଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ରବ ଶୁଣିଲି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଜଣକୁ ରାଜା କଲି । ୨ ଆଉ ଏବେ ଦେଖ, ରାଜା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗମନାଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପକ୍ଵକେଶ ହୋଇଅଛି; ଆଉ ଦେଖ, ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୁଁ ଯୌବନକାଳବଧୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗମନାଗମନ କରିଅଛି । ୩ ଦେଖ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି; ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ; ମୁଁ କାହାର ଗୋରୁ ନେଇଅଛି ? ଅବା ମୁଁ କାହାର ଗଧ ନେଇଅଛି ? ଅବା ମୁଁ କାହାର ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଛି ? ମୁଁ କାହା ପ୍ରତି ଉପଦ୍ରବ କରିଅଛି ? କିଅବା ମୁଁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କାହା ହସ୍ତରୁ ଲାଞ୍ଚ ନେଇଅଛି ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗହା ଫେରାଇ ଦେବି । ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ, କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପଦ୍ରବ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଲୋକ ହସ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ନାହିଁ । ୫ ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ହସ୍ତରେ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ ପାଇଲ ନାହିଁ, ଏଥିରେ ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କର ଅଭିଷିକ୍ତ ବନ୍ଦୁକ୍ତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ୬ ତହିଁ ଶାମ୍ଭୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ । ୭ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିକ୍ଷଣେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ ଧର୍ମକର୍ମ ବିଷୟ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବେଚନା କରିବି । ୮ ଯାକୁବ ମିସରକୁ ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ମିସରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାସ କରାଇଲେ । ୯ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାସୋରନ୍ତେ, ସେ ହାସୋରର ସେନାପତି ସାକ୍ଷର ହସ୍ତରେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ମୋୟାବର ରାଜା ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୧୦ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚ୍ୟାଗ କରି ବାଲ୍ ଦେବଗଣର ଓ ଅଷ୍ଟଗୋଟ ଦେବଗଣର ପୂଜା କରିଅଛୁ; ମାତ୍ର ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବା । ୧୧ ଏଥିପ୍ରତିରେ

ସଦାପରତୁ ଯିରୁବ୍ବାଲକୁ* ଓ ବଦାନକୁ† ଓ ଯିପ୍ତହକୁ ଓ ଶାମ୍ବୁୟେଲକୁ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କଲ। ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲ ଯେ, ଆମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ନାହାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ସେତେବେଳେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ଥିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କହିଲ; ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଜଣେ ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବ। ୧୩ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କଲ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାଜାଙ୍କୁ ଏବେ ଦେଖ; ଦେଖ, ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଏକ ରାଜା ନିୟୁକ୍ତ କଲେ। ୧୪ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜର ସେବା କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜର ରବ ଶୁଣିବ ଓ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ ନ କରିବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକାରୀ ରାଜା, ଉଭୟ ଯେବେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ତେବେ ଭଲ; ୧୫ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ରବ ନ ଶୁଣିବ ଓ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିବ, ତେବେ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପୂର୍ବଦିଗରେ ଥିଲ, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରେ ହେବ। ୧୬ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ଓ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଯେଉଁ ମହତ କର୍ମ କରିବେ, ଗହା ଦେଖ। ୧୭ ଆଜି କି ଗହମ କାଟିବା ସମୟ ନୁହେଁ ? ସଦାପରତୁ ଯେପରି ମେଘଗର୍ଜନ ଓ ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇବେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଡାକିବି; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ରାଜା ମାଗି ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିତ କରିଅଛ, ଗହା ଯେ ବଡ଼, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ଓ ଦେଖିବ। ୧୮ ଏଥିରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ପୁଣି, ସଦାପରତୁ ସେହିଦିନ ମେଘଗର୍ଜନ ଓ ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଓ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ କଲେ। ୧୯ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନ ମରୁ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସବୁ ପାପ ଉପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ରାଜା ମାଗି ମନ୍ଦିତ ବୁଝି କରିଅଛୁ। ୨୦ ଏଥିରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିତ କରିଅଛ, ପରମାଣ; ତଥାପି ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାଦ୍ଦିଗମନରୁ ବିମୁଖ ନ ହୁଅ, ମାତ୍ର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ସେବା କର; ୨୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ନ ହୁଅ; ଯଦି ହୁଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବସ୍ତ୍ରଧରଣ ଅନୁଗାମୀ ହେବ; ସେମାନେ ଉପକାର କି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅବସ୍ତ୍ର। ୨୨ ସଦାପରତୁ ଆପଣା ମହାନ ସକାଶୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଲୋକ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପରତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି। ୨୩ ଆହୁରି ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବି, ଏହା ଦୂରେ ଥାଉ; ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଓ ସରଳ ପଥ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା କରାଇବି। ୨୪ କେବଳ ସଦାପରତୁଙ୍କୁ ଭୟ କର, ପୁଣି, ସତ୍ୟ ରୂପେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଗହାଞ୍ଜର ସେବା କର; କାରଣ ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ କିପରି ମହତ କର୍ମମାନ କରିଅଛନ୍ତି। ୨୫ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଗନ୍ତ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରାଜା ଉଭୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବ।

୧୩

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ

୧ ଶାଉଲ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ୨ ପୁଣି, ଶାଉଲ ଆପଣା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ହଜାର ଲୋକ ମନୋନୀତ କଲେ; ଏମାନଙ୍କର ଦୁଇ ହଜାର ମିକ୍ନାସରେ ଓ ବେଥେଲ ପର୍ବତରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ସତ୍ତାରେ ରହିଲେ, ଆଉ ଏକ ହଜାର ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ପରଦେଶସ୍ଥ ଗିବାୟାରେ ଯୋନାଥନ ସତ୍ତାରେ ରହିଲେ; ପୁଣି, ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ତକୁ ସେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ବିଦାୟ କଲେ। ୩ ଆଉ ଯୋନାଥନ ଗୋବାସ୍ଥତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରହରା-ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ସଂହାର କରନ୍ତେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗହା ଶୁଣିଲେ। ସେତେବେଳେ ଶାଉଲ

* ୧୨:୧୧ ଯିରୁବ୍ବାଲକୁ ଅନ୍ୟ ନାମ ଗିଦିୟୋନ † ୧୨:୧୧ ବଦାନକୁ ଅନ୍ୟ ନାମ ପରାଶୁ

ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ତୁରୀ ବଜାଇ କହିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଲୋକମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ୪ ତହିଁ ଶାଉଳ ଯେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପରହରୀ-ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ସଂହାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଯେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଶୁଣିଲେ । ଏଣୁ ଲୋକମାନେ ଶାଉଳଙ୍କ ପାଖରେ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ତିରିଶ ସହସ୍ର ରଥ ଓ ଛଅ ସହସ୍ର ଅଶ୍ୱପୁଂସା ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ବାଲୁକାର ନ୍ୟାୟ ଲୋକସମୂହ ଏକତ୍ର ହେଲେ; ସେମାନେ ଆସି ମିକ୍ନାସରେ ବେଥ-ଆବନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୬ ଏଣୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ଦେଖିଲେ; (କାରଣ ଲୋକମାନେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କଲେ), ଏହେତୁ ଲୋକମାନେ ଗୁମଫାରେ ଓ କଣ୍ଟାବଣରେ ଓ ଶୈଳରେ ଓ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଗାତରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ । ୭ ଏହି ସମୟରେ ଏବଂ ଯାହାମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ ଯତ୍ନ ପାର ହୋଇ ଗାଦ୍ ଓ ଗିଲାୟଦ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ଶାଉଳ ଏଯାଏ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଥିଲେ, ଆଉ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଥରଥର ହୋଇ ଗତକର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହେଲେ ।

ଶାଉଳଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋମବଳି

୮ ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ନିରୂପିତ ସମୟାନୁସାରେ ଶାଉଳ ସାତ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କଲେ; ମାତ୍ର ଶାମୁୟେଲ ଗିଲ୍ଗଲ୍କୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ଲୋକମାନେ ଗତକ ନିକଟରୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୯ ଏଥିରେ ଶାଉଳ କହିଲେ, ଏଠାରେ ମୋ' ନିକଟକୁ ସେହି ହୋମବଳି ଓ ସେହି ମଞ୍ଚଗାଈକ ବଳି ଥାଏ । ଆଉ ସେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ସେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ସମାପ୍ତ କରିବାମାତ୍ରେ ଦେଖ, ଶାମୁୟେଲ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ତହିଁରେ ଶାଉଳ ଗତକ ମଞ୍ଚଗାଈବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ । ୧୧ ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, ତୁମଭେ କ'ଣ କଲ ? ଶାଉଳ ଉତ୍ତର କଲେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଯେ ଲୋକମାନେ ମୋ' ନିକଟରୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଉଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ନିରୂପିତ ଦିବସ ମଧ୍ୟରେ ତୁମଭେ ଆସିଲ ନାହିଁ, ମଧ୍ୟ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମିକ୍ନାସରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୧୨ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲି, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଏହିକ୍ଷଣି ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗିଲ୍ଗଲ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗି ନାହିଁ । ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସାହସ ବାନ୍ଧି ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲି । ୧୩ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମଭେ ମୂର୍ଖର କର୍ମ କରିଅଛ; ସଦାପୁରତୁ ତୁମଭେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମଭକୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ତୁମଭେ ପାଳନ କଲ ନାହିଁ; କିଥିଲେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତୁମଭର ରାଜତ୍ୱ ଏବେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ କରିଥାଆନ୍ତେ । ୧୪ ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମଭର ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥିର ହେବ ନାହିଁ; ସଦାପୁରତୁ ନିଜ ମନର ମତ ଏକ ଜଣ ଆପଣା ପାଇଁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗହାକୁ ଅଗ୍ରଣୀ ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତୁମଭେ ଗହା ପାଳନ କଲ ନାହିଁ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ଉଠି ଗିଲ୍ଗଲ୍ରୁ ବିନ୍ୟାମିନ୍ ପରଦେଶସ୍ଥ ଗିବାୟାକୁ ଗଲେ । ସେତେବେଳେ ଶାଉଳ ଗଣନା କରି ଉଣାଧିକ ଛଅ ଶତ ଲୋକ ଆପଣା ନିକଟରେ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ଶାଉଳ ଓ ଗତକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମିନ୍ ପରଦେଶସ୍ଥ ଗେବାରେ ରହିଲେ; ମାତ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମିକ୍ନାସରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣିରୁ ତିନି ଦଳ ବିନାଶକ ଲୋକ ଆସିଲେ; ଏକ ଦଳ ଅର୍ପା ପଥରେ ଗମନ କରି ଶୂୟାଲ ପରଦେଶକୁ ଗଲେ; ୧୮ ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ବେଥ-ହୋରଣ ପଥ ଆଡ଼େ ଫେରିଲେ; ଆଉ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ପରାନ୍ତର ଆଡ଼େ ସିବୋୟିମ ଉପତ୍ୟକାର ଅଭିମୁଖସ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳର ପଥ ଦେଇ ଗମନ କଲେ । ୧୯ ସେସମୟରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ-ଦେଶରେ କମାର ମିଳୁ ନ ଥିଲେ; କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କହିଲେ, କେଜାଣି ଏବଂ ଯାହାମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖତ୍ତ ବା ବର୍ତ୍ତ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ୨୦ ଏଣୁ ଆପଣା ଆପଣା ଫାଳ ଓ ଛୁରୀ ଓ କୁହରାଡ଼ି ଓ କୋଡ଼ି ପଜାଇବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର ହେଲା; ୨୧ ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର କୋଡ଼ି ଓ ଛୁରୀ ଓ ବିଦା ଓ କୁହରାଡ଼ି ଦନ୍ତା ହୋଇଥାଏ; ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର (ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର ହେଲା) । ୨୨ ଏଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଶାଉଳ ଓ ଯୋନାଥନର ସତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ କାହାରି ହସ୍ତରେ ଖତ୍ତ କି ବର୍ତ୍ତ୍ତା ନ ଥିଲା; କେବଳ ଶାଉଳ ଓ ଗତକ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ହସ୍ତରେ ଥିଲା । ୨୩ ଏଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପରହରୀ ଦଳ ବାହାର ହୋଇ ମିକ୍ନାସ ଘାଟକୁ ଗଲେ ।

ଯୋନାଥନଞ୍ଜକ ସାହସିକ ବିଜୟ

୧ ଏକ ଦିନ ଶାଉଲଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଯୁବାକୁ କହିଲା, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେପାଖସ୍ଥ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକ ପରହରାଦଳ ନିକଟକୁ ଯାଉ । ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ପିତାକୁ ଏହା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ । ୨ ସେସମୟରେ ଶାଉଲ ଗିବାୟାର ପରାନ୍ତରାଗରେ ମିଶ୍ରେଣସ୍ଥ ଡାଳିମ୍ବ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଉଶାଧୂକ ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ; ୩ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଏଲି ଶାଲେରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଯାଜକ ଥିଲେ, ଗଞ୍ଜକ ପରପୌତ୍ର, ପାନହସର ପୌତ୍ର, ଏକାବୋଦର ଭଗ୍ନ ଅହୀରୁବର ପୁତ୍ର ଅହୀୟ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧି ସେଠାରେ ଥିଲା । ଆଉ ଯୋନାଥନ ଯେ ବାହାର ହୋଇ ଯାଇଅଛି, ଏ କଥା ଲୋକମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୪ ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ଯେଉଁ ଘାଟୀ ଦେଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକ ପରହରାଦଳ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା, ତହିଁର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଏକପାଖେ ଦନ୍ତକାର ଏକ ଶୈଳ ଓ ଅନ୍ୟ ପାଖେ ଦନ୍ତକାର ଏକ ଶୈଳ ଥିଲା; ତହିଁର ଏକର ନାମ ବୋତସେସ ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ସେନି । ୫ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ଏକ ସତମୂଳକାର ଦନ୍ତ ଉତ୍ତରଆଡ଼ ମିକ୍‌ସର ଅଭିମୁଖରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଗୋଟି ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା । ୬ ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଯୁବାକୁ କହିଲା, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରନିତମାନଞ୍ଜକ ପରହରାଦଳ ନିକଟକୁ ଯାଉ; ହୋଇପାରେ, ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପକ୍ଷରେ କର୍ମ କରିବେ; ଯେହେତୁ ଅନେକ ଦୁସ୍ତ୍ରା ହେଉ କି ଅଲ୍ପ ଦୁସ୍ତ୍ରା ହେଉ, ଉଦ୍ଧାର କରିବାରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର କୌଣସି ପରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ୭ ତହିଁରେ ଗହାର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ କହିଲା, ତୁମ୍ଭ ମନରେ ଯାହା ଅଛି, ସବୁ କର; ଗୁଲ, ଦେଖ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମନ ପରି ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ । ୮ ତେବେ ଯୋନାଥନ କହିଲା, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ଆଡ଼କୁ ଯାଇ ସେମାନଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ଦେଖାଇବା । ୯ ଯେବେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ କହିବେ, ରହିଥାଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ କତିକି ଆସିବା; ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବା, ସେମାନଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଉଠି ଯିବା ନାହିଁ । ୧୦ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଉଠି ଆସ ବୋଲି ଯେବେ ସେମାନେ କହିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ଯିବା; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ହସ୍ତରେ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ଆଉ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରତି ଚିହ୍ନ ହେବ । ୧୧ ତହିଁ ସେ ଦୁହେଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକ ପରହରାଦଳ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ଦେଖାଇଲେ; ଏଥିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଏବର୍ତ୍ତାୟ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗାଡ଼ରେ ଲୁଚିଥିଲେ, ସେଠାରୁ ଏବେ ବାହାରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୧୨ ପୁଣି, ପରହରା ଦଳାୟ ଲୋକମାନେ ଯୋନାଥନକୁ ଓ ଗହାର ଅସ୍ତ୍ରବାହକକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ କତିକି ଉଠି ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଗୋଟିଏ କୌତୁକ ଦେଖାଇବା । ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକକୁ କହିଲା, ମୋ' ପଛେ ପଛେ ଉଠି ଆସ; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଇସ୍ତରାଏଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେଣି । ୧୩ ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଦେଇ ଉପରକୁ ଉଠି ଗଲା ଓ ଗହାର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଗହା ପଛେ ପଛେ ଗଲା; ତହିଁରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୋନାଥନର ଆଗେ ଆଗେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଗହାର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଗହାର ପଛେ ପଛେ ବଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୪ ଯୋନାଥନ ଓ ଗହାର ଅସ୍ତ୍ରବାହକର କୃତ ଏହି ପରଥମ ହତ୍ୟାରେ ପରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଏକର ଭୂମିରେ ଉଶାଧୂକ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ହତ ହେଲେ । ୧୫ ତହିଁରେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥଳ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଓ ସବୁ ଲୋକଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ କମ୍ପ ହେଲା; ପରହରାଦଳ ଓ ବିନଶକମାନେ ମଧ୍ୟ କମ୍ପିଲେ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ଏହିରୂପେ ଘୋରତର ମହାକମ୍ପ ହେଲା । ୧୬ ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ପରଦେଶସ୍ଥ ଗିବାୟାରେ ଶାଉଲଞ୍ଜକର ପରହରାମାନେ ଅନାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଲୋକଗହଳ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇ ଏଆଡ଼େ ସେଆଡ଼େ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୧୭ ତେଣୁ ଶାଉଲ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ଏବେ ଗଣନା କରି ଦେଖିଲ, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଯାଇଛି ? ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗଣନା କରନ୍ତେ, ଦେଖ, ଯୋନାଥନ ଓ ଗହାର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ନାହାନ୍ତି । ୧୮ ତହିଁ ଶାଉଲ ଅହୀୟକୁ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଏଠାକୁ ଆଣ, କାରଣ, ସେସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଇସ୍ତରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଥିଲା । ୧୯ ପୁଣି, ଶାଉଲ ଯାଜକ ସଙ୍ଗେ କଥା କହିବା ବେଳେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକ ଛାଉଣିରେ ଆହୁରି ଆହୁରି କୋଳହଳ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା; ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଯାଜକକୁ କହିଲେ, କର୍ମ ବନ୍ଦ କର । ୨୦ ତହିଁ ଶାଉଲ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିକୁ ଗଲେ; ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ପରତ୍ୟକ ଲୋକର ଖଡ଼୍ଗ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠୁଛି ଓ ମହାକୋଳାହଳ ହେଉଅଛି । ୨୧ ଆହୁରି, ଯେଉଁ ଏବ୍ରାହାମାନେ ଚାରିଆଡ଼ସ୍ଥ
 ଦେଶରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଲେ ଯାଇ ପୂର୍ବ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
 ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ସହିତ ଥିବା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଜା ହେବା ପାଇଁ ଫେରି ଆସିଲେ ।
 ୨୨ ସେହିପରି ଯେଉଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଇଫ୍ତାୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ,
 ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଲ୍ଲୀୟନ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶୁଣି ଯୁଦ୍ଧସ୍ଥଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛ
 ପଛେ ଘୋଡ଼ି ଲାଗି ରହିଲେ । ୨୩ ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରୁଷ ସେହିଦିନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ଓ ବେଥ-
 ଆବନର ପାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଶାଉଲଙ୍କ ନିର୍ବୋଧ ମାନତ

୨୪ ପୁଣି, ସେହିଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ଭୋଗିଲେ; ତଥାପି ଶାଉଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ଏହି ଶପଥ କରାଇଲେ, ସର୍ବମ୍ଭା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୁଁ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଲୋକ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ । ଏହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କର
 କେହି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କଲା ନାହିଁ । ୨୫ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ବନକୁ ଆସିଲେ; ମୃତ୍ତିକା
 ଉପରେ ମହୁ ଥିଲା । ୨୬ ଆଉ ଲୋକମାନେ ବନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏକ ମହୁର ଝରଣା;
 ମାତ୍ର କେହି ଆପଣା ମୁହଁକୁ ହାତ ନେଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଲୋକମାନେ ସେହି ଶପଥକୁ ଭୟ କଲେ ।
 ୨୭ ମାତ୍ର ଯୋନାଥନ ଆପଣା ପିତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇବା ବେଳେ ଶୁଣି ନ ଥିଲା; ଏହେତୁ ସେ
 ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥିତ ଯଷ୍ଟିର ଅଗ୍ରଭାଗ ବଢ଼ାଇ ମହୁଗ୍ରନ୍ଥରେ ବୁଡ଼ାଇଲା ଓ ମୁଖକୁ ହସ୍ତ ନେଲା; ତହିଁରେ
 ଗହୀର ଚକ୍ଷୁ ସତେଜ ହେଲା । ୨୮ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା,
 ତୁମ୍ଭେ ପିତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଏହି ଶପଥ କରାଇଅଛନ୍ତି ଯେ, ଆଜି ଯେଉଁ ଜନ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ
 କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ କୁଲନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୯ ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ
 କହିଲା, ମୋ' ପିତା ଦେଶକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଦେଖିଲା, ଏହି ମହୁରୁ ଚିକିଏ ଆସ୍ତ୍ରାଦ କରାଗଲା
 ମୋର ଚକ୍ଷୁ କିପରି ସତେଜ ହୋଇଅଛି ! ୩୦ ଯେବେ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ
 ପରାପତ ଲୁଚାଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଆଜି ସ୍ୱପ୍ନରୂପରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ପାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ କେତେ
 ଅଧିକ ଭଲ ହୁଅନ୍ତ ? କାରଣ ଏବେ ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମହାହତ୍ୟା ହୋଇ
 ନାହିଁ । ୩୧ ପୁଣି, ସେଦିନ ସେମାନେ ମିକ୍ତାୟିମରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ
 କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ କୁଲନ୍ତ ହେଲେ । ୩୨ ଏହେତୁ ଲୋକମାନେ ଲୁଚାଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ
 ଉଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ, ପୁଣି, ମୋଶା, ଗୋରୁ ଓ ବାଛୁରି ନେଇ ଭୂମିରେ ବସ କଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ରକ୍ତ
 ସଫେତ ଗହୀ ଭୋଜନ କଲେ । ୩୩ ଏଥିରେ କେହି କେହି ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ଲୋକମାନେ
 ରକ୍ତ ସଫେତ ଭୋଜନ କରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ କର୍ମ କରିଅଛ; ଏହିକ୍ଷଣେ ମୋହର ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥର ଗଢ଼ାଇ
 ଆଣ । ୩୪ ଆହୁରି ଶାଉଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯାଇ
 ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋରୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ମେଷ ଏଠାକୁ
 ମୋ' କଡ଼ି ଆଣି ବସ କରି ଭୋଜନ କର; ମାତ୍ର ରକ୍ତ ସଫେତ ମା'ସ ଭୋଜନ କରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ନ କର । ତହିଁରେ ସେହି ରାତ୍ରି ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋରୁ
 ସଞ୍ଜାରେ ଆଣି ସେଠାରେ ବସ କଲେ । ୩୫ ପୁଣି, ଶାଉଲ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ
 ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ; ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜକର ନିର୍ମିତ ପରଥମ ଯଜ୍ଞବେଦି ଏହି ।
 ୩୬ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରାତ୍ରି ବେଳେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛ
 ପଛେ ଯାଇ ସକାଳ ଆଳୁଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜଣକୁ ହିଁ ବାକି ନ
 ରଖୁ । ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ଗହୀ ସବୁ କର । ତେବେ ଯାଜକ କହିଲା,
 ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ୱଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ । ୩୭ ତହିଁ ଶାଉଲ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ କ'ଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯିବି ? ତୁମ୍ଭେ
 କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ? ମାତ୍ର ସେଦିନ ସେ ଗଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର
 ଦେଲେ ନାହିଁ । ୩୮ ତହିଁରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, ହେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରଧାନ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି
 ସ୍ୱଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ; ଆଜିର ଏହି ପାପ କିପରି ହେଲା, ଏହା ବିବେଚନା କରି ଦେଖ । ୩୯ କାରଣ
 ଯେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେହି ଜୀବିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ନେଇ କହୁଅଛି, ଯେବେ ସେ
 ପାପ ମୋହର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଠାରେ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ନିଗନ୍ତ ମରିବ । ମାତ୍ର ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଗଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ । ୪୦ ଏଥିରେ ଶାଉଳ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ପାଖରେ ଥାଅ, ପୁଣି, ମୁଁ ଓ ମୋର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଥିବା । ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ଗହା କର । ୪୧ ଏନିମନ୍ତେ ଶାଉଳ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଥାର୍ଥ (ନିଷ୍ପତ୍ତି) ଦିଅ । ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ ଓ ଶାଉଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଛାଡ଼ି ପାଇଲେ । ୪୨ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଳ କହିଲେ, ମୋହର ଓ ମୋର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କର, ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା । ୪୩ ସେତେବେଳେ ଶାଉଳ ଯୋନାଥନକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କଥା କରୁଅଛ, ମୋତେ ଜଣାଅ । ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ ଗଞ୍ଜୁ ଜଣାଇ କହିଲା, ମୁଁ ଆପଣା ହାତରେ ଥିବା ଯଷ୍ଟିର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଅଳ୍ପ ମହୁ ନେଇ ଆସୁଥିବି କିମ୍ପାକ୍ଷି ପରମାଣ; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ମରିବି । ୪୪ ତେବେ ଶାଉଳ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦେଉନ୍ତୁ; ଯୋନାଥନ, ତୁମ୍ଭେ ନିଗନ୍ତ ମରିବ । ୪୫ ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଏହି ମହାଉଦ୍ୟାର ସାଧନ କରିଅଛି, ସେହି ଯୋନାଥନ କ'ଣ ମରିବ ? ଏହା ଦୂରେ ଥାଉ; ସଦାପୁରକୁ ଲାଗିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଗହାର ମସ୍ତକର ଗୋଟିଏ କେଶ ହିଁ ତଳେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ; କାରଣ, ସେ ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କର୍ମ କରିଅଛି; ଏହିରୂପେ ଲୋକମାନେ ଯୋନାଥନକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରୁ ଗହାର ମୁତୁୟ ହେଲା ନାହିଁ । ୪୬ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଳ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପରୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ।

ଶାଉଳଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ଓ ଗଞ୍ଜ ପରିବାର

୪୭ ଶାଉଳ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲା ଉତ୍ତରେ, ସେ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ୱତ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ସହିତ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋୟାବ ଓ ଅମ୍ମୋନ-ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଓ ଇଦୋମ ଓ ସୋବାର ରାଜାଗଣ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଆଉ ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଫେରିଲେ, ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ୪୮ ପୁଣି, ସେ ବୀରତ୍ୱ ପରକାଶ କଲେ ଓ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୁଟିକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ । ୪୯ ଯୋନାଥନ ଓ ଯିଶ୍ୱି ଓ ମଲ୍ଲିଶୁୟ ଶାଉଳଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ଆଉ ଗଞ୍ଜର ଦୁଇ କନ୍ୟାର ନାମ ଏହି; ଜେୟଷ୍ଟାର ନାମ ମୋରବ୍ ଓ କନିଷ୍ଠାର ନାମ ମାଖଲ, ୫୦ ଶାଉଳଙ୍କର ଭାଇଭଉଣୀର ନାମ ଅହୀନୋୟମ୍, ସେ ଅହୀନୋୟମ୍ କନ୍ୟା; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜର ସେନାପତିର ନାମ ଅବନର, ସେ ଶାଉଳଙ୍କର ପିତୃବନ୍ଧୁ, ନେରର ପୁତ୍ର । ୫୧ ଆଉ ଶାଉଳଙ୍କର ପିତା କାଶ୍ ଓ ଅବନରର ପିତା ନେର, ଏ ଦୁହେଁ ଅବୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୫୨ ଶାଉଳଙ୍କର ଯାବଦ୍ଦୀବନ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଘୋରତର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ଏହେତୁ ଶାଉଳ କୌଣସି ବୀର କି କୌଣସି ବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଦେଖିଲେ, ଗହାକୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ।

୧୫

ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ରାଜପଦରେ ଅଭିଷେକ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ପଠାଇଥିଲେ; ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସର ରବ ଶୁଣ । ୨ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଅମାଲେକ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଗହା ପୁରତି ଯାହା କରିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟାନ କରିଅଛୁ । ୩ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଅମାଲେକକୁ ଆଘାତ କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ପୁରୁଷଠାରୁ ସତରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବାଳକଠାରୁ ସତ୍ୟପାୟା ଶିଶୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗୋରୁଠାରୁ ମେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଓଟାରୁ ଗଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କର । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାଉଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତକାଇ ଟଳାୟାମରେ ସେମାନଙ୍କର ଗଣନା କଲେ, ତହିଁରେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ପଦାତିକ ଓ ଯିହୁଦାର ଦଶ ସହସ୍ର ଲୋକ ହେଲେ, ୫ ତହିଁ ଶାଉଳ ଅମାଲେକ ନଗରକୁ ଆସି ଉପତ୍ୟକାରେ ଛକି ବସିଲେ । ୬ ପୁଣି, ଶାଉଳ କେନୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ଗୁଲିଯାଅ, ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ହୁଅ, କେଜାଣି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି; କାରଣ ମିସରରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେସମସ୍ତଙ୍କ ପୁରତି ଦୟା କରିଥିଲ । ତହିଁରେ କେନୀୟମାନେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଗଲେ । ୭ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଳ ହବାଲଠାରୁ

ମିସର ସମମୁଖସୂଥ ଶୂରର ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ । ୮ ପୁଣି, ସେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅଗାଗକୁ ଜିଅନ୍ତ ଧରିଲେ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖତ୍ୟାଧାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ । ୯ ମାତର ଶାଉଳ ଓ ଲୋକମାନେ ଅଗାଗ ପୁତ୍ର ଓ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ପୁତ୍ର ଓ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ବାଛୁରି ଓ ମେଷଛୁଆ ପୁତ୍ର ଓ ଯାବତୀୟ ଉତ୍ତମ ବସତୁ ପୁତ୍ର ଦୟା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ ନାହିଁ; ମାତର ଯାହା କିଛି ତୁରନ୍ଧ ଓ ରୋଗୀ ଥିଲ, ଗହା ସେମାନେ ବର୍ଜିତ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ ।

ଶାଉଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରହସ୍ତ

୧୦ ଏଉତ୍ତରେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥାପ ହେଲା, ଯଥା; ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଶାଉଳକୁ ରାଜା କଲୁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତ; କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛି ଓ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ସ ସଫଳ କରି ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ କରୁଦ୍ଵ୍ୟ ହେଲେ, ତଥାପି ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କ ସହିତ ପୁରୁତରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଶାୟର ଉଠିଲେ, ତହିଁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଶାଉଳ କର୍ମିଲକୁ ଆସିଥିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ପାଇଁ ଜୟସ୍ଵତମ୍ଭ ସ୍ଵାପନ କରି ସେଠାରୁ ଫେରି, ପୁରସ୍ଥାନ କରି ଗିଲ୍ଗଲକୁ ବାହାରି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ଶାଉଳ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର, ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ସ ସଫଳ କରିଅଛି । ୧୪ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, ତେବେ ମୋ' କର୍ଣ୍ଣରେ ଯେ ମେଷରବ ହେଉଛି ଓ ମୁଁ ଯେ ଗୋରୁ-ରବ ଶୁଣୁଛି, ଏଥିର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ୧୫ ତହିଁ ଶାଉଳ କହିଲେ, ସେମାନେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସେସବୁ ଆଣିଛନ୍ତି; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ପୁତ୍ର ଦୟା କଲେ; ମାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ସକଳକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିଅଛୁ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗହା ଛାଡ଼, ସଦାପୁରୁଷ ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ମୋତେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି , ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବି । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, କୁହ । ୧୭ ତେଣୁ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, କୁହ ଦେଖି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଲେ ହେଁ କି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶସମୂହର ମସ୍ତକ ହୋଇ ନାହିଁ ? ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କରି ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ; ୧୮ ଆଉ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଯାତ୍ରରେ ପଠାଇ କହିଲେ, ଯାଅ, ସେହି ଅମାଲେକୀୟ ପାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କର, ଆଉ ସେମାନେ ନିଃଶେଷରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ୧୯ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ, ମାତର କ୍ଳେଦରବ୍ୟ ଉପରେ ଉଡ଼ି ପଡ଼ିଲ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା କଲ ? ୨୦ ଏଥିରେ ଶାଉଳ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲି ଓ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ, ଗହା କଲି ଓ ଅମାଲେକର ରାଜା ଅଗାଗକୁ ଆଣିଲି, ପୁଣି, ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲି । ୨୧ ମାତର ଲୋକମାନେ ଗିଲ୍ଗଲରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବିନାଶାର୍ଥେ ବର୍ଜିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ କ୍ଳେଦ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ନେଲେ । ୨୨ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, ଯେପରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ରବ ଶୁଣିବାରେ, ସେପରି କି ହୋମ ଓ ବଳିଦାନରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ ? ଦେଖ, ଶୁଣିବା ବଳିଦାନଠାରୁ ଓ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ମେଷମେଦଠାରୁ ଉତ୍ତମ । ୨୩ ଯେହେତୁ ବିଦ୍ରୋହ ମନ୍ତ୍ରପାଠ ପାପ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ଧର୍ମସତ୍ତ୍ଵ ଓ ଠାକୁରମାନର ପୂଜା ତୁଲ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ସ ତୁରନ୍ଧ କରିଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା ହୋଇ ଥିବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୪ ଏଥିରେ ଶାଉଳ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି; କାରଣ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଓ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ସ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛି; ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲି । ୨୫ ଏହେତୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏବେ ମୋ' ପାପ କ୍ଷମା କର ଓ ମୁଁ ଯେପରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରୋଧା କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ଫେରି ଆସ । ୨୬ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଫେରି ଯିବି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ସ ତୁରନ୍ଧ କରିଅଛ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ହୋଇ ଥିବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୭ ଏଥିରେ ଶାଉଳଙ୍କୁ ଗୁଲି ଯିବା ପାଇଁ ମୁଖ ଫେରାନ୍ତେ, ସେ ତାଙ୍କ ଗେରା ଅଞ୍ଚଳ ଧରି ଚାଣିଲେ, ତହିଁରେ ଗହା ଚିରିଗଲା । ୨୮ ଏଣୁ ଶାମୁୟେଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,

ସଦାପରତୁ ଆଜି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜତ୍ଵ ଗଣି ଚିରିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ତମ ତୁମ୍ଭର ଏକ ପରତବାସାକି ଗହା ଦେଲେ । ୨୯ ଆହୁରି ଇସ୍ରାଏଲର ବିଶ୍ଵାସ-ଭୂମି ମିଥ୍ୟା କହିବେ ନାହିଁ, କି ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଯେ, ସେ ଦୁର୍ଘାତ ହେବେ । ୩୦ ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ପାପ କରିଅଛୁ; ତଥାପି ଏବେ ମୋହର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରାଗୀନବର୍ଗ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମୋହର ଗୌରବ ରଖ ଓ ମୁଁ ଯେପରି ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଶାମ କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ଫେରି ଆସ । ୩୧ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଫେରିଯାଆନ୍ତେ, ଶାଉଲ ସଦାପରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଶାମ କଲେ । ୩୨ ଏଥିପରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅଗାଗକୁ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣ । ତହିଁରେ ଅଗାଗ ଖୁସି ହୋଇ ଗତ୍ଵ ନିକଟକୁ ଆସିଲା; କାରଣ ଅଗାଗ କହିଲା, ଅବଶ୍ୟ ମତୁର ଚିକିତ୍ସା ଗଲା । ୩୩ ମାତ୍ର ଶାମ୍ବୁୟେଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଖତର ଯେପରି ସତ୍ତ୍ଵାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନନ କରିଅଛି, ସେପରି ସତ୍ତ୍ଵାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ମାତ୍ର ସନ୍ତାନନ ହେବ । ତହିଁ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଗିଲଗାୟରେ ସଦାପରତୁଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅଗାଗକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ହାଣିଲେ । ୩୪ ଏଥିପରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ରାମାକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ଶାଉଲ ଗିଲଗାୟ-ଶାଉଲରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ । ୩୫ ମାତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କର ମରଣଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଆଉ ଗତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାରୁ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

୧୭

ଦାଉଦ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ

୧ ଏଥିପରେ ସଦାପରତୁ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ଶାଉଲ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବ ? ଆମ୍ଭେ ତ ଗହାକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ହୋଇ ଥିବା ପାଇଁ ତୁଚ୍ଛ କଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶୃଙ୍ଗ ଚୈଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଚାଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବେଅଲିହିମାୟ ଯିଶା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା, କାରଣ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ରାଜା ଦେଖିଅଛୁ । ୨ ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ କହିଲେ, ମୁଁ କିପରି ଯାଇ ପାରିବି ? ଶାଉଲ ଏହା ଶୁଣିଲେ ମୋତେ ବଧ କରିବେ । ଆଉ ସଦାପରତୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଛତ୍ରା ସତ୍ତ୍ଵରେ ନିଅ ଓ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛୁ । ୩ ପୁଣି, ଯିଶାକି ସେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ନିମନ୍ତରଣ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ କହିବା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଗହାକୁ ଅଭିଷେକ କରିବ । ୪ ଏଥିରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ସଦାପରତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବେଅଲିହିମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ । ତହିଁରେ ନଗରର ପରାଗୀନମାନେ କମ୍ପମାନ ହୋଇ ଗତ୍ଵକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ, ଆପଣାଙ୍କ ଆଗମନ କୁଣଳ ? ୫ ସେ କହିଲେ, କୁଣଳ; ମୁଁ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ପୁଣି, ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଆସ । ଏତଦ୍ଵାରା ସେ ଯିଶାକି ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଆସିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତରଣ କଲେ । ୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆସିଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ଇଲୀୟାବ୍ ପରତି ଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ଅବଶ୍ୟ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଆଗରେ ଗହାଙ୍କର ଅଭିଷିକ୍ତ ଲୋକ ଉପସ୍ଥାତ । ୭ ମାତ୍ର ସଦାପରତୁ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହାର ରୂପ କି ଶରୀରର ଉତ୍ତର ପରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ କର; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲୁ; ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ, ସଦାପରତୁ ସେପରି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ବାହ୍ୟରୂପ ଦେଖେ ମାତ୍ର ସଦାପରତୁ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦେଖନ୍ତି; ୮ ଏତଦ୍ଵାରା ଯିଶା ଅଗାଗଙ୍କୁ ତାକି ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲା । ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ କହିଲେ, ସଦାପରତୁ ଏହାକୁ ହିଁ ମନୋନୀତ କରି ନାହାନ୍ତି । ୯ ତେବେ ଯିଶା ଶମ୍ଭୁୟେଲ ଗମନ କରାଇଲା; ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ସଦାପରତୁ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମନୋନୀତ କରି ନାହାନ୍ତି । ୧୦ ଏହିରୂପେ ଯିଶା ଆପଣାର ସାତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶାମ୍ବୁୟେଲଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଗମନ କରାଇଲା; ମାତ୍ର ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଯିଶାକି କହିଲେ, ସଦାପରତୁ ଏମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହାନ୍ତି । ୧୧ ଏତଦ୍ଵାରା ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଯିଶାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ସବୁ ସନ୍ତାନ କି ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ? ସେ କହିଲା, କେବଳ କନିଷ୍ଠଟି ବାକି ଅଛି, ଆଉ ଦେଖ, ସେ ମେଷପଲ ଚରାଉଛି । ତହିଁରେ ଶାମ୍ବୁୟେଲ ଯିଶାକୁ କହିଲେ, ଲୋକ ପଠାଇ ଗକୁ ଅଣାଅ; ସେ ଏଠାକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ (ଭୋଜନରେ) ବସିବୁ ନାହିଁ । ୧୨ ତହିଁରେ ସେ ଲୋକ

ପଠାଇ ଗହାକୁ ଅଣାଇଲା । ସେ ଇଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣା ଓ ସୁନୟନ ଓ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର । ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁ କହିଲେ, ଉଠ, ଏହାକୁ ଅଭିଷେକ କର; ଏ ସେହି ଲୋକ । ୧୩ ତହିଁ ଶାମୁୟେଲ ତୈଳଶୁଣ୍ଠି ନେଇ ଗଡ଼କ ଭରତୁଗଣା ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହି ଦିନାବଧି ସଦାପୁରୁତୁକର ଆତ୍ମା ଦାଉଦତୁକୁ ଆକର୍ଷିତ କଲେ । ଏତଦ୍ୱାରା ଶାମୁୟେଲ ଉଠି ରାମାକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଶାଉଲତୁକ ସେବାରେ ଦାଉଦ

୧୪ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁତୁକ ଆତ୍ମା ଶାଉଲତୁକଠାରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁତୁକଠାରୁ ଏକ ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା ଗଡ଼କୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୫ ଏତଦ୍ୱାରା ଶାଉଲତୁକର ଦାସମାନେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱରତୁକଠାରୁ ଏକ ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା ଆପଣତୁକୁ ବିରକ୍ତ କରୁଅଛି । ୧୬ ଏଣୁ ଜଣେ ନିପୁଣ ବୀଣାବାଦକ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନତୁକ ପୁରୁ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦାସମାନତୁକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରତୁକଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା ଆପଣତୁକ ଉପରେ ଥିବା ବେଳେ, ସେ ଲୋକ ଆପଣା ହାତରେ ବଜାଇଲେ ଆପଣ ଭଲ ହୋଇଯିବେ । ୧୭ ତହିଁ ଶାଉଲ ଆପଣା ଦାସମାନତୁକୁ କହିଲେ, ଆରଛା, ଯେ ଭଲ ବଜାଇ ପାରେ, ଏପରି ଏକ ଜଣ ମୋ' ପାଇଁ ଦେଖି ଗହାକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ । ୧୮ ତହିଁରେ ଯୁବାମାନତୁକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା; ଦେଖାନ୍ତୁ, ମୁଁ ବେଅଲିହିମାୟ ଯିଶାର ଏକ ପୁତ୍ରତୁକୁ ଦେଖିଅଛି, ସେ ବଜାଇବାରେ ନିପୁଣ ଓ ମହାବୀରମଣି ଓ ଯୋଦ୍ଧା ଓ କଥାରେ ବିଜ୍ଞ, ଆଉ ରୂପବାନ, ପୁଣି, ସଦାପୁରୁ ଗଡ଼କର ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଛନ୍ତି । ୧୯ ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଯିଶା ନିକଟକୁ ଦୂତମାନତୁକୁ ପଠାଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଯେ ମେଷପଲ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଥାଏ, ତୁକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ପଠାଇଦିଅ । ୨୦ ତହିଁରେ ଯିଶା ଚାଟିରେ ନଦୀ ଏକ ଗଧ, ଏକ କୁମ୍ଭା ଦରାକ୍ଷରସ ଓ ଏକ ଛେଳିଛୁଆ ନେଇ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଦାଉଦତୁକ ହସ୍ତରେ ଶାଉଲତୁକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା । ୨୧ ତହିଁ ଦାଉଦ ଶାଉଲତୁକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଡ଼କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଶାଉଲ ଗଡ଼କୁ ଅତିଶୟ ସନେହ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଗଡ଼କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ହେଲେ । ୨୨ ଏତଦ୍ୱାରା ଶାଉଲ ଯିଶାକି କହି ପଠାଇଲେ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଦାଉଦକୁ ମୋ' ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି । ୨୩ ଏଣୁ ପରମେଶ୍ୱରତୁକଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଶାଉଲତୁକ ଉପରେ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ବୀଣା ନେଇ ଆପଣା ହାତରେ ବଜାନ୍ତି; ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପାଆନ୍ତି ଓ ଭଲ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି, ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା ଗଡ଼କୁ ଛାଡ଼ିଯାଏ ।

୧୭

ଦାଉଦ ଏବଂ ଗଲାୟାତ

୧ ଏତଦ୍ୱାରା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆପଣାମାନତୁକ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯିହ୍ୱଦାର ଅଧିକାରସ୍ଥ ସୋଖୋରେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ସୋଖୋ ଓ ଅସେକା ମଧ୍ୟରେ ଏଫ୍ସ-ଦମ୍ଭାମାନେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଶାଉଲ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ଏକ ତଳଭୂମିରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତୁକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲେ । ୩ ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପର୍ବତର ଏକ ଦିଗରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ଉଭୟତୁକ ମଧ୍ୟରେ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା । ୪ ଏଥିରେ ଗାଥ ନିବାସୀ ଗଲାୟାତ ନାମକ ଏକ ମଲ୍ଲୟୋଦ୍ଧା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତୁକ ଛାଉଣିରୁ ବାହାର ହେଲା, ସେ ସାତ୍ତ୍ୱେ ଛଅ ହାତ ଉଚ୍ଚ । ୫ ପୁଣି, ଗହାର ମସ୍ତକରେ ପିତୃତଳର ଗୋପର ଥିଲା ଓ ସେ ମାଛକାଟି ତୁଲ୍ୟ ସାଞ୍ଜୁଆରେ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲା ଓ ସେହି ସାଞ୍ଜୁଆ ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ଶେକଲ* ପରିମିତ ପିତୃତଳର ଥିଲା । ୬ ଗହାର ପାଦ ପିତୃତଳ-ପତ୍ରରେ ଆବୃତ ଓ ଗହାର କାନ୍ଧରେ ପିତୃତଳର ଶଲ୍ୟ ଥିଲା । ୭ ଗହାର ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତର ଦଶତ ତନ୍ତୀର ନରାଜ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗହାର ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତର ଫଳକର ପରିମାଣ ଛଅ ଶହ ଶେକଲ† ଲୁହା ଥିଲା; ପୁଣି, ଗହା ଆଗେ ଆଗେ ଗହାର ତାଳବାହକ ଚାଲିଲା । ୮ ଆଉ ସେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ସୈନ୍ୟଗୁଣରେ ଥାତେ ତାକି ସେମାନତୁକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଯୁଦ୍ଧ ସାଜିବା ପାଇଁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଅଛ ? ମୁଁ କି ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ନୁହେଁ ? ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଶାଉଲର ଦାସ ନୁହେଁ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନତୁକ ପାଇଁ ଜଣେ ଲୋକ ମନୋନୀତ କର ଓ ସେ ମୋହର କତିକି ଓହ୍ଲାଇ ଥାସୁ । ୯ ସେ ଯେବେ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ଓ ମୋତେ ବଧ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନତୁକର

* ୧୭:୫ ପ୍ରାୟ ୫୫ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ † ୧୭:୭ ପ୍ରାୟ ୭ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

ଦାସ ହେବୁ; ମାତ୍ର ଯେବେ ମୁଁ ଗହାକୁ ପାରିବି ଓ ବଧ କରିବି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ । ୧୦ ଆହୁରି ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ କହିଲା, ଆଜି ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସୈନ୍ୟଗଣରେଣୀକୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଅଛି; ମୋତେ ଜଣେ ଲୋକ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ । ୧୧ ପୁଣି, ଶାଉଳ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ଏହି ସକଳ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ହତଶ ହେଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ । ୧୨ ଦାଉଦ ବେଥଲିହିମ ଯିହୁଦା ନିବାସୀ ଏକ ଇଫ୍ରାୟାୟ ପୁରୁଷର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଗହାର ନାମ ଯିଶା; ଗହାର ଆଠ ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ପୁଣି, ଶାଉଳଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ପୁରୁଷ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗତବୟସକ ବୋଲି ଗଣିତ ଥିଲା । ୧୩ ଯିଶାର ତିନି ବଡ଼ ପୁତ୍ର ଶାଉଳଙ୍କର ପଶୁର ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିଲେ; ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଗହାର ତିନି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଜେୟଷ୍ଠର ନାମ ଇଲୀୟାବ୍ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟର ନାମ ଅବୀନାଦବ ଓ ତୃତୀୟର ନାମ ଶମ୍ମା, ଆଉ ଦାଉଦ କନିଷ୍ଠ ଥିଲେ । ୧୪ କେବଳ ବଡ଼ ତିନି ଜଣ ଶାଉଳଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ । ୧୫ ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଆପଣା ପିତର ମେଷପଲ ଚରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଶାଉଳଙ୍କ ନିକଟରୁ ବେଥଲିହିମକୁ ଯା'ଆସ କରୁଥାଆନ୍ତି । ୧୬ ପୁଣି, ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ଗୁଲିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାତଃକାଳରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣାକୁ ଦେଖାଉଥାଏ । ୧୭ ଏହି ସମୟରେ ଯିଶା ଆପଣାର ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଭଜାଶୟରୁ ଏକ ଐଫାଃ ଓ ଏହି ଦଶଟା ଚୁଟି ନିଅ ଓ ଛାଉଣିକୁ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶାଘର ଘେନି ଯାଅ । ୧୮ ପୁଣି, ଏହି ଦଶ ଖଣ୍ଡ ଛେନାକୃତି ସେମାନଙ୍କର ସହସରପତି ନିକଟକୁ ଘେନି ଯାଅ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କର କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ପରୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଥାଣ । ୧୯ ଏହି ସମୟରେ ଶାଉଳ ଓ ସେମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଏଲା ତଳଭୂମିରେ ଥାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ୨୦ ଏତତରେ ଦାଉଦ ପରଭାତରେ ଉଠି ଜଣେ ରଖୁଆଳ ହସ୍ତରେ ମେଷପଲ ଛାଡ଼ି ଯିଶାର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେସବୁ ଦରବନ୍ଦ ନେଇ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି, ସୈନ୍ୟଗଣ ବାହାରି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ମହାନାଦ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଶଗଡ଼ବନ୍ଦି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୨୧ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲେ ଓ ସୈନ୍ୟଗଣରେଣୀ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖାସମ୍ମୁଖା ହେଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସାମଗ୍ରୀରକ୍ଷକ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ସାମଗ୍ରୀ ରଖି ସୈନ୍ୟଗଣରେଣୀ ମଧ୍ୟକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସି ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ପରୁରିଲା । ୨୩ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଗାଧୁ ନିବାସୀ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗଲାୟାତ ନାମକ ମଲ୍ଲୟୋଦଧା ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟଗଣରେଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସି ପୂର୍ବ ପରି କଥା କହିଲା; ପୁଣି, ଦାଉଦ ଗହା ଶୁଣିଲେ । ୨୪ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସେହି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖି ଗହା ସମ୍ମୁଖରୁ ପଲାଇଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ । ୨୫ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଏହି ଯେ ଲୋକ ଉଠି ଆସିଅଛି, ଏହାକୁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲ ? ନିଶ୍ଚୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଉଠି ଆସିଅଛି; ପୁଣି, ଏହାକୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ବଧ କରିବ, ରାଜା ଗହାକୁ ବହୁତ ଧନରେ ଧନବାନ କରିବେ ଓ ଗହାକୁ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବେ, ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର ପିତୃଗୃହକୁ କରମୁକ୍ତ କରିବେ । ୨୬ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଆପଣା ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୁରିଲେ, ଯେଉଁ ଜନ ଏହି ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ବଧ କରି ଇସ୍ରାଏଲର ଅପମାନ ଦୂର କରିବ, ଗହା ପୁରତି କ'ଣ କରାଯିବ ? କାରଣ, ଏହି ଅସ୍ଵାନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ କିଏ ଯେ, ସେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣରେଣୀକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିବ ? ୨୭ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଯେ ଗହାକୁ ବଧ କରିବ, ଗହା ପୁରତି ଉପରୋକ୍ତ ପୁରକାରେ କରାଯିବ । ୨୮ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ବେଳେ ଗହାର ଜେୟଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଇଲୀୟାବ୍ ଶୁଣିଲା; ତହିଁରେ ଇଲୀୟାବ୍ କ୍ରୋଧ ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରେ ପୁରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, ତୁ କାହିଁକି ଏଠି ଆସିଲୁ ? ପୁରାନ୍ତରରେ ତୁ ସେ ମେଣ୍ଡା କେତେଟି କାହା ପାଖରେ ଛାଡ଼ିଲୁ ? ମୁଁ ତେ' ଗର୍ବ ଓ ତେ' ମନର ଦୁଷ୍ଟତା ଜାଣେ; କାରଣ ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛୁ । ୨୯ ଏଥିରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, ମୁଁ ଏବେ କଥା କଲି ? ଏଥିରେ କି କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ? ୩୦ ପୁଣି, ସେ ଗହା ପାଖରୁ ଫେରି ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ଓ ପୂର୍ବ ପରି କହିଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ପୂର୍ବ ପରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ୩୧ ଦାଉଦଙ୍କର ଏହିସବୁ କଥା ଶୁଣାଯା'ଲେ, ଲୋକମାନେ ଶାଉଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା କହିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଗହାକୁ ତକାଇଲେ । ୩୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗହା ସକାଶୁ କାହାରି ହୃଦୟ ନିରାଶ ନ ହେଉ; ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ୩୩ ତହିଁରେ ଶାଉଳ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ

‡ ୧୭:୧୭ ଏକ ଐଫା ପ୍ରାୟ ଦଶ କିଲୋ

ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତ ଯୁବା, ମାତ୍ର ସେ ଯୌବନବୟ ଯୋଦ୍ଧା । ୩୪ ତହିଁ ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ଆପଣତ୍ତ୍ୱ ଦାସ ଆପଣା ପିତର ମେଷ ଚରାଉଥାଏ; ପୁଣି, କୌଣସି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ କି ଗୋଟିଏ ଭାଲୁ ଆସି ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଛୁଆ ଘେନି ଗଲେ, ୩୫ ମୁଁ ଗହା ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗଲୁ ମାରି ଗ' ମୁଖରୁ ଛୁଆକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ପୁଣି, ସେ ମୋ' ଉପରକୁ ଉଠିଲେ, ମୁଁ ଗହାର ଦାଢ଼ି ଧରି ଗହାକୁ ମାରି ବଧ କରେ । ୩୬ ଆପଣତ୍ତ୍ୱ ଦାସ ସିଂହ ଓ ଭାଲୁ ଉଭୟ ବଧ କରିଥାନ୍ତି; ପୁଣି, ଏହି ଅସୁନ୍ଦର ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ଗୋଟିକ ପରି ହେବ, କାରଣ ସେ ଜାବିତ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତ୍ୱ ସୈନ୍ୟଗରେଣାକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଥାନ୍ତି । ୩୭ ଆହୁରି ଦାଉଦ କହିଲେ, ଯେଉଁ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ସିଂହ ହାତରୁ ଓ ଭାଲୁ ହାତରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି; ସେ ଏହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ହାତରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଏଥିରେ ଶାଉଲ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ଯାଅ, ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱେ ହେବେ । ୩୮ ତହିଁ ଶାଉଲ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ଆପଣା ବସତ୍ତ୍ୱ ପିନ୍ଧାଇ ଗତ୍ତ୍ୱ ମସୂତକରେ ପିତୃକ ଗୋପର ଦେଇ ଗତ୍ତ୍ୱ ସାଞ୍ଜୁଆ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଆପଣା ବସତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଖତ୍ତ୍ୱ ବାନ୍ଧୁ ଗୁଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କାରଣ ସେ ଗହା ପରଖ କରି ନ ଥିଲେ । ଆଉ ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ମୁଁ ଏହି ବେଶରେ ଯାଇ ନ ପାରେ, କାରଣ ମୁଁ ସେସବୁ ପରଖ କରି ନାହିଁ । ଏଣୁ ଦାଉଦ ଗହା କାଢ଼ି ରଖିଲେ । ୪୦ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ହାତରେ ଘେନି ନଦୀରୁ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଚିକ୍କଣ ପଥର ବାଛିଲେ ଓ ଆପଣା ପାଖରେ ମେଷପାଳକର ଯେଉଁ ଝୁଲି ଥିଲା, ସେହି ଝୁଲିରେ ଗହା ରଖିଲେ; ଆଉ ସେ ହାତରେ ଆପଣା ଛାଟିଣା ଧରି ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୪୧ ଏଥିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱର ସନ୍ନିକଟ ହେଲା ଓ ଗହାର ଢାଳବାହକ ଗହାର ଆଗେ ଆଗେ ଗଲିଲା । ୪୨ ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗୁରୁଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ଦେଖି ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କଲା, କାରଣ ସେ ଯୁବା ଓ ଈଷତ୍ତ୍ୱ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣଣ ଓ ସୁନ୍ଦର-ବଦନ ଥିଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ କହିଲା, ମୁଁ କି କୁକୁର, ଯେ ତୁ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ମୋ' ପାଖକୁ ଆସିଛୁ ? ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଆପଣା ଦେବତାମାନତ୍ତ୍ୱ ନାମରେ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ଶାପ ଦେଲା । ୪୪ ଆଉ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ କହିଲା, ମୋ' କତିକି ଆ, ମୁଁ ଗେର ମାଂସ ଆକାଶ-ପକ୍ଷୀ ଓ ବିଲ-ପଶୁମାନତ୍ତ୍ୱ ଦେବି । ୪୫ ତେବେ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଖତ୍ତ୍ୱ ଘେନି, ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱ ଘେନି ଓ ଶଲ୍ଯ ଘେନି ମୋ' କତିକି ଆସିଥାନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯାହାତ୍ତ୍ୱ ତୁଚ୍ଛ କରିଥାନ୍ତି, ସେହି ଇସ୍ରାଏଲ ସୈନ୍ୟଗରେଣାର ପରମେଶ୍ୱର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ମୁଁ ଆସୁଥାନ୍ତି । ୪୬ ଆଜିଦିନ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ' ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେବେ; ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ମସୂତକ ଅଲଗା କରିବି; ପୁଣି, ମୁଁ ଆଜି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତ୍ୱ ସୈନ୍ୟଗଣର ଶବ ଆକାଶ-ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଓ ପୃଥିବୀସୂତ ବନ-ପଶୁମାନତ୍ତ୍ୱ ଦେବି; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସମୁଦାୟ ଜଗତ ଜାଣିବେ । ୪୭ ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ସମାଜ ଜାଣିବେ ଯେ, ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ଖତ୍ତ୍ୱ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱ ଦସ୍ତାଉ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱ ଆତ୍ତ୍ୱମାନତ୍ତ୍ୱ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୪୮ ଏଉତ୍ତ୍ୱରେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉଠି ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭେଟିବାକୁ ଆସି ନିକଟବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱ ହୁଅନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଶାଉଲ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସହିତ ଭେଟିବାକୁ ସୈନ୍ୟଗରେଣା ଆଡ଼େ ଦୌଡ଼ିଲେ । ୪୯ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଆପଣା ଝୁଲିରେ ହାତ ପୂରାଇ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ପଥର କାଢ଼ି ଛାଟିଣାରେ ମାରି ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର କପାଳକୁ ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ପଥର ଗହା କପାଳରେ ପଶିଯା'ନ୍ତେ, ସେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା । ୫୦ ଏହି ପରକାରେ ଦାଉଦ ଛାଟିଣା ଓ ପଥର ଦସ୍ତାଉ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ହସ୍ତରେ ଖତ୍ତ୍ୱ ନ ଥିଲା । ୫୧ ତହିଁ ଦାଉଦ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଗହାର ଖତ୍ତ୍ୱ ଧରି ଖାପରୁ କାଢ଼ି ଗହାକୁ ବଧ କଲେ ଓ ତଦ୍ଦସ୍ତାଉ ଗହାର ମସୂତକ ଛେଦନ କଲେ । ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ତ୍ୱ ବୀରକୁ ମୃତ ଦେଖି ପଲାଇଲେ । ୫୨ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଉଠି ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ ଓ ଗାଥ୍ଯ ନଗର^୫ ସନ୍ନିକଟ ଓ ଇକ୍ତରୋଣ ଦସ୍ତାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତ୍ୱ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତ୍ୱ ହତ ଲୋକମାନେ ଶାରୟିମ୍ ପଥରେ ଗାଥ୍ଯ ଓ ଇକ୍ତରୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଲେ । ୫୩ ଏଉତ୍ତ୍ୱରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତ୍ୱ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବାରୁ ନେଉଟି ଆସି ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ଛାଉଣି ଲୁଟ କଲେ । ୫୪ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ମସୂତକ ନେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ; ମାତ୍ର ଗହାର ସଜ୍ଜା ଆପଣା ତମ୍ଭରେ ରଖିଲେ । ୫୫ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ

୫ ୧୭:୫୨ ଗାଥ୍ଯ ନଗର କିମ୍ବା ଗାଥ୍ଯ ଉପତ୍ୟକା

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଉଦଠାକୁ ବାହାରିବାର ଦେଖି ଶାଉଲ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି ଅବନରକୁ କହିଲେ; ଅବନର, ଏ ଯୁବା କାହାର ପୁଅ ? ଅବନର କହିଲା, ହେ ମହାରାଜ, ଆପଣଙ୍କ ପୁରାଣ ଜାଣିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ କହୁଛି, ମୁଁ କହି ପାରିବି ନାହିଁ । ୫୭ ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, ପର, ଏ ଭେଣ୍ଡିଆଟି କାହାର ପୁଅ ? ୫୮ ଆଉ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ବଧ କରି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ମସୃତକ ହସ୍ତରେ ଧରି ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ଅବନର ଗଠକୁ ନେଇ ଶାଉଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିଲା । ୫୯ ତହିଁ ଶାଉଲ ଗଠକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୁବକ, ତୁମ୍ଭେ କାହାର ପୁଅ ? ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ବେଥଲ୍‌ହେମାୟ ଯିଶାର ପୁଅ ।

୧୮

ଦାଉଦ-ଯୋନାଥନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାଉଲଙ୍କ ସହିତ ଗଠକର କଥା ସମାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯୋନାଥନର ପୁରାଣ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁରାଣରେ ସଂଲଗ୍ନ ହେଲା, ଆଉ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ପୁରାଣ ପରି ଗଠକୁ ସୁନେଇ କଲା । ୨ ପୁଣି, ଶାଉଲ ସେହି ଦିନ ଗଠକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଗଠକର ପିତୃଗୃହକୁ ଆଉ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୩ ଆଉ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଠାକୁ ଆପଣା ପୁରାଣ ପରି ସୁନେଇ କରିବାରୁ ସେମାନେ ଏକ ନିୟମ କଲେ । ୪ ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଦେହରୁ ଗେଣା କାଢ଼ି ଦାଉଦଠାକୁ ଦେଲା, ମଧ୍ୟ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଓ ଖତର ଓ ଧନୁ ଓ କଟିବନ୍ଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଠକୁ ଦେଲା । ୫ ଆଉ ଶାଉଲ ଦାଉଦଠାକୁ ଯେକୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପଠାନ୍ତି, ସେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ବୁଦ୍ଧିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଗଠକୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ଏହା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଓ ଶାଉଲଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଗଲା ।

ଦାଉଦଙ୍କ ପରତି ଶାଉଲଙ୍କ ଈର୍ଷା

୬ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ବଧ କରି ଫେରିଲା ବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆସୁ ଆସୁ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ସତରୀମାନେ ବାହାରି ଦାଉ, ଆନନ୍ଦଧ୍ୱନି ଓ ତ୍ରିତନ୍ତରୀ ବାଦ୍ୟ ସହିତ ଗାୟନ ଓ ନୃତ୍ୟ କରୁ କରୁ ଶାଉଲ ରାଜାଠାକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ୭ ଆଉ ସେହି ସତରୀମାନେ ବାଦ୍ୟ କରୁ କରୁ ଉତ୍ତର ପୁରତୁଣ୍ଡତର କୁରମେ ଗାୟନ କରି କହିଲେ: ଶାଉଲ ବଧ କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର, ଦାଉଦ ବଧ କଲେ ଅମୃତ ଅମୃତ ।

୮ ଏଥିରେ ଶାଉଲ ଅତି କ୍ରୋଧ ହେଲେ ଓ ଏହି କଥା ଗଠକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ବୋଧ ହେଲା; ଏଣୁ ସେ କହିଲେ, ସେମାନେ ଦାଉଦକୁ ଅମୃତ ଅମୃତର ଜୟା ଓ ଆମ୍ଭଠାକୁ କେବଳ ସହସ୍ର ସହସ୍ରର ଜୟା ବୋଲି କହିଲେ; ରାଜତପ୍ତ ଛଡ଼ା ଗହାର ଆଉ କଅଣ ପାଇବାର ବାକି ଅଛି ? ୯ ସେହି ଦିନବଧି ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ପରତି କୁଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ । ୧୦ ପରଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ଦ-ଆତ୍ମା ଶାଉଲଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତେ, ସେ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଗ୍ର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ପୁଣି, ଦାଉଦ ପରତିଦିନ ପରି ହସ୍ତରେ ବାଦ୍ୟ ବଜାଇଲେ; ସେସମୟରେ ଶାଉଲଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତା ଥିଲା । ୧୧ ତହିଁ ଶାଉଲ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତା ଫିଙ୍ଗିଲେ; କାରଣ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଦାଉଦକୁ କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼ିବି । ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଗଠକ ନିକଟରୁ ଦୁଇଥର ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ଶାଉଲ ଦାଉଦଠାକୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସଦାପୁରୁ ଗଠକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଥିଲେ ଓ ଶାଉଲଠାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ୧୩ ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଆପଣା ନିକଟରୁ ଗଠକୁ ଅନ୍ତର କରି ଗଠକୁ ସହସ୍ର ଉପରେ ଆପଣାର ସେନାପତି କଲେ; ଆଉ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗତୟାତ କଲେ । ୧୪ ଆଉ ଦାଉଦ ଆପଣାର ସବୁ କଥାରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଲେ ଓ ସଦାପୁରୁ ଗଠକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ହେଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ଶାଉଲ ଗଠକୁ ଅତି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦେଖିଲେ, ସେ ଗଠକ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେଲେ । ୧୬ ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ଦାଉଦଠାକୁ ପ୍ରେମ କଲେ; କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗତୟାତ କଲେ ।

ମାଖଲଙ୍କ ସହ ଦାଉଦଙ୍କ ବିବାହ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ ଦାଉଦଠାକୁ କହିଲେ, ମେରବ୍‌ନାମ୍ନା ମୋହର ଭେୟ୍‌ଷ୍ଟା କନ୍ୟାକୁ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଗହାର ବିବାହ ଦେବି; କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରମା ହୁଅ ଓ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ଶାଉଲ ମନେ କଲେ, ମୋହର ହସ୍ତ ଗହା ଉପରେ ନ ଉଠୁ, ମାତ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଗହା ଉପରେ ଉଠୁ । ୧୮ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଶାଉଲଠାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ କିଏ ଓ ମୋହର ଜୀବନ କଅଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ପିତୃବଂଶ କଅଣ ଯେ, ମୁଁ ମହାରାଜାଙ୍କ ଜୁଆଁଇ ହେବି ? ୧୯ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସମୟରେ ଦାଉଦଠାକୁ ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମେରବ୍‌ ଦତ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତା, ସେସମୟରେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ସେ ମହୋଳାତାୟ ଅଦ୍‌ରାୟେଲକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ରୂପେ ଦତ୍ତ

ହେଲା । ୧୦ ପୁଣି, ଶାଉଲତ୍ତକର କନ୍ୟା ମାଖଲ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ପ୍ରେମ କଲା; ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଶାଉଲତ୍ତକୁ ଗହା ଜଣାନ୍ତେ, ସେକଥା ଗତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପସନ୍ଦ ହେଲା । ୧୧ ପୁଣି, ଶାଉଲ କହିଲେ, ମୁଁ ଗହାକୁ ସେହି କନ୍ୟା ଦେବି, ତହିଁରେ ସେ ଗହାର ଫାନ୍ଦ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକ ହସ୍ତତ ଗହାର ପୁରତିକ୍ତ ହେବ । ଏଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଦସ୍ତ୍ରୀୟବାର ମୋର ଲୁଆଁଇ ହେବ । ୧୨ ଏଉତ୍ତଗରେ ଶାଉଲ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍ତକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋପନରେ ଦାଉଦ ସତ୍ତରେ ଆଲପ କରି କୁହ, ଦେଖ, ରାଜା ତୁମ୍ଭେ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗତ୍ତକର ସମସ୍ତ ଦାସ ତୁମ୍ଭେତ୍ତକୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛନ୍ତି; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ରାଜାତ୍ତକର ଲୁଆଁଇ ହୁଅ । ୧୩ ତହିଁରେ ଶାଉଲତ୍ତକର ଦାସମାନେ ଦାଉଦତ୍ତକର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏହି କଥା କହିଲେ । ତହିଁ ଦାଉଦ କହିଲେ, ରାଜାତ୍ତକର ଲୁଆଁଇ ହେବା ତୁମ୍ଭେମାନତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କି କଷ୍ଟକର କଥା ? କାରଣ ମୁଁ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଓ ଅଲ୍ପମାନ୍ୟ । ୧୪ ଏଥୁରେ ଦାଉଦ ଏପରି ଏପରି କହିଲେ ବୋଲି ଶାଉଲତ୍ତକ ଦାସମାନେ ଗତ୍ତକୁ ଜଣାଇ କହିଲେ । ୧୫ ତହିଁରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଏପରି କୁହ, ରାଜା କିଛି ମୂଲ୍ୟ ଗହାନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ରାଜାତ୍ତକ ଶତରୁମାନତ୍ତକଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବା ନିମନ୍ତେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକର ଶହେ ସୁନ୍ଦର ଚର୍ମ୍ମ ଗହାନ୍ତି । ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକ ହସ୍ତତ ଦସ୍ତ୍ରୀୟ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଶାଉଲତ୍ତକର ବିଗ୍ରହ ଥିଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଗତ୍ତକର ଦାସମାନେ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଏହି କଥା ଜଣାନ୍ତେ, ରାଜାତ୍ତକର ଲୁଆଁଇ ହେବା ପାଇଁ ଦାଉଦତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପସନ୍ଦ ହେଲା । ୧୭ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୋହୁଣ୍ଡୁ, ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ତକର ଲୋକମାନେ ଉଠିଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକର ଦୁଇ ଶହ ଲୋକତ୍ତକୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେମାନତ୍ତକର ସୁନ୍ଦର ଚର୍ମ୍ମ ଆଣିଲେ, ତହିଁ ସେ ଯେପରି ରାଜାତ୍ତକର ଲୁଆଁଇ ହେବେ, ଏଥୁପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତୁସାରେ ଗହା ରାଜାତ୍ତକୁ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଗତ୍ତକୁ ଆପଣା କନ୍ୟା ମାଖଲକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଦାନ କଲେ । ୧୮ ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ଦାଉଦତ୍ତକର ସତ୍ତଗରେ ଅଛନ୍ତି; ଏହା ଶାଉଲ ଦେଖିଲେ ଓ ଜାଣିଲେ; ମଧ୍ୟ ଶାଉଲତ୍ତକର କନ୍ୟା ମାଖଲ* ଗତ୍ତକୁ ପ୍ରେମ କଲା । ୧୯ ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦତ୍ତକର ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଭୀତ ହେଲେ; ଆଉ ଶାଉଲ ସର୍ବଦା ଦାଉଦତ୍ତକର ଶତ୍ରୁ ହେଲେ । ୨୦ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ବାହାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେତେ ଧର ବାହାରିଲେ, ସେତେ ଧର ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତକର ସମସ୍ତ ଦାସ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ; ଏଣୁ ଗତ୍ତକର ନାମ ଅତିଶୟ ମାନ୍ୟ ହେଲା ।

୧୯

ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତକ ଦସ୍ତ୍ରୀୟ ଉତ୍ପାଦିତ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଶାଉଲ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନକୁ ଓ ଆପଣା ଦାସ ସମସ୍ତତ୍ତକୁ କହିଲେ । ୨ ମାତ୍ର ଶାଉଲତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲା । ଏହେତୁ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲା, ମୋର ପିତା ଶାଉଲ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଗହାନ୍ତି; ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାକାଳରେ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରହି ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଅ; ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବ, ସେସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ଯାଇ ମୋହର ପିତାତ୍ତକ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ମୋର ପିତାତ୍ତକ ସତ୍ତରେ କଥୋପକଥନ କରିବି; ଯେବେ ମୁଁ କିଛି ଦେଖିବି, ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବି । ୪ ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ଆପଣା ପିତା ଶାଉଲତ୍ତକୁ ଦାଉଦତ୍ତକ ବିଷୟରେ ଭଲ କଥା କହି ଗତ୍ତକୁ କହିଲା, ମହାରାଜ, ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ନ କରନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣାତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହାର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଆପଣାତ୍ତକ ପକ୍ଷରେ ଅତି ମତ୍ତଗଲଜନକ ହୋଇଅଛି; ୫ କାରଣ ସେ ଆପଣା ପୁରଣ ହସ୍ତରେ ଧରି ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ବଧ କଲା, ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ମହା ଉଦ୍ଧାର ସାଧନ କଲେ; ଆପଣା ଗହା ଦେଖିଥିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ; ତେବେ ଆପଣା ବିନା କାରଣରେ ଦାଉଦକୁ ବଧ କରି କାହିଁକି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବେ ? ୬ ଏଥୁରେ ଶାଉଲ ଯୋନାଥନର ରବ ଶୁଣିଲେ; ପୁଣି, ଶାଉଲ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ସଦାପୁରତୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ସେ ହତ ହେବେ ନାହିଁ । ୭ ଏଉତ୍ତଗରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଡାକିଲା ଓ ଯୋନାଥନ ଗତ୍ତକୁ ସେ ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲା । ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଶାଉଲତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା, ତହିଁରେ ସେ ପୂର୍ବ ପରି ଗତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଲେ । ୮ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ତହିଁରେ ଦାଉଦ ବାହାରି

* ୧୮:୨୮ ଶାଉଲତ୍ତକର କନ୍ୟା ମାଖଲ କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସଂହାରରେ ବଧ କଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଗତ୍ସକ ସମ୍ପୁତରୁ ପଲୟନ କଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ ଆପଣା ହାତରେ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଧରି ଗୃହରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ସଦାପରତ୍ତୁତ୍ତକଠାରୁ ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଗତ୍ସକ ଉପରକୁ ଆସିଲା; ସେସମୟରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବାଦ୍ ଗଜାଉଥିଲେ, ୧୦ ଏପରି ସମୟରେ ଶାଉଲ ବର୍ତ୍ତ୍ତାରେ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼ି ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଶାଉଲତ୍ତକ ସମ୍ପୁତରୁ ପୁଞ୍ଜିଯିବାରୁ ବର୍ତ୍ତ୍ତା କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା; ପୁଣି, ଦାଉଦ ପଲାଇ ସେହି ରାତ୍ରି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ । ୧୧ ତହିଁ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଜଗି ସକାଳେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଗତ୍ସକର ଗୃହକୁ ଶାଉଲ ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇଲେ; ଏଥିରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଭାର୍ଯ୍ୟ ମାଖଲ ଗତ୍ସକ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ରାତ୍ରି ଆପଣା ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ନ କଲେ, କାଲି ହତ ହେବ । ୧୨ ତେଣୁ ମାଖଲ ଝରକା ଦେଇ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲା; ଏଥିରେ ସେ ଗଲେ ଓ ପଲାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ । ୧୩ ତହିଁ ମାଖଲ ମୂର୍ତ୍ତି ନେଇ ଶୟ୍ୟାରେ ଶୁଆଇଲା ଓ ଛାଗଲୋମ ନିର୍ମିତ ରେଜାଇ ତହିଁର ମସ୍ତକରେ ଦେଇ ଗହାକୁ ଗଦରରେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲା । ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଧରି ନେବା ପାଇଁ ଶାଉଲ ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାନ୍ତେ, ମାଖଲ କହିଲା, ସେ ପାଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି । ୧୫ ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ଗହାକୁ ଶୟ୍ୟାରେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣ, ମୁଁ ଗହାକୁ ବଧ କରିବି । ୧୬ ତହିଁ ଦୂତମାନେ ଭିତରେ ଯାଆନ୍ତେ, ଦେଖ, ଶୟ୍ୟାରେ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଛି ଓ ତହିଁର ମସ୍ତକରେ ଛାଗଲୋମ ନିର୍ମିତ ରେଜାଇ ଅଛି । ୧୭ ଏଣୁ ଶାଉଲ ମାଖଲକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ଏରୂପ ପରବଞ୍ଚନା କଲ ଓ ମୋ' ଶତ୍ରୁକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲ ଯେ, ସେ ପଲାଇଗଲା ? ତହିଁରେ ମାଖଲ ଶାଉଲତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର କଲା, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ମୋତେ ଛାଡ଼ିଦିଅ; ମୁଁ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବି ? ୧୮ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦାଉଦ ପଲାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଓ ରାମାରେ ଶାମୁୟେଲତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଶାଉଲ ଗତ୍ସକ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ଗହା ସବୁ ଗତ୍ସକ ଜଣାଇଲେ । ତହିଁ ସେ ଓ ଶାମୁୟେଲ ଯାଇ ନାୟୋତରେ ବାସ କଲେ । ୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲତ୍ତକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା, ଦେଖ, ଦାଉଦ ରାମାସ୍ଥାତ ନାୟୋତରେ ଅଛନ୍ତି । ୨୦ ତେଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ ଦଳକୁ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ୟ ପ୍ରରଣ କରିବାର ଓ ସେମାନତ୍ତକ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଶାମୁୟେଲତ୍ତକୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖାନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଆତ୍ମା ଶାଉଲତ୍ତକର ଦୂତମାନତ୍ତକ ଉପରକୁ ଆସିଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ୟ ପ୍ରରଣ କଲେ । ୨୧ ଆଉ ଏହି କଥା ଶାଉଲତ୍ତକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଆନ୍ତେ, ସେ ଅନ୍ୟ ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ୟ ପ୍ରରଣ କଲେ । ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟ ଥର ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ୟ ପ୍ରରଣ କଲେ । ୨୨ ତେବେ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ରାମାକୁ ଯାଇ ସେଖୁସ୍ଥତ ଚୁହତ କୃପ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେ ପରାଜିତ ହେଲେ, ଶାମୁୟେଲ ଓ ଦାଉଦ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ଜଣେ କହିଲା, ଦେଖ, ସେମାନେ ରାମାସ୍ଥାତ ନାୟୋତରେ ଅଛନ୍ତି । ୨୩ ତେଣୁ ସେ ରାମାସ୍ଥାତ ନାୟୋତକୁ ଗଲେ; ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଆତ୍ମା ଗତ୍ସକ ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତେ, ସେ ଯାଉ ଯାଉ ରାମାସ୍ଥାତ ନାୟୋତରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ୟ ପ୍ରରଣ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଶାମୁୟେଲତ୍ତକ ସମ୍ପୁତରେ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ୟ ପ୍ରରଣ କଲେ, ଆଉ ସେହି ସାରାଦିନ ଓ ସାରାଗତ୍ରି ଯୋଷାକ ନ ପିନ୍ଧି ପଡ଼ି ରହିଲେ । ତେଣୁ ଲୋକେ କହନ୍ତି, ଶାଉଲ ହିଁ କି ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ?

୨୦

ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଯୋନାଥନର ସାହାୟ୍ୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ରାମାସ୍ଥାତ ନାୟୋତରୁ ପଲାଇ ଆସି ଯୋନାଥନ ଆଗରେ କହିଲେ, ମୁଁ କଅଣ କଲି ? ମୋହର ଅପରାଧ କଅଣ ? ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃତ୍ତକ ଛାମୁରେ ମୋହର ପାପ କଅଣ ଯେ, ସେ ମୋର ପ୍ରାଣ ଚାହୁଁଅଛନ୍ତି ? ୨ ତହିଁ ସେ ଗତ୍ସକ କହିଲା; ଏହା ନ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ; ଦେଖ, ମୋହର ପିତା ମୋର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ନ କରି ବଡ଼ କି ସାନ କୌଣସି କର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ତେବେ ମୋହର ପିତା ମୋ'ଠାରୁ ଏହି କଥା କାହିଁକି ଗୋପନ କରିବେ ? ସେପରି ନୁହେଁ । ୩ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଶପଥ କରି ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭ ପିତା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଏଣୁ ସେ କହନ୍ତି, ଯୋନାଥନ ଏହା ନ ଜାଣୁ, ଜାଣିଲେ ସେ ଦୁଃଖିତ ହେବ; ମାତ୍ର ଯାହା ହେଉ, ସଦାପରତ୍ତୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ କହୁଅଛି ଯେ, ମୋର ଓ ମରଣ ମଧ୍ୟରେ ପାହୁଣ୍ଡେ ମାତ୍ର ଅଛି । ୪ ତେବେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ଯାହା ବାଞ୍ଛା

କରେ, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କରିବି । * ତହିଁ ଦାଉଦ ଯୋନାଥନକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, କାଲି ଅମାବାସ୍ୟା, ପୁଣି, ରାଜାତ୍ମକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭୋଜନରେ ବସିବା ପାଇଁ ମୋତେ ତରୁଟି କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ମୁଁ ତୃତୀୟ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୁଚି ରହିବି । ୬ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ମୋ' ବିଷୟ କିଛି ପଚାରିବେ, ତେବେ କହିବ, ଦାଉଦ ଆପଣା ନଗର ବେଥଲହିମକୁ ଧାଇଁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ବହୁତ କହିଲା, କାରଣ ସେସ୍ଥାନରେ ସମୁଦାୟ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ବାର୍ଷିକ ବଳିଦାନ ହେବ । ୭ ଏଥିରେ ସେ ଯେବେ କହିବେ, ଭଲ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ଦାସର କୁଶଳ ହେବ; ମାତ୍ର ସେ ଯେବେ ଅତି କ୍ରୋଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣ ଯେ, ଗତ୍ତକ ଦୁପ୍ପାର ଅମତ୍ତଗଳ ସ୍ଥର ହୋଇଅଛି । ୮ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଦାସ ପରତି ଦୟା କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସହିତ ଆପଣା ଦାସକୁ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଏକ ନିୟମରେ ଆବଦ୍ୟ କରିଅଛ; ମାତ୍ର ମୋହର ଯେବେ କୌଣସି ଅପରାଧ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ମୋତେ ବଧ କର; ତୁମ୍ଭ ପିତାତ୍ମକ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ମୋତେ ନେଇ ଯିବ ? ୯ ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ କହିଲା, ଗହା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର ହେଉ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଅମତ୍ତଗଳ ଘଟଣା ମୋ' ପିତାତ୍ମକ ଦୁପ୍ପାର ସ୍ଥର ହୋଇଥିବାର ଯେବେ ମୁଁ ଜାଣିବି, ତେବେ ମୁଁ କି ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ କହିବି ନାହିଁ ? ୧୦ ତହିଁ ଦାଉଦ ଯୋନାଥନକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯେବେ କି ଭାବରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ତେବେ କିଏ ମୋତେ କହିବ ? ୧୧ ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲା, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉ । ତହିଁରେ ସେ ଦୁହେଁ ବାହାରି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ । ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲା, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସାକ୍ଷୀ ରହିଲେ; ମୁଁ କାଲି ଏହି ସମୟରେ ବା ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଆପଣା ପିତାତ୍ମକ ମନ ବୁଝିଲା ଉତ୍ତରେ, ଦେଖ, ଯେବେ ଦାଉଦତ୍ତକ ପକ୍ଷରେ ମତ୍ତଗଳ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କତିକି ଲୋକ ପଠାଇ କି ଗହା ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ନ କରିବି ? ୧୩ ତୁମ୍ଭର ଅମତ୍ତଗଳ କରିବା ମୋ' ପିତାତ୍ମକର ମାନସ ଥିଲେ, ଯେବେ ମୁଁ ଗହା ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ନ କରେ ଓ ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳରେ ଯିବା ପାଇଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ନ ଦିଏ, ତେବେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ସେହି ଦଶତ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ । ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଯେପରି ମୋ ପିତାତ୍ମକ ସତ୍ତ୍ୱେ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱରେ ହେଉନ୍ତୁ । ୧୪ ହେଲେ ମୁଁ ଯେପରି ନ ମରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦୟା ମୋ' ପରତି ପରକାଶ କରିବ; ୧୫ କେବଳ ଗହା ନୁହେଁ, ସଦାକାଳ ମୋ' ବଂଶରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ; ନା, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦାଉଦତ୍ତକର ପରତେୟକ ଶତ୍ରୁକୁ ଭୂତଳରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲା ଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ଏହିପ୍ରକାରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦ ବଂଶ ସହିତ ନିୟମ ସ୍ଥର କରି କହିଲା, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦାଉଦତ୍ତକ ଶତ୍ରୁମାନତ୍ତକ ହସ୍ତରୁ ପରିଶୋଧ ନେବେ । ୧୭ ଆଉ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ସନେହ କରିବାରୁ ପୁନର୍ବାର ଗତ୍ତକୁ ଶପଥ କରାଇଲା, କାରଣ ସେ ଗତ୍ତକୁ ଆପଣା ପରାଶ ସମାନ ସନେହ କଲା । ୧୮ ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ଗତ୍ତକୁ କହିଲା, କାଲି ଅମାବାସ୍ୟା; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଆସନ ଶୂନ୍ୟ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଖୋଜାଯିବ । ୧୯ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତିନି ଦିନ ରହିଲା ଉତ୍ତରେ ଶାୟର ଯାଇ କାର୍ଯ୍ୟଦିନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇଥିଲ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ନାମକ ପଥର ପାଖରେ ରହିବ । ୨୦ ପୁଣି, ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଛଳରେ ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ତିନି ଡାର ମାରିବି । ୨୧ ଆଉ ଦେଖ, ମୁଁ ଏକ ବାଳକକୁ ପଠାଇ କହିବି, ଯାଇ ତାର ଖୋଜ । ମୁଁ ଯେବେ ସେହି ବାଳକକୁ କହେ, ଦେଖ, ତାର ତୁମ୍ଭ ଏପାଖରେ ଅଛି, ଗହା ନେଇ ଆସ; ତେବେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ମତ୍ତଗଳ ଅଛି, କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ । ୨୨ ମାତ୍ର ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ସେପାଖରେ ଡାର ଅଛି, ଯେବେ ମୁଁ ସେ ବାଳକକୁ ଏପରି କହେ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଗୁଲି ଯାଅ; କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଦାୟ କଲେ । ୨୩ ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋହର ଏହି କଥୋପକଥନ ବିଷୟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ଓ ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ରହିଲେ । ୨୪ ତହିଁରେ ଦାଉଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୁଚିଲେ; ପୁଣି, ଅମାବାସ୍ୟା ଉପସ୍ଥତ ହୁଅନ୍ତେ, ରାଜା ଭୋଜନରେ ବସିଲେ । ୨୫ ଆଉ ରାଜା ଅନ୍ୟ ସମୟ ପରି କାନ୍ଥ ନିକଟସ୍ଥ ଆପଣା ଆସନରେ ବସିଲେ; ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ଠିଆ ହେଲା* ଓ ଅବନର ଶାଉଳତ୍ତକ ପାଖରେ ବସିଲା; ମାତ୍ର ଦାଉଦତ୍ତକର ସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା । ୨୬ ତଥାପି ସେହିଦିନ ଶାଉଳ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ବିଚାର କଲେ, ଗହାକୁ କିଛି ଘଟିଅଛି, ସେ ଶୁଚି ନାହିଁ; ସେ ଅବଶ୍ୟ ଶୁଚି ନ ଥିବ । ୨୭ ମାତ୍ର ଅମାବାସ୍ୟାର ପର ଦିବସ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ହେଲା; ତହିଁରେ ଶାଉଳ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନକୁ କହିଲେ, ଯିଶାର ପୁତ୍ର କାହିଁକି ଭୋଜନକୁ ଆସୁ ନାହିଁ, କାଲି ନାହିଁ କି ଆଜି ନାହିଁ ? ୨୮ ତହିଁ ଯୋନାଥନ ଶାଉଳତ୍ତକ ଉତ୍ତର କଲା,

* ୨୦:୨୫ ଯୋନାଥନ ଠିଆ ହେଲା ଯୋନାଥନ ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲେ

ଦାଉଦ ବେଥଲିହିମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ବହୁତ କହିଲା, ୨୯ ଆଉ ସେ କହିଲା, ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ; କାରଣ ନଗରରେ ମୋର ପରିବାର ପାଇଁ ବଳିଦାନ ହେବାର ଅଛି ଓ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ମୋହର ଭାଇ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ମୁଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ତେବେ ବିନୟ କରୁଅଛି ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ ରାଜାତ୍ମକ ମେଜକୁ ଆସି ନାହିଁ । ୩୦ ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ପରତି ଶାଉଲତ୍ମକ କ୍ଲେଧ ପରଢ଼ୁଳିତ ହେଲା ଓ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆରେ ବିପଥଗାମିନୀ ଉଦ୍‌ଗେହୀର ପୁତ୍ର, ତୁ ଯେ ଆପଣାର ଲଜ୍ଜା ଓ ଆପଣା ମାତର ଆବରଣାୟର ଲଜ୍ଜା ନିମନ୍ତେ ଯିଶାର ପୁତ୍ରକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ, ଏହା କ'ଣ ମୁଁ ଜାଣୁ ନାହିଁ ? ୩୧ କାରଣ ସେହି ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଯେଯାଏ ଭୂତଳରେ ବଞ୍ଚିଥାଏ, ସେଯାଏ, ତୁ, କି ଗେ' ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ଲୋକ ପଠାଇ ଗକୁ ମୋ' କତିକି ଆଣ, କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ । ୩୨ ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ପିତା ଶାଉଲତ୍ମକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ସେ କାହିଁକି ହତ ହେବ ? ସେ କଥା କରୁଅଛି ? ୩୩ ତହିଁ ଶାଉଲ ଗହାକୁ ଆପାତ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ଉପରକୁ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଫୋପାଡ଼ିଲେ; ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଯୋନାଥନ ଜାଣିଲା ଯେ, ଦାଉଦତ୍ମକୁ ବଧ କରିବା ଆପଣା ପିତାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପ୍ନାକୃତ ହୋଇଅଛି । ୩୪ ଏହେତୁ ଯୋନାଥନ ପରତର୍ଣ୍ଣତ କ୍ଲେଧରେ ମେଜରୁ ଉଠିଲା ଓ ମାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନରେ କିଛି ଭୋଜନ କଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଗହାର ପିତା ଦାଉଦତ୍ମକର ଅପକାର କରିବାରୁ ସେ ଗତ୍ମକ ଲାଗି ଦୁଃଖିତ ହେଲା । ୩୫ ଏଉତ୍ତରେ ପରତଃକାଳରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ମକ ସହିତ ନିରୁପିତ ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାହାରି ଗଲା, ଆଉ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୋଟିଏ ସାନ ବାଳକ ଥିଲା । ୩୬ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ବାଳକକୁ କହିଲା, ମୁଁ ଯେଉଁ ଡାର ମାରିବି, ଗହାସବୁ ତୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଖୋଜ । ଏଥିରେ ବାଳକ ଦୌଡ଼ନ୍ତେ, ସେ ଗହା ଉପର ଦେଇ ଯିବାକୁ ଡାର ମାରିଲା । ୩୭ ଆଉ ଯୋନାଥନ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଡାର ମାରିଥିଲା, ସେହି ସ୍ୱାଧୀନରେ ବାଳକ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯୋନାଥନ ବାଳକକୁ ଡାକି କହିଲା, ଡାର ଗେ' ସେପାଖରେ ଅଛି ପର ? ୩୮ ଆହୁରି ଯୋନାଥନ ବାଳକକୁ ଡାକି କହିଲା, ଚଞ୍ଚଳ ଦୌଡ଼, ରହ ନା । ତହିଁରେ ଯୋନାଥନର ବାଳକ ଡାର ସାତର୍ଣ୍ଣି ଆପଣା ପରଭୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ୩୯ ମାତର ସେ ବାଳକ କିଛି ଜାଣିଲା ନାହିଁ; କେବଳ ଯୋନାଥନ ଓ ଦାଉଦ ସେ କଥା ଜାଣିଲେ । ୪୦ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ବାଳକ ହସତରେ ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରଦାଦି ଦେଇ ଗହାକୁ କହିଲା, ଯା, ଏସବୁ ନଗରକୁ ନେ । ୪୧ ପୁଣି, ବାଳକ ଯିବା ମାତରେ ଦାଉଦ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼ର ଏକ ସ୍ୱାଧୀନରୁ ଉଠିଲେ ଓ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ତିନି ଥର ପରଶାମ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ତୁମ୍ବନ କଲେ ଓ ଏକ ଆରେକ ସତ୍ତ୍ୱେ ରୋଦନ କଲେ, ମାତର ଦାଉଦ ବଳି ପଡ଼ିଲେ । ୪୨ ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦତ୍ମକୁ କହିଲା, କୁଶଳରେ ଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ତ ସଦାପରଭୁତ୍ମକ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଅଛୁ, ସଦାପରଭୁ ସର୍ବଦା ମୋର ଓ ତୁମ୍ଭର, ପୁଣି, ମୋ' ବଂଶ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ମଧ୍ୟସର୍ବତ୍ତା ହେଉନ୍ତୁ । ତହିଁ ସେ ଉଠି ପରସ୍ୱାଧୀନ କଲେ, ପୁଣି, ଯୋନାଥନ ନଗରକୁ ଗଲା ।

ଦାଉଦ ଏବଂ ପବିତ୍ର ରୁଚି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ନୋବରେ ଅନ୍ତାମେଲକ୍ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁରେ ଅନ୍ତାମେଲକ୍ କମ୍ପମାନ ହୋଇ ଦାଉଦତ୍ମକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସି ଗତ୍ମକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ଲୋକ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଏକା କାହିଁକି ? ୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଅନ୍ତାମେଲକ୍ ଯାଜକକୁ କହିଲେ, ରାଜା ମୋତେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଏ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛି, ସେହି ବିଷୟ କେହି କିଛି ନ ଜାଣୁ; ଆଉ ମୁଁ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ୱାଧୀନମାନଙ୍କରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛି । ୩ ଏବେ ତୁମ୍ଭ ହସତରେ କଥା ଅଛି ? ପାଞ୍ଚଟି ରୁଚି, ଅବା ଯାହା କିଛି ଅଛି, ଗହା ମୋ' ହସତରେ ଦିଅ । ୪ ଏଥିରେ ଯାଜକ ଦାଉଦତ୍ମକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ମୋ' ହସତରେ ସାଧାରଣ ରୁଚି ନାହିଁ; ଯେବେ ଯୁବାମାନେ ସତ୍ତ୍ୱାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ ରଖିଥିବେ, ତେବେ କେବଳ ପବିତ୍ର ରୁଚି ଅଛି । ୫ ତହିଁ ଦାଉଦ ଯାଜକକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ପରକୃତରେ ଉଶାଧିକ ଏହି ତିନି ଦିନ ହେଲା, ସତ୍ତ୍ୱାମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକାକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏ କେବଳ ସାମାନ୍ୟ ଯାତ୍ରା ହେଲେ ହେଁ, ମୁଁ ବାହାରିବା ବେଳେ ଯୁବାମାନଙ୍କ ପାତ୍ର ପବିତ୍ର ଥିଲା; ତେବେ ଆଜି ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ର କେତେ ଅଧିକ ପବିତ୍ର ନ ଥିବ ? ୬ ତହିଁରେ ଯାଜକ ଗତ୍ମକୁ ପବିତ୍ର ରୁଚି ଦେଲା; କାରଣ ସେ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଆଉ ରୁଚି ନ ଥିଲା, କେବଳ ଦର୍ଶନାୟ ରୁଚି ଥିଲା, ଗହା ଉଠାଇ ନେବା ଦିନ ତପ୍ତ ରୁଚି ରଖିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁତ୍ମକ ସମ୍ମୁଖରୁ ଗହା ସ୍ୱାଧୀନତରିତ

କରାଯାଇଥିଲା । ୭ ସେହିଦିନ ଶାଉଲତ୍ତକର ଦାସମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତକ ସମମୁଖରେ ଅଟକା ଯାଇଥିଲା; ଉହାର ନାମ ଇଦୋମାୟ ଦୋୟେଗ୍, ସେ ଶାଉଲତ୍ତକର ପଶୁପାଳକମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲା । ୮ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଅହାମେଲକ୍ତକୁ କହିଲେ, ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତ୍ତା କି ଖତ୍ତଗ ନାହିଁ ? କାରଣ ମୁଁ ଆପଣା ଖତ୍ତଗ କି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସତ୍ତଗରେ ଆଣି ନାହିଁ, ଯେଣୁ ରାଜାତ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ୯ ତହିଁରେ ଯାଜକ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଏଲା ତଳତ୍ତୁମିରେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିଥିଲ, ଦେଖ; ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗଲାୟାତର ଖତ୍ତଗ ଏଫୋଦ ପଛେ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଅଛି, ଯେବେ ଉହା ନେବ, ନିଅ; ଉହା ଛଡ଼ା ଆଉ ଏଠାରେ କିଛି ନାହିଁ । ତହିଁ ଦାଉଦ କହିଲେ ଉହା ପରି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ; ଉହା ମୋତେ ଦିଅ ।

ଗାଥରେ ଦାଉଦ

୧୦ ଏଉତ୍ତଗରେ ଦାଉଦ ଉଠି ଶାଉଲତ୍ତକର ସମମୁଖରୁ ସେହିଦିନ ପଳାଇ ଗାଥର ରାଜା ଆଖାଶ୍ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୧୧ ତହିଁରେ ଆଖାଶ୍‌ର ଦାସମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, ଏହି ଦାଉଦ କି ଦେଶର ରାଜା ନୃହନ୍ତ ? ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ତତ୍ତକ ବିଷୟରେ ନୃତ୍ତୟ କରି କି ପରସ୍ପର କହି ନ ଥିଲେ, ଶାଉଲ ବଧ କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର, ଦାଉଦ ବଧ କଲେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ ? ୧୨ ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଏ କଥା ମନେ ରଖିଲେ, ପୁଣି, ଗାଥର ରାଜା ଆଖାଶ୍‌କୁ ବଡ଼ ଭୟ କଲେ । ୧୩ ଏଣୁ ସେ ସେମାନତ୍ତକ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ମତି ବଦଳାଇଲେ ଓ ସେମାନତ୍ତକ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ବାତୁଳ ପରି ଦେଖାଇ ଦୁଃଖର କବାଟ ଆଖିତୁଡ଼ିଲେ ଓ ଆପଣା ଦାଡ଼ିରେ ଲାଳ ବୋହିବାକୁ ଦେଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଆଖାଶ୍ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍ତକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ଏ ବାତୁଳ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏହାକୁ ମୋର ପାଖକୁ ଆଣିଲ ? ୧୫ ମୋହର କ'ଣ ବାତୁଳ ଲୋକର ଅଭାବ ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ମୋର ଆଗରେ ବାତୁଳ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଣିଅଛ ? ଏ ଲୋକ କ'ଣ ମୋହର ଘରକୁ ଆସିବ ?

ଅଦୁଲ୍‌ଲମ ଗୁମ୍‌ପାରେ ଦାଉଦ

୧ ଏହେତୁ ଦାଉଦ ସେଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଅଦୁଲ୍‌ଲମ ଗୁମ୍‌ପାକୁ ପଳାଇଲେ, ପୁଣି, ତତ୍ତକର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ତତ୍ତକର ପିତୃଗୃହସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ଉହା ଶୁଣନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେଠାକୁ ତତ୍ତକ କତିକି ଗଲେ । ୨ ଆଉ ପରତେୟକ କ୍ଲିଷ୍ଟ ଓ ପରତେୟକ ରଣଗ୍ରସ୍ତ ଓ ପରତେୟକ ତିକ୍ତମନା ଲୋକ ତତ୍ତକ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ; ତହିଁରେ ସେ ସେମାନତ୍ତକର ସେନାପତି ହେଲେ; ଏହିତ୍ତପେ ଉଶାଧିକ ଗୁରି ଶହ ଲୋକ ତତ୍ତକର ସତ୍ତଗା ହେଲେ । ୩ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ଦାଉଦ ସେଠାରୁ ମୋୟାବ ଦେଶସ୍ଥ ମିସ୍‌ପେକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ମୋୟାବର ରାଜାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' ପୁରତି କଥଣ କରିବେ, ଉହା ମୁଁ ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ପିତାମାତାତ୍ତକୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଆସି ରହିବାକୁ ଦିଅ । ୪ ତହିଁ ସେ ସେମାନତ୍ତକୁ ମୋୟାବ-ରାଜାର ସାକ୍ଷାତକୁ ଆଣିଲେ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ସମୟଯାକ ସେମାନେ ସେହି ରାଜା ସହିତ ବାସ କଲେ । ୫ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ଟ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗାଦ୍ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲା, ଏହି ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ନ ରୁହ; ପରସ୍ଥାନ କରି ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ଯାଅ । ତେବେ ଦାଉଦ ପରସ୍ଥାନ କରି ହେରତ୍ ବଣରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ ।

ଶାଉଲତ୍ତକ ଯାଜକ ସଂହାର

୬ ଏଥୁଉତ୍ତଗରେ ଶାଉଲ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଦାଉଦ ଓ ତତ୍ତକର ସତ୍ତଗା ଲୋକମାନତ୍ତକର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଅଛି; ଏହି ସମୟରେ ଶାଉଲ ନିଜ ହସ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଧରି ଗିର୍ବାୟାସ୍ଥାତ ରାମାରେ ଝାଉଁଗଛ ତଳେ ବସିଥିଲେ ଓ ତତ୍ତକର ଗୁରିଆଡ଼େ ତତ୍ତକର ଦାସ ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୭ ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଗୁରିଆଡ଼େ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଆପଣା ଦାସମାନତ୍ତକୁ କହିଲେ, ହେ ବିନ୍ୟାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ, ଶୁଣ; ଯିଶାର ପୁତ୍ର କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ପୁରତିଜଣକୁ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ଵାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବ, ସେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତତ୍ତକୁ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତି କରିବ, ୮ ଏଥୁପାଇଁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଅଛ ? ଆଉ, ମୋହର ପୁତ୍ର ଯିଶାର ପୁତ୍ର ସତ୍ତଗେ ନିୟମ କଲା ବେଳେ କେହି ମୋହର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କଲ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକର କେହି ମୋ' ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହେଲ ନାହିଁ, କିଅବା ଆଜିର ପରି ମୋହର ପୁରତିକୂଳରେ ଛକି ବସି ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋର ପୁତ୍ର ଯେ ମୋର ଦାସକୁ ମଗଇ ଅଛି, ଏହା କେହି ମୋର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କଲ ନାହିଁ ? ୯ ତେବେ ଶାଉଲତ୍ତକର ଦାସମାନତ୍ତକ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଇଦୋମାୟ ଦୋୟେଗ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ମୁଁ ଯିଶାର ପୁତ୍ରକୁ ନୋବରେ ଅହାଗୁବର ପୁତ୍ର ଅହାମେଲକ୍ ନିକଟକୁ ଯିବାର ଦେଖିଥିଲି ।

୧୦ ପୁଣି, ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ଗହା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁତକ ନିକଟରେ ପରଗିଲା ଓ ଗହାକୁ ଖାଦ୍ୟଦରବନ୍ଧ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗଲାୟାତର ଖତ୍ତ ଘେଲା । ୧୧ ତହିଁ ରାଜା ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ପୁତ୍ର ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ଯାଜକକୁ ଓ ନେବ ନିବାସୀ ଗହାର ପିତୃବଂଶୀୟ ସମସ୍ତ ଯାଜକଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୧୨ ଏଥିରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, ହେ ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ । ସେ ଉତ୍ତର କଲା, ହେ ମୋହର ପରଭୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି । ୧୩ ପୁଣି, ଶାଉଲ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିଶାର ପୁତ୍ର କାହିଁକି ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମ୍ଭାନ୍ତରଣା କରିଅଛ ? ଆଜିର ପରି ଯିଶାର ପୁତ୍ର ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଛକି ବସିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତ ଗହାକୁ ରୁଟି ଓ ଖତ୍ତ ଘେଇଅଛ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହା ପାଇଁ ପରଗିଅଛ । ୧୪ ଏଥିରେ ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଘେଇ କହିଲା, ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାସ ମଧ୍ୟରେ ଦାଉଦ ପରି କିଏ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ? ସେ ତ ମହାରାଜାଙ୍କର କୁଆଁର ଓ ଆପଣଙ୍କର ସଭାସଦ୍ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଗୃହରେ ସମ୍ଭରାନ୍ତ । ୧୫ ମୁଁ କ'ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହା ଲାଗି ପରଗିବାକୁ ଆଜି ଆରମ୍ଭ କଲି ? ଗହା ମୋ'ରୁ ଦୂର ହେଉ; ମହାରାଜା ଆପଣାର ଏହି ଦାସକୁ ବା ମୋହର ସମସ୍ତ ପିତୃଗୃହକୁ କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଦେଉନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ଅଲପ କି ବହୁତ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୬ ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, ହେ ଅନ୍ଧାମେଲକ୍, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପିତୃଗୃହ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ । ୧୭ ତହିଁ ରାଜା ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଧାଉଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ସଦାପରଭୁତକ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଧ କର; କାରଣ ଦାଉଦ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହସ୍ତ ଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଦାଉଦର ପଲାଇବା କଥା ଜାଣିଲେ ହେଁ ଗହା ମୋହର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସଦାପରଭୁତକ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ । ୧୮ ଏଣୁ ରାଜା ଦୋୟେଗକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଫେରି ଏହି ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କର । ତହିଁରେ ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ୍ ଫେରି ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଓ ସେହିଦିନ ସେ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ-ପରିଧାନକାରୀ ପଞ୍ଚଗଣା ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲା । ୧୯ ପୁଣି, ସେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ନେବ ନଗରକୁ ଖତ୍ତଗଧାରରେ ଆଘାତ କଲା; ସେ ଖତ୍ତଗଧାରରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ ଓ ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ଉଭୟଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଗୋରୁ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଓ ମେଷାଦିକୁ ଆଘାତ କଲା । ୨୦ ସେହି ସମୟରେ ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ପୁତ୍ର ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବୀୟାଥର ନାମରେ ଜଣେ ରକ୍ଷା ପାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପଳାଇଲା । ୨୧ ପୁଣି, ଅବୀୟାଥର ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା ଯେ, ଶାଉଲ ସଦାପରଭୁତକ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଅଛି । ୨୨ ତହିଁ ଦାଉଦ ଅବୀୟାଥରକୁ କହିଲେ, ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ୍ ସେଠାରେ ଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ସେହିଦିନ ଜାଣିଲି ଯେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜଣାଇବ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପିତୃଗୃହସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପରାଣୀଙ୍କର ମୁରୁୟ ଘଟାଇଅଛି । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ରୁହ, ଭୟ ନ କର; କାରଣ ଯେ ମୋର ପରାଣ ଗ୍ରହେଁ, ସେ ତୁମ୍ଭେ ପରାଣ ଗ୍ରହେଁ; ମାତ୍ର ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭେ ସୁରକ୍ଷିତ ହେବ ।

୨୩

କିୟାଲା ସହରକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କିୟାଲା ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଖଲାବୁ ଶସ୍ତ୍ର ଲୁଟୁଅଛନ୍ତି । ୨ ଏନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ପରଗି କହିଲେ, ମୁଁ ଯାଇ କି ଏହି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି ? ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି କିୟାଲାକୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ୩ ଏଥିରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଯିହ୍ଵା ଦେଶରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ; ଯେବେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିୟାଲାକୁ ଯିବା, ତେବେ କେତେ ଅଧିକ ଭୟ ନ କରିବା ? ୪ ତେଣୁ ଦାଉଦ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପରଗିଲେ । ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁତ ଉତ୍ତର ଘେଇ କହିଲେ, ଉଠ, କିୟାଲାକୁ ଯାଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୫ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ତକର ଲୋକମାନେ କିୟାଲାକୁ ଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ମହାସଂହାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ । ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ କିୟାଲା ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ୬ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧାମେଲକ୍ ପୁତ୍ର ଅବୀୟାଥର କିୟାଲାକୁ ଦାଉଦଙ୍କ କତିକି ପଲାଇ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ ଏଫୋଦ ହାତରେ ନେଇ ଆସିଥିଲା । ୭ ପୁଣି, ଦାଉଦ କିୟାଲାକୁ ଆସିଅଛି ବୋଲି ଶାଉଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଆନ୍ତେ, ଶାଉଲ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ମୋ' ହସ୍ତରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେହେତୁ ସେ ଦସ୍ତା ଓ ଅର୍ଗଲବିଶିଷ୍ଟ ନଗରରେ

ପରବେଶ କରିବା ହେତୁରୁ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ୮ ଏଥିରେ କିୟାଲକୁ ଯାଇ ଦାଉଦଠାକୁ ଓ ଗତ୍‌କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘେରିବା ପାଇଁ ଶାଉଲ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଡାକିଲେ । ୯ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଜାଣିଲେ ଯେ, ଶାଉଲ ଗତ୍‌କ ପୁରତିକୂଳରେ ମନ୍ଦ କଲ୍ପନା କରିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ସେ ଅବାୟାଧର ଯାଜକକୁ କହିଲେ, ଏଠାକୁ ଏଫୋଦ ଥାଣ । ୧୦ ତେବେ ଦାଉଦ କହିଲେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ଶାଉଲ କିୟାଲକୁ ଆସି ମୋ' ସକାଶେ ସେହି ନଗର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଶୁଣିଅଛି । ୧୧ କିୟାଲ ନିବାସୀମାନେ କ'ଣ ମୋତେ ଗତ୍‌କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେବେ ? ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଯେପରି ଶୁଣିଅଛି, ସେପରି କ'ଣ ଶାଉଲ ଆସିବେ ? ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣା ଦାସକୁ ଏହା ଜଣାଅ । ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ସେ ଆସିବ । ୧୨ ତେବେ ଦାଉଦ କହିଲେ, କିୟାଲ ନିବାସୀମାନେ ମୋତେ ଓ ମୋ' ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଶାଉଲଠାକ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ? ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୧୩ ତହିଁ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍‌କର ଉତ୍ତମ ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଉଠି କିୟାଲରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ ଓ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ, ସେଠାକୁ ଗଲେ । ଏଥିରେ ଦାଉଦ କିୟାଲରୁ ପଳାଇ ଯାଇଅଛି ବୋଲି ଶାଉଲଠାକୁ କୁହାଗଲା; ତେଣୁ ସେ ଯିବାରୁ କ୍ଷୀଣ ହେଲେ ।

ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦାଉଦ

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପରାନ୍ତରସ୍ଥ ନାନା ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରି ସାଙ୍ଗ ପରାନ୍ତରସ୍ଥ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ରହିଲେ । ପୁଣି, ଶାଉଲ ପୁରତିଦିନ ଗତ୍‌କର ଅନ୍ତଃପ୍ରସ୍ଥ କଲେ, ମାତର ପରମେଶ୍ୱର ଗତ୍‌କ ଗତ୍‌କ ହାତରେ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଜାଣିଲେ ଯେ, ଶାଉଲ ଗତ୍‌କ ପୁଣ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଅଛନ୍ତି; ସେସମୟରେ ଦାଉଦ ସାଙ୍ଗ ପରାନ୍ତରସ୍ଥ ବଣରେ ଥିଲେ । ୧୬ ଏଣୁ ଶାଉଲଠାକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥାନ ଉଠି ଦାଉଦଠାକ କତିକି ବଣକୁ ଗଲା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଠାକରେ ଗତ୍‌କ ହସ୍ତ ସବଳ କଲା । ୧୭ ପୁଣି, ସେ ଗତ୍‌କ କହିଲା, ଭୟ ନ କର; କାରଣ ମୋର ପିତା ଶାଉଲଠାକର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଇବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ହେବ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବି; ଏହା ମଧ୍ୟ ମୋର ପିତା ଶାଉଲ ଜାଣନ୍ତି । ୧୮ ଏଥିରେ ସେ ଦୁହେଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିୟମ କଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦ ବଣରେ ବାସ କଲେ ଓ ଯୋନାଥାନ ଆପଣା ଘରକୁ ଗଲା । ୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ସାଙ୍ଗ ଲୋକମାନେ ଗିବାୟାକୁ ଶାଉଲଠାକ କତିକି ଆସି କହିଲେ, ଦାଉଦ କ'ଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକ ମଧ୍ୟରେ ମରୁଥିବିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ହଣ୍ଡାଲ ପର୍ବତର ବଣରେ ନାନା ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚି ରହି ନାହିଁ ? ୨୦ ଏହେତୁ ହେ ମହାରାଜ, ଆପଣାଙ୍କ ଆଗମନର ସମସ୍ତ ମନୋବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ଆସନ୍ତୁ, ପୁଣି, ମହାରାଜଠାକ ହସ୍ତରେ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଭାର ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର । ୨୧ ତହିଁ ଶାଉଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପୁରତି କୁପା କଲା । ୨୨ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଆହୁରି ସ୍ୱାଧୀନ କର ଓ କେଉଁଠାରେ ଗହାର ଖୋଜ ପଡ଼ିଅଛି, କିଏ ଗହାକୁ ସେଠାରେ ଦେଖିଅଛି, ଏହା ବୁଝି ଦେଖ; କାରଣ ମୋତେ କୁହାଯାଇଅଛି ଯେ, ସେ ଅତି ସତର୍କ ହୋଇ ଚଳୁଅଛି । ୨୩ ଏହେତୁ ଯେ ଯେ ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନରେ ସେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଏ, ସେସବୁ ଦେଖି ବୁଝ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' କତିକି ନିଶ୍ଚୟ ଫେରି ଆସ, ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯିବି; ସେ ଯେବେ ଦେଶରେ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଯିହୁଦାର ସମୁଦାୟ ସହସର ମଧ୍ୟରେ ଗହାକୁ ଖୋଜିବି । ୨୪ ତହିଁ ସେମାନେ ଉଠି ଶାଉଲଠାକ ଆଗେ ସାଙ୍ଗକୁ ଗଲେ; ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍‌କର ଲୋକମାନେ ମରୁଥିବିର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ପଦାରେ ମାୟୋନ୍ ପରାନ୍ତରରେ ଥିଲେ । ୨୫ ଏଣୁ ଶାଉଲ ଓ ଗତ୍‌କର ଲୋକମାନେ ଗତ୍‌କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ; ମାତର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଠାକ ଏହା ଜଣାନ୍ତେ, ସେ ଶୈଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ମାୟୋନ୍ ପରାନ୍ତରରେ ରହିଲେ । ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ ଗହା ଶୁଣି ମାୟୋନ୍ ପରାନ୍ତରରେ ଦାଉଦଠାକ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୨୬ ପୁଣି, ଶାଉଲ ପର୍ବତର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍‌କର ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଗଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଠାକ ଭୟରୁ ପଳାଇବାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲେ; କାରଣ ଶାଉଲ ଓ ଗତ୍‌କର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଠାକ ଓ ଗତ୍‌କର ଲୋକଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରିଥିଲେ । ୨୭ ଏପରି ସମୟରେ ଜଣେ ଦୂତ ଶାଉଲଠାକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, ଶାୟର ଆସନ୍ତୁ; କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କଲେଣି । ୨୮ ତହିଁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଠାକର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଗୋଡ଼ାଇବାରୁ ଫେରି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ଏଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନର

ନାମ ସେଲା-ହମ୍ବଲିକୋତ୍ (ବିଭାଗକାରୀ ଶୈଳ) ରଖିଲେ । ୨୯ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଯାଇ ଏନଗଦାସ୍ଥ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ ।

୨୪

ଦାଉଦତ୍ତକ ଶାଉଲତ୍ତକୁ ପ୍ରାଣଦାନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକ ପଶ୍ଚିମପାର୍ଶ୍ଵରେ ଫେରନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ତତ୍ତକୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଦାଉଦ ଏନଗଦାସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛି । ୨ ତହିଁ ଶାଉଲ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ହଜାର ବନ୍ଧା ଲୋକ ନେଇ ଦାଉଦ ଓ ତତ୍ତକର ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ବନ୍ଦୀ ଛାଗର ଶୈଳ ସବୁରେ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେ ପଥ ନିକଟସ୍ଥ ମେଷଶାଳାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଗୁମ୍ଫା ଥିଲା; ପୁଣି, ଶାଉଲ ପାଦ ଢାଙ୍ଗିବା* ପାଇଁ ତହିଁ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଦାଉଦ ଓ ତତ୍ତକର ଲୋକମାନେ ସେହି ଗୁମ୍ଫାର ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ ଥିଲେ । ୪ ଏଥିରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଲୋକମାନେ ତତ୍ତକୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଦିନ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଥିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦେବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଭଲ ଦିଶିବ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପୁରତି କରିବ, ସେଦିନ ଏହି ଦେଖ । ତହିଁ ଦାଉଦ ଉଠି ଗୋପନରେ ଶାଉଲତ୍ତକର ଗେରାଧଡ଼ି କାଟି ନେଲେ । ୫ ମାତ୍ର ଶାଉଲତ୍ତକର ବସ୍ତ୍ରଧଡ଼ି କାଟିବାରୁ ପଛେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଅନ୍ତଃକରଣ ତତ୍ତକୁ ଆଘାତ କଲା । ୬ ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନତ୍ତକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ତକ ଅଭିଷିକ୍ତ ମୋର ପରଭୁତ୍ତକ ପୁରତିକୂଳରେ ହାତ ଉଠାଇବି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କରିବାକୁ ମୋତେ ନ ଦେଉନ୍ତୁ; କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ତକ ଅଭିଷିକ୍ତ । ୭ ଏସବୁ କଥା ଦୁଇଦିନ ଦାଉଦ ଆପଣା ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ଦମନ କଲେ ଓ ଶାଉଲତ୍ତକ ପୁରତିକୂଳରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଉଠିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରି ଆପଣା ପଥରେ ଗଲେ । ୮ ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଉଠି ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଓ ଶାଉଲତ୍ତକର ପଛେ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମହାରାଜ । ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଆପଣା ପଛକୁ ଅନାନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ୯ ଆଉ ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତକୁ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଦାଉଦ ଆପଣତ୍ତକର ଅନିଷ୍ଟ ଚାହୁଁଅଛି, ଲୋକମାନତ୍ତକର ଏପରି କଥା ଆପଣ କାହିଁକି ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି ? ୧୦ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଆପଣତ୍ତକୁ ମୋହର ହସ୍ତରେ ଦେଇଥିଲେ, ଏହା ଆଜି ଆପଣତ୍ତକ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଅଛି; ଆପଣତ୍ତକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ କେହି କେହି ମୋତେ କହିଥିଲେ; ମାତ୍ର ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଆପଣତ୍ତକୁ ଦୟା କଲା ଓ ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଆପଣା ପରଭୁତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାତ ଉଠାଇବି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ତକ ଅଭିଷିକ୍ତ । ୧୧ ଆହୁରି ମୋହର ପିତା, ଦେଖନ୍ତୁ, ହଁ, ମୋର ହାତରେ ଆପଣତ୍ତକ ଗେରାଧଡ଼ି ଦେଖନ୍ତୁ; ମୁଁ ଯେ ଆପଣତ୍ତକ ଗେରା ଧଡ଼ି କାଟିଲି, ମାତ୍ର ଆପଣତ୍ତକୁ ବଧ ନ କଲି, ଏଥିରୁ ଆପଣ ବୁଝନ୍ତୁ ଓ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ, ମୋ' ହାତରେ କିଛି ମନ୍ଦ ବା ଅଧର୍ମ ନାହିଁ, ଆପଣ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ ହେଁ ମୁଁ ଆପଣତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରି ନାହିଁ । ୧୨ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ଓ ଆପଣତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣତ୍ତକଠାରୁ ମୋହର ପରିଶୋଧ ନେଉନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ମୋହର ହସ୍ତ ଆପଣତ୍ତକ ପୁରତିକୂଳ ହେବ ନାହିଁ । ୧୩ ପ୍ରାଣନାଶନୀୟ ପରବାଦ କହେ, ଯଥା, ଦୁଷ୍ଟଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାରେ; ମାତ୍ର ମୋହର ହସ୍ତ ଆପଣତ୍ତକ ପୁରତିକୂଳ ହେବ ନାହିଁ । ୧୪ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା କାହା ପଛରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଅଛନ୍ତି ? ଆପଣ କାହା ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ ଅଛନ୍ତି ? ଗୋଟିଏ ମଲା କୁକୁର ପଛରେ, ଗୋଟିଏ ଡାଉଁଶ ପଛରେ । ୧୫ ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହେଉନ୍ତୁ, ଆଉ ମୋହର ଓ ଆପଣତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ, ପୁଣି, ଦୃଷ୍ଟି କରି ମୋହର ବିବାଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣତ୍ତକ ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ୧୬ ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିସାରିଲା ଉତ୍ତରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଏ କ'ଣ ତୁମ୍ଭର ରବ ? ତହିଁ ଶାଉଲ ରବ ଉଠାଇ ଗୋଦନ କଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ସେ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରୁ ଅଧିକ ଧାର୍ମିକ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦ କଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଭଲ କରିଅଛ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁରତି କିପରି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ, ଗହା ଆଜି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବଧ କଲା ନାହିଁ । ୧୯ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଶତ୍ରୁକୁ ପାଇଲେ, ସେ କ'ଣ ଗକୁ ଭଲରେ ଯିବାକୁ ଦେବ ? ଏଣୁ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁରତି ଯାହା କରିଅଛ, ତହିଁ ଲାଗି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେଉନ୍ତୁ । ୨୦ ଏବେ

* ୨୪:୩ ଅର୍ଥାତ୍ ମଳତ୍ୟାଗ କରିବା

ଦେଖ, ମୁଁ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ରାଜା ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର ହେବ । ୨୧ ଏହେତୁ ଏବେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ନାମରେ ମୋର ନିକଟରେ ଶପଥ କର ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଉତ୍ତରରେ ମୋହର ବଂଶକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ମୋହର ପିତୃଗୃହରୁ ମୋ' ନାମ ଲୋପ କରିବ ନାହିଁ । ୨୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଶାଉଲତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ । ଏଉତ୍ତରରେ ଶାଉଲ ଗୃହକୁ ଗଲେ; ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଓ ଉତ୍ତର ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନକୁ ଆରୋହଣ ଗଲେ ।

୨୫

ଶାମୁୟେଲତ୍ତ୍ୱ ମୁଦୁୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଶାମୁୟେଲ ମଲେ; ତହିଁ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଉତ୍ତର ପାଇଁ ବିଲପ କଲେ ଓ ରାମାସ୍ୱତ ଉତ୍ତର ଗୃହରେ ଉତ୍ତକୁ କବର ଦେଲେ । ପୁଣି, ଦାଉଦ ଉଠି ପାରଣ* ପରାନ୍ତରକୁ ଗଲେ ।

ଦାଉଦ ଓ ଅବାଗଲ

୨ ସେହି ସମୟରେ ମାୟୋସ୍ୱତ ଜଣେ ଲୋକ କର୍ମିଲରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲା; ସେ ଅତି ବଡ଼ ଲୋକ ଓ ଗହୀର ତିନି ସହସ୍ର ମେଷ ଓ ଏକ ସହସ୍ର ଛାଗା ଥିଲେ; ପୁଣି, ସେ କର୍ମିଲରେ ଆପଣା ମେଷଲୋମ ଛେଦନ କରୁଥିଲା । ୩ ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ନାମ ନାବଲ ଓ ଗହୀର ଭାର୍ଯ୍ୟର ନାମ ଅବାଗଲ; ସେହି ସତ୍ରୀ ଦୁଦୁମତୀ ଓ ରୂପବତୀ; ମାତ୍ର ସେହି ପୁରୁଷ କତୁଭାଷୀ ଓ କୁକର୍ମକାରୀ ଓ ସେ କାଲେବ ବଂଶଜ ଥିଲା । ୪ ଆଉ ନାବଲ ଆପଣା ମେଷର ଲୋମ ଛେଦନ କରୁଥିବି ବୋଲି ଦାଉଦ ପରାନ୍ତରରେ ଶୁଣିଲେ । ୫ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଦଶ ଜଣ ଯୁବାତ୍ତ୍ୱ ପଠାଇଲେ ଓ ଦାଉଦ ସେହି ଯୁବାମାନତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ମିଲକୁ ଉଠି ନାବଲ କଡ଼ିକି ଯାଅ ଓ ମୋହର ନାମରେ ଗହୀକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୬ ପୁଣି, ଗହୀକୁ ଏପରି କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ଚିରଜୀବୀ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭର ମତ୍ତ୍ୱ ଗହୀ ହେଉ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ମତ୍ତ୍ୱ ଗହୀ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭ ସର୍ବସ୍ୱର ମତ୍ତ୍ୱ ଗହୀ ହେଉ । ୭ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ, ତୁମ୍ଭର ଲୋମଛେଦନମାନେ ଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭର ମେଷପାଳକମାନେ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱର କୌଣସି ଅପକାର କରି ନାହିଁ, କିଅବା କର୍ମିଲରେ ଥିବା ସମୟଯାକ ସେମାନତ୍ତ୍ୱର କିଛି ହଜି ନାହିଁ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୁବାମାନତ୍ତ୍ୱ ପଠା, ସେମାନେ କହିବେ; ଏହେତୁ ଏହି ଯୁବାମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଉନ୍ତୁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଭ ଦିନରେ ଆସିଥାଛୁ । ବିନୟ କରୁଥାଛୁ, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଯାହା ଆସେ, ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍ତ୍ୱ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ଦିଅ । ୯ ତହିଁ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱର ଯୁବାମାନେ ଯାଇ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱ ନାମରେ ନାବଲକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହି କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ । ୧୦ ତହିଁରେ ନାବଲ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱର ଦାସମାନତ୍ତ୍ୱ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ଦାଉଦ କିଏ ? ଯିଶାର ପୁତ୍ର କିଏ ? ଆଜିକାଲି ଅନେକ ଦାସ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁନିବଠାରୁ ବିଗିଡ଼ି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ୧୧ ତେବେ ମୁଁ କ'ଣ ଆପଣା ରୁଟି ଓ ଆପଣା ଜଳ ଓ ଆପଣା ଲୋମଛେଦନମାନତ୍ତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ହତ ପଶୁମାନତ୍ତ୍ୱ ମା'ସ ନେଇ କେଉଁଆଡ଼ର ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱ ଦେବି ? ୧୨ ତହିଁ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱର ଯୁବାମାନେ ଆପଣା ବାଟରେ ଫେରି ଗଲେ ଓ ଉତ୍ତ ନିକଟକୁ ଆସି ସେହିସବୁ କଥା ଉତ୍ତକୁ ଜଣାଇଲେ । ୧୩ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଖତ୍ତ୍ୱ ବାନ୍ଧ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଖତ୍ତ୍ୱ ବାନ୍ଧିଲେ ଓ ଦାଉଦ ହିଁ ଆପଣା ଖତ୍ତ୍ୱ ବାନ୍ଧିଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦତ୍ତ୍ୱର ପକ୍ଷରେ ଉଶାଧିକ ଗୁଣ ଲୋକ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି, ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ସାମଗ୍ରୀ ପାଖରେ ରହିଲେ । ୧୪ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯୁବାମାନତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନାବଲର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଅବାଗଲକୁ ଜଣାଇ କହିଲା, ଦେଖ, ଦାଉଦ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱ କର୍ତ୍ତ୍ୱକୁ ମତ୍ତ୍ୱଗଲବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରାନ୍ତରରୁ ଦୃତମାନତ୍ତ୍ୱ ପଠାଇଥିଲେ, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ଖାଇ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୧୫ ମାତ୍ର ସେହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱର ବଡ଼ ଉପକାରୀ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବାଯାଏ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱର କୌଣସି ଅପକାର ହୋଇ ନାହିଁ, କି ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ହରାଇ ନାହିଁ । ୧୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱ ସତ୍ତ୍ୱେ ମେଷ ଜଗିବାର ସମୟଯାକ ସେମାନେ ରାତ୍ତ୍ୱରେ ଓ ଦିନରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱ ପରତି ପରାଗର ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲେ । ୧୭ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହା ବିବେଚନା କରି ବୁଝ; କାରଣ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱ କର୍ତ୍ତ୍ୱ ଓ ଉତ୍ତର ସମସ୍ତ ଗୃହ ପରତିକୂଳରେ ଅମତ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱୀକାର ହୋଇଅଛି; ମାତ୍ର ସେ ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ† ଯେ, ଉତ୍ତକୁ କେହି କିଛି କହି ନ ପାରେ । ୧୮ ତହିଁ ଅବାଗଲ ଶୀଘ୍ର ଦୁଇ ଶହ ରୁଟି ଓ ଦୁଇ କୁମ୍ଭା ଦ୍ୱାରକ୍ଷାରସ ଓ ପାଞ୍ଚଟି କଣା ମେଷ ଓ

* ୨୫:୧ ପାରଣ କିମ୍ବା ମୋଆନ୍ † ୨୫:୧୭ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ କିମ୍ବା ବେଲିଆଲ୍ ସନ୍ତାନ

ପାଞ୍ଚ ଗଉଣୀ ଭଜା ଶସ୍ୟ[‡] ଓ ଶହେ ପେଣ୍ଡା ଦ୍ରବ୍ୟାଫଳ ଓ ଦୁଇ ଶହ ତିମ୍ବିରିକ୍ତି ନେଇ ଗଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଦିଲ । ୧୯ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଯୁବାମାନଙ୍କୁ କହିଲ, ମୋହର ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲ; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଅଛି । ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ସପ୍ତାମୀ ନାବଲକୁ ଏହା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ । ୨୦ ଏବେ ସେ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଉପରେ ଚଢ଼ି ପର୍ବତ ଉହାଡ଼ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ଦେଖ, ଦାଉଦ ଓ ଗଜକର ଲୋକମାନେ ଅବାଗଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲ । ୨୧ ପୂର୍ବରେ ଦାଉଦ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ଏଇଟାର ପୁରାତରରେ ଥିବା ଦରବ୍ୟସକୁ ଖାଲି ମିଛରେ ଜଗିଲି, ଏହାର ସବୁ ଦରବ୍ୟସକୁ କିଛି ହରଣ ହୋଇ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଭଲ ପାଲଟେ ମୋର ମନ୍ଦ କରିଅଛି । ୨୨ ଏହାର ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ ସକାଳ ଆଳୁଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ପିଲା ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଦାଉଦଙ୍କର ଶତରୁମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦଶତ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦେଉନ୍ତୁ । ୨୩ ଏଣୁ ଅବାଗଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତେ, ଶାୟର ଗର୍ଦ୍ଦଭରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ଭୂମିଷ୍ଠ ପରଶାମ କଲ । ୨୪ ପୁଣି, ଗଜକ ଚରଣରେ ପଡ଼ି କହିଲ, ହେ ମୋହର ପୁରୁ, ମୋ' ଉପରେ, ମୋହର ଉପରେ ହିଁ ସେହି ଅପରାଧ ବର୍ତ୍ତୁ; ଆପଣା ଦାସାକି ଆପଣଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ଆପଣା ଦାସାର କଥା ଆପଣ ଶୁଣନ୍ତୁ । ୨୫ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋହର ପୁରୁ, ସେହି ଦୁଷ୍ଟ[§] ମନୁଷ୍ୟ ନାବଲକୁ ମନରେ ନ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଗହାର ନାମ ଯେପରି, ସେ ସେପରି; ଗହାର ନାମ ନାବଲ* ଓ ମୁଡ଼ଗ ଗହାଠାରେ ଅଛି; ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସା ମୋହର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ପୁରୋଚିତ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ । ୨୬ ହେ ମୋହର ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ତ ଆପଣଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ଦୋଷରୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଆତ୍ମ-ପୁରତିକାର କରିବାରୁ ବାରଣ କଲେ, ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଓ ଆପଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଆପଣଙ୍କ ଶତରୁମାନେ ଓ ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀମାନେ ନାବଲ ପରି ହେଉନ୍ତୁ । ୨୭ ଏଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସା ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଭେଟି ଆଣିଅଛି, ଗହା ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ଅନୁଗାମୀ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ । ୨୮ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ଦାସାର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ; ମୋର ପୁରୁ ସଦାପୁରୁତ୍ଵକୁ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରୁ ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ଗୃହ ନିଶ୍ଚୟ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ଓ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ମନ୍ଦଗ ଦେଖା ନ ଯିବ । ୨୯ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଗତନା କରିବାକୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପୁରାଣ ନେବାକୁ ଉଠିଲେ ହେଁ ସଦାପୁରୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ପୁରାଣ ଜୀବନରୁପ ଗଣ୍ଠିଲରେ ଗଣ୍ଠି ପଡ଼ି ରହିବ; ମାତ୍ର ସେ ଆପଣଙ୍କ ଶତରୁମାନଙ୍କ ପୁରାଣକୁ ଛାଟିଣାଖୋଲରୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା ପରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ । ୩୦ ସଦାପୁରୁ ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ପୁରତି ସଫଳ କରି ଆପଣଙ୍କୁ ଇସରାଏଲର ଅଗ୍ରଗଣୀ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ, ୩୧ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଅକାରଣରେ ରକ୍ତପାତ କଲେ, କିଅବା ମୋର ପୁରୁ ନିଜେ ଆତ୍ମ-ପୁରତିକାର କଲେ ବୋଲି ଆପଣଙ୍କର ବିୟନ କି ହୃଦୟର ବ୍ୟସ୍ତତା ଜନ୍ମିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁ ମୋର ପୁରୁତ୍ଵକୁ ମଙ୍ଗଳ କରିବା ବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଦାସାକି ସ୍ଵୀକାର କରିବେ । ୩୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଅବାଗଲକୁ କହିଲେ, ଆଜି ଯେ ମୋ' ସଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ, ସେହି ସଦାପୁରୁ ଇସରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ; ୩୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ସୁବିଗର ଧନ୍ୟ ହେଉ ଓ ଆଜି ମୋତେ ରକ୍ତପାତ ଦୋଷରୁ ଓ ମୋର ନିଜ ହସ୍ତରେ ଆତ୍ମ-ପୁରତିକାରରୁ ନିବୃତ୍ତ କଲ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ହୁଅ । ୩୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ହିଁ ସା କରିବାରୁ ମୋତେ ବାରଣ କଲେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ଇସରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ଗହାଙ୍କର ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଶାୟର ମୋତେ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆସି ନ ଥିଲେ, ସକାଳ ଆଳୁଅ ବେଳକୁ ନାବଲର ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ପିଲା ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥାଆନ୍ତ । ୩୫ ତହିଁ ସେ ଗଜକ ପାଇଁ ଯାହା ଆଣିଥିଲା, ଦାଉଦ ଗହା ହସ୍ତରୁ ଗହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଗହାକୁ କହିଲେ, କୁଶଳରେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଆ; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ରବ ଶୁଣିଲି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କଲି । ୩୬ ଏଉତ୍ତରେ ଅବାଗଲ ନାବଲ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ଗୃହରେ ରାଜଭୋଜ ପରି ଭୋଜ କରିଥିଲା; ପୁଣି, ନାବଲ ଅତିଶୟ ମତ୍ତ ଥିବାରୁ ଗହାର ମନ ଅତି ପରପୁଲ୍ଲ ଥିଲା; ଏହେତୁ ସକାଳ ଆଳୁଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବାଗଲ ଗହାକୁ ଅଲପ୍ତ ବା ବହୁତ କୌଣସି କଥା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ । ୩୭ ମାତ୍ର ପୁରାତରକାଳରେ ନାବଲର ମତ୍ତତା ତୁଟନ୍ତେ, ଗହାର

‡ ୨୫:୧୮ ପାଞ୍ଚ ଗଉଣୀ ଭଜା ଶସ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ କୋଟିଏ କିଲୋ § ୨୫:୨୫ ଦୁଷ୍ଟ ବେଲିଆଲ * ୨୫:୨୫ ନାବଲ ମୁଡ଼

ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗହାକୁ ସେହିସବୁ କଥା ଜଣାଇଲା; ତହିଁରେ ଗହାର ହୃଦୟ ଗହା ଅନ୍ତରରେ ମରିଗଲା ଓ ସେ ପଥର ପରି ହୋଇଗଲା । ୩୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଉଶାୟାକ ଦଶ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ନାବଲକୁ ଆସାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲା । ୩୯ ଏଉତ୍ତରେ ନାବଲ ମରିଅଛି, ଏହା ଦାଉଦ ଶୁଣି କହିଲେ, ନାବଲ ହସ୍ତରୁ ମୋହର ଅପମାନଜନକ ବିବାଦର ପୁରତିବାଦ କଲେ ଓ ଆପଣା ଦାସକୁ ମନ୍ଦ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ କଲେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ; ଆଉ ସଦାପୁରକୁ ନାବଲର ମନ୍ଦ କର୍ମର ପୁରତିଫଳ ଗହା ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛନ୍ତି । ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଅବାଗଲକୁ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଗହା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ୪୦ ତହିଁ ଦାଉଦଫଳ ଦାସମାନେ କର୍ମିଲକୁ; ଅବାଗଲ କତିକି ଆସି ଗହାକୁ କହିଲେ, ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ନେବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ କତିକି ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ୪୧ ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ଭୂମିଷ୍ଠ ପୁରଣାମ କରି କହିଲା, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ ମୋହର ପୁରତୁକ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇବା ଦାସୀ । ୪୨ ତହିଁ ଅବାଗଲ ନିଜର ପାଞ୍ଚ ଅନୁଚରୀ ଯୁବତୀଙ୍କି ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଶାୟର ଉଠି ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଉପରେ ଆରୋହଣ କଲା; ପୁଣି, ସେ ଦାଉଦଫଳ ଦୂତମାନଙ୍କ ପଶରାଗମନ କରି ଗଞ୍ଜର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେଲା । ୪୩ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦ ଯିଷ୍ଟିୟେଲାୟା ଅହାନୋୟମକୁ ବିବାହ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଦୁହେଁ ଗଞ୍ଜର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେଲେ । ୪୪ ମାତ୍ର ଶାଉଲ ଆପଣା ମାଖଲ ନାମ୍ନା କନ୍ୟା ଦାଉଦଫଳର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଗଲ୍ଲୀମ ନିବାସୀ ଲୟିଶର ପୁତ୍ର ପଲ୍ଟିକୁ ଦେଇଥିଲେ ।

୨୬

ଦାଉଦଫଳ ପୁନର୍ବାର ଶାଉଲଫଳକୁ ପରାଶଦାନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସାପ୍ତାହ୍ୟମାନେ ଗିବାୟାକୁ ଶାଉଲଫଳ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଦାଉଦ କ'ଣ ମରୁଭୂମି ସମମୁଖସ୍ଥ ହଖାଲା ପର୍ବତରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ନାହିଁ । ୨ ଏଥିରେ ଶାଉଲ ଉଠି ସାପ୍ ପରାନ୍ତରରେ ଦାଉଦଫଳକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ତିନି ସହସ୍ର ବଛା ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ସାପ୍ ପରାନ୍ତରକୁ ଗଲେ । ୩ ପୁଣି, ଶାଉଲ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମରୁଭୂମି ସମମୁଖସ୍ଥ ହଖାଲା ପର୍ବତରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ମାତ୍ର ଦାଉଦ ପରାନ୍ତରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ପୁଣି, ଶାଉଲ ଗଞ୍ଜ ପଛେ ପଛେ ପରାନ୍ତରକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସେ ଦେଖିଲେ । ୪ ଏଣୁ ଦାଉଦ ଚୋର ପଠାଇ ଶାଉଲ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଲେ । ୫ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଉଠି ଶାଉଲଫଳର ଛାଉଣି-ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ ଦାଉଦ ଶାଉଲଫଳର ଓ ଗଞ୍ଜ ସେନାପତି ନେରୁର ପୁତ୍ର ଅବନରର ଶୟନ-ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲେ; ଶାଉଲ ଶଗଡ଼ବନ୍ଦି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଶୋଇଥିଲେ ଓ ଗଞ୍ଜର ଗରିଆଡ଼େ ଲୋକମାନେ ଛାଉଣି କରିଥିଲେ । ୬ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ହିତାୟ ଅହାନୋୟମକୁ ଓ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବର ଭରାତ ଅବାଶୟକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ମୋ' ସଙ୍ଗରେ ଛାଉଣିକୁ ଶାଉଲଫଳ ନିକଟକୁ କିଏ ଯିବ ? ତହିଁରେ ଅବାଶୟ କହିଲା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଯିବି । ୭ ତହିଁ ରାତ୍ରି ବେଳେ ଦାଉଦ ଓ ଅବାଶୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଶାଉଲ ଶଗଡ଼ବନ୍ଦି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କରି ନିଦ୍ଵିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗଞ୍ଜର ବର୍ତ୍ତା ଗଞ୍ଜ ମସ୍ତକ ପାଖ ଭୂମିରେ ମରା ହୋଇଅଛି; ପୁଣି, ଅବନର ଓ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜର ଗରିଆଡ଼େ ଶୋଇଅଛନ୍ତି । ୮ ସେତେବେଳେ ଅବାଶୟ ଦାଉଦଫଳ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଏଣୁ ଏବେ ଏହି ବର୍ତ୍ତାରେ ଗହାକୁ ଆସାତ କରି ଏକାଧରକେ ଭୂମିରେ ବିଦ୍ଵ କରିବାକୁ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ, ମୁଁ ଗହାକୁ ଦୁଇ ଥର ଆସାତ କରିବି ନାହିଁ । ୯ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଅବାଶୟକୁ କହିଲେ, ଗଞ୍ଜକୁ ବିନାଶ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୁରଫଳ ଅଭିଷିକ୍ତର ପୁରତିକୂଳରେ କିଏ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇପାରେ ? ୧୦ ଆହୁରି ଦାଉଦ କହିଲେ, ସଦାପୁରକୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ସଦାପୁରକୁ ଗଞ୍ଜକୁ ଆସାତ କରିବେ; ଅବା ଗଞ୍ଜର ମରଣ ଦିନ ଉପସ୍ଥାପ ହେବ; କିଅବା ସେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ୧୧ ମୁଁ ଯେ ସଦାପୁରଫଳ ଅଭିଷିକ୍ତଫଳର ପୁରତିକୂଳରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବି, ଏହା ସଦାପୁରକୁ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଗଞ୍ଜ ମସ୍ତକ ପାଖରୁ ବର୍ତ୍ତା ଓ ଜଳପାତ୍ର ନେଇ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା । ୧୨ ତହିଁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଫଳର ମସ୍ତକ ପାଖରୁ ବର୍ତ୍ତା ଓ ଜଳପାତ୍ର ନେଲେ ଓ ସେମାନେ ବାହାରିଗଲେ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ନିଦ୍ଵିତ ଥିବାରୁ କେହି ଗହା ଦେଖିଲା ନାହିଁ, କି ଜାଣିଲା ନାହିଁ, କି କେହି ଜାଣିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ସମସ୍ତେ ନିଦ୍ଵିତ ଥିଲେ; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋର ନିଦ୍ଵରାଗସ୍ତ କରିଥିଲେ । ୧୩ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସେପାଖକୁ ଯାଇ ଦୂର ପର୍ବତଶିଖରରେ ଠିଆ ହେଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ଥାନ ଅନ୍ତର ଥିଲା । ୧୪ ଆଉ ଦାଉଦ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ନେରୁର ପୁତ୍ର ଅବନରକୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ଅବନର, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବ ନାହିଁ ? ତେବେ ଅବନର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା,

ରାଜାଠକୁ ଡାକ ପକାଇବା ଲୋକ ତୁମ୍ଭେ କିଏ ? ୧୫ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଅବନରକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଜଣେ ପୁରୁଷ ନୁହଁ ? ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ପରି କିଏ ଅଛି ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ପରଭୁ ରାଜାଠକୁ ଜଗି ରହିଲ ନାହିଁ ? କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରଭୁ ରାଜାଠକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆସିଥିଲ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ କର୍ମ କଲ, ଗହା ଭଲ ନୁହେଁ । ସଦାପରଭୁ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରାଣଦଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁଙ୍କୁ ଜଗି ରହିଲ ନାହିଁ । ଏବେ ରାଜାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତା ଓ ଗଞ୍ଜକ ମସ୍ତକ ନିକଟରେ ଥିବା ଜଳପାତର କାହିଁ, ଦେଖିଲ ? ୧୭ ସେତେବେଳେ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କର ରବ ବାରି କହିଲେ, ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଏ କ'ଣ ତୁମ୍ଭର ରବ ? ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, ମୋହର ରବ, ମୋହର ପରଭୁ ମହାରାଜ । ୧୮ ଆହୁରି ସେ କହିଲେ, ମୋର ପରଭୁ ଆପଣା ଦାସ ପଛେ ପଛେ କାହିଁକି ଗୋଡ଼ାଇଅଛନ୍ତି ? ମୁଁ କଥା କରୁଅଛି ? ଅବା ମୋ' ହାତରେ କେଉଁ ମନ୍ଦତ ଅଛି ? ୧୯ ଏହେତୁ ଏବେ ମୋର ପରଭୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ । ଯେବେ ସଦାପରଭୁ ଆପଣାଠକୁ ମୋର ପରତିକୂଳରେ ପରବର୍ତ୍ତ୍ତାଇଆନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଗହା କରିଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ; କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇ ନ ରହିବି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆଜି ମୋତେ ତଡ଼ିଦେଇ କହିଅଛନ୍ତି, ଯାଅ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କର । ୨୦ ଏହେତୁ ଏବେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରୁ ଦୂରରେ ମୋହର ରକ୍ତ ଭୂମିରେ ପତିତ ନ ହେଉ ।* କାରଣ ଯେପରି କେହି ପର୍ବତରେ ତିଡ଼ିତ ପକ୍ଷୀ ପଛେ ମୃଗୟା କରେ, ସେପରି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଗୋଟିଏ ତାଉଁଶର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଅଛନ୍ତି । ୨୧ ଏଥିରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, ମୁଁ ପାପ କଲି; ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଫେରି ଆସ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ ହିଂସା କରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ଆଜି ମୋହର ପରାଣ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେଲା; ଦେଖ, ମୁଁ ମୂର୍ଖତା କର୍ମ କରିଅଛି ଓ ଅତିଶୟ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୨୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ମହାରାଜ, ଏ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଦେଖନ୍ତୁ ! ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପାର ହୋଇ ଆସି ଏହା ନେଇ ଯାଉ । ୨୩ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହାର ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପରମାଣେ ଫଳ ଦେଉନ୍ତୁ; ସଦାପରଭୁ ଆଜି ଆପଣାଠକୁ ମୋହର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ହେଁ ମୁଁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କର ପରତିକୂଳରେ ହସ୍ତ ବିସତର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲି ନାହିଁ । ୨୪ ଏହେତୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆଜି ଯେପରି ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆପଣାଠକୁ ପରାଣ ବଡ଼ ହେଲା, ସେପରି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋହର ପରାଣ ବଡ଼ ହେଉ ଓ ସେ ମୋତେ ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶରୁ ଉଦଧାର କରନ୍ତୁ । ୨୫ ଏଥିରେ ଶାଉଲ ଦାଉଦଠକୁ କହିଲେ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ; ତୁମ୍ଭେ ମହତ କର୍ମ କରିବ ଓ ଅବଶ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ତହିଁ ଦାଉଦ ଆପଣା ପଥରେ ଗଲେ ଓ ଶାଉଲ ଆପଣା ସଥାନକୁ ଫେରି ଗଲେ ।

୨୭

ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପଲ୍ଲୟନ
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ମନେ ମନେ କହିଲେ, ଏବେ ମୁଁ କୌଣସି ଦିନ ଶାଉଲଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବି; ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ପଲ୍ଲୟନ ରକ୍ଷା ପାଇବା ବିନୁ ମୋହର ଆଉ କିଛି ଭଲ ଉପାୟ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋତେ ଖୋଜି ଖୋଜି ନିରାଣ ହେବେ; ଏହିରୂପେ ମୁଁ ଗଞ୍ଜକ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବି । ୨ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସତ୍ତରେ ଥିବା ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଉଠି ପାର ହୋଇ ମୋୟାବର ପୁତ୍ର ଆଖୀଶ୍ ନାମକ ଗାଧୁର ରାଜା ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୩ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଲୋକମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ପରିବାର ସହିତ ଆଖୀଶ୍ ନିକଟରେ ଗାଧୁ ନଗରରେ ବାସ କଲେ, ବିଶେଷତଃ ଦାଉଦ ଓ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟା ଅହୀନୋୟମ୍ ଓ ନାବଲର ଭାର୍ଯ୍ୟା କର୍ମିଲୀୟା ଅବାଗଲ ନାମନୀ ଗଞ୍ଜକର ଏହି ଦୁଇ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ୪ ଏଣୁ ଦାଉଦ ଗାଧୁକୁ ପଲ୍ଲୟନ କରି, ଏହି କଥା ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଆନ୍ତେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଞ୍ଜକର ଆଉ ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କଲେ ନାହିଁ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆଖୀଶ୍କୁ କହିଲେ, ଯେବେ ମୁଁ ଆପଣାଠକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ତେବେ ମୋହର ବାସ ନିମନ୍ତେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ କୌଣସି ନଗରରେ ମୋତେ ସଥାନ ଦେଉନ୍ତୁ; କାହିଁକି ଆପଣାଠକୁ ଦାସ ଆପଣାଠକୁ ସହିତ ରାଜଧାନୀରେ ବାସ କରିବ ? ୬ ତହିଁରେ ଆଖୀଶ୍ ସେହି ଦିନ ଗହାକୁ ସିକ୍ଲଗ୍ ନଗର ଦେଲା; ଏହି ହେତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିକ୍ଲଗ୍ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ

* ୨୭:୨୦ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ବଧ କର ନାହିଁ

ଅଧିକାରରେ ଅଛି । ୭ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ଦିନର ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଏକ ବର୍ଷ ଗୁଣି ମାସ ଥିଲା । ୮ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ତକର ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଗଣ୍ଡାୟ ଓ ଗିଷୟ ଓ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥାଆନ୍ତି; କାରଣ ଶୂରର ସନ୍ନିକଟ ଓ ମିସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଦେଶ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବକାଳରୁ ସେମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୯ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ପୁରୁଷ ଓ ସତ୍ରୀ କାହାକୁ ହିଁ ଜୀବିତ ରଖାନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ମେଷ, ଗୋରୁ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଉଷ୍ଟର ଓ ବସ୍ତ୍ରାଦି ଲୁଟ କରି ଆଖାଣ୍ଟ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି । ୧୦ ଏଥିରେ ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଆକ୍ରମଣ କଲ ବୋଲି ଆଖାଣ୍ଟ ପଚାରିଲେ, ଦାଉଦ କହନ୍ତି, ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ ଯିରହମେଲୀୟମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ କେନୀୟମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ । ୧୧ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଏପରି କରନ୍ତି ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ସମୟାବଧି ଏପରି କରିବାର ଗତ୍ତକର ରୀତି ହୋଇଅଛି, ଏହି କଥା କେହି ଅବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବ ବୋଲି ଭାବି ଦାଉଦ ଗାଧୁକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷ କି ସତ୍ରୀ କାହାକୁ ଜୀବିତ ରଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୨ ଏହେତୁ ଆଖାଣ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି କହିଲା, ସେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦତ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି; ଏଣୁ ସେ ସର୍ବଦା ମୋହର ଦାସ ହୋଇ ରହିବ ।

୨୮

୧ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ଏଣୁ ଆଖାଣ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଭୁକ୍ତ ହୋଇ ମୋ' ସତ୍ରୀ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ । ୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଆଖାଣ୍ଟକୁ କହିଲେ, ଗହାହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କଥା କରିବ, ଗହା ଆପଣ ଜାଣିବେ । ତେଣୁ ଆଖାଣ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଆପଣା ମସୃତକ-ରକ୍ଷକ କରିବି ।

ଭୃତୁଡ଼ିଆ ସହ ଶାଉଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ

୩ ଏହି ସମୟକୁ ଶାମୁୟେଲ ମରିଯାଇଥିଲେ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଗତ୍ତକ ପାଇଁ ଶୋକ କରି ଗତ୍ତକର ନିଜ ନଗର ରାମାରେ ଗତ୍ତକୁ କବର ଦେଇଥିଲେ । ପୁଣି, ଶାଉଲ ଭୃତୁଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଣିଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ । ୪ ଏଥିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସି ଶୂନେମରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି, ଶାଉଲ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗିଲ୍‌ବୋୟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୫ ମାତ୍ର ଶାଉଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଦେଖି ଭୀତ ହେଲେ ଓ ଗତ୍ତକର ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ପିତ ହେଲା । ୬ ତହିଁ ଶାଉଲ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ନିକଟରେ ପଚାରିଲେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ଗତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ନା ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦାମ୍ନା, ନା ଉରାମ୍ ଦାମ୍ନା, ନା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦାମ୍ନା । ୭ ତେବେ ଶାଉଲ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ' ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭୃତୁଡ଼ିଆ ସତ୍ରୀ ଖୋଜ, ମୁଁ ଗହା କତିକି ଯାଇ ଗହାଠାରୁ ବୁଝିବି । ଏଥିରେ ଗତ୍ତକର ଦାସମାନେ ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ଏହି-ଦୋରରେ ଏକ ଭୃତୁଡ଼ିଆ ସତ୍ରୀ ଅଛି । ୮ ତହିଁ ଶାଉଲ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧି ଛଦମବେଶ ଧରି ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସତ୍ରୀ ନେଇ ଗଲେ ଓ ସେମାନେ ରାତରି ବେଳେ ସେହି ସତ୍ରୀ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ; ତହିଁ ଶାଉଲ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୃତୁଡ଼ିଆ ମୋ' ପାଇଁ ଟିକିଏ ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହାଞ୍ଚକର ନାମ କହିବି, ଗତ୍ତକୁ ମୋ' କତିକି ଉଠାଇ ଥାଣ । ୯ ଏଥିରେ ସେ ସତ୍ରୀ କହିଲା, ଦେଖ, ଶାଉଲ ଯାହା କରିଅଛି, କିପରି ସେ ଭୃତୁଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ; ଏଣୁ ମୋହର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ପାଇଁ କାହିଁକି ମୋହର ପୁରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫାନ୍ଦ ପାତୁଅଛ ? ୧୦ ଏଥିରେ ଶାଉଲ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ନାମରେ ଶପଥ କରି ଗହାକୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଏହି କଥା ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭ ପରତି କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତିବ ନାହିଁ । ୧୧ ସେତେବେଳେ ସେହି ସତ୍ରୀ କହିଲା, ମୁଁ କାହାକୁ ତୁମ୍ଭ କତିକି ଉଠାଇ ଥାଣିବି ? ସେ କହିଲେ, ମୋ' କତିକି ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଥାଣ । ୧୨ ଏଥିରେ ସେ ସତ୍ରୀ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଦେଖି ଉଚ୍ଚାଠିଆସ୍ତ୍ରରେ କରନ୍ଦନ କଲା, ଆଉ ସେ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣ କାହିଁକି ମୋତେ ପରଗରଣା କଲେ ? କାରଣ ଆପଣ ଶାଉଲ । ୧୩ ତହିଁ ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, ଭୟ ନ କର; ତୁମ୍ଭେ କଥା ଦେଖୁଅଛ ? ତହିଁରେ ସେ ସତ୍ରୀ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, ମୁଁ ଦେବଗଣ (ତୁଲ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି) ଭୂମିରୁ ଉଠି ଆସିବାର ଦେଖୁଅଛି । ୧୪ ଏଥିରେ ଶାଉଲ ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, ଗହାର ରୂପ କି ପରକାର ? ସେ କହିଲା, ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଉଠି ଆସୁଅଛି; ସେ ଗୋଗାରେ ଆରଞ୍ଜନ ! ତହିଁ ଶାଉଲ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେ ଶାମୁୟେଲ, ଏଣୁ

ସେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପରଶାମ କଲେ । ୧୫ ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉଠାଇ ଆଣି କାହିଁକି ବନ୍ଦୀକୃତ କଲ ? ତହିଁ ଶାଉଳ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲି; କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମୋ' ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୋତେ ଆଉ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାନ୍ତି, ନା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ହାତରେ, ନା ସ୍ଵପ୍ନରେ (ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାନ୍ତି); ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କଥା କରାଣି, ଏହା ମୋତେ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲି । ୧୬ ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ତ ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ବିପଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଅଛ ? ୧୭ ସଦାପୁରୁଷ ମୋ' ଦ୍ଵାରା ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେ ଆପଣା ପାଇଁ ସେପରି କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ରାଜତ୍ଵ ଚାଣି ଚିରିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ପରତିବାସୀ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗଢ଼ା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ ଓ ଅମାଲେକ ପୁତ୍ର ଗଢ଼ାଙ୍କ ପୁରତଣ୍ଡ କୋପ ସଫଳ କଲ ନାହିଁ, ଏହେତୁ ଆଜି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଏହି କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୯ ଆହୁରି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମଧ୍ୟ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ; ଏଣୁ କାଲି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନେ ଆତ୍ମ ସତ୍ୟ ହେବ; * ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୨୦ ତହିଁରେ ଶାଉଳ ସେହିକ୍ଷଣି ଭୂମିରେ ଲମ୍ବ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ ଶାମୁୟେଲଙ୍କର କଥା ସକାଶୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ ଓ ଗଢ଼କଠାରେ ଆଉ କିଛି ବଳ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ସାରାଦିନ ଓ ସାରାରାତ୍ରି କିଛି ଭୋଜନ କରି ନ ଥିଲେ । ୨୧ ଏଥିରେ ସେ ସତରୀ ଶାଉଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଢ଼କୁ ଅତିଶୟ ବିହ୍ଵଳ ଦେଖି କହିଲା, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀ ଆପଣଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଅଛି ଓ ମୁଁ ମୋ' ପୁରୀ ଆପଣା ହାତରେ ଧରି ଯାହା ଆପଣ ମୋତେ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ସେହି କଥା ମୁଁ ଶୁଣିଲି । ୨୨ ଏହେତୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏବେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଦାସୀର ରବ ଶୁଣନ୍ତୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଏ ଆହାର ଥୋଇବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ନିଜ ପଥରେ ଗଲା ବେଳେ ବଳ ପାଇବେ । ୨୩ ମାତ୍ର ସେ ଅସମ୍ମତ ହୋଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ । ତଥାପି ଗଢ଼କର ଦାସମାନେ ଓ ସେ ସତରୀ ମିଶି ଗଢ଼କୁ ବଳାନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲେ । ପୁଣି, ସେ ଭୂମିରୁ ଉଠି ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ବସିଲେ । ୨୪ ସେତେବେଳେ ସେ ସତରୀର ଗୃହରେ ଗୋଟିଏ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ବାଛୁରି ଥିଲା; ଏଣୁ ସେ ଶାୟର ଗକୁ ମାରିଲା ଓ ମଇଦା ନେଇ ଗଢ଼ା ଦଳି ଗଢ଼ିଶୂନ୍ୟ ଚୁଟି ପରସ୍ତୁତ କଲା । ୨୫ ତହିଁ ସେ ଶାଉଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଓ ଗଢ଼କର ଦାସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଗଢ଼ା ଆଣନ୍ତେ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନେ ଉଠି ଚାଲିଗଲେ ।

୨୯

ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଉଦ ପରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ

୧ ସେହି ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସକଳ ଅଫେକରେ ଏକତ୍ର କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଯିଷ୍ଠିୟେଲସ୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦର ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨ ଏଥିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ଶତ ଶତ ଓ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟ ନେଇ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ; ଆଉ ଦାଉଦ ଓ ଗଢ଼କର ଲୋକମାନେ ଆଖାଣ୍ଡ ସହିତ ପଛ ପଛ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ୩ ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ କହିଲେ, ଏହି ଏବରୀୟମାନେ ଏଠାରେ କଥା କରୁଅଛନ୍ତି ? ତହିଁ ଆଖାଣ୍ଡ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ କ'ଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶାଉଳଙ୍କର ଦାସ ଦାଉଦ ନୁହେଁ ? ସେ ଏତେ ଦିନ ଓ ଏତେ ବର୍ଷ ହେଲା ମୋ' ସଙ୍ଗରେ ଅଛି ଓ ମୋହର ପକ୍ଷ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଗଢ଼ାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ । ୪ ମାତ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ଗଢ଼ା ଉପରେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ଗଢ଼ାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ଲୋକକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ, ତୁମ୍ଭେ ଗଢ଼ା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ସେ ଆପଣାର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଯାଉ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବ ନାହିଁ, କେଜାଣି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିପଦ ହୋଇ ପଡ଼ିବ; ଏଇଟା ଆଉ କାହିଁରେ ଆପଣା ପୁରୁଷକୁ ପୁରସ୍କାନ କରିବ ? କି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମସୃତ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ? ୫ ଏଇଟା କି ସେହି ଦାଉଦ ନୁହେଁ, ଯାହାର ବିଷୟ ଲୋକମାନେ ନୃତ୍ୟ କରୁ କରୁ ପରସ୍ପର ଗାନ କରି କହିଥିଲେ; ଶାଉଳ ବଧ କଲେ ସହସ୍ର

* ୨୮:୧୯ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ

ସହସ୍ର, ଦାଉଦ ବଧ କଲେ ଅସ୍ତୁତ ଅସ୍ତୁତ ? ୬ ଏଥିରେ ଆଖୀଶ୍ ଦାଉଦଠକୁ ଡାକି କହିଲା, ସଦାପରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭେ ସରଳ ଲୋକ ଓ ମୋ' ସହିତ ସୈନ୍ୟସାମାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଗମନାଗମନ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' କତିକି ଆସିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭଠାରେ କୌଣସି ମନ୍ଦଗ ପାଇ ନାହିଁ; ତଥାପି ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ନୁହଁ । ୭ ଏଣୁ ଏବେ ଫେର ଓ କୁଶଳରେ ଯାଅ, ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ନ କର । ୮ ତହିଁ ଦାଉଦ ଆଖୀଶ୍ କହିଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ କଅଣ କଲି ? ଓ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଥିବା ଦିନବଧୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସଠାରେ ଆପଣ କ'ଣ ପାଇଲେ ଯେ, ମୁଁ ଯାଇ ମୋ' ପରଭୁ ଗଜାଙ୍କ ଶତରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି ନାହିଁ ? ୯ ଏଥିରେ ଆଖୀଶ୍ ଦାଉଦଠକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତ ପରି ଉତ୍ତମ; ତଥାପି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ୧୦ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆଗତ ତୁମ୍ଭ ପରଭୁର ଦାସମାନେ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠ ଓ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠିଲକ୍ଷଣ ଆଳୁଅ ହେଲେ ପରସ୍ଥାନ କର । ୧୧ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଓ ଗଜକର ଲୋକମାନେ ପରଭାତରେ ପରସ୍ଥାନ କରି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଉଠିଲେ । ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଗମନ କଲେ ।

୩୦

ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଓ ଗଜକର ଲୋକମାନେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସିକ୍ଲଗ୍ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେସମୟକୁ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକମାନେ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ ସିକ୍ଲଗ୍ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଓ ସିକ୍ଲଗ୍କୁ ଆଘାତ କରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଥିଲେ । ୨ ପୁଣି, ତାମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ଓ ସାନ ବଡ଼ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଯାଇଥିଲେ; ସେମାନେ କାହାକୁ ବଧ ନ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ୩ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଓ ଗଜକର ଲୋକମାନେ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ନଗର ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୪ ତହିଁ ଦାଉଦ ଓ ଗଜକର ସତ୍ତା ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ରବ ଉଠାଇ ଶୋଦନ କଲେ, ଏପରି କି ଆଉ ଶୋଦନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ କିଛି ବଳ ରହିଲା ନାହିଁ । ୫ ପୁଣି, ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟା ଅହାନୋୟମ୍ ଓ କର୍ମିଲାୟ ନାବଲର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅବାଗଲ ନାମ୍ନୀ ଦାଉଦଙ୍କର ଦୁଇ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ୬ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଅତିଶୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ; କାରଣ ପରତେୟକ ଲୋକର ମନ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ସକାଶୁ ବିରକ୍ତ ହେବାରୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଥରେ ମାରିବାକୁ କହିଲେ; ମାତ୍ର, ଦାଉଦ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଆପଣାକୁ ସବଳ କଲେ । ୭ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଅହାନୋୟମ୍ ପୁତ୍ର ଅବାୟାଥର ଯାଜକକୁ କହିଲେ, ମୋ' କତିକି ଟିକିଏ ଏଫୋଦ ଆଣିଲା । ତହିଁରେ ଅବାୟାଥର ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଫୋଦ ଆଣିଲା । ୮ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପଶି କହିଲେ, ମୁଁ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ କି ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତା ଧରି ପାରିବି ? ତହିଁରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପଛେ ପଛେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତା ଧରିବ ଓ ବିଫଳ ନେହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ । ୯ ତହିଁ ଦାଉଦ ଓ ଗଜକର ସତ୍ତା ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଯାଇ ବିଷୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେଠାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକମାନେ ରହିଗଲେ । ୧୦ ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଓ ଚାରି ଶହ ଲୋକ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; କାରଣ ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ଏପରି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ବିଷୋର ନଦୀ ପାର ହୋଇ ନ ପାରି ପଛରେ ରହିଗଲେ । ୧୧ ଏଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ମିସ୍ତାୟକୁ ପାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ଓ ଗହାକୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତେ ସେ ଭୋଜନ କଲା; ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପାନ କରିବା ପାଇଁ ଗହାକୁ ଜଳ ଦେଲେ; ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାକୁ ତିମ୍ବିରିଚକ୍ତିରୁ ଏକ ଖଣ୍ଡ ଓ ଦୁଇ ପେଶ୍ତା ଦ୍ଵାକ୍ଷା ଦେଲେ; ଆଉ ସେ ଭୋଜନ କରନ୍ତେ ଚେତନା ପାଇଲା, କାରଣ ସେ ତିନି ଦିନ ତିନି ରାତ୍ରି କିଛି ଆହାର କରି ନ ଥିଲା, କି କିଛି ଜଳପାନ କରି ନ ଥିଲା । ୧୩ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ ପଶିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କାହାର ଲୋକ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ? ତହିଁ ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଜଣେ ମିସ୍ତାୟ ଯୁବା ଓ ଏକ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକର ଦାସ; ପୁଣି, ତିନି ଦିନ ହେଲା ମୁଁ ପାଡ଼ିତ ହେବାରୁ ମୋହର ମୁନିବ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା । ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ କରେଥୀୟମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଆକ୍ରମଣ କଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ସିକ୍ଲଗ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିକାର ଓ କାଲେବର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଦଗ୍ଧ କଲୁ ।

୧୫ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଆମ୍ଭକୁ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବ ? ତହିଁ ସେ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମୋତେ ବଧ କରିବ ନାହିଁ, ଅବା ମୋହର ମୁନିବ ହସ୍ତରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିବ ନାହିଁ, ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କର, ତେବେ ମୁଁ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଯିବି । ୧୬ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ଗଡ଼କୁ ନେଇଯାଆନ୍ତେ, ଦେଖ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଓ ସିହ୍ନିଦାର ଦେଶରୁ ପରତୁର ଲୁଟ୍‌ଦରବ୍‌ୟ ଆଣିଥିବାରୁ ସେମାନେ ଭୂମିଯାକ ବ୍ୟାପି ଭୋଜନପାନ ଓ ଉତ୍ସବ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ ଏହେତୁ ଦାଉଦ ଗୋଧୂଳି ସମୟାବଧି ପରଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ; ଆଉ ଯେଉଁ ଗୁରି ଶହ ଯୁବା ଲୋକ ଓଟ ଚଢ଼ି ପଳାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ; ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୮ ପୁଣି, ଅମାଲେକୀୟମାନେ ଯାହା କିଛି ନେଇ ଯାଇଥିଲେ, ଦାଉଦ ସେସମସ୍ତ ଉଦ୍‌ଧାର କଲେ; ମଧ୍ୟ ଦାଉଦ ଆପଣାର ଦୁଇ ଭାୟିୟାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସାନ କି ବଡ଼, ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟା, ଲୁଟ୍‌ଦରବ୍‌ୟ କି ଯାହା କିଛି ଅମାଲେକୀୟମାନେ ନେଇଥିଲେ, ତହିଁରୁ କିଛି ଉଣା ହେଲା ନାହିଁ; ଦାଉଦ ସବୁ ଫେରି ପାଇଲେ । ୨୦ ଆଉ ସେମାନେ ନିଜ ପଶୁପଲ ଆଗେ ଆଗେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଗୋମେଷାଦି ପଲ ଅଡ଼ାଇ ନେଉଥିଲେ, ଦାଉଦ ସେସବୁ ନେଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଏ ଦାଉଦଙ୍କ ଲୁଟ୍‌ଦରବ୍‌ୟ । ୨୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଅତି କ୍ଲମ୍ଭିତ ହୋଇ ଦାଉଦଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ନ ପାରିବାରୁ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନେ ବିଷୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ରଖି ଯାଇଥିଲେ, ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଓ ଗଡ଼କ ସଙ୍ଗେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲେ; ପୁଣି, ଦାଉଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ପଚାରିଲେ । ୨୨ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ପାପାଧମ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବପୁରୀ ଲୁଟ୍‌ଦରବ୍‌ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେବୁ ନାହିଁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ପରତେୟକ ଲୋକକୁ ଗହାର ଭାୟିୟା ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦେବୁ, ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ ନେଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ । ୨୩ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମୋହର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଯେଉଁ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳଗାମୀ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏରୂପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୨୪ ପୁଣି, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା କିଏ ଶୁଣିବ ? କାରଣ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗମନକାରୀ ଲୋକ ଯେପରି ଆପଣା ଅଂଶ ପାଇବ, ସାମଗ୍ରୀ ନିକଟରେ ରହିବା ଲୋକ ସେପରି ଅଂଶ ପାଇବ, ସେମାନେ ସମାନ ଅଂଶ ପାଇବେ । ୨୫ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେହି ଦିନବଧି ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବିଧି ଓ ଶାସନ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଗହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଳୁଅଛି । ୨୬ ଏଉତ୍ତରରେ ଦାଉଦ ସିକ୍ଲଗ୍‌ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ବେଥେଲ୍ ଓ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳସ୍ଥ ଗମତ୍ ଓ ଯତ୍ତର ୨୭ ଓ ଅରୋୟେର ଓ ଶିଫ୍‌ମୋତ୍ ଓ ଇଷ୍ଟିମୋୟ; ୨୮ ରାଖାଲ ଓ ଯିରହମେଲୀୟମାନଙ୍କ ନଗର ଓ କେନୀୟମାନଙ୍କ ନଗର ୨୯ ଓ ହର୍ମା ଓ କୋରାଶନ ଓ ଅଥାକ୍ ୩୦ ଓ ହିବ୍ରୋଶ ଓ ଯେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଓ ଗଡ଼କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗମନଗମନ ହୋଇଥିଲା, ୩୧ ସେହି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନସ୍ଥାପିତ ଆପଣା ମିତ୍ର ସିହ୍ନିଦାର ପ୍ରାଣନବର୍ତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଲୁଚିତ ଦରବ୍‌ୟରୁ କିଛି କିଛି ପଠାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚିତ ଦରବ୍‌ୟ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଭେଣୀ ।

୩୧

ଶାଉଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତରେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ୨ ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଲାଗି ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନକୁ ଓ ଅବୀନାଦବକୁ ଓ ମଲ୍‌କୀଶୁୟକୁ ବଧ କଲେ । ୩ ଏହିରୂପେ ଶାଉଲଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଭାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ଗଡ଼କୁ ଧରିଲେ; ଆଉ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସେ ଅତିଶୟ ଆହତ ହେଲେ । ୪ ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଖତ୍ତ ବାହାର କରି ତହିଁରେ ମୋତେ ଭୃଷି ପକାଅ; କେଜାଣି ଏହି ଅସ୍ତ୍ରନିତମାନେ ଆସି ମୋତେ ଭୃଷି ପକାଇ କୌତୁକ କରିବେ । ମାତ୍ର ଗଡ଼କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେବାରୁ ସମ୍ମତ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଖତ୍ତ ନେଇ ଆପେ ତହିଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ । ୫ ତହିଁରେ

ଶାଉଲ ମରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ଗତ୍ଜକ ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ସେହିପରି ଆପଣା ଖତ୍ତର ଉପରେ ପଡ଼ି ଗତ୍ଜକ ସତ୍ତରରେ ମଲା । ^୬ ଏହିରୂପେ ଶାଉଲ ଓ ଗତ୍ଜକର ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଗତ୍ଜକର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଓ ଗତ୍ଜକର ନିଜ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସେହି ଦିନ ଏକ ସତ୍ତରରେ ମଲେ । ^୭ ଏଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ପଲାଇଲେ, ଆଉ ଶାଉଲ ଓ ଗତ୍ଜକର ପୁତ୍ରମାନେ ମଲେ, ଏହା ଦେଖି ତଳଭୂମିର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଵଥ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ସେପାରିସ୍ଵଥ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପଲାଇଲେ; ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆସି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ^୮ ଏଉତ୍ତରେ ପର ଦିବସ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜାଦି ଫିଟାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଓ ଗତ୍ଜକର ତିନି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ^୯ ତହିଁ ସେମାନେ ଗତ୍ଜକର ମସୃତକ ଛେଦନ କରି ଗତ୍ଜକର ସଜ୍ଜାଦି ଫିଟାଇ ନେଲେ, ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦେବପୁରତିମାଗଣର ଗୃହକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ଚାରିଆଡ଼େ ପଠାଇଲେ । ^{୧୦} ପୁଣି, ସେମାନେ ଗତ୍ଜକର ସଜ୍ଜା ଅଷ୍ଟଗୋଟି ଦେବା ଗୃହରେ ରଖିଲେ ଓ ଗତ୍ଜକର ଶରୀରକୁ ବେଥ୍-ଶାନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଟାଙ୍ଗି ଦେଲେ । ^{୧୧} ଏଉତ୍ତରେ ଯାବେଶ-ଗିଲାୟଦ ନିବାସୀମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ପୁରତି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କୃତ କର୍ମର ସମ୍ବାଦ ପାଆନ୍ତେ, ^{୧୨} ସମସ୍ତ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଉଠି ସେହି ରାତ୍ରିସାରା ଗମନ କରି ଶାଉଲଙ୍କର ଓ ଗତ୍ଜକର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଶରୀର ବେଥ୍-ଶାନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯାବେଶକୁ ନେଇ ସେଠାରେ ସେସବୁ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲେ । ^{୧୩} ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ର ନେଇ ଯାବେଶସ୍ଵଥ ଝାଡ଼ି ବୃକ୍ଷ ତଳେ ପୋତି ରଖିଲେ ଓ ସାତ ଦିନ ଉପବାସ କଲେ ।

The Second Book of Samuel ଶାମୁୟେଲଓକ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ଶାଉଲଓକ ମୁତୁୟରେ ଦାଉଦଓକ ପରତିକ୍ରିୟା

୧ ଶାଉଲଓକ ମୁତୁୟ ପରେ, ଦାଉଦ ଅମାଲେକୀୟମାନଓକୁ ବଧକରି ଫେରି ସିକ୍ଲଗ୍ ନଗରରେ ବୁଢ଼ ଦିନ ରହିଲେ । ୨ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଶାଉଲଓକ ଛାଉଣି ଭିତରୁ ଜଣେ ଲୋକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଓ ମସ୍ତକରେ ମାଟି ଦେଇ ଆସିଲା; ପୁଣି ସେ ଦାଉଦଓକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ପରଶାମ କଲା । ୩ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ?” ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଛାଉଣିରୁ ପଳାଇ ଆସିଲି ।” ୪ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ କହିଲେ, “କଥା କଥାଣ, ମୋତେ କହିଲ ?” ତହିଁ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପଳାଇଲେ, ପୁଣି ଅନେକ ଲୋକ ପତିତ ହେଲେ ଓ ମଲେ, ଆଉ ଶାଉଲ ଓ ଗଓକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ମଧ୍ୟ ମଲେ ।” ୫ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ସେହି ଯୁବାକୁ କହିଲେ, “ଶାଉଲ ଓ ଗଓକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ମଲେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଜାଣିଲ ?” ୬ ତହିଁରେ ସେହି ଯୁବା ଗଓକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଅଗ୍ନିକ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଶାଉଲ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତା ଉପରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି; ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵାମାନେ ଗଓକ ପଛେ ଲାଗି ରହିଅଛନ୍ତି । ୭ ଶାଉଲ ପଛକୁ ଅନାନ୍ତେ, ମୋତେ ଦେଖି ଡାକିଲେ । ତହିଁରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି, “ଏଠାରେ ମୁଁ ଅଛି ।” ୮ ତେଣୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିଏ ?” ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି, “ମୁଁ ଜଣେ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକ ।” ୯ ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ମୋତେ ବଧ କର, ମୋତେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହେଉଅଛି; କାରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ’ଠାରେ ପରାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି ।” ୧୦ ତହିଁରେ ମୁଁ ଗଓକ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗଓକୁ ବଧ କଲି; କାରଣ ସେ ପତନ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ଆଉ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି; ପୁଣି ମୁଁ ଗଓକ ମସ୍ତକର ମୁକୁଟ ଓ ବାହୁର ବାନ୍ଧୁ ନେଇ ଏଠାକୁ ମୋ’ ସ୍ଵାମୀଓକ କତିକି ଆଣିଅଛି । ୧୧ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧରି ଚିରିଲେ ଓ ଗଓକ ସଓଗା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲେ; ୧୨ ପୁଣି ଶାଉଲ ଓ ଗଓକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ସଦାପୁରୁଓକ ଲୋକମାନେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଖତ୍ତରେ ପତିତ* ହେବାରୁ ଦାଉଦ ଓ ଗଓକ ସଓଗାମାନେ ସେମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ବିଲାପ ଓ ଘୋଦନ କଲେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପବାସ କଲେ । ୧୩ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସେହି ଯୁବାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ସ୍ଵାମୀର ଲୋକ ?” ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୁଁ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକର ପୁତ୍ର ।” ୧୪ ତହିଁ ଦାଉଦ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଓକ ଅଭିଷିକ୍ତଓକୁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଭୟ ନ କଲା, ଏ କିପରି ?” ୧୫ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଯୁବାମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ପାଖକୁ ଯାଇ ଗକୁ ଆକ୍ରମଣ କର ।” ତହିଁରେ ସେ ଗକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ଅମାଲେକୀୟ ମଲା । ୧୬ ପୁଣି ଦାଉଦ ମୃତ ଅମାଲେକୀୟକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତୁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇ କହିଅଛି, ମୁଁ ସଦାପୁରୁଓକ ଅଭିଷିକ୍ତଓକୁ ବଧ କରିଅଛି ।”

ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ପାଇଁ ଦାଉଦଓକ ଶୋକ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଶାଉଲ ଓ ଗଓକ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଓକ ମୁତୁୟରେ ବିଲାପ କଲେ; ୧୮ ପୁଣି ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନମାନଓକୁ ସେହି ଧନୁଗୀତ ଶିଖାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ଦେଖ, ଗହା ଯାଣେର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଅଛି । ୧୯ “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭର ଭୂଷଣ ସ୍ଵପ୍ନ, ତୁମ୍ଭ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ହତ ହେଲେ ! ଗୀରମାନେ କିପରି ପତିତ† ହେଲେ ! ୨୦ ଗାଥରେ ଏହା ନ ଜଣାଅ, ଅସ୍ଵକିଲୋନର ଦାଣ୍ଡରେ ଏହା ପୁରୁର ନ କର; କଲେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ କନ୍ୟାମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ ଓ ଅସ୍ଵନିତମାନଓକ କନ୍ୟାଗଣ ଜୟଧ୍ଵନି କରିବେ । ୨୧ ହେ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଓକ ଉପରେ କାକର କି ବୃଷ୍ଟି ନ ପଡ଼ୁ କିଅବା ଉପହାରଜନକ କ୍ଷେତ୍ର ନ ହେଉ; କାରଣ ସେଠାରେ ଗୀରମାନଓକର ଢାଲ ମିଳିନ ହେଲା, ଶାଉଲଓକର ଢାଲ ତୈଳରେ ଅନଭିଷିକ୍ତ ରହିଲା । ୨୨ ହତ ଲୋକମାନଓକ ରକ୍ତରୁ, ଗୀରମାନଓକ ମେଦରୁ ଯୋନାଥନଓକ ଧନୁ ଫେରେ ନାହିଁ ଓ ଶାଉଲଓକର ଖତ୍ତ ଖାଲି ହୋଇ ଫେରେ ନାହିଁ । ୨୩ ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ଜୀବଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପର ପରିୟ ଓ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ଥିଲେ, ମରଣ ସମୟରେ

* ୧:୧୨ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁତୁୟ ହେବା ସକାଶୁ † ୧:୧୯ ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଲେ

ହେଁ ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ହେଲେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଉତ୍କଳର ପକ୍ଷୀଠାରୁ ବେଗବାନ, ସେମାନେ ସିଂହଠାରୁ ବଳବାନ ଥିଲେ ।^{୨୪} ହେ ଇସ୍ରାଏଲର କନ୍ୟାଗଣ, ଶାଉଳତ୍ଵକ ପାଇଁ ରୋଦନ କର, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ବସତ୍ରରେ ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ବସତ୍ରାନ୍ୱିତ କଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବସତ୍ର ଉପରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅଳତ୍କାର ମଣ୍ଡିଲେ ।^{୨୫} ଗୀରମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ କିପରି ମରିଅଛନ୍ତି । ଯୋନାଥନ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀରେ ହତ ହେଲେ ।^{୨୬} ହେ ମୋହର ଭାଇ ଯୋନାଥନ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଲାଗି ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅତି ଦୁଷ୍ଟିଜନକ ଥିଲ; ମୋ' ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭର ପରେମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ଗହା ସତ୍ରାମାନଙ୍କ ପରେମରୁ ବଳିଗଲା ।^{୨୭} ଗୀରମାନେ କିପରି ପତିତ ହେଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧାସତ୍ରସକଳ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ।”

9

ଦାଉଦ ଯିହୁଦାରେ ରାଜା ଅଭିଷିକ୍ତ

^୧ ଏଥୁପରେ ଦାଉଦ ସଦାପୁରତୁକୁ ପଶରି କହିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ଯିହୁଦାର କୌଣସି ଏକ ନଗରକୁ ଯିବି ? ସଦାପୁରତୁ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ଯାଅ ।” ପୁଣି ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୁଁ କେଉଁ ସହରକୁ ଯିବି ?” ସେ କହିଲେ “ହିବ୍ରେଣକୁ ।”^୨ ଏଣୁ ଦାଉଦ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଦୁଇ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟା ଅହୀନୋୟମ୍ ଓ କର୍ମିଲୀୟ ନାବଲର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅବାଗଲ ନାମ୍ନା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ।^୩ ଆଉ ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ସତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗତୁ ନେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ହିବ୍ରେଣର ନଗରମାନରେ ବାସ କଲେ ।^୪ ତହିଁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଆସି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦାଉଦତୁକୁ ଯିହୁଦା ବଂଶ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲେ । ଏତଦ୍ଵାରା ଗିଲୀୟଦ ଅଞ୍ଚଳର ଯାବେଶ୍ ନଗରର ଲୋକମାନେ ଶାଉଳତୁକୁ କବର ଦେଲେ ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଦାଉଦତୁକୁ ଜଣାଇଲେ ।^୫ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଯାବେଶ୍-ଗିଲୀୟଦର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁକୁ ଦ୍ଵାରା ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ରାଜା ଶାଉଳତୁକୁ ପୁତ୍ରୀ ଏହି ଦୟା ପୁରକାଶ କରି ଗଞ୍ଜୁ କବର ଦେଇଅଛ ।^୬ ଏଣୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରୀ ଦୟା ଓ ସତ୍ରାମାନଙ୍କ ପୁରକାଶ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିବାରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୟାର ପୁତ୍ରୀଦାନ କରିବି ।^୭ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ସବଳ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହସିକ ହୁଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜା ଶାଉଳ ମରିଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦା ବଂଶ ଆପଣା ଉପରେ ମୋତେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ଇଶ୍ବୋଶତ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ରୂପେ ମନୋନୀତ

^୮ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ନେରୁ ପୁତ୍ର ଅବ୍ନର ନାମକ ଶାଉଳତୁଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ଶାଉଳତୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତକୁ ମହନୟିମକୁ ନେଇଯାଇ, ^୯ ଗିଲୀୟଦ ଓ ଅଶୂର ଓ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ଓ ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କଲେ ।^{୧୦} ଶାଉଳତୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲା । ମାତ୍ର ଯିହୁଦା ବଂଶ ଦାଉଦତୁଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହେଲେ ।^{୧୧} ପୁଣି ହିବ୍ରେଣରେ ଯିହୁଦା ବଂଶ ଉପରେ ଦାଉଦତୁଙ୍କ ରାଜା ହେବାର ସାତ ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ଥିଲା ।

ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ

^{୧୨} ନେରୁ ପୁତ୍ର ଅବ୍ନର ଓ ଶାଉଳତୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତର ଦାସମାନେ ମହନୟିମରୁ ବାହାରି ଗିବ୍ଯୋନ୍କୁ ଗଲେ ।^{୧୩} ସେତେବେଳେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଓ ଦାଉଦତୁଙ୍କର ଦାସଗଣ ବାହାରି ଗିବ୍ଯୋନ୍ର ପୁଷ୍ପକରିଶା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳ ପୁଷ୍ପକରିଶାର ଏକ ପାଖରେ, ଅନ୍ୟ ଦଳ ପୁଷ୍ପକରିଶାର ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ବସିଲେ ।^{୧୪} ଏଥୁରେ ଅବ୍ନର ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, “ସୁବାମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠି ଖେଳିବା ପାଇଁ କହନ୍ତୁ ।” ତହିଁ ଯୋୟାବ କହିଲା, “ଉଠନ୍ତୁ ।”^{୧୫} ତେଣୁ ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଉଠିଲେ; ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଓ ଶାଉଳତୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ବୋଶତ ପକ୍ଷରେ ବାର ଜଣ ଓ ଦାଉଦତୁଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାର ଜଣ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।^{୧୬} ତହିଁ ସେମାନେ ପୁରତ୍ଵେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ସହଯୋଦ୍ୟାର ମସ୍ତକ ଧରି ଏକଆରେକ ବକ୍ଷରେ ଖତ୍ତ ଭୁସିଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତର ମଲେ; ଏହେତୁ ଗିବ୍ଯୋନ୍-ମଧ୍ୟସର୍ତ୍ତୀ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ହିଲ୍କତ୍ ହତ୍ସୁରୀମ୍* ହେଲା ।^{୧୭} ସେହି ଦିନ ଅତି ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ପୁଣି ଅବ୍ନର

* ୨:୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାକ୍ଷଣ ଖତ୍ତ-ଭୂମି

ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରୁଅଛି, ମଧ୍ୟ ଚୁମ୍ବକ ଦାଉଦ ହସତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ମୋ' ଉପରେ ଆରୋପ କରୁଅଛ ? ୯ ଶାଉଳ ବଂଶରୁ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତର କରିବାକୁ ଓ ଦାନଠାରୁ ବେରଣେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ଉପରେ ଦାଉଦଙ୍କର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ, ୧୦ ସଦାପୁରକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପୁତ୍ର ନି କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଅବନରକୁ ସେହି ଦଣ୍ଡ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦିଅନ୍ତୁ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ସେ ଅବନରକୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କଲା । ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ଅବନର ଆପଣା ପକ୍ଷରୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ପଠାଇ କହିଲା, “ଏ ଦେଶ କାହାର ? ଆହୁରି କହିଲା, ‘ଆପଣ ମୋ’ ସତ୍ତାରେ ନିୟମ କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ଦେଖନ୍ତୁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୋ’ ହସତ ଆପଣଙ୍କର ସହାୟ ହେବ ।” ୧୩ ଏଥିରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଭଲ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ନିୟମ କରିବି; ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଚାହେଁ, ତୁମ୍ଭ ଏହି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ମୁଖ ଦେଖିବାକୁ ଆସିବା ବେଳେ ପରାଧୀନ ଶାଉଳଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲକୁ ନ ଆଣିଲେ ମୋ’ ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୧୪ ତହିଁ ଦାଉଦ ଶାଉଳଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶବୋଶତ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଶହ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ଦେଇ ଯାହାକୁ ବିବାହ କରିଅଛି, ମୋହର ଭାୟିକା ସେହି ମାଖଲକୁ ମୋତେ ଦିଅ ।” ୧୫ ତହିଁରେ ଇଶବୋଶତ ଲୋକ ପଠାଇ ଲୟିଶର ପୁତ୍ର ପଲ୍ଲୀୟେଲ ନାମକ ଗହୀର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ନିକଟକୁ ମାଖଲକୁ ନେଲା । ୧୬ ଏଣୁ ଗହୀର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ରୋଦନ କରି କରି ଗହୀ ସତ୍ତାରେ ଆସି ବହୁରାମ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହୀ ପଛେ ପଛେ ଗଲା । ଏଥିରେ ଅବନର ଗହୀ କହିଲା, “ଯାଅ ଗୁହକୁ ଫେରି ଯାଅ,” ତହିଁ ସେ ଫେରି ଗଲା । ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ଅବନର ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାଣିକଗଣ ସହିତ ଏରୂପ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା, “ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଚାହୁଁ ଥିଲ; ୧୮ ଏବେ ଗହୀ କର; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦର ହସତ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସତରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ହସତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ।” ୧୯ ଆଉ ଅବନର ବିନ୍ୟାମୀନର କର୍ଣ୍ଣଗୋତରରେ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହିଲା; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମସ୍ତ ବଂଶ ଚୂଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଦେଖାଗଲା, ଅବନର ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଦାଉଦଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋତରରେ ମଧ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ହିବ୍ରେଶକୁ ଯାତ୍ରା କଲା । ୨୦ ଏରୂପେ ଅବନର ଆପଣା ସତ୍ତାରେ କୋଡ଼ିଏ ଜଣକୁ ନେଇ ହିବ୍ରେଶରେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଅବନର ଓ ଗହୀର ସତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୧ ଏଉତ୍ତରେ ଅବନର ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଉପିଯାଇ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମୋହର ପୁତ୍ରୁ ମହାରାଜ୍ୟ ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବି; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ କରିବେ ଓ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ପୁରାଣର ଇଚ୍ଛାମତେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ ।” ତହିଁ ଦାଉଦ ଅବନରକୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେ କୁଶଳରେ ପରସ୍ଥାନ କଲା ।

ଅବନରଙ୍କ ହତୟା

୨୨ ଏଉତ୍ତରେ, ଦାଉଦଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଯୋଯାବ ପୁତ୍ରର କ୍ଳୃତିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସତ୍ତାରେ ନେଇ ଆସିଲେ; ମାତ୍ର ଅବନର ହିବ୍ରେଶରେ ଦାଉଦଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ନ ଥିଲା, କାରଣ ଦାଉଦ ଗହୀକୁ ବିଦାୟ କରିବାରୁ ସେ କୁଶଳରେ ଯାଇଥିଲା । ୨୩ ଯୋଯାବ ଓ ଗହୀର ସତ୍ତା ସୈନ୍ୟଦଳ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଯୋଯାବକୁ କହିଲେ, “ନେର ପୁତ୍ର ଅବନର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ଓ ସେ ଗହୀକୁ ବିଦାୟ କରିବାରୁ ସେ କୁଶଳରେ ଯାଇଅଛି ।” ୨୪ ଏଥିରେ ଯୋଯାବ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ଆପଣ କଅଣ କଲେ ? ଦେଖନ୍ତୁ, ଅବନର ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, ଆପଣ କାହିଁକି ଗହୀକୁ ବିଦାୟ କରି ଦେଲେ, ସେ ତ ଗଲାଣି ? ୨୫ ଆପଣ କ’ଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ନେର ପୁତ୍ର ଅବନର ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲାଇବାକୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଗମନାଗମନ ଜାଣିବାକୁ ଓ ଆପଣ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହିସବୁ ଜାଣିବାକୁ ଆସିଥିଲା ?” ୨୬ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋଯାବ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସି ଅବନର ପଛରେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ସିରା କୂପ ନିକଟରୁ ଗହୀକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ; ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଏହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୨୭ ପୁଣି ଅବନର ହିବ୍ରେଶକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତେ, ଯୋଯାବ ଗହୀ ସତ୍ତାରେ ନିରୋଳରେ ଆଲପ କରିବା ପାଇଁ ଗହୀକୁ ନଗରର ଦ୍ଵାର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲା, ମାତ୍ର ଆପଣା ଭାଇ ଅସାହେଲର ରକ୍ତପାତ ସକାଶୁ ଗହୀର ପେଟରେ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲା । ୨୮ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଗହୀ ଶୁଣି କହିଲେ, “ନେର ପୁତ୍ର ଅବନର ରକ୍ତପାତ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଓ ମୋହର ରାଜ୍ୟ

ସଦାପୂର୍ବରୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ; ୨୯ ଗହା ଯୋୟାବର ମସୃତକରେ ଓ ଗହାର ପିତୃବଂଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ ଓ ଯୋୟାବ-ବଂଶରେ ପରମେଷ୍ଠା କି କୁଷ୍ଠା କି ଯଷ୍ଟିରେ ନିର୍ଦ୍ଦରଶାଳ କି ଖତଗହତ କି ଭକ୍ଷୟହୀନ ଲୋକର ଅଭାବ ନ ହେଉ ।” ୩୦ ଏହିରୂପେ ଯୋୟାବ ଓ ଗହାର ଭାଇ ଅବାଶୟ, ଅବନରକୁ ବଧ କଲେ; ଯେହେତୁ ସେ ଗିବାୟୋନ୍‌ରେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ଅସାହେଲକୁ ମାରିଥିଲା ।

ଦାଉଦଙ୍କ ଶୋକ

୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଯୋୟାବକୁ ଓ ଗହାର ସଞ୍ଜା ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତର ଚିରି ଅଖା ପିନ୍ଧ ଓ ଅବନରର ଆଗେ ଆଗେ ଶୋକ କରି ଚାଲ ।” ପୁଣି ଦାଉଦ ରାଜା ଶବଶୟ୍ୟାର ପଛେ ପଛେ ଚାଲିଲେ । ୩୨ ଆଉ ସେମାନେ ହିବ୍ରୋଣରେ ଅବନରକୁ କବର ଦେଲେ ଓ ରାଜା ରବ ଉଠାଇ ଅବନର-କବର ନିକଟରେ ରୋଦନ କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ରୋଦନ କଲେ । ୩୩ ପୁଣି ରାଜା ଅବନର ପାଇଁ ବିଳାପ କରି କହିଲେ, “ଯେପରି ମୃତ୍ତ ମରେ, ସେପରି କି ଅବନରକୁ ମରିବାକୁ ହେଲା ? ୩୪ ତୁମ୍ଭେ ହାତ ବନ୍ଧା ନ ଥିଲ, କି ବେଡ଼ିରେ ତୁମ୍ଭେ ପାଦ ବନ୍ଧା ନ ଥିଲ; ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଅଧର୍ମ-ସ୍ଵଭାବମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପଡ଼େ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ପଡ଼ିଲ ।” ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ଗହା ପାଇଁ ରୋଦନ କଲେ । ୩୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦିନ ଥାଉ ଥାଉ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆସିଲେ; ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଶପଥ କରି କହିଲେ, “ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେ ମୁଁ ରୁଟି କି ଆଉ କିଛି ସ୍ଵର୍ଗ କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ସେହି ଦଣ୍ଡ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦିଅନ୍ତୁ ।” ୩୬ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବୁଝିଲେ ଓ ଗହା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦେଖାଗଲା; ରାଜା ମଧ୍ୟ ଯାହା ଯାହା କଲେ, ଗହାସବୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଥିଲା । ୩୭ ଏହିରୂପେ ନେରର ପୁତ୍ର ଅବନରକୁ ବଧ କରାଇବା ଯେ ରାଜାଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏହା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ଦିନ ଜାଣିଲେ । ୩୮ ଆହୁରି ରାଜା ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜି ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅଧିପତି ଓ ମହାନ ପୁରୁଷ ଯେ ପତିତ ହେଲା, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ୩୯ ଏଣୁ ମୁଁ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ଆଜି ଦୁର୍ବଳ ହେଲି; ଏହି ପୁରୁଷମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସବୁୟାର ପୁତ୍ରମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁର; ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କୁକ୍ରିୟାକାରୀକୁ ଗହାର କୁକର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତୁ ।”

୪

ଇଶ୍ଵରୋପାସତ୍ତ୍ଵ ହତ୍ୟା

୧ ଆଉ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵରୋପାସ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲା ଯେ, ହିବ୍ରୋଣରେ ଅବନର ମରିଅଛି, ସେତେବେଳେ ଗହାର ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହେଲା ଏବଂ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ନିରାଶ ହେଲେ । ୨ ପୁଣି ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵରୋପାସର ଦୁଇ ଜଣ ଦଳପତି ଥିଲେ; ଜଣକର ନାମ ବାନା ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ରେଖବ; ଏମାନେ ବିନ୍ୟାମିନ୍ ବଂଶଜାତ ବେରୋତାୟ ରିମ୍ଫୋନ୍‌ର ପୁତ୍ର । (କାରଣ ବେରୋତ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ୟାମିନ୍‌ର ଅଧିକାରରେ ଗଣିତ; ୩ ମାତ୍ର ବେରୋତାୟମାନେ ଗିତ୍ତୟିମକୁ ପଲାଇଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଵଥାନରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।) ୪ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଗହାର ଦୁଇ ପାଦ ଛୋଟ । ଯିଷ୍ଠିୟେଲରୁ ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ବିଷୟକ ସମ୍ବାଦ ଆସିବା ବେଳେ ଗହାକୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି ଗହାର ସେବିକା ଗହାକୁ ନେଇ ପଲାଇଲ; ମାତ୍ର ପଲାଇବା ପାଇଁ ଚଞ୍ଚଳ ହେବାରୁ ପିଲା ପଡ଼ି ଯାଇ ଛୋଟା ହେଲା । ଗହାର ନାମ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୋପାସ । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଶ୍ଵରୋପାସ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ବିଶ୍ଵାମ ନେବା ବେଳେ ବେରୋତାୟ ରିମ୍ଫୋନ୍‌ର ପୁତ୍ର ରେଖବ ଓ ବାନା ଯାଇ ପରାୟ ଖରା ବେଳେ ଗହାର ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୬ ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଗହା ଆଣିବା ଛଳରେ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗହାର ପେଟରେ ଆଘାତ କଲେ । ତହିଁ ରେଖବ ଓ ଗହାର ଭାଇ ବାନା ପଲାଇ ଗଲେ । ୭ (ଘଟଣା) ଏରୂପ ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଆସି ସେ ଆପଣା ଶୟନ ଗୃହରେ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ଗହାକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ ଓ ଗହାର ମସୃତକ କାଟି ସେହି ମସୃତକ ନେଇ ଆରାବୀ ନାମକ ଅର୍ଥାତ୍ ଯର୍ଦ୍ଦନ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ରାତ୍ରିସାରା ଗମନ କଲେ । ୮ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରୋପାସର ମସୃତକ ହିବ୍ରୋଣରେ ଦାଉଦଙ୍କ କତିକି ଆଣିଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ପରାଣ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀ ଶତ୍ରୁ ଯେ ଶାଉଲ, ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵରୋପାସର ମସୃତକ ଏହି; ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଜି ଆମ ପ୍ରଭୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶାଉଲ ଓ ଗତ୍ତକର ବଂଶଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେଇଅଛନ୍ତି ।” ୯ ମାତ୍ର ଦାଉଦ

ବେରୋତାୟ ରିମ୍ଫୋନର ପୁତର ରେଖବକୁ ଓ ଗହାର ଭାଇ ବାନାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଯେ ସମୁଦାୟ କ୍ଲେଶରୁ ମୋ’ ପୁରାଣକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରତୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ କହୁଅଛି, ୧୦ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଆପଣାକୁ ଶୁଭ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ମନେକରି ମୋତେ କହିଲା, ‘ଦେଖନ୍ତୁ, ଶାଉଳ ମରିଅଛି,’ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତହିଁର ପୁରସ୍କାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ ଧରି ସିକ୍ଲଗଠାରେ ବଧ କଲି । ୧୧ ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ଗହାର ନିଜ ଗୃହ ଭିତରେ, ଗହାର ଶୟୟା ଉପରେ ମାରି ପକାଇଅଛନ୍ତି, ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ କି ତତୋଧିକ ନ କରିବି, ଏବେ ମୁଁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗହାର ରକ୍ତର ପରିଶୋଧ ନ ନେବି ଓ ପୃଥ୍ଵୀରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ନ କରିବି ?” ୧୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଓ ପାଦ ଛେଦନ କରି ହିବ୍ରେଣର ପୁଷ୍କରିଣୀ ନିକଟରେ ଟାଙ୍ଗାଇ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରୋତ୍ତର ମସ୍ତକ ନେଇ ହିବ୍ରେଣରେ ଅବନର-କବରରେ କବର ଦେଲେ ।

୫

ଦାଉଦ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଅଭିଷିକ୍ତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ବଂଶ ହିବ୍ରେଣକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭର ମାଂସ । ୨ ଅତୀତରେ ଶାଉଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ସେନାକୁ ନେତୃତ୍ଵ ଦେଉଥିଲ; ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଗ୍ରଗଣୀ ହେବ ।” ୩ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ହିବ୍ରେଣକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦ ରାଜା ହିବ୍ରେଣରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ନିୟମ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲେ । ୪ ଦାଉଦ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୫ ସେ ହିବ୍ରେଣରେ ଯିହୁଦା ଉପରେ ସାତ ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ରାଜତ୍ଵ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ଉପରେ ତେତିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୬ ଏଉତ୍ତରେ ରାଜା ଓ ଗଡ଼କର ଲୋକମାନେ ଦେଶବାସୀ ଯିବୁଷାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ମନେ କରି ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧ ଓ ଛୋଟାମାନଙ୍କୁ ଦୂର ନ କଲେ, ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୭ ତଥାପି ଦାଉଦ ସିୟୋନର ଦୃଢ଼ ଗଡ଼କୁ ଅଧିକାର କଲେ; ଯାହା ଦାଉଦ-ନଗର ହେଲା । ୮ ପୁଣି ଦାଉଦ ସେହି ଦିନ କହିଲେ, “ଯେକେହି ଯିବୁଷାୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କରେ, ସେ ଜଳ ପରଶାଳାକୁ ଯାଇ ଦାଉଦ-ପୁରାଣର ଘୃଣିତ ସେହି ଛୋଟା ଓ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବଧ କରୁ । ଏହେତୁ ଲୋକେ କହନ୍ତି, ଅନ୍ଧ ଓ ଛୋଟାମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି; ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସେହି ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ରେ ବାସ କରି ଗହାର ନାମ ଦାଉଦ-ନଗର ରଖିଲେ । ଆଉ ଦାଉଦ ମିଲ୍ଲୋଠାରୁ ଭିତର ଆଡ଼େ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୦ ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର ଦାଉଦଙ୍କର ସହାୟ ହେବାରୁ ସେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମହାନ ହେଲେ । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସୋରର ରାଜା ହୁରମ୍ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ଓ ଏରସ କାଠ ଓ ବଡ଼େଇ ଓ ରାଜମିସ୍ତରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜପଦରେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ ଓ ଆପଣା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କ ସକାଶୁ ଗଡ଼କ ରାଜ୍ୟ ଉନ୍ନତ କଲେ, ଏହା ସେ ବୁଝିଲେ । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ହିବ୍ରେଣରୁ ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆଉ ଅନେକ ଉପପତ୍ନୀ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଆହୁରି ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଜାତ ହେଲେ । ୧୪ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗଡ଼କର ଔରସରେ ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି: ଯଥା :- ଶମ୍ମୁୟ ଓ ଶୋବବ୍ ଓ ନାଥନ ଓ ଶଲୋମନ ୧୫ ଓ ଯିଉର ଓ ଇଲୀଶୁୟ ଓ ନେଫ୍ ଓ ଯାଫ୍ ୧୬ ଓ ଇଲୀଶାମା ଓ ଇଲୀୟାଦା ଓ ଇଲୀଫେଲଟ୍ ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ

୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶୁଣି ସମସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦ ଗହା ଶୁଣି ଗଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ । ୧୮ ଏହି ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆସି ରଫାୟମ ତଳଭୂମିରେ ବିସ୍ତର ହୋଇଥିଲେ ୧୯ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାୟ୍ୟ ମାଗି

କହିଲେ, “ମୁଁ କି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଯିବି ? ତୁମ୍ଭେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ? ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଠି ଯାଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା।” ୨୦ ତହିଁ ଦାଉଦ ବାଲ୍-ପରାସାମକୁ ଆସିଲେ ଓ ଦାଉଦ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ; ପୁଣି ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋ’ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସେତୁଭଙ୍ଗ ତୁଲ୍ୟ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି।” ଏହେତୁ ସେ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନ ନାମ ବାଲ୍-ପରାସାମ (ଭଗ୍ନ-ସ୍ଵାଧୀନ) ରଖିଲେ। ୨୧ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ସେମାନେ ଆପଣା ପୁରତିମାଗଣକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଓ ଗଡ଼କର ଲୋକମାନେ ସେହିସବୁ ଦଖଲ କଲେ। ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ରଫାୟାମ ତଳଭୂମିରେ ବିସ୍ତାର (ବିଶ୍ଵାସ ନେଲେ) ହେଲେ। ୨୩ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ ମାଗନ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଉଠି ଯାଅ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ଘୂରି ଆସି ତୁତ ବୃକ୍ଷ ଗେଟା ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କର। ୨୪ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ତୁତ ବୃକ୍ଷ ଗେଟା ଉପରେ ସୈନ୍ୟଗମନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ।” ୨୫ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଦାଉଦ ସେପରି କଲେ ଓ ଗେବାଠାରୁ ଗେଷର ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ।

୭

ଯିରୁଶାଲମରେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପୁନର୍ବାର ଇସ୍ରାଏଲର ତିରିଶ ହଜାର ବରଝା ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂଗୃହଣ କଲେ। ୨ ଆଉ ଦାଉଦ ଓ ଗଡ଼କର ସଙ୍ଗେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଉଠି, ସେହି ନାମରେ ଖ୍ୟାତ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରୁବଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ବାଲି-ସିନ୍ଦୁକଠାରୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ। ୩ ପୁଣି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଏକ ନୂଆ ଶଗଡ଼ରେ ରଖି ପର୍ବତସ୍ଥ ଅବାନାଦବର ଗୃହରୁ ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଅବାନାଦବର ପୁତ୍ର ଉଷ ଓ ଅହାୟୋ ସେହି ନୂଆ ଶଗଡ଼ ଚଳାଇଲେ। ୪ ଆଉ ସେମାନେ ପର୍ବତସ୍ଥ ଅବାନାଦବର ଗୃହରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ସହିତ ଗହା ଆଣିଲେ; ଅହାୟୋ ସିନ୍ଦୁକର ଆଗେ ଆଗେ ଗଲିଲା। ୫ ପୁଣି ଦାଉଦ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠରେ ନିର୍ମିତ ନାନା ପୁରକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ବାଣା ଓ ନେବଲ ଓ ଦାଗା ଓ ମନ୍ଦିରା ଓ କରତଳ ବଜାଇଲେ।

ଉଷ ଏବଂ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ

୬ ଆଉ ସେମାନେ ନାଖୋନ ନାମକ ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ବଳଦମାନେ ଅମଣା ହେବାରୁ ଉଷ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଧରିଲା। ୭ ସେତେବେଳେ ଉଷ ପୁରତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପୁରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା; ଏଣୁ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ଭରମ ସକାଶୁ ଗହାକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ସେହିଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ପାଖରେ ମଲା। ୮ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଉଷକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରୁ ଦାଉଦ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ଏଣୁ ସେ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନ ନାମ ପେରସ-ଉଷ (ଉଷ ପୁରତି ଆକ୍ରମଣ) ରଖିଲେ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ନାମ ଅଛି। ୯ ପୁଣି ଦାଉଦ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୟ କରି କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ କି ପୁରକାରେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସିବ ?” ୧୦ ତହିଁ ଦାଉଦ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଦାଉଦ-ନଗରକୁ ଆପଣା କତିକି ଆଣିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଗହା ନେଇ ପଥପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଗାଥାୟ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ଗୃହରେ ରଖିଲେ, ୧୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଗାଥାୟ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ଗୃହରେ ତିନି ମାସ ରହିଲା; ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁଷ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ପରିବାରକୁ ଓ ଗହାର ସର୍ବସ୍ତ୍ରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଗଲା। ତହିଁ ଦାଉଦ ଯାଇ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ଗୃହରୁ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକକୁ ଦାଉଦ-ନଗରକୁ ଆଣିଲେ। ୧୩ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକବାହକମାନେ ଛଅ ପାଦ ଗଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ଏକ ଗୋରୁ ଓ ଏକ ପୁଷ୍ଟ ପଶୁ ବଳିଦାନ କଲେ। ୧୪ ପୁଣି ଦାଉଦ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ବଳରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୃତ୍ୟ କଲେ;

ସେହି ସମୟରେ ଦାଉଦ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ୧୫ ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଜୟଧ୍ଵନି ଓ ତୃଣଧ୍ଵନି କରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆଣିଲେ ।

ମାଖଲ ଏବଂ ଦାଉଦ

୧୬ ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଦାଉଦ-ନଗରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲ ଝରକା ଦେଇ ଅନାଇ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୁଦିବାର ଓ ନାଚିବାର ଦେଖିଲା; ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ମନେ ମନେ ଗର୍ଜକୁ ତୁରୁଛ କଲା । ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଭିତରକୁ ଆଣି ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁ ପାଇଁ ଦାଉଦ ଯେଉଁ ତମବୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଜୁଗର୍ଭାକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି ଦାଉଦ ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଜୁଗର୍ଭାକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ସାରିଲା ଉତ୍ତରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୧୯ ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ଜନତା ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁରତେୟକଙ୍କୁ ଏକ ଏକ ଖଣ୍ଡ ରୁଟି ଓ ଏକ ଏକ ଅଂଶ ମାଂସ ଓ ଏକ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାଚକ୍ତି ପରିବେଷଣ କଲେ । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ପରିବାରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଫେରି ଗଲେ । ତହିଁରେ ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରେ ଆସି କହିଲା, “ଆଜି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା କେତେ ଗୌରବ ପାଇଲେ, ସେ ଆଜି ଆପଣା ଦାସଗଣର ଦାସୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବିବସ୍ତର ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରି କୌଣସି ଅଗାଧି ଲୋକ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ରୂପେ ବିବସ୍ତର ହୁଏ !” ୨୧ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ମାଖଲକୁ କହିଲେ, “ଗହା ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହେଲା, ସେ ତ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଓ ଗର୍ଭକର ସମସ୍ତ ବଂଶ ଅପେକ୍ଷା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଅଗ୍ରଗଣୀ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୋତେ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଆମୋଦ କରିବି ।” ୨୨ ପୁଣି ମୁଁ ଏଥିରୁ ହିଁ ଆହୁରି କଷ୍ଟଦ୍ଵର ହେବି ଓ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନୀଚ ହେବି; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦାସୀମାନଙ୍କ କଥା କହିଲ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ଗୌରବ ପାଇବି ।” ୨୩ ଏହେତୁ ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲର ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନ ହେଲା ନାହିଁ ।

୭

ଦାଉଦଙ୍କ ସହ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ଆପଣା ଗୃହରେ ବାସ କରିବା ବେଳେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ଗର୍ଭକର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାପିତ ଶତରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଗର୍ଭକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଲା ଉତ୍ତରେ ୨ ରାଜା ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵରାକ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏବେ ମୁଁ ଏରସ କାଷ୍ଠରେ ନିର୍ମିତ ଗୃହରେ ବାସ କରୁଅଛି, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ପରଦା ପଛରେ ବାସ କରୁଅଛି ।” ୩ ତହିଁରେ ନାଥନ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହାସବୁ କର; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୪ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ରାତ୍ରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନାଥନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୫ “ଯାଅ, ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦକୁ ଜଣାଅ, ‘ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,’ ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବସତିଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ? ୬ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନାବଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଗୃହରେ ବାସ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତମ୍ଭ ଓ ଆବାସ ମଧ୍ୟରେ ଗତ୍ୟାତ କରିଅଛୁ । ୭ ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ସହିତ ଯେଉଁ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଗମନାଗମନ କଲୁ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ, ଆମ୍ଭେ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ଏପରି କୌଣସି ବଂଶକୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏରସ କାଷ୍ଠର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ କଥା କି ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁ ?” ୮ ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦକୁ ଏପରି କୁହ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଅଗ୍ରଗଣୀ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମେଷଶାଳାରୁ, ମେଷମାନଙ୍କ ପଶୁଗୁଣାମାନରୁ ଗ୍ରହଣ କଲୁ; ୯ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତା ହେଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲୁ; ଆହୁରି ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମହାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନାମ ତୁମ୍ଭ ତୁମ୍ଭର ମହାନାମ କରିବା । ୧୦ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି

ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରି ଆଉ ଶାସିତ ହେବେ ନାହିଁ; ୧୧ କିଅବା ଯେପରି ପୂର୍ବକାଳରେ ଓ ଯେଉଁ ସମୟାବଧି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵଗଣକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ସେସମୟାବଧି ଯେପରି ହୋଇଅଛି, ସେପରି ଅଧର୍ମର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କଲେଶ ଦେବେ ନାହିଁ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବା। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହନ୍ତି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବଂଶ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ୧୨ ତୁମ୍ଭର ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଶୟନ କଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଔରସଜାତ ବଂଶକୁ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିବା। ୧୩ ସେ ଆମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ରାଜ୍ୟ-ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ କରିବା। ୧୪ ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ପିତା ହେବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ହେବ; ସେ ଅପରାଧ କଲେ ଆମ୍ଭେ ଗହୀକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡରେ ଓ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାରରେ ଶାସ୍ତି ଦେବା। ୧୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୁରାକୃତ ଶାତଳଠାରୁ ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟା ଦୂର କଲୁ, ସେପରି ଗହୀଠାରୁ ଆମ୍ଭର ଦୟା ଦୂର ହେବ ନାହିଁ। ୧୬ ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ଓ ତୁମ୍ଭ ରାଜତ୍ଵ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ସ୍ଥାପନ କୃତ ହେବ; ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ।” ୧୭ ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଓ ଦର୍ଶନ ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ କଥା କହିଲେ।

ଦାଉଦଙ୍କର ଧର୍ମବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୮ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ରାଜା ଭିତରକୁ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କିଏ ଓ ମୋର ବଂଶ ବା କଅଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଅଛ ? ୧୯ ତଥାପି, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ହିଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ହେଲା; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ବଂଶ ବିଷୟରେ ଆଗତ ଦୀର୍ଘକାଳର କଥା ମଧ୍ୟ କହିଅଛ; ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହା କ’ଣ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ? ୨୦ ଏଣୁ ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ କଅଣ କହିପାରେ ? କାରଣ ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଜାଣୁଅଛ। ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବାକ୍ୟ ସକାଶୁ ଓ ନିଜ ଇଚ୍ଛାପୁରେ ଏହିସବୁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆପଣା ଦାସକୁ ଜଣାଇ ଅଛ। ୨୨ ଏହେତୁ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର କେହି ନାହିଁ। ୨୩ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁଲ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଆଉ କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛି ? ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଲୋକ ରୂପେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ, ଓ ଆପଣା ନାମ କରିବାକୁ ପୁଣି ମିସରରୁ, ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ୍ କର୍ମ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ପାଇଁ ଭୟାନକ କର୍ମ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆଗମନ କରିଥିଲେ। ୨୪ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତ କାଳ ଯାଏ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଲୋକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆପଣା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ କରିଅଛ। ଆଉ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହୋଇଅଛ। ୨୫ ଏବେ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ବିଷୟରେ ଓ ଗହୀର ବଂଶ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛ, ଗହୀ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ କର ଓ ଯେପରି କହିଅଛ, ସେପରି କର। ୨୬ “ପୁଣି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦର ବଂଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ,” ଏହି କଥା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭ ନାମ ଅନନ୍ତ କାଳ ମହତ୍ ହେଉ। ୨୭ କାରଣ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବଂଶ ସ୍ଥାପନ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରିଅଛ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ସାହସ ପାଇଲା। ୨୮ ଆଉ ଏବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ପ୍ରତି ଏହି ମଞ୍ଜୁଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛ; ୨୯ ଏହେତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ଦାସର ବଂଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଗକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର; କାରଣ ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ଏହା କହିଅଛ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ଦାସର ବଂଶ ତୁମ୍ଭ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ଆଶୀର୍ବାଦଯୁକ୍ତ ହେଉ।”

୮

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ନତ କଲେ ଓ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗାଧ ଏବଂ ମାତୁନଗରର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନେଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ଫୋୟାବକୁ ପରାସ୍ତ କରି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ଶୟନ କରାଇ ଦଉଡ଼ିରେ ମାପିଲେ ଓ ସେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଦଉଡ଼ି ଓ ଜୀବିତ ରଖିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଦଉଡ଼ି ମାପିଲେ । ତହିଁରେ ଫୋୟାବୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ଗଞ୍ଜୁ କର ଦେଲେ । ୩ ସୋବାର ରାଜା ରହୋବର ପୁତ୍ର ହଦଦେଷର ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ପାଇବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୪ ପୁଣି ଦାଉଦ ଗହାଠାରୁ ଏକ ସହସ୍ର ସାତ ଶହ ଅଶ୍ଵାରୁଦ୍ଧ ଓ କୋଡ଼ିଏ ସହସ୍ର ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ନେଲେ; ଆଉ ଦାଉଦ ରଥ-ଅଶ୍ଵ ସମସ୍ତର ଗୋଡ଼-ଶିରା କାଟି ପକାଇଲେ, ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଶହେ ରଥ ପାଇଁ ଅଶ୍ଵ ରଖିଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦମ୍ଫନେଶକର ଅରାମୀୟମାନେ ସୋବାର ହଦଦେଷର ରାଜାର ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତେ, ଦାଉଦ ସେହି ଅରାମୀୟମାନଙ୍କର ବାଇଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ । ୬ ତହିଁ ଦାଉଦ ଦମ୍ଫନେଶକର ଅରାମ ଦେଶରେ ପରହରା-ଦଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ କର ଆଣିଲେ । ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ଦାଉଦ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ, ସଦାପୂର୍ବ ଗଞ୍ଜୁ ଜୟ ଦେଲେ । ୭ ଆଉ, ଦାଉଦ ହଦଦେଷର ଦାସମାନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଡାଲସରୁ ନେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ । ୮ ପୁଣି ଦାଉଦ ରାଜା ହଦଦେଷର-ଅଧିକାରସ୍ଥ ବେଟହ ଓ ବେରୋଥା ନଗରରୁ ବହୁ ପରିମାଣର ପିତଳ ଆଣିଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ହଦଦେଷର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ହମାତର ରାଜା ତୟି ଶୁଣନ୍ତେ, ୧୦ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର ମଞ୍ଜର ବାଉଁଶ ପରାସ୍ତ କରି ନିମନ୍ତେ ଓ ହଦଦେଷର ପୂର୍ବକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପରାସ୍ତ କରିବା ସକାଶୁ ଗଞ୍ଜୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋରାମକୁ ଗଞ୍ଜୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା; ଯେହେତୁ ହଦଦେଷର ସଙ୍ଗେ ତୟିର ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା । ପୁଣି ଯୋରାମ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ରୂପା, ସୁନା, ଓ ପିତଳର ପାତ୍ର ନେଇ ଆସିଥିଲା । ୧୧ ଦାଉଦ ରାଜା ଏହିସବୁ ସଦାପୂର୍ବକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବଶୀଭୂତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ୧୨ ଅର୍ଥାତ୍, ଅରାମ ଓ ଫୋୟାବ ଓ ଅମ୍ଫନେଶ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ଓ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପରାସ୍ତ ସୁନା ଓ ରୂପା, ପୁଣି ସୋବାର ରାଜା ରହୋବର ପୁତ୍ର ହଦଦେଷରଠାରୁ ପରାସ୍ତ କୃତ ଦରବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ । ୧୩ ଆହୁରି ଦାଉଦ ଲବଣ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କର ଅଠର ହଜାର ଲୋକ ବଧ କରି ଫେରି ଆସି ବଡ଼ ନାମ ପାଇଲେ । ୧୪ ପୁଣି ସେ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ପରହରାଦଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ସେ ଇଦୋମର ସର୍ବତ୍ର ପରହରାଦଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଆଉ ଇଦୋମୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ଦାସ ହେଲେ । ଆଉ ଦାଉଦ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ, ସଦାପୂର୍ବ ଗଞ୍ଜୁ ଜୟ ଦେଲେ । ୧୫ ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ; ପୁଣି ଦାଉଦ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୂର୍ବ ବିଗ୍ଠ ଓ ନୟାୟ କଲେ । ୧୬ ଆଉ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ପରଧାନ ଥିଲା; ଅହାଲୂଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇତିହାସ ଲେଖକ ଥିଲା; ୧୭ ପୁଣି ଅହାଲୂଦର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ ଓ ଅବୀୟାଥରର ପୁତ୍ର ଅହାମେଲକ୍ ଯାଜକ ଥିଲେ; ସରାୟ ଲେଖକ ଥିଲା; ୧୮ ଆଉ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ କରେଥାୟ ଓ ପଲେଥାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲା, ପୁଣି ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ରାଜକୀୟ ଉପଦେଷ୍ଟା* ଥିଲେ ।

୯

ଦାଉଦ ଓ ମଫ୍ଠାବୋଶତ୍

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପଚାରିଲେ, “ଯୋନାଥନ ସକାଶୁ ମୁଁ ଯାହା ପୂର୍ବ ଦୟା ପରକାଶ କରିପାରେ, ଏପରି କେହି କି ଶାଉଲଙ୍କ ବଂଶରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି ?” ୨ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସାବଃ ନାମକ ଶାଉଲଙ୍କ ବଂଶର ଏକ ଦାସକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡାକନ୍ତେ, ରାଜା ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ସାବଃ ?” ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ସେହି ।” ୩ ତହିଁରେ ରାଜା ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ଯାହା ପୂର୍ବ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦୟା ପରକାଶ କରି ପାରେ, ଏପରି କେହି କି ଏବେ ଶାଉଲଙ୍କ ବଂଶରେ ଅଛି ?” ଏଥିରେ ସାବଃ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯୋନାଥନର ଏକ ପୁତ୍ର ଏବେ ଅଛି, ଗହାର ପାଦ ଛୋଟା ।” ୪ ତହିଁ ରାଜା ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ?” ତହିଁରେ ସାବଃ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖାନ୍ତୁ, ସେ ଲୋ-ଦବାରରେ ଅମ୍ଫାୟେଲର ପୁତ୍ର ମାଖୀରର ଗୃହରେ ଅଛି ।” ୫ ତେବେ ଦାଉଦ ରାଜା ଲୋ-ଦବାରକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ଅମ୍ଫାୟେଲର ପୁତ୍ର ମାଖୀରର ଗୃହରୁ ଗହାକୁ ଅଣାଇଲେ । ୬ ଏଥିରେ ଶାଉଲଙ୍କର

* ୮:୧୮ ରାଜକୀୟ ଉପଦେଷ୍ଟା କିଅବା ଯାଜକଗଣ

ପୌତ୍ର, ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସି ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ପରଶାମ କଲ । ତହିଁ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ହେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ।” ସେ ଉତ୍ତର କଲ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ।” ୭ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଭୟ ନ କର; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯୋନାଥନ ସକାଶୁ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତାମହ ଶାଉଲଞ୍ଜଳର ସମସ୍ତ ଭୃତ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବି ଓ ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟ ମୋହର ମେଜରେ ଭୋଜନ କରିବ ।” ୮ ତେଣୁ ସେ ପରଶାମ କରି କହିଲ, “ମୁଁ ତ ମଲା କୁକୁର ପରି, ଆପଣ ଯେ ମୋତେ ଅନାଇବେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଏପରି କଥା ?” ୯ ତେବେ ରାଜା ଶାଉଲଞ୍ଜଳର ଦାସ ସାବଶକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୁତ୍ରକୁ ଶାଉଲଞ୍ଜଳର ଓ ଗଞ୍ଜଳ ବଂଶର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଦେଲି । ୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନେ ଗହା ପାଇଁ ଭୃତ୍ୟ କୃଷିକର୍ମ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୁତ୍ରର ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତହିଁର ଫଳ ଆଣି ଦେବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୁତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ନିତ୍ୟ ମୋହର ମେଜରେ ଭୋଜନ କରିବ ।” ଏହି ସାବଶର ପତ୍ନୀର ପୁତ୍ର ଓ କୋଡ଼ିଏ ଦାସ ଥିଲେ । ୧୧ ତେବେ ସାବଶ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲ, “ଆମ୍ଭ ପରଭୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କରିବ ।” ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ବିଷୟରେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ଏକ ରାଜପୁତ୍ର ପରି ଆମ୍ଭ ମେଜରେ ଭୋଜନ କରିବ ।” ୧୨ ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ଏକ ସାନ ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ମାକା । ପୁଣି ସାବଶର ଗୃହରେ ବାସକାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ଦାସ ହେଲେ । ୧୩ ଏହିରୂପେ, ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ଵାରା ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲ; ସେ ନିତ୍ୟ ରାଜମେଜରେ ଭୋଜନ କଲ; ଯଦି ଗହାର ଦୁଇ ପାଦ ଛୋଟା ଥିଲା ।

୧୦

ଅମ୍ଫୋନୀୟ ଓ ଅରାମୀୟର ପରାଜୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତଗଣର ରାଜା ମରନ୍ତେ, ଗହାର ପୁତ୍ର ହାନୁନ୍ ଗହାର ବଦଳରେ ରାଜା ହେଲା । ୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ହାନୁନ୍ ପିତା ନାହଣ ଯେପରି ମୋ’ ପରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା, ସେପରି ମୁଁ ହାନୁନ୍ ପରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବି ।” ତେଣୁ ଗହାକୁ ପିତୃଶୋକରୁ ସାନ୍ତସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ତହିଁ ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ଦାସମାନେ ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତଗଣର ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୩ ମାତ୍ର ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତଗଣର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରଭୁ ହାନୁନ୍‌କୁ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ସାନ୍ତସ୍ଥାପନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଅଛି ବୋଲି ସେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସମ୍ଭରମ କରୁଅଛି, ଏହା କି ଆପଣ ବିଚାର କରନ୍ତି ? ଦାଉଦ କି ନଗର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ତହିଁରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଓ ଗହା ନାଶ କରିବାକୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ କତିକି ପଠାଇ ନାହିଁ ?” ୪ ତହିଁରେ ହାନୁନ୍ ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ଦାଢ଼ିର ଅଧେ କ୍ଷେତ୍ର କଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ ପାଖ ବସତର ମଝିରୁ କାଟି ପକାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରିଦେଲା । ୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଦାଉଦଞ୍ଜଳୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ କରନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଲଜ୍ଜିତ ଥିଲେ । ପୁଣି ରାଜା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାଢ଼ି ବଢ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରାହୋ ନଗରରେ ଥାଅ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଫେରି ଆସିବ ।” ୬ ଏଥିରେ ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହେତୁ ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତଗଣ ଲୋକ ପଠାଇ ବେଅରହୋବସ୍ଥ ଓ ସୋବାସ୍ଥ ଅରାମୀୟ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ପଦାତିକକୁ ଓ ଏକ ହଜାର ଲୋକ ସହିତ ମାଖାର ରାଜାକୁ ଓ ଟୋବର ବାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବେତନ ଦେଇ ରଖିଲେ । ୭ ଆଉ ଦାଉଦ ଏହା ଶୁଣି ଯୋୟାବକୁ ଓ ବୀର ସୈନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୮ ତହିଁରେ ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତଗଣ ବାହାର ହୋଇ ଆସି ଦ୍ଵିତୀୟ-ପରବେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ; ପୁଣି ସୋବା ଓ ରହୋବର ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନେ, ଆଉ ଟୋବର ଓ ମାଖାର ଲୋକମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଲଗା ରହିଲେ । ୯ ଏହିରୂପେ ଯୋୟାବ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗେ ଓ ପଛେ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଦେଖି ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଛା ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକ ବାଛି ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲା । ୧୦ ପୁଣି ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଭାଇ ଅବାଶୟ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ; ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେ କହିଲା, “ଯଦି ଅରାମୀୟମାନେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବ; ମାତ୍ର ଯଦି ଅମ୍ଫୋନୀୟ-ସମ୍ଫ୍ରାନ୍ତମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ, ତେବେ ମୁଁ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବି ।” ୧୨ ବଳବାନ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ

ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନଗରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ କରୁ; ପୁଣି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ସେ ଗହା କରନ୍ତୁ।” ୧୩ ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵେ ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ରାମାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗଞ୍ଜ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ। ୧୪ ଏଥିରେ ଅଗ୍ରାମାୟମାନଙ୍କୁ ପଳାଇବାର ଦେଖି ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରାମାୟ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ତେବେ ଯୋୟାବ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲା। ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଅଗ୍ରାମାୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଦେଖି ଏକତ୍ର ହେଲେ। ୧୬ ପୁଣି ହଦଦେଷର ଲୋକ ପଠାଇ ଫରାତ ନଦୀର ସେପାରିସ୍ଥ ଅଗ୍ରାମାୟମାନଙ୍କୁ ଅଣାଇଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ହେଲମକୁ ଆସିଲେ; ହଦଦେଷର ସେନାପତି ଶୋବକ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଥିଲା। ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ କରାଯା’ନ୍ତେ, ସେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକତ୍ର କରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ହେଲମକୁ ଆସିଲେ। ତହିଁରେ ଅଗ୍ରାମାୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ୧୮ ମାତ୍ର ଅଗ୍ରାମାୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ; ପୁଣି ଦାଉଦ ଅଗ୍ରାମାୟମାନଙ୍କ ସାତ ଶହ ଉଆରୁତ୍ତ ଓ ଗ୍ଵଳିଶ ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୁତ୍ତ ସୈନ୍ୟ* ବଧ କଲେ, ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସେନାପତି ଶୋବକକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ସେହିଠାରେ ମଲା। ୧୯ ତହିଁ ହଦଦେଷର ଅଧୀନ ସମସ୍ତ ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଦେଖି ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଚୁକ୍ତି କରି ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ହେଲେ। ଏହେତୁ ଅଗ୍ରାମାୟମାନେ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆଉ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଭୟ କଲେ।

୧୧

ଦାଉଦ ଓ ବତ୍‌ଶେବା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବର୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ରାଜାମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ବେଳେ ଦାଉଦ ଯୋୟାବକୁ ଓ ଗହା ସହିତ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରି ରବ୍‌ବା ନଗର ଅବରୋଧ କଲେ। ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହିଲେ। ୨ ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଶୟ୍ୟାକୁ ଉଠି ରାଜଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଚୁଲୁଥିଲେ; ପୁଣି ସେହି ଛାତ ଉପରୁ ସେ ଏକ ସତ୍ତ୍ଵକୁ ସ୍ଵନନ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ; ସେହି ସତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିବାକୁ ଅତି ସ୍ଵନ୍ଦରୀ ଥିଲା। ୩ ତେଣୁ ଦାଉଦ ସେହି ସତ୍ତ୍ଵର ବିଷୟ ଚିନ୍ତା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ ଜଣେ କହିଲା, “ସେ କ’ଣ ଇଲାୟାମର କନ୍ୟା ହିତ୍ତାୟ ଉରାୟର ଭାୟ୍‌ୟା ବତ୍‌ଶେବା ନୁହେଁ?” ୪ ତହିଁ ଦାଉଦ ଦୃତ ପଠାଇ ଗହାକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ସେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଗହା ସହିତ ଶୟନ କଲେ; ସେସମୟରେ ସେହି ସତ୍ତ୍ଵ ରତ୍ନସ୍ଵନନ କରିଥିଲା। ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା। ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ସତ୍ତ୍ଵ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଅନ୍ତେ, ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ଜଣାଇ କହିଲା, “ମୁଁ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଅଛି।” ୬ ତହିଁ ଦାଉଦ ଯୋୟାବ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ହିତ୍ତାୟ ଉରାୟକୁ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦିଅ।” ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ଉରାୟକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲା। ୭ ତେଣୁ ଉରାୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଗହାକୁ ଯୋୟାବର କୁଶଳ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର କୁଶଳ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଯୁଦ୍ଧର କୁଶଳ ବାର୍ତ୍ତା ପଚାରିଲେ। ୮ ପୁଣି ଦାଉଦ ଉରାୟକୁ କହିଲେ, “ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଇ ପାଦ ପରକ୍ଷାଳନ କର।”* ତହିଁରେ ଉରାୟ ରାଜଗୃହରୁ ବାହାରିଗଲା, ପୁଣି ଗ’ ପଛ ପଛ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉପହାର ଗଲା। ୯ ମାତ୍ର ଉରାୟ ଆପଣା ପରତୁର ଦାସଗଣ ସହିତ ରାଜଗୃହ ଉତ୍ପ୍ରାରେ ଶୟନ କଲା, ଆଉ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲା ନାହିଁ। ୧୦ ଏଥିରେ ଉରାୟ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଇ ନାହିଁ, ଏହା ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଉରାୟକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଯାତରୁ ଆସି ନାହିଁ? ଆପଣା ଗୃହକୁ କାହିଁକି ଗଲା ନାହିଁ?” ୧୧ ତେବେ ଉରାୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ପତରକୁଟୀରରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୋ’ ପରତୁ ଯୋୟାବ ଓ ମୋହର ପରତୁଙ୍କ ଦାସମାନେ ପଦାରେ ଛାଉଣି କରିଅଛନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ କ’ଣ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଓ ପାନ କରିବାକୁ ଓ ଭାୟ୍‌ୟା ସତ୍ତ୍ଵେ ଶୟନ କରିବାକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯିବି? ଆପଣା ଜୀବିତ ଓ ଆପଣାଙ୍କ ପରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ ଏକଥା କରିବି ନାହିଁ।” ୧୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଉରାୟକୁ କହିଲେ, “ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଥାଅ, ମୁଁ କାଲି ତୁମ୍ଭକୁ ବିଦାୟ କରିବି।” ତହିଁ ଉରାୟ ସେ ଦିନ

* ୧୦:୧୮ ଗ୍ଵଳିଶ ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୁତ୍ତ ସୈନ୍ୟ କିମ୍ବା ଗ୍ଵଳିଶ ହଜାର ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ * ୧୧:୮ ପାଦ ପରକ୍ଷାଳନ କର।” ଅର୍ଥାତ୍ ଗୃହକୁ ଯାଇ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵେ ସହବାସ କର

ଓ ପର ଦିନ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହିଲା । ୧୩ ଆଉ ଦାଉଦ ଗହାକୁ ନିମନ୍ତରଣ କରନ୍ତେ, ସେ ଗଢ଼କ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଭୋଜନପାନ କଲା; ପୁଣି ଦାଉଦ ଗହାକୁ ମାତୃଗଳ କରାଇଲେ; ତଥାପି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ସେ ଆପଣା ପୁରତୁର ଦାସଗଣ ସହିତ ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ଶୟନ କରିବାକୁ ଗଲା, ମାତୃ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲା ନାହିଁ । ୧୪ ଏଣୁ ଦାଉଦ ସକାଳେ ଯୋୟାବ ନିକଟକୁ ପତର ଲେଖି ଉତ୍ତର ହାତରେ ଗହା ପଠାଇଲେ । ୧୫ ପତରରେ ସେ ଏହା ଲେଖିଥିଲେ, ଯଥା, “ଯେପରି ଉତ୍ତର ଆହତ ହୋଇ ମରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଗହାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରି ଗହା ନିକଟରୁ ଦୁର୍ଘଟିଯିବ ।” ୧୬ ପୁଣି ଯୋୟାବ ନଗର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ବେଳେ ବିକ୍ରମଶାଳା ଲୋକମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ସେ ଉତ୍ତରକୁ ସେଠାରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲା । ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ନଗରର ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ଯୋୟାବ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ତହିଁରେ ଦାଉଦଠାକର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଲୋକ ମଲେ ଓ ହିତୃୟ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ମଲା । ୧୮ ତେବେ ଯୋୟାବ ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧର ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲା; ୧୯ ପୁଣି ଗହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଗହାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧର ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲା ଉତ୍ତରେ, ୨୦ ଯଦି ଗହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଉଠେ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବ, ‘କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନଗରର ଏତେ ନିକଟକୁ ଗଲା ? ସେମାନେ ପୁରୀରୁ ବାଣ ମାରିବେ ବୋଲି କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ ?’ ୨୧ ଯିରୁବବେଶତର ପୁତ୍ର ଅବୀମେଲକକୁ କିଏ ମାରିଲା ? ଜଣେ ସତ୍ତ୍ଵା ପୁରୀରୁ ଗହା ଉପରକୁ ଚଳି ଉପର-ପଟ ପକାନ୍ତେ, ସେ କ’ଣ ତେବେସରେ ମଲା ନାହିଁ ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୀରୁ ଏତେ ନିକଟକୁ ଗଲା ?’ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ‘ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ହିତୃୟ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ମରିଅଛି ।’” ୨୨ ତହିଁରେ ସେହି ଦୂତ ପୁରସ୍ଥାନ କରି, ଯୋୟାବ ଯହିଁ ପାଇଁ ଗହାକୁ ପଠାଇଥିଲା, ସେହିସବୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯାଇ ଜଣାଇଲା । ୨୩ ସେହି ଦୂତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ସେ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉପରେ ପୁରବଳ ହୋଇ ପଦାକୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ତହିଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଦୁଃଖ-ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି କରି ଗଲା । ୨୪ ଏଥିରେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ପୁରୀରୁ ଆପଣାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଣ ନିକ୍ଷେପ କଲେ; ତହିଁ ମହାଗଜକର କେତେକ ଦାସ ମଲେ ଓ ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ହିତୃୟ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ମଲା ।” ୨୫ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ସେହି ଦୂତକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯୋୟାବକୁ ଏପରି କହିବ, ‘ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଖତର ଯେପରି ଏକକୁ, ସେପରି ଅନ୍ୟକୁ ଗ୍ରାସ କରେନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ନଗର ପୁରୀକୁଳରେ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହା ଉତ୍ତର ନ କର, ଏହିପରି ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ସାହସିକ କର ।’” ୨୬ ଏଉତ୍ତରେ ଉତ୍ତର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ସପ୍ତାହା ଉତ୍ତର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ଆପଣା ସପ୍ତାହା ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କଲା । ୨୭ ପୁଣି ଶୋକ କରିବା ସମୟ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଲୋକ ପଠାଇ ଗହାକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ନେଲେ, ତହିଁ ସେ ଗଢ଼କର ଭାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଓ ଗଢ଼କର ଏକ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ମାତୃ ଦାଉଦ ଏହି ଯେଉଁ କର୍ମ କଲେ, ଗହା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଥିଲା ।

ନାଥନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ଅନୁଗତ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ନାଥନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ତହିଁ ସେ ଗଢ଼କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଢ଼କ କହିଲେ, “ଏକ ନଗରରେ ଦୁଇ ଲୋକ ଥିଲେ; ଜଣେ ଧନୀ ଓ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର । ୨ ଧନୀ ଲୋକର ଅତି ପୁରତୁର ଗୋମେଷାଦି ଓ ପଲ ଥିଲା; ୩ ମାତୃ ଦରିଦ୍ର ଲୋକର ଗୋଟିଏ ସାନ ମେଷବତ୍ସା ବିନା ଅନ୍ୟ ଆଉ କିଛି ନ ଥିଲା, ଯାହା ସେ କିଣି ପାଳିଥିଲା; ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଓ ଗହାର ବାଳକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେ ଏକତ୍ର ବଢ଼ିଲା; ସେ ଗହାର ନିଜ ତୁଣ୍ଡର ଆହାରରୁ ଖାଇଲା ଓ ଗହାର ନିଜ ପାତରରୁ ପାନ କଲା ଓ ଗହାର କୋଳରେ ଶୟନ କଲା, ପୁଣି ଗହା ପୁରତି ସେ କନ୍ୟା ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ୪ ଦିନେ ସେହି ଧନୀ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଯାତ୍ରୀ ଆସିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଧନୀ ଲୋକ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଗତ ପଥିକ ପାଇଁ ରାନ୍ଧିବାକୁ ନିଜ ପଲରୁ ଓ ନିଜ ଗୋଠରୁ ନେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେଲା, ମାତୃ ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକର ମେଷବତ୍ସାଟିକୁ ନେଇ ଆଗନ୍ତୁକ ଲୋକ ପାଇଁ ରାନ୍ଧିଲା ।” ୫ ଏଥିରେ ସେହି ଧନୀ ଲୋକ ପୁରତି ଦାଉଦଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅତିଶୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ପୁଣି ସେ ନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା କରିଅଛି, ସଦାପୁରତୁ ଜାଣିତ ଥିବା ପୁରୀରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଯୋଗ୍ୟ; ୬ ସେ ଏହି କର୍ମ କରିବାରୁ ଓ ସେ କିଛି ଦୟା ନ କରିବାରୁ ସେହି ମେଷବତ୍ସାର ଗୁଣ୍ଡଣ ଫେରାଇ ଦେବ ।” ୭ ଏଥିରେ ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତ ତୁମ୍ଭେ । ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହିବ, ‘ଆତ୍ମହତ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଗାଭୀଷିକ୍ତ କଲା, ଆତ୍ମହତ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ଶାତଳକ୍ତ

ହସତରୁ ରକ୍ଷା କଲୁ; ି ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ପରଭୃତ ଗୃହ ଓ ତୁମ୍ଭ କୋଳରେ ତୁମ୍ଭ ପରଭୃତ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୂଦା ବଂଶ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲୁ; ଆଉ ଯଦି ଏହା ଅଲପ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହୁରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ି ସଦାପରଭୃତ୍ୟକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗହାତ୍ୟକ ବାକ୍ସ୍ ତୁଚ୍ଛ କଲ ? ତୁମ୍ଭେ ଖତ୍ର ଦୁପ୍ରାସ ହିତତାୟ ଉତ୍ତାୟକୁ ମାରିଅଛ ଓ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେବା ପାଇଁ ନେଇଅଛ, ପୁଣି ଅମ୍ଭୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ଖତ୍ର ଦୁପ୍ରାସ ଉତ୍ତାୟକୁ ବଧ କରିଅଛ । ୧୦ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରୁ ଖତ୍ର କେବେ ଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ କରି ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେବା ପାଇଁ ହିତତାୟ ଉତ୍ତାୟର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ନେଇଅଛ । ୧୧ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ବଂଶରୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମତ୍ୟଗଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମମୁଖରେ ନେଇ ତୁମ୍ଭ ଆତମାୟକୁ ଦେବା; ତହିଁରେ ସେ ପରକାଶ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ ସହିତ ଶୟନ କରିବ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଗୋପନରେ କଲ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଏହି କର୍ମ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଗରେ ଓ ପରକାଶ୍ତରେ କରିବା ।’ ୧୩ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି ।’ ଏଥିରେ ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ପାପ ମଧ୍ୟ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ । ୧୪ ତଥାପି ଏହି କର୍ମ ଦୁପ୍ରାସ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକୁ ନିନ୍ଦା କରିଅଛ, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିଅଛି, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।’ ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନାଥନ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଉତ୍ତାୟର ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରୁ ଜାତ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ରକୁ ଆଦାତ କରନ୍ତେ, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାତ୍ରିତ ହେଲା ।

ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ

୧୬ ଏହେତୁ ଦାଉଦ ବାଳକ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କଲେ ଓ ଦାଉଦ ଉପବାସ କଲେ ଓ ଭିତରେ ଯାଇ ସାରା ରାତି ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ । ୧୭ ଏଥିରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥ ପୁରାଣନାମାନେ ଉଠି ଗତ୍ୟକୁ ଭୂମିରୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଗତ୍ୟକ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଉଠିଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟେ ଭୋଜନ କଲେ ନାହିଁ । ୧୮ ଏଉତ୍ତରେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବାଳକ ମଲା । ମାତ୍ର ବାଳକ ଯେ ମରିଅଛି, ଏହି କଥା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଗତ୍ୟକ ଦାସମାନେ ଭୟ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଦେଖ, ବାଳକ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବହୁତ କହିଲେ ହେଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ଏବେ ବାଳକ ମରିଅଛି, ଏ କଥା ଗତ୍ୟକୁ ଜଣାଇଲେ, ସେ ଆପଣାର କି ଅନିଷ୍ଟ ନ କରିବେ ?’ ୧୯ ମାତ୍ର ଦାଉଦ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ଫୁସ୍ଫୁସ୍ ହେଉଥିବାର ଦେଖି ଅନ୍ତମାନ କଲେ ଯେ, ବାଳକ ମରିଅଛି; ଏଣୁ ଦାଉଦ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ‘ବାଳକ ମଲାଣି କି ?’ ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ମଲାଣି ।’ ୨୦ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଭୂମିରୁ ଉଠି ସନ୍ତାନ ଓ ମର୍ଦ୍ଦନ ଓ ବସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗୃହକୁ ଯାଇ ପରଶାମ କଲେ; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସି ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଗତ୍ୟ ସମମୁଖରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିଲେ, ତହିଁ ସେ ଭୋଜନ କଲେ । ୨୧ ଏଥିରେ ଗତ୍ୟକ ଦାସମାନେ ଗତ୍ୟକୁ କହିଲେ, ‘ଆପଣ ଏ କି ପରକାର କର୍ମ କଲେ ? ବାଳକ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଆପଣ ଗହା ପାଇଁ ଉପବାସ ଓ ରୋଦନ କଲେ; ମାତ୍ର ବାଳକ ମଲା ଉତ୍ତରେ ଆପଣ ଉଠି ଭୋଜନ କଲେ ।’ ୨୨ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ‘ବାଳକ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ଉପବାସ ଓ ରୋଦନ କଲି; କାରଣ ମୁଁ କହିଲି, ‘କେଜାଣି ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ମୋ’ ପରତି କୃପା କଲେ, ମୋହର ବାଳକଟି ବଞ୍ଚି ପାରିବ ।’ ୨୩ ମାତ୍ର ଏବେ ତ ସେ ମଲା, ମୁଁ କାହିଁକି ଉପବାସ କରିବି ? ମୁଁ କି ଗକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ପାରିବି ? ମୁଁ ଗହା ନିକଟକୁ ଯିବି, ମାତ୍ର ସେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ ।’

ଶଲୋମନଙ୍କ ଜନ୍ମ

୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ବତ୍ଶେବାକୁ ସାନ୍ତପ୍ତନ କଲେ ଓ ଗହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହାର ସହବାସ କଲେ; ଏଥିଉତ୍ତରେ ବତ୍ଶେବା ପୁତ୍ର ପରସବ କରନ୍ତେ, ଦାଉଦ ଗହାର ନାମ ଶଲୋମନ ଦେଲେ, ଆଉ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗହାକୁ ପରମେଶ୍ଵର କଲେ । ୨୫ ପୁଣି ସେ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵରକତ୍ୟକ ଦୁପ୍ରାସ କହି ପଠାନ୍ତେ, ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ସକାଶ୍ତ ସେ ଗହାର ନାମ ଯିଦିଦାୟ* ଦେଲେ ।

ଦାଉଦଙ୍କ ରବ୍ବା ନଗରୀ ଦଖଲ

* ୧୨:୨୫ ଯିଦିଦାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ପରିୟ

୨୬ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଯାବ ଅମ୍ନୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ରବ୍ବା ନଗର ପୂର୍ବକୁଲରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ରାଜନଗର ଅଧିକାର କଲା । ୨୭ ପୁଣି ଯୋଯାବ ଦାଉଦଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲା, “ମୁଁ ରବ୍ବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛି, ଆହୁରି ଜଳନଗର ଅଧିକାର କରିଅଛି । ୨୮ ଏହେତୁ ଆପଣ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ନଗର ନିକଟରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରନ୍ତୁ, ନେହିଲେ ମୁଁ ସେ ନଗର ଅଧିକାର କଲେ, ଗହା ମୋ’ ନାମାନୁସାରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” ୨୯ ଏଣୁ ଦାଉଦ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ରବ୍ବାକୁ ଗଲେ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହା ଅଧିକାର କଲେ । ୩୦ ପୁଣି ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାର ମସ୍ତକରୁ ମୁକ୍ତ କାଢ଼ି ନେଲେ; ଗହା ଏକ ଗଲନ୍ତୀ ପରିମିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ତହିଁରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପରସ୍ତରମାନ ଥିଲା; ଆଉ ଗହା ଦାଉଦଞ୍ଜର ମସ୍ତକରେ ଦିଆଗଲା । ପୁଣି ସେ ସେହି ନଗରରୁ ପରତୁର ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ୩୧ ଆହୁରି ଦାଉଦ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ କରତ ଓ ଲୁହା ମଇ ଓ ଲୁହା କୁହାଡ଼ି ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଟା ଭାଟିରେ କାମ କରାଇଲେ; ସେ ଅମ୍ନୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ସମୁଦାୟ ନଗର ପୂର୍ବ ଏହି ପୂର୍ବକାର କଲେ । ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

୧୩

ଗମର ଓ ଅମ୍ନୋନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏହି ଘଟଣା ହେଲା; ଦାଉଦଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମର ଗମର ନାମରେ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ଭଉଣୀ ଥିଲା; ନିଜର ସାବତ ଭଉଣୀ ପୂର୍ବ ଦାଉଦଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଅମ୍ନୋନ କାମାସକ୍ତ ହେଲା । ୨ ପୁଣି ଅମ୍ନୋନ ଆପଣା ଭଉଣୀ ଗମର ଲାଗି ଏପରି ଆକୁଳ ହେଲା ଯେ, ସେ ପାଡ଼ିତ ହେଲା; କାରଣ ଗମର ଅନୁଭା ଥିଲା ଓ ଗହା ପୂର୍ବ କିଛି କରିବାକୁ ଅମ୍ନୋନକୁ କଷ୍ଟକର ବୋଧ ହେଲା । ୩ ମାତ୍ର ଦାଉଦଞ୍ଜର ଭ୍ରାତା ଶିମ୍ବର ପୁତ୍ର ଯୋନାଦବ୍ ନାମରେ ଅମ୍ନୋନର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲା; ସେହି ଯୋନାଦବ୍ ଅତି ଚତୁର । ୪ ଏଣୁ ଯୋନାଦବ୍ ଅମ୍ନୋନକୁ କହିଲା, “ହେ ରାଜପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦିନକୁ ଦିନ ଏପରି କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ଯାଉଅଛ; ମୋତେ କ’ଣ ଗହା କହିବ ନାହିଁ ?” ଏଥିରେ ଅମ୍ନୋନ ଗହାକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ମୋର ଭ୍ରାତା ଅବଶାଲୋମର ଭଉଣୀ ଗମର ପୂର୍ବ କାମାସକ୍ତ ଅଟେ ।” ୫ ଏଥିରେ ଯୋନାଦବ୍ ଗହାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଶୟ୍ୟାରେ ପଡ଼ି ରୋଗର ବାହାନ କର; ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ‘ମୋହର ଭଗିନୀ ଗମରକୁ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋତେ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ, ସେ ମୋ’ ଆଗରେ ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିବ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଗହା ଦେଖି ଗହା ହାତରୁ ଭୋଜନ କରିବି ।” ୬ ଏଣୁ ଅମ୍ନୋନ ରୋଗର ବାହାନ କରି ପଡ଼ି ରହିଲା; ପୁଣି ରାଜା ଗହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସନ୍ତେ, ଅମ୍ନୋନ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦୟାକରି ମୋ’ ଭଗିନୀ ଗମରକୁ ଆସିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ, ପୁଣି ମୁଁ ଦେଖିବା ସମୟରେ ସେ ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ରୁଟି ପରସ୍ତୁତ କରୁ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଗହା ହାତରୁ ଖାଇବି ।” ୭ ତେବେ ଦାଉଦ ଗମରର ଗୃହକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଅମ୍ନୋନର ଘରକୁ ଚିକିଏ ଯାଇ ଗହାର ଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି ରାନ୍ଧିଦିଅ ।” ୮ ତହିଁରେ ଗମର ଆପଣା ଭାଇ ଅମ୍ନୋନର ଗୃହକୁ ଗଲା; ସେତେବେଳେ ସେ ଶୟ୍ୟାରେ ଥିଲା । ତହିଁ ଗମର ଚକଟା ମଇଦା ନେଇ ଦଳି ଗହା ଆଗରେ ରୁଟି ପରସ୍ତୁତ କରି ଗହା ସେକିଲା । ୯ ପୁଣି ସେ ପାତ୍ର ନେଇ ଗହା ଆଗରେ ଗହା ଦେଲା, ମାତ୍ର ସେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ମନା କଲା । ଆଉ ଅମ୍ନୋନ ସେବକଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦିଅ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଗହା ନିକଟରୁ ବାହାରି ଗଲେ । ୧୦ ତହିଁ ଅମ୍ନୋନ ଗମରକୁ କହିଲା, “ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଶୟ୍ୟା-ଗୃହକୁ ଆଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହାତରେ ଭୋଜନ କରିବି ।” ଏଥିରେ ଗମର ଆପଣା ପରସ୍ତୁତ ରୁଟି ନେଇ ଗହା ଭାଇ ଅମ୍ନୋନର ଶୟ୍ୟା-ଗୃହକୁ ଗଲା । ୧୧ ପୁଣି ଗହାକୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଗହା ନିକଟକୁ ନିଅନ୍ତେ, ସେ ଗମରକୁ ଧରି କହିଲା, “ଆସ, ମୋ’ ଭଉଣୀ, ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଶୁଅ ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ନା ନା, ମୋର ଭାଇ, ମୋତେ ଭରଷ୍ଟ ନ କର; ‘କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏହିପରି କର୍ମ ନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।’ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ମୁକ୍ତକର୍ମ ନ କର ! ୧୩ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା କଳଞ୍ଜ କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯିବି ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ମୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣକ ପରି ହେବ । ଏଣୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ରାଜାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର, ସେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ମୋତେ ଦେବା ପାଇଁ ଅସମ୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ ।” ୧୪ ତଥାପି ଅମ୍ନୋନ ଗହାର ରବ ଶୁଣିଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆପେ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନ ହେବାରୁ ଗହାକୁ ବଳାତକାର କରି ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଶୟ୍ୟା କଲା । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଅମ୍ନୋନ ଗହାକୁ ଅତିଶୟ ଘୃଣା କଲା; ସେ

† ୧୨:୩୦ ପୂର୍ବ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

ଗହାକୁ ଯେପରି ପୁରେମ କରିଥିଲା, ଗ'ଠାରୁ ଅଧିକ ଘୃଣା କଲା । ଏଣୁ ଅମ୍ଭେନେନ ଗହାକୁ କହିଲା, ଉଠ, ଯା । ୧୭ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ସେପରି ନ ହେଉ! କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁରତି ଯାହା କରିଅଛ, ତ ଅପେକ୍ଷା ମୋତେ ଏପରି ବାହାର କରିଦେବା ଅଧିକ ଅନ୍ୟାୟ !” ମାତ୍ର ସେ ଗହା କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲା । ୧୭ ଏଥିରେ ଅମ୍ଭେନେନ ଆପଣା ସେବାକାରୀ ଯୁବାକୁ ଡାକି କହିଲା, “ତମରକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ବାହାର କରି କବାଟରେ ଅର୍ଗଳ ଦିଅ ।” ୧୮ ତମର ଦେହରେ ଲମ୍ବା ଅଞ୍ଚରଖା ଥିଲା, କାରଣ ଅନୁଭା ରାଜକନ୍ୟାମାନେ ସେହି ପୁରକାର ବସତ୍ତର ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ଅମ୍ଭେନେନର ଦାସ ଗହାକୁ ବାହାରେ ଥାଣି ଗହା ପଛେ କବାଟରେ ଅର୍ଗଳ ଦେଲା । ୧୯ ତହିଁ ଗମର ଆପଣା ମସତକରେ ଭସମ ଦେଇ ଗହା ଦେହର ଲମ୍ବା ଅଞ୍ଚରଖା ଚିରିଲା, ପୁଣି ସେ ଆପଣା ମସତକରେ ହସତ ଦେଇ କୁରନ୍ଦନ କରୁ କରୁ ଚାଲିଗଲା । ୨୦ ଏଥିରେ ଗହାର ଭାଇ ଅବଶାଲୋମ ଗହାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଅମ୍ଭେନେନ କି ତୁମ୍ଭର ବଳତକାର କରିଅଛି ? ହେଉ, ଆମ୍ଭ ଭଉଣୀ, ଏବେ ତୁନି ହୁଅ, ସେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ; ଏ କଥା ମନେ ଧର ନାହିଁ ।” ତହିଁରେ ଗମର ଉଦାସିନୀ ହୋଇ ଆପଣା ସହୋଦର ଅବଶାଲୋମର ଗୃହରେ ରହିଲା । ୨୧ ମାତ୍ର ଦାଉଦ ରାଜା ଏହିସବୁ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଦଧ ହେଲେ । ୨୨ ପୁଣି ଅବଶାଲୋମ ଅମ୍ଭେନେନକୁ ଭଲ କି ମନ୍ଦ କିଛି କହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଗହାର ଭଉଣୀ ଗମରକୁ ବଳତକାର କରିବାରୁ ଅବଶାଲୋମ ଅମ୍ଭେନେନକୁ ଘୃଣା କଲା ।

ଅବଶାଲୋମର ପୁରତିଶୋଧ

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଉତ୍ତରେ ଇଫ୍ରେୟମ ନିକଟସ୍ଥ ବାଲହାସୋରରେ ଅବଶାଲୋମର ମେଷର ଲୋମ ଛେଦନ ହେଲା; ତହିଁ ଅବଶାଲୋମ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରଞ୍ଜକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲା । ୨୪ ପୁଣି ଅବଶାଲୋମ ରାଜାଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣାଞ୍ଜ ଦାସର ମେଷଲୋମ ଛେଦନ ହେଉଅଛି, ଏଣୁ ମହାରାଜ ଓ ରାଜାଞ୍ଜ ଦାସମାନେ ଆପଣାଞ୍ଜ ଏହି ଦାସର ସଞ୍ଚରେ ଆସନ୍ତୁ ।” ୨୫ ଏଥିରେ ରାଜା ଅବଶାଲୋମକୁ କହିଲେ, “ନାହିଁ, ମୋହର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ନ ଯାଉ, ଗଲେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଭାର ସ୍ଵୀକୃତ ହେବୁ ।” ମାତ୍ର ସେ ବହୁତ ବାଧ୍ୟ କଲା; ତଥାପି ରାଜା ଯିବାକୁ ସମ୍ମତ ନେହି ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୨୬ ଏଥିରେ ଅବଶାଲୋମ କହିଲା, “ଯେବେ ଏହା ନ ହୁଏ, ତେବେ ଆପଣ ଆମ୍ଭ ଭାଇ ଅମ୍ଭେନେନକୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସଞ୍ଚରେ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ।” ତେବେ ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଅମ୍ଭେନେନ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଚେ ଯିବ ?” ୨୭ ମାତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ବାଧ୍ୟ କରିବାରୁ ରାଜା ଅମ୍ଭେନେନକୁ ଓ ସବୁ ରାଜପୁତ୍ରଞ୍ଜକୁ ଗହା ସଞ୍ଚେ ପଠାଇଲେ । ୨୮ ଏଉତ୍ତରେ ଅବଶାଲୋମ ଆପଣା ଯୁବାମାନଞ୍ଜୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଥାଅ, ଦରକ୍ଷାରସରେ ଅମ୍ଭେନେନର ଚିତ୍ତ ପୁରୁଲ୍ଲ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ କହିବି, ‘ଅମ୍ଭେନେନକୁ ମାର,’ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ବଧ କରିବ, ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; ମୁଁ କ’ଣ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହିଁ ? ବଳ ବାଧ୍ୟ ଓ ବିକରମଶାଳୀ ହୁଅ ।” ୨୯ ଏଥିରେ ଅବଶାଲୋମର ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ ଅବଶାଲୋମର ଯୁବାମାନେ ଅମ୍ଭେନେନ ପୁରତି କଲେ । ତହିଁ ରାଜପୁତ୍ର ସମସ୍ତେ ଉଠି ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଖଚର ଉପରେ ଚଢ଼ି ପଲାଇଲେ । ୩୦ ସେମାନେ ବାଟରେ ଥାଉ ଥାଉ ଦାଉଦଞ୍ଜ ନିକଟରେ ସମ୍ଭାଦ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା ଯେ, “ଅବଶାଲୋମ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରଞ୍ଜକୁ ବଧ କରିଅଛି, ସେମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ନାହିଁ ।” ୩୧ ତହିଁରେ ରାଜା ଉଠି ଆପଣା ବସତ୍ତର ଚିରି ଭୂମିରେ ଲମ୍ବ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଓ ଗଞ୍ଜର ଦାସ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବସତ୍ତର ଚିରି ଗଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୩୨ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଭଗ୍ନା ଶିମାୟର ପୁତ୍ର ଯୋନାଦବ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ସେମାନେ ରାଜକୁମାର ସମସ୍ତଞ୍ଜୁ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋହର ପୁରତୁ ବୋଧ ନ କରନ୍ତୁ; କେବଳ ଅମ୍ଭେନେନ ମରିଅଛି, କାରଣ ଅବଶାଲୋମର ଭଗିନୀ ଗମରକୁ ଅମ୍ଭେନେନ ବଳତକାର କରିବା ଦିନାବଧି ଅବଶାଲୋମର ମୁଖରେ ଏହା ସ୍ଵପ୍ନାକୃତ ହୋଇଥିଲା । ୩୩ ଏହେତୁ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ର ମରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋହର ପୁରତୁ ମହାରାଜ ମନରେ ନ ଘେନନ୍ତୁ; କାରଣ କେବଳ ଅମ୍ଭେନେନ ମରିଅଛି ।” ୩୪ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅବଶାଲୋମ ପଲାଇ ଯାଇଥିଲା । ଏଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଯୁବା ଲୋକ ପୁରହରାକର୍ମ କରୁଥିଲା, ସେ ଅନାଦେ, ଦେଖିଲା ଯେ, ଦେଖ, ଆପଣା ପଶ୍ଚାଦ୍ଦିଗରୁ ପର୍ବତ-ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପଥ ଦେଇ ଅନେକ ଲୋକ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୩୫ ତହିଁରେ ଯୋନାଦବ୍ ରାଜାଞ୍ଜୁ କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ରାଜପୁତ୍ରମାନେ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ଆପଣାଞ୍ଜ ଦାସ ଯେପରି କହିଲା, ସେପରି ହେଲା ।” ୩୬ ସେ ଏହି କଥା କହିବା ସମାପ୍ତ କଲା କ୍ଷଣେ ଦେଖ, ରାଜପୁତ୍ରମାନେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ରବ ଉଠାଇ ରୋଦନ କଲେ; ଥାଉ ରାଜା ଓ ଗଞ୍ଜ ଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲେ । ୩୭ ମାତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ପଲାଇ ଗଣ୍ଡର ରାଜା ଅମ୍ଭାହୁଦର ପୁତ୍ର ତଲ୍ଲମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଗଲା । ପୁଣି ଦାଉଦ ପୁରତିଦିନ ଆପଣା ପୁତ୍ର ପାଇଁ ଶୋକ

କଲେ । ୩୮ ଏହିରୂପେ ଅବଶାଳେନ ପଲାଇ ଗଣ୍ଡରୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ତିନି ବର୍ଷ ରହିଲା । ୩୯ ପୁଣି ଦାଉଦ ରାଜାତ୍ଵକର ପରାଣ ଅବଶାଳେନ ଥାଡ଼େ ଯିବା ଆକାଂକ୍ଷାରେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲା; କାରଣ ସେ ଅମନୋନକୁ ମୃତ ଜାଣି ଗହା ବିଷୟରେ ସାନ୍ତପ୍ତନାପ୍ରଦାୟତ ହେଲେ ।

୧୪

ଯିରୂଶାଲମକୁ ଅବଶାଳେନତ୍ଵକ ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଦେଖିଲା ଯେ, ରାଜାତ୍ଵକର ହୃଦୟ ଅବଶାଳେନ ଥାଡ଼େ ଅଛି । ୨ ଏଣୁ ଯୋୟାବ ତକୋୟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରୁ ଏକ ଜ୍ଞାନବତୀ ସତ୍ରୀକୁ ଅଣାଇ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଆଗୋ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଶୋକକାରିଣୀର ବେଶ ଧର ଓ ଶୋକସୂଚକ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧ, ତୁମ୍ଭେ ତେଲ ଲଗାଅ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୃତ ଲୋକ ପାଇଁ ବହୁ କାଳରୁ ଶୋକକାରିଣୀ ସତ୍ରୀ ପରି ହୁଅ; ୩ ପୁଣି ରାଜାତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏହି ପରକାରେ ଗତ୍ଵକୁ କୁହ । ଆଉ ଯୋୟାବ ଗହାକୁ ବକ୍ତବ୍ୟ କଥା ଶିଖାଇଲା । ୪ ତହିଁ ତକୋୟର ସେହି ସତ୍ରୀ ରାଜାତ୍ଵକୁ କଥା କହିବା ବେଳେ ଭୃମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କରି କହିଲା, “ମହାରାଜ, ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।” ୫ ତହିଁରେ ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର କଥାଣ ହେଲା ?” ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମୁଁ ବିଧବା ସତ୍ରୀ, ମୋ’ ସ୍ଵାମୀ ମରଯାଇଅଛି । ୬ ଆପଣତ୍ଵକ ଏହି ଦାସୀର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେ ଦୁହେଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଝଗଡ଼ା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଛଡ଼ାଇ ଦେବାକୁ କେହି ନ ଥିବାରୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ମାରି ବଧ କଲା । ୭ ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ, ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣତ୍ଵକ ଦାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି କହୁଛନ୍ତି, ‘ଆପଣା ଭାଇକୁ ଯେ ମାରିଲା, ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ହତ ଭାଇର ପରାଣ ବଦଳେ ଗହାର ପରାଣ ନେବୁ,’ ପୁଣି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀତ୍ଵକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବୁ; ଏହା କଲେ ସେମାନେ ମୋର ବାକୀ ଥିବା ନିଆଁ ଲିଭାଇ ଦେବେ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ମୋ’ ସ୍ଵାମୀର ନାମ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କିଛି ରଖିବେ ନାହିଁ ।” ୮ ଏଥିରେ ରାଜା ସେହି ସତ୍ରୀତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଘରକୁ ଯାଅ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବି ।” ୯ ତହିଁ ତକୋୟର ସେହି ସତ୍ରୀ ରାଜାତ୍ଵକୁ କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପରଭୃତ୍ଵ, ମହାରାଜ, ଏ ଅପରାଧି ମୋ’ ଉପରେ ଓ ମୋ’ ପିତୃଗୃହ ଉପରେ ଥାଉ; ମାତ୍ର ମହାରାଜ ଓ ଗତ୍ଵକ ସିଂହାସନ ଦୋଷରହିତ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୧୦ ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, “କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି କହେ, ଗତ୍ଵକୁ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ସେ ସତ୍ରୀ କହିଲେ, “ରକ୍ତର ପରତ୍ୟାଗ (ନାଶକ) ଯେପରି ଆଉ ବିନାଶ ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ମହାରାଜ ଆପଣା ସଦାପରଭୃତ୍ଵ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ସମରଣ କରନ୍ତୁ, ନେହିଲେ, ସେମାନେ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ । ତହିଁ ରାଜା କହିଲେ, “ସଦାପରଭୃତ୍ଵ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ଏକ କେଶ ହିଁ ତଳେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।” ୧୨ ସେତେବେଳେ ସେହି ସତ୍ରୀ କହିଲା, “ଆପଣତ୍ଵକ ଦାସୀତ୍ଵକୁ ମୋର ପରଭୃତ୍ଵ ମହାରାଜତ୍ଵକ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବାକୁ ଦେଉନ୍ତୁ;” ସେ କହିଲେ, “କୁହ ।” ୧୩ ତହିଁ ସେହି ସତ୍ରୀ କହିଲା, “ତେବେ ଆପଣ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଲୋକମାନତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏରୂପ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି ?” ମହାରାଜ ଯାହା କହିଲେ, ତଦ୍ଵାସ୍ତ୍ରୀ ଦୋଷୀ ଲୋକ ପରି ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ମହାରାଜ ଆପଣା ନିର୍ବାସିତ ଲୋକତ୍ଵକୁ ଫେରାଇ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି । ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ନିଜନ୍ତ ମରିବା, ପୁଣି ଭୃମିରେ ତଳଗଲା ଉତ୍ତରେ ଯାହା ପୁନର୍ବାର ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ନ ପାରେ, ଏପରି ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ହେବା; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଜୀବନ ହରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ନିର୍ବାସିତ ଲୋକ ଯେପରି ଗହାତ୍ଵକଠାରୁ ନିର୍ବାସିତ ନ ହୁଏ, ଏପରି ଉପାୟର ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତି । ୧୫ ଏବେ ମୁଁ ଯେ ମୋର ପରଭୃତ୍ଵ ମହାରାଜତ୍ଵକ ନିକଟରେ ଏହି କଥା ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଆସିଲି, ତହିଁର କାରଣ ଏହି ଯେ, ଲୋକମାନେ ମୋର ଭୟ ଜନ୍ମାଇଲେ; ତହିଁରେ ଆପଣତ୍ଵକ ଦାସୀ କହିଲା, ‘ମୁଁ ଏବେ ମହାରାଜତ୍ଵକୁ କହିବି; ହୋଇପାରେ, ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସୀର ନିବେଦନାନୁସାରେ କରିବେ । ୧୬ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ଓ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ଏକତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଅଧିକାରରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଗହା ହସ୍ତରୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସୀତ୍ଵକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବେ । ୧୭ ଆପଣତ୍ଵକ ଦାସୀ ଆହୁରି କହିଲା, ‘ମୋର ପରଭୃତ୍ଵ ମହାରାଜତ୍ଵକ ବାକ୍ସ ଅବଶ୍ୟ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହେବ, କାରଣ ଭଲ ମନ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ମୋର ପରଭୃତ୍ଵ ମହାରାଜ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଦୂତ ତୁଲ୍ୟ, ପୁଣି ସଦାପରଭୃତ୍ଵ ଆପଣତ୍ଵକ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣତ୍ଵକ ସତ୍ଵେ ଥାଉନ୍ତୁ ।’ ୧୮ ଏଥିରେ ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେହି ସତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, “ଭଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ପଚାରିବି, ଗହା ମୋ’ଠାରୁ ଗୋପନ କରିବ ନାହିଁ ।” ତହିଁ ସେହି ସତ୍ରୀ କହିଲା, “ମୋର ପରଭୃତ୍ଵ ମହାରାଜ କହନ୍ତୁ ।” ୧୯ ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, “ଏସମସ୍ତ କଥାରେ କି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ଵେ ଯୋୟାବର ହାତ ନାହିଁ ?” ସେହି ସତ୍ରୀ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପରଭୃତ୍ଵ, ମହାରାଜ, ଆପଣତ୍ଵକ ପରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା

ପରମାଣେ କହୁଛି, ମୋ' ପରଭୁ ମହାରାଜ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ତାହାଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେରିବାକୁ କାହାରି ଆୟତ୍ତ ନାହିଁ; କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯୋୟାବ ମୋତେ ଆଦେଶ କରି ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶିଖାଇଅଛନ୍ତି ।^{୧୦} କଥାକୁ ଏପରି ବୁଲାଇ କହିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯୋୟାବ ଏହା କରିଅଛନ୍ତି; ଯାହା ହେଉ, ମୋର ପରଭୁ ପୃଥ୍ଵୀର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପରମାଣେ ଜ୍ଞାନବାନ ଅଟନ୍ତି ।^{୧୧} ଏଥୁତତ୍ତରେ ରାଜା ଯୋୟାବକୁ କହିଲେ, “ଆର୍ଛା, ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି କଥା କରିବି, ଏଣୁ ଯାଅ, ସେ ଯୁବା ଅବଶାଳୋମକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣ ।”^{୧୨} ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କରି ରାଜାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲା; ଆଉ ଯୋୟାବ କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପରଭୁ, ମହାରାଜ, ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଆଜି ଜାଣିଲା, ଯେହେତୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସର ନିବେଦନାନ୍ତସାରେ କଲେ ।”^{୧୩} ତହିଁ ଯୋୟାବ ଉଠି ଗଣ୍ଡୁରକୁ ଯାଇ ଅବଶାଳୋମକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲା ।^{୧୪} ଆଉ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ଫେରି ଆପଣା ଘରକୁ ଯାଉ, ମାତ୍ର ସେ ମୋହର ମୁଖ ନ ଦେଖୁ ।” ତହିଁରେ ଅବଶାଳୋମ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲା ଓ ରାଜାଙ୍କର ମୁଖ ଦେଖିଲା ନାହିଁ ।^{୧୫} ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶାଳୋମ ପରି ଅତି ପରଶଂସନୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ କେହି ନ ଥିଲା; ତହାର ତଳିପାରୁ ମସ୍ତକର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଠାରେ କୌଣସି ଖୁଣ ନ ଥିଲା ।^{୧୬} ତହାର ମସ୍ତକର କେଶ ଭାରୀ ହେବାରୁ ପରତି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ସେ ଗହା କଟାଏ । ପୁଣି ସେ ଆପଣା ମସ୍ତକର କେଶ କଟାଇବା ବେଳେ ରାଜପରିମାଣାନ୍ତସାରେ ଗହା ଦୁଇ ଶହ ଶେକଲ* ପରିମିତ ହୁଏ ।^{୧୭} ସେହି ଅବଶାଳୋମର ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଜାତ ହୋଇଥିଲେ; କନ୍ୟାର ନାମ ଗମର ଥିଲା, ସେ ପରମାସୁନ୍ଦରୀ ।^{୧୮} ଅବଶାଳୋମ ଯିରୁଶାଲମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବର୍ଷ ବାସ କଲା; ମାତ୍ର ରାଜାଙ୍କର ମୁଖ ଦେଖିଲା ନାହିଁ ।^{୧୯} ଏଣୁ ଅବଶାଳୋମ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଯୋୟାବଙ୍କୁ ତକାଇଲା; ମାତ୍ର ସେ ଆସିଲା ନାହିଁ; ତହିଁ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ପୁଣି ଲୋକ ପଠାଇଲା, ମାତ୍ର ସେ ଆସିଲା ନାହିଁ ।^{୨୦} ଏହେତୁ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ର ପାଖରେ ଯୋୟାବର କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ସେ ତହିଁରେ ଯବ କରିଅଛି; ଯାଅ, ତହିଁରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦିଅ ।” ତହିଁ ଅବଶାଳୋମର ଦାସମାନେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଲେ ।^{୨୧} ଏଥୁରେ ଯୋୟାବ ଉଠି ଅବଶାଳୋମ ପାଖକୁ ଗହା ଗୃହକୁ ଆସି ଗହାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନେ କାହିଁକି ମୋ' କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଲେ ?”^{୨୨} ତହିଁ ଅବଶାଳୋମ ଯୋୟାବଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ଦେଖ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଏଠାକୁ ଆସ, ‘ମୁଁ କାହିଁକି ଗଣ୍ଡୁରକୁ ଆସିଲି ? ଏକଥା ପଚାରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇବି । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଥିଲେ, ମୋହର ଭଲ ହୋଇଥା’ନ୍ତା; ଏବେ ମୋତେ ରାଜାଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ, ଯେବେ ମୋ'ଠାରେ ଅପରାଧ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ମୋତେ ବଧ କରନ୍ତୁ ।”^{୨୩} ତହିଁ ଯୋୟାବ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇଲା; ତହିଁରେ ରାଜା ଅବଶାଳୋମକୁ ତକାନ୍ତେ, ସେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଞ୍ଜ ସମମୁଖରେ ଭୂମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କଲା, ପୁଣି ରାଜା ଅବଶାଳୋମକୁ ରୁମ୍ବନ କଲେ ।

୧୫

ଅବଶାଳୋମଙ୍କ ବିଦରୋହ

^୧ ଏଥୁତତ୍ତରେ ଅବଶାଳୋମ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଏକ ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵପୁମାନ ଓ ଆପଣା ଆଗେ ଆଗେ ଦୌଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ପରଶ ଅଞ୍ଚରକ୍ଷକ ରଖିଲା ।^୨ ପୁଣି ଅବଶାଳୋମ ପରଭାତରେ ଉଠି ରାଜଦ୍ଵାରର ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୁଏ; ଆଉ ଏପରି କରେ ଯେ, କାହାରି ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ବିବାଦ ଥିଲେ, ଅବଶାଳୋମ ଗହାକୁ ଡାକି କହେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ନଗରର ଲୋକ ?” ତହିଁରେ ଆପଣାଙ୍କ ଦାସ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୋଟିଏ ବଂଶର ଲୋକ ବୋଲି କହିଲେ, ^୩ ‘ଅବଶାଳୋମ ଗହାକୁ କହେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ କଥା ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ରାଜାଙ୍କର କୌଣସି ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ ନାହିଁ ।”^୪ ଅବଶାଳୋମ ଆହୁରି କହେ, “ଆଃ, ମୁଁ ଯେବେ ଦେଶର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ହୁଅନ୍ତି ଓ କାହାରି କୌଣସି ବିବାଦ ବା କୌଣସି କଥା ଥିଲେ ଯେବେ ସେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ଗହାର ଯଥାର୍ଥ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।”^୫ ଆହୁରି କେହି ପରଶାମ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେ ଆପଣା ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗହାକୁ ଧରି ରୁମ୍ବନ କରେ ।^୬ ଇସ୍ରାଏଲର ଯେତେ ଲୋକ ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଅବଶାଳୋମ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ପରତି ଏହିପରି କରେ;

* ୧୪:୨୭ ପରାୟ ଦୁଇ କିଲୋ ତିନି ଶହ ଗ୍ରାମ୍

ଏହି ପରକାରେ ଅବଶାଲୋମ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନ ହରଣ କଲା । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗୁରି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଅବଶାଲୋମ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମାନତ କରିଅଛି, ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ହିବ୍‌ରୋଶକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ୮ କାରଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଦାସ ଅରାମ ଦେଶସ୍ଥ ଗଣ୍ଡରେ ଥିବା ବେଳେ ମାନତ କରି କହିଅଛି, ‘ଯଦି ସଦାପୁରକୁ ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବେ, ତେବେ ମୁଁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକର ସେବା କରିବି ।’ ” ୯ ତହିଁରେ ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “କୁଶଳରେ ଯାଆ ।” ତହିଁ ସେ ଉଠି ହିବ୍‌ରୋଶକୁ ଗଲା । ୧୦ ମାତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଗୁପ୍ତତର ପଠାଇ କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁରାଧିପୁନି ଶୁଣିବା କ୍ଷଣେ ଅବଶାଲୋମ ହିବ୍‌ରୋଶରେ ରାଜା ହେଲେ ବୋଲି କହିବ ।” ୧୧ ଆଉ ଅବଶାଲୋମ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ଗଲେ; ସେମାନେ ନିମନ୍ତରିତ ହୋଇ ସରଳ ମନରେ ଗଲେ; ସେମାନେ କୌଣସି କଥା ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୧୨ ପୁଣି ଅବଶାଲୋମ ବଳିଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଲୋକ ପଠାଇ ଦାଉଦଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ଗାଲୋନୀୟ ଅର୍ହାଥୋଫଲକୁ ଗହାର ନଗର ଗାଲୋରୁ ଡକାଇଲା । ଗତ୍‌କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଦୃଢ଼ ହେଲା; କାରଣ ଅବଶାଲୋମର ସପକ୍ଷ ଲୋକ ଆହୁରି ଆହୁରି ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମରୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପଲୟନ

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଜଣେ ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ ଅବଶାଲୋମ ଆଡ଼େ ଅଛି ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଓ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପଲୟ; ନେହିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ କେହି ଅବଶାଲୋମଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବୁ ନାହିଁ; ଏଣୁ ଚଞ୍ଚଳ ଗଲ, କେଜାଣି ସେ ଶୀଘ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରିବ ଓ ଖତ୍‌ଗଧାରରେ ନଗର ଆଘାତ କରିବ ।” ୧୫ ତହିଁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରଭୁ ମହାରାଜ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଗହା କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ପୁରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୬ ତହିଁ ରାଜା ଓ ଗତ୍‌କ ପଛେ ପଛେ ଗତ୍‌କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜା ଗୁହ ଜଗିବା ନିମନ୍ତେ ଦଶ ଜଣ ଉପପତ୍ନୀ ଛାଡ଼ିଗଲେ । ୧୭ ଏରୂପେ ରାଜା ଓ ଗତ୍‌କ ପଛେ ଗତ୍‌କର ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁରସ୍ଥାନ କରି ବେଥ୍-ହମ୍‌ମିର୍ହିକରେ (ଦୁର ସ୍ଥାନରେ) ରହିଲେ । ୧୮ ପୁଣି ଗତ୍‌କର ସମସ୍ତ ଦାସ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଓ ଗାଥ୍ ନଗରରୁ ଗତ୍‌କ ପଛେ ଯେଉଁ ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ, ସେହି କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟ ଓ ଗାଥୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପାର ହୋଇଗଲେ । ୧୯ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଗାଥୀୟ ଇତ୍‌ତୟକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯାଉଅଛ ? ଫେରି ଯାଆ, ରାଜାଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଚାହୁଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତ ଜଣେ ବିଦେଶୀ, ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକ; ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଯାଆ ।” ୨୦ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ପାରିବୁ, ସେହିଆଡ଼େ ଯିବୁ, ତୁମ୍ଭେ ତ କେବଳ କାଲି ଆସିଲ, ଆଜି ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ନେଇ ଏଣେତେଣେ ବୁଲାଇବା ? ତୁମ୍ଭେ ଫେରିଯାଆ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆ; ଦୟା ଓ ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।” ୨୧ ଏଥିରେ ଇତ୍‌ତୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ସଦାପୁରକୁ ଜାଗିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଓ ମୋର ପୁରକୁ ମହାରାଜ ଜାଗିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ, ଜୀବନ ପାଇଁ ହେଉ ବା ମରଣ ପାଇଁ ହେଉ, ଅବଶ୍ୟ ମୋହର ପୁରକୁ ମହାରାଜ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବେ, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଦାସ ରହିବ ।” ୨୨ ତହିଁ ଦାଉଦ ଇତ୍‌ତୟକୁ କହିଲେ, “ତେବେ ଯାଆ, ଅଗ୍ରସର ହୁଅ । ତହିଁରେ ଗାଥୀୟ ଇତ୍‌ତୟ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଗହା ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ବାଳକ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଗଲେ । ୨୩ ତେଣୁ ଦେଶଯାକ ଉଚ୍ଚାଧିକାରୀ କରି ରୋଦନ କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ; ରାଜା ମଧ୍ୟ ଆପେ କିଦ୍‌ରୋଶ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ଗଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପାର ହୋଇ ପୁରାନ୍ତରପଥ ଆଡ଼େ ଗଲେ । ୨୪ ଆଉ ଦେଖ, ସାଦୋକ ମଧ୍ୟ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ବହି ଆସିଲେ, ପୁଣି ନଗରରୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାହାର ହୋଇ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଓହ୍ଲାଇ ରଖିଲେ ଓ ଅବୀୟାଧର ଉପରକୁ ଗଲା ।* ୨୫ ତହିଁ ରାଜା ସାଦୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ନଗରକୁ ଫେରାଇ ନିଆ; ଯେବେ ମୁଁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ, ତେବେ ସେ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବେ, ପୁଣି ଏହା ଓ ଆପଣା ନିବାସ ସ୍ଥାନ ମୋତେ ଦେଖାଇବେ ।” ୨୬ ‘ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ଯଦି ସେ ଏପରି କହିବେ, ତେବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି, ଯାହା ଗହାଙ୍କୁ ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ସେ ମୋ’ ପୁରତି କରନ୍ତୁ ।” ୨୭ ରାଜା ସାଦୋକ ଯାଜକକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ଦର୍ଶକ ନୁହଁ ? ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ

* ୧୫:୨୪ ଉପରକୁ ଗଲା । କିମ୍ବା ବଳିଦାନ କଲେ

ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଅନ୍ଧାମାସ ଓ ଅବିଦ୍ୟାଧର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁଇ ପୁତ୍ର କୁଶଳରେ ନଗରକୁ ଫେରିଯାଅ । ୨୮ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋ'ଠାକୁ ତଥ୍ୟ-ବାଚ୍ଛିତ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପରାନ୍ତରସଥ ଘାଣୀ ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ।” ୨୯ ଏଣୁ ସାଦୋକ ଓ ଅବିଦ୍ୟାଧର ପୁନର୍ବାର ଯିରୁଶାଲମକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ଵିକ ନେଇ ଗଲେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଜୈତୁନ ପର୍ବତର ଉଠାଣି ଦେଇ ଗଲେ ଓ ଉପରକୁ ଯିବା ବେଳେ ଘୋଡ଼ନ କରି କରି ଉପରକୁ ଗଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଗଡ଼କର ମସୃତକ ଆରକ୍ଷାଦିତ ଥିଲା ଓ ସେ ଖାଲି ପାଦରେ ଚାଲୁଥିଲେ; ପୁଣି ଗଡ଼କର ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ମସୃତକ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ଉପରକୁ ଯିବା ବେଳେ ଘୋଡ଼ନ କରୁ କରୁ ଉପରକୁ ଗଲେ । ୩୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ଅବଶାଲୋମ ସତ୍ତ୍ଵେ ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ଧାଧୋଫଳ ଅଛି । ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଅନ୍ଧାଧୋଫଳର ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ମୂର୍ଖତା କର ।” ୩୨ ଏଉତ୍ତରେ ଲୋକେ ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆରାଧନା କରନ୍ତି, ଉଠାଣିର ସେହି ଶୃଙ୍ଗ ନିକଟରେ ଦାଉଦ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଅର୍କାୟ ହୁଣୟ ଆପଣା ଚିରା ଜାମା ପିନ୍ଧି ଓ ମସୃତକରେ ମୃତତିକା ଦେଇ ଗଡ଼କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା । ୩୩ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, “ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁରତି ଭାର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବ । ୩୪ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ନଗରକୁ ଫେରି ଯାଇ ଅବଶାଲୋମକୁ କହିବ, ‘ହେ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ ହେବି; ମୁଁ ପୂର୍ବରେ ଯେପରି ଆପଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଦାସ ଥିଲି, ସେପରି ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ ହେବି,’ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ଧାଧୋଫଳର ମନ୍ତ୍ରଣା ବନ୍ଦ କରି ପାରିବ ।” ୩୫ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ କି ସାଦୋକ ଓ ଅବିଦ୍ୟାଧର ଯାଜକମାନେ ନ ଥିବେ ? ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ରାଜଗୃହରୁ ଯାହା କିଛି ଶୁଣିବ, ଗହା ସାଦୋକ ଓ ଅବିଦ୍ୟାଧର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ । ୩୬ ଦେଖ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅନ୍ଧାମାସ ଓ ଅବିଦ୍ୟାଧରର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବ, ସେହିସବୁ କଥା ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ମୋ' ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇବ ।” ୩୭ ତହିଁ ଦାଉଦଙ୍କର ମିତ୍ର ହୁଣୟ ନଗରକୁ ଆସିଲା; ପୁଣି ଅବଶାଲୋମ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା ।

୧୭

ଦାଉଦ ଓ ସାବଃ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଉଠାଣି ଶୃଙ୍ଗ ପାର ହୋଇ ଅଲ୍ପ ବାଟ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଦେଖ, ମର୍ଯ୍ୟାଦାଗତର ଦାସ ସାବଃ ସଜ୍ଜିତ ଦୁଇ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ନେଇ ଗଡ଼କୁ ଭେଟିଲା, ସେହି ଗର୍ଦ୍ଦଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଇ ଶହ ରୁଟି, ଶହେ ପେନ୍ଥା ଦରକ୍ଷାଫଳ ଓ ଶହେ ଗୁରୁକାଳୀନ ଫଳ ଓ ଏକ କୁମ୍ଭା (ବୋଗେଲ୍) ଦରକ୍ଷାରସ ଥିଲା । ୨ ତହିଁରେ ରାଜା ସାବଃକୁ କହିଲେ, “ଏସବୁରେ ତୁମ୍ଭର ଅଭିପ୍ରେୟ କଅଣ ?” ତହିଁ ସାବଃ କହିଲା, “ଏ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଦୁଇଟି ରାଜପରିବାରଙ୍କ ଚକ୍ରିବା ନିମନ୍ତେ; ପୁଣି ଏହି ରୁଟି ଓ ଗୁରୁକାଳୀନ ଫଳ ଯୁବାମାନଙ୍କ ଆହାର ନିମନ୍ତେ, ଆଉ ଦରକ୍ଷାରସ ପରାନ୍ତରରେ କ୍ଲାନତ ହେବା ଲୋକମାନେ ପାନ କରିବେ ।” ୩ ତେବେ ରାଜା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପୁରୁଷର ପୁତ୍ର କାହିଁ ?” ତହିଁରେ ସାବଃ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ କହିଲେ, ‘ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଆଜି ଆମ୍ଭ ପୈତୃକ ରାଜ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବେ ।’” ୪ ଏଥିରେ ରାଜା ସାବଃକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମର୍ଯ୍ୟାଦାଗତର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭର ହେଲା ।” ତହିଁ ସାବଃ କହିଲା, “ମୁଁ ପୁରଣାମ କରୁଅଛି, ହେ ମୋହର ପୁରୁଷ, ମହାରାଜ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେପରି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ ।”

ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶିମାୟିର ଅଭିଶାପ

୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ରାଜା ବହୁରାମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଶାଉଲ ବଂଶର ପରିବାରଭୁକ୍ତ ଏକ ବନ୍ଦୁକ୍ତି ସେଠାରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲା, ଗହାର ନାମ ଶିମାୟି, ସେ ଗେରାର ପୁତ୍ର; ସେ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ ଅଭିଶାପ ଦେଉ ଦେଉ ଆସିଲା । ୬ ଆଉ ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଓ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ଦାସଙ୍କୁ ପଥର ମାରିଲା; ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ସମସ୍ତ ବୀର ଗଡ଼କର ଦକ୍ଷିଣରେ ଓ ବାମରେ ଥିଲେ । ୭ ପୁଣି ଶିମାୟି ଅଭିଶାପ ଦେଉ ଦେଉ ଏପରି କହିଲା, “ଆରେ ରକ୍ତପାତୀ ମନୁଷ୍ୟ, ଆରେ ପାପାଧମ ଲୋକ, ଦୁର୍ ହୁଅ, ଗଲି ଯାଅ! ୮ ଯାହାର ପଦରେ ତୁ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲୁ, ସେହି ଶାଉଲ ବଂଶର ସମସ୍ତ ରକ୍ତପାତର ପୁରତିଫଳ ଗେତେ ସଦାପୁରୁଷ ଦେଉଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଗେର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ହସ୍ତରେ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଦେଖ, ତୁ

ତେ' ନିଜ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ଧରା ପଡ଼ିଅଛି, କାରଣ ତୁ ରକ୍ତପାତୀ ମନୁଷ୍ୟ ।” ୯ ସେତେବେଳେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବୀଶୟ ରାଜାଠକୁ କହିଲା, “ଏ ମଲା କୁକ୍କୁରଟା କାହିଁକି ମୋ' ପୁରକୁ ମହାରାଜାଠକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ? ଅନୁମତି ଦେଉନୁ, ମୁଁ ପାର ହୋଇ ଯାଇ ଗହୀର ମୁଣ୍ଡ କାଟି ପକାଏ ।” ୧୦ ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, “ହେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ରମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋ'ର କ'ଣ କରିବାର ଅଛି ? ସେ ତ ଅଭିଶାପ ଦେଉଅଛି, ପୁଣି ଦାଉଦକୁ 'ଅଭିଶାପ ଦିଅ' ବୋଲି ସଦାପୁରକୁ ଗହୀକୁ କହିଅଛନ୍ତି ? 'ଏଥିପାଇଁ କିଏ କହିବ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏପରି କଲ ? ” ୧୧ ଆହୁରି ଦାଉଦ ଅବୀଶୟକୁ ଓ ଆପଣାର ଦାସ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୋହର ଔରସରୁ ଜାତ ମୋର ପୁତ୍ର ମୋର ପୁରାଣ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଅଛି, ତେବେ ଏ ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଲୋକ କି ଏବେ ତତ୍ତେପକ ନ କରିବ ? ଗଠକୁ ଛାଡ଼, ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଉ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଗହୀକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୨ ହୋଇପାରେ, ମୋ' ପୁରଟି କୃତ ଏହି ଅପରାଧକୁ ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ଓ ଆଜି ଗହୀର ଦତ୍ତ ଅଭିଶାପ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସଦାପୁରକୁ ମୋହର ମଞ୍ଜୁଳ କରିବେ ।” ୧୩ ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ ଓ ଗଠକର ଲୋକମାନେ ପଥ ଦେଇ ଗଲେ; ପୁଣି ଶିମାୟି ଗଠକ ପାଖେ ପାଖେ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଇ ଚାଲିଲା, ପୁଣି ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲା ଓ ଗଠକ ଉପରେ ପଥର ଓ ଧୂଳି ପକାଇଲା । ୧୪ ଏତଦ୍ଵାରା ରାଜା ଓ ଗଠକର ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକ ସମସ୍ତେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ଆସିଲେ; ପୁଣି ସେଠାରେ ସେମାନେ ରାତିରେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମରେ ଅବଶାଳୋମ

୧୫ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅବଶାଳୋମ ଓ ଗହୀ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅହାଥୋଫଲ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ୧୬ ପୁଣି ଦାଉଦଠକର ମିତ୍ର ଅର୍କୀୟ ହୁଣୟ ଅବଶାଳୋମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ହୁଣୟ ଅବଶାଳୋମଠକୁ କହିଲା, “ମହାରାଜା ଚିରଜୀବା ହେଉନୁ, ମହାରାଜା ଚିରଜୀବା ହେଉନୁ !” ୧୭ ତହିଁରେ ଅବଶାଳୋମ ହୁଣୟକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମିତ୍ର ପୁରଟି ତୁମ୍ଭର କି ଏହି ଦୟା ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ମିତ୍ର ସତ୍ତ୍ଵରେ ଗଲ ନାହିଁ ?” ୧୮ ହୁଣୟ ଅବଶାଳୋମଠକୁ କହିଲା, “ଗହୀ ନୁହେଁ! ମାତ୍ର ସଦାପୁର ଓ ଏହି ଲୋକମାନେ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଯାହାଠକୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ମୁଁ ଗଠକରି ହେବି ଓ ଗଠକ ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁଁ ରହିବି । ୧୯ ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ କାହାର ସେବା କରିବି ? ମୁଁ କି ଗଠକ ପୁତ୍ର ସାକ୍ଷାତରେ ସେବା କରିବି ନାହିଁ ? ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେବା କରିଅଛି, ସେପରି ଆପଣାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମଧ୍ୟ କରିବି ।” ୨୦ ସେତେବେଳେ ଅବଶାଳୋମ ଅହାଥୋଫଲକୁ କହିଲା, “ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ।” ୨୧ ତହିଁରେ ଅହାଥୋଫଲ ଅବଶାଳୋମଠକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ପିତା ଗୃହ ଜଗିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବ, ଏହା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଶୁଣିବେ; ତହିଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତ ସବଳ ହେବ ।” ୨୨ ଏତଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନେ ଅବଶାଳୋମ ନିମନ୍ତେ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଏକ ତମ୍ବୁ ପୁରସାରିଲେ; ତହିଁ ଅବଶାଳୋମ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କଲା । ୨୩ ସେସମୟରେ ଅହାଥୋଫଲ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦିଏ, ସେହି ମନ୍ତ୍ରଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତର ପାଇବା ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା; ଦାଉଦ ଓ ଅବଶାଳୋମ ଉଭୟଙ୍କ ପୁରଟି ଅହାଥୋଫଲର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା ଏହି ପୁରକାର ଥିଲା ।

୧୭

ଦାଉଦଙ୍କ ପୁରଟି ହୁଣୟଙ୍କ ଉପକାର

୧ ଆହୁରି ଅହାଥୋଫଲ ଅବଶାଳୋମଠକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ବାର ହଜାର ଲୋକ ବାଛି ଆଜି ରାତ୍ରି ଉଠି ଦାଉଦଠକର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବି । ୨ ପୁଣି ସେ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ଶିଥିଳ ହସ୍ତ ଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ଗଠକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ଉନ୍ୟ ଦେଖାଇବି; ତହିଁରେ ଗଠକର ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକ ପଳାଇବେ; ପୁଣି ମୁଁ କେବଳ ରାଜାଠକୁ ଆଘାତ କରିବି । ୩ ଆଉ ଯେପରି ଜଣେ ସତ୍ତ୍ଵା ବିବାହ ପରେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସେ; ସେହିପରି ମୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି; ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ ଅଧିନରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ ।” ୪ ସେତେବେଳେ ଏହି କଥା ଅବଶାଳୋମର ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସମସ୍ତ ପୁରାଣନବର୍ଗର ଦୃଷ୍ଟିରେ ପସନ୍ଦ ହେଲା । ୫ ତେବେ ଅବଶାଳୋମ କହିଲା, “ଅର୍କୀୟ ହୁଣୟ ମଧ୍ୟ ତାକ, ଆଉ ସେ କ'ଣ କହେ, ଗହୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବା ।” ୬ ତହିଁ ହୁଣୟ ଅବଶାଳୋମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ଅବଶାଳୋମ ଗହୀକୁ କହିଲା, “ଅହାଥୋଫଲ ଏପରି ଏପରି କହୁଅଛି; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ କଥାନ୍ତୁସାରେ

କରିବା କି ? ଯଦି ନ କରିବା, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୁହ ।” ୭ ତହିଁରେ ହୁଣ୍ଡାୟ ଅବଶାଲୋମତ୍ତକୁ କହିଲା, “ଅହାଥୋଫଲ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଅଛି, ଗହା ଭଲ ନୁହେଁ ।” ୮ ହୁଣ୍ଡାୟ ଆହୁରି କହିଲା, “ଆପଣ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ଓ ଗତ୍ତକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ବୀର ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛୁଆହରା ଭଲଲୁକା ପରି ସେମାନେ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିବେ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ପିତା ଯୋଦ୍ଧା ଓ ସେ ରାତ୍ରିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ୯ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ଏବେ କୌଣସି ଗର୍ଭତରେ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଵଥାନରେ ଲୁଚି କରି ଅଛନ୍ତି; ଆଉ ପରଥମେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପତିତ ହେଲେ ବୋଲି କେହି ଶୁଣିଲେ କହିବ ଯେ, ‘ଅବଶାଲୋମତ୍ତ ଅନୁଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂହାର ହେଉଅଛି ।’ ୧୦ ଗହାହେଲେ, ଯେଉଁ ବିକ୍ରମଶାଳୀର ହୃଦୟ ସିଂହର ହୃଦୟ ତୁଲ୍ୟ, ସେ ମଧ୍ୟ ନିଗନ୍ତ ତରଳି ଯିବ; କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ପିତା ଯେ ବୀର ଓ ଗତ୍ତକ ସଙ୍ଗାମାନେ ଯେ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ, ଏହା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାଣନ୍ତି । ୧୧ ମାତ୍ର ମୋହର ମନ୍ତ୍ରଣା ଏହି ଯେ, ଦାନ୍ତାରୁ ବେରଣେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସମୁଦରତୀରସଥ ବାଳୁକା ତୁଲ୍ୟ ଅସଂଖ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଉନ୍ତୁ; ପୁଣି ଆପଣ ସପ୍ତମ୍ଭୟ ମୁଦଧକୁ ଯାଉନ୍ତୁ । ୧୨ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵଥାନରେ ଗତ୍ତକର ସନ୍ଧାନ ମିଳିବ, ସେହି ସ୍ଵଥାନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗତ୍ତକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବୁ ଓ ଭୂମିରେ ଶିଶିର ପଡ଼ିବା ପରି ଗତ୍ତକ ଉପରେ ପଡ଼ିବୁ; ପୁଣି ଗତ୍ତକର ଓ ଗତ୍ତକ ସଙ୍ଗାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ହିଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବୁ ନାହିଁ । ୧୩ ଆହୁରି ଯଦି ସେ କୌଣସି ନଗରକୁ ଯାଇଥିବେ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ନଗରକୁ ଦଉଡ଼ି ଆଣିବେ ଓ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ି ନ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ନଦୀକି ଗଣି ନେବୁ ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଅବଶାଲୋମ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ କହିଲେ, “ଅହାଥୋଫଲର ମନ୍ତ୍ରଣା ଅପେକ୍ଷା ଅର୍କୀୟ ହୁଣ୍ଡାୟର ମନ୍ତ୍ରଣା ଉତ୍ତମ ।” ଯେହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଅବଶାଲୋମ ପୁରତି ଅମତ୍ତଗଲ ଘଟାଇବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଅହାଥୋଫଲର ଉତ୍ତମ ମନ୍ତ୍ରଣା ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନ କରିଥିଲେ । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସାଦୋକ ଓ ଅବାୟାଧର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ହୁଣ୍ଡାୟ କହିଲା, “ଅବଶାଲୋମତ୍ତକୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାଣନଗଣଙ୍କୁ ଅହାଥୋଫଲ ଏହିପରି ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲା, ମାତ୍ର ମୁଁ ଏହିପରି ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଲି । ୧୬ ଏହେତୁ ଏବେ ଶୀଘ୍ର ଲୋକ ପଠାଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇ କୁହ, ‘ପୁରାନ୍ତରସଥ ଘାଣୀ ନିକଟରେ ଆଜି ରାତ୍ରି ଯାପନ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର କୌଣସି-ମତେ ପାର ହୋଇ ଗଲି ଯାଅ; ନେହିଲେ ମହାରାଜା ଓ ଗତ୍ତକ ସଙ୍ଗା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସଂହାରିତ ହେବେ ।’” ୧୭ ସେହି ସମୟରେ ଯୋନାଥନ ଓ ଅହାମାସ୍ ଆନ-ରୋଗେଲରେ ରହିଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଯେପରି ନଗରକୁ ଆସିବାର ଦେଖା ନ ଯିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଦାସୀ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଉଥାଏ; ଆଉ ସେମାନେ ଯାଇ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଉଥାନ୍ତି । ୧୮ ମାତ୍ର ଏକ ଯୁବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅବଶାଲୋମତ୍ତକୁ ଜଣାଇଲା; ତହିଁ ସେ ଦୁହେଁ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ବହୁରୀମରେ ଜଣକର ଗୃହରେ ପୁରବେଶ କଲେ ଓ ଗହାର ପୁରାତ୍ତଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୃପ ଥିବାରୁ, ସେମାନେ ତହିଁ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ୧୯ ତହିଁରେ ଗୃହିଣୀ ଗୋଟିଏ ଭାଙ୍ଗୁଣୀ ନେଇ କୃପ ମୁଖରେ ଦେଇ ତହିଁ ଉପରେ ମର୍ଦ୍ଦିତ ଶସ୍ୟ ବିଛାଇ ଦେଲା; ଏଣୁ କିଛି ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ଅବଶାଲୋମର ଦାସମାନେ ସେହି ସ୍ଵତରୀର ଗୃହକୁ ଆସି ପଗରିଲେ, “ଅହାମାସ୍ ଓ ଯୋନାଥନ କାହାନ୍ତି ?” ତହିଁରେ ସେ ସ୍ଵତରୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସେମାନେ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ଗଲେଣି ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଖୋଜି ନ ପାଇବାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଗଲେ । ୨୧ ଏଣୁ ସେମାନେ ଗଲା ଉତ୍ତରେ ସେ ଦୁଇ ଜଣ କୃପରୁ ବାହାରି ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଜଣାଇଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠ, ଶୀଘ୍ର ଜଳ ପାର ହୋଇ ଯାଅ, କାରଣ ଅହାଥୋଫଲ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଏପରି ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଅଛି ।” ୨୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ତକ ସଙ୍ଗା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଠି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇଗଲେ; ପୁରତା ଆଳୁଅ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଯାଇ ନ ଥିଲା, ଏପରି ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ । ୨୩ ଏଉତ୍ତରେ ଅହାଥୋଫଲ ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରଣାନ୍ତୁସାରେ କର୍ମ କରା ନ ଯିବାର ଦେଖି ଆପଣା ଗର୍ଦ୍ଦିତ ସଜାଇ ଉଠି ନିଜ ଗୃହ ଓ ନିଜ ନଗରକୁ ଗଲା ଓ ଆପଣା ଗୃହ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଜାଡ଼ି ଆପଣାକୁ ଫାଶୀ ଦେଲା; ଏରୂପେ ସେ ମଲା, ପୁଣି ଆପଣା ପିତର କବରରେ କବର ପାଇଲା । ୨୪ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦାଉଦ ମହନୟିମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ପୁଣି ଅବଶାଲୋମ ଓ ଗହାର ସଙ୍ଗା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲେ । ୨୫ ଆଉ ଅବଶାଲୋମ ଯୋୟାବ ବଦଳରେ ଅମାସାକୁ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲା । ଏହି ଅମାସା ଇସ୍ରାଏଲୀୟ* ଯେଥର ନାମକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି

* ୧୭:୨୫ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ କେତେକ ହସ୍ତଲିପିରେ ଇଶ୍ଟାୟେଲୀୟ

ଯୋୟାବର ମାତ୍ର ସରୁୟାର ଭଗିନୀ, ନାହଶର କନ୍ୟା ଅବାଗଲ ସହିତ ସହବାସ କରିଥିଲା । ୨୭ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଅବଶାଲୋମ ଗିଲାୟଦ ଦେଶରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ମହନୟିମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରବବା ନିବାସୀ ନାହଶର ପୁତ୍ର ଶୋବି ଓ ଲୋ-ଦବାର ନିବାସୀ ଅମ୍ମୋନରେ ପୁତ୍ର ମାଖାର, ଆଉ ରୋଗଲୀମ ନିବାସୀ ଗିଲାୟଦୀୟ ବର୍ଷିଲ୍ଲୟ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ଜକର ସତ୍ତ୍ଵା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ୨୯ ଶୟୟା, ପାନପାତ୍ର, ମୃତତିକା ପାତ୍ର, ପୁଣି ଆହାରୀୟ ଗହମ, ଯବ, ମଇଦା, ଭଜାଶସ୍ୟ, ଶିମ, ମସୁର ଓ ଭଜା ବିରି ୨୯ ପୁଣି ମଧୁ, ଦହି, ମେଷ ଓ ଗୋ-ଛେନା ଆଣିଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ଜକ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଖାଇଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ପରାନ୍ତରରେ କ୍ଷୁଧିତ ଓ କ୍ଲାନତ ଓ ତୃଷିତ ହୋଇଥିବେ ।”

୧୮

ଅବଶାଲୋମଙ୍କ ପରାଜୟ ଓ ହତ୍ୟା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିଗଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୨ ପୁଣି ଦାଉଦ ଯୋୟାବ ହସ୍ତରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶ ଓ ଯୋୟାବର ଭଗିନୀ, ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବାଗୟ ହସ୍ତରେ ତୃତୀୟାଂଶ ଓ ଗାଥୀୟ ଇତ୍ତୟ ହସ୍ତରେ ତୃତୀୟାଂଶ ସମର୍ପଣ କରି ପଠାଇଲେ । ଆଉ ରାଜା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବି ।” ୩ ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣ ଆମ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପଲାଇଲେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ; କିଏବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ମଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଶ ହଜାର ସମାନ; ଏହେତୁ ନଗରରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣ ପରସ୍ତୁତ ରହିଲେ ଭଲ ।” ୪ ତହିଁରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ମୁଁ କରିବି ।” ଏଉତ୍ତରେ ରାଜା ନଗର ଦୁପ୍ରାଚର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହେଲା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶହ ଶହ ଓ ହଜାର ହଜାର ହୋଇ ବାହାରି ଗଲେ । ୫ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଯୋୟାବକୁ ଓ ଅବାଗୟକୁ ଓ ଇତ୍ତୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ମୋ’ ଲାଗି ସେହି ଯୁବା ଅବଶାଲୋମ ପୁରତି କୋମଳ ବ୍ୟବହାର କର ।” ପୁଣି ରାଜା ଅବଶାଲୋମ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗହା ଶୁଣିଲେ । ୬ ଏହିରୂପେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ ଓ ଇର୍ଦ୍ଦୟିମ ନାମକ ବନରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସୈନ୍ୟଦଳ ସେଠାରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଓ ସେହି ଦିନ ସେଠାରେ ମହାସଂହାର ହେଲା, ପୁଣି କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଲୋକ ହତ ହେଲେ । ୮ ଦେଶସାରା ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା; ପୁଣି ସେହି ଦିନ ଖତ୍ତ୍ଵ ଗ୍ରାସ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବନ ଅଧିକ ଲୋକକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ୯ ଆଉ ଅବଶାଲୋମ ଅକସ୍ମାତ୍ ଦାଉଦଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଅବଶାଲୋମ ଖତର ଉପରେ ଚଢ଼ିଥିଲା, ସେହି ଖତର ଏକ ବଡ଼ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷର ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ଶାଖା ତଳେ ଯିବାରୁ ଅବଶାଲୋମର ମସ୍ତକ ସେହି ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷରେ ଅଟକି ରହିଲା, ତହିଁରେ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଝୁଲିଲା ଓ ଖତର ଗହା ତଳୁ ଗୁଲିଗଲା । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଗହା ଦେଖି ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ଅବଶାଲୋମଙ୍କୁ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷରେ ଚଢ଼ାଉଥିବାର ଦେଖିଲି !” ୧୧ ତହିଁ ଯୋୟାବ ଗହା ଜଣାଇବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦେଖ ! ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖିଲ, ମାତ୍ର କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଗତ୍ଜକୁ ମାରି ଭୂମିରେ ପକାଇ ନ ଦେଲ ? ଗହା କରିଥିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଶ ଖଣ୍ଡ ରୂପା* ଓ ଏକ କଟିବନ୍ଧନ ଦେଇଥା’ନ୍ତି ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଆପଣା ଅଞ୍ଜଳିରେ ସହସ୍ର ଖଣ୍ଡ ରୂପା† ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ସେହି ରାଜପୁତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ପରସାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ଅବାଗୟକୁ ଓ ଇତ୍ତୟକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ କେହି ଯୁବା ଅବଶାଲୋମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ ।’ ୧୩ ଯଦି ମୁଁ ଗହାର ପ୍ରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସପାତକତା କରିଥା’ନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ତ ଅଲଗା ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥା’ନ୍ତି; କାରଣ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରହେ ନାହିଁ ।” ୧୪ ତେବେ ଯୋୟାବ କହିଲା, “ମୁଁ ଏପରି ବିଳମ୍ବ କରି ନ ପାରେ ।” ତହିଁ ସେ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ତିନୋଟି ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵା ନେଇ ଅବଶାଲୋମ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷରେ ଜୀବିତ ଆଉ ଆଉ ଗହା ଦେହରେ ବିନ୍ଧିଲା । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋୟାବର ଅସ୍ତରବାହକ ଦଶ ଜଣ ଯୁବା ଅବଶାଲୋମଙ୍କୁ ଗରିଆଡ଼େ ଘେରି ଗହାକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ । ୧୬ ତହିଁ ଯୋୟାବ ତୁରୀ ବଜାନ୍ତେ,

* ୧୮:୧୧ ୧୧୦ ଗ୍ରାମ ରୂପା † ୧୮:୧୭ 11 କିଲୋ ରୂପା

ସୈନ୍ୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପରୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ; କାରଣ ଯୋୟାବ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇଲା । ୧୭ ଆଉ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅବଶାଲୋମଙ୍କୁ ନେଇ ବନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗର୍ତ୍ତରେ ପକାଇ ଗହା ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ ପରସ୍ତରଗାଣି କଲେ; ତହିଁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଗଲେ । ୧୮ ଅବଶାଲୋମ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ରାଜାଙ୍କର ତଳଭୂମିରେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କରି ଆପଣା ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା; କାରଣ ସେ କହିଥିଲା, “ମୋ’ ନାମ ସ୍ଵରାଜ୍ୟରେ ରଖିବାକୁ ମୋହର ପୁତ୍ର ନାହିଁ;” ଏହେତୁ ସେ ଆପଣା ନାମାନ୍ତୁସାରେ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭର ନାମ ରଖିଲା; ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶାଲୋମର ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ସ୍ତମ୍ଭ ବୋଲି ତହିଁର ନାମ ରହିଅଛି ।

ଅବଶାଲୋମର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ

୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ୍ କହିଲା, “ସଦାପୁରୁଷ କିପରି ରାଜାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହି ସୁସମ୍ବାଦ ଗତକ ନିକଟକୁ ନେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏବେ ଦୌଡ଼ି ଯାଏ ।” ୨୦ ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ସୁସମ୍ବାଦବାହକ ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦିନ ସୁସମ୍ବାଦ ନେବ; ରାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମରିଅଛି, ଏହେତୁ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ସୁସମ୍ବାଦ ନେବ ନାହିଁ ।” ୨୧ ତେବେ ଯୋୟାବ କୁଶାୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖିଅଛ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କୁ ଯାଇ ଜଣାଅ ।” ଏଥିରେ କୁଶାୟ ଯୋୟାବକୁ ପରଶାମ କରି ଦୌଡ଼ିଲା । ୨୨ ତହିଁ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ୍ ପୁନର୍ବାର ଯୋୟାବଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯାହାହେଉ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହି କୁଶାୟର ପଛେ ଦୌଡ଼େ ।” ତହିଁରେ ଯୋୟାବ କହିଲା, “ମୋ’ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୌଡ଼ିବ, କାରଣ ସେହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ନାହିଁ ?” ୨୩ ମାତ୍ର ସେ କହିଲା, “ଯାହାହେଉ, ମୁଁ ଦୌଡ଼ୁ ଅଛି ।” ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଦୌଡ଼ ।” ତହିଁ ଅହୀମାସ୍ ପରାନ୍ତର ପଥ ଦେଇ ଦୌଡ଼ି କୁଶାୟଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଗଲା । ୨୪ ଏହି ସମୟରେ ନଗରର ଦ୍ଵାରଦ୍ଵାରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଦାଉଦ ବସିଥିଲେ; ଏଥିରେ ପରହରୀ ଦ୍ଵାରଦ୍ଵାରର କାନ୍ଥ ଉପରକୁ ଯାଇ ଅନାଇ ଦେଖାନ୍ତେ, ଦେଖ, ଜଣେ ଲୋକ ଏକାକୀ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଅଛି । ୨୫ ତହିଁ ପରହରୀ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠପୁରରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଗହା ଜଣାନ୍ତେ, ରାଜା କହିଲେ, “ଯଦି ସେ ଏକାକୀ ଅଛି, ତେବେ ଗହା ମୁଖରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଅଛି ।” ଏଥିରେ ସେ ଆସୁ ଆସୁ ସହରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା । ୨୬ ଏଉତ୍ତରେ ପରହରୀ ଆଉ ଜଣକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲା; ତହିଁରେ ପରହରୀ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠପୁରରେ ଦ୍ଵାରୀକୁ ଡାକି କହିଲା, “ଦେଖ, ଆଉ ଜଣେ ଏକାକୀ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଅଛି ।” ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ମଧ୍ୟ ସୁସମ୍ବାଦ ଆଣୁଅଛି ।” ୨୭ ଏଥିରେ ପରହରୀ କହିଲା, “ପରଥମ ଲୋକର ଦୌଡ଼ି ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ୍ ଦୌଡ଼ି ପରି ମୋହର ବୋଧ ହୁଏ ।” ତେବେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ଭଲ ଲୋକ, ସେ ଭଲ ସମ୍ବାଦ ନେଇ ଆସୁଅଛି ।” ୨୮ ସେତେବେଳେ ଅହୀମାସ୍ ଡାକ ପକାଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ।” ତହିଁ ସେ ରାଜାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କରି କହିଲା, “ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ, ମୋହର ପୁରୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହସ୍ତ ଉଠାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।” ୨୯ ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ଯୁବା ଲୋକ ଅବଶାଲୋମର ମଙ୍ଗଳ ତ ?” ତହିଁ ଅହୀମାସ୍ ଉତ୍ତର କଲା, “ଯୋୟାବ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦାସକୁ ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ମୋତେ ପଠାଇବା ବେଳେ ମହାଲୋକ ଗହଳି ଦେଖିଲି, ମାତ୍ର କଥା ହେଲା, ଗହା ଜାଣି ନାହିଁ ।” ୩୦ ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, “ଏଆଡ଼େ ଆସି ଠିଆ ହୁଅ ।” ତହିଁ ସେ ଏଆଡ଼େ ଯାଇ ଠିଆ ହେଲା । ୩୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦେଖ, ସେହି କୁଶାୟ ପହଞ୍ଚି କହିଲା, “ମୋ’ ପୁରୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସମ୍ବାଦ ଅଛି; କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଥିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଆଜି ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେଇଅଛନ୍ତି ।” ୩୨ ତହିଁରେ ରାଜା ସେହି କୁଶାୟଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସେହି ଯୁବା ଲୋକ ଅବଶାଲୋମର ମଙ୍ଗଳ ତ ?” ତହିଁରେ କୁଶାୟ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୋ’ ପୁରୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ଓ ଆପଣଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ଯୁବା ଲୋକ ପରି ହେଉଛନ୍ତି ।” ୩୩ ତହିଁରେ ରାଜା ଅତି କମ୍ପିତ ହୋଇ ନଗରଦ୍ଵାର-ଉପରିସ୍ଥ କୋଠରକୁ ଯାଇ ରୋଦନ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଯାଉ ଯାଉ ଏପରି କହିଲେ, “ହାୟ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ! ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ ! ହୁଏତ ତୁମ୍ଭେ ବଦଳେ ଆମ୍ଭେ ମରିଆ’ନ୍ତୁ, ହାୟ ଅବଶାଲୋମ ! ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର !”

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ କେହି ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ରାଜା ଅବଶାଲୋମ ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ ଓ ଶୋକ କରୁଅଛନ୍ତି ।” ୨ ଏଣୁ ସେହି ଦିବସର ଜୟ ସକଳ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୋକଜନକ ହେଲା; କାରଣ ରାଜା ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ ରୋଦନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଲୋକମାନେ ସେହି ଦିନ ଶୁଣିଲେ । ୩ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାଇବା ବେଳେ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଚୋର ପରି ଚାଲନ୍ତି, ସେପରି ସେହି ଦିନ ଚୋର ପରି ସୈନ୍ୟମାନେ ନଗରରେ ପରବେଶ କଲେ । ୪ ଆଉ ରାଜା ମଧ୍ୟ ଆପଣା ମୁଖ ଢାଙ୍ଗିଲେ, ପୁଣି ରାଜା ଉଚ୍ଚୈଷ୍ଠପୁରରେ କାନ୍ଦି କହିଲେ, “ହାୟ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଅବଶାଲୋମ, ହାୟ ଅବଶାଲୋମ, ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ।” ୫ ଏଉତ୍ତରରେ ଯୋୟାବ ଗୃହ ଭିତରକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣର ଜୀବନ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କଲେ, ଆପଣ ଆଜି ନିଜର ସେହି ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିଅଛନ୍ତି; ୬ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଅଛନ୍ତି, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରେମ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଅଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଆପଣ ଆଜି ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଦାସମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ନୁହନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଆଜି ଦେଖୁଅଛି ଯେ, ଯଦି ଅବଶାଲୋମ ବଞ୍ଚିଥା’ନ୍ତା ଓ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ମରିଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ହୋଇଥା’ନ୍ତା । ୭ ଏଣୁ ଏବେ ଉଠି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦୟାରେ କଥା କହନ୍ତୁ; କାରଣ ମୁଁ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଅଛି, ଯଦି ଆପଣ ବାହାରକୁ ନ ଯା’ନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ରାତ୍ରି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ହେଁ ରହିବ ନାହିଁ; ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ଯୌବନକାଳ ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଅମଙ୍ଗଳ ଆପଣଙ୍କୁ ଘଟିଅଛି, ସେ ସବୁରୁ ହିଁ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ହେବ ।” ୮ ତହିଁରେ ରାଜା ଉଠି ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ବସିଲେ । ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “ଦେଖ, ରାଜା ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ବସିଅଛନ୍ତି;” ତହିଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ତମରୁକୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ।

ଦାଉଦଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମ ପରତ୍ୟାଗର୍ତ୍ତନ

୯ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରସ୍ପର କଳହ କରି କହୁଥିଲେ, “ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ଏବେ ସେ ଅବଶାଲୋମ ଭୟରେ ଦେଶରୁ ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି । ୧୦ ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଅବଶାଲୋମକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥିଲୁ, ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମରିଅଛି । ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ରାଜାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ବିଷୟରେ କାହିଁକି ତୁନି ହୋଇ ରହିଅଛ ?” ୧୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଦାଉଦ ରାଜା ସାଦୋକ ଓ ଅବୀୟାଥର ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର ପରାଗୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କୁହ, ‘ରାଜାଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜ ଗୃହକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର କଥା ଗଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, ଏନିମନ୍ତେ ରାଜାଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜ ଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପଛଦୁଆ ହେଉଅଛ ?’ ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଭଗ୍ନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଆମ୍ଭର ମାଂସ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ରାଜାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ପଛଦୁଆ ହେଉଅଛ ?’ ୧୩ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମାସାଙ୍କୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଆମ୍ଭର ମାଂସ ନୁହଁ ?’ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯୋୟାବ ପଦରେ ନିତ୍ୟ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସେନାପତି ନ ହୁଅ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭକୁ ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦେଉନ୍ତୁ ।” ୧୪ ଏହିରୂପେ ସେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଜଣକର ହୃଦୟ ତୁଲ୍ୟ ଜୟ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାସ ଫେରି ଆସନ୍ତୁ ।” ୧୫ ତହିଁ ରାଜା ଫେରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ, ତହିଁରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ ଗିଲ୍ଗଲକୁ ଯାଇ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର କରି ରାଜାଙ୍କୁ ଆଣିଲେ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବହୁରାମ ନିବାସୀ ଗୋରା ପୁତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନାୟ ଶିମାୟି ଶାୟର ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସିଲା । ୧୭ ପୁଣି ଗହା ସଙ୍ଗେ ବିନ୍ୟାମୀନାୟ ଏକ ସହସ୍ର ଲୋକ ଥିଲେ, ଆଉ ଶାଉଲଙ୍କ ଗୃହର ଦାସ ସାବିଷ ଓ ଗଞ୍ଜର ପନ୍ଦର ପୁତ୍ର ଓ କୋଡ଼ିଏ ଦାସ ଗଞ୍ଜ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ପଶି ପାର ହୋଇଗଲେ ।

ଶତ୍ରୁ ନିମନ୍ତେ ରାଜକ୍ଷମା

୧୮ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାଜାତ୍ଵକର ପରିବାରବର୍ଗତ୍କୁ ପାର କରିବା ପାଇଁ ଓ ଗତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ ଗହା କଲେ । ଏଣୁ ରାଜା ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେବା ସମୟରେ ଗେରାଉ ପୁତ୍ର ଶିମାୟି ରାଜାତ୍ଵକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ୧୯ ଆଉ ଶିମାୟି ରାଜାତ୍ଵକୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପୁରତୁ, ମୋହର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରନ୍ତୁ, ଅବା ମୋ’ ପୁରତୁ ମହାରାଜ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରି ଯିବା ଦିନ ଆପଣାତ୍ଵକ ଦାସ ଅବାଧ୍ୟତପୁର୍ବକ ଯାହା କରିଅଛି, ଗହା ଆପଣ ସମରଣ ନ କରନ୍ତୁ, ମହାରାଜ ଗହା ଆପଣା ମନକୁ ନ ନେଉନ୍ତୁ । ୨୦ କାରଣ ଆପଣାତ୍ଵକ ଦାସ ମୁଁ ଯେ ପାପ କରିଅଛି, ଏହା ଜାଣେ; ଏହେତୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ଯୋଷେଫର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ପୁରଥମେ ମୁଁ ଆଜି ମୋ’ ପୁରତୁ ମହାରାଜାତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲି ।” ୨୧ ମାତ୍ର ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବାଶୟ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ଶିମାୟି ସଦାପୁରତୁତ୍ଵକ ଅଭିଷିକତତ୍କୁ ଶାପ ଦେଇଅଛି, ଏହି କାରଣକୁ କି ଗହାର ପୁରାଣଦତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ?” ୨୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ହେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ରଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନତ୍ଵକ ସହିତ ଆତ୍ମର ବିଷୟ କ’ଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ମୋର ବିପକ୍ଷ ହେଉଅଛ ? ଆଜି ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କ’ଣ କାହାରି ପୁରାଣଦତ୍ତ ହେବ ? ଆଜି ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ଅଟେ, ଏହା କ’ଣ ମୁଁ ଜାଣୁ ନାହିଁ ?” ୨୩ ତହିଁ ରାଜା ଶିମାୟିତ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ” ପୁଣି ରାଜା ଗହା ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ । ୨୪ ଏଉତ୍ତରେ ଶାଉଲତ୍କ ପୌତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦୋକାତ୍ଵ ରାଜାତ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲା; ଆଉ ରାଜା ପୁରସ୍ଥାନ କରିବା ଦିନଠାରୁ କୁଶଳରେ ଗୃହକୁ ଆସିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମର୍ଦ୍ଦୋକାତ୍ଵ ଆପଣା ପାଦ ପରିଷ୍କାର କରି ନ ଥିଲା, କି ଦାଡ଼ି କ୍ଷୌର ହୋଇ ନ ଥିଲା, କିଅବା ଆପଣା ବସତ୍ର ଯୌତ କରି ନ ଥିଲା । ୨୫ ପୁଣି ସେ ରାଜାତ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସନ୍ତେ, ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ମର୍ଦ୍ଦୋକାତ୍ଵ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଗଲ ନାହିଁ ?” ୨୬ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ହେ ମୋହର ପୁରତୁ, ମହାରାଜ, ଆପଣାତ୍ଵକ ଦାସ ତ ଛୋଟା, ଗର୍ଦ୍ଦଭ ସଜାଇ ଗହା ଉପରେ ଚଡ଼ି ମହାରାଜତ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋହର ମନସ୍ଥ ଥିଲା, ମାତ୍ର ମୋହର ଦାସ ମୋତେ ପୁରବଞ୍ଚନା କଲା । ୨୭ ଆହୁରି ମୋହର ପୁରତୁ ମହାରାଜତ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଆପଣାତ୍କ ଏହି ଦାସର ଅପମାନ କରିଅଛି; ମାତ୍ର ମୋହର ପୁରତୁ ମହାରାଜ ପରମେଶ୍ଵରତ୍କ ଦୃତ ତୁଲ୍ୟ; ଏଣୁ ଆପଣାତ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ଗହା କରନ୍ତୁ । ୨୮ ମୋହର ପୁରତୁ ମହାରାଜତ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋ’ ପିତୃବଂଶ ସମସ୍ତେ ନିଗନ୍ତ ମୁତୁୟର ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ; ତଥାପି ଆପଣା ଆପଣାତ୍କ ଏହି ଦାସକୁ ନିଜ ମେଜରେ ଭୋଜନକାରୀ ଲୋକମାନତ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ । ଏହେତୁ ଏବେ ମହାରାଜତ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ କରନ୍ଦନ କରିବା ପାଇଁ ମୋହର କେଉଁ ଅଧିକାର ଅଛି ?” ୨୯ ତହିଁରେ ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଷୟ ଆଉ କାହିଁକି କହୁଅଛ ? ମୁଁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଓ ସାବଃ ସେହି ଭୂମି ବାଣ୍ଟି ନିଅ ।” ୩୦ ତହିଁ ମର୍ଦ୍ଦୋକାତ୍ଵ ରାଜାତ୍କୁ କହିଲା, “ହେଉ, ମୋହର ପୁରତୁ ମହାରାଜ ତ କୁଶଳରେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସିଲେଣି, ତେବେ ସେ ସବୁ ନେଉ ।” ୩୧ ଏଉତ୍ତରେ ଗିଲାୟଦାୟ ବର୍ଷିଲ୍ଲୟ ଗେଲୀମରୁ ଆସିଲା ଓ ସେ ରାଜାତ୍କୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର କରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଗତ୍ଵକ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ପାର ହୋଇଗଲା । ୩୨ ସେହି ବର୍ଷିଲ୍ଲୟ ଅଣା ବର୍ଷ ବୟସକ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଥିଲା; ଆଉ ସେ ଅତି ଧନୀ ଲୋକ ଥିବାରୁ ରାଜା ମହନୟିମରେ ଥିବା ବେଳେ ଗତ୍କୁ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇଥିଲା । ୩୩ ପୁଣି ରାଜା ବର୍ଷିଲ୍ଲୟକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵରେ ପାର ହୋଇ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵରେ ପୁରତିପାଳନ କରିବି ।” ୩୪ ଏଥିରେ ବର୍ଷିଲ୍ଲୟ ରାଜାତ୍କୁ କହିଲା, “ମୋହର ପରମାୟୁ ବର୍ଷର ଆଉ କେତେ ଦିନ ଅଛି ଯେ, ମୁଁ ମହାରାଜତ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବି ? ୩୫ ଆଜି ମୁଁ ଅଣା ବର୍ଷ ବୟସକ; ମୁଁ କ’ଣ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ପୁରତେଦ କରିପାରେ ? ଆପଣାତ୍କ ଦାସ ମୁଁ ଯାହା ଭୋଜନ କି ପାନ କରେ, କ’ଣ ତହିଁର ଆସ୍ତ୍ରାଦ ପାଇ ପାରେ ? ମୁଁ କି ଗାୟକ ଓ ଗାୟିକାମାନତ୍କ ସ୍ଵର ଆଉ ଶୁଣି ପାରେ ? ତେବେ କାହିଁକି ଆପଣାତ୍କ ଦାସ ମୋହର ସ୍ଵାମୀ ମହାରାଜତ୍କ ପୁରତି ଭାର ସ୍ଵରୂପ ହେବ ? ୩୬ ଆପଣାତ୍କ ଦାସ କେବଳ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ମହାରାଜତ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଯିବ; ଆଉ ମହାରାଜ ତହିଁ ପାଇଁ କାହିଁକି ମୋତେ ଏପରି ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ? ୩୭ ମୁଁ ଯେପରି ନିଜ ନଗରରେ ମୋର ପିତା ଓ ମୋ’ ମାତାତ୍କ କବର ନିକଟରେ ମରିବି, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣାତ୍କ ଏହି ଦାସକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ଆପଣାତ୍କ ଦାସ କିମ୍ତକୁ ଦେଖନ୍ତୁ; ସେ ମୋହର ପୁରତୁ ମହାରାଜତ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ପାର ହୋଇଯାଉ, ଆଉ ଆପଣାତ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ପୁରତି ଗହା କରନ୍ତୁ ।” ୩୮ ଏଥିରେ ରାଜା ଉତ୍ତର କଲେ, “କିମ୍ତ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵରେ ପାର ହୋଇ ଯିବ, ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ମୁଁ ଗହା ପୁରତି କରିବି; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଉପରେ ଯେଉଁ ଭାର ଦେବାକୁ ମନୋନୀତ କରିବ, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ କରିବି ।” ୩୯ ଏଉତ୍ତରେ ସମସ୍ତ

ଲୋକ ଯଦ୍ଵନ୍ଦ ପାର ହେଲେ, ଏବଂ ରାଜା ମଧ୍ୟ ପାର ହେଲେ; ପୁଣି ରାଜା ବର୍ଷିଲ୍ଲୟତ୍ତୁକୁ ରୁମ୍ବନ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ତହିଁ ବର୍ଷିଲ୍ଲୟ ଆପଣା ସ୍ଵଆନକୁ ଫେରିଗଲା । ୪୦ ଏହିରୂପେ ରାଜା ପାର ହୋଇ ଗିଲ୍ଗଲକୁ ଗଲେ ଓ କିମହମ୍ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ପାର ହୋଇଗଲା; ପୁଣି ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରାଜାତ୍ତୁ ଘେନି ଆସିଲେ । ୪୧ ଏଥିରେ ଦେଖ, ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ରାଜାତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆସି ରାଜାତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଭରତୁବର୍ଗ ଯିହୁଦା-ଲୋକେ କାହିଁକି ଆପଣାତ୍ତକୁ ଚୋରି କରି ନେଲେ, ଆଉ ମହାରାଜତ୍ତକୁ ଓ ଗତ୍ତକ ପରିଜନବର୍ଗତ୍ତକୁ ଓ ଦାଉଦତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ଗତ୍ତକର ସମସ୍ତ ଲୋକତ୍ତକୁ ଯଦ୍ଵନ୍ଦ ପାର କରି ଆଣିଲେ ? ସେତେବେଳେ ଦାଉଦତ୍ତକର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ଥିଲେ ।” ୪୨ ତହିଁ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ରାଜା ତ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର ନିକଟ-କୁଟୁମ୍ବ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏ ବିଷୟରେ କ୍ଷୋଧ କରୁଅଛ ? ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ରାଜାତ୍ତକର କିଛି ଖାଇଅଛୁ ? ଅବା ସେ କ’ଣ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକୁ କିଛି ଭେଟା ଦେଇଅଛନ୍ତି ?” ୪୩ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦା-ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ରାଜାତ୍ତକଠାରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର ଦଶ ଅଂଶ ଅଧିକାର ଅଛି, କାରଣ ଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀର ସମ୍ପର୍କ ରାଜାତ୍ତକ ସହିତ ଅଛି ଏବଂ ଦାଉଦତ୍ତକଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଅଧିକାର ଅଧିକ; ତେବେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ରାଜାତ୍ତକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ପରାମର୍ଶ ପୂର୍ବରୁ ନ ନେଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକୁ ତୁରନ୍ଧ କଲ ?” ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକମାନତ୍ତକ ବାକ୍ସ ଅପେକ୍ଷା ଯିହୁଦା ଲୋକମାନତ୍ତକ ବାକ୍ସ ଅଧିକ କଠୋର ହେଲା ।

ଶେବର ବିଦ୍ରୋହ

୧ ସେହି ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ବିଖିର ପୁତ୍ର ଶେବ ନାମରେ ଜଣେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲା; ପୁଣି ସେ ତୁରୀ ବଜାଇ କହିଲା, “ଦାଉଦଠାରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ, କିଅବା ଯିଶାର ପୁତ୍ରଠାରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର ଅଧିକାର ନାହିଁ; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ଚଳ ।” ୨ ତହିଁରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଦାଉଦତ୍ତକର ପଶ୍ଚାତ୍ତମନରୁ ଫେରି ବିଖିର ପୁତ୍ର ଶେବର ପଶ୍ଚାତ୍ତମନ କଲେ; ମାତ୍ର ଯଦ୍ଵନ୍ଦଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦା-ଲୋକମାନେ ଆପଣା ରାଜାତ୍ତକଠାରେ ଆସକ୍ତ ରହିଲେ । ୩ ଏତତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମର ଆପଣା ପରାସାଦକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି ରାଜା ଆପଣାର ଯେଉଁ ଦଶ ଉପପତ୍ନୀତ୍ତକୁ ପରାସାଦ ଜଗିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନତ୍ତକୁ ପୂର୍ବର-ଗୃହରେ ରଖି ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନତ୍ତକ ସହିତ ସହବାସ କଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେମାନେ ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବିଧବା ପରି ରହିଲେ । ୪ ଏତତ୍ତରେ ରାଜା ଅମାସାତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ତକାଇ ମୋ’ଠାରେ ଏକତ୍ର କର ଓ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।” ୫ ତହିଁରେ ଅମାସା ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ଡାକି ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଗଲା; ମାତ୍ର ସେ ରାଜାତ୍ତକ ଦତ୍ତ ନିରୂପିତ ସମୟରୁ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ କଲା । ୬ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଅମାସାତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଏବେ ଅବଶାଲୋମ ଅପେକ୍ଷା ବିଖିର ପୁତ୍ର ଶେବ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର ଅଧିକ ଅନିଷ୍ଟ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରଭୃତ୍ତକ ଦାସମାନତ୍ତକୁ ଓ ସୈନ୍ୟମାନତ୍ତକୁ ନେଇ ଗହୀର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଅ, ନେହିଲେ ସେ ପରାଗରବେଷ୍ଟିତ କୌଣସି କୌଣସି ନଗରକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପଳାଇବ ।” ୭ ଏଣୁ ଯୋୟାବର ଲୋକ ଓ କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟ ଲୋକ ଓ ସମସ୍ତ ବୀର ଲୋକମାନେ ଗହୀ ପଛରେ ବାହାରିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରି ବିଖିର ପୁତ୍ର ଶେବର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୮ ସେମାନେ ଗିବାୟୋନ୍ସଥ ବୃହତ ପରସ୍ତର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଅମାସା ସେମାନତ୍ତକର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଯୋୟାବ ଆପଣା ପରିହିତ ସୁଦଧସ୍ତର ଭିଡ଼ି ପିନ୍ଧିଥିଲା, ତହିଁ ଉପରେ ଏକ କଟିବନ୍ଧନ ଓ କୋଷାବନ୍ଧନ ଖତ୍ତ ଗହୀର କଟିଦେଶରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା; ପୁଣି ସେ ଯାଉ ଯାଉ ଗହୀ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ୯ ଏଥିରେ ଯୋୟାବ ଅମାସାତ୍ତକୁ ପଚାରିଲା, “କି ଭାଇ, ସବୁ ମତ୍ତଗଳ ତ ?” ତହିଁ ଯୋୟାବ ଅମାସାତ୍ତକୁ ରୁମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଗହୀର ଦାଡ଼ି ଧରିଲା । ୧୦ ମାତ୍ର ଯୋୟାବର ବାମ ହସ୍ତରେ ଥିବା ଖତ୍ତ ପରତି ଅମାସା କିଛି ମନୋଯୋଗ କଲା ନାହିଁ; ତହିଁ ଯୋୟାବ ସେହି ଖତ୍ତରେ ଗହୀର ଉଦରକୁ ଆଘାତ କରି ଗହୀର ଅନ୍ତଗୁଳ୍ମଳି କାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଲା, ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆଘାତ କଲା ନାହିଁ; ତହିଁରେ ହିଁ ସେ ମଲା । ଏତତ୍ତରେ ଯୋୟାବ ଓ ଗହୀର ଭରତ ଅମାସା ବିଖିର

ପୁତ୍ର ଶେବଠର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୧୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯୋୟାବର ଜଣେ ଲୋକ ଗହା ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲା, “ଯେ ଯୋୟାବକୁ ଭଲ ପାଏ ଓ ଯେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ପକ୍ଷ, ସେ ଯୋୟାବର ପଛେ ଯାଉ ।” ୧୨ ସେସମୟରେ ଅମାସା ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ରକ୍ତରେ ଲଟପଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ପୁଣି ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜକୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖି ଅମାସାଞ୍ଜକୁ ରାସ୍ତାରୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇଗଲା, ଆଉ ଯେତେ ଲୋକ ଗହା ନିକଟ ଦେଇ ଆସିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଞ୍ଜକୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲେ, ସେ ଗହା ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ ବସ୍ତ୍ର ପକାଇଦେଲା । ୧୩ ଅମାସା ରାସ୍ତାରୁ ବାହର କରାଯା’ଲେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିଖିରି ପୁତ୍ର ଶେବଠର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଯୋୟାବର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ । ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋୟାବ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଓ ବେଥ୍‌ଲେହେମ ଓ ସମସ୍ତ ବେରାମ୍ ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ମଧ୍ୟ ଗହାର ପଛେ ପଛେ ଗମନ କଲେ । ୧୫ ପୁଣି ସେମାନେ ଆସି ବେଥ୍‌ଲେହେମ ଆବେଲ୍‌ରେ ଶେବଠଞ୍ଜକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ନଗର ନିକଟରେ ଓ ଗଡ଼-ପାଚେରୀ ନିକଟରେ ଏକ ତିପିନିର୍ମିତ ହେଲା; ତହିଁରେ ଯୋୟାବର ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ପାଚେରୀ ଭୁମିସାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବୁଦ୍ଧମତୀ ସତ୍ରୀ ତାକି କହିଲା, “ଶୁଣ, ଶୁଣ ! ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଯୋୟାବକୁ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆସିବାକୁ କୁହ, ଯେପରି ମୁଁ ଗଞ୍ଜ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରେ ।” ୧୭ ତହିଁ ସେ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେ ସତ୍ରୀ ପଚାରିଲା, “ଆପଣ କ’ଣ ଯୋୟାବ ?” ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ହଁ” ତେବେ ସେ ସତ୍ରୀ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଆପଣା ଦାସୀର କଥା ଶୁଣିଲୁ ।” ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୁଁ ଶୁଣୁଅଛି ।” ୧୮ ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ପୂର୍ବକାଳରେ ଲୋକମାନେ କହୁଥା’ଲେ, ‘ଲୋକେ ଆବେଲ୍‌ରେ ଅବଶ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ପଚାରିବେ,’ ଆଉ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ ।” ୧୯ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଶାନ୍ତ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ; ଆପଣ ଏକ ନଗରକୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାତ୍ରକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି; ଆପଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରାସ କରିବେ ?” ୨୦ ଏଥିରେ ଯୋୟାବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ଏହା ଦୂର ହେଉ, ମୁଁ ଯେ ଗ୍ରାସ କରିବି କି ବିନାଶ କରିବି, ଗହା ମୋ’ଠାରୁ ଦୂର ହେଉ ।” ୨୧ କଥା ସେପରି ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ବିଖିରି ପୁତ୍ର ଶେବଠ ନାମରେ ଜଣେ ଇସ୍ରାଏଲ-ପର୍ବତମୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଅଛି; କେବଳ ଗଞ୍ଜକୁ ସମର୍ପି ଦିଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଏ ନଗରକୁ ପୁରସ୍ଥାନ କରିବି ।” ତହିଁ ସେ ସତ୍ରୀ ଯୋୟାବକୁ କହିଲା, “ଦେଖିଲୁ, ପ୍ରାଣୀର ଦେଇ ଗହାର ମସ୍ତକ ଆପଣାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପକାଯିବ ।” ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ସତ୍ରୀ ଆପଣା ବୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଗଲା । ତହିଁ ଲୋକମାନେ ବିଖିରି ପୁତ୍ର ଶେବଠର ମସ୍ତକ କାଟି ଯୋୟାବ ନିକଟକୁ ବାହାରେ ପକାଇଦେଲେ । ତହିଁରେ ସେ ତୃପ୍ତ ବଜା’ଲେ, ଲୋକମାନେ ନଗରକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ଯୋୟାବ ଯିରୁଶାଲମକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲା । ୨୩ ସେସମୟରେ ଯୋୟାବ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳର ଉପରେ ଥିଲା; ପୁଣି ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା । ୨୪ ଆଉ ଅଦୋନୀରାମ୍* ବେଠିକର୍ମକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଥିଲା ଓ ଅହାଲୁଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫ୍ଟ ଇତିହାସ ଲେଖକ, ୨୫ ଶିବା ଲେଖକ ଥିଲା; ପୁଣି ସାଦୋକ ଓ ଅବୀୟାଥର ଯାଜକ ଥିଲେ; ୨୬ ପୁଣି ଯାୟାଗାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଯାଜକ ଥିଲା ।

୨୧

ଶାଉଲଙ୍କ ବଂଶଧରଙ୍କ ନିଧନ

୧ ଦାଉଦଞ୍ଜର ସମୟରେ କ୍ରମାଗତ ତିନି ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା; ତହିଁରେ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଶାଉଲ ଓ ଗହାର ରକ୍ତପାତୀ ବଂଶ ସକାଶୁ ଏହା ହେଉଅଛି, ଯେହେତୁ ସେ ଗିବାୟୋନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲା ।” ୨ ତହିଁ ରାଜା ଗିବାୟୋନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତକାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । (ଏହି ଗିବାୟୋନୀୟ ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ ନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ; ତଥାପି ଶାଉଲ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ପକ୍ଷରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ।) ୩ ଏଣୁ ଦାଉଦ ଏହି ଗିବାୟୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ତାକି କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ କରିବି ? ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୟା ଓ ପ୍ରତିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

* ୨୦:୨୪ ଅଦୋନୀରାମ୍ କେତେକ ହସ୍ତଲିପିରେ ଅଦୋରାମ୍

ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କଅଣ ଦେଇ ପରାୟଣତା କରିବି ?” ୪ ତହିଁରେ ଗିବାୟୋନାୟମାନେ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଣି ଶାଉଳ କିଅବା ଗହା ବଂଶର ମଧ୍ୟରେ ରୂପା କି ସୁନା ସମ୍ପଦଧାରୀ କିଛି କଥା ନାହିଁ; କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ପରାୟଣତା କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।” ତହିଁ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗହା କରିବି।” ୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଅଛି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର କୌଣସି ସାମାଜିକ ରହି ନ ପାରିବୁ, ଏଥିପାଇଁ କୁମ୍ଭୀରଣା କରିଅଛି, ୬ ଗହାରି ସମ୍ଭାଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାତ ଜଣ ପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନୋନୀତ ଶାଉଳର ଗିବାୟାରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍ଗାଇ ଦେବା।” ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, “ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେବି।” ୭ ମାତ୍ର ଶାଉଳଙ୍କର ପୌତ୍ର, ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟୋଗତଙ୍କୁ ରାଜା ରକ୍ଷା କଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦାଉଦ ଓ ଶାଉଳଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଶପଥ ଥିଲା । ୮ ମାତ୍ର ଅୟାର କନ୍ୟା, ରିସ୍ପା ଅମୋଣୀ ଓ ମର୍ଯ୍ୟୋଗତ ନାମରେ ଶାଉଳଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ପରସ୍ପର କରିଥିଲା, ପୁଣି ଶାଉଳଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲ ମହୋଲୀୟା ବର୍ଷିଲ୍ଲୟର ପୁତ୍ର ଅଦ୍ନାୟୋଲର ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ପରସ୍ପର କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜା ନେଇ ୯ ଗିବାୟୋନାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ତହିଁ ସେମାନେ ପର୍ବତରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍ଗି ଦେଲେ, ପୁଣି ସେ ସାତ ଜଣଯାକ ଏକାବେଳେ ମଲେ; ସେମାନେ ପୁରଥମ ଶସ୍ତ୍ରରେ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯବରକ୍ଷେତ୍ରର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ହତ ହେଲେ । ୧୦ ଏତଦ୍ଵାରା ଅୟାର କନ୍ୟା ରିସ୍ପା ଅମୋଣୀ ନେଇ ଶସ୍ତ୍ରରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଆକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ବର୍ଷିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଶୈଳ ଉପରେ ଓ ଶବ ନିକଟରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଗହା ପୁରସାରିଲା; ଆଉ ସେ ଦିନ ବେଳେ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସିବାକୁ, କିଅବା ରାତ୍ରି ବେଳେ ବନ ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ । ୧୧ ଏଥିରେ ଶାଉଳଙ୍କର ଉପପତ୍ନୀ ଅୟାର କନ୍ୟା ରିସ୍ପାର ଏହି କର୍ମ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଗଲା । ୧୨ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଯାଇ ଯାବେଶ୍-ଗିଲ୍ଲାୟଦ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶାଉଳଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଗହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ଅସ୍ତ୍ର ନେଲେ, କାରଣ ଗିଲ୍ବୋୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଳଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଶବ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବେଥ୍-ଶାନ୍ ଛକରେ ଟଙ୍ଗାଗଲା ଉତ୍ତରେ ଯାବେଶ୍-ଗିଲ୍ଲାୟଦମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଗହା ଚୋରି କରି ନେଇଥିଲେ । ୧୩ ଏନିମନ୍ତେ ସେ ସେଠାରୁ ଶାଉଳଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଗଞ୍ଜୁର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ଅସ୍ତ୍ର ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଟଙ୍ଗାଯିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ୧୪ ଏତଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଶାଉଳଙ୍କର ଓ ଗଞ୍ଜୁର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନର ଅସ୍ତ୍ର ବିନ୍ୟାସୀନ୍ ଦେଶସ୍ଥ ସେଲରେ ଗହାର ପିତା ଜୀଶର କବର ମଧ୍ୟରେ ପୋତିଲେ; ରାଜା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଲୋକମାନେ ଗହାସବୁ କଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ଦେଶ ପୁରତି ପୁରସନ୍ନ ହେଲେ ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସହ ଯୁଦ୍ଧ

୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ପୁଣି ଦାଉଦ ଓ ଗଞ୍ଜୁର ସଙ୍ଗେ ଗଞ୍ଜୁର ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦ କୁଲନ୍ତ ହେଲେ । ୧୬ ସେସମୟରେ ଇଶ୍ବା ବନୋବ୍ ନାମରେ ତିନି ଶହ ଶକଳ* ପରିମିତ ପିତୃତଳମୟ ବର୍ତ୍ତ୍ତାଧାରୀ ଦୀର୍ଘକାୟ ବଂଶଜାତ ଜଣେ ନୂତନ ଖତ୍ରରେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲା । ୧୭ ମାତ୍ର ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବୀଶୟ ଦାଉଦଙ୍କର ସାହାୟ କଲା ଓ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲା । ସେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜୁର ନିକଟରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, “ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରଦାପ ନ ଲିଭାଅ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବ ନାହିଁ।” ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଗୋବରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ତହିଁରେ ହୁଶାତାୟ ସିବ୍ବଶୟ ଦୀର୍ଘକାୟ ବଂଶଜାତ ସଙ୍ଗକୁ ବଧ କଲା । ୧୯ ଏତଦ୍ଵାରା ପୁନର୍ବାର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋବରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ତହିଁରେ ବେଥଲିହିମାୟ ଯାରେ-ଓରଗାମର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ଲହାନନ୍, ତନ୍ତୀ ନରାଜ ତୁଲ୍ଲୟ ବର୍ତ୍ତ୍ତାଧାରୀ ଗାଥାୟ ଗଲାୟାତକୁ ବଧ କଲା । ୨୦ ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର ଗାଥରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା; ସେଠାରେ ଅତି ଦୀର୍ଘକାୟ, ପୁଣି

* ୨୧:୧୬ ପ୍ରାୟ ତିନି କିଲୋ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଗ୍ରାମ୍

ପୁରତି ହସ୍ତ ଓ ପାଦରେ ଛଅ ଛଅ ଅଙ୍ଗୁଳି, ସର୍ବସୁଦଧା ଚବିଶ ଅଙ୍ଗୁଳିବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଜଣ ଥିଲ; ସେ ମଧ୍ୟ ଘାତୀୟ ବଂଶଜାତ । ୨୧ ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତୁରନ୍ତ କରନ୍ତେ, ଦାଉଦଞ୍ଜର ଭରତ ଶିମାୟର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଗହାକୁ ବଧ କଲ । ୨୨ ଏହି ଗୁଣି ଜଣ ଗାଥରେ ଘାତୀୟ ବଂଶରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ; ଏମାନେ ଦାଉଦଞ୍ଜ ଓ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ବଧ ହୋଇଥିଲେ ।

୨୨

ଦାଉଦଞ୍ଜ ବିଜୟ ଗୀତ

୧ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପୁରକୁ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରୁ ଓ ଶାତଳଞ୍ଜର ହସ୍ତରୁ ଦାଉଦଞ୍ଜକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେ ସଦାପୁରକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଗୀତ ଗାନ କଲେ; ୨ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରକୁ ମୋହର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ଗଡ଼ ଓ ମୋହର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ୩ ମୋହର ଶୈଳ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବି । ମୋହର ଭାଲ ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଶୁଭ, ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ଓ ମୋହର ଆଶ୍ରୟ; ମୋହର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାଅ । ୪ ମୁଁ ସଦାପୁରକୁ ଆହୁତ୍ଵାନ କରିବି, ସେ ପୁରଶାସିତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବି । ୫ କାରଣ ମୁଦୁରୁପ ଲହରୀ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କଲ, ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜ ପଲବନ(ଜୁଆର) ମୋତେ ଭାତ କଲ । ୬ ପାତଳର ବନ୍ଧନ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କଲ, ମୁଦୁରୁପ ଫାନ୍ଦ ମୋହର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେଲ । ୭ ମୋହର ସଞ୍ଜକଟ ବେଳେ ମୁଁ ସଦାପୁରକୁ ଡାକିଲି, ହଁ, ମୁଁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରକୁ ଡାକିଲି; ତହିଁ ସେ ଆପଣା ମନ୍ଦିରରେ ଥାଇ ମୋହର ରବ ଶୁଣିଲେ ଓ ମୋହର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଗହାଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲ । ୮ ସେତେବେଳେ ପୃଥ୍ଵୀ ଟଳମଳ ଓ କମ୍ପିତ ହେଲ, ଗଗନମଣ୍ଡଳର ମୂଳସକଳ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଓ ଟଳମଳ ହେଲ, କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ପୁରଜ୍ଵଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ୯ ଗହାଞ୍ଜ ନାସାରନ୍ଧରରୁ ଧୂମ ନିର୍ଗତ ହେଲା ଓ ଗହାଞ୍ଜ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସ କଲା; ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଅଙ୍ଗାର ପୁରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା । ୧୦ ମଧ୍ୟ ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ମେଲା କରି ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ଓ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର ଗହାଞ୍ଜ ପାଦ ତଳେ ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି ସେ କିରୁବ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଉତ୍ତାମ୍ଭମାନ ହେଲେ; ହଁ, ସେ ବାୟୁର ପକ୍ଷ ଉପରେ ଦେଖାଗଲେ । ୧୨ ସେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଅର୍ଥାତ୍, ଜଳଗଣି ଓ ଆକାଶର ନିବିଡ଼ ମେଘକୁ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ କୁଣୀର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ କଲେ । ୧୩ ଗହାଞ୍ଜ ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ତେଜରେ ଆଗ୍ନେୟ-ଅଙ୍ଗାର ପତିତ ହେଲା । ୧୪ ସଦାପୁରକୁ ଆକାଶରୁ ଗର୍ଜନ କଲେ ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଯେ, ସେ ଆପଣା ରବ ଉଚ୍ଚରଣ କଲେ । ୧୫ ପୁଣି ସେ ବାଣ ନିକ୍ଷେପ କରି ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ; ବିଜୁଳି ଦ୍ଵାରା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ତର୍ଜନରେ ଓ ଗହାଞ୍ଜ ନାସିକାର ପୁରଶ୍ଵାସ ବାୟୁରେ ସମୁଦ୍‌ର ଗର୍ଭ ପୁରକାଶ ପାଇଲା ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ମୂଳସକଳ ଦେଖାଗଲା । ୧୭ ସେ ଉଦ୍‌ଧରୁ (ହାତ) ବଢ଼ାଇଲେ, ସେ ମୋତେ ଧରିଲେ; ସେ ଅପାର ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ଟାଣି ନେଲେ । ୧୮ ସେ ମୋହର ବଳବାନ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ଓ ମୋହର ଘୃଣାକାରୀମାନଞ୍ଜଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୋ’ଠାରୁ ଅତି ବଳବାନ ଥିଲେ । ୧୯ ସେମାନେ ମୋହର ବିପଦ ଦିନରେ ମୋର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ମୋର ସହାୟ ହେଲେ । ୨୦ ସେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ବାହାର କରି ପୁରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚାଇଲେ; ସେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କଲେ, କାରଣ ସେ ମୋ’ଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ୨୧ ସଦାପୁରକୁ ମୋର ଧାର୍ମିକଗନ୍ତସାରେ ମୋତେ ପୁରସ୍କାର ଦେଲେ; ମୋର ହସ୍ତର ପବିତ୍ରଗନ୍ତସାରେ ମୋତେ ଫଳ ଦେଲେ । ୨୨ କାରଣ ମୁଁ ସଦାପୁରକୁ ପଥ ଧରିଲି ଓ ଦୁଷ୍ଟଗପୂର୍ବକ ମୁଁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରକୁ ତ୍ୟାଗ କଲି ନାହିଁ । ୨୩ ଯେହେତୁ ଗହାଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ଶାସନ ମୋହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା ଓ ଗହାଞ୍ଜର ବିଧିସକଳ ମୁଁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲି ନାହିଁ । ୨୪ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗହାଞ୍ଜ ପୁରତି ସିଦ୍ଧ ଥିଲି ଓ ମୁଁ ଆପଣା ଅଧର୍ମରୁ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କଲି । ୨୫ ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ମୋର ଧାର୍ମିକଗନ୍ତସାରେ ଓ ଗହାଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋହର ପବିତ୍ରଗନ୍ତସାରେ ମୋତେ ଫଳ ଦେଲେ । ୨୬ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାକୁ ପୁରତି ଆପଣାକୁ ଦୟାକୁ ଓ ସିଦ୍ଧ ଲୋକ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ସିଦ୍ଧ ଦେଖାଇବ । ୨୭ ଶୁଚି ଲୋକ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଶୁଚି ଦେଖାଇବ ଓ କୁଟିଳ ଲୋକ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଚତୁର ଦେଖାଇବ । ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଉଦ୍ଧାର କର; ମାତ୍ର ଉଦ୍ଧତ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ନତ କରିବାକୁ ସେମାନଞ୍ଜ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ଥାଏ । ୨୯ ହେ ସଦାପୁରକୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପୁରଦାସ; ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ମୋହର ଅନ୍ଧକାର ଆଲୋକମୟ କରିବେ । ୩୦ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ସୈନ୍ୟ

ଉପରେ ଦୌଡ଼େ; ମୁଁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରେଇ ଡିଏଁ । ୩୧ ସେ ପରମେଶ୍ଵର, ଗହାଙ୍ଗ ପଥ ଯଥାର୍ଥ; ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ସ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ; ସେ ଆପଣା ଆଶ୍ଵରିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାଲ । ୩୨ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିନା ଆଉ କିଏ ପରମେଶ୍ଵର ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଏ ଶୈଳ ? ୩୩ ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ଦୃଢ଼ ଆଶ୍ଵରୟ; ସେ ସିଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ପଥରେ କଢ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି । ୩୪ ସେ ମୋ'ର ପାଦକୁ ହରିଣୀର ପାଦ ତୁଲ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ସେ ମୋତେ ମୋ'ର ଉଚ୍ଚତଥାଳାରେ ବସାନ୍ତି । ୩୫ ସେ ମୋ' ହସ୍ତକୁ ସୁଦଧ କରିବା ପାଇଁ ଶିଖାନ୍ତି; ତହିଁରେ ମୋହର ବାହୁ ପିତୃତଳ ଧନୁ ବଢ଼ାଇ କରେ । ୩୬ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ନିଜ ପରିତ୍ରାଣରୂପ ଭାଲ ଦେଇଅଛ; ତୁମ୍ଭର ନମର ଉଦ୍ଘା (ଦୟା) ମୋତେ ବୁଝାପୁଣ୍ୟତ କରିଅଛି । ୩୭ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ତଳେ ମୋର ପାଦ-ରଖିବା ସ୍ଵାଧୀନ ପୁରଣସ୍ତ କରିଅଛ ଓ ମୋହର ଗୋଇଠି ଖସି ଯାଇ ନାହିଁ । ୩୮ ମୁଁ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଅଛି ଓ ସେମାନେ ସଂହାରିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଫେରିଲି ନାହିଁ । ୩୯ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସଂହାର ଓ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିଅଛି ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ଉଠି ନ ପାରନ୍ତି; ହଁ, ସେମାନେ ମୋର ପାଦ ତଳେ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୪୦ ତୁମ୍ଭେ ସୁଦଧ ନିମନ୍ତେ ବଳରୂପ ବନ୍ଧନରେ କଟି ପରି ବଳ ଦେଇଅଛ; ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋହର ବଶୀଭୂତ କରିଅଛ । ୪୧ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପିଠି ମୋ' ଆଡ଼େ ଫେରାଇଲ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲି । ୪୨ ସେମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ରନ କଲେ, ମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା କେହି ନ ଥିଲା; ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରତି ମଧ୍ୟ (ଅନାଇଲେ), ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୪୩ ତହିଁ ମୁଁ ପୃଥ୍ଵୀର ଧୂଳି ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କଲି, ମୁଁ ସତ୍ତକର କାଦୁଅ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲି । ୪୪ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବାଦରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ହେବା ପାଇଁ ରଖିଅଛ; ମୋହର ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ମୋହର ସେବା କରିବେ । ୪୫ ବିଦେଶୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ମୋହର ବଶୀଭୂତ କଲେ; ସେମାନେ ମୋ' ବିଷୟ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାବହ ହେଲେ । ୪୬ ବିଦେଶୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନରୁ ଅରହର ହୋଇ ବାହାରି ଆସିଲେ । ୪୭ ସଦାପୁରୁଷ ନିତ୍ୟଜୀବା; ମୋହର ଶୈଳ ଧନ୍ୟ ହେଉନୁ ଓ ମୋ' ପରିତ୍ରାଣର ଶୈଳ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ପରମେଶ୍ଵର ଉନ୍ନତ ହେଉନୁ । ୪୮ ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' ପକ୍ଷରେ ପରିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ମୋ' ତଳେ ନତ କରନ୍ତି । ୪୯ ପୁଣି ସେ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ମୋତେ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ମୋତେ ଉଚ୍ଚାକୃତ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଉପଦରବା ଲୋକଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରୁଅଛ । ୫୦ ଏହେତୁ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମର ପୁରଣସାଗାନ କରିବି । ୫୧ ସେ ଆପଣା ରାଜାକୁ ମହାପରିତ୍ରାଣ ପୁରଦାନ କରନ୍ତି; ସେ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତ ପୁରତି, ଦାଉଦ ଓ ଗହାର ବଂଶ ପୁରତି ଅନନ୍ତ କାଳ ଦୟା ପୁରକାଶ କରନ୍ତି ।”

୨୩

ଦାଉଦଙ୍କ ଶେଷ କଥା

୧ ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚାକୃତ, ଯେ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ମଧୁର ଗାୟକ, ଦାଉଦଙ୍କର ଶେଷ କଥା ଏହି; ୨ “ମୋ' ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆତ୍ମା କହିଲେ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ବାକ୍ସ ମୋ' ଜିହ୍ଵାରେ ଥିଲା । ୩ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲର ଶୈଳ ମୋତେ କହିଲେ; ‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଧର୍ମରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବ, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭୟରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବ । ୪ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟର ପୂର୍ବତଃକାଳୀନ ଦାଉଦି ତୁଲ୍ୟ, ମେଘରହିତ ପୂର୍ବତା ତୁଲ୍ୟ ହେବ; ସେହି ସମୟରେ ବୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତରୁ ନିର୍ମଳ କିରଣ ଦ୍ଵାରା ଭୂମିରୁ କୋମଳ ତୃଣ ଅଙ୍ଗୁରିତ ହୁଏ । ୫ ସତ୍ୟ, ମୋହର ବଂଶ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେପରି ନୁହେଁ କି ? ସେ ମୋ' ସହିତ ସର୍ବ ବିଷୟରେ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ କରି ନାହାନ୍ତି କି ? ସେ କି ମୋର ରକ୍ଷା କରିବେ ନାହିଁ ? ୬ ମାତ୍ର ପାପାଧମ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ପାଟନୀୟ କଣ୍ଠକ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ, କାରଣ ସେମାନେ ହସ୍ତରେ ଧରା ଯାଇ ନ ପାରନ୍ତି; ୭ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ସପର୍ଶ କରିବ, ଲୌହ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତାଦଣ୍ଡରେ ଗହାକୁ ସଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ହେବ; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବେ ।”

ଦାଉଦଙ୍କ ପୁରଣସାତ ଯୋଦ୍ଧାଗଣ

ଠାଉଦଞ୍ଜର ଗୀରମାନଞ୍ଜ ନାମାବଳୀ ଏହି; ତଖାମୋନୀୟ ଯୋଶେବ୍-ବଶେବତ୍, ସେନାପତିମାନଞ୍ଜର ପୁରଧାନ ଥିଲ; ସେ ଏକକାଳୀନ ଥାଠ ଶହ ଲୋକର ହତ୍ୟା କଲା । ୯ ପୁଣି ଗହା ଉତ୍ତରରେ ଅହୋହୀୟ ବଂଶଜ ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର, ଦାଉଦଞ୍ଜ ସଞ୍ଜେ ଥିବା ତିନି ଗୀରଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲ, ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧଧାର୍ଯ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକୁ ଥିକ୍କାର କରନ୍ତେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ପଲନ୍ତେ, ୧୦ ସେ ଉଠି ଥାପଣା ହସ୍ତ କଲନ୍ତ ଓ ଥାପଣା ହସ୍ତ ଖତ୍ତରେ ଜଡ଼ିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକୁ ବଧ କଲ; ପୁଣି ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରତୁ ମହା ଜୟ ସାଧନ କଲେ; ଥାଉ ସୈନ୍ୟଦଳ କେବଳ ଲୁଟିବାକୁ ଗହାର ପଶ୍ଚତଗାମା ହେଲେ । ୧୧ ପୁଣି ଗହା ଉତ୍ତରରେ ହରାୟ ଥାଗିର ପୁତ୍ର ଶମ୍ମା । ଏକ ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କୌଶସି ମସୁରପୁର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ର ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ଦଳବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜ ଥାଗରୁ ପଲଇଲେ । ୧୨ ମାତ୍ର ଶମ୍ମା ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହା ରକ୍ଷା କଲା ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜକୁ ବଧ କଲ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ମହା ଜୟ ସାଧନ କଲେ । ୧୩ ଥାଉ ତିରିଶ ଜଣ ପୁରଧାନ ସୈନ୍ୟମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ଶସ୍ତ୍ରରେକ୍ଷେଦନ ସମୟରେ ଅତୁଲ୍ଲମ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଦାଉଦଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଥାସିଥିଲେ; ସେତେବେଳେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜ ସୈନ୍ୟ ରଫାୟାମ ତଳତୁମ୍ଫିରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ୧୪ ସେସମୟରେ ଦାଉଦ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜ ପୁରହରା-ସୈନ୍ୟଦଳ ବେଥଲିହିମରେ ଥିଲେ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଆଃ, କେହି ବେଥଲିହିମ-ନଗରଦ୍ଵାର ନିକଟସ୍ଥ କୃପ-ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତ କି !” ୧୬ ତହିଁରେ ସେହି ତିନି ଗୀର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଞ୍ଜ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପଶି ଯାଇ ବେଥଲିହିମ-ନଗରଦ୍ଵାର ନିକଟସ୍ଥ କୃପରୁ ଜଳ କାଢ଼ି ଦାଉଦଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଗହା ଥାଣିଲେ; ମାତ୍ର ସେ ତହିଁରୁ ପାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୋହି ସଦାପୁରତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗହା ଢାଳି ଦେଲେ । ୧୭ ପୁଣି ସେ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ଯେ ଏ କର୍ମ କରିବି, ଏହା ମୋ’ଠାରୁ ଦୂର ହେଉ; ପୁରାଣପଣରେ ଗମନକାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଞ୍ଜ ରକ୍ତ କି ମୁଁ ପାନ କରିବି ? ଏଣୁ ସେ ଗହା ପାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୋହିଲେ ।” ଏହି ସକଳ କର୍ମ ସେହି ତିନି ଗୀର କରିଥିଲେ । ୧୮ ସେହି ତିନି ଜଣଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା ଅବାଶୟ ପୁରଧାନ ଥିଲ । ସେ ତିନି ଶହ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥାପଣା ବର୍ତ୍ତା ଉଠାଇ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ବଧ କରିଥିଲ, ଏଣୁ ସେ ଏହି ତିନିଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ନାମ ପାଇଲ । ୧୯ ଏହି ତିନିଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ସେ କ’ଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପନ୍ନ ନ ଥିଲ ? ଏହେତୁ ସେ ସେମାନଞ୍ଜର ସେନାପତି ହେଲ; ତଥାପି ସେ ପୁରଥମ ତିନି ଜଣଞ୍ଜ ତୁଲ୍ୟ ନ ଥିଲ । ୨୦ ଥାଉ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କର୍ମକାରୀ କବସେଲୀୟ ଏକ ବିକ୍ରମୀ ପୁରୁଷର ପୌତ୍ର, ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ଯେ ବନାୟ, ସେ ମୋୟାବୀୟ ଅଗାୟଲର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଞ୍ଜକୁ ବଧ କଲ; ମଧ୍ୟ ସେ ହିମପାତ ସମୟରେ ଯାଇ ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସିଂହକୁ ବଧ କଲ । ୨୧ ଥାହୁରି ସେ ଏକ ଜଣ ମିସ୍ରୀୟ ବଳବାନ ପୁରୁଷକୁ ବଧ କଲ ଓ ସେହି ମିସ୍ରୀୟ ଥାପଣା ହସ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତା ଧରିଥିଲ; ତଥାପି ବନାୟ ଏକ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲା ଓ ସେହି ମିସ୍ରୀୟ ହସ୍ତରୁ ବର୍ତ୍ତା ଛଡ଼ାଇ ଗହାରି ବର୍ତ୍ତାରେ ଗହାକୁ ବଧ କଲ । ୨୨ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଏହି ସକଳ କର୍ମ କଲ, ଏଣୁ ସେ ଏହି ତିନି ଗୀରଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ନାମ ପାଇଲ । ୨୩ ସେ ତିରିଶ ଜଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପନ୍ନ ଥିଲ, ତଥାପି ସେ ପୁରଥମ ତିନି ଜଣଞ୍ଜ ତୁଲ୍ୟ ନ ଥିଲ; ଥାଉ ଦାଉଦ ଗହାକୁ ଥାପଣା ପୁରହରା ଦଳ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୨୪ ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା ଅସାହେଲ ଉକ୍ତ ତିରିଶ ଜଣ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲ; ବେଥଲିହିମସ୍ଥ ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲ୍‌ହାନ; ୨୫ ହରୋଦୀୟ ଶମ୍ମା, ହରୋଦୀୟ ଇଲୀକା; ୨୬ ପଲ୍‌ଗୀୟ ହେଲସ୍, ତକୋୟାୟ ଇକ୍‌କେଶର ପୁତ୍ର ଇରା; ୨୭ ଅନାଥୋତାୟ ଅବାୟେଷର, ହୁଶାତାୟ ମରୁନୟ; ୨୮ ଅହୋହୀୟ ସଲମୋନ୍, ନଟୋଫାତାୟ ମହରୟ; ୨୯ ନଟୋଫାତାୟ ବାନାର ପୁତ୍ର ହେଲବ, ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶୀୟ ଗିବାୟା ନିବାସୀ ଗାବୟର ପୁତ୍ର ଇତ୍ତୟ; ୩୦ ପିରାୟାଥୋନାୟ ବନାୟ, ଗାଶ୍-ନଦୀତୀର ନିବାସୀ ହିଦ୍‌ୟ; ୩୧ ଅର୍ବତାୟ ଅବିୟେଲ୍‌ବୋନ, ବରହୁମାୟ ଅସ୍‌ମାବତ୍; ୩୨ ଶାଲ୍‌ବୋନାୟ ଇଲୀୟହବା, ଯାଶେନ୍‌ର ପୁତ୍ରଗଣ, ଯୋନାଥନ; ୩୩ ହରାୟ ଶମ୍ମା, ହରାୟ ଶାରରର ପୁତ୍ର ଅହାୟାମ; ୩୪ ମାଖାଥାୟର ପୌତ୍ର ଅହସ୍‌ବୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀଫେଲ୍‌ଟ୍, ଗାଲୋନାୟ ଅହାଥୋଫଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାମ; ୩୫ କର୍ମିଲାୟ ହିଷ୍‌ୟ, ଅର୍ବୀୟ ପାରୟ; ୩୬ ସୋବା ନିବାସୀ ନାଥନର ପୁତ୍ର ଯିଗାଲ, ଗାଦାୟ ବାନି; ୩୭ ଅମ୍‌ମୋନାୟ ସେଲକ୍, ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ବେରୋତାୟ ନହରୟ; ୩୮ ଯିତ୍‌ରାୟ ଇରା, ଯିତ୍‌ରାୟ ଗାରେବ୍; ୩୯ ହିତ୍‌ତାୟ ଉରାୟ; ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ସର୍ବତ୍ରିଶ ଜଣ ।

ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ଜନଗଣନା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜଳ କ୍ଷୋଧ ପୁନର୍ବାର ପରଜ୍ଞପ୍ରିଳିତ ହେଲ, ଆଉ ସେ ଦାଉଦଞ୍ଜଳୁ ପରବର୍ତ୍ତକ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାକୁ ଗଣନା କର ।” ୨ ତହିଁରେ ରାଜା ଆପଣା ନିକଟସ୍ଥ ସେନାପତି ଯୋୟାବଞ୍ଜକୁ କହିଲେ; “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦଞ୍ଜକୁ ବେର୍ଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଗଣନା କର, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ଲୋକମାନଞ୍ଜକର ସଂଖ୍ୟା ଜାଣି ପାରିବି ।” ୩ ଏଥିରେ ଯୋୟାବ ରାଜାଞ୍ଜକୁ କହିଲ, “ଏବେ ଯେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଶତଗୁଣ ବୃଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ ଓ ମୋ’ ପୁରୁ ମହାରାଜଞ୍ଜକ ଚକ୍ଷୁ ଗହା ଦେଖୁ: ମାତ୍ର ମୋ’ ପୁରୁ ମହାରାଜ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଚାହୁଁ ଅଛନ୍ତି ?” ୪ ତଥାପି ଯୋୟାବ ଉପରେ ଓ ସେନାପତିମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ରାଜାଞ୍ଜକ ବାକ୍ସ ପୁରବଳ ହେଲ । ତହିଁ ଯୋୟାବ ଓ ସେନାପତିମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ରାଜାଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରୁ ଗମନ କଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଅରୋୟେରରେ ଗାଦ୍ ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନଗରର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଓ ଗାଦରୁ ଯାସେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କଲେ; ୬ ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ସେମାନେ ଗିଲାୟଦକୁ ଓ ତହତାମହଦଶି ଦେଶକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଦାଉ-ୟାନକୁ ଓ ସେଠାରୁ ବୁଲି ସାଦୋନକୁ ଆସିଲେ । ୭ ତହିଁ ସୋର ଗଡରେ ଓ ହିବ୍ଵାୟମାନଞ୍ଜକର ଓ କିଶାନାୟମାନଞ୍ଜକ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ବେର୍ଶେବାରେ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଜଳକୁ ବାହାରି ଗଲେ । ୮ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କଲା ଉତ୍ତରେ ନଅ ମାସ କୋଡ଼ିଏ ଦିନର ଶେଷରେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୯ ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ଗଣିତ ଯୋଦ୍ଧାମାନଞ୍ଜକ ସଂଖ୍ୟା ରାଜାଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲା; ଇସ୍ରାଏଲର ଶତପାଠା ଆଠ ଲକ୍ଷ ବଳବାନ ଲୋକ ଓ ଯିହୁଦାର ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୦ ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଗଣନା କରାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକ ହୃଦୟ ଗଞ୍ଜକୁ ଆଦାତ କଲା । ତହିଁ ଦାଉଦ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଏହି କର୍ମ କରିବାରେ ମୁଁ ମହା ପାପ କରିଅଛି; ମାତ୍ର ଏବେ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ନିଜ ଦାସର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର; କାରଣ ମୁଁ ଅତି ମୂର୍ଖର କର୍ମ କରିଅଛି ।” ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପୁରଭାତରେ ଉଠନ୍ତେ, ଦାଉଦଞ୍ଜକ ଦର୍ଶକ ଗାଦ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା, ୧୨ “ଦାଉଦ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହାକୁ କୁହ, ‘ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ତିନି କଥା ରଖୁଅଛୁ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ କର, ଗହା ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି କରିବୁ ।” ’” ୧୩ ତହିଁ ଗାଦ୍ ଦାଉଦଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଞ୍ଜକୁ ଜଣାଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ତିନି* ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ ? କି ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜକ ଆଗେ ଆଗେ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଳାଇବ ? କିଅବା ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ମହାମାରୀ ହେବ ? ଏହା ବୁଝ, ଆଉ ମୋ’ ପୁରରଣା କର୍ତ୍ତାଞ୍ଜକୁ ମୁଁ ଫେରି କି ଉତ୍ତର ଦେବି, ଗହା ବିବେଚନା କର ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗାଦ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବଡ଼ ଅକଳରେ ପଡ଼ିଲି, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ୁ; କାରଣ ଗହାଞ୍ଜକ ଦୟା ପୁରୁର; ମାତ୍ର ମୁଁ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ଠ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ।” ୧୫ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ପୁରାତଃକାଳ ଅବଧି ନିରୂପିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ମହାମାରୀ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦଞ୍ଜକୁ ବେର୍ଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ସତୁରି ହଜାର ଲୋକ ମଲେ । ୧୬ ଆଉ ଦୂତ ଯିରୂଶାଲମକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ଆଡ଼କୁ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରୁଷ ସେହି ବିପଦ ସକାଶୁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ସେହି ବିନାଶକ ଦୂତକୁ କହିଲେ, “ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲା; ଏବେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ସଞ୍ଜକୃତି କର ।” ଏହି ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ସେହି ଦୂତ ଯିବୁଷାୟ ଅରୌଶାର ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଥିଲା । ୧୭ ପୁଣି ଦାଉଦ ସେହି ବିନାଶକ ଦୂତଞ୍ଜକୁ ଦେଖି ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ପାପ କଲି ଓ ମୁଁ ହିଁ ଅପରାଧୀ ହେଲି; ମାତ୍ର ଏହି ମେଷଗଣ କଅଣ କଲେ ? ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ମୋ’ ପିତୃଗୃହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉ ।” ୧୮ ସେହି ଦିନ ଗାଦ୍ ଦାଉଦଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ଯାଅ, ଯିବୁଷାୟ ଅରୌଶାର ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ଵରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ସ୍ଥାପନ କର ।” ୧୯ ତେଣୁ ଦାଉଦ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ

* ୨୪:୧୩ LXX: ତିନି କିନ୍ତୁ ଏବଂ: ସାତ, ତଥାପି ଅନେକ ଅନୁବାଦ ତିନି ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି

ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ ଗାଢ଼ର ବାକ୍ସ୍ଯାନୁସାରେ ଉଠିଗଲେ । ୨୦ ସେତେବେଳେ ଅରୌଣା ଅନାଇ ଦେଖିଲା ଯେ, ରାଜା ଓ ଉତ୍ତର ଦାସମାନେ ଗହା ଆଡ଼କୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ତହିଁରେ ଅରୌଣା ବାହାରେ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିଷ୍ଠ ପରଶାମ କଲା । ୨୧ ପୁଣି ଅରୌଣା ପଚାରିଲା, “ମୋ’ ପରଭୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସ ନିକଟକୁ କି ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ ?” ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେପରି ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବା, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ କିଣିବାକୁ ଆସିଲି ।” ୨୨ ତହିଁ ଅରୌଣା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପରଭୁ ମହାରାଜଙ୍କୁ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା ନେଇ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତୁ; ଦେଖନ୍ତୁ, ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏହି ବୃକ୍ଷସବୁ ଓ କାଷ୍ଠ ନିମନ୍ତେ ଏହି ମର୍ଦ୍ଦନ ଯନ୍ତ୍ର ଓ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ସାଜ ଅଛି; ୨୩ ହେ ମହାରାଜ, ଅରୌଣା ଏସମସ୍ତ ମହାରାଜଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି । ଆହୁରି ଅରୌଣା ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, ସଦାପରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।” ୨୪ ତହିଁରେ ରାଜା ଅରୌଣାକୁ କହିଲେ, “ନା, ମାତ୍ର ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏସବୁ କିଣିବି; ଆଉ ମୁଁ ସଦାପରଭୁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନାମୂଲ୍ୟର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ନାହିଁ ।” ତହିଁ ଦାଉଦ ପରଶା ଶେକଲ (ଏକ ଶେକଲ ୧୨ ଗ୍ରାମ) ରୂପାରେ ସେହି ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ଓ ବୃକ୍ଷସବୁ କିଣିଲେ । ୨୫ ପୁଣି ଦାଉଦ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ହୋମବଳି ଓ ମତ୍ସ୍ୟଲାର୍ପଣବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁ ବିନତି ଶୁଣି ଦେଶ ପୁରତି ପରସନ୍ନ ହେଲେ, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା ।

The First Book of the Kings

ରାଜାବଳୀର ପୁରାଣ ପୁସ୍ତକ

ରାଜା ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ବୃନ୍ଦ୍ୟାବସ୍ୟା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ରାଜା ବୃନ୍ଦ୍ୟ ଓ ଗତବୟସ୍କ ହେଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବସତର ଘୋଡ଼ାଇଲେ, ମାତର ସେ କିଛି ଉଷଣତ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୨ ଏଥିପାଇଁ, ତାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତୁ ମହାରାଜଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଯୁବତୀ କନ୍ୟା ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରାଯାଉ ଓ ସେ ମହାରାଜଞ୍ଜଳ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେବା କରୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତୁ ମହାରାଜ ଯେପରି ଉଷଣତ ପାଇବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣାତ୍ତଳ କୋଳରେ ଶୟନ କରୁ । ୩ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟାର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରି ଶୁନେମାୟା ଅବାଶଣ ନାମକ ଏକ କନ୍ୟାକୁ ପାଇ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୪ ସେହି ଯୁବତୀ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା ଓ ସେ ରାଜାଞ୍ଜଳର ସେବା ଓ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲା; ମାତର ରାଜା ତହାର ସହବାସ କଲେ ନାହିଁ ।

ଅଦୋନୀୟର ରାଜ୍ୟ ଦାବା

୫ ଏହି ସମୟରେ ହଗାତର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀୟ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରି କହିଲା, “ମୁଁ ରାଜା ହେବି,” ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ପାଇଁ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣା ଆଗେ ଆଗେ ଦୈତିବା ପାଇଁ ପରଶ ଜଣ ଦେହରକ୍ଷାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ୬ ମାତର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏପରି କରୁଅଛ ବୋଲି କହି ତହାର ପିତା ତହାକୁ କୌଣସି ସମୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ନ ଥିଲେ । ମଧ୍ୟ ସେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଷ ଓ ଅବଶାଳେମ ଉତ୍ତରେ ଜାତ ହୋଇଥିଲା । ୭ ପୁଣି, ସେ ସବୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଓ ଅବାୟାଥର ଯାଜକ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲା; ଆଉ ସେମାନେ ଅଦୋନୀୟର ଅନୁଗତ ହୋଇ ତହାକୁ ସାହାୟ କଲେ । ୮ ମାତର, ସାଦୋକ ଯାଜକ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଓ ଶିମାୟି ଓ ରେୟି ଓ ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ବୀରଗଣ ଅଦୋନୀୟର ପକ୍ଷ ନ ଥିଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ଅଦୋନୀୟ ଐଲ-ରୋଗେଲର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ସୋହେଲତ-ପ୍ରସ୍ତର ନିକଟରେ ମେଷ, ବୃଷ ଓ ପୁଷ୍ଟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମାରି ଆପଣା ଭରାତ ସମସ୍ତ ରାଜପୁତ୍ରଞ୍ଜଳ ଓ ରାଜାଞ୍ଜଳ ଦାସ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ୧୦ ମାତର, ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଞ୍ଜଳ ଓ ବନାୟକୁ ଓ ବୀରମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ଭାଇ ଶଲୋମନକୁ ସେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ନାହିଁ ।

ଶଲୋମନ ରାଜା ଅଭିଷିକ୍ତ

୧୧ ଏଥିରେ ନାଥନ ଶଲୋମନଞ୍ଜଳର ମାତା ବତ୍ତଶେବାକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତୁ ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ହଗାତର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀୟ ରାଜା ହୋଇଅଛି, ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ନାହିଁ ? ୧୨ ଏହେତୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏବେ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଦାଉଦ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ‘ହେ ମୋହର ପରତୁ, ମହାରାଜ, ଆପଣା କି ଶପଥ କରି ଆପଣା ଦାସୀକୁ କହି ନାହାନ୍ତି, ‘ମୋ’ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜ୍ୟ କରିବ ଓ ସେ ମୋ’ ସିଂହାସନରେ ବସିବ ?’ ତେବେ, କାହିଁକି ଅଦୋନୀୟ ରାଜା ହୋଇଅଛି ?’ ୧୪ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଞ୍ଜଳ ସତ୍ତାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭ କଥା ଦୃଢ଼ କରିବି । ୧୫ ଏଥିରେ ବତ୍ତଶେବା କୋଠରୀ ଭିତରେ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଗଲା; ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ଅତି ବୃନ୍ଦ୍ୟ ଥିଲେ; ଆଉ ଶୁନେମାୟା ଅବାଶଣ ରାଜାଞ୍ଜଳର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲା । ୧୬ ତହିଁ ବତ୍ତଶେବା ନିକଟକୁ ପ୍ରାଣାମ କଲା । ତହିଁରେ ରାଜା ପଚାରିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କଥା ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ?’ ୧୭ ଏଥିରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, ‘ହେ ମୋହର ପରତୁ, ଆପଣା ସଦାପ୍ରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜଳ ନାମରେ ଆପଣା ଦାସୀ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ ଯେ, ମୋ’ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜ୍ୟ କରିବ ଓ ସେ ମୋ’ ସିଂହାସନରେ ବସିବ ।’ ୧୮ ମାତର, ଏବେ ଦେଖାନ୍ତୁ, ଅଦୋନୀୟ ରାଜ୍ୟ କରୁଅଛି, ଆଉ ମୋ’ ପରତୁ ମହାରାଜ ତହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯ ଆଉ, ସେ ଅନେକ ବୃଷ, ପୁଷ୍ଟ ପଶୁ ଓ ମେଷ ମାରି ମହାରାଜଞ୍ଜଳ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଞ୍ଜଳ ଓ ଅବାୟାଥର ଯାଜକଞ୍ଜଳ ଓ ଯୋୟାବ ସେନାପତିଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ମାତର, ଆପଣାତ୍ତଳ ଦାସ ଶଲୋମନକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ନାହିଁ । ୨୦ ପୁଣି, ହେ ମୋହର ପରତୁ, ମହାରାଜ,

ମୋହର ପୁରୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତରେ କିଏ ବସିବ, ଏହା ଯେପରି ଆପଣ ସମଗ୍ର ଇସ୍ତଫାଲକୁ କହିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି । ୨୧ ନେହିଲେ ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜ ଆପଣା ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ* କଲା ଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଓ ମୋ' ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ଦୋଷୀ ଗଣିତ ହେବୁ । ୨୨ ଆଉ, ସେ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ । ୨୩ ଏଣୁ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହି ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା । ତହିଁରେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ଭୃମିଷ୍ଠ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କୁ ପୁରୋଧା କଲେ ।” ୨୪ ପୁଣି, ନାଥନ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ପୁରୁ ମହାରାଜ, ମୋ' ଉତ୍ତରେ ଅଦୋନୀୟ ରାଜ୍ୟ କରିବ ଓ ମୋ' ସିଂହାସନରେ ବସିବ, ଏହା କଥା ଆପଣ କହିଅଛନ୍ତି ?” ୨୫ କାରଣ, ସେ ଆଜି ଯାଇ ଅନେକ ବୃଷ, ପୁଷ୍ପ ପଶୁ ଓ ମେଷ ମାରି ରାଜପୁତ୍ରର ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ଅବାୟାଧର ଯାଜକଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳକ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଗହା ସାକ୍ଷାତରେ ଭୋଜନପାନ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, ଅଦୋନୀୟ ରାଜା ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ । ୨୬ ମାତ୍ର, ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେ ମୁଁ, ମୋତେ ଓ ସାଦୋକ ଯାଜକଙ୍କୁ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଶଲୋମନକୁ ସେ ନିର୍ମୂଳକ କରି ନାହାନ୍ତି । ୨୭ ଏହି କର୍ମ କି ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଲା, ଆଉ ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତରେ କିଏ ବସିବ, ଏହା ଆପଣ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି ? ୨୮ ତେବେ, ଦାଉଦ ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ବତ୍‌ଶେବାକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଡାକ । ତହିଁ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେଲା ।” ୨୯ ଏଥିରେ ରାଜା ଶପଥ କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ସଦାପୁରୁ ଇସ୍ତଫାଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ୩୦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛି ଯେ, ମୋ' ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜା ହେବ ଓ ମୋ' ପଦରେ ମୋ' ସିଂହାସନରେ ବସିବ, ସବୁ କ୍ଲେଶରୁ ମୋ' ପୁରୁ ମୁକ୍ତକାରୀ ସଦାପୁରୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରୋଧା ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ଆଜି ସେପରି କରିବି ।” ୩୧ ତହିଁ ବତ୍‌ଶେବା ଭୃମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ରାଜାଙ୍କୁ ପୁରୋଧା କରି କହିଲା, “ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜ ଦାଉଦ ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୩୨ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ରାଜା କହିଲେ, “ସାଦୋକ ଯାଜକଙ୍କୁ ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଡାକ ।” ଏଣୁ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ । ୩୩ ତହିଁରେ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁତ୍ତ୍ୱ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ନେଇ ଓ ମୋ' ପୁତ୍ର ଶଲୋମନକୁ ମୋ' ନିଜ ଖଚରରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ଗାହୋନ ଝରଣାକୁ ନେଇ ଯାଅ ।” ୩୪ ଆଉ, ସେଠାରେ ସାଦୋକ ଯାଜକ ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗହାକୁ ଇସ୍ତଫାଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇ କୁହ, ଶଲୋମନ ରାଜା ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ । ୩୫ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ପଛ ପଛ ଆସ ଓ ସେ ଆସି ମୋ' ସିଂହାସନରେ ବସ; କାରଣ, ସେ ମୋ' ପଦରେ ରାଜା ହେବ; ଆଉ, ମୁଁ ଗହାକୁ ଇସ୍ତଫାଲ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ଅଗ୍ରଣୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛି । ୩୬ ଏଥିରେ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ଆମେ, ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁ ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଏପରି କହନ୍ତୁ । ୩୭ ସଦାପୁରୁ ଯେପରି ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜାଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଶଲୋମନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉନ୍ତୁ ଓ ସେ ମୋ' ପୁରୁ ମହାରାଜ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅପେକ୍ଷା ଗଞ୍ଜ ସିଂହାସନ ବଡ଼ କରନ୍ତୁ । ୩୮ ଏଥିରେ ସାଦୋକ ଯାଜକ, ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ, କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟ ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର ଖଚର ଉପରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ଗାହୋନକୁ ଆଣିଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ସାଦୋକ ଯାଜକ ତମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟରୁ ତୈଳପୁର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଗ ନେଇ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ । ତହିଁ ଲୋକମାନେ ତୁରୀ ବଜାନ୍ତେ, ସମସ୍ତେ କହିଲେ, “ଶଲୋମନ ରାଜା ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୪୦ ଆଉ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗହାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଉଠି ଆସିଲେ ଓ ଲୋକମାନେ ବଂଶୀ ବଜାଇ ଏପରି ମହାହର୍ଷନାଦ କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ପୃଥିବୀ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୪୧ ପୁଣି, ଅଦୋନୀୟ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ୱା ନିର୍ମୂଳକ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭୋଜନ ଶେଷ କରିବା ସମୟରେ ଗହା ଶୁଣିଲେ । ଆଉ, ଯୋୟାବ ତୁରୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପଗରିଲା, ନଗରରେ ଏହି କୋଲାହଳ ଶବ୍ଦ କାହିଁକି ହେଉଅଛି ? ୪୨ ସେ ଏପରି କହୁଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଅବାୟାଧର ଯାଜକର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା; ତହିଁରେ ଅଦୋନୀୟ କହିଲା, “ଭିତରକୁ ଆସ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ ଓ ସୁସମାଗର ଆଣିଥିବ ।” ୪୩ ତହିଁରେ ଯୋନାଥନ ଅଦୋନୀୟକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ସତ୍ୟ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁ ଦାଉଦ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କୁ ରାଜା କରିଅଛନ୍ତି; ୪୪ ପୁଣି, ରାଜା ସାଦୋକ ଯାଜକଙ୍କୁ, ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ,

* ୧:୨୧ ଅର୍ଥାତ୍ ମଲପରେ

ପୁଣି, କରେଥାୟ ଓ ପଲେଥାୟମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼କ ସଞ୍ଜେ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ଗଢ଼କୁ ରାଜାଢ଼କ ନିଜ ଖତରରେ ଆରୋହଣ କରାଇଲେ; ୪୫ ଆଉ, ସାଦୋକ ଯାଜକ ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ ଗଢ଼କୁ ଗାହୋନରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଏପରି ଆନନ୍ଦ କରି କରି ଆସିଲେ ଯେ, ତହିଁର ଶବ୍ଦରେ ନଗରରେ କୋଳାହଳ ହେଲା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଶୁଣିଲ, ଗହା ସେହି ଶବ୍ଦ । ୪୬ ଶଲୋମନ ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ବସୁଅଛନ୍ତି । ୪୭ ଆହୁରି ରାଜାଢ଼କର ଦାସମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରକୁ ଦାଉଦ ରାଜାଢ଼କର ମଙ୍ଗଳବାଦ କରିବାକୁ ଆସି କହିଲେ, ‘ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଅପେକ୍ଷା ଶଲୋମନଙ୍କ ନାମ ଅଧିକ କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅପେକ୍ଷା ଗଢ଼କ ସିଂହାସନ ବଡ଼ କରନ୍ତୁ,’ ତହିଁରେ ରାଜା ଶୟ୍ୟାରେ ଥାଇ ପୁରଣାମ କଲେ । ୪୮ ଆଉ, ମଧ୍ୟ ରାଜା ଏପରି କହିଲେ, ‘ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ, ସେ ଆଜି ମୋ’ ସିଂହାସନରେ ବସିବା ପାଇଁ ଜଣକୁ ଯୋଗାଇଲେ, ଏହା ହିଁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଲା ।’ ୪୯ ଏଥିରେ ଅଦୋନୀୟର ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଭାତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଉଠି ପୁରଦେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଗଲେ । ୫୦ ଆଉ, ଅଦୋନୀୟ ଶଲୋମନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭାତ ହେଲା ଓ ସେ ଉଠିଯାଇ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଶୁଭ୍ର ଧରିପକାଇଲା । ୫୧ ଏଉତ୍ତରେ କେହି ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଶଲୋମନ ରାଜାଢ଼କୁ ଅଦୋନୀୟ ଭୟ କରୁଅଛି; କାରଣ, ସେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଶୁଭ୍ର ଅବଲମ୍ବନ କରି କହୁଅଛି, ‘ଶଲୋମନ ରାଜା ଯେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଖତରରେ ବଧ କରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ସେ ଆଜି ମୋ’ ନିକଟରେ ଶପଥ କରନ୍ତୁ ।’” ୫୨ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ କହିଲେ, “ଯେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ଦେଖାଇବ, ତେବେ ଗହାର ଏକ କେଶ ହିଁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର, ଗହାଠାରେ ଦୁଷ୍ଟତା ଦେଖାଗଲେ, ସେ ମରିବ ।” ୫୩ ତହିଁ ଶଲୋମନ ରାଜା ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗହାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ଆସି ଶଲୋମନ ରାଜାଢ଼କୁ ପୁରଣାମ କଲା, ପୁଣି, ଶଲୋମନ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଆପଣା ଘରକୁ ଯାଆ ।”

9

ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ଶେଷ ପରାମର୍ଶ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦଙ୍କର ମରଣକାଳ ସନ୍ନିକଟ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ୨ “ମୁଁ ସମଗ୍ର ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ମାର୍ଗରେ ଯାଉଅଛି; * ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ପୁରୁଷତ୍ୱ ପୁରକାଶ କର । ୩ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା କରିବ ଓ ଯେକୌଣସି ସ୍ୱଥାନକୁ ଯିବ, ସେହିସବୁରେ ଯେପରି କୁଶଳପୁରସ୍କୃତ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଲିଖିତ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଓ ପୁରମାଣ-ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି ଗହାଢ଼କ ପଥରେ ଚାଲ ଓ ଗହାଢ଼କର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କର; ୪ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋ’ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଯଥା, ଯଦି ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ସହିତ ଆମ୍ଭ ଛାମ୍ବୁରେ ସତ୍ୟାଚରଣ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ସାବଧାନ ହେବେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶରେ ଲୋକର ଅଭାବ ନେହିବ, ସେ ଆପଣାର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବେ ।” ୫ ଆହୁରି ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ମୋ’ ପୁତ୍ର ଯାହା କରିଅଛି, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଇ ସେନାପତି, ନେରର ପୁତ୍ର ଅବନର ଓ ଯେଥରର ପୁତ୍ର ଅମାସା ପୁତ୍ର ଯାହା କରିଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ସନ୍ଧ୍ୟ ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟର ଧ୍ୟାୟ ରକ୍ତପାତ କଲା ଓ ସେହି ଯୁଦ୍ଧଯୋଗ୍ୟ ରକ୍ତ ଆପଣା କଟିସ୍ଥିତ ବନ୍ଧନୀରେ ଓ ପାଦସ୍ଥିତ ପାଦୁକାରେ ଲଗାଇଲା । ୬ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନାନୁସାରେ ଗହା ପୁତ୍ର ବ୍ୟବହାର କର ଓ ଗହାର ପକ୍ଷିକେଶ-ମସ୍ତକକୁ ଶାନ୍ତିରେ ପାତଳକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନ ଦିଅ । ୭ ମାତ୍ର, ଗିଲାୟୀୟ ବର୍ଷିଲଲୟର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୟା ପୁରକାଶ କର, ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ମେଜରେ ଭୋଜନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଦିଅ; କାରଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଭରାତ ଅବଶାଳୋମଠାରୁ ପଲାଇବା ସମୟରେ ସେମାନେ ସେପରି ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ୮ ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ବିନ୍ୟାମାନୀୟ ଗେରାର ପୁତ୍ର ବହୁରୀମ ନିବାସୀ ଶିମାୟି ଅଛି; ମୁଁ ମହନୟିମକୁ ଯିବା ଦିନ ସେ ମୋତେ ଦାରୁଣ ଅଭିଶାପରେ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲା, ମାତ୍ର, ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟରେ ମୋତେ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଥିଲା ଓ ମୁଁ ସଦାପୁରକୁ ନାମରେ ଶପଥ କରି ଗହାକୁ କହିଥିଲି, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଖତରରେ ବଧ କରିବି ନାହିଁ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ତ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ; ଏଣୁ ଗହାକୁ ନିରପରାଧ ମଣିବ ନାହିଁ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗହା

† ୧:୫୦ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଶୁଭ୍ର ଧରିପକାଇଲା । କାରଣ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଜ୍ଞବେଦିର ଶୁଭ୍ର ଧରିପକାଏ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଏ (ଯାତ୍. ୨୧:୧୩-୧୪) * ୨:୨ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ’ର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଅତି ନିକଟ ହେଉଅଛି

ପୁରତି ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ବୁଝିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପକ୍ଷପ୍ରକେଶ-ମସ୍ତକ ରକ୍ତ ସହିତ ପାତଳକୁ ଆଣିବ ।”

ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ମୁଦୁୟ

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ପିତୃଲୋକଞ୍ଜଳ ସହିତ ଶୟନ କଲେ† ଓ ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ । ୧୧ ଦାଉଦ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ସେ ସାତ ବର୍ଷ ହିବ୍ରୋଣରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ଓ ତେତିଶ ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ଆପଣାର ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ ଓ ଗଞ୍ଜଳର ରାଜ୍ୟ ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼ ହେଲା ।

ଅଦୋନୀୟର ମୁଦୁୟ

୧୩ ତହିଁରେ ହଗାତର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀୟ ଶଲୋମନଞ୍ଜଳର ମାତା ବତ୍‌ଶେବା ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ପଚାରିଲେ, “କୁଶଳରେ ଆସିଲ ?” ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “କୁଶଳରେ ।” ୧୪ ସେ ଆହୁରି କହିଲା, “ମୋହର ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି କହିବାର ଅଛି ।” ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, “କୁହ ।” ୧୫ ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ, ରାଜ୍ୟ ମୋହର ଥିଲା ଓ ମୁଁ ରାଜ୍ୟ କରିବି ବୋଲି ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ମୋ’ ପୁରତି ଅନାଇଥିଲେ; ଯାହାହେଉ, ରାଜ୍ୟ ବଦଳି ଯାଇ ମୋ’ ଭାଇଞ୍ଜଳ ହୋଇଅଛି; କାରଣ, ଗହା ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ଆଡ଼ୁ ଗଞ୍ଜଳର ଥିଲା ।” ୧୬ ଏଣୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ମୋତେ ମନା ନ କର । ବତ୍‌ଶେବା ଗହାକୁ କହିଲେ, “କୁହ ।” ୧୭ ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଶୁନେମାୟା ଅବାଶଗକୁ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିବାହ ଦେବା ପାଇଁ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳ କୁହ, ସେ ତ ତୁମ୍ଭକୁ ନାସ୍ତି କରିବେ ନାହିଁ । ୧୮ ଏଥିରେ ବତ୍‌ଶେବା କହିଲେ, “ଭଲ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ରାଜାଞ୍ଜଳ କହିବି ।” ୧୯ ଏହେତୁ ବତ୍‌ଶେବା ଅଦୋନୀୟ ନିମନ୍ତେ କହିବା ପାଇଁ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ତହିଁ ରାଜା ଗଞ୍ଜଳୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଉଠି ପୁରଣାମ କଲେ ଓ ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ବସି ରାଜମାଗଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଆସନ ରଖାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଗଞ୍ଜଳର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସିଲେ । ୨୦ ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭଠାରେ ମୋହର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନିବେଦନ ଅଛି; ମୋତେ ନାସ୍ତି ନ କର ।” ତହିଁ ରାଜା ଗଞ୍ଜଳୁ କହିଲେ, “ମୋହର ମାତା, କୁହ; କାରଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନାସ୍ତି କରିବି ନାହିଁ ।” ୨୧ ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, “ଶୁନେମାୟା ଅବାଶଗକୁ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଅଦୋନୀୟ ସହିତ ବିବାହ ଦିଆଯାଉ ।” ୨୨ ତହିଁ ଶଲୋମନ ରାଜା ଉତ୍ତର କରି ଆପଣା ମାଗଞ୍ଜଳୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅଦୋନୀୟ ନିମନ୍ତେ ଶୁନେମାୟା ଅବାଶଗକୁ କାହିଁକି ମାଗୁଅଛ ?” ଗହା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମାଗ, କାରଣ, ସେ ତ ମୋହର ବଡ଼ ଭାଇ; ହଁ ଗହା ପାଇଁ, ପୁଣି, ଅବାୟାଧର ଯାଜକ ଓ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମାଗ । ୨୩ ସେତେବେଳେ ଶଲୋମନ ରାଜା ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, “ଯେବେ ଅଦୋନୀୟ ଏହି କଥା ଆପଣା ପୁରଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ କହି ନ ଥାଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦେଉନୁ ।” ୨୪ ଏହେତୁ ଯେଉଁ ସଦାପୁରଭୁ ନିଜ ପୁରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରି ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ସିଂହାସନରେ ମୋତେ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେ ମୋ’ ଗୃହ ଦୃଢ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଅଦୋନୀୟ ନିଶ୍ଚୟ ଆଜି ହତ ହେବ । ୨୫ ଏଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲା । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ଅବାୟାଧର ଯାଜକଞ୍ଜଳ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅନାଥୋତ୍ତକୁ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଅ; କାରଣ, ତୁମ୍ଭେ ମୁଦୁୟ ଯୋଗ୍ୟ; ମାତ୍ର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଧ କରିବି ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁରଭୁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ବହିଥିଲା, ଆହୁରି ମୋ’ ପିତାଞ୍ଜଳ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିଲା । ୨୭ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରଭୁ ଶାଲୋରେ ଏଲିର ବଂଶ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଗହାଞ୍ଜଳର ସେହି ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶଲୋମନ ଅବାୟାଧରକୁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ଯାଜକ କର୍ମରୁ ଦୂର କରିଦେଲେ । ୨୮ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋୟାବ ନିକଟରେ ସମ୍ବାଦ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, କାରଣ ଯୋୟାବ ଯଦ୍‌ସ୍ତ ଅବଶାଲୋମର ଅନୁଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇ ନ ଥିଲା, ତଥାପି ଅଦୋନୀୟର ଅନୁଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ବିପଥଗାମୀ ହେଲା । ସେଥିସକାଶୁ ଯୋୟାବ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ତମ୍ଭକୁ ପଲାଇ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଶୁଭ୍ର ଧରିପକାଇଲା । ୨୯ ଏଉତ୍ତରେ ଦେଖ, ଯୋୟାବ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ତମ୍ଭକୁ ପଲାଇ ବେଦି ନିକଟରେ ଅଛି, ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳୁ ଦିଆଯା’ନ୍ତେ, ସେ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଗକୁ ଆକ୍ରମଣ କର ।” ୩୦ ତହିଁରେ ବନାୟ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜଳ ତମ୍ଭକୁ ଯାଇ ଗହାକୁ କହିଲା, “ରାଜା କହିଅଛନ୍ତି, ବାହାରକୁ ଥାଅ ।” ମାତ୍ର ସେ କହିଲା, “ନା, ମୁଁ ଏଠାରେ ମରିବି ।”

† ୨:୧୦ ଅର୍ଥାତ୍ ମଲେ

ଏଥିରେ ବନାୟ ପୁଣି, ରାଜାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ଥାଣି କହିଲା, “ଯୋୟାବ ଏପରି କହିଲା ଓ ମୋତେ ଏପରି ଉତ୍ତର ଦେଲା ।” ୩୯ ତେବେ ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ସେ ଯେପରି କହିଅଛି, ସେପରି କର, ଗହାକୁ ଆପାତ କର ଓ ଗହାକୁ କବର ଦିଅ; ତହିଁରେ ଯୋୟାବ ଅକାରଣରେ ଯେଉଁ ରକ୍ତପାତ କରିଅଛି, ତହିଁର ଅପରାଧ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରୁ ଓ ମୋ’ ପିତୃଗୃହରୁ ଦୂର କରିବ ।” ୩୯ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଗହାର ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଗହାର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବେ, କାରଣ, ସେ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ଆପଣାଠାରୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ଉତ୍ତମ, ଇସ୍ତଂଖଲର ସେନାପତି ନେରୁର ପୁତ୍ର ଅବନର ଓ ଯିହୁଦାର ସେନାପତି ଯେଥରର ପୁତ୍ର ଅମାସା, ଏ ଦୁଇ ଜଣତ୍କୁ ଆକରମଣ କରି ଖତ୍ତଗରେ ବଧ କରିଥିଲା । ୩୩ ତହିଁ ସେମାନତ୍କୁ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ଯୋୟାବର ମସ୍ତକରେ ଓ ସଦାକାଳ ଗହାର ବଂଶର ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ; ମାତ୍ର ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଗତ୍କ ବଂଶ ପୁତ୍ର ଓ ଗତ୍କ ଗୃହ ପୁତ୍ର ଓ ଗତ୍କ ସିଂହାସନ ପୁତ୍ର, ସଦାପୁରତୁତ୍କଠାରୁ ସଦାକାଳ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତିବ । ୩୪ ଏଉତ୍ତଗରେ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଯାଇ ଗହାକୁ ଆକରମଣ କରି ବଧ କଲା ଓ ପୁରାନ୍ତରସ୍ଥ ଗହାର ନିଜ ଗୃହରେ ଗହାକୁ କବର ଦିଆଗଲା । ୩୫ ପୁଣି, ରାଜା ଗହାର ପଦରେ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ସେନାପତି କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ରାଜା ଅବୀୟାଧର ପଦରେ ସାଦୋକତ୍କୁ ଯାଜକ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୩୬ ଏଉତ୍ତଗରେ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଶିମାୟିକୁ ତକାଇ କହିଲେ, “ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ସେଠାରେ ବାସ କର, ଆଉ ସେଠାରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ ନାହିଁ ।” ୩୭ କାରଣ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ବାହାରି କିଦ୍ରେଣ ନଦୀ ପାର ହେବ; ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ନିଗନ୍ତ ମରିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ; ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୩୮ ତହିଁରେ ଶିମାୟି ରାଜାତ୍କୁ କହିଲା, “ଏ ଉତ୍ତମ କଥା; ମୋ’ ପୁରତୁ ମହାରାଜ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ଆପଣାତ୍କୁ ଦାସ ସେପରି କରିବ ।” ଏଣୁ ଶିମାୟି ଅନେକ ଦିନ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲା । ୩୯ ଏଉତ୍ତଗରେ ତିନି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଶିମାୟିର ଦାସମାନତ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ମାଖାର ପୁତ୍ର ଗାଥାୟ ରାଜା ଆଖାଶ୍ ନିକଟକୁ ପଲାଇଲେ । ଏଥିରେ ଲୋକେ ଶିମାୟିକୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଦାସମାନେ ଗାଥା ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୪୦ ତହିଁ ଶିମାୟି ଉଠି ଗର୍ଦ୍ଦଭ ସଜାଇ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍କୁ ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଗାଥା ନଗରକୁ ଆଖାଶ୍ ନିକଟକୁ ଗଲା; ପୁଣି, ଶିମାୟି ଯାଇ ଗାଥାରୁ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍କୁ ଆଣିଲା । ୪୧ ତହିଁ ଶଲୋମନତ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଶିମାୟି ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗାଥାକୁ ଯାଇଥିଲା, ପୁଣି, ଫେରି ଆସିଅଛି । ୪୨ ଏଥିରେ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଶିମାୟିକୁ ତକାଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ବାହାରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଭ୍ରମଣ କରିବ, ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେ ନିଗନ୍ତ ମରିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ, ମୁଁ ସଦାପୁରତୁତ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶପଥ କରାଇ ତୁମ୍ଭେ ବିପକ୍ଷରେ କ’ଣ ଏହି ସାକ୍ଷୟ ଦେଇ ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଥିଲା, ମୁଁ ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଲି, ଗହା ଉତ୍ତମ । ୪୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁତ୍କ ଶପଥ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ମୋହର ଆଜ୍ଞା କାହିଁକି ପାଳନ ନ କଲ ?” ୪୪ ରାଜା ଆହୁରି ଶିମାୟିକୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପିତା ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭର କୃତ ଯେସକଳ ଦୁଷ୍ଟଗ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭେ ମନ ପୁରମାଣ ଦିଏ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ; ଏହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟଗ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବେ । ୪୫ ମାତ୍ର, ଶଲୋମନ ରାଜା ଆଖାଶ୍ ପୁରାପୁତ ହେବ ଓ ସଦାପୁରତୁତ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତ କାଳ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବ । ୪୬ ଏଉତ୍ତଗରେ ରାଜା ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ସେ ଯାଇ ଗହାକୁ ଆକରମଣ କଲା, ତହିଁ ସେ ମଲା । ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନତ୍କୁ ହସ୍ତରେ ରାଜ୍ୟ ଦୃଢ଼ ହେଲା ।

୩

ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଶଲୋମନତ୍କୁ ପରାଧୀନ

୧ ଏଉତ୍ତଗରେ ଶଲୋମନ ମିସରର ରାଜା ଫାରେ ସହିତ ଆତ୍ମାୟତ କରି ଫାରେର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲେ ଓ ଆପଣା ଗୃହ ଓ ସଦାପୁରତୁତ୍କ ଗୃହ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପୁରାଣୀରର ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ ଆଣି ଦାଉଦ-ନଗରରେ ରଖିଲେ । ୨ ମାତ୍ର, ଲୋକମାନେ ନାନା ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ବଳିଦାନ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରତୁତ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୩ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କର ବିଧି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରି ସଦାପୁରତୁତ୍କୁ ପୁରୋଧା କଲେ; କେବଳ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ । ୪ ପୁଣି, ରାଜା ବଳିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗିବାୟୋନ୍ ନଗରକୁ ଗଲେ; କାରଣ ଗହା ବଡ଼ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଥିଲା; ଶଲୋମନ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଏକ ସହସ୍ର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୫ ଗିବାୟୋନ୍ରେ ସଦାପୁରତୁ ଗତ୍ରିରେ ସପ୍ତଦିନ ଦୁପ୍ପାଗ ଶଲୋମନତ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ;

ଆଉ, ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କଥା ଦେବା, ଗହା ମାଗା।” ୬ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଆମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ସତ୍ୟତା ଓ ଧାର୍ମିକତା ଓ ମନର ସରଳତାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭେ ଗଢ଼କ ପରତି ମହାଦୟା ପରକାଶ କଲ; ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଗଢ଼କ ପାଇଁ ଏହି ମହାଦୟା ରଖିଅଛ ଯେ, ଆଜିର ନ୍ୟାୟ ଗଢ଼କର ସିଂହାସନରେ ବସିବା ପାଇଁ ଗଢ଼କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦେଇଅଛ। ୭ ଏବେ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଠାରେ ପଦରେ ଆପଣାର ଏହି ଦାସକୁ ରାଜା କରିଅଛ; ମାତ୍ର, ମୁଁ ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ; କିପରି ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଓ ଭିତରକୁ ଆସିବାକୁ ହୁଏ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ୮ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ତୁମ୍ଭ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସେମାନେ ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ଅଗଣ୍ୟ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ଅଟନ୍ତି। ୯ ଏହେତୁ ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ପରଭେଦ ଜାଣି ପାରିବୁ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦାସକୁ ଜ୍ଞାନୀ ମନ ଦିଅ; କାରଣ, ତୁମ୍ଭର ଏହି ମହାଗୋଷ୍ଠୀର ବିଚାର କରିବାକୁ କିଏ ସମର୍ଥ ?” ୧୦ ଶଲୋମନ ଯେ ଏହି ବିଷୟ ମାଗିଲେ, ଏହି କଥାରେ ପରଭୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ। ୧୧ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵର ଗଢ଼କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବିଷୟ ମାଗିଅଛ, ପୁଣି, ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ମାଗି ନାହିଁ; କିପରି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ମାଗି ନାହିଁ; ଅଥବା ଆପଣା ଶତରୁମାନଙ୍କର ପରାଣ ମାଗି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ମାଗିଅଛ; ୧୨ ଏହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟାନ୍ତରେ କଳ୍ପ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିବିଶିଷ୍ଟ ମନ ଦେଲୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭ ସମାନ କେହି ହୋଇ ନାହିଁ, କିପରି ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭ ସମାନ କେହି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ। ୧୩ ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ଓ ପରଗପ ମାଗି ନାହିଁ, ସେହି ଦୁଇ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ଦେଲୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭର ଯାବତ୍ତ୍ଵାବନ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ତୁମ୍ଭ ସମାନ ହେବ ନାହିଁ। ୧୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦ ଯେପରି ଗମନ କଲା, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ପଥରେ ଗମନ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି କରିବା।” ୧୫ ଏଉତ୍ତରରେ ଶଲୋମନ ଜାଗରତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏହା ସ୍ଵପ୍ନ-ମାତ୍ର; ତହିଁ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧି ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ମତ୍ସରୀକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଆପଣା ସମସ୍ତ ଦାସଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭୋଜ କଲେ।

ଶଲୋମନଙ୍କ ବିଚାର

୧୬ ସେହି ସମୟରେ ଦୁଇ ବେଶୟା ସତରୀ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଢ଼କର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। ୧୭ ପୁଣି, ଏକ ସତରୀ କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପରଭୁ, ମୁଁ ଓ ଏହି ସତରୀ ଏକ ଘରେ ବାସ କରୁ; ଆଉ, ମୁଁ ସେହି ଗୃହରେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଥାଇ ଏକ ସନ୍ତାନ ପରସବ କଲି। ୧୮ ପୁଣି, ମୋହର ପରସବର ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଏହି ସତରୀ ମଧ୍ୟ ପରସବ କଲା ଓ ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ଥିଲୁ, ସେହି ଘରେ ଆମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାହାର ଲୋକ ନ ଥିଲା। ୧୯ ଆଉ ଏହି ସତରୀ ଆପଣା ପିଲା ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ ଶୋଇବାରୁ ଗହାର ପିଲା ରାତ୍ରିରେ ମରିଗଲା। ୨୦ ଏଣୁ ସେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଉଠି ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀ ନିଦ୍ଵିତ ଥିବା ବେଳେ ମୋ’ ପାଖରୁ ମୋହର ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ ଆପଣା କୋଳରେ ଶୁଆଇଲା ଓ ଗହାର ମଲା ପିଲାକୁ ମୋ’ କୋଳରେ ଶୁଆଇ ଦେଲା। ୨୧ ତହିଁ ମୁଁ ସକାଳେ ଆପଣା ପିଲାକୁ ସତ୍ୟପାନ କରାଇବା ପାଇଁ ଉଠାନ୍ତେ, ଦେଖ, ସେ ମରିଯାଇଅଛି; ମାତ୍ର, ସକାଳେ ମୁଁ ଭଲ କରି ପରଖ କରନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏ ତ ମୋହର ଜନ୍ମ କଲା ପୁତ୍ର ନୁହେଁ।” ୨୨ ତହିଁ ସେ ଅନ୍ୟ ସତରୀ କହିଲା, “ନା, ମାତ୍ର ଜାଅନ୍ତା ମୋହର ପୁଅ ଓ ମଲାଟି ତୁମ୍ଭର ପୁଅ।” ଆଉ, ଏ ସତରୀ କହିଲା, “ନା; ମଲାଟି ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ଓ ଜାଅନ୍ତା ମୋହର ପୁଅ।” ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗୁହାରି କଲେ। ୨୩ ତେବେ ରାଜା କହିଲେ, “ଜଣେ କହୁଛି, ଜାଅନ୍ତା ମୋହର ପୁଅ ଓ ମଲାଟି ତୁମ୍ଭର ପୁଅ; ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଜଣ କହୁଛି, ନା; ମାତ୍ର, ମଲାଟି ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ଓ ଜାଅନ୍ତା ମୋହର ପୁଅ।” ୨୪ ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, “ମୋହର ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡା ଥାଣ।” ତହିଁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଖଣ୍ଡା ଥାଣିଲେ। ୨୫ ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, “ଏହି ଜାଅନ୍ତା ପିଲାକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରି ଜଣକୁ ଅଧେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଅଧେ ଦିଅ।” ୨୬ ଏଥିରେ ଯେଉଁ ସତରୀର ପିଲା ଜୀବିତ ଥିଲା, ଗହାର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆପଣା ପୁତ୍ର ପରତି ସ୍ନେହରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଲା, ଏଣୁ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପରଭୁ, ଜାଅନ୍ତା ପିଲାଟି ଗକୁ ଦେଉନ୍ତୁ, କୌଣସିମତେ ଗକୁ ବଧ ନ କରନ୍ତୁ। ମାତ୍ର, ଅନ୍ୟ ସତରୀ କହିଲା, “ସେ ମୋହର ନୋହୁଁ କି ତୁମ୍ଭର ନୋହୁଁ; ଗକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କର।” ୨୭ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଜୀବିତ ବାଳକଟି ଦିଅ, କୌଣସିମତେ

ବଧ ନ କର; ସେ ତ ଗହାର ମାତା ।” ୨୮ ଆଉ ସମଗ୍ର ଇସ୍‌ରାଏଲ ରାଜାଢ଼କର ଏହି ବିଗ୍ରହର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ଶୁଣି ରାଜାଢ଼କୁ ଭୟ କଲେ; କାରଣ, ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ବିଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଡାଢ଼କର ଅନ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵର-ଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ।

୪

ଶଲୋମନଢ଼କ ଅଧିକାରୀଗଣ

୧ ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ରାଜା ସମଗ୍ର ଇସ୍‌ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ହେଲେ । ୨ ଏମାନେ ଡାଢ଼କର ଅଧିପତି ଥିଲେ, ଯଥା, ସାଦୋକର ପୁତ୍ର ଅସରୀୟ ଯାଜକ ଥିଲେ । ୩ ଶାଶାର ପୁତ୍ର ଇଲୀହୋରଫ ଓ ଅହୀୟ ସମ୍ପାଦକ; ଅହୀଲୁଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇତିହାସ ଲେଖକ ୪ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ସେନାପତି ଥିଲେ; ପୁଣି, ସାଦୋକ ଓ ଅବୀୟାଥର ଯାଜକ ଥିଲେ; ୫ ନାଥନର ପୁତ୍ର ଅସରୀୟ ଦେଶାଧିକ୍ଷମାନଢ଼କର ପୂରଧାନ ଥିଲେ ଓ ନାଥନର ପୁତ୍ର ସାବୁଦ୍ ଯାଜକ ଓ ରାଜାଢ଼କ ମିତ୍ର ଥିଲେ । ୬ ପୁଣି, ଅହୀଶାର ଗୃହାଧିକ୍ଷ ଥିଲେ ଓ ଅବ୍ଦର ପୁତ୍ର ଅଦୋନୀରାମ୍ ବେଠିକର୍ମର ଅଧିକ୍ଷ ଥିଲେ । ୭ ଆଉ ସମଗ୍ର ଇସ୍‌ରାଏଲ ଉପରେ ଶଲୋମନଢ଼କର ବାର ଜଣ ଦେଶାଧିକ୍ଷ ଥିଲେ, ସେମାନେ ରାଜା ଓ ଡାଢ଼କର ଗୃହ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ; ପୂର୍ତ୍ତି ଜଣ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ । ୮ ଆଉ ସେମାନଢ଼କର ନାମ ଏହି; ଇଫ୍‌ରୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ବିନ୍-ହୁର । ୯ ମାକସ୍, ଶାଲବୀମ୍, ବେଥ୍-ଶେମଶ୍ ଓ ଏଲୋନ-ବେଥ୍-ହାନନ୍‌ରେ ବିନ୍-ଦେକର; ୧୦ ଅରୁବୋତରେ ବିନ୍-ହେଷଦ୍; ସୋଖୋ ଓ ସମୁଦାୟ ହେଫର ପୂର୍ବଦେଶ ଗହାର ଅଧାନ ଥିଲେ; ୧୧ ସମୁଦାୟ ଦୋର ଉପପର୍ବତରେ ବିନ୍-ଅବୀନାଦବ୍; ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଶଲୋମନଢ଼କର କନ୍ୟା ଟାଫ୍‌ତ୍ ଥିଲେ । ୧୨ ଗନକ୍, ମଗିଦ୍‌ଦୋ, ବେଥ୍-ଶାନ୍ ଠାରୁ ଆବେଲ୍-ମହୋଲ୍ ଓ ଯକମାୟାମ୍ ପାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ତ୍ତନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ତଳେ ଥିବା ସମଗ୍ର ବେଥ୍-ଶାନ୍‌ରେ ଅହୀଲୁଦର ପୁତ୍ର ବାନା । ୧୩ ରାମୋତ୍-ଗିଲ୍‌ୟଦରେ ବିନ୍-ଗେବର; ମନଶିର ପୁତ୍ର ଯାୟାରର ଗିଲ୍‌ୟଦସ୍ପତ୍ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ ଗହାର ଅଧାନ ଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାଶନସ୍ପତ୍ ଅଗୋବ-ଅଷ୍ଟଳରେ ଥିବା ପ୍ରେମିରବେଷ୍ଟିତ ଓ ପିତୃଳ ଅର୍ଗଳବିଶିଷ୍ଟ ଷାଠିଏ ବୃହତ ନଗର ଗହାର ଅଧାନ ଥିଲେ; ୧୪ ମହନୟିମରେ ଇଦ୍‌ଦୋର ପୁତ୍ର ଅହୀନାଦବ୍ । ୧୫ ନପ୍ତଲିରେ ଅହୀମାସ୍; ସେ ଶଲୋମନଢ଼କର କନ୍ୟା ବାସମତ୍‌କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ୧୬ ଆଶେର ଓ ବାଲୋତ୍ରେ* ହୁଶୟର ପୁତ୍ର ବାନା । ୧୭ ଇଷାଖରରେ ପାରୁହର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍; ୧୮ ବିନ୍ୟାମାନ୍‌ରେ ଏଲାର ପୁତ୍ର ଶିମାୟି; ୧୯ ଇମୋରାୟମାନଢ଼କ ରାଜା ସାହୋନର ଓ ବାଶନର ରାଜା ଓଗ୍‌ର ଗିଲ୍‌ୟଦ ଦେଶରେ ଉରିର ପୁତ୍ର ଗେବର; ସେ ଦେଶରେ ସେ ଏକମାତ୍ର ଦେଶାଧିକ୍ଷ ଥିଲେ ।

ଶଲୋମନଢ଼କ ସମୂହ

୨୦ ଯିହୁଦା ଓ ଇସ୍‌ରାଏଲ ଭୋଜନପାନ ଓ ଆମୋଦ-ପୁରମୋଦ କରି ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ପତ୍ ବାଲୁକା ନ୍ୟାୟ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଥିଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ଶଲୋମନ (ଫରାତ୍) ନଦୀଠାରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଢ଼କ ଦେଶ ଓ ମିସର-ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ; ଶଲୋମନଢ଼କର ଯାବଜ୍ଞାବନ ସେମାନେ ଭେଟା ଆଣିଲେ ଓ ଡାଢ଼କର ସେବା କଲେ । ୨୨ ଶଲୋମନଢ଼କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆୟୋଜନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ତିରିଶ ମହଣ ସରୁ ମଇଦା ଓ ଷାଠିଏ ମହଣ ସୁଜି, † ୨୩ ଆଉ ଦଶ ପୁଷ୍ଟ ଗୋରୁ ଓ ଚରା-ସ୍ଥାନରୁ କୋଡ଼ିଏ ଗୋରୁ ଓ ଏକ ଶହ ମେଷ, ଏହାଛଡ଼ା ଅନେକ ହରିଣ ଓ କୃଷଣସାର ଓ ବନଗୋରୁ ଓ ପୁଷ୍ଟ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ୨୪ କାରଣ, ସେ ତିପ୍ସହଠାରୁ ଘସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଫରାତ୍) ନଦୀର ଏପାରିସ୍ପତ୍ ସମସ୍ତ ଅଷ୍ଟଳର ରାଜାମାନଢ଼କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କଲେ; ପୁଣି, ଡାଢ଼କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ପତ୍ ସବୁଆଡ଼େ ଶାନ୍ତି ଥିଲେ । ୨୫ ଏଣୁ ଶଲୋମନଢ଼କର ଯାବଜ୍ଞାବନ ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦା ଓ ଇସ୍‌ରାଏଲର ପୂର୍ବେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଦ୍ରବ୍ୟାଲତା ଓ ଆପଣା ଆପଣା ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କଲେ । ୨୬ ଆଉ ଶଲୋମନଢ଼କର ରଥ ନିମନ୍ତେ ଗଲିଶ ସହସ୍ର ଅଶ୍ଵପୁଂଗାଳା ଓ ବାର ସହସ୍ର ଅଶ୍ଵପୁଂଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲେ । ୨୭ ଆଉ ଶଲୋମନ ରାଜାଢ଼କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଶଲୋମନ ରାଜାଢ଼କର ମେଜରେ ଭୋଜନକାରୀ ସମସ୍ତଢ଼କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦେଶାଧିକ୍ଷମାନଢ଼କର ପୂର୍ବେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ନିରୂପିତ ମାସରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇଲେ; ସେମାନେ କିଛି ଉଣା କଲେ ନାହିଁ । ୨୮ ସେମାନଢ଼କର ପୂର୍ବେକ ଜଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ନିରୂପିତ କର୍ମାନୁସାରେ ଅଶ୍ଵ ଓ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ବାହନସକଳ ନିମନ୍ତେ

* ୪:୧୭ ବାଲୋତ୍ରେ କିମ୍ବା ଆଲୋତ୍ରେ † ୪:୨୨ ତିରିଶ ମହଣ ସରୁ ମଇଦା ପ୍ରାୟ ୬,୬୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ‡ ୪:୨୨ ଷାଠିଏ ମହଣ ସୁଜି, ପ୍ରାୟ ୧୩,୨୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

ଅଧିକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଯବ ଓ ତୃଣ ଆଣିଲେ । ୨୯ ଆହୁରି ପରମେଶ୍ୱର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି, ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ଥ ବାଲୁକା ନିର୍ମାୟ ମନର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣତା ପରଦାନ କଲେ । ୩୦ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଓ ମିସ୍ରୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସମୁଦାୟ ଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା ଶଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ହେଲା । ୩୧ କାରଣ, ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଇଷ୍ଟାହାୟ ଏଥା ଓ ମାହୋଲର ପୁତ୍ର ହେମନ ଓ କଲକୋଲ ଓ ଦର୍ଦ୍ଦା, ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନବାନ ଥିଲେ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗତ୍ୟକର ସୁଖ୍ୟାତି ବ୍ୟାପିଲା । ୩୨ ସେ ତିନି ସହସ୍ର ନୀତିକଥା କହିଲେ ଓ ଗତ୍ୟକର ଗୀତ ଏକ ସହସ୍ର ପାଞ୍ଚ ଥିଲା । ୩୩ ପୁଣି, ସେ ଲିବାନୋନର ଏରସ ବୃକ୍ଷଠାରୁ ପ୍ରାଣୀରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏସୋବ ତୃଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃକ୍ଷମାନର ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ; ସେ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ଓ ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀ ଓ ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ୩୪ ପୁଣି, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିଷୟ ଶୁଣିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ଗତ୍ୟକର ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ ।

୫

ଶଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର ପରସ୍ତୁତି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସୋରର ରାଜା ହୁରମ୍ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ଗତ୍ୟକର ପିତାଙ୍କର ବଦଳେ ଗତ୍ୟକୁ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲେ ବୋଲି ସେ ଶୁଣିଥିଲା; ଆଉ ଦାଉଦ ସର୍ବଦା ହୁରମର ପରିତ୍ରାତ୍ତ ଥିଲେ । ୨ ଏଣୁ ଶଲୋମନ ହୁରମ୍ ନିକଟକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, ୩ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ମୋ' ପିତା ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ (ଶତରୁମାନଙ୍କୁ) ଗତ୍ୟକର ପଦତଳସ୍ଥ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତ୍ୟ ଚାହେଁ ଯୁଦ୍ଧ ଘେରିଥିଲା । ୪ ମାତ୍ର ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ପରମେଶ୍ୱର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ବିପକ୍ଷ କେହି ନାହିଁ, ବା ବିପଦ-ଘଟଣା କିଛି ନାହିଁ । ୫ ଏହେତୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରୁଅଛି, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ବଦଳେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରକୁ ତୁମ୍ଭେ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବା, ସେ ଆମ୍ଭେ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ।” ୬ ଏଣୁ ଏବେ ମୋ' ପାଇଁ ଲିବାନୋନରୁ ଏରସ ବୃକ୍ଷ କାଟିବାକୁ ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉନ୍ତୁ; ପୁଣି, ମୋ' ଦାସମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବେ; ଆଉ ଆପଣ ଯାହା କହିବେ, ତଦନୁସାରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବି; କାରଣ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, କାଠ କାଟିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ପରି ନିପୁଣ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନାହିଁ । ୭ ସେତେବେଳେ ହୁରମ୍ ଶଲୋମନଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣିବେ, ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ଧର୍ମ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ସେ ଏହି ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକ ଜ୍ଞାନବାନ ପୁତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।” ୮ ଏଉତ୍ତରରେ ହୁରମ୍ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲା, ଆପଣ ମୋ' ନିକଟକୁ ଯେଉଁ କଥା କହି ପଠାଇଲେ, ଗହା ମୁଁ ଶୁଣିଲି; ମୁଁ ଏରସ ଓ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାଞ୍ଛା ସଫଳ କରିବି । ୯ ମୋ' ଦାସମାନେ ଲିବାନୋନଠାରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ଆଣିବେ; ପୁଣି, ଆପଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିବେ, ସେଠାକୁ ମୁଁ ଭେଲ ବାନ୍ଧି ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ପଠାଇ ସେଠାରେ ଗହା ଫିଟାଇଦେବି, ତହିଁ ଆପଣ ନେଇଯିବେ; ଆଉ ଆପଣ ମୋ' ଗୃହ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇ ମୋ' ବାଞ୍ଛା ସଫଳ କରିବେ । ୧୦ ଏହିରୂପେ ହୁରମ୍ ଶଲୋମନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ଗତ୍ୟ ଏରସ ଓ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠ ଦେଲା । ୧୧ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ହୁରମ୍ ଗୃହର ଖାଦ୍ୟ ନିର୍ମାଣେ ଗହାକୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ଗହମ* ଓ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ପେଷା ତେଲ† ଦେଲେ; ଏହିରୂପେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଶଲୋମନ ହୁରମ୍‌କୁ ଦେଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ; ଆଉ ହୁରମ୍ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧି ଥିଲା ଓ ସେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ନିୟମ କଲେ । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ବେଠିକର୍ମ ନିର୍ମାଣେ ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ କଲେ; ତହିଁରେ ତିରିଶ ହଜାର ଲୋକ ସଂଗୃହୀତ ହେଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେ ପାଲି ଅନୁସାରେ ମାସକୁ ଦଶ ହଜାର ଲୋକ

* ୫:୧୧ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ଗହମ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ କିଲୋଗ୍ରାମ † ୫:୧୧ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ପେଷା ତେଲ ପ୍ରାୟ ୪,୨୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ

ଲିବାନୋନକୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନେ ମାସେ ଲେଖାଏଁ ଲିବାନୋନରେ ଓ ଦୁଇ ମାସ ଲେଖାଏଁ ଘରେ ରହିଲେ ଓ ଅଦୋନାଗମ୍ ବେଠିକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଶଲୋମନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱର ହଜାର ଭାରବାହକ ଓ ପର୍ବତରେ ଅଣା ହଜାର ପଥର-କଟାଳୀ ଥିଲେ । ୧୬ ଏହାଛଡ଼ା କର୍ମକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ତିନି ହଜାର ତିନି ଶହ ପୁରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ପରସ୍ତୁତ ପରସ୍ତରରେ ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କାରେ ଗୃହତ ପରସ୍ତର ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ପରସ୍ତର ଖୋଳିଲେ । ୧୮ ଆଉ ଶଲୋମନଙ୍କର, ହୁରମର ରାଜନିସର୍ତ୍ତମାନେ ଓ ଗିବଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସେସବୁର ଗଠନ କଲେ, ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଗୃହ-ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠ ଓ ପରସ୍ତର ପରସ୍ତୁତ କଲେ ।

୭

ଶଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ

୧ ମିସର ଦେଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବାହାରି ଆସିଲା ଉତ୍ତରରେ ଗୁରି ଶହ ଅଣା ବର୍ଷରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷର ସିବ୍ ନାମକ ଦୁର୍ଘଟାୟ ମାସରେ ସେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ରାଜା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ତହିଁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଷାଠିଏ ହାତ ଓ ପରସ୍ତ ଲୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ତିରିଶ ହାତ । ୩ ଆଉ ଗୃହର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ବାରଣ୍ଡା, ଗୃହର ପରସ୍ଥାନୁସାରେ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ତହିଁର ପରସ୍ତ ଦଶ ହାତ ଥିଲା । ୪ ପୁଣି, ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ସେ ବନ୍ଦ ଜାଲିଝରକା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୫ ପୁଣି, ସେ ଗୃହର କାନ୍ଥ ଗୁରିଆଡ଼େ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନ୍ଦିର ଓ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ର କାନ୍ଥକୁ ଲଗାଇ ଗୁରିଆଡ଼େ ମହଲ ବନାଇଲେ ଓ ଗୁରିଆଡ଼େ କୋଠରି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୬ ତହିଁରେ ତଳ ମହଲ ପାଞ୍ଚ ହାତ ପରସ୍ତ, ମଧ୍ୟ ମହଲ ଛଅ ହାତ ପରସ୍ତ ଓ ତୃତୀୟ ମହଲ ସାତ ହାତ ପରସ୍ତ ଥିଲା । କାରଣ, କଡ଼ିକାଠ ଯେପରି ଗୃହର କାନ୍ଥରେ ବନ୍ଦ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଗୃହର କାନ୍ଥର ବାହାର ଭାଗରେ ଆଧାର କଲେ । ୭ ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେବା ସମୟରେ ତହା ପଥରଖଣିରେ ପରସ୍ତୁତ ପଥରରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା; ଏଣୁ ସେ ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେବା ସମୟଯାକ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ହାତୁଡ଼ି କି କଟାଳି, କୌଣସି ଲୌହାସ୍ତରର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ନ ଗଲା । ୮ ମଧ୍ୟମ କୋଠରିମାନର ଦୁଇଗୁଣ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ସୋପାନ ଦେଇ ମଧ୍ୟମ କୋଠରିକୁ ଓ ମଧ୍ୟମ କୋଠରିରୁ ତୃତୀୟ କୋଠରିକୁ ଚଢ଼ି ଗଲେ । ୯ ଏହିରୂପେ ସେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ, ଏରସ କାଷ୍ଠର କଡ଼ି ଓ ପଟାରେ ଗୃହ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ । ୧୦ ଆଉ, ସେ ସମୁଦାୟ ଗୃହକୁ ଲଗାଇ ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଉଚ୍ଚତା ମହଲ ବନାଇଲେ ଓ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଦୁଇଗୁଣ ଗୃହ ଉପରେ ସେହିସବୁର ଭାର ରହିଲା । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ତ ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ବିଧି ଅନୁସାରେ ଗୁଲିବ ଓ ଆତ୍ମର ସକଳ ଶାସନ ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରି ତଦନୁସାରେ ଗୁଲିବ; ତେବେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛୁ, ଆତ୍ମେ ଆପଣାର ସେହି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସଫଳ କରିବା । ୧୩ ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ୧୪ ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହା ସମାପ୍ତ କଲେ । ୧୫ ସେ ଗୃହର ଭିତର କାନ୍ଥସବୁରେ ଏରସ କାଷ୍ଠର ପଟା ଦେଲେ; ଗୃହର ଚଟାଣରୁ କାନ୍ଥର ଛାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିତରଯାକ ସେ ସେହି କାଷ୍ଠରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ; ପୁଣି, ଦେବଦାରୁ ପଟାରେ ଗୃହର ଚଟାଣ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ସେ ଗୃହର ପଶ୍ଚାତ୍ତାଗ କୋଡ଼ିଏ ହାତ କରି ଚଟାଣରୁ କାନ୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏରସ କାଷ୍ଠର ପଟା ଦେଲେ; ସେ ଭିତରେ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ , ଅର୍ଥାତ୍, ମହାପବିତ୍ର-ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ତହା ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ଗୃହ, ଅର୍ଥାତ୍, ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ମନ୍ଦିର ଗୁଲିଶ ହାତ ଦୀର୍ଘ ହେଲା । ୧୮ ପୁଣି, ଗୃହ ଭିତରେ ଏରସ କାଷ୍ଠରେ କଳିକା ଓ ପରସ୍ତପୁଟିତ ପୁଷ୍ପ ଖୋଦିତ କଲେ; ସବୁ ଏରସ କାଷ୍ଠର ଥିଲା; କିଛି ମାତ୍ର ପରସ୍ତର ଦୃଶ୍ୟ ନେହିଲା । ୧୯ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନିୟମ-ସିନଦ୍ରୁକ ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ଅନ୍ତଃସ୍ଥ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସେ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୦ ଆଉ ସେହି ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଭିତର କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଦୀର୍ଘ, କୋଡ଼ିଏ ହାତ ପରସ୍ତ ଓ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ତହିଁରେ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ମଡ଼ାଇଲେ ଓ ଧୂପବେଦି ଏରସ କାଷ୍ଠରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ । ୨୧ ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ଗୃହ ଭିତର

ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ ଓ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ୱଧାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜଞ୍ଜିରମାନ ଟାଙ୍ଗାଇଲେ ଓ ସେ ଗହା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ଗୃହ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଗୃହ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ; ମଧ୍ୟ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ୱଧାନ ର ଧୂପବେଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୨୩ ପୁଣି, ସେ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ୱଧାନ ମଧ୍ୟରେ ଦଶ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଜାତ କାଷ୍ଠର ଦୁଇ କିରୁବ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୪ ଏକ କିରୁବର ଏକ ପକ୍ଷ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ହିଁ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା; ଏକ ପକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗରୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ହାତ ଥିଲା । ୨୫ ସେତୁପେ ଅନ୍ୟ କିରୁବ ହିଁ ଦଶ ହାତ ଥିଲା; ଦୁଇ କିରୁବଯାକ ଏକ ମାପ ଓ ଏକ ଆକାରର ଥିଲେ । ୨୬ ଏକ କିରୁବର ଉଚ୍ଚତା ଦଶ ହାତ, ଅନ୍ୟ କିରୁବର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିଲା । ୨୭ ପୁଣି, ସେ ସେହି କିରୁବଦ୍ୱୟକୁ ଅନ୍ତରାଗାର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ; ଆଉ ସେହି କିରୁବମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ଏପରି ବିସ୍ତାରଣ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଏକର ପକ୍ଷ ଏକ କାନ୍ଥକୁ ଓ ଅନ୍ୟର ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା; ପୁଣି, ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ପରସ୍ପର ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ୨୮ ତହିଁ ସେ କିରୁବମାନଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ସେ ଗୃହର ସକଳ କାନ୍ଥର ଭିତରେ ବାହାରେ ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଖୋଦିତ କିରୁବ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୁରବୃକ୍ଷ ଓ ପୂର୍ବପୁଚିତ ପୁଷ୍ପମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଖୋଲିଲେ । ୩୦ ଆହୁରି ଗୃହ-ଚଟାଣର ଭିତର ବାହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୩୧ ଆଉ, ସେ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ୱଧାନ ର ପୂର୍ବେଶ-ଦ୍ୱାର ଜାତ କାଷ୍ଠରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ତହିଁର କପାଳୀ ଓ ବାଜୁବନ୍ଧ୍ୟ କାନ୍ଥର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଥିଲା । ୩୨ ଏହିରୂପେ ସେ ଜାତ କାଷ୍ଠରେ ଦୁଇ କବାଟ କଲେ; ତହିଁ ଉପରେ କିରୁବ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୁରବୃକ୍ଷ ଓ ପୂର୍ବପୁଚିତ ପୁଷ୍ପମାନର ଆକୃତି ଖୋଦାଇଲେ ଓ ଗହା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ; ଆଉ କିରୁବ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୁରବୃକ୍ଷମାନ ଉପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଡ଼ାଇଲେ । ୩୩ ତଦୁପରେ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବେଶ-ଦ୍ୱାର ନିମନ୍ତେ କାନ୍ଥର ଚତୁର୍ଥାଂଶରେ ଜାତ କାଷ୍ଠର ଚୌକାଠ କଲେ; ୩୪ ଆଉ, ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠରେ ଦୁଇ କବାଟ କଲେ; ଏକ କବାଟର ଦୁଇ ପଟ ଦୋହରା ଥିଲା, ଅନ୍ୟ କବାଟର ଦୁଇ ପଟ ଦୋହରା ଥିଲା । ୩୫ ପୁଣି, ସେ ତହିଁ ଉପରେ କିରୁବ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୁରବୃକ୍ଷ ଓ ପୂର୍ବପୁଚିତ ପୁଷ୍ପମାନ ଖୋଲି ସେହି ଖୋଦିତ କର୍ମର ଆକୃତି ଅନୁସାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଡ଼ାଇଲେ । ୩୬ ପୁଣି, ସେ ତିନି ଧାଡ଼ି ଖୋଦିତ ପୂର୍ବତରରେ ଓ ଏକ ଧାଡ଼ି ଏରସ କାଷ୍ଠର କଡ଼ିରେ ଭିତର ପୂର୍ବେଶ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩୭ ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷର ସିନ୍ଧୁ ମାସରେ ସଦାପୂର୍ବତର ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୩୮ ପୁଣି, ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ବୃଲ ନାମକ ଅଷ୍ଟମ ମାସରେ ନିରୂପିତ ଆକୃତି ଅନୁସାରେ ସମୁଦାୟ ଅଂଶରେ ଗୃହର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ଏତୁପେ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଗତକୁ ସାତ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା ।

୭

ଶଲୋମନଙ୍କ ପରାସାଦ ନିର୍ମାଣ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ତେର ବର୍ଷ ଆପଣା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଲାଗି ଆପଣାର ସମୁଦାୟ ଗୃହ ସମାପ୍ତ କଲେ । ୨ କାରଣ, ସେ ଲିବାନୋନ-ଅରାମ୍ନ ନାମକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ଏକ ଶହ ହାତ, ତହିଁର ପୂର୍ବପ ପରଶ ହାତ ଓ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତା ତିରିଶ ହାତ, ଗୁଡ଼ି ଧାଡ଼ି ଏରସ କାଷ୍ଠର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଏରସ କାଷ୍ଠର କଡ଼ି ଦେଇ ଗହା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩ ଆଉ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମାନର ଉପରିସ୍ଥ ପଞ୍ଚଗୁଳିଶ କଡ଼ି ଉପରେ ଏରସ କାଷ୍ଠର ଛାତ କଲେ; ଧାଡ଼ିକେ ପନ୍ଦର ଲେଖାଏଁ । ୪ ପୁଣି, ତିନି ଧାଡ଼ି ଖିଡ଼ିକି ଥିଲା ଓ ତିନି ଧାଡ଼ିର ଆଳୁଅ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ଥିଲା । ୫ ଖିଡ଼ିକିର ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ଓ ଚୌକାଠ ଗୁଡ଼ି ଚୌରସ ଥିଲା ଓ ତିନି ଧାଡ଼ିର ଆଳୁଅ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ଥିଲା । ୬ ଆହୁରି ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେଶାର ବାରଣ୍ଡା କଲେ; ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ପରଶ ହାତ, ପୂର୍ବସ୍ଥ ତିରିଶ ହାତ; ତହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆଉ ଏକ ବାରଣ୍ଡା କଲେ ଓ ତହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ମୋଟ କଡ଼ିମାନ ଦେଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେ ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ ସିଂହାସନର ବାରଣ୍ଡା, ଅର୍ଥାତ୍, ବିଗ୍ରହ-ବାରଣ୍ଡା କଲେ; ଆଉ ଚଟାଣକୁ ଚଟାଣ ଏରସ କାଷ୍ଠରେ ଆରଛାଦିତ କଲେ । ୮ ଆଉ, ଗତକର ବାସଗୃହ, ବାରଣ୍ଡା ଭିତର ଅନ୍ୟ ପୂର୍ବେଶର କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଥିଲା । ଆଉ, ଶଲୋମନ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଫୀରୋର କନ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ସେହି ବାରଣ୍ଡା ପରି ଏକ ଗୃହ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୯ ଏହିସବୁ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଠାରୁ ଛାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ଖୋଦିତ ପୂର୍ବତରର ପରିମାଣାନୁସାରେ କରତରେ ତିରିଶ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପୂର୍ବତର ଦ୍ୱାର ନିର୍ମିତ ହେଲା । ପୁଣି, ବାହାରେ ବୃହତ ପୂର୍ବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିରୂପେ ହେଲା । ୧୦ ଆଉ ଦଶ ହାତ ଓ ଆଠ ହାତର ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପୂର୍ବତରରେ ଭିତ୍ତିମୂଳ ହେଲା । ୧୧ ପୁଣି, ଉପରେ ପରିମାଣାନୁସାରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଖୋଦିତ

ପରସ୍ପତର ଓ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଥିଲା । ୧୨ ଆଉ ଯେପରି ସଦାପୁରଭୃତ୍ସକ ଗୃହର ଭିତର ପରାଙ୍ଗଣ ଓ ଗୃହ-
ବାରଣ୍ଡାରେ, ସେପରି ବୃହତ ପରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତିନି ଧାଡ଼ି ଖୋଦିତ ପରସ୍ପତର ଓ ଏକ ଧାଡ଼ି
ଏରସ-କଢ଼ି ଥିଲା ।

ହୃରମ୍ଭୂକ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ହୃରମ୍ଭକୁ ସୋରରୁ ଅଣାଇଲେ । ୧୪ ସେ ନପୁତଳି-
ବଂଶୀୟ ଏକ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର, ଗହୀର ପିତା ସୋର ନଗରସ୍ଥ ଏକ କାଂସ୍ୟକାର ଥିଲା; ପୁଣି, ସେ
ପିତୃତଳର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ପୁଣି, ସେ ଶଲୋମନ
ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗର୍ଭକର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ।

ଦୁଇଟି ପିତୃତଳ ସ୍ତମ୍ଭ

୧୫ ଆଉ ସେ ଅଠର ହାତ ଉଚ୍ଚ ଓ ବାର ହାତ ପରିଧିରେ ଦୁଇ ପିତୃତଳ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କଲା ।
୧୬ ପୁଣି, ସେ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭର ମଧ୍ୟାନ୍ତରେ ଦେବା ପାଇଁ ତଳ ପିତୃତଳର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡତାଳି କଲା; ଏକ
ମୁଣ୍ଡତାଳିର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡତାଳିର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । ୧୭ ସ୍ତମ୍ଭ-
ମଧ୍ୟାନ୍ତର ସେହି ମୁଣ୍ଡତାଳି ନିମନ୍ତେ ଜାଲିକାର୍ଯ୍ୟର ଜାଲି ଓ ଜଞ୍ଜିର କାର୍ଯ୍ୟର ମାଳା ଥିଲା, ଏକ
ମୁଣ୍ଡତାଳି ପାଇଁ ସାତ ଓ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡତାଳି ପାଇଁ ସାତ । ୧୮ ଏହିପରି ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କଲା; ସ୍ତମ୍ଭ-
ମଧ୍ୟାନ୍ତରେ ଥିବା ମୁଣ୍ଡତାଳିର ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥକ ପରତେୟକ ଜାଲିକାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଦୁଇ
ଧାଡ଼ି ତାଳିମ୍ବ ଥିଲା ଓ ସେ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡତାଳି ନିମନ୍ତେ ତତ୍ତରୂପ କଲା । ୧୯ ପୁଣି, ବାରଣ୍ଡା ଭିତର
ସ୍ତମ୍ଭ-ମଧ୍ୟାନ୍ତର ମୁଣ୍ଡତାଳି ଗୁଡ଼ି ହାତ କଇଁଫୁଲ-କର୍ମବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । ୨୦ ଆଉ, ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭର
ଉପରି ଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡତାଳି ଥିଲା, ଗହୀ ଜାଲିକର୍ମ ସନ୍ନିକଟ ଗର୍ଭ ପାଖରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ଅନ୍ୟ
ମୁଣ୍ଡତାଳି ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ଦୁଇ ଶହ ତାଳିମ୍ବ ଥିଲା । ୨୧ ଆହୁରି ସେ ମନ୍ଦିରର
ବାରଣ୍ଡାରେ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭମାନ ସ୍ଥାପନ କଲା; ଆଉ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁର ନାମ
ଯାଶୀନ (ସେ ସ୍ତମ୍ଭ କରିବେ) ଦେଲା ଓ ସେ ବାମ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁର ନାମ ବୋୟସ୍ (ତହିଁରେ
ବଳ) ଦେଲା । ୨୨ ପୁଣି, ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ-ମଧ୍ୟାନ୍ତ ଉପରେ କଇଁଫୁଲ-କର୍ମ ଥିଲା; ଏହିରୂପେ ସ୍ତମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ
ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ପିତୃତଳ କୁଣ୍ଡ

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ଗୋଲାକାର ସମୁଦ୍ଧର ରୂପ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲା, ଗହୀ ଏକ
ଫନ୍ଦରୁ ଅନ୍ୟ ଫନ୍ଦ ଯାଏ ଦଶ ହାତ ଓ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓ ତହିଁର ପରିଧି ତିରିଶ ହାତ
ପରିମିତ ଥିଲା । ୨୪ ଆଉ ଫନ୍ଦ ତଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ କଳିକାମାନ ପରିବେଷ୍ଟିତ ଥିଲା, ଗହୀ ହାତକେ
ଦଶ ଲେଖାଏଁ ସମୁଦ୍ଧରୂପ ପାତ୍ରକୁ ବେଷ୍ଟନ କରି ରହିଲା; ପାତ୍ର ତଳ ହେବା ବେଳେ ଏହି କଳିକାମାନ
ଦୁଇ ଧାଡ଼ିରେ ତଳ ଯାଇଥିଲା । ୨୫ ଏହି ପାତ୍ର ଦୁଇପାଖ ଗୋରୁ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ
ତିନିର ମୁଖ ଉତ୍ତରକୁ ଓ ତିନିର ମୁଖ ପଶ୍ଚିମକୁ ଓ ତିନିର ମୁଖ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଓ ତିନିର ମୁଖ ପୂର୍ବକୁ ଥିଲା;
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମୁଦ୍ଧରୂପ ପାତ୍ର ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା ଓ ସେସମସ୍ତର ପଶ୍ଚାତ୍ତର ଭିତରକୁ
ଥିଲା । ୨୬ ସେହି ପାତ୍ର ଗୁଡ଼ି ଅଙ୍ଗୁଳି ମୋଟ, ତହିଁର ଫନ୍ଦ ଗତିଆର ଫନ୍ଦ ପରି ନିର୍ମିତ, କଇଁଫୁଲ
ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା; ତହିଁରେ ଦୁଇ ହଜାର ମହଣ ଧରିଲା ।

ପିତୃତଳ ବଇଠି

୨୭ ପୁଣି, ସେ ଦଶ ପିତୃତଳ ବଇଠି କଲା; ପରତେୟକ ବଇଠିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଗୁଡ଼ି ହାତ, ପରସ୍ଥ ଗୁଡ଼ି
ହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ତିନି ହାତ ଥିଲା । ୨୮ ସେସବୁ ବଇଠିର ଗଠନ ଏହିରୂପେ, ଯଥା, ସେସବୁର ମଧ୍ୟଦେଶ
ଥିଲା; ସେହିସବୁ ମଧ୍ୟଦେଶ ବିଚମାନର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା; ୨୯ ପୁଣି, ବିଚର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସେହିସବୁ
ମଧ୍ୟଦେଶରେ ସିଂହ, ଗୋରୁ ଓ କିରୁମାନେ ଥିଲେ; ଆଉ ବିଚ ଉପରେ ଏକ ବଇଠି ଥିଲା; ପୁଣି,
ସିଂହ ଓ ଗୋରୁମାନଙ୍କ ତଳେ ସୁକ୍ଷ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟର ମାଳା ଥିଲା । ୩୦ ଆହୁରି ପରତେୟକ ବଇଠିର
ପିତୃତଳମୟ ଗୁଡ଼ି ଚକ୍ର, ପିତୃତଳର ଅଖ ଥିଲା ଓ ଗୁଡ଼ିକୋଣରେ ସ୍ଥାପିତ ଅବଲମ୍ବନ ଥିଲା; ସେହିସବୁ
ତଳକର୍ମର ଅବଲମ୍ବନ ପରକ୍ଷାଳନ-ପାତ୍ର ତଳେ ଥିଲା ଓ ପରତେୟକର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମାଳା ଥିଲା ।
୩୧ ପୁଣି, ତହିଁର ମୁଣ୍ଡତାଳି ମଧ୍ୟରେ ଓ ଗହୀ ଉପରେ ତହିଁର ମୁଖ ଏକ ହସ୍ତ, ଆଉ ତହିଁର ମୁଖ
ବଇଠିର କର୍ମାନୁସାରେ ଗୋଲାକାର ଓ ଦେହ ହସ୍ତ ପରିମିତ; ମଧ୍ୟ ତହିଁର ମୁଖ ଉପରେ ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟ
ଓ ତହିଁର ମଧ୍ୟଦେଶସବୁ ଗୋଲାକାର ନେହି ଚତୁଷ୍କୋଣ ଥିଲା । ୩୨ ପୁଣି, ମଧ୍ୟଦେଶ ତଳେ ଗୁଡ଼ିଚକ୍ର

ଓ ଚକ୍ରର ଅଖ ବଇଠିକିରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା; ଆଉ ପୁରତେୟକ ଚକ୍ର ଦେହ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ୩୩ ଆଉ ସେହିସବୁ ଚକ୍ରର କର୍ମ ରଥଚକ୍ରର କର୍ମ ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା; ତହିଁର ଅଖ, ନେମା, ନାଭି ଓ ଅରସବୁ ତଳକର୍ମର ଥିଲା । ୩୪ ପୁଣି, ପୁରତେୟକ ବଇଠିକିର ଗୁରିକୋଣରେ ଗୁରି ଅବଲମ୍ବନ ଥିଲା, ସେହି ଅବଲମ୍ବନ ବଇଠିକି ଦେହରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା । ୩୫ ଆଉ ବଇଠିକି ମୁଣ୍ଡତରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଏକ ଗୋଲକାର ବନ୍ଧନୀ ଥିଲା; ପୁଣି, ବଇଠିକି ଉପରିସ୍ଥ ଅବଲମ୍ବନ ଓ ମଧ୍ୟଦେଶ ତହିଁ ସଞ୍ଜେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା । ୩୬ ପୁଣି, ସେ ତହିଁର ଅବଲମ୍ବନ ପୁରଦେଶରେ ଓ ତହିଁର ମଧ୍ୟଦେଶରେ ପୁରତେୟକର ପରିମାଣାନୁଯାୟୀ କିରୁବ, ସିଂହ ଓ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଖୋଦନ କରି ଚତୁର୍ଦିଗରେ ମାଳା ଦେଲା । ୩୭ ଏହିରୂପେ ସେ ଏକ ଛାଞ୍ଚ, ଏକ ପରିମାଣ ଓ ଏକ ଆକାରରେ ସେହି ଦଶ ବଇଠିକିଯାକ ନିର୍ମାଣ କଲା । ୩୮ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ପିତୃତଳର ଦଶ ପୁରକ୍ଷାଳନ-ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲା; ଏକ ଏକ ପାତ୍ର ଗୁଳିଶ ମହଣ* ଧରେ; ପୁରତେୟକ ପାତ୍ର ଗୁରି ହସ୍ତ ପରିମିତ; ପୁଣି, ଦଶ ବଇଠିକିର ପୁରତେୟକର ଉପରେ ଏକ ଏକ ପୁରକ୍ଷାଳନ-ପାତ୍ର ରହିଲା । ୩୯ ପୁଣି, ସେ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଞ୍ଚ ଓ ଗୃହର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଞ୍ଚ ବଇଠିକି ରଖିଲା; ଆଉ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପୂର୍ବଦିଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼କୁ ସମୁଦ୍‌ରୂପ ପାତ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲା ।

ମନ୍ଦିର ସାଜସଜାର ଗଳିକା

୪୦ ପୁଣି, ହରମ୍ ଏହିସବୁ ପୁରକ୍ଷାଳନ-ପାତ୍ର ଓ କରତୁଳି ଓ କୁଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କଲା । ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହରେ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ହରମ୍ ଯେ ଯେ କର୍ମରେ ପୁରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେସକଳ ସମାପ୍ତ କଲା; ୪୧ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରିସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡତାଳିର ଦୁଇ ଗୋଲକାର ଓ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରିସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡତାଳିର ଦୁଇ ଗୋଲକାର ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥେ ଦୁଇ ଜାଲିକର୍ମ; ୪୨ ଆଉ, ସେହି ଦୁଇ ଜାଲିକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଗୁରି ଶହ ତାଳିମ୍ବ; ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରିସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡତାଳିର ଦୁଇ ଗୋଲକାର ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥେ ପୁରତେୟକ ଜାଲିକର୍ମ ପାଇଁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଧାଡ଼ି ତାଳିମ୍ବ; ୪୩ ଆଉ, ଦଶ ବଇଠିକି ଓ ସେହିସବୁ ବଇଠିକି ଉପରେ ଦଶ ପୁରକ୍ଷାଳନ-ପାତ୍ର, ୪୪ ଏକ ସମୁଦ୍‌ରୂପ ପାତ୍ର, ସେହି ସମୁଦ୍‌ର ପାତ୍ର ତଳେ ବାର ଗୋରୁ, ୪୫ ହାଣ୍ଡି, କରତୁଳି ଓ କୁଣ୍ଡଳ, ଏହି ଯେସକଳ ପାତ୍ର ହରମ୍ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳ ପାଇଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହରେ ନିର୍ମାଣ କଲା, ଗହାସବୁ ଉତ୍ତରପ୍ରଳ ପିତୃତଳର ଥିଲା । ୪୬ ରାଜା ଯଦ୍‌ଦନ-ପଦାରେ ସୁକ୍ଳକୋତ ଓ ସର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଚିକ୍‌କଣ ଭୂମିରେ ଗହାସବୁ ତଳାଇଲେ । ୪୭ ଆଉ, ଅତୟନ୍ତ ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ଶଲୋମନ ସେହିସବୁ ପାତ୍ର ତୋଳ କଲେ ନାହିଁ; ପିତୃତଳର ଓଜନ ଜଣାଗଲା ନାହିଁ । ୪୮ ଆହୁରି ଶଲୋମନ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ; ଅର୍ଥାତ୍, ସପ୍ତର୍ଷିଶ ବେଦି ଓ ଦର୍ଶନାୟ ରୁଟି ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ସପ୍ତର୍ଷିଶର ମେଜ; ୪୯ ପୁଣି, ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣରେ ପାଞ୍ଚ, ବାମରେ ପାଞ୍ଚ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶର ଦାପବୃକ୍ଷ, ସୁବର୍ଣ୍ଣଶର ପୁଷ୍ପ, ପୁରଦାପ, ଚିମୁଟା, ୫୦ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶର ପାତ୍ର, କରୁଟା, କୁଣ୍ଡଳ, ଗୁମର ଓ ଅଞ୍ଜାଗାଧାନୀ; ପୁଣି, ଅନ୍ତରାଗାରର, ଅର୍ଥାତ୍, ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କବାଟ ପାଇଁ ଓ ଗୃହର, ଅର୍ଥାତ୍, ମନ୍ଦିରର କବାଟ ପାଇଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶର କରଜା କଲେ । ୫୧ ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଯେସକଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରବୃତ୍ତ ହେଲେ, ଗହା ସମାପ୍ତ କଲେ । ପୁଣି, ଶଲୋମନ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ପବିତ୍ରାକୃତ ସାମଗ୍ରୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ରୂପା, ସୁନା ଓ ପାତ୍ରସବୁ ଆଣି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହସ୍ଥ ଉତ୍ତରରେ ରଖିଲେ ।

୮

ମନ୍ଦିରରେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ

୧ ଏହାଉତ୍ତରରେ ଶଲୋମନ ଦାଉଦ-ନଗର ସିୟୋନରୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାଣବର୍ଣ୍ଣତ୍ଵ ଓ ବଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରଧାନବର୍ଣ୍ଣତ୍ଵ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣତ୍ଵର ପିତୃଗୃହାଧିପତି ସମସ୍ତତ୍ଵ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଏଥାନାମ ନାମକ ସପ୍ତମ ମାସରେ ପର୍ବ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜଳ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୩ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାଣ ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯାଜକମାନେ ସିନ୍ଦୁକ ଉଠାଇଲେ । ୪ ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ସିନ୍ଦୁକ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଓ ତମ୍ବୁରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ପାତ୍ର ଆଣିଲେ; ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଏହିସବୁ ଆଣିଲେ । ୫ ତହିଁ ରାଜା ଶଲୋମନ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସହିତ ଗଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ସମଗ୍ର

* ୭:୩୮ ଗୁଳିଶ ମହଣ ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ଲିଟର

ଇସ୍ରାଏଲ ମଣ୍ଡଳୀ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମୟରେ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ବଳିଦାନ କଲେ, ଗହା ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଓ ଅପରିମେୟ ଥିଲା । ୬ ଏଉତ୍ତରେ ଯାଜକମାନେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଗହାର ସ୍ୱପ୍ନସ୍ଥାନକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୃହର ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନସ୍ଥ କିରୁବମାନତ୍ତକ ପକ୍ଷ ତଳକୁ ଆଣିଲେ । ୭ କାରଣ, କିରୁବମାନେ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଆପଣାମାନତ୍ତକ ପକ୍ଷ ବିସ୍ତର କରିଥିଲେ, ପୁଣି, କିରୁବମାନେ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଓ ତହିଁ ସାଙ୍ଗୀ ଉପର ଆରକ୍ଷାଦନ କରିଥିଲେ । ୮ ଆଉ ସେହି ସାଙ୍ଗୀ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା ଯେ, ତହିଁର ଅଗ୍ରଭାଗ ମହା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମୟସ୍ଥ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଦେଖାଗଲା; ମାତ୍ର ବାହାରେ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ସେଠାରେ ଅଛି । ୯ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ ଓ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନତ୍ତକ ସହିତ ନିୟମ କଲା ବେଳେ ହୋରେବ ନିକଟରେ ମୋଶା ଯେଉଁ ଦୁଇ ପରସ୍ତର-ଫଳକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ, ଗହା ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ତହିଁରେ ନ ଥିଲା । ୧୦ ଆଉ, ଯାଜକମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଗୃହ ମେଘରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ୧୧ ତହିଁରେ ସେହି ମେଘ ସକାଶୁ ଯାଜକମାନେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବାକୁ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ, ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଗୃହ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ପରତପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୧୨ ତହିଁ ଶଲୋମନ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ନିବିଡ଼ ମେଘରେ ବାସ କରିବେ ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବସତିଗୃହ, ତୁମ୍ଭର ଅନନ୍ତ କାଳ ବାସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି ।”

ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ଶଲୋମନତ୍ତକ ଉଦ୍‌ବୋଧନ

୧୪ ତହିଁ ରାଜା ମୁଖ ଫେରାଇ ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୫ ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ, ଯେ ଆପଣା ମୁଖରେ ଆମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ ଓ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଗହା ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଯଥା, ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକତ୍ତକୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନବଧି ଆମ୍ଭ ନାମ ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ନଗର ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ପାଇଁ ଦାଉଦକୁ ମନୋନୀତ କଲୁ ।” ୧୭ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମୋହର ପିତା ଦାଉଦତ୍ତକର ସଂକଳ୍ପ ଥିଲା । ୧୮ ମାତ୍ର, ସଦାପୁରତୁ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପ ଅଛି, ତୁମ୍ଭର ଏହି ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଉଚିତ୍ତମ; ୧୯ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ଔରସଜାତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ।” ୨୦ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାର ଉକ୍ତ ଏହି କଥା ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି; କାରଣ, ସଦାପୁରତୁ ପରତିଜ୍ଞାନ୍ତୁସାରେ ମୁଁ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦତ୍ତକର ପଦରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରତୁ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲି । ୨୧ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନତ୍ତକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ସମୟରେ ସେମାନତ୍ତକ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ, ଗହାତ୍ତକ ସେହି ନିୟମର ଆଧାର-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଅଛି ।

ଶଲୋମନତ୍ତକ ପରର୍ଥନା

୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜ ସାକ୍ଷାତରେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମୟରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରି କହିଲେ; ୨୩ “ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ଉପରିସ୍ଥ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜିଅବା ନୀରସ୍ଥ ପୃଥ୍ୱୀରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦାସମାନେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ସମୟରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତକ ପ୍ରତି ନିୟମ ଓ ଦୟା ପାଳନ କରିଥାଅ; ୨୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲା, ଗହା ପାଳନ କରିଅଛ; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖରେ କହିଥିଲା, ପୁଣି, ଆଜି ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଗହା ସଫଳ କରିଅଛ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପିତା ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଥିଲା, ‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସମୟରେ ଯେପରି ଗମନାଗମନ କରିଅଛ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେବେ ଆମ୍ଭ ସମୟରେ ଗମନାଗମନ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ କେବଳ ସାବଧାନ ହେବେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ

ତୁମ୍ଭେ ବଂଶରେ ଲୋକର ଅଭାବ ନୋହିବ; ଏହେତୁ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଏହି ପୁରତିକ୍ଷା ଏବେ ସଫଳ କର । ୨୭ ଏହେତୁ ହେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଫୋ' ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ପୁରତି ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛ, ଗହା ଦୃଢ଼ ହେଉ । ୨୮ ମାତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵର କ'ଣ ପୃଥ୍ଵୀରେ ନିତ୍ୟତ ବାସ କରିବେ ? ଦେଖ, ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ସ୍ଵପ୍ନର (ଉପରିସ୍ଵପ୍ନ) ସ୍ଵପ୍ନ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରି ନ ପାରେ; ତେବେ ଫୋ' ନିର୍ମିତ ଏହି ଗୃହ କ'ଣ ପାରିବ ? ୨୯ ତଥାପି, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଫୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଯେଉଁ କାଳକୃତି ଓ ପୁରାଧିନା ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ଗହା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ପୁରାଧିନା ଓ ବିନତିରେ ମନୋଯୋଗ କର; ୩୦ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, 'ଏହିଠାରେ ଆମ୍ଭେ ନାମ ରହିବ,' ସେହି ସ୍ଵପ୍ନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଗୃହ ପୁରତି ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦିବାଗତ୍ଵ ମୁକ୍ତ ଥାଉ; ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ଅଭିମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଯାହା ପୁରାଧିନା କରିବ, ଗହା ଶୁଣ । ୩୧ ପୁଣି, ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ଅଭିମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲ ପୁରାଧିନା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନତିରେ ମନୋଯୋଗ କର; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଇ ଗହା ଶୁଣ ଓ ଶୁଣି କ୍ଷମା କର । ୩୨ କେହି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ ଯେବେ ଗହାକୁ ଶପଥ କରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଶପଥ; ନିରୂପିତ ହୁଏ ଓ ସେ ଆସି ଏହି ଗୃହସ୍ଵପ୍ନ ତୁମ୍ଭେ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ଶପଥ କରେ, ୩୩ ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଇ ଗହା ଶୁଣି ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ଓ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରି ଦୋଷାର କର୍ମର ଫଳ ଗହାର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଗହାକୁ ଦୋଷା କର; ପୁଣି, ଧାର୍ମିକକୁ ଗହାର ଧାର୍ମିକତା ପରମାଣେ ଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ କର । ୩୪ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବା ସକାଶୁ ଶତରୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଯେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ପୁନର୍ବାର ଫେରି ତୁମ୍ଭେ ନାମ ସ୍ଵପ୍ନୀକାର କରନ୍ତି ଓ ଏହି ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ପୁରାଧିନା ଓ ବିନତି କରନ୍ତି, ୩୫ ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଇ ଗହା ଶୁଣ ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପାପ କ୍ଷମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ସେଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣ । ୩୬ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବା ସକାଶୁ ଯେବେ ଆକାଶ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଗୁଷ୍ଟି ନ ହୁଏ, ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦେବା ବେଳେ ଯେବେ ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ଅଭିମୁଖରେ ପୁରାଧିନା କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ନାମ ସ୍ଵପ୍ନୀକାର କରି ଆପଣା ଆପଣା ପାପରୁ ଫେରନ୍ତି, ୩୭ ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଇ ଗହା ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କର ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପାପ କ୍ଷମା କର; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଦତ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଦେଶ ଉପରେ ଗୁଷ୍ଟି କର । ୩୮ ଯେବେ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୁଏ, ଯେବେ ମହାମାରୀ ହୁଏ, ଯେବେ ଶସ୍ତ୍ରର କ୍ଷୟ କି ମୂଲ୍ୟ, ପଞ୍ଚମାଳ ବା କାଟ ହୁଏ; ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶସ୍ଥ ନଗରସମୂହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରେ; କୌଣସି ମାରୀ ହୁଏ; କୌଣସି ରୋଗ ଘଟେ; ୩୯ ତେବେ, ଆପଣା ଆପଣା ମନଃପୀଡ଼ା ଜାଣି କୌଣସି ଲୋକ କିଅବା ତୁମ୍ଭର ସମଗ୍ର ଇସ୍ଵରାଏଲ ଲୋକ ଏହି ଗୃହ ଆଡ଼େ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି କୌଣସି ପୁରାଧିନା କି ବିନତି କଲେ; ୪୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଇ ଶ୍ରବଣ କରି କ୍ଷମା କର ଓ ସିଦ୍ଧ କର, ଆଉ ପୁରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତଃକରଣ ଜାଣି ଗହାର ସକଳ ଗତି ଅନୁସାରେ ପୁରତିଫଳ ଦିଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସମୁଦାୟ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନର ଅନ୍ତଃକରଣ ଜାଣୁଅଛ; ୪୧ ଗହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବସତିର ସମସ୍ତ ଦିନ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ । ୪୨ ଆହୁରି ଯେ ତୁମ୍ଭର ଇସ୍ଵରାଏଲ-ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ, ଏପରି କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ନାମ ସକାଶୁ ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସେ; ୪୩ କାରଣ, ବିଦେଶୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ମହାନାମ ଓ ତୁମ୍ଭର ବଳବାନ ହସ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁର କଥା ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣିବେ; ଏପରି ଲୋକ ଆସି ଯେବେ ଏହି ଗୃହ ଆଡ଼େ ପୁରାଧିନା କରେ, ୪୪ ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଇ ଶୁଣ ଓ ସେ ବିଦେଶୀ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ପୁରାଧିନା କରେ, ତଦନୁସାରେ ଗହା ପୁରତି କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ଲୋକ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭେ ନାମ ଜ୍ଞାତ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ମିତ ଏହି ଗୃହ ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ବୋଲି ଜାଣିବେ । ୪୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ଆଡ଼େ ପଠାଇଲେ ଯେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଶତରୁ ସଞ୍ଜେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଏହି ନଗର ଆଡ଼େ ଓ ତୁମ୍ଭେ ନାମ ନିମନ୍ତେ

ମୋ ନିର୍ମିତ ଏହି ଗୃହ ଆଡ଼େ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, ୪୫ ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ସପ୍ତର୍ଷିରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନ-ନିଷ୍ପତ୍ତି କର । ୪୬ ଯେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରନ୍ତି, କାରଣ ଯେ ପାପ ନ କରେ, ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥିବା ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତରୁହସ୍ୱତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ଯେବେ ଶତରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଦୂରସ୍ଥ ଅବା ନିକଟସ୍ଥ ଶତରୁଦେଶକୁ ନେଇ ଯା'ନ୍ତି; ୪୭ ତେବେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯେବେ ସେମାନେ ମନେ ମନେ ବିବେଚନା କରି ଅନୁତପ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିନତି କରି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କଲୁ ଓ ବିପଥଗାମୀ ହେଲୁ ଓ ଦୁଷ୍ଟପଣ କଲୁ; ୪୮ ଆଉ, ଯେଉଁ ଶତରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଥାଇ ଯେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଫେରନ୍ତି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ଦେଶ ଆଡ଼େ ଓ ତୁମ୍ଭ ମନୋନୀତ ନଗର ଆଡ଼େ ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ମୋ' ନିର୍ମିତ ଗୃହ ଆଡ଼େ ମୁଖ କରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ୪୯ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଥାନ ସପ୍ତର୍ଷିରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ୫୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପକାରୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୃତ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କର; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ, ସେମାନେ ଯେପରି ଦୟା କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟାପାତ୍ର କର । ୫୧ କାରଣ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ, ଲୌହ-ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରୁ ଆଣିଅଛ; ୫୨ ତୁମ୍ଭ ଦାସର ବିନତି ପ୍ରତି ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ବିନତି ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ଥାଉ ଓ ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେସମୟରେ ଗହା ଶୁଣ । ୫୩ କାରଣ, ହେ ପରଭୁ, ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ସମୟରେ ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଯେପରି କହିଥିଲ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ପୃଥ୍ୱୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ପୃଥକ୍ କରିଅଛ ।”

ଶଲୋମନଙ୍କ ଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନା

୫୪ ଏଥିପରେ ଶଲୋମନ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ ଏହିସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି-ନିବେଦନ କରିବାର ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ସେ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ଜାନ୍ତୁପାତରୁ ଓ ସପ୍ତର୍ଷି ଆଡ଼େ ହସ୍ତ-ବିସ୍ତରକରଣରୁ ଉଠିଲେ । ୫୫ ପୁଣି, ସେ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, ୫୬ “ଯେଉଁ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ଆପଣାର ସକଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ନିଜ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ; ସେ ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଯେ ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ସକଳ ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଏକ କଥା ହିଁ ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ୫୭ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେପରି ଥିଲେ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବେ ଥାଉନ୍ତୁ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ ନ କରନ୍ତୁ, କିଅବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନ ହେଉନ୍ତୁ । ୫୮ ଗହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ଗହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଆପଣା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । ୫୯ ଆଉ, ମୁଁ ଏହି ଯେସବୁ କଥାରେ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ନିବେଦନ କଲି, ଗହା ଦିବାରାତ୍ମ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୋଚରରେ ଥାଉ, ପୁଣି, ପ୍ରତି ଦିନର ପରଯୋଜନାନୁସାରେ ସେ ଆପଣା ଦାସର ବିଘ୍ନ ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଘ୍ନ-ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତୁ; ୬୦ ତହିଁରେ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର, ଗହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଧନ୍ୟ ନାହିଁ, ଏହା ପୃଥ୍ୱୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଜ୍ଞାତ ହେବେ । ୬୧ ଏହେତୁ ଆଜିର ଧ୍ୟାୟ ସଦାପୂରୁତ୍ତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଓ ଗହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଗହାଙ୍କଠାରେ ସିଦ୍ଧ ଥାଉ ।”

ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ

୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ରାଜା ଓ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ୱେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ବଳି ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୨୩ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାଇଶ ହଜାର ଗୋରୁ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମେଷ ମତ୍ତ୍ୱଗଲାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ଏହିରୂପେ ରାଜା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଗୃହ ପୁରତିଷ୍ଠା କଲେ । ୨୪ ସେହିଦିନ ରାଜା ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଗୃହ ସମ୍ପୁଣ୍ଣସଥ ପୁରତ୍ତଗଣର ମଧ୍ୟଦେଶ ପବିତ୍ର କଲେ; କାରଣ, ସେଠାରେ ସେ ହୋମବଳି, ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ମତ୍ତ୍ୱଗଲାର୍ଥକ ବଳିର ମେଦ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ; ଯେହେତୁ ହୋମବଳି, ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ମତ୍ତ୍ୱଗଲାର୍ଥକ ବଳିର ମେଦ ଧରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣସଥ ପିତୃକମୟ ଯଜ୍ଞବେଦି ସାନ ଥିଲା । ୨୫ ସେସମୟରେ ଶଲୋମନ ଓ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ୱେ ହୁମାତ୍ର ପୁରବେଶ-ସ୍ଥାନଠାରୁ ମିସରର ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ମହାସମାଜ ସାତ ଦିନ ଥାଉ ସାତ ଦିନ, ଏପରି ଚଉଦ ଦିନ ସଦାପୁରତୁ ଆମତ୍ତମାନତ୍ତକ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୨୬ ଅଷଟ୍ମ ଦିନରେ ସେ ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ରାଜାତ୍ତକୁ ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦତ୍ତକ ପୁରତି ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ଯେସବୁ ମତ୍ତ୍ୱଗଲ ଦେଖାଇ ଥିଲେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଚମତ୍ତକୁ ଗଲେ ।

୯

ଶଲୋମନତ୍ତକୁ ଇଶ୍ୱରତ୍ତକ ଦର୍ଶନ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ ଓ ଆପଣାର ଇଚ୍ଛାମତ୍ତ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେସବୁର ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ୨ ସଦାପୁରତୁ ଯେପରି ଶଲୋମନତ୍ତକୁ ଗିର୍ବାୟୋନରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଥର ଗଞ୍ଜକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୩ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମତ୍ତ ସାକ୍ଷାତ୍ତରେ ଯେଉଁ ପୁରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି କରିଅଛ, ଗହା ଆମତ୍ତେ ଶୁଣିଲୁ; ଆମତ୍ତର ନାମ ସଦାକାଳ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ, ଗହା ଆମତ୍ତେ ପବିତ୍ର କଲୁ, ପୁଣି, ତହିଁ ପୁରତି ଆମତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଆମତ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ନିତୟ ରହିବ । ୪ ଥାଉ ଆମତ୍ତେ ତୁମତ୍ତକୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ତୁମତ୍ତେ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦ ପରି ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ଓ ସରଳ ଭାବରେ ଆମତ୍ତ ସାକ୍ଷାତ୍ତରେ ଚାଲିବ, ପୁଣି, ଆମତ୍ତ ବିଧି ଓ ଶାସନ ପାଳନ କରିବ; ୫ ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ତୁମତ୍ତ ବଂଶରେ ଲୋକର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ, ଏହି ଯେଉଁ ପୁରତିଆ ଆମତ୍ତେ ତୁମତ୍ତ ପିତା ଦାଉଦ ପୁରତି କରିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ଆମତ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତୁମତ୍ତ ରାଜସିଂହାସନ ଅନନ୍ତ କାଳ ସ୍ଥର କରିବ । ୬ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମତ୍ତେମାନେ, ଅବା ତୁମତ୍ତମାନତ୍ତକ ସନ୍ତାନମାନେ ଆମତ୍ତ ପଶ୍ଚତ୍ତଗମନରୁ ଫେରିବ ଓ ତୁମତ୍ତମାନତ୍ତକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଆମତ୍ତ ସ୍ଥାପିତ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ପାଳନ ନ କରିବ, ମାତ୍ର ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣକୁ ସେବା କରିବ ଓ ସେମାନତ୍ତକୁ ପୁରଣାମ କରିବ; ୭ ତେବେ ଆମତ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତହିଁରୁ ସେମାନତ୍ତକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା; ପୁଣି, ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଯେଉଁ ଗୃହ ପବିତ୍ର କଲୁ, ଗହା ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର କରିବା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଲପର ଓ ଉପହାସର ଏକ ବିଷୟ ହେବ; ୮ ଥାଉ ଏହି ଗୃହ ଏଡ଼େ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ହେଁ, ତହିଁ ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ପୁରତ୍ତେୟକ ଲୋକ ଚମତ୍ତକୃତ ହୋଇ ବିଦ୍ରୂପ କରି କହିବେ, ସଦାପୁରତୁ କାହିଁକି ଏହି ଦେଶ ଓ ଏହି ଗୃହ ପୁରତି ଏପରି କଲେ ? ୯ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର କରିବେ, ସଦାପୁରତୁ ସେମାନତ୍ତକ ପରମେଶ୍ୱର, ଯେ ସେମାନତ୍ତକ ପିତୃଗଣକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଗହାତ୍ତକୁ ସେମାନେ ତ୍ତୟାଗ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ସେମାନତ୍ତକୁ ପୁରଣାମ ଓ ସେବା କଲେ; ଏହି ହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନତ୍ତକ ଉପରେ ଏହିସବୁ ଅମତ୍ତଗଲ ଘଟାଇଅଛନ୍ତି ।”

ହୀରମ୍ ସହିତ ଶଲୋମନତ୍ତକୁ ତୁକ୍ତି

୧୦ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ, ଏହି ଦୁଇ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଶଲୋମନତ୍ତକୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା; ୧୧ ତହିଁର ଶେଷରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ସୋରର ରାଜା ହୁରମ୍କୁ; ଗାଲିଲୀ ଦେଶସ୍ଥ କୋଡ଼ିଏ ନଗର ଦେଲେ; ଏହି ହୁରମ୍ ଶଲୋମନତ୍ତକର ସମସ୍ତ ବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ଗଞ୍ଜକୁ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଓ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲା । ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ହୁରମ୍ ଶଲୋମନତ୍ତକର ଉତ୍ତ ନଗରମାନ ଦେଖିବାକୁ ସୋରରୁ ଆସିଲା, ମାତ୍ର ସେସବୁ ଗହାର ସନ୍ତୋଷଜନକ ହେଲା ନାହିଁ । ୧୩ ତହିଁ ସେ କହିଲା, ହେ ମୋହର ଭାଇ, ଏସବୁ କିପରି ନଗର ମୋତେ ଦେଇଅଛ ? ପୁଣି, ସେ ସେହିସବୁର

ନାମ କାରୁଣ୍ୟ* ଦେଶ ଦେଲ, ସେହି ନାମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ୧୪ ପୁଣି, ହୁରମ୍ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଡଲର ସୁନା ଗୁଣ୍ଠକୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲା । ୧୫ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ଗୃହ, ଆପଣା ନିଜ ଗୃହ, ମିଲ୍‌ଲେ, ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର, ହାସୋର, ମଗିଦ୍‌ଦୋ ଓ ଗେଷର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜା ଶଲୋମନ ଯେଉଁ ବୈଦିକକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ତହିଁର ବିବରଣ । ୧୬ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ଯାଇ ଗେଷର ହସ୍ତଗତ କରି ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ତନ୍‌ନିବାସୀ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ଗହା ଯୌତୁକ ରୂପେ ଆପଣା କନ୍ୟା ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଦେଇଥିଲା । ୧୭ ଏହେତୁ ଶଲୋମନ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗେଷର, ଅଧଃସ୍ଥିତ ବେଥ୍-ହୋରଣ, ୧୮ ବାଲତ୍ ଓ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ଗମର, ୧୯ ଆଉ ଶଲୋମନଙ୍କର ଯେ ଯେ ଭଣ୍ଡାର-ନଗର ଥିଲା, ଗହାସବୁ ଓ ରଥ ପାଇଁ ନଗର ଓ ଅଶ୍ୱପ୍ରାଣୋତ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଗର, ପୁଣି, ଯିରୁଶାଲମରେ ଓ ଲିବାନୋନରେ ଓ ଆପଣା ଅଧିକୃତ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଯାହା ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଶଲୋମନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ଗହାସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୦ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତି, ଏପରି ଯେସକଳ ଇମୋରାୟ, ହିତ୍‌ତାୟ, ପରିଷାୟ, ହିବ୍‌ବାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ; ୨୧ ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଦେଶରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରି ପାରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶଲୋମନ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଦିକ କରିବା ପାଇଁ ଦାସ ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ୨୨ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶଲୋମନ କାହାକୁ ଦାସ କଲେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯୋଦ୍ଧା ଓ ଗଡ଼କ ରାଜତ୍ୱ, ଗଡ଼କ ଅଧିପତି, ଗଡ଼କର ସେନାପତି, ଗଡ଼କ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱପ୍ରାଣୋତ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ୨୩ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଶହ ପରାଶ ଜଣ ଶଲୋମନଙ୍କର କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ପୁରଧାନ ଅଧିକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ସେମାନେ କର୍ମକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ । ୨୪ ମାତ୍ର ଫାରୋର କନ୍ୟା ଦାଉଦ-ନଗରରୁ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା ଗହା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସିଲା; ତେବେ ଶଲୋମନ ମିଲ୍‌ଲେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ସେ ଧୂପ ଜ୍ୱଳାଇ ବର୍ଷକେ ତିନି ଥର ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଜୁଲାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ଏହିରୂପେ ସେ ଗୃହ-ନିର୍ମାଣ ସମାପ୍ତ କଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଇଦୋମ ଦେଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରତୀରସ୍ଥ ଏଲତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଇତସିୟୋନ-ଗୋବରରେ ଜାହାଜମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ହୁରମ୍ ସେହି ଜାହାଜରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ସାମୁଦ୍ରିକ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଆପଣା ଦାସ ନାବିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା । ୨୮ ଆଉ ସେମାନେ ଓଫିରକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଗୁରୁ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଡଲର ସୁନା† ନେଇ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ।

୧୦

ଶିବା ଦେଶର ରାଣାଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶିବା ଦେଶର ରାଣା ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ନାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ସୁଖଯାଚି ଶୁଣି ନିଗୂଢ଼ ପରଶ୍ନ ଦୁପ୍ପାରା ଗଡ଼କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ୨ ସେ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଅତି ପରୁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମଣିବାହକ ଉଷ୍ଣରଗଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ନେଇ ମହାସମାଗୋହରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା; ପୁଣି, ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ମନରେ ଯାହା ଯାହା ଥିଲା, ସେସବୁ ବିଷୟରେ ଗଡ଼କ ସତ୍ତ୍ୱେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ୩ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ ଗହାର ସମସ୍ତ ପରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ରାଜାଙ୍କର ବୋଧଗମ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ନ ଥିଲା, ସେ ଗହାକୁ ସବୁ କହିଲେ । ୪ ପୁଣି, ଶିବାର ରାଣା ଶଲୋମନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ, ଗଡ଼କର ନିର୍ମିତ ଗୃହ, ୫ ଗଡ଼କର ମେଜର ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ, ଗଡ଼କର ଭୃତ୍ୱମାନଙ୍କ ଆସନ, ଗଡ଼କ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ସେବା, ସେମାନଙ୍କ ବସତ୍ର, ପାନପାତ୍ରବାହକଗଣ ଓ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ଗୃହରେ କିପରି ଭାବେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଏହିସବୁ ଦେଖି ସେ ହତଜ୍ଞାନ ହେଲା । ୬ ତହିଁ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣା ଦେଶରେ ଥାଇ ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଥିଲି, ଗହା ସତ୍ୟ । ୭ ତଥାପି ମୁଁ ଆସି ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ନ ଦେଖିବା ଯାଏ ସେକଥା ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ନ କଲି; ଆଉ ଦେଖିନାହିଁ, ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ମୋତେ କୁହାଯାଇ ନ ଥିଲା; ମୁଁ ଯେଉଁ ସୁଖଯାଚି ଶୁଣିଲି, ତଦପେକ୍ଷା ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ । ୮ ଆପଣଙ୍କ ଲୋକମାନେ

* ୯:୧୩ କାରୁଣ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ † ୯:୧୪ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଡଲର ସୁନା ପ୍ରାୟ ୪,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ‡ ୯:୨୮ ଗୁରୁ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଡଲର ସୁନା ପ୍ରାୟ ୧୪,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ

ଧନ୍ୟ, ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଦାସମାନେ ଧନ୍ୟ, ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । ୯ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ, ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଇସ୍ତ଼ା଼ହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ କରାଇବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ପୁରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ତ଼ା଼ହାସନକୁ ସଦାକାଳ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଏହେତୁ ବିଘ୍ନ ଓ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ ।” ୧୦ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଡାଲର ସୁନା, ଆଉ ଅତି ପୁରତୁର ସୁଗନ୍ଧା ଦରବନ୍ଦ ଓ ମଣି ଦେଲା; ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କୁ ଯେତେ ସୁଗନ୍ଧା ଦରବନ୍ଦ ଦେଲା, ସେତେ ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ଆଉ କେବେ ଆସି ନାହିଁ । ୧୧ ଆଉ ହୁରମର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜାହାଜରେ ଓଫୀରରୁ ସୁନା ଆସିଲା, ସେହି ସବୁରେ ମଧ୍ୟ ଓଫୀରରୁ ଅତି ପୁରତୁର ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠ ଓ ମଣି ଆସିଲା । ୧୨ ସେହି ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠରେ ରାଜା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଗାୟକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୀଣା ଓ ନେବଲ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏରୂପ ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ଆସି ନାହିଁ କି ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ୧୩ ଶିବାର ରାଣୀ ଯାହା ଯାହା ମାଗିଲା, ଗହୀର ମନୋବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଗହୀରରୁ ଗହୀକୁ ଦେଲେ, ଗହୀ ଛଡ଼ା ଶଲୋମନ ରାଜଯୋଗ୍ୟ ଦାନାନୁସାରେ ଗହୀକୁ ଦେଲେ । ଏଉତ୍ତରେ ରାଣୀ ଓ ଗହୀର ଦାସମାନେ ଫେରି ଆପଣା ଦେଶକୁ ଗଲେ ।

ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କ ସମ୍ପଦ

୧୪ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଛଅ ଶହ ଛଷଠି ଡାଲର ପରିମିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆସେ । ୧୫ ଏହାଛଡ଼ା ପାଇକରମାନେ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ବଣିକମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରୁ ଓ ମିଶ୍ରିତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜାଠାରୁ ଓ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆସିଲା । ୧୬ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ପିଟାସୁନାରେ ଦୁଇ ଶହ ବଡ଼ ଡାଲ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ; ପୁରତେୟକ ଡାଲରେ ଛଅ ଶହ ଶେକଲ* ସୁନା ଲାଗିଲା । ୧୭ ଆଉ ସେ ପିଟାସୁନାରେ ତିନି ଶହ ଡାଲ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ; ପୁରତେୟକ ଡାଲରେ ତିନି ମିନାସ୍ତାଁ ସୁନା ଲାଗିଲା; ଆଉ ରାଜା ଲିବାନୋନ-ଅରଶ୍ମ-ଗୃହରେ ଗହୀସବୁ ରଖିଲେ । ୧୮ ଆହୁରି ରାଜା ହସ୍ତାଦନ୍ତର ଗୋଟିଏ ଗୃହତ ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କରି ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୧୯ ସେହି ସିଂହାସନର ଛଅ ପାବରୁ ଥିଲା, ସେହି ସିଂହାସନ ଉପରି ଭାଗର ପଛଆଡ଼ ଗୋଲକାର ଥିଲା ଓ ଆସନର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇ ହସ୍ତଗର୍ଭାବନ ଥିଲା ଓ ସେହି ହସ୍ତଗର୍ଭାବନ ନିକଟରେ ଦୁଇ ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ୨୦ ଆଉ ସେହି ଛଅ ପାବରୁ ଉପରେ ଦୁଇ ପାଖେ ବାର ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ; ଏରୂପ ସିଂହାସନ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ପୁରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୨୧ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ରସବୁ ସୁନା ଓ ଲିବାନୋନ-ଅରଶ୍ମ-ଗୃହର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ସୁଦଧା ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲା; ରୂପା କିଛି ନ ଥିଲା; ଶଲୋମନଙ୍କ ସମୟରେ ରୂପା କିଛି ବୋଲି ଗଣା ନୋହିଲା । ୨୨ କାରଣ, ସମୁଦରେ ହୁରମର ଜାହାଜ ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜାଙ୍କର ତର୍ଣ୍ଣାଶାମା ଜାହାଜ ଥିଲା; ସେହି ତର୍ଣ୍ଣାଶର ଜାହାଜମାନ ତିନି ବର୍ଷରେ ଥରେ ସୁନା ଓ ରୂପା, ହସ୍ତାଦନ୍ତ, ବାନର ଓ ମୟୂର ନେଇ ଆସନ୍ତି । ୨୩ ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ପୃଥ୍ୱୀସ୍ତ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ବଳିଗଲେ । ୨୪ ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଶଲୋମନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ, ଡାକ୍ତର ସେହି ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥ୍ୱୀସ୍ତ ସମସ୍ତେ ଡାକ୍ତର ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ପୁରତେୟକ ଲୋକ ନିରୂପଣାନୁସାରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଆପଣା ଆପଣା ଭେଟି ରୂପେ ରୂପାପାତ୍ର, ସୁନାପାତ୍ର, ବସ୍ତ୍ର, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ସୁଗନ୍ଧା ଦରବନ୍ଦ, ଅଶ୍ୱ ଓ ଖଚର ଆଣିଲେ । ୨୬ ଆଉ ଶଲୋମନ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ; ଡାକ୍ତର ଏକ ହଜାର ଗୁଣି ଶହ ରଥ ଓ ବାର ହଜାର ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ରଥ-ନଗରମାନରେ ଓ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯିରୂଶାଲମରେ ରଖିଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ରାଜା ଯିରୂଶାଲମରେ ରୂପାକୁ ପଥର ପରି ଓ ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ଏବସ କାଷ୍ଠକୁ ତଳଭୂମିସ୍ତ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ପରି କଲେ । ୨୮ ଆଉ ଶଲୋମନଙ୍କର ଅଶ୍ୱସବୁ ମିସରରୁ ଆଣାଗଲା; ରାଜାଙ୍କର ବଣିକମାନେ ପୁରତେୟକ ପଲର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପଲ ପଲ କରି ପାଇଲେ । ୨୯ ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା ହିତାୟ ଓ ଅରାମାୟ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ସେସବୁ ଆଣାଗଲା; ପୁଣି, ମିସରର ଏକ ଏକ ରଥ ଛଅ ଶହ ଶେକଲ† ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଓ ଏକ ଏକ ଅଶ୍ୱ ଏକ ଶହ ପରାଶ ଶେକଲ‡ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଆସିଲା ଓ ଗଲା ।

* ୧୦:୧୭ ପ୍ରାୟ ୬ କିମିବା ୭ କିଲୋ † ୧୦:୧୭ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଗ୍ରାମ୍ ଅଟେ ‡ ୧୦:୨୯ ପ୍ରାୟ ଛଅ କିଲୋ ଛଅ ଶହ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା ଥିଲା § ୧୦:୨୯ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋ ସାତ ଶହ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା

ଶଲୋକମାନ ଇଶ୍ଵରପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ

୧ ଶଲୋକମାନ ରାଜା ଫୀରୋଜ କନ୍ୟା ଛଡ଼ା ମୋୟାଗାୟ, ଅମ୍ବୁମୋନୀୟ, ଇଦୋମାୟ, ସାଦୋନୀୟ ଓ ହିତତୀୟ ଅନେକ ବିଦେଶୀୟା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପୁରେମ କଲେ; ୨ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯିବ ନାହିଁ, କିଏବା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବଗଣ ପୁରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନକୁ ବିପଥଗାମୀ କରିବେ; ଶଲୋକମାନ ଏମାନଙ୍କ ପୁରତି ପୁରେମରେ ଆସକ୍ତ ହେଲେ । ୩ ଏଣୁ ଗଞ୍ଜକର ସାତ ଶହ ରାଜପତ୍ନୀ ଓ ତିନି ଶହ ଉପପତ୍ନୀ ହେଲେ; ଆଉ ଗଞ୍ଜକର ପତ୍ନୀମାନେ ଗଞ୍ଜକର ମନକୁ ବିପଥଗାମୀ କଲେ । ୪ କାରଣ ଶଲୋକମାନ ବୃଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ଗଞ୍ଜକର ପତ୍ନୀମାନେ ବିଦେଶୀୟ ଦେବଗଣ ପୁରତି ଗଞ୍ଜକର ମନକୁ ବିପଥଗାମୀ କଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକର ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜକର ଅନ୍ତଃକରଣ ପରି ଗଞ୍ଜକର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପୁରୁଷ ପୁରେମଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁରତି ସିଦ୍ଧ୍ୟ ନେହିଲା । ୫ ମାତ୍ର ଶଲୋକମାନ ସାଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ଦେବୀ ଅଷ୍ଟାଶୋଡ଼ଶ ଓ ଅମ୍ବୁମୋନୀୟମାନଙ୍କ ମିଲ୍‌କମ୍ ନାମକ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ଦେବତା ପଶ୍ଚାତ୍ତଗାମୀ ହେଲେ । ୬ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ଶଲୋକମାନ କଲେ ଓ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜକର ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ରୂପେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତଗାମୀ ନେହିଲେ । ୭ ତହିଁ ଶଲୋକମାନ ଯିରୁଶାଲମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ଥ ପର୍ବତରେ ମୋୟାବର ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ କମୋଶ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅମ୍ବୁମୋନୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ମୋଲକ୍ ନାମକ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ଦେବତା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚତସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୮ ଏହିରୂପେ ଗଞ୍ଜକର ଯେଉଁ ବିଦେଶୀୟା ପତ୍ନୀମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇଲେ ଓ ବଳିଦାନ କଲେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ସେହିପରି କଲେ । ୯ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଶଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରତି କ୍ରୋଧ୍ୟ ହେଲେ, କାରଣ ଗଞ୍ଜକର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପୁରେମଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲା; ସଦାପୁରୁଷ ଗଞ୍ଜକୁ ଦୁଇ ଥର ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ ୧୦ ଓ ସେହି ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା କରି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାତ୍ତଗାମୀ ହେବାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଗହା ସେ ପୁରତିପାଳନ କଲେ ନାହିଁ । ୧୧ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଶଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଦସ୍ତାବ୍ ଏହିପରି ହେବାରୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣାର ଯେଉଁ ନିୟମ ଓ ବିଧି ଆଜ୍ଞା କଲୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ପାଳନ ନ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଚିରି ନେଇ ତୁମ୍ଭ ଦାସକୁ ଦେବା । ୧୨ ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜକର ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମୟରେ ଏହା କରିବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ହସ୍ତରୁ ଗହା ଚିରି ନେବା । ୧୩ ତଥାପି ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଚିରି ନେବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଦାସ ଦାଉଦ ସକାଶୁ ଓ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଯିରୁଶାଲମ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେବା ।”

ଶଲୋକମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଇଦୋମାୟ ହୃଦୟକୁ ଶଲୋକମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ କରି ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ; ସେ ଇଦୋମାୟ ରାଜବଂଶଜ ଥିଲେ । ୧୫ ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଇଦୋମାୟ ଥିଲେ ଓ ଯୋୟାବ ସେନାପତି ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ ଯାଇ ଇଦୋମାୟର ପୁରତେୟକ ପୁରୁଷକୁ ଆଘାତ କରିଥିଲା; ୧୬ ସେତେବେଳେ ଯୋୟାବ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ଵରାଏଲ ଇଦୋମାୟର ପୁରତେୟକ ପୁରୁଷକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅ ମାସ କାଳ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ; ୧୭ ସେସମୟରେ ହୃଦୟ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଗହା ପିତା ଦାସ କେତେକ ଇଦୋମାୟ ଲୋକ ମିସରକୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ; ସେତେବେଳେ ହୃଦୟ ସାନ ବାଳକ ଥିଲା । ୧୮ ସେମାନେ ମିଦାୟନଠାରୁ ଉଠି ପାରଣକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ପାରଣରୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଲୋକ ନେଇ ମିସରରେ ମିସରର ରାଜା ଫୀରୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ; ସେ ଗହାକୁ ଗୃହ ଦେଇ ଗହା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ନିରୂପଣ କରି ଗହାକୁ ଭୃତ୍ସି ଦେଲା । ୧୯ ପୁଣି, ହୃଦୟ ଫୀରୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତିଶୟ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲା, ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ତହପନେଷ୍ ରାଣୀର ଭଗିନୀକି ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବିବାହ ଦେଲା; ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ତହପନେଷ୍ ଭଗିନୀ ଗହାର ଔରସରେ ଗନ୍ତବତ୍ ନାମକ ପୁତ୍ର ପୁରସବ କଲା, ତହିଁରେ ତହପନେଷ୍ ଫୀରୋର ଗୃହରେ ଗହାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତ୍ୟାଗ କରାଇଲା; ଆଉ ଗନ୍ତବତ୍ ଫୀରୋର ଗୃହରେ ଫୀରୋର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ରହିଲା । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ପିତୃଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିଅଛି* ଓ ସେନାପତି ଯୋୟାବ ମରିଅଛି, ଏହି ସମାଗ୍ର ହୃଦୟ

* ୧୧:୨୧ ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଅଛନ୍ତି

ମିସରରେ ଶୁଣାନ୍ତେ ଫାରେ କହିଲା, “ମୋତେ ପରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନୁ, ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନଦେଶକୁ ଯିବି ।” ୨୨ ତହିଁରେ ଫାରେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ମାତ୍ର ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ଥାଇ ତୁମ୍ଭର କି ଅଭାବ ହେଲା ଯେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାଞ୍ଛା କରୁଅଛ ?” ଏଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “କିଛି ନାହିଁ; ତଥାପି କୌଣସିମତେ ପରସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦେଉନୁ ।” ୨୩ ଆହୁରି ପରମେଶ୍ୱର ଇଲାୟାଦାର ପୁତ୍ର ରଷୋଶକୁ ଶଲୋମନଞ୍ଜର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିପକ୍ଷ କରି ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ, ସେ ଲୋକ ଆପଣା ପରଭୁ ସୋବାର ରାଜା ହୃଦୟର ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା; ୨୪ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଦାଉଦ ସୋବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ସେସମୟରେ ସେ ଆପଣା ନିକଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ ଦଳପତି ହୋଇଥିଲା; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଦମ୍ଭେଶକକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କରି ଦମ୍ଭେଶକରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୫ ଆଉ ସେ ହୃଦୟ କୃତ ମନ୍ଦକର୍ମୀ ଛଡ଼ା ଶଲୋମନଞ୍ଜର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିପକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା; ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଘୃଣା କରି ଅରାମ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲା । ୨୬ ପୁଣି, ସରେଦା ନିବାସୀ ଇଫ୍ରେୟମାୟ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଞ୍ଜର ଦାସ ଯାରବାୟାମ ମଧ୍ୟ ରାଜାଞ୍ଜର ପୁତ୍ରକୁଳରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲେ; ଗଞ୍ଜର ମାତର ନାମ ସରୁୟା, ସେ ଏକ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା । ୨୭ ରାଜାଞ୍ଜ ପୁତ୍ରକୁଳରେ ଗଞ୍ଜର ହସ୍ତ ଉଠାଇବାର କାରଣ ଏହି; ଶଲୋମନ ମିଲ୍ଲେ ଦୃଢ଼ କରୁଥିଲେ ଓ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜ ନଗରର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ୨୮ ସେସମୟରେ ଯାରବାୟାମ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ଏଣୁ ଶଲୋମନ ସେହି ଯୁବା ଲୋକଞ୍ଜକୁ ପରିଶ୍ରମୀ ଦେଖି ଯୋଷେଫ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ କର୍ମଭାର ଗଞ୍ଜ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କଲେ । ୨୯ ଘଟଣାକ୍ରମେ ସେହି ସମୟରେ ଯାରବାୟାମ ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରକୁ ଯା’ନ୍ତେ, ପଥରେ ଶାଲୋନାୟ ଅହାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗଞ୍ଜର ଦେଖା ପାଇଲା; ଅହାୟ ଆପଣାକୁ ନୂତନ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିଲା ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ସେ ଦୁହେଁ ଥିଲେ । ୩୦ ତହିଁରେ ଅହାୟ ଆପଣା ଦେହର ନୂତନ ବସ୍ତ୍ର ଧରି ବାରଖାଣ୍ଡ କରି ଚିରିଲା । ୩୧ ଆଉ ଯାରବାୟାମଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ଦଶ ଖଣ୍ଡ ନିଅ; କାରଣ ସଦାପୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଶଲୋମନର ହସ୍ତରୁ ରାଜ୍ୟ ଚିରି ନେବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେବା ।” ୩୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦ ସକାଶୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ନଗର ଯିରୁଶାଲମ ସକାଶୁ ସେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇବ । ୩୩ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସାଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ଅଷ୍ଟାଦେଶ ଦେବାକି ଓ ମୋୟାବର କମୋଶ ଦେବକୁ ଓ ଅମ୍ବୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ମିଲ୍‌କମ୍ ଦେବକୁ ପରଶାମ କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦ ଯେପରି ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର କଲା ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନ ପାଳନ କଲା, ସେପରି କରିବାକୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପଥରେ ଚାଲି ନାହାନ୍ତି । ୩୪ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଗହା ହସ୍ତରୁ ନେବା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ମନୋନୀତ ଦାସ ଯେଉଁ ଦାଉଦ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧିସକଳ ପାଳନ କଲା, ଗହା ସକାଶୁ ଗହାକୁ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଅଧିପତି କରି ରଖିବା; ୩୫ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଗହାର ପୁତ୍ର ହସ୍ତରୁ ରାଜ୍ୟ ନେବା ଓ ଗହା, ଅର୍ଥାତ୍, ଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା । ୩୬ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନଗର ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ, ସେହି ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେପରି ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦର ପରଦାପ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାର ପୁତ୍ରକୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେବା । ୩୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରାଣର ସମସ୍ତ ବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ରାଜ୍ୟ କରି ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ହେବ । ୩୮ ଆଉ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦ ପରି ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଆଦେଶରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ଆମ୍ଭ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ପଥରେ ଚାଲିବ ଓ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଦାଉଦ ପାଇଁ କଲୁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେବା । ୩୯ ଆମ୍ଭେ ଏହି କର୍ମ ସକାଶୁ ଦାଉଦ-ବଂଶକୁ କଲେଶ ଦେବା, ମାତ୍ର ସଦାକାଳ ନୁହେଁ । ୪୦ ଉକ୍ତ କାରଣରୁ ଶଲୋମନ ଯାରବାୟାମଞ୍ଜକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; ମାତ୍ର ଯାରବାୟାମ ଉଠି ମିସରକୁ ମିସ୍ରାୟ ରାଜା ଶୀଶକ୍ ନିକଟକୁ ପଳାଇଲେ ଓ ଶଲୋମନଞ୍ଜର ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସରରେ ରହିଲେ ।

ଶଲୋମନଞ୍ଜ ମୁଦ୍ରା

୪୧ ଶଲୋମନଞ୍ଜର ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଓ ଗଞ୍ଜର ସମସ୍ତ କୃତକର୍ମ ଓ ଗଞ୍ଜର ଜ୍ଞାନ କି ଶଲୋମନ ବିଷୟକ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ ? ୪୨ ଶଲୋମନ ଚାଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମରେ

ସମୁଦାୟ ଇସରାଏଲ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୪୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଶଲୋମନ ମୁଦୁୟବରଣ କଲେ ପୁଣି ଆପଣା ପିତୃଲୋକତ୍ତର ସହିତ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ; ତହିଁ ଗତ୍ତକ ପୁତ୍ର ରିହବାୟାମ ଗତ୍ତକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୧୨

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଗୋଷ୍ଠୀମାନତ୍ତକର ବିଦଗ୍ଧେ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ଶିଖିମକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସମୁଦାୟ ଇସରାଏଲ ଗତ୍ତକୁ ରାଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଖିମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ୨ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ନବାଟର ପୁତ୍ର ସେହି ଯେ ଯାରବାୟାମ ଶଲୋମନ ରାଜାତ୍ତକର ଛାମୁରୁ ପଲାଇ ମିସରରେ ଏଯାଏ ଥିଲେ, ସେ ଗତ୍ତକର ମୁଦୁୟ ସମବାଦ ପାଇଲେ; ସେ ମିସରରେ ବାସ କରୁଥିବା ବେଳେ ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତକୁ ତକାଇ ପଠାଇଲେ । ୩ ତହିଁରେ ଯାରବାୟାମ ଓ ଇସରାଏଲର ସମସ୍ତ ସମାଜ ରିହବାୟାମତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆସି ଏହି କଥା କହିଲେ, ୪ “ଆପଣତ୍ତକ ପିତା ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଯୁଆଳି ଅସହୟ କରିଥିଲେ; ଏହେତୁ ଆପଣତ୍ତକ ପିତା ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅସହୟ ଦାସ୍ୟକର୍ମର ଭାର ଓ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ଆପଣ ହାଲୁକା କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣତ୍ତକ ସେବା କରିବୁ ।” ୫ ତହିଁ ସେ ସେମାନତ୍ତକ କହିଲେ, “ଏବେ ଯାଅ, ତିନି ଦିନ ଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ ।” ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଚାଲିଗଲେ । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ରାଜା ଆପଣା ପିତା ଶଲୋମନତ୍ତକର ଜୀବନ କାଳରେ ଯେଉଁ ପୁରାଣମାନେ ଗତ୍ତକ ସମମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନତ୍ତକ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନତ୍ତକ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କି ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?” ୭ ତେବେ ସେମାନେ ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆଜି ଏହି ଲୋକମାନତ୍ତକର ସେବକ ହେବ ଓ ସେମାନତ୍ତକର ସେବା କରି ସେମାନତ୍ତକ ଉତ୍ତର ଦେବ ଓ ସେମାନତ୍ତକ ଉତ୍ତମ ବାକ୍ୟ କହିବ, ତେବେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇ ରହିବେ ।” ୮ ମାତ୍ର ସେ ସେହି ପୁରାଣମାନତ୍ତକ ଉତ୍ତ ପରାମର୍ଶ ତ୍ୟାଗ କରି ଯେଉଁ ଯୁବାମାନେ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ବଢ଼ି ଗତ୍ତକ ସମମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲେ, ସେମାନତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ପରାମର୍ଶ କଲେ । ୯ ପୁଣି, ସେ ସେମାନତ୍ତକ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଉପରେ ଯେଉଁ ଯୁଆଳି ଥୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଗହା ହାଲୁକା କର; ସେମାନତ୍ତକ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭତ୍ତକ କି ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?” ୧୦ ତହିଁରେ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ବଢ଼ିଥିବା ଯୁବାମାନେ ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପିତା ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଯୁଆଳି ଭାରୀ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ପାଇଁ ଗହା ହାଲୁକା କର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ, ସେମାନତ୍ତକ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କହିବ; ମୋର କନିଷ୍ଠ ଅତ୍ତଗୁଳି ମୋ’ ପିତାତ୍ତକ କଟିଠାରୁ ମୋଟ ।” ୧୧ ଏଥିପାଇଁ ମୋ’ ପିତା ଯେଉଁ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଉପରେ ଥୋଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ଗହା ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି; ମୋ’ ପିତା କୋରଡ଼ାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ବିଚ୍ଛାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଶାସ୍ତି ଦେବି । ୧୨ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପୁଣି, ଆସ ବୋଲି ରାଜା ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଯାରବାୟାମ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ରିହବାୟାମତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୧୩ ତହିଁରେ ପୁରାଣମାନତ୍ତକ ଉତ୍ତ ପରାମର୍ଶ ତ୍ୟାଗ କରି ରାଜା ଲୋକମାନତ୍ତକ କହୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ୧୪ ପୁଣି, ଯୁବାମାନତ୍ତକ ପରାମର୍ଶନୁସାରେ ଲୋକମାନତ୍ତକ କହିଲେ, “ମୋ’ ପିତା ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଉପରେ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ଥୋଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଯୁଆଳି ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି; ମୋ’ ପିତା କୋରଡ଼ାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ବିଚ୍ଛାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଶାସ୍ତି ଦେବି ।” ୧୫ ଏହିରୂପେ ରାଜା ଲୋକମାନତ୍ତକ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଶାଲୋନୀୟ ଅହାୟ ଦପ୍ତରା ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମତ୍ତକ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଆପଣାର ସେହି କଥା ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତ ଆଡ଼ୁ ଘଟିଲା ।

ଇସରାଏଲ ବିଭକ୍ତ

୧୬ ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଇସରାଏଲ ଦେଖିଲେ ଯେ, ରାଜା ସେମାନତ୍ତକ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ରାଜାତ୍ତକ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଦାଉଦତ୍ତକଠାରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର କି ଅଂଶ ଅଛି ? ଏଣିକି ଯିଶାର ପୁତ୍ରଠାରେ; ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକର ଅଧିକାର ନାହିଁ; ହେ ଇସରାଏଲ, ଆପଣା ଆପଣା ତମରୁ ଯାଅ; ହେ ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆପଣା ଘର କଥା ବୁଝ ।” ତହିଁ ଇସରାଏଲୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମରୁ ଚାଲିଗଲେ । ୧୭ ତଥାପି ଇସରାଏଲର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ଯିହୁଦାର

ନାନା ନଗରରେ ବାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରିହବାୟାମ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ରିହବାୟାମ ରାଜା ବେଠିକର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଦୋନାଗମକୁ* ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ସମୁଦାୟ ଇସରାଏଲ ଗହାକୁ ପରସ୍ତରାୟାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲା । ତହିଁରେ ରିହବାୟାମ ରାଜା ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଲାଇବା ପାଇଁ ଶାୟର ରଥ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ । ୧୯ ଏହିରୂପେ ଇସରାଏଲ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଉଦ-ବଂଶର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ । ୨୦ ଏଉତ୍ତରରେ ଯାରବାୟାମ ଫେରି ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସମୁଦାୟ ଇସରାଏଲ ଶୁଣନ୍ତେ, ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ଗଢ଼କୁ ମଣ୍ଡଳୀକି ତକାଇଲେ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସରାଏଲ ଉପରେ ଗଢ଼କୁ ରାଜା କଲେ; କେବଳ ଯିହୁଦା-ଗୋଷ୍ଠୀ ଛଡ଼ା କେହି ଦାଉଦ-ବଂଶର ଅନୁଗାମୀ ହେଲା ନାହିଁ । ୨୧ ରିହବାୟାମ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ବଂଶର ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ଲକ୍ଷ ଅଶୀ ହଜାର ବଛା ଯୋଦ୍ଧା ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କର ପୁତ୍ର ରିହବାୟାମଙ୍କର ଅଧୀନକୁ ରାଜ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଇସରାଏଲ-ବଂଶ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ୨୨ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଶମୟାୟ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା, ୨୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଶଲୋମନର ପୁତ୍ର ରିହବାୟାମକୁ, ପୁଣି, ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ର ସମସ୍ତ ବଂଶକୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କୁହ: ୨୪ ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଇସରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ; ପରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭ ଆଡ଼ୁ ହୋଇଅଛି ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ସଦାପରତୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ଓ ସଦାପରତୁ ବାକ୍ୟ ପରମାଣେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଫେରିଗଲେ ।

ଯାରବାୟାମର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଗୋବତ୍ସ

୨୫ ଏହି ସମୟରେ ଯାରବାୟାମ ଇଫ୍ରାୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ଶିଖିମ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ସେଠାରୁ ଯାଇ ପନୁୟେଲ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୬ ତହିଁ ଯାରବାୟାମ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିଲେ, “ଏବେ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଦାଉଦ-ବଂଶର ଅଧୀନ ହେବ; ୨୭ ଯେବେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ସଦାପରତୁ ଗୃହରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଯିବେ, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ରିହବାୟାମ ପ୍ରତି ଫେରିବ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋତେ ବଧ କରି ଯିହୁଦାର ରାଜା ରିହବାୟାମ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ ।” ୨୮ ଏହେତୁ ରାଜା ପରାମର୍ଶ କରି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଦୁଇ ଗୋବତ୍ସ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପଡ଼ୁଅଛି; ହେ ଇସରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।” ୨୯ ତହିଁ ସେ ଗୋଟିକୁ ବେଥେଲ୍ରେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଦାନରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୦ ଏହି କର୍ମ ପାପର କାରଣ ହେଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ଗୋଟିକର ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଗଲେ । ୩୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଗୃହମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଲେବା-ସନ୍ତାନ କୁହନ୍ତି, ଏପରି ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଜକ କଲେ ।

ବେଥେଲ୍ର ଯଜ୍ଞବେଦି ଅଭିଷପ୍ତ

୩୨ ପୁଣି, ଯାରବାୟାମ ଅଷ୍ଟମ ମାସରେ, ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ଯିହୁଦାର ପର୍ବ ତୁଲ୍ୟ ଏକ ପର୍ବ ନିରୂପଣ କଲେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ଗଲେ; ଏହିରୂପେ ସେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣନିର୍ମିତ ଗୋବତ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବେଥେଲ୍ରେ ବଳିଦାନ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣାର କୃତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବେଥେଲ୍ରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୩ ଏହିପରି ସେ ଅଷ୍ଟମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ମନର ସଂକଳ୍ପିତ ମାସରେ ବେଥେଲ୍ସ୍ଥାତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ଗଲେ ଓ ସେ ଇସରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ପର୍ବ ନିରୂପଣ କରି ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ଗଲେ ।

୧୩

ଯାରବାୟାମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ

୧ ପୁଣି, ଯାରବାୟାମ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେବା ସମୟରେ ଦେଖ, ସଦାପରତୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଯିହୁଦାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ଲୋକ ବେଥେଲ୍ରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା । ୨ ପୁଣି, ସେ ସଦାପରତୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଯଜ୍ଞବେଦି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରି କହିଲା, “ହେ ଯଜ୍ଞବେଦି, ଯଜ୍ଞବେଦି, ସଦାପରତୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଦାଉଦ-ବଂଶରେ ଯୋଶୀୟ ନାମରେ ଏକ

* ୧୨:୧୮ ଦୋନାଗମକୁ କେତେକ ହସ୍ତଲିପିରେ ଅଦୋରାମ୍

ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିବ; ପୁଣି, ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଉ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ସେ ବଳିଦାନ କରିବ ଓ ଲୋକମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ଥା ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବେ।”^୩ ଆହୁରି ସେ ଲୋକ ସେହି ଦିନ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଇ କହିଲା, “ସଦାପରଭୁତ୍ସକ କଥିତ ଚିହ୍ନ ଏହି; ଦେଖ, ଏହି ବେଦି ଫାଟିଯିବ ଓ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ଭସ୍ମ ଅଜାତି ହୋଇ ପଡ଼ିବ।”^୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ବେଧେଲ୍‌ସ୍ଥଳ ଯଜ୍ଞବେଦି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରି ଯେଉଁ କଥା କହିଲା, ଯାରବାୟାମ ରାଜା ଗହା ଶୁଣି ଯଜ୍ଞବେଦିଠାରୁ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ କହିଲେ, “ଗହାକୁ ଧର।” ଏଥିରେ ସେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ଥିଲେ; ଗହା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା, ତେଣୁ ସେ ଗହା ଆଉ ଫେରାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ।^୫ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ବାକ୍ସ୍ ଦସ୍ତା ଯେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଫାଟିଗଲା ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଭସ୍ମ ଅଜାତି ହୋଇ ପଡ଼ିଲା।^୬ ସେତେବେଳେ ରାଜା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକକୁ ଉଚ୍ଚତର କରି କହିଲେ, “ଯେପରି ମୋହର ହସ୍ତ ପୂର୍ବ ପରି ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଅନୁଗ୍ରହ ନିବେଦନ କର ଓ ମୋ’ ପାଇଁ ପୂର୍ବପାତ୍ର କର। ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ସଦାପରଭୁତ୍ସକଠାରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତେ, ରାଜାଙ୍କର ହସ୍ତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପୂର୍ବ ପରି ହୋଇଗଲା।^୭ ତହିଁ ରାଜା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗୃହକୁ ଆସି ଆଶ୍ରମ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବି।”^୮ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ମୋତେ ଦେବ, ତେବେ ହେଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯିବି ନାହିଁ କିଅବା ଏହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କି ଜଳ ପାନ କରିବି ନାହିଁ,”^୯ କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ବାକ୍ସ୍ ଦସ୍ତା ମୋତେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, କି ଜଳ ପାନ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଉଅଛ, ସେହି ପଥରେ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ।^{୧୦} ତହିଁ ସେ ଅନ୍ୟ ପଥରେ ଗଲା, ଯେଉଁ ପଥରେ ବେଧେଲ୍‌କୁ ଆସିଥିଲା, ସେ ପଥରେ ସେ ଫେରିଲା ନାହିଁ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତ

^{୧୧} ସେହି ବେଧେଲ୍‌ରେ ଜଣେ ପୁରାଣୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବାସ କରୁଥିଲା; ଆଉ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସି ସେହିଦିନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ବେଧେଲ୍‌ରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲା, ଗହାସବୁ ଗହାକୁ ଜଣାଇଲା; ମଧ୍ୟ ରାଜାଙ୍କୁ ସେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲା, ଗହା ସେମାନେ ଆପଣା ପିତାକୁ ଜଣାଇଲେ।^{୧୨} ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ସେ କେଉଁ ପଥରେ ଗଲା ?” ଯିହୁଦାରୁ ଆଗତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଇଥିଲା, ଗହା ଗହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଦେଖିଥିଲେ।^{୧୩} ଏଥିରେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପାଇଁ ଗଧ ସଜାଅ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଗହା ପାଇଁ ଗଧ ସଜାନ୍ତେ, ସେ ତହିଁରେ ଚଢ଼ିଲା।^{୧୪} ଏଉତ୍ତରେ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକର ପଛ ପଛ ଯାଇ ଏକ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ଗହାକୁ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲା; ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦାରୁ ଆଗତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ?” ସେ କହିଲା, “ହଁ, ମୁଁ।”^{୧୫} ତେବେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗୃହକୁ ଆସ ଓ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କର।”^{୧୬} ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଫେରି ନ ପାରେ, କି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗୃହକୁ ଯାଇ ନ ପାରେ; କିଅବା ଏହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁଁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ, କି ଜଳ ପାନ କରିବି ନାହିଁ;^{୧୭} କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ବାକ୍ସ୍ ଦସ୍ତା ମୋତେ କୁହାଯାଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେସ୍ଵାଧୀନରେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, କି ଜଳ ପାନ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଉଅଛ, ସେ ପଥରେ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ।”^{୧୮} ଏଥିରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା; ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ବାକ୍ସ୍ ଦସ୍ତା ଏକ ଦୂତ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଯେପରି ସେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ଓ ଜଳ ପାନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵେ ଗୃହକୁ ଆଣ।” ମାତ୍ର ସେ ଗହାକୁ ମିଥ୍ୟା କହିଲା।^{୧୯} ଏହେତୁ ସେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଫେରି ଯାଇ ଗହା ଗୃହରେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ଓ ଜଳ ପାନ କଲା।^{୨୦} ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମେଜ ନିକଟରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା, ଗହା ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ବାକ୍ସ୍ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା।^{୨୧} ଏଥିରେ ସେ ଯିହୁଦାରୁ ଆଗତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକକୁ ଉଚ୍ଚତରସ୍ଵରରେ କହିଲା, “ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଏହି କଥା କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ବାକ୍ସ୍ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଅଛ, ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପାଳନ କରି ନାହିଁ;^{୨୨} ମାତ୍ର ଫେରି ଆସିଅଛ, ପୁଣି, ଯେଉଁ

ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ନ କର ଓ ଜଳ ପାନ ନ କର, ବୋଲି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଜଳ ପାନ କରିଥାନ୍ତୁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଶବ ତୁମ୍ଭେ ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କ କବରରେ ପୁରବିଷ୍ଟ ନୋହିବ ।” ୨୩ ଏଥିରେ ସେ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ଓ ଜଳ ପାନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଗହା ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଯାହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା, ସେହି ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତା ପାଇଁ ଗଧ ସଜାଇଲା । ୨୪ ତହିଁ ସେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତେ, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସିଂହ ଗହାକୁ ଭେଟି ବଧ କଲା । ପୁଣି, ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର ଶବ ପଡ଼ି ରହିଲା ଓ ଗଧ ଗହା ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲା; ସିଂହ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶବ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲା । ୨୫ ଏଉତ୍ତରରେ ଦେଖ, ଲୋକମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଶବ ପଡ଼ିଥିବାର ଓ ଶବ ପାଖରେ ସିଂହ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଆସି ସେହି ପୁରାଣ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତାର ନିବାସ-ନଗରରେ ଗହା ଜଣାଇଲେ । ୨୬ ଏଥିରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତା ଗହାକୁ ପଥରୁ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା, ସେ ସେହି କଥା ଶୁଣି କହିଲା, “ଯେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ବାକ୍ଯର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲା, ଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଲୋକ; ଏହେତୁ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି କଥା ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଗହାକୁ ସିଂହ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେ ଗହାକୁ ବିଦାର୍ଣଣ କରି ବଧ କରିଥାନ୍ତି ।” ୨୭ ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପାଇଁ ଗଧ ସଜାଅ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଗଧ ସଜାଇଲେ । ୨୮ ଏଥିରେ ସେ ଯାଇ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର ଶବ ପଡ଼ିଥିବାର, ପୁଣି, ଗଧ ଓ ସିଂହ ଶବ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା; ସିଂହ ଶବ ଖାଇ ନ ଥିଲା, କି ଗଧକୁ ବିଦାର୍ଣଣ କରି ନ ଥିଲା । ୨୯ ପୁଣି, ସେ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକର ଶବ ଉଠାଇ ନେଇ ଗଧ ଉପରେ ଥୋଇ ଗହା ଫେରାଇ ଆଣିଲା; ଆଉ ସେହି ପୁରାଣ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତା ଶୋକ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଗହାକୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ନଗରକୁ ଆସିଲା । ୩୦ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା କବରରେ ଗହାର ଶବ ଥୋଇଲା; ତହିଁ ସେମାନେ, “ହାୟ, ମୋହର ଭାଇ !” ବୋଲି ଗହା ଲାଗି ବିଳାପ କଲେ । ୩୧ ଆଉ ସେ ଗହାକୁ କବର ଦେଲା ଉତ୍ତରରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ମଲେ, ଯେଉଁ କବରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଲୋକ କବର ପାଇଥାନ୍ତି, ତହିଁରେ ମୋତେ କବର ଦେଇ ଗହାର ଅସ୍ଥ ପାଖରେ ମୋହର ଅସ୍ଥ ରଖିବ । ୩୨ କାରଣ ସେ ବେଥେଲ୍ ସଥ ଯଜ୍ଞବେଦି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଶମରୀୟାର ନାନ ନଗରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ସମସ୍ତ ଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ବାକ୍ଯ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟପୁରରେ ଯାହା କହିଥାନ୍ତି, ଗହା ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ ହେବ ।” ୩୩ ଏ ଘଟଣା ଉତ୍ତରରେ ଯାରବୀୟାମ ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପୁନର୍ବାର ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ; ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ପାଇଁ ଯେପରି ଯାଜକ ହେବେ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଇଚ୍ଛା କଲା, ଗହାକୁ ସେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୩୪ ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାରବୀୟାମ-ବଂଶକୁ ଉଚ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପୃଥ୍ବୀରୁ ଲୁପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ପୂର୍ତ୍ତି ପାପର କାରଣ ହେଲା ।

୧୪

ଯାରବୀୟାମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତା

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅବୀୟ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୨ ତହିଁ ଯାରବୀୟାମ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଉଠ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବୋଲି ଯେପରି ଜଣା ନ ପଡ଼ିବ, ଏଥିପାଇଁ ଛଦ୍ମବେଶ ଧରି ଶୀଳୋକୁ ଯାଅ; ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବି ବୋଲି ମୋ’ ବିଷୟରେ ଯେ କହିଥିଲା, ସେହି ଅହୀୟ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ବକ୍ତା ସେଠାରେ ଅଛି । ୩ ପୁଣି, ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦଶ ରୁଟି ଓ କିଛି ତିଳୁଆ ଓ ଏକ ପାତ୍ର ମଧୁ ନେଇ ଗହା ନିକଟକୁ ଯାଅ; ବାଳକର କଥା ହେବ, ଗହା ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବ ।” ୪ ଏଥିରେ ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେପରି କଲା ଓ ସେ ଉଠି ଶୀଳୋକୁ ଯାଇ ଅହୀୟର ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ଅହୀୟ ଦେଖି ପାରୁ ନ ଥିଲା; କାରଣ ବୟସ ହେତୁ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ୫ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଅହୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆପଣା ପୁତ୍ର ବିଷୟ ପଚାରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି; କାରଣ ସେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଏପରି କହିବ; କାରଣ ସେ ଆସିବା ବେଳେ ଆପଣାକୁ ଅନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱା ପରି ଦେଖାଇବ ।” ୬ ଆଉ ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସିବା ବେଳେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଅହୀୟ ଗହାର ପାଦ-ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କହିଲା, “ହେ ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଭିତରକୁ ଆସ; କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଅନ୍ୟ ପରି ଦେଖାଉଅଛ ? ମୁଁ ଦୁଃସହନୀୟ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ପୁରୋଚିତ ହୋଇଅଛି । ୭ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଯାରବୀୟାମକୁ କୁହ, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଚିତ କରି ଆମ୍ଭେ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା କଲୁ; ଓ ଦାଉଦ-ବଂଶଠାରୁ ରାଜ୍ୟ

ଚିରି ନେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲୁ; ତଥାପି ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦ, ଯେ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କଲ ଓ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, କେବଳ ଗହା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଆମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହେଲା, ଗହା ପରି ତୁମ୍ଭେ ହୋଇ ନାହିଁ; ୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକ କୁର୍ମା କରିଅଛ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ଭଲ ପରତିମାମାନ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ଆମ୍ଭକୁ ଆପଣା ପଛଆଡ଼େ ପକାଇ ଦେଇଅଛ; ୧୦ ଏହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯାରବୀୟାମ-ବଂଶ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବଦ୍ୟ ବା ମୁକ୍ତ ପରତେୟକ ପୁଂସନ୍ତନକୁ ଯାରବୀୟାମଠାରୁ ଲୋପ କରିବା ଓ ଯେପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମଇଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝାଡୁ କରେ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ଯାରବୀୟାମ ଗୃହକୁ ନିଃଶେଷରେ ବିନାଶ କରିବା । ୧୧ ଯାରବୀୟାମର କେହି ନଗରରେ ମଲେ, କୁକୁରମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ ଓ କେହି କୂଷେତ୍ରରେ ମଲେ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ତାକୁ ଖାଇବେ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଅ; ନଗରରେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଡ଼ିଲା କ୍ଷଣେ ବାଳକ ମରିବ । ୧୩ ପୁଣି, ଗହା ନିମନ୍ତେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଶୋକ କରି ଗହାକୁ କବର ଦେବେ; ମାତ୍ର ଯାରବୀୟାମ ସମ୍ପର୍କୀୟର କେବଳ ସେ ହିଁ କବର ପାଇବ; କାରଣ ଯାରବୀୟାମ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଗହାରିଠାରେ କିଛି ସଦ୍ଭାବ ଦେଖାଯାଇଅଛି । ୧୪ ଆହୁରି ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଏକ ରାଜା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ସେ ସେହିଦିନ ଯାରବୀୟାମ-ବଂଶକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ; ମାତ୍ର କଥା ? ଏବେ ଗହା ଘଟିବ । ୧୫ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଜଳରେ ହଲିଲା ନଳ ପରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଘାତ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉତ୍ପାଟନ କରି ନଦୀ ସେପାରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୬ ପୁଣି, ଯାରବୀୟାମ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି ଓ ଯଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଅଛି, ଗହାର ସେହିସବୁ ପାପ ସକାଶୁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ । ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଉଠି ଚାଲିଗଲା ଓ ତିର୍ସାରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା; ଆଉ ସେ ଗୃହର ଦ୍ଵାରବନ୍ଧ୍ୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା କ୍ଷଣେ ବାଳକ ମଲା ।” ୧୮ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଦାସ ଅହୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେପରି କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଗହାକୁ କବର ଦେଲେ ଓ ଗହା ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ ।

ଯାରବୀୟାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୧୯ ଏହି ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ସେ କିପରି ମୁଦ୍ୟ କଲେ ଓ କିପରି ରାଜ୍ୟ କଲେ, ଦେଖ, ଏସବୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି । ୨୦ ପୁଣି, ଯାରବୀୟାମଙ୍କର ରାଜତ୍ଵକାଳ ବାଇଶ ବର୍ଷ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା ପରେ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ସହିତ କବର ପାଇଲେ ଓ ଗର୍ଭକର ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ଗର୍ଭକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ସିହୋବାରେ ରିହବୀୟାମଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ

୨୧ ଶଲୋମନଙ୍କର ପୁତ୍ର ରିହବୀୟାମ ସିହୋବା-ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ରିହବୀୟାମଙ୍କୁ ଏକଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଵାଧୀନାର୍ଥେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ନଗର ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ, ସେହି ଯିରୁଶାଲମରେ ସେ ସତର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ ଓ ଗର୍ଭକର ମାତର ନାମ ନୟମା ଯେ ଅମ୍‌ମୋନୀୟା ଥିଲେ । ୨୨ ମାତ୍ର ସିହୋବା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ମା କଲା; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ କୃତ ପାପ ଦ୍ଵାରା ଗହାଙ୍କୁ ଅଧିକ କୋପାନ୍ତ୍ର କଲେ । ୨୩ କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରତେୟକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତରେ ଓ ପରତେୟକ ହରିଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣା ଚୂର୍ମାମୂଳେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ, ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଆଶେରାମୂର୍ତ୍ତିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ୨୪ ପୁଣି, ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସଦୋମୀ ଲୋକେ ଥିଲେ; ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମାନୁସାରେ ସେମାନେ କର୍ମ କଲେ । ୨୫ ଆଉ ରିହବୀୟାମ ରାଜାଙ୍କର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ମିସରର ରାଜା ଶୀଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲା; ୨୬ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହର ଧନ ଓ

ରାଜଗୃହର ଧନ ନେଇଗଲା; ସେ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ନେଇଗଲା; ଆହୁରି ଶଲୋମାନଞ୍ଜର ନିର୍ମିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ-
 ଢାଳ ନେଇଗଲା । ୨୭ ଏଥିରେ ରିହବାୟାମ ରାଜା ସେସବୁର ବଦଳେ ପିତୃତଳ-ଢାଳ କରି ରାଜଗୃହର
 ଦୁପ୍ରାରପାଳ ପରହରୀବର୍ଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଞ୍ଜ ହସତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ରାଜା ଯେତେଥର
 ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଗଲେ, ସେତେଥର ପରହରୀମାନେ ଗହା ନେଇ ଗଲେ, ଆଉ ଗହାସବୁ
 ପରହରୀଶାଳକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ । ୨୯ ଏହି ରିହବାୟାମଞ୍ଜର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ
 କ୍ରିୟା କିମ୍ବା ଯିହୁଦା-ରାଜାଗଣର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୩୦ ଏହି ରିହବାୟାମ ଓ
 ଯାରବାୟାମଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିଲା । ୩୧ ଏଉତଗରେ ରିହବାୟାମ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ
 ଓ ଆପଣା ପିତୃଲୋକଞ୍ଜ ସହିତ ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ; ଗଞ୍ଜର ମାଗର ନାମ ନୟମା, ଯେ
 ଅମ୍ବୋନାୟା ଥିଲେ । ଆଉ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଅବାୟାମ ଗଞ୍ଜର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୧୫

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅବାୟାମ

୧ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମ ରାଜାଞ୍ଜର ରାଜତ୍ବର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଅବାୟାମ ଯିହୁଦା ଉପରେ
 ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨ ସେ ଯିରୂଶାଲମରେ ତିନି ବର୍ଷ ରାଜତ୍ବ କଲେ ଓ ଗଞ୍ଜର ମାଗର
 ନାମ ମାଖା, ସେ ଅବଶାଲୋମର କନ୍ୟା ଥିଲା । ୩ ଗଞ୍ଜ ପୂର୍ବରେ ଗଞ୍ଜର ପିତା ଯେସବୁ ପାପ-
 ପଥରେ ଚାଲିଥିଲେ, ସେ ସେହିପରି ଚାଲିଲେ; ଆଉ ଗଞ୍ଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଅନ୍ତଃକରଣ
 ଯେପରି ଥିଲା, ଗଞ୍ଜର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପୁରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ପୁରତି ସେପରି ସିଦ୍ଧ
 ନ ଥିଲା । ୪ ତଥାପି ଦାଉଦଞ୍ଜ ସକାଶୁ ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତରରେ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ରକୁ ସୁଆପନ କରିବା ପାଇଁ
 ଓ ଯିରୂଶାଲମକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରଭୁ ଗଞ୍ଜର ପରମେଶ୍ଵର ଯିରୂଶାଲମରେ ଗଞ୍ଜକୁ
 ଏକ ପରଦାପ ଦେଲେ । ୫ କାରଣ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଗହା ଦାଉଦ କରିଥିଲେ
 ଓ କେବଳ ହିତାୟ ଉତ୍ତର କଥା ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେ ଆପଣାର ଯାବଜ୍ଞୀବନ
 ଗହାଞ୍ଜର ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ୬ ଆଉ ଯାରବାୟାମଞ୍ଜର ଯାବଜ୍ଞୀବନ ଗଞ୍ଜର
 ଓ ରିହବାୟାମଞ୍ଜର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା । ୭ ପୁଣି, ଅବାୟାମଞ୍ଜର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ
 ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କି ଯିହୁଦା-ରାଜାଗଣର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ଆଉ ଅବାୟାମ ଓ
 ଯାରବାୟାମ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା । ୮ ପୁଣି, ଅବାୟାମଞ୍ଜ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଗହାଞ୍ଜକୁ
 ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ଦେଲେ; ତହିଁ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଆସା ଗହାଞ୍ଜ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସା

୯ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯାରବାୟାମଞ୍ଜର ରାଜତ୍ବର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରେ ଆସା ଯିହୁଦା ଉପରେ ରାଜତ୍ବ
 କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୧୦ ସେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଏକଗଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ବ କଲେ, ଆଉ ଗଞ୍ଜର
 ମାଗମହାର ନାମ ମାଖା, ସେ ଅବଶାଲୋମର କନ୍ୟା ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି, ଆସା ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ
 ଦାଉଦଞ୍ଜର ନ୍ୟାୟ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଗହା କଲେ । ୧୨ ଆଉ ସେ ଦେଶରୁ
 ସଦୋମାନଞ୍ଜକୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ନିର୍ମିତ ଦେବତା ସମସ୍ତ ଦୂର କରିଦେଲେ ।
 ୧୩ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ମାଗମହା ମାଖା ଆଶେରା ଦେବୀ ରୂପେ ଏକ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ
 କରିଥିବାରୁ ସେ ଗହାକୁ ରାଣୀପଦରୁ ରୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଆସା ଗହାର ସେହି ପୁରତିମା ଛେଦନ କରି କିର୍ତ୍ତେଣ
 ନଦୀ ନିକଟରେ ଗହା ପୋଡ଼ି ଦେଲେ । ୧୪ ମାଗର ଉଚ୍ଚତ୍ଵାସକଳ ଦୂରୀକୃତ ନେହିଲ; ତଥାପି
 ଆସାଞ୍ଜର ଅନ୍ତଃକରଣ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ପୁରତି ସିଦ୍ଧ ଥିଲା । ୧୫ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା
 ପିତୃଞ୍ଜର ପୁରତିଷ୍ଠିତ, ଆପଣାର ପୁରତିଷ୍ଠିତ ରୂପା, ସୁନା ଓ ପାତ୍ରସବୁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ଗୃହକୁ
 ଆଣିଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ଆସା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଶାଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଞ୍ଜର ଯାବଜ୍ଞୀବନ
 ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା । ୧୭ ଆଉ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସାଞ୍ଜ ନିକଟକୁ କାହାରିକୁ ଯିବା ଆସିବାକୁ ନ ଦେବା ପାଇଁ
 ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଶା ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରି ଗମା ନଗର ଦୃଢ଼ କଲେ । ୧୮ ତହିଁରେ ଆସା
 ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରୁ, ରାଜଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ସବୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ନେଇ ଆପଣା
 ଦାସମାନଞ୍ଜ ହସତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ଓ ଆସା ରାଜା ହିଷ୍ଟାୟୋଣର ପୌତ୍ର ଗବ୍ରିମ୍ବୋଣର ପୁତ୍ର
 ବିନ୍ହଦଦ ନାମକ ଦମ୍ବୋଣକ ନିବାସୀ ଅରାମୀୟ ରାଜା ନିକଟକୁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ପଠାଇ ଏହି କଥା କହିଲେ,
 ୧୯ “ମୋର ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ, ମୋ’ ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତାଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ଅଛି; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
 ନିକଟକୁ ରୂପା ଓ ସୁନାର ଭେଣ ପଠାଇଲି; ଯାଅ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଶା ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ

ନିୟମ ଅଛି, ଗହା ଭାଙ୍ଗିଦିଅ, ତହିଁରେ ସେ ମୋ' ନିକଟରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କରିବ ।” ୨୦ ଏଥିରେ ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ ଆସା ରାଜାତ୍ତକର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ଆପଣା ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ତରାଫଲର ନାନା ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇ ଇନ୍ଦୋଳ, ଦାଲ, ଆବେଲ୍-ବେଥ୍-ମାଖା, ସମୁଦାୟ କିନ୍ନେରତ୍ ଓ ନପ୍ତଲିର ସମସ୍ତ ଦେଶ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୨୧ ତହିଁ ବାଣୀ ଏହି କଥା ଶୁଣି ରାମା ଦୃଢ଼କରଣରୁ କ୍ଷୀନ୍ତ ହୋଇ ତିର୍ଥୀରେ ବାସ କଲେ । ୨୨ ତେବେ ଆସା ରାଜା ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କଲେ; କାହାକୁ ହିଁ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ; ତହିଁ ବାଣୀ ଯେଉଁ ପୁରସ୍ତର ଓ କାଷ୍ଠ ନେଇ ରାମା ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଗହାସବୁ ସେମାନେ ବହି ନେଇଗଲେ । ତହିଁରେ ଆସା ରାଜା ବିନ୍ଦୁମାମ୍ବର ଗେବା ଓ ମିସ୍ତା ନଗର ଦୃଢ଼ କଲେ । ୨୩ ଏହି ଆସାତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗତ୍ତକର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ ଓ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା, ପୁଣି, ଯେ ଯେ ନଗର ସେ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ କଥା କି ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଗତ୍ତକର ପାଦରେ ରୋଗ ହୋଇଥିଲା । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆସାତ୍ତକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦ-ନଗରରେ ଆପଣା ପିତୃଲୋକତ୍ତ ସହିତ କବର ପାଇଲେ, ପୁଣି, ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଗହାତ୍ତକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ନାଦବ୍

୨୫ ଯିହୁଦାର ଆସା ରାଜାତ୍ତକର ରାଜତ୍ତର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯାରବୀୟାତ୍ତକର ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୬ ଆଉ ସେ ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ଓ ଆପଣା ପିତାତ୍ତକର ପଥରେ ଓ ଗତ୍ତକର ପିତା ଯଦୁପୁତ୍ରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ସେହି ପାପରେ ଚାଲିଲେ । ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଷାଖର-ବଂଶୀୟ ଅହୀୟର ପୁତ୍ର ବାଣା ଗତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ; ପୁଣି, ବାଣା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଗିବ୍ବତ୍ୟୋନ ନଗର ନିକଟରେ ଗତ୍ତକୁ ବଧ କଲେ; କାରଣ ନାଦବ୍ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସେସମୟରେ ଗିବ୍ବତ୍ୟୋନ ଅବରୋଧ କରୁଥିଲେ । ୨୮ ଯିହୁଦାର ଆସା ରାଜାତ୍ତକ ରାଜତ୍ତର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାଣା ନାଦବ୍କୁ ବଧ କରି ଗତ୍ତକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ସେ ରାଜା ହେବା କ୍ଷଣେ ଯାରବୀୟାତ୍ତକର ସମୁଦାୟ ବଂଶକୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କଲେ; ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଆପଣା ଦାସ ଶାଲୋନୀୟ ଅହୀୟ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ବାଣା ଯାରବୀୟାତ୍ତକର ଏକ ପୁତ୍ରାକୁ ହିଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ, ସମସ୍ତତ୍ତକୁ ସଂହାର କଲେ । ୩୦ କାରଣ ଯାରବୀୟାତ୍ତ ନିଜେ ପାପ କରି ତଦପୁତ୍ରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଲେ ଓ ବିରକ୍ତିଜନକ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତକୁ ବିରକ୍ତ କଲେ । ୩୧ ଏହି ନାଦବ୍ତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସକଳ କ୍ରିୟା କି ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୩୨ ପୁଣି, ଆସା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଣାତ୍ତକର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାବଜ୍ଞାବନ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଣା

୩୩ ଯିହୁଦାର ଆସା ରାଜାତ୍ତକର ରାଜତ୍ତର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଅହୀୟର ପୁତ୍ର ବାଣା ତିର୍ଥୀରେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚବିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ତ କଲେ । ୩୪ ସେ ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ଓ ଯାରବୀୟାତ୍ତକର ପଥରେ ଓ ଯଦୁପୁତ୍ରା ଯାରବୀୟାତ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତ୍ତକର ସେହି ପାପରେ ଚାଲିଲେ ।

୧୭

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବାଣାତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତକର ବାକ୍ସ ହନାନିର ପୁତ୍ର ଯେହୁତ୍ତକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ୍ତ ହେଲା, ଯଥା, ୨ ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧୂଳିରୁ ଉଠାଇ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା କଲୁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯାରବୀୟାତ୍ତର ପଥରେ ଚାଲିଅଛ ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କଲ; ୩ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବାଣାକୁ ଓ ଗହାର ଗୃହକୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାତ୍ତର ଗୃହ ତୁଲ୍ୟ କରିବା । ୪ ବାଣାର କେହି ନଗରରେ ମଲେ, କୁକ୍ତୁରମାନେ ଗହାକୁ ଖାଇବେ ଓ ଗହାର କେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଲେ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ଗହାକୁ ଖାଇବେ । ୫ ବାଣାତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗତ୍ତକର କ୍ରିୟା ଓ ପରାକ୍ରମ ବିଷୟ କି ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବାଣାତ୍ତକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେ ତିର୍ଥୀରେ କବର ପାଇଲେ ଓ ଗହାତ୍ତକ ପୁତ୍ର ଏଲ ଗହାତ୍ତକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୭ ତଥାପି ବାଣା ଓ ଗତ୍ତକର ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହନାନିର ପୁତ୍ର ଯେହୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାତ୍ତକ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତକ ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥାତ୍ତ ହେଲା, ଯେହେତୁ

ସେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସଦାପରଭୁତକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗହାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସବୁ କୁକର୍ମ କରି ଯାରବୀୟାମତ୍ତକର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଥିଲେ ।

ଇସ୍ୱରାଏଲର ରାଜା ଏଲ

୮ ଯିହୁଦାର ଆସା ରାଜାତ୍ମକ ରାଜତ୍ୱର ଛବିଶ ବର୍ଷରେ ବାଶାତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଏଲ ତିର୍ସାରେ ଇସ୍ୱରାଏଲ-ବଂଶ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୯ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଗତ୍ତକର ରଥସମୂହର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକର ଅଧିପତି ସିମ୍ବରି ନାମକ ଗତ୍ତକର ଦାସ ଗତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରଗତ କଲେ; ଏଲ ତିର୍ସାରେ ଥାଇ ତିର୍ସାସୂତ ଆପଣା ଗୃହର ଅଧିକୃଷ୍ଟ ଅର୍ସାର ଗୃହରେ ପାନ କରି ମତ୍ତ ହେଉଥିଲେ; ୧୦ ଏପରି ସମୟରେ ସିମ୍ବରି ଭିତରକୁ ଯାଇ ଯିହୁଦା ରାଜା ଆସାତ୍ତକ ରାଜତ୍ୱର ସତରଞ୍ଜ ବର୍ଷରେ ଗତ୍ତକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ ଓ ଗତ୍ତକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ସେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ବସିବା ମାତ୍ର ସେ ବାଶାତ୍ତକର ସମୁଦାୟ ବଂଶକୁ ସଂହାର କଲେ; ସେ ଗତ୍ତକର କି ଗତ୍ତକ ଜାତିମାନତ୍ତକର କି ଗତ୍ତକ ମିତ୍ରମାନତ୍ତକର କାହାରି ଗୋଟିଏ ପୁଂସନ୍ତାନ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ଏହି ପରକାରେ ସଦାପରଭୁ ଯେହୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ବାଶାତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସିମ୍ବରି ବାଶାତ୍ତକର ସମଗ୍ର ବଂଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ; ୧୩ ବାଶା ଓ ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଏଲ ଆପଣାମାନତ୍ତକ ଅସାରତ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ୱରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁତକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପାପ କଲେ ଓ ଇସ୍ୱରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଲେ, ବାଶାତ୍ତକର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପ ଓ ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଏଲତ୍ତକର ପାପ ଏଥିର କାରଣ । ୧୪ ଏଲତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତଗତ ଓ ଗତ୍ତକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କି ଇସ୍ୱରାଏଲ-ରାଜାମାନତ୍ତକର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ?

ଇସ୍ୱରାଏଲର ରାଜା ସିମ୍ବରି

୧୫ ଯିହୁଦା-ରାଜା ଆସାତ୍ତକ ରାଜତ୍ୱର ସତରଞ୍ଜ ବର୍ଷରେ ସିମ୍ବରି ତିର୍ସାରେ ସାତ ଦିନ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତକ ଗିବ୍ବଥୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି ସ୍ୱଆପନ କରିଥିଲେ । ୧୬ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଛାଉଣି ସ୍ୱଆପନ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସିମ୍ବରି ଚକ୍ରଗତ କରିଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ରାଜାତ୍ତକ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହେତୁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ୱରାଏଲ ସେହିଦିନ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବି ନାମକ ସେନାପତିତ୍ତକୁ ଇସ୍ୱରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କଲେ । ୧୭ ତହିଁ ଅମ୍ବି ଓ ଗତ୍ତକ ସହିତ ସମଗ୍ର ଇସ୍ୱରାଏଲ ଗିବ୍ବଥୋନରୁ ଯାତ୍ରା କରି ତିର୍ସା ଅବରୋଧ କଲେ । ୧୮ ତହିଁରେ ସିମ୍ବରି ନଗର ହସ୍ତଗତ ହେବାର ଦେଖି ରାଜଗୃହର ଦୁର୍ଗ ଯାଇ ଆପଣା ଉପରେ ରାଜଗୃହରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଗହା ଦଗ୍ଧ କଲେ; ୧୯ ପୁଣି, ସେ ସଦାପରଭୁତ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରିବାରେ, ଯାରବୀୟାମତ୍ତକର ପଥରେ ଗଲିବାରେ ଓ ଇସ୍ୱରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇବାରେ ଆପେ ଯେଉଁ ପାପ କଲେ, ଗତ୍ତକ କୃତ ସେହି ପାପ ସକାଶୁ ମଲେ । ୨୦ ସିମ୍ବରିତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତଗତ ଓ ଗତ୍ତକ କୃତ ରାଜଦ୍ରୋହ ବିଷୟ କି ଇସ୍ୱରାଏଲ ରାଜାମାନତ୍ତକ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ?

ଇସ୍ୱରାଏଲର ରାଜା ଅମ୍ବି

୨୧ ସେସମୟରେ ଇସ୍ୱରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ; ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ଲୋକ ଗାନତର ପୁତ୍ର ତିବ୍ବନିକୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଗହାର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ଅମ୍ବିତ୍ତକର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ । ୨୨ ମାତ୍ର ଅମ୍ବିତ୍ତକର ଅନୁଗାମୀ ଲୋକମାନେ ଗାନତର ପୁତ୍ର ତିବ୍ବନିର ଅନୁଗାମୀ ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ; ତିବ୍ବନି ମଲା ଓ ଅମ୍ବି ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସାତ୍ତକ ରାଜତ୍ୱର ଏକତିରିଶ ବର୍ଷରେ ଅମ୍ବି ଇସ୍ୱରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ତିର୍ସାରେ ସେ ଛଅ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ସେ ଦୁଇ ଗଲନ୍ତ* ରୂପାରେ ଶେମରଠାରୁ ଶମିରୋଶ୍ ପର୍ବତ କ୍ଷୟ କଲେ ଓ ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ସେହି ପର୍ବତର ଅଧିକାରୀ ଶେମରର ନାମାନୁସାରେ ଆପଣା ନିର୍ମିତ ନଗରର ନାମ ଶମରାୟା ରଖିଲେ । ୨୫ ଆଉ ଅମ୍ବି ସଦାପରଭୁତ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ଓ ଗତ୍ତକର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତତ୍ତକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟାଚରଣ କଲେ । ୨୬ କାରଣ ସେ ନବାଚର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାମତ୍ତକର ସକଳ ପଥରେ ଓ ଇସ୍ୱରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁତକୁ ଆପଣାମାନତ୍ତକ ଅସାରତ ଦ୍ୱାରା ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଇସ୍ୱରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତ୍ତକର ସେହି ପାପ-ପଥରେ ଅମ୍ବି ଗଲିଲେ । ୨୭ ଅମ୍ବିତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ରିୟାର ବୃତ୍ତଗତ ଓ ଗତ୍ତକ ପରକାଶିତ ପରାକ୍ରମସବୁ କି ଇସ୍ୱରାଏଲ

* ୧୬:୨୪ ପ୍ରାୟ ୬୬ କିଲୋ ରୂପା

ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୮ ଅମରିତ୍ସକ ମୁଦ୍ରା ପରେ, ସେ ଶମରାୟାରେ କବରପୁରାପତ ହେଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଆହାବ ଗହାତ୍ସକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇସରାଏଲର ରାଜା ଆହାବ

୨୯ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସାତ୍ସକ ରାଜତ୍ବର ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷରେ ଅମରିତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଆହାବ ଇସରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ଅମରିତ୍ସକ ପୁତ୍ର ଆହାବ ଶମରାୟାରେ ଇସରାଏଲ ଉପରେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ଅମରିତ୍ସକ ପୁତ୍ର ଆହାବ ଆପଣା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତତ୍ସକ ଅପେକ୍ଷା ସଦାପୁରତ୍ସକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ କୁର୍ମ କଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମତ୍ସକ ପାପ-ପଥରେ ଗଲିବାର ଗଞ୍ଜକ ପୁତ୍ର ତୁରହ ବିଷୟ ହେଲା ପରି ସେ ସାଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ଇତ୍ବାଲ ରାଜାର କନ୍ୟା ଇଷେବଲକୁ ବିବାହ କଲେ ଓ ଯାଇ ବାଲ୍ଲର ସେବା କରି ଗହାକୁ ପୁରଣାମ କଲେ । ୩୨ ଆଉ ସେ ଶମରାୟାସ୍ଥାତ ଆପଣା ନିର୍ମିତ ବାଲ୍ଲର ଗୃହରେ ବାଲ୍ଲ ପାଇଁ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩୩ ଆଉ ଆହାବ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଆହାବ ଆପଣା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଇସରାଏଲ ରାଜାତ୍ସକ ଅପେକ୍ଷା ଇସରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତ୍ସକର ଆହୁରି ଅଧିକ ବିରକ୍ତଜନକ କର୍ମ କଲେ । ୩୪ ଗଞ୍ଜକର ସମୟରେ ବେଥେଲୀୟ ହାୟେଲ ଯିରାହୋ ନଗର ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ସଦାପୁରତ୍ସକ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶ୍ଵୟତ୍ସକ ଦେଇ ଯାହା କହିଥିଲେ; ସେହି ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ସେ ଆପଣା ଭେୟ୍ଷଠ ପୁତ୍ର ଅବାରାମର ମୁଦ୍ରା ସହିତ ନଗରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ଆପଣା କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ସଗୂବର ମୁଦ୍ରା ସହିତ ତହିଁର ଦ୍ଵାପୁରମାନ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୭

ଏଲୀୟ ଓ ଅନାବୁଷ୍ଟି

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଗିଲୀୟଦର ପୁରବାସୀ ତିଶ୍ବାୟ ଏଲୀୟ ଆହାବତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହାତ୍ସକ ସାକ୍ଷାତରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛି, ସେହି ଇସରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତ୍ସକ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଏହି କେତେକ ବର୍ଷ କାକର କି ବୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କେବଳ ମୋ’ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ହେବ ।” ୨ ଏଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ସଦାପୁରତ୍ସକର ଏହି ବାକ୍ଯ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା, ୩ ଯଥା, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରୁ ଯାଇ ପୂର୍ବଦିଗକୁ ଫେରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଅ । ୪ ସେସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ ନଦୀରୁ ପାନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କାକମାନତ୍ସକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ । ୫ ତହିଁରେ ସେ ଯାଇ ସଦାପୁରତ୍ସକ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ; ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନ-ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବାସ କଲେ । ୬ ପୁଣି, କାକମାନେ ପୁରତ୍ସକାଳରେ ରୁଟି ଓ ମାଂସ, ପୁଣି, ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ରୁଟି ଓ ମାଂସ ଗଞ୍ଜକ ପାଇଁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେ ନଦୀରୁ ପାନ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟି ନେହିବାରୁ କିଛି କାଳ ଉତ୍ତରେ ନଦୀ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା ।

ଏଲୀୟ ଓ ସାରିଫତର ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ

୮ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ସଦାପୁରତ୍ସକର ଏହି ବାକ୍ଯ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା, ୯ ଯଥା, ଉଠ, ସାଦୋନର ସାରିଫତକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କର । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେଠାସ୍ଥାତ ଏକ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରତିପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ । ୧୦ ତହିଁରେ ସେ ଉଠି ସାରିଫତକୁ ଗଲେ ଓ ସେ ନଗର ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏକ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ କାଠ ସାଉଣ୍ଡୁଅଛି; ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ କିଛି ଜଳ ଆଣ, ମୁଁ ପାନ କରିବି ।” ୧୧ ଏଣୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗହା ଆଣିବା ପାଇଁ ଯିବା ବେଳେ ସେ ଗହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଡାକି କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡେ ରୁଟି ହାତରେ ଆଣ ।” ୧୨ ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ସଦାପୁରତ୍ସକ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ମୋ’ଠାରେ ଗୋଟିଏ ପିଠା ନାହିଁ, କେବଳ କଳସରେ ମୁଠିଏ ମଇଦା ଓ ପାତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ତେଲ ଅଛି; ଆଉ ଦେଖ, ମୁଁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କାଠ ସାଉଣ୍ଡୁଅଛି, ଯେପରି ଗହା ନେଇଯାଇ ମୋ’ ପାଇଁ ଓ ମୋ’ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ପାକ କରି ଖାଇବୁ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ମରିବୁ ।” ୧୩ ଏଥୁରେ ଏଲୀୟ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ; ଯାହା କହିଲ, ଗହା ଯାଇ କର; ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ପୁରଥମେ ମୋ’ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାନ ପିଠା କରି ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ପାଇଁ କର । ୧୪ କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ସକ ଇସରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହିନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରତ୍ସକ ଭୂମିରେ ବୃଷ୍ଟି ନ ବର୍ଷାନ୍ତି, ସେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଇଦା-କଳସ ଶୂନ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, କିଥବା ପାତ୍ରରେ ତୈଳର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ ।” ୧୫ ତହିଁରେ ସେ ଯାଇ ଏଲୀୟତ୍ସକ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ କଲା; ପୁଣି,

ସେ ଓ ଏଲୀୟ ଓ ସେହି ସତରୀର ପରିଜନ ଅନେକ ଦିନଯାଏ ଭୋଜନ କଲେ । ୧୬ ଏଲୀୟତ୍ତକ ଦୁପ୍ରାଣ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ କଥୁତ ବାକ୍ତ୍ତାନ୍ତୁସାରେ ମଇଦା-କଳସ ଶୂନ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ, କିଥବା ପାତ୍ରରେ ତୈଳର ଅଭାବ ହେଲା ନାହିଁ । ୧୭ ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ଗୃହର କର୍ତ୍ତରୀ ସେହି ସତରୀର ପୁତ୍ର ପାଡ଼ିତ ହେଲା; ପୁଣି, ଗହାର ପାତ୍ରା ଏପରି ପରବଳ ହେଲା ଯେ, ଗହାଠାରେ ଶୁଦ୍ରାସବାୟୁ ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୮ ତହିଁରେ ସେ ସତରୀ ଏଲୀୟତ୍ତକୁ କହିଲା, “ହେ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତରେ ମୋହର କଥଣ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପାପ ସମରଣ କରାଇବାକୁ ଓ ମୋ’ ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ !” ୧୯ ତହିଁ ଏଲୀୟ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେ ଗହା କୋଳରୁ ବାଳକକୁ ନେଇ ଆପଣା ରହିବା ଉପର କୋଠରକୁ ଘେନି ଯାଇ ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ଗହାକୁ ଶୁଆଇଲେ ।” ୨୦ ପୁଣି, ସେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ଯେଉଁ ବିଧବାର ଗୃହରେ ପରବାସ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କରି ଗହା ପରତି ହିଁ କ’ଣ ଅମତ୍ତଗଳ ଘଟାଇଲ ?” ୨୧ ତହିଁ ବାଳକ ଉପରେ ସେ ତିନି ଥର ଆପଣାକୁ ଲମ୍ବାଇଲେ, ଆଉ ସେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏହି ବାଳକର ପରାଣ ଗହା ମଧ୍ୟକୁ ଫେରି ଆସୁ ।” ୨୨ ଏଥରେ ସଦାପରଭୁ ଏଲୀୟତ୍ତକର ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ; ପୁଣି, ବାଳକର ପରାଣ ପୁନର୍ବାର ଗହା ମଧ୍ୟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲା । ୨୩ ତହିଁ ଏଲୀୟ ବାଳକକୁ ନେଇ କୋଠରରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗୃହକୁ ଆଣି ଗହାର ମାଗର ହସ୍ତରେ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ଏଲୀୟ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଜୀବିତ ହେଲା ।” ୨୪ ଏଥରେ ସେ ସତରୀ ଏଲୀୟତ୍ତକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକ ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ବାକ୍ତ୍ତ ଯେ ସତ୍ତ, ଏହା ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ।”

୧୮

ଏଲୀୟ ଆହାବର ସମ୍ବନ୍ଧାନ

୧ ଅନେକ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଏଲୀୟତ୍ତକ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ବାକ୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥୁତ ହେଲା, ଯଥା, ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଆହାବକୁ ଦେଖା ଦିଅ; ତହିଁ ଆମ୍ଭେ ଭୂମିକୁ ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇବା । ୨ ଏଥରେ ଏଲୀୟ ଆହାବତ୍ତକୁ ଦେଖା ଦେବା ପାଇଁ ଗମନ କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଶମରୀୟାରେ ପରବଳ ବୁଦ୍ଧିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ୩ ଏଣୁ ଆହାବ ରାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ବଦାୟକୁ ତକାଇଲେ । (ସେହି ଓବଦାୟ ସଦାପରଭୁତ୍ତକୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କରିଥିଲା । ୪ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଇଷେବଲ୍ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଭବିଷ୍ଟ୍ତଦବକ୍ତ୍ତମାନତ୍ତକୁ ଉଚ୍ଚିନ୍ନ କରୁଥିଲା, ସେସମୟରେ ଓବଦାୟ ଏକଶତ ଭବିଷ୍ଟ୍ତଦବକ୍ତ୍ତକୁ ନେଇ ପରଶ ପରଶ ଜଣ କରି ଗହ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚାଇ ରଖି ଅନ୍ନ ଓ ଜଳ ଦେଇ ସେମାନତ୍ତକୁ ପରତିପାଳନ କରିଥିଲା ।) ୫ ପୁଣି, ଆହାବ ଓବଦାୟକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସବୁ ଜଳ ନିର୍ଜର ଓ ସବୁ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଅ; ହୋଇପାରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଶୁଦ୍ର ଓ ଖଚରମାନତ୍ତକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ତୁଣ ପାଇ ପାରିବା, ଗହାହେଲେ ପଶୁମାନତ୍ତକୁ ହରାଇବା ନାହିଁ ।” ୬ ତହିଁ ସେମାନେ ସବୁଆଡ଼େ ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶ ବିଭାଗ କଲେ; ଆହାବ ଆପେ ଏକଆଡ଼େ ଗଲେ ଓ ଓବଦାୟ ଆପେ ଅନ୍ୟ ଆଡ଼େ ଗଲା । ୭ ଓବଦାୟ ପଥରେ ଯାଉ ଯାଉ ଦେଖ, ଏଲୀୟ ଗହାକୁ ଭେଟିଲେ; ତହିଁ ଓବଦାୟ ଗତ୍ତକୁ ଚିହ୍ନି ମୁହିଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି କହିଲା, “ଆପଣ କ’ଣ ମୋ’ ପରଭୁ ଏଲୀୟ ?” ୮ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ; “ହଁ, ମୁଁ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ପରଭୁକୁ କୁହ, ଦେଖ, ଏଲୀୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୯ ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ କିପରି ପାପ କରିଅଛି ଯେ, ଆପଣ ଆପଣା ଦାସତ୍ତକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଆହାବତ୍ତକ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?” ୧୦ ସଦାପରଭୁ ଆପଣତ୍ତକ ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ କହୁଅଛି, ମୋ’ ପରଭୁ ଆପଣତ୍ତକୁ ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି, ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ କିମ୍ବା ରାଜ୍ତ ନାହିଁ । ପୁଣି, ସେ ଏଠାରେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ କହିଲେ, “ସେ ସେହି ରାଜ୍ତ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀକି ଆପଣତ୍ତକୁ ଦେଖି ନ ଥିବା ବିଷୟରେ ଶପଥ କରାଇଲେ ।” ୧୧ ଏବେ ଆପଣ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ପରଭୁତ୍ତକୁ କୁହ, ଦେଖ, ଏଲୀୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣତ୍ତକ ନିକଟରୁ ଗଲକ୍ଷଣେ ଯେବେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଆତ୍ତା ମୋହର ଅଜ୍ଞାତ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଆପଣତ୍ତକୁ ନେଇଯିବେ, ତେବେ ମୁଁ ଯାଇ ଆହାବତ୍ତକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ, ସେ ଆପଣତ୍ତକୁ ପାଇ ନ ପାରି ମୋତେ ବଧ କରିବେ; ମାତ୍ର ଆପଣତ୍ତକ ଦାସ ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳାବଧୁ ସଦାପରଭୁତ୍ତକୁ ଭୟ କରୁଅଛି । ୧୩ ଇଷେବଲ୍ ଯେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଭବିଷ୍ଟ୍ତଦବକ୍ତ୍ତମାନତ୍ତକୁ ବଧ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯାହା କରିଥିଲି ଓ କିପରି ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ଏକ ଶତ ଭବିଷ୍ଟ୍ତଦବକ୍ତ୍ତକୁ ପରଶ ପରଶ ଜଣ କରି

ଗହ୍ମପୁରରେ ଲୁଗାଇ ରଖି ଅନ୍ନ ଓ ଜଳ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂରତିପାଳନ କରିଥିଲି, ଏହା କ’ଣ ଆମ୍ଭ ପରଭୁଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ? ୧୪ ତଥାପି ଆପଣ ଏବେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ ପରଭୁଙ୍କୁ କୁହ, ଦେଖ, ଏଲାୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ବଧ କରିବେ । ୧୫ ତହିଁ ଏଲାୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛି, ସେହି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଆଜି ଗହାକୁ ଦେଖା ଦେବି ।” ୧୬ ଏଥିରେ ଓବଦାୟ ଆହାବତ୍ମକ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇ ଗଡ଼କୁ ସମ୍ବୋଧନ ଦେଲା; ତହିଁରେ ଆହାବ ଏଲାୟ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ଆହାବ ଏଲାୟତ୍ମକ ଦେଖିବାମାତ୍ର ଆହାବ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଃଖଦାୟକ, ଏ କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ?” ୧୮ ତହିଁ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପିତୃବଂଶ ଦେଇଅଛ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସକଳ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍ ଦେବଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛ । ୧୯ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ପଠାଇ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ମେଜରେ ଭୋଜନକାରୀ ବାଲ୍‌ର ଗୁରିଶହ ପରଶ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ଆଶେରର ଗୁରିଶହ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ କର୍ମିଲ ପର୍ବତରେ ମୋ’ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କର ।”

ବାଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ପରାଜୟ

୨୦ ତହିଁରେ ଆହାବ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ କର୍ମିଲ ପର୍ବତରେ ଏକତ୍ର କଲେ । ୨୧ ଏଉତ୍ତରେ ଏଲାୟ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ କାଳ ଦୁଇ ମତ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ ? ସଦାପରଭୁ ଯେବେ ପରମେଶ୍ଵର ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଗହାତ୍ମକ ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ; ମାତ୍ର ଯେବେ ବାଲ୍, ତେବେ ଗହାର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଗଡ଼କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୨୨ ତହିଁ ଏଲାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କେବଳ ମୁଁ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି; ମାତ୍ର ବାଲ୍‌ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗୁରିଶହ ପରଶ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ୨୩ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ବୃଷ ଦେଉନ୍ତୁ, ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବୃଷ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଓ ଗହା ଖଣ୍ଡିତ ଖଣ୍ଡିତ କରି କାଷ୍ଠ ଉପରେ ରଖନ୍ତୁ, ମାତ୍ର ତଳେ ଅଗ୍ନି ନ ଦେଉନ୍ତୁ; ଆଉ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ବୃଷଟିକୁ ପରସ୍ତୁତ କରି କାଷ୍ଠ ଉପରେ ରଖିବି, ମାତ୍ର ତଳେ ଅଗ୍ନି ଦେବି ନାହିଁ । ୨୪ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବତା ନାମରେ ତାକି ପୂର୍ବାର୍ଥନା କର, ପୁଣି, ମୁଁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତାକି ପୂର୍ବାର୍ଥନା କରିବି; ତହିଁରେ ଯେ ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତର ଦେବେ, ସେ ପରମେଶ୍ଵର ହେଉନ୍ତୁ ।” ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଏ କଥା ଉତ୍ତମ ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଲାୟ ବାଲ୍‌ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବୃଷ ପସନ୍ଦ କରି ପରାଧନେ ଗହା ପରସ୍ତୁତ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବତା ନାମରେ ତାକି ପୂର୍ବାର୍ଥନା କର; ମାତ୍ର ତଳେ ଅଗ୍ନି ନ ଦିଅ ।” ୨୬ ତହିଁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ବୃଷ ନେଇ ଗହା ପରସ୍ତୁତ କଲେ, ପୁଣି, ପରାଧନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲ୍ ନାମରେ ତାକି ପୂର୍ବାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ ବାଲ୍, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ।” ମାତ୍ର କୌଣସି ରବ ନେହିଲା, ଅବା କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହି ନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଗୁରିଆଡ଼େ ନାଚିଲେ । ୨୭ ଏଣୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଏଲାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି କହିଲେ, “ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରି ତାକ; କାରଣ ସେ ତ ଦେବତା; ସେ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିବ, ଅବା ବାହାରେ ଯାଇଥିବ, କିଅବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବ, ଅବା ହୋଇପାରେ ନିଦ୍ଵିତ ଥିବ, ଏଣୁ ଗହାକୁ ଜଗାଇବାକୁ ହେବ ।” ୨୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରି ତାକିଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବୟବହାରାନ୍ତରାରେ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ବହିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଛୁରୀ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳ ଗତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ବଳିଦାନ ଉତ୍ତର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଲପୋକ୍ତି କଲେ; ମାତ୍ର କୌଣସି ରବ ନେହିଲା, କି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କେହି ନ ଥିଲା, ଅବା କେହି ମନୋଯୋଗ କଲା ନାହିଁ । ୩୦ ଏଥିରେ ଏଲାୟ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ,” ତହିଁ ସମଗ୍ର ଲୋକ ଗଡ଼ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ପାଦିତ ଯଜ୍ଞବେଦି ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଯାକୁବ ନିକଟରେ “ତୁମ୍ଭେ ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ ହେବ” ବୋଲି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତରାରେ ଏଲାୟ ବାର ପଥର ନେଲେ । ୩୨ ଆଉ ସେହି ପଥର ସବୁରେ ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ଯଜ୍ଞବେଦିର ଗୁରିଆଡ଼େ ଦୁଇ ମହଣ ବିହନ ଧରୁଥିବା ଭଳି ଖାଇ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩୩ ତହିଁ ସେ କାଷ୍ଠ ସଜାଇ ବୃଷକୁ ଖଣ୍ଡିତ

ଖଣ୍ଡ କରି କାଟି କାଷ୍ଠ ଉପରେ ଥୋଇଲେ । ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ଗୁରି କଳସ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଓ କାଷ୍ଠ ଉପରେ ଗଢ଼ା ତାଳ ।” ୩୪ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ଦୁଃସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ ଥର ଗଢ଼ା କର,” ତହିଁ ସେମାନେ ଦୁଃସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ ଥର ଗଢ଼ା କଲେ । ଆହୁରି ସେ କହିଲେ, “ତୃତୀୟ ଥର ଗଢ଼ା କର,” ତହିଁ ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଥର ଗଢ଼ା କଲେ । ୩୫ ତହିଁରେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଗୁରିଆଡ଼େ ଜଳ ବହିଗଲା; ଏଲାୟ ଖାଇକୁ ମଧ୍ୟ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୩୬ ଏଉତ୍ତରରେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ସମୟରେ ଏଲାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଅବରହାମର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ଓ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ଓ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ସ ପରମାଣେ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି, ଏହା ଆଜି ଜଣାଯାଉ ।” ୩୭ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଫେରାଇଅଛ, ଏହା ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଜାଣି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ମୋ’ କଥା ଶୁଣ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ । ୩୮ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗ୍ନି ପତିତ ହୋଇ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି, କାଷ୍ଠ, ପୁରସ୍କରସବୁ, ଧୂଳି ଗ୍ରାସ କରି ଖାଇରେ ଥିବା ଜଳ ଗୁଟି ପକାଇଲା । ୩୯ ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ଲୋକ ଏହା ଦେଖି ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ସଦାପୁରୁଷ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।” ୪୦ ତହିଁ ଏଲିୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବାଲ୍‌ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଧର; ସେମାନଙ୍କର କାହାରିକୁ ପଲାଇବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।” ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ, ପୁଣି, ଏଲାୟ ସେମାନଙ୍କୁ କାଶୋନ ନଦୀ ନିକଟକୁ ନେଇ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।

ଅନାବୁଷ୍ଟିର ଅବସାନ

୪୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଏଲାୟ ଆହାବଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଯାଇ ଭୋଜନ ପାନ କର; କାରଣ ଅତିଶୟ ବୁଷ୍ଟିର ଶବ୍ଦ ହେଉଅଛି ।” ୪୨ ତହିଁ ଆହାବ ଭୋଜନ ପାନ କରିବାକୁ ଉଠିଗଲେ । ପୁଣି, ଏଲାୟ କର୍ମିଲର ଶୁଭଗକୁ ଯାଇ ଭୂମିରେ ନଇଁପଡ଼ି ଆପଣା ଆଣ୍ଠୁ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ ରଖିଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲେ, “ଉଠିଯାଇ ସମୁଦ୍ରଆଡ଼େ ଅନାଥ ।” ତହିଁ ସେ ଉଠିଯାଇ ଅନାଇ କହିଲା, “କିଛି ନାହିଁ ।” ଏଥିରେ ଏଲାୟ କହିଲେ, “ପୁନର୍ବାର ସାତ ଥର ଯାଆ ।” ୪୪ ତହିଁ ସେ ସପ୍ତମ ଥର କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମନୁଷ୍ୟର ହାତ ପରି ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷୁଦ୍ର ମେଘ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଠୁଅଛି ।” ଏଥିରେ ଏଲାୟ କହିଲେ, “ଉଠିଯାଇ ଆହାବଙ୍କୁ କୁହ, ବୁଷ୍ଟି ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ନ ଅଟକାଏ, ଏଥିପାଇଁ ରଥ ପୁରସ୍କୃତ କରି ତଳକୁ ଯାଆ ।” ୪୫ ତହିଁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ମେଘ ଓ ବାୟୁରେ ଆକାଶ କଳା ହୋଇଗଲା ଓ ମହାବୁଷ୍ଟି ହେଲା । ପୁଣି, ଆହାବ ରଥରେ ଚଢ଼ି ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଗଲେ । ୪୬ ଏଥିରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ହସତ ଏଲାୟଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧି ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ପୁରବେଶ-ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହାବଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଦୌଡ଼ି ଗଲେ ।

ଏଲାୟଙ୍କ ଇଷେବଲ୍‌ଠାରୁ ପଳାୟନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଆହାବ ଏଲାୟଙ୍କର କୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସେ କିପରି ଖତ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ, ଗଢ଼ା ଇଷେବଲ୍‌କୁ ଜଣାଇଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଇଷେବଲ୍ ଏଲାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ ଏହି କଥା କହିଲା, “ପୁରାୟ କାଳି ଏହି ସମୟକୁ ଯେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ଜଣକର ପୁରାଣ ତୁଲ୍ୟ ନ କରେ, ତେବେ ଦେବତାମାନେ ମୋତେ ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦେଉନ୍ତୁ ।” ୩ ତହିଁ ଏଲାୟ ଏହା ଦେଖି ଆପଣା ପୁରାଣ ସକାଶେ ଉଠିଯାଇ ଯିହୁଦାର ବେର୍ଶେବା ନଗରରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ ଓ ସେଠାରେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଛାଡ଼ିଲେ । ୪ ମାତ୍ର ସେ ଆପେ ପୁରାଣର ଭିତରକୁ ଦିନକର ପଥ ଯାଇ ଏକ ରେତମଗୁକ୍ଷ ମୂଳରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ବସିଲେ ଓ ଆପଣା ମୃତ୍ୟୁ-ପୂର୍ବକରି କହିଲେ, “ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲାଣି; ଏବେ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋର ପୁରାଣ ନିଅ; କାରଣ ମୁଁ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ନୁହେଁ ।” ୫ ତହିଁ ସେ ରେତମଗୁକ୍ଷ ମୂଳେ ଶୟନ କରି ନିଦ୍ରା ଗଲେ; ଏଥିରେ ଦେଖ, ଏକ ଦୂତ ଗଞ୍ଜୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲେ, “ଉଠ, ଭୋଜନ କର ।” ୬ ତହିଁରେ ସେ ଅନାନ୍ତେ, ଦେଖ, ଗଞ୍ଜୁ ମସ୍ତକ ପାଖରେ ଅଙ୍ଗାରରେ ପକ୍ୱ ଏକ ପିଠା ଓ ଏକ ପାତ୍ର ଜଳ ଅଛି । ଏଣୁ ସେ ଭୋଜନ ପାନ କରି ପୁନର୍ବାର ଶୟନ କଲେ । ୭ ଏଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୂତ ପୁନର୍ବାର ଦୁଃସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ ଥର ଆସି ଗଞ୍ଜୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲେ, “ଉଠ, ଭୋଜନ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ଶକ୍ତିରୁ ପଥ

ଅଧିକାରୀ” ୮ ତହିଁ ସେ ଉଠି ଭୋଜନ ପାନ କଲେ ଓ ସେହି ଖାଦ୍ୟର ବଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପର୍ବତ ହୋରେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲିଣ ଦିନ ଓ ଗଲିଣ ରାତ୍ରି ଗମନ କଲେ ।

ଏଲୀୟାଙ୍କ ପରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରବ

୯ ଆଉ ସେ ସେଠାସ୍ଥଳ ଏକ ଗହ୍ୱରରେ ଉପସ୍ଥଳ ହୋଇ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲେ; ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗତ୍ତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥଳ ହେଲା ଓ ସେ ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଏଲୀୟା, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କ’ଣ କରୁଅଛ ?” ୧୦ ତହିଁ ଏଲୀୟା କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପରଭୁତ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ହେଲି; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ୍ଭ ନିୟମ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଉତ୍ପାଟନ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ ମୁଁ କେବଳ ମୁଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲି; ଆଉ ସେମାନେ ମୋ’ ପୁରାଣ ନେବାକୁ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।” ୧୧ ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବାହାର ହୋଇ ଏହି ପର୍ବତରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଠିଆ ହୁଅ ।” ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପରଭୁତ ନିକଟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ, ତହିଁରେ ପରବଳ ଓ ପରଚଣ୍ଡ ବାୟୁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସମମୁଖରେ ପର୍ବତଗଣକୁ ବିଦାରଣ କଲା ଓ ଶୈଳସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲା; ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ ସେହି ବାୟୁରେ ନ ଥିଲେ; ପୁଣି, ବାୟୁ ଉତ୍ତରରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ ସେହି ଭୂମିକମ୍ପରେ ନ ଥିଲେ । ୧୨ ଆଉ ଭୂମିକମ୍ପ ଉତ୍ତରରେ ଅଗ୍ନି ହେଲା; ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ନ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଅଗ୍ନି ଉତ୍ତରରେ ଏକ ଶାନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ରବ ହେଲା । ୧୩ ତହିଁ ଏଲୀୟା ଗହ୍ୱା ଶୁଣାନ୍ତେ, ଆପଣା ବସତ୍ରରେ ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରି ବାହାରେ ଯାଇ ଗହ୍ୱର-ମୁଖ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ତହିଁରେ ଦେଖ, ଏକ ରବ ଗତ୍ତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥଳ ହୋଇ କହିଲା, “ଏଲୀୟା, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କ’ଣ କରୁଅଛ ?” ୧୪ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପରଭୁତ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ହେଲି; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ୍ଭ ନିୟମ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଉତ୍ପାଟନ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ, କେବଳ ମୁଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲି; ଆଉ ସେମାନେ ମୋହର ପୁରାଣ ନେବାକୁ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।” ୧୫ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁତ ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଆପଣା ପଥରେ ଫେରି ଦମ୍ଭେଶକ ପୁରାଣକୁ ଯାଅ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥଳ ହେଲେ, ହସାୟେଲକୁ ଅରାମ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କର; ୧୬ ଆଉ ନିମ୍ନରେ ପୁତ୍ର ଯେହୁଡ଼କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କର; ଆଉ ଆବେଲ୍-ମହୋଲ ନିବାସୀ ଶାଫର୍ ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପଦରେ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା କରି ଅଭିଷେକ କର । ୧୭ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ହସାୟେଲର ଖତ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିବ, ଯେହୁ ଗହ୍ୱାଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ଓ ଯେ ଯେହୁର ଖତ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିବ, ଗହ୍ୱାକୁ ଇଲୀଶାୟା ବଧ କରିବ । ୧୮ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ପାଇଁ ସାତ ସହସ୍ର ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବା, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆଶୁ ବାଲ୍ ସମମୁଖରେ ନତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୁଖ ଗହ୍ୱାକୁ ରୁମ୍ବନ କରି ନାହିଁ ।”

ଇଲୀଶାୟାଙ୍କ ପରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

୧୯ ଏଥିରେ ଏଲୀୟା ଏଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଶାଫର୍ ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟାଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ପାଇଲେ । ସେସମୟରେ ସେ ହଳ ବୁଲାଇଥିଲେ, ଗତ୍ତ ଆଗରେ ବାର ହଳ ବଳଦ ଥିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଦ୍ରାଘଶ ହଳରେ ଥିଲେ; ତହିଁରେ ଏଲୀୟା ଗତ୍ତ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆପଣା ବସତ୍ର ଗତ୍ତ ଉପରେ ପକାଇଲେ । ୨୦ ତହିଁରେ ସେ ବଳଦ ଛାଡ଼ି ଏଲୀୟାଙ୍କ ପଛେ ଚାଲି ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କୁ ରୁମ୍ବନ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉନ୍ତୁ, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ଆପଣାଙ୍କ ପଛେ ଯିବି ।” ତହିଁ ଏଲୀୟା ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଫେରିଯାଅ; କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତକର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କ’ଣ କଲୁ ।” ୨୧ ତହିଁରେ ସେ ଗତ୍ତ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନରୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ସେହି ବଳଦ ହଳକ ନେଇ ବଧ କରି ଯୁଆଳି କାଠରେ ସେହି ମାଂସ ସିଦ୍ଧ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲେ । ତହିଁ ସେ ଉଠି ଏଲୀୟାଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରି ଗତ୍ତର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ ।

ଆହାବତ୍ତ ସିରାୟା(ଅରାମ) ସହ ଯୁଦ୍ଧ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍ହଦ୍ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଏକତ୍ର କଲା; ପୁଣି, ଗହ୍ୱା ସତ୍ତ୍ୱେ ବତିଶ ରାଜା, ଆଉ ଅଶ୍ୱ ଓ ରଥମାନ ଥିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଯାଇ ଶମରାୟା ଅବରୋଧ କରି ତହିଁ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା । ୨ ଆଉ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବତ୍ସକ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ ଗତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ବିନ୍ହଦଦ୍ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ୩ ତୁମ୍ଭର ରୂପା ଓ ତୁମ୍ଭର ସୁନା ମୋହର ଅଟେ, ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ, ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯେତେ, ମୋହର ଅଟନ୍ତି ।” ୪ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ପୁରୁଷ, ମହାରାଜ, ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ମୁଁ ଓ ମୋର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ହିଁ ଆପଣଙ୍କର ।” ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦୂତମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି କହିଲେ, “ବିନ୍ହଦଦ୍ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ରୂପା, ଆପଣା ସୁନା, ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ପଠାଇଲି; ୬ ମାତ୍ର କାଲି ପୁରୁଷ ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କ ଗୃହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯାହା ମନୋହର, ଗହାସବୁ ସେମାନେ ହାତରେ ଧରି ନେଇଯିବେ ।” ୭ ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦେଶର ସମସ୍ତ ପୁରାଣବର୍ଗଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ବିନ୍ହଦଦ୍ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରହ କରି ଦେଖ, ଏ ଲୋକ କି ପରକାରେ ଅନିଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି; କାରଣ ସେ ମୋ’ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ, ପୁଣି, ମୋହର ରୂପା ଓ ସୁନା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ, ମୁଁ ଗହାକୁ ମନା କଲି ନାହିଁ ।” ୮ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ପୁରାଣବର୍ଗ ଓ ସମୁଦାୟ ଲୋକ ଗତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ଆପଣ ଗହାର କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣ ନ ଦେଉନ୍ତୁ, ଅବା ସମ୍ପାତ ନ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୯ ଏହେତୁ ସେ ବିନ୍ହଦଦ୍ ଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପୁରୁଷ ମହାରାଜଙ୍କୁ କୁହ, ଆପଣ ପରଥମେ ଆପଣା ଦାସ ନିକଟକୁ ଯିବେ ପଠାଇଥିଲେ, ସେସବୁ ମୁଁ କରିବି; ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ କରି ପାରିବି ନାହିଁ ।” ତହିଁ ଦୂତମାନେ ପରସ୍ଥାନ କରି ଗହାକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ । ୧୦ ଏଉତ୍ତରେ ବିନ୍ହଦଦ୍ ଗତ୍ସ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଯେବେ ଶମରୀୟାର ଧୂଳି ମୋ’ ପଶ୍ଚାତ୍ତାମୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣା ମୁଖି ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ହୁଏ, ତେବେ ଦେବତାମାନେ ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁକୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ ।” ୧୧ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଗହାକୁ କୁହ, ଯେ ସଜ୍ଜା ପରିଧାନ କରେ, ସେ ସଜ୍ଜା ତୟାଗ କରିବା ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଦର୍ପ ନ କରୁ ।” ୧୨ ବିନ୍ହଦଦ୍ ଓ ରାଜାମାନେ କୁଣୀରରେ ପାନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଅ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇଲେ । ୧୩ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦେଖ, ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବତ୍ସକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ସମସ୍ତ ମହାଜନତା ଦେଖିଅଛ ? ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆଜି ଗହା ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାତ ହେବ ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଆହାବ ପଚାରିଲେ, “କାହା ଦ୍ଵାରା ?” ସେ କହିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ପରଦେଶର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଯୁବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ତେବେ ସେ ପଚାରିଲେ, “କିଏ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ ?” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ।” ୧୫ ତହିଁ ସେ ପରଦେଶର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଯୁବା ଲୋକଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ, ସେମାନେ ଦୁଇଶହ ବତିଶ ଜଣ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରନ୍ତେ, ସାତ ସହସ୍ର ଜଣ ହେଲେ । ୧୬ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ବାହାରିଲେ । ମାତ୍ର ବିନ୍ହଦଦ୍ ଓ ଗହାର ସାହାୟକାରୀ ବତିଶ ଜଣ ରାଜା କୁଣୀରରେ ପାନ କରି ମତ୍ତ ହେଉଥିଲେ । ୧୭ ଏହି ସମୟରେ ପରଦେଶର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଯୁବା ଲୋକେ ପରଥମେ ବାହାରିଲେ; ତହିଁରେ ବିନ୍ହଦଦ୍ ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗହାକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲେ, “ଶମରୀୟାରୁ ଲୋକେ ଆସିଅଛନ୍ତି ।” ୧୮ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାବିତ ଧର, ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାବିତ ଧର ।” ୧୯ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପରଦେଶର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସେହି ଯୁବାମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାମୀ ସୈନ୍ୟଦଳ ନଗରରୁ ବାହାରିଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ପରତ୍ଵେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିଯୋଦ୍ଧାକୁ ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ ଅରାମୀୟମାନେ ପଲାଇଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; ପୁଣି, ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍ହଦଦ୍ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଶ୍ଵ ଆରୋହଣ କରି ରକ୍ଷା ପାଇଲା । ୨୧ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାହାରକୁ ଯାଇ ଅଶ୍ଵ ଓ ରଥକଳ ଆଘାତ କଲେ ଓ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ମହାସଂହାରରେ ବଧ କଲେ । ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଆପଣାକୁ ସବଳ କର ଓ ଯାହା କରୁଅଛ, ଗହା ବିଗ୍ରହ କରି ଦେଖ; କାରଣ ଆସନ୍ତ ବର୍ଷ ଅରାମର ରାଜା ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ ।”

ସିରୀୟା(ଅରାମ)ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆକ୍ରମଣ

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅରାମ-ରାଜାର ଦାସମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ଦେବତା ପର୍ବତଗଣର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି; ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଆତ୍ମହାନୀମାନେ ଯଦି ପଦାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ, ତେବେ ଆତ୍ମହାନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ବଳବାନ ହେବ। ୨୪ ଏଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ; ରାଜାମାନଙ୍କର ପୁରତିଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ସୁଧାନରୁ କାଢ଼ି ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସୁଧାନରେ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ରଖନ୍ତୁ; ୨୫ ଆଉ ଆପଣ ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟ ହରାଇଅଛନ୍ତି, ଗହାରି ପରି ସୈନ୍ୟ ଓ ଅଶ୍ୱତ୍ୱ ବଦଳେ ଅଶ୍ୱତ୍ୱ ଓ ରଥ ବଦଳେ ରଥ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ; ତହିଁ ଆତ୍ମହାନୀମାନେ ପଦାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା, ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଆତ୍ମହାନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ ହେବ।” ଏଥିରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ସେହିରୂପ କଲା। ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପର ବର୍ଷ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରି ଇସ୍ରାଏଲ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅଫେକକୁ ଗଲା। ୨୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗଣିତ ହୋଇ ଖାଦ୍ୟ-ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ପୁରସ୍ତୁତ କରି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଦୁଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ଛାଗପଲ ପରି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଉଣି ସୁଆପନ କଲେ; ମାତ୍ର ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନେ ଦେଶଯାକ ବ୍ୟାପିଲେ। ୨୮ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଅରାମୀୟମାନେ କହିଅଛନ୍ତି, ସଦାପୁରୁଷ ପର୍ବତଗଣର ଦେବତା, ମାତ୍ର ତଳଭୂମିର ଦେବତା ନୁହନ୍ତି; ଏହେତୁ ଆତ୍ମହାନୀ ଏହି ସମସ୍ତ ମହାଜନଗଣକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ଆତ୍ମହାନୀ ସଦାପୁରୁଷ ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେବ।” ୨୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ସାତ ଦିନ ସମ୍ମୁଖାସମ୍ମୁଖୀ ହୋଇ ଛାଉଣି ସୁଆପନ କରି ରହିଲେ। ତହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଂଘଟନ ହେଲା; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏକ ଦିନରେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଲକ୍ଷ ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ବଧ କଲେ। ୩୦ ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ଅଫେକକୁ ପଳାଇ ନଗରରେ ପୁରବେଶ କଲେ; ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ସତାଇଣି ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପାଚେରୀ ପଡ଼ିଲା। ପୁଣି, ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ ପଳାଇ ନଗରରେ ପୁରବେଶ କରି ଗୋଟିଏ ଭିତର କୋଠରକୁ ଗଲା। ୩୧ ଏଥିରେ ଗହାର ଦାସମାନେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆତ୍ମହାନୀମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ରାଜାମାନେ ଦୟାକୁ ଅଟନ୍ତି; ଆତ୍ମହାନୀମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆସନ୍ତୁ, ଆତ୍ମହାନୀମାନେ କଟିରେ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଓ ମସ୍ତକରେ ରଜୁ ବାନ୍ଧି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ନିକଟକୁ ଯାଆ; କେଜାଣି ସେ ଆପଣଙ୍କ ପୁରାଣ ବଞ୍ଚାଇବେ।” ୩୨ ତହିଁ ସେମାନେ କଟିରେ ଅଖା ଓ ମସ୍ତକରେ ରଜୁ ବାନ୍ଧି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ କହୁଅଛି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ ବଞ୍ଚାଉନ୍ତୁ।” ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, “ସେ କ’ଣ ଏଯାଏ ବଞ୍ଚିଅଛି ? ସେ ତ ମୋହର ଭାଇ।” ୩୩ ସେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଗହାର ମନ ସେପରି କି ନାହିଁ, ଏହା ଧରିବାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲେ; ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ଭ୍ରାତା ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ।” ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଗହାକୁ ଆଣ।” ତହିଁ ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ଗହାକୁ ରଥ ଉପରକୁ ଅଣାଇଲେ। ୩୪ ସେତେବେଳେ ବିନ୍ଦୁଦତ୍ତ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପିତା ଆପଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ନେଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ମୁଁ ଫେରାଇ ଦେବି; ପୁଣି, ଯେପରି ମୋ’ ପିତା ଶମରୀୟାରେ ନଗରଗୁଡ଼ିକ କରିଥିଲେ, ସେପରି ଆପଣ ଦମ୍ଭେଶକରେ ଆପଣା ପାଇଁ କରିବେ।” ଏଥିରେ ଆହାବ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ନିୟମରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବି।” ତହିଁ ସେ ଗହା ସଙ୍ଗେ ନିୟମ କରି ଗହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ।

ଆହାବଙ୍କୁ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଚେତାବନୀ

୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି; ମୋତେ ମାର।” ମାତ୍ର ସେ ଲୋକ ଗହା ମାରିବା ପାଇଁ ମନ କଲା। ୩୬ ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନିଲ ନାହିଁ, ଏହେତୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ନିକଟରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲାକ୍ଷଣେ ସିଂହ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବଧ କରିବ।” ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ପୁରସ୍ଥାନ କଲାକ୍ଷଣେ ସିଂହ ଗହାକୁ ଭେଟି ବଧ କଲା। ୩୭ ପୁଣି, ସେ ଆଉ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭେଟି କହିଲା, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ ମାର।” ତହିଁ ସେ ଲୋକ ଗହାକୁ ମାରିଲା ଓ ମାରି ମାରି ଗହାକୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲା। ୩୮ ଏଥିରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପୁରସ୍ଥାନ କରି ପଥରେ ରାଜାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲା ଓ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ପାଗ ବାନ୍ଧି ଛଦ୍‌ମବେଶ ଧରିଲା। ୩୯ ତହିଁ ରାଜା ନିକଟ ଦେଇ ଯିବା ବେଳେ ସେ

ତାକ ପକାଇ ରାଜାଠକୁ କହିଲା; “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ବାହାରି ଯୁଦ୍ଧ ଯାଉଥିଲା; ଆଉ ଦେଖାନ୍ତୁ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ‘ପାଖକୁ ଫେରି ଏକ ଲୋକକୁ ଆଣି କହିଲା, ‘ଏ ଲୋକକୁ ରଖ; ଯେବେ କୌଣସି ରୂପେ ଗହାର ସନ୍ଧ୍ୟାନ ନ ମିଳେ, ତେବେ ଗହାର ପୁରାଣ ବଦଳେ ତୁମ୍ଭର ପୁରାଣ ଯିବ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଗଲନ୍ତ* ରୂପା ଦେବ ।’ ୪୦ ମାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଏଣେତେଣେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ବେଳେ ସେ ଚାଲିଗଲା ।” ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ସେହି ପରକାର ଦଣ୍ଡ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ଗହା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଅଛ ।” ୪୧ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରୁ ପାଗ କାଢ଼ି ପକାଇଲା; ତହିଁ ସେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ବିନାଶାର୍ଥେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛ, ଏହେତୁ ଗହାର ପୁରାଣ ବଦଳେ ତୁମ୍ଭର ପୁରାଣ ଯିବ ଓ ଗହାର ଲୋକଙ୍କ ବଦଳେ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନେ ଯିବେ ।” ୪୩ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବିଷଣ୍ଣ ଓ ଅତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଯାଇ ଶମରୀୟାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ।

୨୧

ନାବୋତର ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଏହିପରି ଘଟିଲା; ଯିଷ୍ରିୟେଲରେ ଶମରୀୟାର ରାଜା ଆହାବଙ୍କର ଅର୍ଚ୍ଚାଳିକା ସନ୍ନିକଟରେ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତର ଖଣ୍ଡେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା । ୨ ଏଣୁ ଆହାବ ନାବୋତକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦିଅ, ମୁଁ ଗହା ଶାକ୍ଷେତ୍ର କରିବି, କାରଣ ଗହା ମୋ’ ଗୃହ ନିକଟରେ ଅଛି; ଆଉ ମୁଁ ତହିଁ ବଦଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ତହିଁରୁ ଉତ୍ତମ ଏକ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବି; ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ଦେଖାଯାଏ, ମୁଁ ରୂପା-ମୁଦ୍ରାରେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି ।” ୩ ଏଥିରେ ନାବୋତ ଆହାବଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଯେ ଆପଣା ପୈତୃକ ଅଧିକାର ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବି, ଏହା ସଦାପୁରୁଷ ନ କରନ୍ତୁ ।” ୪ ତହିଁ ଆହାବ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତର ଉକ୍ତ କଥା ସକାଶୁ ବିଷଣ୍ଣ ଓ ଅତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସିଲେ; କାରଣ ନାବୋତ କହିଥିଲା ଯେ, “ମୁଁ ଆପଣା ପୈତୃକ ଅଧିକାର ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବି ନାହିଁ ।” ଏଣୁ ଆହାବ ଆପଣା ମୁଖ ଫେରାଇ ଶୟ୍ୟାରେ ପଡ଼ି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ । ୫ ମାତ୍ର ଗହା ଭାୟ୍ୟା ଈଶେବଲ୍ ଗହାଙ୍କୁ ଆସି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମନ କାହିଁକି ଏତେ ଦୁଃଖିତ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ କରୁନାହିଁ ?” ୬ ତହିଁରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତକୁ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେ ରୂପା-ମୁଦ୍ରା ନେଇ ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦିଅ; ଅବା ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତହିଁ ବଦଳେ ଆଉ ଏକ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବି,” ମାତ୍ର ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବି ନାହିଁ ।” ୭ ତହିଁ ଗହାଙ୍କର ଭାୟ୍ୟା ଈଶେବଲ୍ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏବେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରୁନାହିଁ ? ଉଠ, ଭୋଜନ କର ଓ ତୁମ୍ଭେ ମନ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତର ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବି ।” ୮ ତହିଁ ସେ ଆହାବଙ୍କ ନାମରେ ପତ୍ର ଲେଖି ଓ ଗହାଙ୍କ ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାକୃତ କରି ନାବୋତର ନଗରସ୍ଥ ଓ ଗହାର ପୁରତିବାସୀ ପୁରାଣ ଓ ପୁରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ସେହି ପତ୍ର ପଠାଇଲା । ୯ ପୁଣି, ସେହି ପତ୍ରରେ ସେ ଏହା ଲେଖିଥିଲା, ଯଥା, ଉପବାସର ଘୋଷଣା କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାବୋତକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବସାଅ; ୧୦ ଆଉ ଗହା ସମମୁଖରେ ଦୁଇଗୋଟି ଦୁଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବସାଅ ଓ ସେମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଗହାକୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ପୁରସ୍ତରାଘାତ କରି ବଧ କର । ୧୧ ତହିଁ ନାବୋତର ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ନଗର ନିବାସୀ ପୁରାଣ ଓ ପୁରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ ଈଶେବଲ୍ ଯେପରି କହି ପଠାଇଥିଲା ଓ ଗହାର ପୁରସ୍ତରାଘାତରେ ଯେପରି ଲେଖାଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ କର୍ମ କଲେ । ୧୨ ସେମାନେ ଉପବାସର ଘୋଷଣା କଲେ ଓ ନାବୋତକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବସାଇଲେ । ୧୩ ଆଉ ଦୁଇଗୋଟି ଦୁଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ଆସି ଗହା ସମମୁଖରେ ବସିଲେ; ପୁଣି, ସେହି ପାପାଧମ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ନାବୋତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, “ନାବୋତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛି ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଗହାକୁ ନଗରର ବାହାରକୁ ନେଇ ଯାଇ ପୁରସ୍ତରାଘାତ କରି ବଧ କଲେ । ୧୪ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଈଶେବଲ୍ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ନାବୋତ ପୁରସ୍ତରାଘାତରେ ମରିଅଛି । ୧୫ ଏଥିରେ ଈଶେବଲ୍, ପୁରସ୍ତରାଘାତରେ ନାବୋତର ମରିଥିବା ବିଷୟ ଶୁଣିବେ, ଈଶେବଲ୍ ଆହାବଙ୍କୁ କହିଲା,

* ୨୦:୩୯ ପୁରାଣ ୩୩ କିଲେ ରୂପା

“ଉଠ, ଯିଷ୍ଠିୟେଲୀୟ ନାବୋତ ରୂପା-ମୁଦ୍ରାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦେବାକୁ ମନ କଲା, ଗହା ଅଧିକାରରେ ଆଣ; କାରଣ ନାବୋତ ଜୀବିତ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମଲାଣି ।” ୧୭ ସେତେବେଳେ ଆହାବ ନାବୋତର ମରଣ କଥା ଶୁଣିବେ, ଆହାବ ଉଠି ଯିଷ୍ଠିୟେଲୀୟ ନାବୋତର ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାରରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଗଲେ ।

ଆହାବଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିଶାପ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତିଶ୍ଵାୟ ଏଲୀୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୧୮ ଉଠ, ଶମରୀୟା-ନିବାସୀ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବ ସତ୍ତ୍ଵେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଅ; ଦେଖ, ସେ ନାବୋତର ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛି, ସେ ଗହା ଅଧିକାରରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଅଛି । ୧୯ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ କହିବ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କି ବଧ କରିଅଛ ଓ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିଅଛ ?” ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ କହିବ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୁକୁରମାନେ ନାବୋତର ରକ୍ତ ଗଠି ଖାଇଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ କୁକୁରମାନେ ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଗଠି ଖାଇବେ ।” ୨୦ ତହିଁରେ ଆହାବ ଏଲୀୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ଶତ୍ରୁ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ମୋତେ ପାଇଲ ?” ତହିଁ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଇଲି; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ବିକ୍ରି କରିଅଛ । ୨୧ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବି, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ବା ମୁକ୍ତ ପୁରତେୟକ ପୁଂସନ୍ତାନକୁ ଆହାବଠାରୁ ଉତ୍ତନ କରିବି । ୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବିରକ୍ତଜନକ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରିଅଛ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଅଛ, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅହାୟର ପୁତ୍ର ବାଶାର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ କରିବି । ୨୩ ଆଉ ଇଷେବଲ୍ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରୁଷ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯିଷ୍ଠିୟେଲର ଗଡ଼-ପାଚେରୀ ନିକଟରେ କୁକୁରମାନେ ଇଷେବଲ୍‌କୁ ଖାଇବେ ।” ୨୪ ଆହାବର ଯେଉଁ ଲୋକ ନଗରରେ ମରିବ, କୁକୁରମାନେ ଗହାକୁ ଖାଇବେ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମରିବ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଗହାକୁ ଖାଇବେ । ୨୫ ଯେପରି ଏହି ଆହାବ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଇଷେବଲ୍ ଦ୍ଵାରା ପୁରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ବିକ୍ରି କଲେ, ସେପରି ଆଉ କେହି କରିବ ନାହିଁ । ୨୬ ସଦାପୁରୁଷ ଯେଉଁ ଇମୋରୀୟାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର କରିଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସେ ପ୍ରତିମାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଅତିଶୟ ଦୃଶ୍ୟାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କଲେ । ୨୭ ଆହାବ ଏହିସବୁ କଥା ଶୁଣିବେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ଓ ଆପଣା ଦେହରେ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଉପବାସ କରି ଅଖାରେ ଶୋଇଲେ, ପୁଣି, ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିଲେ । ୨୮ ତହିଁ ତିଶ୍ଵାୟ ଏଲୀୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୨୯ ଆହାବ ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତରେ କିପରି ଆପଣାକୁ ନିର୍ମୂଳ କରୁଅଛି, “ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ ? ସେ ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାକୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବା ହେତୁ ଆତ୍ମେ ଗହାର ସମୟରେ ସେହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହାର ପୁତ୍ରର ସମୟରେ ଗହାର ବଂଶ ପ୍ରତି ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ।”

ଆହାବଙ୍କୁ ମାଖାୟାଙ୍କ ଚେତନା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅରାମ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରି ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷାନ୍ତ ରହିଲେ । ୨ ତହିଁ ଚୂତାୟ ବର୍ଷରେ ଯିହ୍ଵାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୩ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟଦ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଟେ, ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ତଥାପି ଆତ୍ମେମାନେ ନୀରବ ହୋଇ ରହି ଅରାମର ରାଜା ହସ୍ତରୁ ଗହା ନେଉ ନାହିଁ ।” ୪ ପୁଣି, ସେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟଦକୁ ଯିବ ?” ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ; “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରି, ମୋର ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ପରି, ମୋର ଅଶ୍ଵ ତୁମ୍ଭ ଅଶ୍ଵ ପରି ।” ୫ ଆହୁରି ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆଜି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପଢ଼ ।” ୬ ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଉଶାସ୍ଵ ଗୁଣିତ ଲୋକ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିଲେ, “ମୁଁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବି କି କ୍ଷାନ୍ତ ହେବି ?” ତହିଁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯାଉନ୍ତୁ; କାରଣ ପୁରୁଷ ମହାରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗହା ସମର୍ପଣ

କରିବେ।” ୭୧ ମାତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ଏମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ଆମଭେମାନେ ପଞ୍ଚରି ପାରୁ, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକର ଏପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କି କେହି ଏଠାରେ ନାହିଁ ?” ୮ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଉ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଦସ୍ତାବିଜ ଆମଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ପଞ୍ଚରି ପାରୁ, ସେ ଇମ୍ଲର ପୁତ୍ର ମାଖାୟ; ମାତ୍ର ମୁଁ ତାହାକୁ ଘୃଣା କରେ; କାରଣ ସେ ମୋ’ ବିଷୟରେ ଅମତ୍‌ଗଳ ବିନା ମତ୍‌ଗଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରସ୍କାର କରେ ନାହିଁ।” ତହିଁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ରାଜା ଏପରି ନ କହନ୍ତୁ।” ୯ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଏକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଇମ୍ଲର ପୁତ୍ର ମାଖାୟକୁ ଶାୟିତ ଆଣ।” ୧୦ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଓ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜସ୍ୱତ୍ର ପିନ୍ଧି ଶମରୀୟାର ଦସ୍ତାବିଜ-ପୁରସ୍କାର-ସ୍ୱଧାନ ନିକଟତର ମେଳାରେ ଆପଣା ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସମସ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରସ୍କାର କରୁଥିଲେ। ୧୧ ଆଉ କନାନର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ ଲୋହମୟ ଶୃଙ୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କରି କହିଲା, “ସଦାପୁରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଏତଦ୍‌ଦସ୍ତାବିଜ ଆପଣା ଅପାମୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁସି ପକାଇବେ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ତଦରୂପ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରସ୍କାର କରି କହିଲେ, “ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟତକୁ ଯାଇ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୁ ତାହା ମହାରାଜତ୍ୱ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ।” ୧୩ ଯେଉଁ ଦୂତ ମାଖାୟକୁ ଡାକିବାକୁ ଯାଇଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ବାକ୍ତା ଏକ ମୁଖରେ ରାଜାଙ୍କର ମତ୍‌ଗଳ ପୁରସ୍କାର କରୁଅଛି; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ତା ସେମାନଙ୍କର ଜଣକର ବାକ୍ତା ତୁଲ୍ୟ ହେଉ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମତ୍‌ଗଳର କଥା କୁହ।” ୧୪ ତହିଁ ମାଖାୟ କହିଲା, “ସଦାପୁରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ସଦାପୁରଭୁ ମୋତେ ଯାହା କହିବେ, ମୁଁ ତାହା ହିଁ କହିବି।” ୧୫ ଏତଦ୍‌ଗରେ ମାଖାୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ରାଜା ତାହାକୁ କହିଲେ, “ମାଖାୟ, ଆମଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟତକୁ ଯିବା କି କ୍ଷମାନ୍ତ ହେବା ?” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ଯାଉନ୍ତୁ, କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ; ସଦାପୁରଭୁ ତାହା ମହାରାଜତ୍ୱ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ।” ୧୬ ତହିଁ ରାଜା ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ସତ୍ୟ ବିଚ୍ଛୁ ଆଉ କିଛି ମୋତେ ନ କୁହ ବୋଲି ମୁଁ କେତେ ଥର ତୁମ୍ଭକୁ ଶପଥ କରାଇବି ?” ୧୭ ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅରକ୍ଷକ ମେଷପଲ ତୁଲ୍ୟ ପର୍ବତମାନରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦେଖିଲି,” ଆଉ ସଦାପୁରଭୁ କହିଲେ, “ଏମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ନାହିଁ; ଏମାନେ ପୁରତେୟକେ କୁଶଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଉନ୍ତୁ।” ୧୮ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅମତ୍‌ଗଳ ବିନା ମତ୍‌ଗଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରସ୍କାର କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ନାହିଁ ?” ୧୯ ପୁଣି, ମାଖାୟ କହିଲା, “ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ତା ଶୁଣ; ମୁଁ ସଦାପୁରଭୁଙ୍କୁ ଗହାତ୍‌କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ଗହାତ୍‌କ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ହସ୍ତରେ ଗହାତ୍‌କ ନିକଟରେ ସ୍ୱପ୍ନାୟ ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧା ହେବାର ଦେଖିଲି।” ୨୦ ତହିଁରେ ସଦାପୁରଭୁ କହିଲେ, “ଆହାବ ଯେପରି ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟତକୁ ଯାଇ ପତିତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ କିଏ ତାହାକୁ ଫୁସଲାଇବ ?” ତହିଁରେ ଜଣେ ଏପୁରକାର, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସେପୁରକାର କହିଲେ। ୨୧ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଏକ ଆତ୍ମା ବାହାରି ସଦାପୁରଭୁଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲା, “ମୁଁ ତାହାକୁ ଫୁସଲାଇବି।” ୨୨ ତହିଁ ସଦାପୁରଭୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “କାହିଁରେ ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଯାଇ ତାହାର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆତ୍ମା ହେବି।” ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଫୁସଲାଇବ, ମଧ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ; ଯାଅ, ସେପରି କର।” ୨୩ ଏହେତୁ ଦେଖ, ସଦାପୁରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଏସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରଭୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅମତ୍‌ଗଳର କଥା କହିଅଛନ୍ତି।” ୨୪ ସେତେବେଳେ କନାନର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ ନିକଟକୁ ଆସି ମାଖାୟର ଗାଳରେ ଚପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲା, “ସଦାପୁରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗେତେ କହିବା ପାଇଁ ମୋ’ଠାରୁ କେଉଁ ବାଟେ ଗଲେ ?” ୨୫ ତହିଁରେ ମାଖାୟ କହିଲା, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଲୁଗାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭିତର କୋଠରୀ ଯିବ, ସେହି ଦିନ ତାହା ଜାଣିବ।” ୨୬ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା କହିଲେ, “ମାଖାୟକୁ ଧରି ନଗରାଧ୍ୟକ୍ଷ ଆମୋନର ଓ ରାଜପୁତ୍ର ଯୋୟାଶର ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯାଅ;” ୨୭ ପୁଣି, କୁହ, ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଏଇତାକୁ କାରାଗାରରେ ରଖ ଓ ମୁଁ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ପ ଅନ୍ନ ଓ ଅଲ୍ପ ଜଳ ଖୁଆଅ*।” ୨୮ ତହିଁରେ ମାଖାୟ କହିଲା, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସ, ତେବେ ସଦାପୁରଭୁ ମୋ’ ଦସ୍ତାବିଜ କହି ନାହାନ୍ତି।”

* ୨୨:୨୭ କେବଳ ଅଲ୍ପ ଅନ୍ନ ଓ ଅଲ୍ପ ଜଳ ଖୁଆଅ ଏବଂ ଭାଷାରେ ଦୁଃଖରୂପ ଅନ୍ନ ଓ ଦୁଃଖରୂପ ଜଳ

ଆହୁରି ସେ କହିଲା, “ହେ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣ ।”

ଆହାବତ୍ସକ ମୁରୁୟ

୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଓ ଯିହୁଦାର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ରାଜା ରାମୋତ୍-ଗିଲୀୟଦକୁ ଗଲେ ।

୩୦ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଛଦ୍ମବେଶ ଧରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ରାଜବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧ । ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଛଦ୍ମବେଶ ଧରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗଲେ ।”

୩୧ ମାତ୍ର ଅରାମର ରାଜା ଆପଣାର ବତିଶ ରଥାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଛଡ଼ା ସାନ କି ବଡ଼ କାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କର ।”

୩୨ ଏହେତୁ ରଥାଧିକାରୀମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “ଏ ଅବଶ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା; ଆଉ ସେମାନେ ଗତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗତ୍ସକ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲେ; ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କ ପକାଇଲେ ।”

୩୩ ତହିଁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ନୃହନ୍ତି ବୋଲି ରଥାଧିକାରୀମାନେ ଦେଖି ଗତ୍ସକୁ ଗୋଡ଼ାଇବାରୁ ଫେରିଗଲେ ।

୩୪ ଏପରି ସମୟରେ ଜଣେ ସନ୍ଧ୍ୟାନ ବିନା ଧନୁର୍ଗୁଣ ଟାଣି ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାତ୍ସକ ସାଞ୍ଜୁଆର ଯୋଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଆଘାତ କଲା; ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ସାରଥିକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହାତ ଫେରାଇ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ନେଇଯାଅ; କାରଣ ମୁଁ ଅତିଶୟ ଆଘାତ ପାଇଲି ।”

୩୫ ସେଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ପରବଳ ହେଲା; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜାତ୍ସକୁ ଗତ୍ସକର ରଥରେ ଠିଆ କରି ରଖିଲେ, ଆଉ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ମଲେ; ପୁଣି, ଗତ୍ସକର କ୍ଷତର ରକ୍ତ ରଥ ଗର୍ଭରେ ବହି ପଡ଼ିଲା ।

୩୬ ଆଉ ପରତେୟକେ ଆପଣା ନଗରକୁ ଓ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଯାଅ, ଏହି ତାଙ୍କ ପରାୟ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପିଗଲା ।

୩୭ ଏହିରୂପେ ରାଜା ମଲେ ଓ ଶମରୀୟାକୁ ଅଣାଗଲେ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ରାଜାତ୍ସକୁ ଶମରୀୟାରେ କବର ଦେଲେ ।

୩୮ ଆଉ ସେମାନେ ଶମରୀୟାର ପୁଷ୍କରିଣୀ ନିକଟରେ ରଥ ଧୋଇଲେ; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଉକ୍ତ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ କୁକୁରମାନେ ଗତ୍ସକର ରକ୍ତ ଚାଟି ଖାଇଲେ । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବେଶୟାମାନେ ସ୍ନାନ କରନ୍ତି ।

୩୯ ଏହି ଆହାବତ୍ସକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗତ୍ସକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଗତ୍ସକର ନିର୍ମିତ ହସ୍ତାଦାନତମୟ ଗୃହ ଓ ଯେ ଯେ ନଗର ସେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଗହସବୁ କ’ଣ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାଗଣତ୍ସକର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ?

୪୦ ଏହିରୂପେ ଆହାବତ୍ସକ ମୁରୁୟ ପରେ ଓ ଗହାତ୍ସକ ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ଗହାତ୍ସକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍

୪୧ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବତ୍ସକ ରାଜତ୍ସର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ଆସାତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦା ଉପରେ ରାଜତ୍ସ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

୪୨ ରାଜ୍ୟ କରିବାର ଆରମ୍ଭରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ବୟସ ପଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପତିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ଗତ୍ସକର ମାଗର ନାମ ଅସୁରା, ସେ ଶିଲ୍‌ହିର କନ୍ୟା ।

୪୩ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆପଣା ପିତା ଆସାତ୍ସକର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିଲେ; ସେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ନେହିଁ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଗହା କଲେ; ତଥାପି ଉଚ୍ଚତ୍ସାଳୀମାନ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ନେହିଁଲା; ଲୋକମାନେ ସେସମୟରେ ହେଁ ଉଚ୍ଚତ୍ସାଳୀମାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳକଲେ ।

୪୪ ପୁଣି, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ୱେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୪୫ ଏହି ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗତ୍ସକର ପରକାଶିତ ପରାକରମ ଓ ସେ କିପରକାର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଗହସବୁ କ’ଣ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ?

୪୬ ଗତ୍ସକର ପିତା ଆସାତ୍ସକର ସମୟରେ ଯେଉଁ ସଦୋମୀମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଦେଶରୁ ଦୂର କରି ଦେଲେ ।

୪୭ ସେହି ସମୟରେ ଇଦୋମରେ କେହି ରାଜା ନ ଥିଲା; ଜଣେ ପରତିନିଧି ରାଜ୍ୟ କଲା ।

୪୮ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ସୁନା ପାଇଁ ଓଫୀରକୁ ଯିବା ସକାଶେ ତର୍ଶୀଶର ଜାହାଜମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ମାତ୍ର ଗହସବୁ ଗଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଇତ୍ସିୟୋନ-ଗେବରରେ ଜାହାଜମାନ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

୪୯ ତେବେ ଆହାବତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ’ ଦାସମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଦାସମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଜାହାଜରେ ଯାଉନତୁ ।” ମାତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୫୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ସହିତ ଶୟନ କରି ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍ସକର ନଗରରେ ଆପଣା ପିତୃଲୋକତ୍ସକ ସହିତ କବରପରାପତ ହେଲେ; ତହିଁ ଗତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ୍ ଗତ୍ସକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜା ଅହସାୟ

୫୧ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସତର ବର୍ଷରେ ଆହାବତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୫୨ ଆଉ ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ପଥରେ ଓ ଆପଣା ମାତର ପଥରେ ଓ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାମ ଯଦ୍‌ଦ୍ରାଗ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସେହି ପଥରେ ଚାଲିଲେ । ୫୩ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ବାଲ୍‌ର ସେବା ଓ ପୂଜା କଲେ ଓ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ ।

The Second Book of the Kings

ରାଜାବଳୀର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ଅହସ୍ୟାୟତ୍ଵକୁ ଏଲୀୟତ୍ଵକ ନିନ୍ଦା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆହାବତ୍ଵକର ମୁଦୁୟ ଉତ୍ତରେ ଫୋୟାବ ଦେଶ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ଆଚରଣ କଲେ । ୨ ପୁଣି ଅହସ୍ୟାୟ ଶମରୀୟାସ୍ଥ ଆପଣା ଉପରିସ୍ଥ କୋଠର ଝରକା ଦେଇ ପଡ଼ି ପାଡ଼ିତ ହେଲେ; ଆଉ ସେ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ ସେମାନତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଏହି ପାଡ଼ାରୁ ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହେବି କି ନାହିଁ, ଏହା ଇକ୍ଵେଶର ଦେବତା ବାଲ୍‌ସବୁବକୁ ପଠାଉ ।” ୩ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଦୂତ ତିଶ୍ଵାୟ ଏଲୀୟତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଉଠ, ଶମରୀୟା ରାଜାତ୍ଵକର ଦୂତଗଣକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଅ ଓ ସେମାନତ୍ଵକୁ କୁହ, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇକ୍ଵେଶର ଦେବତା ବାଲ୍‌ସବୁବକୁ ପଠାଉଛ ?” ୪ ଏହେତୁ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଶୟୟା ଉପରକୁ ଯାଇଅଛ, ତହିଁରୁ ତଳକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।” ଏଉତ୍ତରେ ଏଲୀୟ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ ।

୫ ତହିଁ ଦୂତମାନେ ଅହସ୍ୟାୟତ୍ଵକର ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତେ, ସେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ପଠାଉଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଫେରି ଆସିଲ ?” ୬ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କହିଲେ, “ଜଣେ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସି କହିଲା, ଯେଉଁ ରାଜା ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ପଠାଇଅଛ, ଗହା ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ ଗହାକୁ କୁହ, ସଦାପୁରତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେ ଇକ୍ଵେଶର ଦେବତା ବାଲ୍‌ସବୁବ ନିକଟକୁ ପଠାଉଛ ? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଶୟୟା ଉପରକୁ ଯାଇଅଛ, ତହିଁରୁ ତଳକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।” ୭ ତହିଁରେ ଅହସ୍ୟାୟ ସେମାନତ୍ଵକୁ ପଠାଉଲେ, “ଯେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସି ଏହିସବୁ କଥା କହିଲା, ସେ କିପୁରକାର ଲୋକ ?” ୮ ତହିଁ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସେ ଲୋମଶ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଗହାର କଟି ଚର୍ମପତ୍ରକାରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା ।” ତହିଁରେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ତ ତିଶ୍ଵାୟ ଏଲୀୟ ।”

୯ ତେବେ ରାଜା ଏଲୀୟତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଜଣେ ପଠାଉପତ୍ଵକୁ ଗହାର ପଠାଉ ଲୋକ ସହିତ ପଠାଇଲେ । ତହିଁ ପଠାଉପତ୍ଵ ଏଲୀୟତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଗଲା; ଆଉ ଦେଖ, ଏଲୀୟ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ ବସିଥିଲେ । ଏଥିରେ ପଠାଉପତ୍ଵ ଉତ୍ତର କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ, ରାଜା କହିଅଛନ୍ତି, ତଳକୁ ଆସ ।” ୧୦ ତହିଁ ଏଲୀୟ ସେହି ପଠାଉପତ୍ଵକି ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଯେବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ, ତେବେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଠାଉ ଲୋକତ୍ଵକୁ ଗ୍ରାସ କରୁ ।” ଏଥିରେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ପଠାଉ ଲୋକତ୍ଵକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

୧୧ ଏଉତ୍ତରେ ରାଜା ପୁନର୍ବାର ଏଲୀୟତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଆଉ ଏକ ପଠାଉପତ୍ଵକୁ ଗହାର ପଠାଉ ଲୋକ ସହିତ ପଠାଇଲେ । ତହିଁ ଏହି ପଠାଉପତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଏଲୀୟତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ, ରାଜା କହିଅଛନ୍ତି, ଶାୟର ତଳକୁ ଆସ ।” ୧୨ ଏଥିରେ ଏଲୀୟ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଯେବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ, ତେବେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଠାଉ ଲୋକତ୍ଵକୁ ଗ୍ରାସ କରୁ ।” ତହିଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଅଗ୍ନି ଆକାଶରୁ ଆସି ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ପଠାଉ ଲୋକତ୍ଵକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

୧୩ ଏଥିରେ ରାଜା ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟ ପଠାଉପତ୍ଵକୁ ଗହାର ପଠାଉ ଲୋକ ସହିତ ପଠାଇଲେ । ପୁଣି ସେହି ତୃତୀୟ ପଠାଉପତ୍ଵ ଉପରକୁ ଗଲା ଓ ଏଲୀୟତ୍ଵକ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆଖି ପାତି ବିନୟ କରି ଉତ୍ତର କହିଲା, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ’ ପୁରାଣ ଓ ଆପଣତ୍ଵକ ଦାସ ଏହି ପଠାଉ ଲୋକତ୍ଵକର ପୁରାଣ ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେଉ । ୧୪ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ପୂର୍ବ ଦୁଇ ପଠାଉପତ୍ଵକୁ ଓ ସେମାନତ୍ଵକ ପଠାଉ ପଠାଉ ଲୋକତ୍ଵକୁ ଗ୍ରାସ କଲା; ମାତ୍ର ଏବେ ଆପଣତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ’ ପୁରାଣ ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେଉ ।”

୧୫ ଏଥିରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଦୂତ ଏଲୀୟତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଗହା ସତ୍ତ୍ଵରେ ତଳକୁ ଯାଅ; ଗହାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ।” ତହିଁ ଏଲୀୟ ଉଠି ପଠାଉପତ୍ଵ ସତ୍ତ୍ଵରେ ତଳକୁ ଯାଇ ରାଜାତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୧୬ ପୁଣି ସେ ରାଜାତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘କଥା ପଠାଉପତ୍ଵ ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେ ଇକ୍ଵେଶର ଦେବତା ବାଲ୍‌ସବୁବକୁ ପଠାଉଛ ପାଇଁ

ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲ ? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଶୟୟା ଉପରକୁ ଯାଇଥାଛ, ତହିଁରୁ ତଳକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।”

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଲୀୟତ୍ତକ ଦ୍ଵାଦଶ ଉକ୍ତ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ସେ ମଲେ । ପୁଣି ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ର ନ ଥିବାରୁ ଯିହୁଦାର ଗଜା ଯିହୋଶାଫତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫତ୍ତକ ଗଜତ୍ତକର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହୋଶାଫ ଗତ୍ତକର ପଦରେ ଗଜୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୧୮ ଏହି ଅହସାୟତ୍ତକର କ୍ରିୟାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତ୍ତନତ କି ଇସ୍ରାଏଲ ଗଜାମାନତ୍ତକ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ?

9

ଏଲୀୟ ସପ୍ତଦେହରେ ସପ୍ତର୍ଗକୁ ନୀତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ଏଲୀୟତ୍ତକୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁରେ ସପ୍ତର୍ଗକୁ ଘେନି ଯିବା ପାଇଁ ଉଦୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ଏଲୀୟ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକ ସହିତ ଗିଲ୍ଗଲରୁ ଗଲେ । ୨ ପୁଣି ଏଲୀୟ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଥାଅ; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ ବେଥେଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଠାଇଥାନ୍ତି ।” ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଓ ଆପଣତ୍ତକ ପରାଣ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ ଆପଣତ୍ତକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ବେଥେଲ୍କୁ ଗଲେ ।

୩ ସେତେବେଳେ ବେଥେଲ୍ ନିବାସୀ ଭବିଷ୍ଟଦ୍ଵକ୍ତଗଣତ୍ତକ ଦଳ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସି ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଆଜି ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ପରଭୁତ୍ତକୁ ନେଇଯିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଜାଣୁଅଛ ?” ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ଜାଣୁଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁନି ହୁଅ ।” ୪ ଏଉତ୍ତରେ ଏଲୀୟ ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ହେ ଇଲୀଶାୟ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଥାଅ; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ ଯିରୀହୋକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି ।” ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଓ ଆପଣତ୍ତକ ପରାଣ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ ଆପଣତ୍ତକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଯିରୀହୋକୁ ଗଲେ ।

୫ ଏଥିରେ ଯିରୀହୋ ନିବାସୀ ଭବିଷ୍ଟଦ୍ଵକ୍ତଗଣତ୍ତକ ଦଳ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ପରଭୁତ୍ତକୁ ନେଇଯିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଜାଣୁଅଛ ?” ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ଜାଣୁଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁନି ହୁଅ ।” ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଲୀୟ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏଠାରେ ଥାଅ; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି ।” ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଓ ଆପଣତ୍ତକ ପରାଣ ଜାବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ ଆପଣତ୍ତକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ଏଥିରେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

୭ ପୁଣି ଭବିଷ୍ଟଦ୍ଵକ୍ତଗଣତ୍ତକ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ପରାଣ ଜଣ ଯାଇ ସେମାନତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଆଉ ସେ ଦୁହେଁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୮ ଏଥିରେ ଏଲୀୟ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଏକତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇ ଜଳକୁ ଆଘାତ କଲେ, ତହିଁରେ ଜଳ ଏପାଖେ ସେପାଖେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ, ସେ ଦୁହେଁ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଦେଇ ପାର ହୋଇଗଲେ ।

୯ ପୁଣି ସେମାନେ ପାର ହୋଇ ଗଲ ଉତ୍ତରେ ଏଲୀୟ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପାଇଁ କଥା କରିବି, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରୁ ନିଆଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମାଗ ।” ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣତ୍ତକ ଆତ୍ମାର ଦୁଇଗୁଣ ଅଂଶ ମୋ’ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ଏଲୀୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ ବିଷୟ ମାଗିଲ; ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରୁ ନିଆଯିବା ବେଳେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ପରତି ତଦରୂପ ବର୍ତ୍ତିବ; ମାତ୍ର ଗହା ନ ହେଲେ, ବର୍ତ୍ତିବ ନାହିଁ ।”

୧୧ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁ କରୁ ଦେଖ, ଏକ ଅଗ୍ନିମୟ ରଥ ଓ ଅଗ୍ନିମୟ ଅଶ୍ଵମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସେ ଦୁହିଁତ୍ତକୁ ପୂଅକ୍ କଲ; ପୁଣି ଏଲୀୟ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁରେ ସପ୍ତର୍ଗାରୋହଣ କଲେ । ୧୨ ଥାଉ ଇଲୀଶାୟ ଗହା ଦେଖି ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ଵରରେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ୍ଭ ପିତା, ହେ ଆମ୍ଭ ପିତା, ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ରଥ ଓ ତହିଁର ଅଶ୍ଵମାନ !” ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଏଲୀୟତ୍ତକୁ ଆଉ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧରି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରି ଚିରିଲେ । ୧୩ ମଧ୍ୟ ସେ ଏଲୀୟତ୍ତକଠାରୁ ପଡ଼ିଥିବା ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ ଉଠାଇ ନେଲେ ଓ ଫେରିଯାଇ ଯର୍ଦ୍ଦନ ତୀରରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୪ ପୁଣି ସେ ଏଲୀୟତ୍ତକଠାରୁ ପଡ଼ିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଜଳକୁ ଆଘାତ କରି କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଏଲୀୟତ୍ତକର ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି ?” ପୁଣି ସେ ମଧ୍ୟ ଜଳକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ଗହା ଏପାଖେ ସେପାଖେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲା; ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ ପାର ହୋଇଗଲେ ।

ଏଲୀୟତ୍ତକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଇଲୀଶାୟ

୧୫ ଆଉ ଯିରାହୋ ନିବାସୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣତ୍ତକ ଯେଉଁ ଦଳ ଗତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଗତ୍ତକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ଏଲୀୟତ୍ତକର ଆତ୍ମା ଇଲୀଶାୟତ୍ତକ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା । ତହିଁ ସେମାନେ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସି ଗତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୃତ୍ୟଠ ପୁରଣାମ କଲେ । ୧୬ ଆଉ ସେମାନେ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣତ୍ତକ ଦାସମାନତ୍ତକ ସତ୍ତଗେ ପଗଣ ବଳବାନ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ଆତ୍ମଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ସେମାନେ ଯାଇ ଆପଣତ୍ତକ ପୁରତ୍ତକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ; ହୋଇପାରେ, ସଦାପୁରତ୍ତକ ଆତ୍ମା ଗତ୍ତକୁ ଉଦ୍‌ଧୃତ୍ତକୁ ନେଇ କୌଣସି ପର୍ବତ ଅବା ଉପତ୍ତକାରେ ପକାଇ ଦେଇଥାବେ ।” ଏଥରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ପଠାଅ ନାହିଁ ।” ୧୭ ତଥାପି ଇଲୀଶାୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଗତ୍ତକୁ ପୁରବର୍ତ୍ତନ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, “ପଠାଅ ।” ଏହେତୁ ସେମାନେ ପଗଣ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଗତ୍ତକୁ ତିନି ଦିନ ଖୋଜିଲେ, ମାତ୍ତର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୧୮ ପୁଣି ଇଲୀଶାୟ ଯିରାହୋରେ ଥାଉ ଥାଉ ସେମାନେ ଗତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ଏଥରେ ସେ ସେମାନତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ନ ଯାଅ ବୋଲି ମୁଁ କ’ଣ ତୁମ୍ଭଭେମାନତ୍ତକୁ କହି ନ ଥିଲି ।”

ଇଲୀଶାୟତ୍ତକ ଦ୍ଵାରା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ

୧୯ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆତ୍ମଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆତ୍ମଭେମାନତ୍ତକ ପୁରତ୍ତ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ନଗରର ସ୍ଥାନ ମନୋରମ; ମାତ୍ତର ଜଳ ମନ୍ଦ ଓ ଭୂମି ଫଳନାଶକ ।” ୨୦ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ମୋ’ ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପାତ୍ତର ଆଣ ଓ ତହିଁରେ ଲବଣ ଦିଅ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଗତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଗହା ଆଣିଲେ । ୨୧ ଏଥୁରେ ସେ ଜଳ ନିର୍ତ୍ତର ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ତହିଁରେ ଲବଣ ପକାଇ କହିଲେ, ସଦାପୁରତ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଏହି ଜଳ ଭଲ କଲି; ଗହା ମୁତ୍ତୟଜନକ ଅବା ଫଳନାଶକ ଆଉ ହେବ ନାହିଁ ।” ୨୨ ଏହିରୂପେ ଇଲୀଶାୟତ୍ତକର ଉକ୍ତ ବାକ୍ତ୍ୟାନୁସାରେ ସେହି ଜଳ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ହୋଇଅଛି ।

୨୩ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଇଲୀଶାୟ ସେଠାରୁ ବେଥେଲକୁ ଗଲେ; ପୁଣି ସେ ପଥରେ ଯାଉ ଯାଉ କେତେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ ନଗରରୁ ବାହାରି ଆସି ଗତ୍ତକୁ ପରିହାସ କରି କହିଲେ, “ଆରେ ଟାଟ୍ତଗରାମୁଣ୍ଡା, ଉପରକୁ ଯା; ଆରେ ଟାଟ୍ତଗରାମୁଣ୍ଡା, ଉପରକୁ ଯା ।” ୨୪ ଏଥୁରେ ସେ ଆପଣା ପଛକୁ ଅନାଇ ସେମାନତ୍ତକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ସଦାପୁରତ୍ତକ ନାମରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ବନରୁ ଦୁଇ ଭଲ୍ଲୁକା ବାହାରି ଆସି ସେମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରୁ ବୟାଳିଶ ଜଣ ବାଳକତ୍ତକୁ ବିଦାଣ୍ଣ କଲେ । ୨୫ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସେ ସେଠାରୁ କର୍ମିଲ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଶମରୀୟାକୁ ଫେରିଗଲେ ।

୩

ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ମୋୟାବ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ

୧ ଯିହ୍ଵଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫତ୍ତକ ରାଜତ୍ତବ ଅଠର ବର୍ଷରେ ଆହାବତ୍ତକର ପୁତ୍ତର ଯିହୋରାମ୍ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ତବ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାର ବର୍ଷ ରାଜତ୍ତ କଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ; ମାତ୍ତର ଗତ୍ତକର ପିତା ଓ ଗତ୍ତକର ମାତା ତୁଲ୍ତୟ ନୁହେଁ; କାରଣ ସେ ଆପଣା ପିତୃନିର୍ମିତ ବାଲ୍ତର ସତମ୍ଭ ଦୂର କରି ଦେଲେ । ୩ ତଥାପି ନବାଟର ପୁତ୍ତର ଯାରବୀୟାମ ଯଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତ୍ତକର ସେହି ପାପରେ ସେ ଆସକ୍ତ ହେଲେ ଓ ଗହା ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ ।

୪ ମୋୟାବର ରାଜା ମେଶା ମେଷାୟକାରୀ ଥିଲା; ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାତ୍ତକୁ କର ରୂପେ ଏକ ଲକ୍ଷ ମେଷବତ୍ତସର ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ମେଷର ଲୋମ ଦେଉଥାଏ । ୫ ମାତ୍ତର ଆହାବତ୍ତକର ମୁତ୍ତୟ ଉତ୍ତରେ ମୋୟାବର ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ଵରୋହାଚରଣ କଲା । ୬ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋରାମ୍ ରାଜା ଶମରୀୟାରୁ ଯାଇ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ।

୭ ତହିଁ ଯିହୋରାମ୍ ଯାଇ ଯିହ୍ଵଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୋୟାବର ରାଜା ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ଵରୋହାଚରଣ କରିଅଛି; ତୁମ୍ଭଭେ କ’ଣ ମୋୟାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମୋ’ ସତ୍ତଗେ ଯିବ ?” ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯିବି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରି, ମୋ’ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ପରି, ମୋ’ ଅଶ୍ଵତ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଅଶ୍ଵତ୍ତ ପରି ।” ୮ ଆଉ ଯିହୋରାମ୍ କହିଲେ, “ଆତ୍ମଭେମାନେ କେଉଁ ପଥରେ ଯିବ ?” ତହିଁ ଯିହୋଶାଫତ୍ତ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଇଦୋମ ପୁରାନ୍ତର ପଥ ଦେଇ ।”

୯ ତହିଁ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ଓ ଯିହ୍ଵଦାର ରାଜା ଓ ଇଦୋମର ରାଜା ଯାତ୍ରା କରି ସାତ ଦିନର ପଥ ବୁଲିକରି ଗଲେ; ପୁଣି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବା ସେମାନଙ୍କ ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ୧୦ ଏଥିରେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା କହିଲେ, “ହାୟ ! କାରଣ ମୋୟାବର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ତିନି ରାଜାଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ତାକିଅଛନ୍ତି ।” ୧୧ ମାତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରକୁ ପଶୁରି ପାରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏପରି କୌଣସି ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵରା କ’ଣ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି ?” ଏଥିରେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ଶାଫଟ୍ ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟ, ଯେ ଏଲୀୟାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଜଳ ଢାଳୁଥିଲେ, ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୨ ତେବେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ଗଢ଼କାରେ ଅଛି ।” ତେଣୁ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ଓ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ଇଦୋମର ରାଜା ଗଢ଼କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

୧୩ ସେତେବେଳେ ଇଲୀଶାୟ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସହିତ ମୋହର କ’ଣ କରିବାର ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ପିତର ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵରାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମାତ୍ର ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵରାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ।” ତହିଁରେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ଗଢ଼କ କହିଲେ, “ନାହିଁ, କାରଣ ମୋୟାବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ଏ ତିନି ରାଜାଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ତାକିଅଛନ୍ତି ।” ୧୪ ପୁଣି ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହାଙ୍କୁ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେଉଅଛି, ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦାପୁରକୁ ଜାଣିତ ଥିବା ପୁରମାନେ ଯେବେ ମୁଁ ଯିହ୍ଵଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପିତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଡ଼େ ଅନାନ୍ତି ନାହିଁ, କି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ।” ୧୫ ତଥାପି ଏବେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଏକ ବାକ୍ସକର ଆଣ ।” ତହିଁ ବାକ୍ସକର ଆସି ବାକ୍ସ ବଜାନ୍ତେ, ସଦାପୁରକୁ ହସ୍ତ ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲା । ୧୬ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଉପତ୍ୟକାକୁ ଖାତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।’” ୧୭ କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାୟୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଷ୍ଟି ଦେଖିବ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେହି ଉପତ୍ୟକା ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୋମେଷାଦି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁ ସମସ୍ତେ ପାନ କରିବ ।’” ୧୮ ଆହୁରି ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା କେବଳ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ; ସେ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୧୯ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତ୍ୟକ ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଓ ପୁରତ୍ୟକ ଉତ୍ତମ ନଗର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ଓ ପୁରତ୍ୟକ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ କାଟି ପକାଇବ ଓ ଜଳ-ନିର୍ଦ୍ଦରସକଳ ବନ୍ଦ କରିବ ଓ ପୁରତ୍ୟକ ଉତ୍ତମ ଭୂମିଖଣ୍ଡ ପୁରସ୍ତରରେ ନାଶ କରିବ ।”

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପ୍ରାଚୀର କାଳୀନ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ସମୟରେ ଦେଖ, ଇଦୋମର ପଥ ଦେଇ ଜଳ ଆସିଲା ଓ ଜଳରେ ଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୨୧ ଏହି ସମୟରେ ମୋୟାବୀୟ ସମସ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କର ଆସିବାର କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍, ସଜ୍ଜା ପରିଧାନକ୍ଷମ ଓ ତଦ୍ଵୟକ ବୟସକ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଦେଶର ସୀମାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୨୨ ପୁଣି ସେମାନେ ପୁରଭାତରେ ଉଠିବା ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜଳ ଉପରେ ଚକମକ ହେଉଥିଲା, ତହିଁରେ ମୋୟାବୀୟମାନେ ଆପଣା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳକୁ ରକ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ରଙ୍ଗ ଦେଖିଲେ । ୨୩ ତେବେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ରକ୍ତ; ରାଜାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପୁରତ୍ୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ସହଯୋଦ୍ୟାକୁ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହେତୁ ହେ ମୋୟାବ, କୁଟିବାକୁ ଯାଅ ।”

୨୪ ତହିଁ ସେମାନେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ଛାଉଣିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଇସ୍ଵରାଏଲୀୟମାନେ ଉଠି ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପକାଇଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ଵରାଏଲୀୟମାନେ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି କରି ଦେଶ ଭିତରକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ୨୫ ଆଉ ସେମାନେ ନଗରସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ପୁରତ ଜଣ ପୁରତ୍ୟକ ଉତ୍ତମ ଭୂମିଖଣ୍ଡରେ ପୁରସ୍ତର ପକାଇ ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଜଳ-ନିର୍ଦ୍ଦରସକଳ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ଓ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷସବୁ କାଟି ପକାଇଲେ; ଶେଷରେ ସେମାନେ କେବଳ କୀର୍-ହେରସ୍ତରେ ତହିଁର ପୁରସ୍ତରସବୁ ଛାଡ଼ିଲେ; ତଥାପି ଛାଟିଣିଧାରୀମାନେ ତହିଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଯାଇ ଗହା ଆଘାତ କଲେ ।

୨୬ ସେ ସମୟରେ ମୋୟାବର ରାଜା ଆପଣା ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅତି ଅସହ୍ୟ ଦେଖି, ସେ ଇଦୋମର ରାଜା ନିକଟକୁ ଭେଦ କରି ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ସାତ ଶହ ଖତ୍ରଧାରୀ ଲୋକ ନେଲା; ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୭ ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଜେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ ପ୍ରାଚୀର

ଉପରେ ହୋଇଗଲା ରୂପେ ଗହାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା । ତହିଁରେ ଇସ୍ଵର ଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହାକୋପ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଗହା ନିକଟକୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ।

୪

ଇଲୀଶାୟ ଏବଂ ବିଧବାର ତୈଳ

୧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦଳର ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବିଧବା ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ମୋ’ ସପ୍ତାମୀ ମରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଏହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି; ଏବେ ମହାଜନ ମୋହର ଦୁଇ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ଦାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନେବାକୁ ଆସିଅଛି ।” ୨ ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ’ଣ କରିବି ? ମୋତେ କୁହ; ଘରେ ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ଅଛି ?” ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, “ଏକ ପାତ୍ର ତୈଳ ଛଡ଼ା ଗୃହରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀର ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ।” ୩ ତହିଁ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ଯାଅ, ବାହାରୁ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପରତିବାସୀଠାରୁ ପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ଶୂନ୍ୟ ପାତ୍ର ଉଧାର କରି ଆଣ; ଅଳ୍ପ ଉଧାର କର ନାହିଁ ।” ୪ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଆପଣାର ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପଛେ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କରି ସେସବୁ ପାତ୍ରରେ ତୈଳ ଅଜାଡ଼; ଆଉ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଗହା ଅଲଗା କରି ରଖ ।”

୫ ତହିଁ ସେହି ବିଧବା ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାଇ ଆପଣାର ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପଛେ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କଲା; ସେମାନେ ଗହା ନିକଟକୁ ପାତ୍ର ଆଣନ୍ତେ, ସେ ଅଜାଡ଼ିଲା । ୬ ତହିଁ ପାତ୍ରସକଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ କହିଲା, “ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆଣ ।” ଏଥିରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଆଉ ପାତ୍ର ନାହିଁ ।” ତହିଁରେ ତୈଳ ବନ୍ଦ ହେଲା । ୭ ତେବେ ସେହି ବିଧବା ଆସି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଗହା ଜଣାଇଲା । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୈଳ ବିକ୍ରୟ କରି ଆପଣା ରଖ ପରିଶୋଧ କର, ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନେ ଜୀବନଯାପନ କର ।”

ଇଲୀଶାୟ ଏବଂ ଶୁନେମୀୟା ସ୍ଵତରା

୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦିନକରେ ଇଲୀଶାୟ ଶୁନେମ ନଗରକୁ ଗଲେ, ସେଠାରେ ଏକ ଧନବତୀ ସ୍ଵତରା ଥିଲା; ଆଉ ସେ ଇଲୀଶାୟଙ୍କୁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ପରବର୍ତ୍ତଗଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଲୀଶାୟ ଯେତେ ଥର ସେହି ପଥ ଦେଇ ଗଲେ, ସେତେ ଥର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ସେଠାକୁ ଗଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ସ୍ଵତରା ଆପଣା ସପ୍ତାମୀକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଛି, ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକ ନିତ୍ୟ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ନିକଟ ଦେଇ ଗତ୍ୟାତ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ୧୦ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପୁରା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସାନ କୋଠରି ନିର୍ମାଣ କର ଓ ତହିଁରେ ଗଞ୍ଜ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଖଟ, ମେଜ, ଆସନ ଓ ଦାପରୁଖା ରଖ; ତହିଁ ସେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ବେଳେ ସେଠାରେ ରହିବେ ।”

୧୧ ଦିନକରେ ଇଲୀଶାୟ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେହି କୋଠରିକୁ ଯାଇ ଶୟନ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଦାସ ଗିହେଜାକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଶୁନେମୀୟା ସ୍ଵତରାକୁ ଡାକ ।” ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ ଡାକନ୍ତେ, ସେ ସ୍ଵତରା ଗଞ୍ଜ ସମମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା । ୧୩ ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ ଗିହେଜାକୁ କହିଲେ, “ଗଞ୍ଜକୁ କୁହ, ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାରେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଅଛ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ କ’ଣ କରି ପାରିବି ? ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସପକ୍ଷରେ ରାଜା କିମ୍ବା ସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ କି ?’” ତହିଁ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୁଁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛି ।” ୧୪ ପୁଣି ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ତେବେ ଗହା ପାଇଁ କ’ଣ କରାଯିବ ?” ତହିଁରେ ଗିହେଜା ଉତ୍ତର କଲା, “ଗହାର ପୁତ୍ର ନାହିଁ ଓ ଗହାର ସପ୍ତାମୀ ବୃଦ୍ଧ ।” ୧୫ ତେବେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ଗଞ୍ଜକୁ ଡାକ ।” ଏଣୁ ସେ ଗଞ୍ଜକୁ ଡାକନ୍ତେ, ସେ ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହେଲା । ୧୬ ତହିଁ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ଏହି ରତ୍ନ ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ରକୁ କୋଳ କରିବ ।” ଏଥିରେ ସେ ସ୍ଵତରା କହିଲା, “ନା, ହେ ମୋର ପୁରୁଷ, ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ଆପଣା ଦାସୀକୁ ଆପଣା ମିଥ୍ୟା ନ କରନ୍ତୁ ।” ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଲୀଶାୟଙ୍କର ବାକ୍ସାନୁସାରେ ସେହି ସ୍ଵତରା ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଉକ୍ତ ରତ୍ନ ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା ।

୧୮ ପୁଣି ବାଳକ ବଢ଼ିଲା ଉତ୍ତରେ ଦିନକରେ ସେ ଶସ୍ଵୟଚ୍ଛେଦକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ପିତା ନିକଟକୁ ଗଲା । ୧୯ ଆଉ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ମସ୍ତକ, ମୋ’ ମସ୍ତକ ।” ତହିଁ ପିତା ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲା, “ଗହାର ମାତା ନିକଟକୁ ଗହାକୁ ଉଠାଇ ନେଇଯାଅ ।” ୨୦ ଆଉ ସେ ଗହାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଗହାର ମାତା ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତେ, ବାଳକ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର କୋଳରେ ବସି

ମରିଗଲା । ୨୧ ଏଥିରେ ମାତ୍ର ଉପରକୁ ଯାଇ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକତ୍ଵକ ଖଟରେ ଗହାକୁ ଶୁଆଇ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କରି ବାହାରି ଆସିଲା । ୨୨ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ସ୍ଵପ୍ନାକୁ ତାକି କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଦାସମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭାରୁ ଗୋଟିଏ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦିଅ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଫେରି ଆସିବି ।” ୨୩ ତହିଁରେ ଗହାର ସ୍ଵପ୍ନା କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଆଜି ଯିବ ? ଏ ତ ଅମାବାସ୍ୟା ନୃହେଁ କି ବିଶ୍ଵାମବାର ନୃହେଁ ।” ଏଥିରେ ସେ କହିଲା, “ଭଲ ହେବ ।” ୨୪ ତହିଁ ସେ ଗର୍ଦ୍ଦଭାର ସଜାଇ ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲା, “ଅଡ଼ାଇ ଗଲ; ମୋ’ ଆଜ୍ଞା ବିନା ଚଳାଇବାରେ ଡିଲ କର ନାହିଁ ।” ୨୫ ଏହିରୂପେ ସେ ଯାଇ କର୍ମିଲ ପର୍ବତରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକତ୍ଵକ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ ଦୂରରୁ ଗହାକୁ ଦେଖି ଆପଣା ଦାସ ଗିହେଜାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସେଠାରେ ଶୁନେମାୟା ସତ୍ଵରୀ; ୨୬ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଗହାକୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ପର, ‘ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମତ୍ଵଗଳ ତ ? ତୁମ୍ଭ ସ୍ଵପ୍ନାମାର ମତ୍ଵଗଳ ତ ? ବାଳକର ମତ୍ଵଗଳ ତ ?’ ” ତହିଁ ସେ ଉତ୍ତର କଲା, “ମତ୍ଵଗଳ ।” ୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ପର୍ବତରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗତ୍ଵକ ଚରଣ ଧରି ରହିଲା । ତହିଁରେ ଗିହେଜା ଗହାକୁ ଛଡ଼ାଇ ଦେବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଆସିଲା; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ କହିଲେ, “ଗହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ; କାରଣ ଗହାର ଅନ୍ତରରେ ଗହାର ପ୍ରାଣ ଶୋକାକୁଳ ହୋଇଅଛି; ମାତ୍ର ସଦାପରତ୍ଵ ମୋ’ଠାରୁ ଗହା ଗୋପନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଗହା ମୋତେ ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି ।” ୨୮ ଏଥିରେ ସେ ସତ୍ଵରୀ କହିଲା, “ମୋ’ ପରତ୍ଵକୁ ମୁଁ କ’ଣ ପୁତ୍ର ମାଗିଥିଲି ? ମୁଁ କି କହି ନ ଥିଲି, ‘ମୋତେ ପରଗଣା ନ କର ?’ ”

୨୯ ତହିଁ ଇଲୀଶାୟ ଗିହେଜାକୁ କହିଲେ, “ଆପଣା ଅର୍ତ୍ତା ବାନ୍ଧ ଓ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ମୋହର ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଆପଣା ବାଟେ ଗଲିଯାଅ; ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ସାକ୍ଷାତ କର, ଗହାକୁ ନମସ୍କାର କର ନାହିଁ; ଆଉ ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି, ଗହାକୁ ଫେରି ଉତ୍ତର ଦିଅ ନାହିଁ; ପୁଣି ମୋ’ ଯଷ୍ଟି ସେହି ବାଳକର ମୁଖ ଉପରେ ରଖ ।” ୩୦ ଏଥିରେ ବାଳକର ମାତ୍ର କହିଲା, “ସଦାପରତ୍ଵ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଓ ଆପଣାତ୍ଵକ ପ୍ରାଣ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ମୁଁ ଆପଣାତ୍ଵକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ତେଣୁ ଇଲୀଶାୟ ଉଠି ଗହାର ପଛ ପଛ ଗଲେ । ୩୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଗିହେଜା ସେମାନତ୍ଵକ ଆଗେ ଯାଇ ବାଳକର ମୁଖ ଉପରେ ଯଷ୍ଟି ରଖିଲା; ମାତ୍ର କୌଣସି ରବ କି ଶ୍ରବଣ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହେତୁ ଗିହେଜା ଇଲୀଶାୟତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଫେରି ଆସି ଗତ୍ଵକୁ ଜଣାଇ କହିଲା, “ବାଳକ ଜାଗି ନାହିଁ ।” ୩୨ ତହିଁ ଇଲୀଶାୟ ସେ ଗୃହକୁ ଆସନ୍ତେ, ଦେଖ, ବାଳକ ମରି ଗତ୍ଵକର ଶୟ୍ୟାରେ ଶୋଇଅଛି । ୩୩ ଏହେତୁ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ନିଜେ ଓ ବାଳକ ଉଭୟେ ରହି ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କରି ସଦାପରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୩୪ ଆଉ ସେ ଉପରକୁ ଯାଇ ବାଳକ ଉପରେ ଶୟନ କଲେ ଓ ଗହା ମୁଖ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ଓ ଗହା ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଓ ଗହା ହସ୍ତ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିଲେ; ଏରୂପେ ସେ ଆପଣାକୁ ବାଳକ ଉପରେ ଲମ୍ବମାନ କଲେ; ତହିଁରେ ବାଳକର ଶରୀର ଉଷ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୩୫ ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ ଫେରି ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଏଣେ ତେଣେ ଥରେ ବୁଲିଲେ; ତହିଁ ଉପରକୁ ଯାଇ ବାଳକ ଉପରେ ଆପଣାକୁ ଲମ୍ବମାନ କଲେ; ତହିଁରେ ବାଳକ ସାତ ଥର ଛିଡ଼କିଲା ଓ ବାଳକ ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇଲା । ୩୬ ଏଥିରେ ସେ ଗିହେଜାକୁ ତାକି କହିଲେ, “ସେହି ଶୁନେମାୟା ସତ୍ଵରୀକୁ ତାକି ।” ତହିଁ ସେ ଗହାକୁ ତାକିଲା । ଆଉ ସେ ଗତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ନିଅ ।” ୩୭ ସେତେବେଳେ ସେ ସତ୍ଵରୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗତ୍ଵକର ଚରଣରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ପରଶାମ କଲା ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ ବାହାରକୁ ଗଲା ।

ଆଉ ଦୁଇଟି ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ

୩୮ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଇଲୀଶାୟ ପୁନର୍ବାର ଗିଲ୍ଗଲକୁ ଆସିଲେ; ସେସମୟରେ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଥିଲା; ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତାଗଣତ୍ଵକ ଦଳ ଗତ୍ଵକ ସମ୍ମୁଖରେ ବସୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲେ, “ଏକ ବଡ଼ ହଣ୍ଡା ବସାଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତାଗଣତ୍ଵକ ଦଳ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ରନ୍ଧନ କର ।” ୩୯ ତହିଁ ଜଣେ ଶାକ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ ବନ୍ଦ୍ୟ ଲାଗ ପାଇ ତହିଁର ଫଳରେ ଅର୍ତ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଆସି ଗହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କାଟି ଖାଦ୍ୟ-ହଣ୍ଡାରେ ପକାଇଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଗହା ଚିହ୍ନିଲେ ନାହିଁ । ୪୦ ତହିଁ ସେମାନେ ଲୋକମାନତ୍ଵକର ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଭାଲିଲେ । ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରୁ କରୁ ତାକ ପକାଇ କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ, ହଣ୍ଡାରେ ମୁଦୁୟ ଅଛି ।” ଆଉ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଭୋଜନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୪୧ ମାତ୍ର ଇଲୀଶାୟ

କହିଲେ, “ତେବେ କିଛି ଅଟା ଥାଏ।” ଆଉ ସେ ଗହା ହଣ୍ଡାରେ ପକାଇ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଢାଳ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ।” ତହିଁ ହଣ୍ଡାରେ କିଛି ମନ୍ଦ ରହିଲା ନାହିଁ।

୪୨ ଏଥିପରେ ବାଲ୍-ଶାଲିଶାରୁ ଜଣେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପରାଧୀନ ଫଳର ରୁଟି, ଅର୍ଥାତ୍, କୋଡ଼ିଏ ଯବ ରୁଟି ଓ ନୂତନ ଶସ୍ୟର ଶିଷା ଆପଣା ଝୁଲିରେ ନେଇ ଆସିଲା। ତହିଁରେ ଇଲାଶାୟ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଅ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ।” ୪୩ ତହିଁ ଗହା ଦାସ କହିଲା, “କ’ଣ, ଶହେ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଏହା ରଖିବି ?” ମାତର ଇଲାଶାୟ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଅ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, ‘ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ତହିଁରୁ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ରଖିବେ।’” ୪୪ ତହିଁ ସେ ଗହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ରଖିଲେ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ରଖିଲେ।

୫

ନାମାନ୍ କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ

୧ ଅରାମୀୟ ଭାଗର ନାମାନ୍ ନାମକ ସେନାପତି ଆପଣା ପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହାନ ଓ ସମ୍ଭବତଃ ଲୋକ ଥିଲା, କାରଣ ଗହା ଦ୍ଵାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ; ସେ ମଧ୍ୟ ମହାବୀରମଣିଆ ଲୋକ ଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ କୁଷ୍ଠ। ୨ ଅରାମୀୟମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବାହାରି ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଲିକାକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଆଣିଥିଲେ; ଆଉ ସେ ନାମାନ୍ ଭାର୍ଯ୍ୟର ସେବା କରୁଥିଲା। ୩ ପୁଣି ସେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକୁ କହିଲା, “ଆଃ, ଶମରୀୟାରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ଗହା ସତ୍ୟରେ ଯେବେ ମୋ’ ପୁରୁଷ ଆସିଲେ, ତେବେ ଗହାକୁ ସେ ଗହାକୁ କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତେ।” ୪ ଏଥିରେ ଜଣେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗହାର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲା, “ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶର ବାଲିକା ଏପରି ଏପରି କହେ।”

୫ ତହିଁ ଅରାମୀୟ ଭାଗ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସେଠାକୁ ଯାଅ, ଆଉ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଭାଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ଖଣ୍ଡେ ପତ୍ର ପଠାଇବି।” ତହିଁ ସେ ଆପଣା ସତ୍ୟରେ ଦଶ ଡାକ୍ତରୀ ରୂପା ଓ ଛଅ ସହସ୍ର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା ଓ ଦଶ ସାଜ ପୋଷାକ ନେଇ ପୁରସ୍ଥାନ କଲା। ୬ ଆଉ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ଭାଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ନେଇ ଗଲା; ତହିଁରେ ଏହା ଲେଖାଥିଲା, ଯଥା, “ପୁଣି ଏହି ପତ୍ର ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଦେଖିବ ଯେ, ମୁଁ ଆପଣା ଦାସ ନାମାନ୍ଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗହାର କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରିବ।” ୭ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଭାଗ ଏହି ପତ୍ର ପାଠ କରନ୍ତେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କହିଲା, “ମାରିବାକୁ ଓ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର କି ମୁଁ, ଯେ ଏହି ଲୋକ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହାର କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କର, ସେ କିପରି ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଦ୍ମ ଖୋଜୁଅଛି।”

୮ ଏଥିପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଭାଗ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲାଶାୟ, ଭାଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲ ? ସେ ଏବେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସୁ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣିବ।” ୯ ଏଣୁ ନାମାନ୍ ଆପଣା ଅଶ୍ଵ ଓ ରଥ ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଆସି ଇଲାଶାୟଙ୍କ ଗୃହର ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲା। ୧୦ ତହିଁ ଇଲାଶାୟ ଏକ ଦୂତ ପଠାଇ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଯଦ୍ଵନରେ ସାତ ଥର ସ୍ନାନ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ନୂତନ ମାଂସ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଚି ହେବ।” ୧୧ ମାତ୍ର ନାମାନ୍ କରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା, ଆଉ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ଭାବିଥିଲି, ସେ ଅବଶ୍ୟ ବାହାରି ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସିବ ଓ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗହାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା କରି କୁଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ହସ୍ତ ହଲାଇ ଗହା ସୁସ୍ଥ କରିବ। ୧୨ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ଜଳ ଅପେକ୍ଷା କି ଦମ୍ଭେଶକର ଅବାନା ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଦୀ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ? ମୁଁ କି ତହିଁରେ ସ୍ନାନ କରି ଶୁଚି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ?” ଏଣୁ ସେ ଫେରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚାଲିଗଲା। ୧୩ ଏଥିରେ ଗହାର ଦାସମାନେ ନାମାନ୍ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ପିତା, ଯଦି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା କୌଣସି ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆପଣାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଆସିଲେ, ତେବେ କି ଆପଣ ଗହା କରି ନି ଆସିଲେ ? ତେବେ ସ୍ନାନ କରି ଶୁଚି ହୁଅ, ଏହି କଥା ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପଣାଙ୍କୁ କହନ୍ତି, ଗହା ମାନିବା କେତେ ଅଧିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।” ୧୪ ତହିଁ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଯାଇ ଯଦ୍ଵନରେ ଆପଣାକୁ ସାତ ଥର ଚୁଡ଼ାଇଲା; ଏଥିରେ ଗହାର ମାଂସ ପୁନର୍ବାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକର ମାଂସ ତୁଲ୍ୟ ହେଲା ଓ ସେ ଶୁଚି ହେଲା।

ଗିହେଜାଞ୍ଜଳ ଲୋଭ ଏବଂ ଦଣ୍ଡ

୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନାମାନ୍ ଓ ଗହାର ସଞ୍ଜା ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସି ଗଞ୍ଜଳ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଆଉ ନାମାନ୍ କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ଵର କେହି ନାହାନ୍ତି; ଏହେତୁ ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣା ଦାସଠାରୁ ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।”

୧୬ ମାତର ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଉଅଛି, ସେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ମୁଁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ।” ତହିଁ ନାମାନ୍ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଇଲୀଶାୟଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରବର୍ତ୍ତାଇଲା, ମାତର ସେ ମନା କଲେ।

୧୭ ଏଥିରେ ନାମାନ୍ କହିଲା, “ଏହା ନ କଲେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ଦାସକୁ ଦୁଇ ଖତରର ଭାର ମାଟି ଦିଆଯାଉ; କାରଣ ଆଜିଠାରୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମା କି ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ।”

୧୮ ଏହି ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କ ଦାସକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ; ମୋ’ ପୁରୁଷ ରିମ୍ଫୋଣ-ମନ୍ଦିରରେ ପୁରଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଯିବା ବେଳେ ମୋ’ ହସ୍ତରେ ନିର୍ଭର କଲେ, ମୁଁ ଯେବେ ରିମ୍ଫୋଣ-ମନ୍ଦିରରେ ପୁରଣାମ କରେ, ତେବେ ରିମ୍ଫୋଣ-ମନ୍ଦିରରେ ପୁରଣାମ କରିବା ବେଳେ ଏ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କ ଦାସକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ।”

୧୯ ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ ଗହା କହିଲେ, “କୁଶଳରେ ଯାଆ।” ତହିଁ ନାମାନ୍ ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ନିକଟରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କରି ଅଲ୍ପ ଦୂର ବାଟ ଗଲା।

୨୦ ମାତର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଶାୟଙ୍କର ଦାସ ଗିହେଜା କହିଲା, “ଦେଖ, ମୋ’ ପୁରୁଷ ଏହି ଅରାମୀୟ ନାମାନ୍ ଆଣିଥିବା କୌଣସି ଦରବନ୍ଦ ଗହା ହାତରୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଗହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରୁଷ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ମୁଁ ଗହା ପଛେ ଦୌଡ଼ି ଗହାଠାରୁ କିଛି ନେବି।”

୨୧ ତହିଁ ଗିହେଜା ନାମାନ୍ ପଛେ ପଛେ ଗଲା। ଏଥିରେ ନାମାନ୍ ଆପଣା ପଛେ ଜଣକୁ ଦୌଡ଼ିବାର ଦେଖି ଗହାକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ, “ସବୁ କୁଶଳ ତ ?”

୨୨ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ସବୁ କୁଶଳ। ମୋ’ ପୁରୁଷ ମୋତେ ପଠାଇ କହିଅଛନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଏହିକ୍ଷଣେ ଇସ୍ରାୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତଗଣଙ୍କ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଯୁବା ଲୋକ ଆସିଲେ; ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗଲନ୍ତ* ରୂପା ଓ ଦୁଇ ସାଜ ପୋଷାକ ଦିଅ।’”

୨୩ ଏଥିରେ ନାମାନ୍ କହିଲା, “ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଦୁଇ ଗଲନ୍ତ† ରୂପା ନିଅ।” ଆଉ ସେ ଗହାକୁ ବହୁତ ପୁରବର୍ତ୍ତାଇଲା ଓ ଦୁଇ ଥଳୀରେ ଦୁଇ ଗଲନ୍ତ ରୂପା ବାନ୍ଧି ଦୁଇ ସାଜ ପୋଷାକ ସହିତ ଆପଣା ଦୁଇ ଦାସ ଉପରେ ଗହା ଥୋଇଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ଗିହେଜାର ଆଗେ ଆଗେ ଗହା ବହି ନେଲେ।

୨୪ ପୁଣି ଉପପର୍ବତରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗହାସବୁ ନେଇ ଗୃହରେ ରଖିଲା; ଆଉ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ।

୨୫ ମାତର ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ପୁରୁଷ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା। ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ଗିହେଜା, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ ?” ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ନାହିଁ।”

୨୬ ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ସେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ରଥରୁ ଫେରି ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ କି ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଜରେ ଯାଇ ନ ଥିଲା ? ଏ କି ରୂପା, ବସତ୍ତର, ଜାତକ୍ଷେତ୍ର, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ମେଷ, କି ଗୋରୁ, ଓ ଦାସ ଓ ଦାସୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସମୟ ?”

୨୭ ଏହେତୁ ନାମାନ୍ କୁଷ୍ଠରୋଗ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶରେ ସଦାକାଳ ଲାଗି ରହିବ।” ଏଥିରେ ଗିହେଜା ହିମ ତୁଲ୍ୟ ଶ୍ଵେତ କୁଷ୍ଠଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଗଞ୍ଜଳ ସାକ୍ଷାତରୁ ବାହାରି ଗଲା।

୭

ଜଳରେ ଭାସମାନ କୁହା ଖଣ୍ଡ

୧ ଏକ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତଗଣଙ୍କ ଦଳ ଇଲୀଶାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଅଛୁ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ।”

୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଯାଇ ପୁରତି ଜଣ ସେଠାରୁ ଏକ ଏକ କଡ଼ିକାଠ ନେଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବସତି ନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରୁ।”

୩ ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଆ।”

୪ ତହିଁ ଜଣେ କହିଲା, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜରେ ଚାଲନ୍ତୁ।” ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯିବି।”

୫ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜରେ ଗଲେ।

* ୫:୨୨ ପୁରାୟ ୩୩ କିଲୋ ରୂପା † ୫:୨୩ ପୁରାୟ ୬୬ କିଲୋ ରୂପା

ପୁଣି ସେମାନେ ଯଦ୍‌ଦିନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, କାଠ କାଟିଲେ । ୫ ମାତ୍ର ଜଣେ କଢ଼ିକାଠ କାଟୁ କାଟୁ କୁହୁଡ଼ି-କୁହା ଜଳରେ ପଡ଼ିଗଲା; ତହିଁରେ ସେ ତକା ଛାଡ଼ି କହିଲା, “ହାୟ, ମୋ’ ପୁରଭୁ ! ଗହା ତ ଉଧାରି-ବସତୁ ।” ୬ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ କହିଲେ, “ଗହା କେଉଁ ସ୍ଵଥାନରେ ପଡ଼ିଲା ?” ତହିଁ ସେ ଗତକୁ ସେହି ସ୍ଵଥାନ ଦେଖାଇ ଦେଲା । ତହିଁରେ ଇଲାଶାୟ ଖଣ୍ଡେ କାଠ କାଟି ସେଠାରେ ପକାଇ କୁହାକୁ ଭସାଇଲେ । ୭ ଆଉ ଇଲାଶାୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଉଠାଇ ନିଅ ।” ତହିଁ ସେ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗହା ନେଲା ।

ଅରାମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରାଜିତ

୮ ଅରେ ଅରାମର ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରି କହେ, “କେବଳ ଏହି ଏହି ସ୍ଵଥାନରେ ମୋହର ଛାଉଣି ହେବ,” ୯ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାନ୍ତି, “ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଵଥାନ ଦେଇ ଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଅରାମୀୟମାନେ ସେହି ସ୍ଵଥାନକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।” ୧୦ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକ ଯେଉଁ ସ୍ଵଥାନ ବିଷୟ ଜଣାଇ ସତର୍କ କରାଇଥାଆନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ସେହି ସ୍ଵଥାନକୁ ଲୋକ ପଠାନ୍ତି; ଏହିରୂପେ ସେ ଅରେ କି ଦୁଇ ଅର ନୁହେଁ, ବାରମ୍ବାର ସେ ସ୍ଵଥାନରେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।

୧୧ ପୁଣି ଏଥିସକାଶୁ ଅରାମୀୟ ରାଜାର ହୃଦୟ ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା; ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆତ୍ମହାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାର ସପକ୍ଷ, ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଜଣାଇବ ନାହିଁ ।” ୧୨ ଏଥିରେ ଗହାର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲା, “ନା, ହେ ମୋ’ ପୁରଭୁ, ମହାରାଜ, ମାତ୍ର ଆପଣ ନିଜ ଶୟନ ଗୃହରେ ଯାହା ଯାହା କହନ୍ତି, ସେସବୁ କଥା ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଇଲାଶାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାକୁ ଜଣାଏ ।” ୧୩ ତହିଁ ଅରାମୀୟ ରାଜା କହିଲା, “ଯାଇ ଦେଖ, ଇଲାଶାୟ କେଉଁଠାରେ ଅଛି, ତହିଁରେ ମୁଁ ଲୋକ ପଠାଇ ଗହାକୁ ଆଣିବି ।” ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାକୁ ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା ଯେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ଦୋଧନରେ ଅଛି ।” ୧୪ ଏହେତୁ ସେ ସେ ସ୍ଵଥାନକୁ ଅଶୁଭ୍ରଣ ଓ ରଥ ଓ ମହାସୈନ୍ୟଦଳ ପଠାଇଲା; ପୁଣି ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଆସି ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବେଷ୍ଟନ କଲେ ।

୧୫ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଲୋକଙ୍କ ସେବକ ପୁରଭାତରେ ଉଠି ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ଅଶୁଭ୍ର ଓ ରଥ ସହିତ ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବେଷ୍ଟନ କରିଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ଗତକର ଦାସ ଗତକୁ କହିଲା, “ହାୟ, ମୋହର ପୁରଭୁ ! ଆତ୍ମହାନତ୍ଵକ କଥା କରା ?” ୧୬ ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗାଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମହାନତ୍ଵକ ସଙ୍ଗାଗଣ ଅଧିକ ।” ୧୭ ପୁଣି ଇଲାଶାୟ ପୂର୍ବନୀତି କରି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରଭୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ସେ ଯେପରି ଦେଖି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ କର ।” ପୁଣି ସଦାପୁରଭୁ ସେହି ଯୁବା ଲୋକର ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ କଲେ; ଆଉ ସେ ଦେଖିଲା; ପୁଣି ଦେଖ, ପର୍ବତ ଇଲାଶାୟତ୍ଵକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଗ୍ନିମୟ ଅଶୁଭ୍ର ଓ ରଥରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଇଲାଶାୟତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତେ, ସେ ସଦାପୁରଭୁତ୍ଵକ ନିକଟରେ ପୂର୍ବନୀତି କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିଗତରେ ଆଘାତ କର ।” ଏଥିରେ ସଦାପୁରଭୁ ଇଲାଶାୟତ୍ଵକର ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିଗତରେ ଆଘାତ କଲେ । ୧୯ ସେତେବେଳେ ଇଲାଶାୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ସେହି ପଥ ନୁହେଁ, କି ଏ ସେହି ନଗର ନୁହେଁ; ମୋ’ ପଛ ପଛ ଆସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଖୋଜୁଅଛ, ମୁଁ ଗହା ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବି ।” ତହିଁ ଇଲାଶାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶମରୀୟାକୁ କଢ଼ାଇ ନେଲେ । ୨୦ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଶମରୀୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଇଲାଶାୟ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରଭୁ, ଏ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଦେଖି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ କର ।” ତହିଁ ସଦାପୁରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଶମରୀୟାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ୨୧ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଇଲାଶାୟତ୍ଵକ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ପିତୃ, ମୁଁ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି ? ମୁଁ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି ?” ୨୨ ତହିଁ ଇଲାଶାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଖତ୍ର ଓ ଧନୁ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଆଘାତ କରିବ ? ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଚୁଟି ଓ ଜଳ ରଖ, ସେମାନେ ଭୋଜନପାନ କରି ଆପଣା ପୁରଭୁ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ।” ୨୩ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା

ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଭୋଜନପାନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲେ, ତହିଁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରତୁଟ୍ଟ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ଏଉତ୍ତରରେ ଅରାମର ସୈନ୍ୟଦଳ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର ଦେଶକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

ଶମରୀୟା ଅବରୋଧ

୨୪ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍ହଦଦ୍ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଏକତ୍ର କରି ଯାଇ ଶମରୀୟାକୁ ଅବରୋଧ କଲା । ୨୫ ତହିଁରେ ଶମରୀୟାରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା; ଆଉ ଦେଖ, ଏକ ଗର୍ଦ୍ଦଭର ମୁଣ୍ଡତ ଅଣା ରୈପ୍ପୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଓ କପୋତ ମଲର ଏକ କାବର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପାଞ୍ଚତ ରୈପ୍ପୟ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଗହା ଅବରୋଧ କଲେ । ୨୬ ଏଥୁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ପରାଣୀର ଉପର ଦେଇ ଯିବା ସମୟରେ ଏକ ସତ୍ରୀ ଗଞ୍ଜ ପୁରତି ତାକ ପକାଇ କହିଲା, “ହେ ମୋ’ ପୁରତୁ, ମହାରାଜ, ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।” ୨୭ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଯେବେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ୍ୟ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବି ? କି ଖାଲରୁ କି ଅବା ଦରକ୍ଷାୟନ୍ତରରୁ ?” ୨୮ ଆହୁରି ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର କି ଦୁଃଖ ହୋଇଅଛି ?” ତହିଁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଏହି ସତ୍ରୀ ମୋତେ କହିଲା, ‘ତୁମ୍ଭ ପୁଅଟିକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଆଜି ଖାଇବା, ପୁଣି ମୋ’ ପୁଅକୁ କାଲି ଖାଇବା ।’ ୨୯ ତହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ପୁଅକୁ ସିଦ୍ଧ କରି ଖାଇଲୁ; ପୁଣି ଆଉ ଦିନ ମୁଁ ଗହାକୁ କହିଲି, ‘ତୁମ୍ଭ ପୁଅକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଖାଇବା,’ ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ପୁଅକୁ ଲୁଚାଇଅଛି ।”

୩୦ ସେହି ସତ୍ରୀର ଏ କଥା ଶୁଣି ରାଜା ଆପଣା ବସତ୍ର ଚିରିଲେ; ସେତେବେଳେ ସେ ପରାଣୀର ଉପରେ ଯାଉଥିଲେ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ବସତ୍ର ତଳେ ଦେହରେ ଅଖା ପିନ୍ଧିଅଛନ୍ତି । ୩୧ ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ଯେବେ ଆଜି ଶାଫଟ୍ ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାୟର ମସୃତକ ଗହା ଦେହରେ ରହେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ସେହି ଦଣ୍ଡ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଦେଉନ୍ତୁ ।”

୩୨ ମାତ୍ର ଇଲୀଶାୟ ଆପଣା ଗୃହରେ ବସିଥିଲେ ଓ ପରାଣୀବର୍ଗ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ରୀ ବସିଥିଲେ; ଏପରି ସମୟରେ ରାଜା ଆପଣା ସମ୍ପୁରଣ ଜଣେ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଦୃତ ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଇଲୀଶାୟ ପରାଣୀବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ପୁତ୍ର କିପରି ମୋହର ମସୃତକ ନେବା ପାଇଁ* ଲୋକ ପଠାଇଅଛି, ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ? ଦେଖ, ସେ ଦୃତ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳେ ଦୁପ୍ପାର ବନ୍ଦ କର ଓ ତାକୁ ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ଦୁପ୍ପାର ଦୃଢ଼ କରି ଧର; ଗହାର ପୁରତୁର ପଦଶବ୍ଦ କ’ଣ ଗହାର ପଛରେ ନାହିଁ ?” ୩୩ ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ ଦେଖ, ସେହି ଦୃତ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲା; ଆଉ ସେ କହିଲା, “ଦେଖ, ଏହି ଅମତ୍ତଗଳ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରୁ; ମୁଁ କାହିଁକି ଆଉ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ?”

୩୪ ସେତେବେଳେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘କାଲି ପରାୟ ଏହି ସମୟକୁ ଶମରୀୟାର ନଗର ଦୁପ୍ପାରରେ ଏକ ପସୁରୀ ସରୁ ମଇଦା ଏକ ଶେକଲରେ* ଓ ଦୁଇ ପସୁରୀ ଯବ ଏକ ଶେକଲରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯିବ ।’ ” ୩୫ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଯେଉଁ ସେନାପତି ହସ୍ତରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ଦେଖ, ଯେବେ ସଦାପୁରତୁ ଆକାଶରେ ଦୁପ୍ପାର କରନ୍ତି, ତେବେ ହେଁ କ’ଣ ଏ କଥା ହୋଇ ପାରିବ ?” ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷ୍ମରେ ଗହା ଦେଖିବ, ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।”

ଅରାମୀୟଙ୍କ ପଲୟନ

୩୬ ସେହି ସମୟରେ ନଗର ଦୁପ୍ପାରର ପରବେଶ ସ୍ଵାମନରେ ଚାରି ଜଣ କୁଷ୍ଠୀ ଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି ଏଠାରେ ବସିଅଛୁ ? ୪ ଯଦି କହୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନଗରରେ ପରବେଶ କରିବା, ତେବେ ନଗରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅଛି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ମରିବା; ଆଉ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ବସି ରହିବା, ତେବେ ମଧ୍ୟ ମରିବା । ଏହେତୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟର ପକ୍ଷକୁ ଯାଉ; ଯଦି ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବା; ଆଉ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାରି ପକାଇବେ, ତେବେ ମରିବା ।”

୩୭ ଏଣୁ କୁଷ୍ଠୀମାନେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣିକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗୋଧୂଳି ସମୟରେ ଉଠିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣିର ବାହାର ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ, ଦେଖ, ସେଠାରେ

* ୭:୩୨ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ * ୭:୧ ୧୧ ଗୁରୁତ୍ଵ

କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥିଲେ । ୬ କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅରାମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ରଥ ଶବ୍ଦ ଓ ଅଶ୍ଵ ଶବ୍ଦ, ଅର୍ଥାତ୍, ମହାସୈନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଇଥିଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, “ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ହିତୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାଜାଗଣକୁ ଓ ମିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରାଜାଗଣକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତିକୂଳରେ ବେତନ ଦେଇ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛି ।” ୭ ଏହେତୁ ଅରାମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟଗଣ ଉଠି ଗୋଧୂଳି ସମୟରେ ପଲାଇଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ତମରୁ ଓ ଅଶ୍ଵ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଓ ଛାଉଣି ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ଛାଡ଼ି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣରକ୍ଷାପୂର୍ବକ ପଲାଇଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି କୁଷ୍ଠମାନେ ଛାଉଣିର ବାହାର ସୀମାକୁ ଆସି ଗୋଟିଏ ତମରୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଭୋଜନପାନ କଲେ, ପୁଣି ତହିଁରୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଲୁଗାଇ ରଖିଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ଆଉ ଏକ ତମରୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ତହିଁରୁ ମଧ୍ୟ ଦରବନ୍ଦୀ ନେଇ ଯାଇ ଲୁଗାଇ ରଖିଲେ ।

୯ ତେବେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଭଲ କରୁନାହିଁ; ଆଜି ସୁସମ୍ବାଦର ଦିନ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁନି ହୋଇ ରହୁଅଛୁ; ଯେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭାତ ଆଳୁଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଶତ ଘଟିକା; ଏହେତୁ ଏବେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ରାଜଗୃହରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଉ ।” ୧୦ ତହିଁ ସେମାନେ ଆସି ନଗରର ଦ୍ଵାରାକୁ ଡାକିଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅରାମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛାଉଣିକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ଆଉ ଦେଖ, ସେଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ; କି ମନୁଷ୍ୟର ଶବ୍ଦ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅଶ୍ଵ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭଗଣ ବନ୍ଧା ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତମରୁ ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ଅଛି ।” ୧୧ ତହିଁ ସେ ଦ୍ଵାରାମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ସେମାନେ ରାଜଗୃହ ଭିତରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ରାଜା ରାତ୍ରିରେ ଉଠି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅରାମ୍ୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ପ୍ରକାଶ କରିବି । ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଅଛୁ; ଏହେତୁ ସେମାନେ ଛାଉଣିରୁ ବାହାରି ଯାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୁଗାଇ କଢ଼ୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀଅନ୍ତ ଧରି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ।” ୧୩ ତହିଁରେ ଗହାର ଦାସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆମ୍ଭେମାନେ କେତେକ ଲୋକ ପଠାଇ ଦେଖୁ, ସେମାନେ ନଗରରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ନେଇ ଯାଉନ୍ତୁ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ସେମାନେ ନଗରରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଜନତା ସମାନ; ଦେଖାନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରକଳ୍ପ ଜନତା ସମାନ ।” ୧୪ ଏହେତୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଅଶ୍ଵ ସହିତ ଦୁଇ ରଥ ନେଲେ ଓ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଅରାମ୍ୟ ସୈନ୍ୟ ପଛେ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଯାଇ ଦେଖ ।” ୧୫ ତହିଁ ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଅରାମ୍ୟମାନେ ତରତର ହୋଇ ଯାହା ପକାଇ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ, ଏପରି ବସ୍ତ୍ର ଓ ପାତ୍ରାଦିରେ ସମସ୍ତ ପଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ତେବେ ସେ ଦୃତମାନେ ଫେରି ଆସି ରାଜାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ ।

୧୬ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଅରାମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛାଉଣି ଲୁଟ କଲେ । ତେଣୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ଏକ ପସୁରୀ ସରୁ ମଇଦା ଏକ ଶେକଲରେ † ଓ ଦୁଇ ପସୁରୀ ଯବ ଏକ ଶେକଲରେ ବିକ୍ରୟ କରାଗଲା । ୧୭ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଯେଉଁ ସେନାପତି ହସ୍ତରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଗହାକୁ ନଗର ଦ୍ଵାର ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ; ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ଗହାକୁ ଦଳି ପକାଇଲେ, ତହିଁରେ ରାଜା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯିବା ବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଗହାକୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ମଲା । ୧୮ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, “କାଲି ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟକୁ ଶମରୀୟାର ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ଦୁଇ ପସୁରୀ ଯବ ଏକ ଶେକଲ ‡ ଓ ଏକ ପସୁରୀ ସରୁ ମଇଦା ଏକ ଶେକଲ ହେବ ।” ୧୯ ଆଉ ସେହି ସେନାପତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଥିଲା, “ଦେଖ, ଯେବେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆକାଶରେ ଦ୍ଵାର କରନ୍ତି, ତେବେ ହେଁ କ’ଣ ଏପରି କଥା ହୋଇ ପାରିବ ।” ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଥିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷ୍ମରେ ଗହା ଦେଖିବ, ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।” ୨୦ ସେହିପରି ଗହା ପୁରତି ଘଟିଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ଗହାକୁ ଦଳି ପକାନ୍ତେ, ସେ ମଲା ।

† ୭:୧୬ ୧୧ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା ‡ ୭:୧୮ ୧୧ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା

୮

ଶୁନେନାୟା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀର ଇସ୍ଵରାଏଲକୁ ପରତୟାବର୍ତ୍ତନ

୧ ଇଲୀଶାୟା ଯେଉଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀର ମୃତ ପୁତ୍ରକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଥିଲେ, “ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାର ଯାଇ ଯେଉଁଠାରେ ପରବାସ କରିପାର, ସେଠାରେ ପରବାସ କର; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଗହା ମଧ୍ୟ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ରହିବ ।”

୨ ତହିଁରେ ସେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀ ଉଠି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକତ୍ଵର ବାକ୍ୟ ପରମାଣେ କର୍ମ କଲା; ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଆପଣା ପରିବାର ସହିତ ଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସାତ ବର୍ଷ ପରବାସ କଲା । ୩ ପୁଣି ସାତ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିଲା; ଆଉ ସେ ଆପଣା ଗୃହ ଓ ଆପଣା ଭୂମି ନିମନ୍ତେ ଗୁହାରି କରିବାକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା । ୪ ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକତ୍ଵର ଦାସ ଗିହେଜା ସତ୍ତ୍ଵେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଇଲୀଶାୟା ଯେ ଯେ ମହତ୍ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାସବୁ ମୋତେ ଜଣାଅ ।” ୫ ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟା କିପରି ମୃତ ଲୋକକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ, ଏହା ଗିହେଜା ରାଜାଙ୍କୁ କହିବା ବେଳେ, ଦେଖ, ଯେଉଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ରକୁ ସେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ, ସେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ଗୃହ ଓ ଆପଣା ଭୂମି ନିମନ୍ତେ ଗୁହାରି କରୁଅଛି । ଏଥିରେ ଗିହେଜା କହିଲା, “ହେ ମୋର ପୁରତୁ, ମହାରାଜ, ଏ ସେହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର, ଯାହାକୁ ଇଲୀଶାୟା ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥିଲେ ।” ୬ ତହିଁ ରାଜା ସେହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସ ଗିହେଜା ଜଣାଇଲା । ତହିଁରେ ରାଜା ଗହା ନିମନ୍ତେ ଏକ କର୍ମଗ୍ରାଣୀକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଲେ, “ଏହାର ଯେଉଁ ସର୍ବସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଓ ଏ ଯେଉଁ ଦିନ ଦେଶ ଛାଡ଼ିଲା, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରରୋତ୍ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ଫଳ ଏହାକୁ ଫେରାଇଦିଅ ।”

ଇଲୀଶାୟା ଓ ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍ହଦଦ

୭ ଏକ ସମୟରେ ଇଲୀଶାୟା ଦମ୍ଭମେଶକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ସେତେବେଳେ ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍ହଦଦ ଯାତ୍ରା ଥିଲା; ପୁଣି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଏ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଗହାକୁ ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା । ୮ ତହିଁରେ ରାଜା ହସାୟେଲକୁ କହିଲା, “ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଉପହାର ନେଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଅ, ‘ଆଉ ମୁଁ ଏହି ଯାତ୍ରାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବି କି ନାହିଁ ?’ ଏହି କଥା ଗତକ ଦ୍ଵିତୀୟ ସଦାପୁରତୁକୁ ପଚାର ।” ୯ ଏଥିରେ ହସାୟେଲ ଗତକ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲା ଓ ଦମ୍ଭମେଶକର ସକଳ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁର ଗୁଣି ଓଗର ବୋଝ ଉପହାର ସତ୍ତ୍ଵେ ନେଇ ଆସି ଗତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଭା ହୋଇ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅରାମର ରାଜା ବିନ୍ହଦଦ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇ ପଚାରୁଅଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ କ’ଣ ଏହି ଯାତ୍ରାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବି ?’ ” ୧୦ ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟା ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଗହାଙ୍କୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହେବ,’ ତଥାପି ସଦାପୁରତୁ ମୋତେ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ ।” ୧୧ ସେତେବେଳେ ଇଲୀଶାୟା ଗହା ପୁରତି ଏପରି ସ୍ଵପ୍ନଦୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେ, ସେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲା; ପୁଣି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଘୋଦନ କଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ହସାୟେଲ ପଚାରିଲା, “ମୋ’ ପୁରତୁ କାହିଁକି ଘୋଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ?” ଇଲୀଶାୟା ଉତ୍ତର କଲେ, “କାରଣ ଏହି, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସ୍ଵାଧୀନଗଣ ପୁରତି ଯେଉଁ ଅନିଷ୍ଟ କରିବ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ସବୁରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶିଶୁଗଣକୁ ଭୂମିରେ କଣ୍ଠି ରୁଣ୍ଡ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉଦର ବିଦାରଣ କରିବ ।” ୧୩ ଏଥିରେ ହସାୟେଲ କହିଲା, “ମାତର ଆପଣଙ୍କ ଦାସ, ଯେ ଗୋଟିଏ କୁକୁର ମାତର, ସେ କିଏ ଯେ, ଏହି ବଡ଼ କର୍ମ କରିବ ?” ତହିଁ ଇଲୀଶାୟା ଉତ୍ତର କଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ମୋତେ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅରାମର ରାଜା ହେବ ।”

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହସାୟେଲ ଇଲୀଶାୟାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଆପଣା ପୁରତୁ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଗହାକୁ ପଚାରିଲା, “ଇଲୀଶାୟା ତୁମ୍ଭକୁ କଥା କହିଲେ ?” ତହିଁ ହସାୟେଲ ଉତ୍ତର କଲା, “ସେ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ଯେ, ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।” ୧୫ ମାତର ପରଦିନ ହସାୟେଲ ଶୟ୍ୟାଚ୍ଛାଦନ ନେଇ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ରାଜାର ମୁଖ ଉପରେ ବିଛାଇ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ମଲା; ପୁଣି ହସାୟେଲ ଗହାର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲା ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମ୍

୧୬ ଆହାବତ୍ଵର ପୁତ୍ର ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ଯୋରାମଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ୍ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେହି ସମୟରେ

ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଥିଲେ । ୧୭ ସେ ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବଡ଼ିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ୧୦ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି ସେ ଆହାବତ୍ସକର ବଂଶାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ; କାରଣ ସେ ଆହାବତ୍ସକର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ସଦାପୁରତ୍ସକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମୀ କଲେ । ୧୯ ତଥାପି ସଦାପୁରତ୍ସକ ଦାଉଦତ୍ସକୁ ଗତ୍ସକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିତ୍ୟ ଏକ ପୁରଦାପ ଦେବାକୁ ଯେଉଁ ପୁରତିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦତ୍ସକ ସକାଶୁ ଯିହୁଦାକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ । ୨୦ ଗତ୍ସକ ସମୟରେ ଇଦୋମାୟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଅଧୀନଗର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ରାଜା କଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ଯୋରାମ୍ ଓ ଗତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ୱେ ସମସ୍ତ ରଥ ସାମ୍ବାରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି ସେ ରାତ୍ରି କାଳରେ ଉଠି ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବେଷ୍ଟିତ ଇଦୋମାୟମାନଙ୍କୁ ଓ ରଥଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ; ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁକୁ ପଳାଇଲେ । ୨୨ ଏହିରୂପେ ଇଦୋମା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାର ଅଧୀନଗର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ଲିବନା ନଗର ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା । ୨୩ ଏହି ଯୋରାମ୍‌ତ୍ସକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତ୍ରଗନ୍ତ ଓ ଗତ୍ସକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କି ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋରାମ୍ ମୁଦୁୟବରଣ କଲେ ଓ ଦାଉଦ ନଗରରେ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ସହିତ କବର ପାଇଲେ ଓ ଗତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ଗତ୍ସକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସାୟ

୨୫ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜା ଆହାବତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଯୋରାମ୍‌ତ୍ସକ ରାଜତ୍ବର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦା ରାଜା ଯିହୋରାମ୍‌ତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨୬ ଅହସାୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବେଳେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ଗତ୍ସକର ମାତାତ୍ସକ ନାମ ଅଥଲାୟା, ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଅମ୍‌ରିତ୍ସକର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୨୭ ପୁଣି ଅହସାୟ ଆହାବ ବଂଶର ପଥରେ ଚାଲି ଆହାବ ବଂଶର କର୍ମାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ସକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମୀ କଲେ; କାରଣ ସେ ଆହାବ ବଂଶର ଜାମାତା ଥିଲେ । ୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆହାବତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଯୋରାମ୍‌ତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଶି ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ; ତହିଁରେ ଅରାମାୟ ଲୋକମାନେ ଯୋରାମ୍‌ତ୍ସକୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲେ । ୨୯ ଏହେତୁ ଯୋରାମ୍ ରାଜା ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ବେଳେ ଅରାମାୟ ଲୋକମାନେ ରାମାରେ ଗତ୍ସକୁ ଯେଉଁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରିଥିଲେ, ତହିଁରୁ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯିଷ୍ରିୟେଲକୁ ଫେରିଗଲେ । ଆହାବତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଯୋରାମ୍ ପାଡ଼ିତ ହେବା ସକାଶୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମ୍‌ତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ଗତ୍ସକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯିଷ୍ରିୟେଲକୁ ଗଲେ ।

୯

ଯେହୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଲାଶାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ ଉଭୟଦ୍‌ବକ୍ତଗଣାତ୍ସକ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ବାନ୍ଧ୍ୟ ଓ ଏହି ତୈଳ ଶିଶି ହସ୍ତରେ ନେଇ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦକୁ ଯାଅ । ୨ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ନିମଣିତ୍ସକର ପୌତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଯେହୁତ୍ସକର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କର ଓ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗତ୍ସକର ଭଗ୍ନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗତ୍ସକୁ ଉଠାଇ ଏକ ଭିତର କୋଠିକୁ ନେଇଯାଅ । ୩ ପୁଣି ତୈଳ ଶିଶି ନେଇ ଗତ୍ସକ ମସ୍ତକରେ ଢାଳି କୁହ, ‘ସଦାପୁରତ୍ସ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛୁ ।’ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ୱାଦଶ ଫିଟା ପଳାଇ ଯାଅ ଓ ବିଳମ୍ବ ନ କର ।”

୪ ତହିଁରେ ସେ ଯୁବା, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଯୁବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦକୁ ଗଲେ । ୫ ଆଉ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ ଦେଖି, ସେନାପତିମାନେ ବସିଅଛନ୍ତି; ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ସେନାପତି, ତୁମ୍ଭଠାରେ ମୋହର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ।” ତହିଁ ଯେହୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାଠାରେ ?” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ସେନାପତି, ତୁମ୍ଭଠାରେ ।” ୬ ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ଗୃହ ଭିତରକୁ ଗଲେ; ତହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ ଗତ୍ସକର ମସ୍ତକରେ ତୈଳ ଢାଳି ଗତ୍ସକୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତ୍ସ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପୁରତ୍ସକ ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲୁ । ୭ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଇଷେବଲ୍ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତଗଣାତ୍ସକ ରକ୍ତର ଓ ସଦାପୁରତ୍ସକ ଦାସସମୂହର ରକ୍ତର ପରିଶୋଧି ନେବୁ,

ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରୁ ଆହାବର ବଂଶକୁ ଆଘାତ କରିବ । ୮ କାରଣ ଆହାବର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଆହାବ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପୁରତ୍ଵେକ ପୁଂସନ୍ତାନକୁ ଓ ବଦ୍ୟ କି ମୁକ୍ତ ଲୋକକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା । ୯ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆହାବ ବଂଶକୁ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅହାୟର ପୁତ୍ର ବାଶାର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ କରିବା । ୧୦ ପୁଣି କୁକ୍କୁରମାନେ ଇଷେବଲକୁ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ଭୂମିରେ ଖାଇବେ ଓ ତାହାକୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥିବ ।” ତହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵିକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଫିଟାଇ ପଲାଇଲେ ।

୧୧ ତହିଁରେ ଯେହୁ ବାହାର ହୋଇ ଆପଣା ପୁରୁତ୍ଵର ଦାସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ଜଣେ ଗଞ୍ଜୁ ପଚାରିଲା, “ସବୁ ମଞ୍ଜୁଳ ତ ? ସେ ବାତୁଳଟି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ?” ତହିଁରେ ଯେହୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେ ଲୋକକୁ ଓ ତାହାର କଥା କଥା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଜାଣ ।” ୧୨ ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ମିଛ; ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କୁହ ।” ତହିଁରେ ଯେହୁ କହିଲେ, “ସେ ମୋତେ ଏପରି ଏପରି କହିଲା, ସଦାପୁରୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲୁ ।’” ୧୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୁରତ୍ଵେକେ ଶାୟର ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ସୋପାନ ଉପରେ ଯେହୁଙ୍କର ତଳେ ରଖିଲେ ଓ ତୁରୀ ବଜାଇ କହିଲେ, “ଯେହୁ ରାଜା ହେଲେ ।”

ଯୋରାମ୍ ଓ ଅହସାୟଙ୍କ ହତୟା

୧୪ ଏଥିରେ ନିର୍ମଣିତ୍ଵକର ଯୌତୁର ଯିହୋଶାଫଟ୍ଟକର ପୁତ୍ର ଯେହୁ ଯୋରାମ୍ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ । (ସେସମୟରେ ଯୋରାମ୍ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲଠାରୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ୧୫ ମାତ୍ର ଯୋରାମ୍ ରାଜା ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ବେଳେ ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜୁ ଯେଉଁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରିଥିଲେ, ତହିଁରୁ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯିଷ୍ରିୟେଲକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ) । ପୁଣି ଯେହୁ କହିଲେ, “ଯେବେ ଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମତ, ତେବେ ଯିଷ୍ରିୟେଲରେ ଏହା ଜଣାଇବା ପାଇଁ କାହାରିକୁ ନଗରର ବାହାରକୁ ପଲାଇ ଯିବାକୁ ନ ଦିଅ ।” ୧୬ ତହିଁରେ ଯେହୁ ରଥରେ ଚଢ଼ି ଯିଷ୍ରିୟେଲକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସେସମୟରେ ଯୋରାମ୍ ଶୟୟାଗତ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣି ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସାୟ ଯୋରାମ୍ଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୧୭ ସେତେବେଳେ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ପୁରହରୀ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି ଯେହୁ ଆସୁ ଆସୁ ପୁରହରୀ ଗଞ୍ଜୁ ଲୋକଦଳକୁ ଦେଖି କରି କହିଲା, “ମୁଁ ଏକ ଦଳ ଲୋକ ଦେଖୁଅଛି ।” ତହିଁରେ ଯୋରାମ୍ କହିଲେ, “ଜଣେ ଅଶ୍ଵାରୋହୀକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଅ ଓ ସେ ପଚାରୁ, ‘କୁଶଳ କି ?’” ୧୮ ତହିଁରେ ଜଣେ ଅଶ୍ଵ ଚଢ଼ି ଗଞ୍ଜୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ରାଜା ପଚାରୁଅଛନ୍ତି, ‘କୁଶଳ କି ?’” ତହିଁରେ ଯେହୁ କହିଲେ, “କୁଶଳରେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପଛକୁ ଯାଅ ।” ଏଥିରେ ପୁରହରୀ ଜଣାଇ କହିଲା, “ଦୃତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା, ମାତ୍ର ସେ ଫେରି ଆସୁ ନାହିଁ ।” ୧୯ ତହିଁରେ ଯୋରାମ୍ ଦ୍ଵିତୀୟ ଜଣକୁ ଅଶ୍ଵରେ ପଠାନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ରାଜା ପଚାରୁଅଛନ୍ତି, କୁଶଳ କି ?” ପୁଣି ଯେହୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “କୁଶଳରେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପଛକୁ ଯାଅ ।” ୨୦ ଏଥିରେ ପୁରହରୀ ଜଣାଇ କହିଲା, “ସେ ଜଣ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା, ଆଉ ସେ ଫେରି ଆସୁ ନାହିଁ; ପୁଣି ରଥଗଳନ ନିର୍ମଣିତ୍ଵ ପୁତ୍ର ଯେହୁର ଗଳନା ପରି; କାରଣ ସେ ଅତି ପୁରତ୍ଵେକ ବେଗରେ ଚଳିବ ।”

୨୧ ତେବେ ଯୋରାମ୍ କହିଲେ, “ରଥ ପୁରସ୍ତୁତ କର ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗଞ୍ଜୁର ରଥ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ । ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋରାମ୍ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସାୟ ଆପଣା ଆପଣା ରଥରେ ବାହାରିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯେହୁଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଇ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତର ଭୂମିରେ ଗଞ୍ଜୁ ଦେଖିଲେ ।

୨୨ ପୁଣି ଯୋରାମ୍ ଯେହୁଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତେ, ଗଞ୍ଜୁ ପଚାରିଲେ, “ଯେହୁ କୁଶଳ କି ?” ତହିଁରେ; ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ମାତ୍ର ଇଷେବଲର ଏତେ ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ମାୟାଗୀତ୍ଵ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି କୁଶଳ ?” ୨୩ ଏଥିରେ ଯୋରାମ୍ ଆପଣା ହସ୍ତ ଫେରାଇ ପଲାଇଲେ ଓ ଅହସାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଅହସାୟ, ବିଶ୍ଵାସଯାତକତ ହେଲା ।”

୨୪ ତହିଁରେ ଯେହୁ ଆପଣାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳରେ ଧନୁ ଟାଣି ଯୋରାମ୍ଙ୍କର ଦୁଇ ବାହୁ ମଧ୍ୟକୁ ମାରନ୍ତେ, ତାର ଗଞ୍ଜୁ ହୃଦୟ ଦେଇ ବାହାରି ଗଲା, ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ରଥରେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ୨୫ ତେବେ ଯେହୁ ଆପଣା ସେନାପତି ବିଦ୍ଵକରକୁ କହିଲେ, “ତାହାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟ ନାବୋତର କ୍ଷେତ୍ର ଭୂମିରେ ପକାଇଦିଅ; କାରଣ ମୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆରୋହଣ କରି ଏକତ୍ର ତାହାର ପିତା ଆହାବର

ପଶୁଚରଣମାନ କରିବା ବେଳେ ସଦାପୁରକୁ କିପୁରକାରେ ଗହା ଉପରେ ଏହି ଭାଗେକ୍ତି ଥୋଇ ଥିଲେ, ଏହା ସମ୍ପରଣ କର:

୨୭ ଯଥା, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଗତ କାଲି ନାବୋତର ରକ୍ତ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ଦେଖିଲୁ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏହି ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବା, ଏହା ସଦାପୁରକୁ ଉକ୍ତି’ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଗହାକୁ ନେଇ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରଭୂମିରେ ପକାଇଦିଅ ।’ ୨୭ ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସୀୟ ଏହା ଦେଖି ଉଦୟାନ ଗୃହର ପଥ ଦେଇ ପଳାଇଲେ । ତହିଁରେ ଯେହୁ ଗଞ୍ଜକର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ କହିଲେ, ‘ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ ରଥରେ ଆସାତ କର ।’ ତହିଁ ସେମାନେ ଯିବଲିୟିମ ନିକଟସ୍ଥ ଗୁରୁ ନାମକ ଉଠାଣି ନିକଟରେ ଗଞ୍ଜକୁ ଆସାତ କଲେ । ଆଉ ସେ ମଗିଦ୍ଦୋକୁ ପଳାଇ ସେଠାରେ ମଲେ । ୨୮ ତହିଁ ଗଞ୍ଜକର ଦାସମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ରଥରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ଦାଉଦ ନଗରରେ ଗଞ୍ଜକର ପିତୃଲୋକତ୍ଵ ସହିତ ଗଞ୍ଜକର କବରରେ ଗଞ୍ଜକୁ କବର ଦେଲେ ।

୨୯ ଆହାବତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଯୋରାମତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ଏକାଦଶ ବର୍ଷରେ ଅହସୀୟ ଯିହୁଦା ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ରାଣୀ ଈଶବଲତ୍ଵକୁ ହତୟା
୩୦ ଏଉତ୍ଵରେ ଯେହୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଈଶବଲ୍ ଗହା ଶୁଣିଲା; ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଅଞ୍ଜନ ଦେଇ ଓ ଆପଣା ମସ୍ତକ ଭୂଷିତ କରି ଝରକା ନିକଟରେ ବାହାରକୁ ଅନାଇଲା । ୩୧ ପୁଣି ଯେହୁ ଦସ୍ତାରରେ ପୁରବେଶ କରିବା ବେଳେ ଈଶବଲ୍ କହିଲା, ‘ହେ ଆପଣା ପୁରୁର ହତୟାକାରୀ ସିମ୍ବି, କୁଣୀ କି ?’ ୩୨ ଏଥିରେ ଯେହୁ ଝରକା ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ଉଠାଇ କହିଲେ, ‘କିଏ ମୋ’ ପକ୍ଷରେ ଅଛି ? କିଏ ?’ ତହିଁ ଗଞ୍ଜ ଆଡ଼କୁ ଦୁଇ ବା ତିନି ନପୁଂସକ ଅନାଇଲେ । ୩୩ ଏଥିରେ ଯେହୁ କହିଲେ, ‘ତୁ ତଳକୁ ପକାଇଦିଅ ।’ ତହିଁ ସେମାନେ ଈଶବଲ୍‌କୁ ତଳକୁ ପକାଇଦେଲେ; ପୁଣି ଗହାର କିଛି ରକ୍ତ ପ୍ରାଣୀର ଓ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛିଟକି ପଡ଼ିଲା ଓ ସେ ଗକୁ ପାଦ ତଳେ ଦଳିଲେ । ୩୪ ଏଉତ୍ଵରେ ଯେହୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଭୋଜନପାନ କଲେ; ଆଉ ସେ କହିଲେ, ‘ଏବେ ସେହି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗୀର ବିଷୟ ବୁଝ ଓ ଗକୁ କବର ଦିଅ; କାରଣ ସେ ରାଜକନ୍ୟା ।’ ୩୫ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଗକୁ କବର ଦେବାକୁ ଗଲେ; ମାତ୍ର ଗହା ମୁଣ୍ଡତର ଖପୁରୀ ଓ ପାଦ ଓ ହାତ ପାପୁଲି ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ ୩୬ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଫେରି ଆସି ଯେହୁକୁ ଜଣାଇଲେ । ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ‘ଏ ତ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ, ସେ ଆପଣା ଦାସ ତିଶ୍ଵୀୟ ଏଲୀୟତ୍ଵକ ଦସ୍ତାର ଏହା କହିଥିଲେ, ଯଥା, ‘ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟ ଭୂମିରେ କୁକୁରମାନେ ଈଶବଲ୍‌ର ମାଂସ ଖାଇବେ; ୩୭ ଆଉ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟ ଭୂମିରେ ଈଶବଲ୍‌ର ଶବ କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ଖତ ପରି ହେବ; ତହିଁରେ ଏ ଈଶବଲ୍ ବୋଲି ଲେଖି କହିବେ ନାହିଁ ।’ ”

୧୦

ଆହାବତ୍ଵକ ସନ୍ତାନତ୍ଵକୁ ଯେହୁତ୍ଵକ ହତୟା
୧ ଶମରୀୟାରେ ଆହାବତ୍ଵକର ସତୁରି ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଏଣୁ ଯେହୁ ଶମରୀୟାରେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ଅଧିକାରୀଗଣ, ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଆହାବତ୍ଵକର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପୁରତିପାଳକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହିପରି ପତ୍ରମାନ ଲେଖି ପଠାଇଲେ, ଯଥା, ୨ ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁର ପୁତ୍ରଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵଗଣ, ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାଣୀବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଓ ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ଅଛି । ୩ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ମାତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁର ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଜଣକୁ ବାଛି ଓ ଗହାକୁ ଗହାର ପିତର ସିଂହାସନରେ ବସାଅ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁର ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ।’ ୪ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, ‘ଦେଖ, ସେ ଦୁଇ ରାଜା ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଠିଆ ହେବା ?’ ୫ ଏହେତୁ ଗୃହାଧିକାରୀ ଓ ନଗରାଧିକାରୀ, ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଓ ସନ୍ତାନଗଣର ପୁରତିପାଳକମାନେ ଯେହୁତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାତ୍ଵକର ଦାସ ଓ ଆପଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାସବୁ କରିବୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ରାଜା କରିବୁ ନାହିଁ; ଆପଣାତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ଗହା ଆପଣ କରନ୍ତୁ ।’ ୬ ତହିଁ ଯେହୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ, ଯଥା, ‘ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପକ୍ଷ ଓ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁର

ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଘେନି* ଆସନ୍ତ କାଲି ଏହି ସମୟରେ ଯିଷ୍ଠିଋଣକୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସ।" ସେହି ସତ୍ତ୍ୱେ ଜଣ ରାଜପୁତ୍ର ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରତିପାଳକ ନଗରସ୍ଥ ପରଧାନ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ।

୭ ଏଥୁପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱେ ଜଣ ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ବଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଚୋକେଇରେ ରଖି ଯିଷ୍ଠିଋଣକୁ ଯେହୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୮ ଏଥୁରେ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ଯେହୁଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲା, "ସେମାନେ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଆଣିଅଛନ୍ତି ।" ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, "ଦ୍ଵାର ପରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ଗଦା କରି ପରାତଃକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସବୁ ରଖ ।" ୯ ଏଥୁପରେ ପରାତଃକାଳରେ ଯେହୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଠିଆ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ; ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ପରଭୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଗହାକୁ ବଧ କଲି; ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତଙ୍କୁ କିଏ ବଧ କଲା ? ୧୦ ଏବେ ଜଣ ଯେ, ସଦାପରଭୁ ଆହାବ ବଂଶ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟରୁ କିଛି ହିଁ ତଳେ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ଦାସ ଏଲାୟତ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାହା କହିଥିଲେ, ଗହା ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି ।" ୧୧ ତହିଁ ଯେହୁ ଆହାବଙ୍କର କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିଷ୍ଠିଋଣରେ ଗତକ ବଂଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ଓ ଗତକ ପରଧାନ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ଗତକ ଆତ୍ମୀୟ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ, ଓ ଗତକର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।

ଅହସାୟତ୍କ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା

୧୨ ଏଥୁପରେ ଯେହୁ ଉଠି ପରସ୍ଥାନ କରି ଶମରାୟାକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ସେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ମେଷଲୋମରକ୍ଷେଦନ ଗୃହ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ୧୩ ଯେହୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସାୟତ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ଭେଟି ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଏ ?" ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଆତ୍ମେମାନେ ଅହସାୟତ୍କର ଭାଇ; ଆଉ ଆତ୍ମେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସ୍ଵଗନମାନଙ୍କର ଓ ରାଣୀଙ୍କ ସ୍ଵଗନମାନଙ୍କର ମତ୍ସରକାରୀ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ ।" ୧୪ ଏଥୁରେ ଯେହୁ କହିଲେ, "ଏମାନଙ୍କୁ ଜିଅନ୍ତ ଧର ।" ତହିଁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜିଅନ୍ତ ଧରି ମେଷଲୋମ ରକ୍ଷେଦନଗୃହର ଗର୍ଭତ ନିକଟରେ ସେହି ବୟାଳିଶ ଜଣଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କର କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ଏଥୁପରେ ଯେହୁ ସେଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରନ୍ତେ, ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗମନକାରୀ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବକୁ ଭେଟିଲେ । ସେ ଗହାକୁ ମତ୍ସରକାରୀ କରି ପଚାରିଲେ, "ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ମୋ' ମନ ସରଳ, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ମନ କି ମୋ' ପୁରତି ଅଛି ?" ଏଥୁରେ ଯିହୋନାଦବ ଉତ୍ତର କଲା, "ହଁ, ଅଛି ।" ଗହାହେଲେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ଦିଅ । ତହିଁ ଯିହୋନାଦବ ଗତକ ଆପଣା ହସ୍ତ ଦିଅନ୍ତେ, ଯେହୁ ଗହାକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ରଥ ଉପରକୁ ନେଲେ । ୧୬ ପୁଣି ଯେହୁ କହିଲେ, "ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ଆସ, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଦେଖ ।" ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଗତକ ରଥରେ ଚଢ଼ାଇଲେ । ୧୭ ଏଥୁପରେ ଯେହୁ ଶମରାୟାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସଦାପରଭୁ ଏଲାୟତ୍କ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଯେହୁ ଆହାବଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶମରାୟାସ୍ଥ ଗତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।

ବାଲ୍ଲର ପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଯେହୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା

୧୮ ପୁଣି ଯେହୁ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆହାବ ବାଲ୍ଲର ଅଲ୍ପ ସେବା କଲା, ମାତ୍ର ଯେହୁ ଗହାର ବହୁତ ସେବା କରିବ । ୧୯ ଏହେତୁ ଏବେ ବାଲ୍ଲର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ପୂଜକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ଯାଜକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଡାକ; କେହି ଅନୁପସ୍ଥାପିତ ନ ରହନ୍ତୁ; କାରଣ ବାଲ୍ଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମୋହର ଏକ ବଡ଼ ଯଜ୍ଞ କରିବାର ଅଛି; ଯେକେହି ଅନୁପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ।" ମାତ୍ର ଯେହୁ ବାଲ୍ଲର ପୂଜକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ଅଭିପ୍ରେୟରେ ଏହା ଛଳ ଭାବରେ କଲେ । ୨୦ ଆଉ ଯେହୁ କହିଲେ, "ବାଲ୍ଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପବିତ୍ର ମହାସଭା ନିରୂପଣ କର ।" ତହିଁ ସେମାନେ ଗହା ଘୋଷଣା କଲେ ।

୨୧ ପୁଣି ଯେହୁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ବାଲ୍ଲର ପୂଜକ ସମସ୍ତେ ଆସିଲେ, ଯେ ନ ଆସିଲା, ଏପରି ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ । ଆଉ ଲୋକମାନେ ବାଲ୍ଲର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତେ, ବାଲ୍ଲର ମନ୍ଦିରର ଏକ ସାମାନ୍ତ ଅନ୍ୟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୨୨ ତେବେ ସେ ବସନ୍ତରାଗାରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବାଲ୍ଲର ସମସ୍ତ ପୂଜକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବସନ୍ତ ବାହାର କରି

* ୧୦:୬ ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତକ ରକ୍ଷେଦନ କରି କିଅବା ବଧ କରି

ଆଣା ।” ଏଥିରେ ସେ ବସନ୍ତର ବାହାର କରି ଆଣିଲା । ୨୩ ତହିଁରେ ଯେହୁ ଓ ରେଖାବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେ ବାଲ୍‌ର ପୂଜକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଲ୍‌ର ପୂଜକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ନ ଥାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଖୋଜି ଦେଖ ।” ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ବଳିଦାନ ଓ ହୋମ କରିବାକୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ ।

ଯେହୁ ଆପଣାର ଅଣା ଜଣକୁ ବାହାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ କରାଇବି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେବେ ପଳାଏ, ତେବେ ଯେ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଏ, ତାହାର ପୁରାଣ ସେ ଲୋକର ପୁରାଣର ବଦଳ ହେବ ।” ୨୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେହୁ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ ଶେଷ କରିବାକ୍ଷଣେ, ସେ ପୁରହରୀ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭିତରକୁ ଯାଅ, ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କର; କାହାକୁ ବାହାରକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଖତଗଧାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ଆଉ ପୁରହରୀ ଓ ସେନାପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ପକାଇଦେଇ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରର ଗୃହକୁ ଗଲେ । ୨୬ ପୁଣି ସେମାନେ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରରୁ ସ୍ତମ୍ଭମାନ ବାହାର କରି ଆଣି ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ । ୨୭ ଆଉ ବାଲ୍‌ର ସ୍ତମ୍ଭ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ବାଲ୍‌ର ମନ୍ଦିର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇ ତାକୁ ମଳଗୃହ କଲେ, ତାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ୨୮ ଏହି ପୂଜାରେ ଯେହୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ବାଲ୍‌କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ ।

୨୯ ତଥାପି ବେଥେଲ୍ ଓ ଦାନରେ ଥିବା ଯେଉଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଗୋବତ୍ସ ଦ୍ଵାରା ନବାବର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଯେହୁ ଗଞ୍ଜକର ସେହି ପାପାନ୍ତରାଣ ତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ । ୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯେହୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ତାହା ସାଧନ କରି ତୁମ୍ଭେ ଭଲ କରିଅଛ ଓ ଆମ୍ଭ ମନରେ ଯାହା ଯାହା ଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆହାବ ବଂଶ ପୂର୍ତ୍ତି କରିଅଛ, ଏହେତୁ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବେ ।” ୩୧ ତଥାପି ଯେହୁ ଆପଣାର ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତରାରେ ଗୁଲିବାକୁ କିଛି ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ; ଯାରବାୟାମ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେଉଁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗଞ୍ଜକର ସେହି ପାପ ସେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ ।

ଯେହୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୩୨ ସେସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଉଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ପୁଣି ହସାୟେଲ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ସୀମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା; ୩୩ ଯର୍ଦ୍ଦନଠାରୁ ପୂର୍ବଦିଗରେ ସମସ୍ତ ଗିଲାୟଦ ଦେଶ, ଅର୍ଶଣୋନ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅଗୋୟେରଠାରୁ ଗାଦ୍ ଓ ରୁବେନ୍ ଓ ମନଶି ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗିଲାୟଦ ଓ ବାଶନକୁ ଆଘାତ କଲା । ୩୪ ଯେହୁଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଗଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ କ’ଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୩୫ ପୁଣି ଯେହୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ଶମରୀୟାରେ କବର ଦେଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍ ଗଞ୍ଜ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୩୬ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଯେହୁଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କରିବାର ସମୟ ଅଠାଇଶ ବର୍ଷ ଥିଲା ।

୧୧

ଯିହୁଦାର ରାଣୀ ଅଥଲୀୟା

୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅହସୀୟଙ୍କର ମାତା ଅଥଲୀୟା ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ମୃତ ଦେଖିବେ, ସେ ଉଠି ସମସ୍ତ ରାଜବଂଶ ବିନାଶ କଲା । ୨ ମାତୃ ଯୋରାମ୍ ରାଜାଙ୍କର କନ୍ୟା, ଅହସୀୟଙ୍କର ଭଗିନୀ ଯିହୋଶେବା ଅହସୀୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶକୁ ନେଇଗଲା ଓ ଯେଉଁ ରାଜପୁତ୍ରମାନେ ହତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାକୁ ଚୋରାଇ ନେଇ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ଧାତୁରାଜି ଶୟନଗାରରେ ରଖିଲା; ଆଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଥଲୀୟାଠାରୁ କୁଗଲ ରଖିବାରୁ ସେ ହତ ହେଲା ନାହିଁ । ୩ ଆଉ ସେ ତାହା ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ଛଅ ବର୍ଷ ଗୋପନରେ ରହିଲା; ପୁଣି ଅଥଲୀୟା ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ କଲା ।

୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯିହୋୟାଦା ଲୋକ ପଠାଇ କରୀୟମାନଙ୍କର ଓ ପୁରହରୀବର୍ଗର ଶତପତିମାନଙ୍କୁ ଆଣାଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ନେଲା; ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ କରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇ ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା । ୫ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସଦିନରେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ତୃତୀୟାଂଶ ରାଜଗୃହର ରକ୍ଷଣା ରକ୍ଷା

କରିବେ, ୭ ଓ ତୃତୀୟାଂଶ ସ୍ଵର ଦ୍ଵାରରେ ରହିବେ ଓ ତୃତୀୟାଂଶ ପରହରାବର୍ଗର ପଶ୍ଚାତ୍ ଦ୍ଵାରରେ ରହିବେ; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରି ପୁରତିରୋଧକ ହେବ । ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଦଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାରରେ ବାହାରକୁ ଯିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ସମାପରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୮ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଅସତ୍ତ୍ଵ ନେଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବେଷ୍ଟନ କରିବ; ଆଉ ଯେ କେହି ଶ୍ରେଣୀ ଭିତରକୁ ଆସେ, ସେ ହତ ହେଉ ଓ ରାଜା ବାହାରକୁ ଯିବା ବେଳେ ଓ ଭିତରକୁ ଆସିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗତ୍ଵ ସତ୍ତ୍ଵେ ଥାଅ । ”

୯ ତହିଁରେ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ଯାହାସବୁ ଆଜ୍ଞା କଲା, ତଦନୁସାରେ ଶତପତିମାନେ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାରରେ ଅନ୍ତର୍ଗାମୀ ଓ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାରରେ ବହିର୍ଗାମୀ ଆପଣା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୧୦ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର ଯେ ଯେ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ଓ ତାଲ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହରେ ଥିଲା, ଗହାସବୁ ଯାଜକ ସେହି ଶତପତିମାନଙ୍କୁ ଦେଲା । ୧୧ ତହିଁ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଗୃହ ନିକଟରେ ପରହରାବର୍ଗର ପୁରତେୟକ ଲୋକ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅସତ୍ତ୍ଵ ଧରି ରାଜାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୨ ସେତେବେଳେ ସେ ରାଜପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ଵଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ଗତ୍ଵକର ମସ୍ତକରେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଗତ୍ଵକୁ ସାକ୍ଷୟ ପୁସ୍ତକ ଦେଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗତ୍ଵକୁ ରାଜା କରି ଅଭିଷେକ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ କରତଳ ଦେଇ କହିଲେ, “ରାଜା ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ ।” ୧୩ ଏଥିରେ ଅଥଲୀୟା ପରହରାବର୍ଗର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର କୋଳାହଳ ଶୁଣି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ୧୪ ପୁଣି ସେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତେ, ଦେଖ, ରାଜା ବିଧି ଅନୁସାରେ ସ୍ତମ୍ଭ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେନାପତିମାନେ ଓ ତୁରୀବାଦକମାନେ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ଦେଶର ସମଗ୍ର ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ତୁରୀ ବଜାଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅଥଲୀୟା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି “ରାଜଦ୍ରୋହ ରାଜଦ୍ରୋହ !” ବୋଲି ଡାକ ପକାଇଲା । ୧୫ ଏଥିରେ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଶତପତିମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ସୈନ୍ୟଗଣରେଶାର ମଧ୍ୟଦେଇ ଏହାକୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଯାଅ ଓ ଯେ ଗହାର ପଶ୍ଚାତ୍ପାଶୀ ହୁଏ, ଗହାକୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କର ।” କାରଣ ଯାଜକ କହିଲା, “ସେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହ ଭିତରେ ହତ ନ ହେଉ ।” ୧୬ ତହିଁ ସେମାନେ ଗହା ପାଇଁ ପଥ ଛାଡ଼ନ୍ତେ, ସେ ରାଜଗୃହକୁ ଯିବା ଅଶ୍ଵଦ୍ଵାରର ପଥ ଦେଇ ଗଲା ଓ ସେଠାରେ ହତ ହେଲା ।

ଯିହୋୟାଦାଙ୍କ ସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଲୋକ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଏବଂ ରାଜା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିୟମ କଲା; ରାଜା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ନିୟମ କଲା । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦେଶର ସମଗ୍ର ଲୋକ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ; ସେମାନେ ଗହାର ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଗହାର ପୁରତିମାସବୁ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରୁଣ୍ଡ କଲେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିମାନର ସମସ୍ତରେ ବାଲ୍ ଯାଜକ ମତ୍ତନକୁ ବଧ କଲେ । ପୁଣି ଯାଜକ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହରେ କର୍ମଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲା । ୧୯ ପୁଣି ଯିହୋୟାଦା ଶତପତିମାନଙ୍କୁ ଓ କର୍ମାୟମାନଙ୍କୁ ଓ ପରହରାବର୍ଗକୁ ଓ ଦେଶର ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ନେଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହରୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଣି ପରହରାବର୍ଗର ଦ୍ଵାର ଦେଇ ରାଜଗୃହକୁ ଆସିଲେ । ଏଥିରେ ଯୋୟାଶ୍ଵ ରାଜସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । ୨୦ ଏହିରୂପେ ଦେଶର ସମୁଦାୟ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କଲେ ଓ ନଗର ସୁସ୍ଥ ହେଲା; ଆଉ ସେମାନେ ରାଜଗୃହ ନିକଟରେ ଅଥଲୀୟାକୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ଵ

୨୧ ଯୋୟାଶ୍ଵ ସାତ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

୧ ଯେହୁଡ଼୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯୋୟାଶ୍ଵ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯିରୁଶାଲମରେ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗତ୍ଵକର ମାଗର ନାମ ସିବୀୟା, ସେ ବେରଶେବା ନିବାସିନୀ ଥିଲେ । ୨ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ଯୋୟାଶ୍ଵଙ୍କୁ ଯେତେ ଦିନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା, ସେତେ ଦିନ ସେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ୩ ତଥାପି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ଦୂରୀକୃତ ହେଲା ନାହିଁ; ଲୋକମାନେ ସେସମୟରେ ହିଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ ।

୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋୟାଶ୍ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପବିତ୍ରୀକୃତ ବସ୍ତ୍ରରେ ଯେସକଳ ମୁଦ୍ରା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଅଣାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରଚଳିତ ମୁଦ୍ରା, ପରାଣୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରତେୟକ ଲୋକ ଉପରେ ନିରୂପିତ ମୁଦ୍ରା ଓ ଯେସକଳ ମୁଦ୍ରା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ମନରେ ବାଞ୍ଛା ହୁଏ, ୫ ଗହାସବୁ ଯାଜକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି ସେହି ଗୃହର ଯେକୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନ ଭଗ୍ନ ଦେଖାଯାଏ, ଗହାସବୁ ସେମାନେ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ।” ୬ ମାତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ତେଜଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଜକମାନେ ଗୃହର ଭଗ୍ନସ୍ଵାଧୀନମାନ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରି ନ ଥିଲେ। ୭ ତହିଁରେ ଯୋୟାଶ୍ ରାଜା ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକକୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ତକାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହର ଭଗ୍ନସ୍ଵାଧୀନସବୁ କାହିଁକି ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରୁନାହିଁ? ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା ନିଅ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗୃହର ଭଗ୍ନସ୍ଵାଧୀନ ନିମନ୍ତେ ଗହା ସମର୍ପଣ କର।” ୮ ତହିଁରେ ଯାଜକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ, ଅବା ଗୃହର ଭଗ୍ନସ୍ଵାଧୀନସବୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ।

୯ ମାତ୍ର ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ଏକ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ନେଇ ତହିଁର ଡାହାଣପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ଛିଦ୍ର କରି ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ପରବେଶ ସ୍ଵାଧୀନର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ରଖିଲା; ପୁଣି ଦ୍ଵାପାରକ୍ଷକ ଯାଜକମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଆନୀତ ମୁଦ୍ରାସବୁ ତହିଁ ଭିତରେ ରଖିଲେ। ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସିନ୍ଦ୍ରୁକରେ ବସ୍ତ୍ର ମୁଦ୍ରା ଥିବାର ଦେଖିଲେ, ରାଜାଙ୍କର ଲେଖକ ଓ ମହାଯାଜକ ଆସି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ପରାପତ୍ତ ସେହି ସକଳ ମୁଦ୍ରା ଥିବାର ରଖି ଗଣନା କଲେ। ୧୧ ପୁଣି ସେମାନେ ସେହି ପରିମିତ ମୁଦ୍ରା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର କର୍ମକାରକ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର କର୍ମକାରୀ ସୂତରଧର ଓ ଗାନ୍ଧକ ୧୨ ଓ ରାଜମିସତରା ଓ ପରସତର ଖୋଦକମାନଙ୍କୁ, ଆଉ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ଭଗ୍ନସ୍ଵାଧୀନସବୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠ ଓ ଖୋଦିତ ପରସତର କିଣିବାକୁ ଓ ଗୃହର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପରଯୋଜନାୟ ସର୍ବପରକାର ବ୍ୟୟ ପାଇଁ ଗହା ଦେଲେ। ୧୩ ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଆନୀତ ସେହି ମୁଦ୍ରା ଦ୍ଵାରା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ରୌପ୍ୟ ପାତ୍ର, କତୁରା, କୁଣ୍ଡ, ତୁରା, କୌଣସି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର, କିଅବା ରୌପ୍ୟ ପାତ୍ର ନିର୍ମିତ ହେଲା ନାହିଁ। ୧୪ କାରଣ ସେମାନେ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ତଦ୍ଦ୍ଵାରା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ। ୧୫ ମାତ୍ର ସେମାନେ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୁଦ୍ରା ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହିସାବ ନେଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ଵତ ଭାବରେ କର୍ମ କଲେ। ୧୬ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ମୁଦ୍ରା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଅଣାଗଲା ନାହିଁ, ଗହା ଯାଜକମାନଙ୍କର ହେଲା।

୧୭ ସେସମୟରେ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ଯାତ୍ରା କରି ଗାଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହା ହସ୍ତଗତ କଲା; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ହସାୟେଲ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଖ କଲା। ୧୮ ତହିଁରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ଯିହୋରାମ୍ ଓ ଅହସାୟ, ଯିହୁଦାର ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ପରତିଷ୍ଠିତ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଆପଣାର ପବିତ୍ରୀକୃତ ବସ୍ତ୍ର ଓ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ଭଗ୍ନତାରରେ ଓ ରାଜଗୃହସ୍ଥ ଭଗ୍ନତାରରେ ପରାପତ୍ତ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ନେଇ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁ ସେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରି ଗଲା। ୧୯ ଏହି ଯୋୟାଶ୍ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗଞ୍ଜର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କ’ଣ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ? ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜର ଦାସମାନେ ଉଠି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ସିଲ୍ଲକୁ ଯିବା ପଥରେ ମିଲ୍ଲେ ନାମକ ଗୃହରେ ଯୋୟାଶ୍ଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ୨୧ ଶିମାୟତର ପୁତ୍ର ଯୋଷାଖର୍ ଓ ଶୋମରର ପୁତ୍ର ଯିହୋଷାବଦ୍ ନାମକ ଗଞ୍ଜର ଏହି ଦାସମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ଆସାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦାଉଦ ନଗରରେ ଯୋୟାଶ୍ଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜର ପିତୃଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଜବର ଦେଲେ; ପୁଣି ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ର ଅମତ୍ସାୟ ଗଞ୍ଜ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ।

୧୩

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋୟାହସ୍
 ୧ ଯିହୁଦାର ଅହସାୟ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ତେଜଶ ବର୍ଷରେ ଯେହୁଡ଼ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସତର ବର୍ଷ

ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ, ପୁଣି ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରଣାୟାମ ଯଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତ୍ଵକର ସେହି ପାପର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ; ଯିହୋୟାହସ୍ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ । ୩ ଏଥିରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ କ୍ଷୋଧ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରଭ୍ରମିତ ହୁଅନ୍ତେ; ସେ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ହସ୍ତରେ ଓ ହସାୟେଲର ପୁତ୍ର ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୪ ପୁଣି ଯିହୋୟାହସ୍ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ପରତି ମନୋଯୋଗ କଲେ; କାରଣ ଅରାମର ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲ ପରତି କିପରି ଅତ୍ୟାଗ୍ର କଲା, ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଅତ୍ୟାଗ୍ର ସେ ଦେଖିଲେ । ୫ ଯେହେତୁ ଅରାମର ରାଜା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପରଶ ଜଣ ଅଶ୍ରୁରୁତ୍ଵ ଓ ଦଶ ରଥ ଓ ଦଶ ସହସ୍ର ପଦାତିକ ଛଡ଼ା ଯିହୋୟାହସ୍ ନିମନ୍ତେ ଆଉ କାହାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ ଓ ମର୍ଦ୍ଦିତ ଧୂଳି ତୁଲ୍ୟ କରିଥିଲା ।

୬ ଏଣୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକ ଉଦ୍‌ଧାରକର୍ତ୍ତା ଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତଗ୍ରାହଣରୁ ବାହାରିଗଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ବ ପରି ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁରେ ବାସ କଲେ । ୭ ତଥାପି ଯାରଣାୟାମ ଯଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତ୍ଵକର ବଂଶର ସେହିସବୁ ପାପରୁ ସେମାନେ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ହିଁ ଗଲିଲେ । ପୁଣି ଶମରୀୟାରେ ଆଶେର ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଲା । ୮ ଏହି ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗତ୍ଵକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଗତ୍ଵକର ପରାକ୍ରମ କ'ଣ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଗତ୍ଵକୁ ଶମରୀୟାରେ କବର ଦେଲେ, ପୁଣି ଗତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ଗତ୍ଵକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍

୧୦ ଯିହୁଦାର ଯୋୟାଶ୍ ରାଜାତ୍ଵର ସର୍ବତ୍ରିଶ ବର୍ଷରେ ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଶମରୀୟାରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଷୋଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ; ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରଣାୟାମ ଯଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତ୍ଵକର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପରୁ ସେ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ ତହିଁରେ ହିଁ ଗଲିଲେ । ୧୨ ଏହି ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗତ୍ଵକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଯେଉଁ ପରାକ୍ରମରେ ସେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁଦ୍‌ଧ୍ୟ କଲେ, ଗହାସବୁ କ'ଣ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋୟାଶ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ତହିଁରେ ଯାରଣାୟାମ ଗତ୍ଵକ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ, ପୁଣି ଯୋୟାଶ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଶମରୀୟାରେ କବର ପ୍ରେମ୍ପତ ହେଲେ ।

ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୧୪ ଇଲୀଶାୟ ଯେଉଁ ପାତାରେ ମଲେ, ସେହି ପାତାରେ ପାତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ଗତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗତ୍ଵକ ଉପରେ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, “ହେ ଆମ୍ଭ ପିତା, ହେ ଆମ୍ଭ ପିତା, ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ରଥ ଓ ତହିଁର ଅଶ୍ରୁରୁତ୍ଵାଗଣ !” ୧୫ ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ ଗତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଧନୁ ଓ ତାର ଧର,” ତହିଁ ସେ ଧନୁ ଓ ତାର ଧରିଲେ । ୧୬ ତେବେ ଇଲୀଶାୟ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଧନୁ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ହାତ ଦିଅ,” ତହିଁ ସେ ତହିଁ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ଇଲୀଶାୟ ରାଜାତ୍ଵକୁ ହସ୍ତ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିଲେ । ୧୭ ଆଉ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ପୂର୍ବଆଡ଼ ଝରକା ଫିଟାଅ,” ତହିଁରେ ସେ ଗହା ଫିଟାଇଲେ । ତେବେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ତାର ମାର,” ତହିଁରେ ସେ ତାର ମାରିଲେ । ଏଥିରେ ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକର ଜୟତାର, ଅରାମର ବିପକ୍ଷ ଜୟତାର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଅପେକ୍ଷରେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବ ।” ୧୮ ଆହୁରି ସେ କହିଲେ, “ତାରସବୁ ନିଅ,” ତହିଁରେ ସେ ଗହାସବୁ ନେଲେ । ତହିଁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାତ୍ଵକୁ କହିଲେ, “ଭୂମିକୁ ଆଘାତ କର,” ତହିଁରେ ସେ ତିନି ଥର ଆଘାତ କରି ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ । ୧୯ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଗତ୍ଵକ ପରତି କ୍ଷୁଦ୍ଧ ହୋଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତ ପାଞ୍ଚ କି ଛଅ ଥର ଆଘାତ କରିଥାଆନ୍ତ; ଗହା କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅରାମକୁ ନିଃଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଘାତ କରିଥାଆନ୍ତ; ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ତିନି ଥର ଅରାମକୁ ଆଘାତ କରିବ ।”

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଗତ୍ଵକୁ କବର ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋୟାବାୟ କ୍ଳଟକାରୀ ଦଳ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ।

୨୧ ସେସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କବର ଦେବା ବେଳେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ଦେଖ, ସେମାନେ ଏକ କ୍ଳେଶକାରୀ ଦଳକୁ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଇଲାଶାୟତ୍‌କର କବରରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଇଲାଶାୟତ୍‌କର ଅସ୍ତ୍ର ସଫର୍ତ୍ତ କରିବା ମାତ୍ରେ ସଜୀବ ହୋଇ ଆପଣା ଚରଣରେ ଠିଆ ହେଲା । ୨୨ ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍‌କ ଅଧିକାରର ସମସ୍ତ କାଳ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲା । ୨୩ ମାତ୍ରେ ସଦାପୁରତୁ ଅବରହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବତ୍‌କ ସହିତ ଆପଣା କୃତ ନିୟମ ସକାଶୁ ସେମାନତ୍‌କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ଓ ସେମାନତ୍‌କ ଉପରେ ଦୟା ବହି ସେମାନତ୍‌କ ପ୍ରତି ସୁଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ସେମାନତ୍‌କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ ଓ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ସମ୍ପୁରଣ ସେମାନତ୍‌କୁ ଦୂର କଲେ ନାହିଁ । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ମଲା; ତହିଁ ଗହାର ପୁତ୍ର ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଗହାର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲା । ୨୫ ପୁଣି ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍‌କର ପିତା ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍‌କଠାରୁ ହସାୟେଲ ଯେ ଯେ ନଗର ଯୁଦ୍ଧରେ ନେଇଥିଲା, ସେହି ସକଳ ନଗର ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍‌କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ହସାୟେଲର ପୁତ୍ର ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଠାରୁ ପୁନର୍ବାର ନେଲେ । ଯୋୟାଶ୍ ଗହାକୁ ତିନି ଥର ଆଘାତ କରି ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ସକଳ ନଗର ପୁନର୍ବାର ନେଲେ ।

୧୪

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍‌ସାୟ

୧ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍‌କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍‌କ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍‌କ ପୁତ୍ର ଅମତ୍‌ସାୟ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨ ସେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣତରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ତତ୍‌କ ମାତ୍ରେକର ନାମ ଯିହୋୟାହଦନ୍, ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସିନୀ ଥିଲେ । ୩ ପୁଣି ଅମତ୍‌ସାୟ ସଦାପୁରତୁତ୍‌କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ, ମାତ୍ରେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍‌କ ପରି ନୁହେଁ; ସେ ଆପଣା ପିତା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍‌କର କୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ । ୪ ତଥାପି ଉଚ୍ଚସ୍ଵାମୀମାନ ଦୂରୀକୃତ ହେଲା ନାହିଁ; ଲୋକମାନେ ସେସମୟରେ ହେଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାମୀମାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉଠୁଥିଲେ ।

୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତତ୍‌କ ହସ୍ତରେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର ହେବା ମାତ୍ରେ ସେ ତତ୍‌କର ପିତା ରାଜାତ୍‌କର ହତ୍ୟାକାରୀ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍‌କୁ ବଧ କଲେ । ୬ ମାତ୍ରେ ସନ୍ତାନମାନତ୍‌କ ପାଇଁ ପିତୃଗଣର ପ୍ରାର୍ଥନାଦତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; କିଅବା ପିତୃଗଣ ପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନତ୍‌କର ପ୍ରାର୍ଥନାଦତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ପାପ ଲାଗି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବ, ମୋଶାତ୍‌କର ବନ୍ଧବସ୍ଵା ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସଦାପୁରତୁତ୍‌କର ଏହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ସେ ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀମାନତ୍‌କ ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରାର୍ଥନାଦତ୍ତ କଲେ ନାହିଁ । ୭ ସେ ଲବଣ ଉପତ୍ୟକାରେ ଇଦୋମର ଦଶ ସହସ୍ର ଲୋକତ୍‌କୁ ବଧ କଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେଲା ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ତହିଁର ନାମ ଯକ୍‌ତେଲ ରଖିଲେ; ତହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ୮ ସେହି ସମୟରେ ଅମତ୍‌ସାୟ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ପଠାଇ ଯେହୁତ୍‌କର ପୌତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍‌କ ପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍‌କୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ମୁଖ ଦେଖାଦେଖି ହେବା ।”

୯ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍‌ସାୟତ୍‌କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଲିବାନୋନର କର୍ତ୍ତାକଳତା ଲିବାନୋନର ଏରସ ଚୂକ୍ଷ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲା, ‘ତୁମ୍ଭେ କନ୍ୟାକୁ ଆମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ସତ୍ତ୍ଵେ ବିବାହ ଦିଅ,’ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଲିବାନୋନର ଏକ ବନ୍ଧୁ ପଶୁ ନିକଟ ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ସେହି କର୍ତ୍ତାକଳତାକୁ ଦଳି ପକାଇଲା । ୧୦ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେ ଇଦୋମକୁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମନ ଗର୍ବିତ ହୋଇଅଛ; ସେହି ଗୌରବ ନେଇ ଘରେ ଆସ; ଆପଣାର ଅମତ୍‌କ ପାଇଁ କାହିଁକି ବିରୋଧ କରିବ ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯିହୁଦା, ଦୁହେଁ କାହିଁକି ପତିତ ହେବ ?” ୧୧ ମାତ୍ରେ ଅମତ୍‌ସାୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ଗଲେ; ଆଉ ଯିହୁଦାର ଅଧିକାରସ୍ଵ ବେଥ୍-ଶେମଶରେ ସେ ଓ ଯିହୁଦା ରାଜା ଅମତ୍‌ସାୟ ପରସ୍ପର ମୁଖ ଦେଖାଦେଖି ହେଲେ । ୧୨ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପୁରଣରେ ଯିହୁଦା ପରାସ୍ତ ହେଲା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭୁକୁ ପଳାଇଲେ ।

୧୩ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ବେଥ୍-ଶେମଶରେ ଅହସାୟତ୍‌କର ପୌତ୍ର ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍‌କର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍‌ସାୟତ୍‌କୁ ଧରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ ଓ ଇର୍ଫ୍‌ୟିମ ନଗର ଦ୍ଵାରା ଠାରୁ କୋଣର ଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମର ଗୁରି ଶହ ହାତ ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ୧୪ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତୁତ୍‌କ ଗୃହରେ ଓ ରାଜଗୃହର ଭିତ୍ତରେ ପ୍ରାୟତ ସକଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ

ଓ ଗୋପନ ଓ ସକଳ ପାତ୍ର, ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧକ ରୂପେ ନେଇ ଶମରାୟାକୁ ଫେରିଗଲେ । ୧୫ ଏହି ଯୋଯାଗଞ୍ଜକର ଅବଶିଷ୍ଟ କରିଯାଇ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପରାକ୍ରମ ଓ ସେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକ ସତ୍ତ୍ଵେ କିପରକାରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏସବୁ କ'ଣ ଇସରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଯାଗଞ୍ଜ ମୁଦୁୟବରଣ କଲେ ଓ ଶମରାୟାରେ ଇସରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ କବର ପାଇଲେ; ପୁଣି ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯାରଗାୟାମ୍ ଗଞ୍ଜକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୭ ପୁଣି ଇସରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋୟାହସଞ୍ଜକ ପୁତ୍ର ଯୋଯାଗଞ୍ଜକର ମୁଦୁୟ ଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଯାଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ୟାୟ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ । ୧୮ ଏହି ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକର ଅବଶିଷ୍ଟ କରିଯାଇ ଚୂତଗନ୍ତ କ'ଣ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ?

୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗଞ୍ଜକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରଗନ୍ତ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଲାଶୀଶକୁ ପଲାଇଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗଞ୍ଜକ ପଛେ ପଛେ ଲାଶୀଶକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରେ ଗଞ୍ଜକୁ ବଧ କଲେ । ୨୦ ପୁଣି ସେମାନେ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖି ଗଞ୍ଜକୁ ଆଣିଲେ ତହିଁ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ସହିତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଷୋଳ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଅସରାୟଞ୍ଜକୁ ନେଇ ଗଞ୍ଜକର ପିତ ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକ ପଦରେ ରାଜା କଲେ । ୨୨ ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକ ମୁଦୁୟ ପରେ, ଅସରାୟ ଏଲତ୍ ନଗର ଦୃଢ଼ କରି ଗହା ପୁନର୍ବାର ଯିହୁଦାର ଅଧୀନକୁ ଆଣିଲେ ।

ଇସରାଏଲର ରାଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ଯାରଗାୟାମ୍

୨୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଯାଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକ ରାଜତ୍ଵର ପନ୍ଦର ବର୍ଷରେ ଇସରାଏଲର ରାଜା ଯୋଯାଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯାରଗାୟାମ୍ ଶମରାୟାରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏକଗ୍ରାଣି ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି ସେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ମା କଲେ; ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରଗାୟାମ୍ ଯଦ୍ଵାରା ଇସରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗଞ୍ଜକର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପରୁ ସେ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨୫ ସଦାପରଭୁ ଇସରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଅମିତତ୍ଵର ପୁତ୍ର ଗାଥ୍-ହେଫର ନିବାସୀ ଆପଣା ଦାସ ଯୁନସ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵକ୍ଵଗଞ୍ଜକ ହସ୍ତରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଗହାଞ୍ଜକର ସେହି ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ସେ ହମାତର ପରବେଶ ସ୍ଥାନଠାରୁ ଆଗବା ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସରାଏଲର ସୀମା ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତଗତ କଲେ । ୨୬ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଇସରାଏଲର ଦୁଃଖ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତିକ୍ତ; ଯେଣୁ ବନ୍ଦୀ କି ମୁକ୍ତ କେହି ନ ଥିଲେ, କିଅବା ଇସରାଏଲର ସାହାୟକାରୀ କେହି ନ ଥିଲେ । ୨୭ ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳୁ ଇସରାଏଲର ନାମ ଲୋପ କରିବାକୁ କହିଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ସେ ଯୋଯାଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯାରଗାୟାମ୍‌ଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ୨୮ ଏହି ଯାରଗାୟାମ୍‌ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ କରିୟା ଓ ଗଞ୍ଜକର ପରାକ୍ରମ, ସେ କିପରକାରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଇସରାଏଲ ପାଇଁ ସେ କିପରକାରେ ଯିହୁଦାର ପୂର୍ବାଧିକୃତ ଦମ୍ଭେଶକ ଓ ହମାତ ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତଗତ କଲେ, ଏସବୁ କ'ଣ ଇସରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାରଗାୟାମ୍‌ଙ୍କ ମୁଦୁୟ ପରେ ସେ ଇସରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ କବର ପରାପତ ହେଲେ; ପୁଣି ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଜିଖରୀୟ ଗଞ୍ଜକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୧୫

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅସରାୟ

୩ ଇସରାଏଲର ରାଜା ଯାରଗାୟାମ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସତର ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨ ସେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାବନ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଞ୍ଜକ ମାଗଞ୍ଜକର ନାମ ଯିଖଲୀୟା, ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ୩ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପିତ ଅମତ୍ୟାୟଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ କରିୟାନୁସାରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ୪ ତଥାପି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନ ଦୂରୀକୃତ ହେଲେ ନାହିଁ; ଲୋକମାନେ ସେସମୟରେ ହେଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ ।

୫ ପୁଣି ସଦାପରଭୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଦାତ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଷ୍ଠ ହୋଇ ଏକ ପୃଥକ୍ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ । ଆଉ ରାଜାଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯୋଥାମ୍ ଗୃହର କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୬ ଏହି ଅସରାୟଞ୍ଜକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜକର

ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କ’ଣ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୭ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଅସରୀୟ ମୁଦ୍ରଣବରଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଗତକୁ ଦାଉଦ ନଗରରେ ଗତକର ପିତୃଗଣ ସହିତ କବର ଦେଲେ; ତହିଁ ଗତକର ପୁତ୍ର ଯୋଥାମ ଗତକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଜିଖରୀୟ

୮ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅସରୀୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷରେ ଯାରବୀୟାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଜିଖରୀୟ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଛଅ ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୯ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମୀ କଲେ; ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାମ ଯଦୁପ୍ରାଣ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତକର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପରୁ ସେ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ଆଉ ଯାବେଶତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଶଲୁଲୁମ ଗତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗତକୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ ଓ ଗତକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୧ ଏହି ଜିଖରୀୟଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ୧୨ ସଦାପୁରତୁ ଯେହୂଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, ଯଥା, “ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ରମାନେ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବେ ।” ଆଉ ସେହିପରି ହେଲା ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶଲୁଲୁମ

୧୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉଷାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅଶରୀଶ ବର୍ଷରେ ଯାବେଶତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଶଲୁଲୁମ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଆଉ ସେ ଶମରୀୟାରେ ଏକ ମାସ କାଳ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୪ ଆଉ ଗାଦିର ପୁତ୍ର ମନହେମ୍ ତିର୍ସାରୁ ଯାଇ ଶମରୀୟାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ଓ ଯାବେଶତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଶଲୁଲୁମଙ୍କୁ ଶମରୀୟାରେ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ, ପୁଣି ଗତକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୫ ଏହି ଶଲୁଲୁମଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗତକର କୃତ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମନହେମ୍ ତିର୍ସାରୁ, ତିପ୍ସହ ଓ ତନାୟୟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ପୁଣି ତିପ୍ସହର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆଘାତ କଲେ । ଲୋକମାନେ ଗତକ ପାଇଁ ନଗର ମୁକ୍ତ ନ କରିବାରୁ ସେ ଗହା ଆଘାତ କଲେ; ପୁଣି ତନାୟୟବର୍ତ୍ତୀ ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦର ବିଦାରଣ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ମନହେମ୍

୧୭ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅସରୀୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅଶରୀଶ ବର୍ଷରେ ଗାଦିର ପୁତ୍ର ମନହେମ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶମରୀୟାରେ ଦଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମୀ କଲେ; ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାମ ଯଦୁପ୍ରାଣ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତକର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପରୁ ସେ ଆପଣାର ଯାବଜ୍ଞାବନ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୯ ଅଶୁରର ରାଜା ପୁଲ୍ ଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସନ୍ତେ, ମନହେମ୍ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ରାଜ୍ୟ ଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ପୁଲ୍‌ର ହସ୍ତ ଗତକର ସହାୟ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଗହାକୁ ଏକ ସହସ୍ର ଡଲନ୍ତ ରୂପା ଦେଲେ । ୨୦ ପୁଣି ମନହେମ୍ ଏହି ମୁଦ୍ରା ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଆଦାୟ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଶୁରର ରାଜାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ସମଗ୍ର ଧନଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କର ପୁରତିଜଣାଠାରୁ ପରାଶ ଶେକଲ ଲେଖାଏଁ ରୂପା* ନେଲେ, ତହିଁରେ ଅଶୁରର ରାଜା ଫେରିଗଲା ଓ ଦେଶର ସେସ୍ଥାନରେ ରହିଲା ନାହିଁ । ୨୧ ଏହି ମନହେମ୍‌ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗତକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କ’ଣ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମନହେମ୍ ମୁଦ୍ରଣବରଣ କଲେ; ତହିଁ ଗତକର ପୁତ୍ର ପକହୀୟ ଗତକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ପକହୀୟ

୨୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅସରୀୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ପରାଶ ବର୍ଷରେ ମନହେମ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ର ପକହୀୟ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମୀ କଲେ; ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାମ ଯଦୁପ୍ରାଣ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗତକର ସେହି ସମସ୍ତ ପାପରୁ ସେ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨୫ ଆଉ ରମଲୀୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ପେକହ ନାମକ ଗତକର ସେନାପତି ଗତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଗତକୁ ଓ ଗତକ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଗୌବ ଓ ଅରୀୟକୁ ଶମରୀୟାସ୍ଥ ରାଜଗୃହର ଦୁର୍ଗରେ ଆଘାତ କଲେ ।

* ୧୫:୨୦ ୬୦୦ ରାଗାମ୍ ରୂପା

ପୁଣି ଗଢ଼କ ସତ୍ତ୍ଵେ ପରୁଣ ଜଣ ଗିଳାୟଦାୟ ଲୋକ ଥିଲେ; ଆଉ ସେ ଗଢ଼କୁ ବଧ କରି ଗଢ଼କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୭ ଏହି ପକ୍ଷାୟତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗ୍ନତ ଓ ଗଢ଼କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଇସ୍ଵରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।

ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ପେକହ

୨୭ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅସରାୟତ୍ତକ ରାଜତ୍ଵର ବାବନ ବର୍ଷରେ ରମଲୀୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ପେକହ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨୮ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ଦ୍ଦା କଲେ; ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମ ଯଦ୍ଵାରା ଇସ୍ଵରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ, ଗଢ଼କର ସେହିସବୁ ପାପରୁ ସେ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ପେକହତ୍ତକର ସମୟରେ ଅଶୂରର ରାଜା ଡିଗ୍ଲୋତ୍-ପିଲେସର୍ ଆସି ଇୟୋର୍ ଓ ଆବେଲ୍-ବେଥ୍-ମାଖା ଓ ଯାନୋହ ଓ କେଦଶ ଓ ହାସୋର ଓ ଗିଲୀୟାଦ ଓ ଗାଲିଲୀ ଓ ସମୁଦାୟ ନୟତ୍ତଲି ଦେଶ ହସ୍ତଗତ କଲା; ଆଉ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଅଶୂରକୁ ନେଇଗଲା । ୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏଲତ୍ତକର ପୁତ୍ର ହୋଶୋୟ ରମଲୀୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ପେକହତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ଓ ସେ ଗଢ଼କୁ ଆୟାତ କରି ବଧ କଲେ, ପୁଣି ଉର୍ଷାୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯୋଥମତ୍ତକ ରାଜତ୍ଵର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରେ ସେ ପେକହତ୍ତକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୩୧ ଏହି ପେକହତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗ୍ନତ ଓ ଗଢ଼କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଥମ୍

୩୨ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ରମଲୀୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ପେକହତ୍ତକ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉର୍ଷାୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୩୩ ସେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ଆଉ ଗଢ଼କ ମାଗତ୍ତକର ନାମ ଯିରୁଶା, ସେ ସାଦୋକର କନ୍ୟା ଥିଲେ ।

୩୪ ଯୋଥମ୍ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ; ସେ ଆପଣା ପିତା ଉର୍ଷାୟତ୍ତକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ । ୩୫ ତଥାପି ଉଚ୍ଚସ୍ଵଧୀରୀୟ ଦୂରୀକୃତ ହେଲେ ନାହିଁ; ଲୋକମାନେ ସେସମୟରେ ହେଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵଧୀରୀୟରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ । ସେ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଗୃହର ଉପର ଦ୍ଵାର ଦୃଢ଼ କଲେ । ୩୬ ଏହି ଯୋଥମତ୍ତକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗ୍ନତ ଓ ଗଢ଼କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କ'ଣ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୩୭ ସେସମୟରେ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଅରାମର ରାଜା ରତ୍ତ୍ୟାନକୁ ଓ ରମଲୀୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ପେକହତ୍ତକକୁ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୩୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଥମ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍ତକର ନଗରରେ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ସହିତ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ; ତହିଁ ଗଢ଼କର ପୁତ୍ର ଆହସ୍ ଗଢ଼କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୧୭

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆହସ୍

୧ ରମଲୀୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ପେକହତ୍ତକ ରାଜତ୍ଵର ସତର ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଥମତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଆହସ୍ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨ ଆହସ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍ତକ ପରି ସଦାପୁରତ୍ତକ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ନାହିଁ । ୩ ମାତ୍ର ସେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ, ଆହୁରି ସଦାପୁରତ୍ତକ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟାୟତ୍ତକ ବନ୍ଦୀଗଣରେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ । ୪ ପୁଣି ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵଧୀରୀୟରେ ଓ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଓ ପୁରତ୍ତେୟକ ହରିଦ୍ଵର୍ଗଣ ଚୂକ୍ଷ ତଳେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ ।

୫ ସେତେବେଳେ ଅରାମର ରାଜା ରତ୍ତ୍ୟାନ ଓ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜା ରମଲୀୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ପେକହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଆହସ୍ତକୁ ଅବରୋଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଗଢ଼କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୬ ସେହି ସମୟରେ ଅରାମର ରାଜା ରତ୍ତ୍ୟାନ, ଏଲତ୍ ନଗରକୁ

ପୁନର୍ବାର ଅଗମର ଅଧୀନ କରାଇ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଏଲତରୁ ତଡ଼ିଦେଲା । ତହିଁରେ ଅଗମୀୟମାନେ ଏଲତକୁ ଆସି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୭ ଏଥିରେ ଆହସ୍ ଅଶୁରର ରାଜା ତିଗ୍ଲାତ-ପିଲେସର ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର; ଆସ, ଅଗମର ରାଜା ହସ୍ତରୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର, ଏମାନେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠୁଅଛନ୍ତି ।” ୮ ପୁଣି ଆହସ୍ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହରେ ଓ ରାଜଗୃହର ଭଗ୍ନତାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁନା ଓ ରୂପା ନେଇ ଅଶୁରର ରାଜା ନିକଟକୁ ଦର୍ଶନା ରୂପେ ପଠାଇଲେ । ୯ ତହିଁରେ ଅଶୁରର ରାଜା ଗତ୍ଵକର କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲା; ପୁଣି ଅଶୁରର ରାଜା ଦମ୍ଭେଶକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରି ତହିଁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି କୀର୍ ନଗରକୁ ନେଇଗଲା ଓ ରତ୍ଵାନକୁ ବଧ କଲା ।

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆହସ୍ ରାଜା ଅଶୁରର ରାଜା ତିଗ୍ଲାତ-ପିଲେସରକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଦମ୍ଭେଶକକୁ ଗଲେ ଓ ଦମ୍ଭେଶକରେ ଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦି ଦେଖିଲେ; ତହିଁରେ ଆହସ୍ ରାଜା ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦିର ସକଳ ଶିଳ୍ପକର୍ମାନୁସାରେ ତହିଁର ଆକୃତି ଓ ନମୁନା ଉରାୟ ଯାଜକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୧୧ ତହିଁ ଉରାୟ ଯାଜକ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲା; ଆହସ୍ ରାଜା ଦମ୍ଭେଶକରୁ ଯାହା ଯାହା ପଠାଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଆହସ୍ ରାଜା ଦମ୍ଭେଶକରୁ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ଉରାୟ ଯାଜକ ସକଳ କର୍ମ କଲା । ୧୨ ପୁଣି ରାଜା ଦମ୍ଭେଶକରୁ ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ରାଜା ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଦେଖିଲେ; ଆଉ ରାଜା ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟକୁ ଯାଇ ତହିଁ ଉପରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ୧୩ ପୁଣି ସେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଆପଣା ହୋମବଳି ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦୟ ଦଗ୍ଧ କରି ଓ ଆପଣା ପେୟ ନୈବେଦୟ ଢାଳି ଆପଣା ମତ୍ସ୍ୟମାଂସ ବଳିର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିଲେ । ୧୪ ଆଉ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ସମ୍ପୁରଣସ୍ଥ ପିତୃତଳ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ମନ୍ଦିରର ସମ୍ପୁରଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରୁ ଗହା ଆଣି ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦିର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୫ ଆହୁରି ଆହସ୍ ରାଜା ଉରାୟ ଯାଜକକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ପୁରଭାତୀୟ ହୋମବଳି ଓ ସାୟଂକାଳୀନ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦୟ ଓ ରାଜାତ୍ଵକର ହୋମବଳି ଓ ଗତ୍ଵକର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦୟ, ପୁଣି ଦେଶସ୍ଥ ସମଗ୍ର ଲୋକତ୍ଵକ ହୋମବଳି ଓ ସେମାନତ୍ଵକର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦୟ ବଡ଼ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରି ଓ ତହିଁ ଉପରେ ହୋମବଳିର ସବୁ ରକ୍ତ ଓ ବଳିଦାନର ସବୁ ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚି ଦିଅ; ମାତ୍ର ପୁରଶୁନକରଣାର୍ଥେ ପିତୃତଳ ଯଜ୍ଞବେଦି ମୋ’ ପାଇଁ ରହିବ ।” ୧୬ ଏହିରୂପେ ଉରାୟ ଯାଜକ ଆହସ୍ ରାଜାତ୍ଵକର ଆଜ୍ଞା ପୁରମାଣେ ସବୁ କର୍ମ କଲା । ୧୭ ପୁଣି ଆହସ୍ ରାଜା ବୈଠିକିମାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନେ ଗାଟି ତହିଁରୁ ପୁରକ୍ଷାଳନପାତ୍ର ସ୍ଥାନୀକୃତ କଲେ; ଆଉ ସମୁଦ୍ରରୁ ପାତ୍ର ତଳେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପିତୃତଳମୟ ଗୋରୁ ଥିଲା, ସେ ସବୁର ଉପରୁ ଗହା ନେଇ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ରଖିଲେ । ୧୮ ଆଉ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାମଦିନ ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ଯେଉଁ ଆବୃତ ପଥ ଓ ରାଜାତ୍ଵକର ପୁରବେଶାର୍ଥେ ଯେଉଁ ବହିଦ୍ରା କରୁଥିଲେ, ଗହା ସେ ଅଶୁରର ରାଜାର ଭୟରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇଲେ । ୧୯ ଏହି ଆହସ୍ତ୍ଵକର ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ରିୟାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ କ’ଣ ଯିହୁଦୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆହସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଦାଉଦ ନଗରରେ ଆପଣା ପିତୃଲୋକତ୍ଵକ ସହିତ କବର ପାଇଲେ । ତହିଁ ଗତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ହିଜକୀୟ ଗତ୍ଵକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୧୭

ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ହୋଶେୟ

୧ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆହସ୍ତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ ଏଲତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟ ଶମରୀୟାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନଅ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ମ କଲେ, ମାତ୍ର ଆପଣା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ । ୩ ଗତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଶୁରର ରାଜା ଶଲ୍ଵନେଷର ଆସିଲା; ତହିଁରେ ହୋଶେୟ ଗହାର ଦାସ ହେଲେ ଓ ଗହା ନିକଟକୁ ଦର୍ଶନା ଆଣିଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଶୁରର ରାଜା ହୋଶେୟତ୍ଵକଠାରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଭାବ ଦେଖିଲା; କାରଣ ସେ ମିସରର ସୋ ରାଜା ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇଲେ, ପୁଣି ଅଶୁରର ରାଜାକୁ ଯେପରି ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦର୍ଶନା ଦେଉଥିଲେ, ସେପରି ଆଉ ଦେଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ଅଶୁରର ରାଜା ଗତ୍ଵକୁ ରୁଦ୍ଧ କରି କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କଲା ।

ଇସ୍ରାଏଲର ପତନ ଓ ନିର୍ବାସନ

୫ ତହିଁରେ ଅଶୂରର ରାଜା ସମସ୍ତ ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କଲ ଓ ଶମରାୟାକୁ ଯାଇ ଗହା ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବରୋଧ କଲ । ୬ ହୋଶେୟାଜ୍ଞକ ରାଜତ୍ଵର ନବମ ବର୍ଷରେ ଅଶୂରର ରାଜା ଶମରାୟା ହସ୍ତଗତ କଲ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଶୂରକୁ ନେଇ ଯାଇ ହଲହରେ ଓ ହାବୋରରେ ଗୋଶନ ନଦୀ ତୀରରେ ଓ ମାଦୀୟମାନଜ୍ଞକ ନାନ ନଗରରେ ରଖିଲ ।

୭ ଏଥିର କାରଣ ଏହି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଯେଉଁ ସଦାପୁରତ୍ଵ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିସ୍ରାୟ ରାଜା ଫାରେର ହସ୍ତଗତ୍ୟାନରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ଗହାଜ୍ଞକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ପାପ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣକୁ ଭଜ କଲେ, ଓ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନ ବିଧିରେ ଚାଲିଲେ । ୮ ଆହୁରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଗୋପନରେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ଓ ପରହରାମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗଠାରୁ ପ୍ରାଣର ବେଷ୍ଟିତ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସକଳ ନଗରରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାଧୀନ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ । ୯ ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରତେୟକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପରତେୟକ ହରିଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣା ବୃକ୍ଷମୂଳେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓ ଆଶେରାମୂର୍ତ୍ତିମାନ ସ୍ଵାପନ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି ସେଠାସ୍ଵୀତ ସକଳ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାଧୀନରେ ସଦାପୁରତ୍ଵଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂରୀକୃତ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳିଲେ ଓ ସଦାପୁରତ୍ଵଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କଲେ । ୧୧ ପୁଣି “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ ।” ବୋଲି ସଦାପୁରତ୍ଵ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ସେବା କଲେ ।

୧୩ ତଥାପି ସଦାପୁରତ୍ଵ ପରତେୟକ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵବକ୍ତା ଓ ପରତେୟକ ଦର୍ଶକ ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ଓ ଯିହୁଦା ପ୍ରତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ କୁପଥରୁ ଫେର, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକଙ୍କୁ ଯେସମସ୍ତ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଆଜ୍ଞା କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଯାହା ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତୁ, ତଦନ୍ତୁସାରେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧିସବୁ ପାଳନ କର ।”

୧୪ ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପିତୃଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଗୁରାବା ତୁଲ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୁରାବା ଶକ୍ତ କଲେ । ୧୫ ପୁଣି ସେମାନେ ଗହାଜ୍ଞକର ବିଧି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ସହିତ କୃତ ଗହାଜ୍ଞକର ନିୟମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦତ୍ତ ଗହାଜ୍ଞକର ସାକ୍ଷ୍ୟସବୁ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ଅସାରଗର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଅସାର ହେଲେ ଓ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ କର୍ମ ନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ; ଆପଣାମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସେହି ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗାମୀ ହେଲେ । ୧୬ ପୁଣି ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସକଳ ଆଜ୍ଞା ଚ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛାତ୍ରରେ ତଳ ପ୍ରତିମା, ଅର୍ଥାତ୍, ଦୁଇ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଆଶେରାମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ଆକାଶସ୍ଥ ବାହିନୀ ସକଳକୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ ଓ ବାଲ୍ଲର ସେବା କଲେ । ୧୭ ପୁଣି ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ, ପୁଣି ମନ୍ତ୍ର ଓ ଗଣକତ ବନ୍ଦବହାର କଲେ, ଆଉ ସଦାପୁରତ୍ଵଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗହାଜ୍ଞକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରମ କଲେ ।

୧୮ ଏହେତୁ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର କଲେ । କେବଳ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲ ନାହିଁ । ୧୯ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର କୃତ ବିଧିରେ ଚାଲିଲେ । ୨୦ ଏଣୁ ସଦାପୁରତ୍ଵ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦେଲେ ଓ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳେଶକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୨୧ କାରଣ ସେ ଦାଉଦ ବଂଶରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଛିନ୍ନ କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ନବାଗର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ ଓ ଯାରବାୟାମ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସଦାପୁରତ୍ଵଙ୍କ ଅନୁଗମନରୁ ତଡ଼ିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମହାପାପ କରାଇଲେ । ୨୨ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯାରବାୟାମଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ ପାପରେ ଚାଲିଲେ; ସେମାନେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ । ୨୩ ଶେଷରେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସେବକ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵବକ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ

ଯେପରି କହିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇସ୍ଵରୀଙ୍କୁ ଦୂର କଲେ । ତେଣୁ ଇସ୍ଵରୀଙ୍କ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଅଶୂରକୁ ନିଆଗଲେ ଓ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜାତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଶମରୀୟାରେ ସ୍ଥାପନ

୨୪ ଏଥିପରେ ଅଶୂରର ରାଜା, ବାବିଲ ଓ କୂଥା ଓ ଅବଦା ଓ ହମାତ ଓ ସର୍ପର୍ସିମିଠାରୁ ଲୋକ ଆଣି ଇସ୍ଵରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନଗଣ ବଦଳେ ଶମରୀୟାର ନାନା ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ଶମରୀୟା ଅଧିକାର କରି ତହିଁର ନାନା ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ୨୫ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବସତିର ଆରମ୍ଭରେ ସଦାପୂରଣକୁ ଭୟ କଲେ ନାହିଁ । ଏହେତୁ ସଦାପୂରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ସିଂହଗଣ ପଠାଇଲେ ଓ ସିଂହମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୨୬ ଏଥିପରେ ସେମାନେ ଅଶୂରର ରାଜାକୁ କହିଲେ, “ଆପଣ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶମରୀୟାର ନଗରମାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଏ ଦେଶୀୟ ଦେବତାର ରୀତି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ସିଂହଗଣ ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରୁଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଲୋକମାନେ ଏ ଦେଶୀୟ ଦେବତାର ରୀତି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।” ୨୭ ଏଥିରେ ଅଶୂରର ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରୁ ଯେଉଁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆଣିଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ସେଠାକୁ ନେଇ ଯାଅ । ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ବାସ କରନ୍ତୁ ଓ ସେହି ଯାଜକ ସେଦେଶୀୟ ଦେବତାର ରୀତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉ ।”

୨୮ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଶମରୀୟାରୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ବେଥେଲ୍‌ରେ ବାସ କଲା ଓ କିପୂରକାରେ ସଦାପୂରଣକୁ ଭୟ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଲା । ୨୯ ତଥାପି ପୂର୍ବେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଆପଣାର ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଶମରୀୟା ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚତମାମାନରେ ଯେସବୁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଆପଣା ନିବାସ ନଗରରେ ଆପଣା ଆପଣାର ଦେବତା ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩୦ ପୁଣି ବାବିଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସୁକ୍କୋତ୍ ବନୋତ୍ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଓ କୂଥାୟ ଲୋକମାନେ ନେର୍ଗିଲ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଓ ହମାତୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଶୀମା ନିର୍ମାଣ କଲେ, ୩୧ ଓ ଅବଦାୟ ଲୋକମାନେ ନିଭସ୍ ଓ ତର୍ତ୍ତକ୍ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଓ ସର୍ପର୍ସିୟା ଲୋକମାନେ ସର୍ପର୍ସିମିର ଅଦରମ୍‌ମେଲକ୍ ଓ ଅନମ୍‌ମେଲକ୍ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

୩୨ ଏହିପରି ସେମାନେ ସଦାପୂରଣକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କଲେ ଏବଂ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚତମାମାନ ସବୁର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚତମାମାନ ଗୃହସବୁରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ୩୩ ସେମାନେ ସଦାପୂରଣକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା କଲେ । ୩୪ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ ରୀତି ଅନୁସାରେ କରୁଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସଦାପୂରଣକୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ସଦାପୂରଣ ଯେଉଁ ଯାକ୍ରବଙ୍କୁ ଇସ୍ଵରୀଙ୍କ ନାମ ଦେଇଥିଲେ, ଗର୍ଭ ସମ୍ଭବନାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଧି ଅନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନାନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ଗହାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୩୫ ସେହି ଯାକ୍ରବ ସମ୍ଭବନା ସତ୍ତ୍ଵେ ସଦାପୂରଣ ଏକ ନିୟମ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରିବ ନାହିଁ; ୩୬ ମାତ୍ର ଯେ ମହାପାତକରମ ଓ ବିସର୍ତ୍ତାଣ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୂରଣକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରିବ ଓ ଗହାଙ୍କୁ ପୂଜା କରବ ଓ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରିବ । ୩୭ ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ଯେ ବିଧି, ଶାସନ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାକାଳ ଗହା ପାଳନ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାଗଣକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ । ୩୮ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଅଛୁ, ଗହା ପାସୋରିବ ନାହିଁ କିଅବା ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାଗଣକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ । ୩୯ ମାତ୍ର ସଦାପୂରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରିବ; ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।”

୪୦ ତଥାପି ସେମାନେ ଗହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ରୀତି ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ । ୪୧ ଏହିରୂପେ ଉକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ସଦାପୁରଭୂତକୁ ଭୟ କଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଖୋଦିତ ପୁରତିମାଗଣର ସେବା କଲେ; ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୮

ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟ

୧ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଏଲୀୟାସର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆହସ୍ତଙ୍କର ପୁତ୍ର ହିଜକାୟ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨ ସେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପତିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ; ଆଉ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗତଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଅବା, ସେ ଜିଖରୀୟାଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ ।

୩ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରଭୂତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ୪ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାଧୀନତା ଦୂର କରିଦେଲେ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ଆଶେରାମୂର୍ତ୍ତି କାଟି ପକାଇଲେ; ପୁଣି ମୋଶା ନିର୍ମିତ ପିତୃତଳ ସର୍ପ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ; କାରଣ ତହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଉଥିଲେ; ଆଉ ସେ ଗହାର ନାମ ନହୁଷ୍ଟର୍ନ (ପିତୃତଳ ଖଣ୍ଡ) ରଖିଲେ । ୫ ସେ ସଦାପୁରଭୂ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଗତଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଗତଙ୍କ ପରି ନ ଥିଲେ, କିଅବା ଗତଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନ ଥିଲେ । ୬ କାରଣ ସେ ସଦାପୁରଭୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହେଲେ, ସେ ଗହାଙ୍କ ଅନୁଗମନରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ସଦାପୁରଭୂତ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଗହାଙ୍କର ସେସବୁ ଆଜ୍ଞା ସେ ପାଳନ କଲେ ।

୭ ପୁଣି ସଦାପୁରଭୂତ ଗତଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ; ସେ ଯେକୌଣସି ଆଡ଼େ ଗଲେ, ସେଆଡ଼େ କୁଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଆଉ ସେ ଅଶୂର ରାଜାର ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇ ଗହାର ସେବା କଲେ ନାହିଁ । ୮ ସେ ଘସା ଓ ତହିଁର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରହରୀମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗଠାରୁ ପ୍ରାଣରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଜକାୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଏଲୀୟାସର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଅଶୂରର ରାଜା ଶଲ୍ମନେଷର ଶମରୀୟା ପୁରତିକୁଳରେ ଆସି ଗହା ଅବରୋଧ କଲା । ୧୦ ପୁଣି ତିନି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସେମାନେ ଗହା ହସ୍ତଗତ କଲେ; ହିଜକାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ହୋଶେୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ନବମ ବର୍ଷରେ ଶମରୀୟା ହସ୍ତଗତ କରାଗଲା । ୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଶୂରର ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଶୂରକୁ ନେଇ ଯାଇ ହଲହରେ ଓ ହାବୋରେ, ଗୋଶନ ନଦୀ ତୀରରେ ଓ ମାଦୀୟମାନଙ୍କ ନାନା ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲା । ୧୨ କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୂତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଅବଧାନ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାଙ୍କ ନିୟମ ଓ ସଦାପୁରଭୂତଙ୍କ ସେବକ ମୋଶାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା-ଲଘ୍ଵନ କଲେ ଓ ଗହା ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ କି ଗହା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ।

ଅଶୂରର ଯିହୁଦାକୁ ଧମକ

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଜକାୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ଅଶୂରର ରାଜା ସନହେରୀବ ଯିହୁଦାର ସକଳ ପ୍ରାଣରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ଗହାସବୁ ହସ୍ତଗତ କଲା । ୧୪ ଏଥିରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟ ଲଖାଣ୍ଡକୁ ଅଶୂରର ରାଜା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଅପରାଧ କଲି; ମୋ’ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଉନତୁ; ଆପଣ ମୋ’ ଉପରେ ଯେଉଁ ଭାର ଥୋଇବେ, ଗହା ମୁଁ ବହିବି ।” ତହିଁ ଅଶୂରର ରାଜା ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟଙ୍କ ଉପରେ ତିନିଶହ ଡଲନ୍ତ ରୂପା* ଓ ତିରିଶ ଡଲନ୍ତ ସୁନା ନିରୂପଣ କଲା ।

୧୫ ତହିଁରେ ହିଜକାୟ ସଦାପୁରଭୂତଙ୍କ ଗୃହରେ ଓ ରାଜଗୃହର ଭଣ୍ଡାରମାନରେ ପ୍ରାୟତ ସମସ୍ତ ରୂପା ଗହାକୁ ଦେଲେ । ୧୬ ସେସମୟରେ ହିଜକାୟ ସଦାପୁରଭୂତଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦ୍ଵାରାସବୁରୁ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଣ୍ଡିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାସବୁରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କାଟି ଅଶୂରର ରାଜାକୁ ଦେଲେ । ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଶୂରର ରାଜା ଲଖାଣ୍ଡଠାରୁ ତର୍ତ୍ତାନ ଓ ରବ୍ଵାଗାସ୍ ଓ ରବ୍ଵାକିକୁ ମହାସୈନ୍ୟ

* ୧୮:୧୪ ଏକ ଡଲନ୍ତ ରୂପା ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଅଟେ

ସହିତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ହିଜକାୟ ରାଜାତ୍ଵ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା । ତହିଁ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ଆଉ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ରଜକର କ୍ଷେତ୍ର ପଥସ୍ଥାପିତ ଉପର ପୁଷ୍କରିଣୀର ନାଳ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୮ ପୁଣି ସେମାନେ ରାଜାତ୍ଵ ତାଳନ୍ତେ, ହିଜକାୟର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମ୍ ନାମକ ରାଜଗୃହାଧିକାରୀ ଓ ଶିବନ ଲେଖକ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ନାମକ ଇତିହାସ ଲେଖକ ବାହାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ।

୧୯ ତହିଁରେ ରବିଶାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଜକାୟତ୍ଵକୁ କୁହ, ମହାରାଜ ଅଶୁରର ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ, ଗହା କିରୁପ ବିଶ୍ଵାସ ? ୨୦ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମନଃସାଧନ ଓ ବଳ ଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ମାତ୍ର ଗହା କେବଳ ରୂପା କଥା । ତୁମ୍ଭେ କାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ମୋହର ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଅଛ ? ୨୧ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଛେଗନଳର ଯଷ୍ଟି ରୂପ ମିସର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ; ମାତ୍ର କେହି ତହିଁ ଉପରେ ଆଉଜିଲେ, ଗହା ଗହାର ହାତରେ ପଶି ଫୋଡ଼ି ପକାଇବ । ଯେଉଁମାନେ ମିସରୀୟ ରାଜା ଫାରେ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଫଳିତ ସେ ତ ଏହି ଫଳିତ । ୨୨ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ;’ ତେବେ ହିଜକାୟ ଯାହାତ୍ଵ ଉପରସ୍ଥାପନା ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଦୂର କରିଦେଇଅଛି, ଆଉ ଯିହୁଦାକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ କହିଅଛି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପୁରଣା କର, ସେ କି ସେହି ନୁହଁନ୍ତି ?’ ୨୩ ଏବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ପୁରୁଷ ଅଶୁରର ରାଜାତ୍ଵ ସତ୍ୟରେ ପଶ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଇ ହଜାର ଅଶ୍ଵ ଦେବି, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ପାର, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼ୁ ଲୋକ ଆଣ । ୨୪ ତେବେ କିପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ କଷ୍ଟଦରତମ ସେନାପତିକୁ ଫେରାଇ ଦେଇପାରିବ ? କିପରି ତୁମ୍ଭେ ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵାଗ୍ରୋହା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ? ୨୫ ମୁଁ କ’ଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିନା ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଧର୍ମ କରାକୁ ଆସିଅଛି ? ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, ‘ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ଗହା ଧର୍ମ କର ।’ ”

୨୬ ଏଥିରେ ହିଜକାୟର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମ୍ ଓ ଶିବନ ଓ ଯୋୟାହ ରବିଶାକିକୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆପଣ ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତୁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ରୁଷ୍ଟୁଅଛୁ । ପୁଣି ପରାଗତର ଉପରିସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଗୋଚରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାୟୀ ଭାଷାରେ ନ କହନ୍ତୁ ।” ୨୭ ମାତ୍ର ରବିଶାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ’ ପୁରୁଷ କି ତୁମ୍ଭ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏସବୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ? ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷ୍ଠା ଖାଇବାକୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇବାକୁ ପରାଗତ ଉପରେ ବସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କ’ଣ ମୋତେ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି ?” ୨୮ ତହିଁ ରବିଶାକି ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚେଶ୍ଵରରେ ଯିହୁଦାୟ ଭାଷାରେ ଏହି କଥା କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାରାଜ ଅଶୁରର ରାଜାତ୍ଵ କଥା ଶୁଣ । ୨୯ ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇବା ପାଇଁ ହିଜକାୟକୁ ନ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୦ କିପରି ସଦାପୁରୁଷ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ଓ ଏହି ନଗର ଅଶୁରୀୟ ରାଜାର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ’ ଏହି କଥା କହି ହିଜକାୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ନ ଉଠାଇ । ୩୧ ହିଜକାୟର କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ; କାରଣ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ସତ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କର ଓ ମୋ’ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସ ଓ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦରକ୍ଷାଫଳ ଓ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ତିନିଦିନ ଫଳ ଭୋଜନ କର, ଆଉ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କୃପ ଜଳ ପାନ କର । ୩୨ ଶେଷରେ ମୁଁ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନଦେଶ ତୁଲ୍ୟ ଏକ ଦେଶକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶସ୍ତ୍ର ଓ ଦରକ୍ଷାରସମୟ ଦେଶ, ଆଉ ରୁଟି ଓ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରମୟ ଦେଶ, ଆଉ ତୈଳଜାତ ଓ ମଧୁମୟ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ମରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ବୋଲି କହି ହିଜକାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଣାଇଲେ, ଗହାର କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ନାହିଁ । ୩୩ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦେବତା କ’ଣ ଅଶୁରୀୟ ରାଜାତ୍ଵ ହସ୍ତରୁ ଆପଣା ଦେଶ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛି ? ୩୪ ହମାତର ଓ ଅର୍ପଦର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି ? ସଫର୍ବୟମର ଓ ହେନର ଓ ଅବ୍ବାର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି ? ସେମାନେ କ’ଣ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଶମରୀୟାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ? ୩୫ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟ ସମସ୍ତ ଦେବତା ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଆପଣା ଦେଶକୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛି ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ? ”

† ୧୮:୨୬ ଯିହୁଦାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବରା

୩୭ ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଲେ, ଗୋଟିଏ କଥା ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ନ ଦିଅ ବୋଲି ରାଜାଜ୍ଞକର ଥାଆନ୍ତା । ୩୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଲ୍‌କିୟର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମ୍ ନାମକ ରାଜଗୃହାଧିକାରୀ ଓ ଶିବନ ଲେଖକ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ନାମକ ଇତିହାସ ଲେଖକ ଥାପଣା ଥାପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ହିଜକାୟତ୍‌କ ନିକଟକୁ ଆସି ରବ୍‌ଶାକିର କଥାସବୁ ଗଢ଼ୁ ଗଣାଇଲେ ।

୧୯

ହିଜକାୟତ୍‌କୁ ଯିଶାଇୟତ୍‌କ ସାହସ

୧ ଏଥିରେ ହିଜକାୟ ରାଜା ଗହା ଶୁଣିଲେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଓ ଅଖା ଘୋଡ଼ାଇ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଗୃହକୁ ଗଲେ । ୨ ପୁଣି ରାଜଗୃହାଧିକାରୀ ଇଲିୟାକାମ୍‌କୁ ଓ ଶିବନ ଲେଖକତ୍‌କୁ ଓ ଯାଜକମାନତ୍‌କ ପ୍ରାଣନିର୍ବାଣତ୍‌କୁ ଅଖା ଘୋଡ଼ାଇ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାତ୍‌କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ ।

୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯିଶାଇୟତ୍‌କୁ କହିଲେ, “ହିଜକାୟ କହନ୍ତି, ‘ଆଜି ଦିନ ଆପଦ ଓ ଅନୁଯୋଗ ଓ ଅପମାନର ଦିନ; କାରଣ ବାଳକଗଣ ପରସ୍ପର ଦୁପ୍ରୀରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ, ମାତ୍ର ପରସ୍ପର କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ୪ ହୋଇପାରେ, ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵରତ୍‌କୁ ଚିରସ୍ଵକାର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ପୁରୁଷ ଅଶୁରାୟ ରାଜା ଦୁପ୍ରୀର ପରେରିତ ରବ୍‌ଶାକିର ସମସ୍ତ କଥା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ଲାଗି ଅନୁଯୋଗ କରିବେ; ଏହେତୁ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନତ୍‌କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।’ ” ୫ ଏହିରୂପେ ହିଜକାୟ ରାଜାଜ୍ଞକର ଦାସମାନେ ଯିଶାଇୟତ୍‌କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୬ ତହିଁରେ ଯିଶାଇୟ ସେମାନତ୍‌କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁଷତ୍‌କୁ କହିବ; ସଦାପୁରୁଷ ଏହା କହନ୍ତି, ‘ଅଶୁରାୟ ରାଜାର ଦାସମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ନିନ୍ଦା କରିବାର ଯେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ, ତହିଁରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆତମା ଦେବା, ପୁଣି ସେ କୌଣସି ଜନରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ନିଜ ଦେଶରେ ଖତ୍ତା ଦୁପ୍ରୀର ଗହାକୁ ନିପାତ କରିବା ।’ ”

ଅଶୁରାୟର ଧମକ

୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଶୁରାୟ ରାଜା ଲାଖାଶ୍ଵାରୁ ପରସ୍ପାନ୍ କରିଅଛି ବୋଲି ରବ୍‌ଶାକି ଶୁଣି ଫେରିଗଲା ଓ ଗହାକୁ ଲିବ୍‌ନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲା । ୯ ପୁଣି ଅଶୁରାୟ ରାଜା କୁଶ ଦେଶୀୟ ଚିହ୍ନିକ ରାଜା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲା, “ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି ।” ତହିଁ ସେ ହିଜକାୟତ୍‌କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୂତମାନତ୍‌କୁ ପଠାଇ କହିଲା, ୧୦ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟତ୍‌କୁ ଏହି କଥା କହିବ, ‘ଯିରୁଶାଲମ୍ ଅଶୁରାୟ ରାଜାର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ, ଏହି କଥା କହି ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସଭଙ୍ଗି ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ନ ଭୁଲାଇବ । ୧୧ ଦେଖ, ଅଶୁରାୟ ରାଜାମାନେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ଦୁପ୍ରୀର ସମୁଦାୟ ଦେଶ ପୁରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ? ୧୨ ଆମ୍ଭ ପିତୃଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଗୋଶନ ଓ ହାରଣ ଓ ରେତ୍ସଫ ଦେଶୀୟମାନତ୍‌କୁ ଓ ତଲ୍‌ସର ନିବାସୀ ଏଦନ ସନ୍ତାନମାନତ୍‌କୁ ବିନାଶ କଲେ, ସେମାନତ୍‌କର ଦେବତାମାନେ କ’ଣ ସେମାନତ୍‌କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ? ୧୩ ହମାତର ରାଜା ଓ ଅର୍ପଦର ରାଜା ଓ ସଫର୍ବୟିମ ନଗରର, ହେନାର ଓ ଅବ୍‌ବାର ରାଜା କାହାନ୍ତି ?’ ”

୧୪ ତହିଁରେ ହିଜକାୟ ଦୂତମାନତ୍‌କଠାରୁ ପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରି ଗହା ପାଠ କଲେ । ଆଉ ହିଜକାୟ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଗୃହକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରୁଷ ସମମୁଖରେ ଗହା ଖୋଲିଲେ । ୧୫ ଆଉ ହିଜକାୟ ସଦାପୁରୁଷ ସମମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ କିରୁବଗଣ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ସଦାପୁରୁଷ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀସଥ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ; ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । ୧୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେର ଓ ଶୁଣ; ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଅ ଓ ଦେଖ, ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵରତ୍‌କୁ ଧକ୍କାକାର କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ତୋଷିତ ଯାହା କହି ପଠାଇଅଛି, ଗହାର ସେହି କଥା ଶୁଣ । ୧୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଅଶୁରାୟ ରାଜାମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସେମାନତ୍‌କ ଦେଶ ଉତ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି, ୧୮ ଓ ସେମାନତ୍‌କ ଦେବଗଣକୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସତ୍ୟ; କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵର ନ ଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ, କାଷ୍ଠ ଓ ପରସ୍ତରମାତ୍ର; ଏହେତୁ ସେହି ରାଜାମାନେ ସେମାନତ୍‌କୁ ବିନାଶ କଲେ । ୧୯ ଏଣୁ ଏବେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନତ୍‌କ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଗହାର ହସ୍ତରୁ

ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ, ଏହା ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଜାଣିବେ ।”

ସନ୍ତୋଷର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ବାଚ୍ଚିତ

୨୦ ଏହାଉତ୍ତରେ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ହିଜକୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, “ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁରର ରାଜା ସନ୍ତୋଷର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମା ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପରାଧାନ କରିଅଛ, ତହା ଆତ୍ମା ଶୁଣିଲୁ ।’ ” ୨୧ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ତହା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି:

“ସିୟୋନର ଅନୁତା କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିହାସ କରିଅଛି, ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼େ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଅଛି ।

୨୨ ତୁମ୍ଭେ କାହାକୁ ତିରସ୍କାର ଓ ନିନ୍ଦା କରିଅଛ ?

ଓ ତୁମ୍ଭେ କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ରବ ଉଚ୍ଚ କରିଅଛ

ଓ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଉଦ୍ଧୃତ୍ତୁକୁ ଉଠାଇଅଛ ?

ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ !”

୨୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁରତ୍ତୁକୁ ତିରସ୍କାର କରିଅଛ

ଓ କହିଅଛ,

“ଆତ୍ମା ଆପଣା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ରଥରେ ପର୍ବତଗଣର ଉଦ୍ଧୃତ୍ତୁକୁ,

ଲିବାନୋନର ଅଭୟତରକୁ ଆସିଅଛ;

ଆଉ ଆତ୍ମା ତହିଁର ଉଚ୍ଚ ଏରସ ବୃକ୍ଷ,

ଓ ତହିଁର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷସବୁ କାଟି ପକାଇବା;

ପୁଣି ଆତ୍ମା ତହାର ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ବାସ ସ୍ଥାନରେ,

ଓ ତହାର ଫଳପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରର ରୂପ ଅରଣ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବା ।

୨୪ ଆତ୍ମା ଖୋଲି ଅଜ୍ଞାତ ଜଳ ପାନ କରିଅଛ,

ଆଉ ଆତ୍ମା ଆପଣା ପଦତଳରେ ମିସରର ସବୁ ନଦୀ ଶୁଷ୍କ କରିବା ।”

୨୫ ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ନାହିଁ,

କିପରି ଆତ୍ମା ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଏହା ନିରୂପଣ କରିଅଛ,

ଓ ପୂର୍ବକାଳରୁ ଏହା ସ୍ଥର କରିଅଛ ?

ଏହା ଏବେ ଆତ୍ମା ସଫଳ କରିଅଛ ।

ତୁମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନବେଷ୍ଟିତ ନଗରମାନ ବିନାଶ କରି,

ସେସବୁକୁ ଢିପି କରିବ ।

୨୬ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିବାସୀଗଣ ଅଲପ ଶକ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ହେଲେ,

ସେମାନେ ହତଶ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ;

ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରର ଶାକ ଓ ନଦୀର ତୃଣ, ଗୃହ ଛାଡ଼ି ଉପରିସ୍ଥ ଘାସ,

ଓ ଅପକ୍ଷ୍ପ ଅବସ୍ଥାରେ ଶୁଷ୍କ-ଶସ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ ।

୨୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ବସିବାର, ଓ ବାହାରକୁ ଯିବାର ଓ ଭିତରକୁ ଆସିବାର,

ଓ ଆତ୍ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଜାଣୁ ।

୨୮ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ କରିଅଛ,

ଓ ତୁମ୍ଭର ଦର୍ପ କଥା ଆତ୍ମା କର୍ଣ୍ଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି,

ଏହେତୁ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ନସିକାରେ ଆପଣା ଅଙ୍ଗୁଳ,

ଓ ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଆପଣା ଲଗାମ ଦେବା,

ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଲ,

ସେହି ବାଟରେ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବା ।

୨୯ ଏଣୁ (ହେ ହିଜକୀୟ,) ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ:

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବର୍ଷ ସ୍ଵପ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟ,

ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ ତହିଁରୁ ଅଙ୍ଗୁଳିତ ଶସ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ।

ପୁଣି ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଣ ଓ କାଟ,

ଓ ଦ୍ଵିତୀୟକ୍ଷେତ୍ର କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଜନ କର ।

- ୩୦ ପୁଣି ଯିହୁଦା ବଂଶର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ
ପୁନର୍ବାର ତଳକୁ ଚେର ମାଡ଼ିବେ ଓ ଉପରେ ଫଳ ଫଳିବେ ।
- ୩୧ କାରଣ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକ,
ଓ ସିୟୋନ ପର୍ବତରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ବାହାରିବେ ।
ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ଉଦୟୋଗ ଏହା ସିଦ୍ଧ କରିବ ।
- ୩୨ ଏହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି:
“ସେ ଏହି ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ,
ଅବା ସେଠାରେ ଡାର ମାରିବ ନାହିଁ ।
କିଅବା ତହିଁ ସମ୍ପୁତକୁ ଢାଳି ଧରି ଆସିବ ନାହିଁ,
ଅଥବା ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ବାନ୍ଧିବ ନାହିଁ ।
- ୩୩ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ‘ସେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଲା,
ସେହି ବାଟରେ ଫେରି ଯିବ,
ଓ ସେ ଏହି ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।
- ୩୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସକାଶ୍ଟ,
ଓ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦ ସକାଶ୍ଟ,
ଏହି ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସପକ୍ଷ ହେବା ।”

୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ରାତ୍ରି ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୂତ ବାହାରି ଅଶୁରୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣିରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଞ୍ଚଶୀ ସହସ୍ର ଲୋକ ସଂହାର କଲେ; ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠିବେ, ଦେଖ, ସେସମୟରେ ମୃତ ଶବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୩୬ ତହିଁରେ ଅଶୁରର ରାଜା ସନ୍ତୋଷ ପରସ୍ଥାନ କଲା ଓ ଫେରିଯାଇ ନାନିବାରେ ବାସ କଲା । ୩୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣାର ନିଷ୍ଠାକ ନାମକ ଦେବତାର ଗୃହରେ ପୂଜା କରିବା ବେଳେ ଗହାର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଅଦ୍ରମ୍ବଲେକ୍ ଓ ଶରେତ୍ସର ଗହାକୁ ଖାତରରେ ବଧ କଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଆରାଗ୍ ଦେଶକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ପୁଣି ଗହାର ପୁତ୍ର ଏସରହଦୋନ୍ ଗହାର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲା ।

୨୦

ହିଜକୀୟାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ଓ ଆରୋଗ୍ୟତା
 ୧ ସେହି ସମୟରେ ହିଜକୀୟାଙ୍କର ସାଂଘାତିକ ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ବିଷୟ ସଜାଡ଼; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ, ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ।’” ୨ ଏଥିରେ ସେ କାନ୍ଦି ଆଡ଼େ ମୁଖ ଫେରାଇ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ୩ “ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ କିପରି ସତ୍ୟତାରେ ଓ ସିଦ୍ଧ ଅନୁକରଣରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୁତରେ ଗମନାଗମନ କରିଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଅଛି, ଏହା ଏବେ ସମରଣ କର ।” ଆଉ ହିଜକୀୟା ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲେ ।
 ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିଶାଇୟ ନଗରର ମଧ୍ୟଭାଗକୁ ବାହାରି ଯିବା ପୂର୍ବେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ ହେଲା, ୫ ଯଥା, “ଫେରି ଯାଅ ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିପତି ହିଜକୀୟାକୁ କୁହ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋଚକ ଦେଖିଲୁ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବୁ; ତୁମ୍ଭେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବ ।’ ୬ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧ କରିବା; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ଏହି ନଗରକୁ ଅଶୁରୀୟ ରାଜାର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସକାଶ୍ଟ ଓ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦ ସକାଶ୍ଟ ଏହି ନଗରର ସପକ୍ଷ ହେବା ।” ୭ ତହିଁ ଯିଶାଇୟ କହିଲେ, “ଏକ ତିମ୍ବିରି ଚକ୍ତି ଆଣ ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହା ଆଣି ବଧ ଉପରେ ଥୋଇଲେ, ଆଉ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ।
 ୮ ପୁଣି ହିଜକୀୟା ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଯେ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ଓ ମୁଁ ଯେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବି, ଏଥିର କି ଚିହ୍ନ ହେବ ।” ୯ ତହିଁରେ ଯିଶାଇୟ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଯେ ସଫଳ କରିବେ, ତୁମ୍ଭ ପରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ; ଛାୟା କି ଆଗକୁ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ଯିବ, ଅବା ପଛକୁ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ଯିବ ।” ୧୦ ତହିଁରେ ହିଜକୀୟା ଉତ୍ତର କଲେ, “ଛାୟା ଆଗକୁ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ଯିବାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ; ନା; ମାତ୍ର ଛାୟା ପଛକୁ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ଫେରିଯାଉ ।” ୧୧ ତହିଁ ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ତାକି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ଏଥିରେ ଆହସ୍ତକର ସୂର୍ଯ୍ୟଘଟିକାରେ ଛାୟା ଯେଉଁ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ଆଗକୁ ଯାଇଥିଲା, ସେତିକି ସେ ପଛକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ ।

ବାବିଲର ଦୂତଞ୍ଜ ଆଗମନ

୧୭ ସେହି ସମୟରେ ବଲ୍‌ଦନ ପୁତ୍ର ବରୋଦକ୍ ବଲ୍‌ଦନ ନାମକ ବାବିଲର ରାଜା ହିଜକାୟଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ପତ୍ରମାନ ଓ ଦର୍ଶନୀ ପଠାଇଲା; କାରଣ ସେ ହିଜକାୟଞ୍ଜକ ପାଠିତ ହେବାର କଥା ଶୁଣିଥିଲା । ୧୮ ତହିଁରେ ହିଜକାୟ ସେମାନଞ୍ଜକ କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ଆପଣା ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ସମୁଦାୟ ଗୃହ, ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ସୁଗନ୍ଧା ଦରବନ୍ଦ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଗାର ଓ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରସୂତ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଦେଖାଇଲେ । ହିଜକାୟ ଯାହା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ନ ଦେଖାଇଲେ, ଏପରି କୌଣସି ଦରବନ୍ଦ ଗଞ୍ଜକ ଗୃହରେ କି ଗଞ୍ଜକର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ନ ଥିଲା ।

୧୯ ସେତେବେଳେ ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହିଜକାୟ ରାଜାଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କ'ଣ କହିଲେ ? ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ?” ତହିଁରେ ହିଜକାୟ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଦୂର ଦେଶ ବାବିଲକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ।” ୨୦ ଏଥିରେ ଯିଶାଇୟ ପଚାରିଲେ, “ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ କି କି ବିଷୟ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ?” ତହିଁ ହିଜକାୟ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୋ’ ଗୃହରେ ଯାହା ଯାହା ଅଛି, ସବୁ ସେମାନେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ନ ଦେଖାଇଲି, ଏପରି କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ମୋ’ ଭଣ୍ଡାର ସମୂହରେ ନାହିଁ ।”

୨୧ ଏଥିରେ ଯିଶାଇୟ ହିଜକାୟଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ବାକ୍‌ୟ ଶୁଣ: ୧୭ ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହସୂତ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଓ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଞ୍ଜକ ସଞ୍ଚିତ ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ବାବିଲକୁ ନିଆଯିବାର ସମୟ ଆସୁଅଛି ।’ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ‘କିଛି ଛଡ଼ା ଯିବ ନାହିଁ ।’ ୧୮ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଔରସରେ ଜାତ ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ, ସେମାନଞ୍ଜକୁ ସେମାନେ ନେଇଯିବେ ଓ ସେମାନେ ବାବିଲ ରାଜାର ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ନପୁଂସକ ହୋଇ ରହିବେ ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ ହିଜକାୟ ଯିଶାଇୟଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଯେଉଁ ବାକ୍‌ୟ କହିଅଛ, ଗହା ଉତ୍ତମ ।” ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଯେବେ ଆମ୍ଭ ସମୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟତା ବିରାଜିତ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା କ’ଣ (ଉତ୍ତମ) ନୁହେଁ ?”

୨୦ ଏହି ହିଜକାୟଞ୍ଜକର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ ଓ ସେ କିପରି ପୁଷ୍କରିଣୀ ଓ ନାଳ ପରସ୍ପର କରି ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଜଳ ଆଣିଲେ, ଏହାସବୁ କ’ଣ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଞ୍ଜକ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଜକାୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ; ଆଉ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ମନଶି ଗଞ୍ଜକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ମନଶି

୧ ମନଶି ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବାର ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପଞ୍ଚଦଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ ଆଉ ଗଞ୍ଜକର ମାଗଞ୍ଜକ ନାମ ଶାଫ୍‌ସାବା ଥିଲା । ୨ ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଞ୍ଜକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଞ୍ଜକର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାନ୍ତସାରେ ସେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୩ କାରଣ ଗଞ୍ଜକର ପିତା ହିଜକାୟ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନ ବିନାଶ କରିଥିଲେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଗହାସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ସେ ବାଲ୍ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦିମାନ ପରସ୍ପର କଲେ, ଓ ଆଶୋରା ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଓ ଆକାଶସୂତ ବାହିନୀ ସକଳକୁ ପୂଜା କରି ସେମାନଞ୍ଜକର ସେବା କଲେ ।

୪ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ବୋଲି ସଦାପୁରତୁ ଯେଉଁ ଗୃହ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସେହି ଗୃହରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୫ ଆହୁରି ସେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ଦୁଇ ପରାଞ୍ଚଳରେ ଆକାଶସୂତ ବାହିନୀ ସକଳ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୬ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ ଓ ଶୁଭାଶୁଭ କହିବାର ବିଦ୍ୟା, ଓ ଗଣକତ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଆଉ ଭୃତୁଠିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଲେ । ସେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ କୁକର୍ମ କଲେ ।

୭ ଆହୁରି ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଆପଣା ନିର୍ମିତ ଆଶୋରା ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେହି ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଦାଉଦଞ୍ଜକୁ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଞ୍ଜକୁ କହିଥିଲେ, “ଏହି ଗୃହରେ ଓ

ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ଚିରକାଳ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ୮ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭ ସେବକ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଯେସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛୁ, କେବଳ ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ଯଦି ସେମାନେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତହିଁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପାଦକୁ ଆଉ ଭରମଣ କରାଇବା ନାହିଁ । ୯ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ମନଃସି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇଲେ । ୧୦ ଏଥରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ସେବକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଦ୍ଵାରା ଏହି କଥା କହିଲେ, ୧୧ “ଯିହୂଦାର ରାଜା ମନଃସି ଏହି ସକଳ ଘଣ୍ଟାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛି ଓ ଗହାର ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ଇମୋରାୟମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଅଛି ଓ ଯିହୂଦାକୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ପୁରତିମାଗଣ ଦ୍ଵାରା ପାପ କରାଇଅଛି ।”

୧୨ ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୂଦା ଉପରେ ଏପରି ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବା ଯେ, କେହି ତହା ଶୁଣିଲେ ତହାର ଦୁଇ କର୍ଣ୍ଣ ଝାଁ ଝାଁ ହେବ । ୧୩ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଶମରୀୟାର ରଜ୍ଜୁ ଓ ଆହାବ ବଂଶର ଓଳମ ଟାଣିବା ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଥାଳା ପୋଛେ, ଆଉ ପୋଛୁ ପୋଛୁ ତହା ଓଲଟ ପାଲଟ କରେ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପୋଛି ପକାଇବା । ୧୪ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଧିକାରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଦୂର କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୃଗୟା ଓ ଲୁଟ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବେ । ୧୫ କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ପିତୃଗଣ ମିସରରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୧୬ ଆହୁରି ମନଃସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରି ଆପଣାର ସେହି ପାପ ଦ୍ଵାରା ଯିହୂଦାକୁ ପାପ କରାଇବା ଛଡ଼ା ସେ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତପାତ କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ।

୧୭ ଏହି ମନଃସିଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟା ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଗଞ୍ଜର ପାପ କ’ଣ ଯିହୂଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୧୮ ଏଥୁପରେ ମନଃସି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ଗୃହର ଉଦ୍‌ୟାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉଷର ଉଦ୍‌ୟାନରେ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ତହିଁ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଆମୋନ୍ ଗଞ୍ଜର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୂଦାର ରାଜା ଆମୋନ୍

୧୯ ଆମୋନ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ ଗଞ୍ଜର ମାଗର ନାମ ମଶୁଲ୍‌ଲେମତ୍, ସେ ଯର୍ବା ନିବାସୀ ହାରୁଷଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୨୦ ପୁଣି ଆମୋନ୍ ଆପଣା ପିତା ମନଃସିଙ୍କ ଦୁଇୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୨୧ ଗଞ୍ଜର ପିତା ଯେଉଁ ପଥରେ ଚାଲିଥିଲେ, ସେ ସେହି ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିଲେ ଓ ଗଞ୍ଜର ପିତା ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ । ୨୨ ଆହୁରି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗଞ୍ଜର ପିତାଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ । ୨୩ ଆମୋନ୍‌ଙ୍କର ଦାସମାନେ ଗଞ୍ଜର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜର ନିଜ ଗୃହରେ ବଧ କଲେ । ୨୪ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଆମୋନ୍ ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ବଧ କଲେ, ଆଉ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜର ପଦରେ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଯୋଶାୟାଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ । ୨୫ ଏହି ଆମୋନ୍‌ଙ୍କର କୃତ ଅବଶିଷ୍ଟା କ୍ରିୟାର ଚୂତଗନ୍ତ କ’ଣ ଯିହୂଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୬ ପୁଣି ସେ ଉଷର ଉଦ୍‌ୟାନସ୍ଥ ଆପଣା କବରରେ କବର ପାଇଲେ, ଆଉ ଗଞ୍ଜର ପଦରେ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଯୋଶାୟା ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୂଦାର ରାଜା ଯୋଶାୟା

୧ ଯୋଶାୟା ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ୩୦ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ, ଆଉ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଞ୍ଜର ମାଗର ନାମ ଯିଦାଦା, ସେ ବସକତାୟ ଅଦାୟାଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୨ ପୁଣି ଯୋଶାୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ଓ

ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଚାଲିଲେ, ପୁଣି ସେ ତାହାଣ କିମ୍ବା ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ ।

ବନ୍ୟବସଥା ପୁସ୍ତକ ପରାପଠି

୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟ ରାଜାଞ୍ଜ ରାଜତ୍ଵର ଅଠର ବର୍ଷରେ ରାଜା, ମଶୁଲ୍ଲମର ପୌତ୍ର ଅତ୍ସଲୀୟର ପୁତ୍ର ଶାଫ୍ ନ୍ ଲେଖକଞ୍ଜକୁ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ^୪ “ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହକୁ ଆନୀତ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରା ଦ୍ଵାରାପାଳମାନେ ଲୋକମାନଞ୍ଜଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଯେପରି ହିଲ୍ କାୟ ମହାଯାଜକ ଗଣିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ନିକଟକୁ ଯାଆ । ^୫ ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ କର୍ମକାରୀମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ଗହା ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହର କର୍ମକାରୀମାନଞ୍ଜକୁ, ^୬ ଅର୍ଥାତ୍, ସୂତ୍ରଧର ଓ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଓ ରାଜନିସ୍ତରୀମାନଞ୍ଜକୁ ଗୃହର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଗୃହର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠ ଓ ଖୋଦିତ ପୁରସ୍ତର କିଣିବା ପାଇଁ ଗହା ଦେଉନ୍ତୁ ।” ^୭ ତଥାପି ସେମାନଞ୍ଜକୁ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରା ସମର୍ପିତ ହେଲା, ତହିଁର ହିସାବ ସେମାନଞ୍ଜଠାରୁ ନିଆଗଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

୮ ସେତେବେଳେ ହିଲ୍ କାୟ ମହାଯାଜକ ଶାଫ୍ ନ୍ ଲେଖକଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହରେ ଏହି ବନ୍ୟବସଥା ପୁସ୍ତକ ପାଇଅଛୁ ।” ଆଉ ହିଲ୍ କିୟ ଶାଫ୍ ନ୍ କୁ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ଗହା ପାଠ କଲା । ^୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶାଫ୍ ନ୍ ଲେଖକ ରାଜାଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଓ ପୁନର୍ବାର ରାଜାଞ୍ଜକୁ ସମ୍ବୋଧନ ଦେଇ କହିଲା, “ଆପଣାଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରତ୍ଵରେ ପରାପଠ ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରା ଖାଲି କରି ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ କର୍ମକାରୀମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ।” ^{୧୦} ଆହୁରି ଶାଫ୍ ନ୍ ଲେଖକ ରାଜାଞ୍ଜକୁ ଜଣାଇ କହିଲା, “ହିଲ୍ କିୟ ଯାଜକ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଶାଫ୍ ନ୍ ଗହା ରାଜାଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ପାଠ କଲା ।” ^{୧୧} ଏଥିରେ ରାଜା ସେହି ବନ୍ୟବସଥା ପୁସ୍ତକରୁ ବାକ୍ସ ଶୁଣିବଣ କରନ୍ତେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ।

୧୨ ପୁଣି ରାଜା ଯୋଶାୟ ହିଲ୍ କିୟ ଯାଜକକୁ ଓ ଶାଫ୍ ନ୍ ର ପୁତ୍ର ଅହୀକାମକୁ ଓ ମାଖାୟର ପୁତ୍ର ଅକ୍ବୋରକୁ ଓ ଶାଫ୍ ନ୍ ଲେଖକଞ୍ଜକୁ ଓ ଅସାୟ ନାମକ ରାଜତ୍ଵତ୍ଵକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ^{୧୩} “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଆ, ଏହି ପରାପଠ ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ସ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଓ ଲୋକମାନଞ୍ଜ ପାଇଁ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ପାଇଁ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ପଢ଼, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ବିଷୟରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ସାନୁସାରେ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ପିତୃଲୋକମାନେ ମନୋଯୋଗୀ ନ ହେବାରୁ, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ପରାପଠିତ କରୋଧ ଗୁରୁତର ହୋଇଅଛି ।”

୧୪ ତହିଁରେ ହିଲ୍ କାୟ ଯାଜକ ଓ ଅହୀକାମ ଓ ଅକ୍ବୋର ଓ ଶାଫ୍ ନ୍ ଓ ଅସାୟ, ବସ୍ତ୍ରଗାରର ରକ୍ଷକ ହର୍ସ୍ତର ପୌତ୍ର ତିକ୍ବର ପୁତ୍ର ଶଲ୍ଲମ୍ବର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହୁଲ୍ ଦା ଭବିଷ୍ଠଦବକ୍ତରୀ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଭାଗରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ କଥୋପକଥନ କଲେ । ^{୧୫} ତହିଁରେ ହୁଲ୍ ଦା ଭବିଷ୍ଠଦବକ୍ତରୀ ସେମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ସଦାପୁରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ଗହାକୁ କୁହ, ^{୧୬} ସଦାପୁରତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଞ୍ଜ ଉପରେ ଅମତ୍ଵ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଏହି ପୁସ୍ତକର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ସ ପାଠ କରିଅଛି, ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟାଇବା । ^{୧୭} କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ଵରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇଅଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର କରୋଧ ପରାପଠିତ ହେବ ଓ ଗହା ନିର୍ବାଣ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୮ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ପଠାଇଲେ ଯେ ଯିହୁଦା ରାଜା ଯୋଶାୟ, ଗଞ୍ଜ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, “ସଦାପୁରତ୍ଵ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭର ଶୁଭ ବାକ୍ସ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତ୍ଵ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେସକଳ ବାକ୍ସ କହିଅଛୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ଯେ ଧୂପ ଓ ଅଭିଶାପର ପାତ୍ର ହେବେ, ^{୧୯} ଏହି କଥା ଶୁଣି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ କୋମଳ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଛାମୁରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ବ କଲ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲ ଓ ଆମ୍ଭ ଛାମୁରେ ଗୋଦନ କଲ, ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲୁ । ^{୨୦} ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଲୋକଞ୍ଜ

ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ଆପଣା କବରରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଯେସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବା, ଗହା ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।” ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି କଥାର ସମାପ୍ତ ଦେଲେ ।

୨୩

ଯୋଶାୟାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ସଂସ୍କାର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ଲୋକ ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପୁରାତନବର୍ଗଙ୍କୁ ଗଢ଼କ ନିକଟରେ ଏକତର କଲେ । ୨ ପୁଣି ରାଜା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ, ଆଉ ଗଢ଼କ ସଙ୍ଗେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଓ ଯାଜକମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଓ ସାନ ବଡ଼ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗମନ କଲେ । ତହିଁ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ପୁରାତନ ନିୟମ ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତାଗୋଚରରେ ପାଠ କଲେ । ୩ ଏଥିରେ ରାଜା ସ୍ତମ୍ଭ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ସହିତ ଗହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ କଥା ଓ ବିଧି ପାଳନ କରି, ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ନିୟମ ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିୟମ କଲେ । ଆଉ ସମୁଦାୟ ଲୋକ ସେହି ନିୟମରେ ସମମତ ହେଲେ ।

୪ ପୁଣି ରାଜା ଯୋଶାୟା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ବାଲ୍‌ର ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତିର ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ବାହିନୀ ସକଳ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମିତ ସକଳ ସାମଗ୍ରୀ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ହିଲ୍କୀୟା ମହାଯାଜକକୁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ; ତହିଁ ସେ ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରେ କିଦ୍‌ରୋଶ ପଦାରେ ଗହାସବୁ ଦଗ୍ଧ କରି ତହିଁର ଭସ୍ମ ବେଥେଲ୍‌କୁ ନେଇଗଲେ । ୫ ପୁଣି ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ଯେଉଁ ପୌତଳିକ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ନଗରସବୁର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସ୍ଥାନସବୁରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବାଲ୍‌ର, ସୂର୍ଯ୍ୟର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ଓ ଗ୍ରହଗଣର ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ବାହିନୀ ସକଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇଲେ, ସେସବୁକୁ ସେ ରହିତ କଲେ ।

୬ ଆଉ ଯୋଶାୟା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ବାହାର କରି ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରେ କିଦ୍‌ରୋଶ ନଦୀକୁ ଆଣିଲେ ଓ କିଦ୍‌ରୋଶ ନଦୀ ନିକଟରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରି ପେଷି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ସେହି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବର ଉପରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ୭ ଆହୁରି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ତରୀମାନେ ଆଶେରା ନିମନ୍ତେ ପଟାଗୁହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ସ୍ତୂତ ସଦୋମାମାନଙ୍କ ସେହି ଗୃହସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ୮ ପୁଣି ଯୋଶାୟା ଯିହୁଦାର ନାନା ନଗରରୁ ସମସ୍ତ ଯାଜକଙ୍କୁ ଆଣିଲେ ଓ ଗେବା ଠାରୁ ବେର୍‌ଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଯାଜକମାନେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇଥିଲେ, ସେସବୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଅଶୁଚି କଲେ । ପୁଣି ସେ ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ପରବେଶକାରୀ ମନୁଷ୍ୟର ବାମ ଦିଗସ୍ଥ, ନଗରଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଯିହୋଶୂୟର ଦ୍ଵାର ପରବେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଗର ଦ୍ଵାରର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ।

୯ ତଥାପି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକମାନେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣା ଭଗ୍ନତା ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଚି ଭୋଜନ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି କେହି ଯେପରି ମୋଲ୍‌କ୍ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର କି ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ ନ କରାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ହିନୋମର ସନ୍ତାନଗଣ ଉପତ୍ୟକାସ୍ଥ ଗେଫ୍‌ତ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଅଶୁଚି କଲେ । ୧୧ ଆହୁରି ମନ୍ଦିରର ସାମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ନଥନ-ମେଲକ ନାମକ ନପୁଂସକର କୋଠି ନିକଟସ୍ଥ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ପରବେଶ ସ୍ଥାନ ସମାପରେ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅଶୁପ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ, ପୁଣି ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟରଥସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

୧୨ ଆଉ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ଆହୁର ଉପରିସ୍ଥ କୋଠି ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଯେ ଯେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ମନଃଶି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯେ ଯେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ରାଜା ସେସବୁକୁ ସେସ୍ଥାନରୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ତହିଁର ଧୂଳି କିଦ୍‌ରୋଶ ନଦୀରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ୧୩ ପୁଣି ବିନାଶ ପର୍ବତର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯିରୁଶାଲମ ସମ୍ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶଲୋମନ ସାଦୋନୀୟମାନଙ୍କ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଶୋଡ଼ ନିମନ୍ତେ ଓ ମୋୟାବର ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ କମୋଶ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅମ୍‌ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ମିଲ୍‌କମ୍ ନିମନ୍ତେ ଯେ ଯେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ

ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେସବୁକୁ ରାଜା ଅଶୁଚି କଲେ । ୧୪ ଆଉ ସେ ସ୍ତମ୍ଭଭସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଛେଦନ କରି ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୧୫ ଆହୁରି ବେଥେଲ୍‌ରେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ଥିଲା ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ ଯେ ନବାଗର ପୁତ୍ର ଯାରବାୟାମ, ସେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯୋଶାୟ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ, ପୁଣି ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଦଗ୍ଧ କରି ପେଷି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଆଉ ଆଶେରାମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟ ମୁଖ ଫେରାଇବା ବେଳେ ସେଠାର ପର୍ବତସ୍ଥଳ କବରମାନ ଦେଖିଲେ । ତହିଁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ସେହି କବରରୁ ଅସ୍ଥ ଅଣାଇଲେ, ଆଉ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଲୋକ ପୂର୍ବେ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ପରଗର କରିଥିଲେ, ଗଞ୍ଜ ପରଗରୀତ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସେହି ବାକ୍‌ୟାନୁସାରେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ସେହି ଅସ୍ଥସବୁ ଦଗ୍ଧ କରି ଗହା ଅଶୁଚି କଲେ । ୧୭ ତହିଁ ସେ ପରଗିଲେ, “ସେହି ଯେ ସ୍ତମ୍ଭ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଗହା କଅଣ ?” ଏଥିରେ ନଗରର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ଲୋକ ଯିହୁଦାରୁ ଆସି ଆପଣଙ୍କ କୃତ ଏହି ସକଳ ବିଷୟ ବେଥେଲ୍‌ସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରଗର କରିଥିଲେ, ଗହା ଗଞ୍ଜକର କବର ।” ୧୮ ତେବେ ରାଜା ଯୋଶାୟ କହିଲେ, “ଗଞ୍ଜକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ; କେହି ଗଞ୍ଜକର ଅସ୍ଥ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ନ କରୁ ।” ଏହେତୁ ସେମାନେ ଶମରୀୟାରୁ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥ ସହିତ ଗହାର ଅସ୍ଥ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

୧୯ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶମରୀୟାର ନାନା ନଗରରେ ଯେ ଯେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯୋଶାୟ ସେସବୁ ମଧ୍ୟ ଦୂର କଲେ ଓ ବେଥେଲ୍‌ରେ ଯେପରି କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ପୁରତି ସେହିପରି କଲେ । ୨୦ ପୁଣି ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞବେଦିରେ ବଧ କରି, ତହିଁ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥ ଦଗ୍ଧ କଲେ; ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ । ୨୧ ଆହୁରି ରାଜା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି ନିୟମ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଲେଖାଅଛି; ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କର ।” ୨୨ ପରକୃତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଗ୍ରହକାରୀ ବିଗ୍ରହ କର୍ତ୍ତୃଗଣର ସମୟଠାରୁ, କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କର ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମୟରେ ଏପ୍ରକାର ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ୨୩ ମାତ୍ର ଯୋଶାୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଏହି ନିସ୍ତର ପର୍ବ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପାଳନ କରାଗଲା ।

୨୪ ଆହୁରି ଯୋଶାୟ ଯେପରି ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଗୃହରେ ହିଲ୍‌କୀୟ ଯାଜକର ପ୍ରାପ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ବ୍ଯବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ବାକ୍‌ୟ ସଫଳ କରି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେସବୁ ଭୃତ୍ତିଆ, ଗୁଣିଆ, ଠାକୁର, ପୁତ୍ତଳି ଓ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦେଖାଗଲା, ସେ ଗହାସବୁ ଦୂର କଲେ । ୨୫ ଆଉ ଯୋଶାୟଙ୍କ ପରି ଯେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ମୋଶାଙ୍କର ସକଳ ବ୍ଯବସ୍ଥାନୁସାରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ପୂଜା ଫେରିଲେ, ଏପରି କୌଣସି ରାଜା ଗଞ୍ଜକର ପୂର୍ବେ ନ ଥିଲେ, କିଅବା ଯୋଶାୟଙ୍କ ପରି କେହି ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତରେ ଉଦିତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨୬ ତଥାପି ମନଃଶି ଯେସବୁ ବିରକ୍ତିଜନକ କ୍ରିୟା ଦ୍ଵାରା ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଯିହୁଦା ପୁରତିକୂଳରେ ଗହାଙ୍କର ଯେଉଁ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସଦାପରଭୁତ ଆପଣାର ସେହି ପରଗତ ମହାକୋପରୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ୨୭ ଆହୁରି ସଦାପରଭୁତ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦୂର କରିଅଛୁ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯିହୁଦାକୁ ମଧ୍ୟ ଦୂର କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଯେ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ରହିବ ବୋଲି ଯେଉଁ ଗୃହ ବିଷୟରେ କରିଅଛୁ, ଏହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ରହଣ କରିବା ।”

ଯୋଶାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅବସାନ

୨୮ ଏହି ଯୋଶାୟଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କ’ଣ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୯ ଗଞ୍ଜ ସମୟରେ ମିସ୍ତାୟ ରାଜା ଫାରୋ-ନଖୋ ଅଶୁରୀୟ ରାଜାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫରାତ୍ ନଦୀ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କଲା; ଆଉ ଯୋଶାୟ ରାଜା ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କଲେ ତହିଁରେ ଫାରୋ-ନଖୋ ଗଞ୍ଜକୁ ଦେଖି ମଗିଦ୍‌ଦୋ ନିକଟରେ ଗଞ୍ଜକୁ ବଧ କଲା । ୩୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟଙ୍କ ଦାସମାନେ ମଗିଦ୍‌ଦୋରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଞ୍ଜକର ମୃତ ଶରୀର

ରଥରେ ଆଣି ଗଡ଼କର ନିଜ କବରରେ କବର ଦେଲେ । ତହିଁ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଯୋଶାୟାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କୁ ନେଇ ଗଡ଼କୁ ଅଭିଷେକ କରି ଗଡ଼କ ପିତାଙ୍କ ପଦରେ ଗଡ଼କୁ ରାଜା କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାହସ୍

୩୧ ଯିହୋୟାହସ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବେଳେ ତେଇଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତିନି ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଡ଼କର ମାଗଡ଼କର ନାମ ହମୁଟାଲ୍, ସେ ଲିବ୍ନା ନିବାସୀ ଯିରିମାୟର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୩୨ ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସକଳ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୩୩ ପୁଣି ସେ ଯେପରି ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜ୍ୟ କରି ନ ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଫାରୋ-ନଖୋ ହମାତ ଦେଶସ୍ଥ ରିବଲରେ ଗଡ଼କୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଲା ଓ ଦେଶ ଉପରେ ଏକ ଶହ ଗଲନ୍ତ ରୂପା ଓ ଏକ ଗଲନ୍ତ* ସୁନା କର ବସାଇଲା । ୩୪ ତହିଁ ଫାରୋ-ନଖୋ ଯୋଶାୟାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଲାଭିଲା ଓ ଗଡ଼କର ପିତା ଯୋଶାୟାଙ୍କୁ ପଦରେ ରାଜା କଲା ଓ ଗଡ଼କର ନାମ ବଦଳାଇ ଯିହୋୟାକାମ୍ ରଖିଲା; ମାତ୍ର ସେ ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲା; ଆଉ ସେ ମିସରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ମଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକାମ୍

୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋୟାକାମ୍ ଫାରୋକୁ ସେହି ସକଳ ରୂପା ଓ ସୁନା ଦେଲେ; ମାତ୍ର ଫାରୋର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେହିସବୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଦେଶ ଉପରେ କର ବସାଇଲେ । ସେ ଫାରୋ-ନଖୋକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପୁରତେୟକର ଉପରେ ନିରୂପିତ କର ଅନୁସାରେ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହି ରୂପା ଓ ସୁନା ଆଦାୟ କଲେ । ୩୬ ଯିହୋୟାକାମ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ହୋଇଥିଲେ; ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଡ଼କର ମାଗଡ଼କର ନାମ ସବାଦା, ସେ ରୁଫା ନିବାସୀ ପଦାୟର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୩୭ ଏହି ଯିହୋୟାକାମ୍ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ।

୨୪

୧ ଯିହୋୟାକାମ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଯିହୁଦା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ପୁଣି ଯିହୋୟାକାମ୍ ତିନି ବର୍ଷ ଗହାର ଦାସ ହେଲେ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଫେରି ଗହାର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ । ୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଗଡ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଲ୍‌ଦାୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଅରାମାୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ମୋୟାବାୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଅମ୍‌ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ପୁରେରଣ କଲେ । ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ଯଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଦ୍ଵାରା ଯାହା କହିଥିଲେ, ଆପଣାର ସେହି ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ଯିହୁଦାକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରେରଣ କଲେ । ୩ ପୁରକୃତରେ ମନଃଶିର ପାପ ସକାଶ୍ଟୁ ଗହାର ସମସ୍ତ କୃତକର୍ମାନୁସାରେ, ୪ ଓ ମଧ୍ୟ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତପାତ କରିବା ସକାଶ୍ଟୁ ଯିହୁଦାକୁ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର କରିବା ଲାଗି ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଆଜ୍ଞାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ଏହା ଘଟିଲା; କାରଣ ମନଃଶି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା, ପୁଣି ସଦାପୁରତ୍ଵ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ସମମତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୫ ଏହି ଯିହୋୟାକାମ୍‌ଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଓ ଗଡ଼କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା କ'ଣ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋୟାକାମ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ; ତହିଁ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଶାନ୍ ଗଡ଼କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମିସରର ରାଜା ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଦେଶରୁ ଆଉ ଆସିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ବାବିଲର ରାଜା ମିସରର ନଦୀଠାରୁ ଫରାତ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ହସ୍ତଗତ କରିଥିଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶାନ୍

୮ ଯିହୋୟାଶାନ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସକ ଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତିନି ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ଗଡ଼କର ମାଗଡ଼କର ନାମ ନହୁଷ୍ଟା, ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଇଲ୍‌ନାଥନର କନ୍ୟା । ୯ ଯିହୋୟାଶାନ୍ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ ।

୧୦ ସେସମୟରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ଦାସମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ, ତହିଁରେ ନଗର ଅବରୁଦ୍ଧ ହେଲା । ୧୧ ପୁଣି ଗହାର ଦାସମାନେ ଅବରୋଧ କରୁଥିବା ସମୟରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୧୨ ତହିଁରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶାନ୍ ଓ ଗଡ଼କର

* ୨୩:୩୩ ପୂର୍ବରୁ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଥିବେ

ମାତା ଓ ଗର୍ଭକର ଦାସମାନେ ଓ ଗର୍ଭକର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଗର୍ଭକର ନପୁଂସକମାନେ ବାବିଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ବାହାରି ଗଲେ; ପୁଣି ବାବିଲ ରାଜା ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷରେ ଗର୍ଭକୁ ଧରିଲା ।

୧୩ ଆଉ ନବୁଖଦନିତ୍ସର ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସେସ୍ଥାନରୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହର ସମସ୍ତ ଧନ ଓ ରାଜଗୃହର ଧନ ନେଇଗଲା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶଲୋମନ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ମନ୍ଦିରରେ ଯେସକଳ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶାମୟ ପାତର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଗହାସନ୍ତୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟି ପକାଇଲା । ୧୪ ଆହୁରି ସେ ଯିରୁଶାଲମର ସମଗ୍ର ଲୋକତ୍ଵକୁ ଓ ଅଧିପତି ସମସ୍ତତ୍ଵକୁ ଓ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ସମସ୍ତତ୍ଵକୁ, ଏପରି ଦଶ ସହସ୍ର ବନ୍ଦୀତ୍ଵକୁ, ଆଉ ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପକାର ଓ କର୍ମକାରମାନତ୍ଵକୁ ନେଇଗଲା । ଦେଶର ନିଗନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

୧୫ ଆହୁରି ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଯିହୋୟାଖାନତ୍ଵକୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା ଏବଂ ରାଜାତ୍ଵକ ମାତାକୁ ଓ ରାଜାତ୍ଵକର ପତ୍ନୀମାନତ୍ଵକୁ ଓ ଗର୍ଭକର ନପୁଂସକମାନତ୍ଵକୁ ଓ ଦେଶର ପୁରଧାନ ଲୋକମାନତ୍ଵକୁ ସେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା । ୧୬ ଆଉ ସମସ୍ତ ବଳବାନ ଲୋକତ୍ଵକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସାତ ସହସ୍ର ଲୋକତ୍ଵକୁ ଓ ଏକ ସହସ୍ର ଶିଳ୍ପକାର ଓ କର୍ମକାର ଲୋକତ୍ଵକୁ ବାବିଲ ରାଜା ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା, ଏସମସ୍ତେ ବଳବାନ ଓ ଯୁଦ୍ଧଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ୧୭ ପୁଣି ବାବିଲର ରାଜା ଯିହୋୟାଖାନର ପିତୃବନ୍ଧୁ ମତତନାୟତ୍ଵକୁ ଗର୍ଭକର ପଦରେ ରାଜା କଲା ଓ ଗର୍ଭକ ନାମ ବଦଳାଇ ସିଦିକାୟ ରଖିଲା ।

ସିଦ୍ଧିଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟ

୧୮ ସିଦିକାୟ ରାଜୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବେଳେ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ରାଜୟ କଲେ । ଗର୍ଭକର ମାତାତ୍ଵକର ନାମ ହମୁଟଲ୍; ସେ ଲିବ୍ନା ନିବାସୀ ଯିରିମାୟର କନ୍ୟା । ୧୯ ଆଉ ସେ ଯିହୋୟାକାମତ୍ଵକର କୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମାନୁସାରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁଳର୍ମ କଲେ । ୨୦ କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ କ୍ରୋଧ ସକାଶୁ ସେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଆପଣା ଛାମୁରୁ ଦୂର ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ସିଦ୍ଧିଦା ପୁରତି ଏପରି ଘଟଣା ଘଟିଲା; ଆଉ ସିଦିକାୟ ବାବିଲ ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ ।

ସିଦ୍ଧିଦାର ପତନ ଏବଂ ବନ୍ଦୀତ୍ଵ

୧ ଏଥୁପରେ ସିଦିକାୟତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ନବମ ବର୍ଷରେ, ଦଶମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ବାବିଲ ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଓ ଗହାସ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨ ତହିଁ ସିଦିକାୟ ରାଜାତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ଏଗାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗର ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲା । ୩ ଚତୁର୍ଥ ମାସର ନବମ ଦିନରେ ନଗରରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା, ତହିଁରେ ଦେଶର ଲୋକମାନତ୍ଵକ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

୪ ତେବେ ନଗରର ଏକ ସ୍ଥାନ ଭଗ୍ନ ହୁଅନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଏକତ୍ର ଭିତରେ ରାଜାତ୍ଵକର ଉଦ୍ଘାତନ ନିକଟସ୍ଥ ଦୁଇ ପୁରାଗରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ଵାର ପଥ ଦେଇ ପଳାଇଲେ; ସେସମୟରେ କଲ୍ଦାୟମାନେ ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିଲେ, ପୁଣି ରାଜା ସିଦିକାୟ ଆରବୀ ପଥଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ୫ ମାତ୍ର କଲ୍ଦାୟମାନତ୍ଵକ ସୈନ୍ୟ ରାଜା ସିଦିକାୟତ୍ଵକର ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇ ଯିଗାହୋ ପଦାରେ ଗର୍ଭକୁ ଧରିଲେ; ତହିଁରେ ସିଦିକାୟତ୍ଵକର ସକଳ ସୈନ୍ୟ ଗର୍ଭକ ନିକଟରୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ୬ ତହିଁ ସେମାନେ ରାଜାତ୍ଵକୁ ଧରି ରିବ୍ଲାକୁ ବାବିଲ ରାଜାତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗର୍ଭକ ପୁରତି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା କଲେ । ୭ ଆଉ ସେମାନେ ସିଦିକାୟତ୍ଵକର ପୁତ୍ରମାନତ୍ଵକୁ ଗର୍ଭକର ସାକ୍ଷାତରେ ବଧ କଲେ ଓ ସିଦିକାୟତ୍ଵକର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ପକାଇଲେ, ଆଉ ଗର୍ଭକୁ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ ।

୮ ପଞ୍ଚମ ମାସରେ, ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବାବିଲ ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବର୍ଷରେ ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସ ନବୁଷରଦ୍ନ ନାମକ ପୁରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା । ୯ ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ ଦଗ୍ଧ କଲା; ଆଉ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଗୃହ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରତ୍ୟକ ଗୃହ ଗୃହ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲା । ୧୦ ପୁଣି ପୁରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିବା କଲ୍ଦାୟ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ପୁରାଗର ଭଗ୍ନ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ପୁରହରୀବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦ୍ନ ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନତ୍ଵକୁ ଓ ବାବିଲ ରାଜାର ପକ୍ଷକୁ ପଲୟନକାରୀମାନତ୍ଵକୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନତ୍ଵକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା ।

୧୨ ମାତୃ ପୁରୁହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ଦେଶର ନିଗନ୍ତ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଦୁରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କର୍ମକାରୀ ଓ କୃଷକ ହେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଗଲା ।

୧୩ ଆହୁରି କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କୃତ୍ରିୟ ପିତୃତଳସ୍ତମ୍ଭ ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କୃତ୍ରିୟ ବୈଠିକିସକଳ ଓ ପିତୃତଳମୟ ସମୁଦ୍ର ରୂପ ପାତ୍ରର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ତହିଁର ପିତୃତଳ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ । ୧୪ ଆହୁରି ସେମାନେ ପାତ୍ର ଓ କରୁଲି ଓ କରୁରୀ ଓ ଚମସ ଓ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାୟକ ସକଳ ପିତୃତଳମୟ ପାତ୍ର ନେଇଗଲେ । ୧୫ ଆଉ ପୁରୁହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ଓ କୁଣ୍ଡସବୁ, ଯାହା ସୁନାର ଥିଲା, ଗହା ସୁନା କରି, ପୁଣି ଯାହା ରୂପାର ଥିଲା, ଗହା ରୂପା କରି ନେଇଗଲା । ୧୬ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କୃତ୍ରିୟ ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ନିର୍ମିତ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ, ଏକ ସମୁଦ୍ର ରୂପ ପାତ୍ର ଓ ବୈଠିକିସକଳ, ଏହିସବୁ ପାତ୍ରର ପିତୃତଳ ଅପରିମିତ ଥିଲା । ୧୭ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଅଠର ହାତ ଉଚ୍ଚ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ପିତୃତଳର ମୁଣ୍ଡଠାଳି ଥିଲା, ଆଉ ମୁଣ୍ଡଠାଳିର ଉଚ୍ଚ ତିନି ହାତ ମୁଣ୍ଡଠାଳି ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପିତୃତଳମୟ ଜାଲିକର୍ମ ଓ ତାଳିମ୍ବାକୃତି ଥିଲା, ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଜାଲିକର୍ମ ସହିତ ଏହି ପୂରକାର ଥିଲା ।

ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ବାବିଲକୁ ନିର୍ବାସିତ

୧୮ ପୁଣି ପୁରୁହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦ୍ ନପୁରଧାନ ଯାଜକ ସରାୟଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଯାଜକ ସଫନାୟଙ୍କୁ ଓ ତିନି ଜଣ ଦ୍ଵାରପାଳଙ୍କୁ ଧରିଲା । ୧୯ ଆଉ ନବୁଷରଦ୍ ନଗରରୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଏକ ନପୁସକକୁ ଓ ନଗରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ରାଜମୁଖ ଦର୍ଶନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ଲୋକଗଣନାକାରୀ ଲେଖକ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଓ ନଗରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଶୀୟ ଷାଠିଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଧରିଲା । ୨୦ ପୁଣି ପୁରୁହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ରିବ୍ଲାକୁ ବାବିଲ ରାଜାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । ୨୧ ତହିଁରେ ବାବିଲ ରାଜା ହମାତ ଦେଶସ୍ଥ ରିବ୍ଲାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପାତ କରି ବଧ କଲା । ଏହିରୂପେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଦେଶରୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନୀତ ହେଲା ।

ଯିହୁଦାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଗଦଲୀୟ

୨୨ ଆଉ ବାବିଲ ରାଜା ନବୁଖଦନିତସର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲା, ଏପରି ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ଶାଫ୍‌ନର ପୌତ୍ର ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲା । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବାବିଲ ରାଜା ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତା କରିଅଛି ବୋଲି ଶୁଣି ସେନାପତିଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍‌ମାୟେଲ ଓ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ନଗୋଫାତୀୟ ତନ୍‌ହୁମତର ପୁତ୍ର ସରାୟ ଓ ମାଖାଥୀୟର ପୁତ୍ର ଯାସନୀୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିସ୍‌ପାକୁ ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୨୪ ଏଥିରେ ଗଦଲୀୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଦେଶରେ ବାସ କରି ବାବିଲ ରାଜାର ସେବା କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।”

୨୫ ମାତୃ ସପ୍ତମ ମାସରେ ରାଜବଂଶଜାତ ଇଲୀଶାମାର ପୌତ୍ର ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍‌ମାୟେଲ ଓ ଗହାର ସଙ୍ଗେ ଦଶ ଜଣ ଆସିଲେ, ଆଉ ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଓ କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ଗହା ସଙ୍ଗେ ମିସ୍‌ପାରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପାତ କରି ବଧ କଲେ । ୨୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସାନ ବଡ଼ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ସେନାପତିଗଣ ଉଠି ମିସରକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ଲାଗି ଭୀତ ହେଲେ ।

ଯିହୋୟାଶୀନ୍ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀନ୍‌ଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସଙ୍ଗିତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଦ୍ଵାଦଶ ମାସରେ ଓ ମାସର ସତାଇଶ ଦିନରେ ବାବିଲ ରାଜା ଇବିଲ୍-ମରୋଦକ୍ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀନ୍‌ଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର କରି ଗତକର ମସତକ ଉନ୍ନତ କଲା । ୨୮ ଆଉ, ସେ ଗତକୁ ପ୍ରୀତିବାକ୍‌ୟ କହିଲା ଓ ଗତକ ସଙ୍ଗେ ବାବିଲରେ ଥିବା ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଆସନଠାରୁ ଗତକର ଆସନ ଉଚ୍ଚରେ ସ୍ଥାପନ କଲା । ୨୯ ଆଉ, ସେ ଆପଣା କାରାଗାରର ବସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆପଣାର ଯାବଜ୍ଞାବନ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ଗତକର ଦିନାତିପାତ ନିମନ୍ତେ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ନିତ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଦିଆଗଲା, ସେ ଆପଣା ଜୀବନର ସମସ୍ତ କାଳ ପୂର୍ବ ଦିନ ଏକ ନିରୂପିତ ଅଂଶ ପାଇଲେ ।

The First Book of the Chronicles ବଂଶାବଳୀର ପୁରାଣ ପୁସ୍ତକ

ଆଦମଠାରୁ ଅବ୍ରାହାମ

୧ ଆଦମ, ଶେଥ, ଇନୋଶ; ୨ କାୟନାନ, ମହଲଲେଲ, ଯେରଦ; ୩ ହନୋକ, ମଥୁଶେଲହ, ଲେମକ; ୪ ନୋହ, ଶେମ, ହାମ ଓ ଯେଫତ୍ । ୫ ଯେଫତ୍‌ର ସନ୍ତାନ ଗୋମର, ମାଗୋଗ, ମାଦୟ, ଯବନ, ତୁବଲ୍, ମେଶକ୍ ଓ ତାରସ୍ ଥିଲେ । ୬ ପୁଣି, ଗୋମରର ସନ୍ତାନ ଅସକିନସ୍, ଦାଫତ୍ ଓ ଭେଗର୍ମା ଥିଲେ । ୭ ଆଉ, ଯବନର ସନ୍ତାନ ଇଲୀଶା, ତର୍ଶୀଶ, କିତ୍ତାମ ଓ ରୋଦାନିମ୍ ଥିଲେ । ୮ ହାମର ସନ୍ତାନ କୂଶ, ମିସର, ପୁଟ୍ ଓ କିଶାନ ଥିଲେ । ୯ ପୁଣି, କୂଶର ସନ୍ତାନ ସବା, ହବାଲ୍, ସପ୍ତା, ରୟମା ଓ ସପ୍ତକା ଥିଲେ । ରୟମାର ସନ୍ତାନ ଶିବା ଓ ଦଦାନ । ୧୦ ଆଉ, କୂଶ ନିମ୍‌ରୋଦ୍‌କୁ ଜାତ କଲ; ସେ ପୃଥିବୀରେ ପରାକ୍ରମୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲ । ୧୧ ମିସର କୁଦାୟ, ଅନାମାୟ, ଲହାବାୟ, ନପ୍ତୁହାୟ, ୧୨ ପଥୁରେଷାୟ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଆଦିପୁରୁଷ କସ୍ତୁହାୟ ଓ କପ୍ତେରାୟ, ଏମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲ । ୧୩ ପୁଣି, କିଶାନ ଆପଣା ପୁରାଣଜାତ ସାଦୋନକୁ, ଏବଂ ହେତ୍‌କୁ ଜାତ କଲ; ୧୪ ପୁଣି, ଯିବୁଷାୟ, ଇମୋରାୟ, ଗିର୍ଗାଶାୟ, ୧୫ ହିବ୍‌ବାୟ, ଅର୍କାୟ, ସିନାୟ, ୧୬ ଅର୍ବଦାୟ, ସମାରାୟ ଓ ହମାତାୟମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲ । ୧୭ ଶେମର ସନ୍ତାନଗଣ; ଏଲମ୍, ଅଶୂର, ଅର୍ଫକ୍ଷଦ, କୁଦ୍, ଅରାମ, ଉଷ୍, ହୁଲ୍, ଗେଥର ଓ ମେଶକ୍ । ୧୮ ପୁଣି, ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ଶେଲହକୁ ଜାତ କଲ ଓ ଶେଲହ ଏବରକୁ ଜାତ କଲ । ୧୯ ପୁଣି, ଏବରର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲେ; ଏକର ନାମ ପେଲଗ୍; କାରଣ ଗହୀର ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ବିଭକ୍ତ ହେଲ ଓ ଗହୀର ଭଗ୍ନର ନାମ ଯକ୍ତନ୍ । ୨୦ ପୁଣି, ଯକ୍ତନ୍ ଅଲ୍‌ମୋଦଦ, ଶେଲଫ୍, ହତ୍‌ସର୍ମାବତ୍, ଯେରହ, ୨୧ ହଦୋରାମ, ଉଷଲ୍, ଦିକ୍ଲ, ୨୨ ଓବଲ୍, ଅବାମାୟେଲ୍, ଶିବା, ୨୩ ଓଫୀର, ହବାଲ୍ ଓ ଯୋବବ୍‌କୁ ଜାତ କଲ । ଏମାନେ ଯକ୍ତନ୍‌ର ସନ୍ତାନ । ୨୪ ଶେମ, ଅର୍ଫକ୍ଷଦ, ଶେଲହ; ୨୫ ଏବର, ପେଲଗ୍, ଗାୟ୍; ୨୬ ସରୁଗ, ନାହୋର, ତେରହ ୨୭ ଅବ୍ରାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ରାହାମ । ୨୮ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇସହାକ ଓ ଇଶ୍ମାୟେଲ । ୨୯ ଏମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି; ଇଶ୍ମାୟେଲର ପୁରାଣ ଜାତ ନବାୟୋତ୍; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ କେଦାର, ଅଦ୍‌ବେଲ୍, ମିସ୍‌ସମ୍, ମିଶ୍‌ମା ଓ ଦୁମା, ମସା; ୩୦ ହଦଦ୍ ଓ ତେମା, ଯିଟୁର, ନାଫୀଶ୍ ଓ କେଦମା; ୩୧ ଏମାନେ ଇଶ୍ମାୟେଲର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୩୨ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଉପପତ୍ନୀ କଟୁରାର ସନ୍ତାନଗଣ ଏହି; ସେ ସିମ୍‌ରାୟ୍, ଯକ୍ଷାୟ୍, ମଦାୟ୍, ମିଦାୟ୍‌ନ, ଯିଶ୍‌ବକ ଓ ଶୁହକୁ ଜାତ କଲ । ଆଉ ଯକ୍ଷାୟ୍‌ର ସନ୍ତାନ ଶିବା ଓ ଦଦାନ । ୩୩ ଆଉ ମିଦାୟ୍‌ନର ସନ୍ତାନ ଏଫା, ଏଫର, ହନୋକ, ଅବାଦ ଓ ଇଲଦାୟା, ଏସମସ୍ତେ କଟୁରାର ସନ୍ତାନ । ୩୪ ପୁଣି, ଅବ୍ରାହାମ ଇସହାକକୁ ଜାତ କଲେ । ସେହି ଇସହାକର ପୁତ୍ର ଏଷୋ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ । ୩୫ ଏଷୋର ସନ୍ତାନ ଇଲୀଫସ୍, ରୁୟେଲ ଓ ଯିୟୁଶ୍ ଓ ଯାଲମ୍ ଓ କୋରହ । ୩୬ ଇଲୀଫସ୍‌ର ପୁତ୍ର ତୈମ୍‌ନ ଓ ଓମାର୍, ସଫା ଓ ଗୟିତମ୍, କନସ୍ ଓ ତିମ୍‌ନା ଓ ଅମାଲେକ । ୩୭ ରୁୟେଲର ସନ୍ତାନ ନହତ୍, ସେରହ, ଶମ୍‌ମା ଓ ମିସା । ୩୮ ଆଉ ସେୟାରର ସନ୍ତାନ ଲୋଟ୍, ଶୋବଲ୍, ସିବାୟୋନ୍, ଅନା, ଦିଶୋନ୍, ଏତ୍‌ସର ଓ ଦାଶନ୍ । ୩୯ ଲୋଟ୍‌ର ସନ୍ତାନ ହୋରି, ହୋମମ୍ ଓ ତିମ୍‌ନା ଲୋଟ୍‌ର ଭଗିନୀ ଥିଲ । ୪୦ ଶୋବଲ୍‌ର ସନ୍ତାନ ଅଲୀୟନ୍, ମାନହତ୍, ଏବଲ୍, ଶଫା ଓ ଓନମ୍ । ଆଉ ସିବାୟୋନ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅୟା ଓ ଅନା । ୪୧ ଅନା ପୁତ୍ର ଦିଶୋନ୍ । ଆଉ ଦିଶୋନ୍‌ର ପୁତ୍ର ହମରଶ, ଇଶବନ୍, ଯିତରନ୍ ଓ କରାଶ । ୪୨ ଏତ୍‌ସରର ପୁତ୍ର ବିଲ୍‌ହନ୍ ଓ ସାବନ୍, ଯାକନ୍ । ଦାଶନ୍‌ର ପୁତ୍ର ଉଷ୍ ଓ ଅରାନ୍ । ୪୩ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ କୌଣସି ରାଜା ରାଜତ୍ଵ କରିବା ପୂର୍ବେ ଏହିସବୁ ରାଜା ଇଦୋମ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ଵ କରିଥିଲେ; ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବେଲ୍; ଗତ୍‌କର ନଗରର ନାମ ଦିନହାବା ଥିଲ । ୪୪ ଯେତେବେଳେ ବେଲ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲ, ଆଉ ବେଲ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଅନ୍ତେ ତହିଁ ବସ୍ତ୍ର ନିବାସୀ ସେରହର ପୁତ୍ର ଯୋବବ୍ ଗତ୍‌କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୪୫ ଆଉ ଯୋବବ୍ ମରନ୍ତେ, ତୈମ୍‌ନ ଦେଶୀୟ ହୁଶମ୍ ଗତ୍‌କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୪୬ ପୁଣି, ହୁଶମ୍ ମଲା ଉତ୍ତରରେ ବଦଦର ପୁତ୍ର ଯେଉଁ ହଦଦ୍ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ମିଦାୟ୍‌ନକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେ ଗତ୍‌କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗତ୍‌କର ନଗରର ନାମ ଅବାତ୍ ଥିଲ । ୪୭ ଆଉ ହଦଦ୍ ମରନ୍ତେ, ମସ୍‌ରେକା ନିବାସୀ ସମ୍‌ଲ ଗତ୍‌କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୪୮ ପୁଣି, ସମ୍‌ଲ ମରନ୍ତେ, (ଫରାତ୍) ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ ରହୋବୋତ୍ ନିବାସୀ ଶୌଲ ଗତ୍‌କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୪୯ ପୁଣି, ଶୌଲ ମଲା ଉତ୍ତରରେ ଅକ୍‌ବୋରର ପୁତ୍ର ବାଲ୍‌ହାନନ୍ ଗତ୍‌କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୫୦ ଆଉ ବାଲ୍‌ହାନନ୍ ମରନ୍ତେ, ହଦଦ୍ ଗତ୍‌କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ;

ଗଞ୍ଜକର ନଗରର ନାମ ପାଉ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଭାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ନାମ ମହେଟବେଲ, ସେ ମେଷାହବର ପୌତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରେଦର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୫୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହଦଦ୍ ମଲେ । ଏମାନେ ଇଦୋମର ରାଜା ଥିଲେ, ଯଥା, ରାଜା ତିମନ, ରାଜା ଅଲୀୟା*, ରାଜା ଯିଥେତ, ୫୨ ରାଜା ଅହଲୀବାମା, ରାଜା ଏଲ, ରାଜା ପାନୋନ୍; ୫୩ ରାଜା କନସ, ରାଜା ତୈମନ୍, ରାଜା ମିବ୍ସର୍; ୫୪ ରାଜା ମଗ୍ଦାୟେଲ, ରାଜା ଇରମ୍ । ଏମାନେ ଇଦୋମର ରାଜା ଥିଲେ ।

9

ଦାଉଦତ୍ତକ ବଂଶାବଳୀ

୧ ଏମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରଗଣ; ଯଥା ରୁବେନ୍, ଶିମାୟୋନ, ଲେବୀ ଓ ଯିହୁଦା, ଇଷାଖର ଓ ସବୁଲୁନ୍; ୨ ଦାନ୍, ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍, ନପ୍ତାଲି, ଗାଦ୍ ଓ ଆଶେର । ୩ ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ରଗଣ; ଯଥା ଏର୍ ଓ ଓନନ୍ ଓ ଶେଲ; ଗହାର ଏହି ତିନି ପୁତ୍ର କିଶାମାୟା ବତ୍ସୂୟାଠାରୁ ଜାତ ହୋଇଥିଲେ । ଯିହୁଦାର ଜେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଏର୍ ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା; ଏଣୁ ସେ ଗହାକୁ ସଂହାର କଲେ । ୪ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ରବଧୂ ଗମର ଗହାର ଔରସରେ ପେରସ ଓ ସେରହକୁ ପୁରସବ କଲା । ଯିହୁଦାର ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ପାଞ୍ଚ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୫ ପେରସର ସନ୍ତାନ ହିଷ୍ଠୋଶ ଓ ହାମୁଲ । ୬ ପୁଣି, ସେରହର ସନ୍ତାନ ସିମ୍ବରି ଓ ଏଥନ୍ ଓ ହେମନ ଓ କଲ୍‌କୋଲ୍ ଓ ଦେରା; ସମୁଦାୟ ପାଞ୍ଚ ଜଣ । ୭ କର୍ମିର ପୁତ୍ର ଆଖର ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଃଖଦାୟକ ଥିଲା, ସେ ବର୍ଜିତ ଦରବନ୍ଦ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଵନ କରିଥିଲା । ୮ ପୁଣି, ଏଥନ୍ର ପୁତ୍ର ଅସରାୟା । ୯ ଆଉ ହିଷ୍ଠୋଶର ଔରସଜାତ ପୁତ୍ର ଯିରହମେଲ ଓ ରାମ୍ ଓ କାଲୁବାୟ, ୧୦ ପୁଣି, ରାମ୍ ଅମ୍‌ମାନାଦବକୁ ଜାତ କଲା; ପୁଣି, ଅମ୍‌ମାନାଦବ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ନହଶୋନ୍‌କୁ ଜାତ କଲା । ୧୧ ଆଉ ନହଶୋନ୍ ସଲ୍‌ମାକୁ ଜାତ କଲା ଓ ସଲ୍‌ମା ବୋୟଜକୁ ଜାତ କଲା; ୧୨ ବୋୟଜ ଓବେଦକୁ ଜାତ କଲା, ଓବେଦ ଯିଶାକୁ ଜାତ କଲା । ୧୩ ପୁଣି, ଯିଶା ଆପଶା ଜେୟଷ୍ଠ ଇଲୀୟାବକୁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅବୀନାଦବକୁ ଓ ତୃତୀୟ ଶିମାୟକୁ; ୧୪ ତତ୍ତ୍ଵେ ନଥନେଲକୁ, ପଞ୍ଚମ ରଦ୍‌ଦୟକୁ; ୧୫ ଷଷ୍ଠ ଓତସମକୁ, ସପ୍ତମ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଜାତ କଲା; ୧୬ ପୁଣି, ସରୁୟା ଓ ଅବୀଗଲ ସେମାନତ୍ତକର ଭଗିନୀ ଥିଲେ । ଆଉ ଅବୀଗଲ ଓ ଯୋୟାବ ଓ ଅସାହେଲ, ଏ ତିନି ସରୁୟାର ପୁତ୍ର । ୧୭ ପୁଣି, ଅବୀଗଲ ଅମାସାକୁ ଜାତ କଲା; ଏହି ଅମାସାର ପିତା ଇଶ୍ଵାୟେଲୀୟ ଯେଥର ଥିଲା । ୧୮ ଆଉ ହିଷ୍ଠୋଶର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଆପଶା ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅସୁବାର ଔରସରେ ଓ ଯିରାୟୋତର ଔରସରେ ସନ୍ତାନଗଣ ଜାତ କଲା; ଯେଶର ଓ ଶୋବର୍ ଓ ଅର୍ଦୋନ୍, ଏମାନେ ଅସୁବାର ପୁତ୍ର । ୧୯ ପୁଣି, ଅସୁବା ମଲା ଉତ୍ତରେ କାଲେବ ଇର୍‌ରଥାକୁ ବିବାହ କଲା, ସେ ହୁରକୁ ପୁରସବ କଲା । ୨୦ ପୁଣି, ହୁର ଉରିକୁ ଜାତ କଲା ଓ ଉରି ବତ୍ସଲେଲକୁ ଜାତ କଲା । ୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଷ୍ଠୋଶ ଗିଲୀୟଦର ପିତା ମାଖୀରର କନ୍ୟାର ସହବାସ କଲା; ସେ ଆପଶାର ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରିଥିଲା; ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗହାର ଔରସରେ ସଗୁବକୁ ପୁରସବ କଲା । ୨୨ ସଗୁବ ଯାୟାରକୁ ଜାତ କଲା, ଗହାର ଗିଲୀୟଦ ଦେଶରେ ତେଇଶ ନଗର ଥିଲା । ୨୩ ଆଉ ଗଶୁର ଓ ଅରାମ୍ ଯାୟାରର ଗୁରାମସରୁ ସେମାନତ୍ତକ ହସ୍ତରୁ ହରଣ କଲେ, ତହିଁ ସତ୍ତ୍ଵେ କନାତ୍ ଓ ତହିଁର ଗୁରାମ ପୁରତ୍ତ୍ଵି ଷାଠିଏ ନଗର ନେଲେ । ଏସମସ୍ତେ ଗିଲୀୟଦର ପିତା ମାଖୀରର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ହିଷ୍ଠୋଶ କାଲେବ-ଇର୍‌ରଥାରେ ମଲା ଉତ୍ତରେ ହିଷ୍ଠୋଶର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅବୀୟ ଗହାର ଔରସରେ ତକୋୟର ପିତା ଅସହୁରକୁ ଜାତ କଲା । ୨୫ ହିଷ୍ଠୋଶର ପୁରଥମଜାତ ଯିରହମେଲର ଏହିସରୁ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ପୁରଥମଜାତ ରାମ୍, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ବୁନା, ଓରଶ, ଓତସମ୍ ଓ ଅହାୟ । ୨୬ ପୁଣି, ଯିରହମେଲର ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ଅଗାର; ସେ ଓନମ୍‌ର ମାତା । ୨୭ ଆଉ ଯିରହମେଲର ପୁରଥମଜାତ ରାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ମାଷ୍, ଯାମାନ୍ ଓ ଏକର । ୨୮ ଆଉ ଓନମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଶମ୍‌ମୟ ଓ ଯାଦା; ଆଉ ଶମ୍‌ମୟର ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ଓ ଅବୀଶୁର । ୨୯ ଅବୀଶୁରର ଭାର୍ଯ୍ୟାର ନାମ ଅବୀହୟିଲ୍ ଓ ସେ ଗହାର ଔରସରେ ଅହବାନ୍ ଓ ମୋଲୀଦକୁ ଜାତ କଲା । ୩୦ ପୁଣି, ନାଦବ୍‌ର ପୁତ୍ର ସେଲଦ୍ ଓ ଅପ୍‌ପୟିମ୍; ମାତ୍‌ର ସେଲଦ୍ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲା । ୩୧ ଆଉ ଅପ୍‌ପୟିମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଇଶା, ପୁଣି, ଇଶାର ପୁତ୍ର ଶେଶନ୍ । ଶେଶନ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅହଲୟ । ୩୨ ପୁଣି, ଶମ୍‌ମୟର ଭ୍ରାତା ଯାଦାର ସନ୍ତାନ ଯେଥର ଓ ଯୋନାଥନ; ଯେଥର ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲା । ୩୩ ପୁଣି, ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ପେଲତ୍ ଓ ସାସା, ଏସମସ୍ତେ ଯିରହମେଲର ସନ୍ତାନ । ୩୪ ଶେଶନ୍‌ର ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ, କେବଳ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ପୁଣି, ଶେଶନ୍‌ର ଜଣେ ମିସ୍‌ରୀୟ ଦାସ ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ଯାହି । ୩୫ ଆଉ ଶେଶନ୍ ଆପଶା ଦାସ ଯାହି ସତ୍ତ୍ଵେ ଆପଶା କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ଦେଲା; ତହିଁ ସେ ଗହାର ଔରସରେ ଅତ୍ତୟକୁ

* ୧:୫୧ ଅଲୀୟା କିମ୍‌ବା ଅଲ୍‌ବା

ଜାତ କଲା । ୩୬ ପୁଣି, ଅତ୍ତୟ ନାଥନକୁ ଜାତ କଲା ଓ ନାଥନ ସାବଦକୁ ଜାତ କଲା, ୩୭ ସାବଦ୍ ଇଫ୍ଲଲକୁ ଜାତ କଲା ଓ ଇଫ୍ଲଲ ଓବେଦକୁ ଜାତ କଲା; ୩୮ ଓବେଦ୍ ଯେହୁକୁ ଜାତ କଲା ଓ ଯେହୁ ଅସରାୟକୁ ଜାତ କଲା; ୩୯ ପୁଣି, ଅସରାୟ ହେଲସକୁ ଜାତ କଲା ଓ ହେଲସ୍ ଇଲୀୟାସାକୁ ଜାତ କଲା; ୪୦ ପୁଣି, ଇଲୀୟାସା ସିସମୟକୁ ଜାତ କଲା ଓ ସିସମୟ ଶଲ୍ଲୁମକୁ ଜାତ କଲା; ୪୧ ଶଲ୍ଲୁମ୍ ଯିକମାୟକୁ ଜାତ କଲା ଓ ଯିକମାୟ ଇଲୀଶାମାକୁ ଜାତ କଲା । ୪୨ ଯିରହମେଲର ଭରତ କାଲେବର ପୁତ୍ରଗଣ, ଗହାର ଚ୍ଚୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ମେଶା ସାଫ୍ଟର ପିତା ଥିଲେ; ପୁଣି, ହିବ୍ରେଣର ପିତା ମାରେଶାର ପୁତ୍ରଗଣ । ୪୩ ଆଉ ହିବ୍ରେଣର ପୁତ୍ର କୋରହ ଓ ତପୁହ ଓ ରେକମ୍, ଶେମା । ୪୪ ପୁଣି, ଶେମା ଯର୍କିୟମର ପିତା ରହମକୁ ଜାତ କଲା ଓ ରେକମ୍ ଶମ୍ମୟକୁ ଜାତ କଲା । ୪୫ ଆଉ ଶମ୍ମୟର ପୁତ୍ର ମାୟୋନ୍; ମାୟୋନ୍ ବେଥ୍-ସୁରର ପିତା ଥିଲେ । ୪୬ ପୁଣି, କାଲେବର ଉପପତନୀ ଐଫା ହାରଣକୁ ଓ ମୋତସାକୁ ଓ ଗାସେସକୁ ଜାତ କଲା । ୪୭ ଆଉ ଯେହୁଦୟର ପୁତ୍ର ରେଗମ୍ ଓ ଯୋଥମ୍ ଓ ଗେଶନ୍ ଓ ପେଲଟ୍ ଓ ଐଫା ଓ ଶାଫ୍ । ୪୮ ପୁଣି, କାଲେବର ଉପପତନୀ ମାଖା ଶେବରକୁ ଓ ତିର୍ହନଃକୁ ପୁରସବ କଲା । ୪୯ ଆହୁରି ସେ ମଦମ୍ନର ପିତା ଶାଫ୍କୁ, ମଗ୍ବେନର ପିତା ଶିବାକୁ ଓ ଗିବାୟାର ପିତାକୁ ପୁରସବ କଲା; ଆଉ ଅକ୍ଷା କାଲେବର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୫୦ କାଲେବର ସନ୍ତାନଗଣ ଯଥା, ଇଫ୍ରଥାର ପୁରଥମଜାତ ହୁରର ପୁତ୍ର ଶୋବଲ୍ କିରାୟଥ୍-ୟିୟାରାମର ପିତା; ୫୧ ସଲ୍ମା ବେଥଲିହିମର ପିତା, ହାରେଫ୍ ବେଥ୍-ଗାଦରର ପିତା; ୫୨ ଆଉ କିରାୟଥ୍-ୟିୟାରାମର ପିତା ଶୋବଲ୍ ପୁତ୍ରଗଣ ଥିଲେ; ହରାୟା ମନ୍ତୁହୋଥର ଅର୍ଧଧାଂଶ । ୫୩ ଆଉ କିରାୟଥ୍-ୟିୟାରାମର ଗୋଷ୍ଠୀ; ଯିତ୍ରିୟ, ପୂଥାୟ, ଶୁମାଥାୟ ଓ ମିଶ୍ରେୟାୟମାନେ; ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସରାୟାୟ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲୀୟମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ । ୫୪ ସଲ୍ମାର ସନ୍ତାନଗଣ; ଯଥା, ବେଥଲିହିମ ଓ ନଗୋଫାତାୟମାନେ, ଅଗ୍ରେତବେତ-ୟୋୟାବ ଓ ମାନହତାୟମାନଙ୍କ ଅର୍ଧଧାଂଶ, ସରିୟାୟମାନେ । ୫୫ ଆଉ ଯାବେଷ୍ ନିବାସୀ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଯଥା, ତିରିୟାଥାୟ, ଶିମିୟାଥାୟ, ସୁଖାଥାୟମାନେ । ଏମାନେ ରେଖବ-ବଂଶର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ହମ୍ମତ୍ଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କେନାୟ ଲୋକ ।

୩

ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଧର

୧ ଦାଉଦଙ୍କର ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ହିବ୍ରେଣରେ ଜାତ ହୋଇଥିଲେ; ଚ୍ଚୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଅମ୍ନୋନ, ସେ ଯିଷ୍ଠିୟେଲୀୟା ଅହାନୋୟମଠାରୁ ଜାତ; ଦାବ୍ରୀତାୟ ଦାନିୟେଲ, ସେ କର୍ମିଲୀୟା ଅବାଗଲଠାରୁ ଜାତ; ୨ ତୃତୀୟ ଅବଶାଲୋମ, ସେ ଗଶୁରର ରାଜା ତଲ୍ମୟର କନ୍ୟା ମାଖାର ପୁତ୍ର; ଚତୁର୍ଥ ଅଦୋନୀୟ, ସେ ହଗାତର ପୁତ୍ର; ୩ ପଞ୍ଚମ ଶାଫ୍ଟାୟ, ସେ ଅବିଟଲଠାରୁ ଜାତ; ଷଷ୍ଠ ଯିତ୍ରିୟାୟ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଇଗ୍ଲଠାରୁ ଜାତ । ୪ ହିବ୍ରେଣରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଛଅ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲେ ଓ ସେଠାରେ ସେ ସାତ ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତେତିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୫ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗତ୍ସକର ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ଜାତ ହୋଇଥିଲେ, ଯଥା, ଶିମାୟ, ଶୋବବ୍, ନାଥନ ଓ ଶଲୋମନ, ଏହି ଗୁଣି ଜଣ ଅମ୍ନାୟେଲର କନ୍ୟା ବତଶ୍ଟାୟାଠାରୁ ଜାତ; ୬ ଆହୁରି ଯିଉର ଓ ଇଲୀଶାମା ଓ ଇଲୀଫେଲଟ୍; ୭ ନୋଗହ ଓ ନେଫ୍ଟ ଓ ଯାଫାୟ; ୮ ଇଲୀଶାମା ଓ ଇଲୀୟାଦା ଓ ଇଲୀଫେଲଟ୍, ଏହି ନଅ ଜଣ । ୯ ଏସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର; ଏମାନେ ଉପପତନୀଗଣର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଆଉ ଗମର ଏମାନଙ୍କର ଭଗିନୀ ଥିଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଶଲୋମନଙ୍କର ପୁତ୍ର ରିହବୀୟାମ, ଗତ୍ସକର ପୁତ୍ର ଅବାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଆସା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍; ୧୧ ଗହାର ପୁତ୍ର ଯୋରାମ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍; ୧୨ ଗହାର ପୁତ୍ର ଅମତସାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍; ୧୩ ଗହାର ପୁତ୍ର ଆହସ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ହିଜକାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ମନଃଶି; ୧୪ ଗହାର ପୁତ୍ର ଆମୋନ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯୋଶାୟ । ୧୫ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ରଗଣ, ଯଥା, ପୁରଥମଜାତ ଯୋହାନନ୍, ଦାବ୍ରୀତାୟ ଯିହୋୟାକାମ୍, ତୃତୀୟ ସିଦିକାୟ, ଚତୁର୍ଥ ଶଲ୍ଲୁମ୍ । ୧୬ ପୁଣି, ଯିହୋୟାକାମ୍ ସନ୍ତାନଗଣ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଯିକନାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ । ୧୭ ବନ୍ଦା ଯିକନାୟର ସନ୍ତାନଗଣ; ୧୮ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶଲ୍ଲୁମ୍, ମଲ୍ଲକାରାମ୍, ପଦାୟ, ଶିନତ୍ସର, ଯିକମାୟ, ହୋଶାମା ଓ ନଦବିୟ । ୧୯ ପଦାୟର ପୁତ୍ର ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଓ ଶିମାୟି; ପୁଣି, ସରୁ ଯିରୁବବାବିଲ୍ ସନ୍ତାନ ମଶୁଲ୍ଲମ୍ ଓ ହନାନୀୟ ଓ ଶଲୋମାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଭଗିନୀ ଥିଲେ । ୨୦ ଆଉ ହଶୁବା, ଓହେଲ୍, ବେରିଶାୟ, ହସଦାୟ ଓ ଯୁଶବ-ହେଷଦ୍, ଏହି ପାଞ୍ଚ ଜଣ । ୨୧ ଆଉ ହନାନୀୟର ସନ୍ତାନ ପଲ୍ଲମ୍ ଓ ଯିଶାୟାହ୍; ରଫାୟର ପୁତ୍ରଗଣ, ଅର୍ଣ୍ଣାନର ପୁତ୍ରଗଣ, ଓବଦାୟର ପୁତ୍ରଗଣ, ଶଖନୀୟର ପୁତ୍ରଗଣ । ୨୨ ଶଖନୀୟର

ପୁତ୍ରଗଣ; ଶମୟାୟ; ଶମୟାୟର ପୁତ୍ରଗଣ; ହୃଷ୍ଣ, ଯିଗାଲ, ବାରାହ, ନିୟରାୟ ଓ ଶାଫଟ୍, ଛଅ ଜଣ । ୨୩ ନିୟରାୟର ସନ୍ତାନ ଇଲୀୟୋଏନୟ, ହିଜକାୟ ଓ ଅସରାକାମ, ଏହି ତିନି ଜଣ । ୨୪ ପୁଣି, ଇଲୀୟୋଏନୟର ପୁତ୍ର ହୋଦବାୟ, ଇଲୀୟାଶୀବ, ପଲ୍ଲୟ, ଅକ୍କବ, ଯୋହାନନ୍, ଦଲୟୟ ଓ ଅନାନି, ଏହି ସାତ ଜଣ ।

୪

ଯିହୁଦାତ୍ମକ ବଂଶଧର

୧ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ପେରସ, ହିଷ୍ଟରୋଶ, କର୍ମି, ହୁର ଓ ଶୋବଲ୍ । ୨ ପୁଣି, ଶୋବଲ୍‌ର ସନ୍ତାନ ରାୟା ଯହତକୁ ଜାତ କଲ; ପୁଣି, ଯହତ୍ ଅହୁମୟ ଓ ଲହଦକୁ ଜାତ କଲ । ଏମାନେ ସରାୟାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ । ୩ ଏତମ୍‌ର ପିତା ସନ୍ତାନ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ ଓ ଯିଶ୍ଵା ଓ ଯିଦ୍‌ବଶ; ଏମାନଙ୍କ ଭଗିନୀର ନାମ ହତସଲିଲ୍-ପୋନା ଥିଲ । ୪ ଆଉ ଗଦୋରର ପିତା ପନୁୟେଲ ଓ ହୁଶ୍ଵର ପିତା ଏସର୍; ଏମାନେ ବେଥଲିହିମର ପିତା ଇର୍ଦ୍‌ରାଥାର ଇୟ୍‌ଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ହୁରର ସନ୍ତାନ । ୫ ପୁଣି, ତକୋୟର ପିତା ଅସହୁରର ହିଲ ଓ ନାଗ ନାମ୍ନା ଦୁଇ ଭାୟ୍‌ୟା ଥିଲେ । ୬ ନାଗ ଗହାର ଔରସରେ ଅହୁଷମକୁ, ହେର୍‌ରକୁ, ତୈମିନିକୁ ଓ ଅହସତରକୁ ପୁରସବ କଲ । ଏମାନେ ନାଗର ସନ୍ତାନ । ୭ ଆଉ ହିଲର ସନ୍ତାନ ସେରତ୍, ଯସ୍‌ହାର* ଓ ଇତ୍‌ନ୍ । ୮ ପୁଣି, ହକ୍‌କୋସ୍ ଆନୁବକୁ, ସୋବେବାକୁ ଓ ହାରୁମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅହହେଲର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଜାତ କଲ । ୯ ପୁଣି, ଯାବେଷ୍ ଆପଶା ଭଗିନୀ ଅପେକ୍‌ଷା ଅଧିକ ସମ୍ଭବିତ ଥିଲ; ଗହାର ମାତା ଗହାର ନାମ ଯାବେଷ୍ ରଖିଥିଲ, କାରଣ ସେ କହିଥିଲ, ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖରେ ଏହାକୁ ପୁରସବ କଲୁ । ୧୦ ମାତ୍ର ଏହି ଯାବେଷ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପରାଧିନ କରି କହିଲ, ଆହା, ଏହା ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖର କାରଣ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ନିଗନ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ଆମ୍ଭେ ସାମା ବୃଦ୍ଧ କର, ତୁମ୍ଭେ ହସତ ଆମ୍ଭର ସହାୟ ହେଉ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ମନଦରୁ ରକ୍ଷା କର । ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ନିବେଦିତ ବିଷୟ ଗହାକୁ ପୁରଦାନ କଲେ । ୧୧ ଶୁହାର ଭଗିନୀ କଲ୍‌ବ ମହାରକୁ ଜାତ କଲ, ସେ ଇଷ୍ଟୋନ୍‌ର ପିତା । ୧୨ ଇଷ୍ଟୋନ୍‌ ବେଥ୍‌ରାମ୍ ଓ ପାସେହକୁ, ଆଉ ଇରନାହସର ପିତା ତହିଁନ୍‌କୁ ଜାତ କଲ । ଏମାନେ ରେକାର ଲୋକ । ୧୩ କନସର ପୁତ୍ର ଅତ୍‌ନାୟେଲର ଓ ସରାୟ; ଅତ୍‌ନାୟେଲର ପୁତ୍ରମାନେ; ହଥତ । ୧୪ ମିୟୋନୋଥୟ ଅର୍ଦ୍‌ରକୁ ଜାତ କଲ; ପୁଣି, ସରାୟ ଗିହରଷାୟମାନଙ୍କ ପିତା ଯୋୟାବକୁ ଜାତ କଲ; ଏମାନେ ଶିଲ୍‌ପକାର ଥିଲେ । ୧୫ ଆଉ ଯିହୁନ୍‌ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବତ୍‌କର ସନ୍ତାନଗଣ; ଇରୁ, ଏଲ ଓ ନୟମ; ଆଉ ଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ କନସ । ୧୬ ଯିହୁଲିଲେର ପୁତ୍ରଗଣ; ସାଫ୍, ସାଫା, ଡାରିୟ ଓ ଅସାରେଲ । ୧୭ ଆଉ, ଏଜ୍ରାର ପୁତ୍ରଗଣ; ଯେଥର, ମେରଦ୍, ଏର୍‌ ଓ ଯାଲୋନ୍ (ମେରଦ୍‌ର) ଭାୟ୍‌ୟା ମରାୟମ, ଶମ୍‌ମୟ ଓ ଇଷ୍ଟିମୋୟର ପିତା ଯିଶ୍‌ବହକୁ ପୁରସବ କଲ । ୧୮ ଆଉ ଗହାର ଯିହୁଦାୟା ଭାୟ୍‌ୟା, ଗଦୋରର ପିତା ଯେରଦକୁ, ସୋଶୋର ପିତା ହେବରକୁ ଓ ସାନୋହର ପିତା ଯିକ୍‌ଥାୟେଲକୁ ପୁରସବ କଲ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଫାରୋର କନ୍ୟା ବିଥ୍‌ୟାର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ମେରଦ୍ ଗହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲ । ୧୯ ନହମର ଭଗିନୀ, ହୋଦାୟର ଭାୟ୍‌ୟାର ସନ୍ତାନ ଗର୍ମାୟ କିୟାଲର ପିତା ଓ ମାଖାଥାୟ ଇଷ୍ଟିମୋୟ । ୨୦ ଆଉ, ଶିମୋନର ସନ୍ତାନ ଅମ୍‌ନୋନ, ରିଶାଶ, ବିନ୍‌ହାନନ୍ ଓ ଡାଲୋନ୍ । ଆଉ ଇଶୀର ସନ୍ତାନ ସୋହେତ୍ ଓ ବିନ୍-ସୋହେତ୍ । ୨୧ ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ଶେଲର ପୁତ୍ରଗଣ; ଲେକାର ପିତା ଏର ଓ ମାରେଶାର ପିତା ଲଦା, ଆଉ ବେଥ୍-ଅସବେୟର ବଂଶ-ଜାତ କ୍ଷୌମବସ୍ତ୍ର-ପୁରସ୍ତୁତକାରୀ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ; ୨୨ ପୁଣି, ଯୋକାମ୍, କୋଷେବାର ଲୋକମାନେ, ଯୋୟାଶ୍, ସାରଫ୍ ନାମକ ମୋୟାବର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ଯାଶୁବିଲେହମ୍ । ଏହା ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ଅଟେ । ୨୩ ଏମାନେ କୁମ୍‌ଭକାର, ନଗୟିମ ଓ ଗଦେରରେ ବାସ କଲେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରାଜା ସତ୍‌ଗେ ଗହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକାଶେ ବାସ କଲେ ।

ଶିମୋନତ୍ମକ ବଂଶଧର

୨୪ ଶିମୋନର ସନ୍ତାନ ନମୁୟେଲ ଓ ଯାମାନ୍, ଯାରାବ, ସେରହ, ଶୌଲ; ୨୫ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶଲ୍‌କୁମ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ମିସ୍‌ସମ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ମିଶ୍‌ମା । ୨୬ ପୁଣି, ମିଶ୍‌ମାର ସନ୍ତାନ ହମୁୟେଲ, ଗହାର ସନ୍ତାନ ସକ୍‌କୁର, ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିମାୟି । ୨୭ ଆଉ, ଶିମାୟିର ଷୋଳ ପୁତ୍ର ଓ ଛଅ କନ୍ୟା ଥିଲେ; ମାତ୍ର ଗହାର ଭଗିନୀ ଅନେକ ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୨୮ ଆଉ, ସେମାନେ ବେରଶେବାରେ, ମୋଲାଦାରେ, ହତସର-ଶୁୟାଲ୍‌ରେ, ୨୯ ବିଲ୍‌ହାରେ, ଏତସମ୍‌ରେ, ଡେଲଦରେ, ୩୦ ବଥୁୟେଲରେ,

* ୪:୭ ଯସ୍‌ହାର କିମ୍‌ବା ସୋହର

ହର୍ମୀରେ, ସିଦ୍ଧଲଗ୍ନରେ, ୩୧ ବେଥ-ମର୍କାବୋତରେ, ହତ୍‌ସର୍-ସୂକ୍ଷ୍ମାମରେ, ବେଥ-ବିରାରେ ଓ ଶାରୟିମରେ ବାସ କଲେ । ଦାଉଦଞ୍ଜର ରାଜତପ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସବୁ ନଗର ସେମାନଙ୍କର ଥିଲା । ୩୨ ଆଉ, ଗୁରାମସୁଦ୍ଧା ଐଟମ୍, ଐନ୍, ରିମ୍‌ମୋନ୍, ଗେଖେନ୍ ଓ ଆଶନ୍, ଏହି ପାଞ୍ଚ ନଗର; ୩୩ ପୁଣି, ବାଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୁରାମ ସେମାନଙ୍କର ଥିଲା । ଏହିସବୁ ସେମାନଙ୍କର ନିବାସ-ସ୍ଥାନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଜର ବଂଶାବଳୀ ଅଛି । ୩୪ ଆଉ, ମଶୋବବ୍, ଯମ୍‌ଲେକ ଓ ଅମତ୍‌ସାୟର ପୁତ୍ର ଯୋଶ ୩୫ ଓ ଯୋୟେଲ, ପୁଣି, ଅସାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯୋଶର ପୁତ୍ର ଯୋଶିବିୟର ପୁତ୍ର ଯେହୁ; ୩୬ ଇଲୀୟୋଏନୟ, ଯାକୋବା, ଯିଶୋହାୟ, ଅସାୟ, ଅଦାୟେଲ, ଯିଶାମିୟେଲ ଓ ବନାୟ; ୩୭ ଆଉ, ଶମୟାୟର ଅତି ବୃଦ୍ଧ ପୁତ୍ର ଶିମ୍‌ରୀର ବୃଦ୍ଧ ପୁତ୍ର ଯୋଶର ପୁତ୍ର ଯୋଶର ଆଲୋନର ପୁତ୍ର ଶିମ୍‌ୟର ପୁତ୍ର ସାଷ; ୩୮ ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲା, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପଶୁପଲ ପାଇଁ ଚରାସ୍ଥାନ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଗନ୍ଦୋରର ପୁରବେଶ-ସ୍ଥାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉପତ୍ୟକାର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ୪୦ ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୁରୁର ଓ ଉତ୍ତମ ଚରାସ୍ଥାନ ପାଇଲେ, ଆଉ ଦେଶ ପୁରଶସ୍ତ ଓ ଶାନ୍ତ ଓ ନିର୍ବିରୋଧ ଥିଲା; କାରଣ ହାମବଂଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୪୧ ପୁଣି, ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ହେଲା, ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୀୟର ସମୟରେ ଆସି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ତମ୍ଭୁ ଓ ସେଠାରେ ପୁରାତ ମିୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଦାତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ, (ଗହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ଅଛି), ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ବଦଳେ ବାସ କଲେ; କାରଣ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁପଲ ପାଇଁ ଚରାସ୍ଥାନ ଥିଲା । ୪୨ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶିମାୟୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଜଣ ଇଶୀର ସନ୍ତାନ ପୁଲଟୀୟକୁ ଓ ନିୟରୀୟକୁ ଓ ରଫାୟକୁ ଓ ଉଷାୟେଲକୁ ସେନାପତି କରି ସେମାନଙ୍କ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅମାଲେକୀୟ ପଲତକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଦାତ କରି ସେଠାରେ ବାସ କଲେ, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

୫

ରୁବେନ୍‌ଙ୍କ ବଂଶଧର

୧ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରଥମଜାତ ରୁବେନ୍‌ର ସନ୍ତାନଗଣର କଥା, ରୁବେନ୍‌ ପୁରଥମଜାତ ଥିଲା; ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ପିତୃଶୟା* ଅଶୁଚି କରିବାରୁ ଗହାର ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାର ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା; ତଥାପି ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାରୀଗୁଣାରେ ବଂଶାବଳୀ ଲେଖା ହୁଏ ନାହିଁ । ୨ କାରଣ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ଅପେକ୍ଷା ପରାକ୍ରମୀ ହେଲା ଓ ଗହାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ମାତ୍ର ଜେୟଷ୍ଠାଧିକାର ଯୋଷେଫର ହେଲା; ୩ ଇସ୍ରାଏଲର ଜେୟଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ରୁବେନ୍‌ର ସନ୍ତାନ ହନୋକ ଓ ପଲ୍‌ଲୁ, ହିଷ୍‌ରୋଶ ଓ କର୍ମି । ୪ ଯୋୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଶମୟାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଗୋଗ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିମାୟ; ୫ ଗହାର ପୁତ୍ର ମାଶା, ଗହାର ପୁତ୍ର ରାୟା, ଗହାର ପୁତ୍ର ବାଲ୍; ୬ ଗହାର ପୁତ୍ର ବେଗ୍, ଯାହାକୁ ଅଶୁର-ରାଜା ତିଲ୍‌ତ-ପିଲ୍‌ନେଷର ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା; ସେ ରୁବେନୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା । ୭ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଲେଖାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଏହାର ଏହି ଭ୍ରାତୃଗଣ ଥିଲେ; ପୁରଧାନ ଯିୟାୟେଲ ଓ ଜିଖରୀୟ ୮ ଓ ଯୋୟେଲର ପୁତ୍ର ଯୋଶର ଶେମାର ପୁତ୍ର ଆସସ୍‌ର ପୁତ୍ର ବେଲ୍, ସେ ଅରୋୟେର ଓ ନବୋ ଓ ବାଲ୍-ମାୟୋନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କଲା । ୯ ପୁଣି, ପୂର୍ବଦିଗରେ ସେ ଫରାତ୍ ନଦୀଠାରୁ ପୁରାତର-ପୁରବେଶ-ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କଲା; କାରଣ ଗିଲାୟଦ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଶାଉଲଙ୍କର ସମୟରେ ସେମାନେ ହାଗରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତେ, ହାଗରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପତିତ ହେଲେ; ତହିଁ ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କ ତମ୍ଭୁରେ ଗିଲାୟଦ ଦେଶର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସର୍ବତ୍ର ବାସ କଲେ ।

ଗାଦ୍‌ଙ୍କ ବଂଶଧର

୧୧ ପୁଣି, ଗାଦ୍‌ର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସଲଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଣନ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ । ୧୨ ଯୋୟେଲ ପୁରଧାନ ଓ ଶାଫ୍‌ ଉତ୍ପ୍ରୀତୀୟ, ଆଉ ଯାନୟ ଓ ଶାଫ୍‌ ବାଣନରେ ରହିଲେ;

* ୫:୧ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଗଞ୍ଜ ପିତର ଉପପତ୍ନି ସହ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିବା ସକାଶୁ

୧୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ପିତୃବଂଶଜ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମାଖାୟେଲ, ମଶୁଲ୍ଲମ୍, ଶେବଃ, ଯୋରୟ, ଯାକନ୍, ସାୟ ଓ ଏବର, ସାତ ଜଣ। ୧୪ ବୁଷ୍ଟର ପୁତ୍ର ଯହଦୋ, ଯହଦୋର ପୁତ୍ର ଯିହିଶୟ, ଯିହିଶୟର ପୁତ୍ର ମାଖାୟେଲ, ମାଖାୟେଲର ପୁତ୍ର ଗିଲ୍ଲୀୟଦ, ଗିଲ୍ଲୀୟଦର ପୁତ୍ର ଯାଗୋହ, ଯାଗୋହର ପୁତ୍ର ହୁରି; ହୁରିର ପୁତ୍ର ଅବାହୟିଲ, ସେମାନେ ସେହି ଅବାହୟିଲର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ। ୧୫ ଗୁନିର ପୌତ୍ର ଅବ୍ଦାୟେଲର ପୁତ୍ର ଅହି ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ। ୧୬ ସେମାନେ ଗିଲ୍ଲୀୟଦରେ, ବାଶନରେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଉପନଗରରେ ଓ ସେସବୁର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାଗୋଶର ସମସ୍ତ ତଳିଭୂମିରେ ବାସ କଲେ। ୧୭ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଥମଙ୍କର ସମୟରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯାରବୀୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଏସମସ୍ତଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା। ୧୮ ରୁବେନ୍ର ସନ୍ତାନଗଣ, ପୁଣି, ଗାଦୀୟ, ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଜାଲ, ଖତଗ ଧରିବାକୁ, ଧନୁ ମାରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିପୁଣ ଚୈତ୍ତ୍ୱାଳିଣ ହଜାର ସାତ ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ ବିକ୍ରମା ପୁରୁଷ ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଥିଲେ। ୧୯ ସେମାନେ ହାଗରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ, ଯିତ୍ରୁର, ନାଫୀଶ୍ ଓ ନୋଦବ୍ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ୨୦ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରତିକୂଳରେ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଲେ, ତହିଁରେ ହାଗରୀୟମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ କରୁନଦନ କରୁନେତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଗହାତ୍ୱକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ୨୧ ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ଉଷ୍ଟର ମଧ୍ୟରୁ ପରାଣ ହଜାର, ମେଷ ମଧ୍ୟରୁ ଅଡ଼ାଇ ଲକ୍ଷ, ଗର୍ଦ୍ଦଭ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ହଜାର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ନେଇ ଗଲେ। ୨୨ କାରଣ ଯୁଦ୍ଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ହେବାରୁ ଅନେକ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ପୁଣି, ସେମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଧାନରେ ବାସ କଲେ।

ମନଶିଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶ

୨୩ ଆଉ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶର ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କଲେ; ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ବାଶନଠାରୁ ବାଲ୍-ହର୍ମୋନ୍, ସନାର୍ ଓ ହର୍ମୋଣ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଗଲେ। ୨୪ ପୁଣି, ଏମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ, ଯଥା, ଏଫର, ଈଶା, ଇଲ୍ଲୀୟେଲ୍, ଅସରୀୟେଲ୍, ଯିରିମାୟ, ହୋଦବୀୟ ଓ ଯହଦାୟେଲ୍, ଏସମସ୍ତେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ, ବିଖ୍ୟାତ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ। ୨୫ ଏଥୁପରାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ାୟନ କଲେ, ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନାଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ବ୍ୟଭିଚାର କଲେ। ୨୬ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଅଶୁରର ରାଜା ପୁଲ୍ଲର ମନକୁ ଓ ଅଶୁରର ରାଜା ତିଗ୍ଲତ୍-ପିଲ୍ନେଷରର ମନକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ରୁବେନୀୟ, ଗାଦୀୟ, ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ହଲହ, ହାବୋର, ହାରା ଓ ଗୋଶନ ନଦୀତୀରକୁ ଆଣିଲା, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି।

୭

ଲେବୀଙ୍କ ବଂଶଧର

୧ ଲେବୀର ପୁତ୍ର ଗେର୍ଶୋନ, କହାତ ଓ ମରାରି। ୨ କହାତର ପୁତ୍ର ଅମ୍ମରାୟ, ଯିଷ୍ଟହର୍ ଓ ହିବ୍ରେଣ ଓ ଉର୍ଷାୟେଲ। ୩ ଅମ୍ମରାୟର ସନ୍ତାନ ହାଗୋଣ ଓ ମୋଶା ଓ ମରୀୟମ। ପୁଣି, ହାଗୋଣର ପୁତ୍ର ନାଦବ୍ ଓ ଅବାହୁ ଇଲ୍ଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର। ୪ ଇଲ୍ଲୀୟାସର ପାନହସ୍ତକୁ ଜାତ କଲା, ପାନହସ୍ତ ଅବାଶୁୟକୁ ଜାତ କଲା; ୫ ପୁଣି, ଅବାଶୁୟ ବୁକ୍କିକୁ ଜାତ କଲା ଓ ବୁକ୍କି ଉଷିକୁ ଜାତ କଲା; ୬ ଆଉ ଉଷି ସରହାୟକୁ ଜାତ କଲା ଓ ସରହାୟ ମରୀୟୋତକୁ ଜାତ କଲା; ୭ ମରୀୟୋତ୍ ଅମରୀୟକୁ ଜାତ କଲା, ଅମରୀୟ ଅହାଟୁବକୁ ଜାତ କଲା। ୮ ଆଉ ଅହାଟୁବ୍ ସାଦୋକକୁ ଜାତ କଲା, ସାଦୋକ ଅହାମାସକୁ ଜାତ କଲା; ୯ ଅହାମାସ୍ ଅସରୀୟକୁ ଜାତ କଲା, ଅସରୀୟ ଯୋହାନନ୍କୁ ଜାତ କଲା; ୧୦ ଆଉ ଯୋହାନନ୍ ଅସରୀୟକୁ ଜାତ କଲା, ଏହି ଅସରୀୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶଲୋମନ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଜକର୍ମ କଲା। ୧୧ ଅସରୀୟ ଅମରୀୟକୁ ଜାତ କଲା, ଅମରୀୟ ଅହାଟୁବକୁ ଜାତ କଲା; ୧୨ ପୁଣି, ଅହାଟୁବ୍ ସାଦୋକକୁ ଜାତ କଲା, ସାଦୋକ ଶଲ୍ଲୁମକୁ ଜାତ କଲା; ୧୩ ଶଲ୍ଲୁମ୍ ହିଲ୍କୀୟକୁ ଜାତ କଲା, ହିଲ୍କୀୟ ଅସରୀୟକୁ ଜାତ କଲା; ୧୪ ଆଉ ଅସରୀୟ ସରୀୟକୁ ଜାତ କଲା ଓ ସରୀୟ ଯିହୋଷାଦକଙ୍କୁ ଜାତ କଲା। ୧୫ ପୁଣି,

୮ ୫:୨୫ ବ୍ୟଭିଚାର କଲେ। ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲେ

ସଦାପୁରତୁ ନବୁଖଦ୍ବିତ୍ସରର ହସତ ଦ୍ବୁପ୍ରାଗ୍ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନିର୍ବାସନ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ଯିହୋଷାଦକ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଗଲା । ୧୭ ଲେବୀର ପୁତ୍ର ଗେର୍ଶୋମ, କହାତ ଓ ମରାରି ଥିଲେ । ୧୭ ଗେର୍ଶୋମର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଲିବ୍ନି ଓ ଶିମାୟି । ୧୮ କହାତର ପୁତ୍ର ଅମରାମ, ଯିଷ୍ଟହର, ହିବ୍ରେଣ ଓ ଉଷାୟେଲ । ୧୯ ମରାରିର ପୁତ୍ର ମହଲି ଓ ମୂଶି; ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଏସମସ୍ତେ ଲେବୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ । ୨୦ ଗେର୍ଶୋମର (ସନ୍ତାନ); ଗହାର ପୁତ୍ର ଲିବ୍ନି, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯହତ, ଗହାର ପୁତ୍ର ସିମ୍ମ; ୨୧ ଗହାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଦ୍ବୋ, ଗହାର ପୁତ୍ର ସେରହ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯାୟତ୍ତରୟ । ୨୨ କହାତର ସନ୍ତାନ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଅମ୍ମାନାଦବ, ଗହାର ପୁତ୍ର କୋରହ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅସାର; ୨୩ ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ଲକାନା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅବୀୟାସଫ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅସାର; ୨୪ ଗହାର ପୁତ୍ର ତହତ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଉରାୟେଲ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଉଷାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଶୌଲ । ୨୫ ଇଲ୍ଲକାନାର ସନ୍ତାନ ଅମାସୟ ଓ ଅହୀମୋତ୍ । ୨୬ ଇଲ୍ଲକାନା; ଇଲ୍ଲକାନାର ସନ୍ତାନ; ଗହାର ପୁତ୍ର ସୋଫୀ, ଗହାର ପୁତ୍ର ନହତ; ୨୭ ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ଲୀୟାବ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯିରୋହମ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ଲକାନା । ୨୮ ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ସନ୍ତାନ; ପୁରଥମଜାତ ଯୋୟେଲ ଓ ଦ୍ବୁତ୍ରୀୟ ଅବୀୟା । ୨୯ ମରାରିର ସନ୍ତାନ ମହଲି, ଗହାର ପୁତ୍ର ଲିବ୍ନି, ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିମାୟି, ଗହାର ପୁତ୍ର ଉଷା; ୩୦ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶିମାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ହଗାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅସାୟ । ୩୧ (ନିୟମ)ସିନ୍ଦୁକ ବିଶ୍ବରାମ-ସଥାନ ପାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଦାଉଦ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହର ଗାନ-ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି । ୩୨ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରୁପ ଆବାସ ସମ୍ମୁଖରେ ଗାନ ଦ୍ବୁପ୍ରାଗ୍ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାଳି ଅନୁସାରେ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ପଦରେ ସେବା କଲେ । ୩୩ ଆଉ ସେହି ସେବାକାରୀ ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ, ଯଥା, କହାତୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ହେମନ ଗାୟକ, ସେ ଯୋୟେଲର ପୁତ୍ର, ସେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ପୁତ୍ର; ୩୪ ସେ ଇଲ୍ଲକାନାର ପୁତ୍ର, ସେ ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର, ସେ ଇଲ୍ଲୀୟେଲର ପୁତ୍ର, ସେ ଗେହର ପୁତ୍ର; ୩୫ ସେ ସୂଫର ପୁତ୍ର, ସେ ଇଲ୍ଲକାନାର ପୁତ୍ର, ସେ ମାହତ୍ତର ପୁତ୍ର, ସେ ଅମାସୟର ପୁତ୍ର; ୩୬ ସେ ଇଲ୍ଲକାନାର ପୁତ୍ର, ସେ ଯୋୟେଲର ପୁତ୍ର, ସେ ଅସରାୟର ପୁତ୍ର, ସେ ସଫନାୟର ପୁତ୍ର; ୩୭ ସେ ତହତର ପୁତ୍ର, ସେ ଅସାରର ପୁତ୍ର, ସେ ଅବୀୟାସଫର ପୁତ୍ର, ସେ କୋରହର ପୁତ୍ର; ୩୮ ସେ ଯିଷ୍ଟହରିର ପୁତ୍ର, ସେ କହାତର ପୁତ୍ର, ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ର, ସେ ଇସରାଏଲର ପୁତ୍ର । ୩୯ ହେମନର ଭ୍ରାତା ଆସଫ ଗହାର ଦକ୍ଷିଣରେ ଠିଆ ହେଲା, ସେହି ଆସଫ ବେରିଶାୟର ପୁତ୍ର, ସେ ଶିମାୟର ପୁତ୍ର; ୪୦ ସେ ମାଖାୟେଲର ପୁତ୍ର, ସେ ବାସେୟର ପୁତ୍ର, ସେ ମଲ୍ଲକାୟର ପୁତ୍ର; ୪୧ ସେ ଇତନିର ପୁତ୍ର, ସେ ସେରହର ପୁତ୍ର, ସେ ଅଦାୟାର ପୁତ୍ର; ୪୨ ସେ ଏଥ୍ନର ପୁତ୍ର, ସେ ସିମ୍ମର ପୁତ୍ର, ସେ ଶିମାୟିର ପୁତ୍ର । ୪୩ ସେ ଯହତର ପୁତ୍ର, ସେ ଗେର୍ଶୋମର ପୁତ୍ର, ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ର । ୪୪ ବାମ ଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମରାରିର ସନ୍ତାନମାନେ ଠିଆ ହେଲେ; ଏଥ୍ନ କାଶିର ପୁତ୍ର, ସେ ଅବ୍ଦିର ପୁତ୍ର, ସେ ମଲ୍ଲକର ପୁତ୍ର; ୪୫ ସେ ହଶବୀୟର ପୁତ୍ର, ସେ ଅମତ୍ସାୟର ପୁତ୍ର, ସେ ହିଲ୍ଲକିୟର ପୁତ୍ର; ୪୬ ସେ ଅମ୍ମିର ପୁତ୍ର, ସେ ବାନିର ପୁତ୍ର, ସେ ଶେମରର ପୁତ୍ର; ୪୭ ସେ ମହଲିର ପୁତ୍ର, ସେ ମୂଶିର ପୁତ୍ର, ସେ ମରାରିର ପୁତ୍ର, ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ର । ୪୮ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଲେବୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ବ୍ରଙ୍କ ଗୃହରୁପ ଆବାସର ସମସ୍ତ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ୪୯ ମାତ୍ତର ହାବୋଣ ଓ ଗତ୍ତକର ପୁତ୍ରଗଣ ପରମେଶ୍ବ୍ରଙ୍କ ସେବକ ମୋଶାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପୂର୍ମାଣେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ଇସରାଏଲ ପାଇଁ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହୋମାର୍ଥକ ବେଦି ଉପରେ ଓ ଧୂପାର୍ଥକ ବେଦି ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୫୦ ହାବୋଣଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ; ହାବୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ଲୀୟାସର, ଗହାର ପୁତ୍ର ପାନହସ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅବୀଶ୍ବୟ ୫୧ ଗହାର ପୁତ୍ର ବୁକ୍କି, ଗହାର ପୁତ୍ର ଉଷି, ଗହାର ପୁତ୍ର ସରହାୟ; ୫୨ ଗହାର ପୁତ୍ର ମରାୟୋତ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅମରାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅହୀବୁ; ୫୩ ଗହାର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅହୀମାସ୍ । ୫୪ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ସାମାରେ ଛାଉଣିର ସ୍ଥାପନାନୁସାରେ ଏହିସବୁ ସେମାନଙ୍କର ବସତି-ସ୍ଥାନ । ଯଥା, ହାବୋଣଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ କହାତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରଥମ ବାଣେ ଥିଲା, ୫୫ ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ଦେଶସଥା ହିବ୍ରେଣ ଓ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥା ତଳିଭୂମି ଦିଆଗଲା । ୫୬ ମାତ୍ତର ନଗରର କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତହିଁର ଗର୍ଭମସବୁ ଯିହୁଦାନିର ପୁତ୍ର କାଲେବଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା । ୫୭ ପୁଣି, ହାବୋଣଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ବରୟ ନଗରସବୁ, ହିବ୍ରେଣ; ଲିବ୍ନା, ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଓ ଯତ୍ତାର ଓ ଇଷ୍ଟିମୋୟ, ତହିଁର ତଳିଭୂମି;

୫୮ ହିଲେନ୍, ତହିଁର ତଳିଭୂମି, ଦଗର, ତହିଁର ତଳିଭୂମି; ୫୯ ଆଶନ୍, ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଓ ବେଥ-ଶେମଶ, ତହିଁର ତଳିଭୂମି; ୬୦ ପୁଣି, ବିନ୍ୟାମାନ୍ ବଂଶଠାରୁ ଗେବା, ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଓ ଆଲେମତ, ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଓ ଅନଥୋତ, ତହିଁର ତଳିଭୂମି ଦିଆଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ବଂଶର ସର୍ବସୁଦଧା ତେର ନଗର ଥିଲା । ୬୧ ପୁଣି, କହାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦସ୍ତ୍ରାର ବଂଶାୟ ଗୋଷ୍ଠୀଠାରୁ, ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶଠାରୁ ଦଶ ନଗର ଦିଆଗଲା । ୬୨ ଆଉ ଗେର୍ଶୋମର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଇଷାଖର-ବଂଶଠାରୁ ଓ ଆଶେର-ବଂଶଠାରୁ ଓ ନପ୍ତଲି-ବଂଶଠାରୁ ଓ ବାଶନସ୍ଥ ମନଃଶି-ବଂଶଠାରୁ ତେର ନଗର ଦିଆଗଲା । ୬୩ ମରାରିର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦସ୍ତ୍ରାର ରୁବେନ୍-ବଂଶଠାରୁ ଓ ଗାଦ୍-ବଂଶଠାରୁ ଓ ସବୁଲୁନ-ବଂଶଠାରୁ ବାର ନଗର ଦିଆଗଲା । ୬୪ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ନଗରମାନ ଦେଲେ । ୬୫ ସେମାନେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦସ୍ତ୍ରାର ନାମରେ ଉଲ୍ଲିଶିତ ଏହି ନଗରସବୁ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶଠାରୁ ଓ ଶିମାୟୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶଠାରୁ ଓ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୬୬ ପୁଣି, କହାତ ସନ୍ତାନଗଣ କୌଶସି କୌଶସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଇଫ୍ରୟିମ-ବଂଶଠାରୁ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ସାମାସ୍ଥ ନଗର ପାଇଲେ । ୬୭ ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱରୟ-ନଗରମାନ ଦେଲେ, ଇଫ୍ରୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଶିଖିମ୍; ତଳିଭୂମି ସହିତ ଗେଷର୍; ୬୮ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଯକମାୟାମ୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ବେଥ-ହୋରଶ; ୬୯ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଅୟାଲୋନ୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଗାଥ୍-ରିମ୍ମୋନ; ୭୦ ପୁଣି, ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଆନେର୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ବିଲ୍ଲାୟମ୍, ଏହିସବୁ ନଗର କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅବଶିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଦେଲେ । ୭୧ ଗେର୍ଶୋମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶର ଗୋଷ୍ଠୀଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ବାଶନସ୍ଥ ଗୋଲନ୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଅଷ୍ଟାଗୋତ୍; ୭୨ ଆଉ ଇଷାଖରର ଗୋଷ୍ଠୀଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ କେଦଶ୍, ତଳିଭୂମି ସହିତ ଦାବରତ୍; ୭୩ ତଳିଭୂମି ସହିତ ରାମୋତ୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଆନେମ୍; ୭୪ ଆଉ ଆଶେର-ବଂଶଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ମଶାଲ୍, ତଳିଭୂମି ସହିତ ଅବଦୋନ୍; ୭୫ ତଳିଭୂମି ସହିତ ହୁକ୍କକୋକ୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ରହୋବ୍; ୭୬ ଆଉ ନପ୍ତଲି-ବଂଶଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଗାଲିଲାସ୍ଥ କେଦଶ୍, ତଳିଭୂମି ସହିତ ହମ୍ମୋନ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ କିରାୟାଥୟିମ ଦିଆଗଲା । ୭୭ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସବୁଲୁନ-ବଂଶଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ରିମ୍ମୋନ୍, ତଳିଭୂମି ସହିତ ଗବୋର୍ ଦିଆଗଲା । ୭୮ ଆଉ ଯର୍ଦ୍ଦନର ସେପାରି ଯିରାହୋ ନିକଟରେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବଦିଗରେ ରୁବେନ୍-ବଂଶଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ପରାନ୍ତରସ୍ଥ ବେତ୍ସର ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଯହ୍ସ ୭୯ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ କଦେମୋତ୍ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ମେଫାତ୍; ୮୦ ଆଉ ଗାଦ୍ ବଂଶଠାରୁ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଗିଲ୍ଲାୟସ୍ଥ ରାମୋତ୍, ତଳିଭୂମି ସହିତ ମହନୟିମ୍, ୮୧ ତଳିଭୂମି ସହିତ ହିଷ୍ବୋନ ଓ ତଳିଭୂମି ସହିତ ଯାସେର ଦିଆଗଲା ।

୭

ଇଷାଖରଙ୍କ ବଂଶଧର

୧ ଇଷାଖରର ପୁତ୍ରଗଣ; ଡେଲୟ, ପୁୟା, ଯାଶୁବ ଓ ଶିମ୍ରେଶ, ଚାରି ଜଣ ଥିଲେ । ୨ ଆଉ ଡେଲୟର ପୁତ୍ରଗଣ; ଉଷି, ରଫାୟ, ଯିରାୟେଲ, ଯହମୟ, ଯିସ୍ସମ୍ ଓ ଶେମୁୟେଲ, ଏମାନେ ଆପଣା ପିତା ଡେଲୟ-ବଂଶର ପୁରଧାନ ଓ ଆପଣାର ସମକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଥିଲେ; ଦାଉଦଙ୍କ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ ହଜାର ଛଅ ଶହ ଥିଲା । ୩ ଆଉ ଉଷିର ପୁତ୍ରଗଣ; ଯିଷ୍ଠରାୟ, ଯିଷ୍ଠରାୟର ପୁତ୍ର ମାଖାୟେଲ, ଓବଦାୟ, ଯୋୟେଲ ଓ ଯିଶାୟ, ପାଞ୍ଚ ଜଣ । ଏସମସ୍ତେ ପୁରଧାନ ଲୋକ ଥିଲେ । ୪ ଆଉ ଏମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଏମାନଙ୍କ ସତ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ଛତିଶ ହଜାର ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୫ ଆଉ ଇଷାଖରର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଥିଲେ, ଏମାନେ ସର୍ବସୁଦଧା ବଂଶାବଳୀ କ୍ରମେ ଲିଖିତ ସତ୍ୟଶା ହଜାର ଥିଲେ । ୬ ଆଉ ବିନ୍ୟାମାନ୍ର ପୁତ୍ରଗଣ; ବେଲ୍ ଓ ବେଖର ଓ ଯିଦାୟେଲ, ତିନି ଜଣ । ୭ ଆଉ ବେଲ୍ର ପୁତ୍ରଗଣ; ଇଷବୋନ୍, ଉଷି, ଉଷାୟେଲ, ଯିରେମୋତ୍ ଓ ଇରା, ପାଞ୍ଚ ଜଣ; ଏମାନେ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନ ଓ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ; ଆଉ ଏମାନେ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଲିଖିତ ବାଇଶ ହଜାର ଚୌତିଶ ଜଣ ଥିଲେ । ୮ ଆଉ ବେଖରର ପୁତ୍ରଗଣ; ସମାର୍, ଯୋୟାଶ୍, ଇଲ୍ଲାୟେଜର, ଇଲ୍ଲାୟୋଏନୟ, ଅମ୍ବି, ଯେରେମୋତ୍, ଅଗାୟ, ଅନଥୋତ୍ ଓ ଆଲେମତ୍ । ଏ ସମସ୍ତେ ବେଖରର ସନ୍ତାନ । ୯ ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାନୁସାରେ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଲିଖିତ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ପିତୃବଂଶର

ପରଧାନ ଓ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୦ ଯିଦାୟେଲର ପୁତ୍ର* ବିଲହନ ଏବଂ ବିଲହନର ପୁତ୍ରଗଣ ଯିୟୁଶ୍, ବିନ୍ୟାମୀନ୍, ଏହୁଦ୍, କନାନ, ସେଥନ୍, ତର୍ଣାଶ୍ ଓ ଅହାଶହର; ୧୧ ଯିଦାୟେଲର ଏହି ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ପରଧାନଗଣସାଥେ ଯୁଦ୍ଧଧର୍ମେ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ-ସମର୍ଥ ସତର ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୨ ଶୁପ୍ପାୟାମ୍ ମଧ୍ୟ ଓ ହୁପ୍ପାୟାମ୍, ଇର୍ରର ସନ୍ତାନଗଣ, ହୁର୍ଣାମ୍, ଅହେରର ସନ୍ତାନଗଣ ।

ନପୁତଲିତ୍ସକ ବଂଶଧର

୧୩ ନପୁତଲିର ପୁତ୍ରଗଣ; ଯହସାୟେଲ, ଗୁନି, ଯେତ୍ସର ଓ ଶଲ୍ଲୁମ୍, ଏମାନେ ବିଲହାର ବଂଶ ।

ମନଶିତ୍ସକ ବଂଶଧର

୧୪ ମନଶିତ୍ସକର ପୁତ୍ରଗଣ; ଅସ୍ତାୟେଲ ଏବଂ ମାଖୀର, ମନଶିତ୍ସକର ଅରାମୀୟା ଉପପତନୀଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେଲେ; ଏହି ମାଖୀର ଗିଲାୟଦର ପିତା ଥିଲେ । ୧୫ ଏହି ମାଖୀର ହୁପ୍ପାୟାମ୍ ଓ ଶୁପ୍ପାୟାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟା ଏକ ସତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲେ, ସେମାନତ୍ସକ ଭଗିନୀର ନାମ ମାଖା ଥିଲା; ଆଉ ଦୁଫ୍ରିଗୟର ନାମ ସଲ୍ପାଦ୍ ଓ ସଲ୍ପାଦ୍‌ର କନ୍ୟାମାନେ ଥିଲେ । ୧୬ ଆଉ ମାଖୀରର ଭାୟିୟା ମାଖା ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରି ଗହାର ନାମ ପେରଶ ଦେଲେ ଓ ଗହାର ଭ୍ରାତୃର ନାମ ଶେରଶ ଥିଲା; ପୁଣି, ପେରଶର ପୁତ୍ର ଉଲମ୍ ଓ ରେକମ୍ । ୧୭ ଉଲମ୍‌ର ପୁତ୍ରଗଣ, ବଦାନ । ଏମାନେ ମନଶିର ପୌତ୍ର ମାଖୀରର ପୁତ୍ର ଗିଲାୟଦର ସନ୍ତାନ । ୧୮ ଆଉ ଗହାର ଭଗିନୀ ହମ୍‌ମୋଲେକତ୍, ଇଶହୋଦ୍, ଅବାୟେଷର ଓ ମହଲକୁ ପ୍ରସବ କଲେ । ୧୯ ଆଉ ଶମାଦାର ପୁତ୍ର ଅହାୟନ୍, ଶେଖମ୍, ଲିକ୍‌ହି ଓ ଅନାୟାମ୍ ।

ଇଫ୍‌ରୟିମତ୍ସକ ବଂଶଧର

୨୦ ଇଫ୍‌ରୟିମର ପୁତ୍ର ଶୁଥେଲହ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ବେରଦ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ତହତ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାଦା, ଗହାର ପୁତ୍ର ତହତ୍, ୨୧ ଗହାର ପୁତ୍ର ସାବଦ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଶୁଥେଲହ୍, ଏସର୍ ଓ ଇଲୀୟଦ୍, ଏମାନତ୍ସକ ଦେଶଜାତ ଗାଥୀୟ ଲୋକମାନେ ବଧ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନତ୍ସକର ପଶୁ ହରଣ କରିବାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲେ । ୨୨ ଏହେତୁ ସେମାନତ୍ସକ ପିତା ଇଫ୍‌ରୟିମ ଅନେକ ଦିନ ଶୋକ କଲେ, ତେଣୁ ଗହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଗହାକୁ ସାନ୍ତତ୍ସନା କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ଭାୟିୟାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ, ତହିଁ ସେ ଗହାର ନାମ ବରୀୟ (ଅମତ୍ସକ) ରଖିଲା, କାରଣ ଗହାର ଗୃହରେ ଅମତ୍ସକ ଘଟିଲା । ୨୪ ଆଉ ଶୀରା ଗହାର କନ୍ୟା ଥିଲା, ସେ ଉର୍ତ୍ତ ଓ ନିମ୍ନ ବେଥ୍-ହୋରଣ ଓ ଉଷେନ୍-ଶୀରା ନାମରେ ଦୁଇଟି ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲା । ୨୫ ଗହାର ପୁତ୍ର ରେଫହ୍ ଓ ରେଶଫ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ତେଲହ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ତହନ; ୨୬ ଗହାର ପୁତ୍ର ଲାଦନ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଅମ୍‌ମାହୁଦ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାମା; ୨୭ ଗହାର ପୁତ୍ର ନୁନ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ । ୨୮ ଏମାନତ୍ସକର ଅଧିକାର ଓ ନିବାସ-ସ୍ଥାନ ବେଥେଲ୍ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଉପନଗର, ଆଉ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ନାରନ୍ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ସମସ୍ତ ଉପନଗର ସହିତ ଗେଷର୍; ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉପନଗର ସହିତ ଶିଖିମ୍, ସମସ୍ତ ଉପନଗର ସହିତ ଅୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା; ୨୯ ଆହୁରି ମନଶି-ସନ୍ତାନଗଣର ସାମାପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ବେଥ୍-ଶାନ୍ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସବୁ, ଗନକ୍ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସବୁ, ମଗିଦ୍‌ଦୋ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସବୁ, ଦୋର ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସବୁ ଥିଲା । ଏହି ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫ୍‌ର ସନ୍ତାନମାନେ ବାସ କଲେ ।

ଆଶେରତ୍ସକ ବଂଶଧର

୩୦ ଆଶେରର ସନ୍ତାନଗଣ; ଯିମ୍ନା, ଯିଶ୍‌ବା, ଯିଶ୍‌ବି, ବରୀୟ ଓ ସେମାନତ୍ସକର ଭଗିନୀ ସେରହ୍ । ୩୧ ବରୀୟର ପୁତ୍ର ହେବର ଓ ବିର୍ଷୋତର ପିତା ମଲ୍‌କାୟେଲ । ୩୨ ପୁଣି, ହେବର, ଯଫ୍‌ଲେଟ୍, ଶୋମର, ହୋଥମ୍ ଓ ସେମାନତ୍ସକ ଭଗିନୀ ଶୁୟାକୁ ଜାତ କଲା । ୩୩ ଯଫ୍‌ଲେଟ୍‌ର ପୁତ୍ର ପାସକ୍, ବିମ୍‌ହଲ୍ ଓ ଅଶ୍‌ପ୍ରେତ୍ । ଏମାନେ ଯଫ୍‌ଲେଟ୍‌ର ସନ୍ତାନ । ୩୪ ଆଉ ଶୋମରର ପୁତ୍ର ଅହି, ରୋହଗ୍, ଯିହ୍‌ବ୍‌ବ ଓ ଅରାମ । ୩୫ ଗହାର ଭ୍ରାତୃ ହେଲମର ପୁତ୍ର ଶୋଫହ୍, ଯିମ୍ନା, ଶେଲଶ୍ ଓ ଆମଲ । ୩୬ ଶୋଫହ୍‌ର ପୁତ୍ର ସୁହ୍, ହର୍ଷୋଫର୍, ଶୁୟାଲ୍, ବେରୀ ଓ ଯିମ୍‌ର; ୩୭ ବେତ୍‌ସର, ହୋଦ୍, ଶମ୍‌ମା, ଶିଲ୍‌ଶ, ଯିତ୍‌ରନ୍ ଓ ବେରା । ୩୮ ଯେଥରର ପୁତ୍ର ଯିଫ୍‌ନି, ପିଷ୍‌ପ ଓ ଅରା । ୩୯ ଆଉ ଉଲ୍‌ଲର ପୁତ୍ର ଆରହ୍, ହନ୍‌ନାୟେଲ ଓ ରିତ୍‌ସାୟ । ୪୦ ଏସମସ୍ତେ ଆଶେରର ସନ୍ତାନ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ, ବଛା ଓ

* ୭:୧୦ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଭାଷାରେ ପୁତ୍ରଗଣ

ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲେ । ଆଉ ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମୂଳେ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଲିଖିତ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛବିଶ ହଜାର ଥିଲା ।

୮

ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କ ବଂଶଧର

୧ ବିନ୍ୟାମୀନ ଆପଣା ଜେୟଷ୍ଠ ବେଳା, ଦସ୍ତ୍ରିତାୟ ଅସ୍ତବେଳା ଓ ତୃତୀୟ ଅହର୍ଣ୍ଣ; ୨ ଚତୁର୍ଥ ନୋହା, ପଞ୍ଚମ ରାଫାକୁ ଜାତ କଲା । ୩ ଆଉ ବେଳାର ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ଅଦ୍ଦର, ଗୋରା, ଅବାହୁଦ, ୪ ଅବାଶୁୟ, ନାମାନ୍, ଆହୋହ, ୫ ଗୋରା, ଶଫୁଫାନ୍ ଓ ହୁରମ୍ । ୬ ଏହୁଦର ପୁତ୍ରଗଣ ଏହି; ଏମାନେ ଗୋବା ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ, ଏମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ମାନହତକୁ ନିଆ ଯାଇଥିଲେ । ୭ ଆଉ ସେ ନାମାନ୍, ଅହାୟ, ଗୋରାକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା ଓ ସେ ଉଷ ଓ ଅହାହୁଦକୁ ଜାତ କଲା । ୮ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଶହରୟିମ୍ ମୋୟାବ-ପଦାରେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା; ହୁଶାମ୍ ଓ ବାଗା ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ୯ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ହୋଦଶର ଗର୍ଭରେ ଯୋବବ, ସିବାୟ, ମେଶା ଓ ମଲକମ୍, ୧୦ ଯିୟୁଶ, ଶଖାୟ ଓ ମିର୍ମାକୁ ଜାତ କଲା, ଏମାନେ ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ । ୧୧ ଆଉ ସେ ହୁଶାମ୍ ଗର୍ଭରେ ଆବାହୁବ ଓ ଇଲ୍‌ପାଲକୁ ଜାତ କଲା । ୧୨ ଆଉ ଇଲ୍‌ପାଲର ପୁତ୍ର ଏବର ଓ ମିଶାୟମ୍, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଉପନଗର ସମେତ ଓନୋର ଓ ଲୋଦ୍‌ର ପତ୍ନୀକାରୀ ଶେମଦ, ୧୩ ବରାୟ ଓ ଶେମା, ଏମାନେ ଅୟାଲୋନ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ, ଆଉ ଏମାନେ ଗାଧି ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ଅହାୟୋ, ଶାଶକ୍, ଯେରେମୋତ, ୧୫ ସବଦାୟ, ଅରାଦ, ଏଦର, ୧୬ ମାଖାୟେଲ, ଯିଶ୍‌ପା, ଯୋହା ବରାୟର ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ୧୭ ଆଉ ସବଦାୟ, ମଶୁଲ୍‌ଲମ୍, ହିଷକି, ହେବର, ୧୮ ଯିଷ୍‌ମରୟ, ଯିଷ୍‌ଲୀୟ ଓ ଯୋବବ ଇଲ୍‌ପାଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୧୯ ଆଉ ଶିମାୟିର ପୁତ୍ର ଯାକାମ୍, ସିଖ୍‌ରି, ସବଦି, ୨୦ ଇଲୀଏନୟ, ସିଲ୍‌ଲଥୟ, ଇଲୀୟେଲ୍, ୨୧ ଅଦାୟା, ବରାୟା ଓ ଶିମ୍‌ରତ୍; ୨୨ ଆଉ ଶାଶକ୍‌ର ପୁତ୍ର ଯିଶ୍‌ପାନ୍, ଏବର, ଇଲୀୟେଲ୍, ୨୩ ଅବଦୋନ୍, ସିଖ୍‌ରି, ହାନନ୍, ୨୪ ହନାନୀୟ, ଏଲମ୍, ଅନଗେଥାୟ, ୨୫ ଯିଫଦାୟ ଓ ପନ୍‌ୟେଲ୍; ୨୬ ଆଉ, ଯିରୋହମର ସନ୍ତାନ ଶମ୍‌ଶରୟ, ଶହରୀୟ, ଅଥଲୀୟ, ୨୭ ଯାରିଶାୟ, ଏଲୀୟ ଓ ସିଖ୍‌ରି; ୨୮ ଏମାନେ ପରଧାନ ଲୋକ, ଆପଣା ଆପଣାର ସମୁଦାୟ ବଂଶାବଳୀରେ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ; ଏମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ । ୨୯ ଆଉ ଗିବାୟୋନ୍‌ର ପିତା ଯିୟେଲ ଗିବାୟୋନ୍‌ରେ ବାସ କଲା, ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟାର ନାମ ମାଖା । ୩୦ ଗହାର ପରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ଅବଦୋନ୍, ତହିଁ ସୂର୍, କାଶ୍, ବାଲ୍, ନାଦବ୍, ୩୧ ଗଦୋର୍, ଅହାୟୋ ଓ ସଖର; ୩୨ ପୁଣି, ମିକ୍‌ଲୋତ୍ ଶିମାୟଙ୍କୁ ଜାତ କଲା । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ସହିତ ବାସ କଲେ । ୩୩ ନେର୍ କାଶ୍‌କୁ ଜାତ କଲା, କାଶ୍ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜାତ କଲା, ଶାଉଲ ଯୋନାଥନ, ମଲ୍‌କାଶୁୟ, ଅବାନାଦବ ଓ ଇଶ୍‌ବାଲକୁ ଜାତ କଲେ । ୩୪ ପୁଣି, ମରାବ୍‌ବାଲ୍ ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ଥିଲା ଓ ମରାବ୍‌ବାଲ ମାଖାକୁ ଜାତ କଲା । ୩୫ ମାଖାର ପୁତ୍ର ପିଥୋନ୍, ମେଲକ୍, ତରେୟ ଓ ଆହସ୍ । ୩୬ ଆଉ, ଆହସ୍ ଯିହୋୟାଦାକୁ ଜାତ କଲା, ପୁଣି, ଯିହୋୟାଦା ଆଲେମତ, ଅସ୍‌ମାବତ୍, ସିମ୍‌ରିକୁ ଜାତ କଲା ଓ ସିମ୍‌ରି ମୋତସାକୁ ଜାତ କଲା । ୩୭ ମୋତସା ବିନୀୟାକୁ ଜାତ କଲା, ଗହାର ପୁତ୍ର ରାଫା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଆତ୍‌ସେଲ୍; ୩୮ ପୁଣି, ଆତ୍‌ସେଲର ଛଅ ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି; ଅସରୀକାମ, ବୋଖରୁ, ଇଶ୍‌ମାୟେଲ, ଶିୟରୀୟ, ଓବଦାୟ ଓ ହାନନ୍ । ଏସମସ୍ତେ ଆତ୍‌ସେଲର ପୁତ୍ର । ୩୯ ଆଉ ଗହାର ଭ୍ରାତା ଏଶକର ପୁତ୍ରଗଣ; ଗହାର ଜେୟଷ୍ଠ ଉଲମ, ଦସ୍ତ୍ରିତାୟ ଯିୟୁଶ୍ ଓ ତୃତୀୟ ଇଲୀୟେଲ୍ । ୪୦ ଉଲମର ପୁତ୍ରମାନେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ, ଧନ୍ୱର୍ଧ୍ୟର ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ର, ଏକ ଶହ ପଖଣ ଜଣ ଥିଲେ । ଏସମସ୍ତେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍‌ର ସନ୍ତାନ ।

୯

ବାବିଲରୁ ମୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

୧ ଏହି ପରକାରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଲିଖିତ ହେଲେ; ଦେଖ, ଗହା ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି; ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦା ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସକାଶୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ବାବିଲକୁ ନୀତ ହେଲେ । ୨ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ, ଯାଜକଗଣ, ଲେବୀୟମାନେ ଓ ନଥାନୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରସ୍ଥ ନଗର ସମୂହରେ ପରଥମେ ବସତି କଲେ । ୩ ପୁଣି, ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ, ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ, ଇଫ୍‌ରୟିମ ଓ ମନଶି-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ; ଯଥା, ୪ ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ପେରସର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ

ବାନିର ବୃଦ୍ଧ ପରପୌତ୍ର ଇମ୍ବର ପରପୌତ୍ର ଅମ୍ବର ପୌତ୍ର ଅମ୍ବାହୁଦର ପୁତ୍ର ଉଥୟ;
 * ଆଉ ଶାଲୋନାୟମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ପରଥମଜାତ ଅସାୟ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ।^୬ ଆଉ ସେରହର
 ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ଯୁୟେଲ ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଏମାନେ ଛଅ ଶହ ନବେ ଜଣ।
^୭ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ହସନ୍ତୟେଲର ପରପୌତ୍ର ହୋଦବାୟର ପୌତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମ୍ବର
 ପୁତ୍ର ସଲ୍ଲୁ;^୮ ଆଉ ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର ଯିବ୍ନାୟ ଓ ମିଖ୍ରିର ପୌତ୍ର ଉଷିର ପୁତ୍ର ଏଲ, ଆଉ
 ଇଦ୍ନାୟର ପରପୌତ୍ର ରୁୟେଲର ପୌତ୍ର ଶଫ୍ନାୟର ପୁତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମ୍ବ;^୯ ଏମାନେ ଓ ଏମାନଞ୍ଜକ
 ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶାବଳୀ ଅନୁସାରେ ନଅ ଶହ ଛପନ ଜଣ ଥିଲେ। ଏସମସ୍ତେ ଆପଣା
 ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଲୋକ ଥିଲେ।^{୧୦} ଆଉ ଯାଜକମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ
 ଯିଦୟାୟ, ଯିହୋୟାଗାବ, ଯାଶୀନ୍^{୧୧} ଓ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅହୀଟ୍ବର ଅତି
 ବୃଦ୍ଧ ପରପୌତ୍ର ମରାୟୋତର ବୃଦ୍ଧ ପରପୌତ୍ର ସାଦୋକର ପରପୌତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମ୍ବର ପୌତ୍ର
 ହିଲ୍ଲକିୟର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ,^{୧୨} ଆଉ ମଲ୍ଲକାୟର ପରପୌତ୍ର ପଶ୍ଚୁରର ପୌତ୍ର ଯିରୋହମର
 ପୁତ୍ର ଅଦାୟା, ପୁଣି, ଇମ୍ବରର ଅତି ବୃଦ୍ଧ ପରପୌତ୍ର ମଶିଲ୍ଲମ୍ବର ବୃଦ୍ଧ ପରପୌତ୍ର
 ମଶୁଲ୍ଲମ୍ବର ପରପୌତ୍ର ଯହସେରର ପୌତ୍ର ଅଦାୟେଲର ପୁତ୍ର ମାସୟ;^{୧୩} ଏମାନେ ଓ
 ଏମାନଞ୍ଜକ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଏକ ହଜାର ସାତ ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ; ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର
 ପରଧାନ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହର ସେବାକର୍ମରେ ଅତି ଦକ୍ଷ ଥିଲେ।^{୧୪} ଆଉ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକ
 ମଧ୍ୟରେ ମରାବି-ବଂଶଜାତ ହଶବାୟର ପରପୌତ୍ର ଅସରାକାମର ପୌତ୍ର ହଶ୍ବର ପୁତ୍ର ଶମୟାୟ;
^{୧୫} ଆଉ ବକ୍ବକର, ହେରଶ, ଗାଲ୍ଲ ଓ ଆସଫର ପରପୌତ୍ର ସିଖ୍ରିର ପୌତ୍ର ମାକାର ପୁତ୍ର
 ମତ୍ତନାୟ^{୧୬} ଓ ଯିଦୁଥୁନର ପରପୌତ୍ର ଗାଲ୍ଲର ପୌତ୍ର ଶମୟାୟର ପୁତ୍ର ଓବଦାୟ; ଆଉ
 ନଗୋଫାତାୟମାନଞ୍ଜକ ଗୁରାମବାସା ଇଲ୍ଲକାନାର ପୌତ୍ର ଆସାର ପୁତ୍ର ବେରିଶାୟ।^{୧୭} ଆଉ
 ଦୁପ୍ରାରପାଲ, ଶଲ୍ଲୁମ୍ବ, ଅକ୍ବୁବ, ଟଲ୍ଲମୋନ, ଅହୀମାନ୍ ଓ ଏମାନଞ୍ଜକ ଭ୍ରାତୃଗଣ; ଶଲ୍ଲୁମ୍ବ
 ପରଧାନ ଥିଲେ।^{୧୮} ଏମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥିତ ରାଜଦୁପ୍ରାରରେ ରହିଲେ; ଏମାନେ ଲେବୀ-
 ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜକ ଛାଉଣିର ଦୁପ୍ରାରପାଲ।^{୧୯} ଏହି ଶଲ୍ଲୁମ୍ବ କୋରହର ପରପୌତ୍ର ଅବାୟାସଫର
 ପୌତ୍ର କୋରିର ପୁତ୍ର; ଏ ଓ ଏହାର ପିତୃବଂଶଜ କୋରହାୟ ଭ୍ରାତୃଗଣ ସେବାକର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଓ
 ତମ୍ବୁଦୁପ୍ରାରସବୁର ରକ୍ଷକ ଥିଲେ। ଏମାନଞ୍ଜକ ପିତୃଲୋକମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଛାଉଣିରେ ନିଯୁକ୍ତ
 ଓ ପରବେଶ ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷକ ଥିଲେ।^{୨୦} ପୂର୍ବକାଳରେ ଇଲ୍ଲୟାସରର ପୁତ୍ର ପାନହସ୍ତ ସେମାନଞ୍ଜକର
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ, ଆଉ ସଦାପରଭୁ ଗହାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ।^{୨୧} ମଶେଲିମାୟର ପୁତ୍ର ଜିଖରାୟ
 ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦୁପ୍ରାରପାଲ।^{୨୨} ଦୁପ୍ରାରପାଲର କାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥେ ମନୋନୀତ ଏହି ଲୋକମାନେ ସର୍ବସୁଦଧା
 ଦୁଇ ଶହ ବାରଜଣ; ଏମାନଞ୍ଜକ ଗୁରାମ ସମୂହରେ ଏମାନଞ୍ଜକ ବଂଶାବଳୀ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା, ଦାଉଦ
 ଓ ଶାମୁୟେଲ ଦର୍ଶକ ଏମାନଞ୍ଜକୁ ଏମାନଞ୍ଜକ ନିରୂପିତ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ।^{୨୩} ଏହେତୁ
 ଏମାନେ ଓ ଏମାନଞ୍ଜକ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର, ଅର୍ଥାତ୍, ତମ୍ବୁଗୃହର ଦୁପ୍ରାରପାଲ-
 କର୍ମରେ ପରହରକୁ ପରହର ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ।^{୨୪} ଏହି ଦୁପ୍ରାରପାଲମାନେ ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ
 ଦକ୍ଷିଣ ଗୁରି ଦିଗରେ ରହିଲେ।^{୨୫} ଆଉ ଏମାନଞ୍ଜକ ଗୁରାମସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ପରତି ସପ୍ତଗହରେ
 ସେମାନଞ୍ଜକ ସଞ୍ଜେ ରହିବା ପାଇଁ ସମୟକୁ ସମୟ ଆସିବାକୁ ହେଲା;^{୨୬} କାରଣ ଏହି ଲେବୀୟ ଗୁରି
 ପରଧାନ ଦୁପ୍ରାରପାଲ ନିରୂପିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହର କୋଠରୀ ଓ ଭଣ୍ଡାର
 ସମୂହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ।^{୨୭} ଆଉ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ରାତ୍ରି
 କ୍ଷେପଣ କଲେ, କାରଣ ସେମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ତହିଁର ରକ୍ଷାର ଭାର ଓ ପରତି ପରଭାତରେ ଦୁପ୍ରାର
 ଫିଟାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା।^{୨୮} ଆଉ ସେମାନଞ୍ଜକର କେତେକ ଲୋକ ସେବାର୍ଥକ ପାତ୍ରସବୁ ରକ୍ଷା
 କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ; କାରଣ ସେହି ପାତ୍ରସବୁ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଭିତରକୁ ଅଣାଗଲା ଓ ବାହାରକୁ
 ନିଆଗଲା।^{୨୯} ମଧ୍ୟ ସେମାନଞ୍ଜକର କେତେକ ଲୋକ ଆବାସର ସାମଗ୍ରୀ, ସକଳ ପାତ୍ର, ସବୁ
 ମଇଦା, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ତୈଳ, କୁନ୍ଦୁରୁ ଓ ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ।^{୩୦} ଆଉ
 ଯାଜକମାନଞ୍ଜକ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟର ତୈଳ ପରସ୍ତୁତ କଲେ।
^{୩୧} ଆଉ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ କୋରହାୟ ଶଲ୍ଲୁମ୍ବର ଜେୟଷଠ ପୁତ୍ର ମତ୍ତଥାୟ ପକ୍ସ୍ତାନ-
 ତତ୍ତପ୍ରାବଧାରଣର ନିରୂପିତ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲା।^{୩୨} ଆଉ ସେମାନଞ୍ଜକ ଭ୍ରାତୃଗଣ କହାତାୟ-
 ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପରତି ବିଶ୍ରାମବାର ଦର୍ଶନାୟ ରୁଚି ପରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ
 ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ।^{୩୩} ପୁଣି, ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଯେଉଁ ଗାୟକମାନେ, ସେମାନେ

କୋଠରିରେ ବାସ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ସେବାରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିବାଗତ୍ରି ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ରହିବାକୁ ହେଲା । ୩୪ ଏମାନେ ପୁରଧାନ ଲୋକ, ଆପଣା ଆପଣାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବଂଶାବଳୀରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଉପାଦାନ ପୁରଧାନ ଥିଲେ; ଏମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ ।

ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଂଶଧର

୩୫ ଆଉ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍‌ର ପିତା ଯିୟାୟେଲ୍ ଗିବ୍‌ୟୋନ୍‌ରେ ବାସ କଲେ, ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟର ନାମ ମାଖା; ୩୬ ଗହାର ପୁରଧାନତ ପୁତ୍ର ଅବଦୋନ୍, ତହିଁ ସ୍ତ୍ରୀ, କାଶ୍, ବାଲ୍, ନେର୍, ନାଦବ୍, ୩୭ ଗଦୋର୍, ଅହାୟୋ, ଜିଖରାୟ ଓ ମିକ୍‌ଲୋତ୍ । ୩୮ ମିକ୍‌ଲୋତ୍ ଶିମ୍‌ୟାମକୁ ଜାତ କଲେ । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ସହିତ ବାସ କଲେ । ୩୯ ନେର୍ କାଶ୍‌କୁ ଜାତ କଲେ, କାଶ୍ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜାତ କଲେ, ଶାଉଲ ଯୋନାଥାନ୍, ମଲ୍‌କାଶ୍‌ୟ, ଅବୀନାଦବ ଓ ଇଶ୍‌ବାଲକୁ ଜାତ କଲେ । ୪୦ ପୁଣି, ମରୀବ୍‌ବାଲ୍ ଯୋନାଥାନର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଓ ମରୀବ୍‌ବାଲ୍ ମାଖାକୁ ଜାତ କଲେ । ୪୧ ମାଖାର ପୁତ୍ର ପିଥୋନ୍, ମେଲକ୍, ତହରେୟ ଓ ଆହସ୍ । ୪୨ ଆହସ୍ ଯାରହକୁ ଜାତ କଲେ, ଯାରହ ଆଲେମତ୍, ଅସ୍‌ବାବତ୍ ଓ ସିମ୍‌ରିକୁ ଜାତ କଲେ; ସିମ୍‌ରି ମୋତ୍‌ସାକୁ ଜାତ କଲେ ୪୩ ଓ ମୋତ୍‌ସା ବିନାୟାକୁ ଜାତ କଲେ; ବିନାୟାର ପୁତ୍ର ରଫାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଆତସେଲ । ୪୪ ଆଉ ଆତସେଲର ଛଅ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି, ଅସ୍‌ରୀକାମ, ବୋଖରୁ, ଇଶ୍‌ମାୟେଲ, ଶିୟରାୟ, ଓବଦାୟ ଓ ହାନନ୍; ଏସମସ୍ତେ ଆତସେଲର ସନ୍ତାନ ।

୧୦

ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୧ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ପଳାଇ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତରେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ୨ ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଲାଗି ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥାନକୁ, ଅବୀନାଦବକୁ ଓ ମଲ୍‌କାଶ୍‌ୟକୁ ବଧ କଲେ । ୩ ଏହିରୂପେ ଶାଉଲଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ; ଆଉ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସେ ଆହତ ହେଲେ । ୪ ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଖତର ବାହାର କରି ତହିଁରେ ମୋତେ ଭୃଷି ପକାଅ; କେଜାଣି ଏହି ଅସ୍ତ୍ରନିତମାନେ ଆସି ମୋତେ କୌତୁକ କରିବେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେବାରୁ ସମ୍ମତ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହେତୁ ଶାଉଲ ଖତର ନେଇ ଆପେ ତହିଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ । ୫ ତହିଁରେ ଶାଉଲ ମରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ସେହିପରି ଆପଣା ଖତର ଉପରେ ପଡ଼ି ମଲା । ୬ ଏହିରୂପେ ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିଜନ ଏକାସତ୍ତ୍ୱେ ମଲେ । ୭ ଏତତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ପଳାଇଲେ, ଆଉ ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ମଲେ, ଏହା ଦେଖି ତଳଭୂମିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନଗରସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପଳାଇଲେ; ତହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆସି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପର-ଦିବସ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜାଦି ଫିଟାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଗିଲ୍‌ବୋୟ ପର୍ବତରେ ପଡ଼ିଥିବାର* ଦେଖିଲେ । ୯ ତହିଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସଜ୍ଜା ଫିଟାଇ ତାଙ୍କର ମସ୍ତକ ଓ ସଜ୍ଜା ନେଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବ-ପୂର୍ବମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶର ଗୁରୁଆଡ଼େ ପଠାଇଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସଜ୍ଜା ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ମସ୍ତକକୁ ଦାଗୋନ୍ ମନ୍ଦିରରେ ଟାଙ୍ଗି ଦେଲେ । ୧୧ ଏତତ୍ତରେ ଯାବେଶ୍-ଗିଲ୍‌ୟାୟ ସମସ୍ତେ ଶାଉଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କୃତ ସକଳ କର୍ମର ସମ୍ବାଦ ପାଆନ୍ତେ, ୧୨ ସମସ୍ତ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଉଠି ଶାଉଲଙ୍କର ଶରୀର ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯାବେଶ୍‌କୁ ନେଇ ଆସିଲେ ଓ ଯାବେଶ୍‌ସ୍ଥ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ପୋତି ସାତ ଦିନ ଉପବାସ କଲେ । ୧୩ ଏହିରୂପେ ଶାଉଲ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୃତ ଆପଣା ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତ ସକାଶୁ ମଲେ, କାରଣ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ; ମଧ୍ୟ ସେ ଭୃତୁଡ଼ିଆଠାରୁ ମନତ୍ରଣା ମାଗି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୪ ଏହେତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ଓ ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଦେଲେ ।

* ୧୦:୮ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ

ଦାଉଦ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ

୧୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ହିବ୍ରୋଣରେ ଦାଉଦଠାକୁ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମଭେମାନେ ତୁମଭର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ତୁମଭର ମାଂସ । ୨ ଗତ ଦିନରେ ଶାଉଲ ରାଜା ଥିଲ ବେଳେ ତୁମଭେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବାହାରେ ଓ ଭିତରେ ଗମନାଗମନ କରାଉଥିଲ; ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ତୁମଭ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମଭକୁ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମଭେ ଆମଭ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକଠକୁ ପାଳନ କରିବ ଓ ତୁମଭେ ଆମଭ ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକଠକର ଅଗ୍ରଣୀ ହେବ । ୩ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ହିବ୍ରୋଣକୁ ରାଜାଠକୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦ ହିବ୍ରୋଣରେ ସଦାପୁରତୁଠକୁ ସମମୁଖରେ ସେମାନଠକୁ ସଞ୍ଚେ ନିୟମ କଲେ; ପୁଣି, ଶାମୁୟେଲଠକୁ ହସ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁଠକୁ କଥିତ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଦାଉଦଠକୁ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଯିରୁଶାଲମକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିବୁଷକୁ ଗଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଦେଶ ନିବାସୀ ଯିବୁଷୀୟମାନେ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ୫ ତହିଁରେ ଯିବୁଷ ନିବାସୀମାନେ ଦାଉଦଠକୁ କହିଲେ, ତୁମଭେ ଏହି ସ୍ୱଧାନକୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି ଦାଉଦ ସିୟୋନର ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ ହସ୍ତଗତ କଲେ; ଗହା ଦାଉଦ ନଗର ହେଲା । ୬ ଆଉ ଦାଉଦ କହିଲେ, ଯେକେହି ପରଥମେ ଯିବୁଷୀୟମାନଠକୁ ଆଘାତ କରିବ, ସେ ପୁରଧାନ ଓ ସେନାପତି ହେବ । ତହିଁରେ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ପରଥମେ ଗଲା ଓ ପୁରଧାନ କରାଗଲା । ୭ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେହି ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ରେ ବାସ କଲେ; ଏହେତୁ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ଦାଉଦ-ନଗର ନାମ ଦେଲେ । ୮ ଆଉ ଦାଉଦ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିଲଲୋଠାରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପୁଣି, ଯୋୟାବ ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱଧାନ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ । ୯ ତହିଁ ଦାଉଦ ଆହୁରି ଆହୁରି ମହାନ ହେଲେ; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଗହାଠକୁ ସହ ଥିଲେ ।

ଦାଉଦଠକୁ ପୁରଧାନ ବୀର

୧୦ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁଠକୁ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ଦାଉଦଠକୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ଗଠକ ରାଜ୍ୟରେ ଗଠକ ସଞ୍ଚେ ଆପଣାମାନଠକୁ ବଳବାନ ଦେଖାଇଥିଲେ, ଦାଉଦଠକର ସେହି ବୀରମାନଠକୁ ମଧ୍ୟରେ ଏମାନେ ପୁରଧାନ । ୧୧ ଦାଉଦଠକର ବୀରମାନଠକୁ ସଂଖ୍ୟା; ଜଣେ ହକ୍ମୋନୀୟର ପୁତ୍ର ଯାଶ୍ୱାୟାମ୍ ତିରିଶ ଜଣଠକୁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରଧାନ ଥିଲ; ସେ ତିନି ଶହ ଲୋକ ଉପରେ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଚଳାଇ ଏକା ବେଳେ ସେମାନଠକୁ ବଧ କରିଥିଲ । ୧୨ ପୁଣି, ଗହା ଉତ୍ତରେ ଅହୋହୀୟ ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର, ସେ ତିନି ବୀରଠକୁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରଧାନ ଥିଲ । ୧୩ ସେ ପଶଦମାନରେ ଦାଉଦଠକୁ ସଞ୍ଚରେ ଥିଲ, ସେଠାରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ସେଠାରେ ଯବପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଣ୍ଡେ ଭୂମି ଥିଲ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠକୁ ସମମୁଖରୁ ପଲାଇଥିଲେ; ୧୪ ଏଥିରେ ସେମାନେ ସେହି ଭୂମିଖଣ୍ଡେ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହା ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠକୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ମହାଜୟ ଦସ୍ତାବ ସେମାନଠକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ୧୫ ଆଉ ତିରିଶ ଜଣ ପୁରଧାନଠକୁ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ଶୈଳକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବୁଲ୍ଲମ୍ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଦାଉଦଠକୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେତେବେଳେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟ ରଫାୟାମ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ଛାଉଣି ସ୍ୱାପନ କରିଥିଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ସେସମୟରେ ଦାଉଦ ଦୁର୍ଗେ ସ୍ୱଧାନରେ ଥିଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠକର ପୁରହରୀ-ସୈନ୍ୟଦଳ ବେଥଲିହିମରେ ଥିଲେ । ୧୭ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଆଃ, କେହି ବେଥଲିହିମ-ନଗରଦସ୍ତାର-ନିକଟସ୍ଥ କୁପର ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତ କି !” ୧୮ ତହିଁରେ ସେହି ତିନି ବୀର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠକୁ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପଶିଯାଇ ବେଥଲିହିମ-ନଗରଦସ୍ତାର-ନିକଟସ୍ଥ କୁପରୁ ଜଳ କାଢ଼ି ଦାଉଦଠକୁ ନିକଟକୁ ଗହା ଆଣିଲେ; ମାତ୍ର ଦାଉଦ ତହିଁରୁ ପାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନ ହୋଇ ସଦାପୁରତୁଠକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗହା ଢାଳିଦେଲେ, ଆଉ କହିଲେ, ୧୯ “ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କର୍ମ କରିବାକୁ ମୋତେ ନ ଦେଉନ୍ତୁ; ପୁରାଣପଣରେ ଗମନକାରୀ ଏହି ମନୁଷ୍ୟମାନଠକୁ ରକ୍ତ କି ମୁଁ ପାନ କରିବି ? କାରଣ ସେମାନେ ପୁରାଣପଣରେ ଗହା ଆଣିଅଛନ୍ତି ।” ଏଣୁ ସେ ଗହା ପାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏହି ସକଳ କର୍ମ ସେହି ତିନି ବୀର କରିଥିଲେ । ୨୦ ସେହି ତିନି ଜଣଠକୁ ମଧ୍ୟରେ ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା ଅବୀଶୟ ପୁରଧାନ ଥିଲ; କାରଣ ସେ ତିନି ଶହ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଉଠାଇ ସେମାନଠକୁ ବଧ କରିଥିଲ; ଏଣୁ ସେ ଏହି ତିନିଠକୁ ମଧ୍ୟରେ ନାମ ପାଇଲା । ୨୧ ଏହି ତିନିଠକୁ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦୁଇ ଜଣଠକୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପନ୍ନ ଥିଲ ଓ ସେମାନଠକର ସେନାପତି ହେଲ; ତଥାପି ସେ ପରଥମ ତିନି ଜଣଠକୁ ତୁଲ୍ୟ ନ

ଥୁଳା । ୨୨ ପରାକ୍ରମାନ୍ତ କର୍ମକାରୀ କବସେଲାୟ ଏକ ବିକ୍ରମା ପୁରୁଷର ପୌତ୍ର ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ଯେ ବନାୟ, ସେ ଫୋୟାବୀୟ ଅଗାଧେଲର ଦୁଇ ପୁତ୍ରତଃକୁ ବଧ କଲ; ମଧ୍ୟ ସେ ହିମପାତ ସମୟରେ ଯାଇ ଗର୍ଭିତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସିଂହକୁ ବଧ କଲ । ୨୩ ଆହୁରି ସେ ପାଞ୍ଚତ ହାତ ଦୀର୍ଘ ବୃହତକାୟ ଏକ ମିସ୍ରାୟ ପୁରୁଷକୁ ବଧ କଲ; ସେହି ମିସ୍ରାୟ ହସ୍ତରେ ତନ୍ତୀର ନରାଜ ତୁଲ୍ଲୟ ଏକ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଥିଲା; ପୁଣି, ବନାୟ ଏକ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଯାଇ ସେହି ମିସ୍ରାୟର ହସ୍ତରୁ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଛଡ଼ାଇ ଗହାରି ବର୍ତ୍ତ୍ତାରେ ଗହାକୁ ବଧ କଲ । ୨୪ ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ ଏହିସବୁ କର୍ମ କଲ, ଏଣୁ ସେ ଏହି ତିନି ଗୀରତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ନାମ ପାଇଲା । ୨୫ ଦେଖ, ସେ ତିରିଶ ଜଣତ୍ସକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପନ୍ନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ପରଥମ ତିନି ଜଣତ୍ସକ ତୁଲ୍ଲୟ ନ ଥିଲା; ଆଉ ଦାଉଦ ଗହାକୁ ଆପଣା ପରହରୀ-ଦଳ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୨୬ ଆହୁରି ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗୀରମାନେ ଥିଲେ; ଯଥା, ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା ଅସାହେଲ, ବେଅଲିହିମସ୍ତ ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ହାନନ୍; ୨୭ ହରୋରୀୟ ଶମ୍ମୋତ୍, ପଲୋନାୟ ହେଲସ୍, ୨୮ ତକୋୟାୟ ଇକ୍କେଶର ପୁତ୍ର ଇରା, ଅନାଥୋତାୟ ଅଗାୟେଷର; ୨୯ ହୁଶାତାୟ ସିବ୍ବଶୟ, ଅହୋହାୟ ଇଲୟ; ୩୦ ନଗୋଫାତାୟ ମହରୟ, ନଗୋଫାତାୟ ବାନାର ପୁତ୍ର ହେଲଦ୍; ୩୧ ବିନ୍ୟାମାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣର ଗିବାୟା ନିବାସୀ ଗାବୟର ପୁତ୍ର ଇତ୍ତୟ, ପିରାୟାଥୋନାୟ ବନାୟ; ୩୨ ଗାଶ୍ ନଦୀ ତୀର ନିବାସୀ ହୁରୟ, ଅର୍ବତାୟ ଅଗାୟେଲ; ୩୩ ବାହାରୁମାୟ ଅସ୍ମାବତ୍, ଶାଲ୍ବୋନାୟ ଇଲାୟହବା; ୩୪ ଗିଷୋନାୟ ହାଷେମ୍ବର ପୁତ୍ରଗଣ, ହରୋରୀୟ ଶାଗିର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ; ୩୫ ହରୋରୀୟ ସାଖରର ପୁତ୍ର ଅହାୟାମ, ଉରର ପୁତ୍ର ଇଲାଫାଲ; ୩୬ ମଖୋରାତାୟ ହେଫର, ପଲୋନାୟ ଅହାୟ; ୩୭ କର୍ମିଲାୟ ହିଷ୍ଟରୟ, ଇଷ୍ଟବୟର ପୁତ୍ର ନାରୟ; ୩୮ ନାଥନର ଭ୍ରାତା ଯୋୟେଲ, ହର୍ଗିର ପୁତ୍ର ମିତ୍ତର; ୩୯ ଅମ୍ମୋନାୟ ସେଲକ୍, ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ବେରୋତାୟ ନହରୟ; ୪୦ ଯିତ୍ରାୟ ଇରା ଓ ଗାରେବ୍; ୪୧ ହିତ୍ତାୟ ଉରାୟ, ଅହଲୟର ପୁତ୍ର ସାବଦ୍, ୪୨ ରୁବେନାୟ ଶାଷାର ପୁତ୍ର ଅଦାନା, ଏ ରୁବେନାୟମାନତ୍ସକର ଜଣେ ପରଧାନ ଥିଲା ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତିରିଶ ଜଣ ଥିଲେ; ୪୩ ମାଖାର ପୁତ୍ର ହାନନ୍, ମିତ୍ନାୟ ଯୋଶାଫତ୍; ୪୪ ଅଷ୍ଟଗୋତାୟ ଉଷାଥ; ଅଗୋୟେରାୟ ହୋଥମର ପୁତ୍ର ଶାମ୍ ଓ ଯିୟାୟେଲ୍; ୪୫ ଶିମ୍ବିର ପୁତ୍ର ଯିଦାୟେଲ ଓ ଗହାର ଭ୍ରାତା ତାଷାୟ ଯୋହା; ୪୬ ମହବାୟ, ଇଲାୟେଲ୍, ଇଲ୍ନାମର ପୁତ୍ର ଯିରାବୟ ଓ ଯୋଶବାୟ, ଆଉ ଫୋୟାବୀୟ ଯିତ୍ମା; ୪୭ ଇଲାୟେଲ୍, ଓବେଦ୍ ଓ ମସୋବାୟାୟ ଯାସାୟେଲ୍ ।

୧୨

ଦାଉଦତ୍ସକ ଅନୁଗାମୀ ପରାକ୍ରମା ସୈନ୍ୟ

୧ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଦାଉଦ କାଶ୍ମିର ପୁତ୍ର ଶାଉଲତ୍ସକର ଭୟରେ ଆପଣାକୁ ରୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସିକ୍ଲଗ୍କୁ ଗତ୍ସକ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ; ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗତ୍ସକର ସାହାୟକାରୀ ଗୀରମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ଥିଲେ । ୨ ସେମାନେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ, ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ଉଭୟ ହସ୍ତରେ ଛାଟିଶା-ପରସ୍ତର ଓ ଧନୁରୁ ତୀର କ୍ଷେପଣ କରିବାରେ ନିପୁଣ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଶାଉଲତ୍ସକର ଜାତି ବିନ୍ୟାମାନାୟ ଲୋକ ଥିଲେ । ୩ ସେମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଅହାୟେଷର, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଯୋୟାଶ୍, ଏମାନେ ଗିବାୟାଥାୟ ଶମାୟର ପୁତ୍ର; ଅସ୍ମାବତ୍ ପୁତ୍ର ଯିଷାୟେଲ୍, ପେଲଟ୍, ଅନାଥୋତାୟ ବରାଖା ଓ ଯେହ୍; ୪ ପୁଣି, ଗିବାୟୋନାୟ ଯିଶ୍ମୟାୟ, ସେ ତିରିଶ ଜଣତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ଗୀର ଓ ତିରିଶ ଜଣତ୍ସକ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ; ଆଉ ଯିରିମାୟ, ଯହସାୟେଲ, ଯୋହାନନ୍, ଗଦେରଥାୟ ଯୋଷାବଦ୍; ୫ ଇଲ୍ୟଷୟ, ଯିରେମୋତ୍, ବାଲାୟା, ଶେମରାୟ, ହରୁଫାୟ ଶଫଟାୟ; ୬ କୋରହାୟ ଇଲ୍କାନା, ଯିଶାୟ, ଅସରେଲ୍, ଯୋୟେଷର୍, ଯାଶ୍ବାୟାମ୍; ୭ ଆଉ ଗଦୋର ନିବାସୀ ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର ଯୋୟେଲ ଓ ସବଦାୟ । ୮ ଆଉ ଗାଦାୟମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ପରାନ୍ତରସ୍ଥତ ଦୁର୍ଗ-ସ୍ଥାନକୁ ଦାଉଦତ୍ସକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ସେମାନେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ, ଜାଲ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତାଧାରୀ, ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ; ସେମାନତ୍ସକ ମୁଖ ସିଂହ-ମୁଖ ତୁଲ୍ଲୟ ଓ ସେମାନେ ପର୍ବତସ୍ଥ ହରିଶ ତୁଲ୍ଲୟ ଦରୁତଗାମୀ । ୯ ପରଥମ ଏସର୍, ଦୁପ୍ରିତାୟ ଓବଦାୟ, ତୃତୀୟ ଇଲାୟାବ, ୧୦ ଚତୁର୍ଥ ମିଶ୍ମାନ୍ନା, ପଞ୍ଚମ ଯିରିମାୟ, ୧୧ ଷଷ୍ଠ ଅତ୍ତୟ, ସପ୍ତମ ଇଲାୟେଲ୍; ୧୨ ଅଷ୍ଟମ ଯୋହାନନ୍, ନବମ ଇଲ୍ସାବଦ୍; ୧୩ ଦଶମ ଯିରିମାୟ, ଏକାଦଶ ମଗ୍ବନ୍ନୟ । ୧୪ ଗାଦ୍ ଏହି ସନ୍ତାନମାନେ ସେନାପତି ଥିଲେ, ଏମାନତ୍ସକ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଜଣ କ୍ଷୁଦ୍ର, ସେ ଏକ ଶତ ଲୋକର ଓ ଯେ ମହାନ୍, ସେ ଏକ ସହସ୍ର ଲୋକର ସମାନ ଥିଲା । ୧୫ ଏମାନେ ପରଥମ ମାସରେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଜଳ ସମସ୍ତ ତୀର ଉପରେ ଉଚ୍ଛୁଳିବା ସମୟରେ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଉପତ୍ୟକା

ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ୧୬ ଆହୁରି ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଲୋକ ଦୁର୍ଗ-ସ୍ଥାନକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଯାଇ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ବିରୋଧ ଭାବରେ ମୋହର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଥାଅ, ତେବେ ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବ; ମାତ୍ର ମୋ' ହସ୍ତରେ କୌଣସି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ନ ଥିଲେ ହେଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆସିଥାଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ଦେଖାନ୍ତୁ ଓ ଅନୁଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ୧୮ ସେତେବେଳେ ତିରିଶ ଶତକ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଅମାସ୍ୟ ଉପରେ ଆତ୍ମା ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତେ, ସେ କହିଲା, “ହେ ଦାଉଦ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର, ହେ ଯିଶାର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପକ୍ଷ; ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ, ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭ ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।” ତହିଁ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସେନାଦଳ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେନାପତି କଲେ । ୧୯ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବା ବେଳେ ମନଃଶିୟମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କର ପକ୍ଷ ହେଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନେହିଲେ; କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରି ଗତକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ କହିଲେ, “ସେ ଆପଣା ପୁରୁ ଶାଉଲଙ୍କର ପକ୍ଷ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକକୁ ସତ୍ତକରେ ପକାଇବ ।” ୨୦ ଦାଉଦ ସିକ୍ଲଗ୍ଲୁ ଯିବା ବେଳେ ମନଃଶି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ଧ, ଯୋଷାବଦ୍, ଯିଦ୍ଦାୟେଲ, ମାଖାୟେଲ, ଯୋଷାବଦ୍, ଇଲ୍ଲୀୟ ଓ ସିଲ୍ଲୀୟ, ଏହି ମନଃଶି-ବଂଶୀୟ ସହସ୍ରପତିମାନେ ଗତଙ୍କର ପକ୍ଷ ହେଲେ । ୨୧ ଆଉ ସେମାନେ କ୍ରୁତକାରୀ ଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଉଦଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଓ ସେନାପତି ଥିଲେ । ୨୨ ଦିନକୁ ଦିନ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ, ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ମହାସୈନ୍ୟ ହେଲା । ୨୩ ସଦାପୁରୁଷ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ଶାଉଲଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ସସଜ୍ଜ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହିବ୍ରେଶକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏହି । ୨୪ ଯିହୁଦା-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଡାଲ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତାଧାରୀ, ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ସସଜ୍ଜ ଛଅ ହଜାର ଥାଠ ଶହ ଜଣ । ୨୫ ଶିମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ସାତ ହଜାର ଏକ ଶହ ଜଣ । ୨୬ ଲେବୀ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁରି ହଜାର ଛଅ ଶହ ଜଣ । ୨୭ ପୁଣି, ଯିହୋୟାଦା ହାରେଶ-ବଂଶର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା, ଗହା ସତ୍ତକେ ତିନି ହଜାର ସାତ ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ । ୨୮ ଆଉ ସାଦୋକ ଏକ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଯୁବା ଲୋକ ଥିଲା ଓ ଗହାର ପିତୃବଂଶର ବାଇଶ ଜଣ ସେନାପତି ଥିଲେ । ୨୯ ଶାଉଲଙ୍କର ଜାତି ବିନ୍ୟାମୀନ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ହଜାର ଲୋକ; କାରଣ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଶାଉଲଙ୍କ ବଂଶର ବଶତ ସମ୍ପ୍ରାକାର କଲେ । ୩୦ ଇଫ୍ରେୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଥାଠ ଶହ ଲୋକ, ଏମାନେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶରେ ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକ ଥିଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶରୁ ଅଠର ହଜାର ଲୋକ, ଏମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା ଲାଗି ମନୋନୀତ ଲୋକ ନାମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ୩୨ ଆଉ ଇଷାଶର-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଶହ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଲୋକ, ଏମାନେ କାଳୀ, ଇସ୍ରାଏଲର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ଜାଣିଲେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ ଥିଲେ । ୩୩ ସବୁଲୁନ ମଧ୍ୟରୁ ସୈନ୍ୟଦଳରେ ଗମନଯୋଗ୍ୟ ଓ ସର୍ବପୁରକାର ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତର ନେଇ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ପରୁଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇ ପାରିଲେ ଓ ଦୁଃସମ୍ପାଦ ନ ଥିଲେ । ୩୪ ପୁଣି, ନପ୍ତାଲି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ହଜାର ସେନାପତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତକେ ଡାଲ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତାଧାରୀ ସର୍ତ୍ତକେ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୩୫ ଆଉ ଦାନାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଠାଇଶ ହଜାର ଛଅ ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ । ୩୬ ଆଶେର ମଧ୍ୟରୁ ସୈନ୍ୟଦଳରେ ଗମନଯୋଗ୍ୟ, ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ଗୁଣିଶ ହଜାର ଲୋକ । ୩୭ ଆଉ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅନ୍ୟ ପାରିସ୍ଵାତ ରୁବେନୀୟ, ଗାଦୀୟ ଓ ମନଃଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ସର୍ବପୁରକାର ଅସ୍ତରଧାରୀ ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଲୋକ । ୩୮ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ଏହି ସକଳ ଯୋଦ୍ଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ହିବ୍ରେଶକୁ ଆସିଲେ; ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଏକଚିତ୍ତ ହେଲେ । ୩୯ ଆଉ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସତ୍ତକେ ତିନି ଦିନ ଭୋଜନପାନ କରି

ସେଠାରେ ରହିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ୪୦ ଆହୁରି ଇକ୍ଷାଖର, ସବୁଲୁନ ଓ ନପୁତଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଗର୍ଭଦତ୍ତ, ଉଷ୍ଟର, ଖଚର ଓ ବଳଦ ପୃଷ୍ଠରେ ଖାଦ୍ୟ ଦରବନ୍ଧ, ଅର୍ଥାତ୍, ସୂଜିର ଦରବନ୍ଧ, ତିମ୍ବିରିଚକ୍ତି, ଦୁରକ୍ଷାପେଶ୍ୱତା, ଦୁରକ୍ଷାରସ, ତୈଳ ଆଣିଲେ, ଆହୁରି ବଳଦ ଓ ମେଷ ବହୁଳ ରୂପେ ଆଣିଲେ; କାରଣ ଇସ୍ୱରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ହେଲା ।

୧୩

କିରୀୟତ୍ ଯିୟାରୀମଠାରୁ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକର ଆଗମନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସହସ୍ରପତିମାନଙ୍କର, ଶତପତିମାନଙ୍କର ଓ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଲେ । ୨ ଆଉ ଦାଉଦ ଇସ୍ୱରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଯଦି ଗହା ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ହୁଏ, ତେବେ ଇସ୍ୱରାଏଲର ସମୁଦାୟ ପୁରଦେଶରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆପଣା ଆପଣା ତଳିଭୃତ୍-ବିଶିଷ୍ଟ ନଗରରେ ବାସକାରୀ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଯେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏନିମନ୍ତେ ଆସ, ଆତ୍ମମାନେ ସର୍ବତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଉ । ୩ ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣୁ; କାରଣ ଶାଉଳଙ୍କ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନେ ତହିଁର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ନାହୁଁ ।” ୪ ତହିଁରେ ସମଗ୍ର ସମାଜ ସେହିପରି କରିବେ ବୋଲି କହିଲେ; କାରଣ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହା ଯଥାର୍ଥ ବୋଧ ହେଲା ।

ଉଷ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ

୫ ତହିଁ କିରୀୟତ୍-ସିୟାରୀମରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ ମିସରର ଶାୟୋର ନଦୀଠାରୁ ହମାତର ପରବେଶ-ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଇସ୍ୱରାଏଲକୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ୬ ଆଉ କିରୀୟତ୍ ମଧ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକକୁ ଯିହୁଦାର ଅଧିକାରସ୍ଥ ବାଲଗୁ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରୀୟତ୍-ସିୟାରୀମରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଦାଉଦ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ୱରାଏଲ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଶଗଡ଼ରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକକୁ ଅବନୀତବର ଗୃହରୁ ବାହାର କରି ବୋହି ଆଣିଲେ; ଆଉ ଉଷ ଓ ଅହାୟୋ ଶଗଡ଼ ଚଳାଇଲେ । ୮ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ୱରାଏଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ଗାୟନ କରି ବୀଣା ଓ ନେବଲ ଓ ଦାଘା ଓ କରତଳ ଓ ତୃଣ ବଜାଇଲେ । ୯ ଆଉ ସେମାନେ କାନ୍ଦୋ ନାମକ ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ବଳଦମାନେ ଅମଣା ହେବାରୁ ଉଷ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ସିନ୍ଦୁକ ଧରିଲା । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଉଷ ପୂର୍ବ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପୂର୍ବକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଥିଲା ଓ ସିନ୍ଦୁକ ପୂର୍ବ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା ସକାଶୁ ସେ ଗହାକୁ ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁ ସେ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମଲା । ୧୧ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଉଷକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରୁ ଦାଉଦ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ଏଣୁ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ “ପେରସ-ଉଷ” ରଖିଲେ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ନାମ ଅଛି । ୧୨ ଆଉ ଦାଉଦ ସେହି ଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୟ ପାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ କିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଗୃହକୁ ଆଣିବି ?” ୧୩ ତହିଁ ଦାଉଦ ଦାଉଦ-ନଗରକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହା ନେଇ ପଥପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଗାଥୀୟ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ଗୃହରେ ରଖିଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ପରିବାର ସହିତ ଗହାର ଗୃହରେ ତିନି ମାସ ରହିଲା; ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ଗୃହକୁ ଓ ଗହାର ସର୍ବସ୍ୱକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

୧୪

ସିରୁଶାଲମରେ ଦାଉଦଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସୋରର ରାଜା ହୁରମ୍ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ଓ ଗଡ଼କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଓ ରାଜମିସ୍ତରୀ ଓ ବଢ଼େଇମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା । ୨ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ଯେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଇସ୍ୱରାଏଲର ରାଜପଦରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଏହା ସେ ବୁଝିଲେ, କାରଣ ଗହାଙ୍କ ଲୋକ ଇସ୍ୱରାଏଲ ସକାଶୁ ଗଡ଼କର ରାଜ୍ୟ ଉନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ୩ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସିରୁଶାଲମରେ ଆହୁରି ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ ହେଲେ । ୪ ସିରୁଶାଲମରେ ଗଡ଼କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ; ଶମ୍ମୁୟ,

ଶୋବବ, ନାଥନ, ଶଲୋମନ, ୫ ଯିଭର, ଇଲୀଶୁୟ, ଇଲ୍‌ପେଲଟ, ୬ ନୋଗହ, ନେଫଗ, ଯାଫୀୟ, ୭ ଇଲୀଶାମା, ବୀଲୀୟାଦା ଓ ଇଲୀପେଲଟ୍ ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉପରେ ବିଜୟ

୮ ଏଉତ୍ତଗରେ ଦାଉଦ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶୁଣନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ଦାଉଦଠାକୁ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରିବାକୁ ଗଲେ; ତହିଁ ଦାଉଦ ଗହା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିଲେ । ୯ ଏହି ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ରଫୀୟାମ ତଳଭୂମିରେ ଚଢ଼ାଉ କରିଥିଲେ । ୧୦ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ଵରଠାକୁ ପଂଗୁରି କହିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଯିବି ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ?” ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଗଠକୁ କହିଲେ, “ଉଠି ଯାଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ।” ୧୧ ତହିଁ ସେମାନେ ବାଲ୍-ପରାସାମକୁ ଆସନ୍ତେ, ଦାଉଦ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ମୋ’ ହସ୍ତରେ ମୋହର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦସ୍ତାବ ସେତୁଭଙ୍ଗ ତୁଲ୍ୟ ଭଗ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ।” ଏହେତୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ “ବାଲ୍-ପରାସାମ” ରଖିଲେ । ୧୨ ଆଉ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ; ପୁଣି, ଦାଉଦ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ସେହିସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଗଲା । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତଗରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ତଳଭୂମିରେ ଚଢ଼ାଉ କଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ଵରଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ପଂଗୁରନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ଵର ଗଠକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ ଯାଅ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିଯାଇ ତୁତ ବୃକ୍ଷ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କର । ୧୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ତୁତ ବୃକ୍ଷ ଗେଟା ଉପରେ ସୈନ୍ୟଗମନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ, ଯୁଦ୍ଧକୁ ବାହାରିବ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସମୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।” ୧୬ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଦାଉଦ ସେହିପରି କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗିବାୟୋନଠାରୁ ଗେଷର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଆଘାତ କଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ଦାଉଦଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ସର୍ବ ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଠକୁ ବିଷୟରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇଲେ ।

୧୫

ଯିରୁଶାଲମରେ ନିୟମ-ସିନଦ୍ରୁକ

୧ ଆହୁରି ଦାଉଦ ଆପଣା ପାଇଁ ଦାଉଦ ନଗରେ ଅନେକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵରଠାକୁ ସିନଦ୍ରୁକ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ପୁରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ପାଇଁ ଏକ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୨ ସେହି ସମୟରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ପରମେଶ୍ଵରଠାକୁ ସିନଦ୍ରୁକ ବୋହିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଠାକୁ ସିନଦ୍ରୁକ ବୋହିବା ପାଇଁ ଓ ଚିରକାଳ ଗହାଠାକର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୩ ଏଉତ୍ତଗରେ ସଦାପୁରୁଷଠାକୁ ସିନଦ୍ରୁକ ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପୁରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗହା ଆଣିବା ପାଇଁ ସେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତର କଲେ । ୪ ଆଉ ଦାଉଦ ହାରୋଣ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକତର କଲେ । ୫ କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଉରୀୟେଲ ପୁରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରାତୁଗଣ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ; ୬ ମରୀ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅସାୟ ପୁରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରାତୁଗଣ ଦୁଇ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ; ୭ ଗେର୍ଶୋମ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯୋୟେଲ ପୁରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରାତୁଗଣ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ଜଣ; ୮ ଇଲୀଶାମ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଶମୟାୟ ପୁରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରାତୁଗଣ ଦୁଇ ଶହ ଜଣ; ୯ ହିବ୍‌ରୋଣ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଇଲୀୟେଲ ପୁରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରାତୁଗଣ ଅଣା ଜଣ; ୧୦ ଉର୍ସାୟେଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍‌ନାଦବ ପୁରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରାତୁଗଣ ଏକ ଶହ ବାର ଜଣ । ୧୧ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସାଦୋକ ଓ ଅବୀୟାଥର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ, ଉରୀୟେଲକୁ, ଅସାୟକୁ ଓ ଯୋୟେଲକୁ, ଶମୟାୟକୁ ଓ ଇଲୀୟେଲକୁ ଓ ଅମ୍‌ନାଦବକୁ ଡାକି କହିଲେ, ୧୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନ; ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରୁଷଠାକୁ ସିନଦ୍ରୁକ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପୁରସ୍ତୁତ କରିଅଛି, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗହା ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭରାତୁଗଣ ଭୟ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର ।” ୧୩ କାରଣ ପୁରଥମ ଥର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା

ନ ବୋହିବାରୁ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଧିମତେ ଗହାତ୍ଵକର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ ନ କଲୁ । ୧୪ ତହିଁ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ସ ପରମାଣେ ମୋଶା ଯେପରି ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଲେବୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକକୁ ତହିଁର ସାଙ୍ଗୀ ଦୁପ୍ପାର ଆପଣା ଆପଣା କାନ୍ଧରେ ବୋହିଲେ । ୧୬ ଆଉ ଦାଉଦ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୁରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗାୟକ ଭରତୃଗଣକୁ ନେବଲ ଓ ବୀଣା ଓ କରଗଳ, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ଉର୍ତ୍ତେଷ-ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କର ।” ୧୭ ତହିଁରେ ଲେବୀୟମାନେ ଯୋୟେଲର ପୁତ୍ର ହେମନକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ, ଗହାର ଭରତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବେରିଶାୟର ପୁତ୍ର ଆସଫକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭରତୃଗଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁଶାୟାର ପୁତ୍ର ଏଥନ୍; ୧୮ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦସୂତା ଭରତୃଗଣକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଜିଖରୀୟକୁ, ବେନ୍ୟକୁ, ଯାସାୟେଲକୁ, ଶମୀରାମୋତକୁ, ଯିହାୟେଲକୁ, ଉନ୍ନିକୁ, ଇଲୀୟାବକୁ, ବନାୟକୁ, ମାସେୟକୁ, ମତ୍ତଥୀୟକୁ, ଇଲୀୟାବକୁ, ମିକ୍ନେୟକୁ, ଦୁପ୍ପାରପାଳ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମକୁ ଓ ଯିୟାୟେଲକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୧୯ ଏହିରୂପେ ହେମନ, ଆସଫ ଓ ଏଥନ୍ ଗାୟକମାନେ ପିତୃତଳର କରଗଳ ନେଇ ଉର୍ତ୍ତଧ୍ୟୁନି କରିବା ପାଇଁ; ୨୦ ଆଉ ଜିଖରୀୟ, ଅସାୟେଲ, ଶମୀରାମୋତ୍, ଯିହାୟେଲ, ଉନ୍ନି, ଇଲୀୟାବ୍, ମାସେୟ ଓ ବନାୟ ନେବଲ ନେଇ ଅଲୀମୋତ୍ ସ୍ଵପ୍ନ ବଜାଇବା ପାଇଁ; ୨୧ ପୁଣି, ମତ୍ତଥୀୟ, ଇଲୀୟାବ୍, ମିକ୍ନେୟ, ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ, ଯିୟାୟେଲ୍ ଓ ଅସସାୟ ବୀଣା ବଜାଇ ଶିମିନାତ୍ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୁରଧାନ କନନୀୟ ଗାନ ବିଷୟରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲା, ସେ ନିପୁଣ ଥିବାରୁ ଗାନ ଶିଖାଇଲା । ୨୩ ଆଉ ବେରିଶାୟ ଓ ଇଲକାନ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ଦୁପ୍ପାରରକ୍ଷକ ହେଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ଶବନୀୟ, ଯୋଶାଫାଟ୍, ନଥନେଲ, ଅମାସୟ, ଜିଖରୀୟ, ବନାୟ ଓ ଇଲୀୟେଜର ଯାଜକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ; ଆଉ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ ଓ ଯିହାୟ ସିନ୍ଦ୍ରୁକର ଦୁପ୍ପାରରକ୍ଷକ ହେଲେ । ୨୫ ତହିଁ ଦାଉଦ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାଧାନବର୍ଗ ଓ ସହସ୍ରପତିମାନେ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ଗୃହରୁ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ; ୨୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ବହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟତା କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ସାତ ବଳଦ ଓ ସାତ ମେଷ ବଳିଦାନ କଲେ । ୨୭ ଆଉ ଦାଉଦ, ସିନ୍ଦ୍ରୁକବାହକ ଲେବୀୟମାନେ, ଗାୟକମାନେ, ଗାୟକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୀତ-ଶିକ୍ଷକ କନନୀୟ, ସମସ୍ତେ ଶୁଭ୍ର କର୍ଷୋମବସ୍ତ୍ରର ଗେରା ପିନ୍ଧିଥିଲେ; ଆଉ ଦାଉଦଙ୍କର ଦେହରେ ଶୁଭ୍ର କର୍ଷୋମବସ୍ତ୍ରର ଏଫୋଦ ଥିଲା । ୨୮ ଏହିରୂପେ ଉର୍ତ୍ତେଷସ୍ଵପ୍ନରେ ଜୟଧ୍ୟୁନି କରି ଶିଙ୍ଗା, ତୁରୀ, କରଗଳ, ନେବଲ ଓ ବୀଣା ବଜାଇ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆଣିଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ଦାଉଦ-ନଗରରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଉପସ୍ଥାପନ ହୁଅନ୍ତେ, ଶାଉଲଙ୍କ କନ୍ୟା ମାଖଲ ଝରକା ବାଟେ ଅନାଇ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଦେଖିଲା, ତହିଁରେ ସେ ମନେ ମନେ ଗତକୁ ତୁଚ୍ଛ କଲା ।

୧୬

ତମରୁ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ
 ୧ ଏଥୁପରାନ୍ତରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଭିତରକୁ ଆଣି, ଦାଉଦ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ତମରୁ ସ୍ଵାପନ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଓ ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଦାଉଦ ହୋମବଳି ଓ ମତ୍ତଗଲାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ୩ ଆଉ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରତେୟକ ଲୋକକୁ, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ଵତ୍ଵୀ ପୁରତି ଜଣଙ୍କୁ ଏକ ଏକ ରୁଟି, ମାଂସର ଏକ ଏକ ଅଂଶ, ଏକ ଏକ ଖଣ୍ଡ ଦରାକ୍ଷାତକ୍ତି ପରିବେଷଣ କଲେ । ୪ ଏଥୁପରାନ୍ତରେ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଓ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମରଣ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପୁରଣସା କରିବା ପାଇଁ କେତେକ ଲେବୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୫ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସଫ ପୁରଧାନ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଜିଖରୀୟ, ଆଉ ଯାୟେଲ, ଶମୀରାମୋତ୍, ଯିହାୟେଲ, ମତ୍ତଥୀୟ, ଇଲୀୟାବ୍, ବନାୟ, ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ ଓ ଯିୟାୟେଲ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନେବଲ, ବୀଣା ଓ ଆସଫ

ଉଚ୍ଚତ୍ୟୁକ୍ତିର କରତଳ; ୬ ଆଉ ବନୟ ଓ ଯହସାୟେଲ ଯାଜକମାନେ ତୁରା ନିତୟ ବଜାଇଲେ । ୭ ଆଉ ସେହିଦିନ ଦାଉଦ ପୁରଥମେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍‌ୟରେ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାର ଭାର ଆସଫ ଓ ଗହାର ଭଗ୍ନତୁଗଣର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଦାଉଦଞ୍ଜ ପୁରଶଂସାର ଗୀତି

୮ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, ଗହାଞ୍ଜ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କର; ଲୋକମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜ କ୍ରିୟାସକଳ ଜଣାଅ । ୯ ଗହାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍‌ୟରେ ଗାନ କର, ଗହାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍‌ୟରେ ପୁରଶଂସାଗାନ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜର ସକଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ବିଷୟରେ କଥୋପକଥନ କର । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜ ପବିତ୍ର ନାମରେ ଦର୍ପ କର; ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜ ଚିତ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜର ଓ ଗହାଞ୍ଜ ଶକ୍ତିର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କର, ସର୍ବଦା ଗହାଞ୍ଜ ମୁଖର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କର । ୧୨ ହେ ଗହାଞ୍ଜ ଦାସ ଇସ୍ରାଏଲର ବଂଶ, ହେ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗହାଞ୍ଜର ମନୋନୀତ ଲୋକ, ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା, ଗହାଞ୍ଜ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଗହାଞ୍ଜ ମୁଖନିର୍ଗତ ଶାସନସକଳ ସମରଣ କର । ୧୪ ସେ ସଦାପୁରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି; ଗହାଞ୍ଜର ଶାସନ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ପୁରଚଳିତ ଅଛି । ୧୫ ଗହାଞ୍ଜ ନିୟମ ଚିରକାଳ ସମରଣ କର, ସେହି ବାକ୍‌ୟ ସେ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରା ପୁରତି ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି; ୧୬ ସେହି ନିୟମ ସେ ଅବରହାଞ୍ଜକ ସତ୍ତ୍ୱେ କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ଶପଥ ସେ ଇସ୍ରାଏଲଞ୍ଜ ପୁରତି କରିଥିଲେ; ୧୭ ପୁଣି, ସେ ଗହା ବିଧି ରୂପେ ଯାକୁବଞ୍ଜ ପୁରତି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ ରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ସ୍ଥପନ କଲେ । ୧୮ ସଦାପୁରଭୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ଅଧିକାରର ବାଣ୍ଟ ସେହି କିଶାନ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା; ୧୯ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ, ଅତି ଅଳ୍ପ ଲୋକ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସୀ ଥିଲ; ୨୦ ଆଉ ସେମାନେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଏକ ରାଜ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଭରମଣ କଲେ ।” ୨୧ ସେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ସେମାନଞ୍ଜ ପୁରତି ଉପଦ୍ରବ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ; ଆହୁରି ସେ ସେମାନଞ୍ଜ ସକାଶୁ ରାଜାମାନଞ୍ଜକୁ ଅନୁଯୋଗ କଲେ; ୨୨ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ଅଭିଷିକ୍ତମାନଞ୍ଜକୁ ସପର୍ଶ ନ କର ଓ ଆମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଞ୍ଜ ପୁରତି କୌଣସି କ୍ଷତି ନ କର । ୨୩ ହେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍‌ୟରେ ଗାନ କର; ଦିନକୁ ଦିନ ଗହାଞ୍ଜ କୃତ ପବିତ୍ରତା ପୁରକାଶ କର । ୨୪ ନାନା ଦେଶୀୟଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜ ଗୌରବ, ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ପୁରର କର । ୨୫ କାରଣ ସଦାପୁରଭୁ ମହାନ ଓ ଅତନ୍ତ ପୁରଶଂସନୀୟ ଅଟନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେ ସକଳ ଦେବତା ଅପେକ୍ଷା ଭୟଯୋଗ୍ୟ । ୨୬ କାରଣ, ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଞ୍ଜ ଦେବତାସବୁ ପୁରତିମା* ମାତ୍‌ର; ମାତ୍‌ର ସଦାପୁରଭୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ୨୭ ସମ୍ଭରମ ଓ ପୁରଭାବ ଗହାଞ୍ଜର ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଶକ୍ତି ଓ ଆହ୍ଲାଦ ଗହାଞ୍ଜ ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ୨୮ ହେ ନାନା ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜର କୀର୍ତ୍ତନ କର, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମର କୀର୍ତ୍ତନ କର । ୨୯ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ନାମର ଯଥୋଚିତ ଗୌରବ କୀର୍ତ୍ତନ କର; ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣ ଓ ଗହାଞ୍ଜ ଛାମୁକୁ ଆସ; ପବିତ୍ରଗର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜର ଭଜନ କର । ୩୦ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ! ଗହାଞ୍ଜ ଛାମୁରେ କମ୍ପମାନ ହୁଅ; ଜଗତ ହିଁ ସୁସ୍ଥର, ଗହା ବିଚଳିତ ନେହିବ । ୩୧ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ଓ ପୃଥିବୀ ଭଲ୍‌ଲସ କରୁ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ଦେଶସମୂହ ମଧ୍ୟରେ କହନ୍ତୁ, ସଦାପୁରଭୁ ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି । ୩୨ ସମୁଦ୍ର ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଗ ଗର୍ଜନ କରୁ; କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତନ୍‌ମଧ୍ୟସଥ ସକଳ ଜୟଧ୍ୱନି କରନ୍ତୁ; ୩୩ ସେତେବେଳେ ବନସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଗଣରେଣୀ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରିବେ, କାରଣ, ସେ ପୃଥିବୀର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୩୪ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦ କର; କାରଣ ସେ ମଞ୍ଜଳମୟ, ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ । ୩୫ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ହେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ପବିତ୍ରତାଗଣର ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ତ୍ୱରଣ କର, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ସଂଗ୍ରହ କର ଓ ଦେଶୀୟମାନଞ୍ଜଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁରଶଂସାରେ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବା ।” ୩୬ ଅନାଦି କାଳରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ଲୋକ କହିଲେ, “ଆମେନ” ଓ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜର ପୁରଶଂସା କଲେ ।

* ୧୭:୨୭ ପୁରତିମା କିମ୍ବା ଅବସ୍ତୁ

ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପାସନା

୩୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପରତିଦିନର ପରଯୋଜନାନ୍ତୁସାରେ ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିତ୍ୟ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସଫକୁ ଓ ଗହାର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନିୟମ ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରଖିଲେ ୩୮ ଆଉ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଠଷଠି ଜଣ ଭ୍ରାତା; ମଧ୍ୟ ଯିଦୁଥୁନର ପୁତ୍ର ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ, ଆଉ ହୋଷା ଦୁପ୍ରାରପାଳ ହେଲେ ୩୯ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ପରତି ଆଦିଷ୍ଟ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ବନ୍ଧବସ୍ଥାରେ ସମସ୍ତ ଲିଖନ-ପରମାଣେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବେଦି ଉପରେ ନିତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକାଳୀନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ୪୦ ସାଦୋକ ଯାଜକ ଓ ଗହାର ଯାଜକ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଗିର୍ବାୟୋନ୍ସଥ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଆବାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଲେ; ୪୧ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ଏହେତୁ ଗହାଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା ପାଇଁ ହେମନ ଓ ଯିଦୁଥୁନ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖାଗଲା, ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ । ୪୨ ଆଉ, ହେମନ, ଯିଦୁଥୁନ ତୁରୀ, କରଗଲ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗାଉଁରୀକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ବଜାଇବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଲେ; ଆଉ ଯିଦୁଥୁନର ପୁତ୍ରମାନେ ଦୁପ୍ରାରପାଳ ହେଲେ । ୪୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମଗ୍ର ଲୋକ ପରସ୍ଥାନ କରି ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ; ଆଉ, ଦାଉଦ ଆପଣାର ପରିଜନବର୍ଗକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିଗଲେ ।

୧୭

ଦାଉଦଙ୍କୁ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଗୃହରେ ବାସ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଏରସ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ଗୃହରେ ବାସ କରୁଅଛି, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଯବନିକା ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛି ।” ୨ ତହିଁରେ ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହାସବୁ କର; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୩ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନାଥନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୪ ଯାଅ, ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦକୁ ଜଣାଅ, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବସତି-ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; ୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଗୃହରେ ବାସ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଏ ତମଗୁରୁ ସେ ତମଗୁରୁ ଓ ଏକ ଆବାସରୁ ଅନ୍ୟ ଆବାସକୁ ଯାଇଅଛୁ । ୬ ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯେଉଁ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଗମନାଗମନ କଲୁ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ, ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ଏପରି କୌଣସି ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାକୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଏରସ କାଷ୍ଠର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ କଥା କ’ଣ ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁ ? ୭ ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦକୁ ଏପରି କୁହ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଅଗ୍ରଣୀ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମେଷଶାଳାରୁ, ମେଷମାନଙ୍କ ପଶୁଦ୍ରାମାନରୁ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ହେଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲୁ; ଆହୁରି ଆମ୍ଭେ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ମହାଲୋକମାନଙ୍କ ନାମ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ନାମ କରିବା । ୯ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇସ୍ରାଏଲ-ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରି ଆଉ ଚାଲିତ ନେହିବେ; କିଏ ଯେପରି ପୂର୍ବକାଳରେ ଓ ଯେ ସମୟାବଧି ୧୦ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଗଣକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ସେ ସମୟାବଧି ଯେପରି ହୋଇଅଛି, ସେପରି ଅଧର୍ମର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ନାଶ କରିବେ ନାହିଁ; ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଅବନତ କରିବା । ଆହୁରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛୁ, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବଂଶ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୧୧ ପୁଣି, ଆପଣା ପିତୃଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭର ଯିବାର ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିବା । ୧୨ ସେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ କରିବା । ୧୩ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ପିତା ହେବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତା

ଶାସକତ୍ୱକଠାରୁ(ଶାଉଳ) ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟା ଦୂର କଲୁ, ସେପରି ଗହାଠାରୁ ଦୂର କରିବା ନାହିଁ; ୧୪ ମାତର, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହରେ ଓ ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ ଗହାକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ସ୍ଥର କରିବା ଓ ଗହାର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।” ୧୫ ନାଥନ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଏସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଓ ଦର୍ଶନ ଅନୁସାରେ କଥା କହିଲେ ।

ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ପୂର୍ବାର୍ଥନା

୧୬ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ରାଜା ଭିତରକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ! ମୁଁ କିଏ ଓ ମୋହର ବଂଶ ଅବା କି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଅଛ ? ୧୭ ତଥାପି ହେ ପରମେଶ୍ୱର ! ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ହେଲା; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ବଂଶ ବିଷୟରେ ଆଗତ ଦୀର୍ଘ କାଳର କଥା କହିଅଛ, ଆଉ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ! ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟର ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରିଅଛ । ୧୮ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ପୂର୍ବ କୃତ ସମ୍ମାନ ବିଷୟରେ ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭତ୍ତୁ ଆଉ କଅଣ କହିପାରେ ? ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଜାଣୁଅଛ । ୧୯ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ! ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସକଳ ମହତ୍ ବିଷୟ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦାସ ସକାଶେ ଓ ଆପଣା ହୃଦୟାନ୍ୱୟାରେ ଏହି ସକଳ ମହତ୍ କର୍ମ ସାଧନ କରିଅଛ । ୨୦ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ! ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନାହିଁ । ୨୧ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁଲ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଆଉ କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛି ? ସେମାନତ୍ତୁ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଲୋକ ରୂପେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ମିସରରୁ ମୁକ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସେହି ଲୋକମାନତ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖରୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନତ୍ତୁ ତଡ଼ିଦେଇ ମହତ୍ ଓ ଭୟାନକ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ନାମ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଗମନ କରିଥିଲେ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ଆପଣାର ଲୋକ କରିଅଛ, ଆଉ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ! ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତୁର ପରମେଶ୍ୱର ହୋଇଅଛ । ୨୩ ଏବେ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ! ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ବିଷୟରେ ଓ ଗହାର ବଂଶ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛ; ଗହା ଅନନ୍ତ କାଳ ସ୍ଥରୀକୃତ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି କହିଅଛ, ସେପରି କର । ୨୪ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ସପକ୍ଷ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦର ବଂଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ଏହି କଥା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ନାମ ଅନନ୍ତ କାଳ ସ୍ଥରୀକୃତ ଓ ମହତ୍ ହେଉ । ୨୫ କାରଣ, ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର ! ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପାଇଁ ଏକ ବଂଶ ସ୍ଥାପନ କରିବ ବୋଲି ଆପଣା ଦାସର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରିଅଛ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହି ପୂର୍ବାର୍ଥନା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ସାହସ ପାଇଅଛି । ୨୬ ଏବେ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ! ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ପୂର୍ବ ଏହି ମତ୍ତୁଗଳ ପୂର୍ବଜ୍ଞା କରିଅଛ । ୨୭ ତୁମ୍ଭ ଦାସର ବଂଶ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛ; କାରଣ, ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ! ତୁମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛ, ଏଣୁ ଗହା ଅନନ୍ତକାଳ ଆଶୀର୍ବାଦଯୁକ୍ତ ଅଟେ ।”

୧୮

ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କ ସାମରିକ ବିଜୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତୁ ପରାସ୍ତ କରି ନତ କଲେ; ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନତ୍ତୁ ହସ୍ତରୁ ଗାଧ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସକଳ ହରଣ କଲେ । ୨ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ମୋୟାବୀୟମାନତ୍ତୁ ପରାସ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ମୋୟାବୀୟମାନେ ଦାଉଦତ୍ତୁର ଦାସ ହୋଇ ଭେଟି ଆଣିଲେ । ୩ ଆହୁରି ସୋବାର ରାଜା ହଦଦେଷର ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଦାଉଦ ଗହାକୁ ହମାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୪ ପୁଣି, ଦାଉଦ ଗହାଠାରୁ ଏକ ସହସ୍ର ରଥ ଓ ସାତ ସହସ୍ର ଅଶ୍ୱାରୁଦ୍ଧ ଓ କୋଡ଼ିଏ ସହସ୍ର ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ନେଲେ; ଆଉ ଦାଉଦ ରଥ-ଅଶ୍ୱ ସମସ୍ତର ଗୋଡ଼-ଶିରା କାଟି ପକାଇଲେ, ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଶହେ ରଥ ପାଇଁ ଅଶ୍ୱ ରଖିଲେ; ୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦମ୍ଭେଶକର ଅରାମୀୟମାନେ ସୋବାର ରାଜା ହଦଦେଷକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତେ, ଦାଉଦ ସେହି ଅରାମୀୟମାନତ୍ତୁର ବାଇଶ ହଜାର ଲୋକତ୍ତୁ ଆଘାତ କଲେ । ୬ ତହିଁ ଦାଉଦ ଦମ୍ଭେଶକର ଅରାମ ଦେଶରେ ପୁରହରୀ-ଦଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ପୁଣି, ଅରାମୀୟ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦତ୍ତୁର ଦାସ ହୋଇ ଭେଟି ଆଣିଲେ । ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ଦାଉଦ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଗଲେ; ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗତ୍ତୁ ଜୟ ଦାନ କଲେ । ୭ ଆଉ, ଦାଉଦ ହଦଦେଷର ଦାସମାନତ୍ତୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଢାଳସବୁ

ନେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ । ୮ ପୁଣି, ଦାଉଦ ହୃଦୟେଷର ଅଧିକାରସ୍ୱପ୍ନ ଚିତ୍ତ ଓ କୁନ୍ ନଗରରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ପିତୃତଳ ଆଣିଲେ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଶଲୋମନ ପିତୃତଳମୟ ସମୁଦ୍‌ରୂପ ପାତ୍ର ଓ ବୁଦ୍ଧ ସତମତ ଓ ପିତୃତଳମୟ ପାତ୍ରସକଳ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସୋବାର ରାଜା ହୃଦୟେଷର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ହମାତ୍ର ରାଜା ତୟି ଶୁଣିଲେ, ୧୦ ଦାଉଦ ରାଜାତ୍ତକର ମତ୍ତଗଳବାର୍ତ୍ତୀ ପଗ୍‌ରିବା ପାଇଁ ଓ ହୃଦୟେଷର ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ସକାଶୁ ଗତ୍ତକର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ହୃଦୋରାମକୁ ଗତ୍ତକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା; ଯେହେତୁ ହୃଦୟେଷର ତୟି ସତ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା; ଆଉ ହୃଦୋରାମ ସହିତ ସୁନା ଓ ରୂପା ଓ ପିତୃତଳର ସର୍ବପୁରକାର ପାତ୍ର ଥିଲା । ୧୧ ଦାଉଦ ରାଜା ଇଦୋମ ଓ ମୋୟାବ ଓ ଅମ୍‌ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟଗଣ ଓ ଅମାଲେକ ପୁରତ୍ତୁତି ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଠାରୁ ଯେଉଁ ସୁନା ଓ ରୂପା ଆଣିଥିଲେ ତହିଁ ସତ୍ତରେ ଏହିସବୁ ହିଁ ସଦାପୁରତ୍ତୁତ୍ତକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କଲେ । ୧୨ ଆହୁରି ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଅବାଶୟ ଲବଣ ଉପତ୍ତୟକାରେ ଅଠର ହଜାର ଇଦୋମୀୟ ଲୋକତ୍ତକୁ ବଧ କଲା । ୧୩ ଆଉ ସେ ଇଦୋମରେ ପୁରହରୀ-ଦଳ ସ୍ୱାପନ କଲା; ତହିଁରେ ଇଦୋମୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦାଉଦତ୍ତକର ଦାସ ହେଲେ । ପୁଣି, ଦାଉଦ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଗଲେ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗତ୍ତକୁ ଜୟ ଦାନ କଲେ । ୧୪ ଏହିରୂପେ ଦାଉଦ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ତପ୍ତ କଲେ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକତ୍ତକ ପୁରତି ବିଗ୍ର ଓ ନୟାୟ କଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ପୁରଧାନ ଥିଲା; ଆଉ ଅହୀଲୁଦର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇତିହାସ ଲେଖକ ଥିଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଅହୀଟ୍‌ବର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ ଓ ଅବାୟାଥର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ୍ ଯାଜକ ଥିଲେ; ଆଉ, ଶାବ୍‌ଶା ଲେଖକ ଥିଲା । ୧୭ ପୁଣି, ଯିହୋୟାଦାର ପୁତ୍ର ବନାୟ କରେଥୀୟ ଓ ପଲେଥୀୟମାନତ୍ତକ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲା; ଆଉ ଦାଉଦତ୍ତକର ପୁତ୍ରମାନେ ରାଜାତ୍ତକର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପୁରଧାନ ଥିଲେ ।

୧୯

ଅମ୍‌ମୋନୀୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଉଦତ୍ତକ ଲୋକେ ଲଢ଼ିତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ନାହଶ୍ ମରନ୍ତେ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଗହାର ପଦରେ ରାଜା ହେଲା । ୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୁଁ ନାହଶର ପୁତ୍ର ହାନୁନ୍ ପୁରତି ଦୟା ପୁରକାଶ କରିବି, କାରଣ, ଗହାର ପିତା ମୋ’ ପୁରତି ଦୟା ପୁରକାଶ କରିଥିଲା ।” ତେଣୁ, ଦାଉଦ ଗହାକୁ ପିତୃଶୋକରୁ ସାନ୍ତତ୍ତପ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୂତମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇଲେ । ତହିଁ ଦାଉଦତ୍ତକର ଦାସମାନେ ହାନୁନ୍‌କୁ ସାନ୍ତତ୍ତପ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଦେଶରେ ଗହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୩ ମାତ୍ର ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତିମାନେ ହାନୁନ୍‌କୁ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ଆପଣାତ୍ତକ ନିକଟକୁ ସାନ୍ତତ୍ତପ୍ତନକାରୀମାନତ୍ତକୁ ପଠାଇଅଛି ବୋଲି ସେ ଯେ ଆପଣାତ୍ତକ ପିତର ସମ୍‌ଭରମ କରୁଅଛି, ଏହା କ’ଣ ଆପଣ ବିଗ୍ର କରନ୍ତି ? ଗହାର ଦାସମାନେ କ’ଣ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଓ ନାଶ କରିବାକୁ ଓ ତହିଁରେ ଭରମଣ କରିବାକୁ ଆପଣାତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି ?” ୪ ତହିଁରେ ହାନୁନ୍ ଦାଉଦତ୍ତକର ଦାସମାନତ୍ତକୁ ଧରି ସେମାନତ୍ତକୁ କ୍ଷୈର କଲା ଓ ସେମାନତ୍ତକ ପିତ୍ର ପାଖ ବସତ୍ର ମଝିରୁ କାଟି-ପକାଇ ସେମାନତ୍ତକୁ ବିଦାୟ କରି ଦେଲା । ୫ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନତ୍ତକ ପୁରତି ଯେପୁରକାର ବୟବହାର କରାଗଲା, ଗହା କେହି ଯାଇ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଜଣାନ୍ତେ, ସେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; କାରଣ, ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଲଢ଼ିତ ଥିଲେ । ପୁଣି, ରାଜା କହିଲେ, “ତୁମ୍‌ଭମାନତ୍ତକ ଦାଡ଼ି ବଢ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିଗାହୋରେ ଥାଅ, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଫେରିଆସ ।” ୬ ଏଥିରେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନତ୍ତକୁ ଦାଉଦତ୍ତକ ସମ୍‌ମୁଖରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସ୍ତ୍ରୁରୂପ କରିଥିବାର ଦେଖାନ୍ତେ, ହାନୁନ୍ ଓ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଅରାମନହରୟିମ୍ ଓ ଅରାମ-ମାଖା ଓ ସୋବାରୁ ରଥ ଓ ଅଶ୍ତ୍ରୁରୋହୀମାନତ୍ତକୁ ବେତନ ଦେଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ ସହସ୍ର ଗଲନ୍ତ* ରୂପା ପଠାଇଲେ । ୭ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ବତିଶ ହଜାର ରଥ ଓ ମାଖାର ରାଜାକୁ ଓ ଗହାର ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ବେତନ ଦେଇ ଆଣିଲେ; ଏମାନେ ଆସି ମେଦବା ସମ୍‌ମୁଖରେ ଛାଉଣି ସ୍ୱାପନ କଲେ । ପୁଣି, ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରୁ ଏକତ୍ତରିତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ; ଆସିଲେ । ୮ ଆଉ, ଦାଉଦ ଏହା ଶୁଣି ଯୋୟାବକୁ ଓ ବୀର ସୈନ୍ୟ ସମସ୍ତତ୍ତକୁ ପଠାଇଲେ । ୯ ତହିଁରେ ଅମ୍‌ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ବାହାର ହୋଇ ଆସି ନଗର-ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଯୁଦ୍ଧ ସାଜିଲେ; ଆଉ ଯେଉଁ ରାଜାମାନେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଲଗା ରହିଲେ ।

* ୧୯:୬ ଏକ ଗଲନ୍ତ ପୁରାୟ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଅଟେ

ଅମ୍ବୋନାୟ, ଅରାମାୟ ପରାଜିତ

୧୦ ଏହିରୂପେ ଯୋଯାବ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗେ ଓ ପଛେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜ୍ଜିତ ହେବାର ଦେଖି ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବନ୍ଧା ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକ ବାଛି ଅରାମାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲା । ୧୧ ଆଉ, ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ଅବୀଶୟ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ଅମ୍ବୋନା-ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ସଜାଇଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ କହିଲା, “ଯଦି ଅରାମାୟମାନେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ପରବଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ କରିବ; ମାତ୍ର ଯଦି ଅମ୍ବୋନା-ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ପରବଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ୍ୟ କରିବି । ୧୩ ବଳବାନ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନଗରସମୂହ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ କରୁ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ, ସେ ଗହା କରନ୍ତୁ ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଯୋଯାବ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵେ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅରାମାୟମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗହା ସମମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ । ୧୫ ଏଥିରେ ଅରାମାୟମାନଙ୍କୁ ପଳାଇବାର ଦେଖି ଅମ୍ବୋନା-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ଗହାର ଭ୍ରାତା ଅବୀଶୟ ସମମୁଖରୁ ପଳାଇ ନଗରରେ ପରବେଶ କଲେ; ତହିଁ ଯୋଯାବ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା । ୧୬ ଏଉତ୍ତରେ ଅରାମାୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମମୁଖରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଦେଖି ଦୂତ ପଠାଇ ନଦୀ ସେପାରିସଥ ଅରାମାୟମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ହଦଦେଷର ସେନାପତି ଶୋଫକ୍ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗଣୀ ଥିଲା । ୧୭ ତହିଁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ କରାଯାନ୍ତେ, ସେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକତ୍ର କରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲେ । ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଅରାମାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୧୮ ମାତ୍ର, ଅରାମାୟମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ; ପୁଣି, ଦାଉଦ ଅରାମାୟମାନଙ୍କର ସାତ ସହସ୍ର ରଥାରୁଦ୍ଧ ଓ ଗଳିଶ ହଜାର ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ବଧ କଲେ ଓ ସେନାପତି ଶୋଫକ୍ ବଧ କଲେ । ୧୯ ତହିଁ ହଦଦେଷର ଦାସମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମମୁଖରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଦେଖି ଦାଉଦଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ଗତ୍ତକର ଦାସ ହେଲେ; ପୁଣି, ଅରାମାୟମାନେ ଅମ୍ବୋନା ସନ୍ତାନଗଣର ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଉ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

ଦାଉଦଙ୍କ ରବ୍ବା ଅଧିକାର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବର୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ରାଜାମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ବେଳେ, ଯୋଯାବ ସୈନ୍ୟଦଳ ନେଇ ଅମ୍ବୋନା-ସନ୍ତାନଗଣର ଦେଶ ଉତ୍ତର କଲା ଓ ରବ୍ବାକୁ ଯାଇ ଗହା ଅବରୋଧ କଲା । ମାତ୍ର, ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହିଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଯାବ ରବ୍ବାକୁ ଆଘାତ କରି ଭୃମିସାତ କଲା । ୨ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାର ମସ୍ତକରୁ ମୁକୁଟ କାଢ଼ି ନେଲେ, ଆଉ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଗହା ଏକ ଗଲନ୍ତ* ପରିମିତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଓ ତହିଁରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପରସ୍ତରମାନ ଥିଲା । ପୁଣି, ଗହା ଦାଉଦଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଦିଆଗଲା; ଆଉ ସେ ସେହି ନଗରର ପରତୁର ଲୁଟ ଦରବନ୍ଧ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ୩ ଆହୁରି, ସେ ତନ୍ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି କରତ ଓ ଲୁହାର ମଇ ଓ କୁହୁଡ଼ି ଦସ୍ତାବ୍ଧ ହେଲେ । ଏହି ପୁରକାରେ ଦାଉଦ ଅମ୍ବୋନା-ସନ୍ତାନଗଣର ସମୁଦାୟ ନଗର ପୁରତି କଲେ । ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଦୀର୍ଘକାୟ ପଲେଷ୍ଟାୟୀଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ

୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗେଷରରେ ପଲେଷ୍ଟାୟୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲା; ତହିଁରେ ହୁଶାତାୟ ସିବବଖୟ ଦୀର୍ଘକାୟ ବଂଶଜାତ ସିପ୍ପାକୁ ବଧ କଲା, ଯେ ରଫାୟାମର ଏକ ବଂଶଜ ଥିଲା ପୁଣି ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ପଲେଷ୍ଟାୟୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ତହିଁରେ ଯାୟାରର ପୁତ୍ର ଇଲହାନନ୍ ତନ୍ତୀର ନଗର ତୁଲ୍ୟ ବର୍ତ୍ତାଧାରୀ ଗାଥାୟ ଗଲାୟାତର ଭ୍ରାତା ଲହମିକୁ ବଧ କଲା । ୬ ଏଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଗାଥ ନଗରରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ସେଠାରେ ଅତି ଦୀର୍ଘକାୟ; ପୁଣି, ପୁରତି ହସ୍ତ ଓ ପାଦରେ ଛଅ ଛଅ ଅଙ୍ଗୁଳି, ସର୍ବପୁଦ୍ୟା ଚବିଶ ଅଙ୍ଗୁଳିବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଜଣ ଥିଲା; ସେ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘକାୟ-ବଂଶଜାତ । ୭ ପୁଣି, ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତୁରନ୍ଧ କରନ୍ତେ, ଦାଉଦଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଶିମାୟର

* ୨୦:୨ ପୁରାୟ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଅଟେ

ପୁତର ଯୋନାଥନ ଗହାକୁ ବଧ କଲା । ୮ ଏମାନେ ଗାଥୁ ନଗରରେ ଦୀର୍ଘକାୟ ବଂଶରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ; ଏମାନେ ଦାଉଦଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ଓ ଗଞ୍ଜର ଦାସମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ବଧ ହେଲେ ।

୨୧

ଦାଉଦଞ୍ଜ ଜନଗଣନା ଏବଂ ମହାମାରୀ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଶୟତାନ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତିକୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ଦାଉଦଞ୍ଜକୁ ପୁରବର୍ତ୍ତକଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଯୋୟାବକୁ ଓ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଅଧିପତିମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ବେରଶେବାଠାରୁ ଦାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗଣନା କରି ମୋ' ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ଥାଣ, ତହିଁରେ ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜର ସଂଖ୍ୟା ଜାଣିବି । ୩ ଏଥୁରେ ଯୋୟାବ କହିଲା, “ଏବେ ଯେତେ ଅଛନ୍ତି, ସଦାପୁରତୁ ତହିଁର ଶତଗୁଣ ଅଧିକ ଆପଣା ଲୋକଞ୍ଜକୁ ବୃଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର, ହେ ମୋ' ପୁରତୁ ମହାରାଜ, ସେହି ସମସ୍ତେ କ'ଣ ମୋ' ପୁରତୁଞ୍ଜର ଦାସ ନୁହଁନ୍ତି ? କାହିଁକି ମୋ' ପୁରତୁ ଏହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଅଛନ୍ତି ? କାହିଁକି ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅପରାଧର କାରଣ ହେବେ ?” ୪ ତଥାପି ଯୋୟାବ ପୁରତି ରାଜାଞ୍ଜର ବାକ୍ସ ପୁରବଳ ହେଲା । ଏହେତୁ ଯୋୟାବ ପୁରସ୍ଥାନ କରି ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୫ ପୁଣି, ଯୋୟାବ ଦାଉଦଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଶୀତ ଲୋକମାନଞ୍ଜର ସଂଖ୍ୟା ସମର୍ପଣ କଲା । ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର ଏଗାର ଲକ୍ଷ ଖତଗଧାରୀ ଲୋକ ଓ ଯିହୁଦାର ଗୁରୁ ଲକ୍ଷ ସତୁରି ହଜାର ଖତଗଧାରୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ୬ ମାତ୍ର, ସେ ସେମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଲେବା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍-ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଗଣନା କଲା ନାହିଁ; କାରଣ, ଯୋୟାବ ପୁରତି ରାଜାଞ୍ଜର ବାକ୍ସ ଘୁଣାଯୋଗୁ ଥିଲା । ୭ ଆଉ, ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ଏହେତୁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଘାତ କଲେ । ୮ ତହିଁ ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଏହି କର୍ମ କରିବାରେ ମୁଁ ମହାପାପ କରିଅଛି; ମାତ୍ର, ଏବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ନିଜ ଦାସର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର; କାରଣ, ମୁଁ ଅତି ମୂର୍ଖର କର୍ମ କରିଅଛି ।” ୯ ଏଥୁରେ ସଦାପୁରତୁ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଦର୍ଶକ ଗାଦକୁ କହିଲେ, ୧୦ “ଯାଅ, ଦାଉଦକୁ କୁହ, ‘ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ତିନି କଥା ରଖୁଅଛୁ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ କର, ଗହା ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି କରିବୁ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ଗାଦ ଦାଉଦଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା, ଗହା ଗ୍ରହଣ କର; ୧୨ ତିନି ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ; ଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷମାନଞ୍ଜ ସମମୁଖରେ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀଣ ହୁଅନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନଞ୍ଜ ଖତଗ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିବ; କିଅବା ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଖତଗ ଭ୍ରମଣ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦେଶରେ ମହାମାରୀ ହେବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତ ବିନାଶ କରିବ । ମୋ' ପୁରରଶକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜକୁ ମୁଁ ଫେରି କି ଉତ୍ତର ଦେବି, ଗହା ଏବେ ବିବେଚନା କର ।” ୧୩ ତହିଁରେ ଦାଉଦ ଗାଦକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବଡ଼ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଲି; ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ପଡ଼େ, କାରଣ, ଗହାଞ୍ଜର ଦୟା ଅତି ପୁରତୁର; ମାତ୍ର, ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼େ ।” ୧୪ ତହିଁ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ମହାମାରୀ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ସତୁରି ହଜାର ଲୋକ ମଲେ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯିରୁଶାଲମ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ; ଆଉ ସେ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦ୍ୟତ ହେବା ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ଓ ସେହି ବିପଦ ସକାଶୁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ସେହି ବିନାଶକ ଦୂତକୁ କହିଲେ, “ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲା ! ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତ ସଞ୍ଜୁକ୍ତିତ କର ।” ତେବେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ସେହି ଦୂତ ଯିବୁଷାୟ ଅରଣନର ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲା । ୧୬ ତହିଁ ଦାଉଦ ଅନାଇ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦୂତକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ନିଷ୍କୋଷ ଖତଗ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ପୁରସାରିତ କରିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେତେବେଳେ ଅଖାବସ୍ତର ପରିହିତ ଦାଉଦ ଓ ପୁରାଣମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଲୋକ ଗଣନା କରିବାକୁ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା, ସେ କ'ଣ ମୁଁ ନୁହେଁ ? ମୁଁ ସିନା ପାପ କରିଅଛି ଓ ଅତି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଅଛି; ମାତ୍ର ଏହି ମେଷଗଣ କଥା କଲେ ? ବିନୟ କରୁଅଛି, ହେ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ମୋ' ପିତୃଗୃହ ପୁରତିକୂଳରେ ହେଉ, ମାତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ପୁରହାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଞ୍ଜ ପୁରତିକୂଳରେ ନ ହେଉ ।”

ଦାଉଦଞ୍ଜ ଯଜ୍ଞବେଦି

୧୮ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଦୂତ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିବା ପାଇଁ ଗାଦକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ ଯେ, ଦାଉଦ ଯାଇ ଯିବୁଷାୟ ଅରଣ୍ୟର ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ସ୍ଥାପନ କରୁ । ୧୯ ତହିଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ନାମରେ କଥିତ ଗାଦର ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ଦାଉଦ ଗଲେ । ୨୦ ସେତେବେଳେ ଅରଣ୍ୟ ଗହମ ମଳୁଥିଲା; ପୁଣି, ସେ ମୁଖ ଫେରାଇ ଦୂତତ୍ତକୁ ଦେଖିଲା; ତହିଁ ଗହର ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବା ଗୁରି ପୁତ୍ର ଲୁଚିଲେ । ୨୧ ଆଉ ଦାଉଦ ଅରଣ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସୁ ଆସୁ ଅରଣ୍ୟ ଅନାଇ ଦାଉଦତ୍ତକୁ ଦେଖିଲେ, ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଆସି ଦାଉଦତ୍ତ ନିକଟରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୃତ୍ୱିଷଠ ପୁରଣାମ କଲା । ୨୨ ତେବେ ଦାଉଦ ଅରଣ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଏହି ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନ ଦିଅ, ମୁଁ ତହିଁରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବି; ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ଗହା ମୋତେ ଦିଅ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେବ ।” ୨୩ ତହିଁ ଅରଣ୍ୟ ଦାଉଦତ୍ତକୁ କହିଲା, “ନିଅନ୍ତୁ, ମୋ’ ପୁରଭୃତ୍ ମହାରାଜତ୍ତକୁ ଯାହା ଭଲ ଦିଶେ, ଗହା କରନ୍ତୁ; ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏହି ବୃକ୍ଷସବୁ ଓ କାଷ୍ଠ ନିମନ୍ତେ ଏହି ମର୍ଦ୍ଦନ ଯନ୍ତ୍ର ଓ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଗହମ ଦେଉଅଛି; ମୁଁ ସବୁ ଦେଉଅଛି ।” ୨୪ ଏଥିରେ ଦାଉଦ ରାଜା ଅରଣ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ନା; ମାତ୍ର ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଗହା କିଣିବି; କାରଣ, ଯାହା ତୁମଭର, ଗହା ମୁଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନେବି ନାହିଁ, କିଅବା ବିନାମୂଲ୍ୟର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ନାହିଁ ।” ୨୫ ତହିଁ ଦାଉଦ ସେହି ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଛଅ ଶହ ଶେକଲ* ସୁନା ତୋଳ କରି ଅରଣ୍ୟକୁ ଦେଲେ । ୨୬ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ହୋମବଳି ଓ ମତ୍ତଗାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଆଉ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ହୋମବଳିର ବେଦି ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଦସ୍ତାଗ ଆକାଶରୁ ଗତକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଦୂତତ୍ତକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ଖତ୍ତ ପୁନର୍ବାର ତହିଁ କୋଷରେ ରଖିଲା । ୨୮ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଯିବୁଷାୟ ଅରଣ୍ୟର ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଦେଖି ଦାଉଦ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ୨୯ କାରଣ, ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମୋଶାହତ୍ତ ନିର୍ମିତ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଆବାସ ଓ ହୋମବଳିର ବେଦି ସେହି ସମୟରେ ଗିବାୟୋନ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ଥିଲା । ୩୦ ମାତ୍ର, ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକୁ ପରାରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ, ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଦୂତର ଖତ୍ତ ସକାଶୁ ଭାତ ହୋଇଥିଲେ ।

୨୨ ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଏହି ଗୃହ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକର ଓ ଏହି ହୋମବଳିର ବେଦି ଇସ୍ରାଏଲର ।”

ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍ତୁତି
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଇସ୍ରାଏଲ-ଦେଶସ୍ଥ ବିଦେଶୀମାନତ୍ତକୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଖୋଦିତ ପୁରସ୍ତର ପୁରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ରାଜନିସ୍ତରୀମାନତ୍ତକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୨ ଆଉ, ଦାଉଦ ଦସ୍ତାଗ-କବାଟର କଣ୍ଟା ନିମନ୍ତେ ଓ କବ୍ଜା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଲୁହା ଓ ଅପରିମିତ ଅଧିକ ପରିମାଣର ପିତ୍ତଳ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ । ୪ ଆଉ, ଅସଂଖ୍ୟ ଏରସ କାଷ୍ଠ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ, କାରଣ ସାଦୋନୀୟ ଓ ସୋରୀୟ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦତ୍ତ ନିକଟକୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଏରସ କାଷ୍ଠ ଆଣିଲେ । ୫ ଆଉ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୋ’ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ଅଲ୍ପ-ବୟସ୍କ ଓ କୋମଳ, ପୁଣି, ସଦାପୁରଭୃତ୍ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, ଗହା କାର୍ତ୍ତି ଓ ଗୌରବ ସକାଶୁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଅତିଶୟ ପୁରଗପାନ୍ତ୍ରିତ ହେବ; ଏହେତୁ ମୁଁ ତହିଁ ପାଇଁ ଆୟୋଜନ କରିବି ।” ଏହିପରି ଦାଉଦ ଆପଣା ମୁଦ୍ଦୟ ପୂର୍ବେ ଅଧିକ ପୁରସ୍ତର ପରିମାଣରେ ରୂପେ ଆୟୋଜନ କଲେ ।

ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନତ୍ତକୁ ଆଜ୍ଞା
 ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନତ୍ତକୁ ତକାଇ ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୭ ଆଉ, ଦାଉଦ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନତ୍ତକୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରଭୃତ୍ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ମୋହର ମନସ୍ଥ ଥିଲା । ୮ ମାତ୍ର, ସଦାପୁରଭୃତ୍ତକର ଏହି ବାକ୍ସ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ରକ୍ତପାତ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ

* ୨୧:୨୫ ଏକ ଶେକଲ ୧୧ ଗ୍ରାମ୍ ଅଟେ

ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୂମିରେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ରକ୍ତପାତ କରିଅଛ । ୯ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଏକ ପୁତ୍ର ଜାତ ହେବ, ସେ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣତା ମନୁଷ୍ୟ ହେବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଶତରୁଠାରୁ ଗହୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା; କାରଣ ଗହୀର ନାମ ଶଲୋମନ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ନିର୍ବିଘ୍ନତା ଦେବା; ୧୦ ସେ ଆମ୍ଭେ ନାମ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ; ସେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ପିତା ହେବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଗହୀର ରାଜସିଂହାସନ ଅନନ୍ତ କାଳ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ୧୧ ଏବେ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉନତୁ; ତୁମ୍ଭେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଗହୀଙ୍କର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର । ୧୨ କେବଳ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବୁଝା ଓ ବିବେଚନା ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ; ଗହୀହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ପାରିବ । ୧୩ ସଦାପରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହିସବୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପାଳିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ; ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ; ଭୀତ କି ନିରାଶ ନ ହୁଅ । ୧୪ ଆଉ ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା କଷ୍ଟରେ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଗଲନ୍ତ ସୁନା ଓ ଦଶ ଲକ୍ଷ ଗଲନ୍ତ ରୂପା; ଆଉ ଅପରିମିତ ଅଧିକ ପରିମାଣର ପିତୃତଳ ଓ ଲୁହା ଆୟୋଜନ କରିଅଛି; ମଧ୍ୟ କଢ଼ି ଓ ପୂର୍ବର ପୂର୍ବତୁତ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରେ ଆହୁରି ଯୋଗ କରିବ । ୧୫ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅନେକ ଶିଳ୍ପକାର ଓ ପଥର-କଟାଳି, ପୁଣି, ପଥର ଓ କାଷ୍ଠର କର୍ମକାର ଓ ସର୍ବ ପୂର୍ବକାର କର୍ମରେ ବହୁତ ନିପୁଣ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ୧୬ ସୁନା, ରୂପା ଓ ପିତୃତଳ ଓ ଲୁହାର କିଛି ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ; ଉଠ, କର୍ମ କର ଓ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉନତୁ ।” ୧୭ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ୧୮ “ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର କ’ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ନୁହଁନ୍ତି ? ଓ ସେ କ’ଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ? ସେ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଓ ଗହୀଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଶ ବଶୀଭୂତ ରହିଅଛି । ୧୯ ଏଣୁ, ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ପୁରାଣ ନିବେଶ କର; ଆଉ ଉଠ, ସଦାପରତୁଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେବ, ସେଠାକୁ ସଦାପରତୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପାତ୍ରସକଳ ଆଣିବା ପାଇଁ ସଦାପରତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆବାସ ନିର୍ମାଣ କର ।”

୨୩

୧ ଏଥୁପରେ ଦାଉଦ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହେଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କଲେ ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ

୨ ଆଉ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ୩ ତହିଁ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ବୟସକ ଲେବୀୟମାନେ ଗଣିତ ହେଲେ; ତହିଁରେ ପୂର୍ବର ପୁରୁଷର ମସୃତ ଗଣତିରେ ସେମାନେ ଅଠତିରିଶ ହଜାର ହେଲେ । ୪ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରିଶ ହଜାର ଲୋକ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଗୃହର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲେ; ଆଉ ଛଅ ହଜାର ଲୋକ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ; ୫ ଆଉ ଗୁରୁ ହଜାର ଲୋକ ଦସ୍ତାବିଜ ଥିଲେ; ଆଉ ପରଶାସାଥେ ମୁଁ ଯେଉଁ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲି ବୋଲି ଦାଉଦ କହିଲେ, ତଦ୍ୱସ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁ ହଜାର ଲୋକ ସଦାପରତୁଙ୍କର ପରଶାସା କଲେ । ୬ ପୁଣି, ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ (ବଂଶ) ଅନୁସାରେ ନାନା ପାଳିରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ; ଗେଶୋନ, କହାତ ଓ ମରାରି । ୭ ଗେଶୋନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲାଦନ ଓ ଶିମାୟି । ୮ ଲାଦନ ପୁତ୍ର; ପରଧାନ ଯିହାୟେଲ, ଗହୀ ଉତ୍ତରେ ସେଥମ୍ ଓ ଯୋୟେଲ, ତିନି ଜଣ । ୯ ଶିମାୟିର ପୁତ୍ର; ଶଲୋମାତ୍ ଓ ହସାୟେଲ୍ ଓ ହାରଣ; ତିନି ଜଣ । ଏମାନେ ଲାଦନଙ୍କ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଶିମାୟିର ପୁତ୍ର; ଯହତ, ଜିନ*, ଯିୟୁଶ୍ ଓ ବରାୟ । ଏହି ଗୁରୁ ଜଣ ଶିମାୟିର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୧୧ ଯହତ ପରଧାନ, ଦସ୍ତାବିଜ ସାଷ; ମାତ୍ର ଯିୟୁଶ୍ ଓ ବରାୟର ଅନେକ ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ; ଏହେତୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଗଣିତ ହୋଇ ଏକ ପିତୃବଂଶ ହେଲେ ।

* ୨୩:୧୦ ଜିନା କିମ୍ବା ସାଷ ଦେଖନ୍ତୁ v.11

୧୭ କହାତର ପୁତ୍ର; ଅମରାମ୍ବ, ଯିଷ୍ଠହର, ହିବରୋଶ ଓ ଉଷାୟେଲ; ଗୁରି ଜଣ । ୧୩ ଅମରାମ୍ବର ପୁତ୍ର; ହାରୋଶ ଓ ମୋଶା; ପୁଣି, ହାରୋଶ ଯେପରି ମହାପବିତ୍ର ବସତୁ ପବିତ୍ର କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଧୂପଦାହ, ଗହାତକର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଓ ଗହାତକ ନାମରେ ଆଶୀର୍ବାଦକରଣାର୍ଥେ ସେ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ପୃଥକ କରାଗଲେ । ୧୪ ମାତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵରତୁଳ୍ପକ ଲୋକ ମୋଶାତୁଳ୍ପକ ପୁତ୍ରମାନେ ଲେବୀ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହେଲେ । ୧୫ ମୋଶାତୁଳ୍ପକ ପୁତ୍ର; ଗେର୍ଶୋମ ଓ ଇଲୀୟେଜର । ୧୬ ଗେର୍ଶୋମର ସନ୍ତାନମାନତୁଳ୍ପକ ମଧ୍ୟରେ ଶବୁୟେଲ ପରଧାନ । ୧୭ ଆଉ, ଇଲୀୟେଷରର ସନ୍ତାନମାନତୁଳ୍ପକ ମଧ୍ୟରେ ରହବାୟ ପରଧାନ । ଏହି ଇଲୀୟେଜରର ଆଉ ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର, ରହବାୟର ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ୧୮ ଯିଷ୍ଠହରର ପୁତ୍ରମାନତୁଳ୍ପକ ମଧ୍ୟରେ ଶଲୋମାତ୍ ପରଧାନ ଥିଲେ । ୧୯ ହିବରୋଶର ପୁତ୍ରମାନତୁଳ୍ପକ ମଧ୍ୟରେ ପୁରଥମ ଯିରାୟ, ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଅମରାୟ, ତୃତୀୟ ଯହସାୟେଲ, ଚତୁର୍ଥ ଯିକ୍ଫାୟାୟ । ୨୦ ଉଷାୟେଲର ପୁତ୍ରମାନତୁଳ୍ପକ ମଧ୍ୟରେ ପୁରଥମ ମାଖା, ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଯିଶାୟ । ୨୧ ମରାରିର ପୁତ୍ର ମହଲି ଓ ମୁଣି; ମହଲିର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ କାଶ୍ଵ; ୨୨ ଇଲୀୟାସର ମଲା, ଗହାର ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ, କେବଳ କେତେଟି କନ୍ୟା ଥିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନତୁଳ୍ପକ ଜାତି କାଶ୍ଵର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନତୁଳ୍ପକୁ ବିବାହ କଲେ । ୨୩ ମୁଣିର ପୁତ୍ର ମହଲି, ଏଦର ଓ ଯେରେମୋତ୍, ତିନି ଜଣ । ୨୪ ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନ, ପୁଣି, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ତ୍ର ବୟସ୍କ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ଓ ମସୃତକାନ୍ତୁସାରେ ଗଣିତ ହୋଇ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ଗୃହର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ସେମାନତୁଳ୍ପକ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ । ୨୫ କାରଣ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଲୋକମାନତୁଳ୍ପକୁ ବିଶ୍ଵାମ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଯୁଗାନ୍ତକ୍ରମେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବସତି କରନ୍ତି, ୨୬ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲେବୀୟମାନତୁଳ୍ପକୁ ଆବାସ ଓ ତହିଁର ସେବାର୍ଥକ ପାତ୍ରସବୁ ବୋହିବାର ଆଉ ପୁରୋଜନ ହେବ ନାହିଁ ।” ୨୭ କାରଣ, ଦାଉଦତୁଳ୍ପକ ଶେଷ ବାକ୍ଵାନୁସାରେ ଲେବୀ-ସନ୍ତାନମାନତୁଳ୍ପକ ମଧ୍ୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ତ୍ର ବୟସ୍କ ଲୋକ ଗଣିତ ହେଲେ । ୨୮ କାରଣ, ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ଗୃହର ସେବାର୍ଥେ ପୁରାତୁଳ୍ପକରେ ଓ କୋଠରୀରେ ଓ ପରମେଶ୍ଵରତୁଳ୍ପକ ଗୃହର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ବସତୁ ଶୁଚି କରିବାରେ ହାରୋଶ-ସନ୍ତାନମାନତୁଳ୍ପକ ସେବା କରିବାର ଲେବୀୟମାନତୁଳ୍ପକର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା; ୨୯ ଆହୁରି ଦର୍ଶନାୟ-ରୁଟିର ଓ ଗଡ଼ିଶ୍ଵାୟ ସବୁ ଚକ୍ଵଳି ଅବା ପଲମରେ ଭଜା କି ରନ୍ଧା ଭକ୍ଷଣ-ନୈବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ସବୁ ମଇଦାର ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ପରିମାଣ ଓ ତୌଲର କାର୍ଯ୍ୟ; ୩୦ ପୁଣି, ପୁରତି ପୁରଭାତରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକର ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପୁରଣା କାରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହେବାର; ୩୧ ଆଉ ନିତ୍ୟ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ଓ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଓ ନିରୂପିତ ପର୍ବସବୁରେ ସେସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧିମତେ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା, ସେମାନତୁଳ୍ପକର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା; ୩୨ ଏହେତୁ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ରୁର ରକ୍ଷଣାୟ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷଣାୟ ଓ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ଗୃହର ସେବାକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନତୁଳ୍ପକ ଭଗ୍ନ ହାରୋଶ-ସନ୍ତାନଗଣର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

୨୪

ଯାଜକତୁଳ୍ପକ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ

୧ ହାରୋଶ-ସନ୍ତାନଗଣର ପାଲିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ହାରୋଶତୁଳ୍ପକର ପୁତ୍ର ନାଦବ୍, ଅବାହୁ, ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର । ୨ ମାତ୍ର ନାଦବ୍, ଅବାହୁ ଆପଣାମାନତୁଳ୍ପକ ପିତୃତୁଳ୍ପ ଆଗେ ମଲେ ଓ ସେମାନତୁଳ୍ପକର ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲା; ଏହେତୁ ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର ଯାଜକର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ୩ ଆଉ ଦାଉଦ ଓ ଇଲୀୟାସରର ସନ୍ତାନ ସାଦୋକ ଓ ଇଥାମରର ସନ୍ତାନ ଅହୀମେଲକ୍, ଯାଜକମାନତୁଳ୍ପକୁ ସେମାନତୁଳ୍ପ ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁସାରେ ସେବାକର୍ମରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ । ୪ ପୁଣି, ଇଥାମରର ସନ୍ତାନଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଇଲୀୟାସରର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପରଧାନ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଏହିରୂପେ ବିଭକ୍ତ ହେଲେ, ଯଥା, ଇଲୀୟାସରର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଷୋଳ ଜଣ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ଥିଲେ; ଆଉ ଇଥାମରର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଆଠ ଜଣ ଥିଲେ । ୫ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଅବଶେଷରେ ଗୁଲିବାଶ୍ଟ ଦୁପ୍ରାଗ ବିଭକ୍ତ କରାଗଲେ; କାରଣ, ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର, ଉଭୟର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଅଧିପତି ଓ ପରମେଶ୍ଵରତୁଳ୍ପକ ଗୃହର ଅଧିପତି ହେଲେ । ୬ ପୁଣି, ରାଜାତୁଳ୍ପକ, ଅଧିପତିମାନତୁଳ୍ପକ, ସାଦୋକ ଯାଜକର, ଅବାହୁଅରର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ୍, ଯାଜକାୟ ଓ ଲେବୀୟ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନମାନତୁଳ୍ପକ ସାକ୍ଷାତରେ ଲେବୀ-ବଂଶଜାତ ନଥନେଲର

ପୁତ୍ର ଶମୟାୟ ଲେଖକ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଲୁ; ଇଲାୟାସର ନିମନ୍ତେ ଏକ ପିତୃବଂଶ ଓ ଇଥାମର ନିମନ୍ତେ ଏକ ପିତୃବଂଶ ଗୃହଣ କରାଗଲା । ୭ ପୁରଥମ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଯିହୋୟାଶାବ୍ ପାଇଁ ଉଠିଲ, ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଯିଦୟାୟ ପାଇଁ; ୮ ତୁତାୟ ହାରାମ୍ ପାଇଁ, ଚତୁର୍ଥ ସାୟୋରାମ୍ ପାଇଁ; ୯ ପଞ୍ଚମ ମଲ୍କାୟ ପାଇଁ; ଷଷ୍ଠ ମିୟାମାନ୍ ପାଇଁ; ୧୦ ସପ୍ତମ ହକ୍କୋସ୍ ପାଇଁ, ଅଷ୍ଟମ ଅବାୟ ପାଇଁ; ୧୧ ନବମ ଯେଶୁୟ ପାଇଁ; ଦଶମ ଶଖନାୟ ପାଇଁ; ୧୨ ଏକାଦଶ ଇଲାୟାଶାବ୍ ପାଇଁ, ଦୁପ୍ରାଦଶ ଯାକାମ୍ ପାଇଁ; ୧୩ ତରୟୋଦଶ ହୁପ୍ପା ପାଇଁ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଯେଶବା ପାଇଁ; ୧୪ ପଞ୍ଚଦଶ ବିଲ୍ଗା ପାଇଁ, ଷୋଡ଼ଶ ଇମ୍ମୋର ପାଇଁ; ୧୫ ସପ୍ତଦଶ ହେଷାର ପାଇଁ, ଅଷ୍ଟାଦଶ ହିପ୍ପି ପାଇଁ; ୧୬ ଉନବିଂଶ ପଥାହାୟ ପାଇଁ, ବିଂଶ ଯିହିଷକେଲ ପାଇଁ; ୧୭ ଏକବିଂଶ ଯାଖାନ୍ ପାଇଁ, ଦୁପ୍ରାବିଂଶ ଗାମୁଲ୍ ପାଇଁ; ୧୮ ତରୟୋବିଂଶ ଦଲୟିୟ ପାଇଁ, ଚତୁର୍ବିଂଶ ମାସାୟ ପାଇଁ ଉଠିଲ । ୧୯ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ହାରୋଣଙ୍କ ଦୁପ୍ରାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରୁପିତ ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ହେଲା । ୨୦ ଲେବୀର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କଥା । ଅମ୍ମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୂୟେଲ; ଶରୁୟେଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେହୋୟା । ୨୧ ରହବାୟର କଥା; ରହବାୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯିଶାୟ ପୁରଧାନ । ୨୨ ଯିଷହରାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶଲୋମୀତ; ଶଲୋମୀତର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯହତ୍ । ୨୩ ହିବ୍ରୋଣର ପୁତ୍ର ଯିରାୟ ପୁରଥମ, ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଅମରାୟ, ତୁତାୟ ଯହସାୟେଲ, ଚତୁର୍ଥ ଯିକ୍ମାୟାମ୍ । ୨୪ ଉଷାୟେଲର ପୁତ୍ର ମାଖା; ମାଖାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାମାର୍ । ୨୫ ମାଖାର ଭଗ୍ନ ଯିଶାୟ; ଯିଶାୟର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜିଖରାୟ । ୨୬ ମରାରିର ପୁତ୍ର ମହଲି ଓ ମୁଶି; ଯାସାୟର ପୁତ୍ର ବିନୋ । ୨୭ ମରାରିର ସନ୍ତାନଗଣ ଯାସାୟର ପୁତ୍ର ବିନୋ, ଶୋହମ୍, ସକ୍କୁର ଓ ଇବ୍ରି । ୨୮ ମହଲିର ପୁତ୍ର ଇଲାୟାସର, ଏହାର ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ । ୨୯ କାଶ୍ଵର କଥା; କାଶ୍ଵର ପୁତ୍ର ଯିରହମେଲ । ୩୦ ପୁଶି, ମୁଶିର ପୁତ୍ର ମହଲି, ଏହର ଓ ଯିରେମୋତ୍ । ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନ । ୩୧ ଏମାନେ ହିଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନ ହାରୋଣ-ସନ୍ତାନଗଣ ତୁଲ୍ୟ ଦାଉଦ ରାଜା, ସାଦୋକ ଓ ଅହୀମେଲକ୍, ପୁଶି, ଯାଜକାୟ ଓ ଲେବୀୟ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ; ପୁଶି, ବଂଶର ପୁରଧାନ ଲୋକ ଯେପରି କଲ, ଗହାର କନିଷ୍ଠ ଭଗ୍ନ ହିଁ ସେହିପରି କଲ ।

ମନ୍ଦିରର ସଂଗୀତ ଶିଳ୍ପୀଗଣ

୧ ଆହୁରି ଆସଫର ଓ ହେମନର ଓ ଯିହୁଥୁନର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦାଉଦ ଓ ସେନାପତିମାନେ କେତେକଙ୍କୁ ଗୀଣା, ନେବଲ ଓ କରଗଲ ଦୁପ୍ରାସ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵାକ୍ତ୍ଵୟ ପୁରସ୍କାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପୃଥକ କଲେ; ପୁଶି, ଆପଣା ଆପଣା ସେବାନୁସାରେ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏହି । ୨ ଆସଫର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କଥା; ଆସଫର ସନ୍ତାନ ସକ୍କୁର ଓ ଯୋଷେଫ ଓ ନଥନାୟ ଓ ଅସାରେଲ; ଏମାନେ ଆସଫର ହସ୍ତଧାନରେ ରାଜାଜ୍ଞାନୁସାରେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵାକ୍ତ୍ଵୟ ପୁରସ୍କାର କଲେ । ୩ ଯିହୁଥୁନର କଥା; ଯିହୁଥୁନର ସନ୍ତାନ ଗଦଲାୟ ଓ ସରୀ ଓ ଯିଶାୟୟ, ହଶବାୟ ଓ ମତତଥାୟ, ଛଅ ଜଣ; ଏମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତା ଯିହୁଥୁନର ହସ୍ତଧାନରେ ଗୀଣା ଦୁପ୍ରାସ ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପୁରଣା କାରି ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵାକ୍ତ୍ଵୟ ପୁରସ୍କାର କଲେ । ୪ ହେମନର କଥା; ହେମନର ସନ୍ତାନ ବୁକ୍କାୟ, ମତତନାୟ, ଉଷାୟେଲ, ଶରୁୟେଲ ଓ ଯିରେମୋତ୍, ହନାନାୟ, ହନାନି, ଇଲାୟାଥା, ଗିଦ୍ଦଲ୍ତି ଓ ରୋମାମ୍ତି-ଏଷର୍, ଯଶ୍ଵକାଶା, ମଲ୍ଲୋଥ୍, ହୋଥାୟ, ମହସାୟୋତ୍; ୫ ଏସମସ୍ତେ ଶୃଙ୍ଗଧ୍ଵନି କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ତ୍ଵୟ ବିଷୟରେ ରାଜାଙ୍କର ଦର୍ଶକ ହେମନର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ହେମନକୁ ଚଉଦ ପୁତ୍ର ଓ ତିନି କନ୍ୟା ଦେଲେ । ୬ ଏସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟଧର୍ମେ କରଗଲ, ନେବଲ ଓ ଗୀଣା ଦୁପ୍ରାସ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଗୃହରେ ଗାନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ହସ୍ତଧାନରେ ଥିଲେ; ଆସଫ, ଯିହୁଥୁନ୍ ଓ ହେମନ ରାଜାଜ୍ଞାଧୀନ ଥିଲେ । ୭ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନକାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ନିପୁଣ ଏସମସ୍ତେ ଓ ଏମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନତ୍ରଣ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୁଇ ଶହ ଅଠାଶା ଜଣ ଥିଲେ । ୮ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ସାନ ବଡ଼, ଶିକ୍ଷକ, ଛାତ୍ର, ସମସ୍ତଙ୍କ ରକ୍ଷଣାୟ ନିମନ୍ତେ ସମାନ ରୂପେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ । ୯ ତହିଁ ଆସଫ ନିମନ୍ତେ ଯୋଷେଫ ପକ୍ଷରେ ପୁରଥମ ବାଣ୍ଟ ଉଠିଲ; ଦୁଫ୍ରିତାୟ ଗଦଲାୟ ପକ୍ଷରେ; ସେ ଓ ଗହାର ଭଗ୍ନ ଓ

ପୁତ୍ରମାନେ ବାର ଜଣ ଥିଲେ । ୧୦ ତୃତୀୟ ସକକୁର ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ । ୧୧ ଚତୁର୍ଥ ଯିଷ୍ଠି ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୧୨ ପଞ୍ଚମ ନଥନାୟ ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ । ୧୩ ଷଷ୍ଠ ବୁକ୍କାୟ ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ । ୧୪ ସପ୍ତମ ଯିଶାରେଳା ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ । ୧୫ ଅଷ୍ଟମ ଯିଶାୟାହ ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୧୬ ନବମ ମତ୍ତନାୟ ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ । ୧୭ ଦଶମ ଶିମାୟ ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୧୮ ଏକାଦଶ ଅସରେଲ୍ ପକ୍ଷରେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୧୯ ଦ୍ଵାଦଶ ହଶଗାୟ ପକ୍ଷରେ ଉଠିଲା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୦ ତରୟୋଦଶ ପାଇଁ ଶବୁୟେଲ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୧ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପାଇଁ ମତ୍ତଥାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୨ ପଞ୍ଚଦଶ ପାଇଁ ଯେରେମୋତ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୩ ଷୋଡ଼ଶ ପାଇଁ ହନାନାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୪ ସପ୍ତଦଶ ପାଇଁ ଯଶ୍ଵକାଶା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୫ ଅଷ୍ଟାଦଶ ପାଇଁ ହନାନି, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୬ ଉନବିଂଶ ପାଇଁ ମଲ୍ଲୋଥା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୭ ବିଂଶ ପାଇଁ ଇଲୀୟାଥା, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୮ ଏକବିଂଶ ପାଇଁ ହୋଥାୟ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୨୯ ଦ୍ଵାବିଂଶ ପାଇଁ ଗିଦ୍ଦଲ୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୩୦ ତରୟୋବିଂଶ ପାଇଁ ମହସାୟୋତ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ; ୩୧ ଚତୁର୍ବିଂଶ ପାଇଁ ରୋମାମ୍ତି-ଏଷର୍, ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ବାର ଜଣ ଗୁଲିବାଣ୍ଟରେ ଉଠିଲେ ।

୨୬

ମନ୍ଦିରର ରକ୍ଷାଗଣ

୧ ଦ୍ଵାଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କ ପାଳି ପାଇଁ କୋରହାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆସଫ-ବଂଶଜାତ କୋରିର ପୁତ୍ର ମଣେଲିମାୟ ଥିଲା । ୨ ମଣେଲିମାୟର ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ପରଥମଜାତ ଜିଖରାୟ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଯିଦାୟେଲ, ତୃତୀୟ ସବଦାୟ, ଚତୁର୍ଥ ଯତ୍ନାୟେଲ, ୩ ପଞ୍ଚମ ଏଲ୍‌ମ୍, ଷଷ୍ଠ ଯିହୋହାନନ୍, ସପ୍ତମ ଇଲୀହୋଏନୟ । ୪ ପୁଣି, ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ପରଥମଜାତ ଶମୟାୟ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଯିହୋଷାବଦ୍, ତୃତୀୟ ଯୋୟାହ, ଚତୁର୍ଥ ସାଖର, ପଞ୍ଚମ ନଥନେଲ୍; ୫ ଷଷ୍ଠ ଅମ୍‌ମାୟେଲ, ସପ୍ତମ ଇଷାଖର, ଅଷ୍ଟମ ପିୟୁଲ୍‌ଲତୟ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କଲେ । ୬ ମଧ୍ୟ ଗହାର ପୁତ୍ର ଶମୟାୟର ପୁତ୍ର ଜାତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ୭ ଶମୟାୟର ପୁତ୍ର ଅତ୍ନି, ରଫାୟେଲ ଓ ଓବେଦ୍, ଇଲୀଶାବଦ୍, ଏମାନଙ୍କର ଭଗ୍ନ ଇଲୀହୁ ଓ ସମଶାୟ ପରାକ୍ଵରାନ୍ତ ଲୋକ ଥିଲେ । ୮ ଏସମସ୍ତେ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମର ସନ୍ତାନ, ଏମାନେ ଓ ଏମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥକ ବଳରେ ବଳବାନ ଥିଲେ; ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ ବଂଶଜାତ ବାଷ୍ଠି ଜଣ । ୯ ମଣେଲିମାୟର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ଅଠର ଜଣ ପରାକ୍ଵରାନ୍ତ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୦ ଆଉ ମରାରି-ବଂଶଜାତ ହୋଷାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ପରଧାନ ଶିମ୍ବି, କାରଣ ସେ ପରଥମଜାତ ନୋହିଲେ ହେଁ ଗହାର ପିତା ଗହାକୁ ପରଧାନ କଲା; ୧୧ ଦ୍ଵିତୀୟ ହିଲ୍‌କାୟ, ତୃତୀୟ ଟବଲିୟ, ଚତୁର୍ଥ ଜିଖରାୟ; ହୋଷାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୁଗଣ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ତେର ଜଣ ଥିଲେ । ୧୨ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଗୃହରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକରଣାର୍ଥେ ଦ୍ଵାଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କ ପାଳି ଏହି ପରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ହେଲା, ଆପଣା ଭରତୁଗଣ ଦୁଲ୍‌ୟ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷଣାୟ ଥିଲା । ୧୩ ପୁଣି, ସେମାନେ, ସାନ ବଡ଼, ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ପରତେୟକ ଦ୍ଵାଦ୍ଵାର ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ପୂର୍ବ ଦିଗର ବାଣ୍ଟ ଶେଲିମାୟ ପକ୍ଷରେ ଉଠିଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ଗହାର ପୁତ୍ର ଜିଖରାୟ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ, ସେ ବିଜ୍ଞ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା; ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗ ଗହାର ବାଣ୍ଟରେ ଉଠିଲା । ୧୫ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଓବେଦ୍-ଇଦୋମ ପକ୍ଷରେ ଓ ଭଗ୍ନ ଗୃହ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଠିଲା । ୧୬ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵାପ୍ରଗାମୀ ପଥ ସମାପସ୍ଥ ଶଲ୍‌ଲେଖାତ୍ ଦ୍ଵାଦ୍ଵାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର ବାଣ୍ଟ ଶୁପ୍‌ପାୟ ଓ ହୋଷା ପକ୍ଷରେ ଉଠିଲା, ତହିଁର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳ ଅନ୍ୟ ଦଳର ଅଭିମୁଖ ଥିଲା । ୧୭ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଛଅ ଜଣ ଲେବୀୟ, ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଦିନରେ ଚାରି ଜଣ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦିନରେ ଚାରି ଜଣ ଓ ଭଗ୍ନ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ ରହିଲେ । ୧୮ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ସାମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଵଧାନ ନିମନ୍ତେ ଉର୍ଚ୍ଚ ପଥରେ ଚାରି ଜଣ ଓ ସାମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଵଧାନରେ ଦୁଇ ଜଣ ।

୧୯ କୋରହାୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ମରାରିର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ପ୍ରାପ୍ତପାଳମାନଙ୍କର ଏହି ସକଳ ପାଳି ଥିଲା ।

ମନ୍ଦିର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

୨୦ ପୁଣି, ଲେଖାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅହାୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପବିତ୍ରାକୃତ ସକଳ ବସତୁର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା । ୨୧ ଲାଦନ ସନ୍ତାନଗଣ; ଲାଦନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗେଶୋନାୟ-ସନ୍ତାନଗଣ, ଗେଶୋନାୟ ଲାଦନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନଗଣ; ଯଥା, ୨୨ ଯିହାୟେଲି । ଯିହାୟେଲିର ପୁତ୍ର ସେଥମ୍ ଓ ଉହାର ଭ୍ରାତୃ ଯୋୟେଲ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗୃହର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ । ୨୩ ଅମରାୟମାନଙ୍କ, ଯିଷ୍ଠରାୟମାନଙ୍କ, ହିବ୍ରେଣାୟମାନଙ୍କ, ଉଷାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୪ ମୋଶାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଗେଶୋମର ସନ୍ତାନ ଶବୁୟେଲ କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା । ୨୫ ପୁଣି, ଉହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ; ଇଲୀୟେଜରର ପୁତ୍ର ରହବୀୟ ଓ ଉହାର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଓ ଉହାର ପୁତ୍ର ଯୋରାମ୍ ଓ ଉହାର ପୁତ୍ର ସିଖ୍ରି ଓ ଉହାର ପୁତ୍ର ଶଲୋମାତ୍ । ୨୬ ଦାଉଦ ରାଜା ଓ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନମାନେ, ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନେ ଓ ସେନାପତିମାନେ ଯେସକଳ ବସତୁ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ, ଏହି ଶଲୋମାତ୍ ଓ ଉହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ ସେହିସବୁ ପବିତ୍ରାକୃତ ବସତୁର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ । ୨୭ ସେମାନେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗୃହର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାପତ ଲୁଟ୍‌ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପବିତ୍ର କଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ଶାମୁୟେଲ ଦର୍ଶକ ଓ କାଶର ପୁତ୍ର ଶାଉଲ ଓ ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍ନର, ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଯେସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ; ଯିଏ ଯାହା କିଛି ପବିତ୍ର କରିଥିଲା, ଉହା ଶଲୋମାତ୍ର ଓ ଉହାର ଭ୍ରାତୃଗଣର ହସ୍ତାଧୀନରେ ରହିଲା ।

ଅନ୍ୟ ଲେଖାୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଭାର

୨୯ ଯିଷ୍ଠରାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କନନୀୟ ଓ ଉହାର ପୁତ୍ରଗଣ ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ୩୦ ହିବ୍ରେଣାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଶବୀୟ ଓ ଉହାର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଏକ ସହସ୍ର ସାତ ଶହ ବିକ୍ରମା ପୁରୁଷ ସଦାପରଭୃତ୍ୟର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ରାଜସେବା ନିମନ୍ତେ ଯତ୍ନ ସେପାରି ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଇସ୍ରାଏଲର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ଥିଲେ । ୩୧ ହିବ୍ରେଣାୟମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶାନୁଯାୟୀ ବଂଶାବଳୀରେ ଯିରାୟ ହିବ୍ରେଣାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରଧାନ ଥିଲା । ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଗୁଣିତ ବର୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯା'ନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗିଲାୟଦସ୍ଥ ଯାସେରରେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଦେଖାଗଲେ । ୩୨ ଆଉ ଯିରାୟର ଭ୍ରାତୃଗଣ ବିକ୍ରମଶାଳୀ, ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନ, ଦୁଇ ସହସ୍ର ସାତ ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ; ଦାଉଦ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସକଳ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରୁବେନୀୟ ଓ ଗାଦୀୟମାନଙ୍କ ଓ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ ବଂଶ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

ବାର୍ଷିକ ସାମରିକ ଦାୟତ୍ଵ

୧ ଆପଣା ଆପଣା ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନମାନେ ଓ ସହସ୍ରପତିମାନେ ଓ ଶତପତିମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଶାସକମାନେ, ବର୍ଷର ସମୁଦାୟ ମାସରେ ମାସକୁ ମାସ ପାଳି ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ରାଜାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଓ ଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପୁରତ୍ଵେକ ପାଳିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୨ ପୁରଥମ ପାଳି ଉପରେ ପୁରଥମ ମାସ ନିମନ୍ତେ ସବ୍‌ଦାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯାଶ୍‌ବୀୟାମ୍ ଥିଲା; ଆଉ ଉହାର ପାଳିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୩ ସେ ପେରସ ବଂଶୀୟ ଲୋକ, ପୁରଥମ ମାସ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ସକଳ ସେନାପତିଙ୍କ ଉପରେ ପୁରଧାନ ଥିଲା । ୪ ଉତ୍ତୀୟ ମାସର ପାଳି ଉପରେ ଅହୋହାୟ ଦୋଦୟ ଓ ଉହାର ଦଳୀୟ ଲୋକ ଥିଲେ; ମିକ୍ଲୋତ୍ ଶାସକ ଥିଲା ଓ ଉହାର ପାଳିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୫ ତୃତୀୟ ମାସ ନିମନ୍ତେ ତୃତୀୟ ସେନାପତି ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ପୁତ୍ର ବନାୟ ପୁରଧାନ ଥିଲା; ଉହାର ପାଳିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୬ ଏହି ବନାୟ ତିରିଶ ବାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ଓ ସେହି ତିରିଶ ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ପୁରଧାନ ଥିଲା; ଆଉ ଉହାର ପାଳିରେ ଉହାର ପୁତ୍ର ଅମ୍‌ମାଷାବଦ୍ ଥିଲା । ୭ ଚତୁର୍ଥ ମାସ ପାଇଁ ଚତୁର୍ଥ ସେନାପତି ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତୃ ଅସାହେଲ ଥିଲା ଓ ଉହା ଉତ୍ତରରେ ଉହାର ପୁତ୍ର ସବ୍‌ଦାୟ; ଆଉ ଉହାର ପାଳିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୮ ପଞ୍ଚମ ମାସ ନିମନ୍ତେ ପଞ୍ଚମ ସେନାପତି ଯିଷ୍ଠରାୟ ଶମ୍‌ମୋତ୍ ଥିଲା;

ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୯୯ ଷଷ୍ଠ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଷଷ୍ଠ ସେନାପତି ତକୋୟାୟ ଇକ୍କେଶର ପୁତ୍ର ଛନ୍ଦ ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୦ ସପ୍ତମ ମାସ ନିମନ୍ତେ ସେନାପତି ଇଫ୍ଠରୟିମ-ବଂଶଜାତ ପଲୋନାୟ ହେଲସ୍ ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୧ ଅଷ୍ଟମ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଅଷ୍ଟମ ସେନାପତି ସେରହ-ବଂଶଜାତ ହୁଣାତାୟ ସିବବଖୟ ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୨ ନବମ ମାସ ନିମନ୍ତେ ନବମ ସେନାପତି ବିନ୍ୟାମାନ୍-ବଂଶଜାତ ଅନାଥୋତାୟ ଅବାୟେଷର ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୩ ଦଶମ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଦଶମ ସେନାପତି ସେରହ-ବଂଶଜାତ ନଟୋଫାତାୟ ମହରୟ ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୪ ଏକାଦଶ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଏକାଦଶ ସେନାପତି ଇଫ୍ଠରୟିମ-ବଂଶଜାତ ପିରାୟାଥୋନାୟ ବନୟ ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୫ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାଦଶ ସେନାପତି ଅତ୍ନାୟେଲ-ବଂଶଜାତ ନଟୋଫାତାୟ ହିଲ୍‌ଦୟ ଥିଲା; ଆଉ ଗହୀର ପାଲିରେ ଚବିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗତ୍ଵକ ପୁରଶାସନ

୧୬ ଆହୁରି ଇସ୍ରାଏଲର ବଂଶାଧିକ୍ଷକଗଣ; ରୁବେନାୟମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ସିଖ୍‌ରିର ପୁତ୍ର ଅଧିକ୍ଷକ ଇଲୀୟେଜର; ଶିମୋନାୟମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ମାଖାର ପୁତ୍ର ଶଫଟାୟ । ୧୭ ଲେବୀ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ କମ୍ପ୍ଠେଲର ପୁତ୍ର ହଶବାୟ; ହାବୋଣ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସାବୋକ । ୧୮ ଯିହୁଦା-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଦାଉଦତ୍ଵକର ଜଣେ ଭ୍ରାତ ଇଲୀୟୁ; ଇଷାଖର-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ମାଖାୟେଲର ପୁତ୍ର ଅମ୍‌ରି । ୧୯ ସବୁଲୁନ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଓବଦାୟର ପୁତ୍ର ଯିଶ୍ଵୟାୟ; ନପ୍ତଲି-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଅସରାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯିରେମୋତ୍ । ୨୦ ଇଫ୍ଠରୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅସସାୟର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟ; ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ପଦାୟର ପୁତ୍ର ଯୋୟେଲ । ୨୧ ଗିଲାୟଦସ୍ଥ ମନଶିର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଜିଖରାୟର ପୁତ୍ର ଇଦଦୋ; ବିନ୍ୟାମାନ୍-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଅବନରର ପୁତ୍ର ଯାସାୟେଲ । ୨୨ ଦାନ୍-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର ଅସରେଲ୍; ଏମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ବଂଶାଧିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ୨୩ ମାତ୍ର ଦାଉଦ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ନୁହେଁ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନତ୍ଵକର ସଂଖ୍ୟା ନେଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପୁରୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଉପର ଚାଲୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ୨୪ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବ ଗଣନା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ମାତ୍ର ସମାପ୍ତ କଲା ନାହିଁ; କାରଣ, ସେହି ଗଣନା ସକାଶୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ କ୍ରୋଧ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ପୁଣି, ସେହି ସଂଖ୍ୟା ଦାଉଦ ରାଜାତ୍ଵକର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଗଲା ନାହିଁ । ୨୫ ଆଉ, ଅଦାୟେଲର ପୁତ୍ର ଅସମାବତ୍ ରାଜାତ୍ଵକ କୋଷାଧିକ୍ଷକ, ପୁଣି, ଉଷାୟର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥାନ କ୍ଷେତ୍ର, ନଗର ଓ ଗ୍ରାମ ଓ ଦୁର୍ଗସ୍ଥ ଉତ୍ତରାସରୁ ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା । ୨୬ ଆଉ କଲୁବର ପୁତ୍ର ଇଷ୍ଠି କୃଷିକର୍ମକାରୀମାନତ୍ଵକର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା । ୨୭ ରାମାଥାୟ ଶିମାୟି ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରସକଳର ଅଧିକ୍ଷକ ଓ ଶିଫ୍ଠାୟ ସବ୍‌ଦି ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୋତ୍ପନ୍ନ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ-ଉତ୍ତରର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା । ୨୮ ପୁଣି, ଗାଦେରାୟ ବାଲ୍‌ହାନନ୍ ତଳଭୂମିସ୍ଥ ଜାତବୃକ୍ଷ ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷସରୁ ଅଧିକ୍ଷକ ଓ ଯୋୟାଶ୍ ତୈଳ-ଉତ୍ତରର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା । ୨୯ ଆଉ ଶାରେଶାୟ ସିନ୍ଦର ଶାରେଶରେ ଚରିବା ପଶୁପଲର ଅଧିକ୍ଷକ; ପୁଣି, ଅଦଲୟର ପୁତ୍ର ଶାଫର୍ ସବୁ ଉପତ୍ୟକାସ୍ଥ ପଶୁପଲର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା । ୩୦ ଇଶ୍ଠାୟେଲୀୟ ଓବାଲ୍ ଉଷ୍ଟରଗଣର ଅଧିକ୍ଷକ ଓ ମେରେଶୋଥାୟ ଯେହୋୟାୟ ଗର୍ଦ୍ଦଭାଗଣର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା । ୩୧ ହାଗରାୟ ଯାଶାସ୍ ସବୁ ମେଷପଲର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା; ଏସମସ୍ତେ ଦାଉଦ ରାଜାତ୍ଵକର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲେ ।

ଦାଉଦତ୍ଵକ ବୟକ୍ତିଗତ ପରାମର୍ଶଦାତାଗଣ

୩୨ ଆହୁରି ଦାଉଦତ୍ଵକର ପିତୃବୟ ଯୋନାଥାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା, ସେ ବିଜ୍ଞ ଓ ଲେଖକ । ଆଉ ହକ୍‌ମୋନାୟର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟେଲ ରାଜପୁତ୍ରମାନତ୍ଵକର ସତ୍ତ୍ଵ ଥିଲା । ୩୩ ଅହୀଥୋଫଲ ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅର୍ଜାୟ ହୁଣୟ ରାଜମିତ୍ର ଥିଲା । ୩୪ ଆଉ ଅହୀଥୋଫଲ ଉତ୍ତରରେ ବନୟର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଦା ଓ ଅବାୟାଧର ଥିଲେ; ପୁଣି, ଯୋୟାବ ରାଜାତ୍ଵକ ସୈନ୍ୟର ଅଧିକ୍ଷକ ଥିଲା ।

୨୮

ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ଵକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ଅଧିକ୍ଷକତ୍ଵକୁ, ବଂଶାଧିକ୍ଷକତ୍ଵକୁ ଓ ପାଲି କ୍ରମେ ରାଜାତ୍ଵକର ସେବାକାରୀ ଦଳର ଅଧିକ୍ଷକମାନତ୍ଵକୁ, ପୁଣି, ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନତ୍ଵକୁ,

ଆଉ ରାଜାଞ୍ଜର ଓ ରାଜପୁତ୍ରମାନଞ୍ଜର ସକଳ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଓ ଅଧିକାରର ଅଧିକାରୀମାନଞ୍ଜକୁ ଓ ନପୁଂସକଗଣକୁ ଓ ବୀରମାନଞ୍ଜକୁ ଓ ମହାବିକ୍ରମମାନୀ ଲୋକଞ୍ଜକୁ ଯିରୁଣାଲମରେ ଏକତ୍ର କଲେ । ୨ ତହିଁ ଦାଉଦ ରାଜା ଆପଣା ପାଦରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ମୋହର ଲୋକମାନେ, ମୋହର କଥା ଶୁଣ; ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ପାଦପାଠ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶ୍ରାମର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ମୋହର ମନସ୍ଥ ଥିଲା ଓ ମୁଁ ନିର୍ମାଣାର୍ଥେ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲି । ୩ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧକାରୀ ଓ ରକ୍ତପାତ* କରିଅଛ ।” ୪ ଯାହାହେଉ, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ସମୁଦାୟ ପିତୃବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ନିତ୍ୟ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସେ ଅଗ୍ରଗଣୀ ହେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାକୁ ଓ ଯିହୁଦା-ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ମୋ’ ପିତୃବଂଶକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋ’ ପିତୃକ ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ମୋ’ଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ; ୫ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ମୋତେ ଅନେକ ପୁତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୋହର ସବୁ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ରାଜ୍ୟର ସିଂହାସନରେ ବସିବା ପାଇଁ ସେ ମୋ’ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ଆତ୍ମର ଗୃହ ଓ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ରଗଣସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବ; କାରଣ ଆତ୍ମେ ଗହାକୁ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ ଓ ଆତ୍ମେ ଗହାର ପିତା ହେବା । ୭ ଆଉ, ଆଜିର ନ୍ୟାୟ ଯଦି ସେ ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ ହେବ, ତେବେ ଆତ୍ମେ ଗହାର ରାଜ୍ୟ ଚିରକାଳ ସ୍ଥର କରିବ । ୮ ଏହେତୁ ଏବେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ସମାଜ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସକଳ ଆଜ୍ଞା ମନୋଯୋଗ କରି ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତମ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ଉତ୍ତରରେ ଚିରକାଳ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଗହା ଛାଡ଼ିକରି ଯିବ ।

ଶଲୋମନଞ୍ଜକୁ ଦାଉଦଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞା

୯ ଆଉ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଓ ସିଦ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଓ ଇଚ୍ଛୁକ ମନରେ ଗହାଞ୍ଜକର ସେବା କର; କାରଣ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ଓ ଚିନ୍ତା ସକଳ କଲ୍ପନା ରୁଞ୍ଜନ୍ତି; ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜକର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ; ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଚିରକାଳ ଦୂର କରିବେ । ୧୦ ଏବେ ସାବଧାନ ହୁଅ; କାରଣ ପବିତ୍ର ଆବାସ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି; ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ଗହା କର ।” ୧୧ ତେବେ ଦାଉଦ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଞ୍ଜକୁ ମନ୍ଦିର-ବରଣ୍ଡାର ଓ ତହିଁ ଗୃହର ଓ ତହିଁ ଭଣ୍ଡାରର ଓ ତହିଁ ଉପର କୋଠର ଓ ତହିଁ ଭିତର କୋଠର ଓ ପାପାରହାଦନ ସ୍ଥାନର ନମୁନା ଦେଲେ; ୧୨ ଆହୁରି, ସେ ଆତ୍ମାଞ୍ଜକ ଦ୍ରାଘ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ପୁରାଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ କୋଠର ନିମନ୍ତେ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଗୃହର ଭଣ୍ଡାର ନିମନ୍ତେ ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ବସ୍ତୁସବୁର ଭଣ୍ଡାର ନିମନ୍ତେ ପୁରାସ୍ତ ସମସ୍ତ ନମୁନା ଦେଲେ; ୧୩ ମଧ୍ୟ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକ ପାଳି ନିମନ୍ତେ ଓ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ନିମନ୍ତେ; ୧୪ ଯଥା, ପୁରତ୍ୟକ ପୁରକାର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାମୟ ପାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ସୁନା; ପୁରତ୍ୟକ ପୁରକାର ସେବାର୍ଥକ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ରୌପ୍ୟମୟ ପାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ରୂପା ତୈଳି ଦେଲେ; ୧୫ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାମୟ ଦୀପବୃକ୍ଷସକଳ ନିମନ୍ତେ ଓ ତହିଁର ପୁରଦୀପ ନିମନ୍ତେ ତୈଳି ଦେଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରତ୍ୟକ ଦୀପବୃକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ପୁରଦୀପ ନିମନ୍ତେ ସୁନା ତୈଳି ଦେଲେ; ପୁଣି, ରୌପ୍ୟମୟ ଦୀପବୃକ୍ଷସକଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରତ୍ୟକ ଦୀପବୃକ୍ଷର ବ୍ୟବହାରାନ୍ତସାରେ ପୁରତ୍ୟକ ଦୀପବୃକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ପୁରଦୀପ ନିମନ୍ତେ ରୂପା ତୈଳି ଦେଲେ; ୧୬ ଆଉ, ଦର୍ଶନୀୟ ରୁଚିର ମେଜସକଳ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରତ୍ୟକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାମୟ ମେଜ ନିମନ୍ତେ ସୁନା ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ମେଜସକଳ ନିମନ୍ତେ ରୂପା ତୈଳି ଦେଲେ; ୧୭ ଆଉ, ଚରିଶୂଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ଓ ପାତ୍ରସକଳ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମାଳ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାମୟ; ପୁଣି,

* ୨୮:୩ ରକ୍ତପାତ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ବଧ

ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀ ଗତିଆ ମଧ୍ୟରୁ ପରତେୟକ ଗତିଆର ପରିମାଣ ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ଗତିଆ ମଧ୍ୟରୁ ପରତେୟକ ଗତିଆର ପରିମାଣ; ୧୮ ଆଉ, ଧୂପବେଦି ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମଳ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀର ପରିମାଣ; ଆଉ ରଥ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପରଭୃତ୍ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଆରଞ୍ଜନକାରୀ ବିସ୍ତୃତପକ୍ଷ କିରୀଟମାନଙ୍କ ନମୁନା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀ ଦେଲେ । ୧୯ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଏହିସବୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ନମୁନାର ସମସ୍ତ କର୍ମ ସଦାପରଭୃତ୍ ହସ୍ତ-ଲିଖନରେ ଆମ୍ଭକୁ ରୁଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।” ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ ଓ ଏହି କର୍ମ କର; ଭୟ ନ କର, ଅବା ନିରାଶ ନ ହୁଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର, ସଦାପରଭୃତ୍ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି; ସଦାପରଭୃତ୍ ଗୃହର ସେବାର୍ଥକ ସକଳ କର୍ମ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ନିରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ, କି ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ । ୨୧ ଆଉ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ସମସ୍ତ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପାଳି ଅଛି; ଆଉ ସର୍ବପ୍ରକାର ସେବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ବପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଇଚ୍ଛୁକ ଓ ନିପୁଣ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ରହିବେ; ମଧ୍ୟ ସେନାପତିଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହେବେ ।”

୨୯

ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଦାନ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ରାଜା ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଏକା ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ପ ବୟସକ ଓ କୋମଳ, ପୁଣି, କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ବଡ଼; କାରଣ ଏହି ପ୍ରସାଦ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୃତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ । ୨ ଏବେ ମୁଁ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରେ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ପରଚୁର ରୂପେ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀ ଦରବନ୍ଧ ପାଇଁ ସୁନା ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ଦରବନ୍ଧ ପାଇଁ ରୂପା ଓ ପିତ୍ତଳମୟ ଦରବନ୍ଧ ପାଇଁ ପିତ୍ତଳ, ଲୌହମୟ ଦରବନ୍ଧ ପାଇଁ ଲୁହା ଓ କାଷ୍ଠମୟ ଦରବନ୍ଧ ପାଇଁ କାଷ୍ଠ; ଗୋମେଦକ ମଣି ଓ ଖଟନାଥକ ପରସ୍ତର, ଜଡ଼ିତ-କର୍ମାର୍ଥକ ପରସ୍ତର ଓ ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର ପରସ୍ତର ଓ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ପରସ୍ତର ଓ ମର୍ମର ପରସ୍ତର ଆୟୋଜନ କରିଅଛି । ୩ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଯାହାସବୁ ଆୟୋଜନ କରିଅଛି, ଗହା ଛଡ଼ା ଓ ତହିଁ ଉପରେ ମୋ’ ନିଜର ସୁନା ଓ ରୂପାର ଭଣ୍ଡାର ଅଛି, ଆଉ ମୁଁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ପ୍ରତି ଆପଣା ମନ ଆସକ୍ତ କରି ଥିବାରୁ ମୁଁ ଗହାସବୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଦେଉଅଛି । ୪ ଅର୍ଥାତ୍, ଗୃହର କାନ୍ଥରେ ମଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଓଫୀରର ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀ ତିନି ହଜାର ଗଲନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀ* ଓ ସାତ ହଜାର ଗଲନ୍ତ† ନିର୍ମଳ ରୂପା; ୫ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀମୟ ଦରବନ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ସୁନା ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ଦରବନ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ରୂପା ଓ ଶିଳପକାରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଯାହା ଯାହା କରାଯିବ, ସେହିସବୁ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେଉଅଛି । ଅତଏବ, ଆଜି ସଦାପରଭୃତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ କିଏ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଉଦ୍ଦୟ ଅଛି ?” ୬ ତେବେ ପିତୃବଂଶର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହର ଅଧିପତିମାନେ, ଆଉ ସହସ୍ର ଓ ଶତପତିମାନେ, ପୁଣି, ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ-ଶାସକମାନେ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଦାନ କଲେ; ୭ ଆଉ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ସେବା ନିମନ୍ତେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଗଲନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନଶୈଳୀ, ଦଶ ହଜାର ତାରିକ୍ ମୁଦ୍ରା, ଦଶ ହଜାର ଗଲନ୍ତ ରୂପା, ଅଠର ହଜାର ଗଲନ୍ତ ପିତ୍ତଳ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ଗଲନ୍ତ ଲୁହା ଦେଲେ । ୮ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପରସ୍ତରାଦି ମିଳିଲା, ସେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଯିହାୟେଲର ହସ୍ତାଧୀନ ସଦାପରଭୃତ୍ ଭଣ୍ଡାର-ଗୃହରେ ଗହାସବୁ ଦେଲେ । ୯ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାପୂର୍ବକ ଦାନ କରିବାରୁ ଆନନ୍ଦ କଲେ, କାରଣ, ସେମାନେ ସିଦ୍ଧପିତୃତରେ ସମ୍ପ୍ରେକ୍ଷାପୂର୍ବକ ସଦାପରଭୃତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କଲେ; ପୁଣି, ଦାଉଦ ରାଜା ମଧ୍ୟ ମହାନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ ।

ସମାଜ ସାକ୍ଷାତରେ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୦ ଏହେତୁ ଦାଉଦ ସମଗ୍ର ସମାଜ ସାକ୍ଷାତରେ ସଦାପରଭୃତ୍‌ଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ; ଆଉ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପରଭୃତ୍, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସଦାକାଳ ଧନ୍ୟ । ୧୧ ହେ ସଦାପରଭୃତ୍, ମହତ୍ତ୍ୱ, ପରାକ୍ରମ, ଶୋଭା, ଜୟ ଓ ପରଜୟ ତୁମ୍ଭର; କାରଣ, ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ପୃଥ୍ୱୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭର; ହେ ସଦାପରଭୃତ୍, ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭେ ସକଳର ଉପରେ

* ୨୯:୪ ୧୦୦,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ † ୨୯:୪ ୨୩୦,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ

ମସତକ ରୂପେ ଉନ୍ନତ ଅଟ । ୧୭ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଧନ ଓ ସମ୍ଭରମ ଆସେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରୁଅଛ; ବଳ ଓ ପରାକ୍ରମ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଅଛି; ପୁଣି, ମହାନ କରିବାର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଳ ଦେବାର ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗାମୀ ଅଟେ । ୧୮ ଏହେତୁ ହେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ନାମରେ ପରଶଂସା କରୁଅଛୁ । ୧୯ ମାତ୍ର, ମୁଁ କିଏ ଓ ମୋହର ଲୋକମାନେ କିଏ ଯେ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଏପରି ସ୍ୱପ୍ନେରୁଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଏପରକାର ଦାନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୁ ? କାରଣ, ସମଗ୍ର ବିଷୟ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆସେ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପଦାର୍ଥରୁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛୁ । ୨୦ କାରଣ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ତୁଳ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଦେଶୀ ଓ ପରବାସୀ; ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଦିନ ଛାୟା ତୁଳ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା କିଛି ନାହିଁ । ୨୧ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଏହି ଯେଉଁ ସକଳ ପଦାର୍ଥ ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଆସିଅଛି ଓ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ନିଜର ଅଟେ । ୨୨ ଆହୁରି ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତଃକରଣ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଅ ଓ ସରଳତାରେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ । ମୁଁ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣର ସରଳତାରେ ସ୍ୱପ୍ନେରୁଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଏହିସବୁ ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରିଅଛି; ଆଉ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନେରୁଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବାର ଦେଖି ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି । ୨୩ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବରହାମର, ଇସ୍ରାଏଲର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟସ୍ଥ ଚିନ୍ତା କଳପନାରେ ଏହା ସଦାକାଳ ରଖ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରସ୍ପରତ କର; ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା, ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିଧିସବୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ଆଉ, ମୁଁ ଯେଉଁ ପରାସାଦ ପାଇଁ ଆୟୋଜନ କରୁଅଛି, ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋ' ପୁତ୍ର ଶଲୋମନକୁ ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦିଅ ।" ୨୫ ଏଉତ୍ତରେ ଦାଉଦ ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।" ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ସମାଜ ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ମସତକ ନତ କରି ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲେ । ୨୬ ତହିଁ ସେମାନେ ପର ଦିନ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ସହସ୍ର ଗୋରୁ, ଏକ ସହସ୍ର ମେଷ ଓ ଏକ ସହସ୍ର ମେଷଶାବକ ଯେଉଁ-ନେବେଉଁ ସହିତ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

ଶଲୋମନ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ

୨୭ ଆଉ ସେହିଦିନ ମହାନନ୍ଦରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୋଜନ ପାନ କଲେ । ପୁଣି, ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଉତ୍ତ୍ରୀୟ ଧର ରାଜା କଲେ, ଆଉ ଗଞ୍ଜୁ ଅଗ୍ରଣୀ ହେବା ପାଇଁ ଓ ସାଦୋକକୁ ଯାଜକ ହେବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଭିଷେକ କଲେ । ୨୮ ସେତେବେଳେ ଶଲୋମନ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଙ୍କର ପଦରେ ରାଜା ରୂପେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ ଓ କୁଶଳ ପରାପତ ହେଲେ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଗଞ୍ଜୁର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ଗୌରବ ଓ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହେଲେ । ୩୦ ଆଉ ସଦାପରଭୁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ମହାନ କଲେ ଓ ଗଞ୍ଜୁ ଏପରି ରାଜପରଗପ ଦାନ କଲେ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ରାଜା ସେପରି ପରାପତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ୩୧ ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଦାଉଦଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା

୩୨ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଗଞ୍ଜୁର ରାଜତ୍ୱର ସମୟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ; ସେ ସାତ ବର୍ଷ ହିବ୍ରେଶରେ ଓ ତେତରିଶ ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୩୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଆୟୁଷ, ଧନ ଓ ସମ୍ଭରମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉତ୍ତମ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜୁ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ଗଞ୍ଜୁ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୩୪ ଏହି ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର ପରଥମ ଓ ଶେଷ କ୍ରିୟାସବୁ, ଦେଖ, ଶାମୁୟେଲ ଦର୍ଶକର ଇତିହାସରେ ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର ଇତିହାସରେ ଓ ଗାଦ୍ ଦର୍ଶକର ଇତିହାସରେ ଲିଖିତ ଅଛି;

୩୦ ତହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗଡ଼କର ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ଓ ଗଡ଼କର ପରାକ୍ରମ, ପୁଣି, ଗଡ଼କ ଉପରେ ଓ ଇସ୍ୱରୀଏଲ ଉପରେ ଓ ନାନ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଲା, ସେସବୁର ବିବରଣ ଲେଖାଅଛି ।

The Second Book of the Chronicles ବଂଶାବଳୀର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ଗିବ୍ଓୟୋନ୍ରେ ଶଲୋମନଞ୍ଜ ପୁରାଧାନ

୧ ଏଥାଉତ୍ତରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ାକୃତ ହେଲେ, ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ଗଞ୍ଜକର ପରମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜକର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଗଞ୍ଜକୁ ଅତିଶୟ ମହାନ କଲେ । ୨ ପୁଣି ଶଲୋମନ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ, ସହସ୍ର ଓ ଶତପତିମାନଞ୍ଜକୁ, ବିଗ୍ଢ଼କର୍ତ୍ତୃଗଣକୁ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପିତୃବଂଶର ପରଧାନ ପରତେୟକ ଅଧିପତିଞ୍ଜକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୩ ତହିଁ ଶଲୋମନ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମଗ୍ର ସମାଜ ଗିବ୍ଓୟୋନ୍ସୂତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁଞ୍ଜକ ସେବକ ମୋଶାଞ୍ଜକ ଦ୍ଵାରା ପୁରାତରରେ ନିର୍ମିତ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ସେଠାରେ ଥିଲା । ୪ ମାତ୍ର ଦାଉଦ କିରୀୟଥ-ୟିୟାରୀମ୍ଠାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସିନ୍ଦୁକ ନିର୍ମାଣେ ଆପଣାର ପୁରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାନକୁ ଗଢ଼ା ଆଣିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତହିଁ ନିର୍ମାଣେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ୫ ଆଉ ହୁରର ପୌତ୍ର ଉରିର ପୁତ୍ର ବତ୍ସଲେଲ ଯେଉଁ ପିତୃକଳମୟ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା, ଗଢ଼ା ସେଠାସୂତ ସଦାପୁରକୁଞ୍ଜକ ଆବାସ ସମମୁଖରେ ଥିଲା; ପୁଣି ଶଲୋମନ ଓ ସମାଜ ତହିଁ ନିକଟରେ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କଲେ । ୬ ପୁଣି, ଶଲୋମନ ସେଠାକୁ, ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ନିକଟସ୍ଥ ସଦାପୁରକୁଞ୍ଜକ ସମମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ପିତୃକଳମୟ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ଯାଇ ତହିଁ ଉପରେ ଏକ ସହସ୍ର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

ଜ୍ଞାନ ନିର୍ମାଣେ ଶଲୋମନଞ୍ଜ ପୁରାଧାନ

୭ ସେହି ରାତ୍ରି ପରମେଶ୍ଵର ଶଲୋମନଞ୍ଜକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କ'ଣ ଦେବା, ଗଢ଼ା ମାଗ । ୮ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜକ ପୁତ୍ରି ମହାଦୟା ପୁରକାଶ କରିଅଛ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପଦରେ ମୋତେ ରାଜା କରିଅଛ । ୯ ଏବେ, ହେ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜକ ପୁତ୍ରି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରିଜ୍ଞା ସ୍ଵୀକାର କର ହେଉ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ଧୂଳି ତୁଲ୍ୟ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ମୋତେ ରାଜା କରିଅଛ । ୧୦ ମୁଁ ଯେପରି ଏହି ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ସମମୁଖରେ ବାହାରେ ଯିବାକୁ ଭିତରେ ଆସିବାକୁ ପାରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅ; କାରଣ ଏପରି ବୃହତ୍ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀକି କିଏ ବିଗ୍ଢ଼ କରି ପାରିବ ?” ୧୧ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ଶଲୋମନଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି, କି ସମ୍ଭରମ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣାକାରୀମାନଞ୍ଜକ ପୁରାଣ, ଅଥବା ଦୀର୍ଘାୟୁ ହିଁ ମାଗି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା କରିଅଛୁ, ସେମାନଞ୍ଜକ ବିଗ୍ଢ଼ କରିବା ନିର୍ମାଣେ ଆପଣା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ମାଗିଅଛ; ୧୨ ଏଣୁ ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟରେ ହେବାରୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ହେଲା; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ଧନ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ଭରମ ଦେବା ଯେ, ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାଜାମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେପରି ପାଇ ନାହିଁ, କି ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ ଆଉ କେହି ସେପରି ପାଇବ ନାହିଁ ।”

ରାଜା ଶଲୋମନଞ୍ଜକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁରଦାନ

୧୩ ତହିଁ ଶଲୋମନ ଗିବ୍ଓୟୋନ୍ସୂତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାତ୍ରାରୁ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ସମମୁଖରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଞ୍ଜକୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ; ଗଞ୍ଜକର ଏକ ହଜାର ଗୁଡ଼ି ଶହ ରଥ ଓ ବାର ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ଥିଲେ; ସେମାନଞ୍ଜକୁ ସେ ରଥ-ନଗରମାନରେ ଓ ରାଜାଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ରଖିଲେ । ୧୫ ପୁଣି ରାଜା ଯିରୁଶାଲମରେ ରୂପା ଓ ସୁନାକୁ ପଥର ପରି ଓ ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁରୁ ଏରସ କାଷ୍ଠକୁ ତଳ ଭୂମିସ୍ଥ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ପରି କଲେ । ୧୬ ଆଉ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ଅଶ୍ଵସବୁ ମିସରରୁ ଅଣାଗଲା; ରାଜାଞ୍ଜକର ବଣିକମାନେ ପୁରତେୟକ ପଲର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପଲ ପଲ କରି ପାଇଲେ । ୧୭ ଆଉ ମିସରରୁ କରୀତ ଓ ଆନୀତ ଏକ ଏକ ରଥର ମୂଲ୍ୟ ଛଅ ଶହ ଶେକଲ* ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା

* ୧:୧୭ ପୁରାୟ ଛଅ କିଲୋ ଛଅ ଶହ ଗ୍ରାମ୍

ଓ ଏକ ଏକ ଅଶ୍ଵପୁର ମୂଲ୍ୟ ଏକ ଶହ ପରାଶ ଶେକଲ† ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଥିଲା; ଏହିରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତାବୁଜ ହିତାୟ ଓ ଅରାମାୟ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ସେହିସବୁ ଅଣାଯିବାର ଗତି ଥିଲା ।

9

ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ପରସ୍ତୁତି

୧ ଏଥୁପରେ ଶଲୋମନ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଗୃହ ଓ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । ୨ ପୁଣି ଶଲୋମନ ଭାରବହନାର୍ଥେ ସତୁରି ହଜାର ଲୋକ ଓ ପର୍ବତରେ ଅଣା ହଜାର କଟାଳି ଲୋକ ଓ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତତ୍ପ୍ରାବଧାରଣା ନିମନ୍ତେ ତିନି ହଜାର ଛଅ ଶହ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୩ ଆଉ ଶଲୋମନ ସୋରର ରାଜା ହୁରମ୍ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଆପଣା ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ବସତି-ଗୃହର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଏରସ କାଷ୍ଠ ପଠାଇଥିଲେ, ସେହିପରି ମୋ’ ପୁତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ୪ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ସଦାପରଭୁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ଅଛି, ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳିବା ପାଇଁ ଓ ନିତ୍ୟ ଦର୍ଶନାୟ ରୁଚି ପାଇଁ, ପୂଜା ପରଭାତରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରରେ ଓ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଓ ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିରୂପିତ ପର୍ବସବୁରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ତାହା ମୁଁ ପୂଜିଷ୍ଠା କରିବି । ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ପୁତ୍ର ନିତ୍ୟ ଏକ ବିଧି ଅଟେ । ୫ ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବି, ତାହା ବୃହତ୍ ହେବ; କାରଣ ସମସ୍ତ ଦେବତାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ୬ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ କିଏ ସମର୍ଥ ? ଯେହେତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଵର୍ଗ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଧାରଣା କରି ନ ପାରେ; ତେବେ ମୁଁ କିଏ ଯେ, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବି ? କେବଳ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳିବା ପାଇଁ ତାହା କରିବି । ୭ ଏହେତୁ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ଦସ୍ତାବୁଜ ନିଯୁକ୍ତ ଯେଉଁ ନିପୁଣ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦୀରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ମୋ’ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସୁନା, ରୂପା, ପିତ୍ତଳ, ଲୁହା, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ଓ ନୀଳସୂତର କର୍ମରେ ଓ ସର୍ବପରକାର ଖୋଦନ-କର୍ମରେ ନିପୁଣ ଏକ ଲୋକକୁ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପଠାଉନ୍ତୁ । ୮ ଆହୁରି ଲିବାନୋନରୁ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଓ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠ ଓ ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପଠାଉନ୍ତୁ; କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନେ ଲିବାନୋନରେ କାଷ୍ଠ କାଟିବାରେ ନିପୁଣ; ୯ ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୋ’ ଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ କାଷ୍ଠ ପରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ରହିବେ; ଯେହେତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ଅଛି, ତାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବୃହତ୍ ହେବ । ୧୦ ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କାଠକଟାଳୀମାନଙ୍କୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ମଲା ଗହମ ଓ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ଯବ ଓ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମହଣ ତୈଳ ଦେବି ।” ୧୧ ତହିଁରେ ସୋରର ରାଜା ହୁରମ୍ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଉତ୍ତର ଲେଖି ପଠାଇଲା, ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରମ କରନ୍ତି, ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା କରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ହୁରମ୍ ଆହୁରି କହିଲା, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ଓ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେଚନାବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଜ୍ଞାନବାନ ପୁତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଏବେ ମୁଁ ମୋ’ ପିତା ହୁରମ୍‌ଙ୍କର ଏକ ଜଣ ନିପୁଣ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ ପଠାଇଲି, ୧୪ ସେ ଦାନ ବଂଶୀୟା ଏକ ସତ୍ତ୍ଵର ପୁତ୍ର, ତାହାର ପିତା ସୋରୀୟ ଲୋକ ଥିଲା, ସେ ସୁନା, ରୂପା, ପିତ୍ତଳ, ଲୁହା, ପରସ୍ତର, କାଷ୍ଠ ଓ ଧୂମ୍ର, ନୀଳ, କ୍ଷୌଣ୍ଡ ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ସୂତର କାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଧ୍ୟ ସର୍ବପରକାର ଖୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସର୍ବପରକାର କଳ୍ପନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିପୁଣ; ତାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ନିପୁଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପିତା ମୋ’ ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କ ନିପୁଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଉ । ୧୫ ଏହେତୁ ମୋ’ ପୁତ୍ର ଯେଉଁ ଗହମ ଓ ଯବ, ତୈଳ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ବିଷୟ କହିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଉନ୍ତୁ; ୧୬ ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କ ଯେତେ କାଷ୍ଠ ପୁରଯୋଜନ ହେବ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନେ ଲିବାନୋନରୁ କାଟିବୁ; ଆଉ ଆମ୍ଭମାନେ ଭେଲ ବାନ୍ଧୁ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ଯାଫୋରେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବୁ; ତହିଁ ଆପଣ ତାହା ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇ ଯିବେ । ୧୭ ଏଥୁପରେ ଶଲୋମନ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଙ୍କର କୃତ ଗଣନା ଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ପୁରବାସକାରୀ ବିଦେଶୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ; ତହିଁରେ ଏକ ଲକ୍ଷ

† ୧:୧୭ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋ ସାତ ଶହ ଗ୍ରାମ୍

ତେପନ ହଜାର ଛଅ ଶହ ଲୋକ ମିଳିଲେ । ୧୮ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭାର ବହିବା ପାଇଁ ସଦୁରି ହଜାର ଲୋକ ଓ ପର୍ବତରେ ଅଣା ହଜାର କଟାଳି ଲୋକ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବା ପାଇଁ ତିନି ହଜାର ଛଅ ଶହ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

୩

ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଆରମ୍ଭ

୧ ଏଥାଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମୋରାୟା ପର୍ବତରେ ସଦାପୂରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୂରଭୁ ଗଞ୍ଜକର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ଦାଉଦ ଯିରୁଶାୟ ଅରଣ୍ୟ ଖଳରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ସେ ଗହା ପୂରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷର ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନରେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୩ ଶଲୋମନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଗହା ଏହି ହସ୍ତର ପରାଗୀନ ପରିମାଣାନୁସାରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଷାଠିଏ ହାତ ଓ ପୂର୍ବସ୍ଥ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା । ୪ ପୁଣି ଗୃହର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ବାରଣ୍ଡାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଗୃହର ପୂର୍ବସ୍ଥାନୁସାରେ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ଉତ୍ତର ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା; ଆଉ ସେ ତହିଁର ଭିତର ଭାଗ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୫ ପୁଣି ସେ ଉତ୍ତମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡିତ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠରେ ବୃହତ୍ ଗୃହ ଆରଘାଦନ କଲେ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚକର ବୃକ୍ଷ ଓ ଜଞ୍ଜିରର ଆକୃତି କଲେ । ୬ ପୁଣି ସେ ଶୋଭା ନିମନ୍ତେ ଗୃହକୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପୂର୍ବତରରେ ଭୂଷିତ କଲେ; ସେହି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବତୀୟ ଦେଶର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୭ ମଧ୍ୟ ଗୃହ, କଡ଼ି, ଚଉକାଠ ଓ ତହିଁର କାନ୍ଥ ଓ ତହିଁର କବାଟସବୁ ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ; ଆଉ କାନ୍ଥରେ କିରୁବାକୃତି ଖୋଦାଇଲେ । ୮ ପୁଣି ସେ ମହାପବିତ୍ର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ତହିଁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଗୃହର ପୂର୍ବସ୍ଥାନୁସାରେ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ତହିଁର ପୂର୍ବସ୍ଥ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା; ଆଉ ସେ ଛଅ ଶହ ଗଳ୍ପ ଉତ୍ତମ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଗହା ମଡ଼ାଇଲେ । ୯ ଆଉ କର୍ତ୍ତାର ପରିମାଣ ପରଶ ଶକଳ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ପୁଣି ସେ ଉପର କୋଠରିମାନ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୧୦ ଆଉ ସେ ମହାପବିତ୍ର ଗୃହରେ ପିତୁଳା କର୍ମର ଦୁଇ କିରୁବ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଗହା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୧୧ ଏହି କିରୁବମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏକ କିରୁବର ପକ୍ଷ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥାଇ ଗୃହର କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ସେହିପରି ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥାଇ ଅନ୍ୟ କିରୁବର ପକ୍ଷକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ୧୨ ଅନ୍ୟ କିରୁବର ପକ୍ଷ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥାଇ ଗୃହର କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥାଇ ଅନ୍ୟ କିରୁବର ପକ୍ଷକୁ ଲାଗିଲା । ୧୩ ଏହି କିରୁବମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା; ସେମାନେ ଚରଣରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଗୃହ ଆଡ଼କୁ ଥିଲା । ୧୪ ପୁଣି ସେ ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ କ୍ଷୌମସୂତର ବିଚ୍ଛେଦସୂତର ପୂର୍ବସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ଉପରେ କିରୁବଗଣର ଆକୃତି କଲେ । ୧୫ ଆହୁରି ସେ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ପଞ୍ଚତୀରିଶ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେହି ପୂର୍ବସ୍ଥକର ଉପରିସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡାଳି ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । ୧୬ ଆଉ ସେ ଗର୍ଭଗାରରେ ଜଞ୍ଜିର ନିର୍ମାଣ କରି ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ରଖିଲେ ଓ ଏକ ଶହ ତାଳିମ୍ବ ଆକୃତି କରି ସେହି ଜଞ୍ଜିର ଉପରେ ରଖିଲେ । ୧୭ ଆଉ ସେ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ କରି ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ସ୍ତମ୍ଭର ନାମ ଯାଖୀନ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ସ୍ତମ୍ଭର ନାମ ବୋୟସ୍ ରଖିଲେ ।

୪

ମନ୍ଦିରର ଉପକରଣ

୧ ଆହୁରି ସେ ଏକ ପିତୃଲମୟ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ, ତହିଁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ତହିଁର ପୂର୍ବସ୍ଥ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦଶ ହାତ । ୨ ମଧ୍ୟ ସେ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ଗୋଲକାର ସମୁଦ୍ଵରରୂପ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଗହା ଫନ୍ଦଠାରୁ ଫନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ହାତ ଓ ତହିଁର ଉତ୍ତର ପାଞ୍ଚ ହାତ; ଆଉ ତହିଁର ପରିଧି ତିରିଶ ହାତ ଥିଲା । ୩ ତହିଁ ତଳେ ବଳଦମାନର ଆକୃତି ଥିଲା, ସେମାନେ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଘେରିଲେ, ଦଶ ହାତ ଲେଖାଏଁ ଥାଇ ସମୁଦ୍ଵରରୂପ ପାତ୍ର ବେଷ୍ଟନ କଲେ । ସେହି ବଳଦମାନ ଦୁଇ ଧାଡ଼ିରେ ଥିଲେ, ସମୁଦ୍ଵରରୂପ ପାତ୍ର ତଳାଧିବା ସମୟରେ ଗହାସବୁ ତଳ ଯାଇଥିଲେ । ୪ ସେହି ପାତ୍ର ବାର ଗୋରୁ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ତିନିର ମୁଖ ଉତ୍ତରକୁ ଓ ତିନିର ମୁଖ ପଶ୍ଚିମକୁ ଓ ତିନିର ମୁଖ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଓ ତିନିର ମୁଖ ପୂର୍ବକୁ ଥିଲା; ପୁଣି ସମୁଦ୍ଵରରୂପ ପାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ

ଅବସ୍ଥାପିତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପକୁ ଭିତରକୁ ଥିଲା । ୫ ସେହି ପାତ୍ର ଗୁଡ଼ି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୋତ; ତହିଁର ଫଳ ଗତିଆର ଫଳ ପରି ନିର୍ମିତ; କଇଁଫୁଲ ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା; ଗହା ତିନି ହଜାର ମହଣ ଧରିଲା । ୬ ଆହୁରି ସେ ଦଶ ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ପରକ୍ଷାଳନାର୍ଥେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଓ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ବାମ ଭାଗରେ ରଖିଲେ; ସେମାନେ ହୋମବଳି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ସେସବୁରେ ପରକ୍ଷାଳନ କଲେ; ମାତ୍ର ସମୁଦରରୂପ ପାତ୍ର ଯାଜକମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଥିଲା । ୭ ଆଉ ସେ ଦାପତୃକ୍ଷ ବିଷୟ ବିଧାନାନ୍ତସାରେ ଦଶ ସୁବର୍ଣ୍ଣାମୟ ଦାପତୃକ୍ଷ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଓ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ବାମ ଭାଗରେ ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୮ ଆହୁରି ସେ ଦଶ ମେଜ ନିର୍ମାଣ କରି ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଓ ବାମ ଭାଗରେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ରଖିଲେ । ପୁଣି, ସେ ଏକ ଶତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୯ ଆହୁରି ସେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ପରାଜ୍ଞା ଓ ବୃହତ୍ ପରାଜ୍ଞା ଓ ପରାଜ୍ଞା-ଦ୍ରାଘ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆଉ ତହିଁର କବାଟସବୁ ପିତୃତଳରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୧୦ ପୁଣି ସେ ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ଗୃହର ଗହାଣ ପାଖରେ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼କୁ ସମୁଦରରୂପ ପାତ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ହୃତ୍ ପାତ୍ର ଓ କୋଦାଳ ଓ କୁଣ୍ଡଳସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲା । ଏହିରୂପେ ହୃତ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲା । ୧୨ ଅର୍ଥାତ୍, ଦୁଇ ସତମ୍ଭ ଓ ସେହି ସତମ୍ଭ ଉପରିସ୍ଥ ଗୋଲାକାର ଓ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡାଳି ଓ ସତମ୍ଭ ଉପରିସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡାଳିର ଦୁଇ ଗୋଲାକାର ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥେ ଦୁଇ ଜାଲିକର୍ମ ୧୩ ଓ ସେହି ଦୁଇ ଜାଲିକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଗୁଡ଼ି ଶହ ଡାଲିମ୍ବ; ଅର୍ଥାତ୍, ସତମ୍ଭ ଉପରିସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡାଳିର ଦୁଇ ଗୋଲାକାର ଆରକ୍ଷାଦନାର୍ଥେ ପରତେୟକ ଜାଲିକର୍ମ ପାଇଁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଧାଡ଼ି ଡାଲିମ୍ବ କଲା । ୧୪ ଆହୁରି ସେ ବୈଠିକିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲା ଓ ସେ ବୈଠିକି ଉପରିସ୍ଥ ପରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲା; ୧୫ ଏକ ସମୁଦରରୂପ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁ ତଳସ୍ଥ ବାର ଗୋରୁ ୧୬ ମଧ୍ୟ ଗହାର ପିତ୍ର ହୃତ୍ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗୃହ ପାଇଁ ଉତ୍ତମପ୍ରକାର ପିତୃତଳରେ ହାଣ୍ଡି ଓ କୋଦାଳ ଓ ତରିଶୂଳ ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲା । ୧୭ ରାଜା ଯଦ୍ଦିନ-ପଦାରେ ସୁକୋତ ଓ ସରେଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥତ ଚିକ୍କଣ ଭୂମିରେ ଗହାସବୁ ତଳାଇଲେ । ୧୮ ଏହି ପରକାରେ ଶଲୋମନ ଅତି ବହୁଳ ରୂପେ ଏହିସବୁ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପିତୃତଳର ପରିମାଣ ଜଣାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯ ପୁଣି ଶଲୋମନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥଳ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ, ମଧ୍ୟ ସପ୍ତର୍ଷିମୟ ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଦର୍ଶନୀୟ ରୁଚି ରଖିବାର ମେଜ; ୨୦ ଆଉ ବିଧିମତେ ଗର୍ଭାଗାର ସମମୁଖରେ ଉତ୍ତମପ୍ରକାର ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମଳ ସପ୍ତର୍ଷିମୟ ଦାପତୃକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ପରଦାପସକଳ ୨୧ ଓ ସପ୍ତର୍ଷିମୟ ପୁଷ୍ପ, ପରଦାପ ଓ ଚିମୁଟାସବୁ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣାରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ୨୨ ଆଉ କତୁରୀ ଓ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଗମ୍ଭ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତଧାର୍ମିକ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣାରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପୁଣି ଗୃହର ପରବେଶାର୍ଥକ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭିତର ଦ୍ରାଘ ଓ ଗୃହର, ଅର୍ଥାତ୍, ମନ୍ଦିରର ଦ୍ରାଘସବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣାରେ ଥିଲା ।

୫

୧ ଏହିରୂପେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନଙ୍କର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ପୁଣି ଶଲୋମନ ଆପଣା ପିତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକୃତ ଦରବନ୍ଧସବୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ରୂପା, ସୁନା ଓ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଭିତରକୁ ଆଣି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ଭଗ୍ନାଞ୍ଚଳରେ ରଖିଲେ ।

ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ମନ୍ଦିରକୁ ଆନୀତ

୨ ତହିଁ ଶଲୋମନ ଦାଉଦ-ନଗର ସିୟୋନରୁ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରାଗନବର୍ଗଙ୍କୁ ଓ ବଂଶୀୟ ପରଧାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପିତୃବଂଶାଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲମରେ ଏକତ୍ର କଲେ । ୩ ତହିଁରେ ସପ୍ତମ ମାସର ପର୍ବ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୪ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପରାଗନବର୍ଗ ଉପସ୍ଥଳ ହୁଅନ୍ତେ, ଲେବୀୟମାନେ ସିନ୍ଦୁକ ଉଠାଇଲେ । ୫ ପୁଣି ସେମାନେ ସିନ୍ଦୁକ ଓ ସମାଗମ-ତମ୍ଭ ଓ ତମ୍ଭସ୍ଥଳ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ପାତ୍ର ଆଣିଲେ; ଲେବୀୟ ଯାଜକମାନେ ଗହାସବୁ ଆଣିଲେ । ୬ ଆଉ ଶଲୋମନ ରାଜା ଓ ଗର୍ଭ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ସିନ୍ଦୁକ ସମମୁଖରେ ଥାଇ ଏତେ ପରିମାଣରେ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ବଳିଦାନ କଲେ, ଯେ ଗହାସବୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଓ ଅଗଣ୍ୟ ଥିଲା । ୭ ତହିଁ ଯାଜକମାନେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ତହିଁର ସ୍ଥାନକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୃହର ଗର୍ଭାଗାର, ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, କିରୁବଦ୍ଵାର ପକ୍ଷ ତଳକୁ ଆଣିଲେ । ୮ ସେହି କିରୁବମାନେ ସିନ୍ଦୁକ-ସ୍ଥାନ ଉପରେ ପକ୍ଷ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ ଓ କିରୁବମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଥ ସିନ୍ଦୁକ ଓ ତହିଁର

ସାତ୍ତ୍ଵୀ ଆରହାଦନ କଲେ । ୯ ପୁଣି ସେହି ସାତ୍ତ୍ଵୀ ଏତେ ଲମ୍ବ ଥିଲା ଯେ, ତହିଁର ଅଗ୍ରଭାଗ ଗର୍ଭାଗାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସିନ୍ଦୂକଠାରୁ ଦେଖାଗଲା; ମାତ୍ର ବାହାରକୁ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ; ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛି । ୧୦ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ କରିବା ସମୟରେ ମୋଶା ହୋରେବ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ପରସ୍ପର-ଫଳକ ସିନ୍ଦୂକ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ, ତହା ବ୍ୟତୀତ ତହିଁରେ ଆଉ କିଛି ନ ଥିଲା । ୧୧ ଉପସ୍ଥାପିତ ଯାଜକ ସମସ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାଳିର କର୍ମ କରୁ ନ ଥିଲେ । ୧୨ ମଧ୍ୟ ଲେଶାୟ ଗାୟକ ସମସ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆସଫ, ହେମନ, ଯିଦୁଥୁନ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଭାତରୁଗଣ କ୍ଷୌମବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧି କରଗଲ ଓ ନେବଲ ଓ ବାଣା ଧରି ଯଜ୍ଞବେଦିର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁରୀବାଦକ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଯାଜକ ଥିଲେ; ତହିଁ ଯାଜକମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସନ୍ତେ, ୧୩ ସେହି ତୁରୀବାଦକ ଓ ଗାୟକ ସମସ୍ତେ ଏକସ୍ତ୍ରରେ ସଦାପୁରକୁ ପରଶଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାକୁ ଏକ ହୁଅନ୍ତେ, ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ, କାରଣ ତହାଙ୍କର କରୁଣା ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ, ଏହା ବୋଲି ସେମାନେ ତୁରୀ ଓ କରଗଲ ଓ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ସହିତ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚସ୍ତ୍ରରେ ତହାଙ୍କର ପରଶଂସାଧୁନି କରନ୍ତେ, ସେହି ଗୃହ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରକୁ ଗୃହ ଏକ ମେଘରେ ଏରୂପ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ୧୪ ଯେ, ଯାଜକମାନେ ସେହି ମେଘ ସକାଶୁ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବାକୁ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ପରଗପ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ।

୭

ସମାଜକୁ ଶଲୋମନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧ ତହିଁ ଶଲୋମନ କହିଲେ, ସଦାପୁରକୁ ନିବିଡ଼ ମେଘରେ ବାସ କରିବେ ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି । ୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବାସଗୃହ ଓ ତୁମ୍ଭର ସଦାକାଳ ବାସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ଥାନ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛି । ୩ ତହିଁ ରାଜା ମୁଖ ଫେରାଇ ଇସ୍ଵରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି ଇସ୍ଵରାଏଲର ସମଗ୍ର ସମାଜ ଠିଆ ହେଲେ । ୪ ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ, ସେ ଆପଣା ମୁଖରେ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ ଓ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ତହା ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଯଥା, ୫ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନଠାରୁ ଆମ୍ଭ ନାମ ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ଵରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ନଗର ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ; କିଏ ଆମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲର ଅଗ୍ରଣୀ ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଲୋକ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ; ୬ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଥାପନାର୍ଥେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ପାଇଁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ । ୭ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କର ମନସ୍ଥ ଥିଲା । ୮ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ମୋ’ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ମନସ୍ଥ ଅଛି, ତୁମ୍ଭର ଏହି ମନସ୍ଥ କରିବା ଉଚ୍ଚତମ; ୯ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଔରସଜାତ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ । ୧୦ ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାର ଉକ୍ତ ଏହି କଥା ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ପରତିଜ୍ଞାନ୍ୱସାରେ ମୁଁ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ପଦରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ଓ ଇସ୍ଵରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରକୁ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ମୁଁ ତହିଁରେ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ସଦାପୁରକୁ କୃତ ନିୟମର ଆଧାର-ସିନ୍ଦୂକ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି ।”

ଶଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସର୍ଗର ପୂର୍ବାର୍ଥନା

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ସମସ୍ତ ସମାଜ ସାକ୍ଷାତରେ ସଦାପୁରକୁ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଠିଆ ହେଲେ; ୧୩ କାରଣ ଶଲୋମନ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଦୀର୍ଘ ଓ ପାଞ୍ଚ ହାତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ତିନି ହାତ ଉଚ୍ଚ ଏକ ପିତୃଲମୟ ମଞ୍ଚ ନିର୍ମାଣ କରି ପୂର୍ବାଞ୍ଚାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ରଖିଥିଲେ; ଆଉ ସେ ତହିଁ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଇସ୍ଵରାଏଲର ସମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆଶୁ ପାତି ସ୍ଵର୍ଗ ଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି କହିଲେ, ୧୪ “ହେ ସଦାପୁରକୁ, ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ସ୍ଵର୍ଗରେ କିଏ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର କେହି ନାହିଁ;

ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦାସମାନେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ନିୟମ ଓ ଦୟା ପାଳନ କରିଥାଅ; ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ମୋ' ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯାହା ପୁରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ, ତାହା ପାଳନ କରିଅଛ; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖରେ କହିଥିଲ, ପୁଣି ଆଜି ଆପଣା ହସ୍ତରେ ତାହା ସଫଳ କରିଅଛ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପିତା ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଥିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଗମନାଗମନ କରିଅଛ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେବେ ଆମ୍ଭ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆନୁସାରେ ଗମନାଗମନ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ କେବଳ ସାବଧାନ ହେବେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶରେ ଲୋକର ଅଭାବ ନେହିବ; ଏହେତୁ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସେହି ପୁରତିଜ୍ଞା ସଫଳ କର । ୧୭ ଏହେତୁ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପୁରତି ଉକ୍ତ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ଦୃଢ଼ ହେଉ । ୧୮ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର କ'ଣ ପୃଥ୍ଵୀରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଗଠରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାସ କରିବେ ? ଦେଖ, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ସ୍ଵର୍ଗର (ଉପରିସ୍ଵ) ସ୍ଵର୍ଗ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧାରଣ କରି ନ ପାରେ; ତେବେ ଆମ୍ଭ ନିର୍ମିତ ଏହି ଗୃହ କ'ଣ ପାରିବ ? ୧୯ ତଥାପି ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ମୋର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ଦାସ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ କାଳକୃତି ଓ ପୁରାଧିନା ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ତାହା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ପୁରାଧିନା ଓ ବିନତିରେ ମନୋଯୋଗ କର; ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବ ବୋଲି କହିଅଛ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଗୃହ ପୁରତି ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦିବାରାତ୍ମକ ମୁକ୍ତ ଥାଉ; ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଅଭିମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଯାହା ପୁରାଧିନା କରିବ, ତାହା ଶୁଣ । ୨୧ ପୁଣି ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଅଭିମୁଖରେ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରାଧିନା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନତିରେ ମନୋଯୋଗ କର; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଵାଧୀନ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣ ଓ ଶୁଣି କ୍ଷମା କର । ୨୨ କେହି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ, ଯେବେ ତାହାକୁ ଶପଥ କରାଇବା ପାଇଁ ଶପଥ ନିରୂପିତ ହୁଏ ଓ ସେ ଆସି ଏହି ଗୃହସ୍ଥଳ ତୁମ୍ଭ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ଶପଥ କରେ; ୨୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣି ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ଓ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରି ଦୋଷାର କର୍ମଫଳ ତାହାର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଦୋଷୀକୁ ପୁରତିଫଳ ଦିଅ; ପୁଣି ଧାର୍ମିକକୁ ତାହାର ଧାର୍ମିକତା ପୁରମାଣେ ଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ କର । ୨୪ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବା ସକାଶୁ ଶତରୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଯେବେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ତୁମ୍ଭ ନାମ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ଓ ଏହି ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପୁରାଧିନା ଓ ବିନତି କରନ୍ତି; ୨୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣ ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ କ୍ଷମା କର, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ସେଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଥାଣ । ୨୬ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବା ସକାଶୁ ଯେବେ ଆକାଶ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବୃଷ୍ଟି ନ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦେବା ବେଳେ, ଯେବେ ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଅଭିମୁଖରେ ପୁରାଧିନା କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମ ସ୍ଵୀକାର କରି ଆପଣା ଆପଣା ପାପରୁ ଫେରନ୍ତି; ୨୭ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଥାଇ ତାହା ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗନ୍ତବ୍ୟ ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କର ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ କ୍ଷମା କର; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦତ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଉପରେ ବୃଷ୍ଟି କର । ୨୮ ଯଦି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୁଏ, କିମ୍ବା ମହାମାରୀ ହୁଏ, ଶସ୍ୟର ଶୋଷ କି ମଲାନି, କିମ୍ବା ପଞ୍ଚମାଳ ବା କୀଟ ହୁଏ; କିମ୍ବା ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶସ୍ଥ ନଗର ସମୂହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରନ୍ତି; କୌଣସି ମାରୀ କି କୌଣସି ରୋଗ ଘଟେ; ୨୯ ତେବେ ଆପଣା ଆପଣା ପାତ୍ର ଓ ଦୁଃଖ ଜାଣି କୌଣସି ଲୋକ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ଏହି ଗୃହ ଥାଡ଼େ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି କୌଣସି ପୁରାଧିନା କି ବିନତି କଲେ, ୩୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଵାଧୀନ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣିବା କରି କ୍ଷମା କର, ଆଉ ପୁରତ୍ଵେକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତଃକରଣ ଜାଣି ତାହାର ସକଳ ଗତି ଅନୁସାରେ ପୁରତିଫଳ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅନ୍ତଃକରଣ ଜାଣୁଅଛ । ୩୧ ତାହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ବସତିର ସମସ୍ତ ଦିନ ତୁମ୍ଭ ପଥରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ । ୩୨ ଆହୁରି ଯେ ତୁମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ, ଏପରି କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ମହାନାମ ଓ ତୁମ୍ଭର ବଳବାନ ହସ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ସକାଶୁ ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସେ ଓ ଆସି ଏହି ଗୃହ ଥାଡ଼େ ପୁରାଧିନା କରେ; ୩୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଵାଧୀନ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣ ଓ ସେ ବିଦେଶୀ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ପୁରାଧିନା କରେ, ତଦନୁସାରେ ତାହା ପୁରତି କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ

ଇସ୍ଵରାଏଲ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଵପ୍ନ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜ୍ଞାତ ହେବେ ଓ ଆତ୍ମା ନିର୍ମିତ ଏହି ଗୃହ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଖୁସୀତ ବୋଲି ଜାଣିବେ । ୩୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ଆଡ଼େ ପଠାଇଲେ, ଯେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଶତରୁଗଣ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଏହି ନଗର ଆଡ଼େ ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ମୋ' ନିର୍ମିତ ଏହି ଗୃହ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ୩୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର । ୩୬ ଯେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରନ୍ତି (କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ପାପ କରେ ନାହିଁ), ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମା ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତରୁଗ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଯେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଦୂରସ୍ଥ କିମ୍ବା ନିକଟସ୍ଥ ଦେଶକୁ ନେଇଯା'ନ୍ତି; ୩୭ ତଥାପି ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯେବେ ସେମାନେ ମନେ ମନେ ବିବେଚନା କରି ପୁନର୍ବାର ଫେରନ୍ତି ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିନତି କରି କହନ୍ତି, ଆତ୍ମାରେ ମୋ ପାପ କରିଅଛି ଓ ବିପଥଗାମୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟପଣ କରିଅଛି; ୩୮ ଶତରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଦେଶରେ ଥାଇ ଯେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଫେରନ୍ତି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ଦେଶ ଆଡ଼େ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ମନୋନୀତ ନଗର ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମା ନିର୍ମିତ ଗୃହ ଆଡ଼େ ମୁଖ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି; ୩୯ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିବାସ ସ୍ଥାନ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଶୁଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପକାରୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର । ୪୦ ଏବେ, ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ, ତହିଁ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଉ । ୪୧ ଏଣୁ ଏବେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ପରମେଶ୍ଵର, ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତିରୂପ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ଆପଣା ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କର; ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ଯାଜକମାନେ ପରିତ୍ରାଣରୂପ ବସତ୍ର ପରିଧାନ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ସାଧୁମାନେ ମଞ୍ଚଗଳରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତୁ । ୪୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ପରମେଶ୍ଵର, ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତର ମୁଖ ଫେରାଇ ନ ଦିଅ; ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାସବୁ ସମରଣ କର ।”

୭

ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଅଗ୍ନି

୧ ଶଲୋମନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ହୋମ ଓ ବଳିଦାନ ସବୁକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରତପ ଗୃହକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କଲା । ୨ ଏଣୁ ଯାଜକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରତପ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କଲା । ୩ ଆଉ ଅଗ୍ନି ଓହ୍ଲାଇବା ବେଳେ ଓ ଗୃହ ଉପରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରତପ ଅବସ୍ଥା କରିବା ବେଳେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ଵରାଏଲ ସନ୍ତାନ ଗହା ଦେଖିଲେ ଓ ସେମାନେ ଚଟାଣ ଉପରେ ଭୂମିରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ପରଶାମ କଲେ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରି କହିଲେ, “ସେ ମଞ୍ଚଗଳମୟ, ଗହାଙ୍କର କରୁଣା ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ ।”

ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସର୍ଗକରଣ

୪ ତହିଁ ରାଜା ଓ ସମଗ୍ର ଲୋକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୫ ପୁଣି ଶଲୋମନ ରାଜା ବାଇଶ ହଜାର ଗୋରୁ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ମେଷ ବଳିଦାନ କଲେ । ଏହିରୂପେ ରାଜା ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ୬ ଆଉ ଯାଜକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଦ ଅନୁସାରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଦାଉଦ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକ୍ରମେ ପରଶାସାଗାନ କରିବା ସମୟରେ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କରୁଣା ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ ବୋଲି ଗହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଦାଉଦ ରାଜା ଯେଉଁସବୁ ବାଦ୍‌ୟମନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସେହିସବୁ ବାଦ୍‌ୟମନ୍ତ୍ର ଘେନି ଲେବୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି ଯାଜକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ; ଆଉ ସମଗ୍ର ଇସ୍ଵରାଏଲ ଠିଆ ହେଲେ । ୭ ଆହୁରି ଶଲୋମନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମଧ୍ୟଦେଶ ପବିତ୍ର କଲେ; କାରଣ ସେ ସେଠାରେ ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଚଗଳାର୍ଥକ ବଳିର

ମେଘ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ଯେହେତୁ ଶଲୋମନ ନିର୍ମିତ ପିତୃତଳମୟ ଯଜ୍ଞବେଦି, ହୋମବଳି ଓ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦୟ ଓ ମେଦକୁ ଧରି ପାରିଲା ନାହିଁ । ୮ ଏହିରୂପେ ସେସମୟରେ ଶଲୋମନ ଓ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ତ୍ଵେ ହମାତ୍ ପରବେଶ-ସ୍ଵାଧୀନଠାରୁ ମିସରର ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ମହାସମାଜ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ କଲେ । ୯ ପୁଣି ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେମାନେ ମହାସଭା କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସାତ ଦିନ ଯଜ୍ଞବେଦିର ପୂର୍ବଦିଗ ଓ ସାତ ଦିନ ଉତ୍ସବ କଲେ । ୧୦ ଆଉ ସେ ସପ୍ତମ ମାସର ତେଇଶ ଦିନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ତମଗୁକୁ ବିଦାୟ କଲେ; ସଦାପୂରଣ ଦାଉଦଙ୍କ ପୂର୍ବ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଓ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବ ଯେଉଁ ମତ୍ସେଲ ଦେଖାଇଥିଲେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ ହେଲେ ।

ଇଶ୍ରାଏଲର ପୂର୍ବଦିଗ

୧୧ ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ସଦାପୂରଣକୁ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ ସମାପ୍ତ କଲେ; ପୁଣି ସଦାପୂରଣକୁ ଗୃହରେ ଓ ଆପଣା ଗୃହରେ ଯାହା ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ଶଲୋମନଙ୍କର ମନକୁ ଆସିଲା, ଗହାସବୁ ସେ କୁଶଳରେ ସାଧନ କଲେ । ୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂରଣ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିଗ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ବଳିଦାନର ଗୃହ ରୂପେ ଆପଣା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କଲୁ । ୧୩ ଆମ୍ଭେ ବୃଷ୍ଟି ନୋହିବା ପାଇଁ ଆକାଶ ରୁଦ୍ଧ କଲେ, କିଅବା ଦେଶ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପତ୍ତନପାଳମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଅଥବା ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ମହାମାରୀ ପଠାଇଲେ, ୧୪ ଯେବେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ବର କରି ପୂର୍ବଦିଗ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେୟ କରି ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ସୁସ୍ଥ କରିବା । ୧୫ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବଦିଗ କରାଯାଏ, ତହିଁ ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ ଓ ଆମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ନିବିଷ୍ଟ ଥିବ । ୧୬ କାରଣ ଏହି ଗୃହରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଅନନ୍ତ କାଳ ରହିବ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହା ମନୋନୀତ ଓ ପବିତ୍ର କଲୁ; ଆଉ, ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଓ ଆମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ନିରନ୍ତର ଥିବ । ୧୭ ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦ ଯେପରି ଚାଲିଲେ, ସେପରି ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ କରିବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ଶାସନସବୁ ପାଳନ କରିବ; ୧୮ ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲୋକର ଅଭାବ ନୋହିବ ବୋଲି ଯେଉଁ ନିୟମ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦ ସତ୍ତ୍ଵେ କରିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ରାଜସିଂହାସନ ସ୍ଵୀକାର କରିବା । ୧୯ ମାତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିମୁଖ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭର ସ୍ଵାଧୀନ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, ପୁଣି ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣକୁ ସେବା ଓ ପୂଜା କରନ୍ତୁ; ୨୦ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ଆମ୍ଭ ଦେଶରୁ ସମ୍ଭୂଳେ ଉତ୍ପାତନ କରିବା; ପୁଣି ଆମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଯେଉଁ ଗୃହକୁ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର କରିଅଛୁ, ଗହା ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର କରିବା ଓ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଲ୍ପ ଓ ଉପହାସର ବିଷୟ କରିବା । ୨୧ ଆଉ, ଏହି ଯେ ଗୃହ ଏଡ଼େ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ପୂର୍ବଦିଗ ଲୋକ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ପଶୁଥିବେ, ଏହି ଦେଶ ଓ ଗୃହ ପୂର୍ବ ସଦାପୂରଣ କାହିଁକି ଏପରି କଲେ ? ୨୨ ତହିଁରେ ଲୋକେ ଉତ୍ତର କରି କହିବେ, “ସଦାପୂରଣ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ଗହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣକୁ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତୁ ସେବା କଲେ; ଏହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହିସବୁ ଅମତ୍ସ୍ୟ ବର୍ତ୍ତାଇ ଅଛନ୍ତି ।”

୮

ଶଲୋମନଙ୍କ କୃତାତ୍ମ

୧ ଶଲୋମନ ସଦାପୂରଣକୁ ଗୃହ ଓ ଆପଣା ଗୃହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ହିରା ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଇଥିଲା, ସେସବୁ ଶଲୋମନ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବାସ କରାଇଲେ । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶଲୋମନ ହମାତ୍-ସୋବାକୁ ଯାଇ ଗହା ପରାସ୍ତ କଲେ । ୪ ପୁଣି ସେ ପୂର୍ବଦିଗରେ ତତ୍ତ୍ଵେ ନଗର ଓ ହମାତ୍ତରେ ଭଣ୍ଡାର-ନଗରସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୫ ଆହୁରି ସେ ଉପରିସ୍ଥ ବେଥ୍-ହୋରଣ ଓ ନୀତସ୍ଥ ବେଥ୍-ହୋରଣ, ପୂର୍ବଦିଗରେ ଏହି ଦୁଇ ନଗର, ପୂର୍ବଦିଗ, ଦସ୍ତାର ଓ ଅର୍ଗଲ ସମେତ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ୬ ଆଉ ବାଲତ୍

ଓ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ନଗର ଓ ଆପଣାର ରଥମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ଆପଣାର ଅଶ୍ଵପୁରୁଷମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ନଗର, ପୁଣି ଯିରୁଶାଲମରେ ଓ ଲିବାନୋନରେ ଓ ଆପଣା ଅଧିକୃତ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଆପଣାର ସନ୍ତୋଷାଥେ ଯାହା ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଶଲୋମନ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଉହାସକୁ ସେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୭ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତି, ଏପରି ଯେସବୁ ହିତତୀୟ ଓ ଇମୋରୀୟ ଓ ପରିଷାୟ ଓ ହିବ୍ଵୀୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ, ୮ ସେମାନଞ୍ଜକ ଉତ୍ତରରେ ଦେଶରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସେମାନଞ୍ଜକର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବିନାଶ କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ଆଜିଯାଏ ବେଠିକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଶଲୋମନ ଦାସ ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ୯ ମାତ୍ର ଶଲୋମନ ଆପଣା କର୍ମ ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଦାସ କଲେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯୋଦଧା ଓ ପୁରଧାନ ସେନାପତି, ପୁଣି ଗଞ୍ଜକର ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵପୁରୋହୀମାନଞ୍ଜକର ଅଧିକୃଷ ହୋଇଥିଲେ । ୧୦ ଆଉ ଏମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଶହ ପରଶ ଜଣ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜକର ପୁରଧାନ ଅଧିକୃଷ ଥିଲେ, ଏମାନେ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ୧୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଶଲୋମନ ଫାରୋର କନ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଗୃହକୁ ଦାଉଦ ନଗରରୁ ଉହାକୁ ଆଣିଲେ; କାରଣ ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦାଉଦଞ୍ଜକର ଗୃହରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାମୀକୁ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ସିନ୍ଧୁକ ଆସିଥାନ୍ତି, ସେସବୁ ସ୍ଵାମୀ ପବିତ୍ର । ୧୨ ତହିଁ ଶଲୋମନ ବାରଣ୍ଡା ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକର ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ଉପରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ତରଣ କଲେ; ୧୩ ସେ ମୋଶାଞ୍ଜକର ଆଜ୍ଞା ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ଵାସୀବାରରେ, ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଓ ବର୍ଷକେ ତିନି ଥର ନିରୂପିତ ପର୍ବରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗଡ଼ିଶ୍ଵନୟ ରୁଟିର ପର୍ବରେ, ସପ୍ତମସର ପର୍ବରେ ଓ ତମ୍ବୁବାସ ପର୍ବରେ ପୂଜି ଦିବସର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତର ପୂର୍ବୋଜନାନ୍ତସାରେ ବଳି ଉତ୍ତରଣ କଲେ । ୧୪ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଞ୍ଜକର ବିଧାନାନ୍ତସାରେ ଯାଜକମାନଞ୍ଜକ ସେବାକର୍ମାଥେ ସେମାନଞ୍ଜକ ପାଳି ନିରୂପଣ କଲେ ଓ ପୂଜି ଦିବସର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତର ପୂର୍ବୋଜନାନ୍ତସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣସା ଓ ଯାଜକମାନଞ୍ଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ; ମଧ୍ୟ ଦୁପ୍ରାରପାଳମାନଞ୍ଜକୁ ସେମାନଞ୍ଜକ ପାଳି ଅନ୍ତସାରେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦୁପ୍ରାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଲୋକ ଦାଉଦ ସେପରି ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ୧୫ ଆଉ ସେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଅବା ଭଣ୍ଡାର ବିଷୟରେ ଯାଜକମାନଞ୍ଜକ ପୂଜି ଓ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକ ପୂଜି ରାଜାଞ୍ଜକର ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ କଲେ ନାହିଁ । ୧୬ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଵାପନ ଦିନକୁ ଓ ତହିଁର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଥିଲା । ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ଗୃହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୧୭ ସେତେବେଳେ ଶଲୋମନ ଇଦୋମ୍ ଦେଶର ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ଥ ଇତସିୟୋନ-ଗେବରକୁ ଓ ଏଲତକୁ ଗଲେ । ୧୮ ତହିଁ ହୁରମ୍ ଆପଣା ଦାସମାନଞ୍ଜକ ହସ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଉହାଉ ଓ ସାମୁଦ୍ରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣିଥିବା ଦାସମାନଞ୍ଜକୁ ପଠାଇଲା; ପୁଣି ସେମାନେ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ଦାସମାନଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ଓଫୀରକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଶଲୋମନ ରାଜାଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଗୁରୁ ଶହ ପରଶ ଗଲନ୍ତ ସୁନା ଆଣିଲେ ।

୯

ଶିବା ଦେଶର ରାଣାଞ୍ଜକ ପରିଦର୍ଶନ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଶିବା ଦେଶର ରାଣା ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ସୁଖ୍ୟାତି ଶୁଣି ନିଗୁଡ଼ ପୁରଶନ ଦୁପ୍ରାର ଯିରୁଶାଲମରେ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ବିସ୍ତର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ମଣିବାହକ ଉଷ୍ଠରଗଣ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ମହାସମାରୋହରେ ଆସିଲା; ପୁଣି ସେ ଶଲୋମନଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ମନରେ ଯାହା ଯାହା ଥିଲା, ସେସବୁ ବିଷୟରେ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କଲା । ୨ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ ଉହାର ସମସ୍ତ ପୁରଶନର ଉତ୍ତର କଲେ ଓ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ବୋଧାଗମ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ନ ଥିଲା, ଯାହା ସେ ଉହାକୁ କହିଲେ ନାହିଁ । ୩ ପୁଣି ଶିବାର ରାଣା ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ଜ୍ଞାନ ଓ ଗଞ୍ଜକ ନିର୍ମିତ ଗୃହ ୪ ଓ ଗଞ୍ଜକର ମେଜର ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଭୃତ୍ୟମାନଞ୍ଜକର ଆସନ ଓ ଗଞ୍ଜକର ମନ୍ତ୍ରୋପାୟୀମାନଞ୍ଜକର ସେବା ଓ ସେମାନଞ୍ଜକର ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗଞ୍ଜକର ପାତ୍ରବାହକଗଣ ଓ ସେମାନଞ୍ଜକର ବସ୍ତ୍ର ଓ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଉଠିଯିବା ପାଇଁ ଉହାର ପାବରୁ, ଏହିସବୁ ଦେଖି ହତଜ୍ଞାନ ହେଲା । ୫ ତହିଁ ସେ ରାଜାଞ୍ଜକୁ କହିଲା, “ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶରେ ଥାଇ ଆପଣାଞ୍ଜକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆପଣାଞ୍ଜକ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଥିଲୁ, ଉହା ସତ୍ୟ । ୬ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଆସି ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ନ

ଦେଖିବା ଯାଏ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ; ଆଉ ଦେଖାନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ମାହାତ୍ତ୍ଵ ଆମ୍ଭକୁ କୁହାଯାଇ ନଥିଲା; ଆମ୍ଭ ଶୁଣିବାର ଅପେକ୍ଷା ଆପଣଙ୍କ ସୁଖଯାତି ଥିଲା । ୭ ଆପଣଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ, ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଦାସମାନେ ଧନ୍ୟ, ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । ୮ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ, ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରାଜା ହେବାକୁ ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ଆପଣଙ୍କୁ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି; ଯେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ଥାୟୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି; ଏହି ହେତୁରୁ ବିରା ଓ ନୟାୟ କରିବାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଏକ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଡାଲନ୍ତ ସୁନା ଓ ଅତି ବିସ୍ତର ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ମଣି ଦେଲା; ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପୁରକାର ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଲା, ସେପୁରକାର ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଉ ନ ଥିଲା । ୧୦ ପୁଣି ହୁରମ୍ବର ଯେଉଁ ଦାସମାନେ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦାସମାନେ ଓଫୀରରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଣିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠ ଓ ମଣି ଆଣିଲେ । ୧୧ ଆଉ ରାଜା ସେହି ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ ପାଇଁ ସୋପାନ ଓ ଗାୟକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୀଣା ଓ ନେବଲ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ; ଏପରି ଚନ୍ଦନ କାଷ୍ଠ ପୂର୍ବରେ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି ଶିବାର ରାଣୀ ଯାହା ଯାହା ମାଗିଲା, ଉତ୍ତର ମନୋବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଉତ୍ତରକୁ ଉତ୍ତରକୁ ଦେଲେ, (ଉତ୍ତର ଛଡ଼ା ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉତ୍ତର ଆନୀତ ଦ୍ରବ୍ୟର ପୁରତିଦାନ କଲେ) ଏଉତ୍ତରେ ରାଣୀ ଓ ଉତ୍ତର ଦାସମାନେ ଫେରି ଆପଣା ଦେଶକୁ ଗଲେ ।

ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି

୧୩ ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଛଅ ଶହ ଛଷଠି ଡାଲନ୍ତ* ପରିମିତ ସୁନା ଆସେ; ୧୪ ଉତ୍ତର ଛଡ଼ା ପାଇକର ଓ ବଣିକମାନେ ସୁନା ଆଣିଲେ; ପୁଣି ଆରବୀୟ ସମସ୍ତ ରାଜା ଓ ଦେଶାଧିକାରୀମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁନା ଓ ରୂପା ଆଣିଲେ । ୧୫ ତହିଁରେ ଶଲୋମନ ରାଜା ପିଟାସୁନାରେ ଦୁଇ ଶହ ବଡ଼ ଡାଲ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ; ପୁରତେୟକ ଡାଲରେ ଛଅ ଶହ ଶେକଲ† ସୁନା ଲାଗିଲା । ୧୬ ପୁଣି, ସେ ପିଟାସୁନାରେ ତିନି ଶହ ଡାଲ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ; ପୁରତେୟକ ଡାଲରେ ତିନି ମିନା‡ ସୁନା ଲାଗିଲା; ଆଉ, ରାଜା ଲିବାନୋନ ଅରାବ୍ଯ-ଗୃହରେ ଉତ୍ତରକୁ ରଖିଲେ । ୧୭ ଆହୁରି, ରାଜା ହସ୍ତୀଦନ୍ତର ଗୋଟିଏ ଗୃହ ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କରି ନିର୍ମାଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ମଡ଼ାଇଲେ । ୧୮ ସେହି ସିଂହାସନରେ ଏକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶାମୟ ପାଦପାଠ ସହିତ ଛଅ ପାହାଚ ସିଂହାସନ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଆସନର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇ ହସ୍ତଗର୍ଭାବନ ଥିଲା ଓ ସେହି ହସ୍ତଗର୍ଭାବନ ନିକଟରେ ଦୁଇ ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ୧୯ ସେହି ଛଅ ପାହାଚ ଉପରେ ଦୁଇପାଖେ ବାର ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ; ଏରୂପ ସିଂହାସନ କୌଶସି ରାଜ୍ୟରେ ପୁରସ୍କୃତ ନେହିଲା । ୨୦ ଶଲୋମନ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ରସବୁ ସୁନାରେ ଥିଲା ଓ ଲିବାନୋନ ଅରାବ୍ଯ-ଗୃହର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଥିଲା; ଶଲୋମନଙ୍କ ସମୟରେ ରୂପା କିଛି ବୋଲି ଗଣା ନେହିଲା । ୨୧ କାରଣ ହୁରମ୍ବର ଦାସମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରାଜାଙ୍କର ତର୍ଣ୍ଣାଶୟୀ ଜାହାଜମାନ ଥିଲେ; ସେହି ତର୍ଣ୍ଣାଶୟୀ ଜାହାଜମାନ ତିନି ବର୍ଷରେ ଥରେ ସୁନା ଓ ରୂପା ଓ ହସ୍ତୀଦନ୍ତ, ପୁଣି ବାନର ଓ ମୟୂର ନେଇ ଆସନ୍ତି । ୨୨ ଏହିରୂପେ ଶଲୋମନ ରାଜା ଏଶ୍ଵେରୀୟରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ପୃଥ୍ଵୀସଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ ହେଲେ । ୨୩ ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଶଲୋମନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥ୍ଵୀସଥ ସମସ୍ତ ରାଜା ଉତ୍ତର ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ପୁରତେୟକ ଲୋକ ନିରୂପଣାନୁସାରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଆପଣା ଆପଣାର ଭେଟା ରୂପେ ରୂପାପାତ୍ର ଓ ସୁନାପାତ୍ର ଓ ବସ୍ତ୍ର, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅଶ୍ଵ ଓ ଖଚର ଆଣିଲେ । ୨୫ ଆଉ ଶଲୋମନଙ୍କର ଅଶ୍ଵ ଓ ରଥ ନିମନ୍ତେ ଚାରି ହଜାର ଶାଳ ଥିଲା ଓ ବାର ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୂପ ଥିଲେ, ଏସବୁକୁ ସେ ରଥ ନଗରମାନରେ ଓ ଯିରୂଶାଲମରେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖିଲେ । ୨୬ ଆଉ, ସେ (ଫରାତ୍) ନଦୀଠାରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଦେଶ ଓ ମିସରର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ରାଜା ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୨୭ ପୁଣି ରାଜା ଯିରୂଶାଲମରେ ରୂପାକୁ

* ୯:୧୩ ପ୍ରାୟ ୨୨,୦୦୦ କିଲୋ ସୁନା † ୯:୧୫ ପ୍ରାୟ ଛଅ କିଲୋ ଛଅ ଶହ ଗ୍ରାମ ‡ ୯:୧୬ ଏକ ମିନାର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ଛଅ ଶହ ଗ୍ରାମ ଅଟେ, ତ ତିନି ମିନାର ପରିମାଣ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋ ଆଠ ଶହ ଗ୍ରାମ ଅଟେ

ପଥର ପରି ଓ ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁରୁ ଏରସ କାଷ୍ଠକୁ ତଳଭୂମିସ୍ଥ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ପରି କଲେ । ୨୮ ଆଉ ଲୋକମାନେ ମିସରରୁ ଓ ସମସ୍ତ ଦେଶରୁ ଶଲୋମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଶୁଣ୍ଠି ଆଣିଲେ ।

ଶଲୋମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ବିବରଣୀ

୨୯ ଶଲୋମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଓ ଶୀଲୋନୀୟ ଅହୀୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତାରେ ଓ ନବାଗର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାଙ୍କ ବିଷୟକ ଇଦ୍ରୋ ଦର୍ଶକର ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ କ’ଣ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୩୦ ଶଲୋମାନ ଯିରୁଶାଲମରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ କାଳ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୩୧ ପୁଣି ଶଲୋମାନ ଆପଣା ପିତୃଲୋକକୁ ସହିତ ଶୟନ କରି ଆପଣା ପିତା ଦାଉଦଙ୍କର ନଗରରେ କବର ପୂଜା କଲେ; ତହିଁ ଗର୍ଭର ପୁତ୍ର ରିହବୀୟା ଗର୍ଭର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୧୦

ଉତ୍ତରସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରିହବୀୟା ଶିଖିମକୁ ଗଲେ; କାରଣ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଗର୍ଭକୁ ରାଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଖିମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ୨ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ନବାଗର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟା, ଯେ ଶଲୋମାନ ରାଜାଙ୍କ ଛାତୁରୁ ପଳାଇ ମିସରରେ ଥିଲେ, ସେହି ଯାରବୀୟା ସମ୍ବାଦ ପାଇ ମିସରରୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ୩ ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଗର୍ଭକୁ ତକାଇ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯାରବୀୟା ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଆସି ରିହବୀୟାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ; ୪ “ଆପଣଙ୍କ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁଆଳି ଅସହୟ କରିଥିଲେ; ଏହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅସହୟ ଦାସ୍ୟକର୍ମର ଭାର ଓ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ଆପଣ ହାଲୁକା କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ସେବା କରିବୁ ।” ୫ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତିନି ଦିନ ଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସ” ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଚାଲିଗଲେ । ୬ ଏଉତ୍ତରେ ରିହବୀୟା ରାଜା ଆପଣା ପିତା ଶଲୋମାନଙ୍କର ଜୀବିତ କାଳରେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବଗାମୀନେ ଗର୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହେଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କି ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?” ୭ ତେବେ ସେମାନେ ଗର୍ଭକୁ କହିଲେ, “ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଦୟାଳୁ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ବାକ୍ତା କହିବ, ତେବେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇ ରହିବେ ।” ୮ ମାତ୍ର ସେ ସେହି ପୂର୍ବଗାମୀନେ ଉତ୍ତର ପରାମର୍ଶ ଡାକି କରି ଯେଉଁ ଯୁବାମାନେ ଗର୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ବଢ଼ି ଗର୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହେଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ପରାମର୍ଶ କଲେ । ୯ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଯୁଆଳି ଥୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ହାଲୁକା କର; ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ କି ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?” ୧୦ ତହିଁରେ ଗର୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ବଢ଼ିଥିବା ଯୁବାମାନେ ଗର୍ଭକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁଆଳି ଭାରୀ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗହା ହାଲୁକା କର ବୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କହିବ, ମୋହର କନିଷ୍ଠ ଅଙ୍ଗୁଳି ମୋହର ପିତାଙ୍କ କଟିଠାରୁ ମୋଟା । ୧୧ ଏଥିପାଇଁ ମୋର ପିତା ଯେଉଁ ଭାରୀ ଯୁଆଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଗହା ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି; ମୋର ପିତା କୋରଡ଼ାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ବିଚ୍ଛାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବି ।” ୧୨ ଏଥିରେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆସ ବୋଲି ରାଜା ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଯାରବୀୟା ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୃତୀୟ ଦିନ ରିହବୀୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୧୩ ତହିଁରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ପୁଣି ରିହବୀୟା ରାଜା ପୂର୍ବଗାମୀନେ ଉତ୍ତର ପରାମର୍ଶ ଡାକି କରି ୧୪ ସେହି ଯୁବାମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣାନ୍ତୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ମୋହର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁଆଳି ଭାରୀ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଗହା ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି; ମୋ’ ପିତା କୋରଡ଼ାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ବିଚ୍ଛାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବି ।” ୧୫ ଏରୂପେ ରାଜା ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୂର୍ବ ଶୀଲୋନୀୟ ଅହୀୟ ହାତରେ ନବାଗର ପୁତ୍ର ଯାରବୀୟାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଆପଣାର ସେହି କଥା ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ଘଟିଲା । ୧୬ ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଖିଲେ ଯେ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ,

“ଦାଉଦଞ୍ଜଳାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କେଉଁ ଅଂଶ ଅଛି ? ଯିଶାର ପୁତ୍ରଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ତମରୁକୁ ଯାଅ; ହେ ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଆପଣା ନିଜ ଘର କଥା ବୁଝ। ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ତମରୁକୁ ଚାଲିଗଲେ ୧୭ ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ଯିହୁଦାର ନାନା ନଗରରେ ବାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରିହବାୟାମ ରାଜ୍ୟ କଲେ।” ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ରାଜା ବେଠିକର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ ହଦୋରାମକୁ ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଗହାକୁ ପୁରସ୍ତରାଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲା। ତହିଁରେ ରିହବାୟାମ ରାଜା ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଲାଇବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ରଥ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ। ୧୯ ଏହିରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଉଦ-ବଂଶର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ।

୧୧

ଶମୟାୟଞ୍ଜଳ ଭାବବାଣୀ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ରିହବାୟାମଞ୍ଜଳ ଅଧୀନକୁ ରାଜ୍ୟ ଫେରାଇ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶର ଏକ ଲକ୍ଷ ଅଣା ହଜାର ବର୍ତ୍ତା ଯୋଦ୍ଧା ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ। ୨ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜଳ ଲୋକ ଶମୟାୟ ନିକଟରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଶଲୋମନଞ୍ଜଳ ପୁତ୍ର ରିହବାୟାମଞ୍ଜଳ, ପୁଣି ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କୁହ, ୪ “ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ; ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଯାଅ; କାରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭ ଆଡ଼ୁ ହୋଇଅଛି,” ତେଣୁ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ଓ ଯାରବାୟାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରିବାରୁ ଫେରିଲେ। ୫ ଏଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରି ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ନଗରମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ୬ ସେ ବେଥଲିହିମ, ଏଟମ୍, ତକୋୟ, ୭ ବେଥ୍-ସୁର, ସୋଖୋ, ଅଦୁଲ୍ଲମ, ୮ ଗାଥ୍, ମାରେଶା, ସାଫ୍, ୯ ଅଦୋରୟାମ୍, ଲାଖୀଶ୍, ଅସେକା, ୧୦ ସରାୟ, ଅୟାଲୋନ୍, ହିବ୍ରୋଶ, ଯିହୁଦାର ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ତ୍ତୀ ଏହି ପୁରଗୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗରସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ୧୧ ଆଉ, ସେ ସକଳ ଦୁର୍ଗ ଦୃଢ଼ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଦରବନ୍ଦ, ପୁଣି ତୈଳ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟରାସ ରଖିଲେ। ୧୨ ଆଉ, ପୁରତେୟକ ନଗରରେ ସେ ଢାଳ ଓ ବର୍ତ୍ତା ରଖିଲେ, ପୁଣି ନଗରସବୁକୁ ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼ କଲେ ଆଉ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଗଞ୍ଜଳ ପକ୍ଷ ହେଲେ।

ଯିହୁଦାକୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଆଗମନ

୧୩ ଆହୁରି, ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟସ୍ଵର୍ତ୍ତୀ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସି ଗଞ୍ଜଳ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ୧୪ କାରଣ ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା (ନଗରର) ତଳିଭୂମି ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ତ୍ୟାଗ କରି ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ; ଯେହେତୁ ଯାରବାୟାମ ଓ ଗଞ୍ଜଳର ପୁତ୍ରଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଜକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନ ଦେଇ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ୧୫ ପୁଣି, ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାମୀସକଳର ଓ ଛାଗ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶାନିର୍ମିତ ଗୋବତ୍ସସକଳର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ଯାଜକ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ୧୬ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜଳ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ମନ ନିବିଷ୍ଟ କଲେ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ। ୧୭ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜ୍ୟ ଦୃଢ଼ କଲେ, ପୁଣି ଶଲୋମନଞ୍ଜଳର ପୁତ୍ର ରିହବାୟାମଞ୍ଜଳ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ଓ ଶଲୋମନଞ୍ଜଳର ପଥରେ ଚାଲିଲେ।

ରିହବାୟାମଞ୍ଜଳ ପରିବାର

୧୮ ପୁଣି, ରିହବାୟାମ ମହଲତ୍ ନାମନୀ ଏକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେ ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ପୁତ୍ର ଯିରେମୋତ୍ର ଓ ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାବର କନ୍ୟା ଅବୀହୟିଲର କନ୍ୟା ଥିଲା; ୧୯ ସେ ଗଞ୍ଜଳ ଔରସରେ ଯିୟୁଶ୍ ଓ ଶୋରାୟ ଓ ସହମ ନାମକ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜାତ କଲା ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ଅବଶାଲୋମର କନ୍ୟା ମାଖାକୁ ବିବାହ କଲେ; ସେ ସତ୍ରା ଗଞ୍ଜଳ ଔରସରେ ଅବୀୟ ଓ ଅତ୍ତୟ ଓ ସାଷ ଓ ଶଲୋମାତ୍କୁ ଜାତ କଲା। ୨୧ ରିହବାୟାମ ଆପଣାର ସବୁ ପତ୍ନୀ ଓ ଉପପତ୍ନୀ

ଅପେକ୍ଷା ଅବଶାଳେମର କନ୍ୟା ମାଖାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କଲେ; ସେ ଥିବାର ପତନୀ ଓ ସାଠିଏ ଉପପତନୀ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଅଠାଇଶ ପୁତ୍ର ଓ ସାଠିଏ କନ୍ୟା ଜାତ କଲେ । ୨୨ ପୁଣି ରିହବାୟାମ ମାଖାର ପୁତ୍ର ଅବାୟକୁ ପରଧାନ ଓ ଗହାର ଭରତୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିପତି କଲେ; କାରଣ ଗହାକୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜକର ମନ ଥିଲା । ୨୩ ଆଉ, ସେ ବୁଦ୍ଧର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆପଣାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରଭେଦକ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗରରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ରଖିଲେ; ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭେଦ ଖାଦ୍ୟ ଦରବ୍ୟ ଦେଲେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଖୋଜିଲେ ।

୧୨

ଯିହୁଦା ଉପରେ ମିସରର ଆକ୍ରମଣ

୧ ଏଥୁପରେ ରିହବାୟାମଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ଓ ସେ ବଳବାନ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁସଂପ୍ରାପ୍ତି ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ୨ ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଵନ କରିବାରୁ ରିହବାୟାମ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ମିସରର ରାଜା ଶାଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲା; ୩ ଗହା ସଙ୍ଗେ ବାର ଶହ ରଥ, ସାଠିଏ ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୁଡ୍ଧ ଥିଲେ ଓ ଗହା ସଙ୍ଗେ ମିସରରୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୁଗା ଓ ସୁକାୟ ଓ କୂଶାୟ ଲୋକ ଆସିଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦାର ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗରସବୁ ହସ୍ତଗତ କରି ଯିରୁଶାଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା । ୫ ତହିଁରେ ଶମୟାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ, ଶାଶକ୍ ସକାଶ୍ଵ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ରିହବାୟାମ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମଭେମାନେ ଆମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ, ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ ଶାଶକ୍ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ ।” ୬ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ରାଜା ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କଲେ ଓ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଧର୍ମୀୟ ।” ୭ ତହିଁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖନ୍ତେ, ଶମୟାୟ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିଅଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଓ ଶାଶକ୍ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ତଳା ଯିବ ନାହିଁ । ୮ ତଥାପି ଯେପରି ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ସେବା ଓ ନାନା ଦେଶାୟ ରାଜ୍ୟର ସେବା ଅନୁଭବ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାର ଦାସ ହେବେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ମିସରର ରାଜା ଶାଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ସଞ୍ଚିତ ଧନ ଓ ରାଜଗୃହର ସଞ୍ଚିତ ଧନ ନେଇଗଲା; ସେ ସବୁ ନେଇଗଲା; ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିର୍ମିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଡାଲ ସବୁ ହିଁ ନେଇଗଲା । ୧୦ ତହିଁ ରିହବାୟାମ ରାଜା ସେହିସବୁର ପରିବର୍ତ୍ତେ ପିତୃତଳ ଡାଲ ନିର୍ମାଣ କରି ରାଜଗୃହର ଦ୍ଵାରପାଳ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୧ ଆଉ ରାଜା ଯେତେଥର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ, ସେତେଥର ପ୍ରହରୀମାନେ ଆସି ଗହା ନେଇଗଲେ, ପୁଣି ଗହାସବୁ ପ୍ରହରୀଶାଳକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ । ୧୨ ଆଉ, ସେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରନ୍ତେ, ଗଞ୍ଜକ ଉପରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋପ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା, ତହିଁରେ ସେ ଗଞ୍ଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କଲେ ନାହିଁ; ଆହୁରି ଯିହୁଦା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍ଭାବ ଦେଖାଗଲା ।

ରିହବାୟାମଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଇତିହାସ

୧୩ ଏହିରୂପେ ରିହବାୟାମ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣାକୁ ବଳବାନ କରି ରାଜତ୍ଵ କଲେ; ରିହବାୟାମ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଏକଗ୍ରାଣ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ନାମ ସଂପାଦନାର୍ଥେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ନଗର ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ, ସେହି ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ସେ ସତର ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ; ଗଞ୍ଜକ ମାତ୍ର ନାମ ନୟମା, ସେ ଅମ୍ବୋନ ଦେଶାୟା ଥିଲା । ୧୪ ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ଵେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମନ ନିବିଷ୍ଟ ନ କରିବାରୁ କୁକର୍ମ କଲା । ୧୫ ଏହି ରିହବାୟାମଙ୍କ କର୍ମର ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବଂଶାବଳୀ କ୍ରମେ ଶମୟାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତର ଓ ଇଦ୍ଦୋ ଦର୍ଶକର ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ କ’ଣ ଲେଖା ନାହିଁ ? ରିହବାୟାମ ଓ ଯାରବାୟାମ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା । ୧୬ ଏଉତ୍ତରେ ରିହବାୟାମ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ; ତହିଁ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଅବାୟ ଗଞ୍ଜକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଅଗାଧତ୍ଵକ ସହ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ଯୁଦ୍ଧ

୧ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ରାଜାତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଅଗାଧ ଯିହୁଦା ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୨ ସେ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କରେ ତିନି ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ; ଗତ୍ଵକର ମାତାତ୍ଵକ ନାମ ମାଖାୟା, ସେ ଗିଗାୟା ନିବାସୀ ଉରାୟେଲର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ପୁଣି ଅଗାଧ ଓ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା । ୩ ଅଗାଧ ଗୁରି ଲକ୍ଷ ବରଞ୍ଚା ବିକ୍ରମଣାଳୀ ସୈନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ମିଶି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ଆଠ ଲକ୍ଷ ବରଞ୍ଚା ମହାବିକ୍ରମଣାଳୀ ଲୋକ ନେଇ ଗତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲା । ୪ ତହିଁରେ ଅଗାଧ ଇଫ୍ରାୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥ ସାମାରୟାତ୍ଵକ ପର୍ବତରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, “ହେ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ୫ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଯେ ଲବଣର ନିୟମ ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜତ୍ଵ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ଵକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗତ୍ଵକୁ ଓ ଗତ୍ଵକ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଜାଣିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ? ୬ ତଥାପି ଦାଉଦତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନତ୍ଵକ ଦାସ ଯେ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ, ସେ ଉଠି ଆପଣା ପୁରତ୍ଵର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଅଛି ।” ୭ ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଅସାର ଲୋକମାନେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶଲୋମନତ୍ଵକର ପୁତ୍ର, ରିହଗାୟାତ୍ଵକ ପରତିକୂଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଳିଷ୍ଠ କଲେ; ସେହି ସମୟରେ ରିହଗାୟାତ୍ଵକ ଯୁବା ଓ କୋମଳାନ୍ତଃକରଣ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁରତିବାଧା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୮ ଆଉ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାଉଦ-ସନ୍ତାନଗଣର ହସ୍ତଧ୍ୟାନ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ରାଜତ୍ଵର ପୁରତିବାଧା କରିବାକୁ ମାନସ କରୁଅଛ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକସମୂହ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ନିର୍ମିତ ସ୍ଵପ୍ନାମୟ ଗୋବତ୍ସ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଛି । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଯାଜକ ହାରୋଣତ୍ଵକର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଇ ଅନ୍ୟ ଦେଶସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଜକ ନିଯୁକ୍ତ କରି ନାହିଁ ? ଏଣୁ ଯେକେହି ଆପଣାର ପଦ-ନିଯୋଗାର୍ଥେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ସାତ ମେଷ ନେଇ ଆସେ, ସେ ଏହି ଅନାଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ଯାଜକ ହୋଇପାରେ । ୧୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହିଁ; ପୁଣି ସଦାପୁରତ୍ଵକ ପରିତ୍ୟାଗୀ ହାରୋଣ-ସନ୍ତାନଗଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯାଜକ ଅଛନ୍ତି ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି; ୧୧ ସେମାନେ ପୁରତି ପୁରତାତରେ ଓ ପୁରତି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଦନ୍ଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମେଜ ଉପରେ ଦର୍ଶନାୟ ରୁଟି ଓ ପୁରତି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜ୍ଵାଳାଦିବା ପାଇଁ ପୁରଦାପ ସହିତ ସ୍ଵପ୍ନାମୟ ଦାପକୃଷ୍ଣ ସଜାନ୍ତି; କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରୁଅଛ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ । ୧୨ ଆଉ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ସ୍ଵପ୍ନାମୟ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାତ୍ଵକ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ରଣତୃଣୀ ବଜାଇବା ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଛନ୍ତି । ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।” ୧୩ ତଥାପି ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣାର୍ଥେ ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ୟାଗରେ ଗୋପନରେ ସୈନ୍ୟ ରଖିଲେ; ଏଣୁ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଆଗରେ ଓ ସେହି ଗୁପ୍ତ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ରହିଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ପଛକୁ ଅନାନ୍ତେ, ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଓ ପଛରେ ଯୁଦ୍ଧ; ତହିଁ ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଇଲେ ଓ ଯାଜକମାନେ ତୃଣାଧିପ୍ତ କଲେ । ୧୫ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସିଂହନାଦ କଲେ; ଆଉ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସିଂହନାଦ କରିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଗାଧ ଓ ଯିହୁଦାର ସମ୍ମୁଖରେ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଘାତ କଲେ । ୧୬ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯିହୁଦା ସମ୍ମୁଖକୁ ପଳାଇଲେ ଓ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୭ ତହିଁ ଅଗାଧ ଓ ଗତ୍ଵକର ଲୋକମାନେ ମହାସଂହାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ବରଞ୍ଚା ଲୋକ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ୧୮ ଏହିରୂପେ ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଅବନତ ହେଲେ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବାରୁ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ଅଗାଧ ଯାରଗାୟାତ୍ଵକର ପଛ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗତ୍ଵକର କେତେକ ନଗର, ଅର୍ଥାତ୍, ବେଥେଲ୍ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର, ଯିଶାନ୍ ଓ ତହିଁର

ଉପନଗର, ପୁଣି ଇଫ୍ରୋଶ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସକଳ ହସ୍ତଗତ କରି ନେଲେ । ୨୦ ପୁଣି ଅବାୟର ଜୀବନ କାଳଯାଏ ଯାରବାୟାମ୍ ଆଉ ବଳ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରକୁ ଗଞ୍ଜୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲେ । ୨୧ ମାତ୍ର ଅବାୟ ବେଳକୁ ବେଳ ବଳବାନ ହୋଇ ଉଠିଲେ, ପୁଣି ଚଉଦ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିବାହ କରି ବାଇଶ ପୁତ୍ର ଓ ଷୋହଳ କନ୍ୟା ଜାତ କଲେ । ୨୨ ଏହି ଅବାୟଠକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତ୍ତନତ ଓ ସମସ୍ତ କରିୟା ଓ ଗଞ୍ଜକର ଉକ୍ତି ଇଦ୍ଦୋ ଭବିଷ୍ଯଦ୍ଵବକ୍ତର ଟାକାଗ୍ନଥରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।

୧୪

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆସା

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଅବାୟଠକ ମୁତୁୟ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଦାଉଦ ନଗରରେ ଗଞ୍ଜୁ କବର ଦେଲେ, ଆଉ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଆସା ଗଞ୍ଜକ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ଏହାଠକ ଅଧିକାର ସମୟରେ ଦେଶ ଦଶ ବର୍ଷ ସୁସ୍ଥର ରହିଲା । ୨ ପୁଣି ଆସା ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଠକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ; ୩ କାରଣ ସେ ଅନ୍ୟ (ଦେବଗଣର) ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଉଚ୍ଚତ୍ଵଧାରୀସକଳ ଦୂର କଲେ ଓ ସ୍ତମ୍ଭସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତିସକଳ ଛେଦନ କଲେ; ୪ ଆଉ ସେ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନଠକୁ ସେମାନଠକ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରଠକର ଅନ୍ଵେଷଣ କରିବାକୁ, ପୁଣି ବୟସସା ଓ ଆଜ୍ଞା ପୁରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୫ ଆହୁରି, ସେ ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ଉଚ୍ଚତ୍ଵଧାରୀ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପୁରତିପାସବୁ ଦୂର କଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜ୍ୟ ସୁସ୍ଥର ହେଲା । ୬ ପୁଣି, ସେ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶରେ କେତେକ ପୁରାଣ-ବେଷ୍ଟିତ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ; କାରଣ ସେହି କେତେକ ବର୍ଷ ଦେଶ ସୁସ୍ଥର ଥିଲା ଓ ଗଞ୍ଜୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନୋହିଲା; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଗଞ୍ଜୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇଥିଲେ । ୭ ଏହେତୁ ସେ ଯିହ୍ୱଦାକୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପୁରାଣ ଓ ଦୁର୍ଗ, ଦୁପ୍ପାର ଓ ଅର୍ଗଳ ପୁରସ୍ତୁତ କରୁ; ଦେଶ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଠକ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାମାନଠକ ପରମେଶ୍ଵରଠକୁ ଅନ୍ଵେଷଣ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଠକର ଅନ୍ଵେଷଣ କରିଅଛୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଠକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ସେମାନେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ୮ ଏହି ଆସାଠକର ଯିହ୍ୱଦା ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଲକ୍ଷ ଡାଲ ଓ ବର୍ଚ୍ଛାଧାରୀ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଅଣା ହଜାର ଡାଲ ଓ ଧନୁର୍ଧାରୀ, ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲେ; ଏସମସ୍ତେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ କୃଣ ଦେଶୀୟ ସେରହ ଦଶ ଲକ୍ଷ ସୈନ୍ୟ ଓ ତିନି ଶହ ରଥ ନେଇ ସେମାନଠକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲା; ସେ ମାରେଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଆସା ଗହାକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଆନ୍ତେ, ସେମାନେ ମାରେଶା ନିକଟସ୍ଥ ସଫାଆ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲେ । ୧୧ ଏଥୁରେ ଆସା ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଠକ ନିକଟରେ ଡାକ ପକାଇ କହିଲେ, “ସଦାପୁରକୁ, ବଳବାନ ଓ ବଳହୀନ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ଭିନ୍ନ ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି; ହେ ସଦାପୁରକୁ, ଆମ୍ଭମାନଠକ ପରମେଶ୍ଵର, ଆମ୍ଭମାନଠକର ସାହାୟ୍ୟ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଏହି ଜନତା ପୁରତିକୂଳରେ ଆସିଅଛୁ । ହେ ସଦାପୁରକୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଠକର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ; ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୁରତିକୂଳରେ ଜୟଯୁକ୍ତ ନ ହେଉ ।” ୧୨ ଏଥୁରେ ସଦାପୁରକୁ ଆସା ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଯିହ୍ୱଦା ସମ୍ମୁଖରେ କୃଣାୟମାନଠକୁ ଆଘାତ କଲେ; ତହିଁ କୃଣାୟମାନେ ପଳାୟନ କଲେ । ୧୩ ଏଉତ୍ତରେ ଆସା ଓ ଗଞ୍ଜକ ସଞ୍ଜା ଲୋକମାନେ ଗରୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଠକ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ; ତହିଁରେ କୃଣାୟମାନଠକର ଏତେ ଲୋକ ମାରା ପଡ଼ିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ସବଳ ହୋଇ ଉଠି ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରଠକ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଗହାଠକ ସୈନ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ; ଏଣୁ ଯିହ୍ୱଦା-ଲୋକମାନେ ଅପାର ଲୁଟଦରବ୍ଧ୍ୟ ବହିନେଲେ । ୧୪ ଆଉ, ସେମାନେ ଗରୀରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନଗରସବୁ ଆଘାତ କଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରଠକ ଭୟ ସେହିସବୁ ନଗର ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ପୁଣି ସେମାନେ ସମସ୍ତ ନଗର ଲୁଟ କଲେ; କାରଣ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଲୁଟଦରବ୍ଧ୍ୟ ଥିଲା । ୧୫ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପଶୁପଲର ତମ୍ବୁସବୁ ଆଘାତ କଲେ, ଆଉ ବିସ୍ତର ମେଷ ଓ ଓଟ ନେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଗଲେ ।

୧୫

ଆସାଠକ ଧାର୍ମିକ ସଂସ୍କାର

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵରଠକ ଆତମା ଓଦେଉଁର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲେ; ୨ ତହିଁ ସେ ଆସାଠକ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲା, “ହେ ଆସା ଓ ସମଗ୍ର ଯିହ୍ୱଦା

ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିବା ଯାଏ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଛନ୍ତି; ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ; ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ୩ ଇସ୍ରାଏଲ ବହୁ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵେ ପରମେଶ୍ଵର-ବିହୀନ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାୟା-ଯାଜକବିହୀନ ଓ ବନ୍ୟବସ୍ତୁବିହୀନ ହୋଇଥିଲେ । ୪ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଫେରି ଗହାଡ଼କର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରନ୍ତେ, ଗହାଡ଼କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇଲେ । ୫ ସେହି ସମୟରେ ବାହାରେ ଯିବା ଓ ଭିତରେ ଆସିବା ଲୋକର କିଛି ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ଦେଶର ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ମହାତରାସମୁକ୍ତ ଥିଲେ । ୬ ପୁଣି ସେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନଗର ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ବ ପୁରକାର ସଂକଟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ତରାସମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଶିଥିଲ ହେବାକୁ ନ ଦିଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ପୁରସ୍କୃତ ହେବ । ୮ ଏଥିରେ ଆସା ଏହିସବୁ କଥା ଓ ଓଦେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତର ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତେ, ସାହସ ପାଇଲେ, ପୁଣି ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମୁଦାୟ ଦେଶରୁ ଓ ଇଫ୍ରାୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ହସ୍ତଗତ କରିଥିବା ନଗରସବୁରୁ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁସବୁ ଦୂର କଲେ; ଆଉ ସଦାପୁରତୁ ବାରଣ୍ଡା ସମମୁଖସ୍ଥ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ପୁନର୍ବାର ସଜାଡ଼ିଲେ । ୯ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ ଲୋକଙ୍କୁ, ପୁଣି ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶି ଓ ଶିମୋନ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ପୁରବାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସଦାପୁରତୁ ଗଡ଼କର ପରମେଶ୍ଵର ଗଡ଼କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖି ଗଡ଼କ ସପକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ । ୧୦ ଏହେତୁ ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ପନ୍ଦର ବର୍ଷର ତୃତୀୟ ମାସରେ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୧ ଆଉ, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆନୀତ କୁଟୁମ୍ବରୁ ମଧ୍ୟରୁ ସାତ ଶହ ଗୋରୁ ଓ ସାତ ହଜାର ମେଷ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ସହିତ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରିବାକୁ, ୧୩ ଆଉ ସାନ କି ବଡ଼, ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀ, ଯେକେହି ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରେଷଣ ନ କରିବ, ଗହାର ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ବୋଲି ନିୟମ କଲେ । ୧୪ ଆହୁରି ସେମାନେ ଉର୍ତ୍ତେସ୍‌ସ୍ତ୍ରରେ ଜୟଧ୍ଵନି କରି ତୁରୀ ଓ ଶୃଙ୍ଗ ବଜାଇ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ । ୧୫ ତହିଁରେ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ସେହି ଶପଥରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଶପଥ କରିଥିଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଚ୍ଛାରେ ଗହାଡ଼କର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କଲେ, ଏଣୁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇଲେ; ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଶ୍ରାମ ଦେଲେ । ୧୬ ମଧ୍ୟ ଆସା ରାଜାତ୍ଵର ମାତମହା ମାଣା ଆଶେରା ଦେବୀ ରୂପେ ଏକ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ପୂର୍ତ୍ତିମା ନିର୍ମାଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ଗହାକୁ ରାଣାପଦରୁ ରୁନ୍ଧିତ କଲେ ଓ ଆସା ଗହାର ସେହି ପୂର୍ତ୍ତିମା ଛେଦନ କରି ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କଲେ ଓ କିର୍ତ୍ତୋଶ ନଦୀ ନିକଟରେ ଗହା ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ । ୧୭ ମାତ୍ର ଉର୍ତ୍ତସ୍ଥଳୀସକଳ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରାକୃତ ନେହିଲ; ତଥାପି ଆସାଙ୍କ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ଗଡ଼କର ଅନ୍ତଃକରଣ ସିଦ୍ଧ ଥିଲା । ୧୮ ଆଉ ସେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠିତ ବସ୍ତୁସବୁ ଓ ନିଜର ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠିତ ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ପାତ୍ରସବୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ ।

୧୬

ଇସ୍ରାଏଲ ସହ ବିବାଦ

୧ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହାରିକୁ ଯିବା ଆସିବାକୁ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଶା, ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଛତିଶ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରି ରାମା ନଗର ଦୃଢ଼ କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଆସା ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଆଣି ଦମ୍‌ମେଶକ ନିବାସୀ ଅରାମୀୟ ରାଜା ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୩ “ମୋ' ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭେ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ନିୟମ ଥିଲା, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ଅଛି; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ପଠାଇଅଛି; ଯାଅ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ବାଶା ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଅଛି, ଗହା ଭାଙ୍ଗି ଦିଅ, ତହିଁରେ ସେ ମୋ' ନିକଟରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କରିବ ।” ୪ ଏଥିରେ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଆସା ରାଜାଙ୍କର

କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ଆପଣା ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଵରାଏଲ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇଲା; ତହିଁ ସେମାନେ ଇୟୋର୍ଦ୍ଦନ ଓ ଦାନ ଓ ଆବେଲ୍-ମୟିମ୍ ଓ ନୟତାଲରେ ସମସ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ନଗର ପରାସ୍ତ କଲେ । ୫ ତହିଁରେ ବାଶା ଏହି କଥା ଶୁଣି ରାମା ନଗର ଦୃଢ଼କରଣରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳିତ ରଖିଲା । ୬ ତେବେ ଆସା ରାଜା ସମଗ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକଙ୍କୁ ନେଲେ; ପୁଣି ବାଶା ଯେଉଁ ପୁରସ୍ତର ଓ କାଷ୍ଠରେ ରାମା ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା, ଗହାସନ୍ତୁ ସେମାନେ ବହି ନେଇଗଲେ; ଆଉ ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ସେ ଗେବା ଓ ମିସ୍ତା ନଗର ଦୃଢ଼ କଲେ । ୭ ସେସମୟରେ ହନାନି ଦର୍ଶକ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆସାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରରୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରି ଅରାମୀୟ ରାଜା ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲ, ଏହେତୁ ଅରାମୀୟ ରାଜ୍ୟର ସୈନ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିଗଲେ । ୮ କୁଶୀୟ ଓ ଲୁବୀୟମାନେ ଅପାର ଅପାର ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵାରୁଦ୍ଧ ସହିତ କି ଏକ ମହାସୈନ୍ୟ ନ ଥିଲେ ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରରୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାରୁ ସେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୯ କାରଣ ସଦାପୁରରୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଅନ୍ତଃକରଣ ସିଦ୍ଧି ଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆପଣାକୁ ବଳବାନ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗହାଜ୍ଞକର ଚକ୍ଷୁ ପୃଥ୍ଵୀର ସର୍ବତ୍ର ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼ଇ । ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଅଜ୍ଞାନର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତ; ଏଣୁ ଏହି ସମୟଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିବ ।” ୧୦ ସେତେବେଳେ ଆସା ସେହି ଦର୍ଶକ ପୁରତି କରୁଥିବା ହୋଇ ଗହାକୁ କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ; କାରଣ ଏହି କଥା ସକାଶୁ ସେ ଗହା ଉପରେ କୋପାନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ଆଉ, ସେହି ସମୟରେ ଆସା କେତେକ ଲୋକ ପୁରତି ଅତ୍ୟାଗ୍ର କଲେ ।

ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସମାପ୍ତି

୧୧ ଦେଖ, ଏହି ଆସାଙ୍କର ଆତ୍ମନ୍ତ କ୍ରିୟାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଯିହ୍ୱଦାର ଓ ଇସ୍ଵରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଅଛି । ୧୨ ଆସା ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ଅଶରଳିଖ ବର୍ଷରେ ପାଦରୋଗରସ୍ତ ହେଲେ; ଗଞ୍ଜକର ରୋଗ ଅତିଶୟ ହୋଇଥିଲା; ତଥାପି ରୋଗ ସମୟରେ ସେ ସଦାପୁରରୁ ଉତ୍ତର ଅନ୍ତଃକରଣ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ କଲେ । ୧୩ ଆଉ ଆସା ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ଏକଶତ ବର୍ଷରେ ପରାଣତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ପିତୃଗଣ ସହିତ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ୧୪ ଆଉ ସେ ଦାଉଦ-ନଗରରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଯେଉଁ କବର ଖୋଳିଥିଲେ, ଗଞ୍ଜକର ସେହି କବରରେ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ କବର ଦେଲେ ଓ ଗନ୍ଧବଣିକର ପୁରକ୍ରିୟାରେ ପୁରସ୍ତୁତ ନାନା ପୁରକାର ସୁଗନ୍ଧ ଦରବ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୟ୍ୟାରେ ଗଞ୍ଜକୁ ଶୁଆଇଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଅତି ବଡ଼ ଦାହ କଲେ ।

୧୭

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍

୧ ଏଥୁପରେ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଗଞ୍ଜକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କରି ଇସ୍ଵରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାକୁ ବଳବାନ କଲେ । ୨ ପୁଣି ସେ ଯିହ୍ୱଦାର ସକଳ ପୁରାଗରବେଷ୍ଟିତ ନଗରରେ ସୈନ୍ୟ ରଖିଲେ, ଆଉ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶରେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପିତା ଆସାଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ଇର୍ଫରାୟିମର ସକଳ ନଗରରେ ପୁରହରା ଦଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ୩ ଆଉ, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁରଥମ ଆଚରଣରୂପ ପଥରେ ଗମନ କରି ବାଲ୍‌ଦେବଗଣର ଅନ୍ତଃକରଣ ନ କରିବାରୁ ସଦାପୁରରୁ ଗଞ୍ଜକର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଲେ; ୪ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ କଲେ ଓ ଗହାଜ୍ଞ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କଲେ, ଓ ଇସ୍ଵରାଏଲର କର୍ମାନୁଯାୟୀ କଲେ ନାହିଁ । ୫ ଏହେତୁ ସଦାପୁରରୁ ଗଞ୍ଜକର ହସ୍ତରେ ରାଜ୍ୟ ଦୃଢ଼ କଲେ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହ୍ୱଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦର୍ଶନୀ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଅତିଶୟ ଧନ ଓ ସମ୍ଭରମ ପାଇଲେ । ୬ ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପୁରରୁ ଉତ୍ତର ପଥରେ ଉତ୍ତର ହେଲା; ଆହୁରି ସେ ଯିହ୍ୱଦା ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତରସ୍ଥଳୀ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତବୁ ଦୂର କଲେ । ୭ ମଧ୍ୟ ସେ ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହ୍ୱଦାର ନଗରସବୁରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ବିନ୍‌ହୟିଲ, ଓବଦୀୟ, ଜିଖାୟିୟ, ନଥନେଲ ଓ ମାଖାୟିୟକୁ ପଠାଇଲେ; ୮ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶମୟାୟ, ନଥନାୟ, ସବଦୀୟ, ଅସାହେଲ, ଶମୀରାମୋତ, ଯିହୋନାଥାନ୍, ଅଦୋନୀୟ, ଚୋବୀୟ ଓ ଚୋବଦୋନୀୟ, ଏହି ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଇଲୀଶାମା ଓ ଯିହୋରାମ୍ ଯାଜକକୁ ପଠାଇଲେ । ୯ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଯିହ୍ୱଦାର ସକଳ ନଗରରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ୧୦ ତହିଁ

ଯିହୁଦାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଦେଶର ସକଳ ରାଜ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତ ଆଡୁ ଭୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଏଣୁ ସେମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ପୁରତିକୃଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ । ୧୧ ପୁଣି, କେତେକ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦର୍ଶନୀ ଓ କର ନିମନ୍ତେ ରୂପା ଆଣିଲେ; ଆରବୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ପଲ ପଲ କରି ସାତ ହଜାର ସାତ ଶହ ମେଷ ଓ ସାତ ହଜାର ସାତ ଶହ ଛାଗ ଆଣିଲେ । ୧୨ ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ବେଳକୁ ବେଳ ଅତି ମହାନ୍ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଓ ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଦୁର୍ଗ ଓ ଭଣ୍ଡାର-ନଗରମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୩ ଆଉ, ଯିହୁଦାର ସବୁ ନଗରରେ ଗଡ଼କର ଅନେକ କର୍ମ ଥିଲା ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯୋଦଧା, ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୪ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏହି; ଯିହୁଦାର ସହସ୍ରପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ସେନାପତି ଥିଲା ଓ ଗହା ସଙ୍ଗରେ ତିନି ଲକ୍ଷ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୫ ଗହା ଉତ୍ତରରେ ଯିହୋହାନନ୍ ସେନାପତି ଥିଲା, ଗହା ସଙ୍ଗରେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଅଶୀ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ଗହା ଉତ୍ତରରେ ସିଖ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅମସୀୟ, ସେ ସପ୍ତେରଛାରେ ଆପଣାକୁ ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲା; ଗହା ସଙ୍ଗରେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ; ୧୭ ପୁଣି, ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲୀୟାଦା, ସେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲା ଓ ଗହା ସଙ୍ଗରେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ଓ ଜାଲଧାରୀ ଲୋକ ଥିଲେ; ୧୮ ଆଉ ଗହା ଉତ୍ତରରେ ଯିହୋଷାବଦ୍ ଓ ଗହା ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଅଶୀ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୯ ରାଜା ଯିହୁଦାର ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରାଚୀନବୈଷ୍ଣବ ନଗରମାନରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଏମାନେ ରାଜାଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

୧୮

ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ଆହାବଙ୍କ ମୈତ୍ରୀ

୧ ଏହିରୂପେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଅତିଶୟ ଧନବାନ୍ ଓ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ; ପୁଣି ସେ ଆହାବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କୁହୁମ୍ବିତ କଲେ । ୨ ଆଉ, କେତେକ ବର୍ଷ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଶମରୀୟା ଦେଶରେ ଆହାବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ତହିଁରେ ଆହାବ ଗଡ଼କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଗଡ଼କର ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ମେଷ ଓ ବଳଦ ମାରିଲେ ଓ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗଡ଼କୁ ମଶାଇଲେ । ୩ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ମୋ’ ସଙ୍ଗେ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦକୁ ଯିବ” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରି ଓ ମୋର ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ପରି; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀ ହେବୁ ।” ୪ ଆହୁରି ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆଜି ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତ ବାକ୍ସ ପଢ଼ର ।” ୫ ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତାମାନଙ୍କର ଗୁଡ଼ି ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାରିଲେ; ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦକୁ ଯିବା, କିଅବା ମୁଁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବି ? ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯାଉନତୁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।” ୬ ମାତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ଏମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ପଢ଼ାରି ପାରୁ, ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତର ଏପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା କେହି କି ଏଠାରେ ନାହିଁ ?” ୭ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଉ ଜଣେ ଅଛି, ଗହା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତକୁ ପଢ଼ାରିପାରୁ; ମାତ୍ର ମୁଁ ଗହାକୁ ଘୃଣା କରେ; କାରଣ ସେ ମୋ’ ବିଷୟରେ କେବେ ମତ୍ତଗଳର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସବୁବେଳେ ଅମତ୍ତଗଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପଢ଼ାରି କରେ; ସେ ଇମ୍ଲର ପୁତ୍ର ମାଖାୟ,” ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ରାଜା ଏପରି ନ କହନ୍ତୁ ।” ୮ ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଏକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଇମ୍ଲର ପୁତ୍ର ମାଖାୟକୁ ଶାଘ୍ଵର ଆଣ ।” ୯ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆପଣା ଆପଣା ରାଜସ୍ଵତ୍ର ପିନ୍ଧି ଆପଣା ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଶମରୀୟାର ଦ୍ଵାର-ପରବେଶ ସଥାନ ନିକଟସ୍ଥ ମେଲାରେ ବସିଥିଲେ; ଆଉ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପଢ଼ାରି କରୁଥିଲେ, ୧୦ ଆଉ କନାନର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ ଲୌହମୟ ଶୁଙ୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କରି କହିଲା, “ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଏତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୃଷି ପକାଇବେ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ତଦ୍‌ରୂପେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପଢ଼ାରି କରି କହିଲେ, “ରାମୋତ୍-ଗିଲାୟଦକୁ ଯାଉନତୁ ଓ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନତୁ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷାନ୍ତ ଗହା ମହାରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।” ୧୨ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦୂତ ମାଖାୟକୁ ଡାକିବାକୁ ଯାଇଥିଲା, ସେ ଗହାକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତାମାନଙ୍କର ବାକ୍ସ ଏକ ମୁଖରେ ରାଜାଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ପରକାଶ କରୁଅଛି; ଏହେତୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭ

ବାକ୍ସ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ସ ତୁଲ୍ୟ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମତ୍ତଗଳର କଥା କୁହ ।” ୧୩ ତହିଁ ମାଖାୟ କହିଲା, “ସଦାପୁରକୁ ଜାଣିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଯାହା ମୋ’ ପରମେଶ୍ଵର କହିବେ, ତହା ହିଁ ମୁଁ କହିବି ।” ୧୪ ଏଉତ୍ତରେ ମାଖାୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ରାଜା ତହାକୁ କହିଲେ, “ମାଖାୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ରାମୋତ୍-ଗିଲ୍ଲାୟଦକୁ ଯିବା, କିଅବା ମୁଁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବି ?” ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ଯାଉନତୁ ଓ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନତୁ; ସେମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ ।” ୧୫ ଏଥରେ ରାଜା ତହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ନାମରେ ସତ୍ୟ ବିନା ଆଉ କିଛି ମୋତେ ନ କୁହ ବୋଲି ମୁଁ କେତେ ଥର ତୁମ୍ଭକୁ ଶପଥ କରାଇବି ।” ୧୬ ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅରକ୍ଷକ ମେଷପଲ ତୁଲ୍ୟ ପର୍ବତମାନରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦେଖିଲି; ଆଉ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, ଏମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନାହିଁ; ଏମାନେ ପୁରତ୍ୟେକେ କୁଶଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଯାଉନତୁ ।” ୧୭ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ଏ ମୋ’ ବିଷୟରେ ଅମତ୍ତଗଳ ବିନା ମତ୍ତଗଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବାକ୍ସ ପୁରସ୍କର କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ନାହିଁ ?” ୧୮ ପୁଣି ମାଖାୟ କହିଲା, “ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ମୁଁ ସଦାପୁରକୁ ତହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ତହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ହସ୍ତରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧାର ଦେଖିଲି ।” ୧୯ ତହିଁରେ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବ ଯେପରି ରାମୋତ୍-ଗିଲ୍ଲାୟଦକୁ ଯାଇ ପତିତ ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ କିଏ ତହାକୁ ଫୁସୁଲାଇବ ? ତହିଁରେ ଜଣେ ଏପୁରକାର ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣ ସେପୁରକାର କହିଲେ । ୨୦ ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଏକ ଆତ୍ମା ବାହାରି ସଦାପୁରକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲା, “ମୁଁ ତହାକୁ ଫୁସୁଲାଇବି ।” ତହିଁ ସଦାପୁରକୁ କହିଲେ, “କାହିଁରେ ?” ୨୧ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଯାଇ ତହାର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବାକ୍ସ ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆତ୍ମା ହେବି” ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତହାକୁ ଫୁସୁଲାଇବ, ମଧ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ; ଯାଅ, ସେପରି କର ।” ୨୨ ଏହେତୁ ଦେଖ, ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭର ଏସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବାକ୍ସ ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅମତ୍ତଗଳର କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।” ୨୩ ସେତେବେଳେ କନାନର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ ନିକଟକୁ ଆସି ମାଖାୟର ଗାଳରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲା, “ସଦାପୁରକୁ ଆତ୍ମା ଗୋଡେ କହିବା ପାଇଁ ମୋ’ଠାରୁ କେଉଁ ବାଟେ ଗଲେ ?” ୨୪ ତହିଁରେ ମାଖାୟ କହିଲା, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭିତର କୋଠରୀକୁ ଯିବ, ସେହି ଦିନ ତହା ଜାଣିବ ।” ୨୫ ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା କହିଲେ, “ମାଖାୟକୁ ଧରି ପୁନର୍ବାର ନଗରାଧ୍ୟକ୍ଷ ଆମୋନ୍ ଓ ରଜପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯାଅ;” ୨୬ ପୁଣି କୁହ, ରାଜା ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଏହାକୁ କାରାଗାରରେ ରଖ ଓ ମୁଁ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହାକୁ ଦୁଃଖରୂପ ଅନ୍ନ ଓ ଦୁଃଖରୂପ ଜଳ ଖୁଆଅ ।” ୨୭ ତହିଁରେ ମାଖାୟ କହିଲା, “ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ରୂପେ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସ, ତେବେ ସଦାପୁରକୁ ମୋ’ ଦ୍ଵାରା କହି ନାହାନ୍ତି । ଆହୁରି ସେ କହିଲା, ହେ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣ ।”

ଆହାବଙ୍କ ପରାଜୟ ଓ ମୃତ୍ୟୁ

୨୮ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଓ ଯିହୁଦାର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ରାଜା ରାମୋତ୍-ଗିଲ୍ଲାୟଦକୁ ଗଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ମୁଁ ଛଦ୍ମବେଶ ଧରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ରାଜବସ୍ତ୍ର ଧରିବ ।” ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଛଦ୍ମବେଶ ଧରିଲେ ଓ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗଲେ । ୩୦ ମାତ୍ର ଅରାମର ରାଜା ଆପଣାର ରଥାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଛଡ଼ା ସାନ କି ବଡ଼ କାହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କର ।” ୩୧ ଏଣୁ ରଥାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “ଏ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵେ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ଵେ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲେ; ମାତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କ ପକାଇଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ତତ୍ତ୍ଵେ ସାହାୟ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵେ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯିବା ପାଇଁ ପୁରବର୍ତ୍ତାଇଲେ । ୩୨ ତହିଁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ନୃହନ୍ତି ବୋଲି ରଥାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଦେଖି ତତ୍ତ୍ଵେ ଗୋଡ଼ାଇବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ । ୩୩ ଏପରି ସମୟରେ ଜଣେ ସନ୍ଧ୍ୟାନ ବିନା ଧନୁର୍ଗୁଣ ଟାଣି ସାଞ୍ଜୁଆର ଯୋଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ରାଜାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲା; ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ସାରଥୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହାତ ଫେରାଇ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ନେଇଯାଅ; କାରଣ ମୁଁ ଅତିଶୟ ଆଘାତ ପାଇଲି ।” ୩୪ ସେହି ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ପୁରବଳ ହେଲା; ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆପଣା ରଥରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରାମୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାକୁ ଠିଆ କରି ରଖିଲେ; ପୁଣି, ପୁରସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ସେ ମଲେ ।

ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଜକ ସଂସ୍କାର

୧ ଏଉଡ଼ଗରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ କୁଶଳରେ ଫେରିଗଲେ ।
 ୨ ପୁଣି ହନାନିର ପୁତ୍ର ଯେହୁ ଦର୍ଶକ ଗଡ଼କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲ, “ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କରିବା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରିବା କି ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ? ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କୋପ ଉପସୂତ । ୩ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଦେଶରୁ ଆଶେର ମୂର୍ତ୍ତି ଦୂର କରି ଦେଇଅଛ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମନ ନିବେଶ କରିଅଛ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭଠାରେ କୌଣସି କୌଣସି ସଦ୍‌ଭାବ ପରକାଶ ପାଇଅଛି ।” ୪ ପୁଣି ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ; ଆଉ ସେ ପୁନର୍ବାର ବେରଶେବାଠାରୁ ଇର୍ଦ୍ନୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀରତା କରି ସଦାପରଭୁତ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ । ୫ ଆଉ, ସେ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ଯିହୁଦାର ପ୍ରାଚୀନବେଷ୍ଟିତ ନଗର ସମୂହରେ ନଗରକୁ ନଗର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୬ ଓ ସେହି ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କର, ଗହା ବିବେଚନା କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ ନିମନ୍ତେ ବିଗ୍ରହ କରୁଅଛ; ପୁଣି ବିଗ୍ରହରେ ସେ ତୁମ୍ଭର ସହାୟ ଥିବନ୍ତି । ୭ ଏହେତୁ ସଦାପରଭୁତ ଭୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଉ; ସାବଧାନ ହୋଇ ଗହା କର; କାରଣ ସଦାପରଭୁତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଅଧର୍ମ କି ମୁଖାପେକ୍ଷା କି ଲାଞ୍ଜ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ନାହିଁ ।” ୮ ଆହୁରି, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିରୁଶାଲମରେ ସଦାପରଭୁତ ପକ୍ଷରେ ବିଗ୍ରହ ଓ ବିବାଦ ଭଞ୍ଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପିତୃବଂଶର ପରଧାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ । ୯ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତ ଭୟରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରୂପେ ଓ ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଏହିପରି କର । ୧୦ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ନଗରବାସୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଦ୍ଵାରା ରକ୍ତପାତ ଓ ରକ୍ତପାତ ମଧ୍ୟରେ, ବନ୍ଧବସ୍ତା ଓ ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ଶାସନ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ କୌଣସି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସୂତ ହେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତ ପରି ଦୋଷୀ ନୋହିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଉପରେ କୋପ ନ ବର୍ତ୍ତିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେବ; ଏହା କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷୀ ନୋହିବ । ୧୧ ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପରଭୁତ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରଧାନ ଯାଜକ ଅମରାୟ, ପୁଣି ରାଜାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା-ବଂଶାଧିକ୍ଷ ସବଦାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ଲେବୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହେବେ । ସାହସିକ ହୋଇ କର୍ମ କର ଓ ସଦାପରଭୁତ ସୁଜନର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉ ।”

ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଜକ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ଏଥିଉଡ଼ଗରେ ମୋୟାବ-ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଅମମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅମମୋନୀୟ କେତେକ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଜକ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ୨ ଏଥିରେ କେତେକ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଜକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲେ, “ସମୁଦ୍ର ସେପାରିସ୍ଥ ଅରାମ ଦେଶରୁ ଏକ ମହାଜନତା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ହତ-ସଂଯୋଗ-ଗମରରେ ଅଛନ୍ତି, (ଏହାକୁ ଐନଗଦା କହନ୍ତି) ।” ୩ ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଭୀତ ହୋଇ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ପୁଣି ଯିହୁଦାର ସର୍ବତ୍ର ଉପବାସ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ । ୪ ଆଉ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ମାଗିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ; ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଯିହୁଦାର ସମୁଦାୟ ନଗରକୁ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ । ୫ ଆଉ, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ନୂତନ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଗୃହରେ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ; ୬ ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପରଭୁତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସମ୍ପ୍ରସ୍ତାପ ପରମେଶ୍ଵର ନୁହଁ ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟର କର୍ତ୍ତା ନୁହଁ ? ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ଶକ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମ ଅଛି, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିବାଧା କରିବାକୁ କେହି ସମର୍ଥ ନୁହେଁ । ୭ ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର,

ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଏହି ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଇ ଅନ୍ତ କାଳ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ମିତ୍ର ଅବରହାମ-ବଂଶକୁ ଗଢ଼ା ଦେଇ ନାହିଁ ? ୮ ଆଉ, ସେମାନେ ତହିଁରେ ବାସ କରି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧର୍ମଧାମ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି, ୯ ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅମତ୍ତାଲ, ଖତଗ, ଦଶତ, କି ମହାମାରା, କି ଦୁର୍ଭକ୍ଷ ଉପସ୍ଥାପନ ହେବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଗୃହ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଠିଆ ହେବୁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଏହି ଗୃହରେ ଅଛି, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵ କାଳରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ଉଦଧାର କରିବ । ୧୦ ଏବେ ଅମ୍ମୋନର ଓ ମୋୟାବର ଓ ସେୟାର-ପାର୍ବତୀୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦେଖ, ଇସ୍ଵରାଏଲ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନ୍ୟ ପଥରେ ଯାଇ ଏମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ ନାହିଁ । ୧୧ ଦେଖ, ଏମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୋଗାର୍ଥେ ଦତ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଅଧିକାରରୁ ତଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ଆସି କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୨ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ ? କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଗତ ଏହି ବୃହତ୍ ଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ପରାକ୍ରମ ନାହିଁ; ଅଥବା କଥା କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; କେବଳ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ।” ୧୩ ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶିଶୁ, ଭାୟିୟା ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୪ ତେବେ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଆସଫ-ବଂଶଜାତ ମତତନାୟର ବୃଦ୍ଧ ପୁରପୌତ୍ର, ଯିୟାୟେଲ୍ ପୁରପୌତ୍ର, ବନାୟର ପୌତ୍ର, ଜିଖରାୟର ପୁତ୍ର ଯହସାୟେଲ ନାମକ ଏକ ଲୋକ ଉପରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ । ୧୫ ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ହେ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଆଉ ହେ ମହାରାଜ ଯିହୋଶାଫଟ୍, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ; ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଏହି ମହାଜନତା ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ ନ କର, କି ନିରାଶ ନ ହୁଅ; କାରଣ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର । ୧୬ କାଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାଆ; ଦେଖ, ସେମାନେ ସାସ୍ ଘାଟୀ ଦେଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁୟେଲ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପତ୍ୟକାର ପୁରୁଷ ଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇବ । ୧୭ ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ; ହେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ, ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥର ହୁଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ସଦାପୁରୁଷ କିପରି ଉଦଧାର କରିବେ, ଗଢ଼ା ଦେଖ; ଭୟ କର ନାହିଁ, କି ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ; କାଲି ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାଆ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୮ ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ମସୃକ ନତ କରି ଭୂମିଷ୍ଠ ହେଲେ; ଆଉ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲେ । ୧୯ ପୁଣି କହାତୀୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ଓ କୋରହ ସନ୍ତାନଗଣର ଲୋକମାନେ ଅତି ଉଚ୍ଚେଶ୍ଵରରେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଶଂସା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଠିଆ ହେଲେ । ୨୦ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଅତି ପୁରୁତାରେ ଉଠି ତକୋୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବାହାରି ଗଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଯିବା ସମୟରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଠିଆହୋଇ କହିଲେ, “ହେ ଯିହୁଦା, ହେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥର ହେବ ଗଢ଼ାତ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।” ୨୧ ପୁଣି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ସେମାନଙ୍କ ଗମନ କାଳେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବାକୁ ଓ ଧର୍ମସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପରଶଂସା କରିବାକୁ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର, ଯେହେତୁ ଗଢ଼ାତ୍ତ କରୁଣା ସଦାକାଳ ସଥାୟା ବୋଲି କହିବାକୁ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୨୨ ଆଉ, ସେମାନେ ଗାୟନ ଓ ପରଶଂସା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ, ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଗତ ଅମ୍ମୋନର ଓ ମୋୟାବର ଓ ସେୟାର-ପାର୍ବତୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତରେ ଛଳି ବସିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ । ୨୩ କାରଣ ଅମ୍ମୋନର ଓ ମୋୟାବର ସନ୍ତାନଗଣ ସେୟାର-ପର୍ବତ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉଠିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ସେୟାର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲା ଉତ୍ତରେ ପୁତ୍ର ଜଣ ଏକ ଆରେକକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ କଲେ ।

ଇଶ୍ଵରପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦଧାର

୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ପରାନ୍ତରସଥ ପରହରା-ଦୁର୍ଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଲୋକଗହଳ ପୂର୍ବେ ଅନାଇଲେ ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ମୃତ-ଶରୀର ହୋଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି କେହି ବଞ୍ଚି ନାହାନ୍ତି । ୨୫ ତହିଁରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଟ୍‌ଦରବନ୍ଧ ନେବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଶବ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ରତନ ଦେଖିଲେ, ଗହାସବୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାଢ଼ି ନେଲେ, ଗହା ସେମାନଙ୍କର ବୋହି ନେଇ ପାରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥିଲା; ସେହି ଲୁଟ୍ ଦରବନ୍ଧ ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ, ଗହା ବହି ନେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ଦିନ ଲାଗିଲା । ୨୬ ତହିଁ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ସେମାନେ ବରାଖା-ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; କାରଣ ସେଠାରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ; ଏହେତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବରାଖା-ଉପତ୍ୟକା ହୋଇଅଛି । ୨୭ ଏଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ପୁରତ୍ୟକ ଲୋକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆନନ୍ଦରେ ପୁନର୍ବାର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଫେରିଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲେ । ୨୮ ଆଉ, ସେମାନେ ନେବଲ ଓ ବୀଶା ଓ ତୂରା ବଜାଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ । ୨୯ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ଶତରୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକୁଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ଶୁଣି ନାନା ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୩୦ ଏହିରୂପେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସୁସ୍ଥାପିତ ହେଲା; କାରଣ ଗଞ୍ଜକର ପରମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲେ ।

ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସମାପ୍ତି

୩୧ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ସେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ବୟସକ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ପତିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଞ୍ଜକର ମାଗତ୍ତକ ନାମ ଅସୁବା, ଯେ ଶିଲ୍‌ହୀର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୩୨ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆପଣା ପିତା ଆସାତ୍‌କର ପଥରେ ଚାଲିଲେ ଓ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ନୋହି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ୩୩ ତଥାପି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ଦୂରାକୃତ ନୋହିଲା; କିଏବା ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ହେଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ନିବିଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ । ୩୪ ଏହି ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶର ଆଦ୍ୟନ୍ତ କଥା, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ-ରାଜାବଳୀ ପୁସ୍ତକର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହନାନୀର ପୁତ୍ର ଯେହୂର ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି । ୩୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଅହସାୟଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ମିଶିଲେ; ଅହସାୟ ଅତି ଦୁରାଗ୍ରୀ ଥିଲେ; ୩୬ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତର୍ଶିଶକୁ ଯିବାର ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜକ ସତ୍ତ୍ଵେ ମିଶିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଇତ୍ସିୟୋନ-ଗେବରରେ ଜାହାଜମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩୭ ସେତେବେଳେ ମାରେଶା-ନିବାସୀ ଦୋଦବାହୁର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟେଜର ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଅହସାୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ମିଶିଅଛ, ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର କର୍ମସବୁ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ସେହିସବୁ ଜାହାଜ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଓ ତର୍ଶିଶକୁ ଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୨୧

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଦାଉଦ-ନଗରରେ ଆପଣା ପିତୃଲୋକଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ କବର ପାଇଲେ; ତହିଁ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ୍ ଗଞ୍ଜକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମ୍

୨ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ଔରସଜାତ ଅସରାୟ, ଯିହୋୟେଲ, ଜିଖରାୟ, ଅସରାୟାହ, ମାଖାୟେଲ ଓ ଶାଫଟାୟ ଗଞ୍ଜକର ଭାଇ ଥିଲେ; ଏସମସ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ମହାସମ୍ପତ୍ତି, ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦରବନ୍ଧ ଓ ଯିହୁଦାଦେଶସ୍ଥ ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଦାନ କଲେ; ମାତ୍ର ଯିହୋରାମ୍ ଜେୟଷ୍ଠ ହେବାରୁ ଗଞ୍ଜକୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଲେ । ୪ ଏହି ଯିହୋରାମ୍ ଆପଣା ପିତୃଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ବଳବାନ କରନ୍ତେ, ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଭଗତଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର କେତେକ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କଲେ । ୫ ଯିହୋରାମ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବତିଶ ବର୍ଷ ବୟସକ

ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ୧୦ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୬ ପୁଣି ସେ ଆହାବତ୍ତକର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥରେ ଗମନ କଲେ; କାରଣ ସେ ଆହାବତ୍ତକର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୭ ତଥାପି ସଦାପୁରତୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସତ୍ତାରେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ସକାଶ୍ଚୁ ପୁଣି ଗତ୍ତକୁ ଓ ଗତ୍ତକର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ନିତ୍ୟ ଏକ ପରଦାପ ଦେବାକୁ ଯେଉଁ ପୁରତିକା କରିଥିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଦାଉଦ-ବଂଶକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ନେଇଥିଲେ । ୮ ଗତ୍ତକ ସମୟରେ ଇଦୋମୀୟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଅଧୀନଗର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ରାଜା କଲେ । ୯ ତହିଁରେ ଯିହୋରାମ୍ ଆପଣା ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ସତ୍ତାରେ ସମସ୍ତ ରଥ ନେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ; ପୁଣି ସେ ରାତ୍ରିକାଳେ ଉଠି ଆପଣାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗବେଷ୍ଟିତ ଇଦୋମୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ରଥାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ । ୧୦ ଏହିପରି ଇଦୋମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାର ଅଧୀନଗର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା; ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଲିବ୍ନା ଗହାର ଅଧୀନଗର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା; ଯେହେତୁ ସେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ୧୧ ଆହୁରି, ସେ ଯିହୁଦାର ନାନା ପର୍ବତରେ ଉଚ୍ଚତ୍ୟାଳା ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ-ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରାଇଲେ ଓ ଯିହୁଦାକୁ ବିପଥରେ ନେଲେ । ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ଗତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଏଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ପତ୍ର ଆସିଲା, ଯଥା, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଯିହୋଶାଫତ୍ତର ପଥରେ କିପରି ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସାର ପଥରେ ଗମନ କରି ନାହିଁ; ୧୩ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥରେ ଗମନ କରିଥାନ୍ତୁ, ପୁଣି ଆହାବର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ଯିହୁଦାକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରାଇଥାନ୍ତୁ, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ତୁମ୍ଭ ପିତୃବଂଶର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ବଧ କରିଥାନ୍ତୁ; ୧୪ ଏହେତୁ ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମହାଘାତରେ ସଂହାର କରିବେ । ୧୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତରପାତାରେ ମହାପାତ୍ରିତ ହେବ, ଶେଷରେ ସେହି ପାତା ସକାଶ୍ଚୁ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତର ଦିନକୁ ଦିନ ବାହାରି ପଡ଼ିବ । ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଯିହୋରାମ୍ତ୍ତକର ପୁରତିକାଳରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଓ କୁଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ମନକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ପୁରତିକାଳରେ ଆସି ଗହା ଭାଙ୍ଗି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ରାଜଗୃହରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି, ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଓ ପତ୍ନୀଗଣକୁ ନେଇଗଲେ; ତହିଁରେ ଗତ୍ତକର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଗତ୍ତକର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୮ ଏସବୁର ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଗତ୍ତକୁ ଅସାଧ୍ୟ ଅନ୍ତରବ୍ୟାଧିରେ ଆଘାତ କଲେ । ୧୯ ତହିଁରେ ସମୟାନୁକ୍ରମେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସେହି ପାତା ସକାଶ୍ଚୁ ଗତ୍ତକର ଅନ୍ତର ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ଓ ସେ ଉତ୍ତକ ପାତାରେ ମଲେ । ତହିଁ ଗତ୍ତକର ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତକର ପିତୃଗଣର ଦାହ ଅନୁଯାୟୀ ଗତ୍ତକ ପାଇଁ ଦାହ କଲେ ନାହିଁ । ୨୦ ସେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବତିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ୧୦ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ ଓ ସେ ପୁରତିକାଳର ନ ହୋଇ ମଲେ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତକୁ ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ଦେଲେ, ମାତ୍ର ରାଜାମାନଙ୍କ କବରରେ ନୁହେଁ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସାୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଗତ୍ତକର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଅହସାୟଙ୍କୁ ଗତ୍ତକ ପଦରେ ରାଜା କଲେ; କାରଣ ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଲୋକଦଳ ଛାଉଣିକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଲେୟଷ୍ଠ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ଏହେତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମ୍ତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଅହସାୟ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨ ଅହସାୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବୟାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗତ୍ତକର ମାଗତ୍ତକର ନାମ ଅଥଲୀୟା, ସେ ଅମ୍ବିରର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୩ ଅହସାୟ ଆହାବ-ବଂଶର ପଥରେ ଗମନ କଲେ; କାରଣ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଗତ୍ତକର ମାଗ ଗତ୍ତକର ମନ୍ତ୍ରଣାଦାୟିନୀ ଥିଲେ । ୪ ତହିଁରେ ସେ ଆହାବ-ବଂଶ ଅନୁଯାୟୀ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ; କାରଣ ଗତ୍ତକର ପିତୃଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଗତ୍ତକ ବିନାଶାର୍ଥେ ଗତ୍ତକର ପରାମର୍ଶଦାତା ଥିଲେ । ୫ ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶାନୁସାରେ ଗଲିଲେ, ପୁଣି ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହାବତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ୍ତ୍ତକ ସତ୍ତାରେ ରାମୋତ୍-ଶିଲୀୟଦରେ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ପୁରତିକାଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ; ତହିଁରେ ଅରାମୀୟମାନେ ଯୋରାମ୍ତ୍ତକୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲେ । ୬ ଏଣୁ ସେ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ପୁରତିକାଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ବେଳେ

ରାମାରେ ଯେଉଁ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ, ତହିଁରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯିଷ୍ଠିଋତ୍ୟୁକୁ ଫେରିଗଲେ । ପୁଣି, ଆହାବତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ ପାଡ଼ିତ ହେବା ସକାଶୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ ଯିଷ୍ଠିଋତ୍ୟୁରେ ଗତ୍ତକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ । ୭ ଅହସାୟ ଯୋରାମତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଯିବା ସକାଶୁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଆତ୍ମ ଗତ୍ତକର ବିନାଶ ଘଟିଲା; କାରଣ ଆହାବ ବଂଶକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରରୁ ନିମ୍ନର ପୁତ୍ର ଯେଉଁ ଯେହୁତ୍ତକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଗତ୍ତକର ପୁରତିକୂଳରେ ସେ ଆସି ଯୋରାମତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ଗଲେ । ୮ ତହିଁରେ ଯେହୁ ଆହାବ-ବଂଶ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ସଫଳ କରିବା ବେଳେ ସେ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନତ୍ତକୁ ଓ ଅହସାୟତ୍ତକର ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକାରୀ ଅହସାୟତ୍ତକର ଭଗ୍ନପୁତ୍ରଗଣକୁ ପାଇ ବଧ କଲେ । ୯ ଏସମୟରେ ଅହସାୟ ଶମରୀୟାରେ ଲୁଚିଥିଲେ, ତହିଁରେ ଯେହୁ ଗତ୍ତକର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତକୁ ଧରି ଯେହୁତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆଣି ଗତ୍ତକୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତକୁ କବର ଦେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ସଦାପୁରତ୍ତକର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କଲେ, ଏ ଗତ୍ତକର ସନ୍ତାନ । ଏଉତ୍ତରେ ଅହସାୟତ୍ତକ ବଂଶ ରାଜ୍ୟ ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ ।

ଯିହୁଦାର ରାଣୀ ଅଥଲୀୟା

୧୦ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅହସାୟତ୍ତକର ମାତ୍ର ଅଥଲୀୟା ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ମୃତ ଦେଖନ୍ତେ, ସେ ଉଠି ଯିହୁଦା-ଗୋଷ୍ଠୀର ସମସ୍ତ ରାଜବଂଶ ବିନାଶ କଲେ । ୧୧ ମାତ୍ର ରାଜାତ୍ତକର କନ୍ୟା ଯିହୋଶାବତ୍ ଅହସାୟତ୍ତକର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ତକୁ ନେଇଗଲା ଓ ଯେଉଁ ରାଜପୁତ୍ରମାନେ ହତ ହେଲେ, ସେମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରୁ ଗତ୍ତକୁ ଗେରାଇ ନେଇ ଗତ୍ତକୁ ଓ ଗତ୍ତକର ଧାତ୍ରୀକୁ ଶୟନଗାରରେ ରଖିଲା । ଏହିରୂପେ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ଭାୟ୍ଯା, ଯିହୋରାମ ରାଜାତ୍ତକର କନ୍ୟା, ଅହସାୟତ୍ତକର ଭଗିନୀ ଯିହୋଶାବତ୍, ଅଥଲୀୟାତ୍ତକଠାରୁ ଗତ୍ତକୁ ଲୁଚାଇଲା, ତେଣୁ ସେ ଗତ୍ତକୁ ବଧ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋୟାଶ୍ ସେମାନତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହରେ ଛଅ ବର୍ଷ ରହିଲେ; ପୁଣି ଅଥଲୀୟା ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୨୩

ଅଥଲୀୟାତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯିହୋୟାଦା ଆପଣାକୁ ବଳବାନ କରି ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ ଓ ଯିହୋହାନନ୍ତର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵାୟେଲ, ଓବେଦ୍ଦର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ ଓ ଅଦାୟାର ପୁତ୍ର ମାସେୟ ଓ ସିଖ୍ଠର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାଫଟ୍, ଏହି ଶତପତିମାନତ୍ତକୁ ଆପଣା ସତ୍ତରେ ନିୟମରେ ଆବଦ୍ଧ କଲା । ୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଭରମଣ କରି ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ଲୋକାୟମାନତ୍ତକୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପିତୃବଂଶର ପ୍ରଧାନମାନତ୍ତକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ତହିଁ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ୩ ଏଉତ୍ତରେ ସମଗ୍ର ସମାଜ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହରେ ରାଜାତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ନିୟମ କଲେ । ପୁଣି ଯିହୋୟାଦା ସେମାନତ୍ତକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ଦାଉଦତ୍ତକର ସନ୍ତାନଗଣ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରରୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ରାଜପୁତ୍ର ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ୪ ତୁମଭେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିବ; ତୁମଭମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲୋକାୟମାନେ ବିଶ୍ଵରାମବାରରେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନତ୍ତକର ତୃତୀୟାଂଶ ଦ୍ଵାରାପାଳ ହେବେ । ୫ ଓ ତୃତୀୟାଂଶ ରାଜଗୃହରେ ରହିବେ ଓ ତୃତୀୟାଂଶ ଭିତ୍ତିମୂଳ-ଦ୍ଵାରରେ ରହିବେ; ଆଉ ସମଗ୍ର ଲୋକ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଗୃହର ନାନ ପ୍ରାନ୍ତଗଣରେ ରହିବେ । ୬ ମାତ୍ର ଯାଜକମାନତ୍ତକର ଓ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକାରୀ ଲୋକାୟମାନତ୍ତକର ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ସଦାପୁରତ୍ତକ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ସେମାନେ ପବିତ୍ର, ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ମାତ୍ର ସମଗ୍ର ଲୋକ ସଦାପୁରତ୍ତକ ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୭ ପୁଣି ଲୋକାୟମାନତ୍ତକର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ହାତରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ର ଧରି ରାଜାତ୍ତକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବେଷ୍ଟନ କରିବେ; ଆଉ ଯେକେହି ଗୃହ ଭିତରକୁ ଆସେ, ସେ ହତ ହେଉ; ପୁଣି ରାଜା ଭିତରକୁ ଆସିବା ବେଳେ ଓ ବାହାରକୁ ଯିବା ବେଳେ ତୁମଭେମାନେ ଗତ୍ତକ ସତ୍ତରେ ଥାଅ । ୮ ତହିଁ ଲୋକାୟମାନେ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା, ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଶ୍ଵରାମବାରରେ ଅନ୍ତର୍ଗାମୀ ଓ ବିଶ୍ଵରାମବାରରେ ବହିର୍ଗାମୀ ଆପଣା ଆପଣା ଲୋକତ୍ତକୁ ନେଲେ; କାରଣ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ଲୋକମାନତ୍ତକୁ ପାଲିରୁ ବିଦାୟ କରି ନ ଥିଲା । ୯ ଆଉ, ଦାଉଦ ରାଜାତ୍ତକର ଯେଉଁ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତା ଓ ଭାଲ ଓ ଚର୍ମ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହରେ ଥିଲା, ଉହାସରୁ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ଶତପତିମାନତ୍ତକୁ

ଦେଲା । ୧୦ ଆଉ, ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସପ୍ତରାତ୍ରରେ ଅସ୍ତରଧାରୀ ପୁରତି ଜଣକୁ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଗୃହ ନିକଟରେ ରାଜାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସ୍ଥାପନ କଲା । ୧୧ ତହିଁ ସେମାନେ ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ଗଡ଼କ ମସ୍ତକରେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟପୁସ୍ତକ ଦେଇ ଗଡ଼କୁ ରାଜା କଲେ; ପୁଣି ଯିହୋୟାଦା ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଗଡ଼କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ କହିଲେ, ରାଜା ଚିରଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ । ୧୨ ଏଥିରେ ଅଥଲାୟା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ିର ଓ ରାଜାଙ୍କର ପରଶଂସା କରିବାର କୋଳାହଳ ଶୁଣି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ କତିକି ଆସିଲେ; ୧୩ ଆଉ, ସେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତେ, ଦେଖ, ରାଜା ଦୁପ୍ପାର-ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ସ୍ତମ୍ଭ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେନାପତିମାନେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁରୀ ଅଛି; ପୁଣି ଦେଶର ସମଗ୍ର ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ତୁରୀ ବଜାଉ ଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ଗାୟକମାନେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ବଜାଇ ପରଶଂସାଗାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅଥଲାୟା ଆପଣା ବସ୍ତର ଚିରି ରାଜଦ୍ରୋହ, ରାଜଦ୍ରୋହ ବୋଲି ଡାକ ପକାଇଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକ ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଶତପତିମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣି କହିଲା, ସୈନ୍ୟଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟଦେଇ ଏହାକୁ ବାହାରକୁ ନେଇଯାଅ ଓ ଯେକେହି ଗହାର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ହୁଏ, ସେ ଖଡ଼ଗରେ ହତ ହେଉ; କାରଣ ଯାଜକ କହିଲା, ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହ ଭିତରେ ଗହାକୁ ବଧ କର ନାହିଁ । ୧୫ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଗଡ଼କ ପାଇଁ ପଥ ଛାଡ଼ନ୍ତେ, ସେ ରାଜଗୃହର ଅଶୁଭଦ୍ରାପୁରର ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ; ଆଉ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ ବଧ କଲେ ।

ଯିହୋୟାଦା କରିଥିବା ସଂସ୍କାର

୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଲୋକ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ଯିହୋୟାଦା ଆପଣାର, ପୁଣି ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କର ଓ ରାଜାଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିୟମ କଲା । ୧୭ ଏଉତ୍ତରେ ସମଗ୍ର ଲୋକ ବାଲ୍-ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ, ସେମାନେ ଗହାର ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ପୁରତିମାସରୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣା କଲେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବାଲ୍‌ର ଯାଜକ ମତନକୁ ବଧ କଲେ । ୧୮ ଆଉ, ଦାଉଦଙ୍କର ବିଧାନମତେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଗାନ ସହିତ ମୋଶାଙ୍କ ବୃନ୍ଦାସ୍ଥାନ ଲିଖନାନ୍ତସାରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଦାଉଦ ଯେଉଁ ଲେଖା ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହରେ ବିଭାଗ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତଗ୍ରାହ୍ୟରେ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କଲା । ୧୯ ଆଉ, କୌଣସି ବିଷୟରେ ଅଶୁଚି କୌଣସି ଲୋକ ଯେପରି ପୁରବେଶ କରି ନ ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହର ଦୁପ୍ପାରସବୁରେ ଦୁପ୍ପାରପାଳମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲା । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଶତପତିମାନଙ୍କୁ ଓ କୁଳାନିମାନଙ୍କୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ରାଜାଙ୍କୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହକୁ ଆଣିଲା; ଆଉ, ସେମାନେ ଉପର ଦୁପ୍ପାର ଦେଇ ରାଜଗୃହକୁ ଆସି ରାଜସିଂହାସନରେ ରାଜାଙ୍କୁ ବସାଇଲେ । ୨୧ ସେତେବେଳେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କଲେ ଓ ନଗର ସୁସ୍ଥର ହେଲା; ଆଉ, ସେମାନେ ଅଥଲାୟାଙ୍କୁ ଖଡ଼ଗରେ ବଧ କଲେ ।

ଯୋୟାଶ୍ ରାଜାଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ମରାମତି

୧ ଯୋୟାଶ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ସାତ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗ୍ଵଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଡ଼କର ମାଗଡ଼କ ନାମ ସିବାୟା, ଯେ ବେରୁଶେବା ନିବାସିନୀ ଥିଲେ । ୨ ପୁଣି, ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ଜୀବନଯାଏ ଯୋୟାଶ୍ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ୩ ଯିହୋୟାଦା ଗଡ଼କୁ ଦୁଇ କନ୍ୟା ବିବାହ କରାଇଲେ ଓ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଜାତ ହେଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଗୃହର ମରାମତି କରିବାକୁ ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ମନ ହେଲା । ୫ ତହିଁରେ ସେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଲେଖାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ଯାଅ ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଦୃଢ଼ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିକଟରୁ ମୁଦ୍‌ଗ ସଂଗ୍ରହ କର, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର କର । ତଥାପି ଲେଖାମାନେ ଗହା ଶୀଘ୍ର କଲେ ନାହିଁ । ୬ ଏଥିରେ ରାଜା ପୁରଧାନ ଯିହୋୟାଦାକୁ ଡାକି କହିଲେ, ସାକ୍ଷ୍ୟ-ତମସ୍ତୁ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ସେବକ ମୋଶା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୁପ୍ପାର ଯେଉଁ କର ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଲେଖାମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରି ନାହିଁ ? ୭ କାରଣ ସେହି ଦୁଷ୍ଟା ସ୍ତରୀ ଅଥଲାୟାର ପୁତ୍ରମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଭଗ୍ନ

କରିଥିଲେ; ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହର ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ବସ୍ତୁ ବାଲ୍ ଦେବଗଣକୁ ଦେଲେ । ୮ ରାଜା ଏହିପରି ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଏକ ସିନ୍ଦୁକ ନିର୍ମାଣ କରି ବାହାରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହର ଦୁଆର ନିକଟରେ ରଖିଲେ । ୯ ଆଉ, ପରମେଶ୍ଵରଭୃତ୍ କ ସେବକ ମୋଶା ପୁରାତନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଯେଉଁ କର ବସାଇଥିଲେ, ଗହା ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ନିମନ୍ତେ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ । ୧୦ ଏଥିରେ ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ଓ ସମଗ୍ର ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସମାପ୍ତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ସିନ୍ଦୁକରେ ପକାଇଲେ । ୧୧ ତହିଁ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସିନ୍ଦୁକ ଲେବାୟତମାନଙ୍କ ହସ୍ତେ ଦୁଆର ରାଜାଭୃତ୍ କ ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନକୁ ଅଣାଗଲା ଓ ତହିଁରେ ବହୁତ ମୁଦ୍ରା ଅଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ରାଜାଭୃତ୍ କ ଲେଖକ ଓ ପୁରଧାନ ଯାଜକର କର୍ମଗୁଣୀ ଆସି ସିନ୍ଦୁକ ଖାଲି କଲେ, ଆଉ ଗହା ନେଇ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ । ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ପୁରତିଦିନ କଲେ ଓ ପୁରରୁ ମୁଦ୍ରା ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ୧୨ ଆଉ, ରାଜା ଓ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହର ସେବାକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗହା ଦେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହର ମରାମତି ନିମନ୍ତେ ରାଜମିସ୍ତରୀ ଓ ସୂତରଧରମାନଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହ ଦୃଢ଼ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲୌହ ଓ ପିତ୍ତଳ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ବେତନ ଦେଇ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୧୩ ଏହିରୂପେ କର୍ମକାରୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଆର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେଲା, ଆଉ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଭୃତ୍ କ ଗୃହ ପୂର୍ବାବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥାପନ କରି ଗହା ଦୃଢ଼ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ରାଜାଭୃତ୍ କ ଓ ଯିହୋୟାଦାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରା ଆଣିଲେ, ତଦ୍ଦୁଆର ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ନାନା ପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାୟକ ଓ ବଳିଦାନାର୍ଥକ ପାତ୍ର, ପୁଣି ଗ୍ରାମ ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶାମୟ ଓ ରୈପ୍ତମୟ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା । ଆଉ, ସେମାନେ ଯିହୋୟାଦାର ଜୀବନଯାଏ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହରେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

ଯୋୟାଶ୍ଵତ୍ କ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା

୧୫ ମାତ୍ର ଯିହୋୟାଦା ବୃଦ୍ଧ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣଶାୟ ହୋଇ ମଲା; ମରଣ ସମୟରେ ଗହାର ବୟସ ଏକ ଶହ ତିରିଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ୧୬ ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଦାଉଦ-ନଗରରେ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାକୁ କବର ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ, ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଗହାଭୃତ୍ କ ଗୃହ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଥିଲା । ୧୭ ଯିହୋୟାଦାର ମରଣ ଉତ୍ତରରେ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନେ ଆସି ରାଜାଭୃତ୍ କ ପୁରଣା କଲେ । ତହିଁରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ । ୧୮ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଭୃତ୍ କ ଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ପୁରତିମାଗଣର ସେବା କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅପରାଧ ସକାଶୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ କୋପ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୯ ତଥାପି ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵରାଜମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ କର୍ଣ୍ଣ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ନୋହିଲେ । ୨୦ ଏଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵରଭୃତ୍ କ ଆତ୍ମା ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ପୁତ୍ର ଜିଖରୀୟ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସଦାପୁରଭୃତ୍ କର ଆଜ୍ଞାସବୁ ଲଙ୍ଘନ କରୁଅଛ ? ଏଥିରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ନୋହିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୧ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଗୃହର ପୁରାତନରେ ଗହାକୁ ପୁରସ୍ତରାଘାତ କଲେ । ୨୨ ଏହିରୂପେ, ଗହାର ପିତା ଯିହୋୟାଦା ଯୋୟାଶ୍ଵ ରାଜାଭୃତ୍ କ ପୁରତି ଯେଉଁ ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା, ଗହା ସମରଣ ନ କରି ସେ ଗହାର ପୁତ୍ରକୁ ବଧ କଲେ । ପୁଣି, ସେ ମରଣ କାଳରେ କହିଲା, ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ଏଥି ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତୁ ଓ ତହିଁ ପରିଶୋଧ ନେଉନ୍ତୁ ।

ଯୋୟାଶ୍ଵତ୍ କ ଶାସନର ଅବସାନ

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଗଭୀର ପୁରତିକୂଳରେ ଆସିଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସକଳ ଲୁଟ ଦରବନ୍ୟ ନେଇ ଦମ୍ଭେଶକର ରାଜା ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୨୪ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଅଲ୍ପ ଲୋକଦଳ ନେଇ ଆସିଥିଲେ; ତଥାପି ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ ସେମାନଙ୍କ

ହସ୍ତରେ ମହାସୈନ୍ୟଦଳକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଯୋଯାଶଙ୍କ ଉପରେ ଦର୍ଶନାଙ୍କା ସଫଳ କଲେ । ୨୫ ଆଉ, ସେମାନେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଗଞ୍ଜର ନିଜ ଦାସମାନେ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ସକାଶୁ ଗଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଗଞ୍ଜର ଶୟ୍ୟାରେ ଗଞ୍ଜକୁ ବଧ କରନ୍ତେ, ସେ ମଲେ, କାରଣ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଗଞ୍ଜକୁ ମହାପାତିତବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ଦାଉଦ-ନଗରରେ କବର ଦେଲେ, ମାତ୍ର ରାଜାମାନଙ୍କ କବରରେ କବର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୨୬ ଅମମୋନୀୟା ଶିମାୟତର ପୁତ୍ର ସାବଦ୍ ଓ ମୋୟାବ ବଂଶୀୟା ଶିମରୀତର ପୁତ୍ର ଯିହୋଷାବଦ୍, ଏମାନେ ଗଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ୨୭ ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଥା ଓ ଗଞ୍ଜ ଉପରେ ଥିବା ଭାରର ଗୁରୁତ୍ଵ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ବିବରଣ, ଦେଖ, ଏସବୁ ରାଜାବଳୀ ପୁସ୍ତକର ଟୀକାରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ଏଉତ୍ତରରେ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ସାୟ ଗଞ୍ଜ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୨୫

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ସାୟ

୧ ଅମତ୍ସାୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଞ୍ଜର ମାଗଞ୍ଜ ନାମ ଯିହୋୟାଦଦ୍, ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସିନୀ ଥିଲେ । ୨ ସେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ, ମାତ୍ର ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ତଃକରଣରେ କଲେ ନାହିଁ । ୩ ଗଞ୍ଜର ରାଜ୍ୟ ସୁସ୍ଥର ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଗଞ୍ଜର ପିତା ରାଜାଙ୍କର ହତ୍ୟାକାରୀ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୪ ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସନ୍ତାନଗଣ ପାଇଁ ପିତୃଗଣର ପ୍ରାର୍ଥନାଦେବ ହେବ ନାହିଁ, କିଆଁ ପିତୃଗଣ ପାଇଁ ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରାର୍ଥନାଦେବ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରତେୟକ ଲୋକ ନିଜ ପାପ ଲାଗି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବ; ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଏହି ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ କର୍ମ କଲେ ।

ଅମତ୍ସାୟଙ୍କ ବିଜୟ

୫ ଆହୁରି, ଅମତ୍ସାୟ ଯିହୁଦା ବଂଶକୁ ଏକତର କଲେ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ କଲେ; ପୁଣି, ସେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତତ୍ପରେ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରନ୍ତେ, ବର୍ତ୍ତା ଓ ଭାଲ ଧରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବାକୁ ସମର୍ଥ ତିନି ଲକ୍ଷ ବହା ଲୋକ ପାଇଲେ । ୬ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକ ଶହ ଗଳନ୍ତ ରୂପା ବେତନ ଦେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୭ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ଲୋକ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ରାଜା, ଇସ୍ରାଏଲର ସୈନ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଯାଉନ୍ତୁ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସଙ୍ଗରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଫ୍ରେୟିମର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଙ୍ଗରେ ନାହାନ୍ତି । ୮ ମାତ୍ର ଯେବେ ଆପଣ ଯିବେ, ତେବେ ସାହସରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବଳବାନ ହେଉନ୍ତୁ; ପରମେଶ୍ଵର ଶତରୁ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବେ, କାରଣ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ନିପାତ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଛି । ୯ ତହିଁରେ ଅମତ୍ସାୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭଲ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ-ସୈନ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ଏକ ଶହ ଗଳନ୍ତ* ରୂପା ଦେଇଅଛି, ତହିଁ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ? ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଉତ୍ତର କଲେ; ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ତହିଁରୁ ଅତି ଅଧିକ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ୧୦ ତହିଁ ଅମତ୍ସାୟ ଇଫ୍ରେୟିମରୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଗତ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ ପୁନର୍ବାର ଯିବା ପାଇଁ ପୃଥକ କଲେ; ଏଣୁ ଯିହୁଦା ପୁରତିକୁଳରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅତି ପରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ପୁରତେୟକ କ୍ରୋଧରେ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ । ୧୧ ଏଉତ୍ତରରେ ଅମତ୍ସାୟ ସାହସିକ ହୋଇ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ନେଇ ଲବଣ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଗଲେ ଓ ସେୟାର-ସନ୍ତାନଗଣର ଦଶ ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ଯିହୁଦା ସନ୍ତାନମାନେ ଅନ୍ୟ ଦଶ ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବିତ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୈଳଶିଖରକୁ ନେଇ ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଳେ ପକାଇଦେଲେ, ତହିଁରେ ସେ ସମସ୍ତେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲେ । ୧୩ ମାତ୍ର ଅମତ୍ସାୟ ଯେଉଁ ସେନାମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସଙ୍ଗେ

* ୨୫:୯ ପ୍ରାୟ ୩,୩୦୦ କିଲୋ ରୂପା

ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ ନ କରି ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଶମରୀୟାଠାରୁ ବେଥ୍-ହୋରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ଯିହୁଦାର ନଗରସବୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ତିନି ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରି ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ଦରବନ୍ଧ ନେଲେ ।

ଅମତ୍ୟାୟତ୍ନ ଦେବପୂଜା

୧୪ ଅମତ୍ୟାୟ ଇଦୋମୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରି ଫେରି ଆସିଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ସେୟାର-ସ୍ଵାଗନମାନଙ୍କୁ ଦେବଗଣକୁ ଆଣି ଆପଣାର ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମମୁଖରେ ପରଶାମ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇଲେ । ୧୫ ଏହେତୁ ଅମତ୍ୟାୟତ୍ନ ପରତିକୂଳରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଵାଳିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଗତ୍ତ ନିକଟକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପଠାଇଲେ, ଯେ ଗତ୍ତକୁ କହିଲା, ଯେଉଁ ଦେବଗଣ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାତ୍ନ ହସତରୁ ଉଦ୍‌ଧାର କଲେ ନାହିଁ, ଆପଣ କାହିଁକି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବଗଣର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି ? ୧୬ ସେ ଗତ୍ତକୁ ଏହି କଥା କହିବା ବେଳେ, ରାଜା ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜମାନ୍ତ୍ରୀ କରିଅଛୁ ? କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ ! କାହିଁକି ମାଡ଼ ଖାଇବ ? ଏଥିରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ, ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣାତ୍ନକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଆପଣ ଏହା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋ’ ପରାମର୍ଶରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଇସ୍ରାଏଲ ଦ୍ଵାରା ପରାଜିତ

୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ଯେହୁତ୍ତର ପୌତ୍ର, ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍ତର ପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ମୁଖ ଦେଖାଦେଖି ହେବା । ୧୮ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟତ୍ନ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, ଲିବାନୋନର କର୍ଣ୍ଣକ ଲତା ଲିବାନୋନର ଏରସ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲା, ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟାକୁ ମୋ’ ପୁତ୍ର ସତ୍ତରେ ବିବାହ ଦିଅ; ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଲିବାନୋନର ଏକ ବନ୍ୟ ପଶୁ ନିକଟ ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ସେହି କର୍ଣ୍ଣକ ଲତାକୁ ଦଳି ପକାଇଲା । ୧୯ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଇଦୋମୀୟକୁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛ ବୋଲି କହୁଅଛ; ତେଣୁ ଦର୍ପ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ମନ ତୁମ୍ଭକୁ ପରବୃତ୍ତି ଦେଉଅଛ; ଏବେ ଆପଣା ଘରେ ଥାଅ, ଆପଣାର ଅମତ୍ୟାୟ ପାଇଁ କାହିଁକି ବିରୋଧ କରିବ ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତରେ ଯିହୁଦା, ଦୁହେଁ କାହିଁକି ପତିତା ହେବ ? ୨୦ ମାତ୍ର ଅମତ୍ୟାୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଲୋକମାନେ ଇଦୋମୀୟ ଦେବଗଣର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶତରୁଗଣ ହସତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାତ୍ତ ଆଡ଼ୁ ଏହି ଘଟଣା ହେଲା । ୨୧ ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତ ଗଲେ; ଆଉ ଯିହୁଦାର ଅଧିକାରସ୍ଥ ବେଥ୍-ଶେମଶରେ ସେ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟ ପରସ୍ପର ମୁଖ ଦେଖାଦେଖି ହେଲେ । ୨୨ ଏଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସମମୁଖରେ ଯିହୁଦା ପରାସ୍ତ ହେଲା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭକୁ ପକାଇଲେ । ୨୩ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତ ବେଥ୍-ଶେମଶରେ ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍ତର ପୌତ୍ର, ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତର ପୁତ୍ର, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ୟାୟତ୍ନକୁ ଧରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ ଓ ଇଫ୍‌ରୟିମର ନଗର-ଦ୍ଵାରଠାରୁ କୋଣର ଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମର ଗୁରି ଶହ ହାତ ପରାଗୀର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ଓବେଦ-ଇଦୋମୀୟ ଅଧୀନରେ ପରାସ୍ତ ସକଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ଓ ସକଳ ପାତ୍ର ଓ ରାଜଗୃହର ଧନ, ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧକ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶମରୀୟାକୁ ଫେରିଗଲେ । ୨୫ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିହୋୟାହସ୍‌ତ୍ତର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ତ୍ତର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ୟାୟ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ । ୨୬ ଏହି ଅମତ୍ୟାୟତ୍ତର ଅବଶିଷ୍ଟ କରିୟାର ଆଦ୍ୟନ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କ’ଣ ଯିହୁଦାର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ? ୨୭ ଅମତ୍ୟାୟ ସଦାପରଭୁତ୍ତ ଅନ୍ତଗମନରୁ ବିମୁଖ ହେବା ସମୟଠାରୁ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗତ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଲାଖୀଶକୁ ପକାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗତ୍ତ ପଛେ ଲାଖୀଶକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସେଠାରେ ଗତ୍ତକୁ ବଧ କଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗତ୍ତକୁ ଆଣି ଯିହୁଦା-ନଗରରେ ଗତ୍ତର ପିତୃଗଣ ସହିତ ଗତ୍ତକୁ କବର ଦେଲେ ।

† ୨୫:୧୯ ପତିତ ମରିବ

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉଷାୟ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଉଷାୟଠ୍କୁ ନେଇ ଗଢ଼କର ପିତା ଅମତ୍ୟାୟଠ୍କର ପଦରେ ଗଢ଼କୁ ରାଜା କଲେ । ୨ ରାଜାଠ୍କ ମୁଦୁୟ ପରେ ଉଷାୟ ଏଲତ୍-ନଗର ଦୃଢ଼ କରି ଗହା ପୁନର୍ବାର ଯିହୁଦାର ଅଧୀନକୁ ଆଣିଲେ । ୩ ଉଷାୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାବନ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଢ଼କ ମାଗଢ଼କର ନାମ ଯିଖଲାୟା, ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସିନୀ ଥିଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପିତା ଅମତ୍ୟାୟଠ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ୫ ଆଉ, ପରମେଶ୍ଵରୀୟ ଦର୍ଶନ ସମବନ୍ଧରେ ବୁଦଧ୍ୟମାନ ଜିଖରାୟର ସମୟରେ ସେ ପରମେଶ୍ଵରୀୟଠ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ନିବିଷ୍ଟ କଲେ ଓ ସେ ଯେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୟଠ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ, ସେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରୀୟ ଗଢ଼କୁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ଦେଲେ । ୬ ପୁଣି, ସେ ଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ; ଆଉ ଗାଥ୍-ନଗରର ପୁରାଗର ଓ ଯବନିର ପୁରାଗର ଓ ଅସଦୋଦର ପୁରାଗର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ; ପୁଣି ଅସଦୋଦ ଦେଶରେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାନା ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ୭ ଆହୁରି, ପରମେଶ୍ଵରୀୟ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଠ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଓ ଗୁରୁବାଲ୍-ନିବାସୀ ଆରବୀୟମାନଠ୍କ ଓ ମିୟୁନୀୟମାନଠ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଗଢ଼କର ସାହାୟ୍ୟ କଲେ । ୮ ପୁଣି, ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଉଷାୟଠ୍କୁ ଦର୍ଶନା ଦେଲେ ଓ ଗଢ଼କର ନାମ ମିସରର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା; କାରଣ ସେ ବେଳକୁ ବେଳ ବଳିଷ୍ଠ ହେଲେ । ୯ ଆହୁରି, ଉଷାୟ ଯିରୁଶାଲମର କୋଣ-ଦୁପ୍ରାରେ ଓ ଉପତ୍ୟକା-ଦୁପ୍ରାରେ ଓ ପୁରାଗର-କୋଣରେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରି ଗହାସବୁ ଦୃଢ଼ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ସେ ପୁରାତରରେ ଦୁର୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ମଧ୍ୟ ତଳଭୂମିରେ ଓ ସମଭୂମିରେ ଗଢ଼କର ବହୁତ ପଶୁ ଥିବାରୁ ଅନେକ କୃପ ଖୋଲିଲେ; ଆଉ, ପର୍ବତରେ ଓ ଫଳବତ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଢ଼କର କୃଷକ ଓ ଦରାକ୍ଷା-କୃଷକଗଣ ଥିଲେ; କାରଣ ସେ କୃଷିପୁରୁଷ ଥିଲେ । ୧୧ ଆହୁରି, ଉଷାୟଠ୍କର ଯୁଦ୍ଧକାରୀ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଠ୍କର ହନାନୀୟ ନାମକ ଏକ ସେନାପତିର ଅଧୀନରେ ଯିୟାୟେଲ୍ ଲେଖକର ଓ ମାସେୟ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗର ଗଣିତ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୧୨ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନ ଓ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକଠ୍କର ସମୁଦାୟ ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ ହଜାର ଛଅ ଶହ ଥିଲା । ୧୩ ପୁଣି, ସେମାନଠ୍କ ହସତାଧୀନରେ ତିନି ଲକ୍ଷ ସାତ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଶିକ୍ଷିତ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ, ଏମାନେ ଶତରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜାଠ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅତି ପରାକ୍ରମରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ଉଷାୟ ସେହି ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ନିମନ୍ତେ ଭଲ, ବର୍ତ୍ତା, ଗୋପର, ସାଞ୍ଜୁଆ, ଧନୁ ଓ ଛାଟିଣା ପଥର ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ । ୧୫ ଆଉ, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶିଳ୍ପକାରମାନଠ୍କ କଳ୍ପିତ ଯନ୍ତ୍ର ପୁରସ୍ତୁତ କରି ତଦ୍‌ଦୁପ୍ରା ଡାକ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ନିକ୍ଷେପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାସବୁ ଦୁର୍ଗ ସବୁରେ ଓ ପୁରାଗର-ତୃତୀରେ ରଖିଲେ ପୁଣି, ଗଢ଼କର ନାମ ବହୁ ଦୂର ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା; କାରଣ ସେ ବଳିଷ୍ଠ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ସାହାୟ୍ୟ ପୁରାପୁତ ହେଲେ ।

ଉଷାୟଠ୍କ ଅହଂକାର ଏବଂ ଦଣ୍ଡ

୧୬ ମାତ୍ର ସେ ବଳବାନ ହୁଅନ୍ତେ, ଗଢ଼କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଉଦ୍ଧତ ହେଲା, ତହିଁ ସେ ଦୁରାଚରଣ କରି ସଦାପୁରଭୂ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରୀୟଠ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ନ କଲେ; କାରଣ ସେ ଧୂପବେଦିରେ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ଅସରାୟ ଯାଜକ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୟଠ୍କ ଅଶା ଜଣ ପରାକ୍ରମନ୍ତ ଯାଜକ ଗଢ଼କର ପଛ ପଛ ଗଲେ; ୧୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଉଷାୟ ରାଜାଠ୍କୁ ନିବାରଣ କରି ଗଢ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଉଷାୟ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାଇବା ପାଇଁ ଆପଣାଠ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ହାଗୋଣଠ୍କର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାଇବା ପାଇଁ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଠ୍କର ଅଧିକାର ଅଟେ; ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନରୁ ବାହାରି ଯାଉନ୍ତୁ; ଆପଣ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ନ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହା ସଦାପୁରଭୂ ପରମେଶ୍ଵରୀୟଠ୍କଠାରୁ ଆପଣାଠ୍କ ଗୌରବାର୍ଥେ ହେବ ନାହିଁ । ୧୯ ସେତେବେଳେ ଉଷାୟ କୋପାନ୍ୱିତ ହେଲେ; ପୁଣି ଧୂପ ଜ୍ଵଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗଢ଼କର ହସ୍ତରେ ଧୂପାତି ଥିଲା; ପୁଣି ସେ ଯାଜକମାନଠ୍କ ପୁରତି କୋପାନ୍ୱିତ ଆଉ ଆଉ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୟ ଗୃହରେ ଯାଜକମାନଠ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଧୂପବେଦି ନିକଟରେ ଗଢ଼କର କପାଳରେ କୁଷ୍ଠ ପୁରକାଶ ପାଇଲା । ୨୦ ତହିଁରେ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଅସରାୟ ଓ

ଅନ୍ୟ ସକଳ ଯାଜକ ଗଡ଼କୁ ଅନାନ୍ତେ, ଦେଖ, ଗଡ଼କର କପାଳରେ କୁଷ୍ଠ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ସେମାନେ ଶାୟର ଗଡ଼କୁ ସେଠାରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ; ମଧ୍ୟ ସେ ଆପେ ବାହାରି ଯିବା ପାଇଁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲେ, କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଗଡ଼କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ଉଷାୟ ରାଜା ଆପଣା ମରଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଷ୍ଠା ହୋଇ ପୃଥକ୍ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ; କାରଣ ସେ ସଦାପୁରକୁ ଗୃହରୁ ଉତ୍ତରଣ ହେଲେ; ତହିଁ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍ ରାଜଗୃହର କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦେଶସଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କଲେ । ୨୨ ଏହି ଉଷାୟଙ୍କର ଆଦ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତାନ୍ତ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଲେଖିଲେ । ୨୩ ଏହିରୂପେ ଉଷାୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଗଡ଼କର ପିତୃଗଣ ସହିତ ରାଜାମାନଙ୍କ କବର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଡ଼କୁ କବର ଦେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ସେ କୁଷ୍ଠା; ତହିଁ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍ ଗଡ଼କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୨୭

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯୋଥମ୍

୧ ଯୋଥମ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଡ଼କର ମାଗଡ଼କ ନାମ ଯିରୁଶା, ଯେ ସାଦୋକର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପିତା ଉଷାୟଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ; ତଥାପି ସେ ସଦାପୁରକୁ ମନ୍ଦିରରେ ପୁରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ଆଉ, ଲୋକମାନେ ସେସମୟରେ ହେଁ ଦୁଇଚରଣ କଲେ । ୩ ସେ ସଦାପୁରକୁ ଗୃହର ଉପର ଦୁଆର ଦୃଢ଼ କଲେ, ପୁଣି ଓଫଲର ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ଅନେକ ସଥାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୪ ଆହୁରି, ସେ ଯିହ୍ୱଦାର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ନାନା ନଗର ଓ ବନରେ ଗଡ଼ ଓ ଦୁର୍ଗସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୫ ମଧ୍ୟ ସେ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ବର୍ଷ ଗଡ଼କୁ ଏକ ଶହ ଗଲନ୍ତ* ରୂପା ଓ ଦଶ ସହସ୍ର ମହଣ ଗହମ ଓ ଦଶ ସହସ୍ର ମହଣ ଯବ ଦେଲେ । ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଗଡ଼କୁ ଦେଲେ । ୬ ଏହିରୂପେ ଯୋଥମ୍ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ପଥ ସଜାଡ଼ିବାରୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ୭ ଏହି ଯୋଥମ୍‌ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତାନ୍ତ ଓ ଗଡ଼କର ସକଳ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଗଡ଼କର ଆଚରଣ ବିଷୟ, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି । ୮ ସେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୯ ପୁଣି, ଯୋଥମ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଦାଉଦ-ନଗରରେ ଗଡ଼କୁ କବର ଦେଲେ; ତହିଁ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ଆହସ୍ ଗଡ଼କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୨୮

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆହସ୍

୧ ଆହସ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ସଦାପୁରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ନାହିଁ । ୨ ମାତ୍ର ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିଲେ, ମଧ୍ୟ ବାଲ୍ ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଛାଡ଼ିରେ ତଳ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୩ ଆହୁରି, ସେ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାରେ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାଇଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟାୟତ୍ତ ବ୍ୟବହାରାନୁସାରେ ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ଓ ପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପୁରତ୍ୟକ ହରିଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣା ଚୂକ୍ଷତଳେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାଇଲେ । ୫ ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଗଡ଼କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଗ୍ର ରାଜାର ହସ୍ତରେ ଗଡ଼କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ଗଡ଼କର ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଦମ୍ମୋନୀକୁ ନେଇଗଲେ । ମଧ୍ୟ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ-ରାଜାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଗଡ଼କୁ ମହାସଂହାରରେ ପରାସ୍ତ କଲେ । ୬ କାରଣ ରମଲାୟର ପୁତ୍ର ପେକହ୍ ଯିହ୍ୱଦାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ବିକ୍ରମଣାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକ ଦିନରେ ବଧ କଲା; ଯେଣୁ ସେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ୭ ପୁଣି, ସିଖ୍ରି ନାମରେ ଇଫ୍ରାୟମୀୟ ଏକ ବିକ୍ରମଣାଳୀ

* ୨୭:୫ ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ତିନିଶହ କିଲୋ

ଲୋକ ରାଜପୁତ୍ର ମାସେୟକୁ ଓ ଗୃହାଧିକ୍ଷ ଅସରାକାମକୁ ଓ ରାଜାତ୍ଵକର ଦୁଃସ୍ରୀୟ (ସ୍ଵାଧୀନ) ଇଲକାନାକୁ ବଧ କଲ । ୮ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା, ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ପରାଣୀକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ, ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ଲୁଟି ଦରବନ୍ଦ ନେଲେ ଓ ସେହି ଲୁଟି ଦରବନ୍ଦସବୁ ଶମରୀୟାକୁ ଆଣିଲେ । ୯ ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଓଦେବ ନାମରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକର ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ଥିଲେ; ସେ ଶମରୀୟାକୁ ଆଗତ ସୈନ୍ୟଦଳ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଦେଖ, ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ଯିହ୍ଵଦା ପୁରତି କୋପାନ୍ତ୍ରିତ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ଦୁପ୍ପାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଅଛ । ୧୦ ଆଉ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହ୍ଵଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଗଣକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବନ୍ଧାଦାସ ଓ ବନ୍ଧାଦାସୀ କରି ରଖିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରୁଅଛ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ’ଣ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵପ୍ନିତ ଅପରାଧ ନାହିଁ ? ୧୧ ଏହେତୁ ଏବେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଆଣିଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ପଠାଇ ଦିଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକର ପୁରତ୍ଵ କ୍ରୋଧ ରହିଅଛି । ୧୨ ଏଥିରେ ଯିହୋହାନନ୍ତର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ, ମଣିଲ୍ଲୋମୋତର ପୁତ୍ର ବେରିଶୀୟ ଓ ଶଲ୍ଲୁମ୍ବର ପୁତ୍ର ଯିହିଷ୍ଠକିୟ ଓ ହଦଲ୍ଲୟର ପୁତ୍ର ଅମାସା, ଏହି କେତେକ ଇଫ୍ରାୟିମ-ସନ୍ତାନଗଣର ପୁରଧାନ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆଗତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୩ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆଣିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅପରାଧଗ୍ରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅପରାଧସକଳର ବୃଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରୁଅଛ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାରୀ ଅପରାଧ ହୋଇଅଛି ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ପୁରତ୍ଵ କ୍ରୋଧ ରହିଅଛି ।” ୧୪ ତହିଁରେ ଅସ୍ତରଧାରୀ ଲୋକମାନେ ସେହି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସକଳ ଲୁଟିତ ଦରବନ୍ଦ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଓ ସମଗ୍ର ସମାଜର ସମମୁଖରେ ରଖିଲେ । ୧୫ ତହିଁରେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଲୋକମାନେ ଉଠି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ନେଲେ ଓ ଲୁଟିତ ଦରବନ୍ଦ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁତ୍ରାଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ଓ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଇ ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗର୍ଦ୍ଦଭରେ ଚଢ଼ାଇ ଖର୍ଜୁରପୁର ଯିବାହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ; ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଶମରୀୟାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଅଶୁରୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆହସ୍ତକର ସାହାୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟା

୧୬ ସେହି ସମୟରେ ଆହସ୍ତ ରାଜା ଆପଣାର ସାହାୟ ପାଇଁ ଅଶୁରୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ୧୭ କାରଣ ଇଦୋମୀୟ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯିହ୍ଵଦା ଦେଶକୁ ଆସି ପରାସ୍ତ କରି ଅନେକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ୧୮ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ତଳଭୂମିର ଓ ଯିହ୍ଵଦା-ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳର ନଗରମାନ ଆକ୍ରମଣ କରି ବେଥ୍-ଶେମଶ ଓ ଅୟାଲୋନ୍ ଓ ଗଦେରୋତ, ପୁଣି ସୋଖୋ ଓ ତହିଁର ଉପନଗର, ତିମ୍ନା ଓ ତହିଁର ଉପନଗର, ଗିମ୍ସୋ ଓ ତହିଁର ଉପନଗରସକଳ ହସ୍ତଗତ କରି ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୧୯ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଆହସ୍ତକ ସକାଶୁ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଯିହ୍ଵଦାକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ; ଯେଣୁ ସେ ଯିହ୍ଵଦା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵପ୍ନେରକ୍ଷାକର କରି ସଦାପୁରତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଗନ୍ତ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଵନ କରିଥିଲେ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଶୁରର ରାଜା ତିଗ୍ଲତ୍-ପିଲ୍ନେଷର ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜକୁ ବଳ ନ ଦେଇ କଲେଶ ଦେଲା । ୨୧ କାରଣ ଆହସ୍ତ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଗୃହରୁ ଓ ରାଜାତ୍ଵକର ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ଧନ ହରଣ କରି ଅଶୁରର ରାଜାତ୍ଵକୁ ଦେଲେ; ମାତ୍ର ତଦ୍ଦୁପ୍ପାରା ଗଞ୍ଜକର ସାହାୟ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଆହସ୍ତକ ଦେବପୂଜା

୨୨ ପୁଣି, ସେହି ଆହସ୍ତ ରାଜା ଆପଣାର କଲେଶ ସମୟରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆହୁରି ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଵନ କଲେ । ୨୩ କାରଣ ଯେଉଁ ଦମ୍ଭେଶକୀୟ ଦେବଗଣ ଗଞ୍ଜକୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ବଳିଦାନ କଲେ; ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଅରାମୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ଦେବଗଣ ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରିବି, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋହର ସାହାୟ କରିବେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗଞ୍ଜକର ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ବିନାଶର କାରଣ ହେଲେ । ୨୪ ଏଉତ୍ତରେ ଆହସ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରସକଳ ଏକତ୍ର

କଲେ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ସେହି ପାତ୍ରସବୁ କାଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର କବାଟସବୁ ବନ୍ଦ କଲେ; ପୁଣି ସେ ଯିରୁଶାଲମର ପରତେୟକ କୋଣରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୨୫ ଆହୁରି, ସେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ପରତେୟକ ନଗରରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ଗଡ଼କର ପିତୃଗଣଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କଲେ । ୨୬ ଗଡ଼କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ଗଡ଼କର ଆଦ୍ୟନ୍ତସକଳ ଆଚରଣ, ଦେଖ, ଯିହୁଦାର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି । ୨୭ ଏଉତ୍ତରେ ଆହସ୍ତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ, ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼କୁ କବର ଦେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ କବରକୁ ଆଣିଲେ ନାହିଁ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ହିଜକୀୟ ଗଡ଼କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୨୯

ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୀୟ

୧ ହିଜକୀୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣତରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଗଡ଼କ ମାଗଡ଼କର ନାମ ଅବୀୟ, ଯେ ଜିଖରୀୟର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୃସାରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ।

ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରୀକରଣ

୩ ସେ ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ପରଥମ ବର୍ଷର ପରଥମ ମାସରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର କବାଟସବୁ ଫିଟାଇ ସେସବୁର ମରାମତି କଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେ ଯାଜକ ଓ ଲୋକାୟମାନଙ୍କୁ ଆଣି ପୂର୍ବଦିଗ ଛକରେ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୫ “ହେ ଲୋକାୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ଏବେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପବିତ୍ର କରି ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅଶୁଚିତ ଦୂର କର । ୬ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଞ କରି ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଡ଼କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଦାପୁରୁଷ ଆବାସକୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ପରତ ଆପଣା ପିଠି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ୭ ଆହୁରି, ସେମାନେ ବାରଣ୍ଡାର କବାଟସବୁ ବନ୍ଦ କରି ପରଦାସବୁ ଲିଭାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇ ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ନାହାନ୍ତି । ୮ ଏହେତୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ସଦାପୁରୁଷ କୋପ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଣେତେଣେ ଚାଲିତ ହେବା ପାଇଁ, ଆଶଙ୍କାର ଓ ଶୀଘ୍ର ବିଷୟ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୯ କାରଣ ଦେଖ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଖତ୍ରରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାଡ଼କୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ଏକ ନିୟମ କରିବାକୁ ମୋ’ ମନରେ ଅଛି । ୧୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ, ଏବେ ହେଲା କର ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ, ଗହାଡ଼କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାଡ଼କର ପରିଗ୍ରହ ହେବ ଓ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଏଥିରେ କହାତୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅମାସୟର ପୁତ୍ର ମାହର ଓ ଅସରୀୟର ପୁତ୍ର ଯୋୟେଲ, ଆଉ ମରୀ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅବ୍ଦିର ପୁତ୍ର କାଶ୍ ଓ ଯିହଲିଲେଲର ପୁତ୍ର ଅସରୀୟ, ପୁଣି ଗେଶୋନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସିମ୍ବର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ଓ ଯୋୟାହର ପୁତ୍ର ଏଦନ, ୧୩ ଆଉ, ଇଲୀଶାଫନ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶିମ୍ବର ଓ ଯିୟାୟେଲ* ଓ ଅସଫର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜିଖରୀୟ ଓ ମତ୍ତନୀୟ ୧୪ ଓ ହେମନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହାୟେଲ ଓ ଶିମାୟ ଓ ଯିଦୁଥୁନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶମୟାୟ ଓ ଉଷାୟେଲ, ଏହିସବୁ ଲୋକାୟ ଲୋକ ଉଠିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ଏକତ୍ର କରି ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କାନ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟମତେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହ ଶୁଚି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରକୁ ଗଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ଯାଜକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ଅନ୍ତର୍ଭାଗକୁ ଶୁଚି

* ୨୯:୧୩ ଯିୟାୟେଲ କିମ୍ବା ଯାୟେଲ

କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ, ପୁଣି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ମନ୍ଦିରରେ ଯେସବୁ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ପାଇଲେ, ଗହା ବାହାର କରି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହର ପୂଜାଂଗଣକୁ ଆଣିଲେ ଆଉ, ଲେବୀୟମାନେ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କରି ବାହାରକୁ କିଦରୋଶ ନଦୀକୁ ବହି ନେଇଗଲେ । ୧୭ ସେମାନେ ପୁରଥମ ମାସର ପୁରଥମ ଦିନରେ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ମାସର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ବାରଣ୍ଡାକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି ଆଠ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହ ପବିତ୍ର କଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ପୁରଥମ ମାସର ଷୋଡ଼ଶ ଦିନରେ ସମାପ୍ତ କଲେ ।

ମନ୍ଦିରର ପୁନଃ ଉତ୍ସର୍ଗୀକରଣ

୧୮ ତହିଁ ସେମାନେ ରାଜଗୃହ ଭିତରକୁ ହିଜକାୟ ରାଜାଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକର ସମୁଦାୟ ଗୃହ ଓ ହୋମବଳିର ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ତହିଁର ପାତ୍ରସକଳ, ଦର୍ଶନୀୟ ରୁଟିର ମେଜ ଓ ତହିଁର ପାତ୍ରସକଳ ଶୁଚି କରିଅଛୁ । ୧୯ ଆହୁରି, ଆହସ୍ ରାଜା ଆପଣା ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ସତ୍ଵ-ଲଞ୍ଜନ କରି ଯେ ଯେ ପାତ୍ର ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ, ଗହାସବୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁରସ୍ତୁତ କରି ପବିତ୍ର କରିଅଛୁ; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ଗହାସବୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ୨୦ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ହିଜକାୟ ରାଜା ପୁରତୁଣ୍ଡରେ ଉଠି ନଗରର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହକୁ ଗଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଧାମ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯିହୁଦା ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ସାତ ବୃଷ ଓ ସାତ ମେଷ ଓ ସାତ ମେଷଶାବକ ଓ ସାତ ଛାଗ ଆଣିଲେ । ତହିଁରେ ସେ ହାରୋଶ-ସନ୍ତାନ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଯଜ୍ଞବେଦିରେ ଗହାସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ୨୨ ତେଣୁ ବୃଷସବୁ ବଧ କରାଯା'ନ୍ତେ, ଯାଜକମାନେ ରକ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରି ବେଦି ଉପରେ ସେଚନ କଲେ; ପୁଣି ମେଷ ବଧ କରାଯା'ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ରକ୍ତ ସେଚନ କଲେ; ଆହୁରି, ମେଷଶାବକ ବଧ କରାଯା'ନ୍ତେ, ସେମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ରକ୍ତ ସେଚନ କଲେ । ୨୩ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୂପ ଛାଗସକଳ ରାଜା ଓ ସମାଜ ସାକ୍ଷାତରେ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କଲେ; ୨୪ ତହିଁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ପୁରାୟଶୁଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଜକମାନେ ସେସବୁ ବଧ କରି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ପାପାର୍ଥକ ବଳି କଲେ; କାରଣ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ୨୫ ଆଉ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ଓ ରାଜାଞ୍ଜର ଦର୍ଶକ ଗାଦର ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵବକ୍ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କରତଳ ଓ ନେବଲ ଓ ବୀଶାଧାରୀ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହରେ ସ୍ଵାଧୀନ କଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵ ଆପଣା ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵ-ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ୨୬ ଏହେତୁ ଲେବୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ବାଦ୍ଵୟନ୍ତର ଓ ଯାଜକମାନେ ତୁରୀ ନେଇ ଠିଆ ହେଲେ । ୨୭ ଏଉତ୍ତରରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ହିଜକାୟ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ଯେତେବେଳେ ହୋମବଳି ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ତୁରୀ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ବାଦ୍ଵୟନ୍ତର ସହିତ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗାତ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ୨୮ ତହିଁରେ ସମଗ୍ର ସମାଜ ପୁରୋଧା କଲେ ଓ ଗାୟକମାନେ ଗାନ କଲେ ଓ ତୁରୀବାଦକମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ; ହୋମବଳିଦାନର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସବୁ ହେଲା । ୨୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ବଳିଦାନ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ରାଜା ଓ ଗଞ୍ଜ ସତ୍ଵ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ପୁରୋଧା କଲେ । ୩୦ ଆହୁରି, ହିଜକାୟ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ଓ ଆସଫ ଦର୍ଶକର ବାକ୍ସରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରୋଧାଗାନ କରିବାକୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ ତହିଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ପୁରୋଧାଗାନ କଲେ ଓ ମସତକ ନତ କରି ପୁରୋଧା କଲେ । ୩୧ ସେତେବେଳେ ହିଜକାୟ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୁରତିଷ୍ଠା କରିଅଛ, ନିକଟକୁ ଆସ ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଗୃହକୁ ବଳି ଓ ପୁରୋଧାର୍ଥକ ଉପହାର ଆଣ । ତହିଁରେ ସମାଜ ବଳି ଓ ପୁରୋଧାର୍ଥକ ଉପହାର ଆଣିଲେ ଓ ଯେତେ ଲୋକର ମନରେ ପୁରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମିଲା, ସେମାନେ ହୋମବଳି ଆଣିଲେ । ୩୨ ସମାଜ ଯେଉଁ ହୋମବଳି ଆଣିଲେ, ତହିଁର ସଂଖ୍ୟା, ଯଥା, ସତୁରି ବୃଷ ଓ ଏକ ଶହ ମେଷ ଓ ଦୁଇ ଶହ ମେଷଶାବକ, ଏହିସବୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ଵକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି । ୩୩ ପୁଣି ଛଅ ଶହ ବୃଷ ଓ ତିନି ସହସ୍ର ମେଷ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଲେ । ୩୪ ମାତ୍ର ଯାଜକମାନେ ଅଲପସଂଖ୍ୟକ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ହୋମାର୍ଥକ ସକଳ ପଶୁର ଚର୍ମ କାଢ଼ି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଯାଜକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଭରାତ ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ କଲେ; କାରଣ ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ

ଯାଜକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସିଦ୍ଧ୍ୟମାନ ଥିଲେ । ୩୫ ଆହୁରି ହୋମବଳି, ମତ୍ସ୍ୟଲୀଳା ବଳିର ମେଦ ଓ ପୁରତେୟକ ହୋମବଳିର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ପୂରତର ହୋଇଥିଲା । ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ଗୃହର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧାରାମତେ ସଂପାଦିତ ହେଲା । ୩୬ ଆଉ, ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହାସବୁ ପୁରସତୁତ କରିଥିବାରୁ ହିଜକାୟ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କଲେ; କାରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅକର୍ମାତ୍ ସାଧିତ ହେଲା ।

୩୦

ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ଗୃହକୁ ଆସିବେ, ଏଥିପାଇଁ ହିଜକାୟ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, ପୁଣି ଇଫ୍ରେୟମ୍ ଓ ମନଶି ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ । ୨ କାରଣ ରାଜା, ଗତ୍ସକର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସମଗ୍ର ସମାଜ ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମନତ୍ରଣା କରିଥିଲେ । ୩ କାରଣ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଯାଜକ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ନ ଥିବାରୁ, କିପରି ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ସେସମୟରେ ସେମାନେ ଗହା ପାଳନ କରି ପାରି ନ ଥିଲେ । ୪ ଏ ବିଷୟ ରାଜାତ୍ସକର ଓ ସମଗ୍ର ସମାଜର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ ବୋଧ ହେଲା । ୫ ଏଣୁ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଯିରୁଶାଲମରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆସିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବେର୍ଶେବା ଠାରୁ ଦାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର ସର୍ବତ୍ର ଏହା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ସୂଚନା ଦେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ଲିଖନାନ୍ତସାରେ ଏତଦ୍ଦି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇ ପାଳନ କରି ନ ଥିଲେ । ୬ ତହିଁରେ ଦୂତମାନେ ରାଜା ଓ ଗତ୍ସକର ଅଧିପତିମାନଙ୍କଠାରୁ ପତ୍ର ନେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ସର୍ବତ୍ର ଗମନ କରି ରାଜାଙ୍କାନ୍ତସାରେ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରହାମର ଓ ଇସହାକର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ପୁରତି ପୁନର୍ବାର ଫେର, ତହିଁରେ ସେ ଅଶୂର-ରାଜାଗଣ ହସ୍ତତରୁ ରକ୍ଷିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ପୁରତି ଫେରିବେ । ୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣ ତୁଲ୍ୟ ନ ହୁଅ, ସେମାନେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଞନ କଲେ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକଙ୍କୁ ତୁଲ୍ୟ ଶକ୍ତଗ୍ରାବ ନ ହୁଅ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଗହାତ୍ସକର ପୁରଗତ କ୍ରୋଧ ଯେପରି ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକର ବଶାନ୍ତ କର ଓ ସେ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସଥାନ ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ସକର ସେହି ଧର୍ମଧାମରେ ପୁରବେଶ କରି ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କର । ୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ପୁନର୍ବାର ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ପୁରତି ଫେରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୟାପୁରସ୍ତ ହେବେ ଓ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଦେଶକୁ ଆସିବେ; ଯେଣୁ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର କୃପାମୟ ଓ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ସକ ପୁରତି ଫେରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଫେରାଇବେ ନାହିଁ ।” ୧୦ ତହିଁ ଦୂତମାନେ ଇଫ୍ରେୟମ୍ ଓ ମନଶି ଦେଶ ଦେଇ ସବୁଲୁନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରକୁ ନଗର ଗମନ କଲେ; ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରି ବିଦ୍ରୂପ କଲେ । ୧୧ ତଥାପି ଆଶେରର ଓ ମନଶିର ଓ ସବୁଲୁନର କେତେକ ଲୋକ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ୧୨ ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ ରାଜାତ୍ସକର ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ହେଲା । ୧୩ ତହିଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସରେ ଗଡ୍ଡିଶୁୟ ରୁଟିର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଲୋକର ଅତି ମହାସମାଜ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଉଠି ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦି ସବୁ ଦୂର କଲେ ଓ ଧୂପଦାହାର୍ଯ୍ୟକ ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଦୂର କରି କିର୍ବୋଶ ନଦୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁତ୍ସକ ଗୃହକୁ ହୋମବଳି ଆଣିଲେ । ୧୬ ଆଉ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ମୋଶାତ୍ସକର ବନ୍ଦବସ୍ତାନ୍ତସାରେ ଶ୍ରେଣୀକ୍ରମେ

ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଯାଜକମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରି ସେତନ କଲେ । ୧୭ କାରଣ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ନ ଥିଲେ; ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ପୁରତେୟକ ଅଶୁଚି ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ବଧ କରିବାର ଭାର ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା । ୧୮ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶି, ଇଷାଖର ଓ ସବୁଲୁନ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରି ନ ଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ଲେଖାର ବିପତ୍ତୀରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ଭୋଜନ କଲେ । କାରଣ ହିଜକାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏହା କହିଥିଲେ, ୧୯ ଯେକେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର, ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତଃକରଣ ନିବିଷ୍ଟ କରେ, ସେ ଧର୍ମଧାମର ଶୌଚବିଧି ଅନୁସାରେ ଶୁଚି ନେହିଲେ ହେଁ ମତ୍ତଗଳମୟ ସଦାପୁରୁଷ ଗହାକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ୨୦ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ହିଜକାୟଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣାପାତ କଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ୨୧ ଏହିରୂପେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମହାନନ୍ଦରେ ସାତ ଦିନ ଗଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୁଚିର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ; ପୁଣି ଲେବୀୟମାନେ ଓ ଯାଜକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ବାଦ୍ୟ ଧ୍ଵନିରେ ଗାନ କରି ପୂର୍ବ ଦିନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣାଂସା କଲେ । ୨୨ ଆଉ, ଯେଉଁ ସକଳ ଲେବୀୟ ଲୋକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁଦକ୍ଷ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହିଜକାୟ ଚିତ୍ତ ପୂର୍ବୋପକ କଥା କହିଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ପର୍ବର ସାତ ଦିନସାରା ମତ୍ତଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଭୋଜନ କଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କଲେ । ୨୩ ଏଉତ୍ତରେ ଆଉ ସାତ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସମଗ୍ର ସମାଜ ପରାମର୍ଶ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ସାତ ଦିନ ଆନନ୍ଦରେ ପାଳନ କଲେ । ୨୪ ଏଣୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ସମାଜକୁ ଏକ ସହସ୍ର ଚୁଷ ଓ ସାତ ସହସ୍ର ମେଷ ଦେଲେ; ଆଉ, ଅଧିପତିମାନେ ସମାଜକୁ ଏକ ସହସ୍ର ଚୁଷ ଓ ଦଶ ସହସ୍ର ମେଷ ଦେଲେ; ପୁଣି ଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିହୁଦାର ସମଗ୍ର ସମାଜ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଆଗତ ସମଗ୍ର ସମାଜ, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରୁ ଆଗତ ଓ ଯିହୁଦା ନିବାସୀ ବିଦେଶୀଗଣ ଆନନ୍ଦ କଲେ । ୨୬ ଏହିରୂପେ ଯିରୁଶାଲମରେ ମହାନନ୍ଦ ହେଲା; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କ ସମୟଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏପରି ଆଉ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୨୭ ଏଉତ୍ତରେ ଲେବୀୟ ଯାଜକମାନେ ଉଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରାଗଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବାସସ୍ଥାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବେଶ କଲା ।

୩୧

ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟଙ୍କ ପାଳି ନିରୂପଣ

୧ ଏହିସବୁ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଯିହୁଦାର ନଗରମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ଆଶେରାମୂର୍ତ୍ତିମାନ କାଟି ପକାଇଲେ, ପୁଣି ନିଃଶେଷରେ ବିନାଶ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଆହୁରି ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶିରେ ସ୍ଥାପିତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ତହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର ଓ ନଗରକୁ ଫେରି ଗଲେ । ୨ ଆଉ, ହିଜକାୟ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପାଳିକ୍ରମେ ପାଳି ନିରୂପଣ କଲେ, ହୋମାର୍ଥକ ଓ ମତ୍ତଗଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନ, ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାଉଣିର ଦ୍ଵାରସମୂହରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାଂସା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଜଣକୁ ଗହାର ସେବାନୁସାରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୩ ମଧ୍ୟ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ଥାର ଲିଖନାନୁସାରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରଭାଗାୟ ଓ ସାୟକାଳାନ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି ବିଶ୍ଵାମବାର ଓ ଅମାବାସ୍ୟା ଓ ନିରୂପିତ ପର୍ବାଦିର ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ରାଜ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଦେୟ ଅଂଶ ନିରୂପଣ କଲେ । ୪ ଆହୁରି, ଯେପରି ଯାଜକଗଣ ଓ ଲେବୀୟଗଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ଥାରେ ଆସକ୍ତ ରହିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ୫ ପୁଣି, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଘୋଷିତ ହେବାକ୍ଷଣେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ବରୁ ରୂପେ ପୂର୍ଥମାତ ଶସ୍ୟ, ଦ୍ରବ୍ୟାଂଶ, ତୈଳ, ମଧୁ ଓ କ୍ଷେତରେତ୍ୟନ୍ତ ସକଳ ଦରବନ୍ଧ ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ରୂପେ ସକଳ ଦରବନ୍ଧ ଦଶମାଂଶ ଆଣିଲେ । ୬ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ନଗର ସମୂହରେ ବାସକାରୀ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋମେଷର ଦଶମାଂଶ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପବିତ୍ର ଦରବ୍ୟାଦିର ଦଶମାଂଶ ଆଣି ରାଣି ରାଣି କରି ଥୋଇଲେ ।
 ୭ ତୃତୀୟ ମାସରେ ସେମାନେ ସେହି ରାଣି କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସପ୍ତମ ମାସରେ ଗହା ସମାପ୍ତ
 କଲେ । ୮ ଏତଦ୍‌ଗରେ ହିଜକାୟ ଓ ଅଧିପତିମାନେ ସେହି ରାଣି ଦେଖିବାକୁ ଆସି ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ଙ୍କର
 ଓ ଗହାଞ୍ଜ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ୯ ସେତେବେଳେ ହିଜକାୟ ସେହି ସକଳ ରାଣି
 ବିଷୟରେ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ୧୦ ସାଦୋକ ବଂଶୀୟ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଅସରୀୟ
 ଗଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉପହାର ଆଣିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ
 କରିବା ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିଅଛୁ ଓ ତୃପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ଓ ପୁରରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ
 ରଖିଅଛୁ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ
 ରହିଅଛି, ଗହା ଏହି ବୃହତ୍ ଦରବ୍ୟାଦି । ୧୧ ତହିଁରେ ହିଜକାୟ ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ଙ୍କ ଗୃହରେ କେତେକ
 କୋଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଗହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ୧୨ ଏତଦ୍‌ଗରେ
 ଲୋକମାନେ ବିଶୁଦ୍ଧିତ ରୂପେ ଉପହାର, ଦଶମାଂଶ ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଦରବ୍ୟ ଆଣିଲେ; ଆଉ ତହିଁ
 ଉପରେ ଲେବୀୟ କୋନାନୀୟ ଅଧିକୃଷ୍ଣ ଥିଲା ଓ ଗହାର ଭାଇ ଶିମାୟି ଦ୍ଵିତୀୟ ଥିଲା । ୧୩ ପୁଣି,
 ଯିହୋୟେଲ ଓ ଅସସୀୟ, ନହତ୍, ଅସାହେଲ, ଯିରେମୋତ୍, ଯୋଷାବଦ୍, ଇଲୀୟେଲ୍, ଯିଷ୍ଟାଣୀୟ,
 ମାହତ୍, ବନାୟ, ଏମାନେ ହିଜକାୟ ରାଜାଞ୍ଜର ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହାଧିକୃଷ୍ଣ ଅସରୀୟର ନିୟୁକ୍ତି
 ଦ୍ଵାରା କୋନାନୀୟ ଓ ଗହାର ଭ୍ରାତା ଶିମାୟିର ହସ୍ତଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଥିଲେ । ୧୪ ଆଉ, ଲେବୀୟ
 ଯିମ୍ନାତ ପୁତ୍ର କୋରି, ଯେ ପୂର୍ବ ଦିଗ ଦ୍ଵାରପାଳ ଥିଲା, ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର
 ଓ ମହାପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ବିତରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଵପ୍ରେକ୍ଷାଦତ୍ତ
 ଉପହାର ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲା । ୧୫ ପୁଣି, ଗହାର ଅଧୀନରେ ଏଦନ, ମିନ୍ୟାମାନ, ଯେଶୁୟ,
 ଶମୟାୟ, ଅମରୀୟ ଓ ଶଖନୀୟ, ଏମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନାନା ନଗରରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର
 ସାନ ବଡ଼ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପାଳି ଅନୁସାରେ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ନିରୂପିତ ପଦରେ ରହିଲେ;
 ୧୬ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଦିନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତର ପ୍ରୟୋଜନାନୁସାରେ ପାଳିକ୍ରମେ
 ଆପଣା ଆପଣା ରକ୍ଷଣାୟ ସେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏପରି
 ତିନି ବର୍ଷ ଓ ତତ୍ପରେ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷ ବଂଶାବଳୀ କ୍ରମେ ଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ; ୧୭ ଆଉ, ଆପଣା
 ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଯାଜକମାନେ, ପୁଣି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତତ୍ପରେ ବୟସ୍କ ଲେବୀୟମାନେ
 ବଂଶାବଳୀ କ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣାୟ ଓ ପାଳି ଅନୁସାରେ ଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ; ୧୮ ପୁଣି ସମଗ୍ର
 ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିଶୁ, ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନେ ବଂଶାବଳୀ କ୍ରମେ ଗଣିତ
 ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନିରୂପିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପବିତ୍ରତର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ
 ପବିତ୍ର କଲେ; ୧୯ ମଧ୍ୟ ହାରୋଣଙ୍କର ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ-ଯାଜକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରସ୍ଥ
 ତଲିଫ୍ତୀର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଂଶାବଳୀ କ୍ରମେ ଗଣିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଂଶ ଦେବା
 ପାଇଁ ଲୋକେ ନାମରେ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲେ । ୨୦ ହିଜକାୟ ଯିହୁଦାର ସର୍ବତ୍ର ଏପ୍ରକାର କଲେ; ପୁଣି
 ସଦାପୁରଭୃତ୍‌ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧିତର କର୍ମ କଲେ ।
 ୨୧ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁକ୍ରମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର
 ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଗହାସବୁ
 ଆପଣା ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ କରି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

୩୨

ଅଶୁରୀୟଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମ ଆକ୍ରମଣ

୧ ଏହି ସକଳ ଘଟଣା ଓ ଏହି ବିଶୁଦ୍ଧିତର କର୍ମ ଉତ୍ତରରେ ଅଶୁରର ରାଜା ସନ୍‌ହେରୀବ ଆସି ଯିହୁଦାରେ
 ପ୍ରବେଶ କଲା ଓ ପୁରୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରି ଗହାସବୁ ଆପଣା
 ପାଇଁ ଲାଭ କରିବାକୁ ବିଚାର କଲା । ୨ ପୁଣି, ସନ୍‌ହେରୀବ ଆସିଅଛି ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
 କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଅଛି, ହିଜକାୟ ଏହା ଦେଖିଲେ, ୩ ସେ ନଗରର ବହିଃସ୍ଥୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେସବୁ ବନ୍ଦ
 କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାର ଅଧିପତି ଓ ବଳବାନ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ
 ଗଞ୍ଜର ସାହାୟ୍ୟ କଲେ । ୪ ଏଣୁ ଅଶୁର-ରାଜାଗଣ ଆସି କାହିଁକି ଅନେକ ଜଳ ପାଇବେ ? ଏହା
 କହି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଝର ଓ ଦେଶମଧ୍ୟବାହୀ ସ୍ରୋତ ବନ୍ଦ କଲେ ।
 ୫ ପୁଣି, ସେ ସାହସ ବାନ୍ଧୁ ସମସ୍ତ ଭଗ୍ନ ପୁରୀର ନିର୍ମାଣ କରି ଦୁର୍ଗ ସମାନ ଓ ବହିଃସ୍ଥୀତ ଅନ୍ୟ

ପ୍ରାଣୀର ସମାନ ଉଚ୍ଚ କଲେ ଓ ଦାଉଦ-ନଗରସ୍ଥ ମିଲ୍‌ଲେ ଦୃଢ଼ କଲେ, ଆଉ ପରତୁର ଅସ୍ତର ଓ ଡାଲ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୬ ଆଉ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେନାପତି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ନଗର-ଦୁଆର ଛକରେ ଆପଣା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ ପରବୋଧକ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ୭ “ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ, ଅଶୂରର ରାଜା ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵା ସମସ୍ତ ଜନତ ସକାଶୁ ଭାତ କି ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହାର ସହାୟ ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମହାନୀୟ ସହାୟ ମହାନ; ୮ ମାଂସର ବାହୁ ଗହାର ସହାୟ; ମାତର ଆତ୍ମହାନୀୟକର ସାହାୟ କରାକୁ ଓ ଆତ୍ମହାନୀୟକ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସଦାପରତୁ ଆତ୍ମହାନୀୟକ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମହାନୀୟକ ସହାୟ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦା-ରାଜା ହିଜକୀୟଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲେ । ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଅଶୂରର ରାଜା ସନ୍‌ହେରାବ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଗହାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଲାଖାଣ୍ ନଗର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବେଳେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସମଗର ଯିହୁଦା ନିକଟକୁ ଆପଣା ଦାସଗଣ ପଠାଇ କହିଲା, ୧୦ ଅଶୂରର ରାଜା ସନ୍‌ହେରାବ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ନିର୍ଭର ରଖି ଅବରୋଧ କାଳରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହୁଅଛ ? ୧୧ ସଦାପରତୁ ଆତ୍ମହାନୀୟକ ପରମେଶ୍ଵର ଅଶୂର-ରାଜାର ହସ୍ତରୁ ଆତ୍ମହାନୀୟକ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ବୋଲି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଓ ତୃଷ୍ଣାରେ ମରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେବାକୁ କ’ଣ ହିଜକୀୟ ମଣାଉ ନାହାନ୍ତି ? ୧୨ ଏହି ହିଜକୀୟ ଗହାଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଦୂର କରି ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଜ୍ଞା କରି କି କହି ନାହାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ପରଶାମ କରିବ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବ ? ୧୩ ମୁଁ ଓ ମୋ’ ପିତୃଲୋକମାନେ ଏହିସବୁ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛୁ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ସେହିସବୁ ଦେଶସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଦେବଗଣ କି କୌଣସି ରୂପେ ଆତ୍ମ ହସ୍ତରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିଲେ ? ୧୪ ମୋ’ ପିତୃଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷରେ ବିନାଶ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ ? ୧୫ ଏହେତୁ ହିଜକୀୟ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲାଇ, କି ଏରୂପ ନ ମଣାଉ, କିଆବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କର ନାହିଁ; କାରଣ କୌଣସି ଦେଶର କି ରାଜ୍ୟର ଦେବତା ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଓ ମୋ’ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରି ନାହିଁ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର କି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ ? ୧୬ ପୁଣି, ଗହାର ଦାସମାନେ ସଦାପରତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଦାସ ହିଜକୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆହୁରି ଅନେକ କଥା କହିଲେ । ୧୭ ମଧ୍ୟ ସେ ସଦାପରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଓ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବାକୁ ଏହିପରି ପତରମାନ ଲେଖିଲା, ଯଥା, ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେବଗଣ ଯେପରି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ନାହାନ୍ତି, ସେପରି ହିଜକୀୟର ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ନାହିଁ । ୧୮ ଆଉ, ଯିରୁଶାଲମର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟାର୍ତ୍ତ ଓ ବ୍ୟାକୁଳ କରି ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯିହୁଦାୟ ଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ଵରରେ ଡାକି କହିଲେ । ୧୯ ଆଉ, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତକୃତ ଦେବଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବା ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଲେ ।

ସଦାପରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର

୨୦ ଏଥିରେ ହିଜକୀୟ ରାଜା ଓ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏସକାଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସ୍ଵର୍ଗ ଆଡ଼େ ଡାକ ପକାଇଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ସଦାପରତୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ପରେରଣ କରି ଅଶୂର ରାଜାର ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ଆଉ ପ୍ରଧାନ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ । ତହିଁରେ ସେ ଲଜ୍ଜିତମୁଖ ହୋଇ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା । ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ଦେବ-ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତେ, ଗହାର କେତେକ ଐରସଜାତ ସେଠାରେ ଗହାକୁ ଖତ୍ତଗରେ ବଧ କଲେ । ୨୨ ଏହିରୂପେ ସଦାପରତୁ ହିଜକୀୟଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଅଶୂରର ରାଜା ସନ୍‌ହେରାବ ହସ୍ତରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ପୁଣି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ଦେଖାଇଲେ । ୨୩ ତହିଁରେ ଅନେକେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର

ଆଣିଲେ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଆଣିଲେ; ତହିଁ ସେ ସେହି ସମୟଠାରୁ ସମଗ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉନ୍ନତ ହେଲେ ।

ହିଜକାୟାଙ୍କ ଅହଂକାର ଓ କୃତାତ୍ମତା

୨୪ ସେହି ସମୟରେ ହିଜକାୟାଙ୍କୁ ସାଂଘାତିକ ପାତା ହୋଇଥିଲା; ପୁଣି ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, ସେ ଗଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଓ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଲେ । ୨୫ ମାତ୍ର ହିଜକାୟ ଆପଣା ପୁତ୍ର କୃତ ମତ୍ତଗଲ ଅନୁସାରେ ପୁରତିଦାନ କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଗଞ୍ଜର ଅନ୍ତଃକରଣ ଗର୍ବିତ ହେଲା; ଏହେତୁ ଗଞ୍ଜ ଉପରେ, ପୁଣି ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ କୋପ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୨୬ ତଥାପି ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣର ଗର୍ବ ସକାଶୁ ହିଜକାୟ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ବର କଲେ, ତେଣୁ ହିଜକାୟାଙ୍କର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ କୋପ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ନାହିଁ । ୨୭ ଆଉ, ହିଜକାୟାଙ୍କର ଆତି ପୁରତ୍ଵର ସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ଭରମ ଥିଲା ପୁଣି, ସେ ରୂପା, ସୁନା, ବହୁମୂଲ୍ୟ ପୁସ୍ତକ, ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ, ତାଳ ଓ ସର୍ବପୁରକାର ମନୋହର ପାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଭଣ୍ଡାର ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ; ୨୮ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟ ଓ ଉତ୍କଳାଂଶୁ ଓ ତୈଳ ନିମନ୍ତେ ଭଣ୍ଡାର, ପୁଣି ସର୍ବପୁରକାର ପଶୁ ନିମନ୍ତେ ଶାଳ ଓ ମେଷପଲ ନିମନ୍ତେ ଖୁଆଡ଼ ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୯ ଆହୁରି, ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ନାନା ନଗର ଓ ଗୋମେଷାଦି ପୁରତ୍ଵର ପଶୁଧନ ଆୟୋଜନ କଲେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜକୁ ବହୁତ ବହୁତ ସମ୍ପଦ ଦେଇଥିଲେ । ୩୦ ଏହି ହିଜକାୟ ମଧ୍ୟ ଗାହୋନସ୍ଥାପିତ ଉଚ୍ଚତର ଜଳଝର ବନ୍ଦ କରି ଗହା ସକ୍ଷମ ପଥରେ ଦାଉଦ-ନଗରର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଆଣିଲେ । ପୁଣି, ହିଜକାୟ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ୩୧ ତଥାପି ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା, ତହିଁର ବିବରଣ ପଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ବାବିଲୀୟ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ପୁରୋଚିତ ଦୂତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣର ସମସ୍ତ ଭାବ ଜାଣି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜର ପରୀକ୍ଷା ନେବା ସକାଶେ ଗଞ୍ଜକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ୩୨ ଏହି ହିଜକାୟାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜର ସୁକ୍ରିୟା, ଯିହୁଦାର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିପୁସ୍ତକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାୟା ଉଦ୍‌ଘୋଷଣାଦ୍ଵାରା ଦର୍ଶନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛି । ୩୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହିଜକାୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦ-ସନ୍ତାନଗଣର କବର ସ୍ଥାନର ଉଦ୍‌ଧୂରଣ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗଞ୍ଜକୁ କବର ଦେଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜର ମରଣ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଗଞ୍ଜର ସମ୍ମାନ କଲେ । ତହିଁ ଗଞ୍ଜର ପୁତ୍ର ମନଶି ଗଞ୍ଜର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

୩୩

ଯିହୁଦାର ରାଜା ମନଶି

୧ ମନଶି ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବାର ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପଞ୍ଚୋଦ୍ଦିନ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ସଦାପୁରତ୍ଵ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସମମୁଖରୁ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟୋପସ୍ଥାପନାରେ ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୩ କାରଣ ଗଞ୍ଜର ପିତା ହିଜକାୟ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନୀୟ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥିଲେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଗହାସରୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେ ବାଲ୍‌ଦେବଗଣ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦି ପୁରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ସକଳ ବାହିନୀକୁ ପୂଜା କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ । ୪ ପୁଣି, ଯିରୁଶାଲମରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ସଦାକାଳ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ବୋଲି ସଦାପୁରତ୍ଵ ଯେଉଁ ଗୃହ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ସେହି ଗୃହରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୫ ଆହୁରି, ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ଗୃହର ଦୁଇ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଆକାଶସ୍ଥ ସକଳ ବାହିନୀ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୬ ମଧ୍ୟ ସେ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାରେ ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ; ଆଉ, ସେ ଶୁଭାଶୁଭ କହିବାର ବିଦ୍ୟା ଓ ଶକତି ବ୍ୟବହାର କଲେ ଓ ମାୟାକର୍ମ କଲେ, ପୁଣି ଭୃତୁଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ; ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ କୁକର୍ମ କଲେ । ୭ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ନିର୍ମିତ ଦେବତାର ଖୋଦିତ-ପୁରତିମା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ସେହି ଗୃହ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ଦାଉଦଙ୍କୁ ଓ ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଏହି ଗୃହରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଯିରୁଶାଲମରେ

ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସଦାକାଳ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା; ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋଶାହ ହସ୍ତତ ଦ୍ଵାରା ଯେସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବିଧି ଓ ବିଧାନ ଦେଇଅଛୁ, କେବଳ ତଦନୁସାରେ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଯେବେ ସେମାନେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦେଶ ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ, ତହିଁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପାଦକୁ ଆଉ ସ୍ଵାଧୀନତାରେ କରିବା ନାହିଁ। ୯ ମାତ୍ର ମନଃଶି ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇଲେ, ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲ ସନତାନଗଣ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଅପେକ୍ଷା ସେମାନେ ଅଧିକ କୁକୁରିୟା କଲେ ।

ମନଃଶିଙ୍କ ଅନୁଭବ

୧୦ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ମନଃଶି ଓ ଗଞ୍ଜକର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନାନା କଥା କହିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ କିଛି ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ। ୧୧ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପରତିକୂଳରେ ଅଶୁଭାୟ ରାଜାର ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମନଃଶିଙ୍କୁ ବେଡ଼ିରେ ଧରି ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ। ୧୨ ପୁଣି, ସେ ଦୁଃଖରେ ଥିବା ବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣାକୁ ଅତିଶୟ ନମ୍ର କଲେ। ୧୩ ଆଉ, ସେ ଗହାତ୍ଵକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, ସେ ଗଞ୍ଜକ ପୁରତି ପରସନ୍ନ ହେଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ନିବେଦନ ଶୁଣି ଗଞ୍ଜକୁ ପୁନର୍ବାର ଗଞ୍ଜକର ରାଜ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ। ସେତେବେଳେ ମନଃଶି ଜାଣିଲେ ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି। ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଗାହୋନର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରେ ମତ୍ସୟ ଦ୍ଵାରାର ପରବେଶ-ସ୍ଵାଧୀନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଉଦ-ନଗରର ବାହାର-ପ୍ରାନ୍ତ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ, ସେ ଓଫଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବେଷ୍ଟନ କରି ପ୍ରାନ୍ତର ଅତି ଉଚ୍ଚ କଲେ ଓ ଯିହୁଦାର ପ୍ରାନ୍ତରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ସମୂହରେ ବିକ୍ରମା ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ୧୫ ଆଉ, ସେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥାତ ପୁରତିମାକୁ ଦୂର କଲେ ଓ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣାର ନିର୍ମିତ ସମସ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦି ନଗରର ବାହାରେ ପକାଇ ଦେଲେ। ୧୬ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ପରେ ମତ୍ସୟର ଅଧିକାରୀ ଓ ପୁରଶଂସାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ। ୧୭ ତଥାପି ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାଧୀନରେ ବଳିଦାନ କଲେ, ମାତ୍ର ଗହା କେବଳ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଲେ। ୧୮ ଏହି ମନଃଶିଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଓ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗଞ୍ଜକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଗଞ୍ଜକ ପୁରତି ଉକ୍ତ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏହିସବୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଲିଖିତ ଅଛି। ୧୯ ମଧ୍ୟ ଗଞ୍ଜକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ପରମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜକ ପୁରତି କିପରି ପରସନ୍ନ ହେଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସକଳ ପାପ ଓ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଛନ ଓ ସେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରିବା ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵାଧୀନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଖୋଦିତ-ପୁରତିମା ସ୍ଵାଧୀନ କରିଥିଲେ; ଦେଖ, ଗହାସବୁ ହୋଶେୟର ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି। ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମନଃଶିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ଗଞ୍ଜକର ନିଜ ଗୃହରେ କବର ଦେଲେ; ତହିଁ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଆମୋନ ଗଞ୍ଜକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆମୋନ

୨୧ ଆମୋନ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ। ୨୨ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପିତା ମନଃଶିଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ; ଆମୋନ ଆପଣା ପିତା ମନଃଶିଙ୍କ ନିର୍ମିତ ସକଳ ଖୋଦିତ-ପୁରତିମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ। ୨୩ ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକର ପିତା ମନଃଶି ଯେପରି ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରିଥିଲେ, ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣାକୁ ସେପରି ନମ୍ର କଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଏହି ଆମୋନ ଅଧିକ ଅଧିକ ଅପରାଧ କଲେ। ୨୪ ଏଉତ୍ତରେ ଗଞ୍ଜକର ଦାସମାନେ ଗଞ୍ଜକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଗଞ୍ଜକର ନିଜ ଗୃହରେ ଗଞ୍ଜକୁ ବଧ କଲେ। ୨୫ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଆମୋନ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ବଧ କଲେ; ଆଉ, ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକର ପଦରେ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯୋଶାୟଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଶୀୟ

୧ ଯୋଶୀୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଆଠ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ; ଆଉ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୁରତୁଡ଼କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ଓ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍ତକର ପଥରେ ଚାଲିଲେ, ଆଉ, ଦକ୍ଷିଣରେ କି ବାମରେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ୩ ଗହାତ୍ତକ ରାଜତ୍ଵର ଅକ୍ଷତ ବର୍ଷରେ ସେ ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ଥାଇ ଥାଇ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍ତକର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତ୍ଵକୁ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଦସ୍ତାଦଶ ବର୍ଷରେ ଉଚ୍ଚସଥଳୀ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଖୋଦିତ-ପୁରତିମା ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ପୁରତିମାରୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଶୁଚି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତକ ସାକ୍ଷାତରେ ବାଲ୍ଦେବଗଣର ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ, ଆଉ ସେ ତହିଁ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପୁରତିମାସବୁ କାଟି ପକାଇଲେ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି, ଖୋଦିତ-ପୁରତିମା ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ପୁରତିମାସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସେସବୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କବର ଉପରେ ଗହା ବିଞ୍ଚିଲେ । ୫ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥା ଦଗ୍ଧ କରି ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଶୁଚି କଲେ । ୬ ସେ ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରେୟିମ ଓ ଶିମୋୟାନର ନଗର ସମୂହରେ ନପୁତଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାନ୍ଥଦ୍ଵାରା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏହି ପୂର୍ବକାର କଲେ । ୭ ଆଉ, ସେ ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଖୋଦିତ-ପୁରତିମାସବୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପୁରତିମାସବୁ କାଟି ପକାଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ବୟସ୍କଥା ପୁସ୍ତକର ପୁନଃରୁଦ୍ଧାର

୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣା ରାଜତ୍ଵର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଦେଶ ଓ ଗୃହ ଶୁଚି କଲା ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତ୍ଵ ଗୃହର ମରାମତି ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁତ୍ର ଶାଫ୍ତ୍ଵକୁ ଓ ନଗରାଧ୍ୟକ୍ଷ ମାସେୟକୁ ଓ ଯୋୟାହସର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ଇତିହାସ ଲେଖକକୁ ପଠାଇଲେ । ୯ ତହିଁ ସେମାନେ ହିଲ୍କୀୟ ମହାଯାଜକ ନିକଟକୁ ଆସି ଲେବୀୟ ଦସ୍ତାଦଶମାନଙ୍କ ଦସ୍ତାଦ ମନଃଶି ଓ ଇଫ୍ରେୟିମ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ପୁଣି ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସଂଗୃହୀତ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତ୍ଵ ଗୃହକୁ ଆନୀତ ସକଳ ମୁଦ୍ରା ଗହା ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୦ ଆଉ, ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଗୃହର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗହା ସମର୍ପି ଦେଲେ; ପୁଣି ସଦାପୁରତୁ ଗୃହର କର୍ମକାରୀମାନେ ସେହି ଗୃହର ଜାଣିଶାସକାର ଓ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଦେଲେ; ୧୧ ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦା-ରାଜାଗଣ ଯେସକଳ ଗୃହ ବିନାଶ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଖୋଦିତ-ପୁରସ୍ତର ଓ ବରଗା ଓ କଢ଼ିକାଞ୍ଚ କିଣିବା ପାଇଁ ଗହା ସୂତ୍ରଧର ଓ ଗାନ୍ଧକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୧୨ ଆଉ, ଲୋକମାନେ ବିଶୁଦ୍ଧ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ; ମସରି-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯହତ୍ ଓ ଓବଦୀୟ, ଏହି ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ ଥିଲେ; ପୁଣି, କହାତ-ସନ୍ତାନଗଣର ମଧ୍ୟରୁ ଜିଖରୀୟ ଓ ମଶୁଲ୍ଲମ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ଲେବୀୟମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାଦ୍ ସଜାଇବାକୁ ନିପୁଣ ସମସ୍ତ ଲୋକ କର୍ମ ଚଳାଇବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ୧୩ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଭାରବାହକମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ ଓ କର୍ମ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବପୂର୍ବକାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲେଖକ, କାର୍ଯ୍ୟଶାସକ ଓ ଦସ୍ତାଦ ଥିଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଗୃହକୁ ଆନୀତ ମୁଦ୍ରା ବାହାର କରି ଆଣିଲା ବେଳେ ହିଲ୍କୀୟ ଯାଜକ ମୋଶାତ୍ତକ ଦସ୍ତାଦ ସଦାପୁରତୁ ବୟସ୍କଥା-ପୁସ୍ତକ ପାଇଲା । ୧୫ ତହିଁରେ ହିଲ୍କୀୟ ଶାଫ୍ତ୍ଵ ଲେଖକକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ମୁଁ ସଦାପୁରତୁ ଗୃହରେ ବୟସ୍କଥା-ପୁସ୍ତକ ପାଇଅଛି ।” ପୁଣି ହିଲ୍କୀୟ ଶାଫ୍ତ୍ଵକୁ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଦେଲା । ୧୬ ଆଉ, ଶାଫ୍ତ୍ଵ ରାଜାତ୍ତକ ନିକଟକୁ ସେହି ପୁସ୍ତକ ନେଇଗଲା, ଆହୁରି ରାଜାତ୍ତକ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ସମ୍ବାଦ ନେଇ କହିଲା, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅର୍ପିତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଗୃହରେ ଥିବା ମୁଦ୍ରା କାଢ଼ି ନେଇ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଆହୁରି, ଶାଫ୍ତ୍ଵ ଲେଖକ ରାଜାତ୍ତକ ଜଣାଇ କହିଲା, ହିଲ୍କୀୟ ଯାଜକ ଆମ୍ଭକୁ ଖଣ୍ଡେ ପୁସ୍ତକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଆଉ, ଶାଫ୍ତ୍ଵ ରାଜାତ୍ତକ ସାକ୍ଷାତରେ ତହିଁରୁ ପାଠ କଲା । ୧୯ ଏଥିରେ ରାଜା ସେହି ବୟସ୍କଥାର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ରାଜା ହିଲ୍କୀୟକୁ ଓ ଶାଫ୍ତ୍ଵର ପୁତ୍ର ଅହୀକାମ୍ ଓ ମାଖାର ପୁତ୍ର

ଅବଦୋନକୁ* ଓ ଶାଫ୍ଟଲେଖକକୁ ଓ ରାଜାର ଦାସ ଅସାୟକୁ ଆଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ
ମୋ' ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପୁସ୍ତକ
ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ପଢ଼; କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକମାନେ ଏହି
ପୁସ୍ତକର ସକଳ ଲିଖନାନ୍ତସାରେ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ ନ କରିବାରୁ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ମହାକୋପ ବର୍ଷିଅଛି ।

ହୁଲ୍‌ଦାଞ୍ଜକ ଭାବବାଣୀ

୨୨ ତହିଁରେ ହିଲ୍‌କୀୟ ଓ ରାଜାଆପୁରାପୁତ ଲୋକମାନେ ହସରର ପୌତର ଗେଖତର ପୁତର ଶଲ୍‌ଲୁମ୍
ନାମକ ବସତ୍‌ଗାରରକ୍ଷକର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହୁଲ୍‌ଦା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତରୀ ନିକଟକୁ ଗଲେ; ସେ ଯିରୁଶାଲମର
ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଭାଗରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ପୁଣି ସେମାନେ ଗହାକୁ ସେହି ଭାବର କଥା କହିଲେ । ୨୩ ତହିଁରେ
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ସଦାପରଭୁ” ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହିଅଛି, ଯେଉଁ
ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ କତିକି ପଠାଇଲା, ଗହାକୁ କୁହ, ୨୪ ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହିଅଛି, ଦେଖ,
ଆତ୍ମେ ଏହି ସ୍ଵଥାନ ଉପରେ ଓ ତନ୍‌ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମତ୍‌ଗଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ଯିହୁଦାର
ରାଜା ସାକ୍ଷାତରେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ଲିଖିତ ସକଳ ଅଭିଶାପ ଘଟାଇବା ।
୨୫ କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ ସକଳ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା
ପାଇଁ ଆତ୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଅଛନ୍ତି;
ଏହେତୁ ଏହି ସ୍ଵଥାନ ଉପରେ ଆତ୍ମର କୋପାନଳ ବର୍ଷିଅଛି ଓ ଗହା ନିର୍ବାଣ ନେହିବ । ୨୬ ମାତର
ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା ଯେ ଯିହୁଦାର ରାଜା, ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
କହିବ, ତୁମ୍ଭର ଶୁଣିବା ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହିଅଛି;
୨୭ ଏହି ସ୍ଵଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତନ୍‌ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ କୋମଳ ହେଲା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାକୁ
ନମର କଲ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାକୁ ନମର କରିବାରୁ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତର
ଚିରି ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତରେ ରୋଦନ କରିବାରୁ, ସଦାପରଭୁ କହିଅଛି, ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ କଥା
ଶୁଣିଲୁ । ୨୮ ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା,
ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ଆପଣା କବରରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବ, ପୁଣି ଆତ୍ମେ ଏହି ସ୍ଵଥାନ ଉପରେ ଓ
ତନ୍‌ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅମତ୍‌ଗଳ ଘଟାଇବା, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିବ
ନାହିଁ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ରାଜା ନିକଟକୁ ସମାଗର ଆଣିଲେ । ୨୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା
ଲୋକ ପଠାଇ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପୁରାଣିକଗଣଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ ।” ୩୦ ପୁଣି, ରାଜା
ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ, ଆଉ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଓ
ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ବଡ଼ ସାନ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗମନ କଲେ; ତହିଁ ସେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ
ଗୃହରେ ପୁରାପୁତ ନିୟମ-ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପାଠ କଲେ ।
୩୧ ପୁଣି, ରାଜା ଆପଣା ସ୍ଵଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଓ ଆପଣାର
ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ସହିତ ଗହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ କଥା ଓ ବିଧି ପାଳନ
କରି ଏହି ପୁସ୍ତକ-ଲିଖିତ ନିୟମ ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବାକୁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ନିୟମ
କଲେ । ୩୨ ଆଉ, ଯିରୁଶାଲମର ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ଯେତେ ଲୋକ ବିନ୍ୟାମାନ ଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସେହି ନିୟମରେ ସେ ସମ୍ମତ କରାଇଲେ । ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର,
ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମାନ୍ତସାରେ କର୍ମ କଲେ । ୩୩ ପୁଣି,
ଯୋଶୀୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକୃତ ସମସ୍ତ ଦେଶରୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସକଳ ବିଷୟ ଦୂର କଲେ
ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବିନ୍ୟାମାନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସେବା, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରାଇଲେ । ସେମାନେ ଗତ୍‌କର ଜୀବନ ଯାଏ ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ
ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗମନରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନେହିଲେ ।

ଯୋଶୀୟଙ୍କ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ

* ୩୪:୨୦ ମାଖାର ପୁତ୍ର ଅବଦୋନକୁ କିମ୍ବା ମାଖାୟର ପୁତ୍ର ଅକ୍‌ବୋର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ ଓ ଲୋକମାନେ ପରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ବଧ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣାୟ ସ୍ଵାଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହସ ଦେଲେ । ୩ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କର ନିର୍ମିତ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ରଖି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକଳରେ ଥାଉ ଭାର ରହିବ ନାହିଁ; ଏବେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଓ ଗହାଙ୍ଗ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ସେବା କର । ୪ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ଲିଖନାନ୍ତରେ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କର ଲିଖନାନ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଥାପଣା ଥାପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ପାଳି ଅନୁକ୍ରମେ ଥାପଣାମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କର । ୫ ଥାଉ, ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନଗଣର ପିତୃବଂଶୀୟ ବିଭାଗାନୁସାରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନରେ ଠିଆ ହୁଅ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୁରତ୍ଵେୟକ ପିତୃବଂଶ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଅଂଶ ହେଉ । ୬ ପୁଣି, ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ବଧ କର ଓ ଥାପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ (ଦତ୍ତ) ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୁରମାଣେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଥାପଣାମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନଗଣ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ ହୁଅ ।” ୭ ଏଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେବଳ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ନିମନ୍ତେ ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ତିରିଶ ହଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଷଶାବକ ଓ ଛାଗବତ୍ସ ଓ ତିନି ହଜାର ବୃଷ ଦେଲେ; ଏହିସବୁ ରାଜସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଦିଆଗଲା । ୮ ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗର ଅଧିପତିମାନେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ । ହିଲ୍ଲିୟ ଓ ଜିଖରୀୟ ଓ ଯିହ୍ଯାୟେଲ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ଏହି ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ନିମନ୍ତେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ହଜାର ଛଅ ଶହ ମେଷାଦିର ବତ୍ସ ଓ ତିନି ଶହ ବୃଷ ଦେଲେ । ୯ ମଧ୍ୟ କୋନାନ୍ୟ ଓ ଶମୟାୟ ଓ ନଥନେଲ ନାମକ ଗହାଙ୍ଗ ଭାଇମାନେ, ଥାଉ ହଶବୀୟ ଓ ଯିହ୍ଯାୟେଲ ଓ ଯୋଷାବଦ୍, ଏହି ଲେବୀୟ ପୁରଧାନମାନେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ନିମନ୍ତେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଟି ସହସ୍ର ମେଷାଦିର ବତ୍ସ ଓ ପାଞ୍ଚଟି ଶହ ବୃଷ ଦେଲେ । ୧୦ ଏହିରୂପେ କର୍ମର ଆୟୋଜନ ହୁଅନ୍ତେ, ରାଜାଙ୍କାନୁସାରେ ଯାଜକମାନେ ଥାପଣା ଥାପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଥାପଣା ଥାପଣା ପାଳି ଅନୁସାରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୧ ପୁଣି, ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳିସବୁ ବଧ କରାଯାନ୍ତେ, ଯାଜକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ତ ନେଇ ସେତନ କଲେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ସେସବୁର ଚର୍ମ କାଢ଼ିଲେ । ୧୨ ଥାଉ, ମୋଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଲିଖନାନୁସାରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗକରଣାର୍ଥେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶୀୟ ବିଭାଗାନୁସାରେ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ହୋମବଳି ଉଠାଇ ନେଲେ, ଥାଉ ସେମାନେ ବୃଷମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କଲେ । ୧୩ ଏଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ବିଧାନାନୁସାରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ଅଗ୍ନିରେ ପାକ କଲେ; ଥାଉ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପବିତ୍ର ବଳି ହାଣ୍ଡିରେ ଓ ହଣ୍ଡିତାରେ ଓ କରେଇରେ ସିଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଗହାସବୁ ଶାୟିତ ନେଇ ପରିବେଷଣ କଲେ । ୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଥାପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ; କାରଣ ହାରୋଣ ସନ୍ତାନ ଯାଜକମାନେ ହୋମବଳି ଓ ମେଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାରେ ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ; ଏହେତୁ ଲେବୀୟମାନେ ଥାପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ହାରୋଣ-ସନ୍ତାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଦାଉଦଙ୍କର ଓ ଆସଫର ଓ ହେମନର ଓ ରାଜଦର୍ଶକ ଯିହୁଥୁନର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ, ଆସଫ-ସନ୍ତାନ ଗାୟକମାନେ ଥାପଣା ଥାପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଥିଲେ ଓ ପୁରତ୍ଵେୟକ ଦ୍ଵାରରେ ଦ୍ଵାରପାଳମାନେ ଥିଲେ; ଥାପଣା ଥାପଣା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଲେବୀୟ ଭାଇମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ । ୧୬ ଏହିରୂପେ ଯୋଶାୟ ରାଜାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନାର୍ଥେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗକରଣାର୍ଥେ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସେବାର୍ଥକ ସକଳର ଆୟୋଜନ ହେଲା । ୧୭ ଏଣୁ ଉପସ୍ଥିତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ସମୟରେ ସାତ ଦିନ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ଓ ଗଡ଼ିଶ୍ଟାୟ ରୁଚିର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ଶାମୁୟେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତାଙ୍କର ଦିନଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏପୁରକାର ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପୁରତିପାଳିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା; କିଅବା ଯୋଶାୟ ଓ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ, ପୁଣି ଉପସ୍ଥିତ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିରୁଶାଲମ

ନିବାସୀମାନେ ଯେପରି ନିସ୍ଵତର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ, ସେପରି ଇସ୍ରାଏଲର କୌଣସି ରାଜା କରି ନାହାନ୍ତି । ୧୯ ଯୋଶୀୟତ୍ଵକର ରାଜତ୍ଵର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଏହି ନିସ୍ଵତର ପର୍ବ ପୂର୍ତ୍ତିପାଳିତ ହେଲା ।

ରାଜା ଯୋଶୀୟତ୍ଵକର ରାଜତ୍ଵର ସମାପ୍ତି

୨୦ ଏହିସବୁର ଉତ୍ତରରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯୋଶୀୟ ମନ୍ଦିର ପୁରସ୍ତୁତ କରି ସାରିଲା ଉତ୍ତରରେ ମିସରର ରାଜା ନଖୋ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ କର୍କମାଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲା; ତହିଁ ଯୋଶୀୟ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ; ୨୧ ମାତ୍ର ସେ ଗତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲା, “ହେ ଯିହୁଦାର ରାଜା, ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଫୋହର କ’ଣ କରିବାର ଅଛି ? ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବଂଶ ସତ୍ତ୍ଵେ ଫୋହର ଯୁଦ୍ଧ ଅଛି, ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଅଛି; ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର ଶାୟର କରିବା ପାଇଁ ଫୋତେ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି; ଫୋହର ସହବର୍ତ୍ତୀ ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ବିନାଶ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହାତ୍ଵକଠାରୁ ନିରସ୍ତ ହୁଅ;” ୨୨ ତଥାପି ଯୋଶୀୟ ଗହାଠାରୁ ବିମୁଖ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ନେହିଲେ, ମାତ୍ର ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଛଦ୍ମବେଶ ଧାରଣ କଲେ, ଆଉ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ମୁଖ ନିର୍ଗତ ନଖୋର ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରି ମଗିଦ୍ଦୋ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥୁତ ହେଲେ । ୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଧର୍ତ୍ତ୍ଵଧରମାନେ ଯୋଶୀୟ ରାଜାତ୍ଵକୁ ଡାର ମାରିଲେ; ତହିଁରେ ରାଜା ଆପଣା ଦାସମାନତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ଫୋତେ ନେଇଯାଅ, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆହତ ହୋଇଅଛି । ୨୪ ତହିଁ ଗତ୍ଵକର ଦାସମାନେ ସେହି ରଥରୁ ଗତ୍ଵକୁ ନେଇ ଗତ୍ଵକର ଦ୍ଵିତୀୟ ରଥରେ ଚଢ଼ାଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେ ମଲେ ଓ ଆପଣା ପିତୃଲୋକତ୍ଵକର କବରରେ କବର ପାଇଲେ । ଏଥିରେ ଯୋଶୀୟତ୍ଵକ ଲାଗି ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଶୋକ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ଯିରିମୀୟ ଯୋଶୀୟତ୍ଵକ ଲାଗି ବିଳାପ କଲେ; ଆଉ ଗାୟକ ଓ ଗାୟିକା ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଳାପରେ ଯୋଶୀୟତ୍ଵକ ବିଷୟ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି; ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ପାଳନୀୟ ବିଧି କଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଗହା ବିଳାପ-ସଂହିତାରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ୨୬ ଏହି ଯୋଶୀୟତ୍ଵକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ବନ୍ଦବସ୍ଥାର ଲିଖନାନ୍ତୁୟାୟା ଗତ୍ଵକର ସୁକର୍ମ ୨୭ ଓ ଗତ୍ଵକର ଆଦ୍ୟନ୍ତ କ୍ରିୟାସକଳ, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା-ରାଜାଗଣର ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।

୩୬

ଯିହୁଦାର ପତନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଯୋଶୀୟତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍ତକୁ ନେଇ ଗତ୍ଵକର ପିତୃତ୍ଵକ ପଦରେ ଗତ୍ଵକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜା କଲେ । ୨ ଯିହୋୟାହସ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ତେଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତିନି ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମିସରର ରାଜା ଯିରୁଶାଲମରେ ଗତ୍ଵକୁ ପଦରୁନ୍ତ କରି ଦେଶ ଉପରେ ଏକ ଶହ ଗଲନ୍ତ ରୂପା* ଓ ଏକ ଗଲନ୍ତ ସୁନା† ଅର୍ଥଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲା । ୪ ଆହୁରି, ମିସରର ରାଜା ଗତ୍ଵକର ଭ୍ରାତା ଇଲିୟାକାମତ୍ଵକୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ରାଜା କଲା ଓ ଗତ୍ଵକର ନାମ ବଦଳାଇ ଯିହୋୟାକାମ ରଖିଲା, ପୁଣି ନଖୋ ଗତ୍ଵକର ଭ୍ରାତା ଯିହୋୟାହସ୍ତକୁ ଧରି ମିସରକୁ ନେଇଗଲା । ୫ ଯିହୋୟାକାମ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୬ ଗତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଆସି ବାବିଲକୁ ନେଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗତ୍ଵକୁ ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧିଲା । ୭ ନବୁଖଦନିତ୍ସର ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଗୃହର କେତେକ ପାତ୍ର ବାବିଲକୁ ନେଇ ଯାଇ ବାବିଲସ୍ଥୁତ ଆପଣା ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଲା । ୮ ଏହି ଯିହୋୟାକାମତ୍ଵକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂତଗନ୍ତ ଓ ଗତ୍ଵକର କୂତ ଓ ଗତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୃଶାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସକଳ, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନତ୍ଵକ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି; ଏଉତ୍ତରରେ ଗତ୍ଵକର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଶାନ୍ ଗତ୍ଵକର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୯ ଯିହୋୟାଶାନ୍ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଆଠ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତିନି ମାସ ଦଶ ଦିନ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଆଉ, ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ବର୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ନବୁଖଦନିତ୍ସର ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଗତ୍ଵକୁ ଓ ଗତ୍ଵକ ସତ୍ତ୍ଵେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଗୃହର ମନୋହର ପାତ୍ରସବୁ ବାବିଲକୁ ଆଣିଲା ଓ ଗତ୍ଵକର ଭାଇ ସିଦିକୀୟତ୍ଵକୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ

* ୩୬:୩ ୩,୩୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ରୂପା † ୩୬:୩ ୩୩ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ସୁନା

ଉପରେ ରାଜା କଲା । ୧୧ ସିଦ୍ଧିକାୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ୧୨ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ମ କଲେ; ସେ ସଦାପୁରକୁ ମୁଖ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ସର ପୁରକାଶକ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସମୟରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କଲେ ନାହିଁ । ୧୩ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ନରୁଖାଦନିତସର ରାଜା ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରାଇଥିଲା, ସେ ତହାର ବିଦ୍ରୋହ ହେଲେ; ଆଉ ସେ ଆପଣା ଗର୍ଭା ଶକ୍ତ କଲେ ଓ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଫେରିବାକୁ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ । ୧୪ ଆହୁରି, ଯାଜକମାନଙ୍କର ପୁରଧାନ ସମସତେ ଓ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାନ୍ତୁସାରେ ଅତିଶୟ ଅପରାଧ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ, ତହାଙ୍କର ସେହି ଗୃହ ଅଶୁଚି କଲେ । ୧୫ ତଥାପି ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଦୂତଗଣ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଆପଣା ନିବାସ-ସ୍ଥାନ ପୁତ୍ର ଦୟା ବହିବାରୁ ପୁରୁଷରେ ଉଠି ପଠାଇଲେ; ୧୬ ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତଗଣକୁ ପରିହାସ କଲେ, ତହାଙ୍କର ବାକ୍ସ ଚୁଚ୍ଛ କଲେ ଓ ତହାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣକୁ ବିଦ୍ରୁପ କଲେ; ଏଣୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପୁରକୁ କୋପ ଉତ୍ପତ୍ତ ହେଲା, ଶେଷରେ ଆଉ ପୁରତିକାର ନେହିଲା ।

ଯିରୁଶାଲମ ଅଧିକୃତ ଏବଂ ଦଗ୍ଧ

୧୭ ଏନିମନ୍ତେ ସେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ରାଜାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁଳରେ ଆଣନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମଧାମରେ ଖତ୍ତ ଦ୍ଵାରା ବଧ କଲା, ପୁଣି ଯୁବା କି ଯୁବତୀ, ବୃଦ୍ଧ କି ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ, କାହାରିକୁ ଦୟା କଲା ନାହିଁ; ପରମେଶ୍ଵର ତହା ହସତରେ ସମସତଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ । ୧୮ ଆଉ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ବଡ଼ ସାନ ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଓ ସଦାପୁରକୁ ଗୃହର ଧନ, ପୁଣି ରାଜାଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଧନ, ଏହିସବୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା । ୧୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଦଗ୍ଧ କଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ପୁରାତର ଭଗ୍ନ କଲେ ଓ ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ସେଠାରେ ଥିବା ମନୋହର ପାତ୍ରସବୁ ବିନାଶ କଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସେ ଖତ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା; ତହିଁରେ ପାରସିକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତହାର ଓ ତହାର ସନ୍ତାନଗଣର ଦାସ ହୋଇ ରହିଲେ; ୨୧ ଦେଶ ଆପଣାର ନାନା ବିଶ୍ଵାସ ଭୋଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରିମାୟ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଲା; କାରଣ ସତ୍ତ୍ଵେ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣକରଣାର୍ଥେ ଦେଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ପାଳନ କଲା ।

କୋରସ୍‌ଙ୍କ ଆଦେଶ

୨୨ ଯିରିମାୟଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ସଫଳାର୍ଥେ ପାରସ୍‌ୟର ରାଜା କୋରସ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ପୁରଥମ ବର୍ଷରେ ସଦାପୁରକୁ ପାରସ୍‌ୟର ରାଜା କୋରସ୍‌ଙ୍କ ମନରେ ପୁରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମାନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ସର୍ବତ୍ର ଘୋଷଣା କରାଇ, ମଧ୍ୟ ଲେଖାଇ ଏହି କଥା ପୁରଗୁର କରାଇଲା, ୨୩ ପାରସ୍‌ୟର ରାଜା କୋରସ୍‌ ଏହା କହିନ୍ତେ, “ସଦାପୁରକୁ ସ୍ଵପ୍ନର ପରମେଶ୍ଵର ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ପୁରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ଯିରୁଶାଲମରେ ତହାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ, ଆମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ତହାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେକେହି ହେଉ, ସଦାପୁରକୁ ତହାର ପରମେଶ୍ଵର ତହାର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉନ୍ତୁ ଓ ସେ ଯାତ୍ରା କରୁ ।

The Book of Ezra ଏଭରା ନାମକ ପୁସ୍ତକ

କୋରସ୍ତକ ଘୋଷଣାନାମା

୧ ଯିରିମାୟାଜ୍‌କ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟକ ବାକ୍ୟ ସଫଳାର୍ଥେ ପାରସ୍ପର ରାଜା କୋରସ୍ତକ ରାଜତ୍ଵର ପରଥମ ବର୍ଷରେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ ପାରସ୍ପର ରାଜା କୋରସ୍ତକ ମନକୁ ଉଦ୍‌ଘାପିତ କରନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ସର୍ବତ୍ର ଘୋଷଣା କରାଇ, ମଧ୍ୟ ଲେଖାଇ ଏହି କଥା ପରଗ୍ର କରାଇଲା, ଯଥା, ୨ “ପାରସ୍ପର ରାଜା କୋରସ୍ ଏହା କହନ୍ତି, ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ ସ୍ଵପ୍ନର ପରମେଶ୍ଵର, ପୃଥ୍ଵୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ପରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗହାଜ୍‌କ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ୩ ଗହାଜ୍‌କର ସମଗ୍ର ଲୋକଜ୍ଵଳ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେକେହି ହେଉ, ଗହାର ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉନ୍ତୁ ଓ ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରି ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁ; ସେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ୪ ଆଉ, ଯେକେହି ଯେକୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାଇ ପରବାସ କରୁଅଛି, ଗହାର ସେହି ସ୍ଵାଧୀନସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଗୃହ ନିର୍ମାଣେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ଛଡ଼ା ରୂପା ଓ ସୁନା, ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଦେଇ ଗହାର ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।”

୫ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍‌ର ପିତୃବଂଶୀୟ ପ୍ରଧାନମାନେ, ଆଉ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରୁଷ୍ଟକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଗୃହ ନିର୍ମାଣାର୍ଥେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ଉଦ୍‌ଘାପିତ କଲେ, ସେମାନେ ଉଠିଲେ । ୬ ପୁଣି, ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ରୌପ୍ୟମୟ ପାତ୍ର, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ, ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ସବଳ କଲେ ।

୭ ଆଉ, ନବୁଖଦନିତ୍ସର ସଦାପୁରୁଷ୍ଟକ ଗୃହର ଯେସକଳ ପାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆଣି ଆପଣା ଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଥିଲା, କୋରସ୍ ରାଜା ଗହାସବୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲା । ୮ ପାରସ୍ପର ରାଜା କୋରସ୍ କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ମିତରଦାତର ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଗହାସବୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଯିହୁଦାର ଅଧିପତି ଶେଶବସରକୁ ଗଣନା କରି ଦେଲା । ୯ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା ଏହି; ତିରିଶ ସୁନା ଥାଳା, ଏକ ହଜାର ରୂପା ଥାଳା, ଅଶତିଶ ଛୁରା; ୧୦ ତିରିଶ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶାମୟ ପାନପାତ୍ର, ଗୁରୁ ଶହ ଦଶ ରୌପ୍ୟମୟ ମଧ୍ୟମ ପାନପାତ୍ର, ପୁଣି ଏକ ସହସ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାତ୍ର, ୧୧ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଗୁରୁ ଶହ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶା ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ପାତ୍ର ଥିଲା; ବନ୍ଦୀ ଲୋକମାନେ ବାବିଲରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅଣାଯିବା ସମୟରେ ଶେଶବସର ଏହିସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିଲା ।

ନିର୍ବାସିତଙ୍କ ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧ ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏହି ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାସ୍ଥ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଏମାନଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ୨ ଏମାନେ ଯିରୁବବାବିଲ, ଯେଶୁୟ, ନିହିମାୟା, ସରାୟ, ରିୟେଲାୟ, ମର୍ଦ୍ଦଖାୟ, ବିଲ୍‌ଶନ, ମିସପର, ବିଗ୍‌ବୟ, ରହୁମ୍ ଓ ବାନା ସତ୍ତ୍ଵେ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏହି, ଯଥା,

୩ ପରିୟୋଶର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ଏକ ଶହ ବାସ୍ତରି ଜଣ । ୪ ଶଫଟୀୟର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ବାସ୍ତରି ଜଣ । ୫ ଆରହର ସନ୍ତାନ ସାତ ଶହ ପଞ୍ଚସ୍ତରି ଜଣ । ୬ ଯେଶୁୟ ଓ ଯୋୟାବର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପହଡ଼-ମୋୟାବର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ଆଠ ଶହ ବାର ଜଣ । ୭ ଏଲମର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବନ ଜଣ । ୮ ସତ୍ରୁର ସନ୍ତାନ ନଅ ଶହ ପଞ୍ଚଗୁଳିଶ ଜଣ । ୯ ସକକୟର ସନ୍ତାନ ସାତ ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ । ୧୦ ବାନିର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ବୟାଳିଶ ଜଣ । ୧୧ ବେବୟର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ତେଇଶ ଜଣ । ୧୨ ଅସଗଦର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ବାଇଶ ଜଣ ।

୧୩ ଅଦୋନାକାମର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ଛଷଠି ଜଣ । ୧୪ ବିଗ୍‌ବୟର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ଛପନ ଜଣ । ୧୫ ଆଦାନର ସନ୍ତାନ ଚାରି ଶହ ଚଉବନ ଜଣ । ୧୬ ହିଜକାୟର ବଂଶଜାତ ଆଟେରର ସନ୍ତାନ ଅଠାଦିନବେ ଜଣ । ୧୭ ବେତ୍‌ସୟର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ତେଇଶ ଜଣ । ୧୮ ଯୋରାହର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ବାର ଜଣ । ୧୯ ହଶୁମର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ଶହ ତେଇଶ ଜଣ । ୨୦ ଗିବ୍‌ବରର ସନ୍ତାନ ପଞ୍ଚଗୁଣବେ ଜଣ । ୨୧ ବେଥଲିହିମର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ତେଇଶ ଜଣ । ୨୨ ନଗୋଫାର ଲୋକ ଛପନ ଜଣ । ୨୩ ଅନାଥୋତର ଲୋକ ଏକ ଶହ ଅଠାଇଶ ଜଣ । ୨୪ ଅସ୍‌ବାବତ୍‌ର ସନ୍ତାନ ବୟାଳିଶ ଜଣ । ୨୫ କିରାୟଥ୍-ୟିୟାରାମ୍* ଓ କର୍ପୀରା ଓ ବେଗେତର ସନ୍ତାନ ସାତ ଶହ ତେୟାଳିଶ ଜଣ । ୨୬ ରାମାର ଓ ଗେବାର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ଏକୋଇଶ୍ ଜଣ । ୨୭ ମିକ୍‌ସର ଲୋକ ଏକ ଶହ ବାଇଶ ଜଣ । ୨୮ ବେଥେଲ୍‌ର ଓ ଅୟର ଲୋକ ଦୁଇ ଶହ ତେଇଶ ଜଣ । ୨୯ ନବୋର ସନ୍ତାନ ବାବନ ଜଣ । ୩୦ ମଗ୍‌ବାଶର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ଛପନ ଜଣ । ୩୧ ଅନ୍ୟ ଏଲ୍‌ମ୍‌ର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବନ ଜଣ । ୩୨ ହାରାମର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ । ୩୩ ଲୋଦ୍ ଓ ହାଦାଦ୍ ଓ ଓନୋର ସନ୍ତାନ ସାତ ଶହ ପଚାଶ ଜଣ । ୩୪ ଯିରାହୋର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ପଞ୍ଚଗୁଣିଶ ଜଣ । ୩୫ ସନାୟାର ସନ୍ତାନ ତିନି ହଜାର ଛଅ ଶହ ତିରିଶ ଜଣ ।

୩୬ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା; ଯେଶୁୟ-ବଂଶଜ ଯିଦୟାୟର ସନ୍ତାନ ନଅ ଶହ ତେସ୍‌ତରି ଜଣ । ୩୭ ଇମ୍‌ମେରର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ବାବନ ଜଣ । ୩୮ ପଶୁହରର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ସତଗୁଣିଶ ଜଣ । ୩୯ ହାରାମର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ସତର ଜଣ । ୪୦ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା; ହୋଦବୀୟର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଶୁୟ ଓ କର୍ମାୟେଲର ସନ୍ତାନ ତତ୍‌ସତରି ଜଣ ।

୪୧ ଗାୟକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା; ଆସଫର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ଅଠାଇଶ ଜଣ । ୪୨ ଦସ୍ତୁରପାଳମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସଂଖ୍ୟା; ଶଲ୍‌ଲୁମ୍‌ର ସନ୍ତାନ, ଆଟେରର ସନ୍ତାନ, ଟଲ୍‌ମୋନର ସନ୍ତାନ, ଅକ୍‌କୂବର ସନ୍ତାନ, ହଟାଟାର ସନ୍ତାନ, ଶୋବୟର ସନ୍ତାନ, ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଏକ ଶହ ଅଶଗୁଣିଶ ଜଣ ।

୪୩ ନଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ; ସାହର ସନ୍ତାନଗଣ, ହସୁଫାର ସନ୍ତାନଗଣ, ଟବ୍‌ବାୟୋତର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୪ କେରୋସର ସନ୍ତାନଗଣ, ସାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ପାଦୋନର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୫ ଲବାନର ସନ୍ତାନଗଣ, ହଗାବର ସନ୍ତାନଗଣ, ଅକ୍‌କୂବର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୬ ହାଗାବର ସନ୍ତାନଗଣ, ଶମ୍‌ଲୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହାନନର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୭ ଗିଦ୍‌ଦେଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗହରର ସନ୍ତାନଗଣ, ରାୟାର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୮ ରତ୍‌ସାନର ସନ୍ତାନଗଣ, ନକୋଦର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗସମର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୯ ଉଷର ସନ୍ତାନଗଣ, ପାସେହର ସନ୍ତାନଗଣ, ବେଷୟର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୦ ଅସ୍‌ନାର ସନ୍ତାନଗଣ, ମିୟୁନୀମର ସନ୍ତାନଗଣ, ନଫିଂସୀମର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୧ ବକ୍‌ବୁକର ସନ୍ତାନଗଣ, ହକ୍‌କୂଫାର ସନ୍ତାନଗଣ, ହର୍ତ୍ତ୍‌ରର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୨ ବସ୍‌ଲୁତର ସନ୍ତାନଗଣ, ମହାଦାର ସନ୍ତାନଗଣ, ହର୍ଶାର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୩ ବକୌସର ସନ୍ତାନଗଣ, ସାଷରର ସନ୍ତାନଗଣ, ତେମହର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୪ ନତ୍‌ସାହର ସନ୍ତାନଗଣ, ହଟାଫାର ସନ୍ତାନଗଣ । ୫୫ ଶଲୋମନର ଦାସମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ; ସୋଟୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହସୋଫେରତର ସନ୍ତାନଗଣ, ପରୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୬ ଯାଲାର ସନ୍ତାନଗଣ, ଦକୌଶର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗିଦ୍‌ଦେଲର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୭ ଶଫଟାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହଟାଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ପୋଖେରତ୍-ହତ୍‌ସବାୟିମର ସନ୍ତାନଗଣ, ଆମାର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୮ ନଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ ଓ ଶଲୋମନର ଦାସମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ତିନି ଶହ ବୟାନବେ ଜଣ ।

୫୯ ପୁଣି ତେଲ୍-ମେଲହ, ତେଲ୍-ହର୍ଶା, କରବ୍, ଅଦ୍‌ଦନ ଓ ଇମ୍‌ମେର, ଏହି ସକଳ ସ୍‌ଥାନରୁ ଲୋକ ଆସିଲେ, ମାତର ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକ ବୋଲି ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଲୋକମାନେ ଏହି, ଯଥା, ୬୦ ଦଲୟିୟର ସନ୍ତାନ, ଟୋବୀୟର ସନ୍ତାନ, ନକୋଦର ସନ୍ତାନ, ଛଅ ଶହ ବାବନ ଜଣ । ୬୧ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ହବାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହକ୍‌କୋସର ସନ୍ତାନଗଣ, ବର୍ଷିଲ୍‌ଲୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ଏହି ବର୍ଷିଲ୍‌ଲୟ ଗିଲୀୟଦାୟ ବର୍ଷିଲ୍‌ଲୟର ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବାରୁ ଗହାର ନାମାନ୍ତସାରେ ଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲା । ୬୨ ଏମାନେ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀପତ୍ର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ, ମାତର ପାଇଲେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ଏମାନେ ଅଶୁଚି ଗଣିତ ହୋଇ ଯାଜକ ପଦରୁୟତ ହେଲେ । ୬୩ ପୁଣି, ଶାସନକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ, ଉର୍ତ୍ତାମ୍ ଓ ତୁମ୍‌ମାୟାରା କୌଣସି ଯାଜକ ଉତ୍‌ପନ୍ନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଭୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ ।

* ୨:୨୫ କିରାୟଥ୍-ୟିୟାରାମ୍ କିମ୍‌ବା କିରାୟତ୍-ୟାରିମ୍

୨୪ ଆଉ, ଏକତ୍ରାକୃତ ସମସ୍ତ ସମାଜ ବୟାଳିଶ ହଜାର ତିନି ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ ଥିଲେ । ୨୫ ଏହା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର ଦାସଦାସୀ ସାତ ହଜାର ତିନି ଶହ ସଇଁତିରିଶ ଜଣ ଥିଲେ । ଆହୁରି, ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶହ ଗାୟକ ଗାୟିକା ଥିଲେ । ୨୬ ସେମାନଙ୍କର ସାତ ଶହ ଛତିଶ ଅଶ୍ୱପୁ; ଦୁଇ ଶହ ପଞ୍ଚତରଳିଶ ଖଚର; ୨୭ ଗୁରି ଶହ ପଞ୍ଚତରିଶ ଓଟ; ଛଅ ହଜାର ସାତ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଥିଲେ ।

୨୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପିତୃବଂଶୀୟ କେତେକ ପରଧାନ ଲୋକ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥତ ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥତ ହୁଅନ୍ତେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ଗୃହ ସପ୍ତସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଦାନ କଲେ । ୨୯ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସେହି କର୍ମର ଭଣ୍ଡାରରେ ଏକକ୍ଷତ ହଜାର ଡରାକମାଠି ସ୍ୱପ୍ନଶାମୁଦ୍ରା ଓ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ ଚୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଶହ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ପୁଣି ଗାୟକମାନେ ଓ ଦ୍ୱାପୁରପାଳମାନେ ଓ ନଥୀନୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ବାସ କଲେ ।

୩

ଯଜ୍ଞବେଦୀର ପୁନଃନିର୍ମାଣ

୧ ଆଉ, ସପ୍ତମ ମାସ ଉପସ୍ଥତ ହେଲା, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ଭବନା ସେହିସବୁ ନଗରରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଲ୍ୟ ଏକ ମନ ହୋଇ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଯୋଷାଦକର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟ ଓ ଗହାର ଯାଜକ ଭରତୃଗଣ ଓ ଶଲ୍ୱାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଓ ଗହାର ଭରତୃଗଣ ଉଠି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲିଖନାନୁସାରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭାତ ହେବାରୁ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ, ତହିଁ ଉପରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି, ଅର୍ଥାତ୍, ପରଭାତୀୟ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଲିଖନାନୁସାରେ ପତରକୁଟୀର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ ଓ ପୁରତି ଦିନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତର ପରଯୋଜନାନୁସାରେ ବିଧିମତେ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ପରାତ୍ମହିକ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି, ଆଉ ଅମାବାସ୍ୟାର ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ପବିତ୍ରାକୃତ ସକଳ ନିରୂପିତ ପର୍ବର ଓ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୬ ସପ୍ତମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ମାତ୍ର ସେସମୟରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ମନ୍ଦିରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ

୭ ଆଉ, ସେମାନେ ପାରସ୍ୟର ରାଜା କୋରସର ଅନୁମତି ଅନୁସାରେ ରାଜମିସ୍ତରା ଓ ସୁତ୍ରଧରମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରା ଦେଲେ; ପୁଣି ଲିବାନୋନଠାରୁ ଯାହୋସ୍ଥତ ସମୁଦ୍ରତୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଆଣିବା ପାଇଁ ସାଦୋନୀୟ ଓ ସୋରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପେୟ-ଦରବନ୍ଧ ଓ ତୈଳ ଦେଲେ । ୮ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥତ ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗମନର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସରେ ଶଲ୍ୱାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଓ ଯୋଷାଦକର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟ ଭରତୃଗଣ ଓ ବନ୍ଦୀଦଶାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଗତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆରମ୍ଭ କରି ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାବଧାରଣ ନିମନ୍ତେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତତ୍ତ୍ୱେକ ବୟସକ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

୯ ସେତେବେଳେ ଯେଶୁୟ ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୃଗଣ, କଦ୍‌ମାୟେଲ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ, ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ରଗଣ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାବଧାରଣର ଭାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ଠିଆ ହେଲେ; ହେନାଦଦର ପୁତ୍ରଗଣ, ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୃଗଣ (ତଦ୍‌ରୂପ କଲେ), ଏମାନେ ଲେବୀୟ ଲୋକ । ୧୦ ଆଉ, ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ବସାଇବା ବେଳେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ନିରୂପଣାନୁସାରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକର

† ୨:୨୯ ଗୁରାସ୍‌ଦେଶୀୟ ମୁଦ୍ରା ଯାହାର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ କିଲୋ ‡ ୨:୨୯ ପ୍ରାୟ ୨,୮୦୦ କିଲୋ ରୂପା

ପୁରଣଂସା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରପରିହିତ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ତୁରୀ ସହିତ ଓ ଆସଫର ସନ୍ତାନ ଲେବାୟଗଣଙ୍କୁ କରତଳ ସହିତ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜୁ ପୁରଣଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଏକଥାରେକ ପୁରତି ଗାନ କରି କହିଲେ, “ସେ ମତ୍ତଗଳମୟ, ଯେହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ଗହାଞ୍ଜକର କରୁଣା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।” ଆଉ, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜୁ ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ବସାଯିବା ସକାଶୁ ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କରିବା ବେଳେ ସମଗ୍ର ଲୋକ ଉଚ୍ଚୋତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଜୟଧ୍ବନି କଲେ ।

୧୨ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଯାଜକ ଓ ଲେବାୟ ଓ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନ ପୁରାଣିନ ଲୋକମାନେ ପୁରଥମ ଗୃହ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ବସାଯିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଉଚ୍ଚୋତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଘେଦନ କଲେ ଓ ଅନେକେ ଆନନ୍ଦ ସକାଶୁ ଜୟଧ୍ବନି କଲେ; ୧୩ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ଧ୍ବନିର ଓ ଜନଗର କରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦର ପୁରଭେଦ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚୋତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମହାଧ୍ବନି କଲେ, ଆଉ ତହିଁର ଶବ୍ଦ ଅତି ଦୂରକୁ ଶୁଣାଗଲା ।

୪

ପୁନଃନିର୍ମାଣରେ ବିରୋଧ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବନ୍ଦୀତପ୍ତର ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯିହୁଦାର ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ବିପକ୍ଷମାନେ ଶୁଣିଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଓ ପିତୃବଂଶ ପୁରଧାନବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିର୍ମାଣ କରୁ; କାରଣ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ, ସେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛୁ; ଆଉ, ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ଏସରହଦୋନ୍, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଅଛି, ଗହାର ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରୁଅଛୁ ।”

୩ ମାତ୍ର ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଓ ଯେଶୁୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ୟ ପିତୃବଂଶର ପୁରଧାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ପାରସ୍ପର ରାଜା କୋରସ୍ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପୁରମାଣେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ବର ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା ।” ୪ ତହିଁରେ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ହସତ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ଓ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଅଭିପ୍ରେୟ ବିଫଳ କରିବା ପାଇଁ ପାରସ୍ପର ରାଜା କୋରସ୍ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଓ ପାରସ୍ପର ରାଜା ଦାରୀୟାବସତ୍ତ୍ୱକର ଅଧିକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣାକାରୀମାନଙ୍କୁ ବେତନ ଦେଇ ରଖିଲେ । ୬ ଆଉ, ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣର ସମୟରେ ଗହାର ରାଜତନ୍ତ୍ର ଆରମ୍ଭରେ ସେମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅପବାଦପତ୍ର ଲେଖିଲେ ।

ଅର୍ତ୍ତତକ୍ଷସ୍ତର ପତ୍ର

୭ ପୁନଶ୍ଚ, ଅର୍ତ୍ତତକ୍ଷସ୍ତର ଅଧିକାର ସମୟରେ ବିଶ୍ଲମ୍, ମିତ୍ରେଦାତ, ଟାବେଲ ଓ ଗହାର ଅନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱଗାମନେ ପାରସ୍ପର ରାଜା ଅର୍ତ୍ତତକ୍ଷସ୍ତ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲେ; ସେହି ପତ୍ର ଅରାମୀୟ ଅକ୍ଷରରେ ଲିଖିତ ଓ ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା । ୮ ରହୁମ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶିମ୍ଶୟ ଲେଖକ ଅର୍ତ୍ତତକ୍ଷସ୍ତ ରାଜା ନିକଟକୁ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ପୁରକାର ପତ୍ର ଲେଖିଲେ; ୯ ରହୁମ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶିମ୍ଶୟ ଲେଖକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱଗା ସମସ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦାନୀୟ ଓ ଅଫର୍ସତଖାୟ, ଚର୍ଯଲୀୟ, ଅଫର୍ସାୟ, ଅର୍କବାୟ, ବାବିଲୀୟ, ଶୁଶାନୀୟ, ଦେହ୍ବ୍ରୀୟ, ଏଲମୀୟ ଲୋକମାନେ, ୧୦ ଆଉ, ମହାମହିମ ସମ୍ଭରାନ୍ତ ଅସନପପର ଦ୍ବ୍ରାଗ ଆନାତ, ପୁଣି ଶମରୀୟା ନଗରରେ ଓ (ଫରାତ) ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ, ଇତ୍ୟାଦି ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଲେଖିଲେ ।

୧୧ ସେମାନେ ଅର୍ତ୍ତତକ୍ଷସ୍ତ ରାଜା ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ, ତହିଁର ପୁରତିଲିପି ଏହି; “(ଫରାତ) ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଲୋକ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କଠାରୁ, ୧୨ ମହାରାଜଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଣ ଏହି ଯେ, ‘ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଗତ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଦୁଷ୍ଟ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ପୁରାଣର ସମାପ୍ତ କରି ଭିତ୍ତିମୂଳର ଜାଣିଶାସ୍ତ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି ।’ ୧୩ ମହାରାଜଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଣ ଏହି ଯେ, ‘ଯେବେ

ଏହି ନଗର ନିର୍ମିତ ଓ ପୁରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ, ତେବେ ସେହି ଲୋକମାନେ କର, ରାଜସ୍ୱ
 ବା ଶୁଳକ ଦେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି ଶେଷରେ ଗହା ରାଜାଗଣର କ୍ଷତିକର ହେବ । ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ
 ରାଜଗୃହର ଲବଣ ଖାଉ ଓ ମହାରାଜତ୍ୱର ଅପମାନ ଦେଖିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏହେତୁ
 ଲୋକ ପଠାଇ ମହାରାଜତ୍ୱକୁ ଏହା ଜଣାଇଲୁ । ୧୫ ଆପଣଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉ; ତେବେ ସେହି ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଆପଣ ଦେଖିବେ ଓ ଜାଣିବେ ଯେ, ଏହି
 ନଗର ବିଦ୍ରୋହୀ ନଗର, ଆଉ ରାଜାଗଣ ଓ ପରଦେଶସମୂହ ପ୍ରତି ଅନିଷ୍ଟକର, ପୁଣି ସେମାନେ ପୂର୍ବ
 କାଳରେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଘଟାଇଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ସକାଶୁ ଏହି ନଗର ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ମହାରାଜତ୍ୱକୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ, ‘ଏହି ନଗର ନିର୍ମିତ ଓ ଏହି ପୁରାଣ-କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ
 ହେଲେ, ତଦ୍ୱୟାଗ୍ର ନଦୀ ସେପାରିରେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ରହିବ ନାହିଁ ।’ ”

୧୭ ଏଥିରେ ରାଜା ମନ୍ତ୍ରୀ ରହୁମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶିମ୍ବର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶମରାୟା ନିବାସୀ
 ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କର, ଆଉ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ନିକଟକୁ ଉତ୍ତର
 ପଠାଇଲା, ଯଥା, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ହେଉ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ଯେଉଁ ପତ୍ର ପଠାଇଅଛ, ଗହା ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସ୍ୱପକ୍ଷ ରୂପେ ପାଠ କରା ଯାଇଅଛି । ୧୯ ପୁଣି,
 ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଆନ୍ତେ, ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଯେ, ପୂର୍ବକାଳରେ ଏହି ନଗର ରାଜାଗଣ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହ କରିଅଛି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରାଜଦ୍ରୋହ ଓ ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରା ଯାଇଅଛି । ୨୦ ମଧ୍ୟ
 ଯିରୁଶାଲମରେ ପରକ୍ଷେପ ରାଜାଗଣ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ୱ
 କଲେ; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ କର, ରାଜସ୍ୱ ଓ ମାଣ୍ଡୁଳ ଦିଆଗଲା । ୨୧ ଏଣୁ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଆଜ୍ଞା ପରଗରିତ
 ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ନଗର ଯେପରି ନିର୍ମିତ ନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କର । ୨୨ ପୁଣି ସାବଧାନ, ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ହେଲ ନ କର; ରାଜାମାନଙ୍କ କ୍ଷତି ନିମନ୍ତେ କାହିଁକି ଅନିଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ?”

୨୩ ତହିଁରେ ରହୁମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶିମ୍ବର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ
 ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷୟତ ରାଜାର ପତ୍ରର ପ୍ରତିଲିପି ପଢ଼ାଯାଆନ୍ତେ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଯିରୁଶାଲମକୁ
 ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବଳ ଓ କ୍ଷମା ଦାୟା ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ କଲେ । ୨୪ ତହିଁ
 ଯିରୁଶାଲମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେଲା । ପୁଣି, ପାରସ୍ୟ ରାଜା ଦାରୀୟାବସଙ୍କ
 ରାଜତ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଲା ।

୫

ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟର ପୁନଃଆରମ୍ଭ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଇଦ୍ଦୋର ପୁତ୍ର ଯିଶାୟା, ଏହି
 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା
 ପରଗର କଲେ; ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ପରଗର କଲେ । ୨ ତହିଁରେ ଶଲ୍ଲଣ୍ଡେଲର ପୁତ୍ର ଯିରୁବାବିଲ୍ ଓ ଯୋଷାଦକର
 ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟ ଉଠି ଯିରୁଶାଲମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ,
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ
 କଲେ ।

୩ ସେହି ସମୟରେ ତତ୍ତନୟ, ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶଥର-ବୋଷଣୟ ଓ
 ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ପରଗଲେ, “ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଓ ଏହି ପୁରାଣ
 ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା ?” ୪ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ତଦନୁସାରେ ଉତ୍ତର ଦେଲୁ; ସେମାନେ ପରଗଲେ, “ଏହି ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କ ନାମ କ’ଣ ?”
 ୫ ମାତ୍ର ଯିହୁଦାୟ ପୁରାଣବର୍ଗ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଥିବାରୁ ଦାରୀୟାବସ
 ନିକଟରେ ଏହି କଥା ଉପସ୍ଥାପନ ହେବା ଓ ପତ୍ର ଦାୟା ସେହି ବିଷୟର ଉତ୍ତର ପୁନର୍ବାର ନ ଆସିବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କଲେ ନାହିଁ ।

ଦାରୀୟାବସ ରାଜା ନିକଟକୁ ତତ୍ତନୟର ପତ୍ର

୬ ତତ୍ତନୟ, ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶଥର-ବୋଷଣୟ ଓ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଗହାର
 ସଙ୍ଗୀ ଅପର୍ଯ୍ୟାୟମାନଙ୍କର ଦାରୀୟାବସ ରାଜା ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପତ୍ରର ପ୍ରତିଲିପି; ୭ ସେମାନେ

ଗହା ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ଏରୂପ ଲେଖା ଥିଲା; “ମହାରାଜ ଦାରାୟାବସତ୍ତକର ସର୍ବଶାନ୍ତି । ୮ ମହାରାଜତ୍ତକ ନିକଟରେ ଜଣାଣ ଏହି ଯେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶରେ ମହାନ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ଗହା ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରସ୍ତରରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଅଛି ଓ କାନ୍ଥରେ କଢ଼ି ବସା ଯାଉଅଛି, ଆଉ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯତନରେ ହେଉଅଛି ଓ ସେମାନତ୍ତକ ହସ୍ତରେ ସଫଳ ହେଉଅଛି ।’ ୯ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗତ୍ତକ ପରାରି ଏହିପରି କହିଲୁ, ‘ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଓ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା ?’ ୧୦ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣତ୍ତକ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନତ୍ତକ ପ୍ରଧାନବର୍ଗତ୍ତକର ନାମ ଲେଖି ନେବାକୁ ସେମାନତ୍ତକ ନାମ ପରାରିଲୁ । ୧୧ ତହିଁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଦାସ, ପୁଣି ଏହି ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛୁ, ଏହା ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଇସ୍ରାଏଲର ଏକ ମହାରାଜ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରି ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ୧୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସ୍ଵର୍ଗର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ କୋପାନ୍ତ୍ରିତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ସେମାନତ୍ତକ ବାବିଲର ରାଜା କଲ୍ଦାୟ ନବୃଷଦନ୍ତିତ୍ତକର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେ ଏହି ଗୃହ ବିନାଶ କରି ଲୋକମାନତ୍ତକ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା । ୧୩ ମାତ୍ର ବାବିଲର ରାଜା କୋରସ୍ତକ ରାଜତ୍ତକର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ କୋରସ୍ ରାଜା ଆଜ୍ଞା କଲେ ।’ ୧୪ ଆହୁରି, ନବୃଷଦନ୍ତିତ୍ତକ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହର ଯେସକଳ ସ୍ଵର୍ଗଶାମୟ ଓ ରୌପ୍ୟଶାମୟ ପାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ ନେଇ ବାବିଲସ୍ଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଣିଥିଲା, ଗହାସରୁ କୋରସ୍ ରାଜା ବାବିଲସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ, ପୁଣି ଗହାସରୁ ଶେଶବସର ନାମକ ଗତ୍ତକ ନିୟୁକ୍ତ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲା; ୧୫ ଆଉ, ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ‘ଏହିସରୁ ପାତ୍ର ନେଇଯାଇ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରେ ରଖ ଓ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହ ସ୍ଵସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମିତ ହେଉ ।’ ୧୬ ତହିଁରେ ସେହି ଶେଶବସର ଆସି ଯିରୁଶାଲମରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କଲା; ଆଉ, ସେହି ସମୟଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ନିର୍ମିତ ହେଉଅଛି, ତଥାପି ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ । ୧୭ ଏହେତୁ ଯେବେ ମହାରାଜତ୍ତକ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ କୋରସ୍ ରାଜା ଯିରୁଶାଲମରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଗହା ବାବିଲସ୍ଥ ମହାରାଜତ୍ତକ ଭଣ୍ଡାର ଗୃହରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉ, ପୁଣି ଏହି ବିଷୟରେ ମହାରାଜ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ନିକଟକୁ ଆପଣାର ଅଭିମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।”

୭

ଦାରାୟାବସତ୍ତକ ଆଦେଶ

୧ ସେତେବେଳେ ଦାରାୟାବସ ରାଜା ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ବାବିଲସ୍ଥ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଧନ ସଞ୍ଚିତ ହେଲା, ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଗଲା । ୨ ପୁଣି, ମାଦାୟ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଅକ୍ଷମଥା ନାମକ ରାଜଗୃହରେ ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵରଣାଥେ ଏରୂପ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ।

୩ କୋରସ୍ ରାଜାତ୍ତକ ରାଜତ୍ତକର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ କୋରସ୍ ରାଜା ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହ ବିଷୟରେ ଏହି ଆଜ୍ଞା କଲେ, “ଲୋକମାନତ୍ତକ ବଳିଦାନ ସ୍ଥାନ ସେହି ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେଉ ଓ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହେଉ; ତହିଁର ଉଚ୍ଚତା ଷାଠିଏ ହାତ ଓ ତହିଁର ପ୍ରସ୍ଥ ଷାଠିଏ ହାତ ହେଉ; ୪ ଗହା ତିନି ଧାଡ଼ି ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଓ ଏକ ଧାଡ଼ି ନୂତନ କଢ଼ିକାଷ୍ଠରେ ଗୁନ୍ଥାଯାଉ; ଆଉ, ରାଜଗୃହରୁ ତହିଁର ବୟସ ଦିଆଯାଉ; ୫ ଆହୁରି, ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହର ଯେସକଳ ସୁନା ଓ ରୂପାର ପାତ୍ର ନବୃଷଦନ୍ତିତ୍ତକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ ନେଇ ବାବିଲକୁ ଆଣିଥିଲା, ଗହାସରୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଉ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାତ୍ର ପୁନର୍ବାର ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଵସ୍ଥ ସ୍ଥାନକୁ ଅଣାଯାଉ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୃହରେ ଗହାସରୁ ରଖ ।”

୬ “ଏହେତୁ ହେ ତତ୍ତନୟ, ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ, ହେ ଶଥର-ବୋଷଣୟ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକ ସତ୍ତ୍ଵା ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଅଫର୍ଷୀୟମାନେ, ସେଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଅ; ୭ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଏହି ଗୃହର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହସ୍ତ ଦିଅ ନାହିଁ; ଯିହୁଦାୟମାନତ୍ତକର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଯିହୁଦାୟମାନତ୍ତକର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଏହି ଗୃହ ସ୍ଵସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ । ୮ ଆହୁରି, ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକର ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକର ଏହି ଯିହୁଦାୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ପ୍ରତି ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ; ସେମାନତ୍ତକର ବାଧା ଯେପରି

ନ ଜନ୍ମେ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାଜ ସମ୍ପଦତ୍ତିରୁ ଅର୍ଥାତ୍, ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ରାଜକରରୁ ଅତି ଯତନପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ ଦିଆଯାଉ । ୯ ପୁଣି, ସମ୍ପ୍ରଗଣ୍ଠିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହୋମବଳି ନିର୍ମଳତେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଯାଜକମାନଙ୍କ ବାକ୍ସାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯୁବା ବୃଷ ଓ ମେଷ ଓ ମେଷଶାବକ, ଗହମ, ଲବଣ, ଦୁଗନ୍ଧାଦି ଓ ତୈଳ, ଯାହା ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପରମୋଜନ, ଗହାସବୁ ଦିନକୁ ଦିନ ବିନା ବାଧାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ; ୧୦ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମ୍ପ୍ରଗଣ୍ଠିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୌରଭାର୍ଯ୍ୟକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଆଉ ରାଜାର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଜୀବନ ନିର୍ମଳତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।”

୧୧ “ଆହୁରି ମୁଁ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି ଯେ , ‘ଯେକେହି ଏହି ବାକ୍ସ ଅନ୍ୟଥା କରିବ, ଗହାର ଗୃହରୁ ଏକ କଢ଼ି ବାହାର କରାଯାଇ ସେହି କାଷ୍ଠରେ ସେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ଟଙ୍ଗାଯାଉ; ପୁଣି, ତହିଁ ଲାଗି ଗହାର ଗୃହ ଖତରାଣି କରାଯାଉ । ୧୨ ଆଉ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜା ଓ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଏହି ଗୃହ ବିନାଶ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଉକ୍ତ ବାକ୍ସ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ସମ୍ପ୍ରନାମ-ସ୍ଥାପନକାରୀ ପରମେଶ୍ଵର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରନ୍ତୁ ।’ ମୁଁ ଦାରୀୟାବସ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି; ଏହା ଅତି ଯତନପୂର୍ବକ କରାଯାଉ ।”

ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସର୍ଗିତ

୧୩ ତହିଁରେ ଦାରୀୟାବସ ରାଜା ଏହି ଆଜ୍ଞା ପଠାଇବାରୁ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତନୟ ଓ ଶଥର-ବୋଷଣୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗମାନେ ଅତି ଯତନପୂର୍ବକ ତଦନ୍ତସାରେ କର୍ମ କଲେ । ୧୪ ଏଥିରେ ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ଓ ଇଦ୍‌ଦୋର ପୁତ୍ର ଯିଶରୀୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ସହକାରେ ଯିହ୍ୱାୟ ପରାଗୀନବର୍ଗ ମନ୍ଦିରକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଆଉ, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନ୍ତ୍ରସାରେ ଓ ପାରସ୍ତ୍ର ରାଜା କୋରସ୍ ଓ ଦାରୀୟାବସ ଓ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷେପର ଆଜ୍ଞାନ୍ତ୍ରସାରେ ନିର୍ମାଣ କରି ସମାପ୍ତ କଲେ । ୧୫ ଦାରୀୟାବସ ରାଜାର ରାଜତ୍ଵର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ ଅଦର ନାମକ ମାସର ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଏହି ଗୃହ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ଅବଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତାନଗଣ ଆନନ୍ଦରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ଗୃହର ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ପାଳନ କଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ଗୃହର ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା ସମୟରେ ସେମାନେ ଏକ ଶହ ବୃଷ, ଦୁଇ ଶହ ମେଷ, ଗୁରୁ ଶହ ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ଆଉ, ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ପାପାର୍ଯ୍ୟକ ବଳିଦାନ ନିର୍ମଳତେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ବାରଗୋଟି ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ମୋଶା-ପୁସ୍ତକର ଲିଖନାନ୍ତ୍ରସାରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବାର୍ଥେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଭାଗାନ୍ତ୍ରସାରେ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳି ଅନ୍ତ୍ରସାରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳିତ

୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସନ୍ତାନଗଣ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ । ୨୦ କାରଣ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଏକତ୍ର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କଲେ; ସେସମସ୍ତେ ଶୁଚି ହୋଇଥିଲେ; ଏଣୁ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସମଗ୍ର ସନ୍ତାନ ନିର୍ମଳତେ, ଆପଣା ଯାଜକ-ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିର୍ମଳତେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିର୍ମଳତେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ବଳି ବଧ କଲେ ।

୨୧ ଆଉ, ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ପୁନରାଗତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେଶ ନିବାସୀ ଅନ୍ୟ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର ଅଶୁଚିଗ୍ରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କରିଥିଲେ, ସେସମସ୍ତେ ଭୋଜନ କଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ସାତ ଦିନ ଆନନ୍ଦରେ ଗତିଶୂନ୍ୟ ରୁଚିର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ସବଳ କରିବା ନିର୍ମଳତେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଅଶୂରୀୟ ରାଜାର ଅନ୍ତଃକରଣ ଫେରାଇଥିଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଉରା ଅଧ୍ୟାପକ

୧ ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ପାରସ୍ତ୍ର ରାଜା ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷେପର ଅଧିକାର ସମୟରେ ସରାୟର ପୁତ୍ର ଏଉରା ବାବିଲରୁ ଯାତ୍ରା କଲା; ଉକ୍ତ ସରାୟ ଅସରୀୟର ସନ୍ତାନ, ଅସରୀୟ ହିଲ୍‌କିୟର

ସନ୍ତାନ, ^୨ ହିଲକିୟ ଶଲ୍ଲୁମ୍ବର ସନ୍ତାନ, ଶଲ୍ଲୁମ୍ବ ସାଦୋକର ସନ୍ତାନ, ସାଦୋକ ଅନ୍ନୀଟୁବର ସନ୍ତାନ, ^୩ ଅନ୍ନୀଟୁବ ଅମରୀୟର ସନ୍ତାନ, ଅମରୀୟ ଅସରିୟର ସନ୍ତାନ, ଅସରୀୟ ମରାୟୋତର ସନ୍ତାନ, ^୪ ମରାୟୋତ ସରହୀୟର ସନ୍ତାନ, ସରହୀୟ ଉଷିର ସନ୍ତାନ, ଉଷି ବୁକ୍କିର ସନ୍ତାନ, ^୫ ବୁକ୍କି ଅବାଶୁୟର ସନ୍ତାନ, ଅବାଶୁୟ ପାନହସର ସନ୍ତାନ, ପାନହସ ଇଲୀୟାସରର ସନ୍ତାନ, ଇଲୀୟାସର ପରଧାନ ଯାଜକ ହାରୋଣ୍ଡକର ପୁତ୍ର ।

^୬ ଏହି ଏଉରୀ ବାବିଲରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ; ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ପରଦତ୍ତ ମୋଶାଞ୍ଜକ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ ନିପୁଣ ଅଧ୍ୟାପକ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଗଞ୍ଜକ ପରତି ଗଞ୍ଜକର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ହସ୍ତର ସହାୟତା ପରମାଣେ ରାଜା ଗହାର ସମସ୍ତ ପୁରୁର୍ଥ ବିଷୟ ଗହାଞ୍ଜକୁ ପରଦାନ କଲେ । ^୭ ଆଉ, ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷସ୍ତ ରାଜାର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜକର ଓ ଯାଜକମାନଞ୍ଜକର ଓ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକର କେତେକ ଲୋକ, ପୁଣି ଗାୟକମାନେ ଓ ଦ୍ୱାପାରପାଳମାନେ ଓ ନଥୀନୀୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ ।

୮ ଆଉ, ଏଉରୀ ପଞ୍ଚମ ମାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ରାଜାର ସେହି ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ^୯ କାରଣ, ସେ ପରଥମ ମାସର ପରଥମ ଦିନ ବାବିଲରୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପୁଣି ଗଞ୍ଜକ ପରତି ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ମଞ୍ଜଗଳମୟ ହସ୍ତର ସହାୟତା ପରମାଣେ ସେ ପଞ୍ଚମ ମାସର ପରଥମ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ^{୧୦} ଯେଣୁ ଏଉରୀ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆପଣା ମନ ନିବେଶ କରିଥିଲେ ।

ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷସ୍ତ ଏଉରୀଞ୍ଜକୁ ଦେଇଥିବା ପତ୍ର

^{୧୧} ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷସ୍ତ ରାଜା ଅଧ୍ୟାପକ ଏଉରୀ ଯାଜକକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞାବାକ୍ତର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ପରତି ଗହାଞ୍ଜ ବିଧିର ଅଧ୍ୟାପକକୁ ଯେଉଁ ପତ୍ର ଦେଇଥିଲା, ତହିଁର ପରତିଲିପି ଏହି, ଯଥା, ^{୧୨} “ରାଜାଧିରାଜ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷସ୍ତ ସ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ବନ୍ଦବସ୍ତାଧ୍ୟାପକ, ସିଦ୍ଧ, ଇତ୍ୟାଦି ଏଉରୀ ଯାଜକ ପରତି, ^{୧୩} ମୁଁ ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି ଯେ, ମୋ’ ରାଜ୍ୟସ୍ଥାପିତ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ଯେତେ ଲୋକ, ପୁଣି ସେମାନଞ୍ଜକର ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଯିବାକୁ ମନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ସଞ୍ଜେ ଯାଉନ୍ତୁ ।

^{୧୪} କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତସ୍ଥାପିତ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ବନ୍ଦବସ୍ତା ପରମାଣେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ, ^{୧୫} ପୁଣି, ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାହାଞ୍ଜକର ଆବାସ ଅଛି, ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜା ଓ ଗଞ୍ଜକ ମନ୍ତ୍ରୀଗଣର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ସୁନା ଓ ରୂପା, ^{୧୬} ଆଉ, ବାବିଲର ସମୁଦାୟ ପରଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେସମସ୍ତ ରୂପା ଓ ସୁନା ପାଇବ, ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଓ ଯାଜକମାନେ ସେମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥାପିତ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଯାହା ଦେବେ, ସେହିସବୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ନେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ରାଜା ଓ ଗଞ୍ଜକ ସପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ୱାପାର ପରେରିତ ହେଉଅଛ; ^{୧୭} ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ମୁଦ୍ରା ଦ୍ୱାପାର ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ବୃଷ, ମେଷ, ମେଷଶାବକ ଓ ତହିଁ ସଞ୍ଜେ ନିରୂପିତ ଭକ୍ଷଣ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ କରନ୍ତୁ କରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥାପିତ ଗୃହର ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

^{୧୮} ଆଉ, ଅବଶିଷ୍ଟ ରୂପା ଓ ସୁନାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନବର୍ତ୍ତୀଞ୍ଜକୁ ଯାହା କରିବାକୁ ଭଲ ଦିଶିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଇଚ୍ଛା ପରମାଣେ କରିବ । ^{୧୯} ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହର ସେବାର୍ଥକ ଯେସକଳ ପାତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଯାଉଅଛି, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମର ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ସମ୍ମୁଖରେ ସମର୍ପଣ କର । ^{୨୦} ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ପରମୋଜନୀୟ ଆଉ ଯାହା କିଛି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଗହା ରାଜାଞ୍ଜକ ଭଣ୍ଡାର ଗୃହରୁ ଦିଅ ।

^{୨୧} ଆଉ ସ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ବନ୍ଦବସ୍ତାଧ୍ୟାପକ ଏଉରୀ ଯାଜକ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଗ୍ରହଣ, ^{୨୨} ଗହାସବୁ ଏକ ଶହ ଗଲନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପା* ଓ ଏକ ଶହ ମହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହମ† ଓ ଏକ ଶହ ମହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ଏକ ଶହ ମହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୈଳ‡ ଓ ଅପରିମିତ ଲବଣ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷସ୍ତ ରାଜା ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷଞ୍ଜକୁ

* ୭:୨୨ ଏକ ଶହ ଗଲନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପା ଅର୍ଥାତ୍ ୩,୪୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ † ୭:୨୨ ଏକ ଶହ ମହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହମ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ‡ ୭:୨୨ ଏକ ଶହ ମହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ଏକ ଶହ ମହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୈଳ ଅର୍ଥାତ୍ ୨,୦୦୦ ଲିଟର

ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ । ୨୩ ସପ୍ତର୍ଷି ସପ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରାଯାଇଅଛି, ଗହାସବୁ ସପ୍ତର୍ଷି ସପ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଠିକ୍ ରୂପେ କରାଯାଉ; କାରଣ ରାଜା ଓ ଗର୍ଭକ ପୁତ୍ରଗଣର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହିଁକି କୋପ ବର୍ତ୍ତିବ ? ୨୪ ଆହୁରି, ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର, ଗାୟକମାନଙ୍କର, ଦ୍ଵାରପାଳମାନଙ୍କର, ନଥାନୀୟମାନଙ୍କର ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ଗୃହର ସେବକମାନଙ୍କର କାହାରି ଉପରେ କର, ରାଜସ୍ଵ ବା ମାଣ୍ଡୁଳ ବସାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧ ହେବ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ ।

୨୫ ଆଉ, ହେ ଏଭର, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ବିଗ୍ରହର୍ଥେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି, ଏପରି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ନିୟୁକ୍ତ କର; ଆଉ, ଯେ ଗହା ନ ଜାଣେ, ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ୨୬ ଆଉ, ଯେକେହି ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ, ସେହି ଦୋଷ ପ୍ରକାଶଦଣ୍ଡର କି ନିର୍ବାସନର କି ଅର୍ଥଦଣ୍ଡର କି କାରାଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ପଛେ, ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଗହାର ଶାସନ କରାଯିବ ।”

୨୭ ଯେଉଁ ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଶୋଭାନ୍ତ୍ରୀତ କରିବାକୁ ରାଜାର ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଏରୂପ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିଅଛନ୍ତି, ୨୮ ଆଉ, ରାଜାର ଓ ଗହାର ମନ୍ତ୍ରଗଣଗଣର ଓ ରାଜାର ପରାକ୍ରମ୍ଭ ଅଧିପତି ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋ’ ପୂର୍ବ ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ । ଏହିରୂପେ ମୋ’ ପୂର୍ବ ସଦାପୁରୁଷ ମୋ’ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସହାୟତା ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ ସବଳ ହେଲି ଓ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଇସରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲି ।

ନିର୍ବାସିତ ଲୋକଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

୧ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷୟ ଗହାର ଅଧିକାର ସମୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ଯେଉଁ ପ୍ରଧାନବର୍ଗ ଆତ୍ମ ସତ୍ତ୍ଵେ ବାବିଲରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି, ଯଥା, ୨ ପାନହସ୍ତର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗେର୍ଶୋମ; ଇଥାମରର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦାନିୟେଲ; ଦାଉଦଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ହୁଡ୍ଡା । ୩ ଶଖନୀୟର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ; ପରିୟୋଶର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜିଖରୀୟ ଓ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଗଣିତ ଏକ ଶହ ପଚାଶ ଜଣ । ୪ ପହତ୍-ମୋୟାବର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ସରହୀୟର ପୁତ୍ର ଇଲୀହୋଏନୟ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଦୁଇ ଶହ ପୁରୁଷ । ୫ ଶଖନୀୟର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯହସାୟେଲର ପୁତ୍ର; ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ତିନି ଶହ ପୁରୁଷ । ୬ ଆଉ, ଆଦାନର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ଏବଂ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ପଚାଶ ପୁରୁଷ । ୭ ପୁଣି, ଏଲମର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଥଲୀୟର ପୁତ୍ର ଯିଶାୟାହ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ସତୁରି ପୁରୁଷ । ୮ ଆଉ, ଶଫ୍ତୀୟର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମାଖାୟେଲର ପୁତ୍ର ସବଦୀୟ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଶୀ ପୁରୁଷ । ୯ ମୋୟାବର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହାୟେଲର ପୁତ୍ର ଓବଦୀୟ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଦୁଇ ଶହ ଅଠର ପୁରୁଷ । ୧୦ ଆଉ, ଶଲୋମୀତର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋଷିଫୀୟର ପୁତ୍ର ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଏକ ଶହ ଷାଠିଏ ପୁରୁଷ । ୧୧ ପୁଣି, ବେବୟର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବେବୟର ପୁତ୍ର ଜିଖରୀୟ ଓ ଗର୍ଭକ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଠାଇଶ ପୁରୁଷ । ୧୨ ଅସଗଦର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ହକାଟନର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଏକ ଶହ ଦଶ ପୁରୁଷ । ୧୩ ଆଉ, ଅଦୋନୀକାମର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କନିଷ୍ଠମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି, ଇଲୀୟେଲ, ଯିୟାୟେଲ ଓ ଶମୟାୟ; ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଷାଠିଏ ପୁରୁଷ । ୧୪ ଆଉ, ବିଗ୍ରହର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଉଥୟ ଓ ସକ୍କୁର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସତୁରି ପୁରୁଷ ।

୧୫ ପୁଣି, ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଅହବାଗାମିନୀ ନଦୀ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କଲି; ଆଉ, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଛାଉଣି କରି ତିନି ଦିନ ରହିଲୁ; ଏଥିରେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ପାଇଲି ନାହିଁ । ୧୬ ତେବେ ମୁଁ ଇଲୀୟେଜର, ଅରୀୟେଲ, ଶମୟାୟ, ଇଲ୍ଲନାଥନ୍, ଯାରିବ, ଇଲ୍ଲନାଥନ୍, ନାଥନ, ଜିଖରୀୟ ଓ ମଶୁଲ୍ଲମ୍, ଏହି ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ; ମଧ୍ୟ ଯୋୟାରୀବ୍ ଓ ଇଲ୍ଲନାଥନ୍ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ତାଳିବାକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲି । ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କାସିଫିଆ ନାମକ ସ୍ଥାନର ପ୍ରଧାନ ଲୋକ ଇଦ୍ଦୋ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲି; ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପରିଗ୍ରହକମାନଙ୍କୁ ଆଣ

ବୋଲି କାସିଫିଆ ସ୍ୱଥାନସ୍ଥ ଇଦ୍‌ଦୋକୁ ଓ ଗହାର ଭରତୃଗଣ ନଥାନାୟମାନଞ୍ଜକୁ କହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଆଦେଶ କଲି ।

୧୮ ତହିଁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ପରତି ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ମଞ୍ଜଗଳମୟ ହସ୍ତତର ସହାୟତା ପ୍ରମାଣେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୌତ୍ର, ଲେବୀର ପୁତ୍ର ମହଲିର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣ ପରଗଣା ଲୋକକୁ; ପୁଣି, ଶେରେବୀୟ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ ଭରତୃଗଣ ସମେତ ଅଠର ଜଣକୁ; ୧୯ ଆଉ, ହଶବୀୟ ଓ ଗହା ସଞ୍ଜେ ମରାରି-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଶାୟାହ, ଗହାର ଭରତୃଗଣ ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ପୁତ୍ରଗଣ ସମେତ କୋଡ଼ିଏ ଜଣକୁ; ୨୦ ଆଉ, ଦାଉଦ ଓ ଅଧିପତିମାନେ ଯେଉଁ ନଥାନାୟମାନଞ୍ଜକୁ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ନଥାନାୟ ଲୋକ ଆଣିଲେ; ଏସମସ୍ତଞ୍ଜକ ନାମ ଲିଖିତ ହେଲା ।

ଉପବାସ ଓ ପରାଧିନ

୨୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ବାଳକ ବାଳିକା ଓ ସକଳ ସମ୍ପଦତି ନିମନ୍ତେ ଏକ ସରଳ ପଥ ପରାଧିନ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ନମର କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅହବା ନଦୀ ନିକଟରେ ଉପବାସର ଘୋଷଣା କଲୁ । ୨୨ କାରଣ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଶତରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର ସାହାୟ୍ୟ କରଣାପୈ ରାଜାଞ୍ଜକୁ ଏକ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ଓ ଅଶ୍ୱାରୂତ ମାଗିବାକୁ ଆମ୍ଭର ଲଜଜାବୋଧ ହେଲା; “ଯେହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଞ୍ଜକର ମଞ୍ଜଗଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଞ୍ଜକ ପରତି ଗହାଞ୍ଜକ ହସ୍ତତର ସହାୟତା ଅଛି; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଞ୍ଜକ ପରତିକୂଳରେ ଗହାଞ୍ଜକର ପରାକ୍ରମ ଓ କୋପ ଅଛି ।” ଏହି କଥା ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଞ୍ଜକୁ କହିଥିଲୁ । ୨୩ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉପବାସ କଲୁ ଓ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ବିନତି କଲୁ; ତହିଁରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରତି ପରସନ୍ନ ହେଲେ ।

ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଉପହାର

୨୪ ତହିଁ ମୁଁ ଯାଜକମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ବାର ଜଣ ପରଧାନ ଲୋକଞ୍ଜକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶେରେବୀୟ, ହଶବୀୟ ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ସେମାନଞ୍ଜକର ଦଶ ଜଣ ଭରତୃଞ୍ଜକୁ ପୃଥକ୍ କଲି; ୨୫ ଆଉ, ରାଜା ଓ ଗହାର ମନ୍ତ୍ରୀଗଣ ଓ ଗହାର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଉପସ୍ଥାତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ପାତ୍ରସକଳ ଉପହାର ରୂପେ ପରଦାନ କରିଥିଲେ, ଗହା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ତୋଳି ଦେଲି; ୨୬ ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକ ହସ୍ତରେ ଛଅ ଶହ ପରଶ ଡାଲନ୍ତ ରୂପା ଓ ଶହେ ଡାଲନ୍ତ ରୌପ୍ୟମୟ ପାତ୍ର; ଶହେ ଡାଲନ୍ତ ସୁନା; ୨୭ ଏକ ହଜାର ତରାକମା (ଗରାସଦେଶୀୟ ମୁଦ୍ରା) ମୂଲ୍ୟର କୋଡ଼ିଏ ସପ୍ତଶୀମୟ ପାତ୍ର, ପୁଣି ସପ୍ତଶୀମ ତୁଲ୍ୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ, ଉତ୍ତମ ଉତ୍କଳ୍ପଳ ପିତ୍ତଳର ଦୁଇ ପାତ୍ର ତୋଳି ଦେଲି ।

୨୮ ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଅଟ ଓ ପାତ୍ରସକଳ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଆଉ, ଏହି ରୂପା ଓ ସୁନା ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସପ୍ରେକ୍ଷାଦତ୍ତ ଉପହାର ଅଟେ । ୨୯ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଗୃହର କୋଠରିରେ ପରଧାନ ଯାଜକବର୍ଗର ଓ ଲେବୀୟମାନଞ୍ଜକର ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ପିତୃ ବଂଶାଧିପତିମାନଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହାସବୁ ତୋଳି ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତର୍କ ହୁଅ ଓ ଏହାସବୁ ରକ୍ଷା କର ।” ୩୦ ତହିଁରେ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଗୃହକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେହି ତୋଳା ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ପାତ୍ରସକଳ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରଥମ ମାସର ଦ୍ୱାଦଶ ଦିନ ଅହବା ନଦୀ ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲୁ; ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ହସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର ସହାୟ ହେଲା, ଆଉ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଶତରୁ ଓ ଛକି ବସିବା ଲୋକ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କଲେ । ୩୨ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ସେଠାରେ ତିନି ଦିନ ବିଶ୍ରାମ କଲୁ ।

୩୩ ତହିଁ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ସେହି ରୂପା ଓ ସୁନା ଓ ପାତ୍ରସକଳ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ତୋଳା ଯାଇ ଭରାୟ ଯାଜକର ପୁତ୍ର ମରେମୋତ୍ ହସ୍ତରେ ଦିଆଗଲା; ଗହା ସଞ୍ଜେ ପାନହସ୍ତର ପୁତ୍ର

ଇଲୀୟାସର ଥିଲା; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଶୁର ପୁତ୍ର ଯୋଷାବଦ୍ ଓ ବିନ୍ତୁୟିର ପୁତ୍ର ନୋୟଦାୟ, ଏହି ଲେବୀୟମାନେ ଥିଲେ; ୩୪ ସମଗ୍ର ଦରବନ୍ଦ ଗଣିତ ଓ ପରିମିତ ହୋଇ ଦିଆଗଲା ଓ ସେହି ସମୟରେ ସେହିସବୁର ଓଜନ ଲେଖାଗଲା ।

୩୫ ନିର୍ବାସନରୁ ଆଗତ ବନ୍ଦୀତତ୍ତ୍ୱର ସନ୍ତାନଗଣ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ବାର ଚୂଷ, ଛୟାନବେ ମେଷ, ସତସତରି ମେଷଶାବକ, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ବାର ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; ଏହିସବୁ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଥିଲା । ୩୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ନଦୀ ସେପାରିସଥ ରାଜପୁରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶାଧିକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ପତ୍ର ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟର ସାହାୟ୍ୟ କଲେ ।

୯

ମିଶ୍ର ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ପରାଧିନ

୧ ଏହିସବୁ କର୍ମ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଅଧିପତିମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନେ ଓ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ ନ କରି ସେମାନଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍, କିଶାନୀୟ, ହିତ୍ତୀୟ, ପରିଷୀୟ, ଯିବୁଷୀୟ, ଅମମୋନୀୟ, ମୋୟାବାୟ, ମିସରୀୟ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟୋଗ୍ୟ କର୍ମାନୁସାରେ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨ କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହିରୂପେ ପବିତ୍ର ବଂଶ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି; ଆହୁରି, ଏହି ଅପରାଧରେ ଅଧିପତି ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ହୋଇଅଛି ।”

୩ ତହିଁରେ ମୁଁ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗେରା ଚିରି ଆପଣା ମସ୍ତକ ଓ ଦାଢ଼ିର କେଶ ଛିଣ୍ଡାଇ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ବସିଲି । ୪ ସେତେବେଳେ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ହେତୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ପରତେୟକ ଲୋକ ମୋର ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; ପୁଣି, ମୁଁ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ବଳିଦାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ବସିଲି । ୫ ତହିଁ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ବଳିଦାନ ସମୟରେ ମୁଁ ଆପଣା ଦୁଃଖିତବସ୍ତ୍ର ଉଠିଲି, ମୋ’ ଦେହରେ ମୋହର ଚିର ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗେରା ଥିଲା; ପୁଣି, ମୁଁ ଆପଣା ଆଖୁ ପାତି ସଦାପରଭୁ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼େ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି କହିଲି, ୬ “ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ଅଛି, ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼େ ମୁଖ ଟେକିବାକୁ ବିଷଣ୍ଣ ଅଛି; କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରରେ ବଢ଼ି ଉଠିଅଛି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇଅଛି । ୭ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସମୟଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତିଶୟ ଦୋଷୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ସକାଶୁ ଆଜିର ନ୍ୟାୟ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯାଜକଗଣ ନାନା ଦେଶୀୟ ରାଜାଗଣ ହସ୍ତରେ, ଖତ୍ତରେ, ବନ୍ଦୀତତ୍ତ୍ୱରେ ଓ ଲୁଟରେ ଓ ମୁଖ ବିଷଣ୍ଣତାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛୁ । ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଞ୍ଚିତ୍ ଆଶ୍ୱାସ ଦେବେ, ଏଥିପାଇଁ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବାକୁ ଓ ଆପଣା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଖୁଣ୍ଟି ଦେବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷଣକାଳ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ୯ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଦୀ ଲୋକ ଅଟୁ । ତଥାପି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସ ଦେବା ପାଇଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ତହିଁର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ପୁଣି ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରଗୀର ଦେବା ପାଇଁ ସେ ପାରସ୍ୟ ରାଜାଗଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଏବେ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ କଅଣ କହିବା ? ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ଗହା ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଅଶୁଚିତ୍ ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଚି ଦେଶ ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଦେଶକୁ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ

ଅଶୁଚିତରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣଣ କରିଥାନ୍ତି । ୧୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କର୍ମାଗଣତ୍ୱକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଗଣ ସହିତ ବିବାହ ଦିଅ ନାହିଁ, ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମାଗଣତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ବା ଉନ୍ନତି କଦାପି ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବଳବାନ ହେବ ଓ ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ସଦାକାଳ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଗହା ରଖିଯିବ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଆଜ୍ଞାସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାନ୍ତୁ । ୧୩ ଏଣୁ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ଓ ମହାଦୋଷ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିସବୁ ଘଟିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପରାଧର ଉଚିତ୍ ଦଣ୍ଡରୁ ଉଶା ଦଣ୍ଡ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ରଖିଥାନ୍ତି, ୧୪ ଏହା ଦେଖି ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ କରିବୁ ଓ ଏହି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମକାରୀ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ କୁହୁମ୍ଭବିତ କରିବୁ ? କଲେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଥିବ ହେବ ନାହିଁ ? ତହିଁରେ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ କି ରକ୍ଷିତ ରହିବେ ନାହିଁ । ୧୫ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମାତ୍ମ ଅଟ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛୁ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ନିଜ ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହୋଇଅଛୁ; କାରଣ ତହିଁ ସକାଶୁ କେହି ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ।”

୧୦

ଲୋକଙ୍କ ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର

୧ ଏଉରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବାର୍ଥନା ଓ ସମ୍ପ୍ରାକାର, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ପରଶାମ କରିବା ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାଳକ ବାଳିକାର ଏକ ମହାସମାଜ ଗଠନ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ଷୁଦ୍ର କଲେ । ୨ ଏଥିରେ ଏଲମର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୋୟାକର ପୁତ୍ର ଶଶନାୟ ଏଉରାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତୁ; ତଥାପି ଏବିଷୟରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ଭରସା ଅଛି । ୩ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଆମ୍ଭ ପୁରୁଷଙ୍କର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ କମ୍ପିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣାନ୍ତରାରେ ଏହି ସକଳ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିୟମ କରୁ; ଆଉ, ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତରାରେ କରାଯାଉ । ୪ ଉତ୍ତର, କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାର ଅଛି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ସହକାରୀ ଅଛୁ; ସାହସିକ ହୋଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।”

୫ ଏଥିରେ ଏଉରା ଉଠି ଏହି ବାକ୍ୟାନ୍ତରାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯାଜକମାନଙ୍କର, ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଶପଥ କଲେ । ୬ ତହିଁ ଏଉରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରୁ ଉଠି ଇଲୀୟାଶାବର ପୁତ୍ର ଯିହୋହାନନର କୋଠିକୁ ଗଲେ; ଆଉ, ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ରୁଚି ଭୋଜନ କି ଜଳପାନ କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ ସକାଶୁ ଶୋକ କରୁଥିଲେ । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସର୍ବତ୍ର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ ଯେ, “ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ; ୮ ଆଉ, ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଓ ପୁରାଣନବର୍ଗର ମନ୍ତ୍ରଣାନ୍ତରାରେ ଯେକେହି ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ନାହିଁ, ଗହାର ସର୍ବସମ୍ପ୍ର ହରଣ କରାଯିବ ଓ ସେ ନିଜେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସମାଜରୁ ପୃଥକ କରାଯିବ ।”

୯ ତହିଁ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମଗ୍ର ଲୋକ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ସେହି ନବମ ମାସର ବିଶତିତମ ଦିନ ଥିଲା; ଆଉ, ସମଗ୍ର ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଛକରେ ବସି ଉକ୍ତ ବିଷୟ ଓ ମହାବୃଷ୍ଟି ସକାଶୁ କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲେ । ୧୦ ତହିଁରେ ଏଉରା ଯାଜକ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୋଷ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । ୧୧ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପ୍ରାକାର କର ଓ ଗହାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଜନକ

କର୍ମ କର; ଆଉ, ଦେଶସ୍ଥ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କର ।”

୧୨ ସେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ସମାଜ ଉତ୍ତର କରି ଉର୍ବୈଷସ୍ତ୍ରରେ କହିଲେ, “ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେପରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେପରି କରିବାକୁ ହେବ । ୧୩ ମାତ୍ର ଲୋକ ଅନେକ ଓ ଏବେ ଭାରୀ ବୃଷ୍ଟି ସମୟ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଅସମର୍ଥ, କିଆବା ଏହା ଏକ କି ଦୁଇ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ; ଯେଣୁ ଏବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମହାଅପରାଧ କରିଥାନ୍ତୁ । ୧୪ ଏହେତୁ ସମଗ୍ର ସମାଜ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କୋପ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଏବିଷୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନଗରସ୍ଥ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି, ସେସମୟରେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ଆସନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପୂର୍ବେକ ନଗରର ପୁରାଣଗଣ ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃଗଣ ଆସନ୍ତୁ ।”

୧୫ ଏହି କଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ କେବଳ ଅସାହେଲର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ତିକ୍ବର ପୁତ୍ର ଯହସାୟ ଉଠିଲେ, ଆଉ ମଣ୍ଟୁଲମ୍ ଓ ଲେବୀୟ ଶବ୍ଦସୟ ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ କଲେ । ୧୬ ମାତ୍ର ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସନ୍ତାନମାନେ ସେହିପରି କର୍ମ କଲେ । ପୁଣି, ଏଉରା ଯାଜକ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଓ ନାନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପିତୃବଂଶ ପୂର୍ବଧାନ କେତେକ ଲୋକ ପୃଥକ୍ କରାଗଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଦଶମ ମାସର ପୂର୍ବଦିନ ସେହି ବିଷୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ପୂର୍ବମାସର ପୂର୍ବଦିନରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ-ବିବାହକାରୀ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ସମାପ୍ତ କଲେ ।

ବିଦେଶିନୀ ପତ୍ନୀ ଥିବା ଲୋକମାନେ

୧୮ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି, ଯଥା, ଯୋଷାଦକର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଗହାର ଭ୍ରତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମାସେୟ, ଇଲୀୟେଜର, ଯାରିବ ଓ ଗଦଲୀୟ । ୧୯ ଏମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂର କରି ଦେବେ ବୋଲି ହସତ ଦେଲେ; ଆଉ, ଦୋଷୀ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୋଷ ସକାଶେ ପଲରୁ ଏକ ଏକ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୨୦ ଆଉ, ଇମ୍ମୋରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହନାନି ଓ ସବଦୀୟ ୨୧ ଓ ହାରାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାସେୟ, ଏଲୀୟ, ଶମୟାୟ, ଯିହାୟେଲ ଓ ଉଷାୟ; ୨୨ ଆଉ, ପଶହୁରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲୀୟୋଏନୟ, ମାସେୟ, ଇଶ୍ଵାୟେଲ, ନଥନେଲ, ଯୋଷାବଦ୍ ଓ ଇଲୀୟାସା ।

୨୩ ଆଉ, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋଷାବଦ୍ ଓ ଶିମାୟି ଓ କଲୀୟ, ଏହାକୁ କଲିଟ କହନ୍ତି, ପଥାହାୟ, ଯିହୁଦା ଓ ଇଲୀୟେଜର; ୨୪ ଆଉ, ଗାୟକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲୀୟାଶାବ; ଦୁପ୍ରାରପାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶଲ୍ଲୁମ୍ ଓ ଚେଲମ୍ ଓ ଉରି । ୨୫ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରିଯୋଗର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରମାୟ, ଯିଷାୟ, ମଲ୍କୀୟ, ମିୟାମୀନ୍, ଇଲୀୟାସର, ମଲ୍କୀୟ ଓ ବନାୟ । ୨୬ ଆଉ, ଏଲମର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମତ୍ତନୀୟ, ଜିଖରୀୟ ଓ ଯିହାୟେଲ ଓ ଅବ୍ଦି ଓ ଯେରେମୋତ୍ ଓ ଏଲୀୟ । ୨୭ ଆଉ, ସତ୍ତର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲୀୟୋଏନୟ, ଇଲୀୟାଶାବ ଓ ମତ୍ତନୀୟ ଓ ଯେରେମୋତ୍ ଓ ସାବଦ୍ ଓ ଅସୀସା ୨୮ ଓ ବେବୟର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୋହାନନ୍, ହନାନୀୟ, ସବ୍ବେୟ, ଅତ୍ତଲୟ; ୨୯ ଆଉ, ବାନିର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମଣ୍ଟୁଲମ୍, ମଲ୍ଲୁକ ଓ ଅଦାୟା, ଯାଶୁର ଓ ଶାଲ, ଯିରେମୋତ୍ ।

୩୦ ଆଉ, ପହତ୍-ମୋୟାବର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଦନ୍ ଓ କଲଲ, ବନାୟ, ମାସେୟ, ମତ୍ତନୀୟ, ବତସଲେଲ ଓ ବିନୁୟି ଓ ମନଷି; ୩୧ ଆଉ, ହାରାମର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲୀୟେଜର, ଯିଶାୟ, ମଲ୍କୀୟ, ଶମୟାୟ, ଶିମାୟୋନ; ୩୨ ବିନ୍ୟାମୀନ୍, ମଲ୍ଲୁକ, ଶେମରୀୟ; ୩୩ ହଶୁମର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମତ୍ତନୟ, ମତ୍ତତ୍ତ, ସାବଦ୍, ଇଲୀୟେଲ୍, ଯିରେମୟ, ମନଷି, ଶିମାୟି; ୩୪ ବାନିର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ମାଦୟ, ଅମ୍ମରାମ୍ ଓ ଉୟେଲ; ୩୫ ବନାୟ, ବେଦାୟା, କଲୁହୁ; ୩୬ ବନାୟ, ମରେମୋତ୍, ଇଲୀୟାଶାବ; ୩୭ ମତ୍ତନୀୟ, ମତ୍ତନୟ ଓ ଯାଶୟ; ୩୮ ଆଉ, ବାନି ଓ ବିନୁୟି, ଶିମାୟି; ୩୯ ଶେଲିମାୟ ଓ ନାଥନ ଓ ଅଦାୟା; ୪୦ ମଗ୍ନଦ୍ବୟ, ଶାଶୟ, ଶାରୟ; ୪୧ ଅସରେଲ୍ ଓ ଶେଲିମାୟ, ଶେମରୀୟ; ୪୨ ଶଲ୍ଲୁମ୍, ଅମରୀୟ, ଯୋଷେପ୍ । ୪୩ ନବୋର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଯିୟାୟେଲ୍, ମତ୍ତଥାୟ, ସାବଦ୍, ସବାନଃ, ଯଦ୍ବୋୟ ଓ ଯୋୟେଲ, ବନାୟ; ୪୪ ଏସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟା

ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଥାଉ, ସେହି ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କଠାରୁ କାହାରି କାହାରି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ ହୋଇଥିଲେ ।*

* ୧୦:୪୪ ଥାଉ, ସେହି ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କଠାରୁ କାହାରି କାହାରି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଜାତ ହୋଇଥିଲେ । କିଏବା ସେମାନେ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ସହ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ

The Book of Nehemiah ନିହିମାୟାଢ଼କର ପୁସ୍ତକ

ଯିରୁଶାଲମରୁ ସମ୍ବାଦ

୧ ହଶଲୀୟର ପୁତ୍ର ନିହିମାୟାଢ଼କର ବାକ୍ୟ । କୋଡ଼ିଏତମ ବର୍ଷର କିଶ୍ଲେବ୍* ମାସରେ ମୁଁ ଶୁଶାନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ଥିଲି । ୨ ତହିଁରେ ହନାନୀ ନାମରେ ମୋହର ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣ ଓ ଯିହୁଦାରୁ କେତେକ ଲୋକ ଆସିଲେ; ତହିଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତପ୍ତରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲି । ୩ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ବନ୍ଦୀତପ୍ତରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ସେହି ପରଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ମହାଦୁଃଖ ଓ ଅପମାନରେ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ଭଗ୍ନ ହୋଇ ରହିଅଛି ଓ ତହିଁର ଦ୍ଵାରସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।”

ନିହିମାୟାଢ଼କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୪ ତହିଁ ମୁଁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ, ବସି ରୋଦନ କରି ଓ କେତେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳାପ କରି; ପୁଣି, ମୁଁ ସପ୍ତର୍ଷିପଥ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲି, ୫ “ହେ ସଦାପରଭୁ, ସପ୍ତର୍ଷିପଥ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ ଓ ଭୟଢ଼କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ଵର କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ ନିୟମ ଓ ଦୟା ପାଳନ କରିଥାଅ; ୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମହାନୀକୃତ ଇସ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ତୁମ୍ଭ ଦାସ ଇସ୍ଵରୀୟର ସନ୍ତାନଗଣ ପକ୍ଷରେ ଦିବାଗତ୍ରେ ଏହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, ଆପଣା ଦାସର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ନିବିଷ୍ଟ ଓ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ ହେଉ; ମୁଁ ଓ ମୋହର ପିତୃବଂଶ ହିଁ ପାପ କରିଅଛୁ । ୭ ଆତ୍ମହାନୀକୃତ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତିଶୟ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ଓ ଶାସନ ଆଦେଶ କରିଥିଲ, ତାହାସବୁ ଆତ୍ମହାନୀକୃତ ପାଳନ କରି ନାହିଁ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାହଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼୍ୟନ କଲେ, ଆତ୍ମହାନୀକୃତ ମାନବମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା; ୯ ମାତ୍ରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ପରତି ଫେରିବ ଓ ଆତ୍ମ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତଦନ୍ତର୍ଯ୍ୟା କର୍ମ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକମାନେ ଆକାଶର ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାରେ ଥିଲେ ହେଁ ଆତ୍ମହାନୀକୃତ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଆତ୍ମହାନୀକୃତ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଵାପନାପୂର୍ବକ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା; ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆପଣାର ଏହି କଥା ସମରଣ କର ।’ ୧୦ ଏମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ଆପଣାର ବଳବାନ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ କରିଅଛ । ୧୧ ହେ ପରଭୁ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏପରି ତୁମ୍ଭ ଦାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରତି ଏବେ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ନିବିଷ୍ଟ ହେଉ; ଆଉ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, ଆଜି ଆପଣା ଦାସର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କର, ପୁଣି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାକୁ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଦିଅ ।” ଏସମୟରେ ମୁଁ ରାଜାଢ଼କର ପାନପାତ୍ରବାହକ ଥିଲି ।

9

ନିହିମାୟା ଯିହୁଦାକୁ ପରୋଚିତ

୧ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷୟତ ରାଜାଢ଼କ ରାଜତ୍ଵର କୋଡ଼ିଏତମ ବର୍ଷରେ ନାସନ୍* ମାସରେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ରାଜାଢ଼କ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଦରାକ୍ଷାରସ ଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ସେହି ଦରାକ୍ଷାରସ ନେଇ ରାଜାଢ଼କୁ ଦେଲି । ଏଥିପୂର୍ବେ ମୁଁ ଗଢ଼କ ସାକ୍ଷାତରେ କେବେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ନ ଥିଲି । ୨ ଏଥିରେ ରାଜା ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତ ପାତ୍ରିତ ହୋଇ ନାହିଁ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ? ଏହା ମନର ଦୁଃଖ ବିନ୍ଦୁ

* ୧:୧ କିଶ୍ଲେବ୍ ବାବିଲୀୟ କ୍ଵୟାଲେଣ୍ଡର ଅନୁସାରେ ଏହା ନବମ ମାସ କିନ୍ତୁ ଆଜିର କ୍ଵୟାଲେଣ୍ଡର ଅନୁସାରେ ଏହା ନଭେମ୍ବର ୧୫ ଡିସେମ୍ବର ୧୫ ଡିସେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । * ୨:୧ ନାସନ୍ ଏବ୍ରୀୟ କ୍ଵୟାଲେଣ୍ଡର ଅନୁସାରେ ଏହା ବର୍ଷର ପରଥମ ମାସ କିନ୍ତୁ ଆଜିର କ୍ଵୟାଲେଣ୍ଡର ଅନୁସାରେ ଏହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୫ ଡିସେମ୍ବରୁ ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୧୫ ଡିସେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ।” ତହିଁରେ ମୁଁ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲି । ୩ ପୁଣି, ମୁଁ ରାଜାତ୍ତକୁ କହିଲି, “ମହାରାଜା ଚିରଜୀବା ହେଉନତୁ; ଯେଉଁ ନଗର ମୋହର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର କବରସ୍ଥାନ, ଗହା ଯେତେବେଳେ ଉଜାଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି ଓ ତହିଁର ଉତ୍ସାରସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ମୋହର ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣା ନୋହିବ ?” ୪ ଏଥିରେ ରାଜା ମୋତେ କହିଲେ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କି ବିଷୟରେ ନିବେଦନ କରୁଅଛ ?” ତହିଁ ମୁଁ ସପ୍ତର୍ଷିୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । ୫ ପୁଣି, ମୁଁ ରାଜାତ୍ତକୁ କହିଲି, “ଯେବେ ମହାରାଜାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ, ମୋହର ପିତୃଲୋକଙ୍କ କବର-ନଗରକୁ ମୋତେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିବି ।” ୬ ତହିଁ ରାଜା ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “(ମଧ୍ୟ ରାଣା ଗଞ୍ଜ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ,) ତୁମ୍ଭେ ଯାତ୍ରା କେତେ ଦିନ ଲାଗିବ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କେବେ ଫେରି ଆସିବ ?” ଏହିରୂପେ ମୁଁ ଗଞ୍ଜ ନିକଟରେ ସମୟ ନିରୂପଣ କଲା ପରେ ରାଜା ମୋତେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ୭ ଆହୁରି, ମୁଁ ରାଜାତ୍ତକୁ କହିଲି, “ଯେବେ ମହାରାଜାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ, ତେବେ ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଯେପରି ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପତ୍ର ଦିଆଯାଉ; ୮ ଆଉ, ମନ୍ଦିର-ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦୁର୍ଗଦ୍ଵାର ଓ ନଗର-ପ୍ରାଚୀର ଓ ମୋହର ପରବେଶ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ କଠି କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ କାଷ୍ଠ ଦେବାକୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ବନରକ୍ଷକ ଆସଫ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ଦିଆଯାଉ ।” ତହିଁରେ ମୋ’ ପତ୍ର ଫୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଙ୍ଗଳମୟ ହସ୍ତର ସହାୟତା ପ୍ରମାଣେ ରାଜା ଗହା ମୋତେ ଦେଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀର ନିରୀକ୍ଷଣ

୯ ଏହାପରେ ମୁଁ ନଦୀ ସେପାରିର ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ପତ୍ର ଦେଲି । ଆହୁରି, ରାଜା ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେନାପତି ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । ୧୦ ମାତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣର ମଙ୍ଗଳ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଲୋକ ଆସିଅଛି ବୋଲି ଶୁଣି ହୋରୋଣୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଦାସ ଚୋରୀୟ ଅତିଶୟ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ୧୧ ଏହିରୂପେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ସେଠାରେ ତିନି ଦିନ ରହିଲି । ୧୨ ତହିଁ ରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ଓ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ କେତେକ ଲୋକ ଉଠିଲୁ; ପୁଣି, ମୋର ପରମେଶ୍ଵର ଯିରୁଶାଲମ ନିମନ୍ତେ ଯାହା କରିବାକୁ ମୋର ମନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ମୁଁ କାହାକୁ ଜଣାଇଲି ନାହିଁ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ପଶୁ ଉପରେ ଚଢ଼ିଥିଲି, ଗହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପଶୁ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ନ ଥିଲା । ୧୩ ପୁଣି, ମୁଁ ରାତ୍ରିରେ ବାହାରି ଉପତ୍ୟକା-ଦ୍ଵାର ଦେଇ ନାଗକୁପ ଓ ଖତ-ଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲି ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଭଗ୍ନ ପ୍ରାଚୀର ଓ ତହିଁର ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଦ୍ଵାରସବୁ ଦେଖିଲି । ୧୪ ତହିଁ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦରଦ୍ଵାର ଓ ରାଜାଙ୍କର ପୁଷ୍କରିଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲି; ମାତ୍ର ସେଠାରେ ମୋର ବାହନ ପଶୁର ଯିବାର ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା । ୧୫ ତେବେ ମୁଁ ରାତ୍ରିକାଳେ ନଦୀ ନିକଟ ଦେଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଗମନ କରି ପ୍ରାଚୀର ଦେଖିଲି; ତହିଁ ମୁଁ ବୁଲି ଉପତ୍ୟକା-ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପରବେଶ କରି ଫେରି ଆସିଲି । ୧୬ ମାତ୍ର ମୁଁ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲି ଓ କଥା କଲି, ଏହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ; ଆଉ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ କି ଯାଜକମାନଙ୍କୁ କି କୁଳାନିମାନଙ୍କୁ କି ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କି ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଗହା ଜଣାଇ ନ ଥିଲି । ୧୭ ଏହାପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରକାର ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛୁ, ଯିରୁଶାଲମ କିପରି ଉଜାଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି ଓ ତହିଁର ଦ୍ଵାରସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆଉ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ନୋହିବା, ଏଥିପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମର ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରୁ ।” ୧୮ ତହିଁ ମୋ’ ପତ୍ର ଫୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଙ୍ଗଳମୟ ହସ୍ତ ବିଷୟ, ମଧ୍ୟ ମୋ’ ପତ୍ର ଉକ୍ତ ରାଜାଙ୍କ କଥା ବିଷୟ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି । ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ନିର୍ମାଣ କରିବା ।” ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ସେହି ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ସରକ କଲେ । ୧୯ ମାତ୍ର ହୋରୋଣୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଦାସ ଚୋରୀୟ ଓ ଆରାବୀୟ ଗୋଶମ୍ ଏହା ଶୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ ଓ ତୁଚ୍ଛ କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ରାଜଦରୋହ କରବ ?” ୨୦ ତେବେ ମୁଁ ଉତ୍ତର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଯେ ସପ୍ତର୍ଷିୟ ପରମେଶ୍ଵର, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବେ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କର ଦାସ ଏଥିପାଇଁ ଉଠି ନିର୍ମାଣ କରିବୁ; ମାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ କି ଅଧିକାର କି ସମ୍ପତ୍ତି ନାହିଁ ।”

୩

ଯିରୁଶାଲମ ପୁରୀର ପୁନଃନିର୍ମାଣ

୧ ଏହା ପରେ ଇଲୀୟାଶାବ ମହାଯାଜକ ଓ ଗହାର ଯାଜକ ଭାଇମାନେ ଉଠି ମେଷଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିଲେ; ସେମାନେ ଗହା ପବିତ୍ର କରି ତହିଁର କବାଟସବୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ହମ୍ମେୟା ଦୁର୍ଗ ଓ ହନନେଲ ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କଲେ । ୨ ଗହାଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଯିରାହୋର ଲୋକମାନେ ଗଢ଼ିଲେ, ଓ ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଇମ୍ବରୀର ପୁତ୍ର ସକ୍କୁର ଗଢ଼ିଲ । ୩ ହସନାୟାର ସନ୍ତାନଗଣ ମତ୍ସୟଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିଲେ; ସେମାନେ ତହିଁର କଢ଼ି ଚଢ଼ାଇଲେ ଓ ତହିଁର କବାଟ ଓ କିଲିଣା ଓ ଅର୍ଗଳସବୁ ଲଗାଇଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ହକ୍କୋସର ପୌତ୍ର ଉରୀୟର ପୁତ୍ର ମରେମୋତ୍ ମରାମତି କଲ । ଆଉ, ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ମଶେଷବେଲ୍ଲର ପୌତ୍ର ବେରିଖାୟର ପୁତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମ୍ ମରାମତି କଲ । ଆଉ, ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ବାନାର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ ମରାମତି କଲ । ୫ ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ତକୋୟ ନଗରର ଲୋକମାନେ ମରାମତି କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନଞ୍ଜର ଦଳପତିମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜ ନେତ୍ରୀକ କର୍ମ କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । ୬ ଆଉ, ପାସେହର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାଦା ଓ ବଷୋଦିୟାର ପୁତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମ୍ ପୁରାତନ ଦ୍ୱାରର ମରାମତି କଲେ; ସେମାନେ ତହିଁର କଢ଼ି ଚଢ଼ାଇଲେ, ଆଉ ତହିଁର କବାଟ, ହୁଡୁ କା ଓ ଅର୍ଗଳସବୁ ଲଗାଇଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଗିବୀୟୋନୀୟ ମଲ୍ଲଣୀୟ ଓ ମୋରୋଶୋଥୀୟ ଯାଦୋନ ଲୋକମାନେ ମରାମତି କଲେ, ସେମାନେ ଗିବୀୟୋନ ଓ ମିସ୍ପା ନଗରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ, ନଦୀ ସେପାରିସ୍ଥ ମିସ୍ପା ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷର ସ୍ଥାନ ଥିଲ । ୮ ଗହା ନିକଟରେ ସପ୍ତର୍ଷିକାରମାନେ, ହର୍ହୟର ପୁତ୍ର ଉଷାୟେଲ ମରାମତି କଲେ । ଆଉ, ଗହା ନିକଟରେ ଗନ୍ଧ-ବଣିକମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ହନାୟ ମରାମତି କଲ, ପୁଣି ସେମାନେ ପୁରସ୍ତ ପୁରୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ଦୃଢ଼ କଲେ । ୯ ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ପୁରଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୁରର ପୁତ୍ର ରଫୀୟ ମରାମତି କଲ । ୧୦ ଆଉ, ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ହରୁମଫର ପୁତ୍ର ଯିଦାୟ ଆପଣା ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ମରାମତି କଲ । ଗହା ନିକଟରେ ହର୍ବନୀୟର ପୁତ୍ର ହଟୁଶ୍ ମରାମତି କଲ । ୧୧ ହାରାମର ପୁତ୍ର ମଲ୍ଲକୀୟ ଓ ପହତ୍-ମୋୟାବର ପୁତ୍ର ହଶୁବ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ଓ ତୁନ୍ଦୁରୁ-ଦୁର୍ଗର ମରାମତି କଲେ । ୧୨ ଗହା ନିକଟରେ ଯିରୁଶାଲମ ପୁରଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହଲୋହେଶର ପୁତ୍ର ଶଲ୍ଲୁମ୍ ଓ ଗହାର କନ୍ୟାମାନେ ମରାମତି କଲେ । ୧୩ ହାନୁ ଓ ସାନୋହ ନିବାସୀମାନେ ଉପତ୍ୟକା ଦ୍ୱାରର ମରାମତି କଲେ; ସେମାନେ ଗହା ଗଢ଼ିଲେ ଓ ତହିଁର କବାଟ, କିଲିଣା ଓ ଅର୍ଗଳସବୁ ଲଗାଇଲେ, ଆଉ ଖତ-ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୀରର ଏକ ହଜାର ହାତ ଦୃଢ଼ କଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ବେଥ୍-ହକ୍କେରମ୍ ପୁରଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରେଖବର ପୁତ୍ର ମଲ୍ଲକୀୟ ଖତ ଦ୍ୱାରର ମରାମତି କଲ; ସେ ଗହା ଗଢ଼ିଲା ଓ ତହିଁର କବାଟ, କିଲିଣା ଓ ଅର୍ଗଳସବୁ ଲଗାଇଲ । ୧୫ ପୁଣି, ମିସ୍ପା ପୁରଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲ୍ଲୋଷିର ପୁତ୍ର ଶଲ୍ଲୁନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦର ଦ୍ୱାରର ମରାମତି କଲ; ସେ ଗହା ଗଢ଼ି ଆରଛାଦନ କଲ ଓ ତହିଁର କବାଟ, କିଲିଣା ଓ ଅର୍ଗଳସବୁ ଲଗାଇଲ, ପୁଣି ଦାଉଦ-ନଗରରୁ ତଳକୁ ଯିବା ପାହାଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାଞ୍ଜର ଉଦୟାନ ନିକଟସ୍ଥ ଶେଲ ପୁଷ୍କରିଣୀ-ପୁରୀର (ମରାମତି କଲ) । ୧୬ ଗହା ନିକଟରେ ବେଥ୍-ସୁର ଜିଲ୍ଲାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅସବୁକର ପୁତ୍ର ନିହିମାୟା ଦାଉଦଞ୍ଜର କବର ସମ୍ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନିର୍ମିତ ପୁଷ୍କରିଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଗୀରମାନଞ୍ଜ ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରାମତି କଲ ।

ପୁରୀର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲେଖାୟମାନେ

୧୭ ଗହା ନିକଟରେ ଲେଖାୟମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାନିର ପୁତ୍ର ରହୁମ୍ ମରାମତି କଲ । ଗହା ନିକଟରେ କିୟାଲ ଜିଲ୍ଲାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହଶବୀୟ ଆପଣା ପୁରଦେଶ ପକ୍ଷରେ ମରାମତି କଲ । ୧୮ ଗହା ନିକଟରେ ସେମାନଞ୍ଜ ଭରତୃଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, କିୟାଲ ପୁରଦେଶର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେନାଦଦର ପୁତ୍ର ବବୟ ମରାମତି କଲ । ୧୯ ଗହା ନିକଟରେ ମିସ୍ପାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଯେଶୁୟର ପୁତ୍ର ଏସର୍ ପୁରୀର ବାଞ୍ଜ ନିକଟସ୍ଥ ଅସତ୍-ଗାରର ଉଠାଣି ପଥ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ମରାମତି କଲ । ୨୦ ଗହା ନିକଟରେ ସବ୍ବୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ୍ ଯତ୍ନ କରି ପୁରୀର ବାଞ୍ଜଠାରୁ ଇଲୀୟାଶାବ ମହାଯାଜକର ଗୃହଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ମରାମତି କଲ । ୨୧ ତତ୍ପରେ ହକ୍କୋସର ପୌତ୍ର ଉରୀୟର ପୁତ୍ର ମରେମୋତ୍ ଇଲୀୟାଶାବର ଗୃହ ଦ୍ୱାରଠାରୁ ଇଲୀୟାଶାବର ଗୃହପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ମରାମତି କଲ ।

ପୁରାଣର ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଯାଜକମାନେ

୨୬ ପୁଣି, ପୁରାଣର ବାସୀ ଯାଜକମାନେ ମରାମତି କଲେ । ୨୭ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ବିନ୍ୟାମାନ ଓ ହଶ୍ୱର ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ମରାମତି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଅନନାୟାର ପୌତ୍ର ମାସେୟର ପୁତ୍ର ଅସରାୟ ଆପଣା ଗୃହ ନିକଟରେ ମରାମତି କଲା । ୨୪ ହେନାଦର ପୁତ୍ର ବିନ୍ୟାୟ ଅସରାୟର ଗୃହଠାରୁ ପୁରାଣର ବାଞ୍ଚ ଓ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ମରାମତି କଲା । ୨୫ ଉଷୟର ପୁତ୍ର ପାଲଲ୍ ପୁରାଣର ବାଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖରେ ପରହରୀଶାଳାର ନିକଟସ୍ଥ ଉଚ୍ଚତର ରାଜଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ବାହାର ଦୁର୍ଗ ପାଖରେ ମରାମତି କଲା । ଗହାଞ୍ଜ ପରେ ପରିୟୋଶର ପୁତ୍ର ପଦାୟ ମରାମତି କଲା । ୨୬ ଏହି ସମୟରେ ଓଫଲରେ ବାସ କରୁଥିବା ନଥାନାୟମାନେ ଜଳଦ୍ୱାରର ପୂର୍ବଦିଗର ସମ୍ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବାହାର ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରାମତି କଲେ ।

ଅନ୍ୟ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ

୨୭ ଗହା ପରେ ତକୋୟାୟମାନେ ବାହାରସ୍ଥ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ସମ୍ମୁଖରୁ ଓଫଲର ପୁରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ମରାମତି କଲେ । ୨୮ ଯାଜକମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଶ୍ୱତ୍ୱଦ୍ୱାରର ଉପର ଭାଗର ମରାମତି କଲେ । ୨୯ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଇମ୍ମେରର ପୁତ୍ର ସାଦୋକ ଆପଣା ଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ମରାମତି କଲା । ପୁଣି, ଗହା ପରେ ପୂର୍ବ-ଦ୍ୱାରପାଳ ଶଖନାୟର ପୁତ୍ର ଶମୟାୟ ମରାମତି କଲା । ୩୦ ଗହା ପରେ ଶେଲିମାୟର ପୁତ୍ର ହନାୟ ଓ ସାଲଫର ଷଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ହାନୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶର ମରାମତି କଲେ । ଗହା ପରେ ବେରିଶାୟର ପୁତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମ୍ ଆପଣା କୋଠର ସମ୍ମୁଖରେ ମରାମତି କଲା । ୩୧ ଗହା ପରେ ମଲ୍ଲକାୟ ନାମକ ଜଣେ ସ୍ୱପ୍ନଶିଳ୍ପୀ ହମିପ୍ପଦ୍ ଦ୍ୱାରର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ନଥାନାୟମାନଙ୍କର ଓ ବଶିକମାନଙ୍କର ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଉ କୋଣର ଉଠାଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରାମତି କଲା । ୩୨ ପୁଣି, କୋଣର ଉଠାଣି ଓ ମେଷଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱପ୍ନଶିଳ୍ପୀ ଓ ବଶିକମାନେ ମରାମତି କଲେ ।

୪

ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରତିବାଧା

୧ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁରାଣର ଗଢ଼ୁଅଛୁ ବୋଲି ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷରେ କୁପିତ ଓ ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲା । ୨ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ଶମରାୟା ସୈନ୍ୟଦଳ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି କଥା କହିଲା, “ଏହି ଦୁର୍ବଳ ଯିହୁଦାୟମାନେ କଥା କରୁଅଛନ୍ତି ? ସେମାନେ କ’ଣ ଗଢ଼ାନ୍ତି କରି ରହିବେ ? ସେମାନେ କ’ଣ ବଳିଦାନ କରିବେ ? ସେମାନେ କ’ଣ ଦିନକରେ ସମାପ୍ତ କରିବେ ? ସେମାନେ କ’ଣ କାନ୍ଥଭାର ତିପିରୁ ଦର୍ପ ପରସ୍ତର କାଢ଼ି ସଜାବ କରିବେ ?” ୩ ଏହି ସମୟରେ ଅମ୍ମୋନାୟ ଗୋବୀୟ ଗହା ପାଖରେ ଥିଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, “ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯାହା ଗଢ଼ୁଅଛନ୍ତି, ବିଳୁଆ ଚଢ଼ିଗଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଥର ପାଚେରୀ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ।” ୪ ହେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଶ୍ରବଣ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁରନ୍ତାକୃତ ହେଉଅଛୁ; ସେମାନଙ୍କ ପରିହାସ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତୁଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶରେ ବନ୍ଦୀ କରି କୁଟିତ ହେବାକୁ ସମର୍ପଣ କର; ୫ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ଆରକ୍ଷାଦନ କର ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ମାର୍ଜିତ ନ ହେଉ; କାରଣ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ଏହିପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁରାଣର ଗଢ଼ି ଓ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତର ଅର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ପୁରାଣର ଏକତ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ କରାଗଲା; ଯେଣୁ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ ଥିଲା । ୭ ମାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମ ପୁରାଣର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହେଉଅଛି ଓ ଭଗ୍ନସ୍ଥାନସବୁ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଲାଗୁଅଛି, ଏହା ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷରେ ଓ ଗୋବୀୟ, ପୁଣି ଆରବୀୟମାନେ ଓ ଅମ୍ମୋନାୟମାନେ ଓ ଅସଦୋଦାୟମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧ ହେଲେ । ୮ ପୁଣି, ସେସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ । ୯ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂର୍ବନା କଲୁ ଓ ଦିବାଗତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରହରୀ ରଖିଲୁ । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା କହିଲା, “ଭାରବାହକମାନଙ୍କର ବଳ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଅନେକ ଭଙ୍ଗା କାନ୍ଥ ଅଛି; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁରାଣର ଗଢ଼ି ପାରୁ ନାହିଁ ।” ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ ଓ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

ବନ୍ଦ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ନାହିଁ ଅବା ଦେଖିବେ ନାହିଁ।” ୧୨ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟବାସୀ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସି ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଦଣ୍ଡ ପର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ।” ୧୩ ଏହେତୁ ମୁଁ ପୁରୀର ପଛଆଡ଼େ ନୀଚସଥ ମେଲି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଖତ୍ତା ଓ ବର୍ତ୍ତା ଓ ଧନ ସହିତ ନିୟୁକ୍ତ କଲି। ୧୪ ତହିଁ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି ଓ ଉଠି କୁଳାନିମାନ୍ୟଙ୍କୁ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲି; “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ପରଭୁଙ୍କୁ ସମରଣ କର, ସେ ମହାନ ଓ ଭୟଞ୍ଜକ ଅଟେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ, ଆପଣା ଆପଣା ଭାୟାଗଣ ଓ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କର।”

କାର୍ଯ୍ୟର ପୁନଃଗଠନ

୧୫ ପରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଶତ୍ରୁଗଣର ମନ୍ତ୍ରଣା ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଜଣା ଯାଇଥିଲା ଓ ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ବିଫଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ପରତେଜ୍ଞକ ପୁରୀରେ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରିଗଲେ। ୧୬ ଆଉ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆତ୍ମ ଦାସଗଣର ଅର୍ଦ୍ଧଧନ କର୍ମ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଧନ ବର୍ତ୍ତା, ଭାଲ, ଧନ, ଓ ସାଞ୍ଜୁଆ ଧରି ରହିଲେ; ପୁଣି, ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ସମଗ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀର ପଛରେ ରହିଲେ। ୧୭ ଯେଉଁମାନେ ପୁରୀର ଗଢ଼ିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭାର ବହିଲେ, ସେମାନେ ଆପେ ଆପେ ଭାର ଉଠାଇଲେ, ପୁରୀ ଜଣ ଏକ ହସ୍ତରେ କର୍ମ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ତର ଧରିଲେ; ୧୮ ଆଉ, ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କର ପରତେଜ୍ଞକ ଆପଣା ଆପଣା କଟିଦେଶରେ ଖତ୍ତା ବାନ୍ଧି ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ପୁଣି, ଦୂରୀ ବଜାଇବା ଲୋକ ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ରହିଲେ। ୧୯ ଏହା ପରେ ଆତ୍ମ କୁଳାନିମାନ୍ୟଙ୍କୁ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, କାର୍ଯ୍ୟ ଭାରୀ ଓ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ, ପୁଣି ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ପୁରୀର ଉପରେ ପୃଥକ ହୋଇ ଏକ ଆରେକଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛି; ୨୦ ଏହେତୁ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ, ସେସ୍ଥାନରୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିକଟକୁ ଆସିବ; ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ। ୨୧ ଏହିରୂପେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ କଲେ, ପୁଣି ପରତେଜ୍ଞକ ସମୟଠାରୁ ଗହା ଦେଖାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଧନ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତା ଧରିଲେ। ୨୨ ସେହି ସମୟରେ ଆତ୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, “ପରତେଜ୍ଞକ ଲୋକ ଗାତ୍ରିକାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମ ଭିତରେ ରହନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗାତ୍ରିକାଳରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ପରହରା ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ଦିବସରେ କର୍ମ କରି ପାରିବେ। ୨୩ ଏହିରୂପେ ଆତ୍ମ କି ଆତ୍ମ ଭାଇମାନେ କି ଆତ୍ମ ଦାସମାନେ କିଆବା ଆତ୍ମ ପଶୁପକ୍ଷୀ ପରହରାମାନେ କେହି ଆପଣା ଦେହରୁ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ିଲେ ନାହିଁ, ପୁରୀ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ଜଳ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

୫

ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ନିଷେଧ

୧ ଏଥୁପରେ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭାୟାଗଣ ସମ୍ପର୍କ ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ। ୨ କାରଣ କେହି କେହି କହିଲେ, “ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ସମେତ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛୁ; ତେଣୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଶସ୍ତ୍ର ନେଇ ଗହା ଖାଇ ବଞ୍ଚିବା। ୩ ମଧ୍ୟ ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, “ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଗୃହ ବନ୍ଧକ ରଖିଅଛୁ, ଯେପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଶସ୍ତ୍ର ମିଳୁ।” ୪ ଆହୁରି, କେତେକ କହିଲେ, “ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଗଜ-କର ପୈଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଧକ ରଖି ମୁଦ୍ରା ରଖି କରିଅଛୁ।” ୫ ମାତ୍ର ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଶରୀର ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଭ୍ରାତୃଗଣର ଶରୀର ସମାନ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସମାନ; ତଥାପି ଦେଖ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଦାସ ହେବା ପାଇଁ ବିକ୍ରି କରିଅଛୁ, ପୁଣି ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଦାସୀ ହୋଇ ସାରିଲେଣି; ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଆଉ କିଛି ଆୟତ୍ତ ନାହିଁ; କାରଣ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି। ୬ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କରୁଦନ ଓ ଏହି କଥାସବୁ ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଦ୍ଧ ହେଲି। ୭ ପୁଣି, ମୁଁ ଆପଣା ମନରେ ବିବେଚନା କଲି, ପୁଣି କୁଳାନିମାନ୍ୟଙ୍କର ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵେ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେଜ୍ଞକ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇଠାରୁ ସୁଧ

ନେଉଅଛି ।” ତହିଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କଲି । ୮ ଆଉ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଯିହୁଦୀୟ ଭାଇମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକା ଯାଇଥିଲେ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିବ ? ଓ ସେମାନେ କ’ଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ନିକଟରେ ବିକାଯିବେ ?” ଏଥିରେ ସେମାନେ ନୀରବ ହେଲେ, କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୯ ଆହୁରି, ମୁଁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ, ଗହା ଭଲ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଶତ୍ରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ତିରସ୍କାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଭୟରେ ଆତରଣ କରିବା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ?” ୧୦ ମଧ୍ୟ ମୁଁ, ମୋ’ ଭାଇମାନେ ଓ ମୋହର ଦାସମାନେ ସୁଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରା ଓ ଶସ୍ତ୍ର ରଖ ଦେଉଅଛୁ । ମାତ୍ର ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଏହି ରଖି ଉପରେ ସୁଧ ନେବା ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର ଜାତି କ୍ଷେତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ, ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଦ୍ରା ଓ ଶସ୍ତ୍ର, ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଡେଲର ଶତକଡ଼ା ଯେଉଁ ସୁଧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନେଇଅଛ, ଗହା ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଅ । ୧୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଯାହା ନେଇଥିଲୁ ଗହା ଫେରାଇ ଦେବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବୁ ନାହିଁ; ଆପଣ ଯେପରି କହୁଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ସେପରି କରିବୁ ।” ତହିଁ ମୁଁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଏହି ପୁରତିକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯେପରି କର୍ମ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇଲି । ୧୩ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣା ଅଶ୍ଵ ଝାଡ଼ି ଦେଇ କହିଲି, “ଯେକେହି ଏହି ପୁରତିକ୍ଷା ପୁରତିପାଳନ କରିବ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ଗୃହ ଓ ପରିଶ୍ରମର ଫଳକୁ ଏହିପରି ଝାଡ଼ି ଦେଉନ୍ତୁ; ସେ ଏହିପରି ଝାଡ଼ା ଯାଉ ଓ ଶୂନ୍ୟ ହେଉ ।” ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ସମାଜ କହିଲେ “ଆମେ” ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରଣା କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ପୁରତିକ୍ଷାନ୍ତରେ କର୍ମ କଲେ ।

ନିହିମାୟାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିପରତା

୧୪ ଆହୁରି, ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ସମୟଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ଗଜାତ୍ମକ ଗଜତନ୍ତ୍ର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷଠାରୁ ବଡ଼ିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର ବର୍ଷ, ମୁଁ ଓ ମୋ’ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଗ କଲୁ ନାହିଁ । ୧୫ ମାତ୍ର ମୋହର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟଭାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଗୁଳିଶ ଶେକଲ ରୂପା ଛଡ଼ା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ନେଲେ; କେବଳ ଗହା ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ଦାସମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଭୟ ସକାଶୁ ମୁଁ ସେପରି କଲି ନାହିଁ । ୧୬ ଆହୁରି, ମୁଁ ଏହି ପୁରାଣ-କର୍ମରେ ଲାଗି ରହିଲି ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର କୌଣସି ଭୂମି କିଣିଲୁ ନାହିଁ; ପୁଣି, ମୋହର ଦାସ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୭ ତଥାପି ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ନିକଟକୁ ଆଗତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏକ ଶହ ପରଶ ଲୋକ ମୋ’ ଭୋଜନାସନରେ ବସିଲେ । ୧୮ ସେସମୟରେ ପୁରତି ଦିନ ଏକ ବଳଦ ଓ ଛଅଟି ବଛା ମେଷ ପୁରସ୍ତୁତ କରାଗଲା; ମଧ୍ୟ ମୋ’ ପାଇଁ କେତେକ ପକ୍ଷୀ ପୁରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ଓ ଦଶ ଦିନରେ ଥରେ ସର୍ବପୁରକାର ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଆୟୋଜନ କରାଗଲା; ତଥାପି ମୁଁ ଏସବୁ ଲାଗି ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷର ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲି ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଦାସତ୍ଵର ଭାର ଭୟଙ୍କର ହୋଇଥିଲା । ୧୯ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି, ମୋ’ ପକ୍ଷରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗହାସବୁ ସଫରଣ କର ।

୭

ନିହିମାୟାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ପୁରାଣ ଗଢ଼ିଅଛି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ନାହିଁ, ଏହି ସମ୍ବାଦ ସନ୍ଦର୍ଭକ୍ତ ଓ ଚୋରୀୟ ଓ ଆରବୀୟ ଗେଶମ୍ ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନେ ଜାଣିଲେ; ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ନଗରପୁରସବୁରେ କବାଟ ଝୁଲାଇ ନ ଥିଲି । ୨ ସେତେବେଳେ ସନ୍ଦର୍ଭକ୍ତ ଓ ଗେଶମ୍ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଆସ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଓନୋ ପଦାସ୍ତ୍ର କୌଣସି ଏକ ଗୁରୁମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଉ ।” ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୋହର ଅନିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ବିଘ୍ନ କରିଥିଲେ । ୩ ଏଥିରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲି, “ମୁଁ ଏକ ମହତ୍ କର୍ମ କରୁଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି

ନ ପାରେ; ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବି ? ୪ ଏହି ପୂରକାରେ ସେମାନେ ଚାରି ଥର ମୋ' ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପୂରକାର ଉତ୍ତର ଦେଲି । ୫ ଏହାପରେ ସନ୍ତର୍କାଳ୍ପ ଆପଣା ଦାସ ହାତରେ ଖଣ୍ଡେ ଖୋଲା ଚିଠି ଦେଇ ପଞ୍ଚମ ଥର ସେହି ପୂରକାରେ ମୋ' ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା । ୬ ତହିଁରେ ଏହା ଲେଖାଥିଲା, “ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜନରବ ହୋଇଅଛି, ମଧ୍ୟ ଗୋଶମ୍ ଏହା କହୁଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିହୁଦୀମାନେ ରାଜଦରୋହ କରିବାକୁ ବିଚାର କରୁଅଛ; ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣୀର ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ; ଏହି ଜନରବ ଅନ୍ଧସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ । ୭ ଆହୁରି, ଯିହୁଦୀରେ ଏକ ରାଜା ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆପଣା ବିଷୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛ; ଏହି ଜନରବ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ । ଏହେତୁ ଏବେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତର ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁ ।” ୮ ତହିଁ ମୁଁ ଗହା ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲି, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହୁଅଛ, ସେପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଆପଣା ମନରୁ ଗହାସବୁ କଳ୍ପନା କରୁଅଛ ।” ୯ ଏହି କର୍ମରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ଗହା ସମାପ୍ତ ନୋହିବ ବୋଲି ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଭାତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ; ଏଣୁ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ହସ୍ତ ସବଳ କର । ୧୦ ଏହା ପରେ ମହେଟବେଲର ପୌତ୍ର ଦଲୟିୟର ପୁତ୍ର ଯେଉଁ ଶମୟୀୟ ଗୃହରେ ରୁଦ୍ଧ ଥିଲା, ମୁଁ ଗହା ଗୃହକୁ ଗଲି, ତହିଁ ସେ କହିଲା, “ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ, ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଉ ଓ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵାରସବୁ ବନ୍ଦ କର; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ; ରାତ୍ରିରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆସିବେ ।” ୧୧ ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୋ' ପରି ଲୋକ କ'ଣ ପଲାଇବ ? ମୋ' ପରି ହୋଇ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଯେ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଯିବ, ଏପରି କିଏ ଅଛି ? ମୁଁ ଭିତରକୁ ଯିବି ନାହିଁ ।” ୧୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ଚିହ୍ନିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ପଠାଇ ନ ଥିଲେ; ତଥାପି ସେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପୂରଣ କଲା; ଆଉ, ଗୋବୀୟ ଓ ସନ୍ତର୍କାଳ୍ପ ଗହାକୁ ବେତନ ଦେଇଥିଲେ । ୧୩ ମୁଁ ଯେପରି ଭାତ ହେବି ଓ ସେହି କର୍ମ କରି ପାପ କରିବି, ପୁଣି ସେମାନେ ଯେପରି ମୋତେ ଚିରସ୍ଵକାର କରିବା ପାଇଁ ମୋହର ଦୁର୍ନାମା କାରଣ ପାଇବେ, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଗହାକୁ ବେତନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ୧୪ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ଗୋବୀୟ ଓ ସନ୍ତର୍କାଳ୍ପର ଏହିସବୁ କର୍ମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଆଉ ମୋତେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଯେ ନୋୟାୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ସେମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କର ।

ପ୍ରାଣୀର କାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି

୧୫ ତହିଁ ବାବନ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଇଲ୍ଲୁଲ ମାସର ପଚାଶତମ ଦିନରେ ପ୍ରାଣୀର ସମାପ୍ତ ହେଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଶତରୁ ସମୟରେ ଏହା ଶୁଣାନ୍ତେ, ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସମୟରେ ଭାତ ହେଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଗନ୍ତ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ, କାରଣ ଏହି କର୍ମ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଡୁ ହେଲା, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ । ୧୭ ଆହୁରି, ସେସମୟରେ ଯିହୁଦୀର କୁଳାନାମା ଗୋବୀୟ ନିକଟକୁ ଅନେକ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ ଓ ଗୋବୀୟର ନାନା ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ୧୮ କାରଣ, ସେ ଆରହର ପୁତ୍ର ଶଖନୀୟର କୁଆଁର ହେବାରୁ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ର ଯିହୋହାନା ବେରିଖୀୟର ପୁତ୍ର ମଶୁଲ୍ଲମର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିବାରୁ ଯିହୁଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ । ୧୯ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଗହାର ଉତ୍ତମ କର୍ମର କଥା ମୋତେ କହିଲେ ଓ ମୋ' କଥାସବୁ ଗହାକୁ ଜଣାଇଲେ । ଆଉ, ମୋତେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗୋବୀୟ ନାନା ପତ୍ର ପଠାଇଲା ।

୧ ପ୍ରାଣୀର ନିର୍ମୂଳ ହୁଅନ୍ତେ, ମୁଁ କବାଟସବୁ ଛୁଲାଇଲି, ପୁଣି ଦ୍ଵାରପାଳ ଓ ଗାୟକ ଓ ଲେଖାମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ୨ ତହିଁ ମୁଁ ଆପଣା ଭଗ୍ନ ହନାନିକୁ ଓ ଦୁର୍ଗର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହନାନୀୟକୁ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲି; କାରଣ ହନାନୀୟ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଲୋକ ଥିଲା ଓ ସେ ଅନେକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲା । ୩ ଆଉ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରଚଣ୍ଡ ନୋହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ଵାରସବୁ ଫିଟା ନ ଯାଉ; ଲୋକମାନେ ପ୍ରହରୀକର୍ମରେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ଦ୍ଵାରସବୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ଅର୍ଗଳ ଦିଅ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ-ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କର, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପହରାରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହନ୍ତୁ ।”

ନିର୍ବାସନରୁ ଫେରିଥିବା ଲୋକତ୍ସକ ଡାଲିକା

୪ ନଗର ପରଶସ୍ୱତ ଓ ବୃହତ ଥିଲା; ମାତର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଲପ ଲୋକ ଥିଲେ ଓ ଗୃହ ସବୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୫ ଏଉତ୍ତରେ ବଂଶାବଳୀକରମେ ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ କୁଳାନିମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧିକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର ମୋ' ମନରେ ପରବୃତ୍ତି ଦେଲେ । ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ପରଥମେ ଆସିଥିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ-ପୁସ୍ତକ ପାଇଲି, ତହିଁରେ ଏହା ଲେଖା ଥିବାର ଦେଖିଲି, ଯଥା, ୬ ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପରଦେଶୀୟ ଏହି ସନ୍ତାନଗଣ ପରତେୟକେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାସ୍ତୁତ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଏମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଥିଲା; ୭ ଏମାନେ ଯିରୁବବାବିଲ୍, ଯେଶୁୟ, ନିହିମାୟା, ଅସରାୟ, ରୟମା, ନହମାନି, ମର୍ଦ୍ଦଖୟ, ବିଲ୍ଶାନ୍, ମିସ୍ପର, ବିଗ୍ବୟ, ନହୁମ, ବାନା ସତ୍ତରେ ଫେରି ଆସିଲେ । ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ପୁରୁଷଗଣର ସଂଖ୍ୟା ଏହି, ଯଥା, ୮ ପରିୟୋଶର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ଏକ ଶହ ବାସ୍ତରି ଜଣ । ୯ ଶଫଟାୟର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ବାସ୍ତରି ଜଣ । ୧୦ ଆରହର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ବାବନ ଜଣ । ୧୧ ଯେଶୁୟ ଓ ଯୋୟାବର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପହତ୍-ମୋୟାବର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଅଠର ଜଣ । ୧୨ ଏଲମର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବନ ଜଣ । ୧୩ ସତ୍ତର ସନ୍ତାନ ଆଠ ଶହ ପଞ୍ଚତ୍ତର ଜଣ । ୧୪ ସକ୍କୟର ସନ୍ତାନ ସାତ ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ । ୧୫ ବିନ୍ନୁୟର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ଅଠତ୍ତର ଜଣ । ୧୬ ବେବୟର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ଅଠାଠ ଜଣ । ୧୭ ଅସ୍ତୟର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବାଠ ଜଣ । ୧୮ ଅଦୋନାକାମର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ସତଷଠି ଜଣ । ୧୯ ବିଗ୍ବୟର ସନ୍ତାନ ଦୁଇ ହଜାର ସତଷଠି ଜଣ । ୨୦ ଆଦାନର ସନ୍ତାନ ଛଅ ଶହ ପଞ୍ଚତ୍ତର ଜଣ । ୨୧ ହିଜକାୟର ବଂଶଜାତ ଆଚେରର ସନ୍ତାନ ଅଠାଠ ଜଣ । ୨୨ ହଶୁୟର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ଅଠାଠ ଜଣ । ୨୩ ବେତ୍ସୟର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ଚବିଶ ଜଣ । ୨୪ ହାରାଫର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ବାର ଜଣ । ୨୫ ଗିବାୟୋନ୍ର ସନ୍ତାନ ପଞ୍ଚତ୍ତର ଜଣ । ୨୬ ବେଥଲିହିମ ଓ ନଟୋଫାର ଲୋକ ଏକ ଶହ ଅଠାଅଶୀ ଜଣ । ୨୭ ଅନାଥୋତ୍ତର ଲୋକ ଏକ ଶହ ଅଠାଠ ଜଣ । ୨୮ ବେଥ-ଅସ୍ତାବତର ଲୋକ ବୟାଳିଶ ଜଣ । ୨୯ କିରାୟଥ-ୟିୟାୟାୟା, କର୍ମାୟା ଓ ବେରୋତର ଲୋକ ସାତ ଶହ ତେୟାଳିଶ ଜଣ । ୩୦ ରାମା ଓ ଗେବାର ଲୋକ ଛଅ ଶହ ଏକୋଇଶ ଜଣ । ୩୧ ମିକ୍ତସର ଲୋକ ଏକ ଶହ ବାଠ ଜଣ । ୩୨ ବେଥେଲ୍ ଓ ଅୟର ଲୋକ ଏକ ଶହ ତେଇଶ ଜଣ । ୩୩ ଅନ୍ୟ ନବୋର ଲୋକ ବାବନ ଜଣ । ୩୪ ଅନ୍ୟ ଏଲମର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଚଉବନ ଜଣ । ୩୫ ହାରାମର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ । ୩୬ ଯିରାହୋର ସନ୍ତାନ ତିନି ଶହ ପଞ୍ଚତ୍ତର ଜଣ । ୩୭ ଲୋଦ୍, ହାଦାଦ୍ ଓ ଓନୋର ସନ୍ତାନ ସାତ ଶହ ଏକୋଇଶ ଜଣ । ୩୮ ସନାୟାର ସନ୍ତାନ ତିନି ହଜାର ନଅ ଶହ ତିରିଶ ଜଣ । ୩୯ ଯାଜକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା; ଯେଶୁୟ ବଂଶୀୟ ଯିଦୟାୟର ସନ୍ତାନ ନଅ ଶହ ତେସ୍ତରି ଜଣ । ୪୦ ଇମ୍ମୋରର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ବାବନ ଜଣ । ୪୧ ପଶ୍ଚୟର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ସତତ୍ତର ଜଣ । ୪୨ ହାରାମର ସନ୍ତାନ ଏକ ହଜାର ସତର ଜଣ । ୪୩ ଲୋବାୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା; ହେଦବାର ସନ୍ତାନ, ଯେଶୁୟର ସନ୍ତାନ, କର୍ମାୟୋଲର ସନ୍ତାନ ଚଉସ୍ତରି ଜଣ । ୪୪ ଗାୟକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା; ଆସଫର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ଅଠତ୍ତର ଜଣ । ୪୫ ଦ୍ୱାରପାଳମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା; ଶଲ୍ଲୁମ୍ମର ସନ୍ତାନ, ଆଚେରର ସନ୍ତାନ, ଟଲ୍ଲମୋନର ସନ୍ତାନ, ଅକ୍କବର ସନ୍ତାନ, ହଟାଟାର ସନ୍ତାନ, ଶୋବୟର ସନ୍ତାନ ଏକ ଶହ ଅଠତ୍ତର ଜଣ । ୪୬ ନଥାନାୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା; ସାହର ସନ୍ତାନଗଣ, ହସ୍ତାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ଟବ୍ବାୟୋତର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୭ କେରୋସର ସନ୍ତାନଗଣ, ସାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ପାଦୋନର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୮ ଲବାନର ସନ୍ତାନଗଣ, ହଗାବର ସନ୍ତାନଗଣ, ଶଲ୍ଲମୟର ସନ୍ତାନଗଣ; ୪୯ ହାନନ୍ର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗିଦ୍ଦେଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗହରର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୦ ଗୟାର ସନ୍ତାନଗଣ, ରତ୍ସାନର ସନ୍ତାନଗଣ, ନକୋଦର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୧ ଗସମର ସନ୍ତାନଗଣ, ଉଷର ସନ୍ତାନଗଣ, ପାସେହର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୨ ବେଷୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ମିୟୁନୀମର ସନ୍ତାନଗଣ, ନଫିଷୀମର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୩ ବକ୍ବୁକର ସନ୍ତାନଗଣ, ହକ୍ବୁୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହହ୍ବୁରର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୪ ବସ୍ତୁତର ସନ୍ତାନଗଣ, ମହାଦାର ସନ୍ତାନଗଣ, ହର୍ଶାର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୫ ବକ୍ବୋସର ସନ୍ତାନଗଣ, ସାଷର ସନ୍ତାନଗଣ, ତେମହର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୬ ନତ୍ସାହର ସନ୍ତାନଗଣ, ହଟାୟର ସନ୍ତାନଗଣ । ୫୭ ଶଲୋମନର ଦାସମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସଂଖ୍ୟା; ସୋଟୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ସୋଫେରତର ସନ୍ତାନଗଣ, ପରିଦାର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୮ ଯାଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ଦକ୍ବୋଶର ସନ୍ତାନଗଣ, ଗିଦ୍ଦେଲର ସନ୍ତାନଗଣ; ୫୯ ଶଫଟାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହଟାୟର ସନ୍ତାନଗଣ,

ପୋଖେରତ୍-ହତ୍‌ସବାୟିମର ସନ୍ତାନଗଣ, ଆମୋନର ସନ୍ତାନଗଣ । ୬୦ ସମୁଦାୟ ନଥାନାୟ ଓ ଶଲୋମାନର ଦାସମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସଂଖ୍ୟା ତିନି ଶହ ବୟାନବେ ଜଣ । ୬୧ ପୁଣି, ତେଲ୍-ମେଲହ, ତେଲ୍-ହର୍ଶା, କରବ୍, ଅଦଦ୍ ଓ ଇମ୍‌ମେର, ଏହି ସକଳ ସ୍‌ଥାନରୁ ଲୋକ ଆସିଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକ ବୋଲି ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଲୋକମାନେ ଏହି, ଯଥା, ୬୨ ଦଲୟିୟର ସନ୍ତାନ, ଟୋବାୟର ସନ୍ତାନ, ନକୋଦର ସନ୍ତାନ, ଛଅ ଶହ ବୟାଲିଶ ଜଣ । ୬୩ ଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହବାୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ହକ୍କୋସର ସନ୍ତାନଗଣ, ବର୍ଷିଲ୍‌ଲୟର ସନ୍ତାନଗଣ, ଏହି ବର୍ଷିଲ୍‌ଲୟ ଗିଲ୍‌ୟାୟ ବର୍ଷିଲ୍‌ଲୟର ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବାରୁ ଗହାର ନାମାନ୍ୱସାରେ ଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲା । ୬୪ ଏମାନେ ବଂଶାବଳୀକ୍ରମେ ଗଣିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ-ପତ୍ର ଅନ୍ୱେଷଣ କଲେ, ମାତ୍ର ପାଇଲେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ସେମାନେ ଅଶୁଚି ଗଣିତ ହୋଇ ଯାଜକ ପଦରୁ ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲେ । ୬୫ ପୁଣି, ଶାସନକର୍ତ୍ତୃ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ, ଉରୀମ୍ ଓ ତୁମ୍‌ମାୟାୟା ଯାଜକ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଜକ ଭାଗର (ପବିତ୍ର) ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ । ୬୬ ଆଉ, ସମସ୍ତ ସମାଜ ବୟାଲିଶ ହଜାର ତିନି ଶହ ଷାଠିଏ ଜଣ । ୬୭ ଏହା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର ଦାସଦାସୀ ସାତ ହଜାର ତିନି ଶହ ସଇଁତିରିଶ ଜଣ ଥିଲେ; ଆହୁରି, ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶହ ପଞ୍ଚତରିଶ ଜଣ ଗାୟକ ଗାୟିକା ଥିଲେ । ୬୮ ସେମାନଙ୍କର ସାତ ଶହ ଛତିଶ ଅଶ୍ୱ; ଦୁଇ ଶହ ପଞ୍ଚତରିଶ ଖଚର; ୬୯ ଗୁରି ଶହ ପଞ୍ଚତିରିଶ ଓଟ; ଛଅ ହଜାର ସାତ ଶହ କୋଡ଼ିଏ ଗଧ ଥିଲେ । ୭୦ ପୁଣି, ପିତୃବଂଶୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ସେହି କାମ ନିମନ୍ତେ ଦାନ କଲେ । ଶାସନକର୍ତ୍ତୃ ଭଣ୍ଡାରରେ ତାରିକ୍* ନାମକ ଏକ ହଜାର ସପ୍ତଶହମୁଦ୍ରା, ପରଶ କୁଣ୍ଡ, ପାଞ୍ଚ ଶହ ତିରିଶ ଯାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲା । ୭୧ ଆଉ, ପିତୃବଂଶୀୟ କେତେକ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରରୁ ତାରିକ୍ ନାମକ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ସପ୍ତଶହମୁଦ୍ରା ଓ ଦୁଇ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ପାଉଣ୍ଡ ରୂପା କାମ ପାଇଁ ଦେଲେ । ୭୨ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତାରିକ୍ ନାମକ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ସପ୍ତଶହମୁଦ୍ରା ଓ ଦୁଇ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ ରୂପା ଓ ସତଷଠି ଯାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ । ୭୩ ଏହାପରେ ଯାଜକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ଦ୍ରାବ୍ରାୟାଲମାନେ ଓ ଗାୟକମାନେ, ଆଉ କେତେକ ଲୋକମାନେ ଓ ନଥାନୀୟମାନେ (ମନ୍ଦିରର ସେବକମାନେ) ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ଆଉ ସପ୍ତମ ମାସ ବେଳକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ନଗରରେ ଥିଲେ ।

୮

ଏଭ୍ରାଜ୍‌କ ବ୍‌ୟବସ୍‌ଥା ପଠନ

୧ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳଦ୍ରାବ୍ରା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଛକରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; ଆଉ, ସଦାପୁରରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମୋଶାଜ୍‌କର ଯେଉଁ ବ୍‌ୟବସ୍‌ଥା-ପୁସ୍ତକ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଗହା ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏଭ୍ରା ଅଧ୍ୟାୟକୁ କହିଲେ । ୨ ତହିଁରେ ସପ୍ତମ ମାସର ପୂର୍ଥମ ଦିନରେ, ଏଭ୍ରା ଯାଜକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଦି ଯେତେ ଲୋକ ଶୁଣି ବୁଝି ପାରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ସମାଜ ସାକ୍ଷାତକୁ ସେହି ବ୍‌ୟବସ୍‌ଥା-ପୁସ୍ତକ ଆଣିଲେ । ୩ ତହିଁ ସେ ଜଳଦ୍ରାବ୍ରା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଛକରେ, ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଦି ଯେତେ ଲୋକ ବୁଝି ପାରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପୂର୍ବଭାଗରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ; ଆଉ, ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ସେହି ବ୍‌ୟବସ୍‌ଥା-ପୁସ୍ତକ ପୂର୍ବ ନିବିଷ୍ଟ ରହିଲା । ୪ ଆଉ, ଏଭ୍ରା ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଧିତ କାଠର ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଆଉ, ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗହା ନିକଟରେ ମତଥାୟ, ଶେମା, ଅନାୟ, ଉରୀୟ, ହିଲ୍‌କୀୟ ଓ ମାସେୟ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ଗହାର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପଦାୟ, ମାଶାୟେଲ, ମଲ୍‌କୀୟ, ହଶୂମ, ହଶ୍‌ବଦ୍‌ଦାନା, ଜିଖରୀୟ ଓ ମଶୁଲ୍‌ଲମ୍ ଠିଆ ହେଲେ । ୫ ଏଉତ୍‌ଗରେ ଏଭ୍ରା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇଲେ; କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ପୁଣି, ସେ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଠିଆ ହେଲେ । ୬ ତହିଁ ଏଭ୍ରା ମହାନ୍ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରଭୃତ୍‌କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇ “ଆମୋନ୍,” “ଆମୋନ୍” ବୋଲି ଉଚ୍ଚର କଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକ ନତ କରି ସଦାପୁରଭୃତ୍‌କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପୁରଣାମ କଲେ । ୭ ଆହୁରି, ଯେଶୁୟ ଓ ବାନି ଓ ଶେରେବୀୟ, ଯାମାନ୍, ଅକ୍କବ୍, ଶବ୍‌ଥୟ, ହୋଦାୟ, ମାସେୟ, କଲିଟ୍, ଅସରୀୟ, ଯୋଷାବଦ୍, ହାନନ୍, ପଲୟ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବ୍‌ୟବସ୍‌ଥା ବୁଝାଇ

* ୭:୨୦ ତାରିକ୍ ପ୍ରାୟ ୮.୫ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ † ୭:୨୧ ଦୁଇ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ପାଉଣ୍ଡ ରୂପା ପ୍ରାୟ ୧,୨୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍

ଦେଲେ; ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱଧାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ସ୍ୱପକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ ଓ ସେମାନେ ତହିଁର ଭାବ ବୁଝାଇ ଦେଲେ, ତହିଁ ଲୋକମାନେ ପଠନ ବୁଝି ପାରିଲେ । ୯ ପୁଣି, ଶାସନକର୍ତ୍ତା ନିହିମାୟା ଓ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଯାଜକ ଏଭାବେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଲେଖାୟମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜିଦିନ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଶୋକ ନ କର କି ଗୋଦନ ନ କର ।” କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗୋଦନ କଲେ । ୧୦ ଆଉ, ନିହିମାୟା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଯାଅ, ଚିକଣ ଦରବନ୍ଧ ଭୋଜନ କର ଓ ମିଠା ଦରବନ୍ଧ ପାନ କର ଓ ଯାହା ନିମନ୍ତେ କିଛି ପରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଗହା ନିକଟକୁ କିଛି ଅଂଶ ପଠାଅ; କାରଣ ଆଜିର ଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଅଟେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖିତ ନ ହୁଅ; ଯେଣୁ ସଦାପୁରକୁ ବିଷୟକ ଆନନ୍ଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳ ଅଟେ ।” ୧୧ ଏହିରୂପେ ଲେଖାୟମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁନି କରାଇ କହିଲେ, “ନୀରବ ହୁଅ, ଆଜି ପବିତ୍ର ଦିନ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖିତ ନ ହୁଅ ।” ୧୨ ଏତଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଣିତ ବାକ୍ୟସବୁ ବୁଝିବାରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନପାନ କରିବାକୁ ଓ କିଛି ଅଂଶ ପଠାଇବାକୁ ଓ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଗମନ କଲେ ।

ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବ ପାଳିତ

୧୩ ପୁଣି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କର ପିତୃବଂଶୀୟ ପୁରଧାନବର୍ଗ, ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେଖାୟମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାକ୍ୟ ବିବେଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଧ୍ୟାପକ ଏଭାବେ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୧୪ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦତ୍ତ ସଦାପୁରକୁଟୀର ଏହି ଆଜ୍ଞା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖା ଥିବାର ଦେଖିଲେ ଯେ, ସପ୍ତମ ମାସର ପର୍ବ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପତ୍ରକୁଟୀରରେ କିପରି ବାସ କରିବେ; ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହି କଥା ଘୋଷଣା ଓ ପ୍ରଚାର କରିବେ, ଯଥା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲିଖନାନ୍ତସାରେ ପତ୍ରକୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ବତକୁ ଯାଇ ଜାତଶାଖା ଓ ବନ୍ୟ ଜାତଶାଖା ଓ ମେହେନ୍ଦି ଶାଖା ଓ ଖର୍ଜୁର ଶାଖା ଓ ଗହଳିଆ ବୃକ୍ଷର ଶାଖା ଆଣ ।” ୧୬ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଗହାସବୁ ଆଣି ଆପଣା ପାଇଁ ପତ୍ରକୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଓ ପୁରାଞ୍ଚଳରେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ସକଳ ପୁରାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଳଦ୍ୱାରର ଛକରେ ଓ ଇର୍ଦ୍ଦନୀୟ-ଦ୍ୱାରର ଛକରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଫେରି ଆସିଥିବା ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମାଜ ପତ୍ରକୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ; ନୂନର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟର ସମୟଠାରୁ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେପରି ଆନନ୍ଦ କରି ନ ଥିଲେ । ଏଣୁ ଅତି ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ହେଲା । ୧୮ ଆହୁରି, ଏଭାବେ ପରଥମ ଦିନଠାରୁ ଶେଷ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରତି ଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ । ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ; ଆଉ, ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତସାରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ମହାସଭା ହେଲା ।

୯

ଲୋକଙ୍କ ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର

୧ ସେହି ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଉପବାସ କରି, ଅଖା ପିନ୍ଧି ଓ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକ ଉପରେ ମାଟି ଦେଲେ । ୨ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶ ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କଲେ, ପୁଣି ଠିଆ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ଅପରାଧ ସମ୍ପ୍ରାକାର କଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ସ୍ୱଧାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲେ । ୪ ଆଉ, ଲେଖାୟମାନେ, ଯେଶୁୟ ଓ ବାନି, କଦ୍ମାୟେଲ, ଶବନୀୟ, ବୁନି, ଶେରେବୀୟ, ବାନି ଓ କନାନି ପାବରଛରେ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ । ୫ ଯେଶୁୟ ଓ କଦ୍ମାୟେଲ, ବାନି, ହଶବନୀୟ, ଶେରେବୀୟ, ହୋଦୀୟ, ଶବନୀୟ ଓ ପଥାହୀୟ, ଓ ଲେଖାୟମାନେ କହିଲେ, “ଉଠ, ଅନାଦି କାଳରୁ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ୱାୟା ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର; ପୁଣି, ସକଳ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପୁରଣାଂସାରୁ ଉନ୍ନତ ତୁମ୍ଭ ପରଗପାନ୍ତ୍ରିତ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ । ୬ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପୁରକୁ ଅଟ; ତୁମ୍ଭେ

ସପ୍ତର୍ଷି, ସପ୍ତର୍ଷିର ସପ୍ତର୍ଷି ଓ ତହିଁର ସମଗ୍ର ବାହିନୀ, ପୃଥ୍ବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସତୁ, ସମୁଦ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସକଳ ବସତୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେସବୁର ସୂତ୍ର କରୁଅଛ ଓ ସପ୍ତର୍ଷି-ବାହିନୀ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତି । ୭ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ, ତୁମ୍ଭେ ଅବରାମକୁ ମନୋନୀତ କଲ ଓ କଲ୍ୟାଣମାନଙ୍କ ଉର ଦେଶରୁ ଉତ୍ତରକୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଅବରାମ ନାମ ଦେଲ; ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତର ଅନ୍ତଃକରଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦେଖିଲ, ପୁଣି କିଶାନାୟ, ହିତ୍ତାୟ, ଇମୋରାୟ ଓ ପରିଷାୟ ଓ ଯିବୁଷାୟ ଓ ଗିର୍ନାଶାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶ ଦେବାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉତ୍ତର ବଂଶକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମ କଲ, ପୁଣି ଆପଣା ବାକ୍ସ ସଫଳ କରିଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମାୟ । ୯ ଏଥୁପରେ ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର କ୍ଲେଶ ଦେଖିଲ ଓ ସୁଦ୍ଧା ସାଗର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର କରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲ; ୧୦ ପୁଣି, ଫାରୋ ଓ ଉତ୍ତର ସମସ୍ତ ଦାସ ଓ ଉତ୍ତର ଦେଶସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରଦାନ କଲ; କାରଣ ମିସରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବିତରଣ କରିବାର ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଲ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ନାମ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ । ୧୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଗ କଲ, ତହିଁ ସେମାନେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଦେଇ ଯିବା ପରି ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ; ମାତ୍ର ଗଭୀର ଜଳରେ ପ୍ରସ୍ତର ତୁଳ୍ମ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲ । ୧୨ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଦିବସରେ ମେଘସତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଓ ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିସତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇଲ । ୧୩ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ସାନୟ ପର୍ବତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସପ୍ତର୍ଷିରୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କଲ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଶାସନ ଓ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଉତ୍ତମ ବିଧି ଓ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କଲ; ୧୪ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱାମ ଦିନ ଜାତ କରାଇଲ ଓ ଆପଣା ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କଲ; ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷୁଧା ନିବାରଣାର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତର୍ଷିରୁ ଉଦ୍ଧାର ଦେଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣାର୍ଥେ ଶୈଳରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ହସ୍ତ ଉଠାଇଥିଲ, ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାରୀ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ୧୬ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଗର୍ବିତରଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣାକୁ କଠିନ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ୧୭ ଆଉ ସେମାନେ ପାଲିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଥିଲ, ଉତ୍ତର ସମରଣରେ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା ମନ କଠିନ କଲେ ଓ ଦାସତ୍ୱାବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଯିବା ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ରୋହ ଭାବରେ ଜଣକୁ ପ୍ରଧାନ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ, କୃପାମୟ ଓ ସ୍ନେହଶୀଳ, କ୍ରୋଧରେ ଧୀର ଓ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ, ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ । ୧୮ ହଁ, ଏପରିକି ସେମାନେ ଛାତ୍ରରେ ତଳ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ନିର୍ମାଣ କରି କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଦେବତା ତୁମ୍ଭକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେ ଏହି,” ଏହା କହି ପରତୁଳ୍ୟ ମହା ଅପମାନ କଲେ; ୧୯ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବହୁବିଧ ଦୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ; ପଥ କଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦିବସରେ ମେଘସତମ୍ଭ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଳୁଅ ଓ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନିସତମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲ ନାହିଁ । ୨୦ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣାର ମତ୍ତଗଳମୟ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଆପଣା ମାନ୍ୟ ଅଟକାଇଲ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣାର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦେଲ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲ, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅଭାବ ହେଲ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ବସତ୍ୱ ଜାଣି ହେଲ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ଫୁଲିଲା ନାହିଁ । ୨୨ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗନ୍ଧ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଲ ଓ ଉତ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଟ ଅନୁସାରେ ନିରୂପଣ କଲ; ତହିଁ ସେମାନେ ସାହୋନ ଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ହିଷ୍ବୋନ ରାଜ୍ୟ ଦେଶ ଓ ବାଶନର ଓଲ ରାଜ୍ୟ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ । ୨୩ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ତୁଳ୍ୟ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କଲ ଓ ଯେଉଁ ଦେଶ ସେମାନେ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣକୁ କହିଥିଲ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲ । ୨୪ ଏହି ରୂପେ ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅଧିକାର କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦେଶବାସୀ କିଶାନାୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତ କଲ ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଇଚ୍ଛାମତ ବ୍ୟବହାର

କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣକୁ ଓ ଦେଶସ୍ୱଥ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ । ୨୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୁରାଣରବେଷ୍ଟିତ ନଗରସକଳ ଓ ଉର୍ବର ଭୂମି ନେଲେ, ସର୍ବପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଗୃହ, ଖୋଦିତ କୂପ, ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜାତକ୍ଷେତ୍ର ଓ ପରତୁର ଫଳବୃକ୍ଷ ଅଧିକାର କଲେ; ତହିଁ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ଓ ପୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭର ମହାମଙ୍ଗଳଦାନରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ । ୨୬ ତଥାପି ସେମାନେ ଅନାଜାବହ ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆପଣା ପଛକୁ ପକାଇଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ଓ ଅପମାନଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ୨୭ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷଗଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶ ଦେଲେ; ମାତ୍ର କଲେଶ ସମୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଗହା ଶୁଣିଲ; ଆଉ, ଆପଣାର ବହୁବିଧ ଦୟାକ୍ରୀୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷଗଣ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ୨୮ ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଲ ଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁଳର୍ମ କଲେ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତରୁଗଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ, ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫେରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଗହା ଶୁଣିଲ; ଆଉ, ଅନେକ ଥର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୟାକ୍ରୀୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ । ୨୯ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁପ ମାର୍ଗକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଲ; ତଥାପି ସେମାନେ ଗର୍ବିତରଣ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ପାଳନ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ, ପୁଣି ମନଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ମନ କଠିନ କଲେ ଓ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ । ୩୦ ତଥାପି ବହୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କଲ ଓ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଗଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଲ; ମାତ୍ର ସେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ । ୩୧ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବହୁବିଧ ଦୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କଲ ନାହିଁ, ଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କୃପାମୟ ଓ ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ୩୨ ଏହେତୁ ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ମହାନ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭୟଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ନିୟମ ଓ ଦୟା ପାଳନ କରିଥାଅ, ଅଶୂନ୍ୟ ରାଜାଗଣ ସମୟଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ ଉପରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣ ଉପରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯାଜକଗଣ ଉପରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଗଣ ଉପରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଉପରେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ଯେ କଲେଶ ଘଟିଅଛି, ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେଖା ନ ଯାଉ । ୩୩ ତଥାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଅଛି, ସେସବୁରେ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମିମୟ ଅଟ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମମାନେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଅଛୁ । ୩୪ ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯାଜକଗଣ ଅବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଲ, ତହିଁରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ନାହାନ୍ତି । ୩୫ ଯେଣୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଦତ୍ତ ମହାମଙ୍ଗଳରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତୁମ୍ଭର ସମର୍ପିତ ପ୍ରଶସ୍ତ ଓ ଉର୍ବର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟକର୍ମରୁ ଫେରି ନାହାନ୍ତି । ୩୬ ଦେଖ, ଆଜି ଆତ୍ମମାନେ ଦାସ ହୋଇଅଛୁ! ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶର ଫଳ ଓ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲ, ଦେଖ, ସେହି ଦେଶରେ ଆତ୍ମମାନେ ଦାସ ହୋଇଅଛୁ । ୩୭ ଆଉ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ରାଜାଗଣକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛ, ସେମାନେ ସେହି ଦେଶର ପରତୁର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ଭୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ରେରକ୍ଷାମତ କ୍ଷମତା ଅଛି, ଆଉ ଆତ୍ମମାନେ ମହାକଲେଶରେ ଅଛୁ; ୩୮ ଏସବୁ ଘଟିଲେ ହେଁ ଆତ୍ମମାନେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ନିୟମ କରି ଗହା ଲେଖୁଅଛୁ; ଆଉ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଲେଖାମାନେ ଓ

ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ଯାଜକମାନେ ଗହା ମୋହରାଞ୍ଜିତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୦

ମୋହରାଞ୍ଜିତ ରୁକ୍ତିର ସାକ୍ଷୀ

୧ ମୋହରାଞ୍ଜିତକନକାରୀମାନଞ୍ଜ ନାମ ଏହି, ଯଥା, ହୃଦୟର ପୁତ୍ର ନିହିମାୟା ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ସିଦ୍ଧିକାୟ; ୨ ସରାୟ, ଅସରାୟ, ଯିରିମାୟ; ୩ ପଶୁହର, ଅମରାୟ, ମଲ୍ଲକାୟ; ୪ ହୃଦୟ, ଶରୀରାୟ, ମଲ୍ଲକାୟ; ୫ ହାରାୟ, ମରେମୋତ, ଓବଦାୟ; ୬ ଦାନିୟେଲ, ଗିନ୍ନଥୋନ, ବାରୁକ୍; ୭ ମଶୁଲ୍ଲମ୍, ଅବୀୟ, ମିୟାମାନ୍ । ୮ ମାସିୟ, ବିଲ୍ଗୟ, ଶମୟାୟ; ଏମାନେ ଯାଜକ ଥିଲେ । ୯ ଆଉ, ଲେବୀୟଗଣ, ଯଥା, ଅସନିୟର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟ; ହେନାଦଦର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବିନ୍ୟୁୟ ଓ କଦ୍ମାୟେଲ । ୧୦ ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଶରୀରାୟ, ହୋଦାୟ, କଲିଟ, ପଲ୍ଲୟ, ହାନନ୍; ୧୧ ମାକା, ରହୋବ, ହଶବାୟ; ୧୨ ସକ୍ତୁର, ଶେରେବାୟ, ଶରୀରାୟ; ୧୩ ହୋଦାୟ, ବାନି, ବନାନ୍ । ୧୪ ଲୋକମାନଞ୍ଜର ପରଧାନବର୍ଗ, ଯଥା, ପରିୟୋଶ, ପହତ୍-ମୋୟାବ, ଏଲମ୍; ସତ୍ତୁ, ବାନି; ୧୫ ବୁନ୍ନି, ଅସ୍ବଦ, ବେବୟ; ୧୬ ଅଦୋନାୟ, ବିରବୟ, ଆଦାନ; ୧୭ ଆଟେର, ହିଜକାୟ, ଅସ୍ବୁର; ୧୮ ହୋଦାୟ, ହଶୁମ୍, ବେତ୍ସୟ, ୧୯ ହାରାୟ, ଅନାଥୋତ, ନୋବୟ; ୨୦ ମଗ୍‌ପାୟସ, ମଶୁଲ୍ଲମ୍, ହେଷାର; ୨୧ ମଶେଷବେଲ୍, ସାଦୋକ, ଯଦ୍‌ହୁୟ; ୨୨ ପଲ୍ଲୟ, ହାନନ୍, ଅନାୟ; ୨୩ ହୋଶେୟ, ହନନାୟ, ହଶୁବ; ୨୪ ହଲୋହେଶ, ପିଲହ, ଶୋବେକ; ୨୫ ରହୁମ୍, ହଶବନ୍, ମାସେୟ, ୨୬ ପୁଣି, ଅହାୟ, ହାନନ୍, ଅନାୟ; ୨୭ ମଲ୍ଲକାୟ, ହାରାୟ, ବାନା ।

ରୁକ୍ତିର ଦାୟାତ୍ଵ

୨୮ ପୁଣି, ଲୋକମାନଞ୍ଜର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ଯାଜକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ, ଦସ୍ତାବିଜମାନେ, ଗାୟକମାନେ, ନଥାନୀୟମାନେ ଓ ଯେସସ୍‌ସତ ଲୋକ ନାନ ଦେଶସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଞ୍ଜଠାରୁ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ପୃଥକ୍ କରି ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ବନ୍ଦବସ୍ଥାର ପକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ, ସେମାନଞ୍ଜର ଭାୟାଗଣ, ସେମାନଞ୍ଜର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ସେମାନଞ୍ଜର କନ୍ୟାଗଣ, ପରତେୟକ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ; ୨୯ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଆପଣାମାନଞ୍ଜ କୁଳାନଗଣ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଦାସ ମୋଶାଞ୍ଜ ଦସ୍ତାବିଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ବନ୍ଦବସ୍ଥାନ୍ତୁସାରେ ଗୁଲିବା ପାଇଁ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପ୍ରଭୃତ୍ ସଦାପ୍ରଭୃତ୍‌ଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଓ ବିଧି ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ୍ ପାଳିବା ପାଇଁ ଶପଥ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ; ୩୦ ଆଉ କହିଲେ, “ଆତ୍ମମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଆପଣାମାନଞ୍ଜ କନ୍ୟାଗଣ ଦେବୁ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣାମାନଞ୍ଜ ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଞ୍ଜ କନ୍ୟାଗଣ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ;” ୩୧ ଆଉ, ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ଵାମବାରେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ କି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଆଣିଲେ, ଆତ୍ମମାନେ ବିଶ୍ଵାମଦିନରେ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ସେମାନଞ୍ଜଠାରୁ ଗହା କିଣିବୁ ନାହିଁ; ଆଉ, ସପ୍ତମ ବର୍ଷ ସର୍ବପ୍ରକାର ରଣ ଆଦାୟ କରିବାର ଛାଡ଼ି ଦେବୁ । ୩୨ ଆହୁରି, ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ, ୩୩ ଅର୍ଥାତ୍, ଦର୍ଶନାୟ ରୁକ୍ତିର ଓ ନିତ୍ୟ ଭକ୍ଷୟ-ନୈବେଦ୍ୟର ଓ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳିର, ବିଶ୍ଵାମବାରେ, ଅମାବାସ୍ୟାର ନିରୂପିତ ପର୍ବାଦିର ଓ ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାର୍ଥକ ପାପବଳିର ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଗୃହର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଏକ ଏକ ଶେକଲର ତୃତୀୟାଂଶ* ଦାନ କରିବା ଭାର ଆପଣାମାନଞ୍ଜ ଉପରେ ନେବାର ବିଧାନ କଲୁ । ୩୪ ପୁଣି, ବନ୍ଦବସ୍ଥାର ଲିଖନାନ୍ତୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୃତ୍ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଜ୍ଞପ୍ତିଲଭିବା ସକାଶେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପିତୃବଂଶାନ୍ତୁସାରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଗୃହକୁ କାଷ୍ଠ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଜକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ କାଷ୍ଠଦାନ ବିଷୟରେ ଗୁଲିବାଶ୍ଚ କଲୁ । ୩୫ ଆହୁରି, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ଭୂମିର ପ୍ରଥମଜାତ ଶସ୍ୟ ଓ ସର୍ବପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ପ୍ରଥମଜାତ ଫଳ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସଦାପ୍ରଭୃତ୍‌ଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ, ୩୬ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦବସ୍ଥାର ଲିଖନାନ୍ତୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ପଶୁଗଣର ପ୍ରଥମଜାତ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ଗୋପଲ ଓ ମେଷପଲର ପ୍ରଥମଜାତମାନଞ୍ଜକୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଗୃହକୁ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଗୃହରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକାରୀ ଯାଜକମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ, ୩୭ ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ ଚକ୍ରା ମଇଦାର ପ୍ରଥମାଂଶ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜ

* ୧୦:୩୩ ପ୍ରାୟ ୫ ଗ୍ରାମ୍ ରୂପା

ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ଓ ସର୍ବପରକାର ବୃଦ୍ଧର ଫଳ, ଦରାକ୍ଷରସ ଓ ତୈଳ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର କୋଠରୀକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ, ଆଉ ଭୃତ୍ୟାଦି ଦରବନ୍ଦର ଦଶମାଂଶ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନର କଳ୍ପ; କାରଣ ସେହି ଲେବୀୟମାନେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସକଳ କୃଷି-ନଗରରେ ଦଶମାଂଶ ଆଦାୟ କରନ୍ତି । ୩୮ ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନେ ଦଶମାଂଶ ଆଦାୟ କରିବା ସମୟରେ ହାରୋଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ-ଯାଜକ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହିବ; ଆଉ, ଲେବୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହସ୍ଵପ୍ନ ଉତ୍ତର-କୋଠରୀକୁ ଦଶମାଂଶର ଦଶମାଂଶ ଆଣିବେ । ୩୯ କାରଣ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପାତ୍ରସବୁ ଓ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଯାଜକମାନେ, ଆଉ ଦସ୍ତାବିଜ ଓ ଗାୟକମାନେ ଯେଉଁସବୁ କୋଠରୀରେ ଥାନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଲେବୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଶସୟର, ଦରାକ୍ଷରସର ଓ ତୈଳର ଉତ୍ତେଜନୀୟ ଉପହାର ଆଣିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୧୧

ଯିରୁଶାଲମରେ ନେତୃତ୍ଵ

୧ ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିପତିବର୍ଗ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ; ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର ନଗର ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରତି ଦଶ ଜଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣକୁ ସେସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟ ନଅ ଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଗରରେ ବାସ କରାଇବା ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ । ୨ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରିବାକୁ ସ୍ଵପ୍ନେକ୍ଷାପୂର୍ବକ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ୩ ପରଦେଶରେ ଏହି ପୁରଧାନବର୍ଗ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ; ମାତ୍ର ଯିହୁଦାର ନାନା ନଗରରେ ଲୋକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ, ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ନଥୀନୀୟମାନେ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କର ଦାସଗଣର ସନ୍ତାନମାନେ ପରଦେଶକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ୪ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ । ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଉର୍ଷାୟର ପୁତ୍ର ଅଥାୟ, ସେହି ଉର୍ଷାୟ ଜିଖରୀୟର ପୁତ୍ର, ଜିଖରୀୟ ଅମରୀୟର ପୁତ୍ର, ଅମରୀୟ ଶଫ୍ଟୀୟର ପୁତ୍ର, ଶଫ୍ଟୀୟ ମହଲଲେଲର ପୁତ୍ର, ମହଲଲେଲ ପେରସ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ; ୫ ଆଉ, ବାରୁକ୍ ପୁତ୍ର ମାସେୟ, ସେହି ବାରୁକ୍ କଲହୋଷିର ପୁତ୍ର, କଲହୋଷି ହସାୟର ପୁତ୍ର, ହସାୟ ଅଦାୟାର ପୁତ୍ର, ଅଦାୟା ଯୋୟାରୀବର ପୁତ୍ର, ଯୋୟାରୀବ ଜିଖରୀୟର ପୁତ୍ର, ଜିଖରୀୟ ଶାଲୋନିର ପୁତ୍ର । ୬ ପେରସର ସନ୍ତାନ ସର୍ବସୁଦଧା ଗରି ଶହ ଅଠଷଠ ଜଣ ବୀର ପୁରୁଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ । ୭ ବିନ୍ୟାମୀନର ସନ୍ତାନଗଣ, ଯଥା, ମଶୁଲଲମ୍ ପୁତ୍ର ସଲ୍ଲୁ, ସେହି ମଶୁଲଲମ୍ ଯୋୟେଦର ପୁତ୍ର, ଯୋୟେଦ ପଦାୟର ପୁତ୍ର, ପଦାୟ କୋଲୟାର ପୁତ୍ର, କୋଲୟା ମାସେୟର ପୁତ୍ର, ମାସେୟ ଇଥାୟେଲର ପୁତ୍ର, ଇଥାୟେଲ ଯିଶାୟାହର ପୁତ୍ର । ୮ ପୁଣି, ଗହା ଛଡ଼ା ଗବବୟ, ସଲ୍ଲୟ ଆଦି ନଅ ଶହ ଅଠାଇଶ ଜଣ । ୯ ଆଉ, ସିଖରିର ପୁତ୍ର ଯୋୟେଲ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା ଓ ହସବୁୟେର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ନଗରର ଦସ୍ତାବିଜ କର୍ତ୍ତା ଥିଲା । ୧୦ ଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯଥା, ଯୋୟାରୀବର ପୁତ୍ର ଯିଦୟାୟ, ଯାଖୀନ, ୧୧ ହିଲ୍ଲୟର ପୁତ୍ର ସରାୟ, ସେହି ହିଲ୍ଲୟ ମଶୁଲଲମ୍ ପୁତ୍ର, ମଶୁଲଲମ୍ ସାଦୋକର ପୁତ୍ର, ସାଦୋକ ମରାୟୋତର ପୁତ୍ର, ମରାୟୋତ ଅହୀଟୁବର ପୁତ୍ର, ଅହୀଟୁବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା । ୧୨ ଗୃହର କର୍ମକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନଗଣ ଆଠ ଶହ ବାଇଶ ଜଣ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଯିରୋହମ୍ ପୁତ୍ର ଅଦାୟା, ସେହି ଯିରୋହମ୍ ପଲଲୀୟର ପୁତ୍ର, ପଲଲୀୟ ଅମ୍ବିର ପୁତ୍ର, ଅମ୍ବି ଜିଖରୀୟର ପୁତ୍ର, ଜିଖରୀୟ ପଶ୍ଚୁର ପୁତ୍ର, ପଶ୍ଚୁର ମଲ୍ଲୟର ପୁତ୍ର, ୧୩ ପୁଣି, ଅଦାୟାର ଭଗ୍ନଗଣ ଦୁଇ ଶହ ବୟାଲିଶ ଜଣ ପିତୃବଂଶ-ପୁରଧାନ ଥିଲେ; ଅସରେଲ୍ ପୁତ୍ର ଅମଶୟ, ସେହି ଅସରେଲ୍ ଅହସୟର ପୁତ୍ର, ଅହସୟ ମଶିଲ୍ଲେମୋତ୍ ପୁତ୍ର, ମଶିଲ୍ଲେମୋତ୍ ଇମ୍ମୋର ପୁତ୍ର, ୧୪ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନଗଣ ଏକ ଶହ ଅଠାଇଶ ଜଣ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଥିଲେ ଓ ହଗ୍ନୋଲ୍ମାୟର ପୁତ୍ର ସବ୍ଦାୟେଲ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା । ୧୫ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯଥା, ହଶୁବ୍ ପୁତ୍ର ଶମୟାୟ, ସେହି ହଶୁବ୍ ଅସରୀକାମର ପୁତ୍ର, ଅସରୀକାମ ହଶବୀୟର ପୁତ୍ର, ହଶବୀୟ ବୁନିର ପୁତ୍ର; ୧୬ ଆହୁରି, ଲେବୀୟ-ପୁରଧାନବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଶବ୍ବୟାୟ ଓ ଯୋଷାବଦ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ; ୧୭ ଆଉ, ଆସଫର ବଂଶଜାତ ସବ୍ଦିର ପୌତ୍ର ମାକାର ପୁତ୍ର ମତ୍ତନୀୟ ପରାଥନାକାଳୀନ ଧନ୍ୟବାଦ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ପୁରଧାନ ଥିଲା ଓ ଗହାର ଭଗ୍ନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବକ୍ତୃକାୟ ଦସ୍ତାବିଜ ଥିଲା;

ପୁଣି, ଯିହୁଅନ-ବଂଶଜାତ ଗାଲଲର ପୌତ୍ର ଶମ୍ବୁୟର ପୁତ୍ର ଅବଦ । ୧୮ ପବିତ୍ର ନଗରସ୍ଥ ଲେବାୟମାନେ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଦୁଇ ଶହ ଚୌରାଶୀ ଜଣ ଥିଲେ । ୧୯ ଆହୁରି, ଦସ୍ତ୍ରାପାଳ ଅକ୍ବୁବ, ଟଲ୍‌ମୋନ ଓ ନଗର-ଦସ୍ତ୍ରା ସମୂହରେ ପରହରାକର୍ମକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଭରତୃଗଣ ଏକ ଶହ ବାସ୍ତରି ଜଣ ଥିଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ଇସରାଏଲର, ଯାଜକମାନଙ୍କର, ଲେବାୟମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ୨୧ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଓଫଲରେ ବାସ କଲେ; ଆଉ, ସାହ ଓ ଶିଷ୍ଟ ନଥାନାୟମାନଙ୍କର ଅଧିକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ୨୨ ଆସଫ-ବଂଶୀୟ ଗାୟକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାକାର ବୃଦ୍ଧ ପରପୌତ୍ର, ମତତନାୟର ପରପୌତ୍ର, ହଶବାୟର ପୌତ୍ର, ବାନିର ପୁତ୍ର ଉଷି ଯିରୁଶାଲମରେ ଲେବାୟମାନଙ୍କର ଅଧିକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟର ତତସ୍ତ୍ରାବଧାରଣ କଲେ । ୨୩ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ରାଜାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଥିଲା ଓ ପ୍ରତି ଦିନର ପରଯୋଜନାନ୍ୱୟରେ ଗାୟକମାନଙ୍କୁ ନିରୂପିତ ପଡ଼ି ଦିଆଗଲା । ୨୪ ଆଉ, ଯିହୁଦାର ପୁତ୍ର ସେରହର ବଂଶଜାତ ମଶେଷବେଲର ପୁତ୍ର ପଥାହାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ ସହର ଓ ନଗରବାସୀମାନେ

୨୫ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନାନା ଗ୍ରାମ ଓ ତହିଁର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରାୟଥ-ଅର୍ବ ଓ ତହିଁର ଉପ ନଗରରେ, ଦାବୋଲ ଓ ତହିଁର ଉପ ନଗରରେ, ଯିକବ୍‌ସେଲ ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମରେ; ୨୬ ଆଉ ଯେଶୁୟରେ, ମୋଲାଦାରେ ଓ ବେଥ-ପେଲଟରେ; ୨୭ ଆଉ ହତ୍‌ସର-ଶୁୟାଲରେ, ବେର୍‌ଶେବା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ; ୨୮ ଆଉ ସିକ୍‌ଲଗ୍‌ରେ, ମକୋନା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ; ୨୯ ଆଉ ଏଲ-ରିମୋଣରେ, ସରାୟରେ ଓ ଯର୍ମୁତରେ; ୩୦ ସାନୋହ, ଅଦୁଲ୍‌ଲମ ଓ ତହିଁର ଗ୍ରାମରେ, ଲାଖାଣ୍ ଓ ତହିଁର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅସେକା ଓ ତହିଁର ଉପନଗରରେ ବାସ କଲେ । ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ବେର୍‌ଶେବାଠାରୁ ହିନୋମ ଉପତ୍ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ଣ କଲେ । ୩୧ ବିନ୍ୟାମାନ୍-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ଗେବାଠାରୁ ଆଗକୁ, ମିକ୍‌ମସ୍ ଓ ଅୟାରେ, ବେଥେଲ୍ ଓ ତହିଁର ଉପ ନଗରରେ; ୩୨ ଅନଥୋତ୍, ନୋବ ଓ ଅନନାୟାରେ; ୩୩ ହାସୋର, ରାମା, ଗିତ୍‌ତୟିମରେ; ୩୪ ହାଦାଦ୍, ସବୋୟିମ, ନବଲ୍‌ଲଟରେ; ୩୫ ଲୋଦ୍ ଓ ଓନୋ, ଶିଲପକାରମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାରେ ବାସ କଲେ । ୩୬ ଆଉ, ଯିହୁଦା ସମ୍ପର୍କୀୟ ନାନା ପାଳିଭୁକ୍ତ କେତେକ ଲେବାୟ ଲୋକ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ ।

ଯାଜକ ଓ ଲେବାୟ

୧ ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବାୟମାନେ ଶଲ୍‌ଗାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯିରୁବ୍‌ବାବିଲ୍ ଓ ଯେଶୁୟ ସତ୍‌ଗେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି, ଯଥା, ସରାୟ, ଯିରିମାୟ, ଏଭ୍ରା; ୨ ଅମରାୟ, ମଲ୍‌ଲୁକ୍, ହଟ୍‌ଶ୍, ୩ ଶଖନାୟ, ରହୁମ୍, ମରେମୋତ୍; ୪ ଇଦ୍‌ଦୋ, ଗିନ୍‌ଥୋୟ, ଅବାୟ; ୫ ମିୟାମାନ୍, ମୋୟଦାୟ, ବିଲ୍‌ଗା; ୬ ଶମୟାୟ ଓ ଯୋୟାରାବ୍, ଯିଦୟାୟ; ୭ ସଲ୍‌ଲ, ଆମୋକ୍, ହିଲ୍‌କିୟ, ଯିଦୟାୟ । ଏମାନେ ଯେଶୁୟଙ୍କ ସମୟରେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଭରତୃଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲେ । ୮ ଆଉ ଲେବାୟମାନେ, ଯଥା, ଯେଶୁୟ, ବିନ୍‌ହୁୟି, କଦ୍‌ମାୟେଲ, ଶେରେବାୟ, ଯିହୁଦା ଓ ମତତନାୟ, ଏହି ମତତନିୟ ଓ ଗହାର ଭରତୃଗଣ ଧନ୍ୟବାଦ-ସେବାର ଅଧିକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ୯ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭରତ ବକ୍ବୁକାୟ ଓ ଉନ୍‌ନି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରହରାକର୍ମ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଯେଶୁୟର ପୁତ୍ର ଯୋୟାକାମ୍, ଯୋୟାକାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାଶାବ୍ ଓ ଇଲିୟାଶାବ୍‌ର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଦ୍, ୧୧ ଯୋୟାଦ୍‌ର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ଯୋନାଥନର ପୁତ୍ର ଯଦ୍‌ହୁୟ । ୧୨ ପୁଣି, ଯୋୟାକାମ୍‌ର ସମୟରେ ଏହି ଯାଜକମାନେ ପିତୃବଂଶ-ପରଧାନ ଥିଲେ, ଯଥା, ସରାୟ-ବଂଶର ମରାୟ; ୧୩ ଯିରିମାୟ-ବଂଶର ହନାନାୟ; ଏଭ୍ରା-ବଂଶର ମଶୁଲ୍‌ଲମ୍; ଅମରାୟ-ବଂଶର ଯିହୋହାନନ୍; ୧୪ ମଲ୍‌ଲୁକି-ବଂଶର ଯୋନାଥନ, ଶବନାୟ-ବଂଶର ଯୋଷେଫ୍; ୧୫ ହାରାମ-ବଂଶର ଅଦନ୍; ମରାୟୋତ୍-ବଂଶର ହିଲ୍‌କୟ; ୧୬ ଇଦ୍‌ଦୋ-ବଂଶର ଜିଖରାୟ; ଗିନ୍‌ଥୋନ-ବଂଶର ମଶୁଲ୍‌ଲମ୍; ୧୭ ଅବାୟ-ବଂଶର ସିଖ୍‌ରି; ମିନ୍ୟାମାନ୍-ବଂଶର, ମୋୟଦିୟ-ବଂଶର ପିଲ୍‌ଟେୟ; ୧୮ ବିଲ୍‌ଗା-ବଂଶର ଶମ୍ବୁୟ; ଶମୟାୟ-ବଂଶର ଯିହୋନାଥନ୍; ୧୯ ଆଉ, ଯୋୟାରାବ୍-ବଂଶର ମତତନୟ; ଯିଦୟାୟ-ବଂଶର ଉଷି; ୨୦ ସଲ୍‌ଲୟ-ବଂଶର କଲ୍‌ଲୟ; ୨୧ ଆମୋକ୍-ବଂଶର ଏବର; ହିଲ୍‌କାୟ-ବଂଶର ହଶବାୟ; ଯିଦୟାୟ-ବଂଶର ନଥନେଲ । ୨୨ ଇଲୀୟାଶାବ୍, ଯୋୟାଦ୍ ଓ ଯୋହାନନ୍ ଓ ଯଦ୍‌ହୁୟ ସମୟରେ ଲେବାୟମାନେ, ମଧ୍ୟ ପାରସିକ ଦାରାୟାବସର ଅଧିକାର ସମୟରେ

ଯାଜକମାନେ ପିତୃବଂଶ-ପୁରଧାନ ରୂପେ ବଂଶାବଳୀରେ ଲିଖିତ ହେଲେ । ୨୩ ଲେବୀ-ବଂଶଜାତ ପିତୃବଂଶ-ପୁରଧାନମାନଙ୍କ ନାମ ଇଲୀୟାଶାବର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ଦର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଶାବଳି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହେଲା । ୨୪ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୁରଧାନଗଣ; ହଶବୀୟ, ଶେରେବୀୟ ଓ କଦମାୟେଲର ପୁତ୍ର ଯେଶୁୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱତ୍ୱ ଭରତୃଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ପରଶଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ୨୫ ମତ୍ତନୀୟ ଓ ବକ୍ରୁକୀୟ, ଓବଦୀୟ, ମଶୁଲ୍ଲମ୍, ଟଲ୍ଲମୋନ, ଅକ୍କବ, ଦସ୍ତାରପାଳ ହୋଇ ଦସ୍ତାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଭଣ୍ଡାର-ଗୃହସକଳର ପରହରାକର୍ମୀ କଲେ । ୨୬ ଏମାନେ ଯୋଷାଦକର ପୌତ୍ର ଯେଶୁୟର ପୁତ୍ର ଯୋୟାକାମ୍ ସମୟରେ, ଆଉ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ନିହିମାୟା ଓ ଅଧ୍ୟାପକ ଏଭ୍ରା ଯାଜକର ସମୟରେ ଥିଲେ ।

ପୁରାଣର ଉତ୍ସର୍ଗକରଣ

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମର ପୁରାଣ-ପୁରତିଷ୍ଠା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ କରଗଳ, ନେବଲ ଓ ବାଶା ବଜାଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଗାନ ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ପୁରତିଷ୍ଠା-ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ସ୍ୱଧାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ । ୨୮ ଆଉ, ଗାୟକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ୱତ୍ୱ ପଦାଭ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଓ ନଗୋପାତୀୟମାନଙ୍କ ନାନା ଗ୍ରାମରୁ; ୨୯ ମଧ୍ୟ ବେଥ୍-ଗିଲ୍ଗଲରୁ, ଆଉ ଗେବା ଓ ଅସ୍ୱାବତ୍ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; କାରଣ ଗାୟକମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ବସାଇଥିଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ଯାଜକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦସ୍ତାରସବୁ ଓ ପୁରାଣର ଶୁଚି କଲେ । ୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପୁରାଣର ଉପରକୁ ଆଣିଲି, ଆଉ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ମହାଦଳ ନିୟୁକ୍ତ କଲି; ତହିଁରେ ଏକ ଦଳ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପୁରାଣର ଉପର ଦେଇ ଖତ-ଦସ୍ତାର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ; ୩୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ହୋଶୟିୟ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିବର୍ଗର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ, ୩୩ ଆଉ ଅସରୀୟ, ଏଭ୍ରା ଓ ମଶୁଲ୍ଲମ୍, ୩୪ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଓ ଶମୟାୟ ଓ ଯିରିମାୟ ୩୫ ଓ କେତେକ ଯାଜକ-ସନ୍ତାନ ତୁରୀ ନେଇ ଗମନ କଲେ; ଆସପ-ବଂଶଜାତ ସକ୍ତରୁ ଚୁଦଧ ପୁରପୌତ୍ର, ମାଖାୟର ପୁରପୌତ୍ର, ମତ୍ତନୀୟର ପୌତ୍ର, ଶମୟାୟର ପୁତ୍ର ଯେ ଯୋନାଥାନ, ଗହାର ପୁତ୍ର ଜିଖରୀୟ ୩୬ ଓ ଗହାର ଭରତୃଗଣ ଶମୟାୟ ଓ ଅସରେଲ୍, ମିଲଲୟ, ଗିଲଲୟ, ମାୟିୟ, ନଥନେଲ ଓ ଯିହୁଦା, ହନାନି, ଏମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କର ନିରୂପିତ ନାନା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ଗମନ କଲେ; ଏଭ୍ରା ଅଧ୍ୟାପକ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲେ; ୩୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦସ୍ତାର ନିକଟ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱତ୍ୱ ସକଳ ପଥରେ ଦାଉଦ-ନଗରର ପାହାଚ ଦସ୍ତାର ପୁରାଣର ଉପରେ ଉଠି ଦାଉଦଙ୍କର ଗୃହ ଉପର ଦେଇ ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଜଳଦସ୍ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ୩୮ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଦଳ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପୁରାଣର ଉପରେ ତୁନୁତୁରୁ-ତୁର୍ଗ ଦେଇ ପୁରାଣସ୍ତ ପୁରାଣର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୁ; ୩୯ ଆଉ, ଇଫ୍ରେୟମ-ଦସ୍ତାର ଓ ପୁରାତନ ଦସ୍ତାର ଓ ମତ୍ତସୟଦସ୍ତାର ଓ ହନନେଲ ଦୁର୍ଗ ଓ ହମିୟ ଦୁର୍ଗ ଦେଇ ମେଷଦସ୍ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୁ; ଆଉ, ସେମାନେ ପୁରହରା-ଦସ୍ତାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ୪୦ ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ସେହି ଦୁଇ ଦଳ ଓ ଆମ୍ଭେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଧ୍ୟାକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ; ୪୧ ଆଉ ଇଲୀୟାକାମ୍, ମାସେୟ, ମିନ୍ୟାମୀନ, ମାଖାୟ, ଇଲୀୟୋଏନୟ, ଜିଖରୀୟ, ହନାନୀୟ, ତୁରୀବାଦକ, ଏହି ଯାଜକମାନେ; ୪୨ ଆଉ, ମାସେୟ ଓ ଶମୟାୟ ଓ ଇଲୀୟାସର ଓ ଉଷି ଓ ଯିହୋହାନନ୍ଦ ଓ ମଲ୍ଲକୀୟ ଓ ଏଲମ୍ ଓ ଏସର୍, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲୁ । ସେତେବେଳେ ଗାୟକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ଯିଷ୍ଟରହିୟ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଗାନ କଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନେ ମହାବଳିଦାନ କରି ଆନନ୍ଦ କଲେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମହାନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲେ; ଆଉ ସତ୍ତ୍ୱାମାନେ, ମଧ୍ୟ ଓ ବାଲକ ବାଲିକାଗଣ ଆନନ୍ଦ କଲେ; ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମର ଆନନ୍ଦଧସ୍ତ୍ର ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା ।

ମନ୍ଦିର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା

୪୪ ପୁଣି, ସେହି ଦିନରେ ଧନ ଓ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର, ପୂରଥମଜାତ ଫଳ ଓ ଦଶମାଂଶ, ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନାନା ନଗରର କ୍ଷେତ୍ରଭାଗରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ନିରୂପିତ ଅଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ କୋଠରିସବୁରେ ଲୋକମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ; କାରଣ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାକାରୀ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଯିହୁଦା ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା । ୪୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଦାଉଦ ଓ ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କଲେ ଓ ଶୁଚି ହେଲେ, ଆଉ ଗାୟକମାନେ ଓ ଦ୍ଵାପାରପାଳମାନେ ସେହିପରି କଲେ । ୪୬ କାରଣ ପୂର୍ବକାଳେ ଦାଉଦ ଓ ଆସଫଙ୍କ ସମୟରେ ଗାୟକମାନଙ୍କର ଜଣେ ପରଧାନ ଥିଲା ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥକ ନାନା ଗୀତ ଥିଲା । ୪୭ ପୁଣି, ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଓ ନିହିମାୟାଙ୍କ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବ ଦିନର ପରମୋଜନାନୁସାରେ ଗାୟକମାନଙ୍କର ଓ ଦ୍ଵାପାରପାଳମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଦେଲେ; ଆଉ ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦରବନ୍ୟ ପୂରତିଷ୍ଠା କଲେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ହାରୋଣ-ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ଦରବନ୍ୟ ପୂରତିଷ୍ଠା କଲେ ।

୧୩

ବିଦେଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକୀକରଣ

୧ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ମୋଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଠ କଲେ; ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଏହି କଥା ମିଳିଲା ଯେ, ଅମ୍ମୋନୀୟ ଓ ମୋୟାବୀୟ ଲୋକ ଅନନ୍ତ କାଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମାଜରେ ପରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ୨ କାରଣ ସେମାନେ ଅନନ ଓ ଜଳ ନେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଲୀୟମକୁ ବେତନ ଦେଲେ; ତଥାପି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଅଭିଶାପକୁ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିଣତ କଲେ । ୩ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରୁ ସମଗ୍ର ମିଶ୍ଠିତ ଜନତାକୁ ପୃଥକ କଲେ ।

ନିହିମାୟାଙ୍କ ସଂସ୍କାର

୪ ଏଥିପୂର୍ବେ ଇଲୀୟାଶୀବ ଯାଜକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥିତ କୋଠରିସକଳର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଓ ସେ ଟୋବୀୟର କୁଟୁମ୍ବ ଥିଲା, ୫ ଇଲୀୟାଶୀବ ଟୋବୀୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହତ୍ କୋଠରି ପରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ମାତ୍ର ପୂର୍ବେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଭକ୍ଷ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ, କୁନ୍ଦୁରୁ ଓ ପାତ୍ରାଦି ଓ ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ ଲେବୀୟ ଓ ଗାୟକ ଓ ଦ୍ଵାପାରପାଳମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେୟ ଶସ୍ୟ, ଦରାକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳର ଦଶମାଂଶ; ଆଉ, ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତୋଳନାୟ ଉପହାର ରଖୁଥିଲେ । ୬ ମାତ୍ର ମୁଁ ଏସବୁ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ନ ଥିଲି, କାରଣ ବାବିଲର ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷୟତ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ବତିଶ ବର୍ଷରେ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି ଓ କେତେକ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ରାଜାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମାଗିଲି; ୭ ଏଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ଇଲୀୟାଶୀବ, ଟୋବୀୟ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ପରାଞ୍ଚାଣରେ ଏକ କୋଠରି ପରସ୍ତୁତ କରି ଯେଉଁ ଭୁଲ୍ କରିଥିଲା, ଗହା ବୁଝିଲି । ୮ ଏଥିରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ସେହି କୋଠରିରୁ ଟୋବୀୟର ସମସ୍ତ ଗୃହସାମଗ୍ରୀ ବାହାର କରି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲି । ୯ ତହିଁ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ସେମାନେ କୋଠରିସବୁ ଶୁଚି କଲେ; ତେବେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରାଦି ଓ ଭକ୍ଷ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁ ଆଣିଲି । ୧୦ ଆହୁରି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା; ତେଣୁ ପରତେୟକେ କର୍ମକାରୀ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ଗାୟକମାନେ ମନ୍ଦିର ଛାଡ଼ି ଆପଣା ଆପଣା ଭୂମିକୁ ଗଲେ । ୧୧ ତହିଁରେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି ? ଏହା କହି ମୁଁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ବାଦାନ୍ତବାଦ କଲି, ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ପଦରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି । ୧୨ ତହିଁ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଶସ୍ୟ ଓ ଦରାକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳର ଦଶମାଂଶ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଆଣିଲେ । ୧୩ ତହିଁରେ ମୁଁ ଶେଲିମାୟ ଯାଜକକୁ ଓ ସାଦୋକ ଅଧ୍ୟାପକକୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଦାୟକୁ ଭଣ୍ଡାରସମୂହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲି; ସେମାନଙ୍କ ତଳେ ମତ୍ତନୀୟର ପୌତ୍ର ସକ୍ତୁରର ପୁତ୍ର ହାନନ୍ ରହିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥିଲେ, ଏଣୁ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ ବିତରଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ହେଲା । ୧୪ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ଏ ବିଷୟରେ ମୋତେ ସମରଣ କର, ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଓ ତହିଁର ପାଳନାୟ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଯାହା କରିଅଛି, ମୋହର

କୃତ ସେହି ସୁକର୍ମସବୁ ଲିଭାଇ ନ ଦିଅ । ୧୫ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସବାଦରେ ଦରକ୍ଷା ଦଳିବାର ଓ ବିଡ଼ା ଭିତରକୁ ଆଣିବାର ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଉପରେ ବୋଧାଇ କରିବାର, ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଦିନରେ ଦରକ୍ଷାରସ, ଦରକ୍ଷାଫଳ ଓ ଡିମ୍ବିରି ଫଳ ଓ ସର୍ବପୁରକାର ବୋଧ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବାର ଦେଖିଲି; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ ଭକ୍ଷୟଦରବୟ ବିକ୍ରୟ କଲେ, ସେହି ଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଲି । ୧୬ ମଧ୍ୟ ନଗରରେ ସୋରୀୟ ଲୋକେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମତସୟ ଓ ସର୍ବପୁରକାର ବିକ୍ରୟେ ଦରବୟ ଆଣି ବିଶ୍ୱାସବାଦରେ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ବିକ୍ରି କଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ମୁଁ ଯିହୁଦାର ନେତାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦିନ ଅପବିତ୍ର କରି ଏ କି କୁକର୍ମ କରୁଅଛ ?” ୧୮ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କ’ଣ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ? ଆଉ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର କି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଏହି ନଗର ଉପରେ ଏହିସବୁ ଅମତ୍ତଗଳ ଘଟାଇ ନାହାନ୍ତି ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦିନ ଅପବିତ୍ର କରି ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରକୁ ଆହୁରି କୋପ ଆଣୁଅଛ । ୧୯ ଏଉତ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସବାଦ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମର ଦୁପ୍ରାରସବୁ ଅଧ୍ୟାୟ ହେବାକୁ ଲାଗିବା ବେଳେ ମୁଁ କବାଟସବୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି, ଆହୁରି ବିଶ୍ୱାସବାଦ ଗତ ନୋହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଲ ନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି; ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସଦିନ କୌଣସି ବୋଧ ଭିତରକୁ ଅଣା ନ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଦୁପ୍ରାରସବୁହରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲି । ୨୦ ତହିଁରେ ବଣିକମାନେ ଓ ସର୍ବପୁରକାର ଦରବୟ ବିକ୍ରୟକାରୀମାନେ ଏକ ଦୁଇ ଥର ଯିରୁଶାଲମ ବାହାରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପରାଗର ନିକଟରେ ରାତ୍ରିକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ଥରେ ଏପରି କଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଧରିବି ।” ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେମାନେ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସବାଦରେ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଦିନ ଅପବିତ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କରିବାକୁ ଓ ଆସି ଦୁପ୍ରାରସବୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲି । ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ’ ପିତୃଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କର ଓ ଆପଣା ଦୟାର ମହତ୍ତ୍ୱପ୍ରାନ୍ତୁସାରେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର । ୨୩ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅସଦୋଦ, ଅମମୋନ ଓ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ସ୍ୱତରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି; ୨୪ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ବାଳକମାନେ ଅଧେ ଅସଦୋଦାୟ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପରତେୟକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷାନ୍ତୁସାରେ କଥା କହିଲେ । ୨୫ ତହିଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କର କାହା କାହାକୁ ପୁରହାର କଲି ଓ ସେମାନଙ୍କର କେଶ ଉତ୍ପାଟନ କଲି, ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରାଇ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣାର କନ୍ୟା ଦିଅ ନାହିଁ, ଅବା ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର ନିମନ୍ତେ କି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।” ୨୬ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶଲୋମନ କି ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୁପ୍ରାର ପାପ କରି ନ ଥିଲେ ? ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗତକ ପରି ରାଜା କେହି ନ ଥିଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପରିୟପାତ୍ର ଥିଲେ, ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ଗତକ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା କଲେ; ତଥାପି ବିଦେଶୀୟା ସ୍ୱତରୀମାନେ ଗତକ ହିଁ ପାପ କରାଇଲେ । ୨୭ ତେବେ ବିଦେଶୀୟା ସ୍ୱତରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଦୁପ୍ରାର ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ନ କରି ଏହିସବୁ ମହାପାପ କରିବାକୁ କି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବୁ ? ୨୮ ତହିଁ ଇଲୀୟାଶୀବ ମହାଯାଜକର ପୌତ୍ର ଯିହୋୟାଦାର ଏକ ପୁତ୍ର ହୋରୋଶାୟ ସନ୍ବଲ୍ଲର ଜୁଆଁଇ ଥିଲା; ତେଣୁ ମୁଁ ଗହାକୁ ଆପଣା ନିକଟରୁ ତଡ଼ିଦେଲି । ୨୯ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କର, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯାଜକ-ପଦକୁ, ଆଉ ଯାଜକ-ପଦର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନିୟମକୁ କଳଙ୍କିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୦ ଏହିରୂପେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ପରିଷ୍କାର କଲି ଓ ପରତେୟକର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତୁସାରେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିରୂପଣ କଲି; ୩୧ ଆଉ, ନିରୂପିତ ସମୟରେ କାଷ୍ଠ ଓ ପୁରଥମଜାତ ଫଳର ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କଲି । ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମତ୍ତଗଳ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ସ୍ୱୀକାର କର ।

The Book of Esther

ଏଷ୍ଟର ବିବରଣ

ରାଜାଞ୍ଜ ଭୋଜ

୧ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନଠାରୁ କୃଷ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଶତ ସତାଇଶ ପରଦେଶ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ୨ ଏହି ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ଶୂଶାନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ଆପଣା ରାଜସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ, ୩ ଆପଣା ରାଜତକ୍ଷର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଆପଣା ସକଳ ଅଧିପତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ; ତହିଁରେ ପାରସ୍ଯ ଓ ମାଦୀୟା ଦେଶର ବିକ୍ରମା ଲୋକମାନେ ପୁଣି କୁଳାନ ଓ ପରଦେଶାଧିପତିମାନେ ଗହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୪ ସେ ଆପଣା ପରତପାନୁଷ୍ଠିତ ରାଜ୍ୟର ଧନ ଓ ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ଵପୁର ଶୋଭାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ଅନେକ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଶତ ଅଶୀ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଦର୍ଶନ କଲେ । ୫ ତହିଁୁ ଏସବୁ ଦିନ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ରାଜା ଶୂଶାନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ବଡ଼ ଓ ସାନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜପୁରୀସ୍ଥ ଉଦ୍ୟାନର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜ କଲେ । ୬ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନିର୍ମିତ, ଶୁକ୍ଳ, ହରିତ୍ ଓ ନୀଳ ବସ୍ତ୍ରର ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ଥିଲା, ଗହା ଶୁକ୍ଳ ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ରଜତ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ରୌପ୍ୟମୟ କଡ଼ାରେ ମର୍ମର ସ୍ତମ୍ଭରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା, ପୁଣି ରକ୍ତ ଓ ଶୁକ୍ଳ ଓ ପାତ ଓ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ମର୍ମରପରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ଚଟାଣ ଉପରେ ସପ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ଆସନ ଥିଲା । ୭ ଆଉ, ସେମାନେ ନାନା ପରକାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ରରେ ପାନଦରବ୍ଯ ଓ ରାଜାଞ୍ଜ ଉଦାରଗନ୍ଧସାରେ ପରତୁର ରାଜକୀୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟରସ ଦେଲେ । ୮ ଯଦ୍ଯପି ପାନ କରିବା ବିଧିଗତ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ କାହାରି ପାଇଁ ପାନ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇନଥିଲା; କାରଣ ପରଦେଶଜ ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପାନ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ରାଜା ଆପଣାର ଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ୯ ମଧ୍ୟ ରାଣୀ ବଷ୍ଟା ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣର ରାଜଗୃହରେ ସ୍ତରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ବଷ୍ଟା ରାଣୀଙ୍କ ଅସମ୍ପତ୍ତି

୧୦ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ରାଜା ଉତ୍କୃଷ୍ଟରସରେ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହୋଇ ମହୁମା, ବିସ୍ଥା, ହର୍ବୋଶା, ବିଗ୍ଥା ଓ ଅବଗଥ, ସେଥର ଓ କର୍କସ, ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଞ୍ଜ ଛାମୁସ୍ଥ ଏହି ସାତ ସେବାକାରୀ ନପୁଂସକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ୧୧ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧିପତିଗଣଙ୍କୁ ବଷ୍ଟା ରାଣୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗହାଞ୍ଜ ରାଜମୁକୁଟରେ ଭୂଷିତ କରି ରାଜାଞ୍ଜ ଛାମୁକୁ ଥାଣ,” ଯେଣୁ ସେ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ । ୧୨ ମାତ୍ର ବଷ୍ଟା ରାଣୀ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାଜାଞ୍ଜ କଥୁତ ଆଜ୍ଞାରେ ଆସିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲା; ଏଣୁ ରାଜା ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ସମୟ ଓ କାଳର ବିଦ୍ଵାନ୍ବର୍ଗଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, (କାରଣ ବୟବସ୍ଥା ଓ ରାଜନୀତିମାନଙ୍କୁ ଏତ୍ଯ ପଚାରିବାର ରାଜାଞ୍ଜ ଗତି ଥିଲା; ୧୪ ଆଉ, [ଏହି ସମୟରେ] କର୍ଣ୍ଣନା, ଶେଥର, ଅଦ୍ଫାଥା, ତର୍ଣ୍ଣାଶ, ମେରସ୍, ମେର୍ସନା ଓ ମମୁଖାନ୍ ରାଜାଞ୍ଜ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ; ଏହି ସାତ ଜଣ ପାରସ୍ଯ ଓ ମାଦୀୟା ଦେଶର ଅଧିପତି, ରାଜାଞ୍ଜ ମୁଖଦର୍ଶନକାରୀ, ପୁଣି ରାଜ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ;) ୧୫ (ରାଜା ପଚାରିଲେ) “ବଷ୍ଟା ରାଣୀ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରେରିତ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଞ୍ଜ ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିବାରୁ ବୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକୁ କଥଣ କରିବା ? ୧୬ ଏଥିରେ ମମୁଖାନ୍ ରାଜାଞ୍ଜ ଓ ଅଧିପତିଗଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତର ଦେଲା,” ବଷ୍ଟା ରାଣୀ କେବଳ ମହାରାଜାଞ୍ଜ ପରତି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଞ୍ଜ ଅଧୀନ ସମସ୍ତ ପରଦେଶର ଯାବତୀୟ ଅଧିପତି ଓ ଯାବତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପରତି ଅନୁଚିତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭ କାରଣ ରାଣୀଞ୍ଜ ଏହି କର୍ମର କଥା ସକଳ ସ୍ତରୀଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଯିବ, ଆଉ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ବଷ୍ଟା ରାଣୀଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଆସିଲେ ନାହିଁ; ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାମୀମାନେ ତୁଚ୍ଛନୀୟ ହେବେ । ୧୮ ଆଉ, ପାରସ୍ଯ ଓ ମାଦୀୟାର ଯେଉଁ କୁଳାନ ସ୍ତରୀଗଣ ରାଣୀଞ୍ଜ ଏହି କର୍ମର ସମାଗର ଆଜି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ରାଜାଞ୍ଜ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏହିରୂପେ କହିବେ, ତହିଁରୁ ଅତିଶୟ ନିନ୍ଦା ଓ କ୍ରୋଧ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ୧୯ ଏନିମନ୍ତେ ଯେବେ ମହାରାଜା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବଷ୍ଟା ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା

ନିକଟକୁ ଆଉ ନ ଆସିବାକୁ ରାଜାଙ୍କା ଶରୀରାମୁରୁ ପରକାଶିତ ହେଉ; ପୁଣି, ଏହା ଅନ୍ୟଥା ନୋହିବା ପାଇଁ ପାରସିକ ଓ ମାଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହେଉ; ପୁଣି, ମହାରାଜା ଗହାର ରାଣାପଦ ଅନ୍ୟକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତମ ଅଟନ୍ତି।^{୨୦} ଆହୁରି, ରାଜ୍ୟ ବୃହତ, ଏଣୁ ରାଜ୍ୟର ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ରାଜାଙ୍କା ପରକାଶିତ ହେଲେ, ସପ୍ତାହୀ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଉ କି ମହାନ ହେଉ, ସମସ୍ତ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସପ୍ତାହୀମାନଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରିବେ।”^{୨୧} ଏହି କଥାରେ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିଗଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତେ, ରାଜା ମମୁଖନ୍ର ପରାମର୍ଶାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ।^{୨୨} ତହିଁ ସେ ପରତେୟକ ପରଦେଶର ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ ଓ ପରତେୟକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷାନୁସାରେ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନ ପରତେୟକ ପରଦେଶକୁ ଏହିରୂପେ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ, “ପରତେୟକ ପୁରୁଷ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁ ଓ ସପ୍ତାହୀୟ ଭାଷାନୁସାରେ ଗହା ପରଗର କରୁ।”

୨

ରାଣାରୂପେ ଏଷ୍ଟର ମନୋନାଗ

୧ ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ଅକ୍ଷରାପ୍ରେରଣ ରାଜାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଓ ଗହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗହା ପ୍ରତିକୂଳରେ ପରଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସମରଣ କଲେ।^୨ ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ସେବାକାରୀ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ କନ୍ୟାଗଣର ଅନ୍ୱେଷଣ କରାଯାଉ।^୩ ଆଉ, ମହାରାଜା ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପରଦେଶରେ କର୍ମଗୁରାଗଣ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ; ସେମାନେ ସେହିସବୁ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ କନ୍ୟାଗଣକୁ ଶୁଣି ରାଜଧାନୀରେ ଏକତ୍ର କରି ଅନ୍ତଃପୁରରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ରାଜନପୁଂସକ ହେଗୟର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ତଗରାଣୀକ ଦରବନ୍ଧ ସେମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେଉ,”^୪ ତହିଁ ଉତ୍ତରକୁ ଯେଉଁ କନ୍ୟା ମହାରାଜାଙ୍କର ତୁଷ୍ଟିକାରିଣୀ ହେବ, ସେ ବସ୍ତ୍ର ବଦଳେ ରାଣୀ ହେବ; ଏହି କଥାରେ ରାଜାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେପରି କଲେ।^୫ ସେହି ସମୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନାମେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ ଶୁଣି ରାଜଧାନୀରେ ଥିଲେ, ସେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ବଂଶୀୟ ଯାୟାରର ପୁତ୍ର, ଶିମାୟିର ପୌତ୍ର, କାଶର ପ୍ରପୌତ୍ର।^୬ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିକନାୟ ସହିତ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସର ଦୁପ୍ପାର ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (କାଶ) ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ।^୭ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଆପଣା ପିତୃବନ୍ଧର କନ୍ୟା ହଦସାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏଷ୍ଟରଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ; କାରଣ ଗହାର ପିତା କି ମାତା ନ ଥିଲେ, ସେହି କନ୍ୟା ପରମସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସୁବଦନା ଥିଲେ; ଗହାର ପିତାମାତା ମଲା ଉତ୍ତରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଗହାଙ୍କୁ ନିଜ କନ୍ୟା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।^୮ ଏଉତ୍ତରୁ ରାଜାଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟ ଓ ଆଜ୍ଞା ପରଗରିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଶୁଣି ରାଜଧାନୀରେ ହେଗୟ ନିକଟରେ ଅନେକ କନ୍ୟା ସଂଗୃହୀତ ହେବା ବେଳେ ଏଷ୍ଟର ହିଁ ରାଜପୁରୀକୁ ସ୍ତ୍ରୀରକ୍ଷକ ହେଗୟ ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା।^୯ ଏଥିରେ ଏହି ଯୁବତୀ ହେଗୟର ତୁଷ୍ଟିଜନକ ହୋଇ ଗହାଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲା; ଏଣୁ ସେ ଶାୟର ଅତ୍ତଗରାଣୀକ ଦରବନ୍ଧାଦିର ଯେ ଯେ ଅଂଶ ଗହାଙ୍କୁ ଦେବାର ହୁଅଇ, ଗହା ଓ ରାଜଗୃହରୁ ମନୋନାଗ ସାତ ଦାସୀ ଗହାଙ୍କୁ ଦେଲା; ଆଉ, ସେ ଗହାଙ୍କୁ ଗହାର ଦାସୀଗଣ ସହିତ ଅନ୍ତଃପୁରର ସର୍ବୋଚ୍ଚତମ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇଲା।^{୧୦} ମାତ୍ର ଏଷ୍ଟର ଆପଣା ବଂଶ କି କୁଟୁମ୍ବର ପରିତ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଗହା ନ ଜଣାଇବାକୁ ଗହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।^{୧୧} ଏଉତ୍ତରେ ଏଷ୍ଟର କିପରି ଅଛି ଓ ଗହା ପ୍ରତି କ’ଣ କରାଯିବ, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ପ୍ରତି ଦିନ ଅନ୍ତଃପୁରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସମମୁଖରେ ଯାତ୍ରା କଲେ।^{୧୨} ପୁଣି, ଦୁପ୍ପାଦଣ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ନିୟମିତ ସେବା ପାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଅକ୍ଷରାପ୍ରେରଣ ରାଜା ନିକଟକୁ ଏକ ଏକ କନ୍ୟାର ଯିବାର ପାଳି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ତସଂସକାରରେ ଏତେ ଦିନ ଲାଗିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଛଅ ମାସ ଗନ୍ଧରସର ତୈଳ ଓ ଛଅ ମାସ ସୁଗନ୍ଧ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ଅତ୍ତଗରାଣୀକ ଦରବନ୍ଧ ସେବନ କରିବାକୁ ହେଲା;^{୧୩} ପୁଣି, ରାଜା ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ, ପରତେୟକ ଯୁବତୀ ନିମନ୍ତେ ଏହି ନିୟମ ଥିଲା ଯେ, ସେ କୌଣସି ଦରବନ୍ଧ ମାଗିଲେ, ଅନ୍ତଃପୁରରୁ ରାଜଗୃହକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସତ୍ତ୍ୱେ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ତାକୁ ଦିଆଯାଉଥିଲା।^{୧୪} ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଯାଇ ପରଭାତରେ ଉପପତ୍ନୀଗଣର ରକ୍ଷକ ରାଜନପୁଂସକ ଶାଶ୍ୱତସର ନିକଟକୁ ଦୁପ୍ପିତାୟ ଅନ୍ତଃପୁରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ରାଜା ଗହା ପ୍ରତି ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ନାମ ଧରି ନ ଡକାଇଲେ, ସେ ରାଜା ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଯିବ ନାହିଁ।^{୧୫} ଏଉତ୍ତରୁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଆପଣା ପିତୃବନ୍ଧ ଅବାହାରିଲେ ଯେଉଁ ଏଷ୍ଟର ନାମନୀ କନ୍ୟାକୁ ନିଜ କନ୍ୟା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ରାଜା ନିକଟକୁ ଗହାର ଯିବାର ପାଳି ପତ୍ତେ, ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ରାଜନପୁଂସକ ହେଗୟ ଯାହା ଯାହା

ନିରୁପଣ କରିଥିଲେ, ଗହା ଛଡ଼ା ସେ ଆଉ କିଛି ମାଗିଲା ନାହିଁ; ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ଏକ୍ଷଟର ପୂର୍ବେ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେସମୟରେ ଗହାଟିକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ । ୧୬ ରାଜାଟିକ ରାଜତ୍ବର ସମ୍ପତ୍ତି ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଟେବେଟ୍ ମାସରେ, ଏକ୍ଷଟର ରାଜଗୃହକୁ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା । ୧୭ ତହିଁରେ ରାଜା ଅନ୍ୟ ସକଳ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତାକୁ ଏକ୍ଷଟରକୁ ଅଧିକ ପୁରୋଧା କଲେ, ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସକଳ ଯୁବତୀଠାରୁ ସେ ରାଜାଟିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ପାଇଲା; ଏଣୁ ସେ ଗହାର ମସ୍ତକରେ ରାଜମୁକୁଟ ଦେଇ ବର୍ଷା ବଦଳେ ଗକୁ ରାଣୀ କଲେ । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ୍ଷଟରଙ୍କ ଭୋଜ ବୋଲି ମହାଭୋଜ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ ଓ ସବୁ ପୁରଦେଶର କର-ମୋଚନ କଲେ ଓ ରାଜାଟିକ ଉଦାରଗନ୍ତୁସାରେ ଦାନ କଲେ ।

ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଦ୍ବାରା ଚକ୍ରାନ୍ତ ଉନ୍ମୋଚନ

୧୯ କନ୍ୟାମାନେ ଦ୍ବିତୀୟ ଧର ସଂଗୃହଣ ହେବା ସମୟରେ, ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ରାଜଦ୍ବାରରେ ବସିଲେ । ୨୦ ଏକ୍ଷଟର ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର ଆଜ୍ଞାସାରେ ଆପଣା ବଂଶ ଓ କୁଟୁମ୍ବର ପରିଚୟ କାହାକୁ ହିଁ ଦେଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଏକ୍ଷଟର ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନିକଟରେ ପୁରତିପାଳିତ ହେବା ସମୟରେ ଯେପରି କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଗହାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । ୨୧ ସେହି ସମୟରେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ରାଜଦ୍ବାରରେ ବସିବା ବେଳେ, ଦ୍ବାରପାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରଥ ଓ ତେରଣ ନାମରେ ରାଜଗୃହର ଦୁଇ ନୟନକୁ କରୁଥିବା ହୋଇ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୨୨ ମାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଏହା ଜାଣି ଏକ୍ଷଟର ରାଣୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ; ପୁଣି, ଏକ୍ଷଟର ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନାମ ନେଇ ରାଜାଟିକ ଗହା ଜଣାଇଲେ । ୨୩ ତହିଁରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ବାରା ସେହି କଥା ପୁରମାଣ ହୁଅନ୍ତେ, ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବୃକ୍ଷରେ ଫାଶୀ ପାଇଲେ, ଆଉ ସେହି କଥା ରାଜାଟିକ ସାକ୍ଷାତରେ ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଗଲା ।

୩

ଯିହୁଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାମାନର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର

୧ ଏହି ସକଳ ଘଟଣା ଉତ୍ତରେ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ଅଗାଗାୟ ହମ୍ବଦାଥାର ପୁତ୍ର ହାମାନକୁ ଉନ୍ନତ କରି ଉଚ୍ଚପଦାନ୍ତ୍ରିତ କଲେ, ଆଉ ଗହାଟିକ ସର୍ବୋ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିର ଆସନ ଅପେକ୍ଷା ଗହାଟିକୁ ଶରେଷ୍ଠ ଆସନ ଦେଲେ । ୨ ତହିଁରେ ରାଜାଟିକ ଯେତେ ଦାସ ରାଜଦ୍ବାରରେ ଥିଲେ, ସେସମୟରେ ନତ ହୋଇ ହାମାନକୁ ପୁରଣାମ କଲେ; କାରଣ ରାଜା ଗହା ବିଷୟରେ ସେରୂପ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନତ ହେଲେ ନାହିଁ କିଅବା ଗହାଟିକୁ ପୁରଣାମ କଲେ ନାହିଁ । ୩ ଏଣୁ ରାଜଦ୍ବାରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜାଟିକ ଦାସଗଣ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ରାଜାଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରୁଅଛ ?” ୪ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ପୁରତିଦିନ ଗହାଟିକୁ କହିଲେ, ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ଏହି ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର କଥା ରହିବ କି ନାହିଁ, ଏହା ଜାଣିବା ଇଚ୍ଛାରେ ସେମାନେ ହାମାନକୁ ଗହା ଜଣାଇଲେ; କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଯେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ, ଏହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ୫ ଯେତେବେଳେ ହାମାନ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନତ ହେଲେ ନାହିଁ କିଅବା ଗହାଟିକୁ ପୁରଣାମ କଲେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ୬ ମାତ୍ର ସେ କେବଳ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଲାଗୁ ଜ୍ଞାନ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଗହାଟିକୁ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର ବଂଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଜଣାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ହାମାନ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର ଲୋକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ୭ ଆଉ, ସେହି ବିଷୟରେ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଟିକ ରାଜତ୍ବର ଦ୍ବାରଦଶ ବର୍ଷର ନାସନ ନାମକ ପୁରଥମ ମାସରେ ହାମାନର ସାକ୍ଷାତରେ ଅଦର ନାମକ ଦ୍ବାରଦଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (କରମାଗତ) ସେମାନେ ପୁରତି ଦିନ ଓ ପୁରତି ମାସ ପୂର, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁଲିବାଣତ କଲେ । ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ହାମାନ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଟିକୁ କହିଲେ, “ଆପଣାଟିକ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପୁରଦେଶସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଓ ପୃଥକୀକୃତ ଏକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ଅନ୍ୟ ସକଳ ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ, ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ମହାରାଜାଟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନନ୍ତି ନାହିଁ; ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହ୍ୟ କରିବା ମହାରାଜାଟିକର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୯ ମହାରାଜା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପତ୍ର ଲେଖାଯାଉ, ତହିଁରେ ମୁଁ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରାଜଭଣ୍ଡାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଦଶ ହଜାର ଗଲନ୍ତ ରୂପା ଦେବି ।” ୧୦ ଏଥିରେ ରାଜା ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ସନ୍ତକ-ଅଙ୍ଗୁରୀୟ କାଢ଼ି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଗାଗାୟ ହମ୍ବଦାଥାର ପୁତ୍ର ହାମାନକୁ ଦେଲେ । ୧୧ “ପୁଣି, ରାଜା

ହାମନ୍ତକୁ କହିଲେ, ସେହି ରୂପା ଓ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଗଲା, ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା, ଗହା କର ।” ୧୨ ଏଣୁ ପୁରଥମ ମାସର ତ୍ରିୟୋଦଶ ଦିନରେ ରାଜାଙ୍କ ଲେଖକମାନେ ଆହୂତ ହୁଅନ୍ତେ, ହାମନ୍ତର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପୁରତେୟକ ପୁରଦେଶସ୍ଥ ରାଜପୁରତିନିଧିଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ପୁରତେୟକ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃଗଣ ପୁରତି ପୁରତେୟକ ପୁରଦେଶର ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ ଓ ପୁରତେୟକ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାନୁସାରେ ପତର ଲିଖିତ ହେଲେ, ଗହା ଅକ୍ଷରପ୍ରେରଣ ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ ଲିଖିତ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଅତ୍ତଗୁରୀୟରେ ମୁଦ୍‌ରାଜିତ ହେଲା । ୧୩ ପୁଣି, ଏକ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦର ନାମକ ଦ୍ରୁପାଦଶ ମାସର ତ୍ରିୟୋଦଶ ଦିନରେ ଯୁବା, ବୃଦ୍ଧ, ଶିଶୁ ଓ ସ୍ୱତରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସବୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର, ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଲୁଟିବାକୁ ସେହି ପତର ଧାବକଗଣଙ୍କ ଦ୍ରୁପା ରାଜାଙ୍କ ସବୁ ପୁରଦେଶକୁ ପୁରୋରିତ ହେଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେପରି ପୁରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ପୁରତେୟକ ପୁରଦେଶରେ ଆଜ୍ଞା ପୁରଗୁର କରିବାକୁ ଓ ଯାବତୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଚର କରାଇବାକୁ ସେହି ଲିଖନର ପୁରତିଲିପି ଦିଆଗଲା । ୧୫ ଆଉ, ଧାବକଗଣ ରାଜାଙ୍କ ପାଇ ଶାୟର ବାହାରି ଗଲେ, ପୁଣି ସେହି ଆଜ୍ଞା ଶୂଣ୍ୟ ରାଜଧାନୀରେ ପୁରକାଶିତ ହେଲା, ତହିଁ ରାଜା ଓ ହାମନ୍ତ ପାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ, ମାତ୍ର ଶୂଣ୍ୟ ନଗର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା ।

୪

ଯିହୁଦୀୟକ ସାହାୟତାପୂର୍ବକ ଏକ୍ଷଟରଙ୍କ ପୁରତିଶ୍ରେଣୀ

୧ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଗୋଚର ହୁଅନ୍ତେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ଓ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଓ ଭସ୍ମ ଲେପନ କରି ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ଓ ବିଳାପ ସ୍ୱସ୍ତ୍ରରେ ଗେଦନ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ରାଜଦ୍ରୁପାର ସମମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ, କାରଣ ଅଖା ପିନ୍ଧି କାହାକୁ ରାଜଦ୍ରୁପାରରେ ପୁରବେଶ କରିବାର ଅନୁମତି ନ ଥିଲା । ୩ ଆଉ, ପୁରତେୟକ ପୁରଦେଶର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ୱଧାନକୁ ଏହି ରାଜାଙ୍କ ଓ ନିୟମପତ୍ର ପହଞ୍ଚିଲା, ସେହି ସକଳ ସ୍ୱଧାନର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାଶୋକ ଓ ଉପବାସ ଓ କ୍ରେନ୍ଦନ ଓ ବିଳାପ ହେଲା, ପୁଣି ଅନେକେ ଅଖା ଓ ଭସ୍ମରେ ଶୟନ କଲେ । ୪ ଏଣୁ ଏକ୍ଷଟରଙ୍କ ଦାସୀଗଣ ଓ ନପୁଂସକମାନେ ଆସି ଏହି କଥା ଗହାତ୍ତକୁ ଜଣାଇଲେ; ତେଣୁ ରାଣୀ ଅତିଶୟ ଶୋକ କଲେ; ପୁଣି, ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଠାରୁ ଅଖା କାଢ଼ି ଗହାତ୍ତକୁ ପିନ୍ଧାଇବା ପାଇଁ ବସ୍ତ୍ର ପଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଗହା ଗୁରୁଣ କଲେ ନାହିଁ । ୫ ଏଥିରେ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ରୁପା ଏକ୍ଷଟରଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହଥକ୍ ନାମକ ରାଜନପୁଂସକକୁ ଏକ୍ଷଟର ତାଜି, କ’ଣ ହେଲା ଓ କାହିଁ ଗହା ହେଲା, ଏହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗହାତ୍ତକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୬ ତହିଁରେ ହଥକ୍ ରାଜଦ୍ରୁପାର ସମମୁଖସ୍ଥ ନଗରର ଛକବନ୍ଦି ସ୍ୱଧାନରେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୭ ପୁଣି, ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଆପଣା ପୁରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଓ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାମନ୍ତ ରାଜଭଣ୍ଡାରରେ ଠିକ୍ ଯେତେ ମୁଦ୍‌ରା ଦେବାକୁ ପୁରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଗହା ଗହାତ୍ତକୁ କହିଲେ । ୮ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, “ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶାପୂର୍ବକ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଶୂଣ୍ୟରେ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତହିଁର ଏକ ପୁରତିଲିପି ଏକ୍ଷଟରଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଜ୍ଞାତ କରାଇବାକୁ ଦେଲେ; ଆଉ, ଏକ୍ଷଟର ଯେପରି ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ପୁରବେଶ କରି ଗତକ ନିକଟରେ ନିବେଦନ ଓ ଅନୁରୋଧ କରିବେ,” ଏପରି ଆଦେଶ କରିବାକୁ କହିଲେ । ୯ ତହିଁ ହଥକ୍ ଆସି ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର କଥା ଏକ୍ଷଟରଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ୧୦ ଏଉତ୍ତରୁ ଏକ୍ଷଟର ହଥକ୍‌କୁ ଏହି କଥା କହି ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଯଥା, ୧୧ “ବିନା ତାକରରେ ପୁରୁଷ କି ସ୍ୱତରୀ ଯେକେହି ଭିତର ପୁରତ୍ତଗଣକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ, ଗହାର ପୁରାଣଦତ୍ତ ହେବାର ଏକମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଅଛି, କେବଳ ଯାହା ପୁରତି ରାଜା ସ୍ୱପ୍ନଶୀମୟ ରାଜଦତ୍ତ ବଢ଼ାନ୍ତି, ସେହି ବଞ୍ଚେ, ଏହା ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ଦାସ ଓ ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ପୁରଦେଶସ୍ଥ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି; ମାତ୍ର ଆଜକୁ ତିରିଶ ଦିନ ହେଲା ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତାକର ପାଇ ନାହିଁ ।” ୧୨ ସେମାନେ ଏକ୍ଷଟରଙ୍କ ଏହି କଥା ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଙ୍କୁ କହିଲେ । ୧୩ ତେଣୁ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଏକ୍ଷଟରଙ୍କୁ ଏହି ପୁରତ୍ତୁତ୍ତର ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସବୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ରାଜଗୃହରେ ଥିବାରୁ ଯେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ଏହା ମନରେ ଭାବ ନାହିଁ । ୧୪ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବଭୋଭାବେ ନୀରବ ହୋଇ ରୁହ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱଧାନରୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଉପକାର ଓ ଉଦ୍‌ଧାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃବଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; କିଏ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ସମୟ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଅଛ ?” ୧୫ ଏଥିରେ ଏକ୍ଷଟର ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଙ୍କୁ ଏହି ପୁରତ୍ତୁତ୍ତର ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୬ “ତୁମ୍ଭେ

ଯାଇ ଶୁଣିଲେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ମୋ' ନିମନ୍ତେ ଉପବାସ କର, ପୁଣି ତିନି ଦିନ ଯାଏ ଦିନରେ କିଅବା ରାତ୍ରିରେ କିଛି ଭୋଜନ କର ନାହିଁ ଓ କିଛି ପାନ କର ନାହିଁ; ମଧ୍ୟମ୍ନି ଓ ମୋହର ଦାସୀଗଣ ତତ୍ତ୍ୱରୁପ ଉପବାସ କରିବୁ; ତହିଁ ବନ୍ଧବସ୍ଥାନ୍ତୁଯାୟା ନୋହିଲେ ହେଁ ମୁଁ ରାଜାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଯିବି; ତହିଁରେ ମୁଁ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ ବିନଷ୍ଟ ହେବି ।”^{୧୭} ତେଣୁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଗଲି ଯାଇ ଏକ୍ଷରତ୍ମକ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

୫

ଏକ୍ଷରତ୍ମକ ଭୋଜ

^୧ ଏଉତଗରୁ ତୃତୀୟ ଦିନ ଏକ୍ଷର ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧି ରାଜଗୃହର ଭିତର ପୂର୍ବଦ୍ୱାରରେ ରାଜଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ; ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ରାଜଗୃହରେ ଗୃହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜସିଂହାସନ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ ।^୨ ଏଥିରେ ରାଜା ଏକ୍ଷର ରାଜାତ୍ମକ ପୂର୍ବଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ଏକ୍ଷର ରାଜାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁରୋଧ ପାଇବାରୁ ରାଜା ଏକ୍ଷର ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡ ବଢ଼ାଇଲେ; ତେଣୁ ଏକ୍ଷର ନିକଟକୁ ଆସି ରାଜଦଣ୍ଡର ଅଗ୍ରଭାଗ ଛୁଇଁଲେ ।^୩ ପୁଣି, ରାଜା ଗହାତ୍ମକ ପଚାରିଲେ, “ଆଗୋ ଏକ୍ଷର ରାଣୀ, ତୁମ୍ଭର କି ବାଞ୍ଛା ଓ କି ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ? ଅର୍ଦ୍ଧଧ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ହେବ ।”^୪ ଏକ୍ଷର ଉତ୍ତର କଲେ, “ଯେବେ ମହାରାଜାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦିଶେ, ତେବେ ମୁଁ ଆପଣାତ୍ମକ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭୋଜ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର କରିଅଛି, ମହାରାଜା ଓ ହାମନ୍ ଆଜି ସେହି ଭୋଜକୁ ଆଗମନ କରନ୍ତୁ ।”^୫ ଏଥିରେ ରାଜା କହିଲେ, “ଏକ୍ଷରତ୍ମକ କଥାନୁସାରେ ଶାୟର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ହାମନ୍ କୁହ;” ଏଉତଗରେ ରାଜା ଓ ହାମନ୍ ଏକ୍ଷରତ୍ମକ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ଭୋଜକୁ ଆସିଲେ ।^୬ ଏଥିରେ ରାଜା ଭୋଜରେ ଦ୍ୱିକ୍ଷାପ ପାନ କରିବା ବେଳେ ଏକ୍ଷରତ୍ମକ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ କଅଣ ? “ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବଦ୍ୱାର କଅଣ ? ଅର୍ଦ୍ଧଧ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ଗହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ।”^୭ ତହିଁରେ ଏକ୍ଷର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ନିବେଦନ ଓ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ଏହି; ମୁଁ ଯେବେ ମହାରାଜାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁରୋଧ ପାଇଅଛି, ପୁଣି ମୋହର ନିବେଦନୀୟ ବିଷୟ ଦେବାକୁ ଓ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯେବେ ମହାରାଜା ଦୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଭୋଜ ଆପଣାମାନତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର କରିବି, ତହିଁକି ମହାରାଜା ଓ ହାମନ୍ ଆସନ୍ତୁ, ମୁଁ କାଲି ମହାରାଜାତ୍ମକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କହିବି ।”

ମର୍ଦ୍ଦଖୟତ୍ମକ ଫାଶା ଦେବାକୁ ହାମନ୍ର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର

^୮ ତହିଁରେ ସେହିଦିନ ହାମନ୍ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଗଲା; ମାତ୍ର ହାମନ୍ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟତ୍ମକ ଉଠି ଠିଆ ନ ହେବାର କିଅବା ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ନ କରିବାର ଦେଖି ସେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।^୯ ତଥାପି ହାମନ୍ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମ୍ଭାଳି ଗୃହକୁ ଗଲା, ପୁଣି ଆପଣା ମିତ୍ରଗଣକୁ ଓ ଆପଣା ଭାୟିୟା ସେରଶ୍ କୁ ଡକାଇ ଆଣିଲେ ।^{୧୦} ଆଉ, ହାମନ୍ ଆପଣା ଧନ ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର କଥା ଓ ବହୁ ସନ୍ତାନମାନତ୍ମକ କଥା ଓ ରାଜା କିପରି ଗହାର ପଦ ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ଓ କିପରି ଗହାତ୍ମକ ଆପଣା ଅଧିପତିମାନତ୍ମକ ଓ ଦାସମାନତ୍ମକ ଉପରେ ଆସନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହିସବୁ ବିଷୟ ସେମାନତ୍ମକ ଶୁଣାଇଲେ ।^{୧୧} ହାମନ୍ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଏକ୍ଷର ରାଣୀ ଆପଣା ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ଭୋଜକୁ ମୋ' ବିନୁ ଆଉ କାହାକୁ ରାଜାତ୍ମକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯିବାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; ପୁଣି, କାଲିକି ମୁଁ ରାଜାତ୍ମକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତରିତ ହୋଇଅଛି ।^{୧୨} ମାତ୍ର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟତ୍ମକ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ବସିବାର ଦେଖୁଥିବି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିସବୁରେ ମୋହର କିଛି ଫଳ ନାହିଁ ।”^{୧୩} ତେଣୁ ଗହାର ଭାୟିୟା ସେରଶ୍ ଓ ମିତ୍ର ସମସ୍ତେ ଗହାତ୍ମକ କହିଲେ, “ପରଶ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଏକ ଫାଶାକାଠ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର କରାଯାଉ; ପୁଣି, ମର୍ଦ୍ଦଖୟତ୍ମକ ତହିଁରେ ଫାଶା ଦେବା ପାଇଁ କାଲି ପୂର୍ବଦ୍ୱାରରେ ରାଜାତ୍ମକ କୁହ, ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ହୃଷ୍ଟ ହୋଇ ରାଜାତ୍ମକ ସହିତ ଭୋଜକୁ ଯାଅ ।” ଏହି କଥାରେ ହାମନ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସେହିରୂପ ଫାଶାକାଠ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର କରାଇଲେ ।

୬

ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ରାଜାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ

^{୧୪} ସେହି ରାତ୍ରିରେ ରାଜା ଶୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ସେ ସମରଣୀୟ ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୁଣି, ଗହା ରାଜାତ୍ମକ ସାକ୍ଷାତରେ ପାଠ କରାଗଲା ।^{୧୫} ତହିଁରେ ଏହି ଲିଖିତ କଥା ଦେଖାଗଲା,

ରାଜାଓକ ନପୁଂସକ ବିରଥା ଓ ତେରଶ୍ ନାମକ ଦୁଇ ଜଣ ଦୁପ୍ରାରପାଳ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଓକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାରୁ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ତହିଁର ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ୩ ଏଣୁ ରାଜା ପଚାରିଲେ, “ଏଥିପାଇଁ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଓକୁ କିପରକାର ସମ୍ମାନ ଓ ଉଚ୍ଚପଦ ଦିଆଯାଇଅଛି ?” ରାଜାଓକ ସେବାକାରୀ ଦାସମାନେ କହିଲେ, “ଗହାଓକ ପାଇଁ କିଛି କରାଯାଇ ନାହିଁ ।” ୪ ତହିଁ ରାଜା ପଚାରିଲେ, “ପୁରଓଗଣରେ କିଏ କିଛି ?” ଏହି ସମୟରେ ହାମାନ୍ ଆପଣା ପରସ୍ତୁତ ଫାଶାକାଠରେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଓକୁ ଫାଶା ଦେବା ପାଇଁ ରାଜାକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜଗୃହର ବାହାର ପୁରଓଗଣକୁ ଆସିଥିଲେ । ୫ ତେଣୁ ରାଜାଓକ ଦାସମାନେ ଗହାଓକୁ କହିଲେ, “ଦେଖାନ୍ତୁ, ହାମାନ୍ ପୁରଓଗଣରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି ।” ତେବେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ଭିତରକୁ ଆସୁ ।” ୬ ତହିଁରେ ହାମାନ୍ ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତେ, ରାଜା ଗହାଓକୁ କହିଲେ, “ରାଜା ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଗହା ପୁରତି କଥା କରାଯିବ ?” ହାମାନ୍ ମନେ ମନେ ଭାଲିଲେ, ରାଜା ମୋ’ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଅଧିକ ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ? ୭ ଏଣୁ ହାମାନ୍ ରାଜାଓକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଗହା ପାଇଁ ମହାରାଜାଓକ ପରିଧେୟ ରାଜକାୟ ବସ୍ତ୍ର ଓ ମହାରାଜାଓକ ଆରୋହଣର ରାଜମୁକୁଟଭୂଷିତ ଅଶ୍ୱପୁ ଅଣାଯାଉ । ୮ ଆଉ, ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଓ ଅଶ୍ୱପୁ ମହାରାଜାଓକର ଏକ ପରଧାନ ଅଧିପତିର ହସ୍ତରେ ଦିଆଯାଉ; ପୁଣି, ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଗହାଓକୁ ସେମାନେ ସେହି ରାଜବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧାଉନ୍ତୁ ଓ ସେହି ଅଶ୍ୱପୁରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ନଗର ଦାଣ୍ଡରେ ଗହାର ଆଗେ ଆଗେ ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ, ମହାରାଜ ଯାହାର ସମ୍ମାନରେ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଗହା ପୁରତି ଏରୂପ କରାଯାଏ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ରାଜା ହାମାନ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଶାଘର କର; ଯେପରି କହିଲ, ସେପରି ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଓ ସେହି ଅଶ୍ୱପୁ ଘେନି ରାଜଦୁପ୍ରାରରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଯିହୁଦାୟ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ପୁରତି କର; ତୁମ୍ଭେ ଯେସକଳ କଥା କହିଅଛ, ତହିଁରୁ କିଛି ହିଁ ଉଣା କର ନାହିଁ । ୧୧ ତେଣୁ ହାମାନ୍ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଓ ଅଶ୍ୱପୁ ନେଇ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଓକୁ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ କଲେ ଓ ଅଶ୍ୱପୁରୋହଣ କରାଇ ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ବୁଲାଇଲେ, ପୁଣି ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଗହା ପୁରତି ଏରୂପ କରାଯାଏ; ଏହି କଥା ଗହାର ଆଗେ ଆଗେ ଘୋଷଣା କଲେ । ୧୨ ଏଉତ୍ତରୁ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ପୁନର୍ବାର ରାଜଦୁପ୍ରାରକୁ ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ହାମାନ୍ ଶୋକାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଓ ମସ୍ତକ ଢାଓକି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଶାଘର ଗଲେ । ୧୩ ପୁଣି, ହାମାନ୍ ଆପଣା ପୁରତି ଘଟିତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେରଶ୍କୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ମିତ୍ରଓକୁ କହିଲେ; ତହିଁରେ ଗହାଓକର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଓ ଗହାଓକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେରଶ୍ ଗହାଓକୁ କହିଲେ, “ଯାହା ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ପତନର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି, ସେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଯେବେ ଯିହୁଦା ବଂଶାୟ ଲୋକ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଓକୁ ଜୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହାର ସାକ୍ଷାତରେ ନିଗନ୍ତ ପତିତ ହେବ ।” ୧୪ ସେମାନେ ଗହା ସହିତ ଏରୂପ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ ରାଜନପୁଂସକମାନେ ଆସି ଏକ୍ଷରଓକ ପରସ୍ତୁତ ଭୋଜକୁ ହାମାନ୍କୁ ନେବା ପାଇଁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲେ ।

୭

ହାମାନ୍ର ମୁଦୁୟଦଣ୍ଡ

୧ ଏହିରୂପେ ଏକ୍ଷର ରାଣୀ ସହିତ ରାଜା ଓ ହାମାନ୍ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୨ ରାଜା ସେହି ଦୁପ୍ରିତାୟ ଦିନ ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବା ବେଳେ ଏକ୍ଷରଓକୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, “ଆଗୋ ଏକ୍ଷର ରାଣୀ, ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ କଥା ? ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁରାଧିନା କଥା ? ଗହା ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ସିଦ୍ଧ୍ୟ କରାଯିବ ।” ୩ ତେଣୁ ଏକ୍ଷର ରାଣୀ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଯେବେ ଆପଣାଓକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ଆଉ, ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୋହର ନିବେଦନାନ୍ୱୟରେ ମୋ’ ପୁରାଣ ଓ ମୋ’ ପୁରାଧିନାନ୍ୱୟରେ ମୋ’ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଦିଆଯାଉନ୍ତୁ । ୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ, ମୁଁ ଓ ମୋହର ଲୋକମାନେ ସଂହାରିତ ଓ ହତ ଓ ବିନକ୍ଷତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବିକ୍ରିତ ହୋଇଅଛୁ । ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଦାସ ଓ ଦାସୀ ହେବା ପାଇଁ ବିକ୍ରିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ଶତରୁ ମହାରାଜାଓକର ଏହି କ୍ଷତି ପରିଶୋଧ କରି ନ ପାରିଲେ ହେଁ ମୁଁ ନୀରବ ହୋଇ ରହନ୍ତି ।” ୫ ଏଥିରେ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ଏକ୍ଷର ରାଣୀଓକୁ କହିଲେ, “ଯେ ଏପରି କର୍ମ କରିବାକୁ ମନରେ ସାହସ ବାନ୍ଧୁଅଛି, ସେ କିଏ ? ଓ ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ?” ୬ ଏକ୍ଷର କହିଲେ, “ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ହାମାନ୍ ଜଣେ ବିପକ୍ଷ ଓ ଶତରୁ ଅଟେ;” ତହିଁରେ ରାଜା ଓ ରାଣୀଓକ ସାକ୍ଷାତରେ ହାମାନ୍ ଭାତ ହେଲେ । ୭ ଆଉ, ରାଜା କ୍ରେଧରେ ଦରାକ୍ଷାରସ-ପାନଶାଳାରୁ ଉଠି ରାଜଗୃହର ଉଦ୍ୟାନକୁ ଗଲା; ତହିଁରେ ରାଜା ଦୁପ୍ରାର ଆପଣାର ଅମଓଗଳ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ଜାଣି ହାମାନ୍ ଏକ୍ଷର ରାଣୀ

ନିକଟରେ ଆପଣା ପୁରଣ ମାଗିବାକୁ ଠିଆ ହେଲେ । ୮ ତେବେ ରାଜା ରାଜଗୃହର ଉଦ୍‌ୟାନରୁ ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ-ପାନଶାଳାକୁ ଲେଉଟି ଆସିଲେ; ସେତେବେଳେ ଏକ୍ଷଟର ଯେଉଁ ଆସନରେ ବସିଥିଲେ, ହାମନ୍ ତହିଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲେ; ତେଣୁ ରାଜା କହିଲେ, “ଏ କ’ଣ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମୋ’ ସାକ୍ଷାତରେ ରାଣାଞ୍ଜୁ ବଳାତକାର କରିବ ? ଏହି କଥା ରାଜା ମୁଖରୁ ବାହାରିବା ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ହାମନ୍ ମୁଖ ଢାଞ୍ଜି ପକାଇଲେ ।” ୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜାଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହର୍ବୋଣା ନାମକ ଏକ ନୟୁଂସକ ରାଜାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖାନ୍ତୁ, ମହାରାଜାଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ହିତଜନକ ସମ୍ବାଦଦାୟା ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତେ ହାମନ୍ ପରାଣ ହାତ ଉତ୍ତର ଫାଶାକାଠ ପରସ୍ପତ୍ତ କରିଅଛି, ଗହା ହାମନ୍ ଗୃହରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି,” ରାଜା କହିଲେ, “ତହିଁ ଉପରେ ଏହାକୁ ଫାଶା ଦିଅ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ହାମନ୍ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଫାଶାକାଠ ପରସ୍ପତ୍ତ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ଉପରେ ସେମାନେ ହାମନ୍‌କୁ ଫାଶା ଦେଲେ; ତହିଁରେ ରାଜାଞ୍ଜ କ୍ଷୋଧ ଶାନ୍ତ ହେଲା ।

୮

ଏକ୍ଷଟରଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ଯିହୁଦାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଧାର

୧ ସେହି ଦିନ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ଏକ୍ଷଟର ରାଣାଞ୍ଜୁ ଯିହୁଦାୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜର ଶତ୍ରୁ ହାମନ୍ ଗୃହାଦି ଦେଲା, ଆଉ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ରାଜାଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଆପଣାର କଥା ହୁଏ, ଏହା ଏକ୍ଷଟର ଜଣାଇଥିଲେ । ୨ ଏଥିରେ ରାଜା ହାମନ୍‌ଠାରୁ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଜୁରାୟ ନେଇଥିଲେ, ଗହା କାଢ଼ି ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଞ୍ଜୁ ଦେଲେ, ପୁଣି ଏକ୍ଷଟର ହାମନ୍ ଗୃହ ଉପରେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଞ୍ଜୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୩ ଏକ୍ଷଟର ରାଜାଞ୍ଜ ନିକଟରେ ପୁନର୍ବାର ନିବେଦନ କଲେ, ପୁଣି ଯିହୁଦାୟମାନଞ୍ଜ ପରତିକୂଳରେ ଅଗାଗାୟ ହାମନ୍ କୃତ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ଗହାର କଳ୍ପିତ କଳ୍ପନା ନିବାରଣାର୍ଥେ ଗହାର ଚରଣରେ ପଡ଼ି ରୋଦନ କରି ପୁରାଣିନୀ କଲେ । ୪ ତହିଁରେ ରାଜା ଏକ୍ଷଟର ଆଡ଼େ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ଏକ୍ଷଟର ଉଠି ରାଜା ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଯେବେ ମୁଁ ମହାରାଜାଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁରହ ପାଇଅଛି, ୫ ପୁଣି, ଏହି କର୍ମ ମହାରାଜାଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ ବୋଧ ହୁଏ, ଆଉ ମୁଁ ମହାରାଜାଞ୍ଜର ଦୁଷ୍ଟିକାରିଣୀ ଅଟେ, ତେବେ ମହାରାଜାଞ୍ଜର ସମୁଦାୟ ପରଦେଶସ୍ଥ ଯିହୁଦାୟମାନଞ୍ଜୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅଗାଗାୟ ହମମଦାଆର ପୁତର ହାମନ୍ ଯେସକଳ ପତ୍ତ ଲେଖିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ଲେଖାଯାଉ; ୬ ଯେହେତୁ ମୋ’ ଲୋକଞ୍ଜ ପରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ, ଗହା ଦେଖି ମୁଁ କିପରି ସହି ପାରିବି ? ପୁଣି, ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବମାନଞ୍ଜ ବିନାଶ ଦେଖି କିପରି ସହି ପାରିବି ?” ୭ ଏଥିରେ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ଏକ୍ଷଟର ରାଣାଞ୍ଜୁ ଓ ଯିହୁଦାୟ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟଞ୍ଜୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଏକ୍ଷଟରଞ୍ଜୁ ହାମନ୍ ଗୃହ ଦେଲି, ଲୋକମାନେ ହାମନ୍‌କୁ ଫାଶାକାଠରେ ଫାଶା ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଯିହୁଦାୟମାନଞ୍ଜ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ । ୮ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜା ନାମରେ ଯିହୁଦାୟମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପତ୍ତ ଲେଖ ଓ ଗହା ରାଜାଞ୍ଜ ଅଞ୍ଜୁରାୟରେ ମୋହରାଜକିତ କର; କାରଣ ରାଜାଞ୍ଜ ନାମରେ ଲିଖିତ ଓ ରାଜାଞ୍ଜ ଅଞ୍ଜୁରାୟରେ ମୋହରାଜକିତ ପତ୍ତ କେହି ଅନ୍ୟଥା କରି ନ ପାରେ ।” ୯ ତେଣୁ ତୃତୀୟ ମାସର, ଅର୍ଥାତ୍, ସାବନ ମାସର ତେଜଶ ଦିନରେ ରାଜାଞ୍ଜ ଲେଖକମାନେ ଆହୁତ ହୁଅନ୍ତେ, ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର ସକଳ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯିହୁଦାୟମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଓ ହିନ୍ଦୁସଥାନଠାରୁ କୃଣ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଶତ ସତାଇଶ ପରଦେଶାନ୍ତର୍ଗତ ପରତେୟକ ପରଦେଶର ଅକ୍ଷୟାନୁସାରେ କ୍ଷତିପାଳ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ପରଦେଶାଧିପତିମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ, ପୁଣି ପରତେୟକ ଗୋଷ୍ଠୀକି ସେମାନଞ୍ଜ ଭାଷାନୁସାରେ, ଆଉ ଯିହୁଦାୟ ଲୋକମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ସେମାନଞ୍ଜ ଅକ୍ଷୟ ଓ ଭାଷାନୁସାରେ ପତ୍ତ ଲିଖିତ ହେଲା । ୧୦ ପୁଣି, ସେ ରାଜା ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ନାମରେ ଲେଖି ଓ ରାଜାଞ୍ଜ ଅଞ୍ଜୁରାୟରେ ମୋହରାଜକିତ କରି ଅଶ୍ଵିଶାଳ-ଜାତ ରାଜକାୟ ଅଶ୍ଵିବାହନରୁ ଉତ୍ତରାମା ଦୂତଗଣ ହସ୍ତରେ ପତ୍ତ ପଠାଇଲା । ୧୧ ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାଞ୍ଜ ସବୁ ପରଦେଶରେ ଏକ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦର ନାମକ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସର ତରୟୋଦଶ ଦିନରେ ୧୨ ପରତେୟକ ନଗରର ସବୁ ଯିହୁଦାୟଞ୍ଜୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣରକ୍ଷାର୍ଥେ ଠିଆ ହେବାକୁ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ପରଦେଶ ସେମାନଞ୍ଜର ବିପକ୍ଷତା କରିବେ, ସେମାନଞ୍ଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସେମାନଞ୍ଜ ବାଳକ ଓ ସତ୍ତ୍ଵାସକଳକୁ ସଂହାର ଓ ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ, ପୁଣି ସେମାନଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାୟ କୁଟିବାକୁ ରାଜା ଅନୁମତି ଦେଲେ । ୧୩ ଆଉ, ସେହି ଦିନ ଯେପରି ଯିହୁଦାୟମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବାକୁ ପରସ୍ପତ୍ତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ପରତେୟକ ପରଦେଶରେ ଓ ସମୁଦାୟ ଲୋକଞ୍ଜ ନିକଟରେ ପରଗୁରିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ତର ଏକ ପରତିଲିପି ଦିଆଗଲା ।

୧୪ ତହିଁରେ ଉତ୍ତରାମୀ ରାଜକାୟ ଅଶ୍ରୁପୁରୁତ ବାଉଁଶବାହକମାନେ ରାଜାଙ୍କାରେ ତୁପ୍ପରିତ ପରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ; ପୁଣି, ଶୁଣନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପରକାଶିତ ହେଲା । ୧୫ ଏଉତ୍ତରୁ ମର୍ଦ୍ଦଖାୟ ନୀଳ ଓ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ରାଜକାୟ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧା, ମସ୍ତକରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ବୃହତ୍ ମୁକୁଟ ଦେଇ, ସରୁ ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରାୟ ବସ୍ତ୍ରରେ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ ହୋଇ ରାଜା ଛାମୁରୁ ବାହାରକୁ ଗଲ; ତହିଁରେ ଶୁଣନ୍ ରାଜଧାନୀ ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷନାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୧୬ ଆଉ, ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କର ଦୀପ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷ ଓ ସମ୍ଭରମର ଉଦୟ ହେଲା । ୧୭ ପୁଣି, ପୁରତି ପରଦେଶରେ ଓ ପୁରତି ନଗରରେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରାଜାଙ୍କା ଓ ନିୟମପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ, ଆମୋଦ, ଭୋଜ ଓ ମଞ୍ଜୁଳର ଦିନ ହେଲା, ପୁଣି ଦେଶର ଅନେକ ଲୋକ ଯିହୁଦାୟ ମଗବଲମ୍ବୀ ହେଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭୀତ ହେଲେ ।

୯

ଯିହୁଦାୟଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ବିନାଶ

୧ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅଦର ନାମକ ଦୁପ୍ରାଦଶ ମାସର ତରୟୋଦଶ ଦିନରେ ରାଜାଙ୍କା ଓ ନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମୟ ନିକଟ ହେଲା; ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଦିନ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଏପରି ବିପତ୍ତି ଘଟଣା ହେଲା ଯେ, ଯିହୁଦାୟମାନେ ଆପଣା ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦାୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହିଂସାଚେଷ୍ଟାକାରୀଗଣ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷଣପ୍ରେରଣ ରାଜାଙ୍କା ଯାବତୀୟ ପରଦେଶରେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ କେହି ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସମୁଦାୟ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । ୩ ଆଉ, ପରଦେଶାଧିପତି ଓ କୃଷିପାଳ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ରାଜ-କର୍ମକାରୀମାନେ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କର ସାହାୟ କଲେ, କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦଖାୟ ସକାଶେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । ୪ ଯେହେତୁ ମର୍ଦ୍ଦଖାୟ ରାଜଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ଥିଲେ ଓ ଗହାର ଯଶ ସର୍ବପରଦେଶରେ ବ୍ୟାପିତ ହେଲା; କାରଣ ସେହି ମର୍ଦ୍ଦଖାୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ । ୫ ପୁଣି, ଯିହୁଦାୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଖତଗାଘାତ ଓ ସଂହାର ଓ ବିନାଶ କଲେ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଘୃଣାକାରୀଗଣ ପୁରତି ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ଗହା କଲେ । ୬ ଏହିରୂପେ ଯିହୁଦାୟମାନେ ଶୁଣନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ପାଞ୍ଚ ଶତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ ଓ ବିନାଶ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ପର୍ଶନ୍ଦାଥ ଓ ଦଲ୍ଫୋନ ଓ ଅସ୍ୱପାଥ ୮ ଓ ପୋରାଥ ଓ ଅଦଲାୟ ଓ ଅରିଦାଥ ୯ ଓ ପର୍ମସ୍ତ ଓ ଅରାଷୟ ଓ ଅରାଦୟ ଓ ବୟିଷାଥ, ୧୦ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହର୍ମଦାଥାର ପୁତ୍ର ହାମନ୍ର ଏହି ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେମାନେ ବଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଲୁଟ କରିବାକୁ ସେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ । ୧୧ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ହତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସେହି ଦିନରେ ରାଜା ଛାମୁକୁ ଆସନ୍ତେ, ୧୨ ରାଜା ଏକ୍ଷର ରାଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିହୁଦାୟମାନେ ଶୁଣନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ପାଞ୍ଚ ଶତ ଲୋକ ଓ ହାମନ୍ର ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି; ତେବେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କା ଅବଶିଷ୍ଟ ପରଦେଶ ସକଳରେ କଥା କରି ନ ଥିବେ ! ଏବେ ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ କଥା ? ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦତ୍ତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଉ ପୁରୀନ କଥା ? ଗହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ।” ୧୩ ତହିଁ ଏକ୍ଷର କହିଲେ, “ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆଜିର ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ କାଲି ହିଁ କରିବାର ଅନୁମତି ଶୁଣନ୍ସଥ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦତ୍ତ ହେଉ, ଆଉ ହାମନ୍ର ଦଶ ପୁତ୍ର ପାଣିକାଠରେ ଟଙ୍ଗା ଯାଉନ୍ତୁ ।” ୧୪ ଏଥୁରେ ସେପରି କରାଯିବାକୁ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୁଣି, ସେହି ଆଜ୍ଞା ଶୁଣନ୍ରେ ପରାଗ୍ରିତ ହେଲା; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ହାମନ୍ର ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପାଣିକାଠରେ ଟଙ୍ଗାଇଲେ । ୧୫ ଆଉ, ଶୁଣନ୍ସଥ ଯିହୁଦାୟମାନେ ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଶୁଣନ୍ରେ ତିନି ଶତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଲୁଟ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ । ୧୬ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ରାଜାଙ୍କା ନାନା ପରଦେଶ-ନିବାସୀ ଅନ୍ୟ ସକଳ ଯିହୁଦାୟ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରୀ ନିମନ୍ତେ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ବିଶ୍ୱାମ ପାଇ ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚସତରି ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଲୁଟ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ । ୧୭ ଏହି ସମସ୍ତ ଅଦର ମାସର ତରୟୋଦଶ ଦିନରେ ହେଲା; ପୁଣି, ସେହି ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାମ କରି ଗହା ଭୋଜନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଦିନ କଲେ । ୧୮ ମାତ୍ର ଶୁଣନ୍ସଥ ଯିହୁଦାୟମାନେ ସେହି ମାସର ତରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଓ ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ବିଶ୍ୱାମ କରି ଗହା ଭୋଜନପାନର ଓ ଆନନ୍ଦର

ଦିନ କଲେ । ୧୯ ଏନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମସ୍ଥ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରଗଣରଞ୍ଚନ ନଗର ନିବାସୀ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନକୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭୋଜନପାନ ଓ ମଞ୍ଜୁଳର, ପୁଣି ପରସ୍ପର ଅଂଶ ପଠାଇବାର ଦିନ କରି ମାନନ୍ତି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାମ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଲେଖିଲେ ଓ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାତ୍ମକ ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସକଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନତ୍ମକ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ । ୨୧ ଆଉ, ଯେଉଁ ଦୁଇ ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ମକ ଶତରୁଗଣଠାରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁ ମାସରେ ସେମାନତ୍ମକ ଦୁଃଖ ସୁଖରେ ଓ ଶୋକ ମଞ୍ଜୁଳ ଦିନରେ ପରିଣତ ହେଲା, ୨୨ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ସେହି ମାସର ସେହି ଦୁଇ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଓ ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନକୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଭୋଜନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ ଓ ପରସ୍ପର ଅଂଶ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଦାନ ପ୍ରଦେଶ କରିବାର ଦିନ କରି ମାନିବେ, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୨୩ ତହିଁରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଯେପରି ଲେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ତଦ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ; ୨୪ କାରଣ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦୀୟ-ଲୋକର ଶତରୁ ଅଗାମୀୟ ହ୍ରମଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନ୍ ସେମାନତ୍ମକୁ ବିନାଶ କରିବାର ସଂକଳ୍ପ କରି ସେମାନତ୍ମକୁ ଲୁପ୍ତ ଓ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପୂର, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିଥିଲେ । ୨୫ ମାତ୍ର ରାଜା ଛାମୁକୁ (ଏ ବିଷୟ) ଆସନ୍ତେ, ସେ ଏହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଦେଲା, “ହାମନ୍ ଯିହୁଦୀୟମାନତ୍ମକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ-ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛି, ଗହା ଗହାର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିତୁ, ପୁଣି ସେ ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଫାଶାକାଠରେ ଟଂଗା ଯାଉନତୁ ।” ୨୬ ଏନିମନ୍ତେ ପୂର ନାମାନ୍ୱୟରେ ସେହି ଦୁଇ ଦିନର ନାମ ପୂର୍ଣ୍ଣାମ ହେଲା । ପୁଣି, ସେହି ପତ୍ରର ସକଳ କଥା ସକାଶ୍ଚ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଯାହା ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ ଓ ସେମାନତ୍ମକ ପୂର୍ବ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତହିଁ ସକାଶ୍ଚ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ମକ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶର ଓ ଯିହୁଦୀ-ମତବଲମ୍ବୀଗଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କଲେ ଯେ, ୨୭ “ତତ୍ସମ୍ପର୍କାୟ ଲିଖିତ ଆଜ୍ଞା ଓ ନିରୂପିତ ସମୟାନ୍ୱୟରେ ସେମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏହି ଦୁଇ ଦିନ ପାଳନ କରିବେ ଓ କୌଣସି ରୂପେ ଗହା ଲୋପ କରିବେ ନାହିଁ । ୨୮ ଆଉ, ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଂଶରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ସେହି ଦୁଇ ଦିନ ସ୍ୱରାଗ ଓ ପାଳନ କରାଯିବ; ପୁଣି, ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣାମ ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନତ୍ମକ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନତ୍ମକ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ଦୁଇ ଦିନର ସ୍ୱରାଗ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।” ୨୯ ଅବାହୟିଲର କନ୍ୟା ଏକ୍ଷର ରାଣୀ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାମ-ଦିନବିଷୟକ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ର ସ୍ୱରକରଣାର୍ଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ସହିତ ଲେଖିଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଓ ଏକ୍ଷର ରାଣୀ ଯିହୁଦୀୟମାନତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ଉପବାସ ଓ କରନ୍ଦନ ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେମାନତ୍ମକ ଆପଣାମାନତ୍ମକ ପାଇଁ ଓ ଆପଣାମାନତ୍ମକ ବଂଶ ପାଇଁ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ୩୧ ତଦନ୍ୱୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିରୂପିତ କାଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାମର ସେହି ଦୁଇ ଦିନର ପାଳନ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାତ୍ମକ ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକଶତ ସତାଇଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟ-ବାକ୍ୟଯୁକ୍ତ ପତ୍ର ପ୍ରଦେଶ କଲେ । ୩୨ ଏହିରୂପେ ଏକ୍ଷରତ୍ମକ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣାମ-ଦିନର ବିଧି ସ୍ପଷ୍ଟୀକୃତ ହେଲା ଓ ଗହା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଗଲା ।

୧୦

ମର୍ଦ୍ଦଖୟତ୍ମକ ମହାନତ

୧ ସେହି ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜା ଦେଶ ଓ ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ଉପଦ୍ରାପସମୂହରେ କର ବସାଇଲେ । ୨ ପୁଣି, ଗହାର ପରାକ୍ରମ ଓ ପ୍ରଭାବର ସବୁ କଥା, ଆଉ ରାଜା ମର୍ଦ୍ଦଖୟତ୍ମକୁ ଯେଉଁ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଇ ଉଚ୍ଚପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ତହିଁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣ କି ମାଦାୟା ଓ ପାରସ୍ତ୍ର ଦେଶର ରାଜାମାନତ୍ମକ ଇତିହାସ-ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ନାହିଁ ? ୩ କାରଣ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣ ରାଜାତ୍ମକ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନତ୍ମକ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ଓ ଆପଣା ଭ୍ରତୃସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ପରିସ୍ପାତ୍ର ଓ ଆପଣା ଲୋକତ୍ମକ ମଞ୍ଜୁଳାନ୍ୱେଷୀ, ପୁଣି ଆପଣା ସମସ୍ତ ବଂଶ ପୂର୍ବ ଶାନ୍ତିବାଦୀ ଥିଲେ ।

The Book of Job

ଆୟୁବ ପୁସ୍ତକ

ଶୟନ ଦ୍ଵାରା ଆୟୁବ ପରୀକ୍ଷିତ

୧ ଉଷ୍ଣ ଦେଶରେ ଆୟୁବ ନାମକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ; ଆଉ ସେ ସିନ୍ଧୁ, ସରଳ, ପରମେଶ୍ଵର-
 ଭୟକାରୀ ଓ କୁକୁରିୟାତ୍ମୀ ଥିଲେ । ୨ ପୁଣି, ଗହୀର ସାତ ପୁତ୍ର ଓ ତିନି କନ୍ୟା ଜନ୍ମିଥିଲେ । ୩ ମଧ୍ୟ
 ଗହୀର ସମ୍ପତ୍ତି ସାତ ହଜାର ମେଷ, ତିନି ହଜାର ଉଷ୍ଠ, ପାଞ୍ଚ ଶହ ହଳ ବଳଦ, ପାଞ୍ଚ ଶହ
 ଗର୍ଦ୍ଦଭା ଓ ଅନେକ ଦାସ ଦାସୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ
 ହୋଇଥିଲେ । ୪ ଆଉ, ଗହୀର ପୁତ୍ରମାନେ ଯାଇ ପରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନରେ ଆପଣା
 ଆପଣା ଗୃହରେ ଭୋଜ କଲେ; ପୁଣି ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଭୋଜନ ଓ ପାନ
 କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ତିନି ଭଗିନୀଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ୫ ପୁଣି, ପାଳିକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କ
 ଭୋଜନ ଦିନ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ଆୟୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପବିତ୍ର କଲେ ଓ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି
 ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ; କାରଣ ଆୟୁବ କହିଲା, ହୋଇପାରେ, ଆତ୍ମର
 ପିଲାମାନେ ପାପ କରିଥିବେ ଓ ମନେ ମନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ କରିଥିବେ । ଏହିପରି ଆୟୁବ
 ସର୍ବଦା କଲେ । ୬ ଦିନକରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତଗଣ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ
 ଆସନ୍ତେ, ଶୟନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୭ ଏଥିରେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଶୟନକୁ
 ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ ? ତହିଁରେ ଶୟନ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା,
 ପୃଥିବୀରେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରି କରି ଆସିଲି । ୮ ତହିଁ ସଦାପରଭୁ
 ଶୟନକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଆତ୍ମ ଦାସ ଆୟୁବ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇଅଛ ? କାରଣ ଗହୀର
 ସମାନ ସିନ୍ଧୁ ଓ ସରଳ, ପରମେଶ୍ଵର-ଭୟକାରୀ ଓ କୁକୁରିୟାତ୍ମୀ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ କେହି ନାହିଁ ?
 ୯ ତେବେ ଶୟନ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ଆୟୁବ କ’ଣ ଅକାରଣରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
 ଭୟ କରୁଅଛ ? ୧୦ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ, ପୁଣି ଗହୀର ଗୃହ ଓ ଗହୀର ସର୍ବସ୍ତ୍ରର
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବାଡ଼ ଦେଇ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ହସ୍ତକୃତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଅଛ ଓ
 ଦେଶରେ ଗହୀର ସମ୍ପତ୍ତି ଚୂନ୍ଧୁ ପାଇଅଛ । ୧୧ ମାତ୍ର ଏବେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଗହୀର
 ସର୍ବସ୍ତ୍ର ସ୍ଵପର୍ଗ କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଆଗରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ୧୨ ତହିଁ ସଦାପରଭୁ
 ଶୟନକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଗହୀର ସର୍ବସ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷମା ଅଛି; କେବଳ ଗହୀର ଉପରେ
 ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତ ନ ଦିଅ ।” ତହିଁରେ ଶୟନ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ସାକ୍ଷାତରୁ ବାହାରି ଗଲେ ।

ଆୟୁବଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ ସମ୍ପଦର ବିନାଶ

୧୩ ଆଉ, ଦିନେ ଗହୀର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଭେଦରେ ଭଗ୍ନ ଗୃହରେ
 ଭୋଜନ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାକ୍ଷର ସ ପାନ କରୁଥିଲେ, ୧୪ ଏପରି ସମୟରେ ଆୟୁବ ନିକଟକୁ ଏକ ଦୂତ
 ଆସି କହିଲା, ବଳଦମାନେ ହଳ ବୁଲୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗର୍ଦ୍ଦଭାମାନେ ଚରୁଥିଲେ;
 ୧୫ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଶିବାୟାମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ; ଆହୁରି, ସେମାନେ
 ଖତ୍ତ୍ୟାୟରେ ଦାସମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି, ଆପଣାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କେବଳ ମୁଁ ଏକା
 ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି । ୧୬ ସେ କହିବା ବେଳେ ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଆସି କହିଲା, “ଆଜ୍ଞା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
 ଅଗ୍ନି ପଡ଼ି ମେଷପଲ ଓ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରି ଗ୍ରାସ କରିଅଛି; ପୁଣି, ଆପଣାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା
 ପାଇଁ କେବଳ ମୁଁ ଏକା ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି ।” ୧୭ ସେ କହିବା ବେଳେ ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଆସି କହିଲା,
 “କଲ୍ପାୟାମାନେ ତିନି ଦଳ ହୋଇ ଉଷ୍ଠପଲ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ, ଆହୁରି
 ଖତ୍ତ୍ୟାୟରେ ଦାସମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ; ପୁଣି ଆପଣାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କେବଳ ମୁଁ ଏକା
 ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି ।” ୧୮ ସେ କହିବା ବେଳେ ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଆସି କହିଲା, “ଆପଣାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ
 କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଭେଦରେ ଭଗ୍ନ ଗୃହରେ ଭୋଜନ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାକ୍ଷର ସ ପାନ କରୁଥିଲେ; ୧୯ ଏଥି
 ମଧ୍ୟରେ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ପରାନ୍ତର ଆତ୍ମ ପରବଳ ବାୟୁ ଆସି ଗୃହର ଗୁମ୍ଫାରେ ଲାଗନ୍ତେ, ଗହୀ
 ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଲେ; ପୁଣି, ଆପଣାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ
 କେବଳ ମୁଁ ଏକା ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି । ୨୦ ସେତେବେଳେ ଆୟୁବ ଉଠି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲା ଓ ଆପଣା

ମସୃତ କୃଷ୍ଣିର କଳା ଓ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ଉପାସନା କଲା; ୨୧ ଆଉ, ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ମାତର ଗର୍ଭରୁ ଉଲଟିଆସି ଓ ମୁଁ ଉଲଟିଆସି ହୋଇ ସେଠାକୁ ଫେରିଯିବି; ସଦାପୁରୁଷ ଦେଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ନେଇଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ ।” ୨୨ ଏହିସବୁରେ ଆୟୁବ ପାପ କଲା ନାହିଁ, ଅବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଅବିବେଚନାର ଦୋଷାରୋପ କଲା ନାହିଁ ।

9

ଆୟୁବଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାସ୍ୟରେ ଶୟତନର ଆକ୍ରମଣ

୧ ପୁନର୍ବାର ଦିନକରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଆସନ୍ତେ, ଶୟତନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଲା । ୨ ଏଥିରେ ସଦାପୁରୁଷ ଶୟତନକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ ?” ତହିଁରେ ଶୟତନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ପୃଥିବୀରେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରି କରି ଆସିଲି ।” ୩ ତହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ଶୟତନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭ ଦାସ ଆୟୁବ ପୁରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇଅଛ ? କାରଣ ଗହୀର ସମାନ ସିନ୍ଧୁ ଓ ସରଳ, ପରମେଶ୍ଵର-ଭୟକାରୀ ଓ କୁକ୍ରିୟାତମ୍ଭାଗୀ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ କେହି ନାହିଁ; ପୁଣି, ଅକାରଣରେ ଗହୀକୁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତନକଲେ ହେଁ ସେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ସରଳତା ଦୃଢ଼ କରି ଧରିଅଛି ।” ୪ ତହିଁରେ ଶୟତନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ଚର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଚର୍ମ, ଆପଣା ପୁରଣ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବସମ୍ପ୍ରଦେବ ।” ୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ହସତ ବଢ଼ାଇ ଗହୀର ଅସ୍ଥି ଓ ମାଂସକୁ ଆଘାତ କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ୬ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ଶୟତନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭର ହସତଗତ, କେବଳ ଗହୀର ପୁରଣ ରକ୍ଷା କର ।” ୭ ଏଉତ୍ତରରେ ଶୟତନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରୁ ବାହାରି ଯାଇ ଆୟୁବର ତଳିପାରୁ ମସୃତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତରଣାଦାୟକ ଘାଆରେ ଗହୀକୁ ଆଘାତ କଲା । ୮ ଏଣୁ ସେ ସର୍ବାଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡଳିତ ହୋଇ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନେଲା ଓ ସେ ଭସମ ମଧ୍ୟରେ ବସିଲା* । ୯ ତହିଁରେ ଗହୀର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗହୀକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାର ସରଳତା ଦୃଢ଼ କରି ଧରିଅଛ ? ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମର ।” ୧୦ ସେ ଗହୀକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଏକ ମୂଢ଼ା ସତ୍ତ୍ଵ ପରି କଥା କହୁଅଛ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସତରୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆଉ, ଅମଙ୍ଗଳ କ’ଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ ?” ଏହିସବୁରେ ଆୟୁବ ଆପଣା ଓଷ୍ଠରେ ପାପ କଲା ନାହିଁ ।

ଆୟୁବଙ୍କ ତିନି ବନ୍ଧୁଗଣ

୧୧ ଆୟୁବ ପୁରତି ଘଟିତ ଏହିସବୁ ବିପଦର କଥା ଚୈତନୀୟ ଇଲାହୀ ଓ ଶୂନ୍ୟ ବିଲଦ୍ଵ ଓ ନାମାଥୀୟ ସୋଫର ନାମରେ ଗହୀର ଏହି ତିନି ମିତର ଶୁଣି ସମ୍ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହୀ ସଙ୍ଗେ ଶୋକ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଗହୀକୁ ସାନ୍ତସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ଏକତ୍ର ସ୍ଥାନ କଲେ । ୧୨ ଏଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଦୂରରୁ ଅନାଇ ଗହୀକୁ ଚିହ୍ନି ନ ପାରି ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ଵରରେ ଘୋଦନ କଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ପରତ୍ୟକ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବସତ୍ର ଚିରି ଆକାଶ ଆଡ଼େ ଆପଣା ଆପଣା ମସୃତକ ଉପରେ ଧୁଳି ବିଞ୍ଚିଲେ । ୧୩ ତହିଁ ସେମାନେ ସାତ ଦିନ ଓ ସାତ ରାତ୍ରି ଗହୀ ସଙ୍ଗେ ଭୂମିରେ ବସିଲେ, କେହି ଗହୀକୁ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଗହୀର ଯାତନା ଅତି ବଡ଼ ବୋଲି ଦେଖିଲେ ।

୩

ଆୟୁବଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ଅଭିଶାପ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଆୟୁବ ମୁଖ ଫିଟାଇ ଆପଣା ଜନ୍ମଦିନକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲା । ୨ ପୁଣି, ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା; ୩ “ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ଜାତ ହେଲି ଓ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଗର୍ଭସ୍ଥ ହେଲା ବୋଲି ଯେଉଁ ରାତ୍ରି କହିଲା, ଗହୀ ଲୁପ୍ତ ହେଉ; ୪ ସେ ଦିନ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେଉ; ପରମେଶ୍ଵର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଵରୁ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ଵ ନ କରନ୍ତୁ, କିଅବା ତହିଁ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ଵ ପୁରକାଶ ନ ପାଉ । ୫ ଅନ୍ଧକାର ଓ ମୃତ୍ୟୁରକ୍ଷା ଗହୀକୁ ଆପଣାର ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତୁ; ମୋଘ ତହିଁ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁ; ଦିବସ ଅନ୍ଧକାରକାରୀ ସମସ୍ତେ ଗହୀର ତ୍ରାସ ଜନ୍ମାଉନ୍ତୁ । ୬ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର ସେହି ରାତ୍ରିକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁ; ଗହୀ ବର୍ଷର ଦିବସଗ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ନ କରୁ; ଗହୀ ମାସ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ନ ଆସୁ । ୭ ଦେଖ, ସେହି

* ୨:୮ ଭସମ ମଧ୍ୟରେ ବସିଲା ଏହିପରି ସ୍ଥାନରେ ବସିବା ଗମ୍ଭୀର ଶୋକର ଚିହ୍ନ ଅଟେ

ରାତ୍ରି ବନ୍ଧ୍ୟା ହେଉ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆନନ୍ଦର ସ୍ୱପ୍ନର ପରବେଶ ନ କରୁ । ୮ ଯେଉଁମାନେ ଦିବସକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଲିବିୟାଧାନକୁ ଜଗାଇବାକୁ ନିପୁଣ, ସେମାନେ ଗହାକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉନାନ୍ତୁ । ୯ ତହିଁର ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେଉ; ସେ ଘାପତିର ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର କିଛି ନ ପାଉ; କିଅବା ସେ ଅରୁଣର ନେତ୍ରପଲକ ଦର୍ଶନ ନ କରୁ; ୧୦ କାରଣ ସେ ମୋ' ମାତୃଗର୍ଭର କବାଟ ରୁଦ୍ଧ କଲା ନାହିଁ, କିଅବା ଦୁଃଖକୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁପ୍ତ କଲା ନାହିଁ । ୧୧ ମୁଁ କାହିଁକି ଗର୍ଭରୁ ମଲି ନାହିଁ ? ଉଦରରୁ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ର କାହିଁକି ମୁଁ ପରାଣତ୍ୟାଗ କଲି ନାହିଁ ? ୧୨ ଜାନ୍ତୁଗଲ କାହିଁକି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କଲା ? ଅବା ମୋହର ପାନ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାହିଁକି ପରସ୍ତୁତ ଥିଲା ? ୧୩ ଗହା ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ମୁଁ ଏବେ ଶୟନ କରି ଶାନ୍ତିରେ ଥା'ନ୍ତି ମୁଁ ନିଦ୍ରିତ ହୋଇ ବିଶ୍ରାମରେ ଥା'ନ୍ତି; ୧୪ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଜାଡ଼ ସ୍ୱପ୍ନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଏପରି ରାଜା ଓ ପୃଥିବୀର ମନ୍ତ୍ରଗଣ ସହିତ ଥା'ନ୍ତି; ୧୫ ଯେଉଁମାନେ ରୂପାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଏପରି ସପ୍ତର୍ଷିଶାସ୍ତ୍ରକାରୀ ଅଧ୍ୟାପତିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥା'ନ୍ତି; ୧୬ ଅବା ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ଗର୍ଭସ୍ୱର ତୁଲ୍ୟ ପରାଣହୀନ ହୋଇ ଥା'ନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ କେବେ ଆଳୁଅ ଦର୍ଶନ କଲେ ନାହିଁ, ଏପରି ଶିଶୁ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ୧୭ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୁଃଖଗଣ କଲେଶ ଦେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ଓ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ବିଶ୍ରାମପ୍ରାପ୍ତ । ୧୮ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ବନ୍ଦୀଗଣ ଏକତ୍ର ଆଶ୍ରମରେ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟଶାସକର ରବ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯ ସେଠାରେ ସାନ ଓ ବଡ଼ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତୃତାରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । ୨୦ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକକୁ କାହିଁକି ଘାପ୍ତି ଦିଆଯାଏ ଓ ତିକ୍ତପରାଣକୁ କାହିଁକି ଜୀବନ ଦିଆଯାଏ; ୨୧ ସେମାନେ ମରଣ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଗହା ଆସେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ପୋତ-ଧନ ଅପେକ୍ଷା ତହିଁ ପାଇଁ ଅଧିକ ଖୋଲନ୍ତି; ୨୨ ସେମାନେ କବର ପାଇ ପାରିଲେ ଆହ୍ଲାଦ କରନ୍ତି, ମହାନନ୍ଦରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅନ୍ତି ? ୨୩ ଯାହାର ପଥ ଗୁପ୍ତ ଓ ଯାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ବାଡ଼ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକକୁ କାହିଁକି ଘାପ୍ତି ଦିଆଯାଏ ? ୨୪ କାରଣ ମୁଁ ଭୋଜନ କରିବା ପୂର୍ବେ ମୋହର ହାହାକାର ଆସେ, ମୋହର ଗର୍ଜନ ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ତଳାଯାଏ । ୨୫ ଯେଣୁ ମୁଁ ଯାହା ଭୟ କରେ, ଗହା ହିଁ ମୋ' ପରତି ଘଟେ, ଆଉ ମୁଁ ଯହିଁ ବିଷୟରେ ଭୀତ, ଗହା ହିଁ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ । ୨୬ ମୁଁ ଆଶ୍ରମରେ କି ଶାନ୍ତିରେ ନାହିଁ, କିଅବା ମୋହର ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ; କେବଳ କଲେଶ ଘଟୁଅଛି ।”

୪

ଇଲାଫସ୍ - ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ସମ୍ବନ୍ଧ

୧ ଏଥିରେ ତୈମନାୟ ଇଲାଫସ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “କେହି ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଦୁଃଖିତ ହେବ ? ମାତ୍ର କଥା କହିବାରୁ କିଏ ଆପଣାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରିପାରେ ?” ୩ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳହସ୍ତ ସବଳ କରିଅଛ । ୪ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପଡ଼ୁଥିବା ଲୋକକୁ ଧରି ରଖିଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ ଆଶୁକୁ ଦୃଢ଼ କରିଅଛ । ୫ ମାତ୍ର ଏବେ ଗହା ତୁମ୍ଭ ପରତି ଘଟିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଲନ୍ତ ହେଉଅଛ; ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛ । ୬ ପରମେଶ୍ୱର ବିଷୟକ ତୁମ୍ଭର ଭୟ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଭୂମି ନୁହେଁ କି ? ଓ ତୁମ୍ଭ ମାର୍ଗର ସରଳତା ତୁମ୍ଭର ଆଶାଭୂମି ନୁହେଁ କି ? ୭ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ସମରଣ କର, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥାଇ କିଏ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି କି ? ଅବା ସରଳାଗ୍ରାମୀନେ କେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି କି ? ୮ ମୋହର ଦେଖିଲା ପରମାଣେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମ ଚଷନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖରୂପ ବାଜ ବୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହା ହିଁ କାଟନ୍ତି । ୯ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କର କ୍ରୋଧରୂପ ପୁତ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା ସଂହାରିତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୦ ସିଂହର ଗର୍ଜନ ଓ ଭୟାନକ ସିଂହର ହୁଙ୍ଗାର ଓ ଯୁବା ସିଂହର ଦନ୍ତ ଭଙ୍ଗ ହୁଏ । ୧୧ ବୃଦ୍ଧ ସିଂହ ଶିକାର ଅଭାବରେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ଏବଂ ସିଂହୀର ଶାବକଗଣ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଯା'ନ୍ତି । ୧୨ କଥା ଗୋଟିଏ ଗୁପ୍ତରେ ମୋ' ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ମୋ' କର୍ଣ୍ଣ ତହିଁର ଈଷତ୍ ଶବ୍ଦ ପାଇଲା । ୧୩ ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ଘୋର ନିନ୍ଦାଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏପରି ରାତ୍ରିର ସ୍ୱପ୍ନପନଦର୍ଶନରୁ ଜାତ ଭାବନା ସମୟରେ, ୧୪ ମୋହର ଭୟ ଓ କମ୍ପ ହେଲା, ତଦ୍ୱାରା ମୋହର ଅସ୍ୱପ୍ନ ପରହର ହେଲା । ୧୫ ତହିଁରେ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆତ୍ମା ଗୁଲିଗଲା; ମୋ' ଶରୀର ରୋମାଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ୧୬ ଗହା ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା, ମାତ୍ର ମୁଁ ତହିଁର ଆକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ପାରିଲି ନାହିଁ; ମୋ' ଚକ୍ଷୁ ଆଗରେ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା; ସବୁ ନିଃଶବ୍ଦ ଥିଲା, ତହିଁ ମୁଁ ଏହି ରବ ଶୁଣିଲି,

* ୩:୧୫ ସଙ୍ଗେ ଥା'ନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଯାଇଥାନ୍ତି

୧୭ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁର ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧାର୍ମିକ ହେବ ? ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅପେକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ଅଧିକ ଶୁଚି ହେବ ? ୧୮ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ଦାସଗଣକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେ ଆପଣା ଦୂତଗଣ ପ୍ରତି ତରୁଚିର ଦୋଷାଗୋପ କରନ୍ତି; ୧୯ ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁକା-ନିର୍ମିତ ଗୃହରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କ'ଣ ? ସେମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଧୂଳିରେ ସ୍ଵାପିତ, ସେମାନେ ଜାଟ ତୁଲ୍ୟ ମର୍ଦ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି । ୨୦ ସେମାନେ ପରଭାତ ଓ ସାୟଂକାଳ ମଧ୍ୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନେ ଚିରକାଳ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, କେହି ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ । ୨୧ ସେମାନଙ୍କ ତମ୍ବୁ-ରଜ୍ଜୁ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଛିଣ୍ଡା ନ ଯାଏ ? ସେମାନେ ଜ୍ଞାନରହିତ ହୋଇ ମରନ୍ତି ।

୫

୧ ଏବେ ତାଙ୍କ, ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କ'ଣ କେହି ଅଛି ? ପୁଣି, ପବିତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭେ କାହାର ଅନୁସରଣ କରିବ ? ୨ କାରଣ ବିରକ୍ତି ଅଜ୍ଞାନକୁ ନାଶ କରେ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭ୍ରାମା ନିର୍ବୋଧକୁ ବଧ କରେ । ୩ ଅଜ୍ଞାନର ଚେର ମାଡ଼ିବାର ମୁଁ ଦେଖିଅଛି; ମାତ୍ର ହଠାତ୍ ଗହାର ବାସସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ଅଭିଶାପ ଦେଲି । ୪ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ସୁରକ୍ଷାଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ନଗରଦ୍ଵାରରେ ମର୍ଦ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି, ଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ନ ଥାଏ । ୫ କ୍ଷୁଧିତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ର ଖାଇଯା'ନ୍ତି ଓ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଗହା ନେଇଯା'ନ୍ତି, ଆଉ ଜାଲ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ୬ କାରଣ କଲେଶ ଧୂଳିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ, କିଅବା ଦୁଃଖ ଭୂମିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ; ୭ ମାତ୍ର ଅଗ୍ନିକଣିକା ଯେପରି ଉପରକୁ ଉଠେ, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଃଖ ନିମନ୍ତେ ଜାତ ଅଟେ । ୮ ମାତ୍ର ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁକ୍ରମଣ କରିବି ଓ ମୁଁ ଆପଣା ବିଷୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିବି । ୯ ପରମେଶ୍ଵର ମହାନ, ଅନନ୍ତସନ୍ଧ୍ୟା ଏବଂ ଅସଂଖ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି; ୧୦ ସେ ପୃଥିବୀରେ ବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଳ ପଠାନ୍ତି । ୧୧ ଏହିରୂପେ ସେ ନୀତ ଲୋକକୁ ଉତ୍ତରରେ ସ୍ଵାପନ କରନ୍ତି ଓ ଶୋକାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି । ୧୨ ସେ ପୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର କଳପନା ବନ୍ଧୁ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୧୩ ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତଗରେ ଧରନ୍ତି ଓ କୁଟିଳମାନମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଶାୟର ବିଫଳ ହୁଏ । ୧୪ ସେମାନେ ଦିନ ବେଳେ ଅଧିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ରାତ୍ରିକାଳର ନୟାୟ ଦରାଶି ହୁଅନ୍ତି । ୧୫ ମାତ୍ର ସେ ଦାନହୀନକୁ ସେମାନଙ୍କ ଖତରରୂପ ମୁଖରୁ ଓ ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । ୧୬ ଏହେତୁ ଦରିଦ୍ର ଭରସା ପାଏ ଓ ଅଧର୍ମ ନିଜ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରେ । ୧୭ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଧନ୍ୟ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁଚ୍ଛ ନ କର । ୧୮ କାରଣ ସେ କ୍ଷତ କରନ୍ତି ଓ ବାଧ୍ୟନ୍ତି; ସେ ଆଦାତ କରନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କୁ ହସ୍ତ ସୁସ୍ଥ କରଇ; ୧୯ ସେ ଛଅଗୋଟି ସତ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ; ଆହୁରି, ସାତ ସଂକଟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଅପତ୍ତନ ସର୍ପଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଦୁରୁ ଓ ମୁଦ୍ୟରେ ଖତର ବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ୨୧ ଜିହ୍ଵାର କୋରଡ଼ା-ପରହାରରୁ ତୁମ୍ଭେ ଗୋପନରେ ରଖାଯିବ; କିଅବା ବିନାଶ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଭୀତ ନେହିବ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ବିନାଶ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରତି ହସିବ; ଅଥବା ପୃଥିବୀର ପଶୁଗଣ ବିଷୟରେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ନେହିବ । ୨୩ କାରଣ ପଦାର ପଥର ସତ୍ୟେ ତୁମ୍ଭର ତୁକ୍ତି ହେବ ଓ ପଦାର ପଶୁଗଣ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ । ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ତମ୍ବୁ ଶାନ୍ତିରେ ଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଶୁଗଣକୁ ଗଲେ କିଛି ହଜି ନ ଥିବାର ଦେଖିବ । ୨୫ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଓ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଭୂମିର ତୃଣ ପରି ହେବାର ଜାଣିବ । ୨୬ ତୁମ୍ଭେ ଯଥା ସମୟରେ ଆନୀତ ଶସ୍ତ୍ରବିତ୍ତା ତୁଲ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟ ହୋଇ ଆପଣା କବରକୁ ଆସିବ । ୨୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଅଛୁ, ଗହା ସେପରି ଅଟେ; ଗହା ଶୁଣ ଓ ଆପଣା ମତ୍ତଗଳ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ।

୬

ଆୟୁବଙ୍କ ଉତ୍ତର - ମୋର ଅଭିଯୋଗ ସତ୍ୟ
 ୧ ଏଥରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ଆହା, ଯଦି ମୋହର ଦୁଃଖ ତୈଳା ଯାଇଥା'ନ୍ତା ଓ ମୋହର ଦୁର୍ଗତି ତରାଜୁରେ ଏକତ୍ର ରଖା ଯାଇଥା'ନ୍ତା ! ୩ ତେବେ ଗହା ଏତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ବାଲିଠାରୁ ଭାରୀ ହୁଅନ୍ତା; ଏଣୁ ମୋହର ବାକ୍ସ ଅବିବେଚନାଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୪ କାରଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଚାରିପଟୁ ମୋର ଅନ୍ତରରେ ଅଛି, ମୋହର ପ୍ରାଣ ତହିଁର ବିଷ ପାନ କରୁଅଛି; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭୟରୂପ ସୈନ୍ୟ

ମୋ' ପୁରତିକୂଳରେ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । ୫ ଘାସ ଥିଲେ କ'ଣ ବନ୍ୟଗର୍ଭଦ୍ଵୟ ବୋବାଏ ? ଆହାର ପାଖରେ କ'ଣ ଗୋରୁ ହମାଲେ ? ୬ ଅସ୍ତ୍ରାଦି ଦରବନ୍ୟ କ'ଣ ଲବଣ ବିନା ଭୋଜନ କରାଯାଇପାରେ ? ଅବା ତିମ୍ବର ଲାଳରେ କି କିଛି ସ୍ଵାସ୍ତ୍ୟ ଅଛି ? ୭ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଗହା ସପର୍ଶ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ; ଗହାସବୁ ମୋ' ପୁରତି ଦୃଶିତ ଭକ୍ଷୟ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ । ୮ ଆହା, ଯେବେ ମୁଁ ଆପଣା ବାଞ୍ଛିତ ବିଷୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି; ଯାହା ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଗହା ଯେବେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଦିଅନ୍ତେ । ୯ ହଁ, ଯେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୋତେ ଚୂର୍ଣ୍ଣା କରନ୍ତେ;* ଯେବେ ସେ ଆପଣା ହସତ ମୁକୁଳା କରି ମୋତେ ଛେଦନ କରି ପକାନ୍ତେ ! ୧୦ ଗହାହେଲେ, ଏବେ ହେଁ ମୁଁ ସାନ୍ତତ୍ଵପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି; ହଁ, ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଯାତନା ମଧ୍ୟରେ ହେଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଧର୍ମାତ୍ମକର ବାକ୍ସବୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରି ନାହିଁ । ୧୧ ମୋହର ବଳ କଥା ଯେ, ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ? ମୋହର ପରିଣାମ କଥା ଯେ, ମୁଁ ସହିଷ୍ଣୁ ହେବି ? ୧୨ ମୋହର ବଳ କ'ଣ ପରସ୍ତରମାନଙ୍କର ବଳ ? ଅବା ମୋହର ମାଂସ କ'ଣ ପିତୃତଳ ? ୧୩ ମୋ' ଦ୍ଵାରା ମୋହର କିଛି ଉପକାର ନାହିଁ ଓ ଫଳଦାୟକ କର୍ମଶୟୀ ମୋ'ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇଅଛି, ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ? ୧୪ କ୍ଷୀଣ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଘାତ ଲୋକ ପୁରତି, ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଭୟଭୟାଣୀ ଲୋକ ପୁରତି ବନ୍ଧୁଠାରୁ ଦୟା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ । ୧୫ ମୋହର ଭ୍ରାତୃତା ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ, ପୁରବାହିତ ନଦୀସରୋତ ତୁଲ୍ୟ ପୁରବଞ୍ଚନା କରିଅଛନ୍ତି ୧୬ ଗହାସବୁ ହିମ ସକାଶୁ କୃଷ୍ଣାବର୍ଣ୍ଣ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତୁଷାର ଲୀନ ହୁଏ; ୧୭ ନଦୀ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଲେ, ଗହା ଲୁପ୍ତ ହୁଏ; ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପାଇଲେ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵାପନରୁ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହୁଏ । ୧୮ ପଥକ ଦଳ ତହିଁ ନିକଟ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରିବା ବେଳେ ପଥ ଛାଡ଼ନ୍ତି; ସେମାନେ ମରୁଭୂମିକୁ ଯାଇ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୯ ତେମାର ପଥକ ଦଳ ଅନ୍ଵେଷଣ କଲେ, ଶିବାର ଯାତ୍ରା ଦଳ ତହିଁ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ । ୨୦ ସେମାନେ ପୁରତ୍ୟାଗା କରିଥିବା ସକାଶୁ ଲଞ୍ଜିତ ହେଲେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ଘାବରା ହେଲେ । ୨୧ ଦେଖ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ନୁହଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିପତ୍ତି ଦେଖି ଭୀତ ହେଉଅଛ । ୨୨ ମୋତେ କିଛି ଦିଅ, ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପଦତ୍ଵରୁ ମୋ' ପାଇଁ ଉପହାର ଯାତ । ୨୩ କିଅବା ବିପକ୍ଷ ହସତରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର, ଅଥବା ଉପଦରବାମାନଙ୍କ ହସତରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କର, ଏହା କି ମୁଁ କହିଲି ? ୨୪ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ନୀରବ ହେବି ଓ ମୁଁ କେଉଁ ବିଷୟରେ ଭୁଲିଗଲି, ଗହା ମୋତେ ବୁଝାଇ ଦିଅ । ୨୫ ସରଳ ବାକ୍ସ କିପରି ପୁରବଳ ! ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତର୍କ କେଉଁ ଦୋଷ ବନ୍ୟକୃତ କରେ ? ୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଶବ୍ଦର ଦୋଷ ଧରିବାକୁ କଳ୍ପନା କରୁଅଛ ? କାରଣ ନିରାଶ ଲୋକର ବାକ୍ସ ବାୟୁ ତୁଲ୍ୟ । ୨୭ ହଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତୃହୀନ ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବ ଓ ଆପଣା ବନ୍ଧୁକୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବନ୍ୟ କରିବ । ୨୮ ଏହେତୁ ଏବେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୋ' ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି କର; କାରଣ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଆଗରେ ମିଥ୍ୟା କହିବି ନାହିଁ । ୨୯ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଫେର, କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ନ ହେଉ; ହଁ, ପୁନର୍ବାର ଫେର, ମୋହର ଗୁହାରି ଯଥାର୍ଥ । ୩୦ ମୋ' ଜିହ୍ଵାରେ କ'ଣ ଅନ୍ୟାୟ ଅଛି ? ମୋହର ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ କ'ଣ ଅନିଷ୍ଟ ବିଷୟ ବାରି ନ ପାରେ ?

୭

ଆୟୁବ - ମୋର ଜୀବନରେ ଭରସା ନାହିଁ
 ୧ ପୃଥ୍ଵୀରେ କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ? ଓ ଗହାର ଦିନସମୂହ କ'ଣ ବେତନଜୀବୀ ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ? ୨ ଘାସ ଯେପରି ଛାୟାର ଆକାଂକ୍ଷା କରେ, ବେତନଜୀବୀ ଯେପରି ଆପଣା ବେତନର ଅପେକ୍ଷା କରେ; ୩ ମୁଁ ସେପରି ଅସାରଗର୍ଭଶିଷ୍ଟ ମାସମାନର ଅଧିକାରୀ କରା ଯାଇଅଛି ଓ କଳାନ୍ତଜନକ ରାତ୍ରିମାନ ମୋ' ପାଇଁ ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି । ୪ ମୁଁ ଶୟନ କାଳରେ କହେ, କେବେ ମୁଁ ଉଠିବି ? ମାତ୍ର ରାତ୍ରି ଘାଞ୍ଚି ହୁଏ; ଆଉ, ମୁଁ ପୁରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର ଛଟପଟ ହେଉଥାଏ । ୫ ମୋହର ମାଂସ କାଟ ଓ ଧୂଳିଚୋଳା ପରିହୃତ; ମୋହର ଚର୍ମ ମିଶିଯାଏ ଓ ପୁନର୍ବାର ଫାଟିଯାଏ । ୬ ମୋହର ଦିନ ତନ୍ତର ନଳୀଠାରୁ ଶୀଘ୍ରଗାମୀ ଓ ଭରସା ବିନା ବନ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ୭ ଆହେ, ମୋହର ପ୍ରାଣ ବାୟୁ ମାତ୍ର ବୋଲି ସମରଣ କର; ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଆଉ ମତ୍ତଗଳ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ୮ ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ମୋତେ ଦେଖେ, ସେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ମୋ' ପୁରତି ତୁମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବ, ମାତ୍ର ମୁଁ ନ ଥିବି । ୯ ମେଘ ଯେପରି କ୍ଷୟ ପାଇ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହୁଏ, ସେପରି ଯେ ପାତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଯାଏ, ସେ ଆଉ ଉଠି ଆସିବ ନାହିଁ । ୧୦ ସେ ଆଉ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହାର ବାସସ୍ଥାନ ଗହାକୁ

* ୬:୯ ଚୂର୍ଣ୍ଣା କରନ୍ତେ; ଅର୍ଥାତ୍ ମରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତେ

ଆଉ ଚିହ୍ନିବ ନାହିଁ । ୧୧ ଏହେତୁ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ଆପଣା ମନର ବେଦନାରେ କଥା କହିବି; ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରାଣର ତିକ୍ତତାରେ ବିଲାପ କରିବି । ୧୨ ମୁଁ କ'ଣ ସମୁଦ୍ର ଅବା ତିମିମତ୍ସୟ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଉପରେ ପରହରା ରଖୁଅଛ ? ୧୩ ମୋ' ପଲତ୍ସକ ମୋତେ ସାନ୍ତତ୍ସୁନା ଦେବ, ମୋହର ଶୟୟା ମୋର ଦୁଃଖ ଉପଶମ କରିବ ବୋଲି କହିଲା ବେଳେ, ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ସପ୍ତପୁତ୍ରରେ ମୋତେ ଭୟ ଦେଖାଉଅଛ ଓ ନାନା ଦର୍ଶନ ଦ୍ରାଘା ମୋତେ ତ୍ରସୟୁକ୍ତ କରୁଅଛ । ୧୫ ତେଣୁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ମୋହର ଏହି ଅସ୍ତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଶୁଭ୍ରାସରୋଧ ଓ ମରଣ ପସନ୍ଦ କରେ । ୧୬ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଘୃଣା କରେ, ମୁଁ ସର୍ବଦା ବଞ୍ଚିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ; ମୋତେ ଛାଡ଼; କାରଣ ମୋହର ଆୟୁ ଅଧାର । ୧୭ ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପୁରତି ମନୋଯୋଗ କରିବ ଓ ଗହା ପୁରତି ଆପଣା ହୃଦୟ ରଖିବ, ୧୮ ଆଉ, ପୁରତି ପୁରତାରେ ଗହାର ତତ୍ତ୍ୱ ନେବ ଓ ପୁରତି ନିମିଷରେ ଗହାର ପରୀକ୍ଷା କରିବ ? ୧୯ ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ମୋ'ଠାରୁ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇବ ନାହିଁ, କିଅବା ମୁଁ ଆପଣା ଛେପ ଢୋକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦେବ ନାହିଁ ? ୨୦ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ପରହରା, ମୁଁ ପାପ କଲେ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ କରେ ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆପଣା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରୂପେ ରଖିଅଛ ? ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣା ପୁରତି ଭାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ? ୨୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋହର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରୁ ନାହିଁ ଓ ମୋହର ଅଧର୍ମ ଦୂର କରୁ ନାହିଁ ? କାରଣ ଏବେ ମୁଁ ଧୂଳିରେ ଶୟନ କରିବି; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ମୋହର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବ, ମାତ୍ର ମୁଁ ନ ଥିବି ।

┌

ବିଲଦଦ - ଆୟୁବର ଅନୁଗପ ଆବଶ୍ୟକ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ଶୁଭ୍ରାୟ ବିଲଦଦ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ଏହିସବୁ କଥା କହିବ ? ଓ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ବାକ୍ୟ କେତେ କାଳ ପରବଳ ବାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ? ୩ ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ ବିଚାର ବିପରୀତ କରନ୍ତି ? ଅଥବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କ'ଣ ନ୍ୟାୟ ବିପରୀତ କରନ୍ତି ? ୪ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣ ଗହାତ୍ସକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧର୍ମର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କର; ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ନିବେଦନ ଜଣାନ୍ତ; ୬ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମଳ ଓ ସରଳ ଥା'ନ୍ତ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ୍ଷଣେ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଜାଗରତ ହୁଅନ୍ତେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମନିବାସକୁ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ କରନ୍ତେ । ୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ପରଥାବାସ୍ୟା କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭର ଶେଷାବସ୍ୟା ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତ । ୮ କାରଣ ବିନୟ କରୁଅଛି, ପୂର୍ବକାଳୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ପରା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଯାହା ପାଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କର; ୯ କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ତ କାଲିର ଲୋକ ଓ କିଛି ଜାଣୁ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦିନ ଛାୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ; ୧୦ ସେମାନେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଜଣାଇବେ ନାହିଁ, ପୁଣି ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରୁ କ'ଣ ବାକ୍ୟ ଉତ୍ତରଣ କରିବେ ନାହିଁ ? ୧୧ ପତ୍ସକ ବିନା କ'ଣ ନଳ ବଢ଼ିପାରେ ? ଜଳ ବିନା କ'ଣ ସନ୍ତରା ବଢ଼ିପାରେ ? ୧୨ ଗହା ସତେଜ ଥାଉ ଥାଉ ଓ କଟା ନେହୁଣ୍ଡୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତୃଣ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଷ୍କ ହୁଏ । ୧୩ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଷୋରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କର ପଥ ଏହି ପୁରକାର ଓ ଧର୍ମାନ ଲୋକର ଭରସା ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ୧୪ ଗହାର ପୁରତୟାଣା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ, ଯେଣୁ ଗହାର ଆଶ୍ରୟ ମାକଡ଼ସାର ଜାଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୫ ସେ ଆପଣା ଗୃହ ଉପରେ ଆଉଜିବ, ମାତ୍ର ଗହା ସ୍ଥର ରହିବ ନାହିଁ; ସେ ଗହା ଦୃଢ଼ କରି ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ମାତ୍ର ଗହା ରହିବ ନାହିଁ । ୧୬ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାକ୍ଷାତରେ ସତେଜ ହୁଏ, ଗହାର କୋମଳ ଶାଖା ଗହାର ଉଦ୍‌ୟାନରେ ମାଡ଼ିଯାଏ । ୧୭ ଗହାର ଚେର ପୁରସ୍ତରଣରେ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ, ସେ ପୁରସ୍ତରର ସଥଳ ଦେଖେ । ୧୮ ଯଦି ସେ ଆପଣା ସ୍ୱାଧୀନରୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ତେବେ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନ ଗହାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରି କହିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ନାହିଁ । ୧୯ ଦେଖ, ଏହି ଗହାର ଗତିର ଆମୋଦ, ଏଉତ୍ତରେ ଭୂମିରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଉଠିବେ । ୨୦ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱର ସିଦ୍ଧ ଲୋକକୁ ଦୂର କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରି ରଖିବେ ନାହିଁ । ୨୧ ତେବେ ହେଁ ସେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖକୁ ହାସୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠାଧରକୁ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ୨୨ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାକାରୀମାନେ ଲଜ୍ଜା ପରିହିତ ହେବେ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ତମରୁ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ।

୯

ଆୟୁବ - ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ କେହି ନାହାନ୍ତି

୧ ଏଥିରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ୨ “ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣେ; ମାତ୍ର କିପରି ମନୁଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇପାରେ ? ୩ ସେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ମନୁଷ୍ୟ ଗହାତ୍କୁ ସହସର କଥା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪ ସେ ମନରେ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ବଳରେ ପରାଜୟନ୍ତ; କିଏ ଗହାତ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାକୁ ପରବଳ କରି ମତ୍ତଗଳ ପାଇଥାନ୍ତି ? ୫ ସେ ପର୍ବତଗଣକୁ ସ୍ଵାମୀନ୍ତର କରନ୍ତି, ସେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓଲଟାଇ ପକାଇବା ବେଳେ ସେମାନେ ଗହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୬ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵାମୀରୁ ହଲାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତହିଁର ସତମୂଲ୍ୟମାନ ଟଳଟଳ ହୁଏ । ୭ ସେ ବାରଣ କଲେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦିତ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ସେ ଗରାଗଣକୁ ବନ୍ଦ କରି ମୁଦ୍ରାତ୍କିତ କରନ୍ତି । ୮ ସେ ଏକାକୀ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରସାରନ୍ତି ଓ ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗ ଉପରେ ଗମନ କରନ୍ତି । ୯ ସେ ସପ୍ତର୍ଷି, ମୃଗଶିର୍ଷ ଓ କୃତ୍ତିକା ଓ ଦକ୍ଷିଣସଥ ମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ୧୦ ସେ ଅନୁଦେଶ୍ୟ ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଥା କରନ୍ତି । ୧୧ ଦେଖ, ସେ ମୋ’ ନିକଟରେ ଗମନ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ଗହାତ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ; ମଧ୍ୟ ସେ ଗଲିଗଲେ, ମୁଁ ଗହାତ୍କୁ ତିହ୍ନେ ନାହିଁ । ୧୨ ଦେଖ, ସେ ଶିକାର ଧରିଲେ, କିଏ ଗହାତ୍କୁ ନିବାରଣ କରି ପାରେ ? ତୁମ୍ଭେ କଥା କରୁଥା, ଏହା କିଏ ଗହାତ୍କୁ କହିବ ? ୧୩ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପରତ୍ୟାହାର କରିବେ ନାହିଁ; ରାହବର ସହାୟଗଣ ଗହାତ୍କ ପାଦ ତଳେ ନତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୪ ତେବେ ମୁଁ ଗହାତ୍କୁ କେତେ ଅଲପ ଉତ୍ତର ଦେବି ? ଓ ଗହାତ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଆପଣା କଥା ବାଛିବି ? ୧୫ ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ ହେଁ ଗହାତ୍କ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ; ମୁଁ ଆପଣା ବିପକ୍ଷ ନିକଟରେ ବିନତି କରନ୍ତି । ୧୬ ଯଦି ମୁଁ ତାକିଆ’ନ୍ତି ଓ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇଆ’ନ୍ତେ, ତେବେ ହେଁ ସେ ମୋ’ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ବୋଲି ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୭ କାରଣ ସେ ବଗସରେ ମୋତେ ଭାଙ୍ଗି ପକାନ୍ତି ଓ ଅକାରଣରେ ମୋହର କ୍ଷତ ବୃଦ୍ଧ କରନ୍ତି । ୧୮ ସେ ମୋତେ ନିଶ୍ଵାସ ମାରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋତେ ଚିକ୍ତଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି । ୧୯ ଆତ୍ମେମାନେ ବିକରମାର ବଳର କଥା କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ଅଛନ୍ତି ! ଓ ବିଗ୍ରହର କଥା କହିଲେ, କିଏ ମୋ’ ପାଇଁ ସମୟ ନିରୂପଣ କରିବ ? ୨୦ ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ ହେଁ ମୋର ନିଜ ମୁଖ ମୋତେ ଦୋଷା କରିବ । ମୁଁ ସିଦ୍ଧ ହେଲେ ହେଁ ମୋତେ କୁଟିଳ ବୋଲି ଗହା ପରମାଣ କରିବ । ୨୧ ମୁଁ ସିଦ୍ଧ, ମୁଁ ଆପଣାକୁ ମାନ୍ୟ କରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ଆପଣା ଜୀବନକୁ ତୁରନ୍ଧ କରେ । ୨୨ ସବୁ ତ ସମାନ; ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କହେ, ସେ ସିଦ୍ଧ ଓ ଦୁଷ୍ଟକୁ ସଂହାର କରନ୍ତି । ୨୩ ଯଦି କୋରଡ଼ା ହଠାତ୍ ମାରିପକାଏ, ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ପରୀକ୍ଷାରେ ହସିବେ । ୨୪ ପୃଥିବୀ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାନ୍ତି; ସେ ତହିଁର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃଗଣର ମୁଖ ଆରକ୍ଷାଦନ କରନ୍ତି; ଯଦି ସେ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆଉ କିଏ ? ୨୫ ମୋହର ଦିନସବୁ ତାକ* ଅପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତଗାମୀ; ଗହାସବୁ ପଲାଇଯାଏ, କୌଣସି ମତ୍ତଗଳର ଦର୍ଶନ ପାଏ ନାହିଁ । ୨୬ ଗହାସବୁ ବେଗଗାମୀ ଜାହାଜ ପରି ଓ ଶିକାର ଉପରେ ଝାମ୍ପ ପାରିବା ଉତ୍କ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀ ପରି ଗଲିଯାଏ । ୨୭ ଯଦି ମୁଁ କହେ, ମୁଁ ଆପଣା ବିଲପ ଭୁଲିଯିବି, ମୁଁ ଆପଣା ବିଷଣ ମୁଖ ଦୂର କରି ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହେବି; ୨୮ ମୁଁ ଆପଣା ସକଳ ଦୁଃଖ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହୁଏ, ମୁଁ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜ୍ଞାନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ମୁଁ ଦୋଷୀକୃତ ହେବି; ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ବୃଥା ପରିଶ୍ରମ କରୁଥାନ୍ତି ? ୩୦ ଯଦି ମୁଁ ହିମଜଳରେ ଆପଣାକୁ ଧୋତ କରେ ଓ ଆପଣା ହସ୍ତ ଅତିଶୟ ପରିଷ୍କାର କରେ, ୩୧ ତେବେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗର୍ତ୍ତରେ ମଗ୍ନ କରିବ ଓ ମୋହର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ମୋତେ ଘୁଣା କରିବ । ୩୨ କାରଣ ସେ ମୋ’ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଗହାତ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବି ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ଏକତ୍ର ବିଗ୍ରହ ସ୍ଵାମୀକୁ ଆସିବା । ୩୩ ଆତ୍ମ ଦୁହିତ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ପଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ୩୪ ସେ ମୋ’ଠାରୁ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ଦୂର କରନ୍ତୁ ଓ ଗହାତ୍କ ଭୟଙ୍କରତା ମୋତେ ଭୀତ ନ କରୁ; ୩୫ ତେବେ ମୁଁ ଗହାତ୍କୁ ଭୟ ନ କରି କଥା କହିବି; କାରଣ ମୁଁ ନିଜେ ସେହିପରି ନୁହେଁ ।

୧୦

ଆୟୁବ - ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିନତି
 ୧ ମୋ’ ପରାଣ ମୋ’ ଜୀବନ ବିଷୟରେ କଲ୍ପନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ମୁଁ ଆପଣା ଦୁଃଖ ସ୍ଵପ୍ନରୂପରେ କହିବି; ମୁଁ ଆପଣା ପରାଣର ଚିକ୍ତଗରେ କହିବି । ୨ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିବି, “ମୋତେ ଦୋଷା କର ନାହିଁ; କାହିଁକି ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ବିରୋଧ କରୁଥାନ୍ତି, ଗହା ମୋତେ ଜଣାଥା । ୩ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଉପଦ୍ରବ କରିବ,

* ୯:୨୫ ତାକ କିମ୍ବା ଦୌଡ଼ାଳି

ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆପଣା ହସ୍ତର କର୍ମ ତୁରନ୍ତ କରିବ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ମନ୍ତ୍ରରଣାରେ ପରସନ୍ନ ହେବ, ଏହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ପଢ଼ି ଉଲ ? ୪ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚକ୍ଷୁ ଅଛି ? ଅବା ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସେପରି ଦେଖୁଅଛ ? ୫ ତୁମ୍ଭର ଆୟୁ କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଆୟୁ ତୁଲ୍ୟ, ଅବା ତୁମ୍ଭର ବର୍ଷସମୂହ କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଦିନସମୂହ ତୁଲ୍ୟ ୬ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅଧର୍ମ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛ ଓ ମୋହର ପାପ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ ? ୭ ତୁମ୍ଭେ ତ ଜାଣ, ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ସମର୍ଥ ନୁହେଁ । ୮ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ମୋତେ ଗଢ଼ିଅଛି ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁସଂଯୁକ୍ତ କରି ମୋତେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସଂହାର କରୁଅଛ । ୯ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ସ୍ୱରାଗ କର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୃତତିକା ତୁଲ୍ୟ ଗଢ଼ିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଧୂଳି କରିବ ? ୧୦ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଦୁର୍ଗ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ମୋତେ ଢାଳି ନାହିଁ ଓ ଛେନା ତୁଲ୍ୟ ମୋତେ ଶକ୍ତ କରି ନାହିଁ ? ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଚର୍ମ ଓ ମାଂସରେ ବସ୍ତ୍ରରାନ୍ୱିତ କରିଅଛ, ପୁଣି ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଶିରୀରେ ମୋତେ ଏକତର ବୁଣିଅଛ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜୀବନ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାପ୍ୟାଗଣା ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରିଅଛି । ୧୩ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଆପଣା ମନରେ ଗୁପ୍ତ କରି ରଖିଅଛ; ମୁଁ ଜାଣେ, ଏହା ହିଁ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ; ୧୪ ମୁଁ ପାପ କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଅଧର୍ମରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିବ ନାହିଁ । ୧୫ ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ମୋର ସନ୍ତପ ହେବ, ପୁଣି ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ ହେଁ ଅବମାନନାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାରୁ ଓ ଆପଣା କ୍ଲେଶ ପଢ଼ି ଅନାଇବାରୁ ଆପଣା ମସ୍ତକ ଟେକି ପାରୁ ନାହିଁ । ୧୬ ମାତ୍ର ମୋର ମସ୍ତକ ଆପେ ଟେକି ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସିଂହ ପରି ମୋତେ ମୃଗୟା କରୁଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ମୋ' ପଢ଼ି ଆପଣାକୁ ଅଦ୍ଭୁତ ଦେଖାଉଅଛ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୂଆ ନୂଆ ସାକ୍ଷୀ ଆଣୁଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ବୃଦ୍ଧ କରୁଅଛ; ନୂତନ ନୂତନ ସୈନ୍ୟଦଳ ମୋହର ପଢ଼ିକଲ । ୧୮ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ଗର୍ଭରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ ? ମୁଁ ପରାଶତନ୍ୟାଗ କରିଆ'ନ୍ତି ଓ କୌଣସି ଚକ୍ଷୁ ମୋତେ ଦେଖି ନ ଆ'ନ୍ତ, ୧୯ ମୁଁ ଅଜାତର ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଆ'ନ୍ତି; ମୁଁ ଗର୍ଭରୁ କବରକୁ ଘେନା ଯାଇଆ'ନ୍ତି । ୨୦ ମୋହର ଦିନ କ'ଣ ଅଲ୍ପ ନୁହେଁ ? ତେବେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ, ୨୧ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ସଂଧାନରୁ ଫେରି ଆସିବି ନାହିଁ, ଏପରି ଅନ୍ୟକାର ଓ ମୃତ୍ୟୁରକ୍ଷାୟାୟ ଦେଶକୁ ଯିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ କ୍ଷଣକାଳ ସାନ୍ତସ୍ତନା ପାଇବି; ୨୨ ସେ ଦେଶ ଅନ୍ୟକାର ତୁଲ୍ୟ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ୟକାରମୟ; ସେ ଦେଶ ମୃତ୍ୟୁରକ୍ଷାୟାୟ, ସୁଧାଗ୍ରାସନ ଓ ସେଠାରେ ଦୀପ୍ତି ଅନ୍ୟକାରର ସମାନ ।”

୧୧

ସୋଫର - ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକ

୧ ଏଥରେ ନାମାଥାୟ ସୋଫର ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ଏତେ କଥାର କି କିଛି ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ? ଓ ବକୁଆ ଲୋକ କ'ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଗଣାଯିବ ? ୩ ତୁମ୍ଭର ଦର୍ପ କ'ଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନୀରବ କରିବ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ ପରିହାସ କଲେ, କେହି କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଲଜଜିତ କରିବ ନାହିଁ ? ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୁଚି । ୫ ମାତ୍ର ଆହା, ଯେବେ ପରମେଶ୍ୱର କଥା କହନ୍ତେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପଢ଼ିକଲରେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧର ଫିଟାନ୍ତେ; ୬ ପୁଣି, ଜ୍ଞାନର ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱ, ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ବହୁବିଧ ଫଳଦାୟକ କର୍ମଶୂନ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାତ କରାନ୍ତେ ! ଏହେତୁ ଜାଣ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭେ ଅପରାଧ ଅପେକ୍ଷା ଉଣା ପରିଶୋଧ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେଉଅଛନ୍ତି । ୭ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଇପାର ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ୱ ପାଇପାର ? ୮ ଗହା ଆକାଶ ତୁଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚ; ତୁମ୍ଭେ କଥା କରପାର ? ପାତଳଠାରୁ ଗଭୀର; ତୁମ୍ଭେ କଥା ଜାଣିପାର ? ୯ ତହିଁର ପରିମାଣ ପୃଥିବୀ ଅପେକ୍ଷା ଦୀର୍ଘ ଓ ସମୁଦ୍ର ଅପେକ୍ଷା ପରଶସ୍ତ । ୧୦ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଗଲିୟା'ନ୍ତି ଓ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଓ ବିଗ୍ରହ ସଭାକୁ ଡାକନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ଗହାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିପାରେ ? ୧୧ କାରଣ ସେ ଅସାର ଲୋକଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଆଲୋଚନା ନ କରି ହିଁ ଅଧର୍ମ ଦେଖନ୍ତି । ୧୨ ଜଣେ ଅସାର ମନୁଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇ ପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଯେବେ ବନ୍ଦ ଗର୍ଭରୁ ଶାବକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜାତ କରିବ । ୧୩ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ସୁସ୍ଥ କରି ଗହାଙ୍କ ଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କର; ୧୪ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ଅଧର୍ମ ଥାଏ, ଗହା ଦୂର କରି ଦିଅ ଓ ଅଧର୍ମକୁ ତୁମ୍ଭେ ତମଗୁରେ ବାସ କରିବାକୁ ନ ଦିଅ; ୧୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ କଳଙ୍କରହିତ ହୋଇ ଆପଣା ମୁଖ ଟେକିବ; ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥ ହେବ ଓ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୁଃଖ ପାସୋରି

ପକାଇବ; ବହିଗଲା ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ଗହା ସ୍ଵରାଶ କରିବ; ୧୭ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଅପେକ୍ଷା ନିର୍ମଳ ହେବ; ଅନ୍ଧକାର ଥିଲେ ହେଁ ଗହା ପରଭାତ ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୧୮ ପୁଣି, ଭରସା ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ରହିବ; ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଅନ୍ଵେଷଣ କରି ନିରାପଦରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ । ୧୯ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଶୟନ କଲେ, କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ଭାତ କରିବ ନାହିଁ; ବରଞ୍ଚିତ ଅନେକେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରିବେ । ୨୦ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ନିସ୍ତେଜ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଲାଇବାର ବାଟ ରହିବ ନାହିଁ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଭରସା ପୁରାଣତ୍ଵାଗରେ ପରିଣତ ହେବ ।”

୧୨

ଆୟୁବ - ଈଶ୍ଵର ଗହା କରିଅଛନ୍ତି

୧ ତହିଁ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଲୋକ, ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜେ ସଞ୍ଜେ ଜ୍ଞାନ ମରିଯିବ । ୩ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଆତ୍ମର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଣା ନୁହେଁ; ହଁ, ଏପରି କଥାସବୁ କିଏ ନ ଜାଣେ ? ୪ ମୁଁ ମୋହର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହାସ୍ୟାସପଦ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ଧାର୍ମିକ, ସିଦ୍ଧ ଲୋକ ହାସ୍ୟାସପଦ ହୋଇଅଛି । ୫ ସୁଖରେ ଥିବା ଲୋକର ବୋଧରେ ବିପଦ ଦୁରନ୍ତନାୟ; ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାଦ ଖସିଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହା ପରସ୍ତୁତ । ୬ ତକାୟତମାନଙ୍କର ତମ୍ଭୁ ନିରାପଦ ହୁଏ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ଲୋକେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ରହନ୍ତି; ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବହୁତ ଦିଅନ୍ତି । ୭ ମାତ୍ର ଏବେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚର, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚର, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବେ; ୮ ଅବା ପୃଥିବୀକୁ ବୋଲ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ଓ ସମୁଦ୍ରର ମତ୍ସ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପରକାଶ କରିବେ । ୯ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଯେ ଏହା କରିଅଛି, ଏସକଳ ଦୁଃଖ କିଏ ନ ଜାଣେ ? ୧୦ ଗହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପରତେୟକ ଜୀବର ପୁରାଣ ଓ ସମୁଦାୟ ନରବଂଶର ଶୁଭ୍ରାସବାୟୁ ଅଛି । ୧୧ ଯେପରି ରସନା ଖାଦ୍ୟର ଆସ୍ଵାଦ ପାଏ, ସେପରି କର୍ଣ୍ଣ କ’ଣ କଥାର ପରୀକ୍ଷା ନ କରେ ? ୧୨ ପୁରାଣମାନଙ୍କଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁରେ ବୁଦ୍ଧି ଥାଏ । ୧୩ ଗହାଙ୍କଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ପରାକ୍ରମ ଥାଏ; ଗହାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ ବୁଦ୍ଧି ଅଛି । ୧୪ ଦେଖ, ସେ ଭାଙ୍ଗି ପକାନ୍ତି, ଆଉ ଗହା ପୁନଃନିର୍ମିତ ହୋଇ ନ ପାରେ; ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବୁଦ୍ଧି କଲେ, ଆଉ ମୁକୁଳା ହୋଇ ନ ପାରେ । ୧୫ ଦେଖ, ସେ ଜଳବାଣିକି ଅଟକାଇଲେ, ଗହାସବୁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଏ; ପୁନର୍ବାର ସେ ଗହା ପଠାଇ ଦେଲେ, ଗହା ପୃଥିବୀକୁ ଓଲଟପାଲଟ କରି ପକାଏ । ୧୬ ଗହାଙ୍କଠାରେ ବଳ ଓ ଫଳଦାୟକ କର୍ମଶୈଳୀ ଥାଏ; ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭ୍ରାମକ ଗହାଙ୍କର । ୧୭ ସେ ମନ୍ତ୍ରଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚିତ କରି ନେଇଯା’ନ୍ତି ଓ ବିରକ୍ତକର୍ତ୍ତୃଗଣକୁ ସେ ନିର୍ବୋଧ କରନ୍ତି । ୧୮ ସେ ରାଜାମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ଓ କଟିବନ୍ଧନୀରେ ସେମାନଙ୍କ କଟି ବାନ୍ଧିଦିଅନ୍ତି । ୧୯ ସେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଲୁଚିତ କରି ନେଇଯା’ନ୍ତି ଓ ବିକ୍ରମାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରନ୍ତି । ୨୦ ସେ ବିଶ୍ଵସ୍ତମାନଙ୍କ ବଚନ ଅନ୍ୟଥା କରନ୍ତି ଓ ପୁରାଣମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିକୁ ହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି । ୨୧ ସେ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁରହତା ଭାଙ୍ଗନ୍ତି; ଓ ବଳବାନର ପଟୁକା ଫିଙ୍ଗାଇ ପକାନ୍ତି । ୨୨ ସେ ଅନ୍ଧକାରରୁ ନିଗୃହ ବିଷୟ ପରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ମୁଦୁୟରକ୍ଷାୟୁକୁ ଆକୃତ୍ୟୁ ଆଣନ୍ତି । ୨୩ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି; ସେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ବିସ୍ତର୍ଣ୍ଣଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ଆଣନ୍ତି । ୨୪ ସେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରଧାନବର୍ଗର ହୃଦୟ ହରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥହୀନ ମରୁଭୂମିରେ ଭରମଣ କରନ୍ତି । ୨୫ ସେମାନେ ଆକୃତ୍ୟୁରହିତ ହୋଇ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦଗ୍ଧି ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତ ଲୋକ ପରି ଚଳମଳ କରନ୍ତି ।

୧୩

ଆୟୁବ - ତଥାପି ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ମୋହର ଭରସା

୧ ଦେଖ, ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଏହିସବୁ ଦେଖିଅଛି, ମୋହର କର୍ଣ୍ଣ ଏହା ଶୁଣି ବୁଝିଅଛି । ୨ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଣା ନୁହେଁ । ୩ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଓ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରେ । ୪ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାକ୍ୟରଚକ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ବୈଦ୍ୟ । ୫ ଆଃ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀରବ ହୋଇ ରହନ୍ତ ! ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନସୂଚକ ହୁଅନ୍ତ । ୬ ଏବେ ମୋହର ଯୁକ୍ତି ଶୁଣ

ଓ ମୋର ଓଷ୍ଠାଧରର ପରତିବାଦରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟାୟ କଥା କହିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ପକ୍ଷରେ ପରବଞ୍ଚନା-ବାକ୍ସ କହିବ ? ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଗହାଞ୍ଜଳର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିରୋଧ କରିବ ? ୯ ସେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ, ଏହା କି ଭଲ ? କିଅବା କେହି ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭୁଲ୍ୟ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଗହାଞ୍ଜଳକୁ ଭୁଲାଇବ ? ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋପନରେ ମୁଖାପେକ୍ଷା କଲେ, ସେ ଅବଶ୍ୟକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବେ । ୧୧ ଗହାଞ୍ଜଳର ମହତତ୍ଵ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୀତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳର ଭୟଞ୍ଜକରତା କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ? ୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମରଣାୟ ବଚନମାଳା ଭସ୍ମରୂପ ପରବାଦ ଅଟେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗତ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଦୁର୍ଗ ଅଟେ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀରବ ହୁଅ, ମୋତେ ଛାଡ଼, ମୁଁ କଥା କହିବି, ତହିଁରେ ମୋହର ଯାହା ହେବ, ହେଉ । ୧୪ ମୁଁ କାହିଁକି ଆପଣା ଦନ୍ତରେ ଆପଣା ମାଂସ ଧରିବି ଓ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଆପଣା ପରାଣ ରଖିବି ? ୧୫ ସେ ମୋତେ ବଧ କଲେ ହେଁ ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଳ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି; ତଥାପି ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଳ ଛାମୁରେ ଆପଣା ପଥ ସମର୍ଥନ କରିବି । ୧୬ ଏହା ହିଁ ମୋହର ମୁକ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବ; କାରଣ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଗହାଞ୍ଜଳ ଛାମୁକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ୧୭ ମନୋଯୋଗ କରି ମୋହର କଥା ଶୁଣ ଓ ମୋହର ନିବେଦନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଥାଉ । ୧୮ ଏବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ବିଗ୍ରହର କଥା ପରସ୍ପରତ କରିଅଛି; ମୁଁ ଜାଣେ, ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବି । ୧୯ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ ଯେ ବିବାଦ କରିବ, ସେ କିଏ ? କାରଣ (କେହି ଥିଲେ) ମୁଁ ନୀରବ ହୋଇ ପରାଣତ୍ୟାଗ କରିବି । ୨୦ କେବଳ ଦୁଇ କଥା ମୋ' ପରତି କର ନାହିଁ, ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇବି ନାହିଁ । ୨୧ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରକୁ କାଢ଼ି ନିଅ ଓ ତୁମ୍ଭର ଭୟାନକତା ମୋତେ ଭୀତ ନ କରୁ । ୨୨ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାକ, ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେବି; ଅବା ମୁଁ କହେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ । ୨୩ ମୋହର ଅପରାଧ ଓ ପାପ କେତେ ? ମୋହର ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ ମୋତେ ଜଣାଅ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଉଅଛ ? ଓ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରୁଅଛ ? ୨୫ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ପତ୍ରକୁ ତରାଇବ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଶୁଖିଲା କୁଟା ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବ ? ୨୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍କତ କଥା ଲେଖୁ ଅଛ ଓ ମୋ' ଯୌବନ-କାଳର ଅପରାଧ ଭୋଗ କରାଉଅଛ; ୨୭ ତୁମ୍ଭେ ଯନ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଚରଣ ରଖୁଅଛ ଓ ମୋହର ସବୁ ଗତି ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଚରଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆପଣା ପାଇଁ ରେଖା ଟାଣୁଅଛ; ୨୮ ତଥାପି ମୁଁ କ୍ଷମା ପାଉଥିବା ଜର୍ଣ୍ଣା-ପଦାର୍ଥ ତୁଲ୍ୟ ଓ କୀଟ-ଭକ୍ଷିତ ବସ୍ତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୪

ଆୟୁବ - ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରତି ଶୀଘ୍ର ଆସେ

୧ ସତରାଜାତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଳ୍ପାୟୁ ଓ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୨ ସେ ପୁଷ୍ପ ତୁଲ୍ୟ ପରସ୍ପରତ ହୋଇ କଟାଯାଏ; ମଧ୍ୟ ସେ ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ ବହିଯାଇ ସ୍ଵାଧ ନ ଥାଏ । ୩ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଜଣକ ଉପରେ କ'ଣ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଅଛ ଓ ଆପଣା ନିକଟକୁ ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ କ'ଣ ମୋତେ ଆଣୁଅଛ ? ୪ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁରୁ ଶୁଚି ବସ୍ତୁ କିଏ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରେ ? ଜଣେ ନାହିଁ । ୫ ଗହାର ଦିନସବୁ ନିର୍ଣ୍ଣାତ, ଗହାର ମାସ-ସଂଖ୍ୟା ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ସୀମା ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ଏଣୁ ସେ ଗହା ଲଞ୍ଜନ କରିପାରେ ନାହିଁ ? ୬ ଏହେତୁ ସେ ଯେପରି ବେତନଜୀବୀ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ଦିନ ଭୋଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ରାମ ପାଇ ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାଠାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଅ । ୭ କାରଣ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଆଣା ଥାଏ, ଗହା କଟାଗଲେ ପୁନର୍ବାର ପଲ୍ଲବିତ ହେବ ଓ ତହିଁର କୋମଳ ଶାଖାର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । ୮ ଯଦ୍ଵୟି ତହିଁର ମୂଳ ମୃତ୍ତିକାରେ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଏ ଓ ତହିଁର ଗଣ୍ଡି ଭୂମିରେ ମରିଯାଏ; ୯ ତଥାପି ଜଳର ଗନ୍ଧ ପାଇଲେ, ଗହା ପଲ୍ଲବିତ ହେବ ଓ ରୋପିତ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଶାଖାବିଶିଷ୍ଟ ହେବ । ୧୦ ମାତର ମନୁଷ୍ୟ ମରେ ଓ କ୍ଷୟ ପାଏ; ହଁ, ମନୁଷ୍ୟ ପରାଣତ୍ୟାଗ କରେ, ପୁଣି ସେ କେଉଁଠାରେ ଥାଏ ? ୧୧ ଯେପରି ସମୁଦ୍ରରୁ ଜଳ ବାହାରି ଯାଏ ଓ ନଦୀ କ୍ଷୟପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଶୁଷ୍କ ହୁଏ; ୧୨ ସେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଶୟନ କଲେ ଆଉ ଉଠେ ନାହିଁ; ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଲୋପ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜାଗରତ ହେବେ ନାହିଁ, କିଅବା ନିଦ୍ରାରୁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୩ ଆଃ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ପାତଳରେ ମୋତେ ଲୁଚାଇ ରଖନ୍ତ, ତୁମ୍ଭର କୋପ ଅତୀତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେ ମୋତେ ଗୋପନରେ ରଖନ୍ତ, ଯେବେ ମୋ' ପାଇଁ ସମୟ ନିରୂପଣ କରି ମୋତେ ସମରଣ କରନ୍ତ ! ୧୪ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ତେବେ କ'ଣ ସେ ପୁନର୍ବାର ବଞ୍ଚିବ ? ମୋହର ମୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ ନୋହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧର ସମସ୍ତ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ।

୧୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଡାକିବ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ପୂର୍ତ୍ତି କରୁଣା କରିବ । ୧୬ ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପାଦଗତି ଗଣନା କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋ' ପାପ ପୂର୍ତ୍ତି ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁନାହିଁ ? ୧୭ ମୋହର ଅପରାଧ ଅଳୀରେ ମୋହରାଡ଼କିତ ହୋଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଅଧର୍ମ ବାନ୍ଧୁ ରଖୁଅଛ । ୧୮ ଆଉ, ପର୍ବତ ପଡ଼ିଲେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୁଏ ଓ ଶୈଳ ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ତରିତ ହୁଏ; ୧୯ ଜଳ ପରସ୍ତରକୁ କ୍ଷୟ କରେ; ଜଳର ପ୍ଳାବନ ପୃଥିବୀର ଧୂଳି ଧୋଇନିଏ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ଆଶା ନାଶ କରୁଅଛ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ସଦାକାଳ ଗହା ଉପରେ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଉଅଛ, ତେଣୁ ସେ ଚାଲିଯାଏ; * ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ମୁଖ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଗହାକୁ ଦୂର କରି ଦେଉଅଛ । ୨୧ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ସମ୍ଭରମପରାପତ ହେଲେ, ସେ ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଅବନତ ହେଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବୋଧ ପାଏ ନାହିଁ । ୨୨ ମାତ୍ର ଗହାର ନିଜ ମାଂସ ବ୍ୟୟା ଭୋଗ କରେ ଓ ଗହାର ପ୍ରାଣ ଅନ୍ତରେ ବ୍ୟୟାକୁ ହୁଏ ।

୧୫

ଇଲାଫସ୍ - ଆୟୁବଠାରେ ଈଶ୍ଵର ଭୟ ନାହିଁ
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ତୈମନାୟ ଇଲାଫସ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ କ'ଣ ଅସାର ଜ୍ଞାନରେ ଉତ୍ତର ଦେବ ? ଓ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁରେ ଆପଣା ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ? ୩ ସେ କ'ଣ ଅନର୍ଥକ କଥାରେ ଓ ନିଷ୍ଠାଳ ବାକ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତି କରିବ ? ୪ ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ତ ଭୟ ଦୂର କରି ଦେଉଅଛ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭକ୍ତି କ୍ଷୀଣ କରୁଅଛ । ୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଅପରାଧ ତୁମ୍ଭ ମୁଖକୁ ଶିଖାଉଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଧୂର୍ତ୍ତର ଜିହ୍ଵା ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ । ୬ ତୁମ୍ଭର ନିଜ ମୁଖ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୋଷୀ କରୁଅଛି, ମୁଁ କରୁ ନାହିଁ; ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଓଷାଧର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଉଅଛି । ୭ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ପରାଧମାତ ? ଅବା ପର୍ବତଗଣ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲ ? ୮ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା ଶୁଣିଅଛ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ଆତମସାତ୍ କରୁଅଛ ? ୯ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଜଣା କେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅବୁଝା କେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝୁଅଛ ? ୧୦ ପକ୍ଷିକେଶ ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅପେକ୍ଷା ପରାଗମ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୧ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ଵନା-ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ତ୍ତି କି କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କୋମଳ ଆଲପ କି ତଦ୍ଭୟ ? ୧୨ ତୁମ୍ଭ ମନ ତୁମ୍ଭକୁ କାହିଁକି ବିପଥରେ ନେଇଯାଏ ? ଓ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ କାହିଁକି ମରମର କରେ ୧୩ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ ଉଠାଉଅଛ ଓ ଆପଣା ମୁଖରୁ ଏପରି କଥା ବାହାରିବାକୁ ଦେଉଅଛ ? ୧୪ ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ଯେ, ସେ ଶୁଚି ହୋଇପାରେ ? ଓ ସ୍ତ୍ରୀଜାତ ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ଯେ, ସେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇପାରେ ? ୧୫ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ପବିତ୍ରଗଣାଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଆହୁରି, ଗହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମଳ ନୁହେଁ । ୧୬ ତେବେ ଘୃଣାହିଁ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ, ଅଧର୍ମକୁ ଜଳ ପରି ପାନକାରୀ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ, ସେ କେତେ ନୁହନ ! ୧୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବି, ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ମୁଁ ଯାହା ଦେଖିଅଛି, ଗହା ପରକାଶ କରିବି; ୧୮ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଗହା ପାଇ କହି ଅଛନ୍ତି ଓ ଗୁପ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି; ୧୯ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଓ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୟାତ କଲା ନାହିଁ; ୨୦ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣାର ଯାବଜ୍ଞାବନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉପଦ୍ରବ ପାଇଁ ନିରୂପିତ ବର୍ଷଯାଏ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରେ । ୨୧ ଗହାର କର୍ଣ୍ଣରେ ତ୍ରାସଜନକ ଶବ୍ଦ ଥାଏ, ସୌଭାଗ୍ୟ ସମୟରେ କ୍ଳେଶନକାରୀ ଗହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ; ୨୨ ସେ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଫେରି ଆସିବ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରେ ନାହିଁ ଓ ସେ ଖତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷିତ; ୨୩ ସେ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବାହାରେ ବୁଲି କହଇ, ଗହା କାହିଁ ? ଅନ୍ଧକାରର ଦିନ ଗହାର ସନ୍ନିକଟ ବୋଲି ସେ ଜାଣେ । ୨୪ ସତ୍ତ୍ଵ ଓ ମନସ୍ତପ ଗହାକୁ ଭୀତ କରେ; ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ସସଜ୍ଜ ରାଜା ତୁଲ୍ୟ ଗହା ଗହାକୁ ପରାସ୍ତ କରେ; ୨୫ କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରିଅଛି ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ଗର୍ବିତରଣ କରୁଅଛି; ୨୬ ସେ ଶକ୍ତଗର୍ବୀ ହୋଇ ଆପଣା ଜାଲର ସ୍ଵୟଳ ଅଂଶ ଦେଖାଇ ଗହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଦୌଡ଼େ; ୨୭ ସେ ଆପଣା ମେଦରେ ଆପଣା ମୁଖ ଆରୁଛାଦନ କଲା ଓ କଟିଦେଶ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ କଲା; ୨୮ ଆଉ, ସେ ଉଜାଡ଼-ନଗରରେ ନିବାସୀରହିତ ଓ ତିପି ହେବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ଗୃହରେ ବାସ କଲା । ୨୯ ଏଣୁ ସେ ଧନବାନ ହେବ ନାହିଁ, ଅବା ଗହାର ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଵାୟା ହେବ ନାହିଁ; କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ଭୂମିକି ଓହଲିବ

* ୧୪:୨୦ ଚାଲିଯାଏ; ମରିଯାଏ

ନାହିଁ । ୩୦ ସେ ଅନ୍ୟକାରରୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବ ନାହିଁ, ଅଗ୍ନିଶିଖା ଗହାର ଶାଖା ଶୁଷ୍କ କରିବ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖର ନିଶ୍ଚିନ୍ତାରେ ସେ ଉଡ଼ିଯିବ ।* ୩୧ ସେ ଆପଣାକୁ ଭଲ ଭାବେ କରି ଅସାରଗରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁ; କାରଣ ଅସାରଗ ହିଁ ଗହାର ପୁରସ୍କାର ହେବ । ୩୨ ଗହା ଆପଣା ସମୟ ପୂର୍ବେ ଶେଷ ପାଇବ ଓ ଗହାର ଶାଖା ସତେଜ ହେବ ନାହିଁ । ୩୩ ସେ ଦରୁକ୍ଷାଳଗ ନ୍ୟାୟ ଆପଣା ଅପକୃପା ଫଳ ଝାଡ଼ି ପକାଇବ ଓ ଜାତବୃକ୍ଷ ନ୍ୟାୟ ଆପଣା ଫୁଲ ପକାଇ ଦେବ । ୩୪ କାରଣ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଅପକୃତ ହେବେ ଓ ଅଗ୍ନି ଲାଞ୍ଜର ତମ୍ବୁସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୩୫ ସେମାନେ ଅନିଷ୍ଟ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଅଧର୍ମ ପରସ୍ତ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ପରଗରଣା ପରସ୍ତ କରେ ।

୧୭

ଆୟୁବ - ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ମିଥ୍ୟା ସାନ୍ତତ୍ୱନାକାରୀ

୧ ଏଥରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ମୁଁ ଏପରି ଅନେକ କଥା ଶୁଣିଅଛି; ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖଦାୟକ ସାନ୍ତତ୍ୱନାକାରୀ ଅଟ । ୩ ଅସାର କଥାରେ କି ଶେଷ ଥାଏ ? ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ କେଉଁ କଥା ଉତ୍ତର କରୁଅଛି ? ୪ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି କହି ପାରୁନାହିଁ; ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରାଣ ଫୋର ପୁରାଣର ଅବସ୍ଥାରେ ଥାନ୍ତ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାକ୍ସମାଳା ଏକତ୍ର ଖଞ୍ଜି ପାରୁନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଆପଣା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ପାରୁନାହିଁ । ୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବଳ କରୁନାହିଁ ଓ ମୋ’ ଓଷାଧରର ସାନ୍ତତ୍ୱନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଉପଶମ କରୁନାହିଁ । ୬ ମୁଁ କଥା କହିଲେ ହେଁ ମୋ’ ଦୁଃଖର ଉପଶମ ହେଉ ନାହିଁ; ମୁଁ ନୀରବ ହେଲେ ହେଁ ମୋହର ଆରାମ ହୁଏ ନାହିଁ । ୭ ମାତ୍ର ସେ ଏବେ ମୋତେ କଲ୍ଲନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସକଳ ସତ୍ୟତା ଶୁଣୁ କରୁଅଛ । ୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦୃଢ଼ କରି ଧରିଅଛ, ଏହା ମୋର ପୁରତିକୂଳରେ ସାକ୍ଷୀ ହୁଏ; ଆଉ, ମୋ’ କ୍ଷୀଣତା ମୋ’ ପୁରତିକୂଳରେ ଉଠି ମୋ’ ମୁଖ ଆଗରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ । ୯ ସେ ନିଜ କୋପରେ ମୋତେ ବିଦାରଣ ଓ ଉତ୍ତମ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋ’ ଉପରେ ଦନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି; ମୋହର ବିପକ୍ଷ ମୋ’ ଉପରେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଡାକି କରିଅଛି । ୧୦ ସେମାନେ ମୋ’ ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ମେଲ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଧକ୍କାକାରପୂର୍ବକ ମୋ’ ଗାଳରେ ମାରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ୧୧ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରୁନାହିଁ ଓ ମୋତେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି । ୧୨ ମୁଁ ଆରାମରେ ଥିଲି, ସେ ମୋତେ ଭଗ୍ନ କଲେ; ହଁ, ମୋ’ ବେକ ଧରି ମୋତେ କରୁଡ଼ି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେ ମୋତେ ଆପଣାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୂପେ ସ୍ୱାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଗହାଙ୍କ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ମୋତେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଘେରିଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ବୃକ୍ଷ ବିଦାରଣ କରୁନାହିଁ ଓ ଦୟା କରୁନାହିଁ ନାହିଁ; ସେ ମୋହର ପିତୃ ଭୂମିରେ ଢାଳୁନାହିଁ । ୧୪ ସେ ମୋତେ ଭାଙ୍ଗିଭାଙ୍ଗି ଭାଙ୍ଗି ପକାନ୍ତି; ସେ ବୀର ପରି ମୋର ଉପରକୁ ଧାଇଁ ଆସନ୍ତି । ୧୫ ମୁଁ ଆପଣା ଚର୍ମ ଉପରେ ଅଖା ସିଦ୍ଧାଅଛି ଓ ଆପଣା ଶୁଦ୍ଧ ଧୂଳିରେ ରଖିଅଛି । ୧୬ ଗୋଦନରେ ମୋହର ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇଅଛି ଓ ମୁଦୁରୁଚ୍ଛାୟା ମୋ’ ଚକ୍ଷୁର ପତ୍ର ଉପରେ ଅଛି । ୧୭ ତଥାପି ମୋ’ ହସ୍ତରେ ଦୌରାତମ୍ଭ ନାହିଁ ଓ ମୋହର ପୁରାଣ ନିର୍ମଳ । ୧୮ ଗୋ ପୃଥ୍ୱୀ, ମୋହର ରକ୍ତ ଆରୁଚ୍ଛାଦନ କର ନାହିଁ ଓ ମୋହର କରନ୍ଦନ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀୟାନ ନ ପାଏ । ୧୯ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୋ’ ପକ୍ଷରେ ପରମାଣଦାତ୍ର ସ୍ୱପ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି । ୨୦ ମୋ’ ମିତ୍ରଗଣ ମୋତେ ତୁଚ୍ଛ କରୁନାହିଁ; ମାତ୍ର ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲୋଡ଼କ ଢାଳେ; ୨୧ ଯେପରି ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ମନୁଷ୍ୟର ଓ ପୁରତିବାସୀ ନିକଟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ନ୍ୟାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୨୨ କାରଣ ଅଲ୍ପ ବର୍ଷ ଗତ ହେଲେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଯାଇ ମୁଁ ଫେରି ଆସିବି ନାହିଁ, ସେହି ପଥରେ ମୁଁ ଯିବି ।

୧୭

ଆୟୁବ - ମୋହର ଭରସା କାହିଁ ?

୧ ମୋହର ପୁରାଣ କ୍ଷୟ ପାଉଅଛି ଓ ମୋହର ଦିନ ଅବସାନ ହେଉଅଛି, ମୋ’ ନିମନ୍ତେ କବର ପରସ୍ତ ଅଛି । ୨ ନିଶ୍ଚୟ ପରିହାସକମାନେ ମୋ’ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧ ମୋ’ ଚକ୍ଷୁଗୋଚରରେ ଅଛି । ୩ ହେ ପରମେଶ୍ୱର ବିନୟ କରୁଅଛି, ପୁରତିନିଧି ଦିଅ, ଆପଣା ନିକଟରେ

* ୧୫:୩୦ ସେ ଉଡ଼ିଯିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମରିଯିବ

ଆପେ ମୋ' ପାଇଁ ଲଗା ହୁଏ; ଆଉ କିଏ ମୋ' ହାତରେ ହାତ ଦେବ ? ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ବୁଝିବୁ ଗୁପ୍ତ କରିଅଛ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବ ନାହିଁ । ୫ ଯେ ଆପଣା ମିତ୍ରଗଣକୁ ଲୁଚା ରୂପେ ସମର୍ପଣ କରେ, ଗହୀର ସନ୍ତାନଗଣର ଚକ୍ଷୁ ନିସ୍ତେଜ ହେବ । ୬ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାସ୍ୟାସପଦ କରିଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ପରକାଶରେ ଘୃଣାପାତ୍ର ହୋଇଅଛି । ୭ ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ମଧ୍ୟ ମୋର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛି ଓ ମୋହର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ୮ ସରଳ ଲୋକେ ଏଥିରେ ଚମତକୃତ ହେବେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକ ଅଧାର୍ମିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବ । ୯ ତଥାପି ଧାର୍ମିକ ଆପଣା ମାର୍ଗ ଦୃଢ଼ କରି ଧରିବ ଓ ଶୁଚିହସ୍ତ ଲୋକ ଆହୁରି ଆହୁରି ବଳବାନ ହେବ । ୧୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ଫେରି ଆସ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକ ପାଇବି ନାହିଁ । ୧୧ ମୋହର ବଞ୍ଚିବାର ଦିନସବୁ ଅତୀତ ହେଲା, ମୋହର ଅଭିପ୍ରେୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋର ମନର ସଂକଳ୍ପସବୁ ନିଷ୍ଫଳ ହେଲା । ୧୨ ସେମାନେ ଗତରିକୁ ଦିନ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଆଳୁଅକୁ ଅନ୍ଧକାରର ସନ୍ନିକଟ ବୋଲି କହନ୍ତି । ୧୩ ଯଦି ମୁଁ ପାତଳକୁ ଆପଣାର ଗୃହ ବୋଲି ଅନାଏ; ଯଦି ମୁଁ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆପଣା ଶୟ୍ୟା ବିଛାଇଅଛି; ୧୪ ଯଦି ମୁଁ କ୍ଷୟକୁ କହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପିତା; କାଟକୁ କହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମାତା ଓ ଭଗିନୀ; ୧୫ ତେବେ ମୋହର ଭରସା କାହିଁ ? ଓ ମୋହର ଭରସା କିଏ ଦେଖିବ ? ୧୬ ଗହୀ ପାତଳର ଅର୍ଗଳ ଆଡ଼କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବ, ତହିଁରେ ଏକାବେଳେ ମାଟିରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ।

୧୮

ବିଲଦ୍ - ଦୁଷ୍ଟ ପୁରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରହାର
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଶୂନ୍ୟ ବିଲଦ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ କାଳ କଥା ଧରିବା ପାଇଁ ଜାଲ ପାତିବ ? ୨ ବିବେଚନା କର, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କହିବା । ୩ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପଶୁ ପରି ଗଣା ଯାଉଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛୁ ? ୪ କ୍ରୋଧରେ ଆପଣାକୁ ବିଦାର୍ଶଣ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ'ଣ ପୃଥ୍ୱୀ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ? ଅବା ଶୈଳ କ'ଣ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନରୁ ଦୂରୀକୃତ ହେବ ? ୫ ହଁ, ଦୁଷ୍ଟର ଦାପ୍ତ ନିଭାଯିବ ଓ ଗହୀର ଅଗ୍ନିକଣା ନିସ୍ତେଜ ହେବ । ୬ ଗହୀର ତମ୍ଭୁରେ ଆଳୁଅ ଅନ୍ଧାର ହେବ ଓ ଗହୀର ଉପରିସ୍ଥ ପୁରଦାପ ନିଭାଯିବ । ୭ ଗହୀର ସାମର୍ଥ୍ୟର ଗତି ସତ୍ତ୍ୱକୃତ ହେବ ଓ ଗହୀର ନିଜ ମନ୍ତ୍ରଣା ଗହୀକୁ ତଳେ ପକାଇବ । ୮ ସେ ଆପଣା ଚରଣ ଦୁପ୍ପାରି ଜାଲରେ ପଡ଼େ ଓ ସେ ଫାନ୍ଦ ଉପରେ ଗମନାଗମନ କରେ । ୯ ଫାଶ ଗହୀର ଗୋଇଠିକି ଧରିବ ଓ ଜାଲ ଗହୀକୁ ଧରିବ । ୧୦ ଗହୀ ପାଇଁ ଫାଶ ଭୂମିରେ ଗୁପ୍ତ ଅଛି ଓ ପଥରେ ଗହୀ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ର ଅଛି । ୧୧ ଭୟଞ୍ଜକର ଗହୀକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭୀତ କରିବ ଓ ଗହୀର ଗୋଡ଼େ ଗୋଡ଼ାଇବ । ୧୨ ଗହୀର ବଳ କ୍ଷୁଧାରେ କ୍ଷୀଣ ହେବ ଓ ଗହୀର ଶେଷ ସମୟକୁ ବିପଦ ପୁରସ୍କୃତ ଥିବ । ୧୩ ଗହୀ ଗହୀର ଶରୀରର ଅବୟବସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ, ହଁ, ମୃତ୍ୟୁର ପରାଧମାତା ଗହୀର ଅବୟବସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୧୪ ସେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ-ସ୍ୱଧରୁ ତମ୍ଭୁରୁ ଉତ୍ପାତ ହେବ ଓ ସେ ଭୟଞ୍ଜକର ରାଜା ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବ । ୧୫ ଗହୀର ଅସମ୍ପର୍କୀୟ ଲୋକ ଗହୀର ତମ୍ଭୁରେ ବାସ କରିବ, ଗହୀର ନିବାସ-ସ୍ୱଧାନ ଉପରେ ଗନ୍ଧକ ବିଞ୍ଚିଯିବ । ୧୬ ତଳେ ଗହୀର ମୂଳ ଶୁଷ୍କ ହେବ ଓ ଉପରେ ଗହୀର ଶାଖା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୧୭ ପୃଥ୍ୱୀରୁ ଗହୀର ସମୃଦ୍ଧି ଲୁପ୍ତ ହେବ ଓ ପଥରେ କେହି ଗହୀର ନାମ ଧରିବ ନାହିଁ । ୧୮ ସେ ଆଳୁଅରୁ ଅନ୍ଧାରକୁ ତଡ଼ାଯିବ ଓ ଜଗତରୁ ଘଉଡ଼ାଯିବ । ୧୯ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀର ପୁତ୍ର କି ପୌତ୍ର ରହିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହୀର ପୁରବାସ-ସ୍ୱଧାନରେ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ । ୨୦ ଯେପରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଗହୀର ବିନାଶର ଦିନ ଲାଗି ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ପଶ୍ଚିମବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଚମତକୃତ ହେବେ । ୨୧ ନିଶ୍ଚୟ ଅଧାର୍ମିକର ବସତି ଏହିପରି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା ଲୋକର ସ୍ୱଧାନ ଏହି ।”

୧୯

ଆୟୁବ - ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାଣିବ
 ୧ ଏଥିରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ କାଳ ମୋ' ପୁରାଣକୁ ବିରକ୍ତ କରିବ ଓ କଥାରେ ମୋତେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗିବ ? ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଶ ଥର ମୋତେ ତିରସ୍କାର କରି ସାରିଲଣି, ମୋ' ପୁରତି ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଉ ନାହିଁ । ୪ ହେଉ, ମୁଁ ଭ୍ରମ କରିଅଛି, ମୋହର ଭ୍ରମ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ଥାଏ । ୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିତନ୍ତ ମୋ' ଉପରେ

ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ କରିବ ଓ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋ' ଗୁଲାନିର ପୁରତିବାଦ କରିବ; ୬ ତେବେ ଜାଣ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' ବିଷୟରେ ବିପରୀତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଜାଲରେ ମୋତେ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରିଅଛନ୍ତି। ୭ ଦେଖ, ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟପରାୟୁକ୍ତ କରନ୍ତନ କରେ, ମାତ୍ର ଗହା ଶୁଣାଯାଉ ନାହିଁ; ମୁଁ ସାହାୟତା ନିମନ୍ତେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରେ, ମାତ୍ର କିଛି ବିଚାର ହୁଏ ନାହିଁ। ୮ ସେ ମୋ' ପଥ ରୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ମୁଁ ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ମୋହର ପଥ ଅନ୍ୟକାରମୟ କରିଅଛନ୍ତି। ୯ ସେ ମୋ' ଗୌରବ-ବସ୍ତ୍ରର କାଢ଼ି ପକାଇଅଛନ୍ତି ଓ ମୋ' ମସ୍ତକରୁ ମୁକୁଟ ନେଇଅଛନ୍ତି। ୧୦ ସେ ଚାରିଆଡ଼େ ମୋତେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ସରିଗଲିଣି ଓ ସେ ମୋହର ଭରସା ବୃକ୍ଷ ପରି ଉତ୍ପାଟନ କରିଅଛନ୍ତି। ୧୧ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପରାୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ମୋତେ ଆପଣାର ଜଣେ ବିପକ୍ଷ ପରି ଗଣନା କରନ୍ତି। ୧୨ ଗହାଞ୍ଜର ସୈନ୍ୟଗଣ ଏକତ୍ର ଆସନ୍ତି ଓ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପଥ ପରାସ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ମୋ' ତମ୍ଭୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଛାଉଣି କରନ୍ତି। ୧୩ ସେ ମୋହର ଜାତିମାନଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋହର ପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅପରିଚିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି। ୧୪ ମୋ' କୁଟୁମ୍ବବର୍ଗ ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମୀୟ ମିତ୍ରଗଣ ମୋତେ ପାସୋରିଅଛନ୍ତି। ୧୫ ମୋ' ଗୃହନିବାସୀମାନେ ଓ ମୋ' ଦାସୀମାନେ ମୋତେ ଅଜଣା ଲୋକ କରି ଗଣନ୍ତି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଦେଶୀ ହୋଇଅଛି। ୧୬ ମୁଁ ଆପଣା ଦାସକୁ ଡାକିଲେ ଓ ନିଜ ମୁଖରେ ବିନତି କଲେ ହେଁ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଏ ନାହିଁ। ୧୭ ମୋ' ନିଶ୍ଵାସ ମୋ' ଭାର୍ଯ୍ୟ ପୁରତି ଓ ମୋ' ନିବେଦନ ମୋ' ସହୋଦର ପୁରତି ଘୁଣିତ। ୧୮ ବାଳକମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି; ମୁଁ ଉଠିଲେ, ସେମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହନ୍ତି। ୧୯ ମୋହର ସୁହୃଦମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସ୍ନେହ କଲି, ସେମାନେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି। ୨୦ ମୋ' ମାଂସ ଓ ଚର୍ମରେ ମୋହର ଅସ୍ତ୍ର ଲାଗି ଯାଇଅଛି ଓ ମୁଁ ଚର୍ମାବଶିଷ୍ଟଦନ୍ତ ହୋଇ ବଞ୍ଚିଅଛି। ୨୧ ହେ ମୋହର ମିତ୍ରମାନେ, ମୋ' ପୁରତି ଦୟା କର, ମୋ' ପୁରତି ଦୟା କର; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ମୋତେ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଅଛି। ୨୨ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ଗତନା କରୁଅଛ ଓ ମୋ' ମାଂସରେ ତୃପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ? ୨୩ ଆହା, ଏବେ ମୋ' କଥାସବୁ ଯେବେ ଲେଖା ଯା'ନ୍ତ ! ଆହା, ଗହାସବୁ ଯେବେ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୁଅନ୍ତ ! ୨୪ ଯେବେ ଲୌହ ଲେଖନୀ ଓ ସାସା ଦ୍ରୁମର ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଗହାସବୁ ପାଷାଣରେ ଖୋଦିତ ହୁଅନ୍ତ ! ୨୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଓ ଶେଷରେ ସେ ପୃଥ୍ଵୀ ଉପରେ ଠିଆ ହେବେ; ୨୬ ପୁଣି, ମୋହର ଚର୍ମ ଏହି ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ହେଁ ମୁଁ ମାଂସବିହୀନ* ହୋଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖିବି; ୨୭ ମୁଁ ଗହାଙ୍କୁ ଆପଣାର ସପକ୍ଷ ଦେଖିବି, ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଗହାଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ଅନ୍ୟ ନୁହେଁ। ବକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ହୃଦୟ କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି। ୨୮ ମୋ'ଠାରେ ମୂଳକଥା ଦେଖାଯିବାରୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଗହାକୁ ଗତନା କରିବା ? ୨୯ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତନ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହୁଅ; କାରଣ କୋପ ଖତନରୂପ ଶାସ୍ତି ଆଣିବ; ତହିଁରେ ବିଚାର ଯେ ଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରିବ।

୨୦

ସୋଫର - ଦୁଷ୍ଟ ଦୁଃଖଭୋଗ କରନ୍ତି

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ନାମାଥୀୟ ସୋଫର ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ଏଥିପାଇଁ ମୋର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଚକ୍ଷୁକଳତ ସକାଶୁ ମୋହର ଚିନ୍ତା ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଏ। ୩ ମୁଁ ଯେଉଁ ଅନୁଯୋଗ ଶୁଣିଲି, ଗହା ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ କରେ ଏବଂ ମୋହର ବୁଦ୍ଧବିଶିଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଏ। ୪ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ, ପୁରାତନ କାଳରୁ ପୃଥ୍ଵୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵାପନଠାରୁ ୫ ଦୁଷ୍ଟର ଜୟଧ୍ଵନି ଅଲପ କାଳ ଓ ଅଧାର୍ମିକର ଆନନ୍ଦ କ୍ଷଣମାତ୍ର ସ୍ଵାପ୍ନା ? ୬ ଯଦ୍ୟପି ଗହାର ମହତତ୍ଵ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠେ ଓ ଗହାର ମସ୍ତକ ମେଘ ସ୍ଵର୍ଗ କରେ; ୭ ତଥାପି ସେ ଆପଣା ମଳ ତୁଲ୍ୟ ଅନନ୍ତ କାଳ ନଷ୍ଟ ହେବ; ଯେଉଁମାନେ ଗହାକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ କହିବେ, ସେ କାହିଁ ? ୮ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ତୁଲ୍ୟ ଉଡ଼ିଯିବ, ଆଉ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ; ହଁ, ସେ ଗତରିକାଳୀନ ଦର୍ଶନ ତୁଲ୍ୟ ଦୂରାକୃତ ହେବ। ୯ ଯେଉଁ ଚକ୍ଷୁ ଗହାକୁ ଦେଖିଲା, ଆଉ ଗହାକୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ; କିପରି ଗହାର ବାସସ୍ଥାନ ଗହାକୁ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ। ୧୦ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ* ଗହାର ସମ୍ପଦତି

* ୧୯:୨୭ ମାଂସବିହୀନ କିମ୍ବା ମାଂସରେ * ୨୦:୧୦ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ କିମ୍ବା ଗହାର ହସ୍ତ

ଫେରାଇ ଦେବେ । ୧୧ ଗହାର ଅସ୍ତ୍ର ଗହାର ଯୌବନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଣ, ମାତର ଗହା ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧୂଳିରେ ଶୟନ କରିବ । ୧୨ ଯଦ୍ଯଦି ଦୁଷ୍ଟଗ ଗହାର ମୁଖକୁ ସୁମିଷ୍ଟ ଲାଗେ, ଯଦ୍ଯଦି ସେ ଆପଣା ଜିହ୍ୱା ତଳେ ଗହା ଲୁଗାଇ ରଖେ; ୧୩ ଯଦ୍ଯଦି ସେ ଗହା ଯାକି ରଖି ନ ଛାଡ଼େ, ମାତର ଆପଣା ମୁଖ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥାଏ; ୧୪ ତଥାପି ଗହାର ଆହାର ଉଦରରେ ବିକୃତ ହୁଏ, ଗହା ଗହାର ଅନ୍ତରରେ କାଳସର୍ପର ଗରଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୧୫ ସେ ଧନ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ଓ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗହା ଉଦ୍ଗାର କରିବ; ପରମେଶ୍ୱର ଗହାର ଉଦରରୁ ଗହାସବୁ ଦୂର କରିବେ । ୧୬ ସେ କାଳସର୍ପର ବିଷ ରୁଷିବ; ବିଷଧରର ଜିହ୍ୱା ଗହାକୁ ବଧ କରିବ । ୧୭ ସେ ନଦୀମାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ମଧୁ ଓ ନବନୀତ ପରବାହୀ ସ୍ୱରୋଚମାନ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ୧୮ ସେ ଯହିଁ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କଲା, ଗହା ଫେରାଇ ଦେବ ଓ ଗ୍ରାସ କରିବ ନାହିଁ; ସେ ଆପଣା ପରାପତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ । ୧୯ କାରଣ ସେ ଦରିଦ୍ରକୁ ଉପଦ୍ରବ ଓ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛି; ସେ ଭୌତ୍ୟମ୍ବୁପୂର୍ବକ ଗୃହ ଅପହରଣ କରିଅଛି; ଆଉ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତରରେ କିଛି ଶାନ୍ତି ପାଇଲା ନାହିଁ, ଏଣୁ ସେ ଆପଣା ଇଷ୍ଟ ବସତୁରୁ କିଛି ହିଁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୧ ଯାହା ସେ ଗ୍ରାସ କଲା ନାହିଁ, ଏପରି କିଛି ନ ଥିଲା; ଏହେତୁ ଗହାର ସୁଦଶା ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ ରହିବ ନାହିଁ । ୨୨ ସେ ଆପଣା ପରଚୁରଗର ପୂର୍ଣ୍ଣାଗରେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବ; ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗରସ୍ୱତ ପରତେୟକର ହସ୍ତ ଗହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ । ୨୩ ସେ ଆପଣା ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଯତ ହେବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଗହା ଉପରେ ଆପଣା କୋପର ପରଚଣ୍ଡତା ନିକ୍ଷେପ କରିବେ ଓ ସେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଗହା ଉପରେ ଗହା ବୃଷ୍ଟି କରିବେ । ୨୪ ସେ ଲୌହ ଅସ୍ତ୍ର ନିକଟରୁ ପଳାଇବ, ଆଉ ପିତୃଲଧନୁର ଡାର ଗହାକୁ ବିଦ୍ୟ କରିବ । ୨୫ ସେ ଗହା ଟାଣେ ଓ ଗହା ଗହାର ଶରୀରରୁ ବାହାରି ଥାଏ; ହିଁ, ଗହାର ପିତୃସ୍ୱଥାଳାରୁ ତେଜସ୍କର ଡାରଗର ନିର୍ଗତ ହୁଏ; ସେ ନାନ ଭୟରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ୨୬ ସମୁଦାୟ ଅଧ୍ୟକାର ଗହାର ଧନ ରୂପେ ସଞ୍ଚିତ ହୁଏ; ମନୁଷ୍ୟର ଅଫୁଟ୍ତକା ଅଗ୍ନି ଗହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ଗହା ଗହାର ତମ୍ବୁରେ ଅବଶିଷ୍ଟସକଳ ଭସ୍ମ କରିବ । ୨୭ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଗହାର ଅଧର୍ମ ପରକାଶ କରିବ ଓ ପୃଥିବୀ ଗହାର ବିପକ୍ଷରେ ଉଠିବ । ୨୮ ଗହାର ଗୃହର ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡ଼ିଯିବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ଗହାର ସର୍ବସ୍ୱପ୍ତ ବହିଯିବ । ୨୯ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟଲୋକର ଏହି ବାଣ୍ଟ ଓ ଗହା ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିରୂପିତ ଅଧିକାର ।

୨୧

ଆୟୁବ - ଦୁଷ୍ଟ ସମୂହ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି

୧ ଏଥିରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ମନୋଯୋଗ କରି ମୋ’ କଥା ଶୁଣ ଓ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତତ୍ୱନା ହେଉ । ୩ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦିଅ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ କଥା କହିବି ଓ ମୁଁ କହିସାରିଲା ଉତ୍ତରରେ ଉପହାସ କରୁଥାଅ । ୪ ମୋ’ ଗୁହାରି କ’ଣ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟରେ ? ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ଅପୈର୍ଯ୍ୟ ନୋହିବି ? ୫ ମୋତେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଚମତକୃତ ହୁଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ହାତ ଦିଅ । ୬ ମୁଁ ସମରଣ କଲେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ ଓ ମୋ’ ଶରୀର କମ୍ପିତ ହୁଏ । ୭ ଦୁଷ୍ଟମାନେ କାହିଁକି ଜୀବିତ ଥା’ନ୍ତି, ବୃଦ୍ଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମରେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହୁଅନ୍ତି ? ୮ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ସେମାନଙ୍କ ବୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ସ୍ୱପ୍ନାକୃତ ହୁଅନ୍ତି । ୯ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ଭୟରୁ ରକ୍ଷିତ ଥାଏ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଯତ୍ନ ନ ଥାଏ । ୧୦ ସେମାନଙ୍କ ବୃଷ୍ଟ ସତ୍ତ୍ୱେ କରି ନିଷ୍ଠୁଳ ହୁଏ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ଗାଢ଼ା ପରସବ କରେ ଓ ଗର୍ଭପାତ କରେ ନାହିଁ । ୧୧ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଳକଗଣକୁ ପଲ ପରି ବାହାରେ ପଠାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି । ୧୨ ସେମାନେ ତବଳା ଓ ବୀଣା ବଜାଇ ଗାନ କରନ୍ତି ଓ ବଂଶାଧିପ୍ତନିରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । ୧୩ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସମୂହ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନ କ୍ଷେପଣ କରନ୍ତି ଓ ଏକ ନିମିଷରେ ପାତଳକୁ* ଓହ୍ଲାଇ ଯା’ନ୍ତି । ୧୪ ତଥାପି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ; କାରଣ ଆତ୍ମମାନେ ତୁମ୍ଭ ମାର୍ଗବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ବାଞ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ୧୫ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କିଏ ଯେ, ଆତ୍ମମାନେ ଗହାତ୍ତକର ସେବା କରିବା ? ଓ ଗହାତ୍ତକ ନିକଟରେ ପରାଧୀନ କଲେ, ଆତ୍ମମାନେ କି ଲାଭ ପାଇବା ?’ ୧୬ ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କର ସୁଖ ସମୂହ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନାହିଁ; ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ମୋ’ଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ । ୧୭ କେତେ ଥର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପରଦାପ ନିଭାଯାଏ ? ସେମାନଙ୍କ ବିପଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼େ ? ଓ

* ୨୧:୧୩ ପରକୃତରେ ସିଓଲ୍ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମୁଦ୍ଯମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ କିଅବା କବରକୁ

ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ କଲେଶ ବିତରଣ କରନ୍ତି ? ୧୮ ସେମାନେ ବାୟୁ ଆଗରେ କୁଟା ପରି ଓ ବତସରେ ଉଡ଼ନ୍ତା ଦୁଷ୍ଟ ପରି ହୁଅନ୍ତି ? ୧୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ପରମେଶ୍ୱର ଗହୀର ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ଗହୀର ଅଧର୍ମ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । ସେ ଗହୀକୁ ହିଁ ପରତିଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି, ତହିଁରେ ସେ ଗହୀ ଜାଣିବ । ୨୦ ଗହୀର ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଗହୀର ବିନାଶ ଦେଖୁ ଓ ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପାନ କରୁ । ୨୧ କାରଣ ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଗହୀର ମାସସଂଖ୍ୟା କଟା ଗଲେ,† ଗହୀର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ବଂଶରେ କି ଗହୀର କିଛି ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ ? ୨୨ ପରମେଶ୍ୱର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରବାସୀମାନଙ୍କର ଶାସନ କରନ୍ତି, ଏଣୁ କେହି କି ଗହୀତ୍ୱକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବ ? ୨୩ କେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରି ବଳବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ମରେ; ୨୪ ଗହୀର ସତନ ଦୁର୍ଗଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗହୀର ଅସ୍ୱପ୍ନର ମେଦ ସତେଜ ଥାଏ । ୨୫ ଆଉ, କେହି ପ୍ରାଣର ଚିକିତ୍ସାରେ ମରେ ଓ କେତେବେଳେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ଆସପ୍ରାଦ ପାଏ ନାହିଁ । ୨୬ ଏମାନେ ଏକ ସମାନ ମାଟିରେ ଶୟନ କରନ୍ତି‡ ଓ କାଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କରେ । ୨୭ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଚାରସବୁ ଓ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟକଲ୍ପିତ ସଂକଳ୍ପସବୁ ଜାଣେ । ୨୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ସେହି ଅଧିପତିର ଗୃହ କାହିଁ ? ଓ ସେହି ଦୁଷ୍ଟର ବସତି-ତମସୁ କାହିଁ ? ୨୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପଞ୍ଚମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ନାହିଁ ? ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ, ୩୦ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ବିପଦର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷିତ ? ଓ ସେମାନେ କୋପର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନା ଯା'ନ୍ତି ? ୩୧ ଗହୀର ସମ୍ମୁଖରେ କିଏ ଗହୀର ପଥ ପରକାଶ କରିବ ? ଓ କିଏ ଗହୀର କୃତକର୍ମର ଫଳ ଗହୀକୁ ଦେବ ? ୩୨ ତଥାପି ସେ କବରକୁ ବହାଯିବ ଓ କବର ଉପରେ ପରହରୀ ରହିବ । ୩୩ ଉପତ୍ୟକାର ମୃତ୍ତିକା ଗହୀ ପରତି ମିଷ୍ଟ ହେବ, ଯେପରି ଗହୀ ପୂର୍ବରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ, ସେପରି ଗହୀର ପଶ୍ଚାତ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗମନ କରିବେ । ୩୪ ତେବେ କିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବୃଥାରେ ସାନ୍ତସ୍ତନା ଦେଉଅଛ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ତ କେବଳ ମିଥ୍ୟା ଥାଏ ।”

ଇଲାଫସ୍ - ଆୟୁବର ଦୁଷ୍ଟତା ଅଧିକ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୈମନାୟ ଇଲାଫସ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ମନୁଷ୍ୟ କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରତି ଲାଭଜନକ ହୋଇପାରେ ? ଅବଶ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଆପଣା ପରତି ଲାଭଜନକ ଅଟେ । ୩ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଅଟ, ଏହା କ’ଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସୁଖର କାରଣ ? ଅବା ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆପଣା ଆଚରଣ ସିଦ୍ଧ କରୁଅଛ, ଏହା କ’ଣ ଗହୀତ୍ୱ ପରତି ଲାଭଜନକ ? ୪ ଗହୀତ୍ୱ ପରତି ତୁମ୍ଭର ଭୟ ସକାଶୁ ସେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଯୋଗ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବିଚାରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ? ୫ ତୁମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟତା କ’ଣ ବଡ଼ ନୁହେଁ ? ଓ ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମର କିଛି ସାମା ନାହିଁ । ୬ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଅକାରଣରେ ଆପଣା ଭାଇଠାରୁ ବନ୍ଧକ ନେଇଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବସ୍ତୁରକ୍ଷାମାନଙ୍କଠାରୁ ବସ୍ତୁର କାଢ଼ି ନେଇଅଛ । ୭ ତୁମ୍ଭେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବା ପାଇଁ ଜଳ ଦେଇ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷୁଧ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦେଇ ନାହିଁ । ୮ ମାତର ବଳବାନ ଲୋକ ପୃଥିବୀ ଅଧିକାର କଲା ଓ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଲୋକ ତହିଁରେ ବାସ କଲା । ୯ ତୁମ୍ଭେ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଖାଲି ହାତରେ ବିଦାୟ କରିଅଛ ଓ ପିତୃହୀନର ବାହୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୧୦ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଫାନ୍ଦ ଅଛି ଓ ଆକର୍ଷକ ଭୟ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟାକୁଳ କରୁଅଛି । ୧୧ ଅବା ଅଧିକାର, ଯାହା ଲାଗି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖି ନ ପାର ଓ ଜଳଗଣି ତୁମ୍ଭକୁ ଆରକ୍ଷଣ କରୁଅଛି । ୧୨ ପରମେଶ୍ୱର କ’ଣ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ୱପ୍ନରେ ନାହାନ୍ତି ? ଓ ଗରାଗଣର ଉଚ୍ଚତା ଦେଖ, ସେସବୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ ! ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ‘ପରମେଶ୍ୱର କ’ଣ ଜାଣନ୍ତି ?’ ସେ ନିବିଡ଼ ଅଧିକାର ଦେଇ କ’ଣ ବିଚାର କରିପାରନ୍ତି ? ୧୪ ନିବିଡ଼ ମେଘମାଳ ଗହୀତ୍ୱର ଆବରଣ, ଏଣୁ ସେ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେ ଆକାଶଶତଳରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି । ୧୫ ଯହିଁରେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକେ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେହି ପୁରାତନ ପଥ ଧରିବ ? ୧୬ ସେମାନେ ଅକାଳରେ ଛିଣ୍ଡାଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସରୋତ ପରି ଭଲଗଲା; ୧୭ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ କରି ପାରନ୍ତି ?’ ୧୮ ତଥାପି ସେ ନାନା ଉଚ୍ଚତମ ଉଚ୍ଚତମରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ; ମାତର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଆତ୍ମଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ । ୧୯ ଧାର୍ମିକମାନେ ଗହୀ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି କହନ୍ତି, ୨୦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବା ଲୋକେ ନିଶ୍ଚୟ

† ୨୧:୨୧ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମଲେ ‡ ୨୧:୨୬ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଉଭୟ ମରନ୍ତି

ଉଚ୍ଛ୍ରିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି । ୨୧ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାତ୍ମକ ସହିତ ପରିଚିତ ହୁଅ, ତହିଁରେ ଶାନ୍ତି ହେବ; ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ମତ୍ସ୍ୟମାଳ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୨୨ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଗହାତ୍ମକ ମୁଖନିର୍ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଗହାତ୍ମକ ବାକ୍ୟ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସଞ୍ଚୟ କର । ୨୩ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରତି ଫେରିବ, ଯଦି ଆପଣା ତମ୍ଭରୁ ଅଧର୍ମ ଦୂର କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଢ଼ କରାଯିବ । ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଧୂଳିରେ ଆପଣା ଧନ ଓ ନଦୀସ୍ଥିତ ପଥର ମଧ୍ୟରେ ଓଫୀରର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପକାଇ ଦିଅ; ୨୫ ତହିଁରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତୁମ୍ଭର ଧନ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ବହୁମୂଲ୍ୟ ରୌପ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବେ । ୨୬ କାରଣ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ଟେକିବ । ୨୭ ତୁମ୍ଭେ ଗହାତ୍ମକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାନତ ପରିଶୋଧ କରିବ । ୨୮ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ବିଷୟ ମନସ୍ଥ କଲେ, ଗହା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ସଫଳ କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭର ସକଳ ପଥରେ ଘାପ୍ତି ପରକାଶିତ ହେବ । ୨୯ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବନତ କଲେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଉନ୍ନତି ହେବ* କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ନମର ଲୋକକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୩୦ ଯେଉଁ ଲୋକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ନୁହେଁ, ଗହାକୁ ହିଁ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ; ହିଁ, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର ଶୁଚିତ ଦ୍ୱାରା ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ।”

୨୩

ଆୟୁବ - ଇଶ୍ୱର କାହାନ୍ତି ?

୧ ଏଥରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, “ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୋହର ବିଳାପ ବିଦ୍ରୋହଭାବ-ବିଶିଷ୍ଟ; ୨ ମୋହର ଅଭିଯୋଗ ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ପାତ୍ର ଭାଗ୍ୟ । ୩ ଆହା, ମୁଁ କେଉଁଠାରେ ଗହାତ୍ମକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇବି, ଯେବେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି, ଯେବେ ଗହାତ୍ମକ ଆସନ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ! ୪ ତେବେ ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ ଛାମୁରେ ଆପଣା ଗୁହାରି ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଓ ଯୁକ୍ତିରେ ଆପଣା ମୁଖ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି । ୫ ସେ ମୋତେ ଯେଉଁ କଥା ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତେ, ଗହା ଜାଣନ୍ତି ଓ ସେ ଯାହା ମୋତେ କହନ୍ତେ, ଗହା ବୁଝନ୍ତି । ୬ ସେ କ’ଣ ଆପଣା ମହାପରାକ୍ରମରେ ମୋ’ ସଞ୍ଜେ ବିରୋଧ କରିବେ ? ନା; ମାତ୍ର ସେ ମୋ’ ପୁରତି ମନୋଯୋଗ କରିବେ । ୭ ସେଠାରେ ସରଳ ଲୋକ ଗହାତ୍ମକ ସଞ୍ଜେ ଯୁକ୍ତି କରି ପାରିବ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ବିରକତ୍‌ଗଠାରୁ ଚିରକାଳ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବି । ୮ ଦେଖ, ମୁଁ ପୂର୍ବ ଆତକୁ ଯାଏ, ମାତ୍ର ସେ ସେଠାରେ ନହାନ୍ତି ଓ ପଶ୍ଚିମ ଆତକୁ ଯାଏ, ମାତ୍ର ଗହାତ୍ମକ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ; ୯ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ବେଳେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଯାଏ, ମାତ୍ର ଗହାତ୍ମକର ଦର୍ଶନ ପାଇ ନ ପାରେ; ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଆପଣାକୁ ଗୋପନ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ଗହାତ୍ମକ ଦେଖି ନ ପାରେ । ୧୦ ମାତ୍ର ମୁଁ ଯେଉଁ ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରେ, ସେ ଗହା ଜାଣନ୍ତି; ସେ ମୋହର ପରୀକ୍ଷା କଲା ଉତ୍ତରେ ମୁଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରି ଉତ୍ତରୀଣ ହେବି । ୧୧ ମୋହର ପାଦ ଗହାତ୍ମକର ପଦଚିହ୍ନ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଧରିଅଛି; ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ ପଥ ରକ୍ଷା କରିଅଛି ଓ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇ ନାହିଁ । ୧୨ ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ ଓଷ୍ଠାଧର-ନିର୍ଗତ ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ; ମୁଁ ଆପଣା ଆବଶ୍ୟକ ଆହାର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗହାତ୍ମକ ମୁଖର ବାକ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛି । ୧୩ ମାତ୍ର ସେ ଏକମାତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ କିଏ ଗହାତ୍ମକ ଫେରାଇ ପାରିବ ? ପୁଣି, ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଗହା ହିଁ କରନ୍ତି । ୧୪ କାରଣ ମୋ’ ପାଇଁ ଯାହା ନିରୂପିତ, ଗହା ସେ ସଫଳ କରନ୍ତି ଓ ଗହାତ୍ମକର ଏହି ପରକାର ଅନେକ କର୍ମ ଅଛି । ୧୫ ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ ସାକ୍ଷାତରେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି; ମୁଁ ବିବେଚନା କଲେ, ଗହାତ୍ମକ ସକାଶେ ଭୀତ ହେଉଅଛି । ୧୬ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମୋ’ ହୃଦୟକୁ କ୍ଷୀଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ମୋତେ ବ୍ୟାକୁଳ କରିଅଛନ୍ତି; ୧୭ ଯେଣୁ ମୁଁ ଅନ୍ଧକାର ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଛ୍ରିନ୍ନ ନୋହିଲି, କିଅବା ସେ ମୋ’ ମୁଖରୁ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର ଆଚ୍ଛନ୍ନ କଲେ ନାହିଁ ।

୨୪

୧ କାହିଁକି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ନିରୂପିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଗହାତ୍ମକ ଜାଣିବା ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଗହାତ୍ମକ ଦିନ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ? ୨ କେହି କେହି ଭୂମିର ସାମାନ୍ତର ଦୁର୍ଘଟିତ, ସେମାନେ ବଳରେ ମେଷପଲ ହରଣ କରି ଚାଲନ୍ତି । ୩ ସେମାନେ ପିତୃହୀନର ଗର୍ଭଦତ୍ତ ଅଡ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି, ବିଧବାର ଗୋରୁ ବନ୍ଧକ ରୂପେ ନିଅନ୍ତି । ୪ ସେମାନେ ଦାନହୀନକୁ ବାଟରୁ ତଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି; ଦେଶସ୍ଥ ଦରିଦ୍ରମାନେ

* ୨୨:୨୯ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବନତ କଲେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଉନ୍ନତି ହେବ ଏବଂ ଭାଷାରେ ଏହା ସପକ୍ଷ ନୁହେଁ ।

ଏକତର ଲୁଚନ୍ତି । ୫ ଦେଖ, ସେମାନେ ପ୍ରାଣତରସ୍ଥ ବନ୍ୟ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହାରି ଯତନପୂର୍ବକ ଆହାର ଅନୁବେଷଣ କରନ୍ତି; ଅରଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବାଳକଗଣ ନିମନ୍ତେ ଆହାର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ । ୬ ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ କାଟନ୍ତି ଓ ଦୁଷ୍ଟର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଫଳ ସାଉଣ୍ଟନ୍ତି । ୭ ସେମାନେ ସାରାତ୍ରି ବସ୍ତ୍ର ବିନା ଉଲଙ୍ଘ ହୋଇ ଶୟନ କରନ୍ତି ଓ ଶୀତକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର ଆରୁହାଦନ ବସ୍ତ୍ର ନ ଥାଏ । ୮ ସେମାନେ ପର୍ବତରେ ବୃଷ୍ଟିରେ ତିନିତନି, ପୁଣି ଆଶ୍ୱରୟ ଅଭାବରୁ ଶୈଳରେ ଶରଣ ନିଅନ୍ତି । ୯ କେହି କେହି ପିତୃହୀନକୁ ମାତୃସ୍ତନରୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି ଓ ଦରିଦ୍ରତାରୁ ବନ୍ଧକ ନିଅନ୍ତି; ୧୦ ଏହେତୁ ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ର ବିନା ଉଲଙ୍ଘ ହୋଇ ବୁଲନ୍ତି ଓ କ୍ଷୁଧ୍ରତ ହୋଇ ଶସ୍ତ୍ରବିତା ବହନ୍ତି; ୧୧ ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ଭିତରେ ତୈଳ ପୁରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାୟତନ ଦଳି ତୃଷ୍ଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୨ ଜନପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରରୁ ଲୋକେ କାତରୋକ୍ତି କରନ୍ତି, ଆହତ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ତାକ ପକାଏ; ତଥାପି ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଦୋଷ ରୂପେ ଗଣନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୩ ସେମାନଙ୍କର କେହି କେହି ଆଳୁଅର ବିଦ୍ରୋହ; ତହିଁର ମାର୍ଗ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଅବା ତହିଁର ପଥରେ ରହନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୪ ହତ୍ୟାକାରୀ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଉଠି ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନକୁ ବଧ କରେ ଓ ରାତ୍ରିରେ ସେ ଚୋର ପରି ହୁଏ । ୧୫ ପାରଦାରିକର ଚକ୍ଷୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳର ଅପେକ୍ଷା କରି କହେ, କେହି ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ ଓ ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଅନ୍ୟ ରୂପ କରେ । ୧୬ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଗୃହ ସିନ୍ଧୁ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଦିନ ବେଳେ ଲୁଚି ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଳୁଅ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୭ କାରଣ ସେସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତ ମୁଦୁୟରହାୟା ପରି ଅଟେ; ସେମାନେ ମୁଦୁୟରହାୟାର ଭୟାନକତା ଜାଣନ୍ତି । ୧୮ ସେ ଜଳ ଉପରେ ଶାୟରଗାମୀ; ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଭିଶପ୍ତ ଅଟେ; ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପଥ ଆଡ଼କୁ ଫେରେ ନାହିଁ । ୧୯ ଯେପରି ଅନାବୃଷ୍ଟି ଓ ଗର୍ଭାକ୍ଷୟ ହିମଜଳକୁ, ସେପରି ପାତଳ ପାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରେ । ୨୦ ଗର୍ଭ ଗହାକୁ ପାସୋରି ଯିବ; କୀଟ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭକ୍ଷୟ ପରି ଗହାକୁ ଖାଇବ, ସେ ଆଉ ସ୍ୱମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଅଧର୍ମ ବୃକ୍ଷ ପରି ଭଙ୍ଗା ଯିବ । ୨୧ ସେ ନିଃସନ୍ତାନ ବନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଗ୍ରାସ କରେ ଓ ବିଧବାର ମଞ୍ଜରୀ କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତିରେ ବିକ୍ରମୀ ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ପକାଏ, ସେ ଉଠିଲେ କାହାରି ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନରତ ନ ଥାଏ । ୨୩ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତହିଁରେ ନିର୍ଭର ରଖନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଥାଏ । ୨୪ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତି; ତଥାପି ଅଲ୍ପ କାଳରେ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହୁଅନ୍ତି; ହଁ, ସେମାନେ ଅବନତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରି ପଥରୁ ଘେନାଯା'ନ୍ତି, ଆଉ ଶସ୍ତ୍ରଶିଖାର ଅଗ୍ରଭାଗ ପରି କଟାଯା'ନ୍ତି । ୨୫ ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ଏପରି ନ ହୁଏ, ତେବେ କିଏ ଆମ୍ଭକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭ କଥାକୁ ନିରର୍ଥକ କରିବ ?”

୨୫

ବିଲ୍ୱଦ୍ - ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଧାର୍ମିକ ଓ ଶୁଚି ଅସମ୍ଭବ

୧ ଏଥରେ ଶୁଣାୟ ବିଲ୍ୱଦ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଓ ଭୟ ଗହାଙ୍କଠାରେ ଥାଏ; ସେ ଆପଣା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି । ୩ ଗହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର କି କୌଣସି ସଂଖ୍ୟା ଅଛି ? କାହା ଉପରେ ଗହାଙ୍କ ଦାପ୍ତି ଭଦିତ ନ ହୁଏ ? ୪ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିବ ? ଅବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଲୋକ କିପରି ଶୁଚି ହୋଇ ପାରିବ ? ୫ ଦେଖ, ଗହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ହିଁ ନିସ୍ତେଜ ଅଟେ ଓ ଗରାଗଣ ନିର୍ମଳ ନୁହଁନ୍ତି; ୬ ତେବେ କୀଟମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ! ଓ କୃମିମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ କ'ଣ ?

୨୬

ଆୟୁବ - ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଅସୀମ

୧ ତହିଁରେ ଆୟୁବ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ତୁମ୍ଭେ କିପରି ବଳହୀନ ଲୋକର ସାହାୟ୍ୟ କରିଅଛ ! ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଦୁର୍ବଳ ବାହୁକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ ! ୩ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଜ୍ଞାନହୀନ ଲୋକକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଅଛ ଓ ପ୍ରଭୁର ରୂପେ ବିଜ୍ଞତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛ !” ୪ ତୁମ୍ଭେ କାହାକୁ କଥା କହୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭଠାରୁ କାହାର ଆତ୍ମା ନିର୍ଗତ ହେଲା ? ୫ ବିଲ୍ୱଦ୍ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ପ୍ରଭୃତଗଣ, ଜଳଗଣ ଓ ତନ୍ନିବାସୀଗଣ ତଳେ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି । ୬ ଗହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାତଳ ଅନାବୃତ ଓ ବିନାଶ ସ୍ୱଥାନର*

* ୨୬:୬ ବିନାଶ ସ୍ୱଥାନର ଏବଂରେ ଅବଦୋନ

ଲୌଶସି ଆବରଣ ନାହିଁ । ୭ ସେ ଶୂନ୍ୟ ଉପରେ ଉତ୍ତର-କେନ୍ଦ୍ର ପରସାରନ୍ତି ଓ ଅବସ୍ତୁ ଉପରେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଝୁଲାଇ । ୮ ସେ ଆପଣା ନିବିଡ଼ ମେଘମାଳରେ ଜଳରାଶିକୁ ବାନ୍ଧି ଓ ତହିଁ ତଳେ ମେଘ ରିରି ଯାଏ ନାହିଁ । ୯ ସେ ଆପଣା ସିଂହାସନର ଫୁଖ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଆପଣା ମେଘ ବିସ୍ତାରଣ କରନ୍ତି । ୧୦ ସେ ଘାପ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟକାରର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳରାଶି ଉପରେ ସାମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି । ୧୧ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସ୍ତମ୍ଭସଜ୍ଜ ଗହାଙ୍ଗ ଅନୁଯୋଗରେ କମ୍ପିତ ଓ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୨ ସେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ମନ୍ଥନ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣା ବୁଦ୍ଧ୍ୟରେ ରାହବକୁ ବିଦ୍ୟ କରନ୍ତି । ୧୩ ଗହାଙ୍ଗ ଶୁକ୍ରାସ ଦୁର୍ଘା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ସୁଶୋଭିତ ହୁଏ; ଗହାଙ୍ଗ ହସ୍ତ ଶାୟରଗାମୀ ନାଗକୁ ବିଦ୍ୟ କରନ୍ତି । ୧୪ ଦେଖ, ଏହିସବୁ ଗହାଙ୍ଗ ମାର୍ଗର ପରାନ୍ତଭାଗ ମାତ୍ର; ଆଉ, ଗହାଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କେତେ ଈଷତ୍ କ୍ଷୀଣ ସ୍ଵପ୍ନ ଶୁଣୁଥାଉ ! ମାତ୍ର ଗହାଙ୍ଗ ପରାକ୍ରମର ଗର୍ଜନ କିଏ ବୁଝିପାରେ ?”

୨୭

ଆୟୁବ - ମୋହର ସତ୍ୟତା ରଖିବି

୧ ଏଥୁପରେ ଆୟୁବ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ପରସତ୍ତ୍ଵ ଧରି କହିଲା, ୨ “ପରମେଶ୍ଵର, ଯେ ମୋହର ସ୍ଵପ୍ନସ୍ତୁ ହରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଯେ ମୋହର ପରାଣକୁ ଡିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ୩ (କାରଣ ଏବେ ହେଁ ମୋର ଜୀବନ ମୋ’ ମଧ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥ ଅଛି ଓ ମୋ’ ନାସିକାରେ ପରମେଶ୍ଵର ଦତ୍ତ ନିଶ୍ଵାସ ଅଛି;) ସେ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ, ୪ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ’ ଓଷଧୀର ଅଧର୍ମର କଥା କହିବ ନାହିଁ ଓ ମୋହର ଜିହ୍ଵା ପରତରଣାର କଥା ଉଚ୍ଚରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୫ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବି, ଏହା କଦାପି ନ ହେଉ; ମୁଁ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର ସରଳତା ଆପଣାଠାରୁ ଦୂର କରିବି ନାହିଁ । ୬ ମୁଁ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଦୃଢ଼ କରି ଧରୁଅଛି, ଆଉ ଗହା ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ’ ଅନ୍ତଃକରଣ ମୋତେ ନିନ୍ଦା କରିବ ନାହିଁ । ୭ ମୋହର ଶତରୁ ଦୁଷ୍ଟର ପରି ହେଉ ଓ ମୋ’ ପରତିକୂଳରେ ଉଠିବା ଲୋକ ଅଧାର୍ମିକ ତୁଲ୍ୟ ହେଉ । ୮ କାରଣ ଭକ୍ତିହୀନ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ହେଁ, ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର ପରାଣ ହରଣ କଲେ, ଗହାର ପରତୟାଣା କଥା ? ୯ ଗହା ଉପରେ ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ କି ପରମେଶ୍ଵର ଗହାର କରନ୍ଦନ ଶୁଣିବେ ? ୧୦ ସେ କି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ ଓ ସବୁ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଡାକିବ ? ୧୧ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବି; ଯାହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଗହା ମୁଁ ଗୋପନ କରିବି ନାହିଁ । ୧୨ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ଗହା ଦେଖିଅଛ; ତେବେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସାର ହୋଇଅଛ ? ୧୩ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକର ଏହି ବାଣ୍ଟ ଓ ଉପଦ୍ରବୀମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୪ ଯେବେ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ପାଆନ୍ତି, ତେବେ ଖତର ନିମନ୍ତେ ଓ ଗହାର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଭକ୍ଷୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୫ ଗହାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ମୁଦୁୟରେ କବରସ୍ଥା ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର* ବିଧବାମାନେ କିଛି ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୬ ଯଦ୍ୟପି ସେ ଧୂଳି ପରି ରୂପା ଗଦା କରେ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରି ବସ୍ତୁର ପରସ୍ତୁତ କରେ, ୧୭ ସେ ଗହା କରିପାରେ, ତଥାପି ଧାର୍ମିକ ଲୋକେ ଗହା ପରିଧାନ କରିବେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକେ ରୂପା ବିଭାଗ କରି ନେବେ । ୧୮ ସେ କାଟ ପରି ଓ ଜଗୁଆଳିର କୃତ କୁଟୀର ପରି ଆପଣା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରେ । ୧୯ ସେ ଧନୀ ହୋଇ ଶୟନ କରେ, ମାତ୍ର ସେ ସଂଗୃହୀତ ହେବ ନାହିଁ; ସେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଏ, ଆଉ ସେ ନ ଥାଏ । ୨୦ ଜଳରାଶି ପରି ଗହାକୁ ଭୟ ଆକ୍ରମଣ କରେ; ଗର୍ଭରେ ଗୋପନ ଗହାକୁ ଅପହରଣ କରି ନିଏ । ୨୧ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ଗହାକୁ ଉଡ଼ାଇ ନିଏ ଓ ସେ ଗଲିଯାଏ ଓ ସେ ଗହାକୁ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଥାନରୁ ଛାଡ଼ି ନିଏ । ୨୨ କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଦୟା ନ କରି ଗହା ପରତି ତାର ନିକ୍ଷେପ କରିବେ; ସେ ଗହାଙ୍ଗ ହସ୍ତରୁ ପଲାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ । ୨୩ ଲୋକମାନେ ଗହା ପରତି ହାତଗଳି ମାରିବେ ଓ ଶାଷ୍ଠ ମାରି ଗହାକୁ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଥାନରୁ ଦୂର କରିବେ ।

୨୮

ଆୟୁବ - ଜ୍ଞାନର ଅବସ୍ଥା କେଉଁଠାରେ ?

† ୨୭:୯ ସିଂହାସନର କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରର * ୨୭:୧୫ ସେମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଗହାର

୧ ନିଶ୍ଚୟ ରୂପାର ଆକର ଅଛି ଓ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି, ତହିଁର ସ୍ୱାଦ ଅଛି । ୨ ମୃତ୍ତିକାରୁ ଲୁହା କଢାଯାଏ ଓ ଧାତୁ ପରସ୍ତରରୁ ପିତ୍ତଳ ତରଳାଯାଏ । ୩ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରର ସୀମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ଓ ପରାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଛାୟା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରସ୍ତରସବୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ । ୪ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରବାସ-ସ୍ୱାଦରୁ ଦୂରରେ ସୁତଃ ଖୋଲେ; ସେମାନେ ନିକଟଗାମୀ ଚରଣ ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ମୃତ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଝୁଲନ୍ତି, ସେମାନେ ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲନ୍ତି । ୫ ମୃତ୍ତିକାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଓ ତହିଁର ଅଧୋଭାଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଲାଗିତଭାଗ ହେଲା ପରି ହୁଏ । ୬ ତହିଁର ପରସ୍ତର ନୀଳକାନ୍ତ ମଣିର ସ୍ୱାଦ ଓ ତହିଁରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରେଣୁ ଥାଏ । ୭ କୌଣସି ଶିକାରୀ ପକ୍ଷୀ ସେହି ପଥ ଜାଣେ ନାହିଁ, କିଏ ବାଜପକ୍ଷୀର ଚକ୍ଷୁ ହିଁ ଗହା ଦେଖି ନାହିଁ; ୮ ଦର୍ପୀ ପଶୁଗଣ ତହିଁରେ ଗତ୍ୟାତ କରି ନାହାନ୍ତି, ଅବା ଭୟାନକ ସିଂହ ତହିଁ ନିକଟ ଦେଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ୯ ମନୁଷ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଶୈଳ ଉପରେ ଆପଣା ହାତ ଦିଏ; ସେ ପର୍ବତଗଣକୁ ସମୃଲେ ଓଲଟାଇ ପକାଏ । ୧୦ ସେ ଶୈଳ ମଧ୍ୟରେ ନାଳ କାଟେ ଓ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ସର୍ବପରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦରବନ୍ଦ ଦେଖେ । ୧୧ ନ ଝରିବା ପାଇଁ ସେ ଜଳସରୋତ ବନ୍ଦ କରେ; ଆଉ, ସେ ଆଳୁଅକୁ ଗୁପ୍ତ ଦରବନ୍ଦ ଆଣେ । ୧୨ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ? ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସ୍ୱାଦ କାହିଁ ? ୧୩ ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଜାଣେ ନାହିଁ; କିଏ ଜାବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଗହା ମିଳେ ନାହିଁ । ୧୪ ବାରିଧି କହେ, ଗହା ମୋ'ଠାରେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର କହେ, ଗହା ମୋ'ଠାରେ ନାହିଁ । ୧୫ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଗହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରେ, କିଏ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟାର୍ଥେ ରୂପା ତୋଳି ଯିବ ନାହିଁ । ୧୬ ଓଫୀରର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ କରାଯାଇ ନ ପାରେ, ବହୁମୂଲ୍ୟ ଗୋମେଦକ ଅବା ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ୧୭ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ କାଚ ତହିଁର ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ; କିଏ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଭରଣ ତହିଁର ପରିବର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ ତହିଁ ନିକଟରେ ପରବାଳ ଓ ସପ୍ତକର କଥା ଲୁହାଯାଏ ନାହିଁ; କାରଣ ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ । ୧୯ କୃଷଦେଶୀୟ ପାତମଣି ତହିଁର ସମାନ ହେବ ନାହିଁ, କିଏ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ । ୨୦ ତେବେ ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ? ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସ୍ୱାଦ କାହିଁ ? ୨୧ ଗହା ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଗୁପ୍ତ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆବୃତ କରାଯାଇଅଛି । ୨୨ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ତହିଁର ଜନରବ ଶୁଣିଅଛୁ । ୨୩ ପରମେଶ୍ୱର ତହିଁର ପଥ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସେ ତହିଁର ସ୍ୱାଦ ଜାଣନ୍ତି । ୨୪ କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାଇ ଓ ସମୁଦାୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଧଃସ୍ୱାଦ ଦେଖି ୨୫ ବାୟୁର ଓଜନ ନିରୂପଣ କରନ୍ତି ଓ ପରିମାଣ ଦ୍ୱାରା ଜଳ ପରିମିତ କରନ୍ତି । ୨୬ ଯେତେବେଳେ ସେ ବୃଷ୍ଟିର ନିୟମ ନିରୂପଣ କଲେ ଓ ମେଘଗର୍ଜନର ବିଦ୍ମୁତ ପାଇଁ ପଥ ସୂଚନା କଲେ; ୨୭ ସେତେବେଳେ ସେ ଗହା ଦେଖିଲେ ଓ ଗହା ପରଘର କଲେ; ସେ ଗହା ସ୍ୱାପନ କଲେ, ଆଉ ତହିଁର ତଦନ୍ତ କଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, 'ଦେଖ, ପରଭୁ ବିଷୟକ ଭୟ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଓ କୁକ୍ରିୟା ତ୍ୟାଗ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି ।'

୨୯

ଆୟୁବଙ୍କ ଶେଷ ଅଭିଯୋଗ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଆୟୁବ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ପରସ୍ତର ଧରି କହିଲା, ୨ “ଆହା, ମୁଁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମାସବରୁରେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଜଗି ରଖିଥିବା ଦିନସମୂହରେ ଯେପରି ଥିଲି, ସେପରି ଯେବେ ଥା'ନ୍ତି; ୩ ସେତେବେଳେ ଗହାଙ୍କ ପରଦୀପ ମୋ' ମସ୍ତକ ଉପରେ ଆଳୁଅ ଦେଲା ଓ ମୁଁ ଗହାଙ୍କ ଦୀପ୍ତିରେ ଅନ୍ଧକାର ଦେଇ ଗମନ କଲି; ୪ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋ' ତମରୁ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଥିଲା; ୫ ସେତେବେଳେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ମୋ' ସଂଜ୍ଞାରେ ଥିଲେ ଓ ମୋହର ସନ୍ତାନଗଣ ମୋ' ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲେ; ୬ ସେତେବେଳେ ମୋହର ଚରଣ ଦୁର୍ଗଧରେ ଯୌତ ହେଲା ଓ ଶୈଳ ମୋ' ପାଇଁ ତୈଳ-ନଦୀ ବହାଇଲା । ୭ ମୁଁ ନଗର-ଦ୍ୱାରକୁ ଯାଇ ଛକସ୍ୱାଦରେ ଆପଣା ଆସନ ପରସ୍ତର କଲେ, ୮ ଯୁବା ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଦେଖି ଲୁଚିଲେ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ । ୯ ଅଧିପତିମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖରେ ହାତ ଦେଲେ; ୧୦ କୁଳାନିମାନଙ୍କ ରବ ନିରସ୍ତ ହେଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଜିହ୍ୱା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ଗଳ୍ପକାରେ ଲାଗି ରହିଲା । ୧୧ କାରଣ କର୍ଣ୍ଣ ମୋ' କଥା ଶୁଣିଲେ, ମୋତେ କଲ୍ପଣ କଲା ଓ ଚକ୍ଷୁ ମୋତେ ଦେଖିଲେ, ମୋ' ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲା; ୧୨ ଯେହେତୁ ମୁଁ ଆର୍ତ୍ତନାଦକାରୀ ଦରିଦ୍ରକୁ, ମଧ୍ୟ ଅସହାୟ ପିତୃହୀନକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲି । ୧୩ ନଷ୍ଟକଲ୍ପ ଲୋକର କଲ୍ପଣ ମୋ'

ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲ ଓ ମୁଁ ବିଧବାର ହୃଦୟକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରାଇଲି । ୧୪ ମୁଁ ଧାର୍ମିକତା ପରିଧାନ କଲି ଓ ଗହା ମୋତେ ପରିଧାନ କଲି; ମୋହର ନ୍ୟାୟ ଆବରଣ-ବସ୍ତ୍ର ଓ ମୁକୁଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୧୫ ମୁଁ ଅନ୍ଧ ପୁରତି ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଛୋଟା ପୁରତି ଚରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲି । ୧୬ ମୁଁ ଦାନସ୍ଥାନ ପୁରତି ପିତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲି ଓ ମୋ' ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକର ଗୁହାରି ମୁଁ ତଦନ୍ତ କଲି । ୧୭ ଆଉ, ମୁଁ ଅଧାର୍ମିକର କଳପାଟି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲି ଓ ଗହାର ଦନ୍ତରୁ ଶିକାର ଛଡ଼ାଇ ନେଲି । ୧୮ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଆପଣା ବସାରେ ମରିବି ଓ ମୁଁ ବାଲୁକା ପରି ଆପଣା ଦିନ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ କରିବି; ୧୯ ମୋହର ଚେର ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରସାରିତ ହୋଇଅଛି ଓ ମୋହର ଶାଖା ଉପରେ ଗୁଡ଼ିଆରା କାକର ଥାଏ; ୨୦ ମୋହର ଗୌରବ ମୋ'ଠାରେ ସତେଜ ଥାଏ ଓ ମୋ' ଧନୁ ମୋ' ହସ୍ତରେ ନୃତନାକୃତ ହୁଏ । ୨୧ ଲୋକମାନେ ମୋ' ଆଡ଼େ କର୍ଣ୍ଣଣ ଦେଇ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଓ ମୋହର ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ନୀରବ ରହିଲେ । ୨୨ ମୋ' କଥା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଆଉ କଥା କହିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ମୋ' କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚୋପା ଚୋପା ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ୨୩ ଆଉ, ଯେପରି ବୃଷ୍ଟି ପାଇଁ, ସେପରି ସେମାନେ ମୋ' ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଓ ଯେପରି ଶେଷବୃଷ୍ଟି ପାଇଁ, ସେପରି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ପୁରଣସ୍ୱତ କରି ମେଲା କଲେ । ୨୪ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ହସିଲେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋ' ମୁଖର ତେଜ ନିସ୍ତେଜ କଲେ ନାହିଁ । ୨୫ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ମନୋନୀତ କରି ପୁରଧାନ ହୋଇ ବସିଲି ଓ ସୈନ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟରେ ରାଜା ପରି ଓ ଶୋକାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ସାନ୍ତ୍ୱନାକାରୀ ପରି ବାସ କଲି ।

୩୦

ମାତ୍ର ଏବେ ମୋ' ଅପେକ୍ଷା ଅଳ୍ପପବୟସକ

୧ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ପରିହାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣକୁ ମୁଁ ଆପଣା ପଲରକ୍ଷକ କୁକୁରମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ରଖିବାକୁ ଚୁରୁଛ କଲି । ୨ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁବଳରେ ମୋହର କି ଲାଭ ହୋଇ ପାରେ ? ସେମାନଙ୍କର ଯୌବନାବସ୍ଥା ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ୩ ସେମାନେ ଦରିଦ୍ରତା ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସକାଶୁ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଘୋର ଉତ୍ସନ୍ନତା ଓ ଶୂନ୍ୟତାରେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଚର୍ବଣ କରନ୍ତି । ୪ ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧା ନିକଟରୁ ବିସ୍ତ୍ରାଧୁ ଶାକ ଛିଣ୍ଡିତାନ୍ତି ଓ ରେତମୃକ୍ଷର ମୂଳ ସେମାନଙ୍କର ଆହାର । ୫ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗଡ଼ିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଲୋକେ ଯେପରି ଚୋର ପଛରେ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ତାକ ପକାନ୍ତି । ୬ ସେମାନେ ଉପତ୍ୟକାର ବିଦାର୍ଣଣ ସ୍ୱଧାନରେ, ପୃଥ୍ୱୀର ଓ ଶୈଳର ଗର୍ଭରେ ବାସ କରିବେ । ୭ ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧା ମଧ୍ୟରେ ଗଧ ପରି ବୋବାନ୍ତି; ସେମାନେ ବିଛୁଆତି ବନରେ ରୁଣ୍ଡ ହୁଅନ୍ତି । ୮ ସେମାନେ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ସେମାନେ ଇତର ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ତାନ; ସେମାନେ କୋରଡ଼ା ଖାଇ ଦେଶରୁ ତଡ଼ା ଯାଇଥିଲେ । ୯ ମାତ୍ର ଏବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଗାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ହଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଗଲ୍ପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୧୦ ସେମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି ଓ ମୋ' ମୁଖରେ ଛେପ ପକାଇବାକୁ ଚରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୧ କାରଣ ସେ ଆପଣା ରଜ୍ଜୁ ଫିଟାଇ ମୋତେ କଲେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ସେମାନେ ମୋ' ସାକ୍ଷାତରେ ଲଗାମ ପକାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଇତର ଲୋକମାନେ ମୋ' ତାହାଣରେ ଉଠନ୍ତି; ସେମାନେ ମୋ' ଚରଣ ଘୁଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିନାଶର ମାର୍ଗ ପୁରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ୧୩ ସେମାନେ ମୋର ପଥ ବିଗାଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ' ବିପଦକୁ ଅଗ୍ରସର କରନ୍ତି, ଅନ୍ୟର ସହାୟ ବିନା ହିଁ ସେମାନେ ଗହା କରନ୍ତି । ୧୪ ସେମାନେ ପୁରଣସ୍ୱତ ଭଗ୍ନ-ସ୍ୱଧାନ ଦେଇ ଆସିଲା ପରି ଆସନ୍ତି; ଉଜାଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ମୋ' ଉପରେ ଗଡ଼ନ୍ତି । ୧୫ ନାନା ପୁରକାର ତରାସ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିଅଛି, ଗହାସବୁ ବାୟୁ ପରି ମୋହର ସମ୍ପର୍କ ଘାତ୍ୱାନ୍ତି ଓ ମୋହର ମତ୍ତଗଳ ମେଘ ପରି ବହି ଯାଇଅଛି । ୧୬ ପୁଣି, ଏବେ ମୋର ପୁରଣ ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ତରଳିଯାଏ; କଲେଶର ଦିନସବୁ ମୋତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି । ୧୭ ଗୁଡ଼ିକାଳରେ ମୋହର ଅସ୍ୱପ୍ନସବୁ ମୋ' ଭିତରେ ବିଦ୍ୟ ହୁଏ ଓ ମୋତେ କାମୁଡ଼ିବା ବେଦନାସବୁ ବିଶ୍ୱାମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୮ ମୋ' ରୋଗର ପୁରବଳ ଶକ୍ତିରେ ମୋ' ବସ୍ତ୍ର ବିକୃତ ହୋଇଅଛି; ଗହା ମୋ' ଜାମାର ଗଳପଟି ପରି ମୋତେ ଚାରିଆଡ଼େ ବାନ୍ଧେ । ୧୯ ସେ ମୋତେ ପଞ୍ଚକରେ ପକାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ଧୂଳି ଓ ଭସମ ପରି ହୋଇଅଛି । ୨୦ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତାକ ପକାଇଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ନାହିଁ । ମୁଁ ଠିଆ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଅନାଉଅଛ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁରତି ନିଷ୍ପର ହୋଇ ଯାଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତର ପରାକ୍ରମରେ ମୋତେ ଗଡ଼ନା କରୁଅଛ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବାୟୁକୁ ଉଠାଇ ତହିଁ ଉପରେ ମୋତେ ଚଢ଼ାଉଅଛ ଓ ବଗସରେ

ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଲୀନ କରୁଅଛ । ୨୩ କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୁରୁୟ ନିକଟକୁ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ପାଇଁ ନିରୂପିତ ଗୃହକୁ ଆଣିବ । ୨୪ ନିଶ୍ଚୟ ଭଗ୍ନ ଗୃହାଦିର ଗଣି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢାଇବେ ନାହିଁ; ତଥାପି ଜଣେ ଆପଣା ବିନାଶ ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ସକାଶୁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିପାରେ । ୨୫ ମୁଁ କି ଦୁଃଖରେ ଥିବା ଲୋକ ପାଇଁ ରୋଦନ କଲି ନାହିଁ ? ଦାନହୀନ ପାଇଁ କି ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦୁଃଖିତ ନୋହିଲା ? ୨୬ ମୁଁ ମତ୍ତଗଳ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ବେଳେ ଅମତ୍ତଗଳ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ପୁଣି, ମୁଁ ଆଳୁଅର ଅପେକ୍ଷା କଲା ବେଳେ ଅନ୍ଧକାର ଆସିଲା । ୨୭ ମୋ' ଅନ୍ତର ଫୁଟେ, ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ; ମୋ' ଉପରେ କଲେଶର ଦିନସବୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ୨୮ ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିନା ମୂଲାନ ହୋଇ ବୁଲୁଥାଏ; ମୁଁ ସମାଜରେ ଠିଆ ହୋଇ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରେ । ୨୯ ମୁଁ ଶୃଗାଳମାନଙ୍କର ଭାଇ ଓ ଉଷ୍ଣପକ୍ଷୀଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ ହୋଇଅଛି । ୩୦ ମୋହର ଚର୍ମ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୋ'ଠାରୁ ଝଡ଼ି ପଡ଼ୁଅଛି ଓ ମୋ' ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଉତ୍ତପରେ ଦଗ୍ଧ ହେଉଅଛି । ୩୧ ତେଣୁ ମୋହର ବୀଣା ଶୋକରେ ଓ ମୋହର ବଂଶୀ କରୁନଦନକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି ।

୩୧

ଆୟୁବଙ୍କ ଶେଷ ବିନତି

୧ ମୁଁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମ କଲି; ତେବେ ମୁଁ ସ୍ମରଣା ପୁରତି କିପରି ଅନାଇବି ? ୨ କାରଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଂଶ କଥା ଓ ଉପରିସ୍ତ୍ରା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାର କଥା ? ୩ ଗହା କି ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପୁରତି ବିପଦ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦୁର୍ଗତି ନୁହେଁ ? ୪ ସେ କି ମୋହର ମାର୍ଗସବୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ମୋହର ପାଦଗତି ଗଣନ୍ତି ନାହିଁ ? ୫ ଯଦି ମୁଁ ଅଧାରଗରେ ଗଗନ୍ୟାତ କରିଥାଏ ଓ ମୋହର ପାଦ ପରବଞ୍ଚନ-ପଥରେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇଥାଏ; ୬ ତେବେ ମୁଁ ଧର୍ମ ନିକ୍ତିରେ ତୈଳା ଯାଏ, ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ସରଳତା ଜାଣି ପାରିବେ । ୭ ଯଦି ମୋହର ପାଦ ବିପଥରେ ଯାଇଥାଏ ଓ ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ମୋ' ଚକ୍ଷୁ ଅନୁସାରେ ଗୁଲିଥାଏ ଓ ଯଦି ମୋ' ହସ୍ତରେ କୌଣସି କଳଙ୍କ ଲାଗିଥାଏ; ୮ ତେବେ ମୁଁ ବୁଣେ ଓ ଅନ୍ୟ ଭୋଗ କରୁ; ମୋ' କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ୟ ମୂଲୋତ୍ପାଦିତ ହେଉ । ୯ ଯଦି ମୋହର ହୃଦୟ କୌଣସି ସତ୍ତ୍ୱା ପୁରତି ଲୁବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଓ ମୁଁ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଲୁଚି ବସିଥାଏ; ୧୦ ତେବେ ମୋ' ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅନ୍ୟର ଚକି ପେଷୁ* ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଗହାକୁ ଭୋଗ କରନ୍ତୁ । ୧୧ କାରଣ ଗହା ଗୁରୁତର ଦୋଷ; ଆଉ, ଗହା ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଗଣ ଦ୍ୱାରା ଦଶତନାୟ ଅପରାଧ; ୧୨ କାରଣ ଗହା ସର୍ବନାଶକ ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନି ଓ ମୋ' ସର୍ବସ୍ତ୍ରା ମୂଲୋତ୍ପାଦିତ କରନ୍ତୁ । ୧୩ ମୋ' ଦାସ କି ଦାସୀ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ବିରୋଧ କଲେ, ଯଦି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁହାରି ତୁଚ୍ଛ କରିଥାଏ; ୧୪ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଉଠିଲେ, ମୁଁ କଥା କରାବି ? ଓ ସେ ବିଗ୍ରହ କଲେ, ମୁଁ ଗହାକୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି ? ୧୫ ଯେ ମୋତେ ଗର୍ଭରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେ କି ଗହାକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ନାହିଁ ? ଓ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କି ଗର୍ଭରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ି ନାହାନ୍ତି ? ୧୬ ଯଦି ମୁଁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବାଞ୍ଛିତ ବିଷୟରୁ ଅଟକାଇଥାଏ, ଅବା ବିଧବାର ଦୃଷ୍ଟି ମୂଲାନ କରିଥାଏ; ୧୭ ଅଥବା ଆପଣାର ଖାଦ୍ୟ ଏକା ଖାଇଥାଏ ଓ ପିତୃହୀନ ତହିଁରୁ ଖାଇ ନ ଥାଏ; ୧୮ (ମାତୃ ପିତା ନିକଟରେ ବଢ଼ିଲା ପରି ସେ ମୋହର ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରୁ ମୋ' ନିକଟରେ ବଢ଼ିଲା ଓ ମୋ' ଜନ୍ମଠାରୁ ମୁଁ ବିଧବାର ପଥଦର୍ଶକ ହୋଇଅଛି ।) ୧୯ ମୁଁ କାହାକୁ ବସ୍ତ୍ରାଭାବରେ ମୃତକଲ୍ପ, ଅବା ଦାନହୀନକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖିଲେ, ୨୦ ଯଦି ଗହାର କଟିଦେଶ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ନ ଥାଏ ଓ ସେ ମୋ' ମେଷଲୋମରେ ଉଷ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥାଏ; ୨୧ ମୁଁ ନଗର-ଦ୍ୱାରରେ ନିଜ ଉପକାରୀକୁ ଦେଖି ଯଦି ପିତୃହୀନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଥାଏ; ୨୨ ତେବେ ମୋ' ସକନ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସ୍ଥାନରୁ ଖସି ପଡ଼ୁ ଓ ମୋ' ବାହୁ ଅସ୍ତ୍ରରୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଉ । ୨୩ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିପଦ ମୋ' ପୁରତି ଭୟାନକ ଥିଲା ଓ ଗହାଙ୍କ ମହତତ୍ତ୍ୱ ସକାଶୁ ମୁଁ କିଛି କରି ପାରିଲି ନାହିଁ । ୨୪ ଯଦି ମୁଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣକୁ ଆଶାଭୁଞ୍ଜି କରିଥାଏ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଆଶ୍ୱରୟ ବୋଲି ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣକୁ କହିଥାଏ; ୨୫ ମୋହର ସମ୍ପଦ ଅତିଶୟ ହେବାରୁ ଓ ମୋହର ହସ୍ତ ବହୁତ ଲାଭ କରିବାରୁ ଯଦି ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରିଥାଏ; ୨୬ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦାୟିତ ଦେବା ବେଳେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଜ୍ୟେଷ୍ଠାସ୍ତରରେ ଗତି କରିବା ବେଳେ ଯଦି ମୁଁ ତହିଁ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ; ୨୭ ପୁଣି, ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ଗୋପନରେ ପୁରଲୋଭିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ମୋ' ମୁଖ ମୋ' ହସ୍ତକୁ ତୁମ୍ଭେ କରିଥାଏ; ୨୮ ତେବେ ଗହା ହିଁ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଗଣ ଦ୍ୱାରା ଦଶତନାୟ ଅପରାଧ ହୁଅନ୍ତୁ; ପୁଣି, ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

* ୩୧:୧୦ ଅନ୍ୟର ଚକି ପେଷୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟର ଦାସୀ ହେଉ

ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୁଅନ୍ତି । ୨୯ ମୋ' ଘୃଣାକାଗର ବିନାଶରେ ଯଦି ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରିଥାଏ, ଅବା ଅମଙ୍ଗଳ ଗହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇବା ବେଳେ ଦର୍ପ କରିଥାଏ; ୩୦ (ମାତ୍ର ମୁଁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ଗହାର ଜୀବନ ମାଗିବା ନିମନ୍ତେ ପାପ କରିବାକୁ ଆପଣା ମୁଖ ଦେଇ ନାହିଁ;) ୩୧ ମୋ' ତମ୍ଭୁସ୍ତତ ଲୋକେ କି କହି ନ ଥା'ନ୍ତି, ଗହାର ଦତ୍ତ ମାଂସରେ ଯେ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏପରି ଜଣକୁ କିଏ ପାଇପାରେ ? ୩୨ ବିଦେଶୀ ଦାଣ୍ଡରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମୁଁ ପଥକ ନିମନ୍ତେ ଦସ୍ତୁର ମୁକ୍ତ କଲି; ୩୩ ଯଦି ମୁଁ ଆପଣା ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ନିଜ ଅଧର୍ମ ଗୁପ୍ତ କରିବା ଦସ୍ତୁର ଆଦମ ପରି ଆପଣା ଅପରାଧ ଜାତ୍‌କିଥାଏ; ୩୪ ମହାଜନତାକୁ ଭୟ କରିବାରୁ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛତା ମୋତେ ତରସ୍ତ କରିବାରୁ ଯଦି ମୁଁ ନୀରବ ହୋଇ ଦସ୍ତୁର ବାହାରକୁ ଯାଇ ନ ଥାଏ- ୩୫ ଆଃ, କେହି ଯଦି ମୋ' କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଥା'ନ୍ତ ! (ଏହି ଦେଖ ମୋହର ସମ୍ରାଜ୍ୟର, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଉନ୍ତୁ;) ଓ ମୋ' ପୁରତିବାଦୀ ମୋହର ଯେଉଁ ଦୋଷପତ୍ର ଲେଖିଅଛି, ଗହା ଯଦି ମୁଁ ପାଆନ୍ତି ! ୩୬ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ଆପଣା ସକନ୍ଧରେ ଗହା ବହନ୍ତି ଓ ମୁକୁଟ ପରି ଗହା ବାନ୍ଧନ୍ତି । ୩୭ ମୁଁ ଆପଣା ପାଦଗତିର ସଂଖ୍ୟା ଗହାକୁ ଜଣାନ୍ତି; ଶାସକ ପରି ଗହାର ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତି । ୩୮ ଯଦି ମୋ' ଭୃମି ମୋ' ପୁରତିକୂଳରେ କରନ୍ଦନ କରେ ଓ ତହିଁର ଲଙ୍ଗଳ-ଶିଆରସରୁ ଏକତର ରୋଦନ କରନ୍ତି; ୩୯ ଯଦି ମୁଁ ମୂଲ୍ୟ ବିନା ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିଥାଏ, ଅବା ତହିଁର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶର କାରଣ ହୋଇଥାଏ; ୪୦ ତେବେ ଗହମ ବଦଳେ କଣ୍ଠକଲତ ଓ ଯବ ବଦଳେ ବିଷବୃକ୍ଷ ବଢ଼ୁ । ଆୟୁବଞ୍ଚକ କଥା ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୩୨

ଆୟୁବର ବାକ୍ୟ ସମାପ୍ତ । ତିନି ବନ୍ଧୁଞ୍ଚକ ଇଲାହୁଞ୍ଚକ ଅନୁଯୋଗ
 ୧ ଏହିରୂପେ ଆୟୁବ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ହେବାରୁ ଏହି ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତର ଦେବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ।
 ୨ ତହିଁରେ ରାମ ଗୋଷ୍ଠୀଜାତ ବୃକ୍ଷାୟ ବାରଖେଲର ପୁତ୍ର ଇଲାହୁ କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହେଲା; ଆୟୁବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗହାର କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହେଲା, କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଚକ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣାକୁ ଧାର୍ମିକ ମଣିଲା । ୩ ମଧ୍ୟ ଗହାର ତିନି ବନ୍ଧୁଞ୍ଚକ ପୁରତିକୂଳରେ ଗହାର କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହେଲା, କାରଣ ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ପାରିଲେ ହେଁ ଆୟୁବକୁ ଦୋଷା କରିଥିଲେ । ୪ ସେମାନେ ଇଲାହୁଞ୍ଚକରୁ ପ୍ରାଣନ ଥିବାରୁ ଇଲାହୁ ଆୟୁବକୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା । ୫ ପୁଣି, ସେ ସେହି ତିନି ଜଣଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ଥିବାର ଦେଖି ଗହାର କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହେଲା । ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ବୃକ୍ଷାୟ ବାରଖେଲର ପୁତ୍ର ଇଲାହୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ମୁଁ ଯୁବା ଲୋକ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ; ଏଣୁ ମୁଁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସାହସ କଲି ନାହିଁ । ୭ ମୁଁ କହିଲି, ଦିନସମୂହ କଥା କହିବେ ଓ ବର୍ଷର ବାହୁଲ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ । ୮ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଅଛି ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଚକ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ୯ ବଡ଼ ଲୋକେ ଯେ ଜ୍ଞାନବାନ, ଗହା ନୁହେଁ, ଅବା ପ୍ରାଣୀମାନେ ଯେ ବିଗ୍ର ବୁଝନ୍ତି, ଗହା ନୁହେଁ । ୧୦ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲି, 'ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବି ।' ୧୧ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି, କଥା କହିବାକୁ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ମନେଯୋଗ କଲି । ୧୨ ଆହୁରି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନ ଦେଲି, ପୁଣି ଦେଖ, ଆୟୁବକୁ ବୋଧ ଦେବାକୁ, ଅବା ଗହାର କଥାର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନ ଥିଲା । ୧୩ ସାବଧାନ, କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, ଆତ୍ମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ପାଇଅଛୁ; ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ପରସ୍ତ କରି ପାରିବେ, ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ; ୧୪ କାରଣ ସେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହି ନାହିଁ, କିଅବା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି ନାହିଁ । ୧୫ ସେମାନେ ବିସ୍ମିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା କହିବାକୁ ନାହିଁ । ୧୬ ସେମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ତୁନି ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି, ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି କି ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ? ୧୭ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣାର ଉତ୍ତର ଦେବି, ମୁଁ ଆପଣାର ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବି । ୧୮ କାରଣ ମୁଁ ବାକ୍ୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ମୋହର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଆତ୍ମା ମୋତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ । ୧୯ ଦେଖ, ମୋ' ଉଦର ବନ୍ଦ ଉତ୍ତରସ୍ଥ ତୁଲ୍ୟ; ନୂତନ କୁମ୍ଭା ପରି ଗହା ଫାଟିବାକୁ ଉଦୟତ । ୨୦ ମୁଁ ଉତ୍ତର ପାଇବା ପାଇଁ କଥା କହିବି; ମୁଁ ଓଷାପାଦ ଫିଟାଇ ଉତ୍ତର ଦେବି । ୨୧ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋତେ କୌଣସି ଲୋକର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦିଅ

ନାହିଁ; କିଅବା ମୁଁ କୌଣସି ଲୋକର ଗୁରୁବାଦ କରିବି ନାହିଁ । ୨୨ କାରଣ ମୁଁ ଗୁରୁବାଦ କରି ଜାଣେ ନାହିଁ; କଲେ ମୋହର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଶାୟର ମୋତେ ସଂହାର କରିବେ ।

୩୩

ଆୟୁବଠୁଁ ଇଲାହୁଠୁଁ ଅନୁଯୋଗ

୧ ଯାହା ହେଉ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ହେ ଆୟୁବ, ମୋ' କଥା ଶୁଣ ଓ ମୋହର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ୨ ଏବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଉଅଛି, ମୋ' ଜିହ୍ୱା ମୋ' ମୁଖ ଭିତରେ କଥା କହିଅଛି । ୩ ମୋ' ବାକ୍ୟ ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣର ସରଳତା ପରକାଶ କରିବ ଓ ମୋହର ଓଷ୍ଠାଧର ଯାହା ଜାଣେ, ଗହା ସରଳ ଭାବରେ କହିବ । ୪ ପରମେଶ୍ୱରଠୁଁ ଆତ୍ମା ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଠୁଁ ମୋତେ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି । ୫ ତୁମ୍ଭେ ପାରିଲେ, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ସଜାଇ ଠିଆ ହୁଅ । ୬ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱରଠୁଁ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି, ମୁଁ ସେପରି ଅଟେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁକାରୀ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛି । ୭ ଦେଖ, ମୋହର ଭୟାନକତା ତୁମ୍ଭକୁ ଭୀତ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ମୋହର ଭାର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଭାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ୮ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟର ରବ ଶୁଣିଅଛି, ଯଥା, ' ମୁଁ ଶୁଚି, ଅପରାଧରହିତ; ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ମଧ୍ୟ ମୋ'ଠାରେ ଅଧର୍ମ ନାହିଁ; ୧୦ ଦେଖ, ସେ ମୋ' ଛିଦ୍ର ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଗଣନ୍ତି; ୧୧ ସେ ଯନ୍ତ୍ରରେ ମୋହର ପାଦ ରଖନ୍ତି, ସେ ମୋହର ସମସ୍ତ ପଥ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି । ୧୨ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି, ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗହାଠୁଁ ସତ୍ୟ ବିବାଦ କରୁଅଛ ? ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାର କୌଣସି ବିଷୟର କାରଣ ଜଣାନ୍ତି ନାହିଁ* ୧୪ ପରମେଶ୍ୱର ଥରେ କହନ୍ତି, ଦୁଇ ଥର ହିଁ କହନ୍ତି, ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁରେ ମନ ଦିଏ ନାହିଁ; ୧୫ ସପ୍ତପୁତ୍ରରେ, ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଦର୍ଶନରେ; ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଘୋର ନିନ୍ଦାରେ ମଗ୍ନ ହେବା ବେଳେ, ଶୟନରେ ଘୁମାଇବା ବେଳେ, ୧୬ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ମୋହରଠୁଁ କିତ କରନ୍ତି, ୧୭ ତଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହାର ସଂକଳପରୁ ନିବୃତ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଅହଞ୍ଜାର ଗୁପ୍ତ କରନ୍ତି । ୧୮ ସେ ଗହାର ପରାଶକୁ ଗର୍ଭତରୁ ଓ ଗହାର ଜୀବନକୁ ଖତଗାଘାତରୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି । ୧୯ ମଧ୍ୟ ସେ ଆପଣା ଶୟନରେ ବସୁଥା ଦ୍ୱାରା ଓ ଆପଣା ଅସୁଥା ମଧ୍ୟରେ ନିରନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଶାସ୍ତି ପାଏ; ୨୦ ତେଣୁ ଗହାର ଜୀବନ ଆହାରକୁ ଓ ଗହାର ପରାଶ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭକ୍ଷଣକୁ ଘୃଣା କରେ । ୨୧ ଗହାର ମାଂସ କ୍ଷୟ ପାଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ଓ ଗହାର ଅଦୃଶ୍ୟ ଥିବା ଅସୁଥାସରୁ ଦେଖାଯାଏ । ୨୨ ଆହୁରି, ଗହାର ପରାଶ ଗର୍ଭତର ଓ ଗହାର ଜୀବନ ସଂହାରକର ସଂନିକଟ ହୁଏ । ୨୩ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗହା ସତ୍ୟରେ ଜଣେ ଦୃତ, ସହସ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅର୍ଥକାରକ ଥାଏ; ୨୪ ତେବେ ସେ ଗହାକୁ କୃପା କରି କହିବେ, ଗର୍ଭତ ଗମନରୁ ଗହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ମୁଁ ପରାଶଶତ୍ରୁତ ପାଇଅଛି । ୨୫ ଗହାର ମାଂସ ବାଳକର ମାଂସ ଅପେକ୍ଷା ସତେଜ ହେବ; ସେ ଆପଣା ଯୌବନ ଦିନ ପୁନର୍ବାର ପାଇବ; ୨୬ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଠୁଁ ନିକଟରେ ପରାଧୀନ କରେ ଓ ସେ ଗହା ପୁରତି ପୁରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି; ତେଣୁ ସେ ଆନନ୍ଦରେ ଗହାଠୁଁ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରେ; ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହାର ଧାର୍ମିକତା ପୁନର୍ବାର ଦିଅନ୍ତି । ୨୭ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗାନ କରି କହେ, ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି ଓ ନ୍ୟାୟର ବିପରୀତ କରିଅଛି ଓ ଗହା ମୋହର ଲାଭଜନକ ହୋଇ ନାହିଁ । ୨୮ ସେ ମୋହର ପରାଶକୁ ଗର୍ଭତଗମନରୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋହର ଜୀବନ ଆଳୁଅ ଦେଖିବ । ୨୯ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଜୀବିତ ଲୋକଠୁଁ ଦୀପ୍ତିରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ ଗର୍ଭତରୁ ଗହାର ପରାଶ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ, ୩୦ ପରମେଶ୍ୱର ଗହା ସହିତ ଦୁଇ ଥର, ମଧ୍ୟ ତିନି ଥର ଏହିସବୁ ବସ୍ତୁଗହାର କରନ୍ତି । ୩୧ ହେ ଆୟୁବ, ମନୋଯୋଗ କରି ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେ ନୀରବ ହୁଅ, ମୁଁ କଥା କହିବି । ୩୨ ତୁମ୍ଭର କହିବାର କୌଣସି ବିଷୟ ଥିଲେ, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ; କୁହ, କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବାକୁ ମୋର ଇଚ୍ଛା । ୩୩ ନୋହିଲେ ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ନୀରବ ହୁଅ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବି ।

* ୩୩:୧୩ ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାର କୌଣସି ବିଷୟର କାରଣ ଜଣାନ୍ତି ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଯେଣୁ ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁରସ୍ତର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୪

ଇଲାହୁଡ଼କ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ନ୍ୟାୟର ଘୋଷଣା

୧ ଆହୁରି ଇଲାହୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ହେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ, ହେ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ, ମୋ’ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ । ୩ କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନାଦ ଯେପରି ଭକ୍ଷୟର ସ୍ୱପ୍ନାଦ ବୁଝେ, କର୍ଣ୍ଣ ସେପରି ବାକ୍ସର ପରୀକ୍ଷା କରେ । ୪ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରୁ; ଯାହା ଭଲ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ କରୁ । ୫ କାରଣ ଆୟୁବ କହିଅଛି, ମୁଁ ଧାର୍ମିକ, ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ନ୍ୟାୟ ହରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ୬ ମୁଁ ନ୍ୟାୟବାନ ହେଲେ ହେଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଗଣିତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ଅପରାଧରହିତ ହେଲେ ହେଁ ମୋହର କ୍ଷତି ପୂର୍ତ୍ତିକାରଣୀ । ୭ ଆୟୁବ ପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି ? ସେ ଜଳ ପରି ନିନ୍ଦା ପାନ କରେ । ୮ ସେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମୀନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯାଏ ଓ ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗମନାଗମନ କରେ । ୯ କାରଣ ସେ କହିଅଛି, ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକଠାରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ, ମନୁଷ୍ୟର କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ୧୦ ହେ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକେ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବେ, ଏହା ଗହାତ୍ୱକଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଉ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଯେ ଅଧର୍ମ କରିବେ, ଏହା ଗହାତ୍ୱକଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଉ । ୧୧ ମନୁଷ୍ୟର କର୍ମାନୁସାରେ ସେ ଗହାକୁ ଫଳ ଦେବେ ଓ ପରତେୟକ ଲୋକକୁ ଗହାର ଆଚରଣ ପରମାଣେ ଫଳଭୋଗ କରାଇବେ । ୧୨ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟାଚରଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବିଗ୍ରହ ବିପରୀତ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୩ କିଏ ଗହାତ୍ୱକୁ ପୃଥ୍ୱୀର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱପ୍ରଭାବ ଦେଲା ? ଅବା କିଏ ସମୁଦାୟ ଜଗତର ନିରୂପଣ କରିଅଛି ? ୧୪ ଯଦି ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଆପଣା ମନ ଦେବେ, ଯଦି ସେ ଗହାର ଆତ୍ମା ଓ ନିଶ୍ୱାସ ଆପଣା ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; ୧୫ ତେବେ ସକଳ ପୁରାଣୀ ଏକତର ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଧୂଳିରେ ମିଶିଯିବ । ୧୬ ତୁମ୍ଭର ବିବେଚନା ଥିଲେ, ଏହା ଶୁଣ; ମୋ’ ବାକ୍ସର ରବରେ ମନୋଯୋଗ କର । ୧୭ ଯେ ନ୍ୟାୟ ଘୃଣା କରେ, ସେ କି ଶାସନ କରିବ ? ଓ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଓ ପରାକ୍ରମୀ, ଗହାତ୍ୱକୁ କି ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷା କରିବ ? ୧୮ ରାଜାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଅଧର୍ମ; ଅବା ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲି କହିବାର କି ଉପଯୁକ୍ତ ? ୧୯ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅବା ସମସ୍ତେ ଗହାତ୍ୱକର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ହେବାରୁ ଦରିଦ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଧନୀକୁ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଗହାତ୍ୱକୁ ଏପରି କହିବା କେତେ ଅଧିକ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ? ୨୦ ସେମାନେ ମୁହୂର୍ତ୍ତକେ, ଅର୍ଦ୍ଧଧରତରରେ ହିଁ ମରନ୍ତି; ଲୋକମାନେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ପରାଣତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଓ ବିକ୍ରମା ବିନା ହସ୍ତକ୍ଷେପରେ ଦୂରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି । ୨୧ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ମାର୍ଗ ପୂର୍ତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ଓ ସେ ଗହାର ସବୁ ଗତି ଦେଖନ୍ତି । ୨୨ ଯେଉଁଠାରେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମୀ ଲୁଚି ପାରନ୍ତି, ଏପରି ଅଧିକାର ଓ ମୁଦୁରଛାୟା ନାହିଁ । ୨୩ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ସାକ୍ଷାତରେ ବିଗ୍ରହାର୍ଥେ ଯିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଗହା ବିଷୟ ଦୀର୍ଘ ବିବେଚନା କରିବାର ଗହାତ୍ୱକର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ୨୪ ସେ ଅନୁଦେଶ୍ୟ ଉପାୟରେ ପରାକ୍ରମାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରନ୍ତି । ୨୫ ଏହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ତତ୍ତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓଲଟାଇ ପକାନ୍ତି, ତହିଁରେ ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୨୬ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକତ୍ୱକୁ ପରହାର କଲା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରହାର କରନ୍ତି; ୨୭ କାରଣ ସେମାନେ ଗହାତ୍ୱକ ଅନୁଗମନରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ଓ ଗହାତ୍ୱକର କୌଣସି ମାର୍ଗ ଆଦର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେଲେ; ୨୮ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ୱକ ଛାମୁରେ ଦରିଦ୍ରର କରନ୍ଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ, ତହିଁ ସେ ଦୁଃଖୀର କରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲେ । ୨୯ ସେ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ, କିଏ ଦୋଷ ଦେଇପାରେ ? ଓ ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଆରଛାଦନ କଲେ, କିଏ ଗହାତ୍ୱକୁ ଦେଖିପାରେ ? ଏହା କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବା କୌଣସି ବନ୍ଧୁକ୍ତି ପୂର୍ତ୍ତି କରାଗଲେ, ଏକ ସମାନ ଥାଏ; ୩୦ ଏଣୁ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକ ରାଜତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ କେହି ନ ଥାଏ । ୩୧ କାରଣ କେହି କି ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ କହିଅଛି, ମୁଁ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛି, ଥାଉ ଦୋଷ କରିବି ନାହିଁ; ୩୨ ଯାହା ମୁଁ ଜାଣୁ ନାହିଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଶିଖାଅ; ଯଦି ମୁଁ ଅପରାଧ କରିଅଛି, ତେବେ ଥାଉ ଗହା କରିବି ନାହିଁ ? ୩୩ ଗହାତ୍ୱକ ଦତ୍ତ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ କି ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛାମତ ହେବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଅଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ? କାରଣ ମନୋନୀତ କରିବାର ତୁମ୍ଭର କର୍ମ, ମୋହର ନୁହେଁ; ଏଥିପାଇଁ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, ଗହା କୁହ । ୩୪ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକେ ଏବଂ ମୋ’ କଥା ଶ୍ରବଣକାରୀ ପରତେୟକ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ମୋତେ କହିବେ; ୩୫ ଆୟୁବ ନ ଜାଣି କଥା କହେ ଓ

ଗହାର କଥାସବୁ ଜ୍ଞାନବର୍ଜିତ । ୩୭ ଆୟୁବ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉ, କାରଣ ସେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛି । ୩୭ ଯେଣୁ ସେ ଆପଣା ପାପରେ ବିଦ୍ରୋହଭାବ ଯୋଗ କରୁଅଛି, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହାତଗଳି ଦେଉଅଛି ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂଜିତଲରେ ଅନେକ କଥା କହୁଅଛି ।”

୩୫

ଆୟୁବଙ୍କୁ ଇଲାହୁଁକ ଦୋଷାରୋପ
୧ ଆହୁରି, ଇଲାହୁଁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ୨ “ତୁମ୍ଭେ କି ଏହାକୁ ଆପଣାର ନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରୁଅଛ ? ଅବା କହୁଅଛ ? ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଧାର୍ମିକତା ଅଧିକ ? ୩ ଏଥିପାଇଁ କି ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ଏଥିରୁ ମୋହର କେଉଁ ଫଳ ହେବ ? ଓ ପାପ କଲେ ଯେଉଁ ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା, ତହିଁରୁ କେଉଁ ଅଧିକ ଲାଭ ମୋହର ହେବ ? ୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵୋମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବି । ୫ ଗଗନମଣ୍ଡଳ ପୂର୍ତ୍ତି ଦୁଷ୍ଟି କରି ଅନାଥ ଓ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖ । ୬ ତୁମ୍ଭେ ପାପ କଲେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କର ? ଓ ତୁମ୍ଭର ଅପରାଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ, ଗହାଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ତୁମ୍ଭେ କଥା କର ? ୭ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ, ଗହାଙ୍କୁ କଥା ଦିଅ ? ଅବା ସେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ କଥା ପାଆନ୍ତି ? ୮ ତୁମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟତା ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର କ୍ଷତି କରିପାରେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଧାର୍ମିକତା ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନର ଲାଭ କରିପାରେ । ୯ ଉପଦ୍ରବର ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ଲୋକେ କରନ୍ତୁନ କରନ୍ତି; ବଳବାନର ବାହୁ ସକାଶୁ ସେମାନେ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ତାକ ପକାନ୍ତି । ୧୦ ମାତୃ ଯେ ରାତ୍ରିକାଳେ ଗାନ ପୂର୍ତ୍ତି କରନ୍ତି, ଯେ ପୂର୍ତ୍ତିର ପଶୁମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ୧୧ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନବାନ କରନ୍ତି, ଏପରି ମୋହର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି ? ଏହା କେହି ନ କହେ । ୧୨ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ଅହତ୍ଵକାର ସକାଶୁ ସେମାନେ କରନ୍ତୁନ କରନ୍ତି, ମାତୃ କେହି ଉତ୍ତର ଦିଏ ନାହିଁ । ୧୩ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ଅସାର କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଗହା ଆଦର କରିବେ ନାହିଁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ତ କହୁଅଛ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ, ବିଗ୍ନ ଗହାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଅଛି ଓ ମୁଁ ଗହାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛି; ତେବେ ମୁଁ ଏହି କଥାକୁ କେତେ ଅନାଦର କରିବି । ୧୫ ମାତୃ ଏବେ, ସେ ନିଜ କ୍ରୋଧରେ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ଅହତ୍ଵକାର ପୂର୍ତ୍ତି ବଡ଼ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ୧୬ ଏଥିପାଇଁ ଆୟୁବ ଅସାର କଥାରେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଏ; ସେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନବର୍ଜିତ କଥା କହେ ।

୩୬

ଇଲାହୁଁକ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାନତାର ପରଶଂସା
୧ ଇଲାହୁଁ ଆହୁରି କହିଲା, ୨ “ଟିକିଏ ସମ୍ଭାଳ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବି; କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମୋହର ଆହୁରି କିଛି କହିବାର ଅଛି । ୩ ମୁଁ ଦୂରରୁ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଆଣିବି ଓ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ପୂର୍ତ୍ତିପନ୍ନ କରିବି; ୪ କାରଣ ପୂର୍ତ୍ତିରେ ମୋହର କଥା ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ । ଜ୍ଞାନରେ ସିଦ୍ଧ ଜଣେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଛି । ୫ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ପରାକ୍ରମୀ ଓ କାହାକୁ ତୁଚ୍ଛ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ବୁଦ୍ଧିବଳରେ ପରାକ୍ରମୀ ଅଟନ୍ତି । ୬ ସେ ଦୁଷ୍ଟର ପରାଣ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତୃ ଦୁଃଖଗୁରୁତମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପୂର୍ତ୍ତି କରନ୍ତି । ୭ ସେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତୃ ସେ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ରାଜାଗଣ ସତ୍ତ୍ଵେ ସଦାକାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଆପନ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତି । ୮ ପୁଣି, ଯଦି ସେମାନେ ଜଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଧାଯା’ନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖଗୁରୁ ପରାକ୍ରମରେ ଧରାଯା’ନ୍ତି ୯ ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରିୟା, ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବାଚରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି । ୧୦ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପୂର୍ତ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ଅଧର୍ମରୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି । ୧୧ ଯଦି ସେମାନେ ଶୁଣି ଗହାଙ୍କର ସେବା କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ସମୃଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନ ଓ ସୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ବର୍ଷ କ୍ଷେପଣ କରିବେ । ୧୨ ମାତୃ ସେମାନେ ନ ଶୁଣିଲେ, ଖତ୍ତରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ଜ୍ଞାନବର୍ଜିତ ହୋଇ ମରିବେ । ୧୩ ମାତୃ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ କ୍ରୋଧ ସତ୍ତ୍ଵେ କରନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧୁଲେ, ସେମାନେ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ତାକ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୪ ସେମାନେ ଯୌବନକାଳରେ ମରନ୍ତି ଓ ଅଶୁଚି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ । ୧୫ ସେ ଦୁଃଖୀଲୋକକୁ ଗହାର

ଦୁଃଖ ଦୁଃଖୀର ଉଦଧାର କରନ୍ତି ଓ ଉପଦରବ ଦୁଃଖୀର ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ୧୭ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ହିଁ ଦୁଃଖରୁ ବାହାର କରି ସଞ୍ଜାଣିତରହିତ ପରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତେ; ଓ ତୁମ୍ଭ ଫେଜ ଉପରେ ସଜ୍ଜିତ ଦରବନ୍ୟ ଫେଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତ । ୧୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟର ବିଗ୍ରହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛ; ବିଗ୍ରହ ଓ ଶାସ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିଅଛି । ୧୯ କୋପ ଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରଦୁରତ ଦୁଃଖୀର ଉଦଧାର ନ ହୁଅ; କିଏବା ପରାୟଣତର ମହତତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭକୁ ନ ଭୁଲ୍ୟ, ଏଥିପାଇଁ ସାବଧାନ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ନୋହିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଧନ ଓ ବଳର ସମସ୍ତ ପରତପ କି ପରଦୁର ହେବ ? ୨୦ ଯେଉଁ ଗାତ୍ରରେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ଗାତ୍ରର ବାଞ୍ଛା କର ନାହିଁ । ୨୧ ସାବଧାନ, ଅଧର୍ମକୁ ଆଦର କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖଭୋଗ ଅପେକ୍ଷା ଏହା ହିଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ । ୨୨ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ଉଚ୍ଚ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି; ଗହାଞ୍ଜଳ ପରି ଶିକ୍ଷକ କିଏ ଅଛି ? ୨୩ କିଏ ଗହାଞ୍ଜଳ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ନିରୂପଣ କରିଅଛି ? ଅବା କିଏ କହିପାରେ, ତୁମ୍ଭେ ଅଧର୍ମ କରିଅଛ ? ୨୪ ଗହାଞ୍ଜଳ କାର୍ଯ୍ୟର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ପରକାଶ କରିବାକୁ ସମରଣ କର, ଲୋକମାନେ ତହିଁର କୀର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତହିଁ ପୁରତି ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ଦୂରରୁ ଗହା ଦେଖେ । ୨୬ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ଗହାଞ୍ଜଳ ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଅନନ୍ତସନ୍ଧ୍ୟେୟ । ୨୭ କାରଣ ସେ ଜଳବିନ୍ଦୁସବୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଗହା ବୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଗହାଞ୍ଜଳ ବାଷ୍ପରୁ ପଡ଼େ । ୨୮ ଆକାଶ ଗହା ଭାଳି ଦିଏ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଗହା ବହୁଳ ରୂପେ ବର୍ଷେ । ୨୯ ଫେଫାଳର ପରସାରଣ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ଚନ୍ଦ୍ରଗତପର ଗର୍ଜନ କି କେହି ବୁଝିପାରେ ? ୩୦ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନିଜ ଦୀପ୍ତି ବିସ୍ତାର କରନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ସମୁଦ୍ରର ତଳଭାଗ ଆବୃତ କରନ୍ତି । ୩୧ କାରଣ ସେ ଏସବୁ ଦୁଃଖୀ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ଶାସନ କରନ୍ତି; ସେ ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି । ୩୨ ସେ ବିଜୁଳିରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଆଚ୍ଛାଦନ କରନ୍ତି ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସ୍ଥଳ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି । ୩୩ ତହିଁର ଶବ୍ଦ ଗହାଞ୍ଜଳ ବିଷୟରେ ପରିଚୟ ଦିଏ, ପଶୁପଲ ମଧ୍ୟ ଆଗାମୀ ଗେଫାନ ବିଷୟ ଜଣାନ୍ତି ।

୩୭

ଇଲାହୁଜ୍ଜକ ଇଶ୍ୱରଜ୍ଜକ ମହିମାର ଘୋଷଣା

୧ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଫୋହର ହୃଦୟ କମ୍ପମାନ ହେଉଅଛି ଓ ସପ୍ତସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ତରିତ ହେଉଅଛି । ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଜ୍ଜକ ରବର ଶବ୍ଦ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ମୁଖନିର୍ଗତ ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣ । ୩ ସେ ଗହା ସମୁଦାୟ ଆକାଶର ଅଧସ୍ଥାନକୁ ଓ ଆପଣା ବିଜୁଳିକୁ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରେରଣ କରନ୍ତି । ୪ ତହିଁ ପଛେ ଏକ ରବ ଗର୍ଜନ କରଇ, ସେ ଆପଣା ମହତତ୍ତ୍ୱର ରବରେ ବଜ୍ରନାଦ କରନ୍ତି ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ରବ ଶୁଣାଗଲା ବେଳେ ସେ ଗହାସବୁ ନିବୃତ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୫ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ରବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି; ସେ ଆତ୍ମମାନଜ୍ଜକ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ୬ କାରଣ ସେ ହିମକୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ପଡ଼; ସେ ସାମାନ୍ୟ ବୃଷ୍ଟିକୁ ଓ ଆପଣାର ପରବଳ ବୃଷ୍ଟିକୁ ସେହିପରି କହନ୍ତି । ୭ ଯେପରି ଗହାଞ୍ଜଳର ସୃଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଗହା ଜାଣି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତ ମୋହରାଞ୍ଜଳ କରନ୍ତି । ୮ ସେତେବେଳେ ପଶୁମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯା'ନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଗହାଞ୍ଜଳରେ ରହନ୍ତି । ୯ ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳରୁ ବଗସ ଆସେ ଓ ଉଚ୍ଚତରରୁ ଶୀତ ଆସେ । ୧୦ ପରମେଶ୍ୱରଜ୍ଜକ ନିଶ୍ୱାସରେ ହିମାନୀ ଜନ୍ମେ ଓ ଜଳଗଣିର ବିସ୍ତୃତି ସଞ୍ଜାଣିତ ହୁଏ । ୧୧ ଆହୁରି, ସେ ନିବିଡ଼ ଫେଫାଳକୁ ଆର୍ଦ୍ରତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି; ସେ ଆପଣା ବିଜୁଳିର ଫେଫା ବିସ୍ତାର କରନ୍ତି । ୧୨ ଆଉ, ସେ ଯାହା କିଛି ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ଗହା ବାସଯୋଗ୍ୟ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଗହାଞ୍ଜଳ ଗଲନ ଦୁଃଖୀ ଗହା ଘୂରେ । ୧୩ ଦଶତ ନିମନ୍ତେ, ବା ଆପଣା ଦେଶ ନିମନ୍ତେ, ଅଥବା ଦୟା ନିମନ୍ତେ ହେଉ, ସେ ଗହା ଘଟାନ୍ତି । ୧୪ ହେ ଆୟୁବ, ଏଥିରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର; ସ୍ୱପ୍ନର ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଜ୍ଜକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାସବୁ ବିବେଚନା କର । ୧୫ ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆଜ୍ଞାଭାର ଥୁଅନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଫେଫାଳ ବିଜୁଳିକୁ ଦୀପ୍ତିମାନ କରନ୍ତି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ? ୧୬ ତୁମ୍ଭେ କି ଫେଫାଳର ସମତୈଳ, ପରମ ଜ୍ଞାନୀଜ୍ଜକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାସବୁ ଜାଣ ? ୧୭ ଦକ୍ଷିଣ ବାୟୁ ସକାଶୁ ପୃଥିବୀ ସ୍ତବ୍ୟ ଥିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ର କିପରି ଉଷ୍ଣ ହୁଏ ? ୧୮ ତୁମ୍ଭେ କି ଛାଞ୍ଚରେ ତଳା ଦର୍ପଣ ପରି ଦୃତ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ସଞ୍ଚେ ବିସ୍ତାର କରିପାର ? ୧୯ ଗହାଞ୍ଜଳ କଥା କହିବା, ଗହା ଆତ୍ମମାନଜ୍ଜକୁ ଶିଖାଅ;

କାରଣ ଅନ୍ୟକାର ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା କଥା ସଜାଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ୨୦ ମୁଁ କଥା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ବୋଲି କି ଗହାଡ଼କୁ କୁହାଯିବ ? ଅବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କି ଗ୍ରାସି ହୋଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ? ୨୧ ପୁଣି, ଏତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆକାଶସଥା ତେଜସକର ଘାପତି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ବାୟୁ ବହି ଗହା ପରିଷ୍କାର କରେ । ୨୨ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶାମୟ ଆତ୍ମା ଆସେ; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଭୟାନକ ମହତ୍ତ୍ଵ ଥାଏ । ୨୩ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ! ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇ ନ ପାରୁ; ସେ ପରାକ୍ରମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପୁଣି, ସେ ବିଗର ଓ ପରତୁର ନ୍ୟାୟଗୁଣ ହେତୁ କଲେଶ ଦେବେ ନାହିଁ । ୨୪ ଏଣୁ ନରଗଣ ଗହାଡ଼କୁ ଭୟ କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଜ୍ଞାନୀ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୩୮

ଆୟୁବଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତର

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପରଭୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆୟୁବକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ୨ “ଏ କିଏ ଯେ, ଜ୍ଞାନରହିତ କଥା ଦୁପ୍ରାସ ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଅନ୍ୟକାରମୟ କରୁଅଛି ? ୩ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ବୀର ପରି ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅ । ୪ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ ଥିଲ ? ବୁଝା ଥିଲେ, ବୁଝାଇ ଦିଅ । ୫ ତୁମ୍ଭେ କି ଜାଣ, କିଏ ତହିଁର ପରିମାଣ ନିରୂପଣ କଲା ? ଅବା କିଏ ତହିଁ ଉପରେ ପରିମାପକ ରଜ୍ଜୁ ପରସାରିଲା ? ୬ କାହା ଉପରେ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଦୃଢ଼ୀକୃତ ହେଲା ? ଅବା ପରଭାଗ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ଏକ ସଞ୍ଜେ ଗାନ କରିବା ବେଳେ ୭ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃତଗଣ ଆନନ୍ଦରେ ଜୟଧ୍ଵନି କରିବା ବେଳେ କିଏ ତହିଁର କୋଣ ପରସ୍ତର ବସାଇଲା ? ୮ ଅବା ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭରୁ ନିର୍ଗତ ହେବା ତୁଲ୍ୟ ସମୁଦର ବାହାରିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମେଘକୁ ତହିଁର ବସ୍ତ୍ର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ୯ ଓ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ୟକାରକୁ ତହିଁର ଗୁଡ଼ାଇବା ବସ୍ତ୍ର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ କଲୁ, ୧୦ ପୁଣି ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଧି ନିରୂପଣ କରି ଅର୍ଗଳ ଓ କବାଟ ସ୍ଥାପନ କଲୁ, ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ, ମାତ୍ର ଆଉ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ ଓ ଏହିଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ବିତ ତରଞ୍ଜ ନିବାରିତ ହେବ ବୋଲି କହିଲୁ; ସେତେବେଳେ କିଏ କବାଟ ଦେଇ ସମୁଦରକୁ ରୁଦ୍ଧ କଲା ? ୧୨ ଯେପରି ପରଭାତ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିବେ; ୧୩ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କି ଆପଣା ଦିନର ଆରମ୍ଭଠାରୁ ପରଭାତକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛ ଓ ଅରୁଣକୁ ତହିଁର ଉଦୟ ସ୍ଥାନ ଜଣାଇଅଛ ? ୧୪ ମୋହରଞ୍ଜିତ ମୃତତିକା ତୁଲ୍ୟ ଗହା ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ; ଓ ସକଳ ପଦାର୍ଥ ବସ୍ତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ; ୧୫ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଘାପତି ନିବାରିତ ହୁଏ ଓ ଉଚ୍ଚ ବାହୁ ଭଗ୍ନ ହୁଏ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ କି ସମୁଦର ଝର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରବେଶ କରିଅଛ ? ଅବା ତୁମ୍ଭେ କି ବାରିଧର ଗୁପ୍ତସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କରେ ଗଗନ୍ଧାତ କରିଅଛ ? ୧୭ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କି ମୃତ୍ୟୁର ଦୁପ୍ରାସବୁ ଦେଖିଅଛ ? ୧୮ ତୁମ୍ଭେ କି ପୃଥିବୀର ବିସ୍ତୃତି ବୁଝିଅଛ ? ଏସବୁ ଯଦି ଜାଣ, ପରକାଶ କର । ୧୯ ଘାପ୍ତିର ବାସସ୍ଥାନକୁ ପଥ କାହିଁ ? ଓ ଅନ୍ୟକାରର ସ୍ଥାନ କେଉଁଠାରେ ? ୨୦ ତୁମ୍ଭେ କି ତହିଁର ସୀମାକୁ ଗହାକୁ ନେଇପାର ? ଓ ତହିଁର ଗୁହ-ପଥ କି ଚିହ୍ନିପାର ? ୨୧ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦିନର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ! ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ହିମ ଭଗ୍ନତାରରେ ପରବେଶ କରିଅଛ ? ଅବା ଆମ୍ଭେ ସଞ୍ଜକଳ ଓ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଶିଳାଗୁଣ୍ଡି ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛୁ, ୨୩ ତହିଁର ଭଗ୍ନତାର କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛ ? ୨୪ କେଉଁ ପଥରେ ଘାପ୍ତି ବିଭକ୍ତ ହୁଏ, ଅବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୁଏ ? ୨୫ ଜଳପଲବନ ନିମନ୍ତେ ପରଶାଳା ଓ ମେଘଗର୍ଭଜନର ବିଜୁଳି ନିମନ୍ତେ ପଥ କାଟି ୨୬ କିଏ ପୃଥିବୀର ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଓ ନରଶୂନ୍ୟ ପରାନ୍ତରରେ ବର୍ଷାଇବାକୁ, ୨୭ ମରୁଭୂମି ଓ ଶୁଷ୍କସ୍ଥାନ ତୃପ୍ତ କରିବାକୁ ଓ କୋମଳ ତୃଣ ଅଞ୍ଜୁରିତ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ? ୨୮ ବୃଷ୍ଟିର କି ପିତା ଅଛି ? ଅବା କିଏ ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁସବୁ ଜାତ କରିଅଛି ? ୨୯ କାହାର ଗର୍ଭରୁ ହିମାନୀ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି ? ଓ କିଏ ଆକାଶର ଦୁଷ୍ଟରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛି ? ୩୦ ଜଳଗଣି ପରସ୍ତରଗହାଦିତ ହେଲା ପରି ହୁଏ ଓ ବାରିଧର ଉପର ଭାଗ ଜମାଟ ହୁଏ । ୩୧ ତୁମ୍ଭେ କି କୃତ୍ତିକା-ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବାନ୍ଧୁପାର ? ଓ ମୃଗଶିର୍ଷର ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇପାର ? ୩୨ ତୁମ୍ଭେ କି ଗଣିଗଣକୁ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ରତ୍ନରେ ଚଳାଇପାର ? ଅବା ତୁମ୍ଭେ କି ସପ୍ତାତୀ ଓ ତହିଁର ସହଚରଗଣକୁ ପଥ ଦେଖାଇପାର ? ୩୩ ତୁମ୍ଭେ କି ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ବିଧାନସବୁ

ଜାଣ ? ତୁମ୍ଭେ କି ପୃଥିବୀରେ ତହିଁର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ସ୍ୱାଧୀନ କରିପାର ? ୩୪ ଯେପରି ଅପାର ଜଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଆବିଷ୍କୃତ କରି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କି ମେଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ରବ ଉଠାଇପାର ? ୩୫ ବିଜୁଳି ଯେପରି ଯିବେ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛୁ, ଏଥିପାଇଁ କି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇପାର ? ୩୬ କିଏ ଅନ୍ତରେ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛି ? ଅବା ମନକୁ କିଏ ବୁଝା ଦେଇଅଛି ? ୩୭ କିଏ ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସାର ମେଘମାଳ ଗଣନା କରିପାରେ ? ୩୮ ଧୂଳୀ ଗଣାକୃତ ହୋଇ ଟେଲ ବାନ୍ଧିବା ବେଳେ କିଏ ଆକାଶସୂତା କୁମ୍ଭାସରୁ ତାଳି ଦେଇପାରେ ? ୩୯ ତୁମ୍ଭେ କି ସିଂହା ପାଇଁ ଶିକାର ଖୋଜିବ ? ଅବା ଯୁବା ସିଂହମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୁହାରେ ଶୟନ କଲା ବେଳେ ଓ ଛକି ବସିବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ବେଳେ ୪୦ ତୁମ୍ଭେ କି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୁଧା ନିବାରଣ କରିପାର ? ୪୧ ତାମରା କାଉର ଛୁଆମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ରାବ କରି ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରେ ଭରମଣ କଲା ବେଳେ କିଏ ତାହାକୁ ଆହାର ଯୋଗାଇ ଦିଏ ?

୩୯

୧ ତୁମ୍ଭେ କି ଶୈଳବାସିନୀ ବନ୍ୟ ଛାଗାର ପୁରସବ କାଳ ଜାଣ ? ଅବା ହରିଣାର ପୁରସବରୀତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାର ? ୨ ତୁମ୍ଭେ କି ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭମାସ ଗଣନା କରିପାର ? ସେମାନଙ୍କର ପୁରସବ-ସମୟ କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ? ୩ ସେମାନେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ, ଛୁଆ ପୁରସବ କରି ଆପଣା ଦୁଃଖ ଦୂର କରନ୍ତି । ୪ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଆମାନେ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ମେଲା ପଦାରେ ବଢ଼ନ୍ତି; ସେମାନେ ବାହାରି ଯାଇ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ୫ କିଏ ବନ୍ୟ ଗର୍ଭଦତ୍ତକୁ ସ୍ୱପ୍ନାଧୀନ କରି ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛି ? ଅବା କିଏ ବନ୍ୟ ଗର୍ଭଦତ୍ତର ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ କରିଅଛି ? ୬ ଆମ୍ଭେ ବନକୁ ଗହର ଗୃହ ଓ ଲବଣ ଭୂମିକୁ ଗହର ନିବାସ ସ୍ଥାନ କରିଅଛୁ । ୭ ସେ ନଗରର ଚହଳ ତୁଚ୍ଛ କରେ, କିଅବା ଅଡ଼ାଇବା ଲୋକର ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ ଶୁଣେ ନାହିଁ । ୮ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀ ଗହର ଚରାସ୍ଥାନ ଓ ସେ ସର୍ବପୁରକାର ସତେଜ ତୃଣାଦି ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ । ୯ ଅରଣ୍ୟ ଷଣ୍ଡ କି ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ? ଅବା ସେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଣି ପାଖରେ ରହିବ ? ୧୦ ତୁମ୍ଭେ କି ଅରଣ୍ୟ ଷଣ୍ଡକୁ ଗହର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଲଙ୍ଗୁଳାଧୀନରେ ଚଳାଇପାର ? ଅବା ସେ କି ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଉପତ୍ୟକାରେ ମଇ ଦେବ ? ୧୧ ଗହର ବହୁତ ବଳ ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ କି ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? ଅବା ତୁମ୍ଭେ କି ଆପଣା କର୍ମ ତାହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବ ? ୧୨ ସେ ତୁମ୍ଭ ଶସ୍ତ୍ର ଗୃହକୁ ଆଣିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ଖଲର ଶସ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରିବ ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେ ଗହରରେ ନିର୍ଭର କରିବ ? ୧୩ ଓଟପକ୍ଷୀଶାର ପକ୍ଷ ଉଲ୍ଲାସ କରେ; ମାତୃ ଗହର ତେଣା ଓ ପର କି ସ୍ତନେହଶାଳ ? ୧୪ କାରଣ ସେ ଭୂମିରେ ଆପଣା ଅଶ୍ରୁ ଛାଡ଼େ ଓ ଧୂଳିରେ ଗହା ଉଷ୍ଣ କରେ, ୧୫ ଆଉ ପାଦରେ ଗହା ଭଗ୍ନ ଅବା ବନ୍ୟ ପଶୁ ଉତ୍ସାର ଗହା ଦଳିତ ହେବ ବୋଲି ପାସୋରି ଯାଏ । ୧୬ ଗହର ଛୁଆମାନେ ଗହର ନିଜର ନ ଥିଲା ପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୁଏ; ଗହର ପୁରସବବେଦନା ବିଫଳ ହେଲେ ହେଁ ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଥାଏ; ୧୭ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଗହାକୁ ଜ୍ଞାନରହିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଅଥବା ସେ ଗହାକୁ ବୁଝା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ୧୮ ସେ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ, ଅଶ୍ୱ ଓ ଅଶ୍ୱାମୁହାଣୀକି ପରିହାସ କରେ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ କି ଅଶ୍ୱକୁ ଗହର ବିକ୍ରମ ଦେଇଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ କି କମ୍ପମାନ କେଶରରେ ଗହର ଗଠାବାଦେଶ ଭୂଷିତ କରିଅଛ ? ୨୦ ତୁମ୍ଭେ କି ଗହାକୁ ପଞ୍ଚମାଳ ପରି କୁଦିବାକୁ ଦେଇଅଛ ? ଗହର ନାସାଶବ୍ଦର ତେଜ ଭୟାନକ । ୨୧ ସେ ଉପତ୍ୟକାରେ ଖୁରା ମାରେ ଓ ଆପଣା ବଳରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତେ ସେ ସସଜ୍ଜ ଯୋଦଧାମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଏ । ୨୨ ସେ ଭୟକୁ ପରିହାସ କରେ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ; କିଅବା ଖତର ସମ୍ମୁଖରୁ ଫେରେ ନାହିଁ । ୨୩ ତୁଣ, ଝଲମଲ ବର୍ତ୍ତା ଓ ଶୂଳ ଗହା ପୁରତିକୂଳରେ ଝଲ ଶବ୍ଦ କରେ । ୨୪ ସେ ପୁରତରତ ଓ କ୍ରୋଧରେ ଭୂମି ଗ୍ରାସି ପକାଏ; କିଅବା ଏହା ତୁଣାଶବ୍ଦ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ । ୨୫ ଯେତେ ଥର ତୁଣା ବାଜେ, ସେତେଥର ସେ ହିଁ ଶବ୍ଦ କରେ ! ଓ ସେ ଦୂରରୁ ସଂଗ୍ରାମର, ସେନାପତିମାନଙ୍କର ହୁତକାର ଓ ସିଂହନାଦର ଗନ୍ଧ ପାଏ । ୨୬ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନରେ କି ବାଜପକ୍ଷୀ ଉପରକୁ ଉଡ଼େ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଆପଣା ପକ୍ଷ ବିସ୍ତର କରେ ? ୨୭ ଉତ୍କ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ କି ଉପରକୁ ଉଠେ ଓ ଉଦ୍‌ଧୃତରେ ଆପଣା ବସା କରେ ? ୨୮ ସେ ଶୈଳରେ ବାସ କରେ, ସେଠାରେ ଗହର ବସା, ସେ ଶୈଳଗୁରୁରେ ଓ ଦୁର୍ଗ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ । ୨୯ ସେଠାରୁ ସେ ଶିକାର ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ; ଗହର ଚକ୍ଷୁ ଦୂରରୁ ଗହା ଦେଖେ । ୩୦ ଗହର ଛୁଆମାନେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତ ରୁଷନ୍ତି; ଯେଉଁଠାରେ ହତ ଲୋକ, ସେହିଠାରେ ସେ ଥାଏ ।”

୪୦

୧ ଆହୁରି, ସଦାପୁରତୁ ଆୟୁବକୁ ଉଚ୍ଚର କରି କହିଲେ, ୨ “ଦୋଷାନ୍ୱେଷା ଲୋକ କି

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ବିବାଦ କରିବ ? ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁକ୍ତି କରେ, ସେ ଏଥିର ଉତ୍ତର ଦେଉ ।”

ଆୟୁବଞ୍ଜକ ନିରବତାର ପରତିକ୍ଷା

୩ ତହିଁ ଆୟୁବ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ଧ “ଦେଖ, ମୁଁ ଅକିଞ୍ଚନ; ତୁମଭକୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି ? ମୁଁ ନିଜ ମୁଖରେ ଆପଣା ହାତ ଦିଏ । * ମୁଁ ଥରେ କଥା କହିଅଛି, ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦେବି ନାହିଁ; ହଁ, ବୁଝାଅର କହିଅଛି, ମାତ୍ର ଆଉ ଅଧିକ ବଢ଼ିବି ନାହିଁ ।”

ଆୟୁବଞ୍ଜକୁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଆହ୍ଵାନ

୬ ଏଥାଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆୟୁବକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ୭ “ତୁମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ପରି ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶନ କରିବା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅ । ୮ ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭର ବିଗ୍ର ବନ୍ଧୁ କରବ ? ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ କି ଆମ୍ଭକୁ ଦୋଷା କରିବ ? ୯ ଅବା ତୁମ୍ଭର ବାହୁ କି ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ବାହୁ ତୁଲ୍ୟ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କି ଗହାଞ୍ଜକ ତୁଲ୍ୟ ରବ କରି ଗର୍ଜନ କରିପାର ? ୧୦ ତେବେ, ତୁମ୍ଭେ ପରଧାନ୍ୟ ଓ ମହତ୍ତ୍ଵପୁରେ ବିଭୂଷିତ ହୁଅ; ପୁଣି, ସମ୍ଭରମ ଓ ପରଗପ ପରିଧାନ କର । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଉଚ୍ଛଳିତ କ୍ରୋଧ ଭାଳି ପକାଅ ଓ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଅହଞ୍ଜକାରୀକୁ ଅନାଇ ଗହାକୁ ନତ କର । ୧୨ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଗର୍ବୀକୁ ଅନାଇ ଗହାକୁ ନତ କର; ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜକୁ ସେମାନଞ୍ଜକ ଠିଆ ହେବା ସଥାନରେ ଦଳି ପକାଅ । ୧୩ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଏକତର ଧୂଳିରେ ଲୁଗାଇ ଦିଅ; ଗୁପ୍ତ ସଥାନରେ* ସେମାନଞ୍ଜକ ମୁଖ ବାନ୍ଧ ପକାଅ । ୧୪ ତେବେ ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଏହା ସମ୍ପ୍ରାକାର କରିବା । ୧୫ ବହେମୋତକୁ† ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ସେ ଗୋରୁ ପରି ତୃଣ ଖାଏ । ୧୬ ଦେଖ, ଗହାର କଟିଦେଶରେ ଗହାର ବଳ ଥାଏ ଓ ଗହାର ଉଦରସ୍ଥ ପେଶୀରେ ଗହାର ଶକ୍ତି ଥାଏ । ୧୭ ସେ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ପରି ଆପଣା ଲଞ୍ଜଗୁଳ ହଳାଏ; ଗହାର ଉରୁଦେଶର ଶିରସରୁ ଏକତର ସଂଯୁକ୍ତ । ୧୮ ଗହାର ଅସ୍ଥସରୁ ପିତ୍ତଳର ନଳ ପରି; ଗହାର ଅଞ୍ଜପରତ୍ତ୍ଵଞ୍ଜ ଲୁହାର ଅର୍ଗଳ ପରି । ୧୯ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ; ଯେ ଗହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, କେବଳ ଗହାଞ୍ଜକର ଖତ୍ତ ଗହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରେ । ୨୦ ଆହୁରି, ପର୍ବତଗଣ ଗହା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି, ସେଠାରେ ବନ୍ୟ ପଶୁ ସମସ୍ତେ କରାଡ଼ା କରନ୍ତି । ୨୧ ସେ ନଳବନ ଭିତରେ ଓ ଝିଲରେ ପଦ୍ମବୃକ୍ଷ ତଳେ ଶୟନ କରେ । ୨୨ ପଦ୍ମବୃକ୍ଷ ଆପଣା ଛାୟାରେ ଗହାକୁ ଆରକ୍ଷନ କରେ; ନଦୀର ବାକଣ ବୃକ୍ଷ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥାଏ । ୨୩ ଦେଖ, ନଦୀ ବଢ଼ିଲେ, ସେ କମ୍ପିତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଯଦ୍ଦିନ ଗହାର ମୁଖ ସରିକି ବଢ଼ିଲେ ହେଁ ସେ ସୁସ୍ଥର ଥାଏ । ୨୪ ସେ ଜାଗ୍ରତ ଥିବା ବେଳେ କେହି କି ଗକୁ ଧରିବ ? ଅବା ରଜ୍ଜୁ ଦମ୍ପ୍ରା ଗହାର ନାସିକା ଫୋଡ଼ିବ ?

୪୧

୧ ତୁମ୍ଭେ କି ବନଶା ଦମ୍ପ୍ରା ଲିବିୟାଥନ*କୁ ଓଟାରି ପାର ? ଅବା ରଜ୍ଜୁରେ ଗହାର ଜିହ୍ଵା ତଳକୁ ଗପିପାର ? ୨ ତୁମ୍ଭେ କି ଗହାର ନାସାରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇପାର ? ଅବା ଅଞ୍ଜୁଣରେ ଗହାର ଥୋମଣା ଫୋଡ଼ିପାର ? ୩ ସେ କି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅନେକ ବିନତି କରିବ ? ଅବା ସେ କି ତୁମ୍ଭକୁ କୋମଳ କଥା କହିବ ? ୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଚିରକାଳ ଦାସ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ସେ କି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ନିୟମ କରିବ ? ୫ ପକ୍ଷୀ ସତ୍ତ୍ଵେ ଖେଳିଲା ପରି ତୁମ୍ଭେ କି ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଖେଳିବ ? ଅବା ତୁମ୍ଭେ କି ଆପଣା ବାଳିକାମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ ବାନ୍ଧ ରଖିବ ? ୬ ମତ୍ସ୍ୟଧାରୀଦଳ କି ଗହାକୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟ କରିବେ ? ସେମାନେ କି ବଣିକମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଗହାକୁ ଭାଗବିଭାଗ କରିବେ ? ୭ ତୁମ୍ଭେ କି ଲୋହ ଅଞ୍ଜୁଣରେ ଗହାର ଚର୍ମ, ଅବା ତେଣ୍ଡାରେ ଗହାର ମସ୍ତକ ବନ୍ଧୁପାର ? ୮ ଗହା ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କର; ଯୁଦ୍ଧ ସମରଣ କର, ପୁଣି ସେପରି ଆଉ କର ନାହିଁ । ୯ ଦେଖ, ଗହା ବିଷୟକ ପରତ୍ୟାଶା ବୃଥା; କେହି ଗହାକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ର କି ତଳେ ପଡ଼ିଯିବ ନାହିଁ ? ୧୦ ଗହାକୁ ଯେ ଜଗାଇବ, ଏପରି ସାହସିକ କେହି ନାହିଁ; ତେବେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କିଏ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରେ ? ୧୧ କିଏ ଆଗେ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ପରିଶୋଧ କରିବା ? ସମୁଦାୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସବୁ ହିଁ ଆମ୍ଭର । ୧୨ ଗହାର ଅଞ୍ଜପରତ୍ତ୍ଵଞ୍ଜ, ଅବା ମହାପରାକରମ, ଅବା ଗହାର ସୁନ୍ଦର

* ୪୦:୧୩ ଗୁପ୍ତ ସଥାନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଓଲ୍ କିମ୍ବା ମୁତୁୟ ସଥାନ † ୪୦:୧୫ ବହେମୋତକୁ ଏକ ବୃହତ ପଶୁ ଯାହା ଏକ ଜଳହସ୍ତୀ ପରି * ୪୧:୧ ଲିବିୟାଥନ ହୋଇପାରେ ଏକ କୁମ୍ଭର

ଗଠନ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ନୀରବ ରହିବା ନାହିଁ । ୧୩ ଗହାର ବାହାର ବସ୍ତ୍ର କିଏ କାଢ଼ିପାରେ ? କିଏ ଗହାର ଦନ୍ତଶ୍ରେଣୀଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବ ?” ୧୪ କିଏ ଗହାର ମୁଖରୁ କବାଟ ଫିଟାଇପାରେ ? ଗହାର ଦନ୍ତର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତରାସ ଥାଏ । ୧୫ ଗହାର ଶକ୍ତ କାତିସବୁ ଗହାର ଦର୍ପର ବିଷୟ, ଗହା ଦୃଢ଼ ରୂପେ ମୋହରାଜିତ ହେଲା ପରି ଏକତ୍ର ବନ୍ଦ ହୋଇଅଛି । ୧୬ ଏକ ଆରେକର ଏତେ ନିକଟ ଯେ, ବାୟୁ ତହିଁରେ ପରବେଶ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୧୭ ଗହାସବୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ; ଗହାସବୁ ଏପରି ଏକତ୍ର ଲାଗି ରହିଅଛି ଯେ, ଭିନ୍ନ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ । ୧୮ ଗହାର ଛିଡ଼କରୁ ଆଳୁଅ ଝଟକେ ଓ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ଅରୁଣର ଚକ୍ଷୁପତ ସଦୃଶ । ୧୯ ଗହାର ମୁଖରୁ ଜ୍ୱଳ; ମଶାଳ ନିର୍ଗତ ହୁଏ ଓ ଅଗ୍ନିକଣା ଉଡ଼େ । ୨୦ ଯେପରି ରନ୍ଧାହାଣ୍ଡିରୁ ଓ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ତୃଣରୁ, ସେପରି ଗହାର ନାସାରନ୍ଧରରୁ ଧୂମ ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ୨୧ ଗହାର ନିଶ୍ୱାସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଓ ଗହାର ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ୨୨ ଗହାର ଗର୍ଭାବାରେ ଶକ୍ତି ଅବସ୍ଥିତି କରେ ଓ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ତରାସ ନୃତ୍ୟ କରେ । ୨୩ ଗହାର ମାଂସର ପରସ୍ପତ ଏକତ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ ଥାଏ; ଗହାସବୁ ଗହା ଉପରେ ଦୃଢ଼ବଦ୍ୟ ଥାଏ; ଗହାସବୁ ଘୁଞ୍ଚିଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ । ୨୪ ଗହାର ହୃଦୟ ପରସ୍ପତର ପରି ଦୃଢ଼ ଓ ଚକିର ତଳପଟ ପରି ଦୃଢ଼ । ୨୫ ସେ ଉଠିଲେ, ବିକ୍ରମାମାନେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି; ଭୟ ସକାଶୁ ସେମାନେ ହତରୁଦୟ ହୁଅନ୍ତି । ୨୬ କେହି ଗହା ଉପରେ ଖତ୍ତ ଲଗାଇଲେ, କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ; ବର୍ତ୍ତା, ଶୂଳ କି ତାକ୍ଷଣ ତୀର ବିଫଳ ହୁଏ । ୨୭ ସେ ଲୁହାକୁ କୁଟା ପରି ଓ ପିତ୍ତଳକୁ ସଢ଼ା କାଠ କରି ଗଣେ । ୨୮ ତୀର ଗହାକୁ ତଡ଼ାଇ ପାରେ ନାହିଁ ଓ ଛାତିଶା ପଥର ଗହା ପରତି ନଡ଼ା ପରି ହୁଏ । ୨୯ ଗଦା ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ ଗଣିତ ହୁଏ; ବର୍ତ୍ତା ବଳରେ ଆସିବା ବେଳେ ସେ ହସେ । ୩୦ ଗହାର ନିମ୍ନଭାଗ ତାକ୍ଷଣ ଖପରା ପରି; ସେ କାହୁଁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତାର ମଇ ଚଳାଏ । ୩୧ ସେ ଗଭୀର ଜଳକୁ ହାଣ୍ଡି ଜଳ ପରି ଫୁଟାଏ; ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଲେପ ପରି କରେ । ୩୨ ସେ ଆପଣା ପଛ ପଛ ପଥ ଉଦ୍‌ଜ୍ୱଳ କରେ; କେହି ମନେ କରିପାରେ, ଜଳଧି ପକ୍ଷ୍ମ କେଣ ହେଲା; ୩୩ ପୃଥିବୀରେ ଗହା ପରି ଭୟରହିତ ହୋଇ କେହି ସୃଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ୩୪ ସେ ସକଳ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ଦେଖେ, ସେ ଯାବତୀୟ ଗର୍ବର ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ରାଜା ଅଟେ ।

ଆୟୁବଞ୍ଚକ ସମ୍ରାଜ୍ୟରୋକ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଗପ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଆୟୁବ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ୨ “ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କରିପାର ଓ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ନିବାରଣ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ୩ ଜ୍ଞାନ ବିନା ମନ୍ତ୍ରଣା ଗୋପନକାରୀ ଏ କିଏ ? ସତ୍ୟ, ମୁଁ ଯାହା ବୁଝିଲି ନାହିଁ, ଯେଉଁ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ଜାଣିଲି ନାହିଁ, ଗହା ହିଁ କହିଅଛି । ୪ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଶୁଣ, ମୁଁ କଥା କହିବି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭଞ୍ଜୁ ପରଶ୍ନ କରିବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବୁଝାଇ ଦିଅ । ୫ ମୁଁ କର୍ଣ୍ଣରେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟ ଶୁଣିଥିଲି; ମାତ୍ର ଏବେ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ତୁମ୍ଭଞ୍ଜୁ ଦେଖୁଅଛି, ୬ ଏହେତୁ ମୁଁ ଆପଣାକୁ ଘୃଣା କରୁଅଛି, ପୁଣି ଧୂଳି ଓ ଭସ୍ମରେ ବସି ଅନୁଗପ କରୁଅଛି । ୭ ସଦାପରଭୁ ଆୟୁବକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିଲା ଉତ୍ତରେ, ସଦାପରଭୁ ତୈମନୀୟ ଇଲାଫସକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପରତି ଓ ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ମିତ୍ର ପରତି ଆମ୍ଭର କୋପ ପରଭ୍ରମିତ ହୋଇଅଛି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଆୟୁବ ପରି ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହି ନାହିଁ । ୮ ଏଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜୁ ପାଇଁ ସାତ ବୃଷ ଓ ସାତ ମେଷ ନେଇ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଆୟୁବ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ଆପଣାମାନଞ୍ଜୁ ନିମନ୍ତେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଆୟୁବ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ନିମନ୍ତେ ପରାଧୀନ କରିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ମୂର୍ଖତା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ପରତି ବନ୍ଦବହାର କରିବା ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଆୟୁବ ପରି ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହି ନାହିଁ ।” ୯ ତହିଁରେ ତୈମନୀୟ ଇଲାଫସ ଓ ଶୁଣ୍ଠାୟ ବିଲ୍‌ଦ୍ ଓ ନାମାଥୀୟ ସୋଫର ଯାଇ ସେମାନଞ୍ଜୁ ପରତି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜୁ ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ କର୍ମ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ଆୟୁବକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।

ଆୟୁବଞ୍ଚକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ

୧୦ ପୁଣି, ଆୟୁବ ଆପଣା ମିତ୍ରମାନଞ୍ଜୁ ପାଇଁ ପରାଧୀନ କରନ୍ତେ, ସଦାପରଭୁ ଗହାର ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ଆୟୁବକୁ ଗହାର ପୂର୍ବ ସମ୍ପଦର ଦ୍ୱିଗୁଣ ପରଦାନ କଲେ । ୧୧ ତହିଁରେ ଆୟୁବର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତ ଓ ସମସ୍ତ ଭଗିନୀ ଓ ଗହାର ପୂର୍ବ ପରିଚିତ ସମସ୍ତେ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାର ଗୃହରେ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଭୋଜନ କଲେ; ଆଉ, ସଦାପରଭୁ ଗହା ଉପରେ

ଯେସବୁ ବିପଦ ଘଟାଇଥିଲେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ପରକାଶ କରି ତହାକୁ ସାନ୍ତୁପ୍ତନା କଲେ; ମଧ୍ୟ ପରତେୟକ ଲୋକ ଏକ ଏକ କସାତ ମୁଦ୍ରା ଓ ପରତେୟକେ ଏକ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରିକା ଦେଲେ । ୧୨ ଏହିରୂପେ ସଦାପୁରତୁ ଆୟୁବର ଆଦ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ ଆଶୀର୍ବାଦମୁକ୍ତ କଲେ; ତହିଁରେ ତହାର ଚଉଦ ହଜାର ମେଷ ଓ ଛଅ ହଜାର ଉଷ୍ଟର ଓ ଏକ ହଜାର ହଳ ବଳଦ ଓ ଏକ ହଜାର ଗର୍ଦ୍ଦଭା ହେଲେ । ୧୩ ମଧ୍ୟ ତହାର ସାତ ପୁତ୍ର ଓ ତିନି କନ୍ୟା ଜନ୍ମିଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେ ପରଥମ କନ୍ୟାର ନାମ ଯିମାମା ଓ ଦ୍ଵିତୀୟାର ନାମ କତ୍ଵାୟା ଓ ତୃତୀୟାର ନାମ କେରଣ-ହପ୍ପୁକ୍ ଦେଲା । ୧୫ ସାରା ଦେଶରେ କୌଣସି ସତ୍ଵରୀ ଆୟୁବର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପରି ରୂପବତୀ ନ ଥିଲେ; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆୟୁବ ଏକ ଶହ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଗୁରି ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାର ପୁତ୍ରପୌତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା । ୧୭ ଏହିରୂପେ ଆୟୁବ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୋଇ ପରାଣତ୍ୟାଗ କଲା ।

Psalms

ଗୀତସଂହିତା
ପରଥମ ଖଣ୍ଡ

୧

୧:୧-୪୧:୧୩

ସଫଳତାର ପଥ

୧ ଯେଉଁ ଜନ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରେ ଗଲେ ନାହିଁ,
 ଅବା ପାପୀମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗରେ ଠିଆ ହୁଏ ନାହିଁ,
 କିଅବା ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କୁ ସଭାରେ ବସେ ନାହିଁ,
 ୨ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହାର ଆମୋଦ
 ଥାଏ ଓ ଯେ ଦିବାରତର ଗହାଞ୍ଜଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧ୍ୟାନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।
 ୩ ଯେଉଁ ଚୂକ୍ଷ ଜଳସଂରୋଧ ନିକଟରେ ରୋପିତ,
 ଯେ ସପ୍ତସମୟରେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହାର ପତ୍ର ହିଁ
 ମଳିନ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏପରି ଚୂକ୍ଷ ସଦୃଶ ସେ ହେବ;
 ପୁଣି, ସେ ଯାହା କରେ, ଗହା ସଫଳ ହେବ ।
 ୪ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସେପରକାର ନୁହଁନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ବାୟୁ ଉପ୍ରାସ ଗଳିତ ହୁଏ ତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।
 ୫ ଏହେତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାନରେ, ଅବା
 ପାପୀମାନେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଠିଆ ହେବେ ନାହିଁ ।
 ୬ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ପଥ ଜାଣନ୍ତି; ମାତ୍ର
 ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପଥ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

9

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନୋନୀତ ରାଜା

୧ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ କାହିଁକି କଳହ କରନ୍ତି;
 ଜନବନ୍ଦ କାହିଁକି ବୃଥାରେ ଷତଯନ୍ତ୍ର କରନ୍ତି ?
 ୨ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୁପତିଗଣ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃଗଣ ଏକତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି,
 ୩ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧନ ଛିଣ୍ଡାଇ ପକାଇ
 ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରଜତୁ ଦୂର କରି ଦେଉ ।
 ୪ ଯେ ସପ୍ତର୍ଗରେ ଉପବିଷ୍ଟ, ସେ ହସିବେ;
 ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବେ ।
 ୫ ତହିଁ ସେ ଆପଣା କୋପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବେ
 ଓ ଆପଣା ମହାକୋପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କରିବେ;
 ୬ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପଣା ରାଜାଙ୍କୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ପର୍ବତ
 ସିୟୋନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି ।
 ୭ ମୁଁ ସେହି ବିଧାନ ପୁରସ୍କାର କରିବି;
 ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର;
 ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲୁ ।
 ୮ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ମାଗ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
 ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର
 ନିମନ୍ତେ ପୃଥିବୀର ପୁରାତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେ ଲୋହ ଦଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗିବ;
 ତୁମ୍ଭେ କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ର ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ।”
 ୧୦ ଏହି କାରଣରୁ, ହେ ରାଜାଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଜ୍ଞାନବାନ

ହୁଅ, ହେ ପୁଅବୀର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର ।
 ୧୧ ଭୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସେବା କର ଓ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଉଲ୍ଲାସ କର ।
 ୧୨ ପୁତ୍ରତ୍ୱକୁ ତୁମ୍ଭେ କର, ନୋହିଲେ ସେ କରୁଦ୍ୟ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଥରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ,
 କାରଣ ଶାଘ୍ନର ଗହାତ୍ମକର କ୍ରୋଧ ପୁରଜ୍ୱଳିତ ହେବ ।
 ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ମକର ଶରଣ ନିଅନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଧନ୍ୟ ।

୩

ପୁରତାତକାଳୀନ ପୁରାଧିନୀ
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଅବଶାଳୋମ ନିକଟରୁ ପଳାୟନକାଳୀନ ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ବିପକ୍ଷମାନେ କିପରି
 ବଢ଼ିଅଛନ୍ତି ।
 ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ ଲୋକ ଅନେକ ।
 ୨ ଅନେକେ ମୋ' ପୁରାଣ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
 ନିକଟରେ ଗହା ପାଇଁ ପରିତ୍ରାଣ* ନାହିଁ ।”
 [ସେଲା]
 ୩ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଢାଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ;
 ମୋହର ଗୌରବ ଓ ମୋ' ମସୃତକ ଉଠାଇବା କର୍ତ୍ତୃ ଅଟ ।
 ୪ ମୁଁ ଆପଣା ରବରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଡାକେ, ପୁଣି, ସେ
 ଆପଣା ପବିତ୍ର ପର୍ବତରୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।
 [ସେଲା]
 ୫ ମୁଁ ଶୟନ କରି ନିଦ୍ରାଗତ ହେଲି; ମୁଁ ଜାଗ୍ରତ ହେଲି;
 କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
 ୬ ମୁଁ ଆପଣା ପୁରତକୂଳରେ ପରିବେଷ୍ଟିତ ଅୟୁତ ଅୟୁତ
 ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ ।
 ୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଉଠ; ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର,
 ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କର ।
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଶତ୍ରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ କଳହାତରେ ଆଘାତ କରିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛ ।
 ୮ ପରିତ୍ରାଣ† ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅଧିକାର;
 ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତୁ ।
 [ସେଲା]

୪

ସାହାୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ପୁରାଧିନୀ
 ଗରମୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପୁରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ମୋହର ଧର୍ମ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତାକିଲେ
 ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ;
 ସଞ୍ଜକଟରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପୁରଣସତ ସ୍ୱଧାନ
 ଦେଇଅଛ;
 ମୋତେ ଦୟା କର ଓ ମୋହର ପୁରାଧିନୀ ଶୁଣ ।
 ୨ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ, କେତେ କାଳ ମୋହର
 ଗୌରବ ଅପମାନରେ ପରିଣତ ହେବ ? କେତେ କାଳ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସାରଗଣ୍ଠ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବ ଓ ମିଥ୍ୟାର ଅନ୍ୱେଷଣ
 କରିବ ?
 [ସେଲା]
 ୩ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପାଇଁ ସଦ୍ଭକ୍ତ ଲୋକକୁ

* ୩:୨ ପରିତ୍ରାଣ କିମ୍ବା ସାହାୟତା † ୩:୮ ପରିତ୍ରାଣ କିମ୍ବା ବିଜୟ

ପୃଥକ୍ କରି ରଖିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ;
 ମୁଁ ସଦାପୁରତ୍ତୁକୁ ତାକିଲେ, ସେ ଶୁଣିବେ ।
 ଧୃତ ହୁଅ ଓ ପାପ କର ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ମନେ ମନେ କଥା କହି
 ନାଁରବ ହୁଅ ।

[ସେଲା]

୫ ଧର୍ମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର ଓ ସଦାପୁରତ୍ତୁକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କର ।

୬ ଅନେକେ କହନ୍ତି, “କିଏ ଆତ୍ମମାନତ୍ତୁ ମତ୍ତଗଳ
 ଦେଖାଇବ ?”
 ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ଆତ୍ମମାନତ୍ତୁ ପୁରତି ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ
 ପୁରକାଶ କର ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଅଛ,
 ତାହା ସେମାନତ୍ତୁକ ଶୟ୍ୟ ଓ ଦ୍ୱରକ୍ଷାରସ ବୃଦ୍ଧକାଳର ଆନନ୍ଦ
 ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ।

୮ ମୁଁ ଶାନ୍ତିରେ ଶୟନ କରିବି ଓ ନିଦ୍ରା ଯିବି; କାରଣ
 ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନିରାପଦରେ
 ବାସ କରାଉଅଛ ।

୫

ନିରାପଦତ୍ତ ପାଇଁ ପୁରାଧ୍ୟାନ
 ପୁରଧାନ ବାଦ୍ଧକର ନିମନ୍ତେ ବଂଶୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ମୋ’ ବାକ୍ସରେ କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ,
 ମୋହର କାକୁକ୍ତି ବିବେଚନା କର ।
 ୨ ହେ ମୋହର ରାଜନ୍, ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର,
 ମୋହର ଆର୍ତ୍ତରବରେ ମନୋଯୋଗ କର,
 କାରଣ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ମୁଁ ପୁରାଧ୍ୟାନ କରେ ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ପୁରାତଃକାଳରେ ମୋହର ରବ ଶୁଣିବ;
 ମୁଁ ପୁରାତଃକାଳରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆପଣା ପୁରାଧ୍ୟାନ* ସଜାଇବି ଓ ଜଗି ରହିବି ।
 ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟଗରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱର ହୁଅ;
 ମନ୍ଦ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ପୁରବାସ କରିବ ନାହିଁ ।
 ୫ ଅହଂକାରୀ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଠିଆ ହେବ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମୀଗୁଣତ୍ତୁ ଘୃଣା କରୁଅଛ ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନତ୍ତୁ ବିନାଶ କରିବ;
 ସଦାପୁରତ୍ତୁ ହତୟାକାରୀ ଓ ପୁରବଞ୍ଚକ ଲୋକକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ।
 ୭ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାର ବାହୁଲ୍ୟରେ, ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଆସିବି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭୟରେ ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ପୁରଣାମ କରିବି ।
 ୮ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ମୋ’ ଶତ୍ରୁଗଣ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେ
 ଆପଣା ଧର୍ମଗୁଣରେ ମୋତେ ପଥ କଢ଼ାଇ ନିଅ;
 ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ସରଳ କର ।
 ୯ କାରଣ ସେମାନତ୍ତୁକ ମୁଖରେ କିଛି ବିଶ୍ୱସ୍ତତ୍ତ ନାହିଁ;
 ସେମାନତ୍ତୁକ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦୁଷ୍ଟଗମୟ;
 ସେମାନତ୍ତୁକ ଗଳାର ନଳା ଅନାବୃତ୍ତ କବର ସ୍ୱପ୍ନପୁଅ;
 ସେମାନେ ଜିହ୍ୱାପୁରେ ଗୁରୁବାଦ କରନ୍ତି ।
 ୧୦ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନତ୍ତୁକୁ ଦୋଷୀ କର;
 ସେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ତୁକ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହେଉନ୍ତୁ;

* ୫:୩ ପୁରାଧ୍ୟାନ କିମ୍ବା ବଳିଦାନ

ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧର ବାହୁଲ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦିଅ;
 କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବଜକୁଳରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୧ ମାତର ତୁମ୍ଭର ଶରଣାଗତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତୁ;
 ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ସକାଶୁ ସର୍ବଦା ଜୟଧ୍ବନି କରନ୍ତୁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଅଛ;
 ଆହୁରି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୨ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ; ହେ ସଦାପୁରୁଷ,
 ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଭଲ ପରି ଅନୁଗ୍ରହରେ ବେଷ୍ଟନ କରିବ ।

୭

ସତ୍‌କଟ ସମୟରେ ସହାୟତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ପୂରଧାନ ବାଦ୍‌ଯୁକ୍ତ ନିର୍ମଳତେ, ଗରଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଶିମିନାତ୍ ସ୍ବପ୍ନରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭ କ୍ରୋଧରେ ମୋତେ ଅନୁଯୋଗ କର ନାହିଁ,
 କିପରି ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବଜର ବିରକ୍ତିରେ ମୋତେ ଶାସନ କର ନାହିଁ ।
 ୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋତେ ଦୟା କର; କାରଣ ମୁଁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଯାଇଅଛି;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କର; କାରଣ ମୋ'ର ଅସ୍ଥସବୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି ।
 ୩ ମୋହର ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆଉ କେତେ କାଳ ?
 ୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଫେର, ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ଆପଣା ସ୍ବନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ସକାଶୁ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କର ।
 ୫ କାରଣ ମରଣାବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟକ କୌଣସି ସ୍ବପ୍ନ ନ ଥାଏ;
 ପାତଳରେ କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବ ?
 ୬ ମୁଁ ଆପଣା କାତରୋକ୍ତିରେ କ୍ଲାନତ ହୋଇଅଛି;
 ପୂର୍ବ ଗାତ୍ରୀ ମୁଁ ଆପଣା ଶୟ୍ୟା ଭସାଏ,
 ମୁଁ ଲୋତକରେ ଆପଣା ବିଛଣା ତିନାଏ ।
 ୭ ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଏ;
 ମୋହର ସକଳ ବିପକ୍ଷତ୍ଵ ସକାଶୁ ଗହା ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ।
 ୮ ହେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ ସମସ୍ତେ, ମୋହର ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ;
 କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ମୋ' ରୋଦନର ଚର ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।
 ୯ ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ନିବେଦନ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି;
 ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।
 ୧୦ ମୋହର ଶତରୁ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହେବେ;
 ସେମାନେ ଫେରିଯିବେ, ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।

୭

ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଦାଉଦଙ୍କର ଶିଶାୟୋନ, ଏହି ଗୀତ ସେ ବିନ୍ୟାୟାୟ କୃଷକ କଥା ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିଥିଲେ ।
 ୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋ' ପରମେଶ୍ବର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନେଉଅଛି;
 ମୋ' ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ସମସ୍ତ ଲୋକଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଓ ଉଦ୍ଧାର କର,
 ୨ ନୋହିଲେ ସେ ସିଂହ ପରି ମୋର ପ୍ରାଣ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ କରି
 ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବ, ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବ ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ପରମେଶ୍ବର, ଯଦି ମୁଁ
 ଏହା କରିଥାଏ, ଯଦି ମୋ' ହସ୍ତରେ ଅଧର୍ମ ଥାଏ;
 ୪ ଯଦି ମୁଁ ଆପଣା ସତ୍‌ଗେ ମିଳନରେ ଥିବା ଲୋକର ମନ୍ଦ କରିଥାଏ;
 (ମାତ୍ର ଯେ ଅକାରଣରେ ମୋହର ବିପକ୍ଷ, ମୁଁ ଗହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛି);
 ୫ ତେବେ ଶତରୁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପଛେ ଦୌଡ଼ି ଗହାକୁ ଧରୁ;

ଆହୁରି, ସେ ମୋ' ଜୀବନକୁ ଭୃମିରେ ଦଳି ପକାଉ,
ପୁଣି, ମୋ' ଗୌରବକୁ ଧୂଳିସାତ୍ କରୁ ।

[ସେଲା]

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ, ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ଉଠ,
 ମୋ' ବିପକ୍ଷଗଣର କୋପ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆପଣାକୁ ଉଠାଅ ଓ
 ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ; ତୁମ୍ଭେ ନୟାୟ ବିଗ୍ରହ କର ।
 ୨ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବେଷ୍ଟନ କରନ୍ତୁ;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କର ।
 ୩ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରନ୍ତି;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ, ମୋହର ଧର୍ମ ଓ ମୋହର ଆନ୍ତରିକ ସରଳତାକୁ ସାରେ ମୋହର ବିଗ୍ରହ କର ।
 ୪ ଆହା, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତାର ଶେଷ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ସଂସ୍ଥାପନ କର;
 କାରଣ ଧର୍ମମୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ମର୍ମର ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
 ୫ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମୋହର ଭାଲ ଅଛି,
 ସେ ସରଳମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରନ୍ତି ।
 ୬ ପରମେଶ୍ୱର ଧର୍ମମୟ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା, ହଁ,
 ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରୋଧକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ।
 ୭ ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନ ଫେରିବ, ତେବେ
 ସେ ଆପଣା ଖତର ଶାଣିତ କରିବେ;
 ସେ ଆପଣା ଧନୁ ନୁଆଁଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ସେ ମଧ୍ୟ ଗହା ପାଇଁ ମୁଦୁର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେ ଆପଣା ଡାରସରୁ ଅଗ୍ନିର ଡାର କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୯ ଦେଖ, ସେ ଅଧର୍ମରୂପ ପ୍ରସବ-ବେଦନାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଅଛି;
 ହଁ, ସେ ଅନିଷ୍ଟ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା ।
 ୧୦ ସେ କୁପ ଖୋଳି ଗଢ଼ାର କରିଅଛି, ପୁଣି,
 ସେ ଆପଣା ଗୋରାଗର୍ଭରେ ପଡ଼ିଅଛି ।
 ୧୧ ଗହାର ଉପଦ୍ରବ ଗହାର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ
 ଓ ଗହାର ଦୌରାତମ୍ଭ ଗହାର ନିଜ ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିବ ।
 ୧୨ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟଙ୍କର ଧାର୍ମିକତାକୁ ସାରେ ଗହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି
 ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।

୮

ସଦାପୁରୁଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମା, ମନୁଷ୍ୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପ୍ରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗିତ୍ତୀତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ କିପରି ମହିମାନ୍ୱିତ !
 ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଆପଣା ଗୌରବ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ଶତରୁ ଓ ପ୍ରତିହିଂସକକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ
 ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣ ସକାଶୁ
 ଶିଶୁ ଓ ଦୁର୍ବଳପୋଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରତିପନ୍ନ କରିଅଛ ।
 ୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଅତ୍ମଲିକୃତ ତୁମ୍ଭ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ
 ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣକୁ ବିବେଚନା କଲେ (କହେ,
 ୪ ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉଅଛ ?
 ଓ ମାନବଜାତି* କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରୁଅଛ ?
 ୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଦୂତଗଣଙ୍କ† ଅପେକ୍ଷା ଅଲପମାତ୍ର ନୁହଁନ କରିଅଛ,
 ଆଉ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ଭରମରୂପ ମୁକୁଟରେ ଗହାକୁ ଭୂଷିତ କରୁଅଛ ।

* ୮:୪ ମାନବଜାତି ଏବଂରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର † ୮:୫ ଦୂତଗଣଙ୍କ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱର

୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ ସକଳ କର୍ମ ଉପରେ ଗହାକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଦେଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପଦ ତଳେ ସମୁଦାୟ ବିଷୟ ରଖିଅଛ;
 ୭ ଗୋମେଷାଦିସକଳ, ହିଁ, ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ;
 ୮ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ରର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ,
 ସମୁଦ୍ରପଥଗାମୀ ସକଳ ହିଁ ରଖିଅଛ ।
 ୯ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ଆତ୍ମହାନୀନୀ ଧରତ୍ତ୍ୱ,
 ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ କିପରି ମହିମାନ୍ୱିତ ।

୯

ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାସକଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ, ମୃତ୍-ଲବ୍-ବନ୍ ସମ୍ପ୍ରରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାସକଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।
 ୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭଲଲାସ କରିବି;
 ହେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୩ ମୋହର ଶତରୁମାନେ ଫେରିଯିବା ବେଳେ
 ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ି ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିଘ୍ନ ଓ ବିବାଦ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ସିଂହାସନରେ ବସି ଧର୍ମବିଘ୍ନ କରିଅଛ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତଯୋଗ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ
 ତୁମ୍ଭ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଅଛ,
 ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲିଭାଇ ଦେଇଅଛ ।
 ୬ ଶତରୁମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ସଦାକାଳ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ତୁମ୍ଭେ ନଗରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାତନ କରିଅଛ, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱରଣ ସୁଦ୍ଧା କୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
 ୭ ମାତର ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଅନନ୍ତକାଳ ରାଜା ରୂପେ ଉପବିଷ୍ଟ;
 ସେ ବିଘ୍ନର୍ଥେ ଆପଣା ସିଂହାସନ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ପୁଣି, ସେ ଧର୍ମରେ ଜଗତକୁ ବିଘ୍ନ କରିବେ,
 ସେ ଧନ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ସାଧନ କରିବେ ।
 ୯ ମଧ୍ୟ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଉପଦରବଗରସ୍ତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ହେବେ ।
 ସଞ୍ଜ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ହେବେ;
 ୧୦ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ;
 କାରଣ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକର୍ମାଣ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହିଁ ।
 ୧୧ ସିନ୍ଧୋନ-ନିବାସୀ, ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକର ପରଶଂସା ଗାନ କର;
 ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜର କ୍ରିୟାସବୁ ପରାମ୍ଭ କର ।
 ୧୨ କାରଣ ଯେ ରକ୍ତପାତର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱରଣ କରନ୍ତି;
 ସେ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର କରନ୍ଦନ ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୧୩ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ହେ ମୁଦୁମୁଦ୍ରାରୁ ମୋହର ଉଠାଇବା କର୍ତ୍ତା,
 ମୋ' ପୁରତି ଦୟା କର; ମୁଁ ପୁଣ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରେ, ତହିଁ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି
 କର ।
 ୧୪ ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ପରଶଂସା ପରକାଶ କରିବି ।
 ସିନ୍ଧୋନ-କନ୍ୟାର* ନଗର-ଦ୍ୱାରରେ
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କୃତ ପରିତରାଣରେ ଭଲଲାସ କରିବି ।
 ୧୫ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶ୍ରେୟଗର୍ଭରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି;

* ୯:୧୪ ସିନ୍ଧୋନ-କନ୍ୟାର ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲମ ଲୋକମାନଙ୍କ

ସେମାନେ ଗୋପନରେ ଯେଉଁ ଜାଲ ପାତିଥିଲେ, ତହିଁରେ ସେମାନତ୍କ ନିଜ ପାଦ ଧରା ଯାଇଅଛି ।

୧୬ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି;

ଦୁଷ୍ଟ ନିଜ ହସ୍ତର କର୍ମପାଶରେ ବଦ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

[ହିଗାୟୋନ୍, ସେଲ]

୧୭ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍କ ପାସୋରନ୍ତି,

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାତଳକୁ ଚାଲିଯିବେ ।

୧୮ କାରଣ ଦାନହୀନ ସର୍ବଦା ବିସ୍ମୃତ ନୋହିବ, ଅବା

ଦରିଦ୍ରର ପରତୟାଶା ସର୍ବଦା ବିନଷ୍ଟ ନୋହିବ ।

୧୯ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଉଠ; ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରବଳ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;

ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭେ ସାକ୍ଷାତରେ ବିଗ୍ରହରେ ହେଉନୁ ।

୨୦ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ସେମାନତ୍କୁ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କର;

ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ଆପଣାମାନତ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରର ବୋଲି ଜାଣିନୁ ।

[ସେଲ]

୧୦

ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଉଅଛ ?

ସତ୍କଟ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଉଅଛ ?

୨ ଦୁଷ୍ଟର ଗର୍ବରେ ଦରିଦ୍ର ତପତ ଭାବରେ ଗଢ଼ିତ ହୁଏ;

ସେମାନେ, ଆପଣାମାନତ୍କ କଲ୍ପିତ କୌଶଳରେ ଧରା ପଡ଼ନ୍ତୁ ।

୩ କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣା ମନୋବାଞ୍ଛା ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରେ;

ଆଉ, ଲୋଭୀ ସଦାପୁରତୁତ୍କ ତ୍ୟାଗ କରେ, ମଧ୍ୟ ଗହାତ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରେ ।

୪ ସେ ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣା ମୁଖର ଅହତ୍କାରରେ କହେ,

ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି, ଏହା ଗହାର ସକଳ ଚିନ୍ତାର ସାର ।

୫ ଗହାର ସମସ୍ତ ଗତି ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼;

ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଶାସନ ଗହାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ,

ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ବିପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଫୁଟକାର କରେ ।

୬ ସେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହେ, “ମୋ’ ପୁରତି କିଛି ବିପଦ ଘଟିବ ନାହିଁ;

ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ମୁଁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ନୋହିବି ।”

୭ ଗହାର ମୁଖ ଅଭିଶାପ, ଛଳନା ଓ ଉପଦ୍ରବରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣା;

ଗହାର ଜିହ୍ଵା ତଳେ ଅନିଷ୍ଟ ଓ ଅଧର୍ମ ଥାଏ ।

୮ ସେ ଗ୍ରାମର ଗୁପ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନରେ ବସେ;

ସେ ଆବୃତ ସ୍ଵାଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ହତ୍ୟା କରେ;

ଅସହାୟ ଲୋକର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ଗୋପନରେ ଥାଏ ।

୯ ଯେପରି ସିଂହ ଆପଣା ଗହ୍ଵରରେ, ସେପରି ସେ ଆବୃତ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଛକି ବସେ,

ସେ ଦରିଦ୍ରକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଛକି ବସେ;

ସେ ଶିକାରୀ ସଦୃଶ୍ୟ ଦରିଦ୍ରକୁ ଧରି ଆପଣା ଜାଲରେ ଟାଣେ ।

୧୦ ସେ ଛକି ବସେ, ସେ ନଇଁ ପଡ଼େ,

ତହିଁ ଅସହାୟ ଲୋକେ ଗହାର ବଳିଷ୍ଠମାନତ୍କ ଉପ୍ରାସ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୧ ସେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହେ, “ପରମେଶ୍ଵର ପାସୋରି ଯାଇଅଛନ୍ତି;

ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାନ୍ତି; ସେ କେବେ ଗହା ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।”

୧୨ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଉଠ; ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଅ;

ଦୁଃଖୀମାନତ୍କୁ ପାସୋର ନାହିଁ ।

୧୩ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ଵରତ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରେ

ଓ “ତୁମ୍ଭେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବ ନାହିଁ” ବୋଲି ସେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହେ ?

୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଦେଖିଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଉପଦ୍ରବ ଓ ଦ୍ଵୱେଷ ପ୍ରତି
 ଦୃଷ୍ଟି କରୁଅଛ;
 ଅସହାୟ ଲୋକ ଆପଣାକୁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସମର୍ପଣ କରେ;
 ତୁମ୍ଭେ ପିତୃହୀନର ସହାୟ ହୋଇଅଛ ।
 ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟର ବାହୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଅ;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ଦଲୋକର କୈଣସି ଦୁଷ୍ଟଗ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ।
 ୧୬ ସଦାପରଭୁ ଅନନ୍ତକାଳ ରାଜା ଅଟନ୍ତି;
 ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଦେଶରୁ କ୍ଳାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୧୭ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ନମ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ବାଞ୍ଛା ଶୁଣିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ପରସ୍ତୁତ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେରିବ;
 ୧୮ ପିତୃହୀନ ଓ ଉପଦ୍ରବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବ,
 ତହିଁରେ ମୃତ୍ତିକାଜାତ ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ ଭୟଙ୍କର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୧

ସଦାପରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ଯକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ସଦାପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଶରଣ ନିଏ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ କହୁଅଛ,
 ପକ୍ଷୀ ପରି ଆପଣା ପର୍ବତକୁ ଉଡ଼ିଯାଅ ?
 ୨ କାରଣ ଦେଖ ! ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସରଳଚିତ୍ତ ଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ବନ୍ଧୁଣ୍ଡି ପାଇଁ ଧନୁ ନୁଆଁନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଗୁଣରେ ତୀରଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି ।
 ୩ ଯଦି ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉତ୍ପାଟିତ ହୁଏ,
 ତେବେ ଧାର୍ମିକ କ'ଣ କରି ପାରିବ ?
 ୪ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି,
 ସଦାପରଭୁଙ୍କର ସିଂହାସନ ସ୍ଵର୍ଗରେ,
 ଗହାତ୍ମକ ଚକ୍ଷୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ, ଗହାତ୍ମକ ଚକ୍ଷୁର ପତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା
 କରେ ।
 ୫ ସଦାପରଭୁ ଧାର୍ମିକର ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଦୌରାତମ୍ଭୟପରିୟ ଲୋକକୁ ସେ ଘୃଣା କରନ୍ତି ।
 ୬ ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜାଲ ବର୍ଷାଇବେ;
 ଅଗ୍ନି, ଗନ୍ଧକ ଓ ଝାଞ୍ଜି ପବନ ସେମାନଙ୍କ ପାନପାତରର ଅଂଶ ହେବ ।
 ୭ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଧର୍ମୀୟ; ସେ ଧାର୍ମିକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି;
 ସରଳ ଲୋକ ଗହାତ୍ମକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବ ।

୧୨

ସହାୟତା ପାଇଁ ପରାଧୀନ
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ଯକର ନିମନ୍ତେ ଶମାନାତ୍ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ସଦାପରଭୁ, ସାହାୟକ କର, କାରଣ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଲୋପ ପାଇଅଛନ୍ତି;
 ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ହ୍ରାସ ହୋଇଅଛି ।
 ୨ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।
 ସେମାନେ ଗର୍ଭବାଦୀ ଓଷଠାଧରରେ ଓ ଦ୍ଵିଧାଚିତ୍ତରେ କଥା କହନ୍ତି ।
 ୩ ସଦାପରଭୁ ଗର୍ଭବାଦୀ
 ଓଷଠାଧରସ୍ତ୍ର ଓ ଦର୍ପବାଦୀ ଜିହ୍ଵା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ;
 ୪ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଜିହ୍ଵା ଦ୍ଵାରା ପରବଳ ହେବ;
 ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଓଷଠାଧର ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ନିଜର; ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କିଏ ?
 ୫ ଦୁଃଖୀଲୋକ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବାରୁ, ଦାନହୀନ କାତରୋକ୍ତି କରିବାରୁ,

ସଦାପୁରତ୍ତୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏବେ ଉଠିବା;
 ସେମାନେ ଯାହା ପୁରତି ଫୁଟକାର କରନ୍ତି, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ନିରାପଦରେ ରଖିବା ।
 ୭ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ବାକ୍ସ୍ୟସ୍ତୁ ନିର୍ମଳ ବାକ୍ସ୍ୟ,
 ଗହା ମୃତ୍ତିକାର ଉତ୍ତମାଈରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସାତ ଥର ପରିଷ୍କୃତ ରୂପା ତୁଲ୍ୟ ।
 ୮ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ,
 ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ।
 ୯ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅଧମତା ଉଚ୍ଚାକୃତ ହେବା ବେଳେ
 ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି ।

୧୩

ସହାୟତା ପାଇଁ ନିବେଦନ
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ପାସୋରିବ ?
 ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ମୋ'ଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଛୁଟାଇବ ?
 ୨ ମୁଁ ସାରାଦିନ ନିଜ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
 କେତେ କାଳ ମନେ ମନେ ପରାମର୍ଶ କରିବି ?
 କେତେ କାଳ ମୋ' ଶତ୍ରୁ ମୋ' ଉପରେ ଉଚ୍ଚାକୃତ ହେବ ?
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ବିବେଚନା କର ଓ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ;
 ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ସତେଜ କର, ନୋହିଲେ ମୁଁ ମୁଦୁୟ-ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରାଗତ ହେବି;
 ୪ କେଜାଣି ମୋ' ଶତ୍ରୁ କହିବ, “ମୁଁ ଗହାକୁ ଜୟ କରିଅଛି,”
 ଆଉ, ମୁଁ ଦୁଃଖିଗଲେ, ମୋହର ବିପକ୍ଷଗଣ ଉଲ୍ଲସ କରିବେ ।
 ୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାରେ ଭରସା ରଖିଅଛି;
 ତୁମ୍ଭେ କୃତ ପରିତ୍ରାଣରେ ମୋର ଅନ୍ତଃକରଣ ଉଲ୍ଲସ କରିବ;
 ୬ ମୁଁ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବି,
 କାରଣ ସେ ମୋହର ପୁରତ୍ତୁର ମତ୍ତଗଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୪

ମଣିଷର ଦୁଷ୍ଟତା
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ମୁତ୍ତ ମନେ ମନେ କହିଅଛି, “ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି ।”
 ସେମାନେ ଭ୍ରଷ୍ଟ, ସେମାନେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସୁକର୍ମକାରୀ କେହି ନାହିଁ ।
 ୨ ବିବେଚକ ଓ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତୁକ ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀ କେହି
 ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ
 ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ।
 ୩ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିପଥରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ସୁକର୍ମକାରୀ କେହି ନାହିଁ, ନା, ଜଣେ ହେଁ ନାହିଁ ।
 ୪ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ ସମସ୍ତତ୍ତୁକର କି କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ?
 ସେମାନେ ମୋ' ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହାର ପରି ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି
 ଓ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୫ ସେଠାରେ ସେମାନେ ମହାଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ;
 କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକ-ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖୀର ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ କରୁଅଛ,
 ମାତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗହାର ଆଶ୍ରୟ ଅଟନ୍ତି ।
 ୭ ଆହା, ସିନ୍ଧୋନଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରିତ୍ରାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ହେଉ !

ଯଦି ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦିତପୁରୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି
ତେବେ ଯାକୁବ ଉଲ୍ଲାସ କରିବ ଓ ଇସ୍‌ରାଏଲ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ।

୧୫

ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଆବଶ୍ୟକତା
ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆବାସରେ କିଏ ପୁରବାସ କରି ପାରିବ ?
ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ କିଏ ବାସ କରି ପାରିବ ?
୨ ଯେଉଁ ଜନ ସରଳାଚରଣ, ଧର୍ମକର୍ମ କରେ ଓ ଆପଣା
ଅନ୍ତଃକରଣରେ ସତ୍ୟ କହେ ।
୩ ଯେ ଆପଣା ଜିହ୍ୱାରେ ଗ୍ଲାନି କରେ ନାହିଁ,
ଅବା ଆପଣା ମିତ୍ରର ଅନିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ,
କିଅବା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା ପୁରକଟ କରେ ନାହିଁ ।
୪ ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାମର ତୁଚ୍ଛକୃତ ହୁଏ;
ମାତ୍ର ଯେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଭୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କରେ ।
ଯେ ଶପଥ କରି ଆପଣାର କ୍ଷତି ହେଲେ ହେଁ ତାହା ଅନ୍ୟଥା କରେ ନାହିଁ ।
୫ ଯେ ସୁଧ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ରଖି ଦିଏ ନାହିଁ,
କିଅବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଞ୍ଜ ନିଏ ନାହିଁ ।
ଯେ ଏହି ସକଳ କର୍ମ କରେ, ସେ କେବେ ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ନାହିଁ ।

୧୬

ନିର୍ଭରଶୀଳ ପୁରାଧନ
ଦାଉଦତ୍ତକର ମିକ୍ତମ୍ (ଗୀତରତ୍ନ ।)

୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ରକ୍ଷା କର; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନିଏ ।
୨ ମୁଁ ସଦାପୁରତ୍ତୁକୁ କହିଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପୁରତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ବିନା ମୋହର କୌଣସି ମତ୍ତକ ନାହିଁ ।
୩ ପୁଅଟାରେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଦରଣୀୟ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମୋହର
ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।
୪ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାକୁ ଗୂଢ଼ଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ
ବଢ଼ିଯିବ; ସେମାନଙ୍କ ଦତ୍ତ ରକ୍ତର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ମୁଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ନାହିଁ,
କିଅବା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ନାମ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରରେ ନେବି ନାହିଁ ।
୫ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋହର ଅଧିକାରର ଓ ପାନପାତ୍ରର ବାଣ୍ଟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବାଣ୍ଟ ସ୍ୱପ୍ନ
କରୁଅଛ ।
୬ ମୋ’ ପାଇଁ ମାପିବା ଦଉଡ଼ି ମନୋହର ସ୍ୱାଧୀନରେ ପଡ଼ିଅଛି; ହଁ, ମୁଁ ଉତ୍ତମ ଅଧିକାର ପାଇଅଛି ।
୭ ମୁଁ ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି, ଯେ ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଆହୁରି, ଗାତ୍ରିକାଳରେ
ମୋହର ଚିତ୍ତ ମୋତେ ଉପଦେଶ ଦିଏ ।
୮ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସଦାପୁରତ୍ତୁକୁ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଅଛି; ସେ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଥିବାରୁ ମୁଁ
ବିଚଳିତ ହେବି ନାହିଁ ।
୯ ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ମୋହର ଗୌରବ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅଇ; ମୋ’ ଶରୀର
ମଧ୍ୟ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ ।
୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁରାଣକୁ ପାତାଳରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର
ଜନକୁ କ୍ଷୟ ପାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।
୧୧ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜୀବନର ପଥ ଦେଖାଇବ; ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ଥାଏ; ତୁମ୍ଭେ
ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ନିତ୍ୟ ସୁଖଭୋଗ ଥାଏ ।”

ଜଣେ ନିଗାହ ଲୋକର ପରାଧୀନ
ଦାଉଦତ୍ତକର ପରାଧୀନ ।

- ୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁ, ନ୍ୟାୟବାଦ ଶୁଣ, ମୋ' କାକୃକ୍ତିରେ ମନୋଯୋଗ କର;
ନିଷ୍ପଦପଟ ଓଷଠରୁ ନିର୍ଗତ ମୋ' ପରାଧୀନରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।
- ୨ ତୁମ୍ଭେ ଛାମୁରୁ ମୋ' ବିଗରର ନିଷ୍ପଦପତି ଆସ୍ତୁ; ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ ନ୍ୟାୟ ବିଷୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁ ।
- ୩ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ପରୀକ୍ଷା କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ମୋର
ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱସନ୍ଧାନ କରିଅଛ;
- ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପରଖ କରି କିଛି ପାଇ ନାହିଁ;
ମୋହର ମୁଖ ଅପରାଧ ନ କରିବ ବୋଲି ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ କରିଅଛି ।
- ୪ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝି ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଓଷଠାଧରର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଜନର ପଥରୁ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା
କରିଅଛି ।
- ୫ ମୋହର ପାଦ ତୁମ୍ଭେ ମାର୍ଗ ଦୃଢ଼ କରି ଧରିଅଛି, ମୋହର ଚରଣ ଖସିଯାଇ ନାହିଁ ।
- ୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେକୁ ଡାକିଅଛି, କାରଣ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେବ; ମୋ' ପୂର୍ବ
କର୍ଣ୍ଣ ତେର ଓ ମୋ'ର କଥା ଶୁଣ ।
- ୭ ଆହେ ସପ୍ତଶରଣାଗତମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ ଲୋକଗଣଠାରୁ ସପ୍ତଦକ୍ଷିଣ
ହସ୍ତରେ ଚରଣକାରକ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଶ୍ୱତର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ପରକାଶ କର ।
- ୮ ମୋହର ଲୁଚକାରୀ ଦୁଷ୍ଟଗଣଠାରୁ, ମୋହର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବେଷ୍ଟିତ ମୋହର ପରାଣନାଶକ
ଶତରୁଗଣଠାରୁ,
- ୯ ଚକ୍ଷୁର ଗରା ପରି ମୋତେ ରଖ, ଆପଣା ପକ୍ଷର ଛାୟା ତଳେ ମୋତେ ଲୁଚାଅ ।
- ୧୦ ସେମାନେ ଆପଣା ମେଦରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ମୁଖରେ ଅହତ୍ୱକାର କଥା କହନ୍ତି ।
- ୧୧ ଏବେ ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗମନ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଘେରନ୍ତି; ସେମାନେ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିସାତ୍ କରିବାକୁ ଚାହଁ ରହିଥା'ନ୍ତି ।
- ୧୨ ସେ ଶିକାର ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଛଳି ରହିବା ଯୁବା ସିଂହ ସଦୃଶ
ଅଟେ ।
- ୧୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁ, ଉଠ, ଗହାର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ଗହାକୁ ନୂଆଁଇ ପକାଅ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ
ଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋ' ପରାଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କର;
- ୧୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁ, ଆପଣା ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଇହଜୀବନରେ
ଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉଦର ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଧନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛ, ଏପରି ସାଂସାରିକ
ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
- ସେମାନେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିରେ ପରିତୃପ୍ତ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଶିଶୁଗଣ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ
ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଛାଡ଼ିଥା'ନ୍ତି ।
- ୧୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ଧର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଆକାରରେ ଜାଗରତ ହେବା ବେଳେ
ପରିତୃପ୍ତ ହେବି ।

୧୮

ଦାଉଦତ୍ତକ ବିଜୟ ସଂଗୀତ
ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁକ ଦାସ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ । ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁ ଶତରୁମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରୁ ଓ ଶାଉଲତ୍ତକ ହସ୍ତରୁ ଗଞ୍ଜୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଦିନ ସେ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି
ଗୀତର କଥା ନିବେଦନ କରିଥିଲେ; ସେ କହିଲେ,
୧ ହେ ମୋହର ବଳ ସପ୍ତରୂପ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେକୁ ପ୍ରେମ କରେ ।
୨ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁ ମୋହର ଶୈଳ, ମୋହର ଗଡ଼ ଓ ମୋହର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା; ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୋହର
ଦୃଢ଼ ଶୈଳ, ମୁଁ ଗହାତ୍ତକଠାରେ ଶରଣ ନେବି;
ମୋହର ଭାଲ ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣର ଶୃଙ୍ଗ, ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ।
୩ ମୁଁ ପରଶଂସନୀୟ ସଦାପୁରୁଷ୍ଟୁକୁ ଡାକିବି; ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ଶତରୁଗଣଠାରୁ ନିସ୍ତର ପାଇବି ।
୪ ମନୁଷ୍ୟର ରଜ୍ଜୁ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କଲା, ପାପାଧମଗରୂପ ପଲବନ ମୋତେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କଲା ।

- ୫ ପାଗଳର ରଜ୍ଜୁସବୁ ମୋ' ଚାରିଆଡ଼େ ଥିଲା; ମୁହଁର ଫାନ୍ଦ ମୋ' ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ।
- ୬ ମୁଁ ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଡାକିଲି ଓ ମୋ' ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ
ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲି; ସେ ଆପଣା ମନ୍ଦିରରୁ ମୋହର ରବ ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି,
ଗହାଡ଼କ ସମ୍ମୁଖରେ କୃତ ମୋହର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଗହାଡ଼କ କର୍ଣ୍ଣରେ ପରବେଶ କଲା ।
- ୭ ସେତେବେଳେ ପୃଥ୍ଵୀ ଟଳଟଳ ଓ କମ୍ପିତ ହେଲା,
ପର୍ବତଗଣର ଭିତ୍ତିମୂଳ ମଧ୍ୟ ବିଚଳିତ ହେଲା ଓ
ଗହାଡ଼କ କୋପ ସକାଶୁ ଟଳଟଳ ହେଲା ।
- ୮ ଗହାଡ଼କ ନାସାରାଧ୍ୟରୁ ଧୂମ ନିର୍ଗତ ହେଲା ଓ ଗହାଡ଼କ ମୁଖନିର୍ଗତ ଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସ କଲା; ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା
ଅଙ୍ଗାର ପରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା ।
- ୯ ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ହିଁ ନୃଆଁଇ ତଳକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ, ଗହାଡ଼କ ପାଦ ତଳେ ଘୋର ଅଧିକାର ଥିଲା ।
- ୧୦ ପୁଣି, ସେ କିରୁବ* ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଉଡ଼ିଲେ; ହଁ, ସେ ବାୟୁର ପକ୍ଷ ଉପରେ ବେଗରେ
ଉଡ଼ିଲେ ।
- ୧୧ ସେ ଅଧିକାରକୁ ଆପଣାର ଗୁପ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ଜଳମୟ ଅଧିକାରକୁ, ଗଗନମଣ୍ଡଳର ନିବିଡ଼
ମେଘମାଳକୁ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆବାସ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ କଲେ ।
- ୧୨ ଗହାଡ଼କ ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ତେଜରେ ଗହାଡ଼କର ନିବିଡ଼ ମେଘମାଳ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଓ ପରଜ୍ଵଳିତ
ଅଙ୍ଗାର ନିର୍ଗତ କଲା ।
- ୧୩ ସଦାପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ବଜ୍ରନାଦ କଲେ ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଆପଣା ରବ ଉଚ୍ଚରାଶି
କଲେ ।†
- ୧୪ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ଡାର ପରେରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ; ହଁ, ଅନେକ ବିଜୁଳି ପଠାଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କଲେ ।
- ୧୫ ସେତେବେଳେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ତର୍ଜ୍ଜନରେ ଓ ନାସିକାର ପରଶୁପ୍ରାସ ବାୟୁରେ
ଜଳଗଣିର ପରଶାଳା ପରକାଶିତ ହେଲା ଓ ଭୃମଣ୍ଡଳର ମୂଳସକଳ ଅନାବୃତ ହେଲା ।
- ୧୬ ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଥରୁ ହସତ ବିସ୍ତାର କରି ମୋତେ ଧରିଲେ; ସେ ଆପଣା ଜଳଗଣିରୁ ମୋତେ ଓଟାରି
ଆଣିଲେ,
- ୧୭ ସେ ମୋହର ବଳବାନ ଶତରୁଠାରୁ ଓ ମୋହର ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କଲେ,
କାରଣ ସେମାନେ ମୋ' ଅପେକ୍ଷା ଅତି ପରାକ୍ରମୀ ଥିଲେ ।
- ୧୮ ସେମାନେ ମୋହର ବିପଦ ଦିନରେ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର
କଲେ ।
- ୧୯ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋତେ ବାହାର କରି ପରଶସ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆଣିଲେ; ସେ ମୋ'ଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାରୁ
ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।
- ୨୦ ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ଧର୍ମାନୁସାରେ ମୋତେ ପୁରସ୍କାର ଦେଲେ; ମୋ' ହସତର ଶୌଚ ଅନୁସାରେ ସେ
ମୋତେ ଫଳ ଦେଲେ ।
- ୨୧ କାରଣ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପଥ ଧରିଅଛି ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ
ପରସ୍ଵାଧୀନ କରି ନାହିଁ ।
- ୨୨ ଆଉ, ଗହାଡ଼କ ଶାସନସବୁ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା, ପୁଣି, ମୁଁ ଗହାଡ଼କ ବିଧିସବୁ ଆପଣାଠାରୁ ଦୂର
କଲି ନାହିଁ ।
- ୨୩ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଗହାଡ଼କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ଥିଲି ଓ ମୁଁ ନିଜ ଅପରାଧରୁ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କଲି ।
- ୨୪ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ମୋର ଧର୍ମାନୁସାରେ ଓ ଗହାଡ଼କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ' ହସତର ଶୌଚାନୁସାରେ ମୋତେ
ଫଳ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
- ୨୫ ଦୟାଳୁ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଦୟାଳୁ ଦେଖାଇବ;
ସିଦ୍ଧ ଲୋକ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ସିଦ୍ଧ ଦେଖାଇବ;
- ୨୬ ନିର୍ମଳ ଲୋକ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ନିର୍ମଳ ଦେଖାଇବ । ଆଉ, କୁଟିଳ ଲୋକ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ
ଆପଣାକୁ ଚତୁର ଦେଖାଇବ;
- ୨୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣ କରିବ; ମାତ୍ର ଦାମ୍ଭିକ ଚକ୍ଷୁକୁ ତୁମ୍ଭେ ନତ କରିବ ।

* ୧୮:୧୦ କିରୁବ ଏଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷସୂତା ପରଶା ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ
ପରହରା କରନ୍ତି । † ୧୮:୧୩ ଏବଂ ଭାଷାରେ ଗହା ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଓ ପରଜ୍ଵଳିତ ଅଙ୍ଗାର ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦରେ ନାହିଁ ।

- ୨୮ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପରଦାପ ଲୁପ୍ତଲଭବ; ସଦାପରଭୁ ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' ଅନ୍ୟକାରକୁ ଆକ୍ଳାପମୟ କରିବେ ।
- ୨୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୁପ୍ପାର ମୁଁ ସୈନ୍ୟଦଳ ଉପରେ ଦୌଡ଼େ ଓ ମୋ' ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଦୁପ୍ପାର ମୁଁ ପରାଗର ତିର୍ଥ ।
- ୩୦ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପଥ ସିନ୍ଧ୍ୟ; ସଦାପରଭୁତ୍ଵକୁ ବାକ୍ସ ସୁପରୀକ୍ଷିତ; ସେ ଆପଣା ଶରଣାଗତ ସମସ୍ତତ୍ଵକର ଭାଲ ।
- ୩୧ କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ଵକୁ ଛଡ଼ା ପରମେଶ୍ଵର କିଏ ? ଓ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକୁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଛଡ଼ା ଶୈଳ କିଏ ?
- ୩୨ ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ବଳ ଦେଇ ମୋହର କଟି ବାନ୍ଧୁଅନ୍ତି ଓ ମୋହର ପଥ ସିନ୍ଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।
- ୩୩ ସେ ମୋହର ଚରଣକୁ ହରିଣାର ଚରଣ ପରି କରନ୍ତି ଓ ମୋତେ ମୋ' ଉଚ୍ଚସ୍ଵାକ୍ଷରୀରେ ସ୍ଵାପନ କରନ୍ତି ।
- ୩୪ ସେ ମୋ' ହସ୍ତକୁ ଯୁଦ୍ଧ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶିଖାନ୍ତି; ତେଣୁ ମୋ' ବାହୁ ପିତୃତଳ ଧନୁ ନୃଥାଏ ।
- ୩୫ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ପରିତ୍ରାଣର ଭାଲ ମୋତେ ଦେଇଅଛ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଧରି ରଖିଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ନମରତ ମୋତେ ବୃଦ୍ଧ୍ୟୁପାପତ କରିଅଛି ।
- ୩୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପାଦ ପକାଇବାର ସ୍ଵାପନ ପରଶସ୍ତ କରିଅଛ ଓ ମୋ' ପାଦ ଖସି ଯାଇ ନାହିଁ ।
- ୩୭ ମୁଁ ଆପଣା ଶତରୁମାନତ୍ଵକୁ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଧରିବି; କିପରି ସେମାନେ ସଂହାରିତ ନୋହିବା ଯାଏ ମୁଁ ଫେରି ଆସିବି ନାହିଁ ।
- ୩୮ ମୁଁ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଏପରି ଆଘାତ କରିବି ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ଉଠି ପାରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ମୋ' ପଦ ତଳେ ପଡ଼ିତ ହେବେ ।
- ୩୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ବଳ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ୍ୟାର୍ଥେ ମୋ' କଟି ବାନ୍ଧୁଅଛ; ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଉଠିଲେ, ସେମାନତ୍ଵକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବଶୀଭୂତ କରିଅଛ ।
- ୪୦ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଶତରୁମାନତ୍ଵକୁ ମୋ' ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ଦେଇଅଛ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ଦୃଶାକାରୀମାନତ୍ଵକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛ ।
- ୪୧ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପକାଇଲେ, ମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲ, ସଦାପରଭୁତ୍ଵକୁ ହିଁ ତାକିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ ନାହିଁ ।
- ୪୨ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବାୟୁ ସମ୍ପୁରଣସ୍ଵ ଧୂଳି ପରି ସେମାନତ୍ଵକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲି; ମୁଁ ସେମାନତ୍ଵକୁ ବାଟର କାଦୁଅ ପରି ପକାଇଦେଲି ।
- ୪୩ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନତ୍ଵକୁ ବିବାଦରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ମସ୍ତକ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ କରିଅଛ; ମୋହର ଅପରିଚିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମୋହର ସେବା କରିବେ ।
- ୪୪ ସେମାନେ ମୋର ବିଷୟ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବେ; ବିଦେଶୀୟମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ଵକୁ ମୋହର ବଶୀଭୂତ କରିବେ ।
- ୪୫ ବିଦେଶୀୟମାନେ ମୂଲାନ ହୋଇଯିବେ ଓ ଆପଣାମାନତ୍ଵକୁ ଗୁପ୍ତସ୍ଵାପନରୁ ଅଧର ହୋଇ ବାହାରି ଆସିବେ ।
- ୪୬ ସଦାପରଭୁ ଜୀବିତ; ମୋହର ଶୈଳ ଧନ୍ୟ ହେଉନତ୍ଵ ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ପରମେଶ୍ଵର ଉନ୍ନତ ହେଉନତ୍ଵ ।
- ୪୭ ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' ପକ୍ଷରେ ପରିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନତ୍ଵକୁ ମୋହର ବଶୀଭୂତ କରନ୍ତି ।
- ୪୮ ସେ ମୋ' ଶତରୁଗଣଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି; ହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପତ୍ତ ଲୋକମାନତ୍ଵକୁ ଉପରେ ମୋତେ ଉଚ୍ଚୀକୃତ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଉପଦ୍ରବୀ ଲୋକଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରୁଅଛ ।
- ୪୯ ଏହେତୁ, ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୁଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନତ୍ଵକୁ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭେ ନାମର ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
- ୫୦ ସେ ଆପଣା ରାଜାକୁ ମହାପରିତ୍ରାଣଂ ପରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତ ପୁରତି, ଦାଉଦ ପୁରତି ଓ ଗହାର ବଂଶ ପୁରତି ଅନନ୍ତକାଳ ସ୍ଵନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ପରକାଶ କରନ୍ତି ।

‡ ୧୮:୫୦ ମହାପରିତ୍ରାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାବିଜୟ

୧୯

ସୃଷ୍ଟିରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ମହିମା
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ;
 ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଗହାଞ୍ଜକ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ପରକାଶ କରେ ।
 ୨ ଦିବସ ଦିବସ ପରତି ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚରଣ କରେ ଓ
 ରାତ୍ରି ରାତ୍ରି ପରତି ଜ୍ଞାନ ପରକାଶ କରେ ।
 ୩ କୌଣସି ବାକ୍ୟ କି ଭାଷା ନ ଥାଏ;
 ସେମାନଞ୍ଜକ ରବ ଶୁଣାଯାଇ ନ ପାରେ ।
 ୪ ତଥାପି ସେମାନଞ୍ଜକର ରଜନୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଓ
 ସେମାନଞ୍ଜକର ବାକ୍ୟ ଜଗତର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ।
 ସେମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆବାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି,
 ୫ ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃପୁରରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବର ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ସେ ଆପଣା ପଥରେ ଦୌଡ଼ିବା ପାଇଁ ବୀର ତୁଲ୍ୟ ଆନନ୍ଦ କରେ ।
 ୬ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପରାନ୍ତରୁ ଗହାର ଉଦୟ
 ଓ ତହିଁର ଅନ୍ୟ ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ଭରମଣ ହୁଅଇ;
 ପୁଣି, ଗହାର ଉତ୍ତପରୁ କୌଣସି ବସତୁ ଗୁପ୍ତ ନ ଥାଏ ।

ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ୭ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସିଦ୍ଧ, ପରାଣର ସପ୍ତାସ୍ତମ୍ଭଜନକ;
 ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟ ଅଟଳ, ଅଳପ ବୁଦ୍ଧିର ଜ୍ଞାନଦାୟକ
 ୮ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ବିଧିସବୁ ଯଥାର୍ଥ, ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦଜନକ;
 ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଆଜ୍ଞା ନିର୍ମଳ, ଚକ୍ଷୁର ଦୀପ୍ତିଦାୟକ ।
 ୯ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଭୟ ଶୁଚି, ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଶାସନସକଳ ସତ୍ୟ ଓ ସର୍ବଜେତାବେ ନ୍ୟାୟୀ ।
 ୧୦ ଗହାସବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରତୁର ଶୁଦ୍ଧସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ବାଞ୍ଛନୀୟ;
 ଆଉ, ମଧୁ ଓ ମଧୁରକଠାରୁ ସୁମିଷ୍ଟ ।
 ୧୧ ଆହୁରି, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ଦାସ ରେତନା ପାଏ;
 ତହିଁର ପରତିପାଳନରେ ମହାଫଳ ଥାଏ ।
 ୧୨ ଆପଣା ଭଗ୍ନତିସବୁ କିଏ ବୁଝିପାରେ ?
 ତୁମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତଦୋଷରୁ ମୋତେ ପରିଷ୍କାର କର ।
 ୧୩ ଦୁଃସାହସଜନିତ ସବୁ ପାପରୁ ହିଁ ଆପଣା ଦାସକୁ ଅଟକାଇ ରଖ;
 ଗହାସବୁ ମୋ' ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନ କର;
 ତହିଁରେ ମୁଁ ସିଦ୍ଧ ହେବି, ପୁଣି, ମହାପରାଧରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେବି ।
 ୧୪ ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋହର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା,
 ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ' ମୁଖର ବାକ୍ୟ ଓ
 ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣର ଧ୍ୟାନ ସୁରାହସ୍ୟ ହେଉ ।

୨୦

ବିଜୟ ପାଇଁ ପରାଧୀନ
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ସଦାପରଭୁ ସଞ୍ଜକ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଚତର ଦେଉନ୍ତୁ;
 ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ନାମ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ;
 ୨ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ୍ୟ ପଠାଉନ୍ତୁ,
 ସିନ୍ଧୋନଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଳବାନ କରନ୍ତୁ;
 ୩ ତୁମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟସବୁ ସ୍ୱମରଣ କରନ୍ତୁ,

ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ହୋମବଳି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ;
[ସେଲ]

୪ ତୁମ୍ଭର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ
ଓ ତୁମ୍ଭର ଯୋଜନାସବୁ ସଫଳ କରନ୍ତୁ ।

୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣରେ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବୁ
ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଧ୍ୱଜା ସ୍ଥାପନ କରିବୁ;
ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ନିବେଦନ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ ।

୬ ଏବେ ମୁଁ ଜାଣୁଅଛି ଯେ, ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି,
ସେ ଆପଣା ତାହାଣ ହସ୍ତର ତ୍ରାଣ ଶକ୍ତିରେ
ନିଜ ପବିତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ।

୭ କେହି କେହି ରଥରେ ଓ କେହି କେହି ଅଶ୍ୱପୁରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି;
ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ନିର୍ଭର କରୁ ।

୮ ସେମାନେ ନତ ହୋଇ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ସଳଖ ଠିଆ ହେଉଅଛୁ ।

୯ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ପରିତ୍ରାଣ କର;
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକିବା ବେଳେ ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଉନ୍ତୁ ।

୨୧

ଜୟ ଗାନ

ପୁରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ରାଜା ତୁମ୍ଭ ବଳରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ ଓ
ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣରେ* ସେ କେତେ ମହାନନ୍ଦ କରିବେ !

୨ ତୁମ୍ଭେ ଗଞ୍ଜକୁ ଗଞ୍ଜ ମନର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କରିଅଛ,
ଓ ଗଞ୍ଜ ମୁଖର ନିବେଦନ ଅସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ନାହିଁ ।

[ସେଲ]

୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନାନା ମତ୍ତଗଳ ଆଶୀର୍ବାଦ ଘେନି ଗଞ୍ଜର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛ;
ତୁମ୍ଭେ ଗଞ୍ଜ ମସ୍ତକରେ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ ଦେଉଅଛ ।

୪ ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଜୀବନ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ,
ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଗଞ୍ଜକୁ ଦେଲ;
ଆହୁରି, ଅନନ୍ତକାଳସଥାୟା ଦୀର୍ଘାୟୁ ଦାନ କଲ ।

୫ ତୁମ୍ଭ କୃତ ପରିତ୍ରାଣରେ ଗଞ୍ଜର ମହାଗୌରବ ହୋଇଅଛି;
ତୁମ୍ଭେ ଗଞ୍ଜ ଉପରେ ସମ୍ଭରମ ଓ ପରଗପ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛ;
୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଗଞ୍ଜକୁ ସଦାକାଳ ଆଶୀର୍ବାଦଯୁକ୍ତ କରୁଅଛ;
ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶରୀରାତ୍ମକ ଆନନ୍ଦରେ ଗଞ୍ଜକୁ ଉଲ୍ଲସିତ କରୁଅଛ ।

୭ କାରଣ ରାଜା ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି,
ପୁଣି, ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ହେତୁ ସେ ବିଚଳିତ ନୋହିବେ ।

୮ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧରିବ;
ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରିବ ।

୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଜ୍ୱଳିତ ଭାଗୀ ତୁଲ୍ୟ କରିବ ।
ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା କୋପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବେ,
ପୁଣି, ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବ ।

୧୦ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ଓ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ ଲୋପ କରିବ ।

୧୧ କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା କଲେ;
ସେମାନେ ଏକ କୌଶଳ କଲ୍ପନା କଲେ, ଗହା ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ଓ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ ଲୋପ କରିବ ।

୧୩ କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା କଲେ;
ସେମାନେ ଏକ କୌଶଳ କଲ୍ପନା କଲେ, ଗହା ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

* ୨୧:୧ ପରିତ୍ରାଣରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୟରେ

୧୨ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠଠାରେ ଫେରାଇବ,
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଧନୁର୍ଗୁଣ ସଜ୍ଜିତ କରିବ ।
 ୧୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ନିଜ ବଳରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅ;
 ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମର ଗାନ ଓ ପୁରଣଂସା କରିବା ।

୨୨

ବେଦନାର କରୁନଦନ ଓ ପୁରଣଂସାର ସଂଗୀତ
 ପୂର୍ବଧାନ୍ୟ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜିତସ୍ତ୍ରୀକଣ୍ଠ (ଆରଣ୍ୟର ମୃଗା) ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ ?

ମୋତେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାରୁ ଓ ମୋ' ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଉକ୍ତିରୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏତେ ଦୂରରେ ରହୁଅଛ ?

୨ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଦିନ ବେଳେ ତାକେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହିଁ,
 ଆଉ ଶାନ୍ତିକାଳରେ ତାକେ, ପୁଣି, ନୀରବ ନ ରହେ ।

୩ ତଥାପି ହେ ଇସ୍ଵରୀଙ୍କର ପୁରଣଂସା-ନିବାସୀ,
 ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଅଟ ।

୪ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ;
 ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ ।

୫ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କରୁନଦନ କଲେ ଓ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲେ;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଆଉ ଲଜ୍ଜିତ ନେହିଲେ ।

୬ ମାତ୍ର ମୁଁ କାଟ, ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ;
 ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦାପାତ୍ର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଜ୍ଞାତ ।

୭ ମୋତେ ଦେଖିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରିହାସ କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଓଷ୍ଠ ଲମ୍ଫାକ, ମସୃତକ ହଲାଇ କହନ୍ତି,

୮ “ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ସେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କଲ;
 ସେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ;

ସେ ତାହାଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ ।”
 ୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋତେ ଗର୍ଭରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛ;

ମୁଁ ଆପଣା ମାତୃ-କୋଳରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ ଜନ୍ମାଇଅଛ ।
 ୧୦ ଗର୍ଭରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲି;
 ମୋହର ମାତର ଉଦରରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ ।

୧୧ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସତ୍ୟକଟ ସନ୍ନିକଟ;
 ସାହାୟ୍ୟକାରୀ କେହି ନାହିଁ ।

୧୨ ଅନେକ ବୃଷ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ବାଣନ ଦେଶର ବଳବାନ ବୃଷଗଣ ମୋତେ ଘେରିଅଛନ୍ତି ।

୧୩ ସେମାନେ ଗୁରୁସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଓ ଗର୍ଜନକାରୀ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ
 ମୋ' ପୂର୍ବ ମୁଖ ମେଲାଇ ଅଛନ୍ତି ।

୧୪ ମୁଁ ଜଳ ପରି ତଳ ହେଉଅଛି ଓ
 ମୋହର ସବୁ ଅସ୍ତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟରୁ ଖସି ପଡ଼ୁଅଛି ।

ମୋହର ହୃଦୟ ମହମ ପରି ହୋଇଅଛି;
 ତହା ମୋ' ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ତରଳି ଯାଏ ।

୧୫ ମୋହର ବଳ ଖପରା ପରି ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି;
 ଆଉ, ମୋହର ଜିହ୍ଵା ଗଳ୍ପରେ ଲାଗି ଯାଉଅଛି; ପୁଣି,
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମୁଦୁର ଧୂଳିକି ଆଣିଅଛ ।

୧୬ କାରଣ କୁକୁରମାନେ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଦୁରାଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମୋତେ ବେଢ଼ିଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ମୋହର ହସ୍ତ ପାଦ ବିଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୭ ମୁଁ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଗଣିପାରେ;
 ସେମାନେ ମୋତେ ଅନାଇ ଚାହଁ ରହିଥା'ନ୍ତି ।
 ୧୮ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ କରନ୍ତି
 ଓ ସେମାନେ ମୋ' ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରନ୍ତି ।
 ୧୯ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ;
 ହେ ମୋହର ଆଶ୍ରୟ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସାହାୟକ ପାଇଁ ସତପ୍ରୀତ ହୁଅ ।
 ୨୦ ଖତଗରୁ ମୋ' ପୁରାଣକୁ ଓ
 କୁକୁରର ବଳରୁ ମୋହର ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୨୧ ସିଂହର ମୁଖରୁ ମୋତେ ନିସ୍ତାର କର;
 ହଁ, ଅରଣ୍ୟ ଶଙ୍ଖର ଶୁଭ୍ରଗରୁ ରକ୍ଷା କରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛ ।
 ୨୨ ମୁଁ ଆପଣା ଭଗ୍ନତୁଣି ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ନାମ ପରଗର କରିବି;
 ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବି ।
 ୨୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଭୟକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପରଶଂସା କର;
 ହେ ଯାକୁବର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ସମାଦର କର;
 ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ନିକଟରେ ଭୀତ ହୁଅ ।
 ୨୪ କାରଣ ସେ ଦୁଃଖୀର ଦୁଃଖ ତୁରନ୍ତ କି ପୂଣ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।
 କିଅବା ସେ ଗହାଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇ ନାହାନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ସେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ତାଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତେ, ସେ ଶୁଣିଲେ ।
 ୨୫ ମହାସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋହର ପରଶଂସା ଭୁମି;
 ମୁଁ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଭୟକାରୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ମାନସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି ।
 ୨୬ ନମ୍ବର ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କରି ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବେ;
 ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀଗଣ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପରଶଂସା କରିବେ;
 ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ନିତ୍ୟଜୀବୀ ହେଉ ।
 ୨୭ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତସ୍ଥିତ ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମରଣ କରି ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପୂଜିବେ;
 ଆଉ, ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀସକଳ ତୁମ୍ଭେ* ସମ୍ମୁଖରେ ପରଶାମ କରିବେ ।
 ୨୮ କାରଣ ରାଜ୍ୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅଟେ;
 ପୁଣି, ସେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।
 ୨୯ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ହୃଷୀକେଶ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନ କରି ପରଶାମ କରିବେ;
 ଧୂଳିରେ ଲୀନ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଧତ ସମସ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍,
 ଆପଣା ପୁରାଣ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଲୋକ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଛାମୁରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିବେ ।
 ୩୦ ଏକ ବଂଶ ଗହାଙ୍ଗୁଳର ସେବା କରିବେ;
 ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶକୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ବିଷୟ କୁହାଯିବ ।
 ୩୧ ସେମାନେ ଆସି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜାତ ହେବା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଧାର୍ମିକତା ପରଗର କରି
 କହିବେ,
 ସେ ଏହା ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨୩

ସଦାପୁରୁଷ ମୋର ପୂଜିପାଳକ
 ଦାଉଦଙ୍କର ଗାତ ।

୧ ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ପୂଜିପାଳକ;
 ମୋହର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୨ ସେ କୋମଳ ତୃଣମୟ ସ୍ଥାନରେ ମୋତେ ଶୟନ କରାନ୍ତି;
 ସେ ସ୍ଥିର ଜଳ ପାଖେ ପାଖେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି ।
 ୩ ସେ ମୋ' ପୁରାଣକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି,
 ସେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଧର୍ମ ପଥରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି ।

* ୨୨:୨୭ ତୁମ୍ଭେ କିମ୍ବା ଗହାଙ୍ଗୁଳ

୪ ଏଣୁ ମୁଁ ମୁଦୁୟରହାୟାରୂପ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ଗମନ କଲେ ହେଁ
 କୌଣସି ଆପଦକୁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହବର୍ତ୍ତୀ,
 ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚରଣ ଓ ତୁମ୍ଭର ବାଡ଼ି ମୋତେ ସାନ୍ତପ୍ତମା ଦିଅନ୍ତି ।
 ୫ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣତ୍ଵକ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ମେଜ ସଜାଉଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ତୈଳରେ ମୋ' ମସୃତକ ସିକ୍ତ କରିଅଛ;
 ମୋ' ପାନପାତ୍ର ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡ଼ୁ ଅଛି ।
 ୬ ନିଶ୍ଚୟ ମତ୍ଵାଳ ଓ ଦୟା ମୋହର ଜୀବନଯାଏ ମୋହର ପଶୁଗୁଣାମା ହେବ;
 ପୁଣି, ମୁଁ ସର୍ବଦା ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଗୃହରେ ବାସ କରିବି ।

୨୪

ମହାନ ରାଜା
 ଦାଉଦତ୍ଵକର ଗୀତ ।

୧ ପୁଅବା ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ,
 ଜଗତ ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରତ୍ଵକର ।
 ୨ କାରଣ ସେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଗହା ସୁଆପନ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ନଦୀ ଉପରେ ଗହା ଦୃଢ଼ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୩ କିଏ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ପର୍ବତରେ ଆରୋହଣ କରିବ ?
 ଓ କିଏ ଗହାତ୍ଵକ ପବିତ୍ର ସୁଆନରେ ଠିଆ ହେବ ?
 ୪ ଯାହାର ହସ୍ତ ଶୁଚି ଓ ଅନ୍ତଃକରଣ ନିର୍ମଳ;
 ଯାହାର ମନ ଅସାରତ ପୂର୍ତ୍ତି ଉଠି ନାହିଁ,
 ପୁଣି, ଯେ ଛଳ ଭାବରେ ଶପଥ କରି ନାହିଁ, ସେ ।
 ୫ ସେ ସଦାପୁରତ୍ଵକଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଆପଣାର ପରିତ୍ରାଣ
 ସପ୍ତରୂପ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକଠାରୁ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।
 ୬ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଅନ୍ଵେଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେତ୍ଵକର ବଂଶ ଏହି,
 ହେ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର, ଏମାନେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଅନ୍ଵେଷଣ କରନ୍ତି ।

[ସେଲା]

୭ ହେ ନଗରଦ୍ଵାରସକଳ, ମସୃତକ ଟେକ;
 ହେ ଚିରସୁଆୟା କବାଟସବୁ, ଟେକି ହୁଅ;
 ତହିଁରେ ଗୌରବମୟ ରାଜା ପୁରବେଶ କରିବେ ।
 ୮ ଗୌରବମୟ ରାଜା କିଏ ?
 ବଳବାନ ଓ ବୀର ସଦାପୁରତ୍ଵ,
 ସଂଗ୍ରାମରେ ବୀର ସଦାପୁରତ୍ଵ ।
 ୯ ହେ ନଗରଦ୍ଵାରସକଳ, ମସୃତକ ଟେକ;
 ହେ ଚିରସୁଆୟା କବାଟସବୁ, ମସୃତକ ଟେକ;
 ତହିଁରେ ଗୌରବମୟ ରାଜା ପୁରବେଶ କରିବେ ।

୧୦ ଏହି ଗୌରବମୟ ରାଜା କିଏ ?
 ବାହିନୀଗଣର ସଦାପୁରତ୍ଵ,
 ସେ ଗୌରବମୟ ରାଜା ଅଟନ୍ତି ।

[ସେଲା]

୨୪

ଗୁଳନା ଓ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପୂର୍ବଧାନ
 ଦାଉଦତ୍ଵକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା ମନ ଉଠାଏ ।
 ୨ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନିଏ,
 ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;

ମୋହର ଶତ୍ରୁମାନେ ମୋ' ଉପରେ ଉଲ୍ଲାସ ନ କରନ୍ତୁ ।
 ୩ ହଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କର କେହି ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ;
 ଯେଉଁମାନେ ଅକାରଣରେ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।
 ୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭର ପଥସବୁ ମୋତେ ଦେଖାଅ;
 ତୁମ୍ଭର ମାର୍ଗସବୁ ମୋତେ ଶିଖାଅ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟତାରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅ ଓ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ;
 ମୁଁ ସାରାଦିନ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରେ ।
 ୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭର ଦୟା ଓ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ସ୍ୱମରଣ କର ।
 କାରଣ ଗହା ଅନାଦିକାଳୀନ ।
 ୭ ମୋ' ଯୌବନ କାଳର ପାପ ଓ ଅଧର୍ମସବୁ ସ୍ୱମରଣ କର ନାହିଁ;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ମଞ୍ଜୁଳଭାବ ସକାଶୁ ନିଜ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାନ୍ୱୟରେ ମୋତେ
 ସ୍ୱମରଣ କର ।
 ୮ ସଦାପୁରୁଷ ମଞ୍ଜୁଳମୟ ଓ ସରଳ ଅଟନ୍ତି;
 ଏହେତୁ ସେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ପଥ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ।
 ୯ ସେ ନମ୍ବର ଲୋକକୁ ବିଘ୍ନର ମାର୍ଗରେ କଢ଼ାଇ ନେବେ
 ଓ ନମ୍ବର ଲୋକକୁ ଆପଣା ପଥ ଶିଖାଇବେ ।
 ୧୦ ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ମକ ନିୟମ ଓ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ସତ୍ୟତାବିଶିଷ୍ଟ ।
 ୧୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ
 ମୋହର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଗହା ବଡ଼ ।
 ୧୨ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଲୋକ କିଏ ?
 ସେ ଗହାକୁ ଗହାର ଇଷ୍ଟ ପଥରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ।
 ୧୩ ଗହାର ପୁରାଣ କୁଶଳରେ ବାସ କରିବ
 ଓ ଗହାର ବଂଶ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବେ ।
 ୧୪ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଗହାତ୍ମକ ଭୟକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ;
 ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ନିୟମ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
 ୧୫ ସଦାବେଳେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଡ଼େ ମୋହର ଦୃଷ୍ଟି ଥାଏ;
 କାରଣ ସେ ଜାଲରୁ ମୋହର ଚରଣ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।
 ୧୬ ମୋ' ପ୍ରତି ଫେର ଓ ମୋ' ପ୍ରତି ଦୟା କର;
 କାରଣ ମୁଁ ଅସହାୟ ଓ ଦୁଃଖୀରୂପେ ଅଟେ ।
 ୧୭ ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣର ଯନ୍ତ୍ରଣା ବଢ଼ିଅଛି;
 ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ କଷ୍ଟରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୧୮ ମୋହର କଳେଶ ଓ ଦୁଃଖ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର;
 ପୁଣି, ମୋହର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କର ।
 ୧୯ ମୋହର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଅନେକ;
 ସେମାନେ ଦାରୁଣ ଘୃଣା ଭାବରେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି ।
 ୨୦ ମୋ' ପୁରାଣକୁ ରକ୍ଷା କର ଓ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନେଇଅଛି ।
 ୨୧ ସିଦ୍ଧତା ଓ ସରଳତା ମୋତେ ରକ୍ଷା କରୁ,
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରେ ।
 ୨୨ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ତାଏଲକୁ ଗହାର ସମସ୍ତ
 ଗହାର ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱକଟରୁ ମୁକ୍ତ କର ।

ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୁକୃତିର ପୁରାଣୀ
ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ବିଚାର କର, କାରଣ ମୁଁ ନିଜ ସିଦ୍ଧ୍ୟତରେ ଆଚରଣ କରିଅଛି;
 ମଧ୍ୟମ୍ ମୁଁ ଅଟଳ ଭାବରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜର ଶରଣ ନେଇଅଛି ।
 ୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରି ପରମାଣ ନିଅ;
 ମୋର ମର୍ମ ଓ ଚିତ୍ତ ପରିଷ୍କାର କର ।
 ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସ୍ବନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ମୋ' ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚରରେ ଅଛି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟତାରେ ଆଚରଣ କରିଅଛି ।
 ୪ ମୁଁ ଅସାର ଲୋକଞ୍ଜ ସତ୍ୟରେ ବସି ନାହିଁ;
 କିଅବା ମୁଁ କପଟମାନଞ୍ଜ ସତ୍ୟରେ ଗମନ କରିବି ନାହିଁ ।
 ୫ ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଞ୍ଜ ସମାଜକୁ ଘୃଣା କରେ,
 ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜ ସତ୍ୟରେ ବସିବି ନାହିଁ ।
 ୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଯେପରି ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ-ସ୍ବପ୍ନର ଶୁଣାଇବି
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ରୟକ୍ରିୟାସକଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି,
 ୭ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ପରକ୍ଷାଳନ କରି
 ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦି ପରଦକ୍ଷିଣା କରିବି ।
 ୮ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନିବାସ-ଗୃହକୁ ଓ
 ତୁମ୍ଭ ଗୌରବର ବାସସ୍ଥାନକୁ ସ୍ବନେହ କରେ ।
 ୯ ପାପୀମାନଞ୍ଜ ସତ୍ୟରେ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ କିଅବା
 ରକ୍ତପାତକାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଞ୍ଜ ସତ୍ୟରେ ମୋ' ଜୀବନକୁ ସଂଗ୍ରହ କର ନାହିଁ ।
 ୧୦ ସେମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ଅନିଷ୍ଟ ଆଏ,
 ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଲାଞ୍ଜରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
 ୧୧ ମାତ୍ର ମୁଁ ନିଜ ସିଦ୍ଧ୍ୟତରେ ଆଚରଣ କରିବି;
 ମୋତେ ମୁକ୍ତ କର ଓ ମୋ' ପୁରତି ସଦୟ ହୁଅ ।
 ୧୨ ମୋ' ଚରଣ ସମ୍ଭୂମିରେ ଠିଆ ହେଉଅଛି;
 ମୁଁ ମଣ୍ଡଳାଗଣା ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି ।

ସତ୍ତ୍ୱି ବନ୍ଦନ
ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ଦୀପ୍ତି ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ;
 ମୁଁ କାହାକୁ ଭୟ କରିବି ?
 ସଦାପୁରୁଷ ମୋ' ଜୀବନର ବଳ;
 ମୁଁ କାହାରୁ ଭୀତ ହେବି ?
 ୨ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀଗଣ ମୋହର ମାଂସ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ବେଳେ
 ମୋହର ସେହି ବିପକ୍ଷ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଝୁଣ୍ଡି ପଡିତ ହେଲେ ।
 ୩ ସୈନ୍ୟଦଳ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି କଲେ ହେଁ
 ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ;
 ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ,
 ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସାହସିକ ହେବି ।
 ୪ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଓ
 ଗହାଞ୍ଜ ମନ୍ଦିରରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ
 ଯେପରି ଯାବଜ୍ଜୀବନ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜ ଗୃହରେ ବାସ କରିବି,

ଏହି ଏକ ବିଷୟ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ମାଗିଥାଛି,
 ତହା ହିଁ ମୁଁ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବି ।
 ୫ କାରଣ ବିପଦ ଦିନରେ ସେ ଆପଣା ଆବାସରେ ମୋତେ ଗୋପନ କରି ରଖିବେ;
 ସେ ଆପଣା ତମ୍ବୁର ଅନ୍ତରାଳରେ ମୋତେ ଲୁଚାଇବେ;
 ସେ ମୋତେ ଶୈଳ ଉପରକୁ ଉଠାଇବେ ।
 ୬ ଏଣୁ ଏବେ ମୋ' ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଶତରୁଗଣ ଉପରେ ମୋହର ମସ୍ତକ ଉନ୍ନତ ହେବ;
 ଆଉ, ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଳ ତମ୍ବୁରେ ଜୟଧ୍ବନିର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି;
 ମୁଁ ଗାନ କରିବି, ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୭ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ଆପଣା ରବରେ ତାଜିବା ବେଳେ ଶୁଣ;
 ମୋ' ପୁରତି ଦୟା କର ଓ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
 ୮ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ମୁଖ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କର,”
 ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣ ତୁମ୍ଭେକୁ କହିଲା, “ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବି ।”
 ୯ ମୋ'ଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଅ ନାହିଁ;
 କ୍ରୋଧରେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଦୂର କର ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହାୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ;
 ହେ ମୋ' ପରିତରାଣର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋତେ ଦୂର କର ନାହିଁ, କିଥାବା ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।
 ୧୦ କାରଣ ମୋହର ପିତା ଓ ମୋହର ମାତା ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି,
 ମାତୃ ସଦାପୁରତୁ ମୋତେ ଉଠାଇ ନେବେ ।
 ୧୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୋହର ଶତରୁଗଣ ସକାଶୁ
 ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ମାର୍ଗ ଶିଖାଅ;
 ଓ ସରଳ ପଥରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅ ।
 ୧୨ ମୋ' ବିପକ୍ଷଗଣର ବାଞ୍ଛାରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ;
 କାରଣ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀମାନେ ଓ ନିଷ୍ଠୁରଗରୂପ ନିଶ୍ଵାସ
 ମାରିବା ଲୋକେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୩ ମୁଁ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ମଞ୍ଚାଳ ଭାବ ଦେଖିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନ ଥିଲେ,
 ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।
 ୧୪ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସାହାୟ ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କର;
 ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ ସାହସିକ ହେଉ;
 ହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ।

୨୮

ସହାୟତା ପାଇଁ ପୁରାଧୀନ
 ଦାଉଦତ୍ତଙ୍କର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଇବି;
 ହେ ମୋହର ଶୈଳ, ମୋ' ପୁରତି ନୀରବ ହୁଅ ନାହିଁ; କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁରତି ନୀରବ ହେଲେ, ମୁଁ
 ଗର୍ଭତରାମା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହେବି ।
 ୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲା ବେଳେ,
 ତୁମ୍ଭ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ ଟେକିବା ବେଳେ,
 ମୋ' ନିବେଦନର ରବ ଶୁଣିବଣ କର ।
 ୩ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଅଧର୍ମୀଗୁଣମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚେ ମୋତେ ଟାଣି ନିଅ ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ପୁରତିବାସୀମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚେ ଶାନ୍ତିର କଥା କହନ୍ତି,
 ମାତୃ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅନିଷ୍ଟ ଥାଏ ।
 ୪ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରିୟାର ଦୁଷ୍ଟଗନ୍ତୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତିଫଳ ଦିଅ;
 ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତର କର୍ମାନୁରୂପ ଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅ; ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଚିତ ଫଳ ଭୋଗ କରାଅ ।
 ୫ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ କ୍ରିୟା ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ହସ୍ତର କର୍ମସକଳ ବିବେଚନା ନ କରିବାରୁ
 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ିବେ ନାହିଁ ।

୭ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଧନ୍ୟ ହେଉନୁ,
 କାରଣ ସେ ମୋ' ନିବେଦନର ରବ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।
 ୭ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋହର ବଳ ଓ ମୋହର ଭାଲ;
 ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ଗହାଡ଼କଠାରେ ଭରସା ରଖିଅଛି ଓ ମୁଁ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଅଛି;
 ଏହେତୁ ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ୍ଲାସ କରୁଅଛି;
 ଥାଉ, ମୁଁ ନିଜ ଗୀତରେ ଗହାଡ଼କର ପୁରଣସା କରିବି ।
 ୮ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବଳ ଓ
 ଥାପଣା ଅଭିଷିକ୍ତ ପୁରତି ପରିତ୍ରାଣର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଅଟନ୍ତି ।
 ୯ ଥାପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣ କର ଓ ଥାପଣା ଅଧିକାରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର;
 ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତିପାଳନ କର ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବହନ କର ।

୨୯

ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବର ପରାକ୍ରମ
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ବିକ୍ରମା-ସନ୍ତାନଗଣ, ସଦାପୁରତ୍ତୁକର କୀର୍ତ୍ତନ କର,
 ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମ କୀର୍ତ୍ତନ କର ।
 ୨ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ନାମର ଗୌରବ କୀର୍ତ୍ତନ କର;
 ପବିତ୍ରଗର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକୁ ପୁରଣାମ କର ।
 ୩ ଜଳଗଣି ଉପରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ରବ ଅଛି;
 ଗୌରବମୟ ପରମେଶ୍ଵର ବଦନାଦ କରନ୍ତି,
 ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଅପାର ଜଳଗଣି ଉପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।
 ୪ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବ ଶକ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ;
 ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବ ପୁରପପୂର୍ଣ୍ଣା ।
 ୫ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବ ଏରସ ବୃକ୍ଷମାନ ଭାଙ୍ଗି ପକାଏ;
 ହଁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଲିବାନୋନର ଏରସ ବୃକ୍ଷସବୁ ଖଣ୍ଡିତ କରି ଭାଙ୍ଗି ପକାନ୍ତି ।
 ୬ ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋବତସ ପରି;
 ଲିବାନୋନ ଓ ସିରିୟୋନକୁ ଅରଣ୍ୟ ଛୁଆ ପରି ନଗ୍ନତି ।
 ୭ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବ ଅଗ୍ନିଶିଖା ବିଭକ୍ତ କରେ ।
 ୮ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବ ପୁରାତରକୁ କମ୍ପିତ କରେ;
 ସଦାପୁରତ୍ତୁ କାଦେଶର ପୁରାତରକୁ କମ୍ପିତ କରନ୍ତି ।
 ୯ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ରବ ହରିଣୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସବ କରାଏ
 ଓ ବନସମୂହକୁ ବିସ୍ଵତର କରେ;
 ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ମନ୍ଦିରରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୌରବ, ଗୌରବ ବୋଲି କହନ୍ତି ।
 ୧୦ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଜଳପ୍ଳବନରେ ରାଜା ତୁଲ୍ୟ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ;
 ହଁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଅନନ୍ତକାଳ ରାଜା ତୁଲ୍ୟ ଉପବିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।
 ୧୧ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଥାପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳ ଦେବେ;
 ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଥାପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।

୩୦

ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଗୀତ; ଶୂନ୍ୟ-ପୁରତିଷ୍ଠାକାଳୀନ ଗୀତ;
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଗୁଣ ଗାନ କରିବି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭଠାଇଅଛ; ଓ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ମୋ' ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ।

- ୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛ ।
- ୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ପାତଳରୁ ମୋ' ପ୍ରାଣ ଉଠାଇ ଆଣିଅଛ; ମୁଁ ଯେପରି ଗର୍ଭତକୁ ଗମନ ନ କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଅଛ ।
- ୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନେ, ଗହାଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କର, ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜ ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।
- ୫ କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ କ୍ଷୟେ କ୍ଷଣମାତ୍ର ସଂସାରୀ; ଗହାଞ୍ଜ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଜୀବନ ଥାଏ; ରୋଦନ ଏକ ଗର୍ଭି ପାଇଁ ଆସିପାରେ, ମାତ୍ର ପୁରୀତଃକାଳରେ ଆନନ୍ଦ ଥାଏ ।
- ୬ ମୁଁ ଆପଣା ସମ୍ପଦ ସମୟରେ କହିଲି, “ମୁଁ କେବେ ବିଚଳିତ ନେହିବି ।”
- ୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହ ସକାଶୁ ମୋହର ପର୍ବତ ଦୃଢ଼ କରି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲ; ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇଲ; ତେବେ ମୁଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲି ।
- ୮ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲି; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କଲି ।
- ୯ ମୁଁ ଗର୍ଭତକୁ ଗମନ କଲେ, ମୋର ରକ୍ତରେ କି ଲାଭ ? ଧୂଳି କି ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବ ? ଗହା କି ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ପରକାଶ କରିବ ?
- ୧୦ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଶୁଣ ଓ ମୋ' ପୁରତି ଦୟା କର; ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହାୟ ହୁଅ ।
- ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିଳାପକୁ ନୃତ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଚଟବସ୍ତ୍ର ଫିଟାଇ ଆନନ୍ଦରୂପ ପଦ୍ମକାରେ ମୋହର କଟି ବାନ୍ଧିଅଛ;
- ୧୨ ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା ଗାନ କରିବ ଓ ନୀରବ ନେହିବ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଅନନ୍ତକାଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ।

୩୧

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତାର ନିବେଦନ ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ ।

- ୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନେଇଅଛି; ମୋତେ କେବେ ଲଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମଗୁଣରେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
- ୨ ମୋ' ପୁରତି ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେର; ଶାୟି ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର; ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁରତି ଦୃଢ଼ ଶୈଳ, ମୋହର ପରିତ୍ରାଣାର୍ଥକ ଦୁର୍ଗରୂପ ଗୃହ ହୁଅ ।
- ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ଦୁର୍ଗ ଅଟ; ଏଥିପାଇଁ ନିଜ ନାମ ସକାଶୁ ମୋତେ ପଥ ଦେଖାଇ କଢ଼ାଇ ନିଅ ।
- ୪ ସେମାନେ ଗୋପନରେ ମୋ' ପାଇଁ ଯେଉଁ ଜାଳ ପାତିଅଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ।
- ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ସମର୍ପଣ କରେ; ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ସତ୍ୟମୟ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଅଛ ।
- ୬ ଯେଉଁମାନେ ଅସାର ପୁରତିମାଗଣକୁ ମାନନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଘୃଣା କରେ; ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖେ ।
- ୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରିବି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର କ୍ଲେଶ ଦେଖିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ମୋ' ପ୍ରାଣର ତତ୍ତ୍ଵ ନେଇଅଛ ।
- ୮ ପୁଣି, ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବନ୍ଦ କରି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ପରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ମୋର ଚରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ ।
- ୯ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋ' ପୁରତି ଦୟା କର, କାରଣ ମୁଁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ; ଦୁଃଖରେ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ, ମୋହର ପ୍ରାଣ ଓ ମୋହର ଶରୀର କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି ।
- ୧୦ କାରଣ ଦୁଃଖରେ ମୋହର ଜୀବନ ଓ ହାହାକାରରେ

ମୋହର ବର୍ଷ ବହି ଯାଉଅଛି;
 ମୋ' ଅପରାଧ* ସକାଶୁ ମୋର ବଳ କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି ଓ
 ମୋର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ କ୍ଷୟ ପାଉଅଛି ।
 ୧୧ ମୁଁ ଆପଣା ସମସ୍ତ ବିପକ୍ଷତ୍ୱକ ସକାଶୁ ଆପଣା
 ପୁରତିବାସୀମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିନ୍ଦାସ୍ପଦ ଓ
 ଆପଣା ପରିଚିତମାନଙ୍କର ଭୟସୂଚକ ହୋଇଅଛି,
 ମୋତେ ବାହାରେ ଦେଖିଲା ଲୋକମାନେ ମୋ' ନିକଟରୁ ପଳାଇଲେ ।
 ୧୨ ମୁଁ ମୃତ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ମନରୁ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଅଛି;
 ମୁଁ ଭଗ୍ନ ପାତ୍ର ସଦୃଶ ।
 ୧୩ କାରଣ ମୁଁ ଅନେକତ୍ୱକଠାରୁ ନିନ୍ଦାବାଦ ଶୁଣିଅଛି,
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଶତ୍ୱକା;
 ସେମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣା କଲା ବେଳେ
 ମୋ' ପୁରଣ ନେବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ କଲେ ।
 ୧୪ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରତ୍ୱ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନିଏ;
 ମୁଁ କହେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର ।”
 ୧୫ ମୋହର ସମୟ ସବୁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ;
 ମୋ' ଶତରୁଗଣ ହସ୍ତରୁ ଓ ମୋ' ଗତନାକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୧୬ ଆପଣା ଦାସ ପୁରତି ଆପଣା ମୁଖ ପୁରସନ୍ନ କର;
 ଆପଣା ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ମୋତେ ପରିତ୍ରଣ କର ।
 ୧୭ ହେ ସଦାପୁରତ୍ୱ ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଇଅଛି;
 ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଉନାନ୍ତୁ, ସେମାନେ ପାତଳରେ ନୀରବ ହେଉନାନ୍ତୁ ।
 ୧୮ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓଷ୍ଠାଧରସବୁ ମୁକ ହେଉ,
 ସେମାନେ ଅହତ୍ୱକାର ଓ ତୁଚ୍ଛ ଭାବରେ
 ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଦର୍ପ କଥା କହନ୍ତି ।
 ୧୯ ଆଃ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମତ୍ତଗଳ ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛ,
 ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ସାକ୍ଷାତରେ
 ଆପଣା ଶରଣାଗତ ଲୋକତ୍ୱକ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମତ୍ତଗଳ ସାଧନ କରିଅଛ,
 ଗହା କିପରି ମହତ୍ !
 ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ସବୁ କୁମନ୍ତରଣାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଶରୀରାତ୍ମକ ଅନ୍ତରାଳରେ ଲୁଚାଇବ;
 ତୁମ୍ଭେ ଜିହ୍ୱାସମୂହର ବିରୋଧରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆବାସରେ ଗୋପନ କରି ରଖିବ ।
 ୨୧ ସଦାପୁରତ୍ୱ ଧନ୍ୟ ହେଉନାନ୍ତୁ;
 କାରଣ ସେ ଦୃଢ଼ ନଗରରେ ମୋ' ପୁରତି ଆପଣାର ଆଶ୍ୱତ୍ତ୍ୟୟ ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ପୁରକାଶ
 କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୨୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ବୋଲି
 ଆପଣା ଅଧିକାରରେ କହିଥିଲି;
 ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ନିବେଦନର ରବ ଶୁଣିଲ ।
 ୨୩ ହେ ସଦାପୁରତ୍ୱକ ସଦ୍‌ଭକ୍ତ ସମସ୍ତେ, ଗହାତ୍ୱକୁ ପୁରମ କର;
 ସଦାପୁରତ୍ୱ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି
 ଓ ଗର୍ବାଗ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବହୁଳ ରୂପେ ପୁରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି ।
 ୨୪ ହେ ସଦାପୁରତ୍ୱକଠାରେ ଭରସାକାରୀ ସମସ୍ତେ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ହୁଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ସାହସିକ ହେଉ ।

୩୨

ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର ଓ କ୍ଷମା
ଦାଉଦତ୍ତ ଗୀତ ।

* ୩୧:୧୦ ଅପରାଧ କିମ୍ବା ଦୁଃଖ

୧ ଯାହାର ଅପରାଧ କ୍ଷମା,
 ଯାହାର ପାପ ଆରକ୍ଷାଦିତ ହୋଇଅଛି, ସେ ଧନ୍ୟ ।
 ୨ ସଦାପୁରତୁ ଯାହା ପୁରତି ଅଧର୍ମର ଆରୋପ ନ କରନ୍ତି
 ଓ ଯାହାର ଆତ୍ମାରେ ପୁରବଞ୍ଚନା ନାହିଁ, ସେ ଧନ୍ୟ ।
 ୩ ମୁଁ ମୌନ ହୋଇ ଥିବା ବେଳେ ଦିନସାରା ଆର୍ତ୍ତନାଦ
 କରିବା ଦୁଃଖୀ ମୋହର ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ କ୍ଷୟ ପାଇଲ ।
 ୪ କାରଣ ଦିବ୍ୟାତ୍ମର ତୁମ୍ଭେ ହସତ ମୋ' ଉପରେ ଭାଗୀ ଥିଲ;
 ମୋହର ଶକ୍ତି ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନରେ ଭୂମି ଯେପରି ଶୁଷ୍କ ହୁଏ ସେହିପରି ଶୁଷ୍କ ହେଲ ।
 [ସେଲ]
 ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଆପଣା ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କଲି ଓ
 ଆପଣା ଅଧର୍ମ କ୍ଷୁଦ୍ଧ କଲି ନାହିଁ;
 ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ଅପରାଧ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରିବି,”
 ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପାପଘଟିତ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କଲ ।
 [ସେଲ]
 ୬ ଏଥୁପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇ ପାରିବା ସମୟରେ ପୁରତେୟକ ସଦ୍‌ଭକ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ
 ନିକଟରେ ପରାଧୀନ କରୁ;
 ନିଶ୍ଚୟ ମହାଜଳରାଶି ଉଚ୍ଛୁଳିବା ସମୟରେ ଗହା ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।
 ୭ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନ; ତୁମ୍ଭେ ସଞ୍ଜକଟରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବ;
 ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ଷାର୍ଥକ ଗାୟନରେ ମୋହର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବେଷ୍ଟନ କରିବ ।
 [ସେଲ]
 ୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପଦେଶ ଦେବି ଓ ତୁମ୍ଭର ଗନ୍ତବ୍ୟ ମାର୍ଗ ଶିଖାଇବି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ତୁମ୍ଭକୁ ମନୁଷ୍ୟତା ଦେବି ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଦ୍ଧଧୀନ ଅଶୁଣ୍ଠ କି ଖଟର ପରି ହୁଅ ନାହିଁ;
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ବାଗ ଓ ଲଗାମ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ,
 ନୋହିଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କତିକି ଆସିବେ ନାହିଁ ।
 ୧୦ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଅନେକ ଦୁଃଖ ଘଟିବ;
 ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଜନ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖେ, ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଦୟା ବେଷ୍ଟନ କରିବ ।
 ୧୧ ହେ ଧାର୍ମିକଗଣ, ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ଭଲ୍‌ଲସିତ ହୁଅ;
 ହେ ସରଳାନ୍ତଃକରଣ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି କର ।

୩୩

ପୁରଣଂସା ଗୀତ
 ୧ ହେ ଧାର୍ମିକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ଭଲ୍‌ଲାସ କର;
 ପୁରଣଂସା କରିବା ସରଳ ଲୋକଞ୍ଜର ଶୋଭନୀୟ ।
 ୨ ବୀଣାରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ;
 ଦଶ-ଗର ନେବଲରେ ଗହାଞ୍ଜର ପୁରଣଂସା ଗାନ କର ।
 ୩ ଗହାଞ୍ଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୃତନ ଗୀତ ଗାନ କର;
 ଭକ୍ତଧ୍ୟୁନିରେ ମନୋହର ବାଦ୍ୟ କର ।
 ୪ କାରଣ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ;
 ଆଉ ଗହାଞ୍ଜର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ସାଧୁତ ।
 ୫ ସେ ଧାର୍ମିକ ଓ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଭଲ ପାଆନ୍ତି;
 ପୃଥ୍ୱୀ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ;
 ୬ ଗଗନମଣ୍ଡଳ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ,
 ଆଉ ତହିଁର ସମସ୍ତ ବାହିନୀ ଗହାଞ୍ଜର ମୁଖର ନିଶ୍ୱାସରେ ନିର୍ମିତ ।
 ୭ ସେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳସମୂହକୁ ରାଶି ତୁଲ୍ୟ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି;
 ସେ ବାରିଧିସମୂହକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି ।

୮ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ୱୀ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଭୟ କରୁ;
 ଜଗନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୯ ସେ କହିବା ମାତରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା,
 ସେ ଆଜ୍ଞା କରିବାମାତରେ ସୂତ୍ର ହେଲା ।
 ୧୦ ସଦାପରଭୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ମନ୍ତରଣା ବନ୍ଧୁ କରନ୍ତି;
 ସେ ଜନଗୁନ୍ଦର ସଂକଳପସବୁ ବିଫଳ କରନ୍ତି ।
 ୧୧ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ମନ୍ତରଣା ଅନନ୍ତକାଳସଥାୟୀ;
 ଗହାଞ୍ଜ ଚିତ୍ତର ସଂକଳପସବୁ ପୁରୁଷାନ୍ତକରଣେ ଥାଏ ।
 ୧୨ ସଦାପରଭୁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର ପରମେଶ୍ୱର, ସେ ଧନ୍ୟ;
 ସେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅଧିକାରୀମାନେ ନାମକରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।
 ୧୩ ସଦାପରଭୁ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି;
 ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି;
 ୧୪ ସେ ଆପଣା ନିବାସ-ସଥାନରୁ
 ପୃଥ୍ୱୀ-ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି;
 ୧୫ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟ ଗଢ଼ନ୍ତି,
 ସେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୬ କୌଣସି ରାଜା ଅଧାର ସୈନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଏ ନାହିଁ;
 କୌଣସି ବୀର ମହାଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଏ ନାହିଁ ।
 ୧୭ ରକ୍ଷାଧର୍ମେ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ମିଥ୍ୟା;
 କିଅବା ସେ ଆପଣା ମହାବଳ ଦ୍ୱାରା କାହାକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।
 ୧୮ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଭୟ କରନ୍ତି,
 ଗହାଞ୍ଜ ଦୟାରେ ଭରସା ରଖନ୍ତି,
 ୧୯ ସେମାନଙ୍କ ପରାଣ ମୁଦୁରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଓ
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ
 ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗହାଞ୍ଜର ଦୃଷ୍ଟି ଥାଏ ।
 ୨୦ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପରାଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥାନ୍ତି;
 ସେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ସହାୟ ଓ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଭୀତ ।
 ୨୧ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଗହାଞ୍ଜଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ,
 କାରଣ ଆତ୍ମହାନୀ ଗହାଞ୍ଜ ପବିତ୍ର ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି ।
 ୨୨ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆତ୍ମହାନୀ ଭରସା
 କରିଥିବା ପରମାଣେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଦୟା ବର୍ତ୍ତୁ ।

୩୪

ମତ୍ସ୍ୟମୟ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ପରଶଂସା
 ଦାଉଦଞ୍ଜ ଗାତ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଅବୀମେଲକ୍ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ମତି ବଦଳାଇବାରୁ ଗହା
 ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିତ ହୋଇ ପରସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମୟର ଗାତ ।
 ୧ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି;
 ମୋ' ମୁଖରେ ନିରନ୍ତର ଗହାଞ୍ଜର ପରଶଂସା ହେବ ।
 ୨ ମୋହର ପରାଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜଠାରେ ଦର୍ପ କରିବ;
 ନମର ଲୋକମାନେ ଗହା ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ।
 ୩ ଆହେ, ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ପରକାଶ କର,
 ଆସ, ଆତ୍ମହାନୀ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗହାଞ୍ଜ ନାମର ପୁରତିଷ୍ଠା କରୁ ।
 ୪ ମୁଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜଠାରେ ପରାଧୀନ କଲି ଓ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
 ପୁଣି, ମୋହର ସବୁ ଭୟରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।
 ୫ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଦାପ୍ତମାନ ହେଲେ;
 ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ କେବେ ହେଁ ବିବର୍ଣ୍ଣ ନୋହିବ ।

୭ ଏହି ଦୁଃଖୀଲୋକ କାକୁକ୍ତି କଲ, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଗହାର କଥା ଶୁଣିଲେ
 ଓ ଗହାର ସକଳ ସତ୍‌କଟରୁ ଗହାକୁ ଉଦଧାର କଲେ ।
 ୭ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁକୁ ଭୟ କରନ୍ତି,
 ଗହାଞ୍ଜର ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ଗୁରିଆଡ଼େ ଛାଉଣି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦଧାର କରନ୍ତି ।
 ୮ ଆହେ, ସଦାପୁରତୁ ଯେ ମତ୍‌ଗଳମୟ, ଏହା ଆସପ୍ରାଦନ କରି ଦେଖ;
 ଯେ ଗହାଞ୍ଜର ଶରଣାଗତ, ସେ ଲୋକ ଧନ୍ୟ ।
 ୯ ହେ ଗହାଞ୍ଜର ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନେ, ସଦାପୁରତୁକୁ ଭୟ କର;
 କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ ।
 ୧୦ ଯୁବା ସିଂହମାନଙ୍କର ଅଭାବ ଓ କଷ୍ଟଧାରୁ କଲେଶ ହୁଏ;
 ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମତ୍‌ଗଳ ବିଷୟ
 ଅଭାବ ନେହିଁ ।
 ୧୧ ହେ ବାଳକମାନେ, ଆସ, ମୋ' କଥା ଶୁଣ;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଭୟ ଶିଖାଇବି ।
 ୧୨ ଯେ ଜୀବନ ବାଞ୍ଛା କରେ
 ଓ ମତ୍‌ଗଳ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘାୟୁ ପ୍ରିୟ ମଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ?
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ହିଂସାରୁ ଆପଣା ଜିହ୍ଵା ଓ
 ଛଳବାକ୍ୟରୁ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧର ରକ୍ଷା କର ।
 ୧୪ ମନ୍ଦଗରୁ ଦୂର ହୁଅ ଓ ସୁକର୍ମ କର;
 ଶାନ୍ତି ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କର ଓ ତହିଁର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।
 ୧୫ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପୁରତି ଗହାଞ୍ଜର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ।
 ୧୬ ପୁଅବୀରୁ କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ସମରଣ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା
 ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ମୁଖ ଥାଏ ।
 ୧୭ ଧାର୍ମିକମାନେ କରନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ସଦାପୁରତୁ ଶୁଣିଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବ ସତ୍‌କଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦଧାର କଲେ ।
 ୧୮ ସଦାପୁରତୁ ଭଗ୍ନାନ୍ତଃକରଣମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି
 ଓ ସେ ଚୂର୍ଣ୍ଣାମନାମାନଙ୍କୁ ଡରାଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୯ ଧାର୍ମିକର ବିପଦ ଅନେକ;
 ମାତ୍ର ସେହି ସବୁରୁ ସଦାପୁରତୁ ଗହାକୁ ଉଦଧାର କରନ୍ତି ।
 ୨୦ ସେ ଗହାର ଅସ୍ଵପ୍ନସକଳ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି;
 ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଖଣ୍ଡେ ହେଲେ ଭଗ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ ।
 ୨୧ ଦୁଷ୍ଟଗ ଦୁଷ୍ଟକୁ ସଂହାର କରିବ;
 ଧାର୍ମିକର ଦୃଶାକାରୀ ଦୋଷାକୃତ ହେବ ।
 ୨୨ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଦାସଗଣର ପ୍ରାଣ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି;
 ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜର ଶରଣାଗତ କେହି ଦୋଷାକୃତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୫

ସହାୟତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ ।

୧ ସଦାପୁରତୁ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ସତ୍‌ଗେ ବିବାଦ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍‌ଗେ ବିବାଦ କର ।
 ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ସତ୍‌ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍‌ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କର ।
 ୨ ଭାଲ ଓ ଫଳକ ଧାରଣ କର
 ଓ ମୋର ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଠିଆ ହୁଅ ।
 ୩ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତନା ଧରି ମୋ' ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପଥ ରୁଦ୍ଧ କର;
 ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ କୁହ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ।”
 ୪ ମୋ' ପ୍ରାଣର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଅପମାନିତ ହେଉନ୍ତୁ;

ମୋହର ଅନିଷ୍ଟଟା ଚିନ୍ତକମାନେ ବିମୁଖ ଓ ବିବରତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 * ସେମାନେ ବାୟୁ ଥାଗେ ତୁଷ୍ଟ ପରି ହେଉନ୍ତୁ ଓ
 ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଉନ୍ତୁ ।
 ୬ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ଅଧିକାରମୟ ଓ ଖସଡ଼ା ହେଉ,
 ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉନ୍ତୁ ।
 ୭ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅକାରଣରେ ମୋ' ପାଇଁ ଗର୍ଭିତ ମଧ୍ୟରେ ଜାଲ ଲୁଚାଇ ଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଅକାରଣରେ ମୋ' ପାଇଁ ଖାତ ଖୋଳି ଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ଗହାକୁ ସର୍ବନାଶ ଘଟୁ ଓ
 ଗହାର ଗୁପ୍ତ ଜାଲ ଗହାକୁ ହିଁ ଧରୁ;
 ସର୍ବନାଶ ସହିତ ସେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ୁ ।
 ୯ ଆଉ, ମୋହର ପୁରାଣ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ପରିତରାଣରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବ ।
 ୧୦ ମୋହର ଅସଫଳକଳ କହିବ, “ହେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟ, ତୁମ୍ଭେ ତୁଲ୍ୟ କିଏ ଅଛି ?
 ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୀକୁ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନ ଲୋକଠାରୁ,
 ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ଓ ଦାନହୀନକୁ ଗହାର ଲୁଚକାରୀଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାଅ ।”
 ୧୧ ଅନ୍ୟାୟ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଉପୁଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଅଜ୍ଞାତ ବିଷୟ ଆତ୍ମକୁ ପରରୁ ଅଛନ୍ତି ।
 ୧୨ ସେମାନେ ହିତର ପରିବର୍ତ୍ତେ ମୋହର ଅହିତ କରନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ମୋହର ପୁରାଣ ଅନାଥ ହୁଏ ।
 ୧୩ ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାଡ଼ିତ ଥିବା ବେଳେ ଚଟ ମୋହର ପରିଧେୟ ବସତ୍ର ହେଲା;
 ମୁଁ ଉପବାସ କରି ଆପଣା ପୁରାଣକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଲି
 ପୁଣି, ମୋହର ପୁରାଣର ଉତ୍ତର ମୋତେ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।
 ୧୪ ସେମାନେ ମୋହର ବନ୍ଧୁ ଓ ଭ୍ରାତା ଥିଲେ ପରି ମୁଁ ବ୍ୟସ୍ତହାର କଲି;
 ମୁଁ ମାତୃଶୋକାତୁର ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଶୋକରେ ଅବନତ ହେଲି ।
 ୧୫ ମାତ୍ର ମୋହର ପାଦ ଖସିଯିବା ବେଳେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରି ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ;
 ଅଧମ ଲୋକମାନେ ମୋ' ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ମୋ' ପୁରତିକୂଳରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ;
 ସେମାନେ ମୋତେ ବିଦାର୍ଶିଣ କଲେ ଓ କ୍ଷାନ୍ତ ନେହିଲେ;
 ୧୬ ଭୋଜରେ ପାଷାଣତ ଉପହାସକମାନଙ୍କ ପରି
 ସେମାନେ ମୋ' ଉପରେ ଦନ୍ତ ଘର୍ଷଣ କଲେ ।
 ୧୭ ହେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟ, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ଅନାଇ ଥିବ ?
 ସେମାନଙ୍କ ଧୂସ୍ରସନିରୁ ମୋହର ପୁରାଣକୁ,
 ସିଂହମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋହର ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କର ।
 ୧୮ ମୁଁ ମହାସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ।
 ମୁଁ ମହାଜନତା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରଣା କରିବି ।
 ୧୯ ମୋ' ଉପରେ ମୋ' ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 କିଅବା ଯେଉଁମାନେ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୨୦ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ଦେଶସ୍ଥ ଶାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଳକଥା କଳ୍ପନା କରନ୍ତି ।
 ୨୧ ହଁ, ସେମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଲେ;
 ସେମାନେ କହିଲେ, “ହଁ, ହଁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଗହା ଦେଖିଅଛି ।”
 ୨୨ ହେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଦେଖିଅଛ; ନୀରବ ରୁହ ନାହିଁ;
 ହେ ପୁରତୁଷ୍ଟ, ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।
 ୨୩ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ହେ ମୋହର ପୁରତୁଷ୍ଟ, ଜାଗି ଉଠ,
 ମୋହର ବିଗ୍ରହ ଓ ବିବାଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଜାଗରତ ହୁଅ ।
 ୨୪ ହେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟ, ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ପୁରମାଣେ ମୋହର ବିଗ୍ରହ କର

ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ' ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୨୫ “ହଁ, ସେପରି ହେଉ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା,” ଏହା ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ନ କହନ୍ତୁ;
 “ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଥାନ୍ତୁ” ବୋଲି ସେମାନେ ନ କହନ୍ତୁ ।
 ୨୬ ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ବିପଦରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଲଢ଼ିତ ଓ ବିଚ୍ଚିତ ହେଉନ୍ତୁ;
 ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦର୍ପ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲଢ଼ିତ ଓ ଅପମାନ ପରିଧାନ କରନ୍ତୁ ।
 ୨୭ ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ଧର୍ମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି କରି ଆହ୍ଲାଦିତ ହେଉନ୍ତୁ;
 ଆପଣା ଦାସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସଦାପୁରତୁ ମହିମାନ୍ବିତ ହେଉନ୍ତୁ ବୋଲି
 ସେମାନେ ନିରନ୍ତର କହନ୍ତୁ ।
 ୨୮ ପୁଣି, ମୋହର ଜିହ୍ଵା ଦିନସାରା ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମଗୁଣ ଓ
 ତୁମ୍ଭ ପରଶଂସାର କଥା କହିବ ।

୩୬

ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁକ ଦାସ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ଦୁଷ୍ଟର ଅପରାଧ ମୋ' ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ କହେ,
 ପରମେଶ୍ଵର ବିଷୟକ ଭୟ ଗହାର ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ।
 ୨ କାରଣ ଗହାର ଅଧର୍ମ ପରକାଣିତ ଓ ଘୃଣିତ ହେବ
 ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆପଣାକୁ ଭୁଲିବ ।
 ୩ ଗହାର ମୁଖର ବାକ୍ୟ ଅଧର୍ମ ଓ ପରବଞ୍ଚନା ମାତ୍ର;
 ସେ ସୁବିବେଚନା ଓ ସୁକର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିଥାନ୍ତି ।
 ୪ ସେ ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ଅଧର୍ମ କଳ୍ପନା କରେ;
 ସେ ଅମତ୍ତଗଳ ମାର୍ଗରେ ଆପଣାକୁ ପରବର୍ତ୍ତନିଏ;
 ସେ ମନ୍ଦଗ ଘୃଣା କରେ ନାହିଁ ।

ଇଶ୍ଵର ମତ୍ତଗଳମୟ

୫ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥାଏ;
 ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵସ୍ତତା ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ।
 ୬ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵ ପର୍ବତଗଣ ତୁଲ୍ୟ;
 ତୁମ୍ଭର ଶାସନସବୁ ମହାବାରିଧି ସ୍ଵପ୍ନରୂପ;
 ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥାନ୍ତି ।
 ୭ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା କିପରି ବହୁମୂଲ୍ୟ !
 ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷକ୍ଷୟା ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି ।
 ୮ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ପୁଷ୍ଟିକର ଦରବ୍ୟରେ ବହୁଳ ରୂପେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବେ;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆନନ୍ଦ-ନଦୀର ଜଳ ପାନ କରାଇବ ।
 ୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଜୀବନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି;
 ତୁମ୍ଭ ଦାୟିତ୍ଵରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଖିବା ।
 ୧୦ ଆହେ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା
 ଓ ସରଳାନ୍ତଃକରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଚିରସ୍ଥାୟୀ କର ।
 ୧୧ ଅହଂକାରୀ ଚରଣ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ ଥାନ୍ତୁ ଓ
 ଦୁଷ୍ଟର ହସ୍ତ ମୋତେ ଘଉଡ଼ାଇ ନ ଦେଉ ।
 ୧୨ ହେଇ, ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମାନେ ପତିତ ହେଲେ;
 ସେମାନେ ଅଧଃପତିତ ହେଲେ, ଆଉ ଉଠିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୭

ଦୁଷ୍ଟର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଓ ସନ୍ଧାର ସୁଦଶା
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶୁ
 ଆପଣାକୁ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ,
 କିଅବା ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷାଭାବ ବହୁ ନାହିଁ ।
 ୨ କାରଣ ସେମାନେ ଘାସ ପରି ଶୀଘ୍ର କଟା ଯିବେ ଓ
 କୋମଳ ତୃଣ ପରି ଶୁଷ୍କ ହେବେ ।
 ୩ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖି ସୁକର୍ମ କର;
 ଦେଶରେ ବାସ କରି ବିଶ୍ୱସ୍ତତତର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।
 ୪ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର;
 ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।
 ୫ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଗତି ସମର୍ପଣ କର;
 ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖ, ତହିଁରେ ସେ ଗହା ସଫଳ କରିବେ ।
 ୬ ଆଉ, ସେ ଦିପ୍ତୀ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ଓ
 ମଧ୍ୟାହ୍ନ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବିଚାର ପରକାଶ କରାଇବେ ।
 ୭ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସୁସ୍ଥର ହୁଅ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଗହାଡ଼କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରୁହ;
 ଯେ ନିଜ ମାର୍ଗରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ, ଯେଉଁ ଜନ କୁସଂକଳ୍ପ
 ସାଧନ କରେ, ଗହା ସକାଶୁ ଆପଣାକୁ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ ।
 ୮ କ୍ରୋଧରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ ଓ କୋପ ତ୍ୟାଗ କର; ଆପଣାକୁ
 ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ, ଗହା କେବଳ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ।
 ୯ କାରଣ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ; ମାତ୍ର
 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାକାରୀମାନେ ଦେଶାଧିକାରୀ ହେବେ ।
 ୧୦ ଆଉ, ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଉତ୍ତରେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ନ ଥିବ;
 ତୁମ୍ଭେ ଯତନପୂର୍ବକ ଗହାର ସ୍ଥାନ ତତ୍ତ୍ୱ କରିବ, ଆଉ ସେ ନ ଥିବ ।
 ୧୧ ମାତ୍ର ନମ୍ର ଲୋକମାନେ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବେ
 ଓ ଶାନ୍ତିର ବାହୁଲ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବେ ।
 ୧୨ ଦୁଷ୍ଟ ଧାର୍ମିକର ପ୍ରତିକୂଳରେ କୁଳକ୍ଷମା କରେ
 ଓ ଗହା ଉପରେ ଦନ୍ତ କଡ଼ମିଡ଼ କରେ ।
 ୧୩ ପ୍ରଭୁ ଗହାକୁ ଉପହାସ କରିବେ ।
 କାରଣ ଗହାର ଅନ୍ତିମ ଦିନ ଯେ ଆସୁଅଛି, ଏହା ସେ ଦେଖନ୍ତି ।
 ୧୪ ଦୁଃଖୀ ଓ ଦାନହୀନକୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ, ସରଳ-
 ପଥଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଆପଣା
 ଆପଣା ଖତ୍ର ନିଷ୍ଠକୋଷ କରି ଧନୁ ନୂଆଁଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ୧୫ ସେମାନଙ୍କ ଖତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ହୃଦୟରେ
 ପ୍ରବେଶ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧନୁ ଭଙ୍ଗାଯିବ ।
 ୧୬ ଅନେକ ଦୁଷ୍ଟଲୋକର ପ୍ରଭୁର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପେକ୍ଷା
 ଧାର୍ମିକ ଲୋକର ଅଳ୍ପ ସମ୍ପତ୍ତି ଭଲ ।
 ୧୭ କାରଣ ଦୁଷ୍ଟର ବାହୁ ଭଙ୍ଗାଯିବ, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ
 ଧାର୍ମିକକୁ ଧରି ରଖିବେ ।
 ୧୮ ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦିନସବୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ
 ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।
 ୧୯ ସେମାନେ ବିପଦ ସମୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ;
 ପୁଣି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ସେମାନେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବେ ।
 ୨୦ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ, ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ଶତ୍ରୁମାନେ ଚରସ୍ଥାନରେ ଶୋଭା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ;
 ସେମାନେ ନିଃଶେଷିତ ହେବେ; ସେମାନେ ଧୂମରେ
 ନିଃଶେଷିତ ହୋଇଯିବେ ।
 ୨୧ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ରଖ କରି ପରିଶୋଧ କରେ ନାହିଁ ।

ମାତ୍ସ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଦୟା ବ୍ୟବହାର କରି ଦାନ କରେ ।
 ୨୨ କାରଣ ଗହାତ୍ମକର ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକେ
 ଦେଶାଧିକାର କରିବେ;
 ପୁଣି, ଗହାତ୍ମକର ଅଭିଶପ୍ତ ଲୋକେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ
 ୨୩ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଦସ୍ତାଦା ମନୁଷ୍ୟର ଗତି ସ୍ୱାଭାବିକ ହୁଏ
 ଓ ସେ ଗହାର ପଥରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୨୪ ସେ ପତିତ ହେଲେ ହେଁ ଭୃତ୍ୟାୟା ହେବ ନାହିଁ;
 କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସମ୍ପ୍ରହସତରେ ଗହାକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି ।
 ୨୫ ମୁଁ ଯୁବା ଥିଲି, ଏବେ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି;
 ତଥାପି ମୁଁ ଧାର୍ମିକକୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ଅବା ଗହାର ବଂଶକୁ
 ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷା କରିବାର ଦେଖି ନାହିଁ ।
 ୨୬ ସେ ସାଗଦିନ ଦୟା ବ୍ୟବହାର କରି ଉଧାର ଦିଏ;
 ପୁଣି, ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଆନ୍ତି ।
 ୨୭ ମନ୍ଦଠାରୁ ଦୂର ହୁଅ ଓ ସୁକର୍ମ କର;
 ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳ ବାସ କରିବ ।
 ୨୮ କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଭଲ ପାଆନ୍ତି
 ଓ ଆପଣା ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ରକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି;
 ମାତ୍ସ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟର ବଂଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ ।
 ୨୯ ଧାର୍ମିକ ଦେଶାଧିକାର କରିବ ଓ ସଦାକାଳ ତହିଁରେ
 ବାସ କରିବ ।
 ୩୦ ଧାର୍ମିକର ମୁଖ ଜ୍ଞାନର କଥା କହେ ଓ ଗହାର
 ଜିହ୍ୱା ନ୍ୟାୟ ବିଚାରର କଥା କହେ ।
 ୩୧ ଗହାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗହାର ଅନ୍ତରରେ ଅଛି;
 ଗହାର କୌଣସି ପାଦଗତି ଖସିଯିବ ନାହିଁ ।
 ୩୨ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଧାର୍ମିକକୁ ଜଗି ବସେ
 ଓ ଗହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।
 ୩୩ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗହାର ହସ୍ତରେ ଗହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବେ ନାହିଁ;
 କିଏ ସେ ବିଚାରିତ ହେବା ବେଳେ ଗହାକୁ ଦୋଷୀ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୩୪ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ଓ ଗହାତ୍ମକ ପଥ
 ରକ୍ଷା କର,
 ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଶାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ନତ
 କରିବେ;
 ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା
 ଦେଖିବ ।
 ୩୫ ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟକୁ ମହାକ୍ଷମପାପୀନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସତେଜ
 ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣାକୁ ପରସାରିବାର ଦେଖିଅଛି ।
 ୩୬ ମାତ୍ସ୍ୟ ଜଣେ ନିକଟ ଦେଇ ଗଲା, ଆଉ ଦେଖା, ସେ ନ ଥିଲା;
 ଆହୁରି, ମୁଁ ଗହାର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କଲି, ମାତ୍ସ୍ୟ ଗହାର
 ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।
 ୩୭ ସିଦ୍ଧ ଲୋକକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଓ ସରଳ ଲୋକକୁ
 ନିରୀକ୍ଷଣ କର;
 କାରଣ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ଲୋକର ଶେଷ ଫଳ ଅଛି ।
 ୩୮ ମାତ୍ସ୍ୟ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀମାନେ ଏକାବେଳେ ବିନଷ୍ଟ
 ହେବେ;
 ଦୁଷ୍ଟର ଶେଷ ଫଳ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।
 ୩୯ ମାତ୍ସ୍ୟ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କଠାରୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକର ପରିତ୍ରାଣ

ହୁଏ;
 ସେ ସତ୍‌କଟ ସମୟରେ ସେମାନତ୍‌କର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଅଟନ୍ତି ।
 ୪୦ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ସେମାନତ୍‌କର ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ
 ସେମାନତ୍‌କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି;
 ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନତ୍‌କଠାରୁ ସେମାନତ୍‌କୁ ରକ୍ଷା କରି ପରିତ୍ରାଣ
 କରନ୍ତି,
 କାରଣ ସେମାନେ ଗହାତ୍‌କର ଶରଣାଗତ ।

୩୮

ଦୁଃଖୀର ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଦାଉଦତ୍‌କର ଗୀତ, ସ୍‌ଫରଣୋପାୟ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭେ କୋପରେ ମୋତେ
 ଅନୁଯୋଗ କର ନାହିଁ; କିଏବା ତୁମ୍ଭେ ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ
 ମୋତେ ଶାସ୍ତି ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଡାରସବୁ ମୋ'ଠାରେ ବିଦ୍ୟ ରହିଅଛି
 ଓ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ମୋତେ ଅତିଶୟ ଗ୍ରସ୍ତଅଛି ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେ କୋପ ସକାଶୁ ମୋ' ଶରୀର କିଛି ସମ୍ପ୍ରାସ୍ତୟ ନାହିଁ;
 ପୁଣି, ମୋ' ପାପ ସକାଶୁ ମୋ' ଅସ୍ତ୍ରରେ କିଛି ଆରାମ
 ନାହିଁ ।
 ୪ କାରଣ ମୋହର ଅପରାଧ ମୋ' ମସ୍ତକ ଉପରେ
 ଉଠିଅଛି;
 ଗହାସବୁ ମୋ' ଶକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଭାରୀ ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ।
 ୫ ମୋହର ଅଜ୍ଞାନତା ସକାଶୁ ମୋହର କ୍ଷତସବୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ
 ଓ ବିକୃତ ହୋଇଅଛି ।
 ୬ ମୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଟେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବନତ ହୋଇଅଛି ।
 ମୁଁ ସାରାଦିନ ଶୋକ କରି ବୁଲୁଥାଏ ।
 ୭ କାରଣ ମୋ' କଟିଦେଶ ଉତ୍ତୁଳାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ
 ମୋହର ମାଂସରେ କିଛି ସମ୍ପ୍ରାସ୍ତୟ ନାହିଁ ।
 ୮ ମୁଁ କ୍ଷୀଣ ଓ ଅତିଶୟ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।
 ମୁଁ ଆପଣା ଚିତ୍ତର ଅସ୍ତ୍ରରତ ହେତୁରୁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିଅଛି ।
 ୯ ହେ ପୁରତୁ, ମୋହର ସକଳ ବାଞ୍ଛା ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଅଛି
 ଓ ମୋହର କାତରୋକ୍ତି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ନୁହେଁ ।
 ୧୦ ମୋହର ହୃଦୟ ଧୁକ୍‌ଧୁକ୍ କରୁଅଛି, ମୋହର ବଳ
 କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି;
 ମୋହର ଚକ୍ଷୁର ତେଜ ମଧ୍ୟ ମୋ'ଠାରୁ ଗଲାଣି ।
 ୧୧ ମୋହର ପରିୟ ଲୋକେ ଓ ମୋହର ମିତ୍ରମାନେ
 ମୋ' ବ୍ୟାଧିରୁ ଅଲଗା ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି
 ଓ ମୋହର ଜ୍ଞାତିବର୍ଗ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୨ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ଗ୍ରହାନ୍ତି, ସେମାନେ
 ମୋ' ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ପାତନ୍ତି;
 ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ମୋହର ଅନିଷ୍ଟ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ସର୍ବନାଶର କଥା କହନ୍ତି ଓ ସାରାଦିନ ଛଳର
 ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ।
 ୧୩ ମାତ୍ର ମୁଁ ବଧର ଲୋକ ପରି ଶୁଣୁ ନାହିଁ; ପୁଣି, ମୁଁ
 ମୁଖ ନ ଫିଟାଇବା ପୁତ୍ରଗା ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହୁଏ ।
 ୧୪ ଆହୁରି, ଯେ ନ ଶୁଣେ ଓ ଯାହାର ମୁଖରେ ପରିତିବାଦ

ନ ଥାଏ, ଏପରି ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହୁଏ ।
 ୧୫ କାରଣ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଭରସା
 ରଖେ;
 ହେ ପୁରୁଷ, ମୋର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେବ ।
 ୧୬ କାରଣ ମୁଁ କହିଲି, କେଜାଣି ମୋହର ଶତରୁମାନେ ମୋ’
 ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ;
 ମୋ’ ପାଦ ଖସିଗଲା ବେଳେ ସେମାନେ ମୋ’
 ପୁରତିକୂଳରେ ଦର୍ପ କରନ୍ତି ।
 ୧୭ ଯେଣୁ ମୁଁ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ଓ ମୋହର ଦୁଃଖ
 ସର୍ବଦା ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ ।
 ୧୮ ମୁଁ ଆପଣା ଅପରାଧ ପରକାଶ କରିବି; ମୁଁ ଆପଣା
 ପାପ ଲାଗି ଖେଦିତ ହେବି ।
 ୧୯ ମାତ୍ର ମୋହର ଶତରୁମାନେ ସତେଜ ଓ ବଳବାନ;
 ପୁଣି, ଅନ୍ୟାୟରେ ମୋତେ ଘୃଣା କରିବା ଲୋକେ
 ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୨୦ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ହିତର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅହିତ କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ମୋହର ବିପକ୍ଷ;
 କାରଣ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ବିଷୟର ଅନୁଗମନ କରେ ।
 ୨୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ;
 ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ’ଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।
 ୨୨ ହେ ପୁରୁଷ, ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ, ମୋହର ସାହାୟକ
 କରିବାକୁ ସତ୍ପ୍ରବ ହୁଅ ।

୩୯

ଅନ୍ତିମକାଳର ପରିଚୟ ଦିଅ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ, ଯିଦୁଥୁନ ପାଇଁ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଜିହ୍ଵାରେ ପାପ ନ କରିବା ପାଇଁ
 ଆପଣା ପଥ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହେବି;
 ଦୁଷ୍ଟ ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖକୁ
 ଲଗାମ ଦେଇ ରଖିବି ।”
 ୨ ମୁଁ ମୌନ ହୋଇ ନୀରବ ଥିଲି, ସତ କଥାରୁ ହିଁ
 ନିବୃତ୍ତ ରହିଲି;
 ତହିଁରେ ମୋହର ଦୁଃଖ ପରବଳ ହେଲା;
 ୩ ମୁଁ ମୋହର ଅନ୍ତରରେ ଅତିଶୟ ଚିନ୍ତିତ ହେଲି;
 ମୁଁ ଯେମିତି ମୋହର ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଭାବିଲି, ମୁଁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ହେଲି;
 ତେବେ ମୁଁ ଆପଣା ଜିହ୍ଵାରେ କଥା କହିଲି;
 ୪ “ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ଅନ୍ତିମକାଳ ଓ ମୋ’ ଦିନର
 ପରିମାଣ କଥା, ମୋତେ ଜଣାଅ;
 ମୁଁ କିପରି କ୍ଷଣକାଳସଥାୟୀ, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ଦିଅ ।
 ୫ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦିନ କେତେକ ମୁଷ୍ଟି ପରିମିତ କରିଅଛ;
 ମୋହର ଆୟୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ;
 ନିଶ୍ଚୟ ପରତ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ
 ହିଁ ନିଗନ୍ତ ଅସାର ।
 [ସେଲା]
 ୬ ନିଶ୍ଚୟ ପରତ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ ଗମନାଗମନ
 କରେ;
 ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅସାରରେ ବ୍ୟସ୍ତ;

ସେ ଧନ ଗଦା କରେ, ଆଉ କିଏ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କରିବ,
ଜାଣେ ନାହିଁ ।

୭ ହେ ପରଭୁ, ଏବେ ମୁଁ କାହିଁର ଅପେକ୍ଷା କରିବି ?

ମୋହର ପରତ୍ୟାଗୀ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି ।

୮ ମୋହର ସକଳ ଅଧର୍ମରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;

ମୋତେ ମୂର୍ଖ ଲୋକର ନିନ୍ଦାପାତ୍ର କର ନାହିଁ ।

୯ ମୁଁ ଘୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥିଲି, ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲି
ନାହିଁ;

କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଗହା କଲ ।

୧୦ ମୋ'ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ଆଦାତ ଦୂର କର;

ତୁମ୍ଭ କରାଯାତରେ ମୁଁ କ୍ଷୀଣ ହେଲି ।

୧୧ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅପରାଧ ସକାଶୁ ଅନୁଯୋଗ ଦ୍ଵାରା
ଶାସ୍ତି ଦେଲା ବେଳେ କାଟ ପରି ଗହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବିନାଶ
କରିଥାଅ;

ନିଶ୍ଚୟ ପରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଅସାର ।

[ସେଲା]

୧୨ ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋହର ପରାଧୀନ ଶୁଣ ଓ ମୋ'

ଆର୍ତ୍ତସମ୍ପ୍ରଦରେ କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ;

ମୋ' ଅଶ୍ରୁପାତରେ ନୀରବ ହୁଅ ନାହିଁ;

କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିଦେଶୀ,

ମୋହର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣତ୍ଵକ ତୁଲ୍ୟ ପରବାସୀ ।

୧୩ ମୁଁ ଏଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବାର ଓ ଆଉ ନ ଥିବାର

ପୂର୍ବେ ଯେପରି ପରଫୁଲ୍ଲ ହେବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋ'ଠାରୁ ଦୃଷ୍ଟି
ଫେରାଅ ।”

୪୦

ସତ୍ତ୍ଵିଗାନ

ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ଅପେକ୍ଷା
କଲି;

ପୁଣି, ସେ ମନୋଯୋଗ କରି ମୋହର କାକୁକ୍ତି ଶୁଣିଲେ ।

୨ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋତେ ଭୟତ୍ତକର ଗର୍ତ୍ତରୁ ଓ ଦହଲା

କାଦୁଅରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲେ

ଓ ଶୈଳ ଉପରେ ମୋହର ଚରଣ ରଖିଲେ ଓ ମୋହର
ପାଦଗତି ଦୃଢ଼ କଲେ ।

୩ ପୁଣି, ସେ ମୋ' ମୁଖରେ ଆତ୍ମମାନତ୍ତକ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ

ପରଶଂସାର ଏକ ନୂତନ ଗୀତ ଦେଇଅଛନ୍ତି;

ଅନେକେ ଏହା ଦେଖିବେ ଓ ଭୟ କରିବେ, ପୁଣି,

ସଦାପରଭୁତ୍ତକଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ।

୪ ଯେଉଁ ଜନ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଆପଣାର ବିଶ୍ଵାସଭ୍ରମି କରେ,

ପୁଣି, ଅହଂକାରୀକୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ପରତି ଭଗ୍ନତ ଲୋକତ୍ତକ ଆଦର

କରେ ନାହିଁ, ସେ ଧନ୍ୟ ।

୫ ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର କୃତ

ଆଶ୍ରୟ କର୍ମ ଓ ଆତ୍ମମାନତ୍ତକ ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପ

ଅନେକ; ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସଜାଯାଇ ନ ପାରେ;

ମୁଁ ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହନ୍ତି, ମାତ୍ର ଗହାସବୁ

ଗଣନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

୬ ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ଭୋଗ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର କର୍ଣ୍ଣା ମୁକ୍ତ କରିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ ।
 ୭ ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ଦେଖ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ;
 ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋହର ବିଷୟ ଲିଖିତ ଅଛି ।
 ି ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ
 କରିବାକୁ ମୋହର ସମ୍ଭୋଗ;
 ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଧବସ୍ୱା ମୋ’ ହୃଦୟରେ ଅଛି ।”
 ି ମୁଁ ମହାସମାଜରେ ଧର୍ମ ପୁରଣ କରିଅଛି;
 ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧର ରୁଦ୍ଧ କରିବି ନାହିଁ, ହେ
 ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ ।
 ୧୦ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଧାର୍ମିକତା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଗୋପନ
 କରି ନାହିଁ;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ପୁରଣ କରିଅଛି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱତା
 ମହାସମାଜଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ରଖି ନାହିଁ ।
 ୧୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରୁ ଆପଣା ଦୟା
 ରୁଦ୍ଧ କର ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱତା ମୋତେ
 ନିରନ୍ତର ରକ୍ଷା କରୁ ।
 ୧୨ କାରଣ ଅସଂଖ୍ୟ ବିପଦ ମୋତେ ଘେରିଅଛି,
 ମୋହର ଅଧର୍ମସବୁ ମୋତେ ଗୋଡ଼ାଇ ଧରିଅଛି, ଏହେତୁ
 ମୁଁ ଉପରକୁ ଅନାଇ ପାରୁ ନାହିଁ;
 ଗହାସବୁ ମୋ’ ମସ୍ତକର କେଶରୁ ଅଧିକ ଓ ମୋହର
 ହୃଦୟ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କରିଅଛି ।
 ୧୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ସତ୍ପ୍ରଣୟ ହୁଅ ।
 ୧୪ ମୋ’ ପୁରାଣନାଶର ଅନ୍ୱେଷଣକାରୀ ଲୋକମାନେ
 ଏକତ୍ର ଲଞ୍ଜିତ ଓ ହତଶ ହେଉନ୍ତୁ;
 ମୋ’ କ୍ଷତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପଛକୁ ଫେରାଇ
 ଅପମାନିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୫ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ହିଁ ହିଁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେମାନେ
 ଆପଣା ଲଞ୍ଜା ସକାଶୁ ବିସ୍ମିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୬ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତେ
 ତୁମ୍ଭଠାରେ ଉଲ୍ଲସିତ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉନ୍ତୁ;
 ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣକୁ ସନେହ କରନ୍ତି, ସେମାନେ
 ନିରନ୍ତର କହିନ୍ତୁ,
 ସଦାପୁରୁଷ ମହିମାନୁସ୍ଥିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୭ ମାତ୍ର ମୁଁ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନଶୀଳ;
 ତଥାପି ପୁରୁଷ ମୋ’ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହାୟ ଓ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଅଟ;
 ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ ।

୧ ଯେଉଁ ଜନ ଦାନହୀନତ୍ୱକୁ ତତ୍ତତ୍ପ୍ରାବଧାନ କରେ,
 ସେ ଧନ୍ୟ;
 ସଦାପୁରୁଷ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦିନରେ ଗହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।
 ୨ ସଦାପୁରୁଷ ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରି ଜୀବିତ ରଖିବେ ଓ ସେ
 ପୃଥ୍ୱୀରେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବ;
 ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଗହାକୁ ଗହାର ଶତରୁଗଣର ଇଚ୍ଛାରେ
 ସମର୍ପଣ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୩ ସେ ବନ୍ୟାଧିକାରୀଗତ ହେଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଗହାକୁ
 ଧରି ରଖିବେ;
 ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସମୟରେ ଗହାର ସମସ୍ତ ଶୟ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ
 କରୁ ।
 ୪ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋ’ ପୁରତି ଦୟା କର;
 ମୋ’ ପୁରଣକୁ ସୁସ୍ଥ କର; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ପ୍ରାପ୍ତ କରିଅଛି ।”
 ୫ ମୋହର ଶତରୁଗଣ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଂସାର କଥା
 କହି ବୁଲନ୍ତି,
 ସେ କେବେ ମରିବ ଓ ଗହାର ନାମ କୁପ୍ତ ହେବ ?
 ୬ ପୁଣି ସେ ଯଦି ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଆସେ, ସେ
 କହେ;
 ଗହାର ହୃଦୟ ଆପଣା ପାଇଁ ଅଧର୍ମ ସଞ୍ଚୟ କରେ;
 ସେ ବାହାରେ ଯାଇ ଗହା କହି ବୁଲେ ।
 ୭ ମୋହର ଘୃଣାକାରୀ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ପୁଂସ୍ପୁଂସ୍ କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ମୋ’ ବିପକ୍ଷରେ ଅନିଷ୍ଟ କଲ୍ପନା କରନ୍ତି ।
 ୮ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କୌଣସି ମନ୍ଦ ବନ୍ୟାଧି ଗହାଠାରେ
 ଲାଗି ରହିଅଛି;
 ଏବେ ସେ ପଡ଼ିଅଛି, ଆଉ ଉଠିବ ନାହିଁ ।”
 ୯ ହଁ, ମୋହର ନିଜ ସୁହୃଦ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କଲି,
 ଯେ ମୋହର ରୁଚି ଖାଇଲା,
 ସେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଗୋଇଠି ଉଠାଇଅଛି ।
 ୧୦ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁରତି ଦୟା
 କରି ମୋତେ ଉଠାଅ,
 ତହିଁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବି ।
 ୧୧ ମୋହର ଶତରୁ ମୋ’ ଉପରେ ଜୟଧ୍ୱଜି କରୁ ନାହିଁ,
 ଏଥିସକାଶୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛ ।
 ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ସରଳତାରେ ମୋତେ ଧରି ରଖୁଅଛ ।
 ୧୩ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ୱରୀଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅନାଦିକାଳରୁ
 ଅନନ୍ତକାଳ ଧନ୍ୟ ହେଉନୁହୁ । ଆମେନ୍, ଆମେନ୍ ।

୪୨
 ଦଞ୍ଜିତାୟ ଶଶ୍ୱତ

42:1—72:20

ନିର୍ବାସିତର ପ୍ରାର୍ଥନା (୧)
 ପୁରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ କୋରହ ସନ୍ତାନଗଣର ମସ୍କାଲ୍ (ପୁରବୋଧନ) ।
 ୧ ହରିଣା ଯେପରି ଜଳସରୋତ ପାଇଁ ଧଳାଏ, ସେହିପରି
 ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ’ ପୁରଣ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଧଳାଏ ।
 ୨ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
 ନିମନ୍ତେ ମୋ’ ପୁରଣ ତୁଷିତ;

ମୁଁ କେବେ ଆସି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି ?

୩ ମୋହର ଲୋତକ ଦିବାରାତର ମୋହର ଭକ୍ଷୟ

ହୋଇଅଛି,

କାରଣ ଲୋକମାନେ ନିତ୍ୟ ମୋତେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର

ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି ?”

୪ ମୁଁ କିପରି ଲୋକସମୂହ ସହିତ ଯାତ୍ରା କଲି, ପୁଣି,

ଆନନ୍ଦ ଓ ପରଶଂସାଧାତ୍ରୀ ସହିତ ପର୍ବପାଳନକାରୀ ଜନତାକୁ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଘେନିଗଲି, ଏହି କଥାସବୁ ସମରଣ

କରି ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଆପଣା ଅନ୍ତରରେ ଭାଳି ଦେଉଅଛି ।

୫ ହେ ମୋହର ପ୍ରାଣ, ତୁ କାହିଁକି ଶୋକାକୁଳ ହେଉଅଛୁ ?

ତୁ କାହିଁକି ମୋ’ ଅନ୍ତରରେ ଅସ୍ଥିର ହେଉଅଛୁ ?

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖ;

କାରଣ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କୃତର ସାହାଯ୍ୟ ସକାଶୁ ପୁନର୍ବାର

ଉତ୍ତମକର ପରଶଂସା କରିବି ।

୬ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ପ୍ରାଣ ମୋ’

ଅନ୍ତରରେ ଶୋକାକୁଳ ହେଉଅଛି;

ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଯତ୍ନ ଦେଶରୁ, ପୁଣି, ହର୍ମୋଣ ଓ

ମିତ୍ରସାୟର ପର୍ବତରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମରଣ କରୁଅଛି ।

୭ ତୁମ୍ଭ ନିର୍ଦ୍ଦର ସମୂହର ଶବ୍ଦରେ ଏକ ଗଭୀର ଅନ୍ୟ

ଗଭୀରକୁ ଡାକଇ,

ତୁମ୍ଭର ଦେଉ ଓ ତରଞ୍ଜସବୁ ମୋ’ ଉପରେ ଯାଇଅଛି ।

୮ ତଥାପି ସଦାପୂର୍ବ ଦିନବେଳେ ଆପଣା ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ

କରୁଣା ଆଜ୍ଞା କରିବେ,

ପୁଣି, ରାତ୍ରିକାଳେ ଉତ୍ତମ ଗୁଣଗାନ ଓ ଆତ୍ମ

ଜୀବନଦାତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂଜା ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋହର ସତ୍ୟ

ହେବ ।

୯ ମୁଁ ଆପଣା ଶୈଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିବି,

“ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ପାସୋରିଅଛ ?

ମୁଁ କାହିଁକି ଶତରୁର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ହେତୁ ଶୋକ କରି

ରୁଲୁଅଛି ?”

୧୦ ମୋ’ ଅସ୍ଥିରେ ଖତର ପରି ମୋ’ ବିପକ୍ଷଗଣ

ମୋତେ ତିରସ୍କାର କରନ୍ତି;

କାରଣ ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ମୋତେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର

ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି ?”

୧୧ ହେ ମୋହର ପ୍ରାଣ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଶୋକାକୁଳ

ହେଉଅଛ ?

ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ’ ଅନ୍ତରରେ ଅସ୍ଥିର ହେଉଅଛ ?

ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖ; କାରଣ ମୁଁ

ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତମକର ପରଶଂସା କରିବି,

ସେ ମୋ’ ମୁଖର ପୁରସ୍କୃତ ଓ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର

ଅଟନ୍ତି ।

୪୩

ନିର୍ବାସିତର ପ୍ରାର୍ଥନା (2)

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ବିଗ୍ରହ କର

ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋହର

ଗୁହାରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କର;

ପରବଞ୍ଚକ ଓ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।

୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋହର ବଳଦାତା ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ;

ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ ? ମୁଁ କାହିଁକି ଶତରୁର ଦୌରାତମ୍ଭୟ ସକାଶୁ ଶୋକ କରି ବୁଲୁଅଛି ?

୩ ତୁମ୍ଭର ଦାୟିତ୍ଵ ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ପଠାଅ; ଗହା ମୋହର ପଥଦର୍ଶକ ହେଉ;

ଗହା ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଆବାସରେ ମୋତେ ପରବେଶ କରାଉ ।

୪ ତହିଁରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବେଦି ନିକଟକୁ ଓ ମୋହର ପରମାନନ୍ଦଜନକ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଯିବି;

ଆଉ, ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଗୀତାୟନତରରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବି ।

୫ ହେ ମୋହର ପରାଣ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଶୋକାକୁଳ ହେଉଅଛ ?

ଓ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ଅସ୍ପୃଶ ହେଉଅଛ ?

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକଠାରେ ଭରସା ରଖ; କାରଣ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଗହାତ୍ଵକର ପରଶଂସା କରିବି,

ସେ ମୋ' ମୁଖର ପରସନ୍ନତା ଓ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ।

୪୪

ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପରାଧୀନ

ପରଧାନ ବାଦ୍‌ଯକର ନିମନ୍ତେ କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ । ମସ୍କିଲ୍ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପିତୃପୁରୁଷତ୍ଵକ ସମୟରେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲ,

ଗହା ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ସପ୍ତକର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ସେମାନେ ଗହା ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ।

୨ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନତ୍ଵକୁ ସପ୍ତହସ୍ତରେ ତଡ଼ି ଦେଇ ସେମାନତ୍ଵକୁ ରୋପଣ କରିଥିଲ;

ତୁମ୍ଭେ ଜନଗୁନ୍ଦକୁ ନାଶ କରି ସେମାନତ୍ଵକୁ ବିସ୍ତରିତ କରିଥିଲ ।

୩ କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ଖତ୍ଵ ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଶାଧିକାର

ପରାପ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ,

କିଅବା ସେମାନତ୍ଵ ନିଜ ବାହୁ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ ନାହିଁ;

ମାତ୍ର ସେମାନତ୍ଵ ପରତି ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ, ତୁମ୍ଭର ବାହୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ପରସନ୍ନତା ଗହା କରିଥିଲ ।

୪ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ରାଜା ଅଟ;

ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯାକୁବ ପକ୍ଷରେ ମୁକ୍ତିର ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ।

୫ ତୁମ୍ଭ ଦାୟିତ୍ଵ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ତଳେ ପକାଇବା;

ତୁମ୍ଭ ନାମ ଦାୟିତ୍ଵ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ ଲୋକମାନତ୍ଵକୁ ଦଳି ପକାଇବା ।

୬ ଯେହେତୁ ମୁଁ ଆପଣା ଧନୁରେ ନିର୍ଭର କରିବି ନାହିଁ,

କିଅବା ମୋ' ଖତ୍ଵ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ନାହିଁ ।

୭ ମାତର ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ବିପକ୍ଷଗଣଠାରୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ
ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଘୃଣାକାରୀମାନଞ୍ଜକୁ ଲଞ୍ଜିତ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୮ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ସାରାଦିନ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ୍ରମରେ ଦର୍ପ
କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଧ୍ୟାନବାଦ କରିବା ।

[ସେଲା]

୯ ମାତର ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଦୂର କରିଥାନ୍ତୁ ଓ
ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଅପମାନଗ୍ରସ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ;

ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ସୈନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଗମନ କରୁ ନାହିଁ ।

୧୦ ତୁମ୍ଭେ ବିପକ୍ଷମାନଞ୍ଜକ ନିକଟରୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଫେରାଇ
ଦେଉଥାନ୍ତୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଘୃଣାକାରୀଗଣ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ

ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରୁଥାନ୍ତୁ ।

୧୧ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ

ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ
କରିଥାନ୍ତୁ ।

୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ
କରୁଥାନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ମୂଲ୍ୟ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଆପଣା ଧନ ବୃଦ୍ଧି କରି ନାହିଁ ।

୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୂର୍ତ୍ତିବାସୀଗଣ ନିକଟରେ

ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ତିରସ୍କାରର ବିଷୟ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ
ଲୋକମାନଞ୍ଜକର ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଓ ଉପହାସର ପାତ୍ର କରୁଥାନ୍ତୁ ।

୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଲ୍ପର

ବିଷୟ ଓ ଜନବୃନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ମୁଣ୍ଡତହଲର କାରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୧୫ ତିରସ୍କାରକାରୀର ଓ ନିନ୍ଦକର ସ୍ଵପ୍ନର ସକାଶ୍ଵ, ପୁଣି,
ଶତରୁ ଓ ପରତିହିଂସକ ସକାଶ୍ଵ,

୧୬ ସାରାଦିନ ମୋ' ଅପମାନ ମୋ' ସମମୁଖରେ ଥାଏ

ଓ ମୋ' ମୁଖର ଲଜ୍ଜା ମୋତେ ଭାଙ୍ଗିଥାନ୍ତି ।

୧୭ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୂର୍ତ୍ତି ଏସବୁ ଘଟିଥାନ୍ତି; ତଥାପି

ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାସୋରି ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭ ନିୟମ
ବିଷୟରେ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି ନାହିଁ ।

୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଶୃଙ୍ଖଳାମାନଞ୍ଜକ ସ୍ଵଧୀନରେ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ
ଓ ମୁଦୁୟାୟାରେ ଆରହନ୍ନ କରିଥାନ୍ତୁ ବୋଲି

୧୯ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଅନ୍ତଃକରଣ ବିମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ,

କିଅବା ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପାଦଗତି ତୁମ୍ଭ ପଥରୁ ଭରଷ୍ଟ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

୨୦ ଯଦି ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ୍ରମ ନାମ

ପାସୋରିଥାଉ, ଅବା କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଦେବତା ଆଡ଼େ ହସ୍ତ ପୂର୍ସାରିଥାଉ;

୨୧ ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର କି ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ

ନାହିଁ ?

କାରଣ ସେ ଅନ୍ତଃକରଣର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୨ ହଁ, ତୁମ୍ଭ ସକାଶ୍ଵ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଦିନସାରା ହତ

ହେଉଥାନ୍ତୁ;

ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ଆନୀତ ମେଷତୁଲ୍ୟ ଗଣିତ
ହେଉଥାନ୍ତୁ ।

୨୩ ଜାଗ, ହେ ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ନିନ୍ଦିତ ହେଉଥାନ୍ତୁ ?

ଉଠ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ସଦାକାଳ ଦୂର କର ନାହିଁ ।

୨୪ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଗୁଅଥାନ୍ତୁ,

ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ କ୍ଳେଶ ଓ ଦୌରାତ୍ମଭୋଗ ବିସ୍ମୃତ

ହେଉଥାନ୍ତୁ ?

୨୫ କାରଣ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପ୍ରାଣ ଧୂଳିରେ ଅବନତ;
 ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଉଦର ଭୂମିରେ ଲାଗୁଅଛି ।
 ୨୬ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉଠ ଓ ଆପଣା
 ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ସକାଶୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ମୁକ୍ତ କର ।

୪୫

ରାଜାଞ୍ଜକ ବିବାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚିତ ଗୀତ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଶୋଶନୀମ୍ ସ୍ଵପ୍ନରେ କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ । ମସକାଲ୍ ।
 ପରେମ ଗୀତ ।

୧ ମୋହର ହୃଦୟ ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵଳି ଉଠୁଅଛି;
 ମୁଁ ରାଜାଞ୍ଜକ ବିଷୟରେ ଆପଣା ରଚିତ କଥା କହେ;
 ମୋ' ଜିହ୍ଵା ଶୀଘ୍ର ଲେଖକର ଲେଖନୀ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ।

୨ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର;
 ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଅନୁଗ୍ରହ ତଳା ଯାଇଅଛି;
 ଏହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ଆଶୀର୍ଵାଦ
 କରିଅଛନ୍ତି ।

୩ ହେ ବୀର, ତୁମ୍ଭ କଟିଦେଶରେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ,
 ଆପଣା ମହିମା ଓ ପରଭାବ ବାନ୍ଧ ।

୪ ପୁଣି, ସତ୍ୟତା ଓ ନମରତା ଓ ଧର୍ମ ସକାଶେ ଆପଣା
 ପରଭାବରେ ରଥାଗ୍ରହଣ କରି କୃତାର୍ଥ ହୁଅ;

ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟାନକ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଶିଖାଇବ ।

୫ ତୁମ୍ଭର ଡାରସବୁ ଡାକ୍ଷଣ; ଜନଗୁନ୍ଦ ତୁମ୍ଭ ତଳେ ପଡ଼ନ୍ତି;
 ଗହାସବୁ ରାଜାଞ୍ଜକ ଶତ୍ରୁଗଣର ହୃଦୟରେ ବିଦ୍ୟ ହୁଏ ।

୬ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ତୁମ୍ଭର ରାଜଦଣ୍ଡ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଅଟେ ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମକୁ ପରେମ ଓ ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ଘୃଣା କରିଅଛ;
 ଏହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର
 ମିତରଗଣ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରୂପ ତୈଳରେ
 ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

୮ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ବସ୍ତ୍ର ଗନ୍ଧରସ, ଅଗୁରୁ ଓ ଦାରୁଚିନିରେ
 ସୁବାସମୟ;

ହସ୍ତାଦନ୍ତନିର୍ମିତ ଅର୍ଚ୍ଚାଳିକାସମୂହରୁ ଗରଯୁକ୍ତ
 ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିଅଛି ।

୯ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ଭରାଣ ସତ୍ରାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ରାଜକୁମାରୀମାନେ
 ଅଛନ୍ତି;

ଓଫରାୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଭୂଷିତ ରାଣୀ ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ
 ଉଭା ହୁଅନ୍ତି ।

୧୦ ଆଗୋ କନ୍ୟା, ଶୁଣ, ବିବେଚନା କର ଓ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେର;
 ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଲୋକଞ୍ଜ ଓ ପିତୃଗୃହକୁ ପାସୋର;

୧୧ ତହିଁରେ ରାଜା ତୁମ୍ଭ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବାଞ୍ଛା କରିବେ* ।

କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ପରଭୁ; ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ପରଶାମ କର ।

୧୨ ପୁଣି, ସୋରର କନ୍ୟା ଭେଟି ନେଇ ସେଠାରେ

ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଲୋକଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଧନୀମାନେ ହିଁ ତୁମ୍ଭ ଅନୁଗ୍ରହର ବିନିତା
 କରିବେ ।

୧୩ ଅନ୍ତଃପୁରରେ ରାଜକୁମାରୀ ସର୍ବତେଭାବେ

* ୪୫:୧୧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବାଞ୍ଛା କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୟନ କରିବେ

ସୁଶୋଭିତା; ଗଞ୍ଜକର ବସତ୍ତର ସୁବର୍ଣ୍ଣଶସ୍ତ୍ରର ନିର୍ମିତ ।
 ୧୪ ସେ ସୁଗାଣିଲ୍ପିତ-ବସତ୍ତରେ ରାଜାଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ
 ଅଣାଯିବେ; ଗଞ୍ଜକର ପଶ୍ଚାତ୍ତରତ୍ତିନା ସହଚରୀ କୁମାରୀଗଣ ତୁମ୍ଭ
 ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବେ ।
 ୧୫ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭଲ୍ଲସରେ ଅଣାଯିବେ;
 ସେମାନେ ରାଜାଞ୍ଜକ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ପରବେଶ କରିବେ;
 ୧୬ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗଣ ପରିବର୍ତ୍ତିତରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ରହିବେ,
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀରେ ଅଧିପତି
 କରିବ ।
 ୧୭ ମୁଁ ସକଳ ପିତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ସମରଣ
 କରାଇବି;
 ଏହେତୁ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ ଅନନ୍ତକାଳ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା
 କରିବେ ।

୪୭

ସହବର୍ତ୍ତୀ ପରମେଶ୍ଵର
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ କୋରହ ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ; ଅଲ୍‌ମୋତ୍ ସ୍ଵପ୍ନର ଗୀତ ।

୧ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ଆଶ୍ଵରୟ ଓ ବଳ,
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକାଳରେ ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସହାୟ ।
 ୨ ଏଥିପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ ହେଁ ଓ ପର୍ବତଗଣ
 ସମୁଦର ମଧ୍ୟରେ ବିଚଳିତ ହେଲେ ହେଁ;
 ୩ ତହିଁର ଜଳରାଶି ଗର୍ଜନ କରି ପରବଳ ହେଲେ ହେଁ,
 ତହିଁର ପ୍ଳାବନରେ ପର୍ବତଗଣ କମ୍ପିତ ହେଲେ ହେଁ
 ଆତ୍ମଭେମାନେ ଭୟ କରିବା ନାହିଁ ।
 [ସେଲା]
 ୪ ନଦୀ ଗୋଟିଏ ଅଛି, ତହିଁର ସ୍ଵରୋତସମୂହ
 ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ନଗରକୁ,
 ସର୍ବୋପରିସ୍ଵାଞ୍ଜକ ଆବାସର ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରେ ।
 ୫ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ନଗରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ଗହା ବିଚଳିତ ହେବ
 ନାହିଁ ।
 ପରମେଶ୍ଵର ଅତି ପରଭାତରେ ଗହାର ସାହାୟ୍ୟ କରିବେ ।
 ୬ ଗୋଷ୍ଠୀସବୁ ଗର୍ଜନ କଲେ, ରାଜ୍‌ୟସବୁ ବିଚଳିତ
 ହେଲେ;
 ସେ ଆପଣା ରବ ଭରଞ୍ଜରଣ କଲେ, ପୃଥ୍ବୀ ତରଳି ଗଲା ।
 ୭ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ସହବର୍ତ୍ତୀ,
 ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ଆଶ୍ଵରୟ ଅଟନ୍ତି ।
 ୮ ଆସ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଦେଖ,
 ସେ ପୃଥ୍ବୀରେ କିପରକାର ଭଜାଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି !
 ୯ ସେ ପୃଥ୍ବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ କରନ୍ତି;
 ସେ ଧନୁ ଭାଞ୍ଜି ପକାନ୍ତି ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତା କାଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରନ୍ତି;
 ସେ ରଥ*ସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ପକାନ୍ତି ।
 ୧୦ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ, ଆତ୍ମଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ, ଏହା ଜାଣ;
 ଆତ୍ମଭେ ଦେଶାୟମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଭନ୍ନିତ ହେବୁ,
 ଆତ୍ମଭେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଭନ୍ନିତ ହେବୁ ।
 ୧୧ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ସହବର୍ତ୍ତୀ;
 ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ଆଶ୍ଵରୟ ଅଟନ୍ତି ।

* ୪୭:୯ ରଥ କିମ୍ବା ଭାଲ

[ସେଲା]

୪୭

ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଅଧିପତି
ପୂରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ, କରଗଳି ଦିଅ; ଆନନ୍ଦସମ୍ପ୍ରଦରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଜୟଧ୍ଵନି କର ।

୨ କାରଣ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ସଦାପୁରୁଷ ଉତ୍ତମକର ଅଟନ୍ତି;
ସେ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ଵୀ ଉପରେ ମହାନ ରାଜା ।

୩ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହକୁ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକର ବଶୀଭୂତ
କରିବେ ଓ ଦେଶାତ୍ମକତାକୁ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକର ପଦତଳସ୍ଥ କରିବେ ।

୪ ସେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକ ଅଧିକାର
ମନୋନୀତ କରିବେ,

ତଥା ହିଁ ତତ୍ତ୍ଵକ ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ଯାକୁବର ଗୌରବ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ।
[ସେଲା]

୫ ପରମେଶ୍ଵର ଜୟଧ୍ଵନିରେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁରୀଧ୍ଵନିରେ
ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟୁକୁ ବିଜେ କରିଅଛନ୍ତି ।

୬ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସାଗାନ କର,
ପୁରଣଂସାଗାନ କର;

ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକ ରାଜାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସାଗାନ କର,
ପୁରଣଂସାଗାନ କର ।

୭ କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ଵୀର ରାଜା ଅଟନ୍ତି;
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରବୋଧଜନକ ପୁରଣଂସାଗାନ କର ।

୮ ପରମେଶ୍ଵର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରନ୍ତି;
ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପବିତ୍ର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ।

୯ ଅବରହାମର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ହେବା ନିମନ୍ତେ
ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କାରଣ ପୃଥ୍ଵୀର ତାଳସବୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର; ସେ
ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ ଅଟନ୍ତି ।

୪୮

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନଗରୀ ସିନ୍ଧୋନ
ଗୀତ : କୋରହ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଗୀତ ।

୧ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନଗରରେ,
ତତ୍ତ୍ଵକ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସଦାପୁରୁଷ ମହାନ ଓ ଅତ୍ମନ୍ତ
ପୁରଣଂସନାୟ ।

୨ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ସିନ୍ଧୋନ ପର୍ବତ ଉତ୍ତରରେ ମନୋହର,
ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ଵୀର ଆନନ୍ଦଜନକ, ମହାରାଜଙ୍କର ନଗର ।

୩ ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ଆଶ୍ଵରୟ
ସମ୍ପ୍ରଦୟ ବୋଲି ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୪ କାରଣ ଦେଖ, ରାଜାଗଣ ସଭାସ୍ଥ ହେଲେ, ସେମାନେ
ଏକସଙ୍ଗେ ଗମନ କଲେ ।

୫ ସେମାନେ ତଥା ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ;
ସେମାନେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ପଳାଇଲେ;

୬ ସେଠାରେ ସେମାନେ କମ୍ପପରେ ଓ ପୁରସବକାରିଣୀ ସ୍ଵର୍ଗୀର
ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ବେଦନାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ଦମ୍ପାଦ ତର୍ଣ୍ଣାଣ ନଗରର ଜାହାଜସବୁ

ଭାଙ୍ଗିଥାଅ ।

୮ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେପରି
ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନଗରରେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନଗରରେ ଦେଖିଅଛୁ;
ପରମେଶ୍ଵର ଅନନ୍ତକାଳ ଗହା ସୁସ୍ଥର କରିବେ ।

[ସେଲା]

୯ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ

ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ବିଷୟ ଧ୍ୟାନ କରିଅଛୁ ।

୧୦ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ନାମ, ସେହିପରି

ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା, ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ;

ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଧର୍ମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୧ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ଶାସନ ସକାଶୁ ସିନ୍ଧୋନ ପର୍ବତ

ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ,

ଯିହୁଦାର କନ୍ୟାଗଣ* ଉଲ୍ଲସିତ ହେଉନୁ ।

୧୨ ସିନ୍ଧୋନକୁ ପରଦକ୍ଷିଣ କର ଓ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ

ଭରମଣ କର;

ତହିଁର ଦୁର୍ଗସବୁ ଗଣନା କର ।

୧୩ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶକୁ ଜଣାଇ

ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତହିଁର ଦୃଢ଼ ପ୍ରାଣୀମାନ ନିରୀକ୍ଷଣ

କର, ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ବିବେଚନା କର ।

୧୪ କାରଣ ଏହି ପରମେଶ୍ଵର ଅନନ୍ତକାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର

ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି;

ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥଦର୍ଶକ ହେବେ ।

୪୯

ଧନ ଉପରେ ଆସୁଆ ମୂର୍ଖତା

ପୁରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ ।

୧ ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସକଳ, ଏହା ଶୁଣ, ହେ ଜଗନ୍ନିବାସୀଗଣ,

୨ ନୀତ ଓ ଉଚ୍ଚ, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର ସମସ୍ତେ, ଏକତ୍ର

କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।

୩ ମୋହର ମୁଖ ଜ୍ଞାନର କଥା କହିବ ଓ ମୋ’

ଅନ୍ତଃକରଣର ଧ୍ୟାନ ବୁଦ୍ଧି ବିଷୟକ ହେବ ।

୪ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବି;

ମୁଁ ବୀଣାଧରରେ ଆପଣା ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବି ।

୫ ଯେତେବେଳେ ଅଧର୍ମ ମୋ’ ଗୋଇଠି ପାଖରେ ମୋତେ

ଘେରେ, ଏପରି ବିପଦ ସମୟରେ କାହିଁକି ଭୟ କରିବି ?

୬ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମ୍ପଦତ୍ତିରେ ନିର୍ଭର

ରଖନ୍ତି; ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଧନର ବାହୁଲ୍ୟରେ ଦର୍ପ କରନ୍ତି;

୭ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆପଣା ଭାଇ ନିତ୍ୟଜୀବୀ

ହେବା ପାଇଁ, କ୍ଷୟ ନ ଦେଖିବା ପାଇଁ କୌଣସିମତେ ଗହାକୁ

ମୁକ୍ତ କରି ନ ପାରେ ।

୮ କିପରି ଗହା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ

ଦେଇ ନ ପାରେ;

୯ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ମୁକ୍ତି ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟ ଓ

ଅନନ୍ତକାଳ ଅସାଧ୍ୟ ।

୧୦ ଯେଣୁ ସେ ଦେଖେ ଯେ, ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ

* ୪୮:୧୧ କନ୍ୟାଗଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନଗରର ଲୋକମାନେ

ମରଣତି, ମୂର୍ଖ ଓ ପଶୁବତ ଲୋକେ ଏକତ୍ର ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି,
ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଛାଡ଼ିଯାନ୍ତି ।

୧୧ ସେମାନଙ୍କ କବରସ୍ଥାନ ଯେ ଚିରକାଳ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ବାସସ୍ଥାନ ଯେ ପୁରୁଷାନ୍ତଃକର୍ମେ ରହିବ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର
ଆନ୍ତରିକ ବିଚାର;
ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନାମାନ୍ତୁଷାରେ ଆପଣା
ଆପଣା ଭୂମିର ନାମ ରଖାନ୍ତି ।

୧୨ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଥର ରହେ ନାହିଁ;
ସେ ବିନାଶ୍ୟ ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ ।

୧୩ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଗତି ସେମାନଙ୍କ ମୂର୍ଖତା ଅଟେ;
ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ
କଥା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

[ସେଲା]

୧୪ ସେମାନେ ମେଷପଲ ତୁଲ୍ୟ ପାତଳ ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ;
ମୁତୁୟ ସେମାନଙ୍କର ପାଳକ ହେବ;
ଆଉ, ସରଳ ଲୋକେ ପରଭାତରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ର କରନ୍ତି;
ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଶୋଭା ବିନଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ପାତଳର
ହେବ ଓ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ବାସସ୍ଥାନ ନ ଥିବ ।

୧୫ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ପାତଳର ପରାକ୍ରମରୁ ମୋହର
ପରାଣ ମୁକ୍ତ କରିବେ;
କାରଣ ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

[ସେଲା]

୧୬ କେହି ଧନବାନ ହେଲେ ଓ ଗହାର ଗୃହର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ*
ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ;

୧୭ କାରଣ ମରଣକାଳରେ ସେ କିଛି ନେଇଯିବ ନାହିଁ;
ଗହାର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଗହାର ପଶୁଗ୍ରହଣମାନ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୮ ଯଦ୍ୟପି ସେ ଜୀବଦ୍ଵାରା ଆପଣା ପରାଣର
ଧନ୍ୟବାଦ କଲି,
ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଭଲ କଲେ, ଲୋକେ ତୁମ୍ଭର
ପରଶଂସା କରନ୍ତି;

୧୯ ତଥାପି ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟକୁ ଯିବ;
ସେମାନେ କଦାଚ ଦାପ୍ତି ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।

୨୦ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇ ବିବେଚନା ନ
କରେ, ସେ ବିନାଶ୍ୟ ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ ।

୫୦

ସତ୍ୟ ଉପାସନା
ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ପରମେଶ୍ଵର, ସଦାପରତ୍ନ ପରମେଶ୍ଵର
କଥା କହିଅଛନ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟ-ସ୍ଥାନଠାରୁ ତହିଁର ଅସ୍ତ-ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ପୃଥ୍ଵୀକୁ ଆହୁମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସିଦ୍ଧି ସପ୍ତରୂପ ସିନ୍ଧୋନଠାରୁ ପରମେଶ୍ଵର
ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୩ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଆସିବେ ଓ ନୀରବ
ରହିବେ ନାହିଁ;

* ୪୯:୧୬ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଧନ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି

ଗହାଞ୍ଜଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସ କରିବ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଝଡ଼ମୟ ହେବ ।

୪ ସେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ

ଉପରିସଥ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କୁ ଓ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଡାକିବେ;

୫ “ଯେଉଁମାନେ ବଳିଦାନ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ ନିୟମ
କରିଅଛନ୍ତି, ଆମର ସେହି ସଦ୍‌ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ
ଏକତ୍ର କର ।”

୬ ପୁଣି, ସପ୍ତର୍ଷି ଗହାଞ୍ଜଳର ଧର୍ମ ପରକାଶ କରିବ; କାରଣ

ପରମେଶ୍ଵର ସପ୍ତର୍ଷି ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ।

[ସେଲା]

୭ “ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ, ଶୁଣ, ଆମ୍ଭେ କଥା କହିବା;

ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ଶୁଣ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ

ଦେବା; ଆମ୍ଭେ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର,

୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ହୋମବଳି ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଭର୍ତ୍ସନା

କରିବା ନାହିଁ;

ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ହୋମବଳିସବୁ ନିତ୍ୟ ଆମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ

ଅଛି ।

୯ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରୁ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭ ଖୁଆଡ଼ରୁ

ଛାଗର ବଳିଦାନ ନେବା ନାହିଁ ।

୧୦ କାରଣ ବନସ୍ଥ ପରତ୍ୟେକ ଜନ୍ତୁ ଓ ସହସ୍ର ସହସ୍ର

ପର୍ବତସ୍ଥ ପଶୁ ଆମ୍ଭର ।

୧୧ ଆମ୍ଭେ ପର୍ବତମାନର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀକୁ ଜାଣୁ ଓ ବିଲର

ପଶୁସବୁ ଆମ୍ଭର ।

୧୨ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା ନାହିଁ;

କାରଣ ଜଗତ ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଗ ଆମ୍ଭର ।

୧୩ ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ବୃକ୍ଷମାଂସ ଭୋଜନ କରିବା, ଅବା

ଛାଗରକ୍ତ ପାନ କରିବା ?

୧୪ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧନ୍ୟବାଦରୂପ

ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର ଓ ସର୍ବୋପରିସଥଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ମାନତ ପୂର୍ଣ୍ଣା କର;

୧୫ ପୁଣି, ସତ୍‌କଟ ଦିନରେ ଆମ୍ଭକୁ ଡାକ;

ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର

ମହିମା ପରକାଶ କରିବ ।”

୧୬ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ବିଧି

ପରାଣ କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଆପଣା

ମୁଖରେ ନେଇଅଛ, ତୁମ୍ଭର କି ଅଧିକାର ?

୧୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଶିକ୍ଷା ଘଣ୍ଟା କରୁଅଛ ଓ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ସ

ଆପଣା ପଛେ ପକାଇ ଦେଉଅଛ ।

୧୮ ଚୋରକୁ ଦେଖିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ସମ୍ପତ

ହୋଇଅଛ ଓ ବନ୍ଦିଗଣମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ହୋଇଅଛ ।

୧୯ ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଆପଣା ମୁଖ ବଢ଼ାଉଅଛ

ଓ ତୁମ୍ଭର ଜିହ୍ଵା ପରବଞ୍ଚନା କଳପନା କରେ ।

୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବସି କଥା କହୁଅଛ;

ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାତୃପୁତ୍ରର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛ ।

୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ କରି ଆସିଅଛ ଓ ଆମ୍ଭେ ନୀରବ

ହୋଇ ରହିଅଛୁ;

ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଭେଦାବେ ତୁମ୍ଭ ପରି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ

ଅନୁମାନ କରିଅଛ;

ମାତ୍ୱ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବା ଓ ଗହାସବୁ
 ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସଜାଇ ରଖିବା ।
 ୨୨ ହେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାସୋରିବା ଲୋକମାନେ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ବିବେଚନା କର,
 ନେହଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଦାର୍ଶଣ କରିବା, ପୁଣି,
 ଉଦଧାର କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବ ।
 ୨୩ ଯେଉଁ ଜନ ଧନ୍ୟବାଦରୂପ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସେ
 ଆମ୍ଭକୁ ଗୌରବ ଦିଏ;
 ଯେଉଁ ଜନ ଆପଣା ଗତି ସରଳ କରେ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖାଇବା ।”

୫୧

କ୍ଷମା ପାଇଁ ପରାଧୀନ
 ପରଧୀନ ବାଦ୍ୟକାର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ । ଦାଉଦ ବତ୍ସେବାଠାରେ ଗମନ କଲା ଉତ୍ତରେ
 ଗତକ ନିକଟକୁ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ ଆସିବା ସମୟରେ ରଚିତ ।
 ୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣା ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାନ୍ୱୟରେ
 ମୋ’ ପ୍ରତି ଦୟା କର;
 ତୁମ୍ଭ କୃପାର ବାହୁଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ମୋହର ଅଧର୍ମ ମାର୍ଜନା କର ।
 ୨ ମୋ’ ଅପରାଧରୁ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରକ୍ଷାଳନ କର ଓ
 ମୋ’ ପାପରୁ ମୋତେ ଶୁଚି କର ।
 ୩ କାରଣ ମୁଁ ଆପଣା ଅଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁଅଛି ଓ
 ମୋ’ ପାପ ସର୍ବଦା ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ।
 ୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ
 କରୁଅଛି,
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ହିଁ କରିଅଛି;
 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କଥା କହିବା ବେଳେ ଧାର୍ମିକ ଓ ବିଚାର
 କରିବା ବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବ ।
 ୫ ଦେଖ, ଅପରାଧରେ ମୁଁ ନିର୍ମିତ ହେଲି
 ଓ ପାପରେ ମୋ’ ମାତା ମୋତେ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କଲା ।
 ୬ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତରରେ ସତ୍ୟତା ଗ୍ରହଣ କର;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗୃହ ସ୍ଥାନରେ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ।
 ୭ ଏସୋବ ଦେଇ ମୋତେ ନିର୍ମଳ କର,* ତହିଁରେ ମୁଁ ଶୁଚି ହେବି;
 ମୋତେ ପରକ୍ଷାଳନ କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ହିମଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧ ହେବି ।
 ୮ ମୋତେ ଆହ୍ଲାଦ ଓ ଆନନ୍ଦଜନକ ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଅ;
 ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଭଗ୍ନ ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ପରଫୁଲ୍ଲ ହେବ ।
 ୯ ମୋ’ ପାପସମୂହ ପ୍ରତି ଆପଣା ମୁଖ ଆରକ୍ଷାଦନ କର
 ଓ ମୋ’ ଅପରାଧସବୁ ମାର୍ଜନା କର ।
 ୧୦ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ’ ଅନ୍ତରରେ ଶୁଚି ଅନ୍ତଃକରଣ
 ସୃଷ୍ଟି କର ଓ ମୋ’ ମଧ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥର ଆତ୍ମା ନୂତନ କର ।
 ୧୧ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରୁ ମୋତେ ଦୂର କର ନାହିଁ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୋ’ଠାରୁ ନିଅ ନାହିଁ ।
 ୧୨ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣ ଆନନ୍ଦ ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ଦିଅ
 ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଆତ୍ମା ଦେଇ ମୋତେ ଧରି ରଖ ।
 ୧୩ ତହିଁରେ ମୁଁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପଥ ଶିଖାଇବି
 ଓ ପାପୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଫେରିବେ ।

* ୫୧:୭ ଏସୋବ ଦେଇ ମୋତେ ନିର୍ମଳ କର, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ’ର ପାପରୁ ମୋତେ ନିର୍ମଳ କର

୧୪ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ' ଭଗଣର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ
 ମୋତେ ରକ୍ତପାତ ଦୋଷରୁ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ତହିଁରେ ମୋହର ଜିହ୍ଵା ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମ ବିଷୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ
 ଗାନ କରିବ ।
 ୧୫ ହେ ପରଭୁ, ମୋ' ଓଷଧୀର ଫିଟାଅ, ତହିଁରେ
 ମୋ' ମୁଖ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା ପରକାଶ କରିବ ।
 ୧୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ବଳିଦାନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁ; ହେଲେ
 ମୁଁ ଗହା ଦିଅନ୍ତି;
 ହୋମବଳିରେ ତୁମ୍ଭର କିଛି ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ ।
 ୧୭ ଭଗ୍ନ-ଆତମା ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକର ଗ୍ରାହଣ ବଳି,
 ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନ ଓ ଦୁର୍ଗଣ ଅନ୍ତଃକରଣ ତୁଚ୍ଛ
 କରିବ ନାହିଁ ।
 ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହରେ ସିନ୍ଧୋନର ମଞ୍ଜୁଳ କର;
 ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମର ପରାଗରସକୁ ନିର୍ମାଣ କର ।
 ୧୯ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମବଳି, ହୋମବଳି ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣା
 ଆହୁତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ;
 ତହିଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବେଦି ଉପରେ ବୃଷମାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।

୫୨

ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ବିଗ୍ରହ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ
 ପରଧାନ ବାଦୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଞ୍ଜକର ମସକାଲ୍; ଦାଉଦ ଅନ୍ତାମେଲକର ଗୃହକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି
 ବୋଲି ଇଦୋମାୟ ଦୋୟେଗ୍ ଶାଉଲଞ୍ଜକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ବେଳେ ରଚିତ ।
 ୧ ହେ ବୀର, ତୁମ୍ଭେ ଅନିଷ୍ଟ କର୍ମରେ କାହିଁକି ଦର୍ପ କରୁଅଛ ?
 ୨ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଦୟା ନିତ୍ୟସ୍ଵାୟା ।
 ତୁମ୍ଭର ଜିହ୍ଵା ନିତନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟତା କଳପନା କରି ଡାକ୍ଷଣ କ୍ଷୁର
 ତୁଲ୍ଲୟ ପରବଞ୍ଚନାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେ ସୁକର୍ମ ଅପେକ୍ଷା କୁକର୍ମକୁ ଓ ଧର୍ମ କଥା ଅପେକ୍ଷା
 ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଅଛ ।
 [ସେଲ]
 ୪ ହେ ପରବଞ୍ଚନାପୂର୍ଣ୍ଣା ଜିହ୍ଵେ, ତୁମ୍ଭେ ଯାବତାୟ ବିନାଶକ
 କଥା ଭଲ ପାଉଅଛ ।
 ୫ ପରମେଶ୍ଵର ତଦରୂପ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାକାଳ ବିନାଶ କରିବେ,
 ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରି ତୁମ୍ଭ ତମ୍ଭକୁ ଟାଣି ନେବେ ଓ
 ଜୀବିତମାନଞ୍ଜକ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭର ମୂଲୋତ୍ପାଟନ କରିବେ ।
 [ସେଲ]
 ୬ ଧାର୍ମିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହା ଦେଖି ଭୟ କରିବେ
 ଓ ଗହା ପରତି ଉପହାସ କରି କହିବେ,
 ୭ ଦେଖ, ଏହି ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ ଆପଣାର ବଳ
 ସ୍ଵରୂପ କଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆପଣା ଧନର ବାହୁଲ୍ୟରେ ନିର୍ଭର କଲା ।
 ପୁଣି, ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତାରେ ଆପଣାକୁ ବଳବାନ କଲା ।
 ୮ ମାତ୍ର ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ସତେଜ ଜାତ ବୃକ୍ଷ
 ତୁଲ୍ଲୟ ଅଛି ।
 ମୁଁ ଅନନ୍ତକାଳ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଦୟାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲି ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ସକାଶୁ ମୁଁ ସଦାକାଳ
 ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଦଭକ୍ତମାନଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭ ନାମର
 ଅନୁସରଣ କରିବି, ଯେହେତୁ ଗହା ଉତ୍ତମ ।

୫୩

ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ମହଲତ୍ ସପ୍ତରରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ମସ୍କାଲ୍ ।

୧ ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ମୂର୍ଖ ଆପଣା ମନେ
ମନେ କହିଅଛି ।

ସେମାନେ ଭରଷ୍ଟ, ସେମାନେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଧର୍ମ
କରିଅଛନ୍ତି,

କେହି ସତକର୍ମ କରେ ନାହିଁ ।

୨ ବିବେଚକ କେହି ଅଛି କି ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜର
ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀ କେହି ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖିବା

ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ସପ୍ତରୁ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି
ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ ।

୩ ସେମାନଞ୍ଜର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିପଥରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି;

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛନ୍ତି;

ସେମାନଞ୍ଜର କେହି ସୁକର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ନା, ଜଣେ

ହେଁ ନାହିଁ ।

୪ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମାନଞ୍ଜର କି କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ?

ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରାସ କଲା ପରି ମୋ' ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ
ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି,

ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫ ଭୟ ନ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ବଡ଼ ଭୟ ପାଇଥାଲେ;

କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାର*
ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ପକାଇଅଛନ୍ତି;

ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ

ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଇଅଛ ।

୬ ଆଃ, ଯଦି ସିନ୍ଧୋନଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରିତ୍ରାଣ

ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତା !

ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ

ବନ୍ଦୀତ୍ଵରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ,

ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ଉଲ୍ଲସିତ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଆନନ୍ଦିତ

ହେବେ ।

୫୪

ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗରଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ମସ୍କାଲ୍ । ଦାଉଦ କ'ଣ
ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିକରି ନାହିଁ ? ସାପ୍ତାହ୍ୟମାନେ ଶାଉଳଞ୍ଜକୁ ଏହି କଥା କହିବା ସମୟରେ
ରୁଚିତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ନାମ ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ

କର ଓ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମରେ ମୋହର ବିଗ୍ରହ କର ।

୨ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ; ମୋ'

ମୁଖର କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।

୩ କାରଣ ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଅଛନ୍ତି,

ପୁଣି, ଦୁରନ୍ତ ଲୋକମାନେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ଖୋଜି ଅଛନ୍ତି ।

ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି

ନାହାନ୍ତି ।

[ସେଲ]

* ୫୩:୫ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାର କିମ୍ବା ଛାଉଣିକାରୀ

ଧୂ ଘେଷ, ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ସାହାୟକାରୀ;
 ପୂରୁ ମୋ' ପୁରାଣକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।
 ଃ ସେ ମୋ' ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ମନ୍ଦଗର ଫଳ ଦେବେ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସତ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର ।
 ଓ ମୁଁ ସପ୍ତେରହାଦତ୍ତ ଉପହାର ନେଇ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
 ବଳିଦାନ କରିବି;
 ହେ ସଦାପୂରୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି,
 କାରଣ ଗହା ଉତ୍ତମ ।
 ଓ ଯେହେତୁ ସେ ମୋତେ ସମସ୍ତ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର
 କରିଅଛନ୍ତି;
 ଆଉ, ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣ ଉପରେ ମୋର ବାଞ୍ଛା ସଫଳ
 ହେବାର ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଅଛି ।

୫୫

ବନ୍ଧୁ ଦସ୍ତାଭା ପୁରଗରିତ ଲୋକର ପୁରାଣିନୀ
 ପୁରାଣ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗରମୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ମସକାଲ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ' ପୁରାଣରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର;
 ମୋ' ବିନତିରୁ ଆପଣାକୁ ଲୁଗୁଅ ନାହିଁ ।
 ୨ ମୋ' ପୂର୍ତ୍ତି ମନୋଯୋଗ କରି ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ;
 ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ରବ ସକାଶୁ, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ସକାଶୁ
 ମୁଁ ଭାବନାରେ ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ରୋଦନ କରୁଥାଏ;
 ୩ କାରଣ ସେମାନେ ମୋ' ଉପରେ ଅଧର୍ମ ଆରୋପ
 କରନ୍ତି ଓ କ୍ରୋଧରେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି ।
 ୪ ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ମୋ' ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟଥାତ
 ହେଉଅଛି ଓ ମୋ' ଉପରେ ମୁଦୁର ତରାସ ପଡ଼ିଅଛି ।
 ୫ ମୋତେ ଭୟ ଓ କମ୍ପ ଆକ୍ରମଣ କରିଅଛି, ପୁଣି,
 ମହାତରାସ ମୋତେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରିଅଛି ।
 ୬ ଯଦି କପୋତ ପରି ମୋହର ପକ୍ଷ ଆ'ନ୍ତ ! ଏଣୁ ମୁଁ କହିଲି, ଆଃ,
 ତେବେ ମୁଁ ଉଡ଼ିଯାଇ ବିଶ୍ଵାମ ପାଆନ୍ତି ।
 ୭ ଦେଖ, ତେବେ ମୁଁ ଦୂରରେ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି,
 ମୁଁ ପୁରାନ୍ତରେ ବାସ କରନ୍ତି । [ସେଲା]
 ୮ ମୁଁ ପୁରବଳ ବାୟୁ ଓ ଗୋପାନରୁ
 ଆଶ୍ରୟ ନେବା ପାଇଁ ପଳାୟନ କରନ୍ତି ।
 ୯ ହେ ପୂରୁ, ବିନାଶ କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଜିହ୍ଵା ଜନ୍ମାଥ;
 କାରଣ ମୁଁ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଓ କଳହ ଦେଖିଅଛି ।
 ୧୦ ଶତ୍ରୁମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ତହିଁର ପୁରାଣ ଦେଇ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି;
 ମଧ୍ୟ ଅଧର୍ମ ଓ ଉତ୍ପାତ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ।
 ୧୧ ଦୁଷ୍ଟତା ତହିଁର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ,
 ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଓ ଛଳନା ତହିଁର ଛକସଥାନସବୁ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ ।
 ୧୨ କାରଣ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ମୋତେ ତିରସ୍କାର କଲା ନାହିଁ;
 କଲେ ଗହା ମୁଁ ସହୟ କରି ପାରନ୍ତି;
 କିଆବା ମୋହର ଘୃଣାକାରୀ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦର୍ପ କଲା ନାହିଁ,
 କଲେ ଗହାଠାରୁ ମୁଁ ଆପଣାକୁ ଲୁଗୁନ୍ତି;
 ୧୩ ମାତ୍ର ମୋ' ପରି ମନ୍ତ୍ରଣ, ମୋହର ସଞ୍ଜା ଓ
 ମୋହର ଆତ୍ମାୟ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହା କଲ ।
 ୧୪ ଆତ୍ମେମାନେ ଏକତ୍ର ମଧୁର ମନ୍ତ୍ରଣା କଲୁ,

ଜନତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱେ ଗୃହରେ ଗମନାଗମନ କଳ୍ପ ।
 ୧୫ ମୁଦୁୟ ସେମାନତ୍ୱକୁ ହଠାତ୍ ଆକରମଣ କରୁ,
 ସେମାନେ ପାତଳକୁ ଜାଆନ୍ତ ଗମନ କରନ୍ତୁ,
 କାରଣ ସେମାନତ୍ୱ ବାସସ୍ଥାନରେ, ସେମାନତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଷ୍ଟତା ଅଛି ।
 ୧୬ ମାତର ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି;
 ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବେ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ ।
 ୧୭ ସନ୍ଧ୍ୟା, ପରଭାତ ଓ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଘୋରନ କରିବି;
 ଆଉ, ସେ ମୋ' ରବ ଶୁଣିବେ ।
 ୧୮ ସେ ମୋ' ପୂର୍ବକୃତ ମୁଦ୍ୟରୁ କୁଶଳରେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି;
 କାରଣ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ବିରୋଧକାରୀ ଅନେକ ଥିଲେ ।
 ୧୯ ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣିବେ ଓ ସେମାନତ୍ୱକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ,
 ସେ ଚିରକାଳ ବିଦ୍ୟମାନ, [ସେଲା]
 ସେହି ଲୋକମାନତ୍ୱ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟି ନାହିଁ,
 ପୁଣି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୨୦ ସେ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଳନରେ ଥିବା ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାତ ଉଠାଇଅଛି;
 ସେ ଆପଣା ନିୟମ ଲଢ଼ାଇ କରିଅଛି ।
 ୨୧ ଉତ୍ତର ମୁଖ ଲବଣା ତୁଲ୍ୟ ଚିକ୍କଣ,
 ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଅନ୍ତଃକରଣ ମୁଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣା;
 ଉତ୍ତର କଥାସବୁ ତେଲଠାରୁ କୋମଳ,
 ତଥାପି ଉତ୍ତର ନିଷକୋଷ ଖତଗ ତୁଲ୍ୟ ।
 ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବେ ଉପରେ ଆପଣା ଭାର ପକାଅ, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ଭାଳିବେ;
 ସେ ଧାର୍ମିକକୁ କଦାପି ବିଚଳିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।
 ୨୩ ମାତ୍ର ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ୱକୁ ସର୍ବନାଶର ଗର୍ତ୍ତକୁ ଆଣିବ;
 ରକ୍ତପିପାସୁ ଓ ପରବଞ୍ଚକ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆୟୁଷର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବି ।

୫୬

ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତାର ପ୍ରାର୍ଥନା
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଯୋନତ୍-ଏଲମ୍
 ରହୋକାମ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ । ମିତ୍ରଗମ୍; ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗତ୍ୱକୁ ଗାଥ୍ ନଗରରେ ଧରିବା
 ସମୟରେ ରଚିତ ।
 ୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ଦୟା କର; କାରଣ ମୋହର ଶତ୍ରୁ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ;
 ସେ ସାରାଦିନ ମୁଦ୍ୟ କରି ମୋ' ପୂର୍ବେ ଉପଦ୍ରବ କରଇ ।
 ୨ ମୋହର ଶତ୍ରୁଗଣ ଦିନସାରା ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ;
 କାରଣ ଦର୍ପରେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଦ୍ୟକାରୀ ଲୋକ ଅନେକ ।
 ୩ ମୁଁ ଭୀତ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବି ।
 ୪ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱ ଦୁପ୍ରାଣ ମୁଁ ଉତ୍ତର ବାକ୍ସର ପରଶଂସା କରିବି;
 ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱ ଉପରେ ମୁଁ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛି, ମୁଁ ଭୀତ ହେବି ନାହିଁ;
 ମନୁଷ୍ୟ ମୋର କଥା କରି ପାରିବ ?
 ୫ ସେମାନେ ସାରାଦିନ ମୋହର କଥାର ବିପରୀତ ଅର୍ଥ କରନ୍ତି;
 ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନତ୍ୱକର କଳ୍ପନାସବୁ ଅମତ୍ୱଗଲ୍ୟାଣ ।
 ୬ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଲୁଚି ରହନ୍ତି,
 ସେମାନେ ମୋହର ପଦଚିହ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି,
 ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ମୋ' ପ୍ରାଣର ଅପେକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୭ ସେମାନେ କ'ଣ ଅଧର୍ମ ଦୁପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ?
 ହେ ପରମେଶ୍ୱର, କ୍ରୋଧରେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନତ୍ୱକୁ ନିପାତ କର ।

୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଭରମଣ ଗଣନା କରୁଅଛ ।
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାତ୍ରରେ ଆମ୍ଭର ଅଶ୍ରୁ ରଖିଥାଅ;
 ଗହାସବୁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ପୁସ୍ତକରେ ନାହିଁ ?
 ୯ ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବେଳେ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣ ଫେରିଯିବେ;
 ମୁଁ ଏହା ଜାଣେ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ସପକ୍ଷ ।
 ୧୦ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ମୁଁ ଗହାତ୍ଵକ ବାକ୍ସର ପରଶଂସା କରିବି ।
 ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ମୁଁ ଗହାତ୍ଵକ ବାକ୍ସର ପରଶଂସା କରିବି ।
 ୧୧ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଉପରେ ମୁଁ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛି, ମୁଁ ଭୀତ ହେବି ନାହିଁ;
 ମନୁଷ୍ୟ ମୋହର କ'ଣ କରି ପାରିବ ?
 ୧୨ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ମୋହର ମାନତ ଅଛି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦରୂପ ଉପହାର ଦେବି ।
 ୧୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୁହଁରୁ ମୋ' ପରାଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ;
 ଯେପରି ମୁଁ ଜୀବିତମାନତ୍ଵକ ଦୀପ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ
 ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଗମନାଗମନ କରିବି;
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ପତନରୁ ମୋ' ଚରଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ନାହିଁ ?

୫୭

ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍-ତଶହେତ୍ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦାଉଦତ୍ଵକର ଗୀତ । ମିକ୍ତାମ୍; ଗୁମ୍‌ଫାରେ
 ଶାଉଲତ୍ଵକ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରୁ ପଳାଇବା ବେଳେ ରଚିତ ।
 ୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋତେ ଦୟା କର; ମୋତେ ଦୟା କର;
 କାରଣ ମୋ' ପରାଣ ତୁମ୍ଭର ଶରଣାଗତ;
 ଆଉ, ଏହିସବୁ ବିପଦ ବହିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷର ଛାୟାରେ ଶରଣ ନେବି ।
 ୨ ମୁଁ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟରେ,
 ମୋ' ପକ୍ଷରେ ସର୍ବସାଧନକର୍ତ୍ତ୍ଵ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଇବି ।
 ୩ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଲୋକ ତିରସ୍କାର କରିବା ବେଳେ,
 ସେ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ପଠାଇ ମୋତେ ତରାଣ କରିବେ; [ସେଲା]
 ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଦୟା ଓ ସତ୍‌ୟତ ପରେରଣ କରିବେ ।
 ୪ ମୁଁ ସିଂହମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି;
 ମୁଁ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ଲୋକମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ,
 ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ଦନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଓ ଡାର ତୁଲ୍‌ୟ,
 ପୁଣି, ଜିହ୍ଵା ଡାକ୍ଷଣ ଖତ୍ଵ ତୁଲ୍‌ୟ, ସେମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କରେ ।
 ୫ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନ ଉପରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅ;
 ସମୁଦାୟ ଭୃତ୍ୟତଳ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ମହିମା ହେଉ ।
 ୬ ସେମାନେ ମୋ' ଚରଣ ପାଇଁ ଜାଲ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି;
 ମୋ' ପରାଣ ଅବନତ ହୋଇଅଛି;
 ସେମାନେ ମୋ' ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଗର୍ଭିତ ଖୋଳି ଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିଜେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । [ସେଲା]
 ୭ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ' ଚିତ୍ତ ସୁସ୍ଥର ଅଛି, ମୋ' ଚିତ୍ତ ସୁସ୍ଥର ଅଛି;
 ମୁଁ ଗାନ କରିବି, ହଁ, ମୁଁ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୮ ହେ ମୋହର ଗୌରବ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ; ହେ ନେବଲ ଓ ବାଣେ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ;
 ମୁଁ ନିଜେ ଅତି ପରଭୀତରେ ଜାଗ୍ରତ ହେବି ।
 ୯ ହେ ପରଭୁ, ମୁଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି;
 ମୁଁ ଦେଶାୟଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଦୟା ସ୍ଵପ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହତ ଓ

ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱଗ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
୧୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନ ଉପରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅ;
ସମୁଦାୟ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ମହିମା ହେଉ ।

୫୮

ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରାଧୀନ
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍-ତଶ୍‌ହେତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ; ମିକ୍ତମ୍ ।

୧ ପରକୃତରେ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀରବ ହୋଇ ଧର୍ମନୀତି କହୁଅଛ ?
ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ନ୍ୟାୟରେ ବିଚାର କରୁଅଛ ?
୨ ବରଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟରେ ଦୁଷ୍ଟତା ସାଧନ କରୁଅଛ;
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ତୋଳୁଅଛ ।
୩ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଗର୍ଭରୁ ବିପଥଗାମୀ;
ସେମାନେ ଜନ୍ମଠାରୁ ମିଥ୍ୟା କହି କହି ବିପଥରେ ଗମନ କରନ୍ତି ।
୪ ସେମାନଙ୍କର ବିଷ ସର୍ପର ବିଷ ତୁଲ୍ୟ;
ସେମାନେ କର୍ଣ୍ଣରୋଧକାରୀଣୀ ବଧୂର କାଳସର୍ପିଣୀ ତୁଲ୍ୟ;
୫ ସାପୁଡ଼ିଆମାନେ ଯେତେ ନିପୁଣ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ର
ପଢ଼ିଲେ ହେଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣେ ନାହିଁ ।
୬ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ପକାଅ;
ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଯୁବା ସିଂହମାନଙ୍କର କଳଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ପକାଅ ।
୭ ସେମାନେ ବହନ୍ତ ଜଳ ପରି ତରଳି ଯାଉନ୍ତୁ;
ସେ ଆପଣା ଡାକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ବେଳେ ଗହାସରୁ ଛିନ୍ନ ଡାକ ତୁଲ୍ୟ ହେଉ ।
୮ ଯେଉଁ ଶାମୁକା ଯାଉ ଯାଉ ତରଳିଯାଏ ଓ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେଉଁ ଅକାଳଜାତ ସନ୍ତାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ନାହିଁ, ଗହାରି ପରି ସେମାନେ ହେଉନ୍ତୁ ।
୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାଣ୍ଡି କଣ୍ଠକ ସ୍ୱପ୍ନ ନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ କଞ୍ଚ
ଓ ପୋଡ଼ା ସମସ୍ତ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁରେ ଉଡ଼ାଇ ନେବେ ।
୧୦ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ପୁରତିଫଳ ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରିବ;
ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଆପଣା ପାଦ ଧୋଇବ ।
୧୧ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଅଛି;
ନିଶ୍ଚୟ ପୃଥିବୀରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ।

୫୯

ନିରାପତ୍ତ ପାଇଁ ପରାଧୀନ
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍-ତଶ୍‌ହେତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ । ମିକ୍ତମ୍; ଶାଉଲ ଲୋକ
ପଠାନ୍ତେ, ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜର ଗୃହ ଜଗି ବସିବା ସମୟରେ ରଚିତ ।
୧ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ' ଶତରୁଗଣଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଉଚ୍ଚରେ ସ୍ଥାପନ କର ।
୨ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର,
ରକ୍ତପିପାସୁ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।
୩ କାରଣ ଦେଖ, ସେମାନେ ମୋ' ପରାଧୀନ ପାଇଁ ଛକି ବସନ୍ତି;
ବଳବାନମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି;
ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ଅପରାଧ କିଅବା ମୋ' ପାପ ସକାଶୁ ନୁହେଁ ।
୪ ମୋହର ବିନା ଦୋଷରେ ସେମାନେ ଦଉଡ଼ି ପୁରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି;
ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ଜାଗ ଓ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର ।
୫ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର,
ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଉଠ;
କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ ଅଧର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର ନାହିଁ । [ସେଲ]

୭ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ଫେରି ଆସି କୁକୁର ପରି ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି
 ଓ ନଗର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଭରମଣ କରନ୍ତି ।
 ୮ ଦେଖ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖରୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଖତଗ ଥାଏ;
 କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିଏ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବ ?
 † ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ହସିବ;
 ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁପ କରିବ ।
 ୯ ହେ ମୋହର ବଳ ସପ୍ତରୂପ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିବି;
 କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ଅଟନ୍ତି ।
 ୧୦ ମୋହର ଦୟାବାନ ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ;
 ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋ' ବାଞ୍ଛା ସଫଳ ହେବାର ମୋତେ ଦେଖାଇବେ ।
 ୧୧ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କର ନାହିଁ, କେଜାଣି ମୋ' ଲୋକମାନେ ପାସୋରି ଯିବେ;
 ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତାଳ ସପ୍ତରୂପ ପୁରୁଷ,
 ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷିନ୍ନକ୍ଷିନ୍ନ କରି ଅଧୋନତ କର ।
 ୧୨ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ପାପ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠାଧରର ବାକ୍ୟ,
 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର କଥାତ ଆଭିଶାପ ଓ ମିଥ୍ୟା ସକାଶୁ
 ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅହତ୍‌କାରରେ ଧରା ଯାଉଛନ୍ତି ।
 ୧୩ ଯେପରି ସେମାନେ ଆଉ ନ ଥିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୋପରେ ସଂହାର କର, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କର;
 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ଵର ଯେ ଯାକୁବ* ମଧ୍ୟରେ,
 ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେଉଛନ୍ତି । [ସେଲ]
 ୧୪ ଆଉ, ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ଫେରି ଆସି କୁକୁର ପରି ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି
 ଓ ନଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭରମଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୫ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏଣେତେଣେ ଭରମଣ କରିବେ ।
 ପୁଣି, ସେମାନେ ତୃପ୍ତ ନେହଲେ ସାଗ୍ରାତ୍ରି ରହିବେ ।†
 ୧୬ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମ ବିଷୟ ଗାନ କରିବି
 ଓ ପରଭାତରେ ତୁମ୍ଭ ଦୟା ବିଷୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଗାନ କରିବି;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ଓ ବିପଦ ଦିନରେ ଆଶ୍ରୟ ସପ୍ତରୂପ ହୋଇଅଛ ।
 ୧୭ ହେ ମୋହର ବଳ ସପ୍ତରୂପ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି;
 ଯେଣୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ, ମୋହର ଦୟାବାନ ପରମେଶ୍ଵର ।

୬୦

ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ପ୍ରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଶୁଷ୍ଟ-ଏଦୁତ୍ ସପ୍ତରରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥକ ଦାଉଦତ୍‌କର ମିକ୍ତମ;
 ଅରାମନହରୟିମ୍ ଓ ଅରାମ-ସୋବା ସତ୍‌ଗରେ ସୁଦଧ କରିବା ବେଳେ ଓ ଯୋୟାବ ଫେରି ଲବଣ
 ଉପତ୍ୟକାରେ ଇଦୋମାୟ ବାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ସମୟରେ ରଚିତ ।
 ୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି
 ପକାଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ କରୁଦଧ ହୋଇଅଛ; ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କର ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ଦେଶକୁ କମ୍ପିତ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବିଦାର୍ଣଣ କରିଅଛ;
 ତହିଁର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନର ପୁରତିକାର କର; କାରଣ ଗହା ଟଳ ଟଳ ହେଉଅଛି ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ବିଷୟ ଦେଖାଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଟଳମଳକାରିଣୀ ମଦିରା ପାନ କରାଇଅଛ ।
 ୪ ସତ୍ୟତା ପକ୍ଷରେ ପରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ
 ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ପତକା ଦେଇଅଛ । [ସେଲ]

* ୫୯:୧୩ ଯାକୁବ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ † ୫୯:୧୫ ସାଗ୍ରାତ୍ରି ରହିବେ । କିମ୍ବା ଅସନ୍ତୋଷ ହେବେ

୫ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପରିୟତମ ଉଦଧାର ପାଇବ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ପରିତ୍ରାଣ କର ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
 ୬ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ* କହିଅଛନ୍ତି; “ଆତ୍ମେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା;
 ଆତ୍ମେ ଶିଖିମକୁ ବିଭାଗ କରିବା ଓ ସୁକ୍ଳୋତ ଉପତ୍ୟକାକୁ ମାପିବା ।
 ୭ ଗିଳାୟଦ ଆତ୍ମର ଓ ମନଃଶି ଆତ୍ମର;
 ମଧ୍ୟ ଇଫ୍ଠରୟିମ ଆତ୍ମ ମସ୍ତକର ଆଶ୍ରୟ;
 ଯିହୁଦା ଆତ୍ମର ରାଜଦଣ୍ଡ ।
 ୮ ମୋୟାବ ଆତ୍ମର ପରକ୍ଷାଳନ-ପାତର;
 ଆତ୍ମେ ଇଦୋମ୍ ଉପରେ ଆପଣା ପାଦୁକା ପକାଇବା;
 ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟା, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ସକାଶୁ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ଵନି କର ।
 ୯ କିଏ ମୋତେ ଦୃଢ଼ ନଗରକୁ ଆଣିବ ?
 କିଏ ମୋତେ ଇଦୋମ୍ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଢ଼ାଇ ନେବ ?”
 ୧୦ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କି ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଦୂର କରି ନାହିଁ ?
 ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁକ ସୈନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗମନ କରୁ ନାହିଁ ।
 ୧୧ ବିପକ୍ଷ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁକ ସାହାୟ୍ୟ ଦାନ କର;
 କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ସାହାୟ୍ୟ ବୃଥା ।
 ୧୨ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁକ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ବୀରର କର୍ମ କରିବା;
 ଯେହେତୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁକ ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଦଳି ପକାଇବେ ।

୬୧

ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗରଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର କାକୂକ୍ତି ଶୁଣ;
 ମୋ' ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମନୋଯୋଗ କର ।
 ୨ ମୋ' ମନ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବା ବେଳେ ମୁଁ ପୃଥ୍ଵୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିବି;
 ମୋ'ଠାରୁ ଉଚ୍ଚତର ଶୈଳକୁ ମୋତେ ନେଇଯାଅ ।
 ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ରୟ ଓ
 ଶତରୁଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟ ହୋଇଅଛ ।
 ୪ ମୁଁ ସଦାକାଳ ତୁମ୍ଭ ତମ୍ଭରେ ବାସ କରିବି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷର ଉତ୍ତରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବି ।
 ୫ କାରଣ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମାନସବୁ ଶୁଣିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମର ଭୟକାରୀମାନଞ୍ଜୁକ ଅଧିକାର ଆତ୍ମକୁ ଦେଇଅଛ ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଞ୍ଜୁ ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ କରିବ;
 ଗଞ୍ଜ ବର୍ଷ ଅନେକ ପୁରୁଷାନ୍ତରମ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।
 ୭ ସେ ସଦାକାଳ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବେ;
 ଗଞ୍ଜ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ସତ୍ୟତା ପରସ୍ପର କର ।
 ୮ ତହିଁ ମୁଁ ସଦାକାଳ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି
 ଓ ଦିନକୁ ଦିନ ଆପଣା ମାନସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି ।

୬୨

ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁକ ସୁରକ୍ଷାରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଧୀନର ଗୀତି ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।
 ୧ ମୋହର ପରାଣ କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁକର ଅପେକ୍ଷା କରେ;
 ଗହାଞ୍ଜୁଠାରୁ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ ଆସେ ।
 ୨ କେବଳ ସେ ମୋହର ଶୈଳ ଓ ପରିତ୍ରାଣ;

* ୬୦:୬ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ କିମ୍ବା ପବିତ୍ରତାରେ

ସେ ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ; ମୁଁ ଅତିଶୟ ବିଚଳିତ ନୋହିବି ।
 ୩ ନିଜ ପଡ଼ିଥିବା କାନ୍ଥ ଓ ଚଳଚଳ ପ୍ରାଣର ତୁଲ୍ୟ
 ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ
 ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ କେତେ କାଳ ଲାଗିଥିବ ?
 ଧ ସେମାନେ କେବଳ ଗହୀର ଉଚ୍ଚ ପଦରୁ ଗହୀକୁ ନିପାତ କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ;
 ସେମାନେ ମୁଖରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି, ମାତର ଅନ୍ତରରେ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି । [ସେଲା]
 ୫ ହେ ମୋହର ପ୍ରାଣ, କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା କର;
 କାରଣ ଗହୀତ୍ଵଠାରୁ ମୋହର ପରତ୍ୟାଗୀ ଜନ୍ମେ ।
 ୬ କେବଳ ସେ ମୋହର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ;
 ସେ ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ; ମୁଁ ବିଚଳିତ ନୋହିବି ।
 ୭ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ ଓ ମୋହର ଗୌରବ
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଅଛି;
 ମୋ' ବଳର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ଆଶ୍ଵରୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଅଛି ।
 ୮ ହେ ଲୋକମାନେ, ସବୁବେଳେ ଗହୀତ୍ଵଠାରେ ନିର୍ଭର କର;
 ଗହୀତ୍ଵ କ୍ଷମ୍ଭରେ ମନର ସବୁ କଥା ଭାଙ୍ଗି କୁହ;
 ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ଵରୟ । [ସେଲା]
 ୯ ନିଶ୍ଚୟ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକେ ଅସାର ଓ ମାନ୍ୟ ଲୋକେ ମିଥ୍ୟା;
 ତୈଳରେ ସେମାନେ ଉପରକୁ ଉଠିବେ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସାରରୁ ଲଘୁ ।
 ୧୦ ଦୌରାତମୟରେ ନିର୍ଭର ରଖ ନାହିଁ ଓ ଅପହରଣରେ ଦର୍ପା ହୁଅ ନାହିଁ;
 ଧନ ବଢ଼ିଲେ ତହିଁରେ ମନ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୧୧ ପରମେଶ୍ଵର ଥରେ କହିଅଛନ୍ତି,
 ଆମ୍ଭେ ଦୁଇ ଥର ଏହା ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ,
 ପରାକ୍ରମୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟଇ ।
 ୧୨ ଆହୁରି, ହେ ପରଭୁ; ତୁମ୍ଭଠାରେ ଦୟା ଥାଏ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରତ୍ୟକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହୀର କର୍ମାନ୍ତୁସାରେ ଫଳ ଦେଉଅଛ ।

୨୩

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳତା
 ଦାଉଦଙ୍କର ଗୀତ, ସେ ଯିହୁଦା-ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ବେଳେ ରଚିତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର;
 ବ୍ୟାକୁଳରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବି;
 ଜଳଶୂନ୍ୟ ଶୁଷ୍କ ଓ ଶରୀରକର ଦେଶରେ
 ମୋ' ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ତୃଷ୍ଣିତ ହୁଏ ଓ ମୋ' ଶରୀର ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଲାଳସା
 କରେ ।
 ୨ ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମ ଓ ଗୌରବ ଦେଖିବା ପାଇଁ
 ମୁଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭ ପୂଜା ଚାହୁଁ ରହିଅଛି ।
 ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ;
 ମୋହର ଓଷ୍ଠାଧର ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବ ।
 ୪ ଏହିରୂପେ ମୁଁ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ତୁମ୍ଭର ଧ୍ୟାନବାଦ କରିବି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇବି;
 ୫ ଯେପରି ମେଦ ଓ ମଜ୍ଜାରେ, ସେପରି ମୋହର ପ୍ରାଣ ପରିତୃପ୍ତ ହେବ
 ଓ ମୋ' ମୁଖ ଆନନ୍ଦିତ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବ ।
 ୬ ମୁଁ ଶୟନା ଉପରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସମରଣ କରିବା ବେଳେ
 ରାତ୍ରିର ପରହରକୁ ପରହର ତୁମ୍ଭ ବିଷୟ ଧ୍ୟାନ କରେ ।
 ୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହାୟ ହୋଇଅଛ,

ଆଉ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷର ଛାୟାରେ ମୁଁ ଉଲ୍ଲାସ କରିବି ।
 ୮ ଫୋହର ପରାଣ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଲାଗିଥାଏ;
 ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଫୋଡେ ଧରି ରଖେ ।
 ୯ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଫୋ' ପରାଣାଶର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ପୃଥ୍ବୀର ଅଧଃସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ ।
 ୧୦ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗର ପରାକ୍ରମରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ;
 ସେମାନେ ଶୃଗାଳର ଖାଦ୍ୟ ହେବେ ।
 ୧୧ ମାତ୍ର ରାଜା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ;
 ଗହାଞ୍ଜଳ ନାମରେ ଶପଥକାରୀ ପରତେୟକ ଲୋକ ଦର୍ପ କରିବେ;
 କାରଣ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ରୁଦ୍ଧ ହେବ ।

୨୪

ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପରାଧୀନ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଫୋ' କାକୁଡ଼ିର ରବ ଶ୍ରବଣ କର;
 ଶତ୍ରୁ ଭୟରୁ ଫୋ' ଜୀବନ ରକ୍ଷା କର ।
 ୨ କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରରଣାନ୍ତୁ,
 ଅଧର୍ମାଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କ କଳହରୁ ଫୋଡେ ଲୁଗାଇ ରଖ;
 ୩ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ପରି ଆପଣା ଜିହ୍ଵା ଶାଣିତ କରିଅଛନ୍ତି
 ଧୂଳି ଆପଣାମାନଙ୍କ କଟୁବାକ୍ୟରୁପ ଡାର ଲକ୍ଷ୍ମଣ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଯେପରି ସିଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗୋପନରେ ନିକ୍ଷେପ କରି ପାରିବେ;
 ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଗହା ପୁତ୍ର ନିକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଓ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୪ ସେମାନେ କୁସଂକଳପରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଗୋପନରେ ଫାନ୍ଦ ପାତିବାକୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ* କିଏ ଦେଖିବ ?”
 ୫ ସେମାନେ ଅଧର୍ମ କଲ୍ପନା କରନ୍ତି;
 “ଆତ୍ମହାନୀନେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ କଲ୍ପନା ସିଦ୍ଧ କରିଅଛୁ” ବୋଲି ସେମାନେ କହନ୍ତି;
 ଆଉ, ପରତେୟକର ଆନ୍ତରିକ ଭାବ ଓ ହୃଦୟ ଗଭୀର ।
 ୬ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଡାର ନିକ୍ଷେପ କରିବେ;
 ସେଥିରେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଆହତ ହେବେ ।
 ୭ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ନିପାତିତ ହେବେ,
 ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜିହ୍ଵା ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ହେବ;
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୁଗ୍ଧ ହଲାଇବେ;
 ୮ ପୁଣି, ସକଳ ମନୁଷ୍ୟ ଭୟ କରିବେ,
 ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ମ ପରକାଶ କରିବେ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ କ୍ରିୟା ସୁବିବେଚନା କରିବେ ।
 ୧୦ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜଳର ଶରଣାଗତ ହେବ ।
 ପୁଣି, ସରଳାନ୍ତଃକରଣ ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ପରଶଂସା କରିବେ ।

୨୫

ପରଶଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗୀତ, ଦାଉଦଞ୍ଜଳର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ସିନ୍ଧୋନରେ ପରଶଂସା ତୁମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷା କରେ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନବ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ କରାଯିବ ।

* ୨୪:୫ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ

୨ ଆହେ, ପରାଧୀନ ଶରବଣକାରୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେ,
 ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ସକଳ ପରାଣା ଆସିବେ ।
 ୩ ଅପରାଧ ମୋ' ଉପରେ ପରବଳ ହୁଏ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱ ଅଧର୍ମ ମାର୍ଜନା କରିବ ।
 ୪ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭ ପରାତ୍ମଣରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କର ଓ ଆପଣା ନିକଟକୁ
 ଆସିବାକୁ ଦିଅ, ସେ ଲୋକ ଧନ୍ୟ;
 ଆତ୍ମହେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହର, ଅର୍ଥାତ୍,
 ତୁମ୍ଭ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଦରେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବା ।
 ୫ ହେ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱ ପରିତ୍ରଣର ପରମେଶ୍ୱର,
 ତୁମ୍ଭେ ଭୟାନକ କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମରେ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱକୁ ଉତ୍ତର ଦେବ;
 ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତନିବାସୀ ଓ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସମୁଦ୍ରବାସୀ
 ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଭୂମି ଅଟ ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେ ପରାକରମରେ କଟି ବାନ୍ଧୁ ସ୍ତ୍ରୀଶକ୍ତିରେ
 ପର୍ବତଗଣକୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଅ;
 ୭ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରସମୁଦ୍ର ଗର୍ଜନ, ତହିଁର ତରଙ୍ଗମାଳାର
 ଗର୍ଜନ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର କଳହ ଶାନ୍ତ କରିଥାଅ ।
 ୮ ଆହୁରି, ପରାନ୍ତଭାଗ-ନିବାସୀଗଣ ତୁମ୍ଭ ଚିହ୍ନ ଦେଖି ଭୀତ ହୁଅନ୍ତି;
 ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ଓ ପରାତଃକାଳର ଉଦ୍‌ଗମକୁ ଆନନ୍ଦମୟ କରିଥାଅ ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରି ତହିଁରେ ଜଳ ସେଚନ କରିଥାଅ,
 ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଅତିଶୟ ଧନାତ୍ମ୍ୟ କରିଥାଅ;
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନଦୀ ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା;
 ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀକୁ ପରସ୍ତୁତ କଳା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶସୟ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାଅ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ବହୁଳ ରୂପେ ଗହାର ଶିଆରରେ ଜଳ ସେଚନ କରିଥାଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ହିତସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ କରିଥାଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ବୃଷ୍ଟିରେ ଗହାକୁ କୋମଳ କରିଥାଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଅଞ୍ଜୁରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥାଅ;
 ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମତ୍ତଗଳ ଭାବରେ ବର୍ଷକୁ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଥାଅ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ପଥସବୁ ପୁଷ୍ଟିତ କ୍ଷରଣ କରେ ।
 ୧୨ ଗହା ପରାନ୍ତରସ୍ଥ ଚରାସ୍ଥାନ ଉପରେ କ୍ଷରଣ ଓ
 ଗିରିଗଣ ଆନନ୍ଦରୂପ କଟିବନ୍ଧନ ପାଆନ୍ତି ।
 ୧୩ ଚରାସ୍ଥାନସବୁ ମେଷପଲରେ ଭୃଷିତ ହୁଅନ୍ତି;
 ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ୟକାସକଳ ଶସୟରେ ଆରକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଜୟଧ୍ୱନି କରନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗାନ କରନ୍ତି ।

୬୬

ପରଶଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ଗୀତ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗାନାର୍ଥକ ଗୀତ ।

୧ ହେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୱନି କର ।
 ୨ ଗହାତ୍ମକ ନାମର ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କର;
 ଗହାତ୍ମକ ପରଶଂସାକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କର ।
 ୩ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମ୍ଭ କର୍ମସକଳ କିପରି ଭୟତ୍ୱକର !
 ତୁମ୍ଭ ପରାକରମର ମହତତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣ ଆପେ ତୁମ୍ଭର ବଶୀଭୂତ ହେବେ ।”
 ୪ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରଶାମ କରିବେ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବେ;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।

୫ ଆସ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ କ୍ରିୟାସକଳ ଦେଖ;
ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା କ୍ରିୟାରେ ସେ ଭୟଞ୍ଜକର ଅଟନ୍ତି ।
୬ ସେ ସମୁଦରକୁ ଶୁଷ୍କକରୁଣି କଲେ;
ଲୋକମାନେ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ପାଦରେ ଗମନ କଲେ;
ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳରେ ଆନନ୍ଦ କଲୁ ।
୭ ସେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ଅନନ୍ତକାଳ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵପ୍ତ କରନ୍ତି;
ଗହାଞ୍ଜଳ ଚକ୍ଷୁ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ;
ବିଦଗୋହୀମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ଭୟନତ ନ କରନ୍ତୁ । [ସେଲା]
୮ ହେ ଜନଗୁଣ୍ଡ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକର ଧନ୍ୟବାଦ କର
ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ପରଶଂସାର ଧ୍ଵନି ଶୁଣାଅ;
୯ ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୁରାଣକୁ ଜୀବନ୍ଦଶାରେ ରଖନ୍ତି
ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଚରଣକୁ ବିଚଳିତ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
୧୦ କାରଣ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଅଛ;
ରୂପା ପରଖିଲା ପରି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ପରଖିଅଛ ।
୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଜାଲରେ ପକାଇଅଛ,
ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ କଟିଦେଶରେ ଭାଗୀ ବୋଧ ଥୋଇଅଛ ।
୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ମସୃତକ ଉପରେ ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଚଢ଼ିବାକୁ ଦେଇଅଛ;
ଆତ୍ମେମାନେ ଅଗ୍ନି ଓ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲୁ;
ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଧନାତ୍ମ୍ୟ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଆଣିଅଛ ।
୧୩ ମୁଁ ହୋମବଳି ନେଇ ତୁମ୍ଭେ ଗୃହକୁ ଆସିବି,
ମୁଁ ସଞ୍ଜକଟରେ ଥିଲା ବେଳେ
୧୪ ମୋ' ଓଷଧୀଧର ଯାହା ଉଚ୍ଚରଣ କରିଅଛି ଓ
ମୋ' ମୁଖ ଯାହା କହିଅଛି,
ମୋହର ସେହିସବୁ ମାନତ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି ।
୧୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମେଷରୂପ ଧୂପ ସହିତ
ହୃଷ୍ୟପୁଷ୍ୟ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି;
ମୁଁ ଛାଗ ସଞ୍ଜେ ବୃଷ ବଳିଦାନ କରିବି । [ସେଲା]
୧୬ ହେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଭୟକାରୀ ସମସତେ, ଆସ ଶୁଣ,
ଆଉ ସେ ଆତ୍ମ ପୁରାଣ ପାଇଁ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।
୧୭ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖରେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ତାଳିଲି
ଓ ମୋ' ଜିହ୍ଵା ଦୁପ୍ପାଗ ସେ ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ।
୧୮ ଯଦି ମୁଁ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମକୁ ଆଦର କରେ,
ତେବେ ପରଭୁ ମୋ' କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ;
୧୯ ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ' କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି,
ସେ ମୋ' ପୁରାଣର ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି ।
୨୦ ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ,
ସେ ମୋହର ପୁରାଣ କଥା
ମୋ'ଠାରୁ ଆପଣା ଦୟା ଦୂର କରି ନାହାନ୍ତି ।

୨୭

ଧନ୍ୟବାଦର ଗୀତ
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗରଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଗାନାର୍ଥକ ଗୀତ ।

୧ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ
ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା ମୁଖ ପୂର୍ବଦିଗ କରନ୍ତୁ । [ସେଲା]
୨ ତହିଁରେ ପୃଥ୍ଵୀରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ଓ

ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଜଣାଯିବ ।
 ୩ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଗୋଷ୍ଠୀୟଗଣ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ;
 ଯାବତାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ ।
 ଧ ଦେଶାୟମାନେ ଆହ୍ଲାଦିତ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ଆନନ୍ଦ ସକାଶୁ ଗାନ କରନ୍ତୁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀୟବର୍ଗର ବିଚାର କରିବ
 ଓ ପୃଥ୍ଵୀରେ ଦେଶାୟମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବ । [ସେଲା]
 ୫ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ;
 ଯାବତାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ ।
 ୬ ପୃଥ୍ଵୀ ନିଜ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି;
 ପରମେଶ୍ଵର, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କରିବେ ।
 ୭ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କରିବେ;
 ପୁଣି, ପୃଥ୍ଵୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଗହାଣ୍ଡକୁ ଭୟ କରିବେ ।

୬୮

ଜାତୀୟ ବିଜୟ ସଂଗୀତ

ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିର୍ମଳତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗାନାର୍ଥକ ଗୀତ ।

୧ ପରମେଶ୍ଵର ଉଠନ୍ତୁ, ଗହାଣ୍ଡକ ଶତରୁଗଣ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ;
 ଗହାଣ୍ଡକ ଘୃଣାକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଣ୍ଡକ ସାକ୍ଷାତରୁ ପଲ୍ଲଭନ୍ତୁ ।
 ୨ ଯେପରି ଧୂମ ଗଳିତ ହୁଏ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳାଅ;
 ଯେପରି ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ମହମ ତରଳି ଯାଏ,
 ସେହିପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୩ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉନ୍ତୁ; ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭଲ୍ଲସ
 କରନ୍ତୁ;
 ହଁ, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ପରଫୁଲ୍ଲ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ଧ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର, ଗହାଣ୍ଡକ ନାମରେ ପରଶଂସା ଗାନ କର;
 ଯେ ବାହନରେ ମରୁଭୂମି ଦେଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଗହାଣ୍ଡକ ପାଇଁ ରାଜପଥ ପରସ୍ତୁତ କର;
 ଗହାଣ୍ଡକ ନାମ ସଦାପରଭୁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଣ୍ଡକ ସାକ୍ଷାତରେ ଭଲ୍ଲସ କର ।
 ୫ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପବିତ୍ର ବାସସ୍ଥାନରେ
 ପିତୃଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା* ଅଟନ୍ତି ।
 ୬ ପରମେଶ୍ଵର ସଂଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କୁ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵାଧୀନ କରନ୍ତି;
 ସେ ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ବାହାର କରି କୁଶଳରେ ରଖନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଶୁଷ୍କଭୂମିରେ ବାସ କରନ୍ତି ।
 ୭ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯିବା ବେଳେ,
 ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣୀତ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରିବା ବେଳେ, [ସେଲା]
 ୮ ପୃଥ୍ଵୀ କମ୍ପିଲା,
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ବୃଷ୍ଟିପାତ କଲା;
 ସେହି ସାନୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କମ୍ପିଲା ।
 ୯ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ପରତୁର ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇଲ,
 ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକାର କଲିନ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସୁସ୍ଥର କଲ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ସମାଜ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ;
 ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମତ୍ତଗଳ ଭାବରେ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆୟୋଜନ କଲ ।
 ୧୧ ପରଭୁ ବାକ୍ୟ ପରଦାନ କରନ୍ତି;
 ଶୁଭବର୍ତ୍ତୀ ପରଗ୍ଠିକା ସତ୍ତ୍ଵାଗଣ ମହାବାହିନୀ ଅଟନ୍ତି ।
 ୧୨ ସୈନ୍ୟଗଣରେଣାର ରାଜାଗଣ ପଲ୍ଲୟନ କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ପଲ୍ଲୟନ କରନ୍ତି;

* ୬୮:୫ ସୁରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ବିଚାରକର୍ତ୍ତା

ପୁଣି, ଗୃହସୂତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱା ଲୁଚଦରବନ୍ଧୁ ବିଭାଗ କରେ ।
 ୧୩ ଯେଉଁ କପୋତର ହରିତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ମଣ୍ଡିତ ତେଣା,
 ଗହୀର ରୌପ୍ୟ-ମଣ୍ଡିତ ପରସବୁ ପରି
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମେଷଶାଳା ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କରିବ ?
 ୧୪ ସଲମୋନରେ ହିମପାତ ବେଳେ ଯେପରି,
 ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଦେଶରେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲା ବେଳେ ସେପରି ହେଲା ।
 ୧୫ ବାଶନର ପର୍ବତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତ;
 ବାଶନର ପର୍ବତ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ।
 ୧୬ ହେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତଗଣ, ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପର୍ବତ ବାଞ୍ଛା କରିଅଛନ୍ତି,
 ତହିଁ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି କୁଟିଳ ଦୃଷ୍ଟି କରୁଅଛ ?
 ଅବଶ୍ୟ ସଦାପରତୁ ତହିଁରେ ସଦାକାଳ ବାସ କରିବେ ।
 ୧୭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ରଥ ଅୟୁତ ଅୟୁତ ଓ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ;
 ଯେପରି ପୂର୍ବେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ସଥାନ ସାନୟରେ, ସେପରି ସେସବୁର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।
 ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରେ ଆରୋହଣ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀସ୍ଥାନକୁ
 ନେଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ,
 ହଁ, ଯେପରି ସଦାପରତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ।
 ୧୯ ଯେଉଁ ପୂର୍ବେ ଦିନକୁ ଦିନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭାର ବହନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉଅଛୁ;
 ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ । [ସେଲା]
 ୨୦ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଦ୍ୟାନସାଧକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି;
 ଓ ମୁତୁୟରୁ ରକ୍ଷା ଯିହୋବାଃ ପୂର୍ବୁତ୍ତକର ଅଧାନ ।
 ୨୧ ମାତର ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ
 ଓ ଯେଉଁ ଜନ ନିଜ ଅପରାଧରେ ଅଗ୍ରସର, ଗହୀର କେଶୟୁକ୍ତ କପାଳ ବିନ୍ଧୁ ପକାଇବେ ।
 ୨୨ ପୂର୍ବେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେ ବାଶନରୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା,
 ଆତ୍ମେ ସମୁଦ୍ରର ଗଭୀର ସଥଳରୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା;
 ୨୩ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଚରଣ ବୁଡ଼ାଇବ,
 ତୁମ୍ଭେ କୁକୁରଗଣର ଜିହ୍ୱା ତୁମ୍ଭେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଂଶ ପାଇବ ।”
 ୨୪ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ଗତି,
 ଅର୍ଥାତ୍, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆତ୍ମ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମ ରାଜାଙ୍କ ଗତି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।
 ୨୫ ଦାରାବାହ୍ୟବାଦିନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗାୟକମାନେ ଆଗେ ଆଗେ,
 ବାହ୍ୟକରମାନେ ପଛେ ପଛେ ଗମନ କଲେ ।
 ୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜନ-ସମାଗମ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର,
 ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ନିର୍ଦ୍ଦରୁ ଜାତ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରତୁଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ୨୭ କନିଷ୍ଠ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା,
 ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକଦଳ,
 ସବୁଲୁନର ଅଧିପତିମାନେ, ନପ୍ତାଲିର ଅଧିପତିମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।
 ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭେ ବଳର ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି;
 ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ପରାକ୍ରମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରକାଶ କର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଅତୀତରେ
 ପରକାଶ କରିଅଛ ।
 ୨୯ ଯିରୁଶାଲମସ୍ତକ ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ଦିର ସକାଶୁ
 ରାଜାଗଣ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଦର୍ଶନା ଆଣିବେ ।
 ୩୦ ନଳବନସ୍ତକ ବନ୍ଧୁ ପଶୁକୁ, ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁପ
 ଗୋବତ୍ସଗଣ ସହିତ ବୃକ୍ଷସମୂହକୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରି
 ରୌପ୍ୟଖଣ୍ଡସବୁ ପଦ ତଳେ ଦଳି ପକାଅ;
 ସେ ଯୁଦ୍ଧପରିୟ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୩୧ ମିସର ଦେଶରୁ ଅଧିପତିମାନେ ଆସିବେ;
 କୃଷ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ପୂର୍ବେ ହସ୍ତ ପରସାରିବାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ହେବ ।
 ୩୨ ହେ ପୃଥ୍ଵୀବାସୀ ଗଜୟସମୂହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର;
 ପୂର୍ବତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କର; [ସେଲା]
 ୩୩ ଯେ ଆଦିକାଳୀନ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, ଗହାତ୍ଵକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର;
 ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ରବ, ବିକ୍ରମପୂର୍ଣ୍ଣ ରବ ଉଚ୍ଚରଣ କରନ୍ତି ।
 ୩୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ପରାକ୍ରମ କାର୍ତ୍ତନ କର;
 ଗହାତ୍ଵକ ମହିମା ଇସ୍ଵରାଂଶ ଉପରେ ଓ
 ଗହାତ୍ଵକ ପରାକ୍ରମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ରହିଅଛି ।
 ୩୫ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଧାମରେ ଭୟତ୍ଵକ ଅଟ;
 ଇସ୍ଵରାଂଶର ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳ ଓ ପରାକ୍ରମ ଦିଅନ୍ତି ।
 ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ ହେଉନତୁ ।

୬୯

ସାହାୟ ଯାଇଁ ଆତ୍ମର ନିବେଦନ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିର୍ମଳତେ ଶୋଶନୀୟ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦାଉଦତ୍ଵକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କର;
 କାରଣ ମୋ' ବେକ* ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳଗଣି ଆସିଅଛି ।
 ୨ ମୁଁ ଗଭୀର ପତକରେ ବୁଡ଼ି ଯାଉଅଛି, ମୋହର ଛିଡ଼ା ହେବାର ସ୍ଵପ୍ନ ନାହିଁ;
 ମୁଁ ଗଭୀର ଜଳଗଣିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ପ୍ଳାବନ ମୋ' ଉପର ଦେଇ ଯାଉଅଛି ।
 ୩ ମୁଁ ତାକୁ ତାକୁ କଲନ୍ତ ହୁଏ; ମୋହର କଣ୍ଠ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି;
 ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକର ଅପେକ୍ଷା କରୁ କରୁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ନିସ୍ଵତେଜ ହୁଏ ।
 ୪ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କରିବା ଲୋକେ ମୋ' ମସ୍ତକର କେଶଠାରୁ ଅନେକ;
 ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟାୟରେ ମୋହର ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ମୋତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ
 ବଳବାନ;
 ତେଣୁ ମୁଁ ଯାହା ଅପହରଣ କଲି ନାହିଁ, ଗହା ଫେରାଇ ଦେଲି ।
 ୫ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମୂର୍ତ୍ତି ଜାଣୁଅଛ;
 ଆଉ, ମୋହର ପାପସବୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ନୁହେଁ ।
 ୬ ହେ ପୂର୍ବ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବ, ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ମୋ' ଦେଇ ଲଜ୍ଜିତ ନ
 ହେଉନତୁ;
 ହେ ଇସ୍ଵରାଂଶର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀମାନେ ମୋ' ଦେଇ ଅପମାନିତ ନ ହେଉନତୁ ।
 ୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭ ସକାଶୁ ମୁଁ ନିନ୍ଦା ସହ୍ୟ କରିଅଛି ।
 ଲଜ୍ଜା ମୋ' ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଅଛି ।
 ୮ ମୁଁ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃଗଣ ପୂର୍ବେ ଅଜଣା ଓ
 ମାତୃସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ବେ ବିଦେଶୀ ହୋଇଅଛି ।
 ୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭ ଗୃହବିଷୟକ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ।
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିନ୍ଦା ମୋ' ଉପରେ ପଡ଼ିଅଛି ।
 ୧୦ ମୁଁ ଘୋର କଲେ ଓ ଉପବାସ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ପରାଣକୁ କଲେଶ ଦେଲେ,
 ଗହା ମୋ' ନିନ୍ଦାର ବିଷୟ ହେଲା ।
 ୧୧ ମୁଁ ଚଟବସତ୍ଵକୁ ଆପଣାର ପରିଧେୟ କଲେ,
 ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରବାଦ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେଲି ।
 ୧୨ ନଗର-ଦ୍ଵାରରେ ବସିବା ଲୋକମାନେ ମୋ' ବିଷୟରେ ଗଲ୍ପ କରନ୍ତି
 ଓ ମୁଁ ମତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୀତ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୩ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୂର୍ବ, ଗ୍ରାହ୍ୟ ସମୟରେ ମୋହର ପରାଧୀନ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି;

* ୬୯:୧ ବେକ କିମ୍ବା ପରାଣ

ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଦୟାର ବାହୁଲ୍ୟରେ, ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣର ସତ୍ୟଗନ୍ତୁସାରେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।

୧୪ ପଞ୍ଚକରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ଓ ମୋତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ମୁଁ ଆପଣା ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଗଭୀର ଜଳଗଣିରୁ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

୧୫ ଜଳପଲବନ ମୋତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ନ କରୁ, କିଅବା ଗଭୀର ଜଳ ମୋତେ ଗ୍ରାସ ନ କରୁ; ପୁଣି, ଗର୍ଭତ ମୋ' ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ବନ୍ଦ ନ କରୁ ।

୧୬ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଉତ୍ତମ; ତୁମ୍ଭେ କୃପାର ବାହୁଲ୍ୟଗନ୍ତୁସାରେ ମୋ' ପୁରତି ଫେର । ୧୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଦାସଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଅ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ସଞ୍ଜକଟରେ ଅଛି; ଶୀଘ୍ର ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।

୧୮ ମୋ' ପ୍ରାଣର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କର; ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣ ସକାଶୁ ମୋତେ ମୂଲ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ କର । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ନିନ୍ଦା ଓ ମୋହର ଲଜଜା ଓ ମୋହର ଅପମାନ ଜାଣୁଅଛ; ମୋହର ବିପକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ।

୨୦ ନିନ୍ଦା ମୋହର ହୃଦୟ ଭଗ୍ନ କରିଅଛି ଓ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି; ପୁଣି, କେହି ଦୟା କରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି, ମାତ୍ର କେହି ନ ଥିଲା ଓ ସାନ୍ତତ୍ଵନାକାରୀମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା କଲି, ମାତ୍ର କାହାକୁ ପାଇଲି ନାହିଁ ।

୨୧ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ବିଷମୟ ଦରବୟ ଦେଲେ ଓ ମୋହର ତୃଷ୍ଣା ସମୟରେ ପାନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅମ୍ଳରସ ଦେଲେ ।

୨୨ ସେମାନଙ୍କ ମେଜ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଫାନ୍ଦ ସଞ୍ଚରୁପ ଓ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଥିବା ବେଳେ ଗହା ସେମାନଙ୍କର ଫାଶ ସଞ୍ଚରୁପ ହେଉ । ୨୩ ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖି ନ ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କ କଟିଦେଶକୁ ନିତୟ କମ୍ପପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।

୨୪ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଭାଳି ଦିଅ ଓ ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୋଧର ପୁରତଣ୍ଡଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରୁ ।

୨୫ ସେମାନଙ୍କର ବସତି-ସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ହେଉ; ସେମାନଙ୍କ ତମ୍ବୁରେ କେହି ବାସ ନ କରୁ । ୨୬ କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରହାରିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ଗତୁନା କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ।

୨୭ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧରେ ଅପରାଧ ଯୋଗ କର ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକତାର ଅଂଶୀ ନ ହେଉନ୍ତୁ ।

୨୮ ଜୀବନ-ପୁସ୍ତକରୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲୁପ୍ତ ହେଉ ଓ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଲେଖା ନ ଯାଉ ।

୨୯ ମାତ୍ର ମୁଁ ଦୁଃଖୀ ଓ ଶୋକାଳୁଳ ଅଟେ; ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣ ମୋତେ ଉତ୍ତରେ ସ୍ଥାପନ କରୁ ।

୩୦ ମୁଁ ଗାତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମର ପୁରଣା କରାବି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଗହାଙ୍କର ଗୌରବ କରିବି ।

୩୧ ପୁଣି, ଗହା ଗୋରୁ ଅବା ଶୁଙ୍ଘ ଓ ଖୁରାୟୁକ୍ତ ବୃଷ ଅପେକ୍ଷା ସଦାପୁରତ୍ଵଙ୍କର ତୁଷ୍ଟିକର ହେବ ।

୩୨ ନମ୍ବର ଲୋକମାନେ ଗହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ଅଛନ୍ତି; ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ସଜୀବ ହେଉ ।

୩୩ କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଦାନହୀନମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଆପଣା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୪ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ,

ସମୁଦର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସକଳ ଜଞ୍ଜନ ଗହାଞ୍ଜଳ ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ ।
 ୩୫ କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ସିନ୍ଧୋନକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ ଓ ଯିହୁଦାର ନଗରସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ;
 ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରି ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ ।
 ୩୬ ଆହୁରି, ଗହାଞ୍ଜଳ ଦାସମାନଙ୍କ ବଂଶ ଗହା ଭୋଗ କରିବେ;
 ଆଉ, ଗହାଞ୍ଜଳ ନାମର ସ୍ଵନେହକାରୀଗଣ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ ।

୭୦

ସାହାୟ ଯାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ଗୀତ; ସ୍ଵରଗୋପାୟ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ସତ୍ପ୍ରଭୁ ହୁଅ;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସତ୍ପ୍ରଭୁ ହୁଅ ।
 ୨ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଅନ୍ଵେଷଣକାରୀମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ହତଶ ହେଉନ୍ତୁ;
 ମୋ' କ୍ଷତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପଛକୁ ଫେରି ଯାଇ ଅପମାନିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୩ ଯେଉଁମାନେ “ହଁ, ହଁ” ବୋଲି କହନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଲଜ୍ଜା ସକାଶୁ ଫେରି ଯାଉନ୍ତୁ ।
 ୪ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ଵେଷଣ କରନ୍ତି, ସେସମୟେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଭଲ୍ଲସିତ ଓ ଆନନ୍ଦିତ
 ହେଉନ୍ତୁ;
 ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣକୁ ସ୍ଵନେହ କରନ୍ତି,
 “ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵର ମହିମାନ୍ଵିତ ହେଉନ୍ତୁ” ବୋଲି ନିରନ୍ତର କହୁନ୍ତୁ,
 ୫ ମାତର ମୁଁ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନ;
 ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ' ପକ୍ଷରେ ସତ୍ପ୍ରଭୁ ହୁଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହାୟ ଓ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଅଟ;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ ।

୭୧

ଜଣେ ବୃଦ୍ଧର ପ୍ରାର୍ଥନା
 ୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନେଇଅଛି;
 ମୋତେ କେବେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମଗୁଣରେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରି ରକ୍ଷା କର;
 ମୋ' ପୁତ୍ର ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେରି ମୋତେ ତ୍ରାଣ କର ।
 ୩ ଯେଉଁଠାକୁ ମୁଁ ନିତ୍ୟ ଯାଇପାରେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁତ୍ର ସେରୂପ ବସତିର ଶୈଳ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୁଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଶୈଳ ଓ ମୋହର ଦୁର୍ଗ ।
 ୪ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ହସତରୁ
 ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକ ହସତରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।
 ୫ କାରଣ ହେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋହର ଭରସା;
 ମୋ' ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିଶ୍ଵାସଭୂମି ।
 ୬ ଗର୍ଭରୁ ତୁମ୍ଭେ ଉପରେ ମୋହର ଭାର ଅଛି;
 ମାତର ଉଦରରୁ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋତେ ନେଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ନିତ୍ୟ ମୋହର ପରଶଂସା ହେବ ।
 ୭ ମୁଁ ଅନେକଞ୍ଜଳ ପୁତ୍ର ଆଶ୍ରୟ୍ୟ ବିଷୟ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ;
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦୃଢ଼ ଆଶ୍ରୟ ।
 ୮ ମୋହର ମୁଖ ତୁମ୍ଭେ ପରଶଂସାରେ ଓ
 ସାରାଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।
 ୯ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କର ନାହିଁ;
 ମୋହର ବଳ କ୍ଷୀଣ ହେବା ସମୟରେ ମୋତେ ଛାଡ଼ ନାହିଁ ।

୧୦ କାରଣ ମୋହର ଶତରୁଗଣ ମୋ' ବିଷୟରେ କଥା କହନ୍ତି
 ଓ ମୋ' ପୁରାଣ ପାଇଁ ଜଗିବା ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣା କରି କହନ୍ତି ଯେ,
 ୧୧ “ପରମେଶ୍ଵର ଗହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ପଛ
 ପଛ ଗୋଡ଼ାଇ ଗହାକୁ ଧର; କାରଣ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ।”
 ୧୨ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ;
 ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସତ୍ପ୍ରସର ହୁଅ ।
 ୧୩ ମୋ' ପୁରାଣର ବିପକ୍ଷମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ;
 ଯେଉଁମାନେ ମୋହର କ୍ଷତି ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିନ୍ଦା ଓ ଅପମାନରେ ଆଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୪ ମାତ୍ର ମୁଁ ନିରନ୍ତର ଭରସା କରିବି,
 ପୁଣି, ଆହୁରି ଆହୁରି ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବି ।
 ୧୫ ମୋହର ମୁଖ ସାରାଦିନ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ଓ
 ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବ;
 କାରଣ ମୁଁ ତହିଁର ସଂଖ୍ୟା ଜାଣେ ନାହିଁ ।
 ୧୬ ମୁଁ ପରଭ୍ରୃ ସଦାପରଭ୍ରୃକ ପରାକ୍ରମର ସକଳ କ୍ରିୟା ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି ।
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର, କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।
 ୧୭ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବାଲ୍ୟକାଳଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସୁଅଛ;
 ପୁଣି, ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟାସବୁ ପରଗ୍ର କରିଅଛି ।
 ୧୮ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଆସନ୍ତ ପିଢ଼ି ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ବାହୁବଳ,
 ପରତ୍ୟକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ ଲୋକତ୍ଵ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ପରାକ୍ରମ ପରଗ୍ର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
 ବୃନ୍ଦା ଓ ପକ୍ଷ୍ମକେଶ ହେବା ସମୟରେ ହେଁ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।
 ୧୯ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମହତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସାଧନ କରିଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ,
 ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ଅତି ଉଚ୍ଚ; ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କିଏ ଅଛି ?
 ୨୦ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକୁ ଅନେକ ଓ ଦାରୁଣ କ୍ଲେଶ ଦେଖାଇଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ,
 ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକୁ ପୁନର୍ବାର ସଜୀବ କରିବ
 ଓ ପୃଥ୍ଵୀର ଗର୍ଭର ସ୍ଵାଧୀନରୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇ ଆଣିବ ।
 ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମହତତ୍ଵ ବଢ଼ାଅ ଓ
 ଫେରି ମୋତେ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଦିଅ ।
 ୨୨ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ନେବଳ ଯନ୍ତ୍ରରେ, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର,
 ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟଗର ପରଶଂସା କରିବି;
 ହେ ଇସ୍ଵର ଏଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ,
 ମୁଁ ଗାଣା ଯନ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୨୩ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବା ବେଳେ ମୋହର ଓଷ୍ଠାଧର
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ ମୋହର ପୁରାଣ ଅତିଶୟ ଆହ୍ଲାଦ କରିବ ।
 ୨୪ ମୋହର ଜିହ୍ଵା ମଧ୍ୟ ସାରାଦିନ ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମ ବିଷୟ କହିବ;
 କାରଣ ମୋହର ଅନିଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟାକାରୀମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ହତଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୭୨

ରାଜାତ୍ଵ ପାଇଁ ପୁରୀନ
 ଶଲୋମନତ୍ଵକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ରାଜାତ୍ଵକୁ ତୁମ୍ଭର ଶାସନ
 ଓ ରାଜପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କର ।
 ୨ ସେ ଧର୍ମରେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନତ୍ଵକର ଓ
 ନ୍ୟାୟରେ ତୁମ୍ଭ ଦୁଃଖୀ ଲୋକତ୍ଵକର ବିଗ୍ର କରିବେ ।
 ୩ ଧର୍ମ ଦ୍ଵାରା ପର୍ବତଗଣ ଓ
 ଉପପର୍ବତଗଣ ଲୋକମାନତ୍ଵକର ଶାନ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ ।

୪ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ,
 ସେ ଦାନହୀନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ
 ଓ ଉପଦରବକାରୀକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବେ ।
 ୫ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିବାଯାଏ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ
 ଲୋକମାନେ ତୁମଭଙ୍ଗକୁ ଭୟ କରିବେ ।
 ୬ କଟାଘାସରେ ବୃଷଟି ତୁଲ୍ୟ ଓ
 ଭୃମି-ସେଚନକାରୀ ଜଳଧାରା ତୁଲ୍ୟ ସେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ ।
 ୭ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ସମୟରେ ଧାର୍ମିକମାନେ* ବର୍ଦ୍ଧିତା ଶୁଣୁ ହେବେ;
 ପୁଣି, ଚନ୍ଦ୍ର ଲୁପ୍ତ ନେହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରତୁର ଶାନ୍ତି ହେବ ।
 ୮ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକ ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ
 ନଦୀଠାରୁ ପୃଥ୍ବୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତୁ କରିବେ ।
 ୯ ମରୁଭୂମି-ନିବାସୀ ଲୋକମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ସମୟରେ ନତ ହେବେ
 ଓ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଶତରୁଗଣ ଧୂଳି ଗୁଡ଼ିବେ ।
 ୧୦ ତର୍ଣ୍ଣାଶର ଓ ଦୁପ୍ରାପସମୂହର ରାଜାଗଣ ଦର୍ଶନା ଆଣିବେ;
 ଶିବାର ଓ ସବାର ରାଜାଗଣ ଭେଦୀ ଦାନ କରିବେ ।
 ୧୧ ହଁ, ସବୁ ରାଜାମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଛାମୁରେ ପରଶାମ କରିବେ;
 ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳର ସେବା କରିବେ ।
 ୧୨ କାରଣ ସେ ଆର୍ତ୍ତନାଦକାରୀ ଦାନହୀନକୁ ଓ
 ଅସହାୟ ଦରିଦ୍ରକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।
 ୧୩ ସେ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନ ପୁରତି ଦୟା କରିବେ
 ଓ ସେ ଦାନହୀନମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।
 ୧୪ ସେ ଉପଦରବ ଓ ଦୌରାତମ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ମୁକ୍ତ କରିବେ;
 ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ† ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେବ ।
 ୧୫ ଆଉ, ସେମାନେ ଜୀବିତ ରହିବେ ଓ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଶିବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦତ୍ତ ହେବ;
 ଲୋକମାନେ ନିରନ୍ତର ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।
 ସେମାନେ ସାରାଦିନ ଗହାଙ୍ଗୁଳର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବେ ।
 ୧୬ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ବତଗଣର ଶିଖରରେ ପରତୁର ଶସ୍ୟ ହେବ;
 ତହିଁର ଫଳ ଲିବାନୋନ ତୁଲ୍ୟ ହଲିବ;
 ପୁଣି, ନଗରବାସୀମାନେ ପୃଥ୍ବୀର ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧିତା ଶୁଣୁ ହେବେ ।
 ୧୭ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ନାମ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବ;
 ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ନାମ ସତେଜ ରହିବ;
 ଆଉ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ;
 ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଲୋକେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଧନ୍ୟ କରନ୍ତୁ କରିବେ ।
 ୧୮ ସଦାପରତ୍ନ ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ୱାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ ହେଉନତୁ,
 କେବଳ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି;
 ୧୯ ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ନାମ ଅନନ୍ତକାଳ ଧନ୍ୟ ହେଉ
 ଓ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଗୌରବରେ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ।
 ଆମେନ୍, ଆମେନ୍ ।
 ୨୦ ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାସକଳ ସମାପ୍ତ ।

୭୩
 ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ

୭୩:୧-୮୯:୫୨
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ବିଚାର
 ଆସଫର ଗୀତ ।

* ୭୨:୭ ଧାର୍ମିକମାନେ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକତା † ୭୨:୧୪ ଜୀବନ ରକ୍ତ

୧ ପରମେଶ୍ଵର ଇସ୍ଵାଏଲ ପରତି,
ନିର୍ମଳାନ୍ତଃକରଣ ଲୋକତ୍ଵକ ପରତି ନିଶ୍ଚୟ ମତ୍ଵଗଳ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଅଟନ୍ତି ।
୨ ମାତ୍ଵର ମୋହର ଚରଣ ପରାୟ ଟଳିଗଲା;
ମୋହର ପାଦବିକ୍ଷେପ ପରାୟ ଖସିଗଲା ।
୩ କାରଣ ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟମାନତ୍ଵକର ସମୂହର ଦେଖି
ଦାମ୍ଭିକମାନତ୍ଵକ ପରତି ଈର୍ଷାନୁପ୍ରିତ ହେଲି ।
୪ ଯେହେତୁ ସେମାନତ୍ଵକ ମରଣରେ କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନାହିଁ;
ମାତ୍ଵର ସେମାନତ୍ଵକ ବଳ ଦୃଢ଼ ଥାଏ ।
୫ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକତ୍ଵକ ପରି କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ;
କିଅବା ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍ଵକ ପରି ସେମାନେ ଆତ୍ମାତ ପରାୟତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
୬ ଏହେତୁ ଅହତ୍ଵକାର ସେମାନତ୍ଵକ ଗଲାର ହାର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୁଏ;
ଦୌରାତମ୍ଭୟ ବସତର ପରି ସେମାନତ୍ଵକୁ ଆରହାଦନ କରେ ।
୭ ମେଦରେ ସେମାନତ୍ଵକ ଚକ୍ଷୁ ବାହାରି ଉଠେ;
ମନର ବାଞ୍ଛା ଅପେକ୍ଷା ସେମାନେ ଅଧିକ ପରାୟତ ହୁଅନ୍ତି ।
୮ ସେମାନେ ଟାହୁଲି କରନ୍ତି ଓ ଦୁଷ୍ଟଗରେ ଦୌରାତମ୍ଭୟ ଉତ୍ତରଣ କରନ୍ତି;
ସେମାନେ ଦମ୍ଭ କଥା କହନ୍ତି ।
୯ ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ରଖିଅଛନ୍ତି
ଓ ସେମାନତ୍ଵକ ଜିହ୍ଵା ପୃଥ୍ଵୀରେ ଭ୍ରମଣ କରେ ।
୧୦ ଏହେତୁ ଗହାର ଲୋକମାନେ ସେଆଡ଼େ ଫେରନ୍ତି;
ପୁଣି, ପୂର୍ଣ୍ଣା ପାନପାତ୍ଵର ଜଳସବୁ ସେମାନତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ନିଗିଡ଼ାଯାଏ ।
୧୧ ଆଉ, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ଵର କିପରି ଜାଣିବେ ?”
ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଵତ୍ଵକର କି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ?
୧୨ ଦେଖ, ଏମାନେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ;
ପୁଣି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଥାଇ ଧନ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ।
୧୩ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ଶୁଚି କରିଅଛି
ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷଗରେ ଆପଣା ହସତ ପରକ୍ଷାଳନ କରିଅଛି;
୧୪ କାରଣ ମୁଁ ଦିନସାରା ଆତ୍ମାତ ଓ
ପରତି ପରତାତ ଶାସ୍ତି ପରାୟତ ହୋଇଅଛି ।
୧୫ ଏରୂପ କହିବି ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ କହିଥା’ନ୍ତି
ତେବେ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ବଂଶ ପରତି ବିଶ୍ଵାସଯାତକତ କରୁଥା’ନ୍ତି ।
୧୬ ମୁଁ ଗହା କିରୂପେ ଜାଣିବି ବୋଲି ଭାବନା କଲା ବେଳେ
ମୋ’ ପରତି ଗହା ଅତି କଷ୍ଟକର ହେଲା;
୧୭ ଶେଷରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଧର୍ମାଧାରକୁ ଗଲି ଓ
ସେମାନତ୍ଵକର ଶେଷଫଳ ବିବେଚନା କଲି ।
୧୮ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଖସଡ଼ା ସ୍ଵାଧୀନରେ ରଖୁଅଛ;
ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ସର୍ବନାଶରେ ପକାଉଅଛ ।
୧୯ ସେମାନେ ଏକ ନିମିଷରେ କିପରି ଉତ୍ତନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି !
ନାନା ତ୍ରାସରେ ସେମାନେ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାରିତ ହୁଅନ୍ତି ।
୨୦ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଯେପରି ସ୍ଵପ୍ନ,
ସେପରି, ହେ ପରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭେ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ, ସେମାନତ୍ଵକ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରିବ ।
୨୧ ମୋହର ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲା ଓ
ମୋହର ମର୍ମ ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
୨୨ ମୁଁ ଏଡ଼େ ମୂର୍ଖ ଓ ଅଜ୍ଞାନ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ପଶୁ ପରି ଥିଲି ।
୨୩ ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ଵେ ସତ୍ଵେ ନିରନ୍ତର ଅଛି;

ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଧରିଅଛ ।

୨୪ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ମୋତେ ପଥ ଦେଖାଇବ

ଓ ଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗୌରବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

୨୫ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତୁମ୍ଭ ବିନା ମୋହର ଆଉ କିଏ ଅଛି ? ଓ

ଭୃମ୍ଭାତଳରେ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାକୁ ମୁଁ ବାଞ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ ।

୨୬ ମୋହର ମାଂସ ଓ ଚିତ୍ତ କ୍ଷୟ ପାଇଅଛି;

ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଅନନ୍ତକାଳ ମୋ' ଚିତ୍ତର ବଳ* ଓ ମୋହର ବାଣ୍ଟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଅଟନ୍ତି ।

୨୭ କାରଣ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ;

ତୁମ୍ଭଠକୁ ଛାଡ଼ି ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛ ।

୨୮ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ମୋହର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ;

ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସକଳ କର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ

ପରଭୁ ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ଆପଣାର ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରିଅଛି ।

୭୪

ଜାତିର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପରାଧୀନ
ଆସଫର ମସକାଲ୍ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ ?

ତୁମ୍ଭ ଚରସ୍ଥାନର ମେଷଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ କ୍ଷୋଧାନଳର ଧୂମ ଉଠୁଅଛି ?

୨ ପୂର୍ବକାଳରେ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ କିଣିଅଛ,

ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଆପଣା ଅଧିକାରର ବଂଶ ହେବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛ,

ତୁମ୍ଭର ସେହି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ବାସସ୍ଥାନ ସିୟୋନ ପର୍ବତକୁ ସମରଣ କର ।

୩ ଏହି ଚିରକାଳୀନ କାନ୍ଥଡ଼ା ଆଡ଼େ ଆପଣା ଚରଣ ପକାଅ,

ଶତରୁ ଧର୍ମଧାମରେ ସବୁ ନାଶ କରିଅଛି ।

୪ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷଗଣ ତୁମ୍ଭ ସମାଗମ-ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି;

ସେମାନେ ଚିହ୍ନ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଧୂମ୍ରା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୫ ନିବିଡ଼ ଅରଣ୍ୟରେ

କୁହୁଡ଼ି ଉଠାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ଦେଖା ଗଲେ ।

୬ ପୁଣି, ଏବେ ସେମାନେ ଟାଙ୍ଗିଆ ଓ ହାତୁଡ଼ି ଉଠୁଅଛ ।

ଏକାବେଳେ ତହିଁର ଖୋଦିତ କର୍ମସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାନ୍ତି ।

୭ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମଧାମରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଅଛନ୍ତି;

ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମର ବାସସ୍ଥାନକୁ ଅଶୁଚି କରି ଭୂମିସାତ୍ କରିଅଛନ୍ତି ।

୮ ସେମାନେ ମନେ ମନେ କହିଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଏକାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁ;

ସେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସକଳ ସମାଗମ-ସ୍ଥାନ ଦଗ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

୯ ଆତ୍ମେମାନେ ନିଜ ଚିହ୍ନସବୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ;

କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆଉ ନାହିଁ;

କିଅବା ଏପରି କେତେ କାଳ ହେବ, ଏହା ଜାଣିବା ଲୋକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନାହିଁ ।

୧୦ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ବିପକ୍ଷ କେତେ କାଳ ନିନ୍ଦା କରିବ ?

ଶତରୁ କି ସଦାକାଳ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିନ୍ଦା କରିବ ?

୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ, ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ କାହିଁକି ସଂକୋଚି ରଖୁଅଛ ?

ଆପଣା ବକ୍ଷସ୍ଥଳରୁ ଗହା ବାହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କର ।

୧୨ ତଥାପି ପୃଥ୍ୱୀ ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନକାରୀ

ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମର ରାଜା ଅଟନ୍ତି ।

୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଦୁଇ ଭାଗ କଲ;

ତୁମ୍ଭେ ଜଳରେ ନାଗଗଣର ମସ୍ତକ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲ;

* ୭୩:୨୬ ବଳ ଶୈଳ

୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଲିବିୟାଧନର* ମସୃତକ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲ,
 ତୁମ୍ଭେ ମରୁଭୂମିର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ ଦେଲ ।
 ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦର ଓ ପଲବନକୁ ବିଭକ୍ତ କଲ;
 ତୁମ୍ଭେ ମହାନଦୀସବୁ ଶୁଷ୍କ କଲ ।
 ୧୬ ଦିବସ ତୁମ୍ଭର, ରାତ୍ରି ହିଁ ତୁମ୍ଭର;
 ତୁମ୍ଭେ ଦୀପ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କରିଥାଛ ।
 ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସାମା ସ୍ୱଧାପନ କରିଥାଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠମାନ ଓ ଶୀତକାଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଛ ।
 ୧୮ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଶତରୁ ଧୂଳିକାର କରିଥାଛ ଓ
 ମୁକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମର ନିନ୍ଦା କରିଥାଛନ୍ତି, ଏହା ସ୍ୱମରଣ କର ।
 ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥର ପରାଣ ବନ୍ୟ ପଶୁକୁ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ,
 ଆପଣା ଦୁଃଖୀ ଲୋକର ପରାଣ ଚିରକାଳ ବିସ୍ମୃତ ହୁଅ ନାହିଁ ।
 ୨୦ ନିନ୍ଦ୍ୟ ପରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖ;
 କାରଣ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାର ସ୍ୱଧାନସବୁ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟର ବସତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
 ୨୧ ଉପଦରବରସତ ଲୋକ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଫେରି ନ ଯାଉ !
 ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନ ତୁମ୍ଭ ନାମର ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ ।
 ୨୨ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଉଠ, ଆପଣାର ବିବାଦ ନିଷ୍ପନ୍ନ କର;
 ମୁକ୍ତ ଲୋକ କିପରି ସାଗଦିନ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧୂଳିକାର କରୁଥାଛ, ସ୍ୱମରଣ କର ।
 ୨୩ ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷଗଣର ରବ ବିସ୍ମୃତ ହୁଅ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ପତ ଲୋକମାନଙ୍କର କଳହ ନିରନ୍ତର ଉଠୁଥାଛି ।

୭୫

ପରମେଶ୍ୱର ବିରକର୍ତ୍ତା
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୀତ; ଅଲ୍-ତଶ୍‌ହେତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଛୁ;
 ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଛୁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ;
 ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟାସକଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ।
 ୨ ଆମ୍ଭେ ନିରୁପିତ ସମୟ ପରାପତ ହେଲେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ବିରକ କରିବା ।
 ୩ ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ତରଳି ଯାଉଥାଛନ୍ତି;
 ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରସକଳ ସ୍ୱଧାପନ କରିଥାଛୁ । [ସେଲା]
 ୪ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ବୀକୁ କହିଲୁ, “ଗର୍ବାଚରଣ କର ନାହିଁ,”
 ଆମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟକୁ କହିଲୁ, “ଶୃଙ୍ଗ ଉଠାଅ ନାହିଁ;
 ୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶୃଙ୍ଗ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାଅ ନାହିଁ;
 ଶକ୍ତଗର୍ଭାବ ହୋଇ କଥା କୁହ ନାହିଁ ।”
 ୬ କାରଣ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ, କିମ୍ବା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ,
 କିଥାବା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଉନ୍ନତି ଆସେ ନାହିଁ ।
 ୭ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ବିରକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି;
 ସେ ଏକକୁ ଅବନତ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି ।
 ୮ ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ପାନପାତ୍ର ଥାଛି
 ଓ ଦରକ୍ଷାରସରୁ ଫେଣ ବାହାରୁ ଥାଛି;
 ଗହା ମିଶ୍ରିତ ଦରବ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସେ ତହିଁରୁ ଭାଳି ଦିଅନ୍ତି;
 ନିଶ୍ଚୟ ପୃଥିବୀର ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ସମସ୍ତେ ତହିଁର ଖାଦ୍ୟ ନିଗାଡ଼ି ପିଇବେ ।
 ୯ ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାକାଳ ପରକର କରିବି,

* ୭୪:୧୪ ଲିବିୟାଧନର ଅର୍ଥାତ୍ ବୃହତ ଏକ ସର୍ପ † ୭୪:୧୪ ପଶୁମାନଙ୍କ ନିବାସୀମାନଙ୍କ

ମୁଁ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକର ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
୧୦ “ଆମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜକ ଶୃଙ୍ଗସବୁ କାଟି ପକାଇବା ।
ମାତର ଧାର୍ମିକମାନଞ୍ଜକ ଶୃଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚାକୃତ ହେବ ।”

୭୭

ବିଜୟା ପରମେଶ୍ଵର
ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗୀତ; ଗରଯୁକ୍ତ ବାଦ୍‌ୟଯନ୍ତ୍ରରେ ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ପରମେଶ୍ଵର ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟଯୁଗେ ପରିଚିତ ଅଟନ୍ତି;
ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟଯୁଗେ ଗହାଞ୍ଜକ ନାମ ମହତ ।
୨ ମଧ୍ୟଯୁ ଶାଲେମ୍‌ରେ* ଗହାଞ୍ଜକର ଆବାସ ଓ
ସିୟୋନରେ ଗହାଞ୍ଜକର ବାସସ୍ଥାନ ।
୩ ସେଠାରେ ସେ ଧନୁତୀରସବୁ,
ଜାଲ, ଖତ୍ତ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତର କଲେ । [ସେଲା]
୪ ମୃଗୟାର ପର୍ବତଗଣଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ତେଜୋମୟ ଓ ମହିମାନ୍ଵିତ ।
୫ ସାହସିକଚିତ୍ତମାନେ କୁଟିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ† ହୋଇଅଛନ୍ତି;
ପୁଣି, ବୀରମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟଯୁଗୁ କେହି ଆପଣା ହସ୍ତ ପାଇ ନାହିଁ ।
୬ ହେ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର,
ତୁମ୍ଭ ତର୍ଜନରେ ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵ ମହାନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
୭ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଭୟପାତର
ଓ ତୁମ୍ଭେ ଥରେ କ୍ରୋଧ ହେଲେ କିଏ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିବ ?
୮ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ବିଗ୍ରହାଙ୍କା ଶୁଣାଇଲ;
ପରମେଶ୍ଵର ପୃଥିବୀର ନମ୍ର ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ପାଇଁ
୯ ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଉଠିବା ବେଳେ
ପୃଥିବୀ ଭୀତ ଓ ନୀରବ ହେଲା । [ସେଲା]
୧୦ ମନୁଷ୍ୟର କ୍ରୋଧ ନିଗନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବ;
ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୋଧର ଅବଶେଷ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା କଟିବନ୍ଧନ କରିବ ।
୧୧ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ମାନତ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣ କର;
ଯେ ଭୟପାତର, ଗହାଞ୍ଜକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସଥ ସମସ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଦର୍ଶନୀ ଆଣନ୍ତୁ ।
୧୨ ସେ ଅଧିପତିମାନଞ୍ଜକ ଗର୍ବ ଖର୍ବ କରନ୍ତି;
ସେ ଭୃପତିମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଭୟଞ୍ଜକର ଅଟନ୍ତି ।

୭୭

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ଆଶ୍ଵାସନା
ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଥୁନର ଗୀତି ଅନୁସାରେ ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ସ୍ଵପ୍ନରେ କାକୁକ୍ତି କରିବି;
ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ହିଁ ସ୍ଵପ୍ନରେ କାକୁକ୍ତି କରିବି, ତହିଁରେ ସେ ମୋ’ ପୁରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ
କରିବେ ।
୨ ମୁଁ ଆପଣା ସଞ୍ଜକ ଦିନରେ ପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଅନ୍ଵେଷଣ କଲି;
ରାତ୍ରିକାଳରେ ମୋହର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ରହିଲା ଓ ସଞ୍ଜକୁଚିତ ନୋହିଲା;
ମୋହର ପରାଣ ପରବୋଧ ମାନିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲା ।
୩ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ ସ୍ଵମରଣ କରି ଅସ୍ଵର ହେଉଅଛି;
ଭାବନା କରି କରି ମୋହର ଆତ୍ମା ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୁଏ । [ସେଲା]
୪ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଚକ୍ଷୁକୁ ଉଦ୍‌ଗର କରି ରଖୁଅଛ;

* ୭୭:୨ ଶାଲେମ୍‌ରେ ଯିରୁଶାଲେମ୍‌ରେ † ୭୭:୫ ନିର୍ଦ୍ଦାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଅଛନ୍ତି

ମୁଁ ଏପରି ବ୍ୟାକୁଳ ଯେ, କଥା କହି ପାରୁ ନାହିଁ ।
 * ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ଦିନସବୁ,
 ପୁରାତନ କାଳର ବର୍ଷସବୁ ଭାବନା କରିଅଛି ।
 ଓ ମୁଁ ଆପଣା ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଗୀତ ସମରଣ କରୁଅଛି;
 ମୁଁ ଆପଣା ମନେ ମନେ ଧ୍ୟାନ କରୁଅଛି;
 ପୁଣି, ମୋହର ଆତ୍ମା ଯତ୍ନରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲା ।
 ଓ ପରତୁ କ'ଣ ସଦାକାଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ?
 ସେ କ'ଣ ଆଉ ସୁପରସନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ ?
 ଠ ଗହାଡ଼କ ଦୟା କ'ଣ ଚିରକାଳ ଲୁପ୍ତ ହେଲା ?
 ଗହାଡ଼କ ପରତିକ୍ଷା କ'ଣ ଚିରକାଳ ବିଫଳ ହୁଏ ?
 ଳ ପରମେଶ୍ଵର କ'ଣ କୃପାମୟ ହେବାକୁ ପାସୋରି ଅଛନ୍ତି ?
 ସେ କ'ଣ କ୍ରୋଧରେ ଆପଣା କରୁଣା ରୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ? [ସେଲା]
 ୧୦ ତହୁଁ ମୁଁ କହିଲି, “ଏହା ହିଁ ମୋହର ଦୁର୍ବଳତା;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବୋପରିସ୍ଵତ୍ଵକ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବର୍ଷସକଳ ସମରଣ କରିବି ।”
 ୧୧ ମୁଁ ସଦାପରତୁଡ଼କ କର୍ମସବୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି;
 ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ତୁମ୍ଭ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରିୟାସବୁ ସମରଣ କରିବି ।
 ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଚିନ୍ତା କରିବି ଓ
 ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟାସକଳ ଧ୍ୟାନ କରିବି ।
 ୧୩ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ପଥ ପବିତ୍ର ଅଟେ;*
 ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ତୁଲ୍ୟ ମହାନ ପରମେଶ୍ଵର କିଏ ?
 ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵର;
 ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମ ଜ୍ଞାତ କରିଅଛ ।
 ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବାହୁରେ ଆପଣା ଲୋକତ୍ଵକୁ,
 ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷେଫର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛ ।
 ୧୬ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ସମୁଦ୍ର ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ଦେଖିଲା,
 ସମୁଦ୍ର ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ଦେଖି ଭୀତ ହେଲା;
 ମଧ୍ୟ ବାରିଧି କମ୍ପିତ ହେଲା ।
 ୧୭ ମେଘମାଳ ଜଳବୃଷ୍ଟି କଲେ,
 ଆକାଶ ଗର୍ଜନ କଲା;
 ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଡାରସବୁ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ।
 ୧୮ ଘୂର୍ଣ୍ଣିଣିବାୟୁରେ ତୁମ୍ଭର ବଜରଧ୍ରୁମି ହେଲା;
 ବିଜୁଳି ଜଗତକୁ ଆଲୁଅମୟ କଲା;
 ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ଓ ଅରହର ହେଲା ।
 ୧୯ ସମୁଦ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ଓ ମହାଜଳରାଶିରେ ତୁମ୍ଭର ମାର୍ଗ ଥିଲା,
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ପଦଚିହ୍ନ ଜଣା ନେହିଲା ।
 ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣର ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମେଷପଲ ପରି ଚଳାଇଲ ।

୭୮

ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଗହାଡ଼କ ଲୋକମାନେ
 ଆସଫର ମସ୍କାଲ ।
 ୧ ହେ ମୋହର ଲୋକମାନେ, ମୋହର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣ;
 ମୋ' ମୁଖର ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।
 ୨ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-କଥାରେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇବି;

* ୭୭:୧୩ ତୁମ୍ଭର ପଥ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତାରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ଥାଏ;

ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ଗୁଡ଼ ବାକ୍ସ୍ୟସବୁ ପରକାଶ କରିବି;
 ୩ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାସବୁ ଶୁଣି ଜାଣିଅଛୁ ଓ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବା ନାହିଁ,
 ଆସନ୍ତ ପିତୃ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ପରଶଂସା ଓ
 ଗହାଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଓ ଗହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସକଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ।
 ୫ କାରଣ ସେ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ
 ଓ ଇସ୍ୱରୀୟର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିରୂପଣ କଲେ,
 ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗହା ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ;
 ୬ ଯେପରି ଆସନ୍ତ ପୁରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ସନ୍ତାନଗଣ ଜାତ ହେବେ,
 ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଓ ଉଠି ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗହା ଜଣାଇବେ;
 ୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖି ପାରିବେ
 ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରିୟାସକଳ ପାସୋରି ନ ଯିବେ,
 ମାତ୍ର ଗହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବେ;
 ୮ ପୁଣି, ଆପଣା ପିତୃଗଣ ତୁଲ୍ୟ
 ଅବାଧ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ ହେବେ ନାହିଁ;
 ସେହି ବଂଶ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ସୁସ୍ଥର କଲେ ନାହିଁ;
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନ ଥିଲା ।
 ୯ ଇଫ୍ରେୟିମର ସନ୍ତାନଗଣ ସସଜ୍ଜ ଓ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ହୋଇ
 ସଂଗ୍ରାମ ଦିନରେ ହରିଗଲେ ।
 ୧୦ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ
 ଓ ଗହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଗଲିବା ପାଇଁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ;
 ୧୧ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସକଳ,
 ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ପରକାଶିତ ଗହାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟାସକଳ ଭୁଲି ଗଲେ ।
 ୧୨ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ସାକ୍ଷାତରେ
 ମିସର ଦେଶରେ, ସୋୟନ-ପଦାରେ ନାନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କଲେ ।
 ୧୩ ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପାର କରାଇଲେ;
 ପୁଣି, ସେ ଜଳସମୂହକୁ ରାଶୀ ରୂପେ ଠିଆ କରାଇଲେ ।
 ୧୪ ଦିବସରେ ସେ ମେଘ ଦ୍ୱାରା ଓ
 ରାତ୍ରିରେ ଅଗ୍ନିତେଜ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ କଢ଼ାଇ ନେଲେ ।
 ୧୫ ପରାନ୍ତରରେ ସେ ଶୈଳମାନଙ୍କୁ ବିଦାରଣ କଲେ,
 ପୁଣି, ଯେପରି ଅଗାଧସ୍ଥଳରୁ, ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରତୁର ଜଳ ପାନ କରାଇଲେ ।
 ୧୬ ସେ ଶୈଳରୁ ସ୍ୱରୋତ ବାହାର କଲେ
 ଓ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଜଳ ବହାଇଲେ ।
 ୧୭ ତଥାପି ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବାକୁ
 ଓ ମରୁଭୂମିରେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥାଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିବାକୁ ନିରସ୍ତ ନେହିଲେ ।
 ୧୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ପୂରଣାର୍ଥେ
 ଭକ୍ଷ୍ୟ ମାଗି ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କଲେ ।
 ୧୯ ହଁ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ କଥା କହିଲେ;
 ସେମାନେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର କି ପରାନ୍ତରରେ ମୋର ସଜାଇ ପାରିବେ ?
 ୨୦ ଦେଖ, ସେ ଶୈଳକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା
 ଓ ସ୍ୱରୋତ ପରବାହିତ ହେଲା;
 ସେ କି ଅନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ?
 ସେ କି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାଂସ ଯୋଗାଇବେ ?”
 ୨୧ ଏହେତୁ ସଦାପରଭୁ ଶୁଣି କୋପାନ୍ୱିତ ହେଲେ

ଓ ଯାକୁବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଗ୍ନି ପରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଲା ଓ
 ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ଉଠିଲା;
 ୨୨ କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ
 ଓ ଗହାଡ଼କ ପରିତରାଣରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲେ ନାହିଁ ।
 ୨୩ ତଥାପି ସେ ଉପରିସ୍ଥ ମୋଘମାଳକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ
 ଓ ଆକାଶର ଦସ୍ତୁର ମୁକ୍ତ କଲେ ।
 ୨୪ ଆଉ, ସେ ଭୋଜନଥେଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାନ୍ୟ ବର୍ଷାଇଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନର ଶସ୍ତ୍ର ପରଦାନ କଲେ ।
 ୨୫ ପରାକ୍ରମାଗଣର ଆହାର ମନୁଷ୍ୟ ଭୋଜନ କଲା;
 ସେ ସେମାନଙ୍କ ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ଷୟ ପଠାଇଲେ ।
 ୨୬ ସେ ଆକାଶରେ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ବହାଇଲେ ଓ
 ନିଜ ପରାକ୍ରମ ଦସ୍ତୁର ଦକ୍ଷିଣ ବାୟୁ ଚଳାଇଲେ ।
 ୨୭ ମଧ୍ୟ ସେ ଧୂଳି ପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାଂସ ବର୍ଷାଇଲେ,
 ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷାଇଲେ;
 ୨୮ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ,
 ସେମାନଙ୍କ ଆବାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହା ବର୍ଷାଇଲେ ।
 ୨୯ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ପରିତୃପ୍ତ ହେଲେ
 ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷିତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଦାନ କଲେ ।
 ୩୦ ଅଭିଳାଷିତ ବିଷୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱନେହ ଭଙ୍ଗ ନୋହୁଣୁ,
 ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଥାଉ ଥାଉ
 ୩୧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ପରତିକୂଳରେ ଉଠିଲା
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଧ କଲା,
 ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଯୁବାଗଣକୁ ସଂହାର କଲା ।
 ୩୨ ଏସବୁ ହେଲେ ହେଁ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ପାପ କଲେ
 ଓ ଗହାଡ଼କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିୟାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୩୩ ଏହେତୁ ସେ ଅସାରଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଦିନ
 ଓ ଆତଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଷସବୁ କ୍ଷେପଣ କରାଇଲେ,
 ୩୪ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା ବେଳେ, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଖୋଜିଲେ;
 ଆଉ, ଫେରି ଶାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣ କଲେ ।
 ୩୫ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଶୈଳ
 ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା, ଏହା ସ୍ୱମରଣ କଲେ ।
 ୩୬ ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୁଖରେ ଗହାଡ଼କର ଗୁଡୁବାଦ କଲେ
 ଓ ଜିହ୍ୱାରେ ଗହାଡ଼କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା କହିଲେ ।
 ୩୭ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଗହାଡ଼କ ପ୍ରତି ସ୍ୱପ୍ନ ନ ଥିଲା,
 କିଅବା ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ନିୟମରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନ ଥିଲେ ।
 ୩୮ ମାତ୍ର ସେ ସ୍ୱନେହଶୀଳ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ
 କ୍ଷମା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ କଲେ ନାହିଁ;
 ପୁଣି, ସେ ଅନେକ ଥର ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମ୍ବରଣ କରି
 ଆପଣା କୋପ ଉତ୍ତେଜ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୩୯ ଆଉ, ସେମାନେ ଯେ ମାଂସମାତ୍ର ଓ
 ବହିୟା ଫେରି ନ ଆସିବା ବାୟୁ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ଏହା ସେ ସ୍ୱମରଣ କଲେ ।
 ୪୦ ସେମାନେ ପରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଥର ଗହାଡ଼କର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ
 ଓ ମରୁଭୂମିରେ ଗହାଡ଼କ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲେ ।
 ୪୧ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ବିମୁଖ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ
 ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପକୁ ବିରକ୍ତ କଲେ ।

୪୨ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜର ହସ୍ତ ଓ
 ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ବିପକ୍ଷଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ, ସେହି ଦିନ
 ୪୩ ଆଉ, ସେ କିରୁପେ ମିସରରେ ଆପଣା ଚିହ୍ନ ଓ
 ସୋୟନ-ପଦାରେ ଆପଣାର ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ସଂପାଦନ କଲେ;
 ୪୪ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ନଦୀ ଓ ସୁରୋତସବୁ ରକ୍ତମୟ କରିବାରୁ
 ସେମାନେ ପାନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହାସବୁ ସଂଘଟଣା କଲେ ନାହିଁ ।
 ୪୫ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଦଂଶକ ଝିଞ୍ଜି ପଠାଇଲେ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲେ
 ଓ ବେଞ୍ଚ ପଠାଇଲେ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ ।
 ୪୬ ମଧ୍ୟ ସେ କୀଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭୂମିର ଫଳ ଓ
 ପଞ୍ଚପାଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ଦେଲେ ।
 ୪୭ ସେ ଶିଳା ଦୁପ୍ରାସା ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟାଲତା ଓ
 ହିମ ଦୁପ୍ରାସା ସେମାନଙ୍କ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ନଷ୍ଟ କଲେ ।
 ୪୮ ଆହୁରି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣକୁ ଶିଳାରେ ଓ
 ସେମାନଙ୍କ ପଲସବୁକୁ ପରଜ୍ଵଳିତ ବଜ୍ରଦାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।
 ୪୯ ସେ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ପରଚଣ୍ଡତା, କୋପ ଓ ଘୋଷ
 ଓ ସଞ୍ଜକଟରୁପ ଅନିଷ୍ଟର ଦୂତଦଳ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇଲେ ।
 ୫୦ ସେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ପାଇଁ ପଥ ପରସ୍ତୁତ କଲେ,
 ସେ ମୁଦୁୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର
 ମହାମାରୀରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସମର୍ପଣ କଲେ;
 ୫୧ ସେ ମିସରରେ ପରଥମଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ,
 ହାମର ତମ୍ବୁରେ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପରଥମ ଫଳକୁ ଆଘାତ କଲେ;
 ୫୨ ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋକ୍ଷଣ ତୁଲ୍ୟ ଚଳାଇଲେ
 ଓ ପରାନ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଲ ପରି କଢ଼ାଇ ନେଲେ ।
 ୫୩ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ଚଳାଇଲେ,
 ତେଣୁ ସେମାନେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନୋହିଲେ,
 ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣକୁ ମଗ୍ନ କଲା ।
 ୫୪ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ସୀମାକୁ
 ଓ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦୁପ୍ରାସା ଲବ୍ଧ ଏହି ପର୍ବତକୁ ଆଣିଲେ ।
 ୫୫ ଆହୁରି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ଗୋଷ୍ଠୀୟବର୍ଗଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ
 ଓ ଅଧିକାର୍ଥେ ପରିମାପକ ରଜ୍ଜୁ ଦୁପ୍ରାସା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭାଗ କରି ଦେଲେ
 ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କ ତମ୍ବୁରେ ବାସ କରାଇଲେ ।
 ୫୬ ତଥାପି ସେମାନେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଗହାଞ୍ଜର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜର ପରମାଣ-ବାକ୍‌ୟସବୁ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ;
 ୫୭ ମାତ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଣ ତୁଲ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସଯାତକତା କଲେ;
 ସେମାନେ ପରବଞ୍ଚକ ଧନୁ ତୁଲ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ହୁଡ଼ିଲେ ।
 ୫୮ କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଦୁପ୍ରାସା ଗହାଞ୍ଜକୁ ବିରକ୍ତ କଲେ ।
 ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଖୋଦିତ ପରତିମା ଦୁପ୍ରାସା ଗହାଞ୍ଜର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉନ୍ମାଲଲେ ।
 ୫୯ ପରମେଶ୍ଵର ଏହା ଶୁଣି କୋପାନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ ଓ
 ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅତିଶୟ ଘୃଣା କଲେ;
 ୬୦ ଏପରିକି, ସେ ଶୀଳୋସ୍ଥଳ ଆବାସ ଓ
 ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାର ସଂପାଦିତ ତମ୍ବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ।
 ୬୧ ପୁଣି, ସେ ବନ୍ଦୀତପ୍ତରେ ଆପଣା ପରୀକ୍ଷଣ ଓ
 ବିପକ୍ଷ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ଗୌରବ ସମର୍ପଣ କଲେ ।
 ୬୨ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖଡ଼ଗରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ
 ଓ ଆପଣା ଅଧିକାର ପରତି କ୍ରୋଧ ହେଲେ ।
 ୬୩ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ଯୁବାଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କଲା

ଓ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣର ବିବାହ-ଗୀତ* ହେଲା ନାହିଁ ।
 ୨୪ ସେମାନଙ୍କ ଯାଜକଗଣ ଖତ୍ତରେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିଧବାଗଣ କିଛି ବିଳାପ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୨୫ ସେତେବେଳେ ଧରଣୁ ନିନ୍ଦାରୁ ଜାଗରତ ଲୋକ ପରି,
 ମଦିରା ହେତୁ ହର୍ଷନାଦକାରୀ ବୀର ପରି ଉଠିଲେ ।
 ୨୬ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଧରଣାର କରି ହଟାଇ ଦେଲେ;
 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରକାଳ ନିନ୍ଦାପାତର କଲେ ।
 ୨୭ ଆହୁରି, ସେ ଯୋଷେଫର ବଂଶକୁ† ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଓ
 ଇଫ୍ରାୟିମ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ମନୋନୀତ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୨୮ ମାତ୍ରେ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ,
 ଆପଣାର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସିନ୍ଧୋନ ପର୍ବତକୁ ମନୋନୀତ କଲେ ।
 ୨୯ ଆଉ, ସେ ଉଚ୍ଚ ଗଗନ ତୁଲ୍ୟ ଓ
 ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ସ୍ୱାଧୀନ ପୃଥ୍ୱୀ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ଧର୍ମଧାମ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।
 ୩୦ ଆହୁରି, ସେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ
 ଓ ମେଷଖୁଆଡ଼ରୁ ଗଞ୍ଜକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।
 ୩୧ ସେ ଆପଣା ଲୋକ ଯାକୁବକୁ ଓ
 ଆପଣା ଅଧିକାର ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଦାୟିନୀ ମେଷାଗଣ ପଛରୁ
 ଗଞ୍ଜକୁ ଆଣିଲେ ।
 ୩୨ ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣର ସରଳଗନ୍ତସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ
 ଓ ଆପଣା ହସ୍ତର ନିପୁଣତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇଲେ ।

୭୯

ଜାତିର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନ୍ୟ ଦେଶାୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ଅଧିକାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଅଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ କାନ୍ଥଡ଼ାର ଡିପି କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୨ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦାସଗଣର ଶବ ଭକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଖେତର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି,
 ତୁମ୍ଭ ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମାଂସ ଭୃତର ପଶୁଗଣକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ୩ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସେମାନେ ଜଳ ପରି ଢାଳିଅଛନ୍ତି
 ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥିଲା ।
 ୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିବାସୀଗଣ ନିକଟରେ ନିନ୍ଦାର ବିଷୟ,
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଟାହୁଲି ଓ ପରିହାସର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛୁ ।
 ୫ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, କେତେ କାଳ ? ତୁମ୍ଭେ କି ସଦାକାଳ କରୁଛୁ ହେବ ?
 ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାହୀ କି ଅଗ୍ନି ପରି ଜ୍ୱଳିବ ?
 ୬ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶାୟମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ
 ଯେଉଁ ରାଜସ୍ୱସମୂହ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ
 ଜାଳିଦିଅ ।
 ୭ କାରଣ ସେମାନେ ଯାକୁବକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଗହୀର ବାସସ୍ଥାନ ଉଜାଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅପରାଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ସ୍ୱପରଣ କର ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭର କରୁଣା ଶାନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।
 କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛୁ ।
 ୯ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ନାମର ଗୌରବ ସକାଶେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ସାହାୟ୍ୟ କର

* ୭୮:୨୩ ବିବାହ-ଗୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାହ † ୭୮:୨୭ ବଂଶକୁ ତମ୍ଭକୁ

ଓ ଆପଣା ନାମ ସକାଶେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଉଦ୍ଧାର କର ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ପାପସବୁ ମାର୍ଜିତ କର ।

୧୦ ଅନ୍ୟ ଦେଶାତ୍ମମାନେ କାହିଁକି କହିବେ, “ସେମାନଞ୍ଜୁର ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି ?”

ତୁମ୍ଭେ ଦାସଗଣର ଯେଉଁ ରକ୍ତ ପାତିତ ହୋଇଅଛି,

ତହିଁର ପୁରତିଫଳ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ ।

୧୧ ବନ୍ଦୀର ହାହାକାର ତୁମ୍ଭେ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ;

ତୁମ୍ଭେ ପରାକ୍ରମର ମହତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରାଳରେ ମରଣାର୍ଥେ ନିରୂପିତ ଲୋକମାନଞ୍ଜୁ ରକ୍ଷା କର ।

୧୨ ପୁଣି, ହେ ପରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ପୁରତିବାସାଗଣ ତୁମ୍ଭେକୁ ଯେଉଁ ନିନ୍ଦା କରିଅଛନ୍ତି,

ସେହି ନିନ୍ଦାର ସାତ ଗୁଣ ପୁରତିଫଳ ସେମାନଞ୍ଜୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦିଅ ।

୧୩ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଚରସ୍ଥାନର ମେଷ ଯେ ଆତ୍ମଭେମାନେ,

ଆତ୍ମଭେମାନେ ସଦାକାଳ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା;

ଆତ୍ମଭେମାନେ ସମସ୍ତ ପିଢ଼ି ପୁରତି ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

୮୦

ଜାତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଶୋଶନୀମ୍-ଏବୃତ୍ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ହେ ଇସ୍ଵରାଏଲର ପାଳକ,

ମେଷପଲ ତୁଲ୍ଲୟ ଯୋଷେଫକୁ ଚଳାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର;

କିରୁବମାନଞ୍ଜୁ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଅ ।

୨ ଇଫ୍ଟରୟିମ, ବିନ୍ୟାମାନ୍ ଓ ମନଶିର ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମ ଉତ୍ତେଜିତ କର

ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ପରିତ୍ରାଣାର୍ଥେ ଆଗମନ କର ।

୩ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଫେରାଅ ଓ

ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପ୍ରକାଶ କର, ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବୁ ।

୪ ହେ ସଦାପରଭୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର,

ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଞ୍ଜୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପୁରତିକଳରେ ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ କରୁଥିବ ହୋଇଥିବ ?

୫ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଲୋଚକରୂପ ଭକ୍ଷୟ ଖୁଆଇଅଛ

ଓ ସେମାନଞ୍ଜୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଲୋଚକ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛ ।

୬ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ପୁରତିବାସାଗଣ ନିକଟରେ

ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ବିରୋଧର କାରଣ କରୁଅଛ;

ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଶତରୁମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ଉପହାସ କରନ୍ତି ।

୭ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଫେରାଅ

ଓ ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପ୍ରକାଶ କର, ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବୁ ।

୮ ତୁମ୍ଭେ ମିସରରୁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତ ଆଣିଲ;

ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଞ୍ଜୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ଗହା ରୋପଣ କଲ ।

୯ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ,

ତହିଁରେ ଗହା ବଦ୍ୟମୂଳ ହୋଇ ଦେଶସାରା ବ୍ୟାପିଗଲା ।

୧୦ ଗହାର ଛାୟାରେ ପର୍ବତଗଣ ଆକୃତ ହେଲେ

ଓ ଗହାର ଶାଖାସବୁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ଏରସବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ଲୟ ହେଲେ ।

୧୧ ଗହା ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଶାଖା ଓ

ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ପଲ୍ଲବ ବିସ୍ତର କଲ ।

୧୨ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ବେଢ଼ା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛ ଯେ,

ପଥକସବୁ ଗହା ଛିଣ୍ଡାଇ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ?

୧୩ ବନରୁ ବରାହ ଆସି ଗହା ଭଜାଡ଼ି ପକାଏ

ଓ ବିଲର ପଶୁଗଣ ଗହା ଖାଇଯାନ୍ତି ।

୧୪ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର,

ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଫେର; ସ୍ୱପ୍ନରୁ ନିରାକ୍ଷଣ କର ଓ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଏହି
ଦରାକ୍ଷାଳଗର

୧୫ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦସ୍ତାଗ ସଥାପିତ ଗଣ୍ଡିର
ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ସବଳାକୃତ ଶାଖାର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ତ ନିଅ ।

୧୬ ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ, ଗହା ଛେଦିତ ହୋଇଅଛି;
ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ତର୍ଜନରେ ଲୋକମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

୧୭ ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ,
ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସବଳାକୃତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଥାଉ ।

୧୮ ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଫେରି ଯିବା ନାହିଁ;
ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କୁ ସଜାବ କର, ତହିଁ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ପୂର୍ବାର୍ଥନା କରିବା ।

୧୯ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ସୈନ୍ୟାୟତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର, ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କୁ ଫେରାଅ;
ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପରକାଶ କର, ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ପରିତ୍ରଣ ପାଇବୁ ।

୮୧

ଉତ୍ସବ ସଂଗୀତ
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗିତ୍ତୀତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ବଳ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱପ୍ନରେ ଗାନ କର;
ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜୟଧ୍ୱନି କର ।

୨ ଗୀତ ଉଠାଅ ଓ ଦାଗ,
ନେବଳ ସହିତ ମନୋହର ବୀଣାୟତ୍ତ ଆଣ ।

୩ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗରେ, ପୂର୍ଣ୍ଣାଣାରେ,
ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ମହୋତ୍ସବ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭ ବଜାଅ ।

୪ କାରଣ ଗହା ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ବିଧି ଓ
ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧାନ ଅଟେ ।

୫ ସେ ମିସର ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବା ବେଳେ
ଯୋଷେଫ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗହା ସ୍ୱାପନ କଲେ;
ସେଠାରେ ଆତ୍ମଭେଦ ଆପଣାର ଅଜ୍ଞାତ ବାଣୀ ଶୁଣିଲୁ ।

୬ ଆତ୍ମଭେଦ ଗହାର ସକନ୍ଧ ଭାରରୁ ଘୁଞ୍ଚିଗଲ ଦେଲୁ;
ଗହାର ହସ୍ତ ଟୋକାଇରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ସଞ୍ଜକଟ ବେଳେ ଡାକିଲ, ତହିଁ ଆତ୍ମଭେଦ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲୁ;
ଆତ୍ମଭେଦ ମେଘଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱାପନରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲୁ;
ଆତ୍ମଭେଦ ମିରାବାଃ ଜଳ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲୁ । [ସେଲା]

୮ ହେ ଆତ୍ମଭେଦ ଲୋକ, ଶୁଣ, ଆତ୍ମଭେଦ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା;
ହେ ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମଭେଦ କଥା ଶୁଣନ୍ତ !

୯ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତା ରହିବ ନାହିଁ;
କିଏବା ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାକୁ ପରମାତ୍ମା କରିବ ନାହିଁ ।

୧୦ ଆତ୍ମଭେଦ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର,
ଆତ୍ମଭେଦ ତୁମ୍ଭକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ;
ଆପଣା ମୁଖ ବଡ଼ କରି ମେଲାଅ, ଆତ୍ମଭେଦ ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣାଣା କରିବା ।

୧୧ ମାତ୍ର ଆତ୍ମଭେଦ ଲୋକେ ଆତ୍ମଭେଦ ରବ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ଓ
ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ଆତ୍ମଭେଦକୁ ଚାହିଁଲା ନାହିଁ ।

୧୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରଣାନ୍ତ୍ରାପରେ ଚାଲିବେ,
ଏଥୁପାଇଁ ଆତ୍ମଭେଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଠିନତନ୍ତ୍ରାପରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ ।

୧୩ ଆହା, ଯଦି ଆତ୍ମଭେଦ ଲୋକେ ଆତ୍ମଭେଦ କଥା ଶୁଣନ୍ତେ !
ଯଦି ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ଆତ୍ମଭେଦ ପଥରେ ଚାଲନ୍ତ !

୧୪ ଆତ୍ମଭେଦ ଶାୟର ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ଦମନ କରନ୍ତୁ

ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷଗଣର ପୂର୍ବକୂଳରେ ଆପଣା ହସତ ଫେରାନ୍ତୁ ।
 ୧୫ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱକ ଘୃଣାକାରୀମାନେ ଗହାତ୍ତକର ବଶତ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରନ୍ତେ;
 ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ସଦାକାଳ ରହନ୍ତା ।
 ୧୬ ଆହୁରି, ସେ ଉତ୍ତମ ଗହମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବତ୍ରପୋଷଣ କରନ୍ତେ
 ଓ ଆତ୍ମଦେ ଶୈଳରୁ ମଧୁ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତୃପ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

୮୨

ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ରାଜା
 ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ପରମେଶ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ବସିଅଛନ୍ତି;
 ସେ ଦେବତାମାନଙ୍କ* ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ କାଳ ଅନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ କରିବ ?
 ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବ ? [ସେଲା]
 ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରିଦ୍ର ଓ ପିତୃହୀନମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କର;
 ଦୁଃଖୀ ଓ ଅକିଞ୍ଚନମାନଙ୍କ ପୂର୍ବତ୍ର ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର କର ।
 ୪ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦୀନହୀନମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର;
 ଦୁଷ୍ଟଗଣର ହସତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୫ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କିଅବା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି;
 ପୃଥିବୀର ସକଳ ଭିତ୍ତିମୂଳ ବିଚଳିତ ହୁଏ ।
 ୬ ମୁଁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଗଣ ଓ
 ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥଙ୍କ ସନ୍ତାନ ।
 ୭ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ମରିବ ଓ
 ଜଣେ ଅଧିପତି ତୁଲ୍ୟ ପତିତ ହେବ ।”
 ୮ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଉଠ, ପୃଥିବୀର ବିଗ୍ରହ କର;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବ ।

୮୩

ଇସ୍ରାଏଲର ଶତରୁମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ପାଇଁ ପୂର୍ବନା
 ଗୀତ, ଆସଫର ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୌନା ହୋଇ ରୁହ ନାହିଁ;
 ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ନୀରବ ଓ ନିରସତ ହୁଅ ନାହିଁ ।
 ୨ କାରଣ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଶତରୁମାନ ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରନ୍ତି
 ଓ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ଲୋକମାନେ ମସୃତକ ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ୩ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁଟିଳ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଗୁପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକୂଳରେ ପରସ୍ପର ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି ।
 ୪ ସେମାନେ କହିଅଛନ୍ତି, “ଇସ୍ରାଏଲର ନାମ ଯେପରି
 ଆଉ ସ୍ୱରଣରେ ନ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆସ, ଆତ୍ମଦେମାନେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଆଉ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ଥିବାକୁ ନ ଦେଉ ।”
 ୫ କାରଣ ସେମାନେ ଏକଚିତ୍ତ ହୋଇ ପରାମର୍ଶ କରିଅଛନ୍ତି;
 ୬ ଇଦୋମର ତମ୍ବୁ-ନିବାସୀମାନେ, ଇଶ୍ୱାୟେଲୀୟମାନେ, ମୋୟାବ, ହାଗରୀୟମାନେ,
 ୭ ଗବାଳ, ଅମୋନୀ, ଅମୋନୀ ଓ ସୋରନି ବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ
 ପଲେଷ୍ଟୀୟା, ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ଅଶୂରୀୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଦେଇଅଛି;
 ସେମାନେ ଲୋଚର ବଂଶକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । [ସେଲା]

* ୮୨:୧ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦୂତଗଣ କିଅବା ସ୍ୱର୍ଗର ଆରାଧକମାନଙ୍କୁ

୯ ମିତ୍ତାୟନ ଦେଶ ପୁରତି, କାଶୋନ ନଦୀ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷରା
 ପୁରତି, ଯାଗାନ୍ ପୁରତି ଯେରୁପ, ସେରୁପ ସେମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି କର ।
 ୧୦ ସେମାନେ ଐନ୍-ଦୋର ନିକଟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ;
 ସେମାନେ ଭୂମି ପାଇଁ ଖତ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେଲେ ।
 ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜକ ପରଧାନବର୍ଗକୁ ଓରେବ୍ ଓ ସେବ୍ ସମାନ,
 ସେମାନଞ୍ଜକ ଅଧିପତି ସମସ୍ତଞ୍ଜକୁ ହିଁ ସେବହ ଓ ସଲମ୍ବୁନର ସମାନ କର;
 ୧୨ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ
 ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ନିବାସ-ସ୍ଥାନସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ନେଉ ।”
 ୧୩ ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜକୁ
 ଦୂର୍ଗଣାୟମାନ ଧୂଳି ପରି, ବାୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ କୁଟା ପରି କର ।
 ୧୪ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ବନକୁ ଦଗ୍ଧ କରେ ଓ
 ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ପର୍ବତଗଣକୁ ପୁରଜ୍ୱଳିତ କରେ;
 ୧୫ ଗହା ପରି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଝଡ଼ ଦସ୍ତାଗ ସେମାନଞ୍ଜକ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଧି
 ଓ ଆପଣା ପରଚର୍ଣ୍ଣ ବଗସ ଦସ୍ତାଗ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କର ।
 ୧୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ସେମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ନାମ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ,
 ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନଞ୍ଜକ ମୁଖକୁ ଲଜ୍ଜାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର;
 ୧୭ ସେମାନେ ସଦାକାଳ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବିହ୍ୱଳ ହେଉନ୍ତୁ;
 ସେମାନେ ହତଶ ଓ ବିନଷ୍ଟ ହେଉନ୍ତୁ;
 ୧୮ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯେ ତୁମ୍ଭେ,
 କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସମୁଦାୟ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଅଟ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ।

୮୪

ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ଗୃହ ପୁରତି ଆଗ୍ରହ
 ପରଧାନ ବାଦ୍‌ୟକର ନିମନ୍ତେ ଗିତ୍‌ତାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ,
 ତୁମ୍ଭର ଆବାସ କିପରି ପ୍ରିୟତମ !
 ୨ ସଦାପୁରୁଷଞ୍ଜକ ପରାଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ପରାଣ ଲାଳସା କରେ, ମଧୁୟ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୁଏ;
 ମୋହର ହୃଦୟ ଓ ଶରୀର ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ତକା ଛାଡ଼ଇ ।
 ୩ ହିଁ, ଘରଚଟିଆ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ଓ
 ଖଞ୍ଜନପକ୍ଷୀ ଛୁଆ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ବସା ପାଇଅଛି,
 ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର ରାଜନ୍ ଓ
 ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦି ସେହି ସ୍ଥାନ,
 ୪ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ;
 ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ତୁମ୍ଭର ପୁରଣଂସା କରୁଥିବେ । [ସେଲା]
 ୫ ଯାହାର ବଳ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଥାଏ, ଯାହାର ହୃଦୟରେ
 ସିନ୍ଧୋନଗାମୀ ରାଜପଥ ଥାଏ, ସେ ଲୋକ ଧନ୍ୟ ।
 ୬ ସେମାନେ କରନ୍ଦନ ଉପତ୍ୟକାରେ ଗମନ କରୁ କରୁ ଗହାକୁ ଝରଣା ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି;
 ଆଦୟ ବୃଷ୍ଟି ନାନା ମଞ୍ଜଗଳରେ ଗହା ଭୂଷିତ କରେ ।
 ୭ ସେମାନେ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବଳବାନ ହୋଇ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି,
 ସେମାନଞ୍ଜକର ପରତେୟକ ଲୋକ ସିନ୍ଧୋନରେ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୮ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର, ମୋହର ପରାଧୀନ ଶୁଣ;
 ହେ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । [ସେଲା]
 ୯ ହେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ଭଲ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ପରମେଶ୍ୱର, ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର
 ଓ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତଞ୍ଜକ ମୁଖକୁ ଅନାଥ ।
 ୧୦ କାରଣ ସହସ୍ର ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭ ପରାଞ୍ଜକରେ ଏକ ଦିନ ଭଲ;

ଦୁଷ୍ଟଗର ତମତ୍ରରେ ବାସ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭ
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ଦୁପ୍ରାଣୀ ହେବାର ବରଞ୍ଚି ଆମ୍ଭେ ଭଲ ଜାଣୁ ।
 ୧୧ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭଲ ଅଟନ୍ତି;
 ସଦାପୁରୁଷ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଗୌରବ ଦେବେ;
 ସେ ସରଳଗୁଣୀମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟ ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ ।
 ୧୨ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର,
 ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଶରଣ ନିଏ, ସେ ଧନ୍ୟ ।

୮୫

ଜାତିର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥେ ପୁରାଧିନ
 ପୁରଧାନ ବାଦ୍‌ଯକର ନିମନ୍ତେ କୋରହ ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଦେଶ ପୁରତି ପୁରସନ୍ନ ହୋଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଯାକୁବର ବନ୍ଦୀଦଶା ଫେରାଇଅଛ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିଅଛ,
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାପସବୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିଅଛ । [ସେଲା]
 ୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମସ୍ତ କୋପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ପରତତ୍ତ୍ଵରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛ ।
 ୪ ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ଵର, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଫେରାଅ
 ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ବିରକ୍ତି ନିବୃତ୍ତ କର ।
 ୫ ତୁମ୍ଭେ କି ସଦାକାଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ କରୁଛୁ ହେବ ?
 ତୁମ୍ଭେ କି ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରା ପୁରତି ଆପଣା କ୍ରୋଧ ରଖିଥିବ ?
 ୬ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କି ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସଜାବ କରିବ ନାହିଁ ?
 ୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁରତି ଆପଣା ଦୟା ପ୍ରକାଶ କର
 ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରଦାନ କର ।
 ୮ ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କହିବେ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିବୁ;
 କାରଣ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଆପଣା ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର କଥା କହିବେ;
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ମୂର୍ଖତା ପୁରତି ନ ଫେରନ୍ତୁ ।
 ୯ ଯେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଗୌରବ ବାସ କରିବ,
 ଏଥିପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଗହାତ୍ମକ ଭୟକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହାତ୍ମକ ପରିତ୍ରାଣ ଅଛି ।
 ୧୦ ଦୟା ଓ ସତ୍‌ଯତ୍ନ ପରସ୍ପର ମିଳିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ଧର୍ମ ଓ ଶାନ୍ତି ପରସ୍ପର ତୁମ୍ଭର କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୧ ପୃଥିବୀରୁ ସତ୍‌ଯତ୍ନ ଅଙ୍ଗୁରିତ ହେଉଅଛି;
 ପୁଣି, ଧାର୍ମିକତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଅଛି ।
 ୧୨ ସଦାପୁରୁଷ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ;
 ତହିଁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦେଶ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ।
 ୧୩ ଧର୍ମ ଗହାତ୍ମକର ଆଗେ ଆଗେ ଯିବ ଓ
 ଗହାତ୍ମକ ପଦଚିହ୍ନକୁ ଗମନର ପଥ କରିବ ।

୮୬

ସହାୟତା ପାଇଁ ପୁରାଧିନ
 ଦାଉଦତ୍ତକର ପୁରାଧିନ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, କର୍ଣ୍ଣ ଡେଇଁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ;
 କାରଣ ମୁଁ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନ ।
 ୨ ମୋହର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କର; ଯେହେତୁ ମୁଁ ଈଶ୍ଵରପରାୟଣ;

ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଭରସାକାରୀ ଦାସର ପରିତ୍ରାଣ କର ।
 ୩ ହେ ପରଭୁ, ମୋ' ପରତି ଦୟାକୁ ହୁଅ;
 କାରଣ ମୁଁ ସାରାଦିନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଏ ।
 ଧ ଆପଣା ଦାସର ପରାଣ ଆନନ୍ଦିତ କର;
 କାରଣ ହେ ପରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଆଡ଼େ ଆପଣା ପରାଣ ଉଠାଏ ।
 ୫ ଯେହେତୁ ହେ ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମତ୍ତଂଗଳମୟ ଓ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ପରସତୁତ,
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରାଧୀନକାରୀ ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ଵକ ପରତି ଦୟାରେ ମହାନ ।
 ୬ ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋ' ପରାଧୀନରେ କର୍ଣ୍ଣାପାତ କର
 ଓ ମୋ' ନିବେଦନର ରବରେ ମନୋଯୋଗ କର ।
 ୭ ମୋହର ସତ୍ତ୍ଵକଟ ଦିନରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭତତ୍ତ୍ଵକୁ ତାଳିବି;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେବ ।
 ୮ ହେ ପରଭୁ, ଦେବଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହିଁ;
 କିଅବା ତୁମ୍ଭ କର୍ମ ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କୌଣସି କର୍ମ ନାହିଁ ।
 ୯ ହେ ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟ ସକଳ ଦେଶାୟ ଲୋକ ଆସି ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ପରଶାମ କରିବେ
 ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଗୌରବ କରିବେ ।
 ୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମହାନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଥାଅ ।
 ତୁମ୍ଭେ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ ।
 ୧୧ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ପଥ ମୋତେ ଶିଖାଅ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵଗରେ ଗମନ କରିବି;
 ତୁମ୍ଭ ନାମକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଏକମନା କର ।
 ୧୨ ହେ ପରଭୁ, ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବି
 ଓ ମୁଁ ଅନନ୍ତକାଳ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଗୌରବ କରିବି ।
 ୧୩ କାରଣ ମୋ' ପରତି ତୁମ୍ଭର ଦୟା ମହତ;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ନୀଚସ୍ଵ ପାଗଳରୁ ମୋ' ପରାଣକୁ ଉଦଧାର କରିଅଛ ।
 ୧୪ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଅହତ୍ତ୍ଵକାରୀମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଅଛନ୍ତି,
 ଦୁରନ୍ତ ଲୋକତ୍ତ୍ଵକ ମଣିତଳା ମୋ' ପରାଣ ଗ୍ରହଣିଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପୁରଣରେ ତୁମ୍ଭତତ୍ତ୍ଵକୁ ରଖି ନାହାନ୍ତି ।
 ୧୫ ମାତ୍ର ହେ ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ସନେହଶାଳ ଓ କୃପାବାନ ପରମେଶ୍ଵର,
 କ୍ରୋଧରେ ଧାର, ପୁଣି, ଦୟା ଓ ସତ୍ତ୍ଵଗରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଟ ।
 ୧୬ ଆହେ, ମୋ' ପରତି ଫେର ଓ ମୋତେ ଦୟା କର;
 ତୁମ୍ଭ ଦାସକୁ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ପରଦାନ କର,
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀର ପୁତ୍ରକୁ ପରିତ୍ରାଣ କର ।
 ୧୭ ମୋତେ ମତ୍ତଂଗଳାର୍ଥକ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଅ;
 ତହିଁରେ ମୋ' ପୁଣ୍ୟକାରୀମାନେ ଗହା ଦେଖି ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ,
 ଯେହେତୁ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ଓ ସାନ୍ତତ୍ଵପ୍ରାପ୍ତ କରିଅଛ ।

୮୭

ଯିରୁଶାଲମର ପରଶଂସା
 ଗୀତ; କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ ।

୧ ଗହାତ୍ତ୍ଵକ ଭିତ୍ତିମୂଳ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ।
 ୨ ସଦାପରଭୁ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନ ଅପେକ୍ଷା
 ସିୟୋନର ଦ୍ଵାରସମୂହକୁ ଅଧିକ ସନେହ କରନ୍ତି ।
 ୩ ହେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତ୍ଵକ ନଗରୀ, ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ନାନାବିଧ ଗୌରବର କଥା କଥିତ ଅଛି । [ସେଲ]
 ଧ ମୋ' ଜାଣିବା ଲୋକତ୍ତ୍ଵକ ତୁଲ୍ୟ ମୁଁ ରାହବ ଓ ବାବିଲକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି;
 ପଲେଷ୍ଟୀୟା, ସୋର ଓ କୃଶକୁ ଦେଖ;
 ଏହି ଜଣ ସେଠାରେ ଜାତ ହେଲା ।
 ୫ ଆହୁରି, ସିୟୋନ ବିଷୟରେ କୁହାଯିବ, “ଏଜଣ ଓ ସେଜଣ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜାତ ହେଲେ;

ପୁଣି, ସର୍ବୋପରିସ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନଂ ଗହା ସୁସ୍ୱପ୍ନଂ କରିବେ ।”
 ୬ ସଦାପରଞ୍ଚୁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ନାମ ଲେଖିବା ସମୟରେ,
 “ଏଜଣ ସେଠାରେ ଜାତ ହେଲା ବୋଲି ଗଣନା କରିବେ ।” [ସେଲା]
 ୭ ଗାୟକ ଓ ନର୍ତ୍ତକମାନେ କହିବେ,
 “ମୋହର ସବୁ ଝର ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି ।”

୮୮

ସହାୟତା ପାଇଁ ବିନତା
 ଗୀତ; କୋରହ-ସନ୍ତାନଗଣର ଗୀତ । ପୂର୍ବଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ମହଲତ୍ ଲାୟନନେତ୍ ସ୍ୱପ୍ନରେ
 ଇଷ୍ଟାହାୟ ହେମନର ମସ୍ତକାଳ୍ ।
 ୧ ସଦାପରଞ୍ଚୁ ମୋ’ ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ୱର,
 ମୁଁ ଦିବାଗତ୍ର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କାକୃତ୍ତି କରିଅଛି;
 ୨ ମୋ’ ପୂର୍ବଧାନ ତୁମ୍ଭ ଛାୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ;
 ମୋ’ କାକୃତ୍ତିରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର;
 ୩ କାରଣ ମୋ’ ପୂର୍ବଧାନ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଓ ମୋ’ ଜୀବନ ପାତଳର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛି ।
 ୪ ମୁଁ ଗର୍ଭତଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗଣିତ;
 ମୁଁ ଅସହାୟ ଲୋକର ସମାନ ।
 ୫ ଯେଉଁ କବରଣାୟା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ସ୍ୱରଣ କରୁ ନାହିଁ
 ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
 ସେହି ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନୀଚତମ ଗତ୍ତରେ,
 ଅନ୍ଧକାରରେ, ଗଢାର ସ୍ଥାନରେ ରଖିଅଛ ।
 ୭ ତୁମ୍ଭର କୋପ ମୋ’ ଉପରେ ପୂର୍ବକ ହୋଇ ରହୁଅଛି
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ତରଞ୍ଜରେ ମୋତେ କ୍ଲେଶ ଦେଇଅଛ । [ସେଲା]
 ୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ’ଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋତେ ପୃଣାର ବିଷୟ କରିଅଛ ।
 ମୁଁ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଓ ମୁଁ ବାହାରକୁ ଆସି ପାରୁ ନାହିଁ ।
 ୯ କ୍ଲେଶ ସକାଶୁ ମୋ’ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି;
 ହେ ସଦାପରଞ୍ଚୁ, ମୁଁ ପୂର୍ବଦିନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପୂର୍ବଧାନ କରିଅଛି,
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ ପରସାରିଅଛି ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେ କି ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱତ୍ତ୍ୟକ୍ରିୟା ଦେଖାଇବ ?
 ଯେଉଁମାନେ ମରିଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉଠି କି ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବଧାନ କରିବେ ? [ସେଲା]
 ୧୧ କବରରେ ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା କିଅବା ବିନାଶ
 ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା କି ପୂର୍ବଗରିତ ହେବ ?
 ୧୨ ଅନ୍ଧକାରରେ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ୱତ୍ତ୍ୟକ୍ରିୟା ଓ
 ବିସ୍ମୃତି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ କି ଜଣାଯିବ ?
 ୧୩ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପରଞ୍ଚୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କାକୃତ୍ତି କରିଅଛି
 ଓ ପୂର୍ବଧାନରେ ମୋ’ ପୂର୍ବଧାନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।
 ୧୪ ହେ ସଦାପରଞ୍ଚୁ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ’ ପୂର୍ବଧାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ ?
 ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋ’ଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ କ୍ଲବ୍ଧଅଛ ?
 ୧୫ ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳଠାରୁ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ଓ ମୃତକଲପ;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ତ୍ରାସ ଭୋଗ କରି କରି ଉନ୍ମତ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୬ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବଗତ କୋପ ମୋ’ ଉପରେ ଦେଇ ଯାଇଅଛି;
 ତୁମ୍ଭର ତ୍ରାସସବୁ ମୋତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛି ।

୧୭ ଗହାସବୁ ସାରାଦିନ ଜଳ ପରି ମୋ' ଚାରିଆଡ଼େ ଉପସ୍ଥିତ;
 ଗହାସବୁ ଏକତ୍ର ମୋ' ଚାରିଆଡ଼େ ବେଷ୍ଟନ କଲେ ।
 ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ସନେହୀକୁ ଓ ମିତ୍ରକୁ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରରେ
 ଓ ମୋ' ପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକାରରେ ରଖିଅଛ ।

୮୯

ଜାତିର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକାଳୀନ ଗାତ
 ଇଷ୍ଟରାହାୟ ଏଥନର ମସକାଲ୍ ।

୧ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବିବିଧ ଦୟା ବିଷୟ ଗାନ କରିବି;
 ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସମସ୍ତ ପିଢ଼ି ପୁରତି ପୁରକାଶ କରିବି ।
 ୨ କାରଣ ଦୟା ସଦାକାଳ ଗଢ଼ାଯିବ ବୋଲି ମୁଁ କହିଅଛି;
 “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସ୍ୱପ୍ନରେ ହିଁ ସ୍ୱାପନ କରିବ ।”
 ୩ “ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମନୋନୀତ ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ନିୟମ କରିଅଛୁ,
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦ ସଙ୍ଗେ ଶପଥ କରିଅଛୁ ।
 ୪ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ସଦାକାଳ ସୁସ୍ଥର କରିବା
 ଓ ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଗଢ଼ିବା ।” [ସେଲ]
 ୫ ହେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସ୍ୱପ୍ନ ତୁମ୍ଭ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରିୟାର ପୁରଣଂସା କରିବ,
 ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରଗଣର ସମାଜରେ ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ପୁରଣଂସା କରିବ ।
 ୬ କାରଣ ଆକାଶରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସଙ୍ଗେ କାହାର ଉପମା କରାଯାଇ ପାରେ ?
 ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ରଗଣର ସଭାରେ ଅତି ଭୟଞ୍ଜକ
 ୭ ଓ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଭୟଯୋଗ୍ୟ,
 ସେହି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ତୁଲ୍ୟ ବିକରମା ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଛି ?
 ୮ ହେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର,
 ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ବିକରମା କିଏ ?
 ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ତୁମ୍ଭ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରର ଅହଞ୍ଜକାର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରୁଅଛ;
 ତହିଁର ତରଙ୍ଗମାଳା ଉଠିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେସବୁ ଶାନ୍ତ କରୁଅଛ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଗହବକୁ* ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରି ହତ ବୟସ୍କର ସମାନ କରିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁରେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛ ।
 ୧୧ ସ୍ୱପ୍ନ ତୁମ୍ଭର, ପୃଥିବୀ ହିଁ ତୁମ୍ଭର;
 ତୁମ୍ଭେ ଜଗତ ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଗ ସ୍ୱାପନ କରିଅଛ ।
 ୧୨ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ତୁମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ;
 ଗବୋର ଓ ହର୍ମୋଣ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି,
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ବାହୁବିଶିଷ୍ଟ;
 ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ବଳବାନ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ।
 ୧୪ ଧର୍ମ ଓ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ସିଂହାସନର ଭିତ୍ତିମୂଳ;
 ଦୟା ଓ ସତ୍ୟତା ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପୁରଣାମା ।
 ୧୫ ଯେଉଁ ଲୋକେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ;
 ହେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ଦୀପ୍ତିରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି ।
 ୧୬ ସେମାନେ ସାରାଦିନ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଧାର୍ମିକତାରେ ସେମାନେ ଭକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବଳର ଗୌରବ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶୃଙ୍ଗ ଭକ୍ତ ହେବ ।
 ୧୮ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଲ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର

* ୮୯:୧୦ ଗହବକୁ ଏହା ଏକ ସମୁଦ୍ରଜୀବୀ ଜୀବ ଯାହା ଏବଂ ଗଲ୍ପରେ ଆସେ ପୁଣି ଏହା ଦୁଷ୍ଟଗକୁ ସୃଷ୍ଟି କରେ

ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଗଜା ଇସ୍ଵରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ଵପ୍ନରୂପଞ୍ଜକ ।
 ୧୯ ସେସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଞ୍ଜକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କଥା କହିଲ,
 ପୁଣି, କହିଲ, “ଆତ୍ମରେ ଏକ ବିକରମା ଉପରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଭାର ଦେଇଅଛି;
 ଆତ୍ମରେ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ ଏକ ଜଣକୁ ଭଜନତ କରିଅଛି ।

ଦାଉଦଞ୍ଜକୁ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ପରତିଜ୍ଞା
 ୨୦ ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦକୁ ପାଇଅଛି;
 ଆତ୍ମ ପବିତ୍ର ତୈଳରେ ଆତ୍ମରେ ଗହାକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛି;
 ୨୧ ଆତ୍ମ ହସ୍ତ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵରେ ସ୍ଵପ୍ନାକୃତ ହୋଇ ରହିବ;
 ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମର ବାହୁ ଗହାକୁ ବଳବାନ କରିବ ।
 ୨୨ ଶତରୁ ଗହା ପ୍ରତି ଉପଦ୍ରବ କରିବ ନାହିଁ;
 କିଅବା ଦୁଷ୍ଟଗର ସନ୍ତାନ ଗହାକୁ କ୍ଲେଶ ଦେବ ନାହିଁ ।
 ୨୩ ଆତ୍ମରେ ଗହାର ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଗହା ସମ୍ଵୟରେ ତୁର୍ଣ୍ଣା କରିବା
 ଓ ଗହାର ଘୃଣାକାରୀମାନଞ୍ଜକୁ ଆଘାତ କରିବା ।
 ୨୪ ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ବିଶ୍ଵସ୍ତତତ ଓ ଦୟା ଗହାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବ;
 ପୁଣି, ଆତ୍ମ ନାମରେ ଗହାର ଶୃଙ୍ଗ ଭଜନତ ହେବ ।
 ୨୫ ଆତ୍ମରେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଗହାର ହସ୍ତ ଓ
 ନଦୀସମୂହ ଉପରେ ଗହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ସ୍ଵାପନ କରିବା ।
 ୨୬ ସେ ଆତ୍ମଞ୍ଜକୁ ଡାକି କହିବ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପିତା,
 ଆତ୍ମର ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଆତ୍ମ ପରିତ୍ରାଣର ଶୈଳ ।
 ୨୭ ଆତ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଗହାକୁ ଆତ୍ମର ପରଥମଜାତ,
 ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଵପ୍ନ ଗଜାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କରିବା ।
 ୨୮ ଆତ୍ମରେ ଅନନ୍ତକାଳ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଆପଣା ଦୟା ରଖିବା,
 ପୁଣି, ଆତ୍ମର ନିୟମ ଗହା ପକ୍ଷରେ ସୁସ୍ଵପ୍ନ ହେବ ।
 ୨୯ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମରେ ଗହାର ବଂଶକୁ ନିତ୍ୟସ୍ଵାୟା କରିବା
 ଓ ଗହାର ସିଂହାସନକୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଆୟୁର ତୁଲ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ କରିବା ।
 ୩୦ ଯଦି ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିତ୍ରାଣ କରନ୍ତି
 ଓ ଆତ୍ମ ଶାସନରେ ନ ଚାଲନ୍ତି;
 ୩୧ ଯଦି ସେମାନେ ଆତ୍ମର ବିଧି ଲଞ୍ଘନ କରନ୍ତି
 ଓ ଆତ୍ମର ଆଜ୍ଞାସବୁ ନ ପାଳନ୍ତି;
 ୩୨ ତେବେ ଆତ୍ମରେ ଯଶ୍ଵତି ଦ୍ଵାପ୍ରାଣ ସେମାନଞ୍ଜକ ଅପରାଧର
 ଓ ପରହାର ଦ୍ଵାପ୍ରାଣ ସେମାନଞ୍ଜକ ଅଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା ।
 ୩୩ ମାତ୍ର ଗହାଠାରୁ ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ଦୟା ଏକାନ୍ତ ନେବା ନାହିଁ;
 କିଅବା ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଵସ୍ତତତର ତରୁଟି ହେବାକୁ ଦେବା ନାହିଁ ।
 ୩୪ ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ନିୟମ ଲଞ୍ଘନ କରିବା ନାହିଁ,
 କିଅବା ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରରୁ ନିର୍ଗତ କଥା ଅନ୍ୟଥା କରିବା ନାହିଁ ।
 ୩୫ ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ପବିତ୍ରତା ଘେନି ଥରେ ଶପଥ କରିଅଛି;
 ଆତ୍ମରେ ଦାଉଦକୁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ନାହିଁ ।
 ୩୬ ଗହାର ବଂଶ ସଦାକାଳ ରହିବ
 ଓ ଗହାର ସିଂହାସନ ଆତ୍ମ ସମ୍ଵୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ରହିବ ।
 ୩୭ ଗହା ସଦାକାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଓ ଆକାଶସ୍ଵପ୍ନ ବିଶ୍ଵସ୍ତ
 ସାକ୍ଷୀ ତୁଲ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନାକୃତ ହେବ ।” [ସେଲା]

ଗଜାଞ୍ଜକ ପରାଜୟରେ ଶୋକ
 ୩୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଦୂର କରି ଅଗ୍ରହୟ କରିଅଛ,
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତ ପ୍ରତି କରୁଦ୍ୟ ହୋଇଅଛ ।
 ୩୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ନିୟମ ଘୃଣା କରିଅଛ;

ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ମୁକୁଟ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଅଶୁଚି କରିଥାଛ ।
 ୪୦ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ସବୁ ବାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥାଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ସବୁ ଉଜାଡ଼ କରିଥାଛ ।
 ୪୧ ପଥ ଦେଇ ଯିବା ଲୋକସମସ୍ତେ ଗହୀକୁ ଛୁଟା କରନ୍ତି;
 ସେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦାପାତର ହୋଇଥାଛି ।
 ୪୨ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସତ ଉନ୍ନତ କରିଥାଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ସକଳ ଶତ୍ରୁତ୍ୱକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିଥାଛ ।
 ୪୩ ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ଖଡ଼ଗଧାର ଫେରାଉଥାଛ
 ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗହୀକୁ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ।
 ୪୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ରାଜଦଣ୍ଡ଼† ନିବୃତ୍ତ କରିଥାଛ
 ଓ ଗହୀର ସିଂହାସନ ଭୂମିକୁ ପକାଇ ଦେଇଥାଛ ।
 ୪୫ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ଯୌବନ ଦିନ ହରାସ କରିଥାଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜାରେ ଗହୀକୁ ଆରକ୍ଷଣ କରିଥାଛ । [ସେଲା]
 ୪୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, କେତେ କାଳ, ତୁମ୍ଭେ କି ସଦାକାଳ ଆପଣାକୁ ଛୁଟାଇବ ?
 କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭର କୋପ ଅଗ୍ନି ପରି ଜ୍ୱଳିବ ?
 ୪୭ ଆହେ, ମୋହର ସମୟ କିପରି ଅଲପ, ଏହା ସ୍ୱମରଣ କର;
 ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଅସାରତା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଛ !
 ୪୮ ଯେ ମୁଦୁୟ ନ ଦେଖି ଜାଣିବ ରହିବ ଓ ପାତଳର
 ପରାକ୍ରମରୁ ଆପଣା ପରାଣ ମୁକ୍ତ କରିବ, ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ?
 ୪୯ ହେ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଦୁପ୍ରାଣ
 ଦାଉଦତ୍ତକ ନିକଟରେ ଯାହା ଶପଥ କରିଥିଲ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ପୂର୍ବ ବିବିଧ ଦୟା କାହିଁ ?
 ୫୦ ହେ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ସ୍ୱମରଣ କର
 ଓ ମୁଁ ପରାକ୍ରମନ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ନିନ୍ଦା କିପୁରକାରେ ଆପଣା ବକ୍ଷସ୍ୱଧଳରେ ବହୁଥିଲି, ଏହା ସ୍ୱମରଣ
 କର ।
 ୫୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତଦ୍‌ଦୁପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣ ନିନ୍ଦା କରିଥାଛନ୍ତି,
 ତଦ୍‌ଦୁପ୍ରାଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଅଭିଷିକ୍ତତ୍ୱକ ପଦଚିହ୍ନକୁ ନିନ୍ଦା କରିଥାଛନ୍ତି ।
 ୫୨ ସଦାପୁରୁଷ ଅନନ୍ତକାଳ ଧନ୍ୟ ହେଉନୁ,
 ଆମେନ୍, ଆମେନ୍ ।

ଚତୁର୍ଥ ଖଣ୍ଡ
୯୦

ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ମୋଖାତ୍ମକର ପୁରାଣ ।
 ୧ ହେ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମରେ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇ ଆସିଥାଛ ।
 ୨ ପର୍ବତଗଣର ଉତ୍ପତ୍ତିର ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୁପ୍ରାଣ ପୃଥିବୀ ଓ
 ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବଠାରୁ ଅନାଦିକାଳରୁ ଅନନ୍ତକାଳ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଧୂଳିରେ ଲାନ କରୁଥାଛ ।
 ପୁଣି, କହୁଥାଛ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ, ଫେର ।”
 ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଗତ କାଳିର ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ରାତ୍ରିର ଏକ ପରହରର ସମାନ ।
 ୫ ଯେପରି ପ୍ଳବନରେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭସାଇ ନେଉଥାଛ; ସେମାନେ ସପ୍ତପ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ।
 ପୁରାତଃକାଳରେ ସେମାନେ ବଢ଼ନ୍ତା ତୁଣ ତୁଲ୍ୟ ।
 ୬ ପୁରାତଃକାଳରେ ଗହୀ ସତେଜ ହୋଇ ବଢ଼ଇ;

† ୮୯:୪୪ ରାଜଦଣ୍ଡ଼ ତେଜ

ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଗହା କଟା ଯାଇ ଶୁଖାଇ ।
 ୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷୋଧରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ କ୍ଷୟ ପାଇ,
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କୋପରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ ।
 ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ,
 ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ପାପ ଆପଣା ମୁଖର ଦୀପ୍ତିରେ ରଖିଅଛ ।
 ୯ କାରଣ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କର ସକଳ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ କୋପରେ ବହିଯାଏ;
 କଥୁତ କାହାଣୀ ପରି ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ କରୁଥାଉ ।
 ୧୦ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଆତ୍ମର ପରିମାଣ ସତୁରି ବର୍ଷ,
 ଅବା ବଳ ସକାଶୁ ଅଣା ବର୍ଷ ହୁଏ;
 ତଥାପି ତହିଁର ବଳ* ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦୁଃଖ ମାତ୍ରେ;
 କାରଣ ଗହା ଶାୟର ବହିଯାଏ ଓ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଉଡ଼ିଯାଉ† ।
 ୧୧ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷୋଧର ପରବଳତା ଓ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ଉପସ୍ମୁକ୍ତ
 ଭୟ ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭେ କୋପ କିଏ ବୁଝେ ?
 ୧୨ ଯେପରି ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଜ୍ଞାନବିଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ତଃକରଣ ପାଇ ପାରିବୁ,
 ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନର ଗଣନା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।
 ୧୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ ଫେର; କେତେ କାଳ ?
 ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ପୁରତି ପରସନ୍ନ ହୁଅ ।
 ୧୪ ପୁରତାତରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାରେ ତୃପ୍ତ କର;
 ତହିଁରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ହୃଷ୍ଟ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ।
 ୧୫ ଯେତେ ଦିନ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛ ଓ
 ଯେତେ ବର୍ଷ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଅମତ୍ତକାଳ ଦେଖିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କର ।
 ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଦାସମାନେ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ କର୍ମ ଓ ସେମାନଙ୍କ
 ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ତୁମ୍ଭେ ମହିମା ପରକାଶିତ ହେଉ ।
 ୧୭ ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ଅଧିଷ୍ଠାନ କରୁ;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଵୀକାର କର;
 ହଁ, ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵୀକାର କର ।

୯୧

ସଦାପୁରୁଷ ଆମର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା
 ୧ ଯେଉଁ ଜନ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥାତ୍ମକ ଆବୃତ ସ୍ଵାଧୀନରେ ବାସ କରେ,
 ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଛାୟା ତଳେ ବସତି କରିବ ।
 ୨ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବି, “ସେ ମୋହର ଆଶ୍ରୟ ଓ ମୋହର ଦୁର୍ଗ;
 ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଳରେ ନିର୍ଭର ରଖେ ।”
 ୩ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟାଧିର ଫାନ୍ଦରୁ ଓ
 ସର୍ବନାଶକ ମହାମାରୀରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।
 ୪ ସେ ଆପଣା ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆବୋରିବେ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ତେଣା ତଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ରୟ ନେବ;
 ଗହାଞ୍ଜଳ ସତ୍ତ୍ଵ ଢାଳ ଓ ଫଳକ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେବ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭେ ଗତରିର ତରାସ, କିଅବା ଦିବସର ଉତ୍ତମ ଶୀତ,
 ୬ ଅଧିକାରଗାମୀ ମହାମାରୀ, କିଅବା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ
 ବିନାଶକ ସଂହାର ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୭ ତୁମ୍ଭେ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସହସ୍ର ଓ
 ତୁମ୍ଭେ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଅମୃତ ଲୋକ ପଡ଼ିବେ;
 ମାତ୍ରେ ଗହା ତୁମ୍ଭେ କତିକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।

* ୯୦:୧୦ ବଳ ଗର୍ବ † ୯୦:୧୦ ଉଡ଼ିଯାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଯାଉ

୮ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷୁରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବ
 ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜକର ପରତିଫଳ ଦେଖିବ ।
 ୯ କାରଣ ହେ ସଦାପରଞ୍ଜୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଆଶ୍ରୟ ।
 ସର୍ବୋପରିସ୍ଥତଞ୍ଜୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାସସ୍ଥାନ କରିଅଛ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ବିପଦ ଘଟିବ ନାହିଁ,
 କିଅବା କୌଣସି ମାରୀ ତୁମ୍ଭ ତମରୁ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।
 ୧୧ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଗତିରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା
 କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଦୃତଗଣକୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ।
 ୧୨ ତୁମ୍ଭ ଚରଣ ଯେପରି ପଥରରେ ନ ବାଜିବ,
 ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଢ଼ିବେ ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ସିଂହ ଓ କାଳସର୍ପ ଉପରେ ଗଢ଼ିବ;
 ତୁମ୍ଭେ ଯୁବା ସିଂହ ଓ ସର୍ପକୁ ପାଦ ତଳେ ଦଳିବ ।
 ୧୪ ସେ ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ସ୍ତନେ ରଖିଅଛି, ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା;
 ସେ ଆମ୍ଭ ନାମ ଜାଣିଅଛି, ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଚରେ ରଖିବା ।
 ୧୫ ସେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା ନା କଲେ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଚରେ ଦେବା;
 ଦୁଃଖ ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବା;
 ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ଗହାକୁ ସମ୍ଭରମ କରିବା ।
 ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଦେଇ ଗହାକୁ ତୃପ୍ତ କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଗହାକୁ ଦେଖାଇବା ।

୯୨

ଧନ୍ୟବାଦ ସତ୍ତ୍ୱତି

ଗାତ : ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରର ନିମିତ୍ତକ ଗାତ ।

୧ ସଦାପରଞ୍ଜୁକ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାର ଉତ୍ତମ,
 ହେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ, ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବାର,
 ୨ ପୁଣି, ଦଶଗର-ଯନ୍ତ୍ର ଓ ନେବଲରେ,
 ବୀଣାର ଗମ୍ଭୀର ଧ୍ୱନିରେ,
 ୩ ପୁରାତଃକାଳରେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ତନେ ପୂର୍ଣ୍ଣା କରୁଣା ଓ
 ପରତି ଗାତ୍ରି ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱସ୍ତତ ଧରଣର କରିବାର ଉତ୍ତମ ।
 ୪ ଯେହେତୁ ହେ ସଦାପରଞ୍ଜୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ କର୍ମରେ ମୋତେ ଆନନ୍ଦିତ କରିଅଛ;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମରେ ଜୟଧ୍ୱନି କରିବି ।
 ୫ ହେ ସଦାପରଞ୍ଜୁ, ତୁମ୍ଭର କର୍ମସବୁ କିପରି ମହତ !
 ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପସବୁ ଅତି ଗଭୀର ।
 ୬ ଜ୍ଞାନହୀନ ଲୋକ ଜାଣେ ନାହିଁ;
 କିଅବା ନିର୍ବୋଧ ଲୋକ ଏହା ବୁଝେ ନାହିଁ;
 ୭ ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟଗଣ ତୁମ୍ଭ ପରି ଅଞ୍ଜୁରିତ
 ଓ ଅଧର୍ମାଗ୍ରମାନେ ପରଫୁଲ୍ଲ ହୁଅନ୍ତି,
 ସେତେବେଳେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ସେପରି ହୁଏ ।
 ୮ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପରଞ୍ଜୁ ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୱାସୀ ।
 ୯ କାରଣ ହେ ସଦାପରଞ୍ଜୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଶତରୁଗଣ,
 ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଶତରୁଗଣ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ;
 ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ଚିନ୍ତନଭିନ୍ନ ହେବେ ।
 ୧୦ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଅରଣ୍ୟ ଶୃଙ୍ଗ ପରି ମୋହର ଶୃଙ୍ଗ ଭନ୍ନିତ କରିଅଛ;
 ମୁଁ ନୂତନ ତୈଳରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୧ ମୋ' ଶତରୁଗଣ ଉପରେ ମୋହର ବାଞ୍ଛା ସଫଳ

ହେବାର ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଅଛି,
 ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବା କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ମୋହର ବାଞ୍ଛା ସଫଳ ହେବାର ମୋହର କର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିଅଛି ।
 ୧୨ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଗଳ ଚୁକ୍ଷ ପରି ବର୍ଦ୍ଧିତୁଷୁ ହେବ;
 ସେ ଲିବାନୋନରେ ଏରସ ଚୁକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଚୁଦ୍ଧ ପାଇବ ।
 ୧୩ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହରେ ରୋପିତ ହୁଅନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରାତ୍ମଗଣରେ ବର୍ଦ୍ଧିତୁଷୁ ହେବେ ।
 ୧୪ ସେମାନେ ଚୁଦ୍ଧ ବୟସରେ ହେଁ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ;
 ସେମାନେ ରସ ଓ ତେଜରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ;
 ୧୫ ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରତୁ ଯେ ଯାଆର୍ଯ୍ୟକ, ଏହା ପରକାଶିତ ହେବ;
 ସେ ମୋହର ଶୈଳ ଓ ଗହାତ୍‌କଠାରେ କୌଣସି ଅଧର୍ମ ନାହିଁ ।

୯୩

ସଦାପୁରତୁ ହିଁ ରାଜା
 ୧ ସଦାପୁରତୁ ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି; ସେ ମହିମାରେ ବସତରାନ୍ତ୍ରିତ;
 ସଦାପୁରତୁ ବସତରାନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ବଳରେ ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି;
 ଜଗତ ମଧ୍ୟ ଏପରି ସୁଆପିତ ଯେ, ଗହା ବିଚଳିତ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭ ସିଂହାସନ ପୂର୍ବଠାରୁ ସୁଆପିତ;
 ତୁମ୍ଭେ ଅନାଦି କାଳରୁ ବିଦ୍‌ୟମାନ ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ନଦୀସକଳ ବଢ଼ି ଉଠିଅଛନ୍ତି,
 ନଦୀସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ଧୁମ୍ବୁନି ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି;
 ନଦୀସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ତରଙ୍ଗ ଉଠାନ୍ତି ।
 ୪ ଜଳରାଶିର ଧୁମ୍ବୁନି ଓ
 ସମୁଦ୍ରର ପରବଳ ତରଙ୍ଗ ଅପେକ୍ଷା
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସୁସଥ ସଦାପୁରତୁ ବଳବାନ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭର ପରମାଣ-ବାକ୍‌ୟ ଅତି ନିଶ୍ଚିତ;
 ହେ ସଦାପୁରତୁ, ପବିତ୍ରତା ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ଶୋଭା ।

୯୪

ସଦାପୁରତୁ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ
 ୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ପ୍ରତିଫଳଦାତା ପରମେଶ୍ଵର,
 ହେ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ପରମେଶ୍ଵର, ଆପଣା କ୍ଷୋଧ ଦେଖାଅ ।*
 ୨ ହେ ପୃଥ୍ଵୀର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ, ଉଠ;
 ଅହତ୍‌କାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଦୁଷ୍ଟମାନେ କେତେ କାଳ,
 ଦୁଷ୍ଟମାନେ କେତେ କାଳ ଜୟଧୁମ୍ବୁନି କରିବେ ?
 ୪ ସେମାନେ କେତେ କାଳ ଅହତ୍‌କାରରେ କଥା ଉଚ୍ଚରଣ କରି କହିବେ ?
 ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ଦର୍ପି କରନ୍ତି ।
 ୫ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୃଣ କରନ୍ତି
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଅଧିକାରକୁ କ୍ଲେଶ ଦିଅନ୍ତି ।
 ୬ ସେମାନେ ବିଧବା, ବିଦେଶୀକୁ ବଧ କରନ୍ତି ଓ
 ପିତୃହୀନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ।
 ୭ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ,
 କିଅବା ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର ବିବେଚନା କରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ସେମାନେ କହନ୍ତି ।
 ୮ ହେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଶୁବତ୍ ଲୋକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କର;

* ୯୪:୧ କ୍ଷୋଧ ଦେଖାଅ । ଅର୍ଥାତ୍ ପରକାଶମାନ ହୁଅ

ହେ ମୁଦୁଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଜ୍ଞାନବାନ ହେବ ?
 ୯ ଯେ କର୍ଣ୍ଣ ଘୋଷଣ କଲେ, ସେ କି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ?
 ଯେ ଚକ୍ଷୁ ଗଢ଼ିଲେ, ସେ କି ଦେଖିବେ ନାହିଁ ?
 ୧୦ ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି,
 ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ସେ କି ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବେ ନାହିଁ ?
 ୧୧ ମନୁଷ୍ୟର କଳ୍ପନାସବୁ ଅଧାର ବୋଲି ସଦାପୁରତୁ ଜାଣନ୍ତି ।
 ୧୨ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଦୁଷ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଳା ହେବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପଦ କାଳରୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା ନିମନ୍ତେ,
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଶାସନ କର ଓ ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ, ସେ ଲୋକ ଧନ୍ୟ ।
 ୧୪ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିବେ ନାହିଁ,
 କିଆବା ଆପଣା ଅଧିକାର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୧୫ ଯେହେତୁ ଶାସନ ଧର୍ମ ପଦ୍ଧତିରେ ବାହୁଡ଼ିବ;
 ପୁଣି, ସରଳାନ୍ତଃକରଣ ଲୋକସମସ୍ତେ ତହିଁର ଅନୁଗାମୀ ହେବେ ।
 ୧୬ କିଏ ମୋହର ସପକ୍ଷ ହୋଇ କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ ?
 କିଏ ମୋହର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେବ ?
 ୧୭ ସଦାପୁରତୁ ମୋହର ସହାୟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମୋହର
 ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ର ନୀରବ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିଥା'ନ୍ତା ।
 ୧୮ “ମୋହର ପାଦ ଖସି ଯାଉଛି” ବୋଲି କହିଲା ବେଳେ,
 ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭର ଦୟା ମୋତେ ଧରି ରଖିଲା ।
 ୧୯ ମୋ' ଆନ୍ତରିକ ଭାବନାର ବାହୁଲ୍ୟ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର
 ସାନ୍ତତ୍ପ୍ରୀତ୍ୟରୁ ମୋ' ପୁରାଣକୁ ଆହ୍ୱାନିତ କରେ ।
 ୨୦ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଉପଦେଶ-ରଚନାକାରୀ ଦୁଷ୍ଟଗରୁପ
 ସିଂହାସନର କି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବ ?
 ୨୧ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକର ପୁରାଣ ପୁରତିକୂଳରେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି
 ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତକୁ ଦୋଷୀ କରନ୍ତି ।
 ୨୨ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ
 ଓ ମୋ' ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ଆଶ୍ରୟ ଶୈଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୨୩ ପୁଣି, ସେ ଦୁଷ୍ଟଗ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇ ଅଛନ୍ତି,
 ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ;
 ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ ।

୯୫

ସଦୃଶି ଗାନ
 ୧ ଆହେ, ଆସ, ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରୁ;
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଶୈଳଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟାପ୍ତ କରୁ ।
 ୨ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ କରି ଗହାତ୍ମକ ଛାମୁକୁ ଆସୁ,
 ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଗୀତ ଦ୍ୱାରା ଗହାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ଧ୍ୟାପ୍ତ କରୁ ।
 ୩ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ମହାନ ପରମେଶ୍ୱର ଓ
 ସକଳ ଦେବତା ଉପରେ ମହାନ ରାଜା ଅଟନ୍ତି ।
 ୪ ପୃଥ୍ୱୀର ଗଭୀର ସ୍ଥାନସବୁ ଗହାତ୍ମକ ହସ୍ତଗତ;
 ପର୍ବତଗଣର ଶିଖା ମଧ୍ୟ ଗହାତ୍ମକର ।
 ୫ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଗହାତ୍ମକର, ସେ ଗହା ସୃଷ୍ଟି କଲେ;
 ପୁଣି, ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଗହାତ୍ମକ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ।
 ୬ ଆହେ, ଆସ, ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ପରଶାମ କରୁ;

† ୯୪:୧୭ ନୀରବ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିଥା'ନ୍ତା ମରି କବରରେ ରହିଥାନ୍ତି

ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ଆଶୁ ପାତୁ;
 ୭ କାରଣ ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ପରମେଶ୍ଵର,
 ପୁଣି, ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ଚରାସଂଧାନର ଲୋକ ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ହସ୍ତଗତ ମେଷ ।
 ଆହା, ଯଦି ଆଜି ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ରବ ଶୁଣାନ୍ତ ।
 † ଯେପରି ମିରାବାଃ* ନିକଟରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବା ସମୟରେ,
 ଯେପରି ପୁରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ମଃସା† ନିକଟରେ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ
 ଅନ୍ତଃକରଣ କଠିନ କର ନାହିଁ;
 ୯ ସେସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଆତ୍ମତୁଞ୍ଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ,
 ଆତ୍ମର ପରମାଣ ନେଲେ ଓ ଆତ୍ମର କର୍ମ ଦେଖିଲେ ।
 ୧୦ ଆତ୍ମଭେ ଗୁଣିତ ବର୍ଷଯାଏ ସେହି ବଂଶ ପୁରତି ବିରକ୍ତ ଥିଲୁ,
 ପୁଣି କହିଲୁ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଭ୍ରାନ୍ତ
 ଓ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ପଥ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି;
 ୧୧ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଵାସରେ ପରବେଶ
 କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଆତ୍ମଭେ ଆପଣା କୋପରେ ଶପଥ କଲୁ ।

୯୬

ସଦାପୁରତୁ ଗଜାଧରାଜ
 ୧ ଆହେ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କର;
 ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ଵୀ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର ।
 ୨ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରି ଗହାଞ୍ଜକ ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 ଗହାଞ୍ଜକ ପରିତ୍ରାଣ ଦିନକୁ ଦିନ ପୁରକାଶ କର ।
 ୩ ଅନ୍ୟ ଦେଶାତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜକ ଗୌରବ,
 ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ପୁରକାଶ କର ।
 ୪ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ମହାନ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରଣାସନାୟ;
 ସେ ସମସ୍ତ ଦେବତା ଅପେକ୍ଷା ଭୟଯୋଗ୍ୟ ।
 ୫ କାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ସକଳ ଦେବତା ପୁରତିମା ମାତ୍ଵର;
 ମାତ୍ଵର ସଦାପୁରତୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
 ୬ ସମ୍ଭରମ ଓ ମହିମା ଗହାଞ୍ଜକର ସମ୍ପୁଷ୍ପବର୍ତ୍ତା;
 ଶକ୍ତି ଓ ଶୋଭା ଗହାଞ୍ଜକ ଧର୍ମଧାମରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।
 ୭ ହେ ନାନା ଦେଶାୟ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ, ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର,
 ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର ।
 † ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନାମର ଯଥୋଚିତ ଗୌରବ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର;
 ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣ ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ପୁରାଞ୍ଜକକୁ ଆସ ।
 ୯ ଆହେ, ପବିତ୍ରଗର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଭଜନ କର;
 ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ଵୀ, ଗହାଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ କମ୍ପମାନ ହୁଅ ।
 ୧୦ “ସଦାପୁରତୁ ଗାୟ କରନ୍ତି,” ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ କୁହ;
 ଜଗତ ହିଁ ସୁସ୍ଵର, ଗହା ବିଚଳିତ ହୋଇ ନ ପାରେ;
 ସେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ନ୍ୟାୟରେ ବିଚାର କରିବେ ।
 ୧୧ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ଓ ପୃଥ୍ଵୀ ଭଲ୍‌ଲସ କର;
 ସମୁଦ୍ର ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ଗର୍ଜନ କରୁ;
 ୧୨ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥସକଳ ଜୟଧ୍ଵନି କରନ୍ତୁ;
 ତେବେ ବନସ୍ଥ ବୃକ୍ଷସକଳ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରିବେ;
 ୧୩ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୁଷ୍ପରେ ଗାନ କରିବେ; କାରଣ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି;
 ସେ ପୃଥ୍ଵୀର ବିଚାର କରିବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି;
 ସେ ଧର୍ମରେ ଜଗତର ଓ

* ୯୫:୮ ମିରାବାଃ ଯାହାର ଅର୍ଥ କଳହ † ୯୫:୮ ମଃସା ଯାହାର ଅର୍ଥ ପରୀକ୍ଷା

ଆପଣା ସତ୍ୟଗରେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ବିଗ୍ରହ କରିବେ ।

୯୭

ସଦାପୁରୁଷ ହିଁ ସର୍ବୋପରିସ୍ୟ ଶାସନକର୍ତ୍ତା
୧ ସଦାପୁରୁଷୁ ରାଜୟ କରନ୍ତି; ପୃଥ୍ବୀ ଉଲ୍ଲାସ କରୁ;
ଦୁଃସ୍ତ୍ରୀପସମୁହ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
୨ ମେଘମାଳ ଓ ଅନ୍ଧକାର ଗହାଞ୍ଜଳ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥାଏ;
ଧର୍ମ ଓ ବିଗ୍ରହ ଗହାଞ୍ଜଳ ସିଂହାସନର ଭିତ୍ତିମୂଳ ।
୩ ଗହାଞ୍ଜଳ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଅଗ୍ନି ଗମନ କରେ ଓ
ଗହାଞ୍ଜଳ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ୟ ଶତରୁଗଣକୁ ଦଗ୍ଧ କରେ ।
୪ ଗହାଞ୍ଜଳ ବିଜୁଳି ଜଗତକୁ ଦୀପ୍ତିମାନ କଲ;
ପୃଥ୍ବୀ ଦେଖି କମ୍ପିଲା ।
୫ ପର୍ବତଗଣ ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ମହମ ପରି ତରଳି ଗଲେ,
ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀ ପୁରୁଷୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ତରଳି ଗଲେ ।
୬ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଗହାଞ୍ଜଳ ଧର୍ମ ପରଗ୍ରହ କରଇ ଓ
ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗହାଞ୍ଜଳ ମହିମା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।
୭ ଖୋଦିତ ପୁରତିମାଗଣର ସେବକ ସମସ୍ତେ ଓ
ଦେବଗଣର ଦର୍ପକାରୀ ସମସ୍ତେ ଲଜଜିତ ହେଉନ୍ତୁ;
ହେ ସମସ୍ତ ଦେବଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ପୁରଣାମ କର ।
୮ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭ ଶାସନ ବିଷୟ ସିୟୋନ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲ
ଓ ଯିହୁଦାର କନ୍ୟାଗଣ ଉଲ୍ଲାସିତ ହେଲେ ।
୯ କାରଣ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀରେ ସର୍ବୋପରିସ୍ୟ;
ତୁମ୍ଭେ ସକଳ ଦେବ ଉପରେ ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ ।
୧୦ ହେ ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କ ପରେମକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦଗ ଘୃଣା କର;
ସେ ଆପଣା ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୁରଣ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି;
୧୧ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀପ୍ତି ଓ
ସରଳମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦ ରୁଣା ଯାଇଅଛି ।
୧୨ ହେ ଧାର୍ମିକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର;
ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜଳ ପବିତ୍ର ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।

୯୮

ସଦାପୁରୁଷ ହିଁ ଜଗତର ଶାସନକର୍ତ୍ତା
ଗୀତ ।

୧ ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କର;
କାରଣ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି;
ଗହାଞ୍ଜଳ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ପବିତ୍ର ବାହୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ପକ୍ଷରେ ପରିତ୍ରଣ ସାଧନ କରିଅଛି ।
୨ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରିତ୍ରଣ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି;
ସେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାୟମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟଗୋଚରରେ ଆପଣା ଧର୍ମ ପୁରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।
୩ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ଆପଣା ଦୟା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସତତ ସ୍ୱମରଣ କରିଅଛନ୍ତି;
ପୃଥ୍ବୀର ପୁରନ୍ତସ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ରଣ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।
୪ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀ, ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି କର;
ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୟୁନି କର, ଆନନ୍ଦ ଗାନ କର ଓ ପୁରଣା ଗାନ କର ।
୫ ବୀଣାୟନ୍ତରରେ, ବୀଣା ଓ ଏକଗନ ସ୍ୱସ୍ତ୍ରରେ
ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣା ଗାନ କର ।
୬ ତୁରୀ ଓ ଭେରୀ ନାଦରେ
ରାଜା ସଦାପୁରୁଷୁଙ୍କ ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି କର ।

୭ ସମୁଦର ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣତ,
 ଜଗତ ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଗର୍ଜ୍ଜନ କରନ୍ତୁ;
 ୮ ନଦ-ନଦୀଗଣ କରଗଳି ଦେଉନ୍ତୁ;
 ପର୍ବତଗଣ ଏକସତ୍ତ୍ୱେ ଆନନ୍ଦଗାନ କରନ୍ତୁ;
 ୯ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପୁଷ୍ପରେ ଗାନ କରନ୍ତୁ,
 କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି;
 ସେ ଧର୍ମରେ ଜଗତର ଓ ନ୍ୟାୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ବିଗ୍ରହ କରିବେ ।

୯୯

ସଦାପୁରତୁ ହିଁ ରାଜାଧିରାଜ
 ୧ ସଦାପୁରତୁ ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି; ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ କମ୍ପିତ ହେଉନ୍ତୁ;
 ସେ କିରୁଗଣ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ; ପୃଥିବୀ ବିଚଳିତ ହେଉ ।
 ୨ ସଦାପୁରତୁ ସିନ୍ଧୋନରେ ମହାନ ଓ
 ସେ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୀମତ ।
 ୩ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ମହତ ଓ ଭୟଞ୍ଜକର ନାମର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ;
 ସେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।
 ୪ ରାଜାଙ୍କ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଗ୍ରହ ଭଲ ପାଏ;
 ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱପ୍ନ କରୁଥାଅ,
 ତୁମ୍ଭେ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ରହ ଓ ନ୍ୟାୟ ସାଧନ କରୁଥାଅ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ପୁରଣଂସା କର
 ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ପାଦପୀଠରେ ପୁରଣାମ କର;
 ସେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।
 ୬ ଗହାଞ୍ଜକ ଯାଜକଗଣ ମଧ୍ୟରେ ମୋଶା, ହାରୋଶ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ନାମରେ ପୂର୍ବଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାମୁୟେଲ;
 ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂର୍ବଧାର୍ମିକ କଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
 ୭ ସେ ମେଘ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କଥା କହିଲେ;
 ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ସାକ୍ଷୟ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ବିଧିସବୁ ପାଳନ କଲେ ।
 ୮ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲ ।
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପରିଶୋଧ ନେଲେ ହେଁ
 ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମାକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ହୋଇଥିଲ ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ପୁରଣଂସା କର
 ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ପୁରଣାମ କର;
 କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୦

ସତ୍ତ୍ୱଗାନ
 ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥକ ଗୀତ ।

୧ ହେ ସକଳ ଦେଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟାନ କର ।
 ୨ ଆନନ୍ଦରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସେବା କର;
 ଗାନ କରି ଗହାଞ୍ଜକ ଛାମୁକୁ ଆସ ।
 ୩ ସଦାପୁରତୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ;
 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ଅଟୁ;
 ଆତ୍ମମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ଲୋକ ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ଚରାସ୍ଥାନର ମେଷ ।
 ୪ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁ କରୁ ଗହାଞ୍ଜକ ଉତ୍ସାରରେ ଓ
 ପୁରଣଂସା କରୁ କରୁ ଗହାଞ୍ଜକ ପୂର୍ବଦେଶରେ ପୁରବେଶ କର;
 ଗହାଞ୍ଜକର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କର ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ନାମର ଗୁଣାନ୍ୱୟ କର ।
 ୫ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ମତ୍ସ୍ୟମୟ; ଗହାଞ୍ଜକ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାୟୀ;

ଆଉ, ଗହାଡ଼କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସତତ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମରେ ଥାଏ ।

୧୦୧

ରାଜାଡ଼କ ପୁରତିକ୍ଷା
ଦାଉଦଡ଼କର ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ଦୟା ଓ ଶାସନ ବିଷୟ ଗାନ କରିବି ।
 ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୨ ମୁଁ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ ସିଦ୍ଧ୍ୟ ପଥରେ ଗମନ କରିବି;
 ଆହା, ତୁମ୍ଭେ କେବେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବ ?
 ମୁଁ ଆପଣା ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ୍ୟ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଆଚରଣ କରିବି ।
 ୩ ମୁଁ କୈଶସି ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ରଖିବି ନାହିଁ;
 ମୁଁ ବିପଥଗାମୀମାନଙ୍କ କର୍ମ ଘୃଣା କରେ;
 ଗହା ମୋ'ଠାରେ ଲିପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୪ କୁଟିଳ ଅନ୍ତଃକରଣ ମୋ' ନିକଟରୁ ଦୂର ହେବ;
 ମୁଁ ମନ୍ଦ ବିଷୟର ପରିଚୟ ନେବି ନାହିଁ ।
 ୫ ଯେଉଁ ଜନ ଗୋପନରେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଅପବାଦ କରେ, ମୁଁ ଗହାକୁ ବିନାଶ କରିବି;
 ଯାହାର ଅହତ୍କାର-ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଗର୍ବୀ ଅନ୍ତଃକରଣ, ମୁଁ ଗହାକୁ ସହିବି ନାହିଁ ।
 ୬ ଦେଶର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସତ ଲୋକେ ଯେପରି ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ବାସ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ମୋହର ଦୃଷ୍ଟି ରହିବ ।
 ଯେଉଁ ଜନ ସିଦ୍ଧ୍ୟ ପଥରେ ଗଲେ, ସେ ମୋହର ସେବା କରିବ ।
 ୭ ଯେ ପୁରତରଣା କରେ, ସେ ମୋ' ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ ।
 ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେ ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ସ୍ୱାୟା ହେବ ନାହିଁ ।
 ୮ ମୁଁ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାସମସତତ୍ତ୍ୱକୁ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ନଗରରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା
 ନିମନ୍ତେ ପୁରତି ପୁରତାତରେ ଦେଶର ସକଳ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବି ।

୧୦୨

ଜଣେ ଦୁଃଖରେ ବ୍ୟଥାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁରାଧିନୀ
 ଅବସନ୍ନ କାଳେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଛାମୁରେ ଆପଣା ଖେଦର କଥା ଭାଙ୍ଗି ଜଣାଇବା ବେଳେ ଦୁଃଖୀ
 ଲୋକର ପୁରାଧିନୀ ।
 ୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ, ମୋହର ପୁରାଧିନୀ ଶୁଣ ଓ
 ମୋ' କାକୁକ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉ ।
 ୨ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱକ ଦିନରେ ମୋ'ଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୁଖ ଲୁଗାଏ ନାହିଁ;
 ମୋ' ପୁରତି ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣଣ ତେର;
 ମୁଁ ପୁରାଧିନୀ କରିବା ଦିନରେ ମୋତେ ଶାୟର ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
 ୩ କାରଣ ମୋ' ବଞ୍ଚିବାର ଦିନସବୁ ଧୂଆଁ ପରି କ୍ଷୟ ପାଏ
 ଓ ମୋହର ଅସ୍ଥସବୁ ନିଆଁଖୁଣ୍ଟା ପରି ପୋଡ଼ିଯାଏ ।
 ୪ ମୋହର ହୃଦୟ ତୃଣ ପରି ଉତ୍ତପିତ ଓ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି,
 ମୁଁ ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କରିବାକୁ ପାସୋରି ଯାଏ ।
 ୫ ମୋହର ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ସକାଶୁ
 ମୋ' ଅସ୍ଥସବୁ ମୋ' ମାଂସରେ ଲାଗି ରହେ ।
 ୬ ମୁଁ ପୁରାଧିନୀର ସ୍ୱପ୍ନ ପାଣିଭେଳା ପକ୍ଷୀର* ତୁଲ୍ୟ;
 ମୁଁ ନିରଶ୍ୱାସ ସ୍ୱପ୍ନର ପେଟ ପରି ହୋଇଅଛି ।
 ୭ ମୁଁ ଉଜାଗର ରହେ ଓ
 ଛାତ ଉପରିସ୍ଥ ଏକାକୀ ଥିବା ଘରଟିଆ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି;

* ୧୦୨:୬ ପାଣିଭେଳା ପକ୍ଷୀର ଶାଗୁଣା କିଅବା ପେଟ

୮ ମୋ' ଶତ୍ରୁମାନେ ସାରାଦିନ ମୋତେ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି;
ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ଲୋକମାନେ ମୋ' ନାମ ନେଇ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ।
୯ କାରଣ ମୁଁ ଅନ୍ନ ପରି ଭସମ ଭୋଜନ କରିଅଛି
ଓ ମୋହର ପେୟଦରବନ୍ୟ ନେତ୍ରଜଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଶାଇଅଛି ।
୧୦ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଓ କୋପ ସକାଶ୍ଚ ଏହା ହୋଇଅଛି;
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉଠାଇ ପକାଇ ଦେଇଅଛ ।
୧୧ ମୋହର ଦିନସବୁ କ୍ଷୟ ପାଇଥିବା ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ
ଓ ମୁଁ ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ ଶୁଷ୍କ ହେଉଅଛି ।
୧୨ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳ ଓ
ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱର୍ଗର ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମରେ ଥିବ ।
୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ସିନ୍ଧୋନକୁ ଦୟା କରିବ;
କାରଣ ଗହା ପୁରତି କୃପା କରିବାର ସମୟ ଏହି, ହଁ,
ନିରୂପିତ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ।
୧୪ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନେ ତହିଁର ପଥରେ ଶ୍ୱରଦ୍ୱା
ଓ ତହିଁର ଧୂଳିରେ ଦୟାଭାବ ବହନ୍ତି ।
୧୫ ତହିଁରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ନାମକୁ
ଓ ପୃଥ୍ୱୀସ୍ୱପ୍ନ ରାଜାଗଣ ତୁମ୍ଭ ମହିମାକୁ ଭୟ କରିବେ ।
୧୬ କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ସିନ୍ଧୋନକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ସେ ଆପଣା ଗୌରବରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି;
୧୭ ସେ ଦାନହୀନମାନଙ୍କ ପୁରାର୍ଥନାରେ ମନୋଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରାର୍ଥନା ତୁଚ୍ଛ କରି ନାହାନ୍ତି ।
୧୮ ଏହା ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଲିଖିତ ହେବ;
ଆଉ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସୃଷ୍ଟ ହେବେ, ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକର ପୁରଣଂସା କରିବେ ।
୧୯ କାରଣ ବନ୍ଦୀର ହାହାକାର ଶୁଣିବାକୁ,
ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ;
୨୦ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଆପଣାର ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମଧାମରୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଅଛନ୍ତି;
ସେ ସମ୍ପ୍ରଗର୍ଭରୁ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଅବଲୋକନ କଲେ;
୨୧ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଓ ରାଜ୍ୟସକଳ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ବେଳେ,
୨୨ ଲୋକମାନେ ସିନ୍ଧୋନରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ନାମ ଓ
ଯିରୁଶାଲମରେ ଗହାଜ୍ୱର ପୁରଣଂସା ପୁରଣ କରିବେ;
୨୩ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ଜୀବନର ପଥ† ମଧ୍ୟରେ ମୋର ବଳ ହ୍ରାସ କଲେ,
ସେ ମୋହର ଆୟୁ ଉଣା କଲେ ।
୨୪ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ଆୟୁର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ମୋତେ ନେଇ ନ ଯାଅ;
ତୁମ୍ଭର ବର୍ଷ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମରେ ଥାଏ ।
୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଆଦ୍ୟରୁ ପୃଥ୍ୱୀର ମୂଳ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛ;
ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ।
୨୬ ସେସବୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟ ଥିବ;
ହଁ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ସକଳ ବସ୍ତୁ ପରି ଜାଣିଣ ହୋଇଯିବ;
ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ପରିଧେୟ ବସ୍ତୁ ପରି ସେସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ଓ ସେସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ ।
୨୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଅଟ ଓ
ତୁମ୍ଭ ବଞ୍ଚିବାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ।
୨୮ ତୁମ୍ଭ ଦାସଗଣର ସନ୍ତାନମାନେ ରହିବେ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସୁସ୍ଥର ହେବେ ।

† ୧୦୨:୨୩ ପଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁବକ ଥିବା ସମୟରେ

ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜ ପରେମ
ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ମୋହର ମନ, ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜକର ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 ହେ ମୋହର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ସମସ୍ତ, ଗହାଞ୍ଜକ ପବିତ୍ର ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ୨ ହେ ମୋହର ମନ, ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜକର ଧନ୍ୟବାଦ କର
 ଓ ଗହାଞ୍ଜକର ମଞ୍ଜୁଲଦାନସବୁ ପାସୋର ନାହିଁ;
 ୩ ସେ ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମସବୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି;
 ସେ ତୁମ୍ଭର ରୋଗସବୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି;
 ୪ ସେ ବିନାଶରୁ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି;
 ସେ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ଦୟାରୂପ ମୁକୁଟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୂଷିତ* କରନ୍ତି;
 ୫ ସେ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ତୃପ୍ତ କରନ୍ତି;
 ତହିଁ ଉତ୍କରୋଶ ପକ୍ଷୀ ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭର ନୂତନ ଯୌବନ ହୁଏ ।
 ୬ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଧର୍ମକର୍ମ ସାଧନ କରନ୍ତି ଓ
 ଉପଦ୍ରବଗରସତ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକ ପକ୍ଷରେ ସୁବିଗ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ।
 ୭ ସେ ମୋଶାଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ପଥ ଓ
 ଇସରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣା କ୍ରିୟାସବୁ ଜଣାଇଲେ ।
 ୮ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସ୍ନେହଶୀଳ ଓ କୃପାମୟ,
 କ୍ଷୋଧରେ ଧୀର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ।
 ୯ ସେ ନିରନ୍ତର ଧମକାଇବେ ନାହିଁ;
 କିଅବା ସଦାକାଳ ଆପଣା କ୍ଷୋଧ ରଖିବେ ନାହିଁ ।
 ୧୦ ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପାପ ପୁରମାଣେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ବ୍ୟବହାର କରି ନାହାନ୍ତି,
 କିଅବା ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଅଧର୍ମାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ପୁରତିଫଳ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ୧୧ କାରଣ ପୃଥିବୀରୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଯେପରି ଉଚ୍ଚ,
 ସେପରି ଗହାଞ୍ଜକ ଭୟକାରୀମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଗହାଞ୍ଜକ ଦୟା ମହତ ।
 ୧୨ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ଯେତେ ଦୂର,
 ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକଠାରୁ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଅପରାଧ ସେତେ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୩ ପିତା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ଯେଉଁ ସ୍ନେହ ବହଇ,
 ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ସେଉଁ ସ୍ନେହ ବହନ୍ତି ।
 ୧୪ କାରଣ ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ଗଠନ ଜାଣନ୍ତି;
 ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଯେ ଧୂଳିମାତର, ଏହା ସେ ସମରଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୫ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁର ଦିନ ତୁଣ ତୁଲ୍ୟ;
 ଯେପରି କ୍ଷେତ୍ରର ଫୁଲ, ସେପରି ସେ ପୁରଫୁଲ୍ଲ ହୁଏ ।
 ୧୬ ତହିଁ ଉପରେ ବାୟୁ ବହିଲେ, ଗହା ନ ଥାଏ,
 ପୁଣି, ତହିଁର ସ୍ଥାନ ଥାଉ ଗହାର ପରିତ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ।
 ୧୭ ମାତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜ ଦୟା ଅନାଦିକାଳରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଥାଏ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ନିୟମ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି,
 ୧୮ ପୁଣି, ପାଳନାର୍ଥେ ଗହାଞ୍ଜକ ନିୟମସବୁ ସମରଣ କରନ୍ତି,
 ସେମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଗହାଞ୍ଜକର ଧର୍ମ ପୁତ୍ରପୌତ୍ରାଦିକ୍ରମେ ଥାଏ ।
 ୧୯ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆପଣା ସିଂହାସନ ସ୍ୱାପନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜକ ରାଜ୍ୟ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରେ ।
 ୨୦ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜ ବାକ୍ସ୍ୟସାଧକ ଓ
 ଗହାଞ୍ଜକ ବାକ୍ସ୍ୟର ରବ ଶୁଭବଣକାରୀ,
 ବଳରେ ପରାକ୍ରମନ୍ତ ଦୂତଗଣ, ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।

* ୧୦୩:୪ ଭୂଷିତ ଆଶୀର୍ବାଦ

୨୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପରିଗ୍ରହକ ଓ
 ଗହାଞ୍ଜଳ ଅଭିମତସାଧକ ସୈନ୍ୟ ସକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ୨୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହସତକୃତ କର୍ମସକଳ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଗର୍ଭୟର ସର୍ବତ୍ର ଗହାଞ୍ଜଳ ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 ହେ ମୋହର ମନ, ସଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଧନ୍ୟବାଦ କର ।

୧୦୪

ସରଷ୍ଟଗାଞ୍ଜଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସତୁତି
 ୧ ହେ ମୋହର ମନ, ସଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ହେ ସଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଅତି ମହାନ;
 ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପଦରମ ଓ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟରେ ବିଭୂଷିତ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ବସତ୍ର ପରି ଦୀପ୍ତି ପରିଧାନ କରିଥାଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ଚନ୍ଦ୍ରଗତପ ପରି ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିସତର କରିଥାଅ ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେ ଜଳଗଣି ଉପରେ ଆପଣା କୋଠରର କଠିକାଷ୍ଠ ପକାଇଥାଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ମେଘମାଳକୁ ଆପଣା ରଥ କରିଥାଅ;
 ତୁମ୍ଭେ ବାୟୁର ପକ୍ଷ ଉପରେ ଗମନାଗମନ କରୁଥାଅ ।
 ୪ ତୁମ୍ଭେ ବାୟୁକୁ ଆପଣାର ଦୂତ କର;*
 ଅଗ୍ନିଶିଖାକୁ ଆପଣାର ପରିଗ୍ରହକ କର ।†
 ୫ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ମୂଳ ଏପରି ସ୍ଥାପନ କରିଥାଅ ଯେ,
 ଗହା କଦାପି ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବସତ୍ର ପରି ବାରିଧିରେ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲ;
 ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଜଳଗଣି ଠିଆ ହେଲା ।
 ୭ ତୁମ୍ଭେ ଧମକରେ ସେସବୁ ପଲାଇଲେ;
 ତୁମ୍ଭେ ବଜ୍ରଧ୍ଵନିରେ ସେସବୁ ଶାୟର ଗୁଲିଗଲେ;
 ୮ ସେସବୁ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଉଠି ଓ ସମସ୍ତଥଳରେ ଓହ୍ଲାଇ
 ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନକୁ ଗୁଲିଗଲେ ।
 ୯ ସେମାନେ ଯେପରି ସାମା ଲଞ୍ଜନ ନ କରିବେ
 ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ନ ଆସିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ସାମା ନିରୂପଣ କରିଥାଅ ।
 ୧୦ ସେ ଉପତ୍ୟକାସମୂହରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରୁହାନ୍ତି;
 ଗହା ପର୍ବତଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଧାଏଁ;
 ୧୧ ଗହା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁଗଣକୁ ଜଳ ଯୋଗାଏ,
 ବନ୍ୟ ଗର୍ଭଦତ୍ତମାନେ ତହିଁରେ ଆପଣା ଆପଣା ତୃଷ୍ଣା ନିବାରଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୨ ତହିଁ ନିକଟରେ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣ ବସା କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ତାଳ ମଧ୍ୟରେ ଗାନ କରନ୍ତି ।
 ୧୩ ସେ ଆପଣା ସର୍ବଗର୍ଭୁ‡ ପର୍ବତଗଣକୁ ଜଳରେ ସେଚନ କରନ୍ତି;
 ପୃଥିବୀ ଗହାଞ୍ଜଳ କର୍ମର ଫଳରେ ତୃପ୍ତ ହୁଏ ।
 ୧୪ ସେ ପଶୁଗଣ ନିମନ୍ତେ ତୃଣ ଓ
 ମନୁଷ୍ୟର ସେବା ନିମନ୍ତେ ଶାକ ଅଙ୍ଗୁଳିତ କରନ୍ତି;
 ଏହିରୂପେ ସେ ଭୂମିରୁ ଭକ୍ଷୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ।
 ୧୫ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟର ଚିତ୍ତ-ଆନନ୍ଦକାରୀ ଉତ୍କଳାସ,
 ମୁଖ-ଚିକ୍‌କଣକାରୀ ତୈଳ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ
 ସବଳକାରୀ ଭକ୍ଷୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ।
 ୧୬ ସଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବୃକ୍ଷଗଣରେଣା ପରିତୃପ୍ତ;

* ୧୦୪:୪ ତୁମ୍ଭେ ବାୟୁକୁ ଆପଣାର ଦୂତ କର; ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଦୂତକୁ ବାୟୁ ପରି କର;
 † ୧୦୪:୪ ଅଗ୍ନିଶିଖାକୁ ଆପଣାର ପରିଗ୍ରହକ କର । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣାର ପରିଗ୍ରହକକୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା
 ତୁଲ୍ୟ କର ‡ ୧୦୪:୧୩ ସର୍ବଗର୍ଭୁ କୋଠରରୁ

ଲିବାନୋନରେ ଗହାଞ୍ଜକ ରୋପିତ ଏରସ ବୃକ୍ଷସକଳ ପରିତୃପ୍ତ;
 ୧୭ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ବସା ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି;
 ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ ଚରଳର ଗୃହ ।
 ୧୮ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀ ବନ୍ୟ ଛାଗମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ଥାଚେ,
 ଶୈଳସବୁ ଶାଫ୍ଟନର ଆଶ୍ରୟ ।
 ୧୯ ସେ ରତ୍ନ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର ନିରୂପଣ କରିଥାନ୍ତି;
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ଅସତଗମନ ଜାଣେ ।
 ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟକାର କଲେ ରାତ୍ରି ହୁଏ;
 ତହିଁରେ ସକଳ ବନପଶୁ ବାହାରି ଭରମଣ କରନ୍ତି ।
 ୨୧ ଯୁବା ସିଂହଗଣ ମୃଗୟା ଚେଷ୍ଟାରେ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି
 ଓ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକଠାରୁ ଆହାର ଗ୍ରହାନ୍ତି ।
 ୨୨ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହେଲେ ସେମାନେ ଗଲିୟା'ନ୍ତି
 ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୟନ କରନ୍ତି ।
 ୨୩ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଓ
 ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମକୁ ବାହାରେ ।
 ୨୪ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟସକଳ କିପରି ବହୁବିଧ !
 ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନରେ ସେସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତି;
 ପୃଥିବୀ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
 ୨୫ ସେହି ସମୁଦ୍ର ବୃହତ ଓ ପରଶସ୍ତ,
 ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜଳଚର,
 କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ବୃହତ ଅସଂଖ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ।
 ୨୬ ତହିଁରେ ଜାହାଜ ଗଭୟାତ କରେ;
 ତହିଁରେ ଖେଳିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟ ଲିବିୟାଥନ ଥାଏ ।
 ୨୭ ଏସମସ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣା ଆପଣା
 ଭକ୍ଷଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।
 ୨୮ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଦିଅ, ଗହା ସେମାନେ ସାଉଣ୍ଟନ୍ତି ।
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ମେଲାଇଲେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ୟରେ ପରିତୃପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୨୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇଲେ, ସେମାନେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅନ୍ତି;
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜକ ନିଃଶ୍ଵାସ ହରଣ କଲେ,
 ସେମାନେ ମରନ୍ତି ଓ ପୁନର୍ବାର ଧୂଳିରେ ମିଶିଯା'ନ୍ତି ।
 ୩୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଯତ୍ନ କଲେ, ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଭୂମିର ମୁଖ ନୂତନ କରୁଥାଅ ।
 ୩୧ ସଦାପୁରତ୍ଵ ଗୌରବ ଅନନ୍ତକାଳ ଥାଉ;
 ସଦାପୁରତ୍ଵ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟସକଳରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ।
 ୩୨ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଅନାଇଲେ, ଗହା କମ୍ପିତ ହୁଏ,
 ସେ ପର୍ବତଗଣକୁ ଛୁଇଁଲେ, ସେମାନେ ଧୂମ ଉଦ୍‌ଗାର କରନ୍ତି ।
 ୩୩ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ, ସଦାପୁରତ୍ଵ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବି;
 ମୋହର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଥିବାଯାଏ, ମୁଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୩୪ ଗହାଞ୍ଜକ ପୂର୍ବେ ମୋ' ଧ୍ୟାନ ସୁମିଷ୍ଟ ହେଉ;
 ମୁଁ ସଦାପୁରତ୍ଵଞ୍ଜକଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି ।
 ୩୫ ପାପୀଗଣ ପୃଥିବୀରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ
 ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଆଉ ନ ଥାଉନ୍ତୁ ।
 ହେ ମୋହର ମନ, ସଦାପୁରତ୍ଵକର ଧ୍ୟାନବାଦ କର ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକର ଧ୍ୟାନବାଦ କର ।

§ ୧୦୪:୩୦ ଆତ୍ମା ଶ୍ଵାସ

୧୦୫

ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ମନୋନାତ ଜାତି
 ୧ ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜକର ଧନ୍ୟବାଦ କର,
 ଗହାଞ୍ଜକ ନାମରେ ପୁରାଧିନା କର,
 ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଫଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜକ କ୍ରିୟାସକଳ ଜଣାଅ ।
 ୨ ଗହାଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର,
 ଗହାଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସା ଗାନ କର;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ସକଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ କଥୋପକଥନ କର ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ପବିତ୍ର ନାମରେ ଦର୍ପ କର;
 ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜକର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ।
 ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜକର ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ପରାକ୍ରମର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କର;
 ସଦାସର୍ବଦା ଗହାଞ୍ଜକ ମୁଖ ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କର ।
 ୫ ହେ ଗହାଞ୍ଜକ ଦାସ ଅବରହାମର ବଂଶ,
 ହେ ଗହାଞ୍ଜକର ମନୋନାତ ଲୋକେ, ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣ,
 ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ, ଗହାଞ୍ଜକ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ମୁଖନିର୍ଗତ ଶାସନସକଳ ସମରଣ କର ।
 ୭ ସେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି;
 ଗହାଞ୍ଜକର ଶାସନ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ପୁରଚଳିତ ।
 ୮ ସେ ଆପଣା ନିୟମ, ଅର୍ଥାତ୍,
 ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ସେ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ-ପରମ୍ପରା ପୁରତି ଆଦେଶ କରିଥିଲେ,
 ୯ ଯେଉଁ ନିୟମ ସେ ଅବରହାମ ସତ୍ତ୍ଵେ କରିଥିଲେ ଓ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଶପଥ ସେ ଇସ୍‌ହାକ ନିକଟରେ
 କରିଥିଲେ,
 ଗହା ସେ ସଦାକାଳ ସମରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୦ ପୁଣି, ସେ ଯାକୁବ ପୁରତି ଗହା ବିଧି ରୂପେ ଓ
 ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ ରୂପେ ଦୃଢ଼ କରି କହିଲେ,
 ୧୧ ଆତ୍ମତ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣାତ ଅଧିକାର ରୂପେ
 ତୁମ୍ଭକୁ କିଶାନ ଦେଶ ଦେବା ।
 ୧୨ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଲ୍ପ ଲୋକ
 ଓ ଅତି ଅଲ୍ପ, ପୁଣି ସେହି ଦେଶରେ ପୁରବାସୀ ଥିଲେ ।
 ୧୩ ଆଉ, ସେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟରେ,
 ଏକ ରାଜ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ବଂଶ ନିକଟରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ ।
 ୧୪ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବ କରିବାକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ;
 ଆହୁରି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାଜାଗଣକୁ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିଲେ;
 ୧୫ “ଆତ୍ମ ଅଭିଷିକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵପର୍ଣ୍ଣ କର ନାହିଁ
 ଓ ଆତ୍ମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣର କୌଣସି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ ।”
 ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଦେଶରେ* ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆଜ୍ଞା କଲେ;
 ସେ ଭକ୍ଷଣରୂପ ସମଗ୍ର ଯଷ୍ଟି ଭଗ୍ନ କଲେ ।
 ୧୭ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପଠାଇଲେ;
 ଯୋଷେଫ ଦାସ ହେବା ପାଇଁ ବିକ୍ରମିତ ହେଲା;
 ୧୮ ସେମାନେ ବେଡ଼ିରେ ଗହାର ଚରଣକୁ ଦୁଃଖ ଦେଲେ;
 ସେ ଲୌହ ଶୁଙ୍ଘାଳରେ ରଖାଗଲା;
 ୧୯ ଶେଷରେ ଗହାର ବଚନ ସଫଳ ହେଲା;
 ସଦାପୁରତ୍ତୁଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟ ଗହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲା ।
 ୨୦ ତହିଁ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କଲା;
 ନରପତି ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଛାଡ଼ିଦେଲା ।

* ୧୦୫:୧୬ ଦେଶରେ ମିସର ଦେଶରେ

୧୧ ସେ ଆପଣାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛାନ୍ତୁସାରେ ବନ୍ଧନ କରିବା ପାଇଁ
 ଓ ଆପଣାର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ;
 ୨୨ ଗହାକୁ ଆପଣା ଗୃହର ପୂର୍ବ ଓ
 ଆପଣା ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତିର କର୍ତ୍ତା କଲ ।
 ୨୩ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟମ୍ ନିସର ଦେଶକୁ ଆସିଲ
 ଓ ଯାକୁବ ହାମ୍ ଦେଶରେ ପରବାସ କଲ ।
 ୨୪ ଏଥିପରେ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧ କଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ କଲେ ।
 ୨୫ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ପାଇଁ ଓ
 ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ଧୂର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।
 ୨୬ ସେ ଆପଣା ସେବକ ମୋଶାହୁକୁ ଓ ଆପଣା
 ମନୋନୀତ ହାରୋଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ।
 ୨୭ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଙ୍କର ବିବିଧ ଲକ୍ଷଣ ଓ
 ହାମ୍ ଦେଶରେ ନାନା ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ପୂରକାଣ କଲେ ।
 ୨୮ ସେ ଅଧିକାର ପଠାଇ ଦେଶକୁ ଅଧିକାରମୟ କଲେ;
 ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବାକ୍ସର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କଲେ ।
 ୨୯ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଜଳସବୁ ରକ୍ତ କଲେ ଓ
 ମାଛସବୁ ମାରି ପକାଇଲେ ।
 ୩୦ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣର ଅନ୍ତଃପୁର
 ବେଙ୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ।
 ୩୧ ସେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଦଂଶକର ଝିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ
 ସକଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉକୁଶିଆ ପୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।
 ୩୨ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃଷ୍ଟି ବଦଳେ ଶିଳା ଓ
 ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଶିଖାୟୁକ୍ତ ଅଗ୍ନି ଦେଲେ ।
 ୩୩ ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷସବୁ ଆଘାତ କଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାମାସ୍ଥିତ ବୃକ୍ଷସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ।
 ୩୪ ସେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଅସଂଖ୍ୟ ପତଙ୍ଗପାଳ ଓ
 ପତଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ;
 ୩୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦେଶର ସବୁ ତୃଣ ଖାଇ ପକାଇଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭୂମିର ଫଳସବୁ ଗ୍ରାସ କଲେ ।
 ୩୬ ଆହୁରି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଥମଜାତ,
 ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ପୂର୍ଥମ ଫଳ ଆଘାତ କଲେ ।
 ୩୭ ଆଉ, ସେ ରୂପା ଓ ସୁନା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ
 ଓ ଗହାଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକ ନ ଥିଲ ।
 ୩୮ ସେମାନେ ପରସ୍ପାନ କରନ୍ତେ, ମିସର ଆନନ୍ଦିତ ହେଲ;
 କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲ ।
 ୩୯ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରରାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ମେଘ ବିସତର କଲେ
 ଓ ଗର୍ଭରେ ଆକ୍ରମଣ ଦେବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନି ଦେଲେ ।
 ୪୦ ସେମାନେ ମାଗନ୍ତେ, ସେ ଭାଗେଇ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ
 ଓ ସପ୍ତର୍ଷି ଉକ୍ଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରପ୍ତ କଲେ ।
 ୪୧ ସେ ଶୈଳକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲ;
 ଗହା ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ପରବାହିତ ହେଲ ।
 ୪୨ କାରଣ ସେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ବାକ୍ସ ଓ
 ଆପଣା ଦାସ ଅବରହାମକୁ ସମରଣ କଲେ ।
 ୪୩ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ସହିତ

ଓ ଆପଣା ମନୋନୀତମାନଞ୍ଜୁ ଗାୟନ ସହିତ ବାହାର କରି ଥାଣିଲେ ।
 ୪୪ ଯେପରି ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁ ବିଧିସବୁ ରକ୍ଷା କରିବେ
 ଓ ଗହାଞ୍ଜୁକର ବ୍ୟବସାୟସବୁ ପାଳନ କରିବେ,
 ୪୫ ଏଥୁପାଇଁ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀୟବର୍ଗର ଦେଶସବୁ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଦେଲେ
 ଓ ସେମାନେ ଜନଗୁନ୍ଦର ପରିଶ୍ରମର ଫଳାଧିକାରୀ ହେଲେ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜୁକର ପୁରଣଂସା କର ।

୧୦୬

ମଞ୍ଜୁଗଳମୟ ପରମେଶ୍ଵର

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜୁକର ପୁରଣଂସା କର ।
 ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜୁକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ମଞ୍ଜୁଗଳମୟ ।
 ଗହାଞ୍ଜୁକର ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସାଧ୍ୟା ।
 ୨ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜୁକ ବିକ୍ରମର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ କିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରେ ?
 ଓ ଗହାଞ୍ଜୁକ ପୁରଣଂସାସବୁ କିଏ ପୁରକାଣ କରିପାରେ ?
 ୩ ଯେଉଁମାନେ ଧନ୍ୟ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ
 ଓ ଯେ ସବୁବେଳେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।
 ୪ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜୁକ ପୁରତି
 ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ବଢ଼ିଥାଅ, ତଦନୁସାରେ ମୋତେ ସୁମରଣ କର;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରିତ୍ରାଣ ଘେନି ମୋହର ତତ୍ତ୍ଵପ୍ତୁ ନିଅ;
 ୫ ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ମନୋନୀତ ଲୋକଞ୍ଜୁକର ସମୂହକୁ ଦେଖିବି,
 ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଞ୍ଜୁକ ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି,
 ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକାର ସହିତ ଦର୍ପ କରିବି ।
 ୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜୁକ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ପାପ କରିଅଛୁ,
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଅପରାଧ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧର୍ମ କରିଅଛୁ ।
 ୭ ଆମ୍ଭେମାନଞ୍ଜୁକ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ମିସରରେ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ରୟିତକରିୟାସବୁ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାର ବାହୁଲ୍ୟ ସୁମରଣ କଲେ ନାହିଁ;
 ମାତୃ ସମୁଦ୍ଧର ନିକଟରେ, ସୁଫ ସାଗର ନିକଟରେ ହେଁ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲେ ।
 ୮ ତେବେ ହେଁ ସେ ଆପଣା ମହାପରାକ୍ରମର ପରିଚୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
 ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ ।
 ୯ ଆହୁରି, ସେ ସୁଫ ସାଗରକୁ ଧର୍ମକାନ୍ତେ, ଗହା ଶୁଷ୍କ ହେଲା;
 ତହିଁରେ ପୂର୍ବାନ୍ତର ଦେଇ ଘେନିଗଲା ପରି ସେ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ଗଭୀର ଜଳ ଦେଇ ଘେନିଗଲେ ।
 ୧୦ ଥାଉ, ସେ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ଘୃଣାକାରୀ ଲୋକର ହସ୍ତରୁ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ
 ଓ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ଶତରୁର ହସ୍ତରୁ ସେ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ମୁକ୍ତ କଲେ ।
 ୧୧ ପୁଣି, ଜଳଗଣି ସେମାନଞ୍ଜୁକ ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲା;
 ସେମାନଞ୍ଜୁକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ ।
 ୧୨ ସେତେବେଳେ ଗହାଞ୍ଜୁକ ଲୋକମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁକ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ;
 ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁକର ପୁରଣଂସା ଗାନ କଲେ ।
 ୧୩ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁକ କର୍ମସକଳ ଶାୟର ପାସୋରି ଗଲେ;
 ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁକ ମନ୍ତ୍ରଗଣାର ଅପେକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ;
 ୧୪ ମାତର ପୂର୍ବାନ୍ତରରେ ଅତିଶୟ ଲୋଭାକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ
 ଓ ମରୁଭୂମିରେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜୁକ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ।
 ୧୫ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ପୁରାଣୀତ ବିଷୟ ଦେଲେ;
 ମାତୃ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ପୁରାଣରେ କ୍ଷୀଣତା ପରେରଣ କଲେ ।
 ୧୬ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଛାଉଣିରେ ମୋଶାଞ୍ଜୁକ ପୁରତି ଓ
 ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜୁକର ସଦ୍ଭକ୍ତ ହାରୋଶାଞ୍ଜୁକ ପୁରତି ଈର୍ଷାଭାବ ବଢ଼ିଲେ ।
 ୧୭ ପୃଥ୍ଵୀ ଫାଟିଯାଇ ଦାଧନକୁ ଗ୍ରାସ କଲା
 ଓ ଅବୀରମ୍ଭର ଦଳକୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲା ।

୧୮ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଲା;
 ଅଗ୍ନିଶିଖା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କଲା ।
 ୧୯ ସେମାନେ ହୋରେବରେ ଗୋଟିଏ ଗୋବତ୍ସ ନିର୍ମାଣ କଲେ
 ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ପୂର୍ତ୍ତିମାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାମ କଲେ ।
 ୨୦ ଏହିରୂପେ, ସେମାନେ ତୃଣଭକ୍ଷକ ଗୋରୁର ପୂର୍ତ୍ତିମା
 ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଗୌରବସ୍ତ୍ରରୂପକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।
 ୨୧ ଯେ ମିସରରେ ବିବିଧ ମହତ କର୍ମ, ହାମ୍ ଦେଶରେ ନାନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ
 ଓ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସାଗର ନିକଟରେ ଭୟଙ୍କର କର୍ମ ସାଧନ କରିଥିଲେ;
 ୨୨ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି ତରଣକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାସୋରିଲେ ।
 ୨୩ ଏହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବେ ବୋଲି କହିଲେ,
 ମାତ୍ର ଯେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର ନ କରିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ଗହାତ୍ମକ କୋପ ଫେରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ମକ ମନୋନୀତ ମୋଶା ଭଗ୍ନସ୍ଥାନରେ
 ଗହାତ୍ମକ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ ।
 ୨୪ ଆହୁରି, ସେମାନେ ମନୋରମ ଦେଶକୁ ତୁଚ୍ଛ କଲେ,
 ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ବାକ୍ସରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୨୫ ମାତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭୁରେ ବଚସା କଲେ,
 ଆଉ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୨୬ ଏହେତୁ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ
 ଓ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶକୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ
 ୨୭ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା
 ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲେ ।
 ୨୮ ଆହୁରି, ସେମାନେ ବାଲ୍-ପିୟୋର ପୂର୍ତ୍ତି ଆସକ୍ତ ହେଲେ
 ଓ ମୃତମାନଙ୍କର ବଳି ଭୋଜନ କଲେ ।
 ୨୯ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଗହାତ୍ମକୁ ବିରକ୍ତ କଲେ;
 ତହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଶିତ ହେଲା ।
 ୩୦ ସେତେବେଳେ ପାନହସ୍ ଠିଆ ହୋଇ ଦଶଭାଷା ସାଧନ କଲା;
 ତହିଁରେ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା ।
 ୩୧ ଏଣୁ ଗହା ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଗହା ପକ୍ଷରେ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହେଲା ।
 ୩୨ ଆହୁରି, ସେମାନେ ମିରୀବାଃ ଜଳ ନିକଟରେ ଗହାତ୍ମକୁ କରୁଦ୍ଧ କଲେ,
 ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ମୋଶାତ୍ମକର ବିପଦ ଘଟିଲା,
 ୩୩ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ମୋଶାତ୍ମକ ଆତ୍ମା* ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୁଅନ୍ତେ,
 ସେଠାରେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଅବିବେଚନାର କଥା କହିଲେ ।
 ୩୪ ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣାମେ
 ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ବିନାଶ କଲେ ନାହିଁ ।
 ୩୫ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରିତ ହେଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରିୟାସବୁ ଶିଖିଲେ ।
 ୩୬ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣର ସେବା କଲେ;
 ଗହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଫାନ୍ଦ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେଲା ।
 ୩୭ ହଁ, ସେମାନେ ଭୂତଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବଳିଦାନ କଲେ ।
 ୩୮ ପୁଣି, ସେମାନେ କିଶାନ ଦେଶର ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତ,
 ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣର ରକ୍ତପାତ କଲେ;
 ତହିଁରେ ଦେଶ ରକ୍ତରେ ଅଶୁଚି ହେଲା ।
 ୩୯ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅପବିତ୍ର ହେଲେ

* ୧୦୭:୩୩ ମୋଶାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା † ୧୦୭:୩୩ ସେ ମୋଶା

ଓ ବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନରେ ବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ କଲେ ।
 ୪୦ ଏହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କୋପ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହେଲେ,
 ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଘୃଣା କଲେ ।
 ୪୧ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣାକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କଲେ;
 ୪୨ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉପଦ୍ରବ କଲେ,
 ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ତଳେ ବଶୀଭୂତ ହେଲେ ।
 ୪୩ ଅନେକ ଥର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ;
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ
 ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାର କ୍ଷୀଣ ହେଲେ ।
 ୪୪ ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କ କାକୁତ୍ସି ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ।
 ୪୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେ ଆପଣା ନିୟମ ସମରଣ କଲେ
 ଓ ନିଜର ଦୟାର ବାହୁଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର କୃପା କଲେ ।
 ୪୬ ଆହୁରି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ,
 ସେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଦୟା ଜନ୍ମାଇଲେ ।
 ୪୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର,
 ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପାଇଁ,
 ତୁମ୍ଭ ପୁରୁଷାରେ ଦର୍ପ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କର
 ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କର ।
 ୪୮ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଅନାଦିକାଳରୁ
 ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧନ୍ୟ ହେଉନତୁ ।
 ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ଲୋକ ଆମେନ କୁହନ୍ତୁ ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରୁଷା କର ।

5 ପଞ୍ଚମ ଖଣ୍ଡ

୧୦୭

ମତ୍ସ୍ୟାଳୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱି
 ୧ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ମତ୍ସ୍ୟାଳୟ;
 ଗହାଞ୍ଜଳ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସଥାୟୀ ।
 ୨ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷର ହସ୍ତରୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ନାନା ଦେଶରୁ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମରୁ,
 ୩ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି,
 ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସେହି ମୁକ୍ତ ଲୋକମାନେ ଗହା କହନ୍ତୁ ।
 ୪ ସେମାନେ ପୁରାତରରେ ନିର୍ଜନ ପଥରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ;
 ସେମାନେ କୌଣସି ବସତି-ନଗର ପାଇଲେ ନାହିଁ ।
 ୫ କ୍ଷୁଧିତ ଓ ତୃଷ୍ଣିତ ହୋଇ
 ସେମାନଙ୍କର ପୁରାଣ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେଲା ।
 ୬ ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜକ ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ କାକୁତ୍ସି କଲେ,
 ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।
 ୭ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଯେପରି ବସତି-ନଗରକୁ ଯାଇ ପାରିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଳଖ ପଥରେ ଘେନି ଗଲେ ।
 ୮ ଆଃ, ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମତ୍ସ୍ୟାଳୟ ଓ
 ମନ୍ତ୍ରଣ-ସନ୍ତାନଗଣ ପୁତ୍ର ଗହାଞ୍ଜଳ ଆଗ୍ରହ୍ୟକ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଗହାଞ୍ଜଳର ପୁରୁଷା କରନ୍ତୁ ।
 ୯ ଯେହେତୁ ସେ ତୃଷ୍ଣିତ ପୁରାଣକୁ ପରିତ୍ରପ୍ତ କରନ୍ତି
 ଓ କ୍ଷୁଧିତ ପୁରାଣକୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୦ କେହି କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ
 ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ତୁଚ୍ଛ କରିବା ସକାଶୁ,

୧୧ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ଲୌହ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ବଦ୍ୟ ହୋଇ ଅନ୍ଧକାରରେ ଓ ମୁଦୁୟଛାୟାରେ ବସିଲେ;
 ୧୨ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କ୍ଲେଶରେ ଅବନତ କଲେ;
 ସେମାନେ ପତିତ ହେଲେ ଓ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲ ।
 ୧୩ ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱକଟ ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ କାକୁକ୍ତି କଲେ,
 ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣ କଲେ ।
 ୧୪ ସେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ମୁଦୁୟଛାୟାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନ ଛେଦନ କଲେ ।
 ୧୫ ଆଃ, ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ମତ୍ତଗଳଦାନ ଓ
 ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ଗହାତ୍ତ୍ୱ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଗହାତ୍ତ୍ୱକର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ !
 ୧୬ ଯେହେତୁ ସେ ପିତୃତଳ-ଦୁପ୍ପାର ଭାତ୍ତ୍ୱିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଲୌହ-ଅର୍ଶଳ କାଟି ପକାଇଅଛନ୍ତି ।
 ୧୭ ମୂର୍ଖମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ଓ
 ଅଧର୍ମାଚରଣ ସକାଶୁ କ୍ଲେଶ ପାଆନ୍ତି ।
 ୧୮ ସେମାନଙ୍କ ପୁରଣ ସର୍ବପୁରକାର ଖାଦ୍ୱୟଦ୍ୱରବ୍ଦ୍ୟ ଘୃଣା କରଇ
 ଓ ସେମାନେ ମୁଦୁୟଦୁପ୍ପାରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୯ ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱକଟ
 ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ କାକୁକ୍ତି କରନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣ କରନ୍ତି ।
 ୨୦ ସେ ଆପଣା ବାକ୍ତ୍ୱ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି,
 ପୁଣି, ବିନାଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ।
 ୨୧ ଆଃ, ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ମତ୍ତଗଳଦାନ ଓ
 ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ଗହାତ୍ତ୍ୱ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଗହାତ୍ତ୍ୱକର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ ।
 ୨୨ ସେମାନେ ଧନ୍ୟବାଦରୂପ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତୁ
 ଓ ଗାନ କରି ଗହାତ୍ତ୍ୱ କର୍ମସକଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତୁ ।
 ୨୩ ଯେଉଁମାନେ ଜାହାଜ ଚଢ଼ି ସମୁଦ୍ରଯାତ୍ରା କରନ୍ତି,
 ଯେଉଁମାନେ ମହାଜଳରାଶିରେ କାରବାର କରନ୍ତି,
 ୨୪ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ
 ଗଭୀର ଜଳରେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକର ଅଦ୍ଭୁତ ବ୍ୟାପାର ଦେଖାନ୍ତି ।
 ୨୫ ଯେହେତୁ ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପୁରତତ୍ତ୍ୱ ବାୟୁ ଉଠଇ,
 ତଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗମାଳା ଉଠେ ।
 ୨୬ ସେମାନେ ଆକାଶକୁ ଉଠାନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଗଭୀର ଜଳକୁ ଉତ୍ତରନ୍ତି;
 ବିପଦ ସକାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କ* ପୁରଣ ତରଳି ଯାଏ ।
 ୨୭ ସେମାନେ ମତ୍ତଗଳେକ ପରି ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲି ତଳି ପଡ଼ନ୍ତି
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ହଜିଯାଏ ।
 ୨୮ ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱକଟ ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ କାକୁକ୍ତି କରନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ।
 ୨୯ ସେ ବଗସକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି,
 ତହିଁ ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗମାଳା ନିରସ୍ତ ହୁଏ ।
 ୩୦ ତେବେ ସେସବୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ସକାଶୁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି;
 ଏହିରୂପେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଞ୍ଛିତ ବନ୍ଦନରେ ପୁରବେଶ କରାନ୍ତି ।
 ୩୧ ଆଃ, ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତ୍ୱ ମତ୍ତଗଳଦାନ ଓ
 ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତି ଗହାତ୍ତ୍ୱ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଗହାତ୍ତ୍ୱକର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ !
 ୩୨ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକର ପୁରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତୁ
 ଓ ପୁରାଣମାନଙ୍କ ସଭାରେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ ।

* ୧୦୭:୨୬ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ନାବିକମାନଙ୍କ

୩୩ ସେ ନଦନଦାକୁ ପରାନ୍ତର ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକକୁ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି କରନ୍ତି ।
 ୩୪ ସେ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ
 ଉର୍ବରା ଦେଶକୁ ଲବଣ-ପରାନ୍ତର କରନ୍ତି ।
 ୩୫ ସେ ପରାନ୍ତରକୁ ଜଳାଶୟ ଓ
 ଶୁଷ୍କ ଭୂମିକୁ ଝରମୟ କରନ୍ତି ।
 ୩୬ ପୁଣି, କ୍ଷୁଧିତ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ବସତି-ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବେ
 ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଜ ବପନ ଓ ଦରାକ୍ଷାଲତା ରୋପଣ କରିବେ
 ୩୭ ଓ ତଦୁତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ପରାପତ ହେବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ସେସ୍ଥାନରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାସ କରାନ୍ତି ।
 ୩୮ ଆହୁରି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି;
 ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁପଲ ଉଣା ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୩୯ ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଉପଦରବ, ବିପଦ ଓ ଶୋକ ଦ୍ଵାରା
 ନୁହେଁ କୃତ ଓ ଅବନତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୪୦ ସେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁରହତା ଭାଳି ଦିଅନ୍ତି,
 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଶୂନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ଭରମଣ କରାନ୍ତି ।
 ୪୧ ତଥାପି ସେ ଦାନଶୀଳକୁ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧରଣେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି
 ଓ ମେଷପଲ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଗହାକୁ ପରିବାର ଦିଅନ୍ତି ।
 ୪୨ ସରଳ ଲୋକମାନେ ଗହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ;
 ପୁଣି, ସବୁ ଅଧର୍ମୀ ଆପଣା ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବ ।
 ୪୩ ଯେ ଜ୍ଞାନବାନ, ସେ ଏହିସବୁ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ,
 ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିବିଧ ଦୟା ବିବେଚନା କରିବେ ।

୧୦୮

ଶତରୁ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ପରାଧୀନ
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଗାନାର୍ଥକ ଗୀତ ।

୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ଚିତ୍ତ ସୁସ୍ଥର ଅଛି;
 ମୁଁ ଗାନ କରିବି, ହଁ, ମୁଁ ଆପଣା ଗୌରବ ସହିତ ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୨ ହେ ନେତ୍ର ଓ ବୀଣା, ଜାଗ;
 ମୁଁ ନିଜେ ଅତି ପରଭାତରେ ଜାଗିବି ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି
 ଓ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
 ୪ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭର ଦୟା ଆକାଶ ଅପେକ୍ଷା ମହତ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ;
 ୫ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଗୌରବ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଉନ୍ନତ ହେଉ ।
 ୬ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ପରିମୃତମ ଉଦ୍ୟାନ ପାଇବ, ଏଥିପାଇଁ
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ପରିତ୍ରାଣ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧର ଦିଅ ।
 ୭ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ପବିତ୍ରତାରେ* କହିଅଛନ୍ତି; “ଆତ୍ମେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା;
 ମୁଁ ଶିଖିମକୁ ବିଭାଗ କରିବି ଓ ସୁକ୍କୋତ ଉପତ୍ୟକା ମାପିବି ।
 ୮ ଗିଳାୟଦ ମୋହର; ମନଃଶି ମୋହର;
 ଇଫ୍‌ରାୟମ ମଧ୍ୟ ମୋ’ ମସ୍ତକର ଆଶ୍ରୟ;
 ଯିହୁଦା ମୋହର ଗଜଦଣ୍ଡ ।
 ୯ ମୋୟାବ ମୋ’ ପରକ୍ଷାଳନ-ପାତ୍ର;

* ୧୦୮:୭ ପବିତ୍ରତାରେ କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ

ଇନ୍ଦୋମ ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ପାଦୁକା ପକାଇବି ।
 ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉପରେ ଜୟଧ୍ବଜି କରିବି ।
 ୧୦ କିଏ ମୋତେ ଦୃଢ଼ ନଗରକୁ ଆଣିବ ?
 କିଏ ମୋତେ ଇନ୍ଦୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଡ଼ାଇ ଆଣିଅଛି ?”
 ୧୧ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ କି ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ଦୂର କରି ନାହିଁ ?
 ପୁଣି, ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁକ ସୈନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗମନ କରୁ ନାହିଁ ।
 ୧୨ ବିପକ୍ଷର ପରତିକୂଳରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ସାହାୟ୍ୟ ଦାନ କର;
 କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ସାହାୟ୍ୟ ବୃଥା ।
 ୧୩ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଆତ୍ମଭେମାନେ ଗୀରର କର୍ମ କରିବା;
 ଯେହେତୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜୁ ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଦଳି ପକାଇବେ ।

୧୦୯

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ଅଭିଯୋଗ
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଞ୍ଜର ଗୀତ ।

୧ ହେ ମୋହର ପରଶଂସାପାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର, ନୀରବ ହୁଅ ନାହିଁ;
 ୨ କାରଣ ଲୋକମାନେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଷ୍ଟଗରୁପ ମୁଖ
 ଓ ପରବଞ୍ଚନାଗରୁପ ମୁଖ ଫିଟାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଜିହ୍ଵାରେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।
 ୩ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଦ୍ଵେଷ ବାକ୍ୟରେ ମୋତେ ଘେରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ବିନା କାରଣରେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୪ ମୋ’ ପୁରେମ ପାଲଟେ ସେମାନେ ମୋହର ବିପକ୍ଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ପରାଧୀନରେ ପରବୃତ୍ତ ।
 ୫ ଆଉ, ସେମାନେ ମୋତେ ମଞ୍ଜୁଳ ପାଲଟେ ଅମଞ୍ଜୁଳ
 ଓ ପୁରେମ ପାଲଟେ ଘୃଣା ପୁରତିଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ କର;
 ପୁଣି, ଜଣେ ବିପକ୍ଷ ଗହାର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହେଉ ।
 ୭ ସେ ବିଗ୍ଵରିତ ହେବା ସମୟରେ ଦୋଷୀକୃତ ହେଉ;
 ପୁଣି, ଗହାର ପରାଧୀନ ପାପ ରୂପେ ଗଣିତ ହେଉ ।
 ୮ ଗହାର ଆୟୁ ଅଳପ ହେଉ
 ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଗହାର ପଦ ପରାପତ ହେଉ ।
 ୯ ଗହାର ସନ୍ତାନମାନେ ପିତୃହୀନ ହେଉନ୍ତୁ
 ଓ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଧବା ହେଉ ।
 ୧୦ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ବାରଗୁଳା ହୋଇ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ
 ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଵାଧୀନରୁ ଆହାର ଅନ୍ଵେଷଣ କରନ୍ତୁ ।
 ୧୧ ମହାଜନ ଗହାର ସର୍ବସମ୍ପ୍ର ଧରୁ;
 ଆଉ, ବିଦେଶୀମାନେ ଗହାର ଶୂରମର ଫଳ କୁଟ କରନ୍ତୁ ।
 ୧୨ ଗହା ପୁରତି କୃପା ପୁରକାଶ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥାଉ,
 କିଥାବା ଗହାର ପିତୃହୀନ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କେହି ଦୟା କରିବାକୁ ନ ରହୁ ।
 ୧୩ ଗହାର ବଂଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉ;
 ଆସନ୍ତ ପୁରୁଷରେ ଗହାଞ୍ଜ* ନାମ କୁପ୍ତ ହେଉ ।
 ୧୪ ଗହାର ପିତୃପୁରୁଷଞ୍ଜ ଅପରାଧ ସଦାପୁରଞ୍ଜୁକ ସ୍ଵମରଣରେ ଥାଉ
 ଓ ଗହାର ମାତୃ ପାପ କୁପ୍ତ ନ ହେଉ ।
 ୧୫ ସଦାପୁରଞ୍ଜୁ ଯେପରି ସେମାନଞ୍ଜୁ ସ୍ଵମରଣ ପୃଥ୍ଵୀରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ,
 ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜ ସାକ୍ଷାତରେ ସର୍ବଦା ଥାଉନ୍ତୁ ।
 ୧୬ ସେ ଦୟା ପୁରକାଶ କରିବାକୁ ସ୍ଵମରଣ କଲ ନାହିଁ ।

* ୧୦୯:୧୩ ଗହାଞ୍ଜ ସେମାନଞ୍ଜୁ

ମାତ୍‌ର ଦୁଃଖୀ, ଦାନହୀନ ଓ
 ଭଗ୍ନାନୁତଃକରଣ ଲୋକତ୍ୱକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଗଡ଼ନା କଲ ।
 ୧୭ ଆହୁରି, ସେ ଅଭିଶାପ ଭଲ ପାଇଲା ଓ ଗହା ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଘଟିଲା;
 ଆଉ, ସେ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ, ଏଣୁ ଗହା ଗହାଠାରୁ ଦୂର ହେଲା ।
 ୧୮ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସେ ବସତ୍‌ର ପରି ଅଭିଶାପ ପରିଧାନ କଲା,
 ପୁଣି, ଗହା ଜଳ ପରି ଗହାର ଅନ୍ତରରେ ଓ
 ତୈଳ ପରି ଗହାର ଅସ୍ତରେ ପରବିଷ୍ଟ ହେଲା ।
 ୧୯ ଏଣୁ ଗହା ଗହାର ପରିଧେୟ ବସତ୍‌ର ପରି
 ଓ ଗହାର ନିର୍ଦ୍ଦୟ କଟିବନ୍ଧନ ପରି ହେଉ ।
 ୨୦ ସଦାପୁରତ୍ତୁକଠାରୁ ଆମ୍ଭ ବିପକ୍ଷଗଣର ଓ
 ଆମ୍ଭ ପୁରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ବାକ୍ଷୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଏହି ଫଳ ।
 ୨୧ ମାତ୍‌ର ହେ ପୁରତ୍ତୁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ମୋ' ପୂର୍ତ୍ତି ବ୍ୟବହାର କର;
 ତୁମ୍ଭର ଦୟା ମତ୍‌ଗଳମୟ, ଏଣୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୨୨ କାରଣ ମୁଁ ଦୁଃଖୀ ଓ ଦାନହୀନ ଅଟେ,
 ଓ ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ମୋ' ହୃଦୟ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୋଇଅଛି ।
 ୨୩ ମୁଁ ଅପରାହ୍‌ନର ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ ଅତୀତ;
 ମୁଁ ପତ୍‌ଗପାଳ ନ୍ୟାୟ ଗଳିତ ହେଉଅଛି ।
 ୨୪ ଉପବାସରେ ମୋ' ଆଶୁ ଦୁର୍ବଳ ଅଛି ଓ
 ମେଦର ଅଭାବରୁ ମୋ' ମାଂସ କ୍ଷୀଣ ହୁଏ ।
 ୨୫ ଆହୁରି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିନ୍ଦାପାତ୍‌ର ହୋଇଅଛି;
 ସେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ମୁଣ୍ଡ ହଲୁଡ଼ି ।
 ୨୬ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ କର;
 ତୁମ୍ଭ ଦୟାନ୍ୱସାରେ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ କର ।
 ୨୭ ତହିଁରେ ଏହି ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ବୋଲି ଓ
 ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହା କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।
 ୨୮ ସେମାନେ ଅଭିଶାପ ଦେଉନ୍ତୁ, ମାତ୍‌ର ତୁମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ବାଦ କର;
 ସେମାନେ ଉଠିଲେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ମାତ୍‌ର ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଆନନ୍ଦ କରିବ ।
 ୨୯ ମୋ' ବିପକ୍ଷମାନେ ଅପମାନରେ ବସତ୍‌ଗ୍ରାହଣ ହେବେ,
 ପୁଣି, ସେମାନେ ଉତ୍ତରାୟ ବସତ୍‌ର ତୁଲ୍ୟ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ ଆରକ୍ଷନ୍ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୩୦ ମୁଁ ନିଜ ମୁଖରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକୁ ଅତିଶୟ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି;
 ପୁଣି, ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଗହାତ୍‌କର ପୁରଣାଂସା କରିବି ।
 ୩୧ କାରଣ ସେ ଦାନହୀନକୁ ଗହାର ପୁରାଣର
 ବିଗ୍‌ରକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତ୍ରାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ଡାହାଣରେ ଠିଆ ହେବେ ।†

୧୧୦

ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଗହାତ୍‌କ ମନୋନୀତ ରାଜା
 ଦାଉଦତ୍‌କର ଗୀତ ।

୧ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ମୋ' ପୁରତ୍ତୁକୁ କହନ୍ତି,
 “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପାଠ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣରେ
 ବସ ।”
 ୨ “ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସିୟୋନଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମ-ଦର୍ଶିତ ପୁରେରଣ କରିବେ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କର ।
 ୩ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମର ଦିନରେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ସପ୍ତେରକ୍ଷାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି;
 ପବିତ୍ରଗର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅରୁଣର ଗର୍ଭରୁ ତୁମ୍ଭର ଯୁବକଗଣ ଶିଶିର ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ।”
 ୪ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଥା କରିବେ ନାହିଁ,

† ୧୦୯:୩୧ ଗହାର ଡାହାଣରେ ଠିଆ ହେବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଗହାର ସାହାୟ୍ୟ କରିବେ

“ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକଞ୍ଚକ ଗାତି ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ ।”*

* ତୁମ୍ଭେ ଦକ୍ଷିଣରେ ସ୍ଥାପିତ ପୁରୁଷ
ଆପଣା କୋପର ଦିନରେ ରାଜାଗଣକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବେ ।
୧ ସେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବେ,
ସେ ଶବ୍ଦରେ ସ୍ଥାନସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବେ;
ସେ ଅନେକ ଦେଶରେ ମସ୍ତକ ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବେ ।
୨ ସେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସରୋତଜଳ ପାନ କରିବେ;
ଏହେତୁ ସେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ଉଠାଇବେ ।

୧୧୧

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ତୁତି

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରଣଂସା କର ।
ସରଳ ଲୋକଙ୍କ ସଭାରେ ଓ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ
ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ।
୨ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସକଳ ମହତ,
ଯେଉଁମାନେ ତହିଁରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ସେମାନେ ଗହାସବୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ।
୩ ଗହାଙ୍କର କ୍ରିୟା, ସମ୍ଭରମ ଓ ଗୌରବ ସ୍ଵପ୍ନପ;
ଓ ଗହାଙ୍କର ଧର୍ମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
୪ ସେ ଆପଣାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମସବୁ ସ୍ଵମରଣ କରାଇ ଅଛନ୍ତି;
ସଦାପୁରୁଷ କୃପାମୟ ଓ ସ୍ଵନେହଶୀଳ ।
୫ ସେ ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦେଇଅଛନ୍ତି;
ସେ ସଦାକାଳ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଵମରଣ କରିବେ ।
୬ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ
ଅଧିକାର ଦେଇ ଆପଣା କର୍ମର ପୁରତାବ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ।
୭ ଗହାଙ୍କ ହସ୍ତର କର୍ମସକଳ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ,
ଗହାଙ୍କ ବିଧିସକଳ ଅଟଳ ।
୮ ଗହାସବୁ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵପ୍ନାକୃତ;
ଗହାସବୁ ସତ୍ୟ ଓ ସରଳତାରେ ସାଧିତ ।
୯ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୁକ୍ତି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି;
ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ନିୟମ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି;
ଗହାଙ୍କ ନାମ ପବିତ୍ର ଓ ଆଦରଣୀୟ ।
୧୦ ସଦାପୁରୁଷ-ବିଷୟକ ଭୟ ଜ୍ଞାନର ଆରମ୍ଭ;
ଯେଉଁମାନେ ତଦନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କର ସୁବୁଦ୍ଧ ହୁଏ;
ଗହାଙ୍କର ପୁରଣଂସା ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

୧୧୨

ସଜ୍ଜନର ଆନନ୍ଦ

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରଣଂସା କର,
ଯେଉଁ ଜନ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୟ କରେ,
ଯେ ଗହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସବୁରେ ଅତିଶୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେ ଧନ୍ୟ ।
୨ ଗହାର ବଂଶ ପୃଥିବୀରେ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ହେବେ
ସରଳ ଲୋକର ବଂଶ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ।
୩ ଗହାର ଗୃହରେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଥାଏ
ଓ ଗହାର ଧର୍ମ ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ
୪ ସରଳ ଲୋକଙ୍କ ପୁରତି ଅଧିକାରରେ ଘାପ୍ତି ଉଦିତ ହୁଏ;
ସେ* କୃପାମୟ ଓ ସ୍ଵନେହଶୀଳ ଓ ଧାର୍ମିକ ।

* ୧୧୦:୪ ଦେଶାନ୍ତୁ ଏବଂ. ୫:୬; ୬:୨୦; ୭:୧୭,୨୧ * ୧୧୨:୪ ସେ କିଅବା ସଦାପୁରୁଷ

୫ ଯେଉଁ ଜନ କୃପା କରେ ଓ ରାଣ ଦିଏ, ଗହୀର ମଞ୍ଜୁଳ ହୁଏ;
 ସେ ସୁବିଗ୍ରହରେ ଆପଣା କଥା ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବ ।
 ୬ କାରଣ ସେ କଦାପି ବିଚଳିତ ନେହିବ;
 ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଅନନ୍ତକାଳ ସଫାରଣରେ ରହିବ ।
 ୭ ସେ କୁସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ଗହୀର ଚିତ୍ତ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖି ସ୍ୱପ୍ନର ଥାଏ ।
 ୮ ସେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣ ଉପରେ ନିଜ ବାଞ୍ଛାର ସିଦ୍ଧି ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
 ଗହୀର ଚିତ୍ତ ସୁସ୍ୱପ୍ନର ଥାଏ, ସେ ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୯ ସେ ବିଚରଣ କରିଅଛି, ସେ ଦାନହୀନମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଅଛି;
 ଗହୀର ଧର୍ମ ସଦାକାଳସଂଧ୍ୟା;
 ସମ୍ଭରମରେ ଗହୀର ଶୃଙ୍ଗୀ† ଉନ୍ନତ ହେବ ।
 ୧୦ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଗହୀ ଦେଖିବ ଓ ବିରକ୍ତ ହେବ;
 ସେ ଆପଣା ଦନ୍ତ ଘର୍ଷଣ କରିବ ଓ ତରଳିଯିବ;
 ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବାଞ୍ଛା ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

୧୧୩

ମଞ୍ଜୁଳମୟ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ସତ୍ତ୍ୱତି
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକର ପୁରଣଂସା କର,
 ହେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ଦାସଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରଣଂସା କର,
 ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ନାମର ପୁରଣଂସା କର ।
 ୨ ଆଜିଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ନାମ ଧ୍ୟାନ ହେଉ ।
 ୩ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟ-ସଂଧ୍ୟାନଠାରୁ ତହିଁର ଅସ୍ତ-ସଂଧ୍ୟାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ନାମ ପୁରଣଂସନାୟ ।
 ୪ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ଓ
 ଗହୀତ୍ୱକ ଗୌରବ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଉଚ୍ଚାକୃତ ।
 ଯାହାତ୍ୱକର ଆସନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରେ,
 ୫ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ନତ କରନ୍ତି,
 ୬ ସେହି ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ତୁଲ୍ୟ କିଏ ?
 ୭ ସେ ଅଧ୍ୟପତିମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ, ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ଅଧ୍ୟପତିଗଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ବସାଇବା ପାଇଁ,
 ୮ ଦରିଦ୍ରକୁ ଧୂଳିରୁ ଉଠାନ୍ତି ଓ ଦାନହୀନକୁ ଖତରାଣୀରୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି ।
 ୯ ସେ ବନ୍ଧୁତା ସତ୍ତ୍ୱକୁ ଗୃହିଣୀ ଓ
 ସନ୍ତାନଗଣର ଆନନ୍ଦମୟୀ ମାତା କରନ୍ତି ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଷ୍ଟକର ପୁରଣଂସା କର ।

୧୧୪

ନିସ୍ୱଗର ପର୍ବ ସତ୍ତ୍ୱଗୀତ
 ୧ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ୱରାଏଲ ମିସରରୁ
 ଓ ଯାକୁବ-ବଂଶ ଅନ୍ୟ ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଲେ;
 ୨ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଗହୀତ୍ୱକ ଧର୍ମଧାମ ଓ
 ଇସ୍ୱରାଏଲ ଗହୀତ୍ୱକ ରାଜ୍ୟ ହେଲା,
 ୩ ସମୁଦ୍ର ଗହୀ ଦେଖି ପଲାଇଲା;
 ଯଦ୍ଦିନ ଉଜାଣି ବହିଲା ।
 ୪ ପର୍ବତଗଣ ମେଷ ପରି ଓ
 ଉପପର୍ବତଗଣ ମେଷଶାବକ ପରି ତିଆଁ ମାରିଲେ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ହେଲା ଯେ, ହେ ସମୁଦ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ପଲାଇଅଛ ?
 ହେ ଯଦ୍ଦିନ, ତୁମ୍ଭେ ଉଜାଣି ବହୁଅଛ ?
 ୬ ହେ ପର୍ବତଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷ ପରି,

† ୧୧୨:୯ ଶୃଙ୍ଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବଳ

ହେ ଉପପର୍ବତଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷଶାବକ ପରି ତିଆଁ ମାରୁଅଛ ?

୭ ହେ ପୃଥ୍ବୀ, ତୁମ୍ଭେ ପରଭୃତ୍ସକ ଛାମୁରେ,
ଯାଜ୍ଞବର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକ ଛାମୁରେ କମ୍ପିତ ହୁଅ;
୮ ସେ ଶୈଳକୁ ଜଳାଶୟ,
ଚକ୍ରମକି ପରସ୍ତରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦର କଲେ ।

୧୧୫

ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର
୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ସୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ,
ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଦୟା ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟତା ସକାଶେ
ଆପଣା ନାମକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କର ।
୨ “ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି,” ଏହା
ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନେ କାହିଁକି କହିବେ ?
୩ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି;
ଯାହା ଗହାତ୍ସକର ଇଚ୍ଛା, ଗହା ସେ କରିଅଛନ୍ତି ।
୪ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବିମାସରୁ ରୂପା ଓ ସୁନା,
ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଅଟେ ।
୫ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ;
ଚକ୍ଷୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ।
୬ ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ;
ନାସିକା ସେମାନଙ୍କର ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆୟତ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
୭ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
ଚରଣ ସେମାନଙ୍କର ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗମନ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
କିଅବା କଣ୍ଠରେ ସେମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ ।
୮ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଓ
ସେମାନଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦରକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହେବେ ।
୯ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦର କର;
ସେ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଲ ।
୧୦ ହେ ହାରୋଶ-ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦର କର;
ସେ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଲ ।
୧୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକ ଭୟକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦର କର;
ସେ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଲ ।
୧୨ ସଦାପୁରତ୍ସୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରିବେ;
ସେ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ;
ସେ ହାରୋଶ-ବଂଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।
୧୩ ସେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକ ଭୟକାରୀ
ସାନ ଓ ବଡ଼ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ।
୧୪ ସଦାପୁରତ୍ସୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ,
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆହୁରି ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ ।
୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ପୃଥ୍ବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା
ସଦାପୁରତ୍ସୁକର ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ର ଅଟ ।
୧୬ ସ୍ଵପ୍ନ ସଦାପୁରତ୍ସୁକର ସ୍ଵପ୍ନ;
ମାତ୍ର ସେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପୃଥ୍ବୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
୧୭ ମୃତମାନେ, କିଅବା ଯେଉଁମାନେ ନୀରବ ସ୍ଥାନରେ ଅବରୋହଣ କରନ୍ତି,
ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ସୁକର ପରଶଂସା କରନ୍ତି ନାହିଁ;

୧୮ ମାତର ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜିଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କର ।

୧୧୭

ମୁଦୁୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପୁରଣଂସା
୧ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପରେମ କରେ,
କାରଣ ସେ ମୋ' ରବ ଓ ବିନତି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।
୨ ସେ ମୋ' ପୁରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିଅଛନ୍ତି,
ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବାଯାଏ, ଗହାଞ୍ଜ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ।
୩ ମୁଦୁୟର ରଜ୍ଜୁ ମୋତେ ଘେରିଲା,
ପାତଳର ଯନ୍ତ୍ରଣା ମୋତେ ଧରିଲା;
ମୁଁ ସଞ୍ଜକ ଓ ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିଲି ।
୪ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି;
“ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।”
୫ ସଦାପୁରତୁ କୃପାବାନ ଓ ଧର୍ମମୟ;
ହଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵନେହଶାଳ ଅଟନ୍ତି ।
୬ ସଦାପୁରତୁ ସରଳ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି;
ମୁଁ ଦାନହୀନ ହେଲେ ହେଁ ସେ ମୋର ପରିତ୍ରାଣ କଲେ ।
୭ ହେ ମୋହର ପ୍ରାଣ, ଆପଣା ବିଶ୍ଵାସ-ସ୍ଵାଧୀନକୁ ନେଉଟି ଯାଅ;
କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭର ପୁରତୁର ମଞ୍ଜୁଳ କରିଅଛନ୍ତି ।
୮ ତୁମ୍ଭେ ମୁଦୁୟରୁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଓ
ଲୋତକରୁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଓ
ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼ିବାରୁ ମୋହର ଚରଣ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ ।
୯ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ
ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଗମନାଗମନ କରିବି ।
୧୦ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛି, ଏଣୁ ମୁଁ କହିବି;
“ମୁଁ ନିଗନ୍ତ ଦୁଃଖଗରସତ ଥିଲି,”
୧୧ ମୁଁ ଚଞ୍ଚଳ ଭାବରେ କହିଲି,
“ମନୁଷ୍ୟ ମାତରେ ହଁ ମିଥ୍ୟା ।”
୧୨ ମୋ' ପୁରତି ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ସବୁ ମଞ୍ଜୁଳଦାନ ପାଲଟେ
ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜକୁ କି ପୁରତିଦାନ କରିବି ?
୧୩ ମୁଁ ପରିତ୍ରାଣର ପାତ୍ର* ଗ୍ରହଣ କରିବି ଓ
ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ।
୧୪ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ
ଗହାଞ୍ଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ମାନତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି ।
୧୫ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହାଞ୍ଜ
ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମରଣ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅଟେ ।
୧୬ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ନିଗନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଦାସ;
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀର ପୁତ୍ର;
ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବନ୍ଧନସବୁ ମୁକୁଳାଇଅଛ ।
୧୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି,
ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ।
୧୮ ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ,
ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହର ପ୍ରାଞ୍ଜଣରେ,

* ୧୧୭:୧୩ ପରିତ୍ରାଣର ପାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି

୧୯ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ମାନତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାବି ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପୁରଣଂସା କର ।

୧୧୭

ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସ୍ତବଗାନ

୧ ହେ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପୁରଣଂସା କର;
ହେ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଗହାଞ୍ଜକ ସ୍ତୁତି କର ।
୨ କାରଣ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଗହାଞ୍ଜକ ଦୟା ଅତିଶୟ
ଓ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ସତ୍ୟତା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ପୁରଣଂସା କର ।

୧୧୮

ବିଜୟ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, କାରଣ ସେ ମଙ୍ଗଳମୟ;
ହଁ; ଗହାଞ୍ଜକ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
୨ ଇସ୍ରାଏଲ ଏବେ କହନ୍ତୁ ଯେ,
“ଗହାଞ୍ଜକ କରୁଣା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।”
୩ ହାରୋଣ-ବଂଶ ଏବେ କହନ୍ତୁ ଯେ,
“ଗହାଞ୍ଜକ କରୁଣା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।”
୪ ଏବେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଭୟକାରୀମାନେ କହନ୍ତୁ ଯେ,
“ଗହାଞ୍ଜକ କରୁଣା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।”
୫ ମୁଁ ସତ୍ୟକଟ କାଳରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି;
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପୁରଣସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।
୬ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ମୋହର ସପକ୍ଷ; ମୁଁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ;
ମନୁଷ୍ୟ ମୋହର କଥା କରୁ ପାରେ ?
୭ ମୋହର ସହାୟମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ମୋହର ସପକ୍ଷ;
ଏହେତୁ ମୁଁ ଆପଣା ଘୃଣାକାରୀମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ଆପଣା ବାଞ୍ଛାର ସିଦ୍ଧି ଦେଖିବି ।
୮ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବା ଅପେକ୍ଷା
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଶରଣାଗତ ହେବା ଉତ୍ତମ ।
୯ ଅଧିପତିମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବା ଅପେକ୍ଷା
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଶରଣାଗତ ହେବା ଉତ୍ତମ ।
୧୦ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମୋତେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଘେରିଲେ;
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନାମରେ* ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ।
୧୧ ସେମାନେ ମୋତେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଘେରିଲେ; ହଁ, ସେମାନେ ମୋତେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଘେରିଲେ;
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନାମରେ ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ।
୧୨ ସେମାନେ ମହୁମାଛି ପରି ମୋତେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଘେରିଲେ;
ସେମାନେ କର୍ଣ୍ଣ ନିଆଁ ପରି ନିଭି ଯାଇଅଛନ୍ତି;
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନାମରେ ମୁଁ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ।
୧୩ ମୁଁ ଯେପରି ନିପତିତ ହେବି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭାରୀ ଧକ୍କା ଦେଲ;
ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ କଲେ ।
୧୪ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ମୋହର ବଳ ଓ ଗାନ;
ପୁଣି, ସେ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
୧୫ ଧାର୍ମିକମାନଞ୍ଜକ ତମ୍ଭୁରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ପରିତ୍ରାଣର ଧ୍ବନି ଥାଏ;
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଗୀରର କର୍ମ କରେ ।
୧୬ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଉନ୍ନତ;
ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଗୀରର କର୍ମ କରେ ।

* ୧୧୮:୧୦ ନାମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବଳରେ

୧୭ ମୁଁ ମରିବି ନାହିଁ, ମାତର ବଞ୍ଚିବି
 ଓ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ କର୍ମସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।
 ୧୮ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ମୋତେ ଭାଗ୍ୟ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛନ୍ତି;
 ମାତର ସେ ମୁଦୁୟ ହସ୍ତରେ ମୋତେ ସମର୍ପି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ୧୯ ମୋ' ପାଇଁ ଦମ୍ପ୍ରାରସବୁ ଫିଟାଏ ଯଦ୍‌ବାସ ଧାର୍ମିକମାନେ ପୁରବେଶ କରନ୍ତି;
 ମୁଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବେଶ କରି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ।
 ୨୦ ଏହି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଦମ୍ପ୍ରାର;
 ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତହିଁରେ ପୁରବେଶ କରିବେ ।
 ୨୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛ
 ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ ହୋଇଅଛି ।
 ୨୨ ଗାନ୍ଧକମାନେ ଯେଉଁ ପଥର ଅଗ୍ରହସ୍ତ କଲେ,
 ଗହା କୋଣର ପୁରଧାନ ପଥର ହୋଇଅଛି ।
 ୨୩ ଏହା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ କର୍ମ;
 ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
 ୨୪ ଏହା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ କୃତ ଦିନ;
 ଆତ୍ମେମାନେ ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା ।
 ୨୫ ହେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ, ଆତ୍ମେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଏବେ ପରିତ୍ରାଣ କର;
 ହେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ, ଆତ୍ମେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଏବେ ସଫଳତା ଆଜ୍ଞା କର ।
 ୨୬ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ;
 ଆତ୍ମେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛୁ ।
 ୨୭ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇଅଛନ୍ତି;
 ବେଦିର ଶୃଙ୍ଗରେ ରଜତୁ ଦମ୍ପ୍ରାର ବଳିକୁ ବାନ୍ଧ ।
 ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁରତିଷ୍ଠା କରିବି ।
 ୨୯ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ମତ୍ସ୍ୟମୟ;
 ହଁ, ଗହାତ୍ମକର କରୁଣା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

୧୧୯

ପରମେଶ୍ଵରତୁଞ୍ଜ ବନ୍ଧବସ୍ଥା
ଆଲୋଚ୍ଠ ।

୧ ଯେଉଁମାନେ ଆଚରଣରେ ସିଦ୍ଧ,
 ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ବନ୍ଧବସ୍ଥାନୁସାରେ ଗୁଲନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।
 ୨ ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ମକ ପୁରମାଣ-ବାକ୍‌ସବୁ ପାଳନ କରନ୍ତି,
 ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଗହାତ୍ମକୁ ଖୋଜନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।
 ୩ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଧର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ପଥରେ ଗମନ କରନ୍ତି ।
 ୪ ଆତ୍ମେମାନେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ପାଳନ କରିବା,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହାସବୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛ ।
 ୫ ଆହା, ତୁମ୍ଭର ବିଧିସକଳ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି
 ମୋହର ଗତି ସୁସ୍ଥର ହୁଅନ୍ତା !
 ୬ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ଆଜ୍ଞା ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ବେଳେ
 ମୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବି ନାହିଁ ।
 ୭ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମମୟ ଶାସନସକଳ ଶିଖିବା ବେଳେ
 ମୁଁ ଅନ୍ତଃକରଣର ସରଳତାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ।
 ୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ପାଳନ କରିବି;

ମୋତେ ନିଗନ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟୟବସ୍ତା ପାଳନ
ବୈତ୍ ।

୯ ଯୁବା ମନୁଷ୍ୟ କିପରକାରେ ଆପଣା ପଥ ପରିଷ୍କାର* କରିବ ?

ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁଯାୟୀ ତହିଁ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହେଲେ କରିବ ।

୧୦ ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ଖୋଜିଅଛି;

ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା-ପଥରୁ ଭ୍ରମିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।

୧୧ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ନ କରେ,

ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଅଛି ।

୧୨ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ;

ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ମୋତେ ଶିଖାଅ ।

୧୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ମୁଖନିର୍ଗତ ଶାସନସକଳ

ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି ।

୧୪ ଯେପରି ସମୁଦାୟ ଧନରେ,

ସେପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟରୂପ ପଥରେ ଆମୋଦ କରିଅଛି ।

୧୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ଧ୍ୟାନ କରିବି

ଓ ତୁମ୍ଭେ ପଥ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବି ।

୧୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧିସବୁରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି;

ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ୍ୟ ପାସୋରିବି ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟୟବସ୍ତା ସୁଖକର
ଗିମେଲ୍ ।

୧୭ ମୁଁ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ମତ୍ତ୍ଵଳ କର;

ତହିଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟ ପାଳନ କରିବି ।

୧୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ କର,

ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟୟବସ୍ତାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଦେଖି ପାରିବି ।

୧୯ ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ପରବାସୀ;

ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାସବୁ ମୋ'ଠାରୁ ଲୁଚିଅ ନାହିଁ ।

୨୦ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭେ ଶାସନସକଳ ଆକାଂକ୍ଷା କରିବା ସକାଶୁ

ମୋ' ପରାଣ କ୍ଷୀଣ ହୁଏ ।

୨୧ ଯେଉଁ ଅଭିଶପ୍ତ ଅହତ୍ଵକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା-ପଥରୁ ଭ୍ରମନ୍ତି,

ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଧମକାଇଅଛ ।

୨୨ ମୋ'ଠାରୁ ନିନ୍ଦା ଓ ଅପମାନ ଦୂର କର;

କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟସବୁ ପାଳନ କରିଅଛି ।

୨୩ ଅଧିପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ବସି ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଲେ;

ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଦାସ ତୁମ୍ଭେ ବିଧିସକଳ ଧ୍ୟାନ କଲା ।

୨୪ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟ ମଧ୍ୟ

ମୋହର ଆନନ୍ଦଜନକ ଓ ମନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ।

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟୟବସ୍ତା ମାନିବାକୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ
ଦାଲତ୍ ।

୨୫ ମୋହର ପରାଣ ଧୂଳିରେ ଲାଗୁଅଛି;

ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।

୨୬ ମୁଁ ଆପଣାର ସକଳ ଗତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଲ;

ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ମୋତେ ଶିଖାଅ ।

୨୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଜ୍ଞା-ପଥସବୁ ମୋତେ ବୁଝାଇ ଦିଅ;

* ୧୧୯:୯ ପଥ ପରିଷ୍କାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଚରଣ ଶୁଦ୍ଧ

ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଶିକ୍ଷାସବୁ† ଧ୍ୟାନ କରିବି ।
 ୨୮ ଶୋକ ସକାଶୁ ମୋ' ପ୍ରାଣ ତରଳି ଯାଏ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ମୋତେ ସବଳ କର ।
 ୨୯ ମୋ'ଠାରୁ ମିଥ୍ୟାମାର୍ଗ ଅନ୍ତର କର
 ଓ ଅନୁରୋଧ କରି ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରଦାନ କର ।
 ୩୦ ମୁଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତତରୂପ ପଥ ମନୋନୀତ କରିଅଛି;
 ମୁଁ ଆପଣା ସମ୍ପୁରଣରେ ତୁମ୍ଭର ଶାସନସବୁ ରଖିଅଛି ।
 ୩୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ଯସବୁରେ ଆସକ୍ତ;
 ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ କର ନାହିଁ ।
 ୩୨ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ହୃଦୟ ପରଶସ୍ତ କରିବା ବେଳେ
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା-ପଥରେ ଧାବମାନ ହେବି ।

 ବୋଧଶକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ହେ ।
 ୩୩ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥ ମୋତେ ଶିଖାଅ;
 ତହିଁରେ ମୁଁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ପାଳନ କରିବି ।
 ୩୪ ମୋତେ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ପରଦାନ କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନିବି;
 ଆହୁରି, ମୁଁ ଆପଣା ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଗହା ପାଳନ କରିବି ।
 ୩୫ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା-ପଥରେ ମୋତେ ଗମନ କରାଅ;
 କାରଣ ତହିଁରେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରେ ।
 ୩୬ ଲୋଭ ପୁରତି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ଯ
 ପୁରତି ମୋ' ଚିତ୍ତର ସ୍ତନେହ ଜନ୍ମାଅ ।
 ୩୭ ଅସାର ଦର୍ଶନରୁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଫେରାଅ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ପଥରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।
 ୩୮ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ଯ ସ୍ୱୀକର କର,
 ଗହା ତୁମ୍ଭ ବିଷୟକ ଭୟ-ସଂଯୁକ୍ତ ।
 ୩୯ ମୋହର ଭୟଜନକ ନିନ୍ଦା ଦୂର କର;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ଉତ୍ତମ ।
 ୪୦ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଧାନସକଳର ଆକାଂକ୍ଷା କରିଅଛି;
 ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।

 ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର
 ବୋ ।
 ୪୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱ ତୁମ୍ଭ ଦୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭ
 ବାକ୍ଯାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ପରିତରାଣ ମୋ' ପୁରତି ବର୍ତ୍ତୁ ।
 ୪୨ ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ନିନ୍ଦକକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ଯରେ ନିର୍ଭର ରଖେ ।
 ୪୩ ପୁଣି, ମୋ' ମୁଖରୁ ସତ୍ୟର ବାକ୍ଯ କଦାପି ନିଅ ନାହିଁ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଶାସନରେ ଭରସା ରଖିଅଛି ।
 ୪୪ ତହିଁରେ ମୁଁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର
 ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବି ।
 ୪୫ ଆଉ, ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରୂପରେ ଗମନାଗମନ କରିବି;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ଖୋଜିଅଛି ।
 ୪୬ ଆହୁରି, ମୁଁ ରାଜାମାନତ୍ୱକ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ପରମାଣ-ବାକ୍ଯ ବିଷୟ କହିବି ଓ
 ଲଜ୍ଜିତ ନେହିବି ।
 ୪୭ ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାସମୂହ ସ୍ତନେହ କରିଅଛି,

† ୧୧୯:୨୭ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷାସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମସବୁ

ତହିଁରେ ଆପଣାକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବି ।
 ୪୮ ଆହୁରି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାସମୂହ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଅଛି,
 ତହିଁ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞତା ହେବି;
 ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ଧ୍ୟାନ କରିବି ।

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ
 ସମ୍ପାଦନ ।

୪୯ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭରସାଯୁକ୍ତ କରିଅଛ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ
 ଆପଣା ଦାସ ପକ୍ଷରେ ବାକ୍ସ ସମରଣ କର ।
 ୫୦ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଏହା ହିଁ ମୋହର ସାନ୍ତତ୍ଵିନୀ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ମୋତେ ସତେତ କରିଅଛି ।
 ୫୧ ଅହତକାରୀମାନେ ମୋତେ ଅତିଶୟ ପରିହାସ କରିଅଛନ୍ତି,
 ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ୫୨ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳୀନ ତୁମ୍ଭ ଶାସନସବୁ ସମରଣ କରି
 ଆପଣାକୁ ସାନ୍ତତ୍ଵିନୀଯୁକ୍ତ କରିଅଛି ।
 ୫୩ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ
 ପୁରତଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିଅଛି ।
 ୫୪ ମୋ' ପୁରବାସ-ଗୃହରେ
 ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ମୋହର ଗାୟନ ହୋଇଅଛି ।
 ୫୫ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ମୁଁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ସମରଣ କରିଅଛି
 ଓ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିଅଛି ।
 ୫୬ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ପାଳନ କରିବା ସକାଶୁ
 ମୁଁ ଏହି ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନିଷ୍ଠାପରତ
 ହେତୁ ।

୫୭ ସଦାପୁରତ୍ଵ ମୋହର ଅଂଶ;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସସବୁ ପାଳନ କରିବି ବୋଲି କହିଅଛି ।
 ୫୮ ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି;
 ଆପଣା ବାକ୍ସାନୁସାରେ ମୋ' ପୁରତି ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।
 ୫୯ ମୁଁ ଆପଣା ଗତିସବୁ ବିବେଚନା କଲି
 ଓ ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ସ ଆଡ଼େ ଆପଣା ପାଦ ଫେରାଇଲି ।
 ୬୦ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳିବାକୁ
 ସତ୍ଵର ହେଲି ଓ ବିଳମ୍ବ କଲି ନାହିଁ ।
 ୬୧ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ରଜ୍ଜୁ ମୋ' ଗୁରିଆଡ଼େ ଜଡ଼ିତ ହେଲା;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାସୋରି ନାହିଁ ।
 ୬୨ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମାୟ ଶାସନ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ଧ୍ୟାନବାଦ
 ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧଧରତ୍ଵରେ ଉଠିବି ।
 ୬୩ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ବିଧାନସବୁ
 ପାଳନ୍ତି, ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର ସତ୍ଵରୀ ।
 ୬୪ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ପୃଥିବୀ ତୁମ୍ଭ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା;
 ତୁମ୍ଭ ବିଧିସବୁ ମୋତେ ଶିଖାଅ ।

ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୂଲ୍ୟ
 ଚେତ୍ ।

୬୫ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ସାନୁସାରେ
 ନିଜ ଦାସ ପୁରତି ମତ୍ଵଗଳ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ ।
 ୬୬ ମୋତେ ଉତ୍ତମ ବିଗ୍ରହ ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଅ ।

କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାସମୂହରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରାସ କରିଅଛି ।
 ୭୭ ଦୁଃଖଗରସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରେ ମୁଁ ବିପଥରେ ଗଲି;
 ମାତ୍ର ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟ ପାଳନ କରେ ।
 ୭୮ ତୁମ୍ଭେ ମଞ୍ଜୁଗଳମୟ ଓ ମଞ୍ଜୁଗଳକାରୀ;
 ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ବିଧିସବୁ ଶିଖାଅ ।
 ୭୯ ଅହତ୍ୱକାରୀମାନେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟାକଥା କଳ୍ପନା କରିଅଛନ୍ତି;
 ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ପାଳନ କରିବି ।
 ୮୦ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ମୋଦ ପରି ସ୍ୱଧୂଳି[‡]
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆମୋଦ କରେ ।
 ୮୧ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ଶିଖିବି,
 ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଯେ ଦୁଃଖଗରସ୍ତ ହେଲି, ଏହା ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହେଲା ।
 ୮୨ ହଜାର ହଜାର ସୁନା ଓ ରୂପା ଅପେକ୍ଷା
 ତୁମ୍ଭେ ମୁଖର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋ' ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

୭୩ ତୁମ୍ଭେ ହସତ ମୋତେ ନିର୍ମାଣ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ କରିଅଛି;
 ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ସୁବିବେଚନା ପରଦାନ କର ।
 ୭୪ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋତେ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟରେ ଭରସା ରଖିଅଛି ।
 ୭୫ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଶାସନସକଳ ଧର୍ମମୟ,
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରାସ ଭାବରେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛି ।
 ୭୬ ମୁଁ ପରାଧୀନ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ
 ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ମୋହର ସାନ୍ତତ୍ୱନାଜନକ ହେଉ ।
 ୭୭ ମୁଁ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋ' ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର କରୁଣା ବର୍ତ୍ତୁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋହର ଆନନ୍ଦଜନକ ।
 ୭୮ ଅହତ୍ୱକାରୀମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଉନ୍ତୁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟରେ ମୋହର ସର୍ବନାଶ କରିଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ଧ୍ୟାନ କରିବି ।
 ୭୯ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ' କତିକି ଫେରନ୍ତୁ,
 ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟ ଜ୍ଞାତସାର ହେବେ ।
 ୮୦ ମୁଁ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ନେହିବି,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧିସବୁରେ ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣ ସିଦ୍ଧ ହେଉ ।

ନିସ୍ୱଗର ପାଇଁ ପରାଧୀନ
 କର୍ମ ।

୮୧ ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ମୋ' ପରାଣ କ୍ଷୀଣ ହୁଏ;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟରେ ଭରସା ରଖେ ।
 ୮୨ ତୁମ୍ଭେ କେବେ ମୋତେ ସାନ୍ତତ୍ୱନା କରିବ ?
 ଏହା କହି କହି ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟ ପାଇଁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହୁଏ ।
 ୮୩ କାରଣ ମୁଁ ଧୂମ୍ରସ୍ୱତ କୁମ୍ଭା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।
 ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ପାସୋରୁ ନାହିଁ ।
 ୮୪ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ?
 ତୁମ୍ଭେ କେବେ ମୋ' ଗତନାକାରୀମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବ ?
 ୮୫ ଅହତ୍ୱକାରୀମାନେ ମୋ' ପାଇଁ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଲିଅଛନ୍ତି,

‡ ୧୧୯:୭୦ ମୋଦ ପରି ସ୍ୱଧୂଳି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରେ କୌଣସି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ

ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦବସଥାରେ ଅନୁଗାମୀ ନୁହଁନ୍ତି ।
 ୮୭ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାସବୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସନାୟ;
 ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟରେ ମୋତେ ଗତନା କରନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ କର ।
 ୮୮ ସେମାନେ ପୃଥ୍ୱୀରେ ମୋତେ ପରାୟ ବିନାଶ କରିଥିଲେ;§
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ ଚ୍ୟାଗ କଲି ନାହିଁ ।
 ୮୯ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାନ୍ୱୟରେ ମୋ' ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷା* କର;
 ତହିଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ମୁଖର ପରମାଣ-ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବି ।

ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବନ୍ଦବସଥାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସ
 ଲାମଦ୍ ।
 ୯୦ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳ
 ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପ୍ରର୍ଗରେ ସଂସ୍ଥାପିତ ଅଛି ।
 ୯୧ ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସତତ ପୁରୁଷାନ୍ୱୟରେ ସଥାୟା;
 ତୁମ୍ଭେ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ସଂସ୍ଥାପନ କରିଅଛ ଓ ଗହା ସୁସ୍ଥର ଥାଏ ।
 ୯୨ ତୁମ୍ଭେ ଶାସନାନ୍ୱୟରେ ଅଦୟାପି ସକଳ ସୁସ୍ଥର;
 କାରଣ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ।
 ୯୩ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦବସଥା ମୋହର ଆହ୍ଲାଦଜନକ ହୋଇ ନ ଥିଲେ,
 ମୁଁ ଆପଣା ଦୁଃଖରେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।
 ୯୪ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ ମୁଁ କେବେ ପାସୋରିବି ନାହିଁ;
 କାରଣ ତଦ୍ୱସ୍ତ୍ରା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସଚେତ କରିଅଛ ।
 ୯୫ ମୋତେ ଚରଣ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଅଛି ।
 ୯୬ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ମୋତେ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଚାହଁ ରହିଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟ ବିବେଚନା କରିବି ।
 ୯୭ ମୁଁ ସବୁ ସିଦ୍ଧର ଅନ୍ତ ଦେଖିଅଛି;
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ସାମାହାନ ।†

ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବନ୍ଦବସଥା ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରାହ
 ମେମ୍ ।
 ୯୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦବସଥାକୁ କିପରି ପରିୟ ମଣେ ।
 ଗହା ସାରାଦିନ ମୋହର ଧ୍ୟାନ ।
 ୯୯ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାସବୁ ମୋତେ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନବାନ କରେ;
 କାରଣ ଗହାସବୁ ନିରନ୍ତର ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେ ଥାଏ ।
 ୧୦୦ ମୋହର ସମସ୍ତ ଗୁରୁ ଅପେକ୍ଷା ମୋ' ବୁଦ୍ଧ ଅଧିକ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟସବୁ ମୋହର ଧ୍ୟାନ ।
 ୧୦୧ ମୁଁ ପରାଗୀନମାନତ୍ୱକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବୁଝେ ।
 ୧୦୨ ଯେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ ପାଳନ କରିଅଛି ।
 ୧୦୩ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବି,
 ଏଥପାଇଁ ପରତେୟକ କୁପଥରୁ ମୁଁ ଆପଣା ପାଦ ଅଟକାଇଅଛି ।
 ୧୦୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଶାସନକୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛ ।
 ୧୦୫ ମୋ' ତୁଣ୍ଡକୁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ୟ କିପରି ମଧୁର !
 ହଁ, ମୋ' ମୁଖକୁ ଗହା ମଧୁ ଅପେକ୍ଷା ମଧୁର !
 ୧୦୬ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନ ଦ୍ୱସ୍ତ୍ରା ମୁଁ ବୁଦ୍ଧ ପରାପତ ହୁଏ;
 ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ପରତେୟକ ମିଥ୍ୟାପଥ ଘୃଣା କରେ ।

§ ୧୧୯:୮୭ ଅର୍ଥାତ୍ ପରାୟ ବଧ * ୧୧୯:୮୮ ରକ୍ଷା ସଚେତ † ୧୧୯:୯୭ ସାମାହାନ । ଅତିଶୟ ପରଶସ୍ତ

ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ବନ୍ଦ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଲୋକ
ନିନ୍ଦା।

୧୦୫ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ଯ୍ୟ ଫୋ' ଚରଣ ପାଇଁ ପରଦାପ ଓ
ଫୋ' ପଥ ପାଇଁ ଆଳୁଥାଅ ଥରେ।

୧୦୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମମୟ ଶାସନସବୁ ପାଳିବା ପାଇଁ
ଶପଥ କରିଅଛି ଓ ଗହା ସ୍ଵପ୍ନ କରିଅଛି।

୧୦୭ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଅଛି;
ହେ ସଦାପରଭ୍ରୁ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ଫୋତେ ସଚେତ କର।

୧୦୮ ହେ ସଦାପରଭ୍ରୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ଫୋ' ମୁଖର ସ୍ଵପ୍ନେରୁଦ୍ଧାଦତ୍ତ ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କର
ଓ ତୁମ୍ଭର ଶାସନସବୁ ଫୋତେ ଶିଖାଅ।

୧୦୯ ଫୋ' ପରାଣ ନିରନ୍ତର ବିପଦରେ# ଥାଏ;
ତେବେ ହେଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଦ୍ୟବସ୍ଥା ପାସୋରୁ ନାହିଁ।

୧୧୦ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଫୋ' ପାଇଁ ଫୀଲ୍ଦ ପାତିଅଛନ୍ତି;
ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଧାନରୁ ବିପଥଗାମୀ ହେଲି ନାହିଁ।

୧୧୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ଯ୍ୟସକଳକୁ ସଦାକାଳ
ଅଧିକାର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି;

କାରଣ ଗହାସବୁ ଫୋ' ଚିତ୍ତର ଆହ୍ଲାଦଜନକ।
୧୧୨ ମୁଁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ପାଳନ

କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମନକୁ ପରବର୍ତ୍ତାଇଅଛି।

ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ବନ୍ଦ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁରକ୍ଷା
ସାମକ୍ତ।

୧୧୩ ମୁଁ ଦଢ଼ିମାନମାନଞ୍ଜକୁ ଘୃଣା କରେ;
ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଦ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିତ୍ୟଜ୍ଞାନ କରେ।

୧୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଫୋ' ଲୁଚିବାର ସ୍ଥାନ ଓ ଫୋହର ଢାଳ;
ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ଯ୍ୟରେ ଭରସା କରେ।

୧୧୫ ହେ କୁକର୍ମକାରୀମାନେ, ମୁଁ ଯେପରି ଆପଣା
ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳି ପାରିବି, ଏଥିପାଇଁ ଫୋ' ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ।

୧୧୬ ମୁଁ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ଫୋତେ ଧରି ରଖ
ଓ ଫୋ' ଭରସା ବିଷୟରେ ଫୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ।

୧୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଫୋତେ ଧରି ରଖ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଦରହିତ ହେବି
ଓ ତୁମ୍ଭ ବିଧିସବୁ ସର୍ବଦା ମାନୟ କରିବି।

୧୧୮ ତୁମ୍ଭ ବିଧିରୁ ଭଗ୍ନତ ସମସ୍ତଞ୍ଜକୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରିଅଛି;
କାରଣ ସେମାନଞ୍ଜକ ପରବଞ୍ଚନା ମିଥ୍ୟା।

୧୧୯ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ଦୁଷ୍ଟସମସ୍ତଞ୍ଜକୁ ଧାତୁର ଖାଦ ପରି ଦୂର କରିଥାଅ;
ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ଯ୍ୟକୁ ସନେହ କରେ।

୧୨୦ ତୁମ୍ଭ ଭୟ ସକାଶୁ ଫୋ' ଶରୀର କମ୍ପିତ ହୁଏ
ଓ ତୁମ୍ଭ ଶାସନ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଭୀତ ହୁଏ।

ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ବନ୍ଦ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ
ଅଇନ୍ଦା।

୧୨୧ ମୁଁ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରିଅଛି;
ଫୋ' ଉପଦରଗାମାନଞ୍ଜକ ହସ୍ତରେ ଫୋତେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ।

୧୨୨ ମତ୍ତଗଳ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଦାସର ଲଗା ହୁଅ;
ଅହଞ୍ଜକାରୀମାନଞ୍ଜକୁ ଫୋ' ପରତି ଉପଦରବ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ।

୧୨୩ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଓ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମମୟ ବାକ୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ

୧୧୯:୧୦୯ ହସ୍ତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହସ୍ତରେ

ମୋହର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି ।
 ୧୨୪ ତୁମ୍ଭେ ଦୟାନ୍ୱୟାରେ ଆପଣା ଦାସ ପୂର୍ତ୍ତି ବ୍ୟବହାର କର
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ବିଧି ମୋତେ ଶିଖାଅ ।
 ୧୨୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ
 ପରମାଣ-ବାକ୍ସକଳ ଜ୍ଞାତ ହେବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ବୁଝା ଦିଅ ।
 ୧୨୬ ସଦାପରଭୃତ୍ କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମୟ ଏହି;
 କାରଣ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ୟା ବ୍ୟର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୨୭ ଏହେତୁ ମୁଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା
 ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାସମୂହକୁ ସନେହ କରେ ।
 ୧୨୮ ଏଣୁ ମୁଁ ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସକଳ ବିଧାନ ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ କରେ
 ଓ ପରତତ୍ତ୍ୱକ ମିଥ୍ୟାପଥ ଘୃଣା କରେ ।

ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ୟା ମାନିବାକୁ ସପ୍ତହା
 ପ୍ରେ ।
 ୧୨୯ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ସକଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ;
 ଏଥିପାଇଁ ମୋ' ପରାଣ ଗହାସବୁ ପାଳନ କରେ ।
 ୧୩୦ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସର ବିକାଶ ଆଳୁଅ ପରଦାନ କରେ;
 ଗହା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ ବୋଧ ଦିଏ ।
 ୧୩୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାର ଆକାଂକ୍ଷାରେ
 ଆପଣା ମୁଖ ଫର୍ତ୍ତା କରି ଫିଟାଇ ପକାଇଲି ।
 ୧୩୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମର ପରେମକାରୀମାନତ୍ୱକ ପୂର୍ତ୍ତି
 ଯେପରି କରିଥାଅ, ସେପରି ମୋ' ପୂର୍ତ୍ତି ଫେର ଓ ମୋତେ ଦୟା କର ।
 ୧୩୩ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସାନ୍ୱୟାରେ ମୋ' ପାଦଗତି ସଜାଡ଼
 ଓ ମୋ' ଉପରେ କୌଣସି ଅଧର୍ମକୁ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୧୩୪ ମନୁଷ୍ୟର ଉପଦରବରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କର;
 ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ ପାଳନ କରିବି ।
 ୧୩୫ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା ମୁଖ ପରସନ୍ନ କର
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ବିଧିସବୁ ମୋତେ ଶିଖାଅ ।
 ୧୩୬ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ୟା ପାଳନ ନ କରିବାରୁ
 ମୋ' ଚକ୍ଷୁରୁ ଜଳଧାରା ବହୁଅଛି ।

ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବ୍ୟବସ୍ୟା
 ସ୍ୱାହେ ।
 ୧୩୭ ହେ ସଦାପରଭୃତ୍, ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମମୟ ଓ
 ତୁମ୍ଭେ ଶାସନସକଳ ସରଳ ।
 ୧୩୮ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମରେ ଓ ଅତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତତ୍ତ୍ୱରେ
 ଆପଣା ପରମାଣ-ବାକ୍ସସବୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛ ।
 ୧୩୯ ମୋହର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି,
 କାରଣ ମୋହର ବିପକ୍ଷଗଣ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସସବୁ ପାସୋରି ଅଛନ୍ତି ।
 ୧୪୦ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମଳ;
 ତହିଁ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଗହା ସନେହ କରେ ।
 ୧୪୧ ମୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ତୁରନ୍ତାକୃତ;
 ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ ପାସୋରୁ ନାହିଁ ।
 ୧୪୨ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଧର୍ମ
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ୟା ସତ୍ୟ ।
 ୧୪୩ କ୍ଲେଶ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିଅଛି;
 ତେବେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାସମୂହ ମୋହର ଆହ୍ୱାନଦାନକ ।
 ୧୪୪ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ସକଳ ସଦାକାଳ ଧର୍ମମୟ;

ମୋତେ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ପରଦାନ କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବି ।

ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ପରାର୍ଥନା କର ।
 ୧୪୫ ମୁଁ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ପରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତି; “ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧି ପାଳନ କରିବି ।
 ୧୪୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ପରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତି; ମୋତେ ଚରଣ କର,
 ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟକୁ ମାନିବି ।”
 ୧୪୭ ମୁଁ ଅରୁଣୋଦୟ ପୂର୍ବେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟରେ ଭରସା ରଖିଲି ।
 ୧୪୮ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବି,
 ଏଥୁପାଇଁ ଗତ୍ରିର ପରତ୍ୟକ୍ତ ପରହର ପୂର୍ବେ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ପରସ୍ତୁତ ହେଲା ।
 ୧୪୯ ତୁମ୍ଭର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଅନୁସାରେ ମୋହର ରବ ଶୁଣ;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଶାସନାନୁସାରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।
 ୧୫୦ ଦୁଷ୍ଟଗର ଅନୁଗାମୀ ଲୋକମାନେ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧବସ୍ୱଥାକୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।
 ୧୫୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ୱାସକଳ ସତ୍ୟ ।
 ୧୫୨ ମୁଁ ପୂର୍ବଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟକୁ ଜାଣିଅଛି ଯେ,
 ତୁମ୍ଭେ ସଦାକାଳ ନିମନ୍ତେ ଗହା ସ୍ୱଥାପନ କରିଅଛ ।

ସହାୟତା ପାଇଁ ଅନୁନୟନ କର ।
 ୧୫୩ ମୋର କ୍ଲେଶ ବିବେଚନା କର ଓ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧବସ୍ୱଥା ପାସୋରୁ ନାହିଁ ।
 ୧୫୪ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିବାଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ଓ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କର;
 ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।
 ୧୫୫ ପରିତ୍ରାଣ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ;
 କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବିଧିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୧୫୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ବହୁବିଧ;
 ତୁମ୍ଭର ଶାସନାନୁସାରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।
 ୧୫୭ ମୋହର ଗତ୍ରିନାକାରୀ ଓ ବିପକ୍ଷ ଅନେକ;
 ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ପରମାଣ-ବାକ୍ସ୍ୟକୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ୧୫୮ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସପାତକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୁଃଖିତ ହେଲି;
 କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ୍ୟ ମାନନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୧୫୯ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଧାନସବୁ କିପରି ସ୍ନେହ କରେ,
 ଏହା ବିବେଚନା କର; ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ମୋତେ ସଚେତ କର ।
 ୧୬୦ ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ବାକ୍ସ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ
 ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମମୟ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଶାସନ ନିତ୍ୟସ୍ୱଥାୟୀ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ୱଥା ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠା କର ।
 ୧୬୧ ଅଧିପତିମାନେ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଗତ୍ରିନା କରିଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ମୋହର ମନ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟରେ ଭୀତ ଥାଏ ।
 ୧୬୨ କେହି ପରତୁର ଲୁଚେନ ପାଇବା ପରି
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ସ୍ୟରେ ଥାନନ୍ତ କରେ ।
 ୧୬୩ ମୁଁ ମିଥ୍ୟାକୁ ଘୃଣା ଓ ଅଶ୍ରଦ୍ଧା କରେ;
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧବସ୍ୱଥାକୁ ମୁଁ ସ୍ନେହ କରେ ।

୧୬୪ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମମୟ ଶାସନ ସକାଶୁ
 ମୁଁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସାତ ଥର ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରେ ।
 ୧୬୫ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ତବ୍ଧକାରୀମାନେ ମହାଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି;
 ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଖୁଣ୍ଟିବାର କୌଣସି କାରଣ ଘଟେ ନାହିଁ ।
 ୧୬୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ପରତ୍ୟାଗା କରିଅଛି,
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିଅଛି ।
 ୧୬୭ ମୋହର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟସବୁ ମାନିଅଛି
 ଓ ମୁଁ ଗ୍ରହାସବୁ ଅତିଶୟ ସ୍ତବ୍ଧ କରେ ।
 ୧୬୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନ ଓ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟସବୁ ମାନିଅଛି ।
 କାରଣ ମୋହର ସବୁ ଗତି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ।

ସହାୟତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୬୯ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋହର କାଳକୃତି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ;
 ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୋତେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କର ।
 ୧୭୦ ମୋ' ନିବେଦନ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ;
 ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୧୭୧ ମୋହର ଓଷ୍ଠାଧର ପରଶଂସା ଉଚ୍ଚରଣ କରୁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଧି ମୋତେ ଶିଖାଉଅଛ ।
 ୧୭୨ ମୋ' ଜିହ୍ଵା ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ବିଷୟ କୀର୍ତ୍ତନ କରୁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାସକଳ ଧର୍ମମୟ ।
 ୧୭୩ ମୋହର ସାହାୟତାପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ପରସ୍ପୃଷ୍ଟ ହେଉ,
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଧାନସବୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି ।
 ୧୭୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣର ଆକାଂକ୍ଷା କରିଅଛି;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋହର ଆହ୍ଲାଦଜନକ ।
 ୧୭୫ ମୋତେ ଜୀବିତ ରଖ, ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବି
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ମୋହର ସାହାୟକ ରୁ ।
 ୧୭୬ ମୁଁ ହଜାମେଷ ପରି ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛି;
 ଆପଣା ଦାସକୁ ଖୋଜ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାସକଳ ପାସୋରୁ ନାହିଁ ।

୧୨୦

ସାହାୟକ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଆରୋହଣ ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ଆପଣା ବିପଦରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି,
 ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧର ଦେଲେ ।
 ୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓଷ୍ଠାଧରରୁ ଓ
 ପରବଞ୍ଚକ ଜିହ୍ଵାରୁ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୩ ହେ ପରବଞ୍ଚକ ଜିହ୍ଵା,
 ତୁମ୍ଭକୁ କଥା ଦିଆଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅଧିକ କଥା କରାଯିବ ?
 ୪ ବୀରର ଡାକ୍ଷଣ ଡାର ଓ ରେତମ କାଷ୍ଠର ଅତ୍ଵାର ସହ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।
 ୫ ହାୟ, ହାୟ, ମୁଁ ମେଶକରେ ପରବାସ କରେ ।
 ମୁଁ କେଦାରର ତମ୍ବୁସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରେ ।
 ୬ ଶାନ୍ତି ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଲୋକ ସହିତ
 ମୋ' ପ୍ରାଣ ଦୀର୍ଘ କାଳ ବାସ କରିଅଛି ।
 ୭ ମୁଁ ଶାନ୍ତି ଗହେଁ;
 ମାତ୍ର ମୁଁ କଥା କହିଲେ, ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଗ୍ରହାନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ଵର ଆମ ରକ୍ଷକ
ଆରୋହଣ ଗୀତ ।

୧ ମୁଁ ପର୍ବତଗଣ ଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ପନ୍ଦୁଷ୍ଟି କରିବି;
କେଉଁଠାରୁ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ଆସିବ ?
୨ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ସଦାପୂରଣକୁ ଠାରୁ ଆସେ,
ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।
୩ ସେ ତୁମ୍ଭ ଚରଣକୁ ବିଚଳିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ;
ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେ ଘୁମାଇବେ ନାହିଁ ।
୪ ଦେଖ, ଯେ ଇସ୍ଵରୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି,
ସେ ଘୁମାଇବେ ନାହିଁ କି ନିନ୍ଦା ଯିବେ ନାହିଁ ।
୫ ସଦାପୂରଣ ତୁମ୍ଭର ରକ୍ଷକ;
ସଦାପୂରଣ ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵର ଛାୟା ।
୬ ଦିବସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, କିଅବା
ରାତ୍ରିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବ ନାହିଁ ।
୭ ସଦାପୂରଣ ସମସ୍ତ ଅମଙ୍ଗଳରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ;
ସେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।
୮ ଆଜିଠାରୁ ସଦାକାଳ ସଦାପୂରଣ ତୁମ୍ଭର ବାହାରେ ଯିବାର
ଓ ଭିତରେ ଆସିବାର ରକ୍ଷା କରିବେ ।

ଯିରୁଶାଲମର ପରଶଂସା
ଆରୋହଣ ଗୀତ; ଦାଉଦଙ୍କ ରଚିତ ।

୧ “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂରଣକୁ ଗୃହକୁ ଯାଉ,”
ଏହି କଥା ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହିବା ବେଳେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି ।
୨ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭ ଦସ୍ତୁର ଭିତରେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚରଣ ଠିଆ ହେଉଅଛି;
୩ ହେ ଯିରୁଶାଲମ,
ତୁମ୍ଭେ ସୁସଂଯୁକ୍ତ ଏକ ନଗର ତୁଲ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛି;
୪ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୂରଣକୁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ
ଇସ୍ଵରୀଙ୍କ ପୂଜା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଦାପୂରଣକୁ ନାମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା
ନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ।
୫ କାରଣ ସେଠାରେ ବିଗ୍ରହାର୍ଥକ ସିଂହାସନ,
ଦାଉଦ ବଂଶର ସିଂହାସନସବୁ ସ୍ଥାପିତ ଅଛି ।
୬ ଯିରୁଶାଲମର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର;
ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସନେହ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଶେଷ ଭାବରେ କରନ୍ତି ।
୭ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତୁ
ଓ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତର୍ଲିକାସମୂହର ସୌଭାଗ୍ୟ ହେଉ ।
୮ ମୋହର ଭଗ୍ନତା ଓ ମିତ୍ରତା ସକାଶେ ମୁଁ ଏବେ
କହିବି, “ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତୁ ।”
୯ ସଦାପୂରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ସକାଶେ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ।

୧୨୩

କୃପା ଭିକ୍ଷାର ପରାଧୀନ
ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ ହେ ସ୍ୱପ୍ନଗୋପବିଷ୍ଣୁ ସଦାପୁରତୁ,
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼େ ଉଦ୍ଧୃତ ଦୃଷ୍ଟି କରେ ।
 ୨ ଦେଖ, ଯେପରି ଦାସମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତର ହସ୍ତକୁ
 ଓ ଦାସୀର ଚକ୍ଷୁ ଆପଣା କର୍ତ୍ତୃତର ହସ୍ତକୁ ଅନାଏ;
 ସେପରି ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନାଇଥାଏ ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର;
 କାରଣ ଆତ୍ମମାନେ ଅବଜ୍ଞାରେ ଅତିଶୟ ପୁଣି ହୋଇଅଛୁ ।
 ୪ ସୁଖଶାନ୍ତୀମାନଙ୍କ ଉପହାସରେ ଓ ଅହତ୍‌କାରୀମାନଙ୍କ
 ଅବଜ୍ଞାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରାଣ ଅତିଶୟ ପୁଣି ହୋଇଅଛି ।

୧୨୪

ସଦାପୁରତୁ ଗ୍ରହଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତୃତ
ଆରୋହଣ-ଗୀତ; ଦାଉଦଙ୍କ ରଚିତ ।

୧ “ସଦାପୁରତୁ ଯଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ,”
 ଇସ୍ରାଏଲ ଏବେ କହୁନାନ୍ତୁ;
 ୨ “ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଉଠିଲା ବେଳେ,
 ସଦାପୁରତୁ ଯଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ;
 ୩ ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ କୋପ ପୁରଜ୍ୱଳିତ ହେବା ବେଳେ
 ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସଜୀବ ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ନ୍ତେ;
 ୪ ତେବେ ଜଳଗଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଗ୍ନ କରିଥା’ନ୍ତେ,
 ସ୍ୱରୋଚ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରାଣ ଉପର ଦେଇ ଯାଇଥା’ନ୍ତେ
 ୫ ତେବେ ଗର୍ବିତ ଜଳଗଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରାଣ ଉପର ଦେଇ ଯାଇଥା’ନ୍ତେ ।”
 ୬ ସଦାପୁରତୁ ଧନ୍ୟ ହେଉନାନ୍ତୁ,
 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦନ୍ତକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ୭ ବ୍ୟାଧିର ଫାନ୍ଦରୁ ପକ୍ଷୀ ପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି;
 ଫାନ୍ଦ ଛିଣ୍ଡିଗଲା, ଆତ୍ମମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇଲୁ ।
 ୮ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତୃତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ଥାଏ ।

୧୨୫

ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିରାପତ୍ତ
ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଅଟଳ ଓ ନିତ୍ୟସୁଆୟା ସିନ୍ଧୋନ ପର୍ବତ ତୁଲ୍ୟ ।
 ୨ ଯେପରି ସିନ୍ଧୁଶାଳମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପର୍ବତମାନ ଥାଏ,
 ସେପରି ଆଜିଠାରୁ ସଦାକାଳ
 ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥାଆନ୍ତି ।
 ୩ କାରଣ ଧାର୍ମିକମାନେ ଯେପରି ଅଧର୍ମ ପୁରତି ହସ୍ତ ନ ବଢ଼ାଇବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଦୁଷ୍ଟଗର ରାଜଦଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥାନ କରିବ ନାହିଁ ।
 ୪ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଯେଉଁମାନେ ମତ୍ତଗଳ-ସ୍ୱପ୍ନଭାବବିଶିଷ୍ଟ
 ଓ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ସରଳ, ସେମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ କର ।

୫ ମାତ୍ରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବକ୍ତୃତ୍ୟରେ ବିପଥଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମାଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଢ଼ାଇ ନେବେ ।
ଇସ୍ଵାଏଲ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତୁ ।

୧୨୬

ମୁକ୍ତିର ସଙ୍ଗୀତ
ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ ସଦାପୁରତୁ ସିୟୋନର ଦାସତ୍ଵାବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ବେଳେ*
ଆମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତପୁନର୍ଦ୍ଦଶମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲୁ ।
୨ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖ ହାସ୍ୟରେ ଓ
ଜିହ୍ଵା ଗାୟନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା;
ସେତେବେଳେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ,
“ସଦାପୁରତୁ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ।”
୩ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି;
ତହିଁ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଅଛୁ ।
୪ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ସ୍ଵରୋଚ ପରି
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ଵାବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ।
୫ ଯେଉଁମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବିହନ ବୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ଶସ୍ୟ କାଟିବେ ।
୬ ଯଦ୍ଵୟ ସେ ବିହନ ବହି କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଆପଣା ପଥରେ ଯାଏ,
ତଥାପି ସେ ବିଡ଼ା ଘେନି ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ନେଉଟି ଆସିବ ।

୧୨୭

ମତ୍ସ୍ୟମୟ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ସ୍ଵତ୍ଵି
ଆରୋହଣ-ଗୀତ; ଶଲୋମନଙ୍କ ରଚିତ ।

୧ ସଦାପୁରତୁ ଯଦି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନ କରନ୍ତି,
ତେବେ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି;
ଯଦି ସଦାପୁରତୁ ନଗର ରକ୍ଷା ନ କରନ୍ତି,
ତେବେ ପୁରହରୀ କେବଳ ବୃଥାରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ।
୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପୁରଭାତରେ ଉଠ ଓ
ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ ବିଶ୍ରାମ କର,
ଆଉ ଶାନ୍ତିର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କର, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବୃଥା ।
କାରଣ ସେହି ପୁରକାରେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମକୁ ନିନ୍ଦା ଦିଅନ୍ତି ।
୩ ଦେଖ, ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଦତ୍ତ ଅଧିକାର
ଓ ଗର୍ଭଜାତ ଫଳ ଗହାଜ୍ଞ ଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର* ।
୪ ଯୌବନର ସନ୍ତାନଗଣ ବୀର ପୁରୁଷର ହସ୍ତସ୍ପର୍ଶ ତୀର ସଦୃଶ ।
୫ ଯାହାର ତୁଣ ଗଦୁଣ ତୀରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେ ଜନ ସୁଖୀ;
ସେମାନେ ନଗର-ଦୁଆରରେ ଶତରୁଗଣ ସଙ୍ଗେ କଥା କହିବା ବେଳେ
ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୨୮

ବାଧ୍ୟତର ପୁରସ୍କାର
ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି
ଓ ଗହାଜ୍ଞ ପଥରେ ଗଲନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୁରତ୍ଵେକ ଲୋକ ଧନ୍ୟ ।

* ୧୨୬:୧ ସିୟୋନର ଦାସତ୍ଵାବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ବେଳେ କିମ୍ବା ଦାସତ୍ଵାବସ୍ଥାରୁ ସିୟୋନକୁ
ଆଣିଲେ * ୧୨୭:୩ ପୁରସ୍କାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ

୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ;
 ତୁମ୍ଭେ ସୁଖୀ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ମଞ୍ଜୁଳ ହେବ ।
 ୩ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଫଳବତୀ ଦରାକ୍ଷାଳତା ତୁଲ୍ୟ ହେବ;
 ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମ୍ଭ ମୋଜର ଗୁରିଆଡ଼େ ଜାତବୃକ୍ଷର ଗୁରା ପରି ହେବେ ।
 ୪ ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁଟ୍ଟକୁ ଭୟ କରିବା ଲୋକ
 ଏହି ପୁରକାର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।
 ୫ ସଦାପୁରତୁ ସିନ୍ଧୋନରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ଯିବୁଣାଲମର ମଞ୍ଜୁଳ ଦେଖିବ ।
 ୬ ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ସନ୍ତାନ ଦେଖିବ ।
 ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତିବ ।

୧୨୯

ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତିବ ।
 ଇସ୍ରାଏଲର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ “ମୋ’ ଯୌବନଠାରୁ ମୋ’ର ଶତ୍ରୁମାନେ ଅନେକ ଥର ମୋତେ କ୍ଲେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି,”
 ଇସ୍ରାଏଲ ଏବେ କୁହନ୍ତୁ;
 ୨ “ମୋ’ ଯୌବନଠାରୁ ସେମାନେ ଅନେକ ଥର ମୋତେ କ୍ଲେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି;
 ତଥାପି ସେମାନେ ମୋ’ ଉପରେ ଜୟା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ୩ କୃଷକମାନେ ମୋ’ ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ହଳ ବୁଲାଇଲେ;
 ସେମାନେ ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ ଶିଆର କଲେ ।
 ୪ ସଦାପୁରତୁ ଧର୍ମୀୟ;
 ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ବରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।”*
 ୫ ସିନ୍ଧୋନକୁ ଘୃଣା କରିବା
 ଲୋକସମସ୍ତେ ଲଜିତ ହୋଇ ହଟି ଯାଉନ୍ତୁ ।
 ୬ ସେମାନେ ଗୃହର ଛାତ ଉପରିସ୍ଥ ସେହି ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ,
 ଯାହା ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବେ ଶୁଷ୍କ ହୁଏ;
 ୭ ଯଦ୍‌ପ୍ରାୟ କଟାଳୀ ଆପଣା ହସ୍ତ,
 ଅବା ବିଡ଼ାବନ୍ଧନକାରୀ ଆପଣା ଅଶ୍ୱତି ପୁର୍ଣ୍ଣଣ କରେ ନାହିଁ ।
 ୮ “କିଅବା ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବୁ,
 ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଅଛୁ,”
 ଏହା ପୂଜକମାନେ କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩୦

ସହାୟତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ଗଭୀର ଜଳରେ ଥାଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ତାକ ପକାଇଅଛି ।
 ୨ ହେ ପୁରତୁ, ମୋ’ ରବ ଶୁଣ;
 ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣ ମୋ’ ବିନତି-ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଅପରାଧସବୁ ଧରିବ,
 ତେବେ ହେ ପୁରତୁ, କିଏ ଠିଆ ହେବ ?
 ୪ ମାତର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଭୟ କରାଯାଏ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ କ୍ଷମା ଅଛି ।
 ୫ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛି, ମୋ’ ପ୍ରାଣ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛି,

* ୧୨୯:୪ ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦାସତ୍ବରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ।” ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ରତ୍ନ
 ଛେଦନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣି, ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜଳ ବାକ୍ସରେ ଭରସା ରଖୁଅଛି ।

୭ ପରହରାମାନେ ପରଭାତ ପାଇଁ ଚାହୁଁ ରହିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋ' ପ୍ରାଣ ପରଭୁଞ୍ଜକ ପାଇଁ ଅଧିକ ଚାହୁଁ ରହେ;

ହଁ, ପରହରାମାନଙ୍କର ପରଭାତ ପାଇଁ ଚାହୁଁ ରହିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ।

୭ ହେ ଇସ୍‌ରାଏଲ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକଠାରେ ଭରସା ରଖ;

କାରଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକଠାରେ ଦୟା ଅଛି

ଓ ଗହାଞ୍ଜଳଠାରେ ପରଚୁର ମୁକ୍ତି ଅଛି ।

୮ ପୁଣି, ସେ ଇସ୍‌ରାଏଲକୁ

ଗହାର ସମସ୍ତ ଅପରାଧରୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ ।

୧୩୧

ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଆରୋହଣ-ଗୀତ; ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ରଚିତ ।

୧ ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋ' ଅନୁକରଣ ଅହଞ୍ଜଳା ଚାହୁଁ, ଅବା ମୋ' ଦୃଷ୍ଟି ଗର୍ବୀ ଚାହୁଁ;

କିଅବା ମୁଁ ମହତ୍ ମହତ୍ ବୟାପାରରେ,

ଅଥବା ମୋ' ପୁରତି ବୋଧାତୀତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ପରୟାସ କରୁ ନାହିଁ ।

୨ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଶାନ୍ତ ଓ କ୍ଷାନ୍ତ କରିଅଛି,

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତ୍ୱାଗା ଶିଶୁ ଆପଣା ମାତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବା ପରି;

ମୋ' ପ୍ରାଣ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱେରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତ୍ୱାଗା ଶିଶୁ ପରି ଅଛି ।

୩ ହେ ଇସ୍‌ରାଏଲ, ଆଜିଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ

ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଠାରେ ଭରସା ରଖ ।

୧୩୨

ମନ୍ଦିରର ପ୍ରଶଂସା
ଆରୋହଣ-ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଦାଉଦ ପକ୍ଷରେ

ଗହାର ସକଳ କ୍ଲେଶ ସମରଣ କର;

୨ ସେ କିପୁରକାରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଶପଥ କଲ,

ଆଉ ଯାକୁବର ବଳଦାଗଞ୍ଜଳ ନିକଟରେ ମାନତ କରି କହିଲ;

୩ “ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱଧାନ ଓ

ଯାକୁବର ବଳଦାଗଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆବାସ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଏ,

ଏ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣା ଗୃହ-ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବି ନାହିଁ,

କିଅବା ଆପଣା ଶୟ୍ୟା ଉପରକୁ ଯିବି ନାହିଁ ।

୪ ମୁଁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁକୁ ନିଦ୍ରା ଦେବି ନାହିଁ,

ଅବା ଆପଣା ଚକ୍ଷୁପତକୁ ଘୁମାଇବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ ।”

୫ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଫ୍ରାୟାରେ ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିଲୁ;

ଆମ୍ଭେମାନେ ବନସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲୁ ।

୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଆବାସକୁ ଯିବା;

ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ପାଦପାଠରେ ପ୍ରଣାମ କରିବା ।

୮ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ ସପ୍ତପରାକରମର ସିନ୍ଧୁକ ସହିତ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ-ସ୍ୱଧାନକୁ ଗମନ କର ।

୯ ତୁମ୍ଭର ଯାଜକମାନେ ଧର୍ମରୂପ ବସତ୍ର ପରିହିତ ହେଉନ୍ତୁ;

ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନେ ଆନନ୍ଦଧ୍ୟୁନି କରନ୍ତୁ ।

୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ଦାଉଦ ସକାଶୁ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତଞ୍ଜଳ

ମୁଖ ଫେରାଇ ଦିଅ ନାହିଁ ।

୧୧ ସଦାପରଭୁ ଦାଉଦ ପୁରତି ସତ୍ତ୍ୱେରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି;

ସେ ତହିଁରୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ ।

“ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ତନ୍ତ୍ରଜାତ ଫଳକୁ* ତୁମ୍ଭେ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବା ।
 ୧୨ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭେ ନିୟମ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପୁରମାଣ-ବାକ୍ୟ ଶିଖାଇବା, ଗହା ପାଳନ କରିବେ,
 ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ହିଁ ସଦାକାଳ ତୁମ୍ଭେ ସିଂହାସନରେ ବସିବେ ।”
 ୧୩ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ସିନ୍ଧୋନକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେ ଆପଣା ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ଗହା ବାଞ୍ଛା କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୪ ଏହା ଚିରକାଳ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ-ସ୍ୱଧାନ ଅଟେ;
 ଏଠାରେ ଆମ୍ଭେ ବାସ କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହା ବାଞ୍ଛା କରିଅଛୁ ।
 ୧୫ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଭକ୍ଷଣ ଉପରେ ବହୁଳ ରୂପେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା;
 ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଦରିଦ୍ରଗଣକୁ ଅନ୍ନ ଦେଇ ତୃପ୍ତ କରିବା ।
 ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଯାଜକଗଣକୁ ହିଁ ତ୍ୱରଣରୂପ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇବା
 ଓ ଗହାର ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନେ ଅନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚତ୍ୟୁକ୍ତି କରିବେ ।
 ୧୭ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦର ଶୃଙ୍ଗ ଅଙ୍ଗୁରିତ କରିବା;
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପୁରଦାପ ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ ।
 ୧୮ ଗହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ଆମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜାରୂପ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇବା;
 ମାତ୍ର ଗହାଙ୍କ ଗର୍ଭ ଉନ୍ନତି ହେବ ।†

୧୩୩

ଭଗବତ୍‌ପୁରେମ
 ଆରୋହଣ ଗୀତ, ଦାଉଦଙ୍କ ରଚିତ ।

୧ ଦେଖ, ଭାଇମାନେ ମିଳନରେ ଏକତ୍ର ବାସ କରିବା
 କିପରି ଉଚ୍ଚମ ଓ ମନୋହର !
 ୨ ଗହା ମସୃତକରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ,
 ଯାହା ଦାଢ଼ିରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ହାରୋଣଙ୍କର ଦାଢ଼ିରେ ବହି
 ଗଞ୍ଜ ବସତ୍ରଗଞ୍ଜଳରେ ପଡ଼ିଲା ।
 ୩ ଗହା ହର୍ମୋଣ ପାହାଡ଼ର ଶିଶିର ତୁଲ୍ୟ,
 ଯାହା ସିନ୍ଧୋନର ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ କ୍ଷରି ପଡ଼େ ।
 କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ସେଠାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ, ହିଁ,
 ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଆଜ୍ଞା କଲେ ।

୧୩୪

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ୱତୁତି ଗାନ
 ଆରୋହଣ ଗୀତ ।

୧ ଦେଖ, ହେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦାସସକଳ, ଗର୍ଭିକାଳରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ସେବା କରୁଥାଅ ଯେ
 ତୁମ୍ଭେମାନେ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଧାମ ଆଡ଼େ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଅ
 ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ୩ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା
 ସଦାପୁରୁଷ ସିନ୍ଧୋନରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।

୧୩୫

ସ୍ୱତୁତି ବନ୍ଦନା
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରଣଂସା କର ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମର ପୁରଣଂସା କର;

* ୧୩୨:୧୧ ଫଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ରକୁ † ୧୩୨:୧୮ ଗହାଙ୍କ ଗର୍ଭ ଉନ୍ନତି ହେବ । ନିଜ ଉପରେ
 ଗହାଙ୍କ ମୁକୁଟ ଶୋଭା ପାଇବ

ହେ ସଦାପୁରୁଷେ ଦାସମାନେ, ଗହାତ୍ମକର ପୁରଣଂସା କର ।
 ୨ ସଦାପୁରୁଷେ ଗୃହରେ,
 ଆତ୍ମମାନୁଷ୍ଠାନେ ପରମେଶ୍ଵରାଦି ଗୃହ-ପୁରୁଷାଣାମେ ସେବା କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷେ ପୁରଣଂସା କର; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷେ ମତ୍ସ୍ୟମୟ;
 ଗହାତ୍ମକ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସାଗାନ କର; କାରଣ ଗହା ମନୋହର ।
 ୪ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଯାକୁବକୁ ଓ
 ନିଜର ସଞ୍ଚିତ ଧନ ରୂପେ ଇସ୍ଵରାଏଳକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୫ କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ, ସଦାପୁରୁଷେ ମହାନ ଓ
 ଆତ୍ମମାନୁଷ୍ଠାନେ ପୁରୁଷେ ସକଳ ଦେବତାଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
 ୬ ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ, ସମୁଦ୍ରରେ ଓ ସମଗ୍ର ବାରିଧୀରେ
 ସଦାପୁରୁଷେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଗହା କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୭ ସେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାଣତରୁ ବାସ୍ତବ ଉଠାନ୍ତି;
 ସେ ବୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ବିଜୁଳି ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି;
 ସେ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରସମୂହରୁ ବାୟୁ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି ।
 ୮ ସେ ମିସରର ପୁରଥମଜାତ ମନୁଷ୍ୟ
 ଓ ପଶୁ ଉଭୟକୁ ସଂହାର କଲେ ।
 ୯ ହେ ମିସର, ସେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟକୁ, ଫୀରୋ ପୁରତିକୂଳରେ, ଗହାର ଦାସଗଣ ପୁରତିକୂଳରେ
 ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ପରେରଣ କଲେ ।
 ୧୦ ସେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସଂହାର କଲେ,
 ପରାକ୍ରମାନ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କୁ,
 ୧୧ ଇମୋରାୟମାନଙ୍କୁ ରାଜା ସାହୋନକୁ ଓ
 ବାଶନର ରାଜା ଓରୁକୁ,
 ଆଉ କିଶାନର ସକଳ ରାଜ୍ୟକୁ ବଧ କଲେ ।
 ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଦେଲେ,
 ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ଵରାଏଳକୁ ଅଧିକାରରେ ଦେଲେ ।
 ୧୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷେ, ତୁମ୍ଭେ ନାମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷେ, ତୁମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ପୁରୁଷ ପରମପରରେ ଥାଏ ।
 ୧୪ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବେ
 ଓ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ସଦୟ ହେବେ ।
 ୧୫ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ପୁରତିମାସରୁ ରୂପା ଓ ସୁନା,
 ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଅଟେ ।
 ୧୬ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଖ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ,
 ସେମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ;
 ୧୭ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ;
 କିଥାବା ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଖରେ ନିଶ୍ଵାସପୁରଣାସ ନାହିଁ ।
 ୧୮ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଠାରେ ନିର୍ଭରକାରୀ
 ପୁରତେୟକେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବେ ।
 ୧୯ ହେ ଇସ୍ଵରାଏଲ-ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷେ ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 ହେ ହାରେଣ-ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷେ ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 ୨୦ ହେ ଲେବୀ-ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷେ ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ହେ ସଦାପୁରୁଷେ ଭୟକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷେ ଧନ୍ୟବାଦ କର ।
 ୨୧ ଯିରୁଶାଲମବାସୀ ସଦାପୁରୁଷେ ସିୟୋନଠାରୁ ଧନ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷେ ପୁରଣଂସା କର ।

୧୩୬

ଧନ୍ୟବାଦ ସତ୍ତ୍ଵେ
 ୧ ସଦାପୁରୁଷେ ଧନ୍ୟବାଦ କର; କାରଣ ସେ ମତ୍ସ୍ୟମୟ;
 କାରଣ ଗହାତ୍ମକ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

୨ ଦେବମାନଞ୍ଜ ଦେବଞ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୩ ପୁରଞ୍ଜମାନଞ୍ଜ ପୁରଞ୍ଜୁଞ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦ କର;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୪ ଯେ ମହତ୍ ମହତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିବାରେ ଅଦ୍ଭୁତୀୟ, ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୫ ଯେ ବୁଦ୍ଧଧରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କଲେ;
 ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜର ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୬ ଯେ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ଜଳଗଣି ଉପରେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ; ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୭ ଯେ ମହାଭୈରାବିର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୮ ଦିବସରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ (ନିର୍ମାଣ କଲେ ସେ);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୯ ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଗରାଗଣ (ନିର୍ମାଣ କଲେ ସେ);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୦ ପୁରଥମଜାତମାନଞ୍ଜକୁ (ସଂହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା) ମିସରକୁ ଆଘାତ କଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୧ ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୨ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଓ ବିସ୍ତୃତ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ଗହା କଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୩ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରକୁ ବିଭକ୍ତ କଲେ, ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୪ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାର କରାଇଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୫ ମାତର ଫୀରୋ ଓ ଗହାର ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗରରେ ଠେଲି ଦେଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ୧୬ ଯେ ପୁରାନ୍ତର ଦେଇ ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ଗମନ କରାଇଲେ, ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୭ ଯେ ମହାଭାଗାଗଣକୁ ସଂହାର କଲେ, ଗହାଞ୍ଜର (ଧନ୍ୟବାଦ କର);
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ୧୮ ପରାକ୍ରମାନ୍ତ ରାଜାମାନଞ୍ଜକୁ ସଂହାର କଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ୧୯ ଇଫୋରାୟମାନଞ୍ଜ ରାଜା ସାହୋନକୁ ବଧ କଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ୨୦ ପୁଣି, ବାଶନର ରାଜା ଓଗକୁ ବଧ କଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ୨୧ ଆଉ, ସେମାନଞ୍ଜ ଦେଶ ଅଧିକାରୀ ଦେଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୨୨ ନିଜ ଦାସ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିକାର ନିର୍ମୂଳେ ଦେଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
 ୨୩ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ହୀନାବସଥା ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ସ୍ୱରାଣ କଲେ ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୨୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ବିପକ୍ଷଗଣଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ସେ;
 କାରଣ ଗହାଞ୍ଜ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
 ୨୫ ସବୁ ପୁରାଣକୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି ସେ;

କାରଣ ଗହାଡ଼କ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
୨୭ ସପ୍ତର୍ଷିର ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଧନ୍ୟବାଦ କର;
କାରଣ ଗହାଡ଼କ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

୧୩୭

ନିର୍ବାସିତ ଇସ୍ଵରାଂଲୀୟମାନତ୍ଵକ ବିଳାପ
୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲାୟ ନଦୀମାନର
ନିକଟରେ ସିୟୋନକୁ ସମରଣ କଲ ବେଳେ
ସେଠାରେ ବସିଲୁ ଓ ରୋଦନ କଲୁ ।
୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାସ୍ଥାତ ବାଇଶା ବୃକ୍ଷରେ ଆପଣା
ଆପଣା ବୀଣା ଟାଙ୍ଗାଇ ରଖିଲୁ ।
୩ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଘେନି ଯାଇଥିବା ଲୋକେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକଠାରୁ ଗୀତ ଶୁଣିବାକୁ
ଗୁହଁଲେ,
ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ଉପଦ୍ରବୀଗଣ ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକଠାରୁ ଆନନ୍ଦ-ସପ୍ତର ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି
କହିଲେ,
“ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ନିକଟରେ ସିୟୋନର ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଗାନ କର ।”
୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶରେ
କିପରି କରି ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଗୀତ ଗାନ କରିବା ?
୫ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପାସୋରେ,
ତେବେ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଆପଣା ବଜାଇବା କୌଶଳ ପାସୋରି ଯାଉ ।
୬ ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମରଣ ନ କରେ,
ଯଦି ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆପଣା ପରମାନନ୍ଦରୁ ଅଧିକ ଭଲ ନ ମଣେ,
ତେବେ ମୋହର ଜିହ୍ଵା ମୋ’ ମୁଖର ଗଳ୍ପରେ ଲାଗି ରହୁ ।*
୭ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ଇଦୋମୀୟ ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରତିକୂଳରେ ଯିରୁଶାଲମର ଦିନ ସମରଣ କର;
ସେମାନେ କହିଲେ, “ଉତ୍ପାଟନ କର, ତହିଁର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ପାଟନ କର ।”
୮ ଆଗୋ ବିନାଶୟ ବାବିଲାୟ କନ୍ଦେୟ,
ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ପୁରତି ଯେଉଁପ କରୁଅଛ,
ତୁମ୍ଭକୁ ସେହିରୂପ ପୁରତିଫଳ ଯେ ଦେବ, ସେ ଧନ୍ୟ ।
୯ ଯେଉଁ ଜନ ତୁମ୍ଭ ଶିଶୁଗଣକୁ ଧରି
ଶୈଳ ଉପରେ କରୁଡ଼ିବ, ସେ ଧନ୍ୟ ।

୧୩୮

ଧନ୍ୟବାଦ ସତ୍ତ୍ଵତି
ଦାଉଦତ୍ଵକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ମୁଁ ଆପଣାର ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି;
ଦେବଗଣ ସାକ୍ଷାତରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣାସାଗାନ କରିବି ।
୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଅଭିମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ଭଜନା କରିବି,
ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ସକାଶେ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି ।
କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସକଳ ନାମ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣାର ବାକ୍ୟ ମହତ କରିଅଛ ।
୩ ମୁଁ ପୁରାଣୀ କରିବା ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଲ,
ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପୁରଣକୁ ବଳ ଦେଇ ସାହସିକ କଲ ।
୪ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜା ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବେ,
କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।
୫ ହଁ, ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ପଥ ବିଷୟ ଗାନ କରିବେ;
କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ଵକ ଗୌରବ ମହତ୍ ।

* ୧୩୭:୬ ଜିହ୍ଵା ମୋ’ ମୁଖର ଗଳ୍ପରେ ଲାଗି ରହୁ । ମୁଁ ଆହୁରି ସଂଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାନ କରିପାରିବି ନାହିଁ

୬ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ହେଁ ନୀଚ ଲୋକତ୍ଵକ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି;
ମାତ୍ର ସେ ଗର୍ବୀକୁ ଦୂରରୁ ଚିହ୍ନନ୍ତି ।

୭ ମୁଁ ସତ୍ଵକଟ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସୁରକ୍ଷିତ* ରଖିବ,
ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣର କୋପ ପୁରତିକୂଳରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବ
ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଚରଣ କରିବ ।

୮ ସଦାପୁରୁଷ ମୋ' ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବେ;
ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଦୟା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ;
ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।

୧୩୯

ସର୍ବଜ୍ଞାତ ମତ୍ଵଗଳମୟ ସଦାପୁରୁଷ
ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ଵକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥା
ଓ ମୋହର ପରିଚୟ ନେଇଥା ।

୨ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବସିବାର ଓ ଉଠିବାର ଜାଣୁଥା,
ତୁମ୍ଭେ ଦୂରରୁ ମୋହର ସଂକଳ୍ପ ବୁଝୁଥା ।

୩ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଗମନ ଓ ଶୟନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥା,
ଆଉ ମୋହର ସକଳ ଗତି ଜାଣୁଥା ।

୪ କାରଣ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଦେଖ, ଯାହା ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚର ନୁହେଁ,
ଏପରି ଗୋଟିଏ କଥା ମୋ' ଜିହ୍ଵାରେ ନାହିଁ ।

୫ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଛରେ ଓ ଆଗରେ ଘେରିଥା
ଓ ମୋ' ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିଥା ।

୬ ଏହି ପୁରକାର ଜ୍ଞାନ ମୋ' ପୁରତି ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟୟ;
ତାହା ଉଚ୍ଚ, ମୋ' ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମାଠାରୁ ମୁଁ କେଉଁଠାକୁ ଯିବି ?

ଅବା ତୁମ୍ଭେ ସାକ୍ଷାତରୁ ମୁଁ କେଉଁଠାକୁ ପଳାଇବି ?

୮ ଯଦି ମୁଁ ସପ୍ତର୍ଷିକୁ ଆଗେହଣ କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ।

ଯଦି ମୁଁ ପାତଳରେ ବିଛଣା କରେ, ତେବେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ

୯ ଯଦି ମୁଁ ଅରୁଣର ପକ୍ଷ ଧରେ ଓ

ସମୁଦ୍ରର ପୂର୍ବ ଯାମାରେ ବାସ କରେ;

୧୦ ସେଠାରେ ହେଁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ମୋତେ ଚଳାଇବ ଓ

ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଧରିବ ।

୧୧ ଯଦି ମୁଁ କହେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧକାର ମୋତେ ମଗ୍ନ କରିବ

ଓ ମୋ' ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଆଳୁଅ ଶତ୍ଵି ହେବ,”

୧୨ ତେବେ ଅନ୍ଧକାର ହିଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଲୁଗ୍ଵ୍ୟ ନାହିଁ,

ବରଞ୍ଚିତ ଶତ୍ଵି ଦିବସ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଏ;

ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ଅନ୍ଧାର ଓ ଆଳୁଅ ଦୁଇ ସମାନ ।

୧୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମର୍ମର କର୍ତ୍ତା;

ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିଥା ।

୧୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭତ୍ଵକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି; କାରଣ ମୁଁ ଭୟତ୍ଵକର ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟୟ ରୂପେ ନିର୍ମିତ;

ତୁମ୍ଭର କର୍ମସକଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟୟ;

ଏହା ମୁଁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣେ ।

୧୫ ମୁଁ ଗୋପନରେ ନିର୍ମିତ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧଃସ୍ଥାନରେ

ଶିଳପିତ ହେବା ସମୟରେ ମୋହର ଅସ୍ଥପଞ୍ଚଜର ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ନ ଥିଲା ।

୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ ମୋହର ସେହି ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଣ୍ଡ ଦେଖିଲ

* ୧୩୮:୭ ସୁରକ୍ଷିତ ସଜୀବ

ଓ ମୋହର ଯେଉଁସବୁ ଅତ୍ୟନ୍ତପରତ୍ୟକ୍ତ ଦିନକୁ ଦିନ ଗଠିତ ହେଲା,
 ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ନ ହେଉଣୁ ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଥିଲା ।
 ୧୭ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଆହୁରି ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପସକଳ ମୋ' ପ୍ରତି କିପରି ବହୁମୂଲ୍ୟ !
 ତହିଁର ସଂଖ୍ୟା କିପରି ଅଧିକ !
 ୧୮ ମୁଁ ସେସବୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ଗଲେ, ଗହା ସଂଖ୍ୟାରେ ବାଳୁକା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ;
 ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଗରତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ହେଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଥାଏ ।
 ୧୯ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ;
 ଏହେତୁ ହେ ହତ୍ୟାକାରୀ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନିକଟରୁ ଦୂର ହୁଅ ।
 ୨୦ କାରଣ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହନ୍ତି
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଧରନ୍ତି ।
 ୨୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କ'ଣ ଘୃଣା କରୁ ନାହିଁ ?
 ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ କ'ଣ ବିରକ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ?
 ୨୨ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୃଣାରେ ଘୃଣା କରେ;
 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରେ ।
 ୨୩ ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋହର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଓ ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣର ପରିଚୟ ନିଅ;
 ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କର ଓ ମୋହର ସଂକଳ୍ପସବୁ ଜାଣ ହୁଅ;
 ୨୪ ଆଉ, ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ଦୁଷ୍ଟତାର କୌଣସି ଆଚରଣ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖ,
 ପୁଣି, ଅନନ୍ତ ପଥରେ ମୋତେ ଗମନ କରାଅ ।

୧୪୦

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା
 ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଦୁର୍ଜନଠାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ଦୌରତ୍ୟକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।
 ୨ ସେମାନେ ମନେ ମନେ କୁଳକପନା କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରତି ଦିନ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୩ ସେମାନେ ସର୍ପ ପରି ଆପଣା ଆପଣା ଜିହ୍ଵା ଡାକ୍ଷଣ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠାଧର ତଳେ କାଳସର୍ପର ଗରଳ ଥାଏ । [ସେଲା]
 ୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଦୁଷ୍ଟର ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ରଖ;
 ଦୌରତ୍ୟକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର;
 ସେମାନେ ବିପଥକୁ ମୋ' ଚରଣ ପେଲି ଦେବା ପାଇଁ କଳ୍ପନା କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୫ ଅହତ୍ୟକାରୀମାନେ ଗୋପନରେ ମୋ' ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ଓ ଦଉଡ଼ି ପାତିଅଛନ୍ତି ।
 ସେମାନେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଜାଲ ପ୍ରସାରି ଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ମୋ' ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ର ବସାଇ ଅଛନ୍ତି । [ସେଲା]
 ୬ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର;
 ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋ' ନିବେଦନର ରବରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।”
 ୭ ହେ ମୋ' ପରିତ୍ରାଣର ବଳ ସ୍ଵରୂପ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ,
 ତୁମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧର ଦିନରେ ମୋ' ମସ୍ତକ ରକ୍ଷା କରିଅଛ ।
 ୮ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଦୁଷ୍ଟର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କର ନାହିଁ;
 ଗହାର କୁଳକପନା ସିଦ୍ଧ କର ନାହିଁ; କେଜାଣି ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ କରିବେ । [ସେଲା]
 ୯ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଘେରିଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଓଷ୍ଠାଧରର ଦୌରତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିତୁ ।
 ୧୦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତୁଳ୍ଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ୁ ।
 ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ;
 ସେମାନେ ଯେପରି ଆଉ ଉଠି ନ ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଗଢ଼ାର ଗର୍ଭରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ ।

୧୧ ଦୁର୍ମୁଖ ଲୋକ ପୃଥ୍ବୀରେ ସ୍ୱଧର ହେବ ନାହିଁ;
 ଉପଦରବାକୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ ଅମତ୍ସରଳ ମୃଗୟା କରିବ ।
 ୧୨ ସଦାପରତ୍ନ ଦୁଃଖୀର ବିବାଦ ଓ
 ଦ୍ୱାନସ୍ତାନର ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ ।
 ୧୩ ଧାର୍ମିକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଧ୍ୟାନବାଦ କରିବେ;
 ସରଳ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ବାସ କରିବେ ।

୧୪୧

ସନ୍ଧ୍ୟା ପରାଧିନ
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପରତ୍ନ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରାଧିନ କରୁଅଛି; ମୋ' ପକ୍ଷରେ ସତପୁର ହୁଅ;
 ମୁଁ ତାଜିବା ବେଳେ ମୋ' ରବରେ କର୍ଣ୍ଣଣ ଦିଅ ।
 ୨ ସୁଗନ୍ଧା ଧୂପ ପରି ମୋ' ପରାଧିନ,
 ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ନୈବେଦ୍ୟ ପରି ମୋହର ହସତ ଉତ୍ତୋଳନ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ।
 ୩ ହେ ସଦାପରତ୍ନ, ମୋ' ମୁଖ ଆଗରେ ପରହରୀ ନିୟୁକ୍ତ କର;
 ମୋ' ଓଷ୍ଠାଧରର କବାଟ ରକ୍ଷା କର ।
 ୪ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୁଷ୍ଟ କରିୟାରେ
 ନିୟୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ମୋ' ଚିତ୍ତକୁ ପରବର୍ତ୍ତୟ ନାହିଁ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭକ୍ଷୟ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ମୋତେ ଦିଅ ନାହିଁ ।
 ୫ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ମୋତେ ପରହର କରୁ, ଗହା ମୋ' ପରତି ଦୟା ହେବ
 ଓ ସେ ମୋତେ ଅନୁଯୋଗ କରୁ, ଗହା ମସ୍ତକରେ ତୈଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ;
 ମୋ' ମସ୍ତକ ଗହା ଅଗ୍ରହୟ ନ କରୁ;
 ସେମାନଙ୍କର ନାନ ଦୁଷ୍ଟତ ସମୟରେ ମୋହର ପରାଧିନ ଚଳୁଥିବ ।
 ୬ ସେମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନେ ଶୈଳ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ମୋହର ବାକ୍ୟ ମଧୁର, ଏଣୁ ସେମାନେ ଗହା ଶୁଣିବେ ।
 ୭ କେହି ଭୂମି ଗୁଣ ଓ ବିଦାର୍ଣଣ କରିବା ବେଳେ ଯେପରି,
 ସେପରି କବର ମୁଖରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅସ୍ୱପ୍ନସବୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛି ।
 ୮ କାରଣ ହେ ପରତ୍ନ, ସଦାପରତ୍ନ, ମୋ' ଦୃଷ୍ଟି ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼େ ଅଛି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଭରସା ରଖିଅଛି; ମୋ' ପରାଣକୁ ଅନାଥ କରି ତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।
 ୯ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପାତିତ ଫଳଦରୁ
 ଓ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ଯନ୍ତରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।
 ୧୦ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ନିଜ ନିଜ ଜାଲରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ,
 ସେହି ଅବସରରେ ମୁଁ ରକ୍ଷା ପାଏ ।

୧୪୨

ସହାୟତା ପାଇଁ ପରାଧିନ
 ଗୁମ୍ଫାରେ ଥିଲା ବେଳେ ଦାଉଦତ୍ତକର ମସ୍ତକାଳ୍; ପରାଧିନ ।

୧ ମୁଁ ନିଜ ରବରେ ସଦାପରତ୍ନଙ୍କ ନିକଟରେ କାକୁକ୍ତି କରେ;
 ମୁଁ ନିଜ ରବରେ ସଦାପରତ୍ନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରେ;
 ୨ ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ ଛାମୁରେ ନିଜ ଦୁଃଖର କଥା ଭାଙ୍ଗି କହେ;
 ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ ଆଗରେ ଆପଣା ଦୁଃଖ ଜଣାଏ ।
 ୩ ମୋହର ଆତ୍ମା ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବା ବେଳେ
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମାର୍ଗ ଜାଣିଲ ।
 ମୋ' ଗମନ ପଥରେ ସେମାନେ ମୋ' ପାଇଁ
 ଗୋପନରେ ଫଳଦ ପାତିଅଛନ୍ତି ।

୪ ଫୋ' ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦେଖ;
 ଫୋତେ ଜାଣିବା ଲୋକ କେହି ନାହିଁ;
 ଫୋହର ଆଶ୍ରୟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି;
 ଫୋ' ପୁରାଣ ପାଇଁ କେହି ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ ।
 ୫ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ କାକୁକ୍ତି କରେ;
 ମୁଁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେ ଫୋହର ଆଶ୍ରୟ,
 ଜୀବିତ ଲୋକତ୍ଵେ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ଫୋହର ବାଣ୍ଟ ।
 ୬ ଫୋ' କାକୁକ୍ତିରେ ମନୋଯୋଗ କର;
 କାରଣ ମୁଁ ଅତି ଅଧୋନତ ହୋଇଅଛି;
 ଫୋ' ଉତ୍ତମକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଫୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 କାରଣ ସେମାନେ ଫୋ' ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନ ।
 ୭ କାରାଗାରରୁ ଫୋ' ପୁରାଣ ଉଦ୍ଧାର କର,
 ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନାମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି;
 ଧାର୍ମିକମାନେ ଫୋତେ ବେଷ୍ଟନ କରିବେ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଫୋହର ପୁରତ୍ଵ ମଞ୍ଜୁଳ କରିବ ।”

୧୪୩

ସହାୟତା ପାଇଁ ପୁରାଣ
 ଦାଉଦତ୍ଵର ଗୀତ ।

୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ଫୋହର ପୁରାଣ ଶୁଣ; ଫୋ' ନିବେଦନରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର;
 ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ରୀତା ଓ ଧର୍ମରେ ଫୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
 ୨ ନିଜ ଦାସକୁ ବିଗ୍ରହରେ ଆଣ ନାହିଁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ଜୀବିତ ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
 ୩ ଶତରୁ ଫୋ' ପୁରାଣକୁ ଉତ୍ତମ କରିଅଛି;
 ସେ ଫୋ' ଜୀବନକୁ ଭୂମିରେ ତୁର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି;
 ସେ ବହୁ କାଳରୁ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଫୋତେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇ ଅଛି ।
 ୪ ଏହେତୁ ଫୋହର ଆତ୍ମା ଫୋ' ଅନ୍ତରରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି;
 ଫୋ' ଅନ୍ତରରେ ଫୋହର ଚିତ୍ତ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।
 ୫ ମୁଁ ପୂର୍ବକାଳର ଦିନସବୁ ସମରଣ କରୁଅଛି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କର୍ମସବୁ ଧ୍ୟାନ କରୁଅଛି;
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛି ।
 ୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେଆଡ଼େ ହସ୍ତ ପୁରସାରୁ ଅଛି;
 ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ତୁଲ୍ୟ ଫୋ' ପୁରାଣ ତୁମ୍ଭେ ପାଇଁ ତୃଷ୍ଣିତ ହେଉଅଛି । [ସେଲା]
 ୭ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ଫୋତେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ସତ୍ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ; ଫୋହର ଆତ୍ମା କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି;
 ଫୋ'ଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଅ ନାହିଁ;
 କେଜାଣି ମୁଁ ଗର୍ଭତରାମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହେବି ।
 ୮ ପୁରତ୍ଵରେ ତୁମ୍ଭର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାର କଥା ଫୋତେ ଶୁଣାଅ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଭରସା ରଖେ;
 ଫୋହର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ଫୋତେ ଜଣାଅ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେଆଡ଼େ ଆପଣା ପୁରାଣ ଉଠାଏ ।
 ୯ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ଫୋ' ଶତରୁଗଣଠାରୁ ଫୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ମୁଁ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ପଳାଏ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭର ଇଷ୍ଟ ସାଧନ କରିବାକୁ ଫୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଫୋହର ପରମେଶ୍ଵର;
 ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମା ମଞ୍ଜୁଳମୟ; ଫୋତେ ସରଳ ଭୂମିରେ ଗମନ କରାଅ ।
 ୧୧ ହେ ସଦାପୁରତ୍ଵ, ତୁମ୍ଭେ ନାମ ସକାଶୁ ଫୋତେ ସଜାବ କର;

ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମରେ ମୋ' ପୁରାଣକୁ ସଞ୍ଜକଟରୁ ବାହାର କରି ଥାଣ ।
 ୧୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ମୋ' ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କର
 ଓ ମୋ' ପୁରାଣର କଳେଶଦାୟୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନାଶ କର;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ।

୧୪୪

ରାଜାତ୍ମକ ବିଜୟୋଲ୍ଲାସ ସତ୍ତ୍ୱତି
 ଦାଉଦତ୍ତକର ଗୀତ ।

୧ ମୋହର ଶୈଳ ସମୁଦ୍ର ସଦାପୁରତୁ ଧନ୍ୟ ହେଉନତୁ,
 ସେ ମୋ' ହସ୍ତକୁ ଯୁଦଧ ଶିଖାନ୍ତି
 ଓ ମୋ' ଅତ୍ମଗୁଳିକୁ ସଂରାମ ଶିଖାନ୍ତି ।
 ୨ ସେ ମୋହର ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ମୋହର ଗତ୍,
 ମୋହର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ଓ ମୋହର ଉଦ୍ୟାରକର୍ତ୍ତା,
 ମୋହର ଭାଲ ଓ ସେ ମୋହର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭୂମି;
 ସେ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହକୁ* ମୋ' ପଦତଳେ ବଶୀଭୂତ କରନ୍ତି ।
 ୩ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ପରିତ୍ୟ ନିଧି ?
 ସେଠାଁ ଅବା କିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ଗଣ୍ଡ କର ?
 ୪ ମନୁଷ୍ୟ ଅସାର ବସତୁ ତୁଲ୍ୟ;
 ଗହୀର ଦିନସବୁ ବହିଯିବା ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ ।
 ୫ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଆପଣା ଗଗନମଣ୍ଡଳ ନୁଆଁଇ ତଳକୁ ଆସ;
 ପର୍ବତଗଣକୁ ସର୍ପଣ କର, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଧୂମ ନିର୍ଗତ କରିବେ ।
 ୬ ବିଜୁଳି ନିକ୍ଷେପ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କର;
 ଆପଣା ଡାର ମାରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କର ।
 ୭ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢ଼ାଅ;
 ମୋତେ ରକ୍ଷା କର, ମହାଜଳରାଶିରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର;
 ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମୁଖ ଅସାର କଥା କହଇ
 ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅସତ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ,
 ଏପରି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୮ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କରିବି;
 ଦଶଭର-ଯନ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ପୁରଣା ଗାନ କରିବି ।
 ୯ ସେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପୁରଦାନ କରନ୍ତି;
 ସେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦକୁ କ୍ଷତିକାରକ ଖତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
 ୧୦ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅସାର କଥା କହଇ,
 ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅସତ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ,
 ଏପରି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର ।
 ୧୧ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ବୃକ୍ଷର ଗରା ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନଶୀଳ
 ହେବେ
 ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଅଚ୍ଚାଳିକାର ଗଠନାନ୍ତରେ ଖୋଦିତ କୋଣ-ପୁରସ୍ତର ତୁଲ୍ୟ ହେବେ;
 ୧୨ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରସବୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣା; ସର୍ବପୁରକାର ଦରବନ୍ଧବିଶିଷ୍ଟ ହେବ;
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମେଷଗଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଓ ଅସ୍ତୁତ ଅସ୍ତୁତ ଶାବକ
 ପୁରସବ କରିବେ;
 ୧୪ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବଳଦସବୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବୋଧାଇ ହେବେ;
 କୌଣସି ଭଗ୍ନଦଶା ଓ ବହିର୍ଗମନ ଘଟିବ ନାହିଁ, ପୁଣି,
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଛକ ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି କୋଳହଳ ହେବ ନାହିଁ;
 ୧୫ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାପାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଧନ୍ୟ;

* ୧୪୪:୨ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହକୁ ମୋ' ଲୋକମାନଙ୍କୁ † ୧୪୪:୩ ସେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ

ହିଁ, ସଦାପୁରତୁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର ପରମେଶ୍ଵର, ସେ ଧନ୍ୟ !

୧୪୫

ସତୁତିଗାନ
ପୁରଣଂସାର ଗାତ; ଦାଉଦତ୍ତକ ରଚିତ ।

୧ ହେ ରାଜନ୍, ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁରତିଷ୍ଠା କରିବି;
 ମୁଁ ସଦାସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି,
 ୨ ପୁରତି ଦିନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି;
 ପୁଣି, ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମର ପୁରଣଂସା କରିବି ।
 ୩ ସଦାପୁରତୁ ମହାନ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରଣଂସନୀୟ;
 ପୁଣି, ଗହାତ୍ତକ ମାହାତ୍ତମ୍ଭ ଅନନ୍ତସନ୍ଧ୍ୟେୟ ।
 ୪ ଲୋକମାନେ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ତୁମ୍ଭ କରିୟାସକଳର ପୁରଣଂସା କରିବେ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ବିକ୍ରମର କର୍ମ ପୁରଣର କରିବେ ।
 ୫ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ପୁରଣପର ଆଦରଣୀୟତା ବିଷୟ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କହିବେ ଓ
 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଶ୍ରୟକରିୟାର ବିଷୟ ଧ୍ୟାନ କରିବି ।
 ୬ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଭୟାନକ କର୍ମର ପୁରଣାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ;
 ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମାହାତ୍ତମ୍ଭ ପୁରଣର କରିବି ।
 ୭ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମହାତ୍ତମ୍ଭାବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଧର୍ମ ବିଷୟ ଗାନ କରିବେ ।
 ୮ ସଦାପୁରତୁ କୃପାବାନ ଓ ସନେହଶୀଳ;
 କ୍ରୋଧରେ ଧୀର ଓ ଦୟାରେ ମହାନ ।
 ୯ ସଦାପୁରତୁ ସମସ୍ତତ୍ତକ ପୁରତି ମତ୍ତଗଳମୟ;
 ପୁଣି, ଗହାତ୍ତକ ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଉପରେ ଗହାତ୍ତକର ଦୟା ଥାଏ ।
 ୧୦ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ କର୍ମ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବି;
 ତୁମ୍ଭର ସଦ୍ଭକ୍ତମାନେ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବେ;
 ୧୧ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟର ଗୌରବ ବ୍ୟକ୍ତ କରି
 ଓ ତୁମ୍ଭ ପରାକ୍ରମ ବିଷୟରେ କଥୋପକଥନ କରି,
 ୧୨ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗହାତ୍ତକ ବିକ୍ରମର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ
 ଓ ଗହାତ୍ତକ ରାଜ୍ୟର ଗୌରବଯୁକ୍ତ ପୁରଣାବ ଜଣାଇବେ ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ରାଜ୍ୟ
 ଓ ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵସକଳ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମସ୍ଥାୟୀ ।
 ୧୪ ସଦାପୁରତୁ ସମସ୍ତ ପଢ଼ିବା ଲୋକତ୍ତକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି
 ଓ ନଇଁ ପଢ଼ିବା ଲୋକତ୍ତକୁ ଉଠାନ୍ତି ।
 ୧୫ ସମସ୍ତତ୍ତକର ଚକ୍ଷୁ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଏ;
 ତୁମ୍ଭେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଆହାର ଦେଉଅଛ ।
 ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ମେଲାଇ
 ପୁରତେୟକ ପୁରଣାର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣା କରୁଅଛ ।
 ୧୭ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାର ସକଳ ପଥରେ ଧର୍ମମୟ
 ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି,
 ୧୮ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ପୁରାଧନାକାରୀ,
 ସତ୍ୟ ଭାବରେ ପୁରାଧନାକାରୀ ସମସ୍ତତ୍ତକର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ।
 ୧୯ ସେ ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନତ୍ତକର ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣା କରିବେ;
 ଆହୁରି, ସେ ସେମାନତ୍ତକର କାକୃତ୍ତି ଶୁଣିବେ ଓ ସେମାନତ୍ତକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ ।
 ୨୦ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପୁରୋଧକାରୀ ସମସ୍ତତ୍ତକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ସମସ୍ତତ୍ତକୁ ସେ ସଂହାର କରିବେ ।

୨୧ ଆତ୍ମଭର ମୁଖ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା ବନ୍ଧୁକ୍ତ କରିବ
ଓ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାଣୀ ଅନନ୍ତକାଳ ଗହାଞ୍ଜଳ ପବିତ୍ର ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କରନ୍ତୁ ।

୧୪୭

ତ୍ଵଂଶକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପୁରତୁଞ୍ଜକ ସଦ୍ଵୃତ୍ତିଗାନ
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କର ।
 ହେ ମୋହର ମନ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କର ।
 ୨ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବାଯାଏ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କରିବି;
 ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର କୌଣସି ସତ୍ତା ଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରତୁଞ୍ଜକ
 ପୁରଣଂସାଗାନ କରିବି ।
 ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଉପରେ,
 କିଅବା ଯାହାଠାରେ କୌଣସି ସାହାୟତା ନାହିଁ, ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ନାହିଁ ।
 ୪ ଗହାର ନିଃଶ୍ଵାସ ବାହାରି ଯାଏ, ସେ ନିଜ ମୃତ୍ତିକାକୁ ଫେରିଯାଏ;
 ସେହି ଦିନ ଗହାର ସଂକଳ୍ପସବୁ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।
 ୫ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାର ସାହାୟତା ସ୍ଵପ୍ନରୂପ,
 ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାର ଆଶାଭୂମି, ସେ ଲୋକ ଧନ୍ୟ;
 ୬ ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର
 ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥସକଳ ନିର୍ମାଣ କଲେ;
 ସେ ସଦାକାଳ ସତ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି;
 ୭ ସେ ଉପଦ୍ରବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରନ୍ତି;
 ସେ କ୍ଷୁଧିତକୁ ଭକ୍ଷଣ ଦିଅନ୍ତି;
 ସଦାପୁରତୁ ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ।
 ୮ ସଦାପୁରତୁ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପୁରସନ୍ନ କରନ୍ତି;
 ସଦାପୁରତୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତି;
 ସଦାପୁରତୁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ପୁରେମ କରନ୍ତି ।
 ୯ ସଦାପୁରତୁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି;
 ସେ ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବାକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି;
 ମାତୃ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଗତି ସେ ଓଲଟାଇ ପକାନ୍ତି ।
 ୧୦ ସଦାପୁରତୁ ଅନନ୍ତକାଳ ରାଜ୍ୟ କରିବେ,
 ହେ ସିନ୍ଧୋନ, ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ସକଳ ପୁରୁଷାନୁକରମରେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କର ।

୧୪୭

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରତୁଞ୍ଜକର ସଦ୍ଵୃତ୍ତିଗାନ
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ପୁରଣଂସା କର ।
 କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରତୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସା ଗାନ କରିବାର ଉତ୍ତମ;
 ଯେହେତୁ ଗହା ମନୋହର ଓ ପୁରଣଂସା ଶୋଭନୀୟ ।
 ୨ ସଦାପୁରତୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଢ଼ନ୍ତି;
 ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁରୀକୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।
 ୩ ସେ ଭଗ୍ନାନ୍ତଃକରଣମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି
 ଓ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷତସବୁ ବାନ୍ଧନ୍ତି ।
 ୪ ସେ ଗରାଗଣର ସଂଖ୍ୟା କରନ୍ତି;
 ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଦିଅନ୍ତି ।
 ୫ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁରତୁ ମହାନ ଓ ଅତିଶୟ ଶକ୍ତିମାନ;
 ଗହାଞ୍ଜଳର ବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ।
 ୬ ସଦାପୁରତୁ ନମ୍ବର ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ରଖନ୍ତି;
 ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଭୂମିସାତ୍ କରନ୍ତି ।
 ୭ ଧନ୍ୟବାଦ କରି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର;

ଗୀଣା ଯନ୍ତ୍ରରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପରଶଂସା ଗାନ କର;
 ୮ ସେ ଆକାଶକୁ ଫେରାଇଲେ ଆରହନ କରନ୍ତି,
 ସେ ପୃଥିବୀ ନିମନ୍ତେ ବୃଷ୍ଟି ପରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି,
 ସେ ପର୍ବତଗଣରେ ତୃଣ ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି ।
 ୯ ସେ ପଶୁକୁ ଗହୀର ଆହାର ଦିଅନ୍ତି
 ଓ ଗବନ୍ତ ତାମର କାଉ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି ।
 ୧୦ ସେ ଅଶ୍ଵପୁର ବଳରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି;
 ସେ ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟର ଚରଣରେ ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି ।
 ୧୧ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଭୟକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଓ
 ଗହୀତକ ଦୟାରେ ଭୟକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ତୁଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।
 ୧୨ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରଶଂସା କର;
 ହେ ସିୟୋନ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପରଶଂସା କର;
 ୧୩ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭେ ଦସ୍ତାବିଜ ଅର୍ଚ୍ଚନାକୁ ଦୃଢ଼ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୪ ସେ ତୁମ୍ଭେ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି;
 ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଗହୀତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୃପ୍ତ କରନ୍ତି ।
 ୧୫ ସେ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ଆଜ୍ଞା ପରେରଣ କରନ୍ତି;
 ଗହୀତକ ବାକ୍ସ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ଇ ।
 ୧୬ ସେ ମେଷଲୋମ ପରି ତୁଷାର ଦିଅନ୍ତି;
 ସେ ଭସ୍ମ ତୁଲ୍ୟ ନାହାର ବିଞ୍ଚି ଦିଅନ୍ତି ।
 ୧୭ ସେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଆହାର ପରି ବରଫ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି;
 ଗହୀତକ ଶୀତ ଆଗରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରେ ?
 ୧୮ ସେ ଆପଣା ବାକ୍ସ ପଠାଇ ସେସବୁ ତରଳାଇ ପକାନ୍ତି;
 ସେ ଆପଣା ବାୟୁ ବହାଇଲେ ଜଳ ପରବାହିତ ହୁଏ ।
 ୧୯ ସେ ଯାକୁବ ପରତି ଆପଣା ବାକ୍ସ, ଇସ୍ରାଏଲ ପରତି
 ଆପଣା ବିଧି ଓ ଶାସନ ପରକାଶ କରନ୍ତି ।
 ୨୦ ସେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ପରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରି ନାହାନ୍ତି;
 ଗହୀତକ ଶାସନ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ଗହୀ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରଶଂସା କର ।

୧୪୮

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବିଶ୍ଵକୁ ଆହ୍ଵାନ
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରଶଂସା କର ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରୁ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର;
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର ।
 ୨ ହେ ଗହୀତକର ଦୃଢ଼ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର;
 ହେ ଗହୀତକର ସୈନ୍ୟ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର ।
 ୩ ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର ।
 ହେ ଦୀପ୍ତିମୟ ଗରା ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର ।
 ୪ ହେ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଗଗନୋପରିସ୍ଥ ଜଳସମୂହ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀତକର ପରଶଂସା କର ।
 ୫ ଏମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମର ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ;
 କାରଣ ସେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଏମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ।
 ୬ ଆହୁରି, ସେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହୀ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୭ ପୃଥିବୀରୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରଶଂସା କର,
 ହେ ତିମିତ୍ରିଲ ଓ ସକଳ ବାରିଧି;

୮ ଅଗ୍ନି* ଓ ଶିଳା, ହିମ ଓ ବାଷ୍ପପ;
 ଗହାଞ୍ଜଳ ବାକ୍ସୟସାଧକ ପୁରତଶତ ବାୟୁ;
 ୯ ପର୍ବତ ଓ ସକଳ ଉପପର୍ବତ;
 ଫଳବାନ ବୃକ୍ଷ ଓ ସକଳ ଏରସ ବୃକ୍ଷ;
 ୧୦ ବନ୍ୟ ଓ ସକଳ ଗୁରାମୟ ପଶୁ;
 ଉରୋଗାମୀ ଓ ଉତ୍ତୀୟମାନ ପକ୍ଷୀଗଣ;
 ୧୧ ପୃଥିବୀର ରାଜାଗଣ ଓ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ;
 ଅଧିପତିଗଣ ଓ ପୃଥିବୀର ସକଳ ବିଗୁରକର୍ତ୍ତା ।
 ୧୨ ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀମାନେ;
 ବୃଦ୍ଧ ଓ ବାଳକମାନେ;
 ୧୩ ସେସମସ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ନାମର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ;
 କାରଣ କେବଳ ଗହାଞ୍ଜଳ ନାମ ଉନ୍ନତ ଅଟେ;
 ଗହାଞ୍ଜଳର ମହିମା ପୃଥିବୀ ଓ ସପ୍ତର୍ଷିର ଉପରିସଥ ।
 ୧୪ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଞ୍ଚ ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି,
 ଗହା ଗହାଞ୍ଜଳ ସଦ୍‌ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଓ
 ଗହାଞ୍ଜଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଇସ୍‌ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପୁରଣଂସାର ବିଷୟ ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର ।

୧୪୯

ସତ୍ତ୍ୱତି ଭଜନ

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର ।
 ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କର ଓ
 ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ଗହାଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା ଗାନ କର ।
 ୨ ଇସ୍‌ରାଏଲ ଆପଣା ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜଳଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରୁ;
 ସିୟୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜାଞ୍ଜଳଠାରେ ଭଲ୍‌ଲସିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୩ ସେମାନେ ନୃତ୍ୟ କରି ଗହାଞ୍ଜଳ ନାମର ପୁରଣଂସା କରନ୍ତୁ;
 ସେମାନେ ଦାରା ଓ ବୀଣା ବଜାଇ ଗହାଞ୍ଜଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଣଂସା ଗାନ କରନ୍ତୁ ।
 ୪ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଲୋକଞ୍ଜଳଠାରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଆନ୍ତି;
 ସେ ନମ୍ବର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣରେ ସୁଶୋଭିତ କରିବେ ।
 ୫ ଭକ୍ତଗଣ ବିଜୟରେ* ଭଲ୍‌ଲସିତ ହେଉନ୍ତୁ;
 ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ହେତୁ ଆପଣା ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ଗାନ କରନ୍ତୁ ।
 ସେମାନଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ପୁରଣଂସା ଥାଉ;
 ୬ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦସ୍ତ୍ରବିଧ ଖଡ୍ଗ ଥାଉ ।
 ୭ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବା ପାଇଁ,
 ଜନବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ,
 ୮ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣକୁ ଶିକୁଳିରେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରଧାନବର୍ଗକୁ ଲୌହବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ,
 ୯ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୁଳରେ ଲିଖିତ ବିଗ୍‌ର ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ,
 ଗହାଞ୍ଜଳ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦର ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର ।

୧୫୦

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱତିଗାନ

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର ।
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଗହାଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର;
 ଗହାଞ୍ଜଳ ପରାକ୍ରମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ଗହାଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର;
 ୨ ଗହାଞ୍ଜଳ ବିକ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶୁ ଗହାଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର ।
 ଗହାଞ୍ଜଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହତ୍‌ପ୍ରାନ୍ତୁସାରେ ଗହାଞ୍ଜଳର ପୁରଣଂସା କର ।

* ୧୪୮:୮ ଅଗ୍ନି ବିଜୁଳି * ୧୪୯:୫ ବିଜୟରେ ଗୌରବରେ

୩ ତୁମ୍ଭେ ଧ୍ୟାନରେ ଗହାଡ଼କର ପରଶଂସା କର;
 ନେବଳ ଓ ବୀଣା ଯନ୍ତ୍ରରେ ଗହାଡ଼କର ପରଶଂସା କର ।
 ୪ ଦାସବାଦ୍ୟ ଓ ନୃତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଗହାଡ଼କର ପରଶଂସା କର ।
 ଗରମୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ର ଓ ବଂଶୀରେ ଗହାଡ଼କର ପରଶଂସା କର ।
 ୫ ଉଚ୍ଚ କରତଳରେ ଗହାଡ଼କର ପରଶଂସା କର;
 ଉଚ୍ଚ କରତଳ ଧ୍ୟାନରେ ଗହାଡ଼କର ପରଶଂସା କର;
 ୬ ନିଃଶ୍ଵାସପରଶ୍ଵାସଧାରୀ ପରତେୟକ ପ୍ରଣାମୀ ସଦାପରଭୁକ୍ତକର ପରଶଂସା କର ।
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁକ୍ତକର ପରଶଂସା କର ।

Proverbs ହିଗେପଦେଶ

ହିଗେପଦେଶର ଉପାଦେୟତା

୧ ଦାଉଦଞ୍ଜଳ ପୁତ୍ରର ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶଲୋମନଞ୍ଜଳ ହିଗେପଦେଶ; ୨ ଜ୍ଞାନ ଓ ଉପଦେଶ ବୁଝିବାକୁ; ଜ୍ଞାନଜନକ ବାକ୍ୟ ବିବେଚନା କରିବାକୁ; ୩ ସୁଆଚରଣ, ସାଧୁତା ଓ ସୁବିବେଚନା ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ; ୪ ସରଳ ଲୋକଞ୍ଜଳ ସତର୍କତା ଓ ଯୁବା ଲୋକକୁ ବିଦ୍ୟା ଓ ପରିଶ୍ରାମଦର୍ଶିତା ଦେବାକୁ; ୫ ଯେପରି ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକ (ଗହା) ଶୁଣି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇବ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକ ହିତଜନକ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ୬ ପୁଣି, ଏକ ଉପଦେଶ କଥା ଓ ଏକ ରୂପକ କଥା ଏବଂ ପଣ୍ଡିତମାନଞ୍ଜଳର ବାକ୍ୟ ଓ ସେମାନଞ୍ଜଳର ଗୁଡ଼ ବଚନ ବୁଝି ପାରିବ ।

ଯୁବ ସମାଜକୁ ଉପଦେଶ

୭ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ବିଷୟକ ଭୟ ଜ୍ଞାନର ଆରମ୍ଭ; ମାତ୍ର ନିର୍ବୋଧ ଲୋକେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଉପଦେଶ ତୁରନ୍ତ ବୋଧ କରନ୍ତି । ୮ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ପିତର ଉପଦେଶ ଶୁଣ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମାତର ଆଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ । ୯ ଯେହେତୁ ଗହା ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହଜନକ ଶିରୋଭୂଷଣ ଓ ଗଳଦେଶର ହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ । ୧୦ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ପାପୀଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଫୁସୁଲାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୧ ସେମାନେ ଯଦି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ସହିତ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଛକି ବସ୍ତୁ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଞ୍ଜଳକୁ ଅକାରଣରେ ଧରିବାକୁ ଗୁପ୍ତରେ ଲୁଚି ରହ; ୧୨ ପାତଳର ନ୍ୟାୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଞ୍ଜଳକୁ ଜାଣିତ ଗ୍ରାସ କରୁ ଓ ଗର୍ଭିତପତିତ ଲୋକ ପରି ସେମାନଞ୍ଜଳକୁ ସର୍ବଭୋଗରେ ଗ୍ରାସ କରୁ; ୧୩ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବପୁରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଧନ ପାଇବା, ଲୁଚିତ ଦରବ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା, ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଅଂଶୀ ହେବ; ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଞ୍ଜଳ ଏକ ଗୋଡ଼ା ହେବ; ୧୫ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜଳ ସଙ୍ଗେ ସେହି ପଥରେ ଗଲ ନାହିଁ, ସେମାନଞ୍ଜଳ ପଥରୁ ଆପଣା ପାଦ ଅଟକାଅ; ୧୬ ଯେହେତୁ ସେମାନଞ୍ଜଳ ଚରଣ କୁକ୍ରିୟା କରିବାକୁ ଭୈତ୍ତେ ଓ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଧାଇଁ ଯାଏ । ୧୭ କୌଣସି ପକ୍ଷୀର ଆଖି ଆଗରେ ଜାଲ ପାତିବା ନିଗନ୍ତ ବସ୍ତୁ ହୁଏ । ୧୮ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଛକି ବସନ୍ତି ଓ ଆପଣାମାନଞ୍ଜଳ ପୁରାଣକୁ (ଧରିବା ପାଇଁ) ଗୁପ୍ତରେ ଲୁଚି ରହନ୍ତି । ୧୯ ସମସ୍ତ ଧନଲୋଭୀର ଗତି ଏହି; ଗହା ଧନର ଅଧିକାରୀମାନଞ୍ଜଳର ପୁରାଣ ନାଶ କରେ ।

ଜ୍ଞାନର ଆହ୍ୱାନ

୨୦ ଜ୍ଞାନ ରାସ୍ତାରେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ତାକେ; ସେ ଛକ ସଧାନମାନଞ୍ଜଳରେ ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଏ; ୨୧ ସେ ଲୋକମାନଞ୍ଜଳର ପରଧାନ ସଧାନରେ ତାକେ; ନଗର ଦୁପ୍ପାରର ପରବେଶ ସଧାନରେ ଓ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚରଣ କରି କହେ; ୨୨ ହେ ନିର୍ବୋଧ ଲୋକମାନେ, କେତେ କାଳ ମୂର୍ଖତାକୁ ଭଲ ପାଇବ ? ହେ ନିନ୍ଦୁକମାନେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ନିନ୍ଦାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅ ? ହେ ମୂର୍ଖମାନେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ବିଦ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବ ? ୨୩ ମୋ' ଅନୁଯୋଗରେ ମନ ଫେରାଅ; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା* ଭାଳି ଦେବି, ମୁଁ ଆପଣା ବାକ୍ୟସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳକୁ ଜଣାଇବି । ୨୪ ଯେହେତୁ ମୁଁ ତାକିଲି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନା କଲ; ମୁଁ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲି, କେହି ମାନୁ କଲା ନାହିଁ; ୨୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ତୁରନ୍ତଜ୍ଞାନ କଲ, ପୁଣି ମୋହର କୌଣସି ଅନୁଯୋଗକୁ ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ; ୨୬ ଏହେତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ବିପଦ ବେଳେ ହସିବି, ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳର ଆଶଞ୍ଜଳା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ସମୟରେ ମୁଁ ପରିହାସ କରିବି । ୨୭ ଯେତେବେଳେ ପୁରତଣ୍ଡ ଝଡ଼ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳର ଆଶଞ୍ଜଳା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳର ବିପଦ ଆସିବ; ଯେତେବେଳେ କ୍ଲେଶ ଓ ବେଦନା ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ପୁରତି ଘଟିବ; ୨୮ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ ତାକ ପକାଇବେ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେବି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଅତି ଯତ୍ନରେ ମୋହର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରିବେ, ମାତ୍ର ମୋହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୨୯ କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କଲେ ଓ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜଳ ବିଷୟକ ଭୟ ମନୋନୀତ କଲେ ନାହିଁ; ୩୦ ସେମାନେ ମୋହର କୌଣସି ଉପଦେଶ

* ୧:୨୩ ଆତ୍ମା କଲ୍ପନାସକଳ

ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋହର ସମସ୍ତ ଅନୁଯୋଗ ହେୟ ଜ୍ଞାନ କଲେ । ୩୧ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମର ପରତିଫଳ ଭୋଗିବେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା କୁପରାମର୍ଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ । ୩୨ ହଁ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କର ବିପଥ-ଗମନ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ଓ ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବ । ୩୩ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ, ସେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ ଓ ଅମଙ୍ଗଳର ଆଶଙ୍କା ବିନା ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ ।

9

ଜ୍ଞାନର ପୁରସ୍କାର

୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋ' କଥା ଗ୍ରହଣ କର ଓ ମୋ' ଆଜ୍ଞାସବୁ ମନରେ ରଖ; ୨ ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଆଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭେ କର୍ଣ୍ଣଣ ତେର ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ମନୋନିବେଶ କର; ୩ ହଁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସୁବିବେଚନା ପରତି ତାକ ପକାଅ ଓ ବୁଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚସ୍ପୃହ କର; ୪ ଯଦି ରୂପା ନ୍ୟାୟ ଡକୁ ଖୋଜ ଓ ପୋତା-ଧନ ପରି ଗହାର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର; ୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁତ୍କ ବିଷୟକ ଭୟ ବୁଝିବ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟକ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ପାଇବ । ୬ ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତି, ଗହାତ୍କ ମୁଖରୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ୭ ସେ ସତ୍ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି, ସେ ସରଳଗ୍ରାମୀଣଙ୍କର ଭଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି । ୮ ଯେପରିକି ସେ ନ୍ୟାୟର ପଥ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବେ ଓ ଆପଣା ସାଧୁମାନଙ୍କ ଗତି ସମ୍ଭାଳିବେ । ୯ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକତା, ସୁବିଚାର, ନ୍ୟାୟ ଓ ମଙ୍ଗଳର ସମସ୍ତ ପଥ ଜାଣିବ । ୧୦ କାରଣ ଜ୍ଞାନ ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟରେ ପରବେଶ କରିବ, ପୁଣି, ବିଦ୍ୟା ତୁମ୍ଭେ ପରାଶର ଦୁଷ୍ଟିକର ହେବ; ୧୧ ପରିଶାମଦର୍ଶିତ ତୁମ୍ଭେ ଉପରେ ପରହରୀ ହେବ, ବୁଦ୍ଧି ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ୧୨ ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବାଧ୍ୟ କଥା କହନ୍ତି, ୧୩ ଯେଉଁମାନେ ଅଧ୍ୟକାରମୟ ପଥରେ ଗତ୍ୟାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସରଳ ମାର୍ଗ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି; ୧୪ ଯେଉଁମାନେ କୁକ୍ରିୟା କରିବାକୁ ହୁଷ୍ଟ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତାରେ ଅନୁରକ୍ତ; ୧୫ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମାର୍ଗରେ କୁଟିଳ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ବକରଗାମୀ, ଏପରି କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ପଥରୁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର ହେବ । ୧୬ ଆଉ, ଯେଉଁ ପରସ୍ତରୀ* ଗୁରୁବାଦିନୀ, ଯେ ଆପଣା ଯୌବନକାଳର ମିତରକୁ† ତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ ପାସୋରେ ୧୭ ଯାହାର ଗୃହ ମୁଦୁୟ ଆଡ଼େ ୧୮ ଓ ଯାହାର ପଥ ପରଲୋକ ଆଡ଼େ ଯାଏ, ଯାହା ନିକଟକୁ ଗମନ କଲେ‡ କେହି ଫେରି ଆସେ ନାହିଁ ଓ ଜୀବନର ପଥ ଆଉ ଧରେ ନାହିଁ, ୧୯ ଏପରି ପରସ୍ତରୀଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର ହେବ । ୨୦ ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ଲୋକମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କର ଓ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କର, ୨୧ ଯେହେତୁ ସରଳ ଲୋକମାନେ ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ, ପୁଣି, ସିଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ତହିଁରେ ସୁସ୍ଥର ରହିବେ । ୨୨ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟଗଣ ଦେଶରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ ଓ ବିଶ୍ଵାସଯାତକମାନେ ତହିଁରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ହେବେ ।

୩

ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ

୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବୟସସ୍ଥା ପାସୋର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରୁ । ୨ ଯେହେତୁ ତଦ୍ଦତ୍ତା ପରମାୟୁର ଦୀର୍ଘତା ଓ ଜୀବନର ବର୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ଓ ଶାନ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ହେବ । ୩ ଦୟା ଓ ସତ୍ତ୍ଵ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରୁ; ଆପଣା କଣ୍ଠରେ ଭୟକୁ ବାଧ୍ୟ ଓ ଆପଣା ଚିତ୍ତରୂପ ପଟାରେ ଲେଖି ରଖ । ୪ ଗହା କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସୁବିବେଚନା ଲାଭ କରିବ । ୫ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ସଦାପରଭୁତ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଓ ନିଜ ସୁବିବେଚନାରେ ଆଭି ପଡ଼ ନାହିଁ । ୬ ଆପଣାର ସବୁ ଗତିରେ ଗହାତ୍କ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କର; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭର ପଥସବୁ ସରଳ କରିବେ । ୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଅ ନାହିଁ; ସଦାପରଭୁତ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ମନ୍ଦଗତରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ । ୮ ଗହା ତୁମ୍ଭେ ନାଭିଦେଶର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଅସ୍ଥର ମଜ୍ଜା ହେବ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଧନରେ ଓ ସମସ୍ତ ଆୟର ପରଥମ ଫଳରେ ସଦାପରଭୁତ୍କର ସମାଦର କର । ୧୦ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ଭଣ୍ଡାର ବହୁ ଧନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ କୁଣ୍ଡରେ ନୂତନ ଦରକ୍ଷାରସ ଉଚ୍ଛିଳି ପଡ଼ିବ । ୧୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ସଦାପରଭୁତ୍କ ଅନୁଶାସନ ତୁଚ୍ଛ କର ନାହିଁ ଓ ଗହାତ୍କ ଶାସନରେ କ୍ଲନ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୨ କାରଣ ଯେପରି ପିତା ଆପଣା ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର

* ୨:୧୬ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଶ୍ୟା † ୨:୧୬ ଅର୍ଥାତ୍ ଗହାର ସ୍ଵାମୀକୁ ‡ ୨:୧୮ ନିକଟକୁ ଗମନ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୟନ କରିବାକୁ

ପୁତ୍ରକୁ, ସେପରି ସଦାପୁତ୍ରୁ ଆପଣା ପୁରେମପାତ୍ରକୁ ଅନୁଶାସନ କରନ୍ତି । ୧୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଜ୍ଞାନ ପାଏ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଲାଭ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୧୪ ଯେହେତୁ ରୂପାର ବାଣିଜ୍ୟଠାରୁ ଗହୀର ବାଣିଜ୍ୟ ଉତ୍ତମ, ପୁଣି ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ଗହୀର ଲାଭ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୧୫ ଗହୀ ମୁକ୍ତଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଇଷଟ୍‌ବସ୍ତୁ ଗହୀର ତୁଲ୍ୟ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୧୬ ଗହୀର ତାହାଣ ହସ୍ତରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ, ଗହୀର ବାମ ହସ୍ତରେ ଧନ ଓ ସମ୍ମାନ ଥାଏ । ୧୭ ଗହୀର ପଥସବୁ ସୁଖଦାୟକ ପଥ ଓ ଗହୀର ସମସ୍ତ ମାର୍ଗ ଶାନ୍ତିକର ଅଟେ । ୧୮ ଯେଉଁମାନେ ଗହୀର ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ସେ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ସମ୍ପ୍ରଦୟ; ଯେଉଁ ଲୋକ ଗହୀ ଧରି ରଖେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୧୯ ସଦାପୁତ୍ରୁ ଜ୍ଞାନରେ ପୃଥ୍ବୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ସେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ସୁସ୍ଥର କଲେ । ୨୦ ଗହୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ଗଭୀର ସ୍ଥାନରୁ ଜଳ ଉଠୁଛି ଉଠେ, ପୁଣି, ମେଘରୁ କାକର ଗୋପା ଗୋପା ପଡ଼େ । ୨୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରୁ ନ ଯାଉ, ତୁମ୍ଭେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଓ ପରିଶ୍ରମଦର୍ଶିତ ରକ୍ଷା କର । ୨୨ ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣର ଜୀବନ ଓ କଣ୍ଠର ଭୂଷଣ ହେବ । ୨୩ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ ନିର୍ଭୟରେ ଚାଲିବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ଝୁଣ୍ଟିବ ନାହିଁ । ୨୪ ଶୟନ କାଳରେ ତୁମ୍ଭର ଆଶଙ୍କା ହେବ ନାହିଁ, ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଶୟନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭର ନିଦ୍ରା ସୁଖଜନକ ହେବ । ୨୫ ହଠାତ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ଆଶଙ୍କାକୁ କିପରି ଦୁର୍ଘଟମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପିତ ବିନାଶକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ୨୬ ଯେହେତୁ ସଦାପୁତ୍ରୁ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସଭ୍ରମି ହେବେ, ସେ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ଫାଲ୍‌ଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୨୭ ଉପକାର କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତରେ ଥିଲେ, ଉଚିତ ଦାନପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମନା କର ନାହିଁ । ୨୮ ଆପଣା ନିକଟରେ ଦରବନ୍ଧ ଥିଲେ, “ଯାଅ, ପୁନର୍ବାର ଆସ, ଆମ୍ଭେ କାଲି ଦେବା” ଏହା ତୁମ୍ଭେ ପୁରତିବାସୀକୁ କୁହ ନାହିଁ । ୨୯ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତିବାସୀ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବାରୁ ଗହୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ୩୦ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି ନ କଲେ, ଅକାରଣରେ ଗହୀ ସହିତ ବିରୋଧ କର ନାହିଁ । ୩୧ ଉପଦରବା ପୁରତି ଈର୍ଷା କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ଗହୀର କୌଣସି ପଥ ମନୋନୀତ କର ନାହିଁ । ୩୨ କାରଣ ଖଳ ଲୋକ ସଦାପୁତ୍ରୁଙ୍କର ଘୃଣାପାତ୍ର; ମାତ୍ର ସରଳଗୁଣମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚେ ଗହୀଙ୍କର ମିତ୍ରଲାପ ଥାଏ । ୩୩ ପାର୍ଥମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ସଦାପୁତ୍ରୁଙ୍କର ଅଭିଶାପ ଥାଏ, ମାତ୍ର ସେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିବାସକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । ୩୪ ଯଦ୍ଵୟ ସେ ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ନମ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ୩୫ ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକେ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ହେବେ, ମାତ୍ର ଲଜ୍ଜା ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ହେବ ।

୪

ଜ୍ଞାନର ଉପକାରଣ

୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ରଗଣ, ପିତର ଉପଦେଶ ଶୁଣ ଓ ସୁବିବେଚନାଦାୟକ ଜ୍ଞାନରେ ମନୋଯୋଗ କର । ୨ ଯେହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି, ମୋହର ଆଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ । ୩ ମୁଁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ପୁଅଟିଏ ଥିଲି, ପୁଣି, ମାତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୋମଳ ଓ ଏକମାତ୍ର ପରିତ୍ୟ ଥିଲି । ୪ ପିତା ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମନରେ ମୋହର କଥାସବୁ ରଖ, ପୁଣି ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କର ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ ।” ୫ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କର, ସୁବିବେଚନା ଲାଭ କର, ଗହୀ ଭୁଲ ନାହିଁ; ପୁଣି, ମୋ’ ମୁଖର ବାକ୍ୟରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ ନାହିଁ । ୬ ଗକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଳନ କରିବ; ଗକୁ ସନେହ କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ୭ ଜ୍ଞାନ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷୟ, ଏଣୁ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କର; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଲାଭ ମଧ୍ୟରେ ସୁବିବେଚନା ଲାଭ କର । ୮ ଗହୀକୁ ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉନ୍ନତ କରିବ; ଗହୀକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ଭରାନ୍ତ କରିବ । ୯ ସେ ତୁମ୍ଭେ ମସ୍ତକରେ ଅନୁଗ୍ରହରୂପ ଭୂଷଣ ଦେବ; ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୋଭାର ମୁକୁଟ ଅର୍ପଣ କରିବ । ୧୦ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଶୁଣ, ମୋ’ କଥା ଘେନ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆୟୁର ବର୍ଷ ବହୁତ ହେବ । ୧୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନର ମାର୍ଗରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି, ମୁଁ ସାଧୁଗର ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ କଢ଼ାଇଅଛି । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ସଞ୍ଜୁଚିତ ହେବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଦୌଡ଼ିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଝୁଣ୍ଟିବ ନାହିଁ । ୧୩ ଉପଦେଶ ଦୃଢ଼ କରି ଧର; ଗକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନାହିଁ; ଗକୁ ରଖ; କାରଣ ଗହୀ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ । ୧୪ କୁକର୍ମୀମାନଙ୍କ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ ଏବଂ ଦୁର୍ଘଟଲୋକମାନଙ୍କ ବାଟରେ ଚାଲ ନାହିଁ । ୧୫ ଗହୀ ପରିତ୍ୟାଗ କର, ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଯାଅ ନାହିଁ; ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଅ । ୧୬ ଯେହେତୁ କୁକ୍ରିୟା ନ କଲେ ସେମାନେ ଶୟନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି କାହାକୁ ପତିତ ନ କରାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିଦ୍ରା

ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ୧୭ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟଗରୁପ ଅନ୍ନ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି; ପୁଣି, ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରୁପ ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରନ୍ତି । ୧୮ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପଥ ପରଭାତର ଆଳୁଅ ତୁଲ୍ୟ, ଯାହା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହୁରି ଆହୁରି ତେଜସ୍କର ହୁଏ । ୧୯ ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବାଟ ଅନ୍ଧକାର ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନେ କାହିଁରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ନ୍ତି, ଗହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୦ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋ' କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର; ମୋ' ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣ ତେର । ୨୧ ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁରୁ ନ ଯାଉ; ଗହାସବୁ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଯତନ କରି ରଖ । ୨୨ ଯେହେତୁ ଗହା ଯେଉଁମାନେ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଗହା ଜୀବନ ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗର ସମ୍ପ୍ରାସ୍ଥ୍ୟ ଅଟେ । ୨୩ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟକୁ ଅତି ଯତନରେ ରଖ; ଯେହେତୁ ତହିଁରୁ ଜୀବନର ପରବାହ ଜନମେ । ୨୪ ଆପଣାଠାରୁ କୁଟିଳ ମୁଖ ଦୂର କର ଓ ବକ୍ତର ଓଷ୍ଠାଧର ବହୁ ଦୂରରେ ରଖ । ୨୫ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଆଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁର ପତା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସଳଖ ଅନାଉ । ୨୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଦ ସଳଖ କରି ପକାଅ ଓ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ପଥ ସ୍ପର୍ଶକୃତ ହେଉ । ୨୭ ତାହାଣ କି ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ପାଦ ମନ୍ଦଠାରୁ ଦୂର କର ।

୫

ବନ୍ଧୁତ୍ଵର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତବନୀ

୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋ' ଜ୍ଞାନରେ ମନ ଦିଅ; ମୋ' ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ କାନ ତେର; ୨ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ପରିଶାମଦର୍ଶିତ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ ଓ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠାଧର ଜ୍ଞାନର କଥା ପାଳନ କରି ପାରିବ । ୩ ଯେହେତୁ ପରସ୍ପରର ଓଷ୍ଠରୁ ଚୋପା ଚୋପା ମଧୁ କ୍ଷରେ, ଗହାର ମୁଖ ତୈଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଚିକ୍କଣ ଅଟେ । ୪ କିନ୍ତୁ ଗହାର ଶେଷ ଦଶା ନାଗଦଅଣା ନ୍ୟାୟ ପିତା, ଦୁପ୍ରିଧାର ଖତ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ଡାକ୍ଷଣ । ୫ ଗହାର ପାଦ ମୁଦୁୟ ଆଡ଼କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଏ; ଗହାର ପାଦ ସିଧା କବରରେ ପଡ଼େ; ୬ ଏଣୁ ସେ ଜୀବନର ସମାନ ପଥ ପାଏ ନାହିଁ; ଗହାର ପଥସବୁ ଚଞ୍ଚଳ, ଆଉ ସେ ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ । ୭ ଏହେତୁ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ, ମୋ' କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ମୋ' ମୁଖର ବାକ୍ୟରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ଗହା (ସେହି ସତ୍ତ୍ଵ) ଠାରୁ ଆପଣା ପଥ ଦୂରରେ ରଖ ଏବଂ ଗହାର ଗୃହର ଦୁପ୍ରିର ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ୯ କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଇଜ୍ଜତ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣାର ପରମାୟୁ ଦେବ; ୧୦ କେଜାଣି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଶରମର ଫଳ ବିଦେଶୀର ଗୃହରେ ଥୁଆ ଯିବ; ୧୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ମା'ସ ଓ ଶରୀର କ୍ଷୟ ପାଏ, ତୁମ୍ଭେ କେଜାଣି ବିଳାପ କରିବ, ୧୨ ଆଉ କହିବ, ମୁଁ ଉପଦେଶ କିପରି ଘୃଣା କଲି ! ପୁଣି, ମୋହର ମନ ଅନୁଯୋଗକୁ କିପରି ତୁଚ୍ଛ କଲ ! ୧୩ ମୁଁ ଆପଣା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲି ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଆପଣା କାନ ତେରିଲି ନାହିଁ, ୧୪ ମୁଁ ସମାଜ ଓ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣ ସର୍ବପରକାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ପଡ଼ିଲି । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଜଳାଶୟରୁ ଜଳ ପାନ କର ଓ ନିଜ କୂପରୁ ସରୋତଜଳ ପାନ କର । ୧୬ ତୁମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦର କ'ଣ ବାହାରେ ଏଣେତେଣେ ବିସ୍ତରିତ ହେବ ? ଓ ଗାଜଦାଣ୍ଡରେ କ'ଣ ଜଳସରୋତ ବହିଯିବ ? ୧୭ ଗହା କେବଳ ତୁମ୍ଭର ହେଉ, ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ନ ହେଉ । ୧୮ ତୁମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦର ଧନ୍ୟ ହେଉ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନକାଳର ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରେ* ଆମୋଦ କର । ୧୯ ସେ ପ୍ରେମିକା ହରିଣୀ ଓ ରୂପବତୀ ବାଉଁଶୀ ପରି, ଗହାର ବକ୍ଷ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଷ୍ଟ କରୁ; ଆଉ, ଗହାର ପ୍ରେମରେ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ଆସକ୍ତ ହୁଅ । ୨୦ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ପରକାୟାଠାରେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆସକ୍ତ ହେବ ? ଏବଂ ଅନ୍ୟର କୋଳ କାହିଁକି ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବ ? ୨୧ ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ସବୁ ଗତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ଅଟେ ଓ ସେ ଗହାର ସବୁ ପଥ ସମାନ କରନ୍ତି । ୨୨ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ନିଜ ଅପରାଧ ଗହାକୁ ଧରିବ, ସେ ନିଜ ପାପରୁପ ଦୌଡ଼ିରେ ବନ୍ଧା ହେବ । ୨୩ ସେ ଉପଦେଶ ଅଭାବରେ ମରିଯିବ ଓ ଆପଣା ଅଜ୍ଞାନର ବୁଦ୍ଧିରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହେବ ।

୬

ସତର୍କବାଣୀସମୂହ

୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ବନ୍ଧକ ହୋଇଥାଅ, ଯଦି ପର ପାଇଁ ହାତ ଦେଇଥାଅ, ୨ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖର ବାକ୍ୟରୂପ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଅଛ ଓ ଆପଣା ମୁଖର

* ୫:୧୮ ଯୌବନକାଳର ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରେ ଯୌବନ ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରେ

କଥାରେ ଧରା ଯାଇଥାନ୍ତୁ । ୩ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଏହି କର୍ମ କର, ଆପଣାକୁ ଉଦ୍ଧାର କର; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବନ୍ଧୁର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ; ଯାଅ, ଆପଣାକୁ ନମ୍ବର କରି ତୁମ୍ଭେ ପୁରତିବାସୀକୁ ବାରମ୍ବାର ବିନତି କର । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁକୁ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ପତଳକୁ ଢୁଳାଇବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ୫ ଆପଣାକୁ ହରିଣ ପରି ବନ୍ୟାଧର ହାତରୁ ପକ୍ଷୀ ପରି ଜାଲିଆର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ୬ ହେ ଅଳସୁଆ, ତୁମ୍ଭେ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ପାଖକୁ ଯାଅ, ଗହୀର କ୍ରିୟା ବିବେଚନା କର ଓ ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅ । ୭ ଗହୀର ବିଘ୍ନକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ଅଧିକୃଷ୍ଟ କିମ୍ବା ପୁରୁ କେହି ନ ଥିଲେ ହେଁ ସେ ଗରୀଷ୍ମକାଳରେ ଆପଣା ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ୮ ପୁଣି, ଫସଲ ସମୟରେ ଆହାର ସଞ୍ଚୟ କରେ । ୯ ହେ ଅଳସୁଆ, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ଶୋଇ ରହିଥିବ ? ତୁମ୍ଭେ କେତେବେଳେ ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗି ଉଠିବ ? ୧୦ ଆଉ ଚିକିତ୍ସା ଶୋଇଲେ, ଆଉ ଚିକିତ୍ସା ଢୁଳାଇଲେ, ଆଉ ଚିକିତ୍ସା ନିଦ୍ରା ଯିବା ପାଇଁ ହାତ ଭିଡ଼ିମୋଡ଼ି ହେଲେ, ୧୧ ତୁମ୍ଭର ଦରିଦ୍ରବସ୍ତ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ ପରି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଦାନତ ସଞ୍ଚୟ ଲୋକ ପରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୧୨ ବେଲିଆଲ୍ ସନ୍ତାନ, * ଅପରାଧୀ ମନୁଷ୍ୟ; ସେ ସର୍ବଦା କୁଟିଳ ମୁଖ କରି ଶୁଣେ; ୧୩ ସେ ଆଖିରେ ଠାରଇ, ସେ ଗୋଡ଼ରେ କଥା କହଇ, ସେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସଞ୍ଚୟ କରେ; ୧୪ ଗହୀର ଅନ୍ତଃକରଣରେ କୁଟିଳତା ଥାଏ, ସେ ସର୍ବଦା ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା କରେ; ସେ କଲିର ବୀଜ ବୁଣେ । ୧୫ ଏଣୁ ଗହୀର ବିପଦ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ପୁଣି, ସେ ପୁରତିକାର ବିନା ଅକସମାତ୍ ଭଗ୍ନ ହେବ । ୧୬ ଛଅଗୋଟି ବିଷୟକୁ ସଦାପୁରୁଷ ଘୃଣା କରନ୍ତି; ସପ୍ତବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଗହୀରକର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ । ୧୭ ଅହତ୍ୟା-ଦୃଷ୍ଟି, ମିଥ୍ୟାବାଦ-ଜିହ୍ଵା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତକାରୀ-ହସ୍ତ; ୧୮ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତକ ଅନ୍ତଃକରଣ, କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ବେଗଗାମୀ ଚରଣ; ୧୯ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ ଓ ଯେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଲିର ବୀଜ ବୁଣେ ।

ବନ୍ଧୁତ୍ଵର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କତା

୨୦ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ପୁଣି, ଆପଣା ମାତର ଆଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ । ୨୧ ଗହୀ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟରେ ବାନ୍ଧୁ ରଖ, ଆପଣା ଗଳଦେଶରେ ବାନ୍ଧୁ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବା ବେଳେ ଗହୀ ତୁମ୍ଭକୁ ପଥ ଦେଖାଇବ, ଆଉ ଶୋଇବା ବେଳେ ଗହୀ ତୁମ୍ଭର ପୁରହରୀ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବା ବେଳେ ଗହୀ ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଚୟ ଆଳାପ କରିବ । ୨୩ ଯେହେତୁ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପୁରଦାପ; ଓ ସେହି ଆଦେଶ ଆଳାପ; ଓ ଶିକ୍ଷାଜନକ ଅନୁଯୋଗ ଜୀବନର ପଥ; ୨୪ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟତା ସ୍ଵର୍ଗାଠାରୁ ଓ ପରସ୍ପରୀର ଜିହ୍ଵାର ଗୁରୁବାଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୫ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଗହୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଲୋଭ କର ନାହିଁ; ଅବା ଗହୀର କଟାକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିବାକୁ ଗକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ୨୬ ଯେହେତୁ ବେଶ୍ୟା ସକାଶୁ ଅନ୍ଧ-ଅଭାବ ଘଟେ, ଆଉ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରୀଣୀ ସ୍ଵର୍ଗୀ ମନୁଷ୍ୟର ମହାମୂଲ୍ୟ ପୁରଣକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ମୃଗୟା କରେ । ୨୭ କେହି ଯେବେ ଆପଣା ବକ୍ଷସ୍ପର୍ଶରେ ନିଆଁ ରଖେ, ତେବେ ଗହୀର ବସ୍ତ୍ର କ'ଣ ପୋଡ଼ି ଯିବ ନାହିଁ ? ୨୮ ଅବା କେହି ଯେବେ ଉତ୍ତୁଳିତ ଅତ୍ୟାଚାର ଉପରେ ଶୁଣେ, ତେବେ ଗହୀର ପାଦରେ କ'ଣ ଫୋଟକା ହେବ ନାହିଁ ? ୨୯ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ସ୍ଵର୍ଗାଠାରେ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁକ୍ତି ଗମନ କରେ, ସେ ତଦରୂପ; ଯେ ଗହୀକୁ ଛୁଏଁ, ସେ ଅଦଶ୍ଵିତ ନେହିବ । ୩୦ ଶ୍ଵେତ କ୍ଷୁଧ୍ରତ ହୋଇ ପୁରଣରକ୍ଷାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଦି ଶ୍ଵେତ କରେ, ତେବେ ଲୋକେ ଗହୀକୁ ତୁଚ୍ଛ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୧ ମାତ୍ର ସେ ଧରା ପଡ଼ିଲେ, ଗକୁ ସାତ ଗୁଣ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ହେବ; ଆପଣା ଗୃହର ସର୍ବସ୍ତୁ ଗକୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୩୨ ଜଣେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରୀ ପୁରୁଷ ନିଗନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ; ଯେ ନିଜ ପୁରଣ ନାଶ କରିବ, ସେ ହିଁ ଗହୀ କରେ । ୩୩ ସେ ଆପାତ ଓ ଅପମାନ ପାଇବ; ପୁଣି, ଗହୀର କଳତ୍ଵ ମାର୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ । ୩୪ ଯେହେତୁ ସ୍ଵର୍ଗୀ ବିଷୟକ ଇର୍ଷା ମନୁଷ୍ୟର ପୁରଣତ କ୍ରୋଧର ବିଷୟ; ପୁରତିହିଂସା କରିବା ବେଳେ ସେ କିଛି କ୍ଷମା କରିବ ନାହିଁ । ୩୫ ସେ କୌଣସି ପୁରଣଶତ୍ରୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଲାଞ୍ଚ ଦେଲେ ହେଁ ସେ ମାନିବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଧୁତ୍ଵରୀଣୀଠାରୁ ସତର୍କତା

୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ମୋହର କଥାସବୁ ପାଳନ କର ଓ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖ । ୨ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ଗହୀ ପରି

* ୭:୧୨ ବେଲିଆଲ୍ ସନ୍ତାନ, ବେକାର ବନ୍ଧୁକ୍ତି

ମୋହର ବ୍ୟବସାୟ ରକ୍ଷା କର । ୩ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଗହା ବାନ୍ଧ; ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ-ପଟାରେ ଗହାସବୁ ଲେଖି ରଖ । ୪ ଜ୍ଞାନକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଭଗିନୀ, ଆଉ ସୁବିବେଚନାକୁ ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାତି ବୋଲି କୁହ । ୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁରୁବାଦିନୀ ପରକାୟାଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୬ ମୁଁ ଆପଣା ଗୃହର ଝରକାର ଜାଲି ପରଦା ଦେଇ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲି; ୭ ତହିଁରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଚିହ୍ନିଲି ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧଧର୍ମୀ ଯୁବାଲୋକ । ୮ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଗୃହକୋଣ ନିକଟସ୍ଥ ଗଲି ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ଗହା ଗୃହକୁ ଯିବା ପଥରେ ଚାଲିଲା । ୯ ସେତେବେଳେ ଗୋଧୂଳି ସମୟ, ଦିନବସାନ ହେଉଥିଲା, ରାତ୍ରିର କାଳିମା ଓ ଅନ୍ଧକାର ସମୟ । ୧୦ ତହିଁରେ ଦେଖ, ଜଣେ ସତରୀ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଭେଟିଲା, ସେ ବେଶ୍ୟାବେଶଧାରଣୀ ଓ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଚତୁରୀ । ୧୧ ସେ ବଡ଼ ତୁଣ୍ଡେଇ ଓ ଅବାଧ୍ୟା, ଗହାର ପାଦ ନିଜ ଗୃହରେ ରହେ ନାହିଁ । ୧୨ ସେ କେବେ କେବେ ସତ୍ତ୍ୱରେ, କେବେ କେବେ ଛକରେ ଥାଏ ଓ ପୁରତେୟକ କୋଣରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ବସି ଥାଏ । ୧୩ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱ ଗହାକୁ ଧରି ତୁମ୍ଭର କଳା, ଆଉ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ମୁଖରେ ଗହାକୁ କହିଲା ୧୪ “ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ମୋ’ ନିକଟରେ ଅଛି; ମୁଁ ଆଜି ଆପଣାର ମାନତ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ କରିଅଛି । ୧୫ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖା କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲି ଓ ଯତ୍ନରେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଇଲି । ୧୬ ମୁଁ ସୁଜନା ଓ ମିସରୀୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୂତରର ତୋରିଆ ବସତର ଆପଣା ପଲଙ୍କରେ ବିଛାଇ ଅଛି । ୧୭ ପୁଣି, ଗନ୍ଧଧର, ଅଗୁରୁ ଓ ଦାରୁଚିନିରେ ମୋହର ଶୟ୍ୟା ସୁବାସିତ କରିଅଛି । ୧୮ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭାତ ଯାଏ କାମରସରେ ମତ୍ତ ଓ ପୁରେମରେ ଭୋଲ ହେଉ । ୧୯ ଯେହେତୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଘରେ ନାହାନ୍ତି, ସେ ଦୂରକୁ ଯାତ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି । ୨୦ ସେ ଗୋଡ଼ାଏ ଟଙ୍କା ସତ୍ତ୍ୱରେ ନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ସମୟରେ ଫେରି ଆସିବେ ।” ୨୧ ଏହିରୂପେ ଅନେକ ମଧୁର ଭାଷା କହି ସେ ଗହାର ମନ ହରଣ କଲା, ଓଷ୍ଠାଧର ଗୁରୁବାଦରେ ଗହାକୁ ଓଟାରି ନେଲା । ୨୨ ଯେପରି ଗୋରୁ ହତ ହେବାକୁ ଯାଏ ଓ ଯେପରି ବେଡ଼ି ପିନ୍ଧିବା ଲୋକ ନିର୍ବୋଧର ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ଯାଏ, ସେହିପରି ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାର ପଛେ ପଛେ ଗଲା । ୨୩ ଆଉ, ଯେପରି ପକ୍ଷୀ ଫାନ୍ଦକୁ ପ୍ରାଣନାଶକ ନ ଜାଣି ତହିଁରେ ପଡ଼ିବାକୁ ବେଗେ ଉଡ଼େ, ଶେଷରେ ଗହାର ଯକୃତ ସେହିପରି ତାର ଦୁପ୍ରାଣ ବିଦ୍ୟ ହେଲା । ୨୪ ଏଣୁ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ, ମୋହର କଥା ଶୁଣ ଓ ମୋ’ ମୁଖର ବାକ୍ୟରେ ମନୋନିବେଶ କର । ୨୫ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଗହାର ମାର୍ଗରେ ନ ଯାଉ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପଥରେ ବିପଥଗାମୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ୨୬ ଯେହେତୁ ସେ ଅନେକଙ୍କୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରି ପକାଇ ଅଛି, ହଁ, ଗହାର ହତ ଲୋକସକଳ ଅପାର । ୨୭ ଗହାର ଗୃହ ପାତଳକୁ ଯିବାର ବାଟ, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁର ଆଳୟକୁ ଯାଏ ।

୮

ଜ୍ଞାନର ପରଶଂସା

୧ ଜ୍ଞାନ କ’ଣ ତାକେ ନାହିଁ ? ବୁଦ୍ଧ୍ୟ କ’ଣ ଉଚ୍ଚସ୍ତର କରେ ନାହିଁ ? ୨ ସେ ପଥପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରେସ୍ଥ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ମୁଣ୍ଡତରେ, ବାଟସବୁର ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୁଏ । ୩ ସେ ନଗରଦୁଆର ନିକଟରେ, ନଗରର ପରବେଶ-ଦୁଆରରେ, ଦୁଆରର ପରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ତାକି କହେ, ୪ ହେ ମନୁଷ୍ୟଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛି; ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ-ସମ୍ମାନଗଣ ପରତି ମୋହର ରବ ଅଛି । ୫ ହେ ନିର୍ବୋଧ ଲୋକେ, ସତକର୍ତ୍ତର କଥା ବୁଝ; ହେ ମୂର୍ଖ ଲୋକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁବିବେଚୀମାନ ହୁଅ । ୬ ଶୁଣ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଟ ବିଷୟ କହିବି; ମୁଁ ଓଷ୍ଠାଧର ଫଟାଇ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହିବି । ୭ ଯେହେତୁ ମୋହର ମୁଖ ସତ୍ତ୍ୱ କହିବ, ଦୁଷ୍ଟଗ ମୋ’ ଓଷ୍ଠାଧରର ଘୃଣାର ବିଷୟ । ୮ ମୋ’ ମୁଖର ସମସ୍ତ କଥା ଧର୍ମମୟ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବକ୍ତ କିମ୍ବା କୁଟିଳ କିଛି ନାହିଁ । ୯ ଯେ ଗହା ବୁଝେ, ଗହା ପରତି ସେହିସବୁ ସ୍ୱପକ୍ଷ; ପୁଣି, ବିଦ୍ୟାପରାପ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପରତି ଗହା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ୧୦ ରୂପା ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଉପଦେଶ ଏବଂ ମନୋନୀତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କର । ୧୧ ଯେହେତୁ ଜ୍ଞାନ ମୁକ୍ତଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଓ ସମସ୍ତ ଇଷ୍ଟବସ୍ତୁ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁଲ୍ୟ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୧୨ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ, ସତକର୍ତ୍ତକୁ ଆପଣା ବାସସ୍ଥାନ କରିଅଛି, ପୁଣି, ଜ୍ଞାନ ଓ ପରିଣାମଦର୍ଶିତ ପାଇଥାଏ । ୧୩ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ବିଷୟକ ଭୟ, ମନ୍ଦଗ ପରତି ଘୃଣା; ଅହତକାର, ଦାମ୍ଭିକତା ଓ କୁପଥ ଏବଂ କୁଟିଳମୁଖ ମୁଁ ଘୃଣା କରେ । ୧୪ ମନ୍ତରଣା ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ମୋ’ଠାରେ ଥାଏ; ମୁଁ ହିଁ ସୁବିବେଚନା; ମୋ’ଠାରେ ବଳ ଅଛି । ୧୫ ମୋ’ ଦୁପ୍ରାଣ ରାଜାମାନେ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି ଓ ଭୃପତିମାନେ ଯଥାର୍ଥ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ୧୬ ମୋ’ ଦୁପ୍ରାଣ ଅଧିପତିମାନେ, କୁଳୀନମାନେ ଓ ପୃଥ୍ୱୀର ସମସ୍ତ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃଗଣ ଶାସନ କରନ୍ତି । ୧୭ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ପୁରେମ କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ

ପୁରେମ କରେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଯତ୍ନରେ ମୋହର ଅନ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋତେ ପାଇବେ । ୧୮ ମୋ'ଠାରେ ଧନ ଓ ସମ୍ଭରମ, ପୁଣି, ଅକ୍ଷୟ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅଛି । ୧୯ ମୋହର ଫଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ହିଁ, ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ; ପୁଣି, ମୋହର ଆୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ରୂପା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ । ୨୦ ମୁଁ ଧାର୍ମିକତାର ମାର୍ଗରେ, ବିଗ୍ରହର ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରେ, ୨୧ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ପୁରେମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସାରା ସମ୍ପଦତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ; ୨୨ ସଦାପୁରୁଷ ନିଜ ଗତିର ଆରମ୍ଭରେ, ଗହାଡ଼କ କର୍ମସକଳର ପୂର୍ବରେ ମୋତେ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ । ୨୩ ଅନାଦିକାଳରୁ ଅବା ଆଦ୍ୟକାଳଠାରୁ ଅବା ପୃଥ୍ବୀର ମୂଳସ୍ଥାପନର ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସ୍ଥାପିତ ଅଛି । ୨୪ ବାରିଧିସକଳ ନ ଥିବା ସମୟରେ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକଳ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଜନ୍ମିଅଛି; ୨୫ ପୁଣି, ପର୍ବତଗଣ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପୂର୍ବରେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ପାଇଅଛି; ୨୬ ସେହି ସମୟରେ ଭୂମି, କିମ୍ବା ପରାନ୍ତର, କିମ୍ବା ଜଗତସ୍ଥ ଧୂଳିର ଅଗ୍ରିମାଂଶ ସଦାପୁରୁଷ ସୃଷ୍ଟି କରି ନ ଥିଲେ । ୨୭ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ସେଠାରେ ଥିଲି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ବାରିଧି ଉପରେ ଚକ୍ରାକାର ସୀମା ନିରୂପଣ କଲେ, ୨୮ ପୁଣି ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ ଓ ବାରିଧିର ପୁରବାହସକଳ ପରବଳ ହେଲା; ୨୯ ଜଳସମୂହ ଯେପରି ଗହାଡ଼କ ଆଜ୍ଞା-ଲଢ଼୍ୟନ କରି ନ ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ସମୁଦ୍ରର ସୀମା ନିରୂପଣ କଲେ ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଜଗତର ମୂଳଦୁଆ ଚିହ୍ନିତ କଲେ; ୩୦ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଗହାଡ଼କ ନିକଟରେ ରାଜସିଦ୍ଧି ଥିଲି; ପୁଣି, ମୁଁ ପରତିଦିନ ଆନନ୍ଦଦାୟୀ ହୋଇ ଗହାଡ଼କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ କଲି । ୩୧ ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଆନନ୍ଦ କଲି ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣ ସତ୍ତ୍ୱରେ ମୋହର ଆମୋଦ ଥିଲି । ୩୨ ଏନିମନ୍ତେ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ରମାନେ, ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ଯେହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ମୋହର ପଥ ଧରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । ୩୩ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଅ; ପୁଣି, ଗହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ନାହିଁ । ୩୪ ଯେ ମୋ' କଥା ଶୁଣେ ଓ ମୋ' ଦସ୍ତାର ନିକଟରେ ନିତ୍ୟ ଜଗି ରହେ, ମୋ' ଦସ୍ତାରର ଚୈକାଠ ନିକଟରେ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେହି ଲୋକ ଧନ୍ୟ । ୩୫ ଯେହେତୁ ଯେ ମୋତେ ପାଏ, ସେ ଜୀବନ ପାଏ ଏବଂ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୩୬ ମାତ୍ର ଯେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ, ସେ ଆପଣା ପରାଣର କ୍ଷତି କରେ; ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

୯

ଜ୍ଞାନ ଓ ନିର୍ବୋଧତା

୧ ଜ୍ଞାନ ଆପଣା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି, ସେ ଗହାର ସପ୍ତସ୍ତମ୍ଭ ଖୋଳିଅଛି; ୨ ସେ ଆପଣା ପଶୁସବୁ ବଧ କରିଅଛି; ସେ ଆପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମିଶ୍ରିତ କରିଅଛି; ସେ ଆପଣା ମେଜ ମଧ୍ୟ ସଜାଇଅଛି । ୩ ସେ ଆପଣା ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଅଛି, ସେ ନଗରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରୁ ତାକି କହେ, ୪ ଯେଉଁ ଜଣ ଅବୋଧ, ସେ ଏଠାକୁ ଆସୁ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଜନ ନିର୍ବୋଧ, ଗହାକୁ ସେ କହେ, ୫ “ଆସ, ମୋହର ଭକ୍ଷୟ ଭୋଜନ କର ଓ ମୋହର ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କର ।” ୬ ହେ ଅବୋଧ ଲୋକମାନେ, ଅବୋଧମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଜୀବନ ରକ୍ଷା କର; ପୁଣି, ସୁବିବେଚନାର ପଥରେ ଗଲ । ୭ ଯେ ନିନ୍ଦକକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ଆପେ ଲଜ୍ଜା ପାଏ; ପୁଣି, ଯେ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଅନୁଯୋଗ କରେ, ସେ ନିଜେ କଳଙ୍କ ପାଏ । ୮ ନିନ୍ଦକକୁ ଅନୁଯୋଗ କର ନାହିଁ, କଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରିବ, ଜ୍ଞାନୀକୁ ଅନୁଯୋଗ କର, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରେମ କରିବ । ୯ ଜ୍ଞାନୀକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ସେ ଆହୁରି ଜ୍ଞାନବାନ ହେବ, ପୁଣି, ଧାର୍ମିକକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଗହାର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ୧୦ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିଷୟକ ଭୟ ଜ୍ଞାନର ଆରମ୍ଭ, ପୁଣି, ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ହିଁ ସୁବିବେଚନା ଅଟେ । ୧୧ ଯେହେତୁ ମୋ' ଦସ୍ତାର ତୁମ୍ଭର ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଆୟୁର ବର୍ଷ ବଢ଼ିବ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ହେଲେ, ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନୀ ହେବ; ଯଦି ନିନ୍ଦା କର, ଆପେ ଗହା ବୋହିବ । ୧୩ ଅଜ୍ଞାନ ସ୍ତରୀଲୋକ କଳିହୁଡ଼ା; ସେ ଅବୋଧ ଓ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୪ ସେ ଆପଣା ଗୃହର ଦସ୍ତାର ନିକଟରେ ଓ ନଗରର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଆସନ ପାରି ବସେ । ୧୫ ସେ ନିକଟ ଦେଇ ନିଜ ନିଜ ପଥରେ ସକ୍ଷେ ଯିବାର ପଥକମାନଙ୍କୁ ତାକି କହେ, ୧୬ ଯେ ଅବୋଧ, ସେ ଏଠାକୁ ଆସୁ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଲୋକକୁ ସେ ଏହି କଥା କହେ, ୧୭ ଚୈତ୍ତ୍ୱଜଳ ମିଷ୍ଟ ଓ ଗୋପନ ଅନ୍ନ ସୁସମ୍ପ୍ରାଦୁ । ୧୮ ମାତ୍ର ସେହି ଲୋକ ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ, ମୃତ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି, ଗହାର ନିମନ୍ତରିତଗଣ ପାତଳର ଗଭୀର ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଶଲୋମାନଞ୍ଜକ ହିଗେପଦେଶ

୧ ଶଲୋମାନଞ୍ଜକର ହିଗେପଦେଶ । ଜ୍ଞାନବାନ ପୁତ୍ର ପିତର ଆନନ୍ଦ ଜନ୍ମାଏ; କିନ୍ତୁ ହୀନବୁଦ୍ଧି ପୁତ୍ର ଗହା ମାତର ଶୋକର କାରଣ । ୨ ଦୁଷ୍ଟଗ-ଜାତ ଧନ କିଛି ଫଳ ଦିଏ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକତା ମୁଦୁୟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରେ । ୩ ସଦାପୁରତୁ ଧାର୍ମିକର ପ୍ରାଣକୁ କ୍ଷୁଧାରେ କ୍ଷୀଣ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଦୁଷ୍ଟର କାମନା ସଫଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୪ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶିଥିଳ ହସତରେ କର୍ମ କରେ, ସେ ଦରିଦ୍ର ହୁଏ; ମାତ୍ର କର୍ମଶୀଳର ହସତ ଧନବାନ କରେ । ୫ ଗୁରୁକାଳରେ ଯେ ସଞ୍ଚୟ କରେ, ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପୁତ୍ର; ମାତ୍ର ଫସଲ ସମୟରେ ଯେ ନିଦ୍ଦରିତ ଥାଏ, ସେହି ପୁତ୍ର ଲଜଜାଜନକ । ୬ ଧାର୍ମିକର ମସୃତକରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ମୁଖ ଦୌରାତମ୍ଭ୍ୟ ଢାଞ୍ଜେ । ୭ ଧାର୍ମିକର ସମରଣ ଧନ୍ୟ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ନାମ ପତିଯିବ । ୮ ଯେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଜ୍ଞାନୀ, ସେ ଆଜ୍ଞା ଗୁରୁଣ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ପତିତ ହେବ । ୯ ସରଳାଗ୍ରୀ ନିର୍ଭୟରେ ଗଲେ, ମାତ୍ର ବକ୍ତରାମୀ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ୧୦ ଯେ ଆଖିରେ ଠାର ମାରେ, ସେ ଦୁଃଖ ଜନ୍ମାଏ, ପୁଣି, ଅଜ୍ଞାନ ବକ୍ତୃତା ପତିତ ହେବ । ୧୧ ଧାର୍ମିକର ମୁଖ ଜୀବନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ମୁଖ ଦୌରାତମ୍ଭ୍ୟ ଢାଞ୍ଜେ । ୧୨ ହିଂସା କଳି ଜନ୍ମାଏ, ମାତ୍ର ପୁରୋଧା ସବୁ ଅଧର୍ମ ଢାଞ୍ଜେ । ୧୩ ସୁବିବେକାର ଓଷ୍ଠରେ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ନିର୍ବୋଧର ପିଠି ପାଇଁ ବାଡ଼ି । ୧୪ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବିଦ୍ୟା ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନର ମୁଖ ଉପସ୍ଥାପିତ ବିନାଶ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୧୫ ଧନୀର ଧନ ଗହାର ଦୃଢ଼ ନଗର, ଦରିଦ୍ରମାନଞ୍ଜକ ଦରିଦ୍ରଗ ସେମାନଞ୍ଜକର ବିନାଶ । ୧୬ ଧାର୍ମିକର ପରିଶ୍ରମ ଜୀବନଜନକ, ପୁଣି, ଅଧାର୍ମିକର ଆୟ ପାପଜନକ । ୧୭ ଉପଦେଶ ଯେ ମାନେ, ସେ ଜୀବନ-ପଥରେ ଗଲେ; ମାତ୍ର ଯେ ଅନୁଯୋଗ ତ୍ୟାଗ କରେ, ସେ ଭଗ୍ନ ହୁଏ । ୧୮ ଯେ ହିଂସା ଆରକ୍ଷାଦନ କରେ, ଗହାର ଓଷ୍ଠାଧର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; ପୁଣି, ଯେ ଅପବାଦ ରଚନା କରେ, ସେ ଅଜ୍ଞାନ । ୧୯ ବହୁ ବାକ୍ୟରେ ଅଧର୍ମର ଅଭାବ ନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ଯେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରକୁ ଦମନ କରେ, ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ୨୦ ଧାର୍ମିକର ଜିହ୍ଵା ମନୋନୀତ ରୂପା ତୁଲ୍ୟ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ହୃଦୟ ଅଲପ ମୂଲ୍ୟ । ୨୧ ଧାର୍ମିକର ଓଷ୍ଠାଧର ଅନେକଞ୍ଜକୁ ପୁରତିପାଳନ କରେ, ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନମାନେ ନିର୍ବୋଧତ ସକାଶୁ ମରନ୍ତି । ୨୨ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ଧନବାନ କରେ, ପୁଣି, ସେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵରେ ଦୁଃଖ ଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ କୁକୁରିୟା କରିବାର ଅଜ୍ଞାନର କୈତୁକ, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକର । ୨୪ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଯାହା ଭୟ କରେ, ଗହା ହିଁ ଗହା ପୁରତି; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକର ମନୋବାଞ୍ଛା ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ । ୨୫ ଘୃଣିତାୟୁ ବହିଲେ ଦୁଷ୍ଟ ଆଉ ନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ମୂଳଦୁଆ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୨୬ ଯେପରି ଦନ୍ତକୁ କଟୁ ରସ ଓ ଚକ୍ଷୁକୁ ଧୂଆଁ, ସେପରି ଆପଣା ପୁରୋଧାମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଅଳସୁଆ । ୨୭ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ବିଷୟକ ଭୟ ଦିନ ବଢ଼ାଏ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ବର୍ଷ ଉଣା କରାଯିବ । ୨୮ ଧାର୍ମିକର ଆଶା ଆନନ୍ଦଜନକ ହେବ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ଭରସା କ୍ଷୟ ପାଇବ । ୨୯ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ପଥ ସରଳାଗ୍ରୀମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଦୃଢ଼ ଗଡ଼; ମାତ୍ର କୁକର୍ମକାରୀମାନଞ୍ଜକ ପୁରତି ଗହା ବିନାଶଜନକ । ୩୦ ଧାର୍ମିକ କେବେ ହେଁ ଘୁଞ୍ଚି ଯିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଦେଶବାସୀ ହେବ ନାହିଁ । ୩୧ ଧାର୍ମିକର ମୁଖ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମାଏ, ମାତ୍ର କୁଟିଳବାଦୀ ଜିହ୍ଵା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୩୨ ଧାର୍ମିକର ଓଷ୍ଠାଧର ତୁଷ୍ଟିକର କଥା ଜାଣେ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ମୁଖ କୁଟିଳ କଥା କହେ ।

୧ ଅଯଥାର୍ଥ ନିକ୍ତି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ଘୃଣା ବିଷୟ । ମାତ୍ର ଯଥାର୍ଥ ବଚନ ଗହାଞ୍ଜକର ତୁଷ୍ଟିକର । ୨ ଅହଞ୍ଜକର ଆସିଲେ ଲଜଜା ଥାଏ; ମାତ୍ର ନମ୍ରଶୀଳ ଲୋକଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ । ୩ ସରଳାଗ୍ରୀମାନଞ୍ଜକ ସରଳତା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ପଥ ଦେଖାଇବ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସଘାତକମାନଞ୍ଜକ କୁଟିଳଚରଣ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ନାଶ କରିବ । ୪ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ କ୍ଷୋଧର ଦିନରେ ଧନ ନିଷଫଳ, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକତା ମୁଦୁୟରୁ ରକ୍ଷା କରେ । ୫ ସାଧୁର ଧାର୍ମିକତା ଗହାର ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟଗରେ ନିପାତିତ ହେବ । ୬ ସରଳ ଲୋକଞ୍ଜକର ଧାର୍ମିକତା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଉଦ୍ଧାର କରେ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସଘାତକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପାଞ୍ଜିତରେ ଧରା ପଡ଼ିବେ । ୭ ଦୁଷ୍ଟ ମଲେ, ଗହାର ଭରସା ନଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଞ୍ଜକର ଆଶା ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ । ୮ ଧାର୍ମିକ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଏ, ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟ ଗହା ବଦଳେ ତହିଁକୁ ଥାଏ । ୯ ଭକ୍ତିହୀନ ଲୋକ ଆପଣା ମୁଖରେ ପୁରତିବାସୀକୁ ନାଶ କରେ, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନରେ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୧୦ ଧାର୍ମିକର ମତ୍ତଗଳ ହେଲେ, ନଗର ଆନନ୍ଦ କରେ; ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟର ବିନାଶ ହେଲେ, ଜୟଧ୍ଵନି ହୁଏ । ୧୧ ସରଳ ଲୋକର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ନଗର ଭଗ୍ନ ହୁଏ,

ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ମୁଖରେ ଗହାର ନିପାତ ହୁଏ । ୧୨ ଯେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ତୁରନ୍ତ କରେ, ସେ ନିବୌଧ; ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିମାନ ତୁନି ହୋଇ ରହେ । ୧୩ ଯେ ଖରୁଆ ହୋଇ ବୁଲେ, ସେ ଗୁପ୍ତ କଥା ପରକାଶ କରେ, ମାତ୍ର ଯାହାର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ସତ ମନ, ସେ କଥା ଗୁପ୍ତରେ ରଖେ । ୧୪ ସୁପରାମର୍ଶ ଅଭାବରେ ଜାତିର ପତନ ହୁଏ, ପୁଣି, ବହୁସଂଖ୍ୟକ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ଜାତିର ନିରାପତ୍ତ* ନିର୍ଭର କରେ । ୧୫ ଅଜଣା ଲୋକ ପାଇଁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନ ହୁଏ, ସେ ଅବଶ୍ୟ କଲେଶ ପାଏ; ମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନ ହେବାକୁ ଯେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ନିରାପଦରେ ଥାଏ । ୧୬ ଅନୁରହଜନିକା ସତରୀ ଗୌରବ ଧରି ରଖେ, ପୁଣି, ଉପଦରବା ଲୋକେ ସମ୍ପଦତି ଧରି ରଖନ୍ତି । ୧୭ ଦୟାଳୁ ଲୋକ ଆପଣା ପରାଶର ହିତ କରେ; ମାତ୍ର ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ସେ ଆପଣା ଦେହକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ । ୧୮ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ମିଥ୍ୟା ଉପାର୍ଜନ କରେ, ମାତ୍ର ଯେ ଧର୍ମବାଜ ବୁଣେ, ଗହାର ନିଶ୍ଚିତ ପୁରସ୍କାର ପାଏ । ୧୯ ଯେଉଁ ଲୋକ ଧାର୍ମିକତାରେ ଅଟଳ ଥାଏ, ସେ ଜୀବନ ପାଇବ; ପୁଣି, କୁକର୍ମର ପଛେ ଯେ ଧାଏଁ, ସେ ଆପଣା ମୁହଁ ଘଟାଏ । ୨୦ କୁଟିଳମନା ଲୋକେ ସଦାପୁରତୁକ୍ତର ଘୃଣାପାତ୍ର, ମାତ୍ର ସରଳାଚାରୀମାନେ ଗହାତୁକ୍ତର ତୁଷ୍ଟିକର । ୨୧ ମନ୍ଦ ଲୋକ ହାତ ଧରାଧରି ହେଲେ† ହେଁ ଅଦୃଷ୍ଟିତ ନେହିବେ, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକର ବଂଶ ରକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୨୨ ଘୁଷୁରିର ଥୋମଣିରେ ଯେପରି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଥା, ସେପରି ସୁବିଚାରତ୍ୟାଗିନୀ ରୂପବତୀ ସତରୀ । ୨୩ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ବାଞ୍ଛାର ଫଳ କେବଳ ମଞ୍ଜୁଳ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଭରସାର ଫଳ କ୍ଷୋଧ । ୨୪ କେହି କେହି ବିଚରଣ କରି ଆହୁରି ବଢ଼ନ୍ତି, ପୁଣି, କେହି କେହି ଉଚିତ୍ ବ୍ୟୟ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କଲେ ହେଁ ତହିଁରୁ କେବଳ ଅଭାବ ଉନ୍ମେ । ୨୫ ଦାନଶୀଳ ପରାଣୀ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବ, ଆହୁରି, ଜଳସେଚନକାରୀ ଆପେ ମଧ୍ୟ ଜଳରେ ସେଚିତ ହେବ । ୨୬ ଶସ୍ୟ ଯେ ଅଟକ କରି ରଖେ, ଗହାକୁ ଲୋକମାନେ ଅଭିଶାପ ଦେବେ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗହା ବିକ୍ରୟ କରେ, ଗହାର ମସ୍ତକରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତେ । ୨୭ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯତନରେ ହିତ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେ ଅନୁରହ ପାଏ, ପୁଣି ଯେ ପରର ମନ୍ଦ କରିବାକୁ ଖୋଜେ, ଗହା ପୁରତି ଗହା ହିଁ ଘଟିବ । ୨୮ ଆପଣା ଧନରେ ଯେ ନିର୍ଭର ରଖେ, ସେ ପତିତ ହେବ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ସତେଜ ପତ୍ର ପରି ପୁରଫୁଲ୍ଲ ହେବ । ୨୯ ଆପଣା ପରିବାରକୁ ଯେ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ସେ ବାୟୁରୂପ ଅଧିକାର ପାଏ; ପୁଣି, ଅଜ୍ଞାନ ବିଞ୍ଜ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାସ ହେବ । ୩୦ ଧାର୍ମିକର ଫଳ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ, ପୁଣି, ଯେ ଜ୍ଞାନବାନ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଆତମା ଲାଭ କରେ । ୩୧ ଦେଶ, ପୃଥିବୀରେ ଧାର୍ମିକଗଣ ହିଁ ପୁରତିଫଳ ପା'ନ୍ତି, ତେବେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ପାପୀଗଣ କ'ଣ ତତୋଧିକ ପାଇବେ ନାହିଁ ?

୧୨

୧ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅନୁଶାସନ ଭଲ ପାଏ, ସେ ଜ୍ଞାନ ଭଲ ପାଏ; ମାତ୍ର ଯେ ଅନୁଯୋଗ ଘୃଣା କରେ, ସେ ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ । ୨ ସତ-ଲୋକ ସଦାପୁରତୁକ୍ତଠାରୁ ଅନୁରହ ପାଇବ, ମାତ୍ର କୁଳକପନାକାରୀକୁ ସେ ଦୋଷୀ କରିବେ । ୩ ଦୁଷ୍ଟଗ ଦୁପ୍ରାଗ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସୁସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକର ମୂଳ କେବେ ଘୁଞ୍ଚି ଯିବ ନାହିଁ । ୪ ଗୁଣବତୀ ସତରୀ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀର ମୁକୁଟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ମାତ୍ର ଲଜ୍ଜାଦାୟିନୀ ସତରୀ ଗହାର ହାତସବୁର କ୍ଷୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୫ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଯଥାର୍ଥ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ପରବଞ୍ଚନାୟୁକ୍ତ । ୬ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ପାଇଁ ଛକି ବସିବାର କଥା କହନ୍ତି, ମାତ୍ର ସରଳ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଖ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରେ । ୭ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଉତ୍ପାଟିତ ହୋଇ ଆଉ ନ ଥାଆନ୍ତି, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ଗୃହ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ । ୮ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ସୁଦୁର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପରଶଂସା ପାଇବ, ମାତ୍ର ଯାହାର କୁଟିଳ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସେ ତୁରନ୍ତାକୃତ ହେବ । ୯ ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁରନ୍ତାକୃତ, ଆଉ ଯାହାର ଦାସ ଅଛି, ସେ ଖାଦ୍ୟହୀନ ଆତ୍ମପରଶଂସାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୧୦ ଧାର୍ମିକ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପଶୁର ପରାଣକୁ ଆଦର କରେ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କରୁଣା ନିଷ୍ଠୁର । ୧୧ ଯେ ଆପଣା ଭୂମି ଗ୍ରସ କରେ, ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆହାର ପାଇବ; ମାତ୍ର ଯେ ଅସାର ବିଷୟରେ ପରବ୍ରତ ହୁଏ, ସେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ । ୧୨ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ଜାଲକୁ ଲୋଭ କରେ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକର ମୂଳ ଫଳଦାୟକ । ୧୩ ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣା ଓଷଠର ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ଫାନ୍ଦରେ ପତିଥାଏ, ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଦୁଃଖରୁ ଉଦଧାର ପାଇବ । ୧୪ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ମୁଖର ଫଳ ଦୁପ୍ରାଗ ମଞ୍ଜୁଳରେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବ, ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମଫଳ ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ । ୧୫ ଅଜ୍ଞାନର ପଥ ଗହାର ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ; ମାତ୍ର ଯେ ଜ୍ଞାନବାନ, ସେ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣେ । ୧୬ ଅଜ୍ଞାନର ବିରକ୍ତି ହୋତ୍ ପରକାଶ ପାଏ; ମାତ୍ର ଚତୁର ଲୋକ ଲଜ୍ଜା ଡାଙ୍ଗେ । ୧୭ ସତ୍ୟସାକ୍ଷୀ ନ୍ୟାୟ ପରକାଶ କରେ; ମାତ୍ର

* ୧୧:୧୪ ନିରାପତ୍ତ ଜୟ † ୧୧:୨୧ ମନ୍ଦ ଲୋକ ହାତ ଧରାଧରି ହେଲେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ

ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ପରବଞ୍ଚନା ପରକାଶ କରେ । ୧୮ କାହାର କାହାର ବାଗ୍‌ଲତ ଖଡ଼ଗାଘାତ ପରି; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନୀର ଜିହ୍ୱା ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ୍ରୀଜନକ । ୧୯ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓଷଠ ନିତ୍ୟସ୍ତ୍ରୀୟା ହେବ; ମାତ୍ର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଜିହ୍ୱା ପଲକ ମାତ୍ର । ୨୦ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତକାରୀର ହୃଦୟରେ ପରବଞ୍ଚନା ଥାଏ; ମାତ୍ର ଶାନ୍ତି-ପରମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ହୁଏ । ୨୧ ଧାର୍ମିକ ପୁରତି କୌଣସି ବିପଦ ଘଟିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଅନିଷ୍ଟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୨୨ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓଷଠ ସଦାପରଭୁତକ ଘୃଣା ବିଷୟ; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକର ଦୁଷ୍ଟକର । ୨୩ ଚତୁର ଲୋକ ଜ୍ଞାନ ଆରକ୍ଷାଦନ କରେ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ମନ ଅଜ୍ଞାନତା ପରକାଶ କରେ । ୨୪ କର୍ମଶୀଳର ହସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ; ମାତ୍ର ଅଳସୁଆ ଲୋକ ବେଠି କରିବ । ୨୫ ମନୁଷ୍ୟର ଚିନ୍ତା ମନକୁ ନତ କରେ; ମାତ୍ର ମତ୍ତଗଳର ବାକ୍ୟ ଗହାର ହରଷ ଜନ୍ମାଏ । ୨୬ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ପଥଦର୍ଶକ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପଥ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ । ୨୭ ଅଳସୁଆ ମୃଗୟାରେ ଧରିଲା ପଶୁକୁ ପାକ କରେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦତ୍ତି ପରିଶ୍ରମୀର ପକ୍ଷରେ । ୨୮ ଧାର୍ମିକଗରୁପ ପଥରେ ଜୀବନ ଥାଏ; ପୁଣି, ତହିଁର ଗମନ-ମାର୍ଗରେ ମୃତ୍ୟୁ ନ ଥାଏ ।

୧୩

ଜ୍ଞାନବାନ
 ୧ ଜ୍ଞାନବାନ ପୁତ୍ର ଆପଣା ପିତର ଉପଦେଶ ଶୁଣେ; ମାତ୍ର ନିନ୍ଦକ ଅନୁଯୋଗ ଶୁଣେ ନାହିଁ ।
 ୨ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ମୁଖର ଫଳ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ମତ୍ତଗଳ ଭୋଗ କରେ; ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସଘାତକର ପରାଣ ଦୌରାତମୟ ଭୋଗ କରେ । ୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ମୁଖରେ ପରହରୀ ରଖେ, ସେ ଆପଣା ପରାଣ ରକ୍ଷା କରେ; ମାତ୍ର ଯେକେହି ଚିନ୍ତା ନ କରି କଥା କହେ, ଗହାର ବିନାଶ ହେବ । ୪ ଅଳସୁଆ ମନରେ ବାଞ୍ଛା କଲେ ହେଁ କିଛି ପାଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର କର୍ମଶୀଳ ପରାଣ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହେବ । ୫ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ମିଥ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରରୂପ, ଆଉ ସେ ଲଜ୍ଜା ଭୋଗ କରେ । ୬ ଧାର୍ମିକତା ସରଳ-ପଥଗାମୀକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟତା ପାପୀକୁ ଓଲଟାଇ ପକାଏ । ୭ କେହି ଆପଣାକୁ ଧନୀ ଦେଖାଏ, କିନ୍ତୁ ଗହାର କିଛି ହିଁ ନାହିଁ; କେହି ବା ଆପଣାକୁ ଦରିଦ୍ର ଦେଖାଏ, କିନ୍ତୁ ଗହାର ମହାଧନ ଅଛି । ୮ ମନୁଷ୍ୟର ଧନ ଗହାର ପରାଣର ପରାଣଶତ୍ତିତ ସମ୍ପ୍ରରୂପ; ମାତ୍ର ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଧନ ଶୁଣେ ନାହିଁ । ୯ ଧାର୍ମିକର ଦୀପ୍ତି ଆନନ୍ଦ କରେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପରଦାପ ନିଭାୟିବ । ୧୦ ଅହତ୍ତକାରରୁ କେବଳ କଳି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ; ମାତ୍ର ସୁପରାମର୍ଶ-ଗ୍ରହଣକାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ୧୧ ମିଥ୍ୟାରେ ପରାପତ ଧନ କ୍ଷୟ ପାଇବ, ମାତ୍ର ହସ୍ତରେ ଅର୍ଜିତ ଧନ ବଢ଼ିଯିବ । ୧୨ ଆଶାସିଦ୍ଧର ବିଳମ୍ବ ମନର ପାତାଜନକ; ମାତ୍ର ବାଞ୍ଛାର ସିଦ୍ଧି ଜୀବନ-ବୃକ୍ଷ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୧୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଉପଦେଶ ତୁଚ୍ଛ କରେ, ସେ ଆପଣା ଉପରକୁ ବିନାଶ ଆଣେ; ମାତ୍ର ଯେ ଆଜ୍ଞାକୁ ଭୟ କରେ, ସେ ପୁରସ୍କାର ପରାପତ ହେବ । ୧୪ ମୃତ୍ୟୁର ଫାନ୍ଦରୁ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନବାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜୀବନ-ଝର ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଅଟେ । ୧୫ ସୁବୁଦ୍ଧର ଫଳ ଅନୁଗ୍ରହ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସଘାତକର ପଥ କଠିନ ଅଟେ । ୧୬ ପୁରତେୟକ ଚତୁର ଲୋକ ବୁଦ୍ଧ୍ୟରେ କର୍ମ କରେ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ଅଜ୍ଞାନତା ବିସ୍ତର କରେ । ୧୭ ଦୁଷ୍ଟ ବାତ୍‌ଗବାହକ ଆପଦରେ ପଡ଼େ; ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରତ ଦୂତ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ୍ରୀଜନକ । ୧୮ ଯେଉଁ ଜନ ଶାସନ ଅଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଦରିଦ୍ରତା ଓ ଲଜ୍ଜା ପାଏ; ମାତ୍ର ଯେ ଅନୁଯୋଗ ଘେନେ, ସେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବ । ୧୯ ବାଞ୍ଛାସିଦ୍ଧ ପରାଣକୁ ମିଷ୍ଟ ଲାଗେ; ପୁଣି, ମନ୍ଦ ତୟାଗ କରିବାର ମୂର୍ଖ ଲୋକର ଘୃଣା ବିଷୟ । ୨୦ ଜ୍ଞାନୀ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଗମନାଗମନ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ହେବ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱା କ୍ଲେଶ ପାଇବ । ୨୧ ପାପୀମାନଙ୍କ ପଛେ ମନ୍ଦ ଗୋଡ଼ାଏ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତଗଳରୁ ପୁରସ୍କାର ଦତ୍ତ ହେବ । ୨୨ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଆପଣା ପୌତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକାର ଛାଡ଼ିଯାଏ; ମାତ୍ର ପାପୀର ଧନ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଞ୍ଚିତ ହୁଏ । ୨୩ ଦରିଦ୍ରର ଗୁଣ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ଖାଦ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟ ହୁଏ; ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ ସକାଶୁ କାହାର କାହାର ବିନାଶ ହୁଏ । ୨୪ ଯେ ବାଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚରୁଟି କରେ, ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଘୃଣା କରେ; ପୁଣି ଯେ ଗହାକୁ ପରେମ କରେ, ସେ ଯଥାକାଳରେ ଶାସ୍ତି ଦିଏ । ୨୫ ଧାର୍ମିକ ଆପଣା ପରାଣର ତୃପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଏ, ମାତ୍ର ପାପୀର ଉଦର ଅତୃପ୍ତ ଥାଏ ।

୧୪

୧ ଜ୍ଞାନବତୀ ସତ୍ତ୍ୱା ଆପଣା ଗୃହ ଗୁନ୍ଧେ; ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ସମ୍ପ୍ରହସ୍ତରେ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଏ ।
 ୨ ଯେ ଆପଣା ସରଳତାରେ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ସଦାପରଭୁତକୁ ଭୟ କରେ; ମାତ୍ର ବିପଥଗାମୀ

ଗହାଞ୍ଜକୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ । ୩ ଅଜ୍ଞାନର ମୁଖରେ ଅହଞ୍ଜକାରର ଠେଙ୍ଗା ଥାଏ; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକଞ୍ଜ ଓଷ୍ଠାଧର ସେମାନଞ୍ଜକୁ ରକ୍ଷା କରେ । ୪ ଗୋରୁ ନ ଥିଲେ, କୁଣ୍ଡଳ ନିର୍ମଳ ଥାଏ; ପୁଣି, ଗୋରୁର ବଳରେ ବହୁ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ୫ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ମିଥ୍ୟା କହେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ମିଥ୍ୟା ଉଚ୍ଚରଣ କରେ । ୬ ନିନ୍ଦକ ଜ୍ଞାନ ଖୋଜିଲେ ପାଏ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିମାନ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟା ସହଜ । ୭ ମୂର୍ଖ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ଓଷ୍ଠାଧର ଦେଖିବ ନାହିଁ । ୮ ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କରିବା ଚତୁର ଲୋକର ଜ୍ଞାନ; ମାତ୍ର ପରବଞ୍ଚନା ମୂର୍ଖମାନଞ୍ଜର ଅଜ୍ଞାନତା ମାତ୍ର । ୯ ଅଜ୍ଞାନମାନେ ଦୋଷକୁ କୈତୁକ ମଣନ୍ତି; ମାତ୍ର ସରଳ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଥାଏ । ୧୦ ଅନ୍ତଃକରଣ ଆପଣାର ତିକ୍ତତା ଜାଣେ; ପୁଣି, ଅପରିଚିତ ଲୋକ ଗହାର ଆନନ୍ଦରେ ଭାଗୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ୧୧ ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜକ ଗୃହ ନିପାତ ହେବ; ମାତ୍ର ସରଳ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ତମ୍ଭୁ ଉନ୍ନତ ହେବ । ୧୨ ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି କୌଣସି ପଥ ସରଳ ଦେଖାଯାଏ; ମାତ୍ର ଗହାର ଶେଷରେ ମୁଦୁର ପଥ ଥାଏ । ୧୩ ହାସ୍ୟକାଳରେ ମଧ୍ୟ ମନୋଦୁଃଖ ହୁଏ; ପୁଣି, ଆନନ୍ଦର ଶେଷ ଶୋକ । ୧୪ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବିପଥଗାମୀ ଆପଣା ଆଚରଣର ଫଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ପୁଣି, ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଆପଣାରୁ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବ । ୧୫ ନିର୍ବୋଧ ଲୋକ ସବୁ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ମାତ୍ର ଚତୁର ଲୋକ ଆପଣାର ସବୁ ଗତି ଭଲ କରି ବୁଝେ । ୧୬ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ସତର୍କ ଥାଏ* ଓ ମନ୍ଦକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଏ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ଲୋକ ଦାମ୍ଭିକଭାବ ବହି ଦୁଃସାହସୀ ହୁଏ । ୧୭ ଯେ ହଠାତ୍ କ୍ରୋଧୀ, ସେ ଅଜ୍ଞାନର କର୍ମ କରେ; ପୁଣି, କୁଳକପନାକାରୀ ନିର୍ବୋଧ ମନୁଷ୍ୟ ଘୃଣାର ପାତ୍ର । ୧୮ ଅସତର୍କ ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନଗରୁପ ଅଧିକାର ପାନ୍ତି; ମାତ୍ର ଚତୁର ଲୋକେ ଜ୍ଞାନରୁପ ମୁକୁଟରେ ବିଭୂଷିତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୯ ମନ୍ଦ ଲୋକେ ଉତ୍ତମ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଧାର୍ମିକଗଣର ଦମ୍ଭାରରେ ଦଣ୍ଡବତ କରନ୍ତି । ୨୦ ଦରିଦ୍ର ଆପଣା ପୁରତିବାସାର ହିଁ ଘୃଣିତ ହୁଏ; ମାତ୍ର ଧନବାନର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଥାନ୍ତି । ୨୧ ଯେଉଁ ଲୋକ ପୁରତିବାସୀକୁ ତୁଚ୍ଛ ବୋଧ କରେ, ସେ ପାପ କରେ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଜନ ଦରିଦ୍ରକୁ ଦୟା କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୨୨ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତକାରୀଗଣ କ'ଣ ଭରଣ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ? ମାତ୍ର ମଞ୍ଜୁଳ ଚିନ୍ତକାରୀଗଣ ପୁରତି ଦୟା ଓ ସତ୍ୟତା ବର୍ତ୍ତେ । ୨୩ ସବୁ ପୁରକାର ପରିଶ୍ରମରେ ଫଳ ଅଛି; ପୁଣି, ଓଷ୍ଠାଧର କଥାମାତ୍ର କେବଳ ଦରିଦ୍ରଗରେ ପରବର୍ତ୍ତଣ । ୨୪ ଜ୍ଞାନୀମାନଞ୍ଜକ ମୁକୁଟ ସେମାନଞ୍ଜକର ଧନ; ପୁଣି, ମୂର୍ଖମାନଞ୍ଜକର ଅଜ୍ଞାନତା କେବଳ ଅଜ୍ଞାନତା । ୨୫ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଅନ୍ୟର ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ମାତ୍ର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପରବଞ୍ଚନାଜନକ । ୨୬ ସଦାପୁରତୁ ବିଷୟକ ଭୟ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସଭୂମି; ଆଉ, ଗହାଞ୍ଜକ ସନ୍ତାନମାନେ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ । ୨୭ ମୁଦୁର ଫାନ୍ଦରୁ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁ ବିଷୟକ ଭୟ ଜୀବନର ଝର ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୨୮ ପୁରଜା ବାହୁଲ୍ୟରେ ରାଜାର ସମ୍ଭରମ; ପୁଣି, ପୁରଜା ଅଭାବରେ ଭୂପତିର ବିନାଶ । ୨୯ ଯେ କ୍ରୋଧ କରିବାରେ ଧାର, ସେ ବଡ଼ ବୁଦ୍ଧିମାନ; ପୁଣି, ହଠାତ୍ କ୍ରୋଧୀ ଅଜ୍ଞାନଗରୁପ ଧମ୍ଭଜା ଟେକେ । ୩୦ ଶାନ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦେହର ଜୀବନ ସମ୍ପ୍ରରୂପ; ପୁଣି, ଈର୍ଷା ହାତର କ୍ଷୟ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୩୧ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୀନସ୍ଥାନ ପୁରତି ଉପଦେଶ କରେ, ସେ ଗହାର ସୁଖଚିକିତ୍ସାକୁ ନିନ୍ଦା କରେ; ପୁଣି, ଯେ ଦରିଦ୍ରକୁ ଦୟା କରେ, ସେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଆଦର କରେ । ୩୨ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ମନ୍ଦକର୍ମରେ ବିନାଶ ହୁଏ, ମାତ୍ର ମରଣକାଳରେ ଧାର୍ମିକର ଆଶ୍ରୟ ଥାଏ । ୩୩ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିମାନର ହୃଦୟରେ ଥାଏ; ପୁଣି, ମୂର୍ଖର ଆନ୍ତରିକ ଭାବ ଜଣାଯିବ । ୩୪ ଧାର୍ମିକତା ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ଜନମାଏ; ମାତ୍ର ପାପ ନରଗଣର ଅପମାନ । ୩୫ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦାସ ରାଜାଞ୍ଜକ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର; ପୁଣି, ଯେ ଲଜ୍ଜା ଜନମାଏ, ଗହା ପୁରତି ସେ କ୍ରୋଧ କରନ୍ତି ।

୧୫

୧ କୋମଳ ଉତ୍ତର କ୍ରୋଧକୁ ଦମନ କରେ; ମାତ୍ର କଟୁ ବାକ୍ୟ କୋପ ଜନମାଏ । ୨ ଜ୍ଞାନୀମାନଞ୍ଜକ ଜିହ୍ୱା ପୁରକୃତ ରୂପେ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନଞ୍ଜକର ମୁଖ ଅଜ୍ଞାନତା ଉଦ୍‌ଗାର କରେ । ୩ ସଦାପୁରତୁକ ଚକ୍ଷୁ ସବୁଠାରେ ଥାଇ ଅଧମ ଓ ଉତ୍ତମ ଲୋକଞ୍ଜକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ । ୪ ଶାନ୍ତ ଜିହ୍ୱା ଜୀବନ-ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ପ୍ରରୂପ; ପୁଣି, କୁଟିଳ ଜିହ୍ୱା ଆତମା ଭଞ୍ଜ କରେ । ୫ ଅଜ୍ଞାନ ଆପଣା ପିତର ଶାସନ ହେଲା କରେ; ପୁଣି, ଅନୁଯୋଗ ଯେ ଘେନେ, ସେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୬ ଧାର୍ମିକର ଗୃହରେ ବହୁ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଥାଏ; ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟର ଆୟରେ କଲେଶ ଥାଏ । ୭ ଜ୍ଞାନବାନର ଓଷ୍ଠାଧର ବିଦ୍ୟା ବିଚରଣ କରେ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖର ମନ ସେପରି କରେ ନାହିଁ । ୮ ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜକ

* ୧୪:୧୭ ସତର୍କ ଥାଏ ସଦାପୁରତୁକୁ ଭୟ କରେ

ବଳିଦାନ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକଠାରେ ଘୃଣାର ବିଷୟ ଅଟେ; ମାତ୍ର ସରଳ ଲୋକତ୍ତର ପୁରାଣ ଗହାତ୍ତକର ତୁଷ୍ଟିକର । ୯ ଦୁଷ୍ଟର ଗତି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଘୃଣାର ବିଷୟ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକଗର ଅନୁଗାମୀକୁ ସେ ପରେମ କରନ୍ତି । ୧୦ ବିପଥଗାମୀ ପୁରତି ଦୁଃଖଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଘଟେ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକ ଅନୁଯୋଗ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମରିବ । ୧୧ ପାଗଳ ଓ ବିନାଶ ସଥାନ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଥାଏ; ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅନ୍ତକରଣ କି ତତେପ୍ରକ ନୁହେଁ ? ୧୨ ନିନ୍ଦକ ଅନୁଯୋଗ ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ ନାହିଁ, ସେ ଜ୍ଞାନୀର ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ୧୩ ଆନନ୍ଦିତ ମନ ମୁଖକୁ ପରଫୁଲ୍ଲ କରେ; ପୁଣି, ମନର ଶୋକରେ ଆତ୍ମା ଭଗ୍ନ ହୁଏ । ୧୪ ବୁଦ୍ଧମାନର ମନ ଜ୍ଞାନ ଖୋଜେ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନତ୍ତକ ମୁଖ ଅଜ୍ଞାନତା ଆହାର କରେ । ୧୫ ଦୁଃଖୀ ଲୋକର ସବୁ ଦିନ ଅମଙ୍ଗଳ; ମାତ୍ର ଯେ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ, ଗହାର ନିତ୍ୟ ଭୋଜ । ୧୬ ଅଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ବହୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ଭୟଯୁକ୍ତ ଅଲପତ ଭଲ । ୧୭ ହିଂସା ସହିତ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଗୋମାଂସ ଭୋଜ ଅପେକ୍ଷା ପରେମ ଥିବା ସଥାନରେ ଶାକାନ୍ନ ଭଲ । ୧୮ କ୍ରୋଧୀ ଲୋକ କଳି ଜନ୍ମାଏ; ପୁଣି, କୋପ କରିବାକୁ ଧାର ଲୋକ ବିବାଦ କ୍ଷାନ୍ତ କରେ । ୧୯ ଅଳସର ବାଟ କର୍ତ୍ତାବାଡ଼ ପରି, ମାତ୍ର ସରଳଗୁଣର ପଥ ରାଜଦାଣ୍ଡ ତୁଲ୍ୟ କରାଯାଏ । ୨୦ ଜ୍ଞାନୀ ପୁତ୍ର ପିତର ଆହ୍ଲାଦ ଜନ୍ମାଏ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ପୁତ୍ର ଆପଣା ମାତକୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ । ୨୧ ନିର୍ବୋଧ ପୁତ୍ର ଅଜ୍ଞାନତା ଆନନ୍ଦଜନକ; ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକ ଆପଣା ଗତି ସରଳ କରେ । ୨୨ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଭାବରେ ସଂକଳ୍ପ ବିଫଳ ହୁଏ; ମାତ୍ର ବହୁତ ମନ୍ତ୍ରଣା ଉପ୍ରାସ ଗହା ସୁଧାକୃତ ହୁଏ । ୨୩ ଆପଣା ମୁଖର ଉତ୍ତରରେ ମନୁଷ୍ୟର ଆନନ୍ଦ ହୁଏ, ପୁଣି ଯଥାକାଳର କଥା କିପରି ଉତ୍ତମ ! ୨୪ ନୀଚସୂତ ପାଗଳକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନର ପଥ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରାଣୀ । ୨୫ ଗର୍ବୀ ଲୋକର ଗୃହ ସଦାପୁରତୁ ଓପାଡ଼ି ପକାଇବେ; ମାତ୍ର ବିଧବାର ସୀମା ସେ ସୁଧର କରିବେ; ୨୬ କୁସଂକଳ୍ପ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଘୃଣାର ବିଷୟ; ମାତ୍ର ମନୋହର କଥା ଶୁଣି । ୨୭ ଲୋଭୀ ଆପଣା ପରିଜନକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଲାଞ୍ଜ ଘୃଣା କରେ, ସେ ବଞ୍ଚିବ । ୨୮ ଧାର୍ମିକର ମନ ବିବେଚନା କରି ଉତ୍ତର ଦିଏ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନତ୍ତକ ମୁଖ ମନ୍ଦ କଥା ଢାଳି ପକାଏ । ୨୯ ସଦାପୁରତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନତ୍ତକଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଆନ୍ତି; ପୁଣି, ଧାର୍ମିକମାନତ୍ତକର ପୁରାଣ ସେ ଶୁଣନ୍ତି । ୩୦ ଚକ୍ଷୁର ଦାପ୍ତି ମନକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରେ; ପୁଣି, ଉତ୍ତମ ସମାଗର ହାତର* ପୁଷ୍ଟି କରେ । ୩୧ ଯେଉଁ କର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀରାଜଦାୟକ ଅନୁଯୋଗ ଶୁଣେ, ଗହା ଜ୍ଞାନୀମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରେ । ୩୨ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶାସନ ଅଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ; ମାତ୍ର ଅନୁଯୋଗ ଯେ ଶୁଣେ, ସେ ବୁଦ୍ଧ ପାଏ । ୩୩ ସଦାପୁରତୁ ବିଷୟକ ଭୟ ଜ୍ଞାନଜନକ ଉପଦେଶ; ପୁଣି, ନିମ୍ନଗ ସମ୍ଭରମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥାଏ ।

୧୬

୧ ଅନ୍ତକରଣର କଳ୍ପନା ମନୁଷ୍ୟର ଅଟେ; ମାତ୍ର ଜିହ୍ୱାର ଉତ୍ତର ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକଠାରୁ ହୁଏ । ୨ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଗତି ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ମଳ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ଆତ୍ମାମାନତ୍ତକୁ ତୈଲନ୍ତି । ୩ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକୁ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ସମର୍ପଣ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପ ସୁଧାକୃତ ହେବ । ୪ ସଦାପୁରତୁ ପୁରତେୟକ ବିଷୟକୁ ତହିଁର ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ କରିଅଛନ୍ତି; ଦୁଷ୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ନିମନ୍ତେ । ୫ ମନରେ ଗର୍ବୀ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକଠାରେ ଘୃଣିତ, ହାତ ଧରାଧର ହେଲେ ହେଁ ସେ ଅଦଶ୍ୱିତ ନୋହିବ । ୬ ଦୟା ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପାପର ପୁରାଣଶୁଦ୍ଧିତ ହୁଏ, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ବିଷୟକ ଭୟ ଉପ୍ରାସ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କୁକ୍ରିୟା ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ୭ ମନୁଷ୍ୟର ଗତି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ତୁଷ୍ଟିକର ହେଲେ, ସେ ଗହାର ଶତ୍ରୁମାନତ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ଗହା ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରନ୍ତି । ୮ ଅନ୍ୟାୟ ସହିତ ପୁରତୁ ଆୟରୁ ଧାର୍ମିକତା ସହିତ ଅଲ୍ପ ଭଲ । ୯ ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଆପଣା ପଥ ବିଷୟ କଳ୍ପନା କରେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ଗହାର ଗତି ନିରୂପଣ କରନ୍ତି । ୧୦ ରାଜାର ଓଷ୍ଠରେ ଦିବ୍ୟ-ବାକ୍ୟ ଥାଏ, ଗହାର ମୁଖ ବିଗ୍ରହରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୧୧ ଯଥାର୍ଥ ବିଶା ଓ ଦଶ୍ୱି ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଓ ଅଳୀରେ ଥିବା ବଂଶରାସକୁ ଗହାତ୍ତକର କର୍ମ । ୧୨ କୁକର୍ମ କରିବାର ରାଜାମାନତ୍ତକର ଘୃଣା ବିଷୟ; ଯେହେତୁ ଧାର୍ମିକଗରେ ସିଂହାସନ ସୁଧାକୃତ ହୁଏ । ୧୩ ଧର୍ମଯୁକ୍ତ ଓଷ୍ଠ ରାଜାମାନତ୍ତକର ତୁଷ୍ଟିକର, ପୁଣି, ଯଥାର୍ଥବାଦକୁ ସେମାନେ ପରେମ କରନ୍ତି । ୧୪ ରାଜାର କ୍ରୋଧ ମୁଦୁର ଦୂତ ପରି; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଗହା ଶାନ୍ତ କରେ । ୧୫ ରାଜାର ପୁରସନ ବଦନରେ ଜୀବନ ଥାଏ, ପୁଣି ଗହାର ଅନୁଗ୍ରହ ଶେଷ ବର୍ଷାର ମେଘ ସୁପ୍ରରୂପ ୧୬ ସୁନା ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବା, ପୁଣି, ରୂପା ଅପେକ୍ଷା

* ୧୫:୩୦ ହାତର ଶରୀରକୁ

ବରଞ୍ଚିତ ସୁବିବେଚନା ଲାଭ ମନୋନୀତ କରିବାର କିପରି ଉଚ୍ଚତମ ! ୧୭ ମନ୍ଦଦତ ଚନ୍ଦ୍ରାଗ କରିବାର ସରଳ ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଜଦାଣ୍ଡ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ପଥ ଜରି ଗଲେ, ସେ ଆପଣା ପରାଣ ରକ୍ଷା କରେ । ୧୮ ଅହତ୍‌କାର ସର୍ବନାଶର ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ, ପୁଣି, ଦାମ୍ଭିକ ମନ ପତନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ । ୧୯ ଅହତ୍‌କାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କୁଟିତ ଦରବନ୍ଦ ଭାଗ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଦାନାତ୍‌ମା ସହିତ ନମ୍ବର ହେବାର ଭଲ । ୨୦ ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରେ, ସେ ମତ୍‌ଗଳ ପାଏ, ପୁଣି ସଦାପରଭୁତ୍‌କଠାରେ ଯେ ନିର୍ଭର କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୨୧ ମନରେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବିଖ୍ୟାତ ହୁଏ, ପୁଣି, ଓଷଠାଧରର ମିଷ୍ଟାଦ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବଢ଼ାଏ । ୨୨ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ, ଗହା ପାଇଥାଏ ଲୋକ ପୁରତି ଜୀବନର ଝର ସମ୍ପ୍ରୟ ଅଟେ; ମାତର ଅଜ୍ଞାନତ ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି । ୨୩ ଜ୍ଞାନବାନର ହୃଦୟ ଆପଣା ମୁଖକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ପୁଣି, ଗହାର ବାକ୍ୟ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବଢ଼ାଏ । ୨୪ ମନୋହର ଭାଷା ମଧୁରକ ସଦୃଶ, ଗହା ମନକୁ ସୁମିଷ୍ଟ, ଅସ୍ତ୍ରକୁ ସମ୍ରାସ୍ତ୍ର । ୨୫ ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି କୌଣସି ପଥ ସରଳ ଦିଶେ, ମାତର ତହିଁର ଶେଷରେ ମୁଦୁର ପଥ ଥାଏ । ୨୬ ପରିଶ୍ରମକାରୀର କ୍ଷୁଧା ଗହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ଯେହେତୁ ଗହାର ମୁଖ ତହିଁ ପାଇଁ ଗହାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ୨୭ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଅନିଷ୍ଟ କଲ୍‌ପନ କରେ, ପୁଣି, ଗହାର ଓଷଠରେ ଜୁଳିଲ୍‌ତ ଅଗ୍ନି ପରି ଥାଏ । ୨୮ କୁଟିଳ ମନୁଷ୍ୟ କଳି ବୁଣେ, ପୁଣି କର୍ଣ୍ଣେଜପ ବିଶେଷ ମିତ୍‌ରଗଣକୁ ବିଭିନ୍ନ କରେ । ୨୯ ଅତ୍ୟାଗ୍ରୀ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଭୁଲିଏ, ପୁଣି, ଗହାକୁ କୁପଥରେ କଢ଼ାଇ ନିଏ । ୩୦ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ମୁଦେ, ସେ କୁଟିଳ ବିଷୟ କଲ୍‌ପନା କରିବାକୁ ଗହା କରେ; ଯେ ଆପଣା ଓଷଠାଧରକୁ ଚିପେ, ସେ ମନ୍ଦକର୍ମ ସିଦ୍ଧ କରେ । ୩୧ ପକ୍ଷ୍ପ କେଶ ଶୋଭାଜନକ ମୁକୁଟ, ଗହା ଧର୍ମ ପଥରେ ପରାପ୍ତ ହୁଏ । ୩୨ ଯେ କ୍ଷୋଧରେ ଧାର, ସେ ବୀର ଅପେକ୍ଷା ଶରେଷ୍ଠ; ପୁଣି, ଯେ ନିଜ ଆତ୍‌ମା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରେ, ସେ ନଗର ଜୟକାରୀ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ । ୩୩ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କୋଳରେ ପକାଯାଏ, ମାତର ତହିଁର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଦାପରଭୁତ୍‌କଠାରୁ ହୁଏ ।

୧୭

୧ ବିବାଦଯୁକ୍ତ ଭୋଜରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୃହ ଅପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତି ସହିତ ଶୁଖିଲା ରୁଟି ଖାଣ୍ଡେ ଭଲ । ୨ ଯେଉଁ ଦାସ ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ବକ ଚଳେ, ସେ ଲଜଜାଦାୟୀ ପୁତ୍ର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରେ, ପୁଣି, ଭାଇମାନଙ୍କ ସତ୍‌ଗରେ ଅଧିକାରର ବାଣ୍ଟ ପାଏ । ୩ କୋନ୍ଧିରେ ରୂପାର ଓ ଉତ୍‌ମାଲରେ ସୁନାର ପରୀକ୍ଷା ହୁଏ; ମାତର ସଦାପରଭୁ ଅନ୍ତଃକରଣର ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି । ୪ କୁକ୍ରିୟାକାରୀ ଲୋକ ଦୁଷ୍ଟ ଓଷଠାଧରର କଥା ଶୁଣେ, ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହିଂସର ଜିହ୍ଵାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରେ । ୫ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦରିଦ୍ରକୁ ପରିହାସ କରେ, ସେ ଗହାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରେ; ପୁଣି, ବିପଦରେ ଯେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ସେ ଅଦଶ୍ଵିତ ରହିବ ନାହିଁ । ୬ ସନ୍ତାନଗଣର ସନ୍ତାନମାନେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁକୁଟ; ପୁଣି, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଗୌରବ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ । ୭ ବାକ୍‌ପତ୍ଵ ଓଷଠ ମୃତର ଅନୁପଯୁକ୍ତ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓଷଠାଧର କୁଳାନର ଅଧିକ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ୮ ଗ୍ରାହକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦାନ ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣି ତୁଲ୍ୟ, ଗହା ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଫେରେ, ସେହି ଦିଗରେ ସଫଳ ହୁଏ । ୯ ଯେ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରେ, ସେ ପୁରେମ ଖୋଜେ; ମାତର ଯେ ପୁନଃ ପୁନଃ ଗୋଟିଏ କଥା ଉତଥାପନ କରେ, ସେ ବିଶେଷ ମିତ୍‌ରଗଣକୁ ଅଲଗା କରେ । ୧୦ ମୂର୍ଖକୁ ଶହେ ମାତ୍ ଅପେକ୍ଷା ବୁଦ୍ଧିମାନକୁ ପଦେ ଅନୁଯୋଗ ଅଧିକ କାଟେ । ୧୧ ଦୁର୍ଜନ କେବଳ ବିଦ୍‌ରୋହ ଖୋଜେ, ଏଣୁ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ଠୁର ଦୃତ ପଠାଯିବ । ୧୨ ଛୁଆହର ଭଲ୍‌ଲୁକୀ ପଛେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭେଟୁ, ନିଜ ଅଜ୍ଞାନତରେ ମଗ୍ନ ମୂର୍ଖ ନ ଭେଟୁ । ୧୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଭଲ ବଦଳେ ମନ୍ଦ କରେ, ଗହାର ଗୃହକୁ ମନ୍ଦ କେବେ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । ୧୪ କଲିର ଆରମ୍ଭ କେହି ବନ୍ଧ୍ୟ କାଟି ଜଳ ଛାଡ଼ି ଦେବା ପରି; ଏଣୁ କନ୍ଦଳ ହେବା ପୂର୍ବେ ବିବାଦ ଛାଡ଼ । ୧୫ ଯେ ଦୁଷ୍ଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରେ ଓ ଯେ ଧର୍ମକୁ ଦୋଷା କରେ, ସେ ଦୁହେଁ ସଦାପରଭୁତ୍‌କଠାରେ ସମାନ ରୂପେ ପୁଣିତ । ୧୬ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୂର୍ଖ ହାତରେ କାହିଁକି ଧନ ଥାଏ ? ଗହାର ତ ବୁଦ୍ଧ ନାହିଁ । ୧୭ ବନ୍ଧୁ ସବୁବେଳେ ପୁରେମ କରେ, ପୁଣି ଭାଇ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା କାଳ ନିମନ୍ତେ ଜାତ ଅଟେ ୧୮ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକ ହାତ ଦେଇ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ସାକ୍ଷାତରେ ଲଗା ହୁଏ । ୧୯ ଯେ କଳି ଭଲ ପାଏ, ସେ ଅପରାଧ ହିଁ ଭଲ ପାଏ; ପୁଣି, ଯେକେହି ଆପଣା ଦମ୍ପ୍ରାର ଉଚ୍ଚ କରେ, ସେ ବିନାଶ ଖୋଜେ । ୨୦ ଯାହାର କୁଟିଳ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସେ ମତ୍‌ଗଳ ପାଏ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଯାହାର ବକ୍‌ରବାଦୀ ଜିହ୍ଵା, ସେ ଆପଦରେ ପଡ଼େ । ୨୧ ମୂର୍ଖର ଜନ୍ମଦାତ ଆପଣାର ଶୋକ ସଞ୍ଚୟ କରେ; ପୁଣି, ମୂତ୍ରର ପିତା ଆନନ୍ଦ ପାଏ ନାହିଁ । ୨୨ ଆନନ୍ଦିତ ହୃଦୟ ଉଚ୍ଚତମ ଔଷଧ; ମାତର ଭଗ୍ନ ଆତ୍‌ମା ଅସ୍ତ୍ରସବୁକୁ ଶୁଷ୍କ

କରେ । ୨୩ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ବିଗ୍ରହର ମାର୍ଗ ବଞ୍ଚାଇ କରିବାକୁ ଅଶ୍ରୁରୁ ଲାଞ୍ଜିତ ନିଏ । ୨୪ ବୁଦ୍ଧିମାନର ସମ୍ମୁଖରେ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ମୂର୍ଖର ଦୃଷ୍ଟି ପୃଥ୍ବୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଥାଏ । ୨୫ ମୂର୍ଖ ପୁତ୍ର ଆପଣା ପିତର ଶୋକ ଓ ଆପଣା ଜନନୀର ଦୁଃଖର କାରଣ ହୁଏ । ୨୬ ଧାର୍ମିକକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାର ଅବା କୁଳାନ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସରଳତା ସକାଶୁ ପୁରସ୍କାର କରିବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୨୭ ଯେ ଅଲମ୍ପ ବାକ୍ସ ବ୍ୟୟ କରେ, ଗହୀର ଜ୍ଞାନ ଥାଏ; ପୁଣି, ଯାହାର ଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା, ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ୨୮ ଅଜ୍ଞାନ ହିଁ ତୁନି ହେଲେ, ଜ୍ଞାନବାନ ଗଣିତ ହୁଏ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠ ବନ୍ଦ କଲେ, ବୁଦ୍ଧିମାନ ଗଣିତ ହୁଏ ।

୧୮

୧ ଯେ ଆପଣାକୁ ଅଲମ୍ପଠାରୁ ପୃଥକ କରେ, ସେ ଆପଣା ଇଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଓ ସର୍ବପରକାର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କନ୍ଦଳ କରେ । ୨ ମୂର୍ଖ ଲୋକ ବୁଦ୍ଧିରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଏ ନାହିଁ, କେବଳ ଆପଣା ମନର କଥା ପରକାଶ କରିବାରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଏ । ୩ ଦୁଷ୍ଟ ଆସିଲେ ଅବଜ୍ଞା ଆସେ, ପୁଣି, ଅପମାନ ସଙ୍ଗେ ଦୁର୍ନାମ ଆସେ । ୪ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖର ବାକ୍ସ ଗଭୀର ଜଳ ତୁଲ୍ୟ, ପୁଣି, ଜ୍ଞାନର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥାନ ଜଳସ୍ରୋତ ସଦୃଶ । ୫ ଦୁଷ୍ଟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବାର ଅବା ବିଗ୍ରହରେ ଧାର୍ମିକ ପୁରତି ଅଲମ୍ପାୟ କରିବାର ଭଲ ନୁହେଁ । ୬ ମୂର୍ଖର ଓଷ୍ଠ ବିବାଦରେ ପରବର୍ତ୍ତେ, ପୁଣି, ଗହୀର ମୁଖ ମାତ୍ର ଖାଇବାକୁ ଡାକେ । ୭ ମୂର୍ଖର ମୁଖ ଗହୀର ବିନାଶର କାରଣ, ପୁଣି, ଗହୀର ଓଷ୍ଠ ଆପଣା ପରାଶର ଫାନ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୮ କାନେ କାନେ କହିବା ଲୋକର ବାକ୍ସ ଅମୃତ ତୁଲ୍ୟ, ଗହୀ ଉଦରର ଅନ୍ତରାଳକୁ ଚାଲିଯାଏ । ୯ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ଅଲମ୍ପ, ସେ ବିନାଶକର ଭାଇ । ୧୦ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନାମ ଦୃଢ଼ ଗତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ତହିଁକୁ ପଲାଇ ରକ୍ଷା ପାଏ । ୧୧ ଧନବାନର ଧନ ଗହୀର ଦୃଢ଼ ନଗର, ପୁଣି, ଗହୀର ବୋଧରେ ଉଚିତ ପରାଶର ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୧୨ ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଗର୍ବିତ ହୁଏ, ପୁଣି, ନମ୍ରଗ ସମ୍ଭରମର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ । ୧୩ ଯେ ଶୁଣିବା ପୂର୍ବେ ଉଚିତ କରେ, ଗହୀ ଗହୀର ପୁରତି ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ଲଜ୍ଜା । ୧୪ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ଗହୀର ବ୍ୟଥା ସମ୍ଭାଳି ପାରେ; ମାତ୍ର ଭଗ୍ନ ଆତ୍ମାକୁ କିଏ ସହିପାରେ ? ୧୫ ବୁଦ୍ଧିମାନର ମନ ଜ୍ଞାନ ଉପାର୍ଜନ କରେ; ପୁଣି, ଜ୍ଞାନୀର କର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଖୋଜେ । ୧୬ ମନୁଷ୍ୟର ଭେଦ ଗହୀ ପାଇଁ ପଥ ପରିଷ୍କାର କରେ, ପୁଣି, ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାମୁକୁ ଗହୀକୁ ଆଣେ । ୧୭ ଯେଉଁ ଲୋକ ପରଥମେ ଆପଣା ବିବାଦ ଜଣାଏ, ସେ ଧାର୍ମିକ ଦେଖାଯାଏ, ମାତ୍ର ଗହୀର ପୁରତିବାସୀ ଆସି ଗହୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ । ୧୮ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ବିରୋଧ ମେଣ୍ଟାଣ କରେ ଓ ବଳବାନମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରେ । ୧୯ ବିରକ୍ତ ଭଗ୍ନ ଦୃଢ଼ ନଗର ଅପେକ୍ଷା ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ; ଏରୂପ ବିବାଦ ଗତର ଅର୍ଶଳ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୨୦ ମନୁଷ୍ୟର ଉଦର ଗହୀର ମୁଖର ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠର ଉପାର୍ଜନରେ ତୃପ୍ତ ହୁଏ । ୨୧ ମରଣ ଓ ଜୀବନ ଜିହ୍ଵାର ଅଧୀନ; ଯେଉଁମାନେ ତାକୁ ଭଲ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହୀର ଫଳ ଭୋଗିବେ । ୨୨ ଯେଉଁ ଲୋକ ଭାର୍ଯ୍ୟ ପାଏ, ସେ ଉଚିତ ବସତୁ ପାଏ ଓ ସଦାପରଭୁତ୍ତକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ । ୨୩ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ବିନୟ କରେ; ମାତ୍ର ଧନବାନ କଠିନ ଉଚିତ ଦିଏ । ୨୪ ଯେ ଅନେକ ମିତ୍ର କରେ, ସେ ଆପଣା ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଗହୀ କରେ; ମାତ୍ର ଜଣେ ପରେମକାରୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେ ଭାଇ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିକଟ ଲାଗି ରହନ୍ତି ।

୧୯

୧ ଯେଉଁ ଦରିଦ୍ର ଆପଣା ସିଦ୍ଧିଗରେ ଚଳେ, ସେ କୁଟିଲୋଷ୍ଠ ଓ ମୂର୍ଖ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ । ୨ ମଧ୍ୟ ପରାଣ ବିଦ୍ୟାହୀନ ହେବାର ଭଲ ନୁହେଁ; ପୁଣି, ଯେ ବେଗ କରି ପାଦ ପକାଏ, ସେ ପାପ କରେ । ୩ ମନୁଷ୍ୟର ଅଜ୍ଞାନତା ଗହୀର ଗତି ଓଲଟାଇ ପକାଏ, ପୁଣି, ଗହୀର ମନ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରକ୍ତ ହୁଏ । ୪ ଧନ ବହୁତ ମିତ୍ର ଲାଭ କରେ; ମାତ୍ର ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଆପଣା ମିତ୍ରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହୁଏ । ୫ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଅଦୃଷ୍ଟିତ ନେହିବ; ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । ୬ ଅନେକେ ବଦାଲ୍ୟ ଲୋକର ଅନୁଗ୍ରହ ପରାଧୀନ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପୁରତି ଜଣ ଦାନଶାଳ ଲୋକର ମିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ୭ ଦରିଦ୍ରର ସମସ୍ତ ଭଗ୍ନ ଗହୀକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି; ଗହୀର ମିତ୍ରମାନେ ଗହୀକୁ କେତେ ଅଧିକ ଦୂରକୁ ନ ଯିବେ ! ସେ ଆଲମ୍ପ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି । ୮ ଯେଉଁ ଲୋକ ବୁଦ୍ଧି ଲାଭ କରେ, ସେ ଆପଣା ପରାଣକୁ ପରେମ କରେ; ଯେ ବିବେଚନା ରକ୍ଷା କରେ, ସେ ମତ୍ତଗଳ ପାଏ । ୯ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀ ଅଦୃଷ୍ଟିତ ନେହିବ; ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ୧୦ ମୂର୍ଖର ସୁଖଭୋଗ ଅନୁପଯୁକ୍ତ; ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାସର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ୧୧ ମନୁଷ୍ୟର ସୁବୁଦ୍ଧି ଗହୀକୁ କ୍ଷୋଧ କରିବାକୁ ଧାର କରେ; ପୁଣି, ଦୋଷ ଛାଡ଼ିଦେବାର ଗହୀର ଭୂଷଣ ।

୧୭ ରାଜାର କୋପ ସିଂହ ଗର୍ଜନ ପରି; ମାତ୍ର ଗହୀର ଅନୁରହ ଚୁଣ ଉପରେ ଥିବା କାକର ତୁଲ୍ୟ ।
 ୧୮ ମୂର୍ଖ ପୁତ୍ର ଗହୀର ପିତର ଦୁଃଖଦାୟକ; ପୁଣି, ସତରୀର କଳି ଅବିରତ ବିନ୍ଦୁପାତ ପରି । ୧୯ ଗୃହ
 ଓ ଧନ ମାତ-ପିତୃକଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାର; ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧ୍ୟମତୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଦାପରଭୃତ୍ୟକଠାରୁ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୨୦ ଆଳସ୍ୟ ଘୋର ନିନ୍ଦାରେ ପକାଏ; ପୁଣି, ଅଳସ ପରାଣୀ କ୍ଷୁଧା ଭୋଗ କରିବ ।
 ୨୧ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରେ; ମାତ୍ର ଆପଣା ପଥ ବିଷୟରେ
 ଯେ ଅସାବଧାନ ହୁଏ, ସେ ମରିବ । ୨୨ ଯେ ଦରିଦ୍ରକୁ ଦୟା କରେ, ସେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟକୁ ରଣ ଦିଏ; ପୁଣି,
 ସେ ଗହୀର ଉତ୍ତମ କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିବେ । ୨୩ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଶାସନ କର, କାରଣ ଭରସା ଅଛି;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ମନ ଗହୀର ବିନାଶ ଇଚ୍ଛା ନ କରୁ । ୨୪ ଅତି ରାଗୀ ଲୋକ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବ, ଯେହେତୁ
 ତୁମ୍ଭେ ଗହୀକୁ ଅରେ ଉଦଧାର କଲେ, ଗହୀ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର କରିବାକୁ ହେବ । ୨୫ ଶେଷାବସ୍ଥାରେ
 ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଶୁଣ ଓ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କର । ୨୬ ମନୁଷ୍ୟର
 ମନରେ ନାନା ସଂକଳ୍ପ ଥାଏ, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ଵୀକାର ହେବ । ୨୭ ମନୁଷ୍ୟର ବାସନା
 ଗହୀର ଦୟାର ପରିମାଣ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅପେକ୍ଷା ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୨୮ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ
 ବିଷୟକ ଭୟ ଜୀବନଦାୟକ, ଗହୀ ଯେଉଁ ଲୋକଠାରେ ଥାଏ, ସେ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ବାସ କରିବ; ଆପଦ
 ଗହୀର ନିକଟ ଦେଇ ଯିବ ନାହିଁ । ୨୯ ଅଳସୁଆ ଆପଣା ଆଳୀରେ ହାତ ବୁଡ଼ାଇଲେ, ଆଉ ଅରେ ଗହୀ
 ଆପଣା ମୁଖକୁ ନେବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ । ୩୦ ନିନ୍ଦକକୁ ପରହାର କଲେ, ନିର୍ବୋଧ ଲୋକ
 ସତର୍କତା ଶିକ୍ଷା କରିବ; ପୁଣି, ବୁଦ୍ଧ୍ୟମାନକୁ ଅନ୍ତଯୋଗ କଲେ, ସେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝିବ । ୩୧ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର
 ଆପଣା ପିତର ଧନ ନଷ୍ଟ କରେ, ପୁଣି, ଆପଣା ମାତକୁ ତଡ଼ି ଦିଏ, ସେ ଲଜ୍ଜାକର ଓ ଅପମାନଜନକ ।
 ୩୨ ହେ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର, ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଜ୍ଞାନର କଥାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୁଲିବ, ଗହୀ ଶୁଣିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ ।
 ୩୩ ପାଷାଣତ ସାକ୍ଷୀ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ନିନ୍ଦା କରେ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ମୁଖ ଅଧର୍ମ ଗିଲେ । ୩୪ ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କ
 ପାଇଁ ଦଶତାଙ୍କା ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ପିଠ ପାଇଁ ପରହାର ପରସ୍ପତ ଅଛି ।

୨୦

୧ ଦ୍ଵାକ୍ଷରାସ ନିନ୍ଦକ, ମଦ୍ୟ କଳହକାରୀ; ଯେକେହି ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଭରାନ୍ତ ହୁଏ, ସେ ଜ୍ଞାନବାନ ନୁହେଁ ।
 ୨ ରାଜାର ଭୟଙ୍କରତା ସିଂହ ଗର୍ଜନ ପରି; ଯେ ଗର୍ଜକର କ୍ରୋଧ ଜନ୍ମାଏ, ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ । ୩ ବିବାଦରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବାର ମନୁଷ୍ୟର ଗୌରବ; ମାତ୍ର ପରତେୟକ ମୂର୍ଖ
 ଲୋକ କନ୍ଦଳ କରେ । ୪ ଅଳସୁଆ ଶୀତ ସକାଶୁ ହଳ ବୁଲିବ ନାହିଁ; ଏଣୁ ଶସ୍ୟ ସମୟରେ ସେ ଖୋଜିଲେ
 ହେଁ କିଛି ପାଏ ନାହିଁ । ୫ ମନୁଷ୍ୟର ମନର ମନ୍ତ୍ରଣା ଗର୍ଭର ଜଳ ତୁଲ୍ୟ, ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧ୍ୟମାନ ଲୋକ ଗହୀ
 କାଢ଼ିବ । ୬ ଅଧିକାରୀ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଦୟାଳୁତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଲୋକ
 କିଏ ପାଇ ପାରେ ? ୭ ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆପଣା ସରଳତାରେ ଆଚରଣ କରେ, ଗହୀ ଉତ୍ତରରେ
 ଗହୀର ସନ୍ତାନଗଣ ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ୮ ଯେଉଁ ରାଜା ବିଚାରସନରେ ବସେ, ସେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ଵାରା
 ମନ୍ଦ ବିଷୟସବୁ ଉଡ଼ାଇ ଦିଏ । ୯ ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ମନ ନିର୍ମଳ କରିଥାନ୍ତୁ, ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ପାପରୁ
 ପରିଷ୍କୃତ ଅଟୁ, ଏହା କିଏ କହିପାରେ ? ୧୦ ନାନା ପରକାର ବଟାଖରା ଓ ନାନା ପରକାର ପରିମାଣ
 ଉଭୟ ସମାନ ରୂପେ ସଦାପରଭୃତ୍ୟର ଘୃଣିତ । ୧୧ ଆପଣାର କର୍ମ ନିର୍ମଳ ଓ ସରଳ କି ନାହିଁ, ଏହା
 ଗୋଟିଏ ପିଲା ସୁଦ୍ଧା ଆପଣାର କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦିଏ । ୧୨ ଶୁଣିବା କାନ ଓ ଦେଖିବା
 ଆଖି, ଏହି ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତି । ୧୩ ନିନ୍ଦାକୁ ଭଲ ପାଆ ନାହିଁ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେ
 ଦରିଦ୍ର ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଅ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଖାଦ୍ୟରେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବ । ୧୪ କଣିବା
 ଲୋକ କହେ, ଭଲ ନୁହେଁ, ଭଲ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ବାଟରେ ଗଲ ବେଳେ ଦର୍ପ କରେ । ୧୫ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
 ଅଛି ଓ ଅନେକ ମୁକ୍ତ ହିଁ ଅଛି, ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବିଶିଷ୍ଟ ଓଷ୍ଠ ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ । ୧୬ ଅପରିଚିତ ଲୋକ
 ପାଇଁ ଯେ ଲଗା ହୁଏ, ଗହୀର ବସ୍ତ୍ର ନିଅ; ପୁଣି, ଯେକେହି ବିଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜାମିନ ହୁଏ,
 ଗହୀକୁ ବନ୍ଧକ ରଖ । ୧୭ ମିଥ୍ୟା ଅର୍ଜିତ ଆହାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ମିଷ୍ଟ ଲାଗେ; ମାତ୍ର ପଛେ ଗହୀର ମୁଖ
 ଗୋଡ଼ିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୧୮ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦ୍ଵାରା ପରତେୟକ ସଂକଳ୍ପ ସ୍ଵୀକାର ହୁଏ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ
 ଭଲ ପରାମର୍ଶ ଘେନି ଯୁଦ୍ଧ କର । ୧୯ ଯେ ଖଟୁଆ ହୋଇ ବୁଲେ, ସେ ଗୁପ୍ତ କଥା ପରକାର କରେ;
 ଏନିମନ୍ତେ ଯେ ଆପଣା ଓଷ୍ଠ ଖୋଲି ରଖେ, ଗହୀ ସତ୍ତରରେ ବନ୍ଧବହାର କର ନାହିଁ । ୨୦ ଯେ ଆପଣା
 ପିତା କି ଆପଣା ମାତକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ଘୋର ଅନ୍ଧାରରେ ଗହୀର ପରଦାପ ନିଭାଯିବ । ୨୧ ପରଥମରେ
 କୌଣସି ଅଧିକାର ହଠାତ୍ ମିଳିପାରେ; ମାତ୍ର ତହିଁର ଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ୨୨ ଆତ୍ମରେ

ଅନିଷ୍ଟର ପରତିଫଳ ଦେବା, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କଥା କୁହ ନାହିଁ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମରେ ଅନୁସରଣ କର, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ୨୩ ନାନ ପୁରକାର ବଟଖରା ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମ ଘୃଣାର ବିଷୟ, ପୁଣି, ଅଧର୍ଯ୍ୟା ଦଣ୍ଡି ଭଲ ନୁହେଁ । ୨୪ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମରୁ ମନୁଷ୍ୟର ପାଦଗତି ହୁଏ; ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ବାଟ କିପରି ବୁଝିପାରିବ ? ୨୫ ଏହା ପବିତ୍ର ବୋଲି ହୋଇ କହିବାର ଓ ମାନତ କଲ ଉତ୍ତରରେ ବିଚାର କରିବାର, ମନୁଷ୍ୟ ପରତି ଫଳଦ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୨୬ ଜ୍ଞାନୀ ରାଜା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପାଛୁଡ଼ି ପକାଇ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚକ୍ର ରୁଲୁଏ । ୨୭ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମର ପରଦାପ, ଗହା ଅନ୍ତରାଳୟସ୍ଥ ସବୁ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟାନ କରେ । ୨୮ ଦୟା ଓ ସତ୍ୟତା ରାଜାକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ପୁଣି, ଦୟା ଦୁର୍ଭାଗ ଗହାର ସିଂହାସନ ସ୍ଥର ହୁଏ । ୨୯ ସୁବାମାନଙ୍କର ବଳ ସେମାନଙ୍କର ଭୃଷଣ, ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କର ପକ୍ଷପ୍ରକେଶ ସେମାନଙ୍କର ଶୋଭା । ୩୦ କ୍ଷତଜନକ ପରହାର ମନ୍ଦତ ପରିଷ୍କାର କରେ, ପୁଣି, ଦଣ୍ଡାଘାତ ଅନ୍ତରାଳୟରେ ପରବେଶ କରେ ।

୨୧

୧ ରାଜାର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମ ହସ୍ତରେ ଜଳପୁରଣାଳୀ ତୁଲ୍ୟ ଥାଏ; ସେ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା, ସେ ଆଡ଼େ ଗହା ଫେରାନ୍ତି । ୨ ମନୁଷ୍ୟର ସବୁ ଗତି ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ହୃଦୟସବୁ ତୋଳନ୍ତି । ୩ ବଳିଦାନ ଅପେକ୍ଷା ନୟାୟ ଓ ସୁବିଚାର ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମ ଅଧିକ ଗ୍ରହଣ । ୪ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରଦାପ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଯେ ଅହତ୍ୱକାର-ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଗର୍ବିତ ମନ, ଗହା ପାପଜନକ । ୫ କର୍ମଶାଳର ସଂକଳପରୁ କେବଳ ପରହରତ ଜନମେ ମାତ୍ର ପରତେୟକ ହୋଇ କର୍ମକାରୀ କେବଳ ଅଭାବ ଆଡ଼େ ଯାଏ । ୬ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓଷ୍ଠ ଦୁର୍ଭାଗ ପରପତ ଧନ ଏଣେ ତେଣେ ଗଳିତ ବାଷ୍ପ ତୁଲ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ଗହା ଅନ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି । ୭ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଦୈରାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ଘେନିଯିବ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନୟାୟ କରିବାକୁ ନାସ୍ତି କରନ୍ତି । ୮ ଦୋଷରେ ଭାରକରାନ୍ତ ଲୋକର ପଥ ଅତିଶୟ ବକ୍ର; ମାତ୍ର ପବିତ୍ର ଲୋକର କର୍ମ ସଲଖ । ୯ କଳିହୁଡ଼ା ସତ୍ତା ସତ୍ତାରେ ପରଶସ୍ତ ଗୃହରେ ବାସ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଛାତର ଏକ କୋଣରେ ବାସ କରିବା ଭଲ । ୧୦ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ମନ ଅନିଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚରେ, ପୁଣି, ଗହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହାର ପରତିବାସୀ କିଛି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ ନାହିଁ । ୧୧ ନିନ୍ଦକକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ, ନିର୍ବୋଧ ଲୋକ ବୁଦ୍ଧମାନ ହୁଏ; ପୁଣି, ବୁଦ୍ଧମାନକୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ, ସେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଏ । ୧୨ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଦୁଷ୍ଟର ବଂଶ ବିଷୟ ବିବେଚନା କରେ; ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କିପରି ଉତ୍ପାଟିତ ହୋଇ ସର୍ବନାଶ ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ସୁବିବେଚନା କରେ । ୧୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦାନଦାନର ତାକରେ କର୍ଣ୍ଣ ରୁଦ୍ଧ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଆପେ ତାକିବ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୪ ଗୁପ୍ତରେ ଦାନ ଦେଲେ କ୍ଷୋଧ ଶାନ୍ତ ହୁଏ, ପୁଣି, ଅନ୍ତରେ ଦତ୍ତ ଲାଞ୍ଜ ପରତେୟତ କୋପ ଶାନ୍ତ କରେ । ୧୫ ନୟାୟ ଆଚରଣ ଧାର୍ମିକ ପରତି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ; ମାତ୍ର ଗହା କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ପରତି ବିନାଶଜନକ । ୧୬ ଯେ ବୁଦ୍ଧର ପଥ ଛାଡ଼ି ଭରମଣ କରେ, ସେ ପରତେୟକ ସଭାରେ ବାସ କରିବ । ୧୭ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆମୋଦ ଭଲ ପାଏ, ସେ ଦରିଦ୍ର ହେବ; ପୁଣି, ଯେ ଦରକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳ ଭଲ ପାଏ, ସେ ଧନବାନ ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଧାର୍ମିକର ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରରୂପ; ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ସରଳ ଲୋକଙ୍କର ବଦଳି ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୧୯ କଳହକାରିଣୀ ଓ ଚିଡ଼ିଚିଡ଼ିଆ ସତ୍ତା ସତ୍ତାରେ ବାସ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ନିର୍ଜନ ଭୂମିରେ ବସତି କରିବାର ଭଲ । ୨୦ ଜ୍ଞାନବାନର ଗୃହରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୈଳ ଥାଏ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ଲୋକ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରେ । ୨୧ ଯେଉଁ ଜନ ଧାର୍ମିକତା ଓ ଦୟାର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧର୍ତ୍ତା, ସେ ଜୀବନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଓ ସମ୍ପାଦନ ପାଏ । ୨୨ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ବଳବାନର ନଗରରେ ଚଢ଼ି ପରବେଶ କରେ, ପୁଣି, ତହିଁର ସାହସଦାୟୀ ବଳ ତଳକୁ ଆଣେ । ୨୩ ଯେ ଆପଣା ମୁଖ ଓ ଜିହ୍ୱା ରକ୍ଷା କରେ, ସେ କଳେଶରୁ ଆପଣା ପରାଣ ରକ୍ଷା କରେ । ୨୪ ଅହତ୍ୱକାରୀ ଓ ଦାମ୍ଭିକ ଲୋକ ନିନ୍ଦକ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ, ସେ ଅହତ୍ୱକାରର ଗାରିମାରେ କର୍ମ କରେ । ୨୫ ଅଧିକାରୀ ଓ ବାଞ୍ଚିତ ବିଷୟ ଗହାର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଏ; କାରଣ ଗହାର ହସ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ନାସ୍ତି କରେ । ୨୬ କେହି କେହି ଦିନସାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋଭ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଦାନ କରେ, କାତର ହୁଏ ନାହିଁ । ୨୭ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଘୃଣାର ବିଷୟ, ମାତ୍ର ସେ କୁଅଭିପରାୟରେ ଆଣିଲେ ଗହା କେତେ ଅଧିକ ଘୃଣିତ । ୨୮ ମିଥ୍ୟାବାକ୍ଷୀ ବିନିଷ୍ଟ ହେବ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଶୁଣେ, ସେ ଅଖଣ୍ଡିତ କଥା କହିବ । ୨୯ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ମୁଖ କଠିନ କରେ, ମାତ୍ର ସରଳ ଲୋକ ଆପଣା ବାଟ ସୁସ୍ଥର କରେ । ୩୦ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ୍ରମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରଣା ନାହିଁ । ୩୧ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ

ପାଇଁ ଅଶୁଭ୍ର ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଏ; ମାତ୍ର ଜୟ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକଠାରୁ ହୁଏ ।

୨୨

୧ ବହୁତ ଧନ ଅପେକ୍ଷା ସୁନାମ ମନୋନୀତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ, ପୁଣି, ରୂପା ଓ ସୁନା ଅପେକ୍ଷା ସନେହସୂଚକ ଅନୁଗ୍ରହ ଉଚିତମ । ୨ ଧନବାନ ଓ ଦରିଦ୍ର ଏକତର ମିଳନ୍ତି; ସଦାପରଭୁ ସେସମସ୍ତଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ୩ ଚତୁର ଲୋକ ବିପଦ ଦେଖି ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଏ; ମାତ୍ର ଅବୋଧ ଲୋକମାନେ ଆଗ ବଢ଼ି ଶାସ୍ତି ପାଆନ୍ତି । ୪ ନମ୍ରଗର ଓ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବିଷୟକ ଭୟର ପୁରସ୍କାର ଧନ, ସମ୍ମାନ ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । ୫ କୁଟିଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପଥରେ କର୍ତ୍ତା ଓ ଫାଲ୍‌ଦ ଥାଏ; ଯେ ଆପଣା ପୁରାଣ ରକ୍ଷା କରେ, ସେ ସେସବୁରୁ ଦୂରରେ ରହିବ । ୬ ବାଳକର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଗହାକୁ ଶିକ୍ଷିତ କରାଯାଏ; ତେଣୁ ସେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ହେଁ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହେବ ନାହିଁ । ୭ ଧନବାନ ଦରିଦ୍ର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରେ, ପୁଣି, ରଣା ମହାଜନର ଦାସ ହୁଏ । ୮ ଯେ ଅଧର୍ମ ବୀଜ ବୁଣେ, ସେ ବିପଦରୂପ ଶସୟ କାଟିବ ଓ ଗହାର କୋପରୂପ ଦଣ୍ଡ ଲାଗିବ । ୯ ଯାହାର ଦୟାଳୁ ହୃଦୟ, ସେ ଆଶିଷ ପାଇବ; ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ଆହାରରୁ ଦାନହୀନକୁ ବିତରଣ କରେ । ୧୦ ନିନ୍ଦକକୁ ବାହାର କରି ଦିଅ, ତହିଁରେ କଳି ବାହାରି ଯିବ; ପୁଣି, ବିରୋଧ ଓ ଅପମାନ ନିବୃତ୍ତ ହେବ । ୧୧ ଯେଉଁ ଲୋକ ହୃଦୟର ଶୁଚିତ ଭଲ ପାଏ, ଯାହାର ଓଷ୍ଠ ଅନୁଗ୍ରହସୁକ୍ତ, ରାଜା ଗହାର ବନ୍ଧୁ ହେବ । ୧୨ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଚକ୍ଷୁ ଜ୍ଞାନପରାୟଣ ଲୋକକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସପାତକର କଥା ସେ ଓଲଟାଇ ପକାନ୍ତି । ୧୩ ଅଳସ ଲୋକ କହେ, ବାହାରେ ସିଂହ ଅଛି; ମୁଁ ସତକରେ ହତ ହେବି । ୧୪ ପରସ୍ପରୀର ମୁଖ ଗଢ଼ାର ଖାତ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଘୃଣିତ ଲୋକ ତହିଁରେ ପଡ଼ିବ । ୧୫ ପିଲାଟି ମନରେ ଅଜ୍ଞାନତା ବନ୍ଦ ଥାଏ, ପୁଣି, ଶାସନବାଡ଼ି ଗହା ବାହାର କରି ଗହାଠାରୁ ଦୂର କରି ଦିଏ । ୧୬ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ଧନ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଦରିଦ୍ର ପ୍ରତି ଉପଦ୍ରବ କରେ; ପୁଣି, ଯେ ଧନୀକୁ ଦାନ କରେ, ଗହାକୁ କେବଳ ଅଭାବ ଘଟିବ ।

ତିରିଶଟି ଜ୍ଞାନର କଥା

୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେରି ଜ୍ଞାନବାନମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ; ପୁଣି, ମୋ' ବିଦ୍ୟାରେ ଆପଣା ମନ ଲଗାଅ । ୧୮ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ହୃଦୟରେ ରଖିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଓଷ୍ଠାଧର ସତ୍ତ୍ୱେ ଗହା ଏକତ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ଆହ୍ଲାଦଜନକ ହେବ । ୧୯ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକଠାରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ନିର୍ଭର ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ, ବିଶେଷ ରୂପେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହିସବୁ କଥା ଜଣାଇଲି । ୨୦ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟଗରୂପ ବାକ୍ସର ନିଶ୍ଚୟତା ଜଣାଇବାକୁ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାନ୍ତି, ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ଦେଇପାର, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯୁକ୍ତିରେ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ଉଚ୍ଚକ୍ଷମ ବାକ୍ସ ଲେଖି ନାହିଁ ? ୨୨ ଦାନହୀନକୁ ଦାନହୀନ ଜାଣି ଗହାର ଦରବ୍ୟ ହରଣ କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ନଗର-ଦୁଆରରେ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରତି ଉପଦ୍ରବ କର ନାହିଁ । ୨୩ ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦରବ୍ୟ ଅପହରଣ କରିବେ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରାଣ ଅପହରଣ କରିବେ । ୨୪ ରାଗଶାଳ ଲୋକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ମିତ୍ରତା କର ନାହିଁ, ପୁଣି, କ୍ଷୋଧା ଲୋକ ସହିତ ଗମନ କର ନାହିଁ । ୨୫ କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅବା ଗହାର ବାଟ ଶିକ୍ଷା କରି ଆପଣା ପୁରାଣ ପାଇଁ ଫାଲ୍‌ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୨୬ ଯେଉଁମାନେ ହାତରେ ଗଳି ଦିଅନ୍ତି ଅବା ରଣାର ଲଗା ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ହୁଅ ନାହିଁ । ୨୭ ଯେବେ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର କିଛି ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ତଳରୁ ତୁମ୍ଭର ଶୟ୍ୟା ନେଇଯିବ ? ୨୮ ତୁମ୍ଭର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ପୁରାତନ ସୀମା ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଘୁଞ୍ଚିଅ ନାହିଁ । ୨୯ ତୁମ୍ଭେ କି କୌଣସି ଲୋକକୁ ଆପଣା ବ୍ୟବସାୟରେ ତତ୍ପର ଦେଖୁଅଛ ? ସେ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବ । ସେ ନୀଚ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୩

୧ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଖରେ କିଏ* ଅଛି, ଗହା ଯତନପୂର୍ବକ ବିବେଚନା କର । ୨ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ପେଟାଆଁ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗଳାରେ ଛୁରୀ ଆପେ ରଖ । ୩ ଗହାର ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟକୁ ଲୋଭ କର ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଗହା ପରସ୍ପରୀଜନକ ଖାଦ୍ୟ । ୪ ଧନୀ ହେବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ କଲନ୍ତ କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭ ନିଜ ବୁଦ୍ଧିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ । ୫ ଯାହା ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ କି ତହିଁ ପ୍ରତି ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବ ? କାରଣ

* ୨୩:୧ କିଏ କିଅବା କ'ଣ

ଆକାଶରେ ଉଡ଼ନ୍ତ ଉଡ଼କ୍ଷେତ୍ର ପକ୍ଷୀ ପରି ନିଶ୍ଚୟ ଧନ ଆପଣା ପାଇଁ ପକ୍ଷ କରେ । ୬ କୁହୁଷ୍ଟି ଲୋକର ଆହାର ଖାଅ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଗହାର ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟକୁ ଲୋଭ କର ନାହିଁ; ୭ କାରଣ ସେ ଯେଉଁଠି ମନରେ ନିଜେ ଭାବେ, ସେ ସେଉଁଠି ଥାଏ; ସେ ଖାଅ ପିଅ ବୋଲି ତୁମ୍ଭକୁ କହେ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭଠାରେ ଗହାର ମନ ନାହିଁ । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଅଲମ୍ପ ଖାଇଥାଛ, ଗହା ଉଦ୍‌ଗାର କରିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ମଧୁର ବାକ୍ୟ ହରାଇବ । ୯ ମୂର୍ଖର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟର ବିଜ୍ଞତ ତୁଚ୍ଛ କରିବ । ୧୦ ପୁରାତନ ସାମା ଘୁଷ୍ଟିଆ ନାହିଁ, ପୁଣି, ପିତୃହୀନର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରବେଶ କର ନାହିଁ । ୧୧ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ବଳବାନ; ସେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ବିବାଦର ପୂର୍ତ୍ତିବାଦ କରିବେ । ୧୨ ଉପଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ମନ ଓ ଜ୍ଞାନର ବାକ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ଦିଅ । ୧୩ ପିଲାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବାକୁ ତରୁଟି କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବାଡ଼ିରେ ମାରିଲେ ହେଁ ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବାଡ଼ିରେ ମାରିବ ଓ ପାତଳରୁ ଗହାର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବ । ୧୫ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭର ମନ ଜ୍ଞାନୀ ହେଲେ, ମୋହର, ବିଶେଷରେ ମୋହର ମନ ହୁଷ୍ଟ ହେବ । ୧୬ ହଁ, ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହିଲେ, ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ଆହୁଲ୍ୟିତ ହେବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭ ମନ ପାପୀଗଣକୁ ଈର୍ଷା ନ କରୁ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଦିନ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ପୂର୍ତ୍ତି ଭୟରେ ଥାଅ । ୧୮ କାରଣ ପୁରସ୍କାର ନିଗନ୍ତ ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ଭରସା ଭରସିନୀ ହେବ ନାହିଁ । ୧୯ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଶୁଣ, ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ମନକୁ ସତ୍ୟରେ କଢ଼ାଇ ନିଅ । ୨୦ ଉତ୍କଳରେ ଆସକ୍ତ ଓ ପେଟାର୍ଥୀ ମାଂସ-ଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜା ହୁଅ ନାହିଁ । ୨୧ କାରଣ ମତୁଆଳା ଓ ପେଟୁକ ଦରିଦ୍ର ହେବେ ପୁଣି, ଘୁମା, ମନୁଷ୍ୟକୁ ଚିରାକନା ପିନ୍ଧାଇବ । ୨୨ ତୁମ୍ଭ ଜନ୍ମଦାତା ପିତା କଥା ଶୁଣ, ପୁଣି, ମାତା ବୃନ୍ଦା ହେଲେ, ଗହାକୁ ତୁଚ୍ଛ କର ନାହିଁ । ୨୩ ସତ୍ୟତା କିଣ, ପୁଣି, ଗହା ବିକ ନାହିଁ; ଜ୍ଞାନ, ଉପଦେଶ ଓ ସୁବିବେଚନା କିଣ । ୨୪ ଧାର୍ମିକର ପିତା ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ କରେ, ପୁଣି, ଜ୍ଞାନୀ ସନ୍ତାନର ଜନ୍ମଦାତା ଗହା ହେତୁ ହୁଷ୍ଟ ହୁଏ । ୨୫ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭର ମାତା ହୁଷ୍ଟ ହେଉନୁ, ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ଆନନ୍ଦ କରୁ । ୨୬ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ ମୋତେ ଦିଅ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ମୋ' ପଥରେ ତୁଷ୍ଟ ହେଉ । ୨୭ କାରଣ ବେଶ୍ୟା ଗଭୀର ଖାତ, ପୁଣି, ପରସ୍ପରୀ ସଞ୍ଜାକର୍ଣ୍ଣ କୃପ ଥାଏ । ୨୮ ଆହୁରି ସେ ତକାୟତ ପରି ଛକି ବସେ, ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜା ବଢ଼ାଏ । ୨୯ କାହାର ହାହାକାର ? କାହାର ଓକାର ? କାହାର କଳି ? କାହାର ବକାବକି ? କାହାର ଅକାରଣ କ୍ଷତ ? କାହାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣା ଚକ୍ଷୁ ? ୩୦ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍କଳରେ ପାନରେ ବହୁ କାଳ ବସିଥା'ନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମିଶ୍ରିତ ସୁରା ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର । ୩୧ ଉତ୍କଳରେ ରଞ୍ଜିତ ହେଲେ, ପାତ୍ରରେ ଚକମକାଇଲେ ଓ ସହଜେ ଗଲାଧରଣ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗକୁ ଅନାଥ ନାହିଁ । ୩୨ ଶେଷରେ ଗହା ସର୍ପ ପରି କାମୁଡ଼େ ଓ କାଳସର୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଦଂଶନ କରେ । ୩୩ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ବିପରୀତ ବିଷୟ ଦେଖିବ, ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ କୁଟିଳ କଥା କହିବ । ୩୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଶୟନକାରୀ କିଅବା ଜାହାଜର ମାସତୁଲ୍ୟ ଉପରେ ଶୟନକାରୀ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୩୫ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ସେମାନେ ମୋତେ ମାଇଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ କ୍ଷତି ପାଇ ନାହିଁ; ସେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରହାର କଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ; ମୁଁ କେବେ ଜାଣିବି ? ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଗହା ଖୋଜିବି ।

୨୪

୧ ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଈର୍ଷା କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଜା ହେବାକୁ ବାଞ୍ଛା କର ନାହିଁ । ୨ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦୌରାତମ୍ୟ କଳପନା କରେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠ ଅନିଷ୍ଟ କଥା କହେ । ୩ ଜ୍ଞାନରେ ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହୁଏ ଓ ବୁଦ୍ଧ୍ୟରେ ଗହା ସଞ୍ଜା ହୁଏ; ୪ ଜ୍ଞାନରେ ଗହାର କୋଠରୀସବୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ମନୋରମ ବସତୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ୫ ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକ ବଳବାନ, ପୁଣି, ବିଦ୍ୱାନ୍ ଲୋକ ବଳ ବଢ଼ାଏ । ୬ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ପରାମର୍ଶ ଘେନି ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧ କରିବ; ଆଉ, ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବାହୁଲ୍ୟରେ ରକ୍ଷା ହୁଏ । ୭ ଅଜ୍ଞାନ ପୂର୍ତ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଅତି ଉଚ୍ଚ; ସେ ନଗର-ଉପ୍ରାରେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଏ ନାହିଁ । ୮ ଯେଉଁ ଲୋକ ମନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରେ, ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ କୁସନ୍ଧାନୀ ବୋଲି କହିବେ । ୯ ଅଜ୍ଞାନର ସଂକଳ୍ପ ପାପଯୁକ୍ତ; ପୁଣି, ନିନ୍ଦକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୃଣିତ । ୧୦ ବିପଦର ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ସାହସହୀନ ହେବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଅଲମ୍ପ । ୧୧ ମୁଦୁୟ ନିମନ୍ତେ ନିଆ ଯିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଧାର କର ଓ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଧୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୨ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଜାଣି ନାହିଁ,

ତେବେ ଅନ୍ତଃକରଣ ତୈଳିବାକର୍ତ୍ତୃତା କ'ଣ ଗହା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ? ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ପରାଣର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତୃତା କ'ଣ ଗହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ? ଆଉ, ସେ କ'ଣ ପରତି ଜଣକୁ ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ପରତିଫଳ ଦେବେ ନାହିଁ ? ୧୩ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ମଧୁ ଖାଅ, ଯେହେତୁ ଗହା ଭଲ; ପୁଣି, ମଧୁରକ ଖାଅ, ଯେହେତୁ ଗହା ତୁମ୍ଭେ ତୁଣ୍ଡକୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବ । ୧୪ ଜ୍ଞାନ ତୁମ୍ଭେ ପରାଣ ପରତି ସେହି ପରକାର ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ; ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପାଇଲେ, ପୁରସ୍କାର ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭର ଭରସା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ୧୫ ହେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକର ବାସସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛକି ବସ ନାହିଁ; ଗହାର ବିଶ୍ୱାମସ୍ଥାନ ଲୁଟ କର ନାହିଁ । ୧୬ ଯେଣୁ ଧାର୍ମିକ ସାତ ଥର ପଡ଼ିଲେ ହେଁ ପୁନର୍ବାର ଉଠେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବିପଦରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ନ୍ତି । ୧୭ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ପତିତ ହେଲେ ଆନନ୍ଦ କର ନାହିଁ, ମଧ୍ୟ ସେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ହୁଷ୍ଟ ନ ହେଉ; ୧୮ କେଜାଣି ସଦାପରଭୁ ଗହା ଦେଖି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଗହାଠାରୁ ଆପଣା କ୍ଷୋଧ ଫେରାନ୍ତି । ୧୯ ମନ୍ଦକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ବିରକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପରତି ଈର୍ଷା କର ନାହିଁ । ୨୦ କାରଣ ମନ୍ଦ ଲୋକର କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ହେବ ନାହିଁ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପରଦାପ ନିଭାଯିବ । ୨୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ଓ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ କର, ପୁଣି, ଚଞ୍ଚଳମତିମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୨୨ କାରଣ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବିପଦ ଘଟିବ; ପୁଣି, ସେହି ଭୟର ସଂହାର କିଏ ଜାଣେ ? ୨୩ ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ କଥା । ବିଗ୍ରହରେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ । ୨୪ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଯେ କହେ, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ, ଗହାକୁ ଲୋକେ ଅଭିଶାପ ଦେବେ, ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଗହାକୁ ଘୃଣା କରିବେ । ୨୫ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଗହାକୁ ଅନୁଯୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ହେବ; ପୁଣି, ଉତ୍ତମ ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତେ । ୨୬ ଯେ ଯଥାର୍ଥ ଭକ୍ତର ଦିଏ, ସେ ଓଷଧିର ତୁମ୍ଭର କରେ । ୨୭ ବାହାରେ ତୁମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟର ଆୟୋଜନ କର, କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଗହା ପରସ୍ତୁତ କର; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଆପଣା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର । ୨୮ ଅକାରଣରେ ତୁମ୍ଭେ ପରତିବାସୀ ବିପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷୀ ହୁଅ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଓଷ୍ଠ ଦୁପ୍ରାଗ ପରଗରଣା କର ନାହିଁ । ୨୯ ସେ ମୋ' ପରତି ଯେପରି କରିଅଛି, ଗହା ପରତି ମୁଁ ସେପରି କରିବି ଓ ଗହାର କର୍ମାନୁସାରେ ମୁଁ ଗହାକୁ ପରତିଫଳ ଦେବି, ଏରୂପ କୁହ ନାହିଁ । ୩୦ ମୁଁ ଅଳସୁଆର କ୍ଷେତ୍ର ଓ ନିର୍ବୋଧ ଲୋକର ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ନିକଟ ଦେଇ ଗଲି । ୩୧ ପୁଣି, ଦେଖ, ତହିଁର ସବୁଆଡ଼େ କଣ୍ଟା ବଢ଼ିଅଛି ଓ ବିଛୁଆତି ତହିଁ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଛି, ତହିଁର ପଥର ପାଚେନାସବୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୩୨ ତହିଁ ମୁଁ ଅନାଇଲି, ପୁଣି, ମନୋଯୋଗ କଲି; ମୁଁ ଦେଖିଲି ଓ ଉପଦେଶ ପାଇଲି । ୩୩ ଆଉ ଚିକିଏ ଶୋଇଲେ, ଆଉ ଚିକିଏ ତୁଲାଇଲେ, ଆଉ ଚିକିଏ ନିଦ୍ରା ଯିବା ପାଇଁ ହାତ ଭିଡ଼ିମୋଡ଼ି ହେଲେ, ୩୪ ତୁମ୍ଭର ଦରିଦ୍ରାବସ୍ଥା ଖଣ୍ଟ ପରି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଦୀନତା ସସଜ୍ଜ ଲୋକ ପରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

ଶଲୋମାନଙ୍କର ଅଧିକ ହିଗେପଦେଶ

୧ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହିଗେପଦେଶ ସକଳ ହିଁ ଶଲୋମାନଙ୍କ ରଚିତ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟର ଅଧିକାରୀମାନେ ଗହା ଉତ୍ତରଣିଥିଲେ । ୨ ବିଷୟ ଗୋପନ କରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୌରବ; ମାତ୍ର ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ରାଜାଙ୍କର ଗୌରବ । ୩ ଉଚ୍ଚତମ ହେତୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଗଭୀରତା ହେତୁ ପୃଥ୍ୱୀ, ଆଉ ରାଜାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବୋଧାଗମ୍ୟ । ୪ ରୂପାରୁ ଖାଦ କାଢ଼ି ପକାଅ, ତେବେ ସୁନା ପାଇଁ ଏକ ପାତ୍ର ବାହାର ହେବ । ୫ ରାଜାର ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିଦିଅ, ଆଉ, ଗହାର ସିଂହାସନ ଧର୍ମରେ ସୁସ୍ଥର ହେବ । ୬ ରାଜାର ଛାମୁରେ ଆପଣାର ବଡ଼ାଇ କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ପରଧାନ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଠିଆ ହୁଅ ନାହିଁ । ୭ କାରଣ ଯେଉଁ କୁଳୀନକୁ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିଅଛି, ଗହା ଛାମୁରେ ତୁମ୍ଭର ନୀଟାକୃତ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଏଠାକୁ ଆସ ବୋଲି ତୁମ୍ଭକୁ କୁହାଯିବା ଭଲ । ୮ ବିବାଦ କରିବାକୁ ହଠାତ୍ ବାହାରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ଗଲେ ତହିଁର ଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେ ପରତିବାସୀ ତୁମ୍ଭକୁ ଲଜ୍ଜିତ କଲ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ କଥା କରିବ ? ୯ ଆପଣା ପରତିବାସୀ ସହିତ ଆପଣା ବିବାଦର ପରତିବାଦ କର, ପୁଣି, ପରର ଗୋପନୀୟ କଥା ପରକାଶ କର ନାହିଁ । ୧୦ ନେହିଲେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ତୁମ୍ଭକୁ ତିରସ୍କାର କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଅଖ୍ୟାତି ଘୁଞ୍ଚି ନେହିବ । ୧୧ ଯଥୋଚିତମତେ କଥିତ ବାକ୍ୟ ରୂପା-ପାତ୍ରରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନାରଙ୍ଗ ତୁଲ୍ୟ । ୧୨ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଡଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଅଳଙ୍କାର ଯେପରି, ମନୋଯୋଗକାରୀ କର୍ଣ୍ଣ ପରତି ଜ୍ଞାନବାନ ଭର୍ତ୍ସନାକାରୀ ସେପରି ।

୧୩ ଫସଲ* ସମୟରେ ହିମର ଶୀତଳତା ଯେପରି, ପରେକଗଣ ପରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୃତ ସେପରି; କାରଣ ସେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଆଶ୍ରୟ ଦିଏ । ୧୪ ବୃକ୍ଷଚିହ୍ନ ମେଘ ଓ ବାୟୁ ଯେପରି, ଆପଣା ଦାନ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ପକାରୀ ସେପରି । ୧୫ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ଦ୍ୱାରା ଶାସନକର୍ତ୍ତା ମଣାଯାଏ, ପୁଣି, କୋମଳ ଜିହ୍ୱା ଅସ୍ତ୍ର ଭଗ୍ନ କରେ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ କି ମଧୁ ପାଇଅଛ ? ତୁମ୍ଭର ଯେତିକି ଯଥେଷ୍ଟ, ସେତିକି ଖାଅ; ବହୁତ ଖାଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଉଦ୍‌ଗାର କରି ପକାଇବ । ୧୭ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ତୁମ୍ଭ ପରତିବାସୀର ଗୃହରେ କୁପ୍ରିତ ପଡ଼ୁ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ କଲ୍‌ମତ ହୋଇ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରିବ । ୧୮ ପରତିବାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ସେ ଗଦା, ଖତ୍ତା ଓ ଡାକ୍ଷଣ ଡାର ସପ୍ତରୂପ; ୧୯ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଲୋକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ, ଭଗ୍ନ ଦନ୍ତ ଓ ଖଞ୍ଜଖସା ଚରଣ ତୁଲ୍ୟ । ୨୦ ଶୀତକାଳରେ ବସନ୍ତ କାଢ଼ି ନେବା ଓ ଘା ଉପରେ ଅମ୍ଳରସ ମିଶାଇବା ଲୋକ ଯେପରି, ଦୁଃଖିତମନ ନିକଟରେ ଗୀତ ଗାଇବା ଲୋକ ସେପରି । ୨୧ ତୁମ୍ଭର ଶତରୁ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ, ଗହାକୁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରାଅ; ପୁଣି, ସେ ତୃଷ୍ଣିତ ହେଲେ, ଗହାକୁ ଜଳ ପାନ କରାଅ; ୨୨ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ମସୃତକରେ ଉତ୍ତମ ଅଙ୍ଗାର ରାଶି କରି ଥୋଇବ, ପୁଣି, ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ୨୩ ଯେପରି ଉତ୍ତରୀୟ ବାୟୁ ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପାଦକ, ସେପରି ଖତୁଆର ଜିହ୍ୱା କ୍ଷୋଧବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପାଦକ । ୨୪ କଳିହୁଡ଼ା ସତରୀ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଏକା ଗୃହରେ ବାସ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଛାତର ଏକ କୋଣରେ ବାସ କରିବାର ଭଲ । ୨୫ ତୃଷ୍ଣିତ ପ୍ରାଣୀକୁ ଶୀତଳ ଜଳ ଯେରୂପ, ଦୂର ଦେଶରୁ ସୁସମାଗର ସେରୂପ । ୨୬ ଗୋଲିଆ ଜଳାଶୟ ଓ ମଳିନ ନିର୍ଝର ଯେରୂପ, ବୃକ୍ଷ ଲୋକ ଆଗରେ ବିଚଳିତ ଧାର୍ମିକ ସେରୂପ । ୨୭ ବହୁତ ମହୁ ଖାଇବାର ଯେପରି ଭଲ ନୁହେଁ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆପଣା ଗୌରବ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଗୌରବ ନୁହେଁ । ୨୮ ଯାହାର ଆତ୍ମା ଅଟକ ମାନେ ନାହିଁ, ସେ ଭଗ୍ନ ଓ ପରାଗୀରହୀନ ନଗର ତୁଲ୍ୟ ।

୨୬

୧ ଯେପରି ଗୁଣ୍ଡାମାଳରେ ହିମ ଓ ଫସଲ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷ, ସେପରି ମୂର୍ଖକୁ ସମ୍ମାନ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ୨ ଯେପରି ଘରଚିଆ ଭରମଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ଓ ଗଲଗେଞ୍ଜ ଉଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ, ସେପରି ଅକାରଣରେ ଦତ୍ତ ଅଭିଶାପ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୩ ଅଶ୍ରୁ ପାଇଁ କୋରଡ଼ା ଗର୍ଦ୍ଦଭ ପାଇଁ ଲଗାମ, ପୁଣି, ମୂର୍ଖର ପିଠି ପାଇଁ ବାଡ଼ି । ୪ ମୂର୍ଖକୁ ଗହାର ଅଜ୍ଞାନଗନ୍ତ୍ୟାରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ନାହିଁ, ଦେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗହାର ସମାନ ହେବ । ୫ ମୂର୍ଖକୁ ଗହାର ଅଜ୍ଞାନଗନ୍ତ୍ୟାରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ନେହିଲେ ସେ ଆପଣା ବୃକ୍ଷରେ ଆପଣାକୁ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଧ କରିବ । ୬ ମୂର୍ଖ ହାତରେ ଯେ ସମାଗର ପଠାଏ, ସେ ଆପଣା ପାଦ ଆପେ କାଟି କ୍ଷତି ଭୋଗ କରେ । ୭ ନେତ୍ରଗତାର ଚରଣ ଯେପରି ନତନତ୍ତ, ଅଜ୍ଞାନର ମୁଖରେ ସେପରି ହିଗେପଦେଶ-ବାକ୍ୟ । ୮ ଯେପରି ପରସ୍ପରଗଣିରେ ମଣିର ଥଳା, ସେପରି ସେ, ଯେ ମୂର୍ଖକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଏ । ୯ ମତ୍ତ ଲୋକର ହସ୍ତରେ ଉଠାଯିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେପରି, ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ହିଗେପଦେଶ ବାକ୍ୟ ସେପରି । ୧୦ ବାଣୁଆ ଯେପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରେ, ସେପରି ସେହି ଲୋକ, ଯେ ମୂର୍ଖକୁ ବେତନ ଦିଏ ଓ ଯେ ପଥକକୁ ବେତନ ଦିଏ । ୧୧ ଆପଣା ବାନ୍ତି ପରତି ଫେରିବା କୁକୁର ଯେପରି, ପୁନଃ ପୁନଃ ଆପଣା ଅଜ୍ଞାନର କର୍ମ କରିବା ମୂର୍ଖ ସେପରି । ୧୨ ଯେ ଆପଣା ବୃକ୍ଷରେ ଜ୍ଞାନୀ, ଏପରି ଲୋକକୁ ଦେଖୁଅଛ କି ? ଗହା ଅପେକ୍ଷା ମୂର୍ଖ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଭରସା ଅଛି । ୧୩ ଅଳସୁଆ କହେ, ବାଟରେ ସିଂହ ଅଛି, ସତ୍ତ୍ୱରେ ସିଂହ ଅଛି । ୧୪ ଯେପରି କବ୍‌ଜାରେ କବାଟ ବୁଲେ, ସେପରି ଅଳସୁଆ ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ଥାଇ କରେ । ୧୫ ଅଳସୁଆ ଥାଳାରେ ହାତ ବୁଡ଼ାଇ ଥାଉ ଥରେ ଗହା ମୁଖକୁ ନେବାକୁ ଅକ୍ଷୟ । ୧୬ ସାତ ଜଣ ସୁବିଗ୍ରହସିଦ୍ଧ ଉତ୍ତରକାରୀ ଅପେକ୍ଷା ଅଳସୁଆ ଆପଣା ବୃକ୍ଷରେ ଜ୍ଞାନୀ । ୧୭ ଯେଉଁ ଲୋକ ପଥରେ ଯାଉ ଯାଉ ଆପଣାର ଅସମ୍ପର୍କୀୟ ବିବାଦରେ ଗାନ୍ଧୁଡ଼ି ହୁଏ, ସେ କୁକୁର କାନ ଧରିବା ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ । ୧୮ ଅଗ୍ନିବାଣ, ଡାର ଓ ମୁଦୁୟ ନିକ୍ଷେପକାରୀ ବାତୁଳ ଯେପରି; ୧୯ ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଭୁଲାଇ କହେ, ମୁଁ କ'ଣ କୌତୁକ କରୁ ନାହିଁ ? ସେ ସେପରି । ୨୦ କାଷ୍ଠ ଶେଷ ହେଲେ ଅଗ୍ନି ନିଭି ଯାଏ, କର୍ଣ୍ଣଶେଷେ ନ ଥିଲେ କଳି ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ । ୨୧ ଯେପରି ଉତ୍ତମ ଅଙ୍ଗାରକୁ ଅଙ୍ଗାର ଓ ଅଗ୍ନିକୁ କାଷ୍ଠ, ସେପରି ବିବାଦ ବଢ଼ାଇବାକୁ କଳିହୁଡ଼ା ଲୋକ । ୨୨ କର୍ଣ୍ଣଶେଷେ ବାକ୍ୟ ଅମୃତ ତୁଲ୍ୟ, ଗହା ଉଦରର ଅନ୍ତରାଳକୁ ଗୁଲିଯାଏ । ୨୩ ଅନୁଗାମୀ ଓଷ୍ଠ ଓ ମନ୍ଦ ହୃଦୟ ରୂପା ଖାଦରେ ମଣ୍ଡିତ ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ର ତୁଲ୍ୟ । ୨୪ ଘୃଣାକାରୀ

* ୨୫:୧୩ ଫସଲ ଗୁଣ୍ଡାମାଳ

ଆପଣା ଓଷଠରେ କପଟ କରେ, ମାତ୍ର ମନରେ ପରବଞ୍ଚନା ରଖେ । ୨୫ ସେ ମିଷ୍ଟ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ, ଗହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଗହାର ହୃଦୟରେ ସାତଟା ଘୁଣ୍ଟା ବିଷୟ ଥାଏ । ୨୬ ଗହାର ଘୁଣ୍ଟା କପଟରେ ଆପଣାକୁ ଆବୃତ କଲେ ହେଁ ଗହାର ମନ୍ଦଗ ସଭାରେ ପରକାଶ ପାଇବ । ୨୭ ଯେ ଖାତ ଖୋଲେ, ସେ ଆପେ ତହିଁ ଭିତରେ ପଡ଼ିବ; ପୁଣି, ଯେ ପଥର ଗଢ଼ାଏ, ଗହା ଗହାର ଉପରକୁ ନେଉଟିବ । ୨୮ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ-ଜିହ୍ୱା ଯାହାକୁ ତୁର୍ଣ୍ଣ କରେ, ଗହାକୁ ହିଁ ଘୁଣ୍ଟା କରେ; ପୁଣି, ଗହାବାଦୀ ମୁଖ ସର୍ବନାଶ ଜନ୍ମାଏ ।

୨୭

୧ ତୁମ୍ଭେ କାଲିର ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କଥା କୁହ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଏକ ଦିନ କଥା ଉତ୍ପାଦନ କରିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ୨ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରୁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ନିଜ ମୁଖ ଗହା ନ କରୁ; ଅପର ଲୋକ କରୁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଓଷଠ ଗହା ନ କରୁ । ୩ ଭାରୀ ପଥର ଓ ଗୁରୁ ବାଲି; ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନର ବିରକ୍ତି, ସେ ଦୁଇରୁ ଭାରୀ । ୪ କୋପ ନିଷ୍ଠୁର ଓ କ୍ରୋଧ ପରଲୟକାରୀ; ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନ ଆଗରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇ ପାରେ ? ୫ ଗୁପ୍ତ ପରେମଠାରୁ ପରକାଶିତ ଅନୁଯୋଗ ଭଲ । ୬ ପରେମକାରୀର କ୍ଷତ ବିଶ୍ୱାସନାୟ; ମାତ୍ର ଶତରୁର ତୁମ୍ଭର ବହୁଳ । ୭ ତୁମ୍ଭ ପରଶା ମହୁରକକୁ ଘୁଣ୍ଟା କରେ; ମାତ୍ର କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ପରଶାକୁ ଚିକ୍ତ ଦରବନ୍ଧସରୁ ମିଷ୍ଟ । ୮ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ ଛାଡ଼ି ଭରଣ କରେ, ସେ ବସାରୁ ଭରଣକାରୀ ପକ୍ଷୀର ତୁଲ୍ୟ । ୯ ତୈଳ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ମନକୁ ଆହ୍ଲାଦିତ କରେ, ମନର ମନ୍ଦଗଣାରୁ ଜାତ ମିତରର ମିଷ୍ଟଗ ତଦ୍‌ରୂପ କରେ । ୧୦ ନିଜର ବନ୍ଧୁକୁ ଓ ପିତର ବନ୍ଧୁକୁ ତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ବିପଦ ଦିନରେ ଆପଣା ଭାଇର ଗୃହକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଦୂରସ୍ଥ ଭାଇଠାରୁ ନିକଟସ୍ଥ ପରତିବାସୀ ଭଲ । ୧୧ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଜ୍ଞାନବାନ ହୁଅ ଓ ମୋ' ମନକୁ ଆହ୍ଲାଦିତ କର; ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ନିନ୍ଦକକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବି । ୧୨ ତତୁର ଲୋକ ବିପଦ ଦେଖି ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଏ; ମାତ୍ର ଅସତର୍କ ଲୋକ ଆଗ ବଢ଼ି ଶାସ୍ତି ପାଏ । ୧୩ ଅପରିଚିତ ଲୋକ ପାଇଁ ଯେ ଲଗା ହୁଏ, ଗହାର ବସ୍ତ୍ର ନିଅ; ପୁଣି, ଯେ ପରସ୍ତରୀ ପାଇଁ ଜାମିନ୍ ହୁଏ, ଗହାକୁ ବନ୍ଧକ ରଖ । ୧୪ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ଆପଣା ମିତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଚ ରବରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରେ, ଗହାର ସେହି କର୍ମ ଗହା ପରତି ଅଭିଶାପ ରୂପେ ଗଣିତ ହେବ । ୧୫ ଭାରୀ ବୃଷ୍ଟିଦିନରେ ଅବିରତ ବିନ୍ଦୁପାତ ଓ କଳିହୁଡ଼ା ସ୍ତରୀ, ଏ ଦୁଇ ଏକ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ୧୬ ଯେ ଗକୁ ଅଟକାଏ, ସେ ବାୟୁକୁ ଅଟକାଏ ଓ ଗହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ତୈଳ ଉପରେ ପଡ଼େ । ୧୭ ଯେପରି ଲୁହା ଲୁହାକୁ ସତେଜ କରେ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ବନ୍ଧୁର ମୁଖ ସତେଜ କରେ । ୧୮ ଯେକେହି ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ରକ୍ଷା କରେ, ସେ ତହିଁର ଫଳ ଖାଏ; ପୁଣି, ଯେ ଆପଣା ପରଭୁ ପରତି ମନୋଯୋଗୀ ଥାଏ, ସେ ସମମାନ ପାଏ । ୧୯ ଯେପରି ଜଳ ମୁଖକୁ ମୁଖ ଦେଖାଏ, ସେପରି ହୃଦୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖାଏ । ୨୦ ଯେପରି ପାତଳ ଓ ବିନାଶ ସ୍ୱପ୍ନ କେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନୁହେଁ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଇରହାସକଳ* କେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନୁହେଁ । ୨୧ କୋୟିରେ ଚୂପା, ଉତ୍ତମାଲରେ ସୁନା, ପରଶଂସାରେ ମନୁଷ୍ୟ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଏ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଗହମ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନକୁ ତିଡ଼କିରେ କୁଟିଲେ ହେଁ ଗହାର ଅଜ୍ଞାନତା ଛାଡ଼ିଯିବ ନାହିଁ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମେଷପଲର ଅବସ୍ଥା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯତନବାନ ହୁଅ, ପୁଣି ଆପଣା ପଶୁପଲ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ମନୋଯୋଗ କର । ୨୪ କାରଣ ସମ୍ପଦତି ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାୟା ନୁହେଁ ଓ ମୁକୁଟ କ'ଣ ପୁରୁଷାନୁକରମରେ ଥାଏ ? ୨୫ ଘାସ କଟା ହେଲେ କର୍ମଳ ଘାସ ପରକାଶ ପାଏ, ଆଉ ପର୍ବତମାନର ତୃଣ ସଂଗୃହୀତ ହୁଏ । ୨୬ ମେଷଛୁଆମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବସ୍ତ୍ର ଦେବେ; ପୁଣି, ଛେଳି ତୁମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଅଟେ । ୨୭ ପୁଣି, ଛେଳିଦୁଧ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରର ଭକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ଦାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଜୀବିକା ହେବ ।

୨୮

୧ କେହି ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ହେଁ ଦୁଷ୍ଟ ପଲ୍ୟ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନେ ସିଂହ ପରି ସାହସିକ । ୨ ଦେଶର ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ତହିଁର ଅଧିପତି ଅନେକ ହୁଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧମାନ ଓ ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିପ୍ରାଣ ତହିଁର ସ୍ୱପ୍ନର ଘର୍ତ୍ତ ହୁଏ । ୩ ଯେଉଁ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ* ଦାନକ୍ରମକୁ ଉପଦ୍ରବ କରେ, ସେ ପଲବନକାରୀ ବୃଷ୍ଟି ପରି; ତହିଁରେ ଭକ୍ଷଣର ଅଭାବ ଘଟେ । ୪ ବନ୍ଧବସ୍ୱାତ୍ମାଗକାରୀମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପରଶଂସା କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆଜ୍ଞା ପାଳିବା ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିରୋଧ କରନ୍ତି । ୫ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନେ ନ୍ୟାୟ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଅନ୍ତ୍ରେକାକାରୀମାନେ ସବୁ ବିଷୟ ବୁଝନ୍ତି ।

* ୨୭:୨୦ ଇରହାସକଳ ଚକ୍ଷୁ * ୨୮:୩ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଶାସକ

୬ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନାଗାମୀ କୁଟିଳ ଲୋକ ଧନୀ ହେଲେ ହେଁ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ଆପଣା ସିଦ୍ଧତାରେ ଗମନକାରୀ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଭଲ । ୭ ଯେ ବନ୍ଧବସ୍ୱଥା ମାନେ, ସେ ବୁଦ୍ଧ୍ୟମାନ ପୁତ୍ର; ପୁଣି, ଯେ ପେଟାର୍ଥୀମାନଞ୍ଜକର ସଞ୍ଜା ହୁଏ, ସେ ଆପଣା ପିତାକୁ ଲଜ୍ଜା ଦିଏ । ୮ ଯେଉଁ ଲୋକ ସୁଧ ଓ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ଦୁପ୍ପାର ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ବୁଦ୍ଧ୍ୟ କରେ, ସେ ଦାନହୀନ ପୁତ୍ର ଦୟାକାରୀ ପାଇଁ ଗହା ସଞ୍ଚୟ କରେ । ୯ ଯେଉଁ ଲୋକ ବନ୍ଧବସ୍ୱଥା ଶୁଣିବାରୁ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ଫେରାଏ, ଗହାର ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଘୃଣାର ବିଷୟ ହୁଏ । ୧୦ ଯେଉଁ ଲୋକ ସରଳ ଲୋକକୁ ମନ୍ଦ ପଥରେ ଯିବାକୁ ଭୁଲିଏ, ସେ ସପ୍ତକୃତ ଖାତରେ ଆପେ ପଡ଼ିବ; ମାତ୍ର ସିଦ୍ଧ ଲୋକେ ମଞ୍ଜୁଳ ଅଧିକାର କରିବେ । ୧୧ ଧନବାନ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜ୍ଞାନବାନ; ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧ୍ୟମାନ ଦାନହୀନ ଲୋକ ଗହାର ପରିଚୟ ନିଏ । ୧୨ ଧାର୍ମିକମାନେ ଜୟ କଲେ ମହାଗୌରବ ହୁଏ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଞ୍ଜକର ଉନ୍ନତି ହେଲେ ଲୋକେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାନ୍ତି । ୧୩ ଯେ ଆପଣା ଅଧର୍ମ ଆଚ୍ଛାଦନ କରେ, ସେ ମଞ୍ଜୁଳ ପାଏ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଗହା ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ଛାଡ଼େ, ସେ ଦୟା ପାଇବ । ୧୪ ଯେଉଁ ଲୋକ ସବୁବେଳେ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ଭୟ ରଖେ,† ସେ ଧନ୍ୟ; ମାତ୍ର ଯେ ଆପଣା ମନକୁ କଠିନ କରେ, ସେ ଆପଦରେ ପଡ଼ିବ । ୧୫ ଯେପରି ଗର୍ଭଜନକାରୀ ସିଂହ ଓ ଭରମଣକାରୀ ଭାଲୁ; ସେପରି ଦାନହୀନ ପୁରଜାଞ୍ଜକ ଉପରେ ଦୁଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୧୬ ଯେଉଁ ଅଧିକୃଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧ୍ୟହୀନ, ସେ ମଧ୍ୟ ପତି ଉପଦ୍ରବୀ ହୁଏ, ମାତ୍ର ଯେ ଲୋଭକୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ଆପଣା ଦିନ ବଢ଼ାଇବ । ୧୭ ଯେଉଁ ଲୋକ କୌଣସି ଲୋକର ରକ୍ତରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ, ସେ ଗର୍ଭତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଳାଇବ; କେହି ଗହାକୁ ନ ଅଟକାଇ । ୧୮ ଯେଉଁ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ଭାବରେ ଗଲେ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଏ; ମାତ୍ର ଆପଣା ପଥରେ କୁଟିଳ ଲୋକ ଅଧିକମାତ୍ର ପଡ଼ିବ । ୧୯ ଆପଣା ଭୂମି ଯେ ଚଷେ, ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆହାର ପାଇବ; ପୁଣି, ଯେ ଅସାର ଲୋକଞ୍ଜକର ଅନୁଗାମୀ ହୁଏ, ଗହାର ଯଥେଷ୍ଟ ଦରିଦ୍ରତା ହେବ । ୨୦ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବ; ମାତ୍ର ଯେ ଧନବାନ ହେବାକୁ ଅତି ଉଦ୍ୟମ କରେ, ସେ ଅଦଶ୍ୱତିତ ନେହିବ । ୨୧ ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ । କିପରି ଖଣ୍ଡେ ଚୁଟି ପାଇଁ ଅଧର୍ମ କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ । ୨୨ କୁଦୃଷ୍ଟି ଲୋକ ସମ୍ପତ୍ତି ପଛେ ଦୌଡ଼େ, ମାତ୍ର ଗହାକୁ ଅଭାବ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ବୋଲି ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୨୩ ଜିହ୍ୱାପ୍ରାରେ ଗୁରୁବାଦ କରିବା ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବା ଲୋକ ଶେଷରେ ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଏ । ୨୪ ଯେ ଆପଣା ପିତା କିମ୍ବା ମାତା ଦରବନ୍ଧ ଅପହରଣ କରି କହେ, ଏଥରେ କିଛି ଅଧର୍ମ ନାହିଁ, ସେ ସଂହାରକର ସଞ୍ଜା । ୨୫ ବହୁପୁରତୟାଶୀ ପୁରଣ ବିବାଦ ଜନ୍ମାଏ, ମାତ୍ର ଯେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖେ, ସେ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହେବ । ୨୬ ଯେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରେ ନିର୍ଭର ରଖେ, ସେ ମୂର୍ଖ; ମାତ୍ର ଯେ ଜ୍ଞାନରେ ଗଲେ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ୨୭ ଯେ ଦରିଦ୍ରକୁ ଦାନ କରେ, ଗହାର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ମୁଦେ,‡ ସେ ଅନେକ ଅଭିଶାପ ପାଇବ । ୨୮ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଉନ୍ନତ ହେଲେ, ଲୋକେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ଲୁଚାନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ, ଧାର୍ମିକଗଣ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୯

୧ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅରକୁ ଅର ଅନୁଯୋଗ ପାଇଲେ ହେଁ ଆପଣା ଗର୍ଭାବା ଶକ୍ତ କରେ, ସେ ପୁରତିକାର ବିନ୍ଦୁ ହାତ ଭଙ୍ଗ ହେବ । ୨ ଧାର୍ମିକମାନେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେଲେ, ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ କର୍ତ୍ତୃତପ୍ତ ପାଇଲେ, ଲୋକମାନେ ଆର୍ତ୍ତସପ୍ତ କରନ୍ତି । ୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଜ୍ଞାନକୁ ସନେହ କରେ, ସେ ଆପଣା ପିତାକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରେ; ମାତ୍ର ଯେ ବେଶୟାମାନଞ୍ଜକଠାରେ ଅନୁରକ୍ତ, ସେ ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡ଼ାଇ ଦିଏ । ୪ ରାଜା ସୁବିଗ୍ରହ ଦୁପ୍ପାର ଦେଶ ସୁସ୍ଥ କରେ; ମାତ୍ର ଯେ ଉପହାରପୁରିୟ, ସେ ଗହା ଉଜାଡ଼ି ପକାଏ । ୫ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଗୁରୁବାଦ କରେ, ସେ ଗହାର ପାଦ ପାଇଁ ଜାଲ ପୁରସାରେ । ୬ ମନ୍ଦ ଲୋକର ଅଧର୍ମରେ ଫାନ୍ଦ ଥାଏ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଗାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରେ । ୭ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଦାନହୀନମାନଞ୍ଜକୁ ଗୁହାରି ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞ; ମାତ୍ର ଗହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ନାହିଁ । ୮ ନିନ୍ଦକମାନେ ନଗରକୁ ପୁରଜ୍ୱଳିତ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନୀମାନେ କ୍ରୋଧ ନିବାରଣ କରନ୍ତି । ୯ ଅଜ୍ଞାନ ସହିତ ଜ୍ଞାନବାନର ବିବାଦ ହେଲେ, ସେ କ୍ରୋଧ କଲେ କି ହସିଲେ, କିଛି ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୦ ରକ୍ତପାତପୁରିୟ ଲୋକମାନେ ସିଦ୍ଧ ବନ୍ଧକୃତିକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନେ ସରଳ ଲୋକର ପୁରଣ ଖୋଜନ୍ତି । ୧୧ ମୂର୍ଖ ଆପଣାର ସବୁ କ୍ରୋଧ ପୁରଣ କରେ; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ଗହା ସମ୍ଭାଳି କ୍ଷାନ୍ତ କରେ । ୧୨ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଯେବେ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ କାନ ତେରେ, ତେବେ ଗହାର ସେବକ ସବୁ ଦୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୩ ଦରିଦ୍ର ଓ ଉପଦ୍ରବୀ ଏକତ୍ର ମିଳନ୍ତି, ସଦାପୁରଭୁ

† ୨୮:୧୪ ଭୟ ରଖେ, ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକୁ ଭୟ କରେ ‡ ୨୮:୨୭ ଯେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ମୁଦେ, ଯେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ମନ କରେ

ଉଭୟର ଚକ୍ଷୁ ଦୀପ୍ତିମାନ କରନ୍ତି । ୧୪ ଯେଉଁ ରାଜା ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସ୍ତ ରୂପେ ଦାନହୀନମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରେ, ଗହୀର ସିଂହାସନ ସଦାକାଳ ସୁସ୍ଥର ହେବ । ୧୫ ବାଡ଼ି ଓ ଅନୁଯୋଗ ଜ୍ଞାନ ଦିଏ; ମାତ୍ର ପିଲାକୁ ଗହୀର ଇଚ୍ଛାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ସେ ଗହୀର ମାତୃକୁ ଲଜ୍ଜା ଦିଏ । ୧୬ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱଶୁ ହେଲେ, ଅଧର୍ମ ବଢ଼େ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିପାତ ଦେଖିବେ । ୧୭ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାନ୍ତି ଦେବ; ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣକୁ ସୁଖ ଦେବ । ୧୮ ଇଶ୍ୱରୀୟ ପୁରତନ୍ତ୍ରାଦେଶ ଅଭାବରେ ଲୋକମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ବନ୍ଦବସ୍ତା ପାଲେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୧୯ କଥାମାତ୍ରରେ ଦାସର ଦମନ ହୁଏ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେ ବୁଝିଲେ ହେଁ ମନୋଯୋଗ କରେ ନାହିଁ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ କି କଥାରେ ଚଞ୍ଚଳ ଲୋକକୁ ଦେଖୁଅଛ ? ଗହୀ ଅପେକ୍ଷା ମୂର୍ଖ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଭରସା ଅଛି । ୨୧ ଯେ ପିଲାଦିନୁ ଆପଣା ଦାସକୁ ଗେହ୍ଲ କରି ପାଲେ, ଶେଷରେ ସେହି ଦାସ ଗହୀର ପୁତ୍ର ହୋଇ ଉଠେ । ୨୨ କ୍ଷୋଧା ଲୋକ ବିବାଦ ଜ୍ଞମାଏ, ପୁଣି, ରାଗାନ୍ଧ ଲୋକ ବହୁତ ଅଧର୍ମ କରେ । ୨୩ ମନୁଷ୍ୟର ଅହତ୍ୱକାର ଗହୀକୁ ନତ କରିବ; ମାତ୍ର ଯାହାର ଆତ୍ମା ବିନତ, ସେ ସମ୍ମାନ ପାଇବ । ୨୪ ଶ୍ରେୟ ଭାଗୀ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ରାଶ କରାଇବାର କଥା ଶୁଣେ, କିନ୍ତୁ କିଛି ପୁରକାଶ କରେ ନାହିଁ । ୨୫ ଲୋକଭୟ ଫଳଦଜନକ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରତ୍ୱକ ଠାରେ ଯେ ନିର୍ଭର ରଖେ, ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ହେବ । ୨୬ ଅନେକେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅନୁଗ୍ରହ ଗହୀନ୍ତି; ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟର ବିଗ୍ରହ ସଦାପୁରତ୍ୱକଠାରୁ ହୁଏ । ୨୭ ଅଧର୍ମକାରୀ ଲୋକ ଧାର୍ମିକର ଘୃଣା ବିଷୟ, ପୁଣି, ସରଳପଥଗାମୀ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ଘୃଣା ବିଷୟ ହୁଏ ।

୩୦

ଆଗୁରର କଥା

୧ ଯାକିର ପୁତ୍ର ଆଗୁରର କଥା : ଅର୍ଥ ଭାଗେକ୍ତି । ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଇଥାୟେଲକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଥାୟେଲ* ଓ ଉକଲକୁ† କହେ : ୨ ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ପଶୁବତ୍, ପୁଣି, ମୋ'ଠାରେ ମନୁଷ୍ୟର ବିବେଚନା ନାହିଁ । ୩ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖି ନାହିଁ, ଅବା ଧର୍ମସ୍ତ୍ରପତ୍ରକ ବିଷୟକ ବିଦ୍ୟା ମୋ'ଠାରେ ନାହିଁ । ୪ କିଏ ସ୍ୱପ୍ନାଗ୍ରୋହଣ କରି ସେଠାରୁ ଅବଗ୍ରୋହଣ କରିଅଛି ? କିଏ ଆପଣା ମୁଷ୍ଟିରେ ବାୟୁ ଏକତ୍ର କରିଅଛି ? କିଏ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରରେ ଜଳସମୂହକୁ ବାନ୍ଧୁଅଛି ? କିଏ ପୃଥିବୀର ସବୁ ସୀମା ନିରୂପଣ କରିଅଛି ? ଗହୀଙ୍କର ନାମ କ'ଣ ? ଗହୀଙ୍କ ପୁତ୍ରର ନାମ କ'ଣ ? ଏହା ଯେବେ ଜାଣ, ତେବେ କୁହ । ୫ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁରତନ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ; ଯେଉଁମାନେ ଗହୀଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ଜାଲ । ୬ ଗହୀଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯୋଗ କର ନାହିଁ, କଲେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏ ଦୁଇ ବର ମାଗିଅଛି, ମୁଁ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଗହୀ ମୋତେ ଦେବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ଅସାରଗ ଓ ମିଥ୍ୟାକଥା ମୋ'ଠାରୁ ଦୂର କର; ମୋତେ ଦରିଦ୍ରତା କି ଧନ ଦିଅ ନାହିଁ; ମୋ' ପତ୍ନୀର ଭାଗ ଦେଇ ମୋତେ ପୁରତିପୋଷଣ କର । ୯ ନୋହିଲେ ମୁଁ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରି କହିବି, ସଦାପୁରତ୍ୱ କିଏ ? କିଅବା ଦରିଦ୍ର ହେଲେ ଶ୍ରେଣି କରି ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମ ମିଥ୍ୟାରେ ନେବି । ୧୦ ଦାସର ପୁରତ୍ୱ ନିକଟରେ ଗହୀର ଅପବାଦ କର ନାହିଁ, କଲେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଅପରାଧୀ ଗଣିତ ହେବ । ୧୧ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ପିତାକୁ ଶାପ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଆପଣା ମାତାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ ବଂଶ ଅଛି । ୧୨ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ମଳ, ଏପରି ଏକ ବଂଶ ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଆପଣା ମଳିନତାରୁ ଧୌତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ୧୩ ଏକ ବଂଶ ଅଛି, ଆଃ, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କିପରି ଉଚ୍ଚ ! ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ପତ୍ର ଉତ୍ପତ ହୋଇଅଛି । ୧୪ ପୃଥିବୀରୁ ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦନ୍ତ ଖତ୍ତଗ ପରି ଓ କଳଦନ୍ତ ଛୁରୀ ପରି, ଏପରି ଏକ ବଂଶ ଅଛି । ୧୫ ଜୋକର ଦୁଇ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଦିଅ, ଦିଅ । ତିନିଟା ବସ୍ତ୍ର ଅଛି, ଯାହା କେବେ ତ୍ରପ୍ତ ନୁହେଁ, ପୁଣି, ଗରି ବସ୍ତ୍ର କେବେ କହେ ନାହିଁ, ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲା । ୧୬ ପାତଳ ଓ ବନ୍ୟା-ଗର୍ଭ; ଜଳରେ ଅତ୍ରପ୍ତ ଭୂମି ଓ ଅଗ୍ନି, ଯେ କହେ ନାହିଁ, ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲା । ୧୭ ଯେଉଁ ଚକ୍ଷୁ ଆପଣା ପିତାକୁ ପରିହାସ କରେ ଓ ମାତର କଥା ମାନିବାକୁ ତୁଚ୍ଛବୋଧ କରେ, ଗହୀ ଉପତନ୍ତ୍ରକାର ତାମର କାଉମାନେ କାଢ଼ି ପକାଇବେ, ପୁଣି, ଉତ୍କ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀର ଛୁଆମାନେ ଗହୀ ଖାଇବେ । ୧୮ ତିନି କଥା ମୋହର ବୋଧାଗମ୍ଭ, ପୁଣି, ଗରି କଥା ମୁଁ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ୧୯ ଆକାଶରେ

* ୩୦:୧ ଇଥାୟେଲ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ କଲ୍ଲନ୍ତ ଅଟେ † ୩୦:୧ ଉକଲକୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେ ପରମେଶ୍ୱର ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କଲ୍ଲନ୍ତ ଅଟେ

ଉତ୍କଳରୋଶ ପକ୍ଷୀର ଗତି, ପରସ୍ପତରରେ ସର୍ପର ଗତି, ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜର ଗତି, ଯୁବତୀଠାରେ ପୁରୁଷର ଗତି । ୧୦ ସେହି ପରକାର ବ୍ୟଭିଚାରୀଣା ସ୍ୱତ୍ୱର ଗତି, ସେ ଖାଇ ମୁହଁ ପୋଛି ଦିଏ ଓ କହେ, ଆମ୍ଭେ କିଛି ଅଧର୍ମ କରି ନାହିଁ । ୧୧ ତିନି କଥାର ଭାରରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହୁଏ, ପୁଣି ଗରି କଥାର ଭାରରେ ମଧ୍ୟ, ଗହା ସେ ସହି ପାରେ ନାହିଁ; ୧୨ ରାଜତପ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ଦାସର ଭାର ଓ ଆହାରରେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ମୂଢ଼ର ଭାର; ବିବାହ ହେବା ଘୃଣ୍ୟ ସ୍ୱତ୍ୱର ଭାର; ୧୩ ପୁଣି, ଆପଣା କର୍ତ୍ତୱ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଣା ଦାସୀର ଭାର । ୧୪ ଗରି ପୁରାଣା ପୃଥିବୀରେ ସାନ, ମାତର ଅତିଶୟ ଜ୍ଞାନବାନ, ୧୫ ପିମ୍ପୁଡ଼ିଗଣ ଦୁର୍ବଳ ଜାତି, ତଥାପି ଗ୍ରୀଷ୍ମମାଳରେ ଆହାର ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । ୧୬ ଶାଫ୍ଟ୍ ଜନ୍ତୁଗଣ ଶକ୍ତିହୀନ ଜାତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଶୈଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ବସା ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି । ୧୭ ପତ୍ନୀପାଳମାନଙ୍କର କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ, ତଥାପି ସେସମସ୍ତେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ଗମନ କରନ୍ତି । ୧୮ ପୁଣି, ଝିଟିପିଟି ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧରାଯାଏ, ତଥାପି ସେ ରାଜାର ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଥାଏ । ୧୯ ତିନି ପୁରାଣା ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ଗମନ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଗରି ପୁରାଣା ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ଗମନ କରନ୍ତି; ୩୦ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରମା ସିଂହ କାହା ସମମୁଖରୁ ଫେରେ ନାହିଁ । ୩୧ ଯୁଦ୍ଧାଶୁକ୍ଳ; ଛାଗ ଓ ରାଜା, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି ଉଠେ ନାହିଁ । ୩୨ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବାରେ ମୂଢ଼ର କର୍ମ କରିଥାଅ, କିଅବା ଯେବେ କୁକଳ୍ପନା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଆପଣା ମୁଖରେ ହାତ ଦିଅ । ୩୩ କାରଣ ଯେପରି ଦୁର୍ଗମ ମନ୍ଥନରେ ଲବଣା ବାହାରେ ଓ ନାସିକା ମନ୍ଥନରେ ରକ୍ତ ବାହାରେ; ତଦ୍ୱୟ କ୍ରୋଧ ମନ୍ଥନରେ ବିବାଦ ବାହାରେ ।

୩୧

ଲମ୍ବୁୟେଲ ରାଜାର କଥା

୧ ଲମ୍ବୁୟେଲ ରାଜାର କଥା: ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ମାତ୍ର ଗହାକୁ ଯାହା ଶିଖାଇଥିଲା, ସେହି ଭାବେକି । ୨ ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ହେ ମୋ' ଗର୍ଭର ପୁତ୍ର, ହେ ମୋ' ମାନତର ପୁତ୍ର, କଥା କହିବି ? ୩ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ବଳ ଦିଅ ନାହିଁ, ଅବା ରାଜାମାନେ ଯହିଁରେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତହିଁରେ ଗତି କର ନାହିଁ । ୪ ହେ ଲମ୍ବୁୟେଲ, ରାଜାମାନଙ୍କର ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ରାଜାମାନଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ; କିଅବା ମଦ୍ୟ କାହିଁ ବୋଲି କହିବା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୫ ସେମାନେ ପାନ କଲେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାସୋରି ଦୁଃଖୀସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିରୁ ବିପରୀତ କରିବେ । ୬ ମୃତକଲ୍ପ ଲୋକକୁ ମଦ୍ୟ ଦିଅ ଓ ତିକ୍ତମନା ଲୋକକୁ ଦରାକ୍ଷାରସ ଦିଅ । ୭ ସେ ଲୋକ ପାନ କରି ଆପଣା ଦରିଦ୍ରତା ପାସୋରୁ ଓ ଆପଣା କଲେଶ ଆଉ ମନରେ ନ କରୁ । ୮ ଘୁଙ୍ଗା ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ, ସମସ୍ତ ଅନାଥଙ୍କ ପକ୍ଷରେ, ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଅ । ୯ ମୁଖ ଫିଟାଇ ଯଥାର୍ଥ ବିରୁ କର, ପୁଣି, ଦୁଃଖୀ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ସୁବିରୁ କର ।

ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନା ସ୍ୱତ୍ୱା

୧୦ ଗୁଣବତୀ ସ୍ୱତ୍ୱା କିଏ ପାଇପାରେ ? ମୁକ୍ତଗଠାରୁ ହିଁ ଗହାର ମୂଲ୍ୟ ଥାଏ । ୧୧ ଗହାର ସମ୍ରାଜାର ହୃଦୟ ଗହାଠାରେ ନିର୍ଭର କରେ, ପୁଣି, ଗହାର ଲାଭର ଅଭାବ ହୁଏ ନାହିଁ । ୧୨ ସେ ଜୀବନଯାଏ ସମ୍ରାଜାର କ୍ଷତି ନ କରି ମତ୍ତଗଳ କରେ । ୧୩ ସେ ମେଷଲୋମ ଓ ମସିନା ଖୋଜି ସନ୍ତୋଷରେ ଆପଣା ହସ୍ତରେ କର୍ମ କରେ । ୧୪ ସେ ବାଣିଜ୍ୟ-ଜାହାଜ ତୁଲ୍ୟ; ସେ ଦୂରରୁ ଆପଣା ଆହାର ଥାଏ । ୧୫ ମଧ୍ୟ ସେ ରାତ୍ରି ଥାଉ ଥାଉ ଉଠେ ଓ ଆପଣା ପରିଜନ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କରେ ଓ ଦାସୀଗଣଙ୍କୁ ନିରୁପିତ କର୍ମ ଦିଏ । ୧୬ ସେ କ୍ଷେତ୍ରର ବିଷୟ ବୁଝି ଗହା କିଣେ, ସେ ଆପଣା ହସ୍ତର ଫଳ ଦେଇ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଗୋପଣ କରେ । ୧୭ ସେ ବଳରେ ଆପଣା ଅଶ୍ରୁ ବାନ୍ଧେ ଓ ଆପଣା ବାହୁ ବଳବାନ କରେ । ୧୮ ଆପଣା ବ୍ୟାପାର ଯେ ଲାଭଜନକ, ଏହା ସେ ବୁଝେ; ପୁଣି, ରାତ୍ରିକାଳରେ ଗହାର ପରଦାପ ଲିଭିଯାଏ ନାହିଁ । ୧୯ ସେ ଚରଣାକୁ ହାତ ବଢ଼ାଏ, ପୁଣି, ଗହାର ହସ୍ତ ଗକୁଡ଼ି ଧରେ । ୨୦ ସେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁକ୍ତହସ୍ତ ହୁଏ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ହାତ ବଢ଼ାଏ । ୨୧ ସେ ହିମ ଲାଗି ଆପଣା ପରିବାର ବିଷୟରେ ଭୟ କରେ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ଗହାର ସମସ୍ତ ପରିବାର ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧନ୍ତି । ୨୨ ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ତବିଚିତ୍ର ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରେ, ପୁଣି, ସେ ଶୁଭର କ୍ଷୌମବସ୍ତ୍ର ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧେ । ୨୩ ଗହାର ସମ୍ରାଜା ଦେଶୀୟ ପରାଗନମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନଗର-ଦ୍ୱାରରେ ବସିବା ବେଳେ ଚିହ୍ନାଯାଏ । ୨୪ ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ତୁତ କରି ବିକ୍ରୟ କରେ, ପୁଣି, ବଣିକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ କଟିବନ୍ଧନ ସମର୍ପଣ କରେ । ୨୫ ବଳ

୩୦:୩୧ ଯୁଦ୍ଧାଶୁକ୍ଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ବୀ ଗଞ୍ଜଳା

ଓ ଶୋଭା ଗହାର ବସ୍ତ୍ରର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ପୁଣି, ଭବିଷ୍ୟତକାଳ ବିଷୟରେ ସେ ହାସ୍ୟ କରେ । ୨୭ ସେ ଜ୍ଞାନରେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଏ; ଗହାର ଜିହ୍ୱାରେ ଦୟାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାଏ । ୨୮ ସେ ଆପଣା ପରିବାରର ଆଚରଣରେ ମନୋଯୋଗ କରେ, ପୁଣି, ଆଳସ୍ୟର ଆହାର ଖାଏ ନାହିଁ । ୨୯ ଗହାର ସନ୍ତାନମାନେ ଉଠି ଗହାକୁ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ କହନ୍ତି ଓ ଗହାର ସମ୍ରାଜ୍ୟ ହିଁ ଗହାକୁ (ଏବଂ) ପୁରଣୀୟା କରେ; ୩୦ ଅନେକ କନ୍ୟା ଗୁଣ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୩୧ ଲବଣ୍ୟ ପୁରବଞ୍ଚନାଜନକ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅସାର; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସତରୀ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଭୟ କରେ, ସେ ପୁରଣୀୟା ହେବ । ୩୨ ଗହାର ହାତର ଫଳ ଗହାକୁ ଦିଅ, ପୁଣି, ଗହାର ନିଜ କର୍ମ ନଗର-ଦୁଆରରେ ଗହାର ପୁରଣୀୟା କରୁ ।

THE BOOK OF
ECCLESIASTES
ଉପଦେଶକ

- ସମସ୍ତ ଅସାର
 ୧ ଦାଉଦଞ୍ଜର ପୁତ୍ର, ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ରାଜା, ଉପଦେଶକଞ୍ଜର ବାକ୍ସମାଳା ।
 ୨ ଉପଦେଶକ କହୁଅଛନ୍ତି,
 “ଅସାରର ଅସାର, ଅସାରର ଅସାର, ସକଳ ହିଁ ଅସାର ।
 ୩ ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ,
 ଗହାର ସେହିସବୁରୁ କି ଲାଭ ?
 ୪ ଏକ ପିଢ଼ି ଯାଏ ଓ ଅନ୍ୟ ପିଢ଼ି ଆସେ;
 କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ସଦାକାଳ ଥାଏ ।
 ୫ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦିତ ହୁଏ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୁଏ,
 ପୁଣି ଆପଣା ଉଦୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସତ୍ପ୍ରସର ହୁଏ ।
 ୬ ବାୟୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଯାଏ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଫେରେ;
 ଆପଣା ପଥରେ ସର୍ବଦା ଘୁରେ
 ଓ ବାୟୁ ଆପଣା ଚକ୍ରକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରେ ।
 ୭ ନଦୀସବୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ବହିଯାଆନ୍ତି,
 ତଥାପି ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ;
 ନଦୀସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ଗମନ ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଗମନ କରନ୍ତି ।
 ୮ ସମଗ୍ର ବିଷୟ କ୍ଲନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ; ମନୁଷ୍ୟ ଗହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରେ ନାହିଁ;
 ଚକ୍ଷୁ ଦର୍ଶନରେ ତୃପ୍ତ ନୁହେଁ, କିଅବା କର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରବଣରେ ତୃପ୍ତ ନୁହେଁ ।
 ୯ ଯାହା ହୋଇଅଛି, ଗହା ହିଁ ହେବ
 ଓ ଯାହା କରାଯାଇଅଛି, ଗହା ହିଁ କରାଯିବ;
 ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୌଣସି ନୂତନ ବିଷୟ ନାହିଁ ।
 ୧୦ ଯାହା ବିଷୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହନ୍ତି,
 ଦେଖ, ଏହା ନୂତନ, ଏହାପରି କି କୌଣସି ବିଷୟ ଅଛି ?
 ଗହା ତ ଏଥିପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକାଳୀନ ସମୟରେ ଥିଲା ।
 ୧୧ ପୂର୍ବକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ସ୍ମରଣ ନ ଥାଏ;
 କିଅବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ,
 ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ ହିଁ ଉତ୍ତରକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବ ।”

ଜ୍ଞାନର ଅସାରତା
 ୧୨ ମୁଁ ଉପଦେଶକ, ଯିରୁଶାଲମରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ରାଜା ଥିଲି । ୧୩ ପୁଣି, ଆକାଶ ତଳେ
 କୃତ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଆଲୋଚନା ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ମନୋଯୋଗ କଲି;
 ଏତଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହା
 ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲେଶଜନକ । ୧୪ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଅଛି; ଆଉ ଦେଖ,
 ସବୁ ଅସାର, ବାୟୁର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧାବନମାତ୍ର ।
 ୧୫ ଯାହା ବଞ୍ଚା, ଗହା ସକଳ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ପୁଣି,
 ଯାହା ଅଭାବ, ଗହା ଗଣିତ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
 ୧୬ ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଭାବି କହିଲି, “ଦେଖ, ଯିରୁଶାଲମରେ ମୋ’ ପୂର୍ବେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
 ଅପେକ୍ଷା ମୁଁ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି; ଆହୁରି, ମୋହର ହୃଦୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ମହା
 ଅନୁଭବୀ ହୋଇଅଛି ।” ୧୭ ତହିଁ ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ତତ୍ତ୍ଵ, ପୁଣି ପାଗଲାମି ଓ ଅଜ୍ଞାନତାର ତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣିବା ପାଇଁ
 ମନୋଯୋଗ କଲି; ଏହା ହିଁ ବାୟୁର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧାବନ ବୋଲି ଜାଣିଲି ।
 ୧୮ କାରଣ ବହୁତ ଜ୍ଞାନରେ ବହୁତ କଲେଶ ଥାଏ;
 ପୁଣି, ଯେ ବିଦ୍ୟା ବୃଦ୍ଧ କରେ, ସେ ଦୁଃଖ ବୃଦ୍ଧ କରେ ।

ସୁଖଭୋଗର ଅସାରତା

୧୧ ମୁଁ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିଲି, “ଆସ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆନନ୍ଦ ଉପ୍ରାସ ପରୀକ୍ଷା କରିବି; ଏହେତୁ ସୁଖଭୋଗ କର; ଆଉ ଦେଖ, ଗହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ।” ୧୨ ମୁଁ ହାସ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଲି, “ଗହା ପାଗଳାମି”, ଆନନ୍ଦ ବିଷୟରେ କହିଲି, “ଗହା କଅଣ କରେ ?” ୧୩ ମୁଁ କିପରି ମଦ୍ୟପାନରେ ଶରୀରକୁ ତୁଷ୍ଟ କରିବି ଓ ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କଗଣର ଯାବତ୍ତାବନ କଅଣ କରିବା ଭଲ, ଏହା ଜାଣିପାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିପରି ଅଜ୍ଞାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବି, ଏହା ମନେ ମନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲି, ଏହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ମନ ଜ୍ଞାନରେ ମୋତେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା ।

୧୪ ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମହତ୍ ମହତ୍ କର୍ମ କଲି; ମୁଁ ଗୃହମାନ ନିର୍ମାଣ କଲି; ମୁଁ ଅନେକ ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ପରସ୍ପରତା କଲି; ୧୫ ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଉପବନ ପରସ୍ପରତା କରି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଫଳବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କଲି; ୧୬ ମୁଁ ବୃକ୍ଷର ଗୁଣ ଉତ୍ପାଦକ ବନରେ ଜଳ ସେଚନ ପାଇଁ ପୁଷ୍କରିଣୀମାନ ଖୋଳାଇଲି; ୧୭ ମୁଁ ଦାସଦାସୀଗଣ କ୍ରୟ କଲି ଓ ମୋହର ଗୃହରୁ ଜାତ ଦାସଗଣ ଥିଲେ; ଆହୁରି ମୋ’ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଗୋମେଷାଦି ପଶୁପଲ ଅଧିକ ଥିଲେ; ୧୮ ମୁଁ ରୂପା ଓ ସୁନା, ପୁଣି ନାନା ରାଜାର ଓ ନାନା ପ୍ରଦେଶର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ସମ୍ପଦତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କଲି; ମୁଁ ଗାୟକ ଓ ଗାୟିକା, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କଗଣର ତୁଷ୍ଟିକାରଣା ଅନେକ ଉପପତ୍ନୀ ପାଲୁଲି ।

୧୯ ଏହିରୂପେ ମୋ’ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେଲି; ମଧ୍ୟ ମୋହର ଜ୍ଞାନ ମୋ’ଠାରେ ରହିଲା ।

୨୦ ପୁଣି, ମୋ’ ଚକ୍ଷୁ ଯାହା ଦେଖି ଯାହା କଲା, ଗହା ମୁଁ ଗହାକୁ ନିଷେଧ କଲି ନାହିଁ;

ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ କୌଣସି ସୁଖଭୋଗରୁ ବାରଣ କଲି ନାହିଁ,
କାରଣ ମୋହର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ସକାଶୁ ମୋହର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ କଲା;
ପୁଣି, ମୋହର ସକଳ ପରିଶ୍ରମରୁ ଏହା ମୋହର ଅଂଶ ଥିଲା ।

୨୧ ତହିଁ ମୋହର ହସ୍ତ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା
ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ମୁଁ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲି,
ତହିଁ ପରତି ମୁଁ ତୁଷ୍ଟିପାତ କଲି;
ଆଉ, ଦେଖ, ସବୁ ଅସାର ଓ ବାୟୁର ପଶୁପଦାବନ ମାତ୍ର,
ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୌଣସି ଲାଭ ନ ଥିଲା ।

ଜ୍ଞାନୀର ଓ ମୂର୍ଖର ଶେଷ ଦଶା

୨୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ, ପାଗଳାମି ଓ ଅଜ୍ଞାନତା ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲି;
କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ରାଜାତ୍ଵ ପରେ ଆସେ, ସେ କଅଣ କରିବ ?
ଯାହା କରାଯାଇଅଛି, ଗହା ହିଁ ମାତ୍ର ।

୨୩ ତହିଁ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଯେପରି ଅଧିକାର ଅପେକ୍ଷା ଦାସତା ଉତ୍ତମ,
ସେପରି ଅଜ୍ଞାନତା ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ ।

୨୪ ଜ୍ଞାନବାନର ଚକ୍ଷୁ ଗହାର ମସ୍ତକରେ ଥାଏ,
ପୁଣି ମୂର୍ଖ ଅଧିକାରରେ ଭରମଣ କରେ,
ତଥାପି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦଶା ଘଟେ, ଏହା ମୁଁ ଦେଖିଲି ।

୨୫ ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିଲି,
“ମୂର୍ଖ ପ୍ରତି ଯେତେ ଘଟେ, ମୋ’ ପ୍ରତି ହିଁ ସେତେ ଘଟିବ;
ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନବାନ ହେଲି ?”
ତହିଁ ମୁଁ ମନେ ମନେ କହିଲି, “ଏହା ହିଁ ଅସାର ।”

୨୬ କାରଣ ଯେପରି ମୂର୍ଖର, ସେପରି ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକର ସମରଣ ସଦାକାଳ ନ ଥାଏ;
ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲି ଯାଇଥିବେ ।
ଆହା ! ମୂର୍ଖ ଯେପରି ମରେ, ଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ସେପରି ମରେ ।

୨୭ ତହିଁ ମୁଁ ଜୀବନକୁ ଘୃଣା କଲି;
ଯେହେତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ମୋ’ ପ୍ରତି କଲେଶବୋଧକ ହେଲା;

କାରଣ ସବୁ ଅସାର ଓ ବାୟୁର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧ୍ୟାବନ ମାତ୍ତର ।

ପରିଶ୍ରମର ଅସାରତ

୧୮ ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲି, ମୋହର ସେହିସବୁ ପରିଶ୍ରମକୁ ମୁଁ ଘୃଣା କଲି; କାରଣ ମୋହର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପାଇଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ହେବ । ୧୯ ଆଉ, ସେ ଜ୍ଞାନୀ କି ମୂର୍ଖ ହେବ, କିଏ ଜାଣେ ? ତଥାପି ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ କଲି, ସେ ମୋହର ସେହି ସକଳ ପରିଶ୍ରମର ଫଳାଧିକାରୀ ହେବ; ଏହା ହିଁ ଅସାର । ୨୦ ଏହେତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲି, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଅନୁକରଣକୁ ନିରାଶ କରାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲି ।

୨୧ କାରଣ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନ, ବିଦ୍ୟା ଓ ଦକ୍ଷତା ସହିତ ପରିଶ୍ରମ କରେ; ତଥାପି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁରେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ଉତ୍ତର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ସେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ । ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ଅତି ମନ୍ଦ । ୨୨ ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ଓ ହୃଦୟର ଚିନ୍ତାରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ, ସେସବୁରୁ ସେ କ'ଣ ପାଏ ? ୨୩ କାରଣ ଉତ୍ତର ଦିନସବୁ କେବଳ ଦୁଃଖାତ୍ମକ ଓ ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ମନସ୍ତପନକ; ଗର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ହୃଦୟ ବିଶ୍ରାମ ପାଏ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ।

୨୪ ଭୋଜନ ଓ ପାନ ପୁଣି ନିଜ ପରିଶ୍ରମରେ ଆପଣା ପୁଣ୍ୟକୁ ସୁଖଭୋଗ କରାଇବା ଅପେକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟର ଆଉ ଅଧିକ ମଞ୍ଜୁଳ ବିଷୟ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ହୁଏ । ୨୫ କାରଣ ଉତ୍ତର ବିନା କିଏ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ ଅବା ସୁଖଭୋଗ କରି ପାରିବ ? ୨୬ ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତୁଷ୍ଟ କରେ, ସେ ଉତ୍ତର ଜ୍ଞାନ, ବିଦ୍ୟା ଓ ଆନନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତୁଷ୍ଟିକାରୀ ଲୋକକୁ ଦେବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ ଓ ସଞ୍ଚୟ କରଣାର୍ଥେ ପାପୀକୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ବାୟୁର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧ୍ୟାବନ ମାତ୍ତର ।

୩

ସମସ୍ତ ବିଷୟର ନିରୂପିତ ସମୟ

- ୧ ସବୁ ବିଷୟର ଉଚିତ୍ ସମୟ ଅଛି ଓ ଆକାଶ ତଳେ ସବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉଚିତ୍ ସମୟ ଅଛି;
- ୨ ଜନ୍ମ ହେବାର ସମୟ ଓ ମରିବାର ସମୟ;
- ରୋପିବାର ସମୟ, ଯାହା ରୋପିତ ହେଲା, ଉତ୍ତର ଉପାଡ଼ିବାର ସମୟ;
- ୩ ବଧ କରିବାର ସମୟ ଓ ସୁସ୍ଥ କରିବାର ସମୟ;
- ଭାଙ୍ଗିବାର ସମୟ ଓ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସମୟ,
- ୪ ଘୋଡ଼ନ କରିବାର ସମୟ ଓ ହସିବାର ସମୟ;
- ବିଳାପ କରିବାର ସମୟ ଓ ନୃତ୍ୟ କରିବାର ସମୟ;
- ୫ ପ୍ରସ୍ତର ପକାଇବାର ସମୟ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ସମୟ;
- ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାର ସମୟ ଓ ଆଲିଙ୍ଗନରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବାର ସମୟ,
- ୬ ଅନୁକରଣ କରିବାର ସମୟ ଓ ହଜାଇବାର ସମୟ;
- ରଖିବାର ସମୟ ଓ ପକାଇ ଦେବାର ସମୟ;
- ୭ ଚିରିବାର ସମୟ ଓ ସିଲେଇ କରିବାର ସମୟ;
- ନୀରବ ରହିବାର ସମୟ ଓ କଥା କହିବାର ସମୟ;
- ୮ ପ୍ରମେଦ କରିବାର ସମୟ ଓ ଘୃଣା କରିବାର ସମୟ;
- ସୁଦ୍ଧର ସମୟ ଓ ଶାନ୍ତିର ସମୟ ଅଛି ।

ଇଶ୍ଵର ଦତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ

୯ କର୍ମକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରେ କି ଲାଭ ? ୧୦ ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଉତ୍ତର ମୁଁ ଦେଖିଅଛି । ୧୧ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତର ସମୟରେ ଶୋଭିତ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ରଖିଅଛନ୍ତି; ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

୧୨ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଯାବଦ୍ଧ୍ୟାବନ ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁକର୍ମ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ମଞ୍ଜୁଳ ବିଷୟ ନାହିଁ । ୧୩ ଆହୁରି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଭୋଜନ ପାନ କରି ଆପଣା ସକଳ

ପରିଶ୍ରମରେ ସୁଖଭୋଗ କରିବ, ଏହା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଦାନ । ୧୪ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି, ଗହା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ; ଗହା ବଢ଼ାଯାଇ ନ ପାରେ, କିଅବା ଗହା ଉଣା କରାଯାଇ ନ ପାରେ; ଆଉ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭାତ ହେବା ପାଇଁ ସେ ଗହା କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଯାହା ଅଛି, ଗହା ଥିଲା; ପୁଣି, ଯାହା ହେବ, ଗହା ହିଁ ଥିଲା; ଆଉ, ଯାହା ଗତ ହୋଇଅଛି, ପରମେଶ୍ଵର ଗହା ପୁନର୍ବାର ଅନୁବେଷଣ କରନ୍ତି ।

ଶେଷ ଦଶା
 ୧୬ ଆହୁରି, ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାପନରେ ଦେଖିଲି, ସେଠାରେ ଦୁଷ୍ଟଗ ଅଛି, ପୁଣି ଧର୍ମସ୍ଥାପନରେ ଦେଖିଲି, ସେଠାରେ ହେଁ ଦୁଷ୍ଟଗ ଅଛି । ୧୭ ମୁଁ ମନେ ମନେ କହିଲି, “ପରମେଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟଗ ବିଗ୍ରହ କରିବେ; କାରଣ ପରତତ୍ତ୍ଵକ ମନସ୍କାମନା ଓ ପରତତ୍ତ୍ଵକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି ।” ୧୮ ମୁଁ ମନେ ମନେ କହିଲି, “ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଓ ସେମାନେ ନିଜେ ଯେ କେବଳ ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ, ଏହା ଯେପରି ସେମାନେ ଦେଖିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଏହା ହେଉଅଛି ।”

୧୯ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣ ପୂର୍ତ୍ତି ଯାହା ଘଟେ, ପଶୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଗହା ଘଟେ; ସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ହିଁ ଏକତ୍ର ଘଟଣା ଘଟେ; ଏ ଯେପରି ମରେ, ସେ ସେପରି ମରେ; ପୁଣି, ସମସ୍ତଙ୍କ ପରାଣ ବାୟୁ ଏକ; ଆଉ, ପଶୁଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ପରାଧାନ୍ୟ ନାହିଁ; କାରଣ ସବୁ ଅସାର । ୨୦ ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଆନ୍ତି; ସମସ୍ତେ ଧୂଳିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଓ ସମସ୍ତେ ପୁନର୍ବାର ଧୂଳିରେ ଲୀନ ହୁଅନ୍ତି । ୨୧ ମନୁଷ୍ୟର ଆତମା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପ୍ରାଣୀ ଓ ପଶୁର ଆତମା ପୃଥିବୀର ଅଧୋଗାମୀ ହୁଏ ବୋଲି କିଏ ଜାଣେ ? ୨୨ ଏହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରକର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଆଉ ଗହାର କିଛି ଅଧିକ ମତ୍ସର ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଏହା ହିଁ ଗହାର ଅଧିକାର; ଆଉ, ଗହା ପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ଦେଖିବା ପାଇଁ କିଏ ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ପାରେ ?

୪

ଜଗତରେ ଅନ୍ୟାୟ
 ୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଫେରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୃତ ଅତ୍ୟାଗ୍ର ସବୁ ଦେଖିଲି; ଆଉ ଦେଖ, ଅତ୍ୟାଗ୍ରପରାପତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁପାତ ହୁଏ, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସାନ୍ତତ୍ଵନାକାରୀ କେହି ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଉପଦରବକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପରାକ୍ରମ ଅଛି, ମାତ୍ର ଉପଦରବପରାପତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାନ୍ତତ୍ଵନାକାରୀ କେହି ନାହିଁ ।
 ୨ ଏହେତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏଥୁ ପୂର୍ବରୁ ମୃତମାନଙ୍କର ଅଧିକ ପରଶଂସା କଲି;
 ୩ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନ୍ମି ନାହିଁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୃତ ମନ୍ଦ କର୍ମ ଦେଖି ନାହିଁ, ଗହାକୁ ମୁଁ ସେହି ଉତ୍ତମଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତମ ଜ୍ଞାନ କଲି ।
 ୪ ତହୁଁ ମୁଁ ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ପରତତ୍ତ୍ଵକ ଦକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲି ଯେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପୂର୍ତ୍ତିବାସୀର ଈର୍ଷାପାତ୍ର ହୁଏ । ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ବାୟୁର ପଶ୍ଚାଦଧ୍ୟାବନ ମାତ୍ର ।
 ୫ ମୂର୍ଖ ଆପଣା ହସ୍ତ ଏକତ୍ର ମୁଠା କରି ଆପଣା ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ।*
 ୬ ପରିଶ୍ରମ ଓ ବାୟୁର ପଶ୍ଚାଦଧ୍ୟାବନ ସହିତ ଦୁଇ ମୁଠି ଅପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତି ସହିତ ଏକ ମୁଠି ଭଲ ।
 ୭ ତେବେ ମୁଁ ଫେରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଅସାରଗ ଦେଖିଲି ।
 ୮ କୌଣସି ଲୋକ ଏକାକୀ ଥାଏ ଓ ଗହାର ଦୁଃଖୀ କେହି ନାହିଁ; କିଅବା ଗହାର ପୁତ୍ର କି ଭ୍ରାତା ନାହିଁ; ତଥାପି ଗହାର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମର ସୀମା ନାହିଁ,

* ୪:୫ ଆପଣା ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣାକୁ ବିନାଶ କରେ

ଅଥବା ଧନରେ ଗହୀର ଚକ୍ଷୁ ତୃପ୍ତ ନୁହେଁ ।
 ସେ କହେ, ତେବେ ମୁଁ କାହା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଅଛି
 ଓ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ମଙ୍ଗଳରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଅଛି ?
 ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲେଶଜନକ ।

- ସଞ୍ଜାର ମୂଲ୍ୟ
 ୯ ଏକ ଜଣରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଭଲ,
 କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମର ଉତ୍ତମ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୦ ସେମାନେ ପଢ଼ିଲେ, ଜଣେ ଆପଣା ସଞ୍ଜାକୁ ଉଠାଇବ;
 ମାତ୍ର ଯେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ଏକାକୀ ଥାଏ ଓ
 ଯାହାକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ନ ଥାଏ, ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାତ୍ର ।
 ୧୧ ଆହୁରି, ଦୁଇ ଜଣ ଏକତ୍ର ଶୟନ କଲେ ଉଷଣ ହୁଅନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ଜଣେ କିପରି ଏକାକୀ ଉଷଣ ହୋଇପାରେ ?
 ୧୨ ଯେବେ କେହି ଏକାକୀ ଥିବା ଲୋକକୁ ପରାସ୍ତ କରେ,
 ତେବେ ଦୁଇ ଜଣ ଗହୀର ପୂଜିବାଧା କରିବେ;
 ପୁଣି, ଚରିତ୍ର ଶାନ୍ତ ରଖି ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ ନାହିଁ ।

- ଲୋକପରିୟତା ଗୁଣିଯାଏ
 ୧୩ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ବୋଧ ରାଜା ଆଉ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ,
 ଗହୀ ଅପେକ୍ଷା ଦରିଦ୍ର ଓ ଜ୍ଞାନବାନ ଯୁବା ଲୋକ ଭଲ ।
 ୧୪ କାରଣ ସେ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲା;
 ଆହୁରି, ସେ ଗହୀର ରାଜ୍ୟରେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ଜନ୍ମି ଥିଲା ।
 ୧୫ ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଗମନକାରୀ ସମସ୍ତ ପୁରାଣକୁ ଦେଖିଲି ଯେ,
 ସେମାନେ ସେହି ଯୁବାର, ଯେଉଁ ଦୁଃଖୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ସ୍ୱପ୍ନରେ ଉଠିଲା, ଗହୀର ସଞ୍ଜା ।
 ୧୬ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟନ ହେଲା, ସେହି ଲୋକମାନେ ଅସଫଳ;
 ତଥାପି ଉତ୍ତରକାଳୀନ ଲୋକମାନେ ଗହୀରରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ବାୟୁର ପଶୁପାଦମାନ ମାତ୍ର ।

୫

- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ
 ୧ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବା ବେଳେ ସାବଧାନରେ ଆପଣା ଚରଣ ରଖ; କାରଣ
 ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ଉତ୍ତମ; ଯେଣୁ
 ସେମାନେ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖରେ ଅବିବେକୀ ହୁଅ ନାହିଁ
 ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କୌଣସି କଥା କହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଚଞ୍ଚଳ ନ ହେଉ;
 କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତର୍ଷିରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ;
 ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ କଥା କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କର ।
 ୩ କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟରେ ସପ୍ତର୍ଷି ହୁଏ;
 ପୁଣି ବାକ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟରେ ମୂର୍ଖର ରବ ହୁଏ ।
 ୪ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ମାନତ କଲେ,
 ଗହୀ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ;
 କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କଠାରେ ଗହୀଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ମାନତ କର, ଗହୀ ପରିଶୋଧ କର ।
 ୫ ମାନତ କରି ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା
 ତୁମ୍ଭର ମାନତ ନ କରିବାର ଭଲ ।
 ୬ ତୁମ୍ଭ ଶରୀରକୁ ପାପ କରାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; କିପରି ଏହା ଭୁଲବଶତଃ ହେଲା
 ବୋଲି ଦୂତ ସାକ୍ଷାତରେ କୁହ ନାହିଁ; କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ରବରେ କରୁଥିବା ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର

କାର୍ଯ୍ୟ ବିନାଶ କରିବେ ? ୭ କାରଣ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଓ ଅସାରଗର ବାହୁଲ୍ୟ ଓ ବହୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ଘଟେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

ସମ୍ମାନ, ସମ୍ପଦର ଅସାରଗ

୮ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପରଦେଶରେ ଦରିଦ୍ର ପୁରତି ଉପଦ୍ରବ, ଅତ୍ୟାଗ୍ରପୂର୍ବକ ବିଚାର ଓ ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟଥା ହେବାର ଦେଖ, ତେବେ ସେ ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ଉଚ୍ଚ ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ଉଚ୍ଚତର ଦେଖନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ଅଛନ୍ତି । ୯ ଆହୁରି, ପୃଥିବୀର ଫଳ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ; କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଗଢା ଆପେ ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୦ ଯେଉଁ ଲୋକ ରୂପା ଭଲ ପାଏ, ସେ ରୂପାରେ ତୃପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ;

କିଅବା ଯେଉଁ ଲୋକ ପରଚୁରତା ଭଲ ପାଏ, ସେ ଆୟତ୍ତଦ୍ୱୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ;

ଏହା ହିଁ ଅସାର ।

୧୧ ସମ୍ପଦତ୍ତି ବୃଦ୍ଧ ପାଇଲେ, ତହିଁର ଭୋକ୍ତାମାନେ ବୃଦ୍ଧ ପାଆନ୍ତି;

ଏଣୁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବା ଛଡ଼ା ତହିଁର ଅଧିକାରୀ କି ଲାଭ ?

୧୨ ଶରମଜୀବୀ ଲୋକ ଅଳ୍ପ ବା ବହୁତ ଖାଇଲେ ହେଁ ଗହୀର ନିଦ୍ରା ସୁଖକର ହୁଏ;

ମାତ୍ର ଧନବାନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଗହୀକୁ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।

୧୩ ଧନ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଧନ ରକ୍ଷିତ ହୁଏ,

ଏହି ଏକ ବ୍ୟାଧି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଅନିଷ୍ଟ ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଦେଖିଥାନ୍ତି;

୧୪ ଆଉ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦ୍ୱାରା ସେହିସବୁ ଧନ କ୍ଷୟ ପାଏ;

ପୁଣି, ସେ ପୁତ୍ର ଜାତ କଲେ, ଗହୀ ହସ୍ତରେ କିଛି ନ ଥାଏ ।

୧୫ ସେ ଆପଣା ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଯେପରି ଆସିଲା,

ସେପରି ଉଲଟା ହୋଇ ଆସିବା ପରି ଫେରିଯିବ,

ଆଉ ସେ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଯାହା ବହି ନେଇ ପାରିବ,

ଏପରି କିଛି ସତ୍ୟ ନେବ ନାହିଁ ।

୧୬ ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ଆସିଲା, ସର୍ବଗୋଭାବେ ଯେ ସେପରି ଯିବ,

ଏହା ହିଁ ବ୍ୟାଧି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଅନିଷ୍ଟ;

ଏଣୁ ବାୟୁ ନିମନ୍ତେ ସେ ପରିଶ୍ରମ କଲେ, ଗହୀର କି ଲାଭ ?

୧୭ ଆହୁରି, ସେ ଯାବତ୍ତୀବନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆହାର କରେ,*

ପୁଣି ସେ ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ ହୁଏ,

ଆଉ ଗହୀକୁ ପାତା ଓ କୋପ ଘଟେ ।

୧୮ ଦେଖ, ଭୋଜନ ଓ ପାନ କରିବାର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦତ୍ତ ପରମାୟୁ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ସେହି ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମରେ ସୁଖଭୋଗ କରିବାର, ଏହା ହିଁ ଗହୀ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚତମ ଓ ମନୋହର ବୋଲି ମୁଁ ଦେଖିଥାନ୍ତି; କାରଣ ଏହା ହିଁ ଗହୀର ଅଂଶ ।

୧୯ ଆହୁରି, ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଦାନ କରି ଗହୀ ଭୋଗ କରିବାକୁ, ଆପଣା ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ, ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ । ୨୦ ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ପରମାୟୁର ଦିନସବୁ ଅଧିକ ସମରଣ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଗହୀର ହୃଦୟରେ ଆନନ୍ଦ ଜନ୍ମାଇ ଗହୀକୁ ଉଚ୍ଚତର ଦିଅନ୍ତି ।

୧ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମୁଁ ଏକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଦେଖିଥାନ୍ତି, ଆଉ ଗହୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଗା; ୨ ପରମେଶ୍ୱର କାହାକୁ କାହାକୁ ଏତେ ଧନ, ସମ୍ପଦତ୍ତି ଓ ସମ୍ଭରମ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଗହୀର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ କୌଣସି ବିଷୟର ଅଭାବ ନ ଥାଏ, ତଥାପି ଗହୀ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଗହୀକୁ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଗହୀ ଭୋଗ କରେ; ଏହା ଅସାର ଓ ମନ୍ଦ ବ୍ୟାଧି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ।

୩ ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଶହେ ସନ୍ତାନ ଜାତ କରି ଅନେକ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ହୁଏ, ମାତ୍ର ଗହୀର ପ୍ରାଣ ଯଦି ସୁଖରେ ତୃପ୍ତ ନ ହୁଏ, ଆହୁରି ଯଦି ଗହୀକୁ କବର ଦିଆ ନ ଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ କହେ, ସେହି ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ଜନ୍ମ ହେବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଶିଶୁଟି ଉଚ୍ଚତମ ଅଟେ; ୪ କାରଣ ଏହି ମୃତ

* ୫:୧୭ ଆହାର କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଗାଏ

ଜାତ ଶିଶୁ ବାଷ୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଆସେ ଓ ଅନ୍ଧକାରରେ ଯାଏ, ଆଉ ଗହାର ନାମ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବୁହନ ହୁଏ; ୫ ଆହୁରି, ଏହି ଶିଶୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ନାହିଁ କି ଜାଣି ନାହିଁ; ତଥାପି ଏହି ମୃତ ଜାତ ଶିଶୁ ସେ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ପାଏ; ୬ ପୁଣି, ସେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ମଞ୍ଜରୀ ଭୋଗ ନ କରି ଦୁଇଗୁଣ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ହେଁ ସମସ୍ତେ କି ଏକ ସ୍ୱଧାନକୁ ନ ଯା'ନ୍ତି ?

୭ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଗହାର ମୁଖ ନିମନ୍ତେ,
ତଥାପି ଭୋଜନର ଆକାଂକ୍ଷା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୮ ଏଣୁ ମୂର୍ଖ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନୀର କି ଲାଭ ?

ଆଉ, ଜୀବିତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଚଳିବାକୁ ଜାଣେ ଯେଉଁ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ,
ଗହାର ଅବା କି ଲାଭ ?

୯ ମନର ଲଳସା ଅପେକ୍ଷା ସାକ୍ଷାତ ଭୋଗ ଭଲ;
ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ବାୟୁର ପଶୁପଦ୍ୟାବନ ମାତ୍ର ।

୧୦ ଯାହା ହୋଇଅଛି, ଅନେକ କାଳ ହେଲା ତହିଁର ନାମ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ଆଉ ସେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣା;
ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଅପେକ୍ଷା ପରାକ୍ରମ୍ଭୂତ ସଞ୍ଜେ ବିରୋଧ କରି ନ ପାରେ ।

୧୧ ଅସାରଗର୍ଭଧିକ ଅନେକ କଥା ଅଛି,
ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟର କି ଲାଭ ?

୧୨ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଛାୟା ତୁଲ୍ୟ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଅସାର ଜୀବନର ଦିନସବୁ କ୍ଷେପଣ କରେ,
ସେହି ଜୀବନ କାଳରେ ଗହାର ମଞ୍ଜରୀ କଥାଣ, ଏହା କିଏ ଜାଣେ ?

ଆଉ, ମନୁଷ୍ୟର ମରଣାନ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯାହା ଘଟିବ,
ଏହା କିଏ ଗହାକୁ ଜଣାଇ ପାରେ ?

୭

ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନୀ

୧ ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାମ ଭଲ
ଓ ଜନ୍ମ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ମରଣ ଦିନ ଭଲ ।

୨ ଭୋଜଗୃହକୁ ଯିବାଠାରୁ ବିଳାପ ଗୃହକୁ ଯିବାର ଭଲ;
କାରଣ ଗହା ସମୁଦାୟ ମନୁଷ୍ୟର ଶେଷ ଗତି
ଓ ଜୀବିତ ଲୋକ ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ ।

୩ ହାସ୍ୟଠାରୁ ଖେଦ ଭଲ;
କାରଣ ମୁଖର ବିଷର୍ଣ୍ଣାତ ଉଦ୍ଘ୍ରାତ ହୃଦୟ ପରସନ୍ନ ହୁଏ ।

୪ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଳାପ ଗୃହରେ ଥାଏ,
ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ ଗୃହରେ ଥାଏ ।

୫ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଗାତ ଶୁଣିବା ଅପେକ୍ଷା
ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଭର୍ତ୍ସନା ଶୁଣିବାର ଭଲ ।

୬ କାରଣ ହାଣ୍ଡି ତଳେ କଣ୍ଟାର ଚତୁଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ ଯେପରି,
ମୂର୍ଖର ହାସ୍ୟ ସେପରି; ଏହା ହିଁ ଅସାର ।

୭ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟାୟ ଧନଗ୍ରହଣ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକକୁ ନିର୍ବୋଧ କରେ
ଓ ଲାଞ୍ଚ ରୁଦ୍ଧ ନଷ୍ଟ କରେ ।

୮ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ତହିଁର ସମାପ୍ତି ଭଲ;
ପୁଣି, ଆତ୍ମାରେ ଗର୍ବୀ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମାରେ ଧୀର ହେବା ଭଲ ।

୯ କ୍ରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆତ୍ମାରେ ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ ନାହିଁ;
କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କ୍ରୋଧ ଅବସ୍ଥାନ କରେ ।

୧୦ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅପେକ୍ଷା ପୂର୍ବ କାଳ ଭଲ ଥିବାର କାରଣ କଥାଣ, ଏହା ନ କୁହ,
କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏ ବିଷୟ ଜ୍ଞାନରେ ପରଶନ କରୁ ନାହିଁ ।

୧୧ ଜ୍ଞାନ ପୈତୃକ ଅଧିକାରର ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍ତମ;
ଆହୁରି, ସୂର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଗହା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୨ କାରଣ ଧନ ଯେପରି ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ଜ୍ଞାନ ହିଁ ସେପରି ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଅଟେ;

ମାତ୍ୱର ବିଦ୍ୟାର ଶ୍ରେୟଠା ଏହି ଯେ, ଜ୍ଞାନ ଆପଣା ଅଧିକାରୀର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେ ।
 ୧୩ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚନା କର;
 କାରଣ ସେ ଯାହା ବଢ଼ିବା କରିଅଛନ୍ତି, କିଏ ତାହା ସମ୍ପାଦନ କରି ପାରେ ?
 ୧୪ ସୁଖ ସମୟରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ଓ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ବିବେଚନା କର;
 ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ଯେପରି ସେ ଜାଣି ନ ପାରେ,
 ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖକୁ ପାଖେ ପାଖେ ରଖିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୫ ମୁଁ ଆପଣା ଅସାରତ ସମୟରେ ଏହିସବୁ ଦେଖିଅଛି;
 ଧାର୍ମିକ ଲୋକ କେବେ କେବେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତାରେ ବିନିଷ୍ଠ ହୁଏ,
 ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟକ୍ରିୟାରେ ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ହୁଏ ।
 ୧୬ ଅତିରିକ୍ତ ଧାର୍ମିକ ହୁଅ ନାହିଁ; କିଅବା ଆପଣାକୁ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ଦେଖାଅ ନାହିଁ;
 କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ବିନାଶ କରିବ ?
 ୧୭ ତୁମ୍ଭେ ଅତି ଦୁଷ୍ଟ ହୁଅ ନାହିଁ, କିଅବା ନିର୍ବୋଧ ହୁଅ ନାହିଁ;
 ଆପଣା କାଳ ପୂର୍ବରେ କାହିଁକି ମରିବ ?
 ୧୮ ଏହା ଧରି ରଖିବାର, ମଧ୍ୟ ଗହାଠାରୁ ହସ୍ତ କାଢ଼ି ନ ନେବାର ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତମ;
 କାରଣ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ସେ ଏହିସବୁରୁ ଉତ୍ତରାଣ ହେବ ।
 ୧୯ ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକ ପୁରତି ନଗରସ୍ଥ ଦଶ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅପେକ୍ଷା
 ଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ବଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଅଟେ ।
 ୨୦ ପାପ ନ କରି ସତ୍‌କର୍ମ କରେ,
 ଏପରି ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ନିଶ୍ଚୟ ପୃଥିବୀରେ ନାହିଁ ।
 ୨୧ ମଧ୍ୟ ଯେତେ କଥା କୁହାଯାଏ, ସେହି ସବୁରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ;
 କଲେ କେଜାଣି ତୁମ୍ଭେ ଦାସ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାର ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ;
 ୨୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମନ ଜାଣେ ଯେ,
 ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବାରମ୍ବାର ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛ ।
 ୨୩ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ରାଘା ଏହିସବୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଅଛି । ମୁଁ କହିଲି,
 “ମୁଁ ଜ୍ଞାନୀ ହେବି,”
 ମାତ୍ୱର ଗହା ମୋ’ଠାରୁ ଦୂର ଥିଲା ।
 ୨୪ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦୂରରେ ଅଛି ଓ ଅତି ଗଭୀର;
 ତାହା କିଏ ପାଇ ପାରେ ?
 ୨୫ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଷୟମାନର ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣିବାକୁ,
 ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟତା ଯେ ନିର୍ବୋଧ ଓ ମୂର୍ଖତା ଯେ ପାଗଳାମି,
 ଏହା ଜାଣିବାକୁ ମୁଁ ଫେରିଲି
 ଓ ମୋହର ମନ ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ନିବିଷ୍ଟ ହେଲା ।
 ୨୬ ଆଉ, ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି ଯେ,
 ଯେଉଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତଃକରଣ ଫାନ୍ଦ ଓ ଜାଲ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଓ ହସ୍ତ ବନ୍ଧନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ,
 ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ତିକ୍ତ ଅଟେ;
 ଯେକେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ କରେ, ସେ ଗହାଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ;
 ମାତ୍ୱର ପାପୀ ଗହା ଦ୍ରାଘା ଧରାଯିବ ।
 ୨୭ ଉପଦେଶକ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏକ ବିଷୟକୁ ଆରେକ ସତ୍ତ୍ୱେ ରଖି ଏହା
 ପାଇଅଛି; ୨୮ ମୋହର ପୁରାଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦ୍ୟାପି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥାଏ, ମାତ୍ୱର ମୁଁ ତାହା ପାଇ
 ନାହିଁ; ସହସ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକ ପୁରୁଷ ପାଇଅଛି; ମାତ୍ୱର ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ପାଇ ନାହିଁ । ୨୯ ଦେଖ, ମୁଁ ଏତିକି ମାତ୍ୱର ପାଇଅଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ସରଳ କରି ନିର୍ମାଣ
 କଲେ; ମାତ୍ୱର ସେମାନେ ଅନେକ ଉଦ୍ଭାବନ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

୮

୧ ଜ୍ଞାନବାନର ତୁଲ୍ୟ କିଏ ଅଛି ?
 ଓ କିଏ ବିଷୟର ଭାବାର୍ଥୀ ଜାଣେ ?
 ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଗହାର ମୁଖ ପୁରସନ୍ନ କରେ

ଓ ଗହାର ମୁଖର କାଠିନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ।

ରାଜାଙ୍କା ପାଳନ

୨ ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କା ପାଳନ କର, ମୁଁ ଏହା ପରାମର୍ଶ ଦିଏ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଶପଥ କରିବା ସକାଶୁ ଗହା କର । ୩ ଗତ୍ୱକ ଛାମୁରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ ନାହିଁ; କୌଣସି ମନ୍ଦ ବିଷୟର ସପକ୍ଷରେ ଠିଆ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ଯାହା ଗତ୍ୱକର ଇଚ୍ଛା, ସେ ଗହା କରନ୍ତି । ୪ ଯେହେତୁ ରାଜାଙ୍କା ବାକ୍ସ ପରାକ୍ରମବିଶିଷ୍ଟ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କଥା କରୁଅଛ, ଏହା ଗତ୍ୱକୁ କିଏ କହି ପାରେ ?

୫ ଯେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ କୌଣସି ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଜାଣିବ ନାହିଁ;

ପୁଣି ଜ୍ଞାନୀର ମନ ସମୟ ଓ ବିଘ୍ନର ଜାଣେ;

୬ କାରଣ ପରତେୟକ ଅଭିପ୍ରାୟ ପାଇଁ ସମୟ ଓ ବିଘ୍ନ ଅଛି;

ଯେହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଃଖ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଅତିଶୟ;

୭ କାରଣ କଥା ଘଟିବ, ଗହା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ

ଓ କିପରକାରେ ଗହା ଘଟିବ, ଏହା କିଏ ଗହାକୁ ଜଣାଇ ପାରେ ?

୮ ଶୁଦ୍ରାସବାୟୁ ଅଟକାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଶୁଦ୍ରାସବାୟୁ ଉପରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର କ୍ଷମତା ନାହିଁ;

କିଅବା ମରଣ ଦିନ ଉପରେ ଗହାର କିଛି କ୍ଷମତା ନାହିଁ;

ପୁଣି, ସେହି ଯୁଦ୍ଧରୁ ଛାଡ଼ ନାହିଁ;

ଅଥବା ଦୁଷ୍ଟଗରେ ଆସକ୍ତ ଲୋକକୁ ଦୁଷ୍ଟଗ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ନାହିଁ ।

ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଧାର୍ମିକ

୯ ଏହିସବୁ ମୁଁ ଦେଖିଅଛି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯେଉଁ ପରତେୟକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ, ତହିଁରେ ମୁଁ ମନୋଯୋଗ କରିଅଛି; କେବେ କେବେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଗହାର ଅମତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମତା ଥାଏ ।

୧୦ ଆହୁରି, ମୁଁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ କବରପୁରାପତ ହେବା ଦେଖିଲି; ପୁଣି ଯଥାର୍ଥ କର୍ମକାରୀମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଓ ନଗରରୁ ବିସ୍ମୃତ ହେଲେ; * ଏହା ହିଁ ଅସାର ଦେଖିଲି । ୧୧ କୁକର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଅତିଶୀଘ୍ର ସମ୍ପାଦନ ନ ହେବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସକ୍ତ ହୁଏ । ୧୨ ଯଦ୍ୱୟ ପାପୀ ଶହେ ଥର ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରି ଘାତୀଭାବୀ ହୁଏ, ତଥାପି ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟକାରୀମାନେ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଭାତ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ମତ୍ୱକ ହେବ; ୧୩ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ମତ୍ୱକ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେ ଆପଣା ଛାୟା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ପରମାୟୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଭାତ ନୁହେଁ । ୧୪ ପୃଥିବୀରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଅସାରତ ସାଧୁତ ହୁଏ; କେବେ କେବେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁଯାୟୀ ଫଳ ଘଟେ, ପୁଣି କେବେ କେବେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁଯାୟୀ ଫଳ ଘଟେ; ମୁଁ କହିଲି, “ଏହା ହିଁ ଅସାର ।”

୧୫ ତହିଁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦର ପରଶଂସା କଲି, କାରଣ ଭୋଜନ ଓ ପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଉ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଗହାର ପରମାୟୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ସେହି ସବୁରେ ଏହା ହିଁ ଗହାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବ । ୧୬ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣିବାକୁ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସାଧୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କଲି (କାରଣ ଦିବାରାତ୍ର ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ନିନ୍ଦ୍ରା ଦେଖେ ନାହିଁ, ଏପରି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି); ୧୭ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଖିଲି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ସାଧୁତ କାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ୱ ପାଇ ନ ପାରେ; କାରଣ ଗହା ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ କଲେ ହେଁ ଗହା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ଆହୁରି, ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଗହା ଜାଣିବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲେ ହେଁ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ୱ ପାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

୯

ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦୁୟ

୧ ମୁଁ ଏହିସବୁ ବିଷୟରେ ମନୋନିବେଶ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲି; ଧାର୍ମିକ ଓ ଜ୍ଞାନୀ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତଗତ; ଏହା ପୂର୍ବେ କି ଘୃଣା, ଗହା ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣେ ନାହିଁ; ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ ।

୨ ସବୁ ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ଘଟେ;

* ୮:୧୦ ନଗରରୁ ବିସ୍ମୃତ ହେଲେ; କିଅବା ନଗରରେ ପରଶଂସିତ ହେଲେ

ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟ, ସୁଖୀଳ, ପୁଣି ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି; ଯଜ୍ଞକାରୀ ଓ ଅଯଜ୍ଞକାରୀ,
 ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ୱ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଘଟଣା ହୁଏ;
 ସୁଖୀଳ ଯେପରି, ପାପୀ ସେପରି;
 ପୁଣି, ଶପଥକାରୀ ଯେପରି, ଶପଥ ଭଙ୍ଗକାରୀ ସେପରି ।

୩ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହି ଯେ, ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ୱ
 ପୂର୍ବରୁ ସମାନ ଘଟଣା ହୁଏ; ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଓ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପାଗଳାମି ଥାଏ, ପୁଣି ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ
 ମୃତମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତି । ୪ କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ଜୀବିତ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ,
 ତହାର ଭରସା ଥାଏ; ଯେହେତୁ ମୃତ ସିଂହ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବିତ କୁକୁର ଭଲ ।

୫ ଜୀବିତ ଲୋକେ ମରିବେ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ମୃତ ଲୋକମାନେ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ,
 କିପରି ସେମାନେ ଆଉ କୌଣସି ଫଳ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ସ୍ୱରାଶ ବିସମୃତ ହୁଏ ।

୬ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ପରେମ,
 ସେପରି ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣା ଓ ଇର୍ଷା ନଷ୍ଟ ହୁଏ;
 କିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯାହା କିଛି କରାଯାଏ,
 ତହିଁରେ ଅନନ୍ତ କାଳ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନ ଥାଏ ।

୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାର୍ଗରେ ଯାଅ,
 ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କର
 ଓ ହୁଷ୍ଟିତତରେ ଆପଣା ଦରାକ୍ଷରସ ପାନ କର;
 କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଲେଣି ।

୮ ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ରର ସର୍ବଦା ଶୁଭର ଥାଉ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକରେ ତୈଳର ଅଭାବ ନ ହେଉ ।

୯ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଅସାର ଆୟୁଷର ଯେତେ ଦିନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ସେହି
 ଅସାର ଆୟୁଷର ସମସ୍ତ ଦିନ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆନନ୍ଦରେ ବାସ କର; କାରଣ
 ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଅଛ, ସେହି ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଏହା
 ହିଁ ତୁମ୍ଭର ଅଂଶ । ୧୦ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପାଏ, ତହା ଆପଣା ଶକ୍ତିରେ କର;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଯାଉଅଛ, ସେହି କବରରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ, କି କଲ୍ପନା, କି ବିଦ୍ୟା,
 କି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

୧୧ ମୁଁ ଫେରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଦେଖିଲି ଯେ,
 ଦରୁତଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବାଜି, କି ବୀରମାନଙ୍କୁ ଜୟ,
 ଅବା ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ନ, କିପରି ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧନ,
 ଅଥବା ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ,
 ମାତ୍ର ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ୱ ପୂର୍ବରୁ ସମୟ ଓ ଆକର୍ଷକ ଘଟଣା ଘଟେ ।

୧୨ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ମୁତୁୟର ସମୟ ଜାଣେ ନାହିଁ;
 ଯେପରି ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଅଶୁଭ ଜାଲରେ ପଡ଼ନ୍ତି ଓ ଯେପରି ପକ୍ଷୀଗଣ ଫାନ୍ଦରେ ଧରାଯାଆନ୍ତି,
 ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଅକର୍ମାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ବିପଦ ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ନ୍ତି ।

ଜ୍ଞାନ ଓ ଅଜ୍ଞାନତା
 ୧୩ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏହି ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ତହା ମୋ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହତ୍ ବୋଧ
 ହେଲା; ୧୪ ଯଥା, ଅଲପ ଲୋକବିଶିଷ୍ଟ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଗର ଥିଲା; ଆଉ, ଏକ ମହାରାଜା ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଆସି ତହା ବେଷ୍ଟନ କଲା ଓ ତହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲା । ୧୫ ଏପରି ସମୟରେ ତହା
 ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦରିଦ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଦେଖାଗଲା, ପୁଣି ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ନଗର ରକ୍ଷା କଲା;
 ତଥାପି ସେହି ଦରିଦ୍ର ଲୋକକୁ କେହି ସ୍ୱରାଶ କଲା ନାହିଁ ।

୧୬ ତେବେ ମୁଁ କହିଲି,
 “ବଳ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ;
 ତଥାପି ଦରିଦ୍ର ଲୋକର ଜ୍ଞାନ ତୁଚ୍ଛାକୃତ ହୁଏ

ଓ ଗହାର ବାକ୍ସ ଶୁଣାଯାଏ ନାହିଁ ।

୧୭ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନକାରୀର ଚିତ୍କାର ଅପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତରେ କଥିତ ଜ୍ଞାନୀର ବାକ୍ସ ଅଧିକ ଶୁଣାଯାଏ ।

୧୮ ସୁଦଧାସ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ; ମାତ୍ର ଜଣେ ପାପୀ ବହୁ ମଞ୍ଜୁଳ ନାଶ କରେ ।”

୧୦

୧ ମଲା ମାଛି ଗନ୍ଧବଣିକର ସୁଗନ୍ଧା ତୈଳ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ କରି ପକାଏ; ତଦ୍‌ଦୂର ଅଳ୍ପ ମୂର୍ଖତା ଜ୍ଞାନ ଓ ସମ୍ଭରମଠାରୁ ଅଧିକ ଭାରୀ ।

୨ ଜ୍ଞାନୀର ହୃଦୟ ଗହାକୁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ନିଏ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖର ହୃଦୟ ଗହାକୁ ଭୁଲ୍ ପଥରେ ନିଏ ।

୩ ଆହୁରି, ମୂର୍ଖ ପଥରେ ଗମନ କଲା ବେଳେ ଗହାର ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଏ, ପୁଣି ସେ ପରତେୟକକୁ କହେ ଯେ, ସେ ମୂର୍ଖ ।

୪ ତୁମ୍ଭେ ଉପରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ମନରେ ବିରୁଦ୍ଧତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ, ଆପଣା ସ୍ୱାଧୀନ ଛାଡ଼ ନାହିଁ; କାରଣ ଅଧୀନତା ସମ୍ପ୍ରାକାର ଦମ୍ପାତ୍ରୀ ମହା ମହା ଅନିଷ୍ଟ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଏ ।

୫ ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏକ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଦେଖିଅଛି, ଗହା ଶାସନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଭୁଲ୍ ତୁଲ୍ ଅଟେ;

୬ ମୂର୍ଖତା ଅତି ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ପୁଣି ଧନୀ ନୀତି ସ୍ୱାଧୀନରେ ବସେ ।

୭ ମୁଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଦ୍ଧ ଉପରେ ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଦାସ ତୁଲ୍ୟ ପାଦଗତିରେ ଗମନ କରିବାର ଦେଖିଅଛି ।

୮ ଯେ ଗର୍ଭିତ ଖୋଲେ, ସେ ତହିଁରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ବେଢ଼ା ଭାଙ୍ଗେ, ଗହାକୁ ସର୍ପ କାମୁଡ଼ିବ ।

୯ ଯେଉଁ ଲୋକ ପଥର ଖୋଲେ, ସେ ତଦ୍‌ଦମ୍ପାତ୍ରୀ ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ; ପୁଣି, ଯେ କାଠ ଚିରେ, ସେ ତଦ୍‌ଦମ୍ପାତ୍ରୀ ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ।

୧୦ ଲୁହା ଦନ୍ତରା ହେଲେ ଯଦି କେହି ଗହାର ଦାଡ଼ ନ ପକାଏ, ତେବେ ଗହା ଉତ୍ତରରେ ଅଧିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହୁଏ; ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଫଳଦାୟକ ।

୧୧ ସର୍ପ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କାମୁଡ଼ିଲେ ଗୁଣିଆର କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ ।

୧୨ ଜ୍ଞାନୀର ମୁଖର ବାକ୍ସ ଅନୁଗ୍ରହଜନକ; ମାତ୍ର ମୂର୍ଖର ନିଜ ଓଷ୍ଠାଧର ଗହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

୧୩ ଗହାର ମୁଖର ବାକ୍ସାରମ୍ଭ ଅଜ୍ଞାନତା ଅଟେ ଓ ଗହାର କଥାର ଶେଷ ଦୁଃଖଦାୟୀ ପାଗଳାମି ଅଟେ ।

୧୪ ମୂର୍ଖ ବହୁତ କଥା କହେ; ତଥାପି କଥା ହେବ, ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣେ ନାହିଁ; ଆଉ, ଗହା ଉତ୍ତରରେ ଯାହା ଘଟିବ, କିଏ ଗହାକୁ ଜଣାଇ ପାରେ ?

୧୫ ପରତେୟକ ମୂର୍ଖର ପରିଶ୍ରମ ଗହାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରେ, କାରଣ କିପରି ନଗରକୁ ଯିବାର ହୁଏ, ଗହା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ ।

୧୬ ହେ ଦେଶ, ତୁମ୍ଭର ରାଜା ଯଦି ବାଳକ* ହୁଏ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିଗଣ ଯଦି ପରଭାତରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ।

୧୭ ହେ ଦେଶ, କୁଳୀନର ପୁତ୍ର ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ରାଜା ହୁଏ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିଗଣ ଯେବେ ମତ୍ତତା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବଳ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ !

୧୮ ଆଳସ୍ୟରେ ଛାତ ବସିଯାଏ, ପୁଣି ହସ୍ତର ଶିଥିଳତାରେ ଗୃହରେ ଜଳ ଝରେ ।

୧୯ ହାସ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଭୋଜ ପରସ୍ପର ହୁଏ,

* ୧୦:୧୭ ବାଳକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାସ

ପୁଣି ଦରାକ୍ଷାରସ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦିତ କରେ;
ଧନ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସେ ।

୨୦ ରାଜାଞ୍ଜୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ, ନା ମନେ ମନେ ହିଁ ଦିଅ ନାହିଁ;
ଆଉ, ଧନୀକୁ ଆପଣା ଶୟନ ଗୃହରେ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ;
କାରଣ ଶୂନ୍ୟର ପକ୍ଷୀ ସେହି ରବ ଘେନି ଯିବ
ଓ ପକ୍ଷଧାରୀ ସେ କଥା ଜଣାଇ ଦେବ ।

୧୧

ଜ୍ଞାନୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

୧ ତୁମ୍ଭେ ଜଳ ଉପରେ ଆପଣା ଭକ୍ଷୟ ପକାଅ,
କାରଣ ଅନେକ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ଗହା ପାଇବ ।
୨ ସାତ ଜଣକୁ ବରଞ୍ଚି ଆଠ ଜଣକୁ ଅଂଶ ବିତରଣ କର;
କାରଣ ପୃଥିବୀରେ କି ବିପଦ ଘଟିବ,
ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ।
୩ ମେଘମାଳ ଚୂଷ୍ଟିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପୃଥିବୀରେ ଗହା ଭାଳି ଦିଅନ୍ତି;
ପୁଣି, ବୃକ୍ଷ ଯଦି ଦକ୍ଷିଣ କି ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପଡ଼େ,
ତେବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼େ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ ।
୪ ଯେଉଁ ଲୋକ ପବନକୁ ଅନାଏ, ସେ ବୁଣିବ ନାହିଁ
ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ମେଘକୁ ଅନାଏ, ସେ କାଟିବ ନାହିଁ ।
୫ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ବାୟୁର ଗତି,
ଅବା ଗର୍ଭବତୀର ଉଦରରେ ଅସ୍ତ୍ର କିପରି ବଢ଼େ, ଗହା ଜାଣ ନାହିଁ,
ସେପରି ସର୍ବସାଧକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ମ ହିଁ ଜାଣ ନାହିଁ ।
୬ ତୁମ୍ଭେ ପରଭାତରେ ବୀଜ ବୁଣ
ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବନ୍ଦ କର ନାହିଁ;
କାରଣ ଏହା ଅବା ଗହା ସିନ୍ଧୁ ହେବ,
ଅବା ଉଦୟ ସମାନ ଉତ୍ତମ ହେବ,
ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ।
୭ ପରକୃତରେ ଆଳୁଅ ସୁଖଦାୟକ,
ପୁଣି ଚକ୍ଷୁ ପକ୍ଷରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ ତୁଷ୍ଟିକର ।
୮ ହିଁ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ଅନେକ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚେ,
ତେବେ ସେହି ସବୁରେ ସେ ଆନନ୍ଦ କରୁ;
ମାତ୍ର ଅନ୍ଧକାରର ଦିନସବୁ ସେ ମନେ ରଖୁ,
କାରଣ ସେହି ଦିନସବୁ ଅନେକ ହେବ ।
ଯାହା ଯାହା ଘଟେ, ସବୁ ଅସାର ।

ଯୁବ ସଂପରଦାୟକୁ ପରମର୍ଶ

୯ ହେ ଯୁବା ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଆନନ୍ଦ କର
ଓ ଯୌବନ କାଳରେ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ହୃଷ୍ଟ କରୁ,
ପୁଣି ଆପଣା ମନର ଗତିରେ ଓ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ଦର୍ଶନରେ ଚଳ;
ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଧରି ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚାରରେ ଆଣିବେ,
ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ।
୧୦ ଏହେତୁ ଆପଣା ହୃଦୟରୁ ବିରକ୍ତି ଦୂର କର
ଓ ଆପଣା ଶରୀରରୁ ଦୁଃଖ ଦୂର କର;
କାରଣ ଯୌବନ ଓ ଜୀବନର ଉତ୍ତମାଂଶ ଅସାର ।

୧୨

୧ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜୁ ସମରଣ କର;
ଯେହେତୁ ଦୁଃସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେଉଁସବୁ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ,

“ଏହିସବୁରେ ମୋହର କିଛି ସୁଖ ନାହିଁ, ସେହିସବୁ ବର୍ଷ ସନ୍ନିକଟ ହେଉଅଛି ।”

୨ ସେହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଘାପ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଗରାଗଣ ଅନ୍ୟକାରମୟ ହେବେ,

ପୁଣି ବୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ମୋଘ ହେବ;

୩ ସେହି ଦିନ ଗୃହ ରକ୍ଷକମାନେ ଅରହର ହେବେ

ଓ ବଳବାନ ଲୋକେ ଆପେ ନତ ହେବେ

ଓ ପେଷିକାମାନେ ଅଲପ ହେବାରୁ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ,

ପୁଣି ଝରକାରେ ଦୃଷ୍ଟିକାରିଣୀମାନେ ଅନ୍ୟକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ;

୪ ଓ ପଥଆଡ଼େ ଦୁପ୍ପାର ରୁଦ୍ଧ ହେବ,

ସେହି ସମୟରେ ପେଷଣ ଶବ୍ଦ କୁଣ୍ଠାଣ ହେବ,

ପୁଣି ପକ୍ଷୀର ନାଦରେ ଲୋକ ଜାଗି ଉଠିବ

ଓ ବାଦ୍‌ୟକାରିଣୀ କନ୍ୟାଗଣ କୁଣ୍ଠାଣ ହେବେ;

୫ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହେବେ

ଓ ପଥରେ ଚରାସ ହେବ;

ଆଉ, ବାଦାମ ବୃକ୍ଷ ପୁଷ୍ପିତ ହେବ

ଓ ଫଡ଼ିଞ୍ଜ ଆପଣା ଭାରରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବ

ଓ କାମନା ନିସ୍ତେଜ ହେବ;

କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଚିର ନିବାସକୁ* ଯାଏ

ଓ ଶୋକକାରୀମାନେ ପଥରେ ଭରମଣ କରନ୍ତି;

୬ ସେହି ସମୟରେ ରୂପାର ଗର ହୁଗୁଳା ହେବ,

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତର ଭଗ୍ନ ହେବ,

ମାଟିର ପାତର ଜଳସଂଗ୍ରହ ନିକଟରେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ

ଓ କୂପରେ ଚକ୍ର ଭଗ୍ନ ହେବ;

୭ ପୁଣି, ଧୂଳି ପୂର୍ବ ପରି ମୃତ୍ତିକାରେ ଲୀନ ହେବ,

ଆଉ ଆତ୍ମାଦାତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମା ଫେରି ଯିବ ।

୮ ଉପଦେଶକ କହନ୍ତି, “ଅସାରର ଅସାର, ସବୁ ହିଁ ଅସାର ।”

ସାର କଥା

୯ ଆହୁରି, ଉପଦେଶକ ଜ୍ଞାନବାନ ହେବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ପୁଣି, ସେ ବିବେଚନା ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଅନେକ ହିତପଦେଶ କରମ ଅନୁସାରେ ସଜାଡ଼ି ରଖିଲେ ।

୧୦ ଉପଦେଶକ ମନୋହର ବାକ୍‌ୟ ଓ ଯାହା ସରଳ ଭାବରେ ଲେଖାଗଲା, ସେହି ସତ୍ୟ ବାକ୍‌ୟ ପାଇବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ । ୧୧ ଜ୍ଞାନବାନର ବାକ୍‌ୟସବୁ ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ସ୍ଵରୂପ ଓ ସଭାପତିଗଣର ବାକ୍‌ୟ ଦୃଢ଼ବଦ୍ଧ ଲୋହିତ କଣ୍ଠକ ସ୍ଵରୂପ, ଗହାସବୁ ଏକ ପାଳକ ଦୁପ୍ପାର ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

୧୨ ଆହୁରି, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ତୁମଭେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କର; ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବାର ଶେଷ ନାହିଁ; ପୁଣି, ବହୁ ଅଭ୍ୟାସ ଶରୀରର କୁଳାନ୍ତିଜନକ ।

୧୩ ସାର କଥା ଏହି; ସବୁ ଶୁଣାଯାଇଅଛି;

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଗହାଞ୍ଜର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କର;

କାରଣ ଏହା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ।

୧୪ ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର ପରତେୟକ କର୍ମ,

ପୁଣି ଭଲ କି ମନ୍ଦ ପରତେୟକ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ବିଗ୍ରହରେ ଆଣିବେ ।

* ୧୨:୫ ଚିର ନିବାସକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ଥାନକୁ

Song of Songs ପରମ ଗୀତ

୧ ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ପରମ ଗୀତ ।

କନ୍ୟା ପରେମ ଆହୁପ୍ରାନ

୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ-ତୁମ୍ଭବନରେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭବନ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ପରେମ ଦରାକ୍ଷାରସ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ । ୩ ତୁମ୍ଭ ସୁଗନ୍ଧ ତୈଳର ସୁବାସ ଉତ୍ତମ; ତୁମ୍ଭ ନାମ ତଳ ସୁଗନ୍ଧ ତୈଳ ସପ୍ତରୂପ; ତେଣୁ କୁମାରୀଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ପରେମ କରନ୍ତି । ୪ ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଟାଣି ନିଅ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁବା; ରାଜା ଆପଣା ଅନ୍ତଃପୁରକୁ ମୋତେ ଆଣିଅଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ଦରାକ୍ଷାରସ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭ ପରେମ ବିଷୟ ଅଧିକ କହିବା; ଯଥାର୍ଥରେ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରେମ କରନ୍ତି ।

କନ୍ୟା

୫ ହେ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ କେଦାରର ତମରୁ ତୁଲ୍ୟ, ଶଲୋମନଞ୍ଜକର ଯବନିକା ତୁଲ୍ୟ କୃଷ୍ଣାବର୍ଣ୍ଣା, ତଥାପି ସୁନ୍ଦରୀ । ୬ ମୁଁ କୃଷ୍ଣାବର୍ଣ୍ଣା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୋତେ ବିବର୍ଣ୍ଣା କରିଅଛି ବୋଲି ମୋ' ପରତି କୁହୁଷ୍ଟି କର ନାହିଁ । ମୋ' ମାତର ସନ୍ତାନଗଣ ମୋ' ପରତି କୁପିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ମୋତେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରସମୂହର ରକ୍ଷିକା କଲେ; ମାତ୍ର ମୁଁ ନିଜ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରକ୍ଷା କରି ନାହିଁ । ୭ ହେ ମୋ' ପରାଣର ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ ଆପଣା ପଲ ରାଉଅଛ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳେ ଯେଉଁଠାରେ ଶୟନ କରାଅଛ, ଗହା ମୋତେ ଜଣାଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ସଖାଗଣର ପଲ ନିକଟରେ ମୁଁ କାହିଁକି ଆବରକ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନକାରିଣୀ ତୁଲ୍ୟ ହେବି ?

ବର

୮ ହେ ନାରୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ପଲର ପଦଚିହ୍ନ ଧରି ଗମନ କର ଓ ମେଷପାଳକମାନଞ୍ଜକ ତମରୁ ନିକଟରେ ଆପଣା ଛେଳିଛୁଆମାନଞ୍ଜକୁ ରାଧା । ୯ ହେ ମୋହର ପରିତ୍ୟେ, ମୁଁ ଫାଗେର ରଥର ଅଶ୍ୱିନୀ ସଞ୍ଜେ ତୁମ୍ଭର ଉପମା ଦେଇଅଛି । ୧୦ ତୁମ୍ଭର ଗାଲ ଅଳଞ୍ଜକାରେ ସଜ୍ଜିତ, ତୁମ୍ଭ ଗଲଦେଶ ରତନହାରରେ ସୁଶୋଭିତ ।

ଅନ୍ୟମାନେ

୧୧ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ରୂପା ଭୁଣ୍ଡିଲଗା ସୁବର୍ଣ୍ଣା ବେଣୀ ପରସ୍ତୁତ କରିବା ।

କନ୍ୟା

୧୨ ରାଜା ଭୋଜନାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିବା ବେଳେ ମୋ' ସୁଗନ୍ଧର ସୁବାସ ବ୍ୟାପିତ ହେଲା । ୧୩ ମୋହର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମୋ' ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗନ୍ଧରସ ବୃକ୍ଷର ଥୋପା ତୁଲ୍ୟ ମୋ' ପରତି ଅଟନ୍ତି । ୧୪ ମୋ' ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମୋ' ପରତି ଐନଗଦାର ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ମେହେନ୍ଦି ପୁଷ୍ପ ପଗୁରୁ ତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ବର

୧୫ ହେ ମୋହର ପରିତ୍ୟେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ଦରୀ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ଦରୀ ଅଟ; ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ କପୋତ ତୁଲ୍ୟ ।

କନ୍ୟା

୧୬ ଦେଖ, ହେ ମୋହର ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ଦର, ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ମନୋହର; ଆହୁରି, ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ଶୟନା ହରିଦବର୍ଣ୍ଣା ଅଟେ । ୧୭ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ଗୃହର କଢ଼ି ଓ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର ବରଗା ।

୨

୧ ମୁଁ ଶାରୋଣର ଗୋଲପ ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାର କଇଁଫୁଲ ଅଟେ ।

ବର

୨ ଯେପରି କଣ୍ଠକ ମଧ୍ୟରେ କଇଁଫୁଲ, ସେହିପରି ଯୁବତୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ପରିତ୍ୟା ।

କନ୍ୟା

୩ ଯେପରି ବନବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାଗରଞ୍ଜ ବୃକ୍ଷ, ସେପରି ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ପରିୟତମ । ମୁଁ ପରମ ଆନନ୍ଦରେ ଗଞ୍ଜ ଛାୟା ତଳେ ବସିଲି ଓ ଗଞ୍ଜ ଫଳ ମୋ' ତୁଣ୍ଡକୁ ସ୍ୱାଦ ଲାଗିଲା । ୪ ସେ ଆପଣା ଭୋଜନପାନର ଗୃହକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ, ମୋ' ଉପରେ ପରେମ ହିଁ ଗଞ୍ଜର ପତକା ହେଲା । ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଦେଇ ମୋତେ ସୁସ୍ୱାଦ କର, ନାଗରଞ୍ଜ ଫଳରେ ମୋତେ ଆଶୁସ୍ୟା ଦିଅ; କାରଣ ମୁଁ ପରେମ ପାଡ଼ିଗା । ୬ ଗଞ୍ଜ ବାମ ହସ୍ତ ମୋ' ମସ୍ତକ ତଳେ ଅଛି, ପୁଣି ଗଞ୍ଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ । ୭ ହେ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱାଦ ହରିଣୀ ଓ ମୃଗାଣର ଶପଥ ଦେଉଅଛି ଯେ, ପରେମର ବାସନା ନେହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରେମକୁ ଜଗାଅ ନାହିଁ, କି ଉତ୍ତେଜନ କର ନାହିଁ ।

ପରିୟତମଞ୍ଜ ପରତି କନ୍ୟାର ଶରଦ୍ୟା

୮ ଏହି ତ ମୋ' ପରିୟତମଞ୍ଜ ରବ ! ଦେଖ, ସେ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ କୁଦି କୁଦି, ଉପପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଡେଇଁ ଡେଇଁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୯ ମୋହର ପରିୟତମ ହରିଣୀ ଓ ତରୁଣ ମୃଗ ତୁଲ୍ୟ; ଦେଖ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ପଛେ ଠିଆ ହେଉଅଛନ୍ତି, ସେ ଝରକାରେ ଅନାଉଅଛନ୍ତି, ସେ ଜାଲି ପରଦା ବାଟେ ଆପଣାକୁ ଦେଖାଉ ଅଛନ୍ତି । ୧୦ ମୋହର ପରିୟତମ କଥା କହିଲେ ଓ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ପରିୟେ, ମୋହର ସୁନ୍ଦରୀ, ଉଠ, ବାହାରି ଆସ । ୧୧ କାରଣ, ଦେଖ, ଶୀତକାଳ ଗତ ହେଲା, ବୃଷ୍ଟି ଶେଷ ହୋଇଗଲା; ୧୨ ଭୂମିରେ ପୁଷ୍ପ ପରସ୍ପୃତ ହେଉଅଛି, ପକ୍ଷୀଗଣର ଗାୟନକାଳ ଉପସ୍ୱାଦ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କପୋତର ରବ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି; ୧୩ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ସମ୍ପ୍ର ଅପକ୍ୱ ଫଳମାନ ପକ୍ୱ କରୁଅଛି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇ ସୁବାସ ଦେଉଅଛି । ହେ ମୋହର ପରିୟେ, ମୋହର ସୁନ୍ଦରୀ, ଉଠ, ବାହାରି ଆସ । ୧୪ ହେ ମୋହର କପୋତୀ, ତୁମ୍ଭେ ଶୈଳର ଫାଟରେ ଗଡ଼ନ୍ତି ସ୍ୱାନର ଅନ୍ତରାଳରେ ଅଛ, ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ, ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ରବ ଶୁଣିବାକୁ ଦିଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ରବ ସୁମିଷ୍ଟ ଓ ତୁମ୍ଭ ରୂପ ମନୋହର । ୧୫ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରନାଶକ ଶୃଗାଳମାନଙ୍କୁ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଶୃଗାଳମାନଙ୍କୁ ଧର; କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇଅଛି ।” ୧୬ ମୋ' ପରିୟତମ ମୋହର ଓ ମୁଁ ଗଞ୍ଜର ଅଟେ; ସେ କର୍ତ୍ତୃଲବନ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ପଲ ଚରାଉଅଛନ୍ତି । ୧୭ ହେ ମୋହର ପରିୟତମ, ଦିବସ ଶୀତଳ ହେବା ଓ ଛାୟା ବହିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଫେରି ଆସି ବେଧର ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀସ୍ୱାଦ ହରିଣୀ ଓ ମୃଗଶାବକ ତୁଲ୍ୟ ହୁଅ ।

୩

କନ୍ୟାର ସମ୍ପ୍ରପନ

୧ ଯାହାଞ୍ଜୁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପରେମ କରେ, ଗଞ୍ଜକୁ ମୁଁ ରାତ୍ରିକାଳେ ଆପଣା ଶୟନରେ ଖୋଜିଲି; ମୁଁ ଗଞ୍ଜକୁ ଖୋଜିଲି, ମାତ୍ର ପାଇଲି ନାହିଁ । ୨ ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଏବେ ଉଠି ନଗର ଭ୍ରମଣ କରିବି, ଯାହାଞ୍ଜୁ ମୋ' ପ୍ରାଣ ପରେମ କରେ, ଗଞ୍ଜକୁ ମୁଁ ଗଲି ଗଲି ଓ ଛକେ ଛକେ ଖୋଜିବି; ମୁଁ ଗଞ୍ଜକୁ ଖୋଜିଲି, ମାତ୍ର ପାଇଲି ନାହିଁ । ୩ ନଗର ଭ୍ରମଣକାରୀ ପ୍ରହରୀମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, ଯାହାଞ୍ଜୁ ମୋ' ପ୍ରାଣ ପରେମ କରେ, ଗଞ୍ଜକୁ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲ ? ୪ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବାର ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଉତ୍ତରେ ଯାହାଞ୍ଜୁ ମୋ' ପ୍ରାଣ ପରେମ କରେ, ଗଞ୍ଜକୁ ପାଇଲି; ମୁଁ ଆପଣା ମାତୃଗୃହକୁ ଓ ମୋ' ଗର୍ଭଧାରିଣୀଙ୍କ ଅନ୍ତଃପୁରକୁ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଞ୍ଜକୁ ଧରି ରଖିଲି, ଆଉ ଯିବାକୁ ଦେଲି ନାହିଁ । ୫ ହେ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱାଦ ହରିଣୀ ଓ ମୃଗାଣର ଶପଥ ଦେଉଅଛି ଯେ, ପରେମର ବାସନା ନେହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରେମକୁ ଜଗାଅ ନାହିଁ, କି ଉତ୍ତେଜିତ କର ନାହିଁ ।

ବିବାହକୁ ବରର ଆଗମନ

୬ ଗନ୍ଧରସ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁରେ, ଗନ୍ଧବଣିକର ସର୍ବପରକାର ସୁଗନ୍ଧ ଚୂର୍ଣ୍ଣରେ ସୁବାସିତ ହୋଇ ଧୂମସ୍ୱତମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ ? ୭ ଦେଖ, ଗହା ଶଲୋମନଞ୍ଜର ବିଶ୍ୱାମର ଆସନ; ତହିଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଇସ୍ୱାଏଲୀୟ ବୀରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଷାଠିଏ ଜଣ ବୀର ଅଛନ୍ତି । ୮ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖଡ଼ଗଧାରୀ ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିପୁଣ; ରାତ୍ରିକାଳର ଆଶଞ୍ଜୁକା ହେତୁ ପରତେୟକର କଟିଦେଶରେ ସମ୍ପ୍ର ସମ୍ପ୍ର ଖଡ଼ଗ ବନ୍ଧା ଥାଏ । ୯ ଶଲୋମନ ରାଜା ଆପଣା ପାଇଁ ଲିବାନୋନର କାଷ୍ଠର ଏକ ପାଲିଞ୍ଜି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୧୦ ସେ ତହିଁର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକୁ ରୂପାର, ତହିଁର ତଳଭାଗ ସୁନାର, ତହିଁର ଆସନ ବାଇଗଣିଆ ରଞ୍ଜର କଲେ, ତହିଁର ମଧ୍ୟଭାଗ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଉପ୍ରାସ

ପରମରେ ମଣ୍ଡିତ । ୧୧ ହେ ସିନ୍ଧୋନର କନ୍ୟାଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ମୁକୁଟଭୂଷିତ ଶଲୋମାନ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖ, ଗଞ୍ଜ ବିବାହ ଦିନରେ ଓ ଗଞ୍ଜ ମାନର ଆନନ୍ଦ ଦିନରେ ଗଞ୍ଜ ମାତା ଗଞ୍ଜକୁ ସେହି ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଅଛନ୍ତି ।

୪

କନ୍ୟାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ବରର ପରଶଂସା

୧ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ଦରୀ; ଦେଖ ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ଦରୀ; ଓଡ଼ଣା ତଳେ ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ କପୋତ ତୁଲ୍ୟ; ତୁମ୍ଭର କେଶ ଗିଲାୟଦ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆରାମକାରୀ ଛେଳିପଲ ତୁଲ୍ୟ । ୨ ତୁମ୍ଭର ଦନ୍ତ-ପଂକ୍ତି ନୂତନ ଲୋମକଟା, ସନାତନ ଉତ୍ପତ୍ତ ମେଷାପଲ ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନଙ୍କ ପରତେୟକର ଯାଆଁଳା ଛୁଆ ଅଛି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଛୁଆ ମରି ନାହିଁ । ୩ ତୁମ୍ଭର ଓଷ୍ଠାଧର ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ସୂତା ତୁଲ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ମନୋହର; ଓଡ଼ଣା ତଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗାଲ ଡାଳିମ୍ବ ତୁଲ୍ୟ । ୪ ତୁମ୍ଭର ଗଳଦେଶ ଅସତରଘୋର ନିମ୍ନତେ ନିର୍ମିତ ଦାଉଦତ୍ତ ଦୁର୍ଗ ତୁଲ୍ୟ, ସେହି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସହସ୍ର ଚର୍ମ, ବୀରଗଣର ସକଳ ଢାଳ ଟାଙ୍ଗାଗଲା । ୫ କଇଁଫୁଲବନରେ ଚରିବାର ଯାଆଁଳା ହରିଣ ଛୁଆ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଗଳ । ୬ ଦିବସ ଶୀତଳ ହେବା ଓ ଛାୟା ବହିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଗନ୍ଧରସ-ପର୍ବତ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁ-ଉପପର୍ବତକୁ ଯିବି । ୭ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦରୀ; ତୁମ୍ଭଠାରେ କୌଣସି ଖୁଣ ନାହିଁ । ୮ ହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ମୋ' ସଞ୍ଜେ ଲିବାନୋନରୁ, ମୋ' ସଞ୍ଜେ ଲିବାନୋନରୁ ଆସ; ଅମାନର ଶୃଙ୍ଗରୁ, ସନାର୍ ଓ ହର୍ମୋଣର ଶୃଙ୍ଗରୁ, ସିଂହମାନଙ୍କ ଗହ୍ଵରୁ, ଚିତ୍ରବାୟମାନଙ୍କ ପର୍ବତରୁ ତଳକୁ ଆସ । ୯ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଚିତ୍ତ ହରଣ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଆପଣା ଗଳର ଏକ ହାରରେ ମୋହର ଚିତ୍ତ ହରଣ କରିଅଛ । ୧୦ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ମୋହର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭର ପରମ କିପରି ମନୋରମ ! ତୁମ୍ଭ ପରମ ଦରକ୍ଷାରସ ଅପେକ୍ଷା କିପରି ଉତ୍ତମ ! ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ତୈଳର ସୁଗନ୍ଧ ସର୍ବପରକାର ସୁଗନ୍ଧଦରବନ୍ଧ ଅପେକ୍ଷା କିପରି ଉତ୍ତମ ! ୧୧ ହେ ମୋହର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଓଷ୍ଠାଧରରୁ ମଧୁଗ୍ରକ ପରି ଟୋପା ଟୋପା କ୍ଷରେ; ମଧୁ ଓ ଦୁଗ୍ଧ ତୁମ୍ଭେ ଜିହ୍ଵା ତଳେ ଥାଏ; ତୁମ୍ଭେ ବସତରର ସୁଗନ୍ଧ ଲିବାନୋନର ସୁଗନ୍ଧ ତୁଲ୍ୟ । ୧୨ ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ମୋହର କନ୍ୟା ଏକ ରୁଦ୍ଧ ଉଦୟାନ; ଏକ ରୁଦ୍ଧ ନିର୍ଝର, ଏକ ମୁଦ୍‌ଗଞ୍ଜିତ ଜଳକାର ସଦୃଶ୍ୟ । ୧୩ ତୁମ୍ଭର ପଲ୍ଲବ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଫଳବିଶିଷ୍ଟ ଡାଳିମ୍ବ ଉପବନ; ମେହେନ୍ଦି, ସୁଗନ୍ଧ ବୃକ୍ଷର ଗୁରୁବିଶିଷ୍ଟ, ୧୪ ଜଗାମାଂସା ଓ କୁଞ୍ଜୁମ, ବତ ଓ ଦାରୁଚିନି, ସର୍ବପରକାର କୁନ୍ଦୁରୁ ବୃକ୍ଷବିଶିଷ୍ଟ ଗନ୍ଧରସ ଓ ଅଗୁରୁ, ସର୍ବପରକାର ପରଧାନ ପରଧାନ ସୁଗନ୍ଧ ବୃକ୍ଷବିଶିଷ୍ଟ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଉଦୟାନସମୂହର ଜଳକର, ଅମୃତ ଜଳର କୂପ ଓ ଲିବାନୋନରୁ ପରବାହିତ ସରୋତ ସଦୃଶ୍ୟ ।

ଏକତର ପରେମୋଦୟାନରେ କନ୍ୟା

୧୬ ହେ ଉତ୍ତରୀୟ ବାୟୁ, ଜାଗ; ହେ ଦକ୍ଷିଣ ବାୟୁ, ଆସ; ମୋ' ଉଦୟାନର ସୁଗନ୍ଧ ଯେପରି ନିର୍ଗତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ତହିଁ ଉପରେ ବହ । ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ଆପଣା ଉଦୟାନକୁ ଆସନ୍ତୁ ଓ ଆପଣାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଫଳସବୁ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ ।

୫

ବର

୧ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ମୋହର କନ୍ୟା, ମୁଁ ଆପଣା ଉଦୟାନକୁ ଆସିଅଛି; ମୁଁ ଆପଣା ଗନ୍ଧରସ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଦରବନ୍ଧ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛି; ମୁଁ ଆପଣା ମଧୁଗ୍ରକ ଓ ମଧୁ ଭୋଜନ କରିଅଛି; ମୁଁ ଆପଣା ଦରକ୍ଷାରସ ଓ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରିଅଛି ।

ଅନ୍ୟମାନେ

ହେ ବନ୍ଧୁଗଣ, ଭୋଜନ କର; ହେ ପ୍ରିୟତମଗଣ, ପାନ କର, ହଁ, ଯଥେଷ୍ଟ ପାନ କର ।

ପ୍ରିୟତମଙ୍କୁ କନ୍ୟାର ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ

୨ ମୁଁ ନିଦରିତ ଥିଲି, ମାତର ମୋହର ହୃଦୟ ଜାଗରତ ଥିଲା; ଏହି ତ ମୋ' ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ରବ, ସେ ଦ୍ଵାରରେ ଆଘାତ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, “ହେ ମୋହର ଭଗିନୀ, ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ମୋହର କପୋତୀ, ମୋହର ଶୁଦ୍ଧମତେ; ମୋ' ପାଇଁ ଦ୍ଵାର ଫିଟାଅ; କାରଣ ମୋହର ମସ୍ତକ ଶିଶିରରେ, ମୋହର କେଶ

* ୪:୮ ତଳକୁ ଆସ । ଅବା ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର

ରାତ୍ରିର ଜଳବିନ୍ଦୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଣା” ୩ ମୁଁ ଆପଣା ଜାମା କାଢ଼ି ପକାଇଅଛି, କିପରି ପୁନର୍ବାର ଗହା ପିନ୍ଧିବି ? ମୁଁ ଆପଣା ପାଦ ଧୋଇଅଛି; କିପରି ପୁନର୍ବାର ଗହା ମଳିନ କରିବି ? ୪ ମୋ’ ପ୍ରିୟତମ ଦୁପ୍ପାରର ଛିଦ୍ରରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଥୋଇଲେ, ତହିଁରେ ମୋହର ହୃଦୟ ଗଢ଼କ ପାଇଁ ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲା । ୫ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଢ଼କ ପାଇଁ ଦୁପ୍ପାର ଫିଟାଇବାକୁ ଉଠିଲି; କିଲିଣାର ବେଶ୍ଟ ଉପରେ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଗନ୍ଧରସ, ମୋ’ ଅଙ୍ଗୁଳିରୁ ଉରବ ଗନ୍ଧରସ କ୍ଷରିଲା । ୬ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଢ଼କ ପାଇଁ ଦୁପ୍ପାର ଫିଟାଇଲି; ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ଗଲି ଯାଇଥିଲେ । ସେ କଥା କହିବା ବେଳେ ମୋହର ପରାଣ ଉଡ଼ିଗଲା; ମୁଁ ଗଢ଼କୁ ଖୋଜିଲି, ମାତ୍ର ପାଇପାରିଲି ନାହିଁ; ମୁଁ ଗଢ଼କୁ ଡାକିଲି, ମାତ୍ର ସେ ମୋତେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୭ ନଗର ଭରମଣକାରୀ ପରହରୀମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ମୋତେ ପରହର କଲେ, ସେମାନେ ମୋତେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲେ । ପରାଗର-ରକ୍ଷକମାନେ ମୋ’ଠାରୁ ମୋହର ଆରକ୍ଷାଦନ-ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନେଇଗଲେ । ୮ ହେ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ପ୍ରିୟତମଢ଼କର ଦେଖା ପାଇବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶପଥ ଦେଇ କହୁଅଛି, ମୁଁ ପ୍ରେମପାଢ଼ିତ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଢ଼କୁ କହିବ ।

ଅନ୍ୟମାନେ

୯ ହେ ନାରୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପରମା ସୁନ୍ଦରୀ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରିୟତମ କି ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରିୟତମଠାରୁ ଅଧିକ ? ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆତ୍ମହାନୀକୁ ଶପଥ ଦେଉଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରିୟତମ କି ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରିୟତମଠାରୁ ଅଧିକ ?

ପ୍ରିୟତମଢ଼କୁ କନ୍ୟାର ପରଶଂସା

୧୦ ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ଶ୍ରେତ ଓ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣା, ଦଶ ସହସ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ । ୧୧ ଗଢ଼କର ମସ୍ତକ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ତୁଲ୍ୟ, ଗଢ଼କର କେଶ କୁଞ୍ଚିତ ଓ ତାମରା କାଉ ତୁଲ୍ୟ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣା । ୧୨ ଗଢ଼କର ନେତ୍ରଯୁଗଳ ଜଳସ୍ରୋତ ନିକଟସ୍ଥ କପୋତ ତୁଲ୍ୟ; ଦୁର୍ଗଧରେ ଘୌତ ଓ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ । ୧୩ ଗଢ଼କର ଗାଲ ସୁଗନ୍ଧ ଲଗର କିଆରି ସମ୍ପ୍ରରୂପ, ସୁଗନ୍ଧ ତୃଣର ତଟ ସମ୍ପ୍ରରୂପ; ଗଢ଼କର ଓଷ୍ଠାଧର କଇଁଫୁଲ ତୁଲ୍ୟ, ତହିଁରୁ ଉରବ ଗନ୍ଧରସ କ୍ଷରେ । ୧୪ ଗଢ଼କ ହସ୍ତଦୁପ୍ପୟ ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟ ମଣିରେ ଖଚିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ମୁଦ୍ରିକା ତୁଲ୍ୟ; ଗଢ଼କ ଶରୀର ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି-ମଣ୍ଡିତ ଗଜଦନ୍ତମୟ ଶିଳପକର୍ମ ତୁଲ୍ୟ । ୧୫ ଗଢ଼କ ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟି ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ଦୁଃଖୀରେ ସ୍ଥାପିତ ମର୍ମର ପରସ୍ତରର ସ୍ତମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ; ଗଢ଼କର ଦୃଶ୍ୟ ଲିବାନୋନ ସଦୃଶ, ଏରସ ଚୂକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଉତକୃଷ୍ଟ । ୧୬ ଗଢ଼କ ମୁଖ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁମିଷ୍ଟ; ହଁ, ସେ ସର୍ବତେଭାବେ ମନୋହର । ହେ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ଏହି ମୋହର ପ୍ରିୟତମ, ଏହି ମୋହର ସଖା ।

୭

ଅନ୍ୟମାନେ

୧ ହେ ନାରୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରିୟତମ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଇଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆତ୍ମହାନୀ ଯେପରି ଖୋଜି ପାରିବା, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରିୟତମ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଇଛନ୍ତି କୁହ ?

କନ୍ୟା

୨ ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ଆପଣା ଉଦୟାନକୁ, ସୁଗନ୍ଧ ଲଗର କିଆରିକୁ, ଉଦୟାନସମୂହରେ (ପଲ) ଚରାଇବାକୁ ଓ କଇଁଫୁଲ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୩ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଢ଼କର ଓ ମୋ’ ପ୍ରିୟତମ ମୋହର; ସେ କଇଁଫୁଲ ବନରେ ଆପଣା ପଲ ଚରାନ୍ତି ।

ବର

୪ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟତମ, ତୁମ୍ଭେ ତିର୍ଥା ପରି ସୁନ୍ଦରୀ, ଯିରୁଶାଲମ ପରି ଶୋଭାବତୀ, ଧୂପ୍ରଜାଧାରୀ ସୈନ୍ୟ ପରି ଭୟଢ଼କରୀ । ୫ ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଆଡ଼ୁ ଆପଣା ଆଖି ଫେରାଅ, କାରଣ ତଦ୍ଦୁପ୍ପାର ମୁଁ ପରାସ୍ତ ହୋଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେ କେଶ ଗିଳାୟଦ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆରାମକାରୀ ଛେଳିପଲ ତୁଲ୍ୟ । ୬ ତୁମ୍ଭେର ଦନ୍ତ-ପଂକ୍ତି ସମ୍ମାନରୁ ଉତ୍ପତ୍ତ ମେଷାପଲ ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମକର ଯାଆଁଳା ଛୁଆ ଅଛି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଛୁଆ ମରି ନାହିଁ । ୭ ତୁମ୍ଭେ ଓଡ଼ଣା ତଳେ ତୁମ୍ଭେର ଗାଲ ଡାଳିମବଖଣ୍ଡ ସଦୃଶ । ୮ ଷାଠିଏ ରାଣୀ ଓ ଅଣୀ ଉପପତ୍ନୀ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଯୁବତୀ ଅଛନ୍ତି । ୯ ମାତ୍ର ମୋ’ କପୋତୀ, ମୋ’ ଶୁଦ୍ଧମତି ଅଦ୍ୱିତୀୟା; ସେ ଆପଣା ମାତ୍ର ଏକମାତ୍ର; ସେ ଆପଣା ଗର୍ଭଧାରିଣୀର

ମନୋନୀତ । କନ୍ୟାମାନେ ଗହାକୁ ଦେଖି ଧନ୍ୟା ବୋଲି କହିଲେ; ହଁ, ରାଣୀ ଓ ଉପପତ୍ନୀଗଣ ଗହାକୁ ପୁରଣ*ସା କଲେ । ୧୦ ଏହି ଯେ ଅରୁଣ ତୁଲ୍ୟ ଉଦାୟମାନା, ଚନ୍ଦ୍ରମା ତୁଲ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧା, ଧୂଳିବିଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ଭୟଞ୍ଜକରୀ, ସେ କିଏ ?

କନ୍ୟା

୧୧ ମୁଁ ଉପପତ୍ନୀକାର ନବୀନ ଚୂକ୍ଷସବୁ ଦେଖିବାକୁ, ଦରାକ୍ଷାଲତା ପଲ୍ଲବିତ ହୋଇଅଛି କି ନାହିଁ ଓ ତାଲିମବ ଫୁଲ ଧରିଅଛି କି ନାହିଁ, ଦେଖିବାକୁ ଆକ୍ଷରୋତ୍ତ ଉଦୟାନକୁ ଗଲି । ୧୨ ମୁଁ ଜ୍ଞାତ ହେବା ପୂର୍ବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ମୋ' ରାଜକାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ରଥ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ରଖିଲା ।

ଅନ୍ୟମାନେ

୧୩ ହେ ଶୂଲମିୟେ, ଫେର, ଫେର; ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବା, ଫେର, ଫେର ।

ବର

ମହନୟିମସ୍ୟ ନୃତ୍ୟକୁ ଯେପରି, ସେପରି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୂଲମିୟାକୁ ଅନାଇବ ?

୧୪ ହେ ରାଜକନ୍ୟା, ପାଦୁକାରେ ତୁମ୍ଭ ଚରଣ କିପରି ସୁନ୍ଦର । ତୁମ୍ଭର କଟିମଣ୍ଡଳ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକର ହସ୍ତରେ ନିର୍ମିତ ରତନହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୫ ତୁମ୍ଭର ନାଭିଦେଶ ମିଶ୍ରିତ ଦରାକ୍ଷାରସ ଅଭାବ ନ ଥିବା ବର୍ତ୍ତୁଳ ଗତିଆ ତୁଲ୍ୟ; ତୁମ୍ଭର ଉଦର କର୍ମଫୁଲ-ମଣ୍ଡିତ ଗହମରାଶି ତୁଲ୍ୟ । ୧୬ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନଯୁଗଳ ହରିଣାର ଯାଆଁଳ ଛୁଆ ତୁଲ୍ୟ । ୧୭ ତୁମ୍ଭର ଗଳଦେଶ ଗଜଦନ୍ତମୟ ଦୁର୍ଗ ସଦୃଶ; ତୁମ୍ଭ ନେତ୍ରଯୁଗଳ ବେଥ-ରବ୍ଦାମ ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟସ୍ଥ ହିଷ୍ଟବୋନ ସରୋବର ସଦୃଶ; ତୁମ୍ଭ ନାସିକା ଦମ୍ଭମେଶକ ସମ୍ପୁଷ୍ପଥ ଲିବାନୋନର ଦୁର୍ଗ ତୁଲ୍ୟ । ୧୮ ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକ କର୍ମିଳ ପର୍ବତ ତୁଲ୍ୟ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକର କେଶ ବାଇଗଣିଆ ରଞ୍ଜିତ ତୁଲ୍ୟ; ତହିଁର ବେଣା-ପାଶରେ ରାଜା ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ଧୃତ ଅଟନ୍ତି । ୧୯ ହେ ପ୍ରିୟେ, ତୁଷ୍ଟି ଜନ୍ମାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ମନୋହରିଣୀ ! ୨୦ ତୁମ୍ଭ ଶରୀରର ଦୀର୍ଘତା ଖର୍ଦ୍ଦିର ଚୂକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭ ସ୍ତନ ଦରାକ୍ଷାଫଳର ପେଶ୍ୱା ତୁଲ୍ୟ । ୨୧ ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଖର୍ଦ୍ଦିର ଚୂକ୍ଷ ଆରୋହଣ କରିବି, ମୁଁ ତହିଁର ବାହୁତ୍ତମା ଧରିବି : ତୁମ୍ଭ ସ୍ତନ ଦରାକ୍ଷାଫଳର ପେଶ୍ୱା ତୁଲ୍ୟ ହେଉ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ନିଶ୍ଚିନ୍ତାଧର ଆୟୁରାଣ ନାଗରଞ୍ଜ ଫଳର ବାସନା ତୁଲ୍ୟ ହେଉ; ୨୨ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ* ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦରାକ୍ଷାରସ ତୁଲ୍ୟ, ଗହା ମୋ' ପ୍ରିୟତମତ୍ୱକ ଗଳଦେଶରେ ଚିକ୍କଣ ଗଳିଯାଏ, ପୁଣି ଗହାତ୍ୱକ ଓଷ୍ଠ ଓ ଦାନ୍ତ ଦେଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗଲିଯାଏ । ୨୩ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମତ୍ୱକ ଓ ଗଞ୍ଜକର ବାସନା ମୋ' ପୁରତି ଅଛି ।

କନ୍ୟାର ପ୍ରେମ ପରଦାନ

୨୪ ଆସ, ମୋ' ପ୍ରିୟତମ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମରେ# କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁ । ୨୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି ପରଭାତରେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉ; ଦରାକ୍ଷାଲତା ପଲ୍ଲବିତ ଓ ତହିଁର ପୁଷ୍ପ ପରସ୍ପର୍ଶିତ ଓ ତାଲିମବ ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇଅଛି କି ନାହିଁ, ଗହା ଦେଖୁ; ସେଠାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ପ୍ରେମ ପରଦାନ କରିବି । ୨୬ ଦୁଦାଫୁଲ ସୁବାସ ଦେଉଅଛି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ସର୍ବପରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ନୂତନ ଓ ପୁରାତନ ଫଳ ଅଛି, ପ୍ରିୟତମତ୍ୱକ ପୁରତି ବନ୍ୟାକୁଳଗ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟତମ, ଗହାସବୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ରଖିଅଛି ।

୨୭ ଆହା, ଯେ ମୋ' ମାଗତ୍ୱକର ସତ୍ୟ ପାନ କରିଅଛି, ଏପରି ମୋ' ସହୋଦର ତୁଲ୍ୟ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ହୁଅନ୍ତ ! ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାରେ ଦେଖିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଦିଅନ୍ତି; ଆଉ, କେହି ମୋତେ ତୁରନ୍ଧ କରନ୍ତ ନାହିଁ । ୨୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଥ କଡ଼ାଇ ଆପଣା ମାଗତ୍ୱକ ଗୃହକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତେ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁଗନ୍ଧ ମିଶ୍ରିତ ଦରାକ୍ଷାରସ, ମୋହର ତାଲିମବରସ ପାନ କରନ୍ତି । ୨୯ ଗଞ୍ଜକ ବାମ ହସ୍ତ ମୋ' ମସ୍ତକ ତଳେ ରହିବ ଓ ଗଞ୍ଜକ ତାହାଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବ । ୩୦ ହେ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶପଥ ଦେଉଅଛି ଯେ, ପ୍ରେମର ବାସନା ନେହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମକୁ ଜଗାଅ ନାହିଁ, କି ଉତ୍ତେଜିତ କର ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟମାନେ

* ୭:୯ ମୁଖ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ନ ୭:୯ ଗହାତ୍ୱକ ଓଷ୍ଠ ଓ ଦାନ୍ତ ଦେଇ କିପରି ନିର୍ଦ୍ଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠାଧରରେ # ୭:୧୧ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମରେ କିପରି ହେନା ବୁଦ୍ଧାରେ କିମ୍ବା ବନ୍ୟ ପୁଷ୍ପରେ

୫ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉଜି ପଡ଼ି ପ୍ରାଣତରୁ ଆସୁଅଛି ଯେ, ସେ କିଏ ? ନଗରଞ୍ଜର ବୃକ୍ଷ ତଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଗାଇଲି; ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ, ସେଠାରେ ସେ ପରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭକୁ ପରସବ କଲେ ।

କନ୍ୟା

୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୋହର ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ହୃଦୟରେ, ମୋହର ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ବାହୁରେ ଧାରଣ କର; କାରଣ ପରେମ ମୁଦୁୟ ପରି ବଳବାନ; ଅନ୍ତର୍ଭ୍ରାମୀ ପାତଳ ପରି ଦୃଢ଼; ତହିଁର ଶିଖା ଅଗ୍ନିଶିଖା, ଅତି ଭୟଞ୍ଜକର ଅଗ୍ନିଶିଖା । ୭ ଅପାର ଜଳରାଶି ପରେମକୁ ନିର୍ବାଣ କରି ନ ପାରେ, କିଅବା ବଢ଼ି ଗହା ବୁଡ଼ାଇ ନ ପାରେ; ଯଦି କେହି ପରେମ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଗୃହର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଦେବ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ନିଗନ୍ତ ତୁରନ୍ଧାକୃତ ହେବ ।

ଅନ୍ୟମାନେ

୮ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ଗୋଟିଏ ସାନ ଭଗିନୀ ଅଛି, ଗହାର ସ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ; ଲୋକେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଭଗିନୀକି ମାଗିବା ଦିନରେ ଆତ୍ମଭେମାନେ ଗହା ପାଇଁ କଥଣ କରିବା ? ୯ ଯଦି ସେ ପ୍ରାଣର ସ୍ତ୍ରୀୟା ହୁଏ, ତେବେ ଆତ୍ମଭେମାନେ ଗହା ଉପରେ ରୂପାର ଦୁର୍ଗି ନିର୍ମାଣ କରିବା; ଆଉ, ଯଦି ସେ ଦ୍ଵାର ସ୍ତ୍ରୀୟା ହୁଏ, ତେବେ ଆତ୍ମଭେମାନେ ଏରସ ପଟାରେ ଗହାକୁ ଆବରଣ କରିବା ।

କନ୍ୟା

୧୦ ମୁଁ ପ୍ରାଣର ସ୍ତ୍ରୀୟା ଓ ମୋହର ସ୍ତନ ତହିଁର ଦୁର୍ଗି ସ୍ତ୍ରୀୟା; ସେହି ସମୟରେ ଗଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଶାନ୍ତିପ୍ରାପ୍ତର ତୁଲ୍ୟ ଥିଲି । ୧୧ ବାଲ-ହାମୋନରେ ଶଲୋମାନଞ୍ଜକର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ଥିଲି; ସେ ରକ୍ଷକମାନଞ୍ଜକୁ ଗହା ଭଡ଼ା ଦେଇଥିଲେ; ପରତେୟକ ରକ୍ଷକକୁ ତହିଁର ଫଳ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ସହସ୍ର ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ୧୨ ମୋହର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ମୋ' ସମ୍ପୃକ୍ଷରେ ଅଛି; ହେ ଶଲୋମାନ, ସେହି ସହସ୍ର ମୁଦ୍ରା ତୁମ୍ଭେ ପାଇବ ଓ ତହିଁର ଫଳରକ୍ଷକମାନେ ଦୁଇ ଶତ ମୁଦ୍ରା ପାଇବେ ।

ବର

୧୩ ହେ ଉପବନବାସିନୀ, ମିତ୍ରଗଣ ତୁମ୍ଭର ରବ ଶୁଣନ୍ତି; ଗହା ମୋତେ ଶ୍ରବଣ କରାଥ ।

କନ୍ୟା

୧୪ ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟତମା, ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ, ସୁଗନ୍ଧମୟ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ମୃଗ ବା ହରିଣଶାବକ ତୁଲ୍ୟ ହୁଅ ।

The Book of the Prophet Isaiah

ଯିଶାୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ

୧ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାୟାଙ୍କର ଦର୍ଶନ, ସେ ଯିହୁଦା ରାଜାଗଣ ଉଷାୟ, ଯୋଥାମ୍, ଆହସ୍ ଓ ହିକକାୟର ରାଜତ୍ୱ ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଯୋଗ

୨ ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ଶୁଣ, ହେ ପୃଥିବୀ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଅଛନ୍ତି;
“ଆମ୍ଭେ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପୂଜିପାଳନ ଓ ଭରଣପୋଷଣ କରିଅଛୁ,
ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”

୩ ଗୋରୁ ଆପଣା ଖାଉଦକୁ ଓ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଆପଣା କର୍ତ୍ତର କୁଣ୍ଡକୁ ଚିହ୍ନେ;
ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ଜାଣେ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪ ଆହା ପାପିଷ୍ଠ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଅଧର୍ମରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକେ,

ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ବଂଶ, ଭରଷ୍ଟାଗ୍ରା ସନ୍ତାନଗଣ !

ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା
କରିଅଛନ୍ତି,

ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ପଛକୁ ଚାଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ ଅଧିକ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଆହୁରି ପରହାରିତ ହେବ ?

ମସୃତକର୍ମ ପାତ୍ର ଓ ସମୁଦାୟ ହୃଦୟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଅଛି ।

୬ ପାଦର ତଳଠାରୁ ମସୃତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ସମ୍ପ୍ରାସ୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ;

କେବଳ କ୍ଷତ, ଦାଗ ଓ ପୂଜପୂର୍ଣ୍ଣା ଘା; ସେହିସବୁ ଚିପା କିମ୍ବା ବନ୍ଧା ଯାଇ ନାହିଁ, କିପରି ତୈଳ ଉତ୍ସାର
କୋମଳ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେଶ ଧର୍ମସଂସ୍ଥା; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନଗରସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ;

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୂମି ବିଦେଶୀମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି,

ତାହା ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାର ବିନଷ୍ଟ ହେବା ତୁଲ୍ୟ ଧର୍ମସଂସ୍ଥା ହୋଇଅଛି ।

୮ ପୁଣି, ସିନ୍ଧୋନର କନ୍ୟା ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କୁମ୍ଭୀର,

କାକୁଡ଼ିକ୍ଷେତ୍ରର ବସା, ଅବରୁଦ୍ଧ ନଗର ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୯ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଅଳ୍ପ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖି ନ ଥିଲେ,

ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦୋମର ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ହମୋରର ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ।

୧୦ ହେ ସଦୋମର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ,

ହେ ହମୋରର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ଥାରେ
କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।

୧୧ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପାର ବଳିଦାନର ଅଭିପ୍ରେୟ
କ'ଣ ?”

“ଆମ୍ଭେ ମେଷଗଣର ହୋମବଳିରେ ଓ ପୁଷ୍ଟ ପଶୁଗଣର ମେଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁ;

ପୁଣି, ବୃଷ କିମ୍ବା ମେଷ କିମ୍ବା ଛାଗଳମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଆମ୍ଭର ତୁଷ୍ଟି ନାହିଁ ।

୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ

ଆମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନାସକଳ ପଦ ତଳେ ଦଳିବା ପାଇଁ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଚାହୁଁଅଛି ?

୧୩ ଅପାର ନୈବେଦ୍ୟ ଆଉ ଆଣ ନାହିଁ; ଧୂପଦାହ ଆମ୍ଭର ଘୃଣିତ;

ତୁମ୍ଭର ଅମାବାସ୍ୟା ଓ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭର, ସଭାର ଘୋଷଣା ଏହି ଅଧର୍ମ ଓ ମହାସଭା ଆମ୍ଭେ ସହି ପାରୁ
ନାହିଁ ।

୧୪ ଆମ୍ଭ ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅମାବାସ୍ୟା ଓ ନିରୂପିତ ପର୍ବସବୁ ଘୃଣା କରେ;

ସେହିସବୁ ଆମ୍ଭ ପୂଜି କଲେଶକର; ଆମ୍ଭେ ସେହିସବୁ ବହିବାକୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।

୧୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପରସାର କଲା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା;

ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ପରାଧୀନ କଲା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଧୌତ କର, ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କର;

ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର କ୍ରିୟାର ମନ୍ଦତା ଦୂର କର;

କୁକ୍ରିୟା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ;

୧୭ ସୁକ୍ରିୟା କରିବାକୁ ଶିଖ;

ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଚେଷ୍ଟା କର, ଉପଦ୍ରବଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କର,

ପିତୃହୀନମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ କର, ବିଧବାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପରତିବାଦ କର ।”

୧୮ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ପରତୁମ୍ଭତର କରୁ;

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସବୁ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣା ପରି ହେଲେ ହେଁ ହିମ ପରି ଶୁକଳବର୍ଣ୍ଣା ହେବ;

ସେହିସବୁ ଲୋହିତବର୍ଣ୍ଣା ପରି ରତ୍ନ ହେଲେ ହେଁ ମେଷଲୋମ ପରି ହେବ ।

୧୯ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ମତ ଓ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବ, ତେବେ ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ।

୨୦ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସମ୍ମତ ଓ ବିରୁଦ୍ଧାଗୁରୀ ହେବ, ତେବେ ଖତ୍ତଭୁକ୍ତ ହେବ;

କାରଣ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ମୁଖ ଏହା କହିଥାନ୍ତି ।

ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ

୨୧ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଗରୀ କିପରି ବେଶ୍ୟା ହୋଇଅଛି ! ସେ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଥିଲା । ଧର୍ମ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲା, ମାତ୍ର ଏବେ ହତ୍ୟାକାରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି । ୨୨ ତୁମ୍ଭର ରୂପା ଖାଦ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଜଳମିଶ୍ରିତ ହୋଇଅଛି । ୨୩ ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ଗ୍ରେହମାନଙ୍କର ସଖା; ପରତେୟକେ ଲଞ୍ଚ ଭଲ ପା’ନ୍ତି ଓ ପାରିଭେଷିକର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନେ ପିତୃହୀନମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିପରି ବିଧବାର ଗୁହାରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୨୪ ଏହେତୁ ପରଭୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ବଳଦାତା କହନ୍ତି, ଶୁଣ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣ ବିଷୟରେ ଆରାମ ପାଇବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବା; ୨୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଆଡ଼େ ଆପଣା ହସ୍ତ ଫେରାଇ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ସାସାସବୁ କାଢ଼ି ନେବା; ୨୬ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ କାଳ ପରି ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃଗଣଙ୍କୁ ଓ ଆଦ୍ୟ ସମୟ ପରି ତୁମ୍ଭ ମନ୍ତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା; ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମପୁରୀ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଗରୀ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । ୨୭ ସିୟୋନ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଦୁପ୍ପାରା ଓ ଗହାର ଫେରି ଆସିବା ଲୋକମାନେ ଧାର୍ମିକତା ଦୁପ୍ପାରା ମୁକ୍ତି ପାଇବେ । ୨୮ ମାତ୍ର ଅଧର୍ମାଗୁରୀ ଓ ପାପୀମାନେ ଏକତର ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସଂହାରିତ ହେବେ । ୨୯ କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଞ୍ଛିତ ଅଲୋଚ୍ଚ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମନୋନୀତ ଉଦ୍ୟାନସକଳର ବିଷୟରେ ହତଶ ହେବ । ୩୦ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଷ୍କପତ୍ର ଅଲୋଚ୍ଚ ବୃକ୍ଷ ଓ ନିର୍ଜଳ ଉଦ୍ୟାନ ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୩୧ ପୁଣି, ବଳବାନ ଲୋକ ଛଣପଟ ପରି ଓ ଗହାର କର୍ମ ଅଗ୍ନିକଣା ପରି ହେବ; ସେ ଦୁଇ ଏକତର ଉତ୍ପ୍ରଳିବ ଓ କେହି ଗହା ଲିଭାଇବ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱାୟା ଶାନ୍ତି

୧ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ, ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ୨ ଶେଷ କାଳରେ ଏରୂପ ଘଟିବ, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପର୍ବତ, ପର୍ବତଗଣର ଶିଖର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଉର୍ଗାକୃତ ହେବ; ଆଉ, ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱରୋତ ପରି ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ବହି ଆସିବେ । ୩ ପୁଣି, ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯାଉ ଯାଉ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଉ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ପଥ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରିବା ।” କାରଣ ସିୟୋନଠାରୁ ବ୍ୟସ୍ତସ୍ୱା ଓ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ନିର୍ଗତ ହେବ ।

୪ ପୁଣି, ସେ ଦେଶାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବେ ଓ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାଙ୍ଗି ଲାଙ୍ଗୁଳର ଫାଳ କରିବେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବର୍ତ୍ତୁଣ ଭାଙ୍ଗି ଦାଆ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ଏକ ଦେଶାୟ ଲୋକେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠାଇବେ ନାହିଁ, କିଆଁ ସେମାନେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ଶିଖିବେ ନାହିଁ । ୫ ହେ ଯାକୁବ ବଂଶ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦାପ୍ତିରେ ଗମନ କରୁ ।

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦିନ

୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦେଶାୟ ଆଗରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଗଣକ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେମାନେ ବିଦେଶାୟ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ହସ୍ତ ଗଳି ଦିଅନ୍ତି । ୭ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ରୂପା ଓ ସୁନାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ; ସେମାନଙ୍କ ଧନର ସାମା ନାହିଁ; ଆହୁରି, ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଶୁଣ୍ଠରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରଥର ସାମା ନାହିଁ । ୮ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ପୁରତିମାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚିତ ସପ୍ତହସ୍ତକୃତ ବସତୁକୁ ପୁରଣାମ କରନ୍ତି । ୯ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ଅଧୋମୁଖ ଓ ମହାନ ଲୋକ ନତ ହୁଏ; ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ନାହିଁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଭୟାନକତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ମହିମାର ତେଜରୁ, ଶୈଳରେ ପୁରବେଶ କରି ପୂଳିରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଗାଅ । ୧୧ ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଦୃଷ୍ଟି ନତ ହେବ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅହଙ୍ଗାର ଅବନତ ହେବ, ପୁଣି, ସେହି ଦିନରେ କେବଳ ସଦାପୁରୁଷ ଉନ୍ନତ ହେବେ । ୧୨ କାରଣ ଅହଙ୍ଗାରୀ, ଗର୍ବିତ ଓ ଉଚ୍ଚକୃତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏକ ଦିନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ତହିଁରେ ଗହା ନତ ହେବ; ୧୩ ଅର୍ଥାତ୍, (ସେହି ଦିନ) ଲିବାନୋନର ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ସକଳ ଏରସ ଚୂର୍ଣ୍ଣର ପୁରତିକୂଳ ଓ ବାଶନର ସମସ୍ତ ଅଲୋନ ଚୂର୍ଣ୍ଣର ପୁରତିକୂଳ; ୧୪ ପୁଣି, ସକଳ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତର ପୁରତିକୂଳ ଓ ସକଳ ଉନ୍ନତ ଉପପର୍ବତର ପୁରତିକୂଳ; ୧୫ ଆଉ, ପୁରତେୟକ ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗର ପୁରତିକୂଳ ଓ ପୁରତେୟକ ସୁଦୃଢ଼ ପୁରାଣର ପୁରତିକୂଳ; ୧୬ ତର୍ଶୀଶର ସକଳ ଗହାଜର ପୁରତିକୂଳ ଓ ମନୋହର ସକଳ ଶିଳ୍ପକର୍ମର ପୁରତିକୂଳ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚତା ନତ ହେବ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅହଙ୍ଗାର ଅବନତ ହେବ; ଆଉ ସେହି ଦିନରେ କେବଳ ସଦାପୁରୁଷ ଉନ୍ନତ ହେବେ । ୧୮ ପୁଣି, ପୁରତିମାସକଳ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ । ୧୯ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ପୃଥିବୀକୁ ଅତିଶୟ କମ୍ପିତ କରିବାକୁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଗହାଙ୍ଗ ଭୟାନକତତ୍ତ୍ଵ ଓ ମହିମାର ତେଜରୁ ଶୈଳର ଗୁମ୍ଫା ଓ ପୃଥିବୀର ଗର୍ଭରେ ପୁରବେଶ କରିବେ । ୨୦ ସଦାପୁରୁଷ ପୃଥିବୀକୁ ଅତିଶୟ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ, ଗହାଙ୍ଗ ଭୟାନକତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ମହିମାର ତେଜରୁ ଶୈଳର ଗହୁପୁର ଓ ଶୈଳର ବିଦାରଣ ସଥାନରେ ପୁରବେଶ କରିବା ପାଇଁ; ୨୧ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣାର ଭଜନାର୍ଥେ ନିର୍ମିତ ରୈପ୍ତମୟ ପୁରତିମା ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାମୟ ପୁରତିମାଗଣକୁ ସେହି ଦିନ ମୂଷିକ ଓ ଗୁମ୍ଫାଗଣର ନିକଟରେ ପକାଇ ଦେବ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାସାଗରେ ପୁରାଣବାୟୁଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟର (ଆଶ୍ଚର୍ୟରୁ) କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ; କାରଣ ସେ କାହା ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଠ ?

୩

ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଶାସ୍ତି

୧ ଦେଖ, ପୁରୁଷ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାଠାରୁ ଯଷ୍ଟି ଓ ଯଷ୍ଟିକା, ଅର୍ଥାତ୍, ଅନ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ସମସ୍ତ ଯଷ୍ଟି ଓ ଜଳ ସ୍ଵରୂପ ସମସ୍ତ ଯଷ୍ଟିକା ଦୂର କରୁଅଛନ୍ତି; ୨ ବୀର, ଯୋଦ୍ଧା; ବିରକର୍ତ୍ତା, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ମନ୍ତ୍ରରଜ୍ଞ, ପୁରାଣ; ୩ ପରାଧିପତି, ସମ୍ଭରାନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକର ଓ ନିପୁଣ ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀ (ଦୂରାକୃତ ହେବେ) । ୪ “ଆମ୍ଭେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି କରିବା ଓ ଶିଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବେ । ୫ ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଏକ ଜଣ ଅନ୍ୟ ଜଣ ଦୁପ୍ପାରା ଓ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ଦୁପ୍ପାରା ଉପଦ୍ରୁତ ହେବେ; ବାଳକ ପୁରାଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଅଧମ ଲୋକ ସମ୍ଭରାନ୍ତ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବାଚରଣ କରିବେ । ୬ କେହି କେହି ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ଗହାର ପିତୃଗୃହରେ ଧରି କହିବେ, ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ର ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୁଅ, ପୁଣି, ଏହି ନିପତିତ (ରାଜ୍ୟ) ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତଧାରୀ ହେଉ; ୭ ସେ ସେହି ଦିନ ଆପଣା ରବ ଉଠାଇ କହିବ ମୁଁ ଚିକିତ୍ସକ ହେବି ନାହିଁ; କାରଣ ମୋ’ ଗୃହରେ ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ବସ୍ତ୍ର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା

କର ନାହିଁ।” ୮ ଯେହେତୁ ଯିରୁଶାଲମ ବିନଷ୍ଟ ଓ ଯିହୁଦା ପତିତ ହୋଇଅଛି; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରତପବିଶିଷ୍ଟ ଚକ୍ଷୁକୁ କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ଓ କ୍ରିୟା ଗହାଙ୍ଗୁଳର ପୁରତିକୂଳ ଅଟେ। ୯ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ଆକାର ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାପ ପୁରକାଶ କରି ଗୋପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ପୁରକାଶ ସନ୍ତପ ହେବ ! କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ ଆପେ କରିଅଛନ୍ତି। ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକର ବିଷୟରେ କୁହ ଯେ, ଗହାର ମଙ୍ଗଳ ହେବ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମର ଫଳ ଭୁଞ୍ଜିବେ। ୧୧ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ସନ୍ତପ ହେବ ! ଗହାର ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ; କାରଣ ଗହାର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମର ପୁରତିଫଳ ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ। ୧୨ ମୋ’ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଦେଖିଲେ, ବାଳକମାନେ ମୋ’ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବକାରୀ ଓ ସ୍ୱର୍ଗୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି। ହେ ମୋହର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭର ପଥଦର୍ଶକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୁଲନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ଗମନର ପଥ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି। ୧୩ ସଦାପୁରୁଷ ପୁରତିବାଦ କରିବାକୁ ଠିଆ ହେଉଅଛନ୍ତି, ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଠିଆ ହେଉଅଛନ୍ତି। ୧୪ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରକାଶକାରୀ ଓ ଅଧ୍ୟପତିଗଣର ସହିତ ବିଗ୍ରହରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗ୍ରାସ କରିଅଛ; ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଅଛି; ୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆତ୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଳି ପକାଉଅଛ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମୁଖ ଘଷି ପକାଉଅଛ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ କ’ଣ ? ପୁରୁଷ, ବାହିନୀଗଣର ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି। ୧୬ ଆହୁରି ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ସିୟୋନର କନ୍ୟାଗଣ ଅହଙ୍ଗୁଣୀ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଗର୍ଭାବା ଲମ୍ବାଇ ଓ କଟାକ୍ଷ କରି ଗମନ କରନ୍ତି, ଗମନ କରୁ କରୁ ଚଞ୍ଚଳ ପାଦସଞ୍ଚର ଓ ଚରଣରେ ଚୁଣ୍ଡୁଚୁଣ୍ଡୁ ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି; ୧୭ ଏହେତୁ ପୁରୁଷ ସିୟୋନର କନ୍ୟାଗଣର ମସୃକ କାନ୍ଥୁମୟ କରିବେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଅନାବୃତ କରିବେ। ୧୮ ସେହି ଦିନ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ଜାଲିବସତ୍ତର, ଚନ୍ଦ୍ରହାର; ୧୯ କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ, ରୁଡ଼ି, ଘୁମୁଟା; ୨୦ ଶିରୋଭୂଷଣ, ପାଦର ବଳ, କଟିବନ୍ଧନୀ, ଅତରଧାନୀ, କବଚ; ୨୧ ମୁଦି, ନଥ; ୨୨ ଉତ୍ସବକାଳୀନ ବସତ୍ତର, ଆବରଣାୟ ବସତ୍ତର, ସାଲ, ଗାଞ୍ଜିଆ; ୨୩ ଦର୍ପଣ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସତ୍ତର, ଶିରୋବନ୍ଧନୀ ଓ ଓଡ଼ଣି କାଢ଼ି ପକାଇବେ। ୨୪ ତହିଁରେ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବଦଳରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ପୂଜ, କଟିବନ୍ଧନୀର ପରିବର୍ତ୍ତେ ରଜ୍ଜୁ, ସୁନ୍ଦର କେଶବିନ୍ୟାସ ବଦଳରେ କେଶଶୂନ୍ୟତା ଓ ଆବରଣ ବସତ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚଟା ପଟୁକା; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବଦଳରେ ପୋଡ଼ାଦାଗ ହେବ। ୨୫ ତୁମ୍ଭର ପୁରୁଷମାନେ ଖତଗାଘାତରେ ଓ ତୁମ୍ଭର ବିକ୍ରମାଗଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ପତିତ ହେବେ। ୨୬ ସିୟୋନର ନଗରଦ୍ୱାରସକଳ ଶୋକ, ବିଲାପ କରିବେ ଓ ସେ ଅକିଞ୍ଚନା ହୋଇ ଭୂମିରେ ବସିବ।

୪

୧ ସେହି ଦିନ ସାତ ଜଣ ସ୍ୱର୍ଗୀ ଜଣେ ପୁରୁଷକୁ ଧରି କହିବେ, “ଆତ୍ମେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବୁ ଓ ନିଜ ବସତ୍ତର ପିନ୍ଧିବୁ; କେବଳ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ୟାତ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଦୂର କର।”

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ଶାଖା

୨ ସେହି ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଶାଖା ମନୋରମ ଓ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବ, ଆଉ ଦେଶର ଫଳ ଉତ୍ତମ ଓ ମନୋହର ହେବ। ୩ ପୁଣି, ପୁରୁଷ ଯେତେବେଳେ ବିଗ୍ରହ ଆତ୍ମା ଓ ଦାହକ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସିୟୋନର କନ୍ୟାଗଣର ମଳ ଧୂଳି କରିବେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରୁ ତହିଁର ରକ୍ତ ଦୂର କରି ଦେବେ; ୪ ସେତେବେଳେ ସିୟୋନରେ ଯେକେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଆଏ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ପୁରତେଜକର ନାମ ଲିଖିତ ହୁଏ, ସେ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ। ୫ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ସିୟୋନ ପର୍ବତସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଆବାସ ଓ ଗହାର ସକଳ ସଭା ଉପରେ ଦିବସରେ ମେଘ ଓ ଧୂମ ଓ ଗତ୍ତରିରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗ୍ନିର ତେଜ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ; କାରଣ ସମୁଦାୟ ପୁରତପ ଉପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଗତ୍ୟ ବିସୃତ ହେବ। ୬ ପୁଣି, ଦିବସରେ ଗର୍ଭାଷ୍ଟମକୁ ଛାୟା ନିମନ୍ତେ, ଆଉ ଝଡ଼ ଓ ବୃଷ୍ଟିରୁ ଆଶ୍ରୟ ଓ ଆରକ୍ଷାଦନ ସ୍ୱାଧୀନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆବାସ ହେବ।

୧ ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମତ୍ତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଗହାତ୍ତକ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବିଷୟରେ ମୋ' ପ୍ରିୟତମତ୍ତକର ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଗାନ କରେ। ଅତି ଉର୍ବର ଏକ ପର୍ବତରେ ମୋ' ପ୍ରିୟତମତ୍ତକର ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା; ୨ ପୁଣି, ସେ ଗହା ଖୋଳି ପ୍ରିୟତରସବୁ ବାହାର କଲେ ଓ ଅତୁଣ୍ଡତମ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଲତା ତହିଁରେ ରୋପଣ କଲେ ଓ ତହିଁର ମଧୁସ୍ଵାଦାନରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ମଧୁ ଖୋଳିଲେ, ଆଉ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଫଳ ଫଳିବ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲେ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ବନ୍ୟ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଫଳ ଫଳିଲା। ୩ ଏଣୁ ଏବେ ହେ ଯିହୁଦୀଲମ ନିବାସୀମାନେ ଓ ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଓ ମୋ' ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମଧୁରେ ବିଗ୍ରହ କର। ୪ ମୁଁ ଆପଣା ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା କରି ନାହିଁ, ଏପରି କେଉଁ ଅଧିକ କର୍ମ ତହିଁ ପୂର୍ବେ କରାଯାଇ ପାରନ୍ତ ? ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଫଳ ଫଳିବ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ତହିଁରେ ବନ୍ୟ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଫଳ ଫଳିଲା କାହିଁକି ? ୫ ଏଣୁ ଏବେ ଶୁଣ; ମୁଁ ଆପଣା ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପୂର୍ବେ ଯାହା କରିବି, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି; ମୁଁ ତହିଁର ବାଡ଼ କାଢ଼ି ପକାଇବି, ତହିଁରେ ଗହା ଗ୍ରାସ କରାଯିବ; ମୁଁ ତହିଁର ବେଡ଼ା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବି, ତହିଁରେ ଗହା ଦଳିତ ହେବ; ୬ ପୁଣି, ମୁଁ ଗହା ଉଜାଡ଼ କରିବି; ଗହାର ଡାଳ କଟା ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭୂମି କୋଡ଼ା ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହା କାନକୋଳି ଓ କଣ୍ଠକ ବୃକ୍ଷମୟ ହେବ; ମଧୁ ତହିଁ ଉପରେ ଜଳ ବର୍ଷଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମେଘମାଳକୁ ଆଜ୍ଞା କରିବି। ୭ ଯେହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷତ୍ତକ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଯିହୁଦୀର ଲୋକେ ଗହାତ୍ତକର ମନୋରମ ଗ୍ରହ; ସେ ନ୍ୟାୟ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ଉପଦ୍ରବ; ଧାର୍ମିକତା ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ମାତ୍ର ଦେଖ, କରନ୍ଦନ।

ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀ-ସନ୍ତପର ପାତ୍ର

୮ ଦେଶରେ ଯେପରି ଆଉ ସ୍ଵାଧୀନ ନ ଥିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତହିଁ ମଧୁରେ ଏକାକୀ ବାସ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗୃହକୁ ଗୃହ, କ୍ଷେତ୍ରକୁ କ୍ଷେତ୍ର ଲଗାଉଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୯ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ମୋ' କର୍ଣ୍ଣରେ କହନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅନେକ ଗୃହ ଧୂଂସସ୍ଵାଧୀନ, ମଧୁ ଗୃହ ଓ ସୁନ୍ଦର ଗୃହମାନ ନିବାସବିହୀନ ହେବ। ୧୦ କାରଣ ଦଶ ଏକର ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ମହଣ* ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଓ ଦଶ ମହଣ† ବୀଜରୁ କେବଳ ଏକ ମହଣ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ। ୧୧ ଯେଉଁମାନେ ସୁଗ୍ରାଧୀନ କରିବାକୁ ଅତି ପ୍ରଭାତରେ ଉଠନ୍ତି; ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସରେ ଉତ୍ତପତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାତ୍ରିରେ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୧୨ ସେମାନଙ୍କ ଭୋଜିରେ ବାଣା, ନେବଳ, ତବଳ, ବଂଶା ଓ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ଥାଏ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷତ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିପରି ଗହାତ୍ତକର ହସ୍ତର କର୍ମ ସେମାନେ ବିବେଚନା କରି ନାହାନ୍ତି। ୧୩ ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନ ଅଭାବରୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭରାନ୍ତ ଲୋକମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକସମୂହ ତୃଷ୍ଣାରେ ଶୁଷ୍କ ହେଉଅଛନ୍ତି। ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ପାତଳ ଆପଣା ଉଦର ବିସ୍ତର ଓ ଆପଣା ମୁଖ ଅପରିମିତ ରୂପେ ମେଲାଇଅଛି; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବ, ସେମାନଙ୍କର ଲୋକସମୂହ, ସେମାନଙ୍କର କଳହ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧୁରେ ଉଲ୍ଲସକାରୀ ଲୋକ ତହିଁ ମଧୁକୁ ଓହ୍ଲାଇଯା'ନ୍ତି। ୧୫ ପୁଣି, ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ଅଧୋମୁଖ ଓ ମହାନ ଲୋକ ନତ ହୁଏ, ପୁଣି ଅହତ୍ତକାରୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ନତ ହୁଏ; ୧୬ ମାତ୍ର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ବିଗ୍ରହରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପ ପରମେଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକତାରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି। ୧୭ ସେହି ସମୟରେ ମେଷଶାବକମାନେ ଆପଣା ଚରା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଚରିବା ପରି ଚରିବେ, ପୁଣି, ଭରମଣକାରୀମାନେ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧୂଂସସ୍ଵାଧୀନ ଭୋଗ କରିବେ। ୧୮ ଯେଉଁମାନେ ଅସାରଗରୂପ ରଜ୍ଜୁରେ ଅପରାଧ ଓ ଶଗଡ଼ ରଜ୍ଜୁରେ ପାପ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୧୯ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ଖୋଜି ପାରିବା, ଏଥିପାଇଁ ସେ ତପ୍ତ୍ରା କରନ୍ତୁ, ସେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଶାଫ୍ଟ କରନ୍ତୁ; ଆଉ, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ଜାଣି ପାରିବା, ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପତ୍ତକ ମନ୍ତ୍ରଣା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଘଟୁ।” ୨୦ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦକୁ ଭଲ ଓ ଭଲକୁ ମନ୍ଦ କୁହନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧାରକୁ ଆଲୁଅ ଓ ଆଲୁଅକୁ ଅନ୍ଧାର ଭଳି ମନେ କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ତିକ୍ତକୁ ମିଷ୍ଟ ଓ ମିଷ୍ଟକୁ ତିକ୍ତ ଭଳି ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୨୧ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ଆପଣା ଆପଣା

* ୫:୧୦ ଏକ ମହଣ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୨୨ ଲିଟର † ୫:୧୦ ଦଶ ମହଣ ପ୍ରାୟ ୨୨୦ ଲିଟର

ବୋଧରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତର ! ୨୨ ଯେଉଁମାନେ ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ପରାକରମା ଓ ମଦ୍ୟ ମିଶ୍ରିତ କରିବାକୁ ବଳବାନ; ୨୩ ଯେଉଁମାନେ ଲଞ୍ଜିତ ସକାଶେ ଦୁଷ୍ଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରନ୍ତି ଓ ଧାର୍ମିକର ଧାର୍ମିକତା ଗହାଠାରୁ ଦୂର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତର ! ୨୪ ଏଥିନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିର ଜିହ୍ୱା ଯେପରି ନଡ଼ା ଗ୍ରାସ କରେ ଓ ଶୁଷ୍କ ତୃଣ ଯେପରି ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ଭସ୍ମସାତ ହୁଏ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସଡ଼ିଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପ ଧୂଳି ପରି ଉଡ଼ିଯିବ; କାରଣ ସେମାନେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବନ୍ଦନସାଥୀ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଗହାତ୍ମକ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରଜ୍ଞୁଳିତ ହୋଇଅଛି ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସତ ବିସ୍ତାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଉପପର୍ବତଗଣ କମ୍ପିଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶବ ସତ୍ତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରେ ଅଳିଆ ପରି ହେଲା । ଏହି ସବୁ ହେଲେ ହେଁ ଗହାତ୍ମକର କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାତ୍ମକର ହସତ ପୂର୍ବ ପରି ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ୨୬ ପୁଣି, ସେ ଦୂର ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ଧୂଳି ଉଠାଇବେ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଷ୍ ଦେବେ, ପୁଣି, ଦେଖ, ସେମାନେ ଦରୁତଗମନ କରି ଶାୟର ଆସିବେ; ୨୭ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କଲ୍ୟାଣ ହେବେ ନାହିଁ, କି ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ; କେହି ତୁଳାଇବେ ନାହିଁ କି ନିଦ୍ରା ଯିବେ ନାହିଁ; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର କଟିବନ୍ଧନ ଫିଟିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର ପାଦୁକାର ବନ୍ଧନ ଛିଣ୍ଡିବ ନାହିଁ; ୨୮ ସେମାନଙ୍କର ତୀର ତୀକ୍ଷଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଧନୁସବୁ ଗୁଣାଦିଆ; ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ୱପୁରାଣର ଖୁରା ଚକ୍ରମାନ ପଥର ପରି ଓ ସେମାନଙ୍କ ରଥର ଚକ୍ର ଘୂର୍ଣ୍ଣଣୀୟ ପରି; ୨୯ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଜନ ସିଂହାର ଗର୍ଜନ ପରି, ସେମାନେ ଯୁବା ସିଂହ ପରି ଗର୍ଜନ କରିବେ; ଆହୁରି, ସେମାନେ ଗର୍ଜନ କରି ଓ ଶିକାର ଧରି ନିରାପଦରେ ଗହା ନେଇ ଯିବେ ଓ ଉଦ୍ୟାନ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ । ୩୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ଦିନ ସମୁଦ୍ରର ଗର୍ଜନ ତୁଲ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗର୍ଜନ କରିବେ; ତହିଁରେ ଯଦି କେହି ଦେଶ ପ୍ରତି ଅନାଇବ, ତେବେ ଦେଖ, ଅନ୍ଧକାର ଓ ସଞ୍ଜ, ପୁଣି, ସେହି ସ୍ୱାଧୀନର ଘାପତି ମେଘମାଳାରେ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ।

୭

ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଓ ଆହ୍ୱାନ

୧ ଉଷାୟ ରାଜା ମୃତ ହେବା ବର୍ଷ ମୁଁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଦେଖିଲି, ଗହାତ୍ମକ ରାଜବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳ ମନ୍ଦିରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ୨ ଗହାତ୍ମକ ନିକଟରେ ସରାଫଗଣ ଠିଆ ହେଲେ; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଛଅ ଛଅ ପକ୍ଷ ଥିଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦୁଇ ପକ୍ଷରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲେ, ଦୁଇ ପକ୍ଷରେ ଚରଣ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲେ ଓ ଦୁଇ ପକ୍ଷରେ ଉଡ଼ିଲେ । ୩ ଆଉ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ତାକି କହିଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର; ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ଗହାତ୍ମକ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।” ୪ ସେତେବେଳେ ଘୋଷଣାକାରୀର ରବରେ ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ୱାଧୀନ ମୂଳଦୁଆ କମ୍ପିତ ହେଲା ଓ ମନ୍ଦିର ଧୂମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୫ ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ହାୟ ହାୟ ! ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହେଲି; କାରଣ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଷାଧରବିଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଷାଧରବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛି; ତଥାପି ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି !” ୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ସରାଫଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଉଡ଼ି ଆସିଲେ, ଗହାତ୍ମକ ହସତରେ ଖଣ୍ଡେ ଜଞ୍ଜଳିତ ଅଞ୍ଜାର ଥିଲା, ସେ ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଚିମୁଟା ଦ୍ୱାରା ଗହା ନେଇ ଥିଲେ; ୭ ପୁଣି, ସେ ତଦ୍ୱାରା ମୋର ମୁଖ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏହା ତୁମ୍ଭ ଓଷାଧରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଅଛି; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ଅପରାଧ ଦୂରୀକୃତ ହେଲା ଓ ତୁମ୍ଭର ପାପ ମୋଚନ ହେଲା ।” ୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ “ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି ? ଓ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିବ ?” ପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ରବ ମୁଁ ଶୁଣିଲି । ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ ।” ୯ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଯାଅ ଓ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଛ ନିଶ୍ଚୟ, ମାତ୍ର ବୁଝୁ ନାହିଁ ଓ ଦେଖୁଛ ନିଶ୍ଚୟ, ମାତ୍ର ଜାଣୁ ନାହିଁ । ୧୦ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖି ଓ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣି ଓ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବୁଝି ମନ ଫେରାଇ ଯେପରି ସୁସ୍ୱପନ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ସ୍ପୃଶ୍ୟ କର ଓ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଭାରୀ କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦି ଦିଅ ।” ୧୧ ତେବେ ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ହେ ପୁରୁଷ, କେତେ କାଳ ଯାଏ ?” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରସବୁ ନିବାସାବିହୀନ ଓ ଗୃହସବୁ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ନ ହୁଏ ଓ ଭୂମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଜାଡ଼ ନ ହୁଏ, ୧୨ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତି ଦୂର କରି ନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଅନେକ ନ ହୁଏ,

ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ୧୩ ଆଉ, ଯଦିବା ତହିଁରେ ଦଶମାଂଶ ରହେ, ତଥାପି ଗହା ପୁନର୍ବାର ବିନଷ୍ଟ ହେବ; ଏଲା ଓ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ହଣା ଗଲେ ହେଁ ଯେପରି ଗହାର ଗଣ୍ଡି ରହେ; ସେହିପରି ସେହି ପବିତ୍ର ବଂଶ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଗଣ୍ଡିସ୍ତ୍ରୁପ ଅଟେ ।

୭

ରାଜା ଆହସ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା

୧ ଯିହୁଦା-ରାଜା ଉଷାୟର ପୌତ୍ର ଯୋଥମର ପୁତ୍ର ଆହସ୍ତର ସମୟରେ ଅରାମର ରତ୍ନାନ ରାଜା ଓ ରମଲୀୟର ପୁତ୍ର ଯେକହ ନାମେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯିରୁଶାଲମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେଠାକୁ ଗଲେ; ମାତ୍ର ଗହା ପରାସ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦାଉଦବଂଶକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଗଲା ଯେ, ଅରାମ ଇଫ୍ରୟିମର ସହାୟ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ଗହାର ହୃଦୟ ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବାୟୁରେ କମ୍ପିତ ଓ ବନବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ କମ୍ପିତ ହେଲା । ୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଶାର-ଯାଶୁବ, ରଜକ କ୍ଷେତ୍ରର ରାଜପଥସ୍ଥ ଉପର ପୁଷ୍କରିଣୀର ନଳ ମୁଣ୍ଡରେ ଆହସ୍ତର ସତ୍ତ୍ୱେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଅ । ୪ ଓ ଗହାକୁ କୁହ, ସାବଧାନ ଓ ସୁସ୍ଥର ହୁଅ; ଏହି ଧୂମ୍ରାୟ କାଷ୍ଠର ଦୁଇ ଲଞ୍ଜ, ଅର୍ଥାତ୍, ରତ୍ନାନ, ଅରାମର ଓ ରମଲୀୟର ପୁତ୍ରର ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ସକାଶୁ ଭାତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ୫ କାରଣ ଅରାମ, ମଧ୍ୟ ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ରମଲୀୟର ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମନ୍ତରଣା କରି କହୁଅଛନ୍ତି, ୬ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ଗହାକୁ ଅପୈର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଭଗ୍ନ ସ୍ଥାନ କରି ଏକ ରାଜାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଟାବେଲର ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ଥାପନ କରୁ । ୭ ପରତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଗହା ସ୍ଥର ହେବ ନାହିଁ ଅବା ସିଦ୍ଧ ହିଁ ହେବ ନାହିଁ ।” ୮ କାରଣ ଅରାମର ମସ୍ତକ ଦମ୍ଭେଶକ ଓ ଦମ୍ଭେଶକର ମସ୍ତକ ରତ୍ନାନ; ପୁଣି, ପଞ୍ଚୋଷ୍ଠି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଇଫ୍ରୟିମ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଏପରି ଭଗ୍ନ ହେବ ଯେ, ସେ ଆଉ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ; ୯ ଆଉ, ଇଫ୍ରୟିମର ମସ୍ତକ ଶମରୀୟା ଓ ଶମରୀୟାର ମସ୍ତକ ରମଲୀୟର ପୁତ୍ର । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବ, ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀକୃତ ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ।”

ଇମ୍ମାନୁୟେଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚିହ୍ନ

୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆହସ୍ତକୁ ଆହୁରି କହିଲେ, ୧୧ “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ମାଗ; ଅଧୋଲୋକରେ କି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରଲୋକରେ ହେଉ, ମାଗ ।” ୧୨ ମାତ୍ର ଆହସ୍ତ କହିଲା, “ମୁଁ ମାଗିବି ନାହିଁ କି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବି ନାହିଁ ।” ୧୩ ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଦାଉଦର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଶୁଣ; ମନୁଷ୍ୟର ପୈର୍ଯ୍ୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର କିମ୍ପୁତ୍ର ବିଷୟ ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୈର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ? ୧୪ ଏହେତୁ ପରତୁ ଆପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେବେ; ଦେଖ, ଏକ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପରସବ କରିବ ଓ ଗହାର ନାମ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ (ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର) ରଖିବ । ୧୫ ମନ୍ଦକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ଭଲକୁ ମନୋନୀତ କରିବାର ଜାଣିବା ବେଳେ ସେ ଦହି ଓ ମଧୁ ଖାଇବ । ୧୬ କାରଣ ବାଳକ ମନ୍ଦକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ଭଲକୁ ମନୋନୀତ କରିବାର ଜାଣିବା ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ଦେଶର ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣା କରୁଅଛ, ସେହି ଦେଶ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ । ୧୭ ଇଫ୍ରୟିମ ଯିହୁଦାଠାରୁ ପୃଥକ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଯେପରକାର ସମୟ କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ, ସେପରକାର ସମୟ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃବଂଶ ପୁତ୍ର ଘଟାଇବେ; ଅର୍ଥାତ୍, ଅଶୁରର ରାଜାକୁ ଆଣିବେ ।” ୧୮ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ମିସର ଦେଶୀୟ ନଦୀସ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥ ମକ୍ଷିକାର ପୁତ୍ର ଓ ଅଶୁର ଦେଶୀୟ ମହୁମାଛି ପୁତ୍ର ଶିଷ୍ ଦେବେ । ୧୯ ତହିଁରେ ସେସମୟରେ ଆସି ଉତ୍କଳ ଉପତ୍ୟକାସମୂହରେ ଓ ଶୈଳମାନଙ୍କର ଛିଦ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଓ କଣ୍ଠକ ବନରେ ଓ ଚଗୁଣ୍ଡିସମୂହରେ ବସିବେ । ୨୦ ସେହି ଦିନ ପରତୁ ନଦୀର ସେପାରିସ୍ଥ ଭଡାଟିଆ କ୍ଷୁର ଦ୍ୱାରା, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଶୁରର ରାଜା ଦ୍ୱାରା ମସ୍ତକ, ପଦର ଲୋମ କ୍ଷୌର କରିବେ ଓ ତଦ୍ୱାରା ଦାଢ଼ି ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବ । ୨୧ ସେହି ଦିନ କେହି ଗୋଟିଏ ଯୁବତୀ ଗାଈ ଓ ଦୁଇ ଗୋଟି ମେଷ ପୋଷିଲେ, ୨୨ ସେମାନଙ୍କ ଦତ୍ତ ଦୁଗଧର ବାହୁଲ୍ୟରେ ସେ ଦହି ଖାଇବ; କାରଣ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦହି ଓ ମଧୁ ଖାଇବେ । ୨୩ ଆହୁରି, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସହସ୍ର ଚୋର ମୁଦ୍ରା

ମୂଲ୍ୟର ଦରକ୍ଷାଲଗ ଥିଲା, ସେହି ଦିନ ସେ ପରତେୟକ ସ୍ଥାନ କାନକୋଲି ଓ କର୍ତ୍ତକ ଚୂକ୍ଷମୟ ହେବ । ୨୪ ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ଦେଶ କାନକୋଲି ଓ କର୍ତ୍ତକ ଚୂକ୍ଷମୟ ହେବାରୁ ଲୋକେ ଡାର ଓ ଧନୁ ନେଇ ସେସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ । ୨୫ ଆଉ, ଯେସବୁ ପର୍ବତ କୋଡ଼ିରେ ଖୋଲା ହୋଇଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ କାନକୋଲି ଓ କର୍ତ୍ତକ ବନର ଭୟରେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହା ବଳଦର ଚରାସ୍ଥାନ ଓ ମେଷର ପାଦ ତଳେ ଦଳିତ ହେବାର ସ୍ଥାନ ହେବ ।

┌

ଅଶୂରର ରାଜାର ଆକ୍ରମଣ

୧ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଖଣ୍ଡ ଚୂକ୍ଷତ ଫଳକ ନେଇ ପୂର୍ବଲିତ ଅକ୍ଷରରେ ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ମହେର-ଶାଲଲହାଶ୍-ବସ୍ (କ୍ଳୃତିତ ଶାୟର ଆସୁଅଛି, କ୍ଳୃତିତ ଦରବୟ ଶାୟର ଗମନ କରୁଅଛି) ୨ ଆଉ, ମୁଁ ପରମାଣର ନିମନ୍ତେ ଉର୍ଲାୟ ଯାଜକ ଓ ଯିବୋରିଶାୟର ପୁତ୍ର ଜିଖରାୟକୁ ଆପଣାର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ କରିବି । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀ ସହ ଶୟନ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲା । ତେବେ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଗହାର ନାମ ମହେର-ଶାଲଲହାଶ୍-ବସ୍ ରଖ । ୪ କାରଣ ବାଳକ ମୋହର ପିତା ଓ ମୋହର ମାତା ବୋଲି ଡାକିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ପୂର୍ବେ ଦମ୍ଭେଶକ ଧନ ଓ ଶମରାୟାର କ୍ଳୃତିତ ଅଶୂର ରାଜାର ଆଗେ ଆଗେ ବହି ନିଆଯିବ ।” ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ୬ “ଏହି ଲୋକମାନେ ଶୀଳୋହର ମନ୍ଦଗାମା ସରୋତ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ରତ୍ୟାନ ଓ ରମଲାୟର ପୁତ୍ରଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି; ୭ ଏହେତୁ ଦେଖ, ପରଭୁ ଏବେ ନଦୀର ପରବଳ, ଅପାର ଜଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଅଶୂରର ରାଜାକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ପରଗପକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୁଅଛନ୍ତି; ତହିଁ ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଜଳପରଶାଳା ଉପରେ ବଢ଼ି ଆପଣାର ବନ୍ଧ ଉପରେ ଦେଇ ଚାଲିଯିବ; ୮ ଆଉ, ସେ ପରବଳ ରୂପେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଯିହୁଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ; ସେ ଉଚ୍ଛଳି ଉଠି ବୟାପି ଯିବ; ସେ କଣ୍ଠ ସରିକି ଉଠିବ; ପୁଣି, ହେ ଇମ୍‌ମାନୁୟେଲ, ଗହାର ପକ୍ଷର ବିସ୍ତୃତି ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ଦେଶର ପରସ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ।” ୯ ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୋଲହଳ କର, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଗ୍ନ ହେବ; ପୁଣି, ହେ ଦୂରଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ କଟି ବନ୍ଧନ କର, ମଧ୍ୟ ଭଗ୍ନ ହେବ । ୧୦ ଏକତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣା କର, ମଧ୍ୟ ଗହା ନିଷ୍ଫଳ ହେବ; କଥା କୁହ, ମଧ୍ୟ ଗହା ସ୍ଥୂର ହେବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ

୧୧ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ପରବଳ ହସ୍ତରେ ଧରି ମୋତେ ଏହିପରି କହିଲେ ଓ ମୁଁ ଯେପରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଥରେ ଗମନ ନ କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ଆଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, ୧୨ ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଚକ୍ଷୁରୀତ ବୋଲି କହିବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସବୁକୁ ଚକ୍ଷୁରୀତ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ; କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ବିଷୟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ, ଅବା ତହିଁ ବିଷୟରେ ଚରାସ୍ତକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୩ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନୁ କରିବ, ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୟସ୍ଥାନ ହେଉନାହିଁ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚରାସ୍ତକ୍ତ ହେଉନାହିଁ । ୧୪ ତହିଁରେ ସେ ପବିତ୍ର ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ବଂଶ ପୂର୍ବ ବିଘ୍ନଜନକ ପରସ୍ତର ଓ ବାଧାଜନକ ପାଷାଣ ହେବେ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପାଶ ଓ ଫାନ୍ଦ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ । ୧୫ ଆଉ, ଅନେକ ଲୋକ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ବିଘ୍ନ ପାଇ ପଡ଼ିତ ଓ ଭଗ୍ନ ହେବେ ଓ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ି ଧରାଯିବେ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପରମାଣ-ବାକ୍ୟ ବାନ୍ଧ, ମୋ’ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ କର । ୧୭ ପୁଣି, ଯେ ଯାକୁବ-ବଂଶଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଆରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେହି ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା କରିବି ଓ ଗହାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନା ରହିବି । ୧୮ ଦେଖ, ମୁଁ ଓ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଦତ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣ ସିୟୋନ ପର୍ବତନିବାସୀ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଅଟୁ । ୧୯ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ଯେଉଁ ଭୁତୁଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନେ ଗଣ ଗଣ ଓ ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ କରି କହିନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କର; (ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ) ଲୋକମାନେ କ’ଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ ନାହିଁ ? ସେମାନେ କ’ଣ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମୃତମାନଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ ? ୨୦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟରେ ଅନ୍ୱେଷଣ

କର । ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ବାକ୍ସାନ୍ତସାରେ କଥା ନ କହନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଅରୁଣୋଦୟ ନାହିଁ । ୨୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅତି କଠିନ ଓ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବେ, ଆଉ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଶାପ ଦେଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଥ ଆଡ଼କୁ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ କରିବେ; ୨୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଭୂମି ଆଡ଼େ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବେ, ଆଉ ଦେଖ, ସତ୍‌କଟ ଓ ଅନ୍ଧକାର, ଯାତନାରୂପ ଡିମ୍ବର; ପୁଣି, ସେମାନେ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଗଢ଼ିତ ହେବେ ।

୯

ଭାବି ରାଜା

୧ ମାତ୍ର ପୂର୍ବେ (ଯେଉଁ ଦେଶ) ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା, ଗହା ଅନ୍ଧକାର ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ପୂର୍ବ କାଳରେ ସେ ସବୁଲୁନ ଦେଶ ଓ ନପ୍ତାଲି ଦେଶକୁ ତୁରନ୍ଧନୀୟ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଶେଷ କାଳରେ ସେ ଗହାକୁ ସମୁଦ୍ର ପଥର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଯଦ୍‌ଦନର ସେପାରିସ୍ଥ, ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ଗାଲିଲାକୁ ସମ୍ଭରାନ୍ତ କରିବେ । ୨ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ଧକାରରେ ଭରମଣ କଲେ, ସେମାନେ ମହାଆଳୁଅ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ମୁତୁୟରହାୟାରୂପ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାପ୍ତି ଉଦିତ ହୋଇଅଛି । ୩ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରି ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛ; ସେମାନେ ଶସ୍ତ୍ର ଛେଦନର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାୟ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, କ୍ଳାନ୍ତି ବିଭାଗ କରିବା ସମୟର ତୁଲ୍ୟ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅନ୍ତି, ୪ କାରଣ ମିଦ୍ୟାନର ଦିନରେ ଯେପରି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଭାର ସମ୍ଭରୁ ପୁଆଳି ଓ ଗହାର ସକନ୍ଧସ୍ଥ ବାହୁଡ଼ି, ଗହାର ଉପଦ୍ରବକାରୀର ଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛ । ୫ ଏହେତୁ କଳହରେ ସଜ୍ଜିତ ଲୋକର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ରକ୍ତରେ ଜଡ଼ିତ ବସ୍ତ୍ରସବୁ ଜୁମ୍ପିନୀୟ ଦରବନ୍ଦ, ଅଗ୍ନି ପାଇଁ କାଷ୍ଠ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବ । ୬ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କ ସକନ୍ଧରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵଭାର ଥୁଆଯିବ; ପୁଣି, ଗହାଙ୍କର ନାମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜା ହେବ । ୭ ଗହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵବୃଦ୍ଧ ଓ ଶାନ୍ତିର ସାମା ରହିବ ନାହିଁ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ଓ ଗହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ଏହି କ୍ଷଣତାରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ । ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଏହା ସାଧନ କରିବ ।

ଅହତ୍‌କାର ଓ ଅତ୍‌ୟାଗ୍ରର ଶାସ୍ତି

୮ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟକୁ ପୁରୁ ଏକ ବାକ୍ସ ପରେରଣ କଲେ ଓ ଗହା ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ପଡ଼ିଅଛି, ୯ ପୁଣି ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଇଫ୍‌ରାୟିମ ଓ ଶମରୀୟାର ନିବାସୀମାନେ ହିଁ ଗହା ଜାଣିବେ; ସେମାନେ ଅହତ୍‌କାରରେ ଓ ଦର୍ପିତତରେ କହନ୍ତି, ୧୦ ଇଗାସବୁ ପଡ଼ି ଯାଇଅଛି ନିଶ୍ଚୟ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ କଟା ପୁରସ୍ତରରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା; ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷସବୁ ହଣା ହୋଇଅଛି ନିଶ୍ଚୟ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ାଇବା । ୧୧ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁ ଗହାର ପୁରତକୂଳରେ ରତ୍‌ସାନର ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ ଓ ଗହାର ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବେ; ୧୨ ସମ୍ଭୁତରେ ଅରାମୀୟମାନେ ଓ ପଶ୍ଚାତରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ହେବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ପୁରସାରିତ ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗ୍ରାସ କରିବେ । ଏସବୁ ହେଲେ ହେଁ ଗହାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାଙ୍କର ହସ୍ତ ପୂର୍ବ ପରି ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ୧୩ ତଥାପି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେ ପୁରହାର କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନେ ଫେରି ନାହାନ୍ତି, କିଆବା ସେମାନେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁବେଷଣ କରି ନାହାନ୍ତି । ୧୪ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ମସ୍ତକ ଓ ଲାଙ୍ଗୁଳ, ଗଳବାହୁଡ଼ା ଓ ଜଳଜ ତୃଣ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ କାଟି ପକାଇବେ । ୧୫ ପୁରୀନ ଓ ସମ୍ଭରାନ୍ତ ଲୋକ ସେହି ମସ୍ତକ, ପୁଣି, ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାଦାୟା ଭବିଷ୍ଠଦବକ୍ତା ଲାଙ୍ଗୁଳ, ୧୬ କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥପୁରଦର୍ଶକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରାନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପଥ କଢ଼ାଯା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୭ ଏଣୁ ସଦାପୁରୁ ସେମାନଙ୍କ ଯୁବକମାନଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ, କିଆବା ସେମାନଙ୍କର ପିତୃହୀନ ବାଳକ ଓ ବିଧବାଗଣ ପୁରତି ଦୟା କରିବେ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଧର୍ମହୀନ ଓ ଦୁରାଗ୍ରୀ ଓ ପୁରତେୟକ ମୁଖ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ଏସବୁ ହେଲେ ହେଁ ଗହାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାଙ୍କର ହସ୍ତ

ପୂର୍ବ ପରି ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ୧୮ ଯେହେତୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଅଗ୍ନି ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ; ଗହା କାନକୋଳି ଓ କଣ୍ଟକ ବୃକ୍ଷ ଗ୍ରାସ କରେ; ଆହୁରି, ଗହା ବନର ନିବିଡ଼ ସ୍ୱଥାନରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଘନ ମେଘ ତୁଲ୍ୟ ଧୂମ ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠେ । ୧୯ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୃତ୍ କୋପରେ ଦେଶ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି; ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ କାଷ୍ଠ ତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; କେହି ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ଦୟା କରେ ନାହିଁ । ୨୦ ତହିଁରେ ଲୋକେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଛଡ଼ାଇବେ, ପୁଣି, କ୍ଷୁଧିତ ହେବେ; ପୁଣି, ବାମ ହସ୍ତରେ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ତୃପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ପୂର୍ବଦେଶକୁ ଆପଣା ଆପଣା ବାହୁର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବେ; ୨୧ ମନଃଶି ଇଫ୍ରାୟିମର ଓ ଇଫ୍ରାୟିମ ମନଃଶିର ପୁରତିକୂଳ ହେବେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଏକତର ହୋଇ ଯିହୁଦାର ପୁରତିକୂଳ ହେବେ । ଏସବୁ ହେଲେ ହେଁ ଗହାଞ୍ଜର କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାଞ୍ଜର ହସ୍ତ ପୂର୍ବ ପରି ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୧୦

୧ ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମ ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ୱାଧୀନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଉପଦ୍ରବର କଥା ଲୋଖନିତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର ! ୨ ସେମାନେ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ, ପିତୃହୀନମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମୃଗୟା ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ମୋହର ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହରଣ କରନ୍ତି । ୩ ଏଣୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବାର ଦିନରେ ଓ ଦୂରରୁ ଆସନ୍ତା ବିନାଶ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବ ? ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହା ନିକଟକୁ ପଳାଇବ ? ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପୁରତପ କେଉଁଠାରେ ରଖିବ ? ୪ ସେମାନେ କେବଳ ବନ୍ଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଦ ତଳେ ନତ ହେବେ ଓ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ତଳେ ପଡ଼ିବେ । ଏହି ସବୁ ହେଲେ ହେଁ ଗହାଞ୍ଜର କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାଞ୍ଜର ହସ୍ତ ପୂର୍ବ ପରି ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତର-ଅଶୂର

୫ ହାୟ ଅଶୂର ! ସେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧରୂପ ଦଣ୍ଡ, ଗହାର ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭର କୋପରୂପ ଯଷ୍ଟି ଅଛି । ୬ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ଓ ମୃଗୟା ନେଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଟର କାଦୁଅ ତୁଲ୍ୟ ଦଳିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମହୀନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଓ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧପାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବା । ୭ ତଥାପି ଗହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ସେହିପରି ନୁହେଁ, କିପରି ଗହାର ହୃଦୟ ସେହିପରି ଭାବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ବିନାଶ କରିବାକୁ ଓ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଗହାର ହୃଦୟରେ ଅଛି । ୮ କାରଣ ସେ କହେ, ଆମ୍ଭର ସେନାପତିଗଣ ସମସ୍ତେ କି ରାଜା ନୁହଁନ୍ତି ? ୯ କଲ୍ଲନୋ ସହର କି କର୍କାଶ୍ ସହର ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ? ହମାତ୍ ସହର କି ଅର୍ପଦ ସହର ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ? ଶମରାୟା କି ଦମ୍ମୋଶକ ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ? ୧୦ ଯେଉଁ ପୁରତିମାଗଣର ରାଜସ୍ୱଳର ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତିସମୂହ, ଯିରୁଶାଲମର ଓ ଶମରାୟାର ମୂର୍ତ୍ତିଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସେହି ସବୁ ରାଜ୍ୟ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି; ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଶମରାୟା ଓ ଗହାର ପୁରତିମାଗଣ ପୁରତି ଯେପରି କରିଥୁ, ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଗହାର ପୁରତିମାଗଣ ପୁରତି କ'ଣ ସେହିପରି କରିବା ନାହିଁ ? ୧୨ ଏହେତୁ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ପୁରଭୂ ସିୟୋନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ଅଶୂର-ରାଜର ଅହତ୍ୱକାରମୟ ଚିତ୍ତରୂପ ଫଳର ଓ ଗହାର ଉଚ୍ଚ ଦୃଷ୍ଟିରୂପ ଆଡ଼ମ୍ବରର ପୁରତିଫଳ ଦେବା । ୧୩ କାରଣ ସେ କହିଅଛି, ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବାରୁ ଆପଣା ହସ୍ତର ବଳ ଓ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଏହା କରିଅଛି; ପୁଣି, ମୁଁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀର ସାମା ଦୂର କରିଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚିତ ଧନ ହରଣ କରିଅଛି, ଆଉ ମୁଁ ବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିଅଛି; ୧୪ ପୁଣି, ମୋହର ହସ୍ତ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀର ଧନ ପକ୍ଷୀର ବସା ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ କେହି ଯେପରି ତ୍ୱନ୍ତ ଡିମ୍ବ ସଂଗ୍ରହ କରେ, ସେହିପରି ମୁଁ ସମୁଦାୟ ପୁଅବାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛି; ଆଉ, ପକ୍ଷୀ ହଳାଇବାକୁ କିପରି ଅଣ୍ଟା ଫଟାଇବାକୁ ଅବା ଚିଁ ଚିଁ ଶବ୍ଦ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲା । ୧୫ କୁହାଡ଼ି କ'ଣ ତଦ୍ୱାରା ଛେଦନକର୍ତ୍ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦର୍ପ କରିବ ? କରତ କ'ଣ କରତାୟାର ପୁରତିକୂଳରେ ଆପଣାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବ ? ଯେଉଁମାନେ ଦଣ୍ଡ ଉଠାନ୍ତି, ଦଣ୍ଡ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ହଳାଇବ ? ଯେ କାଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ଯଷ୍ଟି କ'ଣ ଗହାକୁ ଉଠାଇବ ? ୧୬ ଏହେତୁ ପୁରଭୂ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୃତ୍ ଗହାର ସ୍ୱଧିକାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୀଣତ ପଠାଇବେ ଓ ଗହାର ପୁରତପର ତଳେ ଅଗ୍ନିଦାହ ତୁଲ୍ୟ ଦାହ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଲେୟାତିଃ ଅଗ୍ନି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହେବ ଓ ଗହାର ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାନ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ ହେବେ, ଆଉ ଗହା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଗହାର କାନକୋଳି ଓ କଣ୍ଟକ ବୃକ୍ଷସବୁ

ଗ୍ରାସ କରିବ । ୧୮ ଆଉ, ସେ ଗହୀର ବନ ଓ ଉର୍ବରା କ୍ଷେତ୍ରର ଗୌରବକୁ ପ୍ରାଣ ଓ ଶରୀର ସୁଦ୍ଧା ସଂହାର କରିବେ; ତହିଁରେ ଧୂଳିଧାଣୀ କ୍ଷୀଣ ହେବା ବେଳେ ଯେପରି ହୁଏ, ସେହିପରି ହେବ । ୧୯ ପୁଣି, ଗହୀର ବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚୂକ୍ଷ ଏତେ ଅଳ୍ପ ହେବ ଯେ, ଗୋଟିଏ ବାଳକ ଗହୀ ଲେଖି ପାରିବ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶତ୍ୱକ ପରତ୍ୟାଗର୍ତ୍ତନ

୨୦ ପୁଣି, ସେହି ଦିନରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଓ ଯାକୁବ-ବଂଶର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରହାରକାରୀର ଉପରେ ଆଉ ନିର୍ଭର କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପ ସଦାପରତ୍ନତ୍ୱକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବେ । ୨୧ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାକୁବର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ପରାକ୍ରମାନ୍ୱୟ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ୨୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକେ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ହେଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କର କେବଳ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଫେରି ଆସିବେ; ଧାର୍ମିକତାର ବଢ଼ି ସ୍ତ୍ରରୂପ ଉଚ୍ଛିନ୍ନତା ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି । ୨୩ ଯେହେତୁ ପରତ୍ନ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତ୍ନ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନତା, ନିରୂପିତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନତା, ସିଦ୍ଧ କରିବେ । ୨୪ ଏହେତୁ ପରତ୍ନ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତ୍ନ କହିଲେ, ହେ ସିୟୋନ ନିବାସୀ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ, ଯଦ୍ୱୟ ଅଶୁର ମିସରର ଗୀତି ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡାଦାତ କରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିପତ୍ତରେ ଆପଣା ଯଶ୍ଚି ଉଠାଏ, ତଥାପି ଗହୀ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୨୫ କାରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳ ଉତ୍ତରେ କ୍ରୋଧ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ସିଦ୍ଧ ହେବ । ୨୬ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତ୍ନ ଓରେବ ଶୈଳରେ ମିଦ୍ୟାନର ହତ୍ୟା କାଳରେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଗହୀର ପୂର୍ବକୁଳରେ ଆପଣା କୋରଡ଼ା ହଲାଇବେ; ଆଉ, ଗହୀତ୍ୱକର ଦଣ୍ଡ ସାଗର ଉପରେ ରହିବ ଓ ମିସରର ଗୀତି ଅନୁସାରେ ସେ ଗହୀ ଉଠାଇବେ । ୨୭ ପୁଣି, ସେହି ଦିନରେ ଗହୀର ବୋଧ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱକନ୍ଧରୁ ଓ ଗହୀର ଯୁଆଳି ତୁମ୍ଭ ଗ୍ରାମୀଣରୁ ଦୂର କରାଯିବ, ପୁଣି ଅଭିଷେକ ସକାଶୁ ଯୁଆଳି ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ୨୮ ସେ ଅୟାତକୁ ଆସିଅଛି, ସେ ମିଗ୍ରେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଅଛି; ସେ ମିକ୍ନାସରେ ଆପଣା ଦରବନ୍ଦ ସାମଗ୍ରୀ ରଖୁଅଛି; ୨୯ ସେମାନେ ଘାଟି ପାର ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଗୋବାରେ ବସା କରିଅଛନ୍ତି; ରାମା କମ୍ପୁଅଛି; ଶାଉଲର ଗିବାୟା ପଲ୍ଲୟନ କରିଅଛି । ୩୦ ଆଗୋ ଗଲ୍ଲୀମର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ରବରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କର, ହେ ଲୟିଶ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର, ଆଃ ଦୁଃଖିନୀ ଅନାଥୋତ୍, ୩୧ ମଦମେନା ପଲ୍ଲତକ ହୋଇଅଛି; ଗୋବୀମ ନିବାସୀମାନେ ପଲ୍ଲଇବା ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହେଉଅଛନ୍ତି । ୩୨ ସେ ଆଜି ନୋବରେ ରହିବ; ସେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପର୍ବତ ଯିରୁଶାଲମ ଗିରି ପୂର୍ବେ ହସ୍ତ ହଲାଇଅଛି । ୩୩ ଦେଖ, ପରତ୍ନ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତ୍ନ ଭୟତ୍ୱକର ରୂପରେ ଶାଖାସବୁ କାଟି ପକାଇବେ; ପୁଣି, ଉଚ୍ଚ ଆକୃତିସବୁ ହଣା ଯିବ ଓ ଉନ୍ନତସବୁ ନତ କରାଯିବ । ୩୪ ସେ ଲୌହ ଦ୍ୱାରା ବନର ନିବିଡ଼ ସ୍ୱାଧୀନ ସବୁ କାଟି ପକାଇବେ, ପୁଣି ଏକ ମହାପରାକ୍ରମୀ ଦ୍ୱାରା ଲିବାନୋନ ନିପାତିତ ହେବ ।

୧୧

ଶାନ୍ତି ରାଜ୍ୟ

୧ ଏଥୁପରତ୍ନରେ ଯିଶାର ଗଣ୍ଡିରୁ ଏକ ପଲ୍ଲବ ନିର୍ଗତ ହେବ ଓ ଗହୀର ମୂଳରୁ ଏକ ଶାଖା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଫଳ ଫଳିବ; ୨ ପୁଣି, ସଦାପରତ୍ନତ୍ୱକର ଆତ୍ମା, ଜ୍ଞାନ ଓ ବିବେଚନାର ଆତ୍ମା, ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ ପରାକ୍ରମର ଆତ୍ମା, ବୁଦ୍ଧି ଓ ସଦାପରତ୍ନ ବିଷୟକ ଭୟର ଆତ୍ମା ଗହୀତ୍ୱକଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବେ; ୩ ସଦାପରତ୍ନ ବିଷୟକ ଭୟରେ ଗହୀତ୍ୱକର ଆମୋଦ ହେବ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁର ଦୃଷ୍ଟି ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣପ୍ରାପ୍ତରେ ଶ୍ରବଣାନୁସାରେ ଅନୁଯୋଗ କରିବେ ନାହିଁ, ୪ ମାତ୍ର ସେ ଧର୍ମରେ ଦାନଦାନମାନଙ୍କ ବିଚାର କରିବେ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ନମ୍ବର ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କନ୍ୟାରେ ଅନୁଯୋଗ କରିବେ; ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ମୁଖସ୍ଥତ ଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଘାତ କରିବେ ଓ ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧର ନିଃଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟକୁ ସଂହାର କରିବେ । ୫ ଧର୍ମ ଗହୀତ୍ୱକ କଟିଦେଶର ପଟୁକା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତ ଗହୀତ୍ୱକ କଟିର ପଟୁକା ହେବ । ୬ ଆଉ, କେନ୍ଦୁଆ ବାଘ ମେଷକୁଆ ସତ୍ତ୍ୱେ ବାସ କରିବ ଓ ଚିତାବାଘ ଛେଳିକୁଆ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୟନ କରିବ; ବାଛୁରି, ଯୁବା ସିଂହ ଓ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ପଶୁ ଏକତ୍ର ରହିବେ; ଆଉ, ଏକ ସାନ ପିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ତାଇବ । ୭ ପୁଣି, ଗାଈ ଓ ଭଲ୍ଲୁକା ଚରିବେ; ସେମାନଙ୍କର ଛୁଆସବୁ ଏକତ୍ର ଶୟନ କରିବେ; ଆଉ, ସିଂହ ବଳଦ ପରି ନଡ଼ା ଖାଇବ । ୮ ପୁଣି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରପାୟୀ ଶିଶୁ କାଳସର୍ପର ଗର୍ଭ ଉପରେ ଖେଳିବ ଓ ତନ୍ତ୍ରକ୍ରତସତନ୍ତ୍ର ବାଳକ କୃଷ୍ଣସର୍ପର ଗର୍ଭ ଉପରେ ହସ୍ତ ଥୋଇବ । ୯ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପର୍ବତର ପର୍ବତର କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନରେ ହିଂସା କି ବିନାଶ

କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୁଦ୍ର ଯେପରି ଜଳରେ ଆରକ୍ଷଣ, ପୃଥିବୀ ସେହିପରି ସଦାପୂର୍ବରୁ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୧୦ ଆଉ, ସେହି ଦିନରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ଧୂଳି ରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯେ ଯିଶାର ମୂଳ, ନାନା ଦେଶାତ୍ମକରେ ଗହାତ୍ମକର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେୟ କରିବେ; ଆଉ, ଗହାତ୍ମକର ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣରୁ ହେବ । ୧୧ ଆହୁରି, ସେହି ଦିନରେ ପୂର୍ବରୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଅଶୁରରୁ, ମିସରରୁ ଓ ପଥରୋଷରୁ, କୁଶରୁ, ଏଲଫ, ଶିନୀୟରୁ ଓ ହମାତରୁ ଓ ସମୁଦ୍ରର ଦୁର୍ଘାତସମୂହରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ପୁନର୍ବାର ଦୁର୍ଘାତ ଥର ଆପଣା ହସ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଧୂଳି ଉଠାଇବେ ଓ ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଲବଣାକାର ଗଢ଼ିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ ଓ ଯିହୁଦାର ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗୃହ୍ୟ କରିବେ । ୧୩ ଆହୁରି, ଇଫ୍ରାୟିମର ଇର୍ଷା ଦୂର ହେବ ଓ ଯିହୁଦାକୁ କଲେଶ ଦେବା ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଦ୍ୟ ହେବେ; ଇଫ୍ରାୟିମ ଯିହୁଦାକୁ ଇର୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ଓ ଯିହୁଦା ଇଫ୍ରାୟିମକୁ କଲେଶ ଦେବ ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପଲେଷ୍ଟୀନୀୟମାନଙ୍କ ସ୍ଵଳାପ ଉପରେ ଝାମ୍ପା ମାରିବେ; ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ଦରବନ୍ଧ ଲୁଚିତ କରିବେ; ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଫୋୟାବ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ଓ ଅମ୍ମୋନର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବେ । ୧୫ ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବରୁ ମିସରୀୟ ସମୁଦ୍ରର ଜିହ୍ଵା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ଆପଣାର ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ବାୟୁ ଦୁର୍ଘାତ ନଦୀ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ହଲାଇବେ, ଆଉ ଗହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସପ୍ତସନ୍ଧ୍ୟାରେ କରିବେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଷ୍କ ପଥରେ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇବେ । ୧୬ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ବେଳେ ଯେପରି ଗହା ନିମନ୍ତେ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଗହାତ୍ମକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଶୁର ଦେଶରୁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ରାଜପଥ ହେବ ।

୧୨

ଧର୍ମାତ୍ମକର ଗୀତ

୧ ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, “ହେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମାତ୍ମକ କରିବି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବ କରୁଥିଲୁ ଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ସାନ୍ତସ୍ଥ କରୁଥିଲୁ ।” ୨ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ; ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଓ ଭୀତ ହେବା ନାହିଁ; କାରଣ ଯିହୋବା ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭର ବଳ ଓ ଗାନ; ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।” ୩ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ପରିତ୍ରାଣର କୃପାସମୂହରୁ ଜଳ କାଢ଼ିବ । ୪ ପୁଣି, ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, “ସଦାପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମାତ୍ମକ କର, ଗହାତ୍ମକ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କର, ଗୋଷ୍ଠୀଗଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାତ୍ମକର କ୍ରିୟାସକଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର, ଗହାତ୍ମକର ନାମ ଉନ୍ନତ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କର ।” ୫ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର; କାରଣ ସେ ମହିମାମୁକ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି; ଗହା ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ଜ୍ଞାତ ହେଉ । ୬ ହେ ସିୟୋନ ନିବାସିନୀ, ତୁମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରି ଆନନ୍ଦଧ୍ଵନି କର; କାରଣ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମାତ୍ମକ, ସେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି ।”

୧୩

ବାବିଲର ଦଶତ

୧ ବାବିଲ ବିଷୟକ ବାର୍ତ୍ତା, ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ । ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଧୂଳି ଟେକ, ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଉପରେ, ହସ୍ତ ହଲାଇ, ସେମାନେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ନଗର ଦୁର୍ଘାତରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ । ୩ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପର୍ବତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଅଛୁ, ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସଫଳତା ଆମ୍ଭର ବୀରମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭର ଦର୍ପିତ ଉଲ୍ଲାସକାରୀଗଣଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛୁ । ୪ ପର୍ବତମାନରେ ମହାଜନଗର ନ୍ୟାୟ ଲୋକସମୂହର ରବ ହେଉଅଛି ! ଏକତ୍ରୀକୃତ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟସମୂହର କଳରବ ହେଉଅଛି ! ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ସେନା ସଂଗୃହ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ୫ ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଓ ଗହାତ୍ମକ କ୍ରୋଧରୁ ଅସତ୍ରସବୁ ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଦ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୂର ଦେଶରୁ, ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର କର; କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରଲୟର ନ୍ୟାୟ ଗହା ଆସିବ । ୭ ଏହେତୁ ସକଳ ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବ ହୃଦୟ ତରଳି ଯିବ; ୮ ପୁଣି,

ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ; ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ବେଦନା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ; ସେମାନେ ପରସ୍ପରକାରିଣୀ ସ୍ୱତ୍ୱା ତୁଲ୍ୟ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ; ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅଗ୍ନିଶିଖା ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୯ ଦେଖ, ଦେଶ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ପାର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ଦିନ ଭୟଙ୍କର; କ୍ରୋଧ ଓ ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ୧୦ କାରଣ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଗରାଗଣ ଓ ତହିଁର ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ଦୀପ୍ତି ଦେବେ ନାହିଁ; ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ଉଦୟ ସମୟରେ ଅଧ୍ୟାଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆପଣା ଲେହାତ୍ମନା ପରକାଶ କରିବ ନାହିଁ । ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଜଗତକୁ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶେ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସକାଶେ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଅହତକାରୀମାନଙ୍କର ଦର୍ପ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା ଓ ଭୟଙ୍କର ଲୋକର ଗର୍ବ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା । ୧୨ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଓ ଓଫୀରର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଲ୍ପ କରିବା । ୧୩ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ କମ୍ପାନୀୟ କରିବା, ଆଉ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତଙ୍କ କୋପରେ ଓ ଗହାତ୍ମକ ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ପୃଥ୍ୱୀ ଟଳି ସ୍ୱପ୍ନସ୍ଥାନ ରୁନ୍ଧ ହେବ । ୧୪ ତହିଁରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଗଠିତ ହରିଣର ନ୍ୟାୟ ଓ ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଷ୍ଠୀ ପୁରତି ଫେରିବେ ଓ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କରିବେ । ୧୫ ଯେ କୌଣସି ଲୋକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳିବ, ଗହାକୁ ଅସ୍ତରବିଦ୍ୟ ହେବ ଓ ଯେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ଧରା ଯିବ, ସେ ଖଡ଼ଗରେ ପତିତ ହେବ । ୧୬ ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁଗଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ କଟା ଯିବେ; ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଲୁଚିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ବଳାତକାରରେ ଭରଷ୍ଟ କରାଯିବେ । ୧୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୁଳରେ ମାଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା, ସେମାନେ ରୂପାକୁ ଅନାଇବେ ନାହିଁ ଓ ସୁନାରେ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୮ ସେମାନଙ୍କର ଧନୁ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ କରୁଡ଼ି ପକାଇବ ଓ ସେମାନେ ଗର୍ଭର ଫଳ ପୁରତି କିଛି ଦୟା କରିବେ ନାହିଁ, ବାଳକଗଣ ପୁରତି ସେମାନଙ୍କର କୃପାଦୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ । ୧୯ ପୁଣି, ରାଜ୍ୟସମୂହର ଗୌରବ ସ୍ୱରୂପ ଓ କଲ୍ୟାଣମାନଙ୍କ ଦର୍ପର ଲାବଣ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଯେ ବାବିଲ, ଗହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୨୦ ଗହା କଦାଚ ବସତି ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ, ପୁରୁଷ ପୁରୁଷାନ୍ୱକରମେ କେହି ତହିଁରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ; ଆରାୟ ଲୋକେ ସେଠାରେ ତମରୁ ପକାଇବେ ନାହିଁ, କିଥବା ମେଷପାଳକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଲ ସେଠାରେ ଶୁଆଇବେ ନାହିଁ । ୨୧ ମାତ୍ର ବନ୍ୟ ପଶୁମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଶୟନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଚିତ୍କାରକାରୀ ଜନ୍ତୁରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଓଫପକ୍ଷୀ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଛାଗମାନେ ସେଠାରେ ନୃତ୍ୟ କରିବେ । ୨୨ ପୁଣି, କେନ୍ଦୁଆମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଓ ଶୃଗାଳମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମନୋରମ ପରାସାଦରେ ବୋବାଇବେ; ଗହାର କାଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଗହାର ଦିନସବୁ ଦୀର୍ଘ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୪

ନିର୍ବାସନରୁ ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଯାକୁବ ପୁରତି ଦୟା କରିବେ, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପୁନର୍ବାର ମନୋନୀତ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ତହିଁରେ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବ, ସେମାନେ ଯାକୁବ ବଂଶ ପୁରତି ଆସକ୍ତ ହେବେ । ୨ ପୁଣି, ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ; ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସଦାସୀ ରୂପେ ଅଧିକାର କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେବେ ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଉପଦ୍ରବକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ ।

ବାବିଲ ରାଜା ପୁରତି ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୂପ

୩ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦିନ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖ ଓ କଲେଶରୁ ଓ ଯେଉଁ କଠୋର ଦାସତ୍ୱରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାସ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ହେଲା, ତହିଁରୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବେ, ୪ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା ନେଇ କହିବ, ଯଥା, ଉପଦ୍ରବକାରୀ କିପରି ଶେଷ ହୋଇଅଛି ! ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ କିପରି ଶେଷ ହୋଇଅଛି ! ୫ ଯେଉଁମାନେ କୋପରେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଅନବରତ ଆଘାତ କଲେ ଓ ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ରୋଧରେ ଶାସନ କରି ଅନିବାରିତ ରୂପେ ଗଢ଼ନା କଲେ, ୬ ସଦାପରଭୁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଯଶ୍ତି ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ରାଜଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି

ପକାଇ ଅଛନ୍ତି । ୭ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ୱୀ ଶାନ୍ତ ଓ ସୁସ୍ଥର ହୋଇଅଛି; ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୮ ହଁ, ଦେବଦାରୁ ଓ ଲିବାନୋନର ଏରସ ବୃକ୍ଷସକଳ ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦ କରି କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଭୂମିସାତ୍ ହେବାଠାରୁ କୌଣସି ଛେଦନକର୍ତ୍ତୃତ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପୂର୍ବକୃତରେ ଆସି ନାହିଁ । ୯ ତୁମ୍ଭେ ଆଗମନ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ୱେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଅଧଃସ୍ଥ ପାତଳ ଚାଲିତ ହୁଏ; ଗହା ତୁମ୍ଭେ ନିମନ୍ତେ ମୃତମାନଞ୍ଜକୁ, ପୃଥ୍ୱୀର ପୂର୍ବମାନଞ୍ଜକୁ ହିଁ ଜଗାଏ; ଗହା ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ରାଜାସକଳକୁ ସେମାନଞ୍ଜକ ସିଂହାସନରୁ ଉଠାଇଅଛି । ୧୦ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପରି କ୍ଷୀଣବଳ ହେଲ ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ସମାନ ହେଲ ? ୧୧ ତୁମ୍ଭର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭ ନେବଳ ଯନ୍ତ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବରୋହିତ ହୋଇଅଛି; କାଟ ତୁମ୍ଭ ତଳେ ପରସାରିତ (ବିଛଣା) ଓ କୃମି ତୁମ୍ଭର ଆରଚ୍ଛାଦନ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ହେ ପରଭାତୀ ଗରା, ପରତୁୟଷର ପୁତର ! ତୁମ୍ଭେ କିପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିତ ହେଲ ! ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ନତ କରିଥିଲ, ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଭୂମିରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲ ! ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମନେ ମନେ କହିଥିଲ, ଆତ୍ମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଗ୍ରହଣ କରିବା, ଆତ୍ମେ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ନିକ୍ଷତ୍ରଗଣର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତରେ ଆପଣା ସିଂହାସନ ଉଚ୍ଚାକୃତ କରିବା; ଆତ୍ମେ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପୂର୍ବସ୍ଥ ସମାଗମ ପର୍ବତରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା; ୧୪ ଆତ୍ମେ ମେଘମାଳର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତୁ ଆଗ୍ରହଣ କରିବା; ଆତ୍ମେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥଞ୍ଜକର ତୁଲ୍ୟ ହେବା । ୧୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପାତଳକୁ, ଗର୍ଭତର ପୂର୍ବସ୍ଥ ସାମାକୁ ଅବରୋହିତ ହେବ । ୧୬ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ତୁମ୍ଭ ବିଷୟ ବିବେଚନା କରି କହିବେ, ଯେ ପୃଥ୍ୱୀକୁ କମ୍ପାନ୍ତ୍ରିତ କଲ, ଯେ ରାଜ୍ୟସମୂହକୁ ଅରହର କରାଇଲ; ୧୭ ଯେ ଜଗତକୁ ଅରଣ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ କଲ ଓ ତହିଁର ନଗରସମୂହକୁ ଉତ୍ପାତନ କଲ; ଯେ ଆପଣା ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ସେମାନଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଯିବାକୁ ଛାଡ଼ିଲ ନାହିଁ, ସେ କି ଏହି ପୁରୁଷ ? ୧୮ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ରାଜାଗଣ, ସେମାନଞ୍ଜକର ସମସ୍ତେ ହିଁ, ସମ୍ଭରମରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରେ ଶୟନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣିତ ଶାଖା ତୁଲ୍ୟ, ଖତଗବିନ୍ଦ୍ୟ ଓ ଗର୍ଭତର ପରସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହତ ଲୋକ ଦମ୍ପ୍ରାଗ ଆରଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ, ଆପଣା କବରଠାରୁ ଦୂରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ପଦ୍ମଲିତ ଶବ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜକ ସତ୍ତ୍ୱେ କବରସ୍ଥ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ ବଧ କରିଅଛ, କୁକ୍ରିୟାକାରୀମାନଞ୍ଜକ ବଂଶର ନାମ ଅନନ୍ତ କାଳ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହେବ ନାହିଁ । ୨୧ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ଉଠି ଯେପରି ପୃଥ୍ୱୀ ଅଧିକାର ନ କରନ୍ତି ଓ ଜଗତକୁ ନଗରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଞ୍ଜକ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅପରାଧ ସକାଶୁ ସେମାନଞ୍ଜକ ପାଇଁ ହତୟାସ୍ଥାନ ପରସ୍ତୁତ କର । ୨୨ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ସେମାନଞ୍ଜକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବା,” ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ବାବିଲରୁ ନାମ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ପୁତର ଓ ପୌତର, ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା,” ୨୩ ଆହୁରି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ସେହି ନଗରକୁ ଝିଞ୍ଚି ପକ୍ଷୀର ଅଧିକାର ଓ ଜଳାଶୟ କରିବା ଓ ଆତ୍ମେ ସଂହାରରୂପ ଝାଡ଼ୁ ଦମ୍ପ୍ରାଗ ଗହାକୁ ଝାଡ଼ି ପକାଇବା ।”

ଅଶୁର ପୂର୍ବ ଭାବବାଣୀ

୨୪ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଶପଥ କରି କହିଅଛନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ଯାହା ଭାବିଅଛୁ, ନିଶ୍ଚୟ ତଦ୍‌ରୂପ ଘଟିବ ଓ ଆତ୍ମେ ଯେପରି ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛୁ, ସେହିପରି ସ୍ଥର ହେବ; ୨୫ ଆତ୍ମେ ଆପଣା ଦେଶରେ ଅଶୁରୀୟକୁ ଭଗ୍ନ କରିବା ଓ ଆପଣା ପର୍ବତ ଉପରେ ଗହାକୁ ପଦ ତଳେ ଦଳିତ କରିବା; ତେବେ ଲୋକମାନଞ୍ଜକଠାରୁ ଗହାର ଯୁଥାଳି ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ସ୍ୱକନ୍ଧରୁ ଗହାର ଭାର ଦୂରୀକୃତ ହେବ ।” ୨୬ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ୱୀ ବିଷୟରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ଥର ହୋଇଅଛି ଓ ଏହି ହସ୍ତ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୨୭ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗହା କିଏ ଅନ୍ୟଥା କରିବ ? ଓ ଗହାଞ୍ଜକର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ କିଏ ଗହା ଫେରାଇବ ?

ପଲେଷ୍ଟୀୟ ପୂର୍ବ ଭାବବାଣୀ

୨୮ ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ଆହସ୍ ରାଜାଞ୍ଜକର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ସେହି ବର୍ଷର ଏହି ଭାବବାଣୀ । ୨୯ ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ, ଯେଉଁ ଦଶତ ତୁମ୍ଭକୁ ପରହାର କଲ, ଗହା ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରି ନାହିଁ; କାରଣ ସର୍ପର ମୂଳରୁ କାଳସର୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଓ ଅଗ୍ନିମୟ ଉତ୍ତମ ସର୍ପ ଗହାର

ଫଳ ହେବ । ୩୦ ପୁଣି, ଦରିଦ୍ରର ପରାଧମତାତ ସନ୍ତାନ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଦାନସ୍ଥାନମାନେ ନିରାପଦରେ ଶୟନ କରିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦସ୍ତାବୁ ତୁମ୍ଭର ମୂଳ ନଷ୍ଟ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସଂହାରିତ ହେବ । ୩୧ ହେ ନଗର ଦସ୍ତାବୁ, ହାହାକାର କର; ହେ ନଗର, କ୍ଷୁଦ୍ରନ କର; ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟେ, ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ତରଳି ଯାଇଅଛି; କାରଣ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଧୂମ ଆସୁଅଛି ଓ କେହି ଆପଣା ନିରୁପିତ ସମୟରେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଉ ନାହିଁ । ୩୨ ଆଉ, ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୂତଗଣକୁ କି ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ ? ଏହି ଯେ, ସଦାପୁରକୁ ସିୟୋନର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜର ବୁଝାଗରସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତି ।

୧୫

ଫୋୟାବ ପୁରତି ଭାବବାଣୀ

୧ ଫୋୟାବ ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ । ଫୋୟାବର ଆର ନଗର ଏକ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଧସ୍ତୁସିତ ହେଲା; ଏକ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ଫୋୟାବର କୀର୍ ନଗର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଧସ୍ତୁସିତ ହେଲା । ୨ ସେ ରୋଦନ କରିବା ପାଇଁ ବୈଥତକୁ ଓ ଦୀବୋଲକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଯାଇଅଛି; ନବୋ ଓ ମେଦବାର ବିଷୟରେ ଫୋୟାବ ହାହାକାର କରୁଅଛି; ସେହି ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକର ମସୃତ ମୁଣ୍ଡନ ହୋଇଅଛି, ପୁରତେୟକର ଦାଢ଼ି କଟା ହୋଇଅଛି । ୩ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଲୋକମାନେ ଚଟବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି; ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଓ ଛକ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କରି ହାହାକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ୪ ହିଷ୍ବୋନ ଓ ଇଲୀୟାଲୀ କ୍ଷୁଦ୍ରନ କରୁଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ରବ ଯହସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି; ଏହେତୁ ଫୋୟାବର ସସଜ୍ଜ ଲୋକେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛନ୍ତି; ଗହାର ପୁରା ଗହା ମଧ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହେଉଅଛି । ୫ ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ଫୋୟାବ ପାଇଁ କ୍ଷୁଦ୍ରନ କରୁଅଛି; ଗହାର କୁଳାନମାନେ ସୋୟର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ଲତ୍-ଶଲୀଶାୟାକୁ ପଳାଉ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ଲୁହାତ-ଘାଟା ଉପରକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି; ହୋରୋନୟିମ ବାଟରେ ବିନାଶ ହେତୁ ସେମାନେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ୬ କାରଣ ନିମ୍ନୋମର ଜଳସମୂହ ଶୂନ୍ୟ ହେବ; ତୃଣ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି, ନବୀନ ତୃଣର ଅଭାବ ହେଉଅଛି, ହରିଦ୍ବର୍ଣ୍ଣର କିଛି ହିଁ ନାହିଁ । ୭ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୁରାପୁତ ଧନ ଓ ରକ୍ଷିତ ଦରବସ୍ତୁକୁ ବାଜଣୀ ବୃକ୍ଷର ସରୋତ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯିବେ । ୮ କାରଣ ଫୋୟାବର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସାମାକୁ କ୍ଷୁଦ୍ରନର ଶବ୍ଦ ଯାଇଅଛି; ତହିଁର ହାହାକାର ଇଗ୍ଲୟିମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତହିଁର ହାହାକାର ବେରେଲୀମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଅଛି । ୯ କାରଣ ଦୀମୋନର ଜଳସମୂହ ରକ୍ତମୟ ହୋଇଅଛି; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦୀମୋନର ଉପରେ ଆହୁରି ଦୁଃଖ ଓ ଫୋୟାବର ପଳାତକ ଲୋକ ଉପରେ ଓ ଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ ଆଣିବା ।

୧୬

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରାତର ଅଭିମୁଖସ୍ଥ ସେଲା ସହରଠାରୁ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ନିମନ୍ତେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପର୍ବତକୁ ମୋଷ ପଠାଅ । ୨ କାରଣ ଫୋୟାବର କନ୍ୟାଗଣ ଅର୍ଶଣୋନ ପାର ହେବାର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଭରମଣକାରୀ ପକ୍ଷୀ ପରି ଓ ପକ୍ଷୀର ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ବସା ପରି ହେବେ । ୩ ମନ୍ତରଣା ଦିଅ, ବିଗ୍ନ କର; ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳର ଆପଣା ଛାୟାକୁ ରାତ୍ରି ତୁଲ୍ୟ କର; ବହିଷ୍କୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୁଗାଅ; ଭରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରକାଶ କର ନାହିଁ । ୪ ଆମ୍ଭର ବହିଷ୍କୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱରେ ବାସ କରିବାକୁ ଦିଅ; ବିନାଶକାରୀର ସମ୍ମୁଖରୁ ତୁମ୍ଭେ ଫୋୟାବର ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ହୁଅ; କାରଣ ପାତକ ମହାଜନ ଅକିଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି, ଅପକାର ନିବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି, ଦୌରାତମ୍ଭକାରୀମାନେ ଦେଶରୁ ସଂହାରିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୫ ପୁଣି, ଦୟାରେ ଏକ ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଓ ଏକ ଜଣ ସତ୍ତ୍ୱଗରେ ଦାଉଦଙ୍କର ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ତହିଁ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବେ; ସେ ନୟାୟ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ବିଗ୍ନ କରିବେ ଓ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସତ୍ତ୍ୱର ହେବେ । ୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫୋୟାବର ଗର୍ବ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବୀ, ଗହାର ଅହତ୍ତ୍ୱକାର ଓ ଗହାର ଗର୍ବ ଓ ଗହାର କୋପର କଥା ଶୁଣିଅଛୁ; ଗହାର ଦର୍ପ କିଛି ହିଁ ନୁହେଁ । ୭ ଏହେତୁ ଫୋୟାବ ଫୋୟାବର ନିମନ୍ତେ ହାହାକାର କରିବ, ପୁରତେୟକ ଲୋକ ହାହାକାର କରିବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କୀର୍-ହେରସତ ସହରର ଦ୍ୱରକ୍ଷାଚକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କରିବ । ୮ ଯେହେତୁ ହିଷ୍ବୋନ ସହରର କ୍ଷେତ୍ରସବୁ ଓ ସିବ୍ୱା ନଗରର ଦ୍ୱରକ୍ଷାଲତା ମୂଳନ ହେଉଅଛି; ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ତହିଁର ମନୋନୀତ ଚାପକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇ ଅଛନ୍ତି; ସେହିସବୁ ଯାସେର ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ, ପୁରାତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଣେତେଣେ ଗଲେ; ଗହାର ଶାଖାସବୁ ଚାପିଆଡ଼େ ବିସ୍ତୃତ ହେଲା, ସେହିସବୁ ସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ

ଗଲେ । ୯ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଯାସେରର ରୋଦନ କାଳରେ ସିବ୍‌ଫାର ଦ୍ଵାକ୍ଷାଲତା ନିର୍ମୂଳେ ରୋଦନ କରିବା; ହେ ହିଷ୍‌ବୋନ, ହେ ଇଲ୍‌ୟାଲ୍‌ଆ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋତକ ଜଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ତିନିଗଇବା; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଗୁରାଖି କାଳରେ ଫଳ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶସ୍ୟ ଉପରେ ଯୁଦଧଧୁନି ପଡ଼ିଥିଲା । ୧୦ ପୁଣି, ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍‌ଲାସ ଉର୍ବରା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇଅଛି; ଆଉ, ଦ୍ଵାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗାନ ଅବା ଆନନ୍ଦଧଧୁନି ହେବ ନାହିଁ; କେହି ପଦ ଦସ୍ତାବ ଗପି ଦ୍ଵାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡରେ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ବାହାର କରିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ଦ୍ଵାକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହର ଆନନ୍ଦ ଧଧୁନି ନିବୃତ୍ତ କରିଅଛୁ । ୧୧ ଏହି କାରଣରୁ ଆମ୍ଭର ନାଡ଼ା ଫୋୟାବର ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତର କାହେଁରସର ପାଇଁ ବୀଣା ପରି ବାଜୁଅଛି । ୧୨ ପୁଣି, ଫୋୟାବ ଆପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଆପଣାକୁ କଲ୍‌ନତ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମାଧାରରେ ପରବେଶ କରିବା ବେଳେ ସେ କୃତାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ୧୩ ବିଗତ ସମୟରେ ସଦାପରତୁ ଫୋୟାବ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ । ୧୪ ମାତ୍ର ଏବେ ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ବେତନଜାଗାର ବର୍ଷ ତୁଲ୍‌ୟ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଫୋୟାବର ଗୌରବ ଉତ୍ତର ମହାଜନତା ସୁଦ୍ଧା ତୁରନ୍ତାକୃତ ହେବ, ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅତି ଅଳ୍ପ ହେବ ଓ ଗଣନାଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୭

ଦମ୍‌ଫେଶକ ପରତି ଭାବବାଣୀ

୧ ଦମ୍‌ଫେଶକ ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ । ଦେଖ, ଦମ୍‌ଫେଶକ ଆଉ ନଗର ନ ହୋଇ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇଅଛି, ଉତ୍ତା କାନ୍ଧଡ଼ାର ଢିପି ହେବ । ୨ ଅରୋୟର ନଗରସବୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ସେହି ସବୁ ପଶୁପଲର ପାଇଁ ହେବ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଶୟନ କରିବେ, ଆଉ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ । ୩ ଆହୁରି, ଇଫ୍‌ରୟମରୁ ଦୁର୍ଗ ଓ ଦମ୍‌ଫେଶକରୁ ରାଜ୍ୟ ଓ ଅରାମର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ କୁପତ ହେବ; ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତୁ କହନ୍ତି, “ସେହି ସବୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଗୌରବ ତୁଲ୍‌ୟ ହେବ । ୪ ଆଉ, ସେହି ଦିନରେ ଯାକୁବର ଗୌରବ ହ୍ରାସ କରାଯିବ ଓ ଉତ୍ତର ମାଂସର ସ୍ଵଳ୍ପ କ୍ଷୀଣ ହେବ; ୫ ଆଉ, ଯେପରି ଶସ୍ୟ କାଟିବା ଲୋକ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵା ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ବେଳେ ଓ ଉତ୍ତର ହସ୍ତ ଶିକ୍ଷା କାଟିବା ବେଳେ, କିଅବା ଯେପରି କେହି ରଫାୟାମ ତଳଭୂମିରେ ପତିତ ଶିକ୍ଷା ସାଉଣ୍ଡିବା ବେଳେ ହୁଏ, ସେହିପରି ହେବ । ୬ ତଥାପି ଜାତବୃକ୍ଷର ଫଳ ଝାଡ଼ି ନେଲା ଉତ୍ତରେ ଯେପରି ଉତ୍ତର ଉଚ୍ଚତମ ଶାଖାରେ ଦୁଇ ତିନି ଗୋଟା ଫଳ ଓ ଫଳବାନ ବୃକ୍ଷର ବାହାରସ୍ଵା ଶାଖାରେ ଗୁରି ପାଞ୍ଚ ଗୋଟା ଫଳ ଥାଏ,” ସେହିପରି ଉତ୍ତର କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ, ଏହା ସଦାପରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି । ୭ ସେହି ଦିନରେ ମନ୍ଦୁଷ୍‌ୟ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରତି ଅନାଇବ ଓ ଉତ୍ତର ଚକ୍ଷୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପଙ୍କ ପରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବ । ୮ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ ଯଜ୍ଞବେଦିସମୂହର ପରତି ଅନାଇବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଅଞ୍ଜଳିକୃତ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତି ଅବା ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରତିମାସକଳର ପରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବ ନାହିଁ । ୯ ସେହି ଦିନ ଉତ୍ତର ଦୃଢ଼ ନଗରସବୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଭୟରେ ବନସ୍ତ ଓ ପର୍ବତର ଉପରିସ୍ଵ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନ ତୁଲ୍‌ୟ ହେବ ଓ ଦେଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାସୋରିଅଛ ଓ ଆପଣା ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ଶୈଳ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଗୁରା ରୋପଣ କରୁଅଛ ଓ ବିଦେଶୀୟ କଲମ ସତ୍ତ୍ଵେ ଉତ୍ତା ବସାଉଅଛ; ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ରୋପଣ କରିବା ଦିନ ତହିଁର ଗୁରିଆଡ଼େ ବାଡ଼ ଦେଉଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାଳରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବୀଜକୁ ପୁଷ୍ପିତ କରାଉଅଛ; ମାତ୍ର ଦୁଃଖ ଓ ପରତିକାରହୀନ ଶୋକ ସମୟରେ ଫଳ ଉଡ଼ିଯାଏ । ୧୨ ଆଃ! ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର କୋଳହଳ, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରର କଲ୍‌ଲୋଳର ତୁଲ୍‌ୟ କଲ୍‌ଲୋଳ ଧଧୁନି କରୁଅଛନ୍ତି; ନାନା ଦେଶୀୟଗଣ ମାଡ଼ି ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରବଳ ବଡ଼ି ପରି ମାଡ଼ି ଆସୁଅଛନ୍ତି ! ୧୩ ନାନା ଦେଶୀୟଗଣ, ମହା ଜଳଗଣି ମାଡ଼ି ଆସିବା ପରି ମାଡ଼ି ଆସୁଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକାଇବେ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦୂରକୁ ପଳାଇବେ ଓ ବାୟୁ ସମମୁଖରେ ପର୍ବତସ୍ଵ ତୁଷ୍ଟ ତୁଲ୍‌ୟ ଓ ପରଚଣ୍ଡ ବାୟୁ ଅଗ୍ରରେ ଘୁର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ଧୂଳି ତୁଲ୍‌ୟ ଉଡ଼ିତ ହେବେ । ୧୪ ଦେଖ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୂର୍ବରେ ପୂର୍ବେ ସେମାନେ ନହାନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୁଚିତକାରୀମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପହରଣକାରୀମାନଙ୍କ ବାଣ୍ଟ ଏହି ।

୧୮

କୃଶଦେଶ ପରତି ଭାବବାଣୀ

୧ ଆଃ ! କୃଷଦେଶୀୟ ନଦୀଗଣର ସେପାରିସ୍ପୃତ ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶ; ୨ ସେ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ନଳନିର୍ମିତ ନୌକାରେ ଜଳ ଉପରେ ଦୂତଗଣକୁ ପ୍ରେରଣ କରି କହେ, ହେ ଦରୁତଗାମୀ ଦୂତଗଣ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକେ ଦୀର୍ଘକାୟ ଓ ଚିକ୍କଣ, ଯେଉଁ ଜନଗୁନ୍ଦ ଅଦ୍ୟାବଧି ଭୟଞ୍ଜକ; ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକେ ପରିମାଣ କରନ୍ତି ଓ ଦଳିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦେଶ ନଦନଦୀରେ ବିଭକ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ! ୩ ହେ ଜଗନ୍ନିବାସୀଗଣ; ହେ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ, ପର୍ବତମାନର ଉପରେ ଧୂଳି ଉତ୍ପତ୍ତ ହେବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୃଷ୍ଟି କର ଓ ତୁରୀ ବାଜିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରବଣ କର । ୪ କାରଣ ସଦାପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭକୁ ଏହିପରି କହିଅଛନ୍ତି, “ଖରା ସମୟରେ ନିର୍ମଳ ଉପ ପରି, ଶସ୍ତ୍ରରହେଦନକାଳୀନ ଉପ ସମୟରେ ଶିଶିରଯୁକ୍ତ ମେଘ ପରି ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା ଓ ଆପଣା ବାସସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ନିରାକ୍ଷଣ କରିବା ।” ୫ ଯେହେତୁ ଦରାକ୍ଷା ସଞ୍ଚୟ କରିବା ପୂର୍ବେ ମୁକୁଳ ହୋଇଗଲା ଉତ୍ତରେ ଓ ପୁଷ୍ପ ଦରାକ୍ଷାଫଳ ହୋଇ ପାରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଦାଆ ନେଇ ତହିଁର ପଲ୍ଲବ କାଟି ପକାଇବେ ଓ ତହିଁର ବିସ୍ତରିତ ଶାଖାସବୁ ହେଦନ କରି ପକାଇବେ । ୬ ପର୍ବତସ୍ଥ ଦୁରନ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପୃଥିବୀର ପଶୁଗଣ ନିମନ୍ତେ ସେହି ସବୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ; ଦୁରନ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣ ତହିଁ ଉପରେ ଗ୍ରାସ୍ତମାଳ କ୍ଷେପଣ କରିବେ ଓ ପୃଥିବୀର ପଶୁସବୁ ତହିଁ ଉପରେ ଶୀତକାଳ କ୍ଷେପଣ କରିବେ । ୭ ସେହି ସମୟରେ ଦୀର୍ଘକାୟ ଓ ଚିକ୍କଣ ଓ ଅଦ୍ୟାବଧି ଭୟଞ୍ଜକ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକେ; ଯେଉଁମାନେ ପରିମାଣ କରନ୍ତି ଓ ପଦ ତଳେ ଦଳିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦେଶ ନଦନଦୀରେ ବିଭକ୍ତ, ଏପରି ଏକ ଜନଗୁନ୍ଦ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବେ ଭୟଞ୍ଜକ ଉପହାର ରୂପେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବେ ଭୟଞ୍ଜକ ନାମବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ସିୟୋନ ପର୍ବତକୁ ଅଣାଯିବେ ।

୧୯

ମିସର ପୂର୍ବ ଭାବବାଣୀ

୧ ମିସର ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ । ଦେଖ, ସଦାପୂର୍ବେ ଦରୁତଗାମୀ ମେଘରେ ଆଗେହଣ କରି ମିସରକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଉତ୍ତର ଛାମୁରେ ମିସରର ପୂର୍ବତୀରାଣ କମ୍ପାନୀତ ହେବେ ଓ ମିସରର ହୃଦୟ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ତରଳି ଯିବ । ୨ ପୁଣି, “ଆମ୍ଭେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ପୂର୍ବତୀରାଣରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବତୀରାଣ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇ ଓ ପୂର୍ବତୀରାଣ ଆପଣା ଆପଣା ପୂର୍ବତୀରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ; ନଗର ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ୩ ଆଉ, ମିସରର ଆତ୍ମା ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟ କରାଯିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ମନ୍ତ୍ରଣା ଗ୍ରାସ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବତୀରାଣ, ମୋହକ, ଭୃତୁଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ । ୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ପୂର୍ବତୀରାଣ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ଏକ ଦୁରନ୍ତ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ,” ଏହା ପୂର୍ବେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବେ କହିଛନ୍ତି । ୫ ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର ଜଳଶୂନ୍ୟ ହେବ ଓ ନଦୀ କ୍ଷୟ ପାଇ ଶୁଷ୍କ ହେବ । ୬ ଆଉ, ନଦୀସବୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବ; ମିସରର ସ୍ୱରୋଚସବୁ ସାନ ହୋଇ ଶୁଖିଯିବ; ନଳ ଓ ଜଳଜ ତୃଣ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ । ୭ ନୀଳ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ, ନୀଳ ନଦୀର ତୀରବର୍ତ୍ତୀ ପଡ଼ିଆସବୁ ଓ ନୀଳ ନଦୀ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ବୁଣାଯାଏ, ସେହି ସବୁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଉଡ଼ିଯିବ ଓ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ୮ କେଉଟମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଳାପ କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ନୀଳ ନଦୀରେ ବନଶା ପକାନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୋକ କରିବେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଜଳରେ ଜାଳ ପୂର୍ବତୀରାଣ, ସେମାନେ ଅବସନ୍ନ ହେବେ । ୯ ଆହୁରି, ଯେଉଁମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ଛଣପଟର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ବୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ୧୦ ପୁଣି, ଉତ୍ତର ସତମ୍ଭବକଳ ଭଞ୍ଜଗାୟାଳ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେବ, ବେତନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣରେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ । ୧୧ ସୋମ୍ବର ଅଧିପତିମାନେ ନିଗନ୍ତ ନିର୍ବୋଧ ଅଟନ୍ତି; ଫାରୋର ବିଜ୍ଞବର ମନ୍ତ୍ରଣାଗଣର ମନ୍ତ୍ରଣା ପଶୁବତ୍ ହୋଇଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି କରି ଫାରୋକୁ କହୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର, ପ୍ରାଣୀନ ରାଜାଗଣର ସନ୍ତାନ ? ୧୨ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ କେଉଁଠାରେ ? ସେମାନେ ଏବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଉନାହିଁ ଓ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବେ ମିସର ବିଷୟରେ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛନ୍ତି, ଉତ୍ତର ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ୧୩ ସୋମ୍ବର ଅଧିପତିମାନେ ନିର୍ବୋଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ନୋଫର ଅଧିପତିମାନେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ମିସରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର କୋଣପୂର୍ବତର ସମ୍ପ୍ରଦୂପ, ସେମାନେ ମିସରକୁ ବିପଥରେ ଗମନ କରାଇଅଛନ୍ତି । ୧୪ ସଦାପୂର୍ବେ ମିସର ମଧ୍ୟରେ ଭଗ୍ନତରୂପ ଆତ୍ମା ମିଶ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି,

ମତ୍ତ ଲୋକ ଯେପରି ଆପଣା ବାନ୍ତିରେ ଟଳଟଳ ହୋଇ ପଡ଼େ, ସେହିପରି ସେମାନେ ମିସରକୁ ଗହାର ପୁରତେୟକ କର୍ମରେ ବିପଥଗାମୀ କରାଇଅଛନ୍ତି । ୧୫ ପୁଣି, ମସୃତକ କିମ୍ବା ଲଞ୍ଜୁଳ, କିମ୍ବା ଗଲବାହୁଞ୍ଜା କିମ୍ବା ଜଳଜ ତୃଣ ଯାହା କରିପାରେ, ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ମିସର ପାଇଁ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମିସର, ଅଶୂର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ

୧୬ ସେହି ଦିନ ମିସର ସ୍ତରୀମାନଙ୍କୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବ, ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ, ଗହା ଉପରେ ଯେଉଁ ହସ୍ତ ହଲନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜର ସେହି ହସ୍ତ ହଲିବା ସକାଶୁ ସେ କମ୍ପିବ ଓ ଭୀତ ହେବ । ୧୭ ମିସର ପୁରତି ଯିହୁଦା ଦେଶ ତରାସଜନକ ହେବ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଗହାର ପୁରତିକୂଳରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତରଣା କରନ୍ତି, ତହିଁ ସକାଶୁ ଯେ ପୁରତେୟକ ଲୋକକୁ ଯିହୁଦାର ନାମ କୁହାଯାଏ, ସେ ଭୀତ ହେବ । ୧୮ ସେହି ଦିନ ମିସର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ନଗର କିଶାନୀୟ ଭାଷାବାଦୀ ହେବେ ଓ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବେ, ଏକ ନଗର ଉତ୍ପାଦନ ନଗର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ । ୧୯ ସେହି ଦିନ ମିସର ଦେଶର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ହେବ ଓ ତହିଁର ସାମା ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ସତମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ୨୦ ପୁଣି, ଗହା ମିସର ଦେଶରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଓ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ; କାରଣ ସେମାନେ ଉପଦରବାଗଣର ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରିବେ, ତହିଁରେ ସେ ଜଣେ ତରାଶକର୍ତ୍ତା ଓ ରକ୍ଷକ ପଠାଇବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ୨୧ ପୁଣି, ମିସରକୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଆଯିବ ଓ ସେହି ଦିନ ମିସରୀୟମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଜାଣିବେ; ଆହୁରି, ସେମାନେ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଇ ଆରାଧନା କରିବେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ମାନତ କରି ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣା କରିବେ । ୨୨ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ମିସରକୁ ପୁରହାର କରିବେ, ପୁରହାର କରିବେ ଓ ସୁସ୍ଥ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ବିନତି ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ । ୨୩ ସେହି ଦିନ ମିସରଠାରୁ ଅଶୂରକୁ ଏକ ରାଜପଥ ପଡ଼ିବ, ତହିଁରେ ଅଶୂରୀୟମାନେ ମିସରକୁ ଓ ମିସରୀୟମାନେ ଅଶୂରକୁ ଯାଗୟତ କରିବେ; ପୁଣି, ମିସରୀୟମାନେ ଅଶୂରୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆରାଧନା କରିବେ । ୨୪ ସେହି ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ, ମିସର ଓ ଅଶୂରର ସଙ୍ଗେ ତୃତୀୟ ହୋଇ ପୃଥ୍ୱୀ ମଧ୍ୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହେବ; ୨୫ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ଲୋକ ମିସର, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଅଶୂର ଓ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଇସ୍ରାଏଲ ଆଶୀର୍ବାଦଯୁକ୍ତ ହେଉନୁ ।”

୨୦

ମିସର ଓ କୃଷ ଦେଶ ପୁରତି ଏକ ଚିହ୍ନ

୧ ଅଶୂରର ରାଜା ସର୍ଗୋନର ପୁରେରିତ ତର୍ତ୍ତଗନ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ଅସଦୋଦକୁ ଆସି ଗହା ପୁରତିକୂଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ହସ୍ତଗତ କଲା; ୨ ସେହି ସମୟରେ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଦ୍ୱିପ୍ରାଣ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ କଟିଦେଶରୁ ଚଟବସ୍ତର ଫିଟାଅ ଓ ତୁମ୍ଭ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼, ” ତହିଁରେ ସେ ଗହା କରି ବିବସ୍ତର ଓ ଶୂନ୍ୟପଦ ହୋଇ ଭରମଣ କଲା । ୩ ତେବେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯିଶାଇୟ ମିସର ଓ କୃଷ ଦେଶ ପୁରତି ଏକ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବା ପାଇଁ ଯେପରି ତିନି ବର୍ଷ ବିବସ୍ତର ଓ ଶୂନ୍ୟପଦ ହୋଇ ଭରମଣ କରିଅଛି; ୪ ସେହିପରି ଅଶୂରର ରାଜା ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ଲଜ୍ଜାର ନିମନ୍ତେ ଆବାଳବୃଦ୍ଧ ମିସରୀୟ ବନ୍ଦୀ ଓ କୃଣାୟ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବସ୍ତର, ଶୂନ୍ୟପଦ ଓ ଅନାଚୃତ କଟି କରି ଘେନିଯିବ । ୫ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଭୂମି କୃଷ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦର୍ପ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ମିସର ସକାଶୁ ନିରାଶ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ୬ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଏହି ସମୁଦ୍ର ଅଞ୍ଚଳସ୍ଥ ନିବାସୀମାନେ କହିବେ, ଦେଖ, ଅଶୂରର ରାଜାଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁଠାକୁ ପଲାଇଲୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ବିଶ୍ୱାସଭୂମି ଏହି ପୁରକାର; ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବା କିପରି ବଞ୍ଚିବା ?

୨୧

ବାବିଲର ପତନର ଦର୍ଶନ

୧ ସାଗର ସମାପସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତର ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ । ଗହା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଅତି ବେଗରେ ଅଗ୍ରସର ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ, ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦେଶରୁ ଆସୁଅଛି । ୨ ଏକ ଦୁଃଖଦାୟକ ଦର୍ଶନ ଆମ୍ଭ ପୁରତି ପୁରକାଶିତ ହୋଇଅଛି; ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରୁଅଛି ଓ

ଲୁଚିତକାରୀ ଲୁଚୁଅଛି । ହେ ଏଲମ୍, ଉପରକୁ ଯାଅ; ହେ ମାଦାୟେ, ଅବରୋଧ କର; ମୁଁ ତହିଁର ହାହାକାର ଧ୍ବଞ୍ଜନସବୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଅଛି । ୩ ଏନିମନ୍ତେ ମୋହର କଟିଦେଶ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ପରସବକାରିଣୀର ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ବେଦନା ମୋତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି; ମୁଁ ଏପରି ବ୍ୟଥାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ମୁଁ ଶୁଣି ପାରୁ ନାହିଁ; ମୁଁ ଏପରି ବିହ୍ୱଳ ଯେ, ମୁଁ ଦେଖି ପାରୁ ନାହିଁ । ୪ ମୋହର ହୃଦୟ ଧକାଉ ଅଛି, ମହାତରାସ ମୋତେ ଭାତ କରାଉ ଅଛି; ଯେଉଁ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ମୁଁ ବାଞ୍ଛା କଲି, ଗହା ମୋ' ପୂର୍ବେ ଥରହରର କାରଣ ହୋଇଅଛି । ୫ ସେମାନେ ମେଜ ସଜାନ୍ତି, ସେମାନେ ପରହରୀ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପାନ କରନ୍ତି; ହେ ଅଧିପତିମାନେ, ଉଠ, ତାଲ ତୋଳାକ୍ତ କର । ୬ କାରଣ, ପରଭୁ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି, “ଯାଅ, ଏକ ଜଣ ପରହରୀ ନିୟୁକ୍ତ କର; ସେ ଯାହା ଦେଖେ, ଗହା ପରକାଶ କରୁ; ୭ ପୁଣି, ସେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଦଳ ସୈନ୍ୟ, ଦୁଇ ଦୁଇ ଅଶ୍ୱାସୁରୋହୀ, ଏକ ଦଳ ଗର୍ଦ୍ଦଭାରୋହୀ ଓ ଏକ ଦଳ ଉଷ୍ଣରୋହୀ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ମନୋଯୋଗ-ପୂର୍ବକ ଅତି ଯତନରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବ ।” ୮ ତହିଁରେ ସେ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରି କହିଲା, “ହେ ପରଭୁ, ମୁଁ ଦିନବେଳେ ନିରନ୍ତର ପରହରୀଦୁର୍ଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥାଏ ଓ କେତେକ ରାତ୍ରି ହେଲା ମୁଁ ଆପଣା ପହରା ସ୍ୱଧାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି,” ୯ ଆଉ, ଦେଖ, ଏଠି ଏକ ଦଳ ଲୋକ ଦୁଇ ଦୁଇ ଅଶ୍ୱାସୁରୋହୀ ହୋଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଆହୁରି, ସେ ପରଭୁତର କରି କହିଲା, “ବାବିଲ ପଡ଼ିଲା; ପଡ଼ିଲା ଓ ଗହାର ଖୋଦିତ ପୂର୍ବିକାସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଭୂମିସାତ୍ ହେଲା ।” ୧୦ ହେ ମୋହର ମର୍ଦ୍ଦିତ ଓ ମୋ' ଖମାରର ଶସ୍ତ୍ର, ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତଠାରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି ।

୧୧ ଦୂମା* ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ । ଜଣେ ସେୟାରଠାରୁ ମୋତେ ତାକି କହୁଅଛି, “ପରହରୀ, କେତେ ରାତ୍ରି ହେଲା ? ପରହରୀ, କେତେ ରାତ୍ରି ହେଲା ?” ୧୨ ପରହରୀ କହିଲା, “ପରଭାତ ଆସୁଅଛି ଓ ରାତ୍ରି ହିଁ ଆସୁଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପରାରିବ, ପରା; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର, ଥାସ ।”

୧୩ ଆରବ ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ । ହେ ଦଦାନୀୟ ପଥକ ଦଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରବର ବନ ମଧ୍ୟରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରିବ । ୧୪ ଯେଉଁ ଜନ ତୃଷ୍ଣିତ ଥିଲା, ସେମାନେ ଗହା ନିକଟକୁ ଜଳ ଆଣିଲେ; ତେମା ଦେଶବାସୀମାନେ ଭକ୍ଷୟ ନେଇ ପଳାତକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ୧୫ କାରଣ ସେମାନେ ଖତଗରୁ, ନିଷ୍କୋଷ ଖତଗରୁ, ଗୁଣଦିଆ ଧନୁରୁ ଓ କଲେଶଜନକ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପଳାଇଲେ । ୧୬ ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, “ବେତନଜୀବୀର ବର୍ଷ ପରମାଣେ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେଦାରର ସକଳ ପରଗପ ଲୁପ୍ତ ହେବ; ୧୭ ଆଉ, କେଦାର ବଂଶୀୟ ଗରଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅଳପସଂଖ୍ୟକ ଧନୁର୍ଧାରୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ” କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହିଅଛନ୍ତି ।

ଯିରୁଶାଲମ ପୂର୍ବେ ଭାବବାଣୀ

୧ ଦର୍ଶନ ଉପତ୍ୟକା ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ । ଏବେ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ହେଉଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଗୃହର ଛାତ ଉପରକୁ ଯାଇଅଛ ? ୨ ହେ ଆନନ୍ଦ ଧ୍ବଞ୍ଜନପୂର୍ଣ୍ଣ, କୋଳାହଳଯୁକ୍ତେ ନଗରୀ, ଉଲ୍ଲାସପରିୟେ ପୁରୀ; ତୁମ୍ଭର ହତ ଲୋକମାନେ ଖତଗରେ ହତ ହୋଇ ନହାନ୍ତି, କିଅବା ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମରି ନହାନ୍ତି । ୩ ତୁମ୍ଭର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତେ ଏକାବେଳେ ପଳାଇଲେ, ସେମାନେ ଧନୁର୍ଧାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ଗଲେ; ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ପରାପତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ର ବନ୍ଧା ଗଲେ, ସେମାନେ ଦୂରକୁ ପଳାଇଲେ । ୪ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲି, “ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଥାତେ ଅନାଥ, ମୁଁ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କରିବି; ମୋ' ଗୋଷ୍ଠୀୟ କନ୍ୟାର ସର୍ବନାଶ ବିଷୟରେ ମୋତେ ସାନ୍ତସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । ୫ କାରଣ ଦର୍ଶନ ଉପତ୍ୟକାରେ ପରଭୁକର, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକର ପରେରିତ ପରାଜୟର, ଦଳନର, ବ୍ୟାକୁଳଗର ପରାଗର ଭଗ୍ନ ହେବାର ଓ ପର୍ବତଗଣ ପୂର୍ବେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବାର ଦିନ ଏହି । ୬ ପୁଣି, ଏଲମ୍ ରଥାରୋହୀ, ଅଶ୍ୱାସୁରୋହୀ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ତୁଣ ଧାରଣ କଲା ଓ କୀର୍ ତାଲ ଅନାବୃତ କଲା । ୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉପତ୍ୟକାସବୁ ରଥମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଓ ଅଶ୍ୱାସୁରୋହୀମାନେ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ସସଜ୍ଜ ହୋଇଥିଲେ ।” ୮ ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦାର ଓଡ଼ିଶା କାଢ଼ି ପକାଇଲେ ଓ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ବନଗୃହସ୍ଥ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ପୂର୍ବେ ଦୃଷ୍ଟି କଲ । ୯ ଆଉ, ଦାଉଦ ନଗରର ଭଗ୍ନ ସ୍ୱାଧୀନ ଅନେକ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲ ଓ ନୀତସ୍ଥ ପୁଷ୍କରିଣୀର ଜଳସବୁ ଏକତ୍ର କଲ । ୧୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଗୃହସବୁ ଗଣନା କଲ

* ୨୧:୧୧ ଦୂମା ଅର୍ଥାତ୍ ଇଦୋମ

ଓ ପ୍ରଗତି କରିବା ପାଇଁ ଗୃହସବୁ* ଭାଙ୍ଗିଲି । ୧୧ ମଧ୍ୟ ଚୁମ୍ବେମାନେ ପୁରାତନ ପୁଷ୍କରିଣୀର ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ପ୍ରଗତିର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଜଳାଶୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ; ମାତ୍ର ଯେ ଏହା ସାଧନ କଲେ, ଚୁମ୍ବେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ପ୍ରତି ଅନାଇଲ ନାହିଁ, କିଏ ଯେ ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଏଥିର ସଂକଳପ କଲେ, ଚୁମ୍ବେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଆଦର କଲ ନାହିଁ । ୧୨ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ପ୍ରଭୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୋଦନ ଓ ବିଳାପ ଓ ମସୃତକ ମୁଣ୍ଡତନ ଓ କଟିଦେଶରେ ଚଟବନ୍ଧନ କରିବାକୁ ଡାକିଲେ; ୧୩ ମାତ୍ର ଦେଖ, ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ, ଗୋବଧ ଓ ମେଷହନନ, ମାଂସ ଭୋଜନ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାଋଷ ପାନ ହେଉଅଛି; ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ ପାନ କରୁ, କାରଣ କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିବା । ୧୪ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଆମ୍ଭେ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ଚୁମ୍ବେମାନଙ୍କର ମରଣକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୁମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏହି ଅପରାଧ କ୍ଷମା ହେବ ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବେ କହନ୍ତି । ୧୫ ପ୍ରଭୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଚୁମ୍ବେ ଏହି କୋଷାଧିକ୍ଷକ ନିକଟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୃହର ଅଧିକ୍ଷକ ଶିବନ ନିକଟକୁ ଯାଇ କୁହ, ୧୬ ଚୁମ୍ବେ ଏଠାରେ କଥା କରୁଅଛ ? ଓ ଏଠାରେ ଚୁମ୍ବେ କିଏ ଅଛି ଯେ, ଚୁମ୍ବେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ କବର ଖୋଳିଅଛ ? ସେ ତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା କବର ଖୋଳିଅଛି ଓ ଶୈଳରେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ବାସସ୍ଥାନ ଖୋଦନ କରିଅଛି ! ୧୭ ଦେଖ, ବୀରର ନ୍ୟାୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ବଳରେ ଚୁମ୍ବେକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବେ, ହଁ, ସେ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଚୁମ୍ବେକୁ ଗୁଡ଼ାଇବେ । ୧୮ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ପେଶୁ ପରି ଚୁମ୍ବେକୁ ବୁଲାଇ ଓ ଘୁରାଇ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ ଦେଶରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ; ସେଠାରେ ଚୁମ୍ବେ ମରିବ ଓ ସେଠାରେ ଚୁମ୍ବେ ଗୌରବ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ରଥସବୁ ରହିବ, ଚୁମ୍ବେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର କଳତ୍ମକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଚୁମ୍ବେକୁ ଚୁମ୍ବେ ପଦରୁ ତଡ଼ି ଦେବା ଓ ସେ ଚୁମ୍ବେକୁ ଚୁମ୍ବେ ସ୍ଥାନରୁ ଟାଣି ଆଣି ତଳକୁ ପକାଇବେ । ୨୦ ଆଉ, ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସକୁ, ହିଲକାୟର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମକୁ ଡାକିବା; ୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଚୁମ୍ବେର ଗେରା ଗହାକୁ ପରିଧାନ କରାଇବା ଓ ଚୁମ୍ବେ କଟିବନ୍ଧନରେ ଗହାକୁ ବଳବାନ କରିବା ଓ ଚୁମ୍ବେର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧିକାର ଗହା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ଓ ଯିହ୍ୱା ବଂଶର ପିତା ହେବ । ୨୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦବଂଶର ଋଷି ଗହାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ରଖିବା, ସେ ଫିଟାଇଲେ, କେହି ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ଓ ସେ ବନ୍ଦ କଲେ, କେହି ଫିଟାଇବ ନାହିଁ । ୨୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଖିଲ ପରି ଏକ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥାନରେ ଗହାକୁ ବିଦ୍ୟ କରିବା ଓ ସେ ଆପଣା ପିତୃବଂଶର ଗୌରବର ସିଂହାସନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ । ୨୪ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଗହାର ପିତୃବଂଶର ସକଳ ଗୌରବ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ପାନପାତ୍ରଠାରୁ କଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାତ୍ର ଗହା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇବେ । ୨୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଖିଲ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥାନରେ ବଦ୍ୟ ଥିଲା, ଗହା ସେହି ଦିନ ଅପସରି ଯିବ ଓ ଗହା ଖୋଦିତ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିବ, ପୁଣି ଗହା ଉପରେ ଥିବାର ବୋଝ ନଷ୍ଟ ହେବ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି ।”

୨୩

ସୋର ସାଦୋନ ପ୍ରତି ଭାବବାଣୀ

୧ ସୋର ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ । ହେ ତର୍ଣ୍ଣାଶ୍ୱର ଜାହାଜସକଳ, ଚୁମ୍ବେମାନେ ହାହାକାର କର; କାରଣ ଗହା ଏପରି ଉଚ୍ଚିନ ହେଲା ଯେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଗୃହ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପ୍ରବେଶିବାର ପଥ ନାହିଁ; କିତ୍ତାମ ଦେଶରୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ୨ ହେ ଦମ୍ପ୍ରାପନିବାସୀମାନେ, ଚୁମ୍ବେମାନେ ନୀରବ ହୁଅ; ସମୁଦ୍ର ପାରଗାମୀ ସାଦୋନାୟ ବଣିକମାନେ ଚୁମ୍ବେ (ଦେଶ)କୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୩ ପୁଣି, ମହାଜଳଗଣିରେ ଷାୟୋରର ବୀଜ ଓ ନୀଳ ନଦୀର ଶସ୍ୟ ଗହାର ଆୟ ଥିଲା; ପୁଣି, ଗହା ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଗଞ୍ଜ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଥିଲା । ୪ ହେ ସାଦୋନ, ଚୁମ୍ବେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ, କାରଣ ସାଗର, ସାଗରର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଏହି କଥା କହିଅଛି, “ଆମ୍ଭେ ପ୍ରସବବେଦନା ଭୋଗି ନାହିଁ, ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ କିଏ ଯୁବକଗଣର ପ୍ରତିପାଳନ କରି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯୁବତୀଗଣର ଭରଣପୋଷଣ କରି ନାହିଁ ।” ୫ ଏହି ସମ୍ବାଦ ମିସରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଲୋକମାନେ ସୋର ବିଷୟକ ସମ୍ବାଦରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ । ୬ ଚୁମ୍ବେମାନେ ପାର ହୋଇ ତର୍ଣ୍ଣାଶ୍ୱକୁ ଯାଅ; ହେ ଦମ୍ପ୍ରାପନିବାସୀମାନେ, ହାହାକାର କର । ୭ ଏହି କି ଚୁମ୍ବେମାନଙ୍କର ଭଲ୍ଲସକାରିଣୀ ନଗରୀ ? ଏହା ପ୍ରଗତି କାଳରେ ହେଁ ପ୍ରଗତି ଥିଲା; ଏହାର ଚରଣ ଦୂର ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ନେଇଗଲା । ୮ ମୁକୁଟ ବିତରଣକାରିଣୀ ସୋରର ବଣିକମାନେ ରାଜ ତୁଲ୍ୟ, ଗହାର ମହାଜନମାନେ ପୃଥିବୀର ସମ୍ଭରାଣ୍ଡ ଲୋକ; ଗହାର ବିପରୀତରେ

* ୨୨:୧୦ ଗୃହସବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଗତିର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଗୃହ

ଏହି ମନତରଣା କିଏ କରିଅଛି ? ୯ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରରୁ ଗହୀର ଭୃଷଣର ଅହତକାର ଅଶୁଚି କରିବା ଓ ପୃଥ୍ବୀର ସମ୍ଭବତଃ ଲୋକସମସ୍ତତଃକୁ ତୁଚ୍ଛନାୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ମନତରଣା କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଆଗୋ ତର୍ଶୀଶର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ନାଳ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର କଟିବନ୍ଧନ ଥାଉ ନାହିଁ । ୧୧ ସେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ରାଜ୍ୟସକଳକୁ ହଳାଇ ଅଛନ୍ତି; ସଦାପୁରରୁ କିଶାନର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗସବୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହୀର ପୂର୍ବକୁଳରେ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ଆଗୋ ସାଦୋନର ଉପଦ୍ରୁତେ, ଅନୁତେ କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଉଲ୍ଲାସ କରିବ ନାହିଁ, ଉଠ, ପାର ହୋଇ କିତାମକୁ ଯାଅ; ସେଠାରେ ସୁଦଧା ତୁମ୍ଭେ କିଛି ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବ ନାହିଁ ।” ୧୩ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କର* ଦେଶକୁ ଦେଖ; ଏହି ଲୋକେ ଆଉ ନାହାନ୍ତି; ବନ୍ୟ ଜନତୁଗଣ ନିମନ୍ତେ ଅଶୁଭାୟ ଗହୀ ନିରୂପଣ କରିଅଛି; ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ କରି ଗହୀର ଅଟ୍ଟାଳିକାସକଳ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ; ସେ ଗହୀ କାନ୍ଥଡ଼ାର ଡିପି କଲା । ୧୪ ହେ ତର୍ଶୀଶର ଜାହାଜସମୂହ, ହାହାକାର କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା । ୧୫ ସେହି ଦିନ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଏକ ରାଜାର ଅଧିକାରର ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣେ ସୋର ସତୁରି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମୃତ ହେବ; ସତୁରି ବର୍ଷ ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ବେଶ୍‌ୟାର ଗୀତ ଅନୁଯାୟୀ ସୋର ପୂର୍ବ ଘଟିବ । ୧୬ ହେ ବିସ୍ମୃତ ବେଶ୍‌ୟ, ବାଣୀ ନେଇ ନଗର ଭରମଣ କର; ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ସମ୍ଭୃତିପଥରେ ଆସିବ, ଏଥିପାଇଁ ମଧୁର ଗଳରେ ବଜାଅ, ଅନେକ ଗୀତ ଗାଅ । ୧୭ ଆହୁରି, ସତୁରି ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରରୁ ସୋରର ତତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ, ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ଫେରିବ, ପୁଣି, ଭୂମିଶତଳରେ ସର୍ବତ୍ର ପୃଥ୍ବୀସଥ ସକଳ ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ବେଶ୍‌ୟା ବୃତ୍ତି କରିବ । ୧୮ ଆଉ, ଗହୀର ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାତା ସଦାପୁରରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; ଗହୀ ଭ୍ରାତାରେ ରଖାଯିବ ନାହିଁ କି ସଞ୍ଚୟ କରାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଭକ୍ଷଣ ଓ ଚିରସ୍ୱାୟୀ ବସତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଗହୀର ବାଣିଜ୍ୟ ହେବ ।

୨୪

ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀର ବିଗ୍ରହ

୧ ଦେଖ, ସଦାପୁରରୁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଉଜାଡ଼ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗହୀ ଓଲଟାଇ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨ ତହିଁରେ ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କର, ସେହିପରି ଯାଜକର; ଯେପରି ଦାସର, ସେହିପରି ଗହୀର କର୍ତ୍ତା; ଯେପରି ଦାସୀର, ସେହିପରି ଗହୀର କର୍ତ୍ତା; ଯେପରି କରମ୍ଭକାରୀର, ସେହିପରି ବିକ୍ରୟକାରୀର; ଯେପରି ମହାଜନର, ସେହିପରି ଖାତକର; ଯେପରି ସୁଧାଗ୍ରହୀର, ସେହିପରି ସୁଧାଗ୍ରହୀର ପୂର୍ବ ଘଟିବ । ୩ ପୃଥ୍ବୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୂନ୍ୟ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଲୁଚିତ ହେବ; କାରଣ ସଦାପୁରରୁ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ୪ ପୃଥ୍ବୀ ଶୋକ କରି ନିସ୍ତେଜ ହେଉଅଛି, ଜଗତ ମୂଳନ ହୋଇ ନିସ୍ତେଜ ହେଉଅଛି, ପୃଥ୍ବୀର ଉଚ୍ଚ ଲୋକମାନେ ମୂଳନ ହୁଅନ୍ତି । ୫ ପୃଥ୍ବୀ ତନିବାସୀମାନଙ୍କ ପଦ ତଳେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଅଛି, କାରଣ ସେମାନେ ବୟବସ୍ୱାସକୁ ଲଢ଼ଘନ କରିଅଛନ୍ତି, ବିଧି ଅନ୍ୟଥା କରିଅଛନ୍ତି, ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାୟୀ ନିୟମ ଭାଙ୍ଗିଅଛନ୍ତି । ୬ ଏହେତୁ ଅଭିଶାପ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ଓ ତନିବାସୀଗଣ ଅପରାଧୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ପୃଥ୍ବୀ ନିବାସୀମାନେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ପ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ୭ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶୋକ କରୁଅଛି, ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ମୂଳନ ହେଉଅଛି, ପୂର୍ବଫୁଲ୍ଲଚିତ୍ତ ସମସ୍ତେ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁଅଛନ୍ତି । ୮ ତବଲୀର ଆମୋଦ ନିବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି, ଉଲ୍ଲାସକାରୀମାନଙ୍କର ଧୂମ୍ର ନିଶ୍ୱାସ ହେଉଅଛି, ବାଣୀର ଆନନ୍ଦ ନିବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି । ୯ ଲୋକମାନେ ଗାନ ସହକାରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ; ସୁରାପାୟୀମାନଙ୍କୁ ସୁରା ଚିକ୍ତ ଲାଗିବ । ୧୦ ନିର୍ଜନ ନଗର ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି; କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଭିତରକୁ ଯାଇ ନ ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ବଦେଶକୁ ଗୃହ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସକାଶେ ସତକରେ ଚିତକାର ହୁଏ; ସବୁ ପୂର୍ବକାର ଆନନ୍ଦ ଅନ୍ୟକାରୀରୁ ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଦେଶର ଆମୋଦ ଯାଇଅଛି । ୧୨ ନଗରରେ ଧୂମ୍ରାସ ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାଏ ଓ ଦୂମ୍ର ଭଗ୍ନ ହୋଇ ବିନିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ୧୩ କାରଣ ଯେପରି ଜାତବୃକ୍ଷ ଝାଡ଼ିବା ବେଳେ ହୁଏ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ ଉତ୍ତରେ ଯେପରି ଦ୍ରାକ୍ଷା ସାଉଁଟିବାର ହୁଏ, ସେହିପରି ପୃଥ୍ବୀସ୍ୱା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିବ । ୧୪ ଏମାନେ ଉଚ୍ଚ ରବ କରିବେ, ଏମାନେ ଆନନ୍ଦଧୂମ୍ର କରିବେ; ସଦାପୁରରୁ ଉତ୍ତର

* ୨୩:୧୩ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ବାବିଲୀୟମାନଙ୍କର

ମହିମା ସକାଶୁ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉତ୍ତ ଧୁମ୍ନି କରିବେ । ୧୫ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବଦେଶରେ ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରଭୁଞ୍ଜକ ନାମର ଗୌରବ ସମୁଦ୍ରର ଦୁର୍ଭାଗସମୂହରେ ପରକାଶ କର । ୧୬ ଧାର୍ମିକମାନେ ଶୋଭା ପାଆନ୍ତି, ଏହି ଗାନ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ସାମାନ୍ତ ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ । ମାତର ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ କୁଷାଣ ହେଉଅଛି, ମୁଁ କୁଷାଣ ହେଉଅଛି ! ମୁଁ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର !” ବିଶ୍ୱାସଯାତକମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତ କରିଅଛନ୍ତି; ହଁ, ବିଶ୍ୱାସଯାତକମାନେ ଅତିଶୟ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭ ହେ ପୃଥିବୀନିବାସୀ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଭୟ, ଗର୍ଭତ ଓ ଫାନ୍ଦ ପରସ୍ତୁତ ଅଛି । ୧୮ ଆଉ, ଏପରି ଘଟିବ, କେହି ଯଦି ଭୟର ଶବ୍ଦରୁ ପଳାଏ, ସେ ଗର୍ଭତରେ ପଡ଼ିବ; କେହି ଗର୍ଭତ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସିଲେ, ସେ ଫାନ୍ଦରେ ଧରା ଯିବ; କାରଣ ଉର୍ଦ୍ଧଧ୍ରୁସ୍ଥ ଝରକାସବୁ ମୁକ୍ତ ଅଛି ଓ ପୃଥିବୀର ମୂଳସବୁ କମ୍ପମାନ ହେଉଅଛି । ୧୯ ପୃଥିବୀ ନିଗନ୍ତ ବିଦାର୍ଶଣ ହେଉଅଛି, ପୃଥିବୀ ନିଗନ୍ତ ତରଳି ଯାଇଅଛି, ପୃଥିବୀ ଅତିଶୟ ବିଚଳିତ ହୋଇଅଛି । ୨୦ ପୃଥିବୀ ମତ୍ତ ଲୋକ ପରି ଟଳଟଳ ହେବ ଓ କୁଡ଼ିଆ ଘର ପରି ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲିବ; ଆଉ, ଗହୀର ଅପରାଧ ଗହୀ ଉପରେ ଭାଗୀ ହେବ, ତହିଁରେ ସେ ପଡ଼ିବ, ଆଉ ଉଠିବ ନାହିଁ । ୨୧ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରଭୁ ଉର୍ଦ୍ଧଧ୍ରୁସ୍ତରେ ଉର୍ଦ୍ଧଧ୍ରୁସ୍ଥମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତକୁ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଭୂମଣ୍ଡଳସ୍ଥ ଗଜାଗଣଙ୍କୁ ପରତିଫଳ ଦେବେ । ୨୨ ତହିଁରେ ଯେପରି ବନ୍ଦୀମାନେ କୂପରେ ଏକତରାକୃତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନେ ଏକତରାକୃତ ହୋଇ ବନ୍ଦୀଗୃହରେ ରୁଦ୍ଧ ହେବେ, ପୁଣି, ଅନେକ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟାନ କରାଯିବ । ୨୩ ସେତେବେଳେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅପରସ୍ତୁତ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରଭୁ ସିୟୋନ ପର୍ବତରେ, ଯିରୂଶାଲମରେ ଓ ଗହୀଙ୍କ ପରାଗୀବର୍ଗର ସମୁଖରେ ମହାପରଗପରେ ଗଜତପ୍ତ କରିବେ ।

୨୫

ପରଶଂସାର ଗୀତ

୧ ହେ ସଦାପୁରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର; ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଗୌରବ କରିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମର ପରଶଂସା କରିବି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରିୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରାତନ କାଳର ମନ୍ତ୍ରଣାସବୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ସାଧନ କରିଅଛ । ୨ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ନଗରକୁ ଢିପି, ପରାଗୀବେଷ୍ଟିତ ନଗରକୁ କାନ୍ଥତା କରିଅଛ; ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଗଜପୁରାକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛ; ଗହୀ ଆଉ କେବେ ନିର୍ମିତ ହେବ ନାହିଁ । ୩ ଏଥିପାଇଁ ବଳବାନ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ଗୌରବ କରିବେ ଓ ଭୟଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ନଗର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ । ୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦରିଦ୍ରର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ, ଦାନଶାନର ସଞ୍ଜକ ସମୟରେ ଗହୀର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ, ଭୟଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ଶ୍ୱାସବାୟୁ ପରବଳ ବଗସ ତୁଲ୍ୟ ପରାଗୀରରେ ଲାଗିବା ବେଳେ ପରବଳ ବଗସ ନିବାରକ ଆଶ୍ରୟ, ଗପ ନିବାରକ ଛାୟା ହୋଇଅଛ । ୫ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଷ୍କ ଦେଶରେ ଗପକୁ, ସେହିପରି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର କୋଳାହଳକୁ ନିବାରଣ କରିବ; ଯେପରି ମେଘର ଛାୟା ଦୁର୍ଭାଗ ଗପ, ସେହିପରି ଭୟଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ଗାୟନ ଧୁମ୍ନି କ୍ଷାନ୍ତ କରାଯିବ । ୬ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରଭୁ ଏହି ପର୍ବତରେ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟର ଏକ ଭୋଜ, ପୁରାତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର, ମେଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟର, ସୁନିର୍ମଳାକୃତ ପୁରାତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଏକ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କରିବେ । ୭ ଆଉ, ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଓଡ଼ଣା ପଡ଼ିଅଛି ଓ ସର୍ବଦେଶୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆବରକ ବସ୍ତ୍ର ପରସାରିତ ହୋଇଅଛି, ଗହୀ ସେ ଏହି ପର୍ବତରେ ବିନାଶ କରିବେ । ୮ ସେ ମୁଦୁୟକୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପରଭୁ, ସଦାପୁରଭୁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଲୋତକ ଜଳ ପୋଛି ଦେବେ ଓ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁର୍ନାମ ଦୂର କରିବେ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୁ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ୯ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଏହି କଥା କୁହାଯିବ, “ଦେଖ, ଏହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଅଛୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦଧାର କରିବେ; ଏ ସଦାପୁରଭୁ ଅନ୍ତ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀଙ୍କୁ କୃତ ପରିତ୍ରାଣରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଉଲ୍ଲାସ କରିବୁ ।” ୧୦ କାରଣ ଏହି ପର୍ବତରେ ସଦାପୁରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବ, ଆଉ ଯେପରି କୁଟା ଖତଗଦାର ଜଳରେ ପଦ ତଳେ ଦଳିତ ହୁଏ, ସେହିପରି ମୋୟାବ ସପ୍ତସାଧନରେ ଦଳିତ ହେବ । ୧୧ ଆଉ, ପହିରିବା ଲୋକ ଯେପରି ପହିରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରେ, ସେହିପରି ସେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରିବ; ମାତ୍ର ଗହୀର ହସ୍ତ-କୌଶଳ ସମେତ ସେ

ଗହାଉ ଶର୍ବ ଶର୍ବ କରିବେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭର ଉଚ୍ଚ ପୁରାଣରୁ ଯୁକ୍ତ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ନିପାତ କରି ନତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗହା ଭୂମିସାତ୍ କରି ଧୂଳିରେ ମିଶାଇ ଅଛନ୍ତି ।

୨୬

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ବିଜୟ

୧ ସେହି ଦିନ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଏହି ଗୀତ ଗାନ କରାଯିବ; “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ନଗର ଅଛି; ସେ ପରିତ୍ରାଣକୁ ତହିଁର ପୁରାଣ ଓ ପରିଶା ସ୍ଵପ୍ନରୂପ କରିବେ । ୨ ସତ୍ୟପାଳନକାରୀ ଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେପରି ପରବେଶ କରି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରର ଦୁଆରସବୁ ମୁକ୍ତ କର । ୩ ଯାହାର ମନ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସ୍ଥର ଥାଏ, ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିରେ ରଖିବ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖେ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାକାଳ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ଯିହୋବାଃତ୍ଵଠାରେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଶୈଳ ଅଛି । ୫ ପୁଣି, ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଵପ୍ନାନିବାସୀମାନଙ୍କୁ, ଉନ୍ନତ ନଗରକୁ ଅବନତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଗହା ଅବନତ କରି ଭୂମିସାତ୍ କରନ୍ତି; ସେ ଗହାକୁ ଧୂଳିରେ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତି । ୬ ପାଦ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ପାଦ ଓ ଦାନିଆନମାନଙ୍କ ପାଦବିକ୍ଷେପ ଗହା ଦଳିତ କରିବ । ୭ ଧାର୍ମିକର ମାର୍ଗ ସରଳ; ଯଥାର୍ଥକ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକର ପଥ ଦେଖାଉଅଛ । ୮ ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନେ ତୁମ୍ଭ ଶାସନ ମାର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭର ନାମ ଓ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵରାଶ ଚିହ୍ନ ପୂର୍ବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁରାଣର ଆକାଂକ୍ଷା ଅଛି । ୯ ଗାତ୍ରିକାଳରେ ମୁଁ ଆପଣା ପୁରାଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଆକାଂକ୍ଷା କରିଅଛି; ହଁ, ମୁଁ ଆପଣା ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଆତ୍ମା ସହିତ ଶାନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିବି; କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ପରକାଶିତ ହେଲେ ଜଗନ୍ନିବାସୀମାନେ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ୧୦ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ପୂର୍ବେ ଦୟା ପରକାଶ କରାଗଲେ ହେଁ ସେ ଧର୍ମ ଶିଖିବ ନାହିଁ; ସରଳତର ଦେଶରେ ସେ ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ଓ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟର ମହିମାକୁ ଅନାଇବ ନାହିଁ । ୧୧ ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ହସତ ଉତ୍ପତ ହୋଇଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଦେଖି ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ; ହଁ, ଅଗ୍ନି ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୧୨ ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ନିରୂପଣ କରିବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଅଛ । ୧୩ ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପୁରତୁଳ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗାତ୍ରପ୍ତ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ ତୁମ୍ଭ ଦୁଆର ଆତ୍ମମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମର କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା । ୧୪ ସେମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଉ ଜୀବିତ ହେବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ମୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉଠିବେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବେଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵରାଶ ଲୁପ୍ତ କରିଅଛ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛ, ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଗୌରବାନ୍ଵିତ ହୋଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଦେଶର ସାମାସକଳ ବିସ୍ତର କରିଅଛ । ୧୬ ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ସତ୍ୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ ପୁରାଣ ଡାଳି ପକାଇଲେ । ୧୭ ଗର୍ଭିଣୀ ପୁରସବକାଳର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ବେଳେ ଯେପରି ବୟସ୍କ ହୁଏ ଓ ବେଦନାରେ କରନ୍ଦନ କରେ, ସେହିପରି ହେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନେ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ହୋଇଅଛୁ । ୧୮ ଆତ୍ମମାନେ ଗର୍ଭିଣୀ ହୋଇଅଛୁ, ଆତ୍ମମାନେ ବୟସ୍କ ହୋଇ ବାୟୁ ପୁରସବ କରିଅଛୁ; ଆତ୍ମମାନେ ଦେଶର ଉଦ୍‌ଧାର ସାଧନ କରି ନାହିଁ; କିପରି ଜଗନ୍ନିବାସୀମାନେ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ୧୯ ତୁମ୍ଭର ମୃତମାନେ ଜୀବିତ ହେବେ; ମୋହର ଶବସବୁ ଉଠିବେ । ହେ ଧୂଳିନିବାସୀମାନେ,* ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ଗାନ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଶିଶିର ତୃଣର ଶିଶିର ତୁଲ୍ୟ ଓ ଭୂମି ମୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେବ । ୨୦ ହେ ମୋହର ଲୋକେ, ଆସ, ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତରାଳୟରେ ପରବେଶ କରି ତୁମ୍ଭ ଚାରିଆଡ଼େ ଦୁଆର ଚାଲି କର; କ୍ରୋଧ ବହି ଯିବାଯାଏ ଅଳ୍ପ କ୍ଷଣ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଏ । ୨୧ କାରଣ ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ପୃଥିବୀ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନତା ବାହାର ହୋଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ପୃଥିବୀ ହିଁ ଆପଣା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରକ୍ତ ପରକାଶ କରିବ ଓ ଆପଣା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିବ ନାହିଁ ।”

* ୨୬:୧୯ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକମାନେ

ଇସ୍ରାଏଲର ଉଦ୍ଧାର

୧ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାର ନିର୍ଦ୍ଦୟତା, ବୃହତ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଖଡ଼ଗ ଦ୍ୱାରା ଦରୁତଗାମୀ ସର୍ପ ଲିବିୟାଥନକୁ ଓ ବକ୍ତରଗାମୀ ସର୍ପ ଲିବିୟାଥନକୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବେ; ଆଉ, ସେ ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ଦୀର୍ଘକାୟ ଜନତୁକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ । ୨ ସେହି ଦିନରେ ଏକ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର । ୩ “ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଗହା ରକ୍ଷା କରୁ; ଆମ୍ଭେ ନିମିଷକୁ ନିମିଷ ତହିଁରେ ଜଳ ସେଚନ କରିବା; କେହି ଯେପରି ଗହାର କ୍ଷତି ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଦିବାଗତର ଗହା ରକ୍ଷା କରିବା । ୪ ଆମ୍ଭଠାରେ କ୍ରୋଧ ନାହିଁ; ଆଃ, ଯଦି କାନକୋଳି ଓ କଣ୍ଠକ ଚୂକ୍ଷସବୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ହୁଅନ୍ତେ ! ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେହି ସବୁକୁ ଏକାବେଳେ ଦଗ୍ଧ କରନ୍ତୁ । ୫ ନଚେତ୍ ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆମ୍ଭ ପରାକ୍ରମର ଅବଲମ୍ବନ କରୁ; ହଁ, ସେ ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଳନ କରୁ । ୬ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ଯାକୁବ ତେର ବାନ୍ଧବ; ଇସ୍ରାଏଲ ମୁକ୍ତ ଓ ପରଫୁଲ୍ଲ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଭୃମ୍ଭାତଳକୁ ଫଳରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।” ୭ ଗହାର ପୁରହାରକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେପରି ପୁରହାର କଲେ, ସେହିପରି ସେ କି ଗହାକୁ ପୁରହାର କରିଅଛନ୍ତି ? ଅବା, ଗହା ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁଲ୍ୟ ସେ କି ହତ ହୋଇଅଛି ? ୮ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବାହାର କରିବା ବେଳେ ପରିତ୍ରାଣକ୍ରମେ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିବାଦ କରୁଅଛ; ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ଦିନରେ ନିଜ ପରବଳ ବାୟୁ ଦ୍ୱାରା ଗହାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୯ ଏହେତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯାକୁବର ଅପରାଧ ମାର୍ଜିତ ହେବ ଓ ଗହାର ପାପ ଦୂରୀକୃତ ହେବାର ସମସ୍ତ ଫଳ ଏହି; ସେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ପୁରସ୍ତର ସବୁକୁ ଚୂନର ଭଗ୍ନ ପୁରସ୍ତର ତୁଲ୍ୟ କଲେ, ଆଶେର ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୁରତିମାସବୁ ଆଉ ଉଠିବେ ନାହିଁ । ୧୦ କାରଣ ସୁଦୃତ ନଗର ପରାନ୍ତରର ତୁଲ୍ୟ ନିର୍ଜନ, ଲୋକ ବିବର୍ଜିତ ଓ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ବସତି ସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋବତ୍ସ ଚରିବ ଓ ଶୟନ କରିବ, ପୁଣି, ଚୂକ୍ଷର ଶାଖାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୧୧ ତହିଁର ତାଳସବୁ ଶୁଷ୍କ ହେଲେ ଭଙ୍ଗା ଯିବ; ସତ୍ତ୍ୱେମାନେ ଆସି ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବେ; କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ବୁଦ୍ଧଧୀନ; ଏହେତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦୟା କରିବେ ନାହିଁ ଓ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୨ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରତୁ ପଲବିତ ନଦୀ ସୀମା ମିସରର ସରୋତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଫଳ ଝାଡ଼ିବେ, ପୁଣି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଏକ ହୋଇ ସଂଗୃହୀତ ହେବ । ୧୩ ଆଉ, ସେହି ଦିନରେ ଏକ ବୃହତ ତୁରୀ ବାଜିବ; ପୁଣି, ଅଶୂର ଦେଶରେ ନଷ୍ଟକଲ୍ୟ ଓ ମିସର ଦେଶରେ ଗଢ଼ିତ ଲୋକମାନେ ଆସିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସଦାପୁରତୁକୁ ପୁରଣାମ କରିବେ ।

ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ପୁରତି ବିଗର

୧ ଇଫ୍ରୟିମର ମତତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ପରାସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦର୍ପସୂଚକ ମୁକୁଟ, ଫଳଶାଳୀ ଉପତ୍ୟକାର ମସ୍ତକରେ ଥିବା ଗହାର ସୁନ୍ଦର ଭୂଷଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ମ୍ଲାନପ୍ରାୟ ପୁଷ୍ପ, ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୨ ଦେଖ ପୁରତୁକର ଜଣେ ବଳବାନ ଓ ସାହସିକ ଲୋକ ଅଛି; ସେ ଶିଳାଯୁକ୍ତ ଝଡ଼ର, ପୁରଲୟକାରୀ ବଗସର ନୟାୟ, ଶୀଘ୍ର ଧାବମାନ ପରବଳ ଜଳର ଝଡ଼ ତୁଲ୍ୟ, ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଭୂମିରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବ । ୩ ଇଫ୍ରୟିମର ମତତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦର୍ପସୂଚକ ମୁକୁଟ ପଦ ତଳେ ଦଳିତ ହେବ; ୪ ଆଉ, ଫଳଶାଳୀ ଉପତ୍ୟକାର ମସ୍ତକରେ ସ୍ଥୂତ ଗହାର ସୁନ୍ଦର ଭୂଷଣର ମ୍ଲାନପ୍ରାୟ ପୁଷ୍ପ, ଗୁଣ୍ଡାକାଳ ପୂର୍ବରେ ଆଦ୍ୟପକ୍ଷ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ତୁଲ୍ୟ ହେବ; ଯାହା କେହି ଦେଖିବା ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ ଓ ହସ୍ତରେ ଧରିବା ମାତ୍ର ଗ୍ରାସ କରେ । ୫ ସେହି ଦିନରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ନିମନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ମୁକୁଟ ଓ ଶୋଭାକର କିରୀଟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ; ୬ ପୁଣି, ବିଗର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପବିଷ୍ଟ ଲୋକ ପୁରତି ବିଗରଜନକ ଆତ୍ମା ଓ ଯେଉଁମାନେ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ଯୁଦ୍ଧ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ବଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ । ୭ ମାତ୍ର ଏମାନେ ହିଁ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସୁରାପାନ ଦ୍ୱାରା ବିପଥରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ଯାଜକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ ସୁରାପାନ ଦ୍ୱାରା ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଦରାକ୍ଷାରସ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି, ସୁରାପାନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବିପଥରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଦର୍ଶନରେ ଭଗ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ବିଗରରେ ଝୁଟି ପଡ଼ନ୍ତି । ୮ କାରଣ, ମେଜସବୁ ବାନ୍ତି ଓ ମଳରେ

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଣ, କୌଣସି ପରିଷ୍କୃତ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ୯ ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ? ସେ କାହାକୁ ସମାଗର ବୁଝାଇ ଦେବ ? କି ଦୁର୍ବ୍ୟତ୍ୟାଗୀ ଓ ସ୍ତନ୍ୟପାନରୁ ନିବୃତ୍ତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ? ୧୦ କାରଣ, ଏ ତ ବିଧି ଉପରେ ବିଧି, ବିଧି ଉପରେ ବିଧି; ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି, ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି; ଏଠି ଅଲ୍ପ, ସେଠି ଅଲ୍ପ । ୧୧ ନା, ମାତ୍ର ସେ ବିଦେଶୀୟ ଓଷ୍ଠାଧର ଓ ପରଭାଷା ଉପ୍ରାଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବେ; ୧୨ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ବିଶ୍ୱାସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲ୍ପିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଏହି ତ ଆରାମ,” ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ । ୧୩ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଯାଇ ପଶ୍ଚାତ୍ ପଡ଼ି ଭଗ୍ନ ହେବେ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ଧୂତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ବାକ୍ୟ ବିଧି ଉପରେ ବିଧି, ବିଧି ଉପରେ ବିଧି; ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି, ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି; ଏଠି ଅଲ୍ପ, ସେଠି ଅଲ୍ପ ହେବ ।

ସିୟୋନର କୋଣ ପଥର

୧୪ ଏହେତୁ ହେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସନକାରୀ ନିନ୍ଦକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଅଛ, “ଆତ୍ମେମାନେ ମୁଦୁୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମ କରିଅଛୁ ଓ ପାତଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସନ୍ଧ୍ୟା ଅଛି; ଏହେତୁ ଜଳପରଲୟରୂପ କୋରଡ଼ା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ଗହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ କରିଅଛୁ ଓ ଅସତ୍ୟର ତଳେ ଆତ୍ମେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଅଛୁ,” ୧୬ ଏଥିପାଇଁ ପରଭୁ ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ଭିତ୍ତିମୂଳ ନିମ୍ନତେ ସିୟୋନରେ ଏକ ପରସ୍ତର, ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ପରସ୍ତର, ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସମୁଦୃଶ୍ୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ କୋଣପରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଚଞ୍ଚଳ ହେବ ନାହିଁ । ୧୭ ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ପରିମାଣ ରଖନ୍ତୁ ଓ ଧାର୍ମିକତାକୁ ଓଳମ କରିବା; ଆଉ, ଶିଳାଗୁଣ୍ଡି ମିଥ୍ୟାରୂପ ଆଶ୍ରୟକୁ ବିନାଶ କରିବ ଓ ଜଳଗଣି କ୍ଳାନ୍ତିବା ସ୍ଥାନକୁ ମଗ୍ନ କରିବ । ୧୮ ପୁଣି, ମୁଦୁୟ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୃତ ନିୟମ ରହିତ କରାଯିବ ଓ ପାତଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ଥର ରହିବ ନାହିଁ; ଜଳପରଲୟରୂପ କୋରଡ଼ା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତଦ୍‌ଉପ୍ରାଣ ଦଳିତ ହେବ । ୧୯ ଗହା ଯେତେଥର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେତେଥର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିବ; କାରଣ ପରଭାତକୁ ପରଭାତ, ଦିବସ ଓ ରାତ୍ରି ଗହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ; ଆଉ, ସେହି ସମାଗର ବୁଝିବାର କେବଳ ତରାସଜନକ ହେବ । ୨୦ କାରଣ, ଆପଣାକୁ ଲମ୍ବାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟର ଶୟ୍ୟା ସାନ ଓ ଆପଣାକୁ ଘୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ବସ୍ତ୍ରର ଅଣାଓସାର । ୨୧ ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁ, ଯେପରି ପରାସୀମ ପର୍ବତରେ, ସେହିପରି ଉଠିବେ, ଯେପରି ଗିବାୟୋର୍ ତଳଭୂମିରେ, ସେହିପରି ସେ କ୍ରୋଧ କରିବେ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ, ଆପଣାର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ଆପଣାର ବନ୍ୟାପାର ଓ ଆପଣାର ଅଦ୍ଭୁତ ବନ୍ୟାପାର ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ । ୨୨ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିନ୍ଦକ ହୁଅ ନାହିଁ, ପଛେ ଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ଦୃଢ଼ ହୁଏ; କାରଣ ପରଭୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକଠାରୁ ଆତ୍ମେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନଗର, ନିରୂପିତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନଗର କଥା ଶୁଣିଅଛୁ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଆତ୍ମର ରବ ଶୁଣ; ମନେଯୋଗ କରି ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଶରବଣ କର । ୨୪ କୃଷକ ବୀଜ ବୁଣିବା ପାଇଁ କ’ଣ ନିତ୍ୟ ହଳ ବୁଲାଏ ? ସେ କ’ଣ ନିତ୍ୟ ଶିଆର କରି ଆପଣାର ଭୂମିର ଟେଲା ଭାଙ୍ଗିବେ ? ୨୫ ସେ କ’ଣ ଭୂମିର ଉପରଭାଗ ସମାନ କଲା ଉତ୍ତରେ କଲାଜୀରା ବିଞ୍ଚି ଦିଏ ନାହିଁ ଓ ଜୀରା ବୁଣେ ନାହିଁ ଓ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ଗହମ, ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନରେ ଯବ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ସୀମାରେ କ’ଣ ଜହନ ବୁଣେ ନାହିଁ ? ୨୬ କାରଣ, ଗହାର ପରମେଶ୍ୱର ଗହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେ ଗହାକୁ ଶିଖାନ୍ତି । ୨୭ ଯେହେତୁ କଲାଜୀରା କୌଣସି ତୀକ୍ଷଣ ଅସ୍ତ୍ରରେ ମର୍ଦ୍ଦିତ ହୁଏ ନାହିଁ, କିପରି ଜୀରା ଉପରେ ଶକଟ ଚକ୍ର ବୁଲାଇବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର କଲାଜୀରା ଯଷ୍ଟିରେ ଓ ଜୀରା ଦଶ୍ୱତରେ ପିଟାଯାଏ । ୨୮ ରୁଟିର ଶସ୍ୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଏ; କାରଣ ସେ ଚିରକାଳ ଗହା ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବ ନାହିଁ; ଆଉ, ଯଦ୍‌ଯଦି ଗହାର ଶକଟ ଚକ୍ର ଓ ଗହାର ଅଶ୍ୱପ୍ରଗଣ ଗହା ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ପକାନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ଗହା ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ । ୨୯ ଏହା ହିଁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକଠାରୁ ହୁଏ, ସେ ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ମହାନ ।

୧ ହାୟ ଅଗାୟେଲ, ଅଗାୟେଲ, ଦାଉଦର ଛାଉଣି ନଗର ! ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯୋଗ କର; ପର୍ବମାନ ପାଳି ଅନୁକ୍ରମେ ଆସୁ; ୨ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଅଗାୟେଲ ପୂର୍ବେ ଦୁଃଖ ଘଟାଇବା, ତହିଁ ଶୋକ ଓ ବିଳାପ ହେବ ଓ ଗହା ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବେ ଅଗାୟେଲ (ଦାହସ୍ଥାନ) ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ଗଡ଼ବନ୍ଦୀ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଉପାୟକ ଉପାୟ ପରସ୍ତ କରିବା । ୪ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଅବନତ ହେବ ଓ ଭୃମ୍ଭିରୁ କଥା କହିବ ଓ ଧୂଳିରୁ ତୁମ୍ଭର କଥା କ୍ଷୀଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ; ଆଉ, ଭୃତୁଡ଼ିଆର ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭର ରବ ଭୃମ୍ଭିରୁ ବାହାରିବ ଓ ଧୂଳିରୁ ତୁମ୍ଭ କଥାର ଫୁସଫୁସ ଶବ୍ଦ ଉଠିବ । ୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣର ଲୋକସମୂହ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଧୂଳିର ନ୍ୟାୟ ହେବ ଓ ଭୟଞ୍ଜକମାନଞ୍ଜକ ଲୋକସମୂହ ଉଡ଼ିଯିବା ତୁଷ ପରି ହେବ; ଏକ ନିମିଷରେ ହଠାତ୍ ଏହା ଘଟିବ । ୬ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ମେଘଗର୍ଜନ, ଭୂମିକମ୍ପ, ମହାଶବ୍ଦ, ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁ, ଝଡ଼ ଓ ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସହିତ ଗହାର ତତ୍ତ୍ୱ ନେବେ । ୭ ପୁଣି, ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ଅଗାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଗହାର ଓ ଗହାର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ପୂର୍ବେ ପୂର୍ବେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଗହାକୁ ସଞ୍ଚନାପନ୍ନ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ତୁଲ୍ୟ, ଗତରିକାଳୀନ ଦର୍ଶନ ତୁଲ୍ୟ ହେବେ । ୮ ଆଉ, ଯେପରି କ୍ଷୁଧିତ ଲୋକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପରେ ଭୋଜନ କରୁଅଛି ବୋଲି ଦେଖେ, ମାତ୍ର ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ, ଗହାର ପରାଣ ଶୂନ୍ୟ ଥାଏ; ଅବା ଯେପରି ତୃଷିତ ଲୋକ ଜଳ ପାନ କରୁଅଛି ବୋଲି ସ୍ୱପ୍ନରୂପରେ ଦେଖେ, ମାତ୍ର ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ ଦେଖ, ସେ ଦୁର୍ବଳ ଥାଏ ଓ ଗହାର ପରାଣ ତୃଷିତ ଥାଏ, ସିୟୋନ ପର୍ବତର ପୂର୍ବେ ଯୁଦ୍ଧକାରୀ ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକସମୂହ ସେହିପରି ହେବେ । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଓ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ; ଆମୋଦ କରି ଅନ୍ୟ ହୁଅ; ସେମାନେ ମତତ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଦରାକ୍ଷାରସରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଚଳଚଳ ହୁଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ସୁରାପାନରେ ନୁହେଁ । ୧୦ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘୋର ନିନ୍ଦାଜନକ ଆତ୍ମା ଭାଳିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ-ବକ୍ତଗଣରୂପ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦର୍ଶକଗଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସୃତକ ସେ ଆଛାଦିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୧ ପୁଣି, ଯାବତୀୟ ଦର୍ଶନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବେ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜକବଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି, କେହି ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକକୁ ଗହା ଦେଇ ଅନୁଗ୍ରହ କରି “ଏହା ପାଠ କର” କହିଲେ, ସେ କହେ, “ଏହା ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜକବଦ୍ଧ, ଏଣୁ ମୁଁ ପାଠ କରି ନ ପାରେ ।” ୧୨ ଆଉ, ସେହି ପୁସ୍ତକ ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକକୁ ଦେଇ, ଅନୁଗ୍ରହ କରି “ଏହା ପାଠ କର” କହିଲେ, ସେ କହେ, “ମୁଁ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ନୁହେଁ ।” ୧୩ ଆହୁରି, ପୂର୍ବେ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖରେ ଓ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଆମ୍ଭର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭ ବିଷୟକ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭୟ, ଗହା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଶିକ୍ଷିତ ଆଜ୍ଞା ଅଟେ ।” ୧୪ ଏହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଲୁଗାଯିବ । ୧୫ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରୁଷଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରଣା ଗୁପ୍ତ କରିବାକୁ ଅତିଶୟ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତର ! ଆଉ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟକାରରେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମ କରି କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ଦେଖୁଅଛି ? ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ଚିହ୍ନିଅଛି ?” ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଷୟକୁ ଓଲଟାଇ ପକାଇଅଛ ! କୁମ୍ଭକାର କି ମାଟିର ତୁଲ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ହେବ; “ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ୍ଭକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ନାହିଁ,” ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ କି ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ ଏହା କହିବ ? କିମ୍ବା “ଗହାର କିଛି ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ, ଗଢ଼ା ବସ୍ତୁ କି ଗଢ଼ିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ଏହା କହିବ ?” ୧୭ ଅତି ଅଲ୍ପ କାଳ ଉତ୍ତରରେ ଲିବାନୋନ କି ଫଳବାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଫଳବାନ କ୍ଷେତ୍ର କି ଅରଣ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ? ୧୮ ପୁଣି, ସେହି ଦିନରେ ବଧୂର ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବ, ପୁଣି, ତିମିର ଓ ଅନ୍ୟକାର ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିବ । ୧୯ ମଧ୍ୟ ନମର ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଠାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଆନନ୍ଦ ବଢ଼ାଇବେ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦରିଦ୍ରମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ । ୨୦ କାରଣ ଭୟଞ୍ଜକ ଲୋକ ଅକିଞ୍ଚନ ହୋଇଅଛି, ନିନ୍ଦକ ନିବୃତ୍ତ ହେଉଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମ ପାଇଁ ଜଗି ରହନ୍ତି, ସେସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୨୧ ସେମାନେ କଥାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦୋଷୀ କରନ୍ତି ଓ ନଗର ଦୁପ୍ପାରରେ ଦୋଷବକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଫାନ୍ଦ ପାତନ୍ତି ଓ ଅକାରଣରେ ଧାର୍ମିକ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି । ୨୨ ଏହେତୁ ଅବରହାମର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ସଦାପୁରୁଷ ଯାକୁବ ବଂଶ ବିଷୟରେ ଏହିପରି

କହିଲୁ; “ଯାକୁବ ଏବେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହୀର ମୁଖ ମଲିନ ହେବ ନାହିଁ। ୨୩ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗହୀର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମକୁ ପବିତ୍ର କରି ମାନିବେ; ହଁ, ସେମାନେ ଯାକୁବର ଧର୍ମସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନିବେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ଭବ କରନ୍ତୁ। ୨୪ ଯେଉଁମାନେ ଭଲଭାବରେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରୁଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ହେବେ ଓ ବଚସାକାରୀମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ-କଥା ଶିଖିବେ।”

୩୦

ମିସରର ସାହାୟତା

୧ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲୁ, “ଯେଉଁ ବିଦ୍ରୋହୀ ସନ୍ତାନଗଣ” ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରନ୍ତୁ, ମାତ୍ର “ଆମ୍ଭ ଦୁପ୍ପାରି ନୁହେଁ; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ପାପ ଉପରେ ପାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆରକ୍ଷାଦାନରେ ଆରକ୍ଷାଦାନ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦୁପ୍ପାରି ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସନ୍ତାନପର ପାତକ ! ୨ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ନ ପଢ଼ି ଫାଲୋର ବଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଓ ମିସରର ଛାୟାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ମିସରକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛନ୍ତି। ୩ ଏହେତୁ ଫାଲୋର ବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାଜନକ ହେବ ଓ ମିସରର ଛାୟାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପମାନଜନକ ହେବ। ୪ କାରଣ ଗହୀର ଅଧିପତିମାନେ ସୋମ୍ଭବରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗହୀର ରାଜଦୂତଗଣ ହାନେଷକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି। ୫ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରି ନ ପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ସେ ଗୋଷ୍ଠୀ ସାହାୟତାକାରୀ କିମ୍ବା ଉପକାରଜନକ ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ଲଜ୍ଜା ଓ ଦୁର୍ନାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି।” ୬ ଦକ୍ଷିଣର ପଶୁଗଣ ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ। ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନ ଯୁବା ଓ ବୃଦ୍ଧ ସିଂହ, କାଳସର୍ପ ଓ ଉତ୍ତମାନ ଅଗ୍ନିମୟ ସର୍ପ ଆସନ୍ତି, ଏପରି ସତ୍ତ୍ଵ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାମୟ ଦେଶ ଦେଇ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରି ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର ହେବ ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ, ସେମାନେ ଯୁବା ଗର୍ଭଦତ୍ତଗଣର ସ୍ଵଳ୍ପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଧନ ଓ ଉତ୍ତରଗଣର କୁର୍ବତା ଉପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ବହି ନିଅନ୍ତି। ୭ କାରଣ ମିସର ମିଥ୍ୟା ଓ ବୃଥାରେ ସାହାୟତା କରେ; ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହୀକୁ ନିଷ୍ଠୁର୍ଣ୍ଣରେ ଉପବିଷ୍ଟ ରାହବ ବୋଲି ନାମ ଦେଇଅଛୁ।

ଅବାଧ୍ୟ ଜାତି

୮ ଏବେ ଯାଅ, ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏକ ଫଳକରେ ଗହୀ ଲେଖା ଓ ଗହୀ ଯେପରି ଆସନ୍ତା କାଳ ନିମନ୍ତେ, ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଗହୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କର। ୯ କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୋଷ୍ଠୀ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସନ୍ତାନ, ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ସନ୍ତାନ; ୧୦ ସେମାନେ ଦର୍ଶକଗଣକୁ କହିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ” ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତଗଣଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ନିକଟରେ ଯଥାର୍ଥ ବାକ୍ୟ ପୁରୁଷ କର ନାହିଁ, ଆତ୍ମାତ୍ମକ କୋମଳ କଥା କୁହ ଓ ଭଲଭାବରେ ବାକ୍ୟ ପୁରୁଷ କର; ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଥର ବାହାରି ଯାଅ, ବାଟ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦୂର କରାଅ।” ୧୨ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏହି କଥା କହିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟ ତୁରନ୍ତ କରୁଅଛ, ପୁଣି, ଉପଦ୍ରବ ଓ କୁଟିଳତାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ତହିଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖୁଅଛ; ୧୩ ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍ତର ଭିତ୍ତିର ପତନଶୀଳ ଯେଉଁ ଗୋଳା ଫାଟ, ହଠାତ୍ ଏକାବେଳେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼େ, ଗହୀ ତୁଲ୍ୟ ଏହି ଅପରାଧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେବ।” ୧୪ ପୁଣି, ଯେପରି କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ର ଭଙ୍ଗାଯାଏ, ସେହିପରି ସେ କିଛି ଦୟା ନ କରି ଗହୀ ବୃକ୍ଷ କର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ; ତହିଁରେ ତୁଳ୍ଲାରୁ ଅଗ୍ନି କିଅବା କୁଣ୍ଡଳ ଜଳ ନେବା ଭଳି ଖଣ୍ଡେ ଖପରା ହିଁ ତହିଁରୁ ମିଳିବ ନାହିଁ। ୧୫ କାରଣ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା କହିଲେ, “ଫେରିଲେ ଓ ଶାନ୍ତ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ରତା ପାଇବ; ସୁସ୍ଥରତା ଓ ବିଶ୍ଵାସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସମର୍ଥ ହେଲ।” ୧୬ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଲ, ନା, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଶ୍ଵରେ ପଲାଇବୁ; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଲାଇବ ହେବ; ଆଉ କହିଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁରୁତଗାମୀ ବାହନରେ ଚଢ଼ିବା; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁଗଣ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନେ ଦୁରୁତଗାମୀ ହେବେ। ୧୭ ଏକ ଜଣର ଧନକରେ ସହସ୍ର ଲୋକ ପଲାଇନ କରିବେ; ପାଞ୍ଚ ଜଣର ଧନକରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଲାଇନ କରିବ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉପପର୍ବତରେ ପତକାର ଦଣ୍ଡ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ।” ୧୮ ପୁଣି, ତହିଁ ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା

ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ, ଆଉ ତହିଁ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଉନ୍ନତ ହେବେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଧର୍ମର ବିଚାରକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଗହାଞ୍ଜ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେସମୟରେ ଧର୍ମ ।

ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧୯ ଲୋକମାନେ ସିନ୍ଧୋନରେ, ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରିବେ; ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ରୋଦନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର କରୁନଦନ ରବରେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବେ; ସେ ଶୁଣିବା ମାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ । ୨୦ ପୁଣି, ଯଦ୍ୱୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୂପ ଖାଦ୍ୟ ଓ କ୍ଲେଶରୂପ ଜଳ ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକଗଣ ଆଉ ଗୁପ୍ତ ରହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ତୁମ୍ଭ ଶିକ୍ଷକଗଣକୁ ଦେଖିବ । ୨୧ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣରେ କିମ୍ବା ବାମରେ ଫେରିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ତୁମ୍ଭ ପଛଆଡୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିବ, “ପଥ ଏହି, ଏଥରେ ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗମନ କର ।” ୨୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାର ରୈପ୍ତ ପ୍ରତିମାଗଣର ମଣ୍ଡନ ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣର ଆଉରଣ ଅଶୁଚି କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସବୁକୁ ଅଶୁଚି ବସତୁ ତୁଲ୍ୟ ପକାଇ ଦେବ; ତୁମ୍ଭେ କହିବ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଆ ।” ୨୩ ପୁଣି, ଭୂମିରେ ବୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତୁମ୍ଭ ବୀଜ ପାଇଁ ବୃଷ୍ଟି ଦେବେ; ଭୂମ୍ଭୂତପନ୍ଥ ଉକ୍ଷୟ ଦେବେ ଓ ଗହା ଉତ୍ତମ ଓ ପ୍ରଭୁର ହେବ; ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭ ପଶୁପଲ ପ୍ରଶସ୍ତ ଚରାସ୍ଥାନରେ ଚରିବେ । ୨୪ ମଧ୍ୟ ଭୂମି ଗୁଣକାରୀ ବଳଦ, ଯୁବା ଗର୍ଭଦତ୍ତମାନେ ଗୁଳୁଣୀ ଓ କୁଳରେ ଝଡ଼ା ସୁମିଶ୍ରିତ ଶସ୍ୟାଦି ଖାଇବେ । ୨୫ ଆଉ, ଯେଉଁ ମହାହତୟା ଦିନରେ ଦୁର୍ଗସବୁ ପତିତ ହେବ, ସେହି ଦିନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ଗିରିରେ ନଦୀ ଓ ଜଳସ୍ରୋତ ହେବ । ୨୬ ଆହୁରି, ଯେଉଁ ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦାତ ସ୍ଥାନ ବାନ୍ଧିବେ ଓ ପ୍ରହାରଜାତ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷତ ସୁସ୍ଥ କରିବେ, ସେହି ଦିନରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଦୀପ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୀପ୍ତି ତୁଲ୍ୟ ହେବ, ଆଉ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୀପ୍ତି ସାତ ଦିନର ଦୀପ୍ତି ତୁଲ୍ୟ ସପ୍ତଗୁଣ ହେବ । ୨୭ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ଗହାଞ୍ଜ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଓ ନିବିଡ଼ ଧୂମ୍ରାଶି ହୋଇ ଦୂରରୁ ଆସୁଅଛି; ଗହାଞ୍ଜର ଓଷଧୀର କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗହାଞ୍ଜର ଜିହ୍ୱା ସର୍ବଗ୍ରାସକ ଅଗ୍ନି ତୁଲ୍ୟ; ୨୮ ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜର ଶ୍ୱାସାୟୁ ପଲବିତ ସ୍ରୋତ ତୁଲ୍ୟ, ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅସାରଗରୂପ ଗୁଳୁଣୀରେ ଚଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହା କଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠୁଅଛି; ଆଉ, ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ମୁଖରେ ଭଗ୍ନତିଜନକ ଲଗାମ ଦିଆଯିବ । ୨୯ ପବିତ୍ର ଉତ୍ସବ ପାଳନର ରାତ୍ରିରେ ଯେପରି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାନ କରିବ; ପୁଣି, ଲୋକେ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ଶୈଳ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବଂଶୀ ବଜାଇ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । ୩୦ ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ସର୍ବଗ୍ରାସକ ଅଗ୍ନିଶିଖା, ଗେଫାନ, ଝଡ଼ ଓ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଆପଣାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ଶୁଣାଇବେ ଓ ଆପଣା ହସ୍ତର ଅବରୋହଣ ଦେଖାଇବେ । ୩୧ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରବରେ ଅଶୁର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଗ୍ନ ହେବ, ସେ ଗହାକୁ ଦଶତାଦାତ କରିବେ । ୩୨ ପୁଣି, ଯେଉଁ ନିରୂପିତ ଯଷ୍ଟି ସଦାପ୍ରଭୁ ଗହା ଉପରେ ଥୋଇବେ, ତହିଁର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଦାତ ସମୟରେ ତବଳା ଓ ବାଣା ବାଜିବ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମହାୟୁଧ୍ୟ କରିବେ । ୩୩ କାରଣ ଗେଫତ୍ (ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ) ପୂର୍ବକାଳରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଗହା ରାଜାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି; ସେ ଗହାକୁ ଗଭୀର ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ସ୍ୱପ୍ନ ଅଗ୍ନି ଓ ପ୍ରଭୁର କାଷ୍ଠମୟ; ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଫୁଟକାର ଗନ୍ଧକ ସ୍ରୋତନ୍ୟାୟ ଗହା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିତ କରେ ।

୩୧

ମିସର ଉପରେ ନିର୍ଭରକାରୀ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର

୧ ଯେଉଁମାନେ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମିସରକୁ ଯାଆନ୍ତି ଓ ଅଶ୍ୱପ୍ରଗଣରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଓ ରଥ ଅନେକ ହେବାରୁ, ଆଉ ଅଶ୍ୱପ୍ରାଗଣାଗଣ ଅତି ବଳବାନ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ନି ଅନାନ୍ତି, କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୨ ତଥାପି ସେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ସେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବେ, ପୁଣି, ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟଥା କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ କୁକ୍ରିୟାକାରୀମାନଙ୍କ ବଂଶର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଓ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମାନଙ୍କ ସହାୟଗଣର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଉଠିବେ । ୩ ମିସ୍ରାୟମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ନୁହନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ୱପ୍ରଗଣ ମାଂସ ମାତ୍ର, ଆତ୍ମା ନୁହନ୍ତି;

ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ, ସହାୟକାରୀ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବ ଓ ସହାୟପୁରୁଷ ପଡ଼ିଯିବ, ପୁଣି ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ୪ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଯେପରି ସିଂହ ଓ ଯୁବା ସିଂହ ଆପଣା ଶିକାର ଉପରେ ଗର୍ଜନ କରେ, ଅନେକ ଅନେକ ମେଷପାଳକ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଳା ଗଲେ ହେଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ, କିପରି ସେମାନଙ୍କ କୋଳାହଳରେ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ସିୟୋନ ପର୍ବତରେ ଓ ତହିଁର ଉପପର୍ବତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ । ୫ ଯେପରି ପକ୍ଷୀମାନେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଯିରୁଶାଲମକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ସେ ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରି ଉଦ୍‌ଧାର କରିବେ, ସେ ଗହାକୁ ନିସ୍ତାର କରି ରକ୍ଷା କରିବେ । ୬ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତିଶୟ ଦ୍ରୋହାଚରଣ କରି ଯାହାତ୍ମକଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛ, ଗହାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ । ୭ କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତନିର୍ମିତ ରୌପ୍ୟପୁରତିମା ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ପୁରତିମାରୁ ପାପବସ୍ତୁ ପକାଇ ଦେବ । ୮ ସେହି ସମୟରେ ଅଶୁରୀୟ ଖତଗରେ ପତିତ ହେବ, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟର ଖତଗରେ ନୁହେଁ; ପୁଣି ଖତଗ ଗହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟର ଖତଗ ନୁହେଁ; ଆଉ, ସେ ଖତଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଲାଇବ ଓ ଗହାର ଯୁବକମାନେ ପରାଧୀନ ହେବେ । ୯ ପୁଣି, ତରାସପୁରୁଷ ଗହାର ଶୈଳ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିତ ହେବ ଓ ଗହାର ଅଧିପତିମାନେ ଧୂଳି ଦେଖି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବେ,” ସିୟୋନରେ ଯାହାତ୍ମକର ଅଗ୍ନି ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାହାତ୍ମକର ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଅଛି, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ ।

୩୨

ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ରାଜା

୧ ଦେଖ, ଏକ ରାଜା ଧର୍ମାନୁସାରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ଓ ଅଧିପତିମାନେ ନ୍ୟାୟାନୁସାରେ ଶାସନ କରିବେ । ୨ ପୁଣି, ପୁରତ୍ୟେକେ ବଗସରୁ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ଓ ଝଡ଼ରୁ ଆଶ୍ରୟ, ଶୁଷ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଜଳସଂଗ୍ରହ, ଶ୍ୱେତଜନକ ଭୂମିରେ ବୃହତ ଶୈଳର ଛାୟା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ । ୩ ପୁଣି, ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ଦଲ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଶ୍ୱେତଜନକର କର୍ଣ୍ଣ ମନୋଯୋଗ କରିବ । ୪ ଆହୁରି, ଅବିବେଚକର ଚିତ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପାଇବ ଓ ଗେତଳମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ସହଜରେ ସ୍ୱପ୍ନ କଥା କହିବ । ୫ ମୃତ ଲୋକ ମହାତମା ବୋଲି ଓ ଖଲ ଲୋକ ଉଦାର ବୋଲି ଆଉ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ନାହିଁ । ୬ କାରଣ ପାଷାଣତତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଭଗ୍ନତର କଥା କହିବା ପାଇଁ, କ୍ଷୁଧିତର ପରାଣ ଶୂନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୃଷ୍ଣିତର ଜଳ ବାରଣ କରିବା ପାଇଁ ମୃତ ଲୋକ ଦୁଷ୍ଟଗର କଥା କହିବ ଓ ଗହାର ହୃଦୟ ଅଧର୍ମ କଲ୍‌ପନା କରିବ । ୭ ଆହୁରି, ଖଲ ଲୋକର ଉପାୟସବୁ ମନ୍ଦ; ସେ ନମ୍ର ଲୋକକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯଥାର୍ଥ କଥା କହିବା ବେଳେ ଦାନିଆଲକୁ ମିଥ୍ୟା କଥା ଦସ୍ତାବିଜ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ କୁସଂକଳ୍ପ କଲ୍‌ପନା କରେ । ୮ ମାତ୍ର ମହାତମା ମାହାତ୍ମ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରଣା କରେ ଓ ସେ ମାହାତ୍ମ୍ୟର ଚେଷ୍ଟାରେ ସ୍ୱପ୍ନ ରହିବ ।

ସୁଖିନୀ ନାରୀଗଣଙ୍କ ବିପଦ

୯ ହେ ସୁଖିନୀ ନାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠି ମୋହର ରବ ଶୁଣ, ହେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା କନ୍ୟାଗଣ, ମୋ' ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ୧୦ ହେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ନାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ବର୍ଷର ଉପରେ କେତେକ ଦିନ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବ; କାରଣ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳର ଅଭାବ ହେବ, ଫଳ ଅମଳର ସମୟ ଆସିବ ନାହିଁ । ୧୧ ହେ ସୁଖିନୀ ନାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କମ୍ପିତ ହୁଅ; ହେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତାମାନେ, ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ; ବସ୍ତ୍ରର କାଢ଼ି ବିବସ୍ତ୍ର ହୁଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଟିଦେଶରେ ଚଟ ବାନ୍ଧ । ୧୨ ସେମାନେ ମନୋରମ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଫଳବତୀ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ନିମନ୍ତେ ଛାତିରେ ମାରି ହେବେ । ୧୩ ମୋ' ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୂମି କର୍ଣ୍ଣକ ଓ କାନକୋଳି ବୃକ୍ଷମୟ ହେବ; ହିଁ, ଉଲ୍‌ଲାସପରିୟ ନଗରର ଯାବତୀୟ ଆନନ୍ଦ-ଗୃହ ଗହା ହିଁ ହେବ; ୧୪ କାରଣ, ରାଜପୁରୀ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ଓ ଜନପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗର ଜନଶୂନ୍ୟ ହେବ; ଗିରି ଓ ପୁରହରୀପୁର୍ଣ୍ଣ ଚିରକାଳ ଗୁହାମୟ, ବନଗର୍ଦ୍ଦଭମାନଙ୍କର ଉଲ୍‌ଲାସ ଭୂମି ଓ ପଶୁପଲର ଚରାସ୍ଥାନ ହେବ; ୧୫ ଶେଷରେ ଉଦ୍‌ଧୂରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମା ତଳା ଗଲେ ପୁରାନ୍ତର ଉର୍ବର କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ଓ ଉର୍ବର କ୍ଷେତ୍ରର ଅରଣ୍ୟ ବୋଲି ଗଣାଯିବ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ପୁରାନ୍ତରରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ବାସ କରିବ ଓ ଉର୍ବର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାର୍ମିକତା ବସତି କରିବ । ୧୭ ପୁଣି, ଧାର୍ମିକଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତିମୟ ହେବ; ଆଉ, ଧାର୍ମିକଗର ଫଳ ନିତ୍ୟ ସୁସ୍ୱାଦର ଓ ନିର୍ଭୟ ଗହା ହେବ । ୧୮ ପୁଣି, ମୋହର ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତିମୟ ବସତି ସ୍ଥାନରେ, ଦୃଢ଼ ଆବାସରେ ଓ ସୁସ୍ୱାଦ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନରେ ବାସ

ଦେଖିବ, ଗହା ଅଟଳ ତମରୁ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ତହିଁର କିଲାସରୁ କେବେ ଉପୁଡ଼ା ଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁର କୌଣସି ରଜତ୍ୱ ଛିଣ୍ଡିବ ନାହିଁ। ୨୧ ମାତର ସେଠାରେ ସଦାପୁରକୁ ପରତପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ହେବେ, ପରଶସ୍ତ ନଦନଦୀ ଓ ସରୋତସମୂହର ସ୍ୱଧାନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ; ସେହି ସ୍ୱଧାନରେ ଆହୁଲ୍ୟୁକ୍ତ କୌଣସି ପୋତ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଭୟଞ୍ଜକର ଜାହାଜ ଗହା ପାର ହେବ ନାହିଁ। ୨୨ କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା, ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁସ୍ୱଧାଦାତା, ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ। ୨୩ ତୁମ୍ଭର ପାଲଦଉଡ଼ିସବୁ ହୁଗୁଲା ହୋଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ଆପଣା ମାସତୁଳକୁ ଦୃଢ଼ ଓ ପାଲକୁ ବିସ୍ତର କରି ପାରିଲା ନାହିଁ; ସେତେବେଳେ ବିସ୍ତର ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧୁ ବିଭାଗ କରାଗଲା; ଛୋଟା ଲୋକ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧୁ ଧରିଲା। ୨୪ ପୁଣି, ମୁଁ ପାଡ଼ିତ ଅଛି ବୋଲି ନିବାସୀଲୋକ କହିବ ନାହିଁ; ତନ୍ନିବାସୀଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରାଯିବ।

୩୪

ଦେଶାୟଗଣଙ୍କ ବିଚାର

୧ ହେ ଦେଶାୟଗଣ, ନିକଟକୁ ଆସି ଶ୍ରବଣ କର, ହେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ କର; ପୃଥ୍ୱୀ ଓ ତତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାତ ଶ୍ରବଣ କର; ଜଗତ ଓ ତଦୁତ୍ପନ୍ନ ସକଳ ପଦାର୍ଥ ଶ୍ରବଣ କର। ୨ କାରଣ ଦେଶାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତର ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳରେ ଗହାଙ୍କର ପରତତ୍ତ କୋପ ଅଛି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି। ୩ ସେମାନଙ୍କର ହତ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କ ଶବରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଉଠିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ପର୍ବତମାନ ତରଳି ଯିବ। ୪ ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସୈନ୍ୟ ସମସ୍ତେ କ୍ଷୟ ପାଇବେ ଓ ଗଗନମଣ୍ଡଳ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ତୁଲ୍ୟ ଗୁଡ଼ା ହେବ; ଆଉ, ଯେପରି ଦରାକ୍ଷାଲଗର ଜାଣିଣପତର ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର ଜାଣିଣପତର, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତସବୁ କ୍ଷୟ ପାଇବେ। ୫ କାରଣ ଆମ୍ଭର ଖଡ୍ଗ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିତୃପ୍ତ ରୂପେ ପାନ କରିଅଛି; ଦେଖ, ବିଚାର ସାଧନାର୍ଥେ ଗହା ଇଦୋମର ଓ ଆମ୍ଭର ଅଭିଶପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପରେ ପଡ଼ିବ। ୬ ସଦାପୁରକୁଙ୍କ ଖଡ୍ଗ ରକ୍ତରେ ପରିତୃପ୍ତ, ମେଦରେ ଓ ଛାଗଗଣର ଗୁର୍ଦ୍ଧାର ମେଦରେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି; କାରଣ ବସରରେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ଏକ ଯଜ୍ଞ ଓ ଇଦୋମ ଦେଶରେ ଏକ ମହାହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ହେବ। ୭ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ବନ୍ୟଗୋରୁ, ବୃକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁବା ବୃକ୍ଷ ଆସିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ରକ୍ତରେ ମତ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧୂଳି ମେଦରେ ପୁଷ୍ଟ ହେବ। ୮ କାରଣ ଏହା ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତିଶୋଧର ଦିନ, ଏହା ସିୟୋନର ବିବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳର ବର୍ଷ। ୯ ପୁଣି, ତହିଁର ସରୋତସବୁ ଝୁଣାରେ, ତହିଁର ଧୂଳି ଗନ୍ଧକରେ ପରିଣତ ହେବ ଓ ତହିଁର ଭୂମି ପୂର୍ତ୍ତିକୂଳ ଝୁଣା ହେବ। ୧୦ ଗହା ଦିବାରାତ୍ରି ନିର୍ବାଣ ହେବ ନାହିଁ; ତହିଁର ଧୂମ ସଦାକାଳ ଉଠିବ; ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ଗହା ମରୁଭୂମି ହୋଇ ରହିବ; ଅନନ୍ତ କାଳ ଗହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ କେହି ଗମନ କରିବ ନାହିଁ। ୧୧ ମାତ୍ର ପାଣିଭେଳା ଓ ଝିଞ୍ଜ ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ; ଆଉ, ପେଶ ଓ ତାମରା କାଉ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ; ପୁଣି, ସେ ତହିଁ ଉପରେ ଅବସ୍ତୁତରୂପ ମାନରଜ୍ଜୁ ଓ ଶୂନ୍ୟଗରୂପ ଓଳମ ଟାଣିବେ। ୧୨ ସେମାନେ ତହିଁର କୁଳାନିମାନଙ୍କୁ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଡାକିବେ; ମାତ୍ର କେହି ସେଠାରେ ନ ଥିବେ ଓ ତହିଁର ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ। ୧୩ ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସକଳରେ କଣ୍ଠକ ଓ ତହିଁର ଦୁର୍ଗସବୁରେ ବିଛୁଆତି, କଣ୍ଠକ ଲତା ବଢ଼ିବ, ଗହା ଶୃଗାଳଗଣର ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଓଟପକ୍ଷୀଗଣର ଚରାସ୍ଥାନ ହେବ। ୧୪ ପୁଣି, ସେଠାରେ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ କେନ୍ଦୁଆମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଳିବେ ଓ ଛାଗ ଦେବତା ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱକୁ ଡାକିବ; ଆହୁରି, ନିଶାଚର ସେଠାରେ ବାସ କରି ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ପାଇବ। ୧୫ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତିଆଁ ସର୍ପ ଆପଣା ବସା କରି ତିମ୍ବ ଦେବ ଓ ଛୁଆ ଫୁଟାଇ ଆପଣା ଛାୟା ତଳେ ଏକତ୍ର କରିବ; ଆହୁରି, ଚିଲମାନେ ପୂର୍ତ୍ତେକେ ଆପଣା ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱିନୀ ସହିତ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ହେବେ। ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପାଠ କର; ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନୁସମ୍ପୃତ ହେବ ନାହିଁ, କେହି ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱିନୀବିହୀନ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ମୋ' ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛି। ୧୭ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଳିବାଣ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କର ହସ୍ତ ପରିମାପକ

ରଜତ୍ୱ ଉପ୍ରାସ ଗହା ବିଭାଗ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି; ସେମାନେ ଗହା ସଦା କାଳ ଅଧିକାର କରିବେ, ସେମାନେ ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ରମେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ ।

୩୫

ପବିତ୍ରଗର ପଥ

୧ ପରାନ୍ତର ଓ ଶୂନ୍ୟସ୍ୱଥାନ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ; ଆଉ, ମରୁଭୂମି ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇ ଗୋଲପ ତୁଲ୍ୟ ପରଫୁଲ୍ଲ ହେବ । ୨ ଗହା ଅତିଶୟ ପରଫୁଲ୍ଲ ହେବ, ପୁଣି ଆନନ୍ଦ ଓ ଗାନ କରି ଉଲ୍ଲସିତ ହେବ; ଲିବାନୋନର ପରଗପ, କର୍ମିଲ୍ ଓ ଶାରୋଶର ଶୋଭା ଗହାକୁ ଦତ୍ତ ହେବ; ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ପରଗପ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶୋଭା ଦେଖିବେ । ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହସ୍ତକୁ ସବଳ କର ଓ ଥର ଥର ଆଶୁକୁ ସୁସ୍ୱାଦ କର । ୪ ଭାଗ୍ୟତଃକରଣମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସାହସିକ ହୁଅ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ପରତିଶୋଧ ସହିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପରତିଫଳ ସହିତ ଆସିବେ; ସେ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ । ୫ ସେତେବେଳେ ଅଧ୍ୟମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ହେବ ଓ ବଧୂରମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହେବ । ୬ ସେତେବେଳେ ନେତ୍ରଗତା ଲୋକ ହରିଣ ପରି ତିଆଁ ମାରିବ ଓ ଘୁଡ଼ଗାମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ଗାନ କରିବ; କାରଣ ପରାନ୍ତରରେ ଜଳ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ସରୋତ ବାହାରିବ । ୭ ପୁଣି, ମୃଗତୃଷ୍ଣା ଜଳାଶୟ ହେବ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ନିର୍ଜରମୟ ହେବ; ଶୃଗାଳମାନଙ୍କର ନିବାସ ମଧ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କର ଶୟନ ସ୍ଥାନରେ ଘାସ, ନଳ ଓ ତଣ୍ଡିବଣ ହେବ । ୮ ପୁଣି, ସେଠାରେ ଏକ ରାଜଦାଣ୍ଡ ଓ ପଥ ହେବ, ଗହା ପବିତ୍ରଗର ପଥ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ; ଗହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେବ, ମାତ୍ର କୌଣସି ଅଶୁଚି ଲୋକ ତହିଁ ଉପରେ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ; ପଥକମାନେ ଓ ଅଜ୍ଞାନମାନେ ମଧ୍ୟ ତହିଁରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ୯ ସେଠାରେ କୌଣସି ସିଂହ ନ ଥିବ, କିଅବା କୌଣସି ହିଂସରକ ଜନ୍ତୁ ତହିଁ ଉପରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଗମନ କରିବେ; ୧୦ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ନିସ୍ତରୀତ ଲୋକମାନେ ଫେରି ଆସିବେ ଓ ଗାନ କରୁ କରୁ ସିୟୋନରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେବେ ଓ ନିତ୍ୟସ୍ୱଥାୟୀ ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ଭୂଷଣ ହେବ; ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଆହ୍ଲାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ପୁଣି ଶୋକ ଓ ଆତ୍ମତସ୍ତ୍ରର ଦୂରକୁ ପଳାଇ ଯିବ ।

୩୬

ଯିହୂଦା ଉପରେ ଅଶୂରର ଆକ୍ରମଣ

୧ ହିଜକାୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଷରେ ଅଶୂରର ରାଜା ସନ୍ତୋଷୀବ ଯିହୂଦାର ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗରସବୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ଗହାସବୁ ହସ୍ତଗତ କଲା । ୨ ତହିଁରେ ଅଶୂରର ରାଜା ରବଶାକକୁ ମହାସୈନ୍ୟ ସହିତ ଲାଖିଶଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ହିଜକାୟ ରାଜା ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା । ଆଉ, ସେ ରଜକର କ୍ଷେତ୍ର ପଥସ୍ୱାତ ଉପର ପୁଷ୍କରିଣୀର ନାଳ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲା । ୩ ତେବେ ହିଜକାୟର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମ୍ ନାମକ ରାଜଗୃହାଧିକ୍ଷ, ଶିବ୍ନ ଲେଖକ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ନାମକ ଇତିହାସ ଲେଖକ ବାହାର ହୋଇ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୪ ତହିଁରେ ରବଶାକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଜକାୟକୁ କୁହ, ମହାରାଜ ଅଶୂରର ରାଜା ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ, ଗହା କିରୂପ ବିଶ୍ୱାସ ? ୫ ମୁଁ କହୁଅଛି, ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ ବଳ କେବଳ ରୂପା କଥା; ତୁମ୍ଭେ କାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ମୋହର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଅଛ ? ୬ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଛେନ୍ଦନଲର ଯଷ୍ଟି ରୂପ ମିସର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ; ମାତ୍ର କେହି ତହିଁ ଉପରେ ଆଉଜିଲେ, ଗହା ଗହାର ହାତରେ ପଶି ଫୋଡ଼ି ପକାଇବ; ଯେଉଁମାନେ ମିସରୀୟ ରାଜା ଫାରୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କ ପରତି ସେ ତ ଏହି ପରକାର । ୭ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କୁହ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖୁଅଛୁ; ତେବେ ହିଜକାୟ ଯାହାଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ୱଳା ଓ ଯାହାଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ପରଶାମ କରିବ, ସେ କ’ଣ ସେହି ବୁଝନ୍ତି ?” ୮ ଏହେତୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ପରଭୁ ଅଶୂରର ରାଜାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଣ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଇ ହଜାର ଅଶ୍ୱ ଯେବି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପାର, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼ୁ ଲୋକ ଥାଣ । ୯ ତେବେ କିପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପରଭୁଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ସେନାପତିକୁ ବିମୁଖ କରି ପାରିବ, ଆଉ ରଥ ଓ ଅଶ୍ୱପ୍ରାଘୋଷା ନିମନ୍ତେ ମିସର ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ

? ୧୦ ମୁଁ କ’ଣ ସଦାପୁରୁଷକୁ ବିନା ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ଧରିବାକୁ ଆସିଅଛି ? ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ଗହା ଧୁସୁଂସ କର ।” ୧୧ ଏଥିରେ ଇଲିୟାକାମ୍, ଶିବ୍ନ ଓ ଯୋୟାହ ରବ୍‌ଶାକିକୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆପଣ ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ବୁଝୁଅଛୁ; ପୁଣି, ପରାଗୀରର ଉପରିସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଗୋଚରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ ନ କୁହନ୍ତୁ ।” ୧୨ ମାତର ରବ୍‌ଶାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମୋ’ ପୁରୁଷ କି ତୁମ୍ଭେ ପୁରୁଷକୁ ଓ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ? ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷ୍ଠା ଖାଇବାକୁ ଓ ମୃତର ପିଇବାକୁ ପରାଗୀର ଉପରେ ବସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କ’ଣ ମୋତେ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି ? ୧୩ ତହିଁ ରବ୍‌ଶାକି ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ ଏହି କଥା କହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାରାଜ ଅଶୁରର ରାଜାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ । ୧୪ ରାଜା ଏହି କଥା କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇବା ପାଇଁ ହିଜକାୟକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବ ନାହିଁ; ୧୫ କିଅବା “ସଦାପୁରୁଷ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ଓ ଏହି ନଗର ଅଶୁରୀୟ ରାଜାର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ,” ଏହି କଥା କହି ହିଜକାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରାଉ । ୧୬ ହିଜକାୟର କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ; କାରଣ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ୱେ ସନ୍ଧ୍ୟ କର ଓ ମୋ’ କତିକୁ ବାହାରି ଆସ ଓ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦରକାଷାଫଳ ଓ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ତିମ୍ବିରି ଫଳ ଭୋଜନ କର, ଆଉ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କୂପଜଳ ପାନ କର; ୧୭ ଶେଷରେ ମୁଁ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନଦେଶ ତୁଲ୍ୟ ଏକ ଦେଶକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶସ୍ତ୍ର ଓ ଦରକାଷାରସମୟ ଦେଶ, ଆଉ ରୁଟି ଓ ଦରକାଷାକ୍ଷେତ୍ରମୟ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବି । ୧୮ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ବୋଲି କହି ହିଜକାୟ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ମଣାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ହୁଅ । ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦେବତା କ’ଣ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ହସ୍ତରୁ ଆପଣା ଦେଶ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛି ? ୧୯ ହମାତର ଓ ଅର୍ପଦର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି ? ସର୍ପର୍ସିମ୍ବର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି ? ଓ ସେମାନେ କ’ଣ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଶମରୀୟାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ? ୨୦ ଏହିସବୁ ଦେଶର ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଦେବତାମାନେ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦେଶ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ସଦାପୁରୁଷ ମୋ’ ହସ୍ତରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ? ୨୧ ମାତର ଲୋକମାନେ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଲେ, ଗହାକୁ ପଦେ ମାତର ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ନ ଦିଅ ବୋଲି ରାଜାର ଆଜ୍ଞା ଥିଲା । ୨୨ ତହିଁରେ ହିଜକାୟର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମ୍ ନାମକ ରାଜଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶିବ୍ନ ଲେଖକ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ନାମକ ଇତିହାସ ଲେଖକ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ହିଜକାୟ ନିକଟକୁ ଆସି ରବ୍‌ଶାକିର କଥାସବୁ ଗହାକୁ ଜଣାଇଲେ ।

୩୭

ହିଜକାୟଙ୍କୁ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପରାମର୍ଶ

୧ ଏଥିରେ ହିଜକାୟ ରାଜା ଗହା ଶୁଣିଲେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଓ ଅଖା ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲା । ୨ ପୁଣି, ସେ ରାଜଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷ ଇଲିୟାକାମ୍‌କୁ, ଶିବ୍ନ ଲେଖକଙ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କର ପରାଗୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଅଖା ଘୋଡ଼ାଇ ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା । ୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ହିଜକାୟ ଏହିପରି କହିଅଛନ୍ତି, ଆଜ ଦିନ ଆପଦ, ଅନୁଯୋଗ ଓ ଅପମାନର ଦିନ; କାରଣ ସନ୍ତାନଗଣ ପୁରସବଦ୍‌ପୁରରେ ଉପସ୍ଥତ, ମାତର ପୁରସବ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ୪ ହୋଇପାରେ, ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧକ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ପୁରୁଷ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ଦ୍ୱାରା ପରେରିତ ରବ୍‌ଶାକିର ସମସ୍ତ କଥା ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ଲାଗି ଅନୁଯୋଗ କରିବେ; ଏହେତୁ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ପୁରାଣ କର ।” ୫ ଏହିପରି ହିଜକାୟ ରାଜାର ଦାସମାନେ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥତ ହେଲେ । ୬ ତହିଁରେ ଯିଶାଇୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏହିପରି କହିବ, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ଅଶୁରୀୟ ରାଜାର ଦାସମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବାର ଯେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ, ତହିଁରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆତ୍ମା ଦେବା, ପୁଣି ସେ କୌଣସି ଜନର ଶୁଣି ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ନିଜ ଦେଶରେ ଶତ୍ରୁ

ଦୁପ୍ପାରା ଗହାକୁ ନିପାତ କରିବା।” ୮ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ଲାଖୀଶୌରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ବୋଲି ରବିଶାଳି ଶୁଣି ଫେରିଗଲା ଓ ଗହାକୁ ଲିବନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲା । ୯ ପୁଣି, ଅଶୁରୀୟ ରାଜା କୁଶଦେଶୀୟ ତିର୍ହିକ ରାଜା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲା ଯେ, ସେ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି; ଏହା ଶୁଣି ସେ ହିଜକାୟ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କହିଲା, ୧୦ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକାୟକୁ ଏହି କଥା କହିବ, ଯିରୁଶାଲମ ଅଶୁରୀୟ ରାଜାର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ, ଏହି କଥା କହି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ-ଭୁଞ୍ଜି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ନ ଭୁଲାଇବୁ ।” ୧୧ ଦେଖ, ଅଶୁରୀୟ ରାଜାମାନେ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ଦୁପ୍ପାରା ସମୁଦାୟ ଦେଶ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ? ୧୨ ମୋ’ ପିତୃଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଗୋଶନ, ହାରଣ, ରେତସଫ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତଳସ୍ତର ନିବାସୀ ଏଦନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ? ୧୩ ହମାତର ରାଜା, ଅର୍ପଦର ରାଜା, ସଫର୍ବୟିମ ନଗରର, ହେନର ଓ ଅବ୍ବାର ରାଜା କାହାନ୍ତି ?

ହିଜକାୟଙ୍କ ପରାଧୀନ

୧୪ ତହିଁରେ ହିଜକାୟ ଦୂତଗଣର ହସ୍ତରୁ ପତ୍ତର ଗ୍ରହଣ କରି ଗହା ପାଠ କଲା; ଆଉ, ହିଜକାୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ମେଲାକଲା । ୧୫ ଆଉ, ହିଜକାୟ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପରାଧୀନ କରି କହିଲା, ୧୬ “ହେ କିରୁବଗଣ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ; ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । ୧୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ତେରି ଶୁଣ; ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇ ଦେଖ; ପୁଣି, ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧକ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ଦେହୀବ ଯାହା କହି ପଠାଇଅଛି, ଗହାର ସେହିସବୁ କଥା ଶୁଣ । ୧୮ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଅଶୁରୀୟ ରାଜାମାନେ ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ୧୯ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣକୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସତ୍ୟ; କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ, କାଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ମାତ୍ର; ଏହେତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୦ ଏଣୁ ଏବେ, ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଗହାର ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟ, ଏହା ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଜାଣିବେ ।”

ସନ୍ଦେହୀବର ପତନ

୨୧ ଏଉତ୍ତରେ ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ହିଜକାୟ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁରୀୟ ରାଜା ସନ୍ଦେହୀବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରାଧୀନ କରିବାରୁ, ୨୨ ସଦାପୁରୁଷ ଗହା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ସିୟୋନର ଅନୁଭା କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିହାସ କରିଅଛି; ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼େ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଅଛି । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ କାହାକୁ ଧକ୍କାର ଓ ନିନ୍ଦା କରିଅଛ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ରବ ଉଚ୍ଚ କରିଅଛ ଓ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଅଛ ? ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱରୂପଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସଗଣ ଦୁପ୍ପାରା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଧକ୍କାର କରିଅଛ ଓ କହିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅପାର ରଥରେ ପର୍ବତଗଣର ଉଦ୍ଧୃତକୁ ଲିବାନୋନର ଅଭୟତରକୁ ଆସିଅଛୁ: ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଉଚ୍ଚ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷସବୁ କାଟି ପକାଇବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଗହାର ଫଳପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଅରଣ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା । ୨୫ ଆମ୍ଭେ ଖୋଳି ଜଳ ପାନ କରିଅଛୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପଦତଳରେ ମିସରର ନଦୀସବୁ ଶୁଷ୍କ କରିବା । ୨୬ କିପରି ଆମ୍ଭେ ଘାଈ କାଳରୁ ଏହା ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ ଓ ପୂର୍ବକାଳରୁ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିଅଛୁ, ଏହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନବେଷ୍ଟିତ ନଗରମାନ ବିନାଶ କରି ସେହି ସବୁକୁ ଡିପି କରିବ, ଏହା ଏବେ ଆମ୍ଭେ ସଫଳ କରିଅଛୁ । ୨୭ ଏହେତୁ ତନିବାସୀମାନେ ଅଲପ ଶକ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେମାନେ ହତଶ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ; ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରର ଘାସ ଓ ନବୀନ ତୃଣ, ଗୃହଛାତର ଉପରିସ୍ଥ ଘାସ ଓ ଅପକ୍ୱ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ । ୨୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ବସିବାର, ବାହାରେ ଯିବାର, ଭିତରେ ଆସିବାର ଓ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ କରିବାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ । ୨୯ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ କରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଉପ କଥା ଆମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣରେ

ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନାସିକାରେ ଆପଣା ଅଞ୍ଜୁଣ ଓ ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠରେ ଆପଣା ଲଗାମ ଦେବା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଲ, ସେହି ବାଟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବା ।” ୩୦ ଏଣୁ (ହେ ହିଜକୀୟ,) ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବର୍ଷ ସ୍ୱପ୍ନମ୍ଭ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ତ୍ର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ତହିଁରୁ ଅଞ୍ଜୁରିତ ଶସ୍ତ୍ର ଭୋଜନ କରିବ; ପୁଣି, ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ବାଜ ବୁଣି ଶସ୍ତ୍ର କାଟିବ ଓ ଦ୍ୱରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ । ୩୧ ପୁଣି, ଯିହୁଦା ବଂଶର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ତଳକୁ ଚୋର ମାଡ଼ିବେ ଓ ଉପରେ ଫଳ ଫଳିବେ । ୩୨ କାରଣ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକେ ଓ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକେ ସିୟୋନ ପର୍ବତରୁ ବାହାରିବେ; ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ଉଦୟୋଗ ଏହା ସିଦ୍ଧ କରିବ । ୩୩ ଏହେତୁ ସଦାପରଭୁ ଅଶୂରୀୟ ରାଜା ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ସେ ଏହି ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ଅବା ସେଠାରେ ଡାକି ମାରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଢାଳି ଧରି ଆସିବ ନାହିଁ, ଅଥବା ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ବାନ୍ଧ୍ୟ ନାହିଁ । ୩୪ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ସେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଲା, ସେହି ବାଟରେ ଫେରିଯିବ ଓ ସେ ଏହି ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ୩୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସକାଶୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଦାସ ଦାଉଦ ସକାଶୁ ଏହି ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସପକ୍ଷ ହେବା ।” ୩୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦୂତ ବାହାରି ଅଶୂରୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣିରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଞ୍ଚାଶୀ ସହସ୍ର ଲୋକ ସଂହାର କଲେ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠିବେ, ଦେଖ, ସମସ୍ତେ ମୃତ ଶବ । ୩୭ ତହିଁରେ ଅଶୂରର ରାଜା ସନ୍ତୋଷ ପରସ୍ଥାନ କଲା ଓ ଫେରିଯାଇ ନାନିଗୀରେ ବାସ କଲା । ୩୮ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଆପଣାର ନିଷ୍ଠାକ ନାମକ ଦେବତାର ଗୃହରେ ପୂଜା କରିବା ବେଳେ ଅଦରମ୍ଭେଲକ୍ ଓ ଶରେତ୍ସର ନାମକ ଗହୀର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଗହୀର ଖତ୍ତରେ ବଧ କଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ଆରାଗ୍ ଦେଶକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ପୁଣି, ଗହୀର ପୁତ୍ର ଏସରହଦ୍ଦୋନ୍ ଗହୀର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲା ।

୩୮

ହିଜକୀୟଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ଓ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ

୧ ସେହି ସମୟରେ ହିଜକୀୟର ସାଂଘାତିକ ପୀଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗହୀ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ବିଷୟ ସଜାଡ଼; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ, ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ।” ୨ ଏଥିରେ ହିଜକୀୟ କାନ୍ଥଆଡ଼େ ମୁଖ ଫେରାଇ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା, ୩ “ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୁଁ କିପରି ସତ୍ୟତାରେ ଓ ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଗମନାଗମନ କରିଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଅଛି, ଏହା ଏବେ ସମରଣ କର ।” ଆଉ, ହିଜକୀୟ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲା । ୪ ସେତେବେଳେ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୫ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ହିଜକୀୟକୁ କୁହ, ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭର ଲୋତକ ଦେଖିଅଛୁ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆୟୁ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧ କରୁଛୁ । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ଏହି ନଗରକୁ ଅଶୂରୀୟ ରାଜା ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରର ସପକ୍ଷ ହେବା । ୭ ଆଉ, ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ଭକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଯେ ସଫଳ କରିବେ, ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପରଭୁତ୍ତକଠାରୁ ଏହି ଚିହ୍ନ ହେବ; ୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆହସ୍ତର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଘଟିକାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଛାୟା ଯେତେ ଆଗକୁ ଯାଇଅଛି, ଗହୀ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ପଛକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।” ତହିଁ ଘଟିକାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ଦଶ ପାହୁଣ୍ଡ ଆଗକୁ ଯାଇଥିଲା, ପଛକୁ ସେତିକି ଫେରି ଆସିଲା । ୯ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୀୟ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ଆପଣା ପୀଡ଼ାରୁ ସୁସ୍ଥ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଏହା ଲେଖିଲା, ଯଥା, ୧୦ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଆପଣା ଆୟୁର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ପାଗଳର ପୁରଦ୍ୱାରରେ ପରବେଶ କରିବି; ମୁଁ ଆପଣା ବର୍ଷସମୂହର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପ୍ରାପ୍ତରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲି । ୧୧ ମୁଁ କହିଲି ମୁଁ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦେଖିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ଜଗନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଉ ଦେଖିବି ନାହିଁ । ୧୨ ମୋହର ଆୟୁ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇଅଛି ଓ ମୋଷପାଳକର ତମ୍ଭୁ ପରି ମୋ’ଠାରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ତନ୍ତା ପରି ଆପଣା ଜୀବନ ଗୁଡ଼ାଇଅଛି; ସେ ମୋତେ ତନ୍ତରୁ କାଟି ପକାଇବେ; ଏକ ଦିବାଗତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ସେ ମୋତେ ଶେଷ କରିବେ । ୧୩ ମୁଁ ପରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାକୁ ସୁସ୍ଥ କଲି; ଯେପରି ସିଂହ, ସେହିପରି ସେ ମୋହର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛନ୍ତି; ଏକ ଦିବାଗତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଶେଷ କରିବ । ୧୪ ଯେପରି ଗଳଗେଞ୍ଜ ଅବା ସାରସ ପକ୍ଷୀ ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେହିପରି

ମୁଁ ଚି ଚି ଶବ୍ଦ କଲି; ମୁଁ କପୋତ ପରି ଶୋକ କଲି; ଉପରକୁ ଅନାଇ ଅନାଇ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହେଉଅଛି; ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଉପଦରବଗ୍‌ରସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଲଗା ହୁଅ । ୧୫ ମୁଁ କଥା କହିବି ? ସେ ତ ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ଥାପେ ଗହା ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ଆପଣା ପରାଣର ଚିକ୍ତତା ସକାଶୁ ଆପଣାର ସବୁ ବର୍ଷଯାକ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗମନ କରିବି । ୧୬ ହେ ପୁରୁଷ, ଏହିସବୁ ଦୁଃଖ ଲୋକେ ବଞ୍ଚନ୍ତି, ଆଉ ତହିଁରେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୋ' ଆତ୍ମାର ଜୀବନ ଅଛି, ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରି ସଜାବ କର । ୧୭ ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣାର ଶାନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ ଦୁଃଖ ପାଇଲି; ମାତର ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପରାଣ ପୁରତି ପରେମ କରି ବିନାଶକୁପରୁ ଗହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଛଥାଡ଼େ ମୋହର ପାପସବୁ ପକାଇ ଦେଇଅଛ । ୧୮ ଯେହେତୁ ପାତଳ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରି ନ ପାରେ, ମୁତୁୟ ତୁମ୍ଭର ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ନ ପାରେ; ଗର୍ଭତରାମାମାନେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ପରତ୍ୟାଶା କରି ନ ପାରନ୍ତି । ୧୯ ଯେପରି ଆଜି ମୁଁ କରୁଅଛି, ସେହିପରି ଜୀବିତ ଲୋକ, କେବଳ ଜୀବିତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବ; ପିତା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ଜ୍ଞାତ କରାଇବ । ୨୦ ସଦାପୁରୁଷ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ; ଏହେତୁ ଆତ୍ମଭେମାନେ ଜୀବନ ଯାଏ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହରେ ଗରମୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରର ସହିତ ମୋହର ସଞ୍ଜାତ ଗାନ କରିବୁ ।” ୨୧ ଯିଶାଇୟ କହିଥିଲେ, “ସେମାନେ ତିମ୍ବିରି ଚକ୍ତି ନେଇ ସପୋଟକ ଉପରେ ଦେଉଳୁ, ତହିଁରେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବ ।” ୨୨ ହିଜକାୟ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲା, “ମୁଁ ଯେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବି, ଏଥିର ଚିହ୍ନ କଥା ?”

୩୯

ବାବିଲର ଦୂତ
 ୧ ସେହି ସମୟରେ ବଲ୍‌ଦନର ପୁତ୍ର ବାବିଲର ରାଜା ମରୋଦକ୍-ବଲ୍‌ଦନ ହିଜକାୟ ନିକଟକୁ ପତ୍ରମାନ ଓ ଦର୍ଶନା ପଠାଇଲ; କାରଣ ଗହାର ପାଡ଼ିତ ହେବାର ଓ ସୁସ୍ଥ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ସେ ଶୁଣିଥିଲା । ୨ ତହିଁରେ ହିଜକାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆପଣାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ଗୃହ, ରୂପା, ସୁନା, ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ, ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ ଓ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରଗାର ଓ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରସମ୍ପତ୍ତ ସମସ୍ତ ଦରବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲ; ହିଜକାୟ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖାଇଲା, ଏପରି କୌଣସି ଦରବ୍ୟ ଗହାର ଗୃହରେ କିମ୍ବା ଗହାର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ନ ଥିଲା । ୩ ସେତେବେଳେ ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହିଜକାୟ ରାଜା ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କଥା କହିଲେ ? ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ?” ତହିଁରେ ହିଜକାୟ କହିଲା, “ସେମାନେ ଦୂର ଦେଶ ବାବିଲରୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ।” ୪ ଏଥିରେ ସେ ପଚାରିଲେ, “ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ କଥା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ?” ତହିଁ ହିଜକାୟ ଉତ୍ତର କଲା, “ମୋ' ଗୃହରେ ଯାହା ଯାହା ଅଛି, ସବୁ ସେମାନେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲି ନାହିଁ, ଏପରି କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ମୋ' ଭଣ୍ଡାରସମୂହରେ ନାହିଁ ।” ୫ ଏଥିରେ ଯିଶାଇୟ ହିଜକାୟକୁ କହିଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୬ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହସମ୍ପତ୍ତ ସମସ୍ତ ଦରବ୍ୟ ଓ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚିତ ସମସ୍ତ ଦରବ୍ୟ ବାବିଲକୁ ନିଆଯିବାର ସମୟ ଆସୁଅଛି; ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, କିଛି ଛଡ଼ା ଯିବ ନାହିଁ । ୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଔରସରେ ଜାତ ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ନେଇଯିବେ ଓ ସେମାନେ ବାବିଲ ରାଜାର ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ନପୁଂସକ ହୋଇ ରହିବେ ।” ୮ ସେତେବେଳେ ହିଜକାୟ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛ, ଗହା ଉତ୍ତମ ।” ସେ ଆହୁରି କହିଲା, “କାରଣ ମୋ' ସମୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟତା ବିରାଜିତ ହେବ ।”

୪୦

ଇଶ୍ରାଏଲଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଭରସାର ବାଣୀ
 ୧ “ମୋ' ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ କର, ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ କର,” ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଚିତ୍ତପୁରବୋଧକ କଥା କୁହ, ଆଉ ଗହାର ସଂଗ୍ରାମୀ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଗହାର ଅପରାଧ କ୍ଷମା ହେଲା, ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପାପ ସକାଶୁ ଦୁଇ ଗୁଣ ପାଇଅଛି ବୋଲି ଗହା ନିକଟରେ ପୁରଣ କର ।
 ୩ ଏକ ଜଣର ରବ ପୁରଣ କରେ,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରାନ୍ତରରେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ପଥ ପରସ୍ତୁତ କର,
 ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ସକ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକ ନିମନ୍ତେ ରାଜପଥ ସଲଖ କର ।
 ୪ ପରତେୟକ ଉପତ୍ସୟକା ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ, ପରତେୟକ ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତ ନୀଚ୍ଚ କରାଯିବ
 ଓ ବକ୍ଚର ସଲଖ କରାଯିବ, ଆଉ ରଗଡ଼ା ସ୍ଵାଧୀନ ସବୁ ସମାନ କରାଯିବ;

ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାୟୀ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକ ବାକ୍ସ

୫ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ମହିମା ପରକାଶିତ ହେବ ଓ ଯାବତାୟ ମର୍ତ୍ତ୍ସ୍ୟ ଏକତ୍ତର ଗହା ଦେଖିବେ;
 କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ମୁଖ ଏହା କହିଅଛି । ୬ ଏକ ଜଣର ରବ କହେ, “ପରଗ୍ଠର କର,” ତହିଁରେ ଜଣେ
 କହିଲା, “କଅଣ ପରଗ୍ଠର କରିବା ?” “ମର୍ତ୍ତ୍ସ୍ୟ ମାତ୍ତର ତୁଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଶୋଭା
 କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵପ୍ନ ପୁଷ୍ପପର ତୁଲ୍ୟ; ୭ ତୁଣ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଏ, ପୁଷ୍ପ ମଲିନ ହୁଏ; କାରଣ ତହିଁ ଉପରେ
 ସଦାପରଭୁତ୍ସକର ଶ୍ଵାସବାୟୁ ବହେ, ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତୁଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ । ୮ ତୁଣ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଏ,
 ପୁଷ୍ପ ମଲିନ ହୁଏ; ମାତ୍ତର ଆତ୍ମହାନୀତ୍ସକ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକ ବାକ୍ସ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାୟୀ ।”

ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ମହାନତ

୯ ହେ ସିୟୋନ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗ୍ଠରକାରିଣୀ, ତୁମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ଯାଅ; ହେ
 ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗ୍ଠରକାରିଣୀ, ତୁମ୍ଭେ ବଳରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵପ୍ନର କର, ଉଚ୍ଚସ୍ଵପ୍ନର
 କର, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହକୁ କୁହ, “ହେଇ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵର
 !” ୧୦ ଦେଖ, ପରଭୁ ସଦାପରଭୁ ପରାକରମାର ତୁଲ୍ୟ ଆସିବେ ଓ ଗହାତ୍ସକର ବାହୁ ଗହାତ୍ସକ
 ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵପ୍ତ କରିବ; ଦେଖ, ଗହାତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ଵେ ଗହାତ୍ସକର ପୁରସ୍କାର ଅଛି ଓ ଗହାତ୍ସକ ଆଗରେ
 ଗହାତ୍ସକର ପରତିଫଳ ଅଛି । ୧୧ ସେ ମେଷପାଳକ ପରି ଆପଣା ପଲ ଚରାଇବେ, ମେଷଛୁଆମାନେତ୍ସକୁ
 ସେ ଆପଣା ବାହୁରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ଓ ଆପଣା କୋଳରେ ସେମାନେତ୍ସକୁ ବହି ନେବେ, ଆଉ
 ଦୁଗ୍ଧଦାୟିନୀମାନେତ୍ସକୁ ଧାରେ ଧାରେ ଚଳାଇବେ । ୧୨ କିଏ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ପୋଷରେ ଜଳଗଣି
 ମାପିଅଛନ୍ତି, ଗୁଣାତ୍ସକ ଦ୍ଵାରା ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପରିମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗୌଣୀରେ ପୃଥ୍ଵୀର
 ଧୂଳିସବୁ ଭରିଅଛନ୍ତି, ପର୍ବତଗଣକୁ ନିକ୍ତିରେ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣକୁ ତରାଜୁରେ ଭୋଲି ଅଛନ୍ତି ?
 ୧୩ ସଦାପରଭୁତ୍ସକର ଆତ୍ମାକୁ କିଏ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି, ଅବା ମନ୍ତ୍ରଣା ହୋଇ କିଏ ଗହାତ୍ସକୁ ଶିକ୍ଷା
 ଦେଇଅଛି ? ୧୪ ସେ କାହାର ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ, କିଏ ଗହାତ୍ସକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ଓ ବିଗ୍ଠର ପଥ
 ଗହାତ୍ସକୁ ଶିଖାଇଲା ଓ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ଓ ବିବେଚନାର ମାର୍ଗ ଗହାତ୍ସକୁ ଦେଖାଇଲା ? ୧୫ ଦେଖ,
 ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନେ କଳସର ଜଳବିନ୍ଦୁ ପରି ଓ ନିକ୍ତିର ଧୂଳି କଣିକା ତୁଲ୍ୟ ଗଣ୍ଠି ଅଟନ୍ତି; ଦେଖ, ସେ
 ଦ୍ଵାପ୍ରାପସମୂହକୁ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ତୁଲ୍ୟ ଉଠାନ୍ତି । ୧୬ ପୁଣି, ଲିବାନୋନ ଜାଲ ପାଇଁ ଓ ତହିଁର
 ପଶୁଗଣ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । ୧୭ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନେ ଗହାତ୍ସକୁ ଛାମୁରେ ଅବସ୍ତୁ ମାତ୍ତର;
 ସେମାନେ ଗହାତ୍ସକ ନିକଟରେ ଅବସ୍ତୁରୁ ଲଘୁ ଓ ଅସାର ଗଣ୍ଠି ଅଟନ୍ତି । ୧୮ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 କାହା ସତ୍ତ୍ଵେ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ସକୁ ତୁଳନା କରିବ ? ଅବା କେଉଁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଗହାତ୍ସକ ସଦୃଶ କରିବ ?
 ୧୯ ଶିଳ୍ପକର ପରତିମା ଛାଞ୍ଚରେ ଭାଲେ ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଶାକାର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଗହା ମଣ୍ଡନ କରେ, ଆଉ ତହିଁ
 ନିମନ୍ତେ ରୂପା ଜଞ୍ଜିର ପରସ୍ତୁତ କରେ । ୨୦ ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ପରକାର ଉପହାର ପାଇଁ ଅତି ଦରିଦ୍ର,
 ସେ ଅପର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି କାଷ୍ଠ ମନୋନୀତ କରେ, ସେ ଅଟଳ ଏକ ଖୋଦିତ ପରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବା
 ପାଇଁ ଜଣେ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକରର ଅନ୍ଵେଷଣ କରେ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଜାଣି ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ
 କି ଶୁଣି ନାହିଁ ? ଆଦ୍ୟକାଳରୁ କି ତୁମ୍ଭେମାନେତ୍ସକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ? ପୃଥ୍ଵୀର ପତ୍ତନଠାରୁ
 କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝି ନାହିଁ ? ୨୨ ସେ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ତନିବାସୀଗଣ ଫଡ଼ିତ୍ସଗ
 ସ୍ଵପ୍ନରୂପ; ସେ ଚନ୍ଦ୍ରଗତପ ତୁଲ୍ୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରସାରନ୍ତି, ପୁଣି ବସତି ନିମନ୍ତେ ତମ୍ବୁ ତୁଲ୍ୟ
 ଗହା ବିସ୍ଠାନ୍ତି; ୨୩ ସେ ଭୂପତିମାନେତ୍ସକୁ ଅକିଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି; ସେ ପୃଥ୍ଵୀର ବିଗ୍ଠକର୍ତ୍ତ୍ଵମାନେତ୍ସକୁ
 ମୂଲ୍ୟହୀନ କରନ୍ତି । ୨୪ ହଁ, ସେମାନେ ଗୋପିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ହଁ, ସେମାନେ ବୁଣାଯାଇ ନାହାନ୍ତି; ହଁ,
 ସେମାନେତ୍ସ ଗଣ୍ଡିର ତେର ଭୂମିରେ ମାଡ଼ି ନାହିଁ, ଆହୁରି ସେ ସେମାନେତ୍ସ ଉପରେ ଫୁଟ୍ସକ ଦିଅନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଶୁଷ୍କ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ ନଡ଼ା ପରି ସେମାନେତ୍ସକୁ ଉଡ଼ାଇ ନିଏ । ୨୫ ଏହେତୁ ସେହି
 ଧର୍ମସ୍ଵପ୍ନରୂପ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମହାନୀତ୍ସକ ଯାହାର ସମାନ ହୋଇ ପାରିବୁ, ଏପରି କାହା ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଆତ୍ମହାନୀତ୍ସକ ଉପମା ଦେବ ? ୨୬ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଵପ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦେଖ, ଏହି ସମସ୍ତକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ? ସେ
 ସୈନ୍ୟସମୂହର ନୟାୟ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତସାରେ ସେମାନେତ୍ସକୁ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି; ସେ, ସମସ୍ତର ନାମ ଧରି

ସେମାନଙ୍କୁ ତାକ୍ତ; ଗହାଞ୍ଜଳ ପରାକ୍ରମର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ଓ ସେ ଶକ୍ତିରେ ପରବଳ ହେବା ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହେଁ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ୨୭ ଆମ୍ଭର ପଥ ସଦାପରଭୁତ୍ଵଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଅତୀତ, ହେ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏହା କହୁଅଛ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏହା କହୁଅଛ ? ୨୮ ତୁମ୍ଭେ କି ଜାଣି ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ କି ଶୁଣି ନାହିଁ ? ପୃଥିବୀର ପରାକ୍ରମକଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପରଭୁ କଲାନତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଶରୀର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ଗହାଞ୍ଜଳର ବୁଦ୍ଧି ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ । ୨୯ ସେ କଲାନତ ଲୋକକୁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଓ ବଳହୀନ ଲୋକର ବଳ ବଢ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି । ୩୦ ତରୁଣମାନେ ହେଁ କଲାନତ ଓ ଶରୀରତ ହେବେ, ପୁଣି ଯୁବକମାନେ ନିଗନ୍ତ ପଡ଼ିଯିବେ; ୩୧ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ଵର ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ବଳ ପାଇବେ; ସେମାନେ ଉତ୍କରୋଶ ପକ୍ଷୀ ପରି ପକ୍ଷରେ ଉପରକୁ ଉଠିବେ; ସେମାନେ ଶରୀରତ ନ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିବେ; ସେମାନେ କଲାନତ ନ ହୋଇ ଗମନ କରିବେ ।

୪୧

ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭୟ ବାଣୀ

୧ “ହେ ଉପ୍ରାପଗଣ, ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ନୀରବ ହୁଅ ଓ ଶୁଣ; ଲୋକମାନେ ନୂଆ ନୂଆ ବଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ;

ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ;

ତେବେ କଥା କୁହନ୍ତୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବିଗ୍ରହ କରୁ । ୨ ସେ ଧାର୍ମିକତାରେ ଯାହାକୁ ଆପଣା ତରଣ ନିକଟକୁ ତାକ୍ତ, ଏପରି ଏକ ଜଣକୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ କିଏ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ? ସେ ନାନା ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ସମର୍ପି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଗଜାଗଣଙ୍କ ଉପରେ ଗହାକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତି; ସେ ଗହାର ଖତ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଳି ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗହାର ଧନୁକର ଆଗରେ ଚାଲି ଲୁଚା ପରି ସମର୍ପି ଦିଅନ୍ତି । ୩ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଏ, ଯେଉଁ ପଥରେ ସେ ପଦାର୍ପଣ କରି ନାହିଁ, ସେହି ପଥରେ ହେଁ ସେ ନିରାପଦରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ । ୪ ଆଦମ୍ଭରୁ ପୁରୁଷକୁ ପୁରୁଷ ଆହୁାନ କରି କିଏ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ? ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଆଦି, ପୁଣି ଶେଷକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ସତ୍ତାରେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଅଟୁ । ୫ ଉପ୍ରାପଗଣ ଦେଖି ଭୀତ ହେଲେ; ପୃଥିବୀର ପରାକ୍ରମକଳ କମ୍ପିତ ହେଲେ; ସେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆସିଲେ । ୬ ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ପରତିବାସୀର ସାହାୟ କଲେ ଓ ସାହସିକ ହୁଅ ବୋଲି ପରତେୟକେ ଆପଣା ଭାଇକୁ କହିଲେ । ୭ ଏହିରୂପେ ସୂତ୍ରଧର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାରକୁ ସାହସ ଦେଲା ଓ ହାତୁଡ଼ିରେ ସମାନ କରିବା ଲୋକ ଯୋଡ଼ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହି, ନେହାଲରେ ପିଟିବା ଲୋକକୁ ଆଶ୍ଵାସ ଦେଲା; ପୁଣି, ପରତିମାଟି ଯେପରି ଟଳଟଳ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେ କର୍ଣ୍ଣରେ ଗହା ଦୃଢ଼ କଲା । ୮ ମାତ୍ର ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଇସ୍ରାଏଲ, ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଯାକୁବ, ଆମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ଅବରହାମର ବଂଶ; ୯ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରି ପୃଥିବୀର ପରାକ୍ରମକୁ ଆଣିଅଛୁ ଓ ପୃଥିବୀର ସାମାନ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହୁାନ କରି କହିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ ଓ ଦୂର କରି ନାହିଁ; ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଅଛୁ; ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସବଳ କରିବା; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ କରିବା; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରି ରଖିବା । ୧୧ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କୁପିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବିବ୍ରତ ହେବେ; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ୧୨ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଵେଷଣ କରିବ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅକିଞ୍ଚନ ହେବେ । ୧୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଧରି ତୁମ୍ଭକୁ କହିବା, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ କରିବା । ୧୪ ହେ କୀଟ ସ୍ଵରୂପ ଯାକୁବ ଓ ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ନରଗଣ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ କରିବା” ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ତୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି । ୧୫ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ

ତାଙ୍କୁ ଶୁଣି ଛୁରିକାବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ନୂତନ ଶସ୍ତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦିନ ଯନ୍ତ୍ରର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରିବା; ତୁମ୍ଭେ ପର୍ବତଗଣକୁ ମର୍ଦ୍ଦିନ କରି ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣକୁ ତୁଷ୍ଟ ତୁଲ୍ୟ କରିବ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଳରେ ଉଡ଼ାଇଲେ, ବାୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ନେଇ ଯିବ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ପକାଇବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟତାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟତାରେ ଦର୍ପ କରିବ । ୧୭ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନମାନେ ଜଳ ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଜଳ ନାହିଁ, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଜିହ୍ୱା ତୃଷ୍ଣାରେ ଶୁଷ୍କ ହୁଏ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବା, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ୧୮ ଆମ୍ଭେ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ନଦନଦୀ କରିବା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଫିଟାଇବା; ଆମ୍ଭେ ପୁରାତରକୁ ଜଳାଶୟ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିକୁ ଜଳ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା । ୧୯ ଆମ୍ଭେ ପୁରାତରରେ ଏରସ, ଶିଙ୍ଗା ଓ ମେହେନ୍ଦି ଓ ତୈଳବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ମରୁଭୂମିରେ ଦେବଦାରୁ, ତିଧର ଓ ଗଣ୍ଡୁ ବୃକ୍ଷ ଏକତ୍ର ଲଗାଇବା; ୨୦ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ହସ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ଦେଖିବେ ଓ ବିବେଚନା କରି ବୁଝିବେ ।”

ମିଥ୍ୟା ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ଆହ୍ୱାନ

୧୧ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବିବାଦ ଉପସ୍ଥିତ କର,” ଯାକୁବର ରାଜା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ପରମାଣସକୁ ବାହାର କର । ୧୨ ସେମାନେ ଗହାସକୁ ବାହାର କରି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶ କରନ୍ତୁ; ଆତ୍ମର ବିଷୟମାନ କଥା, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରକାଶ କର, ଗହା କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କରି ତହିଁର ଶେଷ ଫଳ ଜାଣି ପାରିବା; ନେହିଲେ ଆଗାମୀ ଘଟଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଥା । ୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ପରକାଶ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଇଶ୍ୱରଗଣ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବା; ହଁ, ମତ୍ତକ କର, ଥବା ମତ୍ତକ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ଏକତ୍ର ଗହା ଦେଖିବା । ୧୪ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅକିଞ୍ଚିତ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ହିଁ ନୁହେଁ; ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରେ, ସେ ଘୃଣାସ୍ପଦ । ୧୫ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏକ ଜଣକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ସେ ଉପସ୍ଥିତ; ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରୁ ଆମ୍ଭ ନାମ ଆହ୍ୱାନ କରେ; ସେ ଗାନ୍ଧାର ମଶାଳ ଓ କୁମ୍ଭକାରର ମର୍ଦ୍ଦିତ ମୃତ୍ତିକା ପରି ଦେଶାଧିକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଦଳିତ କରିବ । ୧୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜାଣି ପାରିବା, ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମରୁ କିଏ ଏହା ପରକାଶ କରିଥାନ୍ତି ? ପୁଣି, ସେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ କହି ପାରିବା, ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ କିଏ ଏହା ପରକାଶ କରିଥାନ୍ତି ? ହଁ, ପରକାଶକାରୀ କେହି ନାହିଁ, ହଁ, ଦେଖାଇବା ଲୋକ କେହି ନାହିଁ, ହଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଲୋକ କେହି ନାହିଁ । ୧୭ ଆମ୍ଭେ ପରଥମେ ସିୟୋନକୁ କହିବା, “ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସୁସମାଗର ଆଣିବାର ଏକ ଲୋକ ଦେବା ।” ୧୮ ଆମ୍ଭେ ଅନାଇଲ ବେଲେ କେହି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ପରାରିଲ ବେଲେ ଯେ ପଦେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ମନ୍ତ୍ରଣାଦାତା ସୁଦଧା କେହି ନାହିଁ । ୧୯ ଦେଖ, ସେସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ଅସାର ଓ ଅବସ୍ତୁ ମାତ୍ର; ସେମାନଙ୍କର ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ପରତିମାଗଣ ବାୟୁ ଓ ଶୂନ୍ୟ ମାତ୍ର ।

ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ମନୋନୀତ ଦାସ

୧ ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଧାରଣ କରୁ, ଏପରି ଆମ୍ଭ ଦାସଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭ ଚିତ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଏପରି ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖ; ଆମ୍ଭେ ଗହାଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥାନ୍ତୁ; ସେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଆଣିବେ । ୨ ସେ ଚିତ୍ତକାର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ରାଜପଥରେ ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇବେ ନାହିଁ । ୩ ସେ ଛେଚନା ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ ଓ ସଧୁମ ବଳିତ ଲିଭାଇବେ ନାହିଁ; ସେ ସତ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଆଣିବେ । ୪ ସେ ପୃଥିବୀରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ସ୍ୱାଧୀନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିସ୍ତେଜ ଓ ହୀନସାହସ ହେବେ ନାହିଁ; ଆଉ, ଦମ୍ପାପଣ ଗହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବେ । ୫ ଯେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରି ବିସ୍ତାର କଲେ; ଯେ ଭୂତଳ ଓ ତଦୁତ୍ପନ୍ନସକଳ ବିଛାଇଲେ; ଯେ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ସକଳ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଶ୍ୱାସ

ପରଶୁପ୍ରାସ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରତ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୬ “ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଧର୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଧରି ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ, ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପୁରସ୍କାନ କରିବା ପାଇଁ, ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ କାରାକୁପରୁ ଓ ଅନ୍ୟକାରରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଗୃହରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ, ୭ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିୟମ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦାପ୍ତି ସମ୍ପ୍ରରୂପ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିବୁ । ୮ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ: ଏହି ଆମ୍ଭର ନାମ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୌରବ ଅନ୍ୟକୁ, କିପରି ଆପଣା ପୁରଣଂସା ଖୋଦିତ ପୁରତିମାଗଣକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ । ୯ ଦେଖ, ଆଦ୍ୟ ବିଷୟମାନ ସିଦ୍ଧ ହେଲା, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ନୂତନ ବିଷୟମାନ ପୁରକାଶ କରୁ; ସେହି ସବୁ ଅତ୍ତୁରିତ ହେବାର ପୂର୍ବେ ତଦ୍ବିଷୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉ ।”

ଏକ ନୂତନ ଗୀତ

୧୦ ହେ ସମୁଦରଗାମୀମାନେ ଓ ସମୁଦର ମଧ୍ୟସ୍ୱୟତ ସମସ୍ତେ, ହେ ଦୁପ୍ତାପଗଣ ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗୀତ ଓ ପୃଥିବୀର ପୁରାତରୁ ଗହାଞ୍ଜର ପୁରଣଂସା ଗାନ କର । ୧୧ ପୁରାତର ଓ ତହିଁର ନଗରସକଳ, କେଦାରର ବସତି ଗୁମ୍ଫାସକଳ ଉଚ୍ଚତର ବ କରନ୍ତୁ; ଶୈଳନିବାସୀମାନେ ଗାନ କରନ୍ତୁ, ପର୍ବତଗଣର ଶିଖରରୁ ସେମାନେ ମହାନାଦ କରନ୍ତୁ । ୧୨ ସେମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତୁକୁ ଗୌରବ ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ଦୁପ୍ତାପସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଞ୍ଜର ପୁରଣଂସା ପୁରଣ କରନ୍ତୁ । ୧୩ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ବୀର ତୁଲ୍ୟ ବିଜେ କରିବେ; ସେ ଯୋଦ୍ଧାର ନ୍ୟାୟ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବେ; ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର କରିବେ, ହଁ, ସେ ମହାନାଦ କରିବେ; ସେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣର ପୁରତିକୂଳରେ ପୁରବଳ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ୧୪ ଆମ୍ଭେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ନୀରବ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ ଆପଣାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରିଅଛୁ; ଏବେ ଆମ୍ଭେ ପୁରସବକାରିଣୀ ସତରୀ ପରି ଡାକ ଛାଡ଼ିବା; ଆମ୍ଭେ ଏକାବେଳେ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଟାଣି ବ୍ୟଗ୍ରଚିତ୍ତ ହେବା । ୧୫ ଆମ୍ଭେ ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣକୁ ଧସ୍ତୁର କରିବା ଓ ତହିଁର ତୃଣସବୁ ଶୁଷ୍କ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ନଦନଦୀକୁ ଦୁପ୍ତାପ ଓ ଜଳଶୟକୁ ଶୁଷ୍କ କରିବା । ୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ ପଥ ଦେଇ ଆଣିବା; ଯେଉଁ ମାର୍ଗ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ସବୁ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଢ଼ାଇବା; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟକାରକୁ ଆଳୁଅ ଓ ବକ୍ତୃସ୍ଥାନସବୁକୁ ସଲଖ କରିବା । ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭେ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ୧୭ ଯେଉଁମାନେ ଖୋଦିତ ପୁରତିମାଗଣରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ଭଲ ପୁରତିମାଗଣକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ବିମୁଖ ଓ ଅତିଶୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।

ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଅକ୍ଷମତା

୧୮ ହେ ବଧୂରମାନେ, ଶୁଣ; ହେ ଅନ୍ୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନାଥ । ୧୯ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଏ ? ଅବା ଆମ୍ଭ ପରେରିତ ଦୂତ ପରି ବଧୂର କିଏ ? ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ମିଳନରେ ଥିବା ଲୋକ ପରି ଅନ୍ୟ ଓ ସଦାପୁରତ୍ତୁକର ଦାସ ପରି ଅନ୍ୟ କିଏ ? ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ବିଷୟ ଦେଖୁଅଛ, ମାତ୍ତ୍ୱ ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହିଁ; ଗହାର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ଅଛି, ମାତ୍ତ୍ୱ ସେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ । ୨୧ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଆପଣା ଧର୍ମ ସକାଶୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମହତ ଓ ସମ୍ଭରାନ୍ତ କରିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ୨୨ ମାତ୍ତ୍ୱ ଏହି ଲୋକମାନେ ଅପହୃତ ଓ ଲୁଚିତ; ସେସମସ୍ତେ ଗର୍ଭରେ ପାଶବଦ୍ଧ ଓ କାରାଗାରରେ ଲୁଚିଯାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ହୃତଧନ ହେବା ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା କେହି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଲୁଚିତ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବା ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ଓ ଫେରାଇ ଦିଅ ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ । ୨୩ ଏହି କଥାରେ ଯେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବ ଓ ଶ୍ରବଣ କରି ଭବିଷ୍ୟତକାଳ ନିମନ୍ତେ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଲୋକ କିଏ ଅଛି ? ୨୪ ଯାକୁବକୁ ଲୁଚିତ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବା ପାଇଁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅପହାରକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ କିଏ ସମର୍ପଣ କଲେ ? ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ ଓ ଯାହାଙ୍କ ପଥରେ ଲୋକମାନେ ଗମନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନେହିଲେ, ଅଥବା ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ନେହିଲେ, ସେହି ସଦାପୁରତ୍ତୁ କି ଏହା କରି ନାହାନ୍ତି ? ୨୫ ଏହେତୁ ସେ ଗହାର ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ପୁରଣତତ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ପୁରବଳତା ଭାଳି ଦେଲେ; ତହିଁରେ ଗହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳି ଉଠିଲା, ମାତ୍ତ୍ୱ ସେ ଜାଣିଲା ନାହିଁ; ପୁଣି, ଅଗ୍ନି ଗହାକୁ ଦଗ୍ଧ କଲା, ତଥାପି ସେ ମନୋଯୋଗ କଲା ନାହିଁ ।

୪୩

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

୧ ମାତର ହେ ଯାକୁବ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଏବେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଧରି ତୁମ୍ଭକୁ ଆହୁାନ କରିଥାନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର । ୨ ତୁମ୍ଭେ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ଯିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵା ହେବା ନଦନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମଗ୍ନ କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ଦଗ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ଅଗ୍ନିଶିଖା ତୁମ୍ଭର ଦାହ ଜନ୍ମାଇବ ନାହିଁ । ୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର, ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭର ତରାଣକର୍ତ୍ତା ଅଟୁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦେୟ ମିସର ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବର୍ତ୍ତେ କୃଷ ଓ ସବା ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ସମ୍ପଦଗ୍ରାହୀ ହୋଇଅଛ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରେମ କରିଥାନ୍ତୁ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ଦେବା । ୫ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଆଣିବା ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; ୬ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ କହିବା, ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ କହିବା, ଅଟକାଇ ରଖ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଦୂରରୁ ଓ ଆମ୍ଭ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆଣି ଦିଅ; ୭ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖୁସୀ ଓ ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୌରବାର୍ଥେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତୁ, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଆଣ; ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗଢ଼ିଥାନ୍ତୁ; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତୁ ।

ଇସ୍ରାଏଲ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ

୮ ଚକ୍ଷୁ ଆଇ ଅନ୍ଧ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଆଇ ବଧୂର, ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣ । ୯ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନେ ସଂଗୃହୀତ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ ଏକତ୍ରୀକୃତ ହେଉନ୍ତୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ଓ ଆଦ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ପାରେ ? ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ସାକ୍ଷୀଗଣକୁ ଆଣନ୍ତୁ; ଅଥବା ସେମାନେ ଶୁଣି ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହନ୍ତୁ । ୧୦ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜାଣି ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଅଟୁ ବୋଲି ବୁଝିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଓ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଦାସ ଅଟ,” ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବରେ କୌଣସି ଇଶ୍ଵର ନିର୍ମିତ ହେଲ ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ ହେବ ନାହିଁ । ୧୧ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ ତରାଣକର୍ତ୍ତା ନାହିଁ । ୧୨ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଦେଖାଇଥାନ୍ତୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଦେବତା ନ ଥିଲା; ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ଅଟ ଓ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ ।” ୧୩ “ହଁ, ଦିବସର ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଅଟୁ ଓ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ କେହି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଆଉ କିଏ ଗହା ଅନ୍ୟଥା କରିବ ?”

ବାବିଲରୁ ମୁକ୍ତି

୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା, ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବାବିଲକୁ ଲୋକ ପଠାଇଥାନ୍ତୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଳାତକଗଣ ତୁଲ୍ୟ ଆଣିବା; କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦଗାନର ନୌକାରେ ଆଣିବା । ୧୫ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀ, ଇସ୍ରାଏଲର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ଅଟୁ ।” ୧୬ ଯେ ସମୁଦ୍ରରେ ପଥ ଓ ମହାଜଳଗଣିରେ ମାର୍ଗ କରନ୍ତି; ୧୭ ଯେ ରଥ ଓ ଅଶ୍ଵ, ସୈନ୍ୟ ଓ ଗୀରଗଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି; ସେମାନେ ଏକତ୍ର ତଳେ ଶୋଇ ଆଉ ଉଠିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଲୁପ୍ତ ଓ ଛଣପଟ ପରି ନିଭିୟାନ୍ତି; ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୧୮ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦ୍ୟ ବିଷୟସବୁ ସମରଣ କର ନାହିଁ, କିଅବା ପୁରାତନ ବିଷୟସବୁ ବିବେଚନା କର ନାହିଁ । ୧୯ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା; ଗହା ଏବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଗହା ଜାଣିବ ନାହିଁ ? ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ପଥ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ନଦନଦୀ କରିବା । ୨୦ କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁଗଣ, ଶୃଗାଳ ଓ ଓଟପକ୍ଷୀଗଣ ଆମ୍ଭର ଗୌରବ କରିବେ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାନାର୍ଥେ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଜଳ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ନଦନଦୀ ଯୋଗାଉ; ୨୧ ସେହି

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରଣଂସା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ । ୨୨ ତଥାପି ହେ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରାଧୀନ କରି ନାହିଁ; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ କଲ୍ଲୀତ ହୋଇଅଛ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ

୨୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହୋମାର୍ଥକ ମେଷାଦି ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣି ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବଳିଦାନ ଦସ୍ତାବି ଆମ୍ଭର ସମାଦର କରି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇ ନାହିଁ; କିଅବା କୁନ୍ତୁରୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ କଲ୍ଲୀତ କରାଇ ନାହିଁ । ୨୪ ତୁମ୍ଭେ ରୌପ୍ୟମୁଦରା ଦେଇ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ସୁଗନ୍ଧ ବତ କରନ୍ତୁ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭ ବଳିର ମେଦରେ ଆମ୍ଭକୁ ତୃପ୍ତ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାପ ଦସ୍ତାବି ଆମ୍ଭକୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାନା ଅଧର୍ମରେ ଆମ୍ଭକୁ କଲ୍ଲୀତ କରିଅଛ । ୨୫ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଆପଣା ଲାଗି ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମସବୁ ମାର୍ଜନ କରୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ ଆମ୍ଭେ ସମରଣ କରିବା ନାହିଁ । ୨୬ ଆମ୍ଭକୁ ସମରଣ କରାଅ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରର ବିରତ କରୁ; ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା କଥା କୁହ । ୨୭ ତୁମ୍ଭର ଆଦି ପିତା ପାପ କଲ ଓ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୮ ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଅଧ୍ୟାପନାମାନଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା, ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବକୁ ଅଭିଶାପ ଓ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନିନ୍ଦାପାତ୍ର କରିବା ।”

୪୪

ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ମନୋନୀତ

୧ ତଥାପି ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ ଓ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଇସ୍ରାଏଲ, ଏବେ ଶୁଣ; ୨ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଗର୍ଭରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ିଲେ, ଯେ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟକ କରିବେ, ସେହି ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ, ହେ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଯିଶୁରୁଣ,* ଭୟ କର ନାହିଁ । ୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୃଷ୍ଣିତ ଉପରେ ଜଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ଜଳସ୍ରୋତ ଢାଳିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ଆପଣା ଆଶୀର୍ବାଦ ଢାଳିବା; ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଜଳସ୍ରୋତ ନିକଟସ୍ଥ ବାଇଶା ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ତୃଣ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୱକୃତ ହେବେ । ୫ ଏକ ଜଣ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର; ଅନ୍ୟ ଜଣ ଯାକୁବ ନାମରେ ଆପଣାକୁ ଖ୍ୟାତ କରିବ; ଆଉ, ଜଣେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନରେ ସ୍ୱପ୍ନାକ୍ଷର କରିବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ କୁଳ ନାମରେ ଆପଣାକୁ ପୁରସିଦ୍ଧ କରିବ ।” ୬ ସଦାପରଭୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଓ ଗହୀର ମୁକ୍ତିଦାତା ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ଆଦି ଓ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ତ, ପୁଣି ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ ନାହିଁ । ୭ ଆମ୍ଭେ ସେହି ପୁରାତନ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କିଏ ଆହୁତ୍ୱାନ କରିବ ଓ ଗହୀ ପୁରକାଶ କରିବ ଓ ଯଥାକ୍ରମେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଗହୀ ସଜାଇବ ? ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ, ଗହୀ ସେମାନେ ପୁରକାଶ କରନ୍ତୁ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ କମ୍ପିତ କିଅବା ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରକାଶ କରି ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗହୀ ଜଣାଇ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ । ଆମ୍ଭ ଭିନ୍ନ ଆଉ କି ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ? ଅନ୍ୟ ଶୈଳ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ କାହାକୁ ଜାଣୁ ନା ।”

ପୁରତିମା ପୂଜା ଉପହାସଜନକ

୯ ଯେଉଁମାନେ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସାର ଓ ସେମାନଙ୍କର ମନୋହର ବିଷୟମାନ ଉପକାରକ ହେବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ସାକ୍ଷୀଗଣ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, କିଅବା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୦ ଯାହା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଉପକାରକ ନୁହେଁ, ଏପରି ଦେବତା କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି, ଅବା ଖୋଦିତ ପୁରତିମା କିଏ ଛାଞ୍ଚରେ ଢାଳିଅଛି ? ୧୧ ଦେଖ, ଗହୀର ସହାୟ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ; ପୁଣି, ଶିଳପକାରୀମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ସେସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହେଉନାହୁଁ, ସେମାନେ ଛିଡ଼ା ହେଉନାହୁଁ; ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହେବେ, ସେମାନେ ଏକା ବେଳେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ୧୨ କର୍ମକାର ଲୌହ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ତପ୍ତ ଅତ୍ୱଗାରରେ କର୍ମ କରେ ଓ ହାତୁଡ଼ିରେ ଗହୀ ଗଢ଼ି ନିଜର ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁରେ ଗହୀ ପୁରସ୍ତୁତ କରେ; ହିଁ, ସେ କ୍ଷୁଧିତ ହୁଏ ଓ ଗହୀର ବଳ ଉଣା ପଡ଼ିଯାଏ, ସେ ଜଳପାନ ନ କରି କଲ୍ଲୀତ ହୁଏ । ୧୩ ସୂତ୍ରଧର ସୂତ୍ର ଟାଣେ; ସେ

* ୪୪:୨ ଯିଶୁରୁଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ

ସିନଦ୍ରୁର ଦସ୍ତାବୁ ଚିହ୍ନ ଦିଏ, ସେ ରତ୍ନଦା ବୁଲାଇ ଆକୃତି କରି କମ୍ପାସ ଦସ୍ତାବୁ ଚିହ୍ନ ଦିଏ ଓ ଗୃହରେ ବାସ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତି ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରେ । ୧୪ ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଏରସ ବୃକ୍ଷ କାଟେ, ତୃଷା ଓ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ନିଏ, ସେ ବନବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ ଆପଣା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ କରେ; ସେ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରେ ଓ ବୃକ୍ଷ ଗହା ବଢ଼ାଏ । ୧୫ ଏଉତ୍ତରେ ଗହା ମନୁଷ୍ୟର ଜାଲେଣି କାଷ୍ଠ ହୁଏ; ସେ ତହିଁରୁ କିଛି ନେଇ ଅଗ୍ନି ଗପ ନିଏ; ଆଉ, ସେ ଗହା ଜାଲି ରୁଟି ପାକ କରେ; ଆହୁରି, ଗୋଟିଏ ଦେବତା କରି ଗହା ପୂଜା କରେ; ସେ ଗୋଟିଏ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା କରି ଗହା ଆଗରେ ଦଣ୍ଡବତ କରେ । ୧୬ ସେ ତହିଁରୁ ଏକ ଅଂଶ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼େ; ଅନ୍ୟ ଅଂଶରେ ସେ ମାଂସ ପାକ କରି ଭୋଜନ କରେ ଓ ଶୂଲ୍ଲ୍ୟମାଂସ ପରସ୍ତୁତ କରି ତୃପ୍ତ ହୁଏ, ଆହୁରି ସେ ଅଗ୍ନି ଗପ ନେଇ କହେ, ଆଃ, ଆମ୍ଭେ ଭକ୍ଷଣ ହେଲୁ, ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଲୁ । ୧୭ ପୁଣି, ସେ ତହିଁର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଦସ୍ତାବୁ ଏକ ଦେବତା, ଆପଣାର ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ନିର୍ମାଣ କରେ; ସେ ଗହା ଆଗରେ ଦଣ୍ଡବତ କରି ପୂଜା କରେ ଓ ଗହା ନିକଟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା କରି କହେ, “ଆମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦେବତା ।” ୧୮ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କିଅବା ବିବେଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖି ନ ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ବୁଝି ନ ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତ ସେ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୯ କେହି ମନେ କରେ ନାହିଁ, କିଅବା ଏହା କହିବା ପାଇଁ କାହାରି ଜ୍ଞାନ କି ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ଯେ, “ଯହିଁର ଏକ ଅଂଶ ନେଇ ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଅଛୁ ଓ ଯହିଁର ଜୁସ୍ତୁଳ; ଅଞ୍ଚାର ନେଇ ରୁଟି ପାକ କରିଅଛୁ ଓ ମାଂସ ପାକ କରି ଭୋଜନ କରିଅଛୁ, ତହିଁର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ନେଇ କି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ? ଆମ୍ଭେ କି ଖଣ୍ଡେ କାଷ୍ଠ ଆଗରେ ଦଣ୍ଡବତ କରିବା ? ୨୦ ସେ ଭସ୍ମ ଭୋଜନ କରେ; ସେ ଯେପରି ଆପଣା ପୂର୍ଣ୍ଣା ଉଦ୍ଧାର କରି ନ ପାରେ, କିଅବା ଆମ୍ଭ ତାହାଣ ହସ୍ତରେ କି ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ, ଏହା କହି ନ ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ଭଗ୍ନ ଚିତ୍ତ ଗହାକୁ ବିପଥଗାମୀ କରିଅଛି ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଓ ମୁକ୍ତିଦାତା ପରମେଶ୍ଵର

୧୧ ହେ ଯାକୁବ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ କଥା ସମରଣ କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦସ୍ତାବୁ ବିସ୍ମୃତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମସବୁ ନିବିଡ଼ କୁହୁଡ଼ିର ନୟାୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ ମୋପ ପରି ମାର୍ଜନ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛୁ । ୧୩ ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ଗାନ କର, କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଏହା ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି; ହେ ପୃଥିବୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଧିକାରୀ, ଆନନ୍ଦଧ୍ଵନି କର; ହେ ପର୍ବତଗଣ, ହେ ଅରଣ୍ୟ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପରତେୟକ ବୃକ୍ଷ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଗାନ କର; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଯାକୁବକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ । ୧୪ ତୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା ସଦାପୁରତୁ ଗର୍ଭରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ିଲେ, ସେ ଏହା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ, ଆମ୍ଭେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁ ଆମ୍ଭେ ଏକାକୀ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାର କରୁ; ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁ; ଆମ୍ଭର ସର୍ଗୀ କିଏ ? ୧୫ ଆମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କର (ଦତ୍ତ) ଲକ୍ଷଣସବୁ ବିଫଳ କରୁ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ଉନ୍ମତ୍ତ କରୁ; ଆମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ହଟାଇ ଦେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ମୂର୍ଖତା କରୁ; ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସର ବାକ୍ୟ ଦୃଢ଼ କରୁ ଓ ଆପଣା ଦୂତଗଣର ମନ୍ତ୍ରଣା ସିଦ୍ଧ କରୁ; ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ କହୁ, ଗହା ବସତିବିଶିଷ୍ଟ ହେବ ଓ ଯିହୁଦାର ନଗରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁ, ସେହି ସବୁ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତ ସ୍ଥାନ ସବୁ ପୁନର୍ବାର ପତନ କରିବା; ୧୭ ଆମ୍ଭେ ଅଗାଧ ଜଳକୁ କହୁ, ଶୁଷ୍କ ହୁଅ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନଦନଦୀସବୁ ଶୁଷ୍କ କରିବା; ୧୮ ଆମ୍ଭେ କୋରସ ବିଷୟରେ କହୁ, ସେ ଆମ୍ଭ ପଲର ପାଳକ ଓ ଆମ୍ଭର ଇଷ୍ଟ ସାଧନ କରିବ; ସେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ କହିବ, ଗହା ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ ଓ ମନ୍ଦିରକୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।”

କୋରସ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମ

୧ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଅଭିଷିକ୍ତ ବୟକ୍ତିର, ଅର୍ଥାତ୍, କୋରସର ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ତାହାଣ ହସ୍ତ ଧରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ରାଜାମାନଙ୍କର କଟିବନ୍ଧନ ଫିଟାଇବା; ଆମ୍ଭେ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ କବାଟସବୁ ମୁକ୍ତ

କରିବା ଓ ନଗରଦ୍ୱାରାସବୁ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ; ୨ “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବା, ରଗଡ଼ା ସ୍ଥାନ ସବୁ ସମାନ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ପିତୃକର କବାଟସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା ଓ ଲୌହ ଅର୍ଶଳସବୁ କାଟି ପକାଇବା; ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟକାରୀରୁ ଧନଭଣ୍ଡାର ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସଞ୍ଚିତ ସମ୍ପତ୍ତିସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଧରି ଆହୁମାନକାରୀ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବ । ୪ ଆମ୍ଭ ଦାସ ଯାକୁବ ଓ ଆମ୍ଭ ମନୋନୀତ ଇସ୍ରାଏଲ ସକାଶେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଧରି ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଥାନ୍ତୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ନ ଜାଣିଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପାଧି ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ୫ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆଉ ଦୁଃଖୀୟ କେହି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ନ ଜାଣିଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କଟିବନ୍ଧନ କରିବା; ୬ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଯେ ଆଉ କେହି ନାହିଁ, ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟର ସ୍ଥାନରୁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଜାଣିବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆଉ ଦୁଃଖୀୟ କେହି ନାହିଁ । ୭ ଆମ୍ଭେ ଦୀପ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟକାର ସୃଷ୍ଟି କରୁ; ଆମ୍ଭେ ଶାନ୍ତି ରଚନା କରୁ, ଅନିଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି କରୁ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହାସବୁ ସାଧନ କରୁ । ୮ ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପରୁ ବର୍ଷଣ କର, ମେଘମାଳ ଧର୍ମସୃଷ୍ଟି କର; ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ପୃଥିବୀ ବିଦାରଣ ହେଉ ଓ ସେ ଧାର୍ମିକତା ଏକତ୍ର ଅଟୁକରିତ କରାଉ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତୁ ।

ସୃଷ୍ଟି ଓ ଇତିହାସର ପରତୁ

୯ ଯେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିରୋଧ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ପୃଥିବୀର ଖପରା ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡେ ଖପରା ମାତ୍ର ! ମୃତ୍ତିକା କ’ଣ ଗ’ର ଗଢ଼ିବା ଲୋକକୁ କହିବ, ତୁମ୍ଭେ କଥା ନିର୍ମାଣ କରୁଥାଛ ? ଅବା ତୁମ୍ଭର କର୍ମ କ’ଣ କହିବ, ଗହାର ହସ୍ତ ନାହିଁ ? ୧୦ ଯେ ପିତାକୁ କହେ, ତୁମ୍ଭେ କଥା ଜନ୍ମାଉଥାଛ, ଅବା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ କହେ, ତୁମ୍ଭେ କଥା ପରସବ କରୁଥାଛ ? ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୧୧ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଗହାର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତୃ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆଗାମୀ ଘଟଣାର ବିଷୟ ଆମ୍ଭକୁ ପଚାର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ବିଷୟରେ ଓ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ ଦିଅ । ୧୨ ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତୁ; ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ହିଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ତହିଁର ସକଳ ବିଷୟକୁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ୧୩ ଆମ୍ଭେ ଧର୍ମରେ ଗହାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସକଳ ପଥ ସରଳ କରିବା; ସେ ଆମ୍ଭର ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବ ଓ ସେ ଆମ୍ଭର ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବ, ମୂଲ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କିଅବା ପୁରସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।

ସଦାପୁରୁଷ ଏକମାତ୍ର ତ୍ୱଣକର୍ତ୍ତୃ

୧୪ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମିସରର ପରିଶରମର, କୁଶର ବାଣିଜ୍ୟର ଫଳ ଓ ଦୀର୍ଘକାୟ ସବାୟାୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ହେବେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପଶୁପକ୍ଷୀମାନେ ହେବେ; ଶୁଭଖଳରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ସେମାନେ ଆସିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରୋଧା କରିବେ ଓ ନିବେଦନ କରି କହିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି; ଗହାତ୍ୱକ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କେହି ନାହିଁ, ଆଉ କେହି ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି ।” ୧୫ ହେ ତ୍ୱଣକର୍ତ୍ତୃ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଆତ୍ମଗୋପନକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ୧୬ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ହଁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିବରତ ହେବେ; ପୂର୍ତ୍ତିମା ନିର୍ମାଣକାରୀ ସମସ୍ତେ ଏକାସତ୍ତ୍ୱେ ଅପମାନଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ୧୭ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାୟା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜିତ କିଅବା ବିବରତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ କାରଣ, ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତୃ ସଦାପୁରୁଷ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି; ସେ ପୃଥିବୀକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ପୁରସ୍କୃତ କଲେ; ସେ ଗହା ସ୍ୱାପନ କଲେ, ସେ ଗହା ଶୂନ୍ୟ କରି ସୃଷ୍ଟି ନ କରି ବସତି ସ୍ଥାନ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆଉ ଦୁଃଖୀୟ କେହି ନାହିଁ । ୧୯ ଆମ୍ଭେ ଗୋପନରେ ଅନ୍ୟକାରମୟ ଦେଶର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କହି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଥାରେ ଆମ୍ଭର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ କହି ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଧର୍ମବାଦୀ, ଆମ୍ଭେ ସଠିକ୍ କଥା ପୁରକାଶ କରୁ । ୨୦ ହେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସ, ଏକ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିକଟକୁ ଆସ; ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଖୋଦିତ ପୂର୍ତ୍ତିମାର କାଷ୍ଠ

ବୋହି ବୁଲନ୍ତି ଓ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।^{୧୧} ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରକାଶ କର ଓ ଗହା ଉପସ୍ଥାପନ କର; ହଁ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତୁ; ପୂର୍ବ କାଳରୁ କିଏ ଏହା ଜଣାଇଅଛି ? ପୁରାତନ କାଳରୁ କିଏ ଏହା ପରକାଶ କରିଅଛି ? ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ କି ଏହା କରି ନାହିଁ ? ଆମ୍ଭେ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଧର୍ମଶାଳ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା; ଆମ୍ଭେ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ନାହିଁ ।^{୧୨} ହେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅନାଦ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭେ ଛଡ଼ା ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ ।^{୧୩} ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ନେଇ ଶପଥ କରିଅଛୁ ଓ ଧର୍ମାୟ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ଅନ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଛାମ୍ପୁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଣ୍ଡୁ ନତ ହେବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିହ୍ୱା ଶପଥ କରିବ ।^{୧୪} ଲୋକେ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିବେ, “କେବଳ ସଦାପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ଓ ଶକ୍ତି ଅଛି ।” ଗହାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଲୋକମାନେ ଆସିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ମକ ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।^{୧୫} ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ବଂଶ ସଦାପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ହେବେ ଓ ଦର୍ପ କରିବେ ।

୪୭

ସଦାପରଭୁ ଏବଂ ବାବିଲର ଦେବତା
^୧ ବେଲ୍ ଦେବତା ଅବନତ ହୁଏ, ନବୋ ନତ ହୁଏ; ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣା ଜନ୍ତୁ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୁଆ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୋହି କରି ବୁଲିଲ, ଗହା ବୋଧ ହୋଇଅଛି, କ୍ଲାନତ ପଶୁ ପ୍ରତି ଭାର ହୋଇଅଛି ।
^୨ ସେମାନେ ନତ ହୁଅନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଏକତ୍ର ନତ ହୁଅନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଭାର ରକ୍ଷା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ,
 ମାତ୍ର ଆପେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
^୩ ହେ ଯାକୁବ ବଂଶ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସମସ୍ତେ, ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଦରସ୍ଥାୟୀ ହେବାଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବୁଝା ଯାଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ଭରୁ ବହା ଯାଇଅଛ;
^୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅଛୁ ଓ ପକ୍ୱ କେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋହିବା;
 ଆମ୍ଭେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ବୋହିବା; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ବହିବା ଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ।
^୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ କାହାର ସଦୃଶ ଓ ସମାନ କରିବ ଓ କାହାର ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ୍ଭର ଉପମା ଦେଲେ,
 ଆମ୍ଭେମାନେ ସମାନ ହେବା ?
^୬ ସେମାନେ ଗେଡ଼ାରୁ ସୁନା ଭାଲନ୍ତି ଓ ନିକ୍ତିରେ ରୂପା ତୋଳନ୍ତି, ସେମାନେ ସୁନାଗଣାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଲଗାନ୍ତି ଓ ସେ ଗୋଟିଏ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରେ; ସେମାନେ ଦର୍ଶନକର କରି ପୂଜା କରନ୍ତି ।
^୭ ସେମାନେ ଗହାକୁ ସକଳ୍ୟରେ ବହନ କରନ୍ତି ଓ ଗହାକୁ ବୋହି ଗହାର ସ୍ଥାନରେ ଗହାକୁ ରଖନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ସେ ଛିଡ଼ା ହୁଏ; ସେ ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଘୁଞ୍ଚିବ ନାହିଁ;
 ଆହୁରି, କେହି ଗହାକୁ ଡାକିଲେ ହେଁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କିପରି ସତ୍ତ୍ୱେ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।
^୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ସ୍ୱରଣ କର ଓ ପୁରୁଷତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କର; ହେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀମାନେ, ମନରେ କର ।
^୯ ପୁରାତନ ବିଷୟସବୁ ସ୍ୱରଣ କର;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭେ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହିଁ;
^{୧୦} ଆମ୍ଭେ ଶେଷ ବିଷୟ ଆଦିଠାରୁ ପରକାଶ କରୁ, ପୁଣି ଯାହା ସାଧୁତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଗହା ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଜଣାଉ,
 ଆଉ କହୁ, “ଆମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ୱର ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସକଳ ମନସ୍କାମନା ସିଦ୍ଧ କରିବା,”
^{୧୧} ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପକ୍ଷୀକୁ, ଦୂର ଦେଶରୁ ଆମ୍ଭେ ମନ୍ତ୍ରଣାର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁ;
 ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହା ସିଦ୍ଧ କରିବା; ଆମ୍ଭେ କଲ୍ପନା କରିଅଛୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହା ସଫଳ କରିବା ।

୧୨ ହେ ଧର୍ମରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ କଠିନାତଃକରଣ ଲୋକେ, ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣ ।
 ୧୩ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଧର୍ମ ନିକଟକୁ ଆଣୁଅଛୁ, ତହା ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭ ପରିତ୍ରାଣର
 ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ;
 ଆମ୍ଭର ଗୌରବ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଇସ୍ୱରାଏଲର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସିୟୋନରେ ପରିତ୍ରାଣ ସ୍ଥାପନ କରିବା ।

୪୭

ବାବିଲର ଲଜ୍ଜା

୧ ଆଗୋ ବାବିଲର ଅନୁଭା କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଓହ୍ଲାଇ ଧୂଳିରେ ବସ;
 ଆଗୋ କଲ୍ଦାୟର କନ୍ୟା, ସିଂହାସନ ବିନା, ଭୂମିରେ ବସ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ କୋମଳ ଓ ସୁକୁମାରୀ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ନ ହେବ ।
 ୨ ଚକି ନେଇ ଶସୟ ପେଷ, ତୁମ୍ଭର ଓଡ଼ଣି କାଡ଼,
 ପୋଷାକ କାଢ଼ି ପକାଅ, ପାଦ ଅନାବୃତ କର, ନଦନଦୀରେ ଚାଲି କରି ଯାଅ ।
 ୩ ତୁମ୍ଭର ଉଲଟଗତ ପରକାଶିତ ହେବ, ହଁ, ତୁମ୍ଭର ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ* ଦୃଶ୍ୟ ହେବ;
 ଆମ୍ଭେ ପରିଶୋଧ ନେବା, ପୁଣି କାହାରି ଅନୁରୋଧ ମାନିବା ନାହିଁ ।
 ୪ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ଇସ୍ୱରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ, ତହାଙ୍କର
 ନାମ ।
 ୫ ଆଗୋ କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଯାଇ ତୁନି ହୋଇ ବସ;
 କାରଣ ରାଜ୍ୟ-ସମୂହର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକାରିଣୀ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଖ୍ୟାତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୬ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥିବା ହୋଇ ଆପଣା ଅଧିକାର ଅପବିତ୍ର କଲୁ ଓ
 ତୁମ୍ଭ ହସତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲୁ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ଦୟା ପ୍ରକାଶ କଲ
 ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ବୃନ୍ଦ୍ୟ ଲୋକ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଯୁଥାଳି ବଡ଼ ଭାଗା କରି ଥୋଇଲ ।
 ୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, “ଆମ୍ଭେ ସଦାକାଳ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକାରିଣୀ ହୋଇ ରହିବା;
 ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁର ଶେଷ ଫଳ ସମରଣ କଲ
 ନାହିଁ ।”
 ୮ ଏହେତୁ ଗୋ ସୁଖଭୋଗିନୀ, ଏବେ ଏହା ଶୁଣ,
 ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରି ମନେ ମନେ କହୁଅଛ, “ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ, ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ନାହିଁ;
 ଆମ୍ଭେ ବିଧବା ପରି ବସିବା ନାହିଁ, କିଅବା ସନ୍ତାନ-ବିରହ ଜାଣିବା ନାହିଁ,”
 ୯ ମାତର ସନ୍ତାନ-ବିରହ ଓ ବୈଧବ୍ୟ ଏ ଦୁଇ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଏକ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟିବ;
 ତୁମ୍ଭର ଅପାର ଗଣକତ ଓ ଅତି ପ୍ରଭୁର ମାୟାବାତ୍ସ୍ୱ ଥିଲେ ହେଁ,
 ସେ ଦୁଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟିବ ।
 ୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟଗରେ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, କେହି ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ,
 ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ବିପଥଗାମୀ କରିଅଛି;
 ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ, ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ନାହିଁ;
 ୧୧ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଘଟିବ, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଉଦୟ ଜାଣିବ ନାହିଁ;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବିପଦ ପଡ଼ିବ, ତୁମ୍ଭେ ତହା ଦୂର କରି ପାରିବ ନାହିଁ;
 ଆଉ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, ଏପରି ବିନାଶ ହଠାତ୍ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଘଟିବ ।
 ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍ୟ କାଳରୁ ଆପଣାର ଯେଉଁ ମାୟାବାତ୍ସ୍ୱ ଓ ଅପାର ଗଣକତରେ ପରିଶ୍ରମ କରି
 ଆସିଅଛ, ଏବେ ତହା ଅବଲମ୍ବନ କର ।
 କେଜାଣି ଅବା ତୁମ୍ଭେ ଉପକାର ପାଇ ପାରିବ, କେଜାଣି ଅବା ତୁମ୍ଭେ ଜୟଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଅପାର ମନ୍ତ୍ରଣାରେ କ୍ଲନ୍ତ ହୋଇଅଛ;
 ଏବେ ଜେୟାତିଷମାନେ, ନକ୍ଷତ୍ରଦର୍ଶୀମାନେ, ମାସିକ ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀମାନେ ଠିଆ ହେଉନ୍ତୁ ଓ
 ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।
 ୧୪ ଦେଖ, ସେମାନେ କୁଟା ପରି ହେବେ; ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ;
 ସେମାନେ ଅଗ୍ନିଶିଖାର ବଳରୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

* ୪୭:୩ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପରଜନନ ଅଙ୍ଗ

ଗହା ଉଷଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ପ୍ରଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଅବା ତହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବସିବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନି ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୫ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାଛ, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏହିପରି ହେବ; ତୁମ୍ଭର ଯୌବନରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବାଣିଜ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରି ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଯିବେ, ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ ।

୪୮

ଇସ୍ରାଏଲ ପରିଷ୍କୃତ

୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଜଳାଶୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଯାକ୍ୱବ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଥାଛ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥାଛ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟରେ କିଅବା ଧାର୍ମିକତାରେ ନୁହେଁ । ୨ କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ନଗରର ଲୋକ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ କରନ୍ତି ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖନ୍ତି; ଗହାଙ୍ଗର ନାମ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ । ୩ ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ କାଳର କଥା ପ୍ରଗତି କାଳରୁ ପରକାଶ କରିଥାଛୁ; ହଁ, ଗହା ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ହେଲା ଓ ଗହା ଆମ୍ଭେ ପରକାଶ କଲୁ; ଆମ୍ଭେ ଗହା କଲୁ ଓ ଅକସ୍ମାତ୍ ସେହି ସବୁ ଘଟିଲା । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଅବାଧ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ଗ୍ରାବା ଲୋହନଳା ଓ ତୁମ୍ଭର କପାଳ ପିତ୍ତଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଜାଣିଲୁ । ୫ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଗତିକାଳରୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଗହା ପରକାଶ କଲୁ; ଗହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇଲୁ; ନେହିଲେ ଅବା ତୁମ୍ଭେ କୁହନ୍ତ, “ଆମ୍ଭର ଦେବତା ଏହା କରିଅଛି,” “ଆମ୍ଭର ଖୋଦିତ ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳ ପ୍ରତିମା ଏହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛି ।” ୬ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଥାଛ; ଏହିସବୁ ଦେଖ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଗହା ପରକାଶ କରିବ ନାହିଁ ? ଏହି ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନୂତନ ବିଷୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭର ଅଜ୍ଞାତ ନିଗୁଡ଼ ବିଷୟ ଦେଖାଇ ଅଛୁ । ୭ ସେହି ସବୁ ପୂର୍ବ କାଳରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏବେ ସୃଷ୍ଟ ହେଲା; ଆଜି ଦିନର ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ; ନେହିଲେ ଅବା ଦେଖ, “ଆମ୍ଭେ ସେହି ସବୁ ଜାଣିଲୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କୁହନ୍ତ ।” ୮ ବାସ୍ତବିକ, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ; ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଭାରୀ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କଲ ଓ ଗର୍ଭରୁ ଅଧର୍ମାଗ୍ରା ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣିଲୁ । ୯ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ନ କରୁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମ୍ବରଣ କରିବା ଓ ଆପଣା ପରଶଂସା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା । ୧୦ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିଷ୍କାର କରିଅଛୁ, ମାତ୍ର ରୂପା ପରି ନୁହେଁ; ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖରୂପ ଉତ୍ସାହରେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ । ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ସକାଶୁ, କେବଳ ଆପଣା ସକାଶୁ ଗହା କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭର ନାମ କାହିଁକି ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବ ? ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୌରବ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବା ନାହିଁ ।

ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

୧୨ ହେ ଯାକ୍ୱବ, ହେ ଆମ୍ଭର ଆହୁତ ଇସ୍ରାଏଲ, ଆମ୍ଭ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ କର; ଆମ୍ଭେ ସେହି ଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ଆଦି, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଅନ୍ତ । ୧୩ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ପୃଥ୍ୱୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭର ଗହାଣ ହସ୍ତ ଗଗନମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାର କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତି । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶୁଣ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଏହିସବୁ ପରକାଶ କରିଅଛି ? ସଦାପ୍ରଭୁ ଗହାକୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ବାବିଲ ଉପରେ ଗହାଙ୍ଗର ମନସ୍କାମନା ସିଦ୍ଧ କରିବ ଓ କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗହାଙ୍ଗର ବାହୁ ରହିବ । ୧୫ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ବାକ୍ସ କହିଅଛୁ; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆଣିଅଛୁ, ଆଉ ସେ ଆପଣା ପଥରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ଏହି କଥା ଶୁଣ; ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଥମରୁ ଗୋପନରେ କହି ନାହିଁ; ଗହା ହେଉଥିବା ସମୟରୁ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଅଛୁ; ପୁଣି, ଏବେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରେମଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗତକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯୋଜନା

୧୭ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା, ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭକୁ ଉପକାରଜନକ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ, ତୁମ୍ଭର ଗନ୍ତବ୍ୟ

ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗମନ କରାଇ । ୧୮ ଆଃ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ ମନୋଯୋଗ କରିଥା'ନ୍ତ ! ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ଧାର୍ମିକତା ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତ; ୧୯ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ମଧ୍ୟ ବାଳୁକା ତୁଲ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନଗଣ ତହିଁର କଣିକାସମୂହର ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ; ଗହୀର ନାମ ଆମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଉତ୍ତ୍ରିନ୍ନ କିଅବା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲରୁ ବାହାରି ଯାଅ, କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଳାଅ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାୟନ ଧ୍ବନିରେ ପରଗର କରି ଜଣାଅ, ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପରକାଶ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ସଦାପରତୁ ଆପଣା ଦାସ ଯାକୁବକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୨୧ ପୁଣି, ସେ ମରୁଭୂମି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇବା ବେଳେ ସେମାନେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ନୋହିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୈଳରୁ ଜଳସ୍ରୋତ ରୁହାଇଲେ, ଆହୁରି ସେ ଶୈଳକୁ ବିଦାରଣ କଲେ, ପୁଣି ତହିଁରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା । ୨୨ ସଦାପରତୁ କହନ୍ତି, “ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛି ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୪୯

ସଦାପରତୁଙ୍କ ଦାସ

୧ ହେ ଦମ୍ଭାପସମୂହ, ମୋ' କଥା ଶୁଣ; ହେ ଦୂରସଥ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ, ମନୋଯୋଗ କର; ମୁଁ ଗର୍ଭସ୍ଥ ହେବା ସମୟଠାରୁ ସଦାପରତୁ ମୋତେ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ମାତୃକା ଉଦରରୁ ଭୃଷି ଓ ହେବା ସମୟଠାରୁ ସେ ମୋହର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛନ୍ତି; ୨ ପୁଣି, ସେ ମୋର ମୁଖ ଡାକ୍ଷଣ ଖଡ଼ଗ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରିଅଛନ୍ତି, ଆପଣା ହସ୍ତର ଛାୟାରେ ସେ ମୋତେ ଛୁରୁଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ମୋତେ ଶାଣିତ ତାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରି ଆପଣା ତୁଣରେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଅଛନ୍ତି; ୩ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସ; ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଦମ୍ଭା ଆମ୍ଭେ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବା ।” ୪ ମାତ୍ର ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛି, ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୀନ ଓ ଅସାରଗରେ ମୋହର ଶକ୍ତି ବ୍ୟୟ କରିଅଛି; ତଥାପି ନିଶ୍ଚୟ ମୋହର ବିଗ୍ରହ ସଦାପରତୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ମୋହର କର୍ମର ଫଳ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅଛି । ୫ ପୁଣି, ମୋତେ ଗହୀତକର ସେବକ ହେବା ପାଇଁ ଓ ଯାକୁବକୁ ଗହୀତକ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଗହୀତକ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବା ପାଇଁ ଯେ ମୋତେ ଗର୍ଭରୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହି ସଦାପରତୁ ଏବେ କହନ୍ତି; (କାରଣ ମୁଁ ସଦାପରତୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଦରଣୀୟ ଅଟେ ଓ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର ମୋହର ବଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି;) ୬ ଏଣୁ ସେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯାକୁବର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ରକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ସେବକ ହେବ, ଏହା ଅତି କଷ୍ଟଦର ବିଷୟ; ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ଆମ୍ଭର କୃତ ପରିତ୍ରାଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦାସତା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ମଧ୍ୟ କରିବା ।” ୭ ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା କରେ, ଯାହାକୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଯେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଦାସ, ଗହୀତକ ଇସ୍ରାଏଲର ମୁକ୍ତିଦାତା ଓ ଗହୀର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପ ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଯେଉଁ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହୀତକ ସକାଶୁ ରାଜାମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଲେ ଉଠିବେ; ଅଧିପତିମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶାମ କରିବେ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ପୁନଃସ୍ଥାପନ

୮ ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛୁ ଓ ପରିତ୍ରାଣ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ୍ୟ କରିଅଛୁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଭୋଗ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିୟମ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା; ୯ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ବାହାରି ଯାଅ ବୋଲି, ଅନ୍ଧକାରସ୍ୱପ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ବୋଲି କହିବ । ସେମାନେ ପଥରେ ଚାଲିବେ ଓ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ସେମାନଙ୍କର ଚରାସ୍ଥାନ ହେବ । ୧୦ ସେମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ କି ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ; କିଅବା ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅଥବା ସୂର୍ଯ୍ୟଗପ ସେମାନଙ୍କୁ କାଟିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇବେ, ଜଳ ନିର୍ଣ୍ଣର ନିକଟ ଦେଇ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ନେବେ । ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ପର୍ବତସବୁକୁ ଏକ ପଥ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭର ରାଜପଥ ସକଳ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ । ୧୨ ଦେଖ, ଏମାନେ ଦୂରରୁ ଆସିବେ; ଆଉ ଦେଖ, ଏମାନେ ଉତ୍ତର ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଆସିବେ; ପୁଣି, ଏମାନେ ସାନାମ ଦେଶରୁ ଆସିବେ । ୧୩ ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ,

ଗାନ କର; ହେ ପୃଥ୍ବୀ, ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଅ; ହେ ପର୍ବତମାଳ, ଉଚ୍ଚତସ୍ତ୍ରରେ ଗାନ କର; କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ
 ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣାର କ୍ଲିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କରୁଣା କରିବେ ।
 ୧୪ ମାତର ସିୟୋନ କହିଲା, ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ପାସୋରି
 ଅଛନ୍ତି ।” ୧୫ ସତରାଲୋକ ଆପଣା ଗର୍ଭଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ବନେହ ନ କରି କି ଆପଣା ସତ୍ୟପାୟୀ
 ଶିଶୁକୁ ପାସୋରି ପାରିବ ? ହଁ, ଏମାନେ ପାସୋରି ପାରନ୍ତି, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାସୋରିବା
 ନାହିଁ । ୧୬ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତଦସ୍ତ୍ରର ପାପୁଲିରେ ତୁମ୍ଭର ଆକୃତି ଲେଖିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭର
 ପରାଗର ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ୧୭ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର
 ଉତ୍ପାଟନକାରୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ସନ୍ନ କଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି
 ଯିବେ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ ମେଲାଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଦେଖ; ଏସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ
 ଆସୁଅଛନ୍ତି । ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଭୂଷଣ ତୁଲ୍ୟ ଏହି
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିବ, ପୁଣି କନ୍ୟାର କଟିଭୂଷଣ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବ । ୧୯ କାରଣ
 ନିଶ୍ଚୟ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ସନ୍ନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନସକଳ ଓ ତୁମ୍ଭର ନଷ୍ଟ ଦେଶ, ନିବାସାଗଣ
 ନିମନ୍ତେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ଗ୍ରାସକାରୀମାନେ ଦୂରରେ ରହିବେ । ୨୦ ତୁମ୍ଭର ଅପହୃତ
 ସନ୍ତାନଗଣ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିବେ, ମୋ’ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଅତି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ; ମୋତେ
 ସ୍ଥାନ ଦିଅ, ମୁଁ ବାସ କରିବି । ୨୧ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମନେ ମନେ କହିବ, ମୋର ସନ୍ତାନଗଣ ଅପହୃତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏକାକିନୀ, ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରୁଅଛି, ମୋହର ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 କିଏ ଜନମ ଦେଇଅଛି ? ଓ ଏମାନଙ୍କୁ କିଏ ପୂର୍ତ୍ତିପାଳନ କରିଅଛି ? ଦେଖ, ମୁଁ ଏକାକିନୀ ଅବଶିଷ୍ଟା
 ଥିଲି; ଏମାନେ କେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ?” ୨୨ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ
 ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇବା ଓ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ପୂର୍ତ୍ତି ଆପଣା ଧସ୍ତ୍ରୀ ଟେକିବା;
 ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣକୁ କୋଳରେ ଆଣିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କ
 ସକନ୍ଧରେ ବୁଝାଯିବେ । ୨୩ ପୁଣି, ରାଜାଗଣ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକାରୀ ପିତା ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଣୀମାନେ
 ତୁମ୍ଭର ପାଳନକାରୀଣୀ ମାତା ହେବେ; ସେମାନେ ଭୂମିକୁ ମୁଖ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ପରଶାମ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ
 ପାଦର ଧୂଳି ଗ୍ରାସିବେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଓ ଆମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷାକାରୀମାନେ ଯେ ଲଜ୍ଜିତ
 ହେବେ ନାହିଁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୨୪ ବୀରଠାରୁ କି ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ହରଣ କରାଯିବ, ଅବା ନ୍ୟାୟରେ
 ବନ୍ଦୀକୃତ ଲୋକମାନେ କି ମୁକ୍ତ କରାଯିବେ ? ୨୫ ମାତର ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ବୀରର
 ବନ୍ଦୀକୃତ ଲୋକମାନେ ହିଁ ଅପହୃତ ହେବେ ଓ ଭୟଞ୍ଜକ ଲୋକର ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ମୁକୁଳା ଯିବ; କାରଣ
 ତୁମ୍ଭ ବିରୋଧକାରୀର ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ୍ଭେ ବିରୋଧ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆମ୍ଭେ ରକ୍ଷା
 କରିବା । ୨୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଉପଦରବକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ମାତ୍ର ଭୋଜନ
 କରାଇବା ଓ ମିଷ୍ଟ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ମତ୍ତ ହେବା ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜ ରକ୍ତରେ ମତ୍ତ ହେବେ;
 ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବରୁ, ତୁମ୍ଭର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା, ଯାକୁବର ବଳଦାତା,
 ଏହା ସର୍ବ ପରାଣା ଜାଣିବେ ।”

୫୦

ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ ଏବଂ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଲୋକ ଆଜ୍ଞାବହ ଦାସ

୧ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପତ୍ରର ଦସ୍ତାବିଜ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାତାକୁ ତ୍ୟାଗ
 କରିଅଛୁ, ଗହୀର ସେହି ଛାତ୍ରପତ୍ର କାହିଁ ? ଅଥବା ଆମ୍ଭ ବନ୍ଦବସାୟୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ନିକଟରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛୁ ? ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଅପରାଧ ସକାଶୁ ବିକ୍ରୟିତ ହୋଇଥିଲ ଓ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତା ତ୍ୟାଗ ହୋଇଥିଲା । ୨ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ
 ଆସିଲୁ କାହିଁକି କେହି ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲ ? ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତାକିଲୁ କାହିଁକି କେହି ଉତ୍ତର
 ଦେବାକୁ ନ ଥିଲ ? ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ କି କିଛି ଛୋଟ ହୋଇଅଛି ଯେ, ଗହୀ ମୁକ୍ତ କରି ନ ପାରେ ?
 କିଅବା ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ କି ଆମ୍ଭର ପରାକରମ ନାହିଁ ? ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଧନକରେ ସମୁଦ୍ରକୁ
 ଶୁଷ୍କ କରୁ, ଆମ୍ଭେ ନଦନଦୀକୁ ପରାନ୍ତର କରୁ; ସେଠାସ୍ଥିତ ମତ୍ସ୍ୟ ଜଳ ଅଭାବରେ ତୃଷାର୍ତ୍ତିତ
 ହୋଇ ମରିଯାଇ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୁଏ । ୩ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ କାଳିମା ପିନ୍ଧାଉ ଓ ଚଟବସ୍ତ୍ରକୁ
 ସେହି ସବୁର ଆରକ୍ଷାଦନ କରୁ । ୪ ମୁଁ ଯେପରି କ୍ଲାନତ ଲୋକକୁ ବାକ୍ସ ଦସ୍ତାବିଜ ସୁସ୍ଥିର କରି ପାରିବି,
 ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ସେ ପୂର୍ତ୍ତି

ପରଭାତ ଜାଗରତ କରାନ୍ତି, ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ପରି ଶୁଣିବା ପାଇଁ ସେ ମୋହର କର୍ଣ୍ଣକୁ ଜାଗରତ କରାନ୍ତି ।
 * ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ମୋହର କର୍ଣ୍ଣ ଫିଟାଇ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ବିରୁଦ୍ଧାଗ୍ରୀ ହୋଇ ନାହିଁ, କିଅବା
 ପଛକୁ ଫେରି ନାହିଁ ।^୧ ମୁଁ ପରହାରକ ପରି ଆପଣା ପିଠି, ଦାଢ଼ି ଉପାଡ଼ିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି
 ଆପଣା ଗାଲ ପାତି ଦେଲି; ମୁଁ ଅପମାନ ଓ ଛେପ ପକାଇବାରୁ ମୋହର ମୁଖ ଲୁଗାଇ ନାହିଁ ।^୨ କାରଣ
 ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ମୋହର ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ବିବରତ ହୋଇ ନାହିଁ; ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଚକ୍ରମଳି
 ପଥର ପରି ଆପଣା ମୁଖ ରଖିଅଛି, ଆଉ ମୁଁ ଯେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହିବି, ଏହା ଜାଣେ ।^୩ ଯେ ମୋତେ ଧାର୍ମିକ
 କରାନ୍ତି, ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; କିଏ ମୋ' ସତ୍ତ୍ୱରେ ବିରୋଧ କରିବ ? ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ଠିଆ
 ହେଉ; ମୋହର ବିପକ୍ଷ କିଏ ? ସେ ମୋହର ନିକଟକୁ ଆସୁ ।^୪ ଦେଖ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ମୋହର
 ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ମୋତେ ଦୋଷା କରିବ କିଏ ? ଦେଖ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବସତ୍ର ପରି ପୁରୁଣା
 ହେବେ; କାଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।^୫ ଯେ ସଦାପରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ସେବକର
 ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ? ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଧିକାରରେ
 ଗମନ କରେ ଓ ଦାୟିତ୍ୱଗ୍ରାହୀ ନ ହୁଏ, ସେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଓ ଆପଣା
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ ।^୬ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳାଉଅଛି, ଅଗ୍ନିଶୁଣ୍ଠୀରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ
 ବେଷ୍ଟନ କରୁଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଦେଖ : ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ
 ଅଗ୍ନିଶିଖା ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିଶୁଣ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କର । ମୋ' ହସ୍ତରୁ ଏହା
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୋକରେ ଶୟନ କରିବ ।

୫୧

ଯିରୁଶାଲମ ପରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ତତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତି

^୧ ହେ ଧର୍ମର ଅନୁଗାମୀଗଣ, ହେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣକାରୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର
 କଥା ଶୁଣ: ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଶୈଳକୁ କଟା ହୋଇଥିଲା ଓ ଯେଉଁ ଗର୍ତ୍ତର ଛେଦକୁ ଖୋଳା ହୋଇଥିଲା,
 ତହିଁ ପରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର ।^୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅବ୍ରହାମ ପରତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ପରସବକାରିଣୀ ସାରା ପରତି ଦୃଷ୍ଟି କର; କାରଣ ସେ ଏକାକୀ ଥିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆହୁତ୍ୱାନ
 କଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଗହାକୁ ବହୁବଂଶ କଲୁ ।^୩ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ସିୟୋନକୁ ସାନ୍ତତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତି
 କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଗହାର ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ୱଧାନସବୁକୁ ସାନ୍ତତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଗହାର ପରାନ୍ତରକୁ
 ଏଦନ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗହାର ମରୁଭୂମିକୁ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦୟାନ ତୁଲ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି; ଆନନ୍ଦ ଓ
 ଭଲଲାସ, ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ସତ୍ତ୍ୱଗାତ ଧ୍ୱନି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ହେବ ।^୪ “ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ, ଆମ୍ଭ
 ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କର; ହେ ଆମ୍ଭର ଦେଶୀୟ ଲୋକେ, ଆମ୍ଭ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର: କାରଣ
 ଆମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ବୟସସୁଆ ନିର୍ଗତ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ଦାୟିତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର
 ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାପନ କରିବା ।^୫ ଆମ୍ଭର ଧର୍ମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି
 ଓ ଆମ୍ଭର ବାହୁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ବିଗ୍ରହ କରିବ; ଦୁଃଖୀଗଣ ଆମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବେ ଓ
 ଆମ୍ଭର ବାହୁରେ ପରତ୍ରାଣା ରଖିବେ ।^୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରତି ଉଦ୍‌ଧୂତ୍ୱଦୃଷ୍ଟି କର
 ଓ ଅଧଃସ୍ଥତ ଭୂମଣ୍ଡଳ ପରତି ନିରୀକ୍ଷଣ କର; କାରଣ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଧୂମ ତୁଲ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ହିତ
 ହେବ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ବସତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଜାଣିଣ ହେବ, ପୁଣି ତନ୍ନିବାସୀଗଣ ସେହି ରୂପେ ମରିଯିବେ; ମାତ୍ର
 ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଅନନ୍ତ କାଳସୁଆୟା ହେବ ଓ ଆମ୍ଭର ଧର୍ମ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।^୭ ହେ ଧର୍ମ
 ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆମ୍ଭର ବୟସସୁଆ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ଅପମାନରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ, ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ନିନ୍ଦାରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ
 ନାହିଁ ।^୮ କାରଣ କାଟ ସେମାନଙ୍କୁ ବସତ୍ର ପରି ଖାଇ ପକାଇବ ଓ ପୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋମ ପରି ଖାଇ
 ପକାଇବ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଧର୍ମ ଅନନ୍ତ କାଳସୁଆୟା ହେବ ଓ ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ବଂଶାନୁକ୍ରମେ
 ରହିବ ।”^୯ ହେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ବାହୁ, ଜାଗ, ଜାଗ, ବଳ ପରିଧାନ କର, ଯେପରି ପୂର୍ବ କାଳରେ, ପରାନ୍ତ
 କାଳର ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ସମୟରେ, ସେହିପରି ଜାଗ । ଯେ ରାହବ*କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲେ, ଯେ
 ନାଗକୁ ବିଦ୍ଧ କଲେ, ସେ କି ତୁମ୍ଭେ ନୁହଁ ?^{୧୦} ଯେ ସମୁଦ୍ରକୁ, ମହାବୀରିଧର ଜଳସମୂହକୁ ଶୁଷ୍କ କଲେ,
 ଯେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାର ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମୁଦ୍ରର ଗଭୀର ସ୍ୱଧାନକୁ ପଥ କଲେ, ସେ
 କି ତୁମ୍ଭେ ନୁହଁ ?^{୧୧} ପୁଣି, ସଦାପରଭୁଙ୍କ ନିସ୍ତରୀତ ଲୋକମାନେ ଫେରି ଆସିବେ ଓ ଆନନ୍ଦ ଗାନ
 କରୁ କରୁ ସିୟୋନରେ ଉପସ୍ଥତ ହେବେ; ନିତ୍ୟସୁଆୟା ଆନନ୍ଦ ଓ ଆହଲାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ପୁଣି

* ୫୧:୯ ରାହବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବୃହତ ସମୁଦ୍ରଜୀବ

ଶୋକ ଓ ଆର୍ତ୍ତସପ୍ତର ଦୂରକୁ ପଳାଇଯିବ । ୧୨ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରନା କରନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଅଛୁ; ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓ ଯେ ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ କରାଯିବ, ଏପରି ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ତାନକୁ ଭୟ କରୁଅଛ, ୧୩ ପୁଣି ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତରକାରୀ ଓ ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନକାରୀ ତୁମ୍ଭ ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ସଦାପୁରୁଷକୁ ଭୁଲିଅଛ ଓ ଉପଦରବା ବିନାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦ୍ୟତ ହେବା ବେଳେ ଗହୀର କୋପ ସକାଶ୍ଚ ସାଗଦିନ ନିରନ୍ତର ଭୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ତ କିଏ ? ଆଉ, ସେ ଉପଦରବାର କୋପ କାହିଁ ? ୧୪ ନିର୍ବାସିତ ବନ୍ଦୀ ଶାଘ୍ନର ମୁକ୍ତ ହେବ; ପୁଣି, ସେ ମରି ଗର୍ଭତକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ଅଥବା ଗହୀର ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । ୧୫ କାରଣ କଲ୍ଲୋଳସକଳ ଗର୍ଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ସମୁଦ୍ରକୁ ବନ୍ଦୀକର କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ; ଗହୀତ୍ୱକର ନାମ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ । ୧୬ ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଗୋପଣ କରିବାର, ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ, ଏହା ସିୟୋନକୁ କହିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ରଖିଅଛୁ ଓ ଆପଣା ହସ୍ତର ଛାୟାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆରକ୍ଷାଦାନ କରିଅଛୁ । ୧୭ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଜାଗ, ଜାଗ, ଠିଆ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗହୀତ୍ୱକ କୋପରୂପ ପାନ ପାତ୍ର ନେଇ ପାନ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମତତତଜନକ ବୃହତ ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରି ଗହୀ ଶେଷ କରିଅଛ । ୧୮ ସେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ପୁରସବ କରିଅଛି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀକୁ କଡ଼ାଇ ନେବାକୁ କେହି ନାହିଁ; କିଏବା ସେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ପୁରତିପାଳନ କରିଅଛି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀର ହସ୍ତ ଧରି ନେବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ । ୧୯ ଏହି ଦୁଇ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି; ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କିଏ ବିଳାପ କରିବ ? ଶୂନ୍ୟ ଓ ବିନାଶ, ପୁଣି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଖାଦ୍ୟ; ଆମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରନା କରିବା ? ୨୦ ଜାଲରେ ବନ୍ଦୀ ହରିଣର ପ୍ରାୟ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ତ୍ୱକର ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କୋପରେ, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧମକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୨୧ ଏଣୁକରି ହେ ଦୁଃଖିନୀ ଓ ବିନା ଦରାକ୍ଷରସରେ ମତତ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଏହା ଶୁଣ; ୨୨ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପୁରୁଷ ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ପକ୍ଷବାଦୀ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମତତତଜନକ ପାନପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭ କୋପରୂପ ବୃହତ ପାନପାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ କାଢ଼ି ନେଇଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଗହୀ ପାନ କରିବ ନାହିଁ; ୨୩ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କଲେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଗହୀ ଦେବା; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣକୁ କହିଅଛନ୍ତି, ନଇଁ ପଡ଼, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପର ଦେଇ ଗମନ କରିବା : ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଭୂମି ଓ ସତ୍ତ୍ୱକ ପରି ଗମନକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପିଠି ପାତି ଦେଇଅଛ ।”

୫୨

ଯିରୁଶାଲମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର

୧ ହେ ସିୟୋନ, ଜାଗ, ଜାଗ, ଆପଣା ବଳ ପରିଧାନ କର; ହେ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ରସବୁ ପିନ୍ଧ; କାରଣ ଏହି ସମୟଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟକୁ ଅସୁନ୍ଦର ଅବା ଅଶୁଚି ଲୋକ ଆଉ ଆସିବ ନାହିଁ । ୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେହର ଧୂଳି ଝାଡ଼ି ଦିଅ; ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଉଠ, ଆସନରେ ବସ; ଆଗୋ ସିୟୋନର ବନ୍ଦୀ କନ୍ୟା, ଆପଣା ଗଳର ବନ୍ଧନସବୁ ଫିଟାଇ ପକାଅ । ୩ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୀତ ହୋଇଥିଲ, ଆଉ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।” ୪ କାରଣ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ମିସରକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ଅଶୂରୀୟ ଅକାରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୌରାତମ୍ୟ କଲା ।” ୫ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ତ ଅକାରଣରେ ନିଆ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଥାଇ କଅଣ କରୁଅଛୁ ?” ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକାରୀମାନେ ଗର୍ଜନ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ନାମ ସାଗଦିନ ନିରନ୍ତର ନିନ୍ଦିତ ହେଉଅଛି । ୬ “ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଜାଣିବେ; ଏଥିପାଇଁ ଯେ କଥା କହନ୍ତି, ସେ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ସେହି ଦିନ ଜାଣିବେ; ଦେଖ, ସେ ଆମ୍ଭେ ।” ୭ ଯେଉଁ ଜନ ସୁସମାଗର ଆଶୁଅଛି, ଯେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସର କରୁଅଛି, ଯେ ମତ୍ତଗଳର ସୁସମାଗର ଆଶୁଅଛି, ଯେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରସର କରୁଅଛି, ଯେ ସିୟୋନକୁ “ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି” ବୋଲି କହୁଅଛି, ଗହୀର ଚରଣ ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ କିପରି ଶୋଭା ପାଏ ! ୮ ହେଇ, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଗଣର ରବ ! ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ରବ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଗାନ କରୁଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ସିୟୋନକୁ ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ଦେଖିବେ ।

୯ ହେ ଯିରୁଶାଲମର ଉତ୍ସର୍ଗ ସ୍ଥାନସକଳ, ଉଚ୍ଚ ଆନନ୍ଦ ଧସ୍ତ୍ରୁନି କର, ଏକତ୍ର ଗାନ କର; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୁନା କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ସଦାପୁରୁଷ ସର୍ବଦେଶାୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ବାହୁ ଅନାବୃତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥ୍ବୀର ଆଦ୍ୟନ୍ତସ୍ଥାତ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମହାନୀୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖିବେ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ଥାନ କର, ପରସ୍ଥାନ କର, ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଯାଅ, କୌଣସି ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ଛୁଅଁ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଯାଅ; ହେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପାତ୍ରବାହକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଚି ହୁଅ । ୧୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତର ତର ହୋଇ ବାହାରି ଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଲ୍ଲୟନ କରି ବାହାରି ଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହେବେ ।

ଦୁଃଖଭୋଗକାରୀ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦାସ

୧୩ ଦେଖ, ଆତ୍ମର ଦାସ ସୁବିବେଚନାପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ସେ ଉନ୍ନତ, ଉଚ୍ଚ ପଦପୁରାପତ ଓ ମହାମହିମ ହେବେ । ୧୪ ମନୁଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଗହୀରଙ୍କର ଆକୃତି ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଗହୀରଙ୍କର ରୂପ ଅଧିକ ବିକୃତ ହେବାରୁ ଯେପରି ଅନେକେ ଗହୀରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଥିଲେ, ୧୫ ସେହିପରି ସେ ଅନେକ ଦେଶାୟମାନଙ୍କୁ ଛିଞ୍ଚିବେ; ରାଜାମାନେ ଗହୀରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବେ; କାରଣ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇ ନ ଥିଲା, ଗହୀର ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଓ ଯାହା ସେମାନେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ, ଗହୀର ସେମାନେ ବୁଝିବେ ।

୫୩

୧ ଆତ୍ମହାନୀୟ ସମ୍ବାଦ କିଏ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛି ? ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ? ୨ କାରଣ ସେ ଗହୀରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରା ତୁଲ୍ୟ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ମୂଳ ତୁଲ୍ୟ ବଢ଼ିଲେ; ଗହୀରଙ୍କର ରୂପ କି ଶୋଭା ନାହିଁ; ପୁଣି, ଗହୀରଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଆତ୍ମହାନୀୟ ଯେ ଶୁଦ୍ଧ୍ୟା କରିବା, ଗହୀରଙ୍କର ଏପରି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ୩ ସେ ଅବଜ୍ଞାତ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ତୟକୃତ; ଦୁଃଖୀ ଲୋକ ଓ ଶୋକପରିତ, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହାଠାରୁ ମୁଖ ଆରକ୍ଷାଦନ କରନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ସେ ଅବଜ୍ଞାତ ହେଲେ, ଆଉ ଆତ୍ମହାନୀୟ ଗହୀରଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ । ୪ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଆତ୍ମହାନୀୟଙ୍କର ଯାତନାସବୁ ଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମହାନୀୟଙ୍କର ବ୍ୟଥାସବୁ ବହନ କରିଅଛନ୍ତି । ତଥାପି ଆତ୍ମହାନୀୟ ଗହୀରଙ୍କୁ ଆହତ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରହୀତ ଓ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ମଣିଲୁ । ୫ ମାତ୍ର ସେ ଆତ୍ମହାନୀୟଙ୍କ ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେଲେ ଓ ଆତ୍ମହାନୀୟଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ; ଆତ୍ମହାନୀୟଙ୍କର ଶାନ୍ତିଜନକ ଶାସ୍ତି ଗହୀରଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା ଓ ଗହୀରଙ୍କ ପରହୀରରେ ଆତ୍ମହାନୀୟ ସୁସ୍ଥ ହେଲୁ । ୬ ଆତ୍ମହାନୀୟ ସମସ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆତ୍ମହାନୀୟ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟଆଡ଼େ ଫେରିଅଛୁ; ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ଗହୀରଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଗଇଅଛନ୍ତି । ୭ ସେ ଉପଦ୍ରବ ପୁରାପତ ହେଲେ, ତଥାପି ସେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରି ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ; ବଧସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯିବା ମେଷଶାବକ ତୁଲ୍ୟ, ଲୋମଚ୍ଛେଦକମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ନୀରବ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ । ୮ ସେ ଉପଦ୍ରବ ଓ ବିଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ଦୂରୀକୃତ ହେଲେ; ଆଉ, ସେ ଯେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଉତ୍ତ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ, ଏହା ଗହୀରଙ୍କ ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ବିବେଚନା କଲା ? ଆତ୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ସେ ପରହୀତ ହେଲେ । ୯ ପୁଣି, ସେ କୌଣସି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ନ କଲେ ହେଁ ଓ ଗହୀରଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳ ନ ଥିଲେ ହେଁ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖଗଣର ସହିତ ଗହୀରଙ୍କର କବର ନିରୂପଣ କଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁରେ ସେ ଧନବାନର ସଙ୍ଗେ ହେଲେ । ୧୦ ତଥାପି ଗହୀରଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅଭିମତ ହେଲା; ସେ ଗହୀରଙ୍କୁ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଗହୀରଙ୍କ ପରାଣକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି କଲେ, ସେ ଆପଣା ବଂଶ ଦେଖିବେ, ସେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ ଓ ଗହୀରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଇଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧ ହେବ । ୧୧ ସେ ଆପଣା ପରାଣବେଦନାର ଫଳ ଦେଖି ତୃପ୍ତ ହେବେ; ଆତ୍ମର ଧାର୍ମିକ ଦାସ ଆପଣାର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଅନେକଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ବହିବେ । ୧୨ ଏହେତୁ ଆତ୍ମେ ମହତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀରଙ୍କୁ ଅଂଶ ଦେବା ଓ ସେ ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୁଚିତ ବିଭାଗ କରି ନେବେ; କାରଣ ସେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ଆପଣା ପରାଣ ଭାଳି ଦେଲେ; ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଣିତ

ହେଲେ; ତଥାପି ସେ ଅନେକଜ୍ଞକର ପାପଭାର ବହନ କଲେ ଓ ଅଧାର୍ଯ୍ୟକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

୫୪

ଚିରନ୍ତନ ଶାନ୍ତିର ନିୟମ

୧ “ଆଗୋ ବନ୍ଦ୍ୟେୟ, ଅପରସ୍ପୃତେ, ତୁମ୍ଭେ ଗାନ କର, ଆଗୋ ଗର୍ଭବନ୍ଧୁଆରହିତେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଗାନ କରି ଆନନ୍ଦ ଧ୍ଵନି କର,” କାରଣ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ବିବାହିତ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନ ସନ୍ତାନ ଅପେକ୍ଷା ଅନାଥ ସନ୍ତାନ ଅଧିକ ।^୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ତମଗୁରୁ ସ୍ଵାଧୀନ ବଢ଼ାଅ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ବାସସ୍ଵାଧୀନର ଯବନିକାସରୁ ବିସ୍ଠାର କରନ୍ତୁ; ବନ୍ଧୁକର ଆଶଙ୍କା କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଦଉଡ଼ିସବୁ ଲାଫବାଇ ଦିଅ ଓ କିଲାସରୁ ଦୃଢ଼ କର ।^୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଣ ଓ ବାମରେ ବନ୍ଧାଯି ଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବଂଶ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ନରଶୂନ୍ୟ ନଗରସମୂହକୁ ବସତି ସ୍ଵାଧୀନ କରାଇବେ ।^୪ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ । କିଅବା ବିଷଣ୍ଣମାନ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଲଜ୍ଜିତ କରାଯିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନ କାଳର ଲଜ୍ଜା ପାସୋରି ଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଧବାବସ୍ତାଧାର ଦୁର୍ନାମ ଆଉ ସମରଣ କରିବ ନାହିଁ ।^୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଗହାଜ୍ଞକର ନାମ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ଵପ୍ନେ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତିଦାତା; ସେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ଵର ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ ।^୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ତ୍ୟକ୍ତ ଓ ମନୋଦୁଃଖିନୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଥବା ଯୌବନକାଳୀନ ଦୂରାକୃତ ଭାର୍ଯ୍ୟା ତୁଲ୍ୟ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି ।^୭ ଆମ୍ଭେ ଅଲ୍ପ କ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ; ମାତ୍ର ମହାକରୁଣାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ।^୮ ଅତିଶୟ କୋପରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ନିମିଷ ମାତ୍ର ଆପଣା ମୁଖ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଲୁଚାଇଲୁ; ମାତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାଧୀନ ଦୟାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିବା,” ଏହା ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତିଦାତା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।^୯ “କାରଣ ଏହା ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ନୋହ ସମୟର ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ; ନୋହ ସମୟର ଜଳ ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ପଲବିତ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଶପଥ କରିଅଛୁ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ, ଅବା ତୁମ୍ଭକୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିବା ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ କରିଅଛୁ ।^{୧୦} ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ସଦାପରଭୁ, ସେ କହନ୍ତି, ପର୍ବତଗଣ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଘୁଞ୍ଚିଯିବେ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ଟଳିବେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଦୟା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ, ଅଥବା ଆମ୍ଭ ଶାନ୍ତିର ନିୟମ ଟଳିବ ନାହିଁ ।^{୧୧} ଆଗୋ ଦୁଃଖିନୀ, ଗେଫାନରେ ବିଚଳିତେ ଓ ସାନ୍ତତ୍ଵପ୍ରାପ୍ତବିହୀନେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନାନା ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତର ବସାଇବା ଓ ନୀଳମଣି ଦ୍ରାଘା ତୁମ୍ଭେ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା ।^{୧୨} ଆମ୍ଭେ ପଦ୍ମରାଗ ମଣିରେ ତୁମ୍ଭେ ଚୂଡ଼ା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ମଣିରେ ତୁମ୍ଭେ ନଗରର ଦ୍ରାଘାସକଳ ଓ ମନୋହର ପ୍ରସ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ସାମା ନିର୍ମାଣ କରିବା ।^{୧୩} ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଦ୍ରାଘା ଶିକ୍ଷିତ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତାନଗଣର ମହାଶାନ୍ତି ହେବ ।^{୧୪} ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ଯ୍ୟକତାରେ ସ୍ଵପ୍ନାକୃତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଉପଦ୍ରବଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ; ପୁଣି ତ୍ରାସଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବ, କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।^{୧୫} ଦେଖ, ଲୋକମାନେ ଏକମେଳ ହୋଇ ପାରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଦ୍ରାଘା ନୁହେଁ; ଯେକେହି ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷରେ ଏକମେଳ ହୁଏ, ସେ ତୁମ୍ଭ ହେତୁ ପତିତ ହେବ ।^{୧୬} ଦେଖ, ଯେଉଁ ଲୌହକାର କୋଇଲାକୁ ଅଗ୍ନି ଦେଇ ଗତିରେ ଓ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରେ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଓ ବିନାଶକରଣାର୍ଥେ ବିନାଶକକୁ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।^{୧୭} ଯେକୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିକୂଳରେ ନିର୍ମିତ ହୁଏ, ଗହା ସାର୍ଥକ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିହ୍ଵା ବିଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଦୋଷୀ କରିବ । ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଓ ଆମ୍ଭେ ଦତ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ଯ୍ୟକତା ଏହି,” ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

୫୫

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣା

୧ “ହେ ତୃଷ୍ଣିତ ଲୋକସକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସ, ପୁଣି ଯାହାର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ, ସେ ଆସ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, କିଣ ଓ ଭୋଜନ କର; ହଁ, ଆସ, ଅର୍ଥ ଓ ମୂଲ୍ୟ ବିନା ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାରସ ଓ ଦୁର୍ଗ୍ୟ କିଣ ।^୨ ଅଖାଦ୍ୟ ଦରବନ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ରୂପା ବନ୍ଧୁ କରୁଅଛ ? ଓ ଯାହା

ତୁମ୍ଭେ କି କହୁଛ, ତହିଁ ପାଇଁ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଅଛ ? ମନେଯୋଗ କରି ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କର ଓ ପୁଷ୍ଟିକର ଦରବନ୍ଦରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରାଣକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଦିଅ । ୩ କର୍ଣ୍ଣ ତେର ଓ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସ; ଶୁଣ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରାଣ ବଞ୍ଚିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ନିୟମ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ନିଶ୍ଚିତ ଦୟା ସ୍ୱପ୍ନ କରିବା । ୪ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହାଡ଼କୁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ, ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ଅଗ୍ରଣୀ ଓ ଆଜ୍ଞାଦାତା ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ ।” ୫ ଦେଖ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, ଗହାଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭେ ଆହ୍ୱାନ କରିବ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଲା ନାହିଁ, ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିବ, ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୁପଙ୍କ ସକାଶୁ ଏହା ଘଟିବ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳୁଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼ଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କର, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଡ଼ଙ୍କଠାରେ ପରାଧୀନ କର । ୭ ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣାର ପଥ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଆପଣା ସଂକଳ୍ପ ପରିତ୍ୟାଗ କର; ପୁଣି, ସେ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ପରତି ଫେରୁ, ତହିଁରେ ସେ ଗହାଡ଼ ଦୟା କରିବେ; ଆଉ, ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ଫେରୁ, କାରଣ ସେ ବହୁଳ ରୂପରେ କ୍ଷମା କରିବେ । ୮ ଯେହେତୁ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପସକଳ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ପରି ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗସକଳ ଆମ୍ଭର ମାର୍ଗ ପରି ନୁହେଁ ।” ୯ “କାରଣ ପୃଥିବୀ ଅପେକ୍ଷା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଯେପରି ଉଚ୍ଚ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭର ମାର୍ଗସକଳ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ଓ ଆମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପ ସକଳ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ଅଟେ । ୧୦ ଯେହେତୁ ଯେପରି ବୃକ୍ଷ ଓ ହିମ ଆକାଶରୁ ତଳକୁ ଆସେ ଓ ସେଠାକୁ ଫେରି ଯାଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଭୂମିକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରେ, ପୁଣି ଫଳବତୀ ଓ ତୃଣାଦି ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ବସନକାରୀକୁ ବୀଜ ଓ ଭୋଜନକାରୀକୁ ଭକ୍ଷୟ ଦିଏ; ୧୧ ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ୟ ସେହିପରି ହେବ; ଗହା ନିଷ୍ଫଳ ହୋଇ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁ, ଗହା ସିଦ୍ଧ କରିବା ଓ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରେରଣା କରୁ, ତହିଁରେ କୃତୀ ହେବ । ୧୨ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ବାହାର ହୋଇ ଶାନ୍ତିରେ ଆଗେ ଆଗେ ନିଆଯିବ; ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଗାନ କରିବେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱର ବୃକ୍ଷସକଳ କରଗଳି ଦେବେ । ୧୩ କର୍ଣ୍ଣକ ବୃକ୍ଷ ବଦଳରେ ଦେବଦାରୁ ଓ କାନକୋଳି କର୍ଣ୍ଣକ ବଦଳରେ ମେହେନ୍ଦି ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ; ପୁଣି, ଗହା ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ କୀର୍ତ୍ତି ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଓ ଅକ୍ଷୟ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ ।”

୫୬

ବିଜାତୀୟତା ପରିତ୍ରାଣ

୧ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ପାଳନ କର; ଧର୍ମକର୍ମ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଆଗମନ ଓ ଆମ୍ଭ ଧର୍ମର ପରକାଶ ସନ୍ନିକଟ । ୨ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଏହା କରେ ଓ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ ଏହା ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଅବଲମ୍ବନ କରେ; ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀ ପାଳନ କରି ଗହା ଅଶୁଚି ନ କରେ ଓ ସବୁ ପରକାର କୁର୍ମରୁ ଆପଣା ହସ୍ତକୁ ନିବାରଣ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।” ୩ “ନିଶ୍ଚୟ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ପୃଥକ୍ କରିବେ,” ଏହା ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ଆସକ୍ତ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ନ କହୁ; ଅଥବା “ଦେଖ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ, ଏହା ନପୁଂସକ ନ କହୁ ।” ୪ କାରଣ, ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସୀ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ତୁଷ୍ଟିକର ବିଷୟ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି; ୫ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମ୍ଭ ପ୍ରାଣୀର ଭିତରେ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ସମରଣାର୍ଥକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ନାମ ଦେବା; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ନାମ ଦେବା, ଗହା କଟା ହେବ ନାହିଁ ।” ୬ ଆହୁରି, ଯେଉଁ ବିଦେଶୀମାନେ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଓ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ନାମକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଗହାଙ୍କର ଦାସ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁତୁମ୍ଭେ ଆସକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ପାଳନ କରି ଗହା ଅଶୁଚି ନ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି; ୭ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ପର୍ବତକୁ ଆଣିବା ଓ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣୀଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବା; ସେମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ବଳିସବୁ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଗ୍ରହଣ ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ଭର

ଗୃହ ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକତ୍ଵର ପୂର୍ବାର୍ଥନାଗୃହ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ ହେବ । ୮ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲର ଦୂରାକୃତ ଲୋକତ୍ଵକୁ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ସେହି ପୂରତ୍ଵ, ସଦାପୂରତ୍ଵ କହନ୍ତି, “ଗହାର ସଂଗୃହୀତ ନିଜ ଲୋକ ଛଡ଼ା ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗହା ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ଦାୟିତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନେତୃତ୍ଵ

୯ ହେ କ୍ଷେତ୍ରସୂତା ପଶୁସବୁ, ହେ ବନସୂତା ସମସ୍ତ ପଶୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆସ । ୧୦ ଗହାର ପୂରଣଗଣ ଅନ୍ୟ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନଜ୍ଞାନ; ସେସମସ୍ତେ ପୁତ୍ରଗା କୁକୁର, ସେମାନେ ଭୁକ୍ତି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ସପ୍ତପୁନଃ, ନିଦ୍ରାକୁ, ତୁଳାଇବାକୁ ଭଲ ପା’ନ୍ତି । ୧୧ ଆହୁରି, ସେହି କୁକୁରମାନେ ପେଟୁକ, ସେମାନେ କେବେ ତୃପ୍ତ ନୁହନ୍ତି; ଆଉ, ଏମାନେ ବିବେଚନାଶକ୍ତି ଶୂନ୍ୟ ପାଳକ; ସେସମସ୍ତେ ଗରିଆତରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଲାଭ ଚେଷ୍ଟାରେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟ ଆଡ଼େ ଫେରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ପୂରତ୍ଵକେ କହନ୍ତି, “ଆସ,” “ଆମ୍ଭେ ଦରକ୍ଷାରସ ଆଣିବା ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁରାପାନରେ ମତ୍ତ ହେବା; ପୁଣି, ଯେପରି ଆଜି, ସେହିପରି କାଲି ହେବ, ଗହା ଅପରିମିତ ମହାଦିନ ହେବ ।”

୫୭

ଇସ୍ରାଏଲର ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ପରତିମା ପୂଜା

୧ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ଓ ସେ ବିଷୟରେ କେହି ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଭକ୍ତ ଲୋକମାନେ ନିଆ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଧାର୍ମିକମାନେ ଯେ ଆସନ୍ତ ବିପଦରୁ ନିଆ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ବିବେଚନା କରୁ ନାହିଁ । ୨ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ପୂରବେଶ କରେ; ସରଳପଥଗାମୀମାନେ ପୂରତ୍ଵକେ ଆପଣା ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତି । ୩ ହେ ଗଣିକାର ପୁତ୍ରଗଣ, ପାରଦାରିକ ଓ ବେଶ୍ଵାର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଉପହାସ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାଆଡ଼େ ମୁଖ ମେଲାଇ ଜିହ୍ଵା ବାହାର କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଅଧର୍ମର ସନ୍ତାନ ଓ ଅସତ୍ୟଗର ବଂଶ ନୁହଁ ? ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲୋଚ୍ଚ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ, ପୂରତ୍ଵକ ହରିତପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଆସକ୍ତିରୂପ ଅନଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କି ଉତ୍ତପ୍ତ କରୁ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନା ଉପତ୍ୟକାରେ, ଶୈଳଗଣର ଫାଟ ତଳେ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କି ବଧ କରୁ ନାହିଁ ? ୬ ଉପତ୍ୟକାର ଚିକ୍ତଣ ପୂରସ୍ତରସକଳ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଅଂଶ, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଅଛ, ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛ । ଏହିସବୁ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ କି ଶାନ୍ତ ହେବା ? ୭ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ପର୍ବତ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶୟ୍ୟା ପାତିଅଛ; ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଅଛ । ୮ ପୁଣି, କବାଟ ଓ ଚୌକାଠର ପଛରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵର୍ଗାର୍ଥକ ସତ୍ୟ ସ୍ଵାପନ କରିଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପୁରତି ଆପଣାକୁ ଅନାବୃତ କରି ଉପରକୁ ଯାଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶୟ୍ୟା ବଢ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ ନିୟମ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଶୟ୍ୟା ଦେଖିଲ, ଗହା ଭଲ ପାଇଅଛ । ୯ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ତୈଳ ଘେନି ମଲେକ୍ ଦେବତା* ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛ ଓ ଆପଣା ସୁଗନ୍ଧ ଦରବନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଦୂର ଦେଶକୁ ଆପଣା ଦୃତଗଣ ପଠାଇଅଛ ଓ ପାତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାକୁ ଅଧମ କରିଅଛ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାର୍ଗର ଦୀର୍ଘତା ହେତୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଥିଲ, ତଥାପି ଆଉ ଭରସା ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ବଳ ସତେଜ ହେଲା ବୋଲି ବୋଧ ପାଇଲ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଳାନ୍ତ ହେଲ ନାହିଁ । ୧୧ ପୁଣି, କାହାର ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ତ୍ରାସଯୁକ୍ତ ଓ ଭୀତ ହୋଇଅଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ ଓ ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ଵର୍ଗଣ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ମନ ତହିଁରେ ଦେଇ ନାହିଁ ? ଆମ୍ଭେ କି ଦୀର୍ଘକାଳ ନୀରବ ରହି ନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ ? ୧୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଧାର୍ମିକତା ପରକାଶ କରିବା; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର କର୍ମସକଳ ତୁମ୍ଭର ଉପକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ କାନ୍ଦିବା ବେଳେ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ବାୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ନେବ, ଏକ ନିଶ୍ଵାସ ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆମ୍ଭର ଶରଣ ନିଏ, ସେ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ ଓ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ପର୍ବତର ଅଧିକାରୀ ହେବ ।

ନିର୍ମମନା ପୁରତି ଇଶ୍ଵର ସହାୟ

୧୪ ଆଉ, ସେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଚ୍ଚ କର, ଉଚ୍ଚ କର, ପଥ ପୂରସ୍ତୁତ କର, ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପଥରୁ ବିଘ୍ନ ଦୂର କର ।” ୧୫ କାରଣ ଯେ ଅନନ୍ତ କାଳନିବାସୀ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ

* ୫୭:୯ ମଲେକ୍ ଦେବତା କିମ୍ବା ରାଜା

ପବିତ୍ର, ସେହି ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧୃତ ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁ, ମଧ୍ୟ ନମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ସଜୀବ ଓ ତୁର୍ଣ୍ଣାମନା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ସଜୀବ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁର୍ଣ୍ଣା ଓ ନମ୍ଭରମନା ଲୋକର ସଞ୍ଚରେ ହେଁ ବାସ କରୁ । ୧୬ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ବିରୋଧ କରିବା ନାହିଁ, ଅଥବା ନିରନ୍ତର କ୍ରୋଧ କରିବା ନାହିଁ; କଲେ, ଆତ୍ମା ଓ ଆମ୍ଭ ନିର୍ମିତ ପୁରାଣାସକଳ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ କ୍ଷମା ହେବେ । ୧୭ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଲୋଭରୁପ ଅପରାଧ ହେତୁ କରୁଦ୍ୟ ହୋଇ ଗହାକୁ ଆଘାତ କଲୁ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇ କରୁଦ୍ୟ ହେଲୁ, ତହିଁରେ ସେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣା ମନର ମାର୍ଗରେ ଚାଲିଲା । ୧୮ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଗତି ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ଗହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା; ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ପଥ କଢ଼ାଇବା, ପୁଣି ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ଶୋକାକୁଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରନା ଦେବା । ୧୯ ଆମ୍ଭେ ଓଷ୍ଠାଧରର ଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରୁ; ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଓ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକ ପରତି ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ହେଉ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ।” ୨୦ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନେ ତରଞ୍ଚିତ ସମୁଦର ତୁଲ୍ୟ, କାରଣ ଗହା ସ୍ଥର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, ଆଉ ତହିଁର ଜଳରେ ପଞ୍ଚ ଓ କାଦୁଅ ଉଠେ । ୨୧ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କିଛି ହିଁ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୫୮

ପରକୃତ ଉପବାସ

୧ ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ଘୋଷଣା କର, ସ୍ଵର ଉଣା କର ନାହିଁ, ତୃଣା ପରି ଆପଣା ରବ ଉଠାଅ, ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ଓ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପସବୁ ଜଣାଅ । ୨ ତଥାପି ସେମାନେ ପରତିଦିନ ଆମ୍ଭର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭ ପଥ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକେ ଧର୍ମକର୍ମ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଧାନ ତୟାଗ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ଧର୍ମ ବିଧାନ ବିଷୟ ଆମ୍ଭକୁ ପଚାରନ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୩ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଉପବାସ କରିଥୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟି କରୁ ନାହିଁ ?” ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣକୁ କଲେଶ ଦେଇଥୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହିଁ ? ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପବାସ ଦିନ ଆପଣା ସୁଖ ରେଷ୍ଟା କରୁଥୁ ଓ ବଳପୂର୍ବକ ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ନେଉଥୁ । ୪ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବାଦ ଓ କଳହ ନିମନ୍ତେ, ଆଉ ଦୁଷ୍ଟଗରୁପ ମୁଷ୍ଟି ଉତ୍ପ୍ରାଣ ଆଘାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପବାସ କରୁଥୁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରବ ଉଦ୍ଧୃତରେ ଯେପରି ଶୁଣାଯିବ, ଏପରି ଉପବାସ ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ କରୁ ନାହିଁ । ୫ ଏହି ପରକାର ଉପବାସ, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ କଲେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପରକାର ଦିନ, ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ମନୋନୀତ କରିଥୁ ? ନଳବୃକ୍ଷ ପରି ମସ୍ତକ ନୁଆଁଇବାର, ପୁଣି ଚଟବସ୍ତର ଓ ଭସ୍ମ ଆପଣା ତଳେ ବିଛାଇବାର, ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସ ଓ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କି ଗ୍ରହଣ କରୁ ଦିନ ବୋଲି କହିବ ? ୬ ଦୁଷ୍ଟଗରୁପ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ଦେବାର, ଯୁଆଳିର ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଓ ଉପଦରବଗରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଛାଡ଼ି ଦେବାର, ପୁଣି ପରତେୟକ ଯୁଆଳି ଭଗନ କରିବାର, ୭ କ୍ଷୁଧିତ ଲୋକକୁ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ବଶ୍ଟନ କରିବାର, ଓ ଗଡ଼ିତ ଦୁଃଖୀ ଲୋକକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆଣିବାର, ତୁମ୍ଭେ ଭଲତରକୁ ଦେଖିଲେ, ଗହାକୁ ବସ୍ତର ପିନ୍ଧାଇବାର ଓ ତୁମ୍ଭର ନିଜ ବଂଶୀୟ ଲୋକଠାରୁ ଆପଣାକୁ ନ ଲୁଚାଇବାର, ଏହି ପରକାର ଉପବାସ ଆମ୍ଭେ କି ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ ? ୮ ଏହା କଲେ, ଅରୁଣ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଦୀପ୍ତି ପରକାଶ ପାଇବ ଓ ତୁମ୍ଭର ଆରୋଗ୍ୟ ଶାନ୍ତର ଅଞ୍ଜୁରିତ ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହେବ; ସଦାପରଭୁଙ୍କର ପରଗପ ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହେବ । ୯ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାକିବ ଓ ସଦାପରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ; ତୁମ୍ଭେ ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵର କରିବ, ଆଉ ସେ କହିବେ, “ଆମ୍ଭେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅଛୁ ।” ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଯୁଆଳି, ଅଞ୍ଜୁଳି ତର୍ଜନ ଓ ଅଧର୍ମ ବାକ୍ୟ ଦୂର କର; ୧୦ ପୁଣି, ଯଦି କ୍ଷୁଧିତର ପରତି ତୁମ୍ଭର ପୁରାଣ ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତର ପୁରାଣକୁ ତୃପ୍ତ କର, ତେବେ ଅନ୍ଧକାରରେ ତୁମ୍ଭର ଦୀପ୍ତି ଉଦିତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟାହ୍ନର ସମାନ ହେବ; ୧୧ ଆଉ, ସଦାପରଭୁ ନିତ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ପଥ କଢ଼ାଇ ନେବେ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣକୁ ତୃପ୍ତ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଅସ୍ଥାସକଳକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଜଳ ସିଞ୍ଚିତ ଉଦ୍ଭୀନ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଜଳଭାବ ନ ଥିବା ନିର୍ଭର ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୧୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ବଂଶୀୟ ଲୋକେ ପୁରାତନ ଉଦ୍ଧୃତ ସ୍ଥାନାସକଳ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବେ; ତୁମ୍ଭେ

ପୂର୍ବ କାଳର ଅନେକ ଭିତ୍ତିମୂଳର ଉପରେ ଗାନ୍ଧ୍ୟ; ପୁଣି, “ଭଗ୍ନ-ପ୍ରାଣର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଓ ନିବାସ ନିର୍ମାଣେ ପୁନଃ ପଥ ସଂସ୍ଥାପନକାରୀ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।”

ବିଶ୍ୱାସୀବାର ବିଧି ପାଳନର ପୁରସ୍କାର

୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସୀବାର ଲଞ୍ଜନରୁ, ଆତ୍ମ ପବିତ୍ରତା ଦିନରେ ନିଜ ଅଭିଳାଷ ଚେଷ୍ଟାରୁ ଆପଣା ପାଦ ଫେରାଅ; ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସୀବାରକୁ ସୁଖଦାୟକ ଓ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକ ପବିତ୍ରତା ଦିନକୁ ଆଦରଣୀୟ ବୋଲି କୁହ; ଆଉ, ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି ଅବା ନିଜ ଅଭିଳାଷର ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ଅଥବା ନିଜ କଥା ନ କହି ଗହାକୁ ଆଦର କରିବ: ୧୪ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୃଥ୍ୱୀର ଉଚ୍ଚତମାମାନରେ ଆରୋହଣ କରାଇବା; ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯାକୁବର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭକୁ ଭୋଗ କରାଇବା : କାରଣ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକର ମୁଖ ଏହା କହିଅଛି ।

୫୯

ଲୋକତ୍ୱକ ଅପରାଧ ଓ ଅତ୍ୟାଗ୍ର

୧ ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକର ହସ୍ତ ଛୋଟ ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ ଯେ, ଗହା ପରିତ୍ରାଣ କରି ନ ପାରେ, କିଅବା ଗହାତ୍ୱକର କର୍ଣ୍ଣ ଭାରୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ଯେ ଗହା ଶୁଣି ନ ପାରେ । ୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗହାତ୍ୱକ ମୁଖ ଲୁଚାଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ରକ୍ତରେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିଅଛ, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ଦୁଷ୍ଟତା ବକେ; ୪ କେହି ନ୍ୟାୟରେ ଗୁହାରି ଶୁଣେ ନାହିଁ ଓ କେହି ସତ୍ୟରେ ପୁରତିବାଦ କରେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଅସାରଗରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା କଥା କହନ୍ତି; ସେମାନେ ଅନିଷ୍ଟକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରନ୍ତି ଓ ଅପରାଧ ପୁରସ୍ତ କରନ୍ତି । ୫ ସେମାନେ କାଳସର୍ପର ତିମ୍ବ ଫୁଟାନ୍ତି ଓ ମାକଡ଼ସାର ଜାଲ ବୁଣାନ୍ତି; ଯେ ସେମାନଙ୍କର ତିମ୍ବ ଖାଏ, ସେ ମରେ, ଆଉ ଗହା ଦଳିତ ହେଲେ ତହିଁରୁ କାଳସର୍ପ ବାହାର ହୁଏ । ୬ ସେମାନଙ୍କର ଜାଲ ବସ୍ତ୍ର ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନେ ଆପଣା କର୍ମରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ଅଧର୍ମର କର୍ମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । ୭ ସେମାନଙ୍କର ଚରଣ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ଆଡ଼େ ଦୌଡ଼େ ଓ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ବେଗଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାସବୁ ଅଧର୍ମର ଚିନ୍ତା; ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ଉରୁଧିନଗ ଓ ବିନାଶ ଥାଏ । ୮ ଶାନ୍ତିର ବାଟ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କୌଣସି ବିଗ୍ରହ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବକ୍ତ୍ର ପଥ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେକେହି ତହିଁରେ ଗମନ କରେ, ସେ ଶାନ୍ତି ଜାଣେ ନାହିଁ । ୯ ଏନିମନ୍ତେ ବିଗ୍ରହ ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ, ଧାର୍ମିକତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଧରେ ନାହିଁ; ଆତ୍ମେମାନେ ଦାପ୍ତି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର ଦେଖ, ଅନ୍ୟକାର; ଆଳ୍ପଥର ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମେମାନେ ଅନ୍ୟାରରେ ଭରମଣ କରୁ । ୧୦ ଆତ୍ମେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ପରି କାନ୍ଥ ପାଇଁ ଦରାଣ୍ଡି ହେଉ, ହଁ, ଚକ୍ଷୁହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଆତ୍ମେମାନେ ଦରାଣ୍ଡି ହେଉ; ଆତ୍ମେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳ ପରି ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ୁ; ଆତ୍ମେମାନେ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଲୋକତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ ଲୋକତ୍ୱକ ପରି ଅଛୁ । ୧୧ ଆତ୍ମେ ସମସ୍ତେ ଭଲ୍ଲୁକର ନ୍ୟାୟ ଗର୍ଜନ କରୁ ଓ ଘୁଘୁ ପରି ଅତିଶୟ ବିଳାପ କରୁ; ଆତ୍ମେମାନେ ବିଗ୍ରହର ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର ଗହା ନାହିଁ; ପରିତ୍ରାଣର ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର ଗହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛି । ୧୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି; ଯେହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମସବୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ ଆତ୍ମେମାନେ ତ ଜାଣୁ; ୧୩ ଗହା ଅପରାଧ ଓ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବା ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍ଦାନରୁ ବିମୁଖ ହେବା, ଉପଦ୍ରବ ଓ ରାଜଦ୍ରୋହର କଥା କହିବା, ମିଥ୍ୟା କଥା ଧାରଣ କରି ଅନ୍ତଃକରଣରୁ ବାହାର କରିବାର ଅଟେ । ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ବିଗ୍ରହ ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଅଛି ଓ ଧର୍ମ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଉଅଛି; ଛକସ୍ଥାନରେ ସତ୍ୟଗର ପତନ ହୋଇଅଛି ଓ ସରଳତା ପୁରବେଶ କରି ପାରୁ ନାହିଁ । ୧୫ ହଁ, ସତ୍ୟଗର ଅଭାବ ହୋଇଅଛି ଓ ଯେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରେ, ସେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚିତ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଏହା ଦେଖିଲେ: ଆଉ, ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ନ ଥିବାରୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।

ବିଗ୍ରର ଏବଂ ଉଦଧାର

୧୬ ଆହୁରି, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, କୌଣସି ପୁରୁଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ, ପୁଣି ମଧ୍ୟସ୍ଥ କେହି ନାହିଁ ବୋଲି ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ; ଏହେତୁ ଗହାଡ଼କର ନିଜ ବାହୁ ଗହାଡ଼କ ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କଲି ଓ ଗହାଡ଼କର ଧାର୍ମିକତା ହିଁ ଗହାଡ଼କୁ ଧରି ରଖିଲି । ୧୭ ପୁଣି, ସେ ବୁକୁପଟା ରୂପେ ଧାର୍ମିକତା ଓ ପରିତ୍ରାଣର ଗୋପର ଆପଣାର ମସୃତକରେ ପିନ୍ଧିଲେ; ଆଉ, ସେ ପରତିଶୋଧରୂପ ବସତ୍ର ପରିଧାନ କଲେ ଓ ଉତ୍ତରୀୟ ବସତ୍ର ରୂପେ ଉଦ୍‌ଯୋଗରୂପ ବସତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ । ୧୮ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ପରମାଣେ ସେ ଆପଣା ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପରଚଣ୍ଡ କୋପରୂପ ପରତିଦାନ ଓ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରତିଫଳ ଦେବେ; ଉପ୍ରାପସମୂହକୁ ପରତିଫଳ ଦାନ କରିବେ । ୧୯ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ସଦାପରଭୁତକ ନାମକୁ ଓ ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସଥାନରୁ ଲୋକମାନେ ଗହାଡ଼କର ପରଗପକୁ ଭୟ କରିବେ; କାରଣ ସଦାପରଭୁତକ ନିଃଶ୍ୱାସରେ ଗୁଳିତ ପରବଳ ସରୋତପରି ଶତ୍ରୁ ମାଡ଼ି ଆସିବ । ୨୦ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ସିୟୋନକୁ ଓ ଯାକ୍ବବ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମରୁ ଫେରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ମୁକ୍ତିଦାତା ଆସିବେ ।” ୨୧ ନିଜ ବିଷୟରେ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଏହି, ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ଯେସକଳ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ରଖିଥାନ୍ତୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭ ମୁଖରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶ ମୁଖରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶୋତ୍ପନ୍ନ ବଂଶର ମୁଖରୁ ଆଜିଠାରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର କରାଯିବ ନାହିଁ,” ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

୬୦

ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟତ ଗୌରବ

୧ ଉଠ, ଦାପ୍ତିମତୀ ହୁଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଦାପ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଓ ସଦାପରଭୁତକର ପରଗପ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଉଦିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୨ କାରଣ, ଦେଖ, ଅନ୍ଧକାର ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଓ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷଣ କରିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ସଦାପରଭୁ ଉଦିତ ହେବେ ଓ ଗହାଡ଼କର ପରଗପ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଦେଖାଯିବ । ୩ ପୁଣି, ଅନ୍ଧ ଦେଶାୟମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାପ୍ତି ନିକଟକୁ ଓ ରାଜାଗଣ ତୁମ୍ଭ ଅରୁଣୋଦୟର ଆଲୁଅ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଅନାଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଦେଖ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହେଉଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ଦୂରରୁ ଆସିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁରେ ଅଣାଯିବେ । ୫ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଦେଖି ଦାପ୍ତିମାନ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଧୁକୁ ଧୁକୁ ହୋଇ ପରପୁଲ୍ଲିତ ହେବ; କାରଣ ସମୁଦରର ଦରବନ୍ଦଗଣ ତୁମ୍ଭଆଡ଼େ ଫେରାଯିବ, ଅନ୍ଧ ଦେଶାୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ । ୬ ଅପାର ଓଟ, ମିଦାୟନ ଓ ଐଫାର ଦରୁତଗାମୀ-ଉଷ୍ଟର, ତୁମ୍ଭକୁ ଆବୃତ କରିବେ; ସେହି ସବୁ ଶିବା ଦେଶରୁ ଆସିବେ; ସେମାନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, କୁନୁରୁ ଆଣିବେ ଓ ସଦାପରଭୁତକର ପରଶଂସା ପରଗ୍ର କରିବେ । ୭ କେଦାରର ସମଗ୍ର ମେଷପଲ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରୀକୃତ ହେବେ, ନବାୟୋତର ମେଷଗଣ ତୁମ୍ଭର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବେ; ସେମାନେ ସୁଗ୍ରାହ୍ମ ହୋଇ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଉପରକୁ ଆସିବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ଭୃଷଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଗୃହକୁ ଭୃଷିତ କରିବା । ୮ ମେଘର ନ୍ୟାୟ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଡ଼ିକୁ ଉଡ଼ନ୍ତ କପୋତଗଣର ନ୍ୟାୟ ଉଡ଼ି ଆସୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ, ଏମାନେ କିଏ ? ୯ ନିଶ୍ଚୟ ଉପ୍ରାପସମୂହ ଆମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷା କରିବେ, ପୁଣି ତର୍ଶିଶର ଜାହାଜସକଳ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କର ରୌପ୍ୟ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନେଇ, ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦୂରରୁ ଆଣି, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁତକ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ୱପ୍ନରୂପକ ନିମନ୍ତେ ଆସିବେ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୋଭିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ପୁଣି, ବିଦେଶାୟମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରାଗର ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ ତୁମ୍ଭର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବେ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରହାର କଲୁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପରତି କରୁଣା କରିଥାନ୍ତୁ । ୧୧ ଅନ୍ଧ ଦେଶାୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନଗରର ଉପ୍ରାସକଳ ନିରନ୍ତର ମୁକ୍ତ ଥିବ, ଦିବାଗତ୍ର ସେହି ସବୁ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । ୧୨ କାରଣ ଯେଉଁ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ସେବା ନ କରିବ, ଗହା ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ହିଁ, ସେହି ଦେଶସକଳ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ଧସ୍ତ ହେବ । ୧୩ ଲିବାନୋନର ଗୌରବ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ, ଦେବଦାରୁ, ତିଧର, ଗଶୁର ବୃକ୍ଷ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସଥାନ ସୁଶୋଭିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଦପାଠର ସଥାନ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବା ।

୧୪ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କଲେଶ ଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ନତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ କଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ପଦ ତଳେ ପରଶାମ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ନଗରୀ, ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପତ୍ୱକର ସିୟୋନ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିବେ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଓ ଘୃଣିତ ହେବାରୁ କେହି ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଗୟାତ କଲା ନାହିଁ, ତହିଁର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ୱାଧୀନା ଗୌରବ ଓ ଅନେକ ପୁରୁଷ ପରମ୍ପରାର ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରିବା । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାତ୍ମକର ଦୁର୍ଗ୍ୟ ପାନ କରିବ ଓ ରାଜାଗଣର ସ୍ତନ ଚୁଷିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା, ଯାକୁବର ବଳଦାତା ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୧୭ ଆମ୍ଭେ ପିତୃତଳ ପାଲଟେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଣିବା ଓ କୁହାର ପାଲଟେ ରୂପା, କାଷ୍ଠର ପାଲଟେ ପିତୃତଳ ଓ ପରସ୍ତର ପାଲଟେ କୁହା ଆଣିବା; ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକୃଷ୍ଟ ପଦରେ ଶାନ୍ତିକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାରୀ ପଦରେ ଧାର୍ମିକତାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା । ୧୮ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ଦୌରାତ୍ମକ କଥା ଓ ତୁମ୍ଭର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନତା ଓ ବିନାଶର କଥା ଆଉ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରାଗରସମୂହର ନାମ ପରିତ୍ରାଣ ଓ ଆପଣା ନଗରଦ୍ୱାରାସକଳର ନାମ ପରଶଂସା ରଖିବ । ୧୯ ଦିବସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଜ୍ୟୋତିଷ ଆଉ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆଳୁଅ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ଦେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ପୂର୍ବ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ୱାଧୀନା ଜ୍ୟୋତିଷ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ଗୌରବସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ । ୨୦ ତୁମ୍ଭର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଉ ଅସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ର ଆପଣାକୁ ରହିତ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାଧୀନା ଜ୍ୟୋତିଷସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶୋକର ଦିନ ଶେଷ ହେବ । ୨୧ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଧାର୍ମିକ ହେବେ, ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଗୌରବାର୍ଥେ ଆମ୍ଭର ରୋପିତ ଶାଖା ଓ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଅଟନ୍ତି । ୨୨ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଣକ ସହସ୍ର ହେବ ଓ ସାନ ଜଣକ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଯଥାକାଳରେ ଏହା ଶାନ୍ତର ଘଟାଇବା ।

୭୧

ମୁକ୍ତିର ଶୁଭ ସମ୍ବାଦ

୧ ପରଭୁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଆତ୍ମା ମୋ'ଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତି; କାରଣ ନମ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ମୋତେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଭଗ୍ନାନ୍ତଃକରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ଷତ ବାଧୁବାକୁ, ବନ୍ଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ମୁକ୍ତି ଓ କାରାବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ କାରାଗାର ମୁକ୍ତ ହେବାର କଥା ପରଗ୍ର କରିବାକୁ; ୨ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଗ୍ରାହ୍ୟ ବର୍ଷ ଓ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୂର୍ବଶୋଧନ ଦିନ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ; ଶୋକାର୍ତ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତନା କରିବାକୁ; ୩ ସିୟୋନର ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଭସମର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୂଷଣ, ଦୁଃଖର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୁଖରୂପ ତୈଳ, ଅବସନ୍ନ ଆତ୍ମାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରଶଂସାରୂପ ବସ୍ତ୍ରର ପରଦାନ କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ପରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଯେପରି ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଧର୍ମରୂପ ବୃକ୍ଷ ଓ ଉତ୍ତାଙ୍କର ଉଦୟାନ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ । ୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ପୁରାତନ ଧର୍ମସ୍ତ୍ର ଓ ଅନେକ ପୁରୁଷ ପରମ୍ପରାର ନଷ୍ଟ ନଗରସକଳ ନୂତନ କରିବେ । ୫ ପୁଣି, ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଲ ଚରାଇବା ପାଇଁ ଠିଆ ହେବେ ଓ ବିଦେଶାତ୍ମକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରର ଓ ଘରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କୃଷକ ହେବେ । ୬ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଯାଜକ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ; ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିଗ୍ରକ ବୋଲି ଡାକିବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାତ୍ମକ ସମ୍ପତ୍ତି ଭୋଗ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦର୍ପ କରିବ । ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲଜ୍ଜାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଇ ଗୁଣ ସମ୍ମାନ ପାଇବ; ପୁଣି, ଅପମାନର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ; ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଦୁଇ ଗୁଣ ଅଂଶ ପାଇବେ; ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାଧୀନା ଆହ୍ଲାଦ ହେବ । ୮ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଭଳ ପାଉ, ଆମ୍ଭେ ଅଧର୍ମକୁ ଅପହରଣ ଘୃଣା କରୁ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦଳ ଦେବା ଓ

ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ତକାଳସଥାୟୀ ଏକ ନିୟମ କରିବା । ୯ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତରାଳୀୟତା ଫଳରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ଫଳରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ; ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣତା ବଂଶ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତେ । ୧୦ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ କରିବି; ଫୋର ପୁରାଣ ଫୋ' ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହେବ; କାରଣ ବର ଯେପରି ଭୃଷଣରେ ଆପଣାକୁ ଭୃଷିତ କରେ ଓ କନ୍ୟା ଯେପରି ଆପଣା ରତ୍ନରେ ଆପଣାକୁ ଭୃଷିତ କରେ, ସେହିପରି ସେ ପରିତ୍ରାଣରୂପ ବସତ୍ରରେ ଫୋତେ ବସତ୍ରାନ୍ତ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମରୂପ ରାଜବସତ୍ରରେ ଫୋତେ ଆରକ୍ଷାଦିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୧ କାରଣ ଭୂମି ଯେପରି ଆପଣା ଅଞ୍ଚଳର ବାହାର କରେ ଓ ଉଦ୍‌ୟାନ ଯେପରି ଆପଣା ଫଳରେ ବୁଣାଯିବା ପଦାର୍ଥରୁ ଅଞ୍ଚଳିତ କରେ, ସେହିପରି ପୁରୁଷ ସଦାପୁରୁଷ ସମଗ୍ର ଦେଶାନ୍ତରାଳୀୟତା ସାକ୍ଷାତରେ ଧର୍ମ ଓ ପୁରୁଷା ଅଞ୍ଚଳିତ କରିବେ ।

୨୨

ସିୟୋନର ଭବିଷ୍ୟତ ପରିତ୍ରାଣ

୧ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିୟୋନର ଧର୍ମ ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟାୟ ଓ ଗହାର ପରିତ୍ରାଣ ଉପ୍ରାନ୍ତ ପରଦାପର ନ୍ୟାୟ ପୁରକଟ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଗହା ନିମନ୍ତେ ନୀରବ ହେବା ନାହିଁ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ନାହିଁ । ୨ ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତରାଳୀୟତା ତୁମ୍ଭର ଧର୍ମ ଓ ସକଳ ରାଜା ତୁମ୍ଭର ପରଗପ ଦେଖିବେ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଏକ ନୂତନ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ । ୩ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ମୁକୁଟ ସ୍ଵରୂପ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ରାଜକିରୀଟ ସ୍ଵରୂପ ହେବ । ୪ ତୁମ୍ଭେ “ପରିତ୍ରାଣକୃତ” ବୋଲି ଆଉ ନାମ ପାଇବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭର ଦେଶ “ଅନାଥା” ବୋଲି ଆଉ ଡକାଯିବ ନାହିଁ; ଫାତର “ତୁମ୍ଭେ ହିପ୍ପାବା (ସନ୍ତୋଷଜନିକା) ଓ ତୁମ୍ଭର ଦେଶ ବାୟୁଲ (ବିବାହିତା)” ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭଠାରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଆନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ବିବାହିତ ହେବ । ୫ ଯୁବାଲୋକ ଯେପରି କୁମାରୀକୁ ବିବାହ କରେ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହ କରିବେ; ପୁଣି ବର ଯେପରି କନ୍ୟାଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ୬ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣର ଉପରେ ପୁରୁଷଗଣ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ; ସେମାନେ ଦିନ କି ରାତି କଦାପି ନୀରବ ହେବେ ନାହିଁ । ୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ କରାଇବା ଲୋକମାନେ, ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଥାପନ ନ କରନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀ ଫଳରେ ଗହାକୁ ପୁରୁଷାସାର ପାତର ନ କରନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ରାମ କର ନାହିଁ, କି ଗହାକୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ୮ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାର ତାହାଣ ହସ୍ତ ଓ ବଳବାନ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣର ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଦେବା ନାହିଁ ଓ ଯହିଁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଦରକ୍ଷାର ସ ବିଦେଶୀମାନେ ଆଉ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ । ୯ ଫାତର ଯେଉଁମାନେ ଗହା ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହା ଭୋଜନ କରି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରୁଷା କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଗହା ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ସଥାନର ପୁରୁଷା ଫଳରେ ଗହା ପାନ କରିବେ ।” ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ, ନଗର ଦ୍ଵାରା ଫଳ ଦେଇ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ; ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥ ପୁରସ୍ତୁତ କର; ଉଚ୍ଚ କର, ରାଜପଥ ଉଚ୍ଚ କର; ପୁରସ୍ତରସବୁ ବାହାର କରି ସଂଗ୍ରହ କର; ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧୂମ୍ରା ଉଠାଅ । ୧୧ ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷ ପୃଥିବୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଘୋଷଣା କରିଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନର କନ୍ୟାକୁ କୁହ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଆସୁଅଛି, ଦେଖ, ଗହାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ଗହାଙ୍କ ସଞ୍ଚରେ ଅଛି ଓ ଗହାଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଗହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ।” ୧୨ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ “ପବିତ୍ର ଲୋକ,” “ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ନିକୃତ ବୋଲି ଡାକିବେ,” ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ “ଅନ୍ତ୍ରେଷିଗ,” “ଅପରିତ୍ରାଣକୃତ ନଗରୀ” ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ ।

୨୩

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ

୧ ଇଦୋମରୁ ରଞ୍ଜିତ ବସତ୍ର ପିନ୍ଧି ବସଗରୁ ଏ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ ? ଆପଣା ପରିଧେୟ ବସତ୍ରରେ ଗୌରବାନ୍ତ୍ରିତ ଓ ଆପଣା ମହାଶକ୍ତିରେ ବିଜେ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ, ସେ କିଏ ? ଆମ୍ଭେ ଯେ ଧର୍ମବାଦୀ ଓ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଛୁ । ୨ ଆପଣାଙ୍କର ପରିଧେୟ ବସତ୍ର

ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ କୁଣ୍ଡଳରେ ଦରକ୍ଷାମର୍ଦ୍ଦନକାରୀର ବସ୍ତ୍ର ପରି କାହିଁକି ? ୩ ଆମ୍ଭେ ଏକାକୀ ଦରକ୍ଷାମର୍ଦ୍ଦନ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ କେହି ନ ଥିଲୁ; ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳନ କଲୁ ଓ ଆପଣା କୋପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲୁ; ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣରକ୍ତର ଛିଟା ଆମ୍ଭ ବସ୍ତ୍ରରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ପରିହିତ ବସ୍ତ୍ରସବୁ ଦାଗଯୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ । ୪ କାରଣ ପୁରତିଶୋଧର ଦିନ ଆମ୍ଭ ଚିତ୍ତରେ ଥିଲୁ ଓ ଆମ୍ଭ ମୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ଷ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ । ୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଅନାଇଲୁ, ଆଉ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲୁ ଓ ସହାୟ୍ୟ ହେବାକୁ କେହି ନ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ଚମତକୃତ ହେଲୁ; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ନିଜ ବାହୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପରିତ୍ରାଣ ଆଣିଲା ଓ ଆମ୍ଭର କୋପ ଆମ୍ଭର ସହାୟ୍ୟତା କଲା । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଳି ପକାଇଲୁ ଓ ଆମ୍ଭ କୋପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତ କରାଇଲୁ, ପୁଣି ଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣରକ୍ତ ତାଳି ପକାଇଲୁ ।

ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ସଦାପୁରତୁକ ଅନୁଗ୍ରହ

୭ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁକର ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାସବୁ କାର୍ତ୍ତନ କରିବା ଓ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ଉପକାର କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆପଣାର ନାନବିଧ ଦୟା ଓ ପରତୁର ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଅନୁସାରେ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶର ଯେଉଁ ପୁରତୁର ମତ୍ତକୃତ କରିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁକର ପୁରଣା କାର୍ତ୍ତନ କରିବା । ୮ କାରଣ ସେ କହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବେ, ଏପରି ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି; ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ୯ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ଦୁଃଖରେ ସେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ଶରୀରକୁ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଦୃତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ; ସେ ଆପଣା ପ୍ରେମ ଓ ଆପଣା ଦୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ ଓ ପୁରାତନ କାଳର ସମସ୍ତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ବହନ କଲେ । ୧୦ ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶୋକାକୁଳ କଲେ; ଏନିମନ୍ତେ ସେ ଫେରି ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେଲେ ଓ ଆପେ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ୧୧ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ* ପୁରାତନ କାଳ, ମୋଶା ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରି କହିଲେ, “ଯେ ଆପଣା ପଲର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାର କରାଇ ଆଣିଲେ, ସେ କାହାନ୍ତି ? ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ରଖିଲେ, ୧୨ ଯେ ମୋଶାଙ୍କ ତାହାଣରେ ଆପଣାର ପୁରତପାନ୍ତ୍ରିତ ବାହୁ ଗମନ କରାଇଲେ, ଯେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତ କାଳସଥାୟୀ ନାମ ସ୍ଥାପନାପୈ, ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଜଳକୁ ବିଭକ୍ତ କଲେ, ୧୩ ଯେ ପୁରାତନରେ ଗମନ କରିବା ଅଶ୍ୱତ୍ୱ ତୁଲ୍ୟ ଗର୍ଭାଗ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ଝୁଣ୍ଟିଲେ ନାହିଁ, ସେ କାହାନ୍ତି ? ୧୪ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା ପଶୁପଲ ତୁଲ୍ୟ ସଦାପୁରତୁକ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଲେ; ଏହି ପୁରକାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୌରବାନ୍ତ୍ରିତ ନାମ ସ୍ଥାପନାପୈ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇଲ ।”

ଦୟା ଓ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୫ ଏବେ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଅବଲୋକନ କର, ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ରଗର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁରତପର ବସତିସ୍ଥାନରୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ତୁମ୍ଭର ଉଦୟୋଗ ଓ ତୁମ୍ଭର ବିକ୍ରମକାର୍ଯ୍ୟସବୁ କାହିଁ ? ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତଃକରଣର ବ୍ୟଥା ଓ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱନେହସବୁ ମୋ’ ପୁରତି ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୧୬ ଯଦ୍ୟପି ଅବରହାମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା; ହେ ସଦାପୁରତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟ; ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର “ମୁକ୍ତିଦାତା” ବୋଲି ତୁମ୍ଭର ନାମ ଅଛି । ୧୭ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପଥରୁ କାହିଁକି ଭ୍ରାନ୍ତ କରାଉଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବା ପୁରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ କଠିନ କରାଉଅଛ ? ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କର, ଆପଣା ଅଧିକାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଗୋଷ୍ଠାଗଣର ସକାଶୁ ଫେର । ୧୮ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନେ କେବଳ ଅଲପ କାଳ ଗହା ଅଧିକାର କଲେ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷମାନେ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ଧାମ ପଦ ତଳେ ଦଳି ପକାଇଅଛନ୍ତି । ୧୯ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ କେବେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରି ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କେବେ ଖ୍ୟାତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ହୋଇଅଛୁ ।

* ୬୩:୧୧ ସେମାନେ କିମ୍ବା ସେ

୨୪

୧ ଆହା, ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ କମ୍ପମାନ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜ୍ଞାତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ, ୨ ଅଗ୍ନି ଝାଟି ଉତ୍ପ୍ରଳାଭବା ପରି, ଅଗ୍ନି ଜଳ ଫୁଟାଇବା ପରି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିଦାରଣ କରି ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତ ଓ ପର୍ବତଗଣ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ପରବାହିତ ହୁଅନ୍ତେ ! ୩ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ଅନପେକ୍ଷିତ ଭୟାନକ କରିଯା କଲ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲ, ପର୍ବତଗଣ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ପରବାହିତ ହେଲେ । ୪ କାରଣ ଯେ ଆପଣା ଅପେକ୍ଷାକାରୀ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତି, ଲୋକେ ପ୍ରାଣୀନ କାଳରୁ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ବିଷୟ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି, ଅଥବା କର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ନାହିଁ, କିଅବା ଚକ୍ଷୁ ଦେଖି ନାହିଁ । ୫ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆନନ୍ଦରେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମରଣ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଥାଅ; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ କରୁଥିବା ଥିଲ ଓ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ପାପ କଲୁ; ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ତହିଁରେ ରହିଥିଲୁ, ଆତ୍ମଭେଦମାନେ କି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ? ୬ କାରଣ ଆତ୍ମଭେଦ ସମସ୍ତେ ଅଶୁଚି ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ଧର୍ମକର୍ମସବୁ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁର ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ ଓ ଆତ୍ମଭେଦ ସମସ୍ତେ ପତ୍ନୀ ତୁଲ୍ୟ ଜର୍ଣ୍ଣା ହେଉଥିଲୁ; ଆଉ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ଅପରାଧସବୁ ବାୟୁ ପରି ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଉଡ଼ାଇ ନିଏ । ୭ ପୁଣି, ଯେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ, ଏପରି କେହି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ କୁଣ୍ଡଳିଅଛ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ଅପରାଧ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ କ୍ଷୟ କରିଅଛ । ୮ ମାତ୍ର ଏବେ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ପିତା ଅଟ; ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ମୃତ୍ତିକା, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର କୁମ୍ଭକାର; ପୁଣି, ଆତ୍ମଭେଦ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ । ୯ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଥିବା ହୁଅ ନାହିଁ, କିଅବା ଚିର କାଳ ଅପରାଧ ମନରେ ରଖ ନାହିଁ; ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ବିନତି କରୁ, ଦେଖ, ଦୃଷ୍ଟି କର, ଆତ୍ମଭେଦ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ । ୧୦ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନଗରସବୁ ପ୍ରାୟତଃ ହୋଇଅଛି, ସିନ୍ଧୋନ ପ୍ରାୟତଃ ହୋଇଅଛି, ଯିରୁଶାଲମ ଧୂସ୍ରସ୍ଵାଧାନ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ପିତୃଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧାନରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କଲେ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ସେହି ପବିତ୍ର ଓ ସୁନ୍ଦର ଗୃହ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜର ମନୋରମୟ ବିଷୟସବୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଏହିସବୁ ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ କି ଆପଣାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରି ରଖିବ ? ତୁମ୍ଭେ କି ତୁନି ହୋଇ ରହି ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲେଶ ଦେବ ?

୨୫

ବିଗ୍ଠର ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର

୧ “ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମ ବିଷୟ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମଭେଦ ଅନ୍ଵେଷିତ ହେଉଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମଭେଦ ଅନ୍ଵେଷଣ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରାୟତଃ ହେଉଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ଆତ୍ମ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ, ଆତ୍ମକୁ ଦେଖ, ଆତ୍ମକୁ ଦେଖ ବୋଲି ଆତ୍ମଭେଦ କହିଲୁ । ୨ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କଲ୍ପନାନୁସାରେ କୁପଥରେ ଗମନ କରନ୍ତି, ଏପରି ବିଦ୍ରୋହୀଗଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମଭେଦ ସାରାଦିନ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଅଛି; ୩ ସେହି ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧାନରେ ବଳିଦାନ କରି ଓ ଗୁଡ଼ିଏ ଇଟା ଉପରେ ଧୂମ ଉତ୍ପ୍ରଳାଭ ଆତ୍ମ ମୁଖ ଆଗରେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଆତ୍ମକୁ ବିରକ୍ତ କରନ୍ତି; ୪ ସେମାନେ କବରସ୍ଵାଧାନ ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତି ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଵାଧାନରେ ବସା କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଶୂକର ମାଂସ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ରରେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ମାଂସର ଝୋଳ ଥାଏ; ୫ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵାଧାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ, ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ ଆସ ନାହିଁ, କାରଣ ଆତ୍ମଭେଦ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ପବିତ୍ର; ଏମାନେ ଆତ୍ମ ନାସିକାରେ ଧର୍ମ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ, ସାରାଦିନ ପରଜ୍ଞାପିତ ଅଗ୍ନି ସ୍ଵପ୍ନରୂପ । ୬ ଦେଖ, ଆତ୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି; ଆତ୍ମଭେଦ ନୀରବ ହୋଇ ରହିବା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପୂର୍ବଦିନ ଦେବା, ହଁ, ଆତ୍ମଭେଦ ସେମାନଙ୍କ କୋଳରେ ପୂର୍ବଦିନ ଦେବା,” ୭ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଧୂମ ଉତ୍ପ୍ରଳାଭ ଅଛ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଆତ୍ମକୁ ନିନ୍ଦା କରିଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ଅପରାଧ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅପରାଧକଳର ପୂର୍ବଦିନ ଆତ୍ମଭେଦ ଏକାବେଳେ ଦେବା; ଏନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମଭେଦ ପରାମେ ସେମାନଙ୍କ କରିୟାର ପରିମାଣ କରି ସେମାନଙ୍କ କୋଳରେ ଦେବା ।” ୮ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଣ୍ଡାରେ ଯେପରି ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାଋଷ ମିଳେ ଓ ଲୋକେ କହନ୍ତି, ଏହା

ନଷ୍ଟ ନ କର, କାରଣ ଏଥିରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଛି; ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସଗଣ ସକାଶେ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନାହିଁ। ୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବଠାରୁ ଏକ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦାଠାରୁ ଆମ୍ଭ ପର୍ବତଗଣର ଏକ ଅଧିକାରୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭର ଦାସମାନେ ସେଠାରେ ବସତି କରିବେ। ୧୦ ଆଉ, ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶାରୋଣ ଏକ ମେଷ ଖୁଆଡ଼ ଓ ଆଖୋର୍ ଉପତ୍ୟକା ଗୋପଲର ଶୟନ ସ୍ଥାନ ହେବ। ୧୧ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷକୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ପର୍ବତକୁ ପାସୋରୁଅଛ, ଭାଗ୍ୟ ଦେବତା* ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମେଜ ସଜାଅଛ ଓ ନିରୂପଣା ଦେବୀର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଖତର ନିମନ୍ତେ ନିରୂପଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ବଧ ସ୍ଥାନରେ ନଇଁ ପଡ଼ିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତାକିଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ କଥା କହିଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ତାହା ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲ ଓ ଯହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନେହୁଁ, ତାହା ହିଁ ମନୋନୀତ କଲା।” ୧୩ ଏହେତୁ ପରଭୁ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଦାସମାନେ ପାନ କରିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ; ୧୪ ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଚିତ୍ତର ସୁଖ ସକାଶୁ ଗାନ କରିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚିତ୍ତର ଦୁଃଖ ସକାଶୁ କ୍ରେନ୍ଦନ କରିବ ଓ ଆତ୍ମାର ବିରକ୍ତି ସକାଶୁ ହାହାକାର କରିବ। ୧୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାମ ଅଭିଶାପ ରୂପେ ରଖିଯିବ ଓ ପରଭୁ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବେ; ଆଉ, ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ କରିବେ; ୧୬ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରେ, ସେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ ଶପଥ କରେ, ସେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶପଥ କରିବ; ଯେହେତୁ ପୂର୍ବକାଳର ସତ୍ୟକଥାକୁ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଅଛି ଓ ତାହାସବୁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି।

ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି

୧୭ କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ଓ ପୂର୍ବ କାଳର ବିଷୟସବୁ ସମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ମନରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ୧୮ ମାତ୍ର ଯାହା ଆମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟି କରୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାକାଳ ତହିଁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଉଲ୍ଲାସ କର; କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଉଲ୍ଲାସ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଓ ତହିଁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦର ପାତ୍ର କରି ସୃଷ୍ଟି କରୁ। ୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା; ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରୋଦନର ଶବ୍ଦ, କିଅବା କ୍ରେନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଆଉ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ। ୨୦ ସେସମୟରୁ ସେସ୍ଥାନରେ ଅଲ୍ପ ଦିନର ଶିଶୁ କିଅବା ଅସମପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ଆଉ ନ ଥିବ; କାରଣ ବାଳକ ଏକ ଶତ ବର୍ଷ ବୟଃକ୍ରମରେ ମରିବ ଓ ପାପୀ ଏକ ଶତ ବର୍ଷ ବୟସକ ହୋଇ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ। ୨୧ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପରସ୍ପତ କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ। ୨୨ ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଅନ୍ୟ କେହି ତହିଁରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ରୋପଣ କଲେ, ଅନ୍ୟ କେହି ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧିର ଆୟୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ। ୨୩ ସେମାନେ ବୃଥା ପରିଶ୍ରମ କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ବିପଦର ପାଇଁ ପରସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ-ପାତ୍ରର ବଂଶ। ୨୪ ପୁଣି, ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ସେମାନେ ତାକିବା ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଓ ସେମାନେ କଥା କହୁ କହୁ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିବା। ୨୫ କେନ୍ଦୁଆ ବାଘ ଓ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ ଏକତ୍ର ଚରିବେ ଓ ସିଂହ ଗୋରୁ ପରି ନଡ଼ା ଖାଇବ; ପୁଣି, ଧୂଳି ସର୍ପର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ପର୍ବତର କୌଶସି ସ୍ଥାନରେ ହିଂସା କି ବିନାଶ କରିବେ ନାହିଁ,” ସଦାପୁରୁଷ ଏହା କହନ୍ତି।

* ୬୫:୧୧ ଭାଗ୍ୟ ଦେବତା ଏବଂ ଭାଷାରେ ଗାଦ

ଆତ୍ମାରେ ଦୁଃଖୀ ଓ ଚୂର୍ଣ୍ଣାମନ

୧ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ସ୍ୱପ୍ନ ଆତ୍ମର ସିଂହାସନ ଓ ପୃଥ୍ୱୀ ଆତ୍ମର ପାଦପାଠ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ନିମନ୍ତେ କିପୁରକାର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ? ଓ କେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଆତ୍ମର ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ?” ୨ କାରଣ ଆତ୍ମର ହସ୍ତ ଏହିସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି, ଆଉ ତହିଁ ସକାଶୁ ଏହିସବୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି; “ମାତ୍ର ଏହି ଲୋକ ପୁରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୁଃଖୀ, ଚୂର୍ଣ୍ଣାମନ ଓ ଯେ ଆତ୍ମ ବାକ୍ସରେ କମ୍ପମାନ ହୁଏ, ଗହା ପୁରତି ଆତ୍ମେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା । ୩ ଯେ ଗୋବଧ କରେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ହତ୍ୟାକାରୀ ପରି ହୁଏ; ଯେ ମେଷଶାବକ ବଳିଦାନ କରେ, ସେ କୁକୁର ବେକ କାଟି ପକାଇବା ଲୋକ ପରି ହୁଏ; ଯେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସେ ଶୂକର ରକ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଲୋକ ପରି ହୁଏ; ଯେ କୁନ୍ଦୁରୁ ଉତ୍ପଳାଏ, ସେ ଦେବତାର ଧର୍ମବାଦ କରିବା ଲୋକ ପରି ହୁଏ; ହଁ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପଥ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁରଣ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପୂଣ୍ୟାୟାତ୍ମ ବିଷୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ; ୪ ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭଗ୍ନତ୍ୟାଗ ବିଷୟ ମନୋନୀତ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭୟ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଘଟାଇବା; କାରଣ ଆତ୍ମେ ତାକିଲା ବେଳେ କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଆତ୍ମେ କଥା କହିଲା ବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯାହା ଆତ୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ, ଗହା ସେମାନେ କଲେ ଓ ଯହିଁରେ ଆତ୍ମର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ଗହା ସେମାନେ ମନୋନୀତ କଲେ ।” ୫ ସଦାପୁରୁଷ ବାକ୍ସରେ କମ୍ପମାନ ହେଉଅଛ ଯେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କର ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭଗ୍ନତ୍ୟାଗ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂଣ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆତ୍ମ ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରନ୍ତି, ସେମାନେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଦେଖି ପାରିବା, ଏଥୁପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଉଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ୬ ନଗରରୁ କଳହର ରବ, ମନ୍ଦିରରୁ ରବ, ଯେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପୁରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ରବ !

ଯିଶୁଖାଲମ ସହ ଆନନ୍ଦିତ

୭ ବେଦନାର ପୂର୍ବେ ସେ ପୁରସବ କଲା; ଗର୍ଭବେଦନା ଆସିବା ପୂର୍ବେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ଭୃମ୍ବିଷ୍ଠ ହେଲା । ୮ ଏପୁରକାର କଥା କିଏ ଶୁଣିଅଛି ? ଏପୁରକାର କଥା କିଏ ଦେଖିଅଛି ? ଏକ ଦିନରେ କି କୌଣସି ଦେଶର ଜନ୍ମ ହେବ ? କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକେ କି ଏକାବେଳେ ଜନ୍ମ ହେବେ ? ସିୟୋନ ଗର୍ଭବେଦନା ପାଇବା ମାତ୍ରରେ, ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପୁରସବ କଲା ।” ୯ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେ ପୁରସବ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ କରି କି ପୁରସବ କରାଇବା ନାହିଁ ?” ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ପୁରସବ କରାଉ ଯେ ଆତ୍ମେ, ଆତ୍ମେ କି ଗର୍ଭ ରୋଧ କରିବା ?” ୧୦ ହେ ଯିଶୁଖାଲମକୁ ପୁରମକାରୀ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଭଲଲାସ କର; ଗହା ବିଷୟରେ ଶୋକକାରୀ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ସକାଶୁ ଗହା ସହିତ ଭଲଲାସ କର; ୧୧ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ସାନ୍ତତ୍ୱମୟ ସତନ୍ୟ ପାନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ଦୁର୍ହି ଗହାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । ୧୨ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ଗହା ଆତ୍ମକୁ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଛ୍ୱଳିବା ସମ୍ଭେଦ ତୁଲ୍ୟ ନାନ ଦେଶାତ୍ମମାନଙ୍କ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବହାଇବା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରୁ ସତନ୍ୟ ପାନ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହୁରେ ବୁହାଯିବ ଓ ଆଶୁ ଉପରେ ନଗ୍ନିବ । ୧୩ ଯେପରି ଜଣକୁ ଗହାର ମାତ୍ର ସାନ୍ତତ୍ୱମୟ କରେ, ସେହିପରି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତତ୍ୱମୟ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିଶୁଖାଲମରେ ସାନ୍ତତ୍ୱମୟ ପାଇବ ।” ୧୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଦେଖିବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପୁରସ୍ତୁଲ୍ୟ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥୀ ନଗ୍ନ ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ ସତେଜ ହେବ; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ହସ୍ତ ଗହାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପୁରକାଶିତ ହେବ ଓ ସେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୋପାନ୍ୱିତ ହେବେ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଏବଂ ଶେଷ ବିଗ୍ରହ

୧୫ କାରଣ ଦେଖ, ମହାଗପରେ ଆପଣାର କ୍ରୋଧ ଓ ପୁରଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଭର୍ତ୍ସନା ପୁରତିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ଅଗ୍ନି ସହକାରେ ଆଗମନ କରିବେ ଓ ଗହାଙ୍କର ରଥସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବ । ୧୬ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଓ ଆପଣା ଖତର ଦ୍ୱାରା ଯାବତାୟ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ସହିତ ବିବାଦ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବେ; ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକ ଅନେକ ହେବେ ।

୧୭ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଜଣର ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ଉଦ୍‌ୟାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଓ ଶୁଚି କରନ୍ତି, ଶୁକର ମାଂସ ଓ ଘୃଣ୍ଣା ଉଦ୍‌ୟ ଓ ମୂଷା ଖାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକତର ବିନଷ୍ଟ ହେବେ।” ୧୮ “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରିୟା ଓ କଳ୍ପନାସବୁ ଜାଣୁ; ସର୍ବଦେଶୀୟ ଓ ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ସମୟ ଆସୁଅଛି ଓ ସେମାନେ ଆସି ଆମ୍ଭର ମହିମା ଦେଖିବେ। ୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ, ତର୍ଜାଣ, ପୂଲ୍ ଓ କ୍ଲୁଦ୍, ଯେଉଁମାନେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ, ତୁବଲ୍ ଓ ଯବନ, ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁ ଦୂରସ୍ଥ ଦୁର୍ଗାପଣ ଆମ୍ଭର ସୁଖ୍ୟାତି ବିଷୟ କେବେ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ଆମ୍ଭର ପରତପ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଓ ସେମାନେ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବେ।” ୨୦ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଯେପରି ଶୁଚି ପାତ୍ରରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉପହାର ଆଣନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭଗ୍ନ ସମସ୍ତତୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ୟରେ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ, ସର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣୁ, ରଥ ଓ ଚୈଦଳ, ଖଚର ଓ ଉଚ୍ଚଗାମୀ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବେ।” ୨୧ “ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବା,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି। ୨୨ “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିବା, ତାହା ଯେପରି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାମ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି। ୨୩ “ଆଉ, ଏକ ଅମାବାସ୍ୟାରୁ ଅନ୍ୟ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଏକ ବିଶ୍ୱାମ୍ବରାରୁ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାମ୍ବରାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାବତାୟ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଭଜନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି। ୨୪ “ପୁଣି, ସେମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବ ଦେଖିବେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କୀଟ ମରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାଣ ହେବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ଘୃଣାସ୍ପଦ ହେବେ।”

The Book of the Prophet Jeremiah

ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

୧ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ପରଦେଶୀୟ ଅନାଥୋତ୍ ନିବାସୀ ଯାଜକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍‌ବର୍ତ୍ତୀ ହିଲ୍‌କାୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିରିମାୟଙ୍କ ବାକ୍ୟ; ୨ ଆମୋନ୍‌ର ପୁତ୍ର, ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶର ରାଜା ଯୋଶାୟର ରାଜତ୍ୱର ଚରଣୋଦ୍‌ଗ ବର୍ଷରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୩ ମଧ୍ୟ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକାମ୍‌ର ସମୟରେ, ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଏକାଦଶ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚମ ମାସରେ ଯିରୁଶାଲମ ନିର୍ବାସିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

ଯିରିମାୟଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

୪ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା,

୫ “ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଲୁ,

ପୁଣି ଭୂମିଷ୍ଠ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପବିତ୍ର କଲୁ;

ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନାନା ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କରି ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ ।”

୬ ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହାୟ ହାୟ, ହେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ!

ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ କଥା କହି ଜାଣେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତ ବାଳକ ।”

୭ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୁଁ ବାଳକ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ;

କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ନିକଟକୁ ଯିବ

ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବା, ଗହା ତୁମ୍ଭେ କହିବ ।

୮ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭାତ ହୁଅ ନାହିଁ;

କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍‌ଗେ ସତ୍‌ଗେ ଅଛୁ ।”

୯ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ମୋର ମୁଖ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ;

ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଦେଲୁ;

୧୦ ଦେଖ, ଉତ୍‌ପାଟନ, ଭଗ୍ନ, ବିନାଶ ଓ ନିପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ;

ପତନ ଓ ଗୋପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ନାନା ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲୁ ।”

ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ

୧୧ ଆହୁରି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, “ହେ ଯିରିମାୟ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ବାଦାମ ବୃକ୍ଷର ଏକ ଦଣ୍ଡ ଦେଖୁଅଛି ।”

୧୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ଦେଖିଅଛ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ଅଛୁ ।” ୧୩ ପୁଣି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଗୋଟିଏ ରନ୍ଧା ହଣ୍ଡା; ଦେଖୁଅଛି; ତହିଁର ମୁଖ ଉତ୍‌ତର ଦିଗରୁ (ଢଳିଅଛି) ।”

୧୪ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ଉତ୍‌ତର ଦିଗରୁ ଏହି ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ମାଡ଼ି ଆସିବ ।”

୧୫ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଉତ୍‌ତର ଦିଗସ୍ଥ ରାଜସ୍ୱମୁହର ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଡାକିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆସି ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଦ୍ୱାରର ପରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ସମମୁଖରେ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ନଗରସମୁହର ସମମୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୧୬ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବାରେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ ବସ୍ତୁକୁ ପରଶାମ କରିବାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟଗତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେସକଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଗ୍ରହ ପୂଜା କରିବା ।

୧୭ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧି ଉଠ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ, ଗହାସରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ; ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ; ହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କରିବା ।

୧୮ କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆଜି ସମଗ୍ର ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯିହୁଦାର ଗଜାଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ତହିଁର ଅଧିପତିଗଣର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ତହିଁର ଯାଜକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ନଗର, ଲୌହସ୍ତମ୍ଭ ଓ ପିତୃଳର ପରାଗର ସ୍ତମ୍ଭରୂପ କଲୁ । ୧୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।” କାରଣ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଛୁ ।”

9

ଇସ୍ରାଏଲ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ରାଏଲ ପରିତ୍ୟକ୍ତ

୧ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା,
୨ “ଯାଅ ଓ ଯିରୁଶାଲମର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପରଗ୍ର କରି କୁହ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭ ଯୌବନବସ୍ଥାର ଭକ୍ତି, ତୁମ୍ଭ ବିବାହ ସମୟର ପ୍ରେମ, ତୁମ୍ଭେ ପରାନ୍ତରରେ ଅବୁଣା ଦେଶରେ କିରୂପେ ଆମ୍ଭ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କଲ, ଏହା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ଭେ ସମରଣ କରୁଅଛୁ ।
୩ ଇସ୍ରାଏଲ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର, ଗହାତ୍ମକ ଆୟର ପରାଧୀ ଫଳ ସ୍ତମ୍ଭରୂପ ଥିଲା ।
ଯେଉଁମାନେ ଗହାକୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତେ ଦୋଷୀ ଗଣାଯିବେ; ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଅମତ୍ୟଗଳ ଘଟିବ, ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।
୪ ହେ ଯାକୁବର ବଂଶ, ଆଉ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଗୋଷ୍ଠୀସବୁ, ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ;
୫ ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭଠାରେ କେଉଁ ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅସାର ପରତିମାଗଣର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରି ନିଜେ ଅସାର ହୋଇଅଛନ୍ତି ?
୬ ଅଥବା ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଯେ ପରାନ୍ତରର, ମରୁଭୂମି ଓ ଗର୍ତ୍ତମୟ ଦେଶର, ଆଉ ନିର୍ଜଳ ଓ ମରୁଭୂମିରୁ ଦେଶର, ପୁଣି ପଥକବିହୀନ ଓ ନିବାସୀଶୂନ୍ୟ ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପରଭୁ କାହାନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ କହିଲେ ନାହିଁ ।
୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଫଳ ଓ ଅରୁଣ୍ଡତମ ଉତ୍ତର ଭୋଜନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅତି ଉର୍ବର ଦେଶକୁ ଆଣିଲୁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରବେଶ କରି ଆମ୍ଭ ଦେଶକୁ ଅଶୁଚି ଓ ଆମ୍ଭ ଅଧିକାରକୁ ଘୃଣାସ୍ପଦ କଲ ।
୮ “ସଦାପରଭୁ କାହାନ୍ତି,” ଏହା ଯାଜକମାନେ କହିଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାହସ୍ତରେ ଧରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ; ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧର୍ମାଚରଣ କଲେ, ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ବାଲ୍‌ଦେବ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଗ୍ର କଲେ ଓ ନିଷ୍ଫଳ ବସ୍ତୁମାନର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କଲେ ।
୯ ଏହେତୁ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆହୁରି ପରତିବାଦ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସନ୍ତାନ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ପରତିବାଦ କରିବା ।
୧୦ ପାର ହୋଇ କିତ୍ତାୟମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାପସମୂହକୁ ଯାଇ ଦେଖ, ଆଉ କେଦାରକୁ ଲୋକ ପଠାଅ ଓ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ବିବେଚନା କର; ଆଉ ଦେଖ, ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କି କେବେ ହୋଇଅଛି ?
୧୧ ଦେବତାମାନେ ଇଶ୍ରାଏଲ ନେହିଲେ ହେଁ କୌଣସି ଦେଶୀୟ ଲୋକେ କି ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବଦଳ କରିଅଛନ୍ତି ?

ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ନିଷ୍ଠାଳ ବସତୁ ନିମନ୍ତେ
ଆପଣାମାନଙ୍କର ଗୌରବସ୍ତ୍ରରୂପକୁ ବଦଳ କରିଥାନ୍ତି ।”
୧୨ “ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ଏଥିରେ ଚମତକୃତ ହୁଅ
ଓ ମହା ଭୟରସ୍ୱତ ହୋଇ ସତ୍‌କୁଚିତ ହୁଅ,” ଏହା ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି ।
୧୩ କାରଣ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଦୁଇଟି ଦୋଷ କରି ଥାନ୍ତି;
ସେମାନେ ଅମୃତ ଜଳର ନିର୍ଦ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀରୂପ ଯେ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାନ୍ତି,
ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନାନା କୃପ ଖୋଲିଥାନ୍ତି,
ସେସବୁ ଭଗ୍ନ କୃପ, ଜଳଧାରଣ କରି ନ ପାରେ ।
୧୪ ଇସ୍ରାଏଲ କି ଦାସ ? ସେ କି ଗୃହଜାତ ଜନ୍ମରୁ ଦାସ ?
ତେବେ ସେ କାହିଁକି ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତି ?
୧୫ ଯୁବା ସିଂହମାନେ ଗହା ଉପରେ ଗର୍ଜନ ଓ ହୁତ୍କାର କରିଥାନ୍ତି
ଓ ସେମାନେ ଗହାର ଦେଶ ଉଜାଡ଼ କରିଥାନ୍ତି;
ଗହାର ନଗରସବୁ ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ନିବାସ ବିହୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
୧୬ ଆହୁରି ନୋଫର ଓ ତର୍ଫାହେଷର ସନ୍ତାନଗଣ
ତୁମ୍ଭେ ମସୃତକର ମୁକୁଟକୁ ଭାଙ୍ଗିଥାନ୍ତି ।
୧୭ ସଦାପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ପଥରେ କଢ଼ାଇ ଘେନି ଯିବା ସମୟରେ
ତୁମ୍ଭେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ଏହା କି ଆପଣା ପୂର୍ବ ଆପେ ଘଟାଇ ନାହିଁ ?
୧୮ ଆଉ, ଏବେ ଶାହୋରର ଜଳ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ତୁମ୍ଭେ ମିସରର ପଥରେ କାହିଁକି ଯାଉଥାନ୍ତି ?
ଅଥବା ଫରାତ ନଦୀର ଜଳ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁରର ପଥରେ କାହିଁକି ଯାଉଥାନ୍ତି ?
୧୯ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଦୁଷ୍ଟତା ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବ
ଓ ତୁମ୍ଭର ବିପଥଗମନ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବ;
ଏହେତୁ ପରତୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି,
ସଦାପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର ଓ ଆମ୍ଭ ବିଷୟକ ଭୟ
ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବାର ଯେ ମନ୍ଦ ଓ ତିକ୍ତ ବିଷୟ, ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ବୁଝ ।
୨୦ ପୂର୍ବ କାଳରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧନସକଳ ଛେଦନ କଲୁ;
ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ଆମ୍ଭେ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବା ନାହିଁ;
କାରଣ ପୂର୍ବେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପୂର୍ବେ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷ ତଳେ
ତୁମ୍ଭେ ବସୁଥିବାର କରିବା ପାଇଁ ନତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
୨୧ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସର୍ବତୋଭାବେ ପୂର୍ବେ ବାଜରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ
ଉଚ୍ଚତମ ଦରକ୍ଷାଳଗ କରି ରୋପଣ କରିଥିଲୁ;
ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ
ବିଜାତୀୟ ଦରକ୍ଷାଳଗରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିକୃତ ଗୁଣ ହେଲ ?
୨୨ ପରତୁ, ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି,
ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ସୋଡ଼ାରେ ଯୌତ କର ଓ ବହୁତ ସାବୁନ ଲଗାଅ,
ତଥାପି ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି ।
୨୩ ଆମ୍ଭେ ଅଶୁଚି ନୋହୁଁ, ଆମ୍ଭେ ବାଲ୍‌ଦେବଗଣର ପଶୁଗଣାମା
ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହିପାର ?
ଉପତ୍ୟକାରେ ତୁମ୍ଭେ ଗତୟାତ ପଥ ଦେଖ,
ଯାହା ତୁମ୍ଭେ କରିଥାନ୍ତି, ଗହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ;
ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ ଭରମଣକାରିଣୀ ଦରୁତଗାମିନୀ ଉଷ୍ଣା;
୨୪ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବର ପରିଚିତ ବନ୍ଧ ଗର୍ଦ୍ଦଭା ଅଟ;
ସେ ଆପଣା ଅଭିଳାଷକ୍ରମେ ବାୟୁ ଆୟତ୍ତ କରେ,
ଗହାର ରତୁ ସମୟରେ କିଏ ଗହାକୁ ଫେରାଇ ପାରଇ ?
ଗହାର ଅନବେଷଣକାରୀମାନଙ୍କର ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରିବାର ପୂର୍ବୋକ୍ତ ନାହିଁ;

ସେମାନେ ଗହୀର ନିୟମିତ ମାସରେ ଗହୀକୁ ପାଇବେ ।

୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚରଣ ପାଦୁକାରହିତ ଓ କଣ୍ଠ ଶୁଷ୍କ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;

ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ଆଉ ଭରସା ନାହିଁ;

ନା, କାରଣ ମୁଁ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରିଅଛି

ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁଗଢ଼ାମାନା ହେବି ।

୨୬ ଚୋର ଧରା ପଡ଼ିଲେ ଯେପରି ଲଢ଼ିତ ହୁଏ,

ସେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ,

ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ଯାଜକଗଣ

ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ସମସ୍ତେ ଲଢ଼ିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି;

୨୭ ସେମାନେ ଖଣ୍ଡେ କାଠମୁଣ୍ଡାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପିତା”

ଓ ପଥରକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ କରିଅଛ,”

ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଆଡ଼କୁ ମୁଖ ନ ଫେରାଇ ଆପଣା ଆପଣା ପିଠି ଫେରାଇ ଅଛନ୍ତି;

ବିପଦ ସମୟରେ ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।”

୨୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ, ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ?

ସେମାନେ ଉଠନ୍ତୁ, ଯେବେ ପାରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ବିପଦ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ;

କାରଣ ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭ ନଗରସମୂହର ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣାଣେ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାମାନେ ଅଛନ୍ତି ।

୨୯ “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିବାଦ କରିବ ?”

ସଦାପୂର୍ବେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଅଛ ।”

୩୦ ଆମ୍ଭେ ବୟର୍ଥରେ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଆଘାତ କରିଅଛୁ;

ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ;

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଖତ୍ତ, ବିନାଶକ ସିଂହ ତୁଳୟ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ।

୩୧ ହେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଲୋକମାନେ,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂର୍ବେ ବାକ୍ୟ ଆଲୋଚନା କର,

ଆମ୍ଭେ କି ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବେ ପରାନ୍ତର ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର,

ଅବା ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦେଶ ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ହୋଇଅଛୁ ?

ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ କାହିଁକି କହୁଅଛନ୍ତି,

“ଆମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଧନଶିଖା ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ ନାହିଁ ?”

୩୨ କନ୍ୟା କି ଆପଣା ଅଳଙ୍କାର

ଓ ବିବାହିତା କନ୍ୟା କି ଆପଣା ଭୂଷଣ ପାସୋରି ପାରେ ?

ତଥାପି ଆମ୍ଭର ଲୋକେ ଆମ୍ଭକୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଦିନ ପାସୋରି ଅଛନ୍ତି ।

୩୩ ତୁମ୍ଭେ ପରେମର ଚେଷ୍ଟାରେ କିପରି ଆପଣା ପଥ ସଜାଡ଼ୁଅଛ !

ଏହି କାରଣରୁ ଦୁଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥ ଶିଖାଇଅଛ ।

୩୪ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭ ବସନ୍ତର ଅଞ୍ଚଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦାନହୀନମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ରକ୍ତ ଦେଖାଯାଏ;

ଗହୀ ସିନ୍ଧୁ କାଟିବା ସ୍ଥାନରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହିସବୁର ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛୁ ।

୩୫ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, “ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ;

ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଗହୀଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଫେରି ଅଛି ।”

ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, “ଆମ୍ଭେ ପାପ କରି ନାହିଁ,”

ଏହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା ।

୩୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ

କାହିଁକି ଏଣେତେଣେ ମିଥ୍ୟାରେ ଏତେ ଭରମଣ କରୁଅଛ ?

ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁରର ବିଷୟରେ ଯେପରି ଲଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲ,

ସେପରି ମିସରର ବିଷୟରେ ହେଁ ଲଢ଼ିତ ହେବ ।

୩୭ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ଗହୀ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଯିବ;

କାରଣ ସଦାପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହଣ କରିଅଛନ୍ତି

ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୧ ଲୋକେ କହନ୍ତି, “କେହି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଚ୍ୟାଗ କଲେ,
 ସେ ସତରୀ ଗହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯଦି ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷର ହୁଏ,
 ତେବେ ଗହାର ସପ୍ତାମା କି ପୁନର୍ବାର ଗହା ନିକଟକୁ ଯିବ ?”
 ଗଲେ, ସେହି ଦେଶ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ହେବ ନାହିଁ ?
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଉପପତ୍ତିର ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥାଅ ?
 ତଥାପି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସୁଥାଅ !
 ୨ ଚକ୍ଷୁ ଟେକି ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଟିକର ସଥାନ ସବୁ ଦେଖ;
 ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରି ନାହିଁ ?
 ଯେପରି ଆରବୀୟ ଲୋକ ପୁରାତରରେ ବସେ,
 ସେପରି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଜପଥରେ ବସିଥାଅ;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ଦୁଷ୍ଟକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ଅଶୁଚି କରିଥାଅ ।
 ୩ ଏହେତୁ ବୃକ୍ଷଟି ନିବାରିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଶେଷ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ;
 ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ବେଶ୍ଯାର କପାଳ ଧାରଣ କରିଥାଅ,
 ତୁମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥାଅ ।”
 ୪ ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନ କହିବ,
 “ହେ ମୋର ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବାଲ୍ୟକାଳର ପଥପରଦର୍ଶକ ?
 ୫ ସେ କି ସଦାକାଳ କରୁଥିବ ହୋଇଥିବେ ?
 ସେ କି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ରଖିବେ ?
 ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ କଥା କହିଥାଅ, ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟକ୍ରିୟା କରିଥାଅ ଓ ନିଜ ପଥରେ ଚାଲିଥାଅ ।”

ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଅନୁଗତ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ
 ୬ ଆହୁରି, ଯୋଶୀୟ ରାଜାର ସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ବିପଥଗାମୀନୀ ଇସ୍ରାଏଲ
 ଯାହା କରିଥାନ୍ତି, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଥାଅ ? ସେ ପୁରତେୟକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପୁରତେୟକ
 ହରିଦବର୍ଣ୍ଣା ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଯାଇ ସେଠାରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥାନ୍ତି । ୭ ପୁଣି, ସେ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା
 ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ‘ସେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ,’ ମାତ୍ର ସେ ଫେରି ଆସିଲା ନାହିଁ; ଆଉ,
 ଗହାର ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରିନୀ ଭଗିନୀ ଯିହୁଦା ଏହା ଦେଖିଲା ।
 ୮ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁ, ବିପଥଗାମୀନୀ ଇସ୍ରାଏଲ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ
 ଚ୍ୟାଗ କରି ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେଲେ ହେଁ, ଗହାର ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରିନୀ ଭଗିନୀ ଯିହୁଦା ଭୟ କଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର
 ସେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ବ୍ୟଭିଚାର କଲା । ୯ ଗହାର ବ୍ୟଭିଚାରର ଅଖ୍ୟାତିରେ ଦେଶ ଅଶୁଚି ହେଲା ଓ ସେ
 ପଥର ଓ କାଠ ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର କଲା । ୧୦ ପୁଣି, ଏସବୁ ହେଲେ ହେଁ ଗହାର ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରିନୀ ଭଗିନୀ
 ଯିହୁଦା ଆପଣା ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର କପଟ ଭାବରେ ଆମ୍ଭ ପୁରତି ଫେରିଥାନ୍ତି,” ଏହା
 ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।
 ୧୧ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ବିପଥଗାମୀନୀ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରିନୀ ଯିହୁଦା
 ଅପେକ୍ଷା ଆପଣାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟା ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଉତ୍ତର ଦିଗ ଆଡ଼େ ଏହି କଥା ପୁରୁଷ
 କରି କୁହ, ହେ ବିପଥଗାମୀନୀ ଇସ୍ରାଏଲ, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଫେର; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି
 କ୍ରୋଧ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଦୟାବାନ, ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କ୍ରୋଧ
 ରଖିବା ନାହିଁ ।”
 ୧୩ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ
 କରିଥାଅ
 ଓ ପୁରତେୟକ ହରିଦବର୍ଣ୍ଣା ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଭ୍ରମଣ କରିଥାଅ
 ଓ ଆମ୍ଭ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ,
 ଆପଣାର ଏହି ଅଧର୍ମାଚରଣ କେବଳ ସ୍ୱାଧୀନ କର ।”
 ୧୪ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ହେ ବିପଥଗାମୀ ସନ୍ତାନଗଣ, ଫେର;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ;
 ଆମ୍ଭେ ନଗରରୁ ଏକ ଜଣ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ କରି
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିୟୋନକୁ ଆଣିବା;

୧୫ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମନ ଅନୁଯାୟୀ ପାଳକଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବା,
ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବେ ।

୧୬ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ବର୍ଦ୍ଧିଷୁଷ୍ଣ ଓ
ବହୁବଂଶ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିୟମ ସିନ୍ଦ୍ରୁକ ବୋଲି ଆଉ କହିବେ ନାହିଁ;
କିଅବା ଗହା ମନରେ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ; ଅଥବା ସେମାନେ ଗହା ସ୍ୱମରଣ କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହା ନିକଟକୁ
ଯିବେ ନାହିଁ; ଅଥବା ଆଉ ଗହା ନିର୍ମିତ ହେବ ନାହିଁ ।’

୧୭ ସେସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସିଂହାସନ ବୋଲି କହିବେ; ଆଉ, ସବୁ
ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତହିଁ ନିକଟରେ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ସଂଗୃହୀତ
ହେବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅବାଧ୍ୟତ ଅନୁସାରେ ଆଉ ଗମନ
କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୮ ସେହି ସମୟରେ ଯିହୁଦା ବଂଶ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗମନ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଉତ୍ତର
ଦେଶରୁ ଏକତ୍ର ବାହାରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ
ଦେଶକୁ ଆସିବେ ।

୧୯ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, “ଆମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ କିପରି
ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱୀକାର ଦେବା ଓ ମନୋରମ ଏକ ଦେଖ,
ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ପରମ ରତନ ସପ୍ତରୂପ ଏକ ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭକୁ ଦାନ କରିବା ?”
ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ହେ ମୋର ପିତା ବୋଲି ଡାକିବ
ଓ ଆମ୍ଭ ପଶ୍ଚାତ୍ତପନରୁ ବିମୁଖ ହେବ ନାହିଁ ।”

୨୦ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ଯେପରି କୌଣସି ଭାର୍ଯ୍ୟା
ବିଶ୍ୱାସପାତକପୂର୍ବକ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନାମିତ ଛାଡ଼ିଯାଏ,
ସେପରି ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭ ପୁରୁଷ
ସେହି ପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱାସପାତକ କରୁଛ ।

୨୧ ଚୁକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚତସ୍ୟାମାନରେ ଏକ ସପ୍ତରୂପ,
ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଗୋଦନ ଓ କାକୂକ୍ତି ଶୁଣାଯାଏ;
କାରଣ ସେମାନେ କୁଟିଳ ପଥଗାମୀ
ଓ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାସୋରି ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ।

୨୨ ହେ ବିପଥଗାମୀ ସନ୍ତାନଗଣ ଫେର,
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପଥଗମନରୁ ଗୋର ସୁସ୍ଥ କରିବା ।
ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ;
କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ।

୨୩ ଉପପର୍ବତସମୂହରୁ ପର୍ବତମାନର ଉପରିସ୍ଥ କୋଳାହଳରୁ ଅପେକ୍ଷିତ ଉପକାର ନିଗନ୍ତ ବ୍ୟୟ;
ନିଗନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରିତ୍ରାଣ ଅଛି ।

୨୪ ମାତ୍ର ଲଜ୍ଜାସ୍ୱପ୍ନ ବସତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାଲ୍ୟ କାଳରୁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଶ୍ରମଫଳ, ସେମାନଙ୍କ ଗୋମେଷାଦି ପଲ
ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ।

୨୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ ଶୟନ କରୁ
ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷାଦନ କରୁ;
କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ବାଲ୍ୟ କାଳରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ
ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରବରେ ଅବଧାନ କରି ନାହିଁ ।

୪

୧ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଫେରିବ,
ତେବେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେ ଫେରି ଆସିବ;
ଆଉ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ବିଷୟସବୁ ଦୂର କରିବ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱାମୀନ୍ତରୀକୃତ ହେବ ନାହିଁ;
୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟରେ, ନ୍ୟାୟରେ ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ
ଜୀବିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବ;

ତହିଁରେ ନାନ ଦେଶୀୟମାନେ ଗହାଡ଼କଠାରେ

ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର କରିବେ ଓ ଗହାଡ଼କଠାରେ ଦର୍ପ କରିବେ ।

୩ କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଭୂମି ଗୁଣ କର

ଓ କର୍ତ୍ତାବଣ ମଧ୍ୟରେ ବୀଜ ବୁଣ ନାହିଁ ।’”

୪ ହେ ଯିହୁଦାର ଲୋକେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର କର ଓ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟର ଅଗ୍ରରତ୍ନ କାଢ଼ି ପକାଅ; ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ରିୟାର ଦୁଷ୍ଟଗଣ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭର କୋପ ଅଗ୍ନି ତୁଲ୍ୟ ବାହାରି ପୁରଜ୍ଵଳିତ ହେବ ଓ କେହି ଗହା ଲିଭାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଧିହୁଦା ଉପରେ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣର ଧମକ

୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାରେ ପୁରଗୁର କର ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଘୋଷଣା କର; ଆଉ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ତୁରୀ ବଜାଅ; ଉଚ୍ଚସ୍ୱର କରି କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ ନଗରମାନଙ୍କୁ ଯାଉ ।” ୬ ସିୟୋନ ଆଡ଼େ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ ଟେକ, ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପଲ୍ଲୀ, ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ମହାବିନାଶ ଆଣିବା ।

୭ ସିଂହ ଆପଣା ଗହୁଡ଼ରୁ ବାହାରି ଅଛି, ନାନ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବିନାଶକ ଆସୁଅଛି; ତୁମ୍ଭ ନଗରସମୂହ ଯେପରି ଉଚ୍ଛିନ୍ନ, ନିବାସାବିହୀନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶକୁ ଉଜାଡ଼ କରିବାକୁ ସେ ବାଟରେ ଅଛି, ସେ ଆପଣା ସ୍ୱଧାନରୁ ବାହାରି ଅଛି । ୮ ଏଥିସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚଟ ପିନ୍ଧି ବିଳାପ ଓ ହାହାକାର କର; କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ ପୁରଗୁର କ୍ରୋଧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଫେରି ନାହିଁ ।

୯ ପୁଣି ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନ ରାଜାର ହୃଦୟ ଓ ଅଧିପତିଗଣର ହୃଦୟ କ୍ଷୟ ପାଇବ ଓ ଯାଜକଗଣ ଚମତ୍କୃତ ହେବେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେବେ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହାୟ ହାୟ, ହେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେବ ବୋଲି କହି ନିଶ୍ଚୟ ଅତିଶୟ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛ; ଯେହେତୁ ଖଡ଼ଗ ପୁରାଣକୁ ଆଘାତ କରୁଅଛି ।”

୧୧ ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ କୁହାଯିବ, “ପୁରାତନସ୍ୱପ୍ନ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ୱପ୍ନାରୁ ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର କନ୍ୟା ଆଡ଼କୁ ଉତ୍ସାହ ବାୟୁ ଆସୁଅଛି, ଗହା ଶସ୍ୟ ଝାଡ଼ିବା କି ପରିଷ୍କାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ; ୧୨ ସେହିସବୁ ସ୍ୱଧାନରୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତାୟୁ ଆମ୍ଭେ ସପକ୍ଷରେ ଆସିବ; ଏବେ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାଧାରୀ ପୁରକାଶ କରିବା ।”

ଧିହୁଦାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଶତ୍ରୁ ସମାବେଶ

୧୩ ଦେଖ, ସେ ମେଘମାଳା ତୁଲ୍ୟ ଆସୁଅଛି, ଗହାର ରଥସବୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତାୟୁ ସମୁପ୍ରେସ ହେବ; ଗହାର ଅଶୁଭ୍ରାଣ ଉତ୍କ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀ ଅପେକ୍ଷା ଦରୁତଗାମୀ । ହାୟ ହାୟ ! ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲୁ । ୧୪ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଉଦ୍‌ଧାର ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଷ୍ଟଗଣରୁ ଆପଣା ହୃଦୟ ଧୁଆ । ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦ କଲ୍‌ପନାସବୁ କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବ ?

୧୫ କାରଣ ଦାନ୍ ନଗରଠାରୁ ଏକ ରବ ପୁରଗୁର କରେ ଓ ଇଫ୍ରାୟିମ ପର୍ବତମାଳାରୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘୋଷଣା କରେ; ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ; ଦେଖ, ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କର, ଦୂର ଦେଶରୁ ଅବରୋଧକାରୀମାନେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୁଡ଼କାର କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପରି ଗହାର ଗୁରିଆଡ଼େ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ସେ ଆମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହାଗୁଣିଣୀ ହୋଇଅଛି । ୧୮ ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣ ଓ ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟା ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟାଇଅଛି; ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୁଷ୍ଟଗଣର ଫଳ, ହଁ, ଗହା ଡିକ୍‌କ, ହଁ, ଗହା ମର୍ମଭେଦକ ।”

ଧିହୁଦାର ଉଚ୍ଛିନ୍ନଗ ପାଇଁ ଧିରମାୟଙ୍କ ଶୋକ

୧୯ ହାୟ, ମୋହର ପୁରାଣ ! ମୋହର ପୁରାଣ ! ମୁଁ ହୃଦୟରେ ବ୍ୟଥିତ ଅଛି; ମୋର ହୃଦୟ ମୋ’ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ଥିର ହେଉଅଛି; ମୁଁ ନୀରବ ରହି ନ ପାରେ; କାରଣ ହେ ମୋହର ପୁରାଣ, ତୁମ୍ଭେ ତୁରୀଶବଦ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ନାଦ ଶୁଣିଅଛ । ୨୦ ବିନାଶ ଉପରେ ବିନାଶ ପୁରଗୁର ହେଉଅଛି; କାରଣ ସମୁଦାୟ

ଦେଶ ଉଚ୍ଛ୍ରିନ୍ନ ହୋଇଅଛି; ଅକସ୍ମାତ୍ ମୋହର ତମ୍ବୁ, ଏକ ନିମିଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ଆବରଣସବୁ ଉଚ୍ଛ୍ରିନ୍ନ ହେଲା ।

୨୧ ମୁଁ କେତେ କାଳ ପତକା ଦେଖିବି ଓ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବି ? ୨୨ କାରଣ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିନତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିର୍ଦୋଧ ବାଳକ, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ବିବେଚନା ନାହିଁ; ସେମାନେ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ନିପୁଣ, ମାତ୍ର ସୁକର୍ମ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

୨୩ ମୁଁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ତହା ନିର୍ଜନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା; ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ତହିଁରେ ଘାତ ନ ଥିଲା । ୨୪ ମୁଁ ପର୍ବତମାଳକୁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସେସବୁ କମ୍ପିଲେ ଓ ଉପପର୍ବତସବୁ ଏଣେତେଣେ ଦୋହଲିଲେ ।

୨୫ ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, କେହି ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥିଲା ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସବୁ ପଲାଇ ଯାଇଥିଲେ । ୨୬ ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଛାମୁରେ ଓ ଗହାତ୍ମକ ପରତଣ୍ଡ କ୍ରେଧ ସମମୁଖରେ ଉର୍ବରା କ୍ଷେତ୍ର, ମରୁଭୂମି ଓ ତହିଁର ନଗରସକଳ ଭଗ୍ନ ହୋଇଥିଲା ।

୨୭ କାରଣ ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଧୂଃସ୍ୱପ୍ନ ହେବ; ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନାଶ କରିବା ନାହିଁ । ୨୮ ଏଥିସକାଶୁ ପୃଥ୍ବୀ ଶୋକ କରିବ ଓ ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଅନ୍ଧକାର ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହା କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଏହା ମନରେ ସ୍ୱପ୍ନ କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ, କିଏ ଆମ୍ଭେ ଏଥିରୁ ଫେରିବୁ ନାହିଁ ।”

୨୯ ଅଶୁଦ୍ଧାଗାମୀ ଓ ଅନୁରାଗୀମାନଙ୍କ ରବ ସକାଶୁ ସମୁଦାୟ ନଗର ପଲୟନ କରେ; ସେମାନେ ନିବିଡ଼ ବନକୁ ଯାଆନ୍ତି ଓ ଶୈଳ ଉପରେ ଚଢ଼ନ୍ତି; ପ୍ରେତମାନ ନଗର ତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ବାସ କରେ ନାହିଁ ।

୩୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଛ୍ରିନ୍ନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କଥା କରବ ? ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବସତ୍ର ପରିଧାନ କରୁଅଛ, ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାରରେ ଆପଣାକୁ ଭୂଷିତ କରୁଅଛ, ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେ ଅଞ୍ଜନ ଦ୍ରାଘା ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ପରସାରୁଅଛ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଆପଣାକୁ ସୁନ୍ଦର କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭର ଜୀବପୁରୁଷମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ୩୧ କାରଣ ପରସବକାରିଣୀ ସତରୀର ରବ ପରି, ପରଥମ ସନ୍ତାନ ପରସବକାରିଣୀ ସତରୀର ବେଦନା ପରି ସିନ୍ଧୋନ କନ୍ୟାର ରବ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେ ଘାତ ନିଶ୍ଚ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ଓ ଆପଣା ହାତ ପରସାରି କହୁଅଛି, “ହାୟ ହାୟ ! ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋ’ ପୁଣ୍ୟ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେଲା ।”

୪

ଅନୁଗପ ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମର ଅନିରକ୍ଷା
୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ସତ୍ରକରେ ଏଣେତେଣେ ଧାଇଁ ଦେଖ ଓ ବୁଝ,
ଆଉ ତହିଁର ଛକସ୍ୱପ୍ନ ସବୁରେ ଖୋଜ,
ଯଦି କ୍ଷୟାଗରୀ ଓ ସତ୍ୟ ଅନ୍ୱେଷଣକାରୀ ଏକ ଜଣ ପାଇ ପାର,
ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେ ନଗରକୁ କ୍ଷମା କରିବା ।
୨ ସେମାନେ ଜୀବିତ ସଦାପରଭୁ ବୋଲି କହିଲେ ହେଁ
ନିଗନ୍ତ ମିଥ୍ୟାରେ ଶପଥ କରନ୍ତି ।
୩ ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ କ’ଣ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ କରେ ?
ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରହାର କରିଅଛ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ନାହିଁ;
ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର
କରିଅଛନ୍ତି;
ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ପାଷାଣ ଅପେକ୍ଷା କଠିନ କରିଅଛନ୍ତି;
ସେମାନେ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ।
୪ ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନେ ଦରିଦ୍ର; ଏମାନେ ଅଜ୍ଞାନ;
କାରଣ ଏମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ପଥ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶାସନ ଜାଣନ୍ତି
ନାହିଁ;”
୫ ମୁଁ ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି;
କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ପଥ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନ ଜାଣନ୍ତି ।

ମାତ୍ତର ଏମାନେ ଏକମନା ହୋଇ ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗିଅଛନ୍ତି ଓ ବନ୍ଧନ ସବୁ ଛିଣ୍ଡାଇ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ।

୬ ଏନିମନ୍ତେ ବନରୁ ଏକ ସିଂହ ବାହାରି ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ
ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳର କେନ୍ଦୁଆ ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ,
ଚିତ୍ରବାଘ ସେମାନଙ୍କ ନଗରସମୂହ ନିକଟରେ ଛକି ରହିବ,
ଯେ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ନଗରରୁ ବାହାରିବ, ସେ ବିଦାର୍ଶଣ ହେବ;
କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଅନେକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିପଥଗମନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛି ।

୭ ଆମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷମା କରି ପାରିବା ?
ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵର ନୃହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି;
ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରପ୍ତ ରୂପେ ଭୋଜନ କରାଇଲୁ,
ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁଭିତ୍ତର କଲେ
ଓ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବେଶ୍ଵାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ ।

୮ ସେମାନେ ପୁରଭାତରେ ସୁଯୋଷିତ ଅଶ୍ଵତ୍ଵ ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ;
ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ସ୍ଵତ୍ଵା ପୁରତି ହିଁ ହିଁ ହେଲେ ।

୯ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଏହିସବୁର ପୁରତିଫଳ ଦେବା ନାହିଁ ?
ଆମ୍ଭର ପୁରାଣ କ’ଣ ଏହି ପୁରକାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ ?”
୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀର ଦରାକ୍ଷଳତା ଦେଇ* ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର;
ମାତ୍ତର ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବିନାଶ କର ନାହିଁ; ଗହୀର ଶାଖାସବୁ ଦୂର କର;
କାରଣ ସେସବୁ ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ନୁହେଁ ।

୧୧ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, “ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ
ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସପାତକତା କରିଅଛନ୍ତି ।”

୧୨ ସେମାନେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରି କହିଲେ,
“ଏ ତ ସେ ନୁହଁନ୍ତି; ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ନାହିଁ;
କିଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଖତରା କି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଖିବା ନାହିଁ;”

୧୩ ଆଉ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵରାକ୍ତମାନେ ବାୟୁତୁଲ୍ୟ ହେବେ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବାକ୍ୟ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଏହିରୂପେ କରାଯିବ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ଘୋଷଣା

୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା କହିବା ହେତୁରୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି,
“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖସ୍ଵପ୍ତ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟକୁ ଅଗ୍ନି ତୁଲ୍ୟ
ଓ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାଷ୍ଠ ତୁଲ୍ୟ କରିବା, ଗହୀ ଏମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

୧୫ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଦେଖ,
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୂରରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆଣିବା;
ସେ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀ, ପୁରାଣୀ ଗୋଷ୍ଠୀ,
ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର କଥା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝ ନାହିଁ ।”

୧୬ ସେମାନଙ୍କର ତୁଣ ଖୋଲି କବର ତୁଲ୍ୟ, ସେ ସମସ୍ତେ ବୀରପୁରୁଷ ।

୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶସ୍ତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଗଣର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵରାକ୍ତ ଗ୍ରାସ କରିବେ;
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମେଷପଲ ଓ ଗୋପଲ ଗ୍ରାସ କରିବେ;
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦରାକ୍ଷଳତା ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ଗ୍ରାସ କରିବେ;
ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ସୁଦୃଢ଼ ନଗରମାନରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ,
ସେସବୁକୁ ସେମାନେ ଖତରାରେ ନିପାତ କରିବେ ।

୧୮ ମାତ୍ତର ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, “ସେସମୟରେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ
ବିନାଶ କରିବା ନାହିଁ ।” ୧୯ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ କହିବ, “ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ଵର କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଏହିସବୁ କରିଅଛନ୍ତି,” ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ଯେପରି ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ

* ୫:୧୦ ଦରାକ୍ଷଳତା ଦେଇ ପୁରାଣୀର ଉପରକୁ

ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିଅଛ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶରେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ।”

୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ଏକଥା ଜଣାଅ ଓ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି କୁହ,
 ୨୧ ହେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଲୋକେ, ଚକ୍ଷୁ ଥାଉ ଥାଉ ଦେଖୁ ନାହିଁ;
 କର୍ଣ୍ଣ ଥାଉ ଥାଉ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଏହି କଥା ଶୁଣ;
 ୨୨ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ ?
 ସମୁଦ୍ର ଯେପରି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ନ ପାରିବ, ଏଥୁପାଇଁ ନିତ୍ୟସ୍ୱାୟା ବିଧିକ୍ରମେ
 ତହିଁର ସୀମା ରୂପେ ବାଳୁକା ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ,
 ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି କମ୍ପବାନ ହେବ ନାହିଁ ?
 ତହିଁର ତରତ୍ରମାଳା ଉର୍ବରକୁ ଉଠେ, ତଥାପି କୃତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ,
 କଲ୍ଲୋଳଧ୍ରୁବି କରେ, ତଥାପି ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ପାରେ ନାହିଁ ।
 ୨୩ ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ ଅବାଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରତିକୂଳଗଣୀ;
 ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଗଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
 ୨୪ ଅଥବା ଯେ ଯଥା ସମୟରେ ଆଦ୍ୟ ଓ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଦାନକର୍ତ୍ତା;
 ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟରୁଚ୍ଛେଦନର ନିରୂପିତ ସପ୍ତଗ୍ରହମାନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି,
 ଆସ, ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ,
 ଏହା ସେମାନେ ମନେ ମନେ କହନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୨୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏହିସବୁ ଅନ୍ୟଥା କରିଅଛି
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ନିବାରଣ କରିଅଛି ।
 ୨୬ କାରଣ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଦେଖା ଯାଆନ୍ତି;
 ସେମାନେ ବ୍ୟାଧି ତୁଲ୍ୟ ଛକି ବସି ଜଗନ୍ତି; ସେମାନେ ଫାନ୍ଦ ପାତି ମନୁଷ୍ୟ ଧରନ୍ତି ।
 ୨୭ ଯେପରି ପିଞ୍ଜର ପକ୍ଷୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା, ସେପରି ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଛଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା;
 ଏହେତୁ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ଓ ଆହୁରି ଆହୁରି ଧନବନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୨୮ ସେମାନେ ଆହୁରି ଆହୁରି ମୋଟା ଓ ଚିକ୍କଣ ହୁଅନ୍ତି,
 ହଁ, ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟକ୍ରିୟାର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଗୁହାରି ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ନାହିଁ,
 ପିତୃହୀନମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁହାରି ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ପୁଣି, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ସେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”
 ୨୯ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ କି ଏହିସବୁର ପରତିଫଳ ଦେବା ନାହିଁ ?
 ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ କି ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ ?”
 ୩୦ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭୟାନକ ବିଷୟ ଘଟିଅଛି;
 ୩୧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି
 ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଜକମାନେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଏପରି ହେବାର ଭଲ ପାଆନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ତହିଁର ଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କରିବ ?

୭

ଯିରୁଶାଲମର ଆସନ୍ନ ବିପଦ
 ୧ ହେ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରୁ ପଳାୟନ
 କର,
 ତକୋୟ ସହରରେ ତୁମ୍ଭ ବଜାଅ ଓ ବେଥ୍-ହକ୍କେରମ୍ ନଗରରେ ଧୂଳି ଚୋକ;
 କାରଣ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଅମତ୍ତଗଳ ଓ ମହାବିନାଶ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଅଛି ।
 ୨ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସୁକୁମାରୀ ସିୟୋନ କନ୍ୟାକୁ ଆମ୍ଭେ ସଂହାର କରିବା ।
 ୩ ମେଷପାଳକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଲ ସତ୍ତ୍ୱେ ନେଇ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିବେ;
 ସେମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ବୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବେ;
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱାଧୀନରେ ପଲ ଚରାଇବେ ।
 ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆୟୋଜନ କର;
 ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ଯାତ୍ରା କରୁ,

ହାୟ ହାୟ, କାରଣ ଦିନ ଅବସାନ ହେଉଅଛି, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳର ଛାୟା ଦୀର୍ଘ ହେଉଅଛି ।
 * ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଯାତ୍ରା କରୁ ଓ ଗହୀର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ବିନାଶ କରୁ ।
 ୬ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃକ୍ଷ କାଟି ଯିରୁଶାଲମର ପୁରତିକ୍ତରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ବାନ୍ଧ୍ୟ;
 ସେହି ନଗର ପୁରତିକ୍ତ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ; ଗହୀର ଭିତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଦ୍ରବ୍ୟମୟ ।
 ୭ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦର ଜଳ ନିର୍ଗତ କରେ, ସେପରି ସେ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତା ନିର୍ଗତ କରେ;
 ଗହୀ ମଧ୍ୟରେ ଦୌରାତମୟ ଓ ଅପହରଣ ଶୁଣାଯାଏ;
 ପୁଣି, ପୀଡ଼ା ଓ କ୍ଷତ ନିରନ୍ତର ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଥାଏ ।
 ୮ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର,
 ନେହିଲେ ଆମ୍ଭର ପୁରାଣ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ, ବସତିହୀନ ସ୍ଥାନ କରିବା ।”
 ୯ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହିନ୍ତି,
 “ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗେଲି ନେବେ;
 ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସଂଗ୍ରହକାରୀ ସଦୃଶ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଆପଣା ହସ୍ତ ଟୋକାଇରେ ଦିଅ ।”
 ୧୦ ସେମାନେ ଯେପରି ଶୁଣିବେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କାହାକୁ କହିବି ଓ କାହାକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବି ?
 ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ଅଛି* ଓ ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁଚ୍ଛନୀୟ ହୋଇଅଛି;
 ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଆହ୍ଲାଦ ନାହିଁ ।
 ୧୧ ଏହେତୁ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି;
 ମୁଁ ଗହୀ ସମ୍ଭାଳି ରଖିବାରେ କଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛି;
 ସତ୍ତକରେ ବାଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ଓ ଯୁବାମାନଙ୍କ ସଭାରେ ଗହୀ ଏକାବେଳେ ଭାଳି ପକାଅ;
 କାରଣ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବୃଦ୍ଧ ଜଗତର ସମସ୍ତେ ଧରାଯିବେ ।
 ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଓ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷେତର
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଏକାବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ହେବ;
 କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହିନ୍ତି,
 “ଆମ୍ଭେ ଦେଶନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା ।
 ୧୩ ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ର ଠାରୁ
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରତ୍ୟେକେ ଲୋଭାସକ୍ତ;
 ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଠାରୁ ଯାଜକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରତ୍ୟେକେ ମିଥ୍ୟାଚରଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୪ ଆହୁରି, ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ହେଁ ସେମାନେ ‘ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି’ ବୋଲି କହି
 ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ କ୍ଷତ ହାଲୁକା ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୫ ସେମାନେ ଦୃଶ୍ୟୋପକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି କି ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ?
 ନା, ସେମାନେ କିଛି ହିଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ନାହିଁ, କିପରି ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣ କଲେ ନାହିଁ;
 ଏହେତୁ ସେମାନେ ପତିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ;
 ସଦାପୁରୁଷ କହିନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତିକ୍ତ ଦେବା ବେଳେ ସେମାନେ ନିପାତିତ ହେବେ ।”
 ୧୬ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଥମାନର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖ,
 ଆଉ ପୁରାତନ ପଥମାନର ବିଷୟ ପଚାରି କୁହ, ଉତ୍ତମ ପଥ କାହିଁ ? ଓ ତହିଁରେ ଗମନ କର;
 ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବ;”
 ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ଗମନ କରିବା ନାହିଁ ।”
 ୧୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁରହରାଣ ନିୟୁକ୍ତ କରି କହିଲୁ, ‘ତୁମ୍ଭାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣ;’
 ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।’
 ୧୮ ଏହେତୁ ହେ ନାନା ଦେଶୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ,
 ଆଉ ହେ ମଣ୍ଡଳୀ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଥା ଅଛି, ଗହୀ ଜ୍ୱାଳ ହୁଅ ।

* ୬:୧୦ ବନ୍ଦ ଅଛି ବାସ୍ତବରେ ଅସ୍ତ୍ରନିତ

୧୯ ହେ ପୃଥ୍ବୀ, ଶୁଣ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମତ୍ସରାଳ,
 ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ କଳପନାସମୂହର ଫଳ ବର୍ତ୍ତନକରା,
 କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି
 ଓ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନେ ଅଗ୍ରହଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ୨୦ ଶିବା ଦେଶରୁ କୁନ୍ତୁରୁ ଓ ଦୂର ଦେଶରୁ ସୁଗନ୍ଧ ବତ ଆସିବାର ଫଳ କ'ଣ ?
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମବଳିସବୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ,
 କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳିଦାନସବୁ ଆମ୍ଭର ତୁଷ୍ଟିଜନକ କରୁଛୁ ।
 ୨୧ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନାନା ବିଦ୍ଧି ଥୋଇବା;
 ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ପିତୃଗଣ ଓ ପୁତ୍ରଗଣ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ;
 ପୁରତିବାସୀ ଓ ଗହୀର ମିତ୍ର ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।”
 ୨୨ ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଏକ ଜନଗୁନ୍ଦ ଆସୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ପୃଥ୍ବୀର ପୁରାତ ଭାଗରୁ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବେ ।
 ୨୩ ସେମାନେ ଧନୁ ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଧରନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ଦୟାହୀନ;
 ସେମାନଙ୍କର ରବ ସମୁଦ୍ର ପରି ଗର୍ଜନ କରେ ଓ ସେମାନେ ଅଶ୍ୱପୁରୋହଣ କରନ୍ତି;
 ଆଗୋ ସିୟୋନର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ
 ସେମାନଙ୍କର ପରତେୟକେ ଯୋଦ୍ଧା ପରି ସସଜ୍ଜ ହେଉଅଛନ୍ତି ।”
 ୨୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ ବିଷୟର ଜନରବ ଶୁଣିଅଛୁ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସତ ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ;
 ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ପରସବକାରିଣୀ ସତ୍ରୀର ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ବେଦନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ।
 ୨୫ ବାହାର ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ଅଥବା ପଥରେ ଗମନ କର ନାହିଁ;
 କାରଣ ଗରିଆଡ଼େ ଶତରୁର ଖତ୍ତ ଓ ଆଶଙ୍କା ଅଛି ।
 ୨୬ ଆଗୋ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଚଟ ପିନ୍ଧ, ଭସମରେ ଗଡ଼;
 ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଲାଗି ଶୋକ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଶୋକ ଓ ଅତିଶୟ ବିଳାପ କର;
 କାରଣ ବିନାଶକ ଅକସମାତ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ।
 ୨୭ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥ ଖାତ ହୋଇ ପରୀକ୍ଷା କରି ପାରିବ,
 ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଗୃହ ଓ ଦୁର୍ଗସ୍ତ୍ରପୁତ୍ର କରିଅଛୁ ।
 ୨୮ ସେସମୟରେ ଦାରୁଣ ଅବାଧ୍ୟ, ଗରିଆଡ଼େ ନିନ୍ଦା ଘେନି ବୁଲନ୍ତି;
 ସେମାନେ ପିତୃତଳ ଓ କ୍ଳୁହା ପରି; ସେସମୟରେ ଭରଷ୍ଟାଗଣୀ ।
 ୨୯ ଭାଟି ପୁରତଗତ ରୂପେ ଗଡ଼ୁଛି; ସାସା ଅଗ୍ନିରେ କ୍ଷୟ ପାଇଅଛି;
 ସେମାନେ ବୃଥାରେ ଖାଦ ବାହାର କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଅଛନ୍ତି;
 କାରଣ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଉତ୍ପାଟିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।
 ୩୦ ସଦାପୁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରହଣ କରୁଅଛନ୍ତି,
 ଏଣୁ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରହଣ ରୂପା ବୋଲି କହିବେ ।

୭

ମନ୍ଦିରରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ପରଗର
 ୧ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା,
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ଗୃହର ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେଠାରେ ଏହି କଥା ପୁରଗର କରି କୁହ, “ହେ
 ଯିହୁଦାର ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ସଦାପୁରୁଙ୍କର ଭଜନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହିସବୁ ଦ୍ୱାରରେ ପୁରବେଶ
 କରିଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ଶୁଣ ।
 ୩ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା
 ଆପଣା ଆଗର ବ୍ୟବହାର ଶୁଣୁଥାଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାସ କରାଇବା ।’
 ୪ ଏହିସବୁ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର, ସଦାପୁରୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର, ସଦାପୁରୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର, ଏହି
 ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ ।

୫ କାରଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆଗର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୁଧୁରାଅ; ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଗହୀର ପୂର୍ବଦିବାସୀ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଚାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ୬ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀ, ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା ପୂର୍ବଦି ଉପଦ୍ରବ ନ କର ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତ ନ କର, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣାର କ୍ଷତି ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦାନୀ ନ ହୁଅ; ୭ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ, ପୁରାତନ କାଳରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ଏହି ଦେଶରେ ବାସ କରାଇବା ।

୮ ଦେଖ, ଯଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଉପକାର ହୋଇ ନ ପାରେ, ଏପରି ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଚୋରି, ନରହତ୍ୟା ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ମିଥ୍ୟା ଶପଥ ଓ ବାଲ୍ୟଦେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପଦାହ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦାନୀ କରିବ, ୧୦ ତହିଁ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବ, ଆଉ କହିବ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍‌ଧାର ପାଇଲୁ; ଯେପରି ଏହିସବୁ ଘଣ୍ଟାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିପାରୁ ?’

୧୧ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ଗୃହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କି ଚୋରମାନଙ୍କର ଗହ୍ୱର ହୋଇଅଛି ? ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ଗହୀ ଦେଖିଅଛୁ ।’ ୧୨ ମାତ୍ର ଶୀଳୋସୂତ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବେ ଆପଣା ନାମ ବାସ କରାଇଥିଲୁ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ, ଆଉ ଆମ୍ଭର ଇସ୍‌ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ପୂର୍ବ ଯାହା କରିଅଛୁ, ଗହୀ ଦେଖ ।

୧୩ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ କର୍ମ କରିଅଛ ଓ ଆମ୍ଭେ ପରତୁଷ୍ଟରେ ଉଠି କଥା କହିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତାକିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲ ନାହିଁ; ୧୪ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଶୀଳୋ ପୂର୍ବ ଯେଉଁଠି କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ଯେଉଁ ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ, ଗହୀ ପୂର୍ବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ଏହି ସ୍ଥାନ ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭେ ତଦ୍‌ରୂପ କରିବା ! ୧୫ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଫ୍ରାୟିମର ସମୁଦାୟ ବଂଶକୁ ଯେପରି ଦୂର କରିଅଛୁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର କରିବା ।

୧୬ ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାତରୋକ୍ତି ଅବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ସର୍ଗ କର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ । ୧୭ ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ନଗର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସତ୍ତ୍ୱସବୁରେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହୀ କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ? ୧୮ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶର ରାଣୀ* ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପିଷ୍ଟକ ପାକ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପେୟ ନିବେଦନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାଲକମାନେ କାଠ ସାଉଣ୍ଟନ୍ତି, ପିତୃଗଣ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପ୍ରଳାନ୍ତି, ସତ୍ତ୍ୱମାନେ ମଇଦା ଚକଟନ୍ତି ।’

୧୯ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, ‘ସେମାନେ କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରନ୍ତି ? ବରଞ୍ଚ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମୁଖର ବିବର୍ଣ୍ଣାଗ ନିମନ୍ତେ କ’ଣ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ ନ କରନ୍ତି ?’ ୨୦ ଏହେତୁ ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ଦେଖ, ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ, କ୍ଷେତ୍ରସୂତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭୂମିର ଫଳ, ଏହିସବୁର ଉପରେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଓ କୋପ ତଳାଯିବ; ଗହୀ ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ ଓ ନିର୍ବାଣ ହେବ ନାହିଁ ।’

୨୧ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁ ଇସ୍‌ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଳି ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ଯୋଗ କରି ମାଂସ ଭୋଜନ କର । ୨୨ କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ, ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ହୋମ କିଅବା ବଳିଦାନ ବିଷୟରେ କହିଲୁ ନାହିଁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ ନାହିଁ;’

୨୩ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲୁ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ରବରେ ଅବଧାନ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରୁ, ସେସବୁ ପଥରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାଲ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।’ ୨୪ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କିଅବା କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା

* ୭:୧୮ ଆକାଶର ରାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଅଷ୍ଟ୍ରୋରୋଟ୍ ଦେବୀର ଅନ୍ୟ ନାମ ଅଟେ

ଦୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତଃକରଣର ଅବାଧ୍ୟତନ୍ତ୍ରସାରେ ଗମନ କରି ପଶ୍ଚାଦ୍ଧର୍ତ୍ତା ହେଲେ, ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତା ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ପରଦୁଃସରେ ଉଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଅଛୁ; ୨୬ ତଥାପି ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କିଆଁ ତହିଁରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା ଗ୍ରାମୀଣ କ୍ଷତ କଲେ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁରାଗ୍ର କଲେ ।

୨୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । ୨୮ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଅବଧାନ ଓ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ; ସତ୍ୟତା ଲୁପ୍ତ ଓ ଗହା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉତ୍ସିନ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

ହିନୋମ ହତ୍ୟା ଉପତ୍ୟକା

୨୯ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଆପଣା ମସ୍ତକର କେଶ କାଟି ପକାଇଦିଅ ଓ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ବିଳାପ କର; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାର କ୍ଷୋଧପାତ୍ର ଏହି ବଂଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୦ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ କହିବ,
‘ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ହିଁ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ଗୃହକୁ ଅଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସତୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ।

୩୧ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାରେ ଗେଫତ୍ର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନ ପରସ୍ପତ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହା ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା କରି ନାହିଁ, କିଆଁ ଆମ୍ଭ ମନରେ ଏହା ଉଦୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।’ ୩୨ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷ କହିବ, ‘ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଗହା ଗେଫତ କିଆଁ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକା ନାମରେ ଆଉ ଖ୍ୟାତ ନ ହୋଇ ହତ୍ୟା-ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; କାରଣ ଆଉ ସ୍ଥାନ ନ ଥିବାର ଲୋକମାନେ ଗେଫତରେ କବର ଦେବେ ।’

୩୩ ତହିଁରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବ ଆକାଶ ପକ୍ଷାଗଣର ଓ ଭୂତର ପଶୁଗଣର ଖାଦ୍ୟ ହେବ; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ତଡ଼ି ଦେବ ନାହିଁ । ୩୪ ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ନଗରସବୁରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସଡ଼କସବୁରେ, ଆମୋଦର ଧସ୍ତୁନି, ଆନନ୍ଦର ଧସ୍ତୁନି ଓ ବରକନ୍ୟାର ଧସ୍ତୁନି ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା; କାରଣ ଦେଶ ଧସ୍ତୁସ୍ଥାନ ହେବ ।”

୮ ସଦାପୁରୁଷ କହିବ, “ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଗହାର ଅଧିପତିଗଣର ଅସ୍ତ୍ର, ଯାଜକଗଣର ଅସ୍ତ୍ର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣର ଅସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ କବରରୁ ବାହାର କରିବେ । ୨ ଆଉ, ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳସ୍ଥ ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ଭଲ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରଶାମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗହାସବୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ପକାଇବେ; ସେହି ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଏକତ୍ରୀକୃତ କିଆଁ କବରରେ ପୋତ ହେବ ନାହିଁ; ସେସବୁ ଭୂମିରେ ଖତ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।” ୩ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହିବ, “ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ବଂଶକୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ, ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ବରଞ୍ଚି ମୁଦୁୟ ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ ।

ପାପ ଓ ବିଶ୍ଵାସଯାତକତ

୪ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିବ,
“ମନୁଷ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ, କ’ଣ ଆଉ ଉଠେ ନାହିଁ ?
ବିପଥରେ ଗଲେ, କ’ଣ ଆଉ ଫେରେ ନାହିଁ ?”

୫ ତେବେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଏହି ଲୋକମାନେ
 ଚିରକାଳ ବିପଥଗମନରେ କାହିଁକି ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ?
 ସେମାନେ ପରବଞ୍ଚିତନା ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଧରନ୍ତି, ସେମାନେ ଫେରିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ।
 ୬ ଆମ୍ଭେ ମନୋଯୋଗ କରି ଶୁଣିଲୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହିଲେ ନାହିଁ;
 ହାୟ ହାୟ, ମୁଁ କ'ଣ କରିଅଛି ! ଏହା କହି
 କେହି ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶେ ଅନୁଗପ କରେ ନାହିଁ;
 ଯେପରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁଂସ୍କାସରେ ଅଶୁଭ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୌଡ଼େ,
 ସେପରି ପରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଦୌଡ଼େ ।
 ୭ ହଁ, ଆକାଶଗାମିନୀ ଚରଳ ଆପଣାର ନିରୂପିତ ସମୟ ଜାଣେ;
 ଆଉ, କପୋତ, ଗଲଗେଞ୍ଚ ଓ ସାରସ ଆପଣା ଆପଣାର ଆସିବାର କାଳ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନେ ସଦାପରଭୁତକର ନିୟମ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୮ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ସଦାପରଭୁତକର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି,
 ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି କହୁଅଛ ?
 ମାତ୍ର, ଦେଖ, ଅଧିକାଂଶମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଲେଖନୀ ମିଥ୍ୟା ଗଢ଼ିଅଛି ।
 ୯ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଘାବରା ଓ ଧରା ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ଦେଖ, ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତକର ବାକ୍ୟ ଅଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କିପରିକାର ?
 ୧୦ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାଂଶମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟମାଗଣ
 ଓ ଅଧିକ ଅଧିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରସବୁ ଦେବା;
 କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ର ଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରତେୟକେ ହିଁ ଲୋଭାସକ୍ତ,
 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଠାରୁ ଯାଜକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରତେୟକେ ହିଁ ମିଥ୍ୟାଚରଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୧ ପୁଣି, ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ହେଁ ସେମାନେ ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ବୋଲି କହି
 ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ କନ୍ୟାର କ୍ଷତ ଉପରେ ଉପରେ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ।
 ୧୨ ସେମାନେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି କ'ଣ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ?
 ନା, ସେମାନେ କିଛି ହିଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ନାହିଁ, କିଥବା ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣ କଲେ ନାହିଁ;
 ଏହେତୁ ସେମାନେ ପତିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ;
 ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେମାନଙ୍କ ପରତିଫଳ ପରାପତିର ସମୟରେ ସେମାନେ ନିପାତିତ ହେବେ ।”
 ୧୩ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା;
 ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ, କିଥବା ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରେ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ରହିବ ନାହିଁ ଓ ପତ୍ର ମୂଳନ
 ହେବ;
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଛାଡ଼ିଯିବ ।”
 ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ତୁନି ହୋଇ ବସୁଅଛୁ ? ଏକତ୍ରିତ ହୁଅ, ଆସ,
 ଆମ୍ଭେମାନେ ପରାଗୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗରମାନରେ ପରବେଶ କରୁ ଓ ସେଠାରେ ନୀରବ ହେଉ;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ ବୋଲି
 ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନୀରବ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ବିଷବୃକ୍ଷର ରସ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ୧୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତିର ଅପେକ୍ଷା କଲୁ, ମାତ୍ର କିଛି ମତ୍ତଗଳ ହେଲା ନାହିଁ;
 ଆଗେରାୟ ସମୟର ଅପେକ୍ଷା କଲୁ, ଆଉ ଦେଖ, ଆଶଞ୍ଜା ଉପସ୍ଥିତ !
 ୧୬ ଦାନ ନଗରଠାରୁ ଗହୀର ଅଶୁଭଗଣର ନାସା ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି;
 ଗହୀର ବଳିଷ୍ଠ ଅଶୁଭଗଣର ହିଁ ଶବ୍ଦରେ ସମ୍ବୋଧନ ଦେଶ କମ୍ପୁଅଛି;
 କାରଣ ସେମାନେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଦେଶ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସକଳ ନଗର
 ଓ ତନ୍ନିବାସୀଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି;
 ୧୭ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ସର୍ପ, କାଳସର୍ପମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା,
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବେ,” ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ବିଳାପ
 ୧୮ ଆହା, ମୁଁ ଯେବେ ଦୁଃଖ ପରତିକୂଳରେ ଆପଣାକୁ ସାନ୍ତସ୍ଥ କରି ପାରନ୍ତି !

ମୋର ମଧ୍ୟରେ ମୋ' ହୃଦୟ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ।
 ୧୯ ଦେଖ, ଅତି ଦୂର ଦେଶରୁ ମୋ' ଲୋକତ୍ସକ କନ୍ୟାର ଆର୍ତ୍ତନାଦ;
 ସଦାପୁରତୁ କ'ଣ ସିୟୋନରେ ନାହାନ୍ତି ? ତହିଁର ରାଜା କ'ଣ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି ?
 ସେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ସକର ଖୋଦିତ ପୁରତିମା
 ଓ ବିଦେଶୀୟ ଅସାର ବସତୁ ସମୂହ ଦୁପ୍ପାରା କାହିଁକି ଆମ୍ଭତ୍ସକୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ?
 ୨୦ ଶସ୍ତ୍ରସଂଗ୍ରହର ସମୟ ଗତ ହେଲା, ଗୁରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ଶେଷ ହେଲା,
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନତ୍ସକର ପରିତ୍ରାଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ୨୧ ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକମାନତ୍ସକ କନ୍ୟାର ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ଦୁଃଖିତ;
 ମୁଁ ମଲିନ; ବିସମୟତ ମୋତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ।
 ୨୨ ଗିଲାୟତରେ କ'ଣ ଔଷଧ ନାହିଁ ? ସେଠାରେ କ'ଣ ବୈଦ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ?
 ତେବେ ମୋ' ଲୋକମାନତ୍ସକ କନ୍ୟା କାହିଁକି ପୁନଃ ସୁସ୍ଥାସୁସ୍ଥଲାଭ କରୁ ନାହିଁ ?

୯

୧ ଆଃ, ଯେବେ ମୋହର ମସୃତକ ଜଳମୟ
 ଓ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଲୋତକର ଝର ସୁସ୍ପୃଧ ହୁଅନ୍ତୁ,
 ତେବେ ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକମାନତ୍ସକ କନ୍ୟାର ହୃଦ ଲୋକମାନତ୍ସକ ନିମନ୍ତେ ଦିବାରାତ୍ର କରନ୍ତନ କରି
 ପାରନ୍ତି !
 ୨ ଆଃ, ପୃଥକମାନତ୍ସକର ବସା ପରି ଯଦି ପୂର୍ବତରରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ବସା ଥା'ନ୍ତୁ,
 ତେବେ ମୁଁ ନିଜ ଲୋକମାନତ୍ସକୁ ତୟାଗ କରି ସେମାନତ୍ସକଠାରୁ ସୁଆନନ୍ତରକୁ ଯାଇ ପାରନ୍ତି !
 କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଲୋକତ୍ସକର ସମାଜ ।
 ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅସତ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଜିହ୍ୱାରୁପ ଧନୁକୁ ବକ୍ତ କରନ୍ତି;
 ଆଉ, ସେମାନେ ଦେଶରେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ସତ୍ୟତ ପକ୍ଷରେ ନୁହେଁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା ଉପରେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି,
 “ସେମାନେ ଆମ୍ଭତ୍ସକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।
 ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ମିତ୍ରଗଣ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ
 ଓ କୈଣସି ଭ୍ରାତାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ;
 କାରଣ ପୁରତେୟକ ଭ୍ରାତା ନିତନ୍ତ ଅପହରଣ କରିବ
 ଓ ପୁରତେୟକ ମିତ୍ର ନିନ୍ଦା ଘେନି ବୁଲିବ ।
 ୫ ଆଉ, ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକି ପୁରବଞ୍ଚନା କରିବେ
 ଓ ସତ୍ୟ କଥା କହିବେ ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଜିହ୍ୱାକୁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ପାଇଁ ଶିଖାଇ ଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଅଧର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନତ୍ସକୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରନ୍ତି ।
 ୬ ପୁରବଞ୍ଚନା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବସତି ସୁଧାନ ଅଛି;
 ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ପୁରବଞ୍ଚନା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭତ୍ସକୁ ଜାଣିବାକୁ ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ କରନ୍ତି ।”
 ୭ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ସକୁ ତରଳାଇବା ଓ ସେମାନତ୍ସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା;
 କାରଣ ଆମ୍ଭ ଲୋକତ୍ସକର କନ୍ୟା ହେତୁରୁ ଏହା ଛଡ଼ା ଆଉ କଅଣ କରିବା ?
 ୮ ସେମାନତ୍ସକର ଜିହ୍ୱା ପୁରାଣନାଶକ ତୀର ସୁସ୍ପୃଧ; ଗହା ପୁରବଞ୍ଚନାର କଥା କହେ;
 ଲୋକେ ମୁଖରେ ପୁରତିବାସୀ ସତ୍ୟତ ପୁରମାଳାପ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ ଛକି ବସନ୍ତି ।”
 ୯ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ କ'ଣ ସେମାନତ୍ସକୁ ଏହିସବୁର ପୁରତିଫଳ ଦେବା ନାହିଁ ?
 ଏହି ପୁରକାର ଗୋଷ୍ଠୀଠାରୁ ଆମ୍ଭର ପୁରାଣ କ'ଣ ପରିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ ?”
 ୧୦ ମୁଁ ପର୍ବତମାନର ବିଷୟରେ ଗୋଦନ ଓ ହାହାକାର
 ଓ ପୂର୍ବତରସୁ ଚରାସୁଧାନସକଳର ବିଷୟରେ ବିଲାପ କରିବି,
 କାରଣ ସେସବୁ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଓ ତହିଁର ମଧ୍ୟ ଦେଇ କେହି ଗତୟାତ କରେ ନାହିଁ;
 ଅଥବା ଲୋକମାନେ ପଶୁପଲର ରବ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ;

ଆକାଶସ୍ଥ ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂତର ପଶୁଗଣ ଉଭୟ ପଲୟନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଚାଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ତିପି ଓ ଶୂନ୍ୟାକାଶର ବାସସ୍ଥାନ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହକୁ ନିବାସାବିହୀନ ଧୂଃସ୍ଥାନ କରିବା ।

୧୨ ଏହା ଯେ ବୁଝିପାରେ, ଏପରି ଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ଅଛି ?

ଓ ଏହା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ମୁଖ ଯାହାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇଅଛି, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ? ଦେଶ କି ନିର୍ମୂଳେ ବିନଷ୍ଟ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣତର ତୁଳୟ ଦର୍ଶ୍ୟ ହେଲା ଯେ, କେହି ତହିଁର ମଧ୍ୟଦେଇ ଗଭୟାତ କରେ ନାହିଁ ?

୧୩ ଆହୁରି, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଏହି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମମୁଖରେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିଲୁ, ତହା ସେମାନେ ତୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ୧୪ ମାତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣର ଅବାଧ୍ୟତାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମତେ ବାଲ୍ ନାମକ ଦେବଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଆଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”

୧୫ ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତିକ୍ତ ଫଳ ଭୋଜନ କରାଇବା ଓ ବିଷବୃକ୍ଷର ରସ ସେମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେବା । ୧୬ ଆହୁରି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ଏପରି ନାନା ଦେଶାତ୍ମକ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର ନ କରୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଖତର ପଠାଇବା ।”

୧୭ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କର ଓ ବିଳାପକାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଡାକ ଓ ନିପୁଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଅ;

୧୮ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଯେପରି ଲୋତକରେ ଭାସିଯିବ

ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁପତରୁ ଜଳଧାରା ନିର୍ଗତ ହେବ,

ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିର୍ମୂଳେ ହାହାକାର କରନ୍ତୁ ।”

୧୯ କାରଣ ସିୟୋନଠାରୁ ଏହି ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି,

ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ !

ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଭୂମିସାତ୍ କରିବାରୁ

ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଶ ତୟାଗ କରି ଅତିଶୟ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛୁ ।

୨୦ ତଥାପି ଆଗୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ

ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଗହାତୁଙ୍କର ମୁଖ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ,

ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମମାନଙ୍କୁ ହାହାକାର କରିବାର

ଓ ପୂର୍ବଦେଶକୁ ଆପଣା ପୂର୍ବଦେଶକୁ ବିଳାପ କରିବାର ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।

୨୧ କାରଣ ମୃତ୍ୟୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଝରକା ଦେଇ ଆସି

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରାଲିକାମାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛି;

ସେ ବାହାରେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଓ ଛକରେ ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ।

୨୨ କୁହ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶବ ଖତ ପରି

ଓ ଶସ୍ୟଚ୍ଛେଦକର ପଶୁପତି ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ ଶସ୍ୟ ପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିବ,

କେହି ସେସବୁକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ନାହିଁ ।”

୨୩ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଜ୍ଞାନବାନ ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଦର୍ପ ନ କରୁ,

କିଅବା ବଳବାନ ଆପଣା ବଳରେ ଦର୍ପ ନ କରୁ, ଧନବାନ ଆପଣା ଧନରେ ଦର୍ପ ନ କରୁ;

୨୪ ମାତ୍ର ଯେବେ କେହି ଦର୍ପ କରେ,

ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନେ ଓ ଜାଣେ ବୋଲି ଦର୍ପ କରୁ;

ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ, ପୃଥିବୀରେ ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ କରୁଣା, ବିଗ୍ରହ ଓ ଧର୍ମ ସାଧନ କରୁ,

କାରଣ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ଏସବୁରେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ ।”

୨୫ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅସୁନ୍ଦର ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ୨୬ ଆମ୍ଭେ ମିସରକୁ ଓ ଯିହୁଦାକୁ, ଇଦୋମକୁ, ଅମମୋନ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ମୋୟାବକୁ, ଆପଣା ଆପଣା କେଶ କୋଣ ମୁଣ୍ଡନକାରୀ ପୁରାତରବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା; କାରଣ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅସୁନ୍ଦର*, ପୁଣି ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅସୁନ୍ଦର ଅଟନ୍ତି।”

୧୦

ପୁରତିମା ପୂଜା ଓ ସତ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂଜା
୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହନ୍ତି, ଗହା ଶୁଣ;
୨ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଶିଖ ନାହିଁ,
ଆକାଶର ଓ ନାନା ଚିହ୍ନରେ ଭାତ ହୁଅ ନାହିଁ,
କାରଣ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ତହିଁରେ ଭାତ ହୁଅନ୍ତି।”
୩ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବିଧିବିଧାନ ଅସାର;
ଯେହେତୁ ବନରୁ ଜଣେ ବୃକ୍ଷ ଛେଦନ କରେ, ଗହା ଅସତର ଦୁପ୍ରାଣ କାରିଗରର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ।
୪ ସେମାନେ ରୂପା ଓ ସୁନାରେ ଗହା ମଣ୍ଡନ କରନ୍ତି;
ପୁଣି, ଗହା ଯେପରି ଟଳ ଟଳ ହେବ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ହାତୁଡ଼ି ଦୁପ୍ରାଣ କର୍ତ୍ତା ମାରି ଗହା ଦୃଢ଼ କରନ୍ତି।
୫ ସେସବୁ ତଳଗଛ ତୁଲ୍ୟ, କୁନ୍ଦା କର୍ମ ଓ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ;
ସେମାନେ ଗୁଲି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବହିବାକୁ ହୁଏ।
ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭାତ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଅମତ୍ସଲ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ
କିମ୍ବା ମତ୍ସଲ କରିବାକୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ।
୬ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହିଁ;
ତୁମ୍ଭେ ମହାନ, ଓ ପିରାକ୍ତରମରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ମହତ।
୭ ହେ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କିଏ ଭୟ ନ କରିବ ?
କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭର ପୁରାପୁର;
ଯେହେତୁ ନାନା ଦେଶୀୟ ସମୁଦାୟ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ରାଜକୀୟ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟଶାଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ କେହି ନାହିଁ।
୮ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପଶୁବତ୍ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ପୁରତିମାଗଣର ଶିକ୍ଷା କାଷ୍ଠ ମାତ୍ର।
୯ ତର୍ଣ୍ଣାଶୁ ପିତା ରୂପାପାତ୍ର ଓ ଉତ୍ପସରୁ ସୁନା ଅଶାୟାଏ,
ଗହା କାରିଗରର କର୍ମ ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାରର ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ;
ସେମାନଙ୍କର ବସତ୍ର ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ, ସେସବୁ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକରମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମ।
୧୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି;
ସେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ଵାୟୀ ରାଜା;
ଗହାଙ୍କ କୋପରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହୁଏ,
ପୁଣି ସର୍ବଦେଶୀୟମାନେ ଗହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ସହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ।
୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ,
ଯେଉଁ ଦେବତାମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରି ନାହାନ୍ତି,
ସେମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ତଳୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ।
୧୨ ସେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମ ଦୁପ୍ରାଣ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି,
ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଦୁପ୍ରାଣ ଜଗତ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଆପଣାର ବୁଦ୍ଧି ଦୁପ୍ରାଣ ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି;
୧୩ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ରବ ଉତ୍ତରଣ କରନ୍ତି,
ସେତେବେଳେ ଆକାଶରେ ଜଳଗଣିର ଶବ୍ଦ ହୁଏ,
ପୁଣି ସେ ପୃଥିବୀର ପୁରାତରୁ ବାଷ୍ପ ଉତ୍ଥାପନ କରନ୍ତି;
ସେ ବୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ବିଜୁଳି ପୁରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି

* ୯:୨୬ ଅସୁନ୍ଦର ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ

ଓ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରସମୂହରୁ ବାୟୁ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି ।
 ୧୪ ପୂର୍ବଦେଶକ ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁବତ୍ ଓ ଜ୍ଞାନହୀନ ହୋଇଅଛି;
 ପୂର୍ବଦେଶକ ସମ୍ପ୍ରଦାନକାର ଆପଣା ଖୋଦିତ ପୂର୍ବଦେଶ ଦୁର୍ଭାଗ ଲଢ଼ିତ ହୋଇଅଛି;
 କାରଣ ଗହୀର ତଳ ପୂର୍ବଦେଶ ମିଥ୍ୟା ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ନାହିଁ ।
 ୧୫ ସେସବୁ ଅସାର ଓ ଭଗ୍ନତାର କର୍ମ;
 ସେମାନେ ଆପଣା ପୂର୍ବଦେଶ ପାଇବା ସମୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।
 ୧୬ ଯେ ଯାକୁବର ବାଣ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାନ, ସେ ଏମାନଙ୍କ ପରି ନୁହନ୍ତି;
 କାରଣ ସେ ସର୍ବ ବସତୁର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ଇସ୍‌ରାଏଲ ବଂଶ ଗହୀରକର ଅଧିକାର ସମ୍ପ୍ରଦାନ;
 ଗହୀରକର ନାମ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ।
 ୧୭ ହେ ଅବରୁଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀ ନିବାସୀ, ତୁମ୍ଭେ ଦେଶରୁ ଆପଣା ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କର ।
 ୧୮ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମୟରେ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତୁ ପରି ଫିଡ଼ି ଦେବା
 ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କଲେଶ ଦେବା ଯେ, ସେମାନେ ଗହୀ ବୋଧ ପାଇବେ ।”
 ୧୯ ହାୟ ହାୟ, ମୋହର ଦୁଃଖ! ମୋହର କ୍ଷତ ଅତି ବେଦନାୟୁକ୍ତ;
 ତଥାପି ମୁଁ କହିଲି, “ଏହି ମୋହର ବେଦନା, ମୋତେ ଏହା ସହିବାକୁ ହେବ ।”
 ୨୦ ମୋର ତମ୍ଭୁ ଲୁଚିତ ହୋଇଅଛି ଓ ମୋର ରଜ୍ଜୁସବୁ ଛିଣ୍ଡିତ ଯାଇଅଛି;
 ମୋର ବାଳକମାନେ ମୋ’ ନିକଟରୁ ବାହାରି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି,
 ମୋର ତମ୍ଭୁ ଆଉ ପରସାରିବାକୁ ଓ ମୋର ତମ୍ଭୁର ବାଡ଼ ଲଗାଇବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।
 ୨୧ କାରଣ ପାଳକଗଣ ପଶୁବତ୍ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପଶୁରି ନାହାନ୍ତି;
 ଏହେତୁ ସେମାନେ ଭଲନି କରି ନାହାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଲସବୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୨୨ କୋଳାହଳର ରବ, ଦେଖ ଗହୀ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଅଛି,
 ଆଉ ଯିହୁଦାର ନଗରସବୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ
 ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ମହାଚହଳ ଆସୁଅଛି ।
 ୨୩ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଜାଣେ; ମନୁଷ୍ୟର ଗତି ଗହୀର ଆୟତ୍ତ ନୁହେଁ;
 ନିଜ ପାଦ ବିକ୍ଷେପ ସ୍ଥର କରିବାର ଗମନକାରୀ ମନୁଷ୍ୟର ସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।
 ୨୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋତେ ଶାସନ କର, ମାତ୍ର ବିରାଜିତ କର;
 କ୍ଷୋଧରେ ଗହୀ ନ କର, କଲେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିନାଶ କରିବ ।
 ୨୫ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ
 ଓ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀସକଳ ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ପୂର୍ବଦେଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ,
 ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପ ତାଳିଦିଅ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଯାକୁବକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି,
 ହଁ, ସେମାନେ ଗହୀକୁ ଗ୍ରାସ କରି ସଂହାର କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଗହୀର ବାସସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୧

ତୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ
 ୧ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ଯଥା, ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଏହି ନିୟମର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ କୁହ;
 ୩ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍‌ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି;
 “ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଓ ମଧୁ ପୂର୍ବଦେଶ ଦେଶ ଦେବା ବିଷୟକ ଆମ୍ଭର
 ଶପଥ ଆଜିକାର ନ୍ୟାୟ ସିଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ୪ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
 ମିସର ଦେଶରୁ, ଲୋହି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ, ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଦେଶ କରି
 କହିଲୁ, ୫ ‘ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭେ ରବରେ ଅବଧାନ କର ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା
 କରୁ, ସେସକଳ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କର; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା; ସେହି ନିୟମର କଥା ଯେଉଁ ଲୋକ ନ ଶୁଣେ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ !” ତହିଁରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲି, “ହେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମେନ ।”

୧୬ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଫୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ସବୁ ନଗରରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ସଡ଼କରେ ଏହିସବୁ କଥା ପୁରାଣ କରି କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନିୟମର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ ଓ ଗହା ପାଳନ କର । ୧୭ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କରେ ଉଠି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭ ରବରେ ଅବଧାନ କର । ୧୮ ତଥାପି ସେମାନେ ଅବଧାନ କିଅବା କର୍ତ୍ତାପାତ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅବାଧ୍ୟତାନ୍ୱୟରେ ଆଚରଣ କଲେ; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନିୟମ ଆଦେଶ କଲୁ, ତହିଁର ସକଳ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇଲୁ, ତଥାପି ସେମାନେ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ।”

୧୯ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ଫୋତେ କହିଲେ, “ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଦେଖାଯାଏ । ୨୦ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଧର୍ମ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଫେରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦଶା ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସହିତ ଆମ୍ଭର କୃତ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି ।”

୨୧ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅପରାଧ ଘଟାଇବା, ସେମାନେ ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତସୂତ୍ର କରିବେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ । ୨୨ ତହିଁ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣ ଯେଉଁ ଦେବଗଣ ନିକଟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆର୍ତ୍ତସୂତ୍ର କରିବେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେହି ବିପଦ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ନାହିଁ । ୨୩ କାରଣ ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭର ନଗରସମୂହର ସଂଖ୍ୟାନ୍ୱୟରେ ତୁମ୍ଭର ଦେବଗଣ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ସଡ଼କସମୂହର ସଂଖ୍ୟାନ୍ୱୟରେ, ଲଜ୍ଜାସ୍ପଦ ବସତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଜ୍ଞବେଦି, ଅର୍ଥାତ୍, ବାଲ୍ଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦି ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ ।”

୨୪ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ଆର୍ତ୍ତସୂତ୍ର ଅବା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିପଦ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତସୂତ୍ର କଲା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।

୨୫ ଆମ୍ଭ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭ ପୁରିୟାର କି କାର୍ଯ୍ୟ ?
କାରଣ ସେ ଅନେକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛି
ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ପବିତ୍ର ମାଂସ ଅନ୍ତରିତ ହୋଇଅଛି,
ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କଲା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛ ।

୨୬ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋହର ଫଳରେ
ସୁନ୍ଦର ହରିତବର୍ଣ୍ଣ ଜାତବୃକ୍ଷ ବୋଲି ନାମ ଦେଲେ;
ଲୋକସମୂହର ମହାଶବ୍ଦ ସହକାରେ,
ସେ ତହିଁ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ତୁଳାଇ ଅଛନ୍ତି
ଓ ତହିଁର ଶାଖାସବୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

୨୭ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭର ରୋପଣକର୍ତ୍ତା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧକାରୀ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶର ଦୁଷ୍ଟତା ଏଥିର କାରଣ, ସେମାନେ ବାଲ୍ଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ସକାଶୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପେ ଗହା ସମ୍ପାଦନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨୮ ଏଥିପରେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତେ, ମୁଁ ଗହା ଜାଣିଲି; ସେସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଫୋତେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରିୟା ଦେଖାଇଲ । ୨୯ ମାତ୍ର ମୁଁ ହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ନିଆଯାଉଥିବା ଶାନ୍ତ ମେଷଶାବକ ଓ ବଳଦ ପରି ଥିଲି; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଫଳସୁନ୍ଦା ବୃକ୍ଷ ନଷ୍ଟ କରୁ ଓ ଗହାର ନାମ ଯେପରି ଆଉ ସମରଣରେ ନ ଥାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଗହାକୁ କାଟି ପକାଉ, ଏହି କଥା କହି ସେମାନେ ଯେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମନ୍ତ୍ରଣା କରିଥିଲେ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲି ।

୨୦ ମାତ୍ର ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ,
 ତୁମ୍ଭେ ନୟାୟରେ ବିଗ୍ରହ କରୁଥାଅ, ତୁମ୍ଭେ ମର୍ମ ଓ ଚିତ୍ତର ପରୀକ୍ଷା କରୁଥାଅ,
 ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ତୁମ୍ଭର ପୁରତିଶୋଧ ଦାନ ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ;
 କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆପଣା ଗୁହାରି ପୁରକାଶ କରିଅଛି ।

୨୧ ଏହେତୁ ଅନାଥୋତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସେମାନେ
 ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଅନ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କରି କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ହତ ନ ହୁଅ,
 ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାକ୍ୟ ପୁରସ୍କର କର ନାହିଁ; ୨୨ ଏନିମନ୍ତେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି
 ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା; ଯୁବାଗଣ ଖତ୍ତରେ ମରିବେ;
 ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବେ; ୨୩ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ କେହି
 ରହିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଅନାଥୋତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମତ୍ସରା, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କର
 ପୁରତିଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ବର୍ଷ ଆଣିବା ।”

୧୨

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ

୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ପୁରତିବାଦ କରେ, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଅଟ;
 ତଥାପି ବିଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରିବି;
 ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥ କାହିଁକି କୁଶଳଯୁକ୍ତ ହୁଏ ?
 ଅତି ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ସମସ୍ତେ କାହିଁକି ନିରାପଦରେ ଥାନ୍ତି ?
 ୨ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିଅଛ, ସେମାନେ ବଦ୍ୟମୂଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ବଢ଼ନ୍ତି, ହିଁ, ସେମାନେ ଫଳ ଫଳନ୍ତି;
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ନିକଟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରୁ ଦୂରରେ ଅଛ ।
 ୩ ମାତ୍ର ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜାଣୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛ
 ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ମୋର ମନ କିପରି, ଗହା ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ଟାଣି ଥାଣ
 ଓ ହତ୍ୟା ଦିନର ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍ତୁତ ରଖ ।
 ୪ କେତେ କାଳ ଦେଶ ଶୋକ କରିବ ଓ ସମୁଦାୟ ଦେଶର ତୃଣ ଶୁଷ୍କ ହେବ ?
 ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟଗ ସକାଶୁ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ସବୁ କ୍ଷୟ ପାଉଅଛନ୍ତି;
 କାରଣ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶେଷ ଗତି ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ତର

୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପଦାତିକଗଣର ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୌଡ଼ିଲେ
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଲାନତ କରିଅଛନ୍ତି,
 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅଶ୍ୱପ୍ରାଣ ସତ୍ତ୍ୱେ କିପରି ପଶ କରି ପାରିବ ?
 ପୁଣି, ଯଦ୍ଯଦି ଶାନ୍ତିର ଦେଶରେ ନିର୍ଭୟ ହୁଅ,
 ତଥାପି ଯଦ୍ଦିନର ଦର୍ପ ସଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ କଥାଣ କରିବ ?
 ୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ଓ ପିତୃବଂଶ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଉଚ୍ଚରେ ତାକ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିଷ୍ଟ କଥା କହିଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ ।
 ୭ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଧିକାର ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ;
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରାଣର ପ୍ରିୟତମାକୁ ଗହାର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେଇଅଛୁ ।
 ୮ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଆମ୍ଭ ପୁରତି ଅରଣ୍ୟସ୍ଥ ସିଂହ ପରି ହୋଇଅଛି;
 ସେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୁଙ୍ଗାର କରିଅଛି; ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଘୃଣା କରିଅଛୁ ।
 ୯ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଆମ୍ଭ ପୁରତି କି ଚିତ୍ତର ଶିକାରୀ ପକ୍ଷୀ ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ,
 ଶିକାରୀ ପକ୍ଷୀମାନେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଘେରିଅଛନ୍ତି ?
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରି ଥାଣ ।
 ୧୦ ଅନେକ ପଲ ରକ୍ଷକ ଆମ୍ଭର ଦୁରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ନଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଭୂମି ପଦ ତଳେ ଦଳିତ କରିଅଛନ୍ତି,

ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ମନୋରମ ଭୂମିକି ଧୂସ୍ରୀତ ପ୍ରେମିତର କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୧ ସେମାନେ ଗହା ଧୂସ୍ରୀସଂସ୍ଥାନ କରିଅଛନ୍ତି;

ଗହା ଧୂସ୍ରୀସଂସ୍ଥାନ ହୋଇ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିଳାପ କରୁଅଛି;

କେହି ମନୋଯୋଗ ନ କରିବାରୁ ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଧୂସ୍ରୀସଂସ୍ଥାନ ହେଉଅଛି ।

୧୨ ଧୂସ୍ରୀସଂସ୍ଥାନମାନେ ପ୍ରେମିତରସଂସ୍ଥାନ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଗିରିସଜଳର ଉପରକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି;

କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଖତର ଦେଶର ଏକ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାସ କରୁଅଛି;

କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩ ସେମାନେ ଗହା ବୁଣି କର୍ତ୍ତା କାଟିଅଛନ୍ତି,

ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ କିଛି ଲାଭ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ;

ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ପ୍ରଚଳିତ କ୍ଷୋଧ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ଆପଣା ଫଳ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ।

୧୪ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଇସରାଏଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛୁ, ଗହା ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଆମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରତିବାସୀସକଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାତନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦା ବଂଶକୁ ଉତ୍ପାତନ କରିବା । ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାତନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ଫେରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଗହାର ଅଧିକାରକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଗହାର ଭୂମିକି ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା ।

୧୬ ଆଉ, ସେମାନେ ଯେପରି ବାଲ୍‌ଦେବ ନାମରେ ଶପଥ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଲେ, ସେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଜାଣିତ ବୋଲି, ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଶପଥ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଶିଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବେ । ୧୭ ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀକି ଉତ୍ପାତନ କରିବା, ଉତ୍ପାତନ କରି ଗହା ନଷ୍ଟ କରିବା,” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୩

ଶଶବସ୍ତ୍ରର କଟିବନ୍ଧ

୧ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ମସିନା ନିର୍ମିତ ଏକ ପଟୁକା କିଣି ଗହା ଆପଣା କଟିଦେଶରେ ବାନ୍ଧ ଓ ଜଳରେ ଗହା ରଖା ନାହିଁ ।” ୨ ତହିଁରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବାକ୍‌ୟାନ୍ତ୍ରସାରେ ଏକ ପଟୁକା କିଣି ଆପଣା କଟି ଦେଶରେ ବାନ୍ଧିଲି । ୩ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବାକ୍‌ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୪ “ଯଥା, ଉଠ, ତୁମ୍ଭେ କଟିଦେଶରେ ଥିବା ଯେଉଁ ପଟୁକା ତୁମ୍ଭେ କିଣିଅଛ, ଗହା ନେଇ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ସେଠାସ୍ଥାପିତ ଏକ ଶୈଳ ଛିଦ୍ରରେ ଲୁଚାଇ ରଖ ।”

୫ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଆଜ୍ଞାନ୍ତ୍ରସାରେ ମୁଁ ଯାଇ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ଗହା ଲୁଚାଇ ରଖିଲି । ୬ ପୁଣି, ଅନେକ ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ଯେଉଁ ପଟୁକା ସେଠାରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା କଲୁ, ଗହା ସେଠାରୁ ନିଅ ।” ୭ ତେବେ ମୁଁ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେହି ପଟୁକା ଲୁଚାଇ ରଖିଥିବା ସ୍ଥାନ ଖୋଳି ଗହା ନେଲି; ଆଉ ଦେଖ, ସେ ପଟୁକା ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଗହା ଆଉ କୌଣସି କର୍ମର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୮ ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଏହି ବାକ୍‌ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୯ “ଯଥା, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯିହୁଦାର ଦର୍ପ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ମହାଦର୍ପ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବା । ୧୦ ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍‌ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣର ଅବାଧ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥସାରେ ଗ୍ରହଣ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା ଓ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପକ୍ଷମାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଅକର୍ମଣ୍ୟ ପଟୁକା ତୁଲ୍ୟ ହେବେ ।” ୧୧ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟର କଟିଦେଶରେ ପଟୁକା ଯେତେ ସଂଲଗ୍ନ ଥାଏ, ତଦ୍ୱୟ ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ଇସରାଏଲ ଓ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ବଂଶକୁ ଆମ୍ଭର ଲୋକ, କାର୍ତ୍ତିକ, ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୌରବ ସ୍ୱରୂପ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭଠାରେ ସଂଲଗ୍ନ କରାଇଲୁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ ।”

ଦରକ୍ଷାକଳଶ

୧୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ, “ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିବ, ‘ପୁରତେୟକ କଲଣ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ;’ ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ‘ପୁରତେୟକ କଲଣ ଯେ ଦରାକ୍ଷାରସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ, ଏହା କ’ଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ ?’ ୧୩ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହିବ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଉଦର ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ରାଜାଗଣଙ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମତ୍ତତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ ।’ ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣର ଉପରେ, ହଁ, ପିତୃଗଣକୁ ଓ ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱେ କରୁଥି ପକାଇବା, ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହିବ; ‘ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି କୃପା କିଅବା ଦୟା ଅଥବା କରୁଣା ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ।’ ”

ଅହଂକାରୀଙ୍କୁ ସତର୍କବାଣୀ
 ୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ଓ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର; ଅହଂକାର କର ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରତୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୬ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟକାର ଉପସ୍ଥିତ କରିବା ପୂର୍ବେ ଓ ଅନ୍ୟକାରମୟ ପର୍ବତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚରଣ ଝୁଟିବା ପୂର୍ବେ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଳୁଅର ଅପେକ୍ଷା କରୁ କରୁ ସେ ଗହା ମୁଦୁମୁଛାୟାରେ ଓ ଘୋର ଅନ୍ୟକାରରେ ପରିଣତ କରିବା ପୂର୍ବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ ।
 ୧୭ ମାତର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅହଂକାର ସକାଶୁ ମୋହର ପୁରାଣ ନିରୋଳ ସ୍ୱାଧୀନରେ ରୋଦନ କରିବ ଓ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ପଲ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ନୀତ ହେବା ସକାଶୁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କରି ଅଶ୍ରୁଧାରା ବୁହାଇବ ।
 ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ରାଜାକୁ ଓ ରାଜମାତାକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ବର କରି ବସ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକାଭରଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୌରବ ମୁକୁଟ ତଳେ ପଡ଼ିଅଛି ।
 ୧୯ ଦକ୍ଷିଣ ପୁରଦେଶୀୟ ନଗରସବୁ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଓ ଗହା ଫିଟାଇବାକୁ କେହି ନାହିଁ; ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଅଛି; ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଅଛି ।
 ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସନ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ; ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ପଲ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତୁମ୍ଭର ସେହି ସୁନ୍ଦର ପଲ କାହିଁ ?
 ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ମିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭର ମସ୍ତକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କଥା କହିବ ? ପୁରସବକାଳରେ ଯେପରି ସ୍ୱତ୍ୱାଲୋକ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ କି ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ?
 ୨୨ ପୁଣି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମନେ ମନେ ପଚାରିବ, ମୋ’ ପୁରତି ଏପରି ଦଶା କାହିଁକି ଘଟିଲା ? (ତେବେ ଶୁଣ,) ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମର ବାହୁଲ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳ ଉଠାଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ଗୋଇଠି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଭୋଗ କରୁଅଛି ।
 ୨୩ କୁଶାୟ ଲୋକ କି ଆପଣା ଚର୍ମ ଓ ଚିତ୍ରବାସ କି ଆପଣା ଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ବଦଳାଇ ପାରେ ? ଗହାହେଲେ, କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସୁକର୍ମ କରି ପାରିବ ?
 ୨୪ ଏନିମନ୍ତେ ପୁରାନ୍ତରସ୍ଥ ବାୟୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉଡ଼ନ୍ତା ନଡ଼ା ପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ପକାଇବା ।
 ୨୫ ସଦାପୁରତୁ କହିବ, “ଆମ୍ଭଠାରୁ ଏହି ତୁମ୍ଭର ବାଣ୍ଟ ଓ ପରିମିତ ଅଂଶ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ପାସୋରି ଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ।
 ୨୬ ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭ ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟେକିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଲଜ୍ଜା ଦେଖାଯିବ ।

୨୭ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଗିରିଗଣ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାୟକର୍ମ, ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାର,
 ତୁମ୍ଭର ହିଁ ହିଁ ହେବାର ଓ ତୁମ୍ଭର ବେଶୟାବୃତ୍ତିର ଦୁଷ୍ଟତା ଦେଖିଅଛୁ ।
 ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର ! ତୁମ୍ଭେ ଶୁଚିକୃତ ହେବାକୁ ମତ୍ସ୍ନୁ ନାହିଁ;
 ଆହୁରି କେତେ କାଳ ଏପରି ହେବ ?

୧୪

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ଖତ୍ତା, ମହାମାରୀ

୧ ଅନାବୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଯିରିମାୟତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ବାକ୍ୟ ।
 ୨ ଯିହୁଦା ଶୋକ କରୁଅଛି ଓ ତହିଁର ନଗର ଦସ୍ତାଦସକଳ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛି,
 ସେମାନେ କଳାବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧି ଭୂମିରେ ବସୁଅଛନ୍ତି ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱପ୍ନର ଉଦ୍ଧୃତକୁ ଉଠିଅଛି ।
 ୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର କୁଳାନିମାଣେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧୀନସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳ ପାଇଁ ପଠାନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଗର୍ତ୍ତ ନିକଟକୁ ଆସି କିଛି ଜଳ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ଶୂନ୍ୟପାତ୍ର ଘେନି ଫେରି ଯାଆନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଘାବରା ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ମସୃତକ ଭାମ୍ବନ୍ତି ।
 ୪ ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ସକାଶୁ ଭୂମି ଫାଟି ଯିବାରୁ
 କୃଷକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ମସୃତକ ଭାମ୍ବନ୍ତି ।
 ୫ ହିଁ, ତୁଣ ନ ଥିବାରୁ ହରିଣୀ ମଧ୍ୟ ପଦାରେ ପରସବ କରି ଆପଣା ଛୁଆ ଡାକି କରୁଥାଏ ।
 ୬ ପୁଣି, ବନ୍ୟ ଗର୍ଭଦାମାନେ ବୃକ୍ଷଶୂନ୍ୟ ଗିରି ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ
 ଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ବାୟୁ ସକାଶେ ଧକାନ୍ତି;
 ତୁଣ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହୁଏ ।
 ୭ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଯଦ୍ୟପି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମସବୁ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର;
 କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିପଥଗମନ ଅପାର;
 ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ ।
 ୮ ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଶାଭୂମି, ସତ୍ତ୍ୱକଟ ସମୟରେ ଗହୀର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା,
 ତୁମ୍ଭେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପରବାସୀ ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବା ପଥକ ତୁଲ୍ୟ କାହିଁକି ହେବ ?
 ୯ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ବିସମିତ ମନୁଷ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ କିଅବା ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଗୀର ତୁଲ୍ୟ ହେବ;
 ତଥାପି ହେ ସଦାପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛ
 ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଖୁସୀ ହୁଅ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।
 ୧୦ ସଦାପରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ସେମାନେ ଏହି ପରକାର ଭରଣ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଇଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଚରଣକୁ ଅଟକାଇ ନାହାନ୍ତି;
 ଏହେତୁ ସଦାପରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସମରଣ କରିବେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପର ପରତିଫଳ ଦେବେ ।”
 ୧୧ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ,
 “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମତ୍ସ୍ନୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ ।
 ୧୨ ସେମାନେ ଉପବାସ କଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କାତରୋକ୍ତି ଶୁଣିବା ନାହିଁ;
 ପୁଣି, ସେମାନେ ହୋମ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ,
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଖତ୍ତା ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦସ୍ତାଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ।”

ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀ

୧୩ ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହାୟ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ! ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତ୍ତା ଦେଖିବ ନାହିଁ,
 କିଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଘଟିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଦୃଢ଼ ଶାନ୍ତି ଦେବା ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତମାନେ ଏହି କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ

ସଦାପୂରଣ ଫୋତେ କହିଲେ, “ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହିଁ, କିମ୍ପା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହିନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟାଦର୍ଶନ, ମନ୍ତ୍ର, ଅସାର ବିଷୟ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନମୂଳକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ।

୧୫ ଏହେତୁ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରେରଣା ନ କଲେ ହେଁ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ଦେଶରେ ଖଡ୍‌ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ନାହିଁ,’ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଖଡ୍‌ଗ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ୧୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଖଡ୍‌ଗ ହେତୁ ଯିରୁଶାଲମର ନାନା ସତ୍ତାକରେ ପକାଯିବେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥାନ୍ତେ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଳି ଦେବା ।”

୧୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ,
“ଦିବାରାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁରୁ ଜଳଧାରା ବହୁ, ଗହା ନିବୃତ୍ତ ନ ହେଉ;
କାରଣ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୂଭାବ କନ୍ୟା,
ମହା କ୍ଷତରେ, ମହା ଦୁଃଖଦାୟକ ଆଘାତରେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

୧୮ ଆମ୍ଭେ ଯଦି ବାହାର ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉ,
ତେବେ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଖଡ୍‌ଗରେ ହତ ଲୋକ !
ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯଦି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ,
ତେବେ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକ !
କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଯାଜକ ଉଭୟ ଦେଶରେ ଭରମଣ କରନ୍ତି,
ସେମାନେ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ସଦାପୂରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର କାକୃକ୍ତି
୧୯ ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦାକୁ ନିଗନ୍ତ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛ ?
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ କି ସିୟୋନକୁ ଘୃଣା କରିଅଛି ?
କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ପ୍ରଚାର କଲ
ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକ ପାତକ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ନାହିଁ ?
ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଶାନ୍ତିର ଅପେକ୍ଷା କଳ୍ପ, ମାତ୍ର କିଛି ମତ୍ତଗଳ ହେଲା ନାହିଁ
ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମୟର ଅପେକ୍ଷା କଳ୍ପ, ଆଉ ଦେଖ, ଆଶଙ୍କା ଉପସ୍ଥିତ !
୨୦ ହେ ସଦାପୂରଣ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା
ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକ ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସ୍ଵୀକାର କରୁଅଛୁ;
କାରଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ ।
୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କର ନାହିଁ;
ଆପଣା ଗୌରବ ସିଂହାସନର ଅପମାନ କର ନାହିଁ;
ସ୍ଵରାଜ୍ୟ କର, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକ ସହିତ ତୁମ୍ଭର କୃତ ନିୟମ ଭଗ୍ନ କର ନାହିଁ ।
୨୨ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଅସାର ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ,
ଏପରି କି କେହି ଅଛି ? ଅଥବା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ କି ବୃଷ୍ଟିଦାନ କରି ପାରେ ?
ହେ ସଦାପୂରଣ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ହିଁ କି ସେହି ବୃଷ୍ଟିଦାତା ନୁହଁ ?
ଏନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବା;
କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁର ଉତ୍ପାଦନ କରିଅଛ ।

୧୫

ଯିହୁଦାର ସର୍ବନାଶ ସୁନିଶ୍ଚିତ
୧ ସେତେବେଳେ ସଦାପୂରଣ ଫୋତେ କହିଲେ, “ଯଦ୍‌ଯଦି ଫୋଣା ଓ ଶାମୁୟେଲ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ
ଠିଆ ହୁଅନ୍ତେ, ତଥାପି ଆମ୍ଭର ମନ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁକୂଳ ହୁଅନ୍ତ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର କର, ସେମାନେ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତୁ । ୨ ପୁଣି, ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହନ୍ତି,

‘ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ବାହାରି ଯିବା ?’ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିବି,
 ‘ହତଯୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନେ ହତ ସ୍ଵଧାନକୁ,
 ଖତଗୟୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଖତ ନିକଟକୁ,
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷଯୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସ୍ଵଧାନକୁ
 ଓ ବନ୍ଦୀତପ୍ତର ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀ ସ୍ଵଧାନକୁ ଯାଉନତୁ ।’ ”

୩ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ କହିବି, “ଆମ୍ଭେ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖତଗ, ବିଦାର୍ଶିଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୁକ୍କରଗଣ, ପୁଣି ଗ୍ରାସ ଓ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂଚର ପଶୁଗଣ, ଏହି ଗୁରି ଜାତିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା । ୪ ଆଉ, ଯିହୁଦାର ଗଜା ହିଜକାୟର ପୁତର ମନଶିର ଯିରୁଶାଲମରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥ୍ଵୀର ଯାବତୀୟ ଗର୍ଭରେ ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ କରାଇବା ।

୫ କାରଣ ହେ ଯିରୁଶାଲମ, କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୟା କରିବ ?
 ଅବା କିଏ ତୁମ୍ଭ ଲାଗି ବିଳାପ କରିବ ?

ଅଥବା ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟ ପଚାରିବା ପାଇଁ କିଏ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ ?”

୬ ସଦାପୁରୁଷ କହିବି, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରହଣ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଅଛ;
 ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ତୁମ୍ଭକୁ ନଷ୍ଟ କରିଅଛୁ;
 ଆମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରି କରି କ୍ଲାନତ ହୋଇଅଛୁ ।

୭ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ପୁରଦ୍ଵାରସମୂହରେ କୁଳରେ ପାଛୁଡ଼ି ଅଛୁ;

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନସନ୍ତାନି ବିହୀନ କରିଅଛୁ,

ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଅଛୁ;

ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରୁ ଫେରି ନାହାନ୍ତି ।

୮ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଧବାମାନେ

ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ଅପେକ୍ଷା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଅଛନ୍ତି,

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁବାଗଣର ମାତା ବିରୁଦ୍ଧରେ

ବିନାଶକ ଏକ ଜଣକ ମଧ୍ୟାହନ କାଳରେ ଆଣିଅଛୁ;

ଆମ୍ଭେ ଅକସମାତ୍ ଗହା ପୁରତି ଦୁଃଖ ଓ ଆଶତ୍ଵା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଅଛୁ ।

୯ ସାତ ସନ୍ତାନପୁରସୂତ ସତରୀ କ୍ଷୀଣା ହେଉଅଛି; ସେ ପୁରାଣତୟାଗ କରିଅଛି;

ଦିନ ଥାଉ ଥାଉ ଗହାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସତ ହୋଇଅଛି; ସେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ହତଶା ହୋଇଅଛି;

ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ

ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ସମ୍ପୁଖରେ ଖତଗରେ ସମର୍ପଣ କରିବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହିବି ।

ଯିରିମାୟଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ

୧୦ ଗୋ ଆମ୍ଭର ମାତା, ମୁଁ ସନ୍ତାନପର ପାତର,

ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ଵୀର ବିରୋଧ ଓ ବିବାଦର ପାତ୍ର କରି ଜାତ କରିଅଛ !

ମୁଁ ସୁଧ ନିମନ୍ତେ ଋଣ ଦେଇ ନାହିଁ; କିଅବା ଲୋକେ ମୋତେ ସୁଧ ଲାଗି ଋଣ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି;

ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ପୁରତେୟକ ଜଣ ମୋତେ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ।

୧୧ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ସବଳ କରିବା;

ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ବିପଦ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଶତରୁଗଣକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିନତି କରାଇବା ।

୧୨ ଲୋହି, ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ଲୋହି ଓ ପିତୃଳ କି କେହି ଭାଙ୍ଗିପାରେ ?

୧୩ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମପତ୍ନି ଓ ଧନଭଣ୍ଡାରସବୁ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଲୁଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଦେବା

ଓ ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ତୁମ୍ଭ ପାପସମୂହର ସକାଶେ ଗହା କରିବା ।

୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଶତରୁଗଣର ସତ୍ଵରେ ତୁମ୍ଭ ଅଜ୍ଞାତ ଏକ ଦେଶକୁ
 ନେଇଯିବା;

କାରଣ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧରୂପ ଅଗ୍ନି ପୁରଭୃତ୍ କି ହୋଇଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।

୧୫ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ;

ମୋତେ ସମରଣ କରି ଓ ମୋହର ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତସନ୍ଧାନ କର,

ପୁଣି ମୋର ଗତନାକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନିଅ;

ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁତା ସକାଶୁ ମୋତେ ସଂହାର କର ନାହିଁ;

ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ସକାଶୁ ନିନ୍ଦାଭୋଗ କରିଅଛି, ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ।
 ୧୭ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ପରାପତ ହେଲା, ପୁଣି ମୁଁ ଗହା ଭୋଜନ କଲି;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ମୋର ଆନନ୍ଦ ଓ ଚିତ୍ତର ଆହ୍ଲାଦଜନକ ହେଲା;
 କାରଣ ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ଖୁସୀ ଅଟେ ।
 ୧୭ ମୁଁ ଆମୋଦପୁରମୋଦକାରୀମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସିଲି ନାହିଁ,
 କିଅବା ଆନନ୍ଦ କଲି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ହସତ ସକାଶୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଲି;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ ।
 ୧୮ ମୋର ବେଦନା ନିତମ୍ଭସ୍ୟାୟା ଓ ମୋର କ୍ଷତ ଅପୁରତାକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
 ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ କରେ କାହିଁକି ?
 ତୁମ୍ଭେ କି ମୋ' ପୁତ୍ର ନିଗନ୍ତ ପୁରବଞ୍ଚନାଜନକ ନଦୀସରୋତ, ଅସ୍ୟାୟା ଜଳ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ?
 ୧୯ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଫେରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ନିମନ୍ତେ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା;
 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ନିକୃଷ୍ଟ ବସତୁରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସତୁ ବାହାର କରି ନେବ,
 ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ସମ୍ମୁଖରେ ହେବ;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ,
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବ ନାହିଁ ।”
 ୨୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
 ତୁମ୍ଭକୁ ପିତୃତଳର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତୀକ୍ଷାପ୍ରଦାନ କରିବା;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ପରାଜୟ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ;
 କାରଣ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭକୁ ତରାଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟରେ ସତ୍ୟରେ ଅଛୁ ।
 ୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟାନକ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ।”

୧୭

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ଖତ୍ତର ଓ ମୃତ୍ୟୁ
 ୧ ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ଆହୁରି ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ ଯଥା, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବିବାହ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କରିବ ନାହିଁ ।” ୩ କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଜାତ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ବିଷୟରେ ଓ ଏହି ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସବକାରିଣୀ ମାତ୍ରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମଦାତା ପିତୃଗଣ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ୪ “ସେମାନେ ଅତି ଯତ୍ନଶାହାସକ ମୃତ୍ୟୁରେ ପ୍ରଣାଶୟୀ କରିବେ; ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କରାଯିବ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଭୂମି ଉପରେ ଖତ ପରି ହେବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଖତ୍ତର ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦସ୍ତାବି ସଂହାରିତ ହେବେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଆକାଶ ପକ୍ଷୀଗଣର ଓ ଭୃତର ପଶୁଗଣର ଖାଦ୍ୟ ହେବ ।”
 ୫ କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଶୋକ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ ଅଥବା କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଅ ନାହିଁ;” କାରଣ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି “ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ୱନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ଦୟା ହରଣ କରିଅଛୁ । ୬ ଏହି ଦେଶରେ ମହାନ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଭୟ ଲୋକ ମରିବେ; ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଅଥବା ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଙ୍ଗରେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ ଅଥବା ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବେ ନାହିଁ; ୭ କିଅବା ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୋକକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀନା କରିବା ପାଇଁ ଲୋକେ ରୁଚି ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ; ଅଥବା ଆପଣା ଆପଣା ପିତା ଓ ମାତା ନିମନ୍ତେ ପାନ କରିବା ପାଇଁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀନାସୂଚକ ପାତ୍ର ଦେବେ ନାହିଁ ।”
 ୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟରେ ବସିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଭୋଜି ଗୃହକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ୯ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ତରାଫର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି;

“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ଆମୋଦପରମୋଦର ଧୂମ୍ରୀ ଓ ଆନନ୍ଦର ଧୂମ୍ରୀ, ବରର ରବ ଓ କନ୍ୟାର ରବ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା ।”

୧୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ କଥା ଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେତେବେଳେ ପରକାଶ କରିବ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ସଦାପୁରକୁ କାହିଁକି ଏହିସବୁ ମହା ଅମଙ୍ଗଳର କଥା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଅଛନ୍ତି ? ଅବା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କି ? ଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କି ପାପ କରିଅଛୁ ? ୧୧ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସଦାପୁରକୁ କହିବ, “ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି ।

୧୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିଅଛ; କାରଣ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତଃକରଣର ଅବାଧ୍ୟତାକୁ ସାଧାରଣ ଆଚରଣ କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କରୁନାହିଁ; ୧୩ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଜ୍ଞାତ ଏକ ଦେଶରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବା; ଆଉ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦିବାରତ୍ତର ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କିଛିମାତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ନାହିଁ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ପୁନଃସ୍ଥାପନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

୧୪ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରକୁ କହିବ, “ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ଜୀବିତ ସଦାପୁରକୁ” ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା କହିବେ ନାହିଁ; ୧୫ ମାତ୍ର “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଶରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ଜୀବିତ ସଦାପୁରକୁ” ବୋଲି କହିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା ।

୧୬ ସଦାପୁରକୁ କହିବ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ଧାବର ଅଣାଇବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ମତ୍ସୟ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ; ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ବ୍ୟାଧି ଅଣାଇବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରତ୍ୟେକ ପର୍ବତରୁ ଓ ପରତ୍ୟେକ ଉପପର୍ବତରୁ ଓ ଶୈଳର ଛିଦ୍ରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଆଣିବେ । ୧୭ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଆମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି; ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରୁ ଲୁଚି ନୁହନ୍ତି, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଗୋଚର ନୁହେଁ । ୧୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପରାଧୀନ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଓ ପାପର ଦୁଇଗୁଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା, କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଲଭ ବସତୁ ରୂପ ଶବ୍ଦରେ ଆମ୍ଭର ଦେଶ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମରେ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”

୧୯ ହେ ମୋର ବଳ, ମୋର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ ବିପଦ ସମୟରେ ମୋର ଆଶ୍ରୟସ୍ୱପ୍ନରୂପ ସଦାପୁରକୁ, ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତସକଳରୁ ନାନା ଦେଶାନ୍ତମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି କହିବେ, “ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ଅସାର ଓ ନିଷ୍ଠୁର ବସତୁ ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି ।”

୨୦ ମନୁଷ୍ୟ କି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ନିର୍ମାଣ କରିବ ? ସେ ତ ଇଶ୍ୱର ନୁହେଁ ।

୨୧ ଏନିମନ୍ତେ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବା, ଆମେ ଏହି ଏକ ପର ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ଓ ଆମ୍ଭର ପରାକ୍ରମ ଜ୍ଞାତ କରାଇବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

ଯିହୂଦାର ପାପ

୧ ଯିହୂଦାର ପାପ ଲୋହିତ ଲେଖନୀରେ ଓ ହୀରକର କଣ୍ଠକ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଅଛି; ତହା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଫଳକରେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଶୃଙ୍ଗରେ ଖୋଦିତ ହୋଇଅଛି ।

୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଉଚ୍ଚ ଗିରିସ୍ଥଳ ହରିତ୍ପର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରେ

ସେମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦି ଓ ଆଶେରା ମୂର୍ତ୍ତିସକଳ ସମରଣ କରନ୍ତି ।
 ୩ ହେ ଆମ୍ଭର କ୍ଷେତ୍ରରସ୍ୟ ପର୍ବତ, ତୁମ୍ଭର ସମୁଦାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃତ ପାପ ସକାଶେ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସବୁ ଧନଭଣ୍ଡାର ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ଲୁଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଦେବା ।
 ୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଦେଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପେ ତହିଁରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବ ।
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ଶତରୁଗଣର ସେବା କରାଇବା;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କ୍ରୋଧରୂପ ଅଗ୍ନି ପରଭ୍ରମ୍ଭୁକ୍ତି କରିଅଛ, ଗହା ସଦାକାଳ ଭ୍ରମ୍ଭୁକ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର
 ୫ ସଦାପରଭ୍ରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି;
 “ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଓ ମାଂସକୁ ଆପଣାର ବାହୁ କରେ,
 ଆଉ ଯାହାର ହୃଦୟ ସଦାପରଭ୍ରୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରକୁ ଯାଏ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।
 ୬ ସେ ମରୁଭୂମିସୂତ ଝାଉଁ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ହେବ,
 ମତ୍ସ୍ୟ ଉପସୂତ ହେବା ବେଳେ ସେ ଦେଖିବ ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ପୁରାତରର ଶୁଷ୍କ ସ୍ଵାଧୀନରେ, ନିବାସାବିହୀନ ଲବଣ ଭୂମିରେ ବାସ କରିବ ।
 ୭ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପରଭ୍ରୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ,
 ପୁଣି ସଦାପରଭ୍ରୁ ଯାହାର ବିଶ୍ଵାସଭୂମି ଅଟନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ।
 ୮ କାରଣ ସେ ଜଳ ନିକଟରେ ରୋପିତ ଓ ନଦୀକୂଳରେ ବିସ୍ତୃତମୂଳ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ହେବ
 ଓ ଗୁରୁତ୍ଵ ଉପସୂତ ହେବା ବେଳେ ସେ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାର ପତ୍ର ସତେଜ ହେବ;
 ଆଉ, ଅନାବୃଷ୍ଟିର ବର୍ଷରେ ସେ ଚିନ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ,
 କିଅବା ଗହାର ଫଳ ଫଳିବାର ନିବୃତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

୯ ଅନ୍ତଃକରଣ ସବୁଠାରୁ କପଟମୟ ଓ ଅପରତାକାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ପାଡ଼ିତ;
 କିଏ ଗହା ଜାଣିପାରେ ?
 ୧୦ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭ୍ରୁ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗହାର ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ
 ଗହାର କର୍ମର ଫଳ ଦେବା ପାଇଁ, ଅନ୍ତଃକରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ,
 ଆମ୍ଭେ ମର୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରୁ ।
 ୧୧ ଯେଉଁ ତିତ୍ତିର ପକ୍ଷୀ ଆପଣାର ଅପରସୂତ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ,
 ଅନ୍ୟାୟରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟକାରୀ ଲୋକ ଗହାରି ତୁଲ୍ୟ;
 ଗହାର ପରମାୟୁ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଧନ ଗହାକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବ
 ଓ ଆପଣାର ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ସେ ମୃତ୍ ହେବ ।

୧୨ ଆଦିକାଳରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ତରେ ସ୍ଵାପିତ ଗୌରବମୟ ସିଂହାସନ,
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମଧାମ ଅଟେ ।
 ୧୩ ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରତ୍ୟାଶାଭୂମି ସଦାପରଭ୍ରୁ,
 ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ;
 ଯେଉଁମାନେ ମୋ’ ନିକଟରୁ ପରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଧୂଳିରେ ଲିଖିତ ହେବ,
 କାରଣ ସେମାନେ ଅମୃତ ଜଳର ନିର୍ଦ୍ଦୟସ୍ତ୍ରରୂପ ସଦାପରଭ୍ରୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।

ସଦାପରଭ୍ରୁଙ୍କ ସାହାୟ ଉକ୍ଷା
 ୧୪ ହେ ସଦାପରଭ୍ରୁ, ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହେବି,
 ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କର, ତହିଁରେ ମୁଁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବି;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପରଶଂସାଭୂମି ।
 ୧୫ ଦେଖ, ସେମାନେ ମୋତେ କୁହନ୍ତି, ସଦାପରଭ୍ରୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ କାହିଁ ।
 ଗହା ଏବେ ଉପସୂତ ହେଉ ।
 ୧୬ ମୁଁ ତ ତୁମ୍ଭ ପଛ ପଛ ମେଷପାଳକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
 ବିମୁଖ ହେବା ପାଇଁ ବେଗଗାମୀ ହୋଇ ନାହିଁ; କିଅବା ସେହି ଅମତ୍ସ୍ୟର ଦିନ ଗୁଣ୍ଠି ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ; ମୋ’ ଓଷ୍ଠରୁ ଯାହା ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଗହା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା ।
 ୧୭ ମୋ’ ପରତି ତ୍ରାସଜନକ ହୁଅ ନାହିଁ; ବିପଦ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଆଶ୍ରୟ ଅଟ ।
 ୧୮ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଗତନା କରନ୍ତି,

ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଉନତୁ, ମାତ୍ର ମୋତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;
ସେମାନେ ନିରାଶ ହେଉନତୁ, ମାତ୍ର ମୋତେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳା ଦିନ ଆଣ ଓ ଦୁଃଖକୁ ବିନାଶ କର ।

ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ବିଧି ପାଳନ

୧୯ ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଭିତରେ ଯାଆନ୍ତି ଓ ବାହାରେ ଆସନ୍ତି, ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦୁଃଖରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସକଳ ଦୁଃଖରେ ଯାଇ ଠିଆ ହୁଅ; ୧୦ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ହେ ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣ, ହେ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ଓ ହେ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଏହିସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ପୁରବେଶ କରିଥାଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ;

୧୧ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦିନରେ କୌଣସି ଭାର ବହ ନାହିଁ, କିଅବା ଯିରୁଶାଲମର ଦୁଃଖ ଦେଇ ଗହା ଭିତରକୁ ଥାଣ ନାହିଁ; ୧୨ ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସ ଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ କୌଣସି ବୋଧ ବାହାର କରି ନିଅ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପାଳନ କର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏହିରୂପେ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ । ୧୩ ମାତ୍ର ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ନ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଓ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ଗର୍ଭାବା ଶକ୍ତ କଲେ ।’

୧୪ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଯତନପୂର୍ବକ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ଏହି ନଗର ଦୁଃଖ ଦେଇ କୌଣସି ବୋଧ ଭିତରକୁ ନ ଥାଣ ଓ ସେହିଦିନ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସ ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପାଳନ କର; ୧୫ ତେବେ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ରାଜାଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ରଥରେ ଓ ଅଶ୍ୱପୁରେ ଚଢ଼ି, ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀମାନେ ଏହି ନଗର ଦୁଃଖ ଦେଇ ପୁରବେଶ କରିବେ ଓ ଏହି ନଗର ସଦାକାଳ ରହିବ ।’

୧୬ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହକୁ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିନ୍ୟାୟାନ୍ ଦେଶରୁ ଓ ନିମ୍ନ ଭୂମିରୁ ଓ ପାର୍ଶ୍ୱାତ୍ମ ଦେଶରୁ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରୁ ହୋମବଳି, ନୈବେଦ୍ୟ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁ ନେଇ, ଆଉ ପୁରାଣୀୟାକ ବଳି ଘେନି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିବେ । ୧୭ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସ ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପାଳନ ନ କର ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦିନରେ ବୋଧ ବହି ଯିରୁଶାଲମର ଦୁଃଖରେ ପୁରବେଶ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଦୁଃଖସମୂହରେ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳାଇବା, ପୁଣି ଗହା ଯିରୁଶାଲମର ଅତ୍ୟାଧିକାଂସକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ଓ ଗହା ନିର୍ବାଣ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୮

କୁମ୍ଭକାର ଗୃହରେ ଯିରିମାୟ

୧ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି କୁମ୍ଭକାରର ଗୃହକୁ ଯାଅ, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଇବା ।” ୩ ତେବେ ମୁଁ କୁମ୍ଭକାର ଗୃହକୁ ଗଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସେ ଚକ୍ରରେ ଆପଣା କର୍ମ କରୁଥିଲା । ୪ କୁମ୍ଭକାର ମୃତ୍ତିକାର ଯେଉଁ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା, ଗହା ଗହାର ହସ୍ତରେ ବିଗିଡ଼ି ଯିବାରୁ କୁମ୍ଭକାର ଗହା ନେଇ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲା ।

୫ ତହିଁ ମୋ’ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୬ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭେ କି ଏହି କୁମ୍ଭକାର ପରି ତୁମ୍ଭ ପୁରତି କରି ନ ପାରୁ ? ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଦେଖ, ଯେପରି ମୃତ୍ତିକା କୁମ୍ଭକାରର ହସ୍ତରେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଅଛ । ୭ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଅଧିପତନ ଓ ବିନାଶ କଥା କହିବା; ୮ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ କହିଥୁଛୁ, ସେମାନେ ଯଦି ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟକର୍ମରୁ ଫେରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳା ଘଟାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେ ମନରେ କଲୁ, ତହିଁରୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା ।

୯ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀକି ଗାଈୟ ବିଷୟରେ ଗଠନ ଓ ରୋପଣର କଥା କହିବା; ୧୦ ସେତେବେଳେ ସେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ରବ ନ ମାନି ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଯେଉଁ ମଞ୍ଜୁଳ କରିବାର କଥା କହିଲୁ, ତହିଁରୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବା ।”

୧୧ ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କୁହ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂକଳ୍ପ କରୁଅଛୁ; ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେର, ପୁଣି ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ଓ ଆପଣା ଆପଣା କ୍ରିୟାର ଶୋଧନ କର ।” ୧୨ ମାତ୍ର ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଭରସା ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସଂକଳ୍ପ ଅନୁସାରେ ଗୁଲିବା ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତଃକରଣର ଅବାଧ୍ୟଗନ୍ତୁସାରେ କର୍ମ କରିବା ।

୧୩ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି;

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଚାର, ଏପରି କଥା କିଏ ଶୁଣିଅଛି;

ଇସ୍ରାଏଲର ଅନୁଭୂତ କନ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋମାଞ୍ଚିତନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ।

୧୪ ଲିବାନୋନର ହିମ କି କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଶୈଳରେ ଅଭାବ ହେବ ?

କିଅବା ଦୂରରୁ ପରବାହିତ ସୁଖାତଳ ଜଳସ୍ରୋତ କି ଶୁଷ୍କ ହେବ ?

୧୫ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପାସୋରି

ଅସାର ଦେବଗଣର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଇ ଅଛନ୍ତି,

ଆଉ ସେମାନେ ଅପରସତ୍ତ ମାର୍ଗର

ନାନା ଉପପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ

ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ, ପୁରାତନ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ଜନ୍ମାଇ ଅଛନ୍ତି;

୧୬ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ବିସ୍‌ଫୟର ଓ ନିତ୍ୟ ଶାସ୍ ଶବ୍ଦର ପାତ୍ର କରନ୍ତି;

ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ପରତେୟକ ଲୋକ

ବିସ୍‌ଫୟାପନ୍ନ ହୋଇ ଆପଣା ମସ୍ତକ ହଲାଇବ ।

୧୭ ଆମ୍ଭେ ଶତରୁ ସମ୍‌ମୁଖରେ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ଦ୍ଵାରା

ହିନ୍ନ ହେଲା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ହିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା;

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିପଦ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଅଭିମୁଖ ନ ହୋଇ ବିମୁଖ ହେବା ।”

ଯିରିମାୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର

୧୮ ତେବେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରିମାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ କରୁ; କାରଣ ଯାଜକ ନିକଟରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବା ଜ୍ଞାନବାନ ନିକଟରୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଥବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିକଟରୁ ବାକ୍ୟ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜିହ୍ଵା ଦ୍ଵାରା ଗହାକୁ ପରହାର କରୁ, ପୁଣି ଗହାର କୌଣସି କଥାରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରୁ ।”

୧୯ ହେ ସଦାପୂର୍ବରୁ, ମୋ’ ପୂର୍ତ୍ତି ମନୋଯୋଗ କର

ଓ ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ବିରୋଧକାରୀମାନଙ୍କର କଥାରେ ଅବଧାନ କର ।

୨୦ ମଞ୍ଜୁଳର ପରିଶୋଧରେ କି ଅମଞ୍ଜୁଳ କରାଯିବ ?

କାରଣ ସେମାନେ ମୋ’ ପୁରାଣ ପାଇଁ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଳିଅଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଫେରାଇବା ନିମନ୍ତେ

ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁଳଜନକ କଥା କହିବା ପାଇଁ

କିପରି ତୁମ୍ଭ ସମ୍‌ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲି, ଏହା ସମରଣ କର ।

୨୧ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସମର୍ପଣ କର

ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ତର ପରାକ୍ରମରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅ;

ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ସନ୍ତାନସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବିଧବା ହେଉନ୍ତୁ

ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷମାନେ ମୃତ୍ୟୁରେ ସଂହାରିତ ହେଉନ୍ତୁ

ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯୁବାଗଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତରେ ହତ ହେଉନ୍ତୁ ।

୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଆଣିବ,

ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ଗୃହରୁ କରନ୍ଦନର ସ୍ଵପ୍ନ ଶୁଣାଯାଉ;

କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ଧରିବା ପାଇଁ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଳିଅଛନ୍ତି

ଓ ମୋ’ ଚରଣ ପାଇଁ ଗୋପନରେ ଫାନ୍ଦ ପାତିଅଛନ୍ତି ।

୨୩ ତଥାପି ହେ ସଦାପୁରୁଷ,
 ମୋତେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣାସବୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କର ନାହିଁ,
 କିଏବା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଲିଭାଇ ଦିଅ ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନିପାତିତ ହେଉନାହୁଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କର ।

୧୯

ଭଗ୍ନ ପାତ୍ର

୧ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ କୁମ୍ଭକାରର ଏକ ମୃତ୍ୟୁକା ପାତ୍ର କରନ୍ତୁ କର, ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କର କେତେକ ପ୍ରାଣୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କର କେତେକ ପ୍ରାଣୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ, ୨ ହାଣ୍ଡି ଦସ୍ତାରର ପରବେଶ ସ୍ଥାନର ନିକଟସ୍ଥ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାକୁ ବାହାରି ଯାଅ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କଥା କହିବା, ଗହା ସେ ସ୍ଥାନରେ ପରତ୍ୟକ୍ତ କର; ୩ ଆଉ କୁହ, ‘ହେ ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା,” ଗହା ଯେ ଶୁଣେ, ଗହାର କର୍ଣ୍ଣ ଶିହରି ଉଠିବ ।

୪ କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପରର ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣକୁ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୫ ପୁଣି, ଆପଣା ପୁତ୍ରଗଣକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ବାଲୁଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାଲୁଦେବର ଉଚ୍ଚତ୍ୟକ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଗହା ଆମ୍ଭେ ଆଦେଶ କରି ନାହିଁ, କି କହି ନାହିଁ, କିଏବା ଆମ୍ଭ ମନରେ ଗହା ଉଦୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।”

୬ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଗେଫତ୍ କିଏବା ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ନ ହୋଇ ହତ୍ୟା ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ମନ୍ତ୍ରଣା ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଖତର ଦସ୍ତାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଅନ୍ତ୍ରେଷଣକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦସ୍ତାର ସେମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଖେତର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଓ ଭୂତର ପଶୁଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ଶବ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେବା ।

୮ ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରକୁ ବିସ୍ତାପନ ଓ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦର ପାତ୍ର କରିବା; ଆଉ, ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ତହିଁ ପ୍ରତି ଘଟିତ ସକଳ ଉତ୍ପାତ ସକାଶୁ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦ କରିବ । ୯ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରିବା ଓ ସତ୍ୟରେ ପକାଇବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରକନ୍ୟାର ମାଂସ ଭୋଜନ କରାଇବା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ମିତ୍ରର ମାଂସ ଖାଇବେ ।”

୧୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେହି ପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ୧୧ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେପରି କେହି କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଗହା ପୁନର୍ବାର ଯୋଡ଼ାଯାଇ ନ ପାରେ, ଆମ୍ଭେ ସେହିପରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଏହି ନଗରକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା; ତହିଁରେ କବରସ୍ଥାନର ଅଭାବ ନ ହେବା ଯାଏ ଲୋକମାନେ ଗେଫତ୍ରେ କବର ଦେବେ ।”

୧୨ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରକୁ ଗେଫତ୍ ତୁଲ୍ୟ କରିବା । ୧୩ ତହିଁରେ ଅଶୁଚିକୃତ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସକଳ ଗୃହ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣର ଗୃହ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେସକଳ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳସ୍ଥ ସୈନ୍ୟଗଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଅଛନ୍ତି, ସେସକଳ ଗେଫତ୍ ସ୍ଥାନ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।”

୧୪ ଏଥୁତତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଗେଫତ୍ ପଠାଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଲେ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଠିଆ

ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ; ୧୫ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗର ଓ ତହିଁର ସକଳ ଉପନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳକର କଥା କହିଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟାଇବା; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ ନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଗର୍ଭାବା ଶକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।’”

୨୦

ଯାଜକ ପଶୁହର ସହ ଯିରିମାୟଙ୍କ ସଂଘର୍ଷ

୧ ଯିରିମାୟ ଏହିସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବା ବେଳେ ଇମ୍ମାନେଲ ଯାଜକର ପୁତ୍ର, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ପ୍ରଧାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଶୁହର ଗହା ଶୁଣିଲା । ୨ ତହିଁରେ ପଶୁହର ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କରି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥର ବିନ୍ୟାୟ ନାମକ ଉପର ଦ୍ୱାରରେ ଥିବା ହରିକାଠରେ ଗଢ଼କୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖିଲା । ୩ ପୁଣି, ତହିଁ ପରଦିନ ପଶୁହର ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ହରିକାଠରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲା । ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ଗହାକୁ କହିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପଶୁହର ନ ରଖି, ମାଗୋରମାଷାବାବ୍ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ ଆଶଙ୍କା) ରଖିଅଛନ୍ତି ।

୪ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରତି ଆଶଙ୍କାଜନକ କରିବା; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ଖାତରା ଦ୍ୱାରା ହତ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଗହା ଦେଖିବ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦାକୁ ବାବିଲର ରାଜା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ଘେନିଯାଇ ଖାତରାରେ ବଧ କରିବ । ୫ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରର ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତହିଁର ଅର୍ଜିତ ସକଳ ଧନ ଓ ତହିଁର ସକଳ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଦେବା, ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣର ସକଳ ଧନଭଣ୍ଡାର ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ହସ୍ତଗତ କରିବା, ସେମାନେ ସେସବୁ ଲୁଟି କରି ନେବେ ଓ ବାବିଲକୁ ଘେନିଯିବେ ।

୬ ପୁଣି, ହେ ପଶୁହର, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବାବିଲରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେବ, ଆଉ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ଓ ସେଠାରେ କବର ପାଇବ, ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ବନ୍ଧୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ଦଶା ହେବ ।”

୭ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭୁଲାଇଅଛ, ଆଉ ମୁଁ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଅଛି;

ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନ, ତୁମ୍ଭେ ଜୟ କରିଅଛ;

ମୁଁ ସାରାଦିନ ଉପହାସର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛି, ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

୮ କାରଣ ମୁଁ ଯେତେ ଥର କଥା କହେ, ସେତେଥର କରନ୍ଦନ କରେ;

ମୁଁ ଦୌରାତମ୍ଭ ଓ ଧନପହାର ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର କରେ;

କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ପ୍ରତି ସାରାଦିନ

ଧକ୍କାର ଓ ବିଦ୍ରୁପର ବିଷୟ ହୋଇଅଛି ।

୯ ଯଦି ପୁଣି, ମୁଁ ଗହାଙ୍କ ବିଷୟ କହିବି ନାହିଁ,

କିଆବା ଗହାଙ୍କ ନାମରେ ଆଉ କଥା କହିବି ନାହିଁ,

ଯଦି ମୁଁ ଏହା କହେ, ତେବେ ମୋର ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ

ରୁଦ୍ଧ ଦାହକାରୀ ଅଗ୍ନି ମୋ’ ହୃଦୟରେ ଥିଲା ପରି ହୁଏ,

ଆଉ ମୁଁ ଗହା ସମ୍ଭାଳି ରଖିବାରେ କ୍ଲମ୍ଭ ହୋଇ ନୀରବ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୧୦ କାରଣ ମୁଁ ଅନେକଙ୍କର ଅପବାଦ ଶୁଣିଅଛି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଶଙ୍କା ଅଛି ।

ମୋର ଝୁଣ୍ଟିବାର ଅପେକ୍ଷାକାରୀ ଆତ୍ମୀୟ ମିତ୍ର ସମସ୍ତେ କହିଲେ,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କର, ଆମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଗହାର ଅଭିଯୋଗ କରିବା;

କେଜାଣି ସେ ଭୁଲିଯିବ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ପରାସ୍ତ କରି

ଗହାଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବା ।

୧୧ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ଭୟାନକ ଗୀର ପରି ମୋ’ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି;

ଏହେତୁ ମୋର ଗତନାକାରୀମାନେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ ଓ ସେମାନେ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ;

ସେମାନେ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ,

ସେ ଅପମାନ ନିତ୍ୟସ୍ୱାୟୀ ହେବ, ଗହା କେବେ ବିସ୍ମୃତ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୨ ମାତ୍ର ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକର ପରୀକ୍ଷକ,

ତୁମ୍ଭେ ମର୍ମି ଓ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦେଖୁଅଛ,
 ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭର ଦତ୍ତ ପୂର୍ବେ ଫଳ ମୋତେ ଦେଖାଅ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମୁଁ ଆପଣା ଗୁହାରି ଜଣାଇଅଛି ।
 ୧୩ ସଦାପୁରତୁମ୍ଭଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର, ସଦାପୁରତୁମ୍ଭଙ୍କ ପୁରଣା କର;
 କାରଣ ସେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଘାନଞ୍ଚାନର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୪ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦିନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲି, ସେଦିନ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ;
 ମୋ' ମାତା ଯେଉଁ ଦିନ ମୋତେ ପୁରସବ କଲେ, ସେ ଦିନ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ ।
 ୧୫ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ସମ୍ବାଦ ଦେଇ
 ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ କରିଥିଲ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।
 ୧୬ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ କ୍ଷମା ନ କରି ଯେସକଳ ନଗର ବିନାଶ କରିଥିଲେ,
 ସେ ଲୋକ ସେହିସବୁ ନଗର ତୁଲ୍ୟ ହେଉ;
 ଆଉ, ସେ ଲୋକ ପୁରାତଃକାଳରେ କୁରନ୍ଦନ
 ଓ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ଚିତ୍କାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁ;
 ୧୭ କାରଣ ସେ ମୋତେ ଗର୍ଭରୁ ମାରି ପକାଇଲା ନାହିଁ;
 ଗହା କରିଥିଲେ, ମୋହର ମାତା ମୋର କବର ସ୍ତମ୍ଭରୂପ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ
 ଓ ଗର୍ଭ ଗର୍ଭ ନିତ୍ୟ ଭାଗୀ ଥା'ନ୍ତା ।
 ୧୮ ଲଜ୍ଜାରେ ମୋର ସମୟ କଟାଇବା ନିମନ୍ତେ
 ମୁଁ ଆୟାସ ଓ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଗର୍ଭରୁ ନିର୍ଗତ ହେଲି ?

୨୧

ଯିରୁଶାଲମର ପରାଜୟ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

୧ ସିଦିକାୟ ରାଜା ଯେଉଁ ସମୟରେ ମଲ୍କୀୟର ପୁତ୍ର ପଶୁହରକୁ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସଫନାୟ ଯାଜକକୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲା, ^୨ “ଯଥା, ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସଦାପୁରତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପଞ୍ଚ; କାରଣ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛି; କେଜାଣି ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାର ସକଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଯାନ୍ତୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧା କରିବେ, ଗହାହେଲେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଠି ପୁରସ୍ଥାନ କରିବ,” ସେସମୟରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରତୁମ୍ଭଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

୩ ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିଦିକାୟକୁ ଏହି କଥା କହିବ; ୪ ସଦାପୁରତୁ କ୍ଷମାଧର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ହସ୍ତସ୍ଥାପିତ ଯେଉଁସକଳ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତର ଦୁପ୍ପାରି ବାବିଲର ରାଜା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବରୋଧକାରୀ କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାଚୀରର ବାହାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛ, ଆତ୍ମେ ସେହିସବୁକୁ ଫେରାଇ ଦେବା ଓ ଆତ୍ମେ ଏହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସେସବୁକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ^୫ ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ଆପେ ବିସ୍ତୃତ ହସ୍ତ ଓ ବଳବାନ ବାହୁ ଦୁପ୍ପାରି କ୍ରୋଧରେ, ପୁରତଃତ ରୋଷରେ ଓ ମହାକୋପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା । ^୬ ଆଉ, ଆତ୍ମେ ଏହି ନଗରବାସୀ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା; ସେମାନେ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ ।’

^୭ ଆଉ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ‘ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟକୁ, ଗହାର ଦାସଗଣକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ନଗରର ଯେଉଁସକଳ ଲୋକ ମହାମାରୀ, ଖତର ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ହସ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣର ହସ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖତରଧାରରେ ବଧ କରିବ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା, ଦୟା କି କରୁଣା କରିବ ନାହିଁ ।’

^୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନର ପଥ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପଥ ରଖୁଅଛୁ । ^୯ ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ସେ ଖତର, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ବାହାରି ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବରୋଧକାରୀ କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ହେବ, ସେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ଗହାର ପ୍ରାଣ ଗହା ପୂର୍ବେ ଲୁଚିତ ଉଦ୍ଧାର ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।’

୧୦ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ‘ମଞ୍ଜରୀର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ପୁଣି ଅମଞ୍ଜରୀର ନିମନ୍ତେ ଏହି ନଗର ପୁରତି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିଥାନ୍ତୁ; ଗହା ବାବିଲ ରାଜାର ହସ୍ତଗତ କରାଯିବ ଓ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଗହା ଦଗ୍ଧ କରିବ ।’ ”

ଦାଉଦ ବଂଶ ପୁରତି ବାର୍ତ୍ତା

୧୧ ଆଉ, ଯିହୁଦାର ରାଜବଂଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁତ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ;

୧୨ ହେ ଦାଉଦ ବଂଶ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତାତରେ ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର
ଓ ଲୁଚିତ ଲୋକକୁ ଉପଦରବାର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କର,
ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟଗୀତରଣ ହେତୁରୁ
ଆମ୍ଭର ପୁରତାତ କ୍ଷୋଧ ଅଗ୍ନି ତୁଲ୍ୟ ବାହାରି ଦଗ୍ଧ କରିବ
ଓ କେହି ଗହା ଲିଭାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।”

୧୩ ହେ ଉପତ୍ୟକା ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଶୈଳନିବାସିନୀ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,
“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୁରତିକୁଳ ଅଟୁ;

ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଆସିବ ?
ଅବା କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ପୁରବେଶ କରିବ ?”

୧୪ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,

“ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ମର ଫଳାନ୍ୱୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା;
ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବନରେ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳାଇବା,
ତହିଁରେ ଗହା ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

୨୨

୧ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଏହି କଥା କୁହ ।
୨ ‘ଯଥା, ହେ ଦାଉଦତ୍ତକ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଯିହୁଦାର ରାଜା, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସଗଣ ଓ ଏହିସବୁ
ଦୁପ୍ପାର ଦେଇ ପୁରବେଶକାରୀ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ, ସଦାପୁରତୁତ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୩ ସଦାପୁରତୁ
ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଓ ଧାର୍ମିକତା ବ୍ୟବହାର କର ଓ ଲୁଚିତ ଲୋକକୁ
ଉପଦରବାର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କର; ପୁଣି, ବିଦେଶୀ, ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା ପୁରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ଓ
ଉପଦ୍ରବ କର ନାହିଁ, କିଅବା ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତ କର ନାହିଁ ।

୪ କାରଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରକୃତରେ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତେବେ ଦାଉଦତ୍ତକ ସିଂହାସନରେ
ଉପବିଷ୍ଟ ରାଜାଗଣ ରଥରେ ଓ ଅଶ୍ୱପୁରେ ଚଢ଼ି, ସେ, ଗହାର ଦାସଗଣ ଓ ଲୋକମାନେ ଏହି ଗୃହର ଦୁପ୍ପାର
ଦେଇ ପୁରବେଶ କରିବେ ।” ୫ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତେବେ ସଦାପୁରତୁ
କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରୁଅଛୁ ଯେ, ଏହି ଗୃହ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ହେବ ।”

୬ କାରଣ ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି;
‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପୁରତି ଗିଳାୟଦ ଓ ଲିବାନୋନର ଶୃଙ୍ଗ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଅଟ;
ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରତର ଓ ନିବାସାବିହୀନ ନଗରସମୂହର ସମ୍ପ୍ରରୂପ କରିବା ।

୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିନାଶକରଣକୁ ପୁରତେୟକର ଅସ୍ତ୍ର ସହିତ ପୁରସତୁତ କରିବା;
ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତମ ଏରସ ବୃକ୍ଷସବୁ କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇ ଦେବେ ।’

୮ ଆଉ, ଅନେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଏହି ନଗର ନିକଟ ଦେଇ ଗତାୟାତ କରୁ କରୁ ପୁରତେୟକେ, ଆପଣା
ଆପଣା ସଞ୍ଜାକୁ କହିବେ, “ସଦାପୁରତୁ କି ନିମନ୍ତେ ଏହି ଗୃହତ ନଗରକୁ ଏପରି କଲେ ?” ୯ ତହିଁରେ
ସେମାନେ ଉତ୍ତର କରିବେ, ‘କାରଣ ଏହି, ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତକ
ନିୟମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣକୁ ପୁରଣାମ ଓ ସେବା କଲେ ।’ ”

୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ ଲୋକ ସକାଶେ ରୋଦନ କର ନାହିଁ,
କିଅବା ଗହା ସକାଶେ ବିଳାପ କର ନାହିଁ;
ମାତ୍ର ପୁରସ୍ଥାନ କରିବା ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଅତିଶୟ କ୍ଷୁଦ୍ରନ କର;
କାରଣ ସେ ଆଉ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ,
କିଅବା ଆପଣା ଜନ୍ମଦେଶ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ପୁରତି ବାର୍ତ୍ତା

୧୧ ଯେହେତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଶୀୟର ପୁତ୍ର ଶଲ୍ଲୁମ୍ ଯେ ଆପଣା ପିତା ଯୋଶୀୟର ପଦରେ ରାଜତ୍ୱ କଲା ଓ ଏହି ସ୍ୱଧାନରୁ ବାହାରି ଗଲା, ତହାର ବିଷୟରେ ସଦାପୁରରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୧୨ “ସେ ଏହି ସ୍ୱଧାନକୁ ଆଉ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଯେଉଁ ସ୍ୱଧାନକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଅବସ୍ଥାରେ ନୀତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ସ୍ୱଧାନରେ ମରିବ ଓ ସେ ଏହି ଦେଶ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ।”

୧୩ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଧର୍ମରେ ଆପଣା ଗୃହ

ଓ ଅନ୍ୟାୟରେ ଆପଣା କୋଠରିମାନ ନିର୍ମାଣ କରେ;

ଯେ ବିନା ବେତନରେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକି ସେବା କରାଏ

ଓ ତହାର ବେତନ ତହାକୁ ନ ଦିଏ;

୧୪ ଯେ କହେ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ପୁରଣସ୍ୱତ ଗୃହ

ଓ ଗୃହତ କୋଠରିମାନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଓ ଯେ ଆପଣା ପାଇଁ ଝରକା କାଟେ,

ଆଉ ଏରସ କାଷ୍ଠରେ ଗୃହର ଭିତର ଛାତ କରେ

ଓ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣାଣର ରତ୍ନ ଲେପନ କରେ, ସେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର !

୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଏରସ କାଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ବଡ଼ ହେବା ପାଇଁ

ଯତ୍ନ କରିବା ହେତୁରୁ କି ରାଜତ୍ୱ କରିବ ?

ତୁମ୍ଭର ପିତା କି ଭୋଜନ ପାନ କରି ବିଗ୍ରହ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କଲା ନାହିଁ ?

ତହିଁରେ ତହାର ମର୍ତ୍ତ୍ୟତା ହେଲା ।

୧୬ ସେ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନମାନଙ୍କୁ ଗୁହାରି ବିଗ୍ରହ କଲା, ତହିଁରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟତା ହେଲା ।

ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି, “ଏହା କି ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ହେବାର ନୁହେଁ ?

୧୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ,

ଆପଣାର ଲୋଭ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତ,

ଉପଦ୍ରବ ଓ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ କରିବା ଛଡ଼ା ଆଉ କାହିଁରେ ନାହିଁ ।

୧୮ ଏଥିପାଇଁ ଯୋଶୀୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ବିଷୟରେ

ସଦାପୁରରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଲୋକମାନେ, ହାୟ, ଆମ୍ଭର ଭାଇ! ଅବା ହାୟ, ଭଉଣୀ !

କହି ତହା ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ; ହାୟ, ପୁରୁଷ ! ଅବା ହାୟ, ଗର୍ଭକର ମହିମା !

ଏହା କହି ଲୋକେ ତହା ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ ନାହିଁ ।”

୧୯ ତହାର କବର ଗଧର କବର ତୁଲ୍ୟ ହେବ,

ସେ ଘୋଷଡ଼ା ଯାଇ ଯିରୁଶାଲମର ଦୁପ୍ପାର ବାହାରେ ପକାଯିବ ।

୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଲିବାନୋନକୁ ଯାଇ କ୍ଷୁଦ୍ର କର;

ତୁମ୍ଭେ ବାଶନରେ ଉଚ୍ଚତ୍ୱପୁର କର ଓ ଅବାରୀମ୍ ରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର କର;

କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପୁରେମକାରୀ ସମସ୍ତେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୨୧ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମୂହ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କଥା କହିଲୁ;

ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, “ମୁଁ ଶୁଣିବି ନାହିଁ;”

ଆମ୍ଭ ବାକ୍ସରେ ଅବଧାନ ନ କରିବାର ବାଲ୍ୟକାଳରୁ

ତୁମ୍ଭର ଏପରି ବ୍ୟବହାର ହୋଇଅଛି ।

୨୨ ବାୟୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ଚରାଇବ

ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁରେମକାରୀମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସ୍ୱଧାନକୁ ଯିବେ;

ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସକଳ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ

ନିଶ୍ଚୟ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେବ ।

୨୩ ହେ ଲିବାନୋନ ନିବାସିନୀ, ଏରସ ବୃକ୍ଷ ବନରେ ବସା କରିଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ,

ଯେତେବେଳେ ପୁରସବଦେନା ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବେଦନା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ଶୋଚନୀୟ ହେବ ।

ଯିହୋୟାଶୀମ୍ ପୁରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନାଙ୍କା

୨୪ ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ପୁତ୍ର କନୀୟ ଆମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ମୋହର ତୁଲ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଠାରୁ କାଢ଼ି ପକାଇବା; ୨୫ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ପୁରାଣ ନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କରୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସରର

ହସ୍ତରେ ଓ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପି ଦେବା । ୨୬ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରସବକାରିଣୀ ମାତାକୁ, ଯେଉଁ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲା, ଏପରି ଏକ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କରିବା । ଆଉ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ ।

୨୭ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ

ସେମାନଙ୍କର ପରାଣ ଅତିଶୟ ଲାଳସା କରେ,

ସେ ଦେଶକୁ ସେମାନେ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୨୮ ଏହି କନାୟ କି ତୁରନ୍ତାକୃତ ଭଗ୍ନପାତ୍ର ? ସେ କି ଅପରାଧିକର ପାତ୍ର ?

ସେ ଓ ଗହାର ବଂଶ କାହିଁକି ଦୂରୀକୃତ ହୋଇ

ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ ।

୨୯ ହେ ପୃଥ୍ବୀ, ପୃଥ୍ବୀ, ପୃଥ୍ବୀ, ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ଶୁଣ ।

୩୦ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

“ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ନିଃସନ୍ତାନ, ଏହି ପୁରୁଷର ଆପଣା ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ

ଉନ୍ନତି ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେଖ;

କାରଣ ଗହାର ବଂଶୀୟ କୌଣସି ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ହୋଇ

ଓ ଯିହୁଦାର ଉପରେ ଆଉ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରି ସମ୍ବୃଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ ।”

୨୩

ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଆଶା

୧ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ପାଳକମାନେ ଆମ୍ଭେ ଚରାସଂସ୍ଥାନର ମେଷମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର !”

୨ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଳନକାରୀ ପାଳକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପଲକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ଦୂରକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟାନ କରି ନାହିଁ,” ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ପରତିଫଳ ଦେବା । ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଆପଣା ପଲକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ, ସେହିସବୁ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ଆଉ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଖୁଆତୁକୁ ଆଣିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେବେ । ୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାଳକଗଣ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆଉ ଭାତ କି ନିରାଣ ହେବେ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର କେହି ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେବେ ନାହିଁ,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।

୫ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦ ବଂଶରେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଶାଖା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା,

ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ତହିଁରେ ସେ ରାଜା ହୋଇ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ,

ପୁଣି ଦେଶରେ ସୁବିଗ୍ନ ଓ ନ୍ୟାୟ ପରଚଳିତ କରିବେ ।

୬ ଗହାଜ୍ଞକ ସମୟରେ ଯିହୁଦା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ;

ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମ, ଏହି ନାମରେ ସେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ ।”

୭ ଏଣୁକରି ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ଜୀବିତ ସଦାପୁରତୁ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା କହିବେ ନାହିଁ; ୮ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ କୁଳଜାତ ବଂଶକୁ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲୁ, ସେହିସବୁ ଦେଶରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ଜୀବିତ ସଦାପୁରତୁ ବୋଲି କହିବେ,” ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ଆଉ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ ।

ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀ

୯ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବିଷୟ ।

ମୋର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ହୃଦୟ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ମୋର ଅସ୍ଥାସବୁ କମ୍‌ପୁଅଛି;

ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଓ ଗହାଜ୍ଞକ ପବିତ୍ର ବାକ୍ସ ହେତୁ

ମୁଁ ମତ୍ତଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଦ୍ୱରକ୍ଷାରସରେ ପରାଜିତ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଅଛି ।

୧୦ କାରଣ ଦେଶ ବ୍ୟଭିଚାରୀଗଣରେ* ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଣ
 ଓ ଅଭିଶାପ ସକାଶୁ ଦେଶ ଶୋକ କରୁଅଛି;
 ପୂର୍ବରୁ ଚରାସ୍ଥାନସବୁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ମନ୍ଦ,
 ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ।
 ୧୧ କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଯାଜକ ଉଭୟ ପାଷାଣତ;
 ହଁ, ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍‌କ୍ରିୟା ଦେଖିଅଛୁ ।
 ୧୨ ଏଣୁକରି ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଅନ୍ୟକାରୀବୃତ୍ତ ଖସଡ଼ା ସ୍ଥାନ ହେବ;
 ସେମାନେ ଗତିତ ହୋଇ ତହିଁରେ ପଡ଼ିବେ;”
 କାରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ,
 ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କୁ ପରତିଫଳ ଦେବାର ବର୍ଷ ଆଣିବା ।
 ୧୩ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଶମରାୟାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞାନତା ଦେଖିଅଛୁ;
 ସେମାନେ ବାଲ୍ୟଦେବ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୂରଣ କରନ୍ତି
 ଆମ୍ଭର ଇସ୍‌ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରାଇଲେ ।
 ୧୪ ଯିରୁଶାଲମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ
 ଆମ୍ଭେ ରୋମାଞ୍ଚନକ ବିଷୟ ଦେଖିଅଛୁ;
 ସେମାନେ ପରଦାର ଗମନ କରନ୍ତି, ମିଥ୍ୟାଚରଣ କରନ୍ତି
 ଓ ଦୁଷ୍‌କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଏପରି ସବଳ କରନ୍ତି ଯେ,
 ସେମାନଙ୍କର କେହି ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍‌ଚରଣ ଫେରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ତ୍ତି ସଦୋମର ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନେ ହମୋରର ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।”
 ୧୫ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂରଣ
 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି;
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ଫଳ ଭୋଜନ କରାଇବା ଓ ବିଷ ବୃକ୍ଷର ରସ ପାନ କରାଇବା;
 କାରଣ ଯିରୁଶାଲମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଠାରୁ ଦେଶଯାକରେ ଅଧୀକାରୀ ବ୍ୟାପି ଅଛି ।”
 ୧୬ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି,
 “ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୂରଣ କରନ୍ତି,
 ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ତା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସାରତ ଶିଖାନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଆପଣା ହୃଦୟର ଦର୍ଶନ କଥା କହନ୍ତି
 ଓ ସେମାନେ ସଦାପୂରଣଙ୍କ ମୁଖର କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୧୭ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ କହନ୍ତି,
 ସଦାପୂରଣ କହିଅଛନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ହେବ;’
 ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟର ଅବାଧ୍ୟତାକୁ ଆଚରଣ କରନ୍ତି,
 ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନେ କହନ୍ତି,
 ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ନାହିଁ ।’
 ୧୮ ମାତ୍ର ସଦାପୂରଣଙ୍କ ବାକ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷରେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କିଏ
 ଗହାଞ୍ଚ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ଅଛି ? କିଏ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ତା ମନ ଦେଇ ଶୁଣିଅଛି ?”
 ୧୯ ଦେଖ, ସଦାପୂରଣଙ୍କ ଗେଫାନ, ଗହାଞ୍ଚର ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ,
 ହଁ, ପୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ଗେଫାନ ବାହାର ହୋଇଅଛି; ଗହା ଦୁଷ୍‌କର୍ମମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଲାଗିବ ।
 ୨୦ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୂରଣ ଆପଣା ମନର ଅଭିପ୍ରାୟ ସଫଳ ଓ ସିଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି,
 ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଞ୍ଚ କ୍ରୋଧ ଫେରିବ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶେଷ କାଳରେ ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିବ ।
 ୨୧ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେମାନେ ଦୌଡ଼ିଲେ;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଲୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୂରଣ କଲେ ।
 ୨୨ ମାତ୍ର ଯେବେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ସଭାରେ ଠିଆ ହୋଇଥା’ନ୍ତେ,

* ୨୩:୧୦ ବ୍ୟଭିଚାରୀଗଣରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପୂରଣଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତା

ତେବେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତେ
ଓ ସେମାନଙ୍କ କୁପଥରୁ, ସେମାନଙ୍କ କୁକ୍ରିୟାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଥା'ନ୍ତେ ।

୨୩ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି,

“ଆମ୍ଭେ କି ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ଓ ଦୂରରେ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହୁଁ ?”

୨୪ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି,

“ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖି ନ ପାରିବୁ,
ଏପରି ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ କି କେହି ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ପାରେ ?”

ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ କି ସପ୍ତର୍ଷି ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବନ୍ୟାପି ନ ଥାଉ ?

୨୫ ‘ଆମ୍ଭେ ସପ୍ତର୍ଷି ଦେଖିଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ସପ୍ତର୍ଷି ଦେଖିଥାନ୍ତୁ ବୋଲି କହି’ ଯେଉଁ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର
କଥା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ । ୨୬ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ
କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କପଟତା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହା କେତେ କାଳ ଥାଏ ? ୨୭ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେପରି ବାଲ୍‌ଦେବ
ସକାଶେ ଆମ୍ଭ ନାମ ପାସୋରି ପକାଇଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ନିକଟରେ
ନିଜ ସପ୍ତର୍ଷି କଥା କହି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ନାମ ବିସ୍ମୃତ କରାଇବାକୁ ବିଚାର କରନ୍ତି ।”

୨୮ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସପ୍ତର୍ଷି ଅଟନ୍ତି, ସେ ସପ୍ତର୍ଷି କଥା ପୁରଣ କରୁ, ପୁଣି ଯେ ଆମ୍ଭର
ବାକ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ଅଟେ, ସେ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ ସତ ରୂପେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ କହୁ ।

ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଶସ୍ୟ ନିକଟରେ ପାଳ କଥା ?”

୨୯ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ କି ଅଗ୍ନି ସପ୍ତର୍ଷି ନୁହେଁ ?

ଓ ପାଷାଣ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡକାରୀ ହାତୁଡ଼ି ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ?”

୩୦ ଏଥପାଇଁ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ,
ପୁରତ୍ୟକ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀଠାରୁ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ହରଣ କରନ୍ତି,
ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ ।”

୩୧ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଜିହ୍ୱା ବନ୍ଧିବାର
କରି, ‘ସେ କହନ୍ତି’ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ।” ୩୨ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି,
“ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସପ୍ତର୍ଷି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରନ୍ତି ଓ ଗହା ଜଣାଇ,
ଆପଣାମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା କଥା ଓ ଅସାର ଦାମ୍ଭିକତା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ
କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ;” ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ
ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହିଁ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର
ଉପକାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୩ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନେ, ଅବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଅବା କୌଣସି ଯାଜକ ତୁମ୍ଭକୁ
ପଚାରିବେ, ‘ସଦାପୁରୁଙ୍କର ଭାବେ କି କଥା ?’ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ,
‘ଭାବେ କି କଥା ! ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିବା, ଏହା ସଦାପୁରୁଙ୍କର ଭାବେ ।’
୩୪ ଆଉ, ‘ସଦାପୁରୁଙ୍କର ପରତ୍ୟାଗେଶ,’ ଏହି କଥା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯାଜକ ଓ ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେ ଲୋକକୁ ଓ ଗହାର ବଂଶକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ।”

୩୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ଓ ଆପଣା ଭ୍ରମଣକୁ
ଏହି କଥା କହିବ, “ସଦାପୁରୁ କି ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି ? ଓ ସଦାପୁରୁ କି କଥା କହିଅଛନ୍ତି
?” ୩୬ ପୁଣି, “ସଦାପୁରୁଙ୍କର ପରତ୍ୟାଗେଶ” ବୋଲି ଆଉ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ
ପୁରତ୍ୟକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ କଥା ଗହାର ପରତ୍ୟାଗେଶ ହେବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟସକଳ
ବିପରୀତ କରିଅଛ । ୩୭ ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବ, “ସଦାପୁରୁ କି ଉତ୍ତର
ଦେଇଅଛନ୍ତି ? ଓ ସଦାପୁରୁ କି କଥା କହିଅଛନ୍ତି ?”

୩୮ ମାତ୍ର “ସଦାପୁରୁଙ୍କର ଭାବେ କି,” ଏହି କଥା ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ତେବେ ତହିଁ
ସକାଶୁ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି : “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ, ‘ସଦାପୁରୁଙ୍କର
ଭାବେ କି’ ବୋଲି କହିବାକୁ ନିଷେଧ କରିଅଛୁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ‘ସଦାପୁରୁଙ୍କର ଭାବେ କି’
ବୋଲି କହୁଅଛ । ୩୯ ଏଣୁକରି ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଗନ୍ତ ପାସୋରିବା, ପୁଣି,

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁ ନଗର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଛାମୁରୁ ଦୂର କରିବା; ୪୦ ଆଉ, ଯାହା ବିସ୍ମୃତ ହେବ ନାହିଁ, ଏପରି ନିତ୍ୟସ୍ୱାୟା ଦୁର୍ନାମ ଓ ଚିରସ୍ୱାୟା ଲଜ୍ଜା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୋଗ କରାଇବା ।”

୨୪

ଉତ୍ତମ ଏବଂ ମନ୍ଦ ତିମ୍ବିରି ଫଳ

୧ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର, ଯିହୋୟାକୀମର ପୁତ୍ର, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀଲକୁ ଓ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ଶିଳ୍ପକର ଓ କର୍ମକାରକମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇ ଗଲା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋତେ ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପୁରକୁ ଫଳ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇ ଡାଳା ତିମ୍ବିରି ଫଳ ରଖାଯାଇଅଛି । ୨ ଏକ ଡାଳାରେ ଆଦ୍ୟୁପକ୍ରମ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ତୁଲ୍ୟ ଅତି ଉତ୍ତମ ତିମ୍ବିରି ଥିଲା; ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ଡାଳାରେ ଅତି ମନ୍ଦ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ଥିଲା, ସେସବୁ ଏଡ଼େ ମନ୍ଦ ଯେ, ଭୋଜନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ୩ ତେବେ ସଦାପୁରକୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ଯିରିମାୟ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ତିମ୍ବିରି ଫଳ, ଉତ୍ତମ ତିମ୍ବିରି ଅତି ଉତ୍ତମ ଓ ମନ୍ଦ ତିମ୍ବିରି ଅତି ମନ୍ଦ, ସେସବୁ ଏଡ଼େ ମନ୍ଦ ଯେ, ଭୋଜନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।”

୪ ଏହି ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୫ “ଯଥା, ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନିର୍ବାସିତ ଯିହୁଦାୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନ କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ପଠାଇଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉତ୍ତମ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ତୁଲ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବା । ୬ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ମତ୍ତଗଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଦେଶକୁ ଆଣିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଓ ଭଗ୍ନ କରିବା ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିବା ଓ ଉତ୍ପାତନ କରିବା ନାହିଁ । ୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ’, ଏହା ଜାଣିବାର ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା; କାରଣ ସେମାନେ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ ।’

୮ ଆଉ, ଯେପରି ସେହି ମନ୍ଦ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ଏଡ଼େ ମନ୍ଦ ହେବାରୁ ଭୋଜନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ, ସେପରି ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକୀୟକୁ, ଗହାର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକେ ଏହି ଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା । ୯ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅମତ୍ତଗଳ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣର ସକଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ, ପୁଣି ଯେସବୁ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବା, ସେହିସବୁ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଦୁର୍ନାମ, ପୁରବାଦ, ଉପହାସ ଓ ଅଭିଶାପର ପାତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେବା । ୧୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଲୁ, ତହିଁରୁ ସେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଖତ୍ତ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇବା ।’”

୨୫

ସତ୍ତ୍ୱର ବର୍ଷର ନିର୍ବାସନ

୧ ଯୋଶୀୟର ପୁତ୍ର, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ସମଗ୍ର ଲୋକ ବିଷୟରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେହି ବର୍ଷ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଥିଲା; ୨ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତା ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲେ; ୩ “ଆମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଶୀୟଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ତରଘୋଦଶ ବର୍ଷଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ତେଇଶ ବର୍ଷଯାକ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ଓ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଉଠି ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ମାତ୍ର ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ । ୪ ଆଉ, ସଦାପୁରକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଉଠି ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ, କିପରି ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତାପାତ କରି ନାହିଁ ।

୫ ମୁଁ କହିଅଛି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଆଚରଣର ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେର,’ ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ପୁରାତନ କାଳରୁ ସଦାକାଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରବ; ୬ ଆଉ, ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହୁଅ ନାହିଁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ ଓ ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ କରିବି ନାହିଁ।”

୭ ତଥାପି ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ଅବଧାନ କରି ନାହିଁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛ।” ୮ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କରି ନାହିଁ; ୯ ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଲୋକ ପଠାଇ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଦାସ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରକୁ ନେଇ ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଏହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ମୟ ଓ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦର ବିଷୟ ଓ ଚିର କାଳର ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ କରିବା।

୧୦ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମୋଦର ଧୂମ୍ରନି, ଆନନ୍ଦର ଧୂମ୍ରନି ଓ ବରର ରବ ଓ କନ୍ୟାର ରବ, ଚକିର ଶବ୍ଦ ଓ ପରଦାପର ଆକ୍ଳାଥ ଦୂର କରିବା। ୧୧ ତହିଁରେ ଏହି ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଓ ବିସ୍ମୟର ବିଷୟ ହେବ ଓ ଏହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସତୁରି ବର୍ଷ ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସତ୍ୱ କରିବେ।”

୧୨ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ସତୁରି ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜାକୁ ଓ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀକି ଓ କଲ୍‌ଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସକାଶେ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଓ ଗହା ସଦାକାଳ ଧୂମ୍ରସର ସ୍ଥାନ କରିବା। ୧୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରଗୃହିତ ଯେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନକରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ଆମ୍ଭର ସେହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶ ପ୍ରତି ସଫଳ କରିବା। ୧୪ କାରଣ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ମହାନ ମହାନ ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତିଫଳ ଦେବା।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଷୋଧରୂପ ପାତ୍ର

୧୫ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଏହି ପରତେୟତ କ୍ଷୋଧରୂପ ଦ୍ୱାରାକ୍ଷରପର ପାତ୍ର ନେଇ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ପଠାଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗହା ପାନ କରାଅ। ୧୬ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହା ପାନ କରି ଏଣେତେଣେ ଟଳ ଟଳ ହେବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ଖତ୍ତା ପଠାଇବା, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହେବେ।”

୧୭ ତହିଁରେ ମୁଁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେହି ପାତ୍ର ନେଇ, ସଦାପୁରତୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗହା ପାନ କରାଇଲି; ୧୮ ଅର୍ଥାତ୍, ଆଜିର ତୁଲ୍‌ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଓ ବିସ୍ମୟର, ଆଉ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦର ଓ ଅଭିଶାପର ବିଷୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ, ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହକୁ, ଆଉ ତହିଁର ରାଜା ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଲି।

୧୯ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋକୁ, ଗହାର ଦାସଗଣକୁ ଓ ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ; ୨୦ ପୁଣି, ମିଶ୍ୱର ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓ ଉଷ୍ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦେଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଉ ଅସକିଲୋନ, ଘସା, ଇକ୍ବୋଶ ଓ ଅସ୍ତୋଦର ଅବଶିଷ୍ଟୀଗଣକୁ ପାନ କରାଇଲି; ୨୧ ଇଦୋମ, ମୋୟାବ ଓ ଅମ୍ମୋନର ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣକୁ;

୨୨ ପୁଣି, ସୋରର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ସାଦୋନର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦ୍ରପାରସ୍ଥ ଦ୍ୱାରାପର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ; ୨୩ ଦଦାନ, ତେମା ଓ ବୃଷ୍, ଆପଣା ଆପଣା କେଶ କୋଶ ମୁଣ୍ଡନକାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ;

୨୪ ପୁଣି, ଆରବୀୟ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ପରାନ୍ତରବାସୀ ମିଶ୍ୱର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ; ୨୫ ଆଉ, ସିମ୍ବର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ, ଏଲମର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ମାଦୀୟମାନଙ୍କର

ସମସ୍ତ ରାଜାଞ୍ଜୁ; ୨୬ ପୁଣି, ଉତ୍ତର ଦିଗର ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ରାଜାଞ୍ଜୁ, ପରସପରର ସହିତ ଓ ଭୂମିଶତକର ଉପରିସ୍ଥ ଜଗତର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟକୁ ପାନ କରାଇଲି; ଥାଉ, ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଶେଶକର* ରାଜା ପାନ କରିବ ।

୨୭ ଥାଉ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ; ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରି ମତତ ହୁଅ ଓ ବାନ୍ତି କର, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ଖତ୍ତା ପଠାଇବା, ତହିଁ ହେତୁ ପତିତ ହୋଇ ଥାଉ ଉଠ ନାହିଁ’ ୨୮ ଥାଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ପାତ୍ର ନେଇ ପାନ କରିବାକୁ ଯେବେ ଅସମର୍ଥ ହେବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହିରୂପେ କଥା କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପାନ କରିବ’ ୨୯ କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ନଗରପୁରତି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ନିଗନ୍ତ ଅଦୃଶିତ ହେବ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଦୃଶିତ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପୃଥ୍ୱୀନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଖତ୍ତା ଆହୁତ୍ୱାନ କରିବା’, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।”

୩୦ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହିସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ତ୍ୟ ପୁରସ୍କର କରି କୁହ, “ସଦାପୁରୁଷ ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଅନ୍ତୁ କାରଣ କିବେ ଓ ଆପଣା ପବିତ୍ର ବାସସ୍ଥାନରୁ ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇବେ; ସେ ଆପଣା ଖୁଆଡ଼ ଉପରେ ମହାହୁତ୍ୱାନ କରିବେ; ସେ ଦରକ୍ଷାମର୍ଦ୍ଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପରି ପୃଥ୍ୱୀର ନିବାସୀ ସମୁଦାୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିଂହନାଦ କରିବେ ।

୩୧ ପୃଥ୍ୱୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଧୂଳି ବୟାପିବ; କାରଣ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବିବାଦ ଅଛି, ସେ ସବୁ ପୁରାଣର ବିଗ୍ରହ କରିବେ; ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସେ ଖତ୍ତାରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।

୩୨ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଦେଶକୁ ଦେଶ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ଓ ପୃଥ୍ୱୀର ପୂର୍ବତ ସୀମାରୁ ଏକ ମହା ଗେଫାନ ଉଠିବ ।

୩୩ ପୁଣି, ସେସମୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ହତ ଲୋକମାନେ, ପୃଥ୍ୱୀର ଆଦ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯିବେ; ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କରାଯିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସଂଗୃହୀତ କିଅବା କବରପୁରାପୁତ ହେବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଭୂମି ଉପରେ ଖତ ପରି ପଡ଼ି ରହିବେ ।”

୩୪ ହେ ମେଷପାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରନ କର; ହେ ମେଷଗଣର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭସମରେ ଗଡ଼; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହତ୍ୟା ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଥାଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋହର ପାତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ପଡ଼ିଯିବ ।

୩୫ ପୁଣି, ମେଷପାଳକମାନେ ପଲାଇବାର ବାଟ ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ ପଲର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୩୬ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ରନର ଶବ୍ଦ ଓ ମେଷର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟମାନଙ୍କର ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଏ । କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କର ଚରାସ୍ଥାନ ଉଜାଡ଼ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୩୭ ଥାଉ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପୁରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ସକାଶୁ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଖୁଆଡ଼ସବୁ ନିଃଶବ୍ଦ ହେଉଅଛି ।

୩୮ ସେ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ଗହୁପୁର ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି; ଗହାଞ୍ଜର ଉତ୍ପାତକ ଖତ୍ତାର ଭୟଙ୍କରତା ସକାଶୁ ଓ ଗହାଞ୍ଜର ପୁରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ସକାଶୁ ଦେଶ ବିସ୍ତାପ ସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି ।

ଯିରିମାୟଙ୍କ ମୁଦ୍ରିତ ଭାଗ
* ୨୫:୨୭ ଶେଶକର ବାବିଲର ଅନ୍ୟ ନାମ

୧୧ ଯୋଶୀୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମର ରାଜତ୍ଵରେ ଆରମ୍ଭରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୧୨ “ଯଥା, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଏହି କଥା କହିଲେ; ‘ତୁମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ପରାଜୟରେ ଠିଆ ହୁଅ ଓ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ପରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହରୁ ଆଗତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସକଳ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରୁ, ଗହାସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ; ଗୋଟିଏ କଥା ଛାଡ଼ ନାହିଁ। ୧୩ ହୋଇପାରେ, ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ କରି ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ; ଗହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣର ଦୁଷ୍ଟତା ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଅଛୁ, ତହିଁରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା।”

୧୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭର ସ୍ଵାଧୀନତା ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାରେ ଗୁଲିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ, ୧୫ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଅତି ପରଭାତରେ ଉଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଆସିଅଛୁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ; ୧୬ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଗୃହକୁ ଶାଲୋର ସମାନ କରିବା ଓ ଏହି ନଗରକୁ ପୃଥ୍ଵୀସ୍ଥ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଭିଶାପାସ୍ପଦ କରିବା।”

୧୭ ପୁଣି, ଯିରିମାୟ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ଏହିସବୁ କଥା କହିବାର ଯାଜକମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟଗଣମାନେ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଲେ। ୧୮ ଆଉ, ଯିରିମାୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଆଜ୍ଞାପିତ ସକଳ କଥା କହିବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରେ, ଯାଜକ, ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟଗଣମାନେ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଧରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ। ୧୯ ଏହି ଗୃହ ଶାଲୋ ସମାନ ଓ ଏହି ନଗର ଉରହିନ ଓ ନିବାସାବିହୀନ ହେବ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ପରଗର କଲ ?” ଆଉ, ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିମାନେ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଶୁଣି ରାଜଗୃହରୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ ଓ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଗୃହର ନୂତନ ଦ୍ଵାରର ପରବେଶ ସ୍ଵାଧୀନରେ ବସିଲେ। ୨୧ ତହିଁରେ ଯାଜକମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟଗଣମାନେ, ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ପରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ; କାରଣ ସେ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ପରଗର କରିଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପ୍ରକର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣିଅଛ।”

୨୨ ତହିଁ ଯିରିମାୟ ସକଳ ଅଧିପତି ଓ ସକଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେସବୁ କଥା ଶୁଣିଅଛ, ସେହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ଏହି ଗୃହ ଓ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରଗର କରିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ମୋତେ ପରେରଣ କଲେ। ୨୩ ଏହେତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆଚରଣ ଓ କ୍ରିୟା ଶୁଧୁରାଅ, ଆଉ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମାନ; ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହା କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବେ।

୨୪ ମାତ୍ର ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି: ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ ଗହା ମୋ’ ପରତି କର। ୨୫ କେବଳ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବଧ କଲେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏହି ନଗର ଉପରେ ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧ ବର୍ତ୍ତାଇବ; କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ସତ୍ୟ।”

୨୬ ତହିଁରେ ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ପରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; କାରଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛି।” ୨୭ ସେତେବେଳେ ଦେଶର ପୁରାଣନବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଉଠି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମାଜକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୨୮ “ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୀୟର ସମୟରେ ମୋରେଷ୍ଟୀୟ ମାଖା ଭବିଷ୍ୟତବାକ୍ୟ ପରଗର କଲା; ଆଉ, ସେ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲା, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ କହିଲେ; ସିୟୋନ କ୍ଷେତ୍ର ତୁଳୟ ଚଷା ଯିବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଡିପି ହେବ, ପୁଣି ଯେଉଁ ପର୍ବତରେ ମନ୍ଦିର ଅଛି, ଗହା ବନସ୍ଥ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ସମାନ ହେବ।”

୨୯ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୀୟ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକ ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଗହାଙ୍କୁ କୌଣସିମତେ ବଧ କରିଥିଲେ ? ହିଜକୀୟ କ’ଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ଭୟ କରି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ

ନାହିଁ? ତହିଁରେ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳର କଥା କହିଥିଲେ, ଗହା କରିବାରୁ କ'ଣ କ୍ଷାନ୍ତ ନୋହିଲେ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରାଣର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଭାଗ୍ୟ ଅମଙ୍ଗଳ କରୁଅଛୁ ।

୨୦ ଆହୁରି, ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣକାରୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା, ସେ କିରାୟା-ଧିରାୟାସ୍ୟ ଶମୟର ପୁତ୍ର ଉତ୍ତର; ସେ ଧିରିମାୟର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପରି ଏହି ନଗର ଓ ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରିଥିଲେ । ୨୧ ତହିଁରେ ଯିହୋୟାକାମ୍ ରାଜା, ଆପଣା ବୀରମାନଙ୍କ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି କଥା ଶୁଣିବାପରେ, ରାଜା ଗହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା; ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଏହା ଶୁଣି ଭୀତ ହୋଇ ମିସରକୁ ପଳାଇ ଗଲା ।

୨୨ ତହିଁରେ ଯିହୋୟାକାମ୍ ରାଜା ମିସରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଅକବୋରର ପୁତ୍ର ଇଲ୍‌ନାଥନକୁ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମିସରକୁ ପଠାଇଲା; ୨୩ ତହିଁ ସେମାନେ ଉତ୍ତରକୁ ମିସରରୁ ଆଣି ଯିହୋୟାକାମ୍ ରାଜା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଇଲେ; ରାଜା ଗହାକୁ ଖତରେ ବଧ କରି, ସାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କବର ସ୍ଥାନରେ ଗହାର ଶବ ପକାଇ ଦେଲା ।” ୨୪ ମାତ୍ର ଶାଫ୍‌ନର ପୁତ୍ର ଅହାକାମ୍ ଧିରିମାୟଙ୍କ ସପକ୍ଷ ଥିବାରୁ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଧିରିମାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨୭

ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ଯୁଆଳି

୧ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟର* ରାଜତ୍ୱର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଧିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୨ “ଯଥା, ସଦାପୁରତୁ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କେତେକ ବନ୍ଧ୍ୟା ଓ ଯୁଆଳି ପୁରସ୍ତୁତ କରି ଆପଣା ସ୍ୱଳ୍ପରେ ରଖ; ୩ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦୃତଗଣ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟ ନିକଟକୁ ଯିବାରୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେସବୁ ଇଦୋମର ରାଜା ଓ ମୋୟାବର ରାଜା, ଅମ୍ବୋନି ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା, ସୋରର ରାଜା ଓ ସାଦୋନର ରାଜା ନିକଟକୁ ଗହା ପଠାଅ;’ ୪ ଆଉ, ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଅ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଏହି କଥା କହିବ;”

୫ ‘ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ଓ ପୃଥିବୀନିବାସୀ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ଆଉ, ଯାହାକୁ ଗହା ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଚିତ ଦେଖାଯାଏ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଦେଉ । ୬ ପୁଣି, ସମ୍ପର୍କିତ ଆମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ଦେଶ ଆପଣା ଦାସ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ହସ୍ତରେ ଦେଇଅଛୁ ଓ ଗହାର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱୟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଗହାକୁ ଦେଇଅଛୁ । ୭ ଆଉ, ଗହାର ନିଜ ଦେଶର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗହାର ଓ ଗହାର ପୁତ୍ରର ଓ ପୌତ୍ରର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ମହାନ ମହାନ ରାଜାମାନେ ଗହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବେ ।

୮ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ସେହି ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ବାବିଲର ରାଜାର ଯୁଆଳି ତଳେ ଆପଣା ଆପଣା ବେକ ରଖିବେ ନାହିଁ, ସଦାପୁରତୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେ ଦେଶକୁ ଗହାର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସଂହାରିତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖତ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦଶତ ଦେବା ।’

୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟମାନେ, ମନ୍ତ୍ରଣମାନେ, ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶକମାନେ, ଗଣକମାନେ ଓ ମାୟାବୀମାନେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ ନାହିଁ’ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ; ୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନଦେଶରୁ ଦୂରୀକୃତ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରିଥିଲେ । ୧୧ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ବାବିଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ତଳେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବେକ ଦେବେ ଓ ଗହାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ, ସଦାପୁରତୁ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନଦେଶରେ ରହିବାକୁ ଦେବା, ସେମାନେ ସେଠାରେ କୃଷିକର୍ମ କରି ବାସ କରିବେ ।’”

* ୨୭:୧ ସିଦିକାୟର କିମ୍ବା ଯିହୋୟାକାମ୍‌ର

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ସାନୁସାରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟକୁ ଏହି କଥା କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବେକ ବାବିଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ତଳେ ଦେଇ ଗହାର ଓ ଗହାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କର, ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବ । ୧୩ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଖତର, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦୁମୁଗା କାହିଁକି ମରିବ ?

୧୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂରଣ କରନ୍ତି । ୧୫ କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହିନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପଠାଇ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବୁ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂରଣକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଯେପରି ବିନଷ୍ଟ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାରେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂରଣ କରନ୍ତି ।’ ”

୧୬ ଆହୁରି, ମୁଁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲି, “ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହିନ୍ତି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂରଣ କରି କହିନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୃହର ପାତ୍ରସକଳ ଅଲ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ବାବିଲରୁ ଅଣାଯିବ,’ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂରଣ କରନ୍ତି । ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ; ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କର; ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବ; ଏହି ନଗର କାହିଁକି ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ ହେବ ?”

୧୮ ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ସ ଯଦି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ, ତେବେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୃହରେ, ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେସକଳ ପାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି, ଗହା ଯେପରି ବାବିଲକୁ ନ ଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ନିକଟରେ ବିନତି କରନ୍ତୁ ।

୧୯ କାରଣ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଯିହୋୟାକୀମର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀନକୁ, ଆଉ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବଧାନ ବର୍ଗଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବିଲକୁ ନେଇ ଯିବା ସମୟରେ, ୨୦ ଯେଉଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଓ ସମ୍ମାନପାତ୍ର, ବୈଠିକ ଓ ଯେସମସ୍ତ ପାତ୍ର ସତ୍ତାରେ ନେଇ ନ ଥିଲା, ଯାହା ଏହି ନଗରରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି, ସେହି ସକଳ ବିଷୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହିନ୍ତି;

୨୧ ହଁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୃହରେ, ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସେହି ସକଳ ପାତ୍ର ବିଷୟରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିନ୍ତି; ୨୨ “ସେସବୁ ବାବିଲକୁ ନିଆଯିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟାନ ନ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସବୁ ସେସ୍ଥାନରେ ଥିବ,” ଏହା ସଦାପୂର୍ବରୁ କହିନ୍ତି, ତଦନନ୍ତର ଆମ୍ଭେ ସେସବୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ।

୨୮

ଭଗ୍ନ ଭାବବାଦୀ ହନାନୀୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେହି ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟର ରାଜତ୍ୱର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ, ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସରେ ଗିବାୟୋନ୍ ନିବାସୀ ଅସ୍ତରର ପୁତ୍ର ହନାନୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୃହରେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଓ ଲୋକସମସ୍ତଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ଏହି କଥା କହିଲା,

୨ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗି ଅଛୁ । ୩ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୃହରେ ଯେସକଳ ପାତ୍ର ବାବିଲକୁ ନେଇ ଯାଇଅଛି, ସେସବୁ ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା । ୪ ପୁଣି, ଯିହୋୟାକୀମର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀନକୁ, ଯିହୁଦାରୁ ବାବିଲକୁ

ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ସହିତ ଏହି ସ୍ୱଧାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି; “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜାର ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ।”

୫ ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଯାଜକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ହନାନୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, ୬ ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଏହା କହିଲେ, “ଆମେ; ସଦାପୁରୁଷ ସେପରି କରନ୍ତୁ; ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ର ଓ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକସକଳକୁ ବାବିଲରୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସ୍ୱଧାନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ପୁରସ୍କାର କରିଥାଅ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ସେହି ବାକ୍ୟସବୁ ସିଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ ।

୭ ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଓ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଥାଅ, ଗହା ଶୁଣ । ୮ ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋର ପୂର୍ବରେ ଥିବା ପୁରାତନ କାଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତମାନେ ଅନେକ ଦେଶ ଓ ବୃହତ ବୃହତ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ, ଆମ୍ଭଙ୍କ ଓ ମହାମାରୀ ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ପୁରସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ୯ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଶାନ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ପୁରସ୍କାର କରେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସିନା ସଦାପୁରୁଷ ପୁରସ୍କୃତରେ ଗହାକୁ ପଠାଇ ଥାନ୍ତି ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼େ ।”

୧୦ ତହିଁରେ ହନାନୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କ ସକ୍ଷୟରୁ ଯୁଆଳି କାଢ଼ି ନେଇ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା । ୧୧ ଥାଉ, ହନାନୀୟ ଲୋକସମୂହର ସାକ୍ଷାତରେ କହିଲା, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଏହି ରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରର ଯୁଆଳି, ସବୁ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କ ସକ୍ଷୟରୁ କାଢ଼ି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ।’” ଏଥିରେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଗଲେ ।

୧୨ ହନାନୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କ ସକ୍ଷୟରୁ ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗିଲା ଉତ୍ତରରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ହନାନୀୟକୁ କୁହ, “ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ କାଷ୍ଠର ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗିଥାଅ ପୁରମାଣ; ମାତ୍ର ତହିଁ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭେ କୁହାର ଯୁଆଳି ପୁରସ୍କୃତ କରିବ ।’ ୧୪ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଏହିସବୁ ଦେଶାଧିକାରୀ ଯେପରି ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସକ୍ଷୟରେ କୁହାର ଯୁଆଳି ରଖିଥାଛୁ ଓ ସେମାନେ ଗହାର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱତ୍ୱ ପଶୁଣଣ ମଧ୍ୟ ଗହାକୁ ଦେଇଥାଛୁ ।’”

୧୫ ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ହନାନୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ହନାନୀୟ, ଏବେ ଶୁଣ; ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଉଥାଅ । ୧୬ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୃଥିବୀରୁ ଦୂର କରି ଦେବା; ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଥା କହିଥାଅ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ।’” ୧୭ ତହିଁରେ ହନାନୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ସେହି ବର୍ଷର ସମ୍ପତ୍ତ ମାସରେ ମଲେ ।

ନିର୍ବାସିତଙ୍କୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ପତ୍ର

୧ ଯିହୋୟାଶୀଲ ରାଜା ଓ ରାଜମାତା ଓ ନୟୁସକଗଣ, ଥାଉ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଅଧିପତିମାନେ, ଶିଳପକରମାନେ ଓ କର୍ମକାରମାନେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲା ଉତ୍ତରରେ, ୨ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀନବର୍ଗଙ୍କର ଓ ନବୁଖାଦନିତ୍ସର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାସାଥେ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ବାବିଲକୁ ନାତ ଯାଜକମାନଙ୍କର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଗଣଙ୍କ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ପତ୍ର ଲେଖି, ୩ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକୀୟ ଦ୍ୱାରା ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସର ନିକଟକୁ ବାବିଲକୁ ପରେରିତ ଶାଫର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସା ହିଲକିୟର ପୁତ୍ର ଗମରୀୟର ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେହି ପତ୍ରରେ ଏହିସବୁ କଥା ଥିଲା, ଯଥା,

୪ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବିଲକୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଇଥାଛୁ, ସେହି ସକଳ ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭର ଆଦେଶ ଏହି; ୫ ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କର; ଉଦ୍ୟାନ ପୁରସ୍କୃତ କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କର;

୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରାଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାମୀ ଗ୍ରହଣ କରାଅ, ସେମାନେ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜାତ କରନ୍ତୁ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ଉଣା ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନଗରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଇଅଛୁ, ତହିଁର ଶାନ୍ତି ଚେଷ୍ଟା କର ଓ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁଳ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କାରଣ ତହିଁର ଶାନ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେବ ।”

୯ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଓ ଗଣକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଭୁଲିବେ, ଅଥବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦର୍ଶନ କର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହିସବୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମନୋଯୋଗ କର ନାହିଁ । ୧୦ କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି;” ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରେରଣ କରି ନାହିଁ ।” ୧୧ ଯେହେତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ବାବିଲର ସତ୍ତା ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟାନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ବାକ୍ତା ସିଦ୍ଧ କରିବା ।”

୧୨ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସକଳ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛୁ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭରସା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେସବୁ ଅମଙ୍ଗଳର ନୁହେଁ, ମଙ୍ଗଳର ସଂକଳ୍ପ ଅଟେ । ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବ ଓ ଯାଇ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରିବା । ୧୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବ ଓ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ ଆମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ ।”

୧୫ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଦେବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ୱାବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଓ ଯେଉଁ ସକଳ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ, ଯେସକଳ ସ୍ଥାନକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ, ସେହିସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି; “ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଇଅଛୁ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା ।”

୧୬ “ସଦାପୁରତୁ ବାବିଲରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି” ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଅଛ । ୧୭ ଏହେତୁ ଦାଉଦର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ରାଜା ବିଷୟରେ ଓ ଏହି ନଗରରେ ବାସକାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଭ୍ରାତୃଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି;

୧୮ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖତ୍ୱ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମହାମାରୀ ପଠାଇବା ଓ ଘୃଣାଜନକ ଯେଉଁ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ଅତି ମନ୍ଦ ହେବାରୁ ଭୋଜନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ, ଗହାରି ତୁଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା । ୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ, ସେସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପର, ବିସମ୍ଭର, ଶାସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦର ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଖତ୍ୱ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇବା ଓ ପୃଥ୍ୱୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷେପ କରିବା;”

୨୦ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଆମ୍ଭର ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଯାହା କହିଲୁ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ସେହି ବାକ୍ତାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି;” ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲ ନାହିଁ ।” ୨୧ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବିଲକୁ ପ୍ରେରିତ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ତା ଶୁଣ ।

୨୨ କୋଲମ୍ବର ପୁତ୍ର ଆହବ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସିଦ୍ଧିକାୟ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରର ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ; ୨୩ ପୁଣି, ବାବିଲରେ ଯିହୁଦାର ନିର୍ବାସିତ ଯେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି ଅଭିଶାପର କଥା ପ୍ରଚଳିତ ହେବ, ‘ଯଥା, ବାବିଲର ରାଜା ସିଦିକାୟ ଓ ଆହାବତ୍ତ୍ସକୁ ଯେପରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କରନ୍ତୁ । ୨୩ କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରି ନାହିଁ, ଏପରି ମିଥ୍ୟା କଥା ଆମ୍ଭ ନାମରେ କହିଅଛନ୍ତି,’ ” ସଦାପୁରକୁ କହିବ, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ ।”

ଶମୟାୟର ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଣୀ

୨୪ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ନିହିଲମାୟ ଶମୟାୟର ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିବ, ୨୪ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସଫନାୟ ଯାଜକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ନାମରେ ଏହି ପତ୍ର ପଠାଇଅଛ, ଯଥା, ୨୬ କେହି ବାତୁଳ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ପରି ଦେଖାଇଲେ, ଗହାକୁ ହରିକାଠରେ ଓ ବେଡିରେ ରଖିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରକୁ ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ରକ୍ଷକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଯିହୋୟାଦା ଯାଜକର ବଦଳରେ ସଦାପୁରକୁ ଯାଜକ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨୭ ଏହେତୁ ଅନାଥୋତାୟ ଯେଉଁ ଯିରିମାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ପରି ଦେଖାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗହାକୁ ଧମକ ଦେଇ ନାହିଁ ? ୨୮ ସେ କାରଣରୁ ସେ ବାବିଲରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଅଛି, ନିର୍ବାସିତ କାଳ ଦୀର୍ଘ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁରେ ବାସ କର ଓ ଉତ୍ତମାନ ପୁରସ୍ତୁତ କରି ଫଳ ଭୋଗ କର ।”

୨୯ ଏଥିପରେ ସଫନାୟ ଯାଜକ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏହି ପତ୍ର ପାଠ କଲା । ୩୦ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୩୧ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବାସିତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁରତି ଏହି କଥା କହି ପଠାଅ, “ନିହିଲମାୟ ଶମୟାୟର ବିଷୟରେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହିବ; ‘ଆମ୍ଭେ ଶମୟାୟକୁ ନ ପଠାଇଲେ ହେଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତଙ୍କ ପୁରସ୍ତୁତ କରିଅଛି ଓ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇଅଛି,’

୩୨ ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହିବ, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନିହିଲମାୟ ଶମୟାୟକୁ ଓ ଗହାର ବଂଶକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା; ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ଗହାର କେହି ରହିବେ ନାହିଁ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେଉଁ ମତ୍ତଗଳ କରିବା, ଗହା ସେ ଦେଖିବ ନାହିଁ,’ ଏହା ସଦାପୁରକୁ କହିବ; କାରଣ ସେ ସଦାପୁରକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହର କଥା କହିଅଛି ।”

୩୦

ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ପୁନଃସ୍ଥାପନ

୧ ସଦାପୁରକୁ ଠାରୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୨ “ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିବ, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସକଳ କଥା କହିଅଛୁ, ଗହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ରଖ ।’ ୩ କାରଣ ସଦାପୁରକୁ କହିବ, ‘ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଓ ଯିହୁଦାର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି,’ ସଦାପୁରକୁ କହିବ; ‘ହଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ଓ ସେମାନେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବେ ।”

୪ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ବିଷୟରେ ସଦାପୁରକୁ କଥାତ ବାକ୍ୟ ଏହି ।

- ୫ “ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହିବ;
 - ୬ ‘ଆମ୍ଭେମାନେ କମ୍ପିବାର ଓ ଭୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ ।
 - ୭ କୌଣସି ପୁରୁଷର ପୁରସବ ବେଦନା ହେଉଅଛି କି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଗ୍ଠି ବୁଝ; ପୁରସବ ବେଦନାର ସମୟରେ ଯେପରି ସ୍ତରୀଲୋକର, ସେପରି ପୁରତେୟକ ପୁରୁଷର ଆପଣା କଟିଦେଶରେ ହସତ ଦେବାର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖ ମଳିନ ହେବାର ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦେଖୁଅଛୁ ?
 - ୮ ହାୟ ହାୟ ! ସେ ଦିନ ମହତ, ଗହା ତୁଲ୍ୟ ଦିନ ଆଉ ନାହିଁ, ଗହା ଯାକୁବର ସତ୍ତ୍ୱେ କାଳ; ମାତ୍ର ସେ ତହିଁରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ।’

୮ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
 'ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭ ସକ୍ଷମତା ଉଦ୍ଧାର ଯୁଆଳି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା
 ଓ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧନସବୁ ଛିଣ୍ଡିତାକ ଦେବା;
 ପୁଣି, ବିଦେଶୀମାନେ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ ଉଦ୍ଧାର କରାଇବେ ନାହିଁ।
 ୯ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା,
 ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବେ ।'

୧୦ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
 'ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କର ନାହିଁ;
 ଥାଏ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ;
 କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଦୂରରୁ ତୁମ୍ଭକୁ
 ଓ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବୁ,
 ପୁଣି ଯାକୁବ ଫେରି ଆସି ଶାନ୍ତିରେ ଓ ନିରାପଦରେ ରହିବ
 ଓ କେହି ତାହାକୁ ଭୟ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ ।'

୧୧ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
 'ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ;
 ହଁ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛୁ,
 ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା,
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା ନାହିଁ;
 ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା
 ଓ କୌଣସିମତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦେଇ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ ।'

୧୨ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 'ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତ ଅପରତାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ଘା' ବ୍ୟଥାଜନକ ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତ ଯେପରି ବନ୍ଧା ଯିବ,
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସପକ୍ଷରେ ପୁରତିବାଦ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ,
 ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀସ୍ଵୟମ୍ଭଜନକ ଔଷଧ ନାହିଁ ।'

୧୪ ତୁମ୍ଭର ପୁରମକାରୀ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାସୋରି ଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଜନ୍ତି ନାହିଁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମ ବହୁଳ ଓ ତୁମ୍ଭର ପାପ ବୃଦ୍ଧ ହେବା ସକାଶୁ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶତରୁ ତୁଲ୍ୟ ଆଦାତ କରିଅଛୁ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛୁ ।
 ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷତ ସକାଶୁ କାହିଁକି କରନ୍ଦନ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭର ବେଦନା ଅପରତାକାର୍ଯ୍ୟ,
 ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମ ବହୁଳ ଓ ତୁମ୍ଭର ପାପ ବୃଦ୍ଧ ହେବା ସକାଶୁ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଏହିସବୁ କରିଅଛୁ ।

୧୬ ଏହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗ୍ରାସିତ ହେବେ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତେୟକ ଜଣର ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯିବେ
 ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଲୁଚନ୍ତି, ସେମାନେ ଲୁଚିତ ହେବେ;
 ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦରବନ୍ଦ ହରଣ କରନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦରବନ୍ଦ ଆମ୍ଭେ ହରଣ
 କରାଇବା ।

୧୭ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
 'ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରୋଗ୍ୟ ପୁରଦାନ କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘା' ସବୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା;
 କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୂରୀକୃତ ବୋଲି ଡାକି କହନ୍ତି,
 ଏ ସିୟୋନ, ଏହାକୁ କେହି ଚାହେଁ ନାହିଁ ।'

୧୮ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 'ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ତମ୍ବୁସକଳର ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା
 ଓ ତାହାର ସକଳ ବାସସ୍ଥାନ ପୁରତି ଦୟା କରିବା;

ତହିଁରେ ନଗର ଆପଣାର ଉପପର୍ବତ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହେବ
 ଓ ରାଜଗୃହ ତହିଁର ଗାତିମତେ ରହିବ ।
 ୧୯ ଆଉ, ସେହି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରୁ ଧନ୍ୟବାଦ
 ଓ ଆନନ୍ଦକାରୀମାନଙ୍କର ଧ୍ବୁନି ନିର୍ଗତ ହେବ;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକ ହେବେ ନାହିଁ;
 ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବା ଓ ସେମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବେ ନାହିଁ ।
 ୨୦ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ପରି ହେବେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସ୍ୱପ୍ନାକୃତ ହେବ
 ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଶାସ୍ତି ଦେବା ।
 ୨୧ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେବେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଗତ ହେବେ;
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଗଡ଼କୁ ଆପଣାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ,
 କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି,
 ‘ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଯେ ସାହସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ ?
 ୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବ,
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ।’
 ୨୩ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗେଫାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାଙ୍ଗର ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ,
 ସର୍ବନାଶକାରୀ ଗେଫାନ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି; ଗହା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଲାଗିବ ।
 ୨୪ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ମନର ଅଭିପ୍ରାୟ ସଫଳ ଓ ସିଦ୍ଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଗହାଙ୍ଗର ପରଭ୍ରମିତ କ୍ରୋଧ ନିବୃତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ଏହା ବୁଝିବ ।”

୩୧

ଇସ୍ରାଏଲର ସ୍ୱପ୍ନଦେଶ ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ
 ୧ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ।”
 ୨ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଖତଗରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ପରାନ୍ତରରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ,
 ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା ପାଇଁ ଗମନ କଲା ବେଳେ
 ଇସ୍ରାଏଲ ଗହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।”
 ୩ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁରାତନ କାଳରେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ,
 “ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁରେମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରେମ କରି ଆସିଅଛୁ,
 ଏହେତୁ ସନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଅଛୁ ।
 ୪ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ କୁମାରୀ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଗଢ଼ିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗଢ଼ାଯିବ;
 ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ତବଳରେ ବିଭୂଷିତ ହେବ
 ଓ ଆନନ୍ଦକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନୃତ୍ୟ କରି ଗମନ କରିବ ।
 ୫ ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଶମରୀୟାର ପର୍ବତରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ,
 ରୋପଣକାରୀମାନେ ରୋପଣ କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ ।
 ୬ କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନରେ ପରହରୀମାନେ ଇସ୍ରାୟୀ ପର୍ବତରେ ଘୋଷଣା କରି କହିବେ,
 ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନକୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଯାଉ, ଏପରି
 ଦିନ ଆସିବ ।”
 ୭ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାକୁବ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କର
 ଓ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜୟଧ୍ବୁନି କର;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଗ୍ର କରି, ପରଶଂସା କରି କୁହ,
 ‘ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ପରିତ୍ରାଣ କର ।’
 ୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଆଣିବା,
 ପୁଣି ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତରାଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ଧ ଓ ଛୋଟା,

ଗର୍ଭବତୀ ଓ ପରସବବେଦନାଗରସତ ସତରୀକୁ ଏକତର ସଂଗ୍ରହ କରିବା;
 ସେମାନେ ମହାଲୋକାରଣ୍ୟ ହୋଇ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବେ ।
 ୯ ସେମାନେ କରନ୍ଦନ କରୁ କରୁ ଆମ୍ଭେ ଦସ୍ତାବ ଆନୀତ ହେବେ,
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଜଳ ନଦୀମାନର ନିକଟ ଦେଇ ସଲଖ ପଥରେ ଗମନ କରାଇବା,
 ସେ ପଥରେ ସେମାନେ ଝୁଣ୍ଟିବେ ନାହିଁ;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପିତା ଓ ଇଫ୍ରାୟିମ ଆମ୍ଭର ପରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ ।”
 ୧୦ ହେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ
 ଓ ଦୂରସଥ ଦସ୍ତାବସମୂହରେ ଗହା ପୁରଗର କରି କୁହ,
 “ଯେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ, ସେ ଗହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ,
 ଆଉ ପାଳକ ଯେପରି ଆପଣା ପଲ ରକ୍ଷା କରେ, ସେପରି ସେ ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”
 ୧୧ କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଯାକୁବକୁ ଉଦଧାର କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ବଳବାନର ହସତରୁ ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆସି ସିୟୋନର ଶୃଙ୍ଗରେ ଗାନ କରିବେ
 ଓ ସ୍ବରୋତ ତୁଲ୍ୟ ସଦାପୁରତୁକ ଉତ୍ତମଗର ନିକଟକୁ, ଶସ୍ୟ ଓ ଦରାକ୍ଷାରସ,
 ତୈଳ ଓ ପଲର ମେଷବତ୍ସ ଓ ଗୋପଲର ଗୋବତ୍ସ ନିକଟକୁ ବହି ଆସିବେ
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରାଣ ସୁସିକ୍ତ ଉଦୟାନ ତୁଲ୍ୟ ହେବ;
 ପୁଣି, ସେମାନେ ଆଉ କିଛି ଶୋକ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୧୩ ସେତେବେଳେ କୁମାରୀଗଣ ନୃତ୍ୟରେ,
 ପୁଣି, ଯୁବା ଓ ବୃଦ୍ଧମାନେ ଏକତର ଆନନ୍ଦ କରିବେ,
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଶୋକକୁ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ କରିବା,
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତତ୍ସନା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବା ।
 ୧୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ପୁଷ୍ଟିକର ଦରବନ୍ଦରେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ପରାଣ ପରିତ୍ରପ୍ତ କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତମଗରେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବେ,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।
 ୧୫ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ରାମାରେ ହାହାକାର ଓ ଡାବର ରୋଦନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଏ,
 ରାହେଲ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କରୁଅଛି;
 ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ବିଷୟରେ ପରବୋଧ କଥା ମାନୁ ନାହିଁ,
 କାରଣ ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି ।”
 ୧୬ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେ କରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଓ ଚକ୍ଷୁର ଲୋତକ ନିବୃତ୍ତ କର;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ଦତ୍ତ ହେବ,”
 ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି;
 “ଆଉ, ସେମାନେ ଶତରୁ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିବେ ।”
 ୧୭ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତିମ କାଳ ବିଷୟରେ ପରତୟାଶା ଅଛି;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣ ପୁନର୍ବାର ଆପଣାମାନଙ୍କର ସୀମାକୁ ଆସିବେ ।
 ୧୮ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଇଫ୍ରାୟିମକୁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ବିଳାପ କରି
 ଏହି ପୁରକାର କହିବା ଶୁଣିଅଛୁ,
 ‘ମୁଁ ଆପଣା ବାଛୁରି ପରି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛ
 ଓ ମୁଁ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଅଛି;
 ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଫେରାଅ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଫେରିବି;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ମୋହର ପରମେଶ୍ବର ।
 ୧୯ ମୁଁ ଫେରିଲା ଉତ୍ତରେ ନିଗନ୍ତ ଅନୁଗପ କଲି
 ଓ ଶିକ୍ଷା ପାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଆପଣା ଉରୁ ଦେଶରେ ଆଘାତ କଲି;*
 ମୁଁ ଆପଣା ଯୌବନ କାଳରେ ଅପମାନ ଭୋଗ କରିବାରୁ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲି ।’

* ୩୧:୧୯ ଉରୁ ଦେଶରେ ଆଘାତ କଲି; ଅର୍ଥାତ୍ ଛାତିରେ ପିଟିଲି

୨୦ ଇଫ୍ରାୟିମ କି ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ପୁତ୍ର ? ସେ କି ଆନନ୍ଦଦାୟୀ ବାଳକ ?

କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେତେ ଧର ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହୁ,
ସେତେ ଧର ଆଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ସ୍ୱରାଣ କରୁ;

ଏଥିପାଇଁ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତର ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ;

ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ଗହାକୁ ଦୟା କରିବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।

୨୧ ତୁମ୍ଭେ ସଥାନେ ସଥାନେ ଆପଣା ପାଇଁ ପଥ ଚିହ୍ନ ରଖ ଓ ପଥପୁରଦର୍ଶକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କର;

ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଗମନ କରିଥିଲ, ସେହି ରାଜ ପଥରେ ମନୋନିବେଶ କର;

ହେ ଇସ୍ରାଏଲ କୁମାରୀ, ଫେରି ଆସ, ତୁମ୍ଭର ଏହିସବୁ ନଗରକୁ ଫେରି ଆସ ।

୨୨ ହେ ବିପଥଗାମିନୀ କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ କରିବ ?

କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ନୂତନ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି,

ଜଣେ ସତ୍ତ୍ୱା ଜଣେ ପୁରୁଷକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିବ ।

୨୩ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି: “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ସେସମୟରେ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଓ ତହିଁର ନଗରସକଳରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏହି କଥା ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ‘ହେ ଧର୍ମନିବାସ, ହେ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।’

୨୪ ପୁଣି, ଯିହୁଦା ଓ ତହିଁର ନଗରସକଳ, ଆଉ କୃଷକ ଓ ପଲ ନେଇ ଭ୍ରମଣକାରୀମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ବାସ କରିବେ । ୨୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେ କ୍ଲନ୍ତ ପୁରାଣକୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛୁ, ପୁରତେୟକ ଦୁଃଖିତ ପୁରାଣକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।” ୨୬ ଏଥିରେ ମୁଁ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଦେଖିଲି ଓ ମୋର ନିଦ୍ରା ମୋ’ ପୂର୍ବ ସୁଖଦାୟକ ଥିଲା ।

୨୭ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ରୂପ ବଦଳ କରିବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି । ୨୮ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଟନ, ଭଗ୍ନ, ନିପାତ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଓ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଜଗି ରହିଲୁ; ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ ଓ ରୋପଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଗି ରହିବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।

୨୯ ‘ପିତୃଗଣ ଅମ୍ଭ ଦରାକ୍ଷାଫଳ ଖାଇଲେ, ଆଉ ସନ୍ତାନଗଣର ଦାନ୍ତ ଖଟା ହୋଇଅଛି,’

ଏପରି କଥା ସେସମୟରେ ଆଉ କୁହା ଯିବ ନାହିଁ ।

୩୦ ମାତ୍ର ପୁରତେୟକ ଲୋକ ନିଜ ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ମରିବ,

ଆଉ ଯେଉଁ ଜନ ଅମ୍ଭ ଦରାକ୍ଷାଫଳ ଖାଏ, ଗହାରି ଦାନ୍ତ ଖଟା ହେବ ।

ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ

୩୧ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ସହିତ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ୩୨ ମିସର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଧରିବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭର କୃତ ନିୟମାନୁସାରେ ନୁହେଁ,” ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାମା ହେଲେ ହେଁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ସେହି ନିୟମ ଲଞ୍ଘନ କଲେ ।”

୩୩ ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ସେହି ସକଳ ଦିନର ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସହିତ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଲେଖିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ; ୩୪ ପୁଣି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖାତ ହୁଅ’ ବୋଲି କହି ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୂର୍ବପିତାଙ୍କ ଓ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତୃକୁ ଆଉ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ନାହିଁ;” କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ରତମଠାରୁ ମହତ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ଖାତ ହେବେ; ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ସ୍ୱରାଣ କରିବା ନାହିଁ ।”

୩୫ ଦିବସରେ ଲେୟାତିଶ ଦେବା ପାଇଁ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବଦିଗ କରନ୍ତି

ଓ ରାତ୍ରିରେ ଲେୟାତିଶ ଦେବା ପାଇଁ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣର ବିଧାନାଦି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି,

ଯେ ସମୁଦ୍ରକୁ ସଞ୍ଚାଳିତ କରି ତହିଁର ତରଙ୍ଗ ସମୁଦ୍ରକୁ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି,

ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି :

୩୭ “ଯଦି ଏହି ସକଳ ବିଧାନ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ବିଚଳିତ ହୁଏ,
 ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ହିଁ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାକାଳ
 ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।
 ୩୮ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: “ଯଦି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରସଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରିମିତ ହୋଇ ପାରେ
 ଓ ଅଧଃସଥ ପୃଥିବୀର ମୂଳ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇ ପାରେ,
 ତେବେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର କୃତ ସକଳ କ୍ରିୟା ସକାଶୁ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।

୩୯ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ନଗର ହନନେଲର ଦୁର୍ଗଠାରୁ କୋଣ ଦୁଫ୍ଫାର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ହେବ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ୩୯ ଆଉ, ସେଠାରୁ
 ପରିମାଣ ରଜତ ଗାରେବ୍ ଉପପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳ ଯିବ ଓ ବୁଲି ଗୋୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ । ୪୦ ପୁଣି,
 ଶବ ଓ ଭସମର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପତ୍ୟକା ଓ କିଦ୍ରୋଣ ସରୋତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳ କ୍ଷେତ୍ର, ପୂର୍ବ ଦିଗସଥ
 ଅଶ୍ୱପୁତ୍ରପୁରର କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; ଗହା ସଦାକାଳ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଉତ୍ପାଟିତ କିଅବା ନିପାଟିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

୩୨

ଯିରିମାୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର କରୟ
 ୧ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଦଶମ ବର୍ଷରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ନବୁଖାଦନିତ୍ସରଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର
 ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା,
 ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ୨ ସେହି ସମୟରେ ବାବିଲ ରାଜାର ସୈନ୍ୟଗଣ ଯିରୁଶାଲମ ଆବରୋଧ କରୁଥିଲେ;
 ପୁଣି, ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହର ପୂର୍ବଦିଗ ପୂର୍ବଦିଗରେ ବନ୍ଦ ଥିଲେ ।

୩ ଯେହେତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟ ଗଞ୍ଜୁ ବନ୍ଦ କରି କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ
 ପୂର୍ବର କରି ଏହା କହୁଅଛ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗର ବାବିଲ
 ରାଜାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ସେ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରିବ; ୪ ଆଉ, ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟ
 କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ, ମାତର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ବାବିଲର ରାଜାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ
 ହେବ ଓ ସମ୍ମୁଖାସମ୍ମୁଖୀ ହୋଇ ଗହା ସହିତ କଥା କହିବ ଓ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷୁରେ ଗହାର ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିବ;
 ୫ ପୁଣି, ସେ ସିଦିକାୟକୁ ବାବିଲକୁ ଯେନି ଯିବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ତତ୍ପ୍ରାନ୍ତସନ୍ଧାନ
 ନ କରୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଠାରେ ରହିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ହେଁ
 କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।”

୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିରିମାୟ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ
 ହେଲା, ଯଥା; ୭ ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ପିତୃବନ୍ଧୁ ଶଲ୍ଲୁମ୍ଫର ପୁତ୍ର ହନନେଲ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ଏହି
 କଥା କହିବ, ‘ଅନାଥୋତ୍ତରେ ମୋର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ କରୟ କର;
 କାରଣ କରୟ ଦୁଫ୍ଫାର ମୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭର ଅଛି ।’ ” ୮ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ
 ଅନୁସାରେ ମୋ’ ପିତୃବନ୍ଧୁର ପୁତ୍ର ହନନେଲ ପୂର୍ବଦିଗ ପୂର୍ବଦିଗରେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା,
 ‘ବିନୟ କରୁଅଛି, ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ପୂର୍ବଦେଶସଥ ଅନାଥୋତ୍ତରେ ମୋହର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ
 କରୟ କର; କାରଣ ତହିଁର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଓ ଗହା ମୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭର ଅଛି;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ଗହା କରୟ କର ।’ ତେବେ ଏହା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବୋଲି ମୁଁ ବୁଝିଲି ।”

୯ ପୁଣି, ମୋ’ ପିତୃବନ୍ଧୁର ପୁତ୍ର ହନନେଲ ଠାରୁ ଅନାଥୋତ୍ତସ୍ଥ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କରୟ କରି ତହିଁର
 ମୂଲ୍ୟ ସତର ଶେକଲ* ରୂପା ତୋଳି ଗହାକୁ ଦେଲି । ୧୦ ଆଉ, ମୁଁ କରୟପତ୍ରରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି
 ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜ କଲି ଓ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ନିକ୍ତିରେ ରୂପା ତୋଳି ଗହାକୁ ଦେଲି ।

୧୧ ତହିଁ ମୁଁ କରୟପତ୍ରର ଦୁଇ କିତା, ଅର୍ଥାତ୍, ବନ୍ଧବସ୍ତା ଓ ଧାରାନ୍ତସାରେ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ ଏକ କିତା ଓ
 ଖୋଲା ଏକ କିତା ନେଲି; ୧୨ ପୁଣି, ମୋ’ ପିତୃବନ୍ଧୁର ପୁତ୍ର ହନନେଲର ସାକ୍ଷାତରେ ଓ କରୟପତ୍ରରେ
 ସ୍ୱାକ୍ଷରକାରୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଓ ପୂର୍ବଦିଗ ପୂର୍ବଦିଗରେ ଉପବିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ
 ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୁଁ ସେହି କରୟପତ୍ର ମହସେୟର ପୌତ୍ର ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାବୁକର
 ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲି ।

* ୩୨:୯ ୧୮୭ ରାମ୍

୧୩ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୁଁ ବାରୁକକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା କଲି, ୧୪ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଏହି ମୁଦ୍ରାଢ଼କିତ ଓ ଖୋଲା ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରମ୍ଭପତ୍ର ନେଇ ଗହା ଯେପରି ଅନେକ ଦିନ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ରରେ ରଖ ।’ ୧୫ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଏହି ଦେଶରେ ଆହୁରି ଗୃହ, କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରମ୍ଭ କରାଯିବ ।’ ”

ଯିରିମାୟଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୬ ନେରାୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକକୁ ସେହି କରମ୍ଭପତ୍ର ସମର୍ପି ଦେଲା ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । ୧୭ “ହେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭର ଅସାଧ୍ୟ କିଛି ହିଁ ନାହିଁ; ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ସହସ୍ର ସହସ୍ରର ପୂର୍ବେ ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ଓ ପିତୃଗଣର ଅଧର୍ମର ପୂର୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର କ୍ରୋଡ଼ରେ ଦେଉଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ମହାନ ପରାକ୍ରମ ପରମେଶ୍ୱର, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭର ନାମ;

୧୯ ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ତ୍ରଣାରେ ମହାନ ଓ କ୍ରିୟାରେ ପରାକ୍ରମ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଗହା ଗତି ଓ କ୍ରିୟାନ୍ୱୟରେ ସମୁଚିତ ଫଳ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣର ସକଳ ପଥ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ମୁକ୍ତ ଥାଏ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଇଲ, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଉଅଛ, ପୁଣି ଆଜିର ନ୍ୟାୟ ଆପଣାର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରୁଅଛ ।

୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଚିହ୍ନ, ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ, ବଳବାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ ମହତ ଭୟାନକତା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ; ୨୨ ଆଉ, ଏହି ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପ୍ରଦାନୀ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲ, ଗହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲ; ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆସି ଗହା ଅଧିକାର କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ; କିଏବା ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଥରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ, ସେସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ କିଛି ହିଁ ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘଟାଇଅଛ ।

୨୪ ଏହିସବୁ ବନ୍ୟ ଦେଶ, ସେମାନେ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ନଗରକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଖତ୍ତ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ସକାଶୁ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକାରୀ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗହା ଦତ୍ତ ହେଉଅଛି; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଅଛ, ଗହା ସଫଳ ହେଉଅଛି; ପୁଣି ଦେଶ, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖୁଅଛ । ୨୫ ପୁଣି, ହେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଅଛ, ‘ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କ୍ଷେତ୍ର କିଣ ଓ ସାକ୍ଷୀ ରଖ;’ ମାତ୍ର ଏହି ନଗର କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦତ୍ତ ହେଉଅଛି ।”

୨୬ ଗହା ପରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୨୭ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ, ସମଗ୍ର ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ପରମେଶ୍ୱର; ଆମ୍ଭର ଅସାଧ୍ୟ କି କିଛି ଅଛି ?” ୨୮ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରର ହସ୍ତରେ ଏହି ନଗର ସମର୍ପଣ କରିବା, ପୁଣି ସେ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରିବ ।

୨୯ ଆଉ, ଯେଉଁ କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହି ନଗରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସକଳ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ଲୋକମାନେ ବାଲ୍‌ଦେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଭାଲିଲେ, ସେହିସବୁ ଗୃହ ସହିତ ଏହି ନଗର ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ । ୩୦ କାରଣ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, କେବଳ ଗହା ହିଁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣା ଆପଣାର ବାଲ୍‌ଦେବତାକୁ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭକୁ କେବଳ ବିରକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।

୩୧ କାରଣ ସେମାନେ ଏହି ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଗହା ଆମ୍ଭ କ୍ରୋଧ ଓ କୋପର କାରଣ ହୋଇ ଆସୁଅଛି; ତହିଁ ସକାଶୁ ଗହା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂରୀକୃତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ୩୨ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ, ଅଧିପତିଗଣ, ଯାଜକଗଣ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ, ଆଉ ଯିହୁଦାର

ଲୋକମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନାନାପରକାର ବୁଝାବୁଝି କରୁଅଛନ୍ତି ।

୩୩ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ମୁଖ ନ ଫେରାଇ ପିଠି ଫେରାଇ ଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ହେଁ, ପରଭାତରେ ଉଠି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ହେଁ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି । ୩୪ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଗୃହକୁ ଅଶୁଚି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସତୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ୩୫ ପୁଣି, ଏହି ଯେଉଁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା କରି ନାହିଁ, କିଏ ଯାହା ଆମ୍ଭ ମନରେ ଉଦୟ ହୋଇ ନାହିଁ, ଗହା କରିବା ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦାକୁ ପାପ କରାଇବା ପାଇଁ ମୋଲକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ଗମନ କରାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ହିନୋମ ପୁତ୍ରର ଉପତ୍ୟକାରେ ବାଲୁଦେବର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଉରସା ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ୱସନ

୩୬ ଏନିମନ୍ତେ ଏବେ ଯେଉଁ ନଗର ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ ଯେ, ଖତ୍ତା ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଗହା ବାବିଲର ରାଜା ହସ୍ତରେ ଅର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି;

୩୭ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷୋଧ ଓ ପରଚଣ୍ଡ କୋପ ଓ ମହାରୋଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେସକଳ ଦେଶରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛୁ, ସେହି ସକଳ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ବାସ କରାଇବା ।

୩୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା; ୩୯ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଯେପରି ସଦାକାଳ ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିତ୍ତ ଓ ଏକ ପଥ ଦେବା;

୪୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ନ ହେବା, ଏହି ଭାବର ଗୋଟିଏ ନିତ୍ୟସ୍ୱାୟା ନିତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର ହେବେ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟକ ଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ୪୧ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୋପଣ କରିବା ।”

୪୨ କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହିସବୁ ମହା ଅମଙ୍ଗଳ ଯେପରି ଘଟାଇଅଛୁ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେ ମଙ୍ଗଳର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟାଇବା ।”

୪୩ ପୁଣି, ଏହି ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, “ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଶୂନ୍ୟ ଧୂସ୍ରସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ କଲ୍ପଦାୟୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ର କରମ୍ କରାଯିବ ।” ୪୪ ବିନ୍ୟାମୀନ ପରଦେଶରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନାନା ସ୍ଥାନରେ, ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହରେ, ପାର୍ବତୀୟ ପରଦେଶସ୍ଥ ନାନା ନଗରରେ, ପୁଣି ନିମ୍ନ ଭୂମିସ୍ଥ ନଗରମାନରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ନଗରସମୂହରେ ଲୋକମାନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କ୍ଷେତ୍ର କରମ୍ କରିବେ ଓ କରମ୍ପତ୍ର ସ୍ୱୀକ୍ଷର କରି ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ କରିବେ ଓ ସାକ୍ଷୀ ରଖିବେ; କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ତା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ।”

୩୩

ଏକ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

୧ ଆହୁରି, ଯିରିମାୟ, ପରହରା ପ୍ରାନ୍ତରେ ବନ୍ଦ ଥିବା ବେଳେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଗହାଜ୍ଞ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୨ “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ସାଧନକର୍ତ୍ତା ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ଯେ ଏହା ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଗହାଜ୍ଞର ନାମ; ୩ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା, ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଅଜ୍ଞାତ ମହତ ଓ ଦୁଷ୍ଟକର ବିଷୟମାନ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା ।’

୪ କାରଣ ଏହି ନଗରର ଯେସକଳ ଗୃହ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜାଗଣର ଯେସକଳ ଗୃହ ବନ୍ୟ ଓ ଖଡ଼ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ସେହି ସକଳର ବିଷୟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୫ ‘ଲୋକମାନେ କଲ୍ପନାତ୍ମକ ସତ୍ତାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓ ପୂର୍ବରୁ କୋପରେ ବଧ କରିଅଛୁ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକଳ ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗରଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇଅଛୁ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ସେସବୁ ଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୬ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗର ପୂର୍ବ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଉ ଆଗୋରୁ ଆଣିବା, ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗୋରୁ କରିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ତା ପୂର୍ବକାଶ କରିବା । ୭ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ପୁଣି ଆଦ୍ୟ କାଳର ନ୍ୟାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଠନ କରିବା ।

୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଧର୍ମ ଦୁସ୍ତ୍ରା ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି; ସେସବୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଧର୍ମାଚରଣ ଦୁସ୍ତ୍ରା ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଯଦୁସ୍ତ୍ରା ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା-ଲଘ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେସବୁ କ୍ଷମା କରିବା । ୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଯେସକଳ ମଞ୍ଜୁଳ କରିବା, ଗହା ପୃଥ୍ୱୀସ୍ଥ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ନଗର ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଆନନ୍ଦଜନକ କାର୍ତ୍ତି, ପରଶଂସା ଓ ଗୌରବ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହା ପାଇଁ ଯେସବୁ ମଞ୍ଜୁଳ ଓ ଶାନ୍ତି ଆୟୋଜନ କରିବା, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେମାନେ ଭୀତ ଓ କମ୍ପିତ ହେବେ ।”

୧୦ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ‘ଧୂସ୍ୱିତ, ନରଶୂନ୍ୟ ଓ ପଶୁଶୂନ୍ୟ,’ ବୋଲି କହୁଅଛ, ସେଠାରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂସ୍ୱିତ, ନରଶୂନ୍ୟ, ନିବାସୀ ବିହୀନ ଓ ପଶୁଶୂନ୍ୟ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସକଳ ସତ୍ତାରେ ୧୧ ଆନନ୍ଦଧୂସ୍ୱିତ, ହର୍ଷନାଦ, ବରର ରବ ଓ କନ୍ୟାର ରବ, ପୁଣି ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମବାଦ କର, କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁଳମୟ ଓ ଗହାତ୍ମକ କରୁଣା ସଦାକାଳସ୍ଥାୟୀ’ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ରବ ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୃହକୁ ଧର୍ମବାଦରୂପ ବଳି ଆଣିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ରବ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣାଯିବ । କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ କାଳର ନ୍ୟାୟ ଦେଶର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ।”

୧୨ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଏହି ନରଶୂନ୍ୟ ଓ ପଶୁଶୂନ୍ୟ ଧୂସ୍ୱିତସ୍ୱାଧୀନରେ ଓ ତହିଁର ସକଳ ନଗରରେ, ପୁନର୍ବାର ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର ବସତି ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ, ସେମାନେ ସେସ୍ୱାଧୀନରେ ଆପଣା ଆପଣା ପଲମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବେ ।” ୧୩ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ପାର୍ବତୀୟ ଦେଶର ନଗରସମୂହରେ, ନିମନ ଭୂମିର ନଗରମାନରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ନଗରରେ ଓ ବିନ୍ୟାୟାନ୍ ଦେଶରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଯିହୁଦାର ନଗରମାନରେ, ମେଷଗଣନାକାରୀ ଲୋକର ହସ୍ତଧାନରେ ମେଷପଲ ପୁନର୍ବାର ଗଠନ କରାଯାଉ ।”

ଦାଉଦଙ୍କ ସହ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ

୧୪ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମଞ୍ଜୁଳ ବାକ୍ୟ କହିଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ଗହା ସଫଳ କରିବାର ସମୟ ଆସୁଅଛି । ୧୫ ସେସକଳ ଦିନରେ ଓ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦ ବଂଶରେ ଧର୍ମରୂପ ଏକ ଶାଖା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବା; ପୁଣି, ସେ ଦେଶରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଓ ଧର୍ମ ପୂର୍ବକରିତ କରିବେ । ୧୬ ସେହି ସକଳ ଦିନରେ ଯିହୁଦା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ, ଆଉ ‘ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମ,’ ଏହି ନାମରେ ସେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବେ ।”

୧୭ କାରଣ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: “ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ଦାଉଦ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପୁରୁଷର ଅଭାବ କଦାପି ହେବ ନାହିଁ, ୧୮ କିଆଁ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମ ଉତ୍ସର୍ଗ, ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଦାହ ଓ ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲୋକର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୯ ଏଥିପରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨୦ “ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଦିବସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଓ ରାତ୍ରି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଏରୂପ ଭଗ୍ନ କରିପାର ଯେ, ଯଥା ସମୟରେ ଦିବସ କି ରାତ୍ରି

ନ ହୁଏ; ୨୧ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଦାସ ଦାଉଦର ସିଂହାସନରେ ବସି ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଗହୀର ସନ୍ତାନର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଗହୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଅଛି, ଗହୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ ପାରିବ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଲେବୀୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର କରାଯାଇ ପାରିବ । ୨୨ ଆକାଶମଣ୍ଡଳସ୍ଥ ସୈନ୍ୟଗଣର ସଂଖ୍ୟା ଯେପରି ଗଣାଯାଇ ନ ପାରେ, କିପରି ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ଯେପରି ମପାଯାଇ ନ ପାରେ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ଦାସ ଦାଉଦର ବଂଶକୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବା । ”

୨୩ ଆଉ, ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ୨୪ “ଏହି ଲୋକମାନେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହୀ କି ତୁମ୍ଭେ ବିବେଚନା କରୁ ନାହିଁ ? ସେମାନେ କହିଅଛନ୍ତି, ‘ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାର ମନୋନୀତ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।’ ଏହିପରି ସେମାନେ ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ଯେପରି ଆଉ ରହିବେ ନାହିଁ ।”

୨୫ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେବେ ଦିବସ ଓ ରାତ୍ରି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମ୍ଭେ ନିୟମ ସ୍ଥିର ନ ରହେ, ଆମ୍ଭେ ଯଦି ଆକାଶର ଓ ପୃଥିବୀର ବିଧିବିଧାନ ନିରୁପଣ କରି ନ ଥାଉ, ୨୬ ଗହୀହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ଓ ଆମ୍ଭେ ଦାସ ଦାଉଦର ବଂଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଅବହେଳା କରି, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୁବର ବଂଶ ଉପରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଗହୀର ବଂଶରୁ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ କରିବା ।”

୩୪

ବାବିଲରେ ସିଦିକାୟଙ୍କ ମୁଦୁର ବାତ୍ତ

୧ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଓ ଗହୀର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଓ ଗହୀର କର୍ତ୍ତୃତ୍ରାଧୀନ ଭୃତ୍ୟଗଣ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଆଉ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ତହିଁର ନଗରସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା : ୨ “ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟର ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଲପ କରି ଗହୀକୁ କୁହ, ‘ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜାର ହସ୍ତରେ ଏହି ନଗର ସମର୍ପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଗହୀ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଧରାଯିବ ଓ ଗହୀ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁ ବାବିଲ ରାଜାର ଚକ୍ଷୁକୁ ଦେଖିବ ଓ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ୱେ କଥା କହିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ବାବିଲକୁ ଯିବ ।’

୪ ତଥାପି ହେ ସିଦିକାୟ ଯିହୁଦାର ରାଜା, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଖତ୍ତର ଦୁପ୍ପାରା ମରିବ ନାହିଁ; ୫ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ ମରିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଦାହ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭେ ନିମନ୍ତେ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଦାହ କରିବେ; ଆଉ, “ହାୟ ପୁରୁଷ ! ହାୟ ପୁରୁଷ !” ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କରିବେ, କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥା କହିଅଛୁ ।”

୬ ତହିଁ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିଲେ । ୭ ସେସମୟରେ ବାବିଲ ରାଜାର ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟ ସକଳ ନଗର ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଖୀଶ ଓ ଅସେକା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ଯିହୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ନଗରସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦୁଇଟି ମାତ୍ର ପୁରାଣବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

୮ ପୁରତ୍ତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଏବଂରାୟ ଦାସକୁ ଓ ପୁରତ୍ତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଏବଂରାୟା ଦାସାକି ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ କରିବେ; କେହି ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣା ଯିହୁଦାୟ ଭଗବାନକୁ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବ ନାହିଁ, ୯ ଏପରି ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣାର ନିୟମ ସିଦିକାୟ ରାଜା ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସହିତ ସ୍ଥିର କଲା ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

୧୦ ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଏହି ନିୟମରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ, ପୁରତ୍ତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସକୁ ଓ ପୁରତ୍ତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦାସାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ କରି ଦେବେ, କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସମ୍ମତ ହେଲେ, ସେମାନେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରି ଦେଲେ; ୧୧ ମାତ୍ର ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଫେରି ଯେଉଁ ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ

ମୁକ୍ତ କରି ବିଦାୟ କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଅଣାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦାସଦାସୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବଶୀଭୂତ କଲେ ।

୧୨ ଏହେତୁ ସଦାପୁରଭୂତକଠାରୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରଭୂତକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୧୩ ସଦାପୁରଭୂତ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରୁ ଦାସଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିୟମ କଲୁ, ଯଥା, ୧୪ ‘ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଏବଂରାୟ ଭଗ୍ନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ବିକ୍ରୀତ ହୋଇ ଛଅ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲା ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆପଣା ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ଦେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ସାତ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଆପଣା ଆପଣାର ସେହି ଭଗ୍ନକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କିଏ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ ।

୧୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଫେରି ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ପୁରତି ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରି ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କରିଥିଲ ଓ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଗୃହରେ ଆମ୍ଭ ସମମୁଖରେ ନିୟମ କରିଥିଲ ୧୬ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆମ୍ଭ ନାମ ଅପବିତ୍ର କଲ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ବିଦାୟ କରି ଦେଇଥିଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ସେହି ଦାସଦାସୀକୁ ପୁନର୍ବାର ଅଣାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦାସଦାସୀ ହେବା ପାଇଁ ବଶୀଭୂତ କରିଅଛ ।”

୧୭ ଏହେତୁ ସଦାପୁରଭୂତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ପୁରତି ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ; ଏଣୁ ସଦାପୁରଭୂତ କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତର ପୁରତି, ମହାମାରୀ ପୁରତି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୁରତି ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରୁଅଛୁ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଏଣେତେଣେ ବିକ୍ଷିପିତ ହେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୧୮ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଗୋବତ୍ସକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରି ତନ୍ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭ ସମମୁଖରେ ଯେଉଁ ନିୟମ କଲେ, ସେହି ନିୟମର କଥା ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ, ୧୯ ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଅଧିପତିଗଣକୁ, ନପୁଂସକଗଣକୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଗୋବତ୍ସର ଦୁଇ ଖଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସମର୍ପଣ କରିବା;

୨୦ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣର ହସ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଶବ ଖେତର ପକ୍ଷୀଗଣର ଓ ଭୂତର ପଶୁଗଣର ଖାଦ୍ୟ ହେବ । ୨୧ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକୀୟକୁ ଓ ଗହାର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣର ହସ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ବାବିଲ ରାଜାର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଠି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ।”

୨୨ ସଦାପୁରଭୂତ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ରାଘା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନଗରକୁ ପୁନର୍ବାର ଅଣାଇବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାହା ହସ୍ତଗତ କରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହକୁ ନିବାସୀବିହୀନ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥାନ କରିବା ।”

୩୫

ରେଖବ ଗୋଷ୍ଠୀର ବାଧ୍ୟତା

୧ ଯୋଶୀୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ର ଅଧିକାର ସମୟରେ ସଦାପୁରଭୂତକଠାରୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ରେଖାଣୀୟ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଲପ କର ଓ ସଦାପୁରଭୂତକ ଗୃହର ଏକ କୋଠରିକୁ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅ ।

୩ ତହିଁ ମୁଁ ହବତସିନାୟର ପୌତ୍ର, ଯିରିମାୟର ପୁତ୍ର ଯାସନୀୟକୁ ଓ ଗହାର ଭଗ୍ନତୁଣ୍ଡକୁ ଓ ଗହାର ସବୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ, ଆଉ ସମୁଦାୟ ରେଖାଣୀୟ ବଂଶକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ, ୪ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରଭୂତକ ଗୃହରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯିର୍ଦ୍ଦଲୀୟର ପୁତ୍ର ହାନୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର

କୋଠରକୁ ନେଇଗଲି, ସେହି କୋଠର ଶଲ୍‌କୃମ୍ବର ପୁତ୍ର ମାସେୟ ନାମକ ଦ୍ଵାରପାଳର କୋଠରୀ ଉପରେ, ଅଧିପତିଗଣର କୋଠରୀ ନିକଟରେ ଥିଲା;

୫ ପୁଣି, ମୁଁ ରେଖବ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେକ ପାତ୍ର ଓ ପାନପାତ୍ର ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ପାନ କର।’ ୬ ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ କେହି କେବେ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ ନାହିଁ; ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ କିଅବା ବାଜ ବୁଣିବ ନାହିଁ, ଅଥବା ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କରିବ ନାହିଁ, ଅବା ତହିଁର ଅଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାବଜ୍ଞୀବନ ତମଗୁରେ ବାସ କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପରବାସ କରୁଅଛ, ସେହି ଦେଶରେ ଅନେକ କାଳ ବଞ୍ଚିବ।”

୮ ଏଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାବଜ୍ଞୀବନ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ପାନ ନ କରିବାକୁ ଓ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନ କରିବାକୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଓ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ସେହି ବାକ୍ସ ପାଳନ କରି ଆସୁଅଛୁ; ୯ ଅଥବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କି ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ବା ବାଜ ନାହିଁ; ୧୦ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ତମଗୁରେ ବାସ କରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ଯିହୋନାଦବ୍ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପୂରଣ କର୍ମ କରି ଆସୁଅଛୁ।’ ୧୧ ମାତ୍ର ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତସର ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦେଶକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ କହିଲୁ, “ଆସ, କଲ୍‌ଦୀୟ ସୈନ୍ୟ ଓ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଉୟ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉ,” ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଅଛୁ।”

୧୨ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୧୩ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ କି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?’ ୧୪ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ପାନ ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା, ଗହାର ସେହି ବାକ୍ସ ପୂର୍ବପାଳିତ ହେଉଅଛି ଓ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵାରକ୍ଷାରସ ପାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା ପିତୃପୁରୁଷର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁ, ପୂର୍ବତରେ ଉଠି କହିଅଛୁ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ।

୧୫ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛୁ, ପୂର୍ବତରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବତେୟକେ ଏବେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରେ ଫେର, ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ସୁଧରାଅ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହୁଅ ନାହିଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରିବ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ। ୧୬ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆଜ୍ଞାପିତ ପିତୃପୁରୁଷର ଆଜ୍ଞା ପୂର୍ବପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି।” ୧୭ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ଵର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ କଥା କହିଅଛୁ, ଗହା ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଘଟାଇବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଅଛୁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି।” ୧୮ ପୁଣି, ଯିରିମାୟ ରେଖବୀୟ ବଂଶକୁ କହିଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ଯିହୋନାଦବ୍ ଆଜ୍ଞା ମାନିଅଛ ଓ ଗହାର ବିଧାନସବୁ ପାଳନ କରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଗହାର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପୂରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ,’” ୧୯ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ୍ ବଂଶୀୟ ଲୋକର ଅଭାବ କଦାପି ହେବ ନାହିଁ।”

୩୭

ଯିରିମାୟଞ୍ଜ ପୁସ୍ତକ ମନ୍ଦିରରେ ଦର୍ଶ୍ୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର, ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମଞ୍ଜ ରାଜତ୍ୱର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକଠାରୁ ଯିରିମାୟଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଏହି ବାକ୍ଯ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୨ “ତୁମ୍ଭେ ଖଣ୍ଡେ ନଲାକାର ପୁସ୍ତକ ନିଅ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କଥା କହିବା ଦିନଠାରୁ, ଯୋଶାୟଞ୍ଜ ରାଜତ୍ୱ ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର, ଯିହ୍ୱଦାର ଓ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛି, ସେହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ଯ ତହିଁରେ ଲେଖା । ୩ ହୋଇପାରେ, ଆମ୍ଭେ ଯିହ୍ୱଦା ବଂଶ ପୁରତି ଯେସକଳ ଅମତ୍ତଗଳ ଘଟାଇବାର ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛୁ, ସେମାନେ ଗହାସବୁ ଶୁଣି ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ; ଗହାହେଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଞ୍ଜର ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ କ୍ଷମା କରିବା ।”

୪ ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକକୁ ଡାକିଲେ; ଆଉ, ବାରୁକ ଯିରିମାୟଞ୍ଜ ପୁରତି କଥିତ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକର ବାକ୍ଯସବୁ ଗହାର ମୁଖରୁ ଶୁଣି ଏକ ନଲାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲା । ୫ ପୁଣି, ଯିରିମାୟ ବାରୁକକୁ ଆଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ରୁଦ୍ଧ ଅଛି; ମୁଁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଗୃହକୁ ଯାଇ ପାରୁ ନାହିଁ; ୬ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ପୁଣି ମୋ’ ମୁଖରୁ ଶୁଣି ଯାହା ଯାହା ଏହି ନଲାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଅଛି, ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକର ସେହି ସକଳ ବାକ୍ଯ ଉପବାସ ଦିନ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଗୃହରେ ଲୋକମାନଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପାଠ କର; ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରୁ ଆଗତ ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପାଠ କରିବ ।

୭ ହୋଇପାରେ, ସେମାନେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ଆପଣାର ନିବେଦନ ଜଣାଇବେ ଓ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱ ଏହି ଲୋକମାନଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହାକ୍ରୋଧ ଓ ପୁରତଣ୍ଡ କୋପର କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।” ୮ ତହିଁରେ ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାଞ୍ଜର ସକଳ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକର ବାକ୍ଯ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଗୃହରେ ପାଠ କଲା ।

୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମଞ୍ଜ ରାଜତ୍ୱର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷର ନବମ ମାସରେ, ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ନଗରସମୂହରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଗତ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପବାସ ଘୋଷଣା କଲେ । ୧୦ ସେତେବେଳେ ବାରୁକ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଗୃହର ଉପର ପୂର୍ବାଞ୍ଚରେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକ ଗୃହର ନୂତନ ଦ୍ୱାରର ପୁରବେଶସ୍ଥାନ ନିକଟରେ, ଶାଫ୍ଟ ଲେଖକର ପୁତ୍ର ଗମରୀୟର କୋଠରିରେ, ସେହି ନଲାକାର ପୁସ୍ତକରୁ ଯିରିମାୟଞ୍ଜ କଥା, ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପାଠ କଲା ।

୧୧ ପୁଣି, ଶାଫ୍ଟର ପୌତ୍ର ଗମରୀୟର ପୁତ୍ର ମାଖାୟ ସେହି ନଲାକାର ପୁସ୍ତକରୁ ସଦାପୁରଭୃତ୍ୱକର ବାକ୍ଯସବୁ ଶୁଣିବେ, ୧୨ ସେ ରାଜଗୃହକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଲେଖକର କୋଠରକୁ ଗଲା; ଆଉ ଦେଖ, ସେ ସ୍ଥାନରେ, ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଲୀଶାମା ଲେଖକ, ଶମୟାୟର ପୁତ୍ର ଦଲୟିୟ, ଅକବୋରର ପୁତ୍ର ଇଲ୍ଲନାଥ, ଶାଫ୍ଟର ପୁତ୍ର ଗମରୀୟ, ହନାନୀୟର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ ।

୧୩ ତେବେ ବାରୁକ ଲୋକମାନଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ନଲାକାର ପୁସ୍ତକ ପାଠ କଲା ବେଳେ ମାଖାୟ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଥିଲା, ସେସବୁ କଥା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଜଣାଇଲା । ୧୪ ଏହେତୁ ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ କୁଣୀର ପୁରପୌତ୍ର, ଶେଲିମାୟର ପୌତ୍ର, ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦୀକୁ ବାରୁକ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଯେଉଁ ନଲାକାର ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିଅଛ, ଗହା ହସ୍ତରେ ଘେନି ଆସ ।” ତହିଁରେ ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ନଲାକାର ପୁସ୍ତକଟି ହସ୍ତରେ ଘେନି ସେମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଏବେ ବସି ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଗହା ପାଠ କର ।” ତହିଁ ବାରୁକ ସେମାନଞ୍ଜ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଗହା ପାଠ କଲା ।

୧୬ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସବୁ କଥା ଶୁଣି ଭୟରେ ଏକଆରେକ ପୁରତି ଅନାଇଲେ, ଆଉ ବାରୁକକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଞ୍ଜକୁ ଏହିସବୁ କଥାର ବିଷୟ ଅବଶ୍ୟ ଜ୍ଞାତ କରାଇବୁ ।” ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ବାରୁକକୁ ପଚାରିଲେ, “କହିଲ, ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଗହା ମୁଖରୁ ଏସବୁ କଥା ଶୁଣି ଲେଖିଲ ?” ୧୮ ତହିଁରେ ବାରୁକ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ସେ ଆପଣା ମୁଖରେ ଏହିସବୁ କଥା ମୋ’ ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚରଣ କଲେ, ଆଉ ମୁଁ କାଳୀ ନେଇ ନଲାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲି ।” ୧୯ ସେତେବେଳେ ଅଧିପତିମାନେ ବାରୁକକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିରିମାୟ ଯାଇ ଲୁଚ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛ, ଏହା କେହି ନ ଜାଣୁ ।”

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗରେ ଗଜା ନିକଟକୁ ଗଲେ; ମାତ୍ର ନଳକାର ପୁସ୍ତକଟି ଇଲୀଶାମା ଲେଖକର କୋଠାରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଗଜାର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଏସବୁ କଥା ଜଣାଇଲେ । ୨୧ ତହିଁ ଗଜା ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀକୁ ପଠାନ୍ତେ, ସେ ଇଲୀଶାମା ଲେଖକର କୋଠାରେ ଗହା ଆଣିଲା । ପୁଣି, ଯିହୁଦୀ ଗଜାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଗହା ପାଠ କଲା । ୨୨ ଏହି ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ନବମ ମାସରେ ଗଜା ଶୀତ କାଳ କ୍ଷେପଣରେ ଗୃହରେ ବସିଥିଲେ ଓ ଗହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନିପାତ୍ରରେ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳୁଥିଲା ।

୨୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦୀ ନଳକାର ପୁସ୍ତକରୁ ତିନି ଗ୍ରନ୍ଥ ପଢ଼ି ପାଠ କଲା ଉତ୍ତରେ ଗଜା କଲମତରାସରେ ଗହା କାଟି ଅଗ୍ନିପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ଗହା ପକାଇ ଦେଲେ, ତହିଁ ସେହି ପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ସମୁଦାୟ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଭସ୍ମସାତ୍ ହେଲା । ୨୪ ମାତ୍ର ଗଜା କିଅବା ଗହାର ଦାସଗଣ, ଯେଉଁମାନେ ସେହିସବୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ କେହି ଭୀତ ହେଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ନାହିଁ ।

୨୫ ଆହୁରି, ଗଜା ଯେପରି ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ପୋଡ଼ି ନ ପକାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଇଲ୍ଲନାଥ, ଦଲୟିୟ ଓ ଗମରାୟ ଗହାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ୨୬ ପୁଣି ଗଜା, ବାରୁକ ଲେଖକଙ୍କୁ ଓ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ରାଜପୁତ୍ର ଯିରହମେଲକୁ ଓ ଅସରାୟେଲର ପୁତ୍ର ସରାୟକୁ ଓ ଅବ୍ଦାୟେଲର ପୁତ୍ର ଶେଲିମାୟକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ; ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ ।

୨୭ ଯିରିମାୟଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣି ବାରୁକ ଯେସକଳ ବାକ୍ୟ ଲେଖିଥିଲା, ସେହି ସମସ୍ତ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଗଜା ଦଗ୍ଧ କଲା ଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା, ୨୮ “ଯିହୁଦାର ଗଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯେଉଁ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ପୋଡ଼ି ପକାଇଅଛି, ସେହି ପୁରଥମ ନଳକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଆଦ୍ୟ ସକଳ ବାକ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ପୁନର୍ବାର ଲେଖ । ୨୯ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ଗଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ‘ବାବିଲର ଗଜା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଓ ଏହି ଦେଶ ନଷ୍ଟ କରିବ, ଆଉ ଗହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଶୂନ୍ୟ କରିବ, ଏପରି କଥା ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଲେଖିଅଛ ? ଏହା କହି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଦଗ୍ଧ କରିଅଛ ।’

୩୦ ଏହେତୁ ଯିହୁଦାର ଗଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ଦାଉଦର ସିଂହାସନରେ ବସିବା ପାଇଁ ଗହାର କେହି ରହିବ ନାହିଁ; ଆଉ ଗହାର ମୃତ ଶରୀର ଦିନବେଳେ ଖରାରେ ଓ ଗାତରିବେଳେ କାକରରେ ପକାଯିବ ।’ ୩୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ବଂଶକୁ ଓ ଗହାର ଦାସଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଯେ ଯେ ଅମତ୍ସରୀ କଥା କହିଅଛୁ, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା;” ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

୩୨ ତହିଁ ଯିରିମାୟ ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ନେଇ ନେରାୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଲେଖକଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଯିହୁଦାର ଗଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯେଉଁ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଥିଲା, ତହିଁର ସମସ୍ତ କଥା ସେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣି ତହିଁରେ ଲେଖିଲା; ପୁଣି, ଗହା ଛଡ଼ା ସେହି ପୁରକାର ଆଉ ଅନେକ କଥା ତହିଁରେ ଯୁକ୍ତ କରାଗଲା ।

୩୭

ସିଦିକାୟଙ୍କୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ଚେତାବନୀ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ର ପୁତ୍ର କନାୟର ପଦରେ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ସିଦିକାୟ ଗଜା ହୋଇ ଗଜତପ୍ତ କଲା; ବାବିଲର ଗଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଗହାକୁ ଯିହୁଦା ଦେଶର ଗଜା କରିଥିଲା । ୨ ମାତ୍ର ସେ, କିଅବା ଗହାର ଦାସମାନେ ଅବା ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନେ, ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ ।

୩ ପୁଣି, ସିଦିକାୟ ଗଜା ଶେଲିମାୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଶଲକୁ ଓ ମାସେୟର ପୁତ୍ର ସଫନାୟ ଯାଜକକୁ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲା, “ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” ୪ ସେହି ସମୟରେ ଯିରିମାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୟାତ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ କାଗାଗାରରେ

ବନ୍ଦୀ କରି ନ ଥିଲେ । ୫ ଆଉ, ଫୀରୋର ସୈନ୍ୟ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଥିଲେ; ଏଣୁ ଯିରୁଶାଲମ ଅବରୋଧକାରୀ କଲ୍‌ଦୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଗର ଶୁଣି ଯିରୁଶାଲମରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

୬ ସେତେବେଳେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୭ ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରାଧୀନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛି ଯେ ଯିହୁଦାର ରାଜା, ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା କହିବ: ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ଫୀରୋର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିଜ ଦେଶ ମିସରକୁ ଫେରିଯିବେ ।’ ପୁଣି, କଲ୍‌ଦୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଗହା ହସ୍ତଗତ କରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ।”

୮ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “କଲ୍‌ଦୀୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲିଯିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା କହି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଯିବେ ନାହିଁ । ୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକାରୀ କଲ୍‌ଦୀୟମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହତାହତ କଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦ୍‌ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଆହତ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭରୁ ଉଠିବେ ଓ ଏହି ନଗରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ।”

କାରାଗାରରେ ଯିରିମାୟ

୧୧ କଲ୍‌ଦୀୟମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଫୀରୋର ସୈନ୍ୟ ଭୟରେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ, ସେସମୟରେ ଏପରି ଘଟିଥିଲା ଯେ, ୧୨ ଯିରିମାୟ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାର ପ୍ରାୟତଃ ଅଂଶ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ବିନ୍ୟାୟୀ ପରଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରିଲେ । ୧୩ ପୁଣି, ସେ ବିନ୍ୟାୟୀ ନାମକ ନଗର ଦୁପ୍ପାରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ସେଠାରେ ପରହରାଗଣର ଜଣେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା, ଗହାର ନାମ ଯିରାୟ, ସେ ହନାନୀୟର ପୌତ୍ର ଶେଲିମାୟର ପୁତ୍ର; ପୁଣି, ସେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କଲ୍‌ଦୀୟମାନଙ୍କର ପକ୍ଷକୁ ଯାଉଅଛ ।”

୧୪ ସେତେବେଳେ ଯିରିମାୟ କହିଲେ, “ଏ ମିଥ୍ୟା କଥା; ମୁଁ କଲ୍‌ଦୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଯାଉ ନାହିଁ;” ତଥାପି ଯିରାୟ ଯିରିମାୟଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣି ଗତକୁ ଧରି ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । ୧୫ ପୁଣି, ଅଧିପତିମାନେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଗତକୁ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ ଯୋନାଥନ ଲେଖକର ଗୃହସ୍ଥାପିତ କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ କାରାଗାର କରିଥିଲେ ।

୧୬ ଯିରିମାୟ ସେହି କାରାକୁପ ଓ ତହିଁର କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅନେକ ଦିନ ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୧୭ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସିଦିକାୟ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଗତକୁ ଅଣାଇଲା; ଆଉ, ରାଜା ଆପଣା ଗୃହରେ ଗତକୁ ଗୋପନରେ ପଞ୍ଚିଲା, “ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆସିଅଛି କି ?” ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ କହିଲେ, “ଆସିଅଛି ।” ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆପଣ ବାବିଲର ରାଜାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ ।”

୧୮ ଆହୁରି, ଯିରିମାୟ ସିଦିକାୟ ରାଜାକୁ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାସଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅବା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ କି ପାପ କରିଅଛି ଯେ, ଆପଣମାନେ ମୋତେ କାରାଗାରରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ? ୧୯ ଆପଣମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି କହିଲେ, ‘ବାବିଲର ରାଜା ଆପଣମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ ନାହିଁ,’ ସେମାନେ ଏବେ କାହାନ୍ତି ? ୨୦ ଏବେ ହେ ମୋର ପୁରୁଷ, ମହାରାଜା, ବିନୟ କରୁଅଛି, ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ; ଆପଣ ଯୋନାଥନ ଲେଖକର ଗୃହକୁ ମୋତେ ଫେରି ନ ପଠାନ୍ତୁ, ନୋହିଲେ ମୁଁ ସେଠାରେ ମରିଯିବି; ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋର ଏହି ନିବେଦନ ଆପଣଙ୍କ ଛାମୁରେ ସୁଗ୍ରହଣ ହେଉ ।”

୨୧ ତହିଁରେ ସିଦିକାୟ ରାଜା ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ପ୍ରହାରୀ ପ୍ରାୟତଃଗଣରେ ରଖିଲେ, ପୁଣି ନଗରରେ ସବୁ ରୁଟି ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁଟିବାଳାମାନଙ୍କର ପଲ୍ଲୀରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ରୁଟି ପ୍ରତିଦିନ ଗତକୁ ଦେଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯିରିମାୟ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରାୟତଃଗଣରେ ରହିଲେ ।

୩୮

ପଞ୍ଚମ ପୂର୍ଣ୍ଣା କୃପରେ ଯିରିମାୟ

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ମତ୍ତନର ପୁତ୍ର ଶଫ୍ଟାୟ, ପଶ୍ଚିମ ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ, ଶେଲିମାୟର ପୁତ୍ର ଯିହଶଲ ଓ ମଲ୍‌କୀୟର ପୁତ୍ର ପଶ୍ଚିମ, ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ କଥା ଏହି

ବାକ୍ସ ଶୁଣିଲେ, ଯଥା, ୨ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେକେହି ଏହି ନଗରରେ ରହିବ, ସେ ଖଡ଼ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବ; ମାତ୍ର ଯେକେହି ବାହାର ହୋଇ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ, ସେ ବଞ୍ଚିବ, ଗହୀର ପୁରାଣ ଗହୀ ପୁରତି କ୍ଳାନ୍ତି ଦରବନ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ଓ ସେ ବଞ୍ଚିବ ।” ୩ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଏହି ନଗର ବାବିଲ ରାଜାର ସୈନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ସମର୍ପିତ ହେବ ଓ ସେ ଗହୀ ହସ୍ତଗତ କରିବ ।”

୪ ତହିଁରେ ଅଧିପତିମାନେ ରାଜାକୁ କହିଲେ, “ଆମଭେମାନେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଏହି ଲୋକର ପୁରାଣଦଣ୍ଡର ଆଜ୍ଞା ହେଉ; କାରଣ ସେ ଏହି ପୁରକାର କଥା କହି ଏହି ନଗରରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଓ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ କରୁଅଛି; ପୁଣି, ଏ ବନ୍ଦୁକ୍ତି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ନୁହେଁ, କେବଳ ଅମତ୍ତଗଳର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି । ୫ ଏଥିରେ ସିଦ୍ଧିକାୟ ରାଜା କହିଲେ, “ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି; କାରଣ ରାଜା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲୋକ ନୁହନ୍ତି ।”

୬ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଧିରିମାୟଙ୍କୁ ଧରି ପୁରହରୀ ପୁରାତ୍ତଗଣସ୍ଥଳ, ମଲ୍‌କାୟ ରାଜପୁତ୍ରର କୂପରେ ପକାଇ ଦେଲେ; ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ରଜ୍ଜୁ ଦୁପ୍ପାରି ଧିରିମାୟଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ । ପୁଣି, ସେହି କୂପରେ ଜଳ ନ ଥିଲା, କେବଳ ପତ୍ତ କି ଥିଲା । ଆଉ, ଧିରିମାୟ ସେହି ପତ୍ତରେ ମଗ୍ନପୁରାୟ ହେଲେ ।

୭ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଧିରିମାୟଙ୍କୁ କୂପରେ ପକାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି, ରାଜଗୃହସ୍ଥଳ ଏବଂ-ମେଲକ ନାମକ ଜଣେ କୁଶାୟ ନପୁଂସକ ଲୋକ ଶୁଣିଲା; ସେସମୟରେ ରାଜା ବିନ୍ୟାମାନ୍ ଦୁପ୍ପାରରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲା । ୮ ଏବଂ-ମେଲକ ରାଜଗୃହରୁ ବାହାରି ରାଜାକୁ କହିଲା, “ହେ ଆମ୍ଭର ପୁରତୁ ମହାରାଜ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଧିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁରତି ନିଗନ୍ତ ମନ୍ଦ ବନ୍ଦୁବହାର କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତକୁ କୂପରେ ପକାଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସକାଶୁ ସେଠାରେ ସେ ମଲା ପରି ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ନଗରରେ ଆଉ ରୁଟି ନାହିଁ ।”

୧୦ ସେତେବେଳେ ରାଜା କୁଶାୟ ଏବଂ-ମେଲକକୁ ଆଜ୍ଞା କଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରୁ ଚିରିଣ ଜଣ ଲୋକ ଆପଣା ସତ୍ତରେ ନେଇ ଧିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତକୁ କୂପରୁ ବାହାର କରି ଆଣ ।”

୧୧ ତହିଁରେ ଏବଂ-ମେଲକ ଆପଣା ସତ୍ତରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ରାଜଗୃହକୁ ଯାଇ ଭଣ୍ଡାରର ତଳରୁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପୁରୁଣା ତ୍ଯକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଚିରାକନା ନେଲା, ଆଉ ରଜ୍ଜୁ ଦୁପ୍ପାରି ସେସବୁ କୂପରେ ଧିରିମାୟଙ୍କୁ ଦେଲା ।

୧୨ ପୁଣି, କୁଶାୟ ଏବଂ-ମେଲକ ଧିରିମାୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ସେହି ପୁରୁଣା ତ୍ଯକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଚିରାକନା ଆପଣା କକ୍ଷମ୍ଭଳରେ ରଜ୍ଜୁ ତଳେ ଦିଅ ।” ୧୩ ତହିଁରେ ଧିରିମାୟ ସେପରି କଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ରଜ୍ଜୁ ଧରି ଟାଣି ଧିରିମାୟଙ୍କୁ କୂପରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ପୁଣି, ଧିରିମାୟ ପୁରହରୀ ପୁରାତ୍ତଗଣରେ ରହିଲେ ।

ସିଦ୍ଧିକାୟଙ୍କୁ ଧିରିମାୟଙ୍କ ଚେତବନୀ

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସିଦ୍ଧିକାୟ ରାଜା ଲୋକ ପଠାଇ ଧିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହର ତୃତୀୟ ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଅଣାଇଲା । ଆଉ, ରାଜା ଧିରିମାୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବି; ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରୁ କିଛି ଗୋପନ କରିବ ନାହିଁ ।” ୧୫ ତେବେ ଧିରିମାୟ ସିଦ୍ଧିକାୟକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଗହୀ ଜଣାଇବି, ତେବେ ଆପଣ କି ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ବଧ କରିବେ ନାହିଁ ? ଆଉ, ମୁଁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି, ତେବେ ଆପଣ ମୋ’ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।” ୧୬ ତହିଁରେ ସିଦ୍ଧିକାୟ ରାଜା ଗୋପନରେ ଧିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି କହିଲା, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଜୀବାତ୍ମାର ସ୍ୱକ୍ଷିକର୍ତ୍ତା ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଶପଥ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବି ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି ନାହିଁ ।”

୧୭ ସେତେବେଳେ ଧିରିମାୟ ସିଦ୍ଧିକାୟକୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବାହାର ହୋଇ ବାବିଲ ରାଜାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପୁରାଣ ବଞ୍ଚିବ ଓ ଏହି ନଗର ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରିବାର ବଞ୍ଚିବ ।’ ୧୮ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବାହାର ହୋଇ ବାବିଲ ରାଜାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ନଗର କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ଗହୀ ଦଗ୍ଧ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ ।”

୧୯ ଏଥିରେ ସିଦିକାୟ ରାଜା ଯିରିମାୟଠୁ କହିଲ, “ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଲୋକମାନେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି, କେଜାଣି ଲୋକେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ମୋତେ ପରିହାସ କରିବେ।”

୨୦ ମାତ୍ର ଯିରିମାୟ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ନାହିଁ। ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ’ ଦୁପ୍ପାର କଥା ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆପଣ ମାନନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ଆପଣଙ୍କର ମଞ୍ଜୁରୀ ହେବ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପରାଣ ବଞ୍ଚିବ। ୨୧ ମାତ୍ର ଯଦି ଆପଣ ବାହାରି ଯିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସଦାପୁରତୁ ଯେଉଁ କଥା ମୋତେ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି, ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।”

୨୨ ଦେଖନ୍ତୁ, ଯେତେ ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକ ଯିହୁଦାର ରାଜଗୃହରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାବିଲ ରାଜାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଯିବେ, ଆଉ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକେ କହିବେ, ‘ତୁମ୍ଭର ସୁହୃଦମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରବର୍ତ୍ତନୀୟ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ଏବେ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ପତ୍ତକରେ ମଗ୍ନ ହେବାରୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି।’

୨୩ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରି କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ; ଆଉ, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବାବିଲ ରାଜାର ହସ୍ତରେ ଧରାଯିବେ ଓ ଆପଣ ଏହି ନଗରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଇବେ।”

୨୪ ଏଥିରେ ସିଦିକାୟ ଯିରିମାୟଠୁ କହିଲ, “ଏସବୁ କଥା କେହି ନ ଜାଣୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ ନାହିଁ। ୨୫ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟ କଥାବାଚନା କରିଅଛି ବୋଲି ଯଦି ଅଧିପତିମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି କହିବେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କୁ କି କି କଥା କହିଅଛ, ଗ୍ରହଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ; ସେ କଥା, ମଧ୍ୟ ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଗ୍ରହଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୋପନ ନ କର, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବୁ ନାହିଁ।’ ୨୬ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ମୋତେ ଯୋନାଥନ ଗୃହରେ ମରିବା ପାଇଁ ରାଜା ଯେପରି ଫେରି ନ ପାଆନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗତ୍ୟ ଛାମୁରେ ନିବେଦନ କଲି।’”

୨୭ ଏଥିପରେ ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ଯିରିମାୟଠୁ ଆସି ଗତ୍ୟ ପଚାରିଲେ; ତହିଁରେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକ୍ରମାରେ ଏହିସବୁ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ତହିଁ ସେମାନେ ଗତ୍ୟ ସତ୍ୟ କଥା କହିବାର ଚ୍ୟାଗ କଲେ; କାରଣ କଥା ପରକାଶ ପାଇଲା ନାହିଁ। ୨୮ ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମର ପରାଜୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରିମାୟ ପରହରା ପରାଜୟରେ ରହିଲେ।

୩୯

ଯିରୁଶାଲମର ପତନ

୧ ଏଥିପରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ନବମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ଗ୍ରହଣ ଅବରୋଧ କଲେ; ୨ ସିଦିକାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ଚତୁର୍ଥ ମାସର ନବମ ଦିନରେ ନଗରର ଏକ ସୁଧାନ ଭଗ୍ନ ହେଲା। ଏହିରୂପେ ଯିରୁଶାଲମ ହସ୍ତଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ୩ ବାବିଲ ରାଜାର ଅଧିପତିସକଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ନେର୍ଗଲ ଶରେତ୍ସର, ସମ୍ବର-ନବୋ, ଶର୍ସାମ୍, ରବ୍‌ସାରାୟ, ନେର୍ଗଲ ଶରେତ୍ସର, ରବମାଗ୍ ପରତ୍ୱି ବାବିଲ ରାଜାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ଭିତରେ ଆସି ମଧ୍ୟମ ଦୁପ୍ପାରରେ ବସିଲେ।

୪ ତହିଁରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟ ଓ ଯୋହାନ୍ନା ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପଲାଇଗଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କାଳରେ ରାଜାର ଉଦ୍‌ୟାନ ନିକଟସ୍ଥ ପଥ ଦେଇ ଦୁଇ ପରାଗୀରର ମଧ୍ୟସ୍ଥସ୍ଥ ପୁଅରେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆଗାବା ପଥରେ ଚାଲିଗଲା। ୫ ମାତ୍ର କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇ ଯିରାହୋ ପଦାରେ ସିଦିକାୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଗହାକୁ ଧରି ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ରିବ୍‌ଲରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଗହାର ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦେଲା।

୬ ପୁଣି, ବାବିଲର ରାଜା ରିବ୍‌ଲରେ ସିଦିକାୟର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଗହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା; ମଧ୍ୟ ବାବିଲର ରାଜା ଯିହୁଦାର ଅଧିପତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କଲା। ୭ ଆହୁରି, ସେ ସିଦିକାୟର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ଗହାକୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ବନ୍ଧୁ କଲା।

୮ ପୁଣି, କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ରାଜାର ଗୃହ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ, ଆଉ ଯିରୁଶାଲମର ପରାଗୀରସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ। ୯ ପୁଣି, ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍, ନଗରରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟ ଗହାର ପକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ପଲତକମାନଙ୍କୁ

ବନ୍ଦୀକରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା । ୧୦ ମାତ୍ର ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍, କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦାନ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଛାଡ଼ିକରି ଗଲା, ଥାଉ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଭୂମି ଦେଲା ।

ଯିରିମାୟଙ୍କ ମୁକ୍ତି

୧୧ ପୁଣି, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଯିରିମାୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍‌କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା କଲା, ୧୨ “ତୁମ୍ଭେ ଗତ୍ସକୁ ନେଇ ଭଲ ରୂପେ ଗତ୍ସକର ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରାବଧାନ କର ଓ ଗତ୍ସକର କୌଶସି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ କହନ୍ତି, ସେପରି ଗତ୍ସକ ପୂରତି କର ।”

୧୩ ତହିଁରେ ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ଓ ନବୁଶସ୍ବନ୍, ରବସାରାସ୍ ଓ ନେର୍ଗିଲ ଶରେତ୍ସର, ରବମାନ୍ ଓ ବାବିଲ ରାଜାର ସମସ୍ତ ପରଧାନବର୍ଗ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ୧୪ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ପରହରା ପରାତ୍ସଗଣରୁ ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି ଗୃହକୁ ନେଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗତ୍ସକୁ ଶାଫ୍‌ନର ପୌତ୍ର ଅହାକାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ; ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ ।

ଏବଂ-ମେଲକ ପାଇଁ କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା

୧୫ ଯିରିମାୟ ପରହରା ପରାତ୍ସଗଣରେ ବନ୍ଦ ଥିବା ସମୟରେ, ଗହାତ୍ସକ ନିକଟରେ ସଦାପୁରଭୁକ୍ତକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ କୁଶୀୟ ଏବଂ-ମେଲକକୁ କୁହ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ଦେଖ, ମତ୍ସଗଲର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅମତ୍ସଗଲର ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ନଗର ଉପରେ ଆପଣାର ବାକ୍ୟ ସବୁ ସଫଳ କରିବା; ପୁଣି, ସେଦିନ ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ସେସବୁ ସଫଳ ହେବ ।’

୧୭ ମାତ୍ର ସଦାପୁରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ସେଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦଧାର କରିବା; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୟ କରୁଥାଛ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା, ତୁମ୍ଭେ ଖତଗରେ* ପତିତ ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ପରାଣ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ: ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାଛ, ଏହା ସଦାପୁରଭୁ କହନ୍ତି ।’

ଯିହୁଦାରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ

୧ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାର ଯେସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଲୋକ ବାବିଲକୁ ନିଆ ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ନେଇ ରାମା ନଗରରୁ ବିଦାୟ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରଭୁକ୍ତକଠାରୁ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ୨ ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ନେଇ କହିଲା, “ସଦାପୁରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଏହି ଅମତ୍ସଗଲର କଥା କହିଥିଲେ : ୩ ଥାଉ, ସଦାପୁରଭୁ ଗହା ଘଟାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେପରି କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରଭୁକ୍ତକର କଥା ନ ମାନି ଗହାତ୍ସକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏହା ଘଟିଅଛି ।”

୪ ଥାଉ, ଏବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଥିବା ଶୃଙ୍ଖଳାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କଲି । ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ବାବିଲକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ଦିଶେ, ତେବେ ଥାସ, ଥାଉ ମୁଁ ଭଲ ରୂପେ ତୁମ୍ଭର ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରାବଧାନ କରିବି; ମାତ୍ର ମୋ’ ସତ୍ତ୍ଵେ ବାବିଲକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ନ ଦିଶେ, ତେବେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ; ଦେଖ, ସମୁଦାୟ ଦେଶ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ପଡ଼ିଛି; ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଦିଶେ, ସେଠାକୁ ଯାଅ ।

୫ ଯିରିମାୟ ଫେରି ନ ଯାଉଣୁ ନବୁଷରଦନ୍ ଗତ୍ସକୁ କହିଲା, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଶାଫ୍‌ନର ପୌତ୍ର ଅହାକାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଅ, ବାବିଲର ରାଜା ଗହାକୁ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହର ଉପରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛି, ଥାଉ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବାସ କର; ଅବା ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦିଶେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ ।” ତହିଁରେ ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ଗତ୍ସକୁ ପାଥେୟ ଓ ପାରିଗେଷିକ ଦେଇ ବିଦାୟ କଲା ।

* ୩୯:୧୮ ଖତଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ

୬ ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ମିସ୍ରାକୁ ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଦେଶସ୍ଥ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ବାସ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ଶାସକ ଗଦଲୀୟ

୭ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ବାବିଲର ରାଜା ଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା କରି ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ବାବିଲକୁ ନୀତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଏପରି ସକଳ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ ଓ ବାଳିକା ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଭାର ଗହା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି ବୋଲି ପଦାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସେନାପତିଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ । ୮ ତହିଁରେ ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ନଅନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ ଓ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ଯୋନାଥନ, ତନ୍ତ୍ରୁମତର ପୁତ୍ର ସରାୟ ଓ ନଗୋଫାତାୟ ଏଫର ପୁତ୍ରମାନେ ଆଉ ମାଖାଥୀୟର ପୁତ୍ର ଯାସନୀୟ, ଏମାନେ, ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିସ୍ରାକୁ ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

୯ ପୁଣି, ଶାଫନ୍ର ପୌତ୍ର ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କର ଦାସ ହେବା ପାଇଁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ବାବିଲ ରାଜାର ଦାସ ହୋଇ ଦେଶରେ ବାସ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତ୍ତ୍ୱଗ ହେବ । ୧୦ ଦେଖ, ଯେଉଁ କଲ୍ଦୀୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ମିସ୍ରାରେ ବାସ କରିବା; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରାକ୍ଷାରସ, ଗ୍ୱାଷ୍ଟମକାଳାନ ଫଳ ଓ ତୈଳ ସଞ୍ଚୟ କରି ଆପଣା ଆପଣା ପାତ୍ରରେ ରଖ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେସକଳ ନଗର ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତଗତ କରିଅଛ, ତହିଁରେ ବାସ କର ।”

୧୧ ଆଉ, ମୋୟାବରେ ଓ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ, ଆଉ ଇଦୋମରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସକଳ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ବାବିଲର ରାଜା ଯିହୁଦାର ଏକ ଅଂଶ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଅଛି ଓ ଶାଫନ୍ର ପୌତ୍ର ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛି; ୧୨ ସେତେବେଳେ ସେହି ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେସକଳ ସ୍ଥାନରୁ ଫେରି ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ମିସ୍ରାରେ ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ପୂର୍ବରୁ ଦରାକ୍ଷାରସ ଓ ଗ୍ୱାଷ୍ଟମକାଳାନ ଫଳ ସଞ୍ଚୟ କଲେ ।

୧୩ ଆହୁରି, କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ପଦାରେ ଅବସ୍ଥାତ ସେନାପତିସକଳ ମିସ୍ରାରେ ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ୧୪ ଆଉ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ରାଜା ବାଲୀସ ଆପଣଙ୍କ ପୂରାଣ ନେବା ପାଇଁ ନଅନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲକୁ ପଠାଇଅଛି ବୋଲି କି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ?” ମାତ୍ର ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ନାହିଁ ।

୧୫ ତହିଁରେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ମିସ୍ରାରେ ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ଗୋପନରେ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କର ଅନୁମତି ହେଲେ ମୁଁ ଯାଇ ନଅନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲକୁ ବଧ କରିବି, ଆଉ କେହି ଗହା ଜାଣିବ ନାହିଁ; ସେ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ଓ ତଦ୍ୱାସ୍ତା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂଗୃହୀତ ଯିହୁଦୀୟ ସମସ୍ତେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ ଓ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ?” ୧୬ ମାତ୍ର ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ମାୟେଲ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହୁଅଛ ।”

ଗଦଲୀୟଙ୍କ ହତ୍ୟା

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସପ୍ତମ ମାସରେ ରାଜାର ଅମାତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ରାଜବଂଶୀୟ, ଇଲୀଶାମାର ପୌତ୍ର ନଅନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ମିସ୍ରାକୁ ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ମିସ୍ରାରେ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ନଅନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ୱେ ଦଶ ଲୋକ ଉଠି ବାବିଲ ରାଜା ଦ୍ୱାସ୍ତା ଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ, ଶାଫନ୍ର ପୌତ୍ର ଅହାକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ଖତ୍ୱାପାତରେ ବଧ କଲେ । ୩ ଆହୁରି, ମିସ୍ରାରେ ଗଦଲୀୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ସେଠାରେ ଯେଉଁ କଲ୍ଦୀୟମାନେ ଦେଖାଗଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ମାୟେଲ ବଧ କଲା ।

୪ ପୁଣି, ସେ ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ବଧ କଲା ଉତ୍ତରେ, ସେ ବିଷୟ କେହି ନ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ, ୫ ଶିଖିମ, ଶାଲୋ ଓ ଶମରୀୟାରୁ ଅଶା ଜଣ ପୁରୁଷ କ୍ଷୌର ଦାଢ଼ି ଓ ଛିନ୍ନବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ହୋଇ, ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା

ଶରୀରରେ ଅସ୍ୱଚ୍ଛାୟାତ କରି, ପୁଣି ସଦାପୁରତୁଡ଼ି ଗୃହରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ କୁନ୍ଦୁରୁ ନେଇ ଆସୁଥିଲେ ।

୭ ତହିଁରେ ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ମିସ୍ତାପାଠରୁ ଗଲା; ଆଉ, ଯାଉ ଯାଉ ସେ ବାଟଯାକ କ୍ଷୁଦ୍ର କରି କରି ଗଲା; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଅହୀକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ନିକଟକୁ ଆସ ।” ୭ ଏଉତତରେ ସେମାନେ ନଗରର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ଓ ଗହୀର ସତ୍ତ୍ୱା ପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି କୂପରେ ପକାଇଦେଲେ ।

୮ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶ ଜଣ ଇଶ୍ୱାୟେଲକୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମହତ୍ୟା ବଧ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗହମ, ଯବ, ତୈଳ ଓ ମଧୁ ସଞ୍ଚୟ କରି ପୋତି କ୍ଳେଶ ରଖିଅଛୁ ।” ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲା ନାହିଁ । ୯ ଇଶ୍ୱାୟେଲ ଯେଉଁ କୂପରେ ଆପଣା ଦୁପ୍ପାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବ ଗଦଲୀୟଙ୍କ ଶବ ନିକଟରେ ପକାଇ ଦେଲା, ସେହି କୂପ ଆସା ରାଜା, ଇସ୍ରାଏଲର ବାଣୀ ରାଜାର ଭୟରେ ପୁରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ; ପୁଣି, ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶବରେ ଗହୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ।

୧୦ ଏଉତତରେ ଇଶ୍ୱାୟେଲ, ମିସ୍ତାପାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମସ୍ତ ରାଜକନ୍ୟାଗଣକୁ ଓ ମିସ୍ତାପାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଯେସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ଅହୀକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଗଲା; ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଅମ୍ମୋନ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲା ।

୧୧ ମାତ୍ର ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲର ଏହିସବୁ ଦୁଃଖର୍ତ୍ତ ବିଷୟ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ଗହୀର ସତ୍ତ୍ୱା ସେନାପତି ସମସ୍ତେ ଶୁଣନ୍ତେ, ୧୨ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ସତ୍ତ୍ୱା ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ ଓ ଗିର୍ବାୟୋନ୍ସ୍ଥିତ ମହାଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ଗହୀକୁ ଦେଖିଲେ । ୧୩ ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱାୟେଲ ସତ୍ତ୍ୱା ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍କୁ ଓ ଗହୀର ସତ୍ତ୍ୱା ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।

୧୪ ତହିଁରେ ଇଶ୍ୱାୟେଲ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିସ୍ତାପାରୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇଥିଲା, ସେସମସ୍ତେ ଲୋକେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ୧୫ ମାତ୍ର ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ଆଠ ଜଣ ଲୋକ ସହିତ ଯୋହାନନ୍ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଅମ୍ମୋନ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ନିକଟକୁ ଗଲା ।

୧୬ ତହିଁ ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ ଅହୀକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ବଧ କଲା ଉତ୍ତରେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱା ସେନାପତିଗଣ ସହିତ ଯେସମସ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗହୀ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ମିସ୍ତାପାରୁ ଆଣିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗିର୍ବାୟୋନ୍ରୁ ଆଣିଥିବା ଯୋଦ୍ଧା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକ, ବାଳକ ବାଳିକା ଓ ନପୁଂସକମାନଙ୍କୁ ସେ ସତ୍ତ୍ୱା ନେଲା ।

୧୭ ଆଉ, ସେମାନେ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ମିସରରେ ପୁରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍ଥାନ କରି ବେଥଲିହିମ ନିକଟସ୍ଥ ଗେରୁତ୍ତପ୍ତ୍ର କିମ୍ବଦନ୍ତୀରେ ବାସ କଲେ; ୧୮ କାରଣ ନଥନୀୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ୱାୟେଲ, ବାବିଲ ରାଜାର ନିଯୁକ୍ତ ଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅହୀକାମ୍ବର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ହେତୁ ସେମାନେ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

ମିସରକୁ ନ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଚେତବନୀ

୧ ଏଉତତରେ ସେନାପତି ସମସ୍ତେ, କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ହୋଶୋୟାୟର ପୁତ୍ର ଯାସନୀୟ, ଆଉ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ୨ “ଆତ୍ମହତ୍ୟା ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ନିବେଦନ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣ ହେଉ, ଆପଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବଶିଷ୍ଟ ଏହିସକଳ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷୁରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଅନେକ ଥିଲୁ, ଏବେ ଅଳ୍ପମାତ୍ର ରହିଅଛୁ । ୩ ତହିଁରେ କେଉଁ ପଥ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଗନ୍ତବ୍ୟ ଓ କେଉଁ କର୍ମ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହା ସଦାପୁରତୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବେ ।”

୪ ସେତେବେଳେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲି; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାନ୍ତୁସାରେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେବେ, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି; ମୁଁ କୌଣସି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୋପନ କରିବି ନାହିଁ।”

୫ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯିରିମାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ କଥା କହି ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ, ତଦନ୍ତୁସାରେ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ କର୍ମ ନ କରୁ, ତେବେ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସ୍ପତ ସାକ୍ଷୀ ହେଉନୁହେଁ। ୬ ଗହା ଭଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଠାଉଅଛୁ, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ମାନିବୁ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ।”

ଯିରିମାୟଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର

୭ ଏଥୁପରେ ଦଶ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ଯିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ୮ ତହିଁରେ ସେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନକୁ ଓ ଗହାର ସତ୍ୟା ସେନାପତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରଠାରୁ ମହାନ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୯ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନିବେଦନ ଜଣାଇବାକୁ ମୋତେ ପଠାଇଥିଲ, ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୧୦ ‘ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦେଶରେ ଆହୁରି ବାସ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳା କରିବା, ଆଉ ଭାଙ୍ଗିବା ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୋପଣ କରିବା, ଉତ୍ପାଟନ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଅମଙ୍ଗଳ କରିଅଛୁ, ତହିଁରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବୁ।

୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବାବିଲ ରାଜା ବିଷୟରେ ଭୀତ ଅଛ, ଗହାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ଗହାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ଗହା ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛୁ। ୧୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପୂର୍ବକ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ବହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗମନ କରାଇବ।’

୧୩ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ନାହିଁ’ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନ ମାନି ଯଦି କୁହ, ୧୪ ‘ନା; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶକୁ ଯିବା, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ୟ ଦେଖିବା ନାହିଁ, କି ତୁମ୍ଭ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା ନାହିଁ, କିଆବା ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ଭୋଗିବା ନାହିଁ; ଆଉ, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରିବା।’

୧୫ ଏହେତୁ ହେ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ : ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମିସରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଗନ୍ତ ଉତ୍ସୁକ ହୁଅ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଯାଅ; ୧୬ ତେବେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଯେଉଁ ଖଡ୍ଗକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରୁଅଛ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ମିସରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିବ ଓ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୀତ ହେଉଅଛ, ଗହା ମିସର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଲାଗି ରହିବ ଓ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ।’

୧୭ ଯେଉଁମାନେ ମିସରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସୁକ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରକାର ଘଟିବ; ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା, ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅବା ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ।

୧୮ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରବେଶ କୋପ ତଳା ଯାଇଅଛି, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମିସରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରବେଶ କୋପ ତଳାଯିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଭିଶାପ, ବିସ୍ମୟ, ଶ୍ଵାପ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ।’

୧୯ ହେ ଯିହୁଦାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲି, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ

ଜାଣ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁଣ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରବଞ୍ଚନା କରିଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇ କହିଲ, ‘ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ଯାହା କହିବେ, ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହା କରିବୁ ।’

୨୧ ପୁଣି, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହା ଜଣାଇଲି; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇଲେ, ତହିଁର କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହାଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲ ନାହିଁ । ୨୨ ଏହେତୁ ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ଯେ, ଯେଉଁ ସ୍ଵଥାନରେ ପରବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବା ପାଇଁ ବାଞ୍ଛା କରୁଅଛ, ସେ ସ୍ଵଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତ୍ତ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ମରିବ ।”

୪୩

ଧିରିମାୟ ମିସରକୁ ନୀତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଧିରିମାୟ ଏହିସବୁ କଥା, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ସକଳ କଥା ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଠକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସଦାପୁରତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହି ସକଳ କଥା କହିବାର ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ, ୨ ହୋଶୋୟାୟର ପୁତ୍ର ଅସରୀୟ, କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ଅହତ୍କାରୀ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଧିରିମାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରେ ପରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଯିବ ନାହିଁ, ଏକଥା କହିବା ପାଇଁ ସଦାପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି; ୩ ମାତ୍ର କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ପାରିବେ ଓ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଯିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରବଞ୍ଚିତ ଅଛି ।”

୪ ଏହିରୂପେ କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍, ସେନାପତିସକଳ ଓ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ବିଷୟରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ । ୫ ମାତ୍ର କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ୍ ଓ ସେନାପତି ସମସ୍ତେ, ଯିହୁଦାର ସକଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟକୁ ଗଠିତ ଯେସକଳ ଲୋକ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ପରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ, ୬ ସେହି ପୁରୁଷ, ସତରୀ, ବାଳକ, ବାଳିକା ଓ ରାଜକନ୍ୟାଗଣକୁ ଓ ଯେ ପରତେୟକ ଲୋକକୁ ପରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ଶାଫ୍‌ନର ପୌତ୍ର ଅହୀକାମ୍‌ର ପୁତ୍ର ଗଦଲୀୟ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ, ଆଉ ଧିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାରୁକକୁ ନେଇ, ୭ ମିସର ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ; ଆଉ, ସେମାନେ ତତ୍‌କ୍ଷଣେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ ।

୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ତତ୍‌କ୍ଷଣରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଧିରିମାୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା, ଯଥା, ୯ “ତୁମ୍ଭେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବୃହତ୍ ପରସ୍ତର ଆପଣା ହସ୍ତରେ ନେଇ, ତତ୍‌କ୍ଷଣରେ ଫୀରୋ ଗୃହର ପରବେଶ ସ୍ଵଥାନର ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଇଟାଗାନ୍‌ଥିନି ଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମଶଳା ଭିତରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କ୍ଳବ୍ଧ ରଖ; ୧୦ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ପଠାଇ ଆପଣା ଦାସ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରକୁ ଅଣାଇବା ଓ ଏହି ଯେଉଁ ପରସ୍ତରସବୁ କ୍ଳବ୍ଧ ରଖିଅଛୁ, ତହିଁ ଉପରେ ଗହୀର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆଉ, ସେ ତହିଁ ଉପରେ ଆପଣା ରାଜକାୟ ଚନ୍ଦ୍ରଗତପ ବିସ୍ତର କରିବ ।’

୧୧ ପୁଣି, ସେ ଆସି ମିସର ଦେଶକୁ ଆସାତ କରି ମୁଦୁୟୟୋଗ୍‌ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁଦୁୟରେ, ବନ୍ଦୀତ୍ଵରେ ଯୋଗ୍‌ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ଵରେ ଓ ଖତ୍ତୟୋଗ୍‌ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୧୨ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ମିସରସ୍ଥ ଦେବାଳୟସବୁରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରି ବାବିଲକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଘେନିଯିବ; ପୁଣି, ମେଷପାଳକ ଯେପରି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଘୋଡ଼ାଇଥାଏ, ସେହିପରି ସେ ମିସର ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାକୁ ଘୋଡ଼ାଇବ ଓ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ଏ ସ୍ଵଥାନକୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବ । ୧୩ ଆହୁରି, ସେ ମିସର ଦେଶସ୍ଥ ବେଥ୍-ଶେମଶର ସ୍ତମ୍ଭସକଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ଓ ମିସର ଦେଶସ୍ଥ ଦେବାଳୟସବୁ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।”

ପୁରତିମାପୂଜାର ବିଗ୍ରହ

୧ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମିଗ୍‌ଦୋଲରେ ଓ ତର୍‌ହେଷରରେ ଓ ନୋଫରେ ଓ ପଥ୍‌ରୋଷ ପୁରଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ସେସମସ୍ତତଃକ ବିଷୟରେ ଯିରିମାୟତଃକ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବାକ୍‌ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଗହା ଏହି, ଯଥା, ୧ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଓ ଯିହୁଦାର ସବୁ ନଗର ଉପରେ ଯେଉଁସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇଅଛୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛ; ଆଉ ଦେଖ, ସେସବୁ ଆଜି ଉତ୍‌ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିଅଛି, ସେଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରେ ନାହିଁ; ୨ କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟତା କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଗଲେ ।’

୪ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଅତି ପୁରତରରେ ଉଠି ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲୁ, ‘ଆଃ, ଏହି ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ କର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ଘୃଣା କରୁ ।’ ୫ ମାତ୍ର ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେରିବା ପାଇଁ, ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆଉ ଧୂପ ନ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣାପାତ କଲେ ନାହିଁ । ୬ ଏହେତୁ ଆମ୍ଭର ପରଚର୍ଚ୍ଚିତ କୋପ ଓ କ୍ରୋଧ ଢଳାଗଲା ଓ ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସକଳ ପଥରେ ଗହା ପୁରୁତ୍ତୁଳିତ ହେଲା, ପୁଣି ଆଜିର ସଦୃଶ୍ୟ ସେସବୁ ଉତ୍‌ସନ୍ନ ଓ ଧୂପିତ ହୋଇଅଛି ।”

୭ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏବେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆପଣା ଆପଣା ପୁରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ମହାପାପ କରୁଅଛ ? ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପର୍କୀୟ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳକ ଓ ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାର ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ, ଆପଣାମାନଙ୍କର କାହାକୁ ହିଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବ ନାହିଁ; ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେ ମିସର ଦେଶରେ ପୁରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇ କାହିଁକି ଆପଣାମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଶାପ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବ ।

୯ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପଥରେ କୃତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟକରିୟା ଓ ଯିହୁଦା ରାଜାଗଣର ଦୁଷ୍ଟକରିୟା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟଗଣର ଦୁଷ୍ଟକରିୟା, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜର ଦୁଷ୍ଟକରିୟା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟଗଣର ଦୁଷ୍ଟକରିୟା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାସୋରିଅଛ ? ୧୦ ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୂର୍ଣ୍ଣାମନା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ସେମାନେ ଭୟ କରି ନାହାନ୍ତି, ଅଥବା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିଧି ସ୍ଥାପନ କଲୁ, ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରି ନାହାନ୍ତି ।”

୧୧ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି : “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ, ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦାକୁ ହିଁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା । ୧୨ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକେ ମିସର ଦେଶରେ ପୁରବାସ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯିବା ଲାଗି ଉତ୍‌ସୁକ ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବା ଓ ସେସମସ୍ତେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ; ମିସର ଦେଶରେ ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ; ଖତର ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ । କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ଖତର ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଅଭିଶାପ, ବିସ୍‌ଫୟ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହେବେ ।

୧୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଖତର, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଅଛୁ, ତଦନୁସ୍ଥ ମିସର ଦେଶରେ ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା; ୧୪ ତହିଁରେ ଯିହୁଦାର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ଫେରି ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ବାଞ୍ଛା କରି ମିସର ଦେଶରେ ପୁରବାସ କରିବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉତ୍‌ତୀର୍ଣ୍ଣ କି ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ: କାରଣ ପଳାତକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଫେରି ଯିବେ ନାହିଁ ।”

୧୫ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ, ଆପଣା ସତ୍ତାମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଲେ, ସେମାନେ ଓ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତାମାନଙ୍କର ମହାସମାଜ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିସରର ପଥରୋଷ ପରଦେଶରେ ବାସକାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିରିମାୟଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ୧୬ “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ନାମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି କଥା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ।

୧୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଯେ ପରଦେଶକ ବାକ୍ୟ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି, ତଦନୁସାରେ ଅବଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଯେପରି କରିଅଛନ୍ତି, ସେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶର ରାଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବୁ ଓ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିବୁ; କାରଣ ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରତୁର ଆହାର ପାଇ ସୁଖରେ ଥିଲୁ, କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ।

୧୮ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶର ରାଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବାର ଓ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିବାର ଛାଡ଼ିଦେବା ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ବିଷୟରେ ଅଭାବ ହୋଇଅଛି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖତ୍ତା ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ। ୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆକାଶର ରାଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲୁ ଓ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନୁମତି ବିନା କି ଗହୀର ପୂଜା ନିମନ୍ତେ ପିଷ୍ଟକ ପରସ୍ପତ କଲୁ ଓ ଗହୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଲୁ ?”

୨୦ ତହିଁରେ ଯିରିମାୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ପରତୁରତରକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୧ “ଯିହୁଦାର ନଗରସମୂହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସକଳ ପଥରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ, ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଲେ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କି ଗହୀ ସମରଣ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଗହୀ କି ଗଞ୍ଜ ମନରେ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ?

୨୨ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖକ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୃତ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ସକାଶୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଆଉ ସହ୍ୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେଶ ଆଜିର ସଦୃଶ୍ୟ ଉତ୍‌ସନ୍ନ ଓ ବିସ୍ମୟଜନକ, ଅଭିଶପ୍ତ ଓ ନିବାସାବିହୀନ ହୋଇଅଛି। ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇଅଛ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛ ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ, ପୁଣି ଗହୀତ୍ତର ବନ୍ଧବସ୍ତା ବିଧି ଓ ପରମାଣ-ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଆଚରଣ କରି ନାହିଁ; ଏଥିପାଇଁ ଆଜିର ସଦୃଶ୍ୟ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି।”

୨୪ ଆହୁରି, ଯିରିମାୟ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ସତ୍ତାଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମିସର ଦେଶରେ ଥିବା ଯିହୁଦାର ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ : ୨୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶର ରାଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଉତ୍ତୁଳାଇବା ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମାନତ କରିଅଛୁ, ଗହୀ ଅବଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବୁ,’ ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସତ୍ତାମାନେ ମୁଖରେ କହି ହସ୍ତ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଗହୀ ସମ୍ପାଦନ କରିଅଛ। ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାନତ ଦୃଢ଼ କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାନତ ସିଦ୍ଧ କର।”

୨୬ ଏହେତୁ ହେ ମିସର ଦେଶ ନିବାସୀ ଯିହୁଦାର ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, “ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାନାମ ନେଇ ଶପଥ କରିଅଛୁ ଯେ, ‘ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଜାଣିତ’ ବୋଲି ମିସର ଦେଶସ୍ଥ କୌଣସି ଯିହୁଦା ଲୋକ ଆମ୍ଭର ନାମ ଆଉ ମୁଖରେ ଘେନିବ ନାହିଁ।’ ୨୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଜଗି ରହିବା; ତହିଁରେ ମିସର ଦେଶସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦା ଲୋକ ନିଃଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖତ୍ତା ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ। ୨୮ ପୁଣି, ଖତ୍ତାରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଅଲ୍‌ପସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ମିସର ଦେଶରୁ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବେ; ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ପରବାସ କରିବା ପାଇଁ ମିସର ଦେଶକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଯିହୁଦାର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ଆମ୍ଭର କି ସେମାନଙ୍କର କାହାର ବାକ୍ୟ ଅଟେ ହେବ, ଏହା ଜାଣିବେ।”

୨୯ ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଓ ଗହୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର

ବାକ୍ସ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଟେ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।” ୩୦ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟକୁ ଗହାର ପ୍ରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀ ଶତ୍ରୁ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ମିସରର ରାଜା ଫାରେ ହଫ୍ଟାକୁ ଗହାର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ଗହାର ପ୍ରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ।”

୪୫

ବାବୁକକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରତିଜ୍ଞା

୧ ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ, ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାବୁକ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯିରିମାୟଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲା ବେଳେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗହାକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ୨ “ହେ ବାବୁକ, ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ; ୩ ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ‘ହାୟ, ହାୟ, ମୁଁ ଏବେ ସ୍ଵର୍ଗପର ପାତ୍ର ! କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ମୋ’ ବେଦନାରେ ଦୁଃଖ ଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି; ମୁଁ କାତରୋକ୍ତି କରି କରି କ୍ଳାନ୍ତ ହେଉଅଛି ଓ ମୋର କିଛି ବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ ।’

୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ କୁହ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ଓ ଯାହା ରୋପଣ କରିଅଛୁ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଉପାଡ଼ି ପକାଇବା, ଆଉ, ସମୁଦାୟ ଦେଶରେ ଏହା କରିବା । ୫ ତୁମ୍ଭେ କି ଆପଣା ପାଇଁ ମହତ ବିଷୟମାନ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ ? ଗହା ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ‘ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣୀ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯାଉଅଛ, ସେସକଳ ସ୍ଵାଧୀନରେ କ୍ଳାନ୍ତ ଦରବନ୍ଧ ତୁଲ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ।’”

୪୬

ମିସରର ବିଗ୍ର

୧ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ବିଷୟରେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଯେଉଁ ବାକ୍ସ ଉପସ୍ଵୃତ ହେଲା, ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ୨ ମିସର ବିଷୟ । “ଯୋଶାୟର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର, ମିସରର ରାଜା ଫାରେ ନଖୋର ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟସାମାନ୍ତକୁ ପରାଜୟ କଲା, ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ କର୍କମାଣରେ ଉପସ୍ଵୃତ ସେହି ସୈନ୍ୟସାମାନ୍ତ ବିଷୟକ କଥା ।

୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚର୍ମର ଢାଳ ଓ ଫଳକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଲାଗି ନିକଟକୁ ଆସ ।

୪ ହେ ଅଶ୍ଵାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜିତ କରି ଆରୋହଣ କର ଓ ମସ୍ତକର ଚୋପର ପିନ୍ଧି ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୁଅ; ବର୍ତ୍ତୁ ଚିକ୍କଣ କର, ସାଞ୍ଜୁଆ ପିନ୍ଧ ।

୫ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଓ ପଛକୁ ଫେରି ଯିବାର କାହିଁକି ଦେଖିଅଛୁ ?

ସେମାନଙ୍କର ବୀରଗଣ ପରାସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି

ଓ ଶାୟର ଶାୟର ପଲାଇ ପଛକୁ ଅନାଉ ନାହାନ୍ତି;

ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଶଙ୍କା ଅଛି,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।

୬ ଦରୁତଗାମୀ ପଲାଇ ନ କରୁ, କିଅବା ବୀର ରକ୍ଷା ନ ପାଉ;

ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

୭ ନୀଳ ନଦୀ ପରି ଯେ ଉଠୁଅଛି,

ଯାହାର ଜଳଗଣି ନଦୀସମୂହର ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍କର୍ଷିତ ହେଉଅଛି, ସେ କିଏ ?

୮ ମିସର ନୀଳ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଉଠୁଅଛି,

ଗହାର ଜଳଗଣି ନଦୀସମୂହର ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍କର୍ଷିତ ହେଉଅଛି,

ଆଉ ସେ କହୁଅଛି, “ମୁଁ ଉଚ୍ଛ୍ଵଳି ଉଠିବି, ମୁଁ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ଳାବିତ କରିବି;

ମୁଁ ନଗର ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବି ।”

୯ ହେ ଅଶ୍ଵାସୀ, ଉଠିଯାଅ; ହେ ରଥସକଳ, ଗର୍ଜନ କର;

ଆଉ, ବୀରମାନେ ବାହାର ହେଉନ୍ତୁ; ଢାଳବାହକ କୁଣ ଓ ପୁର,

ଆଉ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ଓ ଧନୁରେ ଗୁଣଦାୟା କୁଦାୟାମାନେ, ବାହାର ହେଉନ୍ତୁ ।

୧୦ କାରଣ ସେଦିନ ପୂରଭୃତ୍‌କର, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂରଭୃତ୍‌କର
 ପୂରତିଶୋଧ ନେବାର ଓ ଗହାତ୍‌କ ବିପକ୍ଷମାନତ୍‌କୁ ପୂରତିଫଳ ଦେବାର ଦିନ ଅଟେ;
 ଖତଗ ଗ୍ରାସ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ ଓ ସେମାନତ୍‌କର ରକ୍ତ ପାନ କରି ପରିତୃପ୍ତ ହେବ;
 କାରଣ ଫରାତ୍ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ ଉତ୍ତର ଦେଶରେ

ପୂରଭୃତ୍‌କର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂରଭୃତ୍‌କର ଏକ ଯଜ୍ଞ ଅଛି ।

୧୧ ଗୋ ମିସରର ଅନୁଭା କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଗିଲାୟଦକୁ ଉଠି ଯାଇ ଔଷଧ ନିଅ ।

ତୁମ୍ଭେ ବୟର୍ଥରେ ଅନେକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଆରୋଗ୍ୟ ନାହିଁ ।

୧୨ ସମସ୍ତ ଜାତିଗଣ ତୁମ୍ଭ ଅପମାନର କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି,

ତୁମ୍ଭର କାତରୋକ୍ତିରେ ପୃଥ୍ବୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା;

କାରଣ ବୀର ବୀର ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଅଛି; ସେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ନବୁଖଦନିତ୍‌ସରର ଆଗମନ

୧୩ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍‌ସର ମିସର ଦେଶକୁ ଆସି ଗହା ପରାସ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ ସଦାପୂରଭୃ
 ଯିରିମାୟତ୍‌କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ଗହା ଏହି, ଯଥା,

୧୪ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସରରେ ପୂରଗ୍ରହ କର, ମିଗ୍‌ଦୋଲରେ ଘୋଷଣା କର,

ଆଉ ନୋଫ ଓ ତଫ୍‌ହେଷରରେ ଘୋଷଣା କର;

ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଠିଆ ହୁଅ, ଆପଣାକୁ ପରସ୍ତୁତ କର,

କାରଣ ଖତଗ ତୁମ୍ଭ ଗୁରିଆଡ଼େ ସବୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ।’

୧୫ ତୁମ୍ଭର ବଳବାନ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଭାସିଗଲେ ?

ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୂରଭୃ ସେମାନତ୍‌କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ।”

୧୬ ସେ ଅନେକତ୍‌କୁ ଝୁଣ୍ଟାଇ ପକାଇଲେ,

ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ;

ପୁଣି, ସେମାନେ କହିଲେ,

“ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍‌ପୀଡ଼କ ଖତଗରୁ ପଳାଇ

ଆପଣା ଲୋକମାନତ୍‌କ ନିକଟକୁ ଓ ଆପଣା ଜନ୍ମ ଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ଯାଉ ।”

୧୭ ସେସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭରେ କହିଲେ,

“ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ଶବ୍ଦମାତ୍ର; ସେ ନିରୂପିତ ସମୟ ବହି ଯିବାକୁ ଦେଇଅଛି ।”

୧୮ ରାଜା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୂରଭୃ ଯାହାତ୍‌କ ନାମ, ସେ ଏହି କଥା କହିଲେ,

“ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୂରମାଣେ ପର୍ବତଗଣ ମଧ୍ୟରେ

ଗବୋରର ସଦୃଶ କିଅବା ସମୁଦ୍ର ନିକଟସ୍ଥ କର୍ମିଲର ସଦୃଶ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ।

୧୯ ଆଗୋ ମିସର ନିବାସିନୀ କନ୍ୟା,

ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦୀତ୍‌ପୁତ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣାର ସମ୍ବଳ ପରସ୍ତୁତ କର;

କାରଣ ନୋଫ ଧୂଂସିତ, ଦଗ୍ଧ ଓ ନିବାସାବିହୀନ ହେବ ।

୨୦ ମିସର ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀ ଗାଢା;

ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ବିନାଶ ଆସିଅଛି, ଗହା ଆସିଅଛି ।

୨୧ ଆହୁରି, ମିସରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବେତନଗ୍ରାହୀ ଲୋକମାନେ ଗୋଶାଳାର ଗୋବତ୍ସ ତୁଲ୍ୟ;

କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଫେରି ଯାଇଅଛନ୍ତି,

ସେମାନେ ଏକତ୍ର ପଳାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ହୋଇ ରହିଲେ ନାହିଁ,

କାରଣ ସେମାନତ୍‌କର ବିପଦର ଦିନ, ପୂରତିଫଳ ପାଇବାର ସମୟ

ସେମାନତ୍‌କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

୨୨ ଶତରୁମାନେ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହେବେ

ଓ କାଠକୋଳୀମାନତ୍‌କ ପରି କୁହୁଡ଼ି ନେଇ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ,

ତହିଁରେ ଗହାର ଶବ୍ଦ ସର୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହେବ ।”

୨୩ ସଦାପୂରଭୃ କହିଲେ, “ଗହାର ଅରଣ୍ୟ ଅଗମ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ

ସେମାନେ ଗହା ହାଣି ପକାଇବେ;

କାରଣ ସେମାନେ ପତ୍‌ଗପାଳ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

୨୪ ମିସରର କନ୍ୟା ଲଜ୍ଜିତା ହେବ;

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଖାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ ।”

୨୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି: “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନେ ଦେଖାୟ ଆମୋନକୁ, ଆଉ ଫୀଲୋ, ମିସର ଓ ଗହୀର ଦେବଗଣ ଓ ରାଜାଗଣଙ୍କୁ; ହଁ, ଫୀଲୋ ଓ ଗହୀର ଶରଣାପନ୍ନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା; ୨୬ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ପୁରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦ୍ନିତ୍ସର ଓ ଗହୀର ଦାସମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ।” ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, “ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଦେଶ ପୂର୍ବ କାଳର ନ୍ୟାୟ ବସତି ସ୍ଥାନ ହେବ ।”

ସଦାପୁରକୁ ଗଢ଼କ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ

୨୭ ମାତ୍ର ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କର ନାହିଁ, କିଅବା ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ: କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଦୂରରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ବନ୍ଦୀତମ୍ଭୁ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା; ତହିଁରେ ଯାକୁବ ଫେରି ଆସି ନିର୍ଭୟ ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ରହିବ ଓ କେହି ଗହୀକୁ ଭୟ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ । ୨୮ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯାକୁବ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତାରେ ଅଛୁ: ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତୁ, ସେହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା ନାହିଁ; ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଓ କୌଣସିମତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଦଣ୍ଡିତ କରି ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ ।”

୪୭

ପଲେଷ୍ଟୀୟର ବିଗ୍ନ

୧ ଫୀଲୋ ଘସା ନଗର ପରାସ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

୨ “ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଜଳ ଉଠୁଛି, ଗହୀ ପଲ୍ଲବନକାରୀ ବଢ଼ି ହୋଇ ଦେଶ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ, ନଗର ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଗ୍ନ କରିବ; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ୍ଷୟ ହେବେ, ଦେଶ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ହାହାକାର କରିବେ ।’ ”

୩ ଗହୀର ବଳବାନ ଅଶ୍ୱପୁରାଣର ଖୁରା ଶବ୍ଦରେ, ରଥସମୂହର ବେଗ ଗମନରେ ଓ ଚକ୍ରର ଘର ଘର ଶବ୍ଦରେ ପିତୃଗଣ ଦୁର୍ବଳହସ୍ତ ହେବାରୁ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଫେରି ଆନାଇବେ ନାହିଁ; ୪ କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ହରଣ କରିବାର, ସୋର ଓ ସାନ୍ଦୋର ସହକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାର ଦିନ ଆସୁଅଛି; ଯେହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର, କପ୍ତାପର ଦୁର୍ଘାତର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ହରଣ କରିବେ ।

୫ ଘସାର ମସତକ ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଅଛି; ଅସ୍ମିଲୋନ, ସେମାନଙ୍କ ତଳଭୂମିର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନେ ନୀରବ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ଆପଣାକୁ କଟାକଟି କରିବ ? ୬ ହେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କ ଖତର, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ କେତେ କାଳ ଉତ୍ତରରେ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବ ? ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କୋଷରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଶାନ୍ତ ଓ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ । ୭ ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ କିପରି କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇପାର ? ସେ ଅସ୍ମିଲୋନର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସମୁଦ୍ରତୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗହୀ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

୪୮

ମୋୟାବର ବିଗ୍ନ

୧ ମୋୟାବର ବିଷୟ । ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ହାୟ, ହାୟ, ନବୋ! କାରଣ ଗହୀ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା; କିରୀୟାଥୟିମ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲା, ଗହୀ ଧୂତ ହେଲା; ମିସ୍ତାନ୍ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ଭଗ୍ନ ହେଲା ।

୨ ଫୋୟାବର ପରଶଂସା ଆଉ ତ ନାହିଁ;
ଲୋକମାନେ ହିଷ୍ଟବୋନରେ ଗହୀର ଅମାତ୍ୟଗଳର ମନ୍ତ୍ରଣା କରି କହିଅଛନ୍ତି,
‘ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ନ ଦେଉ ।
ହେ ମଦମେନା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନୀରବ କରାଯିବ; ଖତ୍ର ଗହୀକୁ ପଶରାଦଗାମୀ ହେବ ।’
୩ ହୋରୋନୟିମ ଠାରୁ କରନ୍ଦନର, ଧନ ଅପହରଣର ଓ ମହାବିନାଶର ଶବ୍ଦ !
୪ ଫୋୟାବ ନଷ୍ଟ ହେଲା;
ଗହୀର କ୍ଷୁଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର କରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି ।
୫ କାରଣ ଲୁହାତର ଉଠାଣି ପଥରେ ଲୋକମାନେ
କରମାଗତ କରନ୍ଦନ କରୁ କରୁ ଉପରକୁ ଯିବେ;
ଯେହେତୁ ହୋରୋନୟିମର ଗଡ଼ା ପଥରେ
ସେମାନେ ବିନାଶ ହେତୁ ସତ୍‌କଟସୂଚକ କରନ୍ଦନ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।
୬ ପଲଥ, ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣ ରକ୍ଷା କର ଓ ପୁରାତରସ୍ଥ ଝାଉଁ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ହୁଅ ।
୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କର୍ମରେ ଓ ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପଦତ୍ତିରେ ନିର୍ଭର ରଖିଅଛ,
ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଧରାଯିବ; ଆଉ, କମୋଶ ନାମକ ଦେବତା ଆପଣାର ଯାଜକ
ଓ ଅଧିପତିଗଣ ସହିତ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯିବ ।
୮ ପୁରତେୟକ ନଗର ଉପରେ ବିନାଶକ ଆସିବ, କୌଣସି ନଗର ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ;
ସଦାପୁରତୁକ୍ତ ବାକ୍‌ୟାନ୍ତୁସାରେ ତଳଭୂମି ବିନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ପୁରାତର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।
୯ ଫୋୟାବକୁ ଉଡ଼ି ପକାଇବା ପାଇଁ ପକ୍ଷ ଦିଅ;
ଗହୀର ନଗରସକଳ ଧୂମ୍ରସିତ ହେବ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସକାରୀ କେହି ରହିବ ନାହିଁ ।
୧୦ ଯେଉଁ ଜନ ହେଲା ଭାବରେ ସଦାପୁରତୁକ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ
ଓ ଯେଉଁ ଜନ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଆପଣା ଖତ୍ର ଅଟକାଏ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ ।
୧୧ ଫୋୟାବ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଅଛି,
ସେ ଆପଣା ଖାଦ ଉପରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛି
ଓ ଏକ ପାତ୍ରରୁ ଅନ୍ୟ ପାତ୍ରକୁ ତଳା ଯାଇ ନାହିଁ, କିପରି ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ;
ଏଥିପାଇଁ ଗହୀର ସ୍ତ୍ରୀ ଗହୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ଓ ଗହୀର ସୁବାସ ବିକୃତ ହୋଇ ନାହିଁ ।”
୧୨ ଏହେତୁ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,
“ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗହୀ ନିକଟକୁ ଡାଳି ପକାଇବା ଲୋକ ପଠାଇବା,
ଆଉ ସେମାନେ ଗହୀକୁ ଡାଳି ଦେବେ
ଓ ଗହୀର ପାତ୍ରସକଳ ଶୂନ୍ୟ କରି କୁମ୍ପାସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ,
ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।
୧୩ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସଭୂମି ବେଥେଲ୍ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ,
ସେପରି ଫୋୟାବ କମୋଶ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ।
୧୪ ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ବୀର ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବଳବାନ ଲୋକ,’
ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି କହୁଅଛ ?
୧୫ ଫୋୟାବ ଉତ୍ସନ୍ନ ହୋଇଅଛି
ଓ ସେମାନେ ଗହୀର ନଗରସମୂହର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି,
ପୁଣି ଗହୀର ମନୋନୀତ ଯୁବାମାନେ ବଧ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି,
ରାଜା, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଯାହାଙ୍କର ନାମ,” ସେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି ।
୧୬ ଫୋୟାବର ବିପଦ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ଗହୀର କଲେଶ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛି ।
୧୭ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଓ ଗହୀର ନାମ ଜାଣିଥିବା ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ,
ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଗହୀର ପାଇଁ ବିଳାପ କର,
ଆଉ କୁହ, “ଏହି ଦୃଢ଼ ଦଶ୍ୱତ, ସୁନ୍ଦର ଯଶ୍ୱତି କିପରି ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି!”
୧୮ ହେ ଦାବୋଲ ନିବାସିନୀ କନ୍ୟା,
ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ତୃଷ୍ଣାରେ ବସ;
କାରଣ ଫୋୟାବର ବିନାଶକ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଆସିଅଛି,
ସେ ତୁମ୍ଭର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ସବୁ ନଷ୍ଟ କରିଅଛି ।

୧୯ ହେ ଅଗୋୟେର ନିବାସିନୀ, ତୁମ୍ଭେ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିରୀକ୍ଷଣ କର;
ପୁଣି, ପଲତକ ଲୋକକୁ ଓ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପଚାର; “କଥା କରାଯାଇଅଛି କୁହ ?”

୨୦ ଫୋୟାବ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି; କାରଣ ଗହା ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି;
ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର ଓ କରନ୍ଦନ କର;

ଫୋୟାବ ଉତ୍ସନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି ଅର୍ଶ୍ୱଣୋନରେ ପରଗ୍ର କର ।

୨୧ ପୁଣି, ଫୋୟାବ ଦେଶୀୟ ଦୂରସ୍ଥ କିଅବା ନିକଟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନଗର ଉପରେ,

୨୨ ଅର୍ଥାତ୍, ସମଭୃତ୍ୟ ପରଦେଶ ଉପରେ ହଲୋନ,

ଯହସ ଓ ମେଫାତ୍ ଦାବୋନ୍, ନବୋ ଓ ବେଥ୍-ଦିବ୍ଲାଇୟାୟା:

୨୩ କିରୀୟାୟାୟା, ବେଥ୍-ଗାମୁଲ୍ ଓ ବେଥ୍-ମାୟୋନ୍;

୨୪ କରୀୟୋଥ୍ ଓ ବସରା ପରଭୃତ ନଗରମାନଙ୍କ ଉପରେ

ବିଗ୍ରହଦଣ୍ଡ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୫ ସଦାପୁରଭୁ କହନ୍ତି, “ଫୋୟାବର ଶୁଦ୍ଧ କଟା ଯାଇଅଛି ଓ ଗହାର ବାହୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ମତ୍ତ କରାଅ, କାରଣ ସେ ସଦାପୁରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାକୁ ବଡ଼
କରିଅଛି; ପୁଣି, ଫୋୟାବ ଆପଣା ବାନ୍ତିରେ ଗଡ଼ିବ, ମଧ୍ୟ ସେ ପରିହାସାସ୍ପଦ ହେବ । ୨୭ ଇସ୍ରାଏଲ
କି ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ପରିହାସର ବିଷୟ ହୋଇ ନ ଥିଲ ? ସେ କି ଗୈରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧରା ପଡ଼ିଥିଲ ?
ତୁମ୍ଭେ ଯେତେଧର ଗହା ବିଷୟ କହୁଅଛ, ସେତେଧର ମସ୍ତକ ହଲୁଅଅଛ ।

୨୮ ହେ ଫୋୟାବ ନିବାସାଗଣ,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରସବୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଶୈଳରେ ବାସ କର

ଓ ଗର୍ଭତର ମୁଖ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ବସାକାରୀ କପୋତର ତୁଲ୍ୟ ହୁଅ ।

୨୯ ଫୋୟାବ ବଡ଼ ଅହତ୍‌କାରୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ଅହତ୍‌କାରର କଥା,

ଗହାର ଉଦ୍ଧତ ଭାବ, ଗହାର ଅହତ୍‌କାର, ଗହାର ଦର୍ପ

ଓ ଗହାର ଚିତ୍ତର ଅଭିମାନ କଥା ଶୁଣିଅଛୁ ।”

୩୦ ସଦାପୁରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଗହାର କ୍ଷୋଧ ଜାଣୁ, ଗହା କିଛି ନୁହେଁ, ଗହାର ଗର୍ବସବୁ କିଛି ହିଁ
ସାଧନ କରି ନାହିଁ । ୩୧ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଫୋୟାବର ପାଇଁ ହାହାକାର କରିବା; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ
ଫୋୟାବ ପାଇଁ କରନ୍ଦନ କରିବା; କାହେଁରସର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଶୋକ କରିବେ ।”

୩୨ ହେ ସିବ୍‌ନାର ଦ୍ୱରକ୍ଷାଳତା, ଯାସେରର ରୋଦନ ଅପେକ୍ଷା

ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ରୋଦନ କରିବା;

ତୁମ୍ଭର ଶାଖାସବୁ ସମୁଦର ପାରିକୁ ଗଲ,

ସେସବୁ ଯାସେର ସମୁଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ବିସ୍ତରିତ ହେଲା;

ତୁମ୍ଭର ଗୁରୁତ୍ୱମାନଙ୍କ ଫଳ ଓ ଦ୍ୱରକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସମୟରେ

ବିନାଶକ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

୩୩ ଫୋୟାବର ଫଳବାନ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଭୂମିରୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭଲଲାସ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇଅଛି;

ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦ୍ୱରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡସବୁ ଦ୍ୱରକ୍ଷାରସ ଶୂନ୍ୟ କରିଅଛୁ;

କେହି ହର୍ଷନାଦରେ ଦ୍ୱରକ୍ଷାମର୍ଦ୍ଦନ କରିବ ନାହିଁ; ସେହି ନାଦ ହର୍ଷନାଦ ହେବ ନାହିଁ ।

୩୪ ହିଷ୍‌ବୋନର ଚିତ୍କାର ସ୍ଥାନଠାରୁ ଇଲୀୟାଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,

ମଧ୍ୟ ଯହସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସୋୟରଠାରୁ ହୋରୋନୟାୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,

ଇଗ୍ଲତ୍-ଶଲୀଶାୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଚିତ୍କାରଶବ୍ଦ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି;

କାରଣ ନିମ୍ନାମର ଜଳସମୂହ ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ହେବ ।

୩୫ ଆହୁରି, ସଦାପୁରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଫୋୟାବ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ବଳିଦାନକାରୀ ଓ
ଆପଣା ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପଦାହକାରୀ ଲୋକକୁ ଲୋପ କରିବା । ୩୬ ଏହେତୁ ଫୋୟାବର
ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ବଂଶୀ ପରି ବାଜୁଅଛି ଓ କାହେଁରସର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ବଂଶୀ
ପରି ବାଜୁଅଛି; ଏଥିପାଇଁ ଗହାର ପ୍ରାପ୍ତ ବହୁତ ଧନ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ୩୭ କାରଣ ପୁରତେୟକ
ମସ୍ତକ ଟାଙ୍ଗରା ଓ ପୁରତେୟକ ଦାଢ଼ି କଟା ହୋଇଅଛି; ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତରେ କଟା ଦାଗ ଓ
କଟିଦେଶରେ ଚଟବସ୍ତ୍ର ଅଛି ।”

୩୮ ଫୋୟାବର ସମସ୍ତ ଗୃହ ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପଥରେ ସର୍ବତ୍ର ବିଲପ ହେଉଅଛି;
କାରଣ ସଦାପୁରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଫୋୟାବକୁ ଅପୂର୍ବତକ ପାତ୍ର ପରି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛୁ ।

୩୯ ସେ କିପରି ଭଗନ ହୋଇଅଛି ! ଲୋକେ କିପରି ବିଳାପ କରୁଅଛନ୍ତି !

ମୋୟାବ ଲଜ୍ଜାରେ କିପରି ପୃଷ୍ଠ ଫେରାଇ ଅଛି !

ଏହିରୂପେ ମୋୟାବ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଓ ଭୟ ସ୍ଥାନ ହେବ ।”

୪୦ କାରଣ ସଦାପୁରରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ସେ ଉତ୍କଳରେ ପକ୍ଷୀ ପରି ଉଡ଼ି ଆସିବ

ଓ ମୋୟାବ ଉପରେ ଆପଣା ପକ୍ଷଦ୍ୱୟ ବିସ୍ତାର କରିବ ।”

୪୧ କରାୟୋଥୁ ହସତଗତ ହେଲା, ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗସବୁ ଅକସମାତ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲା,

ଆଉ ସେହି ଦିନରେ ମୋୟାବର ବୀରମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ

ପରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ତରୀର ଅନ୍ତଃକରଣ ଡୁଲ୍ଲୟ ହେବ ।

୪୨ ପୁଣି, ମୋୟାବ କ୍ଳୁପତ ହେବ, ଆଉ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ,

କାରଣ ସେ ସଦାପୁରରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରିଅଛି ।

୪୩ ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି,

“ହେ ମୋୟାବ ନିବାସୀ, ତୁମ୍ଭେ ପାଇଁ ଚରାସ, ଖାତ ଓ ଫାନ୍ଦ ଅଛି ।

୪୪ ଯେ ଚରାସରୁ ପଳାଏ, ସେ ଖାତରେ ପଡ଼ିବ

ଓ ଯେ ଖାତରୁ ଉଠି ରକ୍ଷା ପାଏ, ସେ ଫାନ୍ଦରେ ଧରା ପଡ଼ିବ;”

କାରଣ ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ଉପରେ,

ହଁ, ମୋୟାବର ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦାନର ବର୍ଷ ଆଣିବା ।”

୪୫ ଯେଉଁମାନେ ପଳାଇ ଗଲେ,

ସେମାନେ ବଳହୀନ ହୋଇ ହିଷ୍ଟବୋନର ଛାୟା ତଳେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି;

କାରଣ ହିଷ୍ଟବୋନରୁ ଅଗ୍ନି ଓ ସାହୋନ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ନିର୍ଗତ ହୋଇ

ମୋୟାବର କୋଣ ଓ କଳହକାରୀମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଉକ୍ଳୁଆ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ।

୪୬ ହେ ମୋୟାବ, ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! କମୋଶର ଲୋକମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ;

କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ନୀତ ହେଲେ ।

୪୭ ତଥାପି ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଶେଷ କାଳରେ ପୁନର୍ବାର ମୋୟାବକୁ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ୍ରାବସ୍ଥାରୁ

ଫେରାଇ ଆଣିବା ।” ମୋୟାବର ବିଗ୍ରହ କଥା ଏତିକି ।

୪୯

ଅମ୍ବୋନର ବିଗ୍ରହ

୧ ଅମ୍ବୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ବିଷୟ ।

ସଦାପୁରରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

“ଇସ୍ରାଏଲର କି ପୁତ୍ର ନାହିଁ ? ଗହୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କି କେହି ନାହିଁ ?

ତେବେ ମିଲ୍‌କମ୍ କାହିଁକି ଗାଦ୍‌ର ଭୂମି ଅଧିକାର କରୁଅଛି

ଓ ଗହୀର ଲୋକମାନେ ତହିଁର ନଗରସମୂହରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ?”

୨ ଏହେତୁ ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଅମ୍ବୋନ ସନ୍ତାନଗଣର

ରବ୍‌ବା ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଭୟ ଧୂମ୍ନି ଶୁଣାଇବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି;

ଆଉ, ଗହୀ ନରଶୂନ୍ୟ ଢିପି ହେବ ଓ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବେ;

ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ,

ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିବ,” ଏହା ସଦାପୁରରୁ କହନ୍ତି ।

୩ “ହେ ହିଷ୍ଟବୋନ, ହାହାକାର କର, କାରଣ ଅୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା!

ହେ ରବ୍‌ବାର କନ୍ୟାଗଣ, କ୍ଷୁଦ୍ର କର, ଚଟାବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କର;

ବିଳାପ କର, ପୁରୀର ମଧ୍ୟରେ ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼;

କାରଣ ମିଲ୍‌କମ୍, ଗହୀର ଯାଜକଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଏକତ୍ର ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯିବେ ।

୪ ଗୋ ବିପଥଗାମିନୀ କନ୍ୟା,

ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତଳଭୂମି ସବୁରେ, ଆପଣା ପରବାହଣୀଳ ତଳଭୂମିରେ ଦର୍ପ କରୁଅଛ ?

ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିର୍ଭର କରି କହୁଅଛ, ମୋ' ନିକଟକୁ କିଏ ଆସିବ ?”

୫ ପରଠୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସବୁରୁ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଭୟ ଘଟାଇବା;
 ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥ ପଥରେ ଗଢ଼ିତ ହେବ,
 ପୁଣି ଯେଉଁ ଜନ ପଥ ହୁଡ଼େ, ଗହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥିବ ।”
 ୬ ତଥାପି ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି,
 “ଏଥିଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଅମ୍ଭେମାନ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ୍ରାବସ୍ଥାରୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବା ।”

ଇଦୋମର ବିଗ୍ନର
 ୭ ଇଦୋମର ବିଷୟ ।
 ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ତୈମନରେ କି ଆଉ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ?
 ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କଠାରୁ କି ପରାମର୍ଶ ଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି ?
 ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କି ଅନ୍ତର୍ହିତ ହୋଇଅଛି ?
 ି ହେ ଦଦାନ ନିବାସୀଗଣ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଳାଅ, ମୁଖ ଫେରାଅ, ଗଭୀର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କର;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ ଏଷ୍ଟିର ବିପଦ,
 ଗହାକୁ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ ଦେବାର ସମୟ ଆଣିବା ।
 ି ଦରକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ,
 ସେମାନେ କି ସାଉଣ୍ଡିବା ପାଇଁ କିଛି ଫଳ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ ?
 ଯଦି ଗେରମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଆସିବେ,
 ତେବେ ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ ?
 ୧୦ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଏଷ୍ଟିକୁ ଶୂନ୍ୟ କରିଅଛୁ,
 ଗହାର ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନ ସବୁ ଅନାବୃତ କରିଅଛୁ ଓ ସେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ;
 ଗହାର ବଂଶ, ଗହାର ଭଗ୍ନଗଣ
 ଓ ଗହାର ପୂର୍ତ୍ତିବାସୀଗଣ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ନାହିଁ ।
 ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତୃଜ୍ଞାନ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଛାଡ଼,
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ରକ୍ଷା କରିବା
 ଓ ତୁମ୍ଭର ବିଧବାମାନେ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ।”

୧୨ କାରଣ ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେହି ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବାର
 ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଗନ୍ତ ତହିଁରେ ପାନ କରିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କି ସର୍ବଗୋଭାବେ ଅଦଣ୍ଡିତ
 ହେବ ? ତୁମ୍ଭେ ଅଦଣ୍ଡିତ ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ପାନ କରିବ ।” ୧୩ କାରଣ ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି,
 “ଆମ୍ଭେ ନିଜ ନାମରେ ଶପଥ କରିଅଛୁ ଯେ, ବସର ବିସ୍ତାପନ, ନିନ୍ଦାର, ଉତ୍ସାହନ ଓ ଅଭିଶାପର
 ପାତ୍ର ହେବ ଓ ତହିଁର ନଗରସବୁ ଚିରକାଳ ଉତ୍ସାହନ ସ୍ଥାନ ହେବ ।”

୧୪ ମୁଁ ସଦାପରଠୁଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଅଛି,
 ପୁଣି ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଦୂତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି,
 ଯଥା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉଠ ।
 ୧୫ କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଓ ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଜ୍ଞାତ କରିଅଛୁ ।

୧୬ “ଗୋ ଶୈଳଛିଦ୍ର ନିବାସିନୀ, ହେ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ଅବଲମ୍ବିନୀ,
 ତୁମ୍ଭର ଭୟଞ୍ଜକର ଗଣ ବିଷୟରେ, ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତଃକରଣର ଅହତ୍ୱକାର ତୁମ୍ଭକୁ ବଞ୍ଚନା କରିଅଛି;
 ଯଦ୍ୱୟି ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍କରୋଶ ପକ୍ଷୀ ପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବସା କରିବ,
 ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବା,” ଏହା ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି ।

୧୭ ପୁଣି, ଇଦୋମ ବିସ୍ତାପନ ବିଷୟ ହେବ;
 ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଗମନକାରୀ ପରତେୟକ ଲୋକ ବିସ୍ତୀତ ହେବେ
 ଓ ତହିଁର ସକଳ ଦଣ୍ଡ ସକାଶୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ କରିବେ ।

୧୮ ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି,
 “ସଦୋମ ଓ ହମୋରା ଓ ତନ୍ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଗରସମୂହ ସଦୃଶ୍ୟ ଗହାର ଉତ୍ପାଦନ ହେବ,

କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସେଠାରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ;
 କିଏବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସ କରିବ ନାହିଁ ।
 ୧୯ ଦେଖ, ସେ ଦୃଢ଼ ନିବାସ ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ସିଂହ ପରି ଯର୍ଦ୍ଦନର ଦର୍ପ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ଆସିବ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ହଠାତ୍ ଗହା ନିକଟରୁ ଗହାକୁ ଦୂର କରିଦେବା;
 ଆଉ, ମନୋନୀତ ଯେଉଁ ଲୋକ, ଗହା ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା;
 କାରଣ ଆମ୍ଭ ପରି କିଏ ଅଛି ? ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କିଏ ସମୟ ନିରୂପଣ କରିବ
 ଓ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେ ଠିଆ ହୋଇପାରେ, ଏପରି ପାଳକ କିଏ ଅଛି ?
 ୨୦ ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ ଇଦୋମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା
 ଓ ଚୈମନ୍ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଶୁଣ,
 ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପଲର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଗଣି ନେଇଯିବେ;
 ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥାନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଜନ କରିବ ।
 ୨୧ ସେମାନଙ୍କର ପତନ ଶବ୍ଦରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପୁଅଛି,
 ସୁଦ୍ଧା ସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଉଅଛି ।
 ୨୨ ଦେଖ, ସେ ଉତ୍କଳୋଶ ପକ୍ଷୀ ପରି ଉଠି ଉଡ଼ି ଆସିବ
 ଓ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଆପଣା ପକ୍ଷ ବିସ୍ତର କରିବ;
 ପୁଣି, ସେସମୟରେ ଇଦୋମର ବୀର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ
 ପୁରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ତରୀର ଅନ୍ତଃକରଣର ସମାନ ହେବ ।”

ଦମ୍ବନେଶକର ବିଗ୍ରହ

୨୩ ଦମ୍ବନେଶକର ବିଷୟ । “ହମାତ୍ ଓ ଅର୍ପଦ ଲଞ୍ଜିତ ହେଉଅଛନ୍ତି,
 କାରଣ ସେମାନେ ଅମତ୍ତଗଳର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତରଳି ଯାଇଅଛନ୍ତି;
 ସମୁଦ୍ରରେ ଉଦ୍‌ବେଗ ଦେଖା ଯାଉଅଛି, ଗହା ସୁସ୍ଥିର ହୋଇ ନ ପାରେ ।
 ୨୪ ଦମ୍ବନେଶକ କୁର୍ଷାଶବଳ ହୋଇଅଛି,
 ସେ ପଲାଇବା ପାଇଁ ଫେରୁଅଛି, କମ୍ପନ ଗହାକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି;
 ଯେପରି ପୁରସବ କାଳରେ ସ୍ତରୀଲୋକକୁ, ସେପରି ଗହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଦୁଃଖ ଧରିଅଛି ।
 ୨୫ ଏହି ପୁରଶସିତ ନଗର ଓ ଆମ୍ଭର ଆନନ୍ଦଜନକ ନଗର
 କାହିଁକି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ?”
 ୨୬ ଏହେତୁ ସଦାପୁରକୁ କହିନ୍ତି,
 “ସେଦିନରେ ଗହାର ଯୁବକଗଣ ଗହାର ରାଜଦାଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିତ ହେବେ
 ଓ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ନିସ୍ତବ୍ଧ କରାଯିବେ ।
 ୨୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦମ୍ବନେଶକର ପୁରୀଗରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା,
 ତହିଁରେ ଗହା ବିନ୍ଦୁଦର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

କେଦର ଓ ହାସୋରର ବିଗ୍ରହ

୨୮ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସର ଦୁପ୍ପାରି ପରାଜିତ କେଦାରର ଓ ହାସୋର ରାଜ୍ୟସମୂହର ବିଷୟ ।
 ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହିନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠି କେଦାରକୁ ଯାଅ ଓ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ହରଣ କର ।
 ୨୯ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତମ୍ବୁ ଓ ପଶୁପଲସବୁ ନେଇଯିବେ;
 ସେମାନଙ୍କର ଯବନିକା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପାତ୍ର
 ଓ ଓଟଗଣକୁ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନେଇଯିବେ,
 ଆଉ ‘ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଶଙ୍କା’ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ ।”
 ୩୦ ସଦାପୁରକୁ କହିନ୍ତି,
 “ହେ ହାସୋର ନିବାସୀମାନେ, ପଲୟନ କର,
 ଦୂରରେ ଭ୍ରମଣ କର, ଗଭୀର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କର;
 କାରଣ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛି
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ସ୍ଥିର କରିଅଛି ।”
 ୩୧ ସଦାପୁରକୁ କହିନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ କବାଟ

ଓ ହୃଦ୍ଯୁ କାବିହୀନ ହୋଇ ନିରାପଦରେ ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଏକଲା ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କର ।

୩୨ ସେମାନଙ୍କର ଓଟଗଣ ଲୁଚିତ ବସତୁ ହେବେ
ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଅନେକ ପଶୁ ଲୁଚିତ ହେବେ;
ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କେଶର କୋଣ କାଟନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା
ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗୁରିଆଡ଼ରୁ ସେମାନଙ୍କର ବିପଦ ଆଣିବା,” ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।
୩୩ “ପୁଣି, ହାସୋର ଶୃଙ୍ଗାଳମାନଙ୍କର ବସତି ଓ ସଦାକାଳ ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ ହେବ;
କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସେଠାରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ,
କିଥାବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସ କରିବ ନାହିଁ ।”

ଏଲମର ବିଗ୍ରହ

୩୪ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ବର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଏଲମ୍ ବିଷୟରେ
ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା,
୩୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏଲମ୍‌ର ଧନୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ବଳର ଅଗ୍ରିମାଂଶ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ।
୩୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଗୁରି ବାୟୁ ଏଲମ୍ ଉପରେ ବହାଇବା
ଓ ସେହିସବୁ ବାୟୁ ଆଡ଼େ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା;
ଆଉ, ଏଲମ୍‌ର ଦୂରାକୃତ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଠାକୁ ନ ଯିବେ, ଏପରି ଦେଶ ନ ଥିବ ।
୩୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଏଲମ୍‌ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରାଣନାଶର ଚେଷ୍ଟାକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିସ୍ମିତ କରାଇବା,”
ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,
“ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭର ପୁରତତ୍ତ୍ଵ କ୍ରୋଧ ଘଟାଇବା
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଖାତର ପଠାଇବା ।”
୩୮ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,
“ଆମ୍ଭେ ଏଲମ୍‌ରେ ଆପଣା ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା
ଓ ସେସ୍ଥାନରୁ ରାଜାକୁ ଓ ଅଧିପତିଗଣକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ।
୩୯ ମାତ୍ର ଶେଷ କାଳରେ ଆମ୍ଭେ ଏଲମ୍‌କୁ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ୍ରାବସ୍ଥାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା,”
ଏହା ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।

୫୦

ବାବିଲର ବିଗ୍ରହ

୧ ସଦାପୁରତୁ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାବିଲ ବିଷୟରେ, କଲ୍ଦାୟମାନଙ୍କ ଦେଶ
ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଲେ, ତାହା ଏହି ଯଥା ।
୨ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପୁରକାଶ କରି ପୁରଗୁର କର ଓ ଧୂପା ଉଠାଅ;
ପୁରଗୁର କର ଓ ଗୋପନ ନ କରି କୁହ,
‘ବାବିଲ ହସ୍ତଗତ ହେଲା, ବେଲ୍ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲା, ମରୋଦକ୍ ବିସ୍ମିତ ହେଲା;
ତହାର ପୁରତିମାଗଣ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ଓ ତହାର ଦେବତା ସକଳ ବିସ୍ମିତ ହେଲେ ।’
୩ କାରଣ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଆସୁଅଛନ୍ତି,
ସେମାନେ ତହାର ଦେଶ ଧୂପି କରିବେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କେହି ବାସ କରିବ ନାହିଁ;
ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଉଭୟ ପଳାଇଲେ, ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରତ୍ଵାବର୍ତ୍ତନ

୪ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ସେଦିନରେ ଓ ସେସମୟରେ
ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସିବେ;
ସେମାନେ କରନ୍ଦନ କରୁ କରୁ ପଥରେ ଗମନ କରିବେ
ଓ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବେ ।
୫ ସେମାନେ ସିୟୋନର ବିଷୟ ପଚାରିବେ, ତହିଁଆଡ଼େ ମୁଖ କରି କହିବେ,

‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ୱାୟା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା
ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଭୂତକାଳରେ ଆସକୃତ ହୁଅ ।’

୬ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ହଜିଲା ମେଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କର ପାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଥରେ ଗମନ କରାଇଅଛନ୍ତି,
ନାନା ପର୍ବତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ହୁଡ଼ାଇ ଭରମଣ କରାଇ ଅଛନ୍ତି;
ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ଉପପର୍ବତକୁ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି,
ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସୀୟାନ ପାସୋରିଅଛନ୍ତି ।

୭ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ, ସେସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷମାନେ କହିଲେ,

‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଧର୍ମନିବାସ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଭୂତକର,
ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଆଶାଭୂମି ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଭୂତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି ।

୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲ ମଧ୍ୟରୁ ପଳାଅ
ଓ କଲ୍‌ଦାୟାମାନଙ୍କ ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଯାଅ,
ପୁଣି ପଲର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଛାଗସ୍ତ୍ରରୂପ ହୁଅ ।

୯ କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ
ମହା ମହା ଗୋଷ୍ଠୀର ସମାଜକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି
ବାବିଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇବା;
ଆଉ, ସେମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇବେ;
ତହିଁରେ ଗହା ଶତରୁର ହସ୍ତଗତ ହେବ;
ସେମାନଙ୍କର ତୀର ନିପୁଣ ବୀର ପୁରୁଷର ତୀର ପରି ହେବ,
କୌଣସି ତୀର ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୦ ପୁଣି, କଲ୍‌ଦାୟା କୁଟିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ହେବ,”

ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଗହା କୁଟିବେ, ସେସମସ୍ତେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବେ ।

୧୧ “ହେ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଅପହରଣକାରୀମାନେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରୁଅଛ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନକାରିଣୀ ଗାଢ଼ୀ ପରି କୁଦା ମାରୁଅଛ
ଓ ବଳବାନ ଅଶ୍ତ୍ର ପରି ନାସା ଶବ୍ଦ କରୁଅଛ;

୧୨ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତ ଅତିଶୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ;
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସବକାରିଣୀ ହତଶା ହେବ;
ଦେଖ, ସେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପଶ୍ଚାତ୍ ହେବ,
ପରାନ୍ତର, ଶୁଷ୍କସ୍ୱାଧୀନ ଓ ମରୁଭୂମି ହେବ ।

୧୩ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଭୂତକ କୋପ ସକାଶୁ ସେ ବସତିବିଶିଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ,
ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୂସ୍ରସ୍ୱାଧୀନ ହେବ;
ଯେ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ବାବିଲର ନିକଟ ଦେଇ ଯିବ,
ସେ ବିସ୍ମିତ ହେବ ଓ ଗହାର ସକଳ ଦର୍ଶିତ ସକାଶୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ କରିବ ।

୧୪ ହେ ଧନୁରେ ଗୁଣାଦାୟା ଲୋକ ସମସ୍ତେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାଲିଆଡ଼େ ସୈନ୍ୟ ସଜାଅ;
କୁଣ୍ଡଳିତ ନ ହୋଇ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ତୀର ନିକ୍ଷେପ କର;
କାରଣ ସେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଭୂତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି ।
୧୫ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସିଂହନାଦ କର, ସେ ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି;
ଗହାର ଗତସକଳ ପତିତ ଓ ଗହାର ପରାଗରସକଳ ଉତ୍ପାଟିତ ହୋଇଅଛି;
କାରଣ ଏହା ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣଭୂତକର ଦାତବ୍ୟ ପୂର୍ତ୍ତିଶୋଧ;
ଗହାଠାରୁ ପୂର୍ତ୍ତିଶୋଧ ନିଅ; ସେ ଯେପରି କରିଅଛି, ସେପରି ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି କର ।

୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲରୁ ବାଜବାପକକୁ
ଓ ଶସ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ ସମୟରେ ଦା’ ଧରିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଣ୍ଣ କର,
ଉତ୍ପାତକ ଖଡ୍ଗ ଭୟରେ ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ
ଆପଣା ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବେ

ଓ ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶକୁ ପଳାଇବେ ।
 ୧୭ ଇସ୍ରାଏଲ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ମେଷ ସପ୍ତରୂପ; ସିଂହମାନେ ଗହାକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି;
 ପରଥମରେ ଅଶୁରର ରାଜା ଗହାକୁ ଗ୍ରାସ କଲ;
 ଆଉ, ଶେଷରେ ବାବିଲର ରାଜା ଏହି ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସର
 ଗହାର ହାତସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛି ।

୧୮ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଅଶୁରର ରାଜାକୁ ଯେପରି ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଅଛୁ,
 ସେପରି ବାବିଲର ରାଜାକୁ ଓ ଗହାର ଦେଶକୁ ଆମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।

୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପୁନର୍ବାର ଗହାର ଚରାସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା
 ଓ ସେ କର୍ମିଲ ଓ ବାଶନର ଉପରେ ଚରିବ, ଆଉ ଇର୍ଦ୍ନୟିମର ପର୍ବତମାନର ଉପରେ
 ଓ ଗିଲାୟଦରେ ଗହାର ପ୍ରାଣ ତୃପ୍ତ ହେବ ।”

୨୦ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି,
 “ସେହି ଦିନରେ ଓ ସେହି ସମୟରେ
 ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧର୍ମ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରାଯିବ, ମାତ୍ର କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ
 ଓ ଯିହୁଦାର ପାପ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରାଯିବ, ମାତ୍ର ଗହା ମିଳିବ ନାହିଁ ।
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବା, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ।”

୨୧ ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେ ମରାଥୀୟ (ଦୁପ୍ରିଗୁଣ ଦ୍ରୋହ) ଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଓ ପକୋଦ (ପୁରତିଫଳପୁର) ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଯାଅ;
 ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ ପଶ୍ଚାତ୍ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବିନାଶ କର
 ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ କର ।”

୨୨ ଦେଶରେ ସଂଗ୍ରାମର ଓ ମହାବିନାଶର ଶବ୍ଦ ହେଉଅଛି ।

୨୩ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ହାତୁଡ଼ି କିପରି ଛିନ୍ନ ଓ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି!

ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବାବିଲ କିପରି ଉତ୍ସର୍ଜନ ହୋଇଅଛି !

୨୪ ହେ ବାବିଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଫୀଲଦ ପାତିଅଛୁ,
 ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ନ ଜାଣି ତହିଁରେ ଧରା ପଡ଼ିଅଛ, ତୁମ୍ଭର ଅନୁସନ୍ଧାନ ମିଳିଅଛି,
 ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଧରା ପଡ଼ିଅଛ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛ ।”

୨୫ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ଅସ୍ତରାଗାର ଫିଟାଇ
 ଆପଣା କ୍ରୋଧରୂପ ଅସ୍ତରସବୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି, କାରଣ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ
 ପୁରକୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଛି ।

୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାୟତ ସାମାନ୍ୟ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସ,
 ଗହାର ଭଣ୍ଡାରସବୁ ଫିଟାଅ; ଗହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରି ରାଣି ପରି ତିପି କର;
 ଗହାର କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖ ନାହିଁ ।

୨୭ ଗହାର ବୃକ୍ଷସବୁକୁ ବଧ କର; ସେସବୁ ବଧ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉନୁ;
 ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦିନ,
 ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିଫଳର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

୨୮ ଯେଉଁ ପଲତକମାନେ ଓ ବାବିଲ ଦେଶରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ,
 ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରତିଶୋଧ ନେବାର,
 ହଁ, ଗହାଙ୍କ ମନଦିର ହେତୁରୁ ପୁରତିଶୋଧ ନେବାର ବିଷୟ
 ସିୟୋନରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ରବ ।

୨୯ “ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀମାନଙ୍କୁ, ଧନୁରେ ଗୁଣଦାୟୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ବାବିଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ତାକ;
 ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କର;
 ତହିଁରୁ କାହାକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;
 ଗହାର କର୍ମାନୁସାରେ ଗହାକୁ ପୁରତିଫଳ ଦିଅ;
 ସେ ଯେପରି କରିଅଛି, ଗହା ପୁରତି ସେପରି କର;

କାରଣ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦର୍ପ କରିଅଛି ।”

୩୦ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
“ସେଦିନରେ ଗହୀର ଯୁବକଗଣ ରାଜଦାଣ୍ଡରେ ପତିତ ହେବେ
ଓ ଗହୀର ଯୋଦ୍ଧା ସମସ୍ତେ ନୀରବ କରାଯିବେ ।”

୩୧ ହେ ଅହତ୍‌କାରୀ, ପୁରୁଷ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ , କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଦିନ,
ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭର ପୁରତିଫଳ ଦେବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ।

୩୨ ତହିଁରେ ସେ ଅହତ୍‌କାରୀ ଜନ ଝୁଣ୍ଟି କରି ପଡ଼ିବ

ଓ କେହି ଗହୀକୁ ଉଠାଇବ ନାହିଁ;
ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ନଗରସମୂହରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା
ଓ ଗହୀ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

୩୩ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
“ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ଏକତ୍ର ଉପଦ୍ରୁତ ହେଉଅଛନ୍ତି

ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ,
ସେସମସ୍ତେ ଦୃଢ଼ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ରଖିଅଛନ୍ତି;
ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଉଅଛନ୍ତି;

୩୪ (ମାତ୍ର) ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ବଳବାନ;
ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଗହୀଙ୍କର ନାମ,
ସେ ପୃଥିବୀକି ଶାନ୍ତ ଓ ବାବିଲ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ସେମାନଙ୍କର ବିବାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।”

୩୫ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
“କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ, ବାବିଲ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ,
ଗହୀର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଓ ଜୀନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଖତ୍ର ଅଛି ।

୩୬ ଦର୍ପବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଖତ୍ର ଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ହତରୁଦ୍ଧ ହେବେ;
ଗହୀର ବୀରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଖତ୍ର ଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ବିସ୍ମିତ ହେବେ ।

୩୭ ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ୱପୁତ୍ରୀର ଉପରେ, ଆଉ ରଥସମୂହର ଉପରେ
ଓ ତନୁଧର୍ମସ୍ତ୍ରୀ ମିଶ୍ରିତ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଖତ୍ର ଅଛି,
ଆଉ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀମାନଙ୍କ ପରି ହେବେ;
ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଖତ୍ର ଅଛି, ଆଉ ସେ ସବୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବ ।

୩୮ ଗହୀର ଜଳାଶୟ ଉପରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ଅଛି ଓ ଗହୀ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ;
କାରଣ ସେ ଖୋଦିତ ପୁରତିଫାଗଣର ଦେଶ,
ଆଉ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବଗଣରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

୩୯ ଏଥିପାଇଁ ବନପଶୁ ଓ କେନ୍ଦୁଆମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ
ଓ ଓଟପକ୍ଷୀମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ;
ଗହୀ ଆଉ କେବେ ହେଁ ବସତି ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ
ଓ ପୁରୁଷାନ୍ତରମେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରା ଯିବ ନାହିଁ ।”

୪୦ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
“ପରମେଶ୍ୱର ସଦୋମ, ହମୋରା ଓ ତନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଗରସବୁ
ଉତ୍ପାଟନ କଲା ବେଳେ ଯେଉଁଠି ହୋଇଥିଲା,
ସେଉଁଠି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସେଠାରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ,
କିମ୍ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବାସ କରିବ ନାହିଁ ।

୪୧ ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଏକ ଜନଗୁନ୍ଦ ଆସୁଅଛନ୍ତି
ଓ ପୃଥିବୀର ପୂର୍ବରୁ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଅନେକ ରାଜା ଉତ୍ତେଜିତ ହେବେ ।

୪୨ ସେମାନେ ଧନୁ ଓ ବର୍ତ୍ତା ଧରନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ଦୟାହୀନ;
ସେମାନଙ୍କର ରବ ସମୁଦ୍ର ପରି ଗର୍ଜନ କରେ ଓ ସେମାନେ ଅଶ୍ୱପୁତ୍ରୀରୁ କରନ୍ତି;

ଗୋ ବାବିଲର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ
 ସେମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟେକ ଯୋଦ୍ଧା ପରି ସମ୍ଭଜ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
 ୪୩ ବାବିଲର ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜନରବ ଶୁଣିଅଛି
 ଓ ଗହାର ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ;
 ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ପରସବକାରିଣୀ ସତରୀର ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ବେଦନା ଗହାକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ।
 ୪୪ ଦେଖ, ସେ ଦୃଢ଼ ନିବାସ ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିଂହ ପରି
 ଯର୍ଦ୍ଦନର ଦର୍ପ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ଆସିବ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ହଠାତ୍ ଗହା ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେବା;
 ଆଉ, ମନୋନୀତ ଯେଉଁ ଲୋକ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା;
 କାରଣ ଆମ୍ଭ ପରି କିଏ ଅଛି ? ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ସମୟ କିଏ ନିରୂପଣ କରିବ
 ଓ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେ ଠିଆ ହେବ, ଏପରି ପାଳକ କିଏ ଅଛି ?
 ୪୫ ଏହେତୁ ସଦାପରତୁ ବାବିଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣା
 ଓ କଲ୍ପାୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଶୁଣି;
 ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ, ପଲର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ନେଇ ଯିବେ;
 ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଜନ କରିବ ।
 ୪୬ ବାବିଲ ଶତରୁହସ୍ତଗତ ହେବାର ଶବ୍ଦରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପୁଅଛି
 ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ କରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉଅଛି ।”

୫୧

ବାବିଲର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତନ
 ୧ ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଓ ଲେବ କାମାଇ*
 ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବିନାଶକ ବାୟୁ ଉତ୍ସର୍ଜନ କରିବା ।
 ୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ପରେରଣ କରିବା,
 ସେମାନେ ଗହାକୁ ଝାଡ଼ି ଗହାର ଦେଶ ଶୂନ୍ୟ କରିବେ;
 କାରଣ ବିପଦ ଦିନରେ ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହାର ବିପକ୍ଷ ହେବେ ।
 ୩ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ଆପଣା ଧନୁରେ ଗୁଣ ନ ଦେଉ
 ଓ ସେ ଆପଣା ସାଞ୍ଜୁଆ ପିନ୍ଧି ଉତ୍ସୃତ ନ ହେଉ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ଯୁବକଗଣକୁ ଦୟା କର ନାହିଁ;
 ଗହାର ସୈନ୍ୟକଳକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କର ।
 ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ କଲ୍ପାୟ ଦେଶରେ ହତ
 ଓ ରାଜଦାଣ୍ଡରେ ବିଦ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।
 ୫ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିରୁଦ୍ଧ ଦୋଷରେ
 ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ କିଅବା ଯିହୁଦା
 ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲ ମଧ୍ୟରୁ ପଳାଅ
 ଓ ପରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣ ରକ୍ଷା କର;
 ଗହାର ଅଧର୍ମରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ;
 କାରଣ ସଦାପରତୁଙ୍କର ପରତିଶୋଧ ନେବାର ସମୟ ଏହି;
 ସେ ଗହାକୁ ପରତିଫଳ ଦେବେ ।
 ୭ ବାବିଲ ସଦାପରତୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଅଛି,
 ଗହା ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀକୁ ମତ୍ତ କରିଅଛି;
 ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଗହାର ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଏହେତୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ପାଗଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ବାବିଲ ଅକର୍ମାତ୍ ପତିତ ଓ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି; ଗହା ପାଇଁ ହାହାକାର କର;

* ୫୧:୧ ଲେବ କାମାଇ କିମ୍ବା ମୋ'ର ପରତିରୋଧକାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ

ଗହାର ବେଦନାର ପାଇଁ ଔଷଧ ନିଅ, କେଜାଣି ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପାରିବ ।
 ୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାବିଲକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ମାତ୍ର ସେ ସୁସ୍ଥ ହେଲା ନାହିଁ;
 ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେଶକୁ ଯାଉ;
 କାରଣ ଗହାର ଦଣ୍ଡ ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ଓ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉର୍ତ୍ତୀକୃତ ଅଛି ।
 ୧୦ ସଦାପୁରକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନରେ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର କ୍ରିୟା ପରକାଶ
 କରୁ ।

୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୀର ତୀକ୍ଷଣ କର; ଦୃଢ଼ କରି ତାଲ ଧର;
 ସଦାପୁରକୁ ମାଦାୟ ରାଜାଗଣର ମନ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଅଛନ୍ତି;
 କାରଣ ବାବିଲକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗହାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଅଛି;
 ଯେହେତୁ ଏହା ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ଦାତବ୍ୟ ପୁରତିଶୋଧ,
 ଗହାଙ୍କର ମନଦିର ନିମିତ୍ତକ ପୁରତିଶୋଧ ଅଟେ ।

୧୨ ବାବିଲର ପୁରାଣର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧୂସ୍ରା ସ୍ଵାଧୀନ କର, ରକ୍ଷକଦଳ ଦୃଢ଼ କର,
 ପୁରହରାଗଣ ନିୟୁକ୍ତ କର, ଗୋପନ ସ୍ଵାଧୀନରେ ସୈନ୍ୟ ରଖ:
 କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ବାବିଲର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଲେ,
 ଗହା ସଂକଳ୍ପ କରି ସିଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୩ ହେ ଜଳରାଶିର ଉପରେ ବାସକାରିଣୀ ଓ ଧନ ସମ୍ପଦତ୍ତିରେ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟଶାଳିନୀ,
 ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତିମ କାଳ, ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭର ସୀମା ଉପସ୍ଥିତ ।

୧୪ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ନାମରେ ଏହି ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି,
 ‘ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପତଙ୍ଗ ପରି ଜନଗଣରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା;
 ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିଂହନାଦ ଉଠାଇବେ ।’

୧୫ ସେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମରେ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି,
 ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଜଗତ ସ୍ଵାଧୀନ କରି ଅଛନ୍ତି
 ଓ ଆପଣା ବୁଦ୍ଧ୍ୟରେ ସେ ଗଗନମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାର କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୬ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ରବ ଉତ୍ତରଣ କରନ୍ତି,
 ସେତେବେଳେ ଆକାଶରେ ଜଳରାଶିର ଶବ୍ଦ ହୁଅଇ
 ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ସେ ବାଷ୍ପ ଉତ୍ଥାପନ କରନ୍ତି;
 ସେ ବୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ବିଦୁୟତ୍ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି
 ଓ ଆପଣା ଭଣିତାର ସମୂହରୁ ବାୟୁ ବାହାର କରି ଆଣନ୍ତି ।

୧୭ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁବତ୍ ହୋଇଅଛି ଓ ଜ୍ଞାନବିହୀନ ଅଟେ;
 ପରତେୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକାର ଆପଣା ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ଦ୍ଵାରା ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି;
 କାରଣ ଗହାର ଛାଞ୍ଚରେ ତଳା ପୁରତିମା ମିଥ୍ୟା ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଶ୍ଵାସବାୟୁ ନାହିଁ ।

୧୮ ସେସବୁ ଅସାର ଓ ମାୟାର କର୍ମ;
 ପୁଣି, ପୁରତିମା ପାଇବା ସମୟରେ ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।

୧୯ ଯେ ଯାକୁବର ବାଣିଜ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରରୂପ, ସେ ଏସବୁର ପରି ନୁହନ୍ତି ।
 କାରଣ ସେ ସକଳ ବସ୍ତୁର ଗଠନକାରୀ;
 ପୁଣି, ଇସ୍ଵାଏଲ ଗହାଙ୍କର ଅଧିକାର ସମ୍ପ୍ରରୂପ ବଂଶ;
 ଗହାଙ୍କର ନାମ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ।

୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଗଦା ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ର ସମ୍ପ୍ରରୂପ;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ନାନା ରାଜ୍ୟକୁ ସଂହାର କରିବା;

୨୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ଅଶ୍ଵ ଓ ତଦାଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା,
 ଆଉ ରଥ ଓ ତଦାଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା;

୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ବାଳକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
 ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା;

୨୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଦୁପ୍ପାରା ଆମ୍ଭେ ପାଳକ ଓ ଗହୀର ପଲକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରା
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦୁପ୍ପାରା ଆମ୍ଭେ କୃଷକକୁ ଓ ଗହୀର ହଳ ବଳଦକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରା;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଦୁପ୍ପାରା ଆମ୍ଭେ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଅଧିପତିଗଣକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରା ।
 ୨୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲକୁ ଓ କଲ୍‌ଦାୟ ନିବାସୀକଳକୁ,
 ସିୟୋନରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ
 ସେମାନଙ୍କ କୃତ ସକଳ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ପୁରତିଫଳ ଦେବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।
 ୨୫ ହେ ବିନାଶକ ପର୍ବତ, ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରୁଅଛ,
 ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ;
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସତାର କରିବା
 ଓ ଶୈଳରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଡ଼ାଇ ପକାଇ ଏକ ଦଗ୍ଧ ପର୍ବତ କରିବା ।
 ୨୬ ଆଉ, ଲୋକମାନେ କୋଣ କିପା ଭିତ୍ତିମୂଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ପରସ୍ପର ନେବେ ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଚିରକାଳ ଧୂସ୍ରସ୍ୱଧାନ ହୋଇ ରହିବ ।’
 ୨୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ଧୂସ୍ରା ସ୍ୱାପନ କର,
 ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭା ବଜାଅ,
 ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁରସ୍କୃତ କର,
 ଆଗରାଟ୍, ମିନି ଓ ଅସ୍ତ୍ରକିନସ୍, ଏହିସବୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଗହୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ଡାକ,
 ଗହୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେନାପତି ବର୍ଗକୁ ନିଯୁକ୍ତ କର
 ଓ କର୍କଶ ପତଙ୍ଗ ପରି ଅଶ୍ୱପୁରୁଷକୁ ପଠାଅ ।
 ୨୮ ଗହୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ, ମାଦାୟ ରାଜାଗଣଙ୍କୁ,
 ସେମାନଙ୍କର ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ଅଧିପତିଗଣକୁ
 ଓ ଗହୀର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱପ୍ରାଧୀନ ସମୁଦାୟ ଦେଶକୁ ପୁରସ୍କୃତ କର ।
 ୨୯ ପୁଣି, ଦେଶ କମ୍ପିତ ଓ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଅଛି,
 କାରଣ ବାବିଲ ଦେଶକୁ ଧୂସ୍ରସ୍ୱିତ ଓ ନିବାସୀଶୂନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ
 ବାବିଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ସଫଳ ହେଉଅଛି ।
 ୩୦ ବାବିଲର ଗୀରଗଣ ଯୁଦ୍ଧରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଗଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଛନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କର ବଳ ଉଣା ହୋଇଅଛି; ସେମାନେ ସତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
 ଗହୀର ବାସସ୍ଥାନସବୁ ଦଗ୍ଧ, ଗହୀର ହୃତକାସରୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି ।
 ୩୧ ବାବିଲ ରାଜାର ନଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି,
 ଏହି ସମ୍ଭାବ ଗହୀକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧାଉଡ଼ିଆ ଅନ୍ୟ ଧାଉଡ଼ିଆର
 ଓ ଏକ ଦୂତ ଅନ୍ୟ ଦୂତ ସହିତ ଭେଟିବାକୁ ଦୌଡ଼ିବେ,
 ୩୨ ପୁଣି, ପାରଦାଟସବୁ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି,
 ନଳବଣସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ଓ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।”
 ୩୩ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ବାବିଲର କନ୍ୟା ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ସମୟର ଖଳା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ;
 ଆଉ, ଅଳ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀ ପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ରଚ୍ଛେଦନର ସମୟ ଉପସ୍ଥାତ ହେବ ।
 ୩୪ ‘ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସର ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି,
 ସେ ମୋତେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି, ସେ ମୋତେ ଶୂନ୍ୟପାତ୍ରର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରିଅଛି,
 ସେ ନାଗସର୍ପ ପରି ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି,
 ମୋହର ସୁଖାଦ୍ୟ ଦରବ୍ୟରେ ସେ ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି,
 ସେ ମୋତେ ଦୂର କରି ଦେଇଅଛି ।’
 ୩୫ ସିୟୋନ ନିବାସିନୀ କହିବ,
 ‘ମୋ’ ପୁରତି ଓ ମୋ’ ମା’ସ ପୁରତି କୃତ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ବାବିଲ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ’
 ଓ ଯିରୁଶାଲମ କହିବ, ‘ମୋ’ ରକ୍ତର ଦାୟ କଲ୍‌ଦାୟ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ ।”
 ୩୬ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିବାଦ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ପୁରତିଶୋଧ ନେବା ।

ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ସମୁଦ୍ରକୁ ଜଳଶୂନ୍ୟ ଓ ଗହୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଶୁଷ୍କ କରିବା ।
 ୩୭ ପୁଣି, ବାବିଲ ଡିପ୍ଟିମୟ ଶୃଙ୍ଖଳାମାନର ବାସସ୍ଥାନ, ବିସ୍ତାପ୍ତାସ୍ତପଦ,
 ଶାସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦର ବିଷୟ ଓ ନିବାସାବିହୀନ ହେବ ।
 ୩୮ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଯୁବା ସିଂହ ପରି ଗର୍ଜନ କରନ୍ତେ;
 ସେମାନେ ସିଂହଛୁଆ ପରି ଘୋର ନାଦ କରନ୍ତେ ।”
 ୩୯ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
 “ସେମାନେ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତପ୍ତ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜ ପୁରସ୍କୃତ କରିବା,
 ପୁଣି ସେମାନେ ଯେପରି ଆହୁଲାଦିତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତ କରିବା,
 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଚିର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ ହୋଇ ଆଉ ଜାଗରିତ ହେବେ ନାହିଁ ।
 ୪୦ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଷଗଣର ତୁଲ୍ୟ,
 ଛାଗମାନଙ୍କ ସହିତ ମେଷଗଣର ତୁଲ୍ୟ ବଧସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ।”
 ୪୧ ଶେଶକ୍ ବିପରି ପରହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି !
 ଓ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ପୁରୁଷାପାତ୍ର କିପରି ହଠାତ୍ ଧରା ପଡ଼ିଅଛି !
 ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ମଧ୍ୟରେ ବାବିଲ କିପରି ଧୂସ୍ରସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି !
 ୪୨ ବାବିଲ ଉପରେ ସମୁଦ୍ର ମାଡ଼ି ଆସିଅଛି;
 ସେ ତହିଁର ଲହରୀମାଳାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଅଛି ।
 ୪୩ ଗହୀର ନଗରସକଳ ଧୂସ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ଶୁଷ୍କଭୂମି ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ହୋଇଅଛି,
 ସେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରେ ନାହିଁ,
 କିମ୍ବା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗମନାଗମନ କରେ ନାହିଁ ।
 ୪୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲରେ ବେଲ ଦେବତାକୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବା
 ଓ ଯାହା ସେ ଗିଳିଅଛି, ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ମୁଖରୁ ଗହୀ ବାହାର କରିବା
 ଓ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଆଉ ଗହୀ ନିକଟକୁ ଧାବମାନ ହେବେ ନାହିଁ;
 ଆହୁରି ବାବିଲର ପ୍ରାନ୍ତର ପଡ଼ିଯିବ ।
 ୪୫ ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଯାଅ
 ଓ ପୁରତ୍ୟକ ଲୋକ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରତ୍ୟକ କ୍ରୋଧରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରୁ ।
 ୪୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ କ୍ଷାଣ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ,
 କିମ୍ବା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଜନରବ ଶୁଣାଯିବ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ;
 କାରଣ ଏକ ବର୍ଷ ଏକ ଜନରବ ଉଠିବ, ଅନ୍ୟ ବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜନରବ ଉଠିବ,
 ପୁଣି ଦେଶରେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଶାସନକର୍ତ୍ତା ବିପକ୍ଷ ହେବ ।
 ୪୭ ଏହେତୁ ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ବାବିଲର
 ଖୋଦିତ ପୁରତିଫଳକୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବା ଓ ଗହୀର ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ,
 ଆଉ ଗହୀର ହତ ଲୋକମାନେ ଗହୀ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।
 ୪୮ ସେସମୟରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁଅ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥତସକଳ
 ବାବିଲ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦଗାନ କରିବେ; କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି,
 “ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ବିନାଶକରଣ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ ।”
 ୪୯ “ବାବିଲ ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲର ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିପାତିତ କରାଇଅଛି,
 ସେପରି ସମୁଦାୟ ଦେଶର ହତ ଲୋକମାନେ ବାବିଲରେ ପତିତ ହେବେ ।
 ୫୦ ହେ ଖତରରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାଲିଯାଅ, ସ୍ଥାନ ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅ ନାହିଁ !
 ଦୂର ଦେଶରୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମରଣ କର ଓ ଯିରୁଶାଲମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ପଢ଼ୁ ।
 ୫୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିନ୍ଦା କଥା ଶୁଣିବାରୁ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛୁ;
 ଅପମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଅଛି;
 କାରଣ ବିଦେଶୀମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ସକଳ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପୁରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।”
 ୫୨ ଏଣୁକରି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ
 ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ଖୋଦିତ ପୁରତିଫଳକୁ ପୁରତିଫଳ ଦେବା, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି

† ୫୧:୪୧ ଶେଶକ୍ ବାବିଲର ଅନ୍ୟ ନାମ

ଓ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଲୋକମାନେ ଗହୀର ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର କାତରୋକ୍ତି କରିବେ ।”

୫୩ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଯଦ୍‌ଯଦି ବାବିଲ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିବ,
ଆଉ ଯଦ୍‌ଯଦି ସେ ଆପଣା ବଳରୂପ ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗକୁ ଦୃଢ଼ କରିବ,
ତଥାପି ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ବିନାଶକମାନେ ଗହୀର ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେବେ ।
୫୪ ବାବିଲରୁ କରନଦନର ରବ ଓ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ
ମହାବିନାଶର ଶବ୍ଦ ଉଠୁଅଛି !

୫୫ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ବାବିଲକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି
ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ମହାରବ କ୍ଷାନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି;
ସେମାନଙ୍କର ତରଞ୍ଜସକଳ ଜଳଭାଣି ପରି ଗର୍ଜନ କରୁଅଛି,
ସେମାନଙ୍କର କଲ୍‌ଲୋଳ ଧ୍ବନି ଶୁଣା ଯାଉଅଛି ।

୫୬ କାରଣ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ,
ହଁ, ବାବିଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିନାଶକ ଆସିଅଛି ଓ ଗହୀର ଗୀରମାନେ ଧରା ଯାଇଅଛନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କର ଧନୁସବୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଅଛି;
କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ପୁରତିଫଳଦାତା ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି,
ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସମୃଦ୍ଧ ପୁରତିଫଳ ଦେବେ ।

୫୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଗହୀର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଓ ଗହୀର ଦେଶାଧିକ୍ଷ ଓ ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଗହୀର ଗୀରପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମତ୍ତ କରାଇବା;
ତହିଁରେ ସେମାନେ ଚିର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ ହୋଇ ଆଉ ଜାଗରିତ ହେବେ ନାହିଁ”#

ଏହା ରାଜା କହିଲେ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଗହୀରଙ୍କୁ ନାମ ।

୫୮ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,
“ବାବିଲର ପୁରଶସ୍ତ୍ର ପୁରାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବ
ଓ ଗହୀର ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ;
ପୁଣି, ଲୋକଗୁନ୍ଦ ଅସାରତାର ନିମନ୍ତେ
ଓ ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ଅଗ୍ନି ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ;
ଆଉ ସେମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ହେବେ ।”

୫୯ ଯିହୁଦାର ରାଜା ସିଦିକାୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ
ମହସେୟର ପୌତ୍ର ନେରାୟର ପୁତ୍ର ସରାୟ
ଯେଉଁ ସମୟରେ ରାଜା ସତ୍ତ୍ଵେ ବାବିଲକୁ ଗଲା,
ସେ ସମୟରେ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସରାୟକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ,
ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ଏହି ସରାୟ ରାଜଗୃହର ପୂର୍ବାଧିକାରୀ ଅଧିକ୍ଷ ଥିଲା ।

୬୦ ଆଉ, ବାବିଲର ଭବିଷ୍ୟତ ଅମଙ୍ଗଳର ସକଳ କଥା, ଅର୍ଥାତ୍, ବାବିଲ ବିଷୟରେ ଏହି ଯେସକଳ
କଥା ଲିଖିତ ଅଛି, ଗହୀ ଯିରିମାୟ ଗୋଟିଏ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲେ ।

୬୧ ପୁଣି, ଯିରିମାୟ ସରାୟକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ବାବିଲରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ
ଏହିସବୁ କଥା ପାଠ କରିବ, ୬୨ ଆଉ କହିବ, ‘ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଅଛ
ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ କେହି ବାସ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର
ଗହୀ ଚିରକାଳ ଧ୍ବସ୍ତ ସ୍ଵପ୍ନ ହେବ ।’

୬୩ ପୁଣି, ଏହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁରେ ଖଣ୍ଡେ
ପଥର ବାନ୍ଧୁ ଫରାତ୍ ନଦୀର ମଧ୍ୟସ୍ଵୟାମରେ ଗହୀ ପକାଇ ଦେବ; ୬୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ‘ଆମ୍ଭେ
(ସଦାପୁରୁଷ) ବାବିଲ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେ ଏରୂପ ମଗ୍ନ ହୋଇ
ପୁନର୍ବାର ଉଠିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ହେବେ ।’ ଯିରିମାୟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏତିକି ।”

ଯିରୁଶାଲମର ପତନର ବର୍ଣ୍ଣନା
୧ ସିଦିକାୟ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବେଳେ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲା ଓ ସେ
ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲା; ଗହୀର ମାଗର ନାମ ହମୁଟଲ୍, ସେ ଲିବ୍‌ନ ନିବାସୀ

୫୧:୫୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଚିର ନିଦ୍ରାରେ ନିଦ୍ରିତ ହୋଇ ଆଉ ଜାଗରିତ ହେବେ ନାହିଁ” ସେମାନେ ମୃତ
ହେବେ

ଯିରିମାୟତ୍ତ୍ୱକ କନ୍ୟା ଥିଲା । ୨ ଆଉ, ସେ ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ର କୃତ ସମସ୍ତ କର୍ମାନୁସାରେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁର୍ମ କଲା । ୩ କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ କ୍ରୋଧ ସକାଶୁ ସେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଆପଣା ଛାମୁରୁ ଦୂର ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦାରେ ଏପରି ଘଟଣା ଘଟିଲା । ଆଉ, ସିଦିକାୟ ବାବିଲ ରାଜାର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା ।

୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକ ରାଜତ୍ତ୍ୱର ନବମ ବର୍ଷରେ, ଦଶମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ତ୍ୱର ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି କଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୫ ତହିଁ ସିଦିକାୟ ରାଜାତ୍ତ୍ୱକ ରାଜତ୍ତ୍ୱର ଏଗାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗର ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲା ।

୬ ଚତୁର୍ଥ ମାସରେ, ସେହି ମାସର ନବମ ଦିନରେ ନଗରରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା, ତହିଁରେ ଦେଶାୟ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ୭ ତେବେ, ନଗରରେ ଏକ ସଥାନ ଭଗ୍ନ ହୁଅନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଏକ ରାତ୍ରି ଭିତରେ ରାଜାର ଉଦ୍‌ୟାନ ନିକଟସ୍ଥ ଦୁଇ ପୁରାଣର ମଧ୍ୟସ୍ତରତ୍ତା ଦୁପ୍ପାର ପଥ ଦେଇ ପଳାଇଲେ; ସେସମୟରେ କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ନଗରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିଲେ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଆରବା ପଥ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ୮ ମାତ୍ର କଲ୍‌ଦାୟମାନତ୍ତ୍ୱକ ସୈନ୍ୟ ରାଜାର ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇ ଯିଗାହୋ ପଦାରେ ସିଦିକାୟକୁ ଧରିଲେ; ତହିଁରେ ଗହାର ସକଳ ସୈନ୍ୟ ଗହା ନିକଟରୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ।

୯ ତହିଁ ସେମାନେ ରାଜାକୁ ଧରି ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ରିବ୍‌ଲକୁ ବାବିଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଗହା ପୁରତି ଦଣ୍ଡାଧୀ କଲା । ୧୦ ଆଉ, ବାବିଲର ରାଜା ସିଦିକାୟର ପୁତ୍ରମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଗହାର ସାକ୍ଷାତରେ ବଧ କଲା; ସେ ଯିହୁଦାର ଅଧିପତି ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ହିଁ ରିବ୍‌ଲରେ ବଧ କଲା । ୧୧ ଆଉ, ସେ ସିଦିକାୟର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ପକାଇଲା; ପୁଣି, ବାବିଲର ରାଜା ଗହାକୁ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ବଦ୍ଧ କରି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା ଓ ଗହାର ମୁତୁୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ କାରାଗାରରେ ରଖିଲା ।

ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିର ବିଧ୍ୱସ୍ତ

୧୨ ପଞ୍ଚମ ମାସରେ, ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ତ୍ୱର ରାଜାତ୍ତ୍ୱକ ରାଜତ୍ତ୍ୱର ଉଣେଇଶ ବର୍ଷରେ, ବାବିଲ ରାଜାର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାଧୀମାନ ନବୁଷରଦନ୍ ନାମକ ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା । ୧୩ ପୁଣି, ସେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଗୃହ ଓ ରାଜଗୃହ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲା; ପୁଣି, ସେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ସକଳ ଗୃହ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରତେୟକ ଗୃହତ ଗୃହ ଅଗ୍ନିରେ ଦର୍ଶ୍ୟ କଲା । ୧୪ ଆଉ, ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଥିବା କଲ୍‌ଦାୟ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପୁରାଣର ଭଗ୍ନ କଲେ ।

୧୫ ସେତେବେଳେ ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ ନିଗନ୍ତ ଦରିଦ୍ରମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଓ ନଗରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ, ଆଉ ବାବିଲ ରାଜାର ପକ୍ଷକୁ ପଲୟନକାରୀମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା । ୧୬ ମାତ୍ର ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ଦେଶର ନିଗନ୍ତ ଦରିଦ୍ରମାନତ୍ତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକତ୍ତ୍ୱକୁ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କର୍ମଗ୍ରା ଓ କୃଷକ ହେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଗଲା ।

୧୭ ପୁଣି, କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଗୃହର ପିତ୍ତଳ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଗୃହର ବୈଠିକି ସବୁ ଓ ପିତ୍ତଳମୟ ସମୁଦ୍ର ରୂପ ପାତ୍ର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ତହିଁର ପିତ୍ତଳସବୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ । ୧୮ ଆହୁରି, ସେମାନେ ହାଣ୍ଡି ଓ କରତୁଳି, କତୁରା, କୁଣ୍ଡ, ଗମ୍ଭ ଓ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାର୍ଥକ ସକଳ ପିତ୍ତଳମୟ ପାତ୍ର ନେଇଗଲେ । ୧୯ ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ଗଟିଆ, ଅତ୍ତ୍ୱଗାରଧାନୀ, କୁଣ୍ଡ, ହାଣ୍ଡି, ଦୀପଦୃକ୍ଷ, ଗମ୍ଭ ଓ ପାତ୍ର ସବୁ, ଯାହା ସୁନା ଥିଲା, ଗହା ସୁନା କରି ଓ ଯାହା ରୂପା ଥିଲା, ଗହା ରୂପା କରି ନେଇଗଲା ।

୨୦ ଶଲୋମନ ରାଜା ସଦାପୁରତ୍ତ୍ୱକ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ, ଏକ ସମୁଦ୍ର ରୂପ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ତଳସ୍ଥ ଦୁପ୍ପାଦଶ ପିତ୍ତଳମୟ ବୃଷରୂପ ବୈଠିକି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ପାତ୍ରର ପିତ୍ତଳ ଅପରିମିତ ଥିଲା । ୨୧ ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ, ପୁରତେୟକର ଉଚ୍ଚ ଅଠରହାତ ଓ ପରିଧି ବାରହାତ ଓ ତହିଁର ସ୍ତମ୍ଭ ଗ୍ରା ଅତ୍ତ୍ୱଗୁଳି ଓ ଗହା ଫମ୍ପା ଥିଲା ।

୨୨ ଆଉ, ତହିଁର ଉପରେ ପିତ୍ତଳର ମୁଣ୍ଡାଳି ଥିଲା, ସେହି ମୁଣ୍ଡାଳିର ଉଚ୍ଚତ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡାଳିର ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜାଲିକର୍ମ ଓ ତାଲିମ୍ବାକୃତି ଥିଲା, ସେସବୁ ପିତ୍ତଳମୟ ଥିଲା; ଆଉ,

ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନର ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରକାର ଆକାର ଓ ତାଲିମ୍ବ ଥିଲା । ୨୩ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ଛୟାନବେ ତାଲିମ୍ବ ଥିଲା; ଜାଲିକର୍ମର ଉପରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଏକ ଶତ ତାଲିମ୍ବକୃତି ଥିଲା ।

ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ବାବିଲକୁ ନିର୍ବାସିତ

୨୪ ପୁଣି, ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ପୁରଧାନ ଯାଜକ ସରାୟକୁ ଓ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଯାଜକ ସଫନାୟକୁ, ଆଉ ତିନି ଜଣ ଦୁପ୍ପାରପାଳକୁ ଧରିଲା । ୨୫ ଆଉ, ନଗରରୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଏକ ଜଣ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ଓ ନଗରରେ ପ୍ରାୟତ ରାଜମୁଖ ଦର୍ଶନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାତଜଣକୁ ଓ ଦେଶର ଲୋକ ଗଣନାକାରୀ ସେନାପତିର ଲେଖକଙ୍କୁ ଓ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟତ ଦେଶୀୟ ଷାଠିଏ ଲୋକକୁ ଧରିଲା ।

୨୬ ପୁଣି, ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି ନବୁଷରଦନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ରିବ୍ଲକୁ ବାବିଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । ୨୭ ତହିଁରେ ବାବିଲର ରାଜା ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ରିବ୍ଲରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲା । ଏହିରୂପେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଦେଶରୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନୀତ ହେଲା ।

୨୮ ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏହି; ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ତିନି ସହସ୍ର ତେଇଶ ଜଣ ଯିହୁଦା ଲୋକ; ୨୯ ନବୁଖଦନିତ୍ସରଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଅଠର ବର୍ଷରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆଠ ଶହ ବତିଶ ଲୋକ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା; ୩୦ ନବୁଖଦନିତ୍ସରଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ତେଇଶ ବର୍ଷରେ ନବୁଷରଦନ୍ ପୁରହରାବର୍ଗର ସେନାପତି, ସାତ ଶହ ପଇଁଗୁଲିଶ ଜଣ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା; ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ଗୁରି ସହସ୍ର ଛ' ଶତ ଲୋକ ଥିଲେ ।

ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଯିହୋୟାଖୀନ୍ ମୁକ୍ତି

୩୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଖୀନ୍ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସଙ୍ଗତିର ବର୍ଷର ଦୁପ୍ପାଦଶ ମାସରେ ଓ ସେହି ମାସର ପଚିଶ ଦିନରେ ବାବିଲର ରାଜା ଇବିଲ୍-ମରୋଦକ୍ ଆପଣା ରାଜତ୍ୱର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଖୀନ୍‌କୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର କରି ଗହାର ମସ୍ତକ ଉନ୍ନତ କଲା; ୩୨ ଆଉ, ସେ ଗହାକୁ ପ୍ରାଣିବାକ୍ସ କହିଲା ଓ ଗହା ସଙ୍ଗେ ବାବିଲରେ ଥିବା ରାଜାମାନଙ୍କର ଆସନଠାରୁ ଗହାର ଆସନ ଉଚ୍ଚରେ ସ୍ଥାପନ କଲା, ୩୩ ଆଉ ସେ ଆପଣା କାରାଗାରର ବସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆପଣାର ଯାବଜ୍ଜୀବନ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କଲା । ୩୪ ପୁଣି, ଗହାର ଦିନାତିପାତ ନିମନ୍ତେ ବାବିଲର ରାଜାଠାରୁ ନିତ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଦିଆଗଲା, ସେ ଆପଣା ମରଣଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆପଣା ଜୀବନର ସମସ୍ତକାଳ ପୁରତିଦିନ ଏକ ନିରୂପିତ ଅଂଶ ପାଇଲା ।

Lamentations ଯିରିମାୟାଜ୍ ବିଳାପ

ଯିରୁଶାଲମର ନିର୍ଜନତା

୧ ହାୟ ହାୟ, ଲୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ କିପରି ଏକାକିନୀ ହୋଇ ବସିଅଛି ! ସେ କିପରି ବିଧବା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି ! ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପରଧାନ ଥିଲା ଓ ପରଦେଶ ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ରାଣୀ ଥିଲା, ସେ କିପରି କରଦାୟିନୀ ହୋଇଅଛି !

୨ ସେ ରାତ୍ରିରେ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କରେ, ଗହୀର ଲୋତକ ଗାଲରେ ପଡ଼ିଅଛି; ଗହୀର ସମସ୍ତ ପୁରେମିକତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀକୁ ସାନ୍ତତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି; ଗହୀର ବନ୍ଧୁ ସମସ୍ତେ ଗହୀକୁ ପୁରବଞ୍ଚନା କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହୀର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୩ ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ଓ ମହାଦାସତ୍ୱ ସକାଶୁ ଯିହୁଦା ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଅଛି; ସେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରେ, ମାତୃର ସେ କିଛି ବିଶ୍ୱାସ ପାଏ ନାହିଁ; ଗହୀର ଗତନାକାରୀ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୱକାରୀ ପଥରେ ଗହୀକୁ ଧରିଅଛନ୍ତି । ୪ ସିୟୋନର ପଥକମାନ ଶୋକ କରଇ, କାରଣ କେହି ମହାସଭାକୁ ଆସେ ନାହିଁ; ଗହୀର ଦୁଃଖର ସମୂହ, ଗହୀର ଯାଜକମାନେ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁ ଅଛନ୍ତି; ଗହୀର କୁମାରୀଗଣ ଦୁଃଖର ସତ୍ୱ ଓ ସେ ନିଜେ ମନଃପୀଡ଼ା ପାଇଅଛି । ୫ ଗହୀର ବିପକ୍ଷଗଣ ମସୃକ ସମୂହ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହୀର ଶତ୍ରୁମାନେ ସମୂହ ହୋଇଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଗହୀର ଅସଂଖ୍ୟ ଆଜ୍ଞା-ଲଘନ ସକାଶୁ ସଦାପରଭୁ ଗହୀକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଗହୀର ଶିଶୁ ସନ୍ତାନଗଣ ବିପକ୍ଷର ସମୂହରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୬ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ଦୀର୍ଘତା ଗହୀରୁ ଯାଇଅଛି । ଗହୀର ଅଧିପତିଗଣ ଚରଣ ସ୍ଥାନ ନ ପାଇବା ହରିଣମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକର ଆଗେ ଆଗେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ନିଜ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁର୍ଗତିର ସମୟରେ, ଯିରୁଶାଲମ ଆପଣା ପୂର୍ବ କାଳର ମନୋହର ବିଷୟସବୁ ସ୍ମରଣ କରୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଗହୀର ଲୋକମାନେ ବିପକ୍ଷର ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିଲେ ଓ କେହି ଗହୀର ସାହାୟ କଲେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ବିପକ୍ଷଗଣ ଗହୀକୁ ଦେଖି ଗହୀର ଉଦ୍‌ସନ୍ନତରେ ଉପହାସ କଲେ । ୮ ଯିରୁଶାଲମ ଅତିଶୟ ପାପ କରିଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଗହୀକୁ ସମ୍ମାନ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତେ ଗହୀକୁ ତୁଚ୍ଛ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଗହୀର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ହଁ, ସେ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁ ଅଛି, ସେ ପଛକୁ ମୁଖ ଫେରାଉଅଛି । ୯ ଗହୀର ଅଶୁଚିତ ଗହୀର ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିଲା; ସେ ଆପଣାର ଶେଷ ଦଶା ସ୍ମରଣ କଲା ନାହିଁ; ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ରୂପେ ଅଧିପତି ହୋଇଅଛି; ଗହୀର ସାନ୍ତତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତକାରୀ କେହି ନାହାନ୍ତି । ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋହର ଦୁଃଖ ଦେଖ, କାରଣ ଶତ୍ରୁ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରିଅଛି । ୧୦ ଗହୀର ସକଳ ମନୋହର ବିଷୟ ଉପରେ ବିପକ୍ଷ ଆପଣା ହସ୍ତ ପରସାରିଅଛି; ହଁ, ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମାଜରେ ପରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିଷେଧ କରିଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଗହୀର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପରବେଶ କରିବାର ଦେଖିଅଛି । ୧୧ ଗହୀର ଲୋକସକଳ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ଆହାର ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ପୁରାଣ ଶୀତଳ କରିବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାର ମନୋହର ସାମଗ୍ରୀସବୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ହେ ସଦାପରଭୁ, ଦେଖ, ନିରୀକ୍ଷଣ କର, କାରଣ ମୁଁ ତୁଚ୍ଛନୀୟ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ହେ ପଥକ ସମସ୍ତେ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ନୁହେଁ ? ଦେଖି ବୁଝ, ମୋତେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଦିଆ ଯାଇଅଛି, ମୋହର ସେହି ଦୁଃଖ ପରି କି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଅଛି ? ତଦୁପ୍ରାୟ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ପରଚର କ୍ଲେଶର ଦିନରେ ମୋତେ କ୍ଲେଶଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ସେ ଉଦ୍‌ଧୃତ ମୋ' ଅସ୍ତ୍ରସକଳର ମଧ୍ୟକୁ ଅଗ୍ନି ପରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗହୀ ସେସବୁକୁ ପରସ୍ତ କରଇ; ସେ ମୋ' ଚରଣ ପାଇଁ ଜାଲ ପାତିଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଫେରାଇ ଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଅନାଥନୀ ଓ ଦିନସାରା ମୂର୍ଚ୍ଛିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୪ ମୋର ଅଧର୍ମରୁ ଯୁଆଳି ଗହୀଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୁଃଖ ବନ୍ଧାଯାଇଅଛି; ଗହୀ ଏକତର ଜଡ଼ିତ ହୋଇଅଛି, ଗହୀ ମୋ' ସକନ୍ଧ ଉପରକୁ ଆସିଅଛି; ସେ ମୋ' ବଳ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ଠିଆ ହୋଇ ନ ପାରେ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପରଭୁ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ପରଭୁ ମୋହର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଗୀର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅକ୍ଷତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋ' ଯୁବକଗଣକୁ ଦଳି ପକାଇବା ପାଇଁ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମହାସଭା ଆହୁାନ କରିଅଛନ୍ତି; ଦ୍ରବ୍ୟକୁଶଳରେ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲା ପରି ପରଭୁ ଯିହୁଦାର କୁମାରୀକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୭ ଏହିସବୁ ବିଷୟର ଲାଗି ମୁଁ କରନଦନ କରୁଅଛି; ମୋର ଚକ୍ଷୁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଜଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଅଛି; କାରଣ ମୋ' ସାନ୍ତତ୍ପ୍ରାଣକାରୀ ଯେ ମୋହର ପ୍ରାଣକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦିଅନ୍ତେ; ସେ ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛି; ଶତରୁ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେବାରୁ ମୋର ସନ୍ତାନଗଣ ଅନାଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୭ ସିୟୋନ ଆପଣା ହସ୍ତ ପରସାରୁଅଛି; ଗହାକୁ ସାନ୍ତତ୍ପ୍ରାଣ କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି; ଯାକୁବର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଗହାର ବିପକ୍ଷ ହେବେ ବୋଲି ସଦାପରଭୁ ଗହା ବିଷୟରେ ଏହି ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି; ଯିରୁଶାଲମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶୁଚି ବସତୁ ତୁଲ୍ୟ ଅଛି । ୧୮ ସଦାପରଭୁ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି; ମୁଁ ଗହାଜ୍ଞ ଆଜ୍ଞାର ପ୍ରତିକୂଳଚରଣ କରିଅଛି; ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସକଳ, ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ଓ ମୋହର ଦୁଃଖ ଦେଖ; ମୋହର କୁମାରୀଗଣ ଓ ଯୁବକଗଣ ବନ୍ଦୀତତ୍ପ୍ର ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୧୯ ମୁଁ ଆପଣା ପରେମିକମାନଙ୍କୁ ତାକିଲି, ମାତର ସେମାନେ ମୋତେ ପରବଞ୍ଚନା କଲେ; ମୋର ଯାଜକମାନେ ଓ ମୋର ପ୍ରାଣନିର୍ବାଣ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଆଶ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଆହାର ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ମଲେ । ୨୦ ହେ ସଦାପରଭୁ, ଦେଖ; କାରଣ ମୁଁ ବିପଦଗରସ୍ତ; ମୋହର ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥା ହେଉଅଛି; ମୋର ହୃଦୟ ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ବିକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି; କାରଣ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ରୋହଚରଣ କରିଅଛି; ବାହାରେ ଖତର ବଧ କରୁଅଛି, ଗୃହରେ ମୁଦୁୟ ଥାଳି ପରି ହେଉଅଛି । ୨୧ ଲୋକମାନେ ମୋହର ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ଵାସ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି; ମୋତେ ସାନ୍ତତ୍ପ୍ରାଣ କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି; ମୋର ଶତରୁ ସମସ୍ତେ ମୋ' ବିପଦର କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଘଟାଇଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନର କଥା ପରଗର କରିଅଛ, ଗହା ଉପସୂତ କରିବ, ପୁଣି ସେମାନେ ମୋହର ତୁଲ୍ୟ ହେବେ । ୨୨ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ଦୁଃଖ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ପରବେଶ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସକଳ ଆଜ୍ଞା-ଲଜ୍ଞନ ସକାଶୁ ମୋ' ପ୍ରତି ଯେଉଁପରି କରିଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେରୂପେ କର; କାରଣ ମୋହର ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ଵାସ ଅନେକ ଓ ମୋର ହୃଦୟ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଅଛି ।

9

ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ବିଧାନ

୧ ପରଭୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାକୁ କିପରି ମେଘାଚ୍ଛନ୍ଦନ କରିଅଛନ୍ତି ! ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ଶୋଭା ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ପକାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆପଣା କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ଆପଣା ପାଦପାଠ ସ୍ଵରଣ କରି ନାହାନ୍ତି । ୨ ପରଭୁ ଯାକୁବର ସକଳ ବାସ ସ୍ଵାଧୀନ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦୟା କରି ନାହାନ୍ତି, ସେ ଆପଣା କୋପରେ ଯିହୁଦା କନ୍ୟାର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗସବୁ ଉତ୍ପାଟନ କରିଅଛନ୍ତି; ସେସବୁକୁ ସେ ଭୂମିସାତ୍ କରିଅଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ଓ ତହିଁର ଅଧିପତିଗଣକୁ ସେ ଅଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି । ୩ ସେ ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଶୁଭଗଣକୁ କାଟି ପକାଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଶତରୁ ସମ୍ମୁଖରୁ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପଛକୁ ଟାଣି ନେଇଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ପରି ଯାକୁବକୁ ପରଭ୍ରମିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଗ୍ରାସ କରଇ । ୪ ସେ ଶତରୁ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ଧନୁରେ ଶୁଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ବିପକ୍ଷ ପରି ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଟେକି ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଚକ୍ଷୁର ସୁଖଜନକ ସକଳକୁ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା କୋପ ଅଗ୍ନି ପରି ଢାଳି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୫ ପରଭୁ ଶତରୁ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଗହାର ଅଟ୍ଟାଳିକାସକଳ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଗହାର ଦୁର୍ଗସବୁ ଧ୍ଵଂସ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେ ଯିହୁଦାର କନ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଶୋକ ଓ ବିଳାପ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ସେ ଉଦୟାନସ୍ତ ତମ୍ବୁ ପରି ଆପଣା ଆବାସ-ତମ୍ବୁ ବଳପୂର୍ବକ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ଆପଣା ସମାଜ-ସ୍ଵାଧୀନ ନଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି; ସଦାପରଭୁ ସିୟୋନରେ ମହାସଭା ଓ ବିଶ୍ଵାସବାର ବିସ୍ଫୃତ କରାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ପରଚଣ୍ଡତାରେ ରାଜା ଓ ଯାଜକକୁ ତୁରନ୍ଧାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ପରଭୁ ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦି ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନ ଦୃଶା କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଗହାର ଅଟ୍ଟାଳିକାର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମହାସଭାର ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ରହଳ କରିଅଛନ୍ତି । ୮ ସଦାପରଭୁ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପ୍ରାଣର ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ସୂତ୍ର ଟାଣିଅଛନ୍ତି, ସେ ବିନାଶକରଣରୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ନିବୃତ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି; ମାତର ସେ ପରିଖା ଓ ପ୍ରାଣରକୁ ବିଳାପ କରାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ନିସ୍ତେଜ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୯ ଗହାର ନଗର-ଦ୍ଵାରସକଳ ଭୂମିରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଅଛି; ସେ ଗହାର ଅଗ୍ନିସବୁ ନଷ୍ଟ ଓ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର ରାଜା ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଅଛନ୍ତି;

ହଁ, ଗହୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁକଠାରୁ କୌଣସି ଦର୍ଶନ ପା'ନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୦ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପ୍ରାଣନାଶ ଭୂମିରେ ବସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ପକାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ କଟିଦେଶରେ ଝୋଟର କନା ବାନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି; ଯିରୁଶାଲମର କୁମାରୀଗଣ ଭୂମିକୁ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକ ଅବନତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୧ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ଲୋତକରେ କ୍ଷୀଣ ହୁଅଇ, ମୋର ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥା ହୁଅଇ, ମୋ' ଲୋକତ୍ତ୍ୱ କନ୍ୟାର ବିନାଶ ହେତୁ ମୋହର କଲିଜା ଭୂମିରେ ତଳ ଯାଇଅଛି; କାରଣ ନଗରର ପଥସମୂହରେ ବାଳକ ବାଳିକା ଓ ସତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁମାନେ ମୂର୍ଚ୍ଛାପନ୍ନ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଶସ୍ତ୍ର ଓ ଦରକ୍ଷାରସ କାହିଁ ? ଏହି କଥା ଆପଣା ଆପଣା ମାତକୁ କହୁ କହୁ, ସେମାନେ ନଗରର ପଥସମୂହରେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଲୋକ ପରି ମୂର୍ଚ୍ଛାପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମାତର କୋଳରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ୧୩ ଆଗୋ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କିପରି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବି ? ମୁଁ କାହା ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଉପମା ଦେବି ? ଆଗୋ ସିୟୋନ କୁମାରୀ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ କାହାର ସମାନ ତୁମ୍ଭକୁ କରିବି ? କାରଣ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତ ସମୁଦର ପରି ବଡ଼; କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରି ପାରେ ? ୧୪ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଅଧାରଣ ଓ ମୂର୍ତ୍ତୀଗର ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୀତପ୍ତର ମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମ ପରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅଧାର ଦର୍ଶନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିର୍ବାସିତ ହେବାର କାରଣ ଦେଖି ପରତ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ପଥକମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ହାତ ଡାଳି ଦିଅନ୍ତି; ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ କରି ଓ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାଆଡ଼େ ମସ୍ତକ ହଲାଇ କୁହନ୍ତି, ଯେଉଁ ନଗରକୁ ଲୋକେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସିଦ୍ଧି ଓ ସମୁଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣର ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ବୋଲି କହିଲେ, ଗହୀ କି ଏହି ? ୧୬ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ସକଳ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ମେଲାଇ ପରିହାସ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଅନ୍ତି ଓ ଦନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼ କରନ୍ତି; ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନର ଅପେକ୍ଷା କଲୁ, ଏ ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଦିନ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ ପାଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ ଦେଖିଅଛୁ । ୧୭ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଯାହା ସଂକଳପ କଲେ, ଗହୀ ସିଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ପୁରାତନ କାଳରେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଆପଣାର ସେହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ନିପାତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦୟା କରି ନାହାନ୍ତି; ଆଉ, ସେ ଶତ୍ରୁକୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷଗଣର ଶୁଭ୍ର ଉନ୍ନତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପୁରତ୍ତୁକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା; ହେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପ୍ରାଣୀ, ଦିବାରତ୍ତର ଅଶ୍ରୁଧାର ସରୋତ ପରି ବୁହାଅ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ କିଛି ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁର ଗଭା ଶାନ୍ତ ନ ହେଉ । ୧୯ ଉଠ, ରାତ୍ରିରେ, ପରତେୟକ ପରହରର ଆରମ୍ଭରେ ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱପ୍ନର କର; ପୁରତ୍ତୁକ ସମମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଜଳ ପରି ତାଳିଦିଅ; ତୁମ୍ଭର ବାଳକ ବାଳିକାଗଣର ପ୍ରାଣରକ୍ଷାଧର୍ମେ ଗହୀତ୍ତ୍ୱ ଛାମୁରେ କୃତଜ୍ଞତା ହୁଅ, ସେମାନେ ପରତେୟକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ମୁଣ୍ଡରେ କ୍ଷୁଧାରେ କଲିନ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୨୦ ହେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ, ଦେଖ, ନିରାକ୍ଷଣ କର, ତୁମ୍ଭେ କାହା ପ୍ରତି ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ ? ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକେ କି ଆପଣା ଗର୍ଭଫଳକୁ, ହସ୍ତରେ ଲାଳିତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବେ ? ଯାଜକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କି ପୁରତ୍ତୁକର ପବିତ୍ର ସଥାନରେ ହତ ହେବେ ? ୨୧ ଯୁବକ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ବାଟର ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭର କୁମାରୀ ଓ ଯୁବକଗଣ ଖତ୍ରରେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ବଧ କରିଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଦୟା ନ କରି ହତ୍ୟା କରିଅଛ । ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସଥ ଆଶତ୍ତ୍ୱକାସକଳକୁ* ମହାସଭା ଦିନର ନ୍ୟାୟ ଆହୁତ୍ୱାନ କରିଅଛ । ସଦାପୁରତ୍ତୁକ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇ ନ ଥିଲେ, କି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହି ନ ଥିଲେ; ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଲାଳନ ପାଳନ କରିଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଶତ୍ରୁ ସଂହାର କରିଅଛି ।

୩

ଶାସ୍ତ୍ର, ଅନୁଗପ ଓ ଭରସା

୧ ଯେ ଗହୀତ୍ତ୍ୱ କ୍ରୋଧରୂପ ପାଞ୍ଚଗଣ ଦସ୍ତାବ କଲେଣ ଦେଖିଅଛି, ମୁଁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ । ୨ ସେ ମୋତେ ଆଳୁଥାରେ ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟକାରରେ ଚଳାଇ ଅଛନ୍ତି । ୩ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିନସାରା ଆପଣା ହସ୍ତ ପୁନଃ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଅଛନ୍ତି । ୪ ସେ ମୋହର ମାଂସ ଓ ମୋର ଚର୍ମ ଗର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋହର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇ ଅଛନ୍ତି । ୫ ସେ ମୋତେ ଅବରୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଡିକ୍‌ତର ଓ ଶ୍ୱାନ୍ତରେ ବେଷ୍ଟିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ସେ ବହୁ କାଳରୁ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ମୋତେ

* ୨:୨୨ ଆଶତ୍ତ୍ୱକାସକଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁଗଣକୁ

ଅନ୍ୟକାର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ୭ ସେ ମୋର ଗୁରିଆଡ଼େ ସୁରକ୍ଷାର ବାଡ଼ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ବାହାରି ଯାଇ ନ ପାରେ; ସେ ମୋହର ଜଞ୍ଜିର ଭାଙ୍ଗି କରିଅଛନ୍ତି । ୮ ହଁ, ମୁଁ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱର କଲେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ୯ ସେ କଟା ପଥରରେ ମୋହର ପଥ ଅବରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋର ପଥସବୁ ବନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ସେ ମୋ' ପରତି ଛକି ବସିଥିବା ଭାଲୁ ଓ ଅନ୍ତରାଳରେ ଥିବା ସିଂହ ପରି ଅଟନ୍ତି । ୧୧ ସେ ମୋର ପଥ ବିପଥ କରି ମୋତେ ଟାଣି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଅନାଥ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ସେ ଆପଣା ଧନୁରେ ଗୁଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ ଡାକି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରଖିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ସେ ଆପଣା ଦୁଶର ଶର ମୋହର ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଅଛନ୍ତି । ୧୪ ମୁଁ ନିଜ ଲୋକସକଳର ଉପହାସର ବିଷୟ ଓ ଦିନସାରା ସେମାନଙ୍କର ଗାୟନ ହୋଇଅଛି । ୧୫ ସେ ମୋତେ ଡିକ୍‌ଡ଼ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ନାଗଦାସୀରେ ମୋତେ ପୁରୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୬ ଆହୁରି, ସେ କଞ୍ଚୁକରେ ମୋର ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଅଛନ୍ତି, ସେ ଭସମରେ ମୋତେ ଆରକ୍ଷାଦିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପ୍ରାଣକୁ ଶାନ୍ତିରୁ ଦୂରରେ ରଖିଅଛ; ମୁଁ ଆନନ୍ଦ ପାସୋରି ଯାଇଅଛି । ୧୮ ଏଣୁ ମୁଁ କହିଲି, ମୋହର ବଳ ଓ ସଦାପରଭୁତକଠାରେ ମୋର ପରତ୍ୟାଗୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ୧୯ ମୋହର ଦୁଃଖ ଓ ଦୁର୍ଗତି ସ୍ୱପରଣ କର, ଗହା ନାଗଦାସୀ ଓ ବିଷ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୨୦ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ସ୍ୱପରଣରେ ରଖୁଅଛି ଓ ମୋ' ଅନ୍ତରରେ ଅବସନ ହେଉଅଛି । ୨୧ ମୁଁ ଏହା ମନରେ ସ୍ୱପରଣ କରୁଥାଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ଭରସା ଅଛି । ୨୨ ସଦାପରଭୁତକର ବିବିଧ ଦୟା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାଞ୍ଜର କରୁଣା ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ୨୩ ସେହିସବୁ ପରତି ପରଭାତରେ ନୂତନ ହୋଇଥାଏ; ଓ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱସ୍ତତ ମହତ୍ ଅଟେ । ୨୪ ମୋର ପ୍ରାଣ କୁହେ, ସଦାପରଭୁ ମୋହର ବାଣ୍ଟସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗହାଞ୍ଜକଠାରେ ଭରସା ରଖିବି । ୨୫ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁତକ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ପ୍ରାଣ ଗହାଞ୍ଜର ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରେ, ଗହା ପରତି ସେ ମଞ୍ଚଗଳମୟ ଅଟନ୍ତି । ୨୬ ସଦାପରଭୁତକ ପରିତ୍ରାଣର ପରତ୍ୟାଗୀ କରି ସୁସ୍ଥର ଭାବରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ମନୁଷ୍ୟର ମଞ୍ଚଗଳ । ୨୭ ଯୌବନ କାଳରେ ଯୁଆଳି ବୋହିବା ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମଞ୍ଚଗଳ ଅଟେ । ୨୮ ସେ ଏକାକୀ ବସି ନୀରବ ହୋଇ ରହୁ, କାରଣ ସେ ଗହାର ସକନ୍ଧରେ ଯୁଆଳି ରଖି ଅଛନ୍ତି । ୨୯ ସେ ଧୂଳିରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖୁ; ଗହାହେଲେ ଅବା ଭରସା ଥାଇପାରେ । ୩୦ ଯେ ଗହାକୁ ପରହାର କରେ, ସେ ଗହାକୁ ଆପଣା ଗାଳ ଦେଖାଇ ଦେଉ; ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ । ୩୧ କାରଣ ପରଭୁ ସଦାକାଳ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ ନାହିଁ । ୩୨ କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ସେ ଦୁଃଖ ଘଟାନ୍ତି, ତଥାପି ଆପଣାର ଅପାର ଦୟାନ୍ୱସାରେ ସେ କରୁଣା କରିବେ । ୩୩ କାରଣ ସେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ସ୍ୱପ୍ନେରକ୍ଷାରେ କଲେଣ କିଅବା ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୪ ପୃଥିବୀର ବନ୍ଦୀସକଳ ପଦ ତଳେ ଦଳିତ ହେବାର, ୩୫ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଅଙ୍ଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମନୁଷ୍ୟର ସତତ୍ୱ ଅନ୍ୟଥା ହେବାର, ୩୬ ମନୁଷ୍ୟର ବିବାଦ ଅଧର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ନିଷପତ୍ତି ହେବାର, ପରଭୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୭ ପରଭୁ ଆଜ୍ଞା ନ କଲେ, ଯେ କଥା କହେ ଓ ଗହା ସିଦ୍ଧ ହୁଏ, ଏପରି କିଏ ଅଛି ? ୩୮ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ଅଙ୍ଗ ମୁଖରୁ ଅମଞ୍ଚଗଳ ଓ ମଞ୍ଚଗଳ କି ନିର୍ଗତ ହୁଏ ନାହିଁ ? ୩୯ ଜୀବିତ ମନୁଷ୍ୟ କାହିଁକି ଅସନ୍ତୋଷର କଥା କହେ, ଆପଣା ପାପର ଦଣ୍ଡ ସକାଶୁ ମନୁଷ୍ୟ କାହିଁକି ଅସନ୍ତୋଷର କଥା କହେ ? ୪୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ପରୀକ୍ଷା କରୁ, ପୁଣି ସଦାପରଭୁତକ ପରତି ଫେରୁ । ୪୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ନିବାସୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼େ କୃତଜ୍ଞତାପୂର୍ବକ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ ଉଠାଉ । ୪୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ ଓ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରି ନାହିଁ । ୪୩ ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ଆରକ୍ଷନ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ବଧ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଦୟା କରି ନାହିଁ । ୪୪ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେପରି ଭେଦ କରି ଯାଇ ନ ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ମେଘରେ ଆରକ୍ଷନ କରିଅଛ । ୪୫ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଝଟା ପଲିଆ ଓ ଅଗ୍ରହଣ ବସତୁ ତୁଲ୍ୟ କରିଅଛ । ୪୬ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତରୁ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ଫର୍ଷ୍ଟ କରି ମେଲାଇ ଅଛନ୍ତି । ୪୭ ତ୍ରାସ ଓ ଖାତ, ଉଜାଡ଼ ଓ ବିନାଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଘଟିଅଛି । ୪୮ ମୋ' ଲୋକଙ୍କ କନ୍ୟାର ବିନାଶ ସକାଶୁ ମୋ' ଚକ୍ଷୁରୁ ଜଳଧାରା ବହୁଅଛି । ୪୯ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଅନାଇ ନ ଦେଖାନ୍ତି, ୫୦ ସେଯାଏ, ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଅବିଶ୍ୱାନ୍ତ ଅଶ୍ରୁ ବର୍ଷାଉଅଛି, ନିବୃତ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ୫୧ ମୋ' ନଗରୀର ସକଳ କନ୍ୟାଙ୍କ ସକାଶୁ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ଦୁଃଖ ଆଣେ । ୫୨ ବିନା କାରଣରେ

ଯେଉଁମାନେ ମୋହର ଶତ୍ରୁ, ସେମାନେ ମୋତେ ପକ୍ଷୀ ପରି ମୃଗୟା କରିଥାନ୍ତି । *୫୩ ସେମାନେ ଗର୍ଭତରେ* ମୋର ପୁତ୍ରାଣ ସଂହାର କରି ମୋ' ଉପରେ ପରସ୍ପତର ପକାଇ ଥାନ୍ତି । *୫୪ ମୋ' ମସ୍ତକର ଉପର ଦେଇ ଜଳ ବହିଗଲା ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲି । *୫୫ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ ଗଭୀରତମ କୂପ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । *୫୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ରବ ଶୁଣିଲ ମୋର ନିଶ୍ୱାସ, ମୋହର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପ୍ରତି ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ଲାଗାଅ ନାହିଁ । *୫୭ ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲ; ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ଭୟ କର ନାହିଁ । *୫୮ ହେ ପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପୁତ୍ରାଣର ବିବାଦସକଳର ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥା; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଜୀବନ ମୁକ୍ତ କରିଥା । *୫୯ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋ' ପ୍ରତି କୃତ ଅନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଥା; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର । *୬୦ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ଓ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୃତ ସଂକଳ୍ପସବୁ ଦେଖିଥା । *୬୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ତିରସ୍କାର ଓ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୃତ ସଂକଳ୍ପସବୁ ଶୁଣିଥା; *୬୨ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓଷଠାଧରର କଥା ଓ ଦିନଯାକ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ କଳପନାସବୁ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଥା । *୬୩ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବସିବାର ଓ ଉଠିବାର ନିରୀକ୍ଷଣ କର; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଗାୟନ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହୋଇଥା । *୬୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମାକ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବ । *୬୫ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତର କଠିନତା, ତୁମ୍ଭେ ପଥାପଥ ଦେବ । *୬୬ ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇବ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ତଳୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ।

୪

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଦୁର୍ଗତି

୧ ହାୟ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିପରି ମଲିନ ହୋଇଥା ! ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିପରି ବିକୃତ ହୋଇଥା ! ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପରସ୍ପତରସବୁ ପରତେୟକ ଦାଣ୍ଡର ମୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥା । ୨ ହାୟ ! ନିର୍ମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୁଲ୍ୟ ଯେ ସିନ୍ଧୋନର ସନ୍ତାନଗଣ, ସେମାନେ କିପରି କୁମ୍ଭାରର ହସ୍ତକୃତ ମୃତ୍ତିକାର କଳସ ତୁଲ୍ୟ ଗଣିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ! ୩ ଶୁଗାଳମାନେ ହିଁ ସତନ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗପାନ କରନ୍ତି; ମୋ' ଲୋକଙ୍କର କନ୍ୟା ପ୍ରାନ୍ତରସଥ ଉଷ୍ମପକ୍ଷୀ ପରି ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଥା । ୪ ତୃଷା ହେତୁରୁ ସତନୟନାୟା ଶିଶୁର ଜିହ୍ୱା ଗଳ୍ପରେ ଲାଗି ଯାଉଥା; ବାଳକ ବାଳିକାମାନେ ରୁଚି ମାଗନ୍ତି ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ଦିଏ ନାହିଁ । ୫ ଯେଉଁମାନେ ସୁଖାଦୟ ଭୋଜନ କଲେ, ସେମାନେ ଦାଣ୍ଡରେ ଅନାଥ ହୋଇଥାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ସିନ୍ଧୁରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଖତଗଣି ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି । ୬ କାରଣ ଯେ ଏକ ନିମିଷ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପାଟିତ ହେଲା ଓ ଯାହାକୁ କାହାରି ହସ୍ତ ଆକ୍ରମଣ ନ କଲା, ଏପରି ଯେ ସଦୋମ, ଗହାର ପାପ ଅପେକ୍ଷା ମୋ' ଲୋକଙ୍କ କନ୍ୟାର ଅଧର୍ମ ଅଧିକ ଅଟେ । ୭ ଗହାର କୁଳାନ ଲୋକମାନେ* ହିମ ଅପେକ୍ଷା ନିର୍ମଳ, ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ଶୁକ୍ଳ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ପରବାଳ ଅପେକ୍ଷା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ, ସେମାନଙ୍କର କାନ୍ତି ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ୮ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅଙ୍ଗାର ଅପେକ୍ଷା କଳା ବର୍ଣ୍ଣ; ସେମାନେ ଦାଣ୍ଡରେ ଚିହ୍ନ ଯା'ନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଅସ୍ଥରେ ଲାଗି ରହିଥା; ଗହା କାଷ୍ଠ ପରି ଶୁଷ୍କ ହୋଇଥା, ୯ କ୍ଷୁଧାରେ ହତ ହେବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଖତଗରେ ହତ ହେବା ଲୋକମାନେ ଭଲ; କାରଣ ଏମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେତ୍ୟନ ଶସ୍ୟର ଅଭାବରୂପ ଶୂଳରେ ବିଦ୍ୟ ହୋଇ କ୍ଷୟ ପାଆନ୍ତି । ୧୦ ସନେହବତୀ ସ୍ୱର୍ଗାଗଣର ହସ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ଧୁଥା; ମୋ' ଲୋକଙ୍କ କନ୍ୟାର ବିନାଶ ସମୟରେ ଶିଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆହାର ହେଲେ । ୧୧ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା କୋପ ସଫଳ କରିଥାନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଭାଳି ଦେଇଥାନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ସିନ୍ଧୋନରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପଳିତ ଥାନ୍ତି ଗହା ଗହାର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଗ୍ରାସ କରିଥା । ୧୨ ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ଓ ଶତ୍ରୁ ଯେ ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ପରବେଶ କରିବ, ଏହା ପୃଥ୍ୱୀସଥ ରାଜାଗଣ କିଅବା ଜଗନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ୧୩ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଧାର୍ମିକଗଣର ରକ୍ତପାତ କରିଥାନ୍ତି, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣର ପାପ ଓ ଯାଜକଗଣର ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ଏହା ହୋଇଥା । ୧୪ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଦାଣ୍ଡରେ ଭରମଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ରକ୍ତରେ ଅଶୁଚି ହୋଇଥାନ୍ତି,

* ୩:୫୩ ଗର୍ଭତରେ କିମ୍ବା କୂପରେ * ୪:୭ କୁଳାନ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ନାଜରତାୟମାନେ

ଏଣୁ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ୧୫ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ଅଶୁଚି ଲୋକମାନେ, ଦୂର ହୁଅ ! ଦୂର ହୁଅ, ଦୂର ହୁଅ, ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କର ନାହିଁ ! ସେମାନେ ପଲାଇ ଭରମଣ କଲା ବେଳେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକେ କହିଲେ, ସେମାନେ ଆଉ ଏଠାରେ ପରବାସ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୬ ସଦାପରଭୁତ୍‌କ କ୍ଷୋଧ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଆଉ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆଦର କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ପରାଗୀନଗଣକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ନାହିଁ । ୧୭ ଏବେ ହେଁ ମିଥ୍ୟା ସାହାୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହୁଅଇ; ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହି ରହି ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତୁ । ୧୮ ସେମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ପାଦବିକ୍ଷେପ ଛକି ରହିଥାନ୍ତି, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଆପଣା ଦାଣ୍ଡରେ ବୁଲି ନ ପାରୁ; ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଶେଷ ନିକଟ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଆୟୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; କାରଣ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଶେଷ କାଳ ଉପସ୍ଥାପିତ; ୧୯ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନେ ଆକାଶର ଉତ୍କଳେଶ ପକ୍ଷୀ ଅପେକ୍ଷା ବେଗଗାମୀ; ସେମାନେ ପର୍ବତରେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ସେମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପରାନ୍ତରରେ ଛକି ବସିଲେ । ୨୦ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗହୀର ଛାୟା ତଳେ ବଞ୍ଚିବା ବୋଲି ଯାହାର ବିଷୟରେ କହିଲୁ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ନାସାର ନିଃଶ୍ୱାସ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ସଦାପରଭୁତ୍‌କର ସେହି ଅଭିଷିକ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ତ୍ତରେ ଧରାଗଲା । ୨୧ ହେ ଉଷ୍ଣ ଦେଶ ନିବାସିନୀ ଇଦୋମର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ପୁଲକିତ ହୁଅ; ସେହି ପାନପାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ହିଁ ଯିବ; ତୁମ୍ଭେ ମତ୍ତ ହେବ ଓ ଆପଣାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନା କରିବ । ୨୨ ହେ ସିୟୋନର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମର ଦଣ୍ଡ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଆଉ ନେଇ ଯିବେ ନାହିଁ; ହେ ଇଦୋମର କନ୍ୟା, ସେ ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମର ପରତିଫଳ ଦେବେ; ସେ ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରିବେ ।

୫

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣାର ନିବେଦନ

୧ ହେ ସଦାପରଭୁତ୍‌ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପରତି ଯାହା ଘଟିଅଛି, ଗହୀ ସ୍ୱରଣ କର; ଅବଲୋକନ କରି ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅପମାନ ଦେଖ । ୨ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୁ ଯାଇଅଛି, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଗୃହସବୁ ପର ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି । ୩ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅନାଥ ଓ ପିତୃହୀନ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ମାତୃଗଣ ବିଧବା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୪ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ନିଜ ଜଳ ରୂପା ଦେଇ ପାନ କରିଅଛୁ; ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର କାଷ୍ଠ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ବିକାୟାଏ । ୫ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇବା ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ବେକ ଧରିଅଛନ୍ତି; ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କେ କଲନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ଓ କିଛି ବିଶ୍ରାମ ପାଇ ନାହିଁ । ୬ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କେ ଖାଦ୍ୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଶୁରୀୟମାନଙ୍କୁ ହାତ ଦେଇଅଛୁ । ୭ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନେ ମରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ବହନ କରିଅଛୁ । ୮ ଦାସମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ । ୯ ପରାନ୍ତରରେ ଖତ୍ତ ଥିବାରୁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କେ ଆପଣା ଆପଣା ପରାଣ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଖାଦ୍ୟ ପାଉଅଛୁ । ୧୦ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଉତ୍ପଳିତ ଗପ ହେତୁ, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଚର୍ମ ତୁନୁର ପରି କଲା ହୋଇଅଛି । ୧୧ ସେମାନେ ସିୟୋନରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟମାନଙ୍କୁ, ଯିହୁଦାର ନଗର ସମୂହରେ କୁମାରୀଗଣକୁ ଭରଷା କଲେ । ୧୨ ଅଧିପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଚତୁରା ହୋଇଥିଲେ; ପରାଗୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁଖ ସମାଦୃତ ନେହିଲା । ୧୩ ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଚକି ବହିଲେ, ଆଉ ପିଲାମାନେ କାଷ୍ଠ ଭାରରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ । ୧୪ ପରାଗୀନମାନେ ନଗରଦ୍ୱାରରୁ, ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଆପଣା ବାଦ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି; ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ନୃତ୍ୟ ଶୋକରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି । ୧୬ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ମସ୍ତକରୁ ମୁକୁଟ ଖସି ପଡ଼ିଅଛି; ଧୂଳି ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ! କାରଣ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କେ ପାପ କରିଅଛୁ । ୧୭ ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛି; ଏହିସବୁ କାରଣରୁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ଦଳା ହୋଇଅଛି । ୧୮ କାରଣ ସିୟୋନ ପର୍ବତ ଉତ୍ତୁନ୍ନ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଅଛି; କୋକିଶିଆଳିମାନେ ତହିଁ ଉପରେ ଭରମଣ କରନ୍ତି । ୧୯ ହେ ସଦାପରଭୁତ୍‌, ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟସ୍ୱାୟା ତୁମ୍ଭ ସିଂହାସନ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକ୍ତମେ ଥାଏ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଚିର କାଳ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ

ପାସୋରୁ ଥାଉ, ଆଉ ଏତେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥାନ୍ତୁ ? ୨୧ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ପୁରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାଅ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆସିବା; ପୂର୍ବ କାଳ ପରି ନୂତନ ସମୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । ୨୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ବତୋଭାବରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥାଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଉ ।

The Book of Ezekiel

ଯିହିଜିକଲ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ବାବିଲରେ ଯିହିଜିକଲ

୧ ତିରିଶ ବର୍ଷର ଚତୁର୍ଥ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ବାବିଲର କବାର ନଦୀ କୂଳରେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଥିବା ସମୟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୁକ୍ତ ହେଲା, ତହିଁରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖିଲି । ୨ ରାଜା ଯିହୋୟାଖୀନ୍ର ବନ୍ଦୀ ହେବାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷର, ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ, ୩ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କବାର ନଦୀ କୂଳରେ ବୃଷର ପୁତ୍ର ଯିହିଜିକଲ ଯାଜକଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପୂରୁତ୍ତଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ପୁଣି, ସେଠାରେ ସଦାପୂରୁତ୍ତଙ୍କର ହସ୍ତ ଗଢ଼କ ଉପରେ ଥିଲା ।

ସଦାପୂରୁତ୍ତଙ୍କର ଗୌରବର ଦର୍ଶନ

୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣୀ ବାୟୁ ବୃହତ୍ ମେଘ ଓ ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ଅଗ୍ନି ଆସିଲା, ଆଉ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତେଜ ଓ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଅଗ୍ନିର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତପ୍ତ ଧାତୁର ନ୍ୟାୟ ପରଭା ଥିଲା । ୫ ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ଗୁରି ପରାଣୀର ମୂର୍ତ୍ତି ପରକାଶ ପାଇଲା । ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଥିଲା । ୬ ଆଉ, ପରତେୟକର ଗୁରି ଗୁରି ମୁଖ ଓ ପରତେୟକର ଗୁରି ଗୁରି ପକ୍ଷ ଥିଲା । ୭ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ସଲଖ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଦର ତଳିଆ ଗୋବତ୍ସର ତଳିପାର ତୁଲ୍ୟ; ଆଉ, ସେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ପିତୃତଳ ପରି ଝଟକିଲେ । ୮ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପକ୍ଷ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ହସ୍ତ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହି ଗୁରି ପରାଣୀର ମୁଖ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ଏହି ପରକାର ଥିଲା, ଯଥା; ୯ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ; ସେମାନେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ପଛକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ପରତେୟକେ ସମମୁଖ ପୁରତି ଗମନ କଲେ । ୧୦ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ଆକୃତି ଏହିରୂପ, ଯଥା ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ ଥିଲା; ଆଉ, ତାହା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୁରି ପରାଣୀର ସିଂହ ମୁଖ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୁରି ପରାଣୀର ଗୋରୁର ମୁଖ ଥିଲା; ସେହି ଗୁରି ପରାଣୀର ମଧ୍ୟ ଉତ୍କରୋଶ ପକ୍ଷୀର ମୁଖ ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି, ଉପର ଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଓ ପକ୍ଷ ବିଭିନ୍ନ ଥିଲା; ପରତେୟକର ଦୁଇ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଓ ଦୁଇ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଆଚ୍ଛାଦନ କଲା । ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ପରତେୟକେ ସମମୁଖପୁରତି ଗମନ କଲେ; ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛା ହେଲା, ସେହିଆଡ଼େ ସେମାନେ ଗମନ କଲେ; ଗମନ ସମୟରେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ୧୩ ଏହି ଜୀବିତ ପରାଣୀମାନଙ୍କ ଆକୃତି ପରଜ୍ୱଳିତ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ମଶାଳ ସଦୃଶ ଥିଲା; ଗହୀ ଜୀବିତ ପରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନଗମନ କଲା ଓ ସେହି ଅଗ୍ନି ତେଜୋମୟ ଓ ସେହି ଅଗ୍ନିରୁ ବିଦ୍ୱୟତ ନିର୍ଗତ ହେଲା । ୧୪ ପୁଣି, ସେହି ଜୀବିତ ପରାଣୀଗଣ ବିଦ୍ୱୟତର ଆଭା ସଦୃଶ ଦୌଡ଼ିଲେ ଓ ଫେରିଲେ । ୧୫ ମୁଁ ସେହି ଜୀବିତ ପରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲା ବେଳେ, ଦେଖ, ସେହି ଜୀବିତ ପରାଣୀମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁରି ମୁଖର ପରତେୟକର ପାଇଁ ଭୂମି ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚକ୍ର ଥିଲା । ୧୬ ସେହି ଗୁରି ଚକ୍ରର ଆକୃତି ଓ ରଚନା ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟମଣିର ଆଭା ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗୁରିର ରୂପ ଏକ ପରକାର; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଓ ରଚନା ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଚକ୍ର ପରି ଥିଲା । ୧୭ ଗମନ କଲା ବେଳେ ସେହି ଗୁରି ଚକ୍ର ଆପଣା ଆପଣାର ଗୁରି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗମନ କଲେ; ଗମନ କଲା ବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ୧୮ ସେମାନଙ୍କର ଘେର ଉଚ୍ଚ ଓ ଭୟଙ୍କର; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଗୁରି ଘେରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଚକ୍ଷୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ଜୀବିତ ପରାଣୀମାନେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ସେହି ଚକ୍ରସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚଳିଲେ; ପୁଣି, ଜୀବିତ ପରାଣୀମାନେ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ଚକ୍ରସବୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୨୦ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛା, ସେସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ଗଲେ; ଗମନ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚକ୍ରସବୁ ଉଠିଲେ; କାରଣ ଜୀବିତ ପରାଣୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଚକ୍ରରେ ଥିଲା । ୨୧ ସେମାନେ ଗମନ କଲା ବେଳେ ଏମାନେ ଗମନ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ଏମାନେ ଠିଆ ହେଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ

ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ଚକ୍ରସବୁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ; କାରଣ ଜୀବିତ ପୁରାଣର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଚକ୍ରରେ ଥିଲା । ୨୨ ପୁଣି, ସେହି ଜୀବିତ ପୁରାଣର ମସୃତକ ଉପରେ ଶୂନ୍ୟର ଏକ ଆକୃତି ଥିଲା, ଗହା ଭୟଙ୍କର ସ୍ୱପନିକ ତୁଲ୍ୟ ଆଭାବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମସୃତକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରେ ବିସ୍ତରିତ ଥିଲା । ୨୩ ଆଉ, ସେହି ଶୂନ୍ୟର ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷସବୁ ପରସ୍ପର ପରତି ପରସାରିତ ହୋଇ ସମାନ ଥିଲା; ପରତେୟକର ଶରୀର ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏପାଖରେ ଦୁଇ ଓ ପରତେୟକର ଗାତ୍ର ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେପାଖରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଥିଲା । ୨୪ ଆଉ, ସେମାନେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ଗହା ମହା ଜଳଗଣିର କଲ୍‌ଲୋଳ ତୁଲ୍ୟ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ରବ ତୁଲ୍ୟ, ସୈନ୍ୟଦଳର ଶବ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ; ସେମାନେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷ ସଞ୍ଚକୋଚ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ମସୃତକର ଉପରିସ୍ଥ ଶୂନ୍ୟର ଉପରେ ଏକ ରବ ହେଲା; ସେମାନେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷ ସଞ୍ଚକୋଚ କଲେ । ୨୬ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମସୃତକର ଉପରିସ୍ଥ ଶୂନ୍ୟର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରେ ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ସଦୃଶ ଏକ ସିଂହାସନର ଆକୃତି ଥିଲା; ଆଉ, ସେହି ସିଂହାସନର ଆକୃତି ଉପରେ ମନ୍ୱିଷୟ ସଦୃଶ ଏକ ଆକୃତି ତହିଁର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁ ଭାଗରେ ଥିଲା । ୨୭ ଆଉ, ମୁଁ ଗହାଙ୍କ କଟିଦେଶର ଆକୃତି ଓ ତହିଁର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରୁ, ତହିଁର ଭିତରେ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଉତ୍ତପ୍ତ ଧାତୁର ଆଭା ତୁଲ୍ୟ ଆଭା ଦେଖିଲି ଓ ଗହାଙ୍କ କଟିଦେଶର ଆକୃତିଠାରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଆଭା ଦେଖିଲି ଓ ଗହାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତେଜ ଥିଲା । ୨୮ ବୃଷଟି ଦିନରେ ମେଘରେ ଧନୁର ଯେପରି ଆଭା, ସେହିପରି ସେହି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ତେଜ ଥିଲା । ଏହା ସଦାପୁରତୁଳ୍ୟ ପରତପର ମୂର୍ତ୍ତିର ଆଭା । ପୁଣି, ମୁଁ ଗହା ଦେଖି ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲି, ତହିଁରେ ମୁଁ ବାକ୍ସବାଦୀ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ରବ ଶୁଣିଲି ।

୨

ଯିହିଜିକଲଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନ୍ୱିଷୟ ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚରଣରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସଞ୍ଚକୋଚ କଥା କହିବା ।” ୨ ସେ କଥା କହିବା ବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ’ ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ମୋତେ ଚରଣରେ ଠିଆ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ଯେ ମୋ’ ସଞ୍ଚକୋଚ କଥା କହିଲେ, ଗହାଙ୍କ ବାକ୍ସ ମୁଁ ଶୁଣିଲି । ୩ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନ୍ୱିଷୟ ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣର ନିକଟକୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ; ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା କରୁଅଛନ୍ତି । ୪ ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ମୁଖ ଓ କଠିନ ଚିତ୍ତ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ୫ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ, ଏଣୁ ଶୁଣନ୍ତୁ ଅବା ନ ଶୁଣନ୍ତୁ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଜ୍ଞାତ ହେବେ । ୬ ହେ ମନ୍ୱିଷୟ-ସନ୍ତାନ, ସତ୍ୟ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କାନକୋଳି ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କଞ୍ଚକତାବିଚକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ଗହାଣିରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ । ୭ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀ, ଏହେତୁ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ, ଅବା ନ ଶୁଣନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ସସବୁ କୁହ । ୮ ମାତ୍ର ହେ ମନ୍ୱିଷୟ ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଅ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଦେଉ, ଗହା ଭୋଜନ କର ।” ୯ ତହିଁରେ ମୁଁ ଅନାନ୍ତେ, ଦେଖ, ଏକ ହସତ ମୋ’ ପରତି ପରସାରିତ ହେଲା, ଆଉ ଦେଖ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିଳକାର ପୁସ୍ତକ ଥିଲା; ୧୦ ଆଉ, ସେ ମୋ’ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ପରସାର କଲେ; ପୁଣି, ଗହା ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା; ଆଉ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବିଳାପ, ଶୋକ ଓ ସନ୍ତପର କଥା ଲିଖିତ ଥିଲା ।

୩

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନ୍ୱିଷୟ ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଯାହା ଉପସ୍ଥାପିତ ଗହା ଭୋଜନ କର; ଏହି ନିଳକାର ପୁସ୍ତକ ଭୋଜନ କର ଓ ଯାଇ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସହିତ କଥା କୁହ ।”

୨ ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାନ୍ତେ, ସେ ଫୋତେ ସେହି ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଭୋଜନ କରାଇଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ ଦେଉ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଜଠରରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣା ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର !” ତହିଁରେ ମୁଁ ତାହା ଭୋଜନ କଲି; ଆଉ, ମିଷ୍ଟାନ୍ତ ସକାଶୁ ତାହା ମୋ’ ମୁଖକୁ ମଧୁପରି ଲାଗିଲା । ୪ ଏଉତ୍ତରେ ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ଯସକଳ କୁହ । ୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଓ କଠିନ ଭାଷାବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ପୁରେରିତ ନ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ପୁରେରିତ ହେଉଅଛ; ୬ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାଷା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ନ ପାର, ଏପରି ବିଦେଶୀୟ ଓ କଠିନ ଭାଷାବାଦୀ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେ ପୁରେରିତ ହେଉ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣନ୍ତେ । ୭ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; ସମ୍ଭାଷଣ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଶକ୍ତଗୁରାବ ଓ କଠିନ ଚିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ପୁରତିକୂଳରେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଓ ସେମାନଙ୍କ କପାଳର ପୁରତିକୂଳରେ ତୁମ୍ଭର କପାଳ ଦୃଢ଼ କରିଅଛୁ ।” ୯ ଆମ୍ଭେ ଚକ୍ରମଳି ପୁରସ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ଦୃଢ଼ ହାରକ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭର କପାଳ କରିଅଛୁ; ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ ହେଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୦ ଆହୁରି, ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା କହିବା, ଆମ୍ଭର ସେହିସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣରେ ଶ୍ରବଣ କର । ୧୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କର ନିର୍ବାସିତ ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ; ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ ଅବା ନ ଶୁଣନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ, ପରତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି ।” ୧୨ ଏଉତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଫୋତେ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଆପଣା ପଶ୍ଚାତରେ, “ଧନ୍ୟ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ମହିମା,” ଏହି କଥା ମହା ଖରତର ଶବ୍ଦର ଧ୍ୟାୟ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନରୁ ଶୁଣିଲି । ୧୩ ପୁଣି, ସେହି ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ପରସ୍ପର ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତେ, ମୁଁ ତହିଁର ଶବ୍ଦ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଚକ୍ରର ଶବ୍ଦ, ଏହି ମହା ଖରତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି । ୧୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଫୋତେ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଇଗଲେ; ତହିଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ଗପିତ ହୋଇ ଗମନ କଲି, ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ’ ଉପରେ ପୁରବଳ ଥିଲା । ୧୫ ତେବେ ମୁଁ ତେଲଆବାବକୁ, କବାର ନଦୀତୀର ନିବାସୀ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲି ଓ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୋଇ ସାତ ଦିନ ବସି ରହିଲି ।

ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରତି ପୁରହରୀ

୧୬ ଏଉତ୍ତରେ ସାତ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ପରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ଯ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା: ୧୭ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପୁରତି ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରହରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭ ମୁଖର କଥା ଶୁଣ ଓ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦିଅ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ, ଏହି କଥା ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ କହୁ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ତାହାକୁ ଚେତନା ନ ଦିଅ, କିଅବା ତାହାର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଚେତନା ଦେବା ପାଇଁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ ତାହାର କୁପଥ ବିଷୟରେ କିଛି ନ କୁହ; ତେବେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ଅଧର୍ମରେ ମରିବ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ତାହାର ରକ୍ତର ପୁରତିଶୋଧ ନେବା । ୧୯ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚେତନା ଦିଅ, ଆଉ ସେ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟଗରୁ ଓ ଆପଣା କୁପଥରୁ ନ ଫେରେ, ସେ ନିଜ ଅଧର୍ମରେ ମରିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୦ ପୁନର୍ବାର କୌଣସି ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯଦି ଆପଣା ଧର୍ମରୁ ଫେରି ଅଧର୍ମ କରେ ଓ ଆମ୍ଭେ ତାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବାଧା ରଖୁ, ତେବେ ସେ ମରିବ; ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଚେତନା ନ ଦେବା ସକାଶୁ ସେ ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ ଓ ତାହାର ଧର୍ମକର୍ମସବୁ ସ୍ଵରାଶ କରାଯିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ତାହାର ରକ୍ତର ପୁରତିଶୋଧ ନେବା । ୨୧ ତଥାପି ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯେପରି ପାପ ନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ଚେତନା ଦେଲେ, ସେ ଯଦି ପାପ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ଚେତନା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସକାଶୁ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୨ ଏଉତ୍ତରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ’ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲା; ପୁଣି, ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ପଦାଭ୍ୟୁକ୍ତ ବାହାରି ଯାଅ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା” ! ୨୩ ତହିଁରେ ମୁଁ ଉଠି ପଦାଭ୍ୟୁକ୍ତ ବାହାରି ଗଲି; ଆଉ ଦେଖ, କବାର ନଦୀ କୂଳରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ମହିମା

ଦେଖିଥିଲି, ଗହୀର ତୁଲ୍ୟ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତାକର ମହିମା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ତହିଁ ମୁଁ ଉନ୍ମତ୍ତ ହେଲି । ୨୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ମୋତେ ଚରଣରେ ଠିଆ କରାଇଲେ; ପୁଣି, ସେ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ମୋତେ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ଭିତରେ ଆପଣାକୁ ରୁଦ୍ଧ କରି ରଖ । ୨୫ ମାତର ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ଦେଖ, ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ରଜ୍ଜୁ ଦେଇ ତଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭକୁ ବାନ୍ଧିବେ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବାହାରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିବ ନାହିଁ; ୨୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଜିହ୍ଵାକୁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ଗଳ୍ପରେ ଯୁକ୍ତ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଘୁଞ୍ଚି ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭର୍ତ୍ସନାକାରୀ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ ଆଟନ୍ତି । ୨୭ ମାତର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ଵେ କଥା କହିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଫିଟାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ପରଭୁ, ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଯେ ଶୁଣେ, ସେ ଶୁଣୁ ଓ ଯେ ନ ଶୁଣେ, ସେ ନ ଶୁଣୁ; କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ” !

୪

ଯିରୁଶାଲମ ଅବରୋଧର ଛବି

୧ ଆହୁରି, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଇଟା ନେଇ ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଏକ ନଗରର, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରୁଶାଲମର ଛବି ଅଙ୍କିତ କର; ୨ ଆଉ, ଗହୀ ସୈନ୍ୟରେ ବେଷ୍ଟିତ କର, ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗତ ନିର୍ମାଣ କର ଓ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ବାନ୍ଧ୍ୟ; ମଧ୍ୟ ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କର ଓ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପରାଗୀର ଭେଦକ ଯନ୍ତ୍ରର ସ୍ଥାପନ କର । ୩ ପୁଣି, ଏକ ଖଣ୍ଡ ଲୁହାର କହରାଇ ନେଇ ତୁମ୍ଭର ଓ ନଗରର ମଧ୍ୟରେ ଲୋହିତ ପରାଗୀର ତୁଲ୍ୟ ଗହୀ ସ୍ଥାପନ କର; ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ତହିଁ ପୂର୍ବରେ ରଖ, ତହିଁରେ ଗହୀ ଅବରୁଦ୍ଧ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ଅବରୋଧ କରି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ । ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପୂର୍ବରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ । ୪ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଶୟନ କରି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଅଧର୍ମ ତହିଁ ଉପରେ ରଖ, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁ ଉପରେ ଶୟନ କରିବା ଦିନର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ବୋହିବ । ୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମର ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରେ କେତେକ ସଂଖ୍ୟକ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ତିନି ଶହ ନବେ ଦିନ ହେବା ପାଇଁ ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ; ଏହି ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଅଧର୍ମ ବୋହିବ । ୬ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସକଳ ଦିନ ସମାପ୍ତ କଲ ଉତ୍ତରରେ ଆପଣା ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଶୟନ କରି ଯିହୁଦା ବଂଶର ଅଧର୍ମ ବୋହିବ; ଗୁଳିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଏକ ବର୍ଷକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଦିନ କରି ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ । ୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାହୁ ଅନାବୃତ କରି ଯିରୁଶାଲମର ସୈନ୍ୟ ବେଷ୍ଟନ ପୂର୍ବରେ ମୁଖ ରଖିବ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବରେ କରିବ । ୮ ପୁଣି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରଜ୍ଜୁରେ ବାନ୍ଧିଅଛୁ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅବରୋଧ ଦିନ ସମାପ୍ତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସେ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଲେଉଟିବ ନାହିଁ । ୯ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ଗହମ, ଯବ, ଶିମ, ମସୁର, କାଞ୍ଚୁ ଓ ଜହନା ନେଇ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ରଖି ତହିଁରୁ ରୁଟି ପୂର୍ବରେ କର; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ତିନି ଶହ ନବେ ଦିନ ଆପଣା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଶୟନ କରିବ, ସେହି ଦିନର ସଂଖ୍ୟାନ୍ତରେ ଗହୀ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ, ଗହୀ ପରିମାଣରେ ଏକ ଏକ ଦିନକୁ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ* ଲେଖାଏଁ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ସମୟକୁ ସମୟ ଗହୀ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୧ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ହୀନର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଜଳ ପାନ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ସମୟକୁ ସମୟ ଗହୀ ପାନ କରିବ । ୧୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଯବ ପିଷ୍ଟକ ପରି ଭୋଜନ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷ୍ଠା ଦ୍ଵାରା ଗହୀ ପାକ କରିବ ! ୧୩ ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ତଡ଼ି ଦେବା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଏହି ପୂର୍ବରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଶୁଚି ରୁଟି ଖାଇବେ ।” ୧୪ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, “ଆହା, ପରଭୁ, ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ! ଦେଖ, ମୋର ପରାଣ ଅଶୁଚି ହୋଇ ନାହିଁ, ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିପରି ପଶୁ ଦ୍ଵାରା ବିଦାଣି କିଛି ହିଁ ଭୋଜନ କରି ନାହିଁ; ଅଥବା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ମାଂସ ମୋ' ମୁଖରେ ପରବେଶ କରି ନାହିଁ !” ୧୫ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷ୍ଠା ବଦଳେ ଗୋମୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତହିଁ ଉପରେ ଆପଣା ରୁଟି ପାକ କରିବ ।” ୧୬ ଆହୁରି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ

* ୪:୧୦ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୨୮ ଗ୍ରାମ୍ † ୪:୧୧ ଏକ ହୀନର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଜଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧା ଲିଟର

ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅନ୍ନରୂପ ଯଷ୍ଟି ଭାଙ୍ଗିବା, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସାମିତ ପରିମାଣ ଅନ୍ନ ଯତ୍ନ ସହ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ସାମିତ ପରିମାଣ ଜଳ ଭୟରେ ପାନ କରିବେ; ୧୭ ତହିଁରେ ଅନ୍ନ ଓ ଜଳର ଅଭାବରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପୂରତି ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧର୍ମରେ କ୍ଷାଣ ହେବେ।”

୫

ଯିରୁଶାଲମର ବିନାଶ

୧ “ପୁଣି, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଡାକ୍ଷଣ ଖଡ୍ଗ, ବାରିକର କ୍ଷୁର ପରି ନେଇ ଆପଣା ମସୃକ ଓ ଦାଢ଼ି ଉପରେ ଚଳାଇବ; ତହିଁ ନିକିତି ନେଇ ସେହି କେଶ ତୈଳି ଭାଗ ଭାଗ କରିବ। ୨ ତହିଁର ତୃତୀୟାଂଶ ନେଇ ଅବରୋଧ କାଳ ସମାପ୍ତ ହେଲେ ନଗରର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ; ପୁଣି, ତୃତୀୟାଂଶ ନେଇ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଖଡ୍ଗରେ କାଟିବ; ଆଉ, ତୃତୀୟାଂଶ ନେଇ ବାୟୁରେ ଉଡ଼ାଇ ଦେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ପଛ ପଛ ଖଡ୍ଗ ନିଷ୍କୋଷ କରିବା। ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକ କେଶ ନେଇ ଆପଣା ବସତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳରେ ବାନ୍ଧିବ ୪ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ କିଛି ନେଇ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ତହିଁରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବ।” ୫ ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: “ଏ ଯିରୁଶାଲମ; ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ଓ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନାନା ଦେଶ ଅଛି। ୬ ଆଉ, ସେ ଦୁଷ୍ଟଗ କରି ସେହି ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭେ ଶାସନାବଳି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଦେଶସମୂହର ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭେ ବିଧିକଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛୁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଶାସନାବଳି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଗମନ କରି ନାହାନ୍ତି!” ୭ ଏହେତୁ, ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗଣ୍ଡଗୋଳକାରୀ ଅଟ ଓ ଆମ୍ଭେ ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଗମନ କରି ନାହିଁ, କିଆଁ ଆମ୍ଭର ଶାସନାବଳି ପାଳନ କରି ନାହିଁ, ଅଥବା ଆପଣା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଗୋଷ୍ଠାଗଣର ବିଧାନୁସାରେ କର୍ମ କରି ନାହିଁ” ୮ ଏଥିପାଇଁ ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଟୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠାଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରିବା। ୯ ପୁଣି, ଯାହା ଆମ୍ଭେ କରି ନାହିଁ ଓ ଯହିଁର ତୁଲ୍ୟ ଆଉ ଆମ୍ଭେ କରିବା ନାହିଁ, ଏପରି କର୍ମ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସକଳ କ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିବା।” ୧୦ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପିତୃଗଣ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାକୁ ଭୋଜନ କରିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ସମଗ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା। ୧୧ ଏହେତୁ ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ତୁରନ୍ଧ ବସତ୍ରସକଳ ଦୁପ୍ପାଠ ଓ ଆପଣାର ସବୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଦୁପ୍ପାଠ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଶୁଚି କରିଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭକୁ ହରାସ କରିବା; ଆହୁରି, ଚକ୍ଷୁଲଭଜା କରିବା ନାହିଁ, ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ କିଛି ଦୟା କରିବା ନାହିଁ।” ୧୨ ତୁମ୍ଭର ତୃତୀୟାଂଶ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ, ଆଉ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦୁପ୍ପାଠ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ କ୍ଷୟ ପାଇବେ; ପୁଣି, ତୃତୀୟାଂଶ ଖଡ୍ଗ ଦୁପ୍ପାଠ ତୁମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପତିତ ହେବେ; ଆଉ ତୃତୀୟାଂଶକୁ ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ ଖଡ୍ଗ ନିଷ୍କୋଷ କରିବା। ୧୩ ଏହି ପରକାରେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ସଫଳ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ସାଧୁ ଶାନ୍ତ ହେବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ସଫଳ କଳା ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଠୁ, ଆପଣା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିପ୍ପାଳରେ ଯେ ଏ କଥା କହିଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ। ୧୪ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଥକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ସନ୍ନ-ସ୍ଥାନ ଓ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର କରିବା। ୧୫ ଏହିରୂପେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ, କୋପରେ ଓ କୋପଯୁକ୍ତ ଭର୍ତ୍ସନାରେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରିବା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ନିକଟରେ ଗହୀ ନିନ୍ଦାର, ଉପହାସର, ଶିକ୍ଷାର ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଠୁ ଏହା କହିଅଛୁ; ୧୬ “ଆମ୍ଭେ ସେଠାସ୍ଥିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ବିନାଶାର୍ଥକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୂପ କରୁଁ ଚାରାଗୁଡ଼ିକ ପଠାଇବା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗହୀ ପଠାଇବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧ କରିବା ଓ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ ଯଷ୍ଟି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା; ୧୭ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ହିଂସରକ ଜନତୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଃସନ୍ତାନ କରିବେ; ମହାମାରୀ ଓ ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତ ଆଣିବା; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବେ ଏହି କଥା କହିଆଛୁ ।”

୭

ପୂର୍ବମା ପୂଜାର ବିଗ୍ରହ

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପୂର୍ବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ପୂର୍ବେ ଆପଣା ମୁଖ କରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପୂର୍ବର କର, ୩ ଆଉ, କୁହ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବେ, ସଦାପୂର୍ବେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ପୂର୍ବେ, ସଦାପୂର୍ବେ ପର୍ବତଗଣକୁ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣକୁ, ଜଳପ୍ରଣାଳୀ ଓ ଉପତ୍ୟକା ସମୂହକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଖତ୍ତ ଆଣିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ବିନଷ୍ଟ କରିବା । ୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦିମାନ ଧ୍ବଂସ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜାଗଣ ଭଗ୍ନ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ପକାଇ ଦେବା । ୫ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥା ସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିମାନର ଗୁରୁଆଡ଼େ ବିଞ୍ଚି ଦେବା । ୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ବସତି ସ୍ଥାନର ନଗରସକଳ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସବୁ ଧ୍ବଂସ ହେବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗ, ଧ୍ବଂସ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣ ଭଗ୍ନ ଓ ରହିତ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜାଗଣ ଭଗ୍ନ ହେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମସବୁ ଲୁପ୍ତ ହେବ । ୭ ପୁଣି, ହତ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବେ ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୮ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ରଖିବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନା ଦେଶରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଖତ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ୯ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ନୀତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଆମ୍ଭକୁ ସମରଣ କରିବେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବନ୍ଦୀଗ୍ରାହୀ ହୃଦୟ ଆମ୍ଭକୁ ଡରାଇ କରି ଯାଇଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦୀଗ୍ରାହୀ ହୋଇ ଦେବତାଗଣର ପଶ୍ଚାତ ଗମନ କରେ, ତହିଁ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ କିପରି ବିଦାରଣ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ସମରଣ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଆଗର ବନ୍ଦୀଗ୍ରାହୀ ଦୁଃଖିୟା ଯେଉଁ ଦୁଃଖିୟା କରିଅଛନ୍ତି, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ । ୧୦ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବେ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବାର କଥା ବୁଝା କହି ନାହିଁ । ୧୧ ପୂର୍ବେ, ସଦାପୂର୍ବେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କରାଯାତ, ପଦାୟାତ କର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଦୁଃଖିୟା ସକାଶୁ କୁହ, ହାୟ ହାୟ ! କାରଣ ସେମାନେ ଖତ୍ତରେ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଓ ମହାମାରୀରେ ପତିତ ହେବେ । ୧୨ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୂରରେ ଅଛି, ସେ ମହାମାରୀରେ ମରିବ; ଯେଉଁ ଲୋକ ନିକଟରେ ଅଛି, ସେ ଖତ୍ତ ଦୁଃଖ ପତିତ ହେବ; ଯେଉଁ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ ଓ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବ; ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ସମ୍ପାଦନ କରିବା । ୧୩ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରେ, ସକଳ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗରେ, ପୂର୍ବେ ଉଚ୍ଚପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ତଳେ ଓ ପୂର୍ବେ ନିବିଡ଼ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ତଳେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ସକଳ ଦେବତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସୌରଭାର୍ଯ୍ୟକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେହି ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଦେବତାଗଣର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ହତ ଲୋକମାନେ ରହିବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବେ ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା ଓ ପୂର୍ବତରଠାରୁ ଦିବ୍ଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ବସତି-ଦେଶକୁ ଧ୍ବଂସ ଓ ଶୂନ୍ୟ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବେ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

୭

ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ କ୍ରୋଧର ଦିନ

୧ ଆହୁରି, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ ବାକ୍ସ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ପୁରତି କହନ୍ତି; ଅନ୍ତିମ କାଳ, ଦେଶର ଗୁରି କୋଣରେ ଅନ୍ତିମ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ୩ ଏବେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତିମ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପରେରଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସକଳ କର୍ମର ଫଳ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା । ୪ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜା କରିବା ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭେ ଦୟା କରିବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ଆଚରଣର ଫଳ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିୟାସବୁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରତୁ ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୫ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଅମଙ୍ଗଳ ହିଁ ଅମଙ୍ଗଳ; ଦେଖ, ଗହା ଆସୁଅଛି । ୬ ଅନ୍ତିମ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ସେହି ଅନ୍ତିମ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ଗହା ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଗି ଉଠୁଅଛି; ଦେଖ, ଗହା ଆସୁଅଛି । ୭ ହେ ଦେଶନିବାସୀ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭର ଶେଷ ବିଗ୍ରହାଙ୍କା ଉପସ୍ଥିତ, ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ, ସେହି ଦିନ ସନ୍ନିକଟ; ଗହା କୋଳାହଳର ଦିନ ଓ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ ଧସୁନିର ଦିନ ନୁହେଁ । ୮ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଅବିଳମ୍ବରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଢାଳି ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସଫଳ କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସକଳ କରିୟାର ଫଳ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା । ୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁଲଜ୍ଜା କରିବା ନାହିଁ; କିଅବା ଦୟା କରିବା ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଫଳ ବର୍ତ୍ତାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିୟାସକଳ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଆସାତ କରୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୦ ଦେଖ, ସେହି ଦିନ, ଦେଖ, ଗହା ଆସୁଅଛି; ତୁମ୍ଭର ଶେଷ ବିଗ୍ରହାଙ୍କା ନିର୍ଗତ ହେଲା; ଯଷ୍ଟି ପୁଷ୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ଅହତ୍ୱକାର ଅତ୍ୱକୁରିତ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ବଢ଼ି ଉଠି ଦୁଷ୍ଟଗରୁପ ଯଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି; ସେମାନଙ୍କର କେହି କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଲୋକସମୂହ କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଧନ ରହିବ ନାହିଁ; ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶରେଷ୍ଠତ ରହିବ ନାହିଁ । ୧୨ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛି; କରୁଣକାରୀ ଆନନ୍ଦ ନ କରୁ ଓ ବିକରୁଣକାରୀ ଶୋକ ନ କରୁ; କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ଲୋକସମୂହ ଉପରେ କୋପ ଉପସ୍ଥିତ । ୧୩ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଜାଗିତ ଥିଲେ ହେଁ ବିକରୁଣକାରୀ ବିକରୀତ ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ସେହି ସ୍ଥାନସଥ ସମୁଦାୟ ଲୋକସମୂହ ବିଷୟକ ଅଟେ, କେହି ଫେରିଯିବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆପଣା ଜୀବନର ଅଧର୍ମରେ କେହି ଆପଣାକୁ ସବଳ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୪ ସେମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇ ସବୁ ପୁରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର କେହି ସୁଦଧକୁ ଯାଏ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ଲୋକସମୂହ ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ଅଛି ।

ଇସ୍ରାଏଲର ପାପର ଶାସ୍ତି

୧୫ ବାହାରେ ଖତର, ଭିତରେ ମହାମାରୀ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅଛି; ଯେଉଁ ଲୋକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛି, ସେ ଖତରରେ ମରିବ ଓ ଯେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀ ତାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୧୬ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଲାନତି, ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ଓ ଉପତ୍ୟକାର ଘୁଘୁ ପରି ପର୍ବତରେ ସମସ୍ତେ ବିଲାପ କରିବେ, ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧର୍ମ ହେତୁ ବିଲାପ କରିବେ । ୧୭ ସମସ୍ତଙ୍କର ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୁ ଜଳ ପରି ଦୁର୍ବଳ ହେବ । ୧୮ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କର୍ଣଦେଶରେ ଚଟବସ୍ତର ବାଧୁବେ ଓ ମହାଶତ୍ରୁକା ସେମାନଙ୍କୁ ଆରୁହନ୍ତି କରିବ; ଆଉ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକ ଚାଟଗରା ହେବ । ୧୯ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ରୂପା ଦାଣ୍ଡରେ ପକାଇ ଦେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୁନା ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବ; ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକ କୋପର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ରୂପା ଓ ସୁନା ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଗହା ସେମାନଙ୍କ ପୁଣିକୁ ତୃପ୍ତ କିଅବା ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣା କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମଜନକ ବିଘ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୨୦ ସେ ଆପଣାର ଶୋଭାରୂପ ଅଳଙ୍କାର ମହତ୍ତ୍ୱପୁରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ପୁରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଗହା ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରିଅଛୁ । ୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହା ମୃଗୟା ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ଓ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ପୃଥ୍ୱୀର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହା ଅପବିତ୍ର କରିବେ । ୨୨ ଆହୁରି,

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଫେରାଇବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନିଭୃତ ସ୍ଥାନ ଅପବିତ୍ର କରିବେ; ଆଉ, ତକାୟତମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ଗହା ଅପବିତ୍ର କରିବେ । ୨୩ ଶିକୁଳି ପରସ୍ତୁତ କର; କାରଣ ରକ୍ତପାତରୂପ ଅପରାଧରେ ଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ନଗର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ୨୪ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟତମ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଅଧିକାର କରିବେ; ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ବଳବାନମାନଙ୍କର ଦର୍ପ ଚୂର୍ଣ୍ଣାଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନସବୁ ଅପବିତ୍ର ହେବ । ୨୫ ବିନାଶ ଆସୁଅଛି; ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ବେଷଣ କରିବେ; ପୁଣି, କିଛି ପାଇବେ ନାହିଁ । ୨୬ ବିପଦ ଉପରେ ବିପଦ ଘଟିବ ଓ ଜନରବ ଉପରେ ଜନରବ ହେବ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାର ନିକଟରେ ଦର୍ଶନର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ; ମାତ୍ର ଯାଜକର ବ୍ୟବସ୍ଥା-ଜ୍ଞାନ ଓ ପରାଗୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଲୋପ ପାଇବ । ୨୭ ରାଜା ଶୋକ କରିବ ଓ ଅଧିପତି ଉତ୍ସନ୍ନଗରୂପ ବସ୍ତ୍ରରେ ପରିହିତ ହେବ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତ କମ୍ପିତ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ବିଦ୍ରବ୍ୟାଚରଣ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତାନ୍ତରାଳରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

┌

ମନ୍ଦିରରେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ମୁଁ ଆପଣା ଗୃହରେ ବସିଥିଲି ଓ ଯିହୁଦାର ପରାଗୀନମାନେ ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ, ଏପରି ସମୟରେ ପରଭୁ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ' ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା । ୨ ତହିଁରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଅଗ୍ନିର ଆଭା ତୁଲ୍ୟ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି; ଗହାତ୍ମକ କଟିଠାରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଓ ଗହାତ୍ମକ କଟିଠାରୁ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତପ୍ତ ଧାତୁ ତୁଲ୍ୟ ଲେୟାତିର୍ମୟ ଆକୃତି । ୩ ପୁଣି, ସେ ଏକ ହସ୍ତର ଆକୃତି ବିସ୍ତାର କରି ମୋ' ମସ୍ତକର କେଶ ଧରିଲେ; ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆକାଶର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଉଠାଇଲେ ଓ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଦର୍ଶନକ୍ରମେ ଯିରୁଶାଲମକୁ, ଭିତର ପରାତ୍ମଣର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପରବେଶ-ସ୍ଥାନର ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଵାଳାଜନକ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଵାଳା ପରତିମା ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା । ୪ ଆଉ ଦେଖ, ପଦାଭ୍ୟୁତ୍ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ପରମାଣେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପରତପ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ୫ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଉତ୍ତର ଦିଗର ପଥ ପରତି ଅନାଅ ।” ତହିଁ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ପଥ ଆଡ଼େ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଯଜ୍ଞବେଦିର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ଦ୍ଵାରର ପରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ସେହି ପରତିମା ଥିଲା, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ ଓ ଈର୍ଷାପରାୟଣ କରିଥିଲା । ୬ ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ସେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଆପଣା ଧର୍ମାଧାର ଦୂରକୁ ଯିବା, ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଏଠାରେ ମହା ମହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏଥିଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ମହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।” ୭ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ ପରାତ୍ମଣର ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତେ, ଦେଖ, କାନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଛିଦ୍ର ଅଛି । ୮ ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଏହି କାନ୍ଥ ଖୋଲ; ତହିଁ ମୁଁ ସେହି କାନ୍ଥ ଖୋଲନ୍ତେ, ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଅଛି ।” ୯ ଏଥିରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଭିତରକୁ ଯାଅ, ଆଉ, ଏଠାରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମମାନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ଦେଖ ।” ୧୦ ତହିଁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି; ଆଉ ଦେଖ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ କାନ୍ଥରେ ସର୍ବପରକାର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁର, ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ପଶୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ସକଳ ଦେବତାର ପରତିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ପୁଣି, ସେହିସବୁର ସମ୍ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ପରାଗୀନବର୍ଗର ସବୁ ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଶାଫ୍ଟର ପୁତ୍ର ଯାସନୀୟ ଠିଆ ହୋଇଅଛି, ପରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଧୂପାତି ହସ୍ତରେ ଧରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ଧୂପରୂପ ମେଘର ସୁଗନ୍ଧ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠୁଅଛି । ୧୨ ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପରାଗୀନବର୍ଗ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପରତିମାଗୃହରେ ଅଧିକାରରେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଲ ? କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ; ସଦାପରଭୁ

ପୃଥ୍ୱୀକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି।” ୧୩ ସେ ଆହୁରି ମୋତେ କହିଲେ, “ଏଉଡ଼ଗରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କର କୃତ ମହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।” ୧୪ ତହିଁରେ ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ଉତ୍ତର ଦିଗସଥ ଦସ୍ତାରର ପରବେଶ-ସ୍ୱଥାନ ନିକଟକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସତରୀମାନେ ସେଠାରେ ବସି ତମ୍ଭୁଷର (ଦେବତା) ପାଇଁ କରନ୍ଦନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୫ ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏହା ଦେଖିଲ ? ଏଉଡ଼ଗରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ପୁନର୍ବାର ମହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।” ୧୬ ଏଉଡ଼ଗରେ ସେ ମୋତେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ଭିତର ପୂର୍ବଦିଗ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦସ୍ତାର ନିକଟରେ, ବାରଣ୍ଡା ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିର ମଧ୍ୟସ୍ୱଥାନରେ ଉଣାଧିକ ପଟିଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପୂର୍ବ ପିଠି କରି ଓ ପୂର୍ବଦିଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ କଲେ । ୧୭ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏହା ଦେଖିଲ ? ଏହି ସ୍ୱଥାନରେ ଯିହୁଦା-ବଂଶ ଯେଉଁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମମାନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା କି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲଘୁ ବିଷୟ ? କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ଦୌରାତମ୍ଭରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମକୁ କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନାସିକାଗରରେ ଶାଖା ରଖନ୍ତି । ୧୮ ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ କୋପରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା; ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜା କରିବା ନାହିଁ, କିଅବା ଦୟା କରିବା ନାହିଁ; ଆଉ, ଯଦ୍ୱୟ ସେମାନେ ଆତ୍ମ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକନ୍ତି, ତଥାପି ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।”

୯

ଦେବ ପୂଜକଙ୍କ ସଂହାର

୧୩ ତେବେ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ମୋ’ କର୍ଣ୍ଣଗରେ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରରେ ନିୟୁକ୍ତ କର୍ମଗୁଣାମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଅଣାଅ, ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବିନାଶକ ଅସ୍ତ୍ର ଧରି ଆସନ୍ତୁ ।” ୧୪ ଏଥିରେ ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଦିଗସଥ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର ଦସ୍ତାରର ପଥରୁ ଛଅ ଜଣ ପୁରୁଷ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପରତେୟକର ହସ୍ତରେ ସଂହାରକ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ୱଥାନରେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ଏକ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, ଗଞ୍ଜକର ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ଲେଖକର କାଳାଘଡ଼ି ଥିଲା । ପୁଣି, ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ପିତୃତଳମୟ ଯଜ୍ଞବେଦିର ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପରତାପ ଯେଉଁ କିରୁବର ଉପରେ ଥିଲା, ଗହା ଗହାଠାରୁ ଉଠି ଗୃହର ଏଗୁଣ୍ଡି ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା; ଆଉ, ସେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଓ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ଲେଖକର କାଳାଘଡ଼ିଧାରୀ ପୁରୁଷକୁ ଡାକିଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଗହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନଗରର ମଧ୍ୟ ଦେଇ, ଯିରୁଶାଲମର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଅ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କୃତ ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାତରୋକ୍ତି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କପାଳରେ ଚିହ୍ନ ଦିଅ ।” ୧୭ ଆଉ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୋର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ପଛେ ପଛେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ସଂହାର କର; ଚକ୍ଷୁଲଜ୍ଜା କି ଦୟା କର ନାହିଁ । ୧୮ ବୃଦ୍ଧ, ଯୁବା, କୁମାରୀ, ଶିଶୁ ଓ ସତରୀଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ବଧ କର; ମାତର ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଆଉ, ଆତ୍ମର ଧର୍ମଧାମାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କର ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗୃହର ସମସ୍ତସ୍ୱସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣଗଣାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୃହ ଅଶୁଚି କର ଓ ହତ ଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଗଣାସବୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରି ଯାଅ ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ବାହାରି ଯାଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସଂହାର କଲେ । ୨୦ ଆଉ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଂହାର କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲି, ତହିଁରେ ମୁଁ ଉତ୍ତୁତ୍ତ ହୋଇ କରନ୍ଦନ କରି କହିଲି, “ଆହା, ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ! ତୁମ୍ଭେ କି ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ଡାଳି ଦେଇ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୁଦାୟ ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ ?” ୨୧ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶର ଅଧର୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଓ ଦେଶ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ନଗର ଅନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ସଦାପୁରୁଷ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସଦାପୁରୁଷ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୨ ଏହେତୁ ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଲଜ୍ଜା କରିବା ନାହିଁ, କିଅବା ଦୟା କରିବା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣର ପୂର୍ବଦିଗ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା ।”

୧୧ ଏଉଡ଼ଗରେ ଦେଖ, ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ଓ ଆପଣା ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ କାଳାଘଡ଼ିଧାରୀ ସେହି ପୁରୁଷ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆପଣ ଆମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଆମ୍ଭେ ସେହିପରି କରିଥାନ୍ତୁ ।”

୧୦

ମନୁଷ୍ୟର ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରଗପ ରହିତ

୧ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, କିରୁବମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ଉପରିସ୍ଥ ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ନୀଳକାନ୍ତମଣି ସଦୃଶ ଏକ ସିଂହାସନର ତୁଲ୍ୟ ଆକୃତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେଖାଗଲା । ୨ ପୁଣି, ସେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ପୁରୁଷକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଘୂର୍ଣ୍ଣଣାୟମାନ ଚକ୍ରମାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରୁବର ତଳକୁ ଯାଇ, କିରୁବମାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରୁ ଏକ ଅଞ୍ଜଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ପଳିତ ଅଞ୍ଜଳି ନେଇ ନଗର ଉପରେ ବିଞ୍ଚି ଦିଅ ।” ତହିଁରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ’ ସାକ୍ଷାତରେ ଗଲେ । ୩ ସେହି ପୁରୁଷ ଯିବା ସମୟରେ କିରୁବମାନେ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଓ ମୋ ଉପରେ ପରାଦୃଶକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୪ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ପରଗପ କିରୁବର ଉପରରୁ ଉଠି ଗୃହର ଏରୁଣ୍ଡିତ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲା; ତହିଁରେ ଗୃହ ମୋଘରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ପରାଦୃଶ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରଗପର ତେଜରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୫ ଆଉ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର କଥା କହିବା ସମୟର ରବ ତୁଲ୍ୟ କିରୁବମାନଙ୍କ ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦ ବାହାର ପରାଦୃଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା । ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣାୟମାନ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, କିରୁବଗଣର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରୁ ଅଗ୍ନି ନିଅ, ଏହି କଥା କହି ସେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ପୁରୁଷକୁ ଆଜ୍ଞା କଲା ବେଳେ ସେହି ପୁରୁଷ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ଚକ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୭ ତହିଁରେ ସେହି କିରୁବ, କିରୁବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, କିରୁବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନ ଅଗ୍ନିକୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢାଇ ତହିଁରୁ କିଛି ନେଇ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଲେ ଓ ସେ ଗହା ନେଇ ବାହାରକୁ ଗଲେ । ୮ ଆଉ, କିରୁବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ତଳେ ମାନବ ହସ୍ତର ଏକ ଆକୃତି ଦେଖାଗଲା । ୯ ପୁଣି, ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଏକ କିରୁବର ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଏକ ଚକ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ କିରୁବର ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ଚକ୍ର, ଏହିପରି କିରୁବମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଚକ୍ର ଚକ୍ର ଥିଲା; ଆଉ, ସେହି ଚକ୍ରମାନର ଆଉ ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟ ମଣିର ଆଉ ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ୧୦ ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଏହି, ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଚକ୍ର ଥିଲା ପରି ସେହି ଚକ୍ରର ଏକ ଆକୃତି ଥିଲା । ୧୧ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଚକ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଗମନ କଲେ; ଗମନ କଲା ବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମସ୍ତକର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ଗହାର ପଶ୍ଚାତରେ ଗମନ କଲେ; ଗମନ କଲା ବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ଶରୀର, ସେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠ, ହସ୍ତ ଓ ପକ୍ଷ, ଆଉ ଚକ୍ରସବୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଚକ୍ର ଚକ୍ର ଆଡ଼େ ଚକ୍ଷୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୧୩ ଆଉ, ମୋ’ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ସେହି ଚକ୍ରମାନଙ୍କୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣାୟମାନ ଚକ୍ର ବୋଲି କୁହାଗଲା । ୧୪ ପୁଣି, ପରତ୍ୟକ୍ତ ଚକ୍ର ମୁଖ ଥିଲା; ପରାଧମ ମୁଖ କିରୁବର ମୁଖ, ଦ୍ଵିତୀୟ ମୁଖ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ, ତୃତୀୟ ସିଂହର ମୁଖ ଓ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍କଳୋଣ ପକ୍ଷର ମୁଖ । ୧୫ ଆଉ, କିରୁବଗଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପ୍ରକୁ ଉଠିଲେ । ମୁଁ କବାର ନଦୀ ଡାହାଣରେ ଯେଉଁ ଜୀବିତ ପରାଶାକୁ ଦେଖିଥିଲି, ସେ ଏହି । ୧୬ କିରୁବମାନେ ଗମନ କରିବା ବେଳେ ଚକ୍ରସବୁ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଗମନ କଲେ: ପୁଣି, କିରୁବମାନେ ଭୂମିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ଚକ୍ରସବୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ୧୭ ସେମାନେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ଏମାନେ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଉପରକୁ ଉଠିବା ବେଳେ ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଜେ ସଞ୍ଜେ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ; କାରଣ ସେହି ଜୀବିତ ପରାଶାର ଆତ୍ମା ସେହି ଚକ୍ରସବୁରେ ଥିଲା । ୧୮ ଏଉଡ଼ଗରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପରଗପ ଗୃହର ଏରୁଣ୍ଡିତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପ୍ରରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି କିରୁବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲା । ୧୯ ତହିଁରେ କିରୁବମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ମୋ’ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୂମିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପ୍ରକୁ ଗମନ କଲା ବେଳେ ଚକ୍ରସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଗମନ କଲେ; ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହର ପୂର୍ବ-ଉତ୍ତରର ପରବେଶ-ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଠିଆ ହେଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପରଗପ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ୨୦ ମୁଁ କବାର ନଦୀ ନିକଟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବାହନ ଏହି ଜୀବିତ ପରାଶାକୁ ଦେଖିଥିଲି; ଆଉ, ସେମାନେ କିରୁବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି । ୨୧ ସେମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ତ ଚକ୍ର ଚକ୍ର ମୁଖ ଓ ଚକ୍ର ଚକ୍ର ପକ୍ଷ ଥିଲା; ଆଉ,

ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ତଳେ ମାନବ ହସ୍ତର ଆକୃତି ଥିଲା । ୨୨ ପୁଣି, ମୁଁ କବାର ନଦୀ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମୁଖ ଦେଖିଥିଲି, ସେମାନଙ୍କର ଓ ଏମାନଙ୍କର ମୁଖର ଆକୃତି ଏକ, ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଓ ସେମାନେ ଏକ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ପରତ୍ତେୟକେ ସମ୍ମୁଖ ଆଡ଼େ ଗମନ କଲେ ।

୧୧

କୁମ୍ଭୀରର ଶାକାହାରୀଙ୍କ ବିଗ୍ରହ

୧ ଏଥୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋତେ ଉଠାଇ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଗୃହର ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ପୂର୍ବ-ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ପତିଶ ଶଶ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଅସ୍ଵରର ପୁତ୍ର ଯାସନାୟ ଓ ବନାୟର ପୁତ୍ର ପଲଗାୟ ଦେଖିଲି । ୨ ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଅଧର୍ମ ସଂକଳପ କରନ୍ତି ଓ ଏହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ କୁମ୍ଭୀରଶା ଦିଅନ୍ତି; ୩ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇ ନାହିଁ; ଏହି ନଗର ହତ୍ୟା ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମାତ୍ର । ୪ ଏହେତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାକ୍ତ୍ୟ ପରଗ୍ର କରି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାକ୍ତ୍ୟ ପରଗ୍ର କରି ।” ୫ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ’ଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ମୋତେ କହିଲେ, “କୁହ, ସଦାପରଭୁତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରକାର କଥା କହିଅଛ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଉଠୁଅଛି, ଗହା ଆତ୍ମେ ଜାଣୁ । ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନଗରରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ହତ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛ ଓ ତହିଁର ପଥସବୁ ହତ ଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ । ୭ ଏହେତୁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ହତ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଅଛ, ସେମାନେ ମାତ୍ର, ପୁଣି ଏହି ନଗର ହତ୍ୟା ଅଟେ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରାଯିବ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତରକୁ ଭୟ କରିଅଛ; ଆଉ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁତ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତର ଆଣିବ । ୯ ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କରିବା । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତରରେ ପତିତ ହେବ; ଆତ୍ମେ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବା; ତହିଁରେ ଆତ୍ମେ ଯେ ସଦାପରଭୁତ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୧ ଏହି ନଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହତ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ହେବ ନାହିଁ; ଆତ୍ମେ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବା । ୧୨ ପୁଣି, ଆତ୍ମେ ଯେ ସଦାପରଭୁତ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ବିଧିମତେ ଆଚରଣ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଆତ୍ମର ଦତ୍ତାକ୍ଷୀ ସଫଳ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ବିଧାନାନୁସାରେ କର୍ମ କରିଅଛ ।” ୧୩ ପୁଣି, ମୁଁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାକ୍ତ୍ୟ ପରଗ୍ର କଲ ବେଳେ ବନାୟର ପୁତ୍ର ପଲଗାୟ ମଲା । ତହିଁରେ ମୁଁ ଉଚ୍ଚୁଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ି ଉଚ୍ଚପ୍ରସ୍ତରରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିଲି, “ଆହା, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁତ ! ତୁମ୍ଭେ କି ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶେଷ କରିବ ?”

ନୂତନ ହୃଦୟ ପରଦାନ

୧୪ ଏଥୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ବାକ୍ତ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୧୫ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ଭରତୃଗଣକୁ, ହଁ, ତୁମ୍ଭର ଭରତୃଗଣକୁ, ତୁମ୍ଭର କୁଟୁମ୍ବବର୍ଗୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କଠାରୁ ଦୂରକୁ ଯାଅ; ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରୀ ଥିଲୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି; ୧୬ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ସଦାପରଭୁତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଯଦ୍ଵୟ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ଦୂରୀକୃତ କରିଅଛୁ ଓ ଯଦ୍ଵୟ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛୁ, ତଥାପି ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେହିସବୁ ଦେଶରେ ଆତ୍ମେ ଅଲପ କାଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମଧାମ ହେବ । ୧୭ ଏଥୁପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆତ୍ମେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛ, ସେହିସବୁ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବା । ୧୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଯିବେ ଓ ତହିଁର ଯାବତୀୟ ଅଶୁଚି ବସତ୍ତ ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟସବୁ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ

ଦୂର କରିବେ । ୧୯ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିତ୍ତ ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଂସରୁ ପରସ୍ତରମୟ ହୃଦୟ ଦୂର କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଂସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା । ୨୦ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧିମତେ ଆଚରଣ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭର ନିୟମସବୁ ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା । ୨୧ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସତୁସକଳର ହୃଦୟ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣର ପରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ ମସୃତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା, ଏହା ପରଭୁ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।” ୨୨ ଏଥିପରେ କିରୁବଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ଚକ୍ରସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା; ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରଗପ ସେମାନଙ୍କୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ୨୩ ଏପରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ପରଗପ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରଗମନ କରି ନଗରର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତ ହେଲା । ୨୪ ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋତେ ଉଠାଇ ଦର୍ଶନରେ କଲ୍ପାୟ ଦେଶକୁ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ତହିଁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲି, ଗହା ମୋ’ ନିକଟରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରଗମନ କଲା । ୨୫ ଏଥିରେ ସଦାପରଭୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଦେଖାଇ ଥିଲେ, ସେହି ସକଳ ବିଷୟ ମୁଁ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି ।

୧୨

ଯିହୂଦାର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟାର ରୂପକ

୧ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, ମାତ୍ର ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ମାତ୍ର ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ । ୩ ଏଥିପାଇଁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ନିର୍ବାସନ ନିମନ୍ତେ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ପରସ୍ତୁତ କର, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଦିନ ବେଳେ ପରସ୍ଥାନ କର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ସପ୍ତସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବ । ହୋଇପାରେ, ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ ହେଲେ ହେଁ ସେମାନେ ବିବେଚନା କରିବେ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଦିନ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ପରସ୍ଥାନକାଳୀନ ସମ୍ଭବ ତୁଲ୍ୟ ଆପଣା ସମ୍ଭବ ବାହାର କରି ଆଣିବ; ଆଉ, ଲୋକେ ଯେପରି ନିର୍ବାସାର୍ଥେ ପରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ପରସ୍ଥାନ କରିବ । ୫ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ କାନ୍ଥ ଖୋଳ ଓ ଗହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତୁମ୍ଭର ଜିନିଷ ସହ ତୁମ୍ଭେ ବାହାରି ଯାଅ । ୬ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଜିନିଷ ଆପଣା କାନ୍ଥରେ ବହିବ ଓ ଅନ୍ଧକାର ବେଳେ ଗହା ନେଇଯିବ; ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଭୂମି ନ ଦେଖିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ମୁଖ ଆବଛାଦନ କରିବ; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପରତି ଏକ ଚିହ୍ନ ସପ୍ତରୂପ କରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରଖିଅଛୁ ।” ୭ ତହିଁରେ ମୁଁ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି; ମୁଁ ପରସ୍ଥାନକାଳୀନ ସମ୍ଭବ ତୁଲ୍ୟ ଦିନ ବେଳେ ଆପଣା ସମ୍ଭବ ବାହାର କରି ଆଣିଲି ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ନିଜ ହସ୍ତରେ କାନ୍ଥ ଖୋଲିଲି; ମୁଁ ଅନ୍ଧକାର ବେଳେ ଗହା ବାହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା କାନ୍ଥରେ ବୋହି ନେଲି । ୮ ପୁଣି, ପରଭୁତ କାଳରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୯ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରୁଅଛ ବୋଲି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ କି ତୁମ୍ଭକୁ ପରାରି ନାହାନ୍ତି ? ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଏହି ଭାର ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଅଧିପତିର ଓ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଟେ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ସପ୍ତରୂପ ଅଟେ: ମୁଁ ଯେପରି କଲି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରତି ସେହିପରି କରାଯିବ; ସେମାନେ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ । ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିପତି ଅନ୍ଧକାର ସମୟରେ ଆପଣା କାନ୍ଥରେ ଭାର ବୋହି ବାହାରି ଯିବ; ଲୋକମାନେ ବୋହି ନେବା ପାଇଁ କାନ୍ଥ ଖୋଲିବେ; ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଆବଛାଦନ କରିବ, କାରଣ ସେ ଚକ୍ଷୁରେ ଭୂମି ଦେଖିବ ନାହିଁ । ୧୩ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ ଆମ୍ଭର ଜାଲ ପରସାରିବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ଫାନ୍ଦରେ ଧରାଯିବ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ କଲ୍ପାୟମାନଙ୍କର ଦେଶ ବାବିଲକୁ ଗହାକୁ ନେଇଯିବା; ଆଉ, ଯଦ୍ୱୟ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରିବ, ତଥାପି ସେ ଗହା ଦେଖିବ ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ଗହାର ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ

ଓ ଗହାର ସୈନ୍ୟଦଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ଦିଗରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ ଆମ୍ଭେ ଖତ୍ତ ନିଷ୍କୋଷ କରିବା । ୧୫ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଣେତେଣେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଥରୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ୧୬ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖତ୍ତ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରୁ ରକ୍ଷା କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯିବେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାଏକ ପରକାଶ କରିବେ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଥରୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।” ୧୭ ଆହୁରି ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ୧୮ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କମ୍ପି କମ୍ପି ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କର, ଆଉ ଥରି ଥରି ଓ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ଆପଣା ଜଳ ପାନ କର; ୧୯ ପୁଣି, ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶର ବିଷୟରେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ସେମାନେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣାର ଜଳ ପାନ କରିବେ, କାରଣ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥାପିତ ସର୍ବସ୍ତ୍ରରୁ ଶୂନ୍ୟ ହେବ । ୨୦ ଆଉ, ବସତିବିଶିଷ୍ଟ ନଗରସବୁ ନଷ୍ଟ ଓ ଦେଶ ଧ୍ବଂସସ୍ଥାନ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଥରୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।” ୨୧ ଏହା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କାଳ ବିଳମ୍ବ ହେଉଅଛି, ପୁରତ୍ୟକ ଦର୍ଶନ ବିଫଳ ହେଉଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ପୁରବାଦ ଶୁଣିଅଛ, ଗହା କି ? ୨୩ ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ଆମ୍ଭେ ଏହି ପୁରବାଦ ଲୋପ କରିବା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ପୁରବାଦ ରୂପେ ଆଉ ଗହା ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସମୟ ଓ ପୁରତ୍ୟକ ଦର୍ଶନର ସଫଳତା ସନ୍ନିକଟ ।” ୨୪ କାରଣ ଅସାର ଦର୍ଶନ ଓ ଗୁରୁବାଦର ମନ୍ତ୍ର ଓ ତନ୍ତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ୨୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ; ଆମ୍ଭେ କଥା କହିବା ଓ ଯେଉଁ କଥା ଆମ୍ଭେ କହିବା, ଗହା ସଫଳ ହେବ; ଆଉ, ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ହେ ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶ, ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ କଥା କହିବା ଓ ଗହା ସଫଳ କରିବା । ୨୬ ପୁନର୍ବାର ସଦାପୁରକୁ ଏହି ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨୭ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, ସେ ଲୋକ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଏ, ଗହା ଅନେକ ବିଳମ୍ବର କଥା ଓ ସେ ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ କାଳର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବାକ୍ସ ପୁରସ୍କର କରୁଅଛି । ୨୮ ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ଆମ୍ଭେ ବାକ୍ସର କୌଣସି କଥା ଆଉ ବିଳମ୍ବ ନେହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବାକ୍ସ କହିବା, ଗହା ସଫଳ ହେବ, ଏହା ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି ।”

୧୩

ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ

୧ ଏହା ଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ଏହି ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ପୁଣି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଇସ୍ରାଏଲର ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବାକ୍ସ ପୁରସ୍କର କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବାକ୍ସ ପୁରସ୍କର କର; ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବାକ୍ସ ପୁରସ୍କର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ୩ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ମୂଢ଼ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କିଛି ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାର ପଶ୍ଚାତାତମନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର ।” ୪ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଉଚ୍ଚତା ସ୍ଥାନର ବିଳୁଆ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରାତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଉପରକୁ ଯାଇ ନାହିଁ, କିଥାଏ ସଦାପୁରକୁ ଦିନରେ ସଂଗ୍ରାମରେ ଠିଆ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପାଇଁ ବେଢ଼ା ଦୃଢ଼ କରି ନାହିଁ । ୬ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, ସେମାନେ ଅସାର ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି,” ଆଉ, ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି; ପୁଣି, ବାକ୍ସ ସିଦ୍ଧ ହେବ ବୋଲି ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରତ୍ୟାଶା ଜନ୍ମାଇ ଅଛନ୍ତି । ୭ ଆମ୍ଭେ କଥା ନ କହିଲେ ହେଁ, “ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି ବୋଲି କହୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ,” ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଅସାର ଦର୍ଶନ ପାଇ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମିଥ୍ୟା ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚରଣ କରି ନାହିଁ ? ୮ ଏହେତୁ ପୁରୁଷ,

ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସାର ବାକ୍ୟ କହିଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରତିକୂଳ ଅଟୁ, ଏହା ପରଠୁ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।^୯ “ପୁଣି, ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଅସାର ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପୁରତିକୂଳ ହେବ; ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ସଭାରେ ରହିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ବଂଶାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଲିଖିତ ହେବେ ନାହିଁ, ଅଥବା ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ପୁରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।^{୧୦} ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ହେଁ ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଅଛି ବୋଲି କହି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଅଛନ୍ତି; ଆଉ, କେହି କାନ୍ଥ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଦେଖ, ସେମାନେ ଅମିଶ୍ରିତ ମସଲାରେ ଗହା ଲେପନ କରନ୍ତି,”^{୧୧} ଏଥିପାଇଁ, ବିଶେଷ ରୂପେ ଅମିଶ୍ରିତ ମସଲାରେ କାନ୍ଥ ଲେପନକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, “ଗହା ପଡ଼ିଯିବ; ପ୍ଲାବନକାରୀ ବୃକ୍ଷଟି ହେବ; ହେ ବୃହତ ଶିଳାସକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃକ୍ଷଟି ହେବ ଓ ପୁରଗତ ବାୟୁ ଗହା ବିଦାରଣ କରିବ ।”^{୧୨} ଦେଖ, କାନ୍ଥ ଯେତେବେଳେ ପଡ଼ିଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି କୁହା ନ ଯିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଇ ଲେପନ କରିଥିଲ, ସେହି ପୁରଲେପ କାହିଁ ?^{୧୩} ଏହେତୁ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପରେ ପୁରଗତ ବାୟୁ ଦ୍ଵାରା ଗହା ବିଦାରଣ କରିବା; ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ଲାବନକାରୀ ବୃକ୍ଷଟି ହେବ ଓ କୋପରେ ବୃହତ୍ ବୃହତ୍ ଶିଳାବୃକ୍ଷଟି ହୋଇ ଗହା ବିନଷ୍ଟ କରିବ ।^{୧୪} ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମିଶ୍ରିତ ମସଲାରେ ଯେଉଁ କାନ୍ଥ ଲେପନ କରିଅଛ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ଓ ଗହା ଭୂମିସାତ୍ କରିବା, ତହିଁରେ ଗହାର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଅନାବୃତ ହେବ; ଆଉ, ଗହା ପଡ଼ିଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।^{୧୫} ଏହି ପୁରକାରେ ଆମ୍ଭେ ସେହି କାନ୍ଥ ଉପରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅମିଶ୍ରିତ ମସଲାରେ ଗହା ଲେପନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ସଫଳ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବା, “ସେହି କାନ୍ଥ ଆଉ ନାହିଁ ଓ ଗହା ଲେପନକାରୀମାନେ,^{୧୬} ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ ବାକ୍ୟ ପୁରୁଷ କରନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ହେଁ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତିର ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆଉ ନାହାନ୍ତି, ଏହା ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।”^{୧୭} ଆଉ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଲୋକଙ୍କର ଯେଉଁ କନ୍ୟାଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ ବାକ୍ୟ ପୁରୁଷ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ ବାକ୍ୟ ପୁରୁଷ କରି କୁହ,^{୧୮} ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ସତ୍ତାମାନେ ପୁରାଣ ମୃଗୟାର୍ଥେ ସବୁ କହୁଣା ଉପରେ ମୁରୁଲ ସିଲାଇ କରନ୍ତି ଓ ସର୍ବଆକୃତିର ଲୋକଙ୍କ ମସ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ଆବରଣା ପୁରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ରୀ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରାଣକୁ ମୃଗୟା କରି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାଣ ଜାଅନ୍ତ ରଖିବ ?^{୧୯} ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କଥା କହି, ବଧର ଅଧୋଗନ୍ଧ ପୁରାଣକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଓ ବଞ୍ଚିବାର ଅଧୋଗନ୍ଧ ପୁରାଣକୁ ଜୀବିତ ରଖିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁଠିଏ ମୁଠିଏ ଯବ ଓ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ରୁଟି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭକୁ ଅଣୁଟି କରିଅଛ ।^{୨୦} ଏହେତୁ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ମୁରୁଲ ଦ୍ଵାରା ପୁରାଣମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ଶିକାର କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ପୁରତିକୂଳ ଅଟୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୁଜରୁ ସେହିସବୁ ମୁରୁଲ ଚିରି ପକାଇବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ପୁରାଣମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପୁରାଣମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ମୃଗୟା କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେବା ।^{୨୧} ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବରଣା ଚିରି ପକାଇବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା, ସେମାନେ ମୃଗୟାକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ହେବେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।^{୨୨} ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ବିଷର୍ଣ୍ଣା କରି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥା ଦ୍ଵାରା ଗହାର ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତ କରିଅଛ, ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାର ହସ୍ତ ସବଳ କରିଅଛ;^{୨୩} ଏସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସାର ଦର୍ଶନ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ, କିଅବା ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।”

ଦେବପୂଜକ ପରାଗୀନବର୍ଗଞ୍ଜକ ବିରାଜ

୧୯ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରାଗୀନବର୍ଗଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ଫୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ଫୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ । ୨୦ ସେତେବେଳେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଫୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨୧ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାକୁ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ନେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମଜନକ ବିଘ୍ନ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଅଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ କି କୌଣସିମତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଦେବା ? ୨୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଯେଉଁ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଦେବତାକୁ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ନିଏ ଓ ଆପଣାର ଅଧର୍ମଜନକ ବିଘ୍ନ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖେ, ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ନିକଟକୁ ଆସେ; ସେହି ଲୋକକୁ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଗହାର ଦେବତାଗଣର ବାହୁଲ୍ୟାନ୍ତରାଳରେ ତଦ୍‌ବିଷୟରେ ଉତ୍ତର ଦେବା; ୨୩ ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରୂପ ଫାନ୍ଦରେ ଧରିବା, କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତା ଉପାସା ଆମ୍ଭଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୪ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର, ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାଠାରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିବାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ଫେରାଅ । ୨୫ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପରବାସକାରୀଗଣର ଯେ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ୍ କରେ ଓ ଆପଣା ଦେବତାକୁ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ନିଏ ଓ ଆପଣାର ଅଧର୍ମଜନକ ବିଘ୍ନ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖେ, ଆଉ ଆପଣା ବିଷୟ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ନିକଟକୁ ଆସେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଆପେ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା । ୨୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେ ଲୋକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ଗହାକୁ ଚିହ୍ନ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ନିମନ୍ତେ ବିସ୍ମୟାସପଦ କରିବା, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୨୭ ଆଉ, ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଯଦି କୌଣସି କଥା କହେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରାଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା । ୨୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧର୍ମ ଭାର ବୋହିବେ; ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କ ଅଧର୍ମ ଓ ଗହାର ଅନ୍ତଃକ୍ଷଣକାରୀ ଅଧର୍ମ ଏକ ସମାନ ହେବ; ୨୯ ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଆଉ ବିପଥଗାମୀ ହେବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣାମାନଙ୍କର ସକଳ ଆଜ୍ଞା ଲଘ୍ନ ଉପାସା ସେମାନେ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା, ଏହା ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।”

ଯିରୁଶାଲମର ଅମତ୍ତଗଳ ନିଶ୍ଚିତ

୩୦ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଫୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୩୧ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କୌଣସି ଦେଶ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ ଉପାସା ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରୁ, ଗହାର ଅନ୍ତରୂପ ଯଷ୍ଟି ଭାଙ୍ଗୁ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଠାଇ, ପୁଣି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁ; ୩୨ ସେତେବେଳେ ନୋହ, ଦାନିୟେଲ ଓ ଆୟୁବ, ଏହି ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଉପାସା ଆପଣା ପରାମର୍ଶ ମାତ୍ର ରକ୍ଷା କରନ୍ତେ,” ଏହା ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି । ୩୩ ଆମ୍ଭେ ଯଦି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ହିଂସରକ ପଶୁଗଣକୁ ଗତ୍ୟାତ କରାଇ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହା ଏରୂପ ବିନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଦେଶ ଧୂସର ସ୍ୱଥାନ ହୁଏ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ଭୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗତ୍ୟାତ ନ କରେ; ୩୪ ତେବେ ଏହି ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ହେଁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପରମାଣେ ସେମାନେ ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟାଗଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; କେବଳ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ମାତ୍ର ଦେଶ ଧୂସ୍ରସ୍ୱଥାନ ହେବ । ୩୫ ଅଥବା ଆମ୍ଭେ ଯଦି ସେହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଆଣୁ, ଆଉ ଆଜ୍ଞା କରୁ, ହେ ଖଡ୍ଗ, ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କର ଓ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁ,” ୩୬ ତେବେ ଏହି ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ହେଁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପରମାଣେ ସେମାନେ ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟାଗଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର କେବଳ ନିଜେ

ନିଜେ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” ୧୯ ଅଥବା ଆମ୍ଭେ ଯଦି ସେହି ଦେଶକୁ ମହାମାରୀ ପଠାଇ, ଆଉ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ତରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ଢାଳି ରକ୍ତ ବହାଇ; ୨୦ ତେବେ ନେହେରୁ, ଦାନିୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ତରେ ଥିଲେ ହେଁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପରମାଣେ ସେମାନେ ପୁତ୍ର କିମ୍ବା କନ୍ୟାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ଵାରା କେବଳ ନିଜ ନିଜ ପରାଣ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।” ୨୧ କାରଣ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଗଣକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖାତରା, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ହିଂସରକ ପଶୁ ଓ ମହାମାରୀ, ଆମ୍ଭର ଏହି ଚାରି ମହାଦଶତ ପଠାଇବା, ସେତେବେଳେ ଆଉ କେତେ ଅଧିକ ନ ଘଟିବ ? ୨୨ ତଥାପି ଦେଖ, ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ତରେ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଉଦ୍ଧାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ରହି ବାହାରେ ଅଣାଯିବେ; ଦେଖ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗର ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟାସକଳ ଦେଖିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମାତ୍ୟ ଘଟାଇଥିଲୁ, ଗହା ପୁରତି ଯେସକଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିଲୁ, ତହିଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାନ୍ତସ୍ତୁତି ପାଇବ । ୨୩ ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତୁତି କରିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗର ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟା ଦେଖିଲେ ଜାଣିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ତରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲୁ, ସେହି ସବୁ ଅକାରଣରେ କରି ନାହିଁ,” ଏହା ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୫

ଯିରୁଶାଲମ - ଅଯୋଗ୍ୟ ଦରକ୍ଷାଳତା

୧ ଏଥୁପରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଦରକ୍ଷାଳତାର ଗଛ, ବନସ୍ଥ ଚୂର୍ଣ୍ଣଗଣ ମଧ୍ୟସ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ଦରକ୍ଷାଳତାର ଶାଖା, ଅନ୍ୟ ସକଳ ଗଛ ଅପେକ୍ଷା କାହିଁରେ ଅଧିକ ? ୩ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କି ତହିଁରୁ କାଠ ନିଆଯିବ ? ଅବା କୌଣସି ପାତ୍ର ଚଢ଼ାଉବା ନିମନ୍ତେ କି ଲୋକେ ତହିଁରୁ ମେଖ କରିବେ ? ୪ ଦେଖ, ଜାଲ ହେବା ପାଇଁ ଗହା ଅଗ୍ନିରେ ପକାଗଲା; ଅଗ୍ନି ଗହାରେ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ଗ୍ରାସ କଲା ଓ ତହିଁର ମଧ୍ୟସ୍ତର ଦଗ୍ଧ ହେଲା ଗହା କି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆସିବ ? ୫ ଦେଖ, ଅବିକଳ ଥିବା ବେଳେ ଗହା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହିଲା; ଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସ କଲା ଉତ୍ତରେ ଓ ଗହା ଦଗ୍ଧ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଗହା କି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକ ଅଯୋଗ୍ୟ ନୋହିବ ?” ୬ ଏହେତୁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ବନସ୍ଥ ଗଛସବୁର ମଧ୍ୟସ୍ତରୁ ଦରକ୍ଷାଳତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳି ହେବା ପାଇଁ ନିରୂପଣ କରିଥିଲୁ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିରୂପଣ କରିବା । ୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା, ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାରି ଯିବେ, ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଥିବୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୮ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଧୂସର ସ୍ଥାନ କରିବା, କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି,” ଏହା ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

୧୬

ଅବିଶ୍ଵସ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ

୧ ପୁନର୍ବାର ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗହାର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସକଳ ଜଣାଅ, ୩ ଆଉ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ କିଶାନୀୟ ଦେଶ ଅଟେ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପିତା ଇମୋରାୟ ଓ ମାତା ଜଣେ ହିତତୀୟା ଥିଲ । ୪ ତୁମ୍ଭ ଜନ୍ମର ବିବରଣ ଏହି, ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ହେବା ଦିନ ତୁମ୍ଭର ନାଭି କଟା ହୋଇ ନ ଥିଲା, କିଅବା ତୁମ୍ଭକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା; ତୁମ୍ଭେ ଲବଣରେ ମଖାଯାଇ ନ ଥିଲା, କିଅବା ପଟାରେ ଗୁଡ଼ା ଯାଇ ନ ଥିଲା । ୫ ଏହିସବୁ ମଧ୍ୟସ୍ତରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ଦୟା ବହିବା ପାଇଁ କେହି ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ସ୍ଵନେହ ଦୃଷ୍ଟି ନ କଲା; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ହେବା ଦିନ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ସକାଶୁ ଖୋଲା ପଡ଼ିଥିବେ ଯୋଗ୍ୟ ଯାଇଥିଲ । ୬ ଏଥୁପରେ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଦେଇ ଗଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ତରେ ଛଟପଟ ହେବାର ଦେଖିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ରକ୍ତରେ (ଲିପ୍ତ) ଥିଲେ ହେଁ ଜାଣିତ ହୁଅ; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ରକ୍ତରେ (ଲିପ୍ତ) ଥିଲେ ହେଁ ଜାଣିତ ହୁଅ; ଏହି କଥା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲୁ । ୭ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷେତ୍ରରେ

ଉଦ୍ଭିଦ ପରି ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରାଇଲୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ଯାଇ ଅତି ବଡ଼ ହୋଇ ଉଠିଲ ଓ ମହାଶୋଭାରୂପ ଅଳଙ୍କାର ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେଲ; ତୁମ୍ଭର ସତନୟନଳ ସୁତୈଳ ଓ ତୁମ୍ଭର କେଶ ଘାୟ ହେଲ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ବିବସନା ଓ ଉଲଟଗିନୀ ଥିଲ ।^୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ନିକଟ ଦେଇ ଗମନ କଲୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଅନାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ସେ ସମୟ ତ ପୂର୍ବର ସମୟ; ତହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ବସନ୍ତରାଜ୍ୟର ପୂର୍ବାରକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ତୁମ୍ଭର ଉଲଟଗତ ଆରକ୍ଷାଦନ କଲୁ; ହଁ, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଶପଥ କରି ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମ ସୂଚର କଲୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ହେଲ ।^୯ ତହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରାଇଲୁ, ହଁ, ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତୁମ୍ଭ ଦେହରୁ ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତ ଧୋଇ ଦେଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୈଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲୁ ।^{୧୦} ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧାଇଲୁ, ଶିଶୁକ ଚର୍ମର ପାଦୁକା ପିନ୍ଧାଇଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଶୁଭର କ୍ଷେମ ବସ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମବନ୍ଧନ କରାଇଲୁ, ପୁଣି, ପର୍ବବସ୍ତ୍ରରେ ବିଭୂଷିତ କଲୁ ।^{୧୧} ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଅଳଙ୍କାରରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୂଷିତ କଲୁ, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ କଟକଣା ଓ ଗଳଦେଶରେ ହାର ଦେଲୁ ।^{୧୨} ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନାସିକାରେ ନଥ, କର୍ଣ୍ଣରେ କର୍ଣ୍ଣାଭୂଷଣ ଓ ମସ୍ତକରେ ସୁନ୍ଦର ମୁକୁଟ ଦେଲୁ ।^{୧୩} ଏରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ସୁନା, ରୂପାରେ ବିଭୂଷିତ ହେଲ, ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ରର ଶୁଭର କ୍ଷେମସୂତ୍ର, ପର୍ବ ଉତ୍ସାହ ନିର୍ମିତ ଓ ଶିଳପକର୍ମରେ ବିଚିତ୍ର ହେଲ; ତୁମ୍ଭେ ସରୁ ମଇଦା ଓ ମଧୁ ଓ ତୈଳ ଭୋଜନ କଲ । ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପରମା ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇ ଅବଶେଷରେ ଗଣା ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲ ।^{୧୪} ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ଯୌଦର୍ଯ୍ୟର ସୁଖ୍ୟାତି ନାନା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଲା; କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯୌଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ତହା ସିଦ୍ଧ ଥିଲା ।^{୧୫} ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌଦର୍ଯ୍ୟରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଜ ସୁଖ୍ୟାତି ସକାଶୁ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହେଲ, ପୁଣି, ଯେକେହି ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଦେଇ ଗଲା; ତହା ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାରରୂପ ଜଳ ଭାଲିଲ; ତହା ତହାର ଭୋଗ ହେଲା ।^{୧୬} ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର କିଛି କିଛି ନେଇ ଆପଣା ପାଇଁ ନାନା ରତ୍ନରେ ଭୂଷିତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କଲ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା କଲ; ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, କିପରି ହେବାର ହିଁ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।^{୧୭} ଆହୁରି, ଆମ୍ଭର ସୁନା ଓ ଆମ୍ଭର ରୂପାରେ ନିର୍ମିତ ଯେସକଳ ସୁନ୍ଦର ଆଭରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ତହା ନେଇ ପୁରୁଷାକୃତି ପୂର୍ବମାନା ନିର୍ମାଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର କଲ;^{୧୮} ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଚିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରରୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭର ତୈଳ ଓ ଆମ୍ଭର ଧୂପ ରଖିଲ ।^{୧୯} ମଧ୍ୟ ସରୁ ମଇଦା, ତୈଳ ଓ ମଧୁ, ଆଦି ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୂର୍ବପାଳନ କଲୁ, ତହା ତୁମ୍ଭେ ସୌଭାଗ୍ୟେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲ, ଆଉ ଏପୂର୍ବକାର ହୋଇଥିଲା,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।^{୨୦} “ଆହୁରି, ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରିଥିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସେହି ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇ ଗ୍ରାସିତ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥା ।^{୨୧} ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବଧ କରିଥା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ଗମନ କରାଇ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥା, ତୁମ୍ଭର ଏହି ବ୍ୟଭିଚାର କି କଷ୍ଟର ବିଷୟ ?^{୨୨} ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା କରିବା ବେଳେ ଆପଣା ଯୌବନାବସ୍ଥାର ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ବିବସନା, ଉଲଟଗିନୀ ଥିଲ ଓ ନିଜ ରକ୍ତରେ ଛଟପଟ ହେଉଥିଲ, ସେହି ସମୟକୁ ସମରଣ କରି ନାହିଁ ।^{୨୩} ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭକୁ ଧକ୍ ଧକ୍” ! ତୁମ୍ଭର ଏହିସବୁ ଦୁଷ୍ଟାଚରଣ ଉତ୍ତରରେ, ^{୨୪} ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବମା ପୂଜା କରିବାକୁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥା ଓ ପୂର୍ବେକ ଛକରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥା ।^{୨୫} ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବେକ ପଥ ମୁଣ୍ଡରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ପୂର୍ବସ୍ଥଳୀ କରିଥା ଓ ଆପଣାର ଯୌଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଥା ଓ ପୂର୍ବେକ ପଥ ପାଇଁ ଆପଣାର ପାଦପୁଷ୍ପ ଅନାବୃତ୍ତ କରିଥା, ଆଉ ଆପଣାର ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ବଢ଼ାଇଥା ।^{୨୬} ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର କାମୁକତ ପୂର୍ବବାସୀ, ମିସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥା ଓ ଆମ୍ଭକୁ ବରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ବଢ଼ାଇଥା ।^{୨୭} ଏହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରି ତୁମ୍ଭର ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟ ଉଣା କରିଥା ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭ ଭର୍ଷ୍ଟାଚରଣରେ ଲଜ୍ଜିତ ଅଟନ୍ତି, ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚରେ

* ୧୬:୧୭ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର କଲ; ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କଲ

ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କଲୁ । ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବାକୁ ଅଶୁଭାୟମାନତ୍ୱକ ସହିତ ବନ୍ଦୁକରି କରୁଅଛ; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ବନ୍ଦୁକରି କଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ନାହିଁ । ୨୯ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ କିଶାନ ଦେଶରେ କଲ୍‌ଦାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ବନ୍ଦୁକରି କରିଯା ବୃଦ୍ଧ କରିଅଛ; ପୁଣି, ତହିଁରେ ହେଁ ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ନାହିଁ । ୩୦ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ କିପରି ଦୁର୍ବଳ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକରିଣା ବେଶ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ପରି ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।” ୩୧ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତେୟକ ପଥ ମୁଣ୍ଡତରେ ଆପଣା ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱାଧୀନ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ଓ ପୁରତେୟକ ଛକରେ ମଞ୍ଚ ପୁରସ୍ତୁତ କରୁଅଛ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ବେଶ୍ୟା ପରି ନ ହୋଇ ଭଡ଼ା ତୁରୁଛ କରିଅଛ । ୩୨ ତୁମ୍ଭେ ତ ବନ୍ଦୁକରିଣା ଭାୟିୟା ! ତୁମ୍ଭେ ତ ଆପଣା ସମ୍ରାଜ୍ୟ ବଦଳରେ ଅଜଣା ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ । ୩୩ ଲୋକେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଦିଅନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତେୟକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଦେଉଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କରମେ ସେମାନେ ଯେପରି ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେଉଅଛ । ୩୪ ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱାମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିର ପରଭେଦ ଏହି ଯେ, ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ବନ୍ଦୁକରି କରବା ପାଇଁ କେହି ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାଦ୍ଦଶାମା ହୁଏ ନାହିଁ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଭଡ଼ା ଦେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି ଭଡ଼ା ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର କରିଯା ବିପରୀତ ଅଟେ । ୩୫ ଏହେତୁ ହେ ବେଶ୍ୟା, ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ୩୬ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର ଅଶୁଚିତ ତଳ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁରତେୟକର ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୁକରି ହେତୁ ତୁମ୍ଭର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସକଳ ଦେବତାର ନିମନ୍ତେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ଯେଉଁ ରକ୍ତ ଦେଇଅଛ; ତହିଁ ସକାଶ୍ଚ; ୩୭ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଇଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ପୁରତେୟକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପୁରତେୟକ କରିଅଛ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣା କରିଅଛ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଏକତର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅନାବୃତ୍ତ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖିବେ । ୩୮ ବିବାହ ନିୟମ ଲଘ୍ନକାରିଣୀ ଓ ରକ୍ତପାତକାରିଣୀ ସତ୍ତ୍ୱାମାନେ ଯେଉଁସବୁ ବିଗ୍ଠିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେଉଁସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ଠିତ କରିବା ଏବଂ କୋପ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳାର ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା । ୩୯ ଆମ୍ଭେ, ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦିର ସ୍ୱାଧୀନସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ୱାଧୀନସବୁ ଉତ୍ପାଦନ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବସନା କରି ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନ୍ଦର ଅଳଙ୍କାରସବୁ ହରଣ କରି ନେବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବସନା ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନୀ କରି ଛାଡ଼ି ଦେବେ । ୪୦ ଆହୁରି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସମାଜ ଆଣି ତୁମ୍ଭକୁ ପୁରସ୍ତରାୟାତ କରିବେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଖତରରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନ୍ଧିବେ । ୪୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଗୃହସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ଓ ଅନେକ ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଧୀନ ସଫଳ କରିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୁକରି କରିଯାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ଭଡ଼ା ଦେବ ନାହିଁ । ୪୨ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତେୟକ ଆମ୍ଭର କୋପ ଶାନ୍ତ ହେବ, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାଳା ଯିବ ଓ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ଆଉ କ୍ରୋଧ କରିବା ନାହିଁ । ୪୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନାବସ୍ଥା ସମରଣ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହିସବୁ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିଅଛ”, ଏହେତୁ ଦେଖ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ତୁମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ତୁମ୍ଭ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା ଉପରେ ଏପୁରକାର ଭରଷ୍ଟାଚରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୪୪ ଦେଖ, ଯେକେହି ପୁରବାଦ ବନ୍ଦୁକରି କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ପୁରବାଦ ବନ୍ଦୁକରି କରିବ ଯଥା; ମାତ୍ର ଯେସନ, କନ୍ୟା ତେସନ । ୪୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାତର କନ୍ୟା, ସେ ଆପଣା ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ; ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଭଗିନୀଗଣର ଭଗିନୀ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଘୃଣା କଲେ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତ୍ର ଜଣେ ହିତାୟା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତ୍ର ଜଣେ ଇମୋରାୟ ଥିଲା । ୪୬ ପୁଣି, ଶମରାୟା ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ ଭଗିନୀ, ସେ ଆପଣା କନ୍ୟାଗଣ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଉଚ୍ଚତର ଦିଗରେ ବାସ କରେ; ଆଉ, ସଦୋମ ତୁମ୍ଭର ସାନ ଭଗିନୀ, ସେ ଓ ଗହାର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବାସ କରନ୍ତି । ୪୭ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥରେ ଗମନ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାନ୍ତୁସାରେ କର୍ମ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହା ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଥିଲା ପରି ମନେକରି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଆଗର ବନ୍ଦୁକରିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ

ଭରଷଣା ହୋଇଅଛି । ୪୮ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାଣେ କହୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭର ଭଗିନୀ ସଦୋମ, ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭ ପରି ଓ ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟାଗଣ ପରି କର୍ମ କରି ନହାନ୍ତି । ୪୯ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଭଗିନୀ ସଦୋମର ଏହି ଅଧର୍ମ ଥିଲା; ଗହୀର ଓ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣର ଅହତ୍‌କାର, ଭକ୍ଷଣର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ଜନିତ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ସେ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦୀନହୀନଙ୍କର ହସତ ସବଳ କଲା ନାହିଁ । ୫୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅହତ୍‌କାରିଣୀ ଥିଲେ ଓ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା କଲେ; ଏହେତୁ ଆମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଭଲ ଦିଶିଲା, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କଲୁ । ୫୧ ପୁଣି, ଶମରୀୟା ତୁମ୍ଭ ପାପର ଅର୍ଥପେକ ପାପ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା ଅଧିକ ବଢ଼ାଇଅଛ ଓ ଆପଣାର କୃତ ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀଗଣକୁ ଧାର୍ମିକ ପରି କରିଅଛ । ୫୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀଗଣର ପକ୍ଷରେ ବିରୁଦ୍ଧ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରୁ ଆପଣା ଅପମାନ ଆପେ ଭୋଗ କର; ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭର କୃତ ଅଧିକ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ପାପସମୂହ ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଧାର୍ମିକ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀଗଣକୁ ଧାର୍ମିକ କରିଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ ଓ ଆପଣା ଅପମାନ ଭୋଗ କର । ୫୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦୋମ ଓ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା, ଶମରୀୟା ଓ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୀଗଣର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା; ୫୪ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅପମାନ ଭୋଗ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ସାନ୍ତତ୍ଵନା ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୋଇ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛ, ସେହିସବୁ ସକାଶୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ । ୫୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଭଗିନୀଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦୋମ ଓ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦଶା ପୁରାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, ଶମରୀୟା ଓ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦଶା ପୁରାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦଶା ପୁରାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୫୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମପୁରଣଂସାର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀ ସଦୋମର ନାମ ମୁଖରେ ଆଣି ନ ଥିଲ । ୫୭ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟତା ପୁରକାଶ ପାଇ ନ ଥିଲା, ପାଇଲା ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭର ତୁଚ୍ଛକାରିଣୀ ଅରାମର କନ୍ୟାଗଣ ଓ ଗହୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ନିବାସିନୀ ସମସ୍ତେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ ଗୁରି ଦିଗରେ ତୁମ୍ଭର ଅପମାନ କଲେ । ୫୮ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାର ଭାର ବହନ କରିଅଛ ।”

ଅନନ୍ତକାଳୀନ ତୁଚ୍ଛତା

୫୯ କାରଣ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଶପଥ ଅବଜ୍ଞା କରି ନିୟମ ଯେପରି ଭଙ୍ଗ କରିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ସେହିରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ୬୦ ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆମ୍ଭ କୃତ ନିୟମ ଆମ୍ଭେ ସମରଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀୟା ଏକ ନିୟମ ସ୍ଵାପନ କରିବା । ୬୧ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀଗଣକୁ, ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ ଓ ସାନ ଭଗିନୀଗଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଗର ବ୍ୟବହାର ସମରଣ କରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟା ରୂପେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ନିୟମାନୁକ୍ରମେ ନୁହେଁ । ୬୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଵୀକାର କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୬୩ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ସବୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରିବା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସମରଣ କରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ଓ ନିଜ ଅପମାନ ହେତୁ ଆଉ କେବେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇବ ନାହିଁ ।” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳରୋଶ ପକ୍ଷୀ ଓ ଦୁର୍ଗନ୍ଧାଲତାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୁରହେଳିକା ଉତ୍ଥାପନ କର ଓ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କୁହ; ୩ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଉତ୍କଳରୋଶ ପକ୍ଷୀର ପକ୍ଷ ଥିଲା, ଗହୀର ପକ୍ଷ ବଡ଼, ତେଣୁ ଦୀର୍ଘ ଓ ଚିତ୍ରିବିଚିତ୍ର ଲୋମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେ ଲିବାନୋନକୁ ଆସି ଏରସ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗ ନେଇଗଲା: ୪ ସେ ତହିଁର ସାନ ସାନ ପଲ୍ଲବର ଉଚ୍ଚତମ ପଲ୍ଲବ କାଟି ବାଣିଜ୍ୟ ଦେଶକୁ ନେଇ ବଣିକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ରଖିଲା । ୫ ଆହୁରି, ସେ ଦେଶର

ବାଜ ନେଇ ଏକ ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ଗହା ରୋପଣ କଲା; ସେ ଜଳରାଶିର ନିକଟରେ ବାଇଶା ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଗହା ରୋପଣ କଲା । ୭ ତହିଁ ଗହା ବଢ଼ି ଅଲ୍ପ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍କଳାଳତା ପରି ବଢ଼ିଲା, ତହିଁର ଶାଖାସବୁ ଗହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ତହିଁର ମୂଳ ଗହାର ତଳେ ରହିଲା; ଏହି ପୂର୍ବକାଳରେ ଗହା ଉତ୍କଳାଳତା ହୋଇ ଶାଖାବିଶିଷ୍ଟ ଓ ପଲ୍ଲବିତ ହେଲା । ୮ ପୁଣି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବଡ଼ ପକ୍ଷ ଓ ଅନେକ ଲୋମବିଶିଷ୍ଟ ବୃହତ ଉତ୍କଳାଳତା ପକ୍ଷୀ ଥିଲା; ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ଉତ୍କଳାଳତା ଜଳରେ ସେଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଆପଣା ରୋପିତ ହେବା କିଆରିରୁ ଗହାର ପୂର୍ବ ଆପଣା ମୂଳ ବଙ୍କର କରି ଶାଖା ବିସ୍ତାର କଲା । ୯ ଗହା ଯେପରି ଶାଖାବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଫଳବତୀ ହୋଇ ଉତ୍କଳାଳତା ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ଜଳରାଶିର ନିକଟସ୍ଥ ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ରୋପିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଗହା କି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ଗହା ଯେପରି ଶୁଷ୍କ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ କି ତହିଁର ମୂଳ ଉପାଡ଼ି ତହିଁର ଫଳ କାଟି ପକାଇବ ନାହିଁ ? ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ବିହନେ ହିଁ ତହିଁର ମୂଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇ ତହିଁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନବୀନ ପତ୍ରସବୁ କି ମୂଳନ ହେବ ନାହିଁ ?” ୧୧ ହଁ, ଦେଖ, ରୋପିତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଗହା କି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ପୂର୍ବରୁ ବାୟୁ ସପର୍ଶ କଲେ ଗହା କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ନ ଯିବ ? ବଢ଼ିବା କିଆରିରେ ଗହା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ । ୧୨ ଆହୁରି, ସଦାପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ୧୩ “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ-ବଂଶକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହିସବୁର ଉତ୍କଳାଳତା ଜାଣ ନାହିଁ ? ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଦେଖ, ବାବିଲର ରାଜା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ତହିଁର ରାଜାକୁ ଓ ତହିଁର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଆପଣାର ନିକଟକୁ ବାବିଲକୁ ନେଇ ଗଲା; ୧୪ ପୁଣି, ରାଜ୍ୟ ଯେପରି ଅବନତ ହୋଇ ଆଉ ଉନ୍ନତ ନୋହିବ, ମାତ୍ର ଗହାର ନିୟମ ପାଳନ କରି ଯେପରି ସ୍ଥିର ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ୧୫ ସେ ରାଜବଂଶରୁ ଗୋଟିଏ ବାଜ ନେଇ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମ କଲା, ମଧ୍ୟ ଗହାକୁ ଶପଥାଧୀନ କଲା ଓ ଦେଶର ପରାକ୍ରମୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲା । ୧୬ ମାତ୍ର ସେ ଅଶୁଣ୍ଠ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମିସରକୁ ଆପଣା ଦୂତଗଣ ପଠାଇ ବାବିଲ ରାଜାର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲା । ସେ କି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ଯେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ କି ରକ୍ଷା ପାଇବ ? ସେ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରି କି ରକ୍ଷା ପାଇବ ? ୧୭ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାନେ ଯେଉଁ ରାଜା ଗହାକୁ ରାଜା କଲା, ଯାହାର ଶପଥ ସେ ତୁଚ୍ଛ କଲା ଓ ଯାହାର ନିୟମ ସେ ଭାଙ୍ଗିଲା, ସେହି ରାଜାର ବାସସ୍ଥାନ ବାବିଲ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଗହାର ନିକଟରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ । ୧୮ ପୁଣି, ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁରେ ଓ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଫାଲୋ ଆପଣାର ପରାକ୍ରମ ଓ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଓ ମହାସୈନ୍ୟଦଳ ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧରେ ଗହାର ସାହାୟ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ୧୯ କାରଣ, ସେ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରି ଶପଥ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛି ଓ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଦେଲେ ହେଁ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି; ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । ୨୦ ଏହେତୁ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଶପଥ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛି ଓ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛି, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତହିଁର ପୂର୍ବଫଳ ଗହାର ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା । ୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଜାଲ ଗହା ଉପରେ ପରସାରିବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ଫାଲୋରେ ଧରାଯିବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଯିବା ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ-ଲଙ୍ଘନ ଅପରାଧ କରିଅଛି, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବିଚାର କରିବା । ୨୨ ପୁଣି, ଗହାର ସକଳ ସୈନ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ପଲତକ ସମସ୍ତେ ଖତଗରେ ପତିତ ହେବେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହିଅଛୁ ।” ୨୩ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏରସ ବୃକ୍ଷର ଉଚ୍ଚ ଅଗ୍ରଭାଗ ନେଇ ଗହା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଉଚ୍ଚତମ ପଲ୍ଲବମାନର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କୋମଳ ପଲ୍ଲବ କାଟି ନେଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ପର୍ବତରେ ରୋପଣ କରିବା; ୨୪ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତରେ ଆମ୍ଭେ ଗହା ରୋପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ଗହା ଶାଖାବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଫଳବାନ ହୋଇ ଉଚ୍ଚତମ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ହେବ; ତହିଁର ତଳେ ସର୍ବାଙ୍ଗୀୟ ପକ୍ଷୀ ବାସ କରିବେ; ସେମାନେ ତହିଁର ଶାଖାମାନର ଛାୟାରେ ବାସ କରିବେ । ୨୫ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ବୃକ୍ଷକୁ ନୀତ କରିଅଛୁ ଓ ନୀତ ବୃକ୍ଷକୁ ଉଚ୍ଚ କରିଅଛୁ, ସତେଜ ବୃକ୍ଷକୁ ଶୁଷ୍କ କରିଅଛୁ ଓ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷକୁ ସତେଜ କରିଅଛୁ, ଏହା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ବୃକ୍ଷ ଜାଣିବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହା କହିଅଛୁ ଓ ସିଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

୧୮

ପାପର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଣାମ

୧ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ବାକ୍ସ ପୁନର୍ବାର ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ୨ “ପିତାମାତା ଅମଳ ଦରକ୍ଷାଫଳ ଖାଇଲେ, ସନ୍ତାନଗଣର ଦନ୍ତ ଖଟା ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏହି ଯେଉଁ ପୁରବାଦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ବିଷୟରେ କହୁଅଛ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ କି ? ୩ “ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପୁରବାଦ କହିବାର କାରଣ ଥାଉ ପାଇବ ନାହିଁ।” ୪ ଦେଖ, ଯାବତୀୟ ପୁରାଣ ଆମ୍ଭର; ପିତର ପୁରାଣ ଯେପରି, ପୁତ୍ରର ପୁରାଣ ହିଁ ସେହିପରି ଆମ୍ଭର; ଯେଉଁ ପୁରାଣ ପାପ କରେ, ସେହି ମରିବ । ୫ ମାତ୍ର ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୁଏ, ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ୬ ପୁଣି, ଯେ ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ ଭୋଜନ କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପୁରତିମାଗଣ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ନାହିଁ, ଅଥବା ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭରଷ୍ଟ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ରତୁମତୀ ସତ୍ତାର ନିକଟକୁ ଆସି ନାହିଁ; ୭ ପୁଣି, ଯେ କାହାରି ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗଣାକୁ ଗହାର ବନ୍ଧକି ଦରବନ୍ଧ ଫେରାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଉପଦରବ କରି କାହାରି କିଛି ଅପହରଣ କରି ନାହିଁ, ଆପଣାର ଭକ୍ଷୟ କ୍ଷୁଧିତକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଉଲଟଗକୁ ବସତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଥାନ୍ତି; ୮ ଯେ ସୁଧ ପାଇଁ ଋଣ ଦେଇ ନାହିଁ, କିଅବା କିଛି ବୃଦ୍ଧ ନେଇ ନାହିଁ, ଯେ ଅଧର୍ମରୁ ଆପଣା ହସତ ଫେରାଇଥାନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତି, ୯ ଆମ୍ଭର ବିଧିମତେ ଆଚରଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ସେହି ଲୋକ ଧାର୍ମିକ, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ସେ ଅବଶ୍ୟକ ବଞ୍ଚିବ ।” ୧୦ ଯଦି ସେହି ଲୋକର ପୁତ୍ର ତକାଇତ ଓ ରକ୍ତପାତକାରୀ ହୁଏ, ଥାଉ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ୧୧ ଓ ସେହିସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଯେ ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ ଭୋଜନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭରଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି, ୧୨ ଦରିଦ୍ର ଦାନଦାନର ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥାନ୍ତି, ଦୌରାତମ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅପହରଣ କରିଥାନ୍ତି, ବନ୍ଧକି ଦରବନ୍ଧ ଫେରାଇ ଦେଇ ନାହିଁ ଓ ପୁରତିମାଗଣ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଥାନ୍ତି, ୧୩ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା କରିଥାନ୍ତି, ସୁଧ ପାଇଁ ଋଣ ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ବୃଦ୍ଧ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି, ସେ କି ବଞ୍ଚିବ ? ସେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ସେ ଏହିସବୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା କରିଥାନ୍ତି; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ, ଗହାର ରକ୍ତ ଗହାର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୪ ଆହୁରି ଦେଖ, ଯଦି ସେହି ଲୋକର ପୁତ୍ର ଆପଣା ପିତର କୃତ ପାପସକଳ ଦେଖେ ଓ ଭୟ କରି ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରେ, ୧୫ ଯେ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଭୋଜନ କରି ନାହିଁ କିଅବା ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପୁରତିମାଗଣ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ନାହିଁ, ଆପଣା ପୁରତିବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭରଷ୍ଟ କରି ନାହିଁ, ୧୬ କିଅବା କାହାରି ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ, କୌଣସି ବନ୍ଧକି ଦରବନ୍ଧ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଦୌରାତମ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅପହରଣ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର କ୍ଷୁଧିତକୁ ଆପଣା ଭକ୍ଷୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଉଲଟଗକୁ ବସତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଥାନ୍ତି, ୧୭ ଯେ ଦରିଦ୍ର ପୁରତି ଉପଦରବରୁ ଆପଣା ହସତ ଫେରାଇଥାନ୍ତି, ସୁଧ କି ବୃଦ୍ଧ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ, ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ଆମ୍ଭ ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ ଆଚରଣ କରିଥାନ୍ତି; ସେ ଆପଣା ପିତର ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ମରିବ ନାହିଁ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ । ୧୮ ମାତ୍ର ଗହାର ପିତ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଉପଦରବ କଲା, ଦୌରାତମ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଭଗ୍ନର ଦରବନ୍ଧ ଅପହରଣ କଲା ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା, ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ସେ ଆପଣା ଅଧର୍ମରେ ମରିବ । ୧୯ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, କାହିଁକି ପୁତ୍ର ପିତର ଅଧର୍ମର ଭାର ବହେ ନାହିଁ ? ପୁତ୍ର ଯଦି ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରିଥାନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ବିଧିସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ । ୨୦ ଯେଉଁ ପୁରାଣ ପାପ କରେ, ସେହି ମରିବ; ପୁତ୍ର ପିତର ଅଧର୍ମର ଭାର ବହେ ନାହିଁ କିଅବା ପିତ ପୁତ୍ରର ଅଧର୍ମର ଭାର ବହେ ନାହିଁ; ଧାର୍ମିକର ଧାର୍ମିକତା ଗହାରି ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟତା ଗହାରି ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୨୧ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଯଦି ଆପଣାର କୃତ ସକଳ ପାପରୁ ଫେରେ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧିସକଳ ପାଳନ କରେ, ପୁଣି, ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ୨୨ ଗହାର କୃତ କୌଣସି ଅପରାଧ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେ ଯେଉଁ ଧର୍ମାଚରଣ କରିଥାନ୍ତି, ତଦ୍ଵାରା ବଞ୍ଚିବ । ୨୩ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ କି ଆମ୍ଭର କିଛି ସନ୍ତୋଷ ଅଛି ? ବରଂ ସେ ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରି ବଞ୍ଚୁ, ଏଥିରେ କି ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ ? ୨୪ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯଦି ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଫେରି ଅଧର୍ମ କରେ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର କୃତ ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାନ୍ତୁ ଯାଆ ଆଚରଣ କରେ, ତେବେ ସେ କି ବଞ୍ଚିବ ? ଗହାର କୃତ କୌଣସି ଧର୍ମକର୍ମ ସମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ନ କରିଥାନ୍ତି, ସେହି ସତ୍ୟ-ଲଢ଼ନରେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଥାନ୍ତି, ଗହାର

ସେହି ପାପରେ ସେ ମରିବ । ୨୫ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ପରଭୃତ୍ୟର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ । ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଏବେ ଶୁଣ; ଆମ୍ଭର ପଥ କି ସରଳ ନୁହେଁ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥ କି ଅସରଳ ନୁହେଁ ? ୨୬ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତାରୁ ଫେରି ଅଧର୍ମ କରେ ଓ ତହିଁରେ ମରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ଅଧର୍ମ କରିଅଛି, ତହିଁରେ ହିଁ ମରିବ । ୨୭ ପୁନର୍ବାର ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା କୃତ ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେରେ, ଆଉ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ପୁଣ୍ୟ ଜୀବିତ ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୮ ସେ ବିବେଚନା କରେ ଓ ଆପଣା କୃତ ସମସ୍ତ ଅପରାଧରୁ ଫେରେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ କହନ୍ତି, ପରଭୃତ୍ୟର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ ? ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭର ପଥ କି ସରଳ ନୁହେଁ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥ କି ଅସରଳ ନୁହେଁ ? ୩୦ ଏଥିପାଇଁ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ତକୁ ଗହାର ଆଗର ବନ୍ଧୁବନ୍ଧାବନ୍ଧୁସାରେ ବିଚାର କରିବା, ଏହା ପରଭୃତ୍ୟ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ କହନ୍ତି । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅପରାଧରୁ ବିମୁକ୍ତ ହୁଅ; ତହିଁରେ ଅଧର୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନାଶଜନକ ନୋହିବ । ୩୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର କୃତ ସମସ୍ତ ଅପରାଧ ଆପଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର କରି ଦିଅ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂତନ ଅନୁତପନ ଓ ନୂତନ ଆତ୍ମା ପରସ୍ତୁତ କର; କାରଣ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମରିବ ?” ୩୨ ଯେହେତୁ ଯେ ମରେ, ଗହାର ମରଣରେ ଆମ୍ଭର କିଛି ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ଏହା ପରଭୃତ୍ୟ ସଦାପରଭୃତ୍ୟ କହନ୍ତି; “ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ବଞ୍ଚ ।”

୧୯

ଏକ ଶୋକର ଗୀତ
 ୧ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିଗଣ ବିଷୟରେ ବିଳାପ କରି କୁହ, ୨ “ତୁମ୍ଭର ମାତା କଅଣ ଥିଲ ? ସେ ତ ସିଂହା; ସେ ସିଂହଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କଲ, ଯୁବା ସିଂହଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ପରତିପାଳନ କଲ । ୩ ଗହାର ପରତିପାଳିତ ଛୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଯୁବା ସିଂହ ହେଲା; ସେ ମୃଗୟା କରିବାକୁ ଶିଖିଲା, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲ । ୪ ନାନା ଦେଶୀୟମାନେ ଗହାର ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ତ୍ତରେ ସେ ଧରା ପଡ଼ିଲା ଓ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଗହାରକୁ ମିସର ଦେଶକୁ ଆଣିଲେ । ୫ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆପଣା ଆପଣା ଆଶା ବିଫଳ ହେବାର ଦେଖି ସେ ଆପଣା ଛୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇ ଗଲୁ ଯୁବା ସିଂହ କଲ । ୬ ପୁଣି, ସେ ସିଂହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୟାତ କରି ଯୁବା ସିଂହ ହୋଇ ଉଠିଲା; ଆହୁରି ସେ ମୃଗୟା କରିବାକୁ ଶିଖିଲା, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲ । ୭ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଜାଣିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ନଗରସବୁ ଉଜାଡ଼ କଲ; ଆଉ, ଗହାର ଗର୍ଜନର ଶବ୍ଦ ସକାଶୁ ଦେଶ ଓ ତହିଁର ପୂର୍ଣ୍ଣାବସ୍ଥାକୁ ଶୁଣୁ ହେଲା । ୮ ତହିଁରେ ନାନା ପରଦେଶରୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଆସି ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଉଠିଲେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାର ଉପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଜାଲ ପରସାରିଲେ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ତ୍ତରେ ଧରା ପଡ଼ିଲା । ୯ ଆଉ, ସେମାନେ ଗଲୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ପିଞ୍ଜରରେ ରଖି ବାବିଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ; ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତସମୂହରେ ଗହାର ହୁତୁକାର ଶବ୍ଦ ଯେପରି ଆଉ ଶୁଣା ନ ଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାରକୁ ଦୂର ଗଡ଼ ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ । ୧୦ ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତରେ ତୁମ୍ଭର ମାତା ଜଳଗଣି ନିକଟରେ ରୋପିତ ଦରକ୍ଷାଲତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା; ଅନେକ ଜଳ ସକାଶୁ ସେ ଫଳବତୀ ଓ ଶାଖାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି, କର୍ତ୍ତୃତତ୍ତ୍ୱକାରୀମାନଙ୍କର ରାଜଦଣ୍ଡ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ଶାଖାସବୁ ଦୂର ହୋଇଥିଲା, ଗହଳ ଶାଖାମାନର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସବୁ ଦୀର୍ଘଗରେ ଉର୍ତ୍ତୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ସେହି ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉର୍ତ୍ତଗରେ ଓ ଶାଖାର ବାହୁଲ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲା । ୧୨ ମାତ୍ର କୋପରେ ସେ ଉତ୍ପାଟିତ ହେଲା, ଭୂମିରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ଗହାର ଫଳ ଶୁଷ୍କ କଲା; ଗହାର ଦୂର ଶାଖାସବୁ ଭଗ୍ନ ଓ ଶୁଷ୍କ ହେଲା; ଅଗ୍ନି ସେହି ସବୁକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ୧୩ ପୁଣି, ଏବେ ସେ ପରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ରୋପିତ ହୋଇଅଛି । ୧୪ ଆଉ, ଗହାର ଶାଖା ଦଶତସମୂହରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଗହାର ଫଳ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି; ଏହେତୁ ରାଜଦଣ୍ଡ ହେବା ପାଇଁ ଗହାର ଗୋଟିଏ ଦୂର ଶାଖା ନାହିଁ । ଏହା ବିଳାପର ବିଷୟ ଅଟେ ଓ ବିଳାପଜନକ ହେବ ।”

୨୦

ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସରେ, ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ପୁରାଣବର୍ଗଠାକୁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ସଦାପୁରୁଷଠାକୁ ନିକଟରେ ପଠାରିବା ପାଇଁ ଆସି ମୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷଠାକୁର ବାକ୍ସ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୩ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶୀୟ ପୁରାଣବର୍ଗଠାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ କଥା କହି ସେମାନଠାକୁ କୁହ, ପୁରୁଷ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପଠାରିବାକୁ ଆସିଅଛ ? ପୁରୁଷ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପୁରୁଷମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପଠାରିବାକୁ ଦେବା ନାହିଁ ।” ୪ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ସେମାନଠାକୁର ବିଚାର କରିବ ? ତୁମ୍ଭେ କି ସେମାନଠାକୁର ବିଚାର କରିବ ? ସେମାନଠାକୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସକଳ ସେମାନଠାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଅ,” ୫ ଆଉ ସେମାନଠାକୁ କୁହ, ପୁରୁଷ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମନୋନୀତ କଲୁ ଓ ଯାକୁବର କୁଳଜାତ ବଂଶ ସପକ୍ଷରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲୁ ଓ ମିସର ଦେଶରେ ସେମାନଠାକୁ ନିକଟରେ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେଲୁ, ସେମାନଠାକୁ ସପକ୍ଷରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁର ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହିଲୁ; ୬ ସେହି ଦିନ ସେମାନଠାକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲୁ, ସର୍ବ ଦେଶର ଗୌରବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେହି ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପୁରବାହା ଦେଶକୁ ସେମାନଠାକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ ସପକ୍ଷରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲୁ; ୭ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିର ସମ୍ମୁଖରୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁସକଳ ଦୂର କର ଓ ମିସରୀୟ ପୁରତିମାଗଣ ଦୁପ୍ପା ଆପଣାମାନଠାକୁ ଅଶୁଚି କର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଠାକୁର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ ।” ୮ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହାଗୁଣ ହେଲେ ଓ ଆମ୍ଭର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ; ସେମାନେ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିର ସମ୍ମୁଖରୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁସକଳ ଦୂର କଲେ ନାହିଁ, କିଆବା ମିସରୀୟ ପୁରତିମାଗଣକୁ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଠାକୁ ପୁରତିକୂଳରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସାଧିବା ପାଇଁ ସେମାନଠାକୁ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ଢାଳିବା ବୋଲି କହିଲୁ । ୯ ତଥାପି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଠାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଠାକୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ, ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦୁପ୍ପା ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁ, ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀମାନଠାକୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଯେପରି ଅପବିତ୍ର ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ । ୧୦ ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରାଇ ପୁରତେୟକ ଆଣିଲୁ । ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ ଆପଣାର ବିଧି ଦେଲୁ ଓ ଆପଣା ଶାସନସକଳ ଜ୍ଞାତ କରାଇଲୁ, ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ଗହା ପାଳନ କରେ, ତେବେ ତହିଁରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ ! ୧୨ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଠାକୁର ପବିତ୍ରକାରୀ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଓ ସେମାନଠାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ବିଶ୍ରାମ ଦିନସକଳ ସେମାନଠାକୁ ଦେଲୁ । ୧୩ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପୁରତେୟକରେ ଆମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହାଗୁଣ ହେଲେ; ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଗଲିଲେ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ, ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ଗହା ପାଳନ କରେ, ତେବେ ତହିଁରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ରାମ ଦିନସକଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପବିତ୍ର କଲେ; ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ପୁରତେୟକରେ ସେମାନଠାକୁ ସଂହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଠାକୁ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ଢାଳିବା ବୋଲି କହିଲୁ । ୧୪ ତଥାପି ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ, ସେମାନଠାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଯେପରି ଅପବିତ୍ର ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ । ୧୫ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦେଶର ଗୌରବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗ ଓ ମଧୁ ପୁରବାହା ଦେଶ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଠାକୁ ଦେଇଥିଲୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଠାକୁ ନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପୁରତେୟକରେ ସେମାନଠାକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲୁ; ୧୬ କାରଣ ସେମାନଠାକୁ ଅନ୍ତଃକରଣ ସେମାନଠାକୁ ପୁରତିମାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଗଲିଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ରାମ ଦିନସକଳ ଅପବିତ୍ର କଲେ । ୧୭ ତଥାପି ସେମାନଠାକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଲଜ୍ଜୟା ହେଲା, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ପୁରତେୟକରେ ସେମାନଠାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଂହାର କଲୁ ନାହିଁ । ୧୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପୁରତେୟକରେ ସେମାନଠାକୁ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଠାକୁର ପିତୃଗଣର ବିଧି ଅନୁସାରେ ଗଲ ନାହିଁ କିଆବା ସେମାନଠାକୁର

ଶାସନସକଳ ମାନ ନାହିଁ, ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ପରତିମାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କର ନାହିଁ; ୧୯ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ; ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଗଲ ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କର; ୨୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନସକଳ ପବିତ୍ର କର; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାସବୁ ଆମ୍ଭ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହେବ । ୨୧ ମାତ୍ର ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲେ; ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଗଲିଲେ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ଗହା ପାଳନ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ; ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନସକଳ ଅପବିତ୍ର କଲେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ପୁନଃପରତେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସାଧିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ଢାଳିବା ବୋଲି କହିଲୁ । ୨୨ ତଥାପି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ, ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଯେପରି ଅପବିତ୍ର ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ସମ୍ବରଣ କଲୁ ଓ ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ । ୨୩ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କରିବୁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ପରତିକୂଳରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲୁ; ୨୪ କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ବିଧିସକଳ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନସକଳ ଅପବିତ୍ର କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବର୍ଗର ପରତିମାଗଣ ପରତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରହିଲା । ୨୫ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳଜନକ ନୁହେଁ, ଏପରି ବିଧି ଓ ଯହିଁରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ, ଏପରି ଶାସନସବୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ; ୨୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରତୁ ଅଟୁ, ଏହା ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗର୍ଭାଶୟ ମୁକ୍ତକାରୀ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇବା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କଲେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରାଇଲୁ । ୨୭ ଏହେତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସତ୍ତ୍ୱେ କଥା କହି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପରତୁ, ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଜ୍ଜା କରି ଆମ୍ଭର ନିନ୍ଦା କରିଅଛନ୍ତି । ୨୮ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଥିଲୁ, ସେହି ଦେଶକୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗହଳିଆ ଚୂଳ୍ମ ଦେଖି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ (ଆମ୍ଭର) ବିରକ୍ତିଜନକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସୁଗନ୍ଧାୟୁକ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପେୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଲେ । ୨୯ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକୁ ଯାଅ, ଗହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି କି ? ଏଣୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁର ନାମ ବାମା (ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ) ରହିଅଛି ।” ୩୦ ଏଣୁକରି ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କୁହ, ପରତୁ, ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଗୀତି ଅନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରୁଅଛ ? ଓ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ କରିଯାନ୍ତୁସାରେ ବ୍ୟଭିଚାର ହେଉଅଛ ? ୩୧ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଦାନ କରୁଅଛ, ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଉଅଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପରତିମାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରୁ ନାହିଁ ? ତେବେ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରିବରଣ ଦେବା ?” ପରତୁ, ସଦାପରତୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପରମାଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପରିବରଣ ପାଇଁ ଦେବା ନାହିଁ; ୩୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ କାଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତରର ସେବା କରି ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଓ ନାନା ଦେଶ ନିବାସୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହେବା ବୋଲି ଏହି ଯେଉଁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ଉଠୁଅଛି ଓ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ଗହା କେବେ ଘଟିବ ନାହିଁ ।”

ଇଶ୍ୱର ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଅନ୍ତି ଓ କ୍ଷମା କରନ୍ତି
 ୩୩ ପରତୁ, ସଦାପରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣିତ ଥିବା ପରମାଣେ ନିଶ୍ଚୟ ବଳବାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ କୋପବର୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବା; ୩୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବଳବାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ କୋପବର୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛ, ସେହିସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; ୩୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ପୁନର୍ଗଠନକୁ ଆଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଗ୍ରହ କରିବା।” ୩୬ ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶର ପୁନର୍ଗଠନରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସହିତ ବିଗ୍ରହ କରିଥିଲୁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଗ୍ରହ କରିବା। ୩୭ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଟି ତଳେ ଗମନ କରାଇବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟମରୂପ ବ୍ୟବସାୟରେ ଆବଦ୍ଧ କରିବା; ୩୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବିଦଗ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧକାରୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଝାଡ଼ି ଦୂର କରି ଦେବା; ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପରବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଦେଶରୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ପରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ।” ୩୯ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ବାକ୍ସରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ୟକ୍ତେ ଯାଇ ଏବେ ଓ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତିମାନଙ୍କ ସେବା କର; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଉପହାର ଓ ପୁରତିମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଆଉ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ।” ୪୦ କାରଣ ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ, ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ପର୍ବତରେ, ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ ହିଁ ସେଠାରେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପବିତ୍ର ବସତୁ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପହାର ଓ ପୁରଥମଜାତ ଫଳର ନୈବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣିବ। ୪୧ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଓ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଅଛ, ସେହିସବୁ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଉପହାର ଆମ୍ଭର ଦରବନ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା। ୪୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ଦେଶକୁ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ। ୪୩ ଆଉ, ଯହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିଅଛ, ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ଆଗର ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟାସକଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ସଫା କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର କୃତ ସମସ୍ତ କୁକ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯୁଗା କରିବ। ୪୪ ପୁଣି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ଆଗର ବ୍ୟବହାରକୁ ଦୂର କରୁଛୁ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ କ୍ରିୟାକୁ ଦୂର କରୁଛୁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ବ୍ୟବହାର କରିବା, ସେତେବେଳେ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ।” ୪୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୪୬ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ପୁରତି ଆପଣା ମୁଖ ରଖ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ପୁରତି ଆପଣା ବାକ୍ସ ବର୍ଷଣ କର, ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପୁରତିରସ୍ଥ ଅରଣ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୁରଣ କର; ୪୭ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ଅରଣ୍ୟକୁ କୁହ, ସଦାପୁରୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପଳାଇବା, ଗହା ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟସ୍ଥାପିତ ପୁରତ୍ୟକ୍ତ ସତେଜ ଓ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ସେହି ଉତ୍ପଳିତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଦକ୍ଷିଣଠାରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମୁଖ ତଦୁପ୍ରାୟ ଦଗ୍ଧ ହେବ। ୪୮ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଯେ ଉତ୍ପଳାଇଅଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ପୁରଣା ଦେଖିବେ, ତହିଁର ନିର୍ବାଣ ନୋହିବ।” ୪୯ ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ, ସେମାନେ ମୋ’ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ସେ ଲୋକ କି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ବାକ୍ସବାଦୀ ନୁହେଁ?”

ସଦାପୁରୁଙ୍କ ନିଷ୍କୋଷ ଖାତ୍ତ
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ,
 ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ପୁରତି ଆପଣା ମୁଖ ରଖ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମୂହର

ପୂରତି ଆପଣା ବାକ୍ୟ ବର୍ଷଣ କର ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପୂରଣ କର, ୩ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶକୁ କୁହ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୂରତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଖତ୍ତ କୋଷରୁ ବାହାର କରି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟକୁ ବଧ କରିବା । ୪ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟକୁ ବଧ କରିବା, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଖତ୍ତ କୋଷରୁ ବାହାରି ଦକ୍ଷିଣଠାରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ; ୫ ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ପୁରାଣୀ ଜାଣିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂରଣ ଆପଣା ଖତ୍ତ କୋଷରୁ ବାହାର କରିଥାନ୍ତୁ; ଗହା ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ । ୬ ଏହେତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କଣ ଭାଙ୍ଗି ମନସ୍ତପସ୍ତକ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବ । ୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁଅଛ ? ଏ କଥା ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ସମ୍ଭାବ ସକାଶେ, କାରଣ ଗହା ଆସୁଅଛି; ତହିଁରେ ପୂର୍ବଦେଶକୁ ହୃଦୟ ତରଳି ଯିବ ଓ ସକଳ ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହେବ, ପୂର୍ବଦେଶ ମନ କ୍ଲାନତ ହେବ ଓ ସମସ୍ତ ଆଶୁ ଜଳ ପରି ହେବ; ଦେଖ, ଗହା ଆସୁଅଛି ଓ ଗହା ସିଦ୍ଧ ହେବ,” ଏହା ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି । ୮ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୯ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପୂରଣ କର କୁହ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; କୁହ, ଖତ୍ତ, ଖତ୍ତ, ଗହା ଶାଣିତ ଓ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଜିତ ହୋଇଅଛି; ୧୦ ହତ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଶାଣିତ ହୋଇଅଛି, ବିଜୁଳି ପରି ହେବା ପାଇଁ ଗହା ମାର୍ଜିତ ହୋଇଅଛି; ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଆମୋଦ ପୂର୍ବଦେଶ କରିବା ? ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ରାଜଦଣ୍ଡ ଯାବତୀୟ କାଷ୍ଠକୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ । ୧୧ ପୁଣି, ହାତରେ ଧରାଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ମାର୍ଜିତ ହେବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଅଛି; ହତ୍ୟା ହସ୍ତରେ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଖତ୍ତ ଶାଣିତ ଓ ମାର୍ଜିତ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କରନ୍ତନ ଓ ହାହାକାର କର; କାରଣ ଗହା ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି; ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଖତ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଉରୁଦେଶରେ ଆସାତ କର । ୧୩ କାରଣ ପରୀକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଅଛି, ପୁଣି, ସେହି ତୁଚ୍ଛକାରୀ ରାଜଦଣ୍ଡ ଆଉ ନ ରହେ, ତେବେ ତହିଁରେ ହିଁ କି ? ଏହା ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି । ୧୪ ଏହେତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପୂରଣ କର ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଏକତର ମାର; ସେହି ଖତ୍ତ, ଆହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଖତ୍ତ ଦୁଇଗୁଣ, ତିନିଗୁଣ ହେଉ; ଗହା ଆହତ ମହତ ଲୋକର ଖତ୍ତ, ଗହା ସେମାନଙ୍କ ଭିତର କୋଠିରେ ପୂର୍ବଦେଶ କରେ । ୧୫ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଯେପରି ତରଳି ଯାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ବିଘ୍ନ ଜନ୍ମେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ନଗର-ଦୁଆର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତର ଅଗ୍ରଭାଗ ରଖିଥାନ୍ତୁ; ଆଃ ! ଗହା ବିଜୁଳି ତୁଲ୍ୟ ନିର୍ମିତ, ହତ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଡାକ୍ଷଣ କରାଯାଇଅଛି । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଏକତର କର, ତାହାକୁ ଯାଅ, ଆପଣାକୁ ସଜାଇ ବାମ ପୂର୍ବ ଯାଅ; ଯେକୌଣସି ପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ରଖାଯାଇଅଛି (ଆପଣାକୁ ପୂର୍ବଦେଶ କର) । ୧୭ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାର ଦୁଇ ହସ୍ତ ଏକତର ମାରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପକୁ ତୃପ୍ତ କରାଇବା,” ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂରଣ ଏହା କହିଥାନ୍ତୁ । ୧୮ ପୁନର୍ବାର ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୧୯ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ବାବିଲ ରାଜାର ଖତ୍ତ ଆସିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆହୁରି ଦୁଇ ପଥ ନିରୂପଣ କର; ସେ ଦୁଇ ପଥ ଏକ ଦେଶରୁ ଆସିବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ଚିହ୍ନିତ କର, ନଗରଗାମୀ ପଥ-ମୁଣ୍ଡରେ ଚିହ୍ନିତ କର । ୨୦ ଅମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ତାନଗଣର ରବବାକୁ ଓ ପୁରାଣ-ବେଷ୍ଟିତ ଯିରୁଶାଲମସ୍ତ ଯିହୁଦାକୁ ଖତ୍ତ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ପଥ ପୂର୍ବଦେଶ କର । ୨୧ କାରଣ ବାବିଲ ରାଜା ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ପଥର ସଞ୍ଚନ ସ୍ୱାଧୀନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦୁଇ ପଥର ମୁଣ୍ଡରେ ଠିଆ ହେଲା; ସେ ଡାହାଣକୁ ଏଣେତେଣେ ହଲାଇଲା, ସେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ପଚାରିଲା, ସେ ଯକୃତ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା । ୨୨ ଗହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମ ନାମରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ସ୍ୱାଧୀନରେ ପୁରାଣ-ଭେଦକ ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ, ବଧଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ସିଂହନାଦ କରିବାକୁ, ନଗରର ଦୁଆରସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁରାଣ-ଭେଦକ ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ, ବନ୍ଧ ବାନ୍ଧୁବାକୁ ଓ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯିରୁଶାଲମ ନାମରେ ମନ୍ତ୍ର ଉଠିଲା । ୨୩ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଧରଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହା ମିଥ୍ୟା ବୋଧ ହେବ; ତଥାପି ସେମାନେ ଯେପରି ଧରାଯିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବେ । ୨୪ ଏହେତୁ ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ଆଜ୍ଞା-ଲଘନସବୁ ଅନାବୃତ ହେବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଇଥାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ କ୍ରିୟାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ପରକାଶ ପାଏ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତରେ ଧରାଯିବ ।” ୨୫ ପୁଣି, ହେ ଆହତ ଦୁଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଥିଲୁ, ଅନ୍ତିମ ଅପରାଧ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ଦିନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି; ୨୬ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ; “ଶିରୋଭୁଷଣ ଦୂର କର, ରାଜମୁକୁଟ କାଢ଼ି ପକାଅ; ଏହା ସେହିପରି ଥାଉ ରହିବ ନାହିଁ; ଯାହା ନୀଚ, ଗହାକୁ ଉଚ୍ଚ କର ଓ ଯାହା ଉଚ୍ଚ, ଗହାକୁ ନୀଚ କର ।” ୨୭ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଓଲଟାଇ ପକାଇବା, ଓଲଟାଇ ପକାଇବା, ଓଲଟାଇ ପକାଇବା; ଯେ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଥାଉ ରହିବ ନାହିଁ, ତହିଁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଏହା ଦେବା । ୨୮ ପୁଣି ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଗ୍ର କରି କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଅମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣ ବିଷୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅପମାନ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିଲେ; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ଅନ୍ତିମ ଅଧର୍ମ ସମୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦିନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ଏପରି ଆହତ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୁରାବା ଉପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଥୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଅସାର ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ହେଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କଲେ ହେଁ, ୨୯ ଖଡ଼ଗ, ଖଡ଼ଗ ନିଷ୍କୋଷ ହୋଇଅଛି, ହତ୍ୟା ଓ ଗ୍ରାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଯେପରି ବିଦୁର ପରି ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ମାର୍ଜିତ ହୋଇଅଛି । ୩୦ ଗକୁ ପୁନର୍ବାର ଗହାର କୋଷକୁ ଫେରାଇ ଆଣ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲୁ, ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ର କରିବା । ୩୧ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଢାଳିବା; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା କୋପରୂପ ଅଗ୍ନି ଫୁଟକିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପଶୁବତ୍ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ନିପୁଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୩୨ ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଜାଳ ସଂଗ୍ରହ ହେବ; ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଥାଉ ସମ୍ପୃତି ପଥରେ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପରଭୁ ଏହା କହିଅଛୁ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ରକ୍ତପାତ

୧ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ବିଗ୍ର କରିବ ? ତୁମ୍ଭେ କି ଏହି ରକ୍ତମୟା ନଗରୀର ବିଗ୍ର କରିବ ? ତେବେ ଗହାର ଘୁଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସକଳ ଗହାକୁ ଖାତ କରାଅ ।” ୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ କହିବ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ହେ ନଗରୀ ! ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର କାଳ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତପାତ କରୁଅଛ ଓ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପାଇଁ ପରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ରକ୍ତପାତ କରିଅଛ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ହୋଇଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଅଛ ଓ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆୟୁର ଶେଷାଂଶରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛ; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ନିକଟରେ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ଓ ସବୁ ଦେଶ ନିକଟରେ ପରିହାସର ପାତ୍ର କରିଅଛୁ । ୫ ହେ ଦୁର୍ନାମୀ ଓ କଳହପୂର୍ଣ୍ଣ, ତୁମ୍ଭର ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିହାସ କରିବେ । ୬ ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିଗଣ ପରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପରାକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ୭ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ବିଦେଶୀ ପୁତ୍ର ଉପଦ୍ରବ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବା ପୁତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଛନ୍ତି । ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁସକଳ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛ ଓ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନସବୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛ । ୯ ରକ୍ତପାତ କରିବା ପାଇଁ ନିନ୍ଦକମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଭୋଜନ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଲମ୍ପପଟାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତର ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ରତ୍ନ ସମୟରେ ଅଶୁଚି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱକୁ ବଳାତକାର କରିଅଛନ୍ତି । ୧୧ ପୁଣି, କେହି କେହି ଆପଣା ପୁତ୍ରପାତ୍ର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ଘୁଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଅନ୍ୟ କେହି କେହି ଲମ୍ପପଟାପୂର୍ବକ ଆପଣା ପୁତ୍ରବଧୂକୁ ଅଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ,

* ୨୨:୧୦ ଆବରଣାୟ ଅନାବୃତ କରିଅଛନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍ୱ ସହ ଶୟନ କରିଅଛନ୍ତି

ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କେହି କେହି ଆପଣା ଆପଣା ଭଗିନୀକୁ, ଆପଣା ପିତର କନ୍ୟାକୁ ବଳାତକାର କରିଅଛନ୍ତି ।^{୧୨} ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ପାଇଁ ଲାଞ୍ଚ ନେଇ ଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ସୁଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଗରହଣ କରିଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଲୋଭରେ ଉପଦରବ କରି ଆପଣା ପୁରତିବାସୀଠାରୁ ଲାଭ ନେଇଅଛ,” ପୁଣି, ଆମ୍ଭକୁ ପାସୋରିଅଛ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।^{୧୩} “ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ରକ୍ତପାତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସତ ଦେଇଅଛୁ ।^{୧୪} ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନିକାଶ ନେବା, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତଃକରଣ କି ସହି ପାରିବ, ଅବା ତୁମ୍ଭର ହସତ କି ସବଳ ହୋଇ ପାରିବ ? ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହା କହିଅଛୁ ଓ ଏହା ସିଦ୍ଧ କରିବା ।^{୧୫} ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ନାନା ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଶୁଚିତ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନାଶ କରିବା ।^{୧୬} ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ସକାଶୁ ଅପବିତ୍ତ ହେବ,” ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ।^{୧୭} ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ,^{୧୮} “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଖାଦ ସ୍ତ୍ରୀରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତମେଇ ମଧ୍ୟରେ ପିତୃତଳ, ଦସ୍ତ, ଲୁହା ଓ ସାସା ସ୍ତ୍ରୀରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ରୂପାର ଖାଦ ସ୍ତ୍ରୀରୂପ,”^{୧୯} ଏହେତୁ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ ସ୍ତ୍ରୀରୂପ ହୋଇଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର କରିବା ।^{୨୦} ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତମେଇ ମଧ୍ୟରେ ରୂପା, ପିତୃତଳ ଓ ଲୁହା, ସାସା ଓ ଦସ୍ତ ଏକତ୍ର କରି, ତରଳାଇବା ପାଇଁ ତହିଁ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ରଖି ଫୁଟାନ୍ତି; ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଓ ଆପଣା କୋପରେ ଏକତ୍ର କରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତରଳାଇବା ।^{୨୧} ହଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଆପଣା କ୍ରୋଧରୂପ ଅଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫୁଟାକିବା, ତହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତରଳି ଯିବ ।^{୨୨} ଯେପରି ରୂପା ଉତ୍ତମେଇ ମଧ୍ୟରେ ତରଳ ଯାଏ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତରଳ ଯିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ଆପଣା କୋପ ଭାଳିଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।”^{୨୩} ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ,^{୨୪} “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଲୁହ, ଯେଉଁ ଦେଶ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇ ନାହିଁ, କିଅବା କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ଯହିଁ ଉପରେ ବୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଦେଶ ଅଟ ।^{୨୫} ଗହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୃଗୟା ବିଦାରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ଗର୍ଜନକାରୀ ସିଂହ ପରି; ସେମାନେ ପୁରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଧନ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତୁ ହରଣ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଧବା କରିଅଛନ୍ତି ।^{୨୬} ଗହାର ଯାଜକମାନେ ଆମ୍ଭ ବନ୍ଧବସ୍ତୁ ପୁରତି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁସବୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ହିଁ ପୂର୍ବରୁ ରଖି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ଶୁଚି ଅଶୁଚି ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ନାହାନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ ପୁରତି ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଉଅଛୁ ।^{୨୭} ଗହାର ଅଧିପତିମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭରେ ଚେଷ୍ଟାରେ ରକ୍ତପାତ ଓ ପୁରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ମୃଗୟା ବିଦାରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ, କେନ୍ଦୁଆଗଣ ପରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।^{୨୮} ପୁଣି, ଗହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଅସାର ଦର୍ଶନ ପାଇ ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହି ନ ଥିଲେ ହେଁ, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଅମିଶ୍ରିତ ମସଲାରେ ସେମାନଙ୍କ କାନ୍ଥ ଲେପନ କରିଅଛନ୍ତି ।”^{୨୯} ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଉପଦରବ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପରର ଦରବନ୍ଧ ବଳପୂର୍ବକ ଅପହରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ହଁ, ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାନହୀନକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ବିଦେଶୀ ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ଉପଦରବ କରିଅଛନ୍ତି ।^{୩୦} ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଦେଶ ବିନଷ୍ଟ ନ କରୁ, ଏଥିପାଇଁ ଯେ ପୁରାଣୀ ଦୃଢ଼ କରି ପାରିବ ଓ ଫାଟ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଶର ସପକ୍ଷରେ ଠିଆ ହେବ, ଏପରି ଏକ ପୁରୁଷ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୱେଷଣ କଲୁ, ମାତ୍ର ଜଣେ ସୁଦ୍ଧା ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।^{୩୧} ଏହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଭାଳି ଦେଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପାଗ୍ନିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଅଛୁ; ସେମାନଙ୍କ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛୁ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।

ଦୁଇ ପାପୀଷ୍ଠା ଭଗିନୀ

୧ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ବାକ୍ସ ପୁନର୍ବାର ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ମାତର କନ୍ୟା; ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ମିସରରେ ବସୁଥିବାର କଲେ; ସେମାନେ ଯୌବନ କାଳରେ ବସୁଥିବାର କଲେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତନ ମର୍ଦ୍ଦିତ ହେଲା, ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌମାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ କୁଗ୍ରର ଚିପିଲେ। ୪ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଢେୟଷ୍ଠୀର ନାମ ଅହଲ (ଗହାର ତମ୍ବୁ) ଓ ଗହାର ଭଗିନୀର ନାମ ଅହଲୀବା (ଗହାର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ତମ୍ବୁ); ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ହେଲେ ଓ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ପୁରସବ କଲେ। ପୁଣି, ନାମାନ୍ତରେ ଶମରୀୟା ଅହଲ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଅହଲୀବା ଅଟେ। ୫ ଆଉ, ଅହଲ ଆମ୍ଭର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ବସୁଥିବାର କଲା ଓ ଆପଣାର ପୁରତିବାସୀ ଅଶୂରୀୟ ପୁରେମିକଗଣଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେଲା, ୬ ସେମାନେ ନୀଳମ୍ବର ପରିହିତ, ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ, ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵଗଣ ଓ ସମସ୍ତେ ମନୋହର ଯୁବା ଲୋକ ଓ ଅଶ୍ରୁଗ୍ରୋହୀ ଥିଲେ। ୭ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଶୂରର ମନୋନୀତ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବସୁଥିବାର କଲା ଓ ସେ ଯେକୌଣସି ଲୋକ ପୁରତି ପୁରେମରେ ଆସକ୍ତ ଥିଲା, ଗହାର ପୁରତିମାଗଣ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାକୁ ଭରଷଣ କଲା। ୮ ଆଉ, ସେ ମିସର ଦେଶର ସମୟଠାରୁ ଆପଣା ବସୁଥିବାର ବୃତ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରି ନାହିଁ; କାରଣ ଗହାର ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ଗହା ସଙ୍ଗେ ଶୟନ କଲେ ଓ ଗହାର କୌମାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ କୁଗ୍ରର ଚିପିଲେ; ଆଉ, ଗହା ସହିତ ଅତିଶୟ ବସୁଥିବାର କଲେ। ୯ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ପୁରେମିକଗଣର ହସ୍ତରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପୁରତି ସେ ପୁରେମରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଅଶୂରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କଲୁ। ୧୦ ସେମାନେ ଗହାର ଉଲଙ୍ଘନ ଅନାବୃତ୍ତ କଲେ; ଗହାର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଲେ ଓ ଗହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଖତଗରେ ବଧ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପହାସର ବିଷୟ ହେଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ଗହା ଉପରେ ଦର୍ଶନା ସଫଳ କଲେ। ୧୧ ଆଉ, ଗହାର ଭଗିନୀ ଅହଲୀବା ଏହା ଦେଖିଲା; ତଥାପି ଆପଣା ପୁରେମାସକ୍ତିରେ ଓ ବେଶ୍ୟା କ୍ରିୟାରେ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭରଷଣ ହେଲା, ଗହାର ଭଗିନୀର ବେଶ୍ୟା କ୍ରିୟା ଅପେକ୍ଷା ଗହାର ବେଶ୍ୟା କ୍ରିୟା ଅଧିକ ଥିଲା। ୧୨ ସେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀ ଅଶୂରୀୟ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵଗଣ ପୁରତି ପୁରେମରେ ଆସକ୍ତ ହେଲା, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ, ଅଶ୍ରୁଗ୍ରୋହୀ ଓ ସମସ୍ତେ ମନୋହର ଯୁବା ଲୋକ ଥିଲେ। ୧୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁ, ସେ ଭରଷଣ ହେଲା; ସେ ଦୁହେଁ ଏକ ପଥଗାମିନୀ ହେଲେ। ୧୪ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ବେଶ୍ୟା କ୍ରିୟା ବଢ଼ାଇଲା; କାରଣ ସେ କାନ୍ଥରେ ଚିତ୍ରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍, କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କର ସିନ୍ଦୂରଚିତ୍ରିତ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲା, ୧୫ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ପତ୍ତୁକା ବନ୍ଧା, ମସ୍ତକରେ ରତ୍ନ ଚିତ୍ରିତ ଭୂଷଣ ଥିଲା, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବାକୁ କଲ୍ଦୀୟ ଦେଶଜାତ ବାବିଲୀୟମାନଙ୍କ ରୂପବିଶିଷ୍ଟ ଅଧିପତିଗଣର ତୁଲ୍ୟ ଥିଲେ। ୧୬ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ପୁରେମରେ ଆସକ୍ତ ହେଲା ଓ କଲ୍ଦୀୟ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତଗ୍ରହଣ ପାଇଲା। ୧୭ ତହିଁରେ ବାବିଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଗହାର ନିକଟକୁ ଆସି ପୁରେମ ଶୟନରେ ଶୟନ କଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବସୁଥିବାର କ୍ରିୟା ଦ୍ଵାରା ଗହାକୁ ଅଶୁଚି କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭରଷଣ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଗହାର ପୁରଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲା। ୧୮ ଏହିରୂପେ ସେ ଆପଣା ବେଶ୍ୟା କ୍ରିୟା ପୁରକାଶ କଲା ଓ ଆପଣା ଉଲଙ୍ଘନ ଅନାବୃତ୍ତ କଲା; ତହିଁ ଆମ୍ଭର ପୁରଣ ଯେପରି ଗହାର ଭଗିନୀଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଗହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବିମୁଖ ହେଲା। ୧୯ ତଥାପି ସେ ଆପଣା ଯୌବନ କାଳରେ ମିସର ଦେଶରେ ଯେଉଁ ବେଶ୍ୟା କର୍ମ କରିଥିଲା, ଗହା ସମରଣ କରି ଆପଣାର ବେଶ୍ୟା କ୍ରିୟା ବଢ଼ାଇଲା। ୨୦ ଆଉ, ଗର୍ଭଦ୍ଵାରଗଣର ପରି ମା'ସବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଅଶ୍ରୁଗଣର ପରି ରେତଃବିଶିଷ୍ଟ, ସେମାନଙ୍କ ଉପପତିମାନଙ୍କଠାରେ ସେ ଆସକ୍ତ ହେଲା। ୨୧ ଏହି ପୁରକାରେ ମିସରୀୟମାନେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯୌବନକାଳୀନ ସ୍ତନ ବୋଲି ତୁମ୍ଭର କୁଗ୍ରର ଚିପିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନ କାଳର ସେହି ଲମ୍ଫଗାତରଣ ସମରଣ କରୁଅଛ। ୨୨ ଏନିମନ୍ତେ ହେ ଅହଲୀବା, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପୁରଣ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭର ସେହି ପୁରେମିକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବା ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା; ୨୩ ବାବିଲୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦାୟ କଲ୍ଦୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ, ପକୋଦ, ଶୋୟା, କୋୟା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମୁଦାୟ ଅଶୂରୀୟ

ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବା; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମନୋହର ଯୁବା ଲୋକ । ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ଅଧିପତିଗଣ ଓ ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକ, ସମସ୍ତେ ଅଶ୍ରୁରୋହୀ । ୨୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର, ରଥ, ଶକଟ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ସମାଜ ନେଇ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ; ସେମାନେ ସାନ ଓ ବଡ଼ ଢାଳ ଓ ଟୋପର ଧରି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସଜାଇବେ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିଗ୍ରହର ଭାର ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହାନ୍ୱୟରେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ କରିବେ । ୨୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନ ରଖିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ କୋପରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିବେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ନାସିକା ଓ କର୍ଣ୍ଣ କାଟି ପକାଇବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଖତ୍ତରେ ପଡ଼ିତ ହେବେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇଯିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାସିତ ହେବେ । ୨୬ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ବିସ୍ତରଣ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନ୍ଦର ଅଳଙ୍କାରସବୁ ନେଇଯିବେ । ୨୭ ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲମ୍ଫପଟାଚରଣ ଓ ମିସର ଦେଶରୁ ଶିକ୍ଷିତ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାର କରିଯା ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଅନାଇବ ନାହିଁ, କି ମିସରକୁ ଆଉ ସମରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୮ କାରଣ ପରତ୍ତ୍ୱ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣା କରୁଅଛ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା; ୨୯ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଘୃଣା ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସକଳ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ହରଣ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଲଙ୍ଘନୀ ଓ ବିସ୍ତରଣ କରି ଛାଡ଼ି ଦେବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାର ଘଟିତ ଉଲଙ୍ଘନ, ତୁମ୍ଭର ଲମ୍ଫପଟାଚରଣ ଓ ବେଶ୍ୟା କରିଯା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ୩୦ ତୁମ୍ଭେ ବେଶ୍ୟାର ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର ଅନୁଗାମିନୀ ହୋଇଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗଣା ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଣକୃତ ହୋଇଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏହିସବୁ କରାଯିବ । ୩୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଭଗିନୀର ପଥରେ ଗମନ କରିଅଛ; ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ପାନପାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦେବା । ୩୨ ପରତ୍ତ୍ୱ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗିନୀର ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବ, ଗହୀ ଗଭୀର ଓ ବଡ଼; ତୁମ୍ଭେ ହାସ୍ୟ ଓ ଉପହାସର ବିଷୟ ହେବ; ସେହି ପାତ୍ର ବହୁତ ଧାରଣ କରେ । ୩୩ ତୁମ୍ଭେ ମତତତ ଓ ଶୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ବିସ୍ମୟ ଓ ଧ୍ୱଂସରୂପ ପାତ୍ରରେ, ତୁମ୍ଭ ଭଗିନୀ ଶମରାୟାର ପାତ୍ରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୩୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ନିଗାଡ଼ି ପାନ କରିବ ଓ ତହିଁର ଭଗିନୀଗଣ ଶେବାଇ ଆପଣା ସ୍ତନ ବିଦାରଣ କରିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହା କହିଅଛୁ, ଏହା ପରତ୍ତ୍ୱ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ କହନ୍ତି; ୩୫ ଏହେତୁ ପରତ୍ତ୍ୱ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ପାସୋରିଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଛପାତେ ଆମ୍ଭକୁ ପକାଇଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଲମ୍ଫପଟାଚରଣ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଯାର ଭାର ବହନ କର ।” ୩୬ ସଦାପରତ୍ତ୍ୱ ଆହୁରି ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଅହଲାର ଓ ଅହଲୀବାର ବିଗ୍ରହ କରିବ ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯାସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଅ; ୩୭ କାରଣ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରକ୍ତ ଅଛି ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଜାତ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗ୍ରାସିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ୩୮ ଆହୁରି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଏକ ଦିନରେ ଆମ୍ଭର ଧର୍ମଧାମ ଅଶୁଚି ଓ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନସବୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ୩୯ କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗଣାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ବଧ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭର ଧର୍ମଧାମ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ, ଦେଖ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି । ୪୦ ଆହୁରି, ଦୂରରୁ ଆସିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇଅଛ; ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପରେରିତ ହେଲା, ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଆସିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ନାନ କଲା, ଚକ୍ଷୁରେ ଅଞ୍ଜନ ଦେଲା ଓ ଅଳଙ୍କାରରେ ଆପଣାକୁ ବିଭୂଷିତ କଲା; ୪୧ ପୁଣି, ରାଜକାୟ ଶୟ୍ୟାରେ ବସି ତହିଁର ସମ୍ମୁଖରେ ମେଜ ସଜାଇ ଗହୀ ଉପରେ ଆମ୍ଭର ଧୂପ ଓ ଆମ୍ଭର ତୈଳ ରଖିଲା । ୪୨ ଆଉ, ଗହୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଲୋକସମୂହର କଳରବ ଥିଲା ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ମଦ୍ୟପାୟାମାନେ ଅଣାଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ କଞ୍ଚଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ସ୍ତନ୍ଦର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ୪୩ ତେବେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଯାରେ ଜାର୍ଣ୍ଣା ସତ୍ତ୍ୱା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ,

ଏବେ ସେମାନେ ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ କରିବ । ୪୪ ପୁଣି, ଲୋକେ ଯେପରି ବେଶ୍ୟା ସହ ଶୟନ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନେ ଗହା ସହ ଶୟନ କଲେ; ଏହି ପରକାରେ ସେମାନେ ଅହଳା ଓ ଅହଳାବା, ଏହି ଲମ୍ପଟା ସତ୍ତ୍ୱେମାନଙ୍କ ସହ ଶୟନ କଲେ । ୪୫ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ଓ ରକ୍ତପାତକାରୀଣୀ ସତ୍ତ୍ୱେମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହାନ୍ତସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରକ୍ତ ଅଛି ।” ୪୬ କାରଣ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନସମାଜ ଆଣିବା, ପୁଣି, ଏଣେତେଣେ ଟଳଟଳ ଓ କ୍ଳାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୪୭ ପୁଣି, ସେହି ସମାଜ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବସତରାୟାତ କରିବେ ଓ ଖଡ୍ଗରେ ବଧ କରିବେ; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ବଧ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ । ୪୮ ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେ ଦେଶରୁ ଲମ୍ପଟାଗଣ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା, ତହିଁରେ ସମୁଦାୟ ସତ୍ତ୍ୱେଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲମ୍ପଟାଗଣ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ । ୪୯ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲମ୍ପଟାଗଣର ପୂର୍ବପିତାମହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁଣ୍ଡାକରେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପିତାମହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପାପସକଳର ଭାର ବହିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।”

୨୪

କଳତ୍ୱକି ଧରିଥିବା ରାଧ୍ୟନ ପାତ୍ର

୧ ପୁନର୍ବାର ନବମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସରେ, ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ସଦାପୂର୍ବରୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଦିନର ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆଜି ଦିନର ନାମ ଲେଖି ରଖ; ଆଜି ଦିନରେ ବାବିଲର ରାଜା ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା । ୩ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ହୃତ୍ୟା ଚତ୍ୱାପ, ଗହା ଚତ୍ୱାପ ଓ ମଧ୍ୟ ତହିଁ ଭିତରେ ଜଳ ଭାଲି ଦିଅ; ୪ ମାଂସଖଣ୍ଡସବୁ, ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଖଣ୍ଡସବୁ, ଉରୁ ଓ ସ୍ୱକନ୍ଧ, ତହିଁ ଭିତରେ ଏକତ୍ର କର; ଭଲ ଭଲ ଅସ୍ତ୍ରରେ ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ୫ ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତମ ପଶୁ ନିଅ ଓ ହୃତ୍ୟା ତଳେ ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ସଜାଅ; ଗହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ କର ଓ ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପାକ ହେଉ । ୬ ଏହେତୁ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସେହି ରକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣା ନଗରୀ, ସେହି ହୃତ୍ୟା, ଯହିଁର କଳତ୍ୱକ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଓ ଯହିଁର କଳତ୍ୱକ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ହୋଇ ନାହିଁ, ସେ ସନ୍ତାନ ପାତ୍ର ! ତୁମ୍ଭେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଗହା ବାହାର କର; ତହିଁ ବିଷୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ୭ କାରଣ ଗହାର ରକ୍ତ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି; ସେ ଶୁଷ୍କ ଶୈଳ ଉପରେ ଗହା ରଖିଲା; ସେ ଧୂଳିରେ ଗହା ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବା ପାଇଁ ଭୂମିରେ ଗହା ଭାଲିଲା ନାହିଁ; ୮ ସେ ରକ୍ତ ପୂର୍ବପିତାମହ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଯେପରି କୋପକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ଆଚ୍ଛାଦିତ ନୋହିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଶୁଷ୍କ ଶୈଳ ଉପରେ ଗହା ରଖିଅଛୁ । ୯ ଏହେତୁ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ସେହି ରକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣା ନଗରୀ ସନ୍ତାନ ପାତ୍ର ! ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତି ବଢ଼ କରିବା । ୧୦ କାଠ ଗଦା କର, ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପ୍ରଳାଥ, ମାଂସ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ କର, ଝୋଳ ବହଳ କର ଓ ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଦଗ୍ଧ ହେଉ । ୧୧ ତହିଁରେ ହୃତ୍ୟା ତପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ, ତହିଁର ପିତଳ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ଓ ତହିଁର ମଇଳା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତରଳି ଯିବା ପାଇଁ ଓ କଳତ୍ୱକ କ୍ଷୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଗହା ଖାଲି କର, ଗହା ଉତ୍ପ୍ରଳାଥ ଅତ୍ତର ଉପରେ ରଖ । ୧୨ ସେ ପରିଶ୍ରମ କରି କରି ଆପଣାକୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରିଅଛି; ତଥାପି ଗହାର ମହାକଳତ୍ୱକ ଗହା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଏ ନାହିଁ; ଗହାର କଳତ୍ୱକ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପ୍ରାସ ଯାଏ ନାହିଁ । ୧୩ ତୁମ୍ଭର ଅଶୌଚର ଲମ୍ପଟାଗଣ ଅଛି; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଚି କଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଚି ହେଲ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପ ଶାନ୍ତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଶୌଚରୁ ଆଉ ଶୁଚୀକୃତ ନୋହିବ । ୧୪ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହା କହିଅଛୁ, ଏହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଏହା ସାଧନ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ଫେରି ଯିବା ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁଲଜ୍ୱା କରିବା ନାହିଁ; ଅଥବା ଆମ୍ଭେ ଅନୁଗପ କରିବା ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଓ ତୁମ୍ଭର କ୍ରିୟାନ୍ତୁସାରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ କରିବେ,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।

ଭାବବାଦୀଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେମାନଙ୍କ ମୁଦ୍ଦୟ

୧୫ ଆହୁରି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ସ ଫୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୧୬ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନୟନର ପ୍ରତିପାତ୍ରକୁ ଏକ ଆଘାତରେ ହରଣ କରିବା; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ବିଳାପ କି କରନ୍ତୁ କରବ ନାହିଁ, କିଅବା ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁରୁ ଲୋତକ ଧାର ବହିବ ନାହିଁ। ୧୭ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼, ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ କରି ନୁହେଁ; ମୃତ ଲୋକ ପାଇଁ ବିଳାପ କର ନାହିଁ, ଆପଣା ମସୃତକରେ ଶିରୋଭୂଷଣ ବାନ୍ଧ ଓ ପାଦରେ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧ, ତୁମ୍ଭର ଓଷ୍ଠାଧର ଆବହାନ କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କର ରୁଚି ଖାଅ ନାହିଁ।” ୧୮ ତହିଁରେ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ କଥା କହିଲି; ପୁଣି, ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଫୋର ଭାର୍ଯ୍ୟା ମଲା, ତହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାଳରେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲି। ୧୯ ତହିଁ ଲୋକମାନେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏରୂପ କରୁଅଛ, ଏସବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଥାଣ, ଏହା କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବ ନାହିଁ ? ୨୦ ତହିଁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ସ ଫୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କୁହ, ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳର ଦର୍ପସ୍ତ୍ରରୂପ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନୟନର ପ୍ରତିପାତ୍ର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ସନ୍ଦେହପାତ୍ର, ଏପରି ଯେ ଆମ୍ଭର ଧର୍ମଧାମ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ଅପବିତ୍ର କରିବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଅଛ, ସେମାନେ ଖତ୍ରରେ ପଡ଼ିତ ହେବେ। ୨୨ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି କରିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧର ଆବହାନ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଲୋକମାନଙ୍କର ରୁଚି ଖାଇବ ନାହିଁ। ୨୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିରୋଭୂଷଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସୃତକରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦୁକା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦରେ ରହିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଳାପ କିମ୍ବା କରନ୍ତୁ କରବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧର୍ମରେ କ୍ଷାଣ ହୋଇଯିବ ଓ ଏକ ଜଣ ଆରେକର ନିକଟରେ ବିଳାପ କରିବ। ୨୪ ଏହିରୂପେ ଯିହିଜିକଲ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚିହ୍ନ ସ୍ତ୍ରୁତ ହେବେ; ସେ ଯେପରି କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବପ୍ରକାରରେ ସେହିପରି କରିବ; ଏହା ଯେତେବେଳେ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ।” ୨୫ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ବଳ, ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବଜନକ ଆନନ୍ଦ, ସେମାନଙ୍କର ନୟନର ପ୍ରତିପାତ୍ର ଓ ଯହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଚିତ୍ତ ଆସକ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହରଣ କରିବା, ୨୬ ସେ ଦିନ ଗହା ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତାଗୋଚର କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ପଲତକ ଲୋକ କି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ? ୨୭ ସେ ଦିନ ପଲତକ ଲୋକ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଫିଟିଯିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ସ୍ତ୍ରୁତ ନ ହୋଇ କଥା କହିବ; ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚିହ୍ନ ସ୍ତ୍ରୁତ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ।”

୨୫

ଅମ୍ଭମାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୧ ଏଥିପ୍ରକାରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ସ ଫୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରତି ଆପଣା ମୁଖ ରଖି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପ୍ରକାଶ କର; ୩ ଆଉ, ଅମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ସ ଶୁଣ; ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ଆମ୍ଭର ଧର୍ମଧାମ ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା ବେଳେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ଧୂସିତ ହେବା ବେଳେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ; ଆଉ, ଯିହୁଦା ବଂଶ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଭଲ ହେଲା, ଭଲ ହେଲା, ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ; ୪ ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକାର ରୂପେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଛାଡ଼ଣ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ବାସ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ଗ ପାନ କରିବେ। ୫ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ରବ୍‌ବାକୁ ଉତ୍ତରଶାଳା କରିବା ଓ ଅମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଦେଶକୁ ମେଷାଦି ପଲର ଶୟନ ସ୍ଥାନ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ। ୬ କାରଣ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରଗଳି ଦେଇଅଛ, ପଦାଘାତ କରିଅଛ, ପୁଣି, ଆପଣା ପ୍ରାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୃଣା ଭାବରେ ଆନନ୍ଦ କରିଅଛ। ୭ ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଅଛୁ ଓ କୁଚିତ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା;

ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗଠାରେ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ କାଟି ପକାଇବା ଓ ଦେଶସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତରୀନ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଂହାର କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ।”

ମୋୟାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୮ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ମୋୟାବ ଓ ସେୟାର କହୁଅଛନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯିହୁଦା ବଂଶ ଅନ୍ୟ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀର ସମାନ,” ୯ ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନଗର ସମୂହଠାରୁ ମୋୟାବର ପାର୍ଶ୍ଵ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହୀର ସାମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଦେଶର ଗୌରବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବେଧ-ଯିଶିମୋତ ବାଲ୍-ମାୟୋନ ଓ କିରୀୟାଥୟିମ୍ ପୁରତି, ୧୦ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନଗଣର ପାଇଁ (ମୁକ୍ତ କରିବା), ସେମାନେ ଅମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରିବେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅମ୍ଭମାନ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଅଧିକାର ରୂପେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ତହିଁରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଆଉ ସମରଣ କରାଯିବେ ନାହିଁ; ୧୧ ଆମ୍ଭେ ମୋୟାବ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାର ସଫଳ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

ଇଦୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୧୨ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଇଦୋମ ପୁରତିଶୋଧ ନେବା ଦ୍ଵାରା ଯିହୁଦା ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ବଳତା ହାର କରିଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁରତିଶିଂସା ସାଧୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅପରାଧ କରିଅଛି,” ୧୩ ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଇଦୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ଉତ୍ତରୀନ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୈମନଠାରୁ ଗହୀ ଧୂପ୍ରଂସର ସ୍ଥାନ କରିବା; ଦଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଲୋକମାନେ ଖତ୍ରରେ ପତିତ ହେବେ । ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭର ପୁରତିଶୋଧରୂପ ଭାର ଇଦୋମର ଉପରେ ଥୋଇବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଓ ଆମ୍ଭର କୋପ ଅନୁସାରେ ଇଦୋମ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦତ୍ତ ପରିଶୋଧ ଜାତ ହେବେ,” ଏହା ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୧୫ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ପୁରତିଶିଂସା ସାଧୁବାର ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ତିର ଶତ୍ରୁତ୍ଵରେ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପୁରାଣର ଘଣ୍ଟାରେ ପୁରତିଶୋଧ ନେଇଅଛନ୍ତି,” ୧୬ ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା, ଆଉ ଆମ୍ଭେ କରେଥୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରୀନ କରିବା ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ଅବଶିଷ୍ଟ ସକଳକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା । ୧୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପୁରତିଶୋଧ ଭର୍ତ୍ସନା ସହିତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭାଗ୍ୟ ପୁରତିଶୋଧ ନେବା; ଆଉ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦତ୍ତ ପୁରତିଶୋଧର ଭାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇବା, ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

ସୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୧ ଏଥିପରେ ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ମାସର ପୁରଥମ ଦିନରେ ସଦାପୁରକୁ ଡକର ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୋର ସହର କହିଅଛି, ଭଲ ହେଲା, ଭଲ ହେଲା, ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ନଗର-ଦ୍ଵାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା, ସେ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ଯାଇଅଛି; ସେ ଆମ୍ଭ ପୁରତି ଫେରିଅଛି; ସେ ଏବେ ଶୂନ୍ୟ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା; ୩ ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ସୋର, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୁରତିକୂଳ ଅଟୁ ଓ ସମୁଦ୍ର ଯେପରି ତରଙ୍ଗ ଉଠାଏ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଉଠାଇବା । ୪ ତହିଁରେ ସେମାନେ ସୋରର ପୁରାଣ ନଷ୍ଟ କରିବେ ଓ ଗହୀର ଦୁର୍ଗକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗହୀର ଧୂଳିସବୁ ଗଢ଼ି ପକାଇ ତାକୁ ଶୁଷ୍କ କରାଇ କରିବା । ୫ ସେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଜାଲ ପୁରସାରିବାର ସ୍ଥାନ ହେବ; କାରଣ ପୁରୁ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏହା କହିଅଛୁ; ଆଉ, ସେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପୁରତି ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ । ୬ ପୁଣି, କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥାପିତ ଗହୀର କନ୍ୟାଗଣ ଖତ୍ରରେ ହତ ହେବେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

୭ କାରଣ ପୂରୁ, ସଦାପୂରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଅଶୁଭ୍ର, ରଥ, ଅଶୁଭ୍ରାଗ୍ରୋହାଗଣ, ସମାଜ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ସହିତ ରାଜାଧିରାଜ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରକୁ ସୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା । ୮ ସେ କ୍ଷେତ୍ରସୂତ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଖତଗରେ ବଧ କରିବ; ଆଉ, ସେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବ, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଧ ବାନ୍ଧିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭଲ ଉଠାଇବ । ୯ ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁରୀଗରେ ଦୁର୍ଗଦେଉଳ ଯନ୍ତ୍ରର ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ଗହୀର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ରର ଦୁପ୍ରାଗ ସେ ତୁମ୍ଭର ଗତସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ । ୧୦ ଗହୀର ଅଶୁଭ୍ରାଗଣର ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଧୂଳି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବ; ଲୋକେ ଭଗ୍ନ ପୁରୀର ବିଶିଷ୍ଟ ନଗରରେ ପରବେଶ କଲା ପରି, ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭ ନଗର-ଦୁପ୍ରାଗରେ ପରବେଶ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଅଶୁଭ୍ରାଗ୍ରୋହାଗଣର, ଶଗଡ଼ ଓ ରଥସମୂହର ଶବ୍ଦରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରୀରସବୁ କମ୍ପି ଉଠିବ । ୧୧ ସେ ଆପଣା ଅଶୁଭ୍ରାଗଣର ଖୁରାରେ ତୁମ୍ଭର ସତକସବୁ ଦଳି ପକାଇବ; ସେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖତଗରେ ବଧ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରାକ୍ରମସୂଚକ ସତମ୍ଭବକଳ ଭୁଂସିଯାତ୍ କରିବ । ୧୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପତ୍ତିସବୁ ଲୁଟି ନେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବନ୍ଧ ହରଣ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପୁରୀର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ମନୋରମ ଗୃହସବୁ ଧୂଂସ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରସ୍ତର, କାଷ୍ଠ ଓ ଧୂଳିସବୁ ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ । ୧୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗାୟନ ଶବ୍ଦ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭ ବାଣୀର ଧୂମ୍ନି ଆଉ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଷ୍କ ଶୈଳ କରିବା; ତୁମ୍ଭେ ଜାଲ ପୂରସାରିବାର ସ୍ଥାନ ହେବ; ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ନିର୍ମୂଳ ନୋହିବ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂରୁ ଏହା କହିଅଛୁ, ”ଏହା ପୂରୁ, ସଦାପୂରୁ କହନ୍ତି । ୧୫ ପୂରୁ, ସଦାପୂରୁ ସୋରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆହତ ଲୋକମାନେ କାତରୋକ୍ତି କରିବେ ଓ ସଂହାର ହେବ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ପତନ ସମୟର ଶବ୍ଦରେ କିମ୍ବା ଦୁପ୍ରାପସମୂହ କମ୍ପିବେ ନାହିଁ ? ୧୬ ସେତେବେଳେ ସମୁଦରର ଅଧିପତିସକଳ ଆପଣା ଆପଣା ସିଂହାସନରୁ ଓହ୍ଲାଇବେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଚୋରା ଚୋରା କରି ଶିଳ୍ପକର୍ମର ବସ୍ତ୍ର ଫିଟାଇ ପକାଇବେ; ସେମାନେ ଚୋରସରୁପ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ; ସେମାନେ ଭୂମିରେ ବସିବେ ଓ ଅନୁକ୍ଷଣ ଚୋରସମୁକ୍ତ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ବିସମିତ ହେବେ । ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ବିଳାପ କରି ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ହେ ସମୁଦର ବନ୍ଧସାୟାମାନଙ୍କର ନିବାସଭୂମି ପୂରସିଦ୍ଧ ନଗରୀ, ତୁମ୍ଭେ କିପରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛ ! ସେ ତ ସମୁଦରରେ ପରାକ୍ରମତ ଥିଲା; ସେ ଓ ଗହୀର ନିବାସାଗଣ ସେଠାରେ ଗଭୀରତକାରୀ ସମସ୍ତତଃକ ପୂର୍ତ୍ତି ଭୟଜନକ ଥିଲେ । ୧୮ ଏବେ ତୁମ୍ଭର ପତନ ଦିନରେ ଦୁପ୍ରାପସମୂହ କମ୍ପିଯାନ୍ତ ହେବେ; ହଁ, ତୁମ୍ଭ ପୂରସ୍ଥାନରେ ସମୁଦରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁପ୍ରାପସବୁ ବିହ୍ୱଳ ହେବେ । ୧୯ କାରଣ ପୂରୁ, ସଦାପୂରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିବାସାବିହୀନ ନଗରସମୂହର ତୁଲ୍ୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ-ନଗର କରିବା; ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗଭୀର ସାଗରକୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରକୁ ଆଣିବା ଓ ମହାଜଳଗଣି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବ : ୨୦ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ଭଗୋମାମାନଙ୍କ ସହିତ, ପୁରୀତନ କାଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବା ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧୋଭାଗରେ, ଚିରକାଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଗର୍ଭଗୋମାମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବାସ କରାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭର ବସତି ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭେ ଶୋଭା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ୨୧ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟଞ୍ଜକାରୀ କରିବା, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ନ ଥିବ; ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ବେଷଣ କରାଯିବ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆଉ କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ, ” ଏହା ପୂରୁ, ସଦାପୂରୁ କହନ୍ତି ।

ସୋର ବିଷୟରେ ବିଳାପ

୧ ସଦାପୂରୁତ୍ତର ବାକ୍ସ ପୁନର୍ବାର ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସୂତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ସୋର ବିଷୟରେ ବିଳାପ କର; ୩ ଆଉ, ସୋରକୁ କୁହ, ହେ ସମୁଦରର ପରବେଶ-ସ୍ଥାନ ନିବାସିନୀ; ଅନେକ ଦୁପ୍ରାପରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ବାଣିଜ୍ୟକାରିଣୀ, ପୂରୁ, ସଦାପୂରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ସୋର, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, ମୁଁ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ, ୪ ସମୁଦରଗଣର ମଧ୍ୟସ୍ଥାପକରେ ତୁମ୍ଭର ସାମା, ତୁମ୍ଭର ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୫ ସେମାନେ ସନାତନ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠରେ ତୁମ୍ଭର ତକ୍ତ କାଠପଟା ସବୁ ପୂରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମାସତୁଳ ପୂରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଲିବାନୋନରୁ ଏରସ କାଷ୍ଠ ନେଇଅଛନ୍ତି । ୬ ବାଶନର ଅଲୋନ କାଷ୍ଠରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆହୁଳ ପୂରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ କିତ୍ତାମ ଦୁପ୍ରାପରୁ

ଆନାତ ଗଣ୍ଡର କାଷ୍ଠରେ ଖଚିତ ହସ୍ତୀ ଦନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ଆସନ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।^୭ ତୁମ୍ଭର ଧୂଳି ହେବା ପାଇଁ ମିସର ଦେଶରୁ ଆନାତ ସୂଚକରେ ଚିତ୍ରିତ ଶୁଭର କ୍ଷୌମବସ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର ପାଲ ପରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା; ତୁମ୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ର ଆ ଇଲୀଶା ଦ୍ଵାରା ପସମୂହର ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ବର ବର୍ଣ୍ଣା ବସ୍ତ୍ରରେ ପରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ।^୮ ସାଦୋନ ଓ ଅର୍ବଦ ନିବାସୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆହୁଳା ମାରିବାର ଲୋକ ଥିଲେ; ହେ ସୋର, ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନୀଲୋକ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣଧାର ହୋଇଥିଲେ ।^୯ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଗବାଲର ପୁରାଣବର୍ଣ୍ଣ ଓ ତହିଁର ଜ୍ଞାନୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ନୌକା ବଟାଳିବା ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ; ସମୁଦ୍ରର ଯାବତୀୟ ଜାହାଜ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନାବିକଗଣ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।^{୧୦} ପାରସ୍ୟ, କୁଦ୍ ଓ ପୁର୍ ଦେଶୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ଓ ଗୋପର ଟଙ୍ଗାଇ ରଖିଲେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶୋଭା ପରକାଶ କଲେ ।^{୧୧} ଅର୍ବଦର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସଙ୍ଗରେ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣର ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିଲେ ଓ ଗାମ୍‌ମାଦୀୟମାନେ* ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଗଡ଼ ଉପରେ ଥିଲେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପୁରାଣର ଉପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ଭଲ ଟଙ୍ଗାଇଲେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।^{୧୨} ସବୁ ପରକାର ଧନର ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ତର୍ଣ୍ଣାଶୁ ତୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲା, ସେମାନେ ରୂପା, କୁହା, ଦସ୍ତ ଓ ସାସା ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।^{୧୩} ଯବନ, ତୁବଲ୍ ଓ ମେଶକ୍ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ; ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ଓ ପିତ୍ତଳର ପାତ୍ର ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।^{୧୪} ଗେରମ୍‌ମା ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଶ୍ଵ, ଯୁଦ୍ଧାଶ୍ଵ ଓ ଖଚର ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।^{୧୫} ଦଦାନର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ; ଅନେକ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ ଗଞ୍ଜ ଥିଲା, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବଦଳେ ହାତୀର ଦନ୍ତ ଶୁଙ୍ଗ ଓ ଅବଳୁସ୍ କାଷ୍ଠ ଆଣିଲେ ।^{୧୬} ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ଦରବ୍ୟୟ ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ଅରାମ ତୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲା; ସେମାନେ ଗମ୍‌ରମାଣି, ଧୂମ୍ବରବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବୁଟାଦାର ବସ୍ତ୍ର, କ୍ଷୌମବସ୍ତ୍ର ଆଉ ପରବାଳ ଓ ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।^{୧୭} ଯିହୁଦା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ; ସେମାନେ ମିନୀତର ଗହମ ଓ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ, ମଧୁ, ତୈଳ ଓ ଗୁଗ୍‌ଗୁଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।^{୧୮} ସର୍ବପରକାର ଧନର ବାହୁଲ୍ୟ କରମେ, ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତନିର୍ମିତ ଦରବ୍ୟୟ ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ଦମ୍‌ମେଶକ୍ ତୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲା, ସେମାନେ ହିଲ୍‌ବୋନର ଦ୍ରାକ୍‌ଷାରସ ଓ ଶୁଭର ମେଷଲୋମ ଦେଲେ ।^{୧୯} ବଦାନ ଓ ଯବନ ଲୋମନିର୍ମିତ ସୂତର ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ; ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ଥଲୌହ, ଗୁଡ଼ତପ୍ତୁକ୍ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ବତ ଥିଲା ।^{୨୦} ଦଦାନ ବାହନର ଉପଯୋଗୀ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରାଦିରେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲା ।^{୨୧} ଆରବ ଓ କେଦାରର ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତଗତ ବଣିକ ଥିଲେ; ମେଷଶାବକ, ମେଷ ଓ ଛାଗ, ଏସକଳ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲେ ।^{୨୨} ଶିବାର ଓ ରୟମାର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ; ସେମାନେ ସର୍ବପରକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗନ୍ଧଦରବ୍ୟୟ ଓ ସର୍ବପରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ପରସ୍ତ୍ର, ଆଉ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।^{୨୩} ହାରଣ ଓ କନା ଓ ଏଦନ, ଶିବାର ଏହି ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ, ପୁଣି ଅଶୁର ଓ କିଲ୍‌ମଦ୍ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ ।^{୨୪} ଏମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନାନା ଦରବ୍ୟୟ, ନୀଳବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବୁଟାଦାର ଆବରଣୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର, ରଜ୍‌ଜୁରେ ବନ୍ଧା ଏରସ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ସିନ୍ଦୂକରେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ ।^{୨୫} ତର୍ଣ୍ଣାଶର ଜାହାଜକଳ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟକାରୀ ପଥକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ଓ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଅତିଶୟ ପରପାନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲ ।^{୨୬} ତୁମ୍ଭର ନାବିକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢ଼ାର ଜଳ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି; ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛି ।^{୨୭} ତୁମ୍ଭର ଧନ ଓ ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ, ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ନାବିକଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣଧାରମାନେ, ତୁମ୍ଭର ଛିଦ୍ର ବଟାଳିବା ଲୋକମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ ଦରବ୍ୟୟ ଧରିବା ଲୋକମାନେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯୋଦ୍ଧା ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ସମାଜ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ପତନ ଦିନ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପତିତ ହେବେ ।^{୨୮} ତୁମ୍ଭ କର୍ଣ୍ଣଧାରଗଣର କରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦରେ ଉପନଗରସମୂହ କମ୍ପିତ ହେବେ ।^{୨୯} ପୁଣି, ଆହୁଳା ଧରିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ, ନାବିକମାନେ ଓ

* ୨୭:୧୧ ଗାମ୍‌ମାଦୀୟମାନେ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧାଶ୍ଵମାନେ

ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ କର୍ଣ୍ଣାଧାର ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଜାହାଜରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହେବେ, ୩୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଇ ଅତିଶୟ କରନ୍‌ଦନ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ପକାଇ ଭସ୍ମରେ ଗଢ଼ିବେ; ୩୧ ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ସକାଶୁ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରି କଟାଦେଶରେ ଚଟ ବାନ୍ଧିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସକାଶୁ ପ୍ରାଣର ବିକଳତାରେ ରୋଦନ କରି ଅତିଶୟ ବିଳାପ କରିବେ । ୩୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଶୋକ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବିଳାପ କରି ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହି ବିଳାପ କରିବେ, ସୋର ପରି, ଯେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ନିସ୍ତବ୍ୟା ହେଲା, ଗହା ପରି କିଏ ଅଛି ? ୩୩ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ ଉଦ୍‌ବ୍ୟସ୍ତ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଗଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଧନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ଉଦ୍‌ବ୍ୟସ୍ତ ବାହୁଲ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ରାଜାଗଣକୁ ଧନୀ କଲ । ୩୪ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ଦୁପ୍ରାଣ ଗଢ଼ାର ଜଳବାଣୀରେ ଭଗ୍ନ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ ଉଦ୍‌ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମାଜ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେଲେ । ୩୫ ଦୁପ୍ରାପସମୂହର ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ବଦନ ବିଷର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୩୬ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଣିକମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଅଛ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ କେବେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୮

ସୋର ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୧ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ସୋରର ଅଧିପତିକୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଗର୍ବିତ ହୋଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, “ମୁଁ ଈଶ୍ଵର ଅଟେ, ମୁଁ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆସନରେ ବସିଅଛି,” ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚିତ୍ତକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିତ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ବୋଲି ମଣିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ତ ଈଶ୍ଵର ନୁହଁ, ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ଅଟ । ୩ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଦାନିୟେଲ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନୀ; କୌଣସି ନିଗୂଢ଼ କଥା ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଗୋପନ କରି ନ ପାରନ୍ତି : ୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦୁପ୍ରାଣ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ଓ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରରେ ସୁନା ଓ ରୂପା ସଂଚୟ କରିଅଛ; ୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ମହା ଜ୍ଞାନ ଦୁପ୍ରାଣ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ଦୁପ୍ରାଣ ଆପଣାର ଧନ ବଢ଼ାଇଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଧନ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଗର୍ବିତ ହୋଇଅଛି । ୬ ଏଥିପାଇଁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚିତ୍ତକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିତ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ବୋଲି ମଣିବା ସକାଶୁ, ୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ, ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଖତର ନିଷ୍ଠକୋଷ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶୋଭା ଭରଷ୍ଟ କରିବେ । ୮ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗର୍ବିତକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତୁଲ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବ । ୯ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ କି ଆପଣା ବଧକାରୀର ସାକ୍ଷାତରେ କହିବ, “ମୁଁ ଈଶ୍ଵର ?” ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ତ ଆପଣା ଆଘାତକାରୀର ହସ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ଅଟ, ଈଶ୍ଵର ନୁହଁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ମରିବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହା କହିଅଛୁ,” ଏହା ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

ସୋର ରାଜାଙ୍କ ପତନ

୧୧ ଆହୁରି ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୧୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ସୋରର ରାଜା ବିଷୟରେ ବିଳାପ କର ଓ ଗହାକୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ, ଉଭୟ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ କରୁଅଛ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍‌ୟାନ ଏଦନରେ ଥିଲ; ତୁଣା, ପାତମଣି ଓ ଶ୍ରୀରଜ, ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟମଣି, ଗୋମେଦକ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ, ନୀଳକାନ୍ତ, ପଦ୍ମରାଗ ଓ ମରକତ ଆଦି ଯାବତୀୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୁମ୍ଭର ଆଚ୍ଛାଦନ ଥିଲା; ତୁମ୍ଭର ତବଳ ଓ ବଂଶୀର ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା; ତୁମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟ ହେବା ଦିନ ସେହି ସବୁ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆଚ୍ଛାଦନକାରୀ ଅଭିଷିକ୍ତ କିରୁନ ଥିଲ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ଥାପନ କଲୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିଲ; ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନିମୟ ପ୍ରସ୍ତରସକଳର ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କଲ । ୧୫ ତୁମ୍ଭ

ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମ ଦେଖାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟି ଦିନଠାରୁ ଆପଣା ଆଚରଣରେ ସିଦ୍ଧ ଥିଲ। ୧୬ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଆଭ୍ୟନ୍ତର ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପାପ କରିଅଛ; ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅଶୁଚି ବସତୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପର୍ବତରୁ ପକାଇ ଦେଇଅଛୁ; ଆଉ ହେ ଆଚ୍ଛାଦନକାରୀ କିରୁବ, ଅଗ୍ନିମୟ ପରସ୍ତରସକଳର ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନାଶ କରିଅଛୁ। ୧୭ ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଗର୍ବିତ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଶୋଭା ସକାଶୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଭରଷ୍ଟ କରିଅଛ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୂମିରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛୁ, ରାଜାମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରଖିଅଛୁ। ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଅଧର୍ମର ବାହୁଲ୍ୟରେ, ନିଜ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷୟକ ଅନ୍ୟାୟ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନସକଳ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛ; ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନକାରୀ ସକଳର ସାକ୍ଷାତରେ ଭୂମିରେ ଭସ୍ମ କରିଅଛୁ। ୧୯ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେବେ; ତୁମ୍ଭେ ଭୟଞ୍ଜକ ହୋଇଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ କେବେ ନ ଥିବ।”

ସାଦୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୨୦ ଏଥିପରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨୧ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ସାଦୋନ ପୁରୀ ଆପଣା ମୁଖ ରଖି ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କର; ୨୨ ଆଉ କୁହ, ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ସାଦୋନ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୁରୀକୁ ଅଟୁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଗୌରବାନ୍ଵିତ ହେବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସଫଳ କରିବା ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପୁରୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ଅଟୁ, ଏହା ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ। ୨୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ମହାମାରୀ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଛକକୁ ରକ୍ତ ପଠାଇବା; ପୁଣି, ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାପିତ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଆହତ ଲୋକମାନେ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ଅଟୁ, ଏହା ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ନିରାପତ୍ତ

୨୪ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାପିତ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଶୂଳଜନକ କାନକୋଳି କଣ୍ଠା ଅଥବା ବନ୍ଧୁଆଦାୟକ କଣ୍ଠା ଆଉ ନୋହିବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ। ୨୫ ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗୃହଣ କରିବା ଓ ନାନା ଦେଶାନ୍ତରାଳୀ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପୁରୀପନ୍ନ ହେବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଦାସ ଯାକୁବକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ। ୨୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନିରାପତ୍ତରେ ବାସ କରିବେ; ହଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥାପିତ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ସଫଳ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଓ ଦ୍ଵାରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପୁରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଆଉ ନିରାପତ୍ତରେ ବାସ କରିବେ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ।

ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

୧ ଦଶମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସ, ମାସର ଦ୍ଵାଦଶ ଦିନରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖ, ପୁଣି, ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମୁଦାୟ ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କର; ୩ ଏହି କଥା କୁହ, ପୁରୁ, ସଦାପୁରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ମିସରର ରାଜା ଫାରୋ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଟୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ଵରୋଚ୍ଚସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନକାରୀ ପୁରକାଣ୍ଡ କୁମ୍ଭୀର, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, “ମୋର ନଦୀ ମୋର, ମୁଁ ଆପଣା ପାଇଁ ଗହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି।” ୪ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ କଳପାଟିରେ ଅଞ୍ଜୁଣ ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ଵରୋଚ୍ଚସମୂହରେ ମତ୍ସ୍ୟସକଳକୁ

ତୁମ୍ଭ ଦେହର କାତିରେ ଲଗାଇବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱରୋଚସମୂହର ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ କାତିରେ ଲାଗିଥିବା ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱରୋଚସମୂହର ମତ୍ସ୍ୟସକଳକୁ ବାହାର କରି ଉପରକୁ ଆଣିବା ।^୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ, ହଁ, ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱରୋଚସମୂହର ମତ୍ସ୍ୟସକଳକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତରରେ ପକାଇ ଛାଡ଼ି ଦେବା; ତୁମ୍ଭେ ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହିବ; ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ସଂଗୃହୀତ କିମ୍ବା ସଞ୍ଚିତ ହେବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୃତର ପଶୁଗଣର ଓ ଖେତର ପକ୍ଷଗଣର ଖାଦ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପି ଦେଇଥାନ୍ତୁ ।^୬ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂରଣ ଅଟୁ, ଏହା ମିସରନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ । କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପୂର୍ବ ନିକର ଯଷ୍ଟି ହୋଇଅଛନ୍ତି ।^୭ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଧରିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱକନ୍ୟସବୁ ବିଦାର୍ଶଣ କଲ; ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆଉଜିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତାଦେଶ ଅଟଳ କଲ ।^୮ ଏହେତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତ ଆଣିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଉତ୍ତନ୍ତନ କରିବା ।^୯ ପୁଣି, ମିସର ଦେଶ ଧୂସିତ ଓ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ୱଥାନ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂରଣ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ; ଯେହେତୁ ସେ କହିଅଛି, “ନଦୀ ମୋର ଓ ମୁଁ ତହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ।”^{୧୦} ଏହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ନଦୀସମୂହର ପୂର୍ବକୁ ଅଟୁ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିଗ୍ଦୋଲଠାରୁ ସିବେନୀ ଦୁର୍ଗ ପୁଣି କୃଷ ଦେଶର ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସର ଦେଶକୁ ନିତ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଧୂସିତସ୍ୱଥାନ କରିବା ।^{୧୧} କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ପାଦ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗତ୍ୟାତ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପଶୁର ପାଦ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗତ୍ୟାତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହା ବସତି-ସ୍ୱଥାନ ନୋହିବ ।^{୧୨} ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶକୁ ଧୂସିତ ଦେଶସମୂହର ମଧ୍ୟରେ ଧୂସିତସ୍ୱଥାନ କରିବା ଓ ତହାର ନଗରସମୂହ ଉତ୍ତନ୍ତନ ନଗରସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂସିତସ୍ୱଥାନ ହୋଇ ରହିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବା ।^{୧୩} କାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ମିସରୀୟମାନେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗୃହ୍ୟ କରିବା;^{୧୪} ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ମିସରର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ-ସ୍ୱଥାନ ପଥରୋଷ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା, ପୁଣି, ସେଠାରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୀଚ ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ରହିବେ ।^{୧୫} ନାନା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତହା ନୀଚତମ ହେବ ଓ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆପଣାକୁ ଆଉ ଉତ୍ତନ୍ତନ କରିବ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂୟନ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଉପରେ ଆଉ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ ନାହିଁ ।^{୧୬} ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ମିସରୀୟମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିବା ବେଳେ ମିସର, ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସମରଣାର୍ଥକ ବିଶ୍ୱାସ-ଭୂମି ଆଉ ହେବ ନାହିଁ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଦାପୂରଣ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”^{୧୭} ଏଥିଉତ୍ତରେ ସତ୍ୟର ବର୍ଷର ପୂର୍ବମାସରେ, ମାସର ପୂର୍ବମ ଦିନରେ ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ,^{୧୮} “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସର ଆପଣା ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତକୁ ସୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରୀ ପରିଶ୍ରମ କରାଇଅଛି; ପୂର୍ବତମକ ମସୃତକ ଗଞ୍ଜାଗର ହେଲା ଓ ପୂର୍ବତମକ କାନ୍ଧର ଚର୍ମ ଛିଡ଼ିଗଲା; ତଥାପି ସେ ସୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲା, ତହିଁ ପାଇଁ ସେ କିମ୍ବା ତହାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସୋରଠାରୁ କିଛି ବେତନ ପାଇଲେ ନାହିଁ;^{୧୯} ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରକୁ ମିସର ଦେଶ ଦେବା; ତହିଁରେ ସେ ତହାର ମହାଜନତାକୁ ନେଇଯିବ ଓ ତହାର ଦରବନ୍ଦ କୁଟି ନେବ, ଆଉ ତହାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପହରଣ କରିବ; ପୁଣି, ଏହା ତହାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତର ବେତନ ହେବ ।^{୨୦} ସେ ଯହିଁ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କଲା, ତହାର ସେହି ପୁରସ୍କାର ରୂପେ ଆମ୍ଭେ ତହାକୁ ମିସର ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ,” ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି ।^{୨୧} “ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭ ଅଙ୍ଗୁରୀତ କରାଇବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ମୁକ୍ତ କରିବା: ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂରଣ ଅଟୁ,” ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

୩୦

ମିସରର ପତନ

୧ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ବାକ୍ସ ପୁନର୍ବାର ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ଟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୁରସ୍କର କର, ଆଉ କୁହ, ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର କରି କୁହ, ହାୟ ହାୟ, ସେହି ଦିନ ! ୩ କାରଣ ସେହି ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ହଁ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସେହି ଦିନ ମୋଘୋରକ୍ଷନ୍ ଦିନ; ଗହା ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର କାଳ ହେବ । ୪ ପୁଣି, ମିସର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ତଗ ଆସିବ ଓ ମିସର ଦେଶରେ ହତ ଲୋକମାନେ ପତିତ ହେଲେ କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଯାତନା ହେବ; ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି* ଘେନି ଯିବେ ଓ ଗହାର ଭିତ୍ତିମୂଳସକଳ ଭଗ୍ନ ହେବ । ୫ କୁଣ୍ଡ ଓ ପୁତ୍ ଓ କ୍ଳୁଦ୍, ଆଉ ମିଶ୍ରିତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ପୁଣି, କୁର୍ ଓ ମିତ୍‌ରେଶୋୟା† ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଖତ୍ତଗରେ ପତିତ ହେବେ ।” ୬ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମିସରର ସହାୟକାରୀମାନେ ପତିତ ହେବେ ଓ ଗହାର ପରାକ୍ରମର ଗର୍ବ ଖର୍ବ ହେବ; ମିଗ୍‌ଦୋଲଠାରୁ ସିବେନୀ ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଖତ୍ତଗ ଦସ୍ତା ପତିତ ହେବେ,” ଏହା ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି । ୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ଧୂସ୍‌ସିତ ନଗରସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଧୂସ୍‌ସିତ ହେବେ ଓ ଗହାର ନଗରସକଳ ଉତ୍ସନ୍ନ ନଗରସମୂହର ମଧ୍ୟରେ ଥିବ । ୮ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ମିସରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଓ ଗହାର ସହାୟକାରୀ ସମସ୍ତେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ୯ ସେହି ଦିନ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କୂଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୀତ କରାଇବା ପାଇଁ ଦୃତମାନେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାହାଜରେ ଯିବେ; ପୁଣି, ମିସରର ଦିନରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଯାତନା ହେବ; କାରଣ ଦେଖ, ଗହା ଆସୁଅଛି । ୧୦ ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ହସ୍ତ ଦସ୍ତା ମିସରର ଲୋକସମୂହ ଶେଷ କରିବା ।” ୧୧ ସେ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଞ୍ଜକ ଗହାର ଲୋକମାନେ ଗହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ବିନାଶାର୍ଥେ ଅଣାଯିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ମିସରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆପଣା ଖତ୍ତଗ ନିଷ୍କୋଷ କରି ହତ ଲୋକରେ ଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ୧୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱରୋତସମୂହ ଶୁଷ୍କ କରିବା ଓ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଶ ବିକ୍ରୟ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦସ୍ତା ଦେଶ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯାବତାୟ ବିଷୟ ଧୂସ୍‌ସିତ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁ ଏହା କହିଅଛୁ । ୧୩ ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ଦେବତାଗଣକୁ ହିଁ ବିନାଶ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ନୋଫ୍‌ରୁ ପୁରତିମାସକଳ ଶେଷ କରାଇବା, ପୁଣି, ମିସର ଦେଶରୁ ଆଉ ଅଧିକ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୋହିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇବା । ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପଥରୋଷକୁ ଧୂସ୍‌ସିତ କରିବା ଓ ସୋୟନରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା, ଆଉ ନୋ-ନଗରରେ ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା ସଫଳ କରିବା । ୧୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିସରର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ସାନ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ଢାଳି ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ନୋ-ନଗରର ଲୋକସମୂହକୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା । ୧୬ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ମିସରରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବା; ସାନ ମହାଯାତନାଗୁରୁସ୍ତ ହେବ ଓ ନୋ-ନଗର ଭଗ୍ନ ହେବ; ଆଉ, ଦିବସ ସମୟରେ ନୋଫ୍‌ର ବିପକ୍ଷମାନେ ଉତ୍ପାତ କରିବେ । ୧୭ ଓନ୍‌ ଓ ପାବେଶହର ଯୁବାମାନେ ଖତ୍ତଗରେ ପତିତ ହେବେ ଓ ନଗରସବୁ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଯିବେ । ୧୮ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତଫ୍‌ହେଷରେ ମିସରର ଯୁଆଳିସବୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ଗହାର ପରାକ୍ରମର ଦର୍ପ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଦିବସ ଆପେ ଅପସରି ଯିବ; ଆଉ, ସେ ନିଜେ ମୋଘୋରକ୍ଷନ୍ ହେବ ଓ ଗହାର କନ୍ୟାଗଣ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ଯିବେ । ୧୯ ଏହିରୂପେ ଆମ୍ଭେ ମିସରରେ ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା ସଫଳ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।” ୨୦ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ପୁରଥମ ମାସ, ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜକର ବାକ୍ସ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨୧ “ହେ ମନୁଷ୍ଟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ମିସରର ରାଜା ଫାଗୋର ବାହୁ ଭାଙ୍ଗିଅଛୁ; ଆଉ ଦେଖ, ଖତ୍ତଗ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଯେପରି ସବଳ ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ ସପ୍ତାସ୍ତମୟଜନକ ଔଷଧ ଦେଇ ପଟି ଲଗାଇ ଗହା ବନ୍ଧାଯାଇ ନାହିଁ ।” ୨୨ ଏହେତୁ ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମିସରର ରାଜା ଫାଗୋର ପୁରତିକୂଳ ଅଟୁ, ଆଉ ଗହାର ବଳବାନ ଓ ଭଗ୍ନ, ଉଭୟ ବାହୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ହସ୍ତରୁ ଖତ୍ତଗ ଖସାଇ ପକାଇବା । ୨୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବା । ୨୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜାର ବାହୁଦସ୍ତ ସବଳ କରିବା ଓ ଗହା ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭର ଖତ୍ତଗ ଦେବା; ମାତ୍‌ ଆମ୍ଭେ ଫାଗୋର ବାହୁଦସ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା, ତହିଁରେ

* ୩୦:୪ ଧନସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଲୋକସମୂହକୁ † ୩୦:୫ ମିତ୍‌ରେଶୋୟା ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ନିୟମର ଲୋକମାନେ ‡ ୩୦:୧୭ ଓନ୍‌ କିମ୍ବା ଆବେନ

ସେ ପରାଶନାଶକ କ୍ଷତପରାପତ ଲୋକର କାତରୋକ୍ତି ତୁଲ୍ୟ କାତରୋକ୍ତି ଗହା ସାକ୍ଷାତରେ କରିବ ।
 ୨୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବାବିଲ ରାଜାର ବାହୁଦପ୍ତୟ ଟେକି ଧରିବା ଓ ଫୀରୋର ବାହୁଦପ୍ତୟ ତଳକୁ ଓହଳି ପଡ଼ିବ;
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ବାବିଲ ରାଜାର ହସତରେ ଆମ୍ଭର ଖତର ଦେବା ଓ ସେ ମିସର ଦେଶ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗହା ବିସତର କରିବ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।
 ୨୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମିସରୀୟମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ନାନା ଦେଶରେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

୩୧

ଫୀରୋର ମୁଦୁୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ତୃତୀୟ ମାସର ପରଥମ ଦିନରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ବାକ୍ସ ମୋ’
 ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ମିସରର ରାଜା ଫୀରୋକୁ ଓ ଗହାର
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ଵପ୍ରେରେ କାହାର ତୁଲ୍ୟ ? ୩ ଦେଖ, ଅଶୁର ଲିବାନୋନସ୍ଥ
 ଏରସ ବୃକ୍ଷ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଥିଲା, ଗହାର ସୁନ୍ଦର ଘନଚ୍ଛାୟାଦାୟକ ଓ ଉଚ୍ଚଗୁଣ୍ଡି ଶାଖାମାନ ଥିଲା ଓ
 ଗହାର ଶିଖର ଗହଳିଆ ତାଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ୪ ଅପାର ଜଳ ଗହାକୁ ପୁଷ୍ଟ କଲା, ଜଳଧି ଗହାକୁ
 ବର୍ଦ୍ଧିତ କଲା; ଗହାର ସ୍ଵରୋଚସମୁହ ଗହାର ରୋପଣ ସ୍ଥାନର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବହିଲା ଓ ସେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ
 ବୃକ୍ଷସକଳର ନିକଟକୁ ଆପଣା ଜଳପରଶାଳା ପଠାଇଲା । ୫ ଏ ସକାଶୁ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷସକଳ
 ଅପେକ୍ଷା ସେ ଉଚ୍ଚଗୁଣ୍ଡି ହେଲା ଓ ଗହାର ତାଳସବୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଲା; ଆଉ ସେ ଆପଣା ଶାଖା
 ମେଲିବା ବେଳେ ଅପାର ଜଳ ହେତୁ ସେହି ସବୁ ଦୀର୍ଘ ହେଲା । ୬ ଗହାର ତାଳରେ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସକଳ
 ବସା କଲେ ଓ ଗହାର ଶାଖା ତଳେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁସକଳ ପରସବ କଲେ, ପୁଣି, ଗହାର ଛାୟା ତଳେ
 ମହାଗୋଷ୍ଠୀସବୁ ବାସ କଲେ । ୭ ଏହି ପରକାରେ ସେ ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ଵପ୍ରେରେ, ଗହାର ଶାଖାସକଳର
 ଦୀର୍ଘତରେ ମନୋହର ହେଲା; କାରଣ ପରତୁର ଜଳ ନିକଟରେ ଗହାର ମୂଳ ଥିଲା । ୮ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ
 ଉଦୟାନସ୍ଥ ଏରସ ବୃକ୍ଷସବୁ ଗହାକୁ ଲୁଗାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷସବୁ ଗହାର ତାଳ ପରି
 ଓ ଅର୍ଘ୍ୟ ବୃକ୍ଷସବୁ ଗହାର ଶାଖା ପରି ନ ଥିଲେ, ଅଥବା ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଉଦୟାନସ୍ଥତ କୌଣସି
 ବୃକ୍ଷ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଗହା ପରି ନ ଥିଲା । ୯ ଆମ୍ଭେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଶାଖା ଦସ୍ତାଭା ଉକୁ ମନୋହର
 କଲୁ; ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରତ୍ତକ ଉଦୟାନସ୍ଥତ ଏଦନର ସକଳ ବୃକ୍ଷ ଗହାକୁ ଈର୍ଷା କଲେ ।”
 ୧୦ ଏହେତୁ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ସେ ବୃକ୍ଷ ଦୀର୍ଘତରେ ଉଚ୍ଚଗୁଣ୍ଡି ହୋଇଅଛି
 ଓ ଗହଳିଆ ତାଳସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆପଣା ଶିଖର ରଖିଅଛି, ଆଉ ଆପଣାର ଉଚ୍ଚତରେ ଗହାର
 ଅନ୍ତଃକରଣ ଗର୍ଭିତ ହୋଇଅଛି, ୧୧ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବଳବାନର
 ହସତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଗହା ସହିତ ଉଚ୍ଚତ ବନ୍ଦବହାର କରିବ, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଦୁଷ୍ଟତ
 ସକାଶୁ ଗହାକୁ ତଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ । ୧୨ ପୁଣି, ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟତ୍ତକର ବିଦେଶୀମାନେ
 ଗହାକୁ କାଟି ପକାଇ ଛାଡ଼ି ଯାଇଅଛନ୍ତି; ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ସକଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ଗହାର
 ଶାଖାସବୁ ପଡ଼ିଅଛି, ଆଉ ଦେଶର ସକଳ ଜଳପରବାହର ନିକଟରେ ଗହାର ତାଳସବୁ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଅଛି;
 ପୁଣି, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗହାର ଛାୟା ତଳୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୩ ଜଳଗାଣିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସକଳ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ଯେପରି ଆପଣା ଦୀର୍ଘତରେ ଦର୍ପ
 ନ କରେ, କିଅବା ଗହଳିଆ ତାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଶିଖର ନ ରଖେ, ଅଥବା ଜଳପାୟା
 ବିକ୍ରମାସକଳ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ଉଚ୍ଚତରେ ଠିଆ ନ ହୁଅନ୍ତି; ୧୪ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଗହାର
 ଭଗ୍ନାବଶିଷ୍ଟତା ଉପରେ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସକଳ ବାସ କରିବେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁସକଳ ଗହାର
 ଶାଖାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିବେ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭତରାମାନଙ୍କ ସହିତ
 ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୁଦୁୟରେ ଅଧୋଭୁବନରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।” ୧୫ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି
 କଥା କହନ୍ତି; “ସେ ପାତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଶୋକ ନିରୂପଣ କଲୁ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ସକାଶୁ
 ଜଳଧିକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ସ୍ଵରୋଚସମୁହକୁ ନିବୃତ୍ତ କଲୁ, ତହିଁରେ ମହାଜଳଗାଣି ରୁଦ୍ଧ
 ହେଲା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଲିବାନୋନକୁ ଶୋକ କରାଇଲୁ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷସକଳ
 ଗହା ଲାଗି ମୂଳାନ ହେଲେ । ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗର୍ଭିତ ଅବରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପାତଳକୁ
 ପକାଇ ଦେବା ବେଳେ, ଗହାର ପତନ ଶବ୍ଦରେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ କମ୍ପିତ କରାଇଲୁ; ପୁଣି, ଏଦନର,
 ଅର୍ଥାତ୍, ଲିବାନୋନର ମନୋନୀତ ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚତମ ଜଳପାୟା ବୃକ୍ଷସକଳ ଅଧୋଭୁବନରେ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ
 ପାଇଲେ । ୧୭ ସେମାନେ ହିଁ ଗହା ସହିତ ପାତଳକୁ, ଖତ୍ତରେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ

ଗଲେ; ହଁ, ସେମାନେ ଗହୀର ବାହୁ ସମ୍ପ୍ରଦୂପ ହୋଇ ଗହୀର ଛାୟା ତଳେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିଥିଲେ । ୧୮ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ମହତ୍ତ୍ଵପ୍ରେରେ ଏଦନସ୍ଥ ବୃକ୍ଷସମୂହର ମଧ୍ୟରେ କାହାର ତୁଲ୍ୟ ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଏଦନସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଗଣର ସହିତ ଅଧୋଭୁବନକୁ ଅଣାଯିବ; ତୁମ୍ଭେ ଅସ୍ତ୍ରନିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଡ଼ଗହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିବ । ଏହି ଫୀରୋ ଓ ଗହୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏପରି ଅଟନ୍ତି,” ଏହା ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି ।

୩୨

ମିସର ରାଜା ଫୀରୋ ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ

୧ ଏଥୁପରେ ଗହୀର ବର୍ଷର ଗହୀର ମାସର ପୂର୍ଥମ ଦିନରେ ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ମିସରର ରାଜା ଫୀରୋ ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କର, ଆଉ ଗହୀକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର ଯୁବା ସିଂହ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଜଳଚର କୁମ୍ଭୀର ସଦୃଶ ଅଟ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନଦୀସମୂହର ଜଳ ଅତିକ୍ରମ କରି ଓ ଆପଣା ପାଦରେ ଜଳ ହଲାଇ ସେମାନଙ୍କର ନଦୀସମୂହକୁ ଗୋଳିଆ କରିଅଛ ।” ୩ ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: “ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ସମାଜ ନେଇ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଜାଲ ପରସାରିବା ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭେ ଜାଲରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପରେ ଆଣିବେ । ୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଥଳରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଦାରେ ପକାଇ ଦେବା ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷସକଳକୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବସାଇବା ଓ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ପଶୁଗଣକୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୁପ୍ପାର ତୃପ୍ତ କରାଇବା । ୫ ଆମ୍ଭେ ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ମାଂସ ପକାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘ ଶବରେ ଉପତ୍ୟକାସକଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା । ୬ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚୁଅଛ, ସେହି ଦେଶକୁ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତରେ ସିକ୍ତ କରିବା ଓ ଜଳପୁରଣାଳୀସକଳ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ବାଣ କରିବା ସମୟରେ ଆକାଶକୁ ଆରହ୍ନନ କରିବା ଓ ତହିଁର ନକ୍ଷତ୍ରଗଣକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରାଇଛନ୍ତି କରିବା ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆପଣାର ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଦେବ ନାହିଁ । ୮ ଆକାଶର ସକଳ ଉଦ୍ଭିଦକୁ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଦେଶ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ସ୍ଥାପନ କରିବା,” ଏହା ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି । ୯ “ଆହୁରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶସମୂହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବିନାଶ ଘଟାଇବା ବେଳେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ହୃଦୟ ବ୍ୟସ୍ତ କରିବା । ୧୦ ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ତୁମ୍ଭର ବିଷୟରେ ଚମତକୃତ କରାଇବା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଖଡ଼ଗ ଚଳାଇବା ବେଳେ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେବେ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ପତନ ଦିନ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦେଶକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରାଣ ବିଷୟରେ ଭୟରେ କମ୍ପିତ ହେବେ ।” ୧୧ କାରଣ ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି : “ବାବିଲ ରାଜାର ଖଡ଼ଗ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ । ୧୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୀରଗଣର ଖଡ଼ଗ ଦୁପ୍ପାର ନିପାତ କରିବା; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଙ୍କର ଅଟନ୍ତି; ଆଉ, ସେମାନେ ମିସରର ଗର୍ବ ରୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଓ ତହିଁର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ୧୩ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଅପାର ଜଳ ନିକଟରୁ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପଶୁ ବିନାଶ କରିବା; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟର ଚରଣ ଗହୀ ଆଉ ହଲାଇବ ନାହିଁ, ଅବା ପଶୁଗଣର ଖୁରା ଗହୀ ଚହଲାଇବ ନାହିଁ । ୧୪ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଜଳ ନିର୍ମୂଳ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ନଦୀସମୂହକୁ ଡେଇଁ ପରି ବହାଇବା,” ଏହା ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି । ୧୫ “ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶକୁ ଧୂସ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ଶୂନ୍ୟ କରିବା, ଯହିଁରେ ସେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସବୁ ତହିଁରୁ ରହିତ କରିବା, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତନ୍ତ୍ରନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୂରଣ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ୧୬ ଏହି ବିଳାପ ଗୀତ ଲୋକେ ଗାନ କରିବେ; ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ ବିଳାପ କରି ଏହା ଗାନ କରିବେ; ମିସରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଗହୀର ସକଳ ଲୋକସମୂହର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବିଳାପ କରି ଗାନ କରିବେ” ଏହା ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି । ୧୭ ଦୁପ୍ପାର ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ୧୮ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ମିସରର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ହାହାକାର କର, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହୀକୁ ଓ ବିଖ୍ୟାତ ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଗର୍ଭତ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଧୋଭୁବନରେ ପକାଇ ଦିଅ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ କାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ? ତଳକୁ ଯାଅ ଓ ଅସ୍ତ୍ରନିତ ଲୋକମାନଙ୍କ

ସହିତ ଶୟନ କର । ୨୦ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତିତ ହେବେ; ସେ ଖଡ୍ଗରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାନ୍ତି; ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଟାଣି ନିଅ । ୨୧ ବୀରଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବଳବାନମାନେ ପାଗଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାକୁ ଓ ଗହାର ସହାୟକାରୀମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବେ; ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇଥାନ୍ତି; ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ ଶୟନ କରନ୍ତି । ୨୨ ଅଶୁର ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି; ଗହାର କବରସକଳ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଛି; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହତ, ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଥାନ୍ତି; ୨୩ ଗର୍ଭତର ଶେଷ ସାମାଜିକ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତି ଓ ଗହାର ଜନସମାଜ ଗହାର କବରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହତ, ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୨୪ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏଲମ୍ ଓ ଗହାର କବରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକସମୂହ ଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହତ, ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧୋଭୁବନକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇଥାନ୍ତି ଓ ଗର୍ଭତରୀଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅପମାନ ଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ୨୫ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଗହାର ଓ ଗହା ସହିତ ଗହାର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜର ଶୟନ ପାତିଅଛନ୍ତି, ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହାର କବରସବୁ ଅଛି; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇ ଥିଲେ, ଏବେ ଗର୍ଭତରୀଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖା ଯାଇଅଛି । ୨୬ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମେଶକ୍, ତୁବଲ୍ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜ ଅଛନ୍ତି; ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହାର କବରସବୁ ଅଛି; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହେଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇଥିଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବୀରମାନେ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ସହିତ ପାଗଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକର ତଳେ ରଖିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମାନେ ଶୟନ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବୀରଗଣର ପୂର୍ତି ଭୟ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲେ । ୨୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଗ୍ନ ହେବ ଓ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିବ । ୨୯ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଇଦୋମ, ଗହାର ରାଜାଗଣ ଓ ଗହାର ଅଧିପତିସକଳ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମରେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ରଖା ଯାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଗର୍ଭତରୀଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରିବେ । ୩୦ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ଅଧିପତିମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ ଓ ଯାବତୀୟ ସାଦୋନୀୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଭୟ ଜନ୍ମାଇଲେ, ତହିଁ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୟନ କରନ୍ତି ଓ ଗର୍ଭତରୀଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଭୋଗ କରନ୍ତି । ୩୧ ଫୀରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଓ ଆପଣାର ଲୋକସମୂହ ସମସ୍ତର ବିଷୟରେ ସାନ୍ତସ୍ତୁନା ପାଇବ; ହଁ, ଫୀରୋ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଅଛନ୍ତି,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି । ୩୨ “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଗହା ବିଷୟରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଇଅଛୁ; ଆଉ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଫୀରୋ ଓ ଗହାର ଲୋକସମୂହ ସମସ୍ତେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବେ,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।

୩୩

ଯିହିଜିକଲ ଇସ୍ରାଏଲର ପୂର୍ବରା

୧ ଏଥୁଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବରୁକର ବାକ୍ସ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଆଣିଲେ, ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଯଦି ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନେଇ ଗହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବରା କରି ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି; ୩ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ, ଯଦି ତୁରୀ ବଜାଏ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଏ; ୪ ତେବେ ଯେକେହି ତହିଁରେ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସଚେତନ ନ ହୁଏ, ପୁଣି, ଖଡ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଗହାକୁ

ସଂହାର କରେ, ତେବେ ଗହାର ରକ୍ତ ଗହାର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୫ ସେ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସଚେତନ ହେଲା ନାହିଁ; ଗହାର ରକ୍ତ ଗହାରି ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ; ଯେହେତୁ ସେ ସଚେତନ ହୋଇଥିଲେ, ଆପଣା ପୁରାଣ ବଞ୍ଚାଇ ଥାନ୍ତା । ୬ ମାତ୍ର ସେ ପରହରୀ ଯଦି ଖତର ଆସିବାର ଦେଖି ତୁରୀ ନ ବଜାଏ, ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ସଚେତନ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଆଉ ଖତର ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଲୋକକୁ ସଂହାର କରେ; ତେବେ ସେ ନିଜ ଅଧର୍ମରେ ସଂହାରିତ ହେଲା, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଗହାର ରକ୍ତର ପରିଶୋଧ ସେହି ପରହରୀର ହସ୍ତରୁ ନେବା । ୭ ଏହିରୂପେ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପରହରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କର । ୮ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟକୁ କହୁ, ହେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ପଥ ବିଷୟରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି କିଛି ନ କୁହ; ତେବେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ନିଜ ଅଧର୍ମରେ ମରିବ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ଗହାର ରକ୍ତର ପରିଶୋଧ ନେବା । ୯ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟକୁ ଗହାର ପଥରୁ ଫେରିବା ନିମନ୍ତେ ତଦବିଷୟରେ ସଚେତନ କଲେ, ଯଦି ସେ ନ ଫେରେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ଅଧର୍ମରେ ମରିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରାଣ ବଞ୍ଚାଇବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱ

୧୦ ଆଉ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କୁହ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପୂର୍ବକାର କହୁଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା-ଲଘ୍ନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପର ଭାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ହିଁ କ୍ଷମା ପାଉଥାନ୍ତୁ; ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି କରି ବଞ୍ଚିବା ? ୧୧ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୂର୍ବରୁ ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଯେପରି ଫେରି ବଞ୍ଚେ, ଏଥିରେ ହିଁ ଆମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର, ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେର; କାରଣ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମରିବ ? ୧୨ ପୁଣି, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କୁହ, ଧାର୍ମିକର ଧାର୍ମିକତା ଗହାର ଆଜ୍ଞା ଲଘ୍ନ କରିବା ଦିନ ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ଦିନ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେରେ, ସେହି ଦିନ ସେ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତା ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହେବ ନାହିଁ; କିପରି ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯେଉଁ ଦିନ ପାପ କରେ, ସେହି ଦିନ ସେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୩ ସେ ଅବଶ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ, ଏହି କଥା ଆମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକକୁ କହିଲେ, ସେ ଯଦି ଆପଣା ଅଧର୍ମରେ ନିର୍ଭର ରଖି ଅଧର୍ମ କରେ, ତେବେ ଗହାର କୌଣସି ଅଧର୍ମର ସଫରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଯେଉଁ ଅଧର୍ମ କରିଥାନ୍ତୁ, “ତହିଁରେ ହିଁ ସେ ମରିବ ।” ୧୪ ପୁନଶ୍ଚ “ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ,” ଏହି କଥା ଆମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ କହିଲେ, ସେ ଯଦି ଆପଣା ପାପରୁ ଫେରି ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ; ୧୫ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତି ଦରବ୍ୟ ଫେରାଇ ଦିଏ, ସେ ଯାହା ଅପହରଣ କରିଥିଲା, ଗହା ପରିଶୋଧ କରେ, କୌଣସି ଅଧର୍ମ ନ କରି ଜୀବନଦାୟକ ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଚାଲେ; ତେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ଗହାର କୃତ କୌଣସି ପାପ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଫରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରିଥାନ୍ତୁ; ସେ ଅବଶ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ । ୧୭ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ କହୁଥାନ୍ତୁ, ପରଭୁଙ୍କର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ପରଭୁଙ୍କର ସେମାନଙ୍କର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ । ୧୮ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତାରୁ ଫେରି ଅଧର୍ମ କଲେ, ସେ ତହିଁରେ ହିଁ ମରିବ । ୧୯ ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେରି ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କଲେ, ସେ ତହିଁରେ ବଞ୍ଚିବ । ୨୦ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାନ୍ତୁ, “ପରଭୁଙ୍କର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ । ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଭୁଙ୍କ ଲୋକକୁ ଗହାର ଆଗର ବ୍ୟବହାର ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରିବା ।”

ଯିରୁଶାଲମ ପତନର ସମ୍ବାଦ

୨୧ ଏଥିପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିର୍ବାସନର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ପଳାତକ ଏକଜଣ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ନଗର ପରାଜିତ ହୋଇଅଛି ।” ୨୨ ସେହି ପଳାତକ ଆସିବାର ପୂର୍ବେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ’ ଉପରେ ଥିଲା; ଆଉ, ପରାତପକାଳରେ ସେ ପଳାତକ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମୋର ମୁଖ ଫିଟାଇଥିଲେ; ତେବେ ମୋର ମୁଖ ଫିଟା ରହିଲା ଓ ଆଉ ମୁଁ ଘୁଞ୍ଚି ହୋଇ ରହିଲି ନାହିଁ । ୨୩ ଏପରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨୪ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶର, ସେହି ସକଳ ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କହୁଥାନ୍ତି, ଅବହାମ ଏକମାତ୍ର ଥିଲେ,

ଆଉ ସେ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଲୋକ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୨୫ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ତ ସହିତ ମାଂସ ଖାଉଅଛ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଚୋକ୍ଷୁଅଛ ଓ ରକ୍ତପାତ କରୁଅଛ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ ? ୨୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଖତଗରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛ ଓ ପରତେଜ୍ଞଙ୍କ ଆପଣା ଆପଣା ପୁତ୍ରବାସୀର ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରୁଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ ?” ୨୭ ଏହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଵାଧୀନ ସକଳରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଖତଗ ଘୁଞ୍ଚାଇ ପଡିତ ହେବେ ଓ ଯେଉଁ ଜନ ପଡିଆରେ ଅଛି, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଭକ୍ଷଣ ରୂପେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେବା, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗରେ ଓ ଗୁହାରେ ଆ’ନ୍ତି, ସେମାନେ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ । ୨୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଧ୍ଵଂସିତ ଓ ବିସମୟର ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା, ତହିଁରେ ଗହାର ପରାକ୍ରମର ଗର୍ବ ଲୁପ୍ତ ହେବ; ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ଧ୍ଵଂସିତ ହେବ, ତହିଁରେ କେହି ତହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବେ ନାହିଁ ।” ୨୯ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କୃତ ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା ସକାଶୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଶକୁ ଧ୍ଵଂସିତ ଓ ନିର୍ଜନ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଭୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

ଭାବବାଦୀଙ୍କ ବାଚିତର ପରିଣାମ

୩୦ ପୁଣି, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ କାନ୍ଧି ନିକଟରେ ଓ ଗୃହମାନଙ୍କର ସକଳ ଘୁଞ୍ଚାରଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି, ଆଉ ପରସପର, ପରତେଜ୍ଞଙ୍କ ଆପଣା ଭଗ୍ନକୁ କହନ୍ତି, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ କଥା ଶୁଣୁ ।” ୩୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ବସନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ମାତ୍ର ଗହା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ମୁଖରେ ବହୁତ ପରେମ ଦେଖାନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ସେମାନଙ୍କର ଲାଭର ଅନୁଗାମୀ ହୁଏ । ୩୨ ଆଉ ଦେଖ, ଯାହାର ମଧୁର ସ୍ଵାଦ ଅଛି ଓ ଯେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ବଜାଇ ପାରେ, ଏପରି ଲୋକର ଅତି ମନୋହର ଗୀତ ସ୍ଵରୂପ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଟ; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ମାତ୍ର ଗହା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୩ ପୁଣି, ଏହା ଯେତେବେଳେ ଘଟିବ, ଦେଖ, ଘଟିବାର ନିକଟ ହେଲାଣି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ଥିଲେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

୩୪

ଇସ୍ରାଏଲର ପାଳକଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବାଣୀ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପାଳକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବାକ୍ୟ ପରଗ୍ର କର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବାକ୍ୟ ପରଗ୍ର କର ଓ ସେହି ପାଳକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଇସ୍ରାଏଲର ଯେଉଁ ପାଳକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ମେଷଗଣକୁ ପାଳନ କରିବାର କି ପାଳକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ? ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଦ ଖାଉଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷର ଲୋମ ପରିଧାନ କରୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଜନ୍ତୁ ମାରୁଅଛ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷଗଣକୁ ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସୁସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ସବଳ କରି ନାହିଁ ଓ ପାତ୍ରମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରି ନାହିଁ ଓ ଭଗ୍ନାଙ୍ଗର କ୍ଷତ ବାନ୍ଧୁ ନାହିଁ ଓ ଯେ ଗଡିତ ହେଲା, ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ନାହିଁ, କିଅବା ଯେ ହଜିଗଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଖୋଜି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳରେ ଓ କଠୋରତରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିଅଛ । ୫ ପୁଣି, କେହି ପାଳକ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵ ପଶୁଗଣ ଖାଦ୍ୟ ହୋଇ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲେ । ୬ ଆମ୍ଭର ମେଷଗଣ ପର୍ବତ ସକଳରେ ଓ ପରତେଜ୍ଞ ଉଚ୍ଚ ଗିରିରେ ଭରମଣ କଲେ; ହଁ, ଆମ୍ଭର ମେଷମାନେ ପୃଥିବୀର ସବୁଆଡ଼େ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଛ ପଛ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲା ।” ୭ ଏହେତୁ ହେ ପାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ୮ ପରଭୁ, ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପରମାଣେ,” ନିଶ୍ଚୟ କେହି ପାଳକ ନ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭର ମେଷମାନେ ଲୁଚିତ ହେଲେ ଓ ଆମ୍ଭର ମେଷମାନେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵ ପଶୁସକଳର ଖାଦ୍ୟ ହେଲେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ପାଳକଗଣ

ଆମ୍ଭର ଯେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପାଳକଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରି ଆମ୍ଭ ଯେମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ; ଏଥିପାଇଁ ହେ ପାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ୧୦ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପାଳକମାନଙ୍କର ପୁରତିକୂଳ ଅଟୁ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭ ଯେମାନଙ୍କୁ ଆଦାୟ କରିବା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂର କରିବା ଓ ସେହି ପାଳକମାନେ ଆଉ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଯେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭକ୍ଷଣ ହେବେ ନାହିଁ।”

ଉତ୍ତମ ଯେମାନଙ୍କ

୧୧ କାରଣ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ନିଜେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ନିଜ ଯେମାନଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରି ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟନ କରୁ। ୧୨ କୌଣସି ପାଳକ ଆପଣା ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଯେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦିନ ଯେପରି ଆପଣା ପଲର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟନ କରେ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଯେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟନ କରୁ; ଆଉ, ଯେମାନଙ୍କର ଓ ଅନ୍ୟକାର ଦିନରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସକଳ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା। ୧୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଓ ନାନା ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗୃହ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବା, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତ ସକଳରେ, ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ନିକଟରେ ଓ ଦେଶର ସକଳ ବସତି-ସ୍ଥାନରେ ରାଜ୍ୟ କରିବା। ୧୪ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ରାଜା ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ କରିବା, ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତମ ଯେମାନଙ୍କର ଖୁଆଡ଼ ହେବ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଖୁଆଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଶୟନ କରିବେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମାନର ଉପରେ ପୁଷ୍ଟିକର ରାଜା ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ରହିବେ। ୧୫ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଆପଣା ଯେମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୟନ କରାଇବା।” ୧୬ “ଯେ ହଜିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ଓ ଯେ ଉଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା, ପୁଣି, ଭଗ୍ନାଙ୍ଗର କ୍ଷତ ବାନ୍ଧିବା ଓ ପାତ୍ରକୁ ସବଳ କରିବା, ଆଉ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଓ ବଳବାନକୁ ସଂହାର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟମତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା। ୧୭ ପୁଣି, ହେ ଆମ୍ଭର ପଲ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ପଶୁ ଓ ପଶୁର ମଧ୍ୟରେ, ମେଷ ଓ ଛାଗଗଣର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରୁ। ୧୮ ଉତ୍ତମ ରାଜା ସ୍ଥାନରେ ରହିବାର, ମାତ୍ର ରାଜାଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ପାଦତଳେ ଦଳିବାର ଓ ନିର୍ମଳ ଜଳ ପାନ କରିବାର, ମାତ୍ର ତହିଁର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ଆପଣା ପାଦରେ ଗୋଳିଆ କରିବାର, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ଦିଶୁଅଛି ? ୧୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ପାଦରେ ଦଳିଅଛ, ଆମ୍ଭର ଯେମାନଙ୍କ ଗହା ଭୋଜନ କରନ୍ତି ଓ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଦରେ ଗୋଳିଆ କରିଅଛ, ଗହା ସେମାନେ ପାନ କରନ୍ତି। ୨୦ ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ମେଶ୍ୱା ଓ କ୍ଷୀଣ ମେଶ୍ୱା ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବା। ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ସକଳରେ ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଠେଲି ଦେଉଅଛ ଓ ବାହାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଶୃଙ୍ଗରେ ପେଲି ଦେଉଅଛ; ୨୨ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆଉ ଲୁଚିତ ହେବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମେଷର ଓ ମେଷର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବା। ୨୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପାଳକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭର ଦାସ ଦାଉଦକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳକ ହେବ। ୨୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ଓ ଆମ୍ଭର ଦାସ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିପତି ହେବ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ ଏହା କହିଅଛୁ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାନ୍ତିର ନିୟମ

୨୫ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍ତିର ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ହିଂସରକ ପଶୁଗଣକୁ ଦେଶରୁ ଶେଷ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ପୁରୁଷତରରେ ବାସ କରିବେ ଓ ବନରେ ଶୟନ କରିବେ। ୨୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭ ପର୍ବତର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସ୍ଥାନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱରୂପ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯଥା ସମୟରେ ଜଳଧାର ବର୍ଷାଇବା; ଗହା ଆଶୀର୍ବାଦର ଜଳଧାର ହେବ। ୨୭ ଆଉ, କ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ୱାଦ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ ଓ ଭୂମି ଶସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ନିରାପଦରେ ରହିବେ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ

ଯୁଆଲିର ଖିଲ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ୱ କରାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଆସୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ୨୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କର ଲୁଚା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବେ ନାହିଁ, କିଅବା ପୃଥିବୀସଥ ପଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । ୨୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସୁଖଯାତି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସକାଶୁ ଆଉ କ୍ଷୟ ପାଇବେ ନାହିଁ, କିଅବା ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଆଉ ଭୋଗ କରିବେ ନାହିଁ । ୩୦ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତା ଅଟୁ ଓ ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଯେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି । ୩୧ “ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ମେଷ, ଆମ୍ଭର ଚରଣା ସ୍ୱାଧୀନ ମେଷ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି ।

୩୫

ସେୟାର ପର୍ବତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ

୧ ଆହୁରି, ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ସ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ସେୟାର ପର୍ବତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଖ ରଖ ଓ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ସ ପୂର୍ବରୁ କରି ଗହାକୁ କୁହ, ୩ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ସେୟାର ପର୍ବତ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବରୁ ଅଟୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧୂସ୍ର ଓ ଶୂନ୍ୟର ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା । ୪ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନଗରସବୁ ଶୂନ୍ୟ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଧୂସ୍ରସ୍ୱାଧୀନ ହେବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୫ ତୁମ୍ଭର ଚିରକାଳ ଶତରୁଗଭାବ ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ବିପଦ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଅଧର୍ମର ସମୟରେ ଖତର ପରାକ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତୁ; ୬ ଏହେତୁ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ତପାତ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବରୁତ କରିବା ଓ ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇବ; ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତ ଘଣ୍ଟା କରି ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇବ । ୭ ଏହି ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭେ ସେୟାର ପର୍ବତକୁ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଧୂସ୍ର ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନକାରୀକୁ ଓ ଫେରିବା ଲୋକକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା । ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ହତ ଲୋକରେ ଗହାର ପର୍ବତଗଣକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା; ତୁମ୍ଭର ଉପପର୍ବତରେ ଓ ଉପତ୍ୟକାରେ ଓ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଖତର ଦୁପ୍ରାଣ ହତ ଲୋକମାନେ ପତିତ ହେବେ । ୯ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାକାଳ ଧୂସ୍ରସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ନଗରସକଳ ନିବାସୀନ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୦ ସେସ୍ୱାଧୀନରେ ସଦାପୁରକୁ ଥିଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ କହିଥାନ୍ତୁ, “ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଏହି ଦୁଇ ଦେଶ ମୋ’ର ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଅଧିକାର କରିବା,” ୧୧ ଏହେତୁ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଘଣ୍ଟାଭାବ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଯେପରି କରିଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେହି କ୍ରୋଧ ଓ ସେହି ଈର୍ଷାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ କର୍ମ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ବିଗ୍ରହ କରିବା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେବା । ୧୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସକଳ ନିନ୍ଦାର କଥା କହିଥାନ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍, “ସେହି ସବୁ ଧୂସ୍ରସ୍ୱାଧୀନ ଓ ସେହି ସବୁ ଗ୍ରାସାର୍ଥେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି” ବୋଲି କହିଥାନ୍ତୁ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ଯେ ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ମୁଖରେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା ବତାଇଥାନ୍ତୁ; ଆମ୍ଭେ ଗହା ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ । ୧୪ ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ଆନନ୍ଦ କାଳରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧୂସ୍ର କରିବା । ୧୫ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଅଧିକାର ଧୂସ୍ର ହେବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଆନନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତୁ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ କରିବା; ହେ ସେୟାର ପର୍ବତ, ହେ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଧୂସ୍ର ହେବ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ; ଏହା ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ ।”

୩୬

ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ପୂର୍ବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ

୧ “ଆଉ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଘର କରି କୁହ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୨ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଶତରୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଅଛି, “ଭଲ ହେଲା, ଭଲ ହେଲା” ! ଓ “ସେହି ପୁରାତନ ଉଚ୍ଚସଥଳୀ ସକଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅଧିକୃତ ହେଲା,” ୩ ଏଥିପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଘର କରି କୁହ, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧୂସ୍ରଂସ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବକୁଆମାନଙ୍କ ଓଷଠଗତ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିନ୍ଦାର ପାତର ହୋଇଅଛ; ୪ ଏହେତୁ ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ଇସ୍ରାଏଲର ଯେସକଳ ପର୍ବତ ଓ ଉପ-ପର୍ବତଗଣ, ଜଳପୁରବାହ ଓ ଉପତ୍ୟକାସକଳ, ଧୂସ୍ରଂସ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନସକଳ ଓ ତ୍ୟକ୍ତ ନଗରସମୂହ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ପୁରତି ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ଓ ହାସ୍ୟାସପଦ ହୋଇଅଛି, ସେହି ସବୁକୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୫ ଏଥିପାଇଁ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣର ଆନନ୍ଦରେ ଓ ପୁରାଣର ଈର୍ଷାରେ, ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଦ ରୂପେ ନିକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଦେଶକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ବୋଲି ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମୁଦାୟ ଇଦୋମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମା ନିଗନ୍ତ ଆପଣା ଅନ୍ତରାଗ୍ରନିର ଉପ୍ରାଳରେ କହିଅଛୁ; ୬ ଏଣୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଦେଶ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଘର କର, ଆଉ ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣକୁ, ଜଳପୁରବାହ ଓ ଉପତ୍ୟକାସକଳକୁ କୁହ, ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅପମାନ ଭୋଗ କରିବାରୁ ଆତ୍ମା ଆପଣା ଅନ୍ତର୍ଭୁମିରେ ଓ କୋପରେ କଥା କହିଅଛୁ; ୭ ଏଥିପାଇଁ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆତ୍ମା ଆପଣା ହସତ ଉଠାଇ କହିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥତ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅପମାନ ଭୋଗ କରିବେ । ୮ ମାତ୍ର ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଶାଖା ବାହାର କରିବ ଓ ଆତ୍ମାର ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଗମନ ସନ୍ନିକଟ । ୯ ଯେହେତୁ ଦେଖ, ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷ ଅଟୁ ଓ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଫେରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁଣ କରାଯାଇ ବୁଣାଯିବ । ୧୦ ପୁଣି, ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ, ତହିଁରେ ସମଗ୍ରକୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବା; ତହିଁରେ ନଗରସମୂହ ବସତିସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ଧୂସ୍ରଂସସ୍ଥାନ ସକଳ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ; ୧୧ ପୁଣି, ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ବିଶିଷ୍ଟ ହେବେ; ଆଉ, ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ କାଳର ନ୍ୟାୟ ବସତି କରାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଆଦ୍ୟ କାଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମତ୍ତଗଳ କରିବା । ତହିଁରେ ଆତ୍ମା ଯେ ସଦାପୁରତୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୨ ଆହୁରି, ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆତ୍ମାର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଗତ୍ୟାତ କରାଇବା ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୋଗ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନବିହୀନ କରିବ ନାହିଁ । ୧୩ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଦେଶ, ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟଗ୍ରାସକ ଓ ନିଜ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ନାଶକ ହୋଇଅଛ,” ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ନାହିଁ କିଅବା ତୁମ୍ଭ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ନାଶ ଆଉ କରିବ ନାହିଁ, ଏହା ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି; ୧୫ ଅଥବା ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଅପମାନ ବାକ୍ୟ ଆଉ ଶୁଣାଇବା ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦାବାକ୍ୟର ଭାର ଆଉ ବହିବ ନାହିଁ ଓ ନିଜ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ଆଉ ଜନ୍ମାଇବ ନାହିଁ,” ଏହା ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।

ଇଶ୍ରାଏଲର ପର୍ବତ ନାମର କାର୍ଯ୍ୟ

୧୬ ଆହୁରି, ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜର ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥତ ହେଲା, ଯଥା; ୧୭ “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିଜ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଓ କ୍ରିୟା ଦ୍ଵାରା ଗହା ଅଶୁଚି କଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଆତ୍ମା ସାକ୍ଷାତରେ ସ୍ଵର୍ଗାଲୋକର ପୃଥକ୍ ସ୍ଥତିକାଳୀନ ଅଶୌଚର ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ୧୮ ଏନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଦେଶରେ ରକ୍ତ ଢାଳିବା ସକାଶୁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୁରତିମାଗଣ ଦ୍ଵାରା ଗହା ଅଶୁଚି କରିବା ସକାଶୁ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ

ଆପଣା କୋପ ଭାଲିକ୍ତୁ, ୧୯ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲୁ ଓ ସେମାନେ ନାନା ଦେଶରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରିୟାନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କଲୁ । ୨୦ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସ୍ୱଧାନକୁ ସେମାନେ ଗଲେ, ସେହି ସ୍ୱଧାନରେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଅପବିତ୍ର କଲେ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଏମାନେ ସଦାପୁରତ୍ତୁଙ୍କର ଲୋକ ଓ ଗହାତ୍ତୁକ ଦେଶରୁ ବାହାରି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୨୧ ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ନାମ ଅପବିତ୍ର କଲେ, ସେହି ପବିତ୍ର ନାମ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭର ଦୟା ଜାତ ହେଲା । ୨୨ ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କୁହ, ପୁରତ୍ତୁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଏପରି କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ଯାହା ଅପବିତ୍ର କରିଅଛ, ଆମ୍ଭ ନିଜର ସେହି ପବିତ୍ର ନାମ ସକାଶୁ କରୁଅଛୁ । ୨୩ ପୁଣି, ଯାହା ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଅଛି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ସେହି ମହାନାମ ପବିତ୍ର କରିବା; ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ୨୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ସବୁ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା । ୨୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଚି ଜଳ ଝିଞ୍ଚିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଚି ହେବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ ଅଶୌଚରୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ପୂର୍ବପାପରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା । ୨୬ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଂସ ମଧ୍ୟରୁ ପରସ୍ପରମୟ ହୃଦୟ କାଢ଼ି ନେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଂସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା । ୨୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ବିଧିରୂପ ପଥରେ ଚଳାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଶାସନସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କରିବ । ୨୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଲୁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା । ୨୯ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ଅଶୌଚରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଆହୁତ୍ସା କରି ଗହା ବୃଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପକାଇବା ନାହିଁ । ୩୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ତ୍ର ବୃଦ୍ଧ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସକାଶୁ ଆଉ ନିନ୍ଦା ପାଇବ ନାହିଁ । ୩୧ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଓ ଯାହା ଉତ୍ତମ ନ ଥିଲା, ଏପରି କ୍ରିୟାସକଳ ସମରଣ କରିବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟା ସକାଶୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆପେ ଘୃଣାସପଦ ହେବ । ୩୨ ପୁରତ୍ତୁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଏହା କରୁ ନାହିଁ; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଆଚରଣ ସକାଶୁ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବିଷଣ୍ଣ ହୁଅ । ୩୩ ପୁରତ୍ତୁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ଅଧର୍ମରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା, ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ନଗରସକଳକୁ ବସତିବିଶିଷ୍ଟ କରାଇବା ଓ ଉତ୍ସାହ ସ୍ଥାନସକଳ ନିର୍ମିତ ହେବ । ୩୪ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦେଶ ପଥକସକଳର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧୂସ୍ରସ୍ଥାନ ହୋଇଥିଲା, ତହିଁରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ । ୩୫ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ଏହି ଧୂସ୍ର ଦେଶ ଏଦିନ ଉଦ୍‌ୟାନ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି; ଆଉ, ଏହି ଶୂନ୍ୟ, ଧୂସ୍ର ଓ ଉତ୍ପାଟିତ ନଗରସକଳ ପୁରାଗରବେଷ୍ଟିତ ଓ ବସତିସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି । ୩୬ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଯେ ଉତ୍ପାଟିତ ସ୍ଥାନସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ ଓ ଧୂସ୍ର ସ୍ଥାନରେ ରୋପଣ କରିଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅବଶିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେବେ; ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହା କହିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ଏହା ସଫଳ କରିବା । ୩୭ ପୁରତ୍ତୁ, ସଦାପୁରତ୍ତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସଫଳ କରିବା, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭ ନିଜଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରାଣ କରିବାକୁ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ପଲପରି ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ

କରିବା । ୩୮ ଯେପରି ବଳିଯୋଗ୍ୟ ଯେଷପଲ, ଯେପରି ନିରୂପିତ ପର୍ବମାନର ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମର ପଲ; ସେହିପରି ଶୂନ୍ୟ ନଗରସକଳ ପଲ ପଲ ମନ୍ତ୍ରଷୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

୩୭

ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ତ୍ରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପତ୍ୟକା

୧ ସଦାପୁରକୁ ଉପତ୍ୟକା ହସ୍ତେ ମୋ’ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା ଓ ସେ ଗହାଞ୍ଜ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇଯାଇ ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟସ୍ଥପଥରେ ବସାଇଲେ; ଆଉ, ଗହା ଅସ୍ତ୍ରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୨ ତହିଁ ସେ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରସକଳର ନିକଟ ଦେଇ ଚାଲିଆଡ଼େ ମୋତେ ଗମନ କରାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ପୁରଶସତ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅନେକ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା; ପୁଣି, ଦେଖ, ସେହି ସବୁ ଅତିଶୟ ଶୁଷ୍କ ଥିଲା । ୩ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନ୍ତ୍ରଷୟ-ସନ୍ତାନ, ଏହି ସକଳ ଅସ୍ତ୍ର କି ସଜୀବ ହୋଇ ପାରେ ?” ଏଥିରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି, “ହେ ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ, ଆପଣ ଗହା ଜାଣନ୍ତି ।” ୪ ପୁନର୍ବାର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହିସକଳ ଅସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ହେ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ତ୍ରସକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁ ଉପତ୍ୟକାର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୫ ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହିସକଳ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ହେବ । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପେଶାରିକୁ ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାଂସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା, ଆଉ ଚର୍ମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆରଛାଦନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଦେବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ହେବ; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।” ୭ ଏଥିରେ ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କଲି; ପୁଣି, ମୁଁ ପୁରଣ କରୁ କରୁ ଏକ ଶବ୍ଦ ହେଲା ଓ ଦେଖ, ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଆଉ ଅସ୍ତ୍ରସକଳ ଏକତର ହୋଇ ପ୍ରବେଶ ଅସ୍ତ୍ର ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲା । ୮ ତହିଁରେ ମୁଁ ନିରାକ୍ଷଣ କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସେହିସବୁ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ପେଶାରିକୁ ହେଲା ଓ ମାଂସ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ପୁଣି, ଚର୍ମ ସେହି ସବୁକୁ ଆରଛାଦନ କଲା; ମାତ୍ର ସେହି ସବୁର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ନ ଥିଲା । ୯ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନ୍ତ୍ରଷୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ବାୟୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କର ଓ ବାୟୁକୁ କୁହ, ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ହେ ପ୍ରାଣବାୟୁ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଆସ ଓ ଏହି ହତ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଜୀବିତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହ ।” ୧୦ ତହିଁ ସେ ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା କଲେ, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରନ୍ତେ, ପ୍ରାଣବାୟୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେଲେ ଓ ଅତିଶୟ ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଚରଣରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୧ ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନ୍ତ୍ରଷୟ-ସନ୍ତାନ, ଏହି ଅସ୍ତ୍ରସକଳ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଅଟନ୍ତି; ଦେଖ, ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭରସା ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି; ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛୁ । ୧୨ ଏଥିପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପୁରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କବର ମୁକ୍ତ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କବରରୁ ବାହାର କରାଇବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶକୁ ଆଣିବା । ୧୩ ପୁଣି, ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କବର ମୁକ୍ତ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କବରରୁ ବାହାର କରାଇଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରକୁ ଅଟୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା* ଦେବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ହେବ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବସାଇବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରକୁ ଏହା କହିଅଛୁ ଓ ସଫଳ କରିଅଛୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ,” ଏହା ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି ।

ଯିହୂଦା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଏକ ରାଜ୍ୟଭୂକ୍ତ

୧୫ ସଦାପୁରକୁ ବାକ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଯଥା; ୧୬ “ହେ ମନ୍ତ୍ରଷୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ଯିହୂଦା ନିମନ୍ତେ ଓ ଗହାର ସଖା ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ; ତହିଁ ଉପରେ ଆଉ ଏକ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ଯୋଷେଫ ନିମନ୍ତେ, ଇଫ୍ରାୟିମର ଓ ଗହାର ସଖା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଯଷ୍ଟି; ୧୭ ଆଉ, ସେହି

* ୩୬:୧୪ ଆପଣା ଆତ୍ମା କିମ୍ବା ଶ୍ଵାସବାୟୁ

ଦୁଇ ଯଷ୍ଟି ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଏକ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଦୁଇଯଷ୍ଟିକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୋଡ଼ି ।
 ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଲୋକତ୍ତର ସନ୍ତାନଗଣ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭତ୍ତକୁ କହିବେ, ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭର କି
 ଅଭିପ୍ରାୟ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନତ୍ତକୁ ଜଣାଇବ ନାହିଁ? ୧୯ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତକୁ
 କୁହ, ପରତ୍ତୁ, ସଦାପରତ୍ତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଇଫ୍ରାୟିମର ହସ୍ତରେ ଥିବା ଯୋଷେଫର ଯଷ୍ଟି,
 ପୁଣି, ଗହୀର ସଖା ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହକୁ ଆତ୍ମରେ ନେବା; ଆଉ, ଆତ୍ମରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଗହୀ
 ସତ୍ତରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିହୁଦୀର ଯଷ୍ଟି ସତ୍ତରେ ଯୋଡ଼ି ସେମାନତ୍ତକୁ ଏକ କରିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ
 ହସ୍ତରେ ଏକ ଯଷ୍ଟି ହେବେ । ୨୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଯଷ୍ଟିରେ ଲେଖିବ, ଗହୀ ସେମାନତ୍ତକୁ
 ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ରହିବ । ୨୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତକୁ କୁହ, ପରତ୍ତୁ, ସଦାପରତ୍ତୁ ଏହି
 କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନସ୍ଥ
 ଗୋଷ୍ଠୀମାନତ୍ତକୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ସେମାନତ୍ତକୁ
 ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନତ୍ତକର ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବା; ୨୨ ଆଉ, ସେହି ଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସକଳ ପର୍ବତ
 ଉପରେ ଆତ୍ମରେ ଏମାନତ୍ତକୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା ଓ ଏକ ରାଜା ଯେ ସମସ୍ତତ୍ତକର ରାଜା ହେବେ, ପୁଣି,
 ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ନେହିବେ, କିଅବା ଆଉ କେବେ ଦୁଇ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।
 ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନତ୍ତକର ପରତ୍ତିମାଗଣ ଦ୍ଵାରା କିଅବା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା
 ଅଥବା ଆପଣାମାନତ୍ତକର କୌଣସି ଆଜ୍ଞା-ଲତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାମାନତ୍ତକୁ ଆଉ ଅଶୁଚି କରିବେ
 ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯେଉଁ ସକଳ ବାସସ୍ଥାନରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନତ୍ତକର ସେହି ସକଳ
 ବାସସ୍ଥାନରୁ ଆତ୍ମରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଶୁଚି କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକ
 ହେବେ ଓ ଆତ୍ମରେ ସେମାନତ୍ତକର ପରମେଶ୍ଵର ହେବ । ୨୪ ପୁଣି, ଆତ୍ମର ଦାସ ଦାଉଦ ସେମାନତ୍ତକୁ
 ଉପରେ ରାଜା ହେବେ ଓ ସେହି ସମସ୍ତତ୍ତକର ଏକ ପାଳକ ହେବେ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମର ଶାସନ
 ପଥରେ ଗଲିବେ ଓ ଆତ୍ମର ବିଧିସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କରିବେ । ୨୫ ଆଉ, ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ଦାସ
 ଯାକୁବକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଓ ଯହିଁ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତକୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ବାସ କଲେ, ସେହି
 ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ, ସେମାନତ୍ତକର ସନ୍ତାନମାନେ ଓ
 ସେମାନତ୍ତକ ସନ୍ତାନଗଣର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦା କାଳ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ; ଆଉ, ଆତ୍ମର
 ଦାସ ଦାଉଦ ସଦା କାଳ ସେମାନତ୍ତକର ଅଧିପତି ହେବେ । ୨୬ ଆହୁରି, ଆତ୍ମରେ ସେମାନତ୍ତକୁ ସହିତ
 ଶାନ୍ତିର ଏକ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଗହୀ ସେମାନତ୍ତକୁ ସହିତ ଚିରକାଳୀନ ନିୟମ ହେବ; ପୁଣି, ଆତ୍ମରେ
 ସେମାନତ୍ତକୁ ବଧାଇବା ଓ ବଢ଼ାଇବା ଓ ସେମାନତ୍ତକୁ ମଧ୍ୟରେ ସଦା କାଳ ଆତ୍ମରେ ଆପଣା ଧର୍ମଧାମ
 ସ୍ଥାପନ କରିବା । ୨୭ ଆତ୍ମର ଆବାସ ମଧ୍ୟ ସେମାନତ୍ତକୁ ସତ୍ତରେ ରହିବ; ଆଉ, ଆତ୍ମରେ
 ସେମାନତ୍ତକର ପରମେଶ୍ଵର ହେବ ଓ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକ ହେବେ । ୨୮ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ
 ଆତ୍ମର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସେମାନତ୍ତକୁ ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମରେ ଯେ
 ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ରକାରୀ ସଦାପରତ୍ତୁ ଅଟୁ, ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଜାଣିବେ ।”

୩୮

ଗୋଗ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵାଣୀ
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପରତ୍ତୁତ୍ତକର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା; ୨ “ହେ
 ମନ୍ତ୍ରଣ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଗେଶର, ମେଶକ୍ତ* ଓ ତୁବଲ୍ଲର ଅଧିପତି ମାଗୋଗ୍ ଦେଶୀୟ ଗୋଗ୍ ପରତ୍ତି
 ମୁଖ ରଖି ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ଠଦ୍ଵାକ୍ତ ପରଗ୍ତ କରି କୁହ, ୩ ପରତ୍ତୁ, ସଦାପରତ୍ତୁ ଏହି କଥା
 କହନ୍ତି; ହେ ଗେଶର, ମେଶକ୍ତ ଓ ତୁବଲ୍ଲର ଅଧିପତି ଗୋଗ୍, ଦେଖ, ଆତ୍ମରେ ତୁମ୍ଭର ପରତ୍ତିକୂଳ ଅଟୁ ।
 ୪ ପୁଣି, ଆତ୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବୁଲାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭ କଳପାଟିରେ ଅତ୍ତକୁଶ ଦେବା, ଆଉ ଆତ୍ମରେ ତୁମ୍ଭକୁ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟ ସମସ୍ତକୁ, ଅଶ୍ଵ ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀଗଣତ୍ତକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା, ସେମାନେ
 ସମସ୍ତେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ ସଜ୍ଜାରେ ସୁସଜ୍ଜିତ, ଫଳକ ଓ ଭାଲଧାରୀ ମହାସମାଜ, ସେମାନତ୍ତକର
 ସମସ୍ତେ ଖତ୍ତଗଧାରୀ ଅଟନ୍ତି; ୫ ସେମାନତ୍ତକୁ ସତ୍ତରେ ପାରସ୍ତ, କୁଶ ଓ ପୁଟ୍; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
 ଭାଲ ଓ ଚୋପରଧାରୀ; ୬ ଗୋମର ଓ ଗହୀର ସମସ୍ତ ଲୋକଦଳ; ଉତ୍ତର ଦିଗର ପରାନ୍ତସାମାସ୍ଥାପିତ
 ଗେଶମାର ବଂଶ ଓ ଗହୀର ସମସ୍ତ ଲୋକଦଳକୁ; ଏହି ପରକାର ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନତ୍ତକୁ ତୁମ୍ଭ
 ସତ୍ତରେ ଆଣିବା । ୭ ତୁମ୍ଭେ ପରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକତ୍ତର
 ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମାଜକୁ ପରସ୍ତୁତ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନତ୍ତକର ରକ୍ଷକ ହୁଅ । ୮ ଅନେକ

* ୩୮:୨ ମେଶକ୍ତର କିମ୍ବା ରୋସ୍

ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭର ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରାନ୍ତସନ୍ଧାନ କରାଯିବ; ଶେଷ ବର୍ଷମାନର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ, ଖଡ୍ଗରୁ ପୁନରାଗତ, ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ସଂଗୃହୀତ ଦେଶକୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ଚିର ଉତ୍ସନ୍ନ ପର୍ବତ ସକଳକୁ ଆସିବ; ମାତ୍ର ଗହା ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରେ ଆନୀତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ। ୯ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଉପରକୁ ଉଠି, ବଗସ ପରି ଆସିବ, ଦେଶକୁ ଆବହନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଫେଇ ତୁଲ୍ୟ ହେବେ। ୧୦ ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ସେହି ସମୟରେ ନାନା ବିଷୟ ତୁମ୍ଭ ମନରେ ପଡ଼ିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଅନିଷ୍ଟ ସଂକଳପ କରିବ; ୧୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ପୁରାତନ ଗ୍ରାମ ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶକୁ ଯିବା; ଯେଉଁମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି, ନିରାପଦରେ ଓ ପୁରାତନ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅର୍ଗଳ କି କବାଟ ନାହିଁ; ୧୨ ଲୁଟିବାକୁ ଓ ଦରବନ୍ଦ ଅପହରଣ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରିବା; ଯେଉଁ ସକଳ ଉତ୍ସନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଏବେ ବସତିବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ତହିଁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନାନା ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପଶୁ ଓ ଦରବନ୍ଦାଦି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ (ତୁମ୍ଭେ ଯିବ)। ୧୩ ଶିବା, ଦହାନ ଓ ତର୍ଜାଣର ବଣିକଗଣ, ଆଉ ସେଠାସ୍ଥତ ସକଳ ଗ୍ରାମ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଲୁଟିବାକୁ ଆସିଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ କି ଦରବନ୍ଦ ଅପହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାର ଜନସମାଜ ଏକତର କରିଅଛ ? ରୂପା, ସୁନା ବୋହି ନେବାର, ପଶୁ ଓ ଦରବନ୍ଦାଦି ପ୍ରାପ୍ତର ଲୁଟି ନେଇଯିବାର କି ତୁମ୍ଭର ଅଭିପ୍ରାୟ ? ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି ଗୋରକୁ କୁହ, ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ସେହି ଦିନ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କି ଗହା ଜାଣିବ ନାହିଁ ? ୧୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ଥାନ, ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତଭାଗକୁ ଆସିବ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆସିବେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଶୁଭାଶା ମହାସମାଜ ଓ ବିକ୍ରମା ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ; ୧୬ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଫେଇ ତୁଲ୍ୟ ଆବହନ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ; ହେ ଗୋର, ଶେଷ କାଳରେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବ। ୧୭ ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି : ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା ବୋଲି ଯାହାର ବିଷୟରେ ପୁରାତନ କାଳରେ ଆପଣା ଦାସଗଣ ଦୁପ୍ରାଗ୍, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ସେହି କାଳରେ ଅନେକ ବର୍ଷଯାଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ, ଏପରି ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟଗଣ, ସେମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଗ୍ ଆମ୍ଭେ କହିଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି ବନ୍ଦକୃତ ? ୧୮ ପୁଣି, ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦିନ ଗୋର ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ, ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭର କୋପ ଆମ୍ଭର ନାସାରନ୍ଧରକୁ ଉଠିବ। ୧୯ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାମୀ ଓ କୋପାନଳରେ କହିଅଛୁ, ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ମହାକମ୍ପ ହେବ; ୨୦ ତହିଁରେ ସମୁଦ୍ରର ମତସ୍ତଗଣ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁଗଣ ଓ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁସମସ୍ତ, ଆଉ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ସକଳ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ କମ୍ପମାନ ହେବେ ଓ ପର୍ବତସବୁ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବେ, ଆଉ ଗଡ଼ନ୍ତି ସ୍ଥାନସବୁ ପଡ଼ିଯିବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରାତନ ଭୂମିସାତ୍ ହେବ। ୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ପର୍ବତ ସକଳକୁ ଆହୁପ୍ରାଣ କରିବା; ଏହା ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ କହନ୍ତି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଖଡ୍ଗ ଗହାର ଭଗ୍ନତର ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ। ୨୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମହାମାରୀ ଓ ରକ୍ତ ଦୁପ୍ରାଗ୍ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ଉପରେ ଓ ଗହାର ସୈନ୍ୟଦଳର ଉପରେ ଓ ଗହାର ସଙ୍ଗୀ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଉପରେ ପୂଜନକାରୀ ବୃଷ୍ଟି, ବୃହତ୍ ବୃହତ୍ ଶିଳା, ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ବର୍ଷାଇବା। ୨୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ମହାନ କରିବା ଓ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ରୀକୃତ କରିବା, ଆଉ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦେବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପରଠୁ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ।”

୩୯

୧ “ପୁଣି, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଗୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କୁହ, ପରଠୁ, ସଦାପରଠୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ହେ ଗୋର, ମେଶକ୍ ଓ ତୁବଲ୍ ଅଧିପତି ଗୋର, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଛୁ; ୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରୁଲାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ କଢ଼ାଇ ନେବା,

ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପୂର୍ବ ଭାଗରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଣାଇବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତସମୂହର ଉପରକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଣିବା; ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆଘାତ କରି ତୁମ୍ଭ ବାମ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ଧନୁ ଖସାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ଡାରସବୁ କଢ଼ାଇ ପକାଇବା । ୪ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ପତିତ ହେବ, ତୁମ୍ଭର ସକଳ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ତୁମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ପତିତ ହେବେ; ଆମ୍ଭେ ସବୁ ପରକାର ହିଂସରକ ପକ୍ଷୀଗୁଡ଼ିକୁ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱଥ ପଶୁଗଣର ଗ୍ରାସର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା । ୫ ତୁମ୍ଭେ ପଡ଼ିଆରେ ପତିତ ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହା କହିଅଛୁ, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହା କହନ୍ତି । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମାଗୋଗର ଉପରେ ଓ ଦୁର୍ଗାପସମୂହରେ ନିରାପଦରେ ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ପରେରଣ କରିବା; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ୭ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ନାମ ଙ୍କାତ କରାଇବା ଓ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଆଉ ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବାକୁ ଦେବା ନାହିଁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅଛୁ, ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଜାଣିବେ । ୮ ଦେଖ, ଗହା ଆସୁଅଛି ଓ ଗହା ସିନ୍ଧୁ ହେବ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି; ଯେଉଁ ଦିନର ବିଷୟ ଆମ୍ଭେ କହିଅଛୁ, ଏହା ସେହି ଦିନ । ୯ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ନଗରସମୂହରେ ବାସକାରୀ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ, ଡାଲ ଓ ଫଳକ, ଧନୁ ଓ ଡାର, ଆଉ ଯଷ୍ଟି ଓ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ତା, ଏହି ସକଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଗ୍ନିରେ ଜଳାଇବେ, ସେମାନେ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିସବୁ ନେଇ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳାଇବେ; ୧୦ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ପଦାରୁ କାଠ ଆଣିବେ ନାହିଁ; କି ବନରୁ କିଛି କାଟିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନେଇ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳାଇବେ; ଆଉ, ଆପଣା ଲୁଣ୍ଠନକାରୀମାନଙ୍କର ଧନ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପହରଣ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପହରଣ କରିବେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି । ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦିନ ଗୋଗକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କବରସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ, ସମୁଦ୍ରର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ୱ ପଥକମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ଦେବା; ଗହା ପଥକମାନଙ୍କର ଗମନ ରୋଧ କରିବ ଓ ସେତୁ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ଗୋଗକୁ ଓ ଗହାର ସମସ୍ତ ଲୋକସମୂହକୁ କବର ଦେବେ; ଆଉ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ହାମୋନ-ଗୋଗର ଉପତ୍ୟକା ବୋଲି ନାମ ଦେବେ । ୧୨ ପୁଣି, ଦେଶକୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ସାତ ମାସ ଲାଗିବ । ୧୩ ହଁ, ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବେ; ପୁଣି, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବା ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗହା ଯଶସ୍ୱପ୍ତରୂପ ହେବ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ନିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ଦେଶ ଶୁଚି କରିବା ପାଇଁ, ପଥକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୃତ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବେ; ସାତ ମାସ ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ । ୧୫ ପୁଣି, ସେହି ଗମନକାରୀମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବେ ଓ କେହି ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖିଲେ ସେ ଗହା ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ରଖିବ, ତହିଁ କବର ଦେବା ଲୋକମାନେ ହାମୋନ-ଗୋଗ ଉପତ୍ୟକାରେ ଗହାର କବର ଦେବେ । ୧୬ ଆହୁରି, ଏକ ନଗରର ନାମ ହାମୋନ (ଲୋକସମୂହ) ହେବ । ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ଦେଶ ଶୁଚି କରିବେ । ୧୭ ପୁଣି, ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ପରକାର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଓ ପୂର୍ବତ୍ୟକ ବନ୍ୟ ପଶୁକୁ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଂସ ଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଓ ରକ୍ତ ପିଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଏକତ୍ର ହୁଅ, ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞ, ଏକ ମହାଯଜ୍ଞ କରୁଅଛୁ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୀରମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଇବ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପିଇବ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାଶନ ଦେଖାୟ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ମେଷ, ମେଷବତ୍ସ, ଛାଗ ଓ ବୃଷ ସ୍ୱପ୍ତରୂପ ଅଟନ୍ତି । ୧୯ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞ କରୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୃପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଦ ଖାଇବ ଓ ମତ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତ ପିଇବ । ୨୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ମେଜରେ ଅଖି, ରଥ, ବୀର ଓ ସବୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ତୃପ୍ତ ହେବ,” ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।

ଇସ୍ରାଏଲର ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାର ଗୌରବ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯାହା ସଫଳ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ସେହି ଶାସନ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ହସ୍ତ ଥୋଇଅଛୁ, ଗହା ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଖିବେ । ୨୨ ଏହିରୂପେ ସେହି ଦିନ ଓ ସେହି ଦିନଠାରୁ

ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଜାଣିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷ, ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ । ୨୩ ପୁଣି, ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଜାଣିବେ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିଜ ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ ଅପରାଧ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇଲୁ; ତହିଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷଗଣର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ, ତହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖତର ଦୁପ୍ପାର ହତ ହେଲେ । ୨୪ ସେମାନଙ୍କର ଅଶୁଚିତ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ବ୍ୟବହାର କଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇଲୁ । ୨୫ ଏହେତୁ ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ତ୍ରାସ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପୁତ୍ର ଦୟା କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ନାମ ପକ୍ଷରେ ଉଦୟୋଗୀ ହେବା । ୨୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ନ ଦେଖାଇବ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶତରୁଗଣର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ଆଉ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା; ୨୭ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଓ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁସବୁ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନ କଲେ, ସେହି ସକଳ ସତ୍ୟ-ଲଞ୍ଜନର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ । ୨୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ, ଆମ୍ଭେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଇଲୁ ଓ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କାହାକୁ ହିଁ ଆଉ ସେଠାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବା ନାହିଁ । ୨୯ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଆଉ ଲୁଚାଇବା ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଉପରେ ନିଜ ଆତ୍ମା ଭାଳିଅଛୁ,” ଏହା ପୁରୁଷ, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।

୪୦

ନୂତନ ମନ୍ଦିରର ଦର୍ଶନ

୧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିର୍ବାସନର ପଚାଶ ବର୍ଷରେ, ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ନଗର ନିର୍ମାଣ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଷର ଉକ୍ତ ଦିବସରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ’ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲା ଓ ସେ ମୋତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ । ୨ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଦର୍ଶନରେ ସେ ମୋତେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶକୁ ଆଣି ଅତି ଉଚ୍ଚ ଏକ ପର୍ବତରେ ବସାଇଲେ, ତହିଁ ଉପରେ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ନଗର ତୁଲ୍ୟ ଆକୃତି ଥିଲା । ୩ ସେ ମୋତେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଗଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଏକ ପୁରୁଷ ଥିଲେ, ପିତୃତଳର ଆଭା ତୁଲ୍ୟ ଗର୍ଭର ଆଭା, ଗର୍ଭର ହସ୍ତରେ ଛଣପଟର ଏକ ରତ୍ନ ଓ ପରିମାପକ ଏକ ନଳ ଥିଲା ଓ ସେ ଦୁପ୍ପାରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୪ ଏଥିରେ ସେ ପୁରୁଷ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଯାହା ଦେଖାଇବା, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖ ଓ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣ ଓ ତହିଁରେ ମନେନିବେଶ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଉ, ଏ ଅଭିପ୍ରେୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଏଠାକୁ ଆନୀତ ହୋଇଅଛ; ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିବ, ଗହାସବୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଅ ।”

ପୂର୍ବ ଦିଗର ଦୁପ୍ପାର

୫ ଆଉ ଦେଖ, ଗୃହର ବାହାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏକ ପୂର୍ବର ଥିଲା ଓ ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା, ଗହା ଛଅ ହାତ ଦୀର୍ଘ, ପରତେୟକ ହାତ ଏକ ହାତ ଗୁଡି ଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମିତ; ତହିଁରେ ସେ ଗୃହର “ସ୍ୱୟଳତା” ଏକ ହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ଏକ ହାତ ମାପିଲେ । ୬ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦୁପ୍ପାରକୁ ଆସି ତହିଁର ପାବର ଘେନି ଉପରକୁ ଉଠିଲେ; ଆଉ, ଦୁପ୍ପାରର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବସ୍ଥ ଏକ ହାତ ଓ ଅନ୍ୟ ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବସ୍ଥ ଏକ ହାତ ମାପିଲେ । ୭ ପୁଣି, ପୂର୍ବତେୟକ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠର ଏକ ହାତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକ ହାତ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଥିଲା; ଆଉ, ପୂର୍ବତେୟକ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠର ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଛଡ଼ା ଥିଲା ଓ ଗୃହାଭିମୁଖ ଦୁପ୍ପାରର ବାରଣ୍ଡା ନିକଟସ୍ଥ ଦୁପ୍ପାରର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନ ଏକ ହାତ ଥିଲା । ୮ ଗୃହାଭିମୁଖ ଦୁପ୍ପାରର ବାରଣ୍ଡା ମଧ୍ୟ ସେ ଏକ ହାତ ମାପିଲେ । ୯ ତହିଁ ସେ ଦୁପ୍ପାରର ବାରଣ୍ଡା ଆଠ ହାତ ମାପିଲେ ଓ ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳ ଦୁଇ ହାତ ଥିଲା; ପୁଣି, ଦୁପ୍ପାରର ବାରଣ୍ଡା ଗୃହ ପୁରୁଷ ଥିଲା । ୧୦ ଆଉ, ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦୁପ୍ପାରର କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠର ଏପାଖରେ ତିନି ଓ ସେପାଖରେ ତିନି ଥିଲା; ସେ ତିନିର ମାପ ଏକ ସମାନ ଥିଲା; ଆଉ, ଏପାଖ ଓ ସେପାଖ ସ୍ତମ୍ଭସବୁର ଏକ ସମାନ ମାପ

ଥିଲା । ୧୧ ପୁଣି, ସେ ଦସ୍ତାବୁଜର ପରବେଶ-ସ୍ଥାନର ପରସ୍ଥ ଦଶ ହାତ ଓ ଦସ୍ତାବୁଜର ଦୀର୍ଘତା ତେର ହାତ ମାପିଲେ, ୧୨ ଆଉ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ ସକଳର ସମ୍ମୁଖରେ, ଏପାଖରେ ଏକ ହାତ, ସେପାଖରେ ଏକ ହାତ ଧାର ଥିଲା ଓ ପରତେୟକ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ ଏକ ପାଖରେ ଛଅ ହାତ, ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଛଅ ହାତ ଥିଲା । ୧୩ ପୁଣି, ସେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀର ଛାତଠାରୁ ଅନ୍ୟ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀର ଛାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦସ୍ତାବୁଜର ପରସ୍ଥ ପରିଶ ହାତ ମାପିଲେ; ଦସ୍ତାବୁଜର ସମ୍ମୁଖରେ ଦସ୍ତାବୁଜ ଥିଲା । ୧୪ ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳ ମଧ୍ୟ ସେ ଷାଠିଏ ହାତ ମାପିଲେ; ପୁଣି, ପରାଦ୍ୱାର ଉପସ୍ତମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା, ଗୁଡିଆଡ଼େ ଦସ୍ତାବୁଜ ଥିଲା । ୧୫ ପୁଣି, ପରବେଶାର୍ଥକ ଦସ୍ତାବୁଜର ଅଗ୍ରଭାଗରୁ ଅନ୍ତରସ୍ଥ ବାରଶତାବ ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଶ ହାତ ଥିଲା । ୧୬ ପୁଣି, ଦସ୍ତାବୁଜ ଭିତରେ ଗୁଡିଆଡ଼େ କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ ଓ ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ବନ୍ଦ ଜଳକବାଟି ଥିଲା ଓ ମାତ୍ରପସକଳରେ ମଧ୍ୟ ତଦରୂପ ଥିଲା, ଆଉ ଜଳକବାଟି ସବୁ ଭିତରେ ଗୁଡିଆଡ଼େ ଥିଲା ଓ ପରତେୟକ ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା ।

ବାହାର ପରାଦ୍ୱାର

୧୭ ତହିଁ ସେ ମୋତେ ବାହାର ପରାଦ୍ୱାରକୁ ଆଣିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ପରାଦ୍ୱାର ଗୁଡିଆଡ଼େ କେତେକ କୋଠରୀ ଓ ନିର୍ମିତ ଚଟାଣ ଥିଲା; ସେହି ଚଟାଣ ଉପରେ ତିରିଶ କୋଠରୀ ଥିଲା । ୧୮ ପୁଣି, ସେହି ଚଟାଣ ଦସ୍ତାବୁଜକଳର ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ, ଦସ୍ତାବୁଜର ଦୀର୍ଘତାକୁସାରେ ଥିଲା, ଏହା ନିର୍ମିତର ଚଟାଣ । ୧୯ ତେବେ ସେ ନିର୍ମିତର ଦସ୍ତାବୁଜର ଅଗ୍ରଭାଗଠାରୁ ଭିତର ପରାଦ୍ୱାର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର ପରସ୍ଥ ମାପିଲେ, ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର ଉଭୟ ଦିଗରେ ଏକଶହ ହାତ ।

ଉତ୍ତର ଦସ୍ତାବୁଜ

୨୦ ପୁଣି, ସେ ବାହାର ପରାଦ୍ୱାର ଉତ୍ତରାଭିମୁଖ ଦସ୍ତାବୁଜର ଦୀର୍ଘତା ଓ ପରସ୍ଥ ମାପିଲେ । ୨୧ ଆଉ, ତହିଁର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ତିନି, ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ତିନି କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ ଓ ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମାତ୍ରପସକଳର ପରିମାଣ ପରାଦ୍ୱାରର ପରିମାଣ ତୁଲ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ପରଶ ହାତ ଓ ପରସ୍ଥ ପରିଶ ହାତ ଥିଲା । ୨୨ ପୁଣି, ତହିଁର ଜଳକବାଟି, ମାତ୍ରପ ଓ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତିସକଳ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦସ୍ତାବୁଜର ପରିମାଣକୁସାରେ ଥିଲା; ଲୋକମାନେ ସାତ ପାହାଚ ଦେଇ ତହିଁ ଉପରକୁ ଗଲେ ଓ ତହିଁର ମାତ୍ରପ ତହିଁ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା । ୨୩ ଆଉ, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଦୁଇଆଡ଼େ, ଅନ୍ୟ ଦସ୍ତାବୁଜର ସମ୍ମୁଖରେ ଭିତର ପରାଦ୍ୱାରକୁ ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତାବୁଜ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେ ଏକ ଦସ୍ତାବୁଜଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦସ୍ତାବୁଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଶହ ହାତ ମାପିଲେ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଦସ୍ତାବୁଜ

୨୪ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ନେଇଗଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଦକ୍ଷିଣଆଡ଼େ ଏକ ଦସ୍ତାବୁଜ ଥିଲା; ଆଉ, ସେ ଉପରୋକ୍ତ ପରିମାଣକୁସାରେ ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମାତ୍ରପସକଳ ପରିମାଣ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ତହିଁରେ ଓ ତହିଁର ମାତ୍ରପସକଳର ଗୁଡିଆଡ଼େ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଜଳକବାଟି ପରି ଜଳକବାଟି ଥିଲା; ଦୀର୍ଘତା ପରଶ ହାତ ଓ ପରସ୍ଥ ପରିଶ ହାତ ଥିଲା । ୨୬ ତହିଁ ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସାଗେଟି ପାବରୁ ଥିଲା ଓ ତହିଁର ମାତ୍ରପ ତହିଁ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ଏପାଖରେ ସେପାଖରେ ଏକ ଏକ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ୨୭ ଆଉ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଭିତର ପରାଦ୍ୱାରକୁ ଏକ ଦସ୍ତାବୁଜ ଥିଲା; ତହିଁ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼ର ଏକ ଦସ୍ତାବୁଜଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦସ୍ତାବୁଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଶହ ହାତ ମାପିଲେ ।

ଭିତର ପରାଦ୍ୱାର

୨୮ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ଦସ୍ତାବୁଜ ଦେଇ ଭିତର ପରାଦ୍ୱାରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରିମାଣକୁସାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦସ୍ତାବୁଜ ମାପିଲେ; ୨୯ ଆଉ, ତହିଁର କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ ଓ ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମାତ୍ରପସକଳ ସେହି ପରିମାଣକୁସାରେ ମାପିଲେ; ଆଉ, ତହିଁରେ ଓ ତହିଁର ମାତ୍ରପରେ ଗୁଡିଆଡ଼େ ଜଳକବାଟି ଥିଲା; ଗହା ପରଶ ହାତ ଦୀର୍ଘ ଓ ପରିଶ ହାତ ପରସ୍ଥ ଥିଲା । ୩୦ ପୁଣି, ତହିଁର ଗୁଡିଆଡ଼େ ପରିଶ ହାତ ଦୀର୍ଘ ପାଞ୍ଚ ହାତ ପରସ୍ଥ ମାତ୍ରପ ଥିଲା । ୩୧ ଆଉ, ତହିଁର ମାତ୍ରପସକଳ ବାହାର ପରାଦ୍ୱାରର ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା ଓ ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ଉପରେ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା; ଆଉ, ତହିଁ ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠଟି ପାବରୁ ଥିଲା । ୩୨ ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ପୂର୍ବଦିଗର ଭିତର ପରାଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଦସ୍ତାବୁଜ ମାପିଲେ । ୩୩ ଆଉ, ତହିଁର କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ ଓ ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମାତ୍ରପସକଳ ସେହି ପରିମାଣକୁସାରେ ମାପିଲେ; ପୁଣି,

ତହିଁରେ ଓ ତହିଁର ମଣ୍ଡପସକଳର ଗୁରିଆଡ଼େ ଜଳାକବାଟି ଥିଲା; ଗହା ଦୀର୍ଘରେ ପରଶ ହାତ ଓ ପୂର୍ବପରେ ପଟିଶ ହାତ । ୩୪ ଆଉ, ତହିଁର ମଣ୍ଡପସକଳ ବାହାର ପୂର୍ବାଙ୍ଗରେ ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା ଓ ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ଏପାଖେ ସେପାଖେ ଖର୍ଚ୍ଚୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା; ପୁଣି, ତହିଁ ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠଗୋଟି ପାବରୁ ଥିଲା । ୩୫ ତହିଁ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରିମାଣାନୁସାରେ ଗହା ମାପିଲେ; ୩୬ ତହିଁର କ୍ଷୁଦ୍ର କୋଠରୀ, ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମଣ୍ଡପସକଳ ମାପିଲେ; ଆଉ, ତହିଁରେ ଗୁରିଆଡ଼େ ଜଳାକବାଟି ଥିଲା; ଗହା ଦୀର୍ଘରେ ପରଶ ହାତ ଓ ପୂର୍ବପରେ ପଟିଶ ହାତ । ୩୭ ପୁଣି, ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳ ଗହାର ପୂର୍ବାଙ୍ଗରେ ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା; ଆଉ, ସେହି ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ଉପରେ ଏପାଖେ ସେପାଖେ ଖର୍ଚ୍ଚୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା; ପୁଣି, ତହିଁ ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠଗୋଟି ପାବରୁ ଥିଲା । ୩୮ ପୁଣି, ଦିଗ୍ଘାମାନର ନିକଟସ୍ଥ ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ପାଖରେ ଦିଗ୍ଘାବିଶିଷ୍ଟ ଏକ କୋଠରୀ ଥିଲା; ସେଠାରେ ସେମାନେ ହୋମ-ବଳି ଯୋଗ କଲେ ୩୯ ଆଉ, ତହିଁ ଉପରେ ହୋମାର୍ଥକ, ପାପାର୍ଥକ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଦିଗ୍ଘା ବାରଣ୍ଡାର ଏପାଖରେ ଦୁଇ ମେଜ ଓ ସେପାଖରେ ଦୁଇ ମେଜ ଥିଲା । ୪୦ ପୁଣି, ଦିଗ୍ଘାରେ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବାହାରେ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗ୍ଘା ଉପରକୁ ଯିବାର ପୂର୍ବେଶ-ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଏପାଖରେ ଦୁଇ ମେଜ ଥିଲା ଓ ଦିଗ୍ଘା ବାରଣ୍ଡାର ସେପାଖରେ ଦୁଇ ମେଜ ଥିଲା; ୪୧ ଦିଗ୍ଘା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏପାଖରେ ଗୁରି ମେଜ, ସେପାଖରେ ଗୁରି ମେଜ ଥିଲା; ଏହିରୂପେ ଆଠ ମେଜ ଥିଲା, ତହିଁ ଉପରେ ବଳି ବଧ କରାଗଲା । ୪୨ ଆଉ, ହୋମ-ବଳି ନିମନ୍ତେ କଟା ପୂର୍ବପରେ ଗୁରି ମେଜ ଥିଲା, ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ଦେଢ଼ ହାତ ଓ ପୂର୍ବପ ଦେଢ଼ ହାତ ଓ ଉତ୍ତର ଏକ ହାତ; ତହିଁ ଉପରେ ହୋମ ଓ ପୂର୍ବପଶ୍ଚିତଗାର୍ଥକ-ବଳି ବଧ କରିବାର ଅସ୍ତର ରଖାଗଲା । ୪୩ ପୁଣି, ଗୁରି ଅଙ୍ଗୁଳି ଦୀର୍ଘ ଆଙ୍ଗୁଳିମାନ ଭିତର ଗୁରିଆଡ଼େ ଲଗା ହୋଇଥିଲା; ଆଉ, ମେଜମାନର ଉପରେ ଉପହାରାର୍ଥକ ମାଂସ ରଖାଗଲା । ୪୪ ଆଉ, ଭିତର ଦିଗ୍ଘାରେ ବାହାରେ ଭିତର ପୂର୍ବାଙ୍ଗରେ ଗାୟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୋଠରୀ ଥିଲା, ସେହି ସବୁ ଉତ୍ତର ଦିଗ୍ଘାରେ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଓ ସେହି ସବୁର ମୁଖ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଥିଲା; ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ଘାରେ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀର ମୁଖ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ଥିଲା । ୪୫ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଦକ୍ଷିଣାଭିମୁଖ କୋଠରୀଗୃହର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷାକାରୀ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି । ୪୬ ଆଉ, ଯେଉଁ କୋଠରୀର ମୁଖ ଉତ୍ତରଆଡ଼େ ଅଛି, ଗହା ଯଜ୍ଞବେଦିର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷାକାରୀ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି; ଏମାନେ ସାଦୋକର ସନ୍ତାନ, ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏମାନେ ସଦାପୂର୍ବଦିଗ୍ଘାରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି ।”

ମନ୍ଦିର ପୂର୍ବାଙ୍ଗ

୪୭ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ପୂର୍ବାଙ୍ଗ ମାପିଲେ, ଗହା ଏକଶହ ହାତ ଦୀର୍ଘ, ଏକଶହ ହାତ ପୂର୍ବପ, ଗୁରିଆଡ଼େ ଏକ ସମାନ ଥିଲା ଓ ଗୃହ ସମମୁଖରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଥିଲା । ୪୮ ତେବେ ସେ ମୋତେ ଗୃହର ବାରଣ୍ଡାକୁ ଆଣି ବାରଣ୍ଡାରେ ସ୍ଥାପିତ ପୂର୍ବେଶ ଉପସ୍ତମ୍ଭ ମାପିଲେ, ସେ ପୂର୍ବେଶ ଏପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହାତ, ସେପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହାତ; ପୁଣି, ଦିଗ୍ଘାରେ ପୂର୍ବପ ଏପାଖେ ତିନି ହାତ, ସେପାଖେ ତିନି ହାତ ଥିଲା । ୪୯ ବାରଣ୍ଡାର ଦୀର୍ଘ କୋଡ଼ିଏ ହାତ; ତହିଁର ପୂର୍ବପ ଏଗାର ହାତ ଓ ପାବରୁ ଦେଇ ଲୋକମାନେ ଉପରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଉପସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପାଖେ ଏକ ଓ ସେପାଖେ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲା ।

ମନ୍ଦିର ଭିତର

୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ମନ୍ଦିର ନିକଟକୁ ଆଣି ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭ ସକଳ ମାପିଲେ, ସେ ଉପସ୍ତମ୍ଭସକଳର ପୂର୍ବପ ଏପାଖରେ ଛଅ ହାତ, ସେପାଖରେ ଛଅ ହାତ ଥିଲା, ତମ୍ଭର ପୂର୍ବପ ହିଁ ଏତିକି । ୨ ପୁଣି, ପୂର୍ବେଶ-ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବପ ଦଶ ହାତ ଓ ସେହି ପୂର୍ବେଶ-ସ୍ଥାନର ପାର୍ଶ୍ଵ ଏପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓ ସେପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା; ଆଉ, ସେ ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ଗୁଲିଶ ହାତ ଓ ପୂର୍ବପ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ମାପିଲେ । ୩ ତେବେ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବେଶ-ସ୍ଥାନର ଉପସ୍ତମ୍ଭ, ପୂର୍ବେଶ ଦୁଇ ହାତ ଲେଖାଏଁ ଓ ପୂର୍ବେଶ-ସ୍ଥାନ ଛଅ ହାତ; ଆଉ, ପୂର୍ବେଶ-ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବପ ସାତ ହାତ ମାପିଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେ ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ମନ୍ଦିର ସମମୁଖରେ ତହିଁର ପୂର୍ବପ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ମାପିଲେ; ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।” ୫ ତହିଁ ସେ ଗୃହର କାନ୍ଥ ଛଅ ହାତ ଓ ଗୃହର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ପୂର୍ବେଶ କୋଠରୀର ପୂର୍ବପ ଗୁରି ହାତ ଲେଖାଏଁ ମାପିଲେ । ୬ ପୁଣି, ଏକ ମହଲ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ମହଲ, ଏହିରୂପେ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରୀ ସକଳ ତିନି ମହଲ ଓ ଏକ

ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ତିରିଶ କୋଠରି ଥିଲା; ଆଉ, ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରି ସକଳ ନିମନ୍ତେ ଗୃହର ଚାରିଆଡ଼େ ଭିତ୍ତି ଥିଲା; କୋଠରି ସକଳ ତହିଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲା, ଗୃହର କାନ୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲା ନାହିଁ ।^୭ ପୁଣି, ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରି ସକଳ ଉତ୍ତରରେ ଗୃହକୁ ବେଷ୍ଟନ କରୁ କରୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ପରଶସ୍ତ ହେଲା; କାରଣ ଗୃହର ବେଷ୍ଟନ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ କରମଣଃ ଅଧିକ ଉତ୍ତର ହେଲା; ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍ତରର ଅନୁକ୍ରମେ ଗୃହ ଆହୁରି ଆହୁରି ପରଶସ୍ତ ହେଲା ଓ ନିମ୍ନତମ କୋଠରିରୁ ଉତ୍ତରତମ କୋଠରିକୁ ଯିବାର ପଥ ମଧ୍ୟମ କୋଠରି ଦେଇ ଗଲା ।^୮ ଆହୁରି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଗୃହର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଉତ୍ତରକୁ ଚଉତର ଥିଲା; ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରି ସକଳର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଛଅ ହାତ ପରିମିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ହାତ ଥିଲା ।^୯ ବାହାର ଭାଗରେ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରି ସକଳର କାନ୍ଥ ପାଞ୍ଚ ହାତ ପରସ୍ଥ ଥିଲା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ରହିଲା, ଗହା ଗୃହର ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରିର ସ୍ଥାନ ଥିଲା ।^{୧୦} କୋଠରି ସକଳର ମଧ୍ୟରେ ଗୃହର ଚାରିଆଡ଼େ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ପରସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ।^{୧୧} ପୁଣି, ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରି ସକଳର ଦୁଇପାର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ପରତି ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଦୁଇର ଉତ୍ତର ପରତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇର ଦକ୍ଷିଣ ପରତି ଥିଲା; ଆଉ, ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନର ପରସ୍ଥ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା ।^{୧୨} ପୁଣି, ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ଗୃହ ସତ୍ତ୍ଵେ ହାତ ପରସ୍ଥ ଥିଲା ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସେହି ଗୃହର କାନ୍ଥ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଓ ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ନବେ ହାତ ଥିଲା ।^{୧୩} ଏହିରୂପେ ସେ ଗୃହର ଦୀର୍ଘତା ଶହେ ହାତ ଓ ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନ, ଆଉ ତହିଁର ଗୃହ ଓ ତହିଁର କାନ୍ଥର ଦୀର୍ଘତା ଶହେ ହାତ ମାପିଲେ ।^{୧୪} ଆହୁରି, ପୂର୍ବଦିଗରେ ଗୃହର ଓ ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନର ଅଗ୍ରଭାଗ ଶହେ ହାତ ମାପିଲେ ।^{୧୫} ଏଥିଉତ୍ତରେ ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଗୃହର ଦୀର୍ଘତା, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଯାହା ଥିଲା, ଗହା ଓ ଏପାଖେ ସେପାଖେ ତହିଁର ଅପରଶସ୍ତ ବାରଶ୍ଵା ଶହେ ହାତ ମାପିଲେ; ଆଉ, ଭିତର ମନ୍ଦିର ଓ ପରାଦ୍ଵାରର ବାରଶ୍ଵା (ମାପିଲେ);^{୧୬} ଦୁଇପାର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥାନ, ବନ୍ଦ ଜଳକବାଟିସବୁ ଓ ଦୁଇପାର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନର ନିକଟସ୍ଥ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ କାଷ୍ଠ ଆଚ୍ଛାଦିତ ତିନି ମହଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଅପରଶସ୍ତ ବାରଶ୍ଵାସବୁ ଓ ଭୂମିଠାରୁ ଜଳକବାଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାପିଲେ; ଜଳକବାଟିସବୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥିଲା;^{୧୭} ଦୁଇପାର ଉପର ସ୍ଥାନ, ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଗୃହ ଓ ବାହାରେ, ଆଉ କାନ୍ଥସବୁର ଚାରିଆଡ଼େ ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ସେହିସବୁର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ପରିମାଣ (ନିରୂପିତ ହେଲା) ।^{୧୮} ପୁଣି, ତହିଁରେ କିରୁବ ଓ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷର ଶିଳ୍ପ କର୍ମ ଥିଲା, କିରୁବ ଓ କିରୁବ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଓ ପରତତ୍ତ୍ଵେ କିରୁବର ଦୁଇ ଦୁଇ ମୁଖ ଥିଲା ।^{୧୯} ଏହିରୂପେ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ପରତି ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ପରତି ଯୁବା ସଂହର ମୁଖ ଥିଲା; ଏହି ପରକାର ଗୃହଯାକ ଥିଲା ।^{୨୦} ଭୂମିଠାରୁ ଦୁଇପାର ଉପରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିରୁବ ଓ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଶିଳ୍ପିତ ହୋଇଥିଲା; ଏହି ପରକାରେ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଥ ଥିଲା ।^{୨୧} ମନ୍ଦିରର ଦୁଇପାରବନ୍ଧସବୁ ଚତୁଷ୍କୋଣାକାର ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖ ଦେଶର ଆକୃତି ମନ୍ଦିରର ଆକୃତି ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ।^{୨୨} ବେଦି କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ତିନି ହାତ ଉତ୍ତର ଓ ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ଦୁଇ ହାତ ଥିଲା; ଆଉ, ତହିଁର କୋଣସବୁ ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ଓ ତହିଁର ଚାରିପାଖ କାଷ୍ଠମୟ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ, “ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ମୋକ ଏହି ।”^{୨୩} ମନ୍ଦିର ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦୁଇ ଦୁଇପାର ଥିଲା ।^{୨୪} ଆଉ, ଏକ ଏକ କବାଟର ଦୁଇ ଦୁଇ ପଟ, ଦୁଇ ଦୁଇ ଦୂରବା ପଟ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଦୁଇପାରର ଦୁଇ ପଟ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇପାରର ଦୁଇ ପଟ ଥିଲା ।^{୨୫} ପୁଣି, ସେହି ସବୁରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନ୍ଦିର କବାଟରେ କାନ୍ଥରେ ଯେପରି, ସେହିପରି କିରୁବଗଣ ଓ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଶିଳ୍ପିତ ଥିଲା; ଆଉ, ବାହାର ବାରଶ୍ଵାର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ମୋଟ କଡ଼ିକାଠ ଥିଲା ।^{୨୬} ଆଉ, ବାରଶ୍ଵାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏପାଖରେ ଓ ସେପାଖରେ ବନ୍ଦ ଜଳକବାଟି ଓ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା, ଗୃହର ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ କୋଠରି ଓ ମୋଟ କଡ଼ିକାଠସବୁ ଏହି ପରକାର ଥିଲା ।

ମନ୍ଦିରର କୋଠରି
^୧ ତହିଁ ଉତ୍ତରରୁ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତରଦିଗସ୍ଥ ପଥରେ ବାହାର ପରାଦ୍ଵାରକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ, ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନର ଓ ଗାନ୍ଧୁନୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତର-ଦିଗସ୍ଥ କୋଠରିରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ ।^୨ ସମ୍ମୁଖରେ ଶହେ ହାତ ଦୀର୍ଘତାରେ ଉତ୍ତର ଦୁଇପାର ଥିଲା ଓ ପରସ୍ଥ ପରଶ ହାତ ଥିଲା ।^୩ ଭିତର ପରାଦ୍ଵାରର କୋଡ଼ିଏ ହାତ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ବାହାର ପରାଦ୍ଵାରର ଚଟାଣର ସମ୍ମୁଖରେ ତୃତୀୟ ମହଲରେ ଲଗାଲଗି ହୋଇ ଅପରଶସ୍ତ ବାରଶ୍ଵା ଥିଲା ।^୪ ପୁଣି, କୋଠରି ସକଳର ସମ୍ମୁଖରେ

ଭିତର ଆଡ଼େ ଦଶ ହାତ ପୂର୍ବପଥର ଏକ ପଥ ଓ ଏକ ହାତ ପୂର୍ବପଥ ଏକ ପଥ ଥିଲା ଓ ସକଳର ଦୁଇପାର ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଥିଲା । ୫ ଉପରିସ୍ଥ କୋଠରୀ ସକଳ ଛୋଟ ଥିଲା; କାରଣ ଗାନ୍ଧୁନୀର ଅଧଃସ୍ଥ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କୋଠରୀ ଅପେକ୍ଷା ଅପରଶସ୍ତ ବାରଣ୍ଡାସବୁ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ଘେନିଲା । ୬ କାରଣ ଗହା ତିନି ମହଲା ଥିଲା, ଆଉ ବାହାର ପୂର୍ବପଥର ସ୍ତମ୍ଭ ପରି ସେହି ସବୁରେ ସ୍ତମ୍ଭ ନ ଥିଲା; ଏଥିପାଇଁ ଭୂମିଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ କୋଠରୀସବୁ ଅଧଃସ୍ଥ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଅପରଶସ୍ତ ଥିଲା । ୭ ପୁଣି, କୋଠରୀ ସକଳର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ବାହାର ପୂର୍ବପଥ ଆଡ଼େ କୋଠରୀ ସକଳର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯେଉଁ କାନ୍ଥ ଥିଲା, ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ପରଶ ହାତ ଥିଲା । ୮ କାରଣ ବାହାର ପୂର୍ବପଥର କୋଠରୀ ସକଳର ଦୀର୍ଘତା ପରଶ ହାତ ଥିଲା; ପୁଣି, ଦେଖ, ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଗହା ଶହେ ହାତ ଥିଲା । ୯ ପୁଣି, ବାହାର ପୂର୍ବପଥରୁ ସେହି ସବୁ କୋଠରୀକୁ ଗଲା ବେଳେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତହିଁର ତଳରେ ପୂର୍ବପଥ-ସ୍ଥାନ ପଡ଼ିଲା । ୧୦ ପୂର୍ବପଥ କାନ୍ଥର ପୂର୍ବପଥ ଭାଗରେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନର ଓ ଗାନ୍ଧୁନୀର ସମ୍ମୁଖରେ କୋଠରୀ ଶ୍ରେଣୀ ଥିଲା । ୧୧ ଆଉ, ସେହି ସବୁର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ପଥ ଉତ୍ତର ଦିଗାଭିମୁଖ କୋଠରୀ-ସକଳର ପଥ ପରି ଥିଲା; ସେହି ସବୁର ଦୀର୍ଘତା ପୂର୍ବପଥରେ ପୂର୍ବପଥ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହି ସବୁର ନିର୍ଗମନ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ଗଠନ ଓ ଦୁଇପାର ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥ କୋଠରୀ ସକଳର ଦୁଇପାର ତୁଲ୍ୟ ପଥ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇପାର ଥିଲା; ସେହି ପଥ କାନ୍ଥର ସମ୍ମୁଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଲୋକର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପଡ଼ିଲା । ୧୩ ତହିଁ ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ପୃଥକ୍ ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯେଉଁ କୋଠରୀମାନ ଅଛି, ସେହି ସବୁ ପବିତ୍ର କୋଠରୀ, ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ସଦାପୂର୍ବପଥର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ମହାପବିତ୍ର ଦୂରବ୍ୟସକଳ ଭୋଜନ କରିବେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ମହାପବିତ୍ର ଦୂରବ୍ୟସକଳ ଓ ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ରଖିବେ; କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ୧୪ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯାଜକମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବପଥ କରନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ବାହାର ପୂର୍ବପଥକୁ ଯିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ସେମାନେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରନ୍ତି, ଗହାସବୁ ସେଠାରେ ରଖିବେ; କାରଣ ସେହି ସବୁ ପବିତ୍ର; ଆଉ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବେ, ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନର ନିକଟକୁ ଯିବେ ।” ୧୫ ଭିତର ଗୃହ ମାପିବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦୁଇପାରର ପଥ ଦେଇ ଫୋତେ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ମାପିଲେ । ୧୬ ସେ ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ଦୁଇପାର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ, ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପାଞ୍ଚଗହ ଦଣ୍ଡ ହେଲା । ୧୭ ସେ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ, ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପାଞ୍ଚଗହ ଦଣ୍ଡ ହେଲା । ୧୮ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ, ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡରେ ଗହା ପାଞ୍ଚଗହ ଦଣ୍ଡ ହେଲା । ୧୯ ସେ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଫେରି ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡରେ ପାଞ୍ଚଗହ ଦଣ୍ଡ ମାପିଲେ । ୨୦ ସେ ଗହାର ଗରି ପାର୍ଶ୍ଵ ମାପିଲେ; ପବିତ୍ର ଓ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ତହିଁର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପୂର୍ବପଥ ଥିଲା, ଗହା ଦୀର୍ଘରେ ପାଞ୍ଚଗହ ଓ ପୂର୍ବପଥରେ ପାଞ୍ଚଗହ (ଦଣ୍ଡ) ଥିଲା ।

୪୩

ସଦାପୂର୍ବପଥ ପୂର୍ବପଥରେ ମନ୍ଦିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ ଫୋତେ ଦୁଇପାରକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦୁଇପାର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ୨ ଆଉ ଦେଖ, ପୂର୍ବପଥର ପଥରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୂର୍ବପଥ ଆସୁଅଛି; ଗହାଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଜଳାଶୟ ଶବ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗହାଙ୍କର ପୂର୍ବପଥରେ ଭୂମି ଦୀର୍ଘତା ହେଲା । ୩ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲି, ଅର୍ଥାତ୍, ନଗର ବିନାଶାର୍ଥେ ଆସିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲି, ଏ ତଦ୍ବଦ୍ଧ ଦର୍ଶନ ଓ ମୁଁ କବାର ନଦୀ ତୀରରେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲି, ଏହିସବୁ ଦର୍ଶନ ଗହାର ତୁଲ୍ୟ; ତହିଁ ମୁଁ ଉଚ୍ଚତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲି । ୪ ପୁଣି, ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦୁଇପାରର ପଥ ଦେଇ ସଦାପୂର୍ବପଥର ପୂର୍ବପଥ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବପଥ କଲା । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଫୋତେ ଉଠାଇ ଭିତର ପୂର୍ବପଥକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପୂର୍ବପଥ ପୂର୍ବପଥ ଗୃହକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ୬ ପୁଣି, ଗୃହ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଣ ଫୋତେ କହିବାର ଶୁଣିଲି ଓ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଫୋ’ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୭ ଆଉ, ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଏହା ଆତ୍ମ ସଂହାସନର ସ୍ଥାନ ଓ ଆତ୍ମ ପାଦପାଠର ସ୍ଥାନ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ବାସ କରିବା; ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ

ଆପଣାମାନଙ୍କର ଗୁଣଗଣର ଶବ୍ଦ ଦୁପ୍ରାୟ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଆଉ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୮ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦୁପ୍ରାୟ ପରବେଶ-ସ୍ୱଥାନ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୁପ୍ରାୟ ପରବେଶ-
 ସ୍ୱଥାନ ଓ ଆମ୍ଭ ଦୁପ୍ରାୟବନ୍ଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୁପ୍ରାୟବନ୍ଧ୍ୟ ରଖିବାରୁ ଆମ୍ଭର ଓ
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକ କାନ୍ଧ ଥିଲା, ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କର କୃତ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କରିଯା
 ଦୁପ୍ରାୟ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ସେମାନେ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର
 କ୍ଷୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛୁ । ୯ ଏବେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାର କରିଯା
 ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଗୁଣଗଣର ଶବ୍ଦ ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାକାଳ
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା । ୧୦ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଯେପରି ଆପଣା
 ଆପଣା ଅଧର୍ମ ହେତୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗୃହ ଦେଖାଅ; ଆଉ,
 ସେମାନେ ସେହି ଗୃହର ଆଦର୍ଶ ପରିମାଣ କରନ୍ତୁ । ୧୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯଦି ଆପଣାମାନଙ୍କ କୃତ
 ସମସ୍ତ କର୍ମ ହେତୁ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଯେପରି ଗୃହର ସକଳ ଆକୃତି ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ
 ବିଧି ରକ୍ଷା କରି ତଦନୁସାରେ କର୍ମ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହର ଆକାର, ତହିଁର ଗଠନ,
 ନିର୍ମାଣ-ସ୍ୱଥାନ ଓ ପରବେଶ-ସ୍ୱଥାନ, ସକଳ ଆକୃତି ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ବିଧି, ସମସ୍ତ ଆକୃତି ଓ ତହିଁର
 ସକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଅ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହା ଲେଖ । ୧୨ ଗୃହର
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି, ପବିତ୍ର ଶୃଙ୍ଗର ଉପରିସ୍ଥ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସମୁଦାୟ ସୀମା ମହାପବିତ୍ର ହେବ । ଦେଖ,
 ଏହା ହିଁ ଗୃହର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଯଜ୍ଞବେଦି

୧୩ ପୁଣି, ହାତ ଅନୁସାରେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ପରିମାଣ ଏହି; (ପୂର୍ବ ଓ ହାତ ଏକ ହାତ ଗୁଣ ଅଞ୍ଚୁଳି ପରିମିତ)
 ବେଦିର ମୂଳ ଏକ ହାତ ଓ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଏକ ହାତ, ଆଉ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତହିଁର ପୂର୍ବତ ଧାର ଏକ ଗୁଣାଣ୍ଡ
 ପରିମିତ ହେବ; ଏହା ଯଜ୍ଞବେଦିର ତଳଭାଗ । ୧୪ ପୁଣି, ଭୂମିସ୍ଥ ମୂଳଠାରୁ ତଳ ଥାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ
 ହାତ ଓ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଏକ ହାତ ହେବ । ଆଉ, ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଥାକଠାରୁ ବଡ଼ ଥାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣି
 ହାତ ଓ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଏକ ହାତ ହେବ । ୧୫ ପୁଣି, ଉପରିସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦି ଗୁଣି ହାତ ହେବ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିର
 ଅଗ୍ନିସ୍ଥାନଠାରୁ ଉପର ଆଡ଼କୁ ଗୁଣି ଶୃଙ୍ଗ ହେବ । ୧୬ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଅଗ୍ନିସ୍ଥାନ ବାର ହାତ ଦୀର୍ଘ
 ଓ ବାର ହାତ ପୂର୍ବସ୍ଥ; ତହିଁର ଗୁଣି ଦିଗ ସମାନ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ଥାକର ଗୁଣି ପାଖେ ଚଉଦ ହାତ ଦୀର୍ଘ,
 ପୂର୍ବସ୍ଥ ଚଉଦ ହାତ ହେବ, ଆଉ ତହିଁର ଧାର ଗୁଣି ଦିଗରେ ଅଧି ହାତ ଓ ତହିଁର ମୂଳ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଏକ
 ହାତ ପରିମିତ ହେବ; ପୁଣି, ତହିଁର ପାବରକ୍ଷସ୍ତ୍ର ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ହେବ ।” ୧୮ ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ,
 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ପୂର୍ବ, ସଦାପୂର୍ବ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତହିଁ ଉପରେ
 ସେମାନେ ହୋମ ବଳିଦାନ ଓ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ସେହି ସମୟରେ
 ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧି ଏହି । ୧୯ ପୂର୍ବ, ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି, ସାଦୋକ ବଂଶଜାତ ଯେଉଁ ଲେଖାୟ
 ଯାଜକଗଣ ଆମ୍ଭର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ
 ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ବୃଷ ଦେବ ।” ୨୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ରକ୍ତ ନେଇ ଗୁଣି
 ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଓ ଥାକର ଗୁଣି କୋଣ ଉପରେ ଓ ଧାରର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଦେବ, ଏହି ପୂର୍ବକାର ତୁମ୍ଭେ
 ବେଦିକୁ ଶୁଚି କରି ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ୨୧ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେ ପାପାର୍ଥକ ବୃଷ ନେବ
 ଓ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନର ବାହାରେ ଗୃହର ନିରୂପିତ ସ୍ୱଥାନରେ ଗହା ଦର୍ଶ୍ୟ କରିବ । ୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ
 ଦୁପ୍ରିତାୟ ଦିନରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଆଉ, ସେମାନେ ବୃଷ
 ନେଇ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ଶୁଚି କରିବେ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଶୁଚି କରିବାର
 ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଯୁବା ବୃଷ ଓ ପଲରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ
 କରିବ । ୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସବୁକୁ ସଦାପୂର୍ବତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଣିବ ଓ ଯାଜକମାନେ ସେହି ସବୁର
 ଉପରେ ଲବଣ ସଞ୍ଚନ କରି ସଦାପୂର୍ବତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ସବୁକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ
 କରିବେ । ୨୫ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ ଦିନ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ
 କରିବ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏକ ଯୁବା ବୃଷ ଓ ପଲରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।
 ୨୬ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରି ଗହା ଶୁଚି କରିବେ, ଏହିରୂପେ
 ସେମାନେ ଗହା ପୂର୍ବତ୍ୱ କରିବେ । ୨୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେସକଳ ଦିନ ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରେ

ଅଷ୍ଟମ ଦିନଠାରୁ ଯାଜକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମାର୍ଥକ ଓ ମତ୍ସ୍ୟାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଏହା ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ କରନ୍ତୁ ।

୪୪

ଅଧ୍ୟାପତିଙ୍କ ଦସ୍ତାବିଜ

୧୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ବାହାର ଦସ୍ତାବିଜ ବାଟରେ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ଦସ୍ତାବିଜ ବନ୍ଦ ଥିଲା । ୧୨ ପୁଣି, ସଦାପୂରଣ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଦସ୍ତାବିଜ ବନ୍ଦ ରହିବ, ଗହା ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଗହା ଦେଇ ପୂରଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପୂରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଗହା ଦେଇ ପୂରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଏଥିପାଇଁ ଗହା ବନ୍ଦ ରହିବ । ୧୩ କେବଳ ଅଧ୍ୟାପତି, ଅଧ୍ୟାପତି ବୋଲି ସଦାପୂରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆହାର କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବସିବେ; ସେ ଦସ୍ତାବିଜର ବାରଣ୍ଡା ପଥ ଦେଇ ପୂରଣ କରିବେ ଓ ସେହି ପଥ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବେ ।” ୧୪ ତେବେ ସେ ଉତ୍ତର ଦସ୍ତାବିଜ ପଥରେ ମୋତେ ଗୃହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଆଣିଲେ; ତହିଁରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖି, ସଦାପୂରଣ ଗୃହ ସଦାପୂରଣ ପୂରଣପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା; ତହିଁରେ ମୁଁ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲି । ୧୫ ପୁଣି, ସଦାପୂରଣ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ସଦାପୂରଣ ଗୃହର ସକଳ ବିଧି ଓ ତହିଁର ସକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ମନୋଯୋଗ କରି ଗହା ଆପଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖି ଓ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣି ଓ ଗୃହରେ ପୂରଣ କରିବାର ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବାର ସକଳ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ମନୋଯୋଗ କର । ୧୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କହିବ, ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହିଲେ: ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କୃତ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ, ୧୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସୁନ୍ଦର ହୃଦୟ ଓ ଅସୁନ୍ଦର ମାଂସବିଶିଷ୍ଟ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଭକ୍ଷଣ, ମେଦ ଓ ରକ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ବେଳେ ଆମ୍ଭର ସେହି ଗୃହକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଆଣିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମସକଳ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁସକଳର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ଷକ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ । ୧୯ ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେସକଳ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅସୁନ୍ଦର ହୃଦୟ ଓ ଅସୁନ୍ଦର ମାଂସବିଶିଷ୍ଟ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପୂରଣ କରିବ ନାହିଁ ।”

ଲେବୀୟ ଯାଜକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଧି

୧୦ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବିପଥଗମନ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଆପଣା ଆପଣା ଦେବଗଣର ପଶୁଦାନୀ ହୋଇ ଆମ୍ଭଠାରୁ ବିପଥରେ ଗମନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧର୍ମ ବହନ କରିବେ । ୧୧ ତଥାପି ସେମାନେ ଗୃହର ଦସ୍ତାବିଜସକଳର ଦସ୍ତାବିଜ ହୋଇ ଓ ଗୃହରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରି ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପରିଚରଣ ହେବେ; ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋମାବଳି ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାର୍ଥକ ବଳି ବଧ କରିବେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ହେବେ । ୧୨ କାରଣ ପୂର୍ବମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଅଧର୍ମଜନକ ବିଘ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନ ହେଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକୂଳରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଉଅଛୁ, ଏହା ପୂରଣ, ସଦାପୂରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ବହନ କରିବେ । ୧୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଯାଜକର କର୍ମ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ଅଥବା ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟସକଳର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ନିକଟକୁ, ଅତି ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟସକଳ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ କୃତ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାର ଭାର ବହନ କରିବେ । ୧୪ ତଥାପି ଗୃହର ସବୁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯେସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହର ରକ୍ଷଣାୟ ବିଷୟର ରକ୍ଷକ କରିବା । ୧୫ ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଆମ୍ଭଠାରୁ ବିପଥ-ଗମନ କରିବା ସମୟରେ ସାଦୋକର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁ ଲେବୀୟ ଯାଜକଗଣ ଆମ୍ଭ

ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କଲେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମେଦ ଓ ରକ୍ତ; ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି; ୧୭ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବେଶ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ମେଦ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ଭିତର ପୁରାଞ୍ଚଣାର ଦ୍ଵାରରେ ପୂର୍ବେଶ କରିବା ସମୟରେ ମସିନାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ, ସେମାନେ ଭିତର ପୁରାଞ୍ଚଣାର ଦ୍ଵାରରେ ଓ ଭିତରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲା ବେଳେ କୌଣସି ଲୋମନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୮ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ମସିନା ବସ୍ତ୍ରର ଶିରୋଭୂଷଣ ଓ କଟିଦେଶରେ ମସିନା ଜଞ୍ଵିଆ ଥିବ; ଯଦ୍ଵାରା ଝାଳ ଜାତ ହୁଏ, ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟୟନରେ ସେମାନେ ଆପଣା କଟି ବାନ୍ଧିବେ ନାହିଁ । ୧୯ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାର ପୁରାଞ୍ଚଣାକୁ ଅର୍ଥାତ୍, ବାହାର ପୁରାଞ୍ଚଣାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାୟକ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ପବିତ୍ର କୋଠରୀରେ ରଖିବେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ । ୨୦ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ କ୍ଷୌର କରିବେ ନାହିଁ କିଅବା ଆପଣାମାନଙ୍କର କେଶ ଘାଞ୍ଚି ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ କେଶ କର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ୨୧ ଭିତର ପୁରାଞ୍ଚଣାରେ ପୂର୍ବେଶ କରିବା ସମୟରେ କୌଣସି ଯାଜକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ । ୨୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ବିଧବା କିଅବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵାକୁ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶଜାତ ଅନୁଭା ସତ୍ତ୍ଵାକୁ ଅଥବା ମୃତ ଯାଜକର ବିଧବାକୁ ବିବାହ କରିବେ । ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଓ ସାମାନ୍ୟର, ଆଉ, ଅଶୁଚି ଓ ଶୁଚିର ପୂର୍ବେଶ ଶିଖାଇବେ । ୨୪ ଆଉ, ବିବାହ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ବିଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହେବେ; ଆମ୍ଭର ସକଳ ଶାସନାନୁସାରେ ସେମାନେ ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନିରୂପିତ ସମସ୍ତ ପର୍ବରେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆମ୍ଭ ବିଧିସବୁ ପାଳନ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସ ଦିନସକଳ ପବିତ୍ର କରିବେ । ୨୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମୃତ ଲୋକର ଶବ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ପିତା ଅବା ମାତା ଅବା ପୁତ୍ର ଅବା କନ୍ୟା, ଭ୍ରାତା ଅବା ଅଧିବାହିତା ଭଗିନୀ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରି ପାରିବେ । ୨୬ ଯାଜକ ଶୁଚି ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଗହା ପାଇଁ ସାତ ଦିନ ଗଣିତ ହେବ । ୨୭ ପୁଣି, ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭିତର ପୁରାଞ୍ଚଣାକୁ ଯାଏ, ସେହି ଦିନ ସେ ଆପଣାର ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୮ ଆଉ, ସେମାନେ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପୂର୍ବେଶ ହେବେ; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେବ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଟୁ । ୨୯ ସେମାନେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଭୋଜନ କରିବେ; ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଯାବତୀୟ ବର୍ଜିତ ଦରବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ହେବ । ୩୦ ପୁଣି, ସବୁ ଦରବ୍ୟର ପୂର୍ବେଶ ଫଳର ଅଗ୍ନିମାଂସ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ଉପହାର ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବେଶକ ଉପହାର ଯାଜକମାନଙ୍କର ହେବ; ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବସ୍ଥିତି କରାଇବା ପାଇଁ ଯାଜକକୁ ଆପଣା ଆପଣା ସୁଜିର ଅଗ୍ନିମାଂସ ଦେବ । ୩୧ ସପ୍ତମ୍ଭୂତ ଅବା ବିଦାର୍ଶଣ କୌଣସି ପକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ପଶୁ ଯାଜକମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ ।

୪୫

ଦେଶରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଅଂଶ

୧ ଆହୁରି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ଦେଶର ଏକ ପବିତ୍ର ଅଂଶ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ତହିଁର ଦୀର୍ଘ ପଟିଶ ହଜାର ଓ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଦଶ ହଜାର ହାତ ହେବ; ଗହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । ୨ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚତଶହ ନଳ ଦୀର୍ଘ, ପାଞ୍ଚତଶହ ଦଶତ ପୂର୍ବସ୍ଥ ସମତୁଷ୍କୋଣ ହୋଇ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ରହିବ ଓ ଗୁରିଆଡ଼େ ପରଶ ହାତ ପରିମିତ ତଳଭୂମି ରହିବ । ୩ ଆଉ, ଏହି ପରିମିତ ଅଂଶରୁ ତୁମ୍ଭେ ପଟିଶ ହଜାର ଦଶତ ଦୀର୍ଘ ଓ ଦଶ ହଜାର ଦଶତ ପୂର୍ବସ୍ଥ ଭୂମି ମାପିବ; ପୁଣି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମଧାମ, ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ

ହେବ । ୪ ଦେଶର ଏହି ଅଂଶ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପରିଚ୍ଛନ୍ନମାନେ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଏହି ସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କର ହେବ ଓ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣର ସ୍ଥାନ ଓ ଧର୍ମଧାମର ନିର୍ମାଣ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ । ୫ ପୁଣି, ପଟିଶ ହଜାର ଦଣ୍ଡ ଘାଟି ଓ ଦଶ ହଜାର ଦଣ୍ଡ ପୁରସ୍ୟ ଭୂମି କୋଡ଼ିଏ କୋଠିର ସକାଶୁ ଗୃହର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଲେବାୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରରେ ହେବ । ୬ ଆଉ, ନଗରର ଅଧିକାର ନିର୍ମାଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଉପହାରରୁ ଅଂଶ ପାଖେ ପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଦଣ୍ଡ ପୁରସ୍ୟ ଓ ପଟିଶହଜାର ଦଣ୍ଡ ଭୂମି ନିରୂପଣ କରିବ; ଗହା ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ନିର୍ମାଣ ହେବ ।

ଅଧିପତିର ଅଂଶ

୭ ପୁଣି, ଅଧିପତିର ନିର୍ମାଣ ଯାହା ହେବ, ସେ ଭୂମି ପବିତ୍ର ଉପହାର ଓ ନଗର ଅଧିକାର ଭୂମିର ଏପାଖରେ ଓ ସେପାଖରେ ରହିବ, ଗହା ପବିତ୍ର ଉପହାର ଓ ନଗର ଅଧିକାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହୋଇ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଶ୍ଚିମ ପୁରତି ଓ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପୂର୍ବ ପୁରତି ବିସ୍ତୃତ ହେବ; ଆଉ, ଗହା ଘାଟିଗରେ ପଶ୍ଚିମ ସୀମାରୁ ପୂର୍ବ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଂଶମାନର ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅଂଶର ସମାନ ହେବ । ୮ ଏହା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଗହାର ଅଧିକାରରେ ହେବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ଅଧିପତିମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରତି ଆଉ ଉପଦ୍ରବ କରିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଦେଶ ଦେବେ । ୯ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୌଗୋଳିକ ଓ ଧନପହାର ଦୂର କର, ଆଉ ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର କର; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳପୂର୍ବକ ଅପହରଣ କରିବାର ଦୂର କର, ଏହା ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଥାର୍ଥ ତରାନ୍ତୁ, ଯଥାର୍ଥ ଐତ୍ୟା ଓ ଯଥାର୍ଥ ବାତ୍‌ରଖିବ । ୧୧ ବାତ୍‌ଯେପରି ହୋମରର ଦଶମାଂଶ ହେବ ଓ ଐତ୍ୟା ହୋମରର ଦଶମାଂଶ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଐତ୍ୟା ଓ ବାତ୍‌ ଏକ ସମାନ ପରିମାଣ ହେବ; ତହିଁର ପରିମାଣ ହୋମର ଅନୁସାରେ ହେବ । ୧୨ ପୁଣି, ଶେକଲ କୋଡ଼ିଏ ଗୋରା ହେବ; କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ, ପଟିଶ ଶେକଲ, ପନ୍ଦର ଶେକଲ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ଏକ ମାନ* ହେବ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଗହମର ଏକ ହୋମରରୁ ଏକ ଐତ୍ୟାର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଓ ଯବର ଏକ ହୋମରରୁ ଏକ ଐତ୍ୟାର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଦେବ; ୧୪ ପୁଣି, ବାତ୍‌ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତୈଳର ନିରୂପିତ ଅଂଶ କୋରରୁ ଏକ ବାତ୍‌ ଦଶମାଂଶ ହେବ, କୋର ଦଶ ବାତ୍‌, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ହୋମର; କାରଣ ଦଶ ବାତ୍‌ରେ ଏକ ହୋମର ହୁଏ; ୧୫ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତମ ଚରାଣୀ ସ୍ଥାନରୁ ପଲର ଦୁଇଶହ ମେଷ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମେଷ (ନେବ); ଗହା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଜୁଲୀକ ବଳି ହେବ, ଏହା ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି । ୧୬ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧିପତିର ଏହି ଉପହାର ନିର୍ମାଣ ଦେବେ । ୧୭ ପୁଣି, ପର୍ବାଦିରେ, ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଓ ବିଶ୍ଵାମବାର ସକଳରେ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ସକଳ ନିରୂପିତ ପର୍ବ ସମୟରେ ହୋମବଳି, ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ଅଧିପତିର ବାଣ୍ଟ ହେବ; ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ନିର୍ମାଣ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଜୁଲୀକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୧୮ ପୁରତୁ, ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ପୁରଥମ ମାସର ପୁରଥମ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଗୋବତ୍ସ ନେଇ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଶୁଚି କରିବ । ୧୯ ପୁଣି, ଯାଜକ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ଗୃହର ଚୌକାଠମାନର ଉପରେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦି ଥାକର ଗୁରି କୋଣର ଉପରେ, ଆଉ ଭିତର ପୁରାଞ୍ଜଣର ଦୁପ୍ପାର ଚୌକାଠର ଉପରେ ଲଗାଇବ । ୨୦ ଆଉ, ଯେ ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଗହାର ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅସତର୍କ, ଗହାର ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଏହି ପୁରକାର କରିବ; ଏରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପୁରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ୨୧ ପୁରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ହେବ, ଗହା ସାତ ଦିନର ପର୍ବ ହେବ; ଗଡ଼ିଶ୍ଵନ୍ୟ ରୁଚି ଭୋଜନ କରାଯିବ । ୨୨ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଅଧିପତି ଆପଣା ନିର୍ମାଣ ଓ ଦେଶସ୍ୟ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ ଏକ ବୃଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୩ ଆଉ, ପର୍ବର ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସଦାପୁରତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରତିଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସାତ ବୃଷ ଓ ସାତ ମେଷ, ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ରୂପେ

* ୪୫:୧୨ ପୁରାୟ ୬୬୦ ଗ୍ରାମ୍

ପୂର୍ବଦିନ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୪ ପୁଣି, ସେ ଏକ ଏକ ବୃଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଏକ ଐଫା, ଏକ ଏକ ମେଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଏକ ଐଫା ଓ ପୂର୍ବଦେଶର ଐଫା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଏକ ହୀନ୍ ତୈଳର ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୨୫ ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚମଦିନ ଦିନ ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିରୂପ, ଅର୍ଥାତ୍, ପାପାର୍ଥକ ବଳିର, ହୋମାର୍ଥକ ବଳିର ଓ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟର, ଆଉ ତୈଳଦାନର ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।

୪୭

ପର୍ବରେ ରାଜାତ୍ୱକ ଦାୟିତ୍ୱ

୧ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଭିତର ପୁରାତନତା ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଛଅ ଦିନସାରା ବନ୍ଦ ରହିବ; ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାମ ଦିନ ଖୋଲା ହେବ ଓ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ଖୋଲା ହେବ । ୨ ପୁଣି, ଅଧିପତି ବାହାର ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ଡା ପଥ ଦେଇ ପୂର୍ବଦେଶ କରି ଦ୍ୱାର-ତୈଳାଠା ନିକଟରେ ଠିଆ ହେବେ ଓ ଯାଜକମାନେ ଗଞ୍ଜକର ହୋମାର୍ଥକ ଓ ମଞ୍ଜୁଗାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଆଉ ସେ ଦ୍ୱାର-ପୂର୍ବଦେଶ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାମ କରିବେ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ବାହାରି ଯିବେ; ମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରାଯିବ ନାହିଁ । ୩ ଆଉ, ଦେଶର ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାମବାରରେ ଓ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ସେହି ଦ୍ୱାର-ପୂର୍ବଦେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାମ କରିବେ । ୪ ପୁଣି, ଅଧିପତି ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଗହା ବିଶ୍ୱାମ ଦିନରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଛଅଗୋଟି ମେଷଶାବକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏକଗୋଟି ମେଷ ହେବ । ୫ ଆଉ, ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ମେଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଐଫା ଦେବେ ଓ ମେଷଶାବକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେବେ, ପୁଣି ଏକ ଏକ ଐଫା ପାଇଁ ଏକ ଏକ ହିନ୍ ତୈଳ ଦେବେ । ୬ ଆଉ, ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ (ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଗୋବତ୍ସ ହେବ, ଛଅ ମେଷଶାବକ ଓ ଏକ ମେଷ ହେବ; ଏସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବେ; ୭ ଆଉ, ସେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଗୋବତ୍ସ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଐଫା, ମେଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଐଫା ଓ ମେଷଶାବକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଦେବେ, ଆଉ ଏକ ଏକ ଐଫା ପାଇଁ ଏକ ଏକ ହିନ୍ ତୈଳ ଦେବେ । ୮ ପୁଣି, ଅଧିପତି ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବଦେଶ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱାର ବାରଣ୍ଡା ପଥ ଦେଇ ଭିତରେ ପୂର୍ବଦେଶ କରିବେ ଓ ସେହି ପଥ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବେ । ୯ ମାତ୍ର ନିରୂପିତ ପର୍ବମାନର ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଛାମୁକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଲୋକ ପୂର୍ଣ୍ଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରର ପଥ ଦେଇ ଭିତରକୁ ଆସେ, ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାରର ପଥ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଭିତରେ ପୂର୍ବଦେଶ କରେ, ସେ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରର ପଥ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବ; ସେ ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରର ପଥ ଦେଇ ଭିତରକୁ ଆସିଲା, ସେହି ପଥ ଦେଇ ଫେରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ସମୟସ୍ଥ ପଥ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବ । ୧୦ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭିତରକୁ ଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଭିତରକୁ ଯିବେ ଓ ବାହାରି ଯିବା ବେଳେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବାହାରି ଯିବେ । ୧୧ ଆଉ, ପର୍ବ ଓ ଉତ୍ସବାଦି ସମୟରେ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଐଫା ଓ ଏକ ମେଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଐଫା, ଆଉ ମେଷଶାବକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଓ ଏକ ଏକ ଐଫା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏକ ଏକ ହିନ୍ ତୈଳ ଦେବେ । ୧୨ ପୁଣି, ଅଧିପତି ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର, ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଅବା ମଞ୍ଜୁଗାର୍ଥକ ବଳି ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଗଞ୍ଜକ ପାଇଁ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଯିବ, ଆଉ ସେ ବିଶ୍ୱାମ ଦିନରେ ଯେପରି କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଆପଣା ହୋମବଳି ଓ ମଞ୍ଜୁଗାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ତହିଁ ସେ ବାହାରି ଯିବେ ଓ ବାହାରି ଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରାଯିବ । ୧୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବଦିନ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ବର୍ଷାୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏକ ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ପୂର୍ବ ପୂର୍ବତ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୪ ଆଉ, ତହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବତ ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଐଫାର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଓ ସବୁ ମଇଦାକୁ ତିନିଗଇବା ପାଇଁ ଏକ ହିନ୍ ତୈଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ଏହା ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ବିଧି ଅନୁସାରେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିନିଗଇବା ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଅଟେ । ୧୫ ଏହିରୂପେ ଲୋକମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି ରୂପେ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବତ ମେଷ, ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତୈଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୧୬ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି : ଅଧିପତି ଯଦି ଆପଣା ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ

କାହାକୁ କିଛି ଦାନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଗହା ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତରାଧିକାର, ଗହା ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ରଗଣର ହେବ; ସେମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାର କରନ୍ତେ ଗହା ଭୋଗ କରିବେ । ୧୭ ମାତ୍ର ସେ ଯଦି ଆପଣାର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଆପଣା ଉତ୍ତରାଧିକାରରୁ କିଛି ଦାନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଗହା ମୁକ୍ତି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ହେବ; ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଗହା ଅଧିପତିଙ୍କର ହେବ; ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀତତ୍ତ୍ୱ କେବଳ ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ରଗଣର ହେବ । ୧୮ ଆହୁରି, ଅଧିପତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ରୁକ୍ଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାର ହରଣ କରିବେ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରରୁ ଯେପରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ନ ଯା'ନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଦାନ କରିବେ । ୧୯ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱପଥ ପରବେଶ ପଥ ଦେଇ ମୋତେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାର ପବିତ୍ର କୋଠରୀ-ଶ୍ରେଣୀକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେଠାରେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ।

ମନ୍ଦିର ପାକଶାଳା

୨୦ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯାଜକମାନେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି, ପାପାର୍ଥକ ବଳି ସିଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ଭକ୍ଷଣ ନୈବେଦ୍ୟ ପାକ କରିବେ; ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାର ପୂର୍ବାଙ୍ଗକୁ ଗହାସବୁ ଆଣିବେ ନାହିଁ ।” ୨୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ବାହାର ପୂର୍ବାଙ୍ଗକୁ ଆଣି ସେହି ପୂର୍ବାଙ୍ଗର ଗୁରୁ କୋଣ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ପୂର୍ବାଙ୍ଗର ପୂର୍ବେ କୋଣରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବାଙ୍ଗ ଥିଲା । ୨୨ ପୂର୍ବାଙ୍ଗର ଗୁରୁ କୋଣରେ ଗୁଣ୍ଡି ହାତ ଦାୟ୍ୟ ଓ ଡିରିଶ ହାତ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବାଙ୍ଗର ବେଷ୍ଟିତ ଏକ ଏକ ପୂର୍ବାଙ୍ଗ ଥିଲା; କୋଣମାନର ଏହି ଗୁରୁ ପୂର୍ବାଙ୍ଗର ସମାନ ମାପ ଥିଲା । ୨୩ ପୁଣି, ସେହି ଗୁରୁର ଭିତରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଏକ ଏକ ଧାଡ଼ି ଗାନ୍ଧୁନୀ ଥିଲା, ଆଉ ସେହିସବୁ ଧାଡ଼ିର ତଳେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ପାକ ସ୍ଥାନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ୨୪ ଏଥରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ସବୁ ପାକ ଗୃହ, ଏସ୍ଥାନରେ ଗୃହର ପରିଚାଳନା ଲୋକମାନଙ୍କ ବଳି ସିଦ୍ଧ କରିବେ ।”

ମନ୍ଦିରରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ଝରଣା

୧ ଏଥଉତ୍ତରରେ ସେ ମୋତେ ଫେରାଇ ଗୃହର ଦୁଇ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଗୃହ-ପରବେଶ ସ୍ଥାନର ତଳରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବହିଲା, କାରଣ ଗୃହର ଅଗ୍ରଭାଗ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଥିଲା; ଆଉ, ସେହି ଜଳ ତଳରୁ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବହିଲା । ୨ ତେବେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦୁଇ ପଥ ଦେଇ ବାହାର କରାଇ ଆଣିଲେ, ଆଉ ବାହାର ପଥ ଦେଇ ବୁଲାଇ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦୁଇ ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଦୁଇ ପଥକୁ ନେଇ ଗଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜଳ ବହୁଥିଲା । ୩ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପରିମାପକ ରଜ୍ଜୁ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଧରି ପୂର୍ବଆଡ଼େ ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ହଜାର ହାତ ମାପିଲେ, ପୁଣି, ମୋତେ ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ, ଜଳ ବଳାଗଣ୍ଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ୪ ପୁନର୍ବାର ସେ ଏକ ହଜାର ହାତ ମାପିଲେ ଓ ମୋତେ ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ, ଜଳ ଆଣ୍ଠୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ପୁନର୍ବାର ସେ ଏକ ହଜାର ହାତ ମାପିଲେ, ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମୋତେ ଗମନ କରାଇଲେ, ଜଳ କଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ୫ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଏକ ହଜାର ହାତ ମାପିଲେ; ସେତେବେଳେ ଗହା ଗୋଟିଏ ନଦୀ ହେଲା, ମୁଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରି ପାରିଲି ନାହିଁ, କାରଣ ଜଳ ବଢ଼ି ଉଠିଥିଲା, ଗହା ପହଁରିବା ଭଳି ଜଳ, ପାର ହେବାକୁ ଅଗମ୍ୟ ନଦୀ ହୋଇଥିଲା । ୬ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ କି ଏହା ଦେଖିଲ ?” ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ଫେରାଇ ନଦୀତୀରକୁ ଆଣିଲେ । ୭ ମୁଁ ଫେରି ଆସିଲା ବେଳେ ଦେଖ, ନଦୀତୀରର ଏପାଖରେ ଓ ସେପାଖରେ ଅନେକ ଅନେକ ବୃକ୍ଷ ଥିଲା । ୮ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଜଳସବୁ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଆଡ଼େ ବହୁଅଛି ଓ ଗହା ଗଡ଼ି ଆରବବାକୁ ଯିବ; ଆଉ, ଗହା ସମୁଦ୍ର ଆଡ଼କୁ ଯିବ; ଯେଉଁ ଜଳସବୁ ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଗହାସବୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପରବେଶ କରିବ; ତହିଁ ସେ ଜଳ ଉତ୍ତମ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ଏହି ନଦୀସବୁ ଯେସକଳ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ବହିବ, ସେସ୍ଥାନସ୍ଥାତ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଜୀବଜନ୍ତୁ ସବୁ ବଞ୍ଚିବେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅପାର ମତ୍ସ୍ୟ ହେବେ; କାରଣ ଏହିସବୁ ଜଳ ସେସ୍ଥାନକୁ ଆସିଅଛି ଓ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ଉତ୍ତମ ହେବ, ଆଉ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଏହି ନଦୀ ବହେ, ସେସ୍ଥାନର ସକଳ ହିଁ ସଞ୍ଜାବିତ ହେବେ । ୧୦ ଆଉ, ତହିଁ ନିକଟରେ ମତ୍ସ୍ୟଧାରୀମାନେ ଠିଆ ହେବେ; ଏନଗଦାଠାରୁ ଏନଇଗଲଇମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଲ ପରସାରିବାର ସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ମତ୍ସ୍ୟସବୁ ସପ୍ତ ସପ୍ତ ଜାତି ଅନୁସାରେ ମହାସମୁଦ୍ରର

ମତ୍ସ୍ୟମୟାୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତିଶୟ ହେବେ । ୧୧ ମାତ୍ର ତହିଁର ପଞ୍ଚ ସଥାନ ଓ ତିଳ ଭୃମିସକଳ ଉତ୍ତମ ହେବ ନାହିଁ; ସେହି ସବୁ ଲବଣ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହେବ । ୧୨ ଆଉ, ନଦୀ ନିକଟରେ ତହିଁର ଡାର ଉପରେ, ଏପାଖରେ ଓ ସେପାଖରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଭୋଜନାର୍ଥ ଫଳବୃକ୍ଷ ହେବ, ତହିଁର ପତ୍ର ମଳିନ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁର ଫଳର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ; ସେହି ଜଳସବୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଗତ ହେବା ସକାଶୁ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି ମାସ ନୂତନ ଫଳ ଫଳିବ ଓ ତହିଁର ଫଳ ଆହାରାର୍ଥେ ଓ ତହିଁର ପତ୍ର ଆରୋଗ୍ୟାର୍ଥେ ହେବ ।

ଜମିର ବିଭାଗ

୧୩ ପୂର୍ବ, ସଦାପୂର୍ବ ଏହି କଥା କହନ୍ତି : ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଦୁପ୍ରାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ, ଗହୀର ସାମା ଏହି; ଯୋଷେଫ ଏକରୁ ଅଧିକ ଅଂଶ ପାଇବ । ୧୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଯେପରି, ଅନ୍ୟ ସେହିପରି, ଗହୀ ଉତ୍ତରାଧିକାର ରୂପେ ପାଇବ; ତଦ୍ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଗହୀ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇଲୁ ଓ ଏହି ଦେଶ ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ । ୧୫ ପୁଣି, ଦେଶର ସାମା ଏହି ହେବ; ଉତ୍ତର ଦିଗରେ, ହିତ୍ଲୋନ ପଥ ନିକଟସ୍ଥ ମହାସମୁଦ୍ରଠାରୁ ସଦାପୂର୍ବ ପୂର୍ବେ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ୧୬ ହମାତ, ବରୋଥା, ଦମ୍ମୋଶକର ଓ ହମାତର ସାମା ମଧ୍ୟସ୍ଥସ୍ଥ ସିବରୟିମ; ହୌରଶର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ତସରହତ୍ତାକୋଲ । ୧୭ ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ସାମା ଦମ୍ମୋଶକ ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ତସର-ଏନନ୍ ହେବ, ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଉତ୍ତରରେ ହମାତର ସାମା । ଏହା ଉତ୍ତର ସାମା । ୧୮ ଆଉ, ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ହୌରଶ, ଦମ୍ମୋଶକ ଓ ଗିଲୀୟଦ, ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶର ମଧ୍ୟସ୍ଥବର୍ତ୍ତା ଯର୍ଦ୍ଦନ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ସାମାରୁ ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାପିବ । ଏହା ପୂର୍ବ ସାମା । ୧୯ ଆଉ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ସାମା ଗମରଠାରୁ ମରାବତ୍-କାଦେଶସ୍ଥ ଜଳ, ମସରର ସ୍ତ୍ରୋତମାର୍ଗ ଓ ମହାସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ଏହା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ଦକ୍ଷିଣ ସାମା । ୨୦ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣ ସାମାଠାରୁ ହମାତର ସମମୁଖ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାସମୁଦ୍ର ପଶ୍ଚିମ ସାମା ହେବ । ଏହା ପଶ୍ଚିମ ସାମା । ୨୧ ଏହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ । ୨୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଓ ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧନୀୟତା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଶ୍ଟ ଦୁପ୍ରାଦ ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ; ଆଉ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ବନ୍ଧନୀୟତା ମଧ୍ୟରେ ଗୃହଜାତ ସମ୍ବନ୍ଧନୀୟତା ତୁଲ୍ୟ ହେବେ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିତ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୨୩ ଆଉ, ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସ କରେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀକୁ ଅଧିକାର ଦେବ,” ଏହା ପୂର୍ବ, ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି ।

୪୮

୧ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗଙ୍କର ଏହି ଏହି ନାମ : ହମାତର ପୂର୍ବେ-ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ହିତ୍ଲୋନର ପଥ ନିକଟସ୍ଥ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ସାମାଠାରୁ ଦମ୍ମୋଶକର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ତସର-ଏନନ୍, ହମାତ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଉତ୍ତର ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଆଉ, ତହିଁର ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ହେବ; ଦାନ୍, ଏକ ଅଂଶ । ୨ ଆଉ, ଦାନ୍ର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଆଶେର, ଏକ ଅଂଶ । ୩ ପୁଣି, ଆଶେରର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ନପ୍ତଲି, ଏକ ଅଂଶ ୪ ଓ ନପ୍ତଲିର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ମନଶି, ଏକ ଅଂଶ । ୫ ଆଉ, ମନଶିର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଇଫ୍ରେୟିମ, ଏକ ଅଂଶ । ୬ ଇଫ୍ରେୟିମର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ରୁବେନ୍, ଏକ ଅଂଶ । ୭ ଆଉ, ରୁବେନ୍ର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଯିହୁଦା, ଏକ ଅଂଶ । ୮ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ସାମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦତ୍ତ ଉପହାର ଭୂମି ରହିବ, ଗହୀ ପ୍ରସ୍ଥରେ ପଶ୍ଚିମ ହଜାର ଦଶ ଓ ପୂର୍ବଠାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘଗରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶର ସମାନ ହେବ; ପୁଣି, ତହିଁର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମଧାମ ହେବ । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂର୍ବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଉପହାର ଭୂମି ନିବେଦନ କରିବ, ଗହୀ ଦୀର୍ଘରେ ପଶ୍ଚିମ ହଜାର ଓ ପ୍ରସ୍ଥରେ ଦଶ ହଜାର ନଳ ହେବ । ୧୦ ସେହି ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ; ଗହୀ ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ପଶ୍ଚିମ ହଜାର ନଳ ଦୀର୍ଘ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ ଦଶ ହଜାର ନଳ ପ୍ରସ୍ଥ, ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଦଶ ହଜାର ନଳ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ପଶ୍ଚିମ ହଜାର ନଳ ଦୀର୍ଘ ହେବ; ତହିଁର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ସଦାପୂର୍ବଙ୍କର

ଧର୍ମଧାମ ହେବ । ୧୧ ଗହା ସାଦୋକର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେବ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ରକ୍ଷଣାୟ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ବିପଥଗାମୀ ହେବା ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ଯେପରି ବିପଥଗାମୀ ହେଲେ, ସେମାନେ ସେହିପରି ବିପଥଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ଦେଶର ଉପହାର ଭୂମିରୁ ସେମାନେ ଉପହାର ଭୂମି ପାଇବେ, ଗହା ମହାପବିତ୍ର ହେବ । ୧୩ ଆଉ, ଯାଜକମାନଙ୍କର ସାମାନ୍ତ୍ରୀୟରେ, ଲେବୀୟମାନେ ପତିଶ ହଜାର ନଳ ଦାଈଁ ଓ ଦଶ ହଜାର ନଳ ପୁରସ୍ତ ଭୂମି ପାଇବେ; ସମୁଦାୟ ଭୂମିର ଦାଈଁଗ ପତିଶ ହଜାର ଓ ପୁରସ୍ତ ଦଶ ହଜାର ନଳ ହେବ । ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି ଭୂମିରୁ କିଛି ବିକ୍ରୟ କରିବେ ନାହିଁ; କିଅବା ଗହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ, ଅଥବା ଦେଶର ପୁରଥମତାତ ଫଳ ହସତନ୍ତରିତ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ସଦାପୁରତୁକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ୧୫ ଆଉ, ପତିଶ ହଜାର ନଳ ଭୂମିର ସମ୍ପୁଣ୍ଣରେ ପୁରସ୍ତ ପରିମାଣରେ ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ନଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ, ଗହା ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର, ନଗର, ବସତି-ସ୍ଥାନ ଓ ତଳଭୂମି ନିମନ୍ତେ ରହିବ ଓ ନଗର ତହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ହେବ । ୧୬ ପୁଣି, ତହିଁର ପରିମାଣ ଏହିରୂପ ହେବ; ଉତ୍ତର ସାମା ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ନଳ, ଦକ୍ଷିଣ ସାମା ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ, ପୂର୍ବ ସାମା ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ନଳ ହେବ । ୧୭ ଆଉ, ନଗରର ତଳଭୂମି ରହିବ; ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଦୁଇଶହ ପଗଣ ନଳ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଦୁଇଶହ ପଗଣ, ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଦୁଇଶହ ପଗଣ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ ଦୁଇଶହ ପଗଣ ନଳ ଭୂମି ରହିବ । ୧୮ ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଦାଈଁଗନ୍ତ୍ରୀୟରେ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭୂମି, ଗହା ପୂର୍ବ ପୁରତି ଦଶ ହଜାର; ପଶ୍ଚିମ ପୁରତି ଦଶ ହଜାର ନଳ ହେବ ଓ ଗହା ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମିର ସମ୍ପୁଣ୍ଣବର୍ତ୍ତା ହେବ ଓ ତତ୍ପୁତ୍ରପୁତ୍ର ଦରବ୍ୟ ନଗରର ପରିଶ୍ରମକାରୀମାନଙ୍କ ଭକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତେ ହେବ । ୧୯ ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲର ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ନଗରରେ ଶ୍ରମକାରୀମାନେ ଗହା କୃଷି କରିବେ । ୨୦ ସମୁଦାୟ ଉପହାର ଭୂମି ପତିଶ ହଜାର ନଳ ଦାଈଁ ଓ ପତିଶ ହଜାର ନଳ ପୁରସ୍ତ ହେବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ଅଧିକାର ସହିତ ଚତୁଃକୋଣ ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ନିବେଦନ କରିବ । ୨୧ ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମିର ଓ ନଗର ଅଧିକାରର ଏପାଖରେ ଓ ସେପାଖରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ଅଧିପତିକର ହେବ; ଅର୍ଥାତ୍, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶର ଅନ୍ତସାରେ ପୂର୍ବ ସାମା ଆଡ଼େ ପତିଶ ହଜାର ନଳ ପରିମିତ ଉପହାର ଭୂମିର ସମ୍ପୁଣ୍ଣସ୍ତ ଭୂମି ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ ପତିଶ ହଜାର ନଳ ପରିମିତ ଭୂମିର ସମ୍ପୁଣ୍ଣସ୍ତ ଭୂମି ଅଧିପତିକର ହେବ; ଆଉ, ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଓ ଗୃହର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ତହିଁର ମଧ୍ୟସ୍ଥାତ ହେବ । ୨୨ ଆହୁରି, ଅଧିପତିକ ଅଂଶ ମଧ୍ୟସ୍ଥାତ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସାମା ଓ ନଗର ଅଧିକାରର ସାମାଠାରୁ (ଯେଉଁ ଭୂମି) ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍‌ର ସାମାର ମଧ୍ୟସ୍ଥାତ ଅଛି, ଗହା ଅଧିପତିକ ପାଇଁ ହେବ । ୨୩ ଅବଶିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ : ପୂର୍ବ ସାମାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଏକ ଅଂଶ । ୨୪ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ପୂର୍ବ ସାମାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଶିମାୟୋନର ଏକ ଅଂଶ । ୨୫ ପୁଣି, ଶିମାୟୋନର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ପୂର୍ବ ସାମାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଇଷାଖରର ଏକ ଅଂଶ । ୨୬ ଆଉ, ଇଷାଖରର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ପୂର୍ବ ସାମାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ସବୁଲୁନର ଏକ ଅଂଶ । ୨୭ ସବୁଲୁନର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ପୂର୍ବ ସାମାରୁ ପଶ୍ଚିମ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଗାଦର ଏକ ଅଂଶ । ୨୮ ପୁଣି, ଗାଦର ସାମା ନିକଟସ୍ଥ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଦକ୍ଷିଣ ସାମା ନିକଟରେ ଗମରଠାରୁ ମରୀବତ୍-କାଦେଶସ୍ତ ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍, ମିସରର ନଦୀ ଓ ମହାସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଦେଶର) ସାମା ହେବ । ୨୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଗୁଲିବାଶ୍ଟ ଦସ୍ତାବି ଭାଗ କରିବ, ଗହା ଏହି ଓ ଏହିସବୁ ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଂଶ ହେବ, ଏହା ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି ।

ନଗରର ଦସ୍ତାବି

୩୦ ଆଉ, ଏହିସବୁ ନଗରର ନିର୍ଗମନ ସ୍ଥାନ ହେବ; ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ଦଶତ ପରିମିତ ଭୂମି ୩୧ ଓ ନଗରର ଦସ୍ତାବିକଳ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ନାମାନ୍ତ୍ରୀୟରେ ହେବ; ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ତିନି ଦସ୍ତାବି ହେବ; ଅର୍ଥାତ୍, ରୁବେନ୍ ଏକ ଦସ୍ତାବି; ଯିହୁଦାର ଏକ ଦସ୍ତାବି; ଲେବୀର ଏକ ଦସ୍ତାବି; ୩୨ ପୁଣି, ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ଦଶତ ଭୂମି ଓ ତିନି ଦସ୍ତାବି ହେବ; ଅର୍ଥାତ୍, ଯୋଷେଫର ଏକ ଦସ୍ତାବି, ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଏକ ଦସ୍ତାବି, ଦାନ୍ ଏକ ଦସ୍ତାବି; ୩୩ ଆଉ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ଦଶତ ପରିମିତ ଭୂମି ଓ ତିନି ଦସ୍ତାବି ହେବ; ଶିମାୟୋନର ଏକ ଦସ୍ତାବି; ଇଷାଖରର ଏକ ଦସ୍ତାବି; ସବୁଲୁନର ଏକ ଦସ୍ତାବି; ୩୪ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ ଗୁରି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ଦଶତ ଭୂମି ଓ ତିନି ଦସ୍ତାବି

ହେବ; ଗାଘର ଏକ ଦୁପ୍ପାର; ଆଶେରର ଏକ ଦୁପ୍ପାର; ନପ୍ତାଲିର ଏକ ଦୁପ୍ପାର ହେବ । ୩୫ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ
ଅଠର ହଜାର ଦଣ୍ଡ ପରିମିତ ହେବ, ଆଉ “ସଦାପୁରକୁ ତହିଁ ବିଦ୍ୟମାନ,”* ସେହି ଦିନଠାରୁ ନଗରର ଏହି
ନାମ ହେବ ।

* ୪୮:୩୫ ସଦାପୁରକୁ ତହିଁ ବିଦ୍ୟମାନ,” କିମ୍ବା ସଦାପୁରକୁ ଶାମ୍ବା

Daniel ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ଦାନିୟେଲ ବାବିଲକୁ ନୀତ

୧ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଶାସନ କାଳର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ଗହା ଅବରୋଧ କଲା । ୨ ପୁଣି, ପରତୁ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର କେତେକ ପାତ୍ର ଗହାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ; ତହିଁରେ ସେ ଶିନୀୟର ଦେଶରେ ଥିବା ଆପଣା ଦେବ ମନ୍ଦିରକୁ ସେହିସବୁ ନେଇଗଲା ଓ ପାତ୍ରସକଳ ସେ ଆପଣା ଦେବଗର ଭଣ୍ଡାର ଗୃହରେ ରଖିଲା । ୩ ପୁଣି, ରାଜା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ରାଜକୀୟ ଓ କୁଳୀନ ବଂଶରୁ ୪ ନିଖୁଣ, ସୁନ୍ଦର ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ନିପୁଣ, ବିଦ୍ୟାରେ ବିଚକ୍ଷଣ, ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଜ୍ଞ ଓ ରାଜପ୍ରସାଦରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେତେକ ଯୁବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଓ କଲ୍ପାୟ ବିଦ୍ୟା ଓ ଭାଷା ଶିଖାଇବାକୁ ଆପଣାର ନପୁଂସକାଧିପତି ଅସ୍ୱପନସ୍ୱକୁ କହିଲା । ୫ ଆଉ, ସେମାନେ ଯେପରି ତିନି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଜାର ଆହାରୀୟ ଉତ୍ତରରୁ ଓ ପାନୀୟ ଉତ୍ତରରୁ ଦୈନିକ ଅଂଶ ଦେବା ପାଇଁ ଓ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ନିରୂପଣ କଲା । ୬ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିହ୍ୱଦା ବଂଶୀୟ ଦାନିୟେଲ, ହନାନୀୟ, ମାଶାୟେଲ ଓ ଅସରୀୟ ଥିଲେ । ୭ ପୁଣି, ନପୁଂସକାଧିପତି ସେମାନଙ୍କୁ ନାମ ଦେଲା; ସେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ବେଲ୍‌ଶାତ୍ସର, ହନାନୀୟଙ୍କୁ ଶାଦ୍‌ରକ୍, ମାଶାୟେଲଙ୍କୁ ମୈଶକ୍ ଓ ଅସରୀୟଙ୍କୁ ଅବେଦ୍‌ନଗୋ ନାମ ଦେଲା ।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା

୮ ମାତ୍ର ରାଜାର ଆହାରୀୟ ଉତ୍ତରରେ ଓ ଗହାର ପାନୀୟ ଉତ୍ତରରେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି ନ କରିବା ପାଇଁ ଦାନିୟେଲ ନିଜ ମନରେ ସ୍ୱପ୍ନ କଲେ; ଏହେତୁ ସେ ଯେପରି ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ନପୁଂସକାଧିପତିଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ । ୯ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ନପୁଂସକାଧିପତିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟାର ପାତ୍ର କଲେ । ୧୦ ତହିଁରେ ନପୁଂସକାଧିପତି ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କହିଲା, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭକ୍ଷଣ ଓ ପାନୀୟ ଉତ୍ତର ନିରୂପଣ କରିଥାନ୍ତି, ମୁଁ ଆପଣାର ପରତୁ ସେହି ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ କରେ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧସକ ଯୁବାମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖ କାହିଁକି ମଳିନ ଦେଖିବେ ? ଗହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ମସ୍ତକକୁ ସଂଶୟାପନ୍ନ କରିବ । ୧୧ ତହିଁରେ ନପୁଂସକାଧିପତି ଦାନିୟେଲ, ହନାନୀୟ, ମାଶାୟେଲ ଓ ଅସରୀୟଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଗୃହାଧିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା, ଗହାକୁ ଦାନିୟେଲ କହିଲେ; ୧୨ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ ଓ ପାନ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଦିଆଯାଉ । ୧୩ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଆପଣାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖ ଓ ରାଜକୀୟ ଭକ୍ଷଣ ଭୋଜନକାରୀ ଯୁବାମାନଙ୍କର ମୁଖ ଦେଖାଯାଉ; ତହିଁରେ ଆପଣା ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ୧୪ ତହିଁରେ ସେ ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଗ୍ରହଣ କରି ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା କଲା । ୧୫ ପୁଣି, ଦଶ ଦିନର ଶେଷରେ ରାଜକୀୟ ଆହାର ଭୋଜନକାରୀ ସକଳ ଯୁବାଙ୍କ ମୁଖ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଗଲା ଓ ସେମାନେ ଅଧିକ ହୃଷ୍ଟପୃଷ୍ଟ ଦେଖାଗଲେ । ୧୬ ଏଥିରେ ଗୃହାଧିକ୍ଷକ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଭକ୍ଷଣ ଓ ପାନୀୟ ଉତ୍ତରର ବନ୍ଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ଦେଲା । ୧୭ ଆଉ, ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଗୁରୁ ଯୁବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟା ଓ ଜ୍ଞାନରେ, ବୁଦ୍ଧି ଓ ନିପୁଣତା ଦେଲେ ପୁଣି, ଦାନିୟେଲ ଯାବତୀୟ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଲେ । ୧୮ ଆଉ, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସମୟ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ଗହା ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ, ନପୁଂସକାଧିପତି ସେମାନଙ୍କୁ ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ଛାତ୍ରକୁ ଆଣିଲା । ୧୯ ପୁଣି, ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଳାପ କଲେ; ଆଉ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିୟେଲ, ହନାନୀୟ, ମାଶାୟେଲ ଓ ଅସରୀୟ ସମାନ କେହି ଦେଖା ଗଲେ ନାହିଁ; ଏଣୁ ଏମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଛାତ୍ରରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୨୦ ଆଉ, ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେଉଁ କୌଣସି କଥା ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସେହି ସକଳ ବିଷୟରେ ସେ ଆପଣାର ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ମନ୍ତ୍ରବେତ୍ତା ଓ

ଗଣକ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞତା ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦେଖିଲା । ୨୧ ପୁଣି, ଦାନିୟେଲ କୋରସ୍ ରଜାର ପରଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଞ୍ଜକ ସେବାରେ ରହିଲେ ।

9

ନବୁଖଦନିତ୍ସରଙ୍କ ସପ୍ତପୁତ୍ର

୧ ଏହାଉତ୍ତରରେ ନବୁଖଦନିତ୍ସରର ଶାସନ କାଳର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ, ନବୁଖଦନିତ୍ସର ସପ୍ତପୁତ୍ର ଦେଖିଲା; ତହିଁରେ ଗହୀର ଆତମା ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା ଓ ଗହୀର ନିଦ୍ରା ଭଗ୍ନ ହେଲା । ୨ ତହିଁ ରାଜାକୁ ଗହୀର ସପ୍ତପୁତ୍ର ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ରାଜା ମନ୍ତ୍ରବେତ୍ତା, ଗଣକ, ମାୟାବା ଓ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆସି ରାଜାର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୩ ପୁଣି, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେହି ସପ୍ତପୁତ୍ର ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୋର ମନ ଚିନ୍ତିତ ହେଉଅଛି । ୪ ତହିଁରେ କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ ରାଜାକୁ କହିଲେ, ହେ ମହାରାଜ, ଚିରଜୀବୀ ହେଉନତୁ; ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଜଣାଉନତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ପୂରକାଣ କରିବୁ । ୫ ରାଜା କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, ମୋ'ଠାରୁ କଥା ବାହାରି ଯାଇଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହି ସପ୍ତପୁତ୍ର ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ନ ଜଣାଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖଣ୍ଡିତ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ କଟାଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଖତରାଣି କରାଯିବ । ୬ ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ପୂରକାଣ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ'ଠାରୁ ଦାନ, ପୁରସ୍କାର ଓ ମହାସମାଦର ପାଇବ; ଏହାପାଇଁ ସେହି ସପ୍ତପୁତ୍ର ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋ' ନିକଟରେ ପୂରକାଣ କର । ୭ ସେମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ମହାରାଜା, ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଜଣାଉନତୁ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅର୍ଥ ପୂରକାଣ କରିବୁ । ୮ ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ମୋ'ଠାରୁ କଥା ବାହାରି ଯାଇଅଛି, ଏହା ଦେଖି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୟ ବିଳମ୍ବ କରିବାର ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ, ଏହା ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣେ । ୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହି ସପ୍ତପୁତ୍ର ମୋତେ ନ ଜଣାଅ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି; କାରଣ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ଛାମୁରେ ମିଥ୍ୟା ଓ ପରବଞ୍ଚନା ବାକ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର କିରାଅଛ; ଏହାପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତପୁତ୍ର ମୋତେ ଜଣାଅ, ଗହୀହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋ' ନିକଟରେ ପୂରକାଣ କରି ପାରିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିବି । ୧୦ କଲ୍‌ଦାୟମାନେ ରାଜାର ଛାମୁରେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ମହାରାଜାଙ୍କ ବିଷୟ ଯେ ପୂରକାଣ କରି ପାରିବ, ପୃଥ୍ଵୀରେ ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ; କାରଣ କୌଣସି ରାଜା, ପରଭୁ କିଅବା ଶାସନକର୍ତ୍ତା କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞକୁ କିଅବା ଗଣକକୁ ଅଥବା କଲ୍‌ଦାୟକୁ ଏପରି କଥା ପଚାରି ନାହାନ୍ତି । ୧୧ ପୁଣି, ମହାରାଜା ଯାହା ଗହୀତ, ଗହୀ ଅସାଧାରଣ ବିଷୟ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିବାସ ମା'ସ ଦେହରେ ନୁହେଁ, ସେହି ଦେବଗଣ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କେହି ମହାରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗହୀ ପୂରକାଣ କରି ନ ପାରେ । ୧୨ ଏହି କାରଣରୁ ରାଜା କ୍ରୋଧ ଓ ପରବଞ୍ଚିତ କୋପାନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ବାବିଲର ସକଳ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ୧୩ ତହିଁରେ ଆଜ୍ଞା ପରାଗିତ ହେଲା ଯେ, ବିଦ୍ଵାନ୍ ଲୋକମାନେ ହତ ହେବେ; ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଦାନିୟେଲ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ ।

ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ସପ୍ତପୁତ୍ରର ଅର୍ଥ ପୂରକାଣ

୧୪ ସେତେବେଳେ ଅରାୟୋକ୍ ନାମକ ଯେଉଁ ରାଜସେନାପତି ବାବିଲୀୟ ବିଦ୍ଵାନ୍‌ମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା, ଗହୀକୁ ଦାନିୟେଲ ବିବେଚନାରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ୧୫ ସେ ରାଜସେନାପତି ଅରାୟୋକ୍‌କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ରାଜାଙ୍କ ଏଡ଼େ ବ୍ୟଗ୍ର କାହିଁକି ? ତହିଁରେ ଅରାୟୋକ୍ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାଇଲା । ୧୬ ଏଥିରେ ଦାନିୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆପଣା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମୟ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଗହୀ କଲେ ମହାରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ସପ୍ତପୁତ୍ରର ଅର୍ଥ ପୂରକାଣ କରିବି ବୋଲି କହିଲେ । ୧୭ ଏଥିରେ ଦାନିୟେଲ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ସଙ୍ଗୀମାନେ ଯେପରି ବାବିଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ଵାନ୍‌ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିନଷ୍ଟ ନେହିବେ, ୧୮ ଏହାପାଇଁ ଏହି ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟରେ ସପ୍ତପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ ହନାନୀୟ, ମାଶାୟେଲ ଓ ଅସରୀୟକୁ ସେହି ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାଇଲେ । ୧୯ ଏହାଉତ୍ତରରେ ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଦର୍ଶନରେ ସେହି ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ପୂରକାଣିତ ହେଲା । ତହିଁରେ ଦାନିୟେଲ ସପ୍ତପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ । ୨୦ ଦାନିୟେଲ ଉତ୍ତର

କରି କହିଲେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନାମ ସଦା ସର୍ବଦା ଧନ୍ୟ ହେଉ; କାରଣ ଜ୍ଞାନ ଓ ପରାକ୍ରମ ଗହାଙ୍ଗୁକର; ୨୧ ଥାଉ, ସେ ସମୟ ଓ ରକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି; ସେ ରାଜାଗଣକୁ ପଦରୁୟତ କରନ୍ତି ଓ ରାଜାଗଣକୁ ପଦସ୍ଥ କରନ୍ତି; ସେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ବିବେଚନା ଦିଅନ୍ତି; ୨୨ ସେ ଗଭୀର ଓ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ପରକାଶ କରନ୍ତି; ଅଧିକାରରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍ଗୁ ନିକଟରେ ଲେଖାଟିଏ ବାସ କରଇ । ୨୩ ହେ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପରଶଂସା କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନର ବିଷୟ ଏବେ ମୋତେ ଜଣାଇଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ରାଜାର କଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛ । ୨୪ ଏହେତୁ ବାବିଲୀୟ ବିଦ୍ଵାନ୍ମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ରାଜାର ନିୟୁକ୍ତ ଅରାୟୋକ୍ ନିକଟକୁ ଦାନିୟେଲ ଗଲେ; ସେ ଯାଇ ଗହାକୁ ଏହିପରି କହିଲେ, ବାବିଲୀୟ ବିଦ୍ଵାନ୍ମାନଙ୍କୁ ବଧ ନ କରନ୍ତୁ; ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ମୋତେ ନେଇ ଯାଉନ୍ତୁ, ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ଥ ପରକାଶ କରିବି । ୨୫ ତହିଁରେ ଅରାୟୋକ୍ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଶାୟର ରାଜା ଛାମୁକୁ ନେଇ ରାଜାକୁ ଏରୂପ କହିଲା, ନିର୍ବାସିତ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଅଛି, ସେ ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଜଣାଇବେ । ୨୬ ରାଜା ସେହି ଦାନିୟେଲ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍‌ଶାତସର ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ମୁଁ ଯେଉଁ ସପ୍ତଦିନ ଦେଖିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କି ଗହା ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇପାର ? ୨୭ ଦାନିୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ମହାରାଜା ଯେଉଁ ନିଗୂଢ଼ କଥା ପଚାରି ଅଛନ୍ତି, ଗହା ବିଦ୍ଵାନ୍ମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ଶୁଣି ଶୁଣି ମହାରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ପରକାଶ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ୨୮ ମାତ୍ର ଯେ ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟମାନ ପରକାଶ କରନ୍ତି, ଏପରି ଏକ ପରମେଶ୍ଵର ସପ୍ତଦିନରେ ଅଛନ୍ତି, ଥାଉ ଅତି କାଳରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ସେ ମହାରାଜା ନିବୃତ୍ତନିତ୍ୟରତ୍ନକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ସପ୍ତଦିନ ଓ ଶୟନ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ମନର ଦର୍ଶନ ଏହି; ୨୯ ହେ ମହାରାଜ, ଶୟନ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣା ବିଷୟକ ଚିନ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ ହେଲା; ଥାଉ ଯେ ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟମାନ ପରକାଶ କରନ୍ତି, ସେ ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ଆପଣଙ୍କ ପୂର୍ବ ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୦ ମାତ୍ର କୌଣସି ଜୀବିତ ଲୋକର ଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା ମୋ'ର ଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ଅଛି ବୋଲି ଯେ ଏହି ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଯେପରି ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାନ କରାଯିବ ଓ ଆପଣ ଯେପରି ନିଜ ମନର ଚିନ୍ତା ଜାଣିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ମୋ ପୂର୍ବ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

ସପ୍ତଦିନର ଅର୍ଥ

୩୧ ହେ ମହାରାଜ, ଆପଣ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଏକ ପରକାଶିତ ପୂର୍ବଦିନ ଦେଖିଲେ, ଅତି ବିକ୍ରମା ଓ ଅତିଶୟ ତେଜୋବିଶିଷ୍ଟ ସେହି ପୂର୍ବଦିନ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା ଓ ତହିଁର ଦୃଶ୍ୟ ଭୟଙ୍ଗକର ଥିଲା । ୩୨ ସେହି ପୂର୍ବଦିନର ମସ୍ତକ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ, ଗହାର ବକ୍ଷ ଓ ବାହୁ ରୈପ୍ତମୟ, ଗହାର ଉଦର ଓ ଜଞ୍ଘ ପିତ୍ତଳମୟ, ୩୩ ଗହାର ଚରଣ ଲୌହମୟ ଓ ଗହାର ପାଦର କିଛି ଅଂଶ ଲୌହମୟ, କିଛି ମୃତ୍ତିକାମୟ ଥିଲା । ୩୪ ଆପଣ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁ କରୁ ଶେଷରେ ହସ୍ତ ବିନା ଚଢ଼େଇତ ଏକ ପରସ୍ତର ସେହି ପୂର୍ବଦିନର ଲୌହ ଓ ମୃତ୍ତିକାମୟ ପାଦକୁ ଆଘାତ କରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲା । ୩୫ ଏଥିରେ ଲୌହ, ମୃତ୍ତିକା, ପିତ୍ତଳ, ରୂପା ଓ ସୁନା ଏକ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଙ୍ଗା ଗଲା, ଥାଉ ଗୁରୁତ୍ଵମାନ ଖଲର ତୁଷ ପରି ହେଲା; ଥାଉ, ବାୟୁ ସେସବୁକୁ ଉଡ଼ାଇ ନେଇଗଲା ଓ ସେସବୁର ପାଇଁ ଥାଉ ସ୍ଵାଧୀନ ମିଳିଲା ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେହି ପୂର୍ବଦିନକୁ ଆଘାତ କଲା ଯେଉଁ ପରସ୍ତର, ଗହା ବଢ଼ି ଏକ ମହାପର୍ବତ ହେଲା, ଥାଉ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ୩୬ ସପ୍ତଦିନଟି ଏହି; ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମହାରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଜଣାଇବୁ । ୩୭ ହେ ମହାରାଜ, ଆପଣ ରାଜାଧିରାଜ; ସପ୍ତଦିନ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ, ପରାକ୍ରମ, କ୍ଷମା ଓ ମହିମା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୮ ଥାଉ, ଯେକୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନରେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ବାସ କରନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନର ଭୂତର ପଶୁଗଣ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ସେ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସକଳର ଉପରେ ଆପଣଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଆପଣ ହିଁ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ମସ୍ତକ ଅଟନ୍ତି । ୩୯ ପୁଣି, ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ ଥାଉ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ପିତ୍ତଳମୟ ତୃତୀୟ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ, ଗହା ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବ । ୪୦ ପୁଣି, ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ଲୌହ ତୁଲ୍ୟ ହୁଡ଼ ହେବ; କାରଣ ଲୌହ ଯେପରି ସକଳ ଦରବନ୍ଦ

ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଆୟତ୍ତ କରେ ଓ ଲୌହ ଯେପରି ଏହିସବୁକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ସେହିପରି ସେହି ରାଜ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ସବୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ । ୪୧ ଆହୁରି, ଆପଣ ଯେପରି ଦେଖିଲେ ଯେ, ପାଦ ଓ ପାଦର ଅଙ୍ଗୁଳି କିଛି କୁମ୍ଭକାରର ମୃତ୍ତିକାମୟ ଓ କିଛି ଲୌହମୟ ଥିଲା, ସେପରି ସେ ରାଜ୍ୟ ବିଭକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ହେବ; ମାତ୍ର ତହିଁରେ ଲୌହର ଦୃଢ଼ତା ରହିବ, କାରଣ କର୍ତ୍ତାମରେ ଲୌହ ମିଶ୍ରିତ ଥିବାର ଆପଣ ଦେଖିଲେ । ୪୨ ପୁଣି, ପାଦର ଅଙ୍ଗୁଳିସବୁ ଯେପରି କିଛି ଲୌହମୟ ଓ କିଛି ମୃତ୍ତିକାମୟ ଥିଲା, ସେପରି ରାଜ୍ୟର ଏକାଂଶ ଦୃଢ଼ ଓ ଏକାଂଶ ଭଗ୍ନ ହେବ । ୪୩ ଆଉ, ଆପଣ ଯେପରି କର୍ତ୍ତାମ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଲୌହ ମିଶ୍ରିତ ଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବଂଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପେ ମିଶ୍ରିତ ହେବେ; ମାତ୍ର ଲୌହ ଯେପରି ମୃତ୍ତିକାରେ ମିଶ୍ରିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତଦ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ । ୪୪ ପୁଣି, ସେହି ରାଜାଗଣର ସମୟରେ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବେ, ଗହା କଦାଚ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ, କିଅବା ତହିଁର ଆଧିପତ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ହସ୍ତରେ ଛଡ଼ା ଯିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହା ଏହିସବୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଓ ନଷ୍ଟ କରି ଆପେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ । ୪୫ କାରଣ ପର୍ବତରୁ ହସ୍ତ ବିନା ଛେଦିତ ଏକ ପରସ୍ପର ଯେ ସେହି ଲୌହ, ପିତୃତଳ, ମୃତ୍ତିକା, ରୂପା ଓ ସୁନାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲା, ଏହା ଆପଣ ଦେଖିଲେ; ଯାହା ଏଥୁଉତ୍ତରରେ ଘଟିବ, ଗହା ମହାନ ପରମେଶ୍ୱର ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଏହି ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ସତ୍ୟ ।

ଦାନିୟେଲ ଉନ୍ମାତ

୪୬ ସେତେବେଳେ ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସର ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ପରଶାମ କଲା ଓ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଗଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଧୂପ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଏହା ଆଜ୍ଞା କଲା । ୪୭ ରାଜା ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ନିଗୂଢ଼ କଥା ପରକାଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଅଛ, ଏଥୁପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ୱରଗଣର ଇଶ୍ୱର ଓ ରାଜାଗଣର ପରଭୁ ଓ ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟମାନର ପରକାଶକ ଅଟନ୍ତି । ୪୮ ତହିଁ ରାଜା ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ମହାନ କରି ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପହାର ଦେଲା, ଆଉ ବାବିଲର ସମୁଦାୟ ପରଦେଶ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପଦ ଦେଇ ବାବିଲସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଗଞ୍ଜକୁ ପରଧାନ ଅଧିପତି କଲା । ୪୯ ପୁଣି, ଦାନିୟେଲ ରାଜା ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତେ, ରାଜା ଶବ୍ଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋଡ଼କୁ ବାବିଲ ପରଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲା; ମାତ୍ର ଦାନିୟେଲ ରାଜଦ୍ରୁପାରରେ ରହିଲେ ।

୩

ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ତ୍ତିମା

୧ ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସର ଷାଠିଏ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଓ ଛଅ ହାତ ପରସ୍ଥ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପୂର୍ତ୍ତିମା ନିର୍ମାଣ କଲା; ବାବିଲ ପରଦେଶର ଦୂର ନାମକ ପଦାରେ ସେ ଗହା ସ୍ୱାଧୀନ କଲା । ୨ ତହିଁରେ ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସର ସେହି ଯେଉଁ ପୂର୍ତ୍ତିମା ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲା, ଗହାର ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ କୃଷିପାଳମାନଙ୍କୁ, ରାଜପୂର୍ତ୍ତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶାଧିକ୍ଷକଗଣଙ୍କୁ, ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କୁ, କୋଷାଧିକ୍ଷକଗଣଙ୍କୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକଗଣଙ୍କୁ, ବେବର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ଓ ପରଦେଶୀୟ ସକଳ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସର ଲୋକ ପରେରଣ କଲା । ୩ ତହିଁରେ କୃଷିପାଳମାନେ, ରାଜପୂର୍ତ୍ତିନିଧିମାନେ ଓ ଦେଶାଧିକ୍ଷକଗଣ, ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତାଗଣ, କୋଷାଧିକ୍ଷକଗଣ, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକଗଣ, ବେବର୍ତ୍ତାଗଣ ଓ ପରଦେଶୀୟ ସକଳ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ, ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସରର ସ୍ୱାଧୀନ ପୂର୍ତ୍ତିମାର ପୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସରର ସ୍ୱାଧୀନ ପୂର୍ତ୍ତିମାର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୪ ତହିଁ ଘୋଷକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲା, ହେ ଲୋକଗୁଣ୍ଡ, ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଓ ନାନା ଭାଷାବାଦୀଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଉଅଛି, ୫ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୃଙ୍ଗ, ବଂଶୀ, ବୀଣା, ଚତୁସ୍ତନ୍ତରୀ ଓ ନେବଲ, ମୃଦଙ୍ଗ ଓ ସବୁ ପରକାର ବାଦ୍ୟ ଶୁଣିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ତ୍ତିମା ସମ୍ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ପରଶାମ କରିବ । ୬ ପୁଣି, ଯେକୌଣସି ଲୋକ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ ନ କରିବ, ସେ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ପରଦ୍ରୁପିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ । ୭ ଏହେତୁ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶୃଙ୍ଗ, ବଂଶୀ, ବୀଣା, ଚତୁସ୍ତନ୍ତରୀ, ନେବଲ ଓ ସବୁପରକାର ବାଦ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଗୋଷ୍ଠୀୟ ବର୍ଗ ଓ ଭାଷାବାଦୀମାନେ ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନିତ୍ସରର ସ୍ୱାଧୀନ ପୂର୍ତ୍ତିମାକୁ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କଲେ ।

ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ତିନି ଯୁବା

୮ ଏଥିପାଇଁ ସେହି ସମୟରେ କେତେକ କଲ୍‌ଦୀୟ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସି ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପବାଦ ଆଣିଲେ । ୯ ସେମାନେ ନବୁଖଦନିତସର ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ହେ ମହାରାଜ, ଚିରଜୀବୀ ହେଉନତୁ । ୧୦ ହେ ମହାରାଜ, ଆପଣ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯେକେହି ଶୃଙ୍ଗ, ବଂଶୀ, ବୀଣା, ଚତୁସ୍ତନ୍ତରୀ, ନେବଲ, ମୃଦଙ୍ଗ ଓ ସବୁ ପରକାର ବାଦ୍ୟ ଶୁଣିବ, ସେ ଉଚ୍ଚତ ହୋଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରିବ; ୧୧ ପୁଣି, ଯେକୌଣସି ଲୋକ ଉଚ୍ଚତ ହୋଇ ପରଶାମ ନ କରିବ, ସେ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ; ୧୨ ଏଠାରେ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋ ନାମକ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବାବିଲ ପରଦେଶର ରାଜକର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ହେ ମହାରାଜ, ସେହି ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାନି ନହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଦେବଗଣର ସେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ କିଅବା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୩ ତହିଁରେ ନବୁଖଦନିତସର ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଓ କୋପରେ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କଲା । ତହିଁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜାର ଛାମୁକୁ ଆଣିଲେ । ୧୪ ନବୁଖଦନିତସର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ହେ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମନସ୍ଥ ହୋଇ ମୋର ଦେବତାର ସେବା କରୁ ନାହିଁ, କିଅବା ମୋ' ସ୍ୱାଧୀନ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରୁ ନାହିଁ ? ୧୫ ଏବେ ଶୃଙ୍ଗ, ବଂଶୀ, ବୀଣା, ଚତୁସ୍ତନ୍ତରୀ, ନେବଲ, ମୃଦଙ୍ଗ ଓ ସର୍ବପରକାର ବାଦ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋ' ନିର୍ମିତ ପରତିମାକୁ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କରିବାକୁ ପରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ତେବେ ଭଲ; ମାତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଶାମ ନ କର, ତେବେ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ; ଆଉ, ଏପରି କେଉଁ ଦେବତା ଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ' ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ? ୧୬ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋ ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ହେ ନବୁଖଦନିତସର, ଏହି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଯୋଜନ ନାହିଁ । ୧୭ ଯଦି ସେହିପରି ହୁଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ସେବା କରୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି; ଆଉ ହେ ମହାରାଜ, ସେ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ୧୮ ମାତ୍ର ଯଦି ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେ ମହାରାଜ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଜ୍ଞାତ ହେଉନତୁ । ୧୯ ଏଥିରେ ନବୁଖଦନିତସର କୋପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋର ପରତିକୂଳରେ ଗହୀର ମୁଖ ବିକଟାକାର ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡକୁ ସାଧାରଣ ପରିମାଣ ଅପେକ୍ଷା ସାତ ଗୁଣ ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ୨୦ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବଳବାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋକୁ ବାଧ୍ୟ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ୨୧ ତହିଁ ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାୟଜାମା, ଅଙ୍ଗରଖା, ଉତ୍ତରୀୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ସମେତ ବନ୍ଧାଯାଇ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ । ୨୨ ରାଜାର ଆଜ୍ଞା ଅତି ବନ୍ୟର ଓ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଅତିଶୟ ଉତ୍ତପ୍ତ ଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋକୁ ଟେକି ଧରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ହତ ହେଲେ । ୨୩ ପୁଣି ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋ, ଏହି ତିନି ଜଣ ବନ୍ଧା ହୋଇ ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲେ । ୨୪ ଏଥିରେ ରାଜା ନବୁଖଦନିତସର ଚମତକୃତ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ଉଠିଲା । ସେ ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ତିନି ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ନ ଥିଲୁ ? ସେମାନେ ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସତ୍ୟ ମହାରାଜ । ୨୫ ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ଦେଖ, ମୁଁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବାର ଗୁରୁ ମୁକ୍ତ ଲୋକ ଦେଖୁଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଚତୁର୍ଥ ଲୋକର ମୂର୍ତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ୍ୟ । ୨୬ ସେତେବେଳେ ନବୁଖଦନିତସର ପରଜ୍ଞପ୍ରିୟ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡର ମୁଖ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, ହେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ, ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସ । ତହିଁରେ ଶଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ । ୨୭ ପୁଣି, କ୍ଷତିପାଳ, ରାଜପୁରତିନିଧି ଓ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ରାଜମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଉପରେ କିଛି ହିଁ ଶକ୍ତି ପରକାଶ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର କେଶ ହିଁ କିଛି ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ, ଅଥବା

ସେମାନଙ୍କର ପାୟଜାମା ବିକୃତ ହୋଇ ନାହିଁ, କିଆବା ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅଗ୍ନିର ଗନ୍ଧ ନାହିଁ । ୨୮ ନବୃକ୍ଷଦାନିତ୍ୟର କହିଲା, ଶବ୍ଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋର ପରମେଶ୍ଵର ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ସେ ଆପଣା ଦୂତ ପଠାଇଲେ ଓ ଗହାଞ୍ଜର ଯେଉଁ ଦାସମାନେ ଗହାଞ୍ଜରଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ବ୍ୟତୀତ ଯେପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାକୁ ସେବା କିମ୍ବା ପୂଜାମାନ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ରାଜାର ବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟଥା କରି ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀର ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ୨୯ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହି ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି ଯେ, ଯେଉଁ ପରତେୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଦେଶୀୟ ଓ ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକ, ଶବ୍ଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂଜାକ୍ରମରେ କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତିର କଥା କହିବେ, ସେମାନେ ଖଣ୍ଡିତ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ କଟା ଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଖତ-ରାଶି ହେବ; କାରଣ ଏପୂର୍ବକାର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ନାହିଁ । ୩୦ ଏଥିରେ ରାଜା ଶବ୍ଦରକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋର ବାବିଲ ପୂର୍ବଦେଶରେ ପଦ ବୃଦ୍ଧ କଲା ।

୪

ନବୃକ୍ଷଦାନିତ୍ୟରଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ବନ୍ଦନା

୧ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀନିବାସୀ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଦେଶୀୟ ଓ ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ନବୃକ୍ଷଦାନିତ୍ୟର ରାଜାର (ବିଜ୍ଞାପନ); ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାହୁଲ୍ୟ ରୂପେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ୨ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର ମୋର ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଯା ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାସବୁ ପରଗ୍ର କରିବାକୁ ମୋର ଉଚିତ୍ ବୋଧ ହେଲା । ୩ ଗହାଞ୍ଜର ଚିହ୍ନସକଳ କିପରି ମହତ ଓ ଗହାଞ୍ଜର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଯାସକଳ କିପରି ପୂର୍ବଭାବିଶିଷ୍ଟ ! ଗହାଞ୍ଜର ରାଜ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ରାଜ୍ୟ ଓ ଗହାଞ୍ଜର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପୁରୁଷାନ୍ତରମେ ଥାଏ ।

ନବୃକ୍ଷଦାନିତ୍ୟରଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ସପ୍ତପଦ

୪ ମୁଁ ନବୃକ୍ଷଦାନିତ୍ୟର ଆପଣା ଗୃହରେ ଶାନ୍ତିରେ ଥିଲି ଓ ଆପଣା ପୁରାସାଦରେ ତେଜସ୍ଵୀ ଥିଲି । ୫ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତପଦ ଦେଖିଲି, ଗହା ମୋତେ ଭୀତ କରାଇଲା ଓ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ମୋର ଚିନ୍ତା ଓ ମନର ଦର୍ଶନ ମୋତେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲା । ୬ ଏହେତୁ ସପ୍ତପଦର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବାବିଲର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କଲି; ୭ ତହିଁରେ ମନ୍ତ୍ରବେତ୍ତ, ଗଣକ, କଲ୍‌ପାୟ ଓ ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀମାନେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତପଦ ଜଣାଇଲି; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୮ ମାତ୍ର ଅବଶେଷରେ ମୋ' ଦେବତାର ନାମାନୁସାରେ ବେଲ୍‌ଚଶତ୍ୟର ନାମବିଶିଷ୍ଟ ଦାନିୟେଲ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଗଞ୍ଜ ଅନ୍ତରରେ ପବିତ୍ର ଦେବତାର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ମୁଁ ଗଞ୍ଜକୁ ସପ୍ତପଦ ଜଣାଇ କହିଲି, ୯ ହେ ମନ୍ତ୍ରବେତ୍ତଗଣର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବେଲ୍‌ଚଶତ୍ୟର, ମୁଁ ଜାଣେ, ପବିତ୍ର ଦେବତାର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି ଓ କୌଣସି ନିଗୂଢ଼ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ କଷ୍ଟକର ହୁଏ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସପ୍ତପଦରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛି, ଗହା ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଅ । ୧୦ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ମୋ' ମନର ଦର୍ଶନ ଏହି ପୂର୍ବକାର ଥିଲା; ମୁଁ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଭୂମଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଏକ ବୃକ୍ଷ ଓ ଗହା ଅତି ଉଚ୍ଚ । ୧୧ ସେ ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ିଲା ଓ ଦୃଢ଼ ହେଲା ଓ ତହିଁର ଉଚ୍ଚତା ଗଗନ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ପୁଣି ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ଦୃଶ୍ୟମାନ ଥିଲା । ୧୨ ତହିଁର ପତ୍ରମାନ ସ୍ଵନ୍ଦର ଓ ତହିଁର ଫଳ ଅନେକ ଥିଲା, ଆଉ ତହିଁରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁଗଣ ତହିଁର ତଳେ ଛାୟା ପାଇଲେ ଓ ଆକାଶସ୍ଥ ପକ୍ଷୀଗଣ ତହିଁର ଶାଖାମାନରେ ବାସ କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ତହିଁରୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଲେ । ୧୩ ମୁଁ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ମୋ' ମନର ଦର୍ଶନକ୍ରମେ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଏକ ପୂର୍ବରା ଓ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ ସପ୍ତପଦ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ୧୪ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵର କରି ଏହି କଥା କହିଲେ, ଏହି ବୃକ୍ଷକୁ ଛେଦନ କର ଓ ତହିଁର ଶାଖାସବୁ କାଟି ପକାଅ, ତହିଁର ପତ୍ରସବୁ ଝାଡ଼ି ପକାଅ ଓ ଫଳସବୁ ବିଚ୍ଛିଦିଅ; ତହିଁର ତଳୁ ପଶୁମାନେ, ତହିଁର ତାରୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ପଳାଇ ଯାଉନାନ୍ତୁ । ୧୫ ତଥାପି ଭୂମିରେ ଗହାର ମୂଳ-ଗଣ୍ଡିକୁ ଲୋହିତ ଓ ପିତ୍ତଳମୟ ବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ କୋମଳ ତୃଣ ମଧ୍ୟରେ ରଖ ଓ ଗହା ଆକାଶର କାକରରେ ତିନୁ, ଆଉ ପଶୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପୃଥିବୀର ତୃଣରେ ଗହାର ଅଂଶ ହେଉ; ୧୬ ଗହାର ମାନବ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ ଓ ଗହାକୁ ପଶୁର ହୃଦୟ ଦତ୍ତ ହେଉ ଆଉ, ଗହା ଉପରେ ସାତ କାଳ ବହିଯାଉ । ୧୭ ଯେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ, ସେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟଗଣର ରାଜ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଗହାଞ୍ଜର ଇରକ୍ଷା, ଗହାକୁ ସେ ଗହା ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ନୀଚତମ ଲୋକକୁ ତହିଁ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ଜୀବିତ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଏହା ଜାଣିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ବାକ୍ୟ ପରହରାଗଣର ଆଦେଶରେ ଓ ଏହି ଦାବା ପବିତ୍ରଗଣର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଅଛି । ୧୮ ମୁଁ ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେଖିଅଛି; ଏବେ ହେ ବେଲ୍‌ଟାଗତ୍ସର, ତୁମ୍ଭେ ଅର୍ଥ ଜଣାଅ, କାରଣ ମୋ' ରାଜ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଲୋକ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସକ୍ଷମ ଅଟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତରେ ପବିତ୍ର ଦେବଗଣର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାନର ଅର୍ଥ ପରକାଶ

୧୯ ତହିଁରେ ବେଲ୍‌ଟାଗତ୍ସର ନାମକ ଦାନିୟେଲ କ୍ଷଣକାଳ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ରହିଲେ ଓ ଗଞ୍ଜର ଭାବନା ଗଞ୍ଜକୁ ବ୍ୟାକୁଳିତ କଲା । ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ହେ ବେଲ୍‌ଟାଗତ୍ସର, ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଅବା ତହିଁର ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ନ କରୁ । ବେଲ୍‌ଟାଗତ୍ସର ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ହେ ମୋର ପରଭୃତ୍ସ, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହେଉ ଓ ଆପଣଙ୍କ ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତହିଁର ଅର୍ଥ ଘଟୁ । ୨୦ ଆପଣ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଦେଖିଲେ, ଯାହା ବଢ଼ି ବଳବାନ ହେଲା, ଯହିଁର ଉତ୍ତର ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ଓ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା; ୨୧ ଯାହାର ପତ୍ରସବୁ ସୁନ୍ଦର ଓ ଫଳ ଅନେକ ଥିଲା ଓ ଯହିଁରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା; ଯହିଁର ତଳେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁମାନେ ବାସ କଲେ, ଯହିଁର ଶାଖାମାନର ଉପରେ ଆକାଶସ୍ଥ ପକ୍ଷୀଗଣର ବସତି ଥିଲା; ୨୨ ହେ ମହାରାଜ, ସେହି ବୃକ୍ଷ ଆପଣ ଅଟନ୍ତି, ଆପଣ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ବଳବାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧ ପାଇଅଛି ଓ ଗହା ଗଗନ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଅଛି ଓ ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଅଛି । ୨୩ ପୁଣି, ଆପଣ ଯେ ଦେଖିଲେ, ସମୁଦ୍ରରୁ ଏକ ପରହରା ଓ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି କହିଲେ, ଏ ବୃକ୍ଷକୁ ଛେଦନ କରି ବିନଷ୍ଟ କର; ତଥାପି ଭୂମିରେ ତହିଁର ମୂଳ ଗଣ୍ଡିକୁ ଲୋହିତ ଓ ପିତ୍ତଳ ବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ କୋମଳ ତୃଣ ମଧ୍ୟରେ ରଖ; ଆଉ, ଗହା ଆକାଶର କାକରରେ ତିନି ଓ ଗହା ଉପରେ ସାତ କାଳ ବହି ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁଗଣର ସହିତ ଗହାର ଅଂଶ ହେଉ । ୨୪ ହେ ମହାରାଜ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି, ଆଉ ମୋର ପରଭୃତ୍ସ ମହାରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥାପକର ନିରୂପଣ ଏହି । ୨୫ ଆପଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ହେବେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଆପଣଙ୍କର ବସତି ହେବ, ବଳଦ ନୟାୟ ଆପଣଙ୍କୁ ତୃଣଭୋଜୀ କରାଯିବ, ଆଉ ଆପଣ ଆକାଶର କାକରରେ ତିନିବ, ଏହିପରି ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ସାତ କାଳ ବହିଯିବ; ଶେଷରେ ଯେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥାପକ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଗହା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ଗହାକୁ ସେ ଗହା ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ଆପଣ ଜାଣିବେ । ୨୬ ଆହୁରି, ବୃକ୍ଷର ମୂଳ-ଗଣ୍ଡି ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯିବାର ଅର୍ଥ ଏହି; ସମୁଦ୍ର ହିଁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରଇ, ଏହା ଆପଣ ଜାଣିଲା ଉତ୍ତରରେ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ୨୭ ଏହେତୁ ହେ ମହାରାଜ, ମୋର ପରାମର୍ଶ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣ ହେଉ, ଆଉ ଆପଣ ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ପାପସକଳ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଅଧର୍ମସକଳ ଦୂର କରନ୍ତୁ; ଗହାହେଲେ ହୋଇପାରେ, ଆପଣଙ୍କ ଶାନ୍ତିର କାଳ ବୃଦ୍ଧ ପାଇବ ।

ନବୁଖଦନିତ୍ସର ପ୍ରତି ବିଚାର

୨୮ ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର ପ୍ରତି ଏହିସବୁ ଘଟିଲା । ୨୯ ବାର ମାସର ଶେଷରେ ସେ ବାବିଲର ରାଜ-ପରାସାଦରେ ବୁଲୁଥିଲା । ୩୦ ରାଜା ଏହି କଥା କହିଲା, ମୁଁ ଆପଣା ବଳର ପରଭାବରେ ଓ ଆପଣା ପରଭାବରେ ମହିମା ନିମନ୍ତେ ରାଜଧାନୀ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି, ଏହି କି ସେହି ମହତା ବାବିଲ ନୁହେଁ? ୩୧ ରାଜାର ମୁଖରେ ଏହି କଥା ଥାଉ ଥାଉ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାନ ବାଣୀ ହେଲା, ହେ ରାଜା ନବୁଖଦନିତ୍ସର, ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି କଥା କୁହାଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଗଲା । ୩୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ହେବ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମ୍ଭର ବସତି ହେବ; ବଳଦ ନୟାୟ ତୁମ୍ଭକୁ ତୃଣଭୋଜୀ କରାଯିବ, ଏହିପରି ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ସାତ କାଳ ବହିଯିବ; ଶେଷରେ ଯେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥାପକ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଗହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ସେ ଗହା ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୩୩ ସେହି ଦଶତରେ ନବୁଖଦନିତ୍ସର ପ୍ରତି ସେହି କଥା ସଫଳ ହେଲା; ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ହୋଇ ବଳଦ ନୟାୟ ତୃଣ ଭୋଜନ କଲା, ଆଉ ଗହାର ଶରୀର ଆକାଶର କାକରରେ ତିନିଲା, ଶେଷରେ ଗହାର କେଶ ଉତ୍କରୋଶ ପକ୍ଷୀର ପର ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗହାର ନଖ ପକ୍ଷୀର ନଖ ତୁଲ୍ୟ ବଢ଼ିଲା ।

ନବୃକ୍ଷଦ୍ୱିତୀୟତ୍ୱର ଲକ୍ଷଣର ବନ୍ଦନା

୩୪ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେହି ସମୟର ଶେଷରେ ମୁଁ ନବୃକ୍ଷଦ୍ୱିତୀୟତ୍ୱର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ଆଡ଼େ ଉଦ୍‌ଧୂର ଦୃଷ୍ଟି କଲି, ତହିଁରେ ମୋର ବୁଦ୍ଧି ମୋ' କତିକୁ ଫେରି ଆସିଲା, ତହିଁ ମୁଁ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥତ୍ୱର ଧନ୍ୟବାଦ କଲି ଓ ଯେ ଅନନ୍ତଜୀବୀ, ଗହାତ୍ୱର ପରଶଂସା ଓ ସମାଦର କଲି; କାରଣ ଗହାତ୍ୱର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଓ ଗହାତ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ପୁରୁଷାନ୍ତରାଳେ ଥାଏ । ୩୫ ପୁଣି, ପୃଥ୍ୱୀ, ପୃଥ୍ୱୀବାସୀ ସମସ୍ତେ ଅବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ ଗଣିତ; ଆଉ ସେ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ସୈନ୍ୟଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୃଥ୍ୱୀର ନିବାସୀଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନ୍ତରାଳେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି; ଆଉ, କେହି ଗହାତ୍ୱର ହସ୍ତ ସ୍ୱୀକୃତି କରି ନ ପାରେ ଓ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରୁଅଛ ଏହା ଗହାତ୍ୱର କହି ନ ପାରେ । ୩୬ ସେହି ସମୟରେ ମୋ' ବୁଦ୍ଧି ମୋ' କତିକୁ ଫେରି ଆସିଲା ଓ ମୋ' ରାଜ୍ୟର ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ମୋର ପରଗପ ଓ ତେଜ ମୋ' କତିକୁ ଫେରି ଆସିଲା; ତହିଁରେ ମୋର ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଅମାତ୍ୟଗଣ ମୋର ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ; ପୁଣି, ମୁଁ ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲି ଓ ମୋର ମହିମା ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ୩୭ ଏଣୁ ମୁଁ ନବୃକ୍ଷଦ୍ୱିତୀୟତ୍ୱର ସେହି ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତିର ରାଜାତ୍ୱର ପରଶଂସା, ପରତିଷ୍ଠା ଓ ସମାଦର କରୁଅଛି; କାରଣ ଗହାତ୍ୱର ସକଳ କ୍ରିୟା ସତ୍ୟ ଓ ଗହାତ୍ୱର ପଥସକଳ ନ୍ୟାୟ; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ବିତରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନତ କରିବାକୁ ଗହାତ୍ୱର କ୍ଷମା ପାଏ ।

୫

ବେଲ୍‌ଶତ୍ୱର ନିମନ୍ତେ କାନ୍ଥରେ ଲେଖା

୧ ରାଜା ବେଲ୍‌ଶତ୍ୱର ଆପଣାର ସହସ୍ର ଅମାତ୍ୟଗଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମହାଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲା ଓ ସେହି ସହସ୍ରତ୍ୱର ସାକ୍ଷାତରେ ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କଲା । ୨ ପୁଣି, ଗହାର ପିତା ନବୃକ୍ଷଦ୍ୱିତୀୟତ୍ୱର ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ ଯେଉଁ ସକଳ ସୁନା ଓ ରୂପାର ପାତ୍ର ଅପହରଣ କରିଥିଲା, ତହିଁରେ ରାଜା ଓ ଗହାର ଅମାତ୍ୟଗଣ, ପୁଣି ଗହାର ପତ୍ନୀଗଣ ଓ ଉପପତ୍ନୀଗଣ ଯେପରି ପାନ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ବେଲ୍‌ଶତ୍ୱର ଦରକ୍ଷାରସ ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କରୁ କରୁ ସେସକଳ ପାତ୍ର ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କଲା । ୩ ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଯେଉଁ ସକଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଅପହୃତ ହୋଇଥିଲା, ଗହା ଲୋକମାନେ ଆଣିଲେ; ପୁଣି, ରାଜା ଓ ଗହାର ଅମାତ୍ୟଗଣ, ଗହାର ପତ୍ନୀଗଣ ଓ ଉପପତ୍ନୀଗଣ ସେହିସବୁରେ ପାନ କଲେ । ୪ ସେମାନେ ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁ କରୁ ସୁନା ଓ ରୂପା, ପିତଳ, ଲୁହା, କାଠ ଓ ପଥର ନିର୍ମିତ ଦେବଗଣର ପରଶଂସା କଲେ । ୫ ସେହି ଦଶତରେ ମନ୍ତ୍ରେୟ ହସ୍ତର ଅତ୍ୱଳି ଆସି ରାଜପରାସାଦର କାନ୍ଥରେ ଲେପନ ଉପରେ ଦାପାଧାରର ନିକଟରେ ଲେଖିଲା, ଆଉ ହସ୍ତର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଲେଖିଲା, ରାଜା ଗହା ଦେଖିଲା । ୬ ତହିଁରେ ରାଜାର ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ଗହାର ଭାବନା ଗହାକୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲା; ପୁଣି, ଗହାର କଟାଦେଶର ସନ୍ଧ୍ୟସ୍ଥାନସବୁ ହୁଗୁଲା ହୋଇଗଲା ଓ ଗହାର ଆଣ୍ଡରେ ଆଣ୍ଡ ବାଜିଲା । ୭ ରାଜା ଗଣକ, କଲ୍‌ଦାୟ ଓ ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱର କରି ଡାକିଲା । ରାଜା ବାବିଲୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍‌ମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଯେକେହି ଏହି ଲେଖା ପଢ଼ିବ ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇବ, ସେ ବାଜଗଣିଆ ରତ୍ନ ବସନରେ ବସତ୍ରାନ୍ତ୍ରିତ ହେବ ଓ ଗହାର କଣ୍ଠରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ହାର ଦିଆଯିବ, ଆଉ ସେ ରାଜ୍ୟରେ ତୃତୀୟ କର୍ତ୍ତା ହେବ । ୮ ତହିଁରେ ରାଜାର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଲୋକ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଲେଖା ପଢ଼ି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କିଆଁ ରାଜାକୁ ତହିଁର ଅର୍ଥ ଜଣାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୯ ତେଣୁ ରାଜା ବେଲ୍‌ଶତ୍ୱର ଅତିଶୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା ଓ ଗହାର ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଆଉ ଗହାର ଅମାତ୍ୟଗଣ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେଲେ । ୧୦ ଏହି ସମୟରେ ରାଜାର ଓ ଗହାର ଅମାତ୍ୟଗଣର କଥା ସକାଶୁ ରାଣୀ ଭୋଜନଶାଳାକୁ ଆସିଲା; ରାଣୀ କହିଲା, ହେ ରାଜା, ତିରଜୀବା ହେଉନ୍ତୁ; ଆପଣଙ୍କର ଭାବନା ଆପଣଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ କରୁ, ଅଥବା ଆପଣଙ୍କ ମୁଖ ବିବର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉ । ୧୧ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ପବିତ୍ର ଦେବଗଣର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆପଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସମୟରେ ଦେବଗଣର ଜ୍ଞାନ ତୁଲ୍ୟ ଜ୍ଞାନଦୀପ୍ତି ଓ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନ ଗତ୍ୟରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା; ଆଉ, ଆପଣଙ୍କ ପିତା ରାଜା ନବୃକ୍ଷଦ୍ୱିତୀୟତ୍ୱର, ହଁ, ଆପଣଙ୍କ ପିତା ରାଜା, ତାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରଣାଦେବତା, ଗଣକ, କଲ୍‌ଦାୟ ଓ ଶୁଭାଶୁଭବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରଧାନ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ; ୧୨ କାରଣ ସେହି ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା, ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି, ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ଅର୍ଥ କରିବାର ଓ ଗୁଡ଼ ବାକ୍ୟ ପରକାଶ କରିବାର ଓ ସନ୍ଦେହ ଭଞ୍ଜନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦେଖା

ଯାଇଥିଲା, ରାଜା ଗଞ୍ଜକୁ ବେଲ୍‌ଶାତ୍ସର ନାମ ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଡକାଯାଉ, ସେ ଅର୍ଥ ପରକାଶ କରିବେ ।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଲେଖାର ଅର୍ଥ ପରକାଶ

୧୩ ତହିଁ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ରାଜାର ଛାମୁକୁ ଅଣାଗଲା ରାଜା ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କହିଲା, ମୋର ପିତା ମହାରାଜା ଯିହୁଦା ଦେଶରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲେ, ସେହି ନିର୍ବାସିତ ଯିହୁଦା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଦାନିୟେଲ ଥିଲେ, ସେ କି ତୁମ୍ଭେ ? ୧୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତରରେ ଦେବଗଣର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଜ୍ଞାନ ଓ ଦୀର୍ଘତା, ବୁଦ୍ଧି ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ତୁମ୍ଭେଠାରେ ଦେଖାଯାଏ । ୧୫ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଲେଖା ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଓ ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଓ ଗଣକମାନେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆଣା ଯାଇଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ପରକାଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୬ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଶୁଣିଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅର୍ଥ ପରକାଶ ଓ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରି ପାର; ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏହି ଲେଖା ପାଠ କରି ତହିଁର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇ ପାର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ବାଇଗଣିଆ ବର୍ଣ୍ଣଣର ବସତ୍ରରେ ବସତ୍ରାନ୍ୱିତ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ କଣ୍ଠରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହାର ଦିଆଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ରାଜ୍ୟରେ ତୃତୀୟ କର୍ତ୍ତା ହେବ । ୧୭ ସେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲ ରାଜାର ଛାମୁରେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କର ଦାନ ଆପଣଙ୍କର ଆଉ ଓ ଆପଣଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଅନ୍ୟକୁ ଦେଉନ୍ତୁ; ତଥାପି ମୁଁ ମହାରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଏହି ଲେଖା ପଢ଼ିବି ଓ ଅର୍ଥ ଗଞ୍ଜକୁ ଜଣାଇବି । ୧୮ ହେ ମହାରାଜ, ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ପିତା ନବୁଖାଦନିତ୍ସରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ, ମହିମା, ଗୌରବ ଓ ପରଗପ ଦେଲେ; ୧୯ ଆଉ, ସେ ଗଞ୍ଜକୁ ଏପରି ମହିମା ଦେବାରୁ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ, ନାନା ଦେଶୀୟ ଓ ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ଛାମୁରେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଭୟ କଲେ; ଯାହାକୁ ଗଞ୍ଜକର ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ସେ ବଧ କଲେ ଓ ଯାହାକୁ ଗଞ୍ଜକର ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ସେ ଜୀବିତ ରଖିଲେ; ପୁଣି, ଯାହାକୁ ଗଞ୍ଜକର ଇଚ୍ଛା, ସେ ଗହାକୁ ଉନ୍ନତ କଲେ ଓ ଯାହାକୁ ଗଞ୍ଜକର ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ସେ ଅବନତ କଲେ । ୨୦ ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜକର ଅନ୍ତଃକରଣ ଗର୍ବିତ ହୁଅନ୍ତେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଆତ୍ମା କଠିନ ହୋଇ ସେ ଅହତ୍କାରପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ରାଜସିଂହାସନରୁ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଗୌରବ ଗଞ୍ଜକଠାରୁ ଅପହୃତ ହେଲା, ୨୧ ପୁଣି, ସେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରୀକୃତ ହେଲେ; ଗଞ୍ଜକର ଅନ୍ତଃକରଣ ପଶୁର ତୁଲ୍ୟ ହେଲା ଓ ବନ୍ୟ ଗର୍ଭଦତ୍ତ ସହିତ ଗଞ୍ଜକର ବସତି ହେଲା; ସେ ବଳଦ ପରି ତୃଣ ଭୋଜନ କଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକର ଶରୀର ଆକାଶର କାକରରେ ତିନିଲ; ଶେଷରେ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତି ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଯାହାକୁ ଗହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ସେ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ୨୨ ଆଉ ହେ ବେଲ୍‌ଶାତ୍ସର, ଗଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯେ ଆପଣ, ଆପଣ ଏସବୁ ଜାଣିଲେ ହେଁ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ନମ୍ବର କରି ନାହାନ୍ତି; ୨୩ ମାତ୍ର ସ୍ଵପ୍ନର ଅଧ୍ୟାପକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କ ଗୃହର ନାନା ପାତ୍ର ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଯା'ନ୍ତେ, ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଅମାତ୍ୟଗଣ, ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ନୀଗଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଉପପତ୍ନୀଗଣ ସେହିସବୁ ପାତ୍ରରେ ଦରକାଷାରସ ପାନ କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି ରୂପାର, ସୁନାର, ପିତ୍ତଳର, ଲୁହାର, କାଠର ଓ ପଥରର ଯେଉଁ ଦେବଗଣ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଶୁଣାନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଜାଣାନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପରଶଂସା ଆପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆପଣଙ୍କର ନିଃଶ୍ଵାସ ଯାହାଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ଓ ଆପଣଙ୍କର ସକଳ ପଥ ଯାହାଙ୍କର ଅଧୀନ, ଆପଣ ସେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ କରି ନାହାନ୍ତି । ୨୪ ଏହି ସମୟରେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ହସ୍ତର ଅଂଶ ପରେରିତ ହେଲା, ଆଉ ଏହି ଲେଖା ଲିଖିତ ହେଲା । ୨୫ ପୁଣି, ଯାହା ଲିଖିତ ହେଲା, ଗହା ଏହି, ମିନେ ମିନେ, ତକେଲ, ଉପାରସାନ । ୨୬ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି ମିନେ, ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଗଣନା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗହା ଶେଷ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୭ ତକେଲ, ଆପଣ ନିକୃତରେ ତୈଳ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଉଣା ଦେଖା ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୨୮ ପାରସ୍, ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ମାଦ୍ୟ ଓ ପାରସିକମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୨୯ ସେତେବେଳେ ବେଲ୍‌ଶାତ୍ସର ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ବାଇଗଣିଆ ରଞ୍ଜର ବସତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ଗଞ୍ଜକର କଣ୍ଠରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହାର ଦେଲେ ଓ ସେ ଯେ ରାଜ୍ୟର ତୃତୀୟ କର୍ତ୍ତା ହେବେ, ଗଞ୍ଜକ ବିଷୟରେ ଏହା ଘୋଷଣା କଲେ । ୩୦ ସେହି ରାତ୍ରିରେ କଲ୍‌ଦାୟମାନଙ୍କର ରାଜା ବେଲ୍‌ଶାତ୍ସର ବଧ କରାଗଲା । ୩୧ ପୁଣି, ମାଦ୍ୟ ଦାରାୟାବସ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ସେହି ସମୟରେ ଗହାର ପ୍ରାୟ ବାଷ୍ପି ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ।

୭

ସିଂହ ଗର୍ଭତରେ ଦାନିୟେଲ

୧ ଦାରୀୟାବସ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ଏକଶତ ବିଂଶତି ଜଣ କ୍ଷତିପାଳ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ୨ ଓ ସେହି କ୍ଷତିପାଳମାନେ ଯେପରି ହିସାବ ଦେବେ ଓ ରାଜାର ଯେପରି କିଛି କ୍ଷତି ନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତିନି ଜଣ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବିହିତ ବୁଝିଲା; ଏହି ତିନି ଜଣ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିୟେଲ ଏକ ଜଣ ଥିଲେ । ୩ ଏହି ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଅନ୍ତରରେ ଶରେଷ୍ଠ ଆତମା ଥିବାରୁ ସେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ଓ କ୍ଷତିପାଳମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ, ରାଜା ତାଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲା । ୪ ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ କ୍ଷତିପାଳମାନେ ରାଜକର୍ମ ବିଷୟରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଦୋଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ କୌଣସି ଦୋଷ ଅବା ଅପରାଧ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତି ଅବା ଅପରାଧ ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ । ୫ ତହିଁ ସେହି ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦାନିୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଗହାର ଦୋଷ ନ ଧରିଲେ ଆଉ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦୋଷ ପାଇବା ନାହିଁ । ୬ ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ଓ କ୍ଷତିପାଳମାନେ ରାଜା ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଗହାକୁ ଏହି ପ୍ରକାର କହିଲେ, ମହାରାଜ ଦାରୀୟାବସ, ଚିରଜୀବୀ ହେଉନତୁ । ୭ ରାଜ୍ୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ, ରାଜପୁରତିନିଧିଗଣ ଓ କ୍ଷତିପାଳଗଣ, ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣା କରି ଏପରି ଏକ ରାଜାଙ୍କା ଓ ଦୃଢ଼ ନିଷେଧ-ବିଧି ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ ବିଚାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କେହି ତିରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାରାଜଙ୍କ ବିନା କୌଣସି ଦେବତା କିଅବା ମନୁଷ୍ୟର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ସିଂହମାନଙ୍କ ଗର୍ଭତରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ । ୮ ଏବେ ହେ ମହାରାଜ, ମାଦାୟ ଓ ପାରସିକମାନଙ୍କର ଅଟଳ ବୟବସ୍ଥାନ୍ତୁ ଏହି ନିଷେଧ-ବିଧି ଯେପରି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ ଓ ଏହି ଲେଖାରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରନ୍ତୁ । ୯ ଏଣୁ ରାଜା ଦାରୀୟାବସ ସେହି ଲେଖା ଓ ନିଷେଧ-ବିଧିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲା । ୧୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏହି ଲେଖା ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଜାଣିଲା ଉତ୍ତରେ ଦାନିୟେଲ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ; ତାଙ୍କ କୋଠରୀର ଝରକା ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼େ ଫେଲା ଥିଲା; ପୁଣି, ସେ ପୂର୍ବେ ଯେପରି କରିଆସାନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର ଆଶୁପାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ୧୧ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ନିବେଦନ କରିବାର ଦେଖିଲେ । ୧୨ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାଜାର ନିକଟକୁ ଯାଇ ରାଜାଙ୍କ ନିଷେଧ-ବିଧି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଛାମୁରେ କହିଲେ, ଯଥା; ହେ ମହାରାଜ, ଯେଉଁ କୌଣସି ଲୋକ ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାଙ୍କ ବିନା କୌଣସି ଦେବତା କି ମନୁଷ୍ୟର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ସିଂହମାନଙ୍କ ଗର୍ଭତରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ, ଏପରି ଏକ ନିଷେଧ ପତ୍ରରେ କି ଆପଣ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ନାହାନ୍ତି ? ରାଜା ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, ମାଦାୟ ଓ ପାରସିକମାନଙ୍କର ଅଟଳ ବୟବସ୍ଥାନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ୱୀକାର ହୋଇଅଛି । ୧୩ ତହିଁରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ହେ ମହାରାଜ, ନିର୍ବାସିତ ଯିହୁଦୀ-ସମ୍ପ୍ରଦାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଯେ ଦାନିୟେଲ, ସେ ଆପଣାଙ୍କୁ କିଅବା ଆପଣାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ନିଷେଧ ପତ୍ରକୁ ମାନ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ । ୧୪ ତହିଁ ରାଜା ଏ କଥା ଶୁଣି ଅତିଶୟ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲା, ପୁଣି ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲା; ଆଉ, ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ୧୫ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ରାଜାର ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ରାଜାକୁ କହିଲେ, ହେ ମହାରାଜ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତୁ, ରାଜା କୌଣସି ନିଷେଧାଙ୍କା ଅବା ବିଧି ସ୍ୱାଧୀନ କଲେ, ଗହା ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ନ ପାରେ, ମାଦାୟ ଓ ପାରସିକମାନଙ୍କର ଏପରି ଏକ ବୟବସ୍ଥା ଅଛି । ୧୬ ତହିଁ ରାଜା ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ସେମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଆଣି ସିଂହମାନଙ୍କ ଗର୍ଭତରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ପୁଣି, ରାଜା ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରୁଅଛ, ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ୧୭ ପୁଣି, ଏକ ପଥର ଅଣାଯାଇ ଗର୍ଭତ ମୁଖରେ ଥିଆଗଲା; ଆଉ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେପରି କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ରାଜା ଆପଣାର ମୁଦ୍ରାରେ ଓ ଆପଣା ଅମାତ୍ୟଗଣର ମୁଦ୍ରାରେ ଗହା ଅଙ୍କିତ କଲା । ୧୮ ଏଉତ୍ତରେ ରାଜା ଆପଣା ଅଟ୍ଟଳିକାକୁ ଯାଇ ଉପବାସରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲା ଓ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଗହା ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲା ନାହିଁ; ଆଉ, ଗହାର ନିଦ୍ରା ନୋହିଲା । ୧୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ଅତି ପ୍ରଭାତରୁ ଉଠି ଶାୟର ସିଂହମାନଙ୍କ ଗର୍ଭତ ନିକଟକୁ ଗଲା । ୨୦ ପୁଣି,

ସେ ଗର୍ଭତ ନିକଟରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ବିଳାପ ସପ୍ତରରେ ତାକିଲି; ରାଜା ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କହିଲ, ହେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବକ ଦାନିୟେଲ, ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଯାହାଠିକର ସେବା କରୁଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ସିଂହମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କି ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ? ୨୧ ତହିଁରେ ଦାନିୟେଲ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମହାରାଜ, ଚିରଜୀବୀ ହେଉନତୁ । ୨୨ ମୋର ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଦୂତ ପଠାଇ ସିଂହମାନଙ୍କ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋର କ୍ଷତି କରି ନାହାନ୍ତି; କାରଣ ଗହାଠିକ ଛାମୁରେ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ଦେଖାଗଲା; ପୁଣି, ହେ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ହିଁ କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନାହିଁ । ୨୩ ତହିଁରେ ରାଜା ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଗର୍ଭତରୁ ଉଠାଇ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା । ତହିଁ ଦାନିୟେଲ ଗର୍ଭତରୁ ଉଠାଗଲେ ଓ ଗଠକ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି ଦେଖା ନ ଗଲା, କାରଣ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ । ୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ରାଜା ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଅପବାଦକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଣି, ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ବାଳକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସିଂହମାନଙ୍କ ଗର୍ଭତରେ ପକାଇଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗର୍ଭତର ତଳଭାଗରେ ନ ପଡ଼ୁ ଶୁ ସିଂହମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କଲେ । ୨୫ ସେତେବେଳେ ଦାରୀୟାବସ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ଵୀନିବାସୀ, ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଦେଶବାସୀ ଓ ଭାଷାବାଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ତର ଲେଖିଲା;

“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାହୁଲ୍ୟ ରୂପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

୨୬ ମୁଁ ଏହି ଆଜ୍ଞା କରୁଅଛି ଯେ, ମୋର ରାଜ୍ୟସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ କମ୍ପିତ ଓ ଭୀତ ହେଉନତୁ;

କାରଣ ସେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ଅଟନ୍ତି

ଓ ଗହାଠିକର ରାଜ୍ୟ ଅବିନାଶ୍ୟ ଅଟେ;

ପୁଣି ଗହାଠିକର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଥିବ ।

୨୭ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ଓ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି,

ପୁଣି ସେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଓ ପୃଥ୍ଵୀରେ

ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କ୍ରିୟା ସାଧନ କରନ୍ତି;

ସେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ସିଂହମାନଙ୍କ ବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ।”

୨୮ ଏହିରୂପେ ଦାନିୟେଲ ଦାରୀୟାବସର ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ଓ ପାରସ୍ୟକ କୋରସର ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କଲେ ।

୭

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଗୃହେଟି ପଶୁର ଦର୍ଶନ

୧ ବାବିଲର ରାଜା ବେଲ୍‌ଶତ୍ଵରର ରାଜତ୍ଵର ପରାଧମ ବର୍ଷରେ ଦାନିୟେଲ ଆପଣା ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ସପ୍ତପ୍ତନ ଓ ମାନସିକ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ; ତହିଁ ସେ ସେହି ସପ୍ତପ୍ତନ ଲେଖି କଥାର ସାର ପ୍ରକାଶ କଲେ । ୨ ଦାନିୟେଲ କହିଲେ, “ମୁଁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଦର୍ଶନକ୍ରମେ ଦେଖିଲି ଯେ, ଦେଖ, ମହାସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆକାଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ବାୟୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ରୂପେ ବହିଲା । ୩ ପୁଣି, ଏକଥାରେକଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଗୁରି ବୃହତ୍ ପଶୁ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଠି ଆସିଲେ । ୪ ପରାଧମ ପଶୁ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଉତ୍କଳେଶ ପକ୍ଷୀ ପରି ଗହାର ତେଣା ଥିଲା; ମୁଁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଗହାର ସେହି ତେଣା ଉପୁଡ଼ା ଗଲା, ଥାଉ ସେ ପୃଥ୍ଵୀରୁ ଉଠାଗଲା ଓ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଦୁଇ ଚରଣରେ ଗକୁ ଠିଆ କରାଗଲା, ପୁଣି ଗହାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତଃକରଣ ଦିଆଗଲା । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦେଖ, ଥାଉ ଗୋଟିଏ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦ୍ଵିତୀୟ ପଶୁ ଭଲ୍‌କ୍ଳକର ସଦୃଶ ଥିଲା, ସେ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଉଠାଗଲା ଓ ଗହାର ମୁଖରେ ଦନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଖଣ୍ଡ ପଞ୍ଜର ଥିଲା; ଥାଉ, ଗହାକୁ ଏହି କଥା କୁହାଗଲା, ‘ଉଠ, ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କର ।’ ୬ ଏଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ଚିତ୍ରବାସ ସଦୃଶ ଥାଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁ, ଗହାର ପିଠିରେ ପକ୍ଷୀର ଗୁରି ତେଣା ଥିଲା; ମଧ୍ୟ ସେ ପଶୁର ଗୁରି ମସ୍ତକ ଥିଲା ଥାଉ, ଗହାକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଦିଆଗଲା । ୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ଚତୁର୍ଥ ପଶୁ, ସେ ଭୟଠିକର, କ୍ଷମାପତ୍ନ ଓ ଅତିଶୟ ବଳବାନ ଓ ଗହାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୌହମୟ ଦନ୍ତ ଥିଲା; ସେ ଗ୍ରାସ କଲା ଓ ଭାଙ୍ଗି ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କଲା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାହା ରହିଲା, ଗହା ପଦ ତଳେ ଦଳିତ କଲା; ଥାଉ, ସେ ଗହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସବୁ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ; ପୁଣି ଗହାର ଦଶ ଶୃଙ୍ଗ ଥିଲା । ୮ ମୁଁ ସେହି ଶୃଙ୍ଗମାନର ବିଷୟ ଭାବନା କରୁ କରୁ ଦେଖ, ସେହିସବୁର ମଧ୍ୟରେ ଥାଉ ଗୋଟିଏ ଶୃଙ୍ଗ ଉଠିଲା, ଗହା

କ୍ଷୁଦ୍ର, ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପରାଧୀନ ଶୃଙ୍ଖଳାମାନର ମଧ୍ୟରୁ ତିନିଗୋଟି ଶୃଙ୍ଖଳ ସମୂହେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଲା; ପୁଣି ଦେଖ, ଏହି ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଚକ୍ଷୁ ତୁଲ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଅହତ୍‌କାର ବାକ୍‌ୟବାଦୀ ମୁଖ ଥିଲା ।

ଅନାଦିକାଳୀନ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଦର୍ଶନ
୯ ମୁଁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ,
କେତେଗୋଟି ସିଂହାସନ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଲା,
ପୁଣି ଅନେକ କାଳର ବୃଦ୍ଧ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ ।
ଗହାତ୍ଵକର ବସତର ହିମା ତୁଲ୍ୟ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ,
ଓ ଗହାତ୍ଵକର ମସୃତକର କେଶ ବିଶୁଦ୍ଧ ମେଷର ଲୋମ ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ।
ଗହାତ୍ଵକର ସିଂହାସନ ଅଗ୍ନିଶିଖାମୟ
ଓ ତହିଁର ଚକ୍ରସକଳ ଉତ୍ପଳନ୍ତ ଅଗ୍ନି ।

୧୦ ଗହାତ୍ଵକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଗ୍ନିସ୍ଵରୋତ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ବହିଲା;
ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଗହାତ୍ଵକର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ
ଓ ଅସ୍ଵତ ଅସ୍ଵତ ଗହାତ୍ଵକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉଭା ହେଲେ ।
ବିଚରସଭା ବସିଲା
ଓ ପୁସ୍ତକମାନ ଫିଟାଗଲା ।

୧୧ ସେହି ଶୃଙ୍ଖଳର କଥାତ ଦର୍ପ-ବାକ୍‌ୟର ରବ ସକାଶୁ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଅନାଇଲି; ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ,
ଶେଷରେ ସେ ପଶୁ ହତ ହେଲା ଓ ଗହାର ଶରୀର ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ଓ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ
ସମର୍ପିତ ହେଲା । ୧୨ ପୁଣି, ଅନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନିଆଗଲା; ତଥାପି ଏକ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଆୟୁ ଦୀର୍ଘ କରାଗଲା ।

୧୩ ମୁଁ ରାତ୍ରିକାଳର ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ,
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ନୟାୟ ଏକ ପୁରୁଷ ଆକାଶର ମେଘରେ ଆସିଲେ;
ସେ ଅନେକ କାଳର ସେହି ବୃଦ୍ଧତ୍ଵକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ,
ସେମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ଛାମୁକୁ ଗହାତ୍ଵକୁ ଆଣିଲେ ।

୧୪ ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଦେଶବାସୀ ଓ ଭାଷାବାଦୀମାନେ ଯେପରି ଗହାତ୍ଵକର ସେବା କରିବେ,
ଏଥିପାଇଁ ଗହାତ୍ଵକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ, ମହିମା ଓ ରାଜ୍ୟ ଦତ୍ତ ହେଲା;
ଗହାତ୍ଵକର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଅନନ୍ତକାଳୀନ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ, ଗହା ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ,
ଆଉ ଗହାତ୍ଵକର ରାଜ୍ୟ ଅବିନାଶ୍ୟ ।

୧୫ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ, ମୋର ଆତ୍ମା ମୋର ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଶୋକାନ୍ତ୍ରିତ ହେଲା ଓ ମୋର ମାନସିକ
ଦର୍ଶନ ମୋତେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲା ।

ଦାନିୟେଲତ୍ଵକ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ
୧୬ ମୋର ନିକଟରେ ଯେଉଁମାନେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣର ନିକଟକୁ ମୁଁ
ଯାଇ ଏସବୁର ତଥ୍ୟ ପଚାରିଲି । ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ସେହିସବୁର ଅର୍ଥ ଜଣାଇ କହିଲେ । ୧୭ ‘ସେହି ଗୁରି
ବୃହତ୍‌ପଶୁ ଗୁରି ରାଜା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ । ୧୮ ମାତ୍ର ସର୍ବୋପରିସ୍ଵତ୍ଵକର
ପବିତ୍ରଗଣ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଓ ଚିର କାଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଭୋଗ
କରିବେ ।’ ୧୯ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଚତୁର୍ଥ ପଶୁ, ଯେ ଅନ୍ୟ ସକଳରୁ ଭିନ୍ନ, ଅତି ଭୟାନକ, ଯାହାର ଦନ୍ତ
ଲୋହିତମୟ ଓ ନଖସବୁ ପିତ୍ତଳମୟ ଥିଲା, ଯେ ଗରାସ କଲା, ଭାଙ୍ଗି ଚୁର୍ଣ୍ଣ କଲା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟସବୁକୁ
ପଦ ତଳେ ଦଳିତ କଲା, ଗହାର ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କଲି; ୨୦ ପୁଣି, ଗହାର ମସୃତକରେ
ଯେଉଁ ଦଶ ଶୃଙ୍ଖଳ ଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଶୃଙ୍ଖଳ ଉଠିଲା ଓ ଯାହା ସାକ୍ଷାତରେ ତିନି ଶୃଙ୍ଖଳ ପଡ଼ିଗଲା;
ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଯେଉଁ ଶୃଙ୍ଖଳ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଅହତ୍‌କାର ବାକ୍‌ୟବାଦୀ ମୁଖ ଥିଲା, ଯାହାର ଆକାର ଆପଣା
ସତ୍ତ୍ଵାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦାମ୍ଭିକ ଥିଲା, ଗହାର ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କଲି । ୨୧ ମୁଁ ଦେଖିଲି,
ଆଉ ସେହି ଶୃଙ୍ଖଳ ପବିତ୍ରଗଣଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କଲା; ୨୨ ଶେଷରେ ସେହି
ଅନେକ କାଳର ବୃଦ୍ଧ ଆସିଲେ ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ଵତ୍ଵକର ପବିତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ବିଚର ଭାର ଦତ୍ତ ହେଲା ଓ
ପବିତ୍ରଗଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଭୋଗ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ୨୩ ସେ ଏହିରୂପେ କହିଲେ,
ଚତୁର୍ଥ ପଶୁ ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ହେବ,

ଗହା ଅନ୍ୟ ସକଳ ରାଜ୍ୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହେବ
ଓ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ,
ଆଉ ଦଳିତ କରି ଖଣ୍ଡିତ ଖଣ୍ଡିତ କରିବ ଓ
ଗହା ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ ।

୨୪ ପୁଣି, ସେହି ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଗତପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯେ,
ସେହି ରାଜ୍ୟରୁ ଦଶ ରାଜା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ;
ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଆଉ ଜଣେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ।
ସେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହେବ
ଓ ସେ ତିନି ରାଜାଙ୍କୁ ଦମନ କରିବ ।

୨୫ ପୁଣି, ସେ ସର୍ବୋପରିସ୍ପର୍ଶକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବ
ଓ ସର୍ବୋପରିସ୍ପର୍ଶକର ପବିତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦମନ କରିବ;
ଆଉ, ସେ କାଳ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ବିଚାର କରିବ;
ପୁଣି, ଏକ କାଳ, (ଦୁଇ) ପବିତ୍ରର ପର୍ବ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ପବିତ୍ରର ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ*
ସେମାନେ ଗହା ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ ।

୨୬ ମାତ୍ର ବିଚାର ସଭା ବସିବ
ଓ ସେମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱପୁର
କ୍ଷୟ ଓ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗହାଠାରୁ ଗହା ନେବେ ।

୨୭ ଆଉ, ଶାସନ କାଳ ଓ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱପୁ
ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଧଃସ୍ଥିତ ରାଜ୍ୟସମୂହର ମହିମା,
ସର୍ବୋପରିସ୍ପର୍ଶକର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେବ;
ଗହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅନନ୍ତ-କାଳୀନ
ରାଜ୍ୟ ଓ ଯାବତୀୟ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଗହାଙ୍କର ସେବା କରିବେ ଓ ଗହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବେ ।

୨୮ ଏଠାରେ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଶେଷ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ, ମୋର ଭାବନା ମୋତେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କଲା ଓ ମୋର ମୁଖ
ବିବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ମାତ୍ର ମୁଁ ସେ କଥା ଆପଣା ମନରେ ରଖିଲି ।”

୮

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦର୍ଶନ - ମେଷ ଓ ଛାଗ

୧ ବେଲ୍‌ଶାତ୍ସର ରାଜାର ରାଜତ୍ୱର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ ପରଥମ ଦର୍ଶନର ଉତ୍ତରରେ
ଆଉ ଏକ ଦର୍ଶନ ପାଇଲି । ୨ ପୁଣି, ମୁଁ ଦର୍ଶନ କରମେ ଦେଖିଲି; ମୁଁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖିଲି ଯେ, ମୁଁ
ଏଲମ୍ ପରଦେଶସ୍ଥ ଶୁଶାନ୍ ରାଜଗୃହରେ ଅଛି; ଆଉ, ସେହି ଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ମୁଁ ଉଲୟ ନଦୀ
ନିକଟରେ ଅଛି । ୩ ତହିଁରେ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଦେଖିଲି ଯେ, ଦେଖ, ନଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ମେଷ ଠିଆ
ହୋଇଅଛି, ଗହାର ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ଓ ସେହି ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ଉତ୍ତର; ମାତ୍ର ଏକ ଶତାବ୍ଦୀ ଅନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା
ଉତ୍ତର ଓ ଯାହା ଉତ୍ତର, ଗହା ପଶ୍ଚାତ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ୪ ମୁଁ ସେହି ମେଷକୁ ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ
ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଯେଲି ମାଡ଼ିବାର ଦେଖିଲି; ଆଉ, କୌଣସି ପଶୁ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ
ନାହିଁ, କିଏବା ଗହାର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିଲା; ମାତ୍ର ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାମତ କର୍ମ କରି
ଆପଣାର ବଡ଼ାଇ ପରକାଶ କଲା । ୫ ପୁଣି, ମୁଁ ଏହି ବିଷୟ ବିବେଚନା କରୁ କରୁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଦେଖ, ଏକ
ଛାଗ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ବୀ ପାର ହୋଇ ଆସିଲା ଓ ସେ ଭୂମି ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କଲା ନାହିଁ; ଆଉ, ସେହି
ଛାଗର ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବିଲକ୍ଷଣ ଶତାବ୍ଦୀ ଥିଲା । ୬ ଆଉ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀବିଶିଷ୍ଟ
ମେଷକୁ ନଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲି, ଗହା ଆଡ଼କୁ ସେ ଆସି ଆପଣା ବଳର ପରଚଣ୍ଡତାରେ
ଗହା ଉପରକୁ ଧାଇଁଲା । ୭ ପୁଣି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେ ସେହି ମେଷ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଓ ଗହା ଉପରେ
ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ସେହି ମେଷକୁ ଆଘାତ କଲା ଓ ଗହାର ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ଭାଙ୍ଗି
ପକାଇଲା ଓ ଗହା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ସେହି ମେଷର ଆଉ ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଛାଗ
ଗହାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ପଦରେ ଦଳିଲା, ଆଉ ଗହାର ହସ୍ତରୁ ସେହି ମେଷକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ
କେହି ନ ଥିଲା । ୮ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ଛାଗ ଆପଣାର ଅତିଶୟ ବଡ଼ାଇ ପରକାଶ କଲା ଓ ସେ ବଳବାନ

* ୭:୨୫ ପୁଣି, ଏକ କାଳ, (ଦୁଇ) ପବିତ୍ରର ପର୍ବ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ପବିତ୍ରର ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଡ଼େ ତିନି
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଥୁଲା ବେଳେ ଗହୀର ବୃହତ୍ ଶୃଙ୍ଗ ଭଗ୍ନ ହେଲା; ଆଉ, ତହିଁର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଆକାଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଆଡ଼େ ଗୁରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ଶୃଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ୯ ପୁଣି, ସେହି ଶୃଙ୍ଗମାନର ଗୋଟିକର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶୃଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପୂର୍ବ ରମ୍ଭା* ଦେଶ ଆଡ଼େ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ୧୦ ଆଉ, ଗହୀ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ବାହିନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ଓ ସେହି ବାହିନୀ ଓ ଗରାଗଣର କେତେକଞ୍ଜକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦ ତଳେ ଦଳିଲା । ୧୧ ହଁ, ସେହି ବାହିନୀଗଣର ଅଧିକାଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାର ବଢ଼ାଇ କରି ଗହୀଜଳଠାରୁ ନିତ୍ୟ ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଅପହରଣ କଲା ଓ ଗହୀଜଳ ଧର୍ମଧାମ ନିପାତିତ ହେଲା । ୧୨ ପୁଣି, ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ ସକାଶୁ ନିତ୍ୟ ହୋମାବଳି ସହିତ ବାହିନୀ ଗହୀ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲା ଓ ସେ ସତ୍ୟତାକୁ ଭୂମିରେ ନିପାତ କଲା, ଆଉ ସ୍ୱେଚ୍ଛାମତ କର୍ମ କରି ସଫଳତା ଲାଭ କଲା । ୧୩ ଏଭାବରେ ମୁଁ ଏକ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି କଥା କହିବାର ଶୁଣିଲି; ଆଉ, ଯେ କଥା କହିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ପଚାରିଲେ, ନିତ୍ୟ ହୋମାବଳି ଓ ଧର୍ମଧାମ ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ ଓ ଦଳିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମଧାମର ଓ ବାହିନୀର ସମର୍ପଣ ହେବା ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ, ଗହୀ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ? ୧୪ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପରାତଃକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଧର୍ମଧାମ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ ।

ସପ୍ତମର ଅର୍ଥ ପରକାଶ

୧୫ ଏଭାବରେ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଗହୀ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲି; ଆଉ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟକୃତି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୬ ପୁଣି, ଭଲମ୍ଭ ନଦୀ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟର ରବ ଶୁଣିଲି, ସେ ତାକି କହିଲେ, ହେ ଗାବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦର୍ଶନର ଉତ୍ପତ୍ତି ବୁଝାଇ ଦିଅ । ୧୭ ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲି, ସେହି ସ୍ଥାନର ନିକଟକୁ ସେ ଆସିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଆସନ୍ତେ, ମୁଁ ଭୀତ ହେଲି ଓ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲି; ମାତ୍ର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ବୁଝ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଶେଷ କାଳ ବିଷୟକ । ୧୮ ସେ ମୋତେ କଥା କହୁ କହୁ ମୁଁ ଭୂମି ଆଡ଼େ ମୁଖ କରି ଘୋର ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲି; ମାତ୍ର ସେ ସପର୍ଶ କରି ମୋତେ ଠିଆ କରାଇଲେ । ୧୯ ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଦେଖ, କ୍ରୋଧର ପରିଣାମ ସମୟରେ ଯାହା ଘଟିବ, ଗହୀ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା; କାରଣ ଏହା ନିରୂପିତ ଶେଷ କାଳର କଥା । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ମେଷ ଦେଖିଲ, ଗହୀର ଦୁଇ ଶୃଙ୍ଗ ମାଦ୍ୟ ଓ ପାରସିକ ରାଜା । ୨୧ ପୁଣି, ସେ ଲୋମଶ ଛାଗ ଯବନ ଦେଶର ରାଜା ଓ ଗହୀର ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବାର ବୃହତ୍ ଶୃଙ୍ଗ ପରାଧମ ରାଜା । ୨୨ ଆଉ, ଯେଉଁ ଶୃଙ୍ଗ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ତହିଁର ସ୍ଥାନରେ ଯେ ଗୁରୁ ଶୃଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ଏଥିରେ ସେହି ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁରୁ ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାର ଜାଣିବ, ମାତ୍ର ପରାକ୍ରମରେ ଗହୀର ତୁଲ୍ୟ ନେହିବ । ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ପରିଣାମ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନକାରୀମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଭୟଙ୍କର ବଦନ ଓ ନିଗୂଢ଼ ବାକ୍ସ-ଜ୍ଞାନୀ ଏକ ରାଜା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ୨୪ ସେ ବଳରେ ପରାକ୍ରମୀ ହେବ, ମାତ୍ର ଗହୀର ନିଜ ବଳରେ ନୁହେଁ; ଆଉ, ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇ ସ୍ୱେଚ୍ଛାମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ଆଉ, ସେ ପରାକ୍ରମୀଗଣକୁ ଓ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ । ୨୫ ପୁଣି, ଆପଣା କୌଶଳ ଦ୍ୱାରା ଗହୀର ହସ୍ତରେ ଛଳ ସଫଳ ହେବ ଓ ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରେ ନିଜକୁ ବଢ଼ାଇ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିରାପଦ କାଳରେ ଅନେକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ; ଆହୁରି, ସେ ଅଧିକାଂଶର ଅଧିକାଂଶ ପୂର୍ବକୁ ଠିଆ ହେବ; ମାତ୍ର ସେ ବିନା ହସ୍ତରେ ଭଗ୍ନ ହେବ । ୨୬ ଆଉ, ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପରାତଃକାଳ ବିଷୟରେ କଥୁତ ଦର୍ଶନ ସତ୍ୟ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦର୍ଶନ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ କର; କାରଣ ଗହୀ ଆଗାମୀ ଅନେକ ଦିନର କଥା । ୨୭ ଏଭାବରେ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ କଲାନ୍ତ ହେଲି ଓ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଡ଼ିତ ହେଲି; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଉଠି ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ କଲି; ଆଉ, ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶନରେ ଚମତ୍କୃତ ହେଲି, ମାତ୍ର କେହି ସେ ଦର୍ଶନ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ।

୯

ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପରାଧନ

୧ ମାଦ୍ୟ ବଂଶଜାତ ଅକ୍ଷୟପ୍ରେରଣର ପୁତ୍ର ଯେ ଦାରୀୟାବସ କଲ୍ଦୀୟ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଗହୀର ପରାଧନ ବର୍ଷରେ । ୨ ଗହୀର ଶାସନ କାଳର ପରାଧନ ବର୍ଷରେ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ, ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରୁଶାଲମର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସମୟ ସତ୍ତ୍ୱେ

* ୮:୯ ରମ୍ଭା ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ

ବର୍ଷ ହେବା ବିଷୟରେ ସଦାପୂରତ୍ୱର ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଯିରିମାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଗହା ମୁଁ ବୁଝିଲି । ୩ ଏଣୁ ମୁଁ ଉପବାସ, ଚଟ ପରିଧାନ ଓ ଭସ୍ମ ଲେପନ କରି ପୂର୍ବାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରତ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ପାଇଁ ଗହାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟି କଲି । ୪ ପୁଣି, ମୁଁ ସଦାପୂରତ୍ୱ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂର୍ବାର୍ଥନା କଲି ଓ ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି କହିଲି, ହେ ପୂରତ୍ୱ, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ପରମେଶ୍ୱର, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରେମ କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ନିୟମ ଓ ଦୟା ରକ୍ଷା କରିଥାଅ । ୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ ଓ କୁଟିଳଚରଣ କରିଅଛୁ ଓ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରି ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଅଛୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବିଧି ଓ ଶାସନର ପଥ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ । ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜାଗଣକୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକସମୂହକୁ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କଥା କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ନାହିଁ । ୭ ହେ ପୂରତ୍ୱ ଧାର୍ମିକତା ତୁମ୍ଭର ଅଟେ, ମାତ୍ର ଆଜିକାର ନ୍ୟାୟ ମୁଖର ବିବର୍ଣ୍ଣିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର; ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୃତ ସତ୍ୟ-ଲଘ୍ନ ସକାଶ୍ଚ ଯିହୁଦାର ଲୋକ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିତ ସକଳ ଦେଶସ୍ଥ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ (ବିବର୍ଣ୍ଣିତର ପାତ୍ର) । ୮ ହେ ସଦାପୂରତ୍ୱ, ମୁଖର ବିବର୍ଣ୍ଣିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଗଣର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଟେ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ । ୯ ବିଧି ଦୟା ଓ କ୍ଷମା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟେ; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହୀଚରଣ କରିଅଛୁ ୧୦ ଓ ସେ ଆପଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ, ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂରତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ । ୧୧ ହଁ, ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଘ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ରବରେ ଯେପରି ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହି କାରଣରୁ ଅଭିଶାପ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ମୋକ୍ଷାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଶପଥ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଳ ଯାଇଅଛି; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ । ୧୨ ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହା ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯେଉଁ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଗଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଆପଣାର ସେହି ବାକ୍ୟ ସେ ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଯିରୁଶାଲମ ପୂର୍ବ ଯାହା କରା ଯାଇଅଛି, ସମୁଦାୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳେ ସେପରି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ୧୩ ମୋକ୍ଷାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲିଖନାନୁସାରେ ଏହିସବୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଘଟିଅଛି; ତଥାପି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧର୍ମରୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ବୁଝିବା ପାଇଁ ସଦାପୂରତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନତି କରି ନାହିଁ । ୧୪ ଏନିମନ୍ତେ ସଦାପୂରତ୍ୱ ଅମଙ୍ଗଳାର୍ଥେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଗହା ଘଟାଇ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସଦାପୂରତ୍ୱ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ଆପଣାର ସେହି ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ରବରେ ମନୋଯୋଗ କରି ନାହିଁ । ୧୫ ଏଣୁ ଏବେ ହେ ପୂରତ୍ୱ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ବଳବାନ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମିସର ଦେଶରୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଆଜିକାର ନ୍ୟାୟ କାର୍ତ୍ତୃ ଲାଭ କରିଅଛ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିଅଛୁ । ୧୬ ହେ ପୂରତ୍ୱ, ବିନୟ କରେ, ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକତାଗୁଣରେ, ତୁମ୍ଭର ନଗର ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଓ କୋପ ନିବୃତ୍ତ ହେଉ; କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଅଧର୍ମ ସକାଶ୍ଚ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୭ ଏହେତୁ ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଏବେ ତୁମ୍ଭ ଦାସର ପୂର୍ବାର୍ଥନା ଓ ବିନତିରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ଓ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଯେଉଁ ଧର୍ମଧାରା ଧୂଳି ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବତ୍ୱ ସକାଶ୍ଚ ଆପଣା ମୁଖ ପୂର୍ବନ କର । ୧୮ ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, କର୍ଣ୍ଣ ତେରି ଶୁଣ; ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ମୋଲି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ତୁଣ୍ଣିତ ପୂର୍ବ ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଏହି ନଗର ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଧାର୍ମିକତା ସକାଶ୍ଚ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ମହାଦୟା ସକାଶ୍ଚ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ

ଆତ୍ମାମାନୁଷ୍ଠାନ ନିବେଦନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥାନ୍ତୁ । ୧୯ ହେ ପରଭୁ, ଶୁଣ; ହେ ପରଭୁ, କ୍ଷମା କର; ହେ ପରଭୁ, ମନୋଯୋଗ କରି କର୍ମ କର; ବିଳମ୍ବ ନ କର; ହେ ମୋ'ର ପରମେଶ୍ଵର, ନିଜ ସକାଶେ କର୍ମ କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ନଗର ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଅଟନ୍ତି ।

ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ସମ୍ବାଦ

୨୦ ଏହିରୂପେ ମୁଁ ନିବେଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲି, ପୁଣି ମୋ'ର ପାପ ଓ ମୋ'ର ଇସ୍ଵାଏଲ ଲୋକଙ୍କର ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁଥିଲି, ଥାଉ ମୋ' ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ନିମନ୍ତେ ସଦାପୁରତୁ ମୋ' ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣା ନିବେଦନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିଲି; ୨୧ ଏପରି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କଥା କହୁ କହୁ ଆତ୍ମାରେ ଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲି, ସେହି ପୁରୁଷ ଗାବ୍ରିଏଲ ଶାଘର ଉଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ନୈବେଦ୍ୟ ସମୟରେ ଆସି ମୋତେ ସପର୍ଶ କଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଓ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ, ହେ ଦାନିୟେଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ କୌଶଳ ଦେବାକୁ ଆସିଲି । ୨୩ ତୁମ୍ଭର ବିନତିର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଆଜ୍ଞା ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଥାଉ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିଅଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ୟକ୍ତ; ଏଥିପାଇଁ ଏ ବିଷୟ ବିବେଚନା କର ଓ ଦର୍ଶନ ରୁଟ । ୨୪ ଆଜ୍ଞା-ଲଘ୍ଵନ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ପାପର ଶେଷ କରିବାକୁ ଓ ଅଧର୍ମର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ, ଥାଉ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଧର୍ମ ଆଣିବାକୁ, ପୁଣି ଦର୍ଶନ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ମୁଦ୍‌ଗତ କିରୀଟ କରିବାକୁ ଓ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ନଗର ନିମନ୍ତେ ସତୁରି ସପ୍ତାହ ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି । ୨୫ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଜାତ ହୁଅ ଓ ରୁଟ ଯେ, ଯିରୁଶାଲମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ ହେବା ସମୟଠାରୁ ଅଧିପତି, ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତ ସପ୍ତାହ ହେବ; ପୁଣି, ସତ୍ତ୍ଵେ କାଳରେ ହିଁ ଗହା ଛକ ଓ ପରିଷା ସହିତ ତିନି କୋଡ଼ି ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ । ୨୬ ପୁଣି, ତିନି କୋଡ଼ି ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ଉତ୍ତରରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ହେବେ ଓ ସେ ଅକ୍ଷିତ ହେବେ; ଥାଉ, ଆଗାମୀ ଅଧିପତିର ଲୋକମାନେ ନଗର ଓ ଧର୍ମଧାମ ନଷ୍ଟ କରିବେ ଓ ପ୍ଳାବନ ଦ୍ଵାରା ଗହାର ଶେଷ ହେବ, ପୁଣି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ; ନାନା ଉତ୍ତରୀନଗ ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି । ୨୭ ପୁଣି, ସେ ଏକ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ନିୟମ କରିବ ଓ ସପ୍ତାହର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ କାଳ ଯଜ୍ଞ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବ; ଥାଉ, ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁସକଳର ପକ୍ଷ ଉପରେ ବିନାଶକ ଜଣେ ଆସିବ; ପୁଣି, ନିରୂପିତ ସିଦ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନାଶକର ଉପରେ କ୍ରୋଧ ଢଳାଯିବ ।

୧୦

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ମହା ଦର୍ଶନ

୧ ପାରସ୍ଵର ରାଜା କୋରସ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବେଲ୍‌ଟ୍‌ଗତ୍ସର ନାମରେ ପରିଚିତ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଓ ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ, ଗହା ଏକ ମହାୟୁଦ୍ଧ ବିଷୟ; ପୁଣି, ସେ ଗହା ବୁଝିଲେ ଓ ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟ ଗତ୍ତ୍ଵେ ଜାତ ହେଲା । ୨ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ, ଦାନିୟେଲ, ପୂର୍ଣ୍ଣା ତିନି ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କରୁଥିଲି । ୩ ପୂର୍ଣ୍ଣା ତିନି ସପ୍ତାହ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କୌଣସି ସୁସ୍ଵାଦ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କଲି ନାହିଁ, କିଅବା ମାଂସ ଅବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମୋ' ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ନାହିଁ, ଅଥବା ମୁଁ କିଛି ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲି ନାହିଁ । ୪ ପୁଣି, ପରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ମୁଁ ହିଦ୍‌ଦେକଲ ନାମକ ମହାନଦୀ ତୀରରେ ଥିବା ବେଳେ, ୫ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଦେଖିଲି, ଥାଉ ଦେଖ, ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ, ଗତ୍ତ୍ଵେ କଣ ଉପସର ନିର୍ମଳ ସୁଗନ୍ଧା ବନ୍ଧନୀରେ ବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା; ୬ ମଧ୍ୟ ଗତ୍ତ୍ଵେ ଶରୀର ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟମଣି ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗତ୍ତ୍ଵେ ମୁଖ ବିଦୁର୍ଯ୍ୟତ୍ଵ ଆତ୍ମା ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗତ୍ତ୍ଵେ ଚକ୍ଷୁ ଜ୍ଵଳି; ମଶାଲ ତୁଲ୍ୟ, ଥାଉ ଗତ୍ତ୍ଵେ ହସ୍ତ ଓ ପାଦ ପରିଷ୍କୃତ ପିତ୍ତଳର ଆତ୍ମା ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗତ୍ତ୍ଵେ ବାକ୍ସର ରବ ଲୋକସମୂହର ରବ ତୁଲ୍ୟ । ୭ ପୁଣି, ମୁଁ, ଦାନିୟେଲ, ଏକାକୀ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; କାରଣ ମୋର ସତ୍ତ୍ଵେ ଲୋକମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅତିଶୟ କମ୍ପିତ ହେଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଚୁପାଇବା ପାଇଁ ପଳାଇଲେ । ୮ ତହିଁରେ ମୁଁ ଏକାକୀ ରହି ଏହି ମହାଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି ଓ ମୋ'ଠାରେ କିଛି ବଳ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ତେଜ କ୍ଷୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ଓ ମୁଁ କିଛି ବଳ ରଖି ପାରିଲି ନାହିଁ । ୯ ତଥାପି ମୁଁ ଗତ୍ତ୍ଵେ ବାକ୍ସର ରବ ଶୁଣିଲି; ଥାଉ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଗତ୍ତ୍ଵେ ବାକ୍ସର ରବ ଶୁଣିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉବୁଡ଼ ହୋଇ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଥିଲି । ୧୦ ଏଥିରେ ଦେଖ, ଏକ ହସ୍ତ ସପର୍ଶ କରି ମୋତେ ଆଶ୍ଚ୍ଵ ଓ ହସ୍ତ ପାପୁଲିରେ ନିର୍ଭର କରାଇଲା । ୧୧ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ

ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗର ଦାନିୟେଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହୁ, ଗହା ବୁଝ ଓ ସିଧା ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅ; କାରଣ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛୁ; ସେ ଫୋତେ ଏହି କଥା କହିବାରୁ ମୁଁ କମ୍ପି କମ୍ପି ଠିଆ ହେଲି । ୧୨ ଏଥିରେ ସେ ଫୋତେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିୟେଲ, ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବଦିନ ଦିନରୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମନୋନିବେଶ କଲ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଗଲା; ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଆସିଅଛୁ । ୧୩ ମାତ୍ର ପାରସ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ଏକୋଇଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିନ କଲା; ମାତ୍ର ଦେଖ, ପୂର୍ବଦିନ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ମାଖାୟେଲ ନାମରେ ଜଣେ ଆମ୍ଭର ସାହାୟକ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପାରସ୍ୟର ରାଜାଗଣର ସଙ୍ଗରେ ରହିଲୁ । ୧୪ ଏବେ, ଶେଷ କାଳରେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଦିନ ଯାହା ଘଟିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆସିଅଛୁ; କାରଣ ଦର୍ଶନ ଆହୁରି ଅନେକ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ୧୫ ସେ ଫୋତେ ଏତଦ୍ୱୟ କଥା କହିଲା ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ଭୁମି ଆଡ଼େ ମୁଖ କରି ଅବାକ୍ ହେଲି । ୧୬ ଏଥିରେ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କଗଣର ଆକୃତିବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଫୋର ଓଷ୍ଟାଧର ସ୍ୱର୍ଗ କଲେ; ତହିଁ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇ ଫୋ' ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ କହିଲି, ହେ ଫୋର ପୂର୍ବ, ଏହି ଦର୍ଶନ ସକାଶୁ ଫୋର ବେଦନା ଫୋତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ଓ ମୁଁ କିଛିମାତ୍ର ବଳ ରକ୍ଷା କରି ପାରୁ ନାହିଁ । ୧୭ କାରଣ ଫୋର ଏହି ପୂର୍ବଦିନ ଦାସ କିପୂର୍ବକାରେ ଏହି ଫୋ' ପୂର୍ବଦିନ ସଙ୍ଗେ କଥାବାଚ୍ଚିତ କରି ପାରେ ? ସେହିକ୍ଷଣେ ଫୋ'ଠାରେ କିଛି ବଳ ଅବା ଫୋ' ମଧ୍ୟରେ ଶୁଣାସ ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୮ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିବିଶିଷ୍ଟ ଜଣେ ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ଫୋତେ ସ୍ୱର୍ଗ କରି ସବଳ କଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ହେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗର ମନୁଷ୍ୟ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ହେଉ, ସବଳ ହୁଅ, ସବଳ ହୁଅ !” ସେ ଫୋତେ ଏହା କହିଲେ, ମୁଁ ସବଳ ହୋଇ କହିଲି, “ଫୋର ପୂର୍ବକୁ ହୁଅନ୍ତୁ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଫୋତେ ସବଳ କରିଅଛ ।” ୨୦ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ? ଏବେ ଆମ୍ଭେ ପାରସ୍ୟର ଅଧିପତି ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିଯିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ବାହାରିଲେ, ଦେଖ, ଗୁରାସର ଅଧିପତି ଆସିବ । ୨୧ ମାତ୍ର ସତ୍ୟଗରନ୍ଧ୍ରରେ ଯାହା ଲିଖିତ ଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବୁ; ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ସାହାୟକ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ମାଖାୟେଲ ବିନି ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି ।”

୧୧

୧ ପୁଣି, ମାନ୍ୟ ଦାର୍ଯ୍ୟାବସର ଅଧିକାରର ପୂର୍ବଦିନ ବର୍ଷରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ସୁସ୍ଥର ଓ ସବଳ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହେଲୁ ।

ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜା

୨ ଏବେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କଥା ଜଣାଇବା । ଦେଖ, ପାରସ୍ୟରେ ଆଉ ତିନି ରାଜା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ ଓ ଚତୁର୍ଥ ରାଜା ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନଶାଳୀ ହେବ; ଆଉ, ସେ ଆପଣା ଧନରେ ବଳବାନ ହେଲେ ଗୁରାସ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବ । ୩ ତହିଁ ଏକ ବିକ୍ରମା ରାଜା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ସେ ମହାକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ଶାସନ କରିବ ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ୍ୟରେ କର୍ମ କରିବ । ୪ ଆଉ, ସେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ ଗହାର ରାଜ୍ୟ ଭଗ୍ନ ହେବ ଓ ଆକାଶର ଗୁରୁ ଦିଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ; ମାତ୍ର ଗହାର ବଂଶ ନିମନ୍ତେ କିଅବା ଗହାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାନ୍ତରାୟା ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ନେହିବ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହାର ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ । ୫ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର (ମିସର) ରାଜା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ କିନ୍ତୁ ଗହାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ ହୋଇ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଗହାର ରାଜ୍ୟ ଏକ ବୃହତ୍ ରାଜ୍ୟ ହେବ । ୬ ମାତ୍ର କେତେକ ବର୍ଷର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମିଳିତ ହେବେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶସ୍ଥ ରାଜାର କନ୍ୟା ନିୟମ ସ୍ୱାପନାର୍ଥେ ଉତ୍ତର ଦେଶସ୍ଥ ରାଜାର ନିକଟକୁ ଆସିବ; ମାତ୍ର କନ୍ୟା ନିଜ ବାହୁବଳ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ରାଜା ଓ ଗହାର ବାହୁ ସ୍ୱାୟା ନେହିବ; ମାତ୍ର ସେ କନ୍ୟା ଓ ଯେଉଁମାନେ ଗହାକୁ ଆଣିଲେ ଓ ଯେ ଗହାକୁ ଜନ୍ମ କଲା, ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଯେ ଗହାକୁ ବଳ ଦେଲା, ସମସ୍ତେ ସମର୍ପିତ ହେବେ । ୭ ମାତ୍ର କନ୍ୟାର ମୂଳର ଏକ ପଲ୍ଲବରୁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ସେ ସୈନ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଆସି ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ରାଜାର ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷାତରଣ କରି ଜୟଯୁକ୍ତ ହେବ; ୮ ଆହୁରି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ପୂର୍ବଦିନ

ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଦେବଗଣକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରୂପା ଓ ସୁନାର ମନୋହର ପାତ୍ର ସହିତ ମିସରକୁ ନେଇଯିବ ଓ ସେ କେତେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ରାଜାଠାରୁ ନିରସ୍ତ ହେବ । ୯ ପୁଣି, ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶୀୟ ରାଜାର ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଦେଶକୁ ସେ ଫେରିଯିବ । ୧୦ ଆଉ, ଗହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ମହା-ସୈନିକ ଜନତା ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ସେମାନେ ଆସି ବଢ଼ି ତୁଲ୍ୟ ଉତ୍ତୁଳି ବହି ଚାଲି ଯିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଫେରି ଗହାର ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ୧୧ ତହିଁରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜା କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ; ତହିଁରେ ସେ (ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ରାଜା) ମହାଜନତା ସଂଗ୍ରହ କରିବ, ମାତ୍ର ସେହି ଜନତା ଗହାର (ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜାଙ୍କ) ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ । ୧୨ ପୁଣି, ସେହି ଜନତା ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଗହାର ଚିତ୍ତ ଗର୍ବିତ ହେବ ଓ ସେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବ; ତଥାପି ସେ ଜୟଯୁକ୍ତ ନୋହିବ । ୧୩ ଆଉ, ଉତ୍ତର ଦେଶର ରାଜା ଫେରି ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ବୃହତ୍ ଜନତା ସଂଗ୍ରହ କରିବ; ପୁଣି ସେ, କାଳର ଅର୍ଥାତ୍, ବର୍ଷମାନର ଶେଷରେ ମହାସୈନ୍ୟ ଓ ଅପାର ସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ଆସିବ । ୧୪ ପୁଣି, ସେହି ସମୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବେ; ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରାଣୀଣର ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ଦର୍ଶନ ସଫଳାର୍ଥେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ । ୧୫ ଏହିରୂପେ ଉତ୍ତର ଦେଶର ରାଜା ଆସିବ ଓ ଗଡ଼ବନ୍ଦୀ କରି ସୁଦୃଢ଼ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରିବ; ତହିଁରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ସହାୟଗଣ ଓ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିବାଧା ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; କିଅବା ପ୍ରତିବାଧା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ୧୬ ମାତ୍ର ଯେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ, ସେ ସଞ୍ଚେରଛାନ୍ତସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଗହା ସାକ୍ଷାତରେ କେହି ଠିଆ ହେବ ନାହିଁ; ଆଉ, ସେ ରମ୍ୟ (ଇସ୍ରାଏଲ) ଦେଶରେ ଠିଆ ହେବ ଓ ଗହାର ହସ୍ତରେ ବିନାଶ ରହିବ । ୧୭ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟର ପରାକ୍ରମ ସହିତ ଆସିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମନସ୍ଥ କରିବ ଓ ସରଳ ଲୋକମାନେ ଗହା ସଞ୍ଚରେ ଆସିବେ; ସେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନ୍ତସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ନାଗାଗଣର କନ୍ୟା ଗହାକୁ ଦେବ; ମାତ୍ର କନ୍ୟା ସ୍ଥର ରହିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହା ପାଇଁ ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଦୁପ୍ପାପଗଣର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ଅନେକଙ୍କୁ ହସ୍ତଗତ କରିବ; ମାତ୍ର ଜଣେ ଅଧିପତି ଗହାର କୃତ ଅପମାନ ନିବୃତ୍ତ କରାଇବ; ଆହୁରି, ସେ ଗହାର ଅପମାନ ଗହା ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବ । ୧୯ ତହିଁ ସେ ଆପଣା ଦେଶର ଦୁର୍ଗସକଳର ଆଡ଼େ ଫେରିବ; ମାତ୍ର ସେ ଝୁଣ୍ଟି ପତିତ ହେବ; ପୁଣି, ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଜନ ଗହାର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ସେ ରାଜ୍ୟର ଶୋଭା ସ୍ଥାନର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରଜାପାତକକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ; ମାତ୍ର ଅଲ୍ପ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, ମାତ୍ର କ୍ରୋଧରେ ନୁହେଁ, କିଅବା ଯୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ । ୨୧ ପୁଣି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ରାଜାର ସମ୍ମାନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଜଣେ ତୁରନ୍ତ ଲୋକ ଗହାର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ମାତ୍ର ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସମୟରେ ଆସିବ ଓ ଗୁରୁବାକ୍ୟ ଦୁପ୍ପା ରାଜ୍ୟ ପାଇବ । ୨୨ ଆଉ, ପୁଲବନରୂପ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦୁପ୍ପା ସେମାନେ ଗହା ସମ୍ମୁଖରୁ ବହି ଯିବେ ଓ ଭଗ୍ନ ହେବେ; ହଁ, ନିୟମର ଅଧିପତି ମଧ୍ୟ ଭଗ୍ନ ହେବ । ୨୩ ପୁଣି, ଗହାର ସହିତ ତୁକ୍ତି ସ୍ଥର କରାଗଲା ପରେ ସେ ପ୍ରଗତଶାପ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; କାରଣ ସେ ଆସି ଅଲ୍ପ ଲୋକ ଦୁପ୍ପା ପରାକ୍ରମୀ ହେବ । ୨୪ ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସମୟରେ ଦେଶର ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଓ ଗହାର ପିତୃ ଓ ପିତାମହଗଣ ଯାହା କରି ନ ଥିଲେ, ଗହା ସେ କରିବ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଳୃତ ଦରବନ୍ଧ ଓ ଅପହୃତ ବସ୍ତୁ ଓ ଧନ ବିଷ୍ଟି ଦେବ ଓ ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ସକଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ କିଛିକାଳ କୌଶଳ କଲ୍ପନା କରିବ । ୨୫ ପୁଣି, ସେ ମହାସୈନ୍ୟଦଳ ସଞ୍ଚେ ନେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ବଳ ଓ ସାହସ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବ; ତହିଁରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜା ଅତି ବୃହତ୍ ଓ ପରାକ୍ରମନ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଘେନି ଗହା ସଞ୍ଚେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ; ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥର ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନାନା କୌଶଳ କଲ୍ପନା କରିବେ । ୨୬ ଯେଉଁମାନେ ଗହାର ଆହାର ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହାକୁ ବିନାଶ କରିବେ, ପୁଣି ଗହାର ସୈନ୍ୟଦଳ ବହି ଯିବେ ଓ ଅନେକେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ । ୨୭ ପୁଣି, ଏହି ଦୁଇ ରାଜାର ଚିତ୍ତ ଅନିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଏକ ମେଳରେ ବସି ମିଥ୍ୟା କଥା କହିବେ; ମାତ୍ର ଗହା ସଫଳ ନୋହିବ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ହେଁ ପରିଶାମ ନିରୂପିତ କାଳର ଅପେକ୍ଷା କରିବ । ୨୮ ସେତେବେଳେ ସେ ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବ ଓ ଗହାର ଚିତ୍ତ ପବିତ୍ର ନିୟମର ପ୍ରତିଫଳ ହେବ; ଆଉ, ସେ ସଞ୍ଚେରଛାମତ କର୍ମ କରି ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବ । ୨୯ ନିରୂପିତ କାଳରେ ସେ ଫେରି ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ; ମାତ୍ର ପୂର୍ବ କାଳରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ଶେଷ କାଳରେ ସେପରି

ନୋହିବ । ୩୦ କାରଣ କିତ୍ତାମର ଗହାଜସକଳ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଫେରି ଯିବ ଓ ପବିତ୍ର ନିୟମର ପୂର୍ବକୂଳରେ କ୍ଷୋଧ କରି ସ୍ବେଚ୍ଛାମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ଫେରି ଯିବ ଓ ପବିତ୍ର ନିୟମତୟାଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ମନୋଯୋଗ କରିବ । ୩୧ ଆଉ, ଗହାର ପକ୍ଷସ୍ଥ ସୈନ୍ୟଗଣ ଉଠି ଧର୍ମଧାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ଅଶୁଚି କରିବେ ଓ ନିତ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ କରିବେ, ଆଉ ସର୍ବନାଶକାରୀ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ୩୨ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ନିୟମର ପୂର୍ବକୂଳରେ ଦୁଷ୍ଟଚରଣ କରନ୍ତି, ସେ ଗୁରୁବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇବ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ବଳବାନ ହେବେ ଓ ମହତ୍ କର୍ମ କରିବେ । ୩୩ ଆଉ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବେ; ତଥାପି ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଖତଗରେ, ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ, ବନ୍ଦୀଦଶାରେ ଓ କ୍ରୂର ପତିତ ହେବେ । ୩୪ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅଲ୍ପ ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; ମାତ୍ର ଅନେକେ ଗୁରୁବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ । ୩୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମଳ, ପରିଷ୍କୃତ ଓ ଶୁକ୍ଳୀକୃତ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତିତ ହେବେ; କାରଣ ଗହା ନିରୂପିତ କାଳର ଅପେକ୍ଷା କରେ । ୩୬ ଆଉ, ରାଜା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ ଓ ସକଳ ଦେବତା ଅପେକ୍ଷା ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରି ଦର୍ପ କରିବ, ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଗଣର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଦ୍ଭୁତ କଥା କହିବ ଓ କ୍ଷୋଧ ସଫଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୂହ ହେବ; କାରଣ ଯାହା ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା କରାଯିବ । ୩୭ ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମାନିବ ନାହିଁ; ଅଥବା ସ୍ଵର୍ଗୀମାନଙ୍କ ବାଞ୍ଛାକୁ କିଅବା କୌଣସି ଦେବତାକୁ ମାନିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣାକୁ ବଡ଼ କରିବ । ୩୮ ମାତ୍ର ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ସେ ଦୁର୍ଗର ଦେବତାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବ ଓ ଗହାର ପିତୃଗଣର ଅଜ୍ଞାତ ଦେବତାକୁ ସୁନା, ରୂପା, ବହୁମୂଲ୍ୟ ପରସ୍ତର ଓ ମନୋହର ଦରବନ୍ଦ ଦେଇ ସମ୍ମାନ କରିବ । ୩୯ ପୁଣି, ସେ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାର ସାହାୟ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ତମ ଦୁର୍ଗମାନର ପୂର୍ବକୂଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଯେକେହି ଗହାକୁ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରିବ, ସେ ଗହାର ଗୌରବ ବୃଦ୍ଧ କରିବ ଓ ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପଦ ଦେବ ଓ ପାରିଶେଷିକ ରୂପେ ଭୂମି ବିଭାଗ କରିବ । ୪୦ ଆଉ, ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଜା ଗହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବିରୋଧ କରିବ ଓ ଉତ୍ତର ଦେଶର ରାଜା ରଥ, ଅଶ୍ଵାରୋହୀଗଣ ଓ ଅନେକ ଜାହାଜ ନେଇ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ଆସିବ ଓ ସେ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ବଢ଼ି ତୁଲ୍ୟ ପଲ୍ଲବନ କରି ବହିଯିବ । ୪୧ ସେ ମଧ୍ୟ ରମ୍ୟ (ଇସ୍ରାଏଲ) ଦେଶରେ ପରବେଶ କରିବ, ତହିଁରେ ଅନେକ ଦେଶ ପରାସ୍ତ ହେବ; ମାତ୍ର ଇଦୋମ ଓ ମୋୟାବ ଓ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନଗଣର ଶ୍ରେଷ୍ଠଂ ଗହାର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ୪୨ ଆହୁରି, ସେ ନାନା ଦେଶ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ପରସାରିବ ଓ ମିସର ଦେଶ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । ୪୩ ମାତ୍ର ମିସରର ସୁନା ଓ ରୂପାର ଭଣ୍ଡାର ସକଳ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦରବନ୍ଦସକଳ ଗହାର ହସ୍ତଗତ ହେବ; ଆଉ, ଲୁଗାୟ ଓ କୃଶାୟମାନେ ଗହାର ଅନୁଚର ହେବେ । ୪୪ ମାତ୍ର ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ଆଗତ ସମ୍ଭାବ ଗହାକୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କରିବ; ତହିଁରେ ସେ ଅନେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ମହାକୋପରେ ଯାତ୍ରା କରିବ । ୪୫ ପୁଣି, ସେ ସମୁଦ୍ର ଓ ରମ୍ୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ତଥାପି ଗହାର ଅନ୍ତିମ କାଳ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଆଉ କେହି ଗହାର ସାହାୟ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।

ଶେଷ ସମୟ

୧ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣର ସାହାୟ୍ୟକାରୀ ମାଖାୟେଲ ମହାନ ଅଧିପତି ଠିଆ ହେବେ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ସ୍ଵାଧିକାରୀରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ପରକାର ସତ୍ତ୍ଵେ ସମୟ କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏପରି ସତ୍ତ୍ଵେ କାଳ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଯେଉଁ ପରତ୍ୟକ୍ତ ନାମ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନେ ପରତ୍ୟକ୍ତେ ସେହି ସମୟରେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ । ୨ ପୁଣି, ପୃଥିବୀର ଧୂଳିରେ ଯେଉଁମାନେ ଶୟନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଜାଗି ଉଠିବେ; କେତେକେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଓ କେତେକେ ଲଜ୍ଜା ଓ ଅନନ୍ତ ଅବଜ୍ଞା ଭୋଗ ପାଇଁ ଉଠିବେ । ୩ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନବାନ, ସେମାନେ ଆକାଶର ଦୀପ୍ତିର ତୁଲ୍ୟ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧର୍ମର ପୂର୍ବେ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଗରାଗଣର ତୁଲ୍ୟ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେଜସ୍ଵୀ

ହେବେ । ୪ ମାତ୍ର ହେ ଦାନିୟେଲ, ତୁମ୍ଭେ ଶେଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବାକ୍ସକଳ ବନ୍ଦ କରି ଓ ଏହି ନିଲକାର ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜନ କରି ରଖ; ଅନେକେ ଏଣେତେଣେ ଧାବମାନ ହେବେ ଓ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ୫ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଜଣେ ନଦୀତୀରର ଏପାଖରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣ ନଦୀତୀରର ସେପାଖରେ । ୬ ପୁଣି, ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ ଓ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ସ୍ଥୂତ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ, ତାଙ୍କୁ ଜଣେ କହିଲେ, ଏହିସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ବର୍ଷ ଲାଗିବ ? ୭ ତହିଁରେ ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ରାନ୍ୱିତ ଓ ନଦୀଜଳ ଉପରେ ସ୍ଥୂତ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ହସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଡ଼େ ଉଠାଇ ନିତ୍ୟଜୀବାତ୍ମକ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ଏହା ସାତ୍ତେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ଶେଷ କଲେ, ଏହି ସକଳ ବିଷୟ ସିଦ୍ଧ ହେବ । ୮ ପୁଣି, ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ମାତ୍ର ବୁଝିଲି ନାହିଁ; ତହିଁ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପୁରୁଷ, ଏହିସବୁର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ ? ୯ ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିୟେଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ ଗମନ କର; କାରଣ ଶେଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବାକ୍ସକଳ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି । ୧୦ ଅନେକେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କୃତ ଓ ଶୁକ୍ଳ କରିବେ ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବେ; ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟଚରଣ କରିବେ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ବୁଝିବେ । ୧୧ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ନିତ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ ହେବ ଓ ବିନାଶକାରୀ ଘୃଣାୟୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେହି ସମୟଠାରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ନବେ ଦିନ ହେବ । ୧୨ ଯେଉଁ ଜନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହେ ଓ ଏକ ହଜାର ତିନିଶହ ପଞ୍ଚତରିଂଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୧୩ ମାତ୍ର ଶେଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ ଗମନ କର; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବ ଓ କାଳର ଶେଷରେ ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ଠିଆ ହେବ ।

The Book of Prophet
Hosea
ହୋଶେୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱ ପୁସ୍ତକ

୧ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜାଗଣ ଉଷାୟ, ଯୋଥାମ୍, ଆହସ୍ ଓ ହିଜକୀୟର ରାଜତ୍ୱ ସମୟରେ ଯୋୟାଶ୍ୱର ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯାରବାୟାମର ସମୟରେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତାଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ବେରିତ୍ୱ ପୁତ୍ର ହୋଶେୟତ୍ୱକର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

ହୋଶେୟତ୍ୱକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ସନ୍ତାନଗଣ
୨ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ପୂର୍ଥମରେ ହୋଶେୟତ୍ୱକ ଦ୍ୱାରା କଥା କହିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ହୋଶେୟତ୍ୱକୁ କହିଲେ,

“ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ଏକ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ
ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀରୁ ଜାତ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଗ୍ରହଣ କର;
କାରଣ ଏହି ଦେଶ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମହା ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛି ।”

୩ ତହିଁରେ ସେ ଯାଇ ଦିବ୍ଲାଇମର କନ୍ୟା ଗୋମରକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ଓ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଗହୀର ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା ।

୪ ତହିଁ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ଗହୀତ୍ୱକୁ କହିଲେ,
“ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ନାମ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ରଖ;
କାରଣ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଆମ୍ଭେ ଯେହୂର ବଂଶକୁ
ଯିଷ୍ରିୟେଲର ରକ୍ତପାତର ପୂର୍ତ୍ତିପାଳ ଭୋଗ କରାଇବା
ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ରାଜ୍ୟ ଶେଷ କରାଇବା ।

୫ ପୁଣି, ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଯିଷ୍ରିୟେଲର ଉପତ୍ୟକାରେ
ଇସ୍ରାଏଲର ଧନୁ ଭଗ୍ନ କରିବା ।”

୬ ଆଉ, ଗୋମର ପୁନର୍ବାର ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଏକ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା ।
ଆଉ, ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ଗହୀତ୍ୱକୁ କହିଲେ,

“ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ନାମ ଲୋ-ରୁହାମା* ରଖ;
କାରଣ ଆମ୍ଭେ କୈଣସି ପୂର୍ବକାରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିବା ନାହିଁ ।

୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯିହ୍ୱଦା ବଂଶ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବା
ଓ ଧନୁ, ଖତ୍ତ, ଯୁଦ୍ଧ କି ଅଶ୍ୱପ୍ରଗଣା କିଅବା
ଅଶ୍ୱପ୍ରାଣେହୀନତା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ନ କରି
ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର କରିବା ।”

୮ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋ-ରୁହାମାକୁ ସତ୍ୟପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇଲା ଉତ୍ତରେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଏକ ପୁତ୍ର
ପ୍ରସବ କଲା ।

୯ ତହିଁରେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତା କହିଲେ,
“ତୁମ୍ଭେ ଗହୀର ନାମ ଲୋ-ଆମା (ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନୁହେଁ) ରଖ;
କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନୁହେଁ
ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ନାହିଁ ।”

୧୦ ତଥାପି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସଂଖ୍ୟା
ସମୁଦ୍ରର ବାଳୁକା ତୁଲ୍ୟ ଅପରିମେୟ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ହେବ;
ପୁଣି, ଯେଉଁ ସ୍ଥଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ,
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନୁହେଁ” ବୋଲି କୁହା ଯାଇଥିଲା,
ସେହି ସ୍ଥଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ,

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଅଟ ।”

୧୧ ଆଉ, ଯିହ୍ୱଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ

* ୧:୬ ଲୋ-ରୁହାମା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଦୟା ପାତ୍ରୀ

ଏକତର ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବେ ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଏକ ଜଣକୁ ପରଧାନ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଦେଶରୁ ଯାତ୍ରା କରିବେ;
କାରଣ ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ଦିନ ମହତ୍ ଦିନ ହେବ ।

9

ଇସ୍ରାଏଲର ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତତର ଶାସ୍ତ୍ରୀ
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭଗ୍ନଗଣଙ୍କୁ “ଅମ୍ନି”*
 ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭଗିନୀଗଣଙ୍କୁ “ରୁହାମା”† ବୋଲି କୁହ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ମାତ୍ର ସହିତ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କର;
 କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ନୁହେଁ, କିଆବା ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସ୍ତ୍ରୀମା ନୋହୁଁ;
 ସେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆପଣା ବେଶ୍ଯାଗର
 ଓ ଆପଣା ସତନଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧୁଭାଗର ଦୂର କରୁ;
 ୩ ନୋହିଲେ ଅବା ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବିବସ୍ତ୍ରା କରିବା
 ଓ ସେ ଜନମ ଦିନରେ ଯେରୂସ ଥିଲା, ସେରୂସ କରି ଗହାକୁ ରଖିବା;
 ପୁଣି, ଗହାକୁ ପରାନ୍ତରର ତୁଲ୍ୟ କରିବା
 ଓ ମରୁଭୂମି ତୁଲ୍ୟ କରି ତୃଷାରେ ଗହାକୁ ବଧ କରିବା;
 ୪ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବା ନାହିଁ,
 କାରଣ ସେମାନେ ବେଶ୍ଯାଗରରୁ ଜାତ ସନ୍ତାନ ।
 ୫ ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ମାତ୍ର ବେଶ୍ଯାଗୃତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭଧାରଣା ଲଜ୍ଜାକର କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି;
 କାରଣ ସେ କହିଲା, “ମୋର ଯେଉଁ ପୁରେମିକଗଣ ମୋତେ ଅନ୍ନ, ଜଳ,
 ମେଷଲୋମ, ମସିନାବସ୍ତ୍ର, ତୈଳ ଓ ମୋର ପେୟଦ୍ରବ୍ୟ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତି,
 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପଛ ପଛ ଯିବି ।”
 ୬ ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ କଣ୍ଟା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ପଥ ରୁଦ୍ଧ କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଡ଼ ବାନ୍ଧିବା,
 ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।
 ୭ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପୁରେମିକଗଣର ପଛ ପଛ ଯିବ,
 ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଜ ଧରିବ ନାହିଁ
 ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ବେଷଣ କରିବ, ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ଯ ପାଇବ ନାହିଁ;
 ତହିଁ ସେ କହିବ, “ମୁଁ ଫେରି ଆପଣା ପରଥମ ସ୍ତ୍ରୀମା ନିକଟକୁ ଯିବି;
 କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା ସେତେବେଳେ ମୋର ମଙ୍ଗଳ ଥିଲା ।”
 ୮ “ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଗହାକୁ ଶସ୍ଯ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳ ଦେଲୁ
 ଓ ଗହାର ରୂପା ଓ ସୁନା ବୃଦ୍ଧ କଲୁ, ଏହା ସେ ଜାଣିଲା ନାହିଁ,
 ସେମାନେ ସେହି ରୂପା, ସୁନା ବାଲଦେବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ଯରେ ବନ୍ଧୁ କଲେ ।
 ୯ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଶସ୍ଯ ସମୟରେ ଆମ୍ଭର ଶସ୍ଯ
 ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ରତ୍ନରେ ଆମ୍ଭର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଫେରାଇ ନେବା,
 ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗହାର ଉଲଙ୍ଘନ ଆରକ୍ଷାଦିତ ହୁଅନ୍ତା,
 ଆମ୍ଭର ସେହି ମେଷଲୋମ ଓ ମସିନା ଛଡ଼ାଇ ନେବା ।
 ୧୦ ପୁଣି, ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ପୁରେମିକଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ଗହାର ଭରଷ୍ଟତା ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭେ ହସ୍ତରୁ କେହି ଗହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୧୧ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସକଳ ଆମୋଦ, ଗହାର ଉତ୍ସବ,
 ଅମାବାସ୍ୟା, ବିଶ୍ଯାମ ଦିନ ଓ ଗହାର ମହାସଭା ସକଳ ବନ୍ଦ କରିବା ।
 ୧୨ ଆଉ, ସେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ କହିଥିଲା
 ‘ଏହିସବୁ ମୋର ପୁରେମିକଗଣ ମୋର ବେତନ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି,’
 ସେହିସବୁ ଆମ୍ଭେ ଉଜାଡ଼ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେହିସବୁକୁ ଅରଣ୍ୟ କରିବା,

* ୨:୧ “ଅମ୍ନି” ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭର ଲୋକ † ୨:୧ “ରୁହାମା” ଅର୍ଥାତ୍ ଦୟାପାତ୍ରୀ

ତହିଁରେ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଗହା ଖାଇ ପକାଇବେ ।

୧୩ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଧୂପ ଉଠୁଥିଲେ,
ସେହି ବାଲ୍ ଦେବଗଣ (ପୂର୍ବତନ) ଦିନସମୂହର ପୂର୍ବତନ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଭୋଗ କରାଇବା;
ସେହି ସମୟରେ ସେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଓ ଅଳଙ୍କାର ଇତ୍ୟାଦିରେ ଆପଣାକୁ ଭୂଷିତ କରି
ଆପଣା ପରେମିକଗଣର ପଛେ ପଛେ ଗଲା ଓ ଆମ୍ଭକୁ ଭୁଲିଲା,” ଏହା ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି ।

ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବ ଇସ୍ରାଏଲର ପରେମ

୧୪ “ଏଥିନିମନ୍ତେ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ମନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରି
ଗହାକୁ ପୂର୍ବତନକୁ ଆଣିବା ଓ ଗହାକୁ ଚିତ୍ତ ପୂର୍ବୋଧକ କଥା କହିବା ।

୧୫ ପୁଣି, ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗହାର ଦରକାରକ୍ଷେତ୍ର
ଓ ଭରସାରୂପ ଦସ୍ତାର ନିମନ୍ତେ ଆଖୋର ଉପତ୍ୟକା ଦେବା;
ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ଆପଣା ଯୌବନ କାଳରେ
ଓ ମିସର ଦେଶରୁ ଆସିବା ଦିନରେ ଉତ୍ତର କରିଥିଲା,
ସେପରି ସେହି ସମୟରେ ଉତ୍ତର କରିବ ।”

୧୬ ଆଉ, ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି,
“ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ‘ଇଶା (ଆମ୍ଭର ସପ୍ତମା)’ ବୋଲି ଡାକିବ
ଓ ‘ବାଲା (କର୍ତ୍ତା)’ ବୋଲି ଆଉ ଡାକିବ ନାହିଁ ।”

୧୭ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ମୁଖରୁ ବାଲ୍ ଦେବଗଣର ନାମସବୁ ଦୂର କରିବା,
ପୁଣି ସେହି ନାମସବୁ ପୁନର୍ବାର ଧରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୮ ଆଉ, ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୱାଧିକାର ବନ୍ୟ ପଶୁ
ଓ ଆକାଶସ୍ୱାଧିକାରୀ ଓ ଭୂମିସ୍ୱାଧିକାରୀ ଉଦ୍‌ଗୋଷ୍ଠୀ ଜନତୁଣ୍ଡର ସହିତ ନିୟମ କରିବା
ଓ ଆମ୍ଭେ ଦେଶରୁ ଧନ, ଖଜଣା ଓ ସୁଦଧା ଉତ୍ତର କରିବା,
ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ଶୟନ କରାଇବା ।

୧୯ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାଗ୍‌ଦାନ କରିବା;
ହଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧର୍ମରେ, ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ,
ସ୍ୱନେତୃତ୍ୱ କରୁଣାରେ ଓ ଦୟାରେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବାଗ୍‌ଦାନ କରିବା ।

୨୦ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବାଗ୍‌ଦାନ କରିବା;
ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବତନକୁ ଖାତ ହେବ ।”

୨୧ ଆହୁରି, ସଦାପୂର୍ବ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେବା,
ଆମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତର ଦେବ;

୨୨ ପୁଣି, ପୃଥିବୀ ଶସ୍ୟକୁ, ଦରକାରସବୁ ଓ ତୈଳକୁ ଉତ୍ତର ଦେବ;
ଆଉ, ସେହି ସମୟରେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ;

୨୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ଗହାକୁ ଦେଶରେ ଘୋଷଣା କରିବା;
ତହିଁରେ ଯେ ଦୟା ପାଇ ନ ଥିଲା, ଗହା ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭେ ଦୟା କରିବା;

ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କହିବା,
‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ’ ଓ ସେମାନେ କହିବେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପରେମିକପୁତ୍ର ।’ ”

୩

ହୋଶେୟଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା କରୟ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସଦାପୂର୍ବ ଆମ୍ଭକୁ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣର ପୂର୍ବ
ଫେରିଲେ ମଧ୍ୟ ଓ ଦରକାରକ୍ଷେତ୍ର ଭଲ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସଦାପୂର୍ବ ଯେଉଁପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରେମ
କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ପୁନଶ୍ଚ ଯାଇ ଆପଣା ମିତ୍ରର ପରିତ୍ୟକ୍ତା ଅଥଚ ବନ୍ଦୀଗିରିଣୀ ଏକ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀକୁ ପରେମ କର ।” ୨ ତହିଁରେ ମୁଁ ପନଦର ଚୈତ୍ୟ ମୁଦ୍ରା, ଏକ ହୋମର ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ହୋମର ଯବ
ଦେଇ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀକୁ କିଣିଲି; ୩ ଆଉ, ମୁଁ ଗହାକୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ’ ନିମନ୍ତେ
ରହିବ; ତୁମ୍ଭେ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷର ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ ଓ
ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ସେହିପରି ବନ୍ଦୀଗହାର କରିବି ।

୪ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାହାନ, ଅଧିପତିହାନ, ଯଜ୍ଞହାନ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରହାନ ଓ ଏଫୋଦ ଅବା ଠାକୁରହାନ ହୋଇ ରହିବେ; * ଏଥିଉତ୍ତରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଫେରି ଆସିବେ ଓ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ; ଆଉ, ଶେଷ କାଳରେ ସେମାନେ ଭୟଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗହର ନିକଟକୁ ଆସିବେ।”

୪

ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ
 ୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ;
 କାରଣ ଦେଶରେ ସତ୍ୟ ଅବା ଦୟା କିଅବା ପରମେଶ୍ୱର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବାରୁ
 ଦେଶନିବାସୀଗଣ ସହିତ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବିବାଦ ଅଛି ।
 ୨ ଅଭିଶାପ ଦେବା, ବିଶ୍ୱାସୀକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ, ବଧ, ଗୈରି ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ବିନା ସେଠାରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ;
 ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି ଓ ରକ୍ତପାତ ଉପରେ ରକ୍ତପାତ କରାଯାଏ ।
 ୩ ଏଥିପାଇଁ ଦେଶ ବିଳାପ କରିବ ଓ ତହିଁର ନିବାସୀ ପୁରତେୟକ ଲୋକ,
 କ୍ଷେତ୍ରରସ୍ତା ବନ୍ୟ ପଶୁ ଓ ଆକାଶସ୍ତା ପକ୍ଷୀଗଣ ସହିତ ଦୁର୍ବଳ ହେବେ;
 ହିଁ, ସମୁଦ୍ରର ମତସ୍ୟଗଣ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ତ ହେବେ ।
 ୪ ତଥାପି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବିବାଦ ନ କରୁ, କିଅବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତଯୋଗ ନ କରୁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଯାଜକ ସହିତ ବିବାଦକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।
 * ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଦିନବେଳେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବ
 ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧାରୀକାଳରେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବ;
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମାତାକୁ ବିନାଶ କରିବା ।
 ୬ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ସକାଶୁ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛ, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା,
 ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଯାଜକ ହେବ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ତା ପାସୋରିବାରୁ
 ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପାସୋରି ଯିବା ।
 ୭ ସେମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧ ପାଇଲେ
 ସେତେ ଅଧିକ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବ ଅପମାନରେ ପରିଣତ କରିବା ।
 ୮ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପରେ ପୁରତିପୋଷିତ ହୁଅନ୍ତି,
 ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଆସକ୍ତ କରନ୍ତି ।
 ୯ ଏଣୁ ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିପରି ଯାଜକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିବ;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା
 ଓ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରତିପାଳ ଦେବା ।
 ୧୦ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୃପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ;
 ବ୍ୟଭିଚାର କଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁବଂଶ ହେବେ ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୧ ବ୍ୟଭିଚାର, ମଦ୍ୟ ଓ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟାହାର ବୁଦ୍ଧ ହରଣ କରେ ।
 ୧୨ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଆପଣା କାଷ୍ଠଖଣ୍ଡର ନିକଟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଗ୍ରହାନ୍ତି
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି (କଥା) ପୁରକାଶ କରେ;
 କାରଣ ବ୍ୟଭିଚାର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ କରିଅଛି,
 ପୁଣି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧୀନତାରୁ ଯାଇ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୩ ସେମାନେ ପର୍ବତମାନର ଶୃଙ୍ଗରେ ବଳିଦାନ କରନ୍ତି
 ଓ ଉପପର୍ବତଗଣର ଉପରେ ଅଲୋନ, ଲିବ୍ନି
 ଓ ଏଲ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଧୂପ ଜଳାନ୍ତି, କାରଣ ତହିଁର ଛାୟା ଉତ୍ତମ;
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ବେଶ୍ୟାଗର କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ବଧୂଗଣ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ।

୧୪ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ବେଶ୍ଯାଗର କଳା ବେଳେ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ବଧୂଗଣ ବ୍ଯଭିଗର କଳା ବେଳେ
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଆପେ ବେଶ୍ଯାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦେବଗଣର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତି
 ଓ ମାହାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବଳିଦାନ କରନ୍ତି;
 ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଉତ୍ପାତ ହେବେ ।
 ୧୫ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦ୍ଯପି ବେଶ୍ଯାବୃତ୍ତି କର,
 ତଥାପି ଯିହୁଦା ସେପରି ଦୋଷଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉ;
 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗିଲ୍ଗଲରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅ ନାହିଁ,
 କିଅବା ବେଥ୍-ଆବନକୁ ଯାଅ ନାହିଁ;
 ଅଥବା ସେଠାରେ ଜୀବିତ ସଦାପୁରୁଷ ବୋଲି ଶପଥ କର ନାହିଁ ।
 ୧୬ କାରଣ ସ୍ବେଚ୍ଛାଗ୍ରଣୀ ଗାଢା ତୁଲ୍ଯ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପେ ସ୍ବେଚ୍ଛାଗ୍ରଣୀ ହୋଇଅଛି;
 ଏବେ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଷଶାବକ ପରି ପ୍ରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଚରାଇବେ ।
 ୧୭ ଇଫ୍ରୟିମ ପୁରତିମାଗଣ ପୁରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ।
 ୧୮ ସେମାନଙ୍କର ପେୟ ଦରବ୍ଯ ଅମ୍ଳ ହୋଇଅଛି;
 ସେମାନେ ଅବିରତ ବେଶ୍ଯାଗମନ କରନ୍ତି;
 ଗହାର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଅପମାନକୁ ଅତିଶୟ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।
 ୧୯ ବାୟୁ ଗହାକୁ ଆପଣା ପକ୍ଷରେ ଆରୁଦାନ କରିଅଛି
 ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ସକାଶୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।

୫

ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଶାସ୍ତି

୧ ହେ ଯାଜକଗଣ, ଏହା ଶୁଣ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ମନୋଯୋଗ କର,
 ହେ ରାଜବଂଶ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର, କାରଣ ବିଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସ୍ଯାରେ ଫାନ୍ଦ ସ୍ପ୍ରୁରୂପ ଓ ଉବୋରରେ ପ୍ରସାରିତ ଜାଲ ସ୍ପ୍ରୁରୂପ ହୋଇଅଛ ।
 ୨ ପୁଣି, ଅତ୍ଯାଗ୍ରଣୀମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଗଢାରକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ତର ଆମ୍ଭେ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନୁଯୋଗକାରୀ ଅଟୁ ।
 ୩ ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରୟିମକୁ ଜାଣୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଆମ୍ଭର ଅଗୋଚର ନୁହେଁ;
 କାରଣ ହେ ଇଫ୍ରୟିମ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ବେଶ୍ଯାବୃତ୍ତି କରିଅଛ, ଇସ୍ରାଏଲ ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛି ।
 ୪ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରିୟାସକଳ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବ୍ଯଭିଗ୍ରହର ଆତ୍ମା ଅଛି
 ଓ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୫ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଦର୍ପ ଗହାର ମୁଖ ଆଗରେ ସାକ୍ଷ୍ଯ ଦିଏ;
 ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଇଫ୍ରୟିମ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମରେ ଖୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ ।
 ୬ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମେଷପଲ ଓ ଗୋପଲ ଘେନି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନ୍ବେଷଣ କରିବା
 ପାଇଁ ଯିବେ;
 ମାତ୍ତର ଗହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ଯ ପାଇବେ ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗଲି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
 ୭ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସ ଘାତକତା କରିଅଛନ୍ତି;
 କାରଣ ସେମାନେ ଅବୈଧ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଏବେ ଅମାବାସ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରସବୁକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।
 ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗିବାୟାରେ ଶିଙ୍ଗା ଧୁମ୍ବି କର,
 ରାମାରେ ତୂରୀ ବଜାଅ;
 ବେଥ୍-ଆବନରେ ଭୟାନକ ସିଂହନାଦ କର;
 ତୁମ୍ଭ ପଛେ, ହେ ବିନ୍ୟାମୀନ,
 ୯ ଭର୍ତ୍ସନା ଦିନରେ ଇଫ୍ରୟିମ ଧୁମ୍ବର ସ୍ଥାନ ହେବ; ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ,

ଗହା ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାତ କରାଇଥାନ୍ତୁ ।
 ୧୦ ଯେଉଁମାନେ ସାମାର ଚିହ୍ନ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ, ଯିହୁଦାର ଅଧିପତିଗଣ ସେମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଜଳ ପରି ଢାଳିବା ।
 ୧୧ ଇଫ୍ରାୟିମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟର ଆଜ୍ଞାସାରେ ଚାଲିଯିବାରୁ
 ସେ ଉପଦ୍ରବଗରସ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ ବିଗ୍ରହରେ କଷ୍ଟ ପାଇଅଛି ।
 ୧୨ ଏଥିସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରାୟିମ ପକ୍ଷରେ କୀଟ ସମ୍ପ୍ରସ୍ତ
 ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ପକ୍ଷରେ କ୍ଷୟ ସମ୍ପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।
 ୧୩ ଯେତେବେଳେ ଇଫ୍ରାୟିମ ଆପଣା ରୋଗ ଓ ଯିହୁଦା ଆପଣା କ୍ଷତ ଦେଖିଲା,
 ସେତେବେଳେ ଇଫ୍ରାୟିମ ଅଶ୍ରୁମୟ ନିକଟକୁ ଗଲା
 ଓ ଯାରେବ ରାଜା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲା;
 ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ,
 କିଏ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଷତ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।
 ୧୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରାୟିମ ପ୍ରତି ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ଯିହୁଦା ବଂଶ ପ୍ରତି ଯୁବା ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ହେବା ।
 ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ବିଦାର୍ଶଣ କରି ଚାଲି ଯିବା;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟାଣି ଦୂରକୁ ନେଇ ଯିବା ଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥିବ ।
 ୧୫ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି
 ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଅନ୍ବେଷଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଫେରି ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା;
 ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ବେଷଣ କରିବେ ।

୭

ଯିହୁଦା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ମିଥ୍ୟା ଅନୁଗମ
 ୧ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଉ;
 କାରଣ ସେ ବିଦାର୍ଶଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ;
 ସେ ପ୍ରହାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଷତ ଚାଲିଯିବେ ।
 ୨ ତୁଇ ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଜାବିତ କରିବେ;
 ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ବଞ୍ଚିବୁ ।
 ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାତ ହେଉ,
 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କରୁ;
 ଗହାଙ୍କର ଉଦୟ ପରତୁଷ୍ଟ ତୁଲ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ;
 ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବୃଷ୍ଟି ତୁଲ୍ୟ,
 ଭୂମି ସେଚନକାରୀ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟି ତୁଲ୍ୟ ଆସିବେ ।
 ୪ ହେ ଇଫ୍ରାୟିମ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କଥା କରା ?
 ହେ ଯିହୁଦା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କଥା କରା ?
 କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କାଳୀନ ମେଘ ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ପରତୁଷ୍ଟରେ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହେବା କାକର ତୁଲ୍ୟ ।
 ୫ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଗଣ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷେଦନ କରିଅଛୁ;
 ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଅଛୁ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଦଶାଜୀବକଳ ନିର୍ଗତ ହେବା ଦାୟିତ୍ଵ ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ ।
 ୬ କାରଣ ବଳିଦାନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୟା
 ଓ ହୋମ ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ଵର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ବାଞ୍ଛା କରୁ ।
 ୭ ମାତ୍ର ଆଦମର ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସ ଘାତକତା କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୮ ଗିଲାୟତ ଅଧର୍ମାଗ୍ରାମାନଙ୍କ ନଗର, ଗହା ରକ୍ତରେ ଦାଗଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
 ୯ ପୁଣି, ତକାୟତ ଦଳ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ଆସନ୍ତି,
 ସେପରି ଯାଜକ ଦଳ ଶିଖିଆ ଥାନ୍ତେ ଯିବା ପଥରେ ନରହତ୍ୟା କରନ୍ତି;

ହଁ, ସେମାନେ ଭରଷ୍ଟାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୦ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଭୟଞ୍ଜକ ଏକ ବିଷୟ ଦେଖିଅଛୁ,
 ସେହି ସ୍ୱଥାନରେ ଇଫ୍ରାୟିମ ମଧ୍ୟରେ ବେଶ୍ଯାଚୂତ୍ତି ଦେଖାଯାଏ, ଇସ୍ରାଏଲ ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛି ।
 ୧୧ ଆହୁରି ହେ ଯିହୁଦା,
 ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା,
 ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ (ଦଣ୍ଡତରୂପ) ଶସ୍ଯଚ୍ଛେଦନ ସମୟ ନିରୂପିତ ଅଛି ।

୧୨ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ,
 ସେତେବେଳେ ଇଫ୍ରାୟିମର ଅଧର୍ମ ଓ ଶମରୀୟାର ଦୁଷ୍ଟତା ପରକାଶିତ ହୁଅଇ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଅସତ୍ୟତା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି
 ଓ ଗୈର ଭିତରେ ପରବେଶ କରେ, ଆଉ ତକାୟତ ଦଳ ବାହାରେ କୁଟ କରନ୍ତି ।
 ୧୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟତା ସ୍ୱରାଶ କରୁ,
 ଏହା ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ;
 ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ଅଛି;
 ସେହି ସବୁ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ।

୧୪ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଦୁପ୍ରାଣ ରାଜାକୁ
 ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଦୁପ୍ରାଣ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରନ୍ତି ।
 ୧୫ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ;

ସେମାନେ ରୁଚି ପରସ୍ପତକାରୀ ଦୁପ୍ରାଣ ଉତ୍ତପ୍ତ ତନ୍ତ୍ରର ସ୍ତ୍ରୀରୂପ;
 ମଇଦା ଦଳିବା ସମୟଠାରୁ ତହିଁରେ ଗଢ଼ି ମିଶ୍ରିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସେ ଅଗ୍ନି ପରଜ୍ୱଳିତ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ।

୧୬ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କ ଦିନରେ ଅଧିପତିମାନେ
 ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାରସର ଉତ୍ତପ୍ତରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପାଡ଼ିତ କଲେ;
 ସେ ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇଲା ।

୧୭ କାରଣ ସେମାନେ ଛକି ବସି ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣ ତନ୍ତ୍ରର ପରି ପରସ୍ପତ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୋଧ ରାତ୍ରିସାରା କୁହୁକୁ ଥାଏ;
 ପରତଃକାଳରେ ଗହା ପରଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନି ପରି ଜ୍ୱଳଇ ।

୧୮ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତନ୍ତ୍ରର ପରି ଉତ୍ତପ୍ତ ଅଟନ୍ତି
 ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାଗଣ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯ ଗୋଷ୍ଠାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଇଫ୍ରାୟିମ ଆପେ ମିଶ୍ରିତ ହୁଅଇ;
 ଇଫ୍ରାୟିମ ଓଲଟା ହୋଇ ନ ଥିବା ପିଠା ତୁଲ୍ୟ ।

୨୦ ବିଦେଶୀମାନେ ଗହାର ବଳ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ;
 ହଁ, ଗହାର ମସ୍ତକରେ, ଏଠାରେ ସେଠାରେ ପକ୍ୱ କେଶ ଅଛି, ମାତ୍ରେ ସେ ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ ।

୨୧ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଦର୍ପ ଗହାର ସାକ୍ଷାତରେ ସାକ୍ଷୟ ଦିଏ;
 ତଥାପି ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ନାହାନ୍ତି,
 କିଆବା ଏହିସବୁ ଘଟିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ନାହାନ୍ତି ।

୨୨ ପୁଣି, ଇଫ୍ରାୟିମ ଅବୋଧ କପୋତର ତୁଲ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିହୀନ;
 ସେମାନେ ମିସରକୁ ନିବେଦନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଶୁରକୁ ଯାଆନ୍ତି ।

୨୩ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିବେ,
 ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଜାଲ ପରସାର କରିବା;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ପରି ତଳକୁ ଆଣିବା;
 ସେମାନଙ୍କ ସମାଜ ଯେପରି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ।

୨୪ ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ରେ !
 କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି;

ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ଘଟିବ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ
 ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହିଅଛନ୍ତି ।
 ୧୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରି ନାହାନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ହାହାକାର କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଶସ୍ୟ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରନ୍ତି ।
 ୧୫ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବାହୁକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସବଳ କଲେ ମଧ୍ୟ
 ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁଳ୍ପନା କରନ୍ତି ।
 ୧୬ ସେମାନେ ଫେରି ଆସନ୍ତି ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରୀୟତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ;
 ସେମାନେ ପରବଞ୍ଚକ ଧନୁ ତୁଲ୍ୟ;
 ସେମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ଆପଣା ଆପଣା
 ଜିହ୍ୱାର ପରଚଣ୍ଡତା ସକାଶୁ ଖତର ଦୁପ୍ରାଣ ପତିତ ହେବେ;
 ଏହା ମିସର ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉପହାସର ବିଷୟ ହେବ ।

୮

ଇସ୍ରାଏଲର ବିପତ୍ତି

୧ “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖରେ ତୁରୀ ଦିଅ;
 ଶତରୁ ସଦାପରତୁକ୍ତ ଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍କ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀ ତୁଲ୍ୟ ଆସୁଅଛି;
 କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଆମ୍ଭ ବନ୍ଦବସଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୨ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ କରନ୍ଦନ କରି କହିବେ,
 ‘ହେ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣୁ ।’
 ୩ ଯାହା ଉତ୍ତମ, ତାହା ଇସ୍ରାଏଲ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛି;
 ଶତରୁ ତହାର ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବ ।
 ୪ ସେମାନେ ରାଜାଗଣକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଦୁପ୍ରାଣ ନୁହେଁ;
 ସେମାନେ ଅଧିପତିଗଣ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣିଲୁ ନାହିଁ ।
 ସେମାନେ ଯେପରି ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ରୂପା ଓ ସୁନାରେ
 ସେମାନେ ପୂଜିତମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।”
 ୫ ହେ ଶମରୀୟା, ସେ ତୁମ୍ଭର ଗୋବତ୍ସ ପୂଜିତାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଅଛି !
 ସେମାନେ କେତେ କାଳ ଉତ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ?
 ୬ କାରଣ ଏହା ହିଁ ଇସ୍ରାଏଲଠାରୁ ହୋଇଅଛି,
 ଶିଳ୍ପକାର ଏହା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି, ତାହା ଈଶ୍ୱର ନୁହେଁ;
 ହିଁ, ଶମରୀୟାର ଗୋବତ୍ସ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭଗ୍ନ ହେବ ।
 ୭ କାରଣ ସେମାନେ ବାୟୁ ବୁଣନ୍ତି ଓ ଦୂର୍ଗଣିବାୟୁରୂପ ଶସ୍ୟ କାଟିବେ ।
 ତହାର ଉଠିଆ କ୍ଷେତ ନାହିଁ; ପତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ;
 ଯଦି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ବିଦେଶୀୟମାନେ ତାହା ଗ୍ରାସ କରିବେ ।
 ୮ ଇସ୍ରାଏଲ ଗ୍ରାସିତ ହୋଇଅଛି;
 ଏବେ ସେମାନେ ଅପରାଧିକର ପାତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।
 ୯ କାରଣ ସେମାନେ ବନ୍ୟ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ତୁଲ୍ୟ
 ଏକାକୀ ହୋଇ ଅଶୁରକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି;
 ଇଫ୍ରେୟମ ପରେମିକଗଣକୁ ବେତନ ଦେଇ ରଖିଅଛି ।
 ୧୦ ହିଁ, ସେମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବେତନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
 ଏବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା;

ସେମାନେ ଅଧିପତିଗଣତ୍ଵକ ରାଜାର ଭାର ସକାଶୁ ନୁହଁନ୍ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେଣି ।
 ୧୧ କାରଣ ଇଫ୍ତରୟିମ ପାପ ଚେଷ୍ଟାରେ ଅନେକ ଯଜ୍ଞବେଦି କରିଅଛି,
 ଯଜ୍ଞବେଦିସବୁ ଗହା ପକ୍ଷରେ ପାପର କାରଣ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୨ ଆମ୍ଭେ ଦଶସହସ୍ର ବିଧିରେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗହା ପାଇଁ ଲେଖିଲେ ମଧ୍ୟ
 ସେହିସବୁ ବିଦେଶୀୟ କଥା ତୁଲ୍ୟ ଗଣିତ ହୁଏ ।
 ୧୩ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାରାର୍ଥକ ବଳି ନିର୍ମାଣେ
 ମାଂସ ବଳିଦାନ କରି ଗହା ଭୋଜନ କରନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଏବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସମରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ;
 ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ମିସରକୁ ଫେରି ଯିବେ ।
 ୧୪ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପାସୋରିଅଛି
 ଓ ନାନା ଅଟ୍ଟାଳିକା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି
 ଓ ଯିହୁଦା ଅନେକ ପୁରୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗର ପୁରସୂତ କରିଅଛି,
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଗହାର ନଗରସକଳର ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବା
 ଓ ଗହା ତହିଁର ଦୁର୍ଗସକଳ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

୯

ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସ୍ତି
 ୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ ସକାଶୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଆନନ୍ଦ କର ନାହିଁ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛି,
 ତୁମ୍ଭେ ଶସ୍ତ୍ରପୁର୍ଣ୍ଣ ପୁରତ୍ୟକ ଖମାରରେ ବେତନ ଭଲ ପାଇଅଛ ।
 ୨ ଶସ୍ତ୍ର ଖଳା କିଅବା ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବ ନାହିଁ
 ଓ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷଣ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ।
 ୩ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ଇଫ୍ତରୟିମ ମିସରକୁ ଫେରି ଯିବ, ଆଉ ସେମାନେ ଅଶୁରରେ ଅଶୁଚି ଦରବନ୍ଦ ଭୋଜନ କରିବେ ।
 ୪ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଷଣ ଉପହାର ଭାଳିବେ ନାହିଁ,
 କିଅବା ସେହିସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟିଜନକ ହେବ ନାହିଁ ।
 ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନସକଳ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଳାପକାରୀଗଣର ଖାଦ୍ୟର ସମାନ ହେବ;
 ଯେଉଁମାନେ ଗହା ଭୋଜନ କରିବେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଶୁଚି ହେବେ;
 କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷୁଧାର ତୃପ୍ତି ନିର୍ମାଣେ ହେବ;
 ଗହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।
 ୫ ମହାସଭା ଦିନରେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା କରବ ?
 ୬ କାରଣ ଦେଖ, ସେମାନେ ଧୂସ୍ର ସ୍ଵପ୍ନ ଯାଇଅଛନ୍ତି,
 ତଥାପି ମିସର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବ, ମେମ୍ଫିସ (ମିସରର ରାଜଧାନୀ) ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବ ।
 ସେମାନଙ୍କର ରୂପାର ମନୋହର ପଦାର୍ଥ ସବୁ ବିଛୁଆଡ଼ି ଗଛର ଅଧିକାର ହେବ;
 ସେମାନଙ୍କ ତମ୍ବୁସବୁରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ।
 ୭ ପ୍ରତିଫଳର ଦିନ ଉପସ୍ଥାପ, ଦଶ୍ଵର ଦିନ ଉପସ୍ଥାପ; ଇସ୍ରାଏଲ ଏହା ଜାଣିବ ।
 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତ ନିର୍ବୋଧ, ଆତ୍ମାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ ଉତ୍ତେଜିତ,
 କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମ ବହୁଳ ଓ ଶତ୍ରୁଗଭାବ ବଡ଼ ।
 ୮ ଇଫ୍ତରୟିମ ମୋ' ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ପୁରହରୀ ଥିଲା;
 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତଙ୍କର ସକଳ ପଥରେ ଶିକାରୀର ଫାନ୍ଦ
 ଓ ଗହାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ଶତ୍ରୁଗଭାବ ଅଛି ।
 ୯ ଗିର୍ବାୟାର ସମୟରେ ଯେପରି,
 ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଅତିଶୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି;
 ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସମରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ପାପସକଳର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।
 ୧୦ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳର ଚ୍ୟାୟ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପ୍ରାଣତରରେ ପାଇଲୁ;

ଆମ୍ଭେ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ;
ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ;

ମାତୃର ସେମାନେ ବାଲ୍ୟ-ପିୟୋରର ନିକଟକୁ ଆସି
ସେହି ଲଜ୍ଜାସପଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ
ଓ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରେମ କଲେ, ଗହାରି ତୁଲ୍ୟ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ।

୧୧ ଇଫ୍ରାୟିମର ଗୌରବ ପକ୍ଷୀ ପରି ଉଡ଼ିଯିବ;

ଗହାର କୌଣସି ଜନମ, ଗର୍ଭ କିଅବା ଗର୍ଭଧାରଣ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୨ ଯଦ୍‌ଯଦି ସେମାନେ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ,

ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଃସନ୍ତାନ କରିବା,

ତହିଁରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ;

ହଁ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା,

ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବ !

୧୩ ଆମ୍ଭେ ସୋରକୁ ଯେପରି ଦେଖିଅଛୁ, ଇଫ୍ରାୟିମ ସେପରି ମନୋହର ସ୍‌ଥାନରେ ଗୋପିତ ହୋଇଅଛି;

ମାତୃର ଇଫ୍ରାୟିମ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ହତ୍ୟାକାରୀର ନିକଟକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବ ।”

୧୪ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅ; ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥାଣ ଦେବ ?

ସେମାନଙ୍କୁ ଗର୍ଭସ୍ୱରା ଉଦର ଓ ଶୁଷ୍କ ସ୍ତନ ଦିଅ ।

୧୫ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟଗତସକଳ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ରେ ଅଛି;

କାରଣ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲୁ;

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରିୟାର ଦୁଷ୍ଟଗତ ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଗୃହରୁ ତଡ଼ିଦେବା;

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ସ୍ତନେଇ କରିବା ନାହିଁ;

ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ବିଦ୍ରୋହୀ ।

୧୬ ଇଫ୍ରାୟିମ ଆହତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି;

ସେମାନେ ଫଳ ଧାରଣ କରିବେ ନାହିଁ; ହଁ, ଯଦ୍‌ଯଦି ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରିବେ,

ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭର ପରିତ୍ୟାଗ ଫଳକୁ ସଂହାର କରିବା ।

୧୭ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେବେ,

କାରଣ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ବାକ୍‌ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ;

ଆଉ, ସେମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ହେବେ ।

୧୦

ଇସ୍ରାଏଲ ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱଶୁଭୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ସେ ଆପଣା ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରେ;

୧ ଇସ୍ରାଏଲ ଆପଣା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର ବାହୁଲ୍ୟାନ୍ୱୟାରେ ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦିର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି;

ଗହାର ଦେଶର ଉନ୍ନତି ଅନ୍ୱୟାରେ ଲୋକମାନେ ମନୋହର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି;

ଏବେ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ଗଣାଯିବେ;

ସେ ସେମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦିଗୁଡ଼ିକୁ ଆଘାତ କରିବେ,

ସେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ ।

୩ ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ନାହିଁ;

କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ,

ଏଣୁ ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଥାଣ କରି ପାରିବ ?”

୪ ସେମାନେ ନିୟମ କରିବା ସମୟରେ ମିଥ୍ୟା ଶପଥ କରି ଅସାର କଥା କୁହନ୍ତି;

ଏଥିପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରର ଶିଆରରେ ଯେପରି ବିଷ ବୃକ୍ଷ,

ସେପରି ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ।

୫ ଶମରୀୟା ନିବାସୀଗଣ ବେଥ୍-ଆବନର ଗୋବତସ ପ୍ରତିମା ସକାଶୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ;

କାରଣ ତହିଁର ଲୋକମାନେ ଗହା ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ

ଓ ତହିଁର ଯେଉଁ ପୁରୋହିତମାନେ ଗହାର ଗୌରବ ସକାଶୁ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ,

ସେମାନେ ବିଳାପ କରିବେ; କାରଣ ଗହାର ଗୌରବ ଗହାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଅଛି ।

୬ ଗହା ମଧ୍ୟ ଯାରେବ ରାଜାର ଭେଟି ନିମନ୍ତେ ଅଶୁରକୁ ନୀତ ହେବ;

ଇଫ୍ରାୟିମ ଲଜଜାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ନିଜ ମନ୍ତ୍ରଣା ବିଷୟରେ ଲଜଜିତ ହେବ ।
 ୭ ଶମରୀୟାର ରାଜା ଜଳ ଉପରିସ୍ଥ ଫେଣ ତୁଲ୍ୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା ।
 ୮ ଆହୁରି, ଇସ୍ରାଏଲର ପାପ ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟୁତ ଆବେନର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ବିନଷ୍ଟ ହେବ;
 କର୍ତ୍ତା ଓ ଅଗ୍ର ଗଛ ସେମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ;
 ଆଉ, ସେମାନେ ପର୍ବତଗଣକୁ କହିବେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଅ
 ଓ ଉପପର୍ବତଗଣକୁ କହିବେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ ।”
 ୯ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଶିବାୟାର ସମୟଠାରୁ ପାପ କରି ଆସିଅଛ;
 ଅଧର୍ମର ସନ୍ତାନଗଣର ବିରୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ ଯେପରି ଶିବାୟାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ ଧରିବ,
 ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେଲେ ।
 ୧୦ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ
 ଓ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଅପରାଧରେ ବନ୍ଧାଯିବା ସମୟରେ
 ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବେ ।
 ୧୧ ଆଉ ଇଫ୍ରାୟିମ ଶିକ୍ଷିତ ଗାଈ, ସେ ଶସ୍ତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତହାର ସୁନ୍ଦର ଗର୍ଭାବରେ ହସତର୍ପଣ କରିଅଛୁ;
 ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରାୟିମ ଉପରେ ଏକ ଆରୋହୀକୁ ବସାଇବା;
 ଯିହୁଦା ହଳ ବୁଲାଇବ, ଯାକୁବ ତହାର ଟେଲା ଭାଙ୍ଗିବ ।
 ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ମିକତାରେ ବିହନ ବୁଣ,
 ଦୟାକୃତ୍ୟା ଶସ୍ତ୍ର କାଟ; ଆପଣାମାନଙ୍କର ପଡ଼ିଆ ଭୂମି ଭାଙ୍ଗ;
 କାରଣ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଧାର୍ମିକତା ନ ବର୍ଷାନ୍ତି,
 ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହାଙ୍କର ଅନୁକମ୍ପା କରିବାର ସମୟ ଅଛି ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟତାରୁପ ଗୁଣ କରି ଅଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟୁତ ଶସ୍ତ୍ର କାଟିଅଛ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥାର ଫଳ ଭୋଜନ କରିଅଛ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଥରେ, ଆପଣାର ବୀରସମୂହରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ।
 ୧୪ ଏଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୋଳାହଳ ଉଠିବ
 ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନରେ ଯେପରି ଶଲମନ ବେଥ୍-ଅରବେଲକୁ ବିନାଶ କରିଥିଲା,
 ସେପରି ତୁମ୍ଭ ଦୁର୍ଗସକଳ ବିନଷ୍ଟ ହେବ;
 ମାତ୍ର ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ କତଡ଼ା ଯାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା ।
 ୧୫ ତୁମ୍ଭର ମହା ଦୁଷ୍ଟତା ସକାଶୁ ବେଥେଲ୍ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବ ସେହି ପୂର୍ବକାର କରିବ;
 ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଅରୁଶୋଦୟ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।

୧୧

ଇସ୍ରାଏଲ ପୂର୍ବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବେ
 ୧ ଇସ୍ରାଏଲର ବାଲ୍ୟ କାଳରେ ଆମ୍ଭେ ତହାକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କଲୁ
 ଓ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ମିସରରୁ ତାକିଲୁ ।
 ୨ ମାତ୍ର ଯେତେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାକିଲେ,
 ସେତେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରକୁ ଗଲେ;
 ସେମାନେ ବାଲ୍‌ଦେବଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କଲେ
 ଓ ଖୋଦିତ ପୂର୍ବିମାଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ୱଳାଇଲେ ।
 ୩ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରାୟିମକୁ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଶିଖାଇଲୁ;
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ବାହୁରେ ବୋହିଲୁ;
 ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ ।
 ୪ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ବନ୍ଧନା, ଅର୍ଥାତ୍, ପୂର୍ବେମରଜକୁ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କଲୁ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କଳପାଟିରୁ ଯୁଆଳି ଉଠାଇ ନେବା ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ହେଲୁ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଖାଦ୍ୟ ରଖିଲୁ ।
 ୫ ସେ ମିସର ଦେଶକୁ ଫେରି ଯିବ ନାହିଁ;
 ମାତ୍ର ଅଶୂରୀୟ ତହାର ରାଜା ହେବ,
 କାରଣ ସେ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲା ।

୬ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ତ୍ରଣା ସକାଶୁ
 ସେମାନଙ୍କ ନଗରସକଳର ଉପରେ ଖଡ୍ଗ ପଡ଼ିବ,
 ଗହୀର ଅର୍ଗଳ ସକଳକୁ ସଂହାର କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।
 ୭ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆମ୍ଭଠାରୁ ବିମୁଖ ହେବାର ପରବୃତ୍ତି ଅଛି;
 ଲୋକମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରସଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ
 କେହି ଗହୀତଙ୍କର ପରଶଂସା କରେ ନାହିଁ ।
 ୮ ହେ ଇଫ୍ରାୟିମ, ଆମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ?
 ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଆମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପି ଦେବା ?
 ଆମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଅତ୍ୟାଧିକ ନଗରୀ ତୁଲ୍ୟ କରିବା ?
 ଆମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସବୋୟାମର ନଗରୀ ତୁଲ୍ୟ ରଖିବା ?
 ଆମ୍ଭ ହୃଦୟ ଆମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି,
 ଆମ୍ଭର ବିବିଧ ସନେହ ଏକତର ପରତ୍ରୁଳିତ ହେଉଅଛି ।
 ୯ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧର ପରତତ୍ତ୍ୱ ସଫଳ କରିବା ନାହିଁ,
 ଆମ୍ଭେ ଇଫ୍ରାୟିମକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟୁ; ମନୁଷ୍ୟ ନୋହୁଁ;
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପ ଅଟୁ;
 ଆମ୍ଭେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବା ନାହିଁ ।
 ୧୦ ଆମ୍ଭେ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଗର୍ଜନ କଲେ,
 ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରିବେ,
 ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ଜନ କଲେ
 ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଥରଥର ହୋଇ ଆସିବେ ।
 ୧୧ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀ ପରି ମିସରରୁ
 ଓ କପୋତ ପରି ଅଶୂର ଦେଶରୁ ଥରଥର ହୋଇ ଆସିବେ;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ବାସ କରାଇବା,
 ଏହା ପରଭୁ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।
 ୧୨ ଇଫ୍ରାୟିମ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ପରବଞ୍ଚନାରେ ଆମ୍ଭକୁ ଘେରୁଅଛନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ଯିହ୍ୱା ଏବେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରୁଅଛି
 ଓ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୂପଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୧୨

୧ ଇଫ୍ରାୟିମ ବାୟୁ ଭୋଜନ କରେ
 ଓ ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁର ପଛେ ପଛେ ଗମନ କରେ;
 ସେ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟା କଥା ଓ ଉପଦରବ ବୃଦ୍ଧ କରେ
 ଓ ସେମାନେ ଅଶୂରର ସହିତ ନିୟମ କରନ୍ତି
 ଓ ମିସରକୁ ତୈଳ ପଠାନ୍ତି ।

ଯିହ୍ୱା ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ
 ୨ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଓ ଯିହ୍ୱା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଅଛି,
 ସେ ଯାକୁବକୁ ଗହୀର ଆଚରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ;
 ଗହୀର କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସେ ଗହୀକୁ ପରତିଫଳ ଦେବେ ।
 ୩ ଗର୍ଭରେ ସେ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃ ପାଦମୂଳ ଧରିଲା
 ଓ ବୟଃପରାପତ ସମୟରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା;
 ୪ ହଁ, ସେ ଦୂତ ଉପରେ ବଳବାନ ହୋଇ ଜୟ କଲା;
 ସେ କରନ୍ଦନ କରି ଗହୀତଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନତି କଲା;
 ସେ ବେଥେଲରେ ଗହୀତଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇଲା,
 ଆଉ ସେଠାରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଲେ ।
 ୫ ସେହି ସଦାପରଭୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର;
 ସଦାପରଭୁ ଗହୀତଙ୍କର ସମରଣାୟ ନାମ ।

୬ ଏଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜନ ନିକଟକୁ ଫେର;
 ଦୟା ଓ ନୟାୟ ବିରାଜ ପାଳନ କର
 ଓ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜନ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଅ ।
 ୭ ସେ ଜଣେ ବୟସଦୟା ଅଟେ, ଗହୀର ହସ୍ତରେ ଛଳନାର ନିକୃତି ଅଛି;
 ସେ ଉପଦରବ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ ।
 ୮ ପୁଣି, ଇଫ୍ରାୟିମ କହିଲା, “ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ଧନୀ ହୋଇଅଛି,
 ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପଦତ୍ତି ପାଇଅଛି;
 ମୋ’ର ସବୁ ପରିଶ୍ରମରେ ସେମାନେ ପାପଯୁକ୍ତ କୌଣସି ଅଧର୍ମ ମୋ’ଠାରେ ପାଇବେ ନାହିଁ ।”
 ୯ ମାତ୍ର ମିସର ଦେଶଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ;
 ଆମ୍ଭେ ମହାପର୍ବ ଦିନର ନୟାୟ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ତମ୍ଭୁରେ ବାସ କରାଇବା ।
 ୧୦ ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ନିକଟରେ କଥା କହିଅଛୁ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ନାନ ଦର୍ଶନର ବୃଦ୍ଧ କରୁଅଛୁ;
 ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଦୁପ୍ପାରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର କଥା ବୟସହାର କରିଅଛୁ ।
 ୧୧ ଯଦି ଗିଲାୟଦରେ କିଛି ଅଧର୍ମ ଅଛି, ତେବେ ସେମାନେ ସର୍ବତୋଷ ଭାବେ ଅସାର;
 ଗିଲାୟରେ ସେମାନେ ବୃଷ ବଳିଦାନ କରନ୍ତି;
 ହଁ, କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵା ଶିଆରର ଡିପି ପରି ସେମାନଞ୍ଜନ ଯଜ୍ଞବେଦି ଅଛି ।
 ୧୨ ପୁଣି, ଯାକୁବ ଅରାମ ଦେଶକୁ ପଳାଇ ଗଲା
 ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଭାର୍ଯ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କଲା
 ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ମେଷ ଚରାଇଲା ।
 ୧୩ ସଦାପୁରୁ ଏକ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦୁପ୍ପାରି
 ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିସରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ
 ଓ ଏକ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦୁପ୍ପାରି ସେ ରକ୍ଷିତ ହେଲା ।
 ୧୪ ଇଫ୍ରାୟିମ ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ କରାଇଅଛି;
 ଏଥିପାଇଁ ଗହୀର ରକ୍ତର ଦୋଷ ଗହୀ ଉପରେ ରହିବ
 ଓ ଗହୀର ପୁରୁ ଗହୀ ଉପରେ ଗହୀର ଅପମାନ ବର୍ତ୍ତାଇବେ ।

୧୩

ଇସ୍ରାଏଲ ପୁରୁ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜନ କଠୋର ବିରାଜ
 ୧ ଇଫ୍ରାୟିମ କଥା କହିବା ବେଳେ ଲୋକମାନେ କମ୍ପିତ ହେଲେ;
 ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ କଲା;
 ମାତ୍ର ବାଲ୍‌ହେବ ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୋଷ କଲା,
 ସେତେବେଳେ ସେ ମଲା ।
 ୨ ପୁଣି, ଏବେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଅଧିକ ପାପ କରନ୍ତି
 ଓ ରୂପାର ତଳ ପୁରତିମା, ଅର୍ଥାତ୍,
 ଆପଣା ଆପଣା ରୁଦ୍ଧ ଅନୁସାରେ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ସେସବୁ କାରିଗରର କର୍ମ; ସେହି ସବୁର ବିଷୟରେ ସେମାନେ କହନ୍ତି,
 ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବଳିଦାନ କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଗୋବତ୍ସ ପୁରତିମାଗଣକୁ ତୁମ୍ଭର କରନ୍ତୁ ।
 ୩ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରାୟତଃକାଳରେ ମେଘ ଓ ପୁରୁଷର ବହିଷ୍କାର କାକର
 ଓ ପୁଣିବାୟୁରେ ଖଳାରୁ ଉଡ଼ିଯିବା ତୁଷ ଓ ନଳ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବା ଧୂଆଁ ପରି ହେବେ ।
 ୪ ତଥାପି ମିସର ଦେଶଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ
 ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାକୁ ପରମେଶ୍ଵର ବୋଲି ଜାଣିବ ନାହିଁ
 ଓ ଆମ୍ଭ ବୟସୀତ ଅନ୍ୟ ଚରଣକର୍ତ୍ତା ନାହିଁ ।
 ୫ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାୟତଃକାଳରେ ଓ ମହାମରୁତୁମ୍ଭରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଲୁ ।
 ୬ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜନ ଚରଣୀ ସ୍ଵାଧୀନ ଅନୁସାରେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେଲେ;
 ସେମାନେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଗର୍ବିତ ହେଲେ;

ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପାସୋରି ଅଛନ୍ତି ।
 ୭ ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅ ଶିଂହ ତୁଲ୍ୟ ହେବୁ;
 ଆମ୍ଭେ ଚିତ୍ତବାଦ ପରି ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛଳି ବସିବା;
 ୮ ଆମ୍ଭେ ଛୁଆହରା ଭଲ୍‌ଲୁକା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ହାରୁଡ଼ିବା
 ଓ ସେମାନଙ୍କର ବକ୍ଷକୁ ବିଦାରଣ କରିବା;
 ଆଉ, ଶିଂହ ନୟାୟ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବା;
 ବନ୍ୟ ପଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାରଣ କରିବ ।
 ୯ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ,
 ତୁମ୍ଭ ସହାୟର ବିପକ୍ଷ ହୋଇଅଛ, ଏହା ତୁମ୍ଭର ସର୍ବନାଶର କାରଣ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭର ନଗରସମୂହରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭର ରାଜା କାହିଁ ?
 ମୋତେ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଦିଅ ବୋଲି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ କହିଲ,
 ତୁମ୍ଭର ସେହି ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାଗଣ କାହାନ୍ତି ?
 ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା ଦେଇଅଛୁ
 ଓ ଆପଣା କୋପରେ ଗହାକୁ ନେଇ ଯାଇଅଛୁ ।
 ୧୨ ଇଫ୍ରାୟିମର ଅଧର୍ମ ବନ୍ୟା ଯାଇଅଛି; ଗହାର ପାପ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୩ ପୁରସବକାରିଣୀ ସତ୍ତାର ବେଦନା ଗହାକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ;
 ସେ ଅଜ୍ଞାନ ଶିଶୁ; କାରଣ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ପୁରସବ ଦସ୍ତାରେ
 ଗହାର ବିଳମ୍ବ କରି ରହିବାର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।
 ୧୪ ଆମ୍ଭେ ପାଗଳର ପରାକ୍ରମରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା;
 ଆମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା;
 ହେ ମୃତ୍ୟୁ, ତୁମ୍ଭର ମହାମାରୀ କାହିଁ ?
 ହେ ପାଗଳ, ତୁମ୍ଭର ସଂହାର କାହିଁ ?
 ଅନୁଗପ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁପ୍ତ ରହିବ ।
 ୧୫ ଯଦ୍ୟପି ସେ ଆପଣା ଭଗତ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ଫଳବାନ ହୁଏ,
 ତଥାପି ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ସଦାପୁରତ୍ଵକର ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତରୁ ଆସିବ,
 ତହିଁରେ ଗହାର ନିର୍ଦ୍ଦର ଶୁଷ୍କ ହେବ ଓ ଗହାର ଜଳକାର ଶୁଖିଯିବ;
 ସେ ଗହାର ଯାବତୀୟ ମନୋହର ପାତ୍ରର ଭଣ୍ଡାର ଲୁଚ କରିବେ ।
 ୧୬ ଶମରୀୟା ଆପଣା ଦୋଷର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ;
 କାରଣ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛି;
 ସେମାନେ ଖତଗରେ ପତିତ ହେବେ;
 ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁମାନେ କଚଡ଼ା ଯାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେବେ;
 ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭବତୀ ସତ୍ତାମାନେ ଚିରାଯିବେ ।

୧୪

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ
 ୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରତ୍ଵ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଧର୍ମରେ ପତିତ ହୋଇଅଛ ।
 ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍‌ୟ ସତ୍ତାରେ ଘେନି ସଦାପୁରତ୍ଵ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ;
 ଗହାଞ୍ଜକୁ କୁହ, ଅଧର୍ମସକଳ କ୍ଷମା କର ଓ ଯାହା ଉଚିତ୍, ଗହା ଗ୍ରହଣ କର;
 ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧରର ଉପହାର ବୃଷ ରୂପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ।
 ୩ ଅଶୂର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ କରିବ ନାହିଁ;
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଶୁଦ୍ଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବଗଣ ବୋଲି
 ଆପଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ ବସ୍ତୁକୁ ଆଉ କହିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ପିତୃଶ୍ରୀନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।
 ୪ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବିପଥଗମନର ପୁରତିକାର କରିବା,

ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପ୍ରଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରିବା;
 କାରଣ ଆମ୍ଭ କ୍ଷୋଧ ଗହାଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।
 ୫ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ କାକର ତୁଲ୍ୟ ହେବା;
 ସେ କଇଁଫୁଲ ତୁଲ୍ୟ ଫୁଟିବ ଓ ଲିବାନୋନର ତୁଲ୍ୟ ମୂଳ ବାନ୍ଧିବ ।
 ୬ ଗହାର ଶାଖାସବୁ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ
 ଓ ଗହାର ଶୋଭା ଜାତବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ଗହାର ସୁବାସ ଲିବାନୋନ ପରି ହେବ ।
 ୭ ଗହାର ଛାୟା ତଳେ ବାସକାରୀମାନେ ଫେରି ଆସିବେ;
 ସେମାନେ ଶସ୍ୟ ପରି ସଂଜାବିତ ହେବେ ଓ ଉତ୍କଳାଳତା ପରି ପରସ୍ପୁଷିତ ହେବେ;
 ତହିଁର ସୁବାସ ଲିବାନୋନର ଉତ୍କଳାଳତା ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।
 ୮ ଇଫ୍ରାୟିମ କହିବ, ପୂର୍ବମାଗଣରେ ମୋର ଆଉ କି କାର୍ଯ୍ୟ ?
 ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛୁ ଓ ଗହା ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରିବା;
 ଆମ୍ଭେ ସତେଜ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ; ଆମ୍ଭଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ।
 ୯ ଜ୍ଞାନବାନ କିଏ ? ସେ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ବୁଝିବ ।
 ବୁଦ୍ଧମାନ କିଏ ? ସେ ଏସବୁ ଜାଣିବ,
 କାରଣ ସଦାପୂରତ୍ତ୍ୱକର ପଥସକଳ ସରଳ, ଧାର୍ମିକମାନେ ତହିଁରେ ଗମନ କରିବେ;
 ମାତ୍ତ୍ୱ ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନକାରୀମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିତ ହେବେ ।

The Book of Prophet Joel

ଯୋୟେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱ ପୁସ୍ତକ

୧ ପଥୁୟେଲତ୍ୱକ ପୁତ୍ରର ଯୋୟେଲତ୍ୱକ ନିକଟରେ ସଦାପୁରତୁତ୍ୱକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

ଶସ୍ୟ ହାନି ସକାଶୁ ଦେଶବାସୀତ୍ୱକ ବିଳାପ

୨ ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ପରାଗୀନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣ,

ଆଉ ହେ ଦେଶନିବାସୀସକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର ।

ତୁମ୍ଭମାନତ୍ୱକ ସମୟରେ କିଅବା

ତୁମ୍ଭମାନତ୍ୱକର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସମୟରେ କି ଏହା ଘଟିଅଛି ?

୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଏହା ଜଣାଅ

ଓ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ୱକର ସନ୍ତାନଗଣ ସେମାନତ୍ୱକ ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଜଣାଉନୁ,

ଆଉ ସେମାନତ୍ୱକର ସନ୍ତାନଗଣ ଆସନ୍ତ ପିଢ଼ିତ୍ୱକୁ ଜଣାଉନୁ ।

୪ ଶୁକ କୀଟ ଯାହା ଛାଡ଼ିଲା, ପତଙ୍ଗପାଳ ଗହା ଖାଇଅଛି

ଓ ପତଙ୍ଗପାଳ ଯାହା ଛାଡ଼ିଲା, ପତଙ୍ଗ ଗହା ଖାଇଅଛି

ଓ ପତଙ୍ଗ ଯାହା ଛାଡ଼ିଲା, ଘୁର୍ଘୁରିଆ ଗହା ଖାଇଅଛି ।

୫ ହେ ମତୁଆଳମାନେ, ଜାଗି ଉଠ ଓ ରୋଦନ କର,

ହେ ମଦ୍ୟପାୟୀ ସମସ୍ତେ, ମିଷ୍ଟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସକାଶୁ ହାହାକାର କର;

କାରଣ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନତ୍ୱକର ମୁଖରୁ ଅନ୍ତର କରାଯାଇଅଛି ।

୬ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉଠି ଆସିଅଛି,

ସେ ବଳବାନ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ; ଗହାର ଦନ୍ତ ସିଂହଦନ୍ତ ତୁଲ୍ୟ

ଓ ଗହାର କଳଦନ୍ତ ଏକ ବୃହତ୍ ସିଂହର କଳଦନ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ।

୭ ସେ ଆମ୍ଭର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଉଜାଡ଼ କରିଅଛି

ଓ ଆମ୍ଭ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର ଛେଲି ଛଡ଼ାଇ ପକାଇଅଛି;

ସେ ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛେଲିଶୂନ୍ୟ କରି ପକାଇ ଦେଇଅଛି;

ତହିଁର ଶାଖାସବୁ ଶୁକ୍ଳ କରାଯାଇଅଛି ।

୮ ଯୌବନକାଳୀନ ସପ୍ତାମୀ ଶୋକରେ

ଚଟବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତା କନ୍ୟା ତୁଲ୍ୟ ବିଳାପ କର ।

୯ ସଦାପୁରତୁତ୍ୱକ ଗୃହରୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ

ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଅନ୍ତର କରାଯାଇଅଛି;

ସଦାପୁରତୁତ୍ୱକର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଯାଜକଗଣ ଶୋକ କରନ୍ତି ।

୧୦ କ୍ଷେତ୍ରର ଉଜାଡ଼ ହୋଇଅଛି, ଭୂମି ଶୋକ କରୁଅଛି;

କାରଣ ଶସ୍ୟ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଅଛି,

ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶୁଖି ଯାଇଅଛି; ତୈଳ କ୍ଷୟ ପାଇଅଛି ।

୧୧ ହେ କୃଷକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ,

ହେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପାଳକଗଣ,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହମ ଓ ଯବ ବିଷୟରେ ହାହାକାର କର;

କାରଣ କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

୧୨ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ମୂଳାନ ହେଉଅଛି;

ତାଳିମବ ବୃକ୍ଷ, ମଧ୍ୟ ଖର୍ଜୁର ବୃକ୍ଷ ଓ ନାଗରତ୍ୱ ବୃକ୍ଷ,

ଆଉ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ବୃକ୍ଷ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି;

କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଆନନ୍ଦ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ।

ଅନୁଗପ ନିମନ୍ତେ ଆହୁତ୍ୱାନ

୧୩ ହେ ଯାଜକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚଟବସ୍ତ୍ରରେ କଟି ବାନ୍ଧୁ ବିଳାପ କର;

ହେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ପରିଗ୍ରହକରଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର କର;
 ହେ ଆତ୍ମ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକର ପରିଗ୍ରହକରଣ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, ଚଟବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧି ସାଗରାତରି କ୍ଷେପଣ କର;
 କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଗୃହରୁ
 ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଅଛି ।
 ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଉପବାସ ନିରୂପଣ କର, ମହାସଭା ଆହୁତ୍ଵାନ କର,
 ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକର ଗୃହରେ
 ପରାଗୀନଗଣଞ୍ଜକୁ ଓ ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତଞ୍ଜକୁ ଏକତ୍ର କରି
 ସଦାପୁରତୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।
 ୧୫ ହାୟ ହାୟ ସେ ଦିନ ! କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଦିନ ସନ୍ନିକଟ,
 ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଞ୍ଜକ ନିକଟରୁ ପରଲୟର ତୁଲ୍ୟ ଗହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ ।
 ୧୬ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶାନ୍ତ ଓ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଗୃହରୁ
 ଆନନ୍ଦ ଓ ଭଲଲାସ କି ଅଲଗା କରାଯାଇ ନାହିଁ ?
 ୧୭ ବିହନସବୁ ଟୋଳ ତଳେ ପତି ଯାଇଅଛି;
 ଗୋଲାସବୁ ଧୂସ୍ଵିତ, ଶସୟ ଅମାରସବୁ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି;
 କାରଣ ଶସୟ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୮ ପଶୁଗଣ କିପରି ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵପ୍ନର କରନ୍ତି !
 ଚରା ନ ଥିବାରୁ ଗୋରୁପଲ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛନ୍ତି;
 ମେଷପଲ ଦଣ୍ଡିତ ପାଉଅଛନ୍ତି ।
 ୧୯ ହେ ସଦାପୁରତୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି;
 କାରଣ ଅଗ୍ନି ପ୍ରାନ୍ତରର ଚରାଣି ସ୍ଵାଧାନ ସବୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି
 ଓ ଅଗ୍ନିଶିଖା କ୍ଷେତ୍ରରର ଚୂଷସବୁ ଦଗ୍ଧ କରିଅଛି ।
 ୨୦ ହଁ, କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଵାଧାନ ପଶୁସକଳ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଧର୍ମଧର୍ମ ହେଉଅଛନ୍ତି;
 ଯେହେତୁ ଜଳସମ୍ବେଦସବୁ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି
 ଓ ଅଗ୍ନି ପ୍ରାନ୍ତରର ଚରାଣି ସ୍ଵାଧାନ ସବୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ।

9

ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଦିନ
 ୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିନ୍ଧୋନରେ ତୃଣା ବଜାଅ
 ଓ ଆତ୍ମ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ଘୋରନାଦ କର !
 ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତେ କମ୍ପମାନ ହେଉନ୍ତୁ;
 କାରଣ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଦିନ ଆସୁଅଛି, ସେ ଦିନ ନିକଟ ।
 ୨ ଗହା ତିମିର ଓ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦିନ,
 ଗହା ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଓ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦିନ,
 ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ ଅରୁଣ ତୁଲ୍ୟ ଗହା ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଉଅଛି;
 ମହତୀ ଓ ବଳବତୀ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ,
 ଗହାରି ସଦୃଶ ଗୋଷ୍ଠୀ କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ,
 କିଆବା ସେମାନଞ୍ଜକ ଉତ୍ତରେ ଅନେକ ଅନେକ
 ପିଢ଼ିର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।
 ୩ ସେମାନଞ୍ଜକ ଆଗରେ ଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସ କରୁଅଛି
 ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ପଶ୍ଚାତରେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଦଗ୍ଧ କରୁଅଛି;
 ସେମାନଞ୍ଜକ ଆଗରେ ଦେଶ ଏଦନ ଉଦୟାନ ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ସେମାନଞ୍ଜକ ପଶ୍ଚାତରେ ଗହା ଧୂସ୍ଵିତ ପ୍ରାନ୍ତର;
 ଆଉ, ସେମାନଞ୍ଜକଠାରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ କେହି ନାହିଁ ।
 ୪ ସେମାନଞ୍ଜକର ଆକାର ଅଶ୍ଵିଗଣର ଆକୃତି ତୁଲ୍ୟ
 ଓ ସେମାନେ ଅଶ୍ଵିଗଣର ତୁଲ୍ୟ ଦୈତ୍ୟ ।
 ୫ ପର୍ବତଗଣର ଶୃଙ୍ଗରେ ରଥସମୂହର ଶବ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ କୁଦନ୍ତି,

ନଡ଼ାଗରାସକାରୀ ଅଗ୍ନିଶିଖାର ଶବ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ,
 ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧଧାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ବଳବତୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁଲ୍ୟ ।
 ୬ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଯନ୍ତ୍ରଣାୟୁକ୍ତ;
 ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖ ମଲିନ ।
 ୭ ସେମାନେ ବୀରଗଣ ତୁଲ୍ୟ ଦୌଡ଼ନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଯୋଦ୍ଧାଗଣ ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରାଣୀର ଚଢ଼ନ୍ତି;
 ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି
 ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶ୍ରେଣୀ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୮ ଅବା ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣ ଆଉ ଜଣକୁ ଠେଲନ୍ତି ନାହିଁ;
 ସେମାନେ ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପେଲି ହୋଇ ପଶନ୍ତି
 ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଯିବାର ପଥ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୯ ସେମାନେ ନଗର ଉପରେ କୁହନ୍ତି;
 ସେମାନେ ନଗରର ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଗୃହ ଉପରେ ଚଢ଼ନ୍ତି;
 ସେମାନେ ଚୋର ପରି ଝରକା ବାଟେ ପୁରବେଶ କରନ୍ତି ।
 ୧୦ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପୃଥ୍ବୀ କମ୍ପିତ ହୁଏ;
 ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଧରଥର ହୁଏ;
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୁଏ
 ଓ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ତେଜ ରହିତ କରନ୍ତି ।
 ୧୧ ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ
 ଆପଣା ରବ ଉତ୍ତରଣ କରନ୍ତି;
 କାରଣ ଗହାଙ୍ଗୁର ଛାଉଣୀ ଅତି ବଡ଼;
 କାରଣ ଗହାଙ୍ଗୁର ବାକ୍ସ ଯେ ସାଧନ କରେ, ସେ ବଳବାନ ।
 କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଦିନ ମହତ୍ ଓ ଅତି ଭୟାନକ;
 ଆଉ କିଏ ଗହା ସହ୍ୟ କରି ପାରେ ?

ଅନୁଭବ ନିମନ୍ତେ ଆହୁତ୍ସାନ
 ୧୨ ତଥାପି ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି,
 “ଏବେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପବାସ, ରୋଦନ ଓ ବିଳାପ କରି
 ଆପଣାମାନଙ୍କର ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ ।”
 ୧୩ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ନ ଚିରି ଅନ୍ତଃକରଣ ଚିରି
 ଓ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ;
 କାରଣ ସେ କୃପାମୟ ଓ ସ୍ନେହଶୀଳ,
 କ୍ରୋଧରେ ଧୀର ଓ ଦୟାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ,
 ଆଉ ସେ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ବିଷୟରେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ୧୪ କେଜାଣି ସେ ଫେରି ଦୁଃଖିତ ହେବେ ଓ ଆପଣା ପଶ୍ଚାତ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ,
 ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
 ଭକ୍ଷୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରଖିଯିବେ ।
 ୧୫ ସିୟୋନରେ ତୁମ୍ଭ ବଜାଅ
 ଓ ପବିତ୍ର ଉପବାସ ନିରୂପଣ କର, ମହାସଭା ଆହୁତ୍ସାନ କର;
 ୧୬ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର,
 ପବିତ୍ର ସମାଜ ନିରୂପଣ କର, ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କର,
 ବାଳକ, ବାଳିକାମାନଙ୍କୁ ଓ ଦୁର୍ଗପୋଷ୍ଠ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର;
 ବର ଆପଣା ଶୟନ ଗୃହରୁ ଓ କନ୍ୟା ଆପଣା ଅନ୍ତଃପୁରରୁ ବାହାର ହେଉ ।
 ୧୭ ବରଣ୍ଡା ଓ ବେଦିର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ
 ସଦାପୁରକୁ ପରିଚାଳନା ଯାଜକମାନେ ରୋଦନ କରନ୍ତୁ,
 ଆଉ ସେମାନେ କହନ୍ତୁ,

“ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର
 ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ଯେପରି
 ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ ନ କରିବେ,
 ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ନିନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ;
 ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର କାହାନ୍ତି,
 ଏହା ସେମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକି କହିବେ ?”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ
 ୧୮ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଦେଶ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହେଲେ
 ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ।
 ୧୯ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶସ୍ୟ,
 ଉତ୍କଳାକ୍ଷର ଓ ତୈଳ ପଠାଇ ଦେବା,
 ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ତୃପ୍ତ ହେବ;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର କରିବା ନାହିଁ ।
 ୨୦ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
 ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଦୂର କରିବା,
 ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଷ୍କ ଓ ଧୂଳିଦେଇ ଦେଖି
 ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଭାଗ ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ଆଡ଼େ,
 ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ୟାଗ ପଶ୍ଚିମ ସମୁଦ୍ର ଆଡ଼େ ତଡ଼ି ଦେବା;
 ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଉଠିବ ଓ କୁବାସ ନିର୍ଗତ ହେବ,
 କାରଣ ସେ ମହତ୍ କର୍ମମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।”

୨୧ ହେ ଦେଶ, ଭୟ କର ନାହିଁ,
 ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦ କର;
 କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ ମହତ୍ କର୍ମମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୨୨ ହେ କ୍ଷେତ୍ରସଥ ପଶୁଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ;
 କାରଣ ପଶୁଗଣସଥ ଚରାଣି ସ୍ଥାନ ସବୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେଉଅଛି,
 ବୃକ୍ଷ ଫଳ ଫଳୁଅଛି, ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ଓ ଉତ୍କଳାକ୍ଷର ଆପଣା ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

୨୩ ଏଥିପାଇଁ ହେ ସିନ୍ଧୋନର ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଅ
 ଓ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର;
 କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥା ପରିମାଣରେ ଆଦ୍ୟ ବୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି
 ଓ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷାନ୍ତି,
 ଆଦ୍ୟ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଥମ ମାସରେ ।

୨୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖଳସବୁ ଗହମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ
 ଓ କୁଶଳସବୁ ଉତ୍କଳାକ୍ଷର ଓ ତୈଳରେ ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡ଼ିବ ।

୨୫ “ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆପଣାର ଯେଉଁ ମହା ସୈନ୍ୟଦଳ,
 ଅର୍ଥାତ୍ ପତ୍ତନପାଳ, ପତତ୍ତନ, ଘୁଞ୍ଚିଆ ଓ ଶୂଳ କାଟ ପଠାଇଲୁ,
 ସେମାନେ ଯେଉଁ ବର୍ଷର ଶସ୍ୟାଦି ଖାଇଅଛନ୍ତି,
 ତହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବା ।

୨୬ ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁର ରୂପେ ଭୋଜନ କରି ପରିତୃପ୍ତ ହେବ
 ଓ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମର ପ୍ରଶଂସା କରିବ
 ଓ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ କଦାପି ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୭ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଛୁ
 ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ଓ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ,
 ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ କଦାପି ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା
 ୨୮ ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ସମୁଦାୟ ପୁରାଣ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଭାଲିବା;
 ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରମ୍ଭ କରିବେ,
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସପ୍ତପୁତ୍ର ଦେଖିବେ,
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ ।
 ୨୯ ଆଉ, ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ
 ଦାସଦାସୀଗଣର ଉପରେ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ଭାଲିବା ।
 ୩୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ
 ରକ୍ତ, ଅଗ୍ନି ଓ ଧୂମସ୍ଵତ୍ଵର ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଇବା ।
 ୩୧ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ମହତ୍ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ଆଗମନର ପୂର୍ବେ
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।
 ୩୨ ପୁଣି, ଯେକେହି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କରିବ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ;
 କାରଣ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣନା
 ସିୟୋନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ରହିବେ,
 ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷ ଆହୁତ୍ଵାନ କରିବେ,
 ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।”

୩

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ବିଚାର
 ୧ କାରଣ ଦେଖ, ସେହି ଦିନରେ ଓ ସେହି ସମୟରେ,
 ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସୁତା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା,
 ୨ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି
 ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୋଶାଫଟ (ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିଚାର) ଉପତ୍ୟକାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବା;
 ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର
 ଓ ଆମ୍ଭ ଅଧିକାର ଇସ୍ରାଏଲ ସପକ୍ଷରେ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରିବା,
 କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି
 ଆମ୍ଭର ଦେଶ ବିଭାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ ଏକ ବେଶ୍ୟା ପାଇଁ ଏକ ବାଳକ ଦେଇଅଛନ୍ତି
 ଓ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦରକ୍ଷାରସ ପାଇଁ ବାଲିକା ବିକ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୪ ଆହୁରି, ହେ ସୋର, ସାଦୋନ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟାର ସକଳ ଅଞ୍ଚଳ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ତ୍ତି କଥା କରବ ?
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଆମ୍ଭକୁ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ ଦେବ ?
 ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ ଦେଲେ,
 ଆମ୍ଭେ ଅବିଳମ୍ବରେ ଓ ଅତି ଶୀଘ୍ରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା ।
 ୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ରୂପା ଓ ସୁନା ହରଣ କରିଅଛ,
 ଆଉ ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତମ ମନୋହର ପଦାର୍ଥମାନ
 ଆପଣାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ବହି ନେଇ ଯାଇଅଛ;
 ୬ ଆହୁରି ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣକୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସନ୍ତାନଗଣକୁ
 ସେମାନଙ୍କ ସାମାନ୍ତ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ଗୁରୀସର ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛ ।
 ୭ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛ,
 ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମାଇ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରୁ ବାହାର କରିବା
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତାଇବା;
 ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ
 ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣର ହସ୍ତରେ ବିକ୍ରୟ କରିବା,

ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଦୂର ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଶିବାୟାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କରିବେ;
 କାରଣ ସଦାପୁରତୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି ।
 ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ପ୍ରଚାର କର;
 ଯୁଦ୍ଧ ଆୟୋଜନ କର; ବୀରମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମାଅ;
 ଯୋଦ୍ଧା ସମସ୍ତେ ନିକଟକୁ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଲଞ୍ଜନର ଫାଳ ଭାଙ୍ଗି ଖଞ୍ଜ ଗଢ଼ାଅ
 ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଦାଆ ଭାଙ୍ଗି ବର୍ତ୍ତା ଗଢ଼;
 ଦୁର୍ବଳ ଲୋକ କହୁ, “ମୁଁ ବଳବାନ ।”
 ୧୧ ହେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀସକଳ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଆସ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଏକତର କର;
 ହେ ସଦାପୁରତୁ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବୀରଗଣକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣ ।
 ୧୨ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ଉଠନ୍ତୁ
 ଓ ଯିହୋଶାଫଟର ଉପତ୍ୟକାକୁ ଆସନ୍ତୁ;
 କାରଣ ସେସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀର
 ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ବସିବା ।
 ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦା ଲଗାଅ କାରଣ ଶସ୍ତ୍ର ପାଟିଅଛି;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସି ଦଳନ କର;
 କାରଣ ଦରାକ୍ଷାୟନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, କୁଶ୍ଵସରୁ ଉଚ୍ଛଳି ପଡ଼ୁ ଅଛି;
 କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ବଡ଼ ।
 ୧୪ ଦଶତାଙ୍କାର ଉପତ୍ୟକାରେ ଲୋକାରଣ୍ଠୟ, ଲୋକାରଣ୍ଠୟ !
 କାରଣ ଦଶତାଙ୍କାର ଉପତ୍ୟକାରେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ଦିନ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଅଛି ।
 ୧୫ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଧିକାରମୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଓ ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ତେଜ ରହିତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଯିହୁଦାର ଗୌରବମୟ ଭବିଷ୍ୟତ
 ୧୬ ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁ ସିୟୋନରୁ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତୁ
 ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇବେ;
 ତହିଁରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିତ ହେବେ;
 ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶ୍ରୟ ହେବେ
 ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ହେବେ ।
 ୧୭ “ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟୁ
 ଓ ଆପଣା ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ସିୟୋନରେ ବାସ କରୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ;
 ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମ ପବିତ୍ର ହେବ ଓ ବିଦେଶୀୟମାନେ
 ତହିଁ ମଧ୍ୟଦେଇ ଆଉ ଗମନାଗମନ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ୧୮ ସେଦିନ ପର୍ବତଗଣ ମିଷ୍ଟ ଦରାକ୍ଷାରସ ଝରାଇବେ,
 ଉପପର୍ବତଗଣ ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବେ
 ଓ ଯିହୁଦାର ନଦୀ ସ୍ରୋତସକଳ ଜଳରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବେ;
 ପୁଣି, ସଦାପୁରତୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ଏକ ନିର୍ଝର ନିର୍ଗତ ହେବ,
 ଗହା ଶିଖର ଉପତ୍ୟକାକୁ ଜଳମୟ କରିବ ।
 ୧୯ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି କୃତ ଉପଦରବ ସକାଶୁ
 ମିସର ଧସ୍ତ୍ରୁସସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ଇଦୋମ ଧସ୍ତ୍ରୁସିତ ପ୍ରାନ୍ତର ହେବ,
 କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦେଶରେ
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ରକ୍ତପାତ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ୨୦ ମାତ୍ର ଯିହୁଦା ଚିରକାଳ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ପୁରୁଷାନ୍ତରମେ ରହିବ ।
 ୨୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ରକ୍ତକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରି ନାହିଁ,
 ଗହା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା ।”

ଯୋଯେଲ ୩:୨୧

1083

ଯୋଯେଲ ୩:୨୧

କାରଣ ସଦାପୁରତ୍ତୁ ସିୟୋନରେ ବାସ କରନ୍ତି ।

The Book of Prophet Amos

ଆମୋଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍‌ବଦ୍‌ ଗୁପ୍ତକ

୧ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉଷାୟର ଅଧିକାର ସମୟରେ ଓ ଯୋୟାଶୁର ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯାରବାୟାମର ଅଧିକାର ସମୟରେ, ଭୂମିକମ୍ପର ଦୁଇ ବର୍ଷର ପୂର୍ବରେ ତଳୋତ୍ତମ ଗୋପାଳକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆମୋଷ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ତଦ୍‌ବିଷୟକ ଗତ୍‌କର ବାକ୍ୟ ।

୨ ପୁଣି ସେ କହିଲେ,

“ସଦାପୁରୁଷ ସିୟୋନରୁ ଗର୍ଭଜନ କରିବେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇବେ; ତହିଁରେ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ଚରାଣି ସ୍‌ଥାନସକଳ ଶୋକ କରିବ ଓ କର୍ମିଲର ଶିଖର ଶୁଷ୍କ ହେବ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରତିବାସୀତ୍‌କ ପ୍ରତି ଈଶ୍‌ବ୍ରହ୍‌ମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ

୩ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,

“ଆମ୍ଭେ ଦମ୍ଭେଶକର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ

ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;

କାରଣ ସେମାନେ ଲୋହମୟ ଶସ୍ତ୍ରମର୍ଦ୍ଦନ ଯନ୍ତ୍ରରେ

ଗିଲାୟଦକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କରିଅଛନ୍ତି;

୪ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ହସାୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରେରଣ କରିବା

ଓ ଗହା ବିନ୍‌ହଦ୍‌ର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦମ୍ଭେଶକର ଅର୍ଗଳ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା

ଓ ଆବନ ଉପତ୍ୟକାରୁ ନିବାସକାରୀକୁ

ଓ ବେଥ୍‌-ଏଦନ ବଂଶରୁ ରାଜଦଣ୍ଡଧାରୀକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ।”

ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ,

“ଅରାମର ଲୋକମାନେ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ କୀର୍ତ୍ତୁ ଯିବେ ।”

୬ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,

“ଆମ୍ଭେ ଘସାର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ

ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;

କାରଣ ସେମାନେ ଇଦୋମର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ

ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଗଲେ ।

୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଘସାର ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବା

ଓ ଗହା ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

୮ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଅସଦୋଦରୁ ନିବାସକାରୀକୁ

ଓ ଅସକିଲନରୁ ରାଜଦଣ୍ଡଧାରୀକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା;

ଆମ୍ଭେ ଇକ୍‌ରୋଣ ସହରର ବିପକ୍ଷରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଫେରାଇବା

ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।”

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।

୯ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,

“ଆମ୍ଭେ ସୋରର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ

ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;

କାରଣ ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଇଦୋମର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ

ଓ ଭ୍ରାତୃ ନିୟମ ସମରଣ କଲେ ନାହିଁ;

୧୦ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସୋରର ପ୍ରାଣୀର ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବା

ଓ ଗହା ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

୧୧ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,
 “ଆମ୍ଭେ ଇଦୋମର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ
 ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେ ଖତ୍ତଗ ଧରି ଆପଣା ଭ୍ରାତୃକୁ ଗୋଡ଼ାଇଲା ଓ ସବୁ ଦୟା ପରିତ୍ୟାଗ କଲା,
 ଗହୀର କ୍ଷୋଧ ନିତ୍ୟ ବିଦାରଣ କଲା ଓ ସେ ଆପଣା କୋପ ସଦାକାଳ ରଖିଲା ।
 ୧୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୈମନ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବା
 ଓ ଗହୀ ବସନ୍ତର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”
 ୧୩ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,
 “ଆମ୍ଭେ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ
 ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ସାମା ବୃଦ୍ଧ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ଗିଳାୟଦର ଗର୍ଭଣା ସ୍ତରୀମାନଙ୍କର ଉଦର ଚିରି ପକାଇଅଛନ୍ତି ।
 ୧୪ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ରବବାର ପୁରୀର ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ତୁଳାଇବା
 ଓ ଗହୀ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନରେ ମହାନାଦ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁର ଦିନରେ
 ପୁରତଣ୍ଡ ଗେଫାନ ସହିତ ତହିଁର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।
 ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ରାଜା, ସେ ଓ ଗହୀର ଅଧିପତିଗଣ
 ଏକ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଯିବେ ।”
 ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।

9

୧୨ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,
 “ଫୋୟାବର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ
 ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେ ଇଦୋମ ରାଜାର ଅସ୍ତ୍ର ଦଗ୍ଧ କରି ଗହୀ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ କଲା;
 ୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଫୋୟାବର ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବା
 ଓ ଗହୀ କର୍ମାୟୋଥ ନଗରର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ;
 ପୁଣି, ଫୋୟାବ କୋଳାହଳ, ସିଂହନାଦ ଓ ତୁରୀୟପୁତ୍ରୀ ସହିତ ପୁରଣତ୍ୟାଗ କରିବ;
 ୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା
 ଓ ଗହୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ।”
 ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ ।

ଯିହୁଦାର ଦଣ୍ଡ

୪ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,
 “ଯିହୁଦାର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ
 ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବନ୍ଦବସ୍ତୁ ଆଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ଗହୀଙ୍କର ବିଧିସବୁ ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି,
 ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ମିଥ୍ୟା ଦେବଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ,
 ତଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି;
 ୫ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଉପରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବା
 ଓ ଗହୀ ଯିରୁଶାଲମର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ଦଣ୍ଡ

୬ ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ,
 “ଇସ୍ରାଏଲର ତିନି, ହଁ, ଗୁରି ଅପରାଧ ସକାଶୁ
 ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ନିବାରଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କାରଣ ସେମାନେ ରୂପା ପାଇଁ ଧାର୍ମିକକୁ
 ଓ ଏକ ଯୋଡ଼ା ପାଦୁକା ପାଇଁ ଦାନହୀନକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି;

୭ ସେମାନେ ଦରିଦ୍ରର ମସୃତକରେ ଧୂଳିର ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି
 ଓ ନମ୍ବର ଲୋକମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ବଦଳ କରନ୍ତି;
 ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ
 ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଗହାର ପିତା ଏକ ଯୁବତୀଠାରେ ଗମନ କରନ୍ତି;
 ଫି ଆଉ, ସେମାନେ ପୁରତେୟକ ଯଜ୍ଞବେଦିର ନିକଟରେ
 ବନ୍ଧକି ବସ୍ତ୍ରର ଉପରେ ଶୟନ କରନ୍ତି,
 ଆଉ ସେମାନେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦରକ୍ଷାରସ
 ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ପାନ କରନ୍ତି ।
 ଚ ତଥାପି ଏସବୁ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ଓ ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ବଳିଷ୍ଠ
 ଇମୋରାୟକୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନାଶ କଲୁ;
 ଆଉ, ଉପରେ ଗହାର ଫଳ ଓ ତଳେ ଗହାର ମୂଳ ନଷ୍ଟ କଲୁ ।
 ୧୦ ଆହୁରି, ଇମୋରାୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ
 ଓ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୀତରରେ ପଥ କଢାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗମନ କରାଇଲୁ ।
 ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରଗଣ
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁବାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ନାସରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲୁ ।”
 ସଦାପୁରୁ କହିଲେ,
 “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ଏପରି କି ହୋଇ ନାହିଁ ?
 ୧୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାସରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲ
 ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲ, ‘ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତ୍ର ପୁରୁର କର ନାହିଁ’
 ୧୩ ଦେଖ, ହଲରେ ଶସ୍ୟବିତ୍ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶଗଡ଼ ଯେପରି ଗପେ,
 ସେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜ ସ୍ଵାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗପିବା ।
 ୧୪ ତହିଁରେ ଦରୁତଗାମୀର ପଲୟନ ଉପାୟ ନଷ୍ଟ ହେବ
 ଓ ବଳବାନ ଆପଣା ବଳ ଦୃଢ଼ କରିବ ନାହିଁ,
 ଅଥବା ବୀର ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ;
 ୧୫ ଅଥବା ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ଠିଆ ହେବ ନାହିଁ
 ଓ ଯାହାର ଚରଣ ଦରୁତଗାମୀ, ସେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ;
 ଯେ ଅଶୁଭ୍ରୋହୀ, ସେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ;
 ୧୬ ପୁଣି, ବୀରଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସାହସିକ,
 ସେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇ ସେଦିନ ପଲାଇ ଯିବ ।”
 ଏହା ସଦାପୁରୁ କହିଲେ ।

୩

ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧର୍ମର ପୁରତିଫଳ
 ୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବାକ୍ତ୍ର ଶୁଣ, ଏହା ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆମ୍ଭେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ,
 ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଅଛନ୍ତି,
 ୨ “ପୃଥିବୀସଥ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ
 କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ଆମ୍ଭେ ନେଇଅଛୁ;
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ଅଧର୍ମର ପୁରତିଫଳ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବା ।”
 ଭାବବାଦୀଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
 ୩ ଏକ ପରାମର୍ଶ ନ ହେଲେ କି ତୁମ୍ଭ ଜଣ ଏକତ୍ର ଗମନ କରିବେ ?
 ୪ ଶିକାର ନ ପାଇଲେ କି ସିଂହ ବନ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଜନ କରିବ ?
 କୌଣସି ପଶୁ ନ ଧରିଲେ କି ଯୁବା ସିଂହ ଆପଣା ଗର୍ତ୍ତରେ ହୁତ୍କାର କରିବ ?
 ୫ ଫାନ୍ଦ ନ ପାଡ଼ିଲେ କି ପକ୍ଷୀ ଜାଲରେ ଧରାଯାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବ ?
 କିଛି ନ ଧରିଲେ ଜାଲ କି ଭୂମିରୁ ଛିଟିକି ଉଠିବ ?

୭ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ତୁରୀ ବଜାଗଲେ ଲୋକମାନେ କି ଭାତ ହେବେ ନାହିଁ ?
 ସଦାପୂରଣ ନ ଘଟାଇଲେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ କି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ?
 ୮ ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ ନିଜ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ
 ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ଦର୍ଶକଗଣଙ୍କୁ ପୂରକାଶ ନ କରି କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୯ ସିଂହ ଗର୍ଜନ କରିଥାନ୍ତି, କିଏ ଭୟ ନ କରିବ ?
 ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ କଥା କହିଥାନ୍ତି, କିଏ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ପୂରଣ ନ କରିବ ?

ଶମରୀୟାର ବିନାଶ
 ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସ୍ୱଦୋଦସ୍ୟ ସକଳ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ
 ଓ ମିସର ଦେଶସ୍ୟ ସକଳ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଘୋଷଣା କରି କୁହ,
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶମରୀୟାର ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଏକତ୍ର ହୁଅ,
 ଆଉ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କି ମହା କୋଳହଳ
 ଓ କି ଉପଦ୍ରବମାନ ହେଉଥାନ୍ତି, ଏହା ଦେଖ ।”

୧୧ କାରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି
 , “ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ
 ଓ ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”
 ୧୨ ଏନିମନ୍ତେ ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଏକ ଜଣ ବିପକ୍ଷ ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ (ଉଠିବ);
 ଆଉ, ସେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ବଳ ନତ କରିବ
 ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଟ୍ଟାଳିକାସବୁ ଲୁଚିତ ହେବ ।”

୧୩ ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ମେଷପାଳକ ଯେପରି ସିଂହ ମୁଖରୁ ବୁଲ ଗୋଡ଼ ଅବା କାନରୁ ଖଣ୍ଡେ ରକ୍ଷା କରେ,
 ସେପରି ଇସ୍ରାଏଲର ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତିଗଣ ଶମରୀୟାରେ
 ଖଟର କୋଣରେ ଓ ଶୟୟାର ପାଟଗଦି ଉପରେ ବସନ୍ତି,
 ସେମାନେ ରକ୍ଷା କରାଯିବେ ।”

୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଶୁଣ ଓ ଯାକୁବ ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ,
 ଏହା ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି ।
 ୧୫ “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦିନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗହୀର ସମସ୍ତ ଅପରାଧର ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟି ଦେବା,
 ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ବେଥେଲ୍‌ସ୍ୟ ଯଜ୍ଞବେଦିସକଳକୁ ହିଁ ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟି ଦେବା,
 ତହିଁରେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଶୃଙ୍ଖଳାସକଳ କଟାଯାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବ ।

୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଶୀତଳାଳର ଗୃହକୁ ଓ ଗର୍ଭାଷ୍ଟମକାଳର ଗୃହକୁ ଆଘାତ କରିବା;
 ଆଉ, ହସ୍ତାଦିନତର ଗୃହସକଳ ନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗୃହ ଲୁପ୍ତ ହେବ ।”
 ଏହା ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି ।

୪

୧୭ ହେ ଶମରୀୟାର ପର୍ବତବାସିନୀ ବାଶନର ଗାଢ଼ାସବୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବାକ୍ସ ଶୁଣ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରିଦ୍ରଗଣ ପୂର୍ବ ଉପଦ୍ରବ କରୁଥାନ୍ତି, ଦାନଦାନମାନଙ୍କୁ ଦଳି ପକାଉଥାନ୍ତି,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କହୁଥାନ୍ତି, “ଆଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରିବା ।”

୧୮ ପୂରଣ ସଦାପୂରଣ ଆପଣା ପବିତ୍ରଗରେ ଶପଥ କରି କହିଥାନ୍ତି,
 “ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତେଣୁଗରେ
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ବନଶା କଣ୍ଠାରେ ଟାଣି ନେବେ,
 ଏପରି ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ ।

୧୯ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତେୟକ ଜଣ
 ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ଭଗ୍ନସ୍ୟାନ ଦେଇ ବାହାରି ଯିବ
 ଓ ହର୍ମୋଣରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କରିବ ।”
 ଏହା ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି ।

୨୦ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବେଥେଲ୍‌କୁ ଯାଇ ଅପରାଧ କର; ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌କୁ ଯାଇ ଅପରାଧ ବୃଦ୍ଧ କର;

ଆଉ, ପୂର୍ବେ ପୂର୍ବଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣା ବଳି
 ଓ ପୂର୍ବେ ତିନି ଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣାର ଦଶମାଂଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କର;
 ୫ ପୁଣି, ପୂର୍ବେ ସାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଗଢ଼ି ମିଶ୍ରିତ ଦରବନ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କର
 ଓ ସ୍ବେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରି ପୂର୍ବକାଶ କର;
 କାରଣ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ଭଲ ପାଅ ।”
 ଏହା ପୂର୍ବେ ସଦାପୂର୍ବେ କହନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଅସମର୍ଥ
 ୬ “ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ନଗରରେ ଦନ୍ତ ପଂକ୍ତିର ନିର୍ମଳତା
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ବାସସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ଧାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି;
 ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଫେରି ନାହିଁ ।”
 ଏହା ସଦାପୂର୍ବେ କହନ୍ତି ।

୭ “ଆହୁରି, ଶସ୍ତ୍ର ପାଟିବାର ତିନି ମାସ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବୃଷ୍ଟି ନିବାରଣ କରିଅଛୁ;
 ପୁଣି, ଏକ ନଗରରେ ଜଳ ବର୍ଷାକ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ ନଗରରେ ଜଳ ବର୍ଷାକ ନାହିଁ;
 ଏକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ,
 ଗହା ଶୁଷ୍କ ହେଲା ।

୮ ତହିଁ ସକାଶୁ ଦୁଇ, ତିନି ନଗରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଜଳ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ବୁଲି ବୁଲି ଅନ୍ୟ ଏକ ନଗରକୁ ଗଲେ, ମାତ୍ର ତୃପ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ;
 ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଫେରି ନାହିଁ ।”
 ଏହା ସଦାପୂର୍ବେ କହନ୍ତି ।

୯ “ଆମ୍ଭେ ଶସ୍ତ୍ରର ଶୋଷ ଓ ମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରୁତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଅଛୁ;
 ଶୁକ କାଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଉଦ୍ୟାନ, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ଓ ଜାତବୃକ୍ଷ
 ଗ୍ରାସ କରିଅଛୁ;

ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଫେରି ନାହିଁ ।”
 ଏହା ସଦାପୂର୍ବେ କହନ୍ତି ।

୧୦ “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମିସର ଦେଶର ମହାମାରୀ ତୁଲ୍ୟ ମହାମାରୀ ପଠାଇଅଛୁ;
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁବାଗଣକୁ ଆମ୍ଭେ ଖତଗରେ ସଂହାର କରିଅଛୁ
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଶ୍ବମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଅଛୁ;

ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଛାଉଣି ସ୍ଥାନର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାସିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ
 ପୂର୍ବେ କରାଇଅଛୁ;

ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଫେରି ନାହିଁ ।”
 ଏହା ସଦାପୂର୍ବେ କହନ୍ତି ।

୧୧ “ପରମେଶ୍ବର ସଦୋମ ଓ ହମୋରାକୁ ଯେପରି ଉତ୍ପାଟନ କରିଥିଲେ,
 ସେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେତେକ (ସ୍ଥାନ) ଉତ୍ପାଟନ କରିଅଛୁ,
 ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୋଡ଼ା ଖୁଣ୍ଟ ପରି ଅଗ୍ନିରୁ କଢ଼ାଗଲ;

ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଫେରି ନାହିଁ ।”
 ଏହା ସଦାପୂର୍ବେ କହନ୍ତି ।

୧୨ “ଏଥିପାଇଁ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଏରୂପ କରିବା;
 ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଏରୂପ କରିବା,
 ଏଥିସକାଶୁ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ
 ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ପୂର୍ବଦିନ ହୁଅ ।

୧୩ କାରଣ ଦେଖ, ଯେ ପର୍ବତଗଣ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି,
 ବାୟୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ବେ ଗହାର ତିନି ପୂର୍ବକାଶ କରନ୍ତି,
 ଯେ ଅରୁଣକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରନ୍ତି
 ଓ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରସ୍ଥଳୀସକଳର ଉପରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି ।”
 ସଦାପୂର୍ବେ ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ପରମେଶ୍ବର ଗହାଙ୍କର ନାମ ।

୫

ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଅନୁପ୍ରେଷଣରେ ଜୀବନ
 ୧ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଯେଉଁ ବିଳାପର ବାକ୍ୟ କହୁଅଛୁ,
 ଗହା ଶୁଣ ।
 ୨ ଇସ୍ରାଏଲର କୁମାରୀ ପତିତ ହୋଇଅଛି, ସେ ଆଉ ଉଠିବ ନାହିଁ;
 ସେ ଆପଣା ଭୂମିରେ ଫିଙ୍ଗା ଯାଇଅଛି; ଗହାକୁ ଉଠାଇବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।
 ୩ କାରଣ ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଯେଉଁ ନଗରରୁ ସହସ୍ର ହୋଇ ବାହାରିଲେ, ତହିଁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ଏକ ଶହ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ,
 ଆଉ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଏକ ଶହ ବାହାରିଲେ, ତହିଁରେ ଦଶ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ ।”
 ୪ କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ ସଦାପୁରତୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ।
 ୫ ମାତ୍ର ବେଥେଲର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର ନାହିଁ,
 କିଆଁ ଗିଲ୍ଗାଲ୍‌ରେ ପୁରବେଶ କର ନାହିଁ ଓ ବେରଶେବାକୁ ଯାଅ ନାହିଁ;
 କାରଣ ଗିଲ୍ଗାଲ୍ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ବାସିତ ହେବ ଓ ବେଥେଲ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।
 ୬ ସଦାପୁରତୁଞ୍ଜ ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ;
 ନେହିଲେ ସେ ଯୋଷେଫ ବଂଶରେ ଅଗ୍ନି ପରି ଜ୍ୱଳି ଉଠିବେ,
 ଗହା ଗ୍ରାସ କରିବ ଓ ଗହା ଲିଭାଇବା ପାଇଁ ବେଥେଲ୍‌ରେ କେହି ନ ଥିବ ।
 ୭ ବିଗ୍ନକୁ ଡିକ୍ତ ଫଳରେ ପରିଣତକାରୀ ଓ ନ୍ୟାୟକୁ ଭୁଲିଯାତକାରୀମାନେ;
 ୮ ଯେ କୃତ୍ତିକାର ଓ ମୃଗଶୀର୍ଷର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି,
 ଯେ ମୁଦୁମ୍ବରୁପ ଛାୟାକୁ ପୁରଭାତରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି,
 ଯେ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରି ତୁଲ୍ୟ ଅନ୍ୟକାରମୟ କରନ୍ତି;
 ଯେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳସମୂହକୁ ଆହୁପ୍ରାଣ କରି ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ଢାଳନ୍ତି;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କର ।”
 ସଦାପୁରତୁ ଗହାଞ୍ଜର ନାମ ।
 ୯ ସେ ବଳବାନ ଉପରେ ହଠାତ୍ ସର୍ବନାଶ ଉପସ୍ଥିତ କରନ୍ତି,
 ତହିଁରେ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ସର୍ବନାଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ।
 ୧୦ ଯେ ନଗର ଦୁପ୍ପାରରେ ଅନୁଯୋଗ କରେ, ଲୋକମାନେ ଗହାକୁ ହିଂସା କରନ୍ତି
 ଓ ଯେ ଯଥାର୍ଥ କଥା କହେ, ସେମାନେ ଗହାକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ।
 ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରିଦ୍ରକୁ ପଦ ତଳେ ଦଳୁଅଛ
 ଓ ବଳପୂର୍ବକ ଗହାଠାରୁ ଗହମ ନେଉଅଛ;
 ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଟା ପଥରର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ସତ୍ୟ,
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ରମ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କରିଅଛ,
 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ ନାହିଁ;
 ୧୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କିପରି ବହୁବିଧ
 ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସକଳ କିପରି ପୁରବଳ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ;
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକକୁ କଲେଶ ଦେଉଅଛ, ଲାଞ୍ଚ ନେଉଅଛ
 ଓ ନଗର ଦୁପ୍ପାରରେ ଦାନଦାନମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଅଛ ।
 ୧୩ ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଜନ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ସେ ଏପରି ସମୟରେ ନୀରବ ହୋଇ ରହିବ; କାରଣ ସମୟ ମନ୍ଦ
 ଅଟେ ।
 ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବଞ୍ଚିବ, ଏଥିପାଇଁ ମନ୍ଦ ଚେଷ୍ଟା ନ କର, ଭଲ ଚେଷ୍ଟା କର;
 ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସଦାପୁରତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ।
 ୧୫ ମନ୍ଦକୁ ଘୃଣା କର, ଭଲକୁ ଭଲ ପାଅ ଓ ନଗର ଦୁପ୍ପାରରେ ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ନ କର;
 ହୋଇପାରେ, ସଦାପୁରତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର ଯୋଷେଫର ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶ ପୁରତି କୃପାମୟ
 ହେବେ ।

୧୬ ଏଥିପାଇଁ ପରଭୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଛକ ସ୍ଥାନ ସକଳରେ ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ହେବ
 ଓ ରାଜଦାଣ୍ଡସକଳରେ ଲୋକମାନେ ହାୟ ! ହାୟ ! କହିବେ;
 ଆଉ, ସେମାନେ କୃଷକକୁ ଶୋକ କରିବାକୁ
 ଓ ବିଳାପ ନିପୁଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହାହାକାର କରିବାକୁ ଡାକିବେ ।
 ୧୭ ପୁଣି, ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ସକଳରେ ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ହେବ;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ କରିବା ।”
 ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।
 ୧୮ ହାୟ, ହାୟ, ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଦିନ ବାଞ୍ଛାକାରୀମାନେ !
 ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଦିନ ବାଞ୍ଛା କରୁଅଛ ?
 ଗହା ଅନ୍ୟକାରମୟ, ଦୀପ୍ତିମୟ ନୁହେଁ ।
 ୧୯ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସିଂହଠାରୁ ପଲାଇ ଯେପରି ଭଲଲୁକର ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିଲା,
 ଅଥବା ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି କାନ୍ଥ ଉପରେ ହସ୍ତ ଦିଅନ୍ତେ,
 ସର୍ପ ଗହାକୁ ଦଂଶନ କଲା, (ସେହି ଦିନ ସଦୃଶ୍ୟ)
 ୨୦ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ଦିନ ଦୀପ୍ତିମୟ ନ ହୋଇ କି ଅନ୍ୟକାରମୟ ହେବ ନାହିଁ ?
 ତହିଁରେ କିଛି ଆଳୁଅ ନ ଥାଇ କି ଘୋର ଅନ୍ୟକାରମୟ ହେବ ନାହିଁ ?
 ୨୧ “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପର୍ବସବୁ ଘୃଣା କରୁ, ଆମ୍ଭେ ଗହା ତୁରୁ ଖାନ କରୁ,
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହାସଭାରେ କିଛି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ନାହିଁ ।
 ୨୨ ହଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମବଳି
 ଓ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ;
 କିଅବା ମଞ୍ଚଗଳାର୍ଥକ ବଳିରୂପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ଟ ପଶୁଗଣ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ନାହିଁ ।
 ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗାୟନର କୋଲାହଳ ଦୂର କର;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନେବଳ ଯନ୍ତ୍ରରେ ବାଦ୍ୟ ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।
 ୨୪ ମାତର ନୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧ ଜଳଗଣି ତୁଲ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ପରବଳ ସ୍ୱରୋଚ ତୁଲ୍ୟ ବହିଯାଉ ।
 ୨୫ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପୁରାତରରେ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲ ?
 ୨୬ ହଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କର,
 ଏପରି ରାଜା ସିକୃତକୁ ଓ କାୟନ ନାମକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରତିମାଗଣକୁ,
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବତାର ଗରାକୁ ବହନ କରିଅଛ ।
 ୨୭ ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସାର୍ଥେ ଦମ୍ଭମେଶକର ଅପର ପାରିକୁ ଗମନ କରାଇବା ।”
 ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର ଗହାଙ୍କର ନାମ ।

୭

ସୁଖରେ ଥିବା ସିୟୋନର ସନ୍ତପ
 ୧ ନାନା ପୁରଧାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ପୁରସିଦ୍ଧ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଆସନ୍ତି,
 ଏପରି ଯେ ସିୟୋନସ୍ଥ ସୁଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ
 ଓ ଶମରୀୟା ପର୍ବତସ୍ଥ ନିରାପଦରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର !
 ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲନେ ସହରକୁ ଯାଇ ଦେଖ ଓ ସେସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଡ଼ ହମାତକୁ ଯାଅ;
 ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଗାଧୁ ନଗରକୁ ଯାଅ;
 ସେହି ସବୁ କି ଏହି (ଦୁଇ) ରାଜ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ?
 ଅବା ସେମାନଙ୍କର ସୀମା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୀମା ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ?
 ୩ ଏହି ଲୋକମାନେ ଅମଙ୍ଗଳର ଦିନକୁ ଦୂରରେ ରଖୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟର ଆସନକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଉଅଛନ୍ତି;
 ୪ ସେମାନେ ହସ୍ତାଦନ୍ତ ଶୟ୍ୟାରେ ଶୟନ କରନ୍ତି
 ଓ ଖଟ ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀର ଲମ୍ବାଉଅଛନ୍ତି,
 ଆଉ ପଲରୁ ମେଷଶାବକ ଓ ଗୋଠରୁ ଗୋବତ୍ସ ଆଣି ଭୋଜନ କରନ୍ତି;

୫ ନେବଲ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଅନର୍ଥକ ଗୀତ ଗାନ କରନ୍ତି,
 ଦାଉଦଞ୍ଜକ ସଦୃଶ୍ଚ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ ନାନା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି;
 ୬ ବଡ଼ ବଡ଼ ପାତ୍ରରେ ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାରସ ପାନ କରନ୍ତି
 ଓ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ତୈଳରେ ଆପଣାମାନଞ୍ଜକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କରନ୍ତି;
 ମାତ୍ର ଯୋଷେଫଞ୍ଜକ କ୍ଲେଶରେ ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ୭ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏବେ ପୁରଥମ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ନିର୍ବାସିତ ହେବେ
 ଓ ଶରୀର ଲମ୍ବକାରୀମାନଞ୍ଜକର ହର୍ଷନାଦ ଲୁପ୍ତ ହେବ ।
 ୮ ପୁରକୁ ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି,
 ସଦାପୁରକୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି,
 “ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ଗୌରବକୁ ଘୃଣା କରୁ ଓ ଗହୀର ଅର୍ଚ୍ଚାଳିକାସବୁକୁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରୁ;
 ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନଗର ଓ ତନ୍ୟାଧିପତ୍ୟ ଯାବତାୟକୁ ପର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ।”

୯ ତହିଁରେ ଏକ ଗୃହରେ ଯଦି ଦଶ ଜଣ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ମରିବେ । ୧୦ ପୁଣି, ଗୃହ
 ମଧ୍ୟରୁ ଅସ୍ତ୍ରସଜ୍ଜା ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଲୋକର ପିତୃବନ୍ଧୁ, ଶବଦାହକାରୀ ଗହୀକୁ
 ଉଠାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଗୃହର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଲୋକକୁ ପଚାରିବ, “ଏବେ ହେଁ ତୁମ୍ଭର କି ଆଉ କିଏ ଅଛି
 ?” ତେବେ ସେ କହିବ, “ନାହିଁ ।” ସେତେବେଳେ ସେ କହିବ, “ତୁନି ହୁଅ; କାରଣ ସଦାପୁରଞ୍ଜକର ନାମ
 ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକର ଉଚ୍ଚରଣ କରିବାର ନୁହେଁ ।” ୧୧ କାରଣ ଦେଖ, ସଦାପୁରକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଓ ବଡ଼
 ବଡ଼ ଗୃହ ଭଗ୍ନ ହେବ ଓ ସାନ ସାନ ଗୃହରେ ଫାଟ ହେବ ।

୧୨ ଅଶ୍ୱପୁତ୍ରଣ କି ଶୈଳ ଉପରେ ଦୌଡ଼ିବେ ? କେହି ବଳଦ ନେଇ କି ସେଠାରେ ଗୁମ୍ଫା କରିବ ?

ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ବିଷରେ ଓ ଧାର୍ମିକତାର ଫଳକୁ ଡିକ୍ତ ଫଳରେ ପରିଣତ କରିଅଛ;

୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବସ୍ତୁରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ,

“ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ବଳରେ କି କରନିମ୍* ଲାଭ କରି ନାହିଁ ?”

୧୪ ଏହେତୁ ଦେଖ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସଦାପୁରକୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି,

“ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଉଠାଇବା;

ତହିଁରେ ସେମାନେ ହମାତର ପୁରବେଶ ସ୍ଥାନଠାରୁ ଆଗାବା ସ୍ୱରୋତ ମାର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ କ୍ଲେଶ ଦେବେ ।”

୭

ପୁରଥମ ଦର୍ଶନ - ପଞ୍ଚମାଳ
 ୧ ପୁରକୁ ସଦାପୁରକୁ ମୋତେ ଏରୂପ ଦେଖାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ବିଳମ୍ବରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ତୃଣ
 ଅଞ୍ଜୁରିବା ଆରମ୍ଭରେ ସେ ପଞ୍ଚମାଳମାନଞ୍ଜକୁ ଗଢ଼ିଲେ ଓ ଦେଖ, ରାଜାଞ୍ଜକ ତୃଣ କଟାଗଲା
 ଉତ୍ତରରେ ସେହି ବିଳମ୍ବରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ତୃଣ ବଢ଼ୁଥିଲା । ୨ ପୁଣି, ସେହି ପଞ୍ଚମାଳମାନେ ଦେଶର ତୃଣ
 ଖାଇବାର ଶେଷ କଲା ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ କହିଲି,
 “ହେ ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ, ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, କ୍ଷମା କର !
 ଯାକୁବ କିପରି ଠିଆ ହେବ ? କାରଣ ସେ ସାନ ।”
 ୩ ସଦାପୁରକୁ ସେ ବିଷୟରେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ; “ଏହା ହେବ ନାହିଁ,” ଏହା ସଦାପୁରକୁ କହନ୍ତି ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦର୍ଶନ - ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାତ
 ୪ ପୁରକୁ ସଦାପୁରକୁ ମୋତେ ଏହିରୂପେ ଦେଖାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ପୁରକୁ ସଦାପୁରକୁ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱିପ୍ରାଗ
 ବିବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଆହୁତ୍ରୀନ କଲେ; ତହିଁରେ ଗହୀ ମହାସାଗରକୁ ଗ୍ରାସ କଲା, ଆଉ ଭୂମିକୁ ଗ୍ରାସ
 କରିଥାନ୍ତା । ୫ ଏପରି ସମୟରେ ମୁଁ କହିଲି,
 “ହେ ପୁରକୁ, ସଦାପୁରକୁ, ବିନୟ କରେ, କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ;
 ଯାକୁବ କିପରି ଠିଆ ହେବ ? କାରଣ ସେ ସାନ ।”

୬ ସଦାପୁରକୁ ସେ ବିଷୟରେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ; “ଗହୀ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ,” ପୁରକୁ ସଦାପୁରକୁ ଏହା
 କହନ୍ତି ।

ତୃତୀୟ ଦର୍ଶନ - ଓଳମ
 * ୭:୧୩ କରନିମ୍ ଏବଂ ଭାଷାରେ ଶୁଦ୍ଧ

୭ ସେ ମୋତେ ଏରୂପ ଦେଖାଇଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ପୂର୍ବରୁ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଓଳମ ଘେନି ଓଳମ ଦୁପ୍ପାରି ନିର୍ମିତ ଏକ କାନ୍ଥ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ୮ ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଆମୋଷ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ଗୋଟିଏ ଓଳମ ।” ତେବେ ପୂର୍ବରୁ କହିଲେ,
 “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଓଳମ ପକାଇବା;
 ଆମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯିବା ନାହିଁ;
 ୯ ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଉଚ୍ଚସ୍ଥାପନାସକଳ ଧୂସ୍ତ୍ରୀତ ହେବ
 ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ଧର୍ମଧାମସକଳ ବିନଷ୍ଟ ହେବ;
 ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଖତ୍ତ ଘେନି ଯାରବୀୟାମର ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବା ।”

ଆମୋଷଙ୍କ ଦୋଷାରୋପ

୧୦ ଯେତେବେଳେ ବେଥେଲର ଯାଜକ ଅମତସାୟ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଯାରବୀୟାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲା, “ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଆମୋଷ ଆପଣାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ଷୁଗତ କରିଅଛନ୍ତି; ଦେଖ ଗଡ଼କର ବାକ୍ସସବୁ ସହି ପାରୁ ନାହିଁ ।”

୧୧ କାରଣ ଆମୋଷ ଏରୂପ କହୁଅଛନ୍ତି,

“ଯାରବୀୟାମ ଖତ୍ତରେ ହତ ହେବ

ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣା ନିଜ ଦେଶରୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବ ।”

୧୨ ଆହୁରି, ଅମତସାୟ ଆମୋଷଙ୍କୁ କହିଲା,

“ହେ ଦର୍ଶକ, ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ପଳାଅ,

ସେଠାରେ ଭୋଜନ କର ଓ ସେଠାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂର୍ବର କର;

୧୩ ମାତ୍ର ବେଥେଲରେ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂର୍ବର କର ନାହିଁ;

କାରଣ ଗହା ରାଜାଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ଗହା ରାଜକାୟ ଗୃହ ଅଟେ ।”

୧୪ ତହିଁରେ ଆମୋଷ ଉତ୍ତର କରି ଅମତସାୟକୁ କହିଲେ,

“ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ନ ଥିଲି, କିଅବା କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୁତ୍ର ନ ଥିଲି;

ମାତ୍ର ମୁଁ ଗୋପାଳକ ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର କୃଷକ ଥିଲି;

୧୫ ପୁଣି, ସଦାପୂର୍ବରୁ ପଲର ପଶୁଗ୍ରାମୀଣରୁ ମୋତେ ନେଲେ

ଓ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କହିଲେ,

ଯାଅ, ଆମ୍ଭର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ ନିକଟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂର୍ବର କର ।”

୧୬ ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଗୋପନୀୟ ବାକ୍ସ ଶୁଣ;

ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ‘ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ସ ପୂର୍ବର କର ନାହିଁ

ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ବର୍ଷାଅ ନାହିଁ ।’

୧୭ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି;

“ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ବେଶ୍ୟା ହେବ

ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣ ଖତ୍ତରେ ପତିତ ହେବେ,

ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଭୂମି ପରିମାପକ ଦଉଡ଼ି ଦୁପ୍ପାରି ବିଭାଗ କରାଯିବ;

ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଅଶୁଚି ଦେଶରେ ମରିବ,

ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣା ଦେଶରୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବ ।”

୮

ଚତୁର୍ଥ ଦର୍ଶନ - ଏକ ତାଳ ଫଳ

୧ ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଏହିପରି ଦେଖାଇଲେ; ଦେଖ, ଏକ ତାଳ ଗୁରାକାଳୀନ ଫଳ ।

୨ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମୋଷ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ଏକ ତାଳ ଗୁରାକାଳୀନ ଫଳ ।” ତେବେ ସଦାପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କହିଲେ,

“ଆମ୍ଭର ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତର୍ଗତ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି;

ଆମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଛାଡ଼ି ଯିବା ନାହିଁ ।

୩ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ମନ୍ଦିରର ଗାନ ସବୁ ହାହାକାର ହେବ ।”

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି;

“ଶବ ଅନେକ ହେବ; ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବଦେଶକୁ ସ୍ଥାନରେ ନୀରବ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପକାଇବେ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ସର୍ବନାଶ

୪ ହେ ଦାନହୀନମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରାଇବା ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଶୁଣ ।

୫ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଐଫା ସାନ କରି ଓ ଶେକଲ ବଡ଼ କରି, ଆଉ ଛଳନାରୂପ ତରାଜୁରେ ଅୟଥାର୍ଥ କାରବାର କରି କହୁଅଛ, ଅମାବାସ୍ୟା କେତେବେଳେ ଗତ ହେବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶସ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କରିବୁ ? ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ କେବେ ଗତ ହେବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହମ ବାହାର କରିବୁ ?

୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ରୂପା ଦେଇ ଦରିଦ୍ରକୁ ଓ ଏକ ଯୋଡ଼ା ପାଦୁକା ପାଇଁ ଦାନହୀନକୁ କ୍ରୟ କରିବୁ ଓ ତମ୍ଭାଗ ଯୋଗ୍ୟ ଗହମ ବିକ୍ରୟ କରିବୁ ।”

୭ ସଦାପୁରତୁ ଯାକୁବର ଗୌରବ ନେଇ ଏହି ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କର୍ମ କେବେ ପାସୋରିବା ନାହିଁ ।

୮ ଦେଶ କି ଏଥିନିମନ୍ତେ କମ୍ପିତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ତନ୍‌ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ କି ଶୋକ କରିବେ ନାହିଁ ? ହଁ, ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ବଢ଼ି ଉଠିବ ଓ ମିସରର ନୀଳ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ଉଚ୍ଛୁଳି ପୁନର୍ବାର ହ୍ରାସ ହେବ ।

୯ ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ତଗତ କରାଇବା ଓ ନିର୍ମଳ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଅଧିକାରମୟ କରିବା ।

୧୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ଉତ୍ସବକୁ ଶୋକରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାୟନ ସବୁକୁ ବିଳାପରେ ପରିଣତ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ମଦେଶ ଚଟବସ୍ତ୍ରରେ ପରିହିତ କରାଇବା ଓ ପୁରତେୟକ ମସତକ ଟାଙ୍ଗରା କରାଇବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ଶୋକକୁ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରର ଶୋକ ତୁଲ୍ୟ ଓ ତହିଁର ଶେଷକୁ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ ଦିନର ତୁଲ୍ୟ କରାଇବା ।”

୧୧ ପୁରତୁ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରେରଣ କରିବା, ଏପରି ଦିନ ଆସୁଅଛି, ଗହା ଅନ୍ନ କିଅବା ଜଳ ପିପାସାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ ।

୧୨ ଲୋକମାନେ ଏକ ସମୁଦ୍ର ଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କରିବେ; ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼ିବେ, ଆଉ ଗହା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୧୩ ସେହି ଦିନ ସୁନ୍ଦରୀ କୁମାରୀଗଣ ଓ ଯୁବକମାନେ ତୃଷ୍ଣାରେ ମୂର୍ଚ୍ଛାପନ୍ନ ହେବେ ।

୧୪ ଯେଉଁମାନେ ଶମରୀୟାର ପାପ ନେଇ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଆଉ କହନ୍ତି, ହେ ଦାନ୍, ତୁମ୍ଭ ଦେବତା ଜୀବିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାଣେ ଓ ବେରଶେବାର ଦେବତା ଜୀବିତ ଥିବା ପୂର୍ବମାଣେ, ସେମାନେ ହିଁ ପତିତ ହେବେ, ଆଉ କେବେ ଉଠିବେ ନାହିଁ ।”

୯

ପଞ୍ଚମ ଦର୍ଶନ - ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଗ୍ରହ

୧ ମୁଁ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିକଟରେ ପୁରତୁଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲି; ଆଉ, ସେ କହିଲେ, “ଦ୍ୱାପାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଥାନ ଯେପରି ହଲିବ, ଏଥିପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମୁଖତାଳିରେ ଆଘାତ କର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକ ଉପରେ ଗହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ପକାଅ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଶେଷାଂଶକୁ ଖତଗରେ ବଧ କରିବା; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣ ହିଁ ପଳାଇ ପାରିବ ନାହିଁ

ଓ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣ ହିଁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ ।
 ୨ ସେମାନେ ଖୋଳି ପାଗଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ ହେଁ
 ସେଠାରୁ ଆମ୍ଭର ହସତ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିବ
 ଓ ସେମାନେ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଲେ ହେଁ
 ଆମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଳକୁ ଆଣିବା ।
 ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ କର୍ମିଲର ଶୁଭ୍ରଗରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ ହେଁ
 ଆମ୍ଭେ ସେସ୍ଥାନରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଆଣିବ ।
 ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମୁଦ୍ରର ତଳେ ଲୁଚିଲେ ହେଁ
 ଆମ୍ଭେ ସେସ୍ଥାନରେ ସର୍ପକୁ ଆଜ୍ଞା କରିବା, ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବ ।
 ୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଶତରୁଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ହେଁ
 ଆମ୍ଭେ ସେସ୍ଥାନରେ ଖଡ୍ଗକୁ ଆଜ୍ଞା କରିବା,
 ଆଉ ଗହା ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ମଞ୍ଚଗଳ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ,
 ମାତ୍ର ଅମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ।”
 ୫ କାରଣ ଯେ ପୃଥିବୀକୁ ସର୍ପଣ କରନ୍ତେ,
 ଗହା ତରଳି ଯାଏ, ଆଉ ତନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଶୋକ କରନ୍ତି;
 ସେ ପରତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରତୁ ଅଟନ୍ତି;
 ପୁଣି, ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନଦୀ ପରି ବଢ଼ି ଉଠିବ
 ଓ ମିସରର ନୀଳ ନଦୀ ତୁଲ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ହ୍ରାସ ହେବ ।
 ୬ ଯେ ଆକାଶରେ ଆପଣା କୋଠରୀ ଶ୍ରେଣୀ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି
 ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆପଣା ଚନ୍ଦ୍ରରାତପ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି;
 ଯେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳସମୂହକୁ ତାକି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଭାଲନ୍ତି;
 ଗହାଙ୍କର ନାମ ସଦାପରତୁ ।
 ୭ ସଦାପରତୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ,
 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ କି କୁଶାୟ ସନ୍ତାନଗଣର ତୁଲ୍ୟ ନୁହଁ ?
 ଆମ୍ଭେ କି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମିସର ଦେଶରୁ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀନମାନଙ୍କୁ କପ୍ତେର ଦେଶରୁ
 ଓ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ କୀର୍ ଦେଶରୁ ଆଣି ନାହିଁ ?
 ୮ ଦେଖ, ପରତୁ ସଦାପରତୁଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଏହି ପାପିଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଅଛି
 ଓ ଆମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରୁ ଗହା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା;
 କେବଳ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ଆମ୍ଭେ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ନାହିଁ,
 ଏହା ସଦାପରତୁ କହନ୍ତି ।”
 ୯ “କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା କରିବା
 ଓ ଆମ୍ଭେ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶକୁ
 ଚଳୁଣୀର ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଚଳାଇବା ପରି ଚଳାଇବା,
 ତଥାପି ଏକ କଣିକା ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।
 ୧୦ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପାପୀମାନେ କୁହନ୍ତି,
 ଅମଙ୍ଗଳ ଦୋଡ଼ି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିବ ନାହିଁ;
 କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ନାହିଁ,
 ସେସମସ୍ତେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ହତ ହେବେ ।”

ଇସ୍ରାଏଲୀୟର ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ୧୧ “ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦର ପତିତ ତମକୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥାପନ କରିବା
 ଓ ତହିଁର ଫଟା ସ୍ଥାନ ସବୁ ବନ୍ଦ କରିବା;
 ପୁଣି, ଗହାର ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନ ସବୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇବା
 ଓ ପୂର୍ବକାଳର ନ୍ୟାୟ ଗହା ନିର୍ମାଣ କରିବା;
 ୧୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଇଦୋମର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ
 ଓ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଅଧିକାର କରିବେ ।”
 ଏହି କର୍ମର ସାଧନକର୍ତ୍ତା ସଦାପରତୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

୧୩ ସଦାପୁରତୁ କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ହଳବାହକ ଶସ୍ତ୍ର କଟାଳିର ପଛେ

ଓ ଦରାକ୍ଷାପେଷକ ବାଜରୁଣାଳୀର ପଛେ ଲାଗି ରହିବ,

ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ଓ ପର୍ବତଗଣ ମିଷ୍ଟ ଦରାକ୍ଷାରସ ଝରାଇବ,

ଆଉ ଉପପର୍ବତସକଳ ତରଳି ଯିବେ ।

୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ବନ୍ଦୀତପ୍ରାବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା,

ତହିଁରେ ସେମାନେ ଧୂସ୍ରୀତ ନଗରସବୁ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ

ଓ ସେମାନେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପୁରସଦୃତ କରି ତହିଁରୁ ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ;

ଆହୁରି, ସେମାନେ ଉଦୟାନ ପୁରସଦୃତ କରି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ ।

୧୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ରୋପଣ କରିବା,

ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ,

ତହିଁରୁ ସେମାନେ ଆଉ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବେ ନାହିଁ ।”

ଏହା ସଦାପୁରତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି ।

The Book of Prophet Obadiah ଓବଦୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ଇଦୋମର ଦଣ୍ଡ

୧ ଓବଦୀୟଙ୍କ ଦର୍ଶନ । ପୂରତ୍ତ୍ୱ ସଦାପୂରତ୍ତ୍ୱ ଇଦୋମ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୂରତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରୁ ସମାଗର ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ଏକ ଦୂତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠ ଓ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଠୁ । ୨ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର କରିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେ ଅତିଶୟ ତୁରନ୍ଧାକୃତ ଅଟ । ୩ ହେ ଶୈଳ-କନ୍ଦରରେ ବାସକାରୀ, ହେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ନିବାସୀ, ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତଃକରଣର ଅହଂକାର ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛି; ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହୁଅଛ, ଆମ୍ଭକୁ ଭୃମ୍ଭିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବ କିଏ ? ୪ ସଦାପୂରତ୍ତ୍ୱ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯଦ୍‌ଯଦି ଉଚ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର ପକ୍ଷୀ ପରି ଉଦ୍‌ଧୃତ ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ବସା ଯଦ୍‌ଯଦି ଗରାଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିବା । ୫ (ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଉଚ୍ଚିନ୍ନ ହୋଇଅଛ !) ଯଦି ଗେରମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଯଦି ତକାୟତମାନେ ଗତ୍ରିରେ ଆସନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ କି ଯଥେଷ୍ଟ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେରି କରିବେ ନାହିଁ ? ଯେବେ ଦରକ୍ଷାତ୍ମକ ସଞ୍ଚୟକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ କି ଗୋଟାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଦରକ୍ଷାତ୍ମକ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ ? ୬ ଏକ୍ଷୌର ସକଳ ବିଷୟ କିପରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି ! ଗହାର ଗୁପ୍ତ ଧନସବୁ କିପରି ଅନ୍‌ବେଷଣ କରାଯାଇଅଛି ! ୭ ତୁମ୍ଭର ସହାୟ* ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ବାଟରେ ଆଣି ସାମାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ମିତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରି ପରାଭବ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ତଳେ ଫାନ୍ଦ ପାତିଅଛନ୍ତି; ଇଦୋମରେ କିଛି ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ନାହିଁ । ୮ ସଦାପୂରତ୍ତ୍ୱ କହନ୍ତି, ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ କି ଇଦୋମରୁ ଖାନୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଏକ୍ଷୌର ପର୍ବତରୁ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ ? ୯ ପୁଣି, ହେ ତୈମନ, ଏକ୍ଷୌର ପର୍ବତରୁ ହତୟା ଦସ୍ତାଗ ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଉଚ୍ଚିନ୍ନ ହେବେ, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ତୁମ୍ଭର ବୀରଗଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବେ ।

ଯାକୁବ ପ୍ରତି ଇଦୋମର ଦୌରାତମ୍ଭୟ

୧୦ ତୁମ୍ଭର ଭଗ୍ନ ଯାକୁବ ପ୍ରତି କୃତ ଦୌରାତମ୍ଭୟ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜାରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ହେବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଚିରକାଳ ଉଚ୍ଚିନ୍ନ ହେବ । ୧୧ ଯେଉଁ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲ, ଯେଉଁ ଦିନ ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ଗହାର ସମ୍ପତ୍ତି ବୋହି ନେଇଗଲେ ଓ ବିଦେଶୀୟମାନେ ଗହାର ସକଳ ନଗର ଦସ୍ତାଗରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ, ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେ ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଜଣ ପରି ହୋଇଥିଲ । ୧୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭଗ୍ନ ଦିନ ପ୍ରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦିନ ପ୍ରତି ଅନାଥ ନାହିଁ ଓ ଯିହୁଦା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦ କର ନାହିଁ; କିଅବା ସଂକଟ ଦିନରେ ଦର୍ପ କଥା କୁହ ନାହିଁ । ୧୩ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ନଗର ଦସ୍ତାଗରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ; ହଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିପତ୍ତି ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଲେଶ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ ଅନାଥ ନାହିଁ, ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ବିପତ୍ତି ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତ ଦିଅ ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ଗହାର ପଲତକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଚୈମୁହାଣି ପଥରେ ଠିଆ ହୁଅ ନାହିଁ ଓ ସଂକଟ ଦିନରେ ଗହାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଶତରୁ ହସ୍ତରେ) ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜାତିସମୂହର ବିଗ୍ନ

୧୫ କାରଣ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ସଦାପୂରତ୍ତ୍ୱଙ୍କର ଦିନ ସନ୍ନିକଟ; ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭ କୃତ ବ୍ୟବହାରର (ପ୍ରତିଫଳ) ତୁମ୍ଭ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପରିତ୍ର ପର୍ବତରେ ଯେପରି ପାନ କରିଅଛ, ସେପରି ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ପାନ କରିବେ, ହଁ, ସେମାନେ ପାନ କରୁ କରୁ ଗିଳି ପକାଇବେ, ପୁଣି

* ୧:୭ ସହାୟ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ନିୟମର

ଅଜାତର ତୁଲ୍ୟ ହେବେ । ୧୭ ମାତ୍ର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ସିୟୋନରେ ଥିବେ ଓ ଗହା ପବିତ୍ର ହେବ; ଆଉ, ଯାକୁବର ବଂଶ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଭୋଗ କରିବେ । ୧୮ ପୁଣି, ଯାକୁବର ବଂଶ ଅଗ୍ନି ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଓ ଯୋଷେଫର ବଂଶ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ, ଆଉ ଏଣ୍ଠୋର ବଂଶ ନଡ଼ା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ, ଆଉ ସେମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜୁସ୍ତୁଲି ଗହା ଗ୍ରାସ କରିବେ; ତହିଁରେ ଏଣ୍ଠୋ ବଂଶର କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପୁରରୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି ।

ସଦାପୁରରୁ ଉଠିବାର ଗାନ୍ଧ୍ୟ

୧୯ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣର ଲୋକମାନେ ଏଣ୍ଠୋର ପର୍ବତ ଓ ନିମ୍ନ ଭୂମିର ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଇଫ୍ରାୟିମର ଭୂମି ଓ ଶମରୀୟାର ଭୂମି ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଗିଲାୟଦକୁ ଅଧିକାର କରିବ । ୨୦ ପୁଣି, କିଶାମୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ବାସିତ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣର ଏହି ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସାରିଫ୍ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଯେଉଁ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦକ୍ଷିଣସଥ ନଗରସକଳ ଅଧିକାର କରିବେ । ୨୧ ପୁଣି, ଏଣ୍ଠୋର ପର୍ବତର ବିଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାମାନେ ସିୟୋନ ପର୍ବତକୁ ଆସିବେ; ପୁଣି, ଗାନ୍ଧ୍ୟ ସଦାପୁରରୁ ଉଠିବ ।

The Book of Jonah

ଯୁଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧଙ୍କ ପଲ୍ଲୀୟନ

୧ ଅମିତଭୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୁଦ୍ଧଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।
 ୨ “ଉଠ, ନାନିବା ମହାନଗରକୁ ଯାଅ ଓ ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କର; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ।” ୩ ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଛାମୁରୁ ତର୍ଣ୍ଣାଣକୁ ପଲାଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଉଠିଲେ ଓ ଯାଏଁ ନଗରକୁ ଯାଇ ତର୍ଣ୍ଣାଣଗାମୀ ଏକ ଜାହାଜ ପାଇଲେ; ତହିଁ ସେ ତହିଁର ଭତ୍ତା ଦେଇ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଛାମୁରୁ ତର୍ଣ୍ଣାଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ିଲେ । ୪ ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ ସମୁଦ୍ରକୁ ପରତ୍ୟାଗ ବାୟୁ ପରେରଣ କଲେ, ତହିଁରେ ସମୁଦ୍ରରେ ଏପରି ପରବଳ ଗେଫାନ ହେଲା ଯେ, ଜାହାଜ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରି ହେଲା । ୫ ସେତେବେଳେ ନାବିକମାନେ, ଭୀତ ହୋଇ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଜାହାଜକୁ ହାଲୁକା କରିବା ପାଇଁ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦରବନ୍ଧାଦି ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦେଲେ । ମାତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧ ଜାହାଜର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଭାଗକୁ ଯାଇଥିଲେ; ଆଉ, ଶୟନ କରି ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ୬ ତହିଁରେ ଜାହାଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ହେ ନିଦ୍ରାଳୁ, କଅଣ କରୁଅଛ ? ଉଠ, ତୁମ୍ଭ ଦେବତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କେଜାଣି ତୁମ୍ଭର ଦେବତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ନେହିବୁ ।”

ଯୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ନିକ୍ଷେପ

୭ ପୁଣି, ନାବିକମାନେ ପରତ୍ୟକ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ସଙ୍ଗୀକୁ କହିଲେ, “କାହା ହେତୁରୁ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟୁଅଛି ଏହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରୁ ।” ତହିଁ ସେମାନେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରନ୍ତେ, ଯୁଦ୍ଧଙ୍କ ନାମରେ ଗୁଲି ଉଠିଲା । ୮ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, “କାହା ହେତୁରୁ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ; ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ବନ୍ଧବସାଯୀ ଓ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ? ତୁମ୍ଭର କେଉଁ ଦେଶ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକ ?” ୯ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ଏବ୍ରୀୟ; ପୁଣି, ଯେ ସମୁଦ୍ର ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଵପ୍ନାସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ମୁଁ ଭୟ କରେ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ମହାଭୀତ ହୋଇ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏ କି କର୍ମ କରିଅଛ ? କାରଣ ସେ ଜଣାଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଛାମୁରୁ ପଲାଇଅଛନ୍ତି ।” ୧୧ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, “ସମୁଦ୍ର ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁସ୍ଥର ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କଅଣ କରିବା ?” କାରଣ, ସମୁଦ୍ର ବେଳକୁ ବେଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତତର ହୋଇ ବଢ଼ିଲା । ୧୨ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଧରି ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦିଅ; ତହିଁରେ ସମୁଦ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁସ୍ଥର ହେବ; କାରଣ ମୋ’ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ମହାଗେଫାନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ ।” ୧୩ ତଥାପି ସେହି ଲୋକମାନେ କୂଳକୁ ଫେରି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ ଯତ୍ନରେ ଆହୁଳା ପକାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୁଦ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ବେଳକୁ ବେଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତତର ହୋଇ ବଢ଼ିଲା । ୧୪ ଏହେତୁରୁ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନତି କରୁଅଛୁ, ହେ ସଦାପରଭୁତ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନତି କରୁଅଛୁ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେଉ, ପୁଣି ନିରପରାଧର ରକ୍ତପାତ ଦୋଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ ବର୍ତ୍ତେ; କାରଣ ହେ ସଦାପରଭୁତ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।” ୧୫ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ଧରି ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦେଲେ; ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର ଆପଣା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତତାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା । ୧୬ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ନାନା ମାନତ କଲେ । ୧୭ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇଦେଲେ, ଗହାଙ୍କୁ ଗିଳିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପରଭୁତ ଏକ ବୃହତ ମତ୍ସ୍ୟ ନିରୂପଣ କଲେ; ପୁଣି, ଯୁଦ୍ଧ ସେହି ମତ୍ସ୍ୟ ଉଦରରେ ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତ୍ର ରହିଲେ ।

ଯୁନସଞ୍ଜକ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ସେତେବେଳେ ଯୁନସ ସେହି ମତ୍ସ୍ୟ ଉଦରରେ ଥାଇ ସଦାପରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୨ ଆଉ, ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣା ଦୁଃଖ ସକାଶୁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ଡାକିଲି, ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧର ଦେଲେ, ମୁଁ ପାତଳର ଉଦରରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ରବ ଶୁଣିଲ । ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭର ଗଭୀର ଜଳରେ ମୋତେ ନିକ୍ଷେପ କଲ, ତହିଁରେ ସରୋତ ମୋତେ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରିଲା; ତୁମ୍ଭର ଢେଉ ଓ ତରଞ୍ଜସବୁ ମୋ’ ଉପର ଦେଇ ଗଲା । ୪ ଆଉ, ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରୁ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇଥାନ୍ତି; ତଥାପି ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବି । ୫ ଜଳଗଣି ପ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ମୋତେ ଘେରିଲା; ଗଭୀର ସାଗର ମୋତେ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରିଲା; ସମୁଦ୍ରର ଦଳ ମୋ’ ମସ୍ତକର ଚାରିଆଡ଼େ ଜଡ଼ିତ ହେଲା । ୬ ମୁଁ ପର୍ବତଗଣର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଗଲି; ମୋ’ ପଶ୍ଚାତ୍ ପୃଥ୍ଵୀ ଆପଣାର ଅର୍ଗଳସକଳ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ରୁଦ୍ଧ କଲା; ତଥାପି ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୋ’ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭତରୁ ମୋ’ ପ୍ରାଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ । ୭ ମୋ’ ମଧ୍ୟରେ ମୋ’ ପ୍ରାଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ବେଳେ ମୁଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକୁ ସମରଣ କଲି; ପୁଣି, ମୋ’ ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ, ତୁମ୍ଭ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୮ ଯେଉଁମାନେ ଅସାର ପୁରତିମାଗଣକୁ ମାନନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଦୟାନିଧିଞ୍ଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ୯ ମାତ୍ର ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବି; ମୁଁ ଯାହା ମାନତ କରିଥାନ୍ତି, ଗହା ପରିଶୋଧ କରିବି; ପରିତ୍ରାଣ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକଠାରୁ ହୁଏ ।” ୧୦ ଏଥିରେ ସଦାପରଭୁ ସେହି ମତ୍ସ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତେ, ସେ ଯୁନସଞ୍ଜକୁ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଉଦ୍ଗାର କଲା ।

ନାନିବାକୁ ଯୁନସଞ୍ଜକ ଯାତ୍ରା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯୁନସଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ୨ “ଉଠ, ନାନିବା ମହାନଗରକୁ ଯାଅ, ପୁଣି ଯାହା ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା କରୁ, ଗହା ସେହି ନଗର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରସ୍କାର କର ।” ୩ ତହିଁରେ ଯୁନସ ଉଠି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ନାନିବାକୁ ଗଲେ । ନାନିବା ତିନି ଦିନ ଯାତ୍ରାର ପଥ, ଅତି ବଡ଼ ନଗର ଥିଲା । ୪ ପୁଣି, ଯୁନସ ନଗରରେ ପରବେଶ କରିବାର ଆରମ୍ଭ କରି, ଏକ ଦିନର ପଥ ଯାଇ ଉଚ୍ଚୈଷ୍ଠପୁରରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, “ଯଥା, ଆଉ ଚାଲିଶ ଦିନ ଗତ ହେଲେ ନାନିବା ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।” ୫ ତହିଁରେ ନାନିବାର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଓ ଉପବାସ ଘୋଷଣା କରି ବଡ଼ଠାରୁ ସାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଚଟବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ ।

ନାନିବାର ଲୋକଞ୍ଜ ଅନୁଗମ

୬ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏହି ସବୁ ବାର୍ତ୍ତା ନାନିବା ରାଜା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ସିଂହାସନରୁ ଉଠିଲା ଓ ଆପଣାର ବସ୍ତ୍ରର କାଢ଼ି ଚଟ ପିନ୍ଧି ପାଉଁଶରେ ବସିଲେ । ୭ ପୁଣି, ରାଜାର ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେ ନାନିବାର ସର୍ବତ୍ର ଏହି କଥା ଘୋଷଣା ଓ ପୁରସ୍କାର କରାଇଲା, ଯଥା, “ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ କିଅବା ଗୋମେଷାଦି ପଲ କେହି କିଛି ଆସ୍ତ୍ରାଦନ ନ କରୁ; ସେମାନେ ଭୋଜନ କି ଜଳ ପାନ ନ କରନ୍ତୁ; ୮ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ଚଟ ପରିଧାନ କରି ଯଥାଶକ୍ତି ପରମେଶ୍ଵରଞ୍ଜକୁ ଡାକନ୍ତୁ; ଆହୁରି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଓ ସେମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତସ୍ଥାପିତ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରୁ ବିମୁଖ ହେଉନ୍ତୁ । ୯ କେଜାଣି ପରମେଶ୍ଵର ଫେରି ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଆପଣା ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନାହିଁ ।” ୧୦ ତହିଁ ସେମାନେ ଯେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିଲେ, ସେମାନଞ୍ଜକର ଏହି କର୍ମ ପରମେଶ୍ଵର ଦେଖିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜ ପୁରତି ଯେଉଁ ଅମଞ୍ଜଳ ଘଟାଇବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ବିଷୟରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଗହା ଘଟାଇଲେ ନାହିଁ ।

ଯୁନସଞ୍ଜକର କ୍ରୋଧ ଓ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ କରୁଣା

୧ ମାତ୍ର ଯୁନସ ଏଥିରେ ମହା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ କ୍ରୋଧ୍ୟ ହେଲେ । ୨ ଥାଉ, ସେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ବିନତି କରେ, ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନଦେଶରେ ଥିବା ବେଳେ କି ଏହି କଥା କହି ନ ଥିଲି ? ଏଥିପାଇଁ ଶାୟିକ କରି ତର୍ଜନୀକୁ ପଲାଇଲି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେ କୃପାମୟ, ସ୍ୱନେହଶୀଳ, କ୍ଷୋଧରେ ଧୀର, ଦୟାରେ ମହାନ ଓ ଅମଙ୍ଗଳର ବିଷୟରେ ଅନିଚ୍ଛୁକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଲି । ୩ ଏହେତୁ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ବିନତି କରେ, ଏବେ ମୋ’ ପ୍ରାଣ ମୋ’ଠାରୁ ନିଅ; କାରଣ ବଞ୍ଚିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋର ମରିବାର ଭଲ ।” ୪ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷୋଧ କରି କି ଭଲ କରୁଅଛ ?” ୫ ତେବେ ଯୁନସ ନଗର ବାହାରକୁ ଯାଇ ନଗରର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବସିଲେ, ପୁଣି ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରି ନଗରର କି ଦଶା ହୁଅଇ, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ତହିଁର ଛାୟା ତଳେ ବସିଲେ । ୬ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ କଖାରୁ ଲତା ନିରୂପଣ କଲେ, ପୁଣି ଯୁନସଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜ ଦୁର୍ଗତିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଯେପରି ଗଞ୍ଜ ମସୃତକ ଉପରେ ଛାୟା କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଲତାକୁ ବଢ଼ାଇ ଗଞ୍ଜ ଉପରେ ଥାଣିଲେ । ଏଥିରେ ଯୁନସ ସେହି କଖାରୁ ଲତା ସକାଶୁ ବଡ଼ ଥାହୁଲାଦିତ ହେଲେ । ୭ ମାତ୍ର ତହିଁ ଆର ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ କାଟ ନିରୂପଣ କଲେ, ସେହି କାଟ କଖାରୁ ଲତାକୁ କାଟି ଦିଅନ୍ତେ, ଗହା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ୮ ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବୀୟ ଝଞ୍ଜା ବାୟୁ ନିରୂପଣ କଲେ; ଥାଉ, ଯୁନସଙ୍କ ମସୃତକରେ ଏପରି ଖରା ଲାଗିଲା ଯେ, ସେ କ୍ଲାନତ ହୋଇ ଆପଣାର ମୁହଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ବଞ୍ଚିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋର ମରିବାର ଭଲ ।” ୯ ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯୁନସଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଖାରୁ ଲତା ସକାଶୁ କ୍ଷୋଧ କରି କି ଭଲ କରୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ କ୍ଷୋଧ କରିବାର ମୋର ଭଲ ।” ୧୦ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଏହି କଖାରୁ ଲତା ପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭର ଦୟା ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଗହା ବଢ଼ାଇ ନାହିଁ; ଗହା ଏକ ରାତ୍ରିରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ଓ ଏକ ରାତ୍ରିରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା । ୧୧ ତେବେ ଯହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ହସ୍ତର ପ୍ରଭେଦ ନ ଜାଣିବାର ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଓ ଅନେକ ପଶୁ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ନାନିବା ମହାନଗର ପୂର୍ବ ଥାମ୍ଭେ କି ଦୟା ନ କରିବା ?”

The Book of Micah

ମାଖା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱକ ପୁସ୍ତକ

୧ ଯିହୁଦା ଦେଶୀୟ ଯୋଥାମ୍, ଆହସ୍ ଓ ହିଜକୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସମୟରେ, ମୋରେଷ୍ଟୀୟ ମାଖାତ୍ମକ ନିକଟରେ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱକର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ସେ ଶମରୀୟା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ।

ଆଗାମୀ ବିନାଶ

୨ ହେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣ; ହେ ପୃଥିବୀ ଓ ତନୁଧର୍ମସ୍ତ ସମସ୍ତେ, ମନୋଯୋଗ କର; ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ ଆପଣା ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତୁ । ୩ କାରଣ ଦେଖ, ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଆସୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ ଉପରେ ଗମନ କରିବେ । ୪ ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ଆଗରେ ଯେପରି ମହମ ତରଳି ଯାଏ ଓ ଗତନ୍ତି ସ୍ଥାନରେ ଜଳ ଗଢ଼ିପଡ଼େ, ସେହିପରି ଗହାତ୍ମକ ପଦ ତଳେ ପର୍ବତଗଣ ତରଳି ଯିବେ ଓ ତଳଭୂମିସକଳ ବିଦାର୍ଶିତ ହେବ । ୫ କାରଣ ଯାକୁବର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପାପ ସକାଶ୍ଚ ଏହିସବୁ ହେଉଅଛି । ଯାକୁବର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ କ'ଣ ? ଗହା କି ଶମରୀୟା ନୁହେଁ ? ଓ ଯିହୁଦାର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସକଳ କ'ଣ ସେହିସବୁ କି ଯିରୁଶାଲମ ନୁହେଁ ? ୬ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଶମରୀୟାକୁ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତ୍ର ଡିପି ଓ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକ୍ଷାଳିତ ରୋପଣର ସ୍ଥାନ ତୁଲ୍ୟ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତହିଁର ପୂର୍ବସ୍ତରସକଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ପକାଇ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଅନାବୃତ୍ତ କରିବା । ୭ ପୁଣି, ଗହାର ଖୋଦିତ ପୂର୍ବସ୍ତରସକଳ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରାଯିବ ଓ ଗହାର ବେତନସକଳ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଦେବତାସକଳକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା; କାରଣ ବେଶ୍‌ୟାର ବେତନ ଦ୍ୱାରା ସେ ଗହା ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛି ଓ ଗହା ପୁନର୍ବାର ବେଶ୍‌ୟାର ବେତନ ହୋଇଯିବ । ୮ ଏଥିସକାଶ୍ଚ ଆମ୍ଭେ ବିଲପ ଓ ହାହାକାର କରିବା, ଆମ୍ଭେ ଭଲତ୍ୱ ହୋଇ ଖାଲି ପାଦରେ ବୁଲିବା । ଆମ୍ଭେ ଶୃଗାଳ ପରି ବିଲପ କରିବା ଓ ଉଷ୍ଣପକ୍ଷୀ ପରି ଶୋକ କରିବା । ୯ କାରଣ ଗହାର କ୍ଷତ ଅତିକିତସ୍ତ୍ର ଯେହେତୁ ଗହା ଯିହୁଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଅଛି; ଗହା ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ନଗର ଦ୍ୱାର, ଯିରୁଶାଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଅଛି । ୧୦ ଗାଥ୍ ନଗରରେ ଏ କଥା ଜଣାଅ ନାହିଁ, ଆଦୌ ରୋଦନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ବେଥ-ଲିଅପ୍‌ରା ନଗରର ଧୂଳିରେ ନିଜେ ଗଢ଼ି ଅଛୁ । ୧୧ ହେ ଶାପୀର ନିବାସିନୀ, ତୁମ୍ଭେ ଭଲତ୍ୱ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଚାଲିଯାଅ; ସାନନ ନିବାସିନୀ ବାହାର ହୋଇ ଆସି ନାହିଁ; ବେଥ-ସେଲର ବିଲପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗହାର ଅବଲମ୍ବନ ହରଣ କରିବ । ୧୨ କାରଣ ମାରୋତ୍ ନିବାସିନୀ ଭାବିତ ହୋଇ ମତ୍ତାନୀର ଅପେକ୍ଷା କରଇ; ଯେହେତୁ ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱକଠାରୁ ଅମତ୍ତଗଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ୧୩ ହେ ଲାଶୀଶ୍ ନିବାସିନୀ, ତୁମ୍ଭେ ରଥରେ ଦରୁତଗାମୀ ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ଯୋଗ; ସେ ସିୟୋନ-କନ୍ୟା ପୂର୍ବ ଆଦ୍ୟ ପାପ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଥିଲା; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନସକଳ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲା । ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋରେଷ୍ଟ ଗାଥ୍‌କୁ ବିଦାୟକାଳୀନ ଦାନ ଦେବ ଅକ୍ଷୀବର ଗୃହସକଳ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଗଣ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବସ୍ତରନାଜନକ ବସତୁ ତୁଲ୍ୟ ହେବ; ୧୫ ଆହୁରି, ହେ ମାରେଶା ଗ୍ରାମର ନିବାସିନୀ, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକାର କରିବ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିବା; ଇସ୍ରାଏଲର ମହାନ ନେତୃତ୍ୱକାରୀଗଣ ଅତୁଲ୍ୟ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଯିବେ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଆହ୍ଲାନଦନକ ସନ୍ତାନଗଣ ନିମନ୍ତେ ମସୃତକ ମୁଣ୍ଡନ କର ଓ କେଶ କାଟି ପକାଅ; ଶାଗୁଣା ପରି ଆପଣାର କେଶ-ଶୂନ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧ କର; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଅତ୍ୟାଗ୍ରାଗଣ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର

୧ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶୟ୍ୟାରେ ଅଧର୍ମ କଳ୍ପନା କରନ୍ତି ଓ କୁର୍ମ ସ୍ତ୍ରୀ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ ହେବାପାତ୍ର ସେମାନେ ଗହା ସାଧନ କରନ୍ତି, କାରଣ ଗହା ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତର କ୍ଷମଗାଧୀନ । ୨ ଆଉ, ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଲୋଭ କରନ୍ତି ଓ ବଳରେ ଗହା ଛଡ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି ଓ ଗୃହକୁ ଲୋଭ କରି ଗହା ହରଣ କରି ନିଅନ୍ତି; ଆଉ, ସେମାନେ ପୁରୁଷ ଓ ଗହାର ଗୃହ ପୂର୍ବ, ଏବଂ, ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଗହାର ପୈତୃକ ଅଧିକାର ପୂର୍ବ ଭୌଗତ୍ୟ କରନ୍ତି । ୩ ଏହେତୁ ସଦାପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ

ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମଙ୍ଗଳ କଲୁପନ କରୁଅଛୁ, ତହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବେକ କାଢ଼ି ନେବାକୁ କିଅବା ଗର୍ବ କରି ଚାଲି ପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗହା ଦୁଃସମୟ ଅଟେ । ୪ ସେହି ଦିନ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପରବାଦ ଧରି ଅତିଶୟ ବିଳାପ କରିବେ, ଆଉ କହିବେ, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଲା; ସେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହସ୍ତଗତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ କିପରି ଆମ୍ଭଠାରୁ ଗହା ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର ବିଭାଗ କରି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୫ ଏଥିପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦୁପ୍ପାର ପରିମାପକ ରଜୁ ପକାଇବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ସମାଜରେ ତୁମ୍ଭର କେହି ନ ଥିବେ । ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟ ପରଘର ନ କର, ସେମାନେ ଏପରି ପରଘର କରନ୍ତି । ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପରଘର କରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଅପମାନ ଘୁଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ୭ ହେ ଯାକୁବର ବଂଶ, ସଦାପରଭୁତଙ୍କର ଆତ୍ମା କି ସତ୍‌କୁଚିତ ହୋଇଅଛି ? ଏହିସବୁ କି ଗହାତ୍‌କର କର୍ମ ? ଏହା କୁହାଯିବ ? ଯେଉଁ ଜନ ସରଳ ଆଚରଣ କରେ, ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟସକଳ କି ଗହାର ମଙ୍ଗଳ ନ କରେ ? ୮ ମାତ୍ର ଅଲପ କାଳ ହେଲା, ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଶତ୍ରୁ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ଉଠିଅଛନ୍ତି; ଯୁଦ୍ଧରୁ ବିମୁଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପୂଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଗାତ୍ରୀୟ ବସତ୍ରରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରୀୟ ବସତ୍ର ଛଡ଼ାଇ ନେଉଅଛ । ୯ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାରୀଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କର ସୁଖଜନକ ଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୂର କରି ଦେଉଅଛ; ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତନଗଣାଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର (ଦତ୍ତ) ଗୌରବ ଚିରକାଳ ନିର୍ମୂଳ ହରଣ କରି ନେଉଅଛ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଠ ଓ ପରସ୍ଥାନ କର; କାରଣ ଏ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ; ଯେହେତୁ ଅଶୁଚିତ ବିନାଶ, ଅର୍ଥାତ୍, ଭୟାନକ ବିନାଶ କରୁଅଛି । ୧୧ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ବାୟୁ ଓ ମିଥ୍ୟା କଥାର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ମିଥ୍ୟାରେ କହେ, ଆମ୍ଭେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ସୁରା ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଘର କରିବା, ତେବେ ସେ ତ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହେବ । ୧୨ ହେ ଯାକୁବ, ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଯାବତୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରର ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ଏକତ୍ର ରଖିବା; ନିଜ ଚଣାଣି-ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ମେଷପଲ, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟର ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ସେମାନେ ମହାଶବ୍ଦ କରିବେ । ୧୩ ଭଗ୍ନକାରୀ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ବେଢ଼ା ଭାଙ୍ଗି ଦୁପ୍ପାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ଦୁପ୍ପାର ଦେଇ ବାହାରି ଯାଇଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ସେମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସଦାପରଭୁତ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଅଛନ୍ତି ।

୩

ଯାଜକ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା

୧ ପୁଣି, ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଯାକୁବର ପରଧାନବର୍ଗ ଓ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ: ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରର ଛାତ ହେବାର କି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ? ୨ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତକର୍ମ ଘୃଣା କରି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ଭଲ ପାଉଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶରୀରରୁ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥୀରୁ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଛଡ଼ାଇ ନେଉଅଛ; ୩ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଉଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଛଡ଼ାଇ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥୀସବୁ ଭାଙ୍ଗୁଅଛ; ହଁ, ଯେପରି ହାଣ୍ଡି ଓ ହଣ୍ଡା ପାଇଁ ମାଂସ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ପକାଉଅଛ । ୪ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରିବେ, ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ; ବରଞ୍ଚ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟକ୍ରିୟାନୁସାରେ ସେ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଇବେ । ୫ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ୁ କାମୁଡ଼ୁ, ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି ଓ କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କିଛି ନ ଦେଲେ, ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ନିରୂପଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପରଭୁତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ୬ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କୌଣସି ଦର୍ଶନ ନ ପାଇବ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରତି ରାତ୍ରି ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ମନ୍ତ୍ରରଶ୍ମି ହେବ; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରତି ଅନ୍ଧକାର ହେବ; ଆଉ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତଗତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦିବସ କୃଷଣବର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୭ ପୁଣି, ଦର୍ଶକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ମନ୍ତ୍ରବେତ୍ତମାନେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବେ; ହଁ, ସେ ସମୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଓଷ୍ଠାଧର ଘୋଡ଼ାଇବେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର

ନାହିଁ । ୮ ମାତ୍ର ଯାକୁବକୁ ଗହାର ଆଜ୍ଞା-ଲଢ଼ଘନ ଓ ଇସରାଏଲକୁ ଗହାର ପାପ ଜାତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ପରକୃତରେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଆତ୍ମା ଦୁପ୍ରାଗ ଶକ୍ତିରେ, ନ୍ୟାୟ-ବିଚାରରେ ଓ ପରାକ୍ରମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛୁ । ୯ ହେ ଯାକୁବ ବଂଶର ପରଧାନବର୍ଗ ଓ ଇସରାଏଲ ବଂଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ, ମୁଁ ନିବେଦନ କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଘୃଣା କରୁଅଛ ଓ ଅପକ୍ଷପାତ ବିଚାରସବୁ ଅନ୍ୟଥା କରୁଅଛ । ୧୦ ସେମାନେ ସିୟୋନକୁ ରକ୍ତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅଧର୍ମରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୧ ସେହି ସ୍ୱଥାନର ପରଧାନବର୍ଗ ଲାଞ୍ଜ ନେଇ ବିଚାର କରନ୍ତି ଓ ତହିଁର ଯାଜକଗଣ ବେତନ ନେଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଓ ତହିଁର ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଗଣ ଅର୍ଥ ନେଇ ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କୁହନ୍ତି, ସଦାପରଭୁ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି ? କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ୧୨ ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ସିୟୋନ କ୍ଷେତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଗୁଣ କରାଯିବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ତିପି ହେବ, ଆଉ ଗୃହର ପର୍ବତ ବନସ୍ତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।

୪

ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ପର୍ବତ

୧ ମାତ୍ର ଶେଷ କାଳରେ ଏରୂପ ଘଟିବ, ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ଗୃହର ପର୍ବତ, ପର୍ବତଗଣର ଶିଖର ଉପରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚାକୃତ ହେବ; ଆଉ, ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ସ୍ୱରୋଚ ପରି ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ବହି ଆସିବେ । ୨ ପୁଣି, ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯାଉ ଯାଉ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ, ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଉ; ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ପଥ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ସକ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରିବା । କାରଣ ସିୟୋନଠାରୁ ବନ୍ୟସ୍ୱଥା ଓ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ସଦାପରଭୁତ୍ସକର ବାକ୍ୟ ନିର୍ଗତ ହେବ । ୩ ପୁଣି, ସେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବେ ଓ ଦୂରସ୍ଥତ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଖଡ଼ଗ ଭାଙ୍ଗି ଲଢ଼ଗଲର ଫାଳ କରିବେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବର୍ତ୍ତ୍ତା ଭାଙ୍ଗି ଦାଆ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ଏକ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ଼ଗ ଉଠାଇବେ ନାହିଁ, କିଥାଏ ସେମାନେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ଶିଖିବେ ନାହିଁ । ୪ ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦ୍ରବ୍ୟାଳତ ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବସିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ସକର ମୁଖ ଏହା କହିଅଛି । ୫ କାରଣ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତାର ନାମରେ ଚାଲିବେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଚାଲିବ ।

ସିୟୋନକୁ ସଦାପରଭୁତ୍ସକ ସୁରକ୍ଷା

୬ ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ପଞ୍ଚଗୁଳୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ପୁଣି ଯେ ଗଢ଼ିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭେ କଲେଣ ଦେଇଅଛୁ, ଗହାକୁ ଏକତ୍ର କରିବା । ୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପଞ୍ଚଗୁଳୁ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ କରି ରଖିବା ଓ ଯେ ଦୁରାକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଗହାକୁ ବଳବତୀ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା ଆଉ, ସଦାପରଭୁ ଆଜିଠାରୁ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିୟୋନ ପର୍ବତରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ । ୮ ପୁଣି, ହେ ପଲର ଦୁର୍ଗ, ହେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ଗିରି, ଗହା ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ, ହିଁ ପୂର୍ବ କାଳର ରାଜ୍ୟ, ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟାର ରାଜ୍ୟ ଆସିବ । ୯ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଘୋର ଚିତ୍କାର କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କି ରାଜା ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରୀ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କି ସତ୍ରୀର ପରସବ ବେଦନା ତୁଲ୍ୟ ବେଦନା ତୁମ୍ଭକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଅଛି ? ୧୦ ହେ ସିୟୋନ କନ୍ୟା,* ତୁମ୍ଭେ ପରସବ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ସତ୍ରୀ ପରି ବନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପରସବ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କର; କାରଣ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଯାଇ ପଦାରେ ବାସ କରିବ ଓ ବାବିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଯିବ; ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାର ପାଇବ; ସେଠାରେ ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣର ହସତରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ୧୧ ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ କହନ୍ତି, ସେ ଅଶୁଚି ହେଉ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ତହିଁର ଅଭିଳାଷ ସିୟୋନ ପ୍ରତି ସଫଳ ହେବାର ଦେଖୁ । ୧୨ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ସକର ସଂକଳ୍ପସବୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଅଥବା ଗହାତ୍ସକର ମନ୍ତ୍ରଣା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ସେ

* ୪:୧୦ ସିୟୋନ କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ତ୍ର ବିତା ପରି ଖଳାରେ ଏକତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ହେ ସିୟୋନ କନ୍ୟା, ଉଠ, ଶସ୍ତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦନ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ଲୌହମୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ଖୁନ୍ ପିତୃତଳମୟ କରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କରିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସମୁଦାୟ ଭୂମିଶତଳର ଅଧିପତିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୫

୧ ହେ ସୈନ୍ୟଦଳର କନ୍ୟା, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଏକତ୍ର କର; ସେମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ପୂର୍ବକୂଳରେ ସୈନ୍ୟ ବେଷ୍ଟନ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଗାଳରେ ଦଣ୍ଡାଦାତ କରିବେ । ୨ ମାତ୍ର ହେ ବେଥଲିହିମ-ଇଫ୍ରାୟା, ଯିହୁଦାର ସହସ୍ରଗଣର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ; ପୁରାତନ କାଳରୁ, ଅନାଦି କାଳରୁ ଗହାଙ୍ଗର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ୩ ଏନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସତରା ପରସବେଦନାଗ୍ରସତ ହେଉଅଛି, ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସବ ନ କରେ, ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ; ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଗହାଙ୍ଗର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭଗ୍ନଗଣ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନଗଣର ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ୪ ପୁଣି, ସେ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ, ସଦାପୁରୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମର ମହିମାରେ ଆପଣା ପଲ ଚରାଇବେ ଓ ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ବାସ କରିବେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ସେ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହେବେ । ୫ ଆଉ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଶାନ୍ତିସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରଦ ହେବେ; ଯେଉଁ ସମୟରେ ଅଶୂରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆସିବେ ଓ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ଆତ୍ମହାନୀ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାତ ଜଣ ପଲରକ୍ଷକ ଓ ଆଠ ଜଣ ପରଧାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବ ।

ଯାକୁବର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର

୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ଖତ୍ରା ଦୁପ୍ପାରା ଅଶୂରୀୟର ଦେଶ ଓ ନିମ୍ନୋଦ୍ ଦେଶର ପରବେଶ-ସ୍ଵାଧୀନକଳ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ; ପୁଣି, ଅଶୂରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆସି ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ସାମାରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ୭ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଗତ ଯେଉଁ ଶିଶିର ଓ ତୃଣ ଉପରେ ପତିତ ଯେଉଁ ବୃଷ୍ଟି ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ ନ କରେ, କିଅବା ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅପେକ୍ଷା ନ କରେ, ଗହାର ତୁଲ୍ୟ ଯାକୁବର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ । ୮ ପୁଣି, ବନ ପଶୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ସିଂହ, ମେଷପଲ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ଯୁବା ସିଂହ ଯାଇ ଦଳି ପକାଏ ଓ ବିଦାର୍ଣଣ କରେ, ଆଉ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ କେହି ନ ଥାଏ, ସେପରି ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ, ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଯାକୁବର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ହେବେ । ୯ ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷଗଣର ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଉନ୍ନତ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ । ୧୦ ଆହୁରି, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ଅଶ୍ଵପୁରୁଷକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ରଥସବୁ ନଷ୍ଟ କରିବା; ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶର ନଗରସବୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା; ୧୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରୁ ମାୟାବାତସ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ଗଣକମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ନ ଥିବେ; ୧୩ ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ଖୋଦିତ ପୂର୍ବିକା ଓ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରକଳ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ ବସ୍ତୁକୁ ଆଉ ପରଶାମ କରିବ ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ଆଶେରୀ ମୂର୍ତ୍ତିକଳ ଉତ୍ପାତନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭର ନଗରସବୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା । ୧୫ ଆଉ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭେ କୋପରେ ଓ ପରତ୍ୟାଗରେ ପରିଶୋଧ ନେବା ।

୬

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ

୧ ସଦାପୁରୁଷ ଯାହା କହନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେ ଉଠ, ପର୍ବତଗଣର ସମମୁଖରେ ବିବାଦ କର ଓ ଉପପର୍ବତଗଣ ତୁମ୍ଭର ରବ ଶୁଣନ୍ତୁ । ୨ ହେ ପର୍ବତଗଣ, ହେ ପୃଥିବୀର ଅଟଳ ଭିତ୍ତିମୂଳକଳ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ବିବାଦ ବାକ୍ସ ଶୁଣ; କାରଣ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ

ସହିତ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ବିବାଦ ଅଛି ଓ ସେ ଇସ୍‌ରାଏଲ ସହିତ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରିବେ । ୩ ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ, ତୁମ୍ଭ ପରତି ଆମ୍ଭେ କ'ଣ କରିଅଛୁ ? ଓ କାହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କଲିନ୍ତ କରିଅଛୁ ? ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ । ୪ ଆମ୍ଭେ ତ ମିସର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ ଓ ଦାସଗୃହରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କଲୁ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ଅଗ୍ରସର ହେବା ପାଇଁ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ମରୀୟମକୁ ପଠାଇଲୁ । ୫ ହେ ଆମ୍ଭର ଲୋକେ, ମୋୟାବର ରାଜା ବାଲାକ କି ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଥିଲା ଓ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୀୟମ୍ ଗହାକୁ କି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା, ଗହା ଏବେ ସ୍ୱମରଣ କର; ଶିଙ୍ଗମଠାରୁ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱମରଣ କର, * ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକର ନ୍ୟାୟ କର୍ମସକଳ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ ଗହାନ୍ତି ?

୬ ଆମ୍ଭେ କଅଣ ଘେନି ସଦାପରଭୁଞ୍ଜକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆସିବା ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପ୍ରସଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପରଶାମ କରିବା ? ଆମ୍ଭେ କି ହୋମବଳି ରୂପେ ଏକ ବର୍ଷାୟ ଗୋବତ୍ସମାନ ନେଇ ଗହାଞ୍ଜକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆସିବା ? ୭ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ମେଷରେ ଅବା ଅଧୁତ ଅଧୁତ ତୈଳର ନଦୀରେ ସଦାପରଭୁ କି ପରସନ୍ନ ହେବେ ? ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନ ସକାଶେ କି ଆପଣା ପରଅମଜାତକୁ, ଆମ୍ଭ ପରାଣର ପାପ ସକାଶେ କି ଆପଣା ଶରୀରର ଫଳ ଦାନ କରିବା ? ୮ ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ଯାହା ଉତ୍ତମ, ଗହା ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି; ନ୍ୟାୟାଚରଣ, ଦୟା ଭଲ ପାଇବା ଓ ନମ୍ବର ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବାର, ଏହାଛଡ଼ା ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆଉ କଅଣ ଗହାନ୍ତି ?

ଦୁଷ୍ଟର ବିନାଶ

୯ ସଦାପରଭୁ ଏହି ନଗର ପରତି ଘୋଷଣା କରୁଅଛି ଓ ଜ୍ଞାନବାନ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଦେଖିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡ ଓ ତନ୍‌ନିରୂପଣକାରୀଙ୍କୁ ମାନ । ୧୦ ଦୁଷ୍ଟର ଗୃହରେ କି ଏବେ ହେଁ ଦୁଷ୍ଟଗର ଭଣ୍ଡାର ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ସାନ ଐଫା ଅଛି ? ୧୧ ଆମ୍ଭେ କି ଦୁଷ୍ଟଗର ନିକୃତିରେ ଓ ଛଳନାରୂପ ବଟଖରା ଅଳୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବା । ୧୨ ସେହି ସ୍ୱଥାନର ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଦୌରାତମ୍ଭରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁର ନିବାସୀଗଣ ମିଥ୍ୟା କହିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜିହ୍ୱା ପରବଞ୍ଚକ । ୧୩ ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ବେଦନାଯୁକ୍ତ କ୍ଷତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରହାର କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପାପ ସକାଶୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛୁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ କରିବ ମାତ୍ର ତୃପ୍ତ ନୋହିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷୀଣତା ରହିବ; ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱଥାନୀତର କରିବ, ମାତ୍ର ନିରାପଦରେ ବୋହି ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ବହି ନେବ, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଖତଗକୁ ଦେବା । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ବୁଣିବ, ମାତ୍ର କାଟିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ଜାତ ଫଳ ପେଷିବ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଦେହରେ ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବ ନାହିଁ; ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ପେଷିବ, ମାତ୍ର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ ନାହିଁ । ୧୬ କାରଣ ଅମ୍ଭର ବିଧି ଓ ଆହାବ-ବଂଶର କ୍ରିୟାସକଳ ପାଳନ କରାଯାଉଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଚଳୁଅଛୁ; ତହିଁ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ସନ୍ନ (ସ୍ୱଥାନ) କରିବା ଓ ତହିଁର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦର ବିଷୟ କରିବା; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପମାନର ଭାର ବହିବ ।

୭

ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରତୀକ୍ଷା

୧ ହାୟ, ମୁଁ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର ! କାରଣ ଗୁରାକ୍ଷମକାଳୀନ ଫଳ ଗେଲିଲା ଉତ୍ତରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଯେପରି, ମୁଁ ସେହିପରି ହୋଇଅଛି; ଭୋଜନର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାପେଣ୍ଡା ନାହିଁ; ମୋର ପରାଣ ଆଦ୍ୟପକ୍ଷ୍ପ୍ର ତିମ୍ବ୍ରି ଫଳ ଲାଳସା କରେ । ୨ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ପୃଥ୍ୱୀରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସରଳ ଲୋକ କେହି ନାହିଁ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଛକି ବସନ୍ତି; ପରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ଭ୍ରାତାକୁ ଜାଲରେ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରଇ । ୩ ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ଯତ୍ନପୂର୍ବକ କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଅଛି; ଅଧିପତି ଗହେଁ ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ପୁରସକାର ପାଇଁ ପରସ୍ତୁତ ଆଉ, ବଡ଼ ଲୋକ ଆପଣା ପରାଣର ହିଂସାଭାବ ମୁଖରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ; ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ଗହା ଏକତ୍ର ବୁଣନ୍ତି ।

* ୭:୫ ଶିଙ୍ଗମଠାରୁ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱମରଣ କର, ଦେଖନ୍ତୁ ଯିହୋଶୁୟ ୩ ଓ ୪ ଅଧ୍ୟାୟ

୪ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଲୋକ କାନକୋଲି ବୃକ୍ଷ ତୁଲ୍ୟ; ସବୁଠାରୁ ସରଳ ଲୋକ କର୍ତ୍ତାବୀଡ଼ ଅପେକ୍ଷା ମନ୍ଦ; ତୁମ୍ଭ ପରହରାଗଣର ଦିନ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦଶତ ଉପସ୍ଥାପତ; ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଳତା ଜନ୍ମିବ । ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିତ୍ରତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ ଓ ପଥର ପରଦର୍ଶକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଶୟନକାରିଣୀଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖର ଦୁଫାର ରକ୍ଷା କର । ୬ କାରଣ ପୁତ୍ର ପିତାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, କନ୍ୟା ଆପଣା ମାତର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ପୁତ୍ରବଧୂ ଆପଣା ଶାଶୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ; ଆପଣା ପରିବାରର ଲୋକେ ମନୁଷ୍ୟର ଶତ୍ରୁ ହୁଅନ୍ତି । ୭ ମାତର ମୁଁ ସଦାପରଭୁତକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବି; ମୋ' ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି; ମୋ' ପରମେଶ୍ୱର ମୋର କଥା ଶୁଣିବେ । ୮ ହେ ମୋର ଶତ୍ରୁ, ମୋର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆନନ୍ଦ କର ନାହିଁ; ମୁଁ ପଢ଼ିଲେ ଉଠିବି; ମୁଁ ଅନ୍ୟକାରରେ ବସିଲେ ସଦାପରଭୁ ମୋର ଘାତୀସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବେ । ୯ ମୁଁ ସଦାପରଭୁତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମୋ' ବିବାଦର ସପକ୍ଷବାଦୀ ହୋଇ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ କରନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଗହାତ୍ମକ କ୍ରୋଧରୂପ ଭାବେ ବହନ କରିବି; ସେ ମୋତେ ବାହାର କରି ଆଳୁଅକୁ ଆଣିବେ ଓ ମୁଁ ଗହାତ୍ମକର ଧାର୍ମିକତା ଦେଖିବି । ୧୦ ସେତେବେଳେ, ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର କାହାନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ମୋତେ କହିଥିଲା, ମୋର ସେହି ଶତ୍ରୁ ଗହା ଦେଖିବ ଓ ଲଜ୍ଜା ଗହାକୁ ଆରହ୍ମନ୍ କରିବ; ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଗହାକୁ ଦେଖିବ; ଏବେ ସେ ପଥର କାଦୁଅ ପରି ଦଳିତ ହେବ । ୧୧ ତୁମ୍ଭ ବେଢ଼ାର ନିର୍ମାଣ ଦିନ ଉପସ୍ଥାପତ ! ସେହି ଦିନ ବିଧାନ ଦୂରକୁ ଅନ୍ତରିତ ହେବ । ୧୨ ସେଦିନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଲୋକମାନେ ଆସିବେ, ଅଶୁରରୁ ଓ ମିସରର ନଗରସମୂହରୁ ଓ ମିସରଠାରୁ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଏକ ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଯାବତୀୟ ପର୍ବତରୁ ଆସିବେ । ୧୩ ତଥାପି ନିବାସାଗଣର ସକାଶୁ ସେମାନଙ୍କ କରିୟାର ଫଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଦେଶ ଧ୍ରୁସ୍ୱସ୍ଥାନ ହେବ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଞ୍ଚଟି ନେଇ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକାକୀ ବାସକାରୀ ଆପଣା ପୈତୃକାଧିକାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ପଲକ୍ଷ, କର୍ମିଲର ମଧ୍ୟସ୍ଥାପତ ଅରଣ୍ୟରେ ଚରାଅ; ସେମାନେ ପୂର୍ବ କାଳର ନ୍ୟାୟ ବାଶନରେ ଓ ଗିଳାୟଦରେ ଚରନ୍ତୁ । ୧୫ ମିସର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭର ବାହାର ହୋଇ ଆସିବା ଦିନର ନ୍ୟାୟ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଦେଖାଇବା । ୧୬ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ବର୍ଗ ଗହା ଦେଖି ଆପଣାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖରେ ହସ୍ତ ଦେବେ, ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ବଧୂର ହେବ । ୧୭ ସେମାନେ ସର୍ପ ପରି ଧୂଳି ଗଢ଼ିବେ; ସେମାନେ କମ୍ପି କମ୍ପି ଭୂମିସ୍ଥ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁଗଣର ନ୍ୟାୟ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋପନୀୟ ସ୍ୱାଧୀନରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ; ସେମାନେ ଭୟସ୍ତକ୍ତ ହୋଇ ସଦାପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସକାଶୁ ଭୀତ ହେବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରେମ ଓ କରୁଣା

୧୮ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କିଏ ? ତୁମ୍ଭେ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରିଥାଅ ଓ ଆପଣା ଅଧିକାରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଆଜ୍ଞା-ଲଞ୍ଜନର ପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା କରିଥାଅ; ସେ ଚିରକାଳ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଦୟାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଆନ୍ତି । ୧୯ ସେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିବେ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମସକଳ ପଦ ତଳେ ଦଳିବେ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପାପ ସମୁଦ୍ରର ଆଗାଧ ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବ । ୨୦ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବକାଳଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ପ୍ରତି ଯାହା ଶପଥ କରିଅଛ, ଯାକୁବ ପ୍ରତି ସେହି ସତ୍ୟ ଓ ଅବରହାମ ପ୍ରତି ସେହି ଦୟା ପାଳନ କରିବ ।

The Book of Nahum

ନାହୁମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

୧ ନାନିବା* ବିଷୟକ ବାର୍ତ୍ତା । ଇଲକୋଶାୟ† ନାହୁମ୍‌ଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପୁସ୍ତକ ।

ନାନିବା ପୁରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍‌ରୋଧ

୨ ସଦାପୁରକୁ (ସ୍ଵପ୍ନଗୌରବ ରକ୍ଷଣେ) ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପୁରତିଫଳଦାତା ଅଟନ୍ତି; ସଦାପୁରକୁ ପୁରତିଫଳଦାତା ଓ କ୍‌ରୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି; ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ବିପକ୍ଷଗଣକୁ ପୁରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣ ନିମନ୍ତେ କୋପ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । ୩ ସଦାପୁରକୁ କ୍‌ରୋଧରେ ଧାର ଓ ପରାକ୍ରମରେ ମହାନ ଓ କୌଶଳି ପୁରକାରେ ଦୋଷକୁ ନିର୍ଦ୍‌ଦୋଷ କରିବେ ନାହିଁ; ଦୂର୍ଣ୍ଣଶିବାୟୁ ଓ ଗେଫାନ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କର ପଥ ଅଛି ଓ ମେଘମାଳ ଗହାଙ୍‌କର ପାଦଧୂଳି । ୪ ସେ ସମୁଦ୍‌ରକୁ ଧମକାଇ ଶୁଷ୍କ କରନ୍ତି ଓ ନଦ-ନଦୀସକଳ ନିର୍ଜଳ କରନ୍ତି; ବାଶନ ଅଞ୍ଚଳ ଓ କର୍ମିଳ ପର୍ବତ ମଲାନ ହୁଏ ଓ ଲିବାନୋନର ପୁଷ୍ପ ମଲାନ ହୁଏ । ୫ ଗହାଙ୍‌କ ଆଗରେ ପର୍ବତଗଣ କମ୍‌ପିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଉପପର୍ବତସବୁ ତରଳି ଯା'ନ୍ତି; ଆଉ, ଗହାଙ୍‌କ ସାକ୍ଷାତରେ ପୃଥିବୀ କମ୍‌ପିତ ହୁଏ, ହିଁ ଜଗତ ଓ ତନ୍‌ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ କମ୍‌ପିତ ହୁଅନ୍ତି । ୬ ଗହାଙ୍‌କ କ୍‌ରୋଧ ସମମୁଖରେ କିଏ ଠିଆ ହୋଇପାରେ ? ଓ ଗହାଙ୍‌କ କ୍‌ରୋଧର ପୁରତଣ୍ଡତରେ କିଏ ରହିପାରେ ? ଗହାଙ୍‌କ କୋପ ଅଗ୍‌ନି ତୁଲ୍ୟ ତଳାୟ ଓ ଗହାଙ୍‌କ ଦ୍ଵାପ୍ରାଣ ଶୈଳସବୁ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ୭ ସଦାପୁରକୁ ମଙ୍‌ଗଳମୟ ଓ ସଙ୍‌କଟ ଦିନରେ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଅଟନ୍ତି; ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଙ୍‌କଠାରେ ନିର୍ଦ୍‌ର କରନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି । ୮ ମାତର ସେ ପଲବନକାରୀ ବନ୍ୟା ଦ୍ଵାପ୍ରାଣ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବେ ଓ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ଅଧିକାରକୁ ତଡ଼ି ଦେବେ । ୯ ତୁମ୍‌ଭେମାନେ ସଦାପୁରକୁଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ କି କଲ୍‌ପନା କରୁଅଛ ? ସେ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବେ; ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର କଲେଶ ଉପସ୍ଵିତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୦ କାରଣ ସେମାନେ ଜଡ଼ିତ କଣ୍ଠକର ନ୍ୟାୟ ଓ ମଦ୍‌ୟାନରେ ତିନ୍ତିବା ପରି ହେଲେ ହେଁ ଶୁଷ୍କ ନଡ଼ା ତୁଲ୍ୟ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ଗରାସିତ ହେବେ । ୧୧ ସଦାପୁରକୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍‌ଧରେ ଯେ କୁସଂକଳ୍ପ କରେ, ଯେ ଦୁଷ୍‌କରିୟା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ, ଏପରି ଏକ ଜଣ ତୁମ୍‌ଭ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ୧୨ ସଦାପୁରକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ସେମାନେ ସମ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଲେ ହେଁ ସେହିପରି କଟାଯିବେ ଓ ସେମାନେ ବୋହି ଚାଲିଯିବେ । ଯଦ୍‌ୟ ପି ଆମ୍‌ଭେ ତୁମ୍‌ଭକୁ କଲେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତଥାପି ଆମ୍‌ଭେ ତୁମ୍‌ଭକୁ ଆଉ କଲେଶ ଦେବା ନାହିଁ । ୧୩ ପୁଣି, ଏବେ ଆମ୍‌ଭେ ତୁମ୍‌ଭ ସ୍ଵକ୍‌ନ୍ଧରୁ ଗହାର ଯୁଆଳି ଭାଙ୍‌ଗି ପକାଇବା ଓ ତୁମ୍‌ଭର ବନ୍ଧନସବୁ ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେବା । ୧୪ ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ ତୁମ୍‌ଭ ବିଷୟରେ ଏହି ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍‌ଭ ନାମରୂପ ବୀଜ ଆଉ ବୁଣା ନୋହିବ; ତୁମ୍‌ଭ ଦେବାଳୟରେ ଆମ୍‌ଭେ ଖୋଦିତ ପୁରତିମା ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତଳା ପୁରତିମା ଉଚ୍ଚିନ୍ନ କରିବା; ଆମ୍‌ଭେ ତୁମ୍‌ଭର କବର ପୁରସ୍ତୁତ କରିବା; କାରଣ ତୁମ୍‌ଭେ ପାପାଧମ ଅଟ । ୧୫ ଯେ ସୁସମାଗର ଆଣେ ଓ ଶାନ୍ତି ପୁରଗର କରେ, ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ ଗହାର ଚରଣ ଦେଖ ! ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍‌ଭେ ଆପଣା ଉତ୍‌ସବକଳ ପାଳନ କର ଓ ଆପଣା ମାନତସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର; କାରଣ ସେହି ଦୁଷ୍ଟେ ତୁମ୍‌ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଗତୟାତ କରିବେ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସମ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଚ୍ଚିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ନାନିବାର ପତନ

୧ ଯେଉଁ ଲୋକ କରୁଡ଼ି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରେ, ସେ ତୁମ୍‌ଭ (ନାନିବା) ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଵିତ ହୋଇଅଛି; ଦୁର୍ଗ ରକ୍ଷା କର, ପଥ ନିରୀକ୍ଷଣ କର, ଆପଣା କଟି ଦୃଢ଼ କର, ଆପଣାକୁ ଅତିଶୟ ବଳବାନ କର । ୨ କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ଇସ୍‌ରାଏଲର ଗୌରବ ସଦୃଶ୍ୟ ଯାକୁବର ଗୌରବ ପୁନର୍ବାର ଆଣୁଅଛନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ଵଂସ କରିଅଛନ୍ତି; ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଳଗସବୁ ନଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି । ୩ ଗହାର ବୀରଗଣର ତଳ ରକ୍ତାକୃତ, ବିକ୍ରମାଗଣ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ବସତର ପରିହିତ; ଗହାର ଆୟୋଜନ ଦିନରେ ରଥସକଳ ଲୌହରେ ଚକ୍‌ଚକ୍ ଓ ବର୍ଚ୍ଛାସକଳ ଭୟାନକ ରୂପେ ଚାଲିତ

* ୧:୧ ନାନିବା ନାନିବା ସହର ଅଶୂରୀୟ ସାମ୍‌ଗ୍ରାଜ୍‌ୟର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । † ୧:୧ ଇଲକୋଶାୟ ଇଲକୋଶ ଏକ ଗ୍ରାମ ‡ ୧:୧୫ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଭାଷାରେ ବେଲିଆଲ୍

ହୁଅଇ । ୪ ରାଜଦାଣ୍ଡସକଳରେ ରଥସବୁ ବ୍ୟଗ୍ରରେ ଗମନାଗମନ କରେ, ପରଶସ୍ତ୍ର ଛକମାନରେ ସେହିସବୁର ଧକ୍କା ଏକଥାରେକର ଉପରେ ଲାଗେ; ସେସବୁର ଦୃଶ୍ୟ ମଶାଲ ତୁଲ୍ୟ, ସେମାନେ ବିଭୁଳି ପରି ଦୌଡ଼ନ୍ତି । ୫ ସେ ଆପଣା ପରଗପାନ୍ତ୍ରୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରେ; ସେମାନେ ଗମନ କରୁ କରୁ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ନ୍ତି; ସେମାନେ ତହିଁର ପ୍ରାଣର ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି କରନ୍ତି ଓ ଅବରୋଧ ଯନ୍ତ୍ରର ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୬ ନଦୀର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ରାଜଗୃହ ମିଳେଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । ୭ ପୁଣି, ରାଣୀ ବିବସତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେ ଦୂରକୁ ନୀତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଗହୀର ଦାସୀଗଣ ବକ୍ଷରେ ହାତ ମାରି କପୋତ ସମ୍ପ୍ରଦ ପରି ଶୋକ କରୁଥାନ୍ତି । ୮ ମାତର ନାନିବା ପୂର୍ବ କାଳଠାରୁ ଜଳବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ପୁଷ୍ପକରିଣୀ ସମ୍ପ୍ରଦୂର ହୋଇଥାନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପଲୟନ କରନ୍ତି; ଠିଆ ହୁଅ, ଠିଆ ହୁଅ କହିଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ପଛକୁ ଅନାନ୍ତି ନାହିଁ । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚୂପା ଲୁଣ୍ଠନ କର, ସୁନା ଲୁଣ୍ଠନ କର, କାରଣ ସବୁ ପରକାର ମନୋହର ସାମଗ୍ରୀର ଏଣୁପ୍ରୟମ ସମ୍ପ୍ରଦୂର ଭଣ୍ଡାରର ସାମା ନାହିଁ । ୧୦ ସେ (ନାନିବା) ଖାଲି ଓ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥାନ୍ତି; ଅନ୍ତଃକରଣ ତରଳି ଯାଉଥାନ୍ତି ଓ ଆଖିରେ ଆଖି ବାନ୍ଧୁଥାନ୍ତି, ସମସ୍ତ କଟିରେ ବେଦନା ଥାନ୍ତି ଓ ସେହି ସମସ୍ତତଃକର ମୁଖ ମଳିନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୧୧ ସିଂହମାନଙ୍କର ଗର୍ଭତ, ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସିଂହ ଓ ସିଂହା ଓ ସିଂହଶାବକ ଭରମଣ କଲେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇଲା ନାହିଁ, ଏପରି ଯୁବା ସିଂହଗଣ ଖାଇବା ସ୍ୱପ୍ନ କାହିଁ ? ୧୨ ସିଂହ ଆପଣା ଶାବକଗଣ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ପଶୁ ବିଦାରଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଆପଣା ସିଂହାଗଣ ନିମନ୍ତେ ଅନେକତଃକ ଗଲା ଚିପି ମାରିଥାନ୍ତି, ଆଉ ଆପଣା ଗହପୁର ମୃଗୟାରେ ଓ ଗର୍ଭତ ବିଦାରଣ ପଶୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି । ୧୩ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରତିକୂଳ ଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଗହୀର ରଥସବୁ ଦଗ୍ଧ କରି ଧୂଆଁରେ ଲାଲ କରିବା ଓ ଖଡ଼ଗ ତୁମ୍ଭର ଯୁବା ସିଂହଗଣକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ପୃଥ୍ୱୀରୁ ତୁମ୍ଭର ମୃଗୟା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୂତଗଣର ରବ ଆଉ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ।

୩

ନାନିବା ସନ୍ତପର ପାତ୍ର

୧ ସେହି ରକ୍ତପାତା ନଗର ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ଗହୀ ମିଥ୍ୟା ଓ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ଛାଡ଼େ ନାହିଁ । ୨ କୋରଡ଼ାର ଶବ୍ଦ, ଚକ୍ରସମୂହର ଘର ଘର ଶବ୍ଦ; ନାନିବା ଅଶୁଭ୍ରାଣ ଓ କୁଦିବା ରଥ; ୩ ଅଶୁଭ୍ରାଣେଣୀ ଆଗେହଣ କରିବାର, ଆଉ ଚକ୍ରକ୍ ଖଡ଼ଗ ଓ ଝଲମଲ ବର୍ତ୍ତ୍ତ; ପୁଣି, ଅପାର ହତ ଲୋକ ଓ ଶବର ଏକ ମହାଦିପି; ଆଉ, ଶବ ସଂଖ୍ୟାର ସାମା ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଲୋକେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ନ୍ତି; ୪ ପରମସୁନ୍ଦରୀ ମାୟାବିନୀ ଯେଉଁ ବେଶ୍ୟା, ସେ ନାନା ଦେଶାୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ଦୁପ୍ରାଣ ଓ ଗୋଷ୍ଠାଗଣକୁ ଆପଣା ଗୁଣି ବିଦ୍ୟା ଦୁପ୍ରାଣ ବିକ୍ରୟ କରେ, କାରଣ ଗହୀର ବେଶ୍ୟା ଆଚରଣ ଅବଶ୍ୟନାୟ । ୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରତିକୂଳ ଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବସତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳ ଟେକି ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଉପରେ ଥୋଇବା, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠାଗଣକୁ ତୁମ୍ଭର ଉଲଙ୍ଘନ ଓ ରାଜସମୂହକୁ ତୁମ୍ଭର ଲଜ୍ଜା ଦେଖାଇବା । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଘୃଣାଜନକ ମଳ ନିକ୍ଷେପ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରହିତ କରିବା ଓ ଦୃଶ୍ୟରେ ଉପହାସର ବିଷୟ କରିବା । ୭ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଅନାଇବେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ପଲାଇବେ, ଆଉ କହିବେ, ନାନିବା ଧର୍ମ ହୋଇଥାନ୍ତି; ଗହୀ ବିଷୟରେ କିଏ ବିଲପ କରିବ ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସାନ୍ତପ୍ରନାକାରାଗଣ କେଉଁଠାରେ ଖୋଜିବା ? ୮ ଯେଉଁ ନଦୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳବେଷ୍ଟିତ ଥିଲା; ସମୁଦ୍ର ଯାହାର ଗଡ଼ ଖାଇ ଓ ପ୍ରାଣର ଥିଲା, ଏପରି ନେ-ଆମୋନଠାରୁ* ତୁମ୍ଭେ କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୯ କୃଷ ଓ ମିସର ଗହୀର ବଳ ସମ୍ପ୍ରଦୂର ଥିଲେ ଓ ଗହୀ ଅସାମ ଥିଲା; ପୂର୍ବ ଓ ଲୁବାୟମାନେ ଗହୀର ସହକାରୀ ଥିଲେ । ୧୦ ତଥାପି ସେ ନିର୍ବାସିତ ହେଲା, ସେ ବନ୍ଦୀତପ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଗଲା; ଗହୀର ଶିଶୁଗଣ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ପଥ ମୁଣ୍ଡତରେ କଚଡ଼ା ଯାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେଲେ; ଲୋକମାନେ ଗହୀର ମାନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ, ଆଉ ଗହୀର ବଡ଼ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଧା ହେଲେ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମତତ ହେବ, ତୁମ୍ଭେ ଲୁଗା ଯିବ; ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ଶତରୁ ସକାଶୁ ଦୃତ ଗଡ଼ ଅନ୍ତ୍ରେଷଣ କରିବ । ୧୨ ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ଗସବୁ ଆଦ୍ୟ ପକ୍ଷ୍ପ ଫଳବିଶିଷ୍ଟ ତମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷମାନର ତୁଲ୍ୟ ହେବେ; ସେହିସବୁ ହଲା ଗଲେ ଫଳ ଭକ୍ଷକର ମୁଖରେ ପଡ଼ିବ । ୧୩ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟସ୍ଥାତ ଲୋକମାନେ ସତ୍ତାଲୋକ ପରି ଅଟନ୍ତି; ତୁମ୍ଭ

* ୩:୮ ନେ-ଆମୋନଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମିସର ଦେଶର ରାଜଧାନୀ

ଦେଶର ନଗର-ଦୁପ୍ରାନ୍ତସକଳ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁଗଣ ପାଇଁ ମେଲା ହୋଇ ରଖା ଯାଇଅଛି; ଅଗ୍ନି ତୁମ୍ଭର ଅର୍ଗଳସବୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି । ୧୪ ଅବରୋଧର ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଜଳ କାଢ଼ି ଆଣ, ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ଗସବୁ ଦୃଢ଼ କର; କାଦୁଅକୁ ଯାଇ ମାଟି ଚକଟ, ଇଟା ଭାଟି ଦୃଢ଼ କର । ୧୫ ସେଠାରେ ଅଗ୍ନି ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ଖତ୍ତଗ ତୁମ୍ଭକୁ ଛେଦନ କରିବ, ଗହା ପତତ୍ତଗର ନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ତୁମ୍ଭେ ପତତ୍ତଗର ନ୍ୟାୟ ଆପଣାକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କର, ପତ୍ତଗପାଳ ପରି ଆପଣାକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କର । ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶର ଗରାଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣା ବଣିକଗଣର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧ କରାଅଛ; ପତତ୍ତଗ ନଷ୍ଟ କରି ଉଡ଼ିଯାଏ । ୧୭ ତୁମ୍ଭର ମୁକୁଟଧାରୀମାନେ ପତ୍ତଗପାଳ ପରି ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁରଧାନ ସେନାପତିମାନେ ଫତ୍ତଗର ଦଳ ପରି, ସେ ଫତ୍ତଗମାନେ ଶୀତ ଦିନରେ ବାଡ଼ରେ ରହନ୍ତି, ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ଉଡ଼ି ପଳନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଥାନ୍ତି, ଗହା ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ୧୮ ହେ ଅଶୁରର ରାଜା, ତୁମ୍ଭର ପଲରକ୍ଷକମାନେ ଘୁମାଉଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭର ପୁରପାଳିତ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାମ କରୁଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ । ୧୯ ତୁମ୍ଭ ଆପ୍ତାତର ଉପଶମ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତ ବ୍ୟଥାଜନକ; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟକ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ପୁରତି ହାତଗଳି ଦିଅନ୍ତି; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଦୁଷ୍ଟଗ କାହା ଉପରେ ଅବିରତ ବର୍ତ୍ତି ନାହିଁ ?

The Book of Habakkuk

ହବକକୂକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

୧ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଯାହା ହବକକୂକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦର୍ଶନରେ ପାଇଥିଲେ ।

ହବକକୂକଙ୍କ ପରଥମ ଅଭିଯୋଗ

୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୁଁ କେତେ କାଳ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ ? ମୁଁ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ନାହିଁ । ୩ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ଅଧର୍ମ ଦେଖାଉଅଛ ଓ କୁଟିଳତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଅଛ ? କାରଣ ମୋ' ସମମୁଖରେ ଧନାପହାର ଓ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ଥାଏ; ପୁଣି, ବିବାଦ ହୁଏ ଓ ବିରୋଧ ବଢ଼ି ଉଠେ । ୪ ଏଥିପାଇଁ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁଆ ନିସ୍ତେଜ ହୋଇଅଛି ଓ ବିଗ୍ରହ କେବେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ହେଉ ନାହିଁ; କାରଣ ଦୁର୍ଝଟନାମାନେ ଧାର୍ମିକକୁ ଘେରନ୍ତି; ଏଥିପାଇଁ ବିଗ୍ରହ ବିପତ୍ତୀ ହୋଇପଡ଼େ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତର

୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ମନୋଯୋଗ କର ଓ ଅତିଶୟ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ କର୍ମ କରୁଅଛୁ, ସେ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହା ଗଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ନାହିଁ । ୬ କାରଣ ଦେଖ, ଯେଉଁ କଲ୍‌ଦୀୟ ଲୋକମାନେ* ନିଷ୍ଠୁର ଓ ଚଞ୍ଚଳ ଗୋଷ୍ଠୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଉଠାଉଅଛୁ; ଯେଉଁ ନିବାସ-ସ୍ଥାନାବଳୀ ସେମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ଗହା ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ବିସ୍ତାରର ସର୍ବତର ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ୭ ସେମାନେ ଉନ୍ନତଜନକ ଓ ଭୟଞ୍ଜକ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଶାସନ ଓ ଗୌରବ ସେମାନଙ୍କର ନିଜଠାରୁ ନିର୍ଗତ ହୁଅଇ । ୮ ଆହୁରି, ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଵମୁଖ ଚିତାଗାଘାଠାରୁ ବେଗଗାମୀ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ କେନ୍ଦୁଆଗଣାଠାରୁ ଦୂରନ୍ତ; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଵମୁଖାଗଣାମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀପତ କରୁଅଛନ୍ତି; ହଁ, ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଵମୁଖାଗଣା ଦୂରରୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଦରୁତଗାମୀ ଉତ୍କଳେଶ ପକ୍ଷୀ ପରି ସେମାନେ ଉଡ଼ୁଅଛନ୍ତି । ୯ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ବନ୍ଧୁଗର ଭାବରେ ରଖାଯାଇଅଛି ଓ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀଗଣକୁ ବାଳୁକାର ନ୍ୟାୟ ଏକତର କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୦ ପୁଣି, ସେ ରାଜାଗଣକୁ ଉପହାସ କରେ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଗହାର ବିଦ୍ରୁପର ପାତର; ସେ ପରତେୟକ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗକୁ ତୁରନ୍ଧ୍ୟାନ କରେ; କାରଣ ସେ ଧୂଳି ଗଢା କରି ଗହା ହସତଗତ କରେ । ୧୧ ଏଉତ୍ତରରେ ସେ ବାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ବହି ବନ୍ଦୀ ଯିବ ଓ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାହାର ଶକ୍ତି ଗହାର ଦେବତା, ସେ ଦଶତନାୟ ହେବ ।

ହବକକୂକଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଭିଯୋଗ

୧୨ ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ମୋର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋର ଧର୍ମସ୍ଵପ୍ନରୂପ, ତୁମ୍ଭେ କି ଅନାଦି କାଳଠାରୁ ନୁହଁ ? ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନିଷ୍ଠ ନୋହିବା । ହେ ସଦାପୁରୁଷ, ତୁମ୍ଭେ ଶାସନାର୍ଥେ ଗହାକୁ ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ପୁଣି ହେ ଶୈଳସ୍ଵପ୍ନରୂପ, ତୁମ୍ଭେ ଶାସ୍ତି ନିର୍ମୂଳେ ଗହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ତ ଏପରି ନିର୍ମଳ ଚକ୍ଷୁ ଯେ, ମନ୍ଦ ଦେଖି ନ ପାର ଓ ତୁମ୍ଭେ କୁଟିଳଚରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି କରି ନ ପାର, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସଯାତକତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଅଛ ? ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଆପଣା ଅପେକ୍ଷା ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ବେଳେ କାହିଁକି ନୀରବ ହୋଇ ରହୁଅଛ ? ୧୪ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସମୁଦ୍ରର ମତ୍ସ୍ୟ ପରି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକ୍ଷକ କେହି ନାହିଁ, ଏପରି ଉରୋଗାମୀ କାଟ ପରି କାହିଁକି କରୁଅଛ ? ୧୫ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବନଶାରେ ଧରି ନିଏ, ସେ ଆପଣା ଜାଲରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରେ ଓ ଆପଣା ଟଣା ଜାଲରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତର କରେ; ତହିଁ ସକାଶୁ ସେ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଏ । ୧୬ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣା ଜାଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରେ ଓ ଆପଣା ଟଣା ଜାଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳାଏ; କାରଣ ଗହା ଦ୍ଵାରା ଗହାର ବାଣ୍ଟ ପୁଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ଗହାର ଖାଦ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ହୁଏ । ୧୭ ଏନିର୍ମୂଳେ ସେ କି ଆପଣା ଜାଲ ଖାଲି କରୁଥିବ ଓ ଦୟା ନ କରି କି ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ନିରନ୍ତର ବଧ କରୁଥିବ ?

* ୧:୬ କଲ୍‌ଦୀୟ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବିଲୀୟ ଲୋକମାନେ

୯ ମୁଁ ଆପଣା ପରହରା ସ୍ୱଧାନରେ ଠିଆ ହେବି ଓ ଦୁର୍ଗର ଉପରେ ରହିବି, ଆଉ ସେ ମୋ' ଗୁହାରି ବିଷୟରେ ମୋତେ କି କଥା କହିବେ ଓ ମୁଁ କି ଉତ୍ତର ଦେବି, ଏହା ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ବୁଝିବି ।

ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ବଞ୍ଚିବ

୨ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୁରକୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଏହି ଦର୍ଶନର କଥା ଲେଖା ଓ ଯେ ପାଠ କରେ, ସେ ଯେପରି ଦୌଡ଼ି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ପଟାରେ ସୁସ୍ୱପ୍ନ କରି ଖୋଳ । ୩ କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଏବେ ହେଁ ନିରୂପିତ କାଳର ଅପେକ୍ଷା ଓ ପରିଣାମର ଆକାଂକ୍ଷା କରେ ଓ ଗହା ମିଥ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ; ଗହା ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ହେଁ ତହିଁ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ଗହା ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ । ୪ ଦେଖ, ଗହାର ପରାଣ ଗର୍ବରେ ଫୁଲିଥାନ୍ତି, ଗହା ସରଳ ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ବଞ୍ଚିବ । ୫ ଆହୁରି, ଧନ* ବିଶ୍ୱାସ୍ୟସାତକ ବଣିକ, ଅହତ୍କାରୀ ଲୋକ, ଆଉ ସେ ଘରେ ରହେ ନାହିଁ, ସେ ପାତଳର ପରି ଆପଣା ବାଞ୍ଛା ବଢ଼ାଏ ଓ ସେ ମୁଦୁୟ ସଦୃଶ, ଆଉ ସେ ତୃପ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରେ, ମାତ୍ର ସେ ଆପଣା ନିକଟରେ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକତ୍ର କରଇ ଓ ଯାବତୀୟ ଜନଗୁନ୍ଦକୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ସଂଗ୍ରହ କରେ ।

କଲ୍ୟାଣ-ସନ୍ତପର ପାତ୍ର

୬ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କି ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପମା-କଥା ଓ ପରିହାସଜନକ ପରବାଦ ଧରି କହିବେ ନାହିଁ ? ଯଥା, ପର ଧନରେ ଯେ ଆପଣାକୁ ବଦ୍ଧିକ୍ଷଣ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! କେତେ କାଳ ? ବନ୍ଧକି ଦରବନ୍ଧରେ ଯେ ଆପଣାକୁ ଭାରଗରସ୍ତ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୭ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଂଶନ କରିବେ, ସେମାନେ କି ହଠାତ୍ ଉଠିବେ ନାହିଁ ? ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିରକ୍ତ କରିବେ, ସେମାନେ କି ଜାଗରତ ହେବେ ନାହିଁ ? ଓ ତୁମ୍ଭେ କି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୁଚିତ ଦରବନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହେବ ନାହିଁ ? ୮ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଲୁଚିଥାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ, ଆଉ ଦେଶ, ନଗର ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତ ଦୌରାତମ୍ଭ ସକାଶୁ ଜନଗୁନ୍ଦର ସମସ୍ତ ଶେଷାଂଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଲୁଚିବେ । ୯ ଯେଉଁ ଜନ ଉତ୍ତରେ ଆପଣା ବସା କରିବା ପାଇଁ, ବିପଦର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ବଂଶ ନିମନ୍ତେ କୁଳାଭ ଉପାର୍ଜନ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା ଉପ୍ରାସ ଆପଣା ବଂଶର ଲଜ୍ଜାଜନକ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିଥାନ୍ତି ଓ ଆପଣା ପରାଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଥାନ୍ତି । ୧୧ କାରଣ କାନ୍ଥ ଭିତରୁ ପଥର ତାକ ପକାଇବ ଓ କାଠ ମଧ୍ୟରୁ କଢ଼ିକାଠ ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦେବ । ୧୨ ଯେଉଁ ଜନ ରକ୍ତପାତ ଉପ୍ରାସ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରେ ଓ ଅଧର୍ମ ଉପ୍ରାସ ନଗର ସ୍ୱାଧୀନ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୧୩ ଦେଖ, ଜନଗୁନ୍ଦ ଅଗ୍ନିର ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଅସାରଗର ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କଲନ୍ତ କରନ୍ତି, ଏହା କି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ କଠାକୁ ହୁଏ ନାହିଁ ? ୧୪ କାରଣ ଜଳରାଶି ଯେପରି ସମୁଦ୍ରକୁ ଆକୃତ କରେ, ସେହିପରି ସଦାପୁରକୁ ମହିମା ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନରେ ପୃଥ୍ୱୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୧୫ ଯେଉଁ ଜନ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଏ, ତହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପଣାର ବିଷ ମିଶାଇ ଗହାକୁ ମତ୍ତ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ୧୬ ତୁମ୍ଭେ ଗୌରବ ବଦଳରେ ଅପମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ପାନ କରି ଅସ୍ତ୍ରନିକଟର ନ୍ୟାୟ ହୁଅ ! ସଦାପୁରକୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତସ୍ଥ ପାନପାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଫେରାୟିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗୌରବର ଉପରେ ଘୃଣାଜନକ ଲଜ୍ଜା ବର୍ତ୍ତିବ । ୧୭ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ଓ ଦେଶ ପ୍ରତି, ନଗର ପ୍ରତି ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତ ଦୌରାତମ୍ଭ ସକାଶୁ ଲିବାନୋନର ପ୍ରତି କୃତ ଦୌରାତମ୍ଭ ଓ ପଶୁଗଣର ତ୍ରାସଜନକ ସଂହାର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରିବ । ୧୮ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାରେ କି ଲାଭ ଯେ, ତହିଁର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ଗହା ଖୋଦନ କରେ ? ଛାତ୍ରରେ ତଳ ପ୍ରତିମାରେ ଓ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକରେ କି ଲାଭ ଯେ, ଆପଣାର ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରର ନିର୍ମାଣକାରୀ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ କରି ମୂଳ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରେ ? ୧୯ ଯେଉଁ ଜନ କାଷ୍ଠକୁ କହେ, ଜାଗରତ ହୁଅ; ମୂଳ ପ୍ରସ୍ତରକୁ କହେ ଉଠ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ସେ କି ଶିକ୍ଷା ଦେବ ? ଦେଖ, ଗହା ସୁନା ଓ ରୂପାରେ ମଣ୍ଡିତ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ହିଁ ଶ୍ୱାସ୍ୟବାୟୁ ନାହିଁ । ୨୦ ମାତ୍ର ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ୱୀ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ନୀରବ ହୋଇ ରହିବୁ ।

* ୨:୫ ଧନ ଏବଂ ଗୌରବରେ ମଦ

୩

ହବକକୁକଞ୍ଜ ପରାଧୀନ

୧ ହବକକୁକ ଭବିଷ୍ୟଦବକଞ୍ଜର ପରାଧୀନ । ସ୍ୱପ୍ନରଶିଶାୟୋନତ୍ । ୨ ହେ ସଦାପରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟକ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି ଭାତ ଅଛି; ହେ ସଦାପରଭୁ, ବର୍ଷମାନର ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା କର୍ମ ସଜାବ କର, ବର୍ଷମାନର ମଧ୍ୟରେ ଗହା ଜାତ କରାଅ; କୋପ ସମୟରେ ଦୟା ସଫରଣ କର । ୩ ପରମେଶ୍ୱର ତୈମନରୁ* ଆସିଲେ ଓ ଯେ ଧର୍ମୀୟ, ସେ ପାରଣ ପର୍ବତରୁ ଆସିଲେ । ସେଇ ଗହାଞ୍ଜର ପରଗପ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଆରକ୍ଷିତ କଲ, ଆଉ ପୃଥିବୀ ଗହାଞ୍ଜ ପରଶଂସାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୪ ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜର ତେଜ ଦୀପ୍ତି ତୁଲ୍ୟ ହେଲା; ଗହାଞ୍ଜର ହସ୍ତରୁ କିରଣ ନିର୍ଗତ ହେଲା; ଆଉ, ସେ ସ୍ୱଧାନ ଗହାଞ୍ଜ ପରକରମର ଅନ୍ତରାଳ । ୫ ଗହାଞ୍ଜ ଆଗେ ଆଗେ ମହାମାରୀ ଗମନ କଲ, ଆଉ ଗହାଞ୍ଜ ପଦଚିହ୍ନରୁ ଅଗ୍ନିବାଣ ନିର୍ଗତ ହେଲା । ୬ ସେ ଠିଆ ହୋଇ ପୃଥିବୀର ପରିମାଣ କଲେ । ସେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ତଡ଼ି ଦେଲେ; ଆଉ, ଚିରସ୍ୱାୟୀ ପର୍ବତଗଣ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରାଗଲେ, ନିତ୍ୟସ୍ୱାୟୀ ଉପପର୍ବତଗଣ ନତ ହେଲେ; ଗହାଞ୍ଜର ଗତି ପୁରାତନ କାଳର ଗତି ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା । ୭ ମୁଁ କୃଶନର ତମ୍ବୁସକଳକୁ କଳେଶରେ ଥିବାର ଦେଖିଲି; ମିଦାୟନ ଦେଶର ଯବନିକାସକଳ କମ୍ପିତ ହେଲା । ୮ ସଦାପରଭୁ କି ନଦ-ନଦୀ ପରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ? ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧ କି ନଦ-ନଦୀର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା, ଅବା ତୁମ୍ଭର କୋପ କି ସମୁଦ୍ରର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଶ୍ୱପୁରଣର ଉପରେ, ଆପଣା ଚରଣସମ୍ପ୍ରଦୂପ ରଥସମୂହରେ ଆରୋହଣ କଲ ? ୯ ତୁମ୍ଭର ଧନୁ ଅନାବୃତ ହେଲା; ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ପରତି ଶପଥ ସ୍ୱପ୍ନାକୃତ ବାକ୍ୟ ହେଲା । ସେଇ । ତୁମ୍ଭେ ନଦ-ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ବିଦାଶି କଲ । ୧୦ ପର୍ବତଗଣ ତୁମ୍ଭଞ୍ଜକୁ ଦେଖି ଭାତ ହେଲେ; ପରଗତ ଜଳଗଣି ବହିଗଲା; ବାରିଧି ଆପଣା ରବ ଶୁଣାଇଲା ଓ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଠାଇଲା । ୧୧ ତୁମ୍ଭର ବାଣସମ୍ପ୍ରଦୂପ ଦୀପ୍ତିର ଗତିରେ, ତୁମ୍ଭର ଝଲମଲ ବର୍ତ୍ତ୍ତର ତେଜରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆପଣା ଆପଣା ବାସସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥଗିତ ହୋଇ ରହିଲେ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେ କୋପରେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କଲ । ତୁମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ (ଶସ୍ତ୍ର ପରି) ମର୍ଦ୍ଦନ କଲ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଞ୍ଜର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ, ଆପଣା ଅଭିଷେକାର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଯାତ୍ରା କଲ । ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟର ଗୃହରୁ ମସ୍ତକ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲ, ତୁମ୍ଭେ କଶଠସରିକି ମୂଳଦୁଆ ଅନାବୃତ କଲ । ସେଇ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ନିଜ ଯଶ୍ଚି ଦ୍ୱାରା ଗହାର ଯୋଦ୍ଧାମାନଞ୍ଜର ମସ୍ତକ ବିଦ୍ୟ କଲ; ସେମାନେ ମୋତେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁର ନ୍ୟାୟ ଆସିଲେ; ଦରିଦ୍ରକୁ ଗୋପନରେ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଞ୍ଜର ଆନନ୍ଦ ଥିଲା । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଅଶ୍ୱପୁରଣ ଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରକୁ, ମହାଜଳଗଣକୁ ଦଳି ପକାଇଲ । ୧୬ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଓ ମୋ' ଉଦର କମ୍ପିଲା, ସେହି ରବରେ ମୋର ଓଷ୍ଠାଧର ଥର ଥର ହେଲା; ମୋ' ଅସ୍ତ୍ରସକଳରେ ପରଭାବ ପରବେଶ କଲା ଓ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ଥାନରେ କମ୍ପିତ ହେଲି; ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଘେନି ଗହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିବେ, ସେହି ଲୋକମାନଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ଦିନ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସଞ୍ଜକଟ ଦିନରେ ମୋତେ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ହବକକୁକ ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜଠାରେ ଉଲ୍ଲସିତ

୧୭ କାରଣ ଯଦ୍ୱୟି ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ପୁଷ୍ପିତ ନୋହିବ, କିଅବା ଦ୍ୱାକ୍ଷାଳଗରେ ଫଳ ନ ଧରିବ; ଜାତବୃକ୍ଷ ଫଳ ନ ଫଳିବ ଓ କ୍ଷେତର ଖାଦ୍ୟଦରବନ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ କରିବ; ଖୁଆଡ଼ରୁ ମେଷପଲ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେବ, ଆଉ ଗୋଠରେ ଗୋରୁପଲ ନ ଥିବ; ୧୮ ତଥାପି ମୁଁ ସଦାପରଭୁଞ୍ଜଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି । ମୁଁ ଆପଣା ଚରଣର ପରମେଶ୍ୱରଞ୍ଜଠାରେ ଉଲ୍ଲସ କରିବି । ୧୯ ପରଭୁ ସଦାପରଭୁ ମୋର ବଳସମ୍ପ୍ରଦୂପ ଓ ସେ ମୋର ଚରଣ ହରିଣୀର ଚରଣ ସଦୃଶ କରନ୍ତି, ପୁଣି ମୋର ଉଚ୍ଚସ୍ୱଧାନରେ ମୋତେ ଗମନ କରାଇବେ । ମୋର ଉଚ୍ଚଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ।

* ୩:୩ ତୈମନରୁ ତୈମନ ଇଦୋମ ଦେଶର ଏକ ଜିଲ୍ଲା ଥିଲା ଯାହା ଯିହ୍ୱଦାର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ୩:୧୦ ହସ୍ତ କିମ୍ବା ଲହରୀ । ୩:୧୪ ମସ୍ତକ ଅର୍ଥାତ୍ ନେତ୍ରତ୍ୱକାରୀଗଣ

The Book of Prophet Zephaniah

ସିଫନାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱକ ପୁସ୍ତକ

୧ ଆମୋନୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯୋଶାୟର ଅଧିକାର ସମୟରେ, ହିଜକୀୟାହ୍ୱଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ ପୁତ୍ରପୌତ୍ର, ଅମରୀୟାହ୍ୱଙ୍କ ପୁତ୍ରପୌତ୍ର, ଗଦଲୀୟାହ୍ୱଙ୍କ ପୌତ୍ର, କୁଶୀୟାହ୍ୱଙ୍କ ପୁତ୍ର ସିଫନାୟାହ୍ୱଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

ଯିହ୍ୱଦା ପୁତ୍ର ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ବିଗ୍ରହ

୨ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟୁ ସମଗ୍ର ବସନ୍ତ ନିଃଶେଷ ରୂପେ ସଂହାର କରିବା, ୩ ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଗଣକୁ ସଂହାର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ, ସମୁଦ୍ରର ମତ୍ସ୍ୟଗଣକୁ ଓ ଦୁର୍ଗଣ ସହିତ ବିଦ୍‌ନସକଳ ସଂହାର କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା, ଏହା ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହିଲେ । ୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଯିହ୍ୱଦାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବସାସକଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା; ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନ ବାଲ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଓ ଯାଜକଗଣ ସହିତ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର ନାମ; ୫ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଛାତ ଉପରେ ଆକାଶର ବାହିନୀକୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ନିକଟରେ ଶପଥ କରନ୍ତି ଓ ମାଲକମ୍* ନାମରେ ଶପଥ କରି ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି; ୬ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ପଶ୍ଚାତ୍ତପନରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ନାହାନ୍ତି, କିଅବା ଉହାତ୍ୱକର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ।

ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଦିନ ସନ୍ନିକଟ

୭ ତୁମ୍ଭେ ପରଭୁତ୍ୱକ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଛାମୁରେ ନୀରବ ହୁଅ; କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଦିନ ସନ୍ନିକଟ; କାରଣ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଏକ ଯଜ୍ଞର ଆୟୋଜନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତରିତଗଣକୁ ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ୮ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ସେହି ଯଜ୍ଞ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଅଧିପତିଗଣକୁ ଓ ରାଜପୁତ୍ରଗଣକୁ ଓ ବିଦେଶୀୟ ବସନ୍ତରେ ବସନ୍ତରୂପିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । ୯ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଚୈକାଠ ତେଇ କରି ଯା'ନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୃହ† ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ଓ ପରବଞ୍ଚନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦିନ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । ୧୦ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହିଲେ, ସେହି ଦିନ ମତ୍ସ୍ୟଦୁପ୍ରାରଠାରୁ କରନ୍ଦନର ଶବ୍ଦ ଓ (ନଗରର) ଦୁର୍ଗାୟ ବିଭାଗଠାରୁ ହାହାକାର ଶବ୍ଦ ଓ ଉପ-ପର୍ବତଗଣରୁ ମହାଭଙ୍ଗର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବ । ୧୧ ହେ ମକ୍ତେଶ‡ ନିବାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାହାକାର କର, କାରଣ କିଶାନର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ରୌପ୍ୟ ବାହକ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୨ ପୁଣି, ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ପରଦାପ ଜପ୍ତଲାଇ ଯିରୁଶାଲମର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା; ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମଳ ଉପରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ବସିଅଛନ୍ତି ଓ ମନେ ମନେ କହିଲେ, ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ମତ୍ସ୍ୟ କରାଣି କିଅବା ଅମତ୍ସ୍ୟ କରାଣି କରାଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । ୧୩ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ସମପତ୍ତି କ୍ଳିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଧୂସ୍ରସ୍ୱପ୍ନ ହେବ; ଆହୁରି ସେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ; ଆଉ, ସେମାନେ ଦ୍ୱାରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ଦ୍ୱାରକ୍ଷାର ସ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୪ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ମହାଦିନ§ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଗହା ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପରଭୁତ୍ୱକର ଦିନର ଶବ୍ଦ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛି; ଗୀର ପୁରୁଷ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନରେ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କରୁଅଛି । ୧୫ ସେହି ଦିନ କ୍ଷୋଧର ଦିନ, ସଞ୍ଜ ଓ କଳେଶର ଦିନ, ଉଜାଡ଼ ଓ ସର୍ବନାଶର ଦିନ, ଅନ୍ଧକାର ଓ ଘୋର ତିନିର ଦିନ, ମେଘ ଓ ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାରର ଦିନ, ୧୬ ତୃଣଧୂଳି ଓ ଭୟାନକ ନାଦର ଦିନ, ଗହା ପ୍ରାଣୀବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଓ ଉଚ୍ଚ ଚୂଡ଼ାସକଳର ବିପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ । ୧୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଃଖ ଘଟାଇବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ଲୋକ ପରି ବୁଲିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଧୂଳି

* ୧:୫ ମାଲକମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭୋନାୟ ଦେବତା † ୧:୯ ଗୃହ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ‡ ୧:୧୧ ମକ୍ତେଶ ସହରର ଏକ ଅଂଶ § ୧:୧୪ ମହାଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାୟର ଦିନ

ପରି ଓ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ମଳ ପରି ତଳା ଯିବ । ୧୮ ପୁଣି, ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ରୂପା କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ସୁନା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦଧାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଗହାତ୍ତକର ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଵାଳାରୁପ ଅଗ୍ନିରେ ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଗ୍ରସିତ ହେବ; କାରଣ ସେ ଦେଶନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିବେ, ହଁ, ଭୟାନକ ରୂପେ ନିଃଶେଷ କରିବେ ।

9

ଯିହୁଦାର ଶତରୁମାନଙ୍କ ପୁରତି ବିଗ୍ରହ

୧ ହେ ଲଜଜାହାନ ଗୋଷ୍ଠୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅ, ହଁ, ଏକତ୍ର ହୁଅ; ୨ ଆଜ୍ଞା ସଫଳ ହେବା ପୂର୍ବେ, ଦିନ ତୁଷ ପରି ଉଡ଼ିଯିବା ପୂର୍ବେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ୍ରୋଧର ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବା ପୂର୍ବେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ କ୍ରୋଧର ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ଏକତ୍ର ହୁଅ । ୩ ହେ ଦେଶସଥ ନମ୍ବର ଲୋକମାନେ, ଗହାତ୍ତକର ଶାସନ ପାଳନ କରିଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତକର ଅନ୍ବେଷଣ କର, ଧର୍ମର ଅନ୍ବେଷଣ କର, ନମ୍ରତର ଅନ୍ବେଷଣ କର; ହୋଇପାରେ, ସଦାପୁରଭୃତ୍ତକ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯିବ । ୪ କାରଣ ଘସା ସହର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଓ ଅସକିଲୋନ ସହର ଧୂମ୍ରସସ୍ଥାନ ହେବ ! ଅସଦୋଦ ସହର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ଗଡ଼ିତ ହେବ ଓ ଇକ୍ରୋଶ ସହର ମୂଳ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବ । ୫ ସମୁଦ୍ର କୂଳ ନିବାସୀଗଣ, କରେଆୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର । ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଦେଶ କିଶାନ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତକର ବାକ୍ସ ଅଛି; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ନିବାସୀ କେହି ରହିବ ନାହିଁ । ୬ ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର କୂଳ ଚରା ସ୍ଥାନ, ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର କୁଟୀର ଓ ମେଷପଲର ଖୁଆଡ଼ ହେବ । ୭ ଆଉ, ସେହି ସମୁଦ୍ର କୂଳ ଯିହୁଦା ବଂଶର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପାଇଁ ହେବ; ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଆପଣା ମେଷପଲ ଚରାଇବେ; ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ସେମାନେ ଅସକିଲୋନସ୍ଥାତ ନାନା ଗୃହରେ ଶୟନ କରିବେ; କାରଣ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ଵାବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ୮ ମୋୟାବର ଧୂକ୍କାର ଓ ଅମ୍ବୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁ ତିରସ୍କାର ବାକ୍ସରେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂକ୍କାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାମାର ପୁରତିକୂଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛୁ । ୯ ଏଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରମାଣେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋୟାବ ସଦୋମର ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅମ୍ବୋନ-ସନ୍ତାନଗଣ ହମୋରାବର ତୁଲ୍ୟ, ବିଛୁଆତି ଗଛର ଆଶ୍ରୟ ଓ ଲବଣର ଆକର ଓ ଚିରକାଳ ଧୂମ୍ରସସ୍ଥାନ ହେବ; ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶେଷାଂଶ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଟିବେ ଓ ଆମ୍ଭ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବେ । ୧୦ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅହତ୍କାର ସକାଶୁ ଏହିରୂପ ପୁରତିଫଳ ପାଇବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରଭୃତ୍ତକର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂକ୍କାର କରି ସେମାନଙ୍କ ପୁରତିକୂଳରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୧ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଭୟଙ୍କର ହେବେ; କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ଦେବତାକୁ କ୍ଷୀଣ କରିବେ; ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ଦୁଃସ୍ଵାପକଳ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନରୁ ଗହାକୁ ପୁରଣାମ କରିବେ । ୧୨ ହେ କୁଶୀୟ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭ ଖତର ଦୁଃସ୍ଵାପ ହତ ହେବ । ୧୩ ପୁଣି, ସେ ଉତ୍ତର ଦିଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବେ ଓ ଅଶୂର ଦେଶକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ । ଆଉ, ସେ ନାନିବା ସହରକୁ ଧୂମ୍ରସସ୍ଥାନ ଓ ପୁରାତର ପରି ଶୁଷ୍କ କରିବେ । ୧୪ ଆଉ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଶୁପଲ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ଯାବତୀୟ ପଶୁ ଶୟନ କରିବେ; ପାଣିଭେଳା ପକ୍ଷୀ ଓ ଝିତ୍କ ଜନ୍ତୁ ତହିଁର ସ୍ତମ୍ଭମାନର ମଥାଣି ଉପରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କରିବେ; ଝରକାରେ ସେମାନଙ୍କ ରବ ଶୁଣାଯିବ; ଚୌକାଠର ଉପରେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନଗ ରହିବ; କାରଣ ସେ ଗହାର ଏରସ କାଷ୍ଠର କର୍ମ ଅନାବୃତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଯେଉଁ ନଗରୀ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୂପେ ବାସ କରି ମନେ ମନେ କହିଥିଲା, ମୁଁ ଅଛି, ମୋ' ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ନାହିଁ, ସେହି ଉଲ୍ଲସକାରିଣୀ ନଗରୀ ଏହି; ସେ କିପରି ଧୂମ୍ରସ୍ଵିତ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କର ଶୟନ ସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି ! ଯେକେହି ତହିଁର ନିକଟ ଦେଇ ଯିବ, ସେ ଶାଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ କରି ଆପଣା ହାତ ହଲାଇବ ।

୩

୧ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣଙ୍କ ପୁରତି ବିଗ୍ରହ ଉପଦ୍ରବକାରିଣୀ ଯେଉଁ ନଗରୀ ବିଦ୍ରୋହିଣୀ ଓ ଭରଷଣୀ ହୋଇଅଛି, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର । ୨ ସେ ରବ ଶୁଣିଲା ନାହିଁ; ସେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲା ନାହିଁ; ସେ ସଦାପୁରଭୃତ୍ତକଠାରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲା ନାହିଁ; ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ

ନିକଟକୁ ଆସିଲା ନାହିଁ । ୩ ଗହାର ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନ ଅଧିପତିଗଣ ଗର୍ଭଜନକାରୀ ସିଂହ ସଦୃଶ୍ୟ; ଗହାର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଗଣ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ କେନ୍ଦୁଆ ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନେ ସକାଳ ବେଳକୁ କିଛି ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ୪ ଗହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତୃମାନେ ଅସାର ଓ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଅଟନ୍ତି; ଗହାର ଯାଜକଗଣ ପବିତ୍ର ବିଷୟକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ତ୍ତି ଦୌରାତମ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ୫ ଗହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସଦାପୁରୁ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି; ସେ ଅଧର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ; ପୂର୍ତ୍ତି ପୂରତା ସେ ଆପଣା ବିଗ୍ରହ ଆଳୁଅରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେ ତରୁଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ଲୋକ ଲଜ୍ଜା ଜାଣେ ନାହିଁ । ୬ ଆମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗନ୍ଧକଳ ଧୂସିତ ହୋଇଅଛି; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପଥକଳ ଧୂସିତ କରିଅଛୁ, ଗହା ଦେଇ କେହି ଗମନାଗମନ କରେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ନଗରସକଳ ଏପରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଯେ, ତହିଁରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବାସକାରୀ କେହି ନାହିଁ । ୭ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବ, ତୁମ୍ଭେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବ; ତହିଁରେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ସକଳ ନିରୂପଣ ଅନୁସାରେ ଗହାର ନିବାସ-ସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅତି ପୂରତାରେ ଉଠି ଆପଣାମାନଙ୍କର କ୍ରିୟାସବୁକୁ ଭର୍ଷ୍ଟ କଲେ । ୮ ଏହେତୁ ସଦାପୁରୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ଉଠିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଅ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କୋପ ଓ ପୂର୍ତ୍ତ କ୍ରୋଧ ଗର୍ଭସକଳର ଉପରେ ଭାଳିବା ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା, ଏଥିପାଇଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଗ୍ରହ ଅଛି; କାରଣ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରସିତ ହେବ ।

ଗୋଷ୍ଠୀଗଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ

୯ ଯେହେତୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଯେପରି ସଦାପୁରୁଙ୍କ ନାମରେ ପୂର୍ତ୍ତନା କରିବେ ଓ ଏକମାନରେ ଗହାଙ୍କର ସେବା କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶୁଦ୍ଧ ଭାଷା ଦେବା । ୧୦ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ତ୍ତନାକାରୀମାନେ ଓ ଆମ୍ଭ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ (ଲୋକଙ୍କର) କନ୍ୟା କୃଣ ଦେଶସ୍ଥ ନଦୀସବୁର ସେପାରିରୁ ଆମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟ ଥାଣିବେ । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ଯେଉଁ ସବୁ କ୍ରିୟାରେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା-ଲଘ୍ନ କରିଅଛ, ତହିଁ ସକାଶୁ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜିତ ନୋହିବ; କାରଣ ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ଦର୍ପଯୁକ୍ତ ଉଲ୍ଲାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ଆଉ ଅହତକାରୀ ନୋହିବ । ୧୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଲେଶଯୁକ୍ତ ଓ ଦରିଦ୍ର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ରଖିବା, ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପୁରୁଙ୍କ ନାମରେ ନିର୍ଭର ରଖିବେ । ୧୩ ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନେ ଅଧର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ, କିଅବା ମିଥ୍ୟା କହିବେ ନାହିଁ; ଅଥବା ପୂର୍ତ୍ତକ ଜିହ୍ୱା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଚରିବେ ଓ ଶୟନ କରିବେ, ଆଉ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଆନନ୍ଦ ଓ ପୁନଃରୁଦ୍ଧାର

୧୪ ଗୋ ସିୟୋନ କନ୍ୟା,* ଗାନ କର; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଜୟଧ୍ୱନି କର; ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟା,† ଆନନ୍ଦ କର ଓ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ଉଲ୍ଲାସ କର । ୧୫ ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭର ଦଶତସବୁ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁକୁ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲର ଗଜା ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଅମଙ୍ଗଳର ଭୟ ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୬ ସେହି ଦିନ ଯିରୁଶାଲମକୁ କୁହାଯିବ, ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କର ନାହିଁ; ହେ ସିୟୋନ, ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଶିଥିଳ ନ ହେଉ । ୧୭ ସଦାପୁରୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି, ସେ ଗୀର, ଯେ କି ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ; ସେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ପରମ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ସେ ଆପଣା ସ୍ନେହଭରରେ ନୀରବ ହେବେ, ସେ ଗାନ କରି ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ । ୧୮ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମହାସଭା ବିଷୟରେ ଶୋଚନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଏକତ୍ର କରିବା; ଗହାର ଭାର ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ଥିଲା । ୧୯ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଲେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିବା; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆପାତପୁରୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ଓ ଯେ ଗଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲା, ଗହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; ଆଉ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ତ୍ତାସାର ଓ ଯଶର ପାତ୍ର କରିବା । ୨୦ ସେସମୟରେ ଆମ୍ଭେ

* ୩:୧୪ ସିୟୋନ କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲର ଲୋକମାନେ † ୩:୧୪ ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ଓ ସେହି ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ରାସ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ପୃଥିବୀୟ ଯାବତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁଖ୍ୟାତି ଓ ପରଶଂସାର ପାତ୍ର କରିବା, ଏହା ସଦାପୂର୍ବରୁ କହନ୍ତି ।

The Book of Prophet Haggai

ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ମନ୍ଦିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ

୧ ଦାରୀୟାବସ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପରଥମ ଦିନରେ ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଶଲ୍‌ଗୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଯିରୁବ୍ବାବିଲ୍ ନାମକ ଯିହୁଦୀୟ ଦେଶାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ଯିହୋଷାଦକର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ମହାଯାଜକର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆସିବାର ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ନାହିଁ। ୩ ସେତେବେଳେ ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୪ ଏହି ଗୃହ ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ ଥାଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଫଳକ ମଣ୍ଡିତ ଗୃହରେ ବାସ କରିବାର କି ସମୟ ଏହି ? ୫ ଏହେତୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କର। ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁତ ବୁଣିଅଛ, ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ଚର୍ହିରେ ତୃପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଅଛ, ମାତ୍ର କେହି ଉଷ୍ମ ହେଉ ନାହିଁ; ପୁଣି, ଯେ ବେତନ ଅର୍ଜନ କରେ, ସେ କଣ ଅଳ୍ପରେ ଗ୍ରହଣ କରା ଯାଇ ଅର୍ଜନ କରେ। ୭ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କର। ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବତକୁ ଯାଇ କାଷ୍ଠ ଆଣ ଓ ଏହି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର; ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ପୂର୍ବ ପୁରସ୍କାନ ହେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଗୌରବାନ୍ଵିତ ହେବା, ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ। ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁତ ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କଲ, ଆଉ ଦେଖ, ଗ୍ରହଣ ଅଳ୍ପ ହେଲା; ପୁଣି, ଗ୍ରହଣକୁ ଆଣିଲା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ଉପରେ ଫୁଟ୍‌କି ଉଡ଼ାଇ ଦେଲୁ। ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ଏହି, ଆମ୍ଭର ଗୃହ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହ ବିଷୟରେ ଘୌଡ଼ୁ ଅଛ। ୧୦ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଆକାଶ ଶିଶିରରହିତ ହୋଇଅଛି ଓ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ଫଳରହିତ ହୋଇଅଛି। ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦେଶର ଓ ପର୍ବତଗଣର ଉପରେ, ଆଉ ଶସ୍ୟ, ଦାନକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳ ଉପରେ, ଆଉ ଭୂମିର ଉତ୍ପନ୍ନ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ଉପରେ, ପୁଣି ହସ୍ତକୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ମାରୁଡ଼ିକୁ ଆହୁାନ କଲୁ।

ଲୋକଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ

୧୨ ସେତେବେଳେ ଶଲ୍‌ଗୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିରୁବ୍ବାବିଲ୍ ଓ ଯିହୋଷାଦକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ମହାଯାଜକ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସମସ୍ତେ* ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରବରେ ଓ ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ବାକ୍ୟ ପରେରଣା କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ; ଆଉ, ଲୋକମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଛାମୁରେ ଭାତ ହେଲେ। ୧୩ ତହିଁରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦୂତ ହାଗୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ସମ୍ବୋଧନ କଲେ, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵେ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଛୁ। ୧୪ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଶଲ୍‌ଗୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀୟ ଦେଶାଧିକାରୀ ଯିରୁବ୍ବାବିଲ୍‌ଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଓ ଯିହୋଷାଦକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ, ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦାରୀୟାବସ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ଆସି, ୧୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

ନୂତନ ମନ୍ଦିରର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ

* ୧:୧୨ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସମସ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବାବିଲ ବନ୍ଦୀତ୍ଵରୁ ଫେରିଥିଲେ

୧ ସପ୍ତମ ମାସ, ମାସର ଏକବିଂଶ ଦିନରେ ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱକ ଦ୍ୱାଦ୍ୱା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ ଏବେ ଶଲ୍ୟାୟୋକ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାୟ ଦେଶାଧିପତ୍ୟ ଯିରୁବବାବିଲ୍‌କୁ ଓ ଯିହୋଷାଦକ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ କୁହ, ୩ ଏହି ଗୃହକୁ ଗହାର ପୂର୍ବ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଯାବସ୍ଥାରେ ଯେ ଦେଖିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଅବଶିଷ୍ଟ କିଏ ଅଛି ? ତେବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା କି ପରକାର ଦେଖୁଅଛ ? ଗହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବସ୍ଥା ତୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ? ୪ ତଥାପି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ହେ ଯିରୁବବାବିଲ୍, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ବଳବାନ ହୁଅ; ଆଉ, ହେ ଯିହୋଷାଦକର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ ମହାଯାଜକ, ତୁମ୍ଭେ ବଳବାନ ହୁଅ; ପୁଣି, ହେ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ହୁଅ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି; ୫ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳେ ଓ ଆମ୍ଭ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କଲୁ, ସେହି ନିୟମର ବାକ୍ୟ ପୂରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ । ୬ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆଉ ଥରେ ଅଲ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ପୃଥ୍ୱୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଶୁଷ୍କଭୂମିକୁ ହଲାଇବା; ୭ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ହଲାଇବା, ଆଉ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀର ବାଞ୍ଛନୀୟ ବିଷୟସକଳ ଆସିବ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏହି ଗୃହକୁ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । ୮ ରୂପା ଆମ୍ଭର ଓ ସୁନା ଆମ୍ଭର, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । ୯ ଏହି ଗୃହର ପୂର୍ବ କାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ କାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ହେବ, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି; ପୁଣି, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି ।

ଅଶୁଚି ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଶୀର୍ବାଦ

୧୦ ଦାରାୟାବସ୍ତଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷର ନବମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ହାଗୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱକ ଦ୍ୱାଦ୍ୱା ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ୧୧ ଏବେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀବସ୍ଥା ବିଷୟ ପଚାର, କୁହ, ୧୨ କେହି ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳରେ ପବିତ୍ର ମାଂସ ବହିଲେ, ଯଦି ଗହାର ଅଞ୍ଚଳ ରୁଟି କିମ୍ବା ଝୋଳ କି ଦରାକ୍ଷାରସ କିଅବା ତୈଳ ଅଥବା କୌଣସି ପରକାର ଖାଦ୍ୟ ଦରବନ୍ଦକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ତେବେ ଗହା କି ପବିତ୍ର ହେବ ? ତହିଁରେ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ନା । ୧୩ ସେତେବେଳେ ହାଗୟ କହିଲେ, ଶବ ଦ୍ୱାଦ୍ୱା ଅଶୁଚି ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଲୋକ ଯଦି ଏହି ଦରବନ୍ଦମାନର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦରବନ୍ଦ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ତେବେ ଗହା କି ଅଶୁଚି ହେବ ? ତହିଁରେ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ଗହା ଅଶୁଚି ହେବ । ୧୪ ତେବେ ହାଗୟ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଓ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ତଦ୍‌ରୂପ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୃତ ଯାବତୀୟ କର୍ମ ତଦ୍‌ରୂପ ଅଟେ; ଆଉ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାହା ସେମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ଗହା ଅଶୁଚି ଅଟେ । ୧୫ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁ, ଆଜି ଦିନର ପୂର୍ବ, ଅର୍ଥାତ୍, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ପରସ୍ପର ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପୂର୍ବ ଦିନସକଳ ବିବେଚନା କର; ୧୬ ସେହି ସକଳ ସମୟରେ କେହି କୋଡିଏ ପରିମାଣବିଶିଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ ଗଦା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, କେବଳ ତହିଁର ଦଶ ପରିମାଣ ହେଲା; କେହି ଦରାକ୍ଷାରସ କୁଣ୍ଡଳରୁ ପରଶ ପାତ୍ର ନେବାକୁ ଆସିଲେ, କେବଳ ତହିଁର କୋଡିଏ ପାତ୍ର ହେଲା । ୧୭ ଆମ୍ଭେ ଶସ୍ୟର ଶୋଷ ଓ ମୂଳାଣି ଓ ଶିଳାଗୁଣ୍ଡ ଦ୍ୱାଦ୍ୱା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତର ଯାବତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲୁ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବ ଫେରିଲ ନାହିଁ, ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । ୧୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁ, ଆଜି ଦିନ ଓ ତହିଁର ପୂର୍ବ ଦିନଠାରୁ ବିବେଚନା କର, ନବମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ ଦିନଠାରୁ ବିବେଚନା କର । ୧୯ ଅମାରରେ କି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶସ୍ୟ ଅଛି ? ଯେପରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରାକ୍ଷାଲତା ଓ ତିମ୍ବିରି ଚୂର୍ଣ୍ଣ, ତାଳିମ୍ବ ଓ ଜାତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ଫଳି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆଜିଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ।

ଯିରୁବବାବିଲ୍ ଅଞ୍ଚଳରୁ ରୂପେ ମନୋନୀତ

୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ବାକ୍ସ ଦୁଃସ୍ୱିତାୟ ଥର ହାଗୟତ୍ତକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯଥା, ୨୧ ଯିହୁଦାର ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଯିରୁବବାବିଲକୁ ଏହି କଥା କୁହ, ଆମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ହଲାଇବା; ୨୨ ଆମ୍ଭେ ରାଜ୍ୟସମୂହର ସିଂହାସନ ଓଲଟାଇ ପକାଇବା ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ସକଳ ରାଜ୍ୟର ପରାକ୍ରମ ବିନଷ୍ଟ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ରଥ ଓ ରଥାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଓଲଟାଇ ପକାଇବା; ପୁଣି ଅଶ୍ୱପୁ ଓ ଅଶ୍ୱପ୍ରାରୋହୀମାନେ ଆପଣା ଭରତର ଖତର ଦୁଃସ୍ୱା ପତିତ ହେବେ । ୨୩ ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, ହେ ଶଲ୍ଲଣ୍ଡେଲର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭର ଦାସ ଯିରୁବବାବିଲ, ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଦଗର୍ଥକ ଅତ୍ସୁରାୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ କରିବା, ଏହା ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଥାଛୁ, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।

The Book of Prophet Zechariah ଯିଖରୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ପୁସ୍ତକ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ

୧ ଦାରୀୟାବସର ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷର ଅଷ୍ଟମ ମାସରେ ଇଦ୍‌ଦୋଞ୍ଜ ପୌତ୍ର ବେରିଶୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଖରୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁକ୍ତଙ୍କର ଏହି ବାକ୍‌ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ୩ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଫେର,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ କହନ୍ତି । “ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବା,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ କହନ୍ତି । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ତୁଲ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବକାଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚପୁରରେ କହିଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା କୁକୁରିୟାରୁ ଏବେ ଫେର । ମାତର ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କିଥବା ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ,’ ” ଏହା ସଦାପରଭୁକ୍ତ କହନ୍ତି । ୫ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ, ଏମାନେ କେଉଁଠାରେ ? ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ, ଏମାନେ କି ଚିରକାଳ ବଞ୍ଚନ୍ତି ?” ୬ ମାତର ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍‌ୟ ଓ ବିଧି ଆଜ୍ଞା କଲୁ, ସେହିସବୁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣକୁ ସପର୍ଶ କଲା ନାହିଁ ? ତେବେ ସେମାନେ ଫେରି କହିଲେ, “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତରଣ ଓ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତେ କରାଯାଇ ବୋଲି ମନସ୍ଥ କଲେ, ସେହିପରି ବ୍ୟବହାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ - ଅଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ଅଶ୍ଵସ୍ତାଗୋଷ୍ଠୀ

୭ ଦାରୀୟାବସର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ ଏଗାରତମ ମାସର, ଅର୍ଥାତ୍, ଶବାଟ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ ଇଦ୍‌ଦୋଞ୍ଜ ପୌତ୍ର ବେରିଶୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଖରୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁକ୍ତଙ୍କର ଏହି ବାକ୍‌ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୮ ମୁଁ ଗତଚିକାଳରେ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣା ଅଶ୍ଵସ୍ତାଗୋଷ୍ଠୀ ଏକ ପୁରୁଷ ଓ ସେ ନିମ୍ନ ଭୂମିସ୍ଥ ମେହେନ୍‌ଦି ବୃକ୍ଷମାନର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଆଉ, ଗଞ୍ଜ ପଛରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣା, ପାଣ୍ଡୁରବର୍ଣ୍ଣା ଓ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣା ଅଶ୍ଵସ୍ତଗଣ ଥିଲେ । ୯ ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ମହାଶୟ, ଏସବୁ କଥା ?” ତହିଁରେ ମୋ’ ସଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏସବୁ କଥା, ଏହା ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ।” ୧୦ ଏଥିରେ ମେହେନ୍‌ଦି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପୁରୁଷ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ପୃଥିବୀରେ ଏଣେତେଣେ ଗମନାଗମନ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଏମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୧ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମେହେନ୍‌ଦି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସଦାପରଭୁକ୍ତଙ୍କ ଦୂତକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀର ଏଣେତେଣେ ଗମନାଗମନ କରିଅଛୁ, ଆଉ ଦେଖ, ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ସୁସ୍ଥର ହୋଇ ବସିଅଛି ଓ ବିଶ୍ଵାମରେ ଅଛି ।” ୧୨ ତହିଁରେ ସଦାପରଭୁକ୍ତଙ୍କ ଦୂତ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ହେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ, ଏହି ସବୁର ବର୍ଷସାରା ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଆସିଅଛ, ସେହି ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହ୍ଵାର ନଗରସମୂହ ପ୍ରତି ଆଉ କେତେ ସମୟ ଦୟା କରିବ ନାହିଁ ?” ୧୩ ପୁଣି, ମୋ’ ସହିତ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତକୁ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଉତ୍ତର କରି ମତ୍ତକ କଥା ଓ ନାନା ସାନ୍ତ୍ଵନାଦାୟକ କଥା କହିଲେ । ୧୪ ତହିଁରେ ମୋ’ ସଙ୍ଗେ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଘୋଷଣା କରି କୁହ, ‘ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ସିୟୋନ ପକ୍ଷରେ ମହା ଈର୍ଷାରେ ଈର୍ଷାନୁପ୍ରିତ ଅଛୁ ।’ ” ୧୫ ଆଉ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତ ଅଛୁ; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଅଲ୍‌ପମାତ୍ର ବିରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେମାନେ କଲେଶକୁ ବୃହତ୍ କଲେ । ୧୬ ଏଥିପାଇଁ ସଦାପରଭୁକ୍ତ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ଆମ୍ଭେ ଦୟା ସହିତ ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରତି ଫେରିବୁ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ସୂତା ଦ୍ଵାରା ମପା ହେବ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି

ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । ୧୭ ଆହୁରି ଘୋଷଣା କରି କୁହ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ସମୃଦ୍ଧ ହେତୁ ଆମ୍ଭର ନଗରସକଳ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପୁନର୍ବାର ବିସର୍ତ୍ତାଣ ହେବ; ସଦାପୁରୁଷ ପୁନର୍ବାର ସିୟୋନକୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରନା କରିବେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପୁନର୍ବାର ମନୋନୀତ କରିବେ ।”

ଗୁରି ଶୁଙ୍ଘ ଓ କମାରର ଦର୍ଶନ

୧୮ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଅନାଇଲି, ଆଉ ଗୁରି ଶୁଙ୍ଘ ଦେଖାଲି । ୧୯ ତହିଁରେ ମୋ’ ସଙ୍ଘେ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତକୁ ମୁଁ କହିଲି, “ଏହିସବୁ କ’ଣ ?” ତହିଁ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଏହିସବୁ ଶୁଙ୍ଘ ଯିହୁଦା, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୨୦ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ମୋତେ ଗୁରି ଜଣ କମାର ଦେଖାଇଲେ । ୨୧ ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ଏମାନେ କ’ଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛନ୍ତି ?” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ସେହି ଶୁଙ୍ଘସକଳ ଯିହୁଦାକୁ ଏପରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କଲେ ଯେ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ମସୃତ ଉଠାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶୁଙ୍ଘ ଉଠାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଙ୍ଘ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ପାଇଁ ଏମାନେ ଆସିଅଛନ୍ତି ।”

9

ଦର୍ଶନ - ପରିମାପକ ରଜୁ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ମେଲି ଅନାଇଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଆପଣା ହସ୍ତରେ ପରିମାପକ ରଜୁଧାରୀ ଏକ ପୁରୁଷକୁ ଦେଖିଲି । ୨ ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ?” ତହିଁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଯିରୁଶାଲମକୁ ମାପିବା ପାଇଁ, ତହିଁର ଓସାର କେତେ ଓ ତହିଁର ଲମ୍ବ ବା କେତେ, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଉଅଛି ।” ୩ ଆଉ ଦେଖ, ମୋ’ ସଙ୍ଘେ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତ ବାହାର ହେଲେ ଓ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଗଞ୍ଜ ସଙ୍ଘେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ, ୪ ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, “ଦୌଡ଼, ଏହି ଯୁବାଲୋକକୁ କୁହ ଯିରୁଶାଲମର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଗଣର ବାହୁଲ୍ୟ ହେତୁ ଗହା ପୁରାଗୀରବିହୀନ ଗୁରାମସମୂହର ତୁଲ୍ୟ ବସତି-ସ୍ଥାନ ହେବ ।” ୫ କାରଣ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଗ୍ନିମୟ ପୁରାଗୀରସମୂହ ହେବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହିମାସମୂହ ହେବା ।” ୬ “ଆହେ, ଆହେ, ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ପଳାଅ,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକାଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ-ବାୟୁ ତୁଲ୍ୟ ବିସ୍ତୃତ କରିଅଛୁ,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । ୭ ହେ ବାବିଲର କନ୍ୟା ସହିତ ବାସକାରିଣୀ ସିୟୋନ, ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ଷାଧର୍ମ ପଳାଅ ।” ୮ କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହନ୍ତି “ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲୁଚିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେ ମୋତେ ସମାଦର କରି ପୁରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ପ କରେ, ସେ ମୋ’ର* ଚକ୍ଷୁର ପିତୁଳକୁ ସର୍ପ କରେ ।” ୯ ଦେଖ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ହଲାଇବି, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣା ସେବାକାରୀଗଣର ଲୁଚିତ ବସତୁ ସମୂହ ହେବେ ଆଉ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଯେ ମୋତେ ପୁରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୧୦ “ଗୋ ସିୟୋନ କନ୍ୟା, ଗାନ କରି ଉଲ୍ଲାସ କର କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆସୁଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା,” ଏହା ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି । ୧୧ “ପୁଣି, ସେଦିନ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରତି ଆସକ୍ତ ହେବେ ଓ ମୋର ଲୋକ ହେବେ; ଆଉ,” ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବି, ତହିଁରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଯେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପୁରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ । ୧୨ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ପବିତ୍ର ଦେଶରେ ଯିହୁଦାକୁ ଆପଣା ଅଂଶ ରୂପେ ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପୁନର୍ବାର ମନୋନୀତ କରିବେ । ୧୩ ହେ ପୁରାଣୀସବୁ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ନୀରବ ହୁଅ; କାରଣ ସେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଆବାସ ମଧ୍ୟରୁ ଜାଣି ଉଠିଅଛନ୍ତି ।

୩

ଯିହୋଶୂୟ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦର୍ଶନ

୧ ଏଉତ୍ତରେ ସଦାପୁରୁଷ ଯିହୋଶୂୟ ମହାଯାଜକ ଦୂତ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା, ଓ ଗଞ୍ଜକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଶୟତନକୁ ସେ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ । ୨ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ ଶୟତନକୁ କହିଲେ, “ହେ ଶୟତନ, ସଦାପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭକୁ ଧମକ

* ୨:୮ ମୋ’ର କିମ୍ବା ଗହାଞ୍ଜ

ଦିଅନ୍ତୁ! ହଁ, ଯେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସଦାପରଭୁ ତୁମଭକୁ ଧମକ ଦିଅନ୍ତୁ! ଏ କି ଅଗ୍ନିରୁ କଢ଼ା ଖଣ୍ଡେ ଯୋଡ଼ା କାଠଖଣ୍ଡେ ନୁହେଁ?” ୩ ଏହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୁୟ ମଳିନ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧି ଦୂତ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୪ ଏଥିରେ ଦୂତ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଏହାତ୍ମକଠାରୁ ମଳିନ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନିଅ ।” ପୁଣି, ଗତ୍ତକୁ ସେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଧର୍ମ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂର କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧାଇବା ।” ୫ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, “ଲୋକମାନେ ଏହାର ମସ୍ତକରେ ନିର୍ମଳ ପଗଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ !” ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗତ୍ତ ମସ୍ତକରେ ନିର୍ମଳ ପଗଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ଗତ୍ତକୁ ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧାଇଲେ; ପୁଣି, ନିକଟରେ ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦୂତ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୬ ପୁଣି, ସଦାପରଭୁତ୍ତକ ଦୂତ ଯିହୋଶୁୟତ୍ତକୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ କହିଲେ, ୭ “ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପଥରେ ଗଲିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭ ଗୃହର ବିଗ୍ରହ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭ ପରାତ୍ମଗଣର ରକ୍ଷକ ହେବ, ଆଉ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେବାର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରବେଶର ଓ ପରସ୍ଥାନର ଅଧିକାର ଦେବା । ୮ ହେ ଯିହୋଶୁୟ ମହାଯାଜକ, ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଶୁଣ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପବିଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵଗଣ ଶୁଣନ୍ତୁ! କାରଣ ସେମାନେ ତିହ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି; ଯେହେତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର ଶାଖା ନାମକ ଦାସକୁ ଆଣିବା । ୯ କାରଣ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୋଶୁୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ପରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ, ଗହା ଦେଖ! ଏକ ପରସ୍ତରର ଉପରେ ସାତ ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଛି; ତହିଁର ମୁଦଗରେ ଆମ୍ଭେ ଖୋଦିବା, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେ ଏକ ଦିନରେ ସେହି ଦେଶର ଅଧର୍ମ ଦୂର କରିବା । ୧୦ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି,” ସେ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ଦରକ୍ଷାଲଗ ଓ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ ।”

୪

ଦର୍ଶନ - ସୁବର୍ଣ୍ଣାମୟ ଦାପବୃକ୍ଷ

୧ ଏଉତଗରେ ଯେଉଁ ଦୂତ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵରେ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେ ଆସି ମୋତେ ନିଦଗରୁ ଉଠିଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଜଗାଇଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ଦେଖ, ସୁବର୍ଣ୍ଣାମୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣାମୟ ଏକ ଦାପବୃକ୍ଷ, ତହିଁର ଉପରେ ତୈଳଧାର ଓ ତହିଁ ଉପରେ ସାତ ପରଦାପ ଅଛି ଓ ତହିଁର ଉପରି ଭାଗରେ ପରତେୟକ ପରଦାପର ନିମନ୍ତେ ସାତଟି ନଳ ଅଛି । ୩ ଆଉ, ତହିଁର ନିକଟରେ ଦୁଇ ଜାତବୃକ୍ଷ ଅଛି, ପୁଣି ଗୋଟିଏ ତୈଳଧାରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ତହିଁର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ।” ୪ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଦୂତ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵରେ କଥା କହୁଥିଲେ, ମୁଁ ଗତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲି, “ହେ ମହାଶୟ, ଏସବୁର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?” ୫ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଦୂତ ମୋ' ସତ୍ତ୍ଵରେ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଏସବୁର ଅର୍ଥ କଅଣ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ ?” ପୁଣି, ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ମହାଶୟ, ଜାଣି ନାହିଁ ।” ୬ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଏହା ଯିରୁବବାବିଲ୍ତ୍ତକ ପରତି ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ବାକ୍ୟ, ଯଥା, ପରକ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ, କିଅବା ବଳ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି ।” ୭ “ହେ ବୃହତ ପର୍ବତ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ଯିରୁବବାବିଲ୍ତ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ସମଭୂମି ହେବ ଆଉ, ତହିଁ ପରତି ଅନୁଗ୍ରହ, ଅନୁଗ୍ରହ, ଏହି ଜୟଧ୍ଵନି କରି ସେ ମସ୍ତକ ସ୍ଵରୂପ ପରସ୍ତର ବାହାର କରି ଆଣିବ ?” ୮ ଆହୁରି, ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ' ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୯ “ଯିରୁବବାବିଲ୍ତ୍ତକ ହସ୍ତ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି; ଗତ୍ତକ ହସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଗହା ସମାପତ କରିବ; ତହିଁରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ।” ୧୦ କାରଣ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟର ଦିନକୁ କିଏ ତୁରନ୍ଧାନ କରିଅଛି ? ଯେଣୁ ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ଏଣେତେଣେ ପର୍ଯ୍ୟଟନକାରୀ ସଦାପରଭୁତ୍ତକର ଏହି ସପ୍ତ ଚକ୍ଷୁ ଯିରୁବବାବିଲ୍ତ୍ତକ ହସ୍ତରେ ଓଳମ ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ୧୧ ତେବେ ମୁଁ ଉତ୍ତର କରି ଗତ୍ତକୁ କହିଲି, “ଦାପବୃକ୍ଷର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓ ତହିଁର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାପିତ ଏହି ଦୁଇ ଜାତବୃକ୍ଷ କ'ଣ ?” ୧୨ ପୁଣି, ମୁଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଗତ୍ତକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲି, “ସୁବର୍ଣ୍ଣାମୟ ଯେଉଁ ଦୁଇ ନଳ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣାମୟ ତୈଳ ନିର୍ଗତ କରେ, ତହିଁର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଜାତବୃକ୍ଷର ଯେଉଁ ଦୁଇ ଶାଖା ଅଛି, ଗହା କ'ଣ ?” ୧୩ ତହିଁରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର କରି

କହିଲେ, “ଏସବୁ କଥା, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ?” ତହିଁ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ମହାଶୟ, ଜାଣେ ନାହିଁ ।” ୧୪ ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ଏମାନେ ସମୁଦାୟ ଭୃତ୍ୟତଳର ପରଭୃତ୍ୟ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେବାର ଦୁଇ ଡେଇଁ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।”

୫

ଦର୍ଶନ - ଉତ୍ତର ନଳକାର ପୁସ୍ତକ

୧ ଏଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟି କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଉତ୍ତର ଏକ ନଳକାର ପୁସ୍ତକ । ୨ ପୁଣି, ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଥା ଦେଖୁଅଛ ?” ତହିଁରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର କଲି, “ମୁଁ ଉତ୍ତର ନଳକାର ଏକ ପୁସ୍ତକ ଦେଖୁଅଛି ତହିଁର ଲମ୍ବା କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ଓସାର ଦଶ ହାତ ।” ୩ ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ସମୁଦାୟ ଦେଶ ଉପରକୁ ବାହାରି ଯିବା ଅଭିଶାପ; କାରଣ ଯେ ପରତେୟକ ଲୋକ ଚୋରି କରେ, ସେ ତହିଁର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ଅନୁସାରେ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ ଓ ଯେ ପରତେୟକ ଲୋକ ଶପଥ କରେ, ସେ ତହିଁର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ଅନୁସାରେ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ ।” ୪ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୃତ୍ୟ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ବାହାର କରାଇ ଆଣିବା, ଆଉ ଗହା ଚୋରର ଗୃହରେ ଓ ଯେ ଆମ୍ଭେ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଶପଥ କରେ, ଗହାର ଗୃହରେ ପରବେଶ କରିବ; ପୁଣି, ଗହାର ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ରହି କାଷ୍ଠ ଓ ପଥର ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

ଦର୍ଶନ - ଐଫା ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ତା

୫ ଏଉତ୍ତରରେ ମୋ’ ସତ୍ତା ଯେଉଁ ଦୂତ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେ ବାହାରେ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, “ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟି କର, ଏହି ଯାହା ଆସୁଅଛି, ଗହା କଥା ?” ୬ ତହିଁରେ ମୁଁ କହିଲି, “ଏ କଥା ?” ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଐଫା (ଗୁଲିଶ ଲିଟର)-ପାତ୍ର, ଯାହା ଆସୁଅଛି,” ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଏହା ସମୁଦାୟ ଦେଶକୁ ଲୋକତ୍ୟକ ପାପ ଅଟେ ।” ୭ ଆଉ ଦେଖ, ପାତ୍ରର ଠିପି ଉପରକୁ ଉଠାଗଲା ଆଉ, ସେହି ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସତ୍ତା ବସିଅଛି । ୮ ପୁଣି, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ଦୁଷ୍ଟତା !” ଆଉ, ସେ ସେହି ସତ୍ତାକୁ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦେଲେ ଓ ତହିଁର ମୁହଁକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ । ୯ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟି କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଦୁଇ ସତ୍ତା ବାହାରି ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷପୁଟରେ ବାୟୁ ଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ଚରଳର ପକ୍ଷ ପରି ଥିଲା, ପୁଣି ସେମାନେ ପୃଥ୍ୱୀ ଓ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପାତ୍ରକୁ ଉଠାଇଲେ । ୧୦ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଦୂତ ମୋ’ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ମୁଁ ଗଞ୍ଜୁ କହିଲି, “ଏମାନେ କେଉଁ ସ୍ୱଥାନକୁ ପାତ୍ର ବହି ନେଉଅଛନ୍ତି ?” ୧୧ ଏଥିରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଶିନାୟର* ଦେଶରେ ସେହି ପାତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ; ପୁଣି, ଗହା ପରସ୍ତୁତ ହେଲେ ସେଠାରେ ସେହି ପାତ୍ର ଆପଣା ସ୍ୱଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ ।”

୬

ଗୁରୋଟି ରଥର ଦର୍ଶନ

୧ ଏଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟି କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଦୁଇ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁରିଗୋଟି ରଥ ନିର୍ଗତ ହେଲା ସେହି ପର୍ବତ ପିତୃତଳମୟ ଥିଲା । ୨ ପରଥମ ରଥରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ରଥରେ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ । ୩ ଆଉ, ତୃତୀୟ ରଥରେ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ, ପୁଣି ଚତୁର୍ଥ ରଥରେ ବିନ୍ଦୁଚିତ୍ରିତ ପାଣ୍ଡୁରବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ ଥିଲେ । ୪ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଦୂତ ମୋ’ ସତ୍ତା କଥା କହୁଥିଲେ, ମୁଁ ଗଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲି, “ହେ ମହାଶୟ, ଏସବୁ କଥା ?” ୫ ତହିଁରେ ସେ ଦୂତ ମୋତେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଏମାନେ ସପ୍ତଗିର ଗୁରି ବାୟୁ, ଏମାନେ ସମୁଦାୟ ପୃଥ୍ୱୀର ପରଭୃତ୍ୟ ଛାମୁରେ ଉଠା ଆଇ ସେଠାରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୬ ଯେଉଁ ରଥରେ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ ଅଛନ୍ତି, ଗହା ଉତ୍ତର ଦେଶ ଆଡ଼େ ଗମନ କରୁଅଛି; ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ ପଶ୍ଚିମ ଦେଶ ଆଡ଼େ ଗଲେ; ଆଉ, ବିନ୍ଦୁଚିତ୍ରିତ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶ ଆଡ଼େ ଗମନ କଲେ ।” ୭ ପୁଣି, ପାଣ୍ଡୁରବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱପୁଗଣ ବାହାରିଲେ ଓ ପୃଥ୍ୱୀର ଏଣେତେଣେ ଗମନାଗମନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଗ୍ରହଣ କଲେ; ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରୁ ଯାଅ, ପୃଥ୍ୱୀର ଏଣେତେଣେ ଗମନାଗମନ କର,” ତହିଁ ସେମାନେ ପୃଥ୍ୱୀର ଏଣେତେଣେ ଗମନାଗମନ କଲେ । ୮ ସେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ ତାକି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଶ ଆଡ଼େ ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଶରେ ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।”

* ୫:୧୧ ଶିନାୟର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବିଲ

ବେଳେ ସେମାନେ ଯେପରି ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଭାବିବେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିବା ନାହିଁ, ୧୪ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୃଣାବାୟୁ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା । ଏହି ପରକାରେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଧୂପ୍ରଂସର ସ୍ଥାନ ହେଲା, ତହିଁରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁର ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନାଗମନ କଲା ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ଵନ୍ଦର ଦେଶକୁ ଧୂପ୍ରଂସର ସ୍ଥାନ କଲେ ।”

┌

ସିୟୋନର ଆଗାମୀ ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି

୧ ଏଉଡ଼ଗରେ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵକର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୨ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ସିୟୋନର ପାଇଁ ମହା ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଵାଳରେ ଉତ୍ସୁକ ଅଛୁ ଓ ଗହା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପରତ୍ୟକ୍ତ କୋପରେ ଉତ୍ସୁକ ଅଛୁ । ୩ ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ସିୟୋନକୁ ଫେରି ଆସିଥାନ୍ତୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା; ଆଉ, ଯିରୁଶାଲମ ସତ୍ୟନଗରୀ ଓ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵକର ପର୍ବତ ପରିତର ରୂପେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।” ୪ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; “ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଓ ସର୍ତ୍ତମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ପଥରେ ବାସ କରିବେ ଓ ବହୁବୟସକ ହେତୁ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ହାତରେ ବାଡ଼ି ଧରିବେ । ୫ ପୁଣି, ଦାଣ୍ଡରେ ଖେଳିବା ପାଇଁ ବାଳକ ଓ ବାଳିକାରେ ନଗରର ପଥସବୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।” ୬ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ସମୟରେ ଗହା ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ, ହେଁ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କି ଗହା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ? ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ୭ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ଦେଖ, ଯେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଦେଶରୁ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦେଶରୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ! ┌ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା, ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବା ।” ୮ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ଗୃହ, ଅର୍ଥାତ୍, ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦିନ ତହିଁର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି ସକଳ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ସବଳ ହେଉ ।” ୧୦ କାରଣ ସେହି ସମୟର ପୂର୍ବେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ବେତନ ନ ଥିଲା, କଥାବା ପଶୁ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ନ ଥିଲା ଅଥବା ଯେଉଁ ଜନ ବାହାରକୁ ଗଲା, ଅବା ଭିତରକୁ ଆସିଲା, ବିପକ୍ଷ ସକାଶୁ ଗହାର କିଛି ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲା; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପରତିବାସୀର ବିପକ୍ଷ କରାଇଲୁ । ୧୧ ମାତ୍ର ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରତି ପୂର୍ବକାଳର ପରି ହେବା ନାହିଁ, ଏହା ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ କହନ୍ତି । ୧୨ କାରଣ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୀଜ ବୁଣା ଯିବ । ଦ୍ଵାରକ୍ଷାଳତା ଫଳବତୀ ହେବ ଓ ଭୂମି ଆପଣା ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରିବ, ଆଉ ଆକାଶ ଆପଣା ଶିଶିର ଦାନ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତର ଅଧିକାରୀ କରାଇବା । ୧୩ ପୁଣି, ହେ ଯିହୁଦା-ବଂଶ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ଅଭିଶାପ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥିଲ, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ଵରୂପ ହେବ । ଭୟ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ସବଳ ହେଉ । ୧୪ କାରଣ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ କରାଇବା ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କଲୁ ଓ ଦୁଃଖିତ ନ ହେଲୁ, ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ କହନ୍ତି ।” ୧୫ ସେପରି ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମ ପରତି ଓ ଯିହୁଦା-ବଂଶ ପରତି ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ । ୧୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପରତିବାସୀର ନିକଟରେ ସତ୍ୟ କୁହ; ଆପଣା ଆପଣା ନଗର-ଦ୍ଵାରରେ ସତ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତିଜନକ ବିଗ୍ରହ ସାଧନ କର; ୧୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି ମନେ ମନେ ଆପଣା ପରତିବାସୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା ନ କରୁ; କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ଶପଥ ଭଲ ପାଅ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହିସବୁ ବିଷୟକୁ ଆମ୍ଭେ ଦୃଶା କରୁ, ଏହା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ କହନ୍ତି । ୧୮ ଏଉଡ଼ଗରେ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵକ ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ’ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୧୯ ସିୟୋନୀୟତା ସଦାପରଭୁତ୍ଵ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଚତୁର୍ଥ ମାସର

ଉପବାସ ଓ ପଞ୍ଚମ ମାସର ଉପବାସ ଓ ସପ୍ତମ ମାସର ଉପବାସ ଓ ଦଶମ ମାସର ଉପବାସ ଯିହୁଦା-
 ବଂଶ ପୁରତି ଆନନ୍ଦ ଓ ଆହ୍ଲାଦଜନକ ଓ ଆମୋଦଜନକ ଉତ୍ସବ ହେବ; ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ସତ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତି ଭଲ ପାଆ ।” ୨୦ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ନାନାଗୋଷ୍ଠୀ ଓ
 ଅନେକ ନଗରର ନିବାସୀମାନେ ଆସିବେ । ୨୧ ପୁଣି, ଏକ ନଗରର ନିବାସୀମାନେ ଅନ୍ୟ ନଗରକୁ ଯାଇ
 କହିବେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଓ ସୈନ୍ୟାଧିପତି
 ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଯାଉ; ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯିବି ।” ୨୨ ହଁ, ଅନେକ ଦେଶର
 ଲୋକେ ଓ ବଳବାନ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଯିରୁଶାଲମରେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁରୋଧ କରିବା
 ପାଇଁ ଓ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ । ୨୩ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ
 ଏହି କଥା କହିଲେ, “ସେହି ସମୟରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ସର୍ବ ଭାଷାବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶ
 ଜଣ ପୁରୁଷ ଏକ ଯିହୁଦା ଲୋକର ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳ ଧରି ଏହି କଥା କହିବେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ
 ସଙ୍ଗରେ ଯିବୁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ
 ଶୁଣିଅଛୁ ।’ ”

୯

ଇସ୍ରାଏଲର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ

୧ ହୃଦୟକୁ ଦେଶ ପୁରତି ଓ ଦମ୍ଭେଶକ ତହିଁର ବିଶ୍ୱାସ-ସ୍ୱାଧୀନ ପୁରତି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ;
 କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ଓ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାଏଲ-ବଂଶର ଦୃଷ୍ଟି ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରତି ଅଛି । ୨ ପୁଣି, ତହିଁର
 ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ପର୍ଶ ହମାତ ଓ ସୋର ଓ ସାଦୋନ ଅତି ଜ୍ୱାଳି ହେବାରୁ ତହିଁର ବିଶ୍ୱାସ-ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ । ୩ ଆଉ,
 ସୋର ଆପଣା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କଲା ଓ ଧୂଳି ପରି ରୂପା ଓ ବାଟର କାଦୁଅ ପରି ଉତ୍ତମ ସୁନା
 ଗଢା କଲା । ୪ ଦେଖ, ପୁରୁଷ ଗହାକୁ ପୁରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ଓ ସେ ସମୁଦ୍ରରେ ଗହାର ପରାକ୍ରମକୁ
 ବିନାଶ କରିବେ; ଆଉ, ଅଗ୍ନି ଦସ୍ତାବେ ସେ ଗ୍ରସିତ ହେବ । ୫ ଅସ୍ତ୍ରଲୋନ ଗହା ଦେଖି ଭୟ କରିବ;
 ଘସା ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟଥିତ ହେବ ଓ ଇକ୍ରେଣ ହିଁ ତଦ୍ୱରୂପ ହେବ, କାରଣ ଗହାର ଆଶା
 ଲଜଜାଜନକ ହେବ; ଆଉ, ଘସାରୁ ରାଜା ବିନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଲୋନ ବସତିବିଶିଷ୍ଟ ନୋହିବ । ୬ ପୁଣି,
 ଅସଦୋଦରେ ଜାରଜ ବାସ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଦର୍ପ ଚୁର୍ଣ୍ଣଣ କରିବା । ୭ ଆଉ,
 ଆମ୍ଭେ ଗହାର ମୁଖରୁ ଗହାର ପେୟ ରକ୍ତ ଓ ଗହାର ଦନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଭକ୍ଷ୍ୟ
 ଅପହରଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ
 ଲୋକ ହେବ ଓ ସେ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକୃଷ୍ଟ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ଓ ଇକ୍ରେଣ ଯିବୁଷାୟ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।
 ୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ସୈନ୍ୟଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଗୃହର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛାଉଣି ସ୍ଥାପନ କରିବା, ତହିଁରେ
 କେହି ଗମନାଗମନ କରିବେ ନାହିଁ ଓ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଦେଇ ଆଉ ଯିବ ନାହିଁ;
 କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏବେ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷ୍ମରେ ଦେଖିଅଛୁ ।

ସିୟୋନର ଭାଗୀ ରାଜା

୯ ଗୋ ସିୟୋନ କନ୍ୟା, ଅତିଶୟ ଉଲ୍ଲାସ କର ! ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟା, ଜୟଧ୍ୱନି କର ! ଦେଖ,
 ତୁମ୍ଭର ରାଜା ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ସେ ଧର୍ମୀୟ ଓ ପରିତ୍ରାଣବିଶିଷ୍ଟ; ସେ ନମ୍ରଶୀଳ ଓ
 ଗର୍ଭଦତ୍ତ ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗର୍ଭଦତ୍ତର ଶାବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୧୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ
 ଇଫ୍ରୟିମରୁ ରଥ ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଅଶ୍ୱ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ଯୁଦ୍ଧ-ଧନୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ; ଆଉ,
 ସେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ଶାନ୍ତିର କଥା କହିବେ ଓ ଗହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏକ ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସମୁଦ୍ର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନଦୀଠାରୁ ପୃଥିବୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ୧୧ ତୁମ୍ଭ ନିୟମର ରକ୍ତ ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେ
 ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଜଳ କୂପ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ପରେରଣ କରିଅଛୁ । ୧୨ ହେ ଭରସାଯୁକ୍ତ
 ବନ୍ଦୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ ଗଡ଼ ଆଡ଼େ ଫେରି ଆସ; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଇ ଗୁଣ ମଙ୍ଗଳ
 ଦେବା ବୋଲି ଆଜି ପରକାଶ କରୁଅଛୁ । ୧୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନୁସ୍ୱପ୍ନରୁ ଯିହୁଦାକୁ
 ବଞ୍ଚାଇ କରିଅଛୁ ଓ ତୀରସ୍ୱପ୍ନରୁ ଇଫ୍ରୟିମରେ ଗହା ସଂଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ; ଆଉ, ହେ ସିୟୋନ, ଆମ୍ଭେ
 ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଗଣକୁ, ହେ ଗିରାସ, ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭକୁ
 ଗୀରର ଖତ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନରୁପ କରିବା ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁନଃ ପୁରତିଷ୍ଠା

୧୪ ପୁଣି, ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଧୂୟୁରୁ ଦେଖା ଯିବେ ଓ ଗହାଡ଼କର ଡାର ବିଜୁଳି ପରି ବାହାର ହେବ; ଆଉ, ପୁରକୁ ସଦାପୁରକୁ ତୁରୀ ବଜାଇବେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ଘୂର୍ଣ୍ଣଣିବାୟୁରେ ଗମନ କରିବେ । ୧୫ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗ୍ରାସ କରିବେ ଓ ଛାଟିଣା-ପଥରସବୁ ପଦ ତଳେ ଦଳିତ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ପାନ କରିବେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ମତ୍ତ ଲୋକର ପରି ଶବ୍ଦ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ପାତର ପରି, ଯଜ୍ଞବେଦିର କୋଣ ପରି ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବେ । ୧୬ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଲ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୁକୁଟର ପରସ୍ତରସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଗହାଡ଼କ ଦେଶର ଉଦ୍‌ଧୂୟୁରେ ଉତ୍‌ଥାପିତ ହେବେ । ୧୭ ଯେହେତୁ ଗଡ଼କ ମଞ୍ଜରାଭାବ କିପରି ମହତ ଓ ଗଡ଼କର ସୈନ୍ୟାଧିପତି କିପରି ମହତ ! ଶସ୍ତ୍ର ଯୁବାଗଣକୁ ଓ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଯୁବତୀଗଣକୁ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ କରିବ ।

୧୦

ଯିହୁଦା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁନଃରୁଦ୍ଧାର

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେ ବିଜୁଳିର ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୁରକୁ ନିକଟରେ ବୃଷ୍ଟି ମାଗ ତହିଁରେ ସେ ପୁରରୁ ବୃଷ୍ଟି ଦେଇ ପୁରତେୟକ ଜଣଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୃଣ ଦେବେ । ୨ କାରଣ ଦେବାଦେବୀଗଣ ଅସାର କଥା କହିଅଛନ୍ତି ଓ ମନ୍ତ୍ରପାଠକମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନପୁନର କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବୃଥାରେ ସାନ୍ତ୍ରସ୍ତନ ଦିଅନ୍ତି; ଏଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ମେଷଗଣ ପରି ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କ୍ଲେଶଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପାଳକ କେହି ନାହାନ୍ତି । ୩ ପାଳକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମଭର କ୍ରୋଧ ପରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଆମଭେ ଅଧିକ୍ଷଣଗଣକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ଆପଣା ପଲ ଯିହୁଦା-ବଂଶର ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟାନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ସୁନ୍ଦର ଯୁଦ୍ଧ-ଅଶ୍ୱ ତୁଲ୍ୟ କରିବେ । ୪ ଗଡ଼କଠାରୁ କୋଣର ପରସ୍ତର, ଗଡ଼କଠାରୁ ପୁରକ, ଗଡ଼କଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧ-ଧନୁ, ଗଡ଼କଠାରୁ ପୁରତେୟକ ଶାସନକାରୀ ଏକତର ଉତ୍‌ପନ୍ନ ହେବେ । ୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ବୀରଗଣ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଶତରୁଗଣକୁ ବାଟର କାଥୁଅରେ ଦଳି ପକାଇବେ ଓ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, କାରଣ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଶ୍ୱାସ୍ତ୍ରୋତ୍ତମାନେ ଲଢ଼ିତ ହେବେ । ୬ ଆଉ, ଆମଭେ ଯିହୁଦା-ବଂଶକୁ ବଳବାନ କରିବା ଓ ଆମଭେ ଯୋଷେଫର ବଂଶକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବା ଓ ଆମଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବା, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆମଭର ଦୟା ଅଛି; ଆଉ, ଆମଭେ ଦ୍ୱାପାର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ନେହିଲା ଲୋକର ତୁଲ୍ୟ ସେମାନେ ହେବେ; କାରଣ ଆମଭେ ସଦାପୁରକୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଆମଭେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଜ ଶୁଣିବା । ୭ ପୁଣି, ଇର୍ଦ୍ଦନୀୟର ଲୋକମାନେ ବୀରପୁରୁଷ ପରି ହେବେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଆନନ୍ଦ କଲା ପରି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ହଁ, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଗହା ଦେଖିବେ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବେ; ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପୁରକୁ ଗଠରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହେବ । ୮ ଆମଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତର କରିବା; କାରଣ ଆମଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ବହୁବଂଶ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ବହୁବଂଶ ହେବେ । ୯ ପୁଣି, ଆମଭେ ଯେବେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ତେବେ ସେମାନେ ନାନା ଦୂର ଦେଶରେ ଆମଭକୁ ସ୍ୱମରଣ କରିବେ; ଆଉ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣର ସହିତ ଜୀବିତ ହୋଇ ରହିବେ ଓ ଫେରି ଆସିବେ । ୧୦ ଆହୁରି, ଆମଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବା ଓ ଅଶୂର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; ଆଉ, ଆମଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିଲାୟଦ ଓ ଲିବାନୋନ ଦେଶକୁ ଆଣିବା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱଥାନ ଅଶ୍ୱତିବ ନାହିଁ । ୧୧ ପୁଣି, ସେ ଦୁଃଖରୂପ ସାଗର ପାରି ହେବେ ଓ ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗସମୂହକୁ ପୁରହାର କରିବେ ଓ ନୀଳ ନଦୀର ଗଭୀର ସ୍ୱଥାନସକଳ ଶୁଷ୍କ ହେବ; ତହିଁରେ ଅଶୂରର ଗର୍ବ ଖର୍ବ ହେବ ଓ ମିସରର ରାଜଦଣ୍ଡ ଦୂରୀକୃତ ହେବ । ୧୨ ପୁଣି, ଆମଭେ ସଦାପୁରକୁ ଗଠରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ନାମରେ ଗମନାଗମନ କରିବେ, ଏହା ସଦାପୁରକୁ କହିବ ।

୧୧

ବଧର ଅଧୀନ ପଲ

୧ ହେ ଲିବାନୋନ, ତୁମ୍ଭର ଏରସ ବୃକ୍ଷ ସକଳକୁ ଅଗ୍ନି ଯେପରି ଗ୍ରାସ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର କବାଟସବୁ ଖୋଲି ଦିଅ । ୨ ହେ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ, ହାହାକାର କର, କାରଣ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ପତିତ ହେଲା, ମନୋହର ବୃକ୍ଷସବୁ ନଷ୍ଟ ହେଲା; ହେ ବାଣନର ଅଲୋନ ବୃକ୍ଷସବୁ, ହାହାକାର କର, କାରଣ ଦୁର୍ଗମ ବନ ଭୃମିସାତ୍ ହେଲା । ୩ ଫେଷପାଳକଗଣର ହାହାକାର ରବ ! କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ଯୁବା ସିଂହଗଣର ଗର୍ଜନ ରବ ! କାରଣ ଯତ୍ନର ଦର୍ପସ୍ଥାନ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ୪ ସଦାପୂରଣ ଫୋ' ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଏହି ବଧ ହେବାକୁ ଥିବା ପଲକୁ ଚରାଅ ।” ୫ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କରନ୍ତୁ କରି ବଧ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଦଣ୍ଡ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କହନ୍ତି, ସଦାପୂରଣ ଧନ୍ୟ ହେଉନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ଧନୀ ହୋଇଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରି ନାହାନ୍ତି । ୬ କାରଣ ସଦାପୂରଣ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଦେଶ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଦୟା କରିବା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବେ ଗଣକୁ ଗହାର ପୂର୍ବଦିବାସୀର ହସ୍ତରେ ଓ ଗହାର ଗହାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ଆଘାତ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନାହିଁ ।” ୭ ଏଥିରେ ମୁଁ ସେହି ବଧ ନିମନ୍ତେ ଥିବା ପଲକୁ, ଓ ପୂର୍ବେ ପଲମାନଙ୍କୁ ଚରାଇଲି; ପୁଣି, ମୁଁ ଦୁଇଗୋଟି ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଗୋଟିକର ନାମ ଶୋଭା ଓ ଅନ୍ୟଟିର ନାମ ବନ୍ଧନୀ ଦେଲି ଆଉ, ମୁଁ ପଲ ଚରାଇଲି । ୮ ଆଉ, ମୁଁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଜଣ ପାଳକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କଲି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋର ପୂର୍ବ ବିଚ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା, ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ମୋତେ ଦୃଶ୍ୟ କଲା । ୯ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବି ନାହିଁ; ଯେ ମରିବ, ସେ ମରୁ ଓ ଯାହାର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବାର ଅଛି, ସେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜଣ ଅନ୍ୟର ମାଂସ ଖାଉ ।” ୧୦ ପୁଣି, ମୁଁ ଆପଣା ‘ଶୋଭା’ ନାମକ ଯଷ୍ଟି ନେଲି ଓ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂଗ୍ରହରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲି, ଗହା ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଯଷ୍ଟିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲି । ୧୧ ଆଉ, ଗହା ସେହି ଦିନ ଭଗ୍ନ ହେଲା; ତହିଁରେ ପଲର ଯତ୍ନ ଯେଉଁମାନେ ନିଅନ୍ତି ଫୋ' କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ; ସେମାନେ ଗହା ଯେ ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ, ଏହା ଜାଣିଲେ । ୧୨ ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଲ ବୋଧ କର, ତେବେ ମୋର ବେତନ ମୋତେ ଦିଅ; ନେହିଲେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅ ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋର ବେତନ ନିମନ୍ତେ ତିରିଶ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ତୋଳି କରି ଦେଲେ । ୧୩ ଆଉ, ସଦାପୂରଣ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା କୁମ୍ଭକାର ନିକଟରେ ପକାଇ ଦିଅ, ଏହି ବିଲକ୍ଷଣ ମୂଲ୍ୟରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛନ୍ତି ।” ତହିଁରେ ମୁଁ ସେହି ତିରିଶ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ନେଇ ସଦାପୂରଣଙ୍କ ଗୃହରେ କୁମ୍ଭକାର ନିକଟରେ ପକାଇ ଦେଲି । ୧୪ ଏଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ‘ବନ୍ଧନୀ’ ନାମକ ମୋହର ଅନ୍ୟ ଯଷ୍ଟି ନେଇ ଯିହୁଦାର ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟରେ ଭଗ୍ନଭାବ ଭଗ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲି । ୧୫ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପୂରଣ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଏକ ନିର୍ବୋଧ ଫେଷପାଳକର ସଜ ନିଅ ।” ୧୬ କାରଣ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାଳକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବା, ସେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କର ତତ୍ପ୍ରାପ୍ୟାନ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା, ଭଗ୍ନାଂଶମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବ ନାହିଁ; ଅଥବା ସୁସ୍ଥମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଫେଷପାଳକ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଖୁରା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ବିଦାଣ୍ଣା କରିବ । ୧୭ ଯେଉଁ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ପାଳକ ପଲ ଚରାଣ କରେ, ସେ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର ! ଗହାର ବାହୁରେ ଓ ତାହା ଚକ୍ଷୁରେ ଖଣ୍ଡ ପଡ଼ିବ; ଗହାର ବାହୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୁଷ୍କ ହେବ ଓ ଗହାର ତାହା ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟ ହେବ ।

ଭବିଷ୍ୟତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଦ୍ଧାର

୧ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଷୟରେ ସଦାପୂରଣଙ୍କର ବାକ୍ୟ । ଯେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରରେ ଆତ୍ମା ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ସେହି ସଦାପୂରଣ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ୨ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଟଳଟଳଜନକ ପାନପାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରରୂପ କରିବା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଅବରୋଧ ସମୟରେ ଯିହୁଦା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିବ । ୩ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ପୂର୍ବେ ଭାର ସମ୍ପ୍ରରୂପ ପୂର୍ବତର କରିବା; ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପୂର୍ବତର ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି,

ସେହି ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେବେ ଓ ପୃଥ୍ବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ । ୪ ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ପୁରତେୟକ ଅଶ୍ୱତ୍ତ୍ୱକୁ ଆତଞ୍ଜକରେ ଓ ଆରୋହୀକୁ ପାଗଳାମିରେ ଆଘାତ କରିବା ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦା-ବଂଶ ପୁରତି ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଫେଲାଇ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣର ପୁରତେୟକ ଅଶ୍ୱତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନ୍ୟ କରିବା ।” ୫ ପୁଣି, ଯିହୁଦାର ଅଧିକୃଷ୍ଣଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ କହିବେ, “ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀମାନେ ଆମର ବଳସ୍ତ୍ରପୁରୁପ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଟନ୍ତି ।” ୬ ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ଅଧିକୃଷ୍ଣଗଣକୁ କାଷ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିଧାରୀ ପାତର ସ୍ତ୍ରପୁରୁପ ଓ ଶସ୍ତ୍ରବିତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ମଶାଳ ସ୍ତ୍ରପୁରୁପ କରିବା ଆଉ, ସେମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମରେ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବେ; ଆଉ, ଯିରୁଶାଲମ ପୁନର୍ବାର ସ୍ତ୍ରପୁସ୍ଥାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରିବ । ୭ ଆହୁରି, ଦାଉଦ-ବଂଶର ଗୌରବ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଗଣର ଗୌରବ ଯେପରି ଯିହୁଦା-ବଂଶର ଉପରେ ଉନ୍ନତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପୁରୁଷ ପୁରଥମରେ ଯିହୁଦାର ତମ୍ବୁସବୁକୁ ଉଦଧାର କରିବେ । ୮ ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀଗଣକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଜନ ଦୁର୍ବଳ, ସେହି ଦିନ ସେ ଦାଉଦ ପରି ହେବ ଓ ଦାଉଦ-ବଂଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରି, ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଦୂତ ପରି ହେବେ । ୯ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସନ୍ତି, ସେହି ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦିନ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିବା । ୧୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦ ବଂଶ ଉପରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ବିନତିଜନକ ଆତ୍ମା ବୃଷ୍ଟି କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପୁରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଙ୍କୁ ପୁରତି ବୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ; ଆଉ, କେହି ଯେପରି ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଲାଗି ଶୋକ କରେ, ସେପରି ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବେ ଓ କେହି ଯେପରି ଆପଣା ପୁରଥମଜାତର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୁଏ, ସେପରି ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେବେ । ୧୧ ସେଦିନ ମଗିଦ୍ଦୋନ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ହଦ୍ ରିମ୍ଫୋଶର ଶୋକ ତୁଲ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ମହା ଶୋକ ହେବ । ୧୨ ପୁଣି ଦେଶ, ପୁରତେୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜେ ନିଜେ ଶୋକ କରିବେ; ଦାଉଦ-ବଂଶର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରଗାଗଣ ନିଜେ; ନାଥନ-ବଂଶର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରଗାଗଣ ନିଜେ; ୧୩ ଲେବୀ-ବଂଶର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରଗାଗଣ ନିଜେ; ଶିମ୍ଫାୟର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରଗାଗଣ ନିଜେ ନିଜେ ଶୋକ କରିବେ; ୧୪ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରତେୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରଗାଗଣ ନିଜେ ନିଜେ ଶୋକ କରିବେ ।

୧୩

୧ ସେହି ଦିନ ପାପ ଓ ଅଶୁଚିତର ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ-ବଂଶର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବାସୀଗଣର ପୁରତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଖୋଲାଯିବ ।

ପୁରତିମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛିନ୍ନ

୨ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ଦେଶରୁ ପୁରତିମାନଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଆଉ ସ୍ତ୍ରଗଣ କରା ଯିବେ ନାହିଁ; ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଦେଶରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ଓ ଅଶୁଚିତର ଆତ୍ମାକୁ ବାହାର କରିବା । ୩ ଆଉ, କେହି ଯଦି ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରଗର କରେ, ତେବେ ଗହାର ଜନ୍ମଦାତା ପିତା ଓ ମାତା ଗହାକୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛ; ଆଉ, ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରଗର କଲା ବେଳେ, ଗହାର ଜନ୍ମଦାତା ପିତା ଓ ମାତା ଗହାକୁ ଅସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ କରିବେ । ୪ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ତା ପୁରଗର କଲା ବେଳେ, ପୁରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ଲଞ୍ଜିତ ହେବେ ଓ ପୁରଗରଣା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଲୋମଶ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ ନାହିଁ । ୫ ମାତ୍ର ସେ କହିବ, ‘ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନୁହେଁ, ମୁଁ କୃଷକ, କାରଣ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ମୁଁ କୃଷକତା ସହାୟକ ହୋଇଅଛି ।’ ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ବାହୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କ୍ଷତଦାଗସବୁ କ’ଣ ? ଏହା କେହି ଗହାକୁ ପରଗଲେ, ସେ ଉତ୍ତର କରିବ, ‘ମୁଁ ଆପଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଯେଉଁ ଆଘାତ ପାଇଥିଲି, ଏହିସବୁ ସେହି ।’ ”

ପାଳକକୁ ଆଘାତ

୭ ହେ ଖତ୍ତ, ଆମ୍ଭ ପାଳକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଆମ୍ଭ ସଖା-ମନୁଷ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ କହନ୍ତି, “ପାଳକକୁ ଆଘାତ କର,” ତହିଁରେ ଫେଷଗଣ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ

ହୋଇଯିବେ ଓ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ଫେରାଇବା।” ୮ ପୁଣି, ସଦାପୁରୁଷ କହିଲେ, “ସମୁଦାୟ ଦେଶର ଦୁଇ ଅଂଶ ଲୋକ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ମରିବେ; ମାତ୍ର ତୃତୀୟାଂଶ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଛଡ଼ାଯିବେ। ୯ ଆଉ, ସେହି ତୃତୀୟାଂଶକୁ ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥାଣିବା ଓ ରୂପା ଯେପରି ପରିଷ୍କୃତ ହୁଏ, ତଦ୍‌ରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା, ଆଉ ସୁନା ଯେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଏ, ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା। ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିବା। ଆମ୍ଭେ କହିବା, ‘ଏମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ’ ଆଉ, ସେମାନେ କହିବେ, ‘ସଦାପୁରୁଷ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି।’”

୧୪

ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଦିନର ଆଗମନ

୧ ଦେଖ, ସଦାପୁରୁଷଙ୍କର ଏକ ଦିନ ଆସୁଅଛି, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯିବ। ୨ କାରଣ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା; ପୁଣି, ନଗର ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତଗତ ଓ ଗୃହସକଳ ଲୁଚିତ ହେବ ଓ ସ୍ତରୀମାନେ ବଳାତକୃତ ହେବେ; ଆଉ, ନଗରର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ଲୋକ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯିବେ ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ନଗରରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ। ୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପୁରୁଷ ବାହାର ହେବେ ଓ ସଂଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେହିପରି ସେହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ। ୪ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଯିରୁଶାଲମର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଜୈତୁନ ପର୍ବତରେ ଗହାଙ୍ଗର ଚରଣ ଥୁଆ ହେବ ଓ ଜୈତୁନ ପର୍ବତର ମଧ୍ୟ ଦେଶ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ବିଦାର୍ଶଣ ହୋଇ ଅତି ବୃହତ୍ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ହେବ; ଆଉ, ପର୍ବତର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ଉତ୍ତର ଦିଗ ଆଡ଼େ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼େ ପୁଞ୍ଜିଯିବ। ୫ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପର୍ବତଗଣର ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ପଲ୍ଲୟନ କରିବ; କାରଣ ପର୍ବତଗଣର ଉପତ୍ୟକା ଆତ୍ସେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ; ହଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉଷାୟର ସମୟରେ ଯେପରି ଭୂମିକମ୍ପର ଆଗରୁ ପଲ୍ଲୟନ କଲେ, ସେପରି ପଲ୍ଲୟନ କରିବ। ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ମୋ’ ପରମେଶ୍ଵର ଆସିବେ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ସତ୍ତ୍ଵେ ସବୁ ପବିତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣାମାନେ ଆସିବେ। ୬ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଦାପ୍ତି, ଅଶ୍ଵତ୍ଵା, ବା ବରଫ ହେବ ନାହିଁ। ୭ ମାତ୍ର ଗହା ଗୋଟିଏ ଦିନ ହେବ, ତହିଁର ତତତ୍ତ୍ଵ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଜଣା; ଗହା ଦିନ ନୁହେଁ କି ରାତ୍ରି ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଦାପ୍ତି ହେବ। ୮ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଅମୃତ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେବ; ତହିଁର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ଆଡ଼େ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ପଶ୍ଚିମ ସମୁଦ୍ର ଆଡ଼େ ଯିବ; ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ଓ ଶାତକାଳରେ ଗହା ରହିବ। ୯ ଆଉ, ସଦାପୁରୁଷ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ; ସେହି ଦିନ ସଦାପୁରୁଷ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ହେବେ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ନାମ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ହେବ। ୧୦ ଗୋବାଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ରିମୋନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଆରବା ତୁଲ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ; ଆଉ, ନଗର ଉନ୍ନତ ହୋଇ ବିନ୍ୟାମାନ୍ ଦ୍ଵାରାରୁ ପରଥମ ଦ୍ଵାରର ସ୍ଥାନ, ଅର୍ଥାତ୍, କୋଣର ଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ହନନେଲର ଦୁର୍ଗଠାରୁ ରାଜାର ଦରକ୍ଷାୟନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବ। ୧୧ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ, ପୁଣି ଅଭିଶାପ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବ। ୧୨ ଆଉ, ଯେଉଁ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ସଦାପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହାମାରୀରେ ଆଘାତ କରିବେ, ଗହା ଏହି; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଚରଣରେ ଠିଆ ହେବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ କ୍ଷୟ ପାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଆପଣା ଆପଣା କୋରଡ଼ରେ କ୍ଷୟ ପାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ଵା କ୍ଷୟ ପାଇବ। ୧୩ ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପୁରୁଷଙ୍କ ଆଡ଼ରୁ ମହା କୋଳାହଳ ହେବ; ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ତ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ ହସ୍ତ ଧରିବେ ଓ ପରତ୍ୟକ୍ତ ହସ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ ହସ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ। ୧୪ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି, ସୁନା, ରୂପା ଓ ବସ୍ତ୍ର ଅତିଶୟ ପରତ୍ୟକ୍ତ ରୂପେ ସଞ୍ଚୟ କରାଯିବ। ୧୫ ପୁଣି, ସେହିସବୁ ଛାଉଣିରେ ଯେଉଁ ଅଶ୍ଵତ୍ଵା, ଖଚର, ଓଟ ଓ ଗଧ ଓ ସବୁ ପରକାର ପଶୁ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଯେଉଁ ମହାମାରୀ ଘଟିବ, ଗହା ସେହି ମହାମାରୀ ପରି ହେବ। ୧୬ ଆଉ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀସବୁ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେ ପରତ୍ୟକ୍ତ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରୁଷ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପତ୍ରକୁଣ୍ଡର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ

ଆସିବେ । ୧୭ ପୁଣି, ପୃଥ୍ବୀୟ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁ ରାଜାତ୍ମକ ନିକଟରେ ପରଶାମ କରିବା ପାଇଁ ଯିବୁଣାଲମକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ଜଳ ବୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ । ୧୮ ଆଉ, ମିସରର ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଦି ନ ଆସେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପୁରକୁ ମହାମାରୀରେ ଆଘାତ କରିବେ । ୧୯ ଏହା ମିସରର ଦଣ୍ଡ ହେବ ଓ ଯେଉଁସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଏହି ଦଣ୍ଡ ହେବ । ୨୦ ସେହି ଦିନ ଅଶୁଭର ଘଣ୍ଟି ଏହି କଥା କହିବ, “ସଦାପୁରକୁ ପବିତ୍ର” ଓ ସଦାପୁରକୁଟ୍ମକ ଗୃହର ହାଣ୍ଡିସବୁ ଯଜ୍ଞବେଦି ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପାତ୍ରସବୁର ପରି ହେବ । ୨୧ ହଁ, ଯିବୁଣାଲମର ଓ ଯିହୁଦାର ହାଣ୍ଡିସବୁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁଟ୍ମକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ; ଆଉ, ଯଜ୍ଞକାରୀ ସମସ୍ତେ ଆସି ସେହି ହାଣ୍ଡି ମଧ୍ୟରୁ ନେଇ ଗୋଷ୍ଠି କରିବେ ଓ ତହିଁରେ ପାକ କରିବେ; ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରକୁଟ୍ମକ ଗୃହରେ କିଶାନାୟ କୌଶସି* ଲୋକ ଆଉ ନ ଥିବ ।

* ୧୪:୨୧ କିଶାନାୟ କୌଶସି ଅର୍ଥାତ୍ ବଣିକ

The Book of Prophet Malachi

ମଲାଖି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତୃତ୍ୱକ ପୁସ୍ତକ

୧ ମଲାଖିତ୍ୱକ ଦ୍ୱାପ୍ରାଗ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା ।

ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ପ୍ରେମ

୨ ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତୁ ।” ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାନ୍ତୁ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତୁ ?” ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି, “ଏଣି କି ଯାକୁବର ଭାଇ ନ ଥିଲ ?” “ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବକୁ ପ୍ରେମ କଲୁ । ୩ ମାତ୍ର ଏଣିକୁ ଆମ୍ଭେ ଅପ୍ରେମ କଲୁ ଓ ଗହୀର ପର୍ବତଗଣକୁ ଧୂସର ସ୍ଥାନ କଲୁ, ଆଉ ଗହୀର ଅଧିକାର ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥ ଶୃଗାଳମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ କଲୁ ।” ୪ ଇଦୋମ* କହୁଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିପାତିତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଉତ୍ତର ସ୍ଥାନସ୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବା ।” ଏଥିପାଇଁ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ଆଉ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ‘ଦୁଷ୍ଟଗର ଦେଶ’ ଓ ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିତ୍ୟ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୋଲି ନାମ ଦେବେ ।” ୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଗହୀ ଦେଖିବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ, “ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଇସ୍ରାଏଲର ସାମାଜିକ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ମହାନ ଅଟନ୍ତି ।”

ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର

୬ ପୁତ୍ର ଆପଣା ପିତାକୁ ଓ ଦାସ ଆପଣା ମୁନିବକୁ ସମାଦର କରେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯଦି ପିତା ଅଟୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭର ସମାଦର କାହିଁ ? ଓ ଆମ୍ଭେ ଯଦି ମୁନିବ ଅଟୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଭୟ କାହିଁ ? ହେ ଆମ୍ଭ ନାମର ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଯାଜକଗଣ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହନ୍ତି । ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାନ୍ତୁ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଅବଜ୍ଞା କରିଥାନ୍ତୁ ।” ୭ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଉପରେ ଅଶୁଚି ରୁଚି ଉତ୍ତର କର, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଶୁଚି କରିଥାନ୍ତୁ ? ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ମୋର ଯେ ତୁଚ୍ଛ, ଏହା କହି, ଗହୀ କରୁଥାନ୍ତୁ । ୮ “ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଜ୍ଞ ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ପଶୁ ଉତ୍ତର କର, ଗହୀ କ’ଣ ମନ୍ଦ ନୁହେଁ ? ଓ ଯେତେବେଳେ ଲେଉଟା ଓ ରୋଗୀ ପଶୁ ଉତ୍ତର କର, ସେ କ’ଣ ମନ୍ଦ ନୁହେଁ ? ଏବେ ତୁମ୍ଭର ଦେଶାଧିକାରୀ ଗହୀ ଭେଦି ଦିଅ; ସେ କି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ? ଅବା ସେ କି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ?” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି । ୯ “ଆଉ, ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ଗହୀଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଏପରି ଆଚରଣ ଦେଖି ସେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ?” ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି । ୧୦ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବୃଥାରେ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ତର ନ ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆସନ୍ତ ! ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର କିଛି ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭେ ନୈବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ ।” ୧୧ କାରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟଠାରୁ ତହିଁର ଅସ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦେଶାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ମହତ୍ତ୍ୱ ପଟେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଓ ପବିତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରାଯାଉଥାନ୍ତୁ; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି, “ଅନ୍ୟ ଦେଶାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ମହତ୍ତ୍ୱ ପଟେ ।” ୧୨ ମାତ୍ର ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ ମୋର ଅଶୁଚି ହୋଇଥାନ୍ତୁ ଓ ତହିଁର ଫଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ଗହୀଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ତୁଚ୍ଛ, ଏହା କହି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ନାମକୁ ଅଶୁଚି କରୁଥାନ୍ତୁ । ୧୩ ଆହୁରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାନ୍ତୁ, “ଦେଖ, ଏହା କିପରି କଲ୍ୟାଣକର ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହୀ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କରିଥାନ୍ତୁ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି; “ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳାତକାରରେ ଧୂପ ଓ ଲେଉଟା ଓ ରୋଗୀ ପଶୁ ଆଣିଥାନ୍ତୁ; ଏହିପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣୁଥାନ୍ତୁ; ଏହା କି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ?” ଏହା ସଦାପରଭୁତ୍ୱକ କହନ୍ତି । ୧୪ ମାତ୍ର ଆପଣା ପଲର ପୁଅକୁ ଥିଲେ ହେଁ

* ୧:୪ ଇଦୋମ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଣିର ବଂଶ

ଯେଉଁ ପରତରକ ମାନତ କରି ପରଭୁଞ୍ଜକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଖୁନ୍‌ତବିଶିଷ୍ଟ ପଶୁ ଉତ୍‌ସର୍ଗ କରେ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଉ; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ମହାନ ରାଜା ଅଛୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଭୟଞ୍ଜକ ଅଟେ।”

୧ ଏବେ ହେ ଯାଜକଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଏହି ଆଜ୍ଞା। ୨ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଶୁଣିବ ଓ ଆମ୍ଭ ନାମକୁ ଗୌରବ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଶାପ ପ୍ରେରଣା କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦସକଳକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା; ହଁ, ସେହିସବୁକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ସାରିଅଛୁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହିଁ। ୩ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଧମକାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ମଳ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଳିସକଳର ମଳ ପରସାରିବା; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ନୀତ ହେବ। ୪ ତହିଁରେ ଲେବା ସହିତ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ଯେପରି ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରେରଣା କରିଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି। ୫ “ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ନିୟମ ଥିଲା, ଗହା ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତିକର ଥିଲା; ଆଉ, ସେ ଯେପରି ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗହା ଦେଲୁ, ପୁଣି ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଭୟ କଲା ଓ ଆମ୍ଭ ନାମର ସମ୍ଭରମ କଲା। ୬ ଗହାର ମୁଖରେ ସତ୍ତ୍ୱର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା, ଗହାର ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ; ସେ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ସରଳତାରେ ଆମ୍ଭ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗମନାଗମନ କଲା ଓ ଅନେକଙ୍କୁ ଅଧର୍ମରୁ ଫେରାଇଲା। ୭ କାରଣ ଯାଜକର ଓଷ୍ଠାଧର ଜ୍ଞାନ ରକ୍ଷା କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଓ ଗହାର ମୁଖରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ; କାରଣ ସେ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବାହକ। ୮ ମାତ୍ର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିପଥଗମନ କରିଅଛ ଓ ଅନେକଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଥରେ ଝୁଟାଇ ଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବାର ନିୟମ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଛ।” ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପଥ ରକ୍ଷା କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷାରେ ମୁଖାପେକ୍ଷା କରିଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ଓ ଅଧମ କରିଅଛୁ।

ଯିହୁଦା ଦ୍ୱାରା ନିୟମର ଅପବିତରଣ

୧୦ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର କି ଏକ ପିତା ନାହାନ୍ତି ? ଏକ ପରମେଶ୍ୱର କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନିୟମ ଅପବିତର କରି ପରତେୟକ ଲୋକ କାହିଁକି ଆପଣା ଆପଣା ଭରତ ପରତି ବିଶ୍ୱାସପାତକତ କରୁଅଛୁ ? ୧୧ ଯିହୁଦା ବିଶ୍ୱାସପାତକତ କରିଅଛି, ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟରେ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟକ୍ରିୟା କରାଯାଇଅଛି; କାରଣ ସଦାପରଭୁଙ୍କର ପ୍ରିୟ ବା ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର, ଯିହୁଦା ଗହା ଅପବିତ୍ର କରିଅଛି ଓ ବିଦେଶୀୟ ଦେବତାର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଅଛି। ୧୨ ଯେଉଁ ଜନ ଏହି କର୍ମ କରେ, ସଦାପରଭୁ ଯାକୁବର ତମ୍ବୁସକଳରୁ ଗହାର ସମ୍ପଦକ୍ରିୟା, ଯେକେହି ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଏପରିକି ଯେକେହି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍‌ସର୍ଗ କରୁ, ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବେ। ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କର୍ମ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋତକରେ, ରୋଦନରେ ଓ ଆର୍ତ୍ତସପ୍ତରରେ ସଦାପରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦିକୁ ଏପରି ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରୁଅଛ, କାରଣ ସେ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିପରି ତୁମ୍ଭେ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ୧୪ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, “ଏଥର କାରଣ କଥା ?” ସଦାପରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ଯୌବନ କାଳର ଭାର୍ଯ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭର ସଖା ଓ ତୁମ୍ଭ ନିୟମକୃତ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଗହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପାତକତ କରିଅଛ। ୧୫ ପୁଣି, ଗହାଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମାର ଅବଶିଷ୍ଟା ଥିଲେ ହେଁ ସେ କି ଏକ ନ କଲେ ? ଆଉ କାହିଁକି ଏକ କଲେ? ସେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଏକ ବଂଶ ଉତ୍‌ପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ କେହି ଆପଣା ଆପଣା ଯୌବନ କାଳର ଭାର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପାତକତ ନ କରୁ। ୧୬ “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ୱା-ତ୍ତ୍ୱାଗ ଘୃଣା କରୁ,” ଏହା ସଦାପରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି ଓ “ଯେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରକୁ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରେ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଘୃଣା କରୁ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପରଭୁ କହନ୍ତି; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସପାତକତ ନ କର, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ।

ସଦାପୁରତୁଢ଼କ ଦୃତ

୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପ୍ରାନ୍ତ ସଦାପୁରତୁଢ଼କୁ କଲ୍ଲୀତ କରିଅଛ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ଗହାଡ଼କୁ କଲ୍ଲୀତ କରିଅଛୁ ?” “ପୁରତେୟକ ଲୋକ ଯେ କୁର୍ମ କରେ, ସେ ସଦାପୁରତୁଢ଼କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି,” “ନୋହିଲେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵର କାହାନ୍ତି ?” ଏପରି କହି କଲ୍ଲୀତ କରୁଅଛ ।

୩

୧ “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କୁ ପୁରୋକ୍ତ କରୁଅଛୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ କରିବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପୁରତୁଢ଼କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଅଛ, ସେ ଅକସମାତ୍ ଆପଣା ମନଦିରକୁ ଆସିବେ; ଆଉ, ନିୟମର ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାବାହକଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟ, ଦେଖ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି । ୨ ମାତ୍ର ଗହାଡ଼କର ଆଗମନ ଦିନ କିଏ ସହି ପାରେ ? ଆଉ, ସେ ଦର୍ଶନ ଦେବା ବେଳେ କିଏ ଠିଆ ହେବ ? କାରଣ ସେ ପରିଷ୍କାରକାରୀର ଅଗ୍ନି ତୁଲ୍ୟ ଓ ଲୁଗା ସଫା କ୍ଷୀର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ; ୩ ପୁଣି, ସେ ରୈପୟ ପରିଷ୍କାରକ ଓ ଶୁଚିକାରକର ତୁଲ୍ୟ ବସିବେ ଓ ସେ ଲେବାର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବେ ପୁଣି ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପୁରତୁଢ଼କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକଗର ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୪ ସେତେବେଳେ, ପୁରାତନ କାଳର ଦିନରେ ଓ ପ୍ରଗାଣ କାଳର ବର୍ଷରେ ଯେପରି ହେଉଥିଲା, ସେପରି ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପୁରତୁଢ଼କର ସନ୍ତୋଷଜନକ ହେବ । ୫ “ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ବିଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ଆଉ, ଗନ୍ତରିକ ଓ ବୟାଦିଗରୀ ଓ ମିଥ୍ୟା ଶପଥକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ବେତନଜୀବୀର ବେତନ ବିଷୟରେ, ବିଧବା ଓ ପିତୃହୀନ ପୁତ୍ର ଅତ୍ୟାଗ୍ର କରନ୍ତି, ଆଉ ବିଦେଶୀର ପୁତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟ ନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେ ଶାଫ୍ଟି ସାକ୍ଷୀ ହେବା,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦରବନ୍ଦ ଗେରି

୬ “କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପୁରତୁଢ଼ ଆମ୍ଭର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ହେ ଯାକୁବଜ୍ଜ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ସମୟଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧିସବୁ ଲଢ଼ଘନ କରିଅଛ ଓ ସେହିସବୁ ପାଳନ କରି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବା,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଫେରିବା ?” ୮ ମନ୍ତ୍ରଷୟ କି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦରବନ୍ଦ ଗେରି କରିବ ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦରବନ୍ଦ ଗେରି କରୁଅଛ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ତୁମ୍ଭର ଦରବନ୍ଦ ଦଶମାଂଶରେ ଓ ନୈବେଦ୍ୟରେ ଗେରି କରିଅଛୁ ?” ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଭିଶାପରେ ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇଅଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ହଁ, ଏହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆମ୍ଭର ଦରବନ୍ଦ ଗେରି କରିଅଛ । ୧୦ “ଆମ୍ଭର ଗୃହରେ ଯେପରି ଖାଦ୍ୟ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଭଣ୍ଡାରକୁ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶମାଂଶ ଆଣ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶସଥ ଉପ୍ରାସବୁ ମୁକ୍ତ କରି, ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନ ନିଅଣ୍ଟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦରୂପ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷାଇବା କି ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଏବେ ଆମ୍ଭର ପରୀକ୍ଷା ନିଅ, ୧୧ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଗ୍ରାସକାରୀକୁ ଧମକାଇବା, ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମିର ଫଳ ନଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ; କିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦରକ୍ଷାଲଗର ଫଳ ଅକାଳରେ ଝଡ଼ିବ ନାହିଁ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି । ୧୨ “ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁଖୀ କହିବେ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ମନୋହର ଦେଶ ହେବ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି । ୧୩ ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାସବୁ କଠିନ ହୋଇଅଛି” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼ କହନ୍ତି । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଅଛୁ ?” ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଅଛ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରିବାରେ କି ଲାଭ ? ଆଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଗହାଡ଼କର ଆଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିଅଛୁ, ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଢ଼କ ଛାମ୍ପରେ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ ଗମନଗମନ କରିଅଛୁ, ଏଥିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଲାଭ ? ୧୫ ପୁଣି, ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅହତକାରୀକୁ ସୁଖୀ କହୁ; ହଁ, ଦୁଷ୍ଟଗରୀମାନେ ବର୍ଦ୍ଧିତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; ହଁ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଵପ୍ନରାଶି ନିଲକାର ପୁସ୍ତକ

୧୭ ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକୁ ଭୟ କଲେ, ସେମାନେ ଏକ ଆରେକର ସଞ୍ଜେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କଲେ; ଆଉ, ସଦାପୁରତୁଳ୍ପ ମନୋଯୋଗ କରି ଗହା ଶୁଣିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପୁରତୁଳ୍ପକୁ ଭୟ କଲେ ଓ ଗହାତୁଳ୍ପ ନାମ ଧ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନତୁଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନରାଶି ନିଲକାର ପୁସ୍ତକ ଗହାତୁଳ୍ପ ଛାମୁରେ ଲେଖାଗଲା । ୧୭ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଳ୍ପ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କରା, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭର ସଞ୍ଜିତ ଧନ ହେବେ; ପୁଣି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଆପଣାର ସେବାକାରୀ ନିଜ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରୀ ଦୟା କରେ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ସେମାନତୁଳ୍ପ ପୁତ୍ରୀ ଦୟା କରିବା ।” ୧୮ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟ, ଯେ ପରମେଶ୍ଵରତୁଳ୍ପ ସେବା କରେ ଓ ଯେ ଗହାତୁଳ୍ପର ସେବା ନ କରେ, ସେମାନତୁଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଦେଖିବ ।

୪

ସଦାପୁରତୁଳ୍ପର ଭୟତୁଳ୍ପର ଦିନ

୧ “କାରଣ ଦେଖ, ସେହିଦିନ ଆସୁଅଛି, ଗହା ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ପରି ଜଳୁଅଛି; ପୁଣି, ଅହତୁଳ୍ପା ଓ ଦୁଷ୍ଟାଗ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ନଡ଼ା ପରି ହେବେ; ଆଉ, ସେମାନତୁଳ୍ପର ମୂଳ କି ତାଳ ଯେପରି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଦିନ ଆସୁଅଛି, ଗହା ସେମାନତୁଳ୍ପକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଳ୍ପ କହନ୍ତି । ୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ନାମକୁ ଭୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନତୁଳ୍ପ ପୁତ୍ରୀ ଧର୍ମରୁପ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆରୋଗ୍ୟଦାୟକ କିରଣ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଉଦିତ ହେବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଗୋବତ୍ସ ତୁଳ୍ପ କୁଦା ମାରିବ । ୩ “ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନତୁଳ୍ପ ପଦ ତଳେ ଦଳି ପକାଇବ; କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନତୁଳ୍ପର ତଳିପାର ଅଧଃସ୍ଵପ୍ନ ଭସ୍ମ ହେବେ,” ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପୁରତୁଳ୍ପ ଏହା କହନ୍ତି । ୪ “ଆମ୍ଭେ ହୋରେବରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଶାସନସକଳ ଆଦେଶ କଲୁ, ଆମ୍ଭ ଦାସ ମୋଶାତୁଳ୍ପର ସେହି ବନ୍ଧବସ୍ଵା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମରଣ କର । ୫ ଦେଖ, ସଦାପୁରତୁଳ୍ପର ମହତ୍ ଓ ଭୟତୁଳ୍ପର ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନତୁଳ୍ପ ନିକଟକୁ ଏଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାତୁଳ୍ପ ପୁରେରଣ କରିବା । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆସି ଯେପରି ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶାପରେ ଆଘାତ ନ କରୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ପୁତ୍ରୀ ପିତୃଗଣର ହୃଦୟ ଓ ପିତୃଗଣ ପୁତ୍ରୀ ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଫେରାଇବ ।

The Gospel according to Matthew ମାଥୱ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ
(ଲୁକ 3:23-38)

୧ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ । ୨ ଅବ୍ରାହାମ ଇସହାକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଇସହାକ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯାକୁବ ଯିହୁଦା ଓ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୩ ଯିହୁଦା ଗଫରଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ପେରସ ଓ ସେରହଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ପେରସ ହିଷରୋଶଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ,

୪ ହିଷରୋଶ ଅରାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଅରାମ ଅମ୍ମାନାଦବଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଅମ୍ମାନାଦବ ନହଶୋନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ନହଶୋନ ସଲମୋନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୫ ସଲମୋନ ରାହାବଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ବୋୟାଜଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ବୋୟାଜ ରୁତଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଓବେଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଓବେଦ ଯିଶୀଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୬ ଯିଶୀ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ଦାଉଦ ଉରୀୟଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ,

୭ ଶଲୋମନ ରିହବାୟାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ରିହବାୟାମ ଅବୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୮ ଅବୀୟ ଆସାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଆସା ଯିହୋଶାଫଟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯିହୋଶାଫଟ ଯୋରାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯୋରାମ ଉଜୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ,

୯ ଉଜୀୟ ଯୋଥାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯୋଥାମ ଆହସଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଆହସ ହିଜକୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୧୦ ହିଜକୀୟ ମନଶିଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ମନଶି ଆମୋନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଆମୋନ ଯୋଶୀୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୧୧ ବାବିଲୋନକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବା ସମୟରେ ଯୋଶୀୟ ଯିକନୀୟ ଓ ଗଡ଼ଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ ।

୧୨ ବାବିଲୋନକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବା ପରେ ଯିକନୀୟ ଶଲ୍ମଣେୟଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଶଲ୍ମଣେୟ ଜିରୁବାବିଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୧୩ ଜିରୁବାବିଲ ଅବୀହୁଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଅବୀହୁଦ ଏଲୀୟାକିମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଏଲୀୟାକିମ ଆସୋରଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୧୪ ଆସୋର ସାଦୋକଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ସାଦୋକ ଆଖିମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଆଖିମ ଏଲିହୁଦଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ,

୧୫ ଏଲିହୁଦ ଏଲୀୟାଜରଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଏଲୀୟାଜର ମତ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ୧୬ ମତ୍ତାନ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯାକୁବ ମରିୟମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମା ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଏହି ମରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଯୀଶୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ, ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୁହାଯାଏ । ୧୭ ଏହି ପୂରକାରେ ସମସ୍ତେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କଠାରୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପୁରୁଷ, ଆଉ ଦାଉଦଙ୍କ ଠାରୁ ବାବିଲୋନ ନିର୍ବାସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପୁରୁଷ, ପୁଣି, ବାବିଲୋନ ନିର୍ବାସନଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପୁରୁଷ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
(ଲୁକ 1:26-38; 2:1-7)

୧୮ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏହି ପୂରକାରେ ହେଲା । ଗହାଡ଼ଙ୍କ ମାତା ମରିୟମଙ୍କର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସହବାସ ପୂର୍ବେ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା । ୧୯ ଏଥିରେ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମା ଯୋଷେଫ ଧାର୍ମିକ ଥିବାରୁ ଏବଂ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ପୂରକାଣରେ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରିବାରୁ ଗୋପନରେ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

୨୦ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ମନସ୍ଥ କଲା ପରେ, ଦେଖ, ପୁରତୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯୋଷେଫ, ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ଗର୍ଭ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଅଛି । ୨୧ ସେ ପୁତ୍ର ପୂର୍ବକ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ଦେବ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ ।”

ବର୍ଷ ଓ ସେଥିରୁ କମ୍ ବୟସ୍କ ଯେତେ ବାଳକ ବେଧାଲିହିମ ପୁଣି, ସେଥିର ସମସ୍ତ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ଲୋକ ପଠାଇ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କରାଇଲେ ।

୧୭ ସେତେବେଳେ ଯିରିମାୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା,
୧୮ “ରାମାରେ ସପ୍ତର ଶୁଣାଗଲା, ରୋଦନ ଓ ଅତିଶୟ ବିଳାପ, ରାହେଲ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କରୁଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ନାହିଁତ ବୋଲି ସେ ସାନ୍ତୁପ୍ତନର କଥା ମାନିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲେ ।”

ନାଜରିତକୁ ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧୯ ହେରୋଦଙ୍କ ମୁଦୁୟ ପରେ, ଦେଖ, ପରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ମିସରରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସପ୍ତପୁତ୍ରରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ୨୦ “ଉଠ, ଶିଶୁ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ମାତାଙ୍କୁ ନେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶକୁ ଯାଅ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଶିଶୁଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁଦୁୟ ଘଟିଅଛି ।” ୨୧ ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଶିଶୁ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ମାତାଙ୍କୁ ନେଇ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶକୁ ଆସିଲେ ।

୨୨ ମାତୃ ଆର୍ତ୍ତନାୟ ଆପଣା ପିତା ହେରୋଦଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଯିହୁଦା ପରଦେଶର ରାଜା ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସେ ଭୟ କଲେ; କିନ୍ତୁ ସପ୍ତପୁତ୍ରରେ ପରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇ ସେ ଗାଲିଲୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଳାଇଗଲେ ୨୩ ଓ ନାଜରିତ ନାମକ ନଗରରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ, ଯେପରି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ ଯେ, “ସେ ନାଜରିତୀୟ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ” ।

୩

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ପରଗର

(ମାଧୁର 1:1-8; ଲୁକ 3:1-18; ଯୋହନ 1:6-8,15-34)

୧ ସେହି କାଳରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ଯିହୁଦା ପରଦେଶର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଯୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୨ “ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କାରଣ ସପ୍ତର୍ଷିରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ ।” ୩ ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ, “ଏ ସେହି ବୟସ୍କତି, ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସପ୍ତର, ପରଭୁଙ୍କ ପଥ ପରସ୍ତୁତ କର, ଗହାଙ୍ଗ ରାଜଦାଣ୍ଡ ସଳଖ କର ।”

୪ ସେହି ଯୋହନ ଓଟ ଲୋମର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଓ ଆପଣା ଅଶ୍ୱଗାରେ ଚର୍ମପତ୍ର ବାନ୍ଧୁଥିଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗ ଖାଦ୍ୟ ପତ୍ରପାଳ (କ୍ଷୟାରବ ବୃକ୍ଷର ଫଳ) ଓ ବନମଧୁ ଥିଲା । ୫ ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ପରଦେଶ ପୁଣି, ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ବାହାରି ଗହାଙ୍ଗ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୬ ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ଗହାଙ୍ଗ ଦୁପ୍ପାରା ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ ।

୭ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରେ କାଳସର୍ପର ବଂଶ, ଆଗାମୀ କ୍ରୋଧରୁ ପଳାୟନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେଲା ? ୮ ଏଣୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ଉପଯୁକ୍ତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର, ୯ ପୁଣି, ଅବରହାମ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା, ମନେ ମନେ ଏପରି କହିବାକୁ ଭାବ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ୱର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାକରୁ ଅବରହାମଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ପାରନ୍ତି ।

୧୦ ଆଉ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ମୂଳରେ କୁରାଡ଼ା ଲାଗିଅଛି; ଅତଏବ ଯେକୌଣସି ଗଛ ଭଲ ଫଳ ନ ଫଳେ, ଗହା ହଣାଯାଇ ନିଆଁରେ ପକାଯିବ । ୧୧ ମୁଁ ସିନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ଦେଉଅଛି, ମାତୃ ମୋ ପରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିମାନ, ଗହାଙ୍ଗ ପାଦୁକା ବହନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ଦେବେ । ୧୨ ଗହାଙ୍ଗ ହାତରେ କୁଳା ଅଛି, ଆଉ ସେ ନିଜ ଖଲା ଉତ୍ତମଭାବେ ସଫା କରି ଆପଣା ଗହମ ଅମାରରେ ଏକାଠି କରି ରଖିବେ, କିନ୍ତୁ ଅଗାଡ଼ିଯାକ ଲିଭୁ ନ ଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ପକାଇବେ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜଳଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ

(ମାର୍କ 1:9-11; ଲୁକ 3:21,22; ଯୋହନ 1:31-34)

୧୩ ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗାଲିଲୀରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଆସିଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଗହାଙ୍ଗକୁ ମନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି କହିଲେ, ଆପଣାଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା

ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ମୋହର ଆବଶ୍ୟକ, ଆଉ ଆପଣ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ? ୧୫ ମାତ୍ର ଯାଣୁ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏବେ ରାଜି ହୁଅ, କାରଣ ଏହି ପରକାରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମକର୍ମ ସାଧନ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ।” ସେଥିରେ ସେ ଗହାଡ଼କ କଥାରେ ରାଜି ହେଲେ ।

୧୬ ଯାଣୁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲାକ୍ଷଣି ଜଳରୁ ଉଠି ଆସିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କପୋତ ପରି ଅବତରଣ କରି ଆପଣା ଉପରକୁ ଆସିବା ଦେଖିଲେ । ୧୭ ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, “ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।”

୪

ଯାଣୁ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ
(ମାର୍କ 1:12-13; ଲୁକ 4:1-13)

୧ ସେତେବେଳେ ଯାଣୁ ଶୟତନ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମାତ୍ମକ କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ନୀତ ହେଲେ, ୨ ପୁଣି, ଗ୍ଵଳିଶ ଦିନ ଓ ଗ୍ଵଳିଶ ରାତ୍ରି ଉପବାସ କରି ଶେଷରେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ । ୩ ଆଉ ପରୀକ୍ଷକ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ରୁଟି ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ।” ୪ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଲେଖା ଅଛି, 'ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୁଟିରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପରତ୍ୟକ୍ତ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ।”

୫ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଶୟତନ ଯାଣୁଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ ନଗରକୁ ନେଇଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ଠିଆ କରାଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ୬ ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼, କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ଆଉ କାଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଥରରେ ବାଜିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତରେ ଡେଲି ଧରିବେ ।

୭ ଯାଣୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆହୁରି ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପରତୁ ଆପଣା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ । ୮ ପୁଣି, ଥରେ ଶୟତନ ଯାଣୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ନେଇଯାଇ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ ସେ ସବୁର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ କହିଲା, ୯ ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ଭୁଲିଷ୍ଠ ପରଶାମ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ।

୧୦ ତହିଁରେ ଯାଣୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଦୂର ହ, ଶୟତନ, କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପରତୁ ଆପଣା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରଶାମ କରିବ, ପୁଣି, କେବଳ ଗହାଡ଼କର ଉପାସନା କରିବ ।

୧୧ ଏଥିରେ ଶୟତନ ଗହାଡ଼କୁ ଛାଡ଼ି ଗ୍ଵଳିଗଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଦୂତମାନେ ଆସି ଗହାଡ଼କର ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯାଣୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
(ମାର୍କ 1:14,15; ଲୁକ 4:14,15,31)

୧୨ ପରେ ଯୋହନ ଧରାପଡ଼ିଲେଣି ବୋଲି ଶୁଣି ସେ ଅନ୍ତର ହୋଇ ଗାଲିଲୀକୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ; ୧୩ ଆଉ ସେ ନାଜରିତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସବୁଲୁନ ଓ ନପ୍ତଲୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସମୁଦ୍ର କୂଳସ୍ଥଳ କଫର୍ନାହୁମକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ,

୧୪ ଯେପରି ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀତ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ୧୫ ସବୁଲୁନ ଦେଶ ଓ ନପ୍ତଲୀ ଦେଶ, ସମୁଦ୍ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଯର୍ଦନର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଅଣୟିତ୍ଵମାନଙ୍କ ଗାଲିଲୀ,

୧୬ ଅନ୍ଧକାରବାସୀ ଲୋକେ ମହା ଆଲୋକ ଦର୍ଶନ କଲେ, ଆଉ ମୁତୁୟର ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଛାୟାରେ ଅବସ୍ଥଳ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଲୋକ ଉଦିତ ହେଲା ।

୧୭ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଯାଣୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ ।”

ପରଥମ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ
(ମାର୍କ 1:16-20; ଲୁକ 5:1-11; ଯୋହନ 1:35-42)

୧୮ ସେ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ବୁଲୁଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତର ବୋଲି କହନ୍ତି, ଆଉ ଗହାଡ଼କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଏହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଭର୍ତ୍ତୀଜାଳ ପକାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ଥିଲେ । ୧୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର,

ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।” ୨୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜାଲ ଛାଡ଼ି ଗହାଡ଼କର ଅନୁଗମନ କଲେ ।

୨୧ ପୁଣି, ସେ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ଜେବଦାଓକ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଗହାଡ଼କ ଭାଇ ଯୋହନ ନାମକ ଆଉ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଜେବଦାଓକ ସହିତ ନୌକାରେ ଜାଲ ସଜାଡ଼ୁଥିବା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ୨୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ନୌକା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଗହାଡ଼କର ଅନୁଗମନ କଲେ ।

ଯାଶୁଓକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ
(ଲୁକ 6:17-19)

୨୩ ପରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହ ସମୂହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କରି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପୀଡ଼ା ସୁସ୍ଥ କରି ସମୁଦାୟ ଗାଲିଲୀରେ ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୨୪ ଆଉ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ଜନରବ ସମୁଦାୟ ସିରିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିଗଲା, ପୁଣି, ଲୋକେ ଭୃତଗ୍ରସ୍ତ, ମୃଗାରୋଗୀ ଓ ପକ୍ଷାଘାତରୋଗୀ ଆଦି ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଓ ଯନ୍ତରଣାଗ୍ରସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ୨୫ ପୁଣି, ଗାଲିଲୀ, ଦେକାପଲି, ଯିରୁଶାଲମ, ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଆସି ଗହାଡ଼କ ପଛରେ ଗଲେ ।

୫

ଯାଶୁଓକ ପାର୍ବତ୍ୟ ଉପଦେଶ

୧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଯାଶୁ ପର୍ବତ ଚଢ଼ିଲେ, ପୁଣି, ବସିବା ପରେ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

କେଉଁମାନେ ଧନ୍ୟ
(ଲୁକ 6:20-23)

- ୨ ସେଥିରେ ସେ ମୁଖ ଫିଟାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ,
- ୩ ଆତ୍ମାରେ ଦାନିଆନ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ।
- ୪ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ସାନ୍ତତ୍ଵପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।
- ୫ ନନ୍ଦ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।
- ୬ ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷୁଧ୍ର ଓ ତୃଷ୍ଣିତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବେ ।
- ୭ ଦୟାଳୁ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦୟା ପ୍ରଦାନୀ ହେବେ ।
- ୮ ଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ ।
- ୯ ଶାନ୍ତିକାରକ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେବେ ।
- ୧୦ ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତନାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ।
- ୧୧ ଲୋକେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମୋ' ସକାଶେ ନିନ୍ଦା ଓ ଉତ୍ତନା କରନ୍ତି, ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ କଥା କହନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । ୧୨ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ; ସେହିପରି ତ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତନା କରିଥିଲେ ।

ଲବଣ ଓ ଆଲୋକ
(ମାର୍କ 9:50; ଲୁକ 14:34,35)

୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀର ଲବଣ, କିନ୍ତୁ ଲବଣ ଯଦି ସ୍ଵାଦବିହୀନ, ତେବେ ଗହା କାହିଁରେ ଲବଣାକ୍ତ ହେବ ? ଗହା ଆଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କେବଳ ବାହାରେ ପକାଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦଳିତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ । ୧୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ଲେଉଟିଆ । ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ନଗର ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହି ନ ପାରେ; ୧୫ କିବା ଲୋକମାନେ ଦାପ ଜାଳି ମାଣ ତଳେ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦାପରୁଖା ଉପରେ ରଖନ୍ତି, ସେଥିରେ ଗହା ଗୃହରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକକୁ ଆଲୋକ ଦିଏ । ୧୬ ସେହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କର ମହିମା ଜାତୀୟ କରିବେ ।

ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ ନିମନ୍ତେ ଖରୀଷ୍ଟ

୧୭ ମୁଁ ଯେ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତା କି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଲୋପ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି, ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ; ଲୋପ କରିବାକୁ ଆସି ନାହିଁ ବରଂ ସଫଳ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । ୧୮ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ନ ପାଇବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ନ ଘଟିବା ଯାଏ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତାରୁ ଏକ ମାତ୍ର କି ଏକ ବିନ୍ଦୁ କୌଣସି ପରକାରେ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୧୯ ଅତଏବ ଯେ କେହି ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ମାନେ ନାହିଁ ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ସେହି ପରକାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ସେହି ସମସ୍ତ ପାଳନ କରେ ଓ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କୁ ମହାନ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବ । ୨୦ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପରକାରେ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କୁ ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

କ୍ରୋଧ

୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ ଯେ, ପୁରାତନ କାଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଆଉ ଯେ କେହି ନରହତ୍ୟା କରେ ସେ ବିଗ୍ନସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଆପଣା ଭାଇ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରେ, ସେ ବିଗ୍ନସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବ । ପୁଣି, ଯେ କେହି ଆପଣା ଭାଇ କି ମୂର୍ଖ ବୋଲି କହେ, ସେ ମହାସଭାରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ; ଆଉ ଯେ କେହି ପାଷାଣତ ବୋଲି କହେ, ସେ ଅଗ୍ନିମୟ ନର୍କରେ ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବ ।

୨୩ ଅତଏବ ଯଦି ବେଦି ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣୁଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର କୌଣସି କଥା ଅଛି ବୋଲି ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭର ମନେ ପଡ଼େ, ୨୪ ଗହାହେଲେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବେଦି ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟ ଥୋଇଦେଇ ଚାଲିଯାଅ, ଆଗେ ନିଜ ଭାଇ ସାଙ୍ଗରେ ମିଳିତ ହୁଅ, ଆଉ ଗହା ପରେ ଆସି ତୁମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କର ।

୨୫ ତୁମ୍ଭର ବିବାଦୀ ସହିତ ବାଟରେ ଥିବା ସମୟରେ ଶୀଘ୍ର ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ମିଳନର ଭାବ ଦେଖାଅ, କାଳେ ବିବାଦୀ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ପୁଣି, ବିଗ୍ନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭକୁ ପଦାତିକ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ । ୨୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଶେଷ ପାହୁଲଟି ନ ଶୁଢ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସ୍ଥାନରୁ କୌଣସି ପରକାରେ ବାହାରି ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦଭିତ୍ତର

୨୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ, ଉକ୍ତ ଅଛି, ବନ୍ଦଭିତ୍ତର କର ନାହିଁ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି କୌଣସି ସ୍ତରୀ ପୂର୍ତ୍ତି କାମଭାବରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ, ସେ ଗହା ସଙ୍ଗରେ ମନେ ମନେ ବନ୍ଦଭିତ୍ତର କଲାଣି ।

୨୯ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଉପାଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ିଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀର ନର୍କରେ ପଡ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ନଷ୍ଟ ହେବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଲାଭଜନକ । ୩୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା କାଟି ଫୋପାଡ଼ିଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀର ନର୍କରେ ପଡ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ନଷ୍ଟ ହେବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଲାଭଜନକ ।

ଛାଡ଼ପତ୍ର

(ମାଧୁର 19:9; ମାର୍କ 10:11,12; ଲୁକ 16:18)

୩୧ ଆହୁରି ଉକ୍ତ ଅଛି, ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ତରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ, ସେ ଗହାକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଉ । ୩୨ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ତରୀକୁ ବନ୍ଦଭିତ୍ତର ଦୋଷ ବିନା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ, ସେ ଗହାକୁ ବନ୍ଦଭିତ୍ତରୀଣୀ କରାଏ; ଆଉ ଯେ କେହି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ତରୀକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ବନ୍ଦଭିତ୍ତର କରେ ।

ଶପଥ

୩୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ ଯେ, ପୁରାତନ କାଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟା ଶପଥ କର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଆପଣା ଶପଥସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଳନ କରିବ । ୩୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆଦୌ ଶପଥ କର ନାହିଁ; ସପ୍ତର୍ଷି ଶପଥ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ; ୩୫ କିମ୍ବା ପୃଥ୍ଵୀର ଶପଥ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ଗହାତ୍ଵକର ପାଦପୀଠ; ଯିରୁଶାଲମର ଶପଥ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ମହାତ୍ଵକ ନଗରୀ;

୩୬ ଅବା ଆପଣା ମସୃତକର ଶପଥ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ଗୋଟିଏ କେଶ ଧଳା ବା କଳା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହିଁ କଥା ହିଁ ହେଉ, ନା କଥା ନା ହେଉ; ଏଥିରୁ ଯାହା ଅଧିକ, ଗହା ମନ୍ଦରୁ ଜନ୍ମେ ।

ପୂର୍ବଦିଗ
(ଲୁକ 6:29,30)

୩୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ, ଉକ୍ତ ଅଛି, ଚକ୍ଷୁର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଦନ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦନ୍ତ; ୩୯ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଦୁଷ୍ଟର ପୂର୍ବଦିଗ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭର ଗହା ଗାଳରେ ଗୁପ୍ତା ମାରେ, ଗହାକୁ ଅନ୍ୟ ଗାଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଦିଅ ।

୪୦ ଆଉ କେହି ଯଦି ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବିରୋଧିତାରେ ବିବାଦ କରି ତୁମ୍ଭର ଅତ୍ଵରଣା ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଗହାକୁ ଗୁପ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଇଦିଅ । ୪୧ ପୁଣି, ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭକୁ କୋଣେ ଯିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ଗହା ସାତ୍ଵରେ ଦୁଇ କୋଣ ଯାଅ । ୪୨ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରେ, ଗହାକୁ ଦିଅ, ପୁଣି, ଯେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରଣ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଗହା ପୂର୍ବ ବିମୁଖ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ଶତ୍ରୁ ପୂର୍ବ ପରେ
(ଲୁକ 6:27,28,32-36)

୪୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ, ଉକ୍ତ ଅଛି, ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିଗକୁ ପରେ କର ଓ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁକୁ ଦୃଶା କର । ୪୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରେ କର, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗତନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ୪୫ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବ; ସେ ତ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ସନ୍ଥ ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଧାର୍ମିକ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷାନ୍ତି ।

୪୬ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରେ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରେ କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ପୁରସ୍କାର ? କରଗ୍ରହଣାମାନେ ସୁଦ୍ଧା କ'ଣ ଗହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ? ୪୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କେବଳ ନିଜ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କର, ତେବେ ଅଧିକ କ'ଣ କର ? ଅଣଯିହୁଡ଼ାମାନେ ସୁଦ୍ଧା କ'ଣ ଗହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ? ୪୮ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତା ଯେପରି ସିଦ୍ଧ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସିଦ୍ଧ ହୁଅ ।

୭

ଦାନଧର୍ମ

୧ ଲୋକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଧର୍ମକର୍ମ ନ କର, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ନାହିଁ । ୨ ଏଣୁ ଦାନ କରିବା ସମୟରେ କପଟାମାନଙ୍କ ପରି ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁରୀ ବଜାଅ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ପାଇବା ପାଇଁ ସମାଜଗୃହରେ ଓ ଦାଣ୍ଡରେ ସେପୂରକାର କରନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରସ୍କାର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଦାନ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ କ'ଣ କରୁଅଛି ଗହା ତୁମ୍ଭର ବାମ ହସ୍ତ ନ ଜାଣୁ, ୪ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଦାନ ଗୋପନରେ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଗୋପନରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫଳ ଦେବେ ।

ପୂର୍ବଦିଗ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା
(ଲୁକ 11:2-4)

୫ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ କପଟାମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଲୋକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସମାଜଗୃହ ଓ ଛକକୋଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଭଲପାନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରସ୍କାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ଗୁପ୍ତ କୋଠାରେ ପ୍ରବେଶ କର, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଗୋପନରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଗୋପନରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ

ତୁମ୍ଭକୁ ଫଳ ଦେବେ । ୭ ପୁଣି, ପରାଧୀନ କରିବା ସମୟରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ଅନାବଶ୍ୟକ ପୁନରୁଦ୍ଧି କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ବହୁତ କଥା କହିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପରାଧୀନ ଶୁଣାଯିବ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ।

୮ ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ'ଣ ପରଯୋଜନ, ମାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଈଶ୍ଵର ଗହା ଜାଣନ୍ତି । ୯ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପରକାରେ ପରାଧୀନ କର, ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତା, ତୁମ୍ଭ ନାମ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ ହେଉ ।

୧୦ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ । ଯେପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ, ସେହିପରି ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ ।

୧୧ ଆଜି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରଯୋଜନାୟ ଆହାର ଦିଅ ।

୧୨ ଆତ୍ମମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଥାନ୍ତୁ, ସେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା କର ।

୧୩ ପରାକ୍ଷାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଣ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନଦରୁ ରକ୍ଷା କର । [ଯେଣୁ ରାଜ୍ୟ, ପରାକ୍ରମ ଓ ଗୌରବ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତୁମ୍ଭର । ଆମେନ ।]

୧୪ କାରଣ ଯେବେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିବେ; ୧୫ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

ପରକୃତ ଉପବାସ

୧୬ ଉପବାସ କରିବା ସମୟରେ କପଟୀମାନଙ୍କ ପରି ବିଷର୍ଣ୍ଣାବଦନ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଉପବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ମଲିନ କରନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରସ୍କାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ୧୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ମସୃତକରେ ଡେଇଁ ଲଗାଅ ଓ ମୁଖ ପରକ୍ଷାଳନ କର, ୧୮ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସ କରୁଅଛ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଦେଖା ନ ଯାଇ ବରଂ ଗୋପନରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେଖାଯିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯେ ଗୋପନରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫଳ ଦେବେ ।

ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସଂଞ୍ଚିତ ଧନ

(ଲୁକ 12:33,34)

୧୯ ଯେଉଁଠାରେ କୀଟ ଓ କଳଙ୍କ କ୍ଷୟ କରେ ପୁଣି, ଚୋରମାନେ ସିନ୍ଧୁ କାଟି ଚୋରି କରନ୍ତି, ଏପରି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର ନାହିଁ; ୨୦ ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ କୀଟ ଓ କଳଙ୍କ ନଷ୍ଟ ନ କରେ ଏବଂ ଚୋରମାନେ ସିନ୍ଧୁ କାଟି ଚୋରି ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର, ୨୧ କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ, ସେହିଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ମନ ।

ଶରୀରର ଜ୍ୟୋତିଃ

(ଲୁକ 11:34-36)

୨୨ ଚକ୍ଷୁ ଶରୀରର ପରଦାପ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ନିର୍ମଳ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଆଲୋକମୟ ହେବ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ଦୂଷିତ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଜ୍ୟୋତିଃ ଯେବେ ଅନ୍ଧକାର ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଅନ୍ଧକାର କେତେ ଘୋରତର !

ଇଶ୍ଵର ଓ ଧନ

(ଲୁକ 12:22-31)

୨୪ କୌଣସି ଲୋକ ଦୁଇ ପରଭୁଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଜଣଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ, ଅଥବା ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟା କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵର ଓ ଧନ ଉଭୟର ଦାସ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ ।

ଚିନ୍ତିତ ନ ହୁଅ

(ଲୁକ 10:41)

୨୫ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, କ'ଣ ଖାଇବ ବା କ'ଣ ପିଇବ, ଏପରି ଭାଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ, କିଅବା କ'ଣ ପିନ୍ଧିବ, ଏପରି ଭାଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ନିମନ୍ତେ

ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ଖାଦ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନ ଓ ବସ୍ତ୍ରର ଅପେକ୍ଷା ଶରୀର କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ ? ୨୬ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଞ୍ଜୁ ଦେଖ, ସେମାନେ ବୁଣାନ୍ତି ନାହିଁ କି କାଟନ୍ତି ନାହିଁ କିପରି ଅମାରରେ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନାସ୍ୱପ୍ନ ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହଁ ?

୨୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଚିନ୍ତା କରି କରି ଆପଣା ଆୟୁଷର ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ କରି ପାରେ ? ୨୮ ଆଉ ବସ୍ତ୍ରର ନିମନ୍ତେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତା କରୁଅଛ ? କ୍ଷେତ୍ରର ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଭାବି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର, ସେଗୁଡ଼ିକ କିପରି ବଢ଼ନ୍ତି; ସେ ସବୁ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସୂତା କାଟନ୍ତି ନାହିଁ, ୨୯ ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଶଲୋମନ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକ ପରି ବିଭୂଷିତ ନ ଥିଲେ ।

୩୦ କିନ୍ତୁ କ୍ଷେତର ଯେଉଁ ଘାସ ଆଜି ଅଛି, ଆଉ କାଲି ତୁଳ୍ଲିରେ ପକାଯାଏ, ତାହାକୁ ଯେବେ ଇଶ୍ୱର ଏପରିକାର ବେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ, ହେ ଅଲପ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବସ୍ତ୍ର ନ ଦେବେ ? ୩୧ ଏଣୁ କ'ଣ ଖାଇବା ? ଅବା କ'ଣ ପିଇବା ? କିପରି କ'ଣ ପିନ୍ଧିବା ? ଏହା କହି ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୩୨ କାରଣ ଅଣାଧିକାରୀମାନେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି । ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନାସ୍ୱପ୍ନ ପିତା ଜାଣନ୍ତି । ୩୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ପରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ୩୪ ଅତଏବ କାଲି ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ କାଲି ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବ । ଆଜିର କଷ୍ଟ ଆଜି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୭

ଅନ୍ୟର ବିଚାର ନ କରିବା
(ଲୁକ 6:37,41,42)

୧ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ବିଚାରିତ ନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ବିଚାର କର ନାହିଁ । ୨ କାରଣ ଯେଉଁ ବିଚାରରେ ବିଚାର କର, ସେହି ବିଚାରରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଚାରିତ ହେବ; ପୁଣି, ଯେଉଁ ମାପରେ ମାପ କର, ସେହି ମାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମପାଇ ଦିଆଯିବ । ୩ ଆଉ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ଆଖିର ଥିବା କୁଟାଟିକକ ଦେଖୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଆଖିରେ ଯେଉଁ କଢ଼ିକାଠ ଅଛି, ତାହା ଭାବି ଦେଖୁ ନାହିଁ ? ୪ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଆପଣା ଭାଇ କି କହିବ, ଆସ, ତୁମ୍ଭ ଆଖିରୁ କୁଟାଟିକକ ବାହାର କରିଦିଏ ? ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଆଖିରେ କଢ଼ିକାଠ ଅଛି! ୫ ରେ କପଟୀ, ଆଗେ ଆପଣା ଆଖିରୁ କଢ଼ିକାଠ ବାହାର କରିପକାଅ, ତାହା ପରେ ନିଜ ଭାଇର ଆଖିରୁ କୁଟାଟିକକ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବ । ୬ ପବିତ୍ର ପଦାର୍ଥ କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତ ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପକାଅ ନାହିଁ, କାଲେ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଦଳନ୍ତି ଓ ବୁଲିପଡ଼ି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଦାର୍ଶଣ କରନ୍ତି ।

ମାଗ, ଖୋଜ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଆତ୍ମାତ କର
(ଲୁକ 11:9-13)

୭ ମାଗ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ; ଖୋଜ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସନ୍ଧାନ ପାଇବ; ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମାଗ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫିଟାଇ ଦିଆଯିବ । ୮ କାରଣ ଯେ କେହି ମାଗେ, ସେ ପାଏ; ଯେ ଖୋଜେ, ସେ ସନ୍ଧାନ ପାଏ; ଆଉ, ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମାଗେ, ତାହା ନିମନ୍ତେ ଫିଟାଇ ଦିଆଯିବ । ୯ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି, ଯେ ନିଜ ପୁଅ ରୁଟି ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଦେବ, ୧୦ କିପରି ମାଛ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ସାପ ଦେବ ? ୧୧ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେବେ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଦେଇ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନାସ୍ୱପ୍ନ ପିତା ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ମାଗିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ନ ଦେବେ !

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ସାର
(ଲୁକ 13:24)

୧୨ ଅତଏବ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହାସବୁ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ସବୁ କର, କାରଣ ଏହା ହିଁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ସାର । ୧୩ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର, କାରଣ ସର୍ବନାଶକୁ ନେଇଯିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଓ ସାର ଓ ପଥ ପ୍ରବେଶ, ପୁଣି, ଗହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲୋକେ ଅନେକ । ୧୪ ଆଉ ଜୀବନକୁ ନେଇଯିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଓ ପଥ ଦୁର୍ଗମ, ପୁଣି, ଗହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।

ଗଛ ଓ ଗା' ଫଳ
(ଲୁକ 6:43,44,46; 13:25-27)

୧୫ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ; ସେମାନେ ମେଣ୍ଟାବେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରରେ ସେମାନେ ହିଂସରକ ବାଘ ! ୧୬ ସେମାନଙ୍କ ଫଳ ଦସ୍ତାବିଜ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବ । ଲୋକମାନେ କି କର୍ତ୍ତାଗଛରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ କିମ୍ବା କାନକୋଳି ଗଛରୁ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ? ୧୭ ସେହି ପ୍ରକାରେ ସବୁ ଭଲ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଫଳେ, କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦ ଗଛ ମନ୍ଦ ଫଳ ଫଳେ । ୧୮ ଭଲ ଗଛ ମନ୍ଦ ଫଳ ଫଳି ନ ପାରେ, କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଫଳି ନ ପାରେ । ୧୯ ଯେକୌଣସି ଗଛ ଭଲ ଫଳ ନ ଫଳେ, ଗହା ହଣ୍ଟାଯାଇ ନିଆଁରେ ପକାଯାଏ । ୨୦ ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ଫଳ ଦସ୍ତାବିଜ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବ ।

ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ
(ମାଧୁର 25:12; ଯିଶାଇୟ 29:13)

୨୧ ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ୨୨ ସେ ଦିନ ଅନେକେ ମୋତେ କହିବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଭାବବାଣୀ କହିଲୁ ନାହିଁ ? ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇଲୁ ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ ? ୨୩ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସପକ୍ଷରେ କହିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଜାଣି ନାହିଁ । ହେ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନେ ମୋ ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ ।

ଦୁଇ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀ
(ଲୁକ 6:47-49)

୨୪ ଏଣୁ ଯେ କେହି ମୋହର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣେ ଓ ପାଳନ କରେ, ସେ ପଥର ଉପରେ ଘର ତିଆରି କରିବା ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ ସଦୃଶ ହେବ । ୨୫ ବର୍ଷା ହେଲା, ବଢ଼ି ଆସିଲା ପୁଣି, ବତ୍ୟ ବହିଲା ଓ ସେହି ଘରକୁ ଧକ୍କା ମାରିଲା, ଆଉ ଗହା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ପଥର ଉପରେ ଗହା ମୂଳଦୁଆ ଥିଲା । ୨୬ ଆଉ ଯେ କେହି ମୋର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବାଲି ଉପରେ ଘର ତିଆରି କରିବା ଜଣେ ମୁର୍ଖ ଲୋକ ଭଳି ହେବ । ୨୭ ବର୍ଷା ହେଲା, ବଢ଼ି ଆସିଲା ପୁଣି, ବତ୍ୟ ବହିଲା ଓ ସେହି ଘରକୁ ଧକ୍କା ମାରିଲା, ଆଉ ଗହା ପଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ଗହାର ପତନ ଭୟଙ୍କର ହେଲା ।

ଯାଶୁଙ୍କର ଅଧିକାର
(ମାଧୁର 13:54; 22:33; ଲୁକ 4:22,32; ମାର୍କ 6:2)

୨୮ ଯାଶୁ ଏହି ସବୁ କଥା ଶେଷ କରନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ଗହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ, ୨୯ କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପରି ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇ ଅଧିକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।

୮

କୁଷଠରୋଗୀର ସୁସ୍ୱାଦ
(ମାର୍କ 1:40-45; ଲୁକ 5:12-16)

୧ ଯାଶୁ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଚାଲିଲେ । ୨ ଆଉ ଦେଖ, ଜଣେ କୁଷଠ ଗହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ମୋତେ ଶୁଚି କରି ପାରନ୍ତି । ୩ ସେଥିରେ ସେ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗହାକୁ ଛୁଇଁ କହିଲେ, ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ଶୁଚି ହୁଅ । ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଆପଣା କୁଷଠରୋଗରୁ ଶୁଚି ହେଲା । ୪ ଆଉ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ସାବଧାନ, କାହାକୁ କୁହ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଅ, ଯାଜକଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଦେଖାଅ, ପୁଣି, ମୋଶା

ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର ।

ରୋମାୟ ସେନାପତିଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ
(ଲୁକ 7:1-10)

୫ ଯୀଶୁ କର୍ପର୍ନାହୁମରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ ଜଣେ ଶତସେନାପତି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ବିନତି କରି କହିଲେ, ୬ ହେ ପରଭୁ, ମୋହର ଦାସ ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ରୋଗରେ ଅତିଶୟ ଯନ୍ତରଣା ପାଇ ଗୃହରେ ଶୟନାଗତ ଅଛି । ୭ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯାଇ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବି । ୮ କିନ୍ତୁ ଶତସେନାପତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପରଭୁ, ଆପଣ ଯେ ମୋ' ଘରେ ପାଦ ପକାଇବେ, ମୁଁ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ପଦେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ମୋହର ଦାସ ସୁସ୍ଥ ହେବ । ୯ କାରଣ ମୁଁ ପରାଧୀନ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ଅଧୀନରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ଜଣକୁ ଯାଅ କହିଲେ ସେ ଯାଏ; ଅନ୍ୟକୁ ଆସ କହିଲେ ସେ ଆସେ; ପୁଣି, ମୋହର ଦାସକୁ ଏହା କର କହିଲେ ସେ କରେ । ୧୦ ଯୀଶୁ ଏହା ଶୁଣି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କାହାରିଠାରେ ଏଡ଼େ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇ ନାହିଁ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅନେକେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମରୁ ଆସି ଅବଗ୍ରହାମ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଭୋଜନରେ ବସିବେ, ୧୨ ମାତ୍ର ରାଜ୍ୟର ସନ୍ତାନମାନେ ବାହାର ଅଧିକାରରେ ପକାଯିବେ; ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ । ୧୩ ଆଉ ଯୀଶୁ ଶତସେନାପତିଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ସେହିପରି ହେଉ । ସେହିକ୍ଷଣି ଦାସଟି ସୁସ୍ଥ ହେଲା ।

ଅନେକଙ୍କ ସୁସ୍ଥତା
(ମାର୍କ 1:29-34; ଲୁକ 4:38-41)

୧୪ ପରେ ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କୁ ଜ୍ୱରରେ ଶୟନାଗତ ଥିବା ଦେଖିଲେ; ୧୫ ସେଥିରେ ସେ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ସେ ଉଠି ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୬ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ସେଥିରେ ସେ କଥା ମାତ୍ରକେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତକୁ ଛଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରିତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ୧୭ ଯେପରି ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ସେ ନିଜେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ବ୍ୟାଧିସବୁ ବହନ କଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା
(ଲୁକ 9:57-62)

୧୮ ଯୀଶୁ ଆପଣାର ଗରିଆଡ଼େ ଲୋକସମୂହ ଦେଖି ଆରପାରିକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ଜଣେ ଶାସତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସ୍ୱଧାନକୁ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିବି । ୨୦ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, କୋକିଶିଆଳିର ଗାତ ଅଛି, ଆକାଶ ପକ୍ଷୀର ବସା ଅଛି, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାର ସ୍ୱଧାନ ନାହିଁ । ୨୧ ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ପରଥମେ ଯାଇ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୃତମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

ଝଡ଼ ଉପରେ ଅଧିକାର
(ମାର୍କ 4:35-41; ଲୁକ 8:22-25)

୨୩ ସେ ନୌକାରେ ଚଢ଼ନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୨୪ ପୁଣି, ଦେଖ, ସମୁଦ୍ରରେ ଏପରି ପୂର୍ବକ ଝଡ଼ ହେଲା ଯେ, ତରଙ୍ଗରେ ନୌକାଟି ଆରଞ୍ଜାଦିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ମାତ୍ର ସେ ଶୋଇଥିଲେ । ୨୫ ଆଉ ସେମାନେ ପାଖକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଉଠାଇ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ଆମେ ମୃତ । ୨୬ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ପ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏଡ଼େ ଭୀରୁ? ସେତେବେଳେ ସେ ଉଠି ପବନ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ ଧମକ ଦେଲେ, ଆଉ ସବୁ ଧରସ୍ଥର ହେଲା । ୨୭ ସେଥିରେ ଲୋକମାନେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ କିପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ପବନ ଓ ସମୁଦ୍ର ଉଭୟ ଏହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ।

ଦୁଇ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତତତ୍ତ୍ୱକୁ ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱକୁ ସୁସ୍ଥପତ
(ମାର୍କ 5:1-20; ଲୁକ 8:26-39)

୨୮ ପରେ ଆରପାରିରେ ଗଦଗାୟମାନତ୍ତ୍ୱ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯାଶୁ ଉପସ୍ଥପତ ହୁଅନ୍ତେ ଦୁଇ ଜଣ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ସମାଧିସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଭେଟିଲେ । ସେମାନେ ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଥିଲେ ଯେ, ସେହି ବାଟ ଦେଇ କେହି ଯିବା ଆସିବା କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ୨୯ ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ହେ ଈଶ୍ୱରତ୍ତ୍ୱକୁ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କ'ଣ ଅଛି ? ସମୟ ନ ହେଉଣୁ ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଯନ୍ତରଣା ଦେବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଲ ? ୩୦ ଆଉ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁଠାରୁ ଦୂରରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଘୁଷୁରିପଲ ଚରୁଥିଲ । ୩୧ ଏଥିରେ ଭୂତଗୁଡ଼ାକ ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ବିନତି କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେବେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଛଡ଼ାଅ, ତେବେ ଘୁଷୁରିପଲ ଭିତରକୁ ପଠାଇଦିଅ । ୩୨ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ଯାଅ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ବାହାରି ଘୁଷୁରିଗୁଡ଼ାକ ଭିତରେ ପଶିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ପଲୟାକ ଅତି ବେଗରେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଡାଖସ୍ଥାନ ଦେଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ି ବୁଡ଼ି ଯଲେ । ୩୩ ପୁଣି, ଚରାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ପଲାଇଗଲେ ଏବଂ ନଗରକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଓ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକତ୍ତ୍ୱକୁ ପରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲ, ସେହି ସବୁ ଜଣାଇଲେ । ୩୪ ଆଉ ଦେଖ, ନଗରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ପୁଣି, ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଦେଖି ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ସାମାରୁ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ବିନତି କଲେ ।

୯

ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀର ସୁସ୍ଥପତ
(ମାର୍କ 2:1-12; ଲୁକ 5:17-26)

୧ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ପାରି ହେଲେ ଓ ନିଜ ନଗରକୁ ଆସିଲେ । ୨ ଆଉ ଦେଖ, ଲୋକେ ଶୟ୍ୟାଗତ ଜଣେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ବହି ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ସେହି ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ କହିଲେ, ବତ୍ସ, ସାହସ ଧର, ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା । ୩ ଆଉ ଦେଖ, ଶାସ୍ତ୍ରମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ମନେ ମନେ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକ ଈଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛି । ୪ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ମନର ଚିନ୍ତା ଜାଣି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ କାହିଁକି କୁଚିନ୍ତା କରୁଅଛ ? ୫ କାରଣ କ'ଣ ସହଜ ? ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ବୋଲି କହିବା, ବା, ଉଠ, ଚାଲ ବୋଲି କହିବା ? ୬ କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀରେ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରତ୍ତ୍ୱକୁ ଯେ ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାର, ଏଥିପାଇଁ ସେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ନିଜ ଖଟିଆ ନେଇ ଆପଣା ଘରକୁ ଚାଲିଯାଅ । ୭ ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଆପଣା ଘରକୁ ଚାଲିଗଲା । ୮ ଗହା ଦେଖି ଲୋକସମୂହ ଭୟ କଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଏପରି ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ମହିମା କାର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

ମାଧ୍ୟମତ୍ତ୍ୱକୁ ଆହ୍ୱାନ
(ମାର୍କ 2:13-17; ଲୁକ 5:27-32)

୯ ଯାଶୁ ସେଠାରୁ ଯାଉ ଯାଉ ମାଧ୍ୟମ ନାମକ ଜଣେ ବନ୍ଧୁକ୍ତ୍ତ୍ୱକୁ କର ଆଦାୟ ସ୍ଥାନରେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର” । ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁଗମନ କଲେ । ୧୦ ଆଉ ଯାଶୁ ଗୃହରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଅନେକ କରଗ୍ରାହୀ ଏବଂ ପାପୀ ଆସି ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଓ ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଶିଷ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ବସିଲେ । ୧୧ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହା ଦେଖି ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଶିଷ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଗୁରୁ କାହିଁକି କରଗ୍ରାହୀ ଓ ପାପୀମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି” ? ୧୨ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହା ଶୁଣି କହିଲେ, ସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ବୈଦ୍ୟଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ବଳିଦାନ ଭଲ ନ ପାଇ ଦୟା ଭଲ ପାଉ, ଏହି ବାକ୍ତ୍ୱକୁ ମର୍ମ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା କର, କାରଣ ମୁଁ ଧାର୍ମିକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପାପୀମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଅଛି ।

ଉପବାସର କାରଣ
(ମାର୍କ 2:18-22; ଲୁକ 5:33-39)

୧୪ ସେହି ସମୟରେ ଯୋହନତ୍ତ୍ୱକୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଆସି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଉପବାସ କରୁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣତ୍ତ୍ୱକୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ କାହିଁକି ? ୧୫ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ବର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଯାତ୍ରୀମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସେମାନେ କି ଶୋକ କରି ପାରନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବରଫକୁ କାଢ଼ିନିଆଯିବ, ଆଉ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ । ୧୭ କେହି ନୂଆ ଲୁଗାର ଡାଳି ପୁରୁଣା ଲୁଗାରେ ପକାଏ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ଡାଳି ଲୁଗାରୁ ବେଶୀ ଛିଣ୍ଡାଇନିଏ ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଡ଼ ଚିରା ହୁଏ । ୧୭ ଆଉ ଲୋକେ ନୂଆ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମସ୍ତ କୁମ୍ଭାକ୍ଷର ରଖନ୍ତି ନାହିଁ; ରଖିଲେ କୁମ୍ଭାକ୍ଷର ଫାଟିଯାଏ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମସ୍ତ ପଡ଼ିଯାଏ, ଆଉ କୁମ୍ଭାକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ନୂଆ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମସ୍ତ କୁମ୍ଭାକ୍ଷର ରଖନ୍ତି, ପୁଣି, ଉଭୟ ରକ୍ଷା ପାଏ ।

ମୃତ ବାଳିକା ଜୀବିତ-ପରଦର ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସୁସ୍ଥ
(ମାର୍କ 5:21-43; ଲୁକ 8:40-56)

୧୮ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସି ପରଶାମ କରି କହିଲେ, ମୋର ଝିଅଟି ଏହିକ୍ଷଣି ମରିଗଲା, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆସି ଉପରେ ହସ୍ତ ପୋଷାକ ହେଉନ୍ତୁ, ଆଉ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ୧୯ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଉଠି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗହାଡ଼କ ପଛରେ ଗଲେ । ୨୦ ଆଉ ଦେଖ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଦର ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ପଛଆଡ଼ୁ ଆସି ଗହାଡ଼କ ଲୁଗାର ଝୁମ୍ପା ଛୁଇଁଲା, ୨୧ କାରଣ ସେ ମନେ ମନେ କହୁଥିଲା, କେବଳ ଗହାଡ଼କ ଲୁଗା ଛୁଇଁଲେ ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହେବି । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ଗହାଡ଼କ ଦେଖି କହିଲେ, ବତସେ, ସାହସ ଧରି, ଗେହର ବିଶ୍ୱାସ ଗେତେ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛି । ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା । ୨୩ ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ଆସି ବଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କୁ ଓ କୋଳାହଳ କରୁଥିବା ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଖି କହିଲେ, ବାହାରିଯାଅ, ବାଳିକାଟି ତ ମରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଶୋଇ ପଡ଼ିଅଛି । ୨୪ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ବାହାରିଯାଆନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ବାଳିକାଟିର ହାତ ଧରିଲେ, ଆଉ ସେ ଉଠିଲା । ୨୬ ପୁଣି, ଏହି କଥା ସେହି ଦେଶଯାକ ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଦୁଇ ଅଧିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଦାନ
(ମାଧୁର୍ୟ୍ୟ 20:30,31; ମାର୍କ 10:47,48; ଲୁକ 18:38,39)

୨୭ ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଦୁଇ ଜଣ ଅଧିକାରୀ ପଛ ପଛ ଚାଲି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୨୮ ପୁଣି, ସେ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ ସେହି ଅଧିକାରୀ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେ ଏହା କରି ପାରେ, ଗହା କି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ସେମାନେ କହିଲେ ହଁ, ପରଭୁ । ୨୯ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସର୍ପଣ କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଘଟୁ । ୩୦ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଫିଟିଗଲା । ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏ ବିଷୟ ଯେପରି କେହି ନ ଜାଣେ । ୩୧ ମାତ୍ର ସେମାନେ ବାହାରିଯାଇ ସେହି ଦେଶଯାକ ଗହାଡ଼କ କାର୍ତ୍ତି ପରଗର କଲେ ।

ମୂଳକୁ ବାକ୍ଷକ୍ତି ପରଦାନ
(ମାଧୁର୍ୟ୍ୟ 12:22,23; ଲୁକ 11:14)

୩୨ ସେମାନେ ବାହାରିଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଲୋକେ ଜଣେ ମୂଳ ଭୃତଗ୍ରସ୍ତକୁ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । ୩୩ ପୁଣି, ଭୃତ ଛଡ଼ାଯାଆନ୍ତେ ସେହି ମୂଳ କଥା କହିଲା । ସେଥିରେ ଲୋକ ସମୂହ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ କହିଲେ, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେବେ ହେଁ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ୩୪ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ କହିଲେ, ସେ ଭୃତପତି ସାହାୟରେ ଭୃତ ଛଡ଼ାଉଅଛି । ୩୫ ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହସମୂହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଗାୟନ ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କରି ଏବଂ ସମସ୍ତ ପରକାର ରୋଗ ଓ ସମସ୍ତ ପରକାର ପାଡ଼ା ସୁସ୍ଥ କରି ସମୁଦାୟ ନଗର ପୁଣି, ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ ଭରଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଶସ୍ୟ ପରତୁର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଲପ
(ଲୁକ 10:2; ଯୋହନ 4:35)

୩୬ ଆଉ ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ପରତି ସେ ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଥିଲେ । ୩୭ ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶସ୍ୟ ସିନା ପରତୁର, ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଅଲପ, ୩୮ ଏଣୁ ଆପଣା

ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକଙ୍କ ପାଖରେ ନିବେଦନ କର ।

୧୦

ଯାଶୁଙ୍କ ବାର ଶିଷ୍ୟ

(ମାର୍କ 3:13-19; ଲୁକ 6:12-16)

୧ ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେ ଆପଣା ଦସ୍ତାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଛଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ପୁରକାର ରୋଗ ଓ ସମସ୍ତ ପୁରକାର ପାତ୍ର ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୨ ସେହି ଦସ୍ତାଦଶ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ନାମ ଏହି, ପରଥମରେ ଶିମୋନ, ଯାହାକୁ ପିତର ବୋଲି କହନ୍ତି, ଆଉ ଗହାଙ୍ଗ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଜେବଦାଞ୍ଜଳ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ଭାଇ ଯୋହନ, ୩ ଫିଲିପ୍ପ ଓ ବାର୍ଥଲମା, ଥୋମା ଓ କରଗୁରାଣୀ ମାଧୁର, ଆଲଫିଞ୍ଜଳ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଅନ୍ଦାୟ, ୪ କିଶାନାୟ ଶିମୋନ ଓ ଇଷ୍କାରିୟୋତାୟ ଯିହୁଦା, ଯେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

ବାର ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ

(ମାର୍କ 6:7-13; ଲୁକ 9:1-6; 10:4-12)

୫ ଯାଶୁ ଏହି ବାର ଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ ଏବଂ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ନଗରରେ ପୁରବେଶ କର ନାହିଁ, ୬ ବରଂ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ହଜିଯାଇଥିବା ମେଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ । ୭ ପୁଣି, ଯାଉ ଯାଉ ସ୍ୱପ୍ନରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ, ଏହି କଥା କହି ଘୋଷଣା କର । ୮ ପାତ୍ରିତମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କର, ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉଠାଅ, କୁଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଶୁଚି କର, ଭୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ପାଇଅଛ, ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଦାନ କର । ୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗାଞ୍ଜିଆରେ ସୁନା କି ରୂପା କି ତମ୍ବା, ଆଉ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଝୋଲି ୧୦ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଅଙ୍ଗୁରଖା ଅବା ଜୋତ କିମ୍ବା ବାଡ଼ି ଆୟୋଜନ କର ନାହିଁ, କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆପଣା ଆହାରର ଯୋଗ୍ୟ । ୧୧ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେକୌଣସି ନଗରରେ କି ଗ୍ରାମରେ ପୁରବେଶ କରିବ, ସେଠାରେ କେଉଁ ଲୋକ ଯୋଗ୍ୟ, ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ପୁଣି, ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରୁହ । ୧୨ ଆଉ ଗୃହରେ ପୁରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଗହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର; ୧୩ ସେହି ଗୃହ ଯେବେ ଯୋଗ୍ୟ, ତେବେ ଗହା ପୁରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଗହା ଯଦି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁ । ୧୪ ପୁଣି, ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ସେହି ଗୃହକୁ କିମ୍ବା ସେହି ନଗରକୁ ବାହାରିଯିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦଧୂଳି ଝାଡ଼ିଦିଅ । ୧୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ସେହି ନଗରର ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ଦେଶର ଦଶା ସହନୀୟ ହେବ ।

ଆଗାମୀ ଉତ୍ତମ

(ମାର୍କ 13:9-13; ଲୁକ 21:12-17)

୧୬ ଦେଖ, ବାଘମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଶାଦାମାନଙ୍କ ପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଉଅଛି, ଅତଏବ ସର୍ପ ପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ କପୋତ ପରି ଅହିଂସକ ହୁଅ । ୧୭ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରହସଦାମାନଙ୍କରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହ ସମୂହରେ କୋରଡ଼ା ମାରିବେ, ୧୮ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସକାଶେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଣାଯିବ; ଗହା ସେମାନଙ୍କ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପୁରତି ସାକ୍ଷ୍ୟସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବାକି କଥା କହିବ, ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ କ'ଣ କହିବ, ଗହା ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ୨୦ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବକ୍ତା ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କଥା କହନ୍ତି, ସେ ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ୨୧ ଭାଇ ଭାଇକୁ ଓ ପିତା ପୁତ୍ରକୁ ମୁଦୁୟଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ପୁଣି, ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ । ୨୨ ଆଉ ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦସ୍ତାଦଶ ପୃଣିତ ହେବ, ମାତ୍ର ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିର୍ଯ୍ୟ ଧରି

ରହିବ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନଗରରେ ଗଢ଼ନା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ନଗରକୁ ପଳାଇଯାଅ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଇସ୍ରାଏଲ ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭରଣା ଶେଷ ନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆଗମନ କରିବେ । ୨୪ ଶିଷ୍ୟ ଗୁରୁଠାରୁ କିମ୍ବା ଦାସ କର୍ତ୍ତୃତାରୁ ଶ୍ରେୟଠ ନୁହେଁ । ୨୫ ଶିଷ୍ୟ ଆପଣା ଗୁରୁ ଓ ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତା ପରି ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ । ସେମାନେ ଯେବେ ଗୃହ କର୍ତ୍ତୃତାକୁ ବାଲ୍‌ଜିରୁଲ୍ ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଗହାଡ଼କର ପରିଜନଙ୍କୁ ତ ଆହୁରି ଅଧିକ କହିବେ ।

ଭୟ କର ନାହିଁ
(ଲୁକା 12:2-7)

୨୬ ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଯାହା ପୁରକାଶିତ ନ ହେବ, ଏପରି ଆରକ୍ଷାଦିତ କିଛି ନାହିଁ, ଆଉ ଯାହା ଜଣା ନ ଯିବ, ଏପରି ଗୁପ୍ତ କିଛି ନାହିଁ । ୨୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଅନ୍ୟକାରରେ କହେ, ଗହା ଆଲୋକରେ କୁହ, ପୁଣି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋପନରେ ଶୁଣ, ଗହା ଘର ଛାତ ଉପରେ ଘୋଷଣା କର । ୨୮ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରକୁ ବଧ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାକୁ ବଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; ବରଂ ଯେ ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା ଉଭୟକୁ ନିର୍ଜରେ ବିନଷ୍ଟ କରି ପାରନ୍ତି, ଗହାଡ଼କୁ ହିଁ ଭୟ କର । ୨୯ ଦୁଇଟି ଘରଟିଆ କ'ଣ ଗୋଟିଏ ପଇସାରେ ବିକାଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ଅନୁମତି ବିନା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ତଳେ ପଡ଼େ ନାହିଁ; ୩୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ସମସ୍ତ କେଶ ହିଁ ଗଣାଯାଇଅଛି । ୩୧ ଏଣୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଘରଟିଆ ଠାରୁ ଶ୍ରେୟଠ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରୀକାର ନା ଅସମ୍ପ୍ରୀକାର କରିବ
(ଲୁକା 12:8,9)

୩୨ ଆଉ, ଯେ କେହି ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ମୋତେ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସମ୍ପ୍ରୀକାର ପିତାଙ୍କ ଆଗରେ ଗହାକୁ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରିବି । ୩୩ ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ମୋତେ ଅସମ୍ପ୍ରୀକାର କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସମ୍ପ୍ରୀକାର ପିତାଙ୍କ ଆଗରେ ଗହାକୁ ଅସମ୍ପ୍ରୀକାର କରିବି ।

ଶାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ଖଡ଼ଗ
(ଲୁକା 12:51-53; 14:26,27)

୩୪ ମୁଁ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି, ଏହା ମନେ କର ନାହିଁ; ଶାନ୍ତି ଦେବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଖଡ଼ଗ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । ୩୫ କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପୁତ୍ରର ଓ ମାତା ସହିତ କନ୍ୟାର ପୁଣି, ଶାଶୁ ସହିତ ବୋହୂର ବିରୋଧ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଆସିଅଛି, ୩୬ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ ପରିଜନ ହିଁ ଗହାର ଶତରୁ ହେବେ । ୩୭ ଯେ ପିତା କି ମାତାକୁ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ମୋହର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ପୁଣି, ଯେ ପୁତ୍ର କି କନ୍ୟାକୁ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ମୋହର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୩୮ ଆଉ ଯେ ଆପଣା କରୁଣ ନେଇ ମୋହର ଅନୁଗମନ ନ କରେ, ସେ ମୋହର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୩୯ ଯେ ଆପଣା ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଏ, ସେ ଗହା ହରାଇବ, ଆଉ ଯେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଏ, ସେ ଗହା ବଞ୍ଚାଇବ ।

ପୁରସ୍କାରର ଅଧିକାରୀ
(ମାର୍କ 9:41)

୪୦ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଆଉ ଯେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେମକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ । ୪୧ ଯେ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ଆଉ ଯେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ୪୨ ପୁଣି, ଯେ କେହି ଏହି କୁଷୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କେବଳ ଗିନାଏ ଅଣ୍ଡା ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେ କୌଣସି ପୁରସ୍କାରେ ଆପଣା ପୁରସ୍କାର ହରାଇବ ନାହିଁ ।

ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ
(ଲୁକା 7:18-35)

୧ ଯାଶୁ ଆପଣା ବାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବାର ସମାପ୍ତ କଲା ପରେ ଗାଲିଲୀର ନଗରସମୂହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଓ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଗଲେ । ୧୨ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କର୍ମର ବିବରଣ କାରାଗାରରେ ଶୁଣି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗହାଡ଼କୁ ପଠାଯାଇ, ୩ ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କି ଆପଣ, ଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବୁ ?

୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ, ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଅଛ ଓ ଦେଖିଅଛ, ସେହି ସବୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣାଅ; ୫ ଅନ୍ୟମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଆନ୍ତି, ଖଞ୍ଜମାନେ ଗମନ କରନ୍ତି, କୁଷ୍ଠମାନେ ଶୁଚି ହୁଅନ୍ତି, ବଧୂରମାନେ ଶରବଣ କରନ୍ତି, ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗରିତ ହୁଏ; ୬ ଆଉ, ଯେ କେହି ମୋ'ଠାରେ ବିଘ୍ନର କାରଣ ନ ପାଏ, ସେ ଧନ୍ୟ ।

୭ ସେମାନେ ଗଲିୟାଉଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକସମୂହକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୁ ବାହାରିଯାଇଥିଲ ? କ'ଣ ପବନରେ ଦୋହଲୁଥିବା ଗୋଟିଏ ନଳ ? ୮ ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଇଥିଲ ? କ'ଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ? ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତି, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଘରରେ ଥାଆନ୍ତି ।

୯ ଗହା ନ ହେଲେ କି ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଯାଇଥିଲ ? କ'ଣ ଜଣେ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ; ୧୦ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା ଲେଖା ଅଛି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ପଠାଇଅଛୁ, ସେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ପରସ୍ତୁତ କରିବ, ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ।

୧୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସତରାଗର୍ଭଜାତସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପତିଜକ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ କେହି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ତଥାପି ସମ୍ପ୍ରଗର୍ଭଜ୍ୟରେ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ, ସେ ଗହାଡ଼କଠାରୁ ମହାନ । ୧୨ ଆଉ, ବାପତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଗର୍ଭଜ୍ୟ ବଳରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଅଛି; ପୁଣି, ବଳରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ପରାକ୍ରମରେ ଗହା ଅଧିକାର କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୩ କାରଣ ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀ ଓ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋହନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବବାଣୀ କହିଥିଲେ । ୧୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଗରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଯେଉଁ ଏଲିୟଙ୍କ ଆସିବାର ଅଛି, ଏ ସେହି । ୧୫ ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।

୧୬ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କାହା ସାଙ୍ଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷର ତୁଳନା କରିବି ? ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ହାଟବଜାରରେ ବସି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହନ୍ତି, ୧୭ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବଂଶୀ ବଜାଇଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଟିଲ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଳାପ କଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛାତିରେ ମାରି ହେଲ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପରି ।

୧୮ କାରଣ ଯୋହନ ଆସି ଭୋଜନପାନ କଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ଲୋକେ କହନ୍ତି, ସେ ଭୃତଗ୍ରସ୍ତ । ୧୯ ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟୟପୁତ୍ର ଆସି ଭୋଜନପାନ କରନ୍ତି, ଆଉ ଲୋକେ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ଏ ଜଣେ ପେଟୁକ ଓ ମଦୁଆ, କରଗ୍ରହଣ ଓ ପାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ; ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଆପଣା କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ପରମାଣିତ ହେଲା ।

ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନଗରର ବିଗ୍ରହ
(ଲୁକ 10:13-15)

୨୦ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗରରେ ଗହାଡ଼କର ଅଧିକାରୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସେହି ନଗରକୁ ସେ ଚିରସ୍ୱକାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନ ଥିଲେ । ୨୧ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କୋରାଜୀ, ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର ବେଥସାଇଦା, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯେବେ ସୋର ଓ ସାଦୋନରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଅଖା ପିନ୍ଧି ପାଉଁଶରେ ବସି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତେ । ୨୨ ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ସୋର ଓ ସାଦୋନର ଦଶା ସହନୀୟ ହେବ ।

୨୩ ଆଉ ରେ କଫର୍ନାହୁମ, ତୁ କ'ଣ ସ୍ୱପ୍ନର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହେବୁ ? ପାଗଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେର ଅଧୋଗତି ହେବ, କାରଣ ଗେ'ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯେବେ ସଦୋମରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତ, ତେବେ ଗହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାନ୍ତ । ୨୪ ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ବିଗ୍ନର ଦିନରେ ଗେର ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ସଦୋମ ଦେଶର ଦଶା ସହନୀୟ ହେବ ।

ଯାଶୁଓକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
(ଲୁକ 10:21,22)

୨୫ ସେହି ସମୟରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପିତଃ, ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ପୃଥିବୀର ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରଖି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲ, ଏନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱତିବାଦ କରୁଅଛି; ୨୬ ହଁ, ପିତଃ, କାରଣ ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ଭବର ବିଷୟ ହେଲା । ୨୭ ମୋର ପିତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୋ'ବିଷୟ ମୋଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ କେବଳ ପିତା ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, ପିତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, କେବଳ ପୁତ୍ର ଜାଣନ୍ତି ଆଉ ପୁତ୍ର ଯାହା ପାଖରେ ଗହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେ ଜାଣେ ।

୨୮ ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବି । ୨୯ ମୋହର ଜୁଆଳି ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି, ମୋ'ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ, ମୁଁ ମୃତୁଶୀଳ ଓ ନମରଚିତ୍ତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବ; ୩୦ ଯେଣୁ ମୋହର ଜୁଆଳି ସହଜ ଓ ମୋହର ଭାର ଉଶ୍ୱାସ ।

ବିଶ୍ୱାସବାରର ପରଭୁ
(ମାର୍କ 2:23-28; ଲୁକ 6:1-5)

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଗଲେ, ଆଉ ଗହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ଶସ୍ତ୍ରର ଶିଖା ଛିଣ୍ଡାଇ ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହା ଦେଖି ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଯାହା କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୩ ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦ ଓ ଗତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ୱାମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ହେବା ସମୟରେ ସେ କ'ଣ କରୁଥିଲେ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରି ନାହିଁ ? ୪ ସେ କିପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଯେଉଁ ଉତ୍ସର୍ଗିକୃତ ରୁଚି କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଭୋଜନ କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗତ୍ସକ ଓ ଗତ୍ସକ ସତ୍ତ୍ୱାମାନଙ୍କର ଭୋଜନ କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ନ ଥିଲା, ଗହା ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ ?

୫ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସବାରକୁ ଅପବିତ୍ର କଲେ ହେଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଟନ୍ତି, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏହା ପାଠ କରି ନାହିଁ ? ୬ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମନ୍ଦିର ଅପେକ୍ଷା ମହତ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଅଛି ।

୭ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ବଳିଦାନ ଭଲ ନ ପାଇ ଦୟା ଭଲ ପାଉ, ଏ ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ ଯେବେ ଜାଣିଥାନ୍ତ, ତେବେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରି ନ ଥାଆନ୍ତ । ୮ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱାସବାରର ପରଭୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଶୁଷ୍କ ହସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁସ୍ଥତା
(ମାର୍କ 3:1-6; ଲୁକ 6:6-11)

୯ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ୧୦ ଆଉ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା, ଗହାର ଗୋଟିଏ ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥିଲା । ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ସୁସ୍ଥ କରିବା କ'ଣ ବିଧିସଙ୍ଗତ ?

୧୧ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି କାହାରି ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟା ଥାଏ ଓ ଗହା ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଖାତରେ ପଡ଼ିଯାଏ, ଗହାହେଲେ ଯେ ଗହାକୁ ଧରି ନ ଉଠାଇବ, ଏପରିଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଛି ? ୧୨ ତେବେ, ମେଣ୍ଟାଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆହୁରି କେତେ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏଣୁ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ।

୧୩ ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ହାତ ବଢ଼ାଅ । ସେଥିରେ ସେ ହାତ ବଢ଼ାଇଲା ଓ ଗହା ଅନ୍ୟ ହାତ ପରି ପୁଣି, ଭଲ ହୋଇଗଲା । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ବାହାରିଯାଇ ଗହାଟକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗହାଟକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଦାସ
(ଯିଶାଇୟ 42:1-4)

୧୫ ଯାଶୁ ଗହା ଜାଣି ସେଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ, ପୁଣି, ଅନେକେ ଗହାଟକ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ୧୬ ଏବଂ ଗହାଟକୁ ପରକାଶ ନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ୧୭ ଯେପରି, ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦସ୍ତାବିଜ ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ,

୧୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭର ଦାସ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ; ଆମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣକାରୀ, ଯାହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭ ଆତ୍ମାର ପରମ ସନ୍ତୋଷ; ଆମ୍ଭେ ଗହାଟକ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବା, ଆଉ ସେ ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୯ ସେ ବିବାଦ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଦାଣ୍ଡରେ କେହି ଗହାଟକ ସମ୍ମୁଖେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ ।

୨୦ ନ୍ୟାୟକୁ ଜୟଯୁକ୍ତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଛେଗ ନଳ ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସଧୁମ ସଲିତ ଲିଭାଇବେ ନାହିଁ ।

୨୧ ଆଉ, ଗହାଟକ ନାମରେ ଅଣଯିହୂଦୀମାନେ ଭରସା ରଖିବେ ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା
(ମାର୍କ 3:20-30; ଲୁକ 11:14-23)

୨୨ ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଅନ୍ଧ ଘୁଞ୍ଚିଗାଲୋକ ଗହାଟକ ପାଖକୁ ଆଣାଗଲା, ଆଉ ସେ ଗହାଟକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ; ସେଥିରେ ସେହି ଘୁଞ୍ଚିଗା କଥା କହି ପାରିଲା ଓ ଦେଖି ପାରିଲା । ୨୩ ପୁଣି, ଲୋକସମୂହ ଆତମ୍ଭିତ ହୋଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏ କ'ଣ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ ନୁହେଁ ?

୨୪ ମାତ୍ର ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ଲୋକଟା ଭୂତ ପରି ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍‌ର ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଏ ନାହିଁ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମନର ଚିନ୍ତା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ ଗହା ଧୂସ୍ର ହୋଇ ଯାଏ; ପୁଣି, ଯେକୌଣସି ନଗରରେ କିମ୍ବା ଗୃହ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ଗହା ସ୍ଵର ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨୬ ଆଉ, ଶୟତାନ ଯଦି ଶୟତାନକୁ ଛଡ଼ାଏ, ଗହାହେଲେ ସେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲାଣି ତେବେ ଗହାର ରାଜ୍ୟ କିପରିକାରେ ସ୍ଵର ହୋଇ ରହିବ ? ୨୭ ମୁଁ ଯେବେ ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍‌ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରେ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ କାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରନ୍ତି । ଏଣୁ ସେମାନେ ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ହେବେ ।

୨୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଏ, ତେବେ ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲାଣି । ୨୯ ଅବା କେହି ପରାଧୀନ ବଳବାନ ଲୋକଙ୍କୁ ନ ବାନ୍ଧିଲେ କିପରିକାରେ ଗହା ଘରେ ପରବେଶ କରି ଗହାର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ରର ସବୁ ଚୋରି କରି ପାରେ ? ଗହାକୁ ଆଗେ ବାନ୍ଧିଲେ ସିନା ଗହାର ଗୃହ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବ । ୩୦ ଯେ ମୋହର ସପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ମୋହର ବିପକ୍ଷ, ପୁଣି, ଯେ ମୋ'ସହିତ ସଂଗ୍ରହ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିପାଏ ।

୩୧ ଅତଏବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ଓ ନିନ୍ଦା କ୍ଷମା କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା କ୍ଷମା କରାଯିବ ନାହିଁ । ୩୨ ଆଉ, ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବ, ଗହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ, ମାତ୍ର ଯେ କେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବ, ଏହି ଯୁଗରେ କି ଆଗାମୀ ଯୁଗରେ ଗହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ଫଳ ଦସ୍ତାବିଜ ଗଠନ ପରିଚୟ
(ଲୁକ 6:43-45)

୩୩ ଗଛକୁ ଭଲ କୁହ ଓ ଗହାର ଫଳକୁ ଭଲ କୁହ ନ ହେଲେ ଗଛକୁ ମନ୍ଦ କୁହ ଓ ଗହାର ଫଳକୁ ମନ୍ଦ କୁହ, କାରଣ ଫଳ ଦସ୍ତାବିଜ ଗଠନ ଚିହ୍ନିତ । ୩୪ ରେ କାଳସର୍ପର ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ କିପରିକାରେ ଭଲ କଥା କହିପାର ? କାରଣ ହୃଦୟର ପୂର୍ଣ୍ଣଗରୁ ମୁଖ କଥା କହେ । ୩୫ ଉତ୍ତମ

ଲୋକ ଉତ୍ତମ ଭଣ୍ଡାରରୁ ଉତ୍ତମ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରେ, ପୁଣି, ମନ୍ଦ ଲୋକ ମନ୍ଦ ଭଣ୍ଡାରରୁ ମନ୍ଦ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରେ ।

୩୭ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେକୌଣସି ଅସାର କଥା କହନ୍ତି, ବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ସେମାନେ ସେଥିର ଉତ୍ତର ଦେବେ; ୩୮ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପରମାର୍ଥତ ହେବ ।

ଯୁନସତ୍ତକ ଚିହ୍ନ
(ଲୁକ 6:43-45)

୩୮ ସେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୀସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ବଂଶ ଚିହ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେଷଣ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଭାବବାଦୀ ଯୁନସତ୍ତକ ଚିହ୍ନ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ୪୦ କାରଣ ଯୁନସ ଯେପରି ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ଏକ ବଡ଼ ମାଛର ପେଟରେ ଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସେହିପରି ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ଭୂଗର୍ଭରେ ରହିବେ ।

୪୧ ନାନିବୀର ଲୋକମାନେ ବିଗ୍ରହରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ସହିତ ଉଠି ଏମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯୁନସତ୍ତକ ପରଗ୍ରହରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଯୁନସତ୍ତକ ଅପେକ୍ଷା ମହତ ବିଷୟ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ।

୪୨ ଆଉ, ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଣୀ ବିଗ୍ରହରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ସହିତ ଉଠି ଏମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ କାରଣ ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥ୍ବୀର ପରାନ୍ତରୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଶଲୋମନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହତ ବିଷୟ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ।

ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ
(ଲୁକ 11:24-26)

୪୩ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାରିଗଲା ପରେ ଜଳଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସବୁ ଭରଣା କରି ବିଶ୍ୱାସ ଖୋଜେ ଓ ଗହା ପାଏ ନାହିଁ । ୪୪ ସେଥିରେ ସେ କୁହେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଲି, ମୋହର ସେହି ଘରକୁ ଫେରିଯିବି; ପୁଣି, ସେ ଆସି ଗହା ଶୂନ୍ୟ, ମାର୍ଜିତ ଓ ସୁଶୋଭିତ ଦେଖେ । ୪୫ ସେତେବେଳେ ସେ ଯାଇ ଆପଣାଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଆଉ ସାତଟା ଆତ୍ମା ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ପରବେଶ କରି ସେଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି ଆଉ ସେହି ଲୋକର ପରାଧିନ ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ ଦଶା ମନ୍ଦ ହୁଏ । ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ପୁରୁଷ ପରତି ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର ଘଟିବ ।

ଯାଶୁତ୍ତକ ମାଆ ଓ ଭାଇମାନେ
(ମାର୍କ 3:31-35; ଲୁକ 8:19-21)

୪୬ ସେ ଲୋକସମୂହକୁ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଗହାଡ଼କ ମାଁ ଓ ଭାଇମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହାଡ଼କ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ୪୭ ସେଥିରେ ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ମାଁ ଓ ଭାଇମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ।

୪୮ କିନ୍ତୁ ଯେ ଗହାଡ଼କୁ ଏହି କଥା କହିଲା ଗହାଡ଼କୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ମାଁ କିଏ ? ଆଉ, ମୋହର ଭାଇମାନେ କିଏ ? ୪୯ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୋହର ମାଁ ଓ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ୫୦ କାରଣ ଯେ କେହି ମୋହର ସମ୍ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପିତୃତ୍ତ୍ୱ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ମୋହର ଭାଇ, ଭଉଣୀ ଓ ମାଁ ।

୧୩

ବୁଣାଳୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାର୍କ 4:1-9; ଲୁକ 8:4-8)

୧ ସେହି ଦିନ ଯାଶୁ ଘରୁ ବାହାରିଯାଇ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ବସିଲେ । ୨ ସେଥିରେ ଗହାଡ଼କ ପାଖରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହେବାରୁ ସେ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ନୌକାରେ ବସିଲେ, ପୁଣି, ଲୋକସମୂହ କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ।

୩ ଆଉ, ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଉପ୍ରାସ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା କହିଲେ ଦେଖ ଜଣେ ବୁଣାଳୀ ବୁଣିବାକୁ ବାହାରିଗଲା । ୪ ସେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ କେତେକ ବିହନ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା ପୁଣି, ଚଢ଼େଇମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକ

ଖାଇଗଲେ । ୫ ଆଉ କେତେକ ଅଲ୍ପ ମାଟି ଥିବା ପଥୁରିଆ ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ବେଶୀ ମାଟି ନ ଥିବାରୁ ଶାୟର ଗଜା ହେଲା, ୬ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିବେଳେ ଜଳିଯୋଡ଼ିଗଲା ଓ ତେର ନ ଥିବାରୁ ଶୁଖିଗଲା ।

୭ ଆଉ କେତେକ କର୍ତ୍ତାଗଣଗୁଡ଼ାକ ମଝିରେ ପଡ଼ିଲା ପୁଣି, କର୍ତ୍ତାଗଣଗୁଡ଼ାକ ଉଠି ବାଡ଼ହୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁପି ପକାଇଲା । ୮ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଲ ଭୂଇଁ ପଡ଼ିଲା ଓ ଫଳ ଫଳିଲା, କେତେକ ଶହେ ଗୁଣ କେତେକ ଷାଠିଏ ଗୁଣ କେତେକ ତିରିଶି ଗୁଣ । ୯ ଯାହାର କାନ ଥିଲେ ସେ ଶୁଣୁ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
(ମାର୍କ 4:10-12; ଲୁକ 8:9,10)

୧୦ ଏହାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ଆପଣ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତା କିମ୍ବା କହୁଅଛନ୍ତି ? ୧୧ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାରଣ ସମ୍ପ୍ରସାରଣର ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ୱସମୂହ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ୧୨ ଯେଣୁ ଯାହାର ଅଛି, ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ, ଆଉ ଗହାର ପୂର୍ବର ହେବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ନାହିଁ, ଗହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହା ହିଁ ଗହାଠାରୁ ନିଆଯିବ ।

୧୩ ସେମାନେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ କି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ; ଏଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତା କିମ୍ବା କହୁଅଛି । ୧୪ ଆଉ ଯିଶାଇୟାଙ୍କର ଏହି ଭାବବାଣୀ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଫଳ ହେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରକାରେ ବୁଝିବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରକାରେ ଜ୍ଞାତ ହେବ ନାହିଁ;

୧୫ କାରଣ ଏହି ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟ ଜଡ଼ ହେଲା, ସେମାନେ କାନରେ କଷ୍ଟରେ ଶୁଣିଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଆଖି ବୁଜିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଓ କାନରେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୧୬ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଯେଣୁ ଗହା ଦେଖେ; ଧର୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ, ଯେଣୁ ଗହା ଶୁଣେ । ୧୭ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛ, ସେହି ସବୁ ଅନେକ ଭାବବାଦୀ ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଅଛ, ସେହି ସବୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

ରୁଣାଳୀ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
(ମାର୍କ 4:13-20; ଲୁକ 8:11-15)

୧୮ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୀଜ ରୁଣାଳୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ । ୧୯ ଯେ କେହି ରାଜ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ନ ବୁଝେ, ପାପାତ୍ମୀ ଆସି ଗହାର ହୃଦୟରେ ଯାହା ରୁଣାଯାଇଥିଲା, ଗହା ହରଣ କରିନିଏ, ସେ ଜଣକ ରୁଣାଯାଇଥିବା ବାଟ ପାଖ ଭୂମି ସଦୃଶ ।

୨୦ ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକ୍ଷଣି ଆନନ୍ଦରେ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ଗହାଠାରେ ତେର ନ ମାଡ଼ିବାରୁ କ୍ଷଣକାଳମାତ୍ର ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ ରୁହେ, ୨୧ ପରେ ବାକ୍ୟ ସକାଶେ କଲେଶ ବା ଗଡ଼ନା ଘଟିଲେ ସେହିକ୍ଷଣି ବିଘ୍ନ ପାଏ, ସେହି ଜଣକ ରୁଣାଯାଇଥିବା ପଥୁରିଆ ଭୂମି ସଦୃଶ ।

୨୨ ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ, ପୁଣି, ସାଂସାରିକ ଚିନ୍ତା ଓ ଧନର ମାୟା ବାକ୍ୟକୁ ଗୁପିପକାଏ, ଆଉ ସେ ଫଳହୀନ ହୁଏ, ସେହି ଜଣକ ରୁଣାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତାକମୟ ଭୂମି ସଦୃଶ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ବୁଝେ ଓ ପରକୃତରେ ଫଳ ଫଳେ, କେହି ଶହେ ଗୁଣ, କେହି ଷାଠିଏ ଗୁଣ, କେହି ତିରିଶି ଗୁଣ, ସେହି ଜଣକ ରୁଣାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତମ ଭୂମି ସଦୃଶ ।

ବାଳୁଙ୍ଗାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୨୪ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ, ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଆପଣା କ୍ଷେତରେ ଭଲ ବିହନ ରୁଣାଯାଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଦୃଶ; ୨୫ ମାତ୍ର ଲୋକେ ନିର୍ଦ୍ଦା ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼କ ଶତ୍ରୁ ଆସି ସେହି ଗହମ ମଧ୍ୟରେ ବାଳୁଙ୍ଗା ବୁଣିଦେଇ ଗଲିଗଲେ । ୨୬ ଯେତେବେଳେ ପତ୍ର ବାହାରି ଫଳ ଫଳିବାକୁ ଲାଗିଲା, ସେତେବେଳେ ବାଳୁଙ୍ଗା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଗଲା ।

୨୭ ସେଥିରେ ଘରମାଲିକଙ୍କ ଦାସମାନେ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ସାଥୀନ୍ତେ, ଆପଣ କ'ଣ ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଭଲ ବିହନ ରୁଣି ନ ଥିଲେ ? ତେବେ ବାଳୁଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା ? ୨୮ ସେ

ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜଣେ ଶତରୁ ଏହା କରିଅଛି । ପୁଣି, ଦାସମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସେଗୁଡ଼ାକ ଉପାଡ଼ି ଏକାଠି କରୁ, ଏହା କ'ଣ ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ?

୨୯ କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ନା, କାଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଳୁଙ୍ଗା ଏକାଠି କରୁ କରୁ ସେଗୁଡ଼ାକ ସାଙ୍ଗରେ ଗହମ ଉପାଡ଼ି ପକାଇବ । ୩୦ ଶସ୍ୟ ନ କାଟିବା ଯାଏ ଦୁହିଁକି ଏକାଠି ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ, ଆଉ ଶସ୍ୟ କାଟିବା ସମୟରେ ମୁଁ କଟାଳିମାନଙ୍କୁ କହିବି, ପୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆମେ ବାଳୁଙ୍ଗା ଏକାଠି କରି ବିଡ଼ା ବାନ୍ଧି, କିନ୍ତୁ ଗହମ ମୋ ଅମାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖ ।

ସୋରିଷ ଦାନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାର୍କ 4:30-32; ଲୁକ 13:18,19)

୩୧ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ, ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଗୋଟିଏ ସୋରିଷ ଦାନ ପରି, ଯାହା ନେଇ ଜଣେ ଲୋକ ଆପଣା କ୍ଷେତରେ ବୁଣିଲା । ୩୨ ଗହା ତ ସବୁ ବୀଜଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର, ମାତ୍ର ଗହା ବଢ଼ିଲେ ସବୁ ଶାଗଠାରୁ ବଡ଼ ହୋଇ ଏପରି ଗଛ ହୁଏ ଯେ, ଆକାଶର ଚଢ଼େଇମାନେ ଆସି ଗହାର ଡାଳରେ ବାସ କରନ୍ତି ।

ଖମାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ଲୁକ 13:20,21)

୩୩ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର ଖମାର ସଦୃଶ; ଜଣେ ସତ୍ତରା ଗହା ନେଇ ମହଣେ ମଇଦା ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡ଼େଇ ରଖିଲା ଆଉ ସେ ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ଖମାରମୟ ହେଲା ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ ଭାବବାଣୀ
(ମାର୍କ 4:33,34)

୩୪ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯାଶୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଲୋକସମୂହକୁ କହିଲେ, ଆଉ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିନା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ, ୩୫ ଯେପରି ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା କଥା କହିବା, ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ଦିନରୁ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ।

ବାଳୁଙ୍ଗା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଗତ୍ୟର୍ଥ

୩୬ ପରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଗୃହରେ ପରବେଶ କଲେ, ଆଉ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, କ୍ଷେତର ବାଳୁଙ୍ଗାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ୩୭ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତମ ବିହନ ଯେ ବୁଣନ୍ତି ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର; ୩୮ କ୍ଷେତ ଜଗତ; ଭଲ ବିହନ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ତାନମାନେ; ବାଳୁଙ୍ଗା ପାପାତ୍ମାର ସନ୍ତାନମାନେ; ୩୯ ଯେଉଁ ଶତରୁ ଗହା ବୁଣିଲା, ସେ ଶୟନ; ଶସ୍ୟ କାଟିବା ସମୟ ଯୁଗାନ୍ତ, ପୁଣି, କଟାଳିସବୁ ଦୂତମାନେ ।

୪୦ ଅତଏବ, ବାଳୁଙ୍ଗା ଯେପରି ଏକାଠି କରାଯାଇ ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ାଯାଏ ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ସେପରି ଘଟିବ । ୪୧ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ରାଜ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ବିଘ୍ନଜନକ ବିଷୟ ଓ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ୪୨ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବେ, ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦାନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ । ୪୩ ସେତେବେଳେ ଧାର୍ମିକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ତେଜୋମୟ ଦେଖାଯିବେ । ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।

ପୋତା ଧନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୪୪ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର କ୍ଷେତରେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଧନ ସଦୃଶ । ଜଣେ ଲୋକ ଗହା ଦେଖି ଗୋପନ କରି ରଖିଲା ଓ ଆନନ୍ଦରେ ଯାଇ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ବିକ୍ରୟ କରି ସେହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ କ୍ରୟ କଲା ।

ବହୁମୂଲ୍ୟ ମୁକ୍ତର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୪୫ ପୁନଶ୍ଚ, ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ମୁକ୍ତ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ବଣିକ ଭଳି । ୪୬ ଗୋଟିଏ ବହୁମୂଲ୍ୟ ମୁକ୍ତ ଦେଖି ସେ ଯାଇ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ତ୍ର ବିକ୍ରୟ କରି ସେହି ମୁକ୍ତକୁ କ୍ରୟ କଲା ।

ମାଛଧରା ଜାଲର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୪୭ ପୁନଶ୍ଚ, ସମ୍ପ୍ରଗର୍ଭାନ୍ୟ ସମୁଦରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ସର୍ବ ପରକାର ମତ୍ସୟ ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଗୋଟିଏ ଟଣା ଜାଲ ସଦୃଶ । ୪୮ ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣା ହୁଅନ୍ତେ ଲୋକେ କୁଳକୁ ଟାଣି ଥାଣିଲେ ପୁଣି, ବସି ଭଲଯାକ ଖାଲୋଇରେ ଏକାଠି କରି ରଖିଲେ କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦ ଗୁଡ଼ାକ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ।

୪୯ ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ସେହିପରି ଘଟିବ; ଦୂତମାନେ ବାହାରି ଆସି ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବେ, ୫୦ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ପକାଇଦେବେ; ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦାନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ ।

ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା

୫୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝିଲ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲେ ହଁ । ୫୨ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଯେଉଁ ଗୁହକର୍ତ୍ତା ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରରୁ ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣା ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରେ, ସମ୍ପ୍ରଗର୍ଭାନ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପରତେୟକ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଗହାରି ସଦୃଶ ।

ନଜରିତରେ ଯାଶୁ ଉପେକ୍ଷିତ

(ମାର୍କ 6:1-6; ଲୁକ 4:16-30)

୫୩ ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସମାପ୍ତ କଲା ପରେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

୫୪ ଆଉ, ସେ ନିଜ ପୈତୃକ ନଗରକୁ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହରେ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ଲୋକର ଏପରି ବୁଦ୍ଧି ଓ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା ? ୫୫ ଏ କି ସେହି ବଢ଼େଇର ପୁଅ ନୁହେଁ ? ଏହାର ମାଁ ନାମ କ'ଣ ମରିୟମ ନୁହେଁ ? ପୁଣି, ଏହାର ଭାଇମାନଙ୍କ ନାଁ କ'ଣ ଯାକୁବ, ଯୋଷେଫ, ଶିମୋନ ଓ ଯିହୁଦା ନୁହେଁ ? ୫୬ ଆଉ, ଏହାର ଭଉଣୀମାନେ କ'ଣ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନାହିଁ ? ତେବେ ସେ ଏହି ସବୁ କେଉଁଠୁ ପାଇଲା ?

୫୭ ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁଠାରେ ବିସ୍ମୟ ପାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭାବବାଦୀ ନିଜ ପୈତୃକ ନଗର ଓ ସମ୍ପ୍ରପରିବାର ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ହତଦର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୫୮ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେଠାରେ ଅନେକ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ।

୧୪

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

(ମାର୍କ 6:14-29; ଲୁକ 9:7-9)

୧ ସେହି ସମୟରେ ସାମାନ୍ତରାଜା ହେରୋଦ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ ଏ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ସେଥିସକାଶେ ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଗହାଞ୍ଜୁଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ।

୩ ଯେଣୁ ହେରୋଦ ଆପଣା ଭାଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେରୋଦିଆଙ୍କ ସକାଶେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଧରି ଓ ବାନ୍ଧି ବନ୍ଦୀଖାଲରେ ପକାଇଥିଲେ । ୪ କାରଣ ଯୋହନ ଗହାଞ୍ଜୁ କହୁଥିଲେ, ଏହାଞ୍ଜୁ ରଖିବା ଆପଣାଞ୍ଜୁ ନିୟମସଞ୍ଚେ ନୁହେଁ । ୫ ଆଉ, ସେ ଗଞ୍ଜୁ ବଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଲୋକସମୂହକୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ ।

୬ କିନ୍ତୁ ହେରୋଦଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ପଢ଼ନ୍ତେ, ହେରୋଦିଆଙ୍କ କନ୍ୟା ସଭା ମଧ୍ୟରେ ନୃତ୍ୟ କରି ହେରୋଦଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରିଦେଲା । ୭ ସେଥିରେ ସେ ଶପଥ କରି ପରତିଜ୍ଞା କଲେ ଯେ, ସେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ସେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଗହା ଦେବେ ।

୮ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ମାଁର ଶିକ୍ଷାରେ ପଢ଼ି କହିଲା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନର ମସ୍ତକ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଥାଲିରେ ମୋଡ଼େ ଦିଅନ୍ତୁ । ୯ ଏଥିରେ ରାଜା ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ନିଜ ଶପଥ ଓ ଆପଣା ସହିତ ଭୋଜିରେ ବସିଥିବା ବନ୍ଧୁକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗହା ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୧୦ ପୁଣି, ଲୋକ ପଠାଇ ବନ୍ଦୀଖାଲରେ ଯୋହନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଛେଦନ କରାଇଲେ, ୧୧ ଆଉ ଗହାଞ୍ଜୁର ମସ୍ତକ ଗୋଟିଏ ଥାଲିରେ ଅଣାଯାଇ ସେହି ବାଲିକାକୁ ଦିଆଗଲା, ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ମାଁ ନିକଟକୁ ଗହା ନେଇଗଲା । ୧୨ ସେଥିରେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ଶବ ନେଇଯାଇ ଗହାଞ୍ଜୁ ସମାଧି ଦେଲେ ଓ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ।

ପାଞ୍ଚତ ରୁଚି ଦୁଇ ମାଛ

(ମାର୍କ 6:30-44; ଲୁକ 9:10-17; ଯୋହନ 6:1-14)

୧୩ ଯାଶୁ ଗହା ଶୁଣି ସେଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ନୌକାରେ ଗୋଟିଏ ଜନଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ । ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ନଗରଗୁଡ଼ିକରୁ ଆସି ଚାଲିଚାଲି ଗହାଞ୍ଚର ପଶ୍ଚାତ୍ତମନ କଲେ; ୧୪ ଆଉ, ସେ ନୌକାରୁ ବାହାରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ପରତି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରୋଗାମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

୧୫ ବେଳ ଗଢ଼ିଯିବାରୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଞ୍ଚ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଏ ସ୍ଥାନ ତ ଜନଶୂନ୍ୟ, ପୁଣି, ବେଳ ତ ଗଲାଣି; ଏଣୁ ଲୋକସମୂହ ଯେପରି ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ କିଣନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧୬ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଅ । ୧୭ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଚକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏଠାରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ରୁଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି । ୧୮ ସେ କହିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଠାକୁ ମୋ' ପାଖକୁ ଆଣ ।

୧୯ ପୁଣି, ସେ ଲୋକସମୂହକୁ ଘାସ ଉପରେ ବସିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ରୁଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ନେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତୁତୁଷ୍ଟି କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ ରୁଟି ଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେଲେ ଓ ଭଙ୍ଗା ରୁଟିରୁ ଯାହା ବାକି ଗହା ସେମାନେ ଉଠାଇ ବାର ଟୋକେଇ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । ୨୧ ଭୋଜନ କରିବା ଲୋକେ, ସତରଂ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା, ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲିବା
(ମାର୍କ 6:45-52; ଯୋହନ 6:15-21)

୨୨ ସେହିକ୍ଷଣି ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ଗହାଞ୍ଚ ଆଗରେ ଅପରପାରିକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବଳାଇଲେ, ପୁଣି, ସେ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଲୋକସମୂହକୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ୨୩ ଲୋକସମୂହକୁ ବିଦାୟ ଦେଲା ପରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଇ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା ପରେ ସେ ସେଠାରେ ଏକାକୀ ଥିଲେ । ୨୪ କିନ୍ତୁ ନୌକା ସେତେବେଳେ କୁଳରୁ ଅନେକ ଦୂରରେ ଥିଲା ଏବଂ ପରତିକୂଳ ବାୟୁ ହେତୁ ଗହା ଟଳମଳ ହେଉଥିଲା ।

୨୫ କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରିର ଚତୁର୍ଥ ପରହରରେ ଯାଶୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ୨୬ ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଞ୍ଚକୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲିବାର ଦେଖି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ତ ଭୃତ; ଆଉ, ସେମାନେ ଭୟରେ ଚିତ୍କାର କଲେ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ ସାହସ ଧର ଏ ତ ମୁଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ ।

୨୮ ସେଥିରେ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ପରଭୃତ୍, ଯେବେ ଆପଣ, ତେବେ ଜଳ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ୨୯ ସେ କହିଲେ, ଆସ । ସେଥିରେ ପିତର ନୌକାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ୩୦ ମାତ୍ର ସେ ପବନ ଦେଖି ଭୟ କଲେ, ପୁଣି, ବୁଡ଼ି ଯାଉ ଯାଉ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ହେ ପରଭୃତ୍, ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

୩୧ ଯାଶୁ ସେହିକ୍ଷଣି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗହାକୁ ଧରି କହିଲେ, ହେ ଅଲପ ବିଶ୍ୱାସୀ କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ କଲ ? ୩୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ନୌକାରେ ଚଢ଼ନ୍ତେ ପବନ ବନ୍ଦ ହେଲା । ୩୩ ସେଥିରେ ନୌକାରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଗହାଞ୍ଚକୁ ପରଶାମ କରି କହିଲେ, ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଗିନ୍ନେସରତ୍ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସୁସ୍ଥତା ପରଦାନ
(ମାର୍କ 6:53-56)

୩୪ ସେମାନେ ପାର ହୋଇ ଗିନ୍ନେସରତ୍ରେ ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ୩୫ ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ଗହାଞ୍ଚକୁ ଚିହ୍ନି ସେଥିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସମ୍ଭାଦ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ଲୋକେ ସମସ୍ତ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଗହାଞ୍ଚ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ୩୬ ଆଉ, ସେମାନେ ଯେପରି କେବଳ ଗହାଞ୍ଚ ବସନ୍ତର ଧାର ଛୁଆନ୍ତି, ଏହା ଗହାଞ୍ଚୁ ବିନତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଛୁଇଁଲେ ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ।

ପରମ୍ପରା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
(ମାର୍କ 7:1-13)

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଫୀରୁଶୀ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାମାନେ ଯାଶୁଓକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ୨ ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ପୁରାଣମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାଗତ ଗାତିନୀତି ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ? କାରଣ ଭୋଜନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ହାତ ଧୁଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୩ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାଗତ ଗାତିନୀତି ସକାଶେ କାହିଁକି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କର ?

୪ ଈଶ୍ଵର ତ କହିଅଛନ୍ତି ପିତାମାତାକୁ ସମାଦର କର, ଆଉ ଯେ କେହି ପିତା କି ମାତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରାଣଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବ । ୫ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାଅ, ଯେ କେହି ପିତା କି ମାତାକୁ କହେ, ମୋ'ଠାରୁ ଯାହା କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ପାଇଥାନ୍ତ, ସେ ସବୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହୋଇଅଛି, ୬ ସେ ଆପଣା ପିତାମାତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସମାଦର କରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଭଳି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାଗତ ଗାତିନୀତି ଯୋଗୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଅଛ ।

୭ ରେ କପଟମାନେ, ଯିଶାଇୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉପଯୁକ୍ତଭାବେ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଅଛନ୍ତି,

୮ ଏହି ଜାତି ମୁଖରେ ଆମ୍ଭକୁ ସମାଦର କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ ।

୯ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଧର୍ମର ଉପଦେଶବାଣୀ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବୃଥାରେ ଆମ୍ଭର ଆଶ୍ରୟନା କରନ୍ତି ।

ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରିଥାଏ

(ମାର୍କ 7:14-23)

୧୦ ଆଉ ଯାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶୁଣ ଓ ବୁଝ; ୧୧ ମୁଖରେ ଯାହା ପରବେଶ କରେ, ଗହା ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରେ, ଏପରି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଖରୁ ଯାହା ବାହାରେ, ଗହା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରେ ।

୧୨ ସେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଫୀରୁଶୀମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଯେ ଅପମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆପଣ କ'ଣ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେଉଁ ସବୁ ବୃକ୍ଷ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଵପ୍ନ ପିତା ଗୋପଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବ । ୧୪ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପଥପରଦର୍ଶକ; ଆଉ ଯେବେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ ବାଟ କଢ଼ାଏ, ତେବେ ଦୁହେଁ ଖାତରେ ପଡ଼ିବେ ।

୧୫ ସେଥିରେ ପିତର ଗହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦିଅନ୍ତୁ । ୧୬ ଯାଶୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବୋଧ ? ୧୭ ଯାହା କିଛି ମୁଖରେ ପରବେଶ କରେ, ଗହା ପେଟକୁ ଯାଇ ବାହାରେ ଯେ ପକାଯାଏ, ଏହା କ'ଣ ବୁଝୁ ନାହିଁ ?

୧୮ କିନ୍ତୁ ମୁଖରୁ ଯାହାସବୁ ବାହାରେ, ଗହା ହୃଦୟରୁ ବାହାରେ ଓ ଗହା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରେ । ୧୯ କାରଣ ହୃଦୟରୁ କୁଟିନ୍ତ, ନରହତ୍ୟା, ବ୍ୟଭିଚାର, ବେଶ୍ଯାଗମନ, ଚୋରି, ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ନିନ୍ଦା ବାହାରେ; ୨୦ ଏହି ସମସ୍ତ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରେ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ହାତରେ ଖାଇବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରେ ନାହିଁ ।

କିଶାନୀୟା ସତ୍ତାର ବିଶ୍ଵାସ

(ମାର୍କ 7:24-30)

୨୧ ଯାଶୁ ସେଇ ସ୍ଥାନରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ୨୨ ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ସୀମାରୁ ଜଣେ କିଶାନୀୟା ସତ୍ତା ଆସି ଉତ୍ତରସ୍ଵପ୍ନରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ପରଭୃ, ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ, ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ, ମୋର ଝିଅଟିକୁ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଭୂତ ଦ୍ଵାରା କର୍ଷ୍ଟ ପୀଡ଼ିତ ଅଛି । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହାକୁ ପଦେ ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ଗହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ଗହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏହାକୁ ବିଦାୟ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛ ପଛେ ଚିତ୍କାର କରୁଅଛି ।

୨୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ହଜିୟାଲଥିବା ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହା ନିକଟକୁ ଧରେରିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ସେହି ସତ୍ତା ଆସି ଗହାଙ୍କୁ ପରଶାମ କରି କହିବାକୁ

ଲାଗିଲା, ହେ ପରଭୁ, ମୋର ଉପକାର କରନ୍ତୁ । ୨୭ ମାତ୍ର ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆହାର ନେଇ କୁକୁରମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପକାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୨୭ କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲା, ହଁ, ପରଭୁ, କାରଣ କୁକୁରମାନେ ତ ନିଜ ନିଜ ପରଭୁଙ୍କ ମେଜରୁ ପଡ଼ିବା ଅଇଁଠା ଖାଆନ୍ତି । ୨୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଗୋ ନରୀ, ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ, ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଘଟୁ । ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ଗହାର କନ୍ୟା ସୁସ୍ଥ ହେଲା ।

ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସୁସ୍ଥତା ପରଦାନ
(ଯିଶାଇୟ 35:5,6; ଲୁକ 7:22,23)

୨୯ ଯାଶୁ ସେଠାରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଗାଲିଲା ସମୁଦ୍ର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବସିଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଖଞ୍ଜି, ପତ୍ତୁ, ଅଧ୍ୟ, ମୂକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଗହାଞ୍ଜି ଛାମୁକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗହାଞ୍ଜି ପାଦ ତଳେ ଥୋଇଦେଲେ, ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ୩୧ ଏହି ରୂପେ ମୂକମାନେ ଯେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ପତ୍ତୁମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଖଞ୍ଜିମାନେ ଚଳୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ଲୋକସମୂହ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଇସ୍ରାଏଲର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଜାତୀନ କଲେ ।

ଗ୍ରି ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା
(ମାର୍କ 8:1-10)

୩୨ ଆଉ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଏହି ଲୋକସମୂହ ପରତି ମୋହର ଦୟା ହେଉଅଛି, କାରଣ ଏମାନେ ତିନି ଦିନ ହେଲାଣି ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଅଛନ୍ତି ଓ ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ନାହିଁ; କାଳେ ବାଟରେ ଏମାନେ ମୂର୍ଚ୍ଛା ହୋଇଯାଇ ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନାହାରରେ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ୩୩ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଞ୍ଜି କହିଲେ, ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଭଞ୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ କେଉଁଠାରୁ ଏତେ ରୁଟି ପାଇବା ? ୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେତେଟି ରୁଟି ଅଛି ? ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତେଟି, ପୁଣି, ଅଳ୍ପ କେତେଟି ସାନ ମାଛ । ୩୫ ସେଥିରେ ସେ ଲୋକସମୂହକୁ ଭୂମିରେ ବସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ,

୩୬ ଆଉ ଯାଶୁ ସେହି ସାତେଟି ରୁଟି ଓ ମାଛଗୁଡ଼ିକ ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସେହି ସବୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ ସେମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଲେ । ୩୭ ଆଉ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନ କରି ପରିତୃପ୍ତ ହେଲେ ଓ ଭଙ୍ଗା ରୁଟିରୁ ଯାହା ବଳିଲା, ଗହା ସେମାନେ ଉଠାଇ ସାତ ଟୋକେଇ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । ୩୮ ଭୋଜନ କରିବା ଲୋକେ, ସତରୀ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା, ଗ୍ରି ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ୩୯ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଲୋକସମୂହକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ମଗଦାନ ସୀମାକୁ ଆସିଲେ ।

୧୭

ଯୁନସତ୍ତ୍ୱ ଚିହ୍ନ
(ମାର୍କ 8:11-13; ଲୁକ 12:54-56)

୧ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନେ ଗହାଞ୍ଜି ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଞ୍ଜି ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଅଭିପ୍ରେୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗହାଞ୍ଜିକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଥାଅ, ଭଲ ପାଗ ହେବ, କାରଣ ଆକାଶ ଲାଲ ହୋଇଅଛି ।

୩ ଆଉ ପୂର୍ବଦିଗରେ କହିଥାଅ, ଆଜି ଝଡ଼ ହେବ, କାରଣ ଆକାଶ ଲାଲ ଓ ମେଘୁଆ ହୋଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶର ଲକ୍ଷଣର ଭେଦାଭେଦ ବୁଝି ପାରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ କାଳର ଲକ୍ଷଣସବୁ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ ? ୪ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ବଂଶ ଚିହ୍ନ ଖୋଜନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯୁନସତ୍ତ୍ୱ ଚିହ୍ନ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ ।

ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ଖମାର
(ମାର୍କ 8:14-21)

୫ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟ ପାରିରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ରୁଟି ନେବାକୁ ପାସୋରି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୬ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତର୍କ ହୁଅ, ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ଖମାରଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ । ୭ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ତର୍କବିତର୍କ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରୁଟି ଥାଣି ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି । ୮ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହା ଜାଣି କହିଲେ,

ହେ ଅଲପ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରୁଚି ନାହିଁ ବୋଲି କାହିଁକି ପରସ୍ପର ଚର୍ଚ୍ଚିତକ କରୁଅଛ ?

୯୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝୁ ନାହିଁ ? ଅବା ସେହି ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ରୁଚି, ଆଉ କେତେ ଟୋକାଇ ଉଠାଇଲ, ୧୦ କିମ୍ବା ସେହି ଗୁରି ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ସାତେଟି ରୁଚି, ପୁଣି, କେତେ ଟୋକାଇ ଉଠାଇଲ, ସେହି ସବୁ କି ତୁମ୍ଭର ମନେ ନାହିଁ ?

୧୧ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୁଚି ବିଷୟରେ କହି ନ ଥିଲି, ଏହା କିପରି ବୁଝୁ ନାହିଁ ? କିନ୍ତୁ ଫାରୁଣୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ଖମ୍ବାର ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ । ୧୨ ସେ ଯେ ରୁଚିର ଖମ୍ବାରଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ନ କହି ଫାରୁଣୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଏହା ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ବୁଝିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ଖରାଷ୍ଟ ଚୂପେ ପିତରଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାକାର

(ମାର୍କ 8:27-30; ଲୁକ 9:18-21)

୧୩ ପରେ ଯାଶୁ କାଇସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କ'ଣ କହନ୍ତି ? ୧୪ ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, କେହି କେହି କହନ୍ତି, ବାପତିଜକ ଯୋହନ, କେହି କେହି ଏଲିୟ, ଆଉ କେହି କେହି ଯିରିମାୟ ଅବା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ୧୫ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହୁଅଛ ? ୧୬ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ଖରାଷ୍ଟ, ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

୧୭ ଏଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହା ପରକାଶ କରି ନାହିଁ, ବରଂ ମୋହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପିତା ପିତା ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପିତର, ପୁଣି, ଏହି ପଥର ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତେଲିବି, ଆଉ ପାଗଳର ବଳ ଗହାଡ଼କୁ ପରାଜୟ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୯ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରାଜ୍ୟର କଞ୍ଚି ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବନ୍ଦ କରିବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗହା ବନ୍ଦ ରହିବ, ପୁଣି, ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ମୁକ୍ତ କରିବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଗହା ମୁକ୍ତ ରହିବ । ୨୦ ସେତେବେଳେ ସେ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ଏହା କାହାକୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ନିଜ ମୁତୁୟ ଏବଂ ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସୂଚନା

(ମାର୍କ 8:31-33; ଲୁକ 9:22)

୨୧ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ଗହାଡ଼କୁ ଅବଶ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପରାଗୀନ, ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଅନେକ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥତ ହେବାକୁ ହେବ । ୨୨ ସେଥିରେ ପିତର ଗହାଡ଼କୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଘେନିଯାଇ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଇଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ, ନା ପରଭୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେ ହେଁ ନ ଘଟୁ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ଆଗରୁ ଦୂର ହୁଅ, ଶୟାନ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବିଘ୍ନସମ୍ପ୍ରରୂପ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟ ନ ଭାବି ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟ ଭାବୁଅଛ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନକାରୀ ହେବାର ଅର୍ଥ

(ମାର୍କ 8:34-9:1; ଲୁକ 9:23-27)

୨୪ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେହି ଯେବେ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଅସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁ, ପୁଣି, ଆପଣା କ୍ରୁଣା ନେଇ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ । ୨୫ କାରଣ ଯେ କେହି ଆପଣା ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ଗହା ହରାଇବ; କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ମୋ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଇବ, ସେ ଗହା ପାଇବ । ୨୬ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଲାଭ କରି ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଏ, ତେବେ ଗହାର କି ଲାଭ ହେବ ? କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଜୀବନ ବଦଳରେ କ'ଣ ଦେବ ?

୨୭ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ମହିମାରେ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଗମନ କରିବେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ପରତ୍ୟକ ଲୋକକୁ ଗହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ଦେବେ । ୨୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ ଆଗମନ ନ ଦେଖିବା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କୌଣସି ପରକାରେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସପ୍ରାପ୍ତ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୧୭

ଯାଶୁଓକ ରୂପାନ୍ତରଣ

(ମାର୍କ 9:2-13; ଲୁକ 9:28-36)

୧୧ ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯାଶୁ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଗହାଓକ ଭାଇ ଯୋହନଓକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପୃଥକ କରି ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ନେଇଗଲେ । ୧୨ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ; ଗହାଓକର ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ଗହାଓକ ବସତର ଆଲୋକ ପରି ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

୧୩ ପୁଣି, ଦେଖ, ମୋଶା ଓ ଏଲିୟ ଗହାଓକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲା । ୪ ସେଥିରେ ପିତର ଯାଶୁଓକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ପରଭୃ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ, ଏହା ଉତ୍ତମ; ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ମୁଁ ଏଠାରେ ତିନୋଟି କୁମ୍ଭୀର ନିର୍ମାଣ କରିବି, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଓ ଏଲିୟଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ।

୧୪ ସେ ଏହି କଥା କହୁ କହୁ, ଦେଖ, ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲା, ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ମେଘରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, “ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଏହାଓକଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ” ଏହାଓକ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି । ୧୫ ଏହା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେଲେ । ୧୬ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲେ, ଉଠ, ଭୟ କର ନାହିଁ । ୧୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ଉପରକୁ ଚାହିଁ କେବଳ ଯାଶୁଓକ ବିନା ଆଉ କାହାରିକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ ।

୧୮ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନ ଉଠିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଦର୍ଶନର କଥା କାହାରିକୁ କୁହ ନାହିଁ । ୧୯ ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଓକୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ କାହିଁକି କହନ୍ତି ଯେ, ପରଥମରେ ଅବଶ୍ୟ ଏଲିୟଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ ?

୨୦ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏଲିୟ ଆସି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା କଥା ସତ, ୨୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଏଲିୟ ତ ଆସି ସାରିଲେଣି, ମାତ୍ର ଲୋକେ ଗହାଓକୁ ନ ଚିହ୍ନି ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ଗହା ହିଁ ଗହାଓକ ପ୍ରତି କରିଅଛନ୍ତି । ସେହି ପରକାରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୨୨ ସେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାପତିଜକ ଯୋହନଓକ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେତେବେଳେ ଗହା ବୁଝିଲେ ।

ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ବାଳକର ସୁସ୍ୱପ୍ନ

(ମାର୍କ 9:14-29; ଲୁକ 9:37-43)

୨୩ ପରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ଜଣେ ଲୋକ ଗହାଓକ ନିକଟକୁ ଆସି ଆଶ୍ରୋଇପଡ଼ି କହିଲା, ୨୪ ହେ ପରଭୃ, ମୋହର ପୁଅକୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ, କାରଣ ସେ ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗରେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ପାଉଅଛି, ଯେଣୁ ସେ ଅରକୁଅର ନିଆଁରେ ଓ ଅରକୁଅର ପାଣିରେ ପଡ଼ୁଅଛି । ୨୫ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗହାକୁ ଆଣିଥିଲି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗହାକୁ ସୁସ୍ୱପ୍ନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨୬ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ବିପଥଗାମୀ ବଂଶ, କେତେ କାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବି ? କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହିବି ? ଗହାକୁ ଏଠିକି ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ । ୨୭ ଆଉ ଯାଶୁ ଭୂତକୁ ଧମକାନ୍ତେ ସେ ଗହାଠାରୁ ବାହାରିଗଲା ଓ ବାଳକଟି ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ସୁସ୍ୱପ୍ନ ହେଲା ।

୨୮ ଏହାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୋପନରେ ଯାଶୁଓକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗହାକୁ ଛଡ଼ାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ୨୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଲମ୍ପ ବିଶ୍ୱାସ ସକାଶେ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯଦି ଗୋଟିଏ ସୋରିଷ ଦାନ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ଏହି ପର୍ବତକୁ 'ଏଠାରୁ ସେଠାକୁ ଘୁଞ୍ଚିଯା' ବୋଲି କହିଲେ ଗହା ଘୁଞ୍ଚିଯିବ, ଆଉ କିଛି ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସାଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ୩୦ [କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଏପ୍ରକାର ଭୂତ ବାହାରିଯାଏ ନାହିଁ ।]

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଓକ ପୁନଃସୂଚନା

(ମାର୍କ 9:30-32; ଲୁକ 9:43-45)

୨୨ ଆଉ ସେମାନେ ଗାଲିଲୀରେ ଏକତର ହେବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ, ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ସେ ଉଠିବେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ।

ଯୀଶୁ ଏବଂ ମନ୍ଦିରର କର

୨୪ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ କର୍ପନ୍ନୀହୁମକୁ ଆସନ୍ତେ ମନ୍ଦିରର କର ଆଦାୟକାରୀ ଲୋକେ ପିତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁରୁ କ'ଣ ମନ୍ଦିରର କର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ? ୨୫ ସେ କହିଲେ, ହଁ, ଦିଅନ୍ତି । ଆଉ ସେ ଘରକୁ ଆସିଲା ପରେ ଯୀଶୁ ଆଗେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭର ମତ କ'ଣ ? ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ କାହା ପାଖରୁ କର ବା ରାଜସ୍ୱ ନିଅନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମତନଗଣଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା ବିଦେଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ?

୨୬ ସେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବୋଲି କହିଲେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ତ ପୁତ୍ରମାନେ ମୁକ୍ତ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନର କାରଣ ନ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯାଇ ବନ୍ଦୀ କଣ୍ଠା ପକାଅ, ଆଉ ପରଥମେ ଯେଉଁ ମାଛ ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଧରି ତାହାର ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ଗୋଟିଏ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ପାଇବ; ତାହା ନେଇ ମୋ ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ।

୧୮

ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସବୁଠାରୁ ନମ୍ବର

(ମାର୍କ ୯:୩୩-୩୭; ଲୁକ ୯:୪୬-୪୮)

୧ ସେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତେବେ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତରାଜ୍ୟରେ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୨ ସେ ଗୋଟିଏ ସାନ ପିଲାକୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ କରାଇଲେ, ୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ସାନ ପିଲା ପରି ନ ହେଲେ କୌଣସି ପରକାରେ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତରାଜ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

୪ ଅତଏବ ଯେ କେହି ଏହି ସାନ ପିଲା ପରି ଆପଣାକୁ ନମ୍ବର କରେ, ସେ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତରାଜ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୫ ଆଉ ଯେ କେହି ମୋ ନାମରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ସାନ ପିଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ;

ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଘ୍ନକାରୀର ଦଣ୍ଡ

(ମାର୍କ ୯:୪୨-୪୮; ଲୁକ ୧୭:୧,୨)

୬ କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତାହା ବେକରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଚକିପଥର ଟାଙ୍ଗାଯାଇ ତାହାକୁ ମହାସାଗରରେ ଅଗାଧ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ତାହା ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ।

୭ ହାୟ, ସଂସାର ବିଘ୍ନ ସକାଶେ ସମ୍ଭବପର ପାତର; ବିଘ୍ନ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, କିନ୍ତୁ ହାୟ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ବିଘ୍ନ ଘଟେ, ସେ ସମ୍ଭବପର ପାତର । ୮ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଅବା ପାଦ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା କାଟି ଫୋପାଡ଼ିଦିଅ; ଦୁଇ ହସ୍ତ ଓ ଦୁଇ ପାଦ ନେଇ ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ପଡ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ପଡ଼ୁ ଅବା ଖଞ୍ଜ ହୋଇ ଜୀବନରେ ପରବେଶ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ।

୯ ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ଉପାଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ିଦିଅ; ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁ ନେଇ ଅଗ୍ନିମୟ ନର୍କରେ ପଡ଼ିବା ବରଂ ଏକ ଚକ୍ଷୁ ନେଇ ଜୀବନରେ ପରବେଶ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ।

ହଜିଲା ମେଣ୍ଡାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ଲୁକ ୧୫:୩-୭)

୧୦ ସାବଧାନ, ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ହିଁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂତମାନେ ସର୍ବଦା ମୋହର ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତସଥ ପିତରଙ୍କ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ୧୧ [କାରଣ ଯାହା ହଜିଅଛି, ତାହା ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିଅଛନ୍ତି ।]

୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମନେ କଲ ? କୌଣସି ଲୋକର ଯଦି ଶହେ ମେଣ୍ଡା ଥାଏ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହଜିଯାଏ, ତେବେ କ'ଣ ଅନେକତକୁ ପର୍ବତରେ ଛାଡ଼ି ସେ ଯାଇ ହଜିଯାଇଥିବା ମେଣ୍ଡାଟି ଖୋଜେ ନାହିଁ ? ୧୩ ଆଉ ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ପାଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ

କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ଅନେଶତଟି ହଜି ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଗୋଟିକ ଲାଗି ସେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ କରେ । ୧୪ ସେହି ପୂରକାରେ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଗୋଟିଏ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ ।

ପାପ କରିଥିବା ଭାଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
(ଲୁକ 17:3; ଗାଲାତୀୟ 6:1; ଯାକୂବ 5:19,20)

୧୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ପାପ କରେ, ତେବେ ଯାଇ କେବଳ ତୁମ୍ଭ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଗହାକୁ ଗହାର ଦୋଷ ଦେଖାଅ; ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇ କି ଲାଭ କଲ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ନ ଶୁଣେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଉ ଜଣେ ବା ଦୁଇ ଜଣକୁ ନେଇ ଯାଅ, ଯେପରି ଦୁଇ ବା ତିନି ସାକ୍ଷାତ୍ କ ମୁଖରେ ସମସ୍ତ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ।

୧୭ ତଥାପି ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା ନ ମାନେ, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କୁହ, ଓ ସେ ମଣ୍ଡଳୀ କଥା ମଧ୍ୟ ନ ମାନେ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଣଯିହୁଆ ଓ କରଗ୍ରହଣୀ ପରି ହେଉ ।

୧୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାସବୁ ବନ୍ଦ କରିବ, ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେହି ସବୁ ବନ୍ଦ ରହିବ, ପୁଣି, ପୃଥିବୀରେ ଯାହାସବୁ ମୁକ୍ତ କରିବ, ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେହି ସବୁ ମୁକ୍ତ ରହିବ । ୧୯ ପୁନଶ୍ଚ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଏକମାତ୍ର ହୋଇ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ, ଗହା ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ପିତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ଘଟିବ । ୨୦ କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୁଇ କି ତିନି ଜଣ ମୋ ନାମରେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅଛି ।

କ୍ଷମା ନ ଦେବା ଦାସର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ଲୁକ 17:3,4)

୨୧ ସେତେବେଳେ ପିତର ଗହାତ୍ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ପୁରୁଷ, କେତେ ଥର ମୋହର ଭାଇ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିବି ? ୨୨ କି ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ? ଯାଶୁ ଗହାତ୍ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ କେବଳ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁ ନାହିଁ,

୨୩ ମାତ୍ର ସତୁରି ଶୁଣ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଅତଏବ, ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ହିସାବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଜଣେ ରାଜାତ୍ ସଦୃଶ । ୨୪ ସେ ହିସାବ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ ତିନି କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖି କରିଥିବା ଜଣେ ଦାସ ଗହାତ୍ କ୍ଷାମୁକୁ ଅଣାଗଲା । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଗହାର ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ କିଛି ନ ଥିବାରୁ ଗହାର ପୁରୁ ଗହାକୁ ଏବଂ ଗହାର ସତ୍ରା, ପିଲାପିଲି ଓ ସର୍ବସ୍ୱ ବିକ୍ରୟ କରି ପରିଶୋଧ ନେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୨୬ ତେଣୁ ସେହି ଦାସ ଗହାତ୍କୁ ଭୃତ୍ୟ ପୁରଣାମ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଆପଣ ମୋ ବିଷୟରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆପଣକୁ ସବୁ ପରିଶୋଧ କରିଦେବି । ୨୭ ସେଥିରେ ସେହି ଦାସର ପୁରୁଷ ଦୟା କରି ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ ଓ ଗହାର ରଖି କ୍ଷମା କଲେ ।

୨୮ କିନ୍ତୁ ସେହି ଦାସ ବାହାରିଯାଇ ଗହାଠାରୁ ପରଶ ଟଙ୍କା ରଖି କରିଥିବା ଜଣେ ସହଦାସର ଦେଖା ପାଇ ଗହାକୁ ଧରି ଗହାର ଗଲା ଚିପି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ତୁ ଯାହା ଧାରୁ, ଶୁଣିଦେ । ୨୯ ତେଣୁ ଗହାର ସହଦାସ ଭୃତ୍ୟ ହୋଇ ଗହାକୁ ବିନତି କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଆପଣ ମୋ' ବିଷୟରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିଦେବି ।

୩୦ ମାତ୍ର ସେ ସମ୍ମତ ହେଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଇ ରଖି ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ଯାଏ ଗହାକୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇଦେଲା । ୩୧ ତେଣୁ ଗହାର ସହଦାସମାନେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ଓ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଜଣାଇଲେ ।

୩୨ ସେଥିରେ ଗହାର ପୁରୁଷ ଗହାକୁ ପାଖକୁ ଡକାଇ କହିଲେ ରେ ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ, ତୁ ମୋତେ ବିନତି କରିବାରୁ ମୁଁ ଗେର ସେହି ସମସ୍ତ ରଖି କ୍ଷମା କଲି; ୩୩ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଗେତେ ଦୟା କଲି, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାର ସହ ଦାସକୁ କ୍ଷମା କରିବା ଗେହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲା ?

୩୪ ଆଉ, ଗହାର ପୁରୁଷ ରାଗିଯାଇ ସମସ୍ତ ରଖି ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୩୫ ତୁମ୍ଭେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଜଣ ଯଦି ଅନ୍ତର ସହ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇକୁ କ୍ଷମା ନ କର, ଗହାହେଲେ ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ପିତା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ସେହି ପୂରକା କରିବେ ।

ଛାଡ଼ିପତର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାଶୁଓକ ଶିକ୍ଷା

(ମାର୍କ 10:1-12)

୧ ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ଗାଲିଲୀରୁ ଗଲିୟାଲ ଯର୍ଦନର ଆରପାରରେ ଥିବା ଯିହୂଦା ସାମାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୨ ପୁଣି, ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଉତ୍ତରାଓକ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

୩ ଏହି ସମୟରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଉତ୍ତରାଓକ ପାଖକୁ ଆସି ଉତ୍ତରାଓକ ପରୀକ୍ଷା କରି ପଚାରିଲେ, ଯେକୌଣସି କାରଣରୁ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ କି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା କ'ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ? ୪ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପାଠ କରି ନାହିଁ ଯେ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଆଦ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ,

୫ ଆଉ କହିଲେ, ଏହି କାରଣରୁ ପୁରୁଷ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ, ଆଉ ସେ ଦୁହେଁ ଏକାଓକ ହେବେ ? ୬ ଏଣୁ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ନୂହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏକାଓକ ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ ଈଶ୍ଵର ଯାହା ସଂଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ଉତ୍ତରାଓକ ଅଲଗା ନ କରୁ ।

୭ ସେମାନେ ଉତ୍ତରାଓକ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ମୋଣା କାହିଁକି ତ୍ୟାଗପତର ଦେଇ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ? ୮ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଠିନତା ଦେଖି ମୋଣା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ କି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଦ୍ୟରୁ ସେପରି ନ ଥିଲା । ୯ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ କି ବନ୍ଧୁକର ଦୋଷ ବିନା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ବନ୍ଧୁକର କରେ ।

୧୦ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତରାଓକ କହିଲେ, ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ଯଦି ଏହି ପରକାର ସମ୍ପର୍କଧର, ତେବେ ବିବାହ କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଅଛି, ସେମାନେ କରି ପାରନ୍ତି । ୧୨ କାରଣ କେହି କେହି ମାତର ଗର୍ଭରୁ ନପୁଂସକ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି କେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନପୁଂସକ କରାଯାଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଆଉ କେହି କେହି ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ସକାଶେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନପୁଂସକ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରେ, ସେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ।

ଶିଶୁ ପରିତ୍ୟ ଯାଶୁ

(ମାର୍କ 10:13-16; ଲୁକ 18:15-17)

୧୩ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଯେପରି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖି ପରାଧୀନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଉତ୍ତରାଓକ ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲେ । ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଶୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ମନ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ଏହି ପରକାର ଲୋକମାନଙ୍କର । ୧୫ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖି ସେଠାରୁ ଗଲିଗଲେ ।

ଜଣେ ଧନୀ ଯୁବା

(ମାର୍କ 10:17-31; ଲୁକ 18:18-30)

୧୬ ଆଉ ଦେଖ, ଜଣେ ଉତ୍ତରାଓକ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କେଉଁ ସତ୍‌କର୍ମ କରିବି ? ୧୭ ସେ ଉତ୍ତରାଓକ କହିଲେ, ସତ୍ କେବଳ ଜଣେ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଜୀବନରେ ପରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କର ।

୧୮ ସେ ଉତ୍ତରାଓକ ପଚାରିଲେ, କି କି ପରକାର ଆଜ୍ଞା ? ଯାଶୁ କହିଲେ, ଏହି ସବୁ, ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ବନ୍ଧୁକର କର ନାହିଁ, ଗୈର କର ନାହିଁ, ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ, ୧୯ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।

୨୦ ସେହି ଯୁବାକ ଉତ୍ତରାଓକ କହିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ମୁଁ ପାଳନ କରିଅଛି, ମୋହର ଆଉ କ'ଣ ଉଣା ଅଛି ? ୨୧ ଯାଶୁ ଉତ୍ତରାଓକ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଯାଇ ଆପଣାର ସର୍ବସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ଧନ ପାଇବ; ପୁଣି, ଆସି ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଯୁବାକଟି ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଗଲିଗଲେ, କାରଣ ଉତ୍ତରାଓକ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ।

୨୩ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଧନୀ ଲୋକ ଅତି କଷ୍ଟରେ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ପରବେଶ କରିବ । ୨୪ ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ଗର୍ଭରେ ଧନୀଲୋକଙ୍କର ପରବେଶ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଛୁଟିର ଛିଦ୍ର ଦେଇ ଓଟର ପରବେଶ କରିବା ସହଜ ।

୨୫ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ କହିଲେ, ତେବେ କିଏ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରେ ? ୨୬ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଅସାଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟର ସମସ୍ତ ସାଧ୍ୟ । ୨୭ ସେଥିରେ ପିତର ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ କରି ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ତେବେ କ'ଣ ପାଇବା ?

୨୮ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆପଣା ଗୌରବମୟ ସିଂହାସନରେ ଉପବେଶନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ, ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପ୍ରାଦଶ ସିଂହାସନରେ ଉପବେଶନ କରି ଇସ୍ରାଏଲରେ ଉପ୍ରାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଶାସନ କରିବ ।

୨୯ ପୁଣି, ଯେ କେହି ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ଗୃହ କି ଭାଇ କି ଭଉଣୀ କି ପିତା କି ମାତା କି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି କି ଭୃତ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ କରେ, ସେ ବହୁଗୁଣ ପାଇବ, ପୁଣି, ଅନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବ । ୩୦ କିନ୍ତୁ ପରଥମେ ଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଶେଷରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ଶେଷରେ ଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ପରଥମ ହେବେ ।

୨୦

ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମୂଲିଆ

୧ କାରଣ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏପରି ଜଣେ ଗୃହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଦୃଶ, ଯେ ସକାଳ ହେବାପାତ୍ର ଆପଣା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମୂଲିଆ ଲଗାଇବାକୁ ବାହାରିଗଲେ । ୨ ଆଉ ସେ ମୂଲିଆମାନଙ୍କ ସହିତ ଦିନକୁ ଏକ ଦିନର ମୂଲ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଠାଇଲେ । ୩ ପୁଣି, ପ୍ରାୟ ନଅଟା ସମୟରେ ବାହାରିଯାଇ ବଜାରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍କର୍ମା ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଅ, ପୁଣି, ଯାହା ଠିକ୍, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବି; ଆଉ ସେମାନେ ଗଲେ । ୫ ପୁଣି, ଥରେ ସେ ପ୍ରାୟ ବାରଟା ଓ ତିନିଟା ସମୟରେ ବାହାରିଯାଇ ସେହି ପରକାର କଲେ । ୬ ପୁଣି, ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟା ସମୟରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ଆଉ କେତେକ ଜଣଙ୍କୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏଠାରେ ଦିନଯାକ ଖାଲିରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛ ? ୭ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, କାରଣ କେହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୂଲ ଲଗାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଅ । ୮ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ଆପଣା ବେତ୍ତରକୁ କହିଲେ, ମୂଲିଆମାନଙ୍କୁ ତାକି ଶେଷ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରଥମ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ ଦିଅ । ୯ ସେଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟା ସମୟରେ ମୂଲ ଲଗାଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଆସି ଏକ ଦିନର ମୂଲ ଲେଖାଏଁ ପାଇଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ପରଥମେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୂଲିଆମାନେ ଆସି ଅଧିକ ପାଇବେ ବୋଲି ମନେ କଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଦିନର ମୂଲ ଲେଖାଏଁ ପାଇଲେ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଗହା ପାଇ ସେମାନେ ଘରର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୨ ଏହି ଶେଷର ଲୋକମାନେ ଘର୍ଷଣାମାତ୍ର କାମ କଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିନଯାକ ଖଟି ଖଟି ଖରାରେ ଜଳିପୋଡ଼ିଗଲେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମାନ କଲ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଭାଇ, ତେ ପରତି ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟ କରୁ ନାହିଁ; ତୁ କଅଣ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଏକ ଦିନର ମୂଲ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି କରି ନ ଥିଲୁ ? ୧୪ ତେର ଯାହା, ଗହା ନେଇ ଚାଲିଯା, କିନ୍ତୁ ଏହି ଶେଷ ଲୋକକୁ ସୁଦ୍ଧା ତେ ପରି ଦେବା ପାଇଁ ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୧୫ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ କଅଣ ମୋର ଅଧିକାର ନାହିଁ ? ନା ମୁଁ ଦାନଶୀଳ ହେବାରୁ ତୁ ଇର୍ଷାଦୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ? ୧୬ ସେହିପରି ଶେଷରେ ଥିବା ଲୋକେ ପରଥମେ ହେବେ ଓ ପରଥମରେ ଥିବା ଲୋକେ ଶେଷରେ ପଡ଼ିବେ ।

ନିଜ ମୁତୁୟ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ତୃତୀୟ ଥର ସୂଚନା

(ମାର୍କ 10:32-34; ଲୁକ 18:31-34)

୧୭ ଯାଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ୟତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଉପ୍ରାଦଶଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କରି ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୮ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା

କରୁଅଛୁ, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ, ୧୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପରାଣ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦେଇ ପରିହାସ, କୋରଡ଼ା ପରହାର ଓ କରୁଣରେ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ସେ ଉଠିବେ ।

ଜଣେ ମାଆର ଅନୁରୋଧ
(ମାର୍କ 10:35-45)

୨୦ ସେତେବେଳେ ଜେବଦାଈଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମାତା ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗହାଡ଼କୁ ଛାମୁକୁ ଆସି ପରଶାମ କରି ଗହାଡ଼କଠାରୁ କିଛି ମାଗିଲେ । ୨୧ ସେଥିରେ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ସେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଯେପରି ମୋହର ଏହି ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆପଣଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ବସନ୍ତି, ଏହା ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମାଗୁଅଛ, ଗହା ଜାଣୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେଥିରେ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରି ପାର ? ୨୩ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପାରୁ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବ ସତ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ବସିବାକୁ ଦେବା ମୋହର ଅଧିକାରର ବିଷୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଧାନ ପରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି, ସେମାନେ ବସିବେ । ୨୪ ଅନ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଏହା ଶୁଣି ସେହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରଭୁତ୍ୱ କରନ୍ତି ଓ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୨୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେପରକାର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ମହାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଉ, ୨୭ ଆଉ ଯେ କେହି ପରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ହେଉ, ୨୮ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେବା ପାଇବାକୁ ଆସି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ପରାଣ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ।

ଦୁଇ ଜଣ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦାନ
(ମାର୍କ 10:46-52; ଲୁକ 18:35-43)

୨୯ ସେମାନେ ଯିରାହୋରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଡ଼କର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୩୦ ଆଉ ଦେଖ, ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରରେ ଦୁଇ ଜଣ ଅନ୍ୟ ଯାଣୁ ସେହି ପଥ ଦେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି ଉଚ୍ଚତ ସ୍ୱପ୍ନର କରି କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୩୧ ମାତ୍ର ଲୋକସମୂହ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁନି ହେବା ପାଇଁ ଧମକ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚତ ସ୍ୱପ୍ନର କରି କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୩୨ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି ପଚାରିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୩୩ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଫିଟିଯାଏ । ୩୪ ଆଉ ଯାଣୁ ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନେ ଦେଖି ପାରିଲେ ଓ ଯାଣୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨୧

ଯାଣୁଙ୍କ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା
(ମାର୍କ 11:1-11; ଲୁକ 19:28-40; ଯୋହନ 12:12-19)

୧ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବୈଥ୍‌ସାଣା ଓ ଜାତପର୍ବତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଯାଣୁ ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ । ୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସେହି ଗରାମକୁ ଯାଅ, ଆଉ ଯିବାମାତ୍ରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଗର୍ଦ୍ଦଭା ଓ ଗହା ସହିତ ଗୋଟିଏ ଶାବକକୁ ଦେଖିବ; ସେମାନଙ୍କୁ ଫିଟାଇ ମୋ ନିକଟକୁ ନେଇଆସ । ୩ ଆଉ ଯେବେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି କହେ, ତେବେ କହିବ ଏମାନଙ୍କଠାରେ ପରଭୁଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଦେବ । ୪ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଲା, ୫ ସିୟୋନର କନ୍ୟାକୁ କୁହ, ଦେଖ , ଗେର ରାଜା ଗେ

ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ସେ ନମ୍ବର ଓ ଗର୍ଭଦତ୍ତାଗୋଷ୍ଠୀ, ଶାବକ, ଗର୍ଭଦତ୍ତଶାବକାଗୋଷ୍ଠୀ । ୬ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ ଯାଶୁଓକ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାମ କଲେ, ୭ ପୁଣି, ଗର୍ଭଦତ୍ତା ଓ ଶାବକଟି ଆଣି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ପାତିଦେଲେ, ଆଉ ସେ ଗହା ଉପରେ ବସିଲେ । ୮ ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଆପଣା ଆପଣା କୁଟା ପଥରେ ବିଛାଇଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଗଛରୁ ତାଳ କାଟି ଆଣି ବାଟରେ ବିଛାଇଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୯ ଆଉ ଗହାଓକ ଆଗରେ ଓ ପଛରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହୋଶାନ୍ନ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ! ପୂର୍ବଭୂତ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ! ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରଲୋକରେ ହୋଶାନ୍ନ । ୧୦ ଆଉ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ ନଗରଯାକ ଏ କିଏ ବୋଲି ଚହଳ ପଡ଼ିଗଲା । ୧୧ ସେଥିରେ ଲୋକସମୂହ କହିଲେ, ଏ ଗାଲିଲୀୟ ଯାଉଛନ୍ତି ତ ଭାବବାଦୀ ଯାଶୁ ।

ଯାଶୁଓକ ମନ୍ଦିର ପରିଷ୍କାର

(ମାର୍କ 11:15-19; ଲୁକ 19:45-48; ଯୋହନ 2:13-22)

୧୨ ପରେ ଯାଶୁ ଇଶ୍ରାୟୀଲୀୟ ମନ୍ଦିରରେ ପରବେଶ କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ କିଶାବିକା କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ପୁଣି, ମୁଦ୍ଗ ବୟସସାମ୍ୟାମାନଙ୍କର ମେଜ ଓ କାପୁଡ ବୟସସାମ୍ୟାମାନଙ୍କର ଆସନ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ, ୧୩ ଆଉ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଲେଖା ଅଛି, ଆମ୍ଭର ଗୃହ ପୂର୍ଣ୍ଣନାର ଗୃହ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ତକାୟତମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ କରୁଅଛ । ୧୪ ପୁଣି, ମନ୍ଦିରରେ ଅଧ୍ୟ ଓ ଖଞ୍ଜ ଲୋକେ ଗହାଓକ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗହାଓକ କରିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସବୁ ଓ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ହୋଶାନ୍ନ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବିରକ୍ତ ହେଲେ, ୧୬ ପୁଣି, ଗହାଓକ ପଚାରିଲେ, ଏମାନେ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣୁଅଛ ? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ଶିଶୁ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରସାମ୍ୟାମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତବ ସିଦ୍ଧ କରିଅଛ, ଏହି କଥା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ପାଠ କରି ନାହିଁ ? ୧୭ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ନଗରରୁ ବାହାରି ବେଥନିଆକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ରାତି କଟାଇଲେ ।

ତିମ୍ବିରି ଗଛକୁ ଅଭିଶାପ

(ମାର୍କ 11:12-14,20-24)

୧୮ ସକାଳେ ସେ ନଗରକୁ ଫେରିବା ସମୟରେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ, ୧୯ ଆଉ ବାଟ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ତିମ୍ବିରି ଗଛ ଦେଖି ଗହା ନିକଟକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, କେବଳ ପତ୍ର ଛଡ଼ା ଗହାଠାରେ ଆଉ କିଛି ନ ପାଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆଉ କଦାପି ଗେଠାରେ ଫଳ ନ ହେଉ । ସେଥିରେ ସେହିକ୍ଷଣି ସେହି ତିମ୍ବିରି ଗଛ ଶୁଖିଗଲା । ୨୦ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହା ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ କହିଲେ, ତିମ୍ବିରିଗଛଟି କିପରି ସେହିକ୍ଷଣି ଶୁଖିଗଲା ? ୨୧ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଦେହ ନ କର, ତେବେ ଏହି ତିମ୍ବିରି ଗଛ ପୂର୍ତ୍ତି ଯେପରି କରାଯାଇଅଛି, କେବଳ ଯେ ସେପରି କରିବ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯଦି ଏ ପର୍ବତକୁ ସୁଦ୍ଧା ତୁ ଉଠି ସମୁଦ୍ରରେ ଯାଇ ପଡ଼ି ବୋଲି କହିବ, ଗହାହେଲେ ଗହା ହେବ । ୨୨ ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣନାରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ସେହି ସବୁ ପାଇବ ।

ଯାଶୁଓକର ଅଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ

(ମାର୍କ 11:27-33; ଲୁକ 20:1-8)

୨୩ ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ପରବେଶ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସମୟରେ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଲୋକଙ୍କର ପରାଗୀନବର୍ଗ ଗହାଓକ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ଏହି ଅଧିକାର ଦେଲା ? ୨୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଗହା କହିବ, ତେବେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ କରୁଅଛି, ଗହା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି । ୨୫ ଯୋହନଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ହୋଇଥିଲା ? ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ? ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ତକ୍ବିତକ୍ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯଦି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବୋଲି କହିବୁ, ଗହାହେଲେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗହାଓକ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ନାହିଁ ? ୨୬ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବୋଲି କହିବୁ, ତେବେ ଲୋକସମୂହକୁ ତ ଭୟ! କାରଣ ସମସ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ମାନନ୍ତି

। ୨୭ ଏଣୁ ସେମାନେ ଯାଶୁଓକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ମୁଁ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛି, ଗହା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ।

ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୨୮ ମାତର ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମନେ କର ? ଜଣେ ବନ୍ଦକୃତଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ସେ ପୁରଥମ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ପୁଅ, ଯା, ଆଜି ଦ୍ଵରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କର । ୨୯ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୋର ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଗଲା । ୩୦ ପୁଣି, ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପାଖକୁ ଆସି ସେହି ପୁରକାର କହିଲେ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ ଯାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ଗଲା ନାହିଁ । ୩୧ ଏହି ଦୁଇଜଣ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କଲା ? ସେମାନେ କହିଲେ, “ପୁରଥମ ଜଣକ” । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, କରଗ୍ରହଣ ଓ ବେଶ୍ୟାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପୁରବେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ୩୨ କାରଣ ଯୋହନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାର୍ମିକତର ପଥ ଦେଇ ଆସିଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲ ନାହିଁ, ମାତର କରଗ୍ରହଣ ଓ ବେଶ୍ୟାମାନେ ଗହାତ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାତ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗହା ଦେଖି ସୁଦଧା ଅନୁଗ୍ରହ କଲ ନାହିଁ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ ।

ଦ୍ଵରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁଷ୍ଟ ଭାଗ୍ୟକ୍ଷୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ମାର୍କ 12:1-12; ଲୁକ 20:9-19)

୩୩ ଜଣେ ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ସେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରି ଗୁରିଆଡ଼େ ବାଡ଼ ଦେଲେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ଖୋଳି ପୁରହରୀଗୃହ ତିଆରି କଲେ, ପୁଣି, କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଭାଗରେ ଦେଇ ବିଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲେ । ୩୪ ପରେ ଫଳର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଫଳ ପାଇବା ପାଇଁ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୩୫ କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ ଗହାତ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଧରି ଜଣକୁ ପୁରହାର କଲେ, ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ବଧ କଲେ, ପୁଣି, ଆଉ ଜଣକୁ ପଥର ଫପାଡ଼ି ମାରିପକାଇଲେ । ୩୬ ପୁଣି, ଥରେ ସେ ପୁରଥମ ଥର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଦାସ ପଠାଇଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ସେହି ପୁରକାର କଲେ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ମୋର ପୁଅକୁ ସେମାନେ ମାନ୍ୟ କରିବେ, ଏହା କହି ସେ ପରେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୩୮ ମାତର ସେହି କୃଷକମାନେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖି ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏ ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ; ଆସ, ଏହାକୁ ମାରି ଦେଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ଅଧିକାର ଦଖଲ କରୁ । ୩୯ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ଧରି ଦ୍ଵରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ବାହାରେ ପକାଇ ମାରିଦେଲେ । ୪୦ ଅତଏବ ଯତେବେଳେ ସେହି ଦ୍ଵରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କ ପୁରତି ସେ କ'ଣ କରିବେ ? ୪୧ ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁରଭାବରେ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନେ ଗହାତ୍କୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଫଳ ଯୋଗାଇବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଭାଗରେ ଦେବେ । ୪୨ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି କେବେ ହେଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି କଥା ପାଠ କରି ନାହିଁ, ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ପୁରସ୍ତରକୁ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ, ଗହା କୋଣର ପୁରଧାନ ପୁରସ୍ତର ହେଲା; ପୁରଭୁକ୍ତଠାରୁ ଏହା ହେଲା, ଆଉ ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ? ୪୩ ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କାଢ଼ିନିଆଯିବ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ଜାତି ସେଥିର ଫଳ ଫଳିବ, ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ । ୪୪ ଆଉ ଯେ ଏହି ପୁରସ୍ତର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ହେବ, ପୁଣି, ଏହି ପୁରସ୍ତର ଯାହା ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ଗହାକୁ ଗହା ଚୂର୍ଣ୍ଣାବିଚୂର୍ଣ୍ଣା କରିବ । ୪୫ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାତ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣି, ସେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ବୁଝିଲେ । ୪୬ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହକୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ ।

ବିବାହ ଭୋଜର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ଲୁକ 14:15-24)

୧ ପୁଣି, ଥରେ ଯାଶୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୨ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ଏପରି ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ସଦୃଶ, ଯେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିବାହ-ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କଲେ, ୩ ଆଉ ସେହି ଉତ୍ସବକୁ

ନିମନ୍ତରିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ । ୪ ପୁଣି, ଥରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ନିମନ୍ତରିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ବୃଷ ଓ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ମରାଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ହିଁ ପରସ୍ତୁତ, ଆପଣମାନେ ବିବାହ ଉତ୍ସବକୁ ଆସନ୍ତୁ, ୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗହା ଲଘୁ ଜ୍ଞାନ କରି କେହି ଆପଣା କ୍ଷେତକୁ, ଆଉ କେହି ଆପଣା ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଚାଲିଗଲେ, ୬ ଆଉ ବଳକା ଲୋକ ଗହାତ୍ମକ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଧରି ଅତ୍ୟାଗ୍ର ଓ ବଧ କଲେ । ୭ କିନ୍ତୁ ରାଜା ରାଗିଯାଇ ଆପଣା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ଭସାଯାଇ କଲେ । ୮ ସେଥିରେ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବିବାହ ଭୋଜ ତ ପରସ୍ତୁତ, ମାତ୍ର ନିମନ୍ତରିତ ଲୋକମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ । ୯ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜଦାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ଛକେ ଛକେ ଯାଇ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କର ଦେଖା ପାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ-ଉତ୍ସବକୁ ନିମନ୍ତରଣ କର । ୧୦ ସେଥିରେ ସେହି ଦାସମାନେ ରାଜଦାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାରିଯାଇ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟ ଯେତେ ଲୋକ ଦେଖାପାଇଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣିଲେ, ଆଉ ନିମନ୍ତରିତ ଅତିଥି ଲୋକଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରି ବିବାହଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୧୧ କିନ୍ତୁ ରାଜା ନିମନ୍ତରିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭିତରକୁ ଆସି ସେଠାରେ ବିବାହବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ନ ଥିବା ଜଣେ ଲୋକକୁ ଦେଖି ଗହାକୁ କହିଲେ, ୧୨ ହେ ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ବିବାହବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ ନ କରି କିପରି ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲ ? ମାତ୍ର ସେ ନିରୁତ୍ତର ହୋଇ ରହିଲା । ୧୩ ସେଥିରେ ରାଜା ପରିଗ୍ରକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହାର ହାତଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ଏହାକୁ ବାହାର ଅନ୍ଧାରରେ ପକାଇଦିଅ, ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ । ୧୪ କାରଣ ଅନେକ ଆହୁତ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ପ ମନୋନୀତ ।

କର ଦେବା ପରସ୍ତୁତ

(ମାର୍କ 12:13-17; ଲୁକ 20:20-26)

୧୫ ସେତେବେଳେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଯାଇ ଗହାତ୍ମକୁ ବାକ୍ୟ ଦୁପ୍ପାରି ଫାର୍ଦ୍ଦରେ ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ୧୬ ଆଉ, ସେମାନେ ହେରୋଦୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗହାତ୍ମକ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ଆପଣ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଚୈତ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ପୁଣି, କାହାରିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଆପଣ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୭ ଅତଏବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କର ମତ କ'ଣ ? କାଇସରଙ୍କୁ କର ଦେବା ବିଧିସତ୍ତା କି ନୁହେଁ ? ୧୮ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଜାଣି କହିଲେ, ରେ କପଟୀମାନେ, କାହିଁକି ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛ ? ୧୯ ସେହି କରର ମୁଦ୍‌ରା ମୋତେ ଦେଖାଅ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଅଧୁଳି ଆଣିଲେ । ୨୦ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି ମୁର୍ତ୍ତି ଓ ନାମ କାହାର ? ୨୧ ସେମାନେ କହିଲେ, କାଇସରଙ୍କର । ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ କାଇସରଙ୍କର ଯାହା, ଗହା କାଇସରଙ୍କୁ ଦିଅ; ପୁଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଯାହା, ଗହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦିଅ । ୨୨ ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଗହାତ୍ମକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ।

ସାଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପରଶ୍ଵନ

(ମାର୍କ 12:18-27; ଲୁକ 20:27-40)

୨୩ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନାସ୍ତି କରୁଥିବା ସାଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକମାନେ ସେହି ଦିନ ଗହାତ୍ମକ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ୨୪ ହେ ଗୁରୁ, ମୋଶା କହିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କେହି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମରେ, ତେବେ ଗହାର ଭାଇ ଗହାର ଭାଉଁଶକୁ ବିବାହ କରି ଆପଣା ଭାଇ ନିମନ୍ତେ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ । ୨୫ ଦେଖାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ; ପ୍ରଥମଟି ବିବାହ କରି ମରିଗଲା, ପୁଣି, ନିଃସନ୍ତାନ ଥିବାରୁ ଆପଣା ଭାଇ ପାଇଁ ନିଜ ଭାଉଁଶକୁ ଛାଡ଼ିଗଲା; ୨୬ ଦ୍ଵିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଆଦି ସପ୍ତମ ଜଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର କଲେ । ୨୭ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶେଷରେ ସତ୍‌ରାଟି ମରିଗଲା । ୨୮ ତେବେ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ସେହି ସାତ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ କାହାର ସତ୍‌ରା ହେବ ? ସମସ୍ତେ ତ ଗହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ୨୯ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପୁଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଜାଣି ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଉଅଛ । ୩୦ କାରଣ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଲୋକେ ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ବିବାହିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସପ୍ତର୍ଷି ଦୂତମାନଙ୍କ ପରି ରୁହନ୍ତି । ୩୧ ମାତ୍ର ମୃତମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରି ନାହିଁ ? ୩୨ ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଇଶ୍ଵର, ଇସାକଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ଇଶ୍ଵର । ସେ

ମୃତମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ନୃହୀନତି, ମାତର ଜୀବିତମାନଙ୍କର । ୩୩ ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଗହାତ୍ଵକ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞା

(ମାର୍କ 12:28-34; ଲୁକ 10:25-28)

୩୪ ସେ ସାଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ଫାରୁଶୀମାନେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ୩୫ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋଶାତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଗହାତ୍ଵକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପଚାରିଲେ, ୩୬ ହେ ଗୁରୁ, ମୋଶାତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କି ପରକାର ଆଜ୍ଞା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୩୭ ସେ ଗହାତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ମନ ଦେଇ ପରଭୁ, ଆପଣା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରେମ କର । ୩୮ ଏହା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ପରଥମ ଆଜ୍ଞା । ୩୯ ଦ୍ଵିତୀୟତୀ ଏହାର ସଦୃଶ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପରେମ କର । ୪୦ ଏହି ଦୁଇ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ସମସ୍ତ ମୋଶାତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଭର କରେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କାହାର ସନ୍ତାନ ?

(ମାର୍କ 12:35-37; ଲୁକ 20:41-44)

୪୧ ଫାରୁଶୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ୪୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତ କ'ଣ ? ସେ କାହାର ସନ୍ତାନ ? ସେମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କର । ୪୩ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଦାଉଦ କିପରକାରେ ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ଦ୍ଵିତୀୟ ଗହାତ୍ଵକୁ ପରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି ? ୪୪ ଯଥା, ପରଭୁ ମୋହର ପରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ତଳେ ରଖି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଅ । ୪୫ ଅତଏବ, ଦାଉଦ ଯଦି ଗହାତ୍ଵକୁ ପରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପରକାରେ ଗହାତ୍ଵକର ସନ୍ତାନ ? ୪୬ ସେଥିରେ କେହି ଗହାତ୍ଵକୁ ପଦେ ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେହି ଦିନଠାରୁ କେହି ଗହାତ୍ଵକୁ ପରଶ୍ଵନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ।

୨୩

ସାଦୃଶ୍ୟ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ପରତି ସାଗେତି ସନ୍ତପ

(ମାର୍କ 12:38,39; ଲୁକ 11:43,46; 20:45,46)

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଲୋକସମୂହ ଓ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ମୋଶାତ୍ଵକ ଆସନରେ ବସିଅଛନ୍ତି । ୩ ଅତଏବ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ଗହା ମାନ ଓ ପାଳନ କର, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୪ ସେମାନେ ଗୁରୁ ଭାବ ବହନ କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଥୋଇଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜେ ଅତ୍ଵଗୁଳି ଦେଇ ଗହା ଟେକିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୫ ସେମାନେ ଲୋକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣାର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାକର୍ମ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର କବଚ ପରଶସ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ବସ୍ତ୍ରର ଝୁମ୍ପା ବଡ଼ କରନ୍ତି, ୬ ଆଉ ଭୋଜନରେ ପରଧାନ ସ୍ଥାନ ଓ ସମାଜଗୃହରେ ପରଧାନ ଆସନ, ୭ ପୁଣି, ହାଟବଜାରରେ ନମସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଓ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୁରୁ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ ହେବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ୮ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁରୁ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁରୁ ଜଣେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ । ୯ ଆଉ ପୃଥିବୀରେ କାହାକୁ ହିଁ ପିତା ବୋଲି ଡାକ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଜଣେ, ସେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନେତା ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନେତା ଜଣେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେବ । ୧୨ ଆଉ ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ ବୋଲି ଦେଖାଏ, ଗହାକୁ ନତ କରାଯିବ, ପୁଣି, ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ନତ କରେ ଗହାକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ ।

ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା

(ମାର୍କ 12:40; ଲୁକ 11:39-42,44,52; 20:47)

୧୩ କିନ୍ତୁ ହାୟ, ଦଶ୍ଵତର ପାତ୍ର କପଟୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ବନ୍ଦ କରୁଥାଅ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ନିଜେ ପରବେଶ କରୁ ନାହିଁ, ପୁଣି, ପରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ପରବେଶ କରାଇ ଦେଉ ନାହିଁ ।

୧୪ [ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛଳରେ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଧବାମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଗ୍ରାସ କରୁଥାଅ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁରୁତର ଦଶତ ପାଇବ ।] ୧୫ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କରିବା ପାଇଁ ଜଳସ୍ଥଳ ଭରମଣ କରୁଥାଅ, ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇ ଗୁଣ ନର୍ଜର ପାତ୍ର କରୁଥାଅ । ୧୬ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର ଅନ୍ଧ ପଥପରଦର୍ଶକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାଅ, କେହି ମନ୍ଦିରର ଶପଥ କଲେ ଗହା କିଛି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେ କେହି ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରୀର ଶପଥ କରେ, ସେ ତଦପ୍ରାଣ ବନ୍ଧା । ୧୭ ରେ ମୁକ୍ତ ଓ ଅନ୍ଧମାନେ, ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରୀ କିମ୍ବା ସେହି ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରୀକୁ ପବିତ୍ର କରିଥାନ୍ତି ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର, ଏହି ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୧୮ ଆହୁରି କହୁଥାଅ, କେହି ବେଦିର ଶପଥ କଲେ ଗହା କିଛି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଗହା ଉପରେ ଥିବା ନୈବେଦ୍ୟର ଶପଥ କରେ, ସେ ତଦପ୍ରାଣ ବନ୍ଧା । ୧୯ ରେ ଅନ୍ଧମାନେ, ନୈବେଦ୍ୟ କିମ୍ବା ସେହି ନୈବେଦ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରେ ଯେଉଁ ବେଦି, ଏହି ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୨୦ ଅତଏବ ଯେଉଁ ଲୋକ ବେଦିର ଶପଥ କରେ, ସେ ତ ଗହା ଓ ଗହା ଉପରେ ଥିବା ପଦାର୍ଥର ଶପଥ କରେ; ୨୧ ଆଉ ଯେ ମନ୍ଦିରର ଶପଥ କରେ, ସେ ମନ୍ଦିର ଓ ତନ୍ନିବାସୀଙ୍କର ଶପଥ କରେ; ୨୨ ପୁଣି, ଯେ ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରୀର ଶପଥ କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ଓ ତଦୁପବିଷ୍ଟଙ୍କର ଶପଥ କରେ । ୨୩ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୋଦିନ, ପାନମୋହୁରୀ ଓ ଜୀରା ଦଶମାଂଶ ଦେଉଥାଅ, ଆଉ ମୋଶାଞ୍ଜ ବନ୍ଧବସ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ, ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ, ଦୟା ଓ ବିଶ୍ୱାସ, ଏହାସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପାଳନ କରିବା ଓ ଅନ୍ୟସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ଉଚିତ । ୨୪ ରେ ଅନ୍ଧ ପଥପରଦର୍ଶକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଶାକୁ ଛାଣୁଥାଅ, କିନ୍ତୁ ଓଟକୁ ଗିଳୁଥାଅ । ୨୫ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗିନା ଓ ଥାଳିର ବାହାର ସଫା କରୁଥାଅ, ମାତ୍ର ଭିତରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲୁଣଠନକର୍ମ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସେବାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ୨୬ ହେ ଅନ୍ଧ ଫାରୁଖୀ, ଆଗେ ଗିନାର ଭିତର ସଫା କର, ଯେପରି ସେଥିର ବାହାର ମଧ୍ୟ ସଫା ହେବ । ୨୭ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧଳା ରଞ୍ଜର ସମାଧି ସରୁପ । ଗହା ବାହାରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ମୃତମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥ ଓ ସର୍ବ ପରକାର ଅଶୁଚିତରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ; ୨୮ ସେହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଦେଖାଯାଅ, କିନ୍ତୁ ଭିତରେ କପଟ ଓ ଅଧର୍ମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।

କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନଙ୍କୁ ଦଶତର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ
(ଲୁକ 11:47-51)

୨୯ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର କପଟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଖୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ସମାଧି ନିର୍ମାଣ କରି ଓ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ସମାଧିସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଜାଇ କହୁଥାଅ, ୩୦ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ସମୟରେ ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତରେ ସେମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତୁ । ୩୧ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ସେ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ । ୩୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ୩୩ ଆରେ ସର୍ପଗୁଡ଼ିକ, ଆରେ କାଳସର୍ପ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପ୍ରକାରେ ନର୍ଜ ଦଶତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ? ୩୪ ଏଣୁ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭାବବାଦୀ, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଉଅଛି; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା କାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବ ଓ କରୁଣରେ ବଧ କରିବ, ଆଉ କାହା କାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହରେ କୋରଡ଼ା ମାରିବ ଓ ନଗରକୁନଗର ଗଡ଼ନା କରିବ, ୩୫ ଯେପରି ଧାର୍ମିକ ହେବଲଙ୍କ ରକ୍ତପାତଠାରୁ, ଯେଉଁ ବେରିଖାୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶରୀୟଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ବେଦିର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ବଧ କଲ, ଗହାଞ୍ଜ ରକ୍ତପାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘଟିବ । ୩୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ଉପରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟିବ ।

ଯିରୁଶାଲମ ପରତି ଯାଶୁଙ୍କର ବିଳାପ
(ଲୁକ 13:34,35)

୩୭ ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ, ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରିଣୀ ଓ ଆପଣା ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପରସ୍ପରାଘାତକାରିଣୀ, କୁକୁଟୀ ଯେପରି ପକ୍ଷତଳେ ଆପଣା ଶାବକମାନଙ୍କୁ ଏକତର କରେ, ସେପରି ମୁଁ କେତେ ଥର ଗେହର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକତର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲ ନାହିଁ । ୩୮ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଘର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଉଅଛି । ୩୯ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ପରଭୃତ୍ୟ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା ନ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜିଠାରୁ ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

୨୪

ମନ୍ଦିର ଧ୍ବଂସ ବିଷୟର ସୂଚନା

(ମାର୍କ 13:1,2; ଲୁକ 21:5,6)

୧ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ଚାଲିଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରସାଦସମୂହ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖୁ ନାହିଁ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପରସ୍ପର ଧନ୍ୟ ପରସ୍ପର ଉପରେ ରହିବ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ହିଁ ଭୂମିସାତ୍ ହେବ ।

ଯୁଗ ଶେଷର ଲକ୍ଷଣ

(ମାର୍କ 13:3-13; ଲୁକ 21:7-19)

୩ ପରେ ସେ ଜାତପର୍ବତ ଉପରେ ବସନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କ ଛାମୁକୁ ଗୋପନରେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏସବୁ କେବେ ଘଟିବ, ପୁଣି, ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନ ଓ ଯୁଗାନ୍ତର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ । ୪ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସାବଧାନ, କେହି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭରାନ୍ତ ନ କରେ । ୫ କାରଣ ଅନେକେ ମୋ ନାମରେ ଆସି ମୁଁ ଖରାଷ୍ଟ ବୋଲି କହି ଅନେକଙ୍କୁ ଭରାନ୍ତ କରିବେ । ୬ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ବିଷୟ ଓ ସଂଗ୍ରାମର ଜନରବ ଶୁଣିବ; ସାବଧାନ, ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, କିନ୍ତୁ ସେହି କାଳ ଯୁଗାନ୍ତ ନୁହେଁ । ୭ କାରଣ ଜାତି ବିପକ୍ଷରେ ଜାତି ଓ ରାଜ୍ୟ ବିପକ୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ, ପୁଣି, ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । ୮ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପରସ୍ପରବେଦନାର ଆରମ୍ଭମାତ୍ର । ୯ ସେହି ସମୟରେ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ, ଆଉ ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଣ ଘୃଣିତ ହେବ । ୧୦ ସେତେବେଳେ ଅନେକେ ବିଘ୍ନ ପାଇବେ, ପୁଣି, ପରସ୍ପରକୁ ଧରାଇଦେବେ ଓ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରିବେ, ୧୧ ଆଉ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଉଠି ଅନେକଙ୍କୁ ଭରାନ୍ତ କରିବେ, ୧୨ ପୁଣି, ଅଧର୍ମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରେମ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ୧୩ ମାତ୍ର ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହିବ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । ୧୪ ଆଉ, ସମସ୍ତ ଜାତି ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଏହି ସୁସମାଗର ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବ, ତତ୍ପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ହେବ ।

ମହାସତ୍ୟକଟର ଦିନ ଆରମ୍ଭ

(ମାର୍କ 13:14-23; ଲୁକ 21:20-24)

୧୫ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦୁପ୍ରାଣ ଉକ୍ତ ଧ୍ବଂସକାରୀ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପନ ଦେଖିବ (ପାଠକ ବୁଝନ୍ତୁ), ୧୬ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶରେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଲାଇଯାଆନ୍ତୁ; ୧୭ ଯେ ଛାତ ଉପରେ ଥାଏ, ସେ ଆପଣା ଘର ଭିତରୁ ଜିନିଷପତ୍ର ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ନ ଥାନ୍ତୁ; ୧୮ ପୁଣି, ଯେ କୂଷେତରେ ଥାଏ, ସେ ଆପଣା ଗନ୍ଧ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଲେଉଟି ନ ଯାଉ । ୧୯ ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଓ ସତ୍ୟଦାତରୀ, ହାୟ, ସେମାନେ କଲେଶର ପାତ୍ର, ୨୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଲାଇନ ଯେପରି ଶୀତକାଳରେ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାମ୍ବାରରେ ନ ଘଟେ, ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କର । ୨୧ କାରଣ ସେତେବେଳେ ଏପରି ମହାକଲେଶ ଘଟିବ ଯେ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟି ନାହିଁ, ପୁଣି, କେବେ ହେଁ ଘଟିବ ନାହିଁ । ୨୨ ଆଉ, ସେହି ସମୟ ଯେବେ ଉଣା କରାଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କ ସକାଶେ ସେହି ସମୟ ଉଣା କରାଯିବ । ୨୩ ସେତେବେଳେ 'ଦେଖ, ଖରାଷ୍ଟ ଏଠାରେ' କିବା 'ସେଠାରେ', କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହିବ, ତେବେ ଗହା

ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । ୨୪ କାରଣ ଭଣ୍ଡ ଖରାପମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ଉଠି ଏପରି ମହା ମହା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇବେ ଯେ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଦଧା ଭଗ୍ନତ କରିବେ । ୨୫ ଦେଖ, ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି । ୨୬ ଅତଏବ, 'ଦେଖ, ସେ ପରାନ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି', ଲୋକେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବେ, ତେବେ ବାହାରିଯାଅ ନାହିଁ; 'ଦେଖ, ସେ ଗୁପ୍ତ କୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି', ଯଦି ଏହା କହିବେ, ତେବେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । ୨୭ କାରଣ ବିଜୁଳି ଯେପରି ପୂର୍ବଦିଗରୁ ମାରି ପଶ୍ଚିମଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯାଏ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ । ୨୮ ଯେଉଁଠାରେ ଶବ ପଡ଼ିଥାଏ, ସେହିଠାରେ ଶାଗୁଣାଗୁଡ଼ାକ ଏକାଠି ହେବେ ।

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁନରାଗମନ
(ମାର୍କ 13:24-27; ଲୁକ 21:25-28)

୨୯ ମାତ୍ର ସେହି ସମୟର କଷ୍ଟ ପରେ ହଠାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ନକ୍ଷତ୍ରମାଳା ଆକାଶରୁ ପଡ଼ିବେ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଶକ୍ତିସମୂହ ବିଚଳିତ ହେବେ । ୩୦ ସେତେବେଳେ ଆକାଶରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବ, ପୁଣି, ସେ ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଲମ୍ବ କରିବେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । ୩୧ ଆଉ, ସେ ମହାତୁରୀଧ୍ରୁନି ସହିତ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆକାଶର ଏକ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ତାହାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ ।

ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା
(ମାର୍କ 13:28-31; ଲୁକ 21:29-33)

୩୨ ତିମ୍ବିରି ଗଛରୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା କର; ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଶାଖା କୋମଳ ହୋଇ ପଲ୍ଲବିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଗରୀଷ୍ମକାଳ ସନ୍ନିକଟ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଥାଅ; ୩୩ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖିଲେ ସେ ଦ୍ୱାରର ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ଜାଣ । ୩୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି ସମସ୍ତ ନ ଘଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ କୌଣସି ପରକାରେ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ । ୩୫ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ପାଇବ, ମାତ୍ର ମୋହର ବାକ୍ୟସମୂହ କଦାପି ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଆଗମନର ଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ଅଜ୍ଞାତ
(ମାର୍କ 13:32-37; ଲୁକ 17:26-30,34-36)

୩୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଷୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତମାନେ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ସୁଦଧା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ମାତ୍ର ପିତା ଜାଣନ୍ତି । ୩୭ ଆଉ ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଯେପରିକାର ଘଟିଥିଲା, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ ସେପରିକାର ଘଟିବ । ୩୮ କାରଣ ଜଳପ୍ଲାବନର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜାହାଜରେ ନୋହଙ୍କର ପରବେଶ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଯେପରି ଭୋଜନପାନ ଏବଂ ବିବାହ କରିବା ଓ ବିବାହ ଦେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ୩୯ ପୁଣି, ଜଳପ୍ଲାବନ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭସାଇ ନ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରିକାର ହେବ । ୪୦ ସେତେବେଳେ ଦୁଇ ଜଣ କ୍ଷେତରେ ଥିବେ, ଜଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯିବ; ୪୧ ଦୁଇ ଜଣ ସତରୀ ଚକି ପେଷୁଥିବେ, ଜଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯିବ । ୪୨ ଅତଏବ, ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ କେଉଁ ଦିନ ଆସିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ୪୩ କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣିଥାଅ, କେଉଁ ପରହରରେ ଗେର ଆସିବ, ଏହା ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଯେବେ ଜାଣନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଜାଗ୍ରତ ଥାଇ ଆପଣା ଗୃହରେ ପରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ୪୪ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁ ନ ଥିବ, ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିବେ ।

ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ
(ଲୁକ 12:41-48)

୪୫ ତେବେ ପରଭୁ ଆପଣା ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ଯଥା ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ, ଏପରି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦାସ କିଏ ? ୪୬ ପରଭୁ ଆସି ଆପଣାର ଯେଉଁ ଦାସକୁ ସେପରିକାର କରୁଥିବା ଦେଖିବେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୪୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ

କହୁଅଛି, ସେ ଗହାକୁ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱପ୍ନ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ । ୪୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ ମୋର ପରଭୁତ୍ୱ ଆସିବାର ବିଳମ୍ବ ଅଛି ବୋଲି ମନେ ମନେ କହି ୪୯ ଆପଣା ସହଦାସମାନଙ୍କୁ ପରହାର କରିବାକୁ ଲାଗେ, ଆଉ ମଦୁଆମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନପାନ କରେ, ୫୦ ଗହାହେଲେ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରୁ ନ ଥିବ ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ଜାଣି ନ ଥିବ, ସେହି ଦିନ ସେହି ସମୟରେ ଗହାର ପରଭୁ ଆସିବେ, ୫୧ ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ଦୁଃଖୀଭାବେ କରି କପଟୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଗହାର ଅଂଶ ନିରୂପଣ କରିବେ; ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ ।

୨୫

ଦଶ କନ୍ୟାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନଗ୍ରନ୍ଥକାରୀ ଦଶ ଜଣ କନ୍ୟାତ୍ମକ ଭଳି ହେବ; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରଦାପ ନେଇ ବରତ୍ୱ ସହିତ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ୨ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ନିର୍ଭୁଦ୍ଧ ଓ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସୁବୁଦ୍ଧ ଥିଲେ । ୩ ନିର୍ଭୁଦ୍ଧମାନେ ପରଦାପ ନେବା ସମୟରେ ନିଜ ନିଜ ସହିତ ଡେଇଁ ନେଲେ ନାହିଁ, ୪ ମାତ୍ର ସୁବୁଦ୍ଧମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରଦାପ ସହିତ ପାତ୍ରରେ ଡେଇଁ ନେଲେ । ୫ ବରତ୍ୱ ଆସିବାର ବିଳମ୍ବ ହୁଅନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ତୁଳାତ ତୁଳାତ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଦ୍ଧଧରତ୍ରରେ 'ଏହି ଦେଖ, ବର, ଗହାତ୍ୱ ସାତ୍ରରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ ବାହାର', ଏପରି କୋଳହଳ ହେଲା । ୭ ସେତେବେଳେ ସେହି କନ୍ୟାସମସ୍ତେ ଉଠି ଆପଣା ପରଦାପ ସଜାଡ଼ିଲେ । ୮ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଭୁଦ୍ଧମାନେ ସୁବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ ତେଲରୁ ଆମକୁ ଚିକେ ଦିଅ, କାରଣ ଆମ ଦାପସରୁ ଲିଭିଯାଉଅଛି । ୯ ମାତ୍ର ସୁବୁଦ୍ଧମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ, ନାହିଁ, ତୁମ ଆମ ପାଇଁ ତ ଅଶୀର୍ୱ ନାହିଁ, ବରଂ ଦୋକାନୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ କିଣି ଆଣ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଣିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ 'ବର' ଆସିଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହାତ୍ୱ ସହିତ ବିବାହ-ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୃହରେ ପରବେଶ କଲେ, ଆଉ ଦୁଃଖୀ ବନ୍ଦ କରାଗଲା । ୧୧ ଏହାପରେ ଅନ୍ୟ କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ହେ ପରଭୁ, ଆମ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଫିଟାଇଦିଅନ୍ତୁ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମଭିତ୍ତରୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ମୁଁ ତୁମଭିତ୍ତରୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୩ ଅତଏବ, ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ତୁମଭିତ୍ତରୁ ସେହି ଦିନ କି ସେହି ସମୟ ଜାଣ ନାହିଁ ।

ଗେଡ଼ାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ (ଲୁକା 19:11-27)

୧୪ କାରଣ ବିଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନିଜର ସର୍ବସ୍ୱପ୍ନ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସ୍ୱପ୍ନଗ୍ରନ୍ଥକାରୀ ସେହିପରି । ୧୫ ସେ ଜଣକୁ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା, ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦୁଇ ଗେଡ଼ା, ଆଉ ଜଣକୁ ଏକ ଗେଡ଼ା, ଏହିପରି ପରତେୟକକୁ ଗହାର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଦେଇ ବିଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୧୬ ଯେଉଁ ଜଣକ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା ପାଇଥିଲା, ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହା ନେଇ ବ୍ୟବସାୟ କରି ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା ଲାଭ କଲା । ୧୭ ସେହି ପରକାରେ ଯେ ଦୁଇଟି ପାଇଥିଲା, ସେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଲାଭ କଲା । ୧୮ ମାତ୍ର ଯେ ଗୋଟିଏ ପାଇଥିଲା, ସେ ଯାଇ ମାଟି ଖୋଳି ଆପଣା ପରଭୁତ୍ୱ ଟଙ୍କା ପୋତି ଲୁଚାଇ ରଖିଲା । ୧୯ ବହୁକାଳ ପରେ ସେହି ଦାସମାନଙ୍କର ପରଭୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସାତ୍ରରେ ହିସାବ କଲେ । ୨୦ ଆଉ, ଯେଉଁ ଜଣକ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା ପାଇଥିଲା, ସେ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା ନେଇ ଆସି କହିଲା, ହେ ପରଭୁ, ଆପଣ ମୋତେ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା ଦେଇଥିଲେ; ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଗେଡ଼ା ଲାଭ କରିଛି । ୨୧ ଗହାର ପରଭୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ବେଶ୍ , ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦାସ, ତୁମଭେ ଅଲପ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲା, ମୁଁ ତୁମଭୁକୁ ବହୁତ ବିଷୟ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବି, ତୁମଭେ ଆପଣା ପରଭୁତ୍ୱ ଆନନ୍ଦର ସହଭାଗୀ ହୁଅ । ୨୨ ପୁଣି, ଯେ ଦୁଇ ଗେଡ଼ା ପାଇଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ଆସି କହିଲା, ହେ ପରଭୁ, ଆପଣ ମୋତେ ଦୁଇ ଗେଡ଼ା ଦେଇଥିଲେ; ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆଉ ଦୁଇ ଗେଡ଼ା ଲାଭ କରିଛି । ୨୩ ଗହାର ପରଭୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ବେଶ୍ , ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦାସ, ତୁମଭେ ଅଲପ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲା, ମୁଁ ତୁମଭୁକୁ ବହୁତ ବିଷୟ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବି, ତୁମଭେ ଆପଣା ପରଭୁତ୍ୱ ଆନନ୍ଦର ସହଭାଗୀ ହୁଅ । ୨୪ ଆଉ, ଯେ ଏକ ଗେଡ଼ା ପାଇଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ଆସି କହିଲା, ହେ ପରଭୁ, ଆପଣ ଯେ ଜଣେ କଠିନ ଲୋକ, ଯେଉଁଠାରେ ରୁଣି ନ ଥାଆନ୍ତି, ସେଠାରେ କାଟନ୍ତି, ଆଉ ଯେଉଁଠାରେ ଶସ୍ୟ ବିଛାଇ ନ ଥାନ୍ତି, ସେଠାରେ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି । ୨୫ ଏଣୁ ଭୟ

କରି ମୁଁ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କ ଗେଡ଼ା ମାଟିରେ ପୋତି ଲୁଗାଇ ରଖିଲି; ଦେଖାନ୍ତୁ, ଆପଣ ନିଜର ଧନ ପାଇଲେ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ଗହୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗହୀରକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ରେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଅଳସ ଦାସ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ବୁଣି ନ ଥାଏ, ସେଠାରେ କାଟେ, ଆଉ ଯେଉଁଠାରେ ଶସ୍ୟ ଉଡ଼ାଇ ନ ଥାଏ, ସେଠାରେ ସଂଗ୍ରହ କରେ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣିଥିଲୁ ? ୨୮ ତେବେ ବଣିକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୋହର ଟଙ୍କା ରଖିବା ଉଚିତ ଥିଲା; ଗହୀରରେ ମୁଁ ଆସି ସୁଧ ସହିତ ମୋହର ଧନ ଫେରି ପାଇଥାନ୍ତି । ୨୯ ଅତଏବ, ଏହାଠାରୁ ଏହି ଗେଡ଼ା ନେଇଯାଇ, ଯାହାର ଦଶ ଗେଡ଼ା ଅଛି, ଗହୀରକୁ ଦିଅ । ୩୦ କାରଣ ଯେକୌଣସି ଲୋକର ଅଛି, ଗହୀରକୁ ଦିଆଯିବ, ଆଉ ଗହୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ନାହିଁ, ଗହୀର ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହୀର ହିଁ ଗହୀରକୁ ନିଆଯିବ । ୩୧ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଦାସକୁ ବାହାର ଅଧିକାରରେ ପକାଇଦିଅ, ସେଠାରେ ରୋଦନ ଓ ଦନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ ।

ଅନ୍ତିମ ବିଗ୍ରହ
(ମାଥୁର 16:27; 19:28)

୩୧ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଦୃତଞ୍ଜ ସହିତ ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କରେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ଗୌରବମୟ ସିଂହାସନରେ ବସିବେ, ୩୨ ପୁଣି, ଗହୀରକୁ ଛାମୁରେ ସମସ୍ତ ଜାତି ଏକତ୍ର କରାଯିବେ, ଆଉ ମେଷପାଳକ ଛାଗଠାରୁ ମେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି, ୩୩ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓ ଛାଗମାନଙ୍କୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ରଖିବେ । ୩୪ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ କହିବେ, ଆସ, ମୋହର ପିତୃଞ୍ଜ ଆଶୀର୍ବାଦପାତ୍ରମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଗତର ପତ୍ତନାବଧି ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଅଛି, ସେଥିରେ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ; ୩୫ କାରଣ ମୁଁ କ୍ଷୁଧିତ ଥିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଦେଲ; ତୃଷ୍ଣିତ ଥିଲି, ମୋତେ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲ; ପରବାସୀ ଥିଲି, ମୋତେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଲ; ୩୬ ଉଲଟ୍ଟ ଥିଲି, ମୋତେ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇଲ; ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲି, ମୋତେ ଦେଖି ଆସିଲ; କାରାଗାରରେ ଥିଲି; ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲ । ୩୭ ସେଥିରେ ଧାର୍ମିକମାନେ ଗହୀରକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, କେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷୁଧିତ ଦେଖି ଆହାର ଦେଲୁ ? ଅବା ତୃଷ୍ଣିତ ଦେଖି ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲୁ ? ୩୮ ଆଉ, କେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରବାସୀ ଦେଖି ଆଶ୍ରୟ ଦେଲୁ ? କିମ୍ବା ଉଲଟ୍ଟ ଦେଖି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇଲୁ ? ୩୯ ଆଉ, କେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସୁସ୍ଥ ଅବା କାରାଗାରସ୍ଥ ଦେଖି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲୁ ? ୪୦ ପୁଣି, ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଭଗିନୀଦଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା କରିଥିବାରୁ ମୋ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଁ ଗହୀର କରିଅଛି । ୪୧ ଗହୀର ପରେ ସେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିବେ, ରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତମାନେ, ମୋ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର ହୋଇ ଶୟାନ ଓ ଗହୀର ଦୃତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଥିବା ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ଗଲିଯାଅ କର, ୪୨ କାରଣ ମୁଁ କ୍ଷୁଧିତ ଥିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଦେଲ ନାହିଁ; ତୃଷ୍ଣିତ ଥିଲି, ମୋତେ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲ ନାହିଁ; ୪୩ ପରବାସୀ ଥିଲି, ମୋତେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଲ ନାହିଁ; ଉଲଟ୍ଟ ଥିଲି, ମୋତେ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇଲ ନାହିଁ; ଅସୁସ୍ଥ ଓ କାରାଗାରସ୍ଥ ଥିଲି, ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲ ନାହିଁ । ୪୪ ସେଥିରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, କେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷୁଧିତ କି ତୃଷ୍ଣିତ, ପରବାସୀ କି ଉଲଟ୍ଟ, ପାତ୍ରିତ କି କାରାଗାରସ୍ଥ ଦେଖି ଆପଣଙ୍କର ସେବା କଲୁ ନାହିଁ ? ୪୫ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଦଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା କରି ନ ଥିବାରୁ ମୋ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଁ ଗହୀର କରି ନାହିଁ । ୪୬ ଆଉ, ଏମାନେ ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯିବେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ
(ମାର୍କ 14:1,2; ଲୁକ 22:1,2; ଯୋହନ 11:45-53)

୧ ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶେଷ କରି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ଯେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କରୁଣରେ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପିତ ହେବେ । ୩ ସେହି ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଜକ ଓ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣନବର୍ତ୍ତ କରାଯାଏ ନାମକ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାଣଗଣରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ୪ ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଛଳରେ ଧରି ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କଲେ; ୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ନୁହେଁ, କାଳେ ଲୋକତକ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେବ ।

ବେଥନୀୟାରେ ଯାଶୁତ୍ତଙ୍କ ଅଭିଷେକ
(ମାର୍କ 14:3-9; ଯୋହନ 12:1-8)

୬ ଯାଶୁ ବେଥନୀୟାରେ କୁଷ୍ଠା ଶିମୋନତ୍ତଙ୍କ ଗୃହରେ ଥିବା ସମୟରେ, ୭ ଜଣେ ସତ୍ତ୍ଵାଲୋକ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧ ତୈଳ ନେଇ ଗହାତ୍ତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ଭୋଜନରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ଗହାତ୍ତଙ୍କ ମସୃତକରେ ଢାଳିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୮ କିନ୍ତୁ ଗହା ଦେଖି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏତେ ଅପବିତ୍ର କାହିଁକି ? ୯ ଏହା ତ ଅନେକ ଚତ୍ତ୍ଵାକରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତ । ୧୦ ଯାଶୁ ଗହା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ସତ୍ତ୍ଵାଲୋକତ୍ତଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛ ? ସେ ତ ମୋ ପୁରତି ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଅଛି । ୧୧ ଦରିଦ୍ରମାନେ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନ ଥିବି । ୧୨ ଆଉ, ସେ ମୋର ସମାଧି-କରିୟାସ୍ତ୍ରପୁରୁଷେ ମୋହର ଶରୀରରେ ଏହି ତୈଳ ଢାଳିଦେଇଅଛି । ୧୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସମସ୍ତ ଜଗତର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏହି ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କରାଯିବ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଏ ସତ୍ତ୍ଵାଲୋକର ସମରଣାର୍ଥେ ଗହାର ଏହି କର୍ମର କଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ।

ଯାଶୁତ୍ତଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ସମ୍ପତ୍ତି
(ମାର୍କ 14:10,11; ଲୁକ 22:3-6)

୧୪ ସେତେବେଳେ ଦସ୍ତାଦଶତ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଷ୍ଠକାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା ନାମକ ପରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, ୧୫ ମୋତେ କ'ଣ ଦେବେ କୁହନ୍ତୁ, ମୁଁ ଗହାତ୍ତଙ୍କୁ ଧରାଇଦେବି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଡିରିଶିଗୋଟି ରୈପ୍ତମୁଦ୍ରା ତୈଳି କରିଦେଲେ । ୧୬ ଆଉ ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେ ଗହାତ୍ତଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଶିଷ୍ୟତ୍ତଙ୍କ ସହ ଭୋଜ ପାଳନ
(ମାର୍କ 14:12-21; ଲୁକ 22:7-13,21-23; ଯୋହନ 13:21-30)

୧୭ ପରେ ଖମ୍ବାରଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ପର୍ବର ପରଥମ ଦିନରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଶୁତ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କରିବୁ ବୋଲି ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ? ୧୮ ଯାଶୁ କହିଲେ, ନଗରରେ ଯାଇ ଅମ୍ଭଙ୍କ ଲୋକତ୍ତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କୁହ, ଗୁରୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ମୋହର କାଳ ସନ୍ନିକଟ, ମୁଁ ମୋହର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବି । ୧୯ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଶୁତ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରି ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୦ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଦସ୍ତାଦଶ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ । ୨୧ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୨୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ପରତ୍ୟେକେ ଗହାତ୍ତଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପରଭୁ, ସେ କ'ଣ ମୁଁ ? ୨୩ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେ ମୋ ସହିତ ପାତ୍ରରେ ହାତ ଚୁଡ଼ାଇଲା, ସେ ମୋତେ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୨୪ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରତ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ସେହିପରି ସେ ପରଯାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦସ୍ତାଦଶ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି, ହାୟ, ସେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର; ସେହି ଲୋକର ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତ । ୨୫ ଏଥିରେ ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଗହାତ୍ତଙ୍କୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ଗୁରୁ, ସେ କ'ଣ ମୁଁ ? ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ ।

ପରଭୁଭୋଜ ବିଧି ସ୍ଥାପନ
(ମାର୍କ 14:22-26; ଲୁକ 22:14-20; କରିନ୍ଥୀୟ 11:23-25)

୨୬ ଆଉ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ରୁଟି ନେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ନିଅ, ଭୋଜନ କର, ଏହା ମୋହର ଶରୀର । ୨୭ ପୁଣି, ସେ ପାନପାତ୍ର ନେଇ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ୨୮ ଏଥିରୁ ସମସ୍ତେ ପାନ କର, କାରଣ ଯେଉଁ ନିୟମର ରକ୍ତ ଅନେକତ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପାପ କ୍ଷମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାତ୍ରିତ ହେଉଅଛି, ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ । ୨୯ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ନୂଆ କରି ଦରକ୍ଷାଫଳର ରସ ପାନ କରିବି, ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜିଠାରୁ ଏହା କେବେ ହେଁ ପାନ କରିବି ନାହିଁ । ୩୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ସ୍ତବଗାନ କଳ ପରେ ଜାତପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ପିତରଞ୍ଜ ଅସ୍ତ୍ରାକାରର ପୂର୍ବ ସୁଚନା
(ମାର୍କ 14:27-31; ଲୁକ 22:31-34; ଯୋହନ 13:36-38)

୩୧ ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ରାତ୍ରିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋଠାରେ ବିଘ୍ନ ପାଇବ, କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ଆମ୍ଭେ ମେଷପାଳକକୁ ପରହାର କରିବା, ଆଉ ପଲର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ । ୩୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ଉଠିବା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗାଲିଲାକୁ ଯିବି । ୩୩ କିନ୍ତୁ ପିତର ଗହାଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦ୍ଯଦି ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ବିଘ୍ନ ପାଇବେ, ତଥାପି ମୁଁ କେବେ ହେଁ ପାଇବି ନାହିଁ । ୩୪ ଯୀଶୁ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି ରାତ୍ରିରେ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନି ଥର ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବ । ୩୫ ପିତର ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ଯଦ୍ଯଦି ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମରିବାକୁ ହୁଏ, ତଥାପି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବି ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାରେ କହିଲେ ।

ଗେଥ୍ସିମାନୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପରାଧୀନ
(ମାର୍କ 14:32-42; ଲୁକ 22:39-46)

୩୬ ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗେଥ୍ସିମାନୀ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପରାଧୀନ କରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ବସିଥାଅ । ୩୭ ଆଉ, ସେ ପିତର ଓ ଜେବଦୀଞ୍ଜ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଞ୍ଜକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଶୋକାକୁଳ ଓ ବନ୍ୟୁଥତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୮ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ପରାଣ ମୁତ୍ତୁୟଭୋଗ କରିବା ପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋକାକୁଳ ହେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ରହି ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଜାଗିଥାଅ । ୩୯ ପୁଣି, ସେ ଅଳ୍ପ ଦୂର ଆଗକୁ ଯାଇ ଉଡୁଡ଼ ହୋଇ ପରାଧୀନ କରୁ କରୁ କହିଲେ, ହେ ମୋହର ପିତା, ଯଦି ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋ'ଠାରୁ ଦୂର ହେଉ; ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା । ୪୦ ଆଉ, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରିତ ଦେଖିଲେ ଓ ପିତରଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ହେଲେ ଜାଗି ପାରିଲ ନାହିଁ ? ୪୧ ପରୀକ୍ଷାରେ ଯେପରି ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ଜାଗି ରହି ପରାଧୀନ କର; ଆତ୍ମା ଇଚ୍ଛୁକ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ । ୪୨ ପୁଣି, ଥରେ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଯାଇ ପରାଧୀନ କରି କହିଲେ, ହେ ମୋହର ପିତା, ପାନ ନ କଲେ ଏହି ପାତ୍ର ଯଦି ମୋଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ ନ ପାରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ । ୪୩ ପୁଣି, ସେ ଆସି ପୁଣି, ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରିତ ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ମାଡ଼ିପଡ଼ୁ ଥିଲା । ୪୪ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପୁଣି, ଥରେ ଯାଇ ଆଉ ଥରେ ସେହି କଥା କହି ତୃତୀୟ ଥର ପରାଧୀନ କଲେ । ୪୫ ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଳ୍ପ ସମୟ ଶୋଇ କରି ବିଶ୍ରାମ କର, ଦେଖ, ସେହି ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହେଲାଣି, ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପାପୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୪୬ ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା, ଦେଖ, ଯେ ମୋତେ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି, ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

ଯୀଶୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ
(ମାର୍କ 14:43-50; ଲୁକ 22:47-53; ଯୋହନ 18:3-12)

୪୭ ସେ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଦ୍ଵାଦଶଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦା ନାମକ ଜଣେ ଏବଂ ଗହା ସହିତ ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଲୋକଞ୍ଜର ପରାଗୀନବର୍ଗଞ୍ଜଠାରୁ ପରେରିତ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଖଡ଼ଗ ଓ ଯଷ୍ଟି ଧରି ଆସିଲେ । ୪୮ ଆଉ, ଗହାଞ୍ଜକୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଞ୍ଜେତ ଦେଇ କହିଥିଲା, ମୁଁ ଯାହାଞ୍ଜକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିବି, ସେ ସେହି, ଗହାଞ୍ଜକୁ ଧରିବ । ୪୯ ଆଉ, ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ହେ ଗୁରୁ, ନମସ୍କାର, ଏହା କହି ଗହାଞ୍ଜକୁ ବହୁତ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲା । ୫୦ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ହେ ବନ୍ଧୁ, ଯାହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଅଛ, ଗହା କର । ସେଥିରେ ସେମାନେ ପାଖକୁ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ପକାଇ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଧରିଲେ । ୫୧ ଆଉ ଦେଖ, ଯୀଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଖଣ୍ଡିତ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ମହାଯାଜକଞ୍ଜର ଦାସକୁ ଆଘାତ କରି ଗହାର କାନ କାଟିପକାଇଲେ । ୫୨ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଖଡ଼ଗ ପୁଣି, ଥରେ

ଆପଣା ସ୍ଵାଧୀନରେ ରଖ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଖତର ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତେ ଖତର ଦୁପ୍ରାଣ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ୫୩ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ, ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ବିନତି କରି ପାରେ ନାହିଁ ଓ ସେ ଏହିକ୍ଷଣି ମୋ ନିମନ୍ତେ ଦୁପ୍ରାଣ ବାହିନୀ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୃତଞ୍ଜୁ ପଠାଇଦେବେ ନାହିଁ ? ୫୪ ତେବେ ଏହି ପୂରକାରେ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ ବୋଲି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ କି ପୂରକାର ସଫଳ ହେବ ? ୫୫ ସେହି ସମୟରେ ଯାଶୁ ଲୋକସମୂହକୁ କହିଲେ, ତକଇତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବା ପରି ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ନେଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମୋତେ ଧରିବାକୁ ଆସିଲ ? ମୁଁ ପରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ବସି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଧରିଲ ନାହିଁ; ୫୬ ମାତ୍ର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ଘଟିଅଛି । ସେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।

ମହାସଭାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଚାର

(ମାର୍କ 14:53-65; ଲୁକ 22:54,55,63-71; ଯୋହନ 18:13,14,19-24)

୫୭ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁ କୟାଫା ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ; ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୋହିତ ଶ୍ରୀମତୀ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ । ୫୮ କିନ୍ତୁ ପିତର ଦୂରରେ ରହି ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଞ୍ଜୁ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ଆଉ ଶେଷରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ଗହା ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ପଦାତିକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସି ରହିଲେ । ୫୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବଧା ଯାଜକମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ମହାସଭା ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୬୦ ଆଉ ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାହାରିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଦୁଇ ଜଣ ବାହାରି କହିଲେ, ୬୧ ଏହି ଲୋକଟା କହିଥିଲା, ମୁଁ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଗହା ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗେଲି ଦେଇ ପାରେ । ୬୨ ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ଉଠି ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମାନେ ଏ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ? ୬୩ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ମୌନ ହୋଇ ରହିଲେ । ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ନାମରେ ଶପଥ ଦେଉଅଛୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କି ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ? ୬୪ ଯାଶୁ ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ଆପଣ କହିଅଛନ୍ତି; ଆହୁରି ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅଦ୍ୟାବଧି ଆପଣମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପରାକ୍ରମର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ଆକାଶର ମେଘମାଳରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । ୬୫ ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କହିଲେ, ଏ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ନିନ୍ଦା କଲା, ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ ? ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣମାନେ ଏବେ ହେଁ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ଶୁଣିଲେ, ୬୬ ଆପଣମାନଙ୍କର ମତ କ'ଣ ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ । ୬୭ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜୁ ମୁହଁରେ ଛେପ ପକାଇ ଗହାଞ୍ଜୁ ବିଧା ମାରିଲେ; ଆଉ କେହି କେହି ଗହାଞ୍ଜୁ ଚପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲେ, ୬୮ ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତୁ ପରା ଭାବବାଦୀ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହ ତ, କିଏ ଗେତେ ମାଇଲ ?

ପିତରଙ୍କ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର

(ମାର୍କ 14:66-72; ଲୁକ 22:56-62; ଯୋହନ 18:15-18,25-27)

୬୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପିତର ବାହାରେ ପ୍ରାଣ୍ଡଗଣରେ ବସିଥିଲେ, ଆଉ ଜଣେ ଦାସୀ ଗହାଞ୍ଜୁ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗାଲିଲୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲ । ୭୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗରେ ଅସ୍ଵୀକାର କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କହୁଛ, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୭୧ ପୁଣି, ସେ ଦାଶ୍ଵତଦୁପ୍ରାଣକୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତେ ଆଉ ଜଣେ ଦାସୀ ଗହାଞ୍ଜୁ ଦେଖି ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଏ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲ । ୭୨ ପୁଣି, ସେ ରାଣ ପକାଇ ଆଉ ଥରେ ଅସ୍ଵୀକାର କରି କହିଲେ, ମୁଁ ସେ ଲୋକକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୭୩ ଅଲ୍ପ କ୍ଷଣ ପରେ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କଥାରୁ ତ ଜଣାପଡ଼ୁ ଅଛି । ୭୪ ସେଥିରେ ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ରାଣ ପକାଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମୁଁ ସେ ଲୋକକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୭୫ ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା । ଏଥିରେ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନି ଥର ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ, ଏହି ଯେଉଁ କଥା ଯାଶୁ କହିଥିଲେ, ଗହା ପିତରଙ୍କ ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ରୋଦନ କଲେ ।

ପାଳାତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାଶୁ

(ମାର୍କ 15:1; ଲୁକ 23:1,2; ଯୋହନ 18:28-32)

୧ ସକାଳ ହୁଅନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାଗୀନବର୍ଗ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଗହାଡ଼ଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ, ୨ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ ନେଇଯାଇ ପାଳାତ ନାମକ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଯିହୁଦାର ମୁଦୁୟ

(ପରେରିତ 1:18,19)

୩ ସେତେବେଳେ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣକାରୀ ଯିହୁଦା, ସେ ପରାଣ ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା ପାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ଅନୁଗପ କରି ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପରାଗୀନବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ତିରିଶିଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଫେରାଇ ଆଣି କହିଲା, ୪ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତ ସମର୍ପଣ କରି ପାପ କରିଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ସେଥିରେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର କଅଣ ଅଛି ? ୫ ତୁ ଗହା ବୁଝ । ତହିଁରେ ସେ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ାକ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଫୋପାଡ଼ିଦେଇ ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି, ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଫାଶୀ ଦେଲା । ୬ କିନ୍ତୁ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ସେହି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ାକ ନେଇ କହିଲେ, ଏହା ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏ ତ ରକ୍ତର ମୂଲ୍ୟ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ସେହି ମୁଦ୍ରାରେ କୁମ୍ଭକାରର କ୍ଷେତ୍ର କିଣିଲେ । ୮ ଏଣୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ରକ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି କହନ୍ତି । ୯ ଏଥିରେ ଯିରିମାୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଯାହାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ଗହାଡ଼ଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେହି ତିରିଶିଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ସେମାନେ ନେଇ ୧୦ ମୋ ପୁତ୍ର ପରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କୁମ୍ଭକାରର କ୍ଷେତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଦେଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ବିଚାର

(ମାର୍କ 15:2-5; ଲୁକ 23:3-5; ଯୋହନ 18:33-38)

୧୧ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଠିଆ କରାଗଲେ, ଆଉ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ? ଯାଶୁ କହିଲେ, ଆପଣ କହୁଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଆଉ, ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପରାଗୀନବର୍ଗ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତେ ସେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୧୩ ସେଥିରେ ପାଳାତ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଗହା କି ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ୧୪ ମାତ୍ର ସେ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥାର ହିଁ ପଦେ ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, ସେଥିରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ପରାଣଦଣ୍ଡ

(ମାର୍କ 15:6-15; ଲୁକ 23:13-25; ଯୋହନ 18:39-19:16)

୧୫ କିନ୍ତୁ ପର୍ବ ସମୟରେ ଲୋକସମୂହର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ କରିବା ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗୀତି ଥିଲା । ୧୬ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବାରବବା ନାମକ ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ବନ୍ଦୀ ଥିଲା । ୧୭ ଅତଏବ, ସେମାନେ ଏକତର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପାଳାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ବାରବବାକୁ, ନା ଯାହାକୁ ଖରାଷ୍ଟ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ଯାଶୁକୁ ? ୧୮ କାରଣ ସେମାନେ ଯେ ଇର୍ଷାରେ ଗହାଡ଼ଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ଗହା ସେ ଜାଣିଥିଲେ । ୧୯ ଆଉ, ସେ ବିଗ୍ରହସନରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ସ୍ତରୀ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ପାଖକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ସେହି ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କ କଥାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆଦୌ ହାତ ଦିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଆଜି ସ୍ୱପ୍ନରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଭୋଗିଅଛି । ୨୦ ମାତ୍ର ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପରାଗୀନବର୍ଗ ବାରବବାକୁ ମାଗିବା ପାଇଁ ଓ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକସମୂହକୁ ମଣାଇଲେ । ୨୧ ମାତ୍ର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ? ସେମାନେ କହିଲେ, ବାରବବାକୁ । ୨୨ ପାଳାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ କାହାକୁ ଖରାଷ୍ଟ କହନ୍ତି, ସେହି ଯାଶୁ ପୁତ୍ର କ'ଣ କରିବା ? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, ସେ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଉ । ୨୩ ସେଥିରେ

ପାଳାତ ପରୁରିଲେ, କାହିଁକି, ସେ କି ଦୋଷ କରିଅଛି ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ସେ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲ ।

କରୁଣ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ସମର୍ପିତ

୨୪ ଏଣୁ ପାଳାତ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ କିଛି କରି ପାରୁ ନାହିଁ, ବରଂ ଆହୁରି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେଉଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ପାଣି ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ହାତ ଧୋଇ କହିଲେ, ଏହି ରକ୍ତପାତରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ବୁଝ । ୨୫ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଗହାର ରକ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ । ୨୬ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାରବାରକୁ ମୁକ୍ତ କଲେ, ମାତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କୁ କୋରଡ଼ା ପରହାର କରାଇ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ପରତି ପରିହାସ

(ମାର୍କ 15:16-20; ଯୋହନ 19:2,3)

୨୭ ଏହାପରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପରାସାଦ ଭିତରକୁ ନେଇଯାଇ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର କଲେ । ୨୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ିନେଇ ଗହାଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ, ୨୯ ଆଉ କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ବନାଇ ଗହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଦେଲେ ଓ ଗହାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ନଳ ଦେଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଜାଣୁ ପାତି, ହେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା, ନମସ୍କାର, ଏହା କହି ଗହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ । ୩୦ ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇଲେ ଓ ସେହି ନଳ ନେଇ ଗହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲା ପରେ ସେହି ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ିନେଇ ଗହାଙ୍କର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ଗହାଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ଯେନିଗଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ କରୁଣବିଦ୍ୟ

(ମାର୍କ 15:21-32; ଲୁକ 23:26-43; ଯୋହନ 19:17-27)

୩୨ ସେମାନେ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ କୃଷୀମାନ ଲୋକକୁ ଦେଖି ଯାଶୁଙ୍କ କରୁଣ ବହିବା ପାଇଁ ଗହାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ । ୩୩ ଆଉ, ସେମାନେ ଗଲଗଥା ନାମକ ସଥାନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ କପାଳସ୍ଥଳ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ୩୪ ଗହାଙ୍କୁ ପିତୃ ମିଶାଯାଇଥିବା ଦରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଗହା ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କରି ପାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ । ୩୫ ପରେ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇ ଗହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରସବୁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରି ନେଲେ, ୩୬ ପୁଣି, ସେଠାରେ ବସି ଗହାଙ୍କୁ ଜଗି ରହିଲେ । ୩୭ ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ମସ୍ତକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପ୍ରରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଲେଖି ଲଗାଇଦେଲେ, ଏ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ଯାଶୁ । ୩୮ ସେତେବେଳେ ଗହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଜଣେ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵପ୍ରରେ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୁଇ ଜଣ ତକାଇତ ଗହାଙ୍କ ସହିତ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଗଲେ । ୩୯ ଆଉ, ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଗହାଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୪୦ ରେ ମନ୍ଦିରଭଗ୍ନକାରୀ ଓ ତିନି ଦିନରେ ଗହା ନିର୍ମାଣକାରୀ, ତୁ ଯେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରି କରୁଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଥା । ୪୧ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପରାଗୀନବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୪୨ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲା, ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରୁ ନାହିଁ । ସେ ପରା ଇସ୍ଵରଙ୍କ ରାଜା, ସେ ଏହିକ୍ଷଣି କରୁଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଥାସୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା । ୪୩ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ; ସେ ଯଦି ଗହାଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଗହାହେଲେ ଏହିକ୍ଷଣି ଗହାକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ସେ ତ କହିଥିଲା, ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର । ୪୪ ପୁଣି, ଯେଉଁ ତକାଇତମାନେ ଗହାଙ୍କ ସହିତ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସୁଦଧା ଗହାଙ୍କୁ ସେହି ପରକାର ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

(ମାର୍କ 15:33-41; ଲୁକ 23:44-49; ଯୋହନ 19:28-30)

୪୫ ପରେ ବାର ଘଣ୍ଟାଠାରୁ ତିନି ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶଯାକ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଗଲା । ୪୬ ଆଉ ପରାସ୍ତ ତିନି ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଏଲା, ଏଲା, ଲାମା ସବକ୍‌ଥାନା ? ଅର୍ଥାତ୍, ହେ ମୋହର ଈଶ୍ଵର, ହେ ମୋହର ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ

? ୪୭ ଏହା ଶୁଣି ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ଲୋକ ଏଲିୟତ୍‌କୁ ଡାକୁଅଛି । ୪୮ ଆଉ ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ ଗହା ଅମ୍ଳରସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା, ଆଉ ଗହା ଖଣ୍ଡିଏ ନଳରେ ଲଗାଇ ଗହାଟକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲା । ୪୯ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ରୁହ, ଏଲିୟ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଦେଖିବା । ୫୦ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତରସମୁଦ୍ରରେ ତାଙ୍କି ପରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ୫୧ ପୁଣି, ଦେଖ, ମନ୍ଦିରର ବିରକ୍ଷେପବସ୍ତ୍ରର ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିରି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ହେଲା, ଆଉ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ଓ ଶୈଳସବୁ ବିଦାଶିଣ ହେଲା, ୫୨ ପୁଣି, ସମାଧିସମୂହ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା ଓ ମହାନିଦ୍ରାଗତ ଅନେକ ସାଧୁଲୋକଙ୍କ ଶରୀର ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲା, ୫୩ ପୁଣି, ଗହାଟକୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସେମାନେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ପୁଣି, ନଗରୀରେ ପରବେଶ କଲେ ଓ ଅନେକଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୫୪ ଶତସେନାପତି ଓ ଗହାଟକୁ ସାତଗରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଟକୁ ଜରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଭୂମିକମ୍ପାଦି ଘଟଣା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇ ରହିଲେ, ସତ୍ୟ, ଏ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୫୫ ଆଉ, ଅନେକ ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥିଲେ; ସେମାନେ ଯାଶୁଟକୁ ସେବା କରୁ କରୁ ଗାଲିଲୀରୁ ଗହାଟକୁ ସାତଗରେ ଆସିଥିଲେ; ୫୬ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିୟମ, ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ, ପୁଣି, ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମାତା ଥିଲେ ।

ଯାଶୁଟକୁ ସମାଧି

(ମାର୍କ 15:42-47; ଲୁକ 23:50-56; ଯୋହନ 19:38-42)

୫୭ ବେଳ ଗଡ଼ିଆସନ୍ତେ, ଯୋଷେଫ ନାମକ ହାରାମାଥୀୟାର ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକ ଆସିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଟକୁ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ୫୮ ସେ ପାଳାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଯାଶୁଟକୁ ଶରୀର ମାଗିଲେ । ସେଥିରେ ପାଳାତ ଗହା ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ୫୯ ଯୋଷେଫ ଶରୀରଟି ନେଇ ପରିଷ୍କୃତ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ାଇ, ୬୦ ଆପଣାର ଯେଉଁ ନୂତନ ସମାଧି ପାହାଡ଼ରେ ଖୋଳିଥିଲେ, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଗହା ଥୋଇଲେ, ଆଉ ସମାଧି ଉତ୍ତରରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ପଥର ଗଡ଼ାଇଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ୬୧ ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସମାଧି ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ରହିଲେ ।

ସମାଧି ସ୍ଥାନରେ ପରହରା

୬୨ ତା'ପର ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆୟୋଜନ-ଦିବସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ପାଳାତଙ୍କ ପାଖରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ କହିଲେ, ୬୩ ମହାଶୟ, ଆମଭ୍ରମାନଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ୁ ଅଛି, ସେହି ପରବର୍ତ୍ତକ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟରେ କହିଥିଲା, ତିନି ଦିନ ପରେ ମୁଁ ଉଠିବି । ୬୪ ଅତଏବ, ତୃତୀୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଧି ସୁରକ୍ଷିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ନେହିଲେ କେଜାଣି ଗହାର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ଗହାକୁ ଚୋରି କରି ଲୋକଙ୍କୁ କହିବେ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ପରଥମ ପରବର୍ତ୍ତକ ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ ପରବର୍ତ୍ତକ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ହେବ । ୬୫ ପାଳାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମଭ୍ରମାନଙ୍କର ପରହରାଦଳ ଅଛି, ତୁମଭ୍ରମାନେ ଯାଇ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଗହା ସୁରକ୍ଷା କର । ୬୬ ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ପରହରାଦଳ ସହିତ ସେହି ପରସ୍ତରରେ ମୁଦ୍ରାଟକ ଦେଇ ସମାଧି ସୁରକ୍ଷିତ କଲେ ।

୨୮

ଯାଶୁଟକୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ

(ମାର୍କ 16:1-10; ଲୁକ 24:1-12; ଯୋହନ 20:1-10)

୧ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବାର ଶେଷ ହେଲା ପରେ ସପ୍ତହର ପରଥମ ଦିନର ପରତୁୟଷରେ ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମ ସମାଧି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । ୨ ଆଉ ଦେଖ, ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, କାରଣ ପରଭୂଟକର ଜଣେ ଦୂତ ସମ୍ପ୍ରର୍ଣ୍ଣ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେହି ପଥର ଖଣ୍ଡିକ ଗଡ଼ାଇଦେଇ ଗହା ଉପରେ ବସିଲେ ।

୩ ଗହାଟକୁ ରୂପ ବିଚ୍ଛୁଳି ପରି ଓ ଗହାଟକୁ ବସତ୍ର ବରଫ ପରି ଧଳା ରଙ୍ଗ ଥିଲା, ୪ ପୁଣି, ଗହାଟକୁ ଭୟରେ ପରହରୀମାନେ କମ୍ପମାନ ହୋଇ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପରି ହେଲେ ।

୫ କିନ୍ତୁ ଦୂତ ସତ୍ତ୍ୱାଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମଭ୍ରମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମଭ୍ରମାନେ ଯେ କରୁଣରେ ହତ ଯାଶୁଟକୁ ଖୋଜୁଅଛ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ । ୬ ସେ ଏଠାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ଉଠିଅଛନ୍ତି । ଆସ, ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଖୋଜୁଥିଲେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଦେଖ । ୭ ଆଉ, ତୁମଭ୍ରମାନେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ଗହାଟକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଗାଳିଲାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କର ଦର୍ଶନ ପାଇବ; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ।

୮ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଭୟ ଓ ମହାନନ୍ଦରେ ସମାଧି ନିକଟରୁ ଶୀଘ୍ର ଗଲିଯାଇ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଲେ । ୯ ଆଉ ଦେଖ, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ହେଉ । ତହିଁ ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଡ଼କ ପାଦ ଧରି ଗହାଡ଼କୁ ପୁରଣାମ କଲେ । ୧୦ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ମୋହର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ, ସେମାନେ ଗାଳିଲାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ମୋହର ଦର୍ଶନ ପାଇବେ ।

ପୁରହରୀମାନଙ୍କର ବିବୃତି

୧୧ ସେମାନେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ପୁରହରୀଦଳ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଜଣ ନଗରକୁ ଯାଇ ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ବିବରଣ ପୁରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ୧୨ ସେମାନେ ପୁରାଗୀନବର୍ଗ ସହିତ ଏକତ୍ର ହୋଇ ମନ୍ଦିରଣା କଳା ପରେ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଦେଇ କହିଲେ, ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୋଇପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼କର ଶିଷ୍ଟମାନେ ରାତିରେ ଆସି ଗହାଡ଼କୁ ଚୋରି କରି ନେଇଗଲେ ।

୧୪ ପୁଣି, ଏକଥା ଯେବେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବୁଝାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ୧୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଟଙ୍କା ନେଇ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ, ସେହିପରି କଲେ । ଏଣୁ ଏହି କଥା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଯାଇ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରଚଳିତ ଅଛି ।

ମହାନ ଆଦେଶ

(ମାର୍କ 16:14-18; ଲୁକ 24:36-49; ଯୋହନ 20:19-23; ପ୍ରେରିତ 1:6-8)

୧୬ କିନ୍ତୁ ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ଟ ଗାଳିଲାକୁ ଯାଇ, ଯାଶୁ ଯେଉଁ ପର୍ବତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ପର୍ବତକୁ ଗଲେ । ୧୭ ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖି ପୁରଣାମ କଲେ, ମାତ୍ର କେହି କେହି ସନ୍ଦେହ କଲେ ।

୧୮ ପୁଣି, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସି ଆଲୋଚନା କରି କହିଲେ, ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ମୋତେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ୧୯ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ,

୨୦ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ଟ କର; ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଟିବି ।

The Gospel according to Mark

ମାର୍କ ଲିଖିତ ସୁସମାଗର

ପଥ ପରସ୍ତୁତକାରୀ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ
(ମାଥୱ 3:1-12; ଲୁକ 3:1-18; ଯୋହନ 1:19-28)

୧ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗର ଆରମ୍ଭ । ୨ ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ, ସେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ପରସ୍ତୁତ କରିବ; ୩ ପୂର୍ବକାଳରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ୱପ୍ନ, ପରଭୁଙ୍କ ପଥ ପରସ୍ତୁତ କର, ଗହାଡ଼କ ରାଜଦାଣ୍ଡ ସଳଖ କର, ୪ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ପୂର୍ବକାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବାପ୍ତିସ୍ମା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୫ ସେଥିରେ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦୀ ପରଦେଶ ଓ ସମସ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ବାହାରି ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ଗହାଡ଼କ ଦ୍ୱାରା ଯତ୍ନ ନଦୀରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ । ୬ ଯୋହନ ଓଟ ଲୋମର ବସତର ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଓ ଆପଣା କଟିରେ ଚର୍ମପଟୁକା ବାନ୍ଧୁଥିଲେ, ପୁଣି, ପତ୍ରପାଳ ଓ ବନମୟ ଖାଉଥିଲେ । ୭ ସେ ଘୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମୋ'ଠାରୁ ଯେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିମାନ, ସେ ମୋ' ଉପରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ଅବନତ ହୋଇ ଗହାଡ଼କ ପାଦୁକାର ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦେଲି, ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦେବେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜଳଦୀକ୍ଷା ଓ ପରୀକ୍ଷା
(ମାଥୱ 3:13-4:11; ଲୁକ 3:21,22; 4:1-13)

୯ ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀର ନାଜରିତରୁ ଆସି ଯତ୍ନରେ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ । ୧୦ ଆଉ, ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଜଳରୁ ଉଠି ଆସିବା ସମୟରେ ଆକାଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବା ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କପୋତ ପରି ଆପଣା ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବା ଦେଖିଲେ, ୧୧ ପୁଣି, ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ । ୧୨ ସେହିକ୍ଷଣି ଆତ୍ମା ଗହାଡ଼କ ପୂର୍ବକାଳରେ ଘେନିଗଲେ । ୧୩ ଯୀଶୁ ପୂର୍ବକାଳରେ ଗ୍ୱଳିଶ ଦିନ ରହି ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ; ସେ ବନ୍ଧ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ, ପୁଣି, ଦୂତମାନେ ଗହାଡ଼କ ସେବା କରୁଥିଲେ ।

ପରଥମ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ
(ମାଥୱ 4:12-17; ଲୁକ 4:14,15; ମାଥୱ 4:18-22; ଲୁକ 5:1-11)

୧୪ ଯୋହନ କାରୀରୁଦ୍ଧ ହେଲା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସି ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୫ କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାଣି, ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ; ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଓ ସୁସମାଗରରେ ବିଶ୍ୱାସ କର । ୧୬ ସେ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରକୂଳ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ ଓ ଗହାଡ଼କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଭଉଁରୀଜାଲ ପକାଉଥିବା ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ଥିଲେ । ୧୭ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମତ୍ସ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି । ୧୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜାଲ ଛାଡ଼ି ଗହାଡ଼କର ଅନୁଗମନ କଲେ । ୧୯ ପୁଣି, ସେ ଅଳ୍ପ ଦୂର ଆଗକୁ ଯାଇ ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଗହାଡ଼କ ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ନୌକାରେ ଜାଲ ସଜାଡ଼ୁଥିବା ଦେଖିଲେ । ୨୦ ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଜେବଦୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ଛାଡ଼ି ଗହାଡ଼କର ଅନୁଗମନ କଲେ ।

ଭୂତଗ୍ରସ୍ତର ଆରୋଗ୍ୟ
(ଲୁକ 4:31-37)

୨୧ ପରେ ସେମାନେ କର୍ନାହୁମକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ବିଶ୍ୱାମ୍ବରୀରେ ସମାଜଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୨ ଲୋକମାନେ ଗହାଡ଼କ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମ୍ବୁଦ୍ଧ

ହେଲେ, କାରଣ ସେ ଶାସ୍ତ୍ରାମାନଙ୍କ ପରି ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇ ଅଧିକାରପୂର୍ଣ୍ଣତା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ୨୩ ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହରେ ଥିବା ଜଣେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାବିଷ୍ଟ ଲୋକ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, ୨୪ ହେ ନଜରିତାୟ ଯାଶୁ, ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଥା ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ କି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆସିଲ ? ତୁମ୍ଭେ କିଏ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ; ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି । ୨୫ ଯାଶୁ ଗହାକୁ ଧମକ ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ କର, ଏହାଠାରୁ ବାହାରିଯା । ୨୬ ସେଥିରେ ସେହି ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଗହାକୁ ମୋଡ଼ିପକାଇ ଅତି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପାଟି କରି ଗହାଠାରୁ ବାହାରିଗଲା । ୨୭ ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଏତେ ବିସ୍ମୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କ'ଣ ? ଏ ତ ଅଧିକାରଯୁକ୍ତ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ! ସେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି । ୨୮ ସେଥିରେ ଗହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମାଗର ସେହିକ୍ଷଣି ଗାଲିଲୀର ଗ୍ରିଆଡ଼େ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଅନେକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରଦାନ
(ମାଥୱ ୮:14-17; ଲୁକ 4:38-41)

୨୯ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାରି ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ସହିତ ସେହିକ୍ଷଣି ଶିମୋନ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ । ୩୦ ଶିମୋନଙ୍କ ଶାଶୁ ଉତ୍ତରରେ ଶୟନାଗତ ଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଗଞ୍ଜ କଥା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ୩୧ ସେଥିରେ ସେ ପାଖକୁ ଯାଇ ଗଞ୍ଜ ହସ୍ତ ଧରି ଗଞ୍ଜକୁ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ଗଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଛାଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୨ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଲୋକେ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ପାଡ଼ିତ ଓ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୩୩ ପୁଣି, ନଗରବାସୀସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୩୪ ସେଥିରେ ସେ ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଅନେକ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ଓ ଅନେକ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇଲେ, ପୁଣି, ସେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଥିଲେ ।

ଗାଲିଲୀରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପରଗର
(ଲୁକ 4:42-44)

୩୫ ପାହାନ୍ତିଆ ସମୟରେ ଅନ୍ଧାର ଆଉ ଆଉ ସେ ଉଠି ବାହାରିଗଲେ ଓ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୬ ଆଉ ଶିମୋନ ଓ ଗହାଙ୍କ ସଙ୍ଗାମାନେ ଗହାଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି, ୩୭ ସାକ୍ଷାତ୍ ପାଇ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୩୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗାମମାନଙ୍କୁ ଯିବା; ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପରଗର କରିବି, କାରଣ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ବାହାରିଅଛି । ୩୯ ପୁଣି, ସେ ସମୁଦାୟ ଗାଲିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ କରୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମାଜଗୃହରେ ପରଗର କଲେ ଓ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କଲେ ।

କୁଷ୍ଠରୋଗୀର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୱ ୮:1-4; ଲୁକ 5:12-16)

୪୦ ଏଥୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଜଣେ କୁଷ୍ଠ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଆଶ୍ରୟାପାତ୍ର ଗହାଙ୍କୁ ବିନତି କରି କହିଲା, “ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ମୋତେ ଶୁଚି କରି ପାରନ୍ତି ।” ୪୧ ସେଥିରେ ସେ ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହୋଇ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ଗହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଓ କହିଲେ, ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ଶୁଚି ହୁଅ । ୪୨ ସେହିକ୍ଷଣି କୁଷ୍ଠରୋଗ ଗହାଠାରୁ ଦୂର ହେଲା ଓ ସେ ଶୁଚି ହେଲା । ୪୩ ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେହିକ୍ଷଣି ବିଦାୟ କରି କହିଲେ, ୪୪ ସାବଧାନ, କାହାକୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଅ, ଯାଜକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଦେଖାଅ, ପୁଣି, ମୋଶା ଯାହା ଯାହା ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ଆପଣାର ଶୁଚିକରିୟା ସ୍ୱରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ୪୫ କିନ୍ତୁ ସେ ବାହାରିଯାଇ ସେହି ବିଷୟ ଅଧିକ ଘୋଷଣା କରି ଗ୍ରିଆଡ଼େ ଏତେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ଯାଶୁ ଆଉ ପରକାଶରେ କୌଣସି ନଗରରେ ପରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବାହାରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ରହିଲେ; ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ପକ୍ଷାଘାତୀର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୱ ୨:1-8; ଲୁକ 5:17-26)

୧ କେତେକ ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର କଫର୍ନାହୁମରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ ସେ ଗୃହରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜନରବ ହେଲା । ୨ ସେଥିରେ ଏତେ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହେଲେ ଯେ, ଦସ୍ତୁର ପାଖରେ ସୁଦ୍ଧା ଆଉ ସ୍ଥାନ ରହିଲା ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାକ୍ସ ପରଗ୍ର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଲୋକେ ଜଣେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କ ଦସ୍ତୁର ବୁଝାଇ ଗହାଙ୍ଗ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସିଲେ, ୪ କିନ୍ତୁ ଭିଡ଼ ହେତୁ ଗହାଙ୍ଗ ପାଖକୁ ଆଣି ନ ପାରିବାରୁ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନର ଛାତ ଖୋଲି କାଢ଼ିପକାଇଲେ, ଆଉ ଗହା ଭାଙ୍ଗି, ଯେଉଁ ଖଟିଆରେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀ ଶୋଇଥିଲା, ଗହା ଓହ୍ଲାଇଦେଲେ । ୫ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ସେହି ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ କହିଲେ, “ବତ୍ସ, ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।” ୬ କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ଏହା ତର୍କବିତର୍କ କରୁଥିଲେ, ୭ ଏ ଲୋକ କାହିଁକି ଏପରି କହୁଅଛି ? ସେ ଈଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛି; କେବେଳେ ଜଣଙ୍କ ବିନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନା ଆଉ କିଏ ପାପ କ୍ଷମା କରି ପାରେ ? ୮ ସେମାନେ ଯେ ମନେ ମନେ ଏପରି ତର୍କବିତର୍କ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ଯାଶୁ ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ କାହିଁକି ଏହି ସମସ୍ତ ତର୍କବିତର୍କ କରୁଅଛ ? ୯ କ’ଣ ସହଜ ? ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀ ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ବୋଲି କହିବା, କିଅବା, ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲି ବୋଲି କହିବା ? ୧୦ କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀରେ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଯେ ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରେ-ଏଥିପାଇଁ ସେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ କହିଲେ, ୧୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଉଠ; ନିଜ ଖଟିଆ ଘେନି ଆପଣା ଘରକୁ ଚାଲିଯାଅ । ୧୨ ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ତତକ୍ଷଣାତ୍ ଖଟିଆ ଘେନି ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବାହାରିଗଲା; ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଆଚମ୍ବିତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରୁ କରୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କେବେ ହେଁ ଦେଖି ନ ଥିଲୁ ।

ଲେବାଙ୍ଗକୁ ଆହ୍ୱାନ
(ମାଥୱ ୨:୨୨-୩୩; ଲୁକ 5:27-32)

୧୩ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ସମୁଦରକୂଳକୁ ବାହାରିଗଲେ, ଆଉ ଲୋକସମୂହ ଗହାଙ୍ଗ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେ ଯାଉ ଯାଉ ଆଲଫିଙ୍ଗ ପୁତ୍ର ଲେବାଙ୍ଗି କର ଆଦାୟ ସ୍ଥାନରେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଗହାଙ୍ଗକୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଗହାଙ୍ଗର ଅନୁଗମନ କଲେ । ୧୫ ଆଉ ଯାଶୁ ଗହାଙ୍ଗ ଗୃହରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିବା ସମୟରେ ଅନେକ କରଗ୍ରହଣୀ ଏବଂ ପାପୀ, ଗହାଙ୍ଗ ଓ ଗହାଙ୍ଗର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବସିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଅନେକ ଥିଲେ ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗର ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲେ । ୧୬ ସେ ପାପୀ ଓ କରଗ୍ରହଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ଫାରୁଶୀଘଲର ଶାସ୍ତ୍ରାମାନେ ଗହାଙ୍ଗ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ କଥା ? ସେ କରଗ୍ରହଣୀ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ! ୧୭ ଯାଶୁ ଗହା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୈଦ୍ୟଠାରେ ପରଯୋଜନ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରଯୋଜନ ଅଛି; ମୁଁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଅଛି ।

ଉପବାସ ପରସଙ୍ଗ
(ମାଥୱ ୨:14-17; ଲୁକ 5:33-39)

୧୮ ଯୋହନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଉପବାସ କରୁଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆସି ଗହାଙ୍ଗକୁ କହିଲେ, ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ କାହିଁକି ? ୧୯ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବରଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବର ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ କି ଉପବାସ କରି ପାରନ୍ତି ? ବର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଉପବାସ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।” ୨୦ କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବରଙ୍କୁ କାଢ଼ି ନିଆଯିବ, ଆଉ ସେତେବେଳେ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ । ୨୧ କେହି ନୂଆ ଲୁଗାର ଗଳି ପୁରୁଣା ଲୁଗାରେ ପକାଏ ନାହିଁ; ପକାଇଲେ ନୂଆ ଗଳି ପୁରୁଣା ଲୁଗାରୁ ବେଶି ଛିଣ୍ଡାଉନିଏ ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ଚିରା ହୁଏ । ୨୨ ଆଉ

କେହି ନୁଆ ଦରକ୍ଷାରସ ପୁରୁଣା କୁମ୍ପାରେ ରଖେ ନାହିଁ; ରଖିଲେ ଗହା କୁମ୍ପା ଫଟାଇଦିଏ, ପୁଣି, ଦରକ୍ଷାରସ ଓ କୁମ୍ପା ଉଭୟ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ନୁଆ ଦରକ୍ଷାରସ ନୁଆ କୁମ୍ପାରେ ରଖିବା ଉଚିତ ।

ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପରଭୁ
(ମାଥୱ 12:1-8; ଲୁକ 6:1-5)

୨୩ ଥରେ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ଆଉ ଗହାଢ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ଶସ୍ତ୍ରର ଶିକ୍ଷା ଛିଣ୍ଡାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୪ ଏଥିରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଢ଼କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଯାହା କରିବା ବିଧିସଂଗତ ନୁହେଁ, ୨୫ ଏମାନେ କାହିଁକି ଗହା କରୁଅଛନ୍ତି ?” ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦାଉଦଙ୍କର ଅଭାବ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଓ ଗହାଢ଼କ ସଂଗ୍ରାହଣ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କ’ଣ କରିଥିଲେ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ପାଠ କରି ନାହିଁ ? ୨୬ ଅବିଧିମାନଙ୍କର ସମୟରେ ସେ କିପରି ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି, ଯେଉଁ ଉତ୍ତରୀଣକୁ ରୁଟି ବିନା ଆଉ କାହାରି ଭୋଜନ କରିବା ବିଧିସଂଗତ ନୁହେଁ, ଗହା ଭୋଜନ କରିଥିଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ସଂଗ୍ରାହଣକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ।” ୨୭ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇ ନାହିଁ । ୨୮ ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରଭୁ ଅଟନ୍ତି ।

୩

ଶୁଷ୍କ ହସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୱ 12:9-14; ଲୁକ 6:6,11)

୯ ପରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ସମାଜଗୃହରେ ପରବେଶ କଲେ । ସେଠାରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା, ଗହାର ଗୋଟିଏ ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥିଲା । ୧୦ ଆଉ, ସେ ଗହାକୁ କେଜାଣି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ସୁସ୍ଥ କରିବେ, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାଢ଼କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରହିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଗହାଢ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ପାରନ୍ତି । ୧୧ ସେଥିରେ ଯେଉଁ ଲୋକର ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥିଲା, ଗହାକୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଆସ, ମଝିରେ ଠିଆ ହୁଅ । ୧୨ ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର କଅଣ କରିବା ବିଧିସଂଗତ ? ଭଲ କରିବା ନା ମନ୍ଦ କରିବା ? ପରାଣ ରକ୍ଷା କରିବା ନା ବିନାଶ କରିବା ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତର ହୋଇ ରହିଲେ । ୧୩ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟର କଠିନତା ସକାଶେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କ୍ରୋଧରେ ଚାଲିଯାଉଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ପରଭୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ସେହି ଲୋକକୁ କହିଲେ, ହାତ ବଢ଼ାଅ । ସେ ଆପଣା ହାତ ବଢ଼ାଇଲା, ଆଉ ଗହା ପୁଣି, ଭଲ ହୋଇଗଲା । ୧୪ ତହିଁରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ବାହାରିଯାଇ ଗହାଢ଼କୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଢ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହିକ୍ଷଣି ହେରୋଦୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ମହାଜନତା
(ମାଥୱ 4:25; ମାର୍କ 4:1; ଲୁକ 5:1-3)

୧୫ ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତର ହୋଇ ସମୁଦ୍ରକୂଳକୁ ବାହାରିଗଲେ, ପୁଣି, ଗାଲିଲୀରୁ ମହାଜନତା ଗହାଢ଼କର ପଶ୍ଚାତ୍ତପନ କଲେ; ଆଉ ଯିହୂଦା, ୧୬ ଯିରୁଶାଲମ, ଇଦୋମ, ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱ, ପୁଣି, ସୋର ଓ ସାଦୋନର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ମହାଜନତା ଗହାଢ଼କ ସମସ୍ତ କର୍ମର କଥା ଶୁଣି ଗହାଢ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୧୭ ସେତେବେଳେ ଭାଡ଼ ସକାଶେ, ଲୋକସମୂହ ଯେପରି ଗହାଢ଼କ ଉପରେ ମାଡ଼ି ନ ପଡ଼ନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗହାଢ଼କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସାନ ତରଳା ନିକଟରେ ପରସ୍ପର ରଖିବାକୁ କହିଲେ; ୧୮ କାରଣ ସେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରୁ ପାଡ଼ିତମାନେ ସମସ୍ତେ ଗହାଢ଼କ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଢ଼କ ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ୁଥିଲେ । ୧୯ ଆଉ, ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ଗହାଢ଼କୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହାଢ଼କ ସମମୁଖରେ ପଡ଼ି ଚିତ୍କାର କରି କହୁଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ର । ୨୦ ସେଥିରେ ଗହାଢ଼କୁ ପରକାଶ ନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବାର ଶିଷ୍ୟ ମନୋନୟନ
(ମାଥୱ 10:1-4; ଲୁକ 6:12-16)

୨୧ ସେ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକିଲେ ଓ ସେମାନେ ଗହାଢ଼କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ସେ ବାର ଜଣକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ

ଗହାଡ଼କ ସାଡ଼ଗରେ ରହିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରେରଣ କରିବେ, ୧୫ ଆଉ ସେମାନେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇବେ । ୧୬ ଯାଶୁ ଏହି ବାର ଗହାଡ଼କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଯଥା, ଶିମୋନ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପିତର ବୋଲି ଉପନାମ ଦେଲେ । ୧୭ ଜେବଦୀଡ଼କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଗହାଡ଼କ ଭାଇ ଯୋହନ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ବିନେରିଗୋଷ୍ଟ, ଅର୍ଥାତ୍ ମେଘନାଦର ପୁତ୍ର ବୋଲି ଉପନାମ ଦେଲେ; ୧୮ ଆନ୍ଦରିୟ, ଫିଲିପ୍ପ, ବାର୍ଥଲମା, ମାଥୁର, ଥୋମା, ଆଲଫିଡ଼କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ଅନ୍ଦ୍ରାୟ, କିଶାନାୟ ଶିମୋନ, ୧୯ ପୁଣି, ଇଷ୍ଟକାରିୟୋଡ଼ାୟ ଯିହୁଦା, ଯେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା
(ମାଥୁର 12:22-32; ଲୁକ 11:14-23; 12:10)

୨୦ ପରେ ସେ ଘରକୁ ଆସିଲେ; ପୁନର୍ବାର ଲୋକସମୂହର ଏତେ ସମାଗମ ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ ଭୋଜନ ସୁଦ୍ଧା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୧ ଗହାଡ଼କ ଆତ୍ମାୟମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଗହାଡ଼କୁ ଧରି ଘେନିଯିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ଗହାଡ଼କର ମତିଭରମ ହେଲାଣି । ୨୨ ଆଉ, ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ କହିଲେ, ଏହାକୁ ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍ ଲାଗିଛି, ପୁଣି, ଭୂତପିତର ସାହାୟତାରେ ସେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଏ । ୨୩ ଏଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶୟତାନ କିପରିକାରେ ଶୟତାନକୁ ଛଡ଼ାଇ ପାରେ ? ୨୪ ଯଦି କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ତେବେ ସେହି ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱଧର ହୋଇ ରହି ପାରେ ନାହିଁ । ୨୫ ପୁଣି, ଯଦି କୌଣସି ଗୃହ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ତେବେ ସେହି ଗୃହ ସ୍ୱଧର ହୋଇ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୬ ସେହି ପରିକାରେ, ଶୟତାନ ଯଦି ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲାଣି, ତେବେ ସେ ସ୍ୱଧର ହୋଇ ରହି ପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଗହାର ସର୍ବନାଶ ଘଟିଲାଣି । ୨୭ ମାତ୍ର କେହି ପରାଧୀନ ବଳବାନ ଲୋକକୁ ନ ବାନ୍ଧିଲେ ଗହାର ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି ଗହାର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର ସବୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରି ପାରେ ନାହିଁ; ଗହାକୁ ଆଗେ ବାନ୍ଧିଲେ ସିନା ସେ ଗହାର ଗୃହ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବ । ୨୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ଓ ସେମାନେ ଯେତେ ନିନ୍ଦାକଥା କହି ଇଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ କ୍ଷମା କରାଯିବ; ୨୯ କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାକଥା କହେ, ଗହାର କୌଣସି କାଳେ ହିଁ କ୍ଷମା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଅନନ୍ତ ପାପରେ ଦୋଷୀ ଅଟେ । ୩୦ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଲାଗିଛି, ଏହା ସେମାନେ କହିବାରୁ ସେ ଏହି କଥା କହିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମା ଓ ଭାଇମାନେ
(ମାଥୁର 12:46-50; ଲୁକ 8:19-21)

୩୧ ସେତେବେଳେ ଗହାଡ଼କ ମା ଓ ଭାଇମାନେ ଆସି ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ଡକାଇପଠାଇଲେ । ୩୨ ସେଥିରେ ଗହାଡ଼କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବସିଥିବା ଲୋକସମୂହ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣାଙ୍କ ମା, ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ବାହାରେ ଥାଇ ଆପଣାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି । ୩୩ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ମା ଓ ଭାଇମାନେ କିଏ ? ୩୪ ଆଉ, ସେ ଆପଣା ଚାରିଆଡ଼େ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି କହିଲେ, ଦେଖ, ମୋହର ମା ଓ ମୋହର ଭାଇମାନେ । ୩୫ ଯେ କେହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ମୋହର ଭାଇ, ଭଉଣୀ ଓ ମା ।

୪

ବୁଣାଳୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୁର 13:1-9; ଲୁକ 8:4-8)

୧ ସେ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ପୁନର୍ବାର ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ଏତେ ଅଧିକସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଡ଼କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ ଯେ, ସେ ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ନୌକାରେ ଯାଇ ବସିଲେ ଓ ଲୋକସମୂହ ସମୁଦ୍ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଳରେ ରହିଲେ । ୨ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶୁଣ ! ୩ ଦେଖ, ଜଣେ ବୁଣାଳୀ ବୁଣିବାକୁ ବାହାରିଲା । ୪ ସେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ କେତେକ ବିହନ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି, ଚଢ଼େଇମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକ ଖାଇଗଲେ । ୫ ଆଉ କେତେକ ଅଳ୍ପ ମାଟି ଥିବା ପଥୁରିଆ ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ବେଶି ମାଟି ନ ଥିବାରୁ ଶାୟର ଗଜା ହେଲା, ୬ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିବେ ଜଳିପୋଡ଼ିଗଲା ଓ ତେର ନ ଥିବାରୁ ଶୁଖିଗଲା । ୭ ଆଉ କେତେକ କର୍ତ୍ତାଗଛଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା,

ପୁଣି, କଣ୍ଟାଗଛଗୁଡ଼ାକ ଉଠି ବଡ଼ ହୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗପି ପକାଇଲା ଏବଂ କୌଣସି ଫଳ ଫଳିଲା ନାହିଁ ।
୮ ପୁଣି, ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଲ ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା, ଥାଉ ଗଜା ହୋଇ ବଢ଼ି ଉଠି ତିରିଶି ଗୁଣ, ଷାଠିଏ ଗୁଣ ଓ
ଶହେ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ଫଳିଲା । ୯ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
(ମାଥୱ 13:10-17; ଲୁକ 8:9,10)

୧୦ ସେ ଏକାକୀ ଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼କ ସଞ୍ଚାମାନେ ଦୁପ୍ରାଦଶଞ୍ଚକ ସହିତ ଗହାଡ଼କୁ ସେହି
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୧ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ
ସେହି ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କୁହାଯାଉଅଛି, ୧୨ ଯେପରି ସେମାନେ ଦେଖୁ
ଦେଖୁ ଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି, ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, କାଲେ ସେମାନେ ଫେରିଆସନ୍ତି ଓ କ୍ଷମା
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ବୁଣାଳୀ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
(ମାଥୱ 13:18-23; ଲୁକ 8:11-15)

୧୩ ଯାଶୁ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବୁଝୁ ନାହିଁ ? ତେବେ
କିପରି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବୁଝିବ ? ୧୪ ବୁଣାଳୀ ବାକ୍ୟ ବୁଣେ । ୧୫ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ପୁଣି,
ଶୁଣିବାକ୍ଷଣି ଶୟତନ ଆସି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ହରଣ କରିନିଏ, ସେମାନେ
ବାକ୍ୟ ବୁଣାଯାଇଥିବା ବାଟ ପାଖ ଭୂମି ସଦୃଶ । ୧୬ ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକ୍ଷଣି
ଆନନ୍ଦରେ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ୧୭ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତେର ନ ମାଡ଼ିବାରୁ କ୍ଷଣକାଳମାତ୍ର
ସ୍ଵାପ ରୁହନ୍ତି, ପରେ ବାକ୍ୟ ସକାଶେ କଲେଶ ବା ଗଡ଼ନା ଘଟିଲେ ସେହିକ୍ଷଣି ବିଘ୍ନ ପାଆନ୍ତି,
ସେମାନେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ପଥୁରିଆ ଭୂମି ସଦୃଶ । ୧୮ ଥାଉ ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି, ପୁଣି,
ସାଂସାରିକ ଚିନ୍ତା, ଧନର ମାୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଲାଳସା ପ୍ରବେଶ କରି ବାକ୍ୟକୁ
ଗପିପକାଏ ଓ ଗହା ଫଳହୀନ ହୁଏ, ୧୯ ସେହି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଲୋକେ ବୁଣାଯାଇଥିବା କଣ୍ଟାକମୟ ଭୂମି
ସଦୃଶ । ୨୦ ଥାଉ ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଗହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତିରିଶି ଗୁଣ, ଷାଠିଏ ଗୁଣ ଓ
ଶହେ ଗୁଣ ଫଳ ଫଳନ୍ତି, ସେମାନେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତମ ଭୂମି ସଦୃଶ ।

ମାଣ ତଳେ ଘାପ
(ଲୁକ 8:16-18)

୨୧ ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଘାପ କ'ଣ ମାଣ ତଳେ ବା ଖଟ ତଳେ ରଖାଯିବା ନିମନ୍ତେ
ଅଣାଯାଏ ? ଘାପରୁଖା ଉପରେ ରଖାଯିବା ନିମନ୍ତେ କି ଗହା ଅଣାଯାଏ ନାହିଁ ? ୨୨ କାରଣ ପ୍ରକାଶିତ
ନ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି ଗୁପ୍ତ ନାହିଁ; ଥାଉ ଯାହା ଗୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୨୩ ଯଦି କାହାର ଶୁଣିବାକୁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ । ୨୪ ଯାଶୁ ପୁଣି,
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କଥା ଶୁଣୁଅଛ, ସେ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ । ଯେଉଁ ମାପରେ ମାପ କର, ସେହି
ମାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମପାଇଦିଆଯିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦିଆଯିବ । ୨୫ କାରଣ ଯାହାର
ଅଛି, ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ; ଥାଉ ଯାହାର ନାହିଁ, ଗହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହା ସୁଦ୍ଧା ଗହାଠାରୁ ନିଆଯିବ ।

ଅଞ୍ଜୁର ବୃଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୱ 13:24)

୨୬ ଆହୁରି ସେ କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର, ଯେପରି ଜଣେ ଲୋକ ଭୂମିରେ ବିହନ
ବୁଣେ; ୨୭ ପୁଣି, ରାତ୍ରିରେ ନିର୍ଦ୍ଦା ଯାଏ ଓ ଦିବସରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ, ଥାଉ ବିହନ କିପରି ଅଞ୍ଜୁରିତ ହୋଇ
ବୃଦ୍ଧ ପାଏ, ଗହା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୨୮ ଭୂମି ଆପେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ପରଥମରେ ପତର, ପରେ
ଶିଶା, ଗହା ପରେ ଶିଶାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶସ୍ୟ । ୨୯ କିନ୍ତୁ ଶସ୍ୟ ପାଟିଲକ୍ଷଣି ଫସଲ ସମୟ ଉପସ୍ଥାପ
ହେବାରୁ ସେ ଦାଆ ଲଗାଏ ।

ସୋରିଷ ଦାନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୱ 13:31,32,34; ଲୁକ 13:18,19)

୩୦ ଯାଶୁ ପୁଣି, କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କାହା ସାଙ୍ଗରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ତୁଳନା କରିବା
? କିଏ କେଉଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଗହା ବୁଝାଇବା ? ୩୧ ଗହା ଗୋଟିଏ ସୋରିଷ ଦାନ ପରି; ଭୂମିରେ
ବୁଣାଯିବା ସମୟରେ ଗହା ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବୀଜଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର, ୩୨ ମାତ୍ର ବୁଣାଗଲେ ଗହା ବଢ଼ି ଉଠି

ସବୁ ଶାଗଠାରୁ ବଡ଼ ହୁଏ, ପୁଣି, ଗହୀର ଏପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ତାଳ ହୁଏ ଯେ, ଆକାଶର ଚଢ଼େଇମାନେ ଗହୀର ଛାୟାରେ ବାସ କରି ପାରନ୍ତି । ୩୩ ସେ ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ବାକ୍ସ ପୂର୍ବକ କରୁଥିଲେ, ୩୪ ଆଉ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିନା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ କୌଣସି କଥା କହୁ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଗୋପନରେ ଆପଣା ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବୁଝାଇଦେଉଥିଲେ ।

ଝଡ଼ ଉପରେ ଅଧିକାର
(ମାଥୱ ୪:23-27; ଲୁକ ୪:22-25)

୩୫ ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆରପାରିକି ଯିବା । ୩୬ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ସେ ଯେପରି ଥିଲେ, ସେହିପରି ଗହୀରକୁ ନୌକାରେ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନିଗଲେ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୌକା ମଧ୍ୟ ଗହୀରକୁ ସହିତ ଥିଲା । ୩୭ ଆଉ ପୂର୍ବକ ଗୋପନ ହେଲା, ପୁଣି, ତରଫର ଆଘାତରେ ନୌକା ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୩୮ ସେତେବେଳେ ସେ ନୌକାର ପଛ ମଞ୍ଚରେ ମୁକୁଳାରେ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଶୋଇପଡ଼ିଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଗହୀରକୁ ଉଠାଇ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମେ ମଳ୍ଲୁ, ଆପଣଙ୍କର କଥାଟି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ? ୩୯ ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ପବନକୁ ଧମକ ଦେଇ ସମୁଦ୍ରକୁ କହିଲେ, ତୁନି ହ, ତୁମ୍ଭ କର । ସେଥିରେ ପବନ ବନ୍ଦ ହେଲା ଓ ସବୁ ଧରସ୍ଥର ହେଲା । ୪୦ ପୁଣି, ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏଡ଼େ ଭୀରୁ ? ଏ କ'ଣ ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ? ୪୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ତେବେ କିଏ ଯେ, ପବନ ଓ ସମୁଦ୍ର ଉଭୟ ଏହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ?

୫

ବାହିନୀ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୱ ୪:28-34; ଲୁକ ୪:26-39)

୧ ପରେ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଗରଶାୟମାନଙ୍କୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୨ ଯାଣୁ ନୌକାରୁ ଓହ୍ଲାଇବାମାତ୍ରେ ଜଣେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାବିଷ୍ଟ ଲୋକ ସମାଧିସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଗହୀରକୁ ଡେଇଁଲା । ୩ ସେ ସମାଧି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ପୁଣି, କେହି ଗହୀରକୁ ଜଞ୍ଜିରରେ ସୁଦ୍ଧା ଆଉ ବାନ୍ଧି ପାରୁ ନ ଥିଲେ, ୪ କାରଣ ସେ ଅନେକ ଥର ବେଡ଼ି ଓ ଜଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଞ୍ଜିର ଛିଣ୍ଡାଇଦେଇ ବେଡ଼ିସବୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥିଲା ଓ ଗହୀରୁ ବନ୍ଧରେ ରଖିବାକୁ କାହାର ବଳ ନ ଥିଲା । ୫ ସେ ଦିନରାତି ସବୁବେଳେ ସମାଧି-ସ୍ଥାନ ଓ ପର୍ବତରେ ରହି ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲା, ପୁଣି, ପୂର୍ବକରେ ଆପଣାକୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରୁଥିଲା । ୬ ସେ ଯାଣୁଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖି ଘୈଡ଼ିଆସି ଗହୀରକୁ ପରଶାମ କଲା, ୭ ଆଉ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, ହେ ପରାତପର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଣୁ, ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ମୋର କ'ଣ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ଦେଉଅଛି, ମୋତେ ଯନ୍ତରଣା ଦିଅ ନାହିଁ । ୮ କାରଣ ଯାଣୁ ଗହୀରକୁ କହିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ରେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା, ଏହି ଲୋକଠାରୁ ବାହାରିଯା । ୯ ଆଉ ଯାଣୁ ଗହୀରକୁ ପଚାରିଲେ, ଗେର ନାଁ କ'ଣ ? ସେ ଗହୀରକୁ କହିଲା, ମୋର ନାଁ ବାହିନୀ, ଯେଣୁ ଆମେ ଅନେକ । ୧୦ ପୁଣି, ଯାଣୁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ବାହାରକୁ ପଠାଇ ନ ଦିଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଗହୀରକୁ ବହୁତ ବିନତି କଲା । ୧୧ ସେଠାରେ ପର୍ବତ କଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଘୁଷୁରିପଲ୍ଲ ଚରୁଥିଲା । ୧୨ ଆଉ ସେମାନେ ଗହୀରକୁ ବିନତି କରି କହିଲେ, ସେହି ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପଶିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଅ । ୧୩ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ାକ ବାହାରି ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପଶିଲେ; ସେଥିରେ ସେହି ପଲ୍ଲ ଅତି ବେଗରେ ଘୈଡ଼ିଯାଇ ତୀକ୍ଷଣସ୍ଥାନରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ି ବୁଡ଼ି ମଲେ । ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର ଥିଲା । ୧୪ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ପଲ୍ଲଇଯାଇ ନଗର ଓ ପଲ୍ଲଗୁଡ଼ିକରେ ଗହୀ ଜଣାଇଲେ; ସେଥିରେ ଲୋକେ କଥା ଘଟିଛି ବୋଲି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାଣୁଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସି ସେହି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ ପୂର୍ବରେ ବାହିନୀ ଭୂତ ଲାଗିଥିଲା, ଗହୀରକୁ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଭଲ ମନରେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଭୀତ ହେଲେ । ୧୬ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ପୂର୍ବକ କିପରି କଥା ଘଟିଥିଲା, ଓ ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ୧୭ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ତ ବାହାରିଯିବାକୁ ଗହୀରକୁ ବିନତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୮ ପରେ ସେ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ, ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ପୂର୍ବରେ ଭୂତ ଲାଗିଥିଲା, ସେ ଗହୀରକୁ

ସାତ୍ତ୍ଵରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଥରକୁଥର ବିନତି କଲା । ୧୯ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଅନୁମତି ନ ଦେଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଗୃହକୁ , ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଅ, ପୁଣି, ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଦୟା ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ । ୨୦ ତହିଁରେ ସେ ଗୁଲିଯାଇ, ଯାଶୁ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଦେକାପଲିରେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ।

ମୃତ ବାଳିକା ଜୀବିତ-ପୁରଦର ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସୁସ୍ଥ
(ମାଥୱ ୨:18-26; ଲୁକ ୫:40-56)

୨୧ ଯାଶୁ ନୌକାରେ ପାର ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ଅପର ପାରିକି ବାହୁଡ଼ିଆସନ୍ତେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାତ୍ମକ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ; ଆଉ ସେ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ରହିଲେ । ୨୨ ସେତେବେଳେ ସମାଜଗୃହ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇରସ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ଗହାତ୍ମକୁ ଦେଖି ଗହାତ୍ମକ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ିଲେ, ୨୩ ପୁଣି, ବହୁତ ବିନତି କରି କହିଲେ, ମୋହର କନ୍ୟାଟି ମୃତପ୍ରାୟ; ସେ ଯେପରି ରକ୍ଷା ପାଇ ବଞ୍ଚିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ଆସି ଗହା ଉପରେ ହସ୍ତ ଥୋଇବା ହେଉନତୁ । ୨୪ ଏଥିରେ ସେ ଗହାତ୍ମକ ସାତ୍ତ୍ଵରେ ଗଲେ, ପୁଣି, ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାତ୍ମକ ପଛ ପଛ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ୁ ଥିଲେ । ୨୫ ସେତେବେଳେ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରଦର ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଜଣେ ସତରାଲୋକ, ୨୬ ଯେ କି ଅନେକ ବୈଦ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବହୁ କଲେଣ ଭୋଗ କରି ସର୍ବସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୟ କରିଥିଲେ ହେଁ କିଛିମାତ୍ର ଉପକାର ନ ପାଇ ବରଂ ଅଧିକ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା, ୨୭ ସେ ଯାଶୁତ୍ମକ ବିଷୟ ଶୁଣି ଲୋକଗହଳି ମଧ୍ୟରେ ପଛଆଡ଼ୁ ଆସି ଗହାତ୍ମକ ଲୁଗା ଛୁଇଁଲା; ୨୮ କାରଣ ସେ କହୁଥିଲା, କେବଳ ଗହାତ୍ମକ ଲୁଗା ଛୁଇଁଲେ ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହେବି । ୨୯ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ଯେ ରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ଏହା ସେ ନିଜ ଶରୀରରେ ଅନୁଭବ କଲା । ୩୦ ସେହିକ୍ଷଣି ଯାଶୁ ଆପଣାଠାରୁ ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତ ହେବା ଅନ୍ତରରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ଲୋକଗହଳି ମଧ୍ୟରେ ବୁଲିପଡ଼ି କହିଲେ, କିଏ ମୋହର ଲୁଗା ଛୁଇଁଲା ? ୩୧ ଗହାତ୍ମକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ କହିଲେ, ଆପଣ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ଲୋକସମୂହ ଆପଣାତ୍ମକ ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ୁ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଆପଣ କହୁଅଛନ୍ତି, କିଏ ମୋତେ ଛୁଇଁଲା ? ୩୨ କିନ୍ତୁ ଯେ ଏହା କରିଥିଲା, ଗହାକୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୩ ସେଥିରେ ସେହି ସତରାଲୋକଟି ଆପଣା ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଅଛି, ଗହା ଜାଣି ଭୟରେ ଥରି ଥରି ଆସି ଗହାତ୍ମକ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ କଥା ଗହାତ୍ମକୁ କହିଲା । ୩୪ ତହିଁରେ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ବତ୍ସେ, ଗେହର ବିଶ୍ଵାସ ଗେତେ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛି; ଶାନ୍ତିରେ ଗୁଲିଯା ଓ ଗେହର ରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇରହ । ୩୫ ସେ ଏହି କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ସମାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଘରୁ ଲୋକେ ଆସି କହିଲେ, ଆପଣାତ୍ମକ ଝିଅଟି ମରିଗଲାଣି, ଗୁରୁତ୍ମକୁ କାହିଁକି ଆଉ କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ? ୩୬ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେ କଥା ଶୁଣି ନ ଶୁଣିଲା ପରି ପରି ସମାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ କର । ୩୭ ପୁଣି, ଯାଶୁ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଗହାତ୍ମକ ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ବିନା ଆଉ କାହାକୁ ଆପଣା ସାତ୍ତ୍ଵରେ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୩୮ ସେମାନେ ସମାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ କୋଲାହଳ ହେଉଥିବା ଏବଂ ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ ଓ ବିଳାପ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ୩୯ ପୁଣି, ଭିତରକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହିଁକି କୋଲାହଳ ଓ ରୋଦନ କରୁଅଛ ? ପିଲାଟି ମରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଶୋଇପଡ଼ିଅଛି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରି ପିଲାଟି ବାପା ମା ଓ ଆପଣା ସତ୍ତ୍ଵାମାନଙ୍କୁ ସାତ୍ତ୍ଵରେ ଘେନି, ପିଲାଟି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପୁରବେଶ କଲେ, ୪୧ ଆଉ ପିଲାଟି ହାତ ଧରି ଗହାକୁ କହିଲେ, 'ଟଲିଆକୁମ୍', ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗୋ ବାଳିକା, ମୁଁ ଗେତେ କହୁଅଛି ଉଠ । ୪୨ ସେହିକ୍ଷଣି ବାଳିକାଟି ଉଠି ବୁଲୁଲୁଲୁ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; କାରଣ ଗହାର ବୟସ ବାର ବର୍ଷ ଥିଲା । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଆଚମ୍ବିତ ହୋଇଗଲେ । ୪୩ ପୁଣି, କେହି ଯେପରି ଏହି ବିଷୟ ନ ଜାଣେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ବାଳିକାକୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ ।

ନାଜରିତରେ ଯାଶୁ ଉପେକ୍ଷିତ
(ମାଥୱ 13:53-58; ଲୁକ 4:16-30)

୧ ସେ ସ୍ୱଧାନରୁ ସେ ପରସ୍ତାନ କରି ନିଜ ପୈତୃକ ନଗରକୁ ଆସିଲେ ଓ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ଟମାନେ ଗହାଡ଼କର ଅନୁସରଣ କଲେ । ୨ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ସମାଜଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ ଅନେକେ ଗହାଡ଼କର କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନ୍ୱିତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ଲୋକର ଏହି ସବୁ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା ? ପୁଣି, ଏହାକୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯାଇଅଛି ଓ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହାର ହସ୍ତ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ସାଧିତ ହେଉଅଛି, ଏସବୁ ବା କଥା ? ୩ ଏ କି ସେହି ବଢ଼େଇ ନୁହେଁ ? ଏ କି ମରିୟମର ପୁଅ, ଆଉ ଯାକୁବ, ଯୋସି, ଯିହୁଦା ଓ ଶିମୋନର ଭାଇ ନୁହେଁ ? ପୁଣି, ଏହାର ଭଉଣୀମାନେ କି ଏଠାରେ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱ ସାଙ୍ଗରେ ନାହିଁ ? ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଘ୍ନ ପାଇଲେ । ୪ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିଜ ପୈତୃକ ନଗର, ନିଜ ଜାତି ଓ ନିଜ ପରିବାର ବିନା ଭାବବାଦୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ହତାହତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୫ ପୁଣି, ଅଲ୍ପ କେତେକ ଗୋଟା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ବିନା ସେ ସ୍ୱଧାନରେ ସେ ଆଉ କୌଣସି ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୬ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ।

ବାର ଶିଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରେରଣ
(ମାଥୱ 10:5-15; ଲୁକ 9:1-6)

୭ ପରେ ସେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଭ୍ରମଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେ ଦମ୍ପ୍ରାଦଶଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ କରି ପରେରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଲେ, «ଆଉ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଖଣ୍ଡେ ବାଡ଼ି ବିନା ରୁଟି କି ଝୋଲି କି କଟିବନ୍ଧନରେ ପଇସା ନ ନେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧିବାକୁ କହିଲେ, ଦୁଇଟି ଅଙ୍ଗରଖା ପିନ୍ଧିବାକୁ ବାରଣ କଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମଭେମାନେ ଯେକୌଣସି ଗୃହରେ ପରବେଶ କରିବ, ସେ ସ୍ୱଧାନରୁ ପରସ୍ତାନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରୁହ । ୧୧ ମାତ୍ର ଯେକୌଣସି ସ୍ୱଧାନରେ ଲୋକମାନେ ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବା ତୁମଭେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ସେ ସ୍ୱଧାନରୁ ପରସ୍ତାନ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ପାଦଧୂଳି ଝାଡ଼ିଦିଅ । ୧୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ତାନ କରି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହା ପରଗ୍ର କଲେ, ୧୩ ପୁଣି, ଅନେକ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇଲେ ଓ ଅନେକ ଗୋଟା ଲୋକଙ୍କୁ ତୈଳ ଲଗାଇ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ
(ମାଥୱ 14:1-12; ଲୁକ 9:7-9)

୧୪ ଗହାଡ଼କ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବାରୁ ହେରୋଦ ରାଜା ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ଆଉ ଲୋକେ କହୁଥିଲେ, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଗହାଡ଼କଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି । ୧୫ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଥିଲେ, ଏ ଏଲିୟ; ପୁଣି, ଆଉ କେହି କହୁଥିଲେ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଜଣକ ସଦୃଶ ଏ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ହେରୋଦ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଯେଉଁ ଯୋହନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଆମ୍ଭେ ଛେଦନ କରିଅଛୁ, ସେ ଉଠିଅଛନ୍ତି । ୧୭ ଯେଣୁ ହେରୋଦ ଆପଣା ଭାଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ଭାୟା ହେରୋଦିଆଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିବାରୁ ଗହାଡ଼କ ସକାଶେ ଆପେ ଲୋକ ପଠାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ଧରି ଓ ବାନ୍ଧି ବନ୍ଦୀଖାଲରେ ପକାଇଥିଲେ । ୧୮ କାରଣ ଯୋହନ ହେରୋଦଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ଆପଣା ଭାଇର ଭାୟାକୁ ରଖିବା ଆପଣଙ୍କର ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । ୧୯ ସେଥିରେ ହେରୋଦିଆ ଗହାଡ଼କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ପାରୁ ନ ଥିଲେ; ୨୦ କାରଣ ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଓ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ଭୟ କରୁଥିଲେ ଆଉ ଗହାଡ଼କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ କଥା ଶୁଣି ଅତିଶୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆନନ୍ଦରେ ଗହା ଶୁଣୁଥିଲେ । ୨୧ ପରେ ସୁଯୋଗର ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ହେରୋଦ ଆପଣା ଜନ୍ମ ଦିନରେ ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ, ପରଧାନ ପରଧାନ ସେନାପତି ଓ ଗାଲିଲୀର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ; ୨୨ ଆଉ ହେରୋଦିଆଙ୍କ ନିଜର କନ୍ୟା ଭିତରକୁ ଆସି ନୃତ୍ୟ କରି ହେରୋଦ ଓ ଗହାଡ଼କ ସହିତ ଭୋଜରେ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରିଦେଲା । ସେଥିରେ ରାଜା ବାଳିକାକୁ କହିଲେ, ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ, ମାଗ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗହା ଦେବା । ୨୩ ପୁଣି, ସେ ଗହା ନିକଟରେ ଶପଥ କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା । ୨୪ ତହିଁରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ଆପଣା ମାଗତ୍ୱକୁ ପଚାରିଲା, ମୁଁ କ'ଣ ମାଗିବି ? ସେ କହିଲେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନର

ମସୃତକ । ୨୫ ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ରାଜାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଶାଘର ଆସି ଏହା କହି ମାଗିଲା, ମୋହର ଇଚ୍ଛା ଯେ, ଆପଣ ବାପୁତିଜକ ଯୋହନର ମସୃତକ ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ମୋତେ ଏହିକ୍ଷଣି ଦିଅନ୍ତୁ । ୨୬ ଏଥିରେ ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ସୁଦଧା ଆପଣା ଶପଥ ଓ ଭୋଜନୋପବିଷ୍ଟ ବନ୍ଦୁକ୍ତିମାନତ୍ମକ ହେତୁ ମନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ । ୨୭ ଏଣୁ ରାଜା ସେହିକ୍ଷଣି ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ପଠାଇ ଗହାତ୍ମକର ମସୃତକ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେଥିରେ ସେ ଯାଇ ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ଗହାତ୍ମକ ମସୃତକ ଛେଦନ କଲ, ୨୮ ଆଉ ଗହା ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ଆଣି ବାଳିକାକୁ ଦେଲା, ପୁଣି, ବାଳିକା ଗହା ଘେନି ନିଜ ମାତାତ୍ମକୁ ଦେଲା । ୨୯ ଗହାତ୍ମକ ଶିଷ୍ଟମାନେ ସେଥିର ସମ୍ବାଦ ପାଇ ଆସିଲେ ଓ ଗହାତ୍ମକ ଶବ ଘେନିଯାଇ ସମାଧିରେ ରଖିଲେ ।

ପୁରେରିତମାନତ୍ମକର ଏକତରାକରଣ
(ମାଥୂଉ 14:13,14; ଲୁକ 9:10)

୩୦ ପରେ ପୁରେରିତମାନେ ଯାଶୁତ୍ମକ ନିକଟରେ ଏକତର ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ ଓ ଯାହା ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଗହାତ୍ମକୁ ଜଣାଇଲେ । ୩୧ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନତ୍ମକୁ କହିଲେ, ତୁମଭେମାନେ ଅଲଗା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ କିଛି ସମୟ ବିଶ୍ରାମ କର । କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିବାରୁ ସେମାନତ୍ମକର ଭୋଜନ କରିବାକୁ ସୁଦଧା ସୁଯୋଗ ନ ଥିଲା । ୩୨ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଅଲଗା ହୋଇ ନୌକାରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ପାଞ୍ଚଟି ଦୁଇ ମାଛ
(ମାଥୂଉ 14:15-21; ଲୁକ 9:11-17; ଯୋହନ 6:1-14)

୩୩ କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ସେମାନତ୍ମକୁ ବାହାରି ଯିବାର ଦେଖିଲେ ଓ ଚିହ୍ନିଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ନଗରରୁ ପାଦଗତିରେ ସେଠାକୁ ଏକତର ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେମାନତ୍ମକୁ ଆଗରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ୩୪ ସେ ନୌକାରୁ ବାହାରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକତ୍ମକୁ ଦେଖି ସେମାନତ୍ମକ ପୁରତି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ପରି ଥିଲେ; ପୁଣି, ସେ ସେମାନତ୍ମକୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୫ ବେଳ ବହୁତ ହେବାରୁ ଗହାତ୍ମକ ଶିଷ୍ଟମାନେ ଗହାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଏ ସ୍ଥାନ ତ ନିର୍ଜନ, ପୁଣି, ବହୁତ ବେଳ ହେଲାଣି; ୩୬ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପଲ୍ଲୀ ଓ ଗ୍ରାମମାନତ୍ମକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି କିଣନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନତ୍ମକୁ ବିଦାୟ ଦିଅନ୍ତୁ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ମକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମଭେମାନେ ସେମାନତ୍ମକୁ ଭୋଜନ କରାଅ । ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ କହିଲେ, ଆମଭେମାନେ କ'ଣ ଯାଇ ଶହେ ଟଙ୍କାର ରୁଟି କିଣି ଏମାନତ୍ମକୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ? ୩୮ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ମକୁ କହିଲେ, ତୁମଭେମାନତ୍ମକ ପାଖରେ କେତେଟି ରୁଟି ଅଛି ? ଯାଇ ଦେଖ । ସେମାନେ ରୁଟି ଆସି ଗହାତ୍ମକୁ କହିଲେ, ପାଞ୍ଚଟି, ପୁଣି, ଦୁଇଟି ମାଛ । ୩୯ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ଦଳ ଦଳ ହୋଇ କର୍ପିଳ ଘାସ ଉପରେ ବସନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନତ୍ମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୪୦ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଶହ ଶହ ଓ ପଚାଶ ପଚାଶ ଜଣ କରି ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ବସିଲେ । ୪୧ ପରେ ଯାଶୁ ସେହି ପାଞ୍ଚଟି ରୁଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଘେନି ସ୍ୱପ୍ନ ଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ୱପ୍ନ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ଲୋକମାନତ୍ମକୁ ପରିବେଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ଟମାନତ୍ମକୁ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇ ମାଛ ସେ ସମସ୍ତତ୍ମକ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରିଦେଲେ । ୪୨ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେଲେ, ୪୩ ଆଉ ସେମାନେ ଭଙ୍ଗା ରୁଟି ଉଠାଇ ବାର ଟୋକେଇ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ ଏବଂ ମାଛରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି କିଛି ଗୋଟାଇଲେ । ୪୪ ରୁଟି ଖାଇବା ଲୋକମାନେ ପାଞ୍ଚଟି ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।

ଯାଶୁତ୍ମକ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିବା
(ମାଥୂଉ 14:22-33; ଯୋହନ 6:15-21)

୪୫ ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ଟମାନତ୍ମକୁ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ବେଥୁଆଇଦା ଆଡ଼କୁ ଅପର ପାରିକି ଆଗରେ ଯିବା ପାଇଁ ବଳାଇଲେ, ପୁଣି, ସେ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଲୋକସମୂହକୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ୪୬ ସେମାନତ୍ମକଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ ପୂର୍ବମୁଖ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ । ୪୭ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା ପରେ ନୌକାଟି ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିଲା ଓ ସେ ସଥଳରେ ଏକାକୀ ଥିଲେ । ୪୮ ପୂର୍ବକୁ ବାୟୁ ହେତୁ ସେମାନତ୍ମକୁ ନୌକା ବାହିବାରେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିବା ଦେଖି ସେ ପୂର୍ବ ଗର୍ଭିର ଚତୁର୍ଥ ପରହରରେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲି ସେମାନତ୍ମକ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନତ୍ମକ ପାଖ ଦେଇ ଆଗକୁ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଥିଲେ । ୪୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲିବା ଦେଖି

ଭୂତ ବୋଲି ଭାବି ଚିତ୍କାର କଲେ, ୫୦ କାରଣ ସମସ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସାହସ ଧର, ଏ ତ ମୁଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ । ୫୧ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ପବନ ବନ୍ଦ ହେଲା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ମନେ ମନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଚମ୍ବିତ ହେଲେ, ୫୨ କାରଣ ରୁଚିର ଘଟଣାରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମି ନ ଥିଲା, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଡ଼ ହୋଇଥିଲା ।

ଗିଲ୍‌ନେସରତ୍ରେ ରୋଗାତ୍ମକ ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୁରା 14:34-36)

୫୩ ସେମାନେ ପାର ହୋଇ ଗିଲ୍‌ନେସରତ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚି କୂଳରେ ନୌକା ବାନ୍ଧିଲେ । ୫୪ ଆଉ ସେମାନେ ନୌକାରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ଲୋକମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାଡ଼କୁ ଚିହ୍ନି, ୫୫ ସେହି ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଚାରିଆଡ଼େ ଦୌଡ଼ିଗଲେ, ପୁଣି, ସେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣିଲେ, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପାଡ଼ିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଟିଆରେ ବହି ଆଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୫୬ ପୁଣି, ସେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମ, ନଗର ବା ପଲ୍ଲୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଲୋକେ ସେହି ସବୁ ସ୍ଥାନର ହାଟବଜାର ମାନଙ୍କରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଥୋଇଦେଇ, ସେମାନେ ଯେପରି ଗହାଡ଼କ ବସ୍ତରର ଝୁମ୍ପା ଛୁଆଁନ୍ତି, ଏହା ଗହାଡ଼କୁ ବିନତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ ଯେତେ ଲୋକ ଗହାଡ଼କୁ ଛୁଇଁଲେ, ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ।

୭

ପରମ୍ପରା ଏବଂ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ବାକ୍ୟ
(ମାଥୁରା 15:1-9)

୧ ପରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିବା କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଗହାଡ଼କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୨ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅଶୁଚି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକା ହାତରେ ଖାଇବା ଦେଖିଲେ । ୩ ଫାରୁଶୀମାନେ ଓ ସମସ୍ତେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ପ୍ରାଗୀନମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତିନୀତି ପାଳନ କରି ଭଲରୂପେ ହାତ ନ ଧୋଇଲେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୪ ପୁଣି, ହାଟବଜାରରୁ ଆସି ନିଜେ ଧୋଇ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ଆଉ, ଗିନ, ଢାଳ ଓ ପିତଳ ପାତରଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ଧୋଇବା ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ରୀତିନୀତି ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୫ ଏଣୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରାଗୀନମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତିନୀତି ଅନୁସାରେ କାହିଁକି ଆଚରଣ ନ କରି ଅଶୁଚି ହସ୍ତରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ? ୬ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ରେ କପଟୀମାନେ, ଯିଶାଇୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଭାବବାଣୀ କହିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ଏହି ଜାତି ମୁଖରେ ଆମ୍ଭକୁ ସମାଦର କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ । ୭ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵଗୁଡ଼ିକୁ ଧର୍ମର ଉପଦେଶବାଣୀ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବୃଥାରେ ଆମ୍ଭର ଆରାଧନା କରନ୍ତି । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ଆଜ୍ଞା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତିନୀତି ଧରି ବସିଅଛ । ୯ ପୁଣି, ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତିନୀତି ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ଆଜ୍ଞା ଅଧିକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଅଛ ! ୧୦ କାରଣ ମୋଶା କହିଅଛନ୍ତି, ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର, ଆଉ ଯେ କେହି ଆପଣା ପିତା କି ମାତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରାଣହୀନ ହେବ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, କେହି ଯେବେ ପିତା କି ମାତାଙ୍କୁ କହେ, ମୋ'ଠାରୁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ଉପକାର ହୋଇଥାନ୍ତା, ତାହା 'କର୍ବିନ୍', ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ମାନତ ହୋଇଅଛି, ୧୨ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ପିତା କି ମାତା କିଛି ଉପକାର କରିବାକୁ ଆଉ ଦେଉ ନ ଥାଅ; ୧୩ ଏହି ରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵପ୍ରପଚରଳିତ ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତିନୀତି ଯୋଗୁଁ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ କରୁଅଛ ଓ ସେହି ପ୍ରକାର ଅନେକ କର୍ମ କରୁଅଛ ।

ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରୁଥାଏ
(ମାଥୁରା 15:10-20)

୧୪ ସେ ପୁନର୍ବାର ଲୋକସମୂହକୁ ନିକଟକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋ' କଥା ଶୁଣ ଓ ବୁଝ । ୧୫ ମନୁଷ୍ୟର ବାହାରେ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ, ଯାହାକି ତହାର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାକୁ ଅଶୁଚି କରି ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାରେ, ସେହି ସବୁ ତାହାକୁ ଅଶୁଚି କରେ । ୧୬ [ଯଦି କାହାର ଶୁଣିବାକୁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।] ୧୭ ଆଉ ସେ ଲୋକସମୂହଠାରୁ ଚାଲି

ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଭାବ ପରିବାରକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଥା ସେହିପରି ଅବୋଧ ? ଯାହା କିଛି ବାହାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ଗହା ଗହାକୁ ଅଶୁଚି କରି ପାରେ ନାହିଁ, ୧୯ କାରଣ ଗହା ଗହାର ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଉଦରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବାହ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁଏ ଓ ଏହି ପ୍ରକାରେ ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା କ'ଣ ବୁଝୁ ନାହିଁ ? ୨୦ ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାରେ, ଗହା ହିଁ ଗହାକୁ ଅଶୁଚି କରେ । ୨୧ କାରଣ ଭିତରୁ, ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରୁ, କୁଟିଳ ବାହାରେ ୨୨ ବେଶ୍ୟାଗମନ, ଗେରି, ନରହତ୍ୟା, ବ୍ୟଭିଚାର, ଲୋଭ, ଦୁଷ୍ଟତା, ଶଠତା, କାମୁକତା, ଈର୍ଷାଦୃଷ୍ଟି, ନିନ୍ଦା, ଅହତକାର, ମୁର୍ଖତା; ୨୩ ଏହି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଭିତରୁ ବାହାରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଚି କରେ ।

ସୁରପେନାକାୟା ସତ୍ତାର ବିଶ୍ୱାସ
(ମାଥ 15:21-28)

୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ସେଠାରୁ ଉଠି ସୋର ସାମାକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି, କେହି ଯେପରି ଗହା ନ ଲାଗେ, ଏହା ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୫ ସେହିକ୍ଷଣି ଜଣେ ସତ୍ତାରୀ, ଯାହାର ଝିଅଟିକୁ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଲାଗିଥିଲା, ସେ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟ ଶୁଣି ଗହାଡ଼କ ଚରଣ ତଳେ ଆସି ପଡ଼ିଲା । ୨୬ ସେ ସୁରପେନାକାୟା ଜାତିର ଜଣେ ଗର୍ଭାକ୍ ସତ୍ତାରୀଲୋକ ଥିଲା । ଗହାର ଝିଅଠାରୁ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୭ ସେଥିରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ପ୍ରଥମେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ ହେବାକୁ ଦିଅ, କାରଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆହାର ନେଇ କୁକୁରମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପକାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହଁ, ପରଭୁ; କୁକୁରମାନେ ମଧ୍ୟ ମେଜ ତଳେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟର ଗୁଣ୍ଡିଗୁଣ୍ଡା ଖାଆନ୍ତି । ୨୯ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଏହି କଥା ନିମନ୍ତେ ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ଝିଅଠାରୁ ଭୂତ ବାହାରିଗଲାଣି । ୩୦ ପୁଣି, ସେ ଘରକୁ ଯାଇ ପିଲାଟି ଶେୟରେ ଶୋଇଥିବା ଓ ଭୂତ ବାହାରିଯାଇଥିବା ଦେଖିଲା ।

ମୂକବଧୂରର ସୁସ୍ୱଥତା

୩୧ ପୁନର୍ବାର ସେ ସୋର ସାମାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ସାଦୋନ ଓ ଦେକାପଲା ସାମା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୩୨ ଆଉ ଲୋକ ଜଣେ କାଲ ଓ ଖନାକୁ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆଣି ଗହା ଉପରେ ହାତ ଥୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ବିନତି କଲେ । ୩୩ ଯାଶୁ ଗହାକୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର କରି ଏକାକୀ ଘେନିଯାଇ ଗହାର ଦୁଇ କାନରେ ଆପଣା ଆଖିଗୁଳି ଦେଲେ ଓ ଛେପ ପକାଇ ଗହାର ଜିହ୍ୱାକୁ ଛୁଇଁଲେ, ୩୪ ଆଉ ସପ୍ତର୍ଷି ଆଡ଼େ ଉଦ୍‌ଧୃତଦୃଷ୍ଟି କରି ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ପକାଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, 'ଇପପଥ', ଅର୍ଥାତ୍ ଫିଟିଯା । ୩୫ ସେଥିରେ ଗହାର କର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା ଓ ଜିହ୍ୱାର ବନ୍ଧନ ସେହିକ୍ଷଣି ଫିଟିଗଲା, ଆଉ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୩୬ ପୁଣି, ଏ ବିଷୟ କାହାରିକି ନ କହିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ନିଷେଧ କଲେ, ସେମାନେ ସେତେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଗହା ଘୋଷଣା କଲେ । ୩୭ ଆଉ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ କହିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ଓ ମୂକମାନଙ୍କୁ କହିବା ଶକ୍ତି ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୮

ଗରି ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବା
(ମାଥ 15:32-39)

୧ ସେହି ସମୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖାଦ୍ୟଦରବନ୍ଧ କିଛି ନ ଥିବାରୁ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ ଲୋକସମୂହ ପ୍ରତି ମୋହର ଦୟା ହେଉଅଛି, କାରଣ ଏମାନେ ତିନି ଦିନ ହେଲାଣି ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ରହିଅଛନ୍ତି ଓ ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ନାହିଁ । ୩ ଯଦି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନାହାରରେ ଘରକୁ ପଠାଏ, ଗହାହେଲେ ବାଟରେ ସେମାନଙ୍କର ହଂସା ଉଡ଼ିଯିବ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତ ଦୂରରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ୪ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏଠାରେ ଏହି ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ କିଏ କେଉଁଠାରୁ ରୁଟି ଆଣି ଏମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରି ପାରିବ ? ୫ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଟି ରୁଟି ଅଛି ? ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତଗୋଟି । ୬ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଲୋକସମୂହକୁ

ଭୂମିରେ ବସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ; ଆଉ ସେ ସେହି ସାଗେଟି ରୁଟି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସେହି ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପରିବେଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଗହା ପରିବେଷଣ କଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଲପ କେଗେଟି ସାନ ମାଛ ଥିଲା; ସେହିସବୁକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପରିବେଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ । ୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେଲେ ଓ ସାତ ବେଗ ବଳକା ଭଙ୍ଗା ରୁଟି ଉଠାଇଲେ । ୯ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରି ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ୧୦ ଗହା ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ ଓ ସେହିକ୍ଷଣି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ଦଲ୍‌ମନୁଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିଲେ ।

ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନର ଦାବି
(ମାଥୱ 16:1-4)

୧୧ ପରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ବାହାରି ଆସି ଗହାଞ୍ଚଳ ସାଙ୍ଗରେ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଗହାଞ୍ଚଳୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ମାଗିଲେ । ୧୨ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ କାହିଁକି ଚିହ୍ନ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଅଛି ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷକୁ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ୧୩ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁନର୍ବାର ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ଆରପାରିକି ବାହାରିଗଲେ ।

ହେରୋଦ ଓ ଫାରୁଶୀଙ୍କର ଖମାର
(ମାଥୱ 16:5-12)

୧୪ ସେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ରୁଟି ନେବାକୁ ପାସୋରିଗଲେ; ନୌକାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ରୁଟି ଥିଲା । ୧୫ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ସତର୍କ ହୁଅ, ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଓ ହେରୋଦଙ୍କ ଖମାରଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ । ୧୬ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ତର୍କବିତର୍କ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରୁଟି ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ ସେ ଗହା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରୁଟି ନାହିଁ ବୋଲି କାହିଁକି ପରସ୍ପର ତର୍କବିତର୍କ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣୁ ନାହିଁ କି ବୁଝୁ ନାହିଁ ? ୧୮ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କ'ଣ ଜଡ଼ ହୋଇ ରହିଅଛି ? ଚକ୍ଷୁ ଥାଉ ଥାଉ କି ଦେଖୁ ନାହିଁ ? ପୁଣି, କଣିଆ ଥାଉ ଥାଉ କି ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ୧୯ ସେହି ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପାଞ୍ଚଗେଟି ରୁଟି ଭାଙ୍ଗିଥିଲି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେ ଟୋକେଇ ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡ ଉଠାଇନେଇଥିଲ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମରଣ ନାହିଁ ? ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଚଳୁ କହିଲେ, ବାର ଟୋକାଇ । ୨୦ ଆଉ, ସେହି ଗୁରି ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସାଗେଟି ରୁଟି ଭାଙ୍ଗିଥିଲି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେ ବେଗଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡ ଉଠାଇନେଇଥିଲ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ସାତ ଟୋକେଇ । ୨୧ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝୁ ନାହିଁ ?

ବେଥସାଇଦାରେ ଜଣେ ଅନ୍ଧକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦାନ

୨୨ ପରେ ସେମାନେ ବେଥସାଇଦାକୁ ଆସିଲେ । ଆଉ ଲୋକେ ଜଣେ ଅନ୍ଧକୁ ଗହାଞ୍ଚଳ ନିକଟକୁ ଆଣି ଗହାକୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ଗହାଞ୍ଚଳୁ ବିନତି କଲେ । ୨୩ ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ଧଟିର ହାତ ଧରି ଗହାକୁ ଗାଁ ବାହାରକୁ ଘେନିଗଲେ, ପୁଣି, ଗହାର ଆଖିରେ ଛେପ ପକାଇ ଓ ଗହା ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ଗହାକୁ ପଠାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି କିଛି ଦେଖୁଅଛ ? ୨୪ ସେ ଗୁହଁ କହିଲା, ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ଗଛ ପରି କ'ଣ ଚଳୁଥିବା ଦେଖୁଅଛି । ୨୫ ଗହା ପରେ ଯୀଶୁ ପୁଣି, ଗହାର ଆଖିରେ ହାତ ଦେଲେ; ସେଥିରେ ସେ ସପ୍ତରୂପେ ଦେଖିଲା ଓ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଗୁହଁବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୬ ପରେ ଯୀଶୁ ଗହାକୁ ଗହାର ଘରକୁ ପଠାଇଦେଇ କହିଲେ, ଏ ଗାଁ ଭିତରକୁ ସୁଦ୍ଧା ଯାଅନାହିଁ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ରୂପେ ପିତରଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାକାର
(ମାଥୱ 16:13-20; ଲୁକ 9:18-21)

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ ଓ ଗହାଞ୍ଚଳ ଶିଷ୍ୟମାନେ କାଇସରିୟା ଫିଲିପ୍ପା ଅଞ୍ଚଳର ଗର୍ଗମମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ, ଆଉ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କଥା କହନ୍ତି ? ୨୮ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଚଳୁ କହିଲେ, ବାପତିଜକ ଯୋହନ, ଆଉ କେହି କେହି ଏଲିୟ, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କହନ୍ତି, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ୨୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହୁଅଛ ? ପିତର ଗହାଞ୍ଚଳୁ

ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ଖରାଷ୍ଟ । ୩୦ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ କାହାରିକୁ କିଛି ନ କହିବାକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସୂଚନା
(ମାଥୱ 16:21-23; ଲୁକ 9:22)

୩୧ ଆଉ, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବହୁତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପରାଗୀନ, ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରହଣ ହୋଇ ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି, ତିନି ଦିନ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ । ୩୨ ଏହି କଥା ସେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ କହିଲେ । ସେଥିରେ ପିତର ଗହାଡ଼କୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଘେନିଯାଇ ଅନୁଯୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୩ କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପିତରଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିଲେ, ମୋ ଆଗରୁ ଦୂର ହୁଅ, ଶୟତାନ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟ ନ ଭାବି ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟ ଭାବୁଅଛ ।

ଯାଶୁ ପଛେ ଅନୁଗମନ କରିବା
(ମାଥୱ 16:24-28; ଲୁକ 9:23-27)

୩୪ ତତ୍ପରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଲୋକସମୂହକୁ ନିକଟକୁ ଡାକି କହିଲେ, କେହି ଯେବେ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁ, ପୁଣି, ଆପଣା କରୁଣ ଘେନି ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ । ୩୫ କାରଣ ଯେ କେହି ଆପଣା ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ଗହା ହରାଇବ; କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ମୋହର ଓ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଇବ, ସେ ଗହା ରକ୍ଷା କରିବ । ୩୬ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଲାଭ କରି ନିଜ ଜୀବନ ହରାଏ, ତେବେ ଗହାର କି ଲାଭ ? ୩୭ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଜୀବନ ବଦଳରେ କଅଣ ଦେଇ ପାରେ ? ୩୮ ଯେଣୁ ଯେ କେହି ଏହି କାଳର ବୟତ୍ତରୀ ଓ ପାପିଷ୍ଠ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଗମନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ଗହା ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରିବେ ।

୯

ଯାଶୁଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରଣ
(ମାଥୱ 17:1-13; ଲୁକ 9:28-36)

୯ ପୁନଶ୍ଚ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ପରାକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥାପନ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କୌଣସି ପରକାରେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ତ୍ରୀଦ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୧୦ ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯାଶୁ କେବଳ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଅନ୍ତର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ନେଇଗଲେ । ୩୧ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ, ଗହାଡ଼କ ବସ୍ତ୍ର ଏପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ଅତିଶୟ ଶୁଭରବର୍ଣ୍ଣା ହେଲା ଯେ, ପୃଥିବୀର କୌଣସି ରଜକ ସେପରି ଶୁଭରବର୍ଣ୍ଣା କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୧୨ ପୁଣି, ମୋଶା ଏବଂ ଏଲିୟ ଯାଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାର ସେମାନେ ଦେଖିଲେ । ୧୩ ସେଥିରେ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ, ଏହା ଉତ୍ତମ; ଆମ୍ଭେମାନେ ତିନୋଟି କୁଟୀର ନିର୍ମାଣ କରୁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଓ ଏଲିୟଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ । ୧୪ କାରଣ ଯାଶୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବେ ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲା, ଆଉ ସେହି ମେଘରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆମ୍ଭର ପରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କର । ୧୬ ପୁଣି, ହଠାତ୍ ସେମାନେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଗୁହଁ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହାରିକି ଦେଖିଲେ ନାହିଁ । ୧୭ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛ, ସେହି ସବୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରିକୁ କୁହ ନାହିଁ । ୧୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହି କଥା ଧରି ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଯେ କଅଣ, ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବାଦାନ୍ତ ବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୯ ଆଉ, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଞ୍ଚିଲେ, ପରଥମରେ ଅବଶ୍ୟ ଏଲିୟଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ, ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏହି କଥା କିପରି କହନ୍ତି ? ୨୦ ସେଥିରେ ସେ

ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଲିୟ ପରଥମେ ଆସି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା କଥା ସତ, ମାତର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବହୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ତୁଚ୍ଛକୃତ ହେବେ, ଏହା କିପରି ଗହାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ଲେଖା ଅଛି ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଏଲିୟ ଆସି ସାରିଲେଣି, ଆଉ ଗହାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ପ୍ରତି ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ଗହା କରିଅଛନ୍ତି ।

ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ବାଳକର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୱ 17:14-21; ଲୁକ 9:37-43)

୧୪ ପରେ ସେମାନେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ, ଆଉ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଲୋକସମୂହ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତରେ ଅତିଶୟ ବିସମ୍ଭାନ୍ତ ହେଲେ ଓ ଦୌଡ଼ିଆସି ଗହାତ୍ମକ ନିମନ୍ତକାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୬ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରୁଅଛ ? ୧୭ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ଗୁରୁ, ମୁଁ ମୋର ପୁଅକୁ ଆପଣାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲି; ଗହାକୁ ଗୋଟିଏ ଘୁଡ଼ିଆ ଭୂତ ଲାଗିଛି; ୧୮ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସେ ଗହାକୁ ଧରେ, ଗହାକୁ ତଳେ ପକାଇଦିଏ ଗହାର ମୁହଁରୁ ଫେଣ ବାହାରେ ଓ ସେ ଦାନ୍ତ ରଗଡ଼େ, ଆଉ ସେ ଶୁଖିଯାଉଅଛି; ଗହାକୁ ଛଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆପଣାତ୍ମକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୯ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବଂଶ, କେତେ କାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବି ? କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହିବି ? ଗହାକୁ ମୋ' ପାଖକୁ ଆଣ । ୨୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଗହାତ୍ମକ ଛାମୁକୁ ଆଣିଲେ । ପୁଣି, ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତରେ ସେହି ଭୂତ ଗହାକୁ ଭୟତ୍କର ଭାବେ ମୋଡ଼ିପକାଇଲା ଓ ସେ ଭୂତରେ ପଡ଼ି ମୁହଁରୁ ଫେଣ ବାହାର କରି ଗଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୧ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଗହାର ପିତାକୁ ପଚାରିଲେ, କେତେ ଦିନ ହେଲା ଏହାକୁ ଏପରି ହୋଇଅଛି ? ସେ କହିଲା, ପିଲାକାଳରୁ; ୨୨ ସେ ଗହାକୁ ମାରିପକାଇବା ପାଇଁ ଅରକୁଅର ନିଆଁ ଓ ପାଣିରେ ପକାଇଅଛି; କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଯଦି କିଛି କରି ପାରନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କରନ୍ତୁ । ୨୩ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, କ'ଣ କହିଲ ? ଯଦି କରି ପାରନ୍ତି ! ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତା' ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭବ । ୨୪ ସେହିକ୍ଷଣି ପିଲାଟିର ପିତା ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲା, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି, ମୋହର ଅବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିକାର କରନ୍ତୁ । ୨୫ ପରେ ଲୋକସମୂହ ଏକତ୍ର ଦୌଡ଼ିଆସୁଅଛନ୍ତି ଦେଖି ଯାଶୁ ସେହି ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାକୁ ଧମକ ଦେଇ କହିଲେ, ରେ ମୂକ ଓ ବଧୂର ଆତ୍ମା, ମୁଁ ଗେତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଏହାଠାରୁ ବାହାରିଯା, ପୁଣି, ଆଉ କେବେ ହେଁ ଏହାଠାରେ ପଶିବୁ ନାହିଁ । ୨୬ ସେଥିରେ ସେ ଚିତ୍କାର କରି ଗହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୋଡ଼ିପକାଇ ବାହାରିଗଲା, ଆଉ ପିଲାଟି ମଲା ପରି ହୋଇଗଲା, ଏପରିକି ଅଧିକାଂଶ କହିଲେ, ସେ ମରିଗଲା । ୨୭ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହାର ହାତ ଧରି ଗହାକୁ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ସେ ଠିଆ ହେଲା । ୨୮ ପୁଣି, ସେ ଗୁହକୁ ଆସନ୍ତେ ଗହାତ୍ମକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଗୋପନରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗହାକୁ ଛଡ଼ାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ ? ୨୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ବିନା ଆଉ କାହିଁରେ ଏପ୍ରକାର ଭୂତ ଛଡ଼ାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନଃସ୍ତରଣ
(ମାଥୱ 17:22,23; ଲୁକ 9:43-45)

୩୦ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଗାଲିଲୀର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଆଉ କେହି ଗହା ଜାଣନ୍ତୁ ବୋଲି ଗହାତ୍ମକର ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା; ୩୧ କାରଣ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ବଧ କରିବେ, ଆଉ ସେ ହତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ତିନି ଦିନ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବେ । ୩୨ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି କଥା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଗହାତ୍ମକ ପଚାରିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମସ୍ତତ୍କର ସେବକ
(ମାଥୱ 18:1-5; ଲୁକ 9:46-48)

୩୩ ପରେ ସେମାନେ କଫର୍ନାହୁମକୁ ଆସିଲେ । ଯାଶୁ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଟରେ କ'ଣ ତର୍କବିତର୍କ କରୁଥିଲ ? ୩୪ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତର ହୋଇ ରହିଲେ, କାରଣ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଏ ବିଷୟ ଯେନି ସେମାନେ ବାଟରେ ପରସ୍ପର ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରିଥିଲେ । ୩୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଉପବେଶ ନ କରିବାର ଜଣାତ୍ମକ ଆହ୍ୱାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି

କେହି ପୂର୍ବଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ସମସ୍ତତଃକଠାରୁ ସାନ ଓ ସମସ୍ତତଃକର ସେବକ ହେଉ । ୩୬ ପୁଣି, ସେ ଗୋଟିଏ ସାନ ପିଲାକୁ ଘେନି ସେମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ କରାଇଲେ ଓ ଗହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ସେମାନତ୍କୁ କହିଲେ, ୩୭ ଯେ କେହି ମୋ' ନାମରେ ଏପରି ସାନ ପିଲାମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ; ଆଉ, ଯେ କେହି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ଯେ ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ସପକ୍ଷ
(ଲୁକ ୧୪:୨୬,୨୭)

୩୮ ଯୋହନ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆତ୍ମମାନତ୍କ ଦଳରେ ନ ଥିବା ଜଣକୁ ଆପଣତ୍କ ନାମରେ ଭୃତ ଛଡ଼ାଇବାର ଦେଖିଲୁ, ଆଉ ସେ ଆତ୍ମମାନତ୍କ ଦଳରେ ନ ଥିବାରୁ ଗହାକୁ ମନା କଲୁ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ କହିଲେ, ଗହାକୁ ମନା କର ନାହିଁ; କାରଣ ମୋ' ନାମରେ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ହୋଇ ମୋହର ନିନ୍ଦା କରି ପାରିବ, ଏପରି ଲୋକ କେହି ନାହିଁ; ୪୦ କାରଣ ଯେ ଆତ୍ମମାନତ୍କ ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ଆତ୍ମମାନତ୍କର ସପକ୍ଷ । ୪୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍କ ଲୋକ ବୋଲି ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନତ୍କୁ ଗିନାଏ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେବ, ସେ କୌଣସି ପରକାରେ ଆପଣା ପୁରସ୍କାର ହରାଇବ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଘ୍ନକାରୀର ଦଣ୍ଡ
(ମାଥୱ ୧୮:୬-୭; ଲୁକ ୧୭:୧-୨)

୪୨ ଆଉ, ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣକର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ଗହା ବେକରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଚକିପଥର ଟାଙ୍ଗାଯାଇ ଗହାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତ । ୪୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା କାଟିପକାଅ; ଦୁଇ ହସ୍ତ ଘେନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ପଡ଼ୁ ହୋଇ ଜୀବନରେ ପରବେଶ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଭଲ । ୪୪ [କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ସେମାନତ୍କର କାଟ କ୍ଷୟ ପାଏ ନାହିଁ, ଆଉ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଏ ନାହିଁ ।] ୪୫ ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ପାଦ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା କାଟିପକାଅ, ଦୁଇ ପାଦ ଘେନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଖଞ୍ଜ ହୋଇ ଜୀବନରେ ପରବେଶ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଭଲ । ୪୬ [କାରଣ ନରକରେ ସେମାନତ୍କର କାଟ କ୍ଷୟ ପାଏ ନାହିଁ, ଆଉ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଏ ନାହିଁ ।] ୪୭ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଉପାଡ଼ି ପକାଅ; ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁ ଘେନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଏକ ଚକ୍ଷୁ ଘେନି ଈଶ୍ୱରତ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଭଲ; ୪୮ କାରଣ ନରକରେ ସେମାନତ୍କର କାଟ କ୍ଷୟ ପାଏ ନାହିଁ, ଆଉ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ୪୯ ଯେଣୁ ପରତତ୍ତ୍ୱ ଜଣ ଅଗ୍ନିରେ ଲବଣାକୃତ ହେବ । ୫୦ ଲବଣ ଉତ୍ତମ, କିନ୍ତୁ ଲବଣ ଯଦି ଲବଣତତ୍ତ୍ୱ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ଗହାକୁ କାହିଁରେ ସ୍ୱାଦମୁକ୍ତ କରିବ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲବଣତତ୍ତ୍ୱ ରଖ ଏବଂ ପରସ୍ପର ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ ।

୧୦

ଛାଡ଼ପତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାଣୁତ୍କ ଶିକ୍ଷା
(ମାଥୱ ୧୯:୧-୧୨; ଲୁକ ୧୬:୧୮)

୧ ଯାଣୁ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରି ଯିହୁଦା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ ଲୋକସମୂହ ପୁନର୍ବାର ଗହାତ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତେ ସେ ନିଜ ଗୀତି ଅନୁସାରେ ସେମାନତ୍କୁ ପୁଣି, ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାତ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାତ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପଚାରିଲେ, ଆପଣା ସତ୍ୟା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା କଥା ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟସତ୍ୟ ? ୩ ଯାଣୁ ସେମାନତ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋଣା ତୁମ୍ଭମାନତ୍କୁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ? ୪ ସେମାନେ କହିଲେ, ତ୍ୟାଗପତ୍ର ଲେଖି ସତ୍ୟାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋଣା ଅନୁମତି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୫ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ସେମାନତ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନତ୍କ ହୃଦୟର କଠିନତା ଦେଖି ସେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ୬ କିନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନତ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ସତ୍ୟା କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ୭ ଏହି କାରଣରୁ ପୁରୁଷ ଆପଣା ପିତାମାତାତ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହେବ, ଆଉ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ହେବେ । ୮ ଏଣୁ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏକତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।

୯ ଅତଏବ, ଈଶ୍ଵର ଯାହା ସଂଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ଗହା ଭିନ୍ନ ନ କରୁ । ୧୦ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଘରେ ଯାଶୁଓକୁ ଏ ବିଷୟ ପୁନର୍ବାର ପଢ଼ାଉଥିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୧ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ କେହି ଆପଣା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ; ୧୨ ଆଉ, ଯଦି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଆପଣା ସ୍ଵାମୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ ।

ଶିଶୁ ପରିତ୍ୟାଗ
(ମାଥୱ 19:13-15; ଲୁକ 18:15-17)

୧୩ ଯାଶୁ ଯେପରି ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଲୋକେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଗହାତ୍ୟା ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଲେ । ୧୪ ଯାଶୁ ଗହା ଦେଖି ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ, ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କର ନାହିଁ; କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏହି ପରକାର ଲୋକମାନଙ୍କର । ୧୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଶିଶୁ ପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କରେ, ସେ କୌଣସି ପରକାରେ ସେଥିରେ ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ପୁଣି, ଯାଶୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ କୋଳରେ ଘେନି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ଜଣେ ଧନୀ ଯୁବା
(ମାଥୱ 19:16-30; ଲୁକ 18:18-30)

୧୭ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଦୌଡ଼ିଆସି ଗହାତ୍ୟା ଛାମୁରେ ଆଣ୍ଠୁପାତି ଗହାତ୍ୟା ପଢ଼ାଉଥିଲେ, ହେ ସଦଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ? ୧୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାତ୍ୟା କହିଲେ, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କାହିଁକି କହୁଅଛ ? ଜଣାତ୍ୟା ବିନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ଉତ୍ତର ନୁହେଁ, । ୧୯ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ତ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ, ଚୋରି କର ନାହିଁ, ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ, ପରବଞ୍ଚନା କର ନାହିଁ, ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର । ୨୦ ସେ ଗହାତ୍ୟା କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ମୁଁ ଯୌବନକାଳରୁ ପାଳନ କରି ଆସିଅଛି । ୨୧ ଯାଶୁ ଗହାତ୍ୟା ପୁରତି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହାତ୍ୟାକୁ ସନ୍ଦେହ କଲେ ଓ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଉଣା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ଵ ବିକ୍ରୟ କରି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଧନ ପାଇବ; ପୁଣି, ଆସି ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାରେ ଗହାତ୍ୟା ମୁଖ ମଲିନ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଗଲିଗଲେ, କାରଣ ଗହାତ୍ୟାକର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ୨୩ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧନ ଅଛି, ସେମାନେ କେତେ କଷ୍ଟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବେ ! ୨୪ ଗହାତ୍ୟା କଥା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିସ୍ମୟାନ୍ଵିତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ବତ୍ସଗଣ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପରବେଶ କରିବା କେତେ କଷ୍ଟକର ! ୨୫ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଧନୀ ଲୋକର ପରବେଶ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଛୁଟିର ଛିଦ୍ର ଦେଇ ଓଟର ଯିବାର ସହଜ । ୨୬ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ତେବେ କିଏ ପରିତ୍ୟାଗ ପାଇ ପାରେ ? ୨୭ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଗହାତ୍ୟା କହିଲେ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅସାଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ; କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ସାଧ୍ୟ । ୨୮ ପିତର ଗହାତ୍ୟା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣା ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ । ୨୯ ଯାଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋହର ଓ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ଗୃହ କିମ୍ବା ଭାଇ କି ଭଉଣୀ କି ମାତା କି ପିତା କି ସ୍ଵଗ୍ନସନ୍ତତି କି ଭୂମି ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛି, ୩୦ ଆଉ ଏବେ ଇହକାଳରେ ଗତନ ସତ୍ୟରେ ସତ୍ୟରେ ଶତ ଗୁଣରେ ଗୃହ, ଭାଇ, ଭଉଣୀ, ମାତା, ସ୍ଵଗ୍ନସନ୍ତତି ଓ ଭୂମି, ପୁଣି, ପରକାଳରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନ ପାଇବ, ଏପରିଲୋକ କେହି ନାହିଁ । ୩୧ କିନ୍ତୁ ପରାଧମରେ ଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଶେଷରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ଶେଷରେ ଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ପରାଧମ ହେବେ ।

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ତୃତୀୟ ଥର ସୂଚନା
(ମାଥୱ 20:17-19; ଲୁକ 18:31-34)

୩୨ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଓ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଉଥିଲେ, ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିଷୟମାନୁସ୍ଥିତ ଓ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକେ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ବାର ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅନ୍ତର କରି, ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପୁରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୩ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛୁ; ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡଦେଶ ଦେଇ ଅଣାଯିବୁଦ୍ଦାମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ୩୪ ପୁଣି, ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ପରିହାସ କରିବେ, ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇବେ, ଗହାଙ୍ଗୁଳ କୋରଡ଼ା ମାରିବେ ଓ ବଧ କରିବେ, ଆଉ ତିନି ଦିନ ପରେ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବେ ।

ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ
(ମାଥୱ 20:20-28)

୩୫ ପରେ ଜେବଦାଂତଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଛାମୁକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବୁ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆପଣ କରନ୍ତୁ । ୩୬ ତହିଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୩୭ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ କହିଲେ, ଆପଣ ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆପଣଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିବ, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବର ଦିଅନ୍ତୁ । ୩୮ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମାଗୁଅଛ, ଗହା ଜାଣୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ପାନ କରୁଅଛି, ସେଥିରେ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାନ କରି ପାର ? ଅବା ମୁଁ ଯେଉଁ ବାସ୍ତିତ୍ଵରେ ବାସ୍ତିତ୍ଵିତ ହେଉଅଛି, ସେଥିରେ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ୍ତିତ୍ଵିତ ହୋଇ ପାର ? ୩୯ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ପାରୁ” । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ପାନ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ପାନ କରିବ, ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁ ବାସ୍ତିତ୍ଵରେ ବାସ୍ତିତ୍ଵିତ ହେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ବାସ୍ତିତ୍ଵିତ ହେବ; ୪୦ କିନ୍ତୁ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ଅବା ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିବାକୁ ଦେବା ମୋହର ଅଧିକାରର ବିଷୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି, ସେମାନେ ବସିବେ । ୪୧ ଅନ୍ୟ ଦଶ ଜଣ ଏହା ଶୁଣି ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୨ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଣାଯିବୁଦ୍ଦାମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ରୂପେ ଗଣିତ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ କରନ୍ତି ଓ ଅଣାଯିବୁଦ୍ଦାମାନଙ୍କର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୪୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେପ୍ରକାର ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ମହାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଉ, ୪୪ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ପରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାସ ହେଉ । ୪୫ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେବା ପାଇବାକୁ ଆସି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ।

ବାର୍ତ୍ତମୟ ଅନ୍ୟର ସୁସମ୍ପାଦ
(ମାଥୱ 20:29-34; ଲୁକ 18:35-43)

୪୬ ପରେ ସେମାନେ ଯିରାହୋରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ଆଉ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟସମୂହ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ସହିତ ଯିରାହୋରୁ ପରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ଗାମାୟର ପୁତ୍ର ବାର୍ତ୍ତମୟ ନାମକ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଭିକ୍ଷୁକ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିଥିଲା । ୪୭ ସେ ଯେ ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁ, ଏହା ଶୁଣି ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ ଯାଶୁ, ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୪୮ ଏଥିରେ ଅନେକେ ଗହାକୁ ତୁନି ହେବା ପାଇଁ ଧମକ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ, ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୪୯ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଗହାକୁ ଡାକ । ସେମାନେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଲୋକଟିକୁ ଡାକି କହିଲେ, ସାହସ ଧର, ଉଠ, ସେ ତୁମକୁ ଡାକୁଅଛନ୍ତି । ୫୦ ତହିଁରେ ସେ ଆପଣା ଗୁଦର ଫୋପାଡ଼ିଦେଇ ଉଠି ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ୫୧ ଯାଶୁ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ସେହି ଅନ୍ୟ ଲୋକଟି ଗହାଙ୍ଗୁଳ କହିଲା,

ହେ ଗୁରୁ, ମୁଁ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟି ପାଏ । ୫୨ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ପଥରେ ଗହାତ୍କ ପଛେ ପଛେ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୧୧

ଯାଶୁତ୍କ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା
(ମାଥୱ 21:1-11; ଲୁକ 19:28-40; ଯୋହନ 12:12-19)

୧ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଜାତପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ବେଥ୍‌ଲେହମ ଓ ବେଥାନିଆ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣତ୍କ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, ୨ ତୁମ୍ଭମାନତ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସେହି ଗରମକୁ ଯାଅ; ସେଥିରେ ପରବେଶ କରିବାକ୍ଷଣି, ଯାହା ଉପରେ କେହି କେବେ ଚଢ଼ି ନାହିଁ, ଏପରି ଗୋଟିଏ ଗଧକୁଆକୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଦେଖିବ; ତାକୁ ଫିଟାଇ ଘେନିଆଅ । ୩ ଆଉ, ଯେବେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନତ୍କୁ କାହିଁକି ଏହା କରୁଅଛ ବୋଲି କହେ, ତେବେ କହିବ, ଏହାଠାରେ ପରଭୁତ୍କର ପରମ୍ପୋଜନ ଅଛି, ଆଉ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗହାକୁ ଅବିଳମ୍ବେ ଏଠାକୁ ପଠାଇଦେବେ । ୪ ସେମାନେ ଯାଇ ଦସ୍ତାର ନିକଟରେ ବାହାର ଦାଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ଗଧକୁଆକୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଦେଖି ଗହାକୁ ଫିଟାଇଲେ । ୫ ସେଥିରେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନତ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ସେମାନତ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଗଧକୁଆକୁ ଫିଟାଇ କ'ଣ କରୁଅଛ ? ୬ ଯାଶୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହିପରି ସେମାନତ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ; ତହିଁରେ ସେମାନେ ସେମାନତ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ୭ ଯାଶୁତ୍କ ନିକଟକୁ ଗଧକୁଆଟିକୁ ଆଣି ସେମାନେ ଗହା ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୁଗା ପକାଇଦେଲେ, ଆଉ ଯାଶୁ ଗହା ଉପରେ ବସିଲେ । ୮ ପୁଣି, ଅନେକେ ପଥରେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୁଗା ବିଛାଇଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ କ୍ଷେତରୁ ତାଳ କାଟି ଆଣି ବିଛାଇଦେଲେ । ୯ ଆଉ ଆଗରେ ଓ ପଛରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହୋଶାନା ! ପରଭୁତ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ! ୧୦ ଆମ୍ଭମାନତ୍କ ପିତୃପୁରୁଷ ଦାଉଦତ୍କର ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଆସୁଅଛି, ଗହା ଧନ୍ୟ ! ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥଳେକରେ ହୋଶାନା ! ୧୧ ପରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ମନ୍ଦିରରେ ପରବେଶ କଲେ, ପୁଣି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଯିବାରୁ ବାର ଶିଷ୍ୟତ୍କ ସହିତ ବେଥାନିଆକୁ ବାହାରିଗଲେ, ।

ତିମ୍ବିରି ଗଛକୁ ଯାଶୁତ୍କ ଅଭିଶାପ
(ମାଥୱ 21:18,19)

୧୨ ତହିଁ ଆରଦିନ ବେଥାନିଆରୁ ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ; ୧୩ ଆଉ ସେ ଦୂରରୁ ପତର ଥିବା ଗୋଟିଏ ତିମ୍ବିରି ଗଛ ଦେଖି, କେଜାଣି ସେଥିରୁ ଫଳ ପାଇବେ, ଏହି ଆଶାରେ ଗହା ପାଖକୁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ପାଖକୁ ଆସି ସେ ପତର ବିନା ଆଉ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ତିମ୍ବିରିଫଳର ସମୟ ନ ଥିଲା । ୧୪ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆଉ କଦାପି କେହି ତେଠାରୁ ଫଳ ନ ଖାଉ । ଗହାତ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ ।

ଯାଶୁତ୍କ ମନ୍ଦିର ପରିଷ୍କାର
(ମାଥୱ 21:12-17; ଲୁକ 19:45-48; ଯୋହନ 2:13-22)

୧୫ ଗହା ପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ପରବେଶ କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ କ୍ଷୟବିକ୍ଷୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନତ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ମୁଦରା ବନ୍ଧବସାୟାମାନତ୍କର ମେଜ ଓ କାପୁତ ବନ୍ଧବସାୟାମାନତ୍କର ଆସନ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ, ୧୬ ଆଉ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଦେଇ କାହାରିକୁ କୌଣସି ପାତର ଘେନିଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ, ୧୭ ପୁଣି, ସେ ସେମାନତ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ଦେଉ କହିଲେ, ଏହା କ'ଣ ଲେଖା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭର ଗୃହ ସମସ୍ତ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବାର୍ଥନାଗୃହ ବୋଲି କୁହାଯିବ ? କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ 'ତକାୟତମାନତ୍କ ଗହ୍ୱର' କରିଅଛ । ୧୮ ପୂର୍ବଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଗହାତ୍କୁ କିପରକାରେ ବିନାଶ କରି ପାରନ୍ତି, ଗହା ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; କାରଣ ଲୋକସମୂହ ଗହାତ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ୧୯ ପୂର୍ବଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଯାଉଥିଲେ ।

ଶୁଷ୍କ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା
(ମାଥୱ 21:20-22)

୨୦ ସକାଳେ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ତିମ୍ବିରିଗଛଟି ମୂଳରୁ ଶୁଖିଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ୨୧ ସେଥିରେ ପିତର ପୂର୍ବ କଥା ସମରଣ କରି ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣ ଯେଉଁ ତିମ୍ବିରି ଗଛକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ, ଗହା ଶୁଖିଗଲାଣି । ୨୨ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ । ୨୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଏହି ପର୍ବତକୁ ତୁ ଉଠି ସମୁଦ୍ରରେ ଯାଇ ପଡ଼ି ବୋଲି କହିବ, ଆଉ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସନ୍ଦେହ ନ କରି, ଯାହା କହୁଅଛି, ଗହା ଘଟିବ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରିବ, ତା' ନିମନ୍ତେ ଗହା ଘଟିବ । ୨୪ ଅତଏବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ପରାଧୀନ କର ଓ ମାଗ, ସେ ସବୁ ପାଇଅଛ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କର, ସେଥିରେ ସେହି ସବୁ ପାଇବ । ୨୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ପରାଧୀନ କରିବାକୁ ଠିଆ ହୁଅ, ଯଦି କାହାରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି କଥା ଥାଏ, ଗହାହେଲେ କ୍ଷମା କର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା କରିବେ । ୨୬ [କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କ୍ଷମା ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।]

ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଆହ୍ଵାନ
(ମାଥୱ 21:23-27; ଲୁକ 20:1-8)

୨୭ ପରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯିରୂଶାଲମକୁ ଆସିଲେ; ଆଉ ସେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଭରମଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ପରଧାନ ଯାଜକ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପରାଗୀନବର୍ଗ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ୨୮ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛ ? ଅବା ଏହାସବୁ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ଏହି ଅଧିକାର ଦେଲା ? ୨୯ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବି, ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ଗହାହେଲେ ମୁଁ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି । ୩୦ ଯୋହନଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନା ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟଠାରୁ ହେଲା ? ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ । ୩୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ତର୍କବିତର୍କ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବୋଲି କହିବୁ, ଗହାହେଲେ ସେ କହିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗହାଡ଼କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲ ନାହିଁ ? ୩୨ ଅବା ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟଠାରୁ ବୋଲି କଥା କହିବା ? ସେମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ସମସ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପରକୃତରେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ । ୩୩ ଏଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ମୁଁ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛି, ଗହା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ।

୧୨

ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁଷ୍ଟ ଭାଗ୍ୟକ୍ଷାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୱ 21:33-46; ଲୁକ 20:9-19)

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଜଣେ ବନ୍ୟକୃତି ଗୋଟିଏ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରି ଗହାର ଚାରିଆଡ଼େ ବାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ଦରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ଖୋଳି ପରହରୀଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଭାଗରେ ଦେଇ ବିଦେଶକୁ ଗମନ କଲେ । ୨ ପରେ କୃଷକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଫଳରୁ ଭାଗ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଜଣେ ଦାସକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୩ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଧରି ପରହାର କଲେ ଓ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଫେରାଇଦେଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେହି ବନ୍ୟକୃତି କୃଷକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଉ ଜଣେ ଦାସକୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନେ ଗହାର ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ଫଟାଇଦେଲେ ଓ ଗହାକୁ ଅପମାନ କଲେ । ୫ ସେ ଆଉ ଜଣକୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନେ ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କଲେ । ସେଥିରେ ସେହି ବନ୍ୟକୃତି ଆହୁରି ଅନେକଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପରହାର କଲେ ଓ କେତେକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୬ ଗତକ ନିକଟରେ ଜଣେ ମାତର ରହିଲେ, ସେ ଗତକ ପୁରିୟ ପୁତ୍ର । ମୋର ପୁଅକୁ ସେମାନେ ମାନ୍ୟ କରିବେ, ଏହା କହି ସେ ଅବଶେଷରେ ଗତକୁ କୃଷକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୭ ମାତର ସେହି କୃଷକମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏ ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ଆସ, ଏହାକୁ ବଧ କରିବା; ଗହାହେଲେ ଅଧିକାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ । ୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଧରି ବଧ କଲେ ଓ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ବାହାରେ ପକାଇଦେଲେ । ୯ ତେବେ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କର୍ତ୍ତା କ'ଣ କରିବେ ? ସେ ଆସି କୃଷକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବେ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଠ କରି ନାହିଁ, ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ

ଯେଉଁ ପରସ୍ପରକୁ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ, ଗହା କୋଣର ପରଧାନ ପରସ୍ପର ହେଲ; ୧୧ ପରଭୁତ୍ୱକଠାରୁ ଏହା ହେଲା, ଆଉ ଗହା ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ? ୧୨ ଏଥିରେ ପରଧାନ ଯାଜକ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପରାଗୀନବର୍ଗ ଯାଶୁତ୍ୱକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଭୟ କଲେ; କାରଣ ସେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେମାନତ୍ୱକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାତ୍ୱକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ ।

କର ଦେବା ପରସ୍ପର
(ମାଥୁରା 22:15-22; ଲୁକା 20:20-26)

୧୩ ପରେ ଯାଶୁତ୍ୱ କଥାର ଛିଦ୍ର ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଫାରୁଶୀ ଓ ହେରୋଦୀୟମାନତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକତ୍ୱକୁ ଗହାତ୍ୱକ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ । ୧୪ ସେମାନେ ଆସି ଗହାତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱେ ଜାଣି, ଆପଣ ସତ୍ୟ ଓ କାହାରିକି ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ଆପଣ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ରୂପେ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକ ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । କାଲସରତ୍ୱକୁ କର ଦେବା ବିଧିସଙ୍ଗତ କି ନୁହେଁ ? ୧୫ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱେ ଦେବା କି ନାହିଁ ? କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ୱକର କପଟତା ଜାଣି ସେମାନତ୍ୱକୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛ ? ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ମୋ' ପାଖକୁ ଆଣ, ମୁଁ ଗହା ଦେଖେ । ୧୬ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଗହା ଆଣିଲେ । ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ୱକୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ନାମ କାହାର ? ସେମାନେ ଗହାତ୍ୱକୁ କହିଲେ, କାଲସରତ୍ୱକର । ୧୭ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ୱକୁ କହିଲେ, କାଲସରତ୍ୱକର ଯାହା, ଗହା କାଲସରତ୍ୱକୁ ଦିଅ; ପୁଣି, ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକର ଯାହା, ଗହା ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାଶୁତ୍ୱକ କଥାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ।

ସାଦୃଶ୍ୟତ୍ୱକ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପରଶ୍ୱନ
(ମାଥୁରା 22:23-33; ଲୁକା 20:27-40)

୧୮ ଏଥିପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ କରୁଥିବା ସାଦୃଶ୍ୟମାନେ ଗହାତ୍ୱକ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୯ ହେ ଗୁରୁ ମୋଶା ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ଭାଇ ମରେ, ଆଉ ଗହାର ଭାୟିକା ଜୀବିତ ଥାଏ, ପୁଣି, ଗହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ଗହାର ଭାଇ ଗହାର ଭାୟିକାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣା ଭାଇ ନିମନ୍ତେ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ । ୨୦ ଦେଖନ୍ତୁ, ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ; ପରଥମଟି ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲା ଓ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲା; ୨୧ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଗହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲା; ତୃତୀୟଟି ସେହି ପରକାର କଲା, ୨୨ ଆଉ ସାତ ଜଣଯାକ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଲେ; ସମସ୍ତତ୍ୱକ ଶେଷରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ମଲା । ୨୩ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ ସେ କାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ ? ସାତ ଜଣଯାକ ତ ଗହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ୨୪ ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ପୁଣି, ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଜାଣିବା କି ତୁମ୍ଭମାନତ୍ୱକ ଭ୍ରାନ୍ତର କାରଣ ନୁହେଁ ? ୨୫ ଯେଣୁ ମୃତମାନତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଲୋକେ ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିବାହିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱପ୍ନ ଦୃତମାନତ୍ୱକ ପରି ରୁହନ୍ତି । ୨୬ ମାତ୍ର ମୃତମାନେ ଯେ ଉତ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନେ କି ମୋଶାତ୍ୱକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯିବ ତାହା ପାଠ କରି ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ୱର କିପରି ଗହାତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱକ ଅବ୍ରାହାମତ୍ୱକ ଈଶ୍ୱର, ଇସହାକତ୍ୱକ ଈଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବତ୍ୱକ ଈଶ୍ୱର ? ୨୭ ସେ ମୃତମାନତ୍ୱକର ଈଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଜୀବିତମାନତ୍ୱକର । ତୁମ୍ଭମାନେ ବଡ଼ ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଉଅଛ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞା
(ମାଥୁରା 22:34-40; ଲୁକା 10:25-28)

୨୮ ସେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପାଖକୁ ଆସି ସେମାନତ୍ୱକର ବାଦାନ୍ତୁବାଦ ଶୁଣି ଓ ଯାଶୁ ଯେ ସେମାନତ୍ୱକୁ ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ଗହାତ୍ୱକୁ ପଚାରିଲେ, ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଆଜ୍ଞା ପରଧାନ ? ୨୯ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପରଧାନ ଆଜ୍ଞା ଏହି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ; ପରଭୁ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱକ ଈଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ପରଭୁ ଅଟନ୍ତି; ୩୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ, ସମସ୍ତ ମନ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ପରଭୁ ଆପଣା ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ପରେମ କର । ୩୧ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଏହି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମହାନୀତ୍ୱକ ପରେମ କର । ଏହି ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ଆଉ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞା ନାହିଁ । ୩୨ ସେଥିରେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରୀ

ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଗହା ସତ୍ୟ, ସେ ଯେ ଏକ ଓ ଗହାଡ଼କ ବିନା ଥାଉ କେହି ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି; ୩୩ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଗହାଡ଼କୁ ପରେମ କରିବା ଏବଂ ପୂର୍ବଦିବାସୀକି ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପରେମ କରିବା ସମସ୍ତ ହୋମ ଓ ବଳିଦାନ ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁତର । ୩୪ ସେ ବୁଦ୍ଧି ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଦେଖି ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନୁହଁ । ଏଥିଉତ୍ତରେ କେହି ଗହାଡ଼କୁ ଆଉ କୌଣସି ପରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ।

ଖରାଷ୍ଟ୍ର କାହାର ସନ୍ତାନ
(ମାଥୁରା 22:41-46; ଲୁକା 20:41-44)

୩୫ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଯେ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ କିପରି କହନ୍ତି ? ୩୬ ସପ୍ତମ ଦାଉଦ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କହିଥିଲେ, ପରତୁ ମୋହର ପରତୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ତଳେ ରଖି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଅ । ୩୭ ସପ୍ତମ ଦାଉଦ ଗହାଡ଼କୁ ପରତୁ ବୋଲି କହନ୍ତି; ତେବେ ସେ କିପରକାରେ ଗହାଡ଼କର ସନ୍ତାନ ?

ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ସତର୍କତା
(ମାଥୁରା 23:1-36; ଲୁକା 20:45-47)

୩୮ ସର୍ବସାଧାରଣ ଲୋକେ ଆନନ୍ଦରେ ଗହାଡ଼କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ, ସେ ଆପଣା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ କହିଲେ, ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ! ସେମାନେ ଲମ୍ବା ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଭରମଣ କରିବାକୁ, ପୁଣି, ହାଟ ବଜାରରେ ନମସ୍କାର, ୩୯ ସମାଜଗୃହରେ ପରଧାନ ଆସନ ଓ ଭୋଜିରେ ପରଧାନ ସ୍ଥାନ ଗୃହଣ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି; ୪୦ ସେମାନେ ବିଧବାମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି ଓ ଛଳନା କରି ଦୀର୍ଘ ପରାଧାନ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ।

ବିଧବାର ଦାନ
(ମାଥୁରା 21:1-4)

୪୧ ପରେ ସେ ଭଣ୍ଡାର ସମ୍ପୁଖରେ ବସି ଲୋକସମୂହ କିପରି ସେଥିରେ ପଇସା ପକାଉଅଛନ୍ତି, ଗହା ଦେଖୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଧନୀ ଲୋକ ସେଥିରେ ବେଶି ପକାଇଲେ; ୪୨ ଆଉ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବିଧବା ଆସି ଏକ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟର ଦୁଇ ତମ୍ବା ପଇସା ସେଥିରେ ପକାଇଲା । ୪୩ ତହିଁରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକି କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଭଣ୍ଡାରରେ ମୁଦ୍ରା ପକାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଦରିଦ୍ର ବିଧବା ଅଧିକ ପକାଇଅଛି; ୪୪ କାରଣ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଅତିରିକ୍ତ ଧନରୁ କିଛି କିଛି ପକାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଏ ଆପଣାର ଅନାଟନ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ପରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ଯାହା କିଛି ଥିଲା, ସେହି ସବୁ ପକାଇଲା ।

୧୩

ମନ୍ଦିର ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସୂଚନା
(ମାଥୁରା 24:1,2; ଲୁକା 21:5,6)

୧ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରିଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଦେଖନ୍ତୁ, କିପରି ପରସ୍ତର ଓ କିପରି ପରାସାଦ ! ୨ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବୃହତ୍ ପରାସାଦ ଦେଖୁଅଛ ? ଏକ ପରସ୍ତର ଅନ୍ୟ ପରସ୍ତର ଉପରେ ରହିବ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ହିଁ ଭୂମିସାତ୍ ହେବ ।

ଯୁଗ ଶେଷର ଲକ୍ଷଣ
(ମାଥୁରା 24:3-14; ଲୁକା 21:7-19)

୩ ପରେ ସେ ଜାତପର୍ବତ ଉପରେ ମନ୍ଦିର ସମ୍ପୁଖରେ ବସନ୍ତେ ପିତର, ଯାକୁବ, ଯୋହନ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଗହାଡ଼କୁ ଗୋପନରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏସବୁ କେବେ ଘଟିବ, ୪ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହି ସବୁ ସଫଳ ହେବା ସନ୍ନିକଟ ହେବ, ସେ ସମୟର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ, ଗହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତୁ । ୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସାବଧାନ, କେହି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭରାନ୍ତ ନ କରେ । ୬ ଅନେକେ ମୋ ନାମରେ ଆସି, ମୁଁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଲି କହି ଅନେକଙ୍କୁ ଭରାନ୍ତ କରିବେ । ୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧର ବିଷୟ ଓ ସଂଗ୍ରାମର ଜନରବ ଶୁଣିବ, ସେତେବେଳେ

ବୟାକୁଳ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏହି ସମସ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, କିନ୍ତୁ ସେହି କାଳ ସୁଦ୍ଧା ଯୁଗାନ୍ତ ନୁହେଁ । ୮ କାରଣ ଜାତି ବିପକ୍ଷରେ ଜାତି ଓ ରାଜ୍ୟ ବିପକ୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ, ପୁଣି, ସ୍ୱଥାନ୍ତେ ସ୍ୱଥାନ୍ତେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ; ଏହି ସମସ୍ତ ପରସବବେଦନାର ଆରମ୍ଭମାତ୍ର । ୯ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ; ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧଭାମାନଙ୍କରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମାଜଗୃହଗୁଡ଼ିକରେ ପରହାରିତ ହେବ ଏବଂ ମୋ ସକାଶେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ଛାମୁରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଠିଆ କରାଯିବ । ୧୦ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଥମରେ ଅବଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯିବ । ୧୧ ଏଣୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହିବ, ସେ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯିବ, ଗହା କୁହ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବକ୍ତା ନୁହଁ, ମାତ୍ର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ୧୨ ଭାଇ ଭାଇକୁ ଓ ପିତା ପୁତ୍ରକୁ ମୁହଁମୁହାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିବେ; ପୁଣି, ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ; ୧୩ ଆଉ, ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୃଣିତ ହେବ; ମାତ୍ର ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହିବ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।

ମହା ସତ୍‌କଟ କାଳ
(ମାଥ୍ର 24:15-28; ଲୁକ 21:20-24)

୧୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଧୂମ୍ରାଂଶୁକାରୀ ଘୃଣ୍ୟ ବସତୁକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥାତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାତ ଦେଖିବ (ପାଠକ ବୁଝନ୍ତୁ), ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦା ପୂର୍ବଦେଶରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଳାଇଯାଉନ୍ତୁ; ୧୫ ଯେ ଛାତ ଉପରେ ଥାଏ, ସେ ଆପଣା ଘରୁ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଘେନିଯିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ନ ଥାଏ ବା ଭିତରକୁ ନ ଯାଉ; ୧୬ ପୁଣି, ଯେ କ୍ଷେତରେ ଥାଏ, ସେ ଆପଣା ଗୁଦର ଘେନିଯିବା ପାଇଁ ଫେରି ନ ଯାଉ । ୧୭ ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଦାତ୍ରୀ, ହାୟ, ସେମାନେ କଲେଶର ପାତ୍ର ! ୧୮ କିନ୍ତୁ ଏହା ଯେପରି ଶୀତକାଳରେ ନ ଘଟେ, ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ବଧାନ କର । ୧୯ କାରଣ ସେହି କାଳରେ ଏପରି କଲେଶ ଘଟିବ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃତ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିପରି ଘଟି ନାହିଁ, ପୁଣି, କେବେ ହେଁ ଘଟିବ ନାହିଁ । ୨୦ ଆଉ ପରଭୁ ସେହି ସମୟ ଯେବେ ଉଣା କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ସମୟ ଉଣା କରିଅଛନ୍ତି । ୨୧ ସେତେବେଳେ 'ଦେଖ, ଖରାପଟ ଏଠାରେ' କିମ୍ବା 'ଦେଖ, ସେଠାରେ', କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହିବ, ତେବେ ଗହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । ୨୨ ଭଣ୍ଡ ଖରାପଟମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ଉଠି ଏପରି ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇବେ ଯେ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭରଣ କରନ୍ତ କରିବେ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ; ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇଲି ।

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁନରାଗମନ
(ମାଥ୍ର 24:29-31; ଲୁକ 21:25-28)

୨୪ ମାତ୍ର ସେହି ସମୟରେ ସେହି କଲେଶ ଉତ୍ତରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ, ୨୫ ପୁଣି, ନକ୍ଷତ୍ରମାନା ଆକାଶରୁ ଖସି ପଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବେ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳସ୍ଥ ଶକ୍ତିସମୂହ ବିଚଳିତ ହେବେ । ୨୬ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମରେ ଓ ମହାମହିମା ସହ ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । ୨୭ ସେ ସମୟରେ ସେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପୂରୋଗ କରି ପୃଥିବୀର ଶେଷ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆକାଶର ଶେଷ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ଆପଣା ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ ।

ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା
(ମାଥ୍ର 24:32-35; ଲୁକ 21:29-33)

୨୮ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା କର; ଯେତେବେଳେ ଗହାର ଶାଖା ସରସ ହୋଇ ପଲ୍ଲବିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଗ୍ରାହମାଳ ସନ୍ନିକଟ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଥାଅ; ୨୯ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ସେ ଦ୍ୱାରରେ ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ଜାଣ । ୩୦ ମୁଁ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏସମସ୍ତ ନ ଘଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠି କୌଣସି ପୂରକାରେ ଲେପ ପାଇବ ନାହିଁ । ୩୧ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲେପ ପାଇବ, ମାତ୍ର ମୋହର ବାକ୍ୟସମୂହ କଦାପି ଲେପ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଆଗମନର ଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ଅଜ୍ଞାତ
(ମାଥୱ 24:36-44)

୩୨ କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ କି ସମୟ ବିଷୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ଦୂତମାନେ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ସୁଦ୍ଧା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ପିତା ଜାଣନ୍ତି । ୩୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ, ଜାଣି ରୁହ; କାରଣ ସେ ସମୟ କେବେ ହେବ, ତହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ୩୪ ତହା ଏହିପରି, ଯେପରି ଜଣେ ବୟସ୍କ ଆପଣା ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କରି ବିଦେଶରେ ପରବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇ ପରତ୍ୟେକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦ୍ୱାରପାଳକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ରହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୫ ଅତଏବ, କାଳେ ଗୃହକର୍ତ୍ତା ହଠାତ୍ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ୱିତ ଦେଖନ୍ତି, ୩୬ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ସେ ସମ୍ଭାଷଣବେଳେ, କିମ୍ବା ଅଧରାତିରେ, କିମ୍ବା କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟରେ, କିମ୍ବା ସକାଳେ, କେତେବେଳେ ଯେ ଆସିବେ, ତହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ୩୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଅଛି, ତହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ ।

୧୪

ଯାଶୁଓକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ
(ମାଥୱ 26:1-5; ଲୁକ 22:1,2; ଯୋହନ 11:45-53)

୧ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ଓ ଖମାରଶୂନ୍ୟ ରୁଚିର ପର୍ବ ପଡ଼ିବାକୁ ଦୁଇ ଦିନ ଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ପୂରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାମାନେ କିପରି ଯାଶୁଓକ ଛଳରେ ଧରି ବଧ କରି ପାରନ୍ତି, ସେଥିର ଉପାୟ ଖୋଜୁଥିଲେ । ୨ କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ନୃହେଁ, କାଳେ ଲୋକଓକ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେବ ।

ବେଥନିୟାରେ ଯାଶୁଓକ ଅଭିଷେକ
(ମାଥୱ 26:6-13; ଯୋହନ 12:1-8)

୩ ସେ ବେଥନିଆରେ କୁଷ୍ଠା ଶିମୋନଓକ ଗୃହରେ ଭୋଜନରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ଗମାମାଂସା ତୈଳ ଆଣି ସେହି ପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ତହାଓକ ମସତକରେ ଢାଳିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ତୈଳ କାହିଁକି ଏପରି ନଷ୍ଟ ହେଲା ? ୫ ଏହି ତୈଳ ତ ଦେହଶୁଦ୍ଧି ଚଓକାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥା'ନ୍ତା । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକକୁ ଗାଳି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, ତହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ; କାହିଁକି ତହାକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛ ? ସେ ମୋ ପୂର୍ବ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଅଛି । ୭ କାରଣ ଦରିଦ୍ରମାନେ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରି ପାର; ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିବି । ୮ ତହାର ଯାହା ସାଧ୍ୟ, ତହା ସେ କରିଅଛି; ସେ ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଶରୀରକୁ ପୂର୍ବରୁ ତୈଳରେ ଅଭିଷେକ କରିଅଛି । ୯ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସମସ୍ତ ଜଗତର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କରାଯିବ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଏ ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକର ସମରଣାର୍ଥେ ତହାର ଏହି କର୍ମର କଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ।

ଯାଶୁଓକ ଧରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ସମ୍ମତି
(ମାଥୱ 26:14-16; ଲୁକ 22:3-6)

୧୦ ସେଥିରେ ବାର ଶିଷ୍ୟଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଇଷ୍କାରିୟୋତ ଯିହୁଦା ନାମକ ଜଣେ ଯାଶୁଓକ ପୂରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା । ୧୧ ସେମାନେ ତହା ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଓ ତହାଓକ ଚଓକା ଦେବା ପାଇଁ ପୂର୍ବଜ୍ଞା କଲେ । ସେଥିରେ ସେ ତହାଓକ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ କିପରି ଧରାଇଦେଇ ପାରେ, ଏହା ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଶିଷ୍ୟଓକ ସହ ଭୋଜ ପାଳନ
(ମାଥୱ 26:17-25; ଲୁକ 22:7-14,21-23; ଯୋହନ 13:21-30)

୧୨ ପରେ ଖମାରଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ପର୍ବର ପରଥମ ଦିନରେ, ଯେଉଁ ଦିନ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ମେଷଶାବକ ବଳିଦାନ କରାଯାଏ, ସେହି ଦିନ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ଟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଠାନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କରିବୁ ବୋଲି ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ? ୧୩ ସେଥିରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରକୁ ଯାଅ, ଆଉ ଜଳକୁମ୍ଭ ଘେନି ଯାଉଥିବା ଜଣେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବ; ଗହାର ପଛେ ପଛେ ଯାଅ; ୧୪ ସେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରିବ, ସେହି ଗୃହର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ କୁହ, ଗୁରୁ ପଠାନ୍ତି, ମୁଁ ମୋହର ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁଠାରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପାଳନ କରିବି, ମୋହର ସେହି ଅତିଥିଶାଳା କାହିଁ ? ୧୫ ସେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜିତ ଓ ପରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ଉପରିସ୍ଥ ବୃହତ କୋଠରୀ ଦେଖାଇଦେବେ; ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରସ୍ତୁତ କର । ୧୬ ତହିଁରେ ଶିଷ୍ଟମାନେ ପରସ୍ଥାନ କରି ନଗରରେ ପରବେଶ କଲେ, ପୁଣି, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ଦେଖି ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ । ୧୭ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ ସେ ବାର ଶିଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଆସିଲେ । ୧୮ ସେମାନେ ବସି ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେ କି ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରୁଅଛି, ସେ ମୋତେ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୧୯ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ଟମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଜଣ ଜଣ କରି ଗହାଡ଼କୁ ପଠାନ୍ତି, ସେ କ'ଣ ମୁଁ ? ୨୦ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବାରଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେ କି ମୋ' ସହିତ ପାତ୍ରରେ ହାତ ବୁଡ଼ାଉଅଛି । ୨୧ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ସେହିପରି ସେ ଯାଉଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦସ୍ତାବ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି, ହାୟ, ସେ ଦଶତର ପାତ୍ର ! ସେହି ଲୋକ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତ ।

ପରଭୋଜ ବିଧି ସ୍ଥାପନ
(ମାଥୱ 26:26-30; ଲୁକ 22:14-20; କରିନ୍ଥୀୟ 11:23-25)

୨୨ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ରୁଟି ଘେନି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ନିଅ, ଏହା ମୋହର ଶରୀର । ୨୩ ପୁଣି, ସେ ପାନପାତ୍ର ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ସେଥିରୁ ପାନ କଲେ । ୨୪ ଆଉ, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ନିୟମର ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଢାଳି ଦିଆଯାଏ, ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ । ୨୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ଇଶ୍ରାଏଲର ରାଜ୍ୟରେ ନୂଆ କରି ଦରକାସ୍ତଳର ରସ ପାନ କରିବି, ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଆଉ କେବେ ହେଁ ପାନ କରିବି ନାହିଁ । ୨୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳା ଉତ୍ତରରେ ଜାତପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରାକାରର ପୂର୍ବ ସୂଚନା
(ମାଥୱ 26:31-35; ଲୁକ 22:31-34; ଯୋହନ 13:36-38)

୨୭ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଘ୍ନ ପାଇବ, କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ଆମ୍ଭେ ମେଷପାଳକକୁ ପରହାର କରିବା, ଆଉ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଉତ୍ଥତ ହେବା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଗାଲିଲୀକୁ ଯିବି । ୨୯ ମାତ୍ର ପିତର ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଯଦ୍ୱୟ ସମସ୍ତେ ବିଘ୍ନ ପାଇବେ, ତଥାପି ମୁଁ ପାଇବି ନାହିଁ । ୩୦ ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଆଜି ଏହି ରାତିରେ କୁକୁଡ଼ା ଦସ୍ତୀୟ ଥର ତାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନି ଥର ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବ । ୩୧ କିନ୍ତୁ ପିତର ଦୃଢ଼ରୂପେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯଦି ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମରିବାକୁ ହୁଏ, ତଥାପି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବି ନାହିଁ । ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର କହିଲେ ।

ଗେଥ୍‌ଶିମାନୀରେ ଯାଶୁଙ୍କର ପରାଧାନ
(ମାଥୱ 26:36-46; ଲୁକ 22:39-46)

୩୨ ପରେ ସେମାନେ ଗେଥ୍‌ଶିମାନୀ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପରାଧାନ କରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ବସିଥାଅ । ୩୩ ପୁଣି, ସେ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମୟାନ୍ୱିତ ଓ ବ୍ୟାକୁଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୪ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ପରାଧାନ ମୁହଁରେ କରାଯାଉଛି ପରି

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋକାକୁଳ ହେଉଅଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ରହି ଜାଗିଥାଅ । ୩୫ ପୁଣି, ଯାଶୁ ଅଲ୍ପ ଦୂର ଆଗକୁ ଯାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି, ଯଦି ହୋଇ ପାରେ, ସେହି ସମୟ ଗହାଞ୍ଜଳଠାରୁ ଯେପରି ଦୂର ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୬ ଆଉ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଆର୍ବ, ପିତୃ, ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସାଧୁ; ଏହି ପାନପାତ୍ର ଫୋଠାରୁ ଦୂର କର; ତଥାପି ଫୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା । ୩୭ ପୁଣି, ସେ ଆସି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦେଖିଲେ ଓ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଶୋଇପଡ଼ିଲ ? ଘଣ୍ଟାଏ ହେଲେ ଜାଣି ପାରିଲ ନାହିଁ ? ୩୮ ଏଥିପାଇଁ ଜାଣି ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଆତ୍ମା ଇଚ୍ଛୁକ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ । ୩୯ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ପୂର୍ବ ପରି କଥା କହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୪୦ ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ମାଡ଼ିପଡ଼ୁ ଥିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ କି ଉତ୍ତର ଦେବେ, ଗହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୪୧ ଯାଶୁ ତୃତୀୟ ଥର ଆସି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଲ୍ପ କ୍ଷଣ ଶୟନ କରି ବିଶ୍ରାମ କର; ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲାଣି; ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ; ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପାପୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ୪୨ ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା, ଦେଖ, ଯେ ଫୋତେ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି, ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

ଯାଶୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ
(ମାଥୱ 26:47-56; ଲୁକ 22:47-53; ଯୋହନ 18:3-12)

୪୩ ଆଉ ତତକ୍ଷଣାତ୍, ଯାଶୁ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ, ଉଦ୍ଘାତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦା ନାମକ ଜଣେ ଏବଂ ଗହା ସହିତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କଠାରୁ ଲୋକସମୂହ ଖଡ଼ଗ ଓ ଠେଙ୍ଗା ଧରି ଆସିଲେ । ୪୪ ଗହାଞ୍ଜଳ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ତ୍ୱେତ ଦେଇ କହିଥିଲା, ମୁଁ ଯାହାଞ୍ଜଳ ରୁମ୍ବନ କରିବି, ସେ ସେହି; ଗହାଞ୍ଜଳ ଧରି ସାବଧାନରେ ଘେନିଯିବ । ୪୫ ଏଣୁ ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାଞ୍ଜଳ ପାଖକୁ ଯାଇ, ହେ ଗୁରୁ ବୋଲି କହି ଗହାଞ୍ଜଳ ରୁମ୍ବନ କଲା । ୪୬ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଉପରେ ହାତ ପକାଇ ଗହାଞ୍ଜଳ ଧରିଲେ । ୪୭ କିନ୍ତୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କଲେ ଏବଂ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଘାତ କରି ଗହାର କାନ କାଟିପକାଇଲେ । ୪୮ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତକାଇତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବା ପରି ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ଘେନି ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଫୋତେ ଧରିବାକୁ ଆସିଲ ? ୪୯ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦିରରେ ଥାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫୋତେ ଧରିଲ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ସସମୂହ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟୁଅଛି । ୫୦ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ । ୫୧ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଯୁବା ଉଲଗ୍ନ ଦେହରେ ଖଣ୍ଡେ ସରୁ ଗୁଦର ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ଗହାଞ୍ଜଳ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଥିଲା; ସେମାନେ ଗହାକୁ ଧରିଲେ, ୫୨ ମାତ୍ର ସେ ସେହି ସରୁ ଗୁଦର ଖଣ୍ଡିକ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଖାଲି ଦେହରେ ପଳାଇଗଲା ।

ମହାସଭାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଚାର
(ମାଥୱ 26:57-68; ଲୁକ 22:54,55,63-71; ଯୋହନ 18:13,14,19-24)

୫୩ ପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ, ପୁଣି, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସି ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୫୪ ପିତର ଦୂରରେ ରହି ଗହାଞ୍ଜଳ ପଛେ ପଛେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍ତରକୁ ଗଲେ ଓ ପଦାତିକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସି ନିଆଁ ସେକି ହେଉଥିଲେ । ୫୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ମହାସଭା ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ; ୫୬ କାରଣ ଅନେକେ ଗହାଞ୍ଜଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଶିଲା ନାହିଁ । ୫୭ ପରେ କେତେକ ଲୋକ ଉଠି ଗହାଞ୍ଜଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୫୮ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଏହି କଥା କହିବା ଶୁଣିଅଛୁ, ମୁଁ ଏହି ହସ୍ତକୃତ ମନ୍ଦିରକୁ ଭାଙ୍ଗି ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅହସ୍ତକୃତ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବି । ୫୯ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଶିଲା ନାହିଁ । ୬୦ ତହିଁରେ ମହାଯାଜକ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମାନେ ଏ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ସେଥିରେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହିଁ ? ୬୧ କିନ୍ତୁ ସେ ନୀରବ ହୋଇ ରହି କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ମହାଯାଜକ ପୁନର୍ବାର ଗହାଞ୍ଜଳ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ମତ୍ତଗମୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖରୀଷ୍ଟ ? ୬୨ ଯାଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି; ପୁଣି, ଆପଣମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପରାକ୍ରମର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ଆକାଶର ମେଘମାଳରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । ୬୩ ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ଆପଣା ଅଙ୍ଗରଖା ଚିରି

କହିଲେ, ସାକ୍ଷୀରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଉ କ'ଣ ପରଯୋଜନ ? ୬୪ ଆପଣମାନେ ତ ଇଶ୍ଵର ନିନ୍ଦା ଶୁଣିଲେ; ଆପଣମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କ'ଣ ? ଏଥିରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେ ପରାଣଦଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ମତ ଦେଲେ । ୬୫ ପୁଣି, କେହି କେହି ଗହାଞ୍ଜଳ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ମୁହଁ ଘୋଡ଼ାଇ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ବିଧା ମାରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁ ପରା ଭାବବାଦୀ ! ପରମାଣ ଦେ । ଆଉ ପଦାତିକମାନେ ଗପୁଡ଼ା ମାରୁ ମାରୁ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଧରି ଘେନିଗଲେ ।

ପିତରଞ୍ଜଳ ଯାଶୁଞ୍ଜଳୁ ଅସ୍ଵାମ୍ବିକାର
(ମାଥୁଉ 26:69-75; ଲୁକ 22:56-62; ଯୋହନ 18:15-18,25-27)

୬୬ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପିତର ତଳେ ପରାଞ୍ଜଳରେ ଥିବା ସମୟରେ ମହାଯାଜକଞ୍ଜଳର ଦାସୀ ଆସି ପିତରଞ୍ଜଳୁ ନିଆଁ ସେକି ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲା, ୬୭ ଆଉ ଗଞ୍ଜଳୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁହଁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁଞ୍ଜଳୁ ସାଞ୍ଜଳରେ ଥିଲ । ୬୮ କିନ୍ତୁ ସେ ଅସ୍ଵାମ୍ବିକାର କରି କହିଲେ, ମୁଁ ଗକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଥା କହୁଅଛ, ମୁଁ ବୁଝୁ ନାହିଁ । ପରେ ସେ ଦାଣ୍ଡଦମ୍ପ୍ରାରକୁ ବାହାରିଗଲେ; ୬୯ ପୁଣି, ସେହି ଦାସୀ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଦେଖି ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ୭୦ କିନ୍ତୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଅସ୍ଵାମ୍ବିକାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅଲପ ସମୟ ପରେ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପିତରଞ୍ଜଳୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତ ଗାଲିଲାୟ ଲୋକ । ୭୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ଓ ଶପଥ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକର କଥା କହୁଅଛ, ମୁଁ ଗକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୭୨ ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା ଦମ୍ପ୍ରିତାୟ ଥର ତାକିଲା । ଏଥିରେ, କୁକୁଡ଼ା ଦମ୍ପ୍ରିତାୟ ଥର ତାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନି ଥର ଅସ୍ଵାମ୍ବିକାର କରିବ, ଏହି ଯେଉଁ କଥା ଯାଶୁ ପିତରଞ୍ଜଳୁ କହିଥିଲେ, ଗହା ଗହାଞ୍ଜଳ ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ସେ ସେହି କଥା ଭାବି ରୋଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୫

ପାଳାତଞ୍ଜଳ ସମୟରେ ଯାଶୁ
(ମାଥୁଉ 27:1,2,11-14; ଲୁକ 23:1-5; ଯୋହନ 18:28-38)

୧ ପରଭାତ ହେବାମାତ୍ରେ ସମସ୍ତେ ମହାସଭା, ଅର୍ଥାତ୍ ପରାଗୀନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୋପାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ସଭା କରି ଯାଶୁଞ୍ଜଳୁ ବାନ୍ଧି ଘେନିଯାଇ ପାଳାତଞ୍ଜଳ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୨ ପାଳାତ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ପରାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ? ସେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ କହୁଅଛନ୍ତି । ୩ ଆଉ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଯାଶୁଞ୍ଜଳୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ ସେଥିରେ ପାଳାତ ପୁନର୍ବାର ଗହାଞ୍ଜଳୁ ପରାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହିଁ ? ଦେଖ, ଏମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ୫ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଆଉ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, ସେଥିରେ ପାଳାତ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ।

ଯାଶୁଞ୍ଜଳୁ ପରାଣଦଣ୍ଡ
(ମାଥୁଉ 27:15-26; ଲୁକ 23:13-25; ଯୋହନ 18:39-19:16)

୬ ମାତ୍ରେ ପର୍ବ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୀକୁ ମାଗୁଥିଲେ, ଗହାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ । ୭ ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବୀମାନେ ବିପ୍ଳବ ସମୟରେ ନରହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାରବ୍ବା ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ବନ୍ଦୀ ଥିଲା । ୮ ତେଣୁ ଲୋକସମୂହ ଉପରକୁ ଯାଇ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଆପଣା ରୀତି ଅନୁସାରେ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୯ ସେଥିରେ ପାଳାତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ଆମ୍ଭେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜାଞ୍ଜଳୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ? ୧୦ କାରଣ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଯେ ଇର୍ଷାରେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ଗହା ସେ ବୁଝିଲେ । ୧୧ ମାତ୍ରେ ସେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବରଞ୍ଚିତ ବାରବ୍ବାକୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ମଗଲେ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ପାଳାତ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତେବେ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ବୋଲି କହୁଅଛ, ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଆମ୍ଭେ କ'ଣ କରିବା ? ୧୩ ଲୋକସମୂହ ପୁଣି, ଚିତ୍କାର କଲେ, ଗହାକୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ । ୧୪ ସେଥିରେ ପାଳାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଗିଲେ, କାହିଁକି, ସେ କି ଦୋଷ କରିଅଛି ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଗହାକୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ । ୧୫ ଏଣୁ ପାଳାତ ଲୋକସମୂହକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାରବ୍ବାକୁ

ମୁକ୍ତ କଲେ, ପୁଣି, ଯାଶୁଓକ୍ କୋରଡ଼ା ପରହାର କରାଇ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଯାଶୁଓକ୍ ପରତି ପରିହାସ
(ମାଥୱ 27:27-31; ଯୋହନ 19:2,3)

୧୭ ସେଥିରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗହାଓକ୍ ପରାଓଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରାସାଦ ଭିତରକୁ ଘେନିଯାଇ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ତାକି ଏକତ୍ର କଲେ । ୧୮ ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ ବାଇଗଣୀ ରଓଗର ବସତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ କଣ୍ଠର ମୁକୁଟ ବନାଇ ଗହାଓକ୍ ମସ୍ତକରେ ଦେଲେ; ୧୯ ଆଉ, ହେ ଯିହୁଦୀମାନଓକ୍ ରାଜା, ନମସ୍କାର, ଏହା କହି ଗହାଓକ୍ ବନ୍ଦନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନଳ ଘେନି ଗହାଓକ୍ ମୁଣ୍ଡତରେ ଆଘାତ କଲେ, ଆଉ ଆଣ୍ଡୁ ମାଡ଼ି ପରଶାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୧ ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ ପରିହାସ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେହି ବାଇଗଣୀ ରଓଗର ବସତ୍ର କାଢ଼ିନେଇ ଗହାଓକ୍ ନିଜ ବସତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ । ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରକୁ ଘେନିଗଲେ ।

ଯାଶୁଓକ୍ କରୁଣବିଦ୍ୟ
(ମାଥୱ 27:32-44; ଲୁକ 23:26-43; ଯୋହନ 19:17-27)

୨୧ ସେତେବେଳେ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର ଓ ରୂଫଓକ୍ ପିତା ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ କୁରୀଣୀୟ ଲୋକ ପଲ୍ଲୀଗରମରୁ ଆସି ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ; ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ ଗହାଓକ୍ କରୁଣ ବୋହିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ । ୨୨ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ ଗଲ୍ଗଥା, ଅର୍ଥାତ୍ କପାଳସ୍ଥଳ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲେ । ୨୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ ଗନ୍ଧରସ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରବ୍ୟରସ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଗହା ଗରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ୨୪ ପରେ ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲେ, ପୁଣି, କିଏ କ'ଣ ପାଇବ, ଗହା ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦସ୍ତାବ ସ୍ଥର କରି ଗହାଓକ୍ ବସତ୍ରସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରି ନେଲେ । ୨୫ ଦିନ ନଅ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲେ । ୨୬ ଆଉ ଗହାଓକ୍ ଅଭିଯୋଗ ଲିପିରେ ଏହା ଲେଖା ଥିଲା, ଯିହୁଦୀମାନଓକ୍ ରାଜା । ୨୭ ପୁଣି, ଗହାଓକ୍ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଜଣେ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୁଇ ଜଣ ତକାଇତଓକ୍ ସେମାନେ ଗହାଓକ୍ ସହିତ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଦେଲେ । ୨୮ [ସେଥିରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା, ସେ ଅଧାର୍ମିକମାନଓକ୍ ସହିତ ଗଣିତ ହେଲେ ।] ୨୯ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଣ୍ଡତ ହଲାଇ ଗହାଓକ୍ ନିନ୍ଦା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ବାଃ! ରେ ମନ୍ଦିରଭଙ୍ଗକାରୀ ଓ ତିନି ଦିନରେ ଗହା ନିର୍ମାଣକାରୀ, ୩୦ କରୁଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କର । ୩୧ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଓକ୍ ସହିତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଗହାଓକ୍ ପରିହାସ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଓକ୍ ରକ୍ଷା କଲା, ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରୁ ନାହିଁ । ୩୨ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଖରୀଷ୍ଟ ଏହିକ୍ଷଣି କରୁଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଦେଖି ବିଶ୍ଵାସ କରିବା । ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଓକ୍ ସହିତ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଗହାଓକ୍ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯାଶୁଓକ୍ ମୃତ୍ୟୁ
(ମାଥୱ 27:45-56; ଲୁକ 23:44-49; ଯୋହନ 19:28-30)

୩୩ ବାର ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଦେଶଯାକ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଯାଇ ତିନି ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା । ୩୪ ତିନି ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଡାକି କହିଲେ, 'ଏଲୋହା, ଏଲୋହା, ଲାମା ଶବ୍ଦଧାରୀ ?' ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୋହର ଈଶ୍ଵର, ହେ ମୋହର ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ? ୩୫ ଏହା ଶୁଣି ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଓକ୍ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ଏଲାୟଓକ୍ ଡାକୁଛି । ୩୬ ପୁଣି, ଜଣେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଆମ୍ବିଲ ରସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଗହା ଖଣ୍ଡିଏ ନଳରେ ଲଗାଇ ଗହାଓକ୍ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଇ କହିଲା, ରୁହ, ଏଲାୟ ଏହାକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଦେଖିବା । ୩୭ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର କରି ପରାଶତ୍ୟାଗ କଲେ । ୩୮ ପୁଣି, ମନ୍ଦିରର ବିଚ୍ଛେଦବସତ୍ର ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିରି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ହେଲା । ୩୯ ଗହାଓକ୍ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଶତସେନାପତି ଗହାଓକ୍ ଏହି ପରକାର ପରାଶତ୍ୟାଗ ଦେଖି କହିଲେ, ସତ୍ୟ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ଵରଓକ୍ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୪୦ କେତେକ ସତ୍ତ୍ଵାଲୋକ ମଧ୍ୟ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥିଲେ; ସେମାନଓକ୍ ମଧ୍ୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଲାନୀ ମରିୟମ, ସାନ ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷିଓକ୍

ମାତ୍ର ମରିୟମ, ପୁଣି, ଶଲୋମା ଥିଲେ; ୪୧ ସେ ଗାଲିଲୀରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରି ଗହାଡ଼କର ସେବା କରୁଥିଲେ; ଗହାଡ଼କ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିବା ଆହୁରି ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ସମାଧି
(ମାଥୱ 27:57-61; ଲୁକ 23:50-56; ଯୋହନ 19:39-42)

୪୨ ବେଳ ଗଡ଼ିଆସନ୍ତେ ସେହି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାମ୍ବରୀର ପୂର୍ବ ଦିନ ଥିବାରୁ, ୪୩ ହାରାମାଥୟାର ଯୋଷେଫ ନାମକ ମହାସଭାର ଜଣେ ସମ୍ଭରାନ୍ତ ସଭ୍ୟ, ଯେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ରାୟୀଲୀ ଗହାଡ଼କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ, ସେ ସାହସ ପୂର୍ବକ ଧାର୍ମିକତା ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ମାଗିଲେ । ୪୪ କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ମରିଗଲେଣି, ଏହା ଶୁଣି ଧାର୍ମିକତା ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ, ଆଉ ଶତସେନାପତିଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡକାଇ ଗହାଡ଼କୁ ପଠାଇଲେ, ସେ କ'ଣ ବହୁତ ବେଳ ହେଲା ମଲେଣି ? ୪୫ ଶତସେନାପତିଙ୍କଠାରୁ ଗହା ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ସେ ଶବଟି ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୪୬ ସେ ଖଣ୍ଡିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର କିଣି ଗହାଡ଼କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣି ସେଥିରେ ଗହାଡ଼କୁ ଗୁଡ଼ାଇଲେ ଓ ପାହାଡ଼ରେ ଖୋଳା ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସମାଧିରେ ଗହାଡ଼କୁ ଥୋଇଦେଇ ସମାଧି ଉପରେ ଖଣ୍ଡିତ ପଥର ଗଢ଼ାଇଦେଲେ । ୪୭ ଗହାଡ଼କୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଗଲା, ଗହା ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିୟମ ଓ ଯୋଷିଙ୍କ ମାତ୍ର ମରିୟମ ଦେଖିଲେ ।

୧୭

ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ
(ମାଥୱ 28:1-8; ଲୁକ 24:1-12; ଯୋହନ 20:1-10)

୧ ବିଶ୍ୱାମ୍ବରୀର ବିଚିତ୍ର ଉତ୍ତରରେ ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିୟମ, ଯାକୁବଜ୍ଜ ମାତ୍ର ମରିୟମ ଓ ଶଲୋମା ସୁଗନ୍ଧିତ ଦରବନ୍ଧ କିଣିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ ଗହାଡ଼କୁ ମଖାଇଦେଇ ପାରନ୍ତି । ୨ ପୁଣି, ସପ୍ତାହର ପରଥମ ଦିବସର ଅତି ପରତୁଣ୍ଡରେ ସେମାନେ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିଲା । ୩ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଥିଲେ, କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାଧିଉପ୍ରାପ୍ତ ପଥର ଗଢ଼ାଇଦେବ ? କାରଣ ଗହା ଅତି ବୃହତ୍ ଥିଲା । ୪ ଏପରି ସମୟରେ ସେମାନେ ଗୁହଁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପଥର ଗଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ୫ ସେମାନେ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଜଣେ ଯୁବାକ୍ତକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଅତିଶୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ । ୬ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କରୁଣରେ ହତ ନାଜରିତାୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ; ସେ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ସେ ଏଠାରେ ନାହିଁ; ଦେଖ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ରଖିଥିଲେ । ୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ପିତରଙ୍କୁ କୁହ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଗାଲିଲୀକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି; ଯୀଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ସେଠାରେ ଦେଖିବ । ୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ବାହାରି ସମାଧି ନିକଟକୁ ପଳାଇଗଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଭୟରେ କମ୍ପୁଥିଲେ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ପୁଣି, କାହାକୁ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

ମରିୟମଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପରଥମ ଦର୍ଶନ
(ମାଥୱ 28:9,10; ଯୋହନ 20:11-18)

୯ [ସପ୍ତାହର ପରଥମ ଦିବସ ପରତୁଣ୍ଡରେ ଯୀଶୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରି, ଯାହାଡ଼କଠାରୁ ସାତ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇଥିଲେ, ସେହି ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିୟମଙ୍କୁ ପରଥମରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ] । ୧୦ ସେ ଯାଇ, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଡ଼କ ସଞ୍ଚା ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ; ସେମାନେ ଶୋକ ଓ ରୋଦନ କରୁଥିଲେ । ୧୧ ଯୀଶୁ ଯେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଓ ଗହାଡ଼କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ
(ଲୁକ 24:13-35)

୧୨ ଏହି ସମୟ ଘଟଣା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଗୋଟିଏ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେ ଅନ୍ୟ ରୂପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ୧୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

ମହାନ ଆଦେଶ

(ମାଥୱ 28:16-20; ଲୁକ 24:36-49; ଯୋହନ 20:19-23; ପ୍ରେରିତ 1:6-8)

୧୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଏକାଦଶ (ଏଗାର) ଶିଷ୍ୟ ଭୋଜନରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ହୃଦୟର କଠିନତା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କଲେ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାପନ ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କ କଥା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ଘୋଷଣା କର । ୧୬ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ; କିନ୍ତୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଦଣ୍ଡାଙ୍କା ପାଇବ । ୧୭ ଆଉ ଏହି ସବୁ ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତା ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ ନାମରେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇବେ, ନୂତନ ନୂତନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବେ, ହସ୍ତରେ ସର୍ପ ଧରିବେ, ୧୮ ପୁଣି, ପ୍ଲଗ୍‌ନାଶକ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ପାନ କଲେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ପାତ୍ରିତମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତ ଥୋଇଲେ ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନାବେଶ

(ଲୁକ 24:50-53; ପ୍ରେରିତ 1:9-11)

୧୯ ଏହି ରୂପେ ପରଭୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବା ପରେ ସ୍ୱପ୍ନାବେଶରେ ଗୃହୀତ ହୋଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଲେ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରସ୍ଥାନ କରି ସର୍ବତ୍ର ପରଗର କଲେ, ଆଉ ପରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ହୋଇ ଅନୁବର୍ତ୍ତା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସେହି ବାକ୍ୟ ପରମାଣବିଧି କଲେ ।

The Gospel according to Luke ଲୁକ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର

ଆୟତ୍‌ଲଞ୍ଜକ ନିମନ୍ତେ

୧ ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୁକ୍ଷୁଷ ସାକ୍ଷୀ ଓ ବାକ୍‌ୟର ପରିଗ୍ରହକ, ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଅନୁସାରେ, ୨ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାବଳୀର ବିବରଣ ଅନେକେ ଶୁଭଖଳିତ ରୂପେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୩ ଅତଏବ, ହେ ମାନୁଷ୍ୟର ଆୟତ୍‌ଲ, ଆରମ୍ଭରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସେଥିର ଧାର୍ମିକ ବିବରଣ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲେଖିବାକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ମନେ କଲି, ୪ ଯେପରି ଆପଣ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛନ୍ତି, ସେ ସବୁର ନିଶ୍ଚୟତା ଜାଣି ପାରନ୍ତି ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମର ପୂର୍ବ ସୂଚନା

୫ ଯିହୁଦା ଦେଶର ରାଜା ହେରୋଦଙ୍କ ସମୟରେ ଅବିୟତକ ଦଳର ଜିଖରୀୟ ନାମରେ ଜଣେ ଯାଜକ ଥିଲେ; ଗହାଡ଼କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହାରୋଣ ବଂଶର କନ୍ୟା, ଗହାଡ଼କର ନାମ ଏଲୀଶାବେଥ । ୬ ସେମାନେ ଉଭୟେ ପରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଓ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରୂପେ ଆଚରଣ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ୭ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ଏଲୀଶାବେଥ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ, ପୁଣି, ଉଭୟଙ୍କ ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

୮ ସେ ଆପଣା ଦଳର ପାଳି ଅନୁସାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଜକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ୯ ଯାଜକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୀତି ଅନୁସାରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଗହାଡ଼କୁ ପରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଧୂପ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ୧୦ ଆଉ ଧୂପ ଦେବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଜନତା ବାହାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

୧୧ ସେତେବେଳେ ପରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଧୂପଦେବିର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୧୨ ଜିଖରୀୟ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖି ବିଚଳିତ ଓ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଦୂତ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଜିଖରୀୟ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ ଶୁଣାଯାଇଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଏଲୀଶାବେଥ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ନାମ ଯୋହନ ଦେବ ।

୧୪ ସେ ତୁମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ଓ ଭଲ୍‌ଲାସର କାରଣ ହେବ, ପୁଣି, ଅନେକେ ଗହାର ଜନ୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ୧୫ ଯେଣୁ ସେ ପରଭୁଙ୍କ ଛାନ୍ଦରେ ମହାନ ହେବ; ସେ ଦରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍‌ୟ କେବେ ହେଁ ପାନ କରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ମାଗର ଉଦରରୁ ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ,

୧୬ ଆଉ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ, ଇସରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ପରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇବ । ୧୭ ପିତାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅବାଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ଆଚରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଫେରାଇବାକୁ ଏବଂ ପରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସଜ୍ଜିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଜାମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଏଲୀୟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ପରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ଗମନ କରିବ ।

୧୮ ଏଥିରେ ଜିଖରୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦ୍ଵାରା ଏହା ଜାଣିବି ? କାରଣ ମୁଁ ତ ବୃଦ୍ଧ, ପୁଣି, ମୋହର ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇଛି । ୧୯ ଦୂତ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଗାର୍ବିଏଲ, ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଠିଆ ହୁଏ, ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବାକୁ ଓ ଏହି ସୁସମାଚାର ଜଣାଇବାକୁ ମୁଁ ପଠାଯାଇଅଛି । ୨୦ ଦେଖ, ଏହି ସମସ୍ତ ନ ଘଟିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ନୀରବ ରହି କଥା କହି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ଯେଉଁ ସବୁ ବାକ୍‌ୟ ଯଥା ସମୟରେ ସଫଳ ହେବ, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ କଲ ନାହିଁ ।

୨୧ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଜିଖରୀୟଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ, ଆଉ ମନ୍ଦିରରେ ଗହାଡ଼କର ବିଳମ୍ବ ଘଟିବାରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ସେ ବାହାରି ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏଥିରେ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଦର୍ଶନ ପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ, ଆଉ ସେ

ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ମୁକ ହୋଇ ରହିଲେ । ୨୩ ପରେ ଗଞ୍ଜ ସେବାପାଲିର ଦିନସବୁ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ଘରକୁ ଗଲେ ।

୨୪ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଗହାଡ଼କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଏଲିଶାବେଥ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ, ଆଉ ସେ ପାଞ୍ଚ ମାସ ଗୋପନରେ ରହି କହିଲେ, ୨୫ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ଅପମାନ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରଭୁ କୃପାଦୃଷ୍ଟି କରି ମୋ' ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମର ପୂର୍ବ ସ୍ୱପ୍ନ

୨୬ ଏଲିଶାବେଥଙ୍କ ଗର୍ଭର ଛଅ ମାସରେ ଗାବ୍ରିଏଲ ଦୂତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗାଲିଲୀର ନାଜରିତ ନାମକ ନଗରକୁ ଜଣେ କନ୍ୟା ନିକଟକୁ ପଠାଗଲେ; ୨୭ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶର ଯୋଷେଫ ନାମକ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଗହାଡ଼କର ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା; ସେହି କନ୍ୟାଙ୍କ ନାମ ମରୀୟମ । ୨୮ ସେ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି ଗଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଆଗୋ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭର ମତ୍ତ୍ୱଳ ହେଉ, ପରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ । ୨୯ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଅତିଶୟ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଏହା କି ପରକାର ବାକ୍ୟ ବୋଲି ମନରେ ଆନୁଦୋଳନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୩୦ ସେଥିରେ ଦୂତ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆଗୋ ମରୀୟମ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛ । ୩୧ ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ଗହାଡ଼କ ନାମ ଯାଶୁ ଦେବ । ୩୨ ସେ ମହାନ ହେବେ ଓ ମହାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ; ପରଭୁ ଈଶ୍ୱର ଗହାଡ଼କୁ ଗହାଡ଼କ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ଦାନ କରିବେ, ୩୩ ସେ ଯାକୁବ ବଂଶ ଉପରେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଶାସନ କରିବେ, ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ରାଜ୍ୟର ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ।

୩୪ କିନ୍ତୁ ମରୀୟମ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା କିପରି ହେବ ? ମୁଁ ତ ପୁରୁଷକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୩୫ ଦୂତ ଗଞ୍ଜ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବେ ଓ ମହାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ଆବୋରିବ, ଏଣୁ ଯେ ଜାତ ହେବେ, ସେ ପବିତ୍ର ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ ।

୩୬ ପୁଣି, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମା ଏଲିଶାବେଥ ମଧ୍ୟ ଚୂନ୍ଦା ବୟସରେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ, ଗଞ୍ଜର ଏବେ ଛଅ ମାସ ହେଲାଣି; ୩୭ କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଗତ କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଶକ୍ତିହୀନ ହେବ ନାହିଁ । ୩୮ ଏଥିରେ ମରୀୟମ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କ ଦାସୀ; ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୋ' ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର । ଗହା ପରେ ଦୂତ ଗହାଡ଼କ ନିକଟରୁ ଗଲେ ।

ଏଲିଶାବେଥଙ୍କ ସହ ମରିୟମଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ

୩୯ ଏହି ସମୟରେ ମରୀୟମ ଉଠି ପାର୍ବତୀୟ ଅଞ୍ଚଳସଥ ଯିହୁଦା ପରଦେଶର ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ଶାୟର ଗଲେ, ୪୦ ପୁଣି, ଜିଖରୀୟଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି ଏଲିଶାବେଥଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କଲେ । ୪୧ ଆଉ, ଏଲିଶାବେଥ ମରିୟମଙ୍କ ନମସ୍କାର ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ଶିଶୁଟି ଗଞ୍ଜ ଗର୍ଭରେ ନାଚି ଉଠିଲା, ପୁଣି, ଏଲିଶାବେଥ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ

୪୨ ଅତି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ, ପୁଣି, ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭ ଫଳ । ୪୩ ଆଉ, ମୋ ପରଭୁଙ୍କ ମାତ୍ର ଯେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ମୋହର ଏହି ସୌଭାଗ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ହେଲା ? ୪୪ କାରଣ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ଭାଷଣର ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ' କାନରେ ପରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ଶିଶୁଟି ମୋ' ଗର୍ଭରେ ଉଲ୍ଲସରେ ନାଚି ଉଠିଲା । ୪୫ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ପରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଗହାଡ଼କୁ ଯାହା ଯାହା କୁହାଯାଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ସଫଳ ହେବ ।

ମରିୟମଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେତ

୪୬ ଏଥିରେ ମରୀୟମ କହିଲେ, ମୋହର ପ୍ରାଣ ପରଭୁଙ୍କର ପରଶଂସା କରୁଅଛି, ୪୭ ପୁଣି, ମୋହର ଆତ୍ମା ମୋ' ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଅଛି; ୪୮ କାରଣ ସେ ଆପଣା ଦାସୀର ଦାନବସ୍ତା ପୁତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଦେଖ, ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ସମସ୍ତ ପିଢ଼ି ମୋତେ ଧନ୍ୟ ବୋଲି କହିବେ, ୪୯ କାରଣ ଯେ ଶକ୍ତିମାନ, ସେ ମୋ' ପୁତ୍ର ମହତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି; ଗହାଡ଼କର ନାମ ପବିତ୍ର, ୫୦ ଆଉ ଗହାଡ଼କ ଭୟକାରୀମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗହାଡ଼କ ଦୟା ପୁରୁଷାନୁକରମେ ଥାଏ ।

୫୧ ସେ ଆପଣା ବାହୁରେ ପରାକରମ ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଅହଂକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଳ୍ପନାରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି;

୫୨ ସେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ସିଂହାସନରୁ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି, ଦାନହୀନମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି,

୫୩ ସେ କ୍ଷୁଧିତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦରବନ୍ଦରେ ତୃପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ବିଦାୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

୫୪ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଗହାଡ଼କର ବାକ୍ସାନୁସାରେ ସେ ଅବରହାମ ଓ ଗହାଡ଼କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି,

୫୫ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଦୟା ସମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଇସ୍ରାଏଲର ଉପକାର କରିଅଛନ୍ତି ।

୫୬ ଆଉ ମରାୟମ ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସ ଗହାଡ଼କ ସହିତ ରହି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ ।

୫୭ ପରେ ଏଲାଶାବେଥଙ୍କ ପ୍ରସବ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ, ୫୮ ଆଉ ପରଠୁ ଯେ ଗଡ଼କ ପ୍ରତି ମହା ଦୟା ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ଗଡ଼କ ପ୍ରତିବାସୀ ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଗଡ଼କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମ

୫୯ ଆଠ ଦିନରେ ସେମାନେ ଶିଶୁକୁ ସୁନ୍ଦତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଓ ଗହାର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଗହାର ନାମ ଜିଖରୀୟ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ୬୦ କିନ୍ତୁ ଗହାର ମାତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ, ଗହାର ନାମ ଯୋହନ ହେବ । ୬୧ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତ କାହାର ଏହି ନାମ ନାହିଁ ।

୬୨ ଏଥିରେ ଗହାକୁ କେଉଁ ନାମ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଗହାର ପିତା ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ଗହା ସତ୍ତ୍ୱେତ କରି ପରାଧିକାରୀ ଲାଗିଲେ । ୬୩ ତହିଁରେ ସେ ଖଣ୍ଡେ ଲିଖନ ପଟା ମାଗି ଏହା ଲେଖିଲେ, ଗହାର ନାମ ଯୋହନ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଚକିତ ହେଲେ ।

୬୪ ଆଉ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାଡ଼କ ମୁଖ ଓ ଜିହ୍ୱା ଫିଟିଗଲା ଏବଂ ସେ କଥା କହି ଇସ୍ରାଏଲର ପରଶଂସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୬୫ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ପାର୍ବତୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ସବୁଆଡ଼େ ଲୋକେ କୁହାକୋହି ହେଲେ, ୬୬ ପୁଣି, ଶୁଣିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସେହି ସବୁ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ରଖି କହିଲେ, ଏ ଶିଶୁଟି ତେବେ କ'ଣ ହେବ? କାରଣ ପରଠୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଗହାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ।

ଜିଖରୀୟଙ୍କ ଭାବବାଣୀ

୬୭ ଆଉ, ଗହାର ପିତା ଜିଖରୀୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ, ୬୮ ଧନ୍ୟ ପରଠୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ଇସ୍ରାଏଲ, କାରଣ ସେ କୃପାଦୃଷ୍ଟି କରି ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତି ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି;

୬୯ ସେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣର ଶୁଭ୍ର ଉଠାଇ,

୭୦ ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି କହିଥିଲେ,

୭୧ ସେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଘୃଣାକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି,

୭୨ ଯେପରି ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ବନ୍ଦବହାର କରନ୍ତି,

୭୩ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବରହାମଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ଆପଣାର ସେହି ପବିତ୍ର ନିୟମ ସମରଣ କରନ୍ତି,

୭୪ ପୁଣି, ଯେପରି ଶତରୁ ହସ୍ତରୁ ଉଦଧାର ପାଇ ନିର୍ଭୟରେ ଚିରକାଳ ଗହାଡ଼କ ଛାମୁରେ,

୭୫ ସାଧୁତା ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ଗହାଡ଼କର ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।

୭୬ ଆଉ ହେ ଶିଶୁ(ଯୋହନ), ତୁ ମଧ୍ୟ ପରାପରଙ୍କ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବୁ;

୭୭ କାରଣ ଅଧିକାର ଓ ମୁଦୁୟାୟାରେ ବସିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେବା ନିମନ୍ତେ,

୭୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦ ଶାନ୍ତିପଥକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇସ୍ରାଏଲର ଯେଉଁ ସ୍ତନପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱପ୍ନରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବ,

୭୯ ସେହି ସ୍ତନେହପୁର୍ଣ୍ଣା କରୁଣା ହେତୁ ପରଭୁତ୍ୱ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପମୋଚନ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁ (ବାପତିଜକ ଯୋହନ) ପରଭୁତ୍ୱର ପଥ ପରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରାଦେବ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେବୁ ।

୮୦ ପୁଣି, ଶିଶୁ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ଆତ୍ମାରେ ଶକ୍ତିମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାନ୍ତରରେ ରହିଲେ ।

9

ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରକ ଜନ୍ମ
(ମାଥୱ 1:18-25)

୧ ସେ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ନାମ ଲେଖାଯିବା ନିମନ୍ତେ କାଇସର ଅଗଷ୍ଟଟ୍ଟକଠାରୁ ଆଜ୍ଞା ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ୨ ସିରିୟାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା କ୍ୱିରୀଣାୟୁତ୍ୱ ସମୟରେ ପରଥମ ଥର ଏହି ନାମଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ୩ ସେଥିନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ନାମ ଲେଖାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

୪ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ ମଧ୍ୟ ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ମରିୟମଙ୍କ ସହିତ ଗାଲିଲୀର ନାଜରେତ ନଗରରୁ ଯିହୁଦା ପରଦେଶର ବେଥଲିହିମ ନାମକ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରକୁ ଗଲେ, କାରଣ ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକ ଥିଲେ; ୫ ଉତ୍ତରାଦେବ ସହିତ ମରିୟମଙ୍କ ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ ।

୬ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତର ପରସବ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ୭ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ପରସବ କଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରକୁ ଲୁଗାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁହାଳକୁଣ୍ଡରେ ଶୁଆଇଲେ, କାରଣ ବସାଘରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା ।

ମେଷପାଳକ ଓ ସ୍ୱପ୍ନଦୂତଗଣ

୮ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ କେତେକ ମେଷପାଳକ ପଢାରେ ରହି ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କ ମେଷପାଳକ ଜଗୁଥିଲେ । ୯ ପରଭୁତ୍ୱକର ଜଣେ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ପୁଣି, ପରଭୁତ୍ୱକର ଗୌରବର ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଗରିଆଡ଼େ ପରକାଶିତ ହେଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୧୦ ସେଥିରେ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଦେଖ, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦଜନକ ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛି, ୧୧ କାରଣ ଆଜି ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ପରଭୁ । ୧୨ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଚିହ୍ନସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଲୁଗାରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ଗୁହାଳକୁଣ୍ଡରେ ଶୋଇଥିବାର ଦେଖିବ ।

୧୩ ପୁଣି, ହଠାତ୍ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସ୍ୱପ୍ନାୟ ବାହିନୀର ଗୋଟିଏ ବୃହତ ଦଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରଶଂସା କରୁ କରୁ କହିଲେ,

୧୪ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରଲୋକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା, ପୁଣି, ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତର ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ।

୧୫ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଫେରିଗଲା ପରେ ମେଷପାଳକମାନେ ପରସପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବେଥଲିହିମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ, ପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ଘଟଣା ଜଣାଇଲେ, ଉତ୍ତର ଦେଖିବା । ୧୬ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ, ଅନ୍ୱେଷଣ କରି, ମରିୟମ ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଗୁହାଳକୁଣ୍ଡରେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଶୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ ।

୧୭ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖି ସେହି ଶିଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କୁହାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତର ପରକାଶ କଲେ, ୧୮ ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ସବୁ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି କଥାରେ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ମରିୟମ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହୃଦୟରେ ରଖି ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୦ ଆଉ, ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ସେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଲେ ଓ ଦେଖିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ସକାଶେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଓ ପରଶଂସା କରୁ କରୁ ଫେରିଗଲେ ।

୨୧ ଉତ୍ତରକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଠ ଦିନ ହେବାରୁ, ଉତ୍ତରକର ନାମ ଯାଶୁ ଦିଆଗଲା; ଏହି ନାମ ଉତ୍ତର ଗର୍ଭାସ୍ଥ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ମନ୍ଦିରରେ ଶିଶୁ ଯାଶୁ

୨୨ ପରେ ଯେତେବେଳେ ମୋଶାହ୍ମଦଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଶୁଚି ହେବା ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ୨୩ ସେତେବେଳେ ପରତୋୟକ ପରଥମଜାତ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ପରତୁତ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଗଣିତ ହେବେ, ୨୪ ପରତୁତ୍ତ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ ଲିଖିତ ଏହି ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପରତୁତ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପରତୁତ୍ତ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ବା ଦୁଇଟି କାପୁତୁଆ ବଳିଦାନ କରିବା ସକାଶେ ଗହାଡ଼କୁ ଯିବୁଣାଲମକୁ ନେଇଗଲେ ।

୨୫ ଆଉ ଦେଖ, ଯିବୁଣାଲମରେ ଶିମିୟୋନ ନାମକ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତ ବନ୍ଦକୃତି ଥିଲେ; ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ସାନ୍ତପୁତ୍ର ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଗହାଡ଼କାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ । ୨୬ ପରତୁତ୍ତ ଖରାପତ୍ତକର ଦର୍ଶନ ନ ପାଇଲେ ଗହାଡ଼କର ଯେ ମୁତୁୟ ହେବ ନାହିଁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦସ୍ତାଭାଗ ଗହାଡ଼କୁ ଏହି ପରତ୍ତୟାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୨୭ ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦସ୍ତାଭାଗ ଗ୍ରହଣ ହୋଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ଶିଶୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପିତାମାତା ଯେତେବେଳେ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ମୋଶାହ୍ମଦଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ, ୨୮ ସେତେବେଳେ ସେ ଗହାଡ଼କୁ କୋଳରେ ଘେନି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଶଂସା କରି କହିଲେ,

- ୨୯ ହେ ପରତୁ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ସ ଅନୁସାରେ ନିଜ ଦାସକୁ ଶାନ୍ତିରେ ଯିବାକୁ ଦେଉଅଛ;
- ୩୦ କାରଣ ମୋହର ଚକ୍ଷୁ ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରଣ ଦେଖିଅଛି,
- ୩୧ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମମୁଖରେ ପରସ୍ତୁତ କରି,
- ୩୨ ଅଣାୟିତ୍ତାମାନଙ୍କ ପରତି ସତ୍ତ୍ଵ ପରକାଶକ ଆଲୋକ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୌରବସ୍ତ୍ରରୂପ କରିଅଛ ।

୩୩ ଗହାଡ଼କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୁହାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଗହାଡ଼କ ପିତାମାତା ଚମତକୃତ ହେଉଥିଲେ । ୩୪ ଆଉ, ଶିମିୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଗହାଡ଼କ ମାତା ମରିୟମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଯେପରି ଅନେକଙ୍କ ହୃଦୟର ଭାବନା ପରକାଶିତ ହୁଏ, ୩୫ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଶିଶୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କ ପତନ ଓ ଉତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କୁହାଯିବ, ଏପରି ତିହନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପରାଶକୁ ମଧ୍ୟ ଖଡ଼ଗ ବିଦ୍ୟ କରିବ ।

୩୬ ଆଉ ହାନୀ ନାମନା ଜଣେ ଭାବବାଦିନୀ ଥିଲେ; ସେ ଆଶେର ବଂଶଜ ଫିନୁୟେଲଙ୍କ କନ୍ୟା । ଗହାଡ଼କର ଅନେକ ବନ୍ଦସ ହୋଇଥିଲା; ସେ କୁମାରୀ ଅବସ୍ଥା ପରେ ସାତ ବର୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀମା ସହିତ ବାସ କରିଥିଲେ ଓ ଚଉରାଅଶୀ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧବା ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ୩୭ ସେ ମନ୍ଦିର ନ ଛାଡ଼ି ଉପବାସ ଓ ନିବେଦନ ସହ ଦିନରାତି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ୩୮ ସେହି ଦର୍ଶନରେ ସେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଶଂସା କରୁ କରୁ ଯିବୁଣାଲମର ମୁକ୍ତି ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ନାଜରିତକୁ ପରତ୍ତୟାବର୍ତ୍ତନ

୩୯ ପରେ ସେମାନେ ପରତୁତ୍ତ ମୋଶାହ୍ମଦଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାନ୍ତରାୟୀ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ଗାଲିଲାକୁ ନିଜ ନଗର ନାଜରିତକୁ ଫେରିଗଲେ ।

୪୦ ଆଉ, ଶିଶୁ ବୃଦ୍ଧ ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ହେଉ ଶକ୍ତିମାନ ହେଲେ, ପୁଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଗହାଡ଼କ ଉପରେ ଥିଲା ।

ମନ୍ଦିରରେ ବାଳକ ଯାଶୁ

୪୧ ଗହାଡ଼କ ପିତାମାତା ପରତିବର୍ଷ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ସମୟରେ ଯିବୁଣାଲମକୁ ଯାଉଥିଲେ । ୪୨ ଗହାଡ଼କର ବାର ବର୍ଷ ସମୟରେ ସେମାନେ ପର୍ବର ରୀତି ଅନୁସାରେ ସେଠାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୪୩ ପର୍ବର ସମୟ ସମାପ୍ତ କରି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଆସୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବାଳକ ଯାଶୁ ଯିବୁଣାଲମରେ ରହିଗଲେ, ଆଉ ଗହାଡ଼କ ପିତାମାତା ଗହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୪୪ କିନ୍ତୁ ସେ ସହଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରି ସେମାନେ ଦିନକର ବାଟ ଗଲିଗଲେ, ପୁଣି, ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଡ଼କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

୪୫ ଆଉ ଗହାଡ଼କୁ ନ ପାଇ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ଯିବୁଣାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ । ୪୬ ତିନି ଦିନ ପରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ମନ୍ଦିରରେ ପାଇଲେ; ସେ ପଶ୍ଚିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ

ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଶନ ପଚାରିଥିଲେ, ୪୭ ଆଉ ଯେତେ ଲୋକ ଗହାଡ଼କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ, ସମସ୍ତେ ଗହାଡ଼କ ବୁଝି ଓ ଉତ୍ତରରେ ଆଚମ୍ଭିତ ହେଉଥିଲେ ।

୪୮ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନୁଷ୍ଠିତ ହେଲେ, ଆଉ ଗହାଡ଼କର ମାତ୍ର ଗହାଡ଼କ କହିଲେ, ପୁଅରେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି କାହିଁକି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କଲୁ ? ଦେଖ, ଗେର ବାପା ଓ ମୁଁ ଅତିଶୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଗେତେ ଖୋଜୁଅଛୁ । ୪୯ ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଥିଲ ? ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିବା ଯେ ମୋହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣି ନ ଥିଲ ?

୫୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ଗହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ।

୫୧ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଫେରି ନାଜରିତକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲେ; ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ମାତ୍ର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସାବଧାନ ରୂପେ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ରଖିଲେ ।

୫୨ ଆଉ, ଯାଶୁ ଖାନରେ ଓ ଶରୀରରେ, ପୁଣି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବୁଝି ପାଇଲେ ।

୩

ବାପତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ପରଗ୍ର

(ମାଥୱ 3:1-12; ମାର୍କ 1:1-8; ଯୋହନ 1:19-28)

୧ ତିବିରିଆ କାଇସରଙ୍କ ଶାସନର ପନ୍ଦର ବର୍ଷରେ, ଯେତେବେଳେ ପନ୍ତିୟ ପାଲତ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ହେରୋଦ ଗାଲିଲୀର ସାମନ୍ତରାଜା ଥିଲେ, ଆଉ ଗହାଡ଼କ ଭାଇ ଫିଲିପ୍ପ ଇତ୍ରୋୟା ଓ ତରାଖୋନାତି ପ୍ରଦେଶର, ପୁଣି, କ୍ଲୋଧାନାୟା ଅବିଲାନୀର ସାମନ୍ତରାଜା ଥିଲେ ୨ ଏବଂ ହାନାନ ଓ କୟାଫା ମହାଯାଜକ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ଜିଖରୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ ।

୩ ସେଥିରେ ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବାପତିସ୍ତ୍ର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

୪ ଯେପରି ଯିଶାୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ପ୍ରକାଶରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, ପରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଗହାଡ଼କ ରାଜପଥ ସଲଖ କର;

୫ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ, ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତ ନୀଚ କରାଯିବ, ବକ୍ର ପଥସବୁ ସିଧା ହେବ, ଆଉ ଉଚ୍ଚ ନୀଚ ଭୂମି ସମତଳ ପଥରେ ପରିଣତ ହେବ;

୬ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖିବେ ।

୭ ଅତଏବ, ଯୋହନ ଗହାଡ଼କ ଦ୍ଵାରା ବାପତିଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଲୋକସମୂହକୁ କହିଲେ, ରେ କାଳସର୍ପର ବଂଶ, ଆଗାମୀ କ୍ରୋଧରୁ ପଳାୟନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେଲା ?

୮ ଏଣୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ଉପଯୁକ୍ତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର; ପୁଣି, ଅବରାହାମ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା, ମନେ ମନେ ସୁଦ୍ଧା ଏପରି କୁହ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ଵର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାକରୁ ଅବରାହାମଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ପାରନ୍ତି ।

୯ ଆଉ, ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଗଛଗୁଡ଼ାକ ମୂଳରେ କୁରାଡ଼ା ଲାଗିଅଛି; ଅତଏବ ଯେକୌଣସି ଗଛ ଭଲ ଫଳ ନ ଫଳେ, ଗହା ହଣାଯାଇ ନିଆଁରେ ପକାଯିବ ।

୧୦ ଏଥିରେ ଲୋକସମୂହ ଗହାଡ଼କ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ?

୧୧ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯାହାର ଢୁଲଟି ପୋଷାକ ଅଛି, ସେ ଯାହାର ନାହିଁ, ଗହାକୁ ଗୋଟିଏ ଦେଉ; ପୁଣି, ଯାହାର ଖାଦ୍ୟ ଅଛି, ସେ ସେହିପରି କରୁ ।

୧୨ କରଗ୍ରହଣମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପତିସ୍ତ୍ର ପାଇବାକୁ ଆସି ଗହାଡ଼କ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ? ୧୩ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେତିକି ନିୟମ ଅଛି, ଗହାଠାରୁ ଥିବା ଆଦାୟ କର ନାହିଁ ।

୧୪ ସୈନିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବଳରେ କି ଛଳରେ କାହାର ଧନ ହରଣ କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବେତନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଅ ।

୧୫ ଲୋକେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବାରୁ ଓ ଯୋହନ କେଜାଣି ଖରାଷ୍ଟ ହେବେ, ଏହା ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ କରୁଥିବାରୁ, ୧୬ ଯୋହନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,

ମୁଁ ସିନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଅଛି, ମାତ୍ର ମୋଠାରୁ ଯେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିମାନ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଗହାଙ୍ଗର ପାଦୁକାର ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବେ ।

୧୭ ଆପଣା ଖଲା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ନିଜ ଅମାରରେ ଗହମ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍ଗ ହାତରେ କୁଲି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଅଗାଡ଼ିଯାଇ ସେ ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିପକାଇବେ ।

୧୮ ସେ ଏହିପରି ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଇ, ପୁଣି, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହଜନକ ବାକ୍ୟ କହି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ; ୧୯ କିନ୍ତୁ ସାମାନ୍ତରାଜା ହେରୋଦ ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେରୋଦିଆଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବଂ ନିଜେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ବିଷୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଯୋଗ ପାଇବାରୁ, ୨୦ ସେ ଗହାଙ୍ଗକୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଜର ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ କଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିଜିତ
(ମାଥୱ ୩:୧୩-୧୭; ମାର୍କ ୧:୯-୧୧)

୨୧ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲା ପରେ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆକାଶ ଖୋଲା ହେଲା, ୨୨ ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କପୋତର ଦେହ ଧାରଣ କରି ଗହାଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ; ଆଉ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ
(ମାଥୱ ୧:୧-୧୭)

୨୩ ଯୀଶୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଗହାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରାୟ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା; ଲୋକଙ୍କ ଧାରଣାନୁସାରେ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର; ଯୋଷେଫ ଏଲୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୨୪ ଏଲୀ ମତଥୀତଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମତଥୀତ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଲେବୀ ମଲ୍ଖୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମଲ୍ଖୀ ଯନ୍ନୟଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯନ୍ନୟ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର,

୨୫ ଯୋଷେଫ ମତ୍ତଥୀୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମତ୍ତଥୀୟା ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆମୋସ ନହୁମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ନହୁମ ହେସଲୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ହେସଲୀ ନଗୟଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୨୬ ନଗୟ ମହଥୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମହଥୀ ମତ୍ତଥୀୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମତ୍ତଥୀୟା ଶିମୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମୟା ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋଷେଫ ଯୋହାଙ୍କ ପୁତ୍ର,

୨୭ ଯୋହା ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋହନ ରେଷାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ରେଷା ଜିରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଜିରୁବ୍ବାବେଲ ଶଲ୍ଲୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶଲ୍ଲୀୟେଲ ନେରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୨୮ ନେରୀ ମଲ୍ଖୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମଲ୍ଖୀ ଅଦ୍ଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅଦ୍ଦୀ କୋସାମଙ୍କ ପୁତ୍ର, କୋସାମ ଏଲ୍ଲଦାନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏଲ୍ଲଦାନ ଏରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୨୯ ଏର ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯିହୋଶୁୟ ଏଲୀୟେଜରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏଲୀୟେଜର ଯୋରୀମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋରୀମ ମତଥୀତଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମତଥୀତ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର,

୩୦ ଲେବୀ ଶିମିୟୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମିୟୋନ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯିହୁଦା ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋଷେଫ ଯୋନାଥଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋନାଥ ଏଲିୟାକାମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୩୧ ଏଲିୟାକାମ ମଲ୍ଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମଲ୍ଲହ ମନ୍ନାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମନ୍ନା ମତଥୀତଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମତଥୀତ ନାଥନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୩୨ ଦାଉଦ ଯିଶୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯିଶୀ ଓବେଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଓବେଦ ବୋୟଜଙ୍କ ପୁତ୍ର, ବୋୟଜ ଶେଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶେଲହ ନହଶୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର,

୩୩ ନହଶୋନ ଅମ୍ମାନାଦାବଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅମ୍ମାନାଦାବ ଅଦ୍ମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅଦ୍ମାନ ଅର୍ଣ୍ଣୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅର୍ଣ୍ଣୀ ହେସରୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ର, ହେସରୋଶ ଫେରସଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଫେରସ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୩୪ ଯିହୁଦା ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯାକୁବ ଇସହାକଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଇସହାକ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅବ୍ରହାମ ତେରହଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେରହ ନାହୋରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୩୫ ନାହୋର ସରୁଗଙ୍କ ପୁତ୍ର, ସରୁଗ ରଗୁଙ୍କ ପୁତ୍ର, ରଗୁ ଫେଲଗଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଫେଲଗ ଏବରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏବର ଶେଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର,

୩୬ ଶେଲହ କେନାନଙ୍କ ପୁତ୍ର, କେନାନ ଅର୍ଫକ୍ଷଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅର୍ଫକ୍ଷଦ ଶେମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶେମ ନୋହଙ୍କ ପୁତ୍ର, ନୋହ ଲେମଖଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୩୭ ଲେମଖ ମଥୁଶେଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମଥୁଶେଲହ ହନୋକଙ୍କ ପୁତ୍ର, ହନୋକ ଯେରଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯେରଦ ମହଲଲେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମହଲଲେଲ କେନାନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୩୮ କେନାନ ଏନୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏନୋଶ ଶେଥଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶେଥ ଆଦମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆଦମ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା

(ମାଥୱ 4:1-11; ମାର୍କ 1:12,13)

୧ ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଚାଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତରେ ଚାଳିତ ହୋଇ ଶୟତାନ ଦ୍ରବ୍ୟର ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ । ୨ ସେହି ସମୟରେ ଦିନ ସେ କିଛି ଖାଇଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ସେହି ସବୁ ଦିନ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ ।

୩ ସେଥିରେ ଶୟତାନ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରକୁ ରୁଟି ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ୪ ଯୀଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଲେଖା ଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୁଟିରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ।

୫ ଆଉ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଉପରକୁ ନେଇଯାଇ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖାଇଲା । ୬ ପୁଣି, ଶୟତାନ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଓ ଏସବୁର ଆଶ୍ରୟ ଦେବା, କାରଣ ଆମ୍ଭକୁ ଗହା ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ଗହା ଦେଉ । ୭ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆମ୍ଭ ଛାମୁରେ ପରଶାମ କରିବ, ତେବେ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭର ହେବ ।

୮ ଯୀଶୁ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପରତୁ ଆପଣ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ପରଶାମ କରିବ, ଆଉ କେବଳ ଗହାଡ଼କର ଉପାସନା କରିବ ।

୯ ପୁଣି, ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ଠିଆ କରାଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ପୁତ୍ର, ଗହାହେଲେ ଏଠାରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼; ୧୦ କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ; ୧୧ ଆଉ ଲେଖା ଅଛି, କାଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଥରରେ ବାଜିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତରେ ଡେଲି ଧରିବେ ।

୧୨ ପୁଣି, ଯୀଶୁ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପରତୁ ଆପଣା ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ।

୧୩ ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପରକାର ପରୀକ୍ଷା ଶେଷ କଲା ପରେ କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଡ଼କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ

(ମାଥୱ 4:12-17; ମାର୍କ 1:14,15)

୧୪ ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଶକ୍ତିରେ ଗାଲିଲାକୁ ଫେରିଗଲେ, ଆଉ ଚାଲିଆଡ଼େ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗହାଡ଼କ ଖୁସି ଦେଖାଦେଲା । ୧୫ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହ ସମୂହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ନାଜରେ ଯୀଶୁ ଉପେକ୍ଷିତ

(ମାଥୱ 13:53-58; ମାର୍କ 6:1-6)

୧୬ ସେ ଯେଉଁ ନାଜରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଗଲେ ଓ ଆପଣା ଗାଁ ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରରେ ସମାଜଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଆଉ ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଠିଆ ହେଲେ । ୧୭ ସେଥିରେ ଯିଶାୟା ଭାବବାଦୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଗହାଡ଼କୁ ଦିଆଗଲା, ଆଉ ସେ ଗହା ଫିଟାଇ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଲିଖିତ ଅଛି, ଗହା ପାଇଲେ,

୧୮ ପରତୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ, ଯେଣୁ ଦୀନସ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୁସମାଗର ପରତୁର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୋତେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୃଷ୍ଟିଲାଭର ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପୁଣି, ଅତ୍ୟାଗର ପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ,

୧୯ ଆଉ ପରତୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ବର୍ଷ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।

୨୦ ପରେ ସେ ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଦ କରି, ପରିଗ୍ରହକୁ ଗହା ଫେରାଇଦେଇ ବସିଲେ । ଆଉ ସମାଜଗୃହରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗହାଡ଼କ ଉପରେ ସ୍ଥର ହୋଇ ରହିଲା । ୨୧ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଜି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶୁଣିବା ଅନୁସାରେ ସଫଳ ହେଲା । ୨୨ ଆଉ,

ସମସ୍ତେ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଗହାଡ଼କ ମୁଖ ନିର୍ଗତ ଅନୁଗ୍ରହର ବାକ୍ସରେ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କ'ଣ ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ର ନୁହେଁ ?

୨୩ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ଏହି ପରବାଦବାକ୍ସ କହିବ, ହେ ଚିକିତ୍ସକ, ନିଜେ ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ କର; କର୍ମନାହୁଁରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଅଛି ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେହି ସବୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନଗରରେ ମଧ୍ୟ କର । ୨୪ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନଗରରେ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏଲୀୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ବନ୍ଦ ହେବାରୁ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବିଧବା ଥିଲେ; ୨୬ ତଥାପି ଏଲୀୟା ସେମାନଙ୍କର କାହାରି ନିକଟକୁ ପଠା ନ ଯାଇ କେବଳ ସାଦୋନ ଦେଶର ସାରିଫତକୁ ଜଣେ ବିଧବା ସତରୀ ନିକଟକୁ ପଠାଗଲେ । ୨୭ ପୁଣି, ଭାବବାଦୀ ଇଲୀୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କୁଷ୍ଠୀ ଥିଲେ; ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଶୁଚି କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ, କେବଳ ସିରିୟା ଦେଶୀୟ ନାମାନ ଶୁଚି କରାଯାଇଥିଲେ ।

୨୮ ସମାଜଗୃହରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ସମସ୍ତେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ୨୯ ପୁଣି, ସେମାନେ ଉଠି ଗହାଡ଼କୁ ନଗରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନଗର ଯେଉଁ ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ସେହି ପର୍ବତ ଉପରୁ ତଳକୁ ପକାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ସେଠାକୁ ନେଇଗଲେ; ୩୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରି ଚାଲିଗଲେ ।

ଅଶୁଚି ଭୃତ୍ୟାବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୁସ୍ଥତା

(ମାର୍କ 1:21-28)

୩୧ ଯୀଶୁ କର୍ମନାହୁଁ ନାମକ ଗାଲିଲୀର ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାମ୍ଭାବନାମାନଙ୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୩୨ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ, କାରଣ ଗହାଡ଼କ ବାକ୍ସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଥିଲା ।

୩୩ ଦିନେ ସମାଜଗୃହରେ ଜଣେ ଅଶୁଚି ଭୃତ୍ୟର ସତ ଲୋକ ଥିଲା; ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଚିତ୍କାର କଲା, ୩୪ ଆଃ, ନାଜରିତାୟ ଯୀଶୁ, ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କ'ଣ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆସିଲ ? ତୁମ୍ଭେ କିଏ ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ; ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩୫ ଯୀଶୁ ଗହାକୁ ଧମକ ଦେଇ କହିଲେ ତୁମ୍ଭ କର, ଏହାଠାରୁ ବାହାରିଯା । ସେଥିରେ ସେହି ଭୃତ୍ୟ ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପକାଇଦେଇ ଗହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ନ କରି ଗହାଠାରୁ ବାହାରିଗଲା । ୩୬ ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପରସ୍ପର କୁହାକୋହି ହେଲେ, ଏ କି କଥା ? ସେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଓ ଶକ୍ତି ସହିତ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନେ ବାହାରିଯାଆନ୍ତି । ୩୭ ସେଥିରେ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ସମାଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳର ସବୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସୁସ୍ଥତା

(ମାଥ 8:14-17; ମାର୍କ 1:29-34)

୩୮ ପରେ ସେ ସମାଜଗୃହରୁ ଉଠି ଶିମୋନଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ । ଶିମୋନଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଜ୍ୱର ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ଗହାଡ଼କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୩୯ ସେଥିରେ ସେ ଗହାଡ଼କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଜ୍ୱରକୁ ଧମକ ଦେଲେ, ଆଉ ଗହାଡ଼କୁ ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ିଗଲା, ପୁଣି, ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୪୦ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବା ସମୟରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକମାନେ ଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ସେ ପରତେୟକ ଜଣ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ୪୧ ପୁଣି, ଭୃତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍କାର କରୁ କରୁ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହି ଅନେକଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ । ଆଉ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ କଥା କହିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ।

ଉପାସନା ଗୃହମାନଙ୍କରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପରତର

(ମାର୍କ 1:35-39)

୪୨ ସକାଳ ହେବାରୁ, ସେ ବାହାରି ଏକ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ; ଆଉ, ଲୋକସମୂହ ଗହାଡ଼କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଚାଲି ନ ଯାଆନ୍ତି,

ସେଥିନିମନ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୪୩ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଗରରେ ମଧ୍ୟ ଫୋତେ ଅବଶ୍ୟ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଗର ପରଗର କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ସେଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପଠାଯାଇଅଛି ।

୪୪ ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶର ସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ ପରଗର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୫

ପରଥମ ଶିଷ୍ୟତ୍ଵକୁ ଆହ୍ଵାନ
(ମାଥୂଉ 4:18-22; ମାର୍କ 1:16-20)

୧ ଦିନେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକସମୂହ ଗହାଡ଼କ (ଯାଶୁତ୍ଵକ) ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ି ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବାକ୍ସ ଶୁଣୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗିନେସରତ ହରଦ କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ୨ ଆଉ ସେ ହରଦ କୂଳରେ ଦୁଇଟି ନୌକା ଥିବାର ଦେଖିଲେ; ମାଛୁଆମାନେ ସେଥିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜାଲ ଧୋଉଥିଲେ । ୩ ସେହି ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଶିମୋନତ୍ଵକର ଥିଲା, ସେଥିରେ ସେ ଚଢ଼ି ସଥଳରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ; ଆଉ, ସେ ବସି ନୌକାରୁ ଲୋକସମୂହକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୪ ସେ କଥା ଶେଷ କରି ଶିମୋନତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ଗଢ଼ାର ଜଳକୁ ଯାଇ ମାଛ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାଲ ପକାଅ । ୫ ଏଥିରେ ଶିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରାତିଯାକ ପରିଶ୍ରମ କରି କିଛି ଧରି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆପଣତ୍ଵକ କଥାରେ ମୁଁ ଜାଲ ପକାଇବି । ୬ ଆଉ, ସେମାନେ ଗହା ପକାଇ ବହୁତ ମାଛ ଧରିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୭ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସହକର୍ମୀମାନେ ଅନ୍ୟ ନୌକାରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେପରି ଆସି ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଠାରିଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆସି ଦୁଇଟି ନୌକାକୁ ଏପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବୁଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୮ କିନ୍ତୁ ଶିମୋନ ପିତର ଏହା ଦେଖି ଯାଶୁତ୍ଵକ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ମୋ ନିକଟରୁ ଯିବା ହେଉନତୁ, ଯେଣୁ ମୁଁ ଜଣେ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ । ୯ କାରଣ ସେମାନେ ଏତେ ମାଛ ଧରିଥିଲେ ଯେ, ଗହା ଦେଖି ସେ ଓ ଗହାତ୍ଵକ ସତ୍ଵଗା ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ; ୧୦ ପୁଣି, ଜେବଦାତ୍ଵକ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ, ଯେଉଁମାନେ ଶିମୋନତ୍ଵକର ସହଭାଗୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନୁଷ୍ଠିତ ହେଲେ । ପୁଣି, ଯାଶୁ ଶିମୋନତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ, ଆଜିଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧରିବ । ୧୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ କୂଳକୁ ଆଣି ସବୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଗହାତ୍ଵକର ଅନୁଗମନ କଲେ ।

କୁଷ୍ଠୀ ଲୋକତ୍ଵକ ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୂଉ 8:1-4; ମାର୍କ 1:40-45)

୧୨ ସେ ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଜଣେ ସର୍ବାଙ୍ଗ କୁଷ୍ଠୀ ଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ; ସେ ଯାଶୁତ୍ଵକୁ ଦେଖି ମୁହଁ ମାଡ଼ିପଡ଼ି ଗହାଡ଼କୁ ନିବେଦନ କରି କହିଲା, ହେ ପରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ମୋତେ ଶୁଚି କରି ପାରନ୍ତି । ୧୩ ସେଥିରେ ସେ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଗହାକୁ ଛୁଇଁ କହିଲେ, ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ଶୁଚି ହୁଅ । ସେହିକ୍ଷଣି କୁଷ୍ଠରୋଗ ଗହାଠାରୁ ଦୂର ହେଲା ।

୧୪ ଆଉ, ସେ ଗହାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, କାହାକୁ କୁହ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଇ ଯାଜକତ୍ଵକୁ ନିଜକୁ ଦେଖାଅ, ପୁଣି, ମୋଶାତ୍ଵକ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆପଣାର ଶୁଚିକରିୟାରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର ।

୧୫ କିନ୍ତୁ ଗହାତ୍ଵକ ବିଷୟକ କଥା ଆହୁରି ଅଧିକ ବ୍ୟାପିଗଲା, ଆଉ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ନିଜ ନିଜ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ୧୬ ମାତ୍ର ସେ କେହି ନ ଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୂଉ 9:1-8; ମାର୍କ 2:1-12)

୧୭ ଦିନେ ସେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ଆଉ ଗାଲିଲୀର ପରତେୟକ ଗ୍ରାମ, ପୁଣି, ଯିହୁଦା ପରଦେଶ ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିବା ଫାରୁଶୀ ଓ ମୋଶାତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷକମାନେ ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ । ଆଉ, ସେ ଯେପରି ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ପରଭୁତ୍ଵକର ଶକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ ଥିଲା ।

୧୮ ପୁଣି, ଦେଖ, କେତେକ ଲୋକ ଜଣେ ପକ୍ଷୀଘାତରୋଗୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଖଟିଆରେ ବୋହିଥାଣି ଗହାକୁ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ଭିତ୍ତ ହେତୁ ଗହାକୁ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ବାଟ ନ ପାଇବାରୁ ସେମାନେ ଘର ଉପରକୁ ଯାଇ ଛାତ ଭିତର ଦେଇ ଖଟିଆ ସହିତ ଗହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥାପନରେ ଯାଣୁଞ୍ଜଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଓହ୍ଲାଇଦେଲେ ।

୨୦ ସେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଅଛି । ୨୧ ସେଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ତର୍କବିତର୍କ କରି ଏହା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଯେ ଈଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛି, ଏ କିଏ ? କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନା ଆଉ କିଏ ପାପ କ୍ଷମା କରି ପାରେ ?

୨୨ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ତର୍କବିତର୍କ ଜାତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ କ'ଣ ତର୍କବିତର୍କ କରୁଅଛ ? ୨୩ କ'ଣ ସହଜ ? ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ବୋଲି କହିବା, ବା, ଉଠ, ଚାଲି ବୋଲି କହିବା ? ୨୪ କିନ୍ତୁ, ପୃଥିବୀରେ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଯେ ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାର-ଏଥିପାଇଁ ସେ ପକ୍ଷୀଘାତ ରୋଗୀକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଉଠ, ନିଜ ଖଟିଆ ନେଇ ଆପଣା ଘରକୁ ଯାଅ ।

୨୫ ସେଥିରେ ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉଠି, ଯାହା ଉପରେ ସେ ଶୋଇଥିଲେ, ଗହା ନେଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରୁ କରୁ ନିଜ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

୨୬ ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ଆତମ୍ବିତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୟ କରି କହିଲେ, ଆଜି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ଦେଖିଲୁ ।

ଲେଖାଞ୍ଜଳ ଆହ୍ୱାନ
(ମାଥୱ ୨:୨-୧୩; ମାର୍କ ୨:୧୩-୧୭)

୨୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ଲେଖା ନାମକ ଜଣେ କରଗ୍ରହାଞ୍ଜଳ କର ଆଦାୟ ସ୍ଥାନରେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଗଞ୍ଜଳ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ୨୮ ସେଥିରେ ସେ ସମସ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଉଠି ଗହାଞ୍ଜଳ ଅନୁଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨୯ ପୁଣି, ଲେଖା ନିଜ ଘରେ ଗହାଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଭୋଜି କଲେ, ଆଉ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରଗ୍ରହାଞ୍ଜଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଲେ । ୩୦ ସେଥିରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦଳର ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି କରଗ୍ରହାଞ୍ଜଳ ଓ ପାର୍ଯ୍ୟାୟଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଖିଆପିଆ କରୁଅଛ ? ୩୧ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସକଞ୍ଜଳଠାରେ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ୩୨ ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପାର୍ଯ୍ୟାୟଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି ।

ଉପବାସ ପରସଞ୍ଚ
(ମାଥୱ ୨:୧୮-୨୨; ମାର୍କ ୨:୧୮-୨୨)

୩୩ ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ କହିଲେ, ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅରକ୍ତ ଉପବାସ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ କରନ୍ତି, ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପୂରକାର କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖିଆପିଆ କରନ୍ତି । ୩୪ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବରଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବର ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପବାସ କରାଇ ପାର ? ୩୫ କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସିବ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବରଞ୍ଜଳ କାଢ଼ି ନିଆଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ ।

୩୬ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, କେହି ନୂଆ ଲୁଗାରୁ ଗଳି (କାନି) ଛିଣ୍ଡିତା ଯିବାରୁ ଲୁଗାରେ ପକାଏ ନାହିଁ; ପକାଇଲେ ସେ ନୂଆ ଖଣ୍ଡିକ ଚିରିଦେବ, ପୁଣି, ନୂଆ ଲୁଗାର ଗଳିଟି (କାନି) ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିବ ନାହିଁ ।

୩୭ ଆଉ, କେହି ନୂଆ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମସ୍ତ କୁମ୍ପାରେ (ଚମଡ଼ାରେ ତିଆରି ପାତ୍ରରେ) ରଖେ ନାହିଁ; ରଖିଲେ ନୂଆ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମସ୍ତ କୁମ୍ପାକୁ (ଚମଡ଼ାରେ ତିଆରି ପାତ୍ରକୁ) ଫଟାଇ ପଡ଼ିଯିବ, ଆଉ କୁମ୍ପା (ଚମଡ଼ାରେ ତିଆରି ପାତ୍ର) ନଷ୍ଟ ହେବ । ୩୮ କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଦ୍ରବ୍ୟର ସମସ୍ତ କୁମ୍ପାରେ ରଖିବା ଉଚିତ

। ୩୯ ଆଉ, କେହି ପୁରୁଣା ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରି ନୁଆ ଦରକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ କହେ, ପୁରୁଣା ତ ଭଲ ।

୭

ବିଶ୍ୱାସବାରର ପରତୁ
(ମାଥୁ 12:1-8; ମାର୍କ 2:23-28)

୧ ଥରେ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ସେ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ଯମାନେ ଶିଷ୍ଯା ଛିଣ୍ଡିତାଇ ଛିଣ୍ଡିତାଇ ହାତରେ ମଳି ଖାଉଥିଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହିଲେ, ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଯାହା କରିବା ନିୟମ ନାହିଁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି କରୁଅଛ ?

୩ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଦାଉଦ ଓ ଗଡ଼କ ସତ୍ତ୍ୱମାନେ ଭୋକିଲା ଥିବା ସମୟରେ ସେ କ'ଣ କରିଥିଲେ, ଗହା ସୁଦ୍ଧା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଢ଼ି ନାହିଁ? ୪ ସେ କିପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି, ଯେଉଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ରୁଟି କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହାରି ଖାଇବା ନିୟମ ନାହିଁ, ଗହା ନେଇ ଖାଇଥିଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ୫ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱାସବାରର ପରତୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଶୁଷ୍କ ହସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୁ 12:9-14; ମାର୍କ 3:1-6)

୬ ସେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ସମାଜଗୃହରେ ପରବେଶ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ; ସେଠାରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା, ଗହାର ତାହାଣ ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥିଲା । ୭ ଆଉ, ସେ କେଜାଣି ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରହିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ଭୁଲ୍ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ୮ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ଜାଣି ପାରି, ଯେଉଁ ଲୋକର ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥିଲା, ଗହାକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ମଝିରେ ଠିଆ ହୁଅ । ପୁଣି, ସେ ଉଠି ଠିଆ ହେଲା ।

୯ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଅଛି, ବିଶ୍ୱାସବାରରେ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ? ଭଲ କରିବା ନା ମନ୍ଦ କରିବା? ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବା ନା ବିନାଶ କରିବା? ୧୦ ଆଉ, ସେ ଚାରିଆଡ଼େ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ହାତ ବଢ଼ାଅ । ସେଥିରେ ସେ ଗହା କଲା, ଆଉ ଗହାର ହାତ ପୁଣି, ଭଲ ହୋଇଗଲା । ୧୧ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରି ପାରନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ବାର ଶିଷ୍ଯ ମନୋନୟନ
(ମାଥୁ 10:1-4; ମାର୍କ 3:13-19)

୧୨ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଦିନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଯାଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ କରୁ ସମସ୍ତ ଗଡ଼ି ବିଗଇଲେ । ୧୩ ସକାଳ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ଯମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାର ଜଣକୁ ମନୋନୀତ କଲେ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ନାମ ଦେଲେ,

୧୪ ସେମାନେ ଶିମୋନ, ଯାହାକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ପିତର ନାମ ଦେଲେ, ଆଉ ଗହାଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦରୀୟ, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ, ଫିଲିପ୍ପ ଓ ବାର୍ଥଲମା, ୧୫ ମାଥୁ ଓ ଥୋମା, ଆଲଫିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଶିମୋନ, ଯାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, ୧୬ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ଈଷକାରିୟୋତାୟ ଯିହୁଦା, ଯେ ଗହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୁ 4:23-25)

୧୭ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଓହ୍ଲାଇ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ଭୂମିରେ ଠିଆ ହେଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ଯ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶ, ଯିରୁଶାଲମ ଆଉ ସୋର ଓ ସାଦୋନର ଉପକୂଳରୁ ଅନେକେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ୧୮ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଗୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ାକ ଉଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତା ପାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ କରାଗଲେ; ୧୯ ପୁଣି, ଲୋକସମୂହ ଗହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, କାରଣ ଗହାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ବାହାରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଥିଲା ।

କେଉଁମାନେ ଧନ୍ୟ
(ମାଥୱ 5:1-12)

୨୦ ସେ ସମୟରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ଦାନସ୍ତାନ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର । ୨୧ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷୁଧିତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରୋଦନ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାସ୍ୟ କରିବ ।

୨୨ ଲୋକେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ହେତୁ ଅଲଗା କରନ୍ତି ପୁଣି, ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମକୁ ମନ୍ଦ ବୋଲି ଅଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । ୨୩ ସେହି ଦିନ ଆନନ୍ଦରେ ନୃତ୍ୟ କର, କାରଣ ଦେଖ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦତ୍ତ; ଆଉ ସେହିପରି ତ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥିଲେ ।

ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ପରି ଆଚରଣ
(ମାଥୱ 5:38-48; 7:12)

୨୪ କିନ୍ତୁ ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ଧନୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସୁଖଭୋଗ କରିଅଛ । ୨୫ ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିତ୍ରପ୍ତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ହେବ । ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ହାସ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ରୋଦନ କରିବ ।

୨୬ ଯେତେବେଳେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଶଂସା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ହାୟ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର; ସେହିପରି ତ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥିଲେ ।

୨୭ କିନ୍ତୁ ଶୁଣୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କର; ୨୮ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର; ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅପମାନସହାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

୨୯ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ଗାଲରେ ଗ୍ରସ୍ତ ମାରେ, ତାହା ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ଗାଲ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଦିଅ; ଆଉ, ଯେ ତୁମ୍ଭର ଗନ୍ଧର ନେଇଯାଏ, ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭର ଅଙ୍ଗରଖା (ପୋଷାକ) ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ମନା କର ନାହିଁ । ୩୦ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ମାଗେ, ତାହାକୁ ଦିଅ; ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଯାଏ, ତାହାଠାରୁ ତାହା ପୁନର୍ବାର ଦାବି କର ନାହିଁ ।

୩୧ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରକାର କର । ୩୨ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବ ? କାରଣ ପାପୀମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରେମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ୩୩ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବ ? କାରଣ ପାପୀମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତାହା କରନ୍ତି । ୩୪ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇବାର ଆଶା ଥାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ରଣ ଦେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବ ? ପାପୀମାନେ ସୁଦ୍ଧା ସମାନ ପରିମାଣରେ ପରିଶୋଧ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ରଣ ଦିଅନ୍ତି ।

୩୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କର, ପୁଣି, ପରିଶୋଧର ଆଶା ନ ରଖି ରଣ ଦିଅ; ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବ, କାରଣ ସେ ଅକୃତଜ୍ଞ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି । ୩୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଯେପରି ଦୟାଳୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।

ଧନ୍ୟର ବିଗ୍ରହ ନ କରିବା
(ମାଥୱ 7:1-4)

୩୭ ପୁଣି, ବିଗ୍ରହ କର ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରହୀତ ହେବ ନାହିଁ; ଦୋଷୀ କର ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷୀକୃତ ହେବ ନାହିଁ । କ୍ଷମା କର, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରାଯିବ;

୩୮ ଦାନ କର, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦିଆଯିବ; ଲୋକେ ମାଣକୁ ପୁରା କରି ଗହାକୁ ଗଢ଼ି ହଲାଇ ଉଛୁଳାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅର୍ଥରେ ଦେବେ; କାରଣ ଯେଉଁ ମାପରେ ମାପ କର, ସେହି ମାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁଣି, ମପାଇଦିଆଯିବ ।

୩୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ଅନ୍ୟ କ'ଣ ଅନ୍ୟକୁ ବାଟ କଢ଼ାଇପାରେ ? ସେମାନେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଗାତରେ ପଢ଼ିବେ ନାହିଁ ? ୪୦ ଶିଷ୍ୟ ଗୁରୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ପରତତ୍ତ୍ୱ ଶିଷ୍ୟ ସିନ୍ଧୁ ହୋଇ ଆପଣା ଗୁରୁଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।

୪୧ ଆଉ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ଆଖିରେ ଥିବା କୁଟାଟିକକ ଦେଖୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଆଖିରେ ଯେଉଁ କାଠପଟା ଅଛି, ଗହା ଭାବି ଦେଖୁ ନାହିଁ ? ୪୨ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଖିରେ ଥିବା କାଠପଟା ନ ଦେଖି କିପରି ନିଜ ଭାଇ କି କହିପାର, ଭାଇ, ଆସ, ତୁମ୍ଭ ଆଖିରେ ଥିବା କୁଟାଟିକକ ବାହାର କରିଦେବ ? କପଟା, ଆଗେ ଆପଣା ଆଖିରୁ କାଠପଟା ବାହାର କରିପକାଅ, ଗହା ପରେ ନିଜ ଭାଇର ଆଖିରେ ଥିବା କୁଟାଟିକକ ବାହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସପକ୍ଷରୂପେ ଦେଖି ପାରିବ ।

ଗଛ ଓ ଗ'ର ଫଳ
(ମାଥୂ ୭:୧୬-୨୦; ୧୨:୩୩-୩୫)

୪୩ କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ଭଲ ଗଛ ନାହିଁ, ଯାହାକି ମନ୍ଦ ଫଳ ଫଳେ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏପରି କୌଣସି ମନ୍ଦ ଗଛ ନାହିଁ, ଯାହାକି ଭଲ ଫଳ ଫଳେ । ୪୪ କାରଣ ପରତତ୍ତ୍ୱ ଗଛ ନିଜର ଫଳ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିଯାଏ; କର୍ତ୍ତାଗଛରୁ ତ ଲୋକମାନେ ତିମ୍ବିରି ଗେଳନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଗଛରୁ ଉତ୍ତରାଫଳ ଗେଳନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୫ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଆପଣା ହୃଦୟରୁ ଉତ୍ତମ ଭଣ୍ଡାରରୁ ଉତ୍ତମ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରେ, ପୁଣି, ମନ୍ଦ ଲୋକ ମନ୍ଦ ଭଣ୍ଡାରରୁ ମନ୍ଦ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରେ; କାରଣ ହୃଦୟର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ମୁଖ କଥା କହେ ।

ଦୁଇ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀ
(ମାଥୂ ୭:୨୪-୨୭)

୪୬ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ପରଭୁ, ପରଭୁ ବୋଲି କହୁଅଛ, ମାତ୍ର ମୋହର ବାକ୍ସ ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ ? ୪୭ ଯେ କେହି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋହର କଥା ଶୁଣି ସେହି ସବୁ ପାଳନ କରେ, ସେ କାହା ପରି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି । ୪୮ ସେ ଏପରି ଜଣେ ଘର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଲୋକ ପରି, ଯେ ଗଭୀର ଗାତ ଖୋଳି ମୂଳଦୁଆ ପଥର ଉପରେ ବସାଇଲେ; ଆଉ, ବଢ଼ି ହୁଅନ୍ତେ ସୁଅ ସେହି ଘରକୁ ପରବଳଭାବରେ ଧକ୍କା ମାରିଲା, କିନ୍ତୁ ଗହା ହଲାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

୪୯ କିନ୍ତୁ ଯେ ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୂଳଦୁଆ ନ ବସାଇ ମାଟି ଉପରେ ଘର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଲୋକ ପରି; ବନ୍ୟା ଜଳ ସେହି ଘର ଉପରେ ପରବଳଭାବରେ ଧକ୍କା ମାରିବାରୁ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହା ପଡ଼ିଗଲା ଓ ଗହାର ବିନାଶ ଭୟଙ୍କର ହେଲା ।

ଶତସେନାପତିର ଦାସର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୂ ୮:୫-୧୩)

୧ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ଆପଣାର ସବୁ କଥା ଶେଷ କରି କଫର୍ନୀହୁମରେ ପରବେଶ କଲେ ।

୨ ସେ ସମୟରେ ଜଣେ ଶତସେନାପତିଙ୍କର ଦାସ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ମଲା ଭଳି ହୋଇଥିଲା, ସେ ଗହାଞ୍ଜର ପରିତ୍ରାପତର ଥିଲେ । ୩ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖବର ପାଇ, ସେ ଯେପରି ଆସି ଗଞ୍ଜ ଦାସର ପରାଣ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜ ପାଖକୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର କେତେକ ପରାତନମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୪ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଗହାଞ୍ଜକୁ ବିଶେଷ ବିନତି କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆପଣା ଯେ ଗହାଞ୍ଜ ନିମନ୍ତେ ଏହା କରିବେ, ସେ ସେଥିରେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ୫ କାରଣ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜାତିକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଆପେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମାଜଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

୬ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ । ସେ ଘରର ଅଲ୍ପ ଦୂରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଶତସେନାପତି ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, କଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଆପଣା ଯେ ମୋ ଘରେ ପାଦ ପକାଇବେ, ମୁଁ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ୭ ଏଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ

ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିଚାର କଲି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପଦେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ, ମୋହର ଦାସ ସୁସ୍ଥ ହେବ । ୮ କାରଣ ମୁଁ ପରାଧୀନ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଅଧୀନରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି; ଆଉ, ମୁଁ ଜଣକୁ ଯାଅ କହିଲେ ସେ ଯାଏ; ଅନ୍ୟକୁ ଆସ କହିଲେ ସେ ଆସେ; ପୁଣି, ମୋହର ଦାସକୁ ଏହା କର କହିଲେ ସେ ଗହା କରେ ।

୯ ଯାଶୁ ଏସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଗହାଞ୍ଜଳ ବିଷୟରେ ଚକିତ ହେଲେ, ଆଉ ବୁଲିପଡ଼ି ଗହାଞ୍ଜଳ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏତେ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇ ନାହିଁ । ୧୦ ଆଉ ପଠାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଆସି ଦାସକୁ ସୁସ୍ଥ ଦେଖିଲେ ।

ବିଧବାର ମୃତ ପୁତ୍ରକୁ ଜୀବନ ଦାନ

୧୧ ଏଥିପରେ ସେ ନାଇନ ନାମକ ନଗରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଆଉ ଗହାଞ୍ଜଳ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଞ୍ଜଳ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଉଥିଲେ । ୧୨ ସେ ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଦେଖ, ଲୋକ ଜଣେ ମୃତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବାହାରକୁ ବୋହି ଆଣୁଥିଲେ, ସେ ଆପଣା ମାଗର ଏକମାତର ପୁତ୍ର, ପୁଣି, ସେହି ସତରୀ ବିଧବା; ଆଉ ନଗରର ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଞ୍ଜଳ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ୧୩ ଗହାକୁ ଦେଖି ପରତୁ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହୋଇ ଗହାକୁ କହିଲେ, ରୋଦନ କର ନାହିଁ । ୧୪ ଆଉ ସେ ନିକଟକୁ ଯାଇ କୋକେଇ ଛୁଇଁଲେ, ପୁଣି, ବୋହି ନେଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତେ ସେ କହିଲେ, ଯୁବକ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଉଠ । ୧୫ ସେଥିରେ ମୃତ ଯୁବକଟି ଉଠି ବସିଲା ଆଉ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ଗହାର ମାଗର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

୧୬ ଏଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟ ଖେଳିଗଲା ଆଉ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରଶଂସା କରୁ କରୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମହାନ ଭାବବାଦୀ ଉତ୍ପତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି କୃପାଦୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭ ପୁଣି, ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ଦେଶ ଓ ଗରିପାଖର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ
(ମାର୍କ 11:2-19)

୧୮ ପରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଜଣାଇଲେ । ୧୯ ସେଥିରେ ଯୋହନ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ପରତୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, ଆପଣ କ'ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଞ୍ଜଳର ଆଗମନ ହେବ, ନା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବୁ ? ୨୦ ସେହି ଲୋକମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ଯାହାଞ୍ଜଳର ଆଗମନ ହେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କି ଆପଣ, ଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବୁ ?

୨୧ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଅନେକଙ୍କୁ ରୋଗ, କଷ୍ଟ ଓ ମନ୍ଦଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ପୁଣି, ଅନେକ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ଶକ୍ତି ଦେଲେ । ୨୨ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ, ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛ ଓ ଶୁଣିଅଛ, ସେହି ସବୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣାଅ; ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି, ଖଞ୍ଜମାନେ ଗଲି ପାରନ୍ତି, କୁଷ୍ଠମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ବଧୂରମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି, ମୃତମାନେ ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତି, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗୁରୁତ ହୁଏ; ୨୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ'ଠାରେ ବାଧାର କାରଣ ପାଏ ନାହିଁ, ସେ ଧନ୍ୟ ।

୨୪ ଯୋହନଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଯିବା ପରେ ଯାଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମରୁଭୂମିକୁ ବାହାରିଯାଇଥିଲ, କ'ଣ ପବନରେ ଦୋହଲୁଥିବା ଗୋଟିଏ ନଳ ? ୨୫ ଗହା ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଇଥିଲ ? କ'ଣ ଦାମା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ? ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖରେ ସମୟ କଟାନ୍ତି, ସେମାନେ ରାଜପୁରୀରେ ଥାଆନ୍ତି । ୨୬ ଗହା ନ ହେଲେ କ'ଣ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରି ଯାଇଥିଲ ? କ'ଣ ଜଣେ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ।

୨୭ ଯାହାଞ୍ଜଳ ବିଷୟରେ ଏହା ଲେଖା ଅଛି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ପଠାଇଅଛୁ, ସେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ପରସ୍ତୁତ କରିବ, ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ।

୨୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସତରାଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ କେହି ନାହିଁ; ତଥାପି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ, ସେ ଗହାଙ୍ଗଠାରୁ ମହାନ ।

୨୯ ଏହା ଶୁଣି ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଏପରିକି କରଗରାହୀମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ସମ୍ପ୍ରାକାର କଲେ; ୩୦ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ଓ ଫୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ମାନେ ଗହାଙ୍ଗ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ବାପ୍ତିଜିତ ନ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।

୩୧ ତେବେ ମୁଁ କାହା ସାଙ୍ଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁଳନା କରିବି, ପୁଣି, ସେମାନେ କାହାରି ତୁଲ୍ୟ ? ୩୨ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ହାଟବଜାରରେ ବସି ପରସ୍ପରକୁ ଡାକି କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଂଶୀ ବଜାଇଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଚିଲ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଳାପ କଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାନ୍ଦିଲ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ।

୩୩ କାରଣ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଆସି ରୁଚି ଖାଇଲେ ନାହିଁ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାରସ ପିଇଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ସେ ଭୃତଗରସତ । ୩୪ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସି ଭୋଜନପାନ କରନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ଦେଖ, ଏ ଜଣେ ପେଟୁକ ଓ ମଦୁଆ, କରଗରାହୀ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ । ୩୫ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଆପଣା ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଉଚିତ ବୋଲି ପରମାଣିତ ହେଲା ।

ପାପିନୀ ସତରାଲୋକର ପାପ କ୍ଷମା

୩୬ ଆଉ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଙ୍ଗକୁ ଆପଣା ସହିତ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ସେଥିରେ ସେ ଫାରୁଶୀଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି ଭୋଜନରେ ବସିଲେ । ୩୭ ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ନଗରରେ ଜଣେ ପାପିନୀ ସତରା ଥିଲା; ଯାଣୁ ସେହି ଫାରୁଶୀଙ୍କ ଗୃହରେ ଭୋଜନରେ ବସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ପାରି ସେ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ସୁଗନ୍ଧ ତୈଳ ଆଣି, ୩୮ ପଛଆଡ଼େ ଗହାଙ୍ଗ ପାଦ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ଲୁହରେ ଗହାଙ୍ଗ ପାଦ ଓଦା କରି ନିଜ ମସ୍ତକର କେଶରେ ଗହା ପୋଛିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଆଉ ଗହାଙ୍ଗ ପାଦକୁ ତୁମ୍ବନ କରୁ କରୁ ସେହି ସୁଗନ୍ଧତ ତୈଳ ଲଗାଇ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୩୯ ଗହା ଦେଖି, ଯେଉଁ ଫାରୁଶୀ ଗହାଙ୍ଗକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ, ସେ ମନେ ମନେ କହିଲେ, ଏ ଯଦି ଭାବବାଦୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ଗହାହେଲେ ଏହାକୁ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଅଛି, ସେ କିଏ ଓ କି ପରକାର ସତରା, ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଯେ ପାପିନୀ, ଏହା ଜାଣିଥାଆନ୍ତା । ୪୦ ଯାଣୁ ଗହାଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭକୁ ମୋହର କିଛି କହିବାର ଅଛି । ସେ କହିଲେ, ଗୁରୁ, କୁହନ୍ତୁ ।

୪୧ ଜଣେ ମହାଜନଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ରଣୀ ଥିଲେ; ଜଣେ ପାଞ୍ଚଟଣା ଓ ଆଉ ଜଣେ ପରଶ ଟଙ୍କା ରଣା କରିଥିଲା । ୪୨ ରଣୀ ସୁଝିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ନ ଥିବାରୁ ସେ ଉଭୟଙ୍କର ରଣା କ୍ଷମା କଲେ । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଗହାଙ୍ଗକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରିବ ? ୪୩ ଶିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଜାଣିବାରେ, ସେ ଯାହାର ଅଧିକ ରଣା କ୍ଷମା କଲେ, ସେ । ସେ ଗହାଙ୍ଗକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ବିଚାର କଲୁ ।

୪୪ ଆଉ, ସେ ସେହି ସତରା ପରତି ମୁଖ ଫେରାଇ ଶିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ସତରାକୁ ଦେଖୁଅଛ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଗୃହକୁ ଆସିଲି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଦ ପାଇଁ ପାଣି ଦେଲ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୁହରେ ମୋର ପାଦ ଓଦା କରି ନିଜ କେଶରେ ଗହା ପୋଛିଦେଲ । ୪୫ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ବନ କଲ ନାହିଁ ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆସିବା ସମୟଠାରୁ ଏ ମୋହର ପାଦ ତୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ବନ୍ଦ କରି ନାହିଁ ।

୪୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ମସ୍ତକରେ ତେଲ ଲଗାଇଲ ନାହିଁ ? କିନ୍ତୁ ଏ ମୋହର ପାଦରେ ସୁଗନ୍ଧତ ତୈଳ ଲଗାଇଲା । ୪୭ ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଏହାର ଅନେକ ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି, କାରଣ ସେ ବହୁତ ପ୍ରେମ କଲା; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଅଳ୍ପ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଏ, ସେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରେମ କରେ ।

୪୮ ଆଉ ସେ ସେହି ସତରାକୁ କହିଲେ, ଗେହର ପାପସବୁ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି । ୪୯ ସେଥିରେ ଗହାଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନେ ମନେ ମନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପାପ ସୁଦ୍ଧା କ୍ଷମା କରୁଅଛି ଯେ, ଏ କିଏ ? ୫୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ସତରାକୁ କହିଲେ, ଗେହର ବିଶ୍ଵାସ ଗେତେ ରକ୍ଷା କରିଅଛି; ଶାନ୍ତିରେ ଚାଲିଯାଅ ।

୮

ଯାଣୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିବା ସତରାଲୋକମାନେ

୧ ଏଥିର ଅଲ୍ପ ସମୟ ପରେ ଯାଶୁ ନଗରେ ନଗରେ ଓ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଘୋଷଣା କରି ଇଶ୍ଵରତ୍ଵରତ୍ଵକ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଗର ପରଗର କରି ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ବାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଗହାତ୍ଵକ ସାତ୍ଵଗରେ ଥିଲେ, ୨ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସତରୀମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ଵମା ଓ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲେ, ଏପରି କେତେକ ସତରୀଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍ ମଗ୍ଦଲୀନା ନାମକ ମରିୟମ, ଯାହାତ୍ଵକଠାରୁ ସାତ ଭୂତ ବାହାରିଯାଇଥିଲେ, ୩ ହେରୋଦତ୍ଵକ ପରିଗ୍ଵଳକ ଖୁଜା ଓ ଗତ୍ଵକ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯୋହାନ, ଶୋଶନ, ପୁଣି, ଆହୁରି ଅନେକ ସତରୀଲୋକ ଗହାତ୍ଵକ ସାତ୍ଵଗରେ ଥାଇ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସେମାନତ୍ଵକ ସେବା କରୁଥିଲେ ।

ରୁଶାଳୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୱ 13:1-9; ମାର୍କ 4:1-9)

୪ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତେ ଓ ନଗରୁ ନଗରୁ ଲୋକେ ଗହାତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ, ୫ ଜଣେ ରୁଶାଳୀ ଆପଣା ବିହନ ରୁଣିବାକୁ ବାହାରିଲା । ସେ ରୁଣୁ ରୁଣୁ କେତେକ ବିହନ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ପାଦ ତଳେ ଦଳିହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ଆକାଶର ଚଢ଼େଇମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଖାଇଗଲେ । ୬ ଆଉ କେତେକ ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି, ଗଜା ହୋଇ ରସ ନ ପାଇବାରୁ ଶୁଖିଗଲା ।

୭ ଆଉ କେତେକ କର୍ତ୍ତାଗଛଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି, କର୍ତ୍ତାଗଛଗୁଡ଼ାକ ସାତ୍ଵଗେ ସାତ୍ଵଗେ ବଢ଼ି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚାପି ପକାଇଲା । ୮ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଲ ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା ଆଉ ବଢ଼ି ଶହେ ଗୁଣ ଫଳ ଫଳିଲା । ସେ ଏହା କହୁ କହୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ଯାହାର ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
(ମାଥୱ 13:10-17; ମାର୍କ 4:10-12)

୯ ଗହାତ୍ଵକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ କ'ଣ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୦ ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ରାଜ୍ୟର ରହସ୍ୟ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କୁହାଯାଏ, ଯେପରି ସେମାନେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଓ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ ।

ରୁଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
(ମାଥୱ 13:18-23; ମାର୍କ 4:13-20)

୧୧ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ ଏହି, ବିହନ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବାକ୍ସ, ୧୨ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବାଟ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାକ୍ସ ଶୁଣନ୍ତି; ଗହା ପରେ ଶସ୍ୟଗନ ଆସି, ଯେପରି ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପରିତ୍ରାଣ ନ ପାଆନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନତ୍ଵକ ହୃଦୟରୁ ବାକ୍ସ ନେଇଯାଏ । ୧୩ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ପଥର ଉପରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାକ୍ସ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନତ୍ଵକର ଚେର ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ପ ସମୟ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଓ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୪ ଆଉ, କର୍ତ୍ତାଗଛଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ପଡ଼ିଲା, ଗହା ଏପରି ଲୋକେ, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣି ସାଂସାରିକ ଚିନ୍ତା, ଧନ ଓ ସୁଖଭୋଗର ବସବର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଜୀବନ ଯାତ୍ରା କରୁ କରୁ ଚାପି ହୋଇଯାନ୍ତି, ପୁଣି, ପରିପକ୍ଷ୍ପ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୫ ଆଉ, ଉଚ୍ଚତମ ଭୂମିରେ ଯାହା ପଡ଼ିଲା, ଗହା ଏପରି ଲୋକେ, ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚତମ ଓ ସରଳ ହୃଦୟରେ ବାକ୍ସ ଶୁଣି ଗହା ଧରି ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଫଳ ଫଳନ୍ତି ।

ମାଣ ତଳେ ଘାପ
(ମାର୍କ 4:21-25)

୧୬ କେହି ଘାପ ଜାଳି ପାତ୍ର ଦସ୍ତା ଗହା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଖଟ ତଳେ ରଖେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଘାପରୁଖା ଉପରେ ରଖେ, ଯେପରି ପରବେଶ କରିବା ଲୋକମାନେ ଆଲୋକ ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ୧୭ କାରଣ ଯାହା ପରକାଶିତ ନ ହେବ, ଏପରି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ କିଛି ନାହିଁ, ଅବା ଯାହା ଜଣାଯାଇ ପରକାଶ ନ ପାଇବ, ଏପରି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ କିଛି ନାହିଁ । ୧୮ ଅତଏବ, କିପରି ଶୁଣୁଅଛ, ସେ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ; କାରଣ ଯାହାର ଅଛି, ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ, ଆଉ ଯାହାର ନାହିଁ, ସେ ଯାହା ନିଜର ଅଛି ବୋଲି ମନେ କରେ, ଗହା ସୁଦ୍ଧା ଗହାଠାରୁ ନିଆଯିବ ।

ଯାଶୁତ୍ଵକ ମା' ଓ ଭାଇମାନେ
(ମାଥୱ 12:46-50; ମାର୍କ 3:31-35)

୧୯ ଗହାଡ଼କ ମା' ଓ ଭାଇମାନେ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକଗହଳି ହେତୁ ଗହାଡ଼କ ସହିତ ଦେଖା କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ୧୦ ସେଥିରେ ଗହାଡ଼କୁ ଏହି ଖବର ଦିଆଗଲା, ଆପଣଙ୍କର ମା' ଓ ଭାଇମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୧ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋହର ମା' ଓ ଭାଇମାନେ ।

ଝଡ଼ ଉପରେ ଅଧିକାର
(ମାଥୁ ୮:23-27; ମାର୍କ 4:35-41)

୧୨ ସେହି ସମୟରେ ଦିନେ ଯାଶୁ ଓ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୋଟିଏ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ହରଦର ଆରପାରିକୁ ଯିବା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ନୌକା ଫିଟାଇଦେଲେ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୌକା ବାହି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ହରଦରେ ଗେଫାନ ହେଲା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ନୌକା ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ସେମାନେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଲେ ।

୧୪ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଡ଼କୁ ଉଠାଇ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମେ ମଲ୍ଲ । ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ପବନ ଓ ପୂର୍ବକ ତରଙ୍ଗକୁ ଧମକ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ସବୁ ବନ୍ଦ ହୋଇ ସୁସ୍ଥିର ହେଲା । ୧୫ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ କାହିଁ ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୀତ ଓ ଚକିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ତେବେ କିଏ ଯେ, ସେ ବାୟୁ ଓ ଜଳକୁ ସୁଦଧା ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ।

ବାହିନୀ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ସୁସ୍ଥିର
(ମାଥୁ ୮:28-34; ମାର୍କ 5:1-20)

୧୬ ପରେ ସେମାନେ ଗାଲିଲୀର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ସେପାରିର ଗରାଶାୟମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ୧୭ ସେ ନୌକାରୁ ବାହାରି କୂଳରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ ସେହି ନଗରର ଜଣେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ଗହାଡ଼କୁ ଭେଟିଲା; ସେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଗା ନ ପିନ୍ଧି ଓ ଘରେ ନ ରହି ସମାଧି ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିଲା ।

୧୮ ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କରି ଗହାଡ଼କ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲା, ହେ ମହାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ, ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ମୋହର କ'ଣ ଅଛି ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ମୋତେ କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ । ୧୯ କାରଣ ସେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାକୁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ଆତ୍ମା ଅନେକ ଥର ଗହାଡ଼କୁ ଧରିଥିଲା, ପୁଣି, ଲୋକେ ଗହାଡ଼କୁ ଶିକୁଳି ଓ ହାତ କଡ଼ି ଦସ୍ତାବ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ବନ୍ଧନସବୁ ଛିଣ୍ଡାଇପକାଇ ଭୂତ ଦସ୍ତାବ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଚାଲିଲେ ।

୨୦ ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ଗେର ନାଁ କ'ଣ ? ସେ କହିଲା, ବାହିନୀ; କାରଣ ଅନେକ ଭୂତ ଗହାଡ଼ରେ ପରବେଶ କରିଥିଲେ । ୨୧ ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପାତଳକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ନ ଦିଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବିନତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨୨ ସେଠାରେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଘୁଷୁରିପଲ ଚରୁଥିଲା, ପୁଣି, ଯାଶୁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଘୁଷୁରିଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରେ ପଶିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବିନତି କଲେ । ୨୩ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତେ, ଭୂତଗୁଡ଼ାକ ସେହି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାରି ଘୁଷୁରିଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରେ ପଶିଲେ; ସେଥିରେ ସେହି ଘୁଷୁରୀ ପଲ ଅତି ବେଗରେ ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ଭୈଡ଼ିଯାଇ ହରଦରେ ପଡ଼ି ବୁଡ଼ି ମଲେ ।

୨୪ ଚରାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି ଘଟଣା ଦେଖି ପଲାଇଯାଇ ନଗର ଓ ପଲ୍ଲୀଗୁଡ଼ିକରେ ଗହା ଜଣାଇଲେ । ୨୫ ସେଥିରେ ଲୋକେ ସେହି ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଭୂତଗୁଡ଼ାକ ବାହାରିଥିଲେ, ଗହାଡ଼କୁ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଭଲ ମନରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଭୟ କଲେ ।

୨୬ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ କିପରି ସୁସ୍ଥି ହେଲା, ଗହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ।

୨୭ ସେଥିରେ ଗରାଶାୟମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ଗୁରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗହାଡ଼କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; ଆଉ, ସେ ଗୋଟିଏ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ଫେରିଆସିଲେ ।

୩୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକଠାରୁ ଭୃତଗୁଡ଼ାକ ବାହାରିଯାଇଥିଲେ, ସେ ଯାଶୁଓକ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ୩୯ ମାତ୍ର ସେ ଗହାଓକୁ ବିଦାୟ କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଘରକୁ ଫେରିଯାଅ, ପୁଣି, ଇଶ୍ରାୟର ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ସେହି ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କର । ସେଥିରେ ସେ ଗଲିଯାଇ, ଯାଶୁ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ନଗରଯାକ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ମୃତ ବାଳିକା ଜୀବିତ-ପୁରଦର ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସୁସ୍ଥ
(ମାଥୂ ୯:18-26; ମାର୍କ 5:21-43)

୪୦ ଯାଶୁ ଫେରିଆସିବାପରେ ଲୋକସମୂହ ଗହାଓକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, କାରଣ ସମସ୍ତେ ଗହାଓକ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ୪୧ ଆଉ, ଦେଖ, ଯାଇରସ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲେ; ସେ ସମାଜଗୃହର ନେତା ଥିଲେ । ସେ ଯାଶୁଓକ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଓକୁ ବିନତି କଲେ, ୪୨ କାରଣ ଗହାଓକର ପ୍ରାୟ ବାର ବର୍ଷ ବୟସର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ଥିଲା, ଆଉ ସେ ମୃତପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଲୋକସମୂହ ଗହାଓକ ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ୁଥିଲେ ।

୪୩ ସେତେବେଳେ ବାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରଦର ରୋଗରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ, ଯେ କି କାହାରି ଦୁପ୍ରାୟ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲା, ୪୪ ସେ ପଛଥାଡ଼ୁ ଆସି ଗହାଓକ ବସ୍ତ୍ରର ଝୁମ୍ପା ଛୁଇଁଲା, ଆଉ, ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାଓ ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହେଲା ।

୪୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, କିଏ ମୋତେ ଛୁଇଁଲା ? ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ଅସ୍ପ୍ରୀକାର କରନ୍ତେ, ପିତର କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଲୋକସମୂହ ଯନ୍ତ୍ରଣାକ୍ତି ହୋଇ ଆପଣାଓକ ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ୁ ଅଛନ୍ତି । ୪୬ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, କେହି ଜଣେ ମୋତେ ଛୁଇଁଲା, କାରଣ ମୋ' ଠାରୁ ଶକ୍ତି ବାହାରିଗଲା ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି ।

୪୭ ଯେତେବେଳେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଦେଖିଲା ଯେ, ସେ ଲୁଚି ରହି ପାରିଲା ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଥରି ଥରି ଆସି ଗହାଓକ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ି, କାହିଁକି ଗହାଓକୁ ଛୁଇଁଲା ପୁଣି, କିପରି ସେହିକ୍ଷଣି ସୁସ୍ଥ ହେଲା, ଗହା ସମସ୍ତ ଲୋକଓକ ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରକାଶ କଲା । ୪୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାଓକୁ କହିଲେ, ଝିଅ, ଗେହର ବିଶ୍ରାମ ତତେ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛି, ଶାନ୍ତିରେ ଗଲିଯା ।

୪୯ ସେ ଏହି କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ସମାଜଗୃହର ନେତାଓକ ଘରୁ ଜଣେ ଆସି କହିଲା, ଆପଣାଓକ ଝିଅ ମରିଗଲାଣି, ଗୁରୁଓକୁ ଆଉ କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ୫୦ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଏହା ଶୁଣି ଗହାଓକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ କେବଳ ବିଶ୍ରାମ କର, ଆଉ ସେ ବଞ୍ଚିବ ।

୫୧ ପୁଣି, ସେ ଗୃହକୁ ଆସି ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବ, ପୁଣି, ବାଳିକାର ପିତାମାତାଓକ ବିନା ଆଉ କାହାକୁ ଆପଣା ସାଙ୍ଗରେ ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୫୨ ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ଗହା ପାଇଁ ରୋଦନ କରୁ ଛାଡ଼ିରେ ମାରିହେଉଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ, ରୋଦନ କର ନାହିଁ; ସେ ମରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଶୋଇପଡ଼ିଅଛି । ୫୩ କିନ୍ତୁ ସେ ମରିଯାଇଅଛି ବୋଲି ଜାଣିଥିବାରୁ ସେମାନେ ଗହାଓକୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୫୪ ମାତ୍ର ସେ ଗହାଓ ହାତ ଧରି ତାକି କହିଲେ, ଆଗୋ ବାଳିକା, ଉଠ । ୫୫ ସେଥିରେ ଗହାଓ ଆତ୍ମା ଫେରିଆସିଲା ଆଉ ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଉଠିଲା, ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୫୬ ଏଥିରେ ଗହାଓ ପିତାମାତା ଆତମ୍ଭିତ ହେଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଘଟଣାର କଥା କାହାକୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଓକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

୯

ଯାଶୁଓକ ବାର ଶିଷ୍ୟଓକୁ ପରେରଣ
(ମାଥୂ 10:5-15; ମାର୍କ 6:7-13)

୧ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ବାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟଓକୁ ତାକି ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଓକୁ ସମସ୍ତ ଭୃତ ଉପରେ ପୁଣି, ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶକ୍ତି ଓ ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୨ ଆଉ ସେ ସେମାନଓକୁ ଇଶ୍ରାୟର ଗଭୀର ଘୋଷଣା ଓ ରୋଗୀମାନଓକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଠାଇଲେ ।

୩ ଏବଂ ସେମାନଓକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଓକ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ବାଡ଼ି କି ଝୋଲି କି ରୁଟି କି ଟଓକା କିଛି ହିଁ ନିଅ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଅଓଗରଖା (ବସ୍ତ୍ର) ସାଙ୍ଗରେ ରଖ ନାହିଁ । ୪ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେକୌଣସି ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେ ସ୍ଥାନରୁ ନ ବାହାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରୁହ ।

୫ ଆଉ ଯେତେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ନଗରରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଦରୁ ଧୂଳି ଖାଡ଼ିପକାଅ ।
୬ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ସବୁଆଡ଼େ ସୁସମାଗର ପରଗର ଓ ସୁସ୍ଥ କରୁ କରୁ ଗର୍ଗମେ ଗର୍ଗମେ ଭରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ହେରୋଦ ବିଚଳିତ
(ମାଥୂଉ 14:1-12; ମାର୍କ 6:14-29)

୭ ଇତିମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ତରାଜା ହେରୋଦ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବିଷୟ ଶୁଣି ଅବାକ୍ ହୋଇଗଲେ, କାରଣ ଯୋହନ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି ବୋଲି କେହି କେହି କହୁଥିଲେ; ଠ ପୁଣି, କେହି କେହି ଏଲିୟ ଦେଖା ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ପୁରାକାଳର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁନର୍ବାର ଉଠିଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।
୮ କିନ୍ତୁ ହେରୋଦ କହିଲେ, ଯୋହନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଆମ୍ଭେ ତ କାଟିଅଛୁ, ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଏପ୍ରକାର କଥା ଶୁଣୁଅଛୁ, ଏ କିଏ ? ଆଉ ସେ ଗହାଙ୍ଗୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

ପାଞ୍ଚ ରୁଟି, ଦୁଇ ମାଛ
(ମାଥୂଉ 14:13-21; ମାର୍କ 6:30-44; ଯୋହନ 6:1-14)

୯୦ ପରେ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଆସି, ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଗହାଙ୍ଗୁ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଅନ୍ତର ହୋଇ ବେଥସାଇଦା ନାମକ ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।
୯୧ କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ଗହା ଜାଣି ଗହାଙ୍ଗୁର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେ ସଦୟହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସୁସ୍ଥ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

୯୨ ଇତିମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା; ସେଥିରେ ବାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଗହାଙ୍ଗୁ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଲୋକସମୂହ ଯେପରି ଚାଲିଯାଏ ଗର୍ଗମ ଓ ସାଇଗୁଡ଼ିକକୁ ଯାଇ ବସା ଓ ଖାଦ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଜନଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ ।
୯୩ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଅ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପାଞ୍ଚରୁଟି ରୁଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛରୁ ଅଧିକ ନାହିଁ; ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଯାଇ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ?
୯୪ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ଆଉ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ପଚାଶ ଜଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳ ଦଳ କରି ବସାଅ ।

୯୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବସାଇଲେ ।
୯୬ ଆଉ, ସେ ସେହି ପାଞ୍ଚରୁଟି ରୁଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ନେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଡ଼େ ଅନାଇ କରି ସେହି ସବୁ ଆଖିବାଦ କଲେ, ପୁଣି, ଭାଙ୍ଗି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
୯୭ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଖାଇ ତୃପ୍ତ ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଥିବା ବାର ଟୋକେଇ ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡ ଉଠାଇଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ଖରାଷ୍ଟ ଚୂପେ ପିତରଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାକାର
(ମାଥୂଉ 16:13-20; ମାର୍କ 8:27-30)

୯୮ ଥରେ ସେ ଏକ୍ସିଆ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକସାଧାରଣ କ'ଣ କହନ୍ତି ?
୯୯ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କହନ୍ତି, ଏଲିୟ, ଆଉ କେହି କେହି କହନ୍ତି, ପୁରାକାଳର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁନର୍ବାର ଉଠିଅଛନ୍ତି ।

୧୦୦ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହୁଅଛ ? ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଖରାଷ୍ଟ ।

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସୂଚନା
(ମାଥୂଉ 16:21-23; ମାର୍କ 8:31-33)

୧୦୧ ସେଥିରେ ସେ ଏହା କାହାକୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ,
୧୦୨ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ବହୁତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀନ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ

ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଉଠିବାକୁ ହେବ ।

ଯାଶୁଓକ ପଛେ ଚାଲିବା
(ମାଥୱ 16:24-28; ମାର୍କ 8:34-9:1)

୨୩ ସେତେବେଳେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, କେହି ଯେବେ ମୋହର ପଛରେ ଚାଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁ, ପୁଣି, ପରଦିନ ଆପଣା କରୁଣ ଘେନି ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ । ୨୪ କାରଣ ଯେ କେହି ଆପଣା ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ; କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ମୋ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଇବ, ସେ ତାହା ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୫ ଆଉ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଲାଭ କରି ଆପଣାକୁ ବିନାଶ କରେ ବା ହରାଏ, ତେବେ ତାହାର କି ଲାଭ ?

୨୬ ଯେଣୁ ଯେ କେହି ମୋହର ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଏ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଆପଣାର ଓ ପିତାଙ୍କର, ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କର ମହିମାରେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହା ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ବୋଧ କରିବେ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କୌଣସି ପରକାରେ ମୁକୁତ୍ୟର ଆସ୍ତ୍ରୀଦାନ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଯାଶୁଓକ ରୂପାନ୍ତରଣ
(ମାଥୱ 17:1-8; ମାର୍କ 9:2-8)

୨୮ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ପରାୟ ଆଠ ଦିନ ପରେ ସେ ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବଓକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପରାଧୀନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ସେ ପରାଧୀନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖର ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧଳା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଲୋକମୟ ହେଲା ।

୩୦ ଆଉ ଦେଖ, ମୋଶା ଓ ଏଲିୟ, ଏହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ୩୧ ସେମାନେ ଗୌରବରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ, ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେଉଁ ମହାପରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ କହିଲେ ।

୩୨ ସେତେବେଳେ ପିତର ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ନିଦ୍ରାରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠିବା ପରେ ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ୩୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ପିତର ଯାଶୁଓକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ, ଏହା ଉତ୍ତମ; ଆମ୍ଭେମାନେ ତିନୋଟି କୁର୍ଚ୍ଚୀର ନିର୍ମାଣ କରୁ, ଆପଣାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଓ ଏଲିୟଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ । କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ ।

୩୪ ସେ ଏହା କହୁ କହୁ ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲା, ଆଉ ସେମାନେ ମେଘରେ ପରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଭୟ କଲେ । ୩୫ ପୁଣି, ସେହି ମେଘରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭର ମନୋନୀତ, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । ୩୬ ଆଉ, ସେହି ବାଣୀ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ ଏକାକୀ ଦେଖାଗଲେ । ପୁଣି, ସେମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ, ଆଉ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ସେଥିର କୌଣସି କଥା ସେ ସମୟରେ କାହାକୁ କହିଲେ ନାହିଁ ।

ଭୂତଚରସ୍ତ ବାଳକର ସୁସ୍ଥତା
(ମାଥୱ 17:14-18; ମାର୍କ 9:14-27)

୩୭ ତହିଁ ଆରଦିନ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ୩୮ ଆଉ ଦେଖ, ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ ମୁଁ ଆପଣାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି ମୋ' ପୁଅ ପରତି ଦୟା କରନ୍ତୁ, କାରଣ ସେ ମୋହର ଗୋଟିଏ ବୋଲି ପିଲା; ୩୯ ଦେଖନ୍ତୁ, ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଧରେ, ଆଉ ସେ ହଠାତ୍ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠେ, ପୁଣି, ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ମୋଡ଼ିପକାଏ ଯେ, ତାହା ପାଟିରୁ ଫେଟା ବାହାରେ, ପୁଣି, ସେ ତାହାକୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରି ତାହାଠାରୁ କ୍ଷତରେ ବାହାରିଯାଏ । ୪୦ ତାହାକୁ ଛଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆପଣାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୪୧ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆରେ ଅବିଶ୍ଵାସୀ ଓ ବିପଥଗାମୀ ବଂଶ, କେତେ କାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହିବି ? ତୁମ୍ଭର ପୁଅକୁ ଏଠିକି ନେଇଆସ । ୪୨ ସେ

ଆସୁ ଆସୁ ଭୂତ ଗହାକୁ ତଳେ ପକାଇଦେଇ ଭୟଞ୍ଜକର ଭାବରେ ମୋଡ଼ିପକାଇଲା, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାକୁ ଧମକ ଦେଲେ ଓ ବାଳକକୁ ସୁସ୍ଥ କରି ଗହାକୁ ଗହାର ପିତାଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

୪୩ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜକର ମହାଶକ୍ତି ସକାଶେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ମାତ୍ର ସେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ସମସ୍ତେ ଚକିତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲେ,

ନିଜ ମୁତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଞ୍ଜ ପୁନଃସୂଚନା
(ମାଥୱ 17:22,23; ମାର୍କ 9:30-32)

୪୪ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ କାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଞ୍ଜ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ୪୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି କଥା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ଗହା ସେମାନଞ୍ଜଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା, ଯେପରି ଗହା ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସେହି କଥା ବିଷୟରେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ପଚାରିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର
(ମାଥୱ 18:1-5; ମାର୍କ 9:33-37)

୪୬ ସେମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ତର୍କବିତର୍କ ହେଲା । ୪୭ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଞ୍ଜ ମନର ତର୍କବିତର୍କ ଜାଣି ଗୋଟିଏ ସାନ ପିଲାକୁ ନେଇ ଆପଣା ପାଖରେ ଠିଆ କରାଇ ସେମାନଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ୪୮ ଯେ କେହି ମୋ ନାମରେ ଏହି ସାନ ପିଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଆଉ ଯେ କେହି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ର, ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଯେ ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ସପକ୍ଷ
(ମାର୍କ 9:38-40)

୪୯ ସେଥିରେ ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଣକୁ ଆପଣାଞ୍ଜ ନାମରେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇବାର ଦେଖିଲୁ, ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସାଙ୍ଗରେ ଆପଣାଞ୍ଜ ଅନୁଗାମୀ ନ ହେବାରୁ ଗହାକୁ ମନା କଲୁ । ୫୦ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ମନା କର ନାହିଁ, କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସପକ୍ଷ ।

ଶମିରୋଣୀୟ ଗ୍ରାମରେ ଯାଶୁଞ୍ଜ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ

୫୧ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁଞ୍ଜକର ସପ୍ତର୍ଷିକୁ ଯିବାର ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଆସୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରି, ୫୨ ନିଜ ଆଗେ ଦୂତମାନଞ୍ଜକୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ଯାଇ ଗହାଞ୍ଜ ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଶମିରୋଣୀୟମାନଞ୍ଜକର ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ୫୩ କିନ୍ତୁ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ମନସ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖି ସେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

୫୪ ଏହା ଦେଖି ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ, ଏହି ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, [ଏଲିୟ ମଧ୍ୟ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି] ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ପଡ଼ି ସେମାନଞ୍ଜକୁ ବିନାଶ କରୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ କହିବୁ ବୋଲି କ'ଣ ଆପଣାଞ୍ଜକର ଇଚ୍ଛା ? ୫୫ କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଅନୁଯୋଗ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଆତ୍ମାର ଲୋକ, ଏହା ଜାଣୁ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଞ୍ଜକର ପ୍ରାଣ ବିନାଶ କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ୫୬ ଉପରେ ସେମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମକୁ ଗଲେ ।

ଯାଶୁଞ୍ଜ ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା
(ମାଥୱ 8:19-22)

୫୭ ସେମାନେ ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଲୋକ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣାଞ୍ଜ ଅନୁସରଣ କରିବି । ୫୮ ଯାଶୁ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ, କୋକିଶିଆଳିର ଗାତ ଅଛି, ଆକାଶ ପକ୍ଷୀର ବସା ଅଛି, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର (ଯାଶୁ) ମୁଖେ ଗୁଞ୍ଜିବାର ସ୍ଵାଧୀନ ନାହିଁ ।

୫୯ ପୁଣି, ସେ ଆଉ ଜଣକୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁସରଣ କର । କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ପ୍ରଥମେ ଯାଇ ମୋହର ପିତାଞ୍ଜ ସମାଧି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ୬୦ ମାତ୍ର ସେ ଗହାଞ୍ଜକୁ କହିଲେ,

ମୃତମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରସାର କର ।

୨୧ ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ପରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବି, ମାତ୍ର ପରଥମେ ମୋହର ଗୃହରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହାଣ୍ଡକୁ କହିଲେ, ଯେ ଲଙ୍ଘନରେ ହାତ ଦେଇ ପଛକୁ ଚାହିଁ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୧୦

ଯାଶୁଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ଜଣଙ୍କୁ ପରେରଣ

୧ ଏଥୁପରେ ପରଭୁ ଆଉ ସତ୍ତ୍ଵେ ଜଣଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଓ ନିଜେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଓ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲ ବୁଲ ଜଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆଗେ ପଠାଇଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶସ୍ୟ ସିନା ପରତୁର, ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଅଲପ; ଏଣୁ ଆପଣା ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କର ।

୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ; ଦେଖ, ବାଘମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଣ୍ଟାଛୁଆମାନଙ୍କ ପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଉଅଛି । ୪ ଥଳି, ଝୋଲି ଓ ଜୋତା ନିଅ ନାହିଁ, ପୁଣି, ବାଟରେ କାହାକୁ ନମସ୍କାର କର ନାହିଁ ।

୫ ଆଉ, ଯେକୌଣସି ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ପରଥମେ କୁହ, ଏହି ଗୃହ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ । ୬ ଆଉ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଯଦି ଜଣେ ଶାନ୍ତିର ପାତ୍ର ଥାଏ, ଗହାଣ୍ଡେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଗହାର ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ନ ଥାଏ, ତେବେ ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିବ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଥାଏ, ଗହା ଭୋଜନପାନ କରି ସେହି ଗୃହରେ ରୁହ, କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆପଣା ବେତନର ଯୋଗ୍ୟ । ଘରକୁ ଘର ଯାଅ ନାହିଁ ।

୮ ପୁଣି, ଯେକୌଣସି ନଗରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ କର ଓ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଏ, ଗହା ଭୋଜନ କର, ୯ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କର, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ନିକଟ ।

୧୦ କିନ୍ତୁ ଯେକୌଣସି ନଗରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ କର ଓ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେଥୁର ଦାଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ବାହାରିଯାଇ କୁହ, ୧୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନଗରର ଯେଉଁ ଧୂଳି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦରେ ଲାଗିଅଛି, ଗହା ସୁଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଝାଡ଼ିଦେଉଅଛି; ତଥାପି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଯେ ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ଜାଣିଥାଅ । ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ସେହି ନଗରର ଦଣ୍ଡ ଅପେକ୍ଷା ସଦୋମର ଦଣ୍ଡକୁ ସହି ହେବ ।

ଅବିଶ୍ଵାସୀ ସହରର ବିଗ୍ରହ
(ମାଥୁ 11:20-24)

୧୩ ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର କୋରାଜୀନ୍, ହାୟ, ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ବେଥସାଇଦା, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯେବେ ସୋର ଓ ସାଦୋନରେ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନେକ କାଳ ପୂର୍ବରୁ ଅଖା ପିନ୍ଧି ପାଇଁଗରେ ବସି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତେ । ୧୪ ତଥାପି ବିଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅପେକ୍ଷା ସୋର ଓ ସାଦୋନର ଦଣ୍ଡ ସହି ହେବ । ୧୫ ଆଉ, ରେ କଫର୍ନାହୁମ ତୁ କ'ଣ ସ୍ଵପ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହେବୁ ? ପାଗଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେର ପତନ ହେବ ।

୧୬ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣେ, ସେ ମୋ' କଥା ଶୁଣେ, ପୁଣି, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ସେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ଆଉ ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ସେ ମୋ' ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ।

ସତ୍ତ୍ଵେ ଜଣଙ୍କ ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

୧୭ ଏଥୁପରେ ସେହି ସତ୍ତ୍ଵେ ଜଣ ଫେରିଆସି ଆନନ୍ଦରେ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଭୂତମାନେ ସୁଧ୍ୟା ଆପଣଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଶୀଭୂତ ଅଟନ୍ତି । ୧୮ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବିଜୁଳି ପରି ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଶୟତନକୁ ପଡ଼ିବା ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି । ୧୯ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାପ ଓ ବିଛା ଉପରେ

ଗୁଲିବାକୁ କ୍ଷମା ଦେଇଅଛି, ପୁଣି, ଶତରୁର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଦେଇଅଛି, ଆଉ କିଛି ହେଲେ କୌଣସି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ତଥାପି ଆତ୍ମାମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ଅଟନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ, ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ କର ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆନନ୍ଦ
(ମାଥୱ 11:25-27; 13:16,17)

୨୧ ସେହି ସମୟରେ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇ କହିଲେ, ପିତା ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଓ ପୃଥ୍ବୀର ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରଖି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶ କଲ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରୁଅଛି; ହଁ, ପିତା, କାରଣ ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ଭବତଃ ବିଷୟ ହେଲା ।

୨୨ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଅଧିକାରର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୋ'ଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି; ଆଉ, ପୁତ୍ର କିଏ, ଏହା ପିତାଙ୍କ ବିନା କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ପିତା କିଏ, ଏହା ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିନା କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, ଆଉ ପୁତ୍ର ଯାହା ନିକଟରେ ଗହାତ୍କୁ ପରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେ ଜାଣେ ।

୨୩ ପୁଣି, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବୁଲିପଡ଼ି କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛ, ସେହି ସବୁ ଯେଉଁ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖେ, ଗହା ଧନ୍ୟ । ୨୪ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛ ସେହି ସବୁ ଅନେକ ଭାବବାଦୀ ଓ ରାଜା ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣୁଅଛ ସେହି ସବୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତମ ଶମିରୋଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୨୫ ଆଉ ଦେଖ, ଜଣେ ମୋଶାତ୍କ ବନ୍ୟବସ୍ତୁଆଣ୍ଡାସ୍ତରଙ୍କ ଉଠି ଗହାତ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ? ୨୬ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ମୋଶାତ୍କ ବନ୍ୟବସ୍ତୁଆରେ କ'ଣ ଲେଖା ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ କିପରି ପାଠ କରୁଅଛ ? ୨୭ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପରାଣ, ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ମନ ଦେଇ ପରଭୁ ଆପଣା ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପରେମ କର; ପୁଣି, ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପରେମ କର । ୨୮ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲ; ଏହା କର, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଜୀବନ ପାଇବ ।

୨୯ କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଦେଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ମୋହର ପରତିବାସୀ କିଏ ? ୩୦ ଯୀଶୁ ସେହି ପରସ୍ତର ଧରି କହିଲେ, ଜଣେ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯିଗାହାକୁ ଯାଉ ଯାଉ ତକାୟତମାନଙ୍କ ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିଲା । ସେମାନେ ଗହାର ଲୁଗାପଟା ଛଡ଼ାଇନେଇ ଓ ମାଡ଼ ମାରି ଗହାକୁ ଦରମା ଆବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ।

୩୧ ଘଟଣା ପରେପରେ ଜଣେ ଯାଜକ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ଆଉ ସେ ଗହାକୁ ଦେଖି ବାଟର ଆରପାଖ ଦେଇ ଗଲେ । ୩୨ ସେହି ପରକାରେ ଜଣେ ଲେବୀୟ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଗହାକୁ ଦେଖି ବାଟର ଆରପାଖ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ।

୩୩ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ପଥକ ଗହା ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାକୁ ଦେଖି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ, ୩୪ ଏବଂ ପାଖକୁ ଯାଇ ଗହାର କ୍ଷତ ସବୁରେ ତେଲ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଢାଳି ସେହି ସବୁ ବାନ୍ଧିଦେଲେ, ଆଉ ଗହାକୁ ନିଜ ଗଧ ଉପରେ ବସାଇ ଗହାକୁ ଗୋଟିଏ ପାନ୍ଥଶାଳକୁ ନେଇଯାଇ ଗହାର ସେବା କଲେ । ୩୫ ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଦୁଇଟି ଟଙ୍କା ବାହାର କରି ପାନ୍ଥଶାଳର ମାଲିକତ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହାର ସେବା କର, ଆଉ ଯାହା କିଛି ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ, ଗହା ମୁଁ ଫେରିଆସିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିଶୋଧ କରିବି ।

୩୬ ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ତକାୟତମାନଙ୍କ ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକଟିର ପରତିବାସୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ ? ୩୭ ସେ କହିଲେ, ଯେ ଗହା ପ୍ରତି ଦୟା କଲା, ସେ । ଯୀଶୁ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର କର ।

ମାର୍ଥା ଓ ମରିୟମଙ୍କ ଗୃହରେ ଯୀଶୁ

୩୮ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ମାର୍ଥା ନାମରେ ଜଣେ ସତ୍ତାରାଳେକ ଯାଶୁଓକୁ ନିଜ ଘରକୁ ଡାକିଲେ । ୩୯ ଗହାଓକର ଜଣେ ଭଉଣୀ ଥିଲେ ଗଓକ ନାମ ମରିୟମ , ସେ ପରଭୁଓକ ପାଦ ତଳେ ବସି ଗହାଓକ ବାକ୍ସ ଶୁଣୁଥିଲେ ।

୪୦ କିନ୍ତୁ ମାର୍ଥା ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିଲେ; ଏଣୁ ସେ ଗହାଓକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ମୋହର ଭଉଣୀ ଯେ ଏକାକୀ ମୋ' ଉପରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାର ଭାର ପକାଇ ଦେଇଅଛି ସେ ଆତ୍ମକୁ କ'ଣ ଆପଣଓକର ମନ ନାହିଁ ? ତେବେ ମୋତେ ସାହାୟତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ କୁହନ୍ତୁ । ୪୧ କିନ୍ତୁ ପରଭୁ ଗଓକୁ କହିଲେ, ମାର୍ଥା, ମାର୍ଥା, ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତିବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଅଛ, ୪୨ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ପ କେତେଟି, ବରଂ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ; ମରିୟମ ତ ଉତ୍ତମ ଭାଗ ମନୋନୀତ କରିଅଛି, ଆଉ ଗହା ଗହାଠାରୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧

ପରଭୁଓକ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା
(ମାଥୁଉ 6:9-13; ମାଥୁଉ 7:7-11)

୧ ଥରେ ସେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ; ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମାପ୍ତ କରନ୍ତେ ଗହାଓକ ଶିଷ୍ୟମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଓକୁ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଯୋହନ ଯେପରି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଓକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଶିଖାଇଲେ, ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆମ୍ଭମାନଓକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଶିଖାଆନ୍ତୁ ।

୨ ଏଥିରେ ସେ ସେମାନଓକୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେତେବେଳେ କୁହ, ପିତା, ତୁମ୍ଭ ନାମ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ ହେଉ । ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ ।

୩ ପରତିଦିନ ଆମ୍ଭମାନଓକୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଆହାର ଦିଅ । ୪ ଆମ୍ଭମାନଓକର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରାଧକୁ କ୍ଷମା କରୁ । ପରୀକ୍ଷାରେ ଆମ୍ଭମାନଓକୁ ଆଣ ନାହିଁ ।

୫ ଆଉ, ସେ ସେମାନଓକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଓକର କାହାରି ଏପରି ବନ୍ଧୁ ଅଛି କି, ଯାହା ନିକଟକୁ ଅଧରାତିରେ ସେ ଯାଇ କହିବ, ହେ ବନ୍ଧୁ, ମୋତେ ତିନୋଟି ରୁଟି ଉଧାର ଦିଅ, ୬ କାରଣ ମୋହର ଜଣେ ପଥିକ ବନ୍ଧୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଗହାଓକୁ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋ' ପାଖରେ କିଛି ନାହିଁ, ୭ ଆଉ ସେ ଭିତରୁ ଏପରି ଉତ୍ତର ଦେବ, ମୋତେ କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ; ଦୁଃଖୀ ବନ୍ଧ ହେଲାଣି, ଆଉ ମୋର ପିଲାମାନେ ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଶୋଇଛନ୍ତି; ମୁଁ ଉଠି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ ? ୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଓକୁ କହୁଅଛି, ସେ ଯଦ୍ୟପି ଗହାର ବନ୍ଧୁ ହେବାରୁ ଉଠି ନ ଦେବ, ତଥାପି ସେ ଅଳ୍ପଥର ମାଗିବାରୁ ସେ ଉଠି, ଗହାର ଯେତେ ଆବଶ୍ୟକ, ଗହାକୁ ସେତେ ଦେବ ।

୯ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଓକୁ କହୁଅଛି, ମାଗ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଓକୁ ଦିଆଯିବ; ଖୋଜ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଧାନ ପାଇବ; ଦୁଃଖରେ ମାର, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖ ଫିଟାଇଦିଆଯିବ । ୧୦ କାରଣ ଯେ କେହି ମାଗେ, ସେ ପାଏ; ଯେ ଖୋଜେ, ସେ ସନ୍ଧାନ ପାଏ; ଆଉ, ଯେ ଦୁଃଖରେ ମାରେ, ଗହା ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖ ଫିଟାଇଦିଆଯିବ ।

୧୧ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଓକ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପିତା କିଏ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଗହାର ପୁଅ ମାଛ ମାଗିଲେ ସେ ଗହାକୁ ମାଛ ବଦଳରେ ସାପ ଦେବ ? ୧୨ କିମ୍ବା ଅଶ୍ୱତା ମାଗିଲେ ସେ ଗହାକୁ ବିଛା ଦେବ ? ୧୩ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖ ହେଲେ ସୁଧା ଯେବେ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଓକୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଦେଇ ଜାଣ, ତେବେ ଯେଉଁ ପିତା ସପ୍ତର୍ଗରୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଗହାଓକ ପାଖରେ ମାଗିବା ଲୋକମାନଓକୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦେବେ !

ଯାଶୁ ଓ ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍
(ମାଥୁଉ 12:22-30; ମାର୍କ 3:20-27)

୧୪ ଥରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଛଡ଼ାଉଥିଲେ, ସେହି ଭୂତଟା ଘୁଓଗା । ଭୂତ ବାହାରିଗଲା ପରେ ଘୁଓଗା ଲୋକଟି କଥା କହିଲା; ସେଥିରେ ଲୋକସମୂହ ଚକିତ ହେଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଭୂତପତି ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍‌ର ସାହାୟତାରେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଏ ।

୧୬ ଅନ୍ୟମାନେ ଗହାଓକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଗହାଓକଠାରୁ ଆକାଶରୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ମାଗିଲେ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଓକ ମନର ଭାବ ଜାଣି ସେମାନଓକୁ କହିଲେ, ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟ

ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ଗହା ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇ ଯାଏ, ପୁଣି, ଗୃହ ଗୃହ ଉପରେ ପଡ଼େ ।

୧୮ ଆଉ ଶୟତାନ ମଧ୍ୟ ଯଦି ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ଗହାହେଲେ ଗହାର ରାଜ୍ୟ କିପରିକାରେ ସୂତ୍ର ହୋଇ ରହିବ ? ମୁଁ ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍‌ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ କହୁଅଛ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେବେ ବାଲ୍‌ଜିବୁଲ୍‌ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ କାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାନ୍ତି ? ଏଣୁ ସେମାନେ ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବେ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଏ, ତେବେ ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲାଣି ।

୨୧ ବଳବାନ ଲୋକ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ରରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆପଣା ଗଡ଼ ରକ୍ଷା କରେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାର ସମ୍ପଦତ୍ତି ନିରାପଦରେ ଥାଏ; ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଗହାଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ ଲୋକ ଗହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ଜୟ କରେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଗହାର ଭରସା ଥିଲା, ସେହି ସବୁ ସେ ଛଡ଼ାଇ ନିଏ, ପୁଣି, ଗହାର ଲୁଟ କରିଥିବା ଧନସମ୍ପଦତ୍ତି ବାଣ୍ଟିନିଏ । ୨୩ ଯେ ମୋହର ସପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ସେ ମୋହର ବିପକ୍ଷ; ପୁଣି, ଯେ ମୋ' ସହିତ ସଂଗ୍ରହ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିପାଏ ।

ଭୃତର ପରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ
(ମାଥୱ 12:43-45)

୨୪ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ବାହାରିଯିବା ପରେ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଜଳ ନ ଥିବା ସ୍ଥାନ ସବୁ ଭ୍ରମଣ କରି ଖୋଜେ, ଆଉ ଗହା ନ ପାଇ କହେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଘରୁ ବାହାରିଆସିଥିଲି, ମୋହର ସେହି ଘରକୁ ଫେରିଯିବି; ୨୫ ପୁଣି, ସେ ଆସି ଗହା ପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବା ଦେଖେ । ୨୬ ସେତେବେଳେ ସେ ଯାଇ ଆପଣାଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ଆଉ ସାଗେଟି ଆତ୍ମା ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ପରବେଶ କରି ସେଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଆଉ ସେହି ଲୋକର ପରାଧୀନ ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ ଦଶା ଅଧିକ ମନ୍ଦ ହୁଏ ।

ବାକ୍ସ ପାଳନକାରୀ ଧର୍ମ

୨୭ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସତ୍‌ଗାଲୋକ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ଧର୍ମ ସେହି ଗର୍ଭ, ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କଲା ଓ ସେହି ସ୍ତନ, ଯହିଁରୁ ତୁମ୍ଭେ ପାନ କଲ । ୨୮ ମାତ୍ର ସେ କହିଲେ, ନା, ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ସ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ଧର୍ମ ।

ଯୁନସ୍ତକ ଚିହ୍ନ
(ମାଥୱ 12:38-42)

୨୯ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକାଠି ହେଉଥିବା ସମୟରେ ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏହି କାଳର ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟ; ଏମାନେ ଚିହ୍ନ ଖୋଜନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯୁନସ୍ତକ ଚିହ୍ନ ବିନା ଧର୍ମ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ୩୦ କାରଣ ଯୁନସ୍ତକ ଯେପରି ନାନିବାୟମାନଙ୍କ ପରି ଚିହ୍ନ ଭଳି ହେଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହେବେ ।

୩୧ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଣୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ, କାରଣ ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପୃଥିବୀର ପରାନ୍ତରୁ ଆସିଥିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଶଲୋମନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହତ ବିଷୟ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ।

୩୨ ନାନିବାର ଲୋକମାନେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯୁନସ୍ତକ ପରାନ୍ତରରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଯୁନସ୍ତକ ଅପେକ୍ଷା ମହତ ବିଷୟ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ।

ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଜ୍ୟୋତିଃ
(ମାଥୱ 5:15; 6:22,23)

୩୩ କେହି ଘାପ ଜାଳି ଗୁପ୍ତ କୋଠାରେ କିମ୍ବା ମାଣ ତଳେ ରଖେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଘାପରୁଖା ଉପରେ ରଖେ, ଯେପରି ଭିତରେ ପରବେଶ କରିବା ଲୋକମାନେ ଆଲୋକ ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ୩୪ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଶରୀରର ପରାଧୀନ । ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ନିର୍ମଳ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ

ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଥାଲୋକମୟ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଗହା ଦୃଷ୍ଟିତ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟକାରମୟ ହୁଏ । ୩୫ ଅତଏବ ସାବଧାନ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ଥାଲୋକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନ ହୁଏ । ୩୬ ଏଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଥାଲୋକମୟ ହୁଏ ଓ ସେଥିର କୌଣସି ଅଂଶ ଅନ୍ୟକାରମୟ ନ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାରଣ ଥାଲୋକରେ ଥାଲୋକିତ କରେ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଥାଲୋକମୟ ହେବ ।

୩୭ ସେ କଥା କହିଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ଗହାଞ୍ଜୁ ଦିନବେଳେ ଆପଣା ଗୃହରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ, ଆଉ ସେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଭୋଜନରେ ବସିଲେ ।

ଫାରୁଶୀ ଓ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ବନ୍ୟବସ୍ତ୍ରାଶାସ୍ତ୍ରରଞ୍ଜ ସନ୍ତପର ପାତ୍ର
(ମାଥୱ 23:1-36; ମାର୍କ 12:38-40)

୩୮ କିନ୍ତୁ ଭୋଜନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଧୋଇ ନ ଥିଲେ, ଏହା ଦେଖି ସେହି ଫାରୁଶୀ ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ।

୩୯ ସେଥିରେ ପରଠୁ ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଫାରୁଶୀଯାକ ସିନା ଗିନା ଓ ଥାଲାର ବାହାର ପରିଷ୍କାର କରୁଥାଅ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଲୋଭ ଓ ଦୁଷ୍ଟଗତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୪୦ ହେ ନିର୍ବୋଧମାନେ, ଯେ ବାହାର ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେ କି ଭିତର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ନାହିଁ ? ୪୧ ବରଂ ଭିତରେ ଯାହା ଯାହା ଅଛି, ସେହି ସବୁ ଦାନ କର; ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ପରିଷ୍କୃତ ।

୪୨ କିନ୍ତୁ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର ଫାରୁଶୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୋଦିନା, ଆରୁଦ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶାକର ଦଶମାଂଶ ଦେଉଥାଅ, ଆଉ ନୟାୟବିଗର ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଅବହେଳା କରୁଥାଅ; କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପାଳନ କରିବା ଓ ଅନ୍ୟସବୁ ଅବହେଳା ନ କରିବା ଉଚିତ ।

୪୩ ହାୟ, ଦଶତର ପାତ୍ର ଫାରୁଶୀମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମାଜଗୃହରେ ପ୍ରଧାନ ଆସନ ଓ ହାଟବଜାରରେ ନିମ୍ନକାର ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଅ । ୪୪ ହାୟ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଶତର ପାତ୍ର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବା କବର ତୁଲ୍ୟ; ଗହା ଉପରେ ଚଢ଼ୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଗହା ସମାଧି ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୫ ଏଥିରେ ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ବନ୍ୟବସ୍ତ୍ରା ଶାସ୍ତ୍ରରଞ୍ଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏହା କହି ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅପମାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୪୬ ସେ କହିଲେ, ହାୟ, ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ବନ୍ୟବସ୍ତ୍ରା ଶାସ୍ତ୍ରରଞ୍ଜ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦଶତର ପାତ୍ର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ବହ ଭାର ଲଦୁଥାଅ ଏବଂ ନିଜେ ଗୋଟିଏ ଆଞ୍ଜୁଳି ଦେଇ ଗହା ସ୍ପର୍ଶ କରୁ ନ ଥାଅ ।

୪୭ ହାୟ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଶତର ପାତ୍ର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର କବର ତିଆରି କରୁଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ୪୮ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ କର୍ମ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟ ଓ ଗହା ଅନୁମୋଦନ କରୁଅଛ; କାରଣ ସେମାନେ ସିନା ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କବର ସ୍ତମ୍ଭ ତିଆରି କରୁଥାଅ ।

୪୯ ତେଣୁ ଈଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭାବବାଦୀ ଓ ପରେରିତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା କାହାକୁ ସେମାନେ ବଧ କରିବେ ଓ କାହା କାହାକୁ ଗତନ କରିବେ, ୫୦ ଯେପରି ହେବଲଙ୍କ ରକ୍ତପାତଠାରୁ, ଯେଉଁ ଜିଖରୀୟ ବେଦି ଓ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ହତ ହେଲେ, ଗହାଞ୍ଜୁ ରକ୍ତପାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଯେତେ ଭାବବାଦୀଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ହୋଇଅଛି, ୫୧ ସେ ସବୁର ପରିଶୋଧ ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ ।

୫୨ ହାୟ ଦଶତର ପାତ୍ର ଫୋଶାଞ୍ଜୁ ବନ୍ୟବସ୍ତ୍ରାଶାସ୍ତ୍ରରଞ୍ଜମାନେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନର ଚାନ୍ଦି ହରଣ କଲ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ପ୍ରବେଶ କଲ ନାହିଁ, ଆଉ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲ ।

୫୩ ଆଉ, ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରିଗଲା ପରେ ଶାସ୍ତ୍ରରଞ୍ଜ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଅତିଶୟ ଈର୍ଷା କରି ୫୪ ଗହାଞ୍ଜୁ ମୁଖର କୌଣସି କଥା ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଫିଲ୍ମ ପକାଇ ଗହାଞ୍ଜୁ ଅନେକ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

କପଟତା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ
(ମାଥୱ 10:26,27)

୧ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପରସ୍ପର ଉପରେ ମାଡ଼ି ପଡ଼ୁଥିଲେ; ସେତେବେଳେ ସେ ପରଥମେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଖମ୍ବୀର ସମ୍ମୁଖେ କପଟତା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ ।

୨ କିନ୍ତୁ ଯାହା ପରକାଶିତ ନ ହେବ, ଏପରି ଆବିଷ୍କୃତ କିଛି ନାହିଁ, ଆଉ ଯାହା ଜଣା ନ ଯିବ, ଏପରି ଗୁପ୍ତ କିଛି ନାହିଁ, । ୩ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଅନ୍ଧକାରରେ କହିଥାଅ, ସେହି ସବୁ ଆଲୋକରେ ଶୁଣାଯିବ, ପୁଣି, ଯାହା ଗୁପ୍ତ କୋଠାରେ ଗୋପନରେ କହିଥାଅ, ଗହା ଘର ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବ ।

ଭୟ ନ କର
(ମାର୍କ 10:28-31)

୪ କିନ୍ତୁ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହୁଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରକୁ ବଧ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଗହା ପରେ ଆଉ କିଛି କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ୫ କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ଭୟ କରିବ, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି; ବଧ କଲା ଉତ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯାହାଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି, ଗହାଙ୍କୁ ଭୟ କର; ହଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଗହାଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

୬ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଘରଟିଆ କ'ଣ ଯୋଡ଼ିଏ ପଇସାରେ ବିକାଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ? ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସୃତକର ସମସ୍ତ କେଶ ହିଁ ଗଣାଯାଇଛି । ଭୟ କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଘରଟିଆ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଠା ।

ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ
(ମାଥୱ 10:32,33; 12:32; 10:19-20)

୮ ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରାବେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହାକୁ ସମ୍ମାନ କରାବେ; ୯ କିନ୍ତୁ ଯେ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ଅସମ୍ମାନ କରାବେ, ଗହାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅସମ୍ମାନ କରାଯିବ । ୧୦ ଆଉ ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବ, ଗହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ; ମାତ୍ର ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାକଥା କହିବ, ଗହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହ, ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ସପକ୍ଷରେ କିପରି ବାକି କଥା ଉତ୍ତର ଦେବ କିମ୍ବା କ'ଣ କହିବ, ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ; ୧୨ କାରଣ କ'ଣ କହିବାକୁ ହେବ, ଗହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବେ ।

ମୂର୍ଖ ଧନୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧୩ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଗୁରୁ, ମୋ'ର ଭାଇକୁ ମୋ' ସହିତ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାଗ କରିଦେବା ନିମନ୍ତେ କହନ୍ତୁ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ସେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଭାଇ. କିଏ ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲା ? ୧୫ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ସମସ୍ତ ପରକାର ଲୋଭରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖ, କାରଣ ଜଣେ ଲୋକର ଜୀବନ ଗହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ ।

୧୬ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକର କ୍ଷେତରେ ବହୁତ ଫସଲ ହେଲା । ୧୭ ସେଥିରେ ସେ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କରି କହିଲେ, କ'ଣ କରିବି ? କାରଣ ମୋହର ଫସଲ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ୧୮ ପୁଣି, ସେ କହିଲା, ଏହା କରିବି; ମୋର ଅମାରସକୁ ଭାଙ୍ଗି ବଡ଼ ବଡ଼ କିରୀ ଗୋଳି ଓ ସେସବୁରେ ମୋହର ଶସ୍ୟ ଓ ଦରବନ୍ଧ ସବୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବି, ୧୯ ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପରାଣକୁ କହିବି, ରେ ପରାଣ, ଅନେକ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ତୋର ବହୁତ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ ଅଛି, ବିଶ୍ରାମ କର, ଭୋଜନ କର, ଆମୋଦ କର;

୨୦ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ଗହାକୁ କହିଲେ, ରେ ନିର୍ବୋଧ, ଆଜି ରାତିରେ ଗେର ପରାଣ ଗେଠାରୁ ନିଆଯିବ; ସେଥିରେ ତୁ ଯାହା ଯାହା ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛୁ, ସେହି ସବୁ କାହାର ହେବ ? ୨୧ ଯେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବିଷୟରେ ଧନୀ ନୁହେଁ, ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଏହିପରି ଘଟେ ।

ଚିନ୍ତିତ ନ ହୁଅ
(ମାଥୱ 6:25-34)

୨୨ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, କ'ଣ ଖାଇବ, ଏପରି ଭାଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ, କିଅବା କ'ଣ ପିନ୍ଧିବ, ଏପରି ଭାଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ୨୩ କାରଣ ଭକ୍ଷଣ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଶରୀର ଶରେଷ୍ଠ ।

୨୪ କାଉମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଭାବି ଦେଖ, ସେମାନେ ବୁଣାନ୍ତି ନାହିଁ କି କାଟନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରଘର ନାହିଁ, ଆଉ ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କେତେ ଅଧିକ ଶରେଷ୍ଠ ! ୨୫ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଚିନ୍ତା କରି କରି ଆପଣା ଆୟୁ ହାତେ ବଢ଼ାଇ ପାରେ ? ୨୬ ଅତଏବ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ସୁଧା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତା କରୁଅଛ ?

୨୭ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟ ଭାବି ଦେଖ, ସେଗୁଡ଼ିକ କିପରି ସୁଖ କାଟନ୍ତି ନାହିଁ କି ବୁଣାନ୍ତି ନାହିଁ; ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଶଲୋମନ ସୁଧା ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପରି ବିଭୂଷିତ ନ ଥିଲେ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଘାସ ଆଜି କ୍ଷେତରେ ଅଛି, ଆଉ କାଲି ତୁଳିରେ ପକାଯାଏ, ଗହାକୁ ଯେବେ ଈଶ୍ଵର ଏପୂର୍ବକାର ବେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ, ହେ ଅଧିକ ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ନ ଦେବେ !

୨୯ ପୁଣି, କ'ଣ ଖାଇବ ଓ କ'ଣ ପିଇବ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖୋଜି ବୁଲ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ୩୦ କାରଣ ଜଗତର ଅଣୟିତ୍ରୀମାନେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଜାଣନ୍ତି ।

୩୧ ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ଵେଷଣ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।

ସ୍ଵପ୍ନାୟ ଧନ
(ମାଥୱ 6:19-21)

୩୨ ହେ ସାନ ପଲ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ମହା ଆନନ୍ଦ ।

୩୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା ଅଛି; ଗହା ବିକ୍ରୟ କରି ଦାନ କର; ଯାହା କ୍ଷୟ ପାଏ ନାହିଁ, ଏପରି ଥିଲି ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍କୃତ କର; ଯେଉଁଠାରେ ଚୋର ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପୋକ ନଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ, ଏପରି ସ୍ଵପ୍ନାୟ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର, ୩୪ କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନ, ସେହିଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନ ।

ଜାଗରତ ଦାସ

୩୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଟି ବନ୍ଧା ଆଉ ଓ ପୂରଦାପ ଜଳୁଥାଉ; ୩୬ ଆଉ ପରଭୁ ବିବାହ-ଉତ୍ସବରୁ ଫେରିଆସି ଦୁପ୍ପାରରେ ମାରିବା ମାତ୍ରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ନିମନ୍ତେ ସେହିକ୍ଷଣି ଦୁପ୍ପାର ଫିଟାଇବାକୁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଆନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇ ରହିଥାଅ ।

୩୭ ପରଭୁ ଆସି ଯେଉଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଜାଗରତ ଦେଖିବେ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେ ଆପଣାର କଟି ବନ୍ଧି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନରେ ବସାଇ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେବା କରିବେ । ୩୮ ଆଉ ସେ ଯଦି ଦୁପ୍ପିତାୟ କି ତୃତୀୟ ପୂର୍ବରରେ ସୁଧା ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦେଖାନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ସେହି ଦାସମାନେ ଧନ୍ୟ ।

୩୯ କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣିଥାଅ, କେଉଁ ସମୟରେ ଚୋର ଆସିବ, ଏହା ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଯେବେ ଜାଣନ୍ତେ, ଗହାହେଲେ ସେ ଆପଣା ଘରେ ସିନ୍ଧୁ କାଟିବାକୁ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ୪୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଥାଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁ ନ ଥିବ, ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିବେ ।

ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନା ଅବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଦାସ
(ମାଥୱ 24:45-51)

୪୧ ସେଥିରେ ପିତର କହିଲେ, ହେ ପୁଅ, ଆପଣ କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହୁଅଛନ୍ତି ? ୪୨ ପୁଅ କହିଲେ, ଏଣୁ ଆପଣା ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ଯଥା ସମୟରେ ନିରୂପିତ ଭାଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପୁଅକୁ ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ, ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ୍ତତ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବେବର୍ତ୍ତୀ କିଏ ? ୪୩ ପୁଅ ଆସି ଆପଣାର ଯେଉଁ ଦାସକୁ ସେପରକାର କରୁଥିବା ଦେଖିବେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୪୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେ ଗହାକୁ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବେ ।

୪୫ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଦାସ ମୋହର ପୁଅକୁ ଆସିବାର ବିଳମ୍ବ ଅଛି ବୋଲି ମନେ ମନେ କହି ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ ପୁଅର କରିବାକୁ ଏବଂ ଭୋଜନପାନ କରି ମତ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ୪୬ ଗହାହେଲେ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରୁ ନ ଥାଏ ଓ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ସେ ଜାଣି ନ ଥାଏ, ସେହି ଦିନ ଓ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ଗହାର ପୁଅ ଆସିବେ, ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରି ଅବିଶ୍ୱାସ୍ତତମାନଙ୍କ ସହିତ ଗହାର ଅଂଶ ନିରୂପଣ କରିବେ ।

୪୭ ଆଉ ଯେଉଁ ଦାସ ନିଜ ପୁଅକୁ ଇଚ୍ଛା ଜାଣି ପୁଅସହୁତ ହୋଇ ନ ଥାଏ କିମ୍ବା ଗହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥାଏ, ୪୮ ସେ ବହୁତ ପୁଅରରେ ପୁଅରୀତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଯେ ନ ଜାଣି ପୁଅରଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଥାଏ, ସେ ଅଳ୍ପ ପୁଅରରେ ପୁଅରୀତ ହେବ । ଯାହାକୁ ବହୁତ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଗହାଠାରୁ ବହୁତ ଦାବି କରାଯିବ; ପୁଣି, ଲୋକେ ଯାହା ନିକଟରେ ବହୁତ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ନିକଟରୁ ବହୁତ ଦାବି କରିବେ ।

ଶାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭେଦ
(ମାଥୱ 10:34-36)

୪୯ ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଗ୍ନି ନିକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଆସୁଅଛି, ଆଉ ଗହା ଯଦି ପୁଅକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଗହାହେଲେ ମୋହର ଆଉ କ'ଣ ବାଞ୍ଛା ? ୫୦ ମାତର ମୋତେ ଏକ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାକୁ ହେବ, ଆଉ ଗହା ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କିପରି ଭାଗ୍ୟବାନ ହେଉଅଛି ।

୫୧ ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି ବୋଲି କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ନା, ବରଂ ଭେଦ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । ୫୨ କାରଣ ଅଧ୍ୟାବଧି ଗୋଟିଏ ଗୃହରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଥିଲେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତିନି ଜଣ ଓ ତିନି ଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ଜଣ ବିଭିନ୍ନ ହେବେ । ୫୩ ପୁତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପିତା, ପିତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାତା, ମାତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କନ୍ୟା, ବୋହୂ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାଶୁ ଓ ଶାଶୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବୋହୂ ଭିନ୍ନ ହେବେ ।

ସମୟର ଲକ୍ଷଣ
(ମାଥୱ 16:2,3)

୫୪ ପୁଣି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ମେଘ ଉଠୁଥିବା ଦେଖିଲେ ସେହିକ୍ଷଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ବର୍ଷା ଆସୁଅଛି, ଆଉ ସେହିପରି ଘଟେ; ୫୫ ପୁଣି, ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ବହିବା ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, ବଡ଼ ଖରା ହେବ, ପୁଣି, ଗହା ଘଟେ । ୫୬ ରେ କପଟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ଲକ୍ଷଣସବୁ ବୁଝି ପାରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ଏହି କାଳର ଲକ୍ଷଣସବୁ କିପରି ବୁଝି ନାହିଁ ?

ବିବାଦୀ ସହ ନିଷ୍ପତ୍ତି
(ମାଥୱ 5:25,26)

୫୭ ଆଉ ନିଜେ ନିଜେ କାହିଁକି ଧର୍ମାନ୍ତର କରୁ ନାହିଁ ? ୫୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ବିବାଦୀ ସହିତ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର, କାଲେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଣି ନେଇଯିବ, ପୁଣି, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ, ଆଉ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ ତୁମ୍ଭକୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇବ । ୫୯ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଶେଷ କରନ୍ତୁ ନ ସୁଧିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ କୌଣସି ପରକାରେ ବାହାରି ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୧. ସେହି ସମୟରେ କେତେକ ଲୋକ ଆସି, ପୀଲାତ ଯେଉଁ ଗାଲିଲୀୟମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବଳି ସହିତ ମିଶାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଜଣାଇଲେ ।^୯ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହାସବୁ ଭୋଗ କରିବାରୁ ଏହି ଗାଲିଲୀୟମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗାଲିଲୀୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାପୀ ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ?^{୧୦} ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ନା, କିନ୍ତୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପୁରକାରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

୧୨. କିମ୍ବା ଶୀଲୋହରେ ସେହି ଯେଉଁ ଅଠର ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ପୁରହରୀଗୃହ ପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶ କଲା, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଯିରୁଶାଲମବାସୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅପରାଧୀ ବୋଲି କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ?^{୧୧} ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ନା, କିନ୍ତୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହିପରି ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

ଅଫଲନ୍ତ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧୩. ଆଉ, ସେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, ଜଣକର ଦରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ତିମ୍ବିରି ଗଛ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ସେ ଆସି ସେଥିରେ ଫଳ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।^{୧୨} ତେଣୁ ସେ ମାଳାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହି ତିନି ବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ଆସି ଏହି ତିମ୍ବିରି ଗଛରେ ଫଳ ଖୋଜୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ପାଉ ନାହିଁ; ଏହାକୁ ହାଣିପକାଅ, ଏଇଟା କାହିଁକି ଭୂମିକୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରୁଅଛି ?

୧୪. ମାତ୍ର ସେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ପରଠୁ ଏହାକୁ ଏହି ବର୍ଷଟି ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ, ମୁଁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଗୁରିପାଖ ଖୋଳି ଖତ ଦେବି, ଆଉ ପରେ ଫଳ ହୁଏତ ଭଲ, ନେହିଲେ ଗହାକୁ ହାଣିପକାଇବେ ।

କୁବ୍ଜା ସ୍ତରୀଲୋକର ସୁସ୍ଥତା

୧୫. ଅରେ ସେ ବିଶ୍ୱରାମବାରରେ ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।^{୧୩} ଆଉ ଦେଖ, ଅଠର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳକାରୀ ଆତ୍ମା ଦୁପ୍ପାର ଆବିଷ୍ଟ ଜଣେ ସ୍ତରୀଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲା, ସେ କୁବ୍ଜା ହୋଇ କୌଣସି ପୁରକାରେ ଆପଣାକୁ ସିଧା କରି ପାରୁ ନ ଥିଲା ।

୧୬. ଯାଶୁ ଗହାକୁ ଦେଖି ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ନାରୀ, ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ବଳତାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା ।^{୧୪} ଆଉ, ସେ ଗହା ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ସଳଖ ହୋଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।^{୧୫} କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱରାମବାରରେ ସୁସ୍ଥ କରିବାରୁ ସମାଜଗୃହର ମୁଖିଆ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଲୋକସମୂହକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛଅ ଦିନ ଅଛି, ଏଣୁ ସେହି ସବୁ ଦିନରେ ଆସି ସୁସ୍ଥ ହୁଅ, ବିଶ୍ୱରାମବାରରେ ଆସ ନାହିଁ ।

୧୬. କିନ୍ତୁ ପରଠୁ ଗହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ରେ କପଟୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରତେୟକେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱରାମବାରରେ ଆପଣା ଆପଣା ବଳଦ କିମ୍ବା ଗଧ ଗୁହାଳରୁ ଫିଟାଇ ନେଇ ପାଣି ପିଆଅ ନାହିଁ ?^{୧୬} ତେବେ ଦେଖ, ଅଠର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟତନ ଦୁପ୍ପାର ବନ୍ଧା ହୋଇ ଅବରାହାମଙ୍କ କନ୍ୟା ଏହି ସ୍ତରୀଲୋକଟି କ'ଣ ବିଶ୍ୱରାମବାରରେ ଆପଣା ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା ?

୧୭. ଆଉ, ସେ ଏହି କଥାସବୁ କହିବାପରେ, ଗହାଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଯାଶୁ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ସୋରିଷ ଦାନ ଓ ଖମ୍ବୀରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ମାଥୱ 13:31,32; ମାର୍କ 4:30-32)

୧୮. ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କାହା ପରି ? ପୁଣି, କାହା ସହିତ ମୁଁ ଗହାର ତୁଳନା କରିବି ?^{୧୭} ଗହା ଏପୁରକାର ଗୋଟିଏ ସୋରିଷ ଦାନ ପରି, ଯାହା ନେଇ ଜଣେ ଲୋକ ଆପଣା ବଗିଚାରେ ବୁଣିଲା, ଆଉ ଗହା ବଢ଼ି ଗଛ ହେଲା, ପୁଣି, ଆକାଶର ଚଢ଼େଇମାନେ ଆସି ଗହାର ଡାଳରେ ବାସ କଲେ ।

ଖମ୍ବୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ମାଥୱ 13:33)

୧୯. ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ମୁଁ କାହା ସହିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ତୁଳନା କରିବି ?^{୧୮} ଗହା ଖମ୍ବୀର ପରି, ଜଣେ ସ୍ତରୀ ଗହା ଘେନି ମହଣେ ମଇଦା ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲା, ଆଉ ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ଖମ୍ବୀରମୟ ହେଲା ।

ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ
(ମାଥୱ 7:13,14,21-23)

୨୨ ଏହାପରେ ସେ ନଗରେ ନଗରେ ଓ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଭ୍ରମଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ଦେଉ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ୨୩ ଆଉ, ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କ'ଣ ଅଳ୍ପ ? ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୪ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ ଦେଇ ପରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣପଣ କର, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅନେକ ପରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରେଷ୍ଟା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୫ ଘରର ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ ଉଠି ଦସ୍ତାବିଜ ବନ୍ଦ କଲେ ପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବ ଓ ହେ ପରଭୁ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦସ୍ତାବିଜ ଫିଟାନ୍ତୁ, ଏହା କହି ଦସ୍ତାବିଜରେ ମାରିବାକୁ ଲାଗିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୨୬ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିବ, ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୋଜନପାନ କଲୁ, ପୁଣି, ଆପଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ; ୨୭ ଆଉ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ହେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ ସମୟରେ ମୋ' ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ ।

୨୮ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଗ୍ରହଣ, ଇସହାକ, ଯାକୁବ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଓ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ବାହାରେ ପକାଇଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଗୋଦନ ଓ ଦାନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ହେବ । ୨୯ ପୁଣି, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣରୁ ଲୋକେ ଆସି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଭୋଜନରେ ବସିବେ । ୩୦ ଆଉ ଦେଖ, ଶେଷରେ ଥିବା କେତେକ ପରଥମ ହେବେ ଓ ପରଥମରେ ଥିବା କେତେକ ଶେଷରେ ପଡ଼ିବେ ।

ଯିରୁଶାଲମ ପରତି ଯାଶୁକ ପରେମ

୩୧ ସେହି ଦଶତରେ କେତେକ ଫାରୁଶୀ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ଏ ସ୍ୱାଧୀନ ଛାଡ଼ି ବାହାରି ଯାଉନ୍ତୁ, କାରଣ ହେରୋଦ ଆପଣଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି । ୩୨ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସେହି କୋକିଶିଆଳିକି କୁହ, ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜି ଓ କାଲି ଭୂତ ଛଡ଼ାଉଅଛି ଓ ସୁସ୍ଥ କରୁଅଛି, ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୁଁ ସିଦ୍ଧ ହେବି । ୩୩ ଯାହା ହେଉ, ଆଜି, କାଲି ଓ ପଥର ଦିନ ମୋତେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରେ ଭାବବାଦୀର ନିହତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଯିରୁଶାଲମ ପରତି ବିଳାପ
(ମାଥୱ 23:37-39)

୩୪ ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ, ଗୋ ଯିରୁଶାଲମ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରିଣୀ ଓ ଆପଣା ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପରସ୍ତଗ୍ରହାତକାରିଣୀ, କୁକୁଟୀ ଯେପରି ପକ୍ଷତଳେ ଆପଣା ଶାବକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରେ, ସେହିପରି ମୁଁ କେତେ ଥର ଗେହର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲ ନାହିଁ । ୩୫ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଘର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଅଛି; ଆଉ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଏହି କଥା କହିବ, ସେହି ଦିନ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ ପରଦାନ

୧ ଥରେ ସେ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାବରେ ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ନେତାଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରହିଲେ । ୨ ଆଉ ଦେଖ, ଗହାଡ଼କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଜଣେ ଜଲୋଦର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକ ଥିଲେ । ୩ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ମୋଶାଡ଼କ ବନ୍ଦସ୍ୱା ଶାସ୍ତ୍ରକ୍ଷ୍ମ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିୟମସତ୍ତ୍ୱେ କି ନୁହେଁ ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ ।

୪ ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ ଧରି ସୁସ୍ଥ କଲେ ଓ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ୫ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆପଣା ପୁଅ ବା ବଳଦ କୁଅରେ ପଡ଼ିଲେ କ'ଣ ଗହାକୁ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାବରେ

ସେହିକ୍ଷଣି ଉଠାଇବ ନାହିଁ ? ୬ ଆଉ ସେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ନତ ହେବାରେ ଉନ୍ନତ

୭ ପୁଣି, ନିମ୍ନତ୍ରିତ ଲୋକମାନେ କେମିତି ପୂରଧାନ ପୂରଧାନ ଆସନ ବାଛୁଥିଲେ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ, ୮ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଲୋକ ଉପ୍ରାସ ବିବାହ ଭୋଜିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ପୂରଧାନ ଆସନରେ ବସ ନାହିଁ, କାଲେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଗହାଞ୍ଜଳ ଉପ୍ରାସ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିବେ, ୯ ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କଲେ, ସେ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ଏହାଞ୍ଜଳୁ ସ୍ଥାନ ଦିଅ; ଆଉ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଲଜଜାରେ ନିମନ୍ତମ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯିବ ।

୧୦ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ଯାଇ ନିମନ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ବସ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ନିମନ୍ତ୍ରିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ, ହେ ବନ୍ଧୁ, ଉଚ୍ଚତର ସ୍ଥାନକୁ ଆସ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭର ଗୌରବ ହେବ । ୧୧ କାରଣ ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ ବୋଲି ଦେଖାଏ, ଗହାକୁ ନତ କରାଯିବ, ପୁଣି, ଯେ ଆପଣାକୁ ନତ କରେ, ଗହାକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ ।

୧୨ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତ୍ରିତକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ଦିବସ ବା ରାତ୍ରିରେ ଭୋଜି ଦେଲେ ଆପଣା ବନ୍ଧୁ କି ଭାଇ କି ଆତ୍ମୀୟ କି ଧନୀ ପରତିବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କର ନାହିଁ, କାଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଫେରି ତୁମ୍ଭକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପୂରତିଦାନ ପାଇବ ।

୧୩ କିନ୍ତୁ ଭୋଜ ପରସ୍ତୁତ କଲେ ଦରିଦ୍ର, ପଞ୍ଚୁ, ଖଞ୍ଜ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କର; ୧୪ ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ହେବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ପୂରତିଦାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ନାହିଁ; ଆଉ, ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୂରତିଦାନ ଦିଆଯିବ ।

ମହାଭୋଜର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୱ 22:1-10)

୧୫ ଗହା ଶୁଣି ଗହାଞ୍ଜଳ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରିବ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ କହିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରାତ୍ରି ସମୟରେ ମହାଭୋଜ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଅନେକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କଲେ; ୧୭ ଆଉ, ଭୋଜନର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଦାସକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ଆପଣମାନେ ଆସନ୍ତୁ, କାରଣ ସମସ୍ତ ପରସ୍ତୁତ ହେଲାଣି ।

୧୮ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଏକ ମତରେ କ୍ଷମା ପୂର୍ବକ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରଥମ ଜଣ ଗହାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷେତ କିଣିଅଛି, ମୋତେ ଗହା ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ଅନ୍ତରୋଧ କରେ, ମୁଁ କ୍ଷମା ପାଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କର । ୧୯ ଆଉ ଜଣେ କହିଲା, ମୁଁ ପାଞ୍ଚ ହଳ ବଳଦ କିଣିଅଛି, ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି; ଅନ୍ତରୋଧ କରେ, ମୁଁ କ୍ଷମା ପାଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କର । ୨୦ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କହିଲା, ମୁଁ ବିବାହ କରିଅଛି, ତେଣୁ ଯାଇ ପାରୁ ନାହିଁ ।

୨୧ ପୁଣି, ସେହି ଦାସ ଆସି ଆପଣା ପରଭୁଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ ଜଣାଇଲା । ସେଥିରେ ଗୃହକର୍ତ୍ତା ରାଗିଯାଇ ଆପଣା ଦାସକୁ କହିଲେ, ଶୀଘ୍ର ନଗରର ଦାଣ୍ଡ ଓ ଗଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇ ଦରିଦ୍ର, ପଞ୍ଚୁ, ଅନ୍ୟ ଓ ଖଞ୍ଜମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ନେଇଆସ । ୨୨ ପରେ ସେହି ଦାସ କହିଲା, ହେ ପରଭୁ, ଆପଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଅଛି, ତଥାପି ଆହୁରି ସ୍ଥାନ ଅଛି ।

୨୩ ସେଥିରେ ପରଭୁ ସେହି ଦାସକୁ କହିଲେ, ରାଜଦାଣ୍ଡ ଓ ଗଛମୂଳକୁ ଯାଇ, ମୋହର ଗୃହ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ କୁହ । ୨୪ ଯେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେହି ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋହର ଭୋଜର ଆସପ୍ରାଦ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଶିଷ୍ୟତ୍ଵର ମୂଲ୍ୟ
(ମାଥୱ 10:37,38)

୨୫ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଞ୍ଜଳ ସହିତ ଯାଉଥିଲେ, ଆଉ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୬ କେହି ଯେବେ ମୋ' ପାଖକୁ ଆସି ନିଜର ବାପା, ମା, ସତ୍ତରୀ, ସନ୍ତାନ, ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଏପରିକି ନିଜ ପରାଣକୁ ସୁଦଧା ଅଧିକ ପ୍ରେମ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ

। ୨୭ ଯେ କେହି ଆପଣା କରୁଣ ବହନ କରି ମୋହର ଅନୁସରଣ ନ କରେ, ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

୨୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ପରହରାଗୃହ ତିଆରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଉହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉହାର ଅର୍ଥବଳ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବସି ବ୍ୟୟହସାବ ଦେଖିବ ନାହିଁ ? ୨୯ କାଲେ ସେ ମୂଳଦୁଆ ବସାଇ ଶେଷ କରି ନ ପାରିଲେ, ଯେତେ ଲୋକ ଉହା ଦେଖିବେ, ସମସ୍ତେ ଉହାକୁ ପରିହାସ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିବେ, ୩୦ ଏ ଲୋକଟା ତିଆରି କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶେଷ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୩୧ କିମ୍ବା କେଉଁ ରାଜା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ, କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ସୈନ୍ୟ ଘେନି ଗଢ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଥିବା ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଦଶ ହଜାର ସୈନ୍ୟ ନେଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କି ନାହିଁ, ଉହା ପୂର୍ବରୁ ବସି ବିବେଚନା କରିବେ ନାହିଁ ? ୩୨ ଯଦି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ରାଜା ଦୂରରେ ଥାଇ ଥାଇ ସେ ଦୂତ ପଠାଇ ସମ୍ବୁ ପରାଧୀନ କରନ୍ତି । ୩୩ ସେହି ପୂର୍ବକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଆପଣାର ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ ନ କରେ, ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ସମ୍ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀ ଲବଣ
(ମାଥୱ 5:13; ମାର୍କ 9:50)

୩୪ ଲବଣ ତ ଉତ୍ତମ; କିନ୍ତୁ ଲବଣ ମଧ୍ୟ ଯଦି ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଦିଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଉହା କାହିଁରେ ସମ୍ରାଜ୍ୟକ୍ତ କରାଯିବ ? ୩୫ ଉହା ଭୂମି କିମ୍ବା ଖତଗଦା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ଲୋକେ ଉହା ବାହାରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ।

୧୫

ହଜିଲା ମେଣ୍ଡାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥୱ 18:12-14)

୧ ଆଉ, କରଗ୍ରାହୀ ଓ ପାପୀ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଉହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଉହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ । ୨ ସେଥିରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବଚସା କରୁ କରୁ କହିଲେ, ଏ ଲୋକଟା ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରେ !

୩ ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, ୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି ଯେ , ଉହାର ଯଦି ଶହେ ମେଣ୍ଡା ଥାଏ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହଜିଯାଏ, ତେବେ ସେ ଅନେଶତଙ୍କୁ ପରାନ୍ତରରେ ଛାଡ଼ି ସେହି ହଜିଥିବା ମେଣ୍ଡାଟି ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉହାକୁ ଖୋଜେ ନାହିଁ ? ୫ ପୁଣି, ପାଇଲେ ସେ ଉହାକୁ ଆନନ୍ଦରେ କାନ୍ଧେଇ ଘରକୁ ଘେନି ଆସେ,

୬ ପୁଣି, ଆପଣା ବନ୍ଧୁ ପରତିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାକି ଏକତର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହେ, ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଆନନ୍ଦ କର, ଯେଣୁ ମୋହର ହଜିଯାଇଥିବା ମେଣ୍ଡାଟି ପାଇଲି । ୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେହି ପୂର୍ବକାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ଏପରି ଅନେଶତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା, ଯେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ, ଏପରି ଜଣେ ପାପୀ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ ହେବ ।

ହଜିଲା ମୁଦ୍‌ଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୮ ଅଥବା ଏପରି କେଉଁ ସତ୍‌ଗାଲୋକ ଅଛି ଯେ, ଉହାର ଯଦି ଦଶଟି ଟଙ୍କା ଥାଏ, ଆଉ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହଜିଯାଏ, ତେବେ ସେ ଘାପ ଜାଳି ଘର ଝାଡ଼ି ଉହା ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯତନରେ ଖୋଜେ ନାହିଁ ? ୯ ପୁଣି, ଉହା ପାଇଲେ ସେ ଆପଣା ବନ୍ଧୁ ଓ ପରତିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାକି ଏକାଠି କରି କହେ, ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଆନନ୍ଦ କର, ଯେଣୁ ଯେଉଁ ଟଙ୍କାଟି ହଜାଇଥିଲି, ଉହା ପାଇଲି । ୧୦ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେହି ପୂର୍ବକାରେ ଯେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ, ଏପରି ଜଣେ ପାପୀ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆନନ୍ଦ ହୁଏ ।

ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧୧ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁଅ ଥିଲେ । ୧୨ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାନ ପୁଅ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, ବାପା, ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେଉଁ ଭାଗ ମୋ ଭାଗରେ ପଡ଼ୁ ଅଛି, ଉହା ମୋତେ ଦେଇଦିଅ । ସେଥିରେ ସେ ଆପଣାର ସବୁ କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଗ କରିଦେଇ ଦେଲେ ।

୧୩ ଅଳ୍ପ ଦିନ ପରେ ସାନ ପୁଅ ସବୁ ଏକାଠି କରି ଦୂର ଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲା, ଥାଉ ସେଠାରେ ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଆପଣାର ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡ଼ାଇଦେଲା । ୧୪ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଅପବ୍ୟୟ କଲା ପରେ ସେ ଦେଶରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବାରୁ ଗହୀର ଅଭାବ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୧୫ ସେଥିରେ ସେ ଯାଇ ସେହି ଦେଶର ଜଣେ ଲୋକଞ୍ଜର ଆଶ୍ରୟ ନେଲା, ଥାଉ ସେ ଗହୀକୁ ଘୁଷୁରି ଚରାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ପଡ଼ିଆକୁ ପଠାଇଲେ; ୧୬ ପୁଣି, ଘୁଷୁରିମାନେ ଯେଉଁ ଶିମ ଖାଉଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ଆପଣା ପେଟ ପୁରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେହି ଗହୀକୁ ଦେଉ ନ ଥିଲେ ।

୧୭ ମାତ୍ର ସେ ଚେତନା ପାଇ କହିଲା, ମୋର ବାପାଞ୍ଜ କେତେ ମୂଲିଆଞ୍ଜର ଖାଦ୍ୟ ବଳିପଡ଼ୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଭୋକରେ ମରୁଅଛି । ୧୮ ମୁଁ ଉଠି ମୋର ବାପାଞ୍ଜ ପାଖକୁ ଯିବି ଓ ଗହୀଞ୍ଜୁ କହିବି, ବାପା, ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ପାପ କଲି; ୧୯ ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ବୋଲି ତକାୟିବାର ମୁଁ ଥାଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଜଣେ ମୂଲିଆ ପରି ରଖ ।

୨୦ ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଆପଣା ପିତାଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଦୂରରେ ଥାଉ ଥାଉ ଗହୀର ପିତା ଗହୀକୁ ଦେଖି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ ଓ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଗହୀକୁ ଆଲିଞ୍ଜନ କରି ଅତି ସନେହରେ ତୁମ୍ଭନ ଦେଲେ । ୨୧ ପୁତ୍ର ଗହୀଞ୍ଜୁ କହିଲା, ବାପା, ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ପାପ କଲି, ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ବୋଲି ତକାୟିବାର ମୁଁ ଥାଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୨୨ କିନ୍ତୁ ପିତା ଆପଣା ଦାସମାନଞ୍ଜୁ କହିଲେ, ସବୁଠାରୁ ଭଲ କ୍ଷମା ଶାୟର ନେଇ ଆସି ଏହାକୁ ପିନ୍ଧାଅ, ଏହାର ହାତରେ ମୁଦି ଓ ପାଦରେ ପାଦୁକା ଦିଅ, ୨୩ ପୁଣି, ମୋଟା ବାଛୁରିଟି ଆଣି ମାର; ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରି ଉତ୍ସବ କରୁ, ୨୪ କାରଣ ମୋହର ଏହି ପୁଅ ମରିଥିଲା, ପୁନର୍ବାର ବଞ୍ଚିଲା; ହଜିଯାଇଥିଲା, ଥାଉ ମିଳିଲା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨୫ ସେତେବେଳେ ଗହୀଞ୍ଜ ବଡ଼ ପୁଅ କ୍ଷେତରେ ଥିଲା । ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସି ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ବାଦ୍ୟ ଓ ନୃତ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି, ୨୬ ଦାସମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେହି ସବୁ କ'ଣ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୭ ସେ ଗହୀକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଥାଉ ତୁମ୍ଭର ବାପା ଗହୀଞ୍ଜୁ ସ୍ଵସ୍ଥ ଶରୀରରେ ପାଇବାରୁ ମୋଟା ବାଛୁରିଟିଏ ମାରିଅଛନ୍ତି ।

୨୮ ସେଥିରେ ସେ ଗରିଯାଇ ଭିତରକୁ ଗଲା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଗହୀର ପିତା ବାହାରକୁ ଆସି ଗହୀକୁ ବହୁତ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୯ ମାତ୍ର ସେ ପିତାଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଦେଖ, ଏତେ ବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ପରି ଖଟି ଆସିଅଛି, ପୁଣି, କେବେହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରି ନାହିଁ, ତଥାପି ମୋର ବନ୍ଧୁମାନଞ୍ଜ ସହିତ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କେବେହେଲେ ଛେଳି ଛୁଆଟିଏ ସୁଦଧା ଦେଇ ନାହିଁ; ୩୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଯେଉଁ ପୁଅ ବେଶ୍ୟାମାନଞ୍ଜ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଧନ ଖାଇ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଅଛି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଗହୀ ପାଇଁ ମୋଟା ବାଛୁରିଟି ମାରିଲ ।

୩୧ ସେଥିରେ ସେ ଗହୀକୁ କହିଲେ, ପୁଅରେ, ତୁ ତ ସବୁବେଳେ ମୋ ସାଞ୍ଜରେ ଅଛୁ, ଥାଉ ଯାହାସବୁ ମୋହର, ସେହି ସବୁ ଗେହର; ୩୨ କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେ ଗେହର ଭାଇଟି ମରିଥିଲା, ପୁନର୍ବାର ବଞ୍ଚିଲା, ହଜିଯାଇଥିଲା, ଥାଉ ମିଳିଲା, ସେହି ହେତୁରୁ ଉତ୍ସବ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

୧୭

ପାରିଶ୍ରାମ୍ଭତ ଚତୁର ବେବର୍ତ୍ତର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକ ଥିଲେ; ଗହୀଞ୍ଜର ଜଣେ ବେବର୍ତ୍ତ ଥିଲେ, ଥାଉ ସେ ଗହୀଞ୍ଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଆ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଉଅଛି ବୋଲି ଗହୀ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ସେ ଗହୀକୁ ଡାକି କହିଲେ, ୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଏ କି କଥା ଶୁଣୁଅଛି ? ତୁମ୍ଭ ବେବର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ହିସାବ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଥାଉ ବେବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩ ସେଥିରେ ସେହି ବେବର୍ତ୍ତ ମନେ ମନେ କହିଲା, କ'ଣ କରିବି ? ମୋହର ପୂର୍ବୁ ତ ମୋଠାରୁ ବେବର୍ତ୍ତପଦ ଛଡ଼ାଇ ନେଉଅଛନ୍ତି । ମାଟି ହାଣିବାକୁ ମୋହର ବଳ ନାହିଁ, ଭିକ ମାଗିବାକୁ ମୋତେ ଲଜ ଲାଗୁଅଛି । ୪ ମୁଁ ବେବର୍ତ୍ତପଦରୁ ବାହାରିବା ପରେ ଲୋକ ଯେପରି ମୋତେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରେ ଚାହିଁ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ କ'ଣ କରିବି, ଗହୀ ବୁଝିଲଣି ।

୫ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ପୂର୍ବୁଞ୍ଜର ପୂର୍ବେଞ୍ଜ ଖାତକକୁ ପାଖକୁ ଡାକି ପୂର୍ବୁ ଜଣକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପୂର୍ବୁଞ୍ଜର କେତେ ଧାର ନେଇଛ ? ସେ କହିଲା, ଶହେ ମହଣ ତେଲ । ୬ ସେ ଗହୀକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ରସିଦ ନେଇ ଶାୟର ବସି ପଚାରି ବୋଲି ଲେଖ । ୭ ଗହୀ ପରେ ସେ ଥାଉ ଜଣକୁ କହିଲା,

ତୁମ୍ଭେ କେତେ ଧାର ନେଇଅଛ ? ସେ କହିଲା, ଶହେ ଭରଣ ଗହମ । ସେ ଗହମକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ରସିଦ ନେଇ ଅଣା ବୋଲି ଲେଖ ।

୮ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବେବର୍ତ୍ତୀ ବୁଦ୍ଧି ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ପରତୁ ଗହାର ପରଶଂସା କଲେ; ଯେଣୁ ଏହି ଯୁଗର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜାତି ପକ୍ଷରେ ଆଲୋକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ୯ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅଧର୍ମ ଧନରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିର୍ମୂଳତେ ବନ୍ଧୁ ଲାଭ କର, ଯେପରି ଗହା ଶେଷ ହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟସ୍ୱାଧୀନ ବାସସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

୧୦ ଯେ ଅତି ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀ, ସେ ବହୁତ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟେ, ପୁଣି, ଯେ ଅତି ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସେ ବହୁତ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସୀ । ୧୧ ଅତଏବ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧର୍ମ ଧନରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେବେ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସୀ କରି ସତ୍ୟ ଧନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ? ୧୨ ଆଉ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରର ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେବେ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ବିଷୟ ଦେବ ?

୧୩ କୌଣସି ଦାସ ଦୁଇ ପରତୁଙ୍କର ସେବା କରି ପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଜଣକୁ ଘୃଣା କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ପ୍ରେମ କରିବ, ଅଥବା ଜଣକ ପରତି ଆସକ୍ତ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ତ୍ରୁଟି କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱର ଓ ଧନ ଉଭୟର ଦାସ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ମୋଶାହାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ (ମାଥ 11:12,13; 5:31,32; ମାର୍କ 10:11,12)

୧୪ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣି ଧନଲୋଭୀ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୫ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଦେଖାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପରକାର ଲୋକ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଜାଣନ୍ତି; କାରଣ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚାକୃତ, ଗହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘୃଣିତ ।

୧୬ ମୋଶାହାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯୋହନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରଚଳିତ ଥିଲା; ସେହି ସମୟଠାରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଗର ପରଗର ହେଉଅଛି, ଆଉ ପରତେଜ୍ଞ ଲୋକ ପରାକରମ ପୂର୍ବକ ସେଥିରେ ପରବେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ କିନ୍ତୁ ମୋଶାହାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ବିନ୍ଦୁ ଲୋପ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ପାଇବା ସହଜ ।

୧୮ ଯେ କେହି ଆପଣା ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ; ପୁଣି, ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ ।

ଧନୀ ଲୋକ ଓ ଲାଜାର

୧୯ ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକ ଥିଲା, ସେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ମହା ଆଡ଼ମ୍ବରରେ ପରତିଦିନ ଆମୋଦ ପରମୋଦ କରୁଥିଲା; ୨୦ କିନ୍ତୁ ଗହାର ଫାଟକ ପାଖରେ ଲାଜାର ବୋଲି ଜଣେ ଭିକାରୀ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା, ୨୧ ଗର ଦେହରେ ଘାଆ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲା; ସେ ସେହି ଧନୀ ଲୋକର ମେଜରୁ ପଡ଼ିବା ଅଇଶଠାରୁ କିଛି ଖାଇ ପେଟ ପୁରାଇବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲା; ଆଉ କୁକୁରଗୁଡ଼ାକ ସୁଦ୍ଧା ଆସି ଗହାର ଘାଆ ସବୁ ଗଢ଼ୁଥିଲେ ।

୨୨ କାଳକ୍ରମେ ସେହି ଭିକାରୀଟି ମରିଗଲା ଓ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବରାହାମଙ୍କ କୋଳକୁ ନିଆଗଲା; ପରେ ସେହି ଧନୀ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା ଓ ସମାଧି ପାଇଲା । ୨୩ ଆଉ, ସେ ନର୍ଦ୍ଦମନ୍ତରଣାରେ କଲବଲ ହୋଇ ଉପରକୁ ଗଢ଼ି ଦୂରରେ ଅବରାହାମ ଓ ଗହାଙ୍କ କୋଳରେ ଲାଜାରକୁ ଦେଖିଲେ ।

୨୪ ସେଥିରେ ସେ ତାକି କହିଲେ, ହେ ପିତା ଅବରାହାମ, ମୋତେ ଦୟା କରି ଲାଜାରକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ପାଣିରେ ନିଜ ଅଙ୍ଗୁଳିର ଚିପ ବୁଡ଼ାଇ ମୋର ଜିଭକୁ ଥଣ୍ଡା କରେ, କାରଣ ମୁଁ ଏହି ନିଆଁରେ କଲବଲ ହେଉଅଛି ।

୨୫ କିନ୍ତୁ ଅବରାହାମ କହିଲେ, ପୁଅରେ, ତୁ ଯେ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟରେ ଗେର ଭଲ ବିଷୟସବୁ ପାଇଲୁ, ଆଉ ଲାଜାର ସେହିପରି ମନ୍ଦ ବିଷୟସବୁ ପାଇଲା, ଏହା ମନେ କର; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସାନ୍ତପ୍ତନା ପାଉଅଛି, ଆଉ ତୁ କଲବଲ ହେଉଅଛୁ । ୨୬ ଗହା ଛଡ଼ା ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବଡ଼ ବ୍ୟବଧାନ ଅଛି, ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ଏ ସ୍ଥାନରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେ ସ୍ଥାନରୁ କେହି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପାର ହୋଇ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୭ ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ପିତା, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ଗହାକୁ ମୋହର ବାପାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଉନ୍ତୁ, ୨୮ କାରଣ ମୋହର ପାଞ୍ଚ ଭାଇ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଣାମୟ ସ୍ଥାନକୁ ନ ଆସିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ।

୨୯ କିନ୍ତୁ ଅବଗ୍ରହାମ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋଶା ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଛି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ । ୩୦ ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ପିତା ଅବଗ୍ରହାମ, ଗହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯଦି ମୃତମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ, ଗହାହେଲେ ସେମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ୩୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଯଦି ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୭

ବିଘ୍ନଜନକ ପାପ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ
(ମାଥୱ 18:6,7,21,22; ମାର୍କ 9:42)

୧ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବିଘ୍ନ ଯେ ନ ଘଟିବ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଗହା ଘଟିବ, ହାୟ, ସେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର; ୨ ଏହି ସାନ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକର ବାଧାର କାରଣ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଗହା ବେକରେ ଗୋଟିଏ ଚକିପଥର ଟଙ୍ଗାଯାଇ ଗହାକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ଗହା ପାଇଁ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତ ।

୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ । ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ପାପ କରେ, ତେବେ ଗହାକୁ ଅନୁଯୋଗ କର; ଥାଉ ସେ ଯଦି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ, ତେବେ ଗହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଅ । ୪ ପୁଣି, ଯଦି ସେ ଦିନ ଭିତରେ ସାତ ଥର ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ ଓ ସାତ ଥର ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସି ମୁଁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛି ବୋଲି କହେ, ତେବେ ଗହାକୁ କ୍ଷମା କର ।

ବିଶ୍ଵାସର ବୃଦ୍ଧି

୫ ସେଥିରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ବଢ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ୬ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ସୋରିଷ ଦାନ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ଏହି ତୁତକୋଳିଗଛକୁ ତୁ ସମୂଳେ ଉପୁଡ଼ାଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ରୋପିତ ହୁଅ ବୋଲି କହିଲେ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନିବ ।

ଦାସର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରିଲୋକ କିଏ ଅଛି, ଯାହାର ଦାସ ହଳ ବୁଲାଇ କିମ୍ବା ପଶୁ ଚରାଇ କ୍ଷେତରୁ ଆସିଲେ ସେ ଗହାକୁ କହିବ, ଏହିକ୍ଷଣି ଆସି ଖାଇ ବସ ? ୮ ସେ କ'ଣ ବରଂ ଗହାକୁ କହିବ ନାହିଁ, ମୋର ଖାଇବାର ଠିକ୍ କର, ପୁଣି, ମୁଁ ଖିଆପିଆ ଶେଷ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବାନ୍ଧୁ ମୋର ସେବା କର, ଗହା ପରେ ତୁ ଖିଆପିଆ କରିବୁ ?

୯ ଦାସ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାମ କରିବାରୁ ସେ କ'ଣ ଗହାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ ? ୧୦ ସେହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସବୁ କାମ କଲା ପରେ କୁହ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଦାସ, ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କେବଳ ଗହା କରିଅଛୁ ।

ଦଶ କୁର୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଣୁଙ୍କ ସୁସଥ

୧୧ ସେ ଯିରୁଶାଲକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଶମିରୋଣ ଓ ଗାଲିଲା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । ୧୨ ଥାଉ ଯାଣୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତେ ଦଶ ଜଣ କୁର୍ଷୀ ଗହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ; ୧୩ ସେମାନେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ହେ ଯାଣୁ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ ।

୧୪ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ନିଜ ନିଜକୁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ । ଥାଉ ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ଶୁଚି ହେଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିଜକୁ ସୁସଥ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରୁ କରୁ ଫେରିଆସି, ୧୬ ଯାଣୁଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ଉରୁଡ଼ି ହୋଇ ଗହାଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ସେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ଲୋକ ।

୧୭ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ଉଚ୍ଚତର ଦେଲେ, ଦଶ ଜଣ କ'ଣ ଶୁଚି ହେଲେ ନାହିଁ ? ୧୮ ତେବେ ଥାଉ ନଅ ଜଣ କାହାନ୍ତି ? ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଅଣାୟିହୁଡ଼ା ଲୋକଟି ଛଡ଼ା କ'ଣ ଥାଉ କେହି

ଫେରିଆସି ନାହିଁ ? ୧୯ ପୁଣି, ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଉଠି ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛି ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଆଗମନ
(ମାଥୱ 24:23-28,37-41)

୨୦ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କେବେ ଆସୁଅଛି, ଏ ବିଷୟରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟଭାବରେ ଆସେ ନାହିଁ; ୨୧ କିମ୍ବା ଦେଖ, ଏଠାରେ ବା ସେଠାରେ ବୋଲି ଲୋକ କହିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ଦେଖ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ।

୨୨ କିନ୍ତୁ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏପରି ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ୨୩ ଦେଖ, ଏଠାରେ ବା ସେଠାରେ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ । ୨୪ କାରଣ ବିଜୁଳି ମାରି ଯେପରି ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ପାଖରୁ ଆରପାଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଲୁଅ ଦିଏ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର (ଯୀଶୁ) ଆପଣା ଦିନରେ ସେହିପରି ହେବେ ।

୨୫ ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରହୟ ହେବାକୁ ହେବ । ୨୬ ଆଉ ନୋହତ୍ୱକ ସମୟରେ ଯେପରିକାର ଘଟିଥିଲା, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର ଘଟିବ; ୨୭ ଜାହାଜରେ ନୋହତ୍ୱକ ପରବେଶ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେମାନେ ଭୋଜନପାନ ଓ ବିବାହ କରିବା ଓ ବିବାହ ହେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ପୁଣି, ଜଳ ପଲ୍ଲବନ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲା ।

୨୮ ଲୋଟଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର ଘଟିଥିଲା, ଲୋକମାନେ ଖିଆପିଆ, କିଣାବିକା, ଗଛ ଲଗେଇବା ଓ ଘର ତିଆରି କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ୨୯ କିନ୍ତୁ ଲୋଟ ସଦୋମରୁ ବାହାରିଯିବା ଦିନ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲା ।

୩୦ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପରକାଶିତ ହେବା ଦିନ ସେହି ପରକାର ଘଟିବ । ୩୧ ସେହିଦିନ ଯେ ଛାତ ଉପରେ ଥିବ, ସେ ଘର ଭିତରେ ଥିବା ଆପଣା ଜିନିଷପତ୍ର ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ନ ଥାଏ; ସେହିପରି ଯେ କ୍ଷେତରେ ଥିବ, ସେ ଫେରି ନ ଯାଉ ।

୩୨ ଲୋଟଙ୍କ ସ୍ମୃତିକର କଥା ମନେ ପକାଅ । ୩୩ ଯେ କେହି ଆପଣା ଜୀବନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେ ଗହା ହରାଇବ, ଆଉ ଯେ କେହି ଆପଣା ଜୀବନ ହରାଇବ, ସେ ଗହା ବଞ୍ଚେଇବ ।

୩୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେହି ରାତିରେ ଦୁଇ ଜଣ ଗୋଟିଏ ଖାତରେ ଶୋଇଥିବେ, ଜଣକୁ ନିଆଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଛଡ଼ାଯିବ । ୩୫ ଦୁଇ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ଚକି ପେଷୁଥିବେ, ଜଣକୁ ନିଆଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଛଡ଼ାଯିବ । ୩୬ [ଦୁଇ ଜଣ କ୍ଷେତରେ ଥିବେ, ଜଣକୁ ନିଆଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଛଡ଼ାଯିବ ।] ୩୭ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ପରଭୁ, କେଉଁଠାରେ ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶବ, ସେହିଠାରେ ଶାଗୁଣାଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ହେବେ ।

୧୮

ବିଧବା ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୧ କଲାନତ ନ ହୋଇ ସର୍ବଦା ପୂର୍ଣ୍ଣାକାର କରିବା ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହି ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ କହିଲେ, ୨ ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ଜଣେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଥିଲେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ କି ମନୁଷ୍ୟକୁ ମାନୁ ନ ଥିଲେ ।

୩ ସେହି ନଗରରେ ଜଣେ ବିଧବା ଥିଲା, ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିବା ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅରକ୍ଷିତ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହୁଥିଲା । ୪ ଆଉ ସେ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହମତ ହେଉ ନ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପରେ ସେ ମନେ ମନେ କହିଲେ, ଯଦିବା ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ମାନେ ନାହିଁ, ୫ ତଥାପି ଏହି ବିଧବାଟା ମୋତେ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିବାରୁ ମୁଁ ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାୟର ବିଗ୍ରହ କରିବି, ନୋହିଲେ ସେ ସବୁବେଳେ ଆସି ମୋତେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିବ ।

୬ ସେଥିରେ ପରଭୁ କହିଲେ, ଏହି ଅଧାର୍ମିକ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ଶୁଣ । ୭ ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଦିନରାତି ଗହାଙ୍କୁ ତାକୁଆଥାନ୍ତି, ସେ କି ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାୟର ବିଗ୍ରହ କରିବେ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ

ପରତି ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଅଟନ୍ତି ? ୮ ମୁଁ ତୁମଭ୍ରମାଣକୁ କହୁଅଛି, ସେ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପରତି କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାୟର ପରତିକାର କରିବେ । ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର (ଯୀଶୁ) ଆସି ପୃଥିବୀରେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଦେଖିବେ ?

ଫାରୁଶୀ ଓ କରଗରାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

୯ ନିଜ ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ମନେ କରି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଥିବା କେତେକ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ୧୦ ତୁମ ଜଣ ଲୋକ ପରାଧୀନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ, ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକ କର ଆଦାୟକାରୀ ।

୧୧ ଫାରୁଶୀ ଠିଆ ହୋଇ ଆପଣା ନିକଟରେ ଏହି ପରକାର ପରାଧୀନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ଇଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମଭ୍ରମାଣ ଧର୍ମବାଦ ଦେଉଅଛି ଯେ, ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଅତ୍ୟାଗ୍ରା, ଅଧାର୍ମିକ, ବୟାଦିଗ୍ରା କିମ୍ବା ଏହି କର ଆଦାୟକାରୀ ପରି ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ; ୧୨ ମୁଁ ସମ୍ପତ୍ତରେ ତୁମ ଅର ଉପବାସ କରିଥାଏ ଓ ମୋହର ସମସ୍ତ ଆଦାୟର ଦଶମାଂଶ ଦେଇଥାଏ ।

୧୩ କିନ୍ତୁ କରଗରାହା ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ସ୍ୱପ୍ନାତ୍ମେ ଅନେଇବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ସାହସ କଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଛାତିରେ ମାରିହୋଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ଇଶ୍ୱର, ମୁଁ ପାପୀ ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୧୪ ମୁଁ ତୁମଭ୍ରମାଣକୁ କହୁଅଛି, ସେ ଲୋକ ନୁହେଁ, ବରଂ କର ଆଦାୟକାରୀ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ନିଜ ପରକୁ ଚାଲିଗଲା; କାରଣ ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ ବୋଲି ଦେଖାଏ, ଗହାକୁ ନତ କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣାକୁ ନତ କରେ, ଗହାକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ ।

ଶିଶୁ ପରିତ୍ୟ ଯାଶୁ

(ମାଥୱ 19:13-15; ମାର୍କ 10:13-16)

୧୫ ଯାଶୁ ଯେପରି ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସପର୍ଶ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗହାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କର ନାହିଁ; କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏହି ପରକାର ଲୋକମାନଙ୍କର । ୧୭ ମୁଁ ତୁମଭ୍ରମାଣକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ଶିଶୁ ପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଚାହେଁ ନ କରେ, ସେ କୌଣସି ପରକାରେ ସେଥିରେ ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

ଜଣେ ଧନୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ

(ମାଥୱ 19:16-30; ମାର୍କ 10:17-31)

୧୮ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗୁରୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ପଚାରିଲେ, ହେ ସଦ୍‌ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ? ୧୯ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାଞ୍ଜଳ କହିଲେ, ମୋତେ ସତ୍ ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଅଛ ? ଜଣତକ ବିନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ସତ୍ ନୁହେଁ । ୨୦ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ତ ତୁମଭେ ଜାଣ, ବୟାଦିଗ୍ରା କର ନାହିଁ, ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଚୋରି କର ନାହିଁ, ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ, ଆପଣା ପିତାପିତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର । ୨୧ ସେ କହିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ମୁଁ ଯୌବନକାଳରୁ ପାଳନ କରି ଆସିଅଛି ।

୨୨ ଯାଶୁ ଏହା ଶୁଣି ଗହାଞ୍ଜଳ କହିଲେ, ତୁମଭ୍ରମାଣ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଉଣା ଅଛି; ତୁମଭେ ନିଜର ସବୁ ବିକି ଦେଇ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଦିଅ, ଆଉ ତୁମଭେ ସ୍ୱପ୍ନାରେ ଧନ ପାଇବ; ପୁଣି, ଆସି ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ୨୩ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ଅତିଶୟ ଧନୀ ଥିଲେ ।

୨୪ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ଦେଖି କହିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧନ ଅଛି, ସେମାନେ କେତେ କଷ୍ଟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପରବେଶ କରନ୍ତି ! ୨୫ କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଧନୀ ଲୋକର ପରବେଶ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଛୁଞ୍ଚିଗାର କଣା ଦେଇ ଓଟର ପରବେଶ କରିବା ସହଜ ।

୨୬ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ତେବେ କିଏ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରେ ? ୨୭ କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ଯାହା ମଣିଷର ଅସମ୍ଭବ, ଗହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ସମ୍ଭବ ।

୨୮ ସେଥିରେ ପିତର କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମଭେମାନେ ନିଜ ନିଜର ସବୁ କିଛି ଛାଡ଼ି ଆପଣାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ । ୨୯ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମଭ୍ରମାଣକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗୃହ କି ସତ୍ରୀକୁ ଭାଇ କି ବାପା ମା କି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ୩୦ ସେମାନେ ଏହିକାଳରେ ବହୁଗୁଣରେ ଓ ପରକାଳରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବେ ।

ନିଜ ମୁତୁୟ ବିଷୟରେ ଯାଣୁତକ ତୃତୀୟ ଥର ସୂଚନା

(ମାଥୱ 20:17-19; ମାର୍କ 10:32-34)

୩୧ ପରେ ସେ ବାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟତ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନତ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଅଛୁ, ଆଉ ଭାବବାଦୀମାନତ୍କୁ ଦସ୍ତାବିଜ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଲେଖାଯାଇଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରତ୍କଠାରେ ସଫଳ ହେବ; ୩୨ କାରଣ ଯାଣୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନତ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ପରିହାସ କରିବେ, ଗହାତ୍କୁ ପୂର୍ବେ ଅତ୍ୟାଗ୍ର କରି ଗହାତ୍କୁ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇବେ, ୩୩ ଗହାତ୍କୁ କୋରଡ଼ା ମାରି ବଧ କରିବେ, ଆଉ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଉଠିବେ ।

୩୪ କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ କିଛି ବୁଝିଲେ ନାହିଁ; ଏହି ବାକ୍ୟ ସେମାନତ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଲା, ପୁଣି, ଯାହା କୁହାଯାଉଥିଲା, ସେ ସବୁ ବୁଝୁ ନ ଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ ଭିକ୍ଷୁକକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦାନ

(ମାଥୱ 20:29-34; ମାର୍କ 10:46-52)

୩୫ ସେ ଯିରାହୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ବାଟ ପାଖରେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା । ୩୬ ସେ ଲୋକମାନତ୍କୁ ଯାଉଥିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କଥା କ'ଣ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୩୭ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଣୁ ଏହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

୩୮ ସେଥିରେ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ହେ ଯାଣୁ, ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ, ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ୩୯ ମାତ୍ର ଆଗରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଗହାତ୍କୁ ତୁନି ହେବା ପାଇଁ ଧମକ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ ମୋତେ ଦୟା କରନ୍ତୁ ।

୪୦ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ଠିଆ ହୋଇ ଅନ୍ୟକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ; ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟଟି ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଯାଣୁ ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, ୪୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ଅନ୍ୟ କହିଲା, ହେ ପରଭୁ, ମୁଁ ଯେପରି ଦେଖି ପାରିବି ।

୪୨ ଯାଣୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଦୃଷ୍ଟି ପାଅ; ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଅଛି । ୪୩ ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଦେଖି ପାରିଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରତ୍କୁ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରୁ କରୁ ଗହାତ୍କୁ ପଛ ପଛ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଗହା ଦେଖି ଈଶ୍ୱରତ୍କୁ ପରଶଂସା କଲେ ।

୧୯

ଯାଣୁ ଓ ଜଖୀୟ

୧ ପରେ ଯାଣୁ ଯିରାହୋରେ ପରବେଶ କରି ଗହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । ୨ ଆଉ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଜଖୀୟ ନାମରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ପରଧାନ କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ଧନୀ ଲୋକ ।

୩ ଯାଣୁ କିଏ, ଗହା ଦେଖିବାକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନତ୍କର ଭିଡ଼ ସକାଶୁ ଦେଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବାଡ଼ଗର ଥିଲେ । ୪ ଏଣୁ ସେ ଆଗକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଯାଣୁତ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଡିମ୍ବିରି ଗଛରେ ଚଢ଼ିଲେ, କାରଣ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଗହାତ୍କର ଯିବାର ଥିଲା ।

୫ ଯାଣୁ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଉପରକୁ ଚାହିଁ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ଜଖୀୟ, ଶୀଘ୍ର ଓହ୍ଲାଇଆସ, କାରଣ ଆଜି ମୋତେ ଅବଶ୍ୟତ୍ତୁମ୍ଭ ଘରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ୬ ସେଥିରେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଆନନ୍ଦରେ ଯାଣୁତ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ଡାକିଲେ । ୭ ଗହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ବଚସା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେ ଜଣେ ପାପୀ ଲୋକ ଘରେ ରହିବାକୁ ଗଲାଣି ।

୮ କିନ୍ତୁ ଜଖୀୟ ଠିଆ ହୋଇ ପରଭୁତ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଦେଖନ୍ତୁ, ମୋର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧା ମୁଁ ଗରିବମାନତ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି, ଆଉ ଯଦି ଅନ୍ୟାୟରେ କାହାରିଠାରୁ କିଛି ନେଇଥାଏ, ତେବେ ଚାରି ଗୁଣରେ ଗହା ଫେରାଇ ଦେଉଅଛି । ୯ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ଗହାତ୍କୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଆଜି ଏହି ଗୃହରେ ପରିତ୍ରାଣ ଉପସ୍ଥୁତ ହୋଇଅଛି, ଯେଣୁ ଜଖୀୟ ମଧ୍ୟ ଅବଗ୍ରହାତ୍କୁ ଜଣେ ସନ୍ତାନ; ୧୦ କାରଣ ଯାହା ହଜିଅଛି, ଗହା ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିଅଛନ୍ତି ।

ଦଶ ଗୋଟି ମୋହରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ମାଥୱ 25:14-30)

୧୧ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥାସବୁ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ସେ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, କାରଣ ସେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଈଶ୍ୱରତ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଅତିଶୀଘ୍ର ପରକାଶ ପାଇବ ବୋଲି

ସେମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ । ୧୨ ଏଣୁ ସେ କହିଲେ, ଜଣେ ଉଚ୍ଚବଂଶର ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ରାଜପଦ ଗ୍ରହଣ କରି ଫେରିଆସିବା ନିମନ୍ତେ ଦୂର ଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

୧୩ ସେ ଆପଣାର ଦଶ ଜଣ ଦାସତ୍ତ୍ୱକୁ ତାକି ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଦଶ ଗୋଟି ମୁଦ୍ରା ଦେଇ କହିଲେ, ମୋର ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେପାର କର । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଗହାତ୍ତ୍ୱକ ଦେଶବାସୀମାନେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକ ପଛରେ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, ଏ ଲୋକ ଯେ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକ ଉପରେ ଶାସନ କରିବେ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ୧୫ ପରେ ସେ ରାଜପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଫେରିଆସିଲେ, ଯେଉଁ ଦାସମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଧନ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନତ୍ତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରେ ବେପାର କରି କିଏ କେତେ ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି, ଗହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ତାକି ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ।

୧୬ ସେଥିରେ ପ୍ରଥମ ଜଣକ ଆସି କହିଲା, ପରଭୂ, ଆପଣତ୍ତ୍ୱକ ମୁଦ୍ରା ଆଉ ଦଶଟି ମୁଦ୍ରା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି । ୧୭ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ବେଶ୍, ଉତ୍ତମ ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ ଅତି ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଦଶ ଗୋଟି ନଗର ଉପରେ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ।

୧୮ ପୁଣି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଣକ ଆସି କହିଲା, ପରଭୂ, ଆପଣତ୍ତ୍ୱକ ମୁଦ୍ରା ପାଞ୍ଚଗୋଟି ମୁଦ୍ରା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି । ୧୯ ସେ ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସୁଦ୍ଧା ପାଞ୍ଚଗୋଟି ନଗର ଉପରେ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ।

୨୦ ଆଉ ଜଣେ ଆସି କହିଲା, ପରଭୂ, ଦେଖାନ୍ତୁ, ଏହି ଆପଣତ୍ତ୍ୱକର ମୁଦ୍ରା, ମୁଁ ଏହା ଗାମୁଛାରେ ବାନ୍ଧି ରଖି ଦେଇଥିଲି; ୨୧ କାରଣ ମୁଁ ଆପଣତ୍ତ୍ୱକୁ ଭୟ କଲି, ଯେଣୁ ଆପଣ ଜଣେ କଠୋର ଲୋକ, ଯାହା ରଖି ନ ଥାଆନ୍ତି, ଗହା ଉଠାଇ ନିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଯାହା ବୁଣି ନ ଥାଆନ୍ତି, ଗହା କାଟନ୍ତି ।

୨୨ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ରେ ଦୁଷ୍ଟ ଦାସ, ଗେର ମୁହଁର କଥାରେ ଗେହର ବିଚାର କରିବି । ମୁଁ ଜଣେ କଠୋର ଲୋକ, ଯାହା ରଖି ନ ଥାଏ, ଗହା ଉଠାଇନିଏ, ପୁଣି, ଯାହା ବୁଣି ନ ଥାଏ, ଗହା କାଟେ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣିଥିଲୁ ? ୨୩ ତେବେ ବ୍ୟାତ୍ତ୍ୱକରେ କାହିଁକି ମୋହର ଧନ ରଖିଲୁ ନାହିଁ ? ଗହାହେଲେ ମୁଁ ଆସି ସୁଧ ସହିତ ଗହା ଆଦାୟ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୨୪ ପୁଣି, ସେ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ଏହାଠାରୁ ଏହି ମୁଦ୍ରା ନେଇଯାଇ, ଯାହାର ଦଶ ମୁଦ୍ରା ଅଛି, ଗହାକୁ ଦିଅ । ୨୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ତ୍ୱକୁ କହିଲେ, ପରଭୂ, ଗହାର ତ ଦଶ ମୁଦ୍ରା ଅଛି ।

୨୬ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କହୁଅଛି, ଯେକୌଣସି ଲୋକର ଅଛି, ଗହାକୁ ଅଧିକ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯାହାର ନାହିଁ, ଗହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହା ହିଁ ଗହାଠାରୁ ନିଆଯିବ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ମୋର ଏହି ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁମାନେ ମୁଁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକ ଉପରେ ଶାସନ କରେ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଏଠାକୁ ଆଣି ମୋର ସାକ୍ଷାତରେ ହତ୍ୟା କର ।

ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱକ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା
(ମାଥୱ 21:1-11; ମାର୍କ 11:1-11; ଯୋହନ 12:12-19)

୨୮ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତ କଥା କହି ଯାଶୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼େ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨୯ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାତ ପର୍ବତ ପାଖରେ ଥିବା ବେଥାନୀ ଓ ବେଥାନିଆ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣତ୍ତ୍ୱକୁ ଏହି କଥା କହି ପଠାଇଲେ, ୩୦ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସେହି ଗ୍ରାମକୁ ଯାଅ; ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ, ଯାହା ଉପରେ କେହି କେବେ ବସି ନାହିଁ; ଏପରି ଗୋଟିଏ ଗଧକୁ ଆଣି ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବ; ଗହାକୁ ଫିଟାଇ ନେଇଆସ । ୩୧ ଆଉ ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କାହିଁକି ଫିଟାଇଅଛି ବୋଲି ପଚାରେ, ତେବେ ଏପରି କହିବ, କାରଣ ଏହାଠାରେ ପରଭୂତ୍ତ୍ୱକର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି ।

୩୨ ସେଥିରେ ପଠାଯାଇଥିବା ଲୋକେ ଯାଇ, ଯାଶୁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ଦେଖିଲେ । ୩୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗଧକୁ ଫିଟାଇଥିବା ସମୟରେ ଗହାର ଅଧିକାରୀମାନେ ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ପଚାରିଲେ, କାହିଁକି ଗଧକୁ ଫିଟାଇଅଛ ? ୩୪ ସେମାନେ କହିଲେ, କାରଣ ଏହାଠାରେ ପରଭୂତ୍ତ୍ୱକର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ୩୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାକୁ ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱକ ନିକଟକୁ ଆଣି ଗହା ଉପରେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୁଗା ପକାଇ ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱକୁ ବସାଇଲେ । ୩୬ ଆଉ ସେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଲୋକେ ବାଟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଲୁଗା ବିଛାଇ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୩୭ ପୁଣି, ସେ ଯେତେବେଳେ ଜାତ ପର୍ବତର ଗଡ଼ାଣି ସ୍ୱାମୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସମୁଦାୟ ଶିଷ୍ୟଦଳ ଦେଖିଥିବା ସମ୍ପତ୍ତ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତ୍ରୀ କରୁ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଶଂସା କରୁ କରୁ କହିଲେ, ୩୮ ପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁ ଗଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ । ସ୍ଵପ୍ନରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଉଦ୍‌ଧୃତ୍ଵଲୋକରେ ମହିମା ।

୩୯ ସେଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରୁ କେତେ ଜଣ ଫାରୁଶୀ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦିଅନ୍ତୁ । ୪୦ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଏମାନେ ତୁନି ହୋଇ ରହିଲେ, ପଥରଗୁଡ଼ାକ ପାଟି କରିବେ ।

ଯିରୁଶାଲମ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଳାପ

୪୧ ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ନଗରକୁ ଦେଖି ଗହା ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, ୪୨ ତୁ, ହଁ, ତୁ ଯଦି ଆଜି ଶାନ୍ତିର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ ! ମାତ୍ର ଏବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୪୩ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵର ଗେତେ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଗହା ତୁ ନ ଜାଣିବା ହେତୁ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଗେ' ଶତରୁମାନେ ଗେର ଚାରିଆଡ଼େ ବନ୍ଧ୍ୟ ବାନ୍ଧ୍ୟ ଗେତେ ଘେରିଯାଇ ଅବରୋଧ କରିବେ, ୪୪ ପୁଣି, ଗେତେ ଓ ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ କରୁଡ଼ି ରୁଣ୍ଡିଣ କରିବେ, ଆଉ ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପଥରକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଥର ଉପରେ, ରହିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ଏପରି ସମୟ ଗେ ଉପରେ ଆସିବ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପରିଷ୍କାର (ମାଥୂଉ 21:12-17; ମାର୍କ 11:15-19; ଯୋହନ 2:13-22)

୪୫ ଆଉ, ସେ ମନ୍ଦିରରେ ପରବେଶ କରି ବେପାରୀ ମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୪୬ ଲେଖା ଅଛି, ଆମ୍ଭର ଗୃହ ପୂର୍ବାର୍ଗଗୃହ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ କରିଅଛ ।

୪୭ ଆଉ ସେ ପୂର୍ବଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ମାତ୍ର ପୂର୍ବଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଲୋକଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଗହାଡ଼କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ୪୮ କିନ୍ତୁ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆଗ୍ରହରେ ଗହାଡ଼କୁ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣୁଥିବାରୁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ବୋଲି ସ୍ଵପ୍ନ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଆହ୍ଵାନ (ମାଥୂଉ 21:23-27; ମାର୍କ 11:27-33)

୧ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଦିନେ ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ଓ ସୁସମାଗର ପୂର୍ବର କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପୂର୍ବଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପୂର୍ବନିମନ୍ତେ ସହିତ ଆସି ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୨ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛ, ଅବା, ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏ ଅଧିକାର ଦେଲା, ସେ କିଏ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ ।

୩ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବି, ମୋତେ କୁହ, ୪ ଯୋହନଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ନା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ହେଲା ?

୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ତର୍କବିତର୍କ କରି କହିଲେ, ଯଦି ସ୍ଵପ୍ନରୁ ବୋଲି କହିବୁ, ଗହାହେଲେ ସେ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗହାଡ଼କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲ ନାହିଁ ? ୬ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ବୋଲି କହିବୁ, ତେବେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିପକାଇବେ, କାରଣ ଯୋହନ ଯେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ।

୭ ଏଣୁ ଗହା କେଉଁଠାରୁ ହେଲା, ଏହା ଜାଣି ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ୮ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ମୁଁ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛି, ଗହା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ।

ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁଷ୍ଟ ଭାଗ୍ୟକ୍ଷୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ (ମାଥୂଉ 21:33-46; ମାର୍କ 12:1-12)

୯ ଏହାପରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଜଣେ ବନ୍ଧୁକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରି ଗହା କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭାଗରେ ଦେଇ ବହୁକାଳ ନିମନ୍ତେ ବିଦେଶକୁ ଗଲେ । ୧୦ ଆଉ କୃଷକମାନେ ଯେପରି ଗହାଡ଼କୁ ଅଙ୍ଗୁର କ୍ଷେତ୍ରର ଫଳରୁ ଭାଗ ଦିଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ

ସେ ଜଣେ ଦାସକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି କୃଷକମାନେ ଗହାକୁ ପୂରଣ କରି ଖାଲି ହାତରେ ଫେରାଇଦେଲେ ।

୧୧ ସେ ପୁଣି, ଆଉ ଜଣେ ଦାସକୁ ପଠାଇଲେ; ସେମାନେ ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ଓ ଅପମାନ କରି ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଫେରାଇଦେଲେ; ୧୨ ପରେ ସେ ତୃତୀୟ ଜଣକୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗହାକୁ ସୁଦ୍ଧା କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରି ବାହାରେ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ।

୧୩ ସେଥିରେ ଅତ୍ତରୁର କ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକ କହିଲେ, ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ? ମୋର ପରିସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଠାଇବି, କେଜାଣି ସେମାନେ ଗହାକୁ ମାନ୍ୟ କରିବେ । ୧୪ ମାତ୍ର କୃଷକମାନେ ଗହାକୁ ଦେଖି ପରସ୍ପର ତର୍କବିତର୍କ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ଏହାକୁ ବଧ କରିବା, ଯେପରି ଅଧିକାର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ ।

୧୫ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଅତ୍ତରୁର କ୍ଷେତ୍ରର ବାହାରେ ପକାଇ ବଧ କଲେ । ଅତଏବ ଅତ୍ତରୁର କ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ କ'ଣ କରିବେ ? ୧୬ ସେ ଆସି ଏହି କୃଷକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ତରୁର କ୍ଷେତ୍ର ଦେବେ । ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ କହିଲେ, ଗହା ନ ହେଉ ।

୧୭ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତେବେ ଏହି ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି, ଗହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ପଥରକୁ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ, ଗହା କୋଣର ପୂର୍ବପାଶ ପଥର ହେଲା ? ୧୮ ଯେ କେହି ସେହି ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଖଣ୍ଡିତବିଖଣ୍ଡିତ ହେବ, ପୁଣି, ସେହି ପଥର ଯାହା ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ଗହାକୁ ଗହା ଚୁର୍ଣ୍ଣିବିଚୁର୍ଣ୍ଣିତ କରିବ ।

କର ଦେବା ପରସ୍ପର
(ମାଥୱ 22:15-22; ମାର୍କ 12:13-17)

୧୯ ଏଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୂର୍ବପାଶ ଯାଜକମାନେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗହାକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କଲେ । ୨୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ହାତରେ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସନର ଅଧୀନରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜି ଯାଶୁଙ୍କ କଥାର ଭୁଲ୍ ଧରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କପଟରେ ନିଜ ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଦେଖାଉଥିବା ଗୈରମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ।

୨୧ ସେମାନେ ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ଆପଣ ଠିକ୍ କଥା କହନ୍ତି ଓ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, କାହାରି ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ରୂପେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପଥ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ୨୨ କାଇସରଙ୍କୁ କର ଦେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ କି ନାହିଁ ?

୨୩ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚତୁରତା ରୁଚି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଅଧିକାର (ମୁଦ୍ରା) ଦେଖାଅ । ୨୪ ଏଥିରେ କାହାର ମୁଦ୍ରା ଓ ନାମ ଅଛି ? ସେମାନେ କହିଲେ, କାଇସରଙ୍କର ।

୨୫ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଯାହା କାଇସରଙ୍କର, ଗହା କାଇସରଙ୍କୁ ଦିଅ; ପୁଣି, ଯାହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର, ଗହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦିଅ । ୨୬ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହାକୁ କଥାର ଭୁଲ୍ ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଉତ୍ତରରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନୀରବ ରହିଲେ ।

ସାଦୃଶ୍ୟକୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନର
(ମାଥୱ 22:23-33; ମାର୍କ 12:18-27)

୨୭ ଏହାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନ ଥିବା କେତେକ ସାଦୃଶ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ୨୮ ହେ ଗୁରୁ, ମୋଖା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ଭାଇ, ସତରୀ ଆଉ ଆଉ ନିଷନ୍ଦାନ ହୋଇ ମରେ, ଗହାହେଲେ ଗହାର ଭାଇ ଗହାର ସତରୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣା ଭାଇ ନିମନ୍ତେ ବଂଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ।

୨୯ ଆରକ୍ଷା, ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ; ପରଥମଟି ଗୋଟିଏ ସତରୀକୁ ବିବାହ କଲା ଓ ନିଷନ୍ଦାନ ହୋଇ ମଲା; ୩୦ ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟଟି ଓ ତୃତୀୟଟି ଗହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ୩୧ ସେହି ପରକାର ସାତ ଜଣଯାକ ନିଷନ୍ଦାନ ହୋଇ ମଲେ । ୩୨ ଶେଷରେ ସତରୀଟି ମଧ୍ୟ ମଲା । ୩୩ ତେବେ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ କାହାର ସତରୀ ହେବ ? ସାତ ଜଣଯାକ ତ ଗହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଜଗତର ସନ୍ଦାନମାନେ ବିବାହ କରନ୍ତି ଓ ବିବାହିତ ହୁଅନ୍ତି, ୩୫ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଜଗତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରାପତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିବାହିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ୩୬ ପୁଣି,

ସେମାନେ ଆଉ ମରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦୂତମାନଙ୍କ ପରି ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସମ୍ଭାବନା ହେବାରୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ଭାବନା ଅଟେ ।

୩୭ ମାତ୍ର ମୃତମାନେ ଯେ ଉଠିବେ, ଏହା ମୋଶା ମଧ୍ୟ ବୁଢ଼ା ଘଟଣାରେ ପରଭୁଙ୍କୁ ଅବଗତମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵର, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି କହି ସୂଚନା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୮ ସେ ତ ମୃତମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଜୀବିତମାନଙ୍କର; କାରଣ ସମସ୍ତେ ଗହାଙ୍ଗ ସାକ୍ଷାତରେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ।

୩୯ ସେଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଠିକ୍ କହିଲେ । ୪୦ କାରଣ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗକୁ କୌଣସି ପରଶ୍ଵର ପଞ୍ଜିରୀକୃତ ଆଉ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କାହାର ସମ୍ଭାବନା ?
(ମାଥୱ 22:41-46; ମାର୍କ 12:35-37)

୪୧ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଦାଉଦଙ୍କ ସମ୍ଭାବନା, ଏହା ଲୋକେ କିପରି କହନ୍ତି ? ୪୨ କାରଣ ଦାଉଦ ନିଜେ ଗାତସଂହିତାରେ କହନ୍ତି, ପରଭୁ ମୋହର ପରଭୁଙ୍କୁ (ଯାଶୁ) କହିଲେ, ୪୩ ଆମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପାଠ କରି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଅ ।

୪୪ ଅତଏବ ଦାଉଦ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି; ତେବେ ଯାଶୁ କିପରିକାରେ ଦାଉଦର ସମ୍ଭାବନା ?

ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ସତର୍କତା
(ମାଥୱ 23:1-36; ମାର୍କ 12:38-40)

୪୫ ପରେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪୬ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ! ସେମାନେ ଲମ୍ବା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ବୁଲିବାକୁ, ପୁଣି, ହାଟବଜାରରେ ନମସ୍କାର, ସମାଜଗୃହରେ ପରଧାନ ଆସନ ଓ ଭୋଜିରେ ପରଧାନ ସ୍ଥାନ ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି; ୪୭ ସେମାନେ ବିଧବାମାନଙ୍କ ଗୃହସବୁ ଗ୍ରାସ କରନ୍ତି ଓ ଛଳନାରେ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ପରାଧୀନ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ।

ବିଧବାର ଦାନ
(ମାର୍କ 12:41-44)

୧ ଏହାପରେ ଯାଶୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଧନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ବାକ୍ସରେ ନିଜ ନିଜର ଦାନ ପକାଉଥିବା ଦେଖିଲେ । ୨ ଆଉ ସେ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବିଧବାକୁ ସେଥିରେ ଦୁଇଟି ଛୋଟ ମୁଦ୍ରା ପକାଉଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହି ଦରିଦ୍ର ବିଧବା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପକାଇଅଛି, ୪ କାରଣ ଧନୀମାନେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ବାକ୍ସରେ ନିଜ ନିଜର ବଳକା ଧନକୁ କିଛି କିଛି ପକାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଦରିଦ୍ର ବିଧବା ନିଜର ଅଭାବ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ପରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା, ସେହି ସବୁ ପକାଇଲା ।

ମନ୍ଦିର ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସୂଚନା
(ମାଥୱ 24:1,2; ମାର୍କ 13:1,2)

୫ ଆଉ କେହି କେହି ମନ୍ଦିରଟି ସ୍ଵନ୍ଦର ସ୍ଵନ୍ଦର ପଥର ଓ ଦାନ ପଦାର୍ଥ ସମୂହରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିବାରୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, ୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯାହାସବୁ ଦେଖୁଅଛ, ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ପଥର ଅନ୍ୟ ପଥର ଉପରେ ରହିବ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ହିଁ ଭୂମିସାତ୍ ହେବ ।

ଯୁଗ ଶେଷର ଲକ୍ଷଣ
(ମାଥୱ 24:3-14; ମାର୍କ 13:3-13)

୭ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ତେବେ ଏସବୁ କେବେ ଘଟିବ ? ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କିତ ହେବ, ସେ ସମୟର ଚିହ୍ନ କ'ଣ ? ୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଭ୍ରମନ୍ତ ନ ହୁଅ; କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ମୋ ନାମରେ ଆସି, ମୁଁ ସେ ଓ ସମୟ ସମ୍ପର୍କିତ ବୋଲି କହିବେ; ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯାଅ ନାହିଁ । ୯ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିପ୍ଳବ ବିଷୟ ଶୁଣିବ, ସେତେବେଳେ ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ପରାଧୀନରେ ଘଟିବ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟରେ ସତ୍ୟରେ ଯୁଗ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୦ ଉପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାତି ଓ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ, ୧୧ ଆଉ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସଂଘାନରେ ମହାମାରୀ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ, ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଭୟଞ୍ଜକ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ମହା ମହାଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବ ।

୧୨ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପୂର୍ବେ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ ଏବଂ ସମାଜଗୃହ ଓ କାରାଗାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଉଡ଼ିବା କରିବେ, ଆଉ ମୋ ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଯିବ; ୧୩ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେବ ।

୧୪ ଅତଏବ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବ, ସେ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଚିନ୍ତା ନ କରିବାକୁ ଆପଣା ଆପଣା ମନରେ ସୂଚନା କର; ୧୫ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାକ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେବି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ସେଥିରେ ପ୍ରତିରୋଧ ବା ପ୍ରତିବାଦ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାପା ମା', ଭାଇ, ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁଦ୍ଧା ସମର୍ପିତ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକମାନେ କାହାରି କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ, ୧୭ ପୁଣି, ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୃଣିତ ହେବ । ୧୮ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର କେଶ ହିଁ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ; ୧୯ ସହିଷ୍ଣୁତା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ ।

ଯିରୁଶାଲମ ଧର୍ତ୍ତ୍ୟ ହେବାର ସୂଚନା
(ମାଥୱ 24:15-21; ମାର୍କ 13:14-19)

୨୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଘେରିଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଉହା ଧର୍ତ୍ତ୍ୟ ହେବା ଯେ ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ଜାଣ । ୨୧ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଲାଇଯାଆନ୍ତୁ; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତୁ; ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତୁ; ୨୨ କାରଣ ଲିଖିତ ବିଷୟସବୁ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଶତର ସମୟ ଅଟେ ।

୨୩ ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଓ ସତନ୍ୟଦାତରୀ, ହାୟ, ସେମାନେ କଲେଶର ପାତର ! କାରଣ ଦେଶରେ ମହା ବିପଦ ଓ ଏହି ଜାତି ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ ଘଟିବ, ୨୪ ଆଉ ସେମାନେ ଖଡ଼ଗରେ ହତ ହେବେ ଓ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଅଣାୟିହୁଦୀ ମଧ୍ୟକୁ ନିଆ ହେବେ, ପୁଣି, ଅଣାୟିହୁଦୀମାନଙ୍କର କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମ ସେମାନଙ୍କର ପଦତଳିତ ହୋଇ ରହିବ ।

ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁନରାଗମନ
(ମାଥୱ 24:29-31; ମାର୍କ 13:24-27)

୨୫ ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାଳାରେ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବ, ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଲେଶ ଘଟିବ; ସମୁଦ୍ର ଓ ତରଞ୍ଜର ତର୍ଜନଗର୍ଜନ ହେତୁ ସେମାନେ ଅବାକ୍ ହେବେ, ୨୬ ପୁଣି, ଜଗତ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଘଟଣା ସବୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଲୋକେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବେ, କାରଣ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଶକ୍ତିସମୂହ ବିଚଳିତ ହେବେ ।

୨୭ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହ ମେଘରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପରକୁ ଥନାଥ ଓ ମସ୍ତକ ଉଠାଅ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ସନ୍ନିକଟ ।

ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା
(ମାଥୱ 24:32-35; ମାର୍କ 13:28-31)

୨୯ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, ତିମ୍ବିରି ପୁଣି, ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ୩୦ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପଲ୍ଲବିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉହା ଦେଖି ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ସନ୍ନିକଟ ହେଲାଣି ବୋଲି ନିଜେ ନିଜେ ଜାଣିଥାଅ; ୩୧ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଯେ ସନ୍ନିକଟ, ଏହା ଜାଣ ।

୩୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସମସ୍ତ ନ ଘଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ । ୩୩ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ପାଇବ, ମାତ୍ର ମୋହର ବାକ୍ୟସମୂହ କଦାପି ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ସତର୍କ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା
(ମାଥୱ 24:36-44; ମାର୍କ 13:32-37)

୩୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ, କାଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ମତ୍ତ ଓ ମଦ୍ୟପାନରେ ପୁଣି, ଜୀବିକା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତାରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ, ଥାଉ ସେହି ଦିନ ହଠାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼େ; ୩୫ କାରଣ ଗହା ଫାନ୍ଦ ସ୍ତ୍ରୀପୁଂସକ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ ।

୩୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଏହି ସମସ୍ତ ଆଗାମୀ ଘଟଣାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅ, ଏନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଜାଗି ରୁହ ।

୩୭ ସେ ପୁରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ପୁଣି, ପୁରତିରାତ୍ରି ବାହାରିଯାଇ ଜାତପର୍ବତରେ ରହୁଥିଲେ । ୩୮ ଥାଉ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଥିତି ସକାଳୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ
(ମାଥୱ 26:1-5; ମାର୍କ 14:1,2; ଯୋହନ 11:45-53)

୧ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ନାମକ ଖମ୍ବରଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ପର୍ବ ନିକଟ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ୨ ଥାଉ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ, କିପରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ପାରନ୍ତି, ସେଥିର ଉପାୟ ଖୋଜୁଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦାର ସମ୍ମତି
(ମାଥୱ 26:14-16; ମାର୍କ 14:10,11)

୩ ସେତେବେଳେ ବାରଜଣଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଇଷ୍ଟକାରିୟୋଥ ନାମକ ଯିହୁଦା ଠାରେ ଶୟନ ପ୍ରବେଶ କଲା; ୪ ଥାଉ ଯିହୁଦା ଯାଇ, କି ଉପାୟରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇଦେବ, ଗହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା ।

୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଓ ଗହାକୁ ଟଙ୍କା ଦେବା ପାଇଁ ରୁକ୍ତି କଲେ । ୬ ଥାଉ ଯିହୁଦା ଏକମତ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ସହ ଭୋଜ ପାଳନ
(ମାଥୱ 26:17-25; ମାର୍କ 14:12-21; ଯୋହନ 13:21-30)

୭ ପରେ ଯେଉଁ ଦିନ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ମେଷଶାବକ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ହୁଏ, ଖମ୍ବରଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ପର୍ବର ସେହି ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ୮ ଥାଉ ସେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ପାରିବୁ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ ବୋଲି ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ?

୧୦ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତେ ପାଣି ମାଠିଆ ଘେନି ଯାଉଥିବା ଜଣେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବ; ସେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଗହାର ପଛ ପଛ ଯାଇ ଗୃହର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ କହିବ, ୧୧ 'ଗୁରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରୁଥିଲୁ, ମୁଁ ମୋହର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁଠାରେ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପାଳନ କରିବି, ସେହି ଥିଥିଣାଲ କାହିଁ' ?

୧୨ ସେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜିତ ଗୋଟିଏ ଉପରିସ୍ଥ ବୃହତ କୋଠୋରୀ ଦେଖାଇଦେବ; ସେ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ୧୩ ଥାଉ, ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଯାଇ, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ଦେଖି ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ପରଭୋଜ ବିଧି ସ୍ଥାପନ
(ମାଥୱ 26:26-30; ମାର୍କ 14:22-26; କରିନ୍ଥୀୟ 11:23-25)

୧୪ ପୁଣି, ନିସ୍ତର ପର୍ବର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯାଶୁ ଓ ଗହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଲେ । ୧୫ ଥାଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଦୁଃଖଭୋଗ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ନିସ୍ତରଭୋଜ ପାଳନ କରିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ବାଞ୍ଛା କଲି । ୧୬ କାରଣ ମୁଁ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆଉ କେବେ ହେଁ ଗହା ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ ।”

୧୭ ପୁଣି, ସେ ପାନପାତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହା ନେଇ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କର, ୧୮ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆଜିଠାରୁ ଅତ୍ସର ଫଳର ରସ ଆଉ ପାନ କରିବି ନାହିଁ ।

୧୯ ପୁଣି, ସେ ରୁଟି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦତ୍ତ ହେଉଥିବା ମୋହର ଶରୀର ଏହି; ମୋତେ ସ୍ଵପରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା କର । ୨୦ ଭୋଜନ ଉତ୍ତରରେ ସେହିପରି ସେ ପାନପାତ୍ର ଘେନି କହିଲେ, ଏହି ପାନପାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାତିତ ହେଉଥିବା ମୋହର ରକ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ନୂତନ ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।

୨୧ କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଯେ ମୋତେ ଶତରୁ ହସତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି, ଗହାର ହସତ ମୋ' ସହିତ ମେଜ ଉପରେ ଅଛି । ୨୨ କାରଣ ଯେପରି ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସେହିପରି ପରଯାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ, ତଥାପି ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୁପ୍ରାୟ ସେ ଶତରୁ ହସତରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି, ହାୟ, ସେ ଦଶତର ପାତ୍ର ! ୨୩ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଏହା କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ସବୁଠୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବକ

୨୪ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଗଣିତ, ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଘଟିଲା । ୨୫ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରଭୃତ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲୋକସେବକ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରିକାର ହୁଅ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଲେୟଷ୍ଠ, ସେ କନିଷ୍ଠ ପରି ହେଉ, ପୁଣି, ଯେ ନେତା, ସେ ସେବକ ପରି ହେଉ । ୨୭ କାରଣ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ଯେ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ମେଜରେ ବସିଅଛି, ନା ଯେ ସେବକ ? ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ମେଜରେ ବସିଅଛି, ସେ କି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହଁନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସେବକ ପରି ଅଛି ।

୨୮ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ମୋ' ସହିତ ରହି ଆସିଅଛ; ୨୯ ଏଣୁ ମୋହର ପିତା ଯେପରି ମୋ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ନିରୂପଣ କଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପଣ କରୁଅଛି, ୩୦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ରାଜ୍ୟରେ ମୋ ମେଜରେ ଭୋଜନପାନ କରିବ, ପୁଣି, ସିଂହାସନରେ ଉପବେଶନ କରି ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁପ୍ରାୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଶାସନ କରିବ ।

ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରୀକାରର ପୂର୍ବ ସୂଚନା

(ମାଥୱ 26:31-35; ମାର୍କ 14:27-31; ଯୋହନ 11:36-38)

୩୧ ଶିମୋନ, ଶିମୋନ, ଦେଖ, ଗହମକୁ ଚାଳୁଣୀରେ ଚଳାଇବା ପରି ଶୟତାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଅଛି; ୩୨ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସ ଯେପରି ଲୋପ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କଲି; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଫେରିଲା ଉତ୍ତରରେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନ କର ।

୩୩ ମାତ୍ର ସେ ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପରଭୃତ୍ୟ, ମୁଁ ଆପଣାଙ୍କ ସହିତ କାରାଗାରକୁ ଯିବାକୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ପରସ୍ତୁତ ଅଛି । ୩୪ କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ହେ ପିତର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଆଜି କୁକୁଡ଼ା ନ ତାକୁଣ୍ଡୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମୋତେ ଜାଣ, ଏହା ତିନି ଥର ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବ ।

ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବାକ୍ସର ସଫଳତା

୩୫ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ରଖିବା ମୁଣା, ଝୋଲି ଓ ଯୋଗ ବିନା ପଠାଇଥିଲି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କିଛି ଥିଲାବ ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ କହିଲେ, କିଛି ନାହିଁ । ୩୬ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମାତ୍ର ଏବେ, ଯାହାର ଟଙ୍କା ରଖିବାର ମୁଣା ଅଛି, ସେ ଗହା ନେଉ, ସେହି ପରକାରେ ଝୋଲି ମଧ୍ୟ ନେଉ, ଆଉ ଯାହାର ନାହିଁ, ସେ ଆପଣା ଗଦରଖଣ୍ଡକ ବିକି ଖଣ୍ଡା କିଣୁ ।

୩୭ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, ଗହା ମୋଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ସେ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଣିତ ହେଲେ, ଯେଣୁ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥା ସିଦ୍ଧ ହେଉଅଛି । ୩୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ପରଭୃତ୍ୟ ଦେଖାନ୍ତୁ, ଏଠାରେ ଦୁଇଟା ଖଣ୍ଡା ଅଛି । ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଜାତ ପର୍ବତରେ ଯାଶୁଓକ ପ୍ରାର୍ଥନା
(ମାଥୂଉ 26:36-46; ମାର୍କ 14:32-42)

୩୯ ସେ ବାହାରି ଆପଣା ଧାର୍ମିକତାରେ ଜାତ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ, ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୪୦ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପରୀକ୍ଷାରେ ଯେପରି ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

୪୧ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶହେ ହାତ ଦୂରକୁ ଯାଇ ଆଣ୍ଡୁପାତି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୪୨ ହେ ପିତା, ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋ'ଠାରୁ ଦୂର କର; ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ ।

୪୩ ଆଉ ସପ୍ତର୍ଷିରୁ ଜଣେ ଦୂତ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଗହାଡ଼କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ୪୪ ପୁଣି, ସେ ମର୍ମାନ୍ତକ ଦୁଃଖରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ଆହୁରି ଏକାନ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଗହାଡ଼କ ଝାଳ ଘନ ରକ୍ତଚୋପା ପରି ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା ।

୪୫ ଆଉ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନାରୁ ଉଠି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ହେତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦେଖିଲେ; ୪୬ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ଶୋଭାପଛ ? ପରୀକ୍ଷାରେ ଯେପରି ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ଉଠି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

ଯାଶୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ
(ମାଥୂଉ 26:47-56; ମାର୍କ 14:43-50; ଯୋହନ 18:3-12)

୪୭ ସେ କଥା କହିଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, ଲୋକସମୂହ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ଆଉ ଦସ୍ତାବିଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦା ନାମକ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଆସି ଯାଶୁଓକକୁ ତୁମ୍ଭନ କରିବାକୁ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଗଲା ୪୮ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ହସିଲେ, ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭନ ଦସ୍ତାବିଜ କି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛ ?

୪୯ ଏଥିରେ କ'ଣ, ଗହା ଦେଖି ଗହାଡ଼କ ସତ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଖଡ଼ଗରେ ଆଘାତ କରିବା ? ୫୦ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଖଣ୍ଡାରେ ଆଘାତ କରି ଗହାଡ଼ ତାହା କାନ କାଟିପକାଇଲେ । ୫୧ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏତିକି ସହିଥାଅ; ପୁଣି, ସେ ଗହାଡ଼ କାନ ଛୁଇଁ ଗହାଡ଼କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।

୫୨ ଆଉ, ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ମନ୍ଦିରର ସେନାପତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତକାୟତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବା ପରି ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ଘେନି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ବାହାରି ଆସିଲ ? ୫୩ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାତ ବଢ଼ାଇଲ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୟ ଓ ଅଧିକାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପିତରଓକ ଯାଶୁଓକ ଅସ୍ତ୍ରାକାର
(ମାଥୂଉ 26:57,58,69-75; ମାର୍କ 14:53,54,66-72; ଯୋହନ 18:12-18,25-27)

୫୪ ପରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଘେନିଯାଇ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ; କିନ୍ତୁ ପିତର ଦୂରରେ ରହି ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୫୫ ଆଉ ସେମାନେ ଅଗଣା ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ନିଆଁ ଜାଳି ଏକାଠି ବସନ୍ତେ ପିତର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସି ରହିଲେ ।

୫୬ ଜଣେ ଦାସୀ ଗହାଡ଼କୁ ନିଆଁ ପାଖରେ ବସିଥିବା ଦେଖି ଗହାଡ଼କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲା, ଏ ଲୋକଟା ମଧ୍ୟ ଗହା ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲା । ୫୭ କିନ୍ତୁ ସେ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରି କହିଲେ, ହେ ନାରୀ, ମୁଁ ଗହାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୫୮ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଉତ୍ତରରେ ଆଉ ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖି କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, ନାହିଁ, ଭାଇ, ମୁଁ ନୁହେଁ ।

୫୯ ପ୍ରାର୍ଥନା ଘଣ୍ଟାକ ପରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏ ଲୋକଟା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଗହା ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ତ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକ । ୬୦ କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, ଭାଇ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହୁଅଛ, ମୁଁ ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ । ସେହିକ୍ଷଣ ସେ କହୁ କହୁ କୁକୁଡ଼ା ରାବିଲା;

୬୧ ପୁଣି, ପରଭୁ ବୁଲିପଡ଼ି ପିତରଓକ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲେ; ସେଥିରେ ଆଜି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନି ଥର ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବ, ଏହି ଯେଉଁ କଥା ପରଭୁ ପିତରଓକ କହିଥିଲେ ଗହା ଗହାଡ଼କ ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ୬୨ ଆଉ ସେ ବାହାଡ଼କୁ ଯାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ରୋଦନ କଲେ ।

ଯୀଶୁଝକୁ ପରିହାସ ଓ ପୂରହାର
(ମାଥୱ 26:67,68; ମାର୍କ 14:65)

୨୩ ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଝକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହାଝକୁ ପୂରହାର କରୁ କରୁ ପରିହାସ କଲେ, ୨୪ ପୁଣି, ଗହାଝକୁ ମୁହଁ ଘୋଡ଼ାଇ ଗହାଝକୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁ ପରା ଭାବବାଢ଼ୀ ! କହ ତ କିଏ ଗୋଡେ ମାଇଲା ? ୨୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆହୁରି ଅନେକ କଥା ଗହାଝକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହି ଗହାଝକୁ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ମହାସଭାରେ ଯୀଶୁଝକୁ ବିଚାର
(ମାଥୱ 26:59-66; ମାର୍କ 14:55-64; ଯୋହନ 18:19-24)

୨୬ ସକାଳ ହେଲାକ୍ଷଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ପୂରାଗୀର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି, ପୂରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମହାସଭାକୁ ଗହାଝକୁ ଘେନିଯାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଖରାଷ୍ଟ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯଦି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ କହେ, ଆପଣାମାନେ ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ୨୮ ପୁଣି, ମୁଁ ଯଦି ପୂରଣ କରେ, ଆପଣାମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । ୨୯ କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବେ । ୩୦ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ବୋଲି ଆପଣାମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି । ୩୧ ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ କଅଣ ପରଯୋଜନ ? ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ଆପେ ଆପେ ଗହାର ନିଜ ମୁଖରୁ ଏହା ଶୁଣିଲୁ ।

୨୩

ପୀଲାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁ
(ମାଥୱ 27:1,2,11-14; ମାର୍କ 15:1-5; ଯୋହନ 18:28-38)

୧ ପରେ ସଭାରେ ସମସ୍ତେ ଉଠି ପୀଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୀଶୁଝକୁ ଘେନିଗଲେ । ୨ ଆଉ ସେମାନେ ଯୀଶୁଝକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲୁ, ଏ ଲୋକଟା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାତିକୁ ରାଜଦରୋହୀ କରୁଅଛି ଏବଂ କାଇସରଙ୍କୁ କର ଦେବା ନିଷେଧ କରୁଅଛି ଓ ଆପଣାକୁ ଖରାଷ୍ଟ, ରାଜା ବୋଲି କହୁଅଛି ।

୩ ଏଥିରେ ପୀଲାତ ଯୀଶୁଝକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ? ସେ ଗହାଝକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ କହୁଅଛନ୍ତି । ୪ ଏଥିରେ ପୀଲାତ ପୂରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଲୋକସମୂହକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ । ୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ରୂପେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଗାଳିଲୀଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କୁ ମତଉଅଛି ।

ହେରୋଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁ

୬ କିନ୍ତୁ ପୀଲାତ ଏହା ଶୁଣି ପଚାରିଲେ, ଏ ଲୋକଟା କ'ଣ ଜଣେ ଗାଳିଲୀୟ ? ୭ ପୁଣି, ସେ ଯେ ହେରୋଦଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଧିନରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାତ ହୋଇ ସେ ଗହାଝକୁ ହେରୋଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ, ଯେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିଲେ ।

୮ ହେରୋଦ ଯୀଶୁଝକୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ଗହାଝକୁ ବିଷୟ ଶୁଣିଥିବାରୁ ଗହାଝକୁ ବହୁକାଳରୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ପୁଣି, ଗହାଝକୁ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧିତ ହେବା ଦେଖିବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ । ୯ ଏଣୁ ସେ ଗହାଝକୁ ଅନେକ କଥା ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଗହାଝକୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ଆଉ ପୂରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହାଝକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡାକ୍ତରାବରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲେ ।

୧୧ ପୁଣି, ହେରୋଦ ଆପଣା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗହାଝକୁ ତୁରନ୍ତ କରି ପରିହାସପୂର୍ବକ ଚାକଚକ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ପୀଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଇଦେଲେ । ୧୨ ସେହି ଦିନ ହେରୋଦ ଓ ପୀଲାତ ପରସ୍ପର ବନ୍ଧୁ ହେଲେ; ଏଥିପୂର୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତରୁତ ଥିଲା ।

ଯୀଶୁଝକୁ ପରାଶଦଣ୍ଡ
(ମାଥୱ 27:15-26; ମାର୍କ 15:6-15; ଯୋହନ 18:39-19:16)

୧୩ ଏଥିଉତ୍ତରେ ପୀଲାତ ପରଧାନ ଯାଜକ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଡାକି ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୪ ଏ ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହୀ କରୁଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲ; ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହାକୁ ପରଖି ନିକଟ କରି, ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛ, ସେପରି କୌଣସି ଦୋଷ ଏହାଠାରେ ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ହେରୋଦ ମଧ୍ୟ ପାଇ ନାହିଁନି,

୧୫ କାରଣ ସେ ଗହାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି, ପଠାଇଦେଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରାଣଦଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ କରି ନାହିଁ; ୧୬ ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ମୁକ୍ତ କରିଦେବୁ ୧୭ [ପର୍ବ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କୁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେଉଥିଲା ।]

୧୮ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ଏହାକୁ ବଧ କର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାରବଦାକୁ ମୁକ୍ତ କର । ୧୯ ଏହି ବାରବଦା ନଗରରେ ଘଟିଥିବା କୌଣସି ବିପ୍ଳବ ଯୋଗୁଁ ଓ ନରହତ୍ୟା ହେତୁ କାରାଗାରରେ ପକାଯାଇଥିଲା ।

୨୦ ମାତ୍ର ପୀଲାତ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ବୁଝାଇଲେ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଗହାକୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ, କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ । ୨୨ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଥର କହିଲେ, କାହିଁକି, ସେ କି ଦୋଷ କରିଅଛି ? ଆମ୍ଭେ ଗହାଠାରେ ପରାଣଦଣ୍ଡର କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ; ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ଛାଡ଼ିଦେବା ।

୨୩ ମାତ୍ର ସେ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଉ ବୋଲି ଦାବି କରି ସେମାନେ ବଡ଼ ପାଟିରେ ଜିଦ୍ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କୋଳାହଳର ଜୟ ହେଲା । ୨୪ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଅନୁସାରେ କରାଯାଉ ବୋଲି ପୀଲାତ ଆଦେଶ ଦେଲେ; ୨୫ କିନ୍ତୁ ବିପ୍ଳବ ଓ ନରହତ୍ୟା ହେତୁ କାରାଗାରରେ ପକାଯାଇଥିବା ଯେଉଁ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଗହାକୁ ସେ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ, ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଅଧୀନରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ କରୁଣବିଦ୍ୟ
(ମାଥୱ 27:32-44; ମାର୍କ 15:21-32; ଯୋହନ 19:17-27)

୨୬ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଘେନିଯିବା ସମୟରେ ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମରୁ ଆସୁଥିବା ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ କୁରୀଣୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଧରି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛ ପଛେ କରୁଣ ବହିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଗହା ଥୋଇଲେ ।

୨୭ ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ଗହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବକ୍ଷାଘାତ କରି ବିଳାପ କରୁଥିବା ସ୍ତରୀଲୋକମାନଙ୍କର ମହାଜନତା ଗହାଙ୍କର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧମାନ କରୁଥିଲେ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ି କହିଲେ, ଗୋ ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟାମାନେ, ମୋ' ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କର;

୨୯ କାରଣ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଧୁକ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ କେବେ ହେଁ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ନାହିଁନି ଓ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇ ନାହିଁନି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବୋଲି କହିବେ ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ୩୦ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିବେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼, ଆଉ ଉପପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିବେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ପକାଅ । ୩୧ କାରଣ ଲୋକେ ଯଦି ସତେଜ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି ଏହା କରନ୍ତି, ତେବେ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି କ'ଣ ନ ଘଟିବ ?

୩୨ ପୁଣି, ପରାଣଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀ ମଧ୍ୟ ଗହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନିଆଯାଉଥିଲେ ।

୩୩ ଆଉ ସେମାନେ କପାଳ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ଗହାଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲେ, ପୁଣି, ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଦକ୍ଷିଣରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ବାମରେ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲେ । ୩୪ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ପିତା, ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କ'ଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରସବୁ ଭାଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।

୩୫ ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆଉ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଙ୍କୁ ବିଦୃପ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲ; ସେ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତେବେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁ ।

୩୭ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କ ପାଖକୁ ଆସି ଅମ୍ଲରସ ଯାତି ଗହାଡ଼କୁ ପରିହାସ କରି କହିଲେ, ୩୭ ତୁ ଯଦି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା, ଗହାହେଲେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର । ୩୮ ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରେ ଏହି ଲିପି ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଥିଲା, “ଏ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ।”

୩୯ ଆଉ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଇ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ ନିନ୍ଦା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ତୁ କ'ଣ ଖରାଷ୍ଟ ନୋହୁଁ ? ନିଜକୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର । ୪୦ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଗହାକୁ ଧମକ ଦେଇ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ତୁ ସମାନ ଦଣ୍ଡ ତ ପାଉଅଛୁ, ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ'ଣ ଭୟ ମଧ୍ୟ କରୁ ନାହୁଁ ? ୪୧ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ସିନା ନ୍ୟାୟଭାବରେ ଦଣ୍ଡିତ ଭୋଗୁଅଛୁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଫଳ ପାଉଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।

୪୨ ପୁଣି, ସେ କହିଲା, ହେ ଯାଶୁ , ଆପଣ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପୁରବେଶ କଲେ ମୋତେ ସମରଣ କରିବେ । ୪୩ ସେଥିରେ ସେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହିତ ପାରଦାଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

(ମାଥୱ 27:45-56; ମାର୍କ 15:33-41; ଯୋହନ 19:28-30)

୪୪ ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ବାର ଘଣ୍ଟା ସମୟ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ନିସ୍ତେଜ ହେବାରୁ ତିନି ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶଯାକ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଗଲା, ୪୫ ପୁଣି, ମନ୍ଦିରର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ରର ମଝିରୁ ଚିରିଗଲା ।

୪୬ ଆଉ ଯାଶୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି । ଏହା କହି ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ୪୭ ଶତସେନାପତି ଏହି ଘଟଣା ଦେଖି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ କରି କହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ ।

୪୮ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ଦେଖିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ସବୁ ଘଟଣା ଦେଖି ବକ୍ଷାଘାତ କରୁ କରୁ ବାହୁଡ଼ି ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୯ କିନ୍ତୁ ଗହାଡ଼କର ପରିଚିତ ସମସ୍ତେ ଓ ଗାଲିଲୀରୁ ଏକତ୍ର ମିଳି ଗହାଡ଼କ ପଛ ପଛ ଆସିଥିବା ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକମାନେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଏହି ସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ସମାଧି

(ମାଥୱ 27:57-61; ମାର୍କ 15:42-47; ଯୋହନ 19:38-42)

୫୦ ଆଉ ଦେଖ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ହାରାମାଥୀୟା ନଗରର ଯୋଷେଫ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମହାସଭାର ସଭ୍ୟ ଥିଲେ; ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ, ୫୧ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ଓ କର୍ମରେ ସମମତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ପୁଣି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ ।

୫୨ ସେ ପାଳାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀର ମାଗିଲେ, ୫୩ ପୁଣି, ଗହା ଓହ୍ଲାଇ ଆଣି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ାଇ, ଯହିଁରେ କେହି କେବେ ରଖାଯାଇ ନ ଥିଲା, ପାହାଡ଼ରେ ଖୋଳା ହୋଇଥିବା ଏପରି ଗୋଟିଏ ସମାଧିରେ ଗହାଡ଼କୁ ଥୋଇଲେ ।

୫୪ ସେହି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥିଲା, ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସବାର ନିକଟ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ୫୫ ଆଉ ଗାଲିଲୀରୁ ଗହାଡ଼କ ସହିତ ଆସିଥିବା ସ୍ୱର୍ଗାଲୋକମାନେ ପଛ ପଛ ଯାଇ ସମାଧି ସ୍ଥଳ ଓ ଗହାଡ଼କ ଶରୀର କିପରି ରଖାଗଲା, ଗହା ଦେଖିଲେ, ୫୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ବାହୁଡ଼ିଯାଇ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତୈଳ ପରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ

(ମାଥୱ 28:1-10; ମାର୍କ 16:1-8; ଯୋହନ 20:1-10)

୧ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ସେମାନେ ବିଧି ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସପ୍ତାହର ପୂର୍ଥମ ଦିନର ଅତି ପୂର୍ବଭାଗରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ତୁତ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ଘେନି ସମାଧି ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୨ ପୁଣି, ସେମାନେ ସମାଧିରୁ ପଥରଟା ଗଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, ୩ କିନ୍ତୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀର ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

୪ ଆଉ, ସେମାନେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହତବୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛନ୍ତି, ଏପରି ସମୟରେ ଦେଖ, ଉତ୍ତମପୁଲ ବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ୫ ସେଥିରେ

ସେମାନେ ଭାତ ହୋଇ ଅଧୋମୁଖ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମଭେମାନେ କାହିଁକି ଜୀବିତଙ୍କର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଅଛ ?

୬ ସେ ଏଠାରେ ନାହିଁନି, ମାତ୍ର ଉଠିଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ପାପୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ କ୍ରୁଶରେ ହତ ହେବାକୁ ଓ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ, ୭ ଏହି ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ସେ ଗାଲିଲୀରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ତାହା ସ୍ମରଣ କର ।

୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ବାକ୍ୟ ସ୍ମରଣ କଲେ, ୯ ପୁଣି, ସମାଧିରୁ ବାହୁଡ଼ିଯାଇ ଏକାଦଶ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ । ୧୦ ଏମାନେ ମଗ୍ଦଲୀନୀ ମରିୟମ, ଯୋହାନା, ଯାକୁବଜ୍ଜକ ମାତା ମରିୟମ ଓ ଏମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାଲୋକମାନେ; ଏମାନେ ପରେରିତମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଜଣାଇଲେ ।

୧୧ ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କଲ୍ପିତ ଗଲ୍ପ ପରି ଲାଗିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ୧୨ [କିନ୍ତୁ ପିତର ଉଠି ସମାଧି ନିକଟକୁ ଘୈଡ଼ିଗଲେ ପୁଣି, ନଇଁପଡ଼ି ଗଞ୍ଜି କେବଳ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରରସରୁ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ ଆପଣା ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।]

ଇମ୍ଫାୟୁ ପଥରେ

(ମାର୍କ 16:12,13)

୧୩ ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଯିରୂଶାଲମଠାରୁ ପ୍ରାୟ ସାତ ମାଇଲ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଇମ୍ଫାୟୁ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଥିଲେ ୧୪ ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

୧୫ ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଆପେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ୧୬ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଏପରି ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୧୭ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମଭେମାନେ ଚଳୁ ଚଳୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଅଛ, ସେ ସବୁ କ'ଣ ? ସେଥିରେ ସେମାନେ ଦୁଃଖି ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ୧୮ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଲେୟା ନାମକ ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯିରୂଶାଲମସଥ ପରବାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣ କ'ଣ ଏକାକୀ ସେ ସ୍ଥାନର ଏ କେତେକ ଦିନର ଘଟଣା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

୧୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କି କି ପରକାର ଘଟଣା ? ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟ; ସେ ଇଶ୍ୱର ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କର୍ମରେ ଓ ବାକ୍ୟରେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବବାଦୀ ଥିଲେ, ୨୦ ଆଉ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ କିପରି ଗହାଡ଼କୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ସମର୍ପଣ କରି ଗହାଡ଼କୁ କ୍ରୁଶରେ ବଧ କଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ।

୨୧ କିନ୍ତୁ ଯେ ଇସରାଏଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ, ସେ ଯେ ଏହି ବନ୍ଦୁକ୍ତି, ଗହା ଆତ୍ମଭେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ; ମାତ୍ର ଏହାଛଡ଼ା ଏସମସ୍ତ ଘଟିବାର ଆଜିକି ତିନି ଦିନ ହେଲା ।

୨୨ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସର୍ତ୍ତାଲୋକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଚମ୍ଭିତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ପରତୁଷ୍ଟରେ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ୨୩ ଆଉ, ଗହାଡ଼କ ଶରୀର ନ ପାଇ ଆସି କହିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଦୂତମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ଦୂତମାନେ କହିଲେ ଯେ, ସେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ୨୪ ଆଉ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ସମାଧି ନିକଟକୁ ଯାଇ, ସର୍ତ୍ତାଲୋକମାନେ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେପରି ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ

୨୫ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ନିର୍ବୋଧମାନେ ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଶିଖିଲିତମାନେ, ୨୬ ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ଆପଣା ମହିମାରେ ପରବେଶ କରିବା କ'ଣ ଖରାଷ୍ଟକର ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା ? ୨୭ ପୁଣି, ମୋଶା ଓ ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଆପଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦେଲେ ।

୨୮ ଆଉ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେଥିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଯିବାର ଭାବ ଦେଖାଇଲେ । ୨୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବଳାଇ କହିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ

ରହନ୍ତୁ, କାରଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଆସୁଅଛି ଓ ବେଳ ଗଢ଼ିଗଲାଣି । ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ ।

୩୦ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ରୁଟି ଘେନି ଆଣିବାଦ କଲେ, ପୁଣି, ଗହା ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୧ ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଚିହ୍ନିଲେ; ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ହିତ ହେଲେ । ୩୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଓ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ରୁଖାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କଥା ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ହୃଦୟ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଉ ନ ଥିଲା ?

୩୩ ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ଦଶତରେ ଉଠି ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ିଯାଇ ସମବେତ ହୋଇଥିବା ଏକାଦଶଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ; ୩୪ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ପରଭୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଠିଅଛନ୍ତି ଓ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୫ ଆଉ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଟର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଓ ରୁଟି ଭାଙ୍ଗିବାରେ ସେ କିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନିଗଲେ, ସେହି ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ

(ମାଥୁ 28:16-20; ମାର୍କ 16:14-18; ଯୋହନ 20:19-23; ପରେରିତ 1:6-8)

୩୬ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ସବୁ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଆପେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୩୭ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆତଙ୍କିତ ଓ ଭୀତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କଲେ ।

୩୮ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ କାହିଁକି ଚକ୍ଚକିତକ୍ତ ଉଠୁଅଛି ? ୩୯ ଏ ଯେ ସପ୍ତମ୍ ମୁଁ, ମୋର ହାତ ଓ ପାଦ ଦେଖ, ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କରି ଦେଖ, କାରଣ ମୋହର ଯେପରି ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥ ଥିବାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ, ଭୂତର ସେପରି ନାହିଁ । ୪୦ [ଆଉ ସେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ହାତ ଓ ପାଦ ଦେଖାଇଲେ ।]

୪୧ ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ହେତୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ଚମତକୃତ ହେବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କ'ଣ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ? ୪୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିତ ଭଜା ମାଛ ଦେଲେ । ୪୩ ଆଉ, ସେ ଗହା ଘେନି ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୋଜନ କଲେ ।

୪୪ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋଶାହଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ ଏବଂ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଓ ଗାତସଂହିତରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋ' ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖା ଅଛି, ସେହି ସବୁ ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲି ।

୪୫ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ରୁଚି ପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କଲେ; ୪୬ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ପରକାରେ ଲେଖା ଅଛି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବେ ଓ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେବେ, ୪୭ ପୁଣି, ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହାଙ୍କ ନାମରେ ପାପ କ୍ଷମା ନିର୍ମୂଳେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ପରସଂଗ ଘୋଷଣା କରାଯିବ ।

୪୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ଅଟ ୪୯ ଆଉ ଦେଖ, ମୋହର ପିତା ଯାହା ପୁରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁରୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନଗରରେ ରହିଥାଅ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନାବେଶ

(ମାର୍କ 16:19,20; ପରେରିତ 1:9-11)

୫୦ ତତ୍ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଥନିଆକୁ ଯିବା ବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନିଗଲେ ଓ ଆପଣା ହାତ ଡେଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବାଦ କଲେ । ୫୧ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବାଦ କରୁ କରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସ୍ୱପ୍ନାବେଶ ନାତ ହେଲେ ।

୫୨ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ପରଶାମ କରି ମହାନନ୍ଦରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ, ୫୩ ପୁଣି, ସର୍ବଦା ମନ୍ଦିରରେ ରହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

The Gospel according to John

John

ଯୋହନ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର

ଜୀବନ୍ତ, ଦେହବନ୍ତ ବାକ୍ସ

୧ ଆଦ୍ୟରେ ବାକ୍ସ ଥିଲେ, ବାକ୍ସ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସତ୍ଵରେ ଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ସ ଇଶ୍ଵର ଥିଲେ । ୨ ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସହିତ ଥିଲେ । ୩ ଗହାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟ ହେଲା; ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ଗହାତ୍ଵକ ବିନା ସୃଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ୪ ଗହାତ୍ଵକଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍ଵକର ଲେୟାତିଃ । ୫ ସେହି ଲେୟାତିଃ ଅନ୍ୟକାରରେ ଜାନ୍ତ୍ରାଲ୍ୟମାନ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ୟକାର ଗହା ଗରହଣ କରି ନାହିଁ । ୬ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ; ଗହାତ୍ଵକ ନାମ ଯୋହନ । ୭ ସେ ଯେପରି ଲେୟାତିଃ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ଗହାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ୮ ସେ ନିଜେ ସେହି ଲେୟାତିଃ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲେୟାତିଃ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ୯ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଲେୟାତିଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଜଗତକୁ ଆସୁଥିଲେ । ୧୦ ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ ଓ ଜଗତ ଗହାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟ ହେଲା, ତଥାପି ଜଗତ ଗହାତ୍ଵକୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । ୧୧ ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ, ତଥାପି ଗହାତ୍ଵକର ନିଜ ଲୋକମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ଗହାତ୍ଵକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ନାମରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦେଲେ; ୧୩ ସେମାନେ ରକ୍ତରୁ, ଶରୀରର ଇଚ୍ଛାରୁ ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରୁ ଜାତ ହେଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକଠାରୁ ଜାତ ହେଲେ । ୧୪ ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ସ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ପିତାତ୍ଵକଠାରୁ ଆଗତ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରତ୍ଵକ ମହିମା ସଦୃଶ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ଵକ ଗହାତ୍ଵକ ମହିମା ଦେଖିଲୁ । ୧୫ ଯୋହନ ଗହାତ୍ଵକ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ଯେ ମୋ' ଉତ୍ତରରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋହର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାତ୍ଵକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏହା କହିଥିଲି, ସେ ଏହି । ୧୬ ଏଣୁ ଗହାତ୍ଵକ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ଵକ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ହଁ, ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ୧୭ କାରଣ ମୋଖାତ୍ଵକ ବ୍ୟବସାୟ ମୋଖାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଯାହା ଶ୍ରୀକ୍ଷତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୮ କେହି କେବେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଦେଖି ନାହିଁ, ପିତାତ୍ଵକ କୋଳସ୍ଥାପିତ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଗହାତ୍ଵକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନତ୍ଵକ ସାକ୍ଷ୍ୟ
 (ମାଥୱ 3:1-12; ମାର୍କ 1:1-8; ଲୁକ 3:1-18)

୧୯ ଆପଣ କିଏ, ଏହା ଯୋହନତ୍ଵକୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନତ୍ଵକୁ ଗହାତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ୨୦ ସେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ, ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ୨୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ କ'ଣ ? ଆପଣ କ'ଣ ଏଲୀୟ ? ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ଆପଣ କ'ଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା । ୨୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ କହିଲେ, ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ଵକୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକତ୍ଵକୁ ଯେପରି ଉତ୍ତର ଦେଇପାରୁ, ଏଥିସକାଶେ ଆପଣ କିଏ ? ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି ? ୨୩ ସେ କହିଲେ, ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, ପ୍ରଭୁତ୍ଵକ ପଥ ସଳଖ କର । ୨୪ ପୁଣି, ଫାରୀଶୀମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୫ ସେମାନେ ଗହାତ୍ଵକୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବା ଏଲୀୟ ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହଁନ୍ତି, ଗହାତ୍ଵକୁ କାହିଁକି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଅଛନ୍ତି ? ୨୬ ଯୋହନ ସେମାନତ୍ଵକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଅଛି; ଯାହାତ୍ଵକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ସେ ତୁମ୍ଭେମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ; ୨୭ ସେ ମୋ'

ଉତ୍ତରରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଗହାଡ଼କ ପାଦୁକାର ବ୍ୟୟନ ଫିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୨୮ ଯଦ୍ଦିନର ପରପାରସ୍ପର ଯେଉଁ ବେଧନୀଆରେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏହି ସବୁ ଘଟିଲା ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମେଷଣାବକ

୨୯ ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଯାଶୁଓକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମେଷଣାବକ, ଯେ ଜଗତର ପାପ ବୋହିନେଇଯାଆନ୍ତି । ୩୦ ମୋ' ଉତ୍ତରରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏହା କହିଥିଲି, ସେ ଏହି । ୩୧ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । ୩୨ ଆଉ, ଯୋହନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ କପୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ଗହାଡ଼କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ୩୩ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, ମାତ୍ର ଯେ ମୋତେ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାକୁ ପଠାଇଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଯାହାଡ଼କ ଉପରେ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଅବତରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ୩୪ ଆଉ, ମୁଁ ଗହା ଦେଖିଅଛି ଓ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି ।

ପରଥମ ଶିଷ୍ୟତ୍ତୁ ଆହ୍ଵାନ

୩୫ ତହିଁ ଆରଦିନ ପୁନର୍ବାର ଯୋହନ ଓ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ୩୬ ଆଉ, ସେ ଯାଶୁଓକୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖି ଗହାଡ଼କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମେଷଣାବକ । ୩୭ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଗହାଡ଼କ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଓକ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୩୮ ଯାଶୁ ଚାଲିଯିବ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଖୋଜୁଅଛ ? ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ରାବ୍ବା (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୁରୁ), ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତି ? ୩୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଦେଖିବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ଗହାଡ଼କ ବସା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ଗହାଡ଼କ ସାତ୍ତ୍ଵରେ ରହିଲେ; ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଦଶ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ୪୦ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଜଣ ଯୋହନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଓକ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦରୀୟ ଥିଲେ । ୪୧ ସେ ପରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆତ୍ମାତ୍ମା ମହାତ୍ମକର (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଦେଖା ପାଇଅଛି । ୪୨ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଯାଶୁଓକ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମ୍ଭେ କୈଫା (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ଫିଲିପ୍ପ ଓ ନିଥନିୟେଲଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ

୪୩ ତହିଁ ଆରଦିନ ଯାଶୁ ଗାଲିଲାକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆଉ ସେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ୪୪ ଫିଲିପ୍ପ ବେଧସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ, ଗହା ଆନ୍ଦରୀୟ ଓ ପିତରଙ୍କର ନଗର ଥିଲା । ୪୫ ଫିଲିପ୍ପ ନିଥନିୟେଲଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଯାହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ମୋଖା ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଗହାଡ଼କର ଦେଖା ପାଇଅଛି; ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁ । ୪୬ ନିଥନିୟେଲ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ପାରେ ? ଫିଲିପ୍ପ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆସ ଦେଖ । ୪୭ ଯାଶୁ ନିଥନିୟେଲଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ପରକୃତରେ ଏ ଜଣେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକ, ଏହାଡ଼କଠାରେ ଛଳନା ନାହିଁ । ୪୮ ନିଥନିୟେଲ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଚିହ୍ନିଲେ ? ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଫିଲିପ୍ପ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତିମ୍ବିରି ଗଛ ତଳେ ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଥିଲି । ୪୯ ନିଥନିୟେଲ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା । ୫୦ ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତିମ୍ବିରି ଗଛ ତଳେ ଦେଖିଥିଲି ବୋଲି କହିବାରୁ କି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍ତ୍ଵ ବିଷୟ ଦେଖିବ । ୫୧ ପୁଣି, ସେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତରାତ୍ରିକ ଉତ୍ସବ ଓ ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖିବ ।

9

କାନନା ବିବାହ ଭୋଜରେ ଯାଶୁ

୧ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଗାଲିଲୀର କାନନାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହେଲା, ଥାଉ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ସେଠାରେ ଥିଲେ; ୨ ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ଥାପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ । ୩ ପରେ ଦରକାର ସରିଯିବାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ଗହାଣକୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଦରକାର କଣ ନାହିଁ । ୪ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର କହିଲେ, ମୋ ମାତା, ମୋତେ କାହିଁକି ଏଥିରେ ଜଡ଼ିତ କରୁଅଛ ? ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ୫ ଗହାଣଙ୍କ ମାତା ପରିଚରକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ଗହା କର । ୬ ଥାଉ, ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଶୁଚିକରଣ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଦୁଇ ବା ତିନି ମହଣିଆ ଛଅଗୋଟା ପଥର ଜାହାଲ ରଖାଯାଇଥିଲା । ୭ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜାହାଲଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ଭର୍ତ୍ତି କର । ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । ୮ ଥାଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ କାଢ଼ିନେଇ ଭୋଜର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଯାଅ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଘେନିଗଲେ । ୯ ଭୋଜର ଅଧିକାରୀ ଦରକାର ସ ହୋଇଥିବା ସେହି ପାଣିକୁ ଗଣି ଗହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା, ଏହା ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ (କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରିଚରକମାନେ ପାଣି କାଢ଼ିଥିଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ) ବରତ୍ତକୁ ଡାକି କହିଲେ, ୧୦ ସମସ୍ତେ ପରାମର୍ଶରେ ଭଲ ଦରକାର ଦେଇଥାଆନ୍ତି, ଥାଉ ଲୋକେ ମାତାଲ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ମନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦରକାର ରଖିଅଛ । ୧୧ ଯାଶୁ ଏହି ପରକାରେ ଗାଲିଲୀର କାନନାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରି ଥାପଣା ମହିମା ପରକାଶ କଲେ, ଥାଉ ଗହାଣ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଣକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୧୨ ଏଥିପରେ ସେ ଥାପଣା ମାତା, ଭାଇଗୁଣ୍ଡ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କର୍ମାଣ୍ଡୁମକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଥିବା ଦିନ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପରିଷ୍କାର

(ମାଥୱ ୨୧:୧୨,୧୩; ମାର୍କ ୧୧:୧୫-୧୭; ଲୁକା ୧୯:୪୫,୪୬)

୧୩ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିସଗର ପର୍ବ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଥିଲା, ଥାଉ ଯାଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋରୁ, ମେଣ୍ଟା ଓ କାପୁଡ଼ା ବନ୍ଦବସାୟାମାନଙ୍କୁ ଥାଉ ମୁଦରା ବନ୍ଦବସାୟାମାନଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖି ଦଉଡ଼ିରେ ଗୋଟିଏ କୋରଡ଼ା ବନାଇ ମେଣ୍ଟା ଓ ଗୋରୁ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ; ୧୫ ପୁଣି, ମୁଦରା ବନ୍ଦବସାୟାମାନଙ୍କର ମୁଦରାସବୁ ବିକ୍ରିଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ମେଜଗୁଡ଼ାକ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ; ୧୬ ଥାଉ, ସେ କାପୁଡ଼ା ବନ୍ଦବସାୟାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଗୁଡ଼ାକ ଏଠାରୁ ଘେନିଯାଅ, ମୋହର ପିତାଙ୍କର ଗୃହକୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଗୃହ କର ନାହିଁ । ୧୭ ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଏହା ଲେଖା ଅଛି ବୋଲି ଗହାଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ୧୮ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏ ସମସ୍ତ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଥିର କି ତିହ୍ନ ଦେଖାଉଅଛ ? ୧୯ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ବିନାଶ କର, ଥାଉ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଗହା ଡେଲି ଦେବି । ୨୦ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଅଛି; ଥାଉ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଗହାଣକୁ ତିନି ଦିନରେ ଡେଲି ଦେବ ? ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଥାପଣା ଶରୀରରୂପ ମନ୍ଦିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଥିଲେ । ୨୨ ଏଣୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ପତ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଗହାଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ ବୋଲି ସ୍ମରଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଯାଶୁଙ୍କ କଥାତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ଯାଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁରକୃତି ବିଷୟରେ ଛାତ

୨୩ ନିସଗର ପର୍ବର ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକେ ଗହାଣଙ୍କ ସାଧୁତା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଲାଗି ଦେଖି ଗହାଣଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ୨୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣୁଥିଲେ, ୨୫ ପୁଣି, କେହି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ, ଏହା ଗହାଣଙ୍କ ପରଯୋଜନ ନ ଥିଲା, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ କ'ଣ ଅଛି, ଗହା ସେ ଆପେ ଜାଣୁଥିଲେ ।

୩

ଯାଶୁ ଓ ନୀକଦୀମ

୧ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୀକଦୀମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ନେତା । ୨ ସେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ଗୁରୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କାରଣ ଆପଣ ଏହି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି, ଇଶ୍ଵର ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ ସେହି ସବୁ କେହି କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୩ ଯାଶୁ ଗଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ । ୪ ନୀକଦୀମ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପରକାର ଜନ୍ମ ହୋଇ ପାରେ ? ସେ କ'ଣ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆପଣା ମାତର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜନ୍ମ ହୋଇ ପାରେ ? ୫ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୬ ମାତ୍ର ଯାହା ଜାତ, ଗହା ମାତ୍ର; ପୁଣି, ଆତ୍ମାରୁ ଯାହା ଜାତ, ଗହା ଆତ୍ମା । ୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି, ଏଥିରେ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ବାୟୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେହି ଦିଗରେ ବହେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ଗହା କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ପୁଣି, କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ଗହା ଜାଣ ନାହିଁ; ଆତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ସେହି ପ୍ରକାର । ୯ ନୀକଦୀମ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହି ସବୁ କିପରି ହୋଇ ପାରେ ? ୧୦ ଯାଶୁ ଗଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲର ଜଣେ ଗୁରୁ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା କ'ଣ ଏହି ସବୁ ବୁଝୁ ନାହିଁ ? ୧୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ, ଗହା କହୁ, ପୁଣି, ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ଗହା ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ । ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବିଷୟ କହିଲେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ କହିଲେ କିପରି ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ? ୧୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଅବତରଣ କଲେ, ଗହାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ମୋଶା ଯେପ୍ରକାର ପରାନ୍ତରେ ସର୍ପକୁ ଉଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ସେହି ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିବେ, ୧୫ ଯେପରି ଯେ କେହି ଗହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୧୬ କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ଗହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୧୭ ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ଗହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୧୮ ଯେ ଗହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନାହିଁ । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ବିଚାର ଏହି, ଜଗତରେ ଜେମ୍ଭାତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଜେମ୍ଭାତି ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅନ୍ୟକାରକୁ ଭଲ ପାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ମନ୍ଦ । ୨୦ କାରଣ ଯେ କେହି କୁର୍ମ କରେ, ଯେ ଜେମ୍ଭାତିକୁ ଘୃଣା କରେ, ପୁଣି, କାଳେ ଗହାର କର୍ମର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜେମ୍ଭାତି ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ଜେମ୍ଭାତି ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ଗହାର କର୍ମସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ସାଧୁତା ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ଭାରଣ

୨୨ ଏଥିପରେ ଯାଶୁ ଓ ଗହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟସ୍ଥ ଏନୋନରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ, କାରଣ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଜଳ ଥିଲା, ଆଉ ଲୋକେ ଆସି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ୨୪ ଯେଣୁ ଯୋହନ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ୨୫ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଶୌଚକ୍ରିୟା ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସହିତ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ ଘଟିଲା । ୨୬ ଆଉ, ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଯେ ଯଦ୍ଦିନର ଅପର ପାରିରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ଆପଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ

ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୨୭ ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସ୍ୱପ୍ନରୁ ପରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ପରାପତ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ । ୨୮ ମୁଁ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଗହାଡ଼କ ଆଗରେ ପରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ମୁଁ କହିଥିଲି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମୋହର ସାକ୍ଷୀ । ୨୯ ଯେ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେ ବର, କିନ୍ତୁ ବରଫକ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ଠିଆ ହୋଇ ଗଢ଼କ କଥା ଶୁଣେ, ସେ ବରଫକ ସମ୍ପ୍ରଦ ସକାଶେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ । ଅତଏବ, ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୩୦ ଗହାଡ଼କୁ ଅବଶ୍ୟ ରୂପେ ପାଇବାକୁ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ହରାସ ହେବାକୁ ହେବ । ୩୧ ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରୁ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତତଃକାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ଯେ ପୃଥ୍ୱୀରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ସେ ପାର୍ଥିବ, ଆଉ ସେ ପାର୍ଥିବ କଥା କହେ; ଯେ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତତଃକାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୩୨ ସେ ଯାହା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ଗହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗହାଡ଼କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ୩୩ ଯେ ଗହାଡ଼କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି, ଈଶ୍ୱର ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ସେ ମୁଦ୍ଗାଢ଼କନ କରିଅଛି । ୩୪ କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ପରେରିତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଈଶ୍ୱରଫଳ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେ ପରିମିତ ଭାବରେ ଆତ୍ମା ପରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୫ ପିତା ପୁତ୍ରତଃକ୍ତ ପରେରିତ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଡ଼କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୬ ଯେ ପୁତ୍ରତଃକ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପରାପତ ହୋଇଅଛି, ମାତର ଯେ ପୁତ୍ରତଃକ୍ତ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଫଳ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

୪

ଯାଶୁ ଓ ଶମିରୋଶାୟା ସତରୀ

୧ ଯାଶୁ ଯେ ଯୋହନଫଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଅଛନ୍ତି ୨ (ଯଦ୍ୱୟି ଯାଶୁ ଆପେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉ ନ ଥିଲେ, ମାତର ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଉଥିଲେ), ଏହା ଫାରୁଶୀମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ପରଭୁ ଜାଣିଲେ, ୩ ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୁଦା ପରଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲୀକୁ ପରସ୍ଥାନ କଲେ । ୪ କିନ୍ତୁ ଶମିରୋଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗହାଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ୫ ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଫଳ ଯେଉଁ ଭୂମିଖଣ୍ଡିତ ଦାନ କରିଥିଲେ, ସେଥିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସୁଖାର ନାମକ ଶମିରୋଶର ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; ୬ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବଫଳ କୃପ ଥିଲା । ଅତଏବ, ଯାଶୁ ପଥଶରୀତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି କୃପ ନିକଟରେ ବସିପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ୭ ଆଉ, ଜଣେ ଶମିରୋଶାୟା ସତରୀ ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ । ୮ କାରଣ ଗହାଡ଼କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ୯ ସେଥିରେ ଶମିରୋଶାୟା ସତରୀ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ଆପଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇ କିପରି ଶମିରୋଶାୟା ସତରୀ ଯେ ମୁଁ ମୋ' ହାତରୁ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି ? କାରଣ ଶମିରୋଶାୟାମାନଫଳ ସହିତ ଯିହୁଦୀମାନଫଳର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । ୧୦ ଯାଶୁ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଈଶ୍ୱରଫଳ ଦାନ ଓ ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ, ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାଡ଼କୁ ମାଣିଥାଆନ୍ତ, ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ୧୧ ସେହି ସତରୀଲୋକ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଫଳ ନିକଟରେ କୌଣସି ପାତର ନାହିଁ ପୁଣି, କୃପ ତ ଗଭୀର; ତେବେ ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପାଇଅଛନ୍ତି ? ୧୨ ଆତ୍ମାମାନଫଳର ଯେଉଁ ପିତୃପୁରୁଷ ଯାକୁବ ଆତ୍ମାମାନଫଳକୁ ଏହି କୃପ ଦେଇଥିଲେ, ଆଉ ଆପେ, ପୁଣି, ଗଢ଼କ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପଶୁପଲ ଏଥିରୁ ପାନ କରିଥିଲେ, ଗଢ଼କଠାରୁ କି ଆପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୧୩ ଯାଶୁ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେ କେହି ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ତୃଷିତ ହେବ; ୧୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ଗହା ଯେ କେହି ପାନ କରିବ, ସେ କେବେ ହେଁ ତୃଷିତ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ ଗହାକୁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ଗହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପ୍ରଦେ ଗହାଠାରେ ଉଚ୍ଛୁଳି ଉଠୁଥିବ । ୧୫ ସତରୀଲୋକଟି ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ମୋତେ ଯେପରି ଶୋଷ ନ ଲାଗେ, ପୁଣି, ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ବାଟ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ନ ପଡ଼େ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ସେହି ଜଳ ଦିଅନ୍ତୁ । ୧୬ ଯାଶୁ ଗକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରାମାକୁ ତାକି ଏଠାକୁ ଆସ । ୧୭ ସତରୀଲୋକଟି ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୋର ସମ୍ପ୍ରାମା ନାହିଁ । ଯାଶୁ ଗଫଳୁ କହିଲେ, ମୋହର ସମ୍ପ୍ରାମା ନାହିଁ, ଏହା ତ ଠିକ କହିଲା; ୧୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚ ସମ୍ପ୍ରାମା ଥିଲେ, ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଯେ ଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରାମା ନୁହେଁ; ଏହା ସତ୍ୟ କହିଅଛି ।

୧୯ ସତରାଲୋକଟି ଗହାଡ଼କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଅଛି । ୨୦ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ଉପାସନା କଲେ; ଆଉ, ଆପଣମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ, ଗହା ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଛି । ୨୧ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଆଗୋ ନାରୀ, ମୋ' କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ କିମ୍ବା ଯିରୁଶାଲମରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ୨୨ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଗହାକୁ ଉପାସନା କରୁଥାଅ; ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ଗହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାଉ, କାରଣ ପରିତରଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆସେ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥତ; କାରଣ ପିତା ଏହି ପୂଜାର ଉପାସକ ଚାହାଁନ୍ତି । ୨୪ ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ । ୨୫ ସତରାଲୋକଟି ଗହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାହ, ଯାହାଙ୍କୁ ଖରାଷ୍ଟ କହନ୍ତି, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିବେ, ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ । ୨୬ ଯାଶୁ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥା କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ । ୨୭ ଏପରି ସମୟରେ ଗହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ଗହାଙ୍କୁ ଜଣେ ସତରାଲୋକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କ'ଣ ଚାହାଁନ୍ତି, କିମ୍ବା କାହିଁକି ଗହା ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୮ ସେଥିରେ ସେହି ସତରା ଆପଣା ଜଳପାତ୍ର ଥୋଇଦେଇ ନଗରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସ, ଜଣାନ୍ତୁ ଦେଖିବ, ୨୯ ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ସେହି ସବୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ; ସେ କେଜାଣି ଖରାଷ୍ଟ ହେବେ ପରା ? ୩୦ ଏଥିରେ ଲୋକେ ନଗରରୁ ବାହାରି ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୧ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଭୋଜନ କରିବା ହେଉନାହିଁ । ୩୨ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣ ନାହିଁ, ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି । ୩୩ ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କେହି ଗହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଛି ପରା ? ୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବା ଓ ଗହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏହା ହିଁ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ । ୩୫ ଶସ୍ୟ କାଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚାହାନ୍ତି ମାସ ଅଛି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁ ନାହିଁ ? ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, କ୍ଷେତରଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ସେହି ସବୁ କଟାଯିବା ନିମନ୍ତେ ପାଟିଗଲାଣି । ୩୬ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କଟାଳି ମୂଳ ପାଉଅଛି ଓ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ଯେପରି ବୁଣାଳୀ ଓ କଟାଳି ଭଉଣ୍ୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । ୩୭ କାରଣ ଜଣେ ବୁଣେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାଟେ, ଏହି କଥା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ । ୩୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ଗହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲି; ଅନ୍ୟମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ପାଉଅଛ । ୩୯ ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ସେହି ସବୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସତରାଲୋକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା, ଗହାର କଥା ହେତୁ ସେହି ନଗରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଗହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୪୦ ଅତଏବ, ସେହି ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଆଉ ସେ ଦୁଇ ଦିନ ସେ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ୪୧ ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ୪୨ ଆଉ, ସେମାନେ ସେହି ସତରାଲୋକକୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭ କଥା ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଶୁଣିଅଛୁ, ପୁଣି, ଏ ଯେ ପୂର୍ବକୃତରେ ଜଗତର ତରାଣକର୍ତ୍ତା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ।

ରାଜକର୍ମଚାରୀ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସୁସ୍ଥତା

୪୩ ସେହି ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଗାଲିଲାକୁ ଗଲେ । ୪୪ କାରଣ ଭାବବାଦୀ ସମ୍ପ୍ରଦେଶରେ ଆଦର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଶୁ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । ୪୫ ପୁଣି, ସେ ଗାଲିଲାକୁ ଆସନ୍ତେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଦେଖିଥିବାରୁ ଗାଲିଲାମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଚାହୁଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପର୍ବକୁ ଯାଇଥିଲେ । ୪୬ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗାଲିଲାର ଯେଉଁ କାନ୍ଦା ନଗରରେ ସେ ଜଳକୁ ଦରାକ୍ଷାରସ କରିଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ଗଞ୍ଜ ପୁତ୍ର କଫର୍ନାହୁମରେ ପାଡ଼ିତ

ଥିଲା । ୪୭ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀ ପରଦେଶରୁ ଗାଲିଲାକୁ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେ ଯେପରି ଆସି ଗଡ଼କ ପୁତ୍ରକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଗହାଡ଼କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ସେ ମୃତବତ୍ ହୋଇଥିଲା । ୪୮ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମମାନ ନ ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ । ୪୯ ରାଜକର୍ମିଣୀ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ପୁରଭୃ, ମୋହର ପିଲାଟି ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆସନ୍ତୁ । ୫୦ ଯୀଶୁ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବଞ୍ଚିବ । ଯୀଶୁ ସେହି ବନ୍ଧକ୍ରମିତକି ଯେଉଁ ବାକ୍ସ କହିଲେ, ସେ ଗହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଚାଲିଗଲେ । ୫୧ ପୁଣି, ସେ ଯାଉ ଯାଉ ଗଡ଼କ ଦାସମାନେ ଗଡ଼କୁ ଭେଟି ଗଡ଼କର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି କହିଲେ । ୫୨ ତେଣୁ କେଉଁ ଦଶତରେ ଗହାର ସୁସ୍ଥତା ହେଲା, ଗହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, କାଲି ସାତଟାବେଳେ ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଛାଡ଼ିଗଲା । ୫୩ ଏଥିରେ ପିତା ରୁଚିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଦଶତରେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି ଗଡ଼କୁ କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ଆଉ, ସେ ଆପେ ଓ ଗଡ଼କ ସମସ୍ତ ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୫୪ ଯିହୁଦାରୁ ପୁର୍ନବାର ଗାଲିଲାକୁ ଆସି ଯୀଶୁ ଏହି ଉପ୍ରତିପାଦ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧନ କଲେ ।

୫

ଅଠତିରିଶି ବର୍ଷର ରୋଗୀର ସୁସ୍ଥତା

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୨ ଯିରୁଶାଲମର ମେଷଦସ୍ତାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଅଛି; ଏବଂ ଭାଷାରେ ଗହାକୁ ବେଥେସ୍ଦା ବୋଲି କହନ୍ତି, ଗହାର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ମଣ୍ଡପ । ୩ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଅନେକ ପାଡ଼ିତ, ଅନ୍ଧ, ଖଞ୍ଜ ଓ ଶୁଷ୍କାଙ୍ଗ ପଡ଼ିରହୁଥିଲେ । [ସେମାନେ ଜଳସଞ୍ଚଳନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଥିଲେ; ୪ କାରଣ କୌଣସି କୌଣସି ସମୟରେ ପରଭୃତ୍ତକର ଜଣେ ଦୂତ ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଅବତରଣ କରି ଜଳ କମ୍ପାଉଥିଲେ, ଆଉ ଜଳ କମ୍ପିଲା ପରେ ଯେ କେହି ପରଥମରେ ସେଥିରେ ପରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେକୌଣସି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସୁସ୍ଥ ହେଉଥିଲା ।] ୫ ସେଠାରେ ଅଠତିରିଶି ବର୍ଷାବଧି ରୋଗୀରସ୍ତ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା । ୬ ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଡ଼ିରହିଥିବା ଦେଖି ବହୁକାଳର ରୋଗୀ ବୋଲି ଜାଣି ତାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୭ ରୋଗୀ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କମ୍ପିବା ସମୟରେ ମୋତେ ପୋଖରୀ ଭିତରକୁ ଘେନିଯିବା ପାଇଁ ମୋହର କେହି ନାହିଁ; ଆଉ, ମୁଁ ଯାଉ ଯାଉ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମୋ' ଆଗରୁ ପଶିଯାଏ । ୮ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲ । ୯ ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହେଲା ଓ ଆପଣାର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ ଦିନ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବାର ଥିଲା । ୧୦ ଅତଏବ, ଯିହୁଦୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଜି ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବାର, ଖଟିଆ ବୋହିନେଇଯିବା ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବିଧିସଂଗତ ନୁହେଁ । ୧୧ କିନ୍ତୁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯେ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲ । ୧୨ ସେମାନେ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସେ ଲୋକ କିଏ ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ଗହା ସେହି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିବାରୁ ଯୀଶୁ ଅଗୋଚରରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ୧୪ ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଗହାର ଦେଖା ପାଇ ତାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛ, ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପରତି ଅଧିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନ ଘଟେ । ୧୫ ସେହି ଲୋକ ଚାଲିଯାଇ, ଯେ ତାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ୧୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବାରରେ ଏହା କରୁଥିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଗତନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୭ ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ପିତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି । ୧୮ ଏହି କାରଣରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ଯେ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବାର ବିଧି ଲଢ଼ଘନ କରୁଥିଲେ, କେବଳ ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣା ପିତା ବୋଲି କହି ନିଜକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କରୁଥିଲେ ।

ପୁତ୍ରତ୍ୱକ ଅଧିକାର

୧୯ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କରୁଥିବା ଦେଖନ୍ତି, ଗହା ଛଡ଼ା ସେ ନିଜେ କିଛି ହିଁ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ ସେପରିକାରେ କରନ୍ତି । ୨୦ କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରତ୍ୱକୁ ସନେହ

କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆପେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ଗହାଞ୍ଜୁ ଦେଖାନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଚମତକୃତ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ । ୨୧ ଯେଣୁ ପିତା ଯେପରିକାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି ଜୀବିତ କରନ୍ତି, ସେହି ପରିକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାହାଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି । ୨୨ ପୁଣି, ପିତା ମଧ୍ୟ କାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପରିକାରେ ସମାଦର କରନ୍ତି, ସେହି ପରିକାରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସମାଦର କରିବେ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨୩ ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ, ସେ ଗହାଞ୍ଜୁର ପରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ । ୨୪ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସେ ବିଚାରିତ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ପରବେଶ କରିଅଛି । ୨୫ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୃତମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଶୁଣିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ, ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେବେ ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ । ୨୬ କାରଣ ପିତା ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଜୀବୀ, ସେହିପରି ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଜୀବୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୨୭ ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେବାରୁ ସେ ଗହାଞ୍ଜୁ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଲେ । ୨୮ ଏଥିରେ ଚମତକୃତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ସମସ୍ତେ ଗହାଞ୍ଜୁ ସମ୍ପର୍କ ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ୨୯ ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।

ଯାଶୁକ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ

୩୦ ମୁଁ ନିଜେ କିଛି କରି ପାରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ଯେପରି ଶୁଣେ, ସେହିପରି ବିଚାର କରେ, ଆଉ ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ୩୧ ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଗହାହେଲେ ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ୩୨ ମୋ' ବିଷୟରେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ଆଉ ଜଣେ; ପୁଣି, ମୋ' ବିଷୟରେ ଗହାଞ୍ଜୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ । ୩୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଅଛ ଓ ସେ ସତ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୩୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରିତରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସବୁ କହୁଅଛି । ୩୫ ସେ ଉତ୍ପ୍ରଳନ୍ତ ଓ ତେଜୋମୟ ପରଦୀପ ଥିଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲ୍ପ କାଳ ଗହାଞ୍ଜୁ ଜ୍ୟୋତିଷରେ ଉଲ୍ଲସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲ । ୩୬ କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଗୁରୁତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ପିତା ମୋତେ ଯେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ମୁଁ କରୁଅଛି, ପିତା ମୋତେ ପରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେହି ସବୁ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ୩୭ ଆଉ, ଯେଉଁ ପିତା ମୋତେ ପରେରଣ କଲେ, ସେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ଗହାଞ୍ଜୁର ସମ୍ପର୍କ ଶୁଣି ନାହିଁ ବା ଗହାଞ୍ଜୁର ଆକାର ଦେଖି ନାହିଁ, ୩୮ ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜୁ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ପରେରଣ କଲେ, ଗହାଞ୍ଜୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । ୩୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛ, କାରଣ ସେଥିରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ; ଆଉ, ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ୪୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ୪୧ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ୪୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରେରଣ ନାହିଁ । ୪୩ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି ନିଜ ନାମରେ ଆସିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ୪୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାର ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଗୌରବ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ, ପୁଣି, ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ, ଗହା ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହିଁ । ୪୫ ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କ ଛାତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରସା ରଖିଅଛ, ସେ

ତୁମଭ୍ରମାନ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ୪୭ କାରଣ ତୁମଭେମାନେ ଯଦି ମୋଶାହୁକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାନ୍ତ, ତେବେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାନ୍ତ, ଯେଣୁ ସେ ମୋ' ବିଷୟରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ୪୭ କିନ୍ତୁ ତୁମଭେମାନେ ଯଦି ଗହାଡ଼କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, ତେବେ କିପରି ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?

୭

ପାଞ୍ଚଟି ବୁଦ୍ଧି ମାଛ

(ମାଥୱ 14:13-21; ମାର୍କ 6:30-44; ଲୁକ 9:10-17)

୧ ଏଥୁପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରର, ଅର୍ଥାତ୍, ଡିବିରାୟା ସମୁଦ୍ରର ଆରପାରିକୁ ଗଲେ । ୨ ଆଉ, ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଦେଖି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଡ଼କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ବସିଲେ । ୪ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା । ୫ ପୁଣି, ଯୀଶୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସିବା ଦେଖି ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଆମଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ରୁଟି କିଣିବା ? ୬ କିନ୍ତୁ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଗହା ସେ ନିଜେ ଜାଣିଥିଲେ । ୭ ଫିଲିପ୍ପ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଟିକିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶହେ ଟଙ୍କାର ରୁଟି ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ୮ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭାଇ ଆନ୍ଦରୀୟ ନାମକ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଜଣେ ବାଳକ ଅଛି, ୯ ଗହା ପାଖରେ ଯଥର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ରୁଟି ଓ ଦୁଇଟି ଭଜା ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗହା କ'ଣ ହେବ ? ୧୦ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସାଅ । ସେ ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଘାସ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ବସିଲେ । ୧୧ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେହି ରୁଟି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗହା ବାଣ୍ଟିଦେଲେ, ସେହି ପରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ, ସେମାନେ ଯେତେ ଚାହୁଁଲେ, ସେତେ ଦେଲେ । ୧୨ ଆଉ, ସେମାନେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବଳିଥିବା ଭୃଗୁ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କର । ୧୩ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ଏକାଠି କଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କର ଖାଇବା ପରେ ଯଥର ସେହି ପାଞ୍ଚଟି ରୁଟିରୁ ଯେଉଁ ଭୃଗୁ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ବଳିଥିଲା, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବାର ଟୋକେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ୧୪ ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଗହାଡ଼କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଜଗତକୁ ଯେଉଁ ଭାବବାଦୀଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା, ଏ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି । ୧୫ ଅତଏବ, ସେମାନେ ଆସି ରାଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ଗହାଡ଼କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତର ହୋଇ ଏକାକୀ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିବା

୧୬ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମୁଦ୍ରକୂଳକୁ ଗଲେ ୧୭ ଓ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ସମୁଦ୍ର ସେପାରସ୍ୱପ କଫର୍ନାହୁମ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, ୧୮ ଆଉ ପରବଳ ପବନ ବହୁଥିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଡ଼ି ଉଠୁଥିଲା । ୧୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ବା ଦୁଇ କୋଶ ବାହିଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲି ନୌକା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ଭୀତ ହେଲେ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ ମୁଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ । ୨୧ ତେଣୁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ନୌକାରେ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ, ନୌକାଟି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ଯୀଶୁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର

୨୨ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ନୌକା ବନ୍ଧୁଗତ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୌକା ନ ଥିଲା, ଆଉ ସେଥିରେ ଯେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତହିଁ ଆରଦିନ ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ । ୨୩ ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରୁଟି ଭୋଜନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ଡିବିରାୟାରୁ ଆଉ କେତେକ ନୌକା ଆସିଲା; ୨୪ ଅତଏବ, ଯୀଶୁ କିମ୍ବା ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେ ସେଠାରେ ନାହିଁ, ଏହା ଯେତେବେଳେ ଲୋକସମୂହ ଦେଖିଲେ,

ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ଯାଶୁଡ଼କୁ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ କଫର୍ନୀହୁମକୁ ଆସିଲେ । ୨୫ ଆଉ, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ଗହାଡ଼କ ଦେଖା ପାଇ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ? ୨୬ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖିବାରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଅଛ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରୁଚି ଖାଇ ପରିତୁପ୍ତ ହେବାରୁ ମୋହର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଅଛ । ୨୭ କ୍ଷୟା ଭକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତେ ଶରମ ନ କରି, ବରଂ ଯେଉଁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଭକ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟ ରହେ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଶରମ କର; ସେହି ଭକ୍ଷୟ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, କାରଣ ଗହାଡ଼କୁ ପିତା, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଶ୍ଵର ମୁଦ୍ରାକୃତ କଲେ । ୨୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ୨୯ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଇଶ୍ଵର ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ହିଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ୩୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ଗହାହେଲେ ଆପଣ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କ'ଣ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ଗହା ଦେଖି ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାରୁ ? ୩୧ ଆପଣ କ'ଣ ସାଧନ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣାରେ ମାନା ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହାର ଦେଲେ । ୩୨ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହାର ଦେଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରକୃତ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି; ୩୩ କାରଣ ଯେଉଁ ଆହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବତରଣ କରି ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଗହା ଇଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଆହାର । ୩୪ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ସବୁବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆହାର ଦିଅନ୍ତୁ । ୩୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର; ଯେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେ କଦାପି କ୍ଷୁଧିତ ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ କଦାପି ତୃଷ୍ଣିତ ହେବ ନାହିଁ । ୩୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ହେଁ ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । ୩୭ ପିତା ଯେସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବେ; ଆଉ, ଯେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସେ, ଗହାକୁ ମୁଁ କୌଣସି ପରକାରେ ବାହାର କରିଦେବି ନାହିଁ; ୩୮ କାରଣ ମୁଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ଅବତରଣ ନ କରି ବରଂ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବତରଣ କରିଅଛି । ୩୯ ଆଉ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ଯେସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ହିଁ ଯେପରି ମୁଁ ନ ହରାଇ ବରଂ ଶେଷ ଦିନରେ ଗହାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି, ଏହା ଗହାଡ଼କର ଇଚ୍ଛା । ୪୦ କାରଣ ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ହିଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା; ଆଉ, ମୁଁ ଗହାକୁ ଶେଷ ଦିନରେ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ୪୧ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବତରଣ ହୋଇଥିବା ଆହାର ଅଟେ, ସେ ଏହା କହିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଡ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୪୨ ଏ କ'ଣ ଯୋଷେଫର ପୁଅ ଯାଶୁ ନୁହେଁ, ଆଉ ଆତ୍ମମାନେ କ'ଣ ଏହାର ପିତାମାତାକୁ ଜାଣୁ ନାହିଁ ? ତେବେ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବତରଣ କରିଅଛି ବୋଲି ସେ ଏବେ କିପରି କହୁଅଛି ? ୪୩ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବଚସା କର ନାହିଁ । ୪୪ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଯାହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ପାରେ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ଦିନରେ ଗହାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ୪୫ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଯେ କେହି ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଶରଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଅଛି, ସେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସେ । ୪୬ କେହି ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ; ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, କେବଳ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ୪୭ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୪୮ ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । ୪୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣାରେ ମାନା ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ । ୫୦ କେହି ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ନ କରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବତରଣ କରିବା ଆହାର ଏହି ଅଟେ । ୫୧ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବତରଣ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଆହାର; କେହି ଯଦି ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ; ହିଁ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଆହାର ଦେବି, ଗହା ମୋହର ମାଂସ, ମୁଁ ଗହା ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବି । ୫୨ ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ

ପରସ୍ପର ବାନ୍ଧୁତ୍ଵ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ପାରେ ? ୫୩ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ ନ କଲେ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ୫୪ ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ଦିନରେ ଗହାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ୫୫ କାରଣ ମୋହର ମାଂସ ପରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପରକୃତ ପେୟ । ୫୬ ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋ' ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ମୋ'ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ଗହାଠାରେ ରହେ । ୫୭ ଜୀବନ୍ତ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ହେତୁରୁ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେହିପରି ଯେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ । ୫୮ ଯେଉଁ ଆହାର ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି, ଗହା ଏହି; ପିତୃପୁରୁଷ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସେପରିକାର ନୁହେଁ; ଯେ ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ । ୫୯ ସେ କର୍ମନାହିଁମର ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ।

ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ

୬୦ ଅତଏବ, ଗହାଙ୍ଗ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ଘଟଣାଜନକ କଥା, କିଏ ଏହା ଶୁଣି ପାରେ ? ୬୧ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଗହାଙ୍ଗ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେ ସେ ବିଷୟରେ ବଚସା କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ଅନ୍ତରରେ ଅବଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନର କାରଣ ହେଉଅଛି ? ୬୨ ଗହାହେଲେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯେବେ ଗହାଙ୍ଗ ଆରୋହଣ କରିବା ଦେଖିବ, ତେବେ କ'ଣ ? ୬୩ ଆତ୍ମା ଜୀବନଦାୟକ; ମାଂସ କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେହି ସବୁ ଆତ୍ମା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । ୬୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ଗହାଙ୍ଗ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ଗହା ଯୀଶୁ ଆଦ୍ୟରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ୬୫ ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ନ ହେଲେ କେହି ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ପାରେ ନାହିଁ । ୬୬ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଗହାଙ୍ଗ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିମୁଖ ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ । ୬୭ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଦ୍ରାଘାଣ୍ଡକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଗଲିଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୬୮ ଶିମୋନ ପିତର ଗହାଙ୍ଗ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପରଭୁ, କାହା ପାଖକୁ ଯିବା ? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି; ୬୯ ଆଉ, ଆପଣ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଏହା ଆତ୍ମେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛୁ ଓ ଜାଣିଅଛୁ । ୭୦ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ରାଘାଣ୍ଡକୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ ? ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶୟତନ । ୭୧ ସେ ଇଷ୍ଠକାରିୟୋତାୟ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ ଦ୍ରାଘାଣ୍ଡଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ଆଉ ସେ ଗହାଙ୍ଗ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ।

୭

କୁଶାରବାସ ପର୍ବରେ ଯୀଶୁ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲାରେ ଭରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦାମାନେ ଗହାଙ୍ଗ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ସେ ଯିହୁଦା ପରଦେଶରେ ଭରମଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କର କୁଶାରବାସ ପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ହୁଅନ୍ତେ, ୩ ଗହାଙ୍ଗ ଭାଇମାନେ ଗହାଙ୍ଗକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରୁଅଛ, ସେହି ସବୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ, ଏନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରିଯାଇ ଯିହୁଦା ପରଦେଶକୁ ଯାଅ, ୪ କାରଣ କେହି ପରକାଶିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଗୋପନରେ କିଛି କରେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛ, ତେବେ ଆପଣାକୁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପରକାଶ କର । ୫ କାରଣ ଗହାଙ୍ଗ ଭାଇମାନେ ସୁଦ୍ୟା ଗହାଙ୍ଗଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନ ଥିଲେ । ୬ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୟ ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ । ୭ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରି ପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, କାରଣ ଗହାର କର୍ମ ଯେ ମନ୍ଦ, ମୁଁ ଗହା ବିଷୟରେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଅ, ମୁଁ ଏବେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଉ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ସମୟ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ଗାଲିଲୀରେ ରହିଲେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ଗହାଡ଼କ ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲ ଉତ୍ତରରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଗଲେ, ପରକାଶରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏକ ପରକାର ଗୋପନରେ । ୧୧ ଏଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ପର୍ବରେ ଗହାଡ଼କୁ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ପଚାରିଲେ, ସେ କାହିଁ ? ୧୨ ଆଉ, ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା; କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ; ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ କରୁଅଛି । ୧୩ ତଥାପି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ପରକାଶରେ କେହି କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ପର୍ବର ଅର୍ଦ୍ଧଧେକ ସମୟ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୫ ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ପାଠ ନ ପଢ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା ? ୧୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ଶିକ୍ଷା ମୋ' ନିଜର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ' ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର । ୧୭ କେହି ଯଦି ଗହାଡ଼କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଏ, ଗହାଡ଼କେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ନା ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହୁଅଛି, ଗହା ସେ ଜାଣିବ । ୧୮ ଯେ ଆପଣାରୁ କହେ, ସେ ନିଜ ଗୌରବ ଅନ୍ତର୍ଘେଷଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣା ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୌରବ ଅନ୍ତର୍ଘେଷଣ କରେ, ସେ ସତ, ଆଉ ଗହାଠାରେ କୌଣସି ଅଧର୍ମ ନାହିଁ । ୧୯ ମୋଶା କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ୟବସ୍ତା ଦେଇ ନାହିଁନତି ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ୟବସ୍ତା ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ ? ୨୦ ଲୋକସମୂହ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, କିଏ ତୁମକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି ? ୨୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଅଛ । ୨୨ ଏହି ହେତୁରୁ ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ବିଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି (ଏହା ଯେ ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ), ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସବାରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ମରଣ କରୁଅଛ । ୨୩ ମୋଶାଙ୍କର ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ୟବସ୍ତା ଲଢ଼ଘନ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ବିଶ୍ଵାସବାରେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ମରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସବାରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁସ୍ଥ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ' ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରୁଅଛ ? ୨୪ ବାହ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଖି ବିଚାର ନ କରି ନ୍ୟାୟବିଚାର କର ।

ଏ କ'ଣ ମସାହ ?

୨୫ ଏଥିରେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି, ଏ କ'ଣ ସେ ନୁହେଁ ? ୨୬ ପୁଣି, ଦେଖ, ସେ ପରକାଶରେ କଥା କହୁଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ କିଛି କରୁ ନାହିଁନତି । ଏ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ, ଏହା କ'ଣ ନେତ୍ରମାନେ ସତେ ଜାଣି ସାରିଲେଣି ? ୨୭ ଯାହା ହେଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ବନ୍ୟକୃତି କେଉଁଠାରୁ, କିନ୍ତୁ ଖରାଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ଜାଣିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଅଟନ୍ତି । ୨୮ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ଦେଉ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଓ ମୋର ଉତ୍ପତ୍ତି ଉଭୟ ଜାଣ; ମୁଁ ନିଜଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ପରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ, ଗହାଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ୨୯ ମୁଁ ଗହାଡ଼କୁ ଜାଣେ, କାରଣ ମୁଁ ଗହାଡ଼କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଆଉ ସେ ମୋତେ ପରେରଣ କଲେ । ୩୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କିନ୍ତୁ କେହି ଗହାଡ଼କ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାଡ଼କ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ଖରାଷ୍ଟ ଆସି ଗହାଠାରୁ କ'ଣ ଅଧିକ କରିବେ ?

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା

୩୨ ଫାରୁଶୀମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ପରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୩୩ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଆଉ ଅଲ୍ପ ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ମୋର ପରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ୩୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ; ଆଉ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ୩୫ ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏ କେଉଁଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ପାଇବା ନାହିଁ ? ଏ କ'ଣ ଗ୍ଵରାକ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗ୍ଵରାକ୍ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା

ଦେବାକୁ ବାହାରିଅଛି ? ୩୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ, ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ, ସେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ସେ କ'ଣ ?

ଜୀବନଦାୟା ସ୍ୱରୋଚ

୩୭ ଶେଷଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ବର ପୂର୍ବଦିନ, ଯାଶୁ ଠିଆ ହୋଇ ଉତ୍ତରାପ୍ରଦେଶରେ କହିଲେ, କେହି ଯଦି ତୃଷ୍ଣିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ । ୩୮ ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଉକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ ଅନୁତରୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ । ୩୯ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ସେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ଯାଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

ଲୋକତ୍ୱକ ଭିତରେ ମତଭେଦ

୪୦ ଅତଏବ, ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହି କଥା ଶୁଣି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭାବବାଦୀ । ୪୧ ଅନ୍ୟମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଖରାଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କ'ଣ! ଖରାଷ୍ଟ ଗାଲିଲୀରୁ ଆସିବେ ? ୪୨ ଖରାଷ୍ଟ ଯେ ଦାଉଦତ୍ତକ ବଂଶରୁ ଓ ଦାଉଦ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ସେହି ବେଥଲିହିମ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିବେ, ଏହା କ'ଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ ? ୪୩ ତେଣୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଡ଼କ ହେତୁ ମତଭେଦ ଘଟିଲା; ୪୪ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଗହାଡ଼କୁ ଧରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ଗହାଡ଼କ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୪୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପଦାତିକମାନେ ପୂର୍ବଦିନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗହାଡ଼କୁ ଆଣିଲ ନାହିଁ? ୪୬ ପଦାତିକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେପ୍ରକାରେ କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ସେପ୍ରକାରେ କହି ନାହିଁ । ୪୭ ସେଥିରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଭୟାନକ ହୋଇଅଛ? ୪୮ ନେତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କ'ଣ କେହି ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି? ୪୯ କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ମୋଖାତ୍ତକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ । ୫୦ ଯେଉଁ ନୀକଦାମ ଏଥିପୂର୍ବେ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ୫୧ ଜଣେ ଲୋକଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ନ ଶୁଣି ଓ ଗ୍ରହଣ ଆଚରଣ ବିଷୟ ନ ଜାଣି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମୋଖାତ୍ତକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ'ଣ ଗହାଡ଼କୁ ଦୋଷା କରେ ? ୫୨ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଜଣେ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକ ? ଗାଲିଲୀରୁ କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଦେଖ ।

ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମରେ ଧୂତ ସତ୍ତା

୫୩ [ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ,

୮

୧ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଜାତପର୍ବତକୁ ଗଲେ । ୨ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ଉପବେଶନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩ ଆଉ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମରେ ଧୂତ ଜଣେ ସତ୍ତାଲୋକକୁ ଘେନିଆସି ଗହାଡ଼କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ କରାଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ୪ ହେ ଗୁରୁ, ଏହି ସତ୍ତାଲୋକଟି ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଅଛି । ୫ ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିବାକୁ ମୋଖା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୋଖାତ୍ତକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ତେବେ ଆପଣ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି ? ୬ ସେମାନେ ଯେପରି ଗହାଡ଼କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କାରଣ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଅଙ୍ଗୁଳି ଉପ୍ରାଗ ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୭ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ପଚାରିଲେ, ସେ ମସୃତକ ଉତ୍ତରକଳନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ନିଷ୍ପାପ, ସେ ପ୍ରଥମେ ତାକୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ୁ । ୮ ପୁନର୍ବାର ସେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୯ ଗହା ଶୁଣି ସେମାନେ ବଡ଼ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ବାହାରିଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେବଳ ଯାଶୁ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ସେହି ସତ୍ତାଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଯାଶୁ ମସୃତକ ଉତ୍ତରକଳନ

କରି ଡକୁ କହିଲେ, ଗୋ ନରୀ, ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ? କେହି କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନାୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ ନାହିଁ ? ୧୧ ସେ କହିଲା, କେହି ନାହିଁ, ପୂରଣ । ସେଥିରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନାୟ ବୋଲି ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ; ଯାଅ, ଆଜିଠାରୁ ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ ।]

ଯାଶୁ ଜଗତର ଢେୟାତିଃ

୧୨ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଜଗତର ଢେୟାତିଃ; ଯେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ, ସେ କେବେ ହେଁ ଅନ୍ୟକାରରେ ଭରଣା କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଜୀବନର ଢେୟାତିଃ ପାଇବ । ୧୩ ସେଥିରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ୧୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯଦି ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଏ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, କାରଣ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଅଛି ଓ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛି, ଗହା ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସେ କିମ୍ବା କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଏ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ୧୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥାଅ, ମୁଁ କାହାରି ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ; କାରଣ ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୭ ପୁଣି, ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୋଶାହର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ୧୮ ମୁଁ ନିଜେ ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ପୁଣି, ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ୧୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭର ପିତା କାହାନ୍ତି ? ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଜାଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣ ନାହିଁ; ଯଦି ମୋତେ ଜାଣନ୍ତ, ତେବେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତ । ୨୦ ସେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଭଣ୍ଡାର ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ଗହାଡ଼କୁ ଧରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାଡ଼କର ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୨୧ ସେଥିରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯାଉଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ । ୨୨ ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କ'ଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି କହୁଅଛି, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ ? ୨୩ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧଃସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ , ମୁଁ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ । ୨୪ ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି; କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ । ୨୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ କଥା କହିଲେ ଲାଭ କ'ଣ ? ୨୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କହିବାକୁ ଓ ବିଚାର କରିବାକୁ ମୋର ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି; ଯାହା ହେଉ, ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ଆଉ ମୁଁ ଗହାଡ଼କଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବି କଲି, ସେହି ସବୁ ଜଗତକୁ ଜଣାଉଅଛି । ୨୭ ସେ ଯେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ୨୮ ଅତଏବ, ଯାଶୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ମୁଁ ନିଜରୁ କିଛି ନ କରି ବରଂ ପିତା ମୋତେ ଯେପରିକାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ସେହି ପରିକାର ଏସମସ୍ତ କଥା ଯେ କହୁଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିବ । ୨୯ ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ କରି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଗହାଡ଼କର ସମ୍ବେଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ୩୦ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହନ୍ତେ, ଅନେକେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ସମ୍ପ୍ରାଧାନ ଏବଂ କରୀତଦାସ

୩୧ ଅତଏବ, ଯାଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରକୃତରେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ,

୩୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ।

୩୩ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଅବରହାମଙ୍କର ବଂଶ, ଆଉ କେବେ ହେଁ କାହାରି ଦାସ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ ?

୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ପାପ

ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅବରହାମତ୍ତକ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି । ୫୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍ତକ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରିଗଲେ ।

୯

ଜନ୍ମାନ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟି ପରଦାନ

୧ ସେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ । ୨ ଆଉ, ଗହାତ୍ତକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାତ୍ତକୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଶୁଭ, କିଏ ପାପ କରିବାରୁ ଏ ଅନ୍ୟ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା ? ନିଜେ ନା ଏହାର ପିତାମାତା ? ୩ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏ କିମ୍ବା ଏହାର ପିତାମାତା ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ କର୍ମ ଯେପରି ଏହାଠାରେ ପରକାଶିତ ହୁଏ, ଏନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଅଛି । ୪ ଦିନ ଥାଉ ଥାଉ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାତ୍ତକ କର୍ମ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରି ପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ରି ଆସୁଅଛି । ୫ ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ଲେଖାତିଆ । ୬ ଏହା କହି ସେ ମାଟିରେ ଛେପ ପକାଇ ସେହି ଛେପରେ କାଦୁଅ କଲେ, ଆଉ ଗହାର ଦୁଇ ଆଖିରେ କାଦୁଅ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ୭ ଶିଲୋହ (ଅନୁବାଦ କଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ପରେରିତ) ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ହୁଅ । ସେଥିରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ଚାଲିଗଲା । ୮ ତେଣୁ ପରତିବାସୀମାନେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାକୁ ପୂର୍ବେ ଜଣେ ଭିକାରୀ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ଯେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା, ଏ କ'ଣ ସେହି ନୁହେଁ ? ୯ କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ସେ; ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା, ଏ ଗହା ପରି । ସେ କହିଲା, ମୁଁ ସେହି । ୧୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ଗହାହେଲେ ଗେର ଆଖି କିପରି ଫିଟିଗଲା ? ୧୧ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯାହାତ୍ତକୁ ଯାଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କାଦୁଅ କରି ମୋହର ଦୁଇ ଆଖିରେ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, ଶିଲୋହକୁ ଧାଇଁ ଧୋଇ ହୁଅ; ତେଣୁ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲି । ୧୨ ସେମାନେ ଗହାକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ କାହିଁ ? ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୩ ଯେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ୟ ଥିଲା, ସେମାନେ ଗହାକୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୧୪ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଦିନ କାଦୁଅ କରି ଗହାର ଆଖି ଫିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ଵାସୀବାର । ୧୫ ଅତଏବ, ସେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା, ଏହା ଫାରୁଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ସେ ମୋହର ଆଖିରେ କାଦୁଅ ଲଗାଇଦେଲେ, ପରେ ମୁଁ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦେଖି ପାରୁଅଛି । ୧୬ ତହିଁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଲୋକଟା ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ଵାସୀବାର ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ଆଉ, କେହି କେହି କହିଲେ, ପାପୀ ଲୋକ କିପରି ଏହି ପରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସବୁ କରି ପାରେ? ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା । ୧୭ ତେଣୁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଥରେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ଯେ ଗେର ଆଖି ଫିଟାଇଲା, ଏଥିରେ ତୁ ତା' ବିଷୟରେ କ'ଣ କହୁଛୁ ? ସେ କହିଲା, ସେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ । ୧୮ ସେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଥିଲା ଆଉ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଅଛି, ସେହି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥିବା ଲୋକର ପିତାମାତାତ୍ତକ ତାକି ନ ପଚାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ । ୧୯ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁଅ ଅନ୍ୟ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କହିଥାଅ, ଏ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପୁଅ ? ଗହାହେଲେ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଅଛି ? ୨୦ ସେଥିରେ ଗହାର ପିତାମାତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁଅ ଓ ଏ ଯେ ଅନ୍ୟ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣୁ; ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଅଛି, ଗହା ଜାଣୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କିଏ ଗହାର ଆଖି ଫିଟାଇଦେଲେ, ଗହା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ଗହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ, ସେ ତ ବ୍ୟସ୍ତପୁରାପୁତ, ସେ ଆପଣା କଥା ଆପେ କହିବ । ୨୨ ଗହାର ପିତାମାତା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କାରଣ ଯଦି କେହି ଗହାତ୍ତକୁ ଖରାଷ୍ଟ ବୋଲି ସମ୍ପ୍ରାକାର କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର କରାଯିବ ବୋଲି ସେଥିପୂର୍ବେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୩ ଅତଏବ, ଗହାର ପିତାମାତା କହିଲେ, ସେ ବ୍ୟସ୍ତପୁରାପୁତ, ଗହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ । ୨୪ ସେଥିରେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ୟ ଥିବା ଲୋକକୁ ସେମାନେ ଦୁଃଖୀୟ ଥର ତାକି କହିଲେ, ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ଗୌରବ ଦିଅ, ସେ ଲୋକଟା ଯେ ପାପୀ, ଏହା ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣୁ । ୨୫ ସେଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ପାପୀ କି ନୁହେଁ, ମୁଁ ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ; ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଜାଣେ, ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଥିଲି, ଏବେ ଦେଖି ପାରୁଅଛି । ୨୬ ତେଣୁ ସେମାନେ ଗକୁ କହିଲେ, ସେ ଗେତେ କ'ଣ କଲା ? ସେ କିପରକାରେ ଗେର ଆଖି ଫିଟାଇଦେଲା ? ୨୭ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୁଁ କହିସାରିଲିଣି, ଆଉ ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାହିଁକି ଆଉ ଥରେ ଶୁଣିବାକୁ

ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଗହାଡ଼କର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ? ୨୮ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାକୁ ଗାଳି ଦେଇ କହିଲେ, ତୁ ଗହାଡ଼ ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାହଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ । ୨୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଇଶ୍ରାଏଲର ମୋଶାହଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ୩୦ ସେହି ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋହର ଆଖି ଫିଟାଇଦେଲେ, ଆଉ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା । ୩୧ ଇଶ୍ରାଏଲର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଇଶ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ହୋଇ ଗହାଡ଼କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ତା'ର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । ୩୨ କେହି ଯେ ଜନ୍ମାନ୍ତର ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇଦେଲା, ଏହା ତ କଦାପି ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । ୩୩ ଏ ଇଶ୍ରାଏଲରୁ ଆସି ନ ଥିଲେ କିଛି କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ୩୪ ସେମାନେ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ତ ପୁରା ପାପରେ ଜନ୍ମ ହେଲୁ, ଆଉ ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛୁ ? ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ୩୫ ସେମାନେ ଯେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯାଣୁ ଏହା ଶୁଣି ତା'ର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ୩୬ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ପୁରୁଷ, ସେ କିଏ କହନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୁଁ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ? ୩୭ ଯାଣୁ ତାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖିଅଛ, ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି । ୩୮ ସେଥିରେ ସେ କହିଲା, ପୁରୁଷ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି; ଆଉ, ସେ ଗହାଡ଼କୁ ପରଶାମ କଲା । ୩୯ ପୁଣି, ଯାଣୁ କହିଲେ, ଦେଖୁ ନ ଥିବା ଲୋକେ ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି ଓ ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ ଯେପରି ଅନ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ବିଚାର ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି । ୪୦ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗହାଡ଼କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଅନ୍ଧ ? ୪୧ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ଅନ୍ଧ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ନ ଥାଆନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଏବେ କହୁଅଛ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପରେ ରହୁଅଛ ।

୧୦

ଯାଣୁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ

୧ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ ଦସ୍ତାର ଦେଇ ମେଷଶାଳାରେ ପୁରବେଶ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ି ପୁରବେଶ କରେ, ସେ ଚୋର ଓ ଡକାଇତ; ୨ କିନ୍ତୁ ଯେ ଦସ୍ତାର ଦେଇ ପୁରବେଶ କରେ, ସେ ମେଷପାଳକ । ୩ ଦସ୍ତାରୀ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଦସ୍ତାର ଫିଟାଇଦିଏ, ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତା'ର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ନିଜର ମେଷସବୁକୁ ନାମ ଧରି ତାଙ୍କ ବାହାର କରି ଘେନିଯାଏ । ୪ ସେ ନିଜର ମେଷସବୁକୁ ବାହାର କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଗହା ପଛ ପଛ ଚାଲନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଗହାର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଚିହ୍ନନ୍ତି; ୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତିହନୀ ଲୋକର ପଛ ପଛ କେବେ ହେଁ ଚାଲିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହା ପାଖରୁ ପଳାଇଯିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତିହନୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଚିହ୍ନନ୍ତି ନାହିଁ । ୬ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପମା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେହି ସବୁ କ'ଣ ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ୭ ତେଣୁ ଯାଣୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଦସ୍ତାର । ୮ ଯେତେ ଜଣ ମୋ' ପୂର୍ବରେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚୋର ଓ ଡକାଇତ, କିନ୍ତୁ ମେଷସବୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ୯ ମୁଁ ଦସ୍ତାର, ଯଦି କେହି ମୋ' ଦେଇ ପୁରବେଶ କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଆସି ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଚରା ପାଇବ । ୧୦ ଚୋର କେବଳ ଚୋରି, ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେ; ସେମାନେ ଯେପରି ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି ଓ ପୁରୁର ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆସିଅଛି । ୧୧ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ; ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପୁରାଣ ଦିଏ । ୧୨ ଯେ ମେଷପାଳକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୂଲିଆ, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ନିଜର ନୁହଁନ୍ତି, ସେ ବାଘ ଆସିବା ଦେଖି ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଏ (ଆଉ ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରେ), ୧୩ କାରଣ ସେ ମୂଲିଆ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ । ୧୪ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ । ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, ୧୫ ସେହିପରି ମୁଁ ମୋ' ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ' ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋର ପୁରାଣ ଦିଏ । ୧୬ ଯେଉଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷଶାଳାର ନୁହଁନ୍ତି, ମୋହର ଏପରି ଅନ୍ୟ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଆଣିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି, ସେମାନେ ମୋହର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଶୁଣିବେ; ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପଲ ଓ ଗୋଟିଏ ପାଳକ ହେବେ । ୧୭ ମୁଁ ମୋହର ପୁରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପୁରମ କରନ୍ତି,

ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପରାଣ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହା ଦାନ କରେ । ୧୮ କେହି ମୋ'ଠାରୁ ଗହା ନେଇଯାଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପେ ଗହା ଦାନ କରେ । ଗହା ଦାନ କରିବାକୁ ମୋହର ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ଗହା ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋହର ଅଧିକାର ଅଛି । ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି । ୧୯ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହେତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ମତଭେଦ ଘଟିଲା । ୨୦ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଗହାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଛି, ସେ ପାଗଳ, କାହିଁକି ଗହା କଥା ଶୁଣୁଅଛ ? ୨୧ ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଏହି ସବୁ କଥା ତ ଭୂତ ଲାଗିଥିବା ଲୋକର ନୁହେଁ; ଭୂତ କ'ଣ ଅଧିକ ଆଖି ଫିଟାଇ ପାରେ ?

ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଏକ

୨୨ ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରେ ମନ୍ଦିର ପୁରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା; ସେ ସମୟ ଶାତକାଳ, ୨୩ ଆଉ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ମଣ୍ଡପରେ ବୁଲୁଥିଲେ । ୨୪ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଟକୁ ଚାଲିଆଡ଼େ ଘେରି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ ? ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଖରାଷ୍ଟ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସପକ୍ଷରୂପେ କୁହ । ୨୫ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ; ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି; ୨୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପଲର ମେଷ ନୁହଁ । ୨୭ ମୋ' ମେଷସବୁ ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନର ଶୁଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଆଉ ସେମାନେ ମୋହର ପଛ ପଛ ଚାଲନ୍ତି, ୨୮ ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଏ, ଆଉ ସେମାନେ କଦାପି କେବେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କେହି ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ କେହି ଗହା ହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୩୦ ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ । ୩୧ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଟକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ । ୩୨ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଅଛି; ସେହି ସବୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ପଥର ଫୋପାଡ଼ୁଅଛ ? ୩୩ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଟକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତମ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗେତେ ପଥର ଫୋପାଡ଼ୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲାଇଥିବାରୁ । ୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୋଶାଙ୍କ ବୟସଧୀରେ ଏହା କ'ଣ ଲେଖା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଗଣ ? ୩୫ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେ ଈଶ୍ୱରଗଣ ବୋଲି କହିଲେ (ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ), ୩୬ ଗହାହେଲେ ଯାହାଟକୁ ଈଶ୍ୱର ପବିତ୍ର କରି ଜଗତକୁ ପରେରଣ କଲେ, ଗହାଟକୁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ କହିବାରୁ, ତୁ ଈଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛ ବୋଲି କହୁଅଛ ? ୩୭ ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ କର୍ମସବୁ କରେ ନାହିଁ, ଗହାହେଲେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ; ୩୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ କରେ, ଗହାହେଲେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତଥାପି ପିତା ଯେ ମୋ'ଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ କର୍ମସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କର । ୩୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାଟକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ବାହାରିଗଲେ । ୪୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯର୍ଦନର ଆରପାରିକୁ ଚାଲିଯାଇ, ଯୋହନ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୪୧ ଆଉ, ଅନେକେ ଗହାଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଯୋହନ ସିନା କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବୟସକ୍ରମେ ବିଷୟରେ ଯୋହନ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, ସେହି ସବୁ ସତ୍ୟ; ୪୨ ଆଉ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକେ ଗହାଟଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୧ ବେଥନାୟା ନିବାସୀ ଲାଜାର ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ପାଡ଼ିତ ଥିଲେ; ମରିଯମ ଓ ଗଞ୍ଜ ଭଉଣୀ ମାଆ ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକ । ୨ ଯେଉଁ ସତରୀଲୋକ ପରଭୂଟକୁ ତୈଳରେ ଅଭିଷେକ କରି ଆପଣା କେଶରେ ଗହାଟକୁ ପାଦ ପୋଛିଦେଲେ, ଏ ସେହି ମରିଯମ; ଗଞ୍ଜର ଭାଇ ଲାଜାର ପାଡ଼ିତ ଥିଲେ । ୩ ତେଣୁ

ସେହି ଭଉଣୀମାନେ ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ପରଭୁ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ଆପଣ ସନେହ କରନ୍ତି, ସେ ଯାଡ଼ିତ ଅଛି । ୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏହି ଯାଡ଼ା ମୁହଁରୁ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ, ଯେପରି ତଦ୍‌ବାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗୌରବପୂର୍ଣ୍ଣପଦ ହୁଅନ୍ତି । ୫ ଯାଶୁ ମାର୍ଥା, ଗଢ଼କ ଭଉଣୀ ଓ ଲଜାରଙ୍କୁ ସନେହ କରୁଥିଲେ । ୬ ଅତଏବ, ସେ ଯାଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ସେ ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଦୁଇ ଦିନ ରହିଗଲେ । ୭ ତତ୍ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯିହୁଦା ପରଦେଶକୁ ଯିବା । ୮ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଯିହୁଦାମାନେ ଏବେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ପୁଣି, ଆପଣ ଆଉ ଥରେ ସେଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ୯ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଦିନରେ କ'ଣ ବାର ଘଣ୍ଟା ନାହିଁ ? କେହି ଦିନରେ ଗଲିଲେ ଝୁଣ୍ଟେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଏହି ଜଗତର ଜେୟାତିଃ ଦେଖେ; ୧୦ କିନ୍ତୁ ରାତିରେ ଗଲିଲେ ସେ ଝୁଣ୍ଟେ, କାରଣ ଗହା ଅନ୍ତରରେ ଜେୟାତିଃ ନାହିଁ । ୧୧ ସେ ଏସମସ୍ତ କଥା କହିଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଲଜାର ନିଦ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗଢ଼କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯାଉଅଛି । ୧୨ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଯଦି ସେ ନିଦ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ । ୧୩ ଯାଶୁ ଗଢ଼କର ମୁହଁରୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିବା ବିଷୟରେ କହିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କଲେ । ୧୪ ଅତଏବ, ଯାଶୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସପକ୍ଷଚରୁପେ କହିଲେ, ଲଜାର ମରିଯାଇଛନ୍ତି; ୧୫ ଆଉ, ମୁଁ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନରେ ନ ଥିଲି, ଏଥିକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଗଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗଢ଼କ ନିକଟକୁ ଯିବା । ୧୬ ସେଥିରେ ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଗହାଡ଼କ ସାଙ୍ଗରେ ମରିବା ।

ଯାଶୁ ହିଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ

୧୭ ଯାଶୁ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ଗୁରୁ ଦିନ ହେଲା ସମାଧିରେ ରଖାଗଲେଣି । ୧୮ ବେଥନାୟା ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟରେ ଥିଲା, ପରାୟ ଏକ କ୍ରୋଶ ଦୂର; ୧୯ ଆଉ, ଯିହୁଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ମାର୍ଥା ଓ ମରିୟମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ବିଷୟରେ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ୨୦ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ମାର୍ଥା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ମରିୟମ ଗୃହରେ ବସି ରହିଲେ । ୨୧ ମାର୍ଥା ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ଗହାହେଲେ ମୋହର ଭାଇ ମରି ନ ଥା'ନ୍ତ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ, ଇଶ୍ଵର ଯେ ଗହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ, ଏହା ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଜାଣେ । ୨୩ ଯାଶୁ ଗଢ଼କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ପୁଣି, ଉଠିବ । ୨୪ ମାର୍ଥା ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ସେ ଯେ ଶେଷ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଉଠିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ୨୫ ଯାଶୁ ଗଢ଼କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ; ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଯଦ୍‌ଯଦି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ, ୨୬ ପୁଣି, ଯେ କେହି ବଞ୍ଚେ ଓ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ; ଏହା କ'ଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ? ୨୭ ସେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପରଭୁ, ଯାହାଙ୍କର ଜଗତକୁ ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ ।

ଯାଶୁ କାନ୍ଦିଲେ

୨୮ ଏହା କହିଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ଯାଇ ଆପଣା ଭଉଣୀ ମରିୟମଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଡାକି କହିଲେ, ଗୁରୁ ଆସିଲେଣି ଆଉ ଗେତେ ଡାକୁଅଛନ୍ତି । ୨୯ ସେ ଏହା ଶୁଣି ଶୀଘ୍ର ଉଠି ଗହାଡ଼କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ୩୦ ଯାଶୁ ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭା ଉତ୍ତରକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାର୍ଥା ଗହାଡ଼କୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଭେଟିଥିଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଥିଲେ । ୩୧ ଅତଏବ, ଯେଉଁ ଯିହୁଦାମାନେ ଗଢ଼କ ସହିତ ଗୃହରେ ଥାଇ ଗଢ଼କୁ ସାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀ ଦେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ମରିୟମଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ବାହାରିଯିବା ଦେଖି, ସେ ସମାଧି ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ମନେ କରି ଗଢ଼କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୩୨ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଥିଲେ, ମରିୟମ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ଦେଖି ଗହାଡ଼କର ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ, ପରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ଗହାହେଲେ ମୋ' ଭାଇ ମରି ନ ଥା'ନ୍ତ । ୩୩ ଅତଏବ, ଯାଶୁ ଗଢ଼କୁ ଓ ଗଢ଼କ ସହିତ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ରୋଦନ କରୁଥିବା ଦେଖି ଆତ୍ମାରେ ଗଭୀର ଭାବେ ଆଲୋଡ଼ିତ ହେଲେ, ପୁଣି, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପରେ ପଞ୍ଚିଲେ, ୩୪ ଗଢ଼କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛ ? ସେମାନେ

ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ । ୩୫ ଯାଶୁ କାନ୍ଦିଲେ । ୩୬ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ଗଡ଼କୁ କିପରି ସ୍ତବ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଡ଼କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି କହିଲେ, ଏହି ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁକି ସେହି ଅନ୍ଧର ଆଖି ଫିଟାଇଥିଲେ, ସେ କ'ଣ ଏହାର ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ନିବାରଣ କରି ପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ?

ମୃତ ଲାଜାରତ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ

୩୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଗହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା, ପୁଣି, ତା' ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ ପଥର ଥିଲା । ୩୯ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଏହି ପଥର ଘୁଞ୍ଚିଦିଅ । ମୃତ ବନ୍ଦୁକିତ୍କ ଉତ୍ତମା ମାର୍ଥା ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ସେ ବାସିଗଲାଣି, କାରଣ ସେ ଚାରି ଦିନ ହେଲା ମଲାଣି । ୪୦ ଯାଶୁ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଗହାହେଲେ ଇଶ୍ୱରତ୍କ ମହିମା ଦେଖିବ, ଏହା କ'ଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ନାହିଁ ? ସେଥିରେ ସେମାନେ ପଥର ଘୁଞ୍ଚିଦେଲେ । ୪୧ ଆଉ, ଯାଶୁ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୱକ୍ଷ୍ମ କରି କହିଲେ, ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି । ୪୨ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସର୍ବଦା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥାଅ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେତ୍କ ହେତୁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି । ୪୩ ସେ ଏହା କହି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ, ଲାଜାର, ବାହାରି ଆସ । ୪୪ ମୃତ ଲୋକଟି ବାହାରି ଆସିଲେ; ଗଡ଼କ ହାତ ଓ ପାଦ ସମାଧିସ୍ତରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି, ଗଡ଼କ ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡେ ଗାମୁଛା ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଯାଶୁ ସେମାନେତ୍କ କହିଲେ, ଏହାତ୍କ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ଚାଲିଯିବାକୁ ଦିଅ ।

ଯାଶୁତ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ

(ମାଥୱ 26:1-5; ମାର୍କ 14:1,2; ଲୁକ 22:1,2)

୪୫ ଅତଏବ, ଯିହୁଦୀମାନେତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ମରିଯିବାତ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯାଶୁତ୍କ କର୍ମ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ୪୬ ପୁଣି, ସେମାନେତ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଫାରୁଶୀମାନେତ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ଯାଶୁ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ସେମାନେତ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ୪୭ ସେଥିରେ ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ମହାସଭା ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରୁଅଛୁ ? ଏ ଲୋକ ତ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଅଛି । ୪୮ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଏପରି ଛାଡ଼ିଦେବା, ଗହାହେଲେ ସମସ୍ତେ ଗହାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଆଉ ରୋମୀୟମାନେ ଆସି ଆମ୍ଭେମାନେତ୍କର ଏହି ସ୍ୱଧାନ ଓ ଜାତି ଉତ୍କ୍ରମତ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । ୪୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନେତ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍, କୟାଫା ନାମକ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ସେମାନେତ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ୫୦ ସମୁଦାୟ ଜାତି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଲୋକସାଧାରଣତ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଯେ ମରିବା ତୁମ୍ଭେମାନେତ୍କ ପକ୍ଷରେ ମତ୍କଗଜନକ, ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ । ୫୧ ସେ ଆପଣାଠାରୁ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ଥିବାରୁ ଯାଶୁ ଯେ ଜାତି ନିମନ୍ତେ, ୫୨ ଆଉ କେବଳ ସେହି ଜାତି ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରତ୍କ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ସନ୍ତାନମାନେତ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ । ୫୩ ତେଣୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ । ୫୪ ଅତଏବ, ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀମାନେତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପରକାଶରେ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ସ୍ୱଧାନରୁ ବାହାରିଯାଇ ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଏପ୍ରେୟା ନାମକ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ, ଆଉ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନେତ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୫୫ ଯିହୁଦୀମାନେତ୍କର ନିସ୍ତର ପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ଥିଲା, ପୁଣି, ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରୁ ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୫୬ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଶୁତ୍କର ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁ କରୁ ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମନେ କରୁଅଛ ? ସେ କି ପର୍ବକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ? ୫୭ ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଧରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯଦି କେହି ଜାଣେ, ଗହା ପରକାଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

ବେଥନାୟାରେ ଯୀଶୁଓକ ଅଭିଷେକ

(ମାଥୱ 26:6-13; ମାର୍କ 14:3-9)

୧ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଛଅ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନାୟାକୁ ଆସିଲେ; ଯେଉଁ ଲାଜାରଓକୁ ସେ ମୃତମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ୨ ତେଣୁ ସେମାନେ ଗହାଓକ ନିମନ୍ତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାତ୍ରିଭୋଜ ପୂର୍ବସ୍ତୁତ କଲେ; ମାର୍ଥା ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲେ, ଥାଉ ଯେଉଁମାନେ ଗହାଓକ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ, ଲାଜାର ସେମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ୩ ସେତେବେଳେ ମରିୟମ ଥଧ ସେର ଅତି ବହୁମୂଲ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ୍ୟ ଜଟାମାଂସା ତୈଳ ଘେନି ଯୀଶୁଓକ ପାଦରେ ଗହା ଲଗାଇ ଥାପଣା କେଶରେ ଗହାଓକ ପାଦ ପୋଛିଦେଲେ, ଥାଉ ତୈଳର ସୁବାସରେ ଘରଟି ମହକିଗଲା । ୪ କିନ୍ତୁ ଗହାଓକ ଶିଷ୍ୟମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଇଷ୍କାରିୟୋତାୟ ଯିହୁଦା ନାମକ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ଗହାଓକ ଶତରୁ ହସତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେ କହିଲା, ୫ ଏହି ତୈଳ ଦେଢ଼ଶହ ଟଓକାରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇ କାହିଁକି ଦରିଦ୍ରମାନଓକୁ ଦିଆ ନ ଗଲା ? ୬ ସେ ଯେ ଦରିଦ୍ରମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା ବୋଲି ଏହା କହିଲା, ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଚୋର, ଥାଉ ଗହା ନିକଟରେ ଟଓକାଥାଳି ଥିବାରୁ, ସେଥିରେ ଯାହା ଯାହା ରଖାଯାଉଥିଲା, ଗହା ସେ ଚୋରି କରି ନେଇଯାଉଥିଲା । ୭ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଯେପରି ମୋର ସମାଧି ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହା ରଖି ପାରେ । ୮ ଦରିଦ୍ରମାନେ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିକଟରେ ନ ଥିବି ।

ଲାଜାରଓକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତର

୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଯିହୁଦା ଲୋକ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ପାରି କେବଳ ଯୀଶୁଓକ ସକାଶେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲାଜାରଓକୁ ସେ ମୃତମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ଗଓକୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ଲାଜାରଓକୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଯ୍ୟାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତରଣା କଲେ, ୧୧ କାରଣ ଗଓକ ଯୋଗୁଁ ଯିହୁଦାମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଯାଇ ଯୀଶୁଓକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଓକ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା

(ମାଥୱ 21:1-11; ମାର୍କ 11:1-11; ଲୁକ 19:28-40)

୧୨ ତହିଁ ଆରଦିନ ପର୍ବକୁ ଆସିଥିବା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି ୧୩ ଖଜୁରୀ ବାହୁଓଗା ଘେନି ଗହାଓକୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଗଲେ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ୱସ୍ତ୍ରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହୋଶାନା । ପରତୁଓକ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ; ଧନ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା । ୧୪ ଥାଉ, ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଶାବକ ପାଇ ଗହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କଲେ, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ୧୫ ଥାଗୋ ସିୟୋନର କନ୍ୟା, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଦେଖ, ଗେର ରାଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଗର୍ଦ୍ଦଭ ଶାବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୧୬ ଗହାଓକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୂରଥମେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରୁଢ଼ିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେ ଗହାଓକ ସମବନ୍ଧରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ପୁଣି, ଗହାଓକ ପୂର୍ତ ସେମାନେ ଯେ ଏହି ସବୁ କରିଥିଲେ, ଗହା ସେମାନଓକ ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ୧୭ ଥାଉ, ସେ ଲାଜାରଓକୁ ସମାଧିରୁ ତାକି ମୃତମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ଗହାଓକ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସାକ୍ଷୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୮ ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକସମୂହ ଗହାଓକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ଶୁଣିଥିଲେ । ୧୯ ସେଥିରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୋହି ହେଲେ, ଦେଖୁଛ ତ, ତୁମ୍ଭମାନଓକ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ବିଫଳ ହେଉଅଛି; ଦେଖ, ଜଗତଟାଯାକ ଗହାର ପଛରେ ଗଲେଣି ।

ଯୀଶୁଓକ ସନ୍ଧାନରେ କେତେକ ଗୁରାକ୍ ଲୋକ

୨୦ ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିବା ଯାତ୍ରୀମାନଓକ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗୁରାକ୍ ଲୋକ ଥିଲେ । ୨୧ ସେମାନେ ଗାଲିଲାସ୍ଥ ବେଥସାଇଦାନିବାସୀ ଫିଲିପ୍ପଓକ ନିକଟକୁ ଆସି ଗହାଓକୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଯୀଶୁଓକୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଓକର ଇଚ୍ଛା । ୨୨ ଫିଲିପ୍ପ ଯାଇ ଆନ୍ଦରୀୟଓକୁ କହିଲେ, ପୁଣି, ଆନ୍ଦରୀୟ ଓ ଫିଲିପ୍ପ ଯାଇ ଯୀଶୁଓକୁ କହିଲେ । ୨୩ ଯୀଶୁ ସେମାନଓକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମୟ

ଉପସ୍ଥିତ । ୨୪ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଗହମବାଜ ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନ ମରେ, ଗହାହେଲେ ଗହା ଏକମାତ୍ର ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମରେ, ଗହାହେଲେ ବହୁତ ଫଳ ଫଳେ । ୨୫ ଯେ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ପରିତ୍ୟଜନ କରେ, ସେ ଗହା ହୋଇବ, ଥାଉ ଯେ ଆପଣା ପୁରାଣକୁ ଇହଜଗତରେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ଗହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିର୍ମଳତେ ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୬ କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବକ, ତେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ; ଥାଉ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବ; କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ଗହାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯାଶୁତକ ସୂଚନା

୨୭ ଏବେ ମୋହର ପୁରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଥାଉ ମୁଁ କ'ଣ କହିବି ? ପିତା, ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ? କିନ୍ତୁ ଏଥିସକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । ୨୮ ପିତା, ଆପଣା ନାମ ମହିମାନ୍ୱିତ କର । ସେଥିରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଆମ୍ଭେ ଗହା ମହିମାନ୍ୱିତ କରିଅଛୁ, ଥାଉ ପୁନର୍ବାର ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବୁ । ୨୯ ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲା ବୋଲି କହିଲେ; ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଜଣେ ଦୂତ ଏହାତ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ୩୦ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋ' ନିର୍ମଳତେ ଏହି ବାଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିର୍ମଳତେ ହୋଇଅଛି । ୩୧ ଏବେ ଏହି ଜଗତର ବିଗ୍ନ ଉପସ୍ଥିତ; ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟାପିକୁ ବାହାରେ ପକାଯିବ । ୩୨ ଥାଉ, ମୁଁ ଯଦି ପୃଥିବୀରୁ ଉଦ୍‌ଧୂତ ହେବି, ଗହାହେଲେ ସମସତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବି । ୩୩ ସେ କେଉଁ ପରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଥିର ସୂଚନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ । ୩୪ ସେଥିରେ ଲୋକସମୂହ ଗହାତ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାତ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ଉଦ୍‌ଧୂତ ହେବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ ? ଏହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କିଏ ? ୩୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଥାଉ ଅଲ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର ଲେୟାତିୱ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଅନ୍ୟକାର ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନ କରେ, ଏଥି ନିର୍ମଳତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଲେୟାତିୱ ଥାଉ ଥାଉ ଗମନାଗମନ କର; ଯେ ଅନ୍ୟକାରରେ ଗମନାଗମନ କରେ, ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ । ୩୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଲେୟାତିୱର ସନ୍ତାନ ହୁଅ, ସେଥିପାଇଁ ଲେୟାତିୱ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଉ ଥାଉ ଲେୟାତିୱରେ ବିଶ୍ୱାସ କର । ଯାଶୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହି ପରସ୍ଥାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୋପନରେ ରହିଲେ ।

ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ

୩୭ କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ଗହାତ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ, ୩୮ ଯେପରି ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇତକ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ହେ ପରଭୁ, କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି ? ଥାଉ ପରଭୁତକ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ? ୩୯ ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ, ଯେଣୁ ଯିଶାଇତକ ପୁନଶ୍ଚ କହିଅଛନ୍ତି, ୪୦ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ଥାଉ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଓ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଥାଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱସ୍ଥ କରିବୁ ନାହିଁ । ୪୧ ଯିଶାଇତକ ଏହି ସବୁ କହିଲେ, କାରଣ ସେ ଗହାତ୍କର ମହିମା ଦେଖିଲେ ଓ ଗହାତ୍କ ବିଷୟରେ କଥା କହିଲେ । ୪୨ ତଥାପି ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦଧା ଅନେକେ ଗହାତ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କାଳେ ସେମାନେ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ହେତୁ ଗହା ସ୍ୱାମୀକାର କରୁ ନ ଥିଲେ, ୪୩ କାରଣ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲତ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଭଲ ପାଇଲେ ।

ଯାଶୁତକ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ବିଗ୍ନ

୪୪ ଯାଶୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତାତ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ୪୫ ଥାଉ, ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ମୋହର ପରେରଣକର୍ତ୍ତାତ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରେ । ୪୬ ଯେ କେହି ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ଅନ୍ୟକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଲେୟାତିୱ ହୋଇ ଆସିଅଛି । ୪୭ କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ଗହାର ବିଗ୍ନ କରେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ବିଗ୍ନ

କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । ୪୮ ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ଗହୀର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଅଛି; ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ଗହୀ ଶେଷ ଦିନରେ ଗହୀର ବିଗ୍ରହ କରିବ । ୪୯ କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ କ'ଣ କହିବି ଓ କ'ଣ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବି, ଗହୀ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୫୦ ପୁଣି, ଗହୀତ୍ୱକ ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଅତଏବ, ମୁଁ ଯେ ଯେ କଥା କହେ, ପିତା ମୋତେ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କହେ ।

୧୩

ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ପୂର୍ବକ୍ଷାଳନ

୧ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁ ଏହି ଜଗତରୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣାର ପରମ୍ପାଣ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପନ ଜାଣି, ଜଗତରେ ଥିବା ନିଜର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରି ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ୨ ଆଉ, ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଶୟାନ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଇଷକାରିୟୋତାୟ ଯିହୁଦାର ହୃଦୟରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ଜାତ କରିସାରିଥିଲା, ୩ ସେତେବେଳେ, ପିତା ଯେ ଗହୀତ୍ୱକ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ୪ ଏହା ଜାଣି ସେ ଭୋଜନ ଆସନରୁ ଉଠି ଆପଣାର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗାମୁଛା ଘେନି ଆପଣାର କଟି ବନ୍ଧନ କଲେ । ୫ ତତ୍ପରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭାଲିଲେ, ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇଦେଇ ଆପଣା କଟିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଗାମୁଛାରେ ପୋଛିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୬ କ୍ରମେ ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ସେ ଗହୀତ୍ୱକ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଆପଣ ମୋର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଉଅଛନ୍ତି ? ୭ ଯାଶୁ ଗହୀତ୍ୱକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯାହା କରୁଅଛି, ଗହୀ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ବୁଝିବ । ୮ ପିତର ଗହୀତ୍ୱକ କହିଲେ, ଆପଣ କଦାପି ମୋର ପାଦ ଧୋଇଦେବେ ନାହିଁ । ଯାଶୁ ଗହୀତ୍ୱକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯୋତ ନ କରେ, ଗହୀହେଲେ ମୋ' ସହିତ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ । ୯ ଶିମୋନ ପିତର ଗହୀତ୍ୱକ କହିଲେ, ପରଭୁ, କେବଳ ମୋର ପାଦ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ହସ୍ତ ଓ ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟ । ୧୦ ଯାଶୁ ଗହୀତ୍ୱକ କହିଲେ, ଯେ ସ୍ନାନ କରିଅଛି, ଗହୀର ପାଦ ଧୋଇବା ବିନା ଆଉ କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଦ୍ଧ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଅଟ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନୁହଁ । ୧୧ କାରଣ ଯେ ଗହୀତ୍ୱକ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ସେ ଗହୀତ୍ୱକ; ଅତଏବ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧ ନୁହଁ । ୧୨ ତତ୍ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇଦେଇ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧା ପୁନର୍ବାର ବସିଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିଅଛି, ଗହୀ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁଅଛ ? ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଶୁରୁ ଓ ପରଭୁ ବୋଲି ଡାକୁଅଛ, ଆଉ ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛ; କାରଣ ମୁଁ ତ ସେହି । ୧୪ ଅତଏବ, ପରଭୁ ଓ ଶୁରୁ ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୧୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ଯେପରି କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେପରି କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଅଛି । ୧୬ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ପ୍ରେରଣିତ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକାରୀଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ । ୧୭ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସବୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । ୧୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁ ନାହିଁ; କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି, ଗହୀ ମୁଁ ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହିପରି ଘଟୁଅଛି, ଯେ ମୋହର ଅନ୍ତ ଖାଏ, ସେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଇଠା ଉଠାଇଲା । ୧୯ ଗହୀ ଘଟିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗହୀ ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ ମୋହର ପ୍ରେରଣିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଯେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ବିଶ୍ୱାସପାତକ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସୂଚନା
 (ମାଥୱ 26:20-25; ମାର୍କ 14:17-21; ଲୁକ 22:21-23)

୨୧ ଯୀଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲା ଉତ୍ତରରେ ଆତ୍ମାରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ ଓ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୨୨ ସେ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ହତବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ - ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ - ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସି ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ । ୨୪ ଅତଏବ, ଶିମୋନ ପିତର ତାଙ୍କୁ ସତ୍‌କେତ କରି କହିଲେ, ସେ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଗହା କୁହ । ୨୫ ସେ ସେହି ପ୍ରକାର ବସିଥାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଆଉଜିପଡ଼ି ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପରଭୁ, ସେ କିଏ ? ୨୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇବି ଓ ଯାହାକୁ ଗହା ଦେବି, ସେ । ତହିଁରେ ସେ ସେହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇ ଗହା ଘେନି ଇଷକାରିୟୋତାୟ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାକୁ ଦେଲେ । ୨୭ ସେ ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ପାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଶୟତାନ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, ଯାହା କରୁଅଛ, ଗହା ଶାନ୍ତ କର । ୨୮ କିନ୍ତୁ ସେ କି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ତାକୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, ଗହା ଭୋଜରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୨୯ କାରଣ ଯିହୁଦା ନିକଟରେ ଟଙ୍ଗାଥଳା ଥିବାରୁ, ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ, ଗହା କରନ୍ତୁ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ କରିବାକୁ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ ବୋଲି କେହି କେହି ମନେ କଲେ ।

ନୂତନ ଆଜ୍ଞା

୩୦ ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ବାହାରିଗଲା, ସେତେବେଳେ ଗାତ୍ରିକାଳ । ୩୧ ସେ ବାହାରିଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏବେ ମନ୍ତ୍ରଷ୍ଟୟପୁତ୍ର ମହିମାନୁସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ ଗହାଙ୍କଠାରେ ଇଶ୍ଵର ମହିମାନୁସ୍ଥିତ ହେଲେ । ୩୨ ଯଦି ଇଶ୍ଵର ଗହାଙ୍କଠାରେ ମହିମାନୁସ୍ଥିତ ହେଲେ, ତେବେ ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଗହାଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରେ ମହିମାନୁସ୍ଥିତ କରିବେ, ପୁଣି, ଶାନ୍ତ ଗହାଙ୍କୁ ମହିମାନୁସ୍ଥିତ କରିବେ । ୩୩ ବତ୍ସଗଣ, ମୁଁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଅନ୍‌ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ଯେପରି ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ସେହିପରି ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଅଛି । ୩୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି; ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର । ୩୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ପ୍ରେମ ପ୍ରେମ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ, ଏହା ସମସ୍ତେ ତଦ୍‌ଶାରୀ ଜ୍ଞାତ ହେବେ ।

ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ପ୍ରୀକାରର ପୂର୍ବ ସୂଚନା

(ମାଥୱ 26:31-35; ମାର୍କ 14:27-31; ଲୁକ 22:31-34)

୩୬ ଶିମୋନ ପିତର ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପରଭୁ, ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ପଛ ପଛେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଯିବ । ୩୭ ପିତର ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପରଭୁ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କ ପଛ ପଛେ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବି । ୩୮ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବ ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, କୁକୁଡ଼ା ନ ତାକୁଣ୍ଡୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନି ଥର ଅସ୍ପ୍ରୀକାର କରିବ ।

ଯୀଶୁ ହିଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ

୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର, ମୋ'ଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କର । ୨ ମୋହର ପିତରଙ୍କ ଗୃହରେ ଅନେକ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି; ଯଦି ନ ଥାଆନ୍ତା, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥାଆନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି; ୩ ପୁଣି, ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି, ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଘେନିଯିବି । ୪ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛି, ଗହାର ପଥ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୫ ଥୋମା ଗହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପରଭୁ, ଆପଣ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ପଥ ବା କିପରି ଜାଣି ପାରୁ ? ୬ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,

ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ; ମୋ' ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ୭ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତ, ତହାହେଲେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାଆନ୍ତ; ଏବେ ହେଁ ତହାଙ୍କୁ ଜାଣୁଅଛ ଓ ତହାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ । ୮ ଫିଲିପ୍ସ ତହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତୁ, ତହା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ । ୯ ଯାଶୁ ତହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଫିଲିପ୍ସ, ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ ? ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି; ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ ? ୧୦ ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି ଓ ପିତା ମୋ'ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏକଥା କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହେ, ସେହି ସବୁ ମୋ' ନିଜରୁ କହେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତା ମୋ'ଠାରେ ଥାଇ ଆପଣା କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୧ ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି ଓ ପିତା ମୋ'ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋହର ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ନତୁବା କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ କର । ୧୨ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋ'ଠାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ କରିବ, ଆଉ ସେ ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ କର୍ମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ୧୩ ପୁଣି, ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ମହିମାନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତହା ମୁଁ କରିବି । ୧୪ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନାମରେ କୌଣସି ବିଷୟ ମୋତେ ମାଗିବ, ମୁଁ ତହା କରିବି ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନର ପରତିଜ୍ଞା

୧୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତହାହେଲେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ । ୧୬ ଆଉ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବି, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ, ୧୭ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେବେ । ଜଗତ ତହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତ ତହାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାଣେ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଆନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରହିବେ । ୧୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି ଛାଡ଼ିଯିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି । ୧୯ ଅଲ୍ପମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ଜଗତ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ, କାରଣ ମୁଁ ଜୀବିତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ରହିବ । ୨୦ ମୁଁ ଯେ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରେ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମୋ'ଠାରେ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଏହା ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୨୧ ଯେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ତ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋହର ପିତା ତହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ପୁଣି, ମୁଁ ତହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ତହା ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି । ୨୨ ଯିହୁଦା (ଇଷ୍କାରିୟୋତାୟ ନୁହେଁ) ତହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, କ'ଣ ହେଲା ଯେ, ଆପଣ ଜଗତ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ୨୩ ଯାଶୁ ତହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ତହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା ତହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତହା ନିକଟକୁ ଆସି ତହା ସହିତ ବାସ କରିବା । ୨୪ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଅଛ, ତହା ମୋହର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କର । ୨୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଉ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲି । ୨୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ' ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବେ । ୨୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ କରି ଯାଉଅଛି, ମୋହର ନିଜର ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି; ଜଗତ ଯେପରି ଦାନ କରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦାନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କି ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉ । ୨୮ ମୁଁ ଯେ ଯାଉଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି, ଆସୁଅଛି, ମୋହର ଏହି କଥା ତ ଶୁଣିଅଛ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତ, ତହାହେଲେ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତ, କାରଣ ପିତା ମୋ'ଠାରୁ ମହାନ । ୨୯ ଆଉ, ତହା ଘଟିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ

କହିଥାନ୍ତି । ୩୦ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଥାଇ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର ଅଧିପତି ଥାଏ; ଥାଇ, ମୋ'ଠାରେ ଗହୀର କିଛି ହିଁ ନାହିଁ; ୩୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରେ, ଏହା ଯେପରି ଜଗତ ଜାଣି ପାରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଘଟୁଅଛି । ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଯାଉ ।

୧୫

ଯାଶୁ ପରକୃତ ଦରକ୍ଷାଲଗ

୧ ମୁଁ ପରକୃତ ଦରକ୍ଷାଲଗ, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା କୃଷକ । ୨ ମୋ'ଠାରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ନ ଫଳେ, ଗହୀ ସେ କାଟିପକାନ୍ତି; ଥାଇ, ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ଫଳେ, ଅଧିକ ଫଳ ଫଳିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଗହୀ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । ୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ସ କହିଥାନ୍ତି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଯାଉଅଛ । ୪ ମୋ'ଠାରେ ରୁହ, ସେଥିରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହିବି । ଶାଖା ଯେପରି ଦରକ୍ଷାଲଗରେ ନ ରହିଲେ ନିଜରୁ ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ'ଠାରେ ନ ରହିଲେ ଫଳ ଫଳି ପାର ନାହିଁ । ୫ ମୁଁ ଦରକ୍ଷାଲଗ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାଖା; ଯେ ମୋ'ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ଯାହାଠାରେ ରହେ, ସେ ପରକୃତ ଫଳ ଫଳେ; କାରଣ ମୋ' ବିନା ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି କରି ପାର ନାହିଁ । ୬ କେହି ଯେବେ ମୋ'ଠାରେ ନ ରହେ, ଗହୀହେଲେ ସେ ଶାଖା ପରି ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ ଓ ଶୁଖିଯାଏ, ପୁଣି, ଲୋକେ ସେଗୁଡ଼ାକ ଏକାଠି କରି ନିଆଁରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ାକ ପୋଡ଼ିଯାଏ । ୭ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ'ଠାରେ ରୁହ, ଥାଇ ମୋହର ବାକ୍ସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରୁହେ, ଗହୀହେଲେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଇଚ୍ଛା କର, ଗହୀ ମାଗ, ଥାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହୀ ସାଧୁତ ହେବ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରକୃତ ଫଳ ଫଳିଲେ ମୋହର ପିତା ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବେ, ଥାଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପରକୃତ ଶିଷ୍ଟ ହେବ । ୯ ପିତା ଯେପରକାର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତି; ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଅ । ୧୦ ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ଗହୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେପରକାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ଗହୀହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ । ୧୧ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ, ଥାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ୧୨ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା । ୧୩ ଆପଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପରାଣ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଥାଇ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । ୧୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଗହୀ ଯଦି ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ବନ୍ଧୁ । ୧୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଥାଇ ଦାସ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ, କାରଣ କର୍ତ୍ତା କ'ଣ କରନ୍ତି, ଦାସ ଗହୀ ଜାଣେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଥାନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତି । ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତି, ଥାଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଯାଇ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫଳ ସ୍ୱାଧୀନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନାମରେ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ସେ ଗହୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ; ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି ।

ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଜଗତର ଘୃଣା

୧୮ ଯଦି ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ପୂର୍ବେ ଗହୀ ଯେ ମୋତେ ଘୃଣା କରିଥାନ୍ତି, ଏହା ଜାଣ । ୧୯ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ଲୋକ ଜାଣି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ । ୨୦ ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ବାକ୍ସ କହିଥାନ୍ତି, ଗହୀ ସ୍ୱୀକାର କର । ଯଦି ସେମାନେ ମୋତେ ଗଢ଼ନା କରିଥାନ୍ତି, ଗହୀହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ନା କରିବେ; ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ସ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ଗହୀହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାକ୍ସ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋହର ପ୍ରେମକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମି ଏହି

ସମସ୍ତ କରିବେ । ୨୨ ଯଦି ମୁଁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତହା- ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନା କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ ଯେ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ । ୨୪ ଯେଉଁ କର୍ମସବୁ ଆଉ କେହି କରି ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ସେହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ ଓ ମୋହର ପିତା ଉଭୟଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମୋଶାହଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଘଟୁଅଛି । ୨୬ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀତ୍ୱକୁ ପ୍ରେରଣା କରିବି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ; ୨୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ମୋ' ସହିତ ରହିଅଛ ।

୧୬

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଘ୍ନ ନ ପାଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି । ୨ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର କରିବେ, ହଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରେ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପାସନାରୂପ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଅଛି ବୋଲି ମନେ କରିବ । ୩ ଆଉ, ସେମାନେ ଏହାସବୁ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ମୋତେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ୪ ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତ ଘଟିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମରଣ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବାରୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ନାହିଁ ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

୫ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରେରଣାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋତେ ପଚାରୁ ନାହିଁ । ୬ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୭ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ମୋହର ପରସ୍ଥାନ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ, କାରଣ ମୁଁ ପରସ୍ଥାନ ନ କଲେ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଗଲେ ତହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେବି । ୮ ସେ ଆସି ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ; ୯ ପାପ ବିଷୟରେ - କାରଣ ସେମାନେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ୧୦ ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ- କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ୧୧ ବିଚାର ବିଷୟରେ- କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ କଥା କହିବାର ଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସେହି ସବୁ ସହି ପାର ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହି ସବୁ କହିବେ, ପୁଣି, ଆଗାମୀ ବିଷୟସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୪ ସେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ, କାରଣ ସେ ମୋ' ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କର, ସେହି ସବୁ ମୋହର; ଏହି ହେତୁ ମୁଁ କହିଲି, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।

ବିଷାଦ ଓ ଆନନ୍ଦ

୧୬ ଅଲ୍ପମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଲ୍ପ ସମୟ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ । ୧୭ ସେଥିରେ ତହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଅଲ୍ପମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଲ୍ପ ସମୟ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି, ଏହି ଯେଉଁ କଥା ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ? ୧୮ ଏଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଅଲ୍ପ ସମୟ ବୋଲି ଏ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି ? ସେ କ'ଣ କହୁଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ । ୧୯ ସେମାନେ ତହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଲ୍ପମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଲ୍ପ ସମୟ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ, ମୁଁ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲି, ସେ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପରସ୍ପର ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କରୁଅଛ ? ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୋଦନ ଓ ବିଲାପ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ । ୨୧ ପରସ୍ପର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ସତରୀଲୋକ ଦୁଃଖ ପାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର କଲା ଉତ୍ତରରେ ଜଗତରେ ଜଣେ ମାନବ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲା, ଏହି ଆନନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଥାଉ କଷ୍ଟ ସ୍ଵରାଶ କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖ ପାଉଅଛ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବି, ଥାଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ଓ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କିଛି ପଚାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବ, ତେବେ ମୋ' ନାମରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହା ଦେବେ । ୨୪ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନାମରେ କିଛି ମାଗି ନାହିଁ; ମାଗ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହା ପାଇବ ।

ଜଗତ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ

୨୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପମା ଦ୍ଵାରା ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି; ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଥାଉ ଉପମା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି । ୨୬ ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନାମରେ ମାଗିବ; ଥାଉ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବି, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ; ୨୭ କାରଣ ପିତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସନ୍ଦେହ କରିଅଛ ଓ ମୁଁ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ଗ୍ରହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ । ୨୮ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି; ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ୨୯ ଗ୍ରହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ କହୁଅଛନ୍ତି ଓ ଉପମା କଥା ଥାଉ କହୁ ନାହିଁ । ୩୦ ଆପଣ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, କେହି ଆପଣଙ୍କୁ ପରଶ୍ନ କରିବାର ଯେ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରେମୋଦନ ନାହିଁ, ଗ୍ରହା ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଲୁ; ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆପଣ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ । ୩୧ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏବେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ? ୩୨ ଦେଖ, ସମୟ ଆସୁଅଛି, ହଁ, ଆସିଲାଣି, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ପରତ୍ଵେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ଯିବ, ଥାଉ ମୋତେ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ; ତଥାପି ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ପିତା ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ୩୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ମୋ'ଠାରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ କହିଅଛି । ଜଗତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ୍ଲେଶ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସାହସ ଧର; ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜୟ କରିଅଛି ।

ଯାଣୁଙ୍କ ମହାଯାଜକୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧ ଯାଣୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ପୃହୁଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ପିତା, ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲାଣି; ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ମହିମାନ୍ଵିତ କର, ଯେପରି ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ମହିମାନ୍ଵିତ କରନ୍ତି, ୨ ଯେପରିକାର ତୁମ୍ଭେ ଗ୍ରହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲ । ୩ ଥାଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଈଶ୍ଵର ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମରେ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛ, ଗ୍ରହା ମୁଁ ସମାପ୍ତ କରି ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭକୁ ମହିମାନ୍ଵିତ କରିଅଛି । ୫ ଥାଉ ଏବେ, ହେ ପିତା, ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ମୋହର ଯେଉଁ ମହିମା ଥିଲା, ତଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ମହିମାନ୍ଵିତ କର । ୬ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାନ କଲା, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଥିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କଲା, ଥାଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରିଅଛ, ସେହି ସବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ରୁଦ୍ଧିଅଛନ୍ତି; ୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ସ ଦାନ

କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଗରହଣ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ଗହା ସତ୍ୟ ରୂପେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି । ୯ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି; ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର; ୧୦ ଯାହା ଯାହା ମୋହର, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭର, ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ତୁମ୍ଭର, ସେହି ସବୁ ମୋହର; ଆଉ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମହିମାନ୍ୱିତ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ମୁଁ ଆଉ ଏ ଜଗତରେ ରହୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଜଗତରେ ରହୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ପବିତ୍ର ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର (ଯେଉଁ ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଅଛ), ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରିକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେପରିକାର ଏକ ହୁଅନ୍ତି । ୧୨ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ରକ୍ଷା କରି ଆସିଅଛି (ଯେଉଁ ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଅଛ), ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନରେ ରକ୍ଷା କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବିନାଶର ସନ୍ତାନ ବିନା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କେହି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଜଗତରେ ଆଉ ଆଉ ମୁଁ ଏହାସବୁ କହୁଅଛି । ୧୪ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ଏ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଏହି ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହଁନ୍ତି । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ଘେନିଯାଅ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କର ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ୧୬ ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହଁନ୍ତି । ୧୭ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ । ୧୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । ୧୯ ଆଉ, ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଯେପରି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରୁଅଛି । ୨୦ ମୁଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, ୨୧ ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରିକାରେ ମୋ'ଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରିକାରେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ରହନ୍ତୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ୨୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗହା ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରିକାରେ ଏକ, ସେମାନେ ସେପରିକାରେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ୨୩ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ପୁଣି, ମୋତେ ଯେପରିକାରେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେପରିକାରେ ପ୍ରେରଣ କଲ । ୨୪ ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ପତନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖିବେ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୨୫ ହେ ଧାର୍ମିକ ପିତା, ଜଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଅଛି; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ଗହା ଏମାନେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି; ୨୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣରେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ଗହା ଯେପରି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ରହେ, ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ନାମ ଜଣାଇଅଛି ଓ ଜଣାଇବି ।

୧୮

ଯୀଶୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ
 (ମାଥୱ 26:47-56; ମାର୍କ 14:43-50; ଲୁକ 22:47-53)

୧ ଯୀଶୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କିର୍ବରୋଶ ଜୋଡ଼ର ଆରପାଖକୁ ବାହାରିଗଲେ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦୟାନ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ୨ ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଗହାଙ୍କୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ଥାନ ଜାଣିଥିଲା, କାରଣ ଯୀଶୁ ଅନେକ ଥର ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ

। ୩ ଅତଏବ, ଯିହୁଦା ସୈନ୍ୟଦଳ ପୁଣି, ପୂରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପରାପତ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ଘେନି ବତୀ, ମଶାଳ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଧରି ସେଠାକୁ ଆସିଲା । ୪ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ, ଗହାଡ଼କ ପରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେହି ସବୁ ଜାଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ? ୫ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାଜରିତାୟ ଯୀଶୁକୁ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି । ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଗହାଡ଼କୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲ, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ୬ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ହଟିଯାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୭ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ନାଜରିତାୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ । ୮ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯେ ସେହି, ଏହା ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ଏଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଅଛ, ଗହାହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ୯ ସେ ଏହା କହିଲେ, ଯେପରି ଗହାଡ଼କ ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଜଣକୁ ସୁଦଧା ହରାଇ ନାହିଁ । ୧୦ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଥିବାରୁ ସେ ଗହା ବାହାର କରି ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଦାତ କଲେ ଓ ଗହାର ତାହାଣ କାନ କାଟିପକାଇଲେ; ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲ୍ଖ । ୧୧ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖ; ପିତା ମୋତେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ କ'ଣ ସେଥିରୁ ପାନ କରିବି ନାହିଁ ?

ହାନାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁ

୧୨ ଏହାପରେ ସୈନ୍ୟଦଳ, ପୂରଧାନ ସେନାପତି, ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପଦାତିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରିଲେ ୧୩ ଓ ଗହାଡ଼କୁ ବନ୍ଧୁ ପରାଧମେ ହାନାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ, କାରଣ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ କନ୍ୟାପାଙ୍କର ଶୁଣ୍ଠର ଥିଲେ । ୧୪ ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ମଞ୍ଚଗଜନକ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏ ସେହି କନ୍ୟାପା ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରାକାର

(ମାଥୱ 26:69,70; ମାର୍କ 14:66-68; ଲୁକ 22:55-57)

୧୫ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଆଉ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛ ପଛ ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କର ପରିଚିତ ଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରାଡ଼ଗଣରେ ପରବେଶ କଲେ; ୧୬ କିନ୍ତୁ ପିତର ବାହାରେ ଦୁଇଜଣ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ଅତଏବ, ସେହି ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହି ପିତରଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ । ୧୭ ସେଥିରେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟକ ଦାସୀ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ ? ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ୧୮ ଶାତ ହେତୁ ଦାସ ଓ ପଦାତିକମାନେ ଅତ୍ତରା ଜାଲି ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପୋଉଁଥିଲେ; ପିତର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପୋଉଁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରଶନ

(ମାଥୱ 26:59-66; ମାର୍କ 14:55-64; ଲୁକ 22:66-71)

୧୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ମହାଯାଜକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ଗହାଡ଼କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରିଲେ । ୨୦ ଯୀଶୁ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପରକାଶରେ କଥା କହିଅଛି; ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏପରି ସମାଜଗୃହ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି; ମୁଁ ଗୋପନରେ କିଛି କହି ନାହିଁ । ୨୧ ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରିଅଛନ୍ତି ? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ; ଦେଖାନ୍ତୁ, ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । ୨୨ ସେ ଏହା କହିବାରୁ ପଦାତିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତତା ମାରି କହିଲା, ତୁ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତର ଦେଉଅଛ ? ୨୩ ଯୀଶୁ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି ମୁଁ ମନ୍ଦ କହିଲି, ଗହାହେଲେ ମନ୍ଦର ପରମାଣ ଦିଅ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭଲ କହିଲି, ଗହାହେଲେ କାହିଁକି ମୋତେ ମାରୁଅଛ ? ୨୪ ସେଥିରେ ହାନାନ ଗହାଡ଼କୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମହାଯାଜକ କନ୍ୟାପାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପିତରଙ୍କ ପୁନର୍ବାର ଅସ୍ତ୍ରାକାର

(ମାଥୱ 26:71-75; ମାର୍କ 14:69-72; ଲୁକ 22:58-62)

୨୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିମୋନ ପିତର ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପୋଉଁଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗଢ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ ? ସେ ଅସ୍ପ୍ରୀକାର କରି କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ୨୬ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାହାର କାନ କାଟିପକାଇଥିଲେ, ଗହାର ଜଣେ ଆତ୍ମୀୟ କହିଲେ, ମୁଁ କ'ଣ ଗେତେ ଗହାଡ଼କ ସାଙ୍ଗରେ ବସିଗଲେ ଦେଖି ନ ଥିଲି ? ୨୭ ସେଥିରେ ପିତର ପୁନର୍ବାର ଅସ୍ପ୍ରୀକାର କଲେ; ଆଉ, ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା ।

ପୀଲାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଶୁ
(ମାଥୱ 27:1,2,11-14; ମାର୍କ 15:1-5; ଲୁକ 23:1-5)

୨୮ ପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କର୍ଯ୍ୟାୟାତ୍ମକ ନିକଟରୁ ପ୍ରସାଦକୁ ଘେନିଗଲେ; ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାଳ ହୋଇଥିଲା; ଆଉ, ସେମାନେ ଯେପରି ଅଶୁଚି ନ ହୋଇ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଭୋଜ ପ୍ରତିପାଳନ କରି ପାରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଅତଏବ, ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଆଣୁଅଛ ? ୩୦ ସେମାନେ ଗଢ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏ ଲୋକଟା ଯଦି ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଆପଣାତ୍ମକ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ । ୩୧ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଘେନିଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବନ୍ଦବସ୍ତାନୁସାରେ ଏହାର ବିଚାର କର । ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାତ୍ମକ କହିଲେ, କାହାକୁ ପ୍ରଶାଦଶୁଦ୍ଧ ଦେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୨ ଯାଶୁ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଥିର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଯେଉଁ ବାକ୍ଯ କହିଥିଲେ, ଗହା ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ । ୩୩ ଅତଏବ, ପୀଲାତ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଡାକି ଗହାତ୍ମକ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ? ୩୪ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ କ'ଣ ନିଜରୁ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି, ନା ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣାତ୍ମକ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି ? ୩୫ ପୀଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ କ'ଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ? ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କରିଅଛ ? ୩୬ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ; ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୋହର ପରିଚରକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ତତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ । ୩୭ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ଗହାତ୍ମକ ପଚାରିଲେ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜଣେ ରାଜା ନୁହଁ ? ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ତ କହୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା । ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ପଦ୍ଧତିରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛି ଓ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି । ଯେ କେହି ସତ୍ୟର ସନ୍ତାନ, ସେ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ । ୩୮ ପୀଲାତ ଗହାତ୍ମକ କହିଲେ, ସତ୍ୟ କ'ଣ ? ଏହା କହି ସେ ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉ ନାହିଁ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶାଦଶୁଦ୍ଧ
(ମାଥୱ 27:15-31; ମାର୍କ 15:6-20; ଲୁକ 23:13-25)

୩୯ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେ ନିସ୍ତର ପର୍ବ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରୀତି ଅଛି; ଅତଏବ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜାତ୍ମକ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ କରିଦେବୁ ବୋଲି କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ? ୪୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ଏ ଲୋକଟାକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବାରବବାକୁ । ଏହି ବାରବବା ଜଣେ ଡକାଇତ ଥିଲା ।

୧୯

୧ ଅତଏବ, ପୀଲାତ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରାଇଲେ । ୨ ପୁଣି, ସୈନ୍ୟମାନେ କର୍ଣ୍ଣାଟର ମୁକୁଟ ବନାଇ ଗହାତ୍ମକ ମସ୍ତକରେ ଦେଲେ ଓ ଗହାତ୍ମକ କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣା ବସ୍ତ୍ରର ପିନ୍ଧାଇଲେ; ୩ ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା, ନମସ୍କାର; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଗପୁଡ଼ା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ ପୀଲାତ ପୁନର୍ବାର ବାହାରକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ଗହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉ ନାହିଁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଗହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାର କରି ଆଣୁଅଛୁ । ୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି କର୍ଣ୍ଣାଟର ମୁକୁଟ ଓ କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣା ବସ୍ତ୍ରରେ ପରିହିତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ

। ଫାଳତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେହି ଲୋକ ! ୬ ସେଥିରେ ପୂରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପଦାତିକମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ, କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ । ଫାଳତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଘେନିଯାଇ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଗହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉ ନାହିଁ । ୭ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମୋଶାଙ୍ଗୁ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଅଛି ଓ ସେହି ମୋଶାଙ୍ଗୁ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଅନ୍ତସାରେ ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହିଅଛି । ସେଥିରେ ଫାଳତ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅଧିକ ଭୀତ ହେଲେ; ୮ ପୁଣି, ସେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡରେ ପରବେଶ କରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ ? କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୯ ସେଥିରେ ଫାଳତ ଗହାଙ୍ଗୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ କଥା କହୁ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁ ନାହିଁ ? ୧୦ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପୁରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ଗହାହେଲେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥାଆନ୍ତା; ଏଣୁ ଯେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ଗହାର ପାପ ଗୁରୁତର । ୧୧ ସେଥିରେ ଫାଳତ ଗହାଙ୍ଗୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କର, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କାଇସରଙ୍କର ମିତ୍ର ନୁହଁ; ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ରାଜା ବୋଲି କହେ, ସେ କାଇସରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଥା କହେ । ୧୨ ଅତଏବ, ଫାଳତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି “ପୂରସ୍ତରମଣ୍ଡପ”, ଯାହାକୁ ଏବରା ଭାଷାରେ “ଗର୍ବଥା” ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବିଗ୍ରହସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । ୧୩ ସେ ଦିନ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ଆୟୋଜନ ଦିନ, ଆଉ ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଛଅ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜା ! ୧୪ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ଗହାକୁ ବଧ କର, ବଧ କର, କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ । ଫାଳତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇବା ? ପୂରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାଇସରଙ୍କ ବିନା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଉ ରାଜା ନାହିଁ । ୧୫ ସେଥିରେ ସେ ଯେପରି କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଆନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ, ସେ ଗହାଙ୍ଗୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ କରୁଣବିଦ୍ୟ
(ମାଥୱ 27:32-44; ମାର୍କ 15:21-32; ଲୁକ 23:26-43)

୧୬ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ, ଯାଶୁ ଆପେ କରୁଣ ବହି କପାଳସୂତା ନାମକ ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ଏବରା ଭାଷାରେ ଗଲ୍ଗଥା ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ବାହାରିଗଲେ । ୧୭ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲେ ଓ ଗହାଙ୍ଗୁ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଇଲେ, ଦୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଓ ମଝିରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ । ୧୮ ଆଉ, ଫାଳତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲେଖି କରୁଣ ଉପରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା, ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା । ୧୯ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହି ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ପାଠ କଲେ, କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ଗହା ନଗରର ନିକଟରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହି ପତ୍ର ଏବରା, ଲାଟୀନ୍ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ୨୦ ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପୂରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଫାଳତଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ବୋଲି ନ ଲେଖି ବରଂ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ବୋଲି ସେ କହିଲା, ଏହା ଲେଖନ୍ତୁ । ୨୧ ଫାଳତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଲେଖିଛୁ, ଲେଖିଛୁ । ୨୨ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଗହାଙ୍ଗୁ ବସ୍ତ୍ର ଘେନି ଚାଲି କଲେ, ପୂରତ୍ୟକ ସୈନ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଭାଗ, ଆଉ ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗୁ ଅଙ୍ଗରଖା ମଧ୍ୟ ନେଲେ । ସେହି ଅଙ୍ଗରଖା ସିଲେଇ ନ ହୋଇ ଉପରୁ ତଳ ଯାଏ ସମୁଦାୟ ବୁଣା ହୋଇଥିଲା । ୨୩ ତେଣୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏହାକୁ ଚିରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କାହାର ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା, ଯେପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗ କଲେ, ପୁଣି, ମୋହର ଅଙ୍ଗରଖା ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ । ତେଣୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏହାସବୁ କଲେ । ୨୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ କରୁଣ ନିକଟରେ ଗହାଙ୍ଗୁ ମାତା, ଗହାଙ୍ଗୁ ମାତାଙ୍କ ଭଗିନୀ, କଲୋପାଙ୍ଗୁ ସ୍ତରୀ ମରିୟମ ଓ ମର୍ଦ୍ଦଲାନୀ ମରିୟମ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୨୫ ଯାଶୁ ଆପଣା ମାତା ଓ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ଗଞ୍ଜ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାଗା, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ! ୨୬ ତତ୍ପରେ ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ମାତା ! ଆଉ, ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଗଞ୍ଜକୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଘେନିଗଲେ ।

ଯୀଶୁଓକ ମୃତ୍ୟୁ

(ମାଥୱ 27:45-56; ମାର୍କ 15:33-41; ଲୁକ 23:44-49)

୨୮ ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଜାଣି କହିଲେ, ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଲାଗୁଅଛି । ୨୯ ସେଠାରେ ଅମ୍ଳରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅମ୍ଳରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପଞ୍ଜ ଖଣ୍ଡିଏ ଏଜୋପନଳରେ ଲଗାଇ ଗହାଓକ ମୁଖ ପାଖକୁ ଦେଲେ । ୩୦ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଅମ୍ଳରସ ପାନ କରି କହିଲେ, ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଆଉ, ସେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରି ପରାଶତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ଯୀଶୁଓକ ପାର୍ଶ୍ୱଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତାୟାତ

୩୧ ସେହି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥିବାରୁ, ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ବିଶ୍ରାମବାରରେ କରୁଣ ଉପରେ ନ ରହେ (କାରଣ ସେହି ବିଶ୍ରାମବାର ମହାଦିନ ଥିଲା), ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଓକ ଗୋଡ଼ ଉଠିଗାଯାଉ ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯାଆନ୍ତୁ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଳାତଓକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୩୨ ଅତଏବ, ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସି ପରଥମ ଜଣକର ଗୋଡ଼ ଓ ଗହା ସହିତ ଯେଉଁ ଜଣକ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ଗହାର ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟ ଭାଓଗି ଦେଲେ । ୩୩ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯୀଶୁଓକ ନିକଟକୁ ଆସି ସେ ମରିଗଲେଣି ବୋଲି ଦେଖି ଗହାଓକ ଗୋଡ଼ ଭାଓଗିଲେ ନାହିଁ, ୩୪ କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତାୟାତ ଗହାଓକ କକ୍ଷଦେଶ ବିନ୍ଧିଲା, ଆଉ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା । ୩୫ ଯେ ଦେଖିଅଛି, ସେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର; ପୁଣି, ଗହାର ସାକ୍ଷୟ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ଯେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । ୩୬ କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘଟିଲା, ଗହାଓକର ଖଣ୍ଡିଏ ଅସ୍ତ୍ର ଭଗ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ୩୭ ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଏହି, ସେମାନେ ଯାହାଓକୁ ବିଦ୍ୟ କଲେ, ଗହାଓକ ପରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ।

ଯୀଶୁଓକ ସମାଧି

(ମାଥୱ 27:57-61; ମାର୍କ 15:42-47; ଲୁକ 23:50-56)

୩୮ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପରେ, ଯେଉଁ ହାରାମାଥୀୟାର ଯୋଷେଫ ଯୀଶୁଓକର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଓକ ଭୟରେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁଓକ ଶରୀର ଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ପାଳାତଓକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେଥିରେ ପାଳାତ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ ଆସି ଗହାଓକ ଶରୀର ଘେନିଗଲେ । ୩୯ ଯେଉଁ ନୀକର୍ଦୀମ ପରଥମେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଗହାଓକ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପରାୟ ପରାଶ ସେର ଗନ୍ଧରସ ମିଶ୍ରିତ ଅଗୁରୁ ଘେନି ଆସିଲେ । ୪୦ ସେମାନେ ଯୀଶୁଓକର ଶରୀର ଘେନି ଯିହୁଦୀମାନଓକର ସମାଧି ଦେବା ରୀତି ଅନୁସାରେ ଗହା ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ାଇଦେଲେ । ୪୧ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କରୁଣରେ ଚଢ଼ାଯାଇଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସମାଧି ଥିଲା, ସେଥିରେ କେହି କେବେ ରଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ୪୨ ଅତଏବ, ଯିହୁଦୀମାନଓକର ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେତୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଓକ ରଖିଦେଲେ, କାରଣ ସେହି ସମାଧି ନିକଟରେ ଥିଲା ।

ଶୂନ୍ୟ ସମାଧି

(ମାଥୱ 28:1-8; ମାର୍କ 16:1-8; ଲୁକ 24:1-12)

୧ ସପ୍ତାହର ପରଥମ ଦିନ ପରତୁଷ୍ଟରେ ଅନ୍ଧକାର ଥିଲା ଓ ମରାଣ୍ଡଲୀନା ମରିୟମ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସି ସେଥିରୁ ପଥର ଘୁଞ୍ଚିଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ୨ ତେଣୁ ସେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଓକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଓକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଓକୁ କହିଲେ, କେଉଁମାନେ ସମାଧିରୁ ପରତୁଷ୍ଟକୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଗହାଓକୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ୩ ସେଥିରେ ପିତର ଓ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ । ୪ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏକସାଓଗରେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ପିତରଓକୁ ପଛରେ ପକାଇ ଆଗେ ସମାଧି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ୫ ପୁଣି, ନଇଁପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଗହିଁ ସରୁ ଲୁଗାସବୁ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ, ତଥାପି ସେ ଭିତରେ ପଶିଲେ ନାହିଁ । ୬ ପରେ ଶିମୋନ ପିତର ମଧ୍ୟ ଗଓକ ପଛ ପଛ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ସମାଧି ଭିତରେ ପରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ,

ସବୁ ଲୁଗାଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଅଛି, ୭ ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ମୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଗାମୁଛା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା, ଗହା ସବୁ ଲୁଗା ସହିତ ନ ଥାଇ ଅଲଗା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ରହିଅଛି । ୮ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଥାନ୍ତେ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରେ ପରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ୯ କାରଣ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାଡ଼କୁ ଯେ ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ନ ଥିଲେ । ୧୦ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ପୁନରୁତ୍ଥତ ଯୀଶୁଙ୍କ ମରିଯମତ୍କୁ ଦର୍ଶନ
(ମାଥୱ 28:9,10; ମାର୍କ 16:9-11)

୧୧ କିନ୍ତୁ ମରିଯମ ଗୋଦନ କରୁ କରୁ ବାହାରେ ସମାଧି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ପୁଣି, ଗୋଦନ କରୁ କରୁ ସେ ନଇଁପଡ଼ି ସମାଧି ଉତ୍ତରକୁ ଚାଲି, ୧୨ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେଥିର ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଆଉ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୁଇ ଜଣ ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ରର ପରିହିତ ଦୂତଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । ୧୩ ସେମାନେ ଉତ୍କ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ଗୋଦନ କରୁଅଛ ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେଉଁମାନେ ମୋହର ପରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗହାଡ଼କୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୪ ସେ ଏହା କହି ପଛକୁ ବୁଲିପଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ଯୀଶୁ, ଗହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ଯୀଶୁ ଉତ୍କ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ଗୋଦନ କରୁଅଛ ? କାହାର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ ? ସେ ଗହାଡ଼କୁ ଉଦ୍‌ୟାନର ମାଳା ବୋଲି ମନେ କରି କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯଦି ଗହାଡ଼କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ଗହାଡ଼କୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ, ଆଉ ମୁଁ ଗହାଡ଼କୁ ଘେନିଯିବି । ୧୬ ଯୀଶୁ ଉତ୍କ କହିଲେ, ମରିଯମ । ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ଏବଂ ଭାଷାରେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଶ୍ରୀରାମ, ଅର୍ଥାତ୍, ହେ ଗୁରୁ । ୧୭ ଯୀଶୁ ଉତ୍କ କହିଲେ, ମୋତେ ଧରି ରଖ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ମୁଁ ମୋହର ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା, ମୋହର ଈଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗ୍ରହଣ କରୁଅଛି । ୧୮ ମଗ୍ଦଲୀନା ମରିଯମ ଯାଇ, ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ମୋତେ ଏହି ସବୁ କହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ ।

ପୁନରୁତ୍ଥତ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
(ମାଥୱ 28:16-20; ମାର୍କ 16:14-18; ଲୁକ 24:36-49)

୧୯ ସେହି ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ସପ୍ତାହର ପରଥମ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଥିଲେ, ସେଥିର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭୟରେ ବୁଦ୍ଧ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ । ୨୦ ପୁଣି, ଏହା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଓ କକ୍ଷଦେଶ ଦେଖାଇଲେ । ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ୨୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ; ପିତା ଯେପରକାରେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି । ୨୨ ସେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରଶ୍ରାସ ଛାଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର । ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କାହାରି ପାପ କ୍ଷମା କରିବ, ଗହାର ପାପ କ୍ଷମା ହେବ; ପୁଣି, ଯଦି କାହାରି ପାପ କ୍ଷମା ନ କରିବ, ଗହାର ପାପ କ୍ଷମା ହେବ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ ଓ ଥୋମା

୨୪ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱାରଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥୋମା ନାମକ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ । ୨୫ ଅତଏବ, ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍କ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗହାଡ଼କ ହାତରେ କର୍ତ୍ତାର ଚିହ୍ନସବୁ ନ ଦେଖିଲେ ଓ ସେହି ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ମୋହର ଆତ୍ମାକୁ ନ ଦେଲେ ଏବଂ ଗହାଡ଼କ କକ୍ଷଦେଶରେ ମୋହର ହାତ ନ ଦେଲେ ମୁଁ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ନାହିଁ । ୨୬ ଆଠ ଦିନ ପରେ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତରେ ଥିଲେ ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ଦ୍ୱାରସବୁ ବୁଦ୍ଧ ଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ଶାନ୍ତି ହେଉ । ୨୭ ପରେ ସେ ଥୋମାସକୁ କହିଲେ, ଏଆଡ଼େ ତୁମଭର ଆଡ଼ଗୁଳି ବଢ଼ାଇ ମୋହର ହାତ ଦେଖ ଓ ହାତ ବଢ଼ାଇ ମୋହର କକ୍ଷଦେଶରେ ଦିଅ; ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଅ । ୨୮ ଥୋମା ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ପରଭୁ, ମୋହର ଇଶ୍ୱର । ୨୯ ଯୀଶୁ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ? ଯେଉଁମାନେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।

ଏହି ପୁସ୍ତକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

୩୦ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧନ କଲେ, ସେହି ସବୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇ ନାହିଁ; ୩୧ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଯୀଶୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

୨୧

ସାତ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ ତିବିରୀୟା ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ୨ ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା, ଯାହାଡ଼କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ଗାଲିଲୀର କାନାନୀବାସୀ ନିଧନିୟେଲ, ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ଗହାଡ଼କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । ୩ ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଅଛି । ସେମାନେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବୁ । ସେମାନେ ବାହାରିଯାଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ସେହି ରାତିରେ କିଛି ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୪ କିନ୍ତୁ ପାହାନ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ କୂଳରେ ଠିଆ ହେଲେ; ତଥାପି ସେ ଯୀଶୁ ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୫ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପିଲାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କ'ଣ କିଛି ଖାଇବାର ଅଛି ? ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ । ୬ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନୌକାର ତାହାଣ ପାଖରେ ଜାଲ ପକାଅ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଜାଲ ପକାଇଲେ, ଆଉ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଗହା ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୭ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ ପରଭୁ । ଶିମୋନ ପିତର ଏ ତ ପରଭୁ ବୋଲି ଶୁଣି ଫୁଟୁଗା ଦେହ ହୋଇଥିବାରୁ ଆପଣା ଅଙ୍ଗରଖା ପିନ୍ଧି ସମୁଦ୍ରକୁ ଡେଇଁପଡ଼ିଲେ; ୮ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଜାଲ ଟାଣି ଟାଣି ସାନ ନାଆରେ ଆସିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କୂଳରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ ନ ଥିଲେ, କେବଳ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶହ ହାତ ଦୂରରେ ଥିଲେ । ୯ ସେମାନେ କୂଳରେ ଓହ୍ଲାଇ ସେଠାରେ ଅଙ୍ଗାରର ନିଆଁ, ପୁଣି, ଗହା ଉପରେ ଭଜା ମାଛ ଓ ରୁଟି ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ୧୦ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଯେଉଁ ମାଛ ଧରିଅଛ, ସେଥିରୁ କିଛି ଆଣ । ୧୧ ଶିମୋନ ପିତର ଯାଇ ଏକ ଶହ ତେପନ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଜାଲ କୂଳକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ; ଆଉ ଏତେ ମାଛରେ ସୁଦ୍ଧା ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିଲା ନାହିଁ । ୧୨ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସି ଭୋଜନ କର । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭେ କିଏ ବୋଲି ଗହାଡ଼କୁ ପରିବାରକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଯେ ପରଭୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ । ୧୩ ଯୀଶୁ ଆସି ରୁଟି ଘେନି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । ୧୪ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ତୃତୀୟ ଥର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।

ପିତରଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଦେଶ

୧୫ ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋତେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପରେମ କରୁଅଛ ? ସେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପରଭୁ, ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଅଛି, ଗହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ମୋହର ମେଷଶାବକମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । ୧୬ ସେ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଗଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋତେ ପରେମ କରୁଅଛ ? ସେ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପରଭୁ, ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଅଛି, ଗହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ଗଡ଼କୁ କହିଲେ, ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର । ୧୭ ସେ ତୃତୀୟ ଥର ଗଡ଼କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରୁଅଛ, ଏହା କହି ସେ ତୃତୀୟ ଥର ପିତରଙ୍କୁ ପରିବାରୁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ପରଭୋ, ଆପଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟ

ଜାଣନ୍ତି; ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । ୧୮ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଯୁବକ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କଟି ବନ୍ଧନ କରି ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା, ସେହି ଆଡ଼େ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର କଟି ବନ୍ଧନ କରି, ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ନ ଥିବ, ସେଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନିଯିବ । ୧୯ ସେ କେଉଁ ପରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ଦ୍ରାଘା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ, ସେଥିର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଏହା କହିଲେ । ଏହା କହିଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।

ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିୟ ଶିଷ୍ୟ

୨୦ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ଯେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଆଉଜିପଡ଼ି, ପରଭୁ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ବୋଲି ପଚାରିଥିଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପିତର ବୁଲିପଡ଼ି ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲେ । ୨୧ ପିତର ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପରଭୁ, ଏହାର ବିଷୟରେ କ'ଣ ? ୨୨ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ୨୩ ସେଥିରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଯେ ମରିବ ନାହିଁ, ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟାପିଗଲା, ମାତ୍ର ସେ ମରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି ବୋଲି କହିଥିଲେ । ୨୪ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ; ଆଉ, ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ।

ଉପସଂହାର

୨୫ ପୁଣି, ଯାଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେହି ସବୁ ଯଦି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲେଖା ଯାଆନ୍ତ, ତାହାହେଲେ ଏତେ ପୁସ୍ତକ ଲେଖା ହୁଅନ୍ତ ଯେ, ମୋହର ବିଗ୍ରହରେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ସବୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ହୁଅନ୍ତ ନାହିଁ ।

Acts of the Apostles

ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୁରତିଆ

୧ ହେ ଆତ୍ମାଙ୍କ, ଯେଉଁ ଦିନ ଯାଶୁ ଆପଣା ମନୋନୀତ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ ନିଆଗଲେ, ୨ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନେଇ ମୁଁ ପରଥମ ଲୁକ ପୁସ୍ତକଟି ଲେଖିଅଛି । ୩ ସେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଦୁଃଖଭୋଗ ଉତ୍ତରରେ ଅନେକ ପରମାଣ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଜୀବିତ ଦେଖାଇଲେ, ପୁଣି, ଗାଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ କହିଲେ । ୪ ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିବା ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ପରସ୍ଥାନ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁରତିଆ ବିଷୟ ମୋ'ଠାରୁ ଶୁଣିଅଛ, ସେଥିର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥାଅ; ୫ କାରଣ ଯୋହନ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦେଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲପ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନାବେଶ

୬ ଅତଏବ, ସେମାନେ ଏକତର ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ପଶିବାକୁ ଲାଗିଲେ; “ହେ ପୁରୁ, ଆପଣ କଣ ଏହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ହସ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟଭାର ସମର୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?” ୭ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାଳ କି ସମୟ ପିତା ଆପଣା କ୍ଷମାଗର ଅଧୀନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାଣିବା ବିଷୟ ନୁହେଁ । ୮ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଆଉ ଯିରୁଶାଲମ, ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ପୁରଦେଶ ଓ ଶମିରୋଣ, ପୁଣି, ପୃଥିବୀର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ହେବ ।” ୯ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିବା ପରେ, ସେମାନେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ ନୀତ ହେଲେ, ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ଗହାଡ଼କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରୁ ଘେନିଗଲା । ୧୦ ସେ ଯାଉ ଯାଉ ସେମାନେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଅଛନ୍ତି; ଏପରି ସମୟରେ, ଦେଖ, ଶୁକଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥୁତ ହେଲେ, ୧୧ ପୁଣି, ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକେ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଠିଆ ହୋଇଅଛ ? ଏହି ଯେଉଁ ଯାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ, ଗହାଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପୂଜାରେ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଯିବାର ଦେଖିଲ, ସେ ସେହି ପୂଜାରେ ଆଗମନ କରିବେ ।

ଯିହୁଦାରସ୍ଥାନ ପୁରଣ

୧୨ ଏହାପରେ ସେମାନେ ଜାତ ନାମକ ପର୍ବତରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ । ସେହି ପର୍ବତ ଯିରୁଶାଲମ ପାଖରେ, ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭାବର ବାଟ ଦୂରରେ ଥିଲା । ୧୩ ସେମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର, ଯୋହନ, ଯାକୁବ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଫିଲିପ୍ପ, ଥୋମା, ବାର୍ଥଲମା, ମାଥୁ, ଆଲଫିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, 'ଉଦୟୋଗା' ଶିମୋନ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା, ନଗରରେ ପୁରବେଶ କରି, ଯେଉଁ ଉପର କୋଠାରେ ସେମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେଠାକୁ ଗଲେ । ୧୪ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ ଓ ଗହାଡ଼ଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ମନରେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଲାଗି ରହିଲେ । ୧୫ ସେହି ସମୟରେ ପିତର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ; (ସେଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁଗତ ପ୍ରାୟ ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଥିଲେ), ୧୬ ମୋର ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧରିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଟ ଦେଖାଇଥିଲା, ଗହା ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପୂର୍ବରୁ ଦାଉଦଙ୍କ ମୁଖରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ୧୭ କାରଣ ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବୋଲି ଗଣାଯାଇଥିଲା ଓ ଏହି ସେବାପଦରେ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ୧୮ ଏହି ଲୋକ (ଯିହୁଦା) ଅଧର୍ମର ମୂଲ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଖଣ୍ଡିତ କ୍ଷେତ ପାଇଲା, ପୁଣି, ସେ ମୁଣ୍ଡ ମାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ଗହା ଯେତେ ଫାଟିଗଲା ଓ ଅନ୍ତରୁଜ୍ଞି ବାହାରିପଡ଼ିଲା; ୧୯ ଆଉ, ଏହା ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜାଣିବାରୁ, ସେହି କ୍ଷେତ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଭାଷାରେ

'ହକଲ୍‌ଦମା', ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେଲା । ୨୦ ଥାଉ, ଗାତସଂହିତାରେ ଲେଖା ଅଛି, ଗହୀର ବାସସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ହେଉ, ସେଠାରେ କେହି ବାସ ନ କରୁ । ଏବଂ ଗହୀର ଅଧିକ୍ଷ ପଦ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ । ୨୧ ଅତଏବ, ପରଢୁ ଯାଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦସ୍ତାବୁଜ ବାପୁତିସମ ନେବା ସମୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱପୁକୁ ନିଆଯିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ସମୟ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରୁଥିଲେ, ୨୨ ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ସହିତ ଗହୀର ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସାକ୍ଷୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ୨୩ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ, ଯାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ବୋଲି କହନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କ ଉପନାମ ଯୁସ୍ତ, ଗତ୍ସୁ ଓ ମଥ୍ଟାଙ୍କୁ ପୃଥକ କରି ଏହି ପୁରାଣ କଲେ, ୨୪ “ହେ ପରତେୟକ ହୃଦୟକୁ ଜାଣିବାର ପରଢୁ, ଯିହୁଦା ନିଜ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଯେଉଁ ସେବା ଓ ପୁରେରିତ ପଦରୁ ପତିତ ହୋଇଅଛି, ୨୫ ସେହି ପଦ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭେ କାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ, ଗହୀ ଦେଖାଇଦିଅ ।” ୨୬ ଥାଉ, ସେମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାର୍ଟ କଲେ, ପୁଣି, ମଥ୍ଟାଙ୍କ ନାମରେ ଗୁଲି ଉଠିଲା; ସେଥିରେ ସେ ଏଗାର ଜଣ ପୁରେରିତଙ୍କ ସହିତ ଗଣିତ ହେଲେ ।

୨

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କ ଅବତରଣ

୧ ପେଟ୍ରିକ୍ସଟ୍ ଦିବସ ଉପସ୍ଥାତ ହୁଅନ୍ତେ, ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକାଠି ଥିଲେ । ୨ ଥାଉ, ପରବଳ ବେଗରେ ବହୁଥିବା ପରତେୟକ ପବନର ଶବ୍ଦ ତୁଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହୋଇ ଆକାଶରୁ ଆସି, ଯେଉଁ ଗୃହରେ ସେମାନେ ବସିଥିଲେ, ସେହି ଗୃହର ଗୁମ୍ଫାରେ ବସାଯିଗଲା, ୩ ଥାଉ ନିଆଁ ଭଳି ଜିହ୍ୱାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ପରତେୟକ ଜଣଙ୍କ ଉପରକୁ ଉଠିଲା ଆସିଲା । ୪ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମହାନୀରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ପୁଣି, ଆତ୍ମହାନୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୫ ଏହି ସମୟରେ ପେଟ୍ରିକ୍ସଟ୍ ପର୍ବ ପାଳନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆକାଶ ତଳେ ଥିବା ପରତେୟକ ଜାତିରୁ ଭକ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନେ ଆସି ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ୬ ଥାଉ, ସେହି ଶବ୍ଦ ହୁଅନ୍ତେ, ବହୁ ଜନତା ଏକାଠି ହୋଇ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା କହୁଥିବା ଶୁଣିବାରୁ ଅବାକ୍ ହୋଇଗଲେ । ୭ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆତ୍ମହାନୀ ଓ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଦେଖ, ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ଗାଲିଲୀୟ ନୁହଁନ୍ତି ? ୮ ତେବେ, ଆତ୍ମହାନୀ କିପରି ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଜନ୍ମଭୂମିର ଭାଷାରେ କଥା ଶୁଣୁଅଛୁ ? ୯ ପାର୍ଥୀୟ, ମାଦୀୟ ଓ ଏଲୀୟ, ପୁଣି, ମେସପୋଟାମିଆ, ଯିହୁଦା ଦେଶ ଓ କାପପାଦକିଆ, ପନ୍ତ ଓ ଆସିଆ, ୧୦ ଫରୁସିଆ ଓ ଫର୍ମୁଲିଆ, ମିସର ଓ କୁରୀଶା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲିବିଆ ଅଞ୍ଚଳ ନିବାସୀ ଏବଂ ରୋମରୁ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ପରବାସୀ, ୧୧ ପୁଣି, କୁରୀଶାୟ ଓ ଆରବୀୟ ଲୋକ ଯେ ଆତ୍ମହାନୀ, ଆତ୍ମହାନୀ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଷାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହତ ମହତ କର୍ମର କଥା କହିବା ଶୁଣୁଅଛୁ । ୧୨ ଥାଉ, ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମହାନୀ ଓ ଅବାକ୍ ହୋଇ ପରସ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ପରିହାସ କରି କହିଲେ, ଏମାନେ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ମତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପିତରଙ୍କ ବକ୍ତୃତା

୧୪ କିନ୍ତୁ ପିତର ଏଗାରଜଣଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବକ୍ତୃତା ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକେ, ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ, ଆପଣମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତୁ ଓ ମୋହର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ । ୧୫ କାରଣ ଆପଣମାନେ ଯେପରି ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏମାନେ ସେପରି ମାତଲ ନୁହଁନ୍ତି, ଯେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ସକାଳ ନଅ ଘଣ୍ଟା ମାତ୍ର । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଯୋୟେଲ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦସ୍ତାବୁଜ ଯାହା ଉକ୍ତ ଅଛି, ଏହା ସେହି ଘଟଣା ଅଟେ; ୧୭ ଈଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ଶେଷକାଳରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଆତ୍ମହାନୀ ସମସ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମହାନୀ ବୃଷ୍ଟି କରିବା, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନେ ଭାବବାଣୀ କହିବେ, ଥାଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁବାମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାଣମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବେ । ୧୮ ହଁ, ସେହି କାଳରେ ଆତ୍ମହାନୀ ନିଜ ଦାସଦାସୀ, ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମହାନୀ ବୃଷ୍ଟି କରିବା, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଭାବବାଣୀ କହିବେ । ୧୯ ଆତ୍ମହାନୀ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ଆକାଶରେ ନାନା ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ; ପୁଣି,

ଅଧଃସ୍ଥ ପୃଥ୍ବୀରେ ନାନା ଲକ୍ଷଣ, ରକ୍ତ, ଅଗ୍ନି ଓ ନିବିଡ଼ ଧୂମ ଦେଖାଇବା । ୨୦ ପୁରତୁଡ଼କର ମହତ ଓ ପରସିଦଧ ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟକାରମୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତମୟ ହୋଇଯିବ । ୨୧ ଆଉ, ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଯେ କେହି ପୁରତୁଡ଼କ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କରିବ, ସେ ପରିତ୍ରଣ ପାଇବ । ୨୨ ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ । ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ ନାନା ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ, ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ପୁରମାଣିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ଯେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆପଣମାନେ ନିଜେ ଜାଣନ୍ତି; ୨୩ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିରୂପିତ ସତ୍ତ୍ୱକଲ୍ପ ଓ ପୂର୍ବାଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଆପଣମାନେ ଗହାତ୍ କୁ ଅଧ୍ୟାୟିକମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା କରୁଣାରୋପଣ କରି ବଧ କରିଥିଲେ; ୨୪ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ମୃତ୍ୟୁର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଗହାତ୍ କୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ରହିବେ ଗହା ଅସମ୍ଭବ । ୨୫ ଦାଉଦ ତ ଗହାତ୍ କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ମୁଁ ସର୍ବଦା ମୋହର ସମମୁଖରେ ପୁରତୁଡ଼କ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲି, କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ବିଚଳିତ ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି । ୨୬ ତେଣୁ ମୋହର ହୃଦୟ ପୁରତୁଡ଼କ ଓ ମୋହର ଜିହ୍ୱା ଉଲ୍ଲସିତ ହେଲା, ଆହୁରି ମୋହର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଭରସାରେ ବାସ କରିବ, ୨୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପୁରତୁଡ଼କ ପାତଳରେ ପରିତ୍ରଣ କରିବ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ପବିତ୍ର ଜଣକୁ କ୍ଷୟ ପାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ୨୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜୀବନର ପଥ ଜ୍ଞାତ କରାଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଛାମୁରେ ମୋତେ ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ । ୨୯ ହେ ଭାଇମାନେ, ପିତୃକୁଳପତି ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ କହିପାରେ ଯେ, ସେ ମଲେ, ପୁଣି, ସମାଧିପତ୍ର ହେଲେ, ଆଉ ଗତ୍ କର ସମାଧି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ୩୦ ରାଜା ଦାଉଦ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଭାବରେ ଗହାତ୍ କର ଔରସଜାତ ଜଣଙ୍କୁ ଗତ୍ କ ସିଂହାସନରେ ରାଜା କରି ବସାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଗକୁ ପୁରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିଥିଲେ । ୩୧ ଏହା ଜାଣିବାରୁ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଖରାଷ୍ଟକର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପାତଳରେ ପରିତ୍ରଣକୃତ ହେଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହାତ୍ କ ଶରୀର କ୍ଷୟ ପାଇଲା ନାହିଁ । ୩୨ ଏହି ଯାଶୁତ୍ କୁ ଈଶ୍ୱର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷୀ । ୩୩ ଅତଏବ, ଈଶ୍ୱର ଯାଶୁତ୍ କୁ ଉନ୍ନତ କରି ଗହାତ୍ କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସାଇ ଗହାତ୍ କ ସହିତ ରାଜତ୍ୱ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ କୁ ଦେଲେ ଯାହାତ୍ କୁ ଆପଣମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି । ୩୪ କାରଣ ଦାଉଦ ସ୍ୱପ୍ନାରୋହଣ କରି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ କହନ୍ତି, ପୁରତୁ ମୋହର ପୁରତୁଡ଼କ କହିଲେ, ୩୫ ଆମ୍ଭେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପାଠ କରି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଅ” । ୩୬ ଅତଏବ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁ ଯାଶୁତ୍ କୁ ଆପଣମାନ କରୁଣରେ ବଧ କଲେ, ଗହାତ୍ କୁ ଈଶ୍ୱର, ପୁରତୁ ଓ ଖରାଷ୍ଟ ଉଭୟ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୭ ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦାରଣ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ସେମାନେ ପିତର ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ପୁରେରିତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା ? ୩୮ ସେଥିରେ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପୁରେରିତ ଜଣ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟକ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ; ଗହାତ୍ କ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ କର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୩୯ କାରଣ ଏହି ପୁରେରିତ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଆପଣମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ନିକଟକୁ ଡାକିବେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ । ୪୦ ପୁଣି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ କଥା ଦ୍ୱାରା ସେ ସାକ୍ଷୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି କୁଟିଳ ବଂଶଠାରୁ ଆପଣମାନେ ରକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ” । ୪୧ ସେଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ କ ବାକ୍ସ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ପ୍ରାୟ ତିନି ସହସ୍ର ଲୋକ ମାତୃକା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ ।

ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତା

୪୨ ସେମାନେ ପୁରେରିତମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାରେ, ସହଭାଗିତାରେ, ରୁଚି ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ । ୪୩ ଆଉ, ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଭୀତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ;

ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ସାଧିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୪୪ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ରହି ସବୁ ପଦାର୍ଥ ସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ । ୪୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ୱାଧୀନ ଅସ୍ୱାଧୀନ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରି, ଯାହାର ଯେପରି ପୁରୋହିତ ସେହି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୬ ଆଉ, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପୁରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ସମବେତ ହୋଇ ରହୁଥିଲେ ଓ ଘରେ ଘରେ ରୁଟି ଭାଙ୍ଗି ଆନନ୍ଦରେ ଓ ସରଳ ହୃଦୟରେ ଭୋଜନପାନ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରଣା କରୁଥିଲେ । ୪୭ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ପୁରଣପାତ୍ର ହେଉଥିଲେ ପୁଣି, ପୁରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରତିଦିନ ମାତ୍ରା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୩

ଖଞ୍ଜ ଭିକ୍ଷୁକର ସୁସଂଗ

୧ ଦିନ ପୁରାଣିକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧନ ତିନି ଘଣ୍ଟା ବେଳେ ପିତର ଓ ଯୋହନ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ୨ ଏପରି ସମୟରେ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଖଞ୍ଜ ଜଣେ ଲୋକ ବୁଝା ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ମନ୍ଦିରରେ ପୁରୋହିତ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିକ୍ଷା ମାଗିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକେ ଗହାକୁ ପୁରତିଦିନ ସେଥିର ସୁନ୍ଦର ନାମକ ଦ୍ୱାରରେ ରଖିଦେଉଥିଲେ । ୩ ସେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ପୁରୋହିତ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଦେଖି ଭିକ୍ଷା ମାଗିବାକୁ ଲାଗିଲା ୪ ପିତର ଓ ଯୋହନ ଗହା ପୁରତି ସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାଲିଲେ, ପୁଣି, ପିତର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲି” ୫ ସେଥିରେ ସେ ସମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପାଇବା ଆଶାରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ରହିଲା । ୬ କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, “ରୂପା କି ସୁନା ମୋହର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ମୋହର ଯାହା ଅଛି, ଗହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଉଅଛି; ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁରାକ୍ଷତ୍ର ନାମରେ ଚାଲ ।” ୭ ପୁଣି, ସେ ଗାଁର ଗହାଣ ହାତ ଧରି ଗହା ଉଠାଇଲେ; ସେଥିରେ ସେହିକ୍ଷଣି ଗାଁର ପାଦ ଓ ଗୋଡ଼ର ଗଣ୍ଠିସବୁ ବଳ ପାଇଲା, ଆଉ ସେ କୁଦା ମାରି ଠିଆ ହେଲା; ପୁଣି, ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଆଉ, ସେ ଚାଲି ଚାଲି ଓ କୁଦା ମାରୁ ମାରୁ, ପୁଣି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁରଣା କରୁ କରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦିରରେ ପୁରୋହିତ କଲା । ୮ ସେଥିରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଗହାକୁ ଚାଲିବା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରଣା କରିବା ଦେଖିଲେ, ୯ ଆଉ ଯେଉଁ ଜଣକ ମନ୍ଦିରର ସୁନ୍ଦର-ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ବସି ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଥିଲା, ସେହି ଲୋକ ବୋଲି ସେମାନେ ଚିହ୍ନିଲେ, ପୁଣି, ଗାଁ ପୁରତି ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ଗହା ଦେଖି ସେମାନେ ଅତିଶୟ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ଓ ଆତମ୍ଭିତ ହେଲେ । ୧୦ ସେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ଧରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଅତିଶୟ ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହୋଇ ଶଲୋମାନଙ୍କ ମାତ୍ରପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ର ଦୌଡ଼ିଆସିଲେ । ୧୧ ପିତର ଗହା ଦେଖି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ, ଆପଣମାନେ କାହିଁକି ଏହି ଲୋକ ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହେଉଅଛନ୍ତି ? କିମ୍ବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନିଜ ଶକ୍ତି ଅବା ଭକ୍ତି ବଳରେ ଏହାକୁ ଚାଲିବା ଶକ୍ତି ଦେଇଅଛୁ, ଗହା ଭାବି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି କାହିଁକି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାଲିଅଛନ୍ତି ? ୧୨ ଅବରହାମ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ଈଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଈଶ୍ୱର, ଆପଣା ଦାସ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଅଛନ୍ତି; ସେହି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ପାଳାତ ଗହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଗହାଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ଗହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କଲେ । ୧୩ ଆପଣମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ଓ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କଲେ, ଆଉ ଜଣେ ନରଘାତକ ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଏହା ପୁରାଣ କଲେ, ୧୪ କିନ୍ତୁ ଜୀବନର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବଧ କଲେ; ଗହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଥିର ସାକ୍ଷୀ । ୧୫ ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଆପଣମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଜାଣିଅଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଗହାଙ୍କ ନାମ ବଳବାନ କରିଅଛି; ହଁ, ଗହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛି । ୧୬ ଆଉ ଏବେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଯେପରି, ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଜ୍ଞାନତା ହେତୁ ଏହା କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ଖରାକ୍ଷତ୍ର ଦୁଃଖଭୋଗ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପୁରଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ସେ ଏହି ପୁରଣରେ ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଅତଏବ, ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ପାପମୋଚନ ହୋଇ ପାରେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମନ

ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଫେରି ଆସନ୍ତୁ, ୨୦ ଗହାହେଲେ ପରଭୁତ୍ୱକୁ ଛାମୁରୁ ସାନ୍ତପ୍ତନର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ପୁଣି, ଆପଣମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବନିରୂପିତ ଖରାଷ୍ଟତାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଶୁତ୍ୱକୁ ସେ ପୁରେରୀତ କରିବେ । ୨୧ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁନଃସ୍ଥାପନର ଯେଉଁ ସମୟର କଥା ଅତି ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ପବିତ୍ର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କହିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାତ୍ୱକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଗୃହୀତ ହେବାକୁ ହେବ । ୨୨ ମୋଶା ତ କହିଥିଲେ, ପରଭୁ ଇଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସଦୃଶ ଜଣେ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ; ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ୱ କଥା ଶୁଣିବ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ଯେଉଁ ପୁରାଣ ସେହି ଭାବବାଦୀଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ୨୪ ହଁ, ଶାମୁୟେଲ ଓ ଗହାତ୍ୱ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟଠାରୁ ଯେତେ ଭାବବାଦୀ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାଳର ବିଷୟ ପରଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ୨୫ ଆପଣମାନେ ସେହି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ଏହି ବାକ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ଅବରୋଧାତ୍ୱକୁ କହି ଆପଣମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଆପଣମାନେ ସେହି ନିୟମର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ୨୬ ଇଶ୍ୱର ପରଥମେ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ସେହି ଦାସତ୍ୱକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ପୁରେରୀତ କଲେ, ଯେପରି ସେ ଆପଣମାନଙ୍କର ପରତେୟକ ଜଣତ୍ୱକୁ ନିଜ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାଦ କରନ୍ତି ।

୪

ଯିହୁଦୀ ମହା ସମାଜରେ ପିତର ଓ ଯୋହନ

୧ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଜକମାନେ, ମନ୍ଦିର ସେନାପତି ଓ ସାଦ୍‌ବୃତ୍ତୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ୨ ସେମାନେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ପୁରେରୀତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ଓ ଯାଶୁତ୍ୱ କଥା ଧରି ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟ ପରଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ । ୩ ପୁଣି, ସେମାନେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧରି ପରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଗାଗାରରେ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । ୪ ତଥାପି ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଆଉ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ହେଲା । ୫ ପରଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ; ୬ ସେଠାରେ ମହାଯାଜକ ହାନାନ, କୟାଫା, ଯୋହନ, ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର, ପୁଣି, ମହାଯାଜକୀୟ ବଂଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ୭ ସେମାନେ ପୁରେରୀତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ କରାଇ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କି ଶକ୍ତିରେ ବା କେଉଁ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା କରିଅଛ ? ୮ ସେଥିରେ ପିତର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ୯ ଆଜି ଯଦି ଜଣେ ଗୋଟି ପୁରତି କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଯାଏ ଯେ, ଏହି ଲୋକ କି ଉପାୟରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛି ? ୧୦ ଗହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ତରାଫଲ ଲୋକ ଜାତ ହେଉନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟତାକୁ ଆପଣମାନେ କରୁଣରେ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହାତ୍ୱକୁ ଇଶ୍ୱର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ୱ ନାମରେ, ହଁ, ଗହାତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଆପଣମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଯେ ଆପଣମାନେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପରସ୍ତର ଅଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା କୋଣର ପରଧାନ ପରସ୍ତର ହେଲା, ସେ ସେହି ପରସ୍ତର ଅଟନ୍ତି । ୧୨ ଗହାତ୍ୱ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ; କାରଣ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ହେବ, ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ୧୩ ସେମାନେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କ ସାହସ ଦେଖି ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଅଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକ, ଏହା ବୁଝି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯାଶୁତ୍ୱ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ, ୧୪ ଆଉ ସେହି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଭାରୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପୁରତି କ'ଣ କରିବା ? ୧୬ କାରଣ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ, ଗୋଟିଏ

ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧୁତ ହୋଇଅଛି ଏହା ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରି ନ ପାରୁ; ୧୭ କିନ୍ତୁ ଏ କଥାଟା ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ବ୍ୟାପି ନ ଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ନାମରେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ଆଉ କିଛି ନ କହିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବା । ୧୮ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାକି ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଆଦୌ କଥା ନ କହିବାକୁ ବା ଶିକ୍ଷା ନ ଦେବାକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ପିତର ଓ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଅପେକ୍ଷା ଆପଣମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କି ନା, ଗହା ଆପଣମାନେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ୨୦ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ ଓ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେହି ସବୁ ନ କହି ରହି ନ ପାରୁ । ୨୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର କୌଣସି ବାଟ ନ ପାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ ଦେଖାଇ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଯେଣୁ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୨୨ କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକଠାରେ ସେହି ଆରୋଗ୍ୟର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରାଯାଇଥିଲା, ଗହାର ବୟସ ଗୁଣିଶ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ତ ଥିଲା ।

ନିର୍ଭୀକତା ନିମନ୍ତେ ପୁରେରିତଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୨୩ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ସର୍ଗାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପୁରାଣମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଜଣାଇଲେ । ୨୪ ସେମାନେ ଗହା ଶୁଣି ଏକଚିତ୍ତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ ପୁରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଏବଂ ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ମୁଖ ଦେଇ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି କଥା କହିଅଛ, ଅଣାୟିହୁଦୀମାନେ କାହିଁକି କଲହ କଲେ, ଆଉ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଅନର୍ଥକ ବିଷୟ କଲପନା କଲେ ? ୨୬ ପୁରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ଠିଆ ହେଲେ, ପୁଣି, ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୨୭ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଦାସ ଯାଶୁଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲ, ପୁରକୃତରେ ଗହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବେଦ ଏବଂ ପନ୍ତିୟ ଯାଲତ ଉଭୟ ଅଣାୟିହୁଦୀ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ନଗରରେ, ୨୮ ତୁମ୍ଭର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘଟିବ ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ଗହା କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ୨୯ ଆଉ ଏବେ, ହେ ପୁରଭୁ, ସେମାନଙ୍କ ତର୍ଜନଗର୍ଜନ ପୁରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣା ସାହସ ସହ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ସ କହିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦିଅ, ୩୦ ଆଉ ସେଥି ସତ୍ତ୍ଵେ ସତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ଦାସ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମମାନ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର । ୩୧ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଉତ୍ତରେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ଗହା କମ୍ପି ଉଠିଲା, ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ, ସାହସରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ସ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମାନ ଅଧିକାର

୩୨ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଲୋକସମୂହ ଏକଚିତ୍ତ ଓ ଏକପ୍ରାଣ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହିହେଲେ ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ନିଜର ବୋଲି କହୁ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧାରଣ ଥିଲା । ୩୩ ପୁରେରିତମାନେ ମହାଶକ୍ତି ସହିତ ପୁରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମହା ଅନୁଗ୍ରହ ଥିଲା । ୩୪ ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାରି କୌଣସି ଅଭାବ ନ ଥିଲା, କାରଣ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କର ଭୃଣି ବା ଗୃହ ଥିଲା, ସେମାନେ ଗହା ବିକ୍ରୟ କରି ବିକ୍ରୀତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଆଣି ପୁରେରିତମାନଙ୍କର ପାଦ ତଳେ ରଖୁଥିଲେ, ୩୫ ଆଉ ପୁରେରିତଙ୍କ ଜଣକୁ ଗା'ର ଅଭାବ ଅନୁସାରେ ଗହା ବିତରଣ କରାଯାଉଥିଲା । ୩୬ ପୁଣି, ଯୋଷେଫ, ଯେ ଲେବୀ ବଂଶଜାତ ଜଣେ ସାଇପୁରସ୍ ଜାତିର ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କୁ ପୁରେରିତମାନେ ବର୍ଣ୍ଣାବଦ୍ଧ ବୋଲି ଉପନାମ ଦେଇଥିଲେ (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସାନ୍ତପ୍ତନୀର ପୁତ୍ର), ୩୭ ଗହାଙ୍କ ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା; ସେ ଗହା ବିକ୍ରୟ କରି ସେଥିର ଟଙ୍କା ଆଣି ପୁରେରିତମାନଙ୍କର ପାଦ ତଳେ ଥୋଇଲେ ।

୧ ତେବେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ହନନୀୟ ଓ ଯାହାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ନାମ ଶର୍ପୀରା ଥିଲା ସେ ଏବଂ ଶର୍ପୀରା ଏକତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ କିଛି ବିକ୍ରୟ କଲେ । ୨ ପୁଣି, ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଜାତସାଧାରଣ ସେଥିର ମୂଲ୍ୟରୁ କିଛି ଲୁଗା ରଖି, ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶମାନଙ୍କୁ ଆଣି ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ଚରଣ ତଳେ ଥୋଇଲା । ୩ ସେଥିରେ ପିତର କହିଲେ, ହେ ହନନୀୟ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ଓ ଭୃତ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରୁ କିଛି ଲୁଗା ରଖିବାକୁ କାହିଁକି ଶୟାନ ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି ? ୪ ବିକ୍ରୟ ନ ହେବା ପୂର୍ବେ ଗହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ନିଜର ହୋଇ ରହି ନ ଥିଲା ? ଆଉ, ବିକ୍ରୟ ହେବା ଉତ୍ତରରେ ସେଥିର ମୂଲ୍ୟ କି ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ନ ଥିଲା ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଏହି ବିଷୟ ଭାବିଲ ? ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା କହିଲ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା କହିଲ । ୫ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣି ହନନୀୟ କରୁଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲା । ସେଥିରେ ଯେତେ ଲୋକ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସମସ୍ତେ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ । ୬ ଆଉ, ଯୁବକମାନେ ଉଠି ଗହାକୁ ଲୁଗାରେ ଗୁଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ବାହାରକୁ ଘେନିଯାଇ ସମାଧି ଦେଲେ । ୭ ପୁଣି ତିନି ଘଣ୍ଟା ପରେ ଗହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଆସିଲା, କିନ୍ତୁ କ'ଣ ଘଟିଅଛି, ଗହା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲା । ୮ ଆଉ, ପିତର ଗହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କୁହ ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏତିକି ଟାଙ୍ଗିକାରେ ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କଲ ?” ସେ କହିଲା, ହଁ, ସେତିକିରେ । ୯ ସେଥିରେ ପିତର ଗହାକୁ କହିଲେ, “ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏକମତ ହେଲ ?” ଦେଖ, ଯେତେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୁପ୍ରୀର ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେଣି, ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାରକୁ ବହିନେଇଯିବେ । ୧୦ ସେହିକ୍ଷଣା ସେ ଗହାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ କରୁଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲା, ପୁଣି, ଯୁବକମାନେ ଭିତରକୁ ଆସି ଗହାକୁ ମୃତ ଦେଖି ବାହାରକୁ ବହିନେଇଗଲେ ଏବଂ ଗହାର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାଖରେ ଗହାକୁ ସମାଧି ଦେଲେ । ୧୧ ସେଥିରେ ସମୁଦାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଯେତେ ଲୋକ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ।

ଅଲୌକିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ

୧୨ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଦୁପ୍ରୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଅନେକ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ସାଧିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ଆଉ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକଚିତ୍ତରେ ଶଲୋମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲେ, ୧୩ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ; ତଥାପି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରଣାସା କରୁଥିଲେ, ୧୪ ପୁଣି, ଆହୁରି ଅଧିକ ଅନେକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୫ ଏପରିକି, ପିତର ଆସିବା ସମୟରେ ଅନ୍ତତଃ ଗହାଙ୍କ ଛାୟା ଯେପରି ରୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କାହାରି ଉପରେ ପଡ଼େ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାଣ୍ଡକୁ ବୋହିନେଇ ଆସି ଶେଯ ଓ ଖଟିଆରେ ରଖିଦେଉଥିଲେ । ୧୬ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନଗରସମୂହରୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଦୁପ୍ରୀ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଏକତ୍ର ହେଉଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ।

ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଗତନ

୧୭ ପରେ ମହାଯାଜକ ଓ ଗହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସାଦୃଶ୍ୟ ଦଳ, ଇର୍ଷାରେ ପୂର୍ବଦିଗକୁ ଯାଇ ଉଠିଲେ ୧୮ ଓ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ଧରି ସାଧାରଣ କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷଙ୍କର ଜଣେ ଦୃତ ରାତ୍ରିକାଳରେ କାରାଗାରର ଦୁପ୍ରୀରୁ ଫିଟାଇଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି କହିଲେ, ୨୦ “ଯାଅ, ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କଥା କୁହ” । ୨୧ ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗ ସମୟରେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ମହାଯାଜକ ଓ ଗହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେମାନେ ଆସି ମହାସଭା ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ତାଙ୍କି ଏକତ୍ର କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ କାରାଗାରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ୨୨ କିନ୍ତୁ କର୍ମଗୁଣମାନେ ଯାଇ କାରାଗାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନ ପାଇ ଫେରିଆସି କହିଲେ, ୨୩ “ଆତ୍ମାମାନେ ଦେଖିଲୁ, କାରାଗାର ଦୃଢ଼ରୂପେ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଓ ଦୁପ୍ରୀରୁ ଉଠିକରେ ରକ୍ଷକମାନେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୁପ୍ରୀରୁ ଫିଟାଇଦେ ଉତ୍ତରରେ ଆତ୍ମାମାନେ କାହାକୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।” ୨୪ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣି ମନ୍ଦିରର ସେନାପତି ଓ ପୂର୍ବୀକ ଯାଜକମାନେ ଏଥିର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ ଭାବି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ଅବାକ୍ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୫ ଏପରି ସମୟରେ ଜଣେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ

ସମବାଦ ଦେଲ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ରଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ୨୬ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କର୍ମଗୁଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ବଳପୂର୍ବକ ନୁହେଁ, କାରଣ କାଳେ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବେ, ଏହା ଭୟ କରୁଥିଲେ । ୨୭ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ମହାସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାଇଲେ । ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ୨୮ “ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ନାମରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଅତି ଦୃଢ଼ରୂପେ ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ”, ତଥାପି “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାରେ ଯିରୂଶାଲମ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ସେହି ଲୋକର ରକ୍ତପାତର ଦୋଷ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ।” ୨୯ କିନ୍ତୁ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ପୁରେରିତମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ , ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୩୦ ଯେଉଁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ କରୁଣରେ ଟାଣିଛ ବଧ କରିଥିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ଗହାଣ୍ଡକୁ ଉଠାଇଥିଲେ । ୩୧ ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପାପ କ୍ଷମା ଦାନ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦମ୍ଭାସ୍ତ୍ରା ଥାପତି ଓ ଡାହାଣକର୍ତ୍ତ ହସ୍ତରୁପେ ଉନ୍ନତ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ, ଆଉ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ । ୩୩ ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ଅତିଶୟ ରାଗିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵପ୍ନ କଲେ । ୩୪ କିନ୍ତୁ ଗାଲୀଲୟ ଗୋଟିଏ ଫାରୁଶୀ, ଯେ କି ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସୁଆ ଶିକ୍ଷକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ମାନପାତ୍ର ଥିଲେ, ସେ ମହାସଭାରେ ଠିଆ ହୋଇ ପୁରେରିତମାନଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ନିମନ୍ତେ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ୩୫ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ, ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆପଣମାନେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି, ସେହି ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହେଉନ୍ତୁ । ୩୬ କାରଣ ଏଥିପୂର୍ବେ ଥିଉଦା ଉଠି ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି କହିଲା, ଆଉ ପୁରୀ ଗୁଣ ଶହ ଲୋକ ଗହା ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ; ସେ ହତ ହେଲା, ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଗହାର ଅନୁସରଣ କଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଓ ବିଫଳ ହେଲେ । ୩୭ ସେହି ଲୋକ ଉତ୍ତରରେ ଜନଗଣ ସମୟରେ ଗାଲୀଲୀୟ ଯିହୁଦା ଉଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପଛରେ ଟାଣିନେଇ ବିପଲବ କରାଇଲେ; ସେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା, ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଗହାର ଅନୁଗତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ୩୮ ଏବେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆପଣମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ କିଛି ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଣା ବା ଏହି କର୍ମ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ହୋଇଥାଏ, ଗହାହେଲେ ଗହା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବ; ୩୯ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଗହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥାଏ, ଗହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ, କାଳେ ଆପଣମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖାଯିବେ । ୪୦ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ କଥାରେ ସମମତ ହେଲେ, ପୁଣି, ପୁରେରିତମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ କଥା ନ କହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ୪୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯେ ସେହି ନାମ ସକାଶେ ଅପମାନ ଭୋଗିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ମହାସଭାରୁ ବାହାରିଗଲେ; ୪୨ ଆଉ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ଘରେ ଘରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଓ ଯାଶୁ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ, ଏହି ସୁସମାଗର ପ୍ରଗର କରିବାକୁ ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ।

୭

ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସାତ ଜଣ ମନୋନୀତ

୧ ଏହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଗୁରାକ୍ ଭାଷାବାଦୀ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବଚସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟ ବିତରଣ କରିବାରେ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରାଯାଉଥିଲା । ୨ ସେଥିରେ ବାର ଜଣ, ଶିଷ୍ୟସମୂହକୁ ନିକଟକୁ ଡାକି କହିଲେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ୩ ଅତଏବ ହେ ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ପାରୁ, ଏପରି ସୁଖ୍ୟାତି ସମ୍ପାଦନ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଓ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସାତ ଜଣଙ୍କୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛି ସ୍ଵପ୍ନ କରନ୍ତୁ; ୪ କିନ୍ତୁ

ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବଦିନରେ ଓ ବାକ୍ସ ପରଗର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକାଗ୍ରଭାବେ ଲାଗିରହିବା ।
 * ଏହି କଥା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଗଲା, ଆଉ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ
 ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତବ୍ଧତା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ପୁଣି, ଫିଲିପ୍ସ, ପରଖର,
 ନୀକାନୋର, ଡାମୋନ, ପାର୍ମିନା ଓ ଆନ୍ତିୟୋଖିଆର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନୀକଲମ୍ବୁକୁ ମନୋନୀତ କରି,
 ୬ ପରେରିତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିନ କରି ସେମାନଙ୍କ
 ମସ୍ତକ ଉପରେ ହାତ ରଖି ସମର୍ପଣ କଲେ । ୭ ଏଣୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ସ ଅଧିକ ବ୍ୟାପିଗଲା ଏବଂ
 ଯିରୁଶାଲମରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା; ଆଉ, ଯାଜକମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ମହାସଭାରେ ସ୍ତବ୍ଧତା

୮ ସ୍ତବ୍ଧତା ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହା ମହା
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ସାଧନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୯ କିନ୍ତୁ ଲିବର୍ତ୍ତାନ, କୁରୀଣୀୟ ଓ
 ଆଲେକଜାଣ୍ଡରିୟମାନଙ୍କ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହର କେତେକ ଜଣ, ପୁଣି,
 କିଲିକିୟା ଓ ଆସିଆନିବାସୀ କେତେକ ଲୋକ ଉଠି ସ୍ତବ୍ଧତା ସହିତ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରିବାକୁ
 ଲାଗିଲେ, ୧୦ ମାତ୍ର ସେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଆତ୍ମାତ୍ୱ ଶକ୍ତିରେ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହା
 ପରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ । ୧୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମତାଇଲେ,
 ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ମୋଶା ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାକଥା
 କହିବା ଶୁଣିଅଛୁ । ୧୨ ଆଉ, ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ, ପୁଣି, ପରାଗୀନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
 ଉତ୍ତେଜିତ କରି ଗହାତ୍ୱକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ଗହାତ୍ୱକୁ ବଳରେ ଧରି ମହାସଭାକୁ ଆଣିଲେ,
 ୧୩ ଆଉ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଠିଆ କରାଇଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ, ଏ ଲୋକଟା ଏହି ପବିତ୍ର
 ସ୍ଥାନ ଓ ମୋଶାଙ୍କ ଦତ୍ତ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବାକୁ ବନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ, ୧୪ କାରଣ
 ନାଜରିତାୟ ସେହି ଯାଶୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଧର୍ମ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବେ, ଆଉ ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ
 ରୀତିନୀତି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ବୋଲି ସେ କହୁଥିବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ
 । ୧୫ ସେତେବେଳେ ମହାସଭାରେ ବସିଥିବା ସମସ୍ତେ ଗହାତ୍ୱ ପ୍ରତି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁହଁ ଗହାତ୍ୱ
 ମୁଖ ଦୂତଙ୍କ ମୁଖ ସଦୃଶ ଦେଖିଲେ ।

ସ୍ତବ୍ଧତା ବକ୍ତୃତା

୧ ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ପଚାରିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ କି ସତ୍ୟ? ୨ ସ୍ତବ୍ଧତା କହିଲେ, ହେ
 ଭାଇ ଓ ପିତାମାନେ, ଶୁଣନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ହାରଣରେ ବାସ କରିବା ପୂର୍ବେ
 ଯେତେବେଳେ ସେ ମେସପଟାମିଆରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗୌରବମୟ ଇଶ୍ୱର ଗହାତ୍ୱ ଦର୍ଶନ
 ଦେଇ କହିଲେ, ୩ ତୁମ୍ଭେ ସପ୍ତଦେଶରୁ ଓ ଆପଣା ଆତ୍ମାତ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସ, ପୁଣି,
 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖାଇବା, ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ । ୪ ସେଥିରେ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ
 ଦେଶରୁ ବାହାରି ସେ ହାରଣରେ ବାସ କଲେ, ପୁଣି, ଗହାତ୍ୱ ପିତାଙ୍କ ମୁଦୁର ଉତ୍ତରରେ ସେଠାରୁ
 ଆପଣାମାନେ ଏବେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ଦେଶକୁ ଇଶ୍ୱର ଗହାତ୍ୱ ନେଇଆସିଲେ,
 ୫ ଆଉ, ସେ ଗହାତ୍ୱ ସେଥିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେଲେ ନାହିଁ, ନା, ଏକ ପାଦ ପରିମିତ ଭୂମି ହିଁ ଦେଲେ
 ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେତେବେଳେ ଗହାତ୍ୱର ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ଗହାତ୍ୱ ଓ ଗହାତ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟଦ
 ବଂଶଧରକୁ ଗହା ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ୬ ଇଶ୍ୱର ଏହିପରି
 କହିଲେ, ଗହାତ୍ୱ ବଂଶ ବିଦେଶରେ ପରବାସ କରିବେ ଏବଂ ସେ ସ୍ଥାନର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରି ଶହ
 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାସତ୍ୱରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବେ । ୭ ପୁଣି, ଇଶ୍ୱର କହିଲେ,
 ସେମାନେ ଯେଉଁ ଜାତିର ଦାସ ହେବେ, ଆମ୍ଭେ ଗହାତ୍ୱ ବିଚାର କରିବା; ଗହା ପରେ ସେମାନେ ବାହାରି
 ଆସି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭର ଉପାସନା କରିବେ । ୮ ଆଉ, ସେ ଗହାତ୍ୱ ସୁନ୍ଦର ନିୟମ ପ୍ରଦାନ
 କଲେ, ପୁଣି, ତଦନୁସାରେ ଅବ୍ରାହାମ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ଗହାତ୍ୱ ସୁନ୍ଦର
 କଲେ; ଇସ୍ରାଏଲ ଯାକୁବଙ୍କୁ ପୁଣି, ଯାକୁବ ବାର ଜଣ ପିତୃକୁଳପତିଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ସେପରି କଲେ
 । ୯ ପିତୃକୁଳପତିମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଇର୍ଷା କରି ମିସରକୁ ନିଆଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ୱ ବିକ୍ରୟ
 କଲେ; କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଗହାତ୍ୱ ସହିତ ଥିଲେ, ୧୦ ପୁଣି, ଗହାତ୍ୱ ସମସ୍ତ କଲେଶରୁ ଗହାତ୍ୱ ଉଦ୍ଧାର

କରି ମିସରର ରାଜା ଫାରୋଫ୍‌ଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗହାଫ୍‌କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ; ସେଥିରେ ଫାରୋ ଗହାଫ୍‌କୁ ମିସର ଓ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଗୃହର ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୧୧ ପରେ ସମସ୍ତ ମିସର ଓ କିଶାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି, ମହାକଲେଶ ଘଟିଲା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ମିସରରେ ଶସ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ଶୁଣି, ଯାକୁବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଫରାଫରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୧୩ ପୁଣି, ଦସ୍ତୁରୀୟ ଥର ଯୋଷେଫ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ ହେଲେ, ଆଉ ଫାରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜାତିର ପରିଚୟ ପାଇଲେ । ୧୪ ତା'ପରେ ଯୋଷେଫ ଆପଣା ପିତା ଯାକୁବ ଓ ପଞ୍ଚତସ୍ତରି ଜଣ ଜ୍ଞାତିକୁହୁମ୍ବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତକାଇପଠାଇଲେ । ସେଥିରେ ଯାକୁବ ମିସରକୁ ଗଲେ, ୧୫ ପୁଣି, ସେ ନିଜେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ, ୧୬ ଆଉ ସେମାନେ ଶିଖିମକୁ ନିଆଯାଇ, ଅବରହାମ ସେଠାର ହମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସମାଧି ରୌପ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହେଲେ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଅବରହାମଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଫଳ ହେବା ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହୁଅନ୍ତେ, ଲୋକମାନେ ମିସରରେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ୧୮ ଅବଶେଷରେ ମିସରରେ ଆଉ ଜଣେ ରାଜା ହେଲେ, ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୧୯ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାତି ପ୍ରତି ଖଳ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ନ ରହିବା ପାଇଁ ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ । ୨୦ ସେହି ସମୟରେ ମୋଶା ଜନ୍ମ ହେଲେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଓ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ପିତୃଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲେ । ୨୧ ପରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ବାହାରେ ପକାଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଫାରୋଙ୍କ କନ୍ୟା ଗହାଫ୍‌କୁ ଉଠାଇନେଇ ଆପଣା ପୁତ୍ରରୂପେ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ । ୨୨ ଆଉ ମୋଶା ମିସରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାରେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ବାକ୍ୟ ଓ କର୍ମରେ ପରାକ୍ରମୀ ହେଲେ । ୨୩ ତା'ଙ୍କୁ ଗ୍ଲିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣା ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଆପଣା ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତା'ଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜାତ ହେଲା । ୨୪ ସେତେବେଳେ ଜଣକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯାଉଥିବା ଦେଖି ସେ ଗହାର ସପକ୍ଷ ହେଲେ ଓ ସେହି ମିସରୀୟଲୋକକୁ ବଧ କରି ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେଉଥିବା ଲୋକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିକାର କଲେ । ୨୫ ଗହାଫ୍‌ଙ୍କ ହସ୍ତ ଦସ୍ତାଭାବେ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଗହାଫ୍‌ଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିବେ ବୋଲି ସେ ମନେ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ୨୬ ପରଦିନ ସେମାନେ ଝଗଡ଼ା କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଦେଖା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଲେ, ଆହେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ, କାହିଁକି ଏକ ଆରେକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଅଛ ? ୨୭ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଜଣକ ପ୍ରତିବାସୀ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲା, ସେ ଗହାଫ୍‌କୁ ପେଲିଦେଇ କହିଲା, କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଓ ବିଗ୍ରହକ୍ଷତ୍ରରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲା ? ୨୮ କାଲି ଯେପରି ସେହି ମିସରୀୟକୁ ବଧ କରିଥିଲା, ସେପରି କି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୨୯ ଏହି କଥା ଶୁଣି ମୋଶା ପଲାଇଯାଇ ମିଦ୍ୟାନ ଦେଶରେ ପ୍ରବ୍ରାଜ ହେଲେ; ସେଠାରେ ଗହାଫ୍‌ଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲେ । ୩୦ ପରେ ଗ୍ଲିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣା ହୁଅନ୍ତେ ସାନୟ ପର୍ବତର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣେ ଦୂତ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧାର ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ଗହାଫ୍‌କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୩୧ ମୋଶା ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଭଲରୂପେ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ନିକଟକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ୩୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର, ଅବରହାମ, ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୁବର ଈଶ୍ୱର । ସେଥିରେ ମୋଶା କମ୍ପି ଉଠି, ଭଲରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ସାହାସ କଲେ ନାହିଁ । ୩୩ ତା'ପରେ ପ୍ରଭୁ ଗହାଫ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼ିପକାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛ, ଗହା ପବିତ୍ର ଭୂମି । ୩୪ ମିସରରେ ମୋର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କଲେଶ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶୁଣିଛି, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଆସିଅଛି, ଆଉ ଏବେ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମିସରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବି । ୩୫ କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଓ ବିଗ୍ରହ କ୍ଷତ୍ରରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲା ବୋଲି କହି ଏହି ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅଗ୍ରହଣ କଲେ, ଗହାଫ୍‌ଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ବୁଦ୍ଧାରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିବା ଦୂତଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଶାସକ ଓ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରି ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୩୬ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମିସର ଦେଶ, ସୁଫ ସାଗର ଓ ଗ୍ଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ନାନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଓ ଲକ୍ଷଣ ସାଧନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ୩୭ ଏହି ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ

କହିଲେ, ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସଦୃଶ ଜଣେ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ । ୩୮ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପୁରାତରସ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ସାନୟ ପର୍ବତରେ ଗହାଙ୍ଗ ସହିତ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ୟ ଥିଲେ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟସମୂହ ପୁରାପତ ହେଲେ । ୩୯ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଗହାଙ୍ଗର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି ଗହାଙ୍ଗକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ମିସରକୁ ବାହୁଡ଼ିଯାଇ ହାଗୋଣ୍ଟକୁ କହିଲେ, ୪୦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କର, କାରଣ ଏହି ଯେଉଁ ମୋଶା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ଗହାଙ୍ଗ ପୁରତି କଥା ଘଟିଅଛି, ଗହା ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ୪୧ ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋବତ୍ସ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେହି ପୁରତିମା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୨ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ବିମୁଖ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକାଶବାହିନୀର ଉପାସନା କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଯେପରି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ, ପୁରାତରରେ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନେ କଥା ଆତ୍ମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପଶୁବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲୁ? ୪୩ ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଗଢ଼ିଥିଲୁ, ସେହି ମୋଲଖର ତମ୍ବୁ ଓ ରେମ୍‌ପା ଦେବତାର ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଘେନି ବହନ କଲ । ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାବିଲର ଆରପାଖକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ପଠାଇବି । ୪୪ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଦେଖିଅଛ, ତଦନୁସାରେ ସାକ୍ଷୟ ତମ୍ବୁ ନିର୍ମାଣ କର ବୋଲି ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେ କହିଥିଲେ, ଗହାଙ୍ଗ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ପୁରାତରରେ ସାକ୍ଷୟ ତମ୍ବୁ ପାଇଥିଲେ । ୪୫ ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଗହା ପୁରାପତ ହୋଇ, ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ସେହି ଜାତିମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ସେମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ପରବେଶ କରି ଗହା ଦାଉଦଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିଲେ । ୪୬ ଦାଉଦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ର ହୋଇ ଯାକୁବଙ୍କର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବାସସ୍ଥାନ ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୪୭ କିନ୍ତୁ ଶଲୋମନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ୪୮ ତଥାପି ଯେ ମହାନ ଈଶ୍ଵର, ସେ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ଗୃହରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେପରି ଭାବବାଦୀ କହନ୍ତି, ୪୯ ସପ୍ତର୍ଗ ଆତ୍ମର ସିଂହାସନ, ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମର ପାଦପାଠ; ପରତୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଆତ୍ମ ନିମନ୍ତେ କି ପୁରକାର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ? କିମ୍ବା ଆତ୍ମର ବିଶ୍ଵାସସ୍ଥାନ କାହିଁ ? ୫୦ ଆତ୍ମର ହସ୍ତ କ'ଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହିଁ ? ୫୧ ହେ ଦାମ୍ଭିକମାନେ ପୁଣି, ଅସ୍ଵନତି ହୃଦୟ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ, ଆପଣାମାନେ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପୁରତିରୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି; ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେପରି ଆପଣାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ୫୨ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଗତନା କରି ନ ଥିଲେ? ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବଧ କଲେ; ଏବେ ଆପଣାମାନେ ଗହାଙ୍ଗକୁ ଶତରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ବଧ କରିଅଛନ୍ତି; ୫୩ ଆପଣାମାନେ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦିଷ୍ଟ (ଆଦ୍ୟ) ପୁରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗହା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ।

ପୁରସ୍ତରାଘାତରେ ସ୍ଵିତ୍ଵାମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

୫୪ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଗାଗିଗଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗ ପୁରତି ଦାନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୫୫ କିନ୍ତୁ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସପ୍ତର୍ଗ ପୁରତି ସ୍ଵପ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁହଁଲେ, ଆଉ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଓ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ୫୬ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ସପ୍ତର୍ଗକୁ ଖୋଲା ହୋଇଥିବା ଓ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଅଛି । ୫୭ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଚିତ୍କାର କରି ଆପଣା ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କଲେ, ଆଉ ଏକସଙ୍ଗରେ ଗହାଙ୍ଗ ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ିଲେ, ୫୮ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାଙ୍ଗ ନଗରରୁ ବାହାର କରିଦେଇ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ, ସାକ୍ଷୀମାନେ ଶାଉଲ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କ ପାଦ ପାଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ରଖିଲେ । ୫୯ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ଵିତ୍ଵାମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା

କରି କହିଲେ, ହେ ପୁରତୁ ଯାଶୁ, ମୋହର ଆତ୍ମା ଗୁରୁହଣ କର । ୬୦ ପୁଣି, ସେ ଆଶ୍ୱତୋଇପତି ଉଚ୍ଚସ୍ୱପ୍ନରେ ତାକି କହିଲେ, ହେ ପୁରତୁ, ଏହି ପାପ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଣନା କର ନାହିଁ । ସେ ଏହା କହି ମହାନିଦ୍ରା (ମୃତ୍ୟୁ) ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

୮

ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ଶାଉଳତ୍ୱକ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ

୧ ଶାଉଳ, ସ୍ୱତିଫାନତ୍ୱକ ପୁରାଣନାଶରେ ଏକମତ ଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ ପୁରତି ଅତିଶୟ ଉତ୍ତମ ଘଟିଲା; ସେଥିରେ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟସମସ୍ତେ ଯିହୁଦା ପୁରଦେଶ ଓ ଶମିରୋଶ ଅଞ୍ଚଳ ସମୂହର ଗୁରିଆଡ଼େ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ୨ ତଥାପି କେତେକ ଜଣ ଭକ୍ତ ଲୋକ ସ୍ୱତିଫାନତ୍ୱକ ସମାଧି ଦେଇ ଉତ୍ତାତ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ବିଳାପ କଲେ । ୩ କିନ୍ତୁ ଶାଉଳ ଘରେ ଘରେ ପଣି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଟାଣିଆଣି କାରାଗାରରେ ସମର୍ପଣ କରି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଧସ୍ତୁର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଶମିରୋଶରେ ଫିଲିପ୍ପତ୍ୱକ ପୁରଗୁର

୪ ସେଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭରମଣ କରୁ କରୁ ସୁସମାଗରର ବାକ୍ସ ପୁରଗୁର କଲେ । ୫ ପୁଣି, ଫିଲିପ୍ପ ଶମିରୋଶର ପୁରଧାନ ନଗରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖରାଷ୍ଟତ୍ୱକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୬ ଆଉ ଲୋକସମୂହ ଫିଲିପ୍ପତ୍ୱକ କଥା ଶୁଣି ଓ ସେ କରିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସବୁ ଦେଖି ଏକଚିତ୍ତରେ ଉତ୍ତାତ୍ୱକ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ୭ କାରଣ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାବିଷ୍ଟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସେହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ାକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱପ୍ନରେ ଚିତ୍କାର କରି ବାହାରିଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ଅନେକ ପକ୍ଷାଘାତରୋଗୀ ଓ ଖଞ୍ଜ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ । ୮ ସେଥିରେ ସେ ନଗରରେ ମହା ଆନନ୍ଦ ହେଲା ।

କୁହୁକ ଶିମୋନ

୯ କିନ୍ତୁ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଏଥିପୂର୍ବେ ସେହି ନଗରରେ କୁହୁକକର୍ମ କରି ନିଜକୁ ଜଣେ ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି କହି ଶମିରୋଶୀୟ ଜାତି କି ଆଚମ୍ବିତ କରୁଥିଲା; ୧୦ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକର ଯେଉଁ ଶକ୍ତିକୁ ମହାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏ ସେହି ବୋଲି କହି ଉତ୍ତାତ୍ୱକୁ ମାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ୧୧ ସେମାନେ ଉତ୍ତାକୁ ମାନ୍ୟ କରୁଥିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ, ସେ ବହୁକାଳ ହେଲା ନିଜ କୁହୁକକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚମ୍ବିତ କରିଥିଲା । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଫିଲିପ୍ପ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ରାଜ୍ୟ ଓ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟତ୍ୱକ ନାମ ବିଷୟକ ସୁସମାଗର ପୁରଗୁର କରିବାରୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତାତ୍ୱକ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୩ ଆଉ, ଶିମୋନ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲା ଓ ଫିଲିପ୍ପତ୍ୱକ ସାଥେ ସାଥେ ରହିଲା, ଆଉ ନାନା ଲକ୍ଷଣ ଓ ମହା ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଆଚମ୍ବିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଶମିରୋଶରେ ପିତର ଓ ଯୋହନ

୧୪ ଶମିରୋଶର ଲୋକମାନେ ଯେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବାକ୍ସ ଗୁରୁହଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ପୁରୋହିତମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ୧୫ ସେମାନେ ଯାଇ, ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ୧୬ କାରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଉପରେ ଆସି ନ ଥିଲେ, କେବଳ ସେମାନେ ପୁରତୁ ଯାଶୁତ୍ୱକ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୭ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ୧୮ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର ହସ୍ତାର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ଆସୁଥିବା ଦେଖି, ଶିମୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍ଗା ଯାଚି କହିଲା, ୧୯ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୁଁ ଯେକୌଣସି ଲୋକ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବି, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପାଇବ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ପିତର ଉତ୍ତାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଟାଙ୍ଗା ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବିନଷ୍ଟ ହେଉ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଟାଙ୍ଗା ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ଦାନ କିଣିବାକୁ ଭାବିଲ । ୨୧ ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ଅଂଶ ନାହିଁ କି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କାରଣ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ସରଳ ନୁହେଁ । ୨୨ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ପଣରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପୁରତୁଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କେଜାଣି ଅବା ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟର କଳ୍ପନା କ୍ଷମା ହୋଇ ପାରେ; ୨୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତିକ୍ତ ବିଷରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଧର୍ମରୁ ବନ୍ଧନରେ

ଆବଦ୍ୟ ଅଛ ବୋଲି ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି । ୨୪ ସେଥିରେ ଶିମୋନ ଉତ୍ତର କଲ, ଆପଣମାନେ ଯାହା ଯାହା କହିଲେ, ସେଥିରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଯେପରି ମୋ ପୂର୍ବେ ନ ଘଟେ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣମାନେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ପରଭୁତ୍ୱକ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ୨୫ ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ସେମାନେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇ ଓ ପରଭୁତ୍ୱକ ବାକ୍ସ କହି ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଗ୍ରାମରେ ସୁସମାଗର ପରଗର କରୁ କରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ ।

ଫିଲିପ୍ପ ଓ ଇଥାଉପିଆ ନପୁଂସକ

୨୬ ପରେ ପରଭୁତ୍ୱକ ଜଣେ ଦୂତ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, ଉଠ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯେଉଁ ପଥ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗଢ଼ଜା ଆଡ଼କୁ ପଡ଼ିଅଛି, ସେହି ପଥକୁ ଯାଅ । ଗହା ମରୁଭୂମି । ୨୭ ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଗମନ କଲେ । ଆଉ ଦେଖ, ଇଥାଉପିଆ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ କାଣ୍ଡାକା ନାମନା ରାଣାଞ୍ଜକର ଅଧିନସ୍ଥ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ଇଥାଉପିଆର ନପୁଂସକ, ଯେ ଗହାଞ୍ଜକ ସମସ୍ତ ଧନଭଣ୍ଡାରର ବେବର୍ତ୍ତା (କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ) ଥିଲେ, ସେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିଲେ; ୨୮ ସେ ବାହୁଡ଼ି ଯାଉ ଯାଉ ଆପଣା ରଥରେ ବସି ଯିଶାୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରପାଠ କରୁଥିଲେ । ୨୯ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏହି ରଥର ସାଙ୍ଗ ଧର । ୩୦ ସେଥିରେ ଫିଲିପ୍ପ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେ ଯିଶାୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରପାଠ କରୁଥିବା ଶୁଣି ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ଯାହା ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା କଥା ବୁଝୁଅଛନ୍ତି ? ୩୧ ସେ କହିଲେ, କେହି ମୋତେ ବୁଝାଇ ନ ଦେଲେ ମୁଁ କିପରି ବୁଝି ପାରିବି ? ଆଉ, ସେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ଚଢ଼ି ଆସି ଆପଣା ନିକଟରେ ବସିବାକୁ ବିନତି କଲେ । ୩୨ ଶାସ୍ତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ସେ ପାଠ କରୁଥିଲେ, ଗହା ଏହି, ସେ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିଆଗଲେ, ପୁଣି, ଲୋମଚ୍ଛେଦକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମେଷଶାବକଯେପରି ନୀରବ ରୁହେ, ସେହିପରି ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ । ୩୩ ଗହାଞ୍ଜକ ଅବନତ ହେବାରେ ଗହାଞ୍ଜକ ଦଣ୍ଡ ଅପସାରିତ ହେଲା; ଗହାଞ୍ଜକ ବଂଶ କିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରିବ ? କାରଣ ଗହାଞ୍ଜକ ପ୍ରାଣ ପୃଥ୍ବୀରୁ ଅପସାରିତ ହେଲା । ୩୪ ନପୁଂସକ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରେ, ଭାବବାଦୀ କାହା ବିଷୟରେ ଏକଥା କହନ୍ତି ? ଆପଣା ବା ଆଉ କାହା ବିଷୟରେ ? ୩୫ ସେଥିରେ ଫିଲିପ୍ପ ମୁଖ ଫିଟାଇ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗହାଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ଯାଶୁତ୍ୱକ ସୁସମାଗର ପରଗର କଲେ । ୩୬ ଆଉ ସେମାନେ ପଥରେ ଯାଉ ଯାଉ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଜଳଶୟ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ; ସେଥିରେ ନପୁଂସକ କହିଲେ, ଏଠାରେ ତ ଜଳ ଅଛି, ମୋହର ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ କ'ଣ ବାଧା ଅଛି ? ୩୭ [ଫିଲିପ୍ପ କହିଲେ, ଆପଣ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ହୋଇ ପାରେ । ସେଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ।] ୩୮ ପୁଣି, ସେ ରଥ ଠିଆ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ଫିଲିପ୍ପ ଓ ନପୁଂସକ ଉଭୟ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ, ଆଉ ଫିଲିପ୍ପ ଗହାଞ୍ଜକୁ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଲେ । ୩୯ ସେମାନେ ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସନ୍ତେ ପରଭୁତ୍ୱକର ଆତ୍ମା ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ, ପୁଣି, ନପୁଂସକ ଗହାଞ୍ଜକୁ ଆଉ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ତଥାପି ସେ ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ । ୪୦ କିନ୍ତୁ ଫିଲିପ୍ପ ଅକ୍ଷୟ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଗଲେ, ଆଉ ସେ ଯାଉ ଯାଉ ନଗରେ ନଗରେ ସୁସମାଗର ପରଗର କରି କାଇସରିୟାରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

୯

ଶାଉଲଙ୍କ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
(ପୁରେରିତ 22:6-16; 26:12-18)

୧ କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦୂରା ପରଭୁତ୍ୱକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟ ଓ ପ୍ରାଣନାଶକ କଥା କହି ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ୨ ପୁଣି, ଏହି ମାର୍ଗର ଯେକୌଣସି ପୁରୁଷ କି ସ୍ତରୀର ଦେଖା ପାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ବାନ୍ଧି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣି ପାରନ୍ତି, ଏଥିସକାଶେ ଦମ୍ଭେସକର ସମସ୍ତ ସମାଜଗୃହ ନିକଟକୁ ଗହାଞ୍ଜକଠାରୁ ପତ୍ତ ମାଗିଲେ । ୩ ପରେ ସେ ଯାଉ ଯାଉ ଦମ୍ଭେସକର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ ଅକସମାତ୍ ଆକାଶରୁ ଆଲୋକ ଗହାଞ୍ଜକ ଗରିଆଡ଼େ ଚମକିଉଠିଲା । ୪ ସେଥିରେ ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯାଇ ଗହାଞ୍ଜକ ପୂର୍ବେ ଉକ୍ତ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲେ, ହେ ଶାଉଲ, ହେ ଶାଉଲ କାହିଁକି ଆମ୍ଭକୁ ଗତନା କରୁଅଛ ? ୫ ସେ କହିଲେ, ହେ ପରଭୁ, ଆପଣ କିଏ? ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଯାହାଞ୍ଜକୁ ତୁମ୍ଭେ ଗତନା କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ସେହି ଯାଶୁ । ୬ କିନ୍ତୁ ଉଠ, ନଗରରେ ପରବେଶ କର, ଆଉ ତୁମ୍ଭକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଗହା କୁହାଯିବ । ୭ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ସାଙ୍ଗରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ,

ସେମାନେ ସେହି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କାହାରିକି ନ ଦେଖିବାରୁ ଅବାକ୍ ହୋଇ ରହିଲେ । ୮ ପୁଣି, ଶାଉଳ ଭୃମ୍ବିରୁ ଉଠି ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଆଖି ଫିଟାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କିଛି ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କ ହାତ ଧରି ଗହାଡ଼କୁ ଦମ୍ଭେସକକୁ ଘେନିଗଲେ । ୯ ଆଉ, ସେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହୋଇ ରହିଲେ, ପୁଣି, କିଛି ଖାଇଲେ ନାହିଁ କି ପିଇଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ଦମ୍ଭେସକରେ ହନନାୟ ନାମକ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ; ପରଠୁ ଗହାଡ଼କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ହନନାୟ । ସେ କହିଲେ, ହେ ପରଠୁ, ଆଜ୍ଞା କରିବା ହେଉନତୁ । ୧୧ ସେଥିରେ ପରଠୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଉଠ, ସକ୍ଷମ ନାମକ ପଥକୁ ଯାଇ ଯିହୁଦାର ଗୃହରେ ଗର୍ଷ ନଗରର ଶାଉଳ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; କାରଣ ଦେଖ, ସେ ପରାଧୀନ କରୁଅଛି; ୧୨ ଆଉ, ସେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ହନନାୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଆସି ଗହା ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ବୋଲି ସେ ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛି । ୧୩ କିନ୍ତୁ ହନନାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପରଠୁ, ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣାଡ଼କ ସାଧୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଏହି ଲୋକ ଯେ କେତେ ଅତ୍ୟାଗ୍ର କରିଅଛି, ଗହା ମୁଁ ଅନେକଡ଼କଠାରୁ ଏହି ଲୋକ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଅଛି । ୧୪ ଆଉ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯେତେ ଲୋକ ଆପଣାଡ଼କ ନାମରେ ପରାଧୀନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ କ୍ଷମା ପାଇଅଛି । ୧୫ କିନ୍ତୁ ପରଠୁ ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଯାଅ; କାରଣ ସେ ଅଣଯିହୁଦୀ, ରାଜା ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମର ନାମ ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମର ଜଣେ ମନୋନୀତ ପାତର ଅଟେ; ୧୬ ଯେଣୁ ଆତ୍ମର ନାମ ସକାଶେ ଗହାକୁ ଯେ କେତେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଗହା ଆତ୍ମେ ଗହାକୁ ଜଣାଇବା । ୧୭ ସେଥିରେ ହନନାୟ ପରସ୍ଥାନ କରି ସେହି ଗୃହରେ ପରବେଶ କଲେ, ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ଯ୍ୟ କରି କହିଲେ, ଶାଉଳ ଭାଇ, ପରଠୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଯାଣୁ ତୁମ୍ଭର ଆସୁଥିବା ପଥରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ମୋତେ ପରେରଣା କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ସେହିକ୍ଷଣି ଗହାଡ଼କ ଆଖିରୁ କାତି ପରି କ'ଣ ଖସିପଡ଼ିଲା ଓ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲେ; ପୁଣି, ସେ ଉଠି ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ, ୧୯ ଆଉ ସେ ଭୋଜନ କରି ବଳ ପାଇଲେ । ଏଥିଉତ୍ତରେ ସେ ଦମ୍ଭେସକରେ ଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କେତେକ ଦିନ ରହିଲେ;

ଦମ୍ଭେସକରେ ଶାଉଳଙ୍କ ପରଗ୍ର

୨୦ ପୁଣି, ଯାଣୁ ଯେ ଇଶ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ର, ଏହା ସେ ଅବିଳମ୍ବରେ ସମାଜଗୃହ ସମୂହରେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୧ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଡ଼କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମବିତ ହୋଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏହି ନାମ ଧରି ପରାଧୀନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବିନଷ୍ଟ କରୁଥିଲା, ଆଉ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ପରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଯାଇ ପାରେ, ସେହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଥିଲା, ଏ କି ସେହି ନୁହେଁ ? ୨୨ କିନ୍ତୁ, 'ଶାଉଳ' ଅଧିକତର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ, ପୁଣି, ଏ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ, ଏହା ପରମାଣ କରି ଦମ୍ଭେସକନିବାସୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରିଦେଉଥିଲେ । ୨୩ ଅନେକ ଦିନ ଗତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତର ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ; ୨୪ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଶାଉଳଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହେଲା । ଆଉ, ସେମାନେ ଯେପରି ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରି ପାରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଦିବାରତର ମଧ୍ୟ ନଗର-ଉତ୍ତରସକୁ ଜଗି ରହିଲେ, ୨୫ କିନ୍ତୁ ଗହାଡ଼କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଗହାଡ଼କୁ ଘେନି ଗୋଟିଏ ଚୋକେଇରେ ପରାଗୀର ଦେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଦେଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମରେ ଶାଉଳ

୨୬ ପରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ; ମାତ୍ର ସେ ଯେ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ, ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସମସ୍ତେ ଗହାଡ଼କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣାବଦା ଗହାଡ଼କୁ ସଞ୍ଚରେ ଘେନି ପରେରିତମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ପୁଣି, ବାଟରେ ସେ କିପରି ପରଠୁଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯେ ଗହାଡ଼କ ସହିତ କଥା କହିଥିଲେ, ଆଉ କିପରିକାରେ ସେ ଦମ୍ଭେସକରେ ଯାଣୁଙ୍କ ନାମରେ ସାହସପୂର୍ବକ ପରଗ୍ର କରିଥିଲେ, ଏହି ସବୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ୨୮ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗମନାଗମନ କରି, ୨୯ ପରଠୁଙ୍କର ନାମ ସାହସପୂର୍ବକ ପରଗ୍ର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ସେ ଗରାକ୍ ଭାଷାବାଦୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ ତର୍କବିତର୍କ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୦ ଗହା ଜାଣି ପାରି ଭାଇମାନେ ଗହାଡ଼କୁ କାଇସରିୟାକୁ ଘେନିଯାଇ ଗର୍ଷକୁ ପଠାଇଦେଲେ । ୩୧ ଏହି ପରକାରେ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦୀ ପରଦେଶ, ଗାଲିଲା ଓ

ଶମିରୋଶ ମଣତଳା ନିଷ୍ଠାପୁରାପୁତ ହୋଇ ଓ ପୁରୁତ୍ତକର ଭୟରେ ଆଚରଣ କରି ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କଲେ, ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ସାହାୟ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧ ଯାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଲୁହ ଓ ଯାତ୍ନରେ ପିତର

୩୨ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପିତର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଭ୍ରମଣ କରୁ କରୁ ଲୁହନିବାସୀ ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ । ୩୩ ସେ ସଥାନରେ ସେ ଏନାୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କର ଦେଖାପାଇଲେ, ସେ ଆଠ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟ୍ୟାଶାୟୀ ଥିଲେ; ଗହାତ୍କୁ ପକ୍ଷାଘାତ ହୋଇଥିଲା । ୩୪ ପିତର ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ଏନାୟ, ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ତୁମଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଅଛନ୍ତି; ଉଠ, ତୁମଭର ଶେଯ ସଜାଡ଼ । ସେଥିରେ ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ଉଠିଲେ । ୩୫ ଆଉ, ଲୁହ ଓ ଶାମୋଶନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଗହାତ୍କୁ ଦେଖି ପୁରୁତ୍ତକ ପୁରତି ଫେରିଲେ । ୩୬ ଯାତ୍ନରେ ଟାଣାଆ ନାମରେ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ଦର୍ଶା । ସେ ନାନା ସତ୍‌କର୍ମ ଓ ଦାନକ୍ରିୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ୩୭ ସେହି ସମୟରେ ସେ ପାଡ଼ିତ ହୋଇ ପୁରାଣତୟାଗ କଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଇ ଗୋଟିଏ ଉପର କୋଠରୀରେ ଶୁଆଇଦେଲେ । ୩୮ ପୁଣି, ଲୁହ ଯାତ୍ନରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିବାରୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପିତର ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି, ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଗହାତ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଏହା ନିବେଦନ କଲେ, ଆତ୍ମାତ୍ମକ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ୩୯ ଏଣୁ ପିତର ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଗଲେ । ସେ ଆସନ୍ତେ, ସେମାନେ ଗହାତ୍କୁ ସେହି ଉପର କୋଠରୀକୁ ଘେନିଗଲେ, ଆଉ ବିଧବାମାନେ ସମସ୍ତେ ଗହାତ୍କୁ ଘେରି ବିଳାପ କରୁ କରୁ, ଦର୍ଶା ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଙ୍ଗରଖା ଓ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବୁଣିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୦ କିନ୍ତୁ, ପିତର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଇ ଆଣ୍ଡୁ ମାଡ଼ି ପୁରାଧିନ କଲେ, ପୁଣି, ଶବ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ି କହିଲେ, ଟାଣାଆ, ଉଠ । ସେଥିରେ ସେ ଆଖି ମେଲ କଲେ, ଆଉ ପିତରକୁ ଦେଖି ଉଠି ବସିଲେ । ୪୧ ପୁଣି, ସେ ହାତ ଦେଇ ଗହାତ୍କୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗହାତ୍କୁ ଜୀବିତ ଦେଖାଇଲେ । ୪୨ ଏହି କଥା ଯାତ୍ନରେ ସବୁଆଡ଼େ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଓ ଅନେକେ ପୁରୁତ୍ତକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୪୩ ପୁଣି, ପିତର ଅନେକ ଦିନ ଯାତ୍ନରେ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ଚର୍ମକାରକ ସହିତ ବାସ କଲେ ।

୧୦

ପିତର ଓ କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟ

୧ କାଇସରିୟା ନଗରରେ କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ସେ ଇତଲିକ ନାମକ ସୈନ୍ୟଦଳର ଜଣେ ଶତସେନାପତି ଥିଲେ; ୨ ସେ ଜଣେ ଭକ୍ତ, ଆଉ ସପରିବାରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦାନ ଦେଉଥିଲେ, ଆଉ ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ପୁରାଧିନ କରୁଥିଲେ । ୩ ଦିନେ ଅପରାହ୍ନ ପୁରାୟ ତିନି ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଗହାତ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହୁଅଛନ୍ତି, ହେ କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟ । ୪ ସେ ସେଥିରେ ଗହାତ୍କ ପୁରତି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁହଁ ଭାତ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ପୁରୁତ୍ତ କ'ଣ ? ସେ ଗହାତ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମଭର ପୁରାଧିନ ଓ ଦାନସବୁ ସମରଣାର୍ଥକ ବଳି ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଉଦ୍‌ଧୂସ୍ତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉଠିଅଛି । ୫ ଏବେ ତୁମଭେ ଯାତ୍ନକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ଶିମୋନଙ୍କୁ ତକାଇ ଆଣ, ଗହାତ୍କ ଉପନାମ ପିତର; ୬ ସେ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ଚର୍ମକାରଙ୍କ ଅତିଥିସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍କ ଘର ସମୁଦ୍‌ରକୁଳରେ । ୭ ଗହାତ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତ ଗଲା ପରେ ସେ ଆପଣା ଗୃହର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଗହାତ୍କର ସେବା କରୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭକ୍ତ ସୈନ୍ୟକୁ ତାଙ୍କିଲେ, ୮ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା ବୁଝାଇ ଯାତ୍ନକୁ ପଠାଇଲେ ।

ପିତରଙ୍କ ଦର୍ଶନ

୯ ପରଦିନ ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ ଯେତେବେଳେ ସେହି ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ପିତର ପୁରାୟ ଦିନ ବାର ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ପୁରାଧିନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛାତ ଉପରକୁ ଗଲେ, ୧୦ ଆଉ ସେ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପୁରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ, ୧୧ ଆକାଶ ଖୋଲା ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ଗୋଟିଏ ପାତର ତଳକୁ ଆସୁଅଛି, ଯେପରି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗୁଦର ଗୁରି କୋଣରେ ଧରା ହୋଇ ପୃଥିବୀ ଉପରକୁ ଖସାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି; ୧୨ ସେଥିରେ ପୃଥିବୀର ସବୁପୁରକାର ଗୁରିଗୋଡ଼ିଆ ପୁରାଣା, ସରାସୂପ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି

। ୧୩ ଆଉ, ଗହାଡ଼କ ପୁରତି ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ହେ ପିତର, ଉଠ, ବଧ କରି ଖାଅ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, ନାହିଁ, ପୁରଭୁ, ମୁଁ କେବେହେଲେ କୌଣସି ଅପବିତ୍ର ଓ ଅଶୁଚି ପଦାର୍ଥ ଖାଇ ନାହିଁ । ୧୫ ପୁଣି, ଦସ୍ତୁରୀୟ ଥର ଗହାଡ଼କ ପୁରତି ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଇଶ୍ଵର ଯାହା ଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଅଶୁଚି ବୋଲି ନ କୁହ । ୧୬ ଏହି ପୁରକାର ତିନି ଥର ହେଲା, ଆଉ ସତ୍ତ୍ଵେ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେହି ପାତ୍ରଟି ଆକାଶକୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲା । ୧୭ ପିତର ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ, ସେଥିର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଗହା ଭାବି ସେ ଅବାକୁ ହେଉଥିବା ସମୟରେ, ଦେଖ, କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟାଡ଼କ ପୁରୋହିତ ଲୋକମାନେ ଶିମୋନଙ୍କ ଗୃହର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଦସ୍ତୁରୀ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ, ୧୮ ପିତର ଉପନାମପୁରାପତ ଶିମୋନ ସେଠାରେ ଅତିଥି ସମ୍ପ୍ରରୂପେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଗହା ତାକି ପଚାରିଲେ । ୧୯ ପିତର ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଗହାଡ଼କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତିନି ଜଣ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି । ୨୦ ଉଠ, ତଳକୁ ଯାଇ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଅଛୁ । ୨୧ ସେଥିରେ ପିତର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ, ମୁଁ ସେହି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆସିବାର କାରଣ କ'ଣ ? ୨୨ ସେମାନେ କହିଲେ, କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟା ନାମକ ଜଣେ ଶତସେନାପତି, ଯେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଖ୍ୟାତି ପ୍ରାପ୍ତ, ସେ ନିଜ ଗୃହକୁ ଆପଣାଡ଼କୁ ତକାଇପଠାଇ ଆପଣାଡ଼କଠାରୁ କଥା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଦୂତଙ୍କ ଦସ୍ତୁରୀ ପୁରତ୍ଵାଦେଶ ପାଇଅଛନ୍ତି । ୨୩ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ତାକି ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ କଲେ । ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ, ପୁଣି, ଯାହୋନିବାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ଗହାଡ଼କ ସାଙ୍ଗରେ ଗଲେ ।

କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟାଡ଼କ ଘରେ ପିତର

୨୪ ପରଦିନ ସେମାନେ କାଇସରିୟାରେ ପୁରବେଶ କଲେ, ଆଉ କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟା ଆପଣା ଆତ୍ମାୟ ଓ ନିକଟସ୍ଥ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ତାକି ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ୨୫ ପିତର ପୁରବେଶ କରନ୍ତେ କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟା ଗହାଡ଼କୁ ଭେଟି ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି ଗହାଡ଼କୁ ପୁରଣାମ କଲେ । ୨୬ କିନ୍ତୁ ପିତର ଗହାଡ଼କୁ ଉଠାଇ କହିଲେ, ଠିଆ ହୁଅ; ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ । ୨୭ ସେଥିରେ ସେ ଗହାଡ଼କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଳାପ କରୁ କରୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ, ଅନେକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି, ୨୮ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅନ୍ୟ ଜାତିର କୌଣସି ଲୋକ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିବା କିମ୍ବା ଗହା ପାଖକୁ ଯିବା ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ପକ୍ଷରେ କିପରି ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ଗହା ଆପଣାମାନେ ଜାଣନ୍ତି; ତଥାପି କୌଣସି ଲୋକକୁ ଅପବିତ୍ର କି ଅଶୁଚି ବୋଲି ନ କହିବାକୁ ଇଶ୍ଵର ମୋତେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ୨୯ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଆହ୍ଵାନ କରାଯିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି ନ କରି ଆସିଲି । ଏଣୁ ମୁଁ ପଚାରେ, କି ନିମନ୍ତେ ଆପଣାମାନେ ମୋତେ ତକାଇଅଛନ୍ତି ? ୩୦ କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟା କହିଲେ, ଗୁରି ଦିନ ପୂର୍ବେ ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ଆପଣା ଗୃହରେ ଅପରାହ୍ନ ତିନି ଘଣ୍ଟା ସମୟର ପୁରାଧିନା କରୁଥିଲି; ଆଉ ଦେଖନ୍ତୁ, ଉତ୍ତମପ୍ରକାର ସତ୍ତ୍ଵେ ପରିହିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, କର୍ଣ୍ଣିଲୀୟା, ତୁମ୍ଭର ପୁରାଧିନା ଶୁଣାଯାଇଅଛି, ୩୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ଦାନସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସମରଣ କରାଯାଇଅଛି । ୩୨ ଅତଏବ ଯାହୋକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ପିତର ଉପନାମପୁରାପତ ଶିମୋନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ତକାଇ ଆଣ, ସେ ସମୁଦ୍ରେକରେ ଶିମୋନ ଚର୍ଚ୍ଚକାରଙ୍କ ଗୃହରେ ଅତିଥି ରୂପେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ୩୩ ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅବିଳମ୍ବରେ ଆପଣାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲି, ଆଉ ଆପଣ ଯେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଭଲ କରିଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ପୁରଭୁ ଆପଣାଙ୍କୁ ଯାହାସବୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥାତ ଅଛୁ । ୩୪ ସେଥିରେ ପିତର ମୁଖ ଫିଟାଇ କହିଲେ, ଇଶ୍ଵର ଯେ ପକ୍ଷପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ,

ପିତରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା

୩୫ କିନ୍ତୁ ପୁରତ୍ଵେକ ଜାତିରେ ଯେ କେହି ଗହାଡ଼କୁ ଭୟ କରି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ଗହାଡ଼କ ନିକଟରେ ଗରାହ୍ମୟ ହୁଏ, ଏହା ମୁଁ ସତ୍ୟ ରୁଖୁଅଛି । ୩୬ ସେ ତ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଦସ୍ତୁରୀ ଶାନ୍ତିର ସୁସମାଗର ପୁରଗର କରାଇ ଇସ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ପୁରୋରଣ କଲେ; ସେହି ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରଭୁ । ୩୭ ଆପଣାମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବାପତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରୁ ସେହି ସୁସମ୍ବାଦ ଗାଳିଲୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମଗ୍ର ଯିହୁଦୀ ରେ ପୁରୋହିତ ହୋଇଅଛି, ୩୮ ଅର୍ଥାତ୍ ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁଙ୍କ କଥା, କିପରି ଇଶ୍ଵର ଗହାଡ଼କୁ ପବିତ୍ର

ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ, ଆଉ ସେ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରୁ କରୁ ଓ ଶୟତନ କର୍ତ୍ତୃକ ପରପାତ୍ରିତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁ କରୁ ସର୍ବତ୍ର ଭରମଣ କଲେ, କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଗହାତ୍ମକ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ । ୩୯ ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦେଶ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାହା ଯାହା ସାଧନ କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତର ସାକ୍ଷୀ; ଗହାତ୍ମକୁ ସେମାନେ କରୁଣରେ ଚଢ଼ଗାଇ ବଧ କଲେ । ୪୦ ଗହାତ୍ମକୁ ଈଶ୍ଵର ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉଠାଇ ପରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାକୁ ଦେଲେ; ୪୧ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବନିରୂପିତ ସାକ୍ଷୀ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାକୁ ଦେଲେ । ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଲା ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ସହିତ ଭୋଜନପାନ କଲୁ, ୪୨ ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଘର କରିବାକୁ, ପୁଣି, ମୃତ ଓ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଗହାତ୍ମକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୪୩ ଯେ କେହି ଗହାତ୍ମକଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଯେ ଗହାତ୍ମକ ନାମରେ ପାପ କ୍ଷମା ପାଇବ, ଏହା ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀ ଗହାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ।

ଅଣୟିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲାଭ

୪୪ ପିତର ଏହି ସବୁ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ଯେତେ ଲୋକ ବାକ୍ସ ଶୁଣୁଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କଲେ । ୪୫ ସେଥିରେ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ଆଗତ ସ୍ଥାନତ ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଣୟିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁଦ୍ଧା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ଚୁଷ୍ଟି କରାଯିବା ଦେଖି ଆତ୍ମଭିତ ହେଲେ; ୪୬ କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥା କହୁଥିବା ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଶଂସା କରୁଥିବା ଶୁଣୁଥିଲେ । ୪୭ ସେତେବେଳେ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏମାନେ ଯେପରି ବାପ୍ତିଜିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିନିମନ୍ତେ କି କେହି ଜଳ ନିଷେଧ କରି ପାରେ ? ୪୮ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସମ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ପରେ ସେମାନେ କିଛି ଦିନ ରହିବା ପାଇଁ ଗହାତ୍ମକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।

୧୧

ଯିରୁଶାଲମ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପିତରଙ୍କ ବିବୃତି

୧ ଅଣୟିହୁଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ସ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ପୁରେରିତମାନେ ଓ ଯିହୁଦୀ ପରଦେଶରେ ଥିବା ଭାଇମାନେ ଶୁଣିଲେ । ୨ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ପିତର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସ୍ଥାନତି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାତ୍ମକ ସହିତ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, ୩ ତୁମ୍ଭେ ଅସ୍ଥାନତି ଲୋକମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିଅଛ । ୪ କିନ୍ତୁ ପିତର ବିଷୟଟିର ସବୁ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କହିଲେ, ୫ ମୁଁ ଯାହା ନଗରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲି ଏବଂ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲି, ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ତଳକୁ ଆସୁଅଛି, ଯେପରି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗୃହର ଗୁରି କୋଣରେ ଧରା ହୋଇ ଆକାଶରୁ ଖସାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି, ୬ ଆଉ ଗହା ମୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା; ମୁଁ ଗହା ପରତି ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଗର୍ହି ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଓ ସେଥିରେ ପୃଥିବୀର ଗୁରିଗୋଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣୀ, ବନ୍ୟପଶୁ, ସରୀସୃପ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସବୁ ଦେଖିଲି, ୭ ପୁଣି, ମୋତେ କୁହାଯାଉଥିବା ଗୋଟିଏ ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ହେ ପିତର, ଉଠ, ବଧ କରି ଭୋଜନ କର । ୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ପରତୁ ଅପବିତ୍ର କି ଅଶୁଚି ବସତୁ ମୋହର ମୁଖରେ କେବେହେଲେ ପରବେଶ କରି ନାହିଁ । ୯ କିନ୍ତୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଧର ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଈଶ୍ଵର ଯାହା ଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଅଶୁଚି ବୋଲି ନ କୁହ । ୧୦ ଏହି ପରକାରେ ତିନି ଧର ହେଲା, ପରେ ସମସ୍ତ ପୁନର୍ବାର ଆକାଶକୁ ନିଆଗଲା । ୧୧ ପୁଣି, ଦେଖାନ୍ତୁ, ସେହିକ୍ଷଣି ତିନି ଜଣ ଲୋକ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଥିଲୁ, ସେଥିର ସମମୁଖରେ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ, ସେମାନେ କାଇସରିୟାରୁ ମୋ ନିକଟକୁ ପୁରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୨ ପୁଣି, କିଛି ସନ୍ଦେହ ନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମା ମୋତେ କହିଲେ । ଆଉ, ଏହି ଛଅ ଜଣ ଭାଇ ମଧ୍ୟ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଗଲେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗୃହରେ ପରବେଶ କଲୁ । ୧୩ ସେ କିପରି ଜଣେ ଦୂତଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ, ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, ସେହି ଦୂତ କିପରି ଗହାତ୍ମକ ଗୃହରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଯାହାକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ପିତର ଉପନାମପ୍ରାପ୍ତ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଡକାଇ ଆଣ; ୧୪ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ସ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପରିବାର ପରିତ୍ରାଣ

ପାଇବ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି ସବୁ କହିବେ । ୧୫ ପରେ ମୁଁ କଥା କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପରଥମରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କଲପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁଦଧା ଅବତରଣ କଲେ । ୧୬ ସେତେବେଳେ ପରଭୁଙ୍କ ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋହର ସମରଣରେ ପଡ଼ିଲା, ଯୋହନ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବ । ୧୭ ଅତଏବ, ଆତ୍ମାମାନେ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସମୟରେ ଇଶ୍ୱର ଯେପରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଦଧା ସମାନ ଦାନ ଦେଲେ, ମୁଁ କିଏ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରତିରୋଧ କରି ପାରିଥାନ୍ତି ? ୧୮ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିବାରୁ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତର ହେଲେ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପରଶଂସା କରି କହିଲେ, ତେବେ ଇଶ୍ୱର ଅଣାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆର ମଣ୍ଡଳୀ

୧୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ ସକାଶେ ଘଟିଥିବା କ୍ଲେଶ ହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଫୈନିକିଆ, ସାଇପରସ୍ ଓ ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କରି କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହାରି ନିକଟରେ ବାକ୍ୟ ପରଗ୍ର କରୁ ନ ଥିଲେ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସାଇପରସ୍ ଓ କୁରୀଣୀୟ ଲୋକ ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆକୁ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ କଥା କହି ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସୁସମାଗର ପରଗ୍ର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୧ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଥିଲା, ପୁଣି, ଅନେକ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପରଭୁଙ୍କ ପରତି ଫେରିଲେ । ୨୨ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ସମବାଦ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହେଲା, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣାବଦ୍ଧଙ୍କୁ ପରେରଣ କଲେ । ୨୩ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ଆଉ ଯେପରି ସେମାନେ ହୃଦୟର ଏକାଗ୍ରତାରେ ପରଭୁଙ୍କ ପରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ; ୨୪ କାରଣ ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି, ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ଏହି ପରକାରେ ଅନେକ ଅନେକ ଲୋକ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ୨୫ ପରେ ସେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଗର୍ଷକୁ ବାହାରିଗଲେ, ୨୬ ପୁଣି, ସେ ଗହାତକୁ ପାଇ ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆକୁ ଘେନି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ସହିତ ରହି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ପୁଣି, ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରଥମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି ନାମିତ ହେଲେ । ୨୭ ସେହି ସମୟରେ କେତେକ ଜଣ ଭାବବାଦୀ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆନ୍ତିମ୍ଭିଆକୁ ଆସିଲେ । ୨୮ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଗାବ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଠି ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାପ୍ରାଣ ଜଣାଇଲେ; ଗହା କ୍ଲୋଦିଆଙ୍କ ସମୟରେ ଘଟିଲା । ୨୯ ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଯିହୁଦା ପରଦେଶ ନିବାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାହାୟ୍ୟ ପରେରଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ, ୩୦ ଆଉ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହା କରି ବର୍ଣ୍ଣାବଦ୍ଧ ଓ ଶାଉଲଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପ୍ରାଣନିର୍ବାଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ ।

ଯାକୁବ ହତ ଓ ପିତର ବନ୍ଦୀ

୧ ପ୍ରାୟ ସେହି ସମୟରେ ହେରୋଦ ରାଜା ମଣ୍ଡଳୀର କେତେକ ଜଣଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ । ୨ ସେ ଯୋହନଙ୍କ ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ବଧ କଲେ । ୩ ଆଉ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର ଦେଖି ସେ ପିତରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଖମାରଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ପର୍ବ ଥିଲା । ୪ ପରେ ସେ ଗହାତକୁ ଧରି କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ, ପୁଣି, ନିସ୍ତର ପର୍ବ ଉତ୍ତରରେ ସେ ଗହାତକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ମନସ୍ଥ କରି ପରତେୟକ ଦଳରେ ଗ୍ରି ଜଣ ଲେଖାଏଁ ଥିବା ଗ୍ରେଟି ସେନାଦଳ ନିକଟରେ ଗହାତକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୫ ଅତଏବ ପିତର କାରାଗାରରେ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗହାତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାପ୍ରାଣ ଏକାଗ୍ର ଭାବରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଉଥିଲା ।

କାରାଗାରରୁ ପିତରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର

୬ ପରେ ହେରୋଦ ଯେଉଁ ଦିନ ପିତରଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ, ସେହି ରାତିରେ ସେ ଦୁଇଟା ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ଦୁଇ ଜଣ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୋଇଥିଲେ, ଆଉ ପରହରାମାନେ

ଦୁପ୍ପାର ସମସ୍ତୁଖରେ କାରାଗାର ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ୭ ଆଉ ଦେଖ, ପୁରୁତୁଝକର ଜଣେ ଦୂତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ପୁଣି, କୋଠାଟି ଆଲୋକମୟ ହେଲ, ଆଉ ସେ ପିତରଝକ କକ୍ଷଦେଶରେ ଆଘାତ କରି ଗହାଝକୁ ଉଠାଇ କହିଲେ, ଶୀଘ୍ର ଉଠ । ସେଥିରେ ଗହାଝକ ହାତରୁ ଶିକୁଳି ଖସିପଡ଼ିଲା । ୮ ପୁଣି, ଦୂତ ଗହାଝକୁ କହିଲେ, କଟି ବନ୍ଧନ କର ଓ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧ । ସେ ସେପରି କଲେ । ଆଉ ସେ ଗହାଝକୁ କହିଲେ, ଦେହରେ ଗୁଦର ପକାଇ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ଥାଏ । ୯ ସେ ବାହାରି ଗହାଝକ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ; କିନ୍ତୁ ଦୂତଝକ ଦୁପ୍ପାର ଯାହା କରାଗଲା, ଗହା ଯେ ପୁରକୃତ, ସେ ଗହା ନ ବୁଝି ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଥିଲେ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । ୧୦ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁରଥମ ଓ ଦୁପ୍ପିତାୟ ପୁରହରାଦଳ ଅତିକ୍ରମ କରି, ଯେଉଁ ଲୌହଦୁପ୍ପାର ଦେଇ ନଗରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଏ, ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଦୁପ୍ପାର ଆପଣା ମନକୁ ସେମାନଝକ ନିମନ୍ତେ ମେଲା ହୋଇଗଲା, ଆଉ ସେମାନେ ବାହାରିଯାଇ ଗୋଟିଏ ଦାଣ୍ଡର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡ ଯାଏ ଗଲେ, ପୁଣି, ସେହିକ୍ଷଣି ସେହି ଦୂତ ଗହାଝକଠାରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ୧୧ ସେତେବେଳେ ପିତର ସଚେତନ ହୋଇ କହିଲେ, ପୁରୁତୁ ଯେ ଆପଣା ଦୂତଝକୁ ପଠାଇ ହେରୋଦଝକ ହସ୍ତରୁ ଓ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଝକ ସମସ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ଏହା ମୁଁ ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଲି । ୧୨ ସେ ଏହି କଥା ଆଲୋଚନା କରି ମାର୍କ ଉପନାମପୁରାପତ ଯୋହନଝକ ମାତ୍ର ମରିୟତଝକ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନେକେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ୧୩ ସେ ବାହାର ଦୁପ୍ପାରରେ ଆଘାତ କରନ୍ତେ ରୋଦା ନାମକ ଜଣେ ଦାସୀ କିଏ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ ଗଲା । ୧୪ ସେ ପିତରଝକର ସ୍ୱପ୍ନର ବାରି ଆନନ୍ଦ ସକାଶେ ଦୁପ୍ପାର ନ ଫିଟାଇ ଭିତରକୁ ଦୋଡ଼ିଯାଇ, ଦୁପ୍ପାର ପାଖରେ ପିତର ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି କହିଲା । ୧୫ ସେମାନେ ଗହାକୁ କହିଲେ, ତୁ ବାୟାଣୀ । କିନ୍ତୁ ସେ ଗହା ସତ ବୋଲି ଦୃଢ଼ରୂପେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେମାନେ କହିଲେ, ଏ ଗଝକର ଦୂତ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ପିତର ଦୁପ୍ପାରରେ ବାରମ୍ବାର ଆଘାତ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଫିଟାଇ ଗହାଝକୁ ଦେଖି ଆଚମ୍ବିତ ହେଲେ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଝକୁ ତୁନି ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ହାତରେ ଠାରି, ପୁରୁତୁ କିପରି ଗହାଝକୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ଗହା ସେମାନଝକ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯାକୁବ ଓ ଭାଇମାନଝକୁ ଜଣାଅ । ଆଉ ସେ ପୁରସ୍ଥାନ କରି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲିଗଲେ । ୧୮ ସକାଳ ହେବା ପରେ ପିତର କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ବୋଲି ସୈନ୍ୟମାନଝକ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ଚହଲ ପଡ଼ିଗଲା । ୧୯ ଆଉ ହେରୋଦ ଗହାଝକୁ ଖୋଜି ନ ପାଇବାରୁ ପୁରହରାମାନଝକୁ ପୁରଶ୍ମନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଝକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ପରେ ସେ ଯିହୁଦା ପୁରଦେଶରୁ କାଇସରିୟାକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ରହିଲେ ।

ହେରୋଦଝକ ମୃତ୍ୟୁ

୨୦ ସେତେବେଳେ ହେରୋଦ ସୋର ଓ ସାଦୋନ ଲୋକଝକ ଉପରେ ଭୟଝକର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଏକମତ ହୋଇ ଗହାଝକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ରାଜାଝକ ଶୟନାଗାରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବ୍ଲାସ୍ତଝକୁ ଆପଣାମାନଝକ ସପକ୍ଷ କରି ଶାନ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ରାଜାଝକ ଦେଶରୁ ସେମାନଝକ ଦେଶକୁ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଯାଉଥିଲା । ୨୧ ଏଣୁ ଗୋଟିଏ ନିରୂପିତ ଦିନରେ ହେରୋଦ ରାଜବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ସିଂହାସନରେ ବସି ସେମାନଝକ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଭାଷଣ ଦେଲେ; ୨୨ ସେଥିରେ ଲୋକମାନେ ପାଟି କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ତ ଦେବଗଝକ ସ୍ୱପ୍ନର ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱପ୍ନର ନୁହେଁ । ୨୩ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ପୁରୁତୁଝକର ଜଣେ ଦୂତ ଗଝକୁ ଆଘାତ କଲେ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଝକୁ ଗୌରବ ଦେଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ଗଝକୁ ପୋକ ଖାଇବା ଦୁପ୍ପାର ସେ ମଲେ । ୨୪ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଝକ ବାକ୍ସ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ଅଧିକ ବ୍ୟାଧିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୫ ପରେ ବର୍ଣ୍ଣାବବା ଓ ଶାଉଲ ଆପଣାମାନଝକର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ମାର୍କ ଉପନାମପୁରାପତ ଯୋହନଝକୁ ସାଞ୍ଜରେ ଘେନି ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ ।

୧୩

ବର୍ଣ୍ଣାବବା ଓ ଶାଉଲଝକୁ ପୁରେରଣ

୧ ସେତେବେଳେ ଆନ୍ତିୟଖିଆସ୍ଥିତ ମାତ୍ତଥୀରେ ବର୍ଣ୍ଣାବବା, ଶିମିୟୋନ, ଯାହାଝକୁ ନିଗର ବୋଲି କହନ୍ତି, କୁରୀଶୀୟ ଲୁକାୟ, ସାମନ୍ତରାଜା ହେରୋଦଝକ ସହପାଳିତ ମନହେମ୍ ଓ ଶାଉଲ, ଏହିପରି ଭାବବାଦୀ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଥିଲେ । ୨ ସେମାନେ ପୁରୁତୁଝକ ସେବା ଓ ଉପବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କହିଲେ, ଯେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ବର୍ଣ୍ଣାବବା ଓ ଶାଉଲକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲୁ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଝକୁ ପୃଥକ୍ କର । ୩ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଝକ ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ଯଣ କରି ସେମାନଝକୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ ।

କୁପୁରରେ କାର୍ଯ୍ୟ

୪ ଏହି ପୁରକାରେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ପୁରେରୀତ ହୋଇ ସେଲୁକିଆକୁ ଗଲେ; ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି କୁପୁରକୁ ଗଲେ । ୫ ସେମାନେ ସାଲାମିରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଉତ୍ତରରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମାଜଗୃହରେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ବାକ୍ଯ ପୁରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ ଯୋହନ ମଧ୍ଯ ପରିଗ୍ରକସ୍ତ୍ରୁପେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାପ ପରିଭ୍ରମଣ କରି ପାଫକୁ ଆସି ଜଣେ ମାୟାବା ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀକୁ ଦେଖିଲେ; ସେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ, ଆଉ ଗହାର ନାମ ବର୍ଯ୍ୟାଣୁ । ୭ ସେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସେର୍ଗିୟ ପାତଲତ୍ମକ ସାତ୍ତରରେ ଥିଲା, ସେହି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି । ସେ ବର୍ଣ୍ଣାବଦ୍ଧ ଓ ଶାତଲତ୍ମକ ଆପଣା ନିକଟକୁ ତାକି ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ବାକ୍ଯ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ୮ କିନ୍ତୁ ସେହି ମାୟାବା ଅଲ୍ଲୀମା (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ମାୟାବା) ସେହି ଶାସନକର୍ତ୍ତାତ୍ମକ ବିଶ୍ୱାସରୁ ବିମୁଖ କରିବା ଚେଷ୍ଟାରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୯ ମାତ୍ର ଶାତଲ, ଯାହାକୁ ପାତଲ ମଧ୍ଯ କହନ୍ତି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗହାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି କହିଲେ, ୧୦ ଆରେ ସମସ୍ତ ପୁରକାର ଛଳ ଓ ମନ୍ଦଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଉ ସମସ୍ତ ପୁରକାର ଧାର୍ମିକତାର ଶତ୍ରୁ, ଶୟତନର ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ପୁରତ୍ମକର ସରଳ ପଥକୁ ବକ୍ଯ କରିବାରୁ କି କ୍ଷାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ? ୧୧ ଆଉ ଏବେ ଦେଖ, ପୁରତ୍ମକର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ରହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ କେତେକ ସମ୍ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ସେହିକ୍ଷଣି କୁହୁଡ଼ି ଓ ଅନ୍ଧକାର ଗହାକୁ ଘୋଡ଼ାଇପକାଇଲା, ତେଣୁ ଗହାକୁ ହାତ ଧରି ବାଟ କଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏଣେ ତେଣେ ଦରାଣ୍ଡି ଲୋକ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୨ ସେହି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଏହି ଘଟଣା ଦେଖି ପୁରତ୍ମକ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ପିସିଦିଆର ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୩ ପରେ ପାତଲ ଓ ତତ୍ମକ ସର୍ଗାମାନେ ପାଫରୁ ଜଳଯାତ୍ରା କରି ପଂଫୁଲିଆର ପର୍ଗାକୁ ଆସିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ । ୧୪ ସେମାନେ ପର୍ଗାଠାରେ ଯାତ୍ରା କରି ପିସିଦିଆର ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଆଉ ବିଶ୍ୱାମବାରରେ ସମାଜଗୃହକୁ ଯାଇ ବସିଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ମୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭାବବାଦୀସାତ୍ତରପାଠ ପରେ ସମାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, ଭାଇମାନେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପଦେଶର କଥା ଅଛି, ତେବେ କହନ୍ତୁ । ୧୬ ସେଥିରେ ପାତଲ ଠିଆ ହୋଇ ହସ୍ତରେ ସତ୍ତକେତ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଓ ଈଶ୍ଵର ଭୟକାରୀମାନେ, ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ । ୧୭ ଏହି ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତିର ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ମିସର ଦେଶରେ ପୁରବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କଲେ, ପୁଣି, ପରାକ୍ରମୀ ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିଲେ । ୧୮ ପରେ ପ୍ରାୟ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହ୍ଯ କଲେ, ୧୯ ପୁଣି, କିଶାନ ଦେଶରେ ସାତଗୋଟି ଜାତିକୁ ବିନାଶ କରି ପ୍ରାୟ ଗୁଳିଶ ପରଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଅଧିକାରସ୍ତ୍ରୁପେ ଦେଲେ । ୨୦ ଏଥିଉତ୍ତରେ ଭାବବାଦୀ ଶାମୁଖତ୍ମକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଗ୍ରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୨୧ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଜଣେ ରାଜା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଆଉ ଈଶ୍ଵର ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନ୍ୟାମାନ ଗୋଷ୍ଠୀର କାଶତ୍ମକ ପୁତ୍ର ଶାତଲତ୍ମକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୨୨ ପରେ ସେ ଗହାତ୍ମକ ପଦତ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦତ୍ମକ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ; ସେ ମଧ୍ଯ ଗହାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇ କହିଲେ, ଆତ୍ମେ ଯିଶାର ପୁତ୍ର ଦାଉଦକୁ ପାଇଅଛୁ, ସେ ଆତ୍ମର ମନର ମତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବେ । ୨୩ ଗହାତ୍ମକ ବଂଶରୁ ଈଶ୍ଵର ପୁରତିଜ୍ଞାନ୍ତ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ତ୍ଵଣକର୍ତ୍ତା; ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଶୁତ୍ମକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୪ ଗହାତ୍ମକ ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ଯୋହନ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକତ୍ମକ ନିକଟରେ ପୁରଥମରେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବାପ୍ତିସ୍ମା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ; ୨୫ ଆଉ ଯୋହନ ଆପଣାର ନିରୁପିତ କର୍ମ ସମାପ୍ତ କରୁ କରୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ, ମୁଁ ସେ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ମୋ ପଛରେ ଜଣେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ମକ ପାଦର ପାଦୁକା ଫିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ୨୬ ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବହାତ୍ମକ ବଂଶର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଈଶ୍ଵର ଭୟକାରୀମାନେ, ଆତ୍ମାତ୍ମକ

ନିକଟକୁ ଏହି ପରିତ୍ରାଣର ବାକ୍ୟ ପୁରେରୀତ ହୋଇଅଛି । ୨୭ କାରଣ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଗହାଡ଼କୁ ପୁଣି, ପୂର୍ବେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପାଠ କରାଯାଉଥିବା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟସବୁକୁ ନ ଜାଣିବାରୁ ଗହାଡ଼କୁ ଦୋଷୀ କରି ସେ ସମସ୍ତ ସଫଳ କଲେ, ୨୮ ଆଉ ପୁରାଣଦର୍ଶକ କୌଣସି କାରଣ ନ ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ଗହାଡ଼କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପାଳାତଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ । ୨୯ ପୁଣି, ଗହାଡ଼କ ବିଷୟରେ ଯାହାସବୁ ଲେଖା ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳା ଉତ୍ତରରେ ଗହାଡ଼କୁ କରୁଣରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣି ସମାଧିରେ ରଖିଦେଲେ । ୩୦ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଗହାଡ଼କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ୩୧ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଡ଼କ ସହିତ ଗାଲିଲୀରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଡ଼କ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ; ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହାଡ଼କର ସାକ୍ଷୀ । ୩୨ ଆଉ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତ ପୁରତିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁସମାଗର ଜଣାଉଅଛୁ ଯେ, ୩୩ ଈଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ସେହି ପୁରତିକ୍ଷା ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଗାତସଂହିତ ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲୁ” । ୩୪ ସେ ଯେ ଗହାଡ଼କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ଯେ ଆଉ କ୍ଷୟସ୍ଥାନକୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଏବିଷୟରେ ସେ ଏହି ପୁରକାର କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରତିକ୍ଷା ପବିତ୍ର ଓ ଅଟଳ ଆଶୀର୍ବାଦ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ୩୫ ପୁଣି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗାତସଂହିତରେ କହିଅଛନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଜଣକୁ କ୍ଷୟ ପାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।" ୩୬ ଦାଉଦ ତ ଆପଣା ସମକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ସେବକର କାର୍ଯ୍ୟ କଳା ଉତ୍ତରରେ ମହାନିଦ୍ରାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଏବଂ ଆପଣା ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇ କ୍ଷୟ ପାଇଲେ; ୩୭ କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ସେ କ୍ଷୟ ପାଇ ନାହିଁ । ୩୮ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆପଣମାନେ ଏହା ଅବଗତ ହେଉନ୍ତୁ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାପ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଅଛି, ୩୯ ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସୁଆ ଦ୍ୱାରା ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରୁ ଆପଣମାନେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରତ୍ୟକ ଲୋକ ଗହାଡ଼କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ୪୦ ତେଣୁ ସାବଧାନ, କାଳେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଅଛି, ଗହା ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ନ ଘଟେ, ୪୧ “ହେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ପୁଣି, ଚମତକୃତ ହୋଇ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅ; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛୁ, ଯଦି କେହି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରକାରେ ଗହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ” । ୪୨ ସେମାନେ ବାହାରିଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ଯେପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ସେହି ସବୁ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବିନତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୩ ସତ୍ତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯିହୁଦୀ ଓ ଯିହୁଦୀମତବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣାବଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗଲେ; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇ ରହିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ।

ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ

୪୪ ପୁଣି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ନଗରବାସୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ୪୫ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଲୋକସମୂହଙ୍କୁ ଦେଖି ଇର୍ଷାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ପୁଣି, ନିନ୍ଦା କରୁ କରୁ ପାଉଲଙ୍କ କଥାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪୬ ସେଥିରେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ବା ସାହସପୂର୍ବକ କହିଲେ, ପୂର୍ବରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୁହାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଆପଣମାନେ ଗହା ଅଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧୋଗନ୍ଧ ବୋଲି ବିଗ୍ରହ କରୁଥିବାରୁ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛୁ, ୪୭ କାରଣ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଲୋକସୂତ୍ରରେ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଅଛୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ଆଣିବ” । ୪୮ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଆଉ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଗୌରବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିର୍ମୂଳେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ୪୯ ଆଉ ସମୁଦାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୁରୁଷଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବ୍ୟାପିଗଲା । ୫୦ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅଣଯିହୁଦୀ ପୁରୁଷ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଓ ନଗରର ପୁରଧାନ ପୁରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ, ପୁଣି, ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ବାଙ୍କ ପୁରତି ଗଡ଼ନା ଘଟାଇ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସୀମାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ୫୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାଦର ଧୂଳି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଝାଡ଼ିଦେଇ ଇକନାୟକୁ ଗଲେ, ୫୨ ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୪

ଇକନାୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ

୧ ଇକନାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର ଘଟିଲା; ସେମାନେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହରେ ପୁରବେଶ କରି ଏପରି କଥା କହିଲେ ଯେ, ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରେକ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମନକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ ଭାବ ଜନ୍ମାଇଦେଲେ । ୩ ସେମାନେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହି ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ସାହସରେ ପୁରରୁ କଲେ; ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦସ୍ତାର ନାନା ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ସାଧନ କରି ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହ ବାକ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । ୪ କିନ୍ତୁ ନଗରର ଲୋକସମୂହ ଦୁଇ ଦଳ ହେଲେ, ଦଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଉ ଦଳ ପୁରେରିତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ । ୫ ଯେତେବେଳେ ଅଣଯିହୁଦୀ ଓ ଯିହୁଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦୌରାନ୍ତମ୍ଭ କରିବାକୁ ଓ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଉଠିଲେ, ୬ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗହା ଜାଣି ପାରି ଲୁକାୟନିଆର ଲୁସ୍ତରା ଓ ଦର୍ବୀ ନଗର ପୁଣି, ଗ୍ରେକ୍ମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଳାଇଗଲେ, ୭ ଆଉ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସୁସମାଗର ପୁରରୁ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଲୁସ୍ତରା ଓ ଦର୍ବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ

୮ ଲୁସ୍ତରାରେ ଜଣେ ଲୋକ ରହୁଥିଲା, ଗହାର ପାଦ ଦୁର୍ବଳ, ସେ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଖଞ୍ଜି, ଆଉ ସେ କେବେ ଚାଲି ନ ଥିଲା । ୯ ସେହି ଲୋକଟି ପାଉଲଙ୍କ ପୁରରୁ ଶୁଣୁଥିଲା । ପାଉଲ ଗହାକୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଗହାର ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାର ଦେଖି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ୧୦ ତୁମଭର ପାଦର ଭାର ଦେଇ ସିଧା ଠିଆ ହୁଅ । ସେଥିରେ ସେ କୁଦା ମାରି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୧ ପାଉଲ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ଲୋକସମୂହ ଗହା ଦେଖି ଲୁକାୟନିଆ ଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଦେବତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୂପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଅଛନ୍ତି । ୧୨ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ବାଙ୍କୁ ବୃହସ୍ପତି ବୋଲି କହିଲେ, ପୁଣି, ପାଉଲ ପୁରଧାନ ବକ୍ତା ଥିବାରୁ ଗହାଙ୍କୁ ରୁଧ ବୋଲି କହିଲେ । ୧୩ ନଗର ସମୁଦାୟରେ ଥିବା ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଯାଜକ କେତେକ ବୃଷ ଓ ପୁଷ୍ପହାର ଦସ୍ତାର ନିକଟକୁ ଆଣି ଲୋକସମୂହ ସହିତ ବଳି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ପୁରେରିତମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ବା ଓ ପାଉଲ, ଏହା ଶୁଣି ଆପଣା ଆପଣାର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟକୁ ବେଗେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୫ ହେ ମହାଶୟମାନେ, କାହିଁକି ଏସମସ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପରି ସୁଖଦୁଃଖଭୋଗୀ ମନୁଷ୍ୟ, ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ସୁସମାଗର ପୁରରୁ କରୁଅଛୁ, ଯେପରି ଆପଣାମାନେ ଏହି ସବୁ ଅସାର ବସ୍ତୁଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରତି ଫେରନ୍ତି । ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ସେସବୁରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ୧୬ ସେ ଅତୀତ ପୁରୁଷପରମ୍ପରାରେ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ । ୧୭ ତଥାପି ସେ ଆପଣାକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ କରି ରଖି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମଙ୍ଗଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଆକାଶରୁ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଫଳଦାୟକ ଋତୁ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇ ଭକ୍ଷ ଓ ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିତୃପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଏହି ସବୁ କଥା କହି ସେମାନେ ଅତି କଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବାରୁ ଲୋକସମୂହଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କଲେ ।

ଲୁସ୍ତରାରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ପୁରସ୍ତରାଘାତ

୧୯ କିନ୍ତୁ ଆନତିୟଣିଆ ଓ ଇକନାୟରୁ ସେଠାକୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଆସି ଲୋକସମୂହକୁ ପୁରବର୍ତ୍ତାଇଲେ, ପୁଣି, ପାଉଲଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ସେ ମରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରି ବାହାରକୁ ଚାଣି ଘେନିଗଲେ ।

୨୦ ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ଘେରି ଠିଆ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଉଠି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପୁରବେଶ କଲେ । ପରଦିନ ସେ ବର୍ଣ୍ଣାବଦାଞ୍ଚକ ସହିତ ଦର୍ବୀକୁ ବାହାରିଗଲେ । ୨୧ ସେମାନେ ସେହି ନଗରରେ ସୁସମାଗର ପୁରଗର କରି ଓ ଅନେକଞ୍ଚକୁ ଶିଷ୍ୟ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଲୁସତର, ଇକନାୟ ଓ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ୨୨ ପୁଣି, ସେ ସ୍ଥାନମାନଞ୍ଚରେ ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଚକ ମନକୁ ସୁସ୍ଥର କଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଟଳ ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନଞ୍ଚକୁ ଉତସାହ ପୁରଦାନ କରି କହିଲେ, ଅନେକ କଲେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଚକୁ ଈଶ୍ୱରଞ୍ଚକ ରାଜ୍ୟରେ ପୁରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ । ୨୩ ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଞ୍ଚକ ନିମନ୍ତେ ପୁରତେୟକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପୁରଗାନମାନଞ୍ଚକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଉପବାସ ସହିତ ପୁରର୍ଥନା କଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ପୁରଭୁଞ୍ଚକଠାରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଗହାଡ଼କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଞ୍ଚକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ସିରିୟାର ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ପୁରତୟାବର୍ତ୍ତନ

୨୪ ପରେ ସେମାନେ ପିସିଦିଆ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପଂଫୁଲିଆକୁ ଆସିଲେ, ୨୫ ଆଉ ପର୍ଗୀରେ ବାକ୍ସ ପୁରଗର କରି ଆଡ଼ଗଲିଆକୁ ଗଲେ । ୨୬ ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଜାହାଜରେ ଯାତ୍ରା କଲେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିଲେ, ଗହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଞ୍ଚକ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଥିଲେ । ୨୭ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚି ମଣ୍ଡଳୀ କି ଏକତ୍ର କଲେ, ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ସେମାନଞ୍ଚକ ସାଞ୍ଚରେ ଥାଇ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ଅଣୟିହୁଦୀମାନଞ୍ଚକ ପୁରତି ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରା ଫିଟାଇଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ୨୮ ଆଉ ସେମାନେ ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଚକ ସହିତ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ ।

୧୫

ଯିରୁଶାଲମର ଖରାଷ୍ଟୀୟ ସଭା

୧ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଲୋକ ଯିହୁଦୀ ପୁରଦେଶରୁ ଆସି ଭାଇମାନଞ୍ଚକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମୋଶାଞ୍ଚକ ବିଧି ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଚକର ସୁନ୍ଦତ ନ ହେଲେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨ ଏଥିରେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣାବଦାଞ୍ଚକର ସେମାନଞ୍ଚକ ସାଞ୍ଚରେ ଅନେକ ବାଗ୍ଯୁଦଧ ଓ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ ହେବାରୁ ଭାଇମାନେ ପାଉଲ, ବର୍ଣ୍ଣାବଦା ଓ ଆପଣାମାନଞ୍ଚକ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ କେତେକ ଜଣ ଏହି ପୁରଶନ ଘେନି ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ପୁରେରିତ ଓ ପୁରଗାନମାନଞ୍ଚକ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ବୋଲି ସ୍ଥର କଲେ । ୩ ଅତଏବ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଞ୍ଚକୁ ବାଟ ବଳାଇ ବିଦାୟ ଦେଲା ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ ଫେନାକିଆ ଓ ଶମିରୋଶ ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ଅଣୟିହୁଦୀମାନଞ୍ଚକ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଞ୍ଚକର ମହାନନ୍ଦ ଜନ୍ମାଇଲେ । ୪ ପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥତ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀ ପୁଣି, ପୁରେରିତ ଓ ପୁରଗାନମାନଞ୍ଚକ ଦ୍ୱାରା ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ପୁରପ୍ତ ହେଲେ, ଆଉ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଞ୍ଚକ ସାଞ୍ଚରେ ଥାଇ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ୫ କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀଦଲର କେତେକ ଜଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଉଠି କହିଲେ, ଅଣୟିହୁଦୀ ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଚକୁ ସୁନ୍ଦତ କରିବା ଓ ମୋଶାଞ୍ଚକ ବ୍ଯବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଞ୍ଚକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ୬ ପରେ ଏହି ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରେରିତ ଓ ପୁରଗାନମାନେ ସମବେତ ହେଲେ । ୭ ଅନେକ ତର୍କବିତର୍କ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ପିତର ଉଠି ସେମାନଞ୍ଚକୁ କହିଲେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ମୋହର ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଅଣୟିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ସୁସମାଗର ବାକ୍ସ ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଦିନ ପୂର୍ବେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣମାନଞ୍ଚକ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ୮ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଚକୁ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଚକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦାନ କରି ସେମାନଞ୍ଚକ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୯ ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଚକ ଓ ସେମାନଞ୍ଚକ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପୁରଭେଦ ନ ରଖି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଞ୍ଚକର ହୃଦୟ ଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଏଣୁ ଯେଉଁ ଯୁଆଳି ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଚକ ପିତୃପୁରୁଷ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ବହିବାକୁ ଅକ୍ଷୟ ହେଲୁ, ସେହି ଜୁଆଳି ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଚକ କାନ୍ଧରେ ଦେଇ କାହିଁକି ଆପଣମାନେ ଈଶ୍ୱରଞ୍ଚକ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ? ୧୧ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେପୁରକାର, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପୁରକାର ପୁରଭୁ ଯାଶୁଞ୍ଚକ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବୁ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ । ୧୨ ଏଥିରେ ସଭାସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ନୀରବ ରହିଲେ, ଆଉ ବର୍ଣ୍ଣାବଦା ଓ ପାଉଲଞ୍ଚକ ଦ୍ୱାରା ଅଣୟିହୁଦୀମାନଞ୍ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱର ଯେ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମମାନ ସାଧନ କରିଥିଲେ,

ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେଥିର ବିବରଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୩ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ଭାଇମାନେ ମୋହର କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ । ୧୪ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ନାମ ନିମନ୍ତେ ଅଣ୍ଠିହୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କିପୁରକାରେ ପୁରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରତି କୃପାଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଗହା ଶିମୋନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ପୁଣି, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଏହା ସହିତ ମିଶ୍ରୁଅଛି, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ୧୬ ଏଥିଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ବାହୁଡ଼ିଆସି ଦାଉଦର ପତିତ କୁଟୀର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା, ପୁଣି, ଗହାର ଧୂସ୍ରସଂସ୍ଥାନସରୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରି ଗହା ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା, ୧୭ ଯେପରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଓ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଣ୍ଠିହୀନ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଖୁସୀ, ସେମାନେ ପୁରଭୁଞ୍ଜି ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସର୍ବ ସାଧନକର୍ତ୍ତା ପୁରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି । ୧୮ ପୁରାଣ କାଳରୁ ଇଶ୍ଵର ଆପଣାର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ୧୯ ଅତଏବ, ମୋହର ବିଗ୍ରହ ଏହି, ଅଣ୍ଠିହୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରତି ଫେରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ କରିବା ନାହିଁ; ୨୦ କିନ୍ତୁ ପୁରତିମା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଶୁଚିତ, ପରଦାର, ଶୁଦ୍ଧାସରୋଧ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ମୃତ ପୁରାଣ ଓ ରକ୍ତରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁ । ୨୧ କାରଣ ପୁରାଣକାଳରୁ ପୁରତି ନଗରରେ ମୋଶାହର ପୁରଗ୍ରହଣମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ପୁରତି ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହସମୂହରେ ଗହାହର ମୋଶାହର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଠ କରାଯାଉଅଛି ।

ଅଣ୍ଠିହୀନ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତର

୨୨ ସେତେବେଳେ ପୁରେରୀତ ଓ ପୁରାଣମାନେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭରତଗୁନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନାମରେ ଖୁସୀ ଓ ଶାଳାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତବାଞ୍ଚକ ସହିତ ଆନ୍ତିୟୁଖିଆକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ୨୩ ଆଉ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏହା ଲେଖି ପଠାଇଲେ, ଆନ୍ତିୟୁଖିଆ, ସିରିୟା ଓ କିଲିକିୟାସ୍ଥ ଅଣ୍ଠିହୀନ ଭରତଗୁନ୍ଦଙ୍କୁ ପୁରେରୀତ ଓ ପୁରାଣ ଭରତଗୁନ୍ଦଙ୍କର ନମସ୍କାର । ୨୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପୁରକାର କେତେକ ଲୋକ କଥା ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ଆପଣାମାନଙ୍କର ମନକୁ ଅସ୍ଥିର କରି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରିଅଛନ୍ତି; ୨୫ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରସ୍ତାପନ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣିତବାଞ୍ଚକ ଓ ପାଉଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁ ଯାଶୁଖରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ ପୁରାପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ୨୬ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକମତ ହୋଇ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ ମନେକଲୁ । ୨୭ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଶାଳାଙ୍କୁ ପଠାଇଲୁ, ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁଖରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଦେବେ । ୨୮ କାରଣ ପୁରତିମା ନିକଟରେ ଉତ୍ତରୀକୃତ ପୁରସାଦ, ରକ୍ତ, ଶୁଦ୍ଧାସରୋଧ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ମୃତ ପୁରାଣ ମାଂସ ଓ ପରଦାରରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବା, ଏହି କେତେଟି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ବ୍ୟତୀତ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ ଅଧିକ ଭାର ନ ଦେବାକୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଗଲା; ୨୯ ଏହି ସବୁରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଯତନ ସହ ରକ୍ଷା କଲେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭଲ ହେବ । ଆପଣାମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ । ୩୦ ସେମାନେ ବିଦାୟ ହୋଇ ଆନ୍ତିୟୁଖିଆକୁ ଆସିଲେ ଆଉ ଶିଷ୍ଟସମୂହକୁ ଏକତ୍ର କରି ପତର ଖଣ୍ଡିତ ଦେଲେ । ୩୧ ସେମାନେ ଗହା ପାଠ କରି ଆଶୁଦ୍ରାସନ ପାଇ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ୩୨ ପୁଣି, ଯିହୁଦା ଓ ଶାଳା ନିଜେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଭାବବାଦୀ ଥିବାରୁ ଅନେକ କଥା ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥିର କଲେ । ୩୩ ଆଉ ସେମାନେ ସେଠାରେ କେତେକ କାଳ ରହିଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରେରୀତ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ିଯିବାକୁ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତିରେ ବିଦାୟ ନେଲେ, ୩୪ (କିନ୍ତୁ ଶାଳା ସେଠାରେ ରହିବା ଉଚିତ ମନେ କଲେ ।) ୩୫ ପୁଣି, ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତବାଞ୍ଚକ ଆନ୍ତିୟୁଖିଆରେ ରହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପୁରଭୁଞ୍ଜି ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସୁସମାଗର ପୁରଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତବାଞ୍ଚକ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ

୩୬ କେତେକ ଦିନ ପରେ ପାଉଲ ବର୍ଣ୍ଣିତବାଞ୍ଚକ କହିଲେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ନଗରରେ ପୁରଭୁଞ୍ଜି ବାକ୍ୟ ପୁରଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ଏବେ ବାହୁଡ଼ିଯାଇ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି, ସେମାନେ କିପୁରକାରେ ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବା । ୩୭ ସେଥିରେ ମାର୍କ ନାମରେ ଖୁସୀ ଯୋହନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନିଯିବା ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣିତବାଞ୍ଚକର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, ୩୮ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଂଫୁଲିଆରୁ ଗଲି ଆସିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ,

ଗହାଡ଼କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେବାକୁ ପାଉଳ ଉଚିତ ମନେ କଲେ ନାହିଁ । ୩୯ ସେଥିରେ ଘୋର ବିବାଦ ଘଟିବାରୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ପୃଥକ ହେଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଜାହାଜରେ କୁପୁରକୁ ଗମନ କଲେ, ୪୦ କିନ୍ତୁ ପାଉଳ ଶୀଳାଞ୍ଜକୁ ମନୋନୀତ କରି ଭାଇମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଭୁଞ୍ଜ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ, ୪୧ ଆଉ ସେ ସିରିୟା ଓ କିଲିକିୟା ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ମାଗ୍ଡଳାସମୁହାଁକୁ ସୁସ୍ଥର କଲେ ।

୧୭

ପାଉଳ ଓ ଶୀଳାଞ୍ଜ ସହିତ ତାମୟାଞ୍ଜ ଯାତ୍ରା

୧ ପରେ ପାଉଳ ଦର୍ବୀ ଓ ଲୁସ୍ତରାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ତାମୟା ନାମରେ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସିନୀ ଯିହୁଦୀ ମହିଳାର ପୁତ୍ର, କିନ୍ତୁ ଗହାଡ଼କର ପିତା ଜଣେ ଗୁରାକ୍ ଲୋକ । ୨ ଲୁସ୍ତରା ଓ ଇକନାୟରେ ଥିବା ଭାଇମାନେ ଗହାଡ଼କୁ ସୁଖ୍ୟାତି କରୁଥିଲେ । ୩ ଗହାଡ଼କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯିବାକୁ ପାଉଳ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆଉ ସେହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହେତୁ ଗହାଡ଼କୁ ଘେନିଯାଇ ସୁନ୍ଦର କଲେ; କାରଣ ଗହାଡ଼କର ପିତା ଜଣେ ଗୁରାକ୍ ଲୋକ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିଲେ । ୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ନଗରସମୁହାଁ ଦେଇ ଯାଉ ଯାଉ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ପୁରୋହିତ ଓ ପୁରାତନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରୁଥିଲେ । ୫ ଏହି ପ୍ରକାରେ ମାଗ୍ଡଳାସମୁହାଁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ଭୂତ ହୋଇ ଦିନକୁ ଦିନ ସଂଖ୍ୟାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ମାକିଦନିଆର ଆହ୍ୱାନ

୬ ସେମାନେ ଆସିଆରେ ବାକ୍ସ ପୁରରୁ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଞ୍ଜ ଦ୍ୱାରା ନିବାରିତ ହୋଇ ଫ୍ଲୁରିଆ ଓ ଗାଲଗାୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ, ୭ ଆଉ ସେମାନେ ମୁସିଆ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ବୀଥୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଞ୍ଜ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ । ୮ ସେମାନେ ମୁସିଆ ପାଖ ଦେଇ ତ୍ରୋୟାକୁ ଆସିଲେ । ୯ ଆଉ ରାତ୍ରିକାଳରେ ପାଉଳ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ମାକିଦନିଆର ଜଣେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହାଡ଼କୁ ବିନତି କରି କହିଥାନ୍ତି, ମାକିଦନିଆକୁ ପାର ହୋଇ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଉପକାର କର । ୧୦ ସେ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲା ପରେ ଆତ୍ମାମାନେ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମାକିଦନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପୁରରୁ କରିବାକୁ ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଆତ୍ମାମାନେ ବୁଝିଲେ ।

ଲୁଦିଆଞ୍ଜ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ

୧୧ ତେଣୁ ତ୍ରୋୟାରୁ ଜାହାଜରେ ଆତ୍ମାମାନେ ସଜ୍ଞ ପଥରେ ସାମଥ୍ରାକୀକୁ ଓ ପରଦିନ ନିୟାପଲିକୁ ଗଲେ, ୧୨ ସେଠାରୁ ଫିଲିପ୍ପାକୁ ଗଲେ, ଏହା ମାକିଦନିଆର ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ପୁରଧାନ ନଗର, ପୁଣି, ଗୋଟିଏ ରୋମାୟ ଉପନିବେଶ; ସେହି ନଗରରେ ଆତ୍ମାମାନେ କେତେକ ଦିନ ରହିଲେ । ୧୩ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଆତ୍ମାମାନେ ନଗର ଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରି ନଦୀକୂଳକୁ ଗଲେ, ସେଠାରେ ପୁରାତନ ସ୍ଥାନ ଅଛି ବୋଲି ଆତ୍ମାମାନେ ମନେ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଆତ୍ମାମାନେ ବସି ସମସ୍ତେ ହୋଇଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ଥୁୟାଥ୍ରା ନଗରର ବାଇଗଣିଆ ବସ୍ତର ବିକ୍ରୟକାରଣୀ ଲୁଦିଆ ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ମହିଳା, ଯେ ଇଶ୍ୱରଭକ୍ତ ଥିଲେ, ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ । ସେ ଯେପରି ପାଉଳଙ୍କୁ କହିଥିବା ବିଷୟ ପୁରତି ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପୁରୁ ଗହାଡ଼କର ହୃଦୟ ଫିଟାଇଦେଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ସେ ଓ ଗହାଡ଼କର ପରିବାର ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରି କହିଲେ, ଆପଣମାନେ ଯଦି ମୋତେ ପୁରୁଭୁଞ୍ଜ ନିକଟରେ ବିଶ୍ୱାସତ ବୋଲି ବିଗ୍ରହ କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ମୋହର ଗୃହକୁ ଆସି ବାସ କରନ୍ତୁ; ଆଉ ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ।

ଫିଲିପ୍ପାର କାରାଗାରରେ ପାଉଳ ଓ ଶୀଳା

୧୬ ଦିନେ ଆତ୍ମାମାନେ ପୁରାତନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉ ଯାଉ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାବିଷ୍ଟ ଜଣେ ଦାସୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲା, ଗହାଡ଼ ଭାଗ୍ୟଗଣନା ଦ୍ୱାରା ଗହାଡ଼ କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ବହୁତ ଲାଭ ହେଉଥିଲା । ୧୭ ସେ ପାଉଳ ଓ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପଛ ପଛେ ଆସି ଚିତ୍କାର କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପରମ ପୁରଧାନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ପଥ ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୧୮ ସେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କଲା । କିନ୍ତୁ ପାଉଳ ବିରକ୍ତ ହୋଇ

ବୁଲିପଡ଼ି ସେହି ଆତ୍ମାକୁ କହିଲେ, ଗହାଠାରୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ମୁଁ ଗେତେ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରକ ନାମରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି । ଏଥିରେ ସେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବାହାରିଗଲା । ୧୯ କିନ୍ତୁ ଗହାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମା ଆପଣାମାନଙ୍କ ଲାଭର ଆଶା ଚାଲିଗଲା ବୋଲି ଦେଖି ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ଛକସ୍ଥାନକୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମା ନିକଟକୁ ଚାଣି ଘେନିଗଲେ । ୨୦ ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମା ନିକଟକୁ ଆଣି କହିଲେ, ଏହି ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ଯିହୁଦୀ, ଏମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନଗରରେ ଗୋଳମାଳ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୧ ଆତ୍ମା ରୋମୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ରୀତିନୀତି ଚାହୁଁବା ପାଇଁ କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ଗହା ଏମାନେ ପୁରସ୍କାର କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୨ ସେଥିରେ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲେ, ପୁଣି, ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମା ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ିପକାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବେତରାୟାତ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୨୩ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରସ୍କାର କରାଇଲା ଉତ୍ତରରେ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନରେ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ କାରାକ୍ଷକଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୨୪ ସେ ଏହି ପୁରସ୍କାର ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କରି ସେମାନଙ୍କ ପାଦରେ ବତ କାଠଗଣ୍ଡି ବାନ୍ଧିଦେଲେ ।

କାରାକ୍ଷକର ପରିବର୍ତ୍ତନ

୨୫ କିନ୍ତୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତରେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା ଛଣ୍ଡପ୍ରକର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସତ୍ତ୍ୱଗାନ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ବନ୍ଦୀମାନେ ଶୁଣୁଥିଲେ । ୨୬ ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଏପରି ମହା ଭୃମିକମ୍ପ ହେଲା ଯେ, କାରାଗାରର ଭିତ୍ତିମୂଳ କମ୍ପିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଆଉ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସମସ୍ତ ଦସ୍ତୁର ଖୋଲା ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ପୁରତ୍ୟକ ଜଣର ବନ୍ଧନ ଫିଟିଗଲା । ୨୭ ଏଥିରେ କାରାକ୍ଷକ ନିରୁତ୍ସାହ ଉଠି କାରାଗାରର ଦସ୍ତୁର ଖୋଲା ହେବା ଦେଖି ବନ୍ଦୀମାନେ ପଲାଇଯାଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରି, ଖଣ୍ଡିତା ବାହାର କରି ଆପଣାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଆପଣାର କୌଣସି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ଅଛୁ । ୨୯ ସେଥିରେ ସେ ଡାପ ଆଣିବାକୁ କହି ତେଜପତି ଭୟରେ ଧରି ଧରି ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ୩୦ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣି କହିଲେ, ମହାଶୟମାନେ, ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ? ୩୧ ସେମାନେ କହିଲେ, ପୁରତୁ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ସପରିବାର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । ୩୨ ପରେ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କୁ ଓ ଗହାଙ୍କ ଗୃହରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଛଣ୍ଡପ୍ରକର ବାକ୍ସ କହିଲେ । ୩୩ ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିର ସେହି ସମୟରେ ଘେନିଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର କ୍ଷତସବୁ ଧୋଇଦେଲେ, ପୁଣି, ସେ ଓ ଗହାଙ୍କର ସମସ୍ତେ ସେହିକ୍ଷଣି ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ । ୩୪ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଘେନିଯାଇ ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କଲେ, ଆଉ ସମସ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ଛଣ୍ଡପ୍ରକରଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ୩୫ ସକାଳ ହୁଅନ୍ତେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମା ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ୩୬ ଏଥିରେ କାରାକ୍ଷକ ପାଉଲଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ଜଣାଇଲେ, ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ନିମନ୍ତେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମା ଲୋକ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଏବେ ବାହାରି ଆସି ଶାନ୍ତିରେ ଚାଲିଯାଉନୁ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ରୋମୀୟ ଲୋକ ଯେ ଆତ୍ମାମାନେ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବିଚାର ନ କରି ସେମାନେ ପୁରସ୍କାରରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର କଲା ପରେ କାରାଗାରରେ ପକାଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଏବେ କି ଗୋପନରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଉଅଛନ୍ତି ? ଗହା ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିଜେ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଘେନିଯାଉନୁ । ୩୮ ସେଥିରେ ପଦାତିକମାନେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାତ୍ମାଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେ ରୋମୀୟ ଲୋକ, ଏହା ଶୁଣି ଲୋକମାନେ ଭୟ କଲେ, ୩୯ ଆଉ ସେମାନେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ବିନତି କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି ନଗରରୁ ବାହାରିଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୪୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ କାରାଗାରରୁ ବାହାରିଯାଇ ଲୁହାଆଖି ଗୃହରେ ପୁରବେଶ କଲେ, ଆଉ ଭାଇମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଲା ଉତ୍ତରରେ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ ।

୧ ପରେ ସେମାନେ ଆଂଫିପଲି ଓ ଆପଲ୍‌ଲୋନିଆ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ଥେସଲନୀକୀକୁ ଆସିଲେ; ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୃହ ଥିଲା । ୨ ଆଉ ପାଉଲ ଆପଣା ରୀତି ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ପୁଣି, ତିନୋଟି ବିଶ୍ୱାସବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସତ୍ରର ବାକ୍ୟ ଘେନି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ୩ ପୁଣି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯେ ଦୁଃଖଭୋଗ ଓ ମୃତ୍ୟୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଯେଉଁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହାର ସ୍ୱପକ୍ଷ ପୁରମାଣ ଦେଲେ । ୪ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ; ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୃହ ଗଠିତ ହେଲା ଓ ଅନେକ ଉତ୍ତର ମହିଳା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ । ୫ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଈର୍ଷ୍ୟାରେ ଜଳିଉଠି ବଜାରର କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନି ଲୋକଗହଳ କରି ନଗରରେ ଗଣତଗୋଳ ଲଗାଇଦେଲେ, ଆଉ ଯାସୋନଙ୍କ ଗୃହ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୬ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ନ ପାଇବାରୁ ସେମାନେ ଯାସୋନ ଓ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନଗରର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଣିଆଣି ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ତାକି କହିଲେ, ଏ ଯେଉଁ ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ଜଗତକୁ ଓଲଟପାଲଟ କରି ପକାଇଲେଣି, ସେମାନେ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଯାସୋନ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି । ୭ ଯାଶୁ ନାମରେ ଆଉ ଜଣେ ରାଜା ଅଛି ବୋଲି କହି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କାଇସରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୮ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣି ଲୋକସମୂହ ଓ ନଗରର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ବିଚଳିତ ହେଲେ । ୯ ପରେ ସେମାନେ ଯାସୋନ ଓ ଉତ୍ତର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାମିନ୍ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ।

ବେରିୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୦ ପୁଣି, ଭାଇମାନେ ଅବିଳମ୍ବରେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ରାତି ସମୟରେ ବେରିୟାକୁ ପଠାଇଦେଲେ; ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହକୁ ଗଲେ । ୧୧ ଥେସଲନୀକୀରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଏମାନେ ସୁଖୀଳ ଥିଲେ । ଏମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି, ଏହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ କି ନା, ଉତ୍ତର ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରତିଦିନ ଶାସତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ । ୧୨ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଓ ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୃହ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଥେସଲନୀକୀୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେରିୟାରେ ସୁଦ୍ଧା ପୁରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ଆସି ଲୋକସମୂହଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ ଓ ବିଚଳିତ କଲେ । ୧୪ ସେଥିରେ ଭାଇମାନେ ଅବିଳମ୍ବରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଠାଇଦେଲେ, ଆଉ ଶୀଲା ଓ ଡାମଥ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନିଗଲେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତରଙ୍କୁ ଏପେକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଲେ, ଆଉ ଶୀଲା ଓ ଡାମଥ ଯେପରି ଅତିଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇ ସେମାନେ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ ।

ଆଥ୍‌ନାରେ ପାଉଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୬ ଆଥ୍‌ନାରେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେହି ନଗରକୁ ପୁରତିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ଉତ୍ତରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ୧୭ ତେଣୁ ସେ ସମାଜଗୃହରେ ଯିହୁଦୀ ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ, ଆଉ ବଜାର ଛକରେ ପୁରତିଦିନ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖା ହେଉଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ୧୮ ସେଥିରେ ଏପିକୂରୀୟ ଓ ସ୍ତୋଇକ କେତେକ ଦାର୍ଶନିକ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଙ୍କ ସହିତ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ବାଗ୍‌ଲଟା କ'ଣ କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ? ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଅଜଣା ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୁରସ୍ତୁତ ହେଲା ପରି ଜଣାଯାଉଅଛି; କାରଣ ସେ ଯାଶୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟକ ସୁସମାଗର ପୁରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । ୧୯ ପରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତରଙ୍କୁ ଆରିୟପାଗକୁ ଘେନିଯାଇ କହିଲେ, ଏହି ଯେ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ଆପଣ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଉତ୍ତର କ'ଣ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରିବା କି ? ୨୦ କାରଣ ଆପଣ କେତେକ ଅଦ୍ଭୁତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରୁଅଛନ୍ତି; ଅତଏବ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ୨୧ ଆଥ୍‌ନାରେ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଓ ସେଠାରେ ପୁରବାସୀ ବିଦେଶୀମାନେ କେବଳ କୌଣସି ନୂତନ କଥା କହିବା ଓ ଶୁଣିବା ଛଡ଼ା ଆଉ କାହିଁରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

ଆରିୟପାଗରେ ପାଉଲଟ୍‌କ ପରଗର

୨୨ ଏଥିରେ ପାଉଲ ଆରିୟପାଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଆଥ୍‌ନୀର ଲୋକମାନେ , ଆପଣମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବଡ଼ ଦେବ ଭକ୍ତ, ଏହା ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି । ୨୩ କାରଣ ମୁଁ ଭ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ପୂଜିତ ବସ୍ତୁସମସ୍ତ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଗୋଟିଏ ବେଦି ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲି, ଯାହା ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖା ହୋଇଅଛି, 'ଅଜ୍ଞାତ ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ।' ଅତଏବ, ଆପଣମାନେ ନ ଜାଣି ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଗହାଡ଼କୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଗର କରୁଅଛି । ୨୪ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଜଗତ ଓ ତନୁମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପରଭୁ ହେବାରୁ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରସମୂହରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ୨୫ କିଅବା ଗହାଡ଼କର କୌଣସି ଅଭାବ ଥିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟସମସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ସମସ୍ତତାକୁ ଜୀବନ, ନିଶ୍ଵାସ, ଓ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରନ୍ତି । ୨୬ ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିତାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଓ ନିବାସର ସୀମା ସ୍ଵୀକାର କରିଅଛନ୍ତି, ୨୭ ସେମାନେ ଯେପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁକ୍ରମଣ କରି କାଳେ ଦରାଣ୍ଡି ଦରାଣ୍ଡି ଗହାଡ଼କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଯଦ୍ଵୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରିଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହାନ୍ତି । ୨୮ କାରଣ ଗହାଡ଼କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ଵ, ଗତି ଓ ସ୍ଵାଧୀନତା, ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ନିଜ କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦଧା କେତେକ କହିଅଛନ୍ତି, “କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼କ ବଂଶ ।” ୨୯ ତେବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବଂଶ ହେବାରୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଶିଳ୍ପ ଓ କଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଖୋଦିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କି ରୌପ୍ୟ କି ପରସ୍ତର ତୁଲ୍ୟ ବୁଝିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୩୦ ଈଶ୍ଵର ସେହି ଅଜ୍ଞାନତାର କାଳ ଉପେକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣାନ୍ତି; ୩୧ କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଆପଣା ନିରୂପିତ ବ୍ୟକ୍ତିତା ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକତାରେ ଜଗତର ବିଗ୍ରହ କରିବେ, ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଵୀକାର କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଗହାଡ଼କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି ଏବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୨ ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ କଥା ଶୁଣି କେହି କେହି ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ଥରେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବିଷୟ ଶୁଣିବା । ୩୩ ଏହି ପରକାରେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଗଲେ । ୩୪ କିନ୍ତୁ କୌଣସି କୌଣସି ଲୋକ ଗହାଡ଼କ ସପକ୍ଷ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏରିୟପାଗୀୟ ଦିୟନୁସୀୟ, ଦାମାରି ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ମହିଳା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ଥିଲେ ।

୧୮

କରିନ୍ଥରେ ପାଉଲଟ୍‌କ କାର୍ଯ୍ୟ

୧ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପରେ ପାଉଲ ଆଥ୍‌ନୀରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି କରିନ୍ଥକୁ ଆସିଲେ । ୨ ଆଉ, ସେ ଆକ୍ଵିଲ ନାମକ ଜଣେ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଦେଖାପାଇଲେ, ପତ୍ନୀ ଗହାଡ଼କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ; ସେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ହେଲା ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗୀ ପୁରୀସକିଲ୍‌ଲ ସହିତ ଇତାଲିଆରୁ ଆସିଥିଲେ, କାରଣ କ୍ଲଉଦିଅ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀଙ୍କୁ ରୋମରୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ, ୩ ପୁଣି, ସମବ୍ୟବସାୟୀ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ବ୍ୟବସାୟରେ ସେମାନେ ତମସ୍ତ୍ରୁ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲେ । ୪ ପୁଣି, ପରତି ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ସେ ସମାଜଗୃହରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୫ ଯେତେବେଳେ ଶାଲ ଓ ତାମସ୍ତ୍ର ମାକିଦନିଆରୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ପାଉଲ ବାକ୍ସ ପରଗରରେ ନିଗନ୍ତ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଇ, ଯାଣୁ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରତିରୋଧ ଓ ନିନ୍ଦା କରିବାରୁ ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଝାଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ଆପଣମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ; ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ; ଏଣିକି ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି । ୭ ସେଥିରେ ସେ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ତୀତସ୍ ସୁସ୍ତ ନାମକ ଜଣେ ଈଶ୍ଵରଭକ୍ତଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ, ଗହା ସମାଜଗୃହକୁ ଲାଗିଥିଲା । ୮ କିନ୍ତୁ ସମାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରୀଷ୍ଠ ଏବଂ ସପରିବାର ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଆଉ କରିନ୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଶୁଣି ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ । ୯ ପୁଣି, ପରଭୁ ରାତ୍ରିରେ ଦର୍ଶନ ଦ୍ଵାରା ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ, ନୀରବ ନ ରହି କଥା କୁହ, ୧୦ କାରଣ ଆମ୍ଭେ

ତୁମ୍ଭେ ସାତ୍ତ୍ଵରେ ଅଛୁ, କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ଆତ୍ମର ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି ।” ୧୧ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଦେବତ୍ଵ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଗାଲ୍‌ଲିୟୋନ୍ ଆଖ୍ୟାୟର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକମତ ହୋଇ ଉଠି ଗହାତ୍ମକୁ ବିଗ୍ରହସନ ଛାମୁକୁ ଘେନିଆସି କହିଲେ, ୧୩ ଏହି ଲୋକଟା ମୋଶାତ୍ମକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ବିପରୀତ ଭାବରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ମୁଖ ଫିଟାଇ କଥା କହିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ଗାଲ୍‌ଲିୟୋନ୍ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କୌଣସି ପୁରକାର ଅନ୍ୟାୟ ବା ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ଯଦି ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ, ହେ ଯିହୁଦୀମାନେ, ଧର ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ଯୁକ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ଗହାତ୍ମ ହୋଇଥାନ୍ତା, ୧୫ ମାତ୍ର ଯଦି ଏହି ସବୁ କେବଳ ବାକ୍ୟ, ନାମ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୋଶାତ୍ମକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ଅଟେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଗହା ବୁଝ; ଆତ୍ମେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ୧୬ ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରହସନ ସମ୍ପର୍କରୁ ତଡ଼ିଦେଲେ । ୧୭ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ସମାଜଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସୋସଥୋନାତ୍ମକୁ ଧରି ବିଗ୍ରହସନ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁରସ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; କିନ୍ତୁ ଗାଲ୍‌ଲିୟୋନ୍ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ନାହିଁ ।

ଆନ୍ତିୟୁଖିଆକୁ ପାଉଲଙ୍କ ପୁରତ୍ଵାବର୍ତ୍ତନ

୧୮ ଏହା ଉତ୍ତରରେ ପାଉଲ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହି ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ଘେନି ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ସିରିୟାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ପରୀସକିଲ୍‌ଲ ଓ ଆକ୍ଵିଲ ଗତ୍ମ ସାତ୍ତ୍ଵରେ ଗଲେ; ଗତ୍ମର ଗୋଟିଏ ମାନତ ଥିବାରୁ ସେ କେତ୍ତ୍ମରେୟାରେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରାଇଲେ । ୧୯ ପରେ ସେମାନେ ଏଫିସକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ସେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜେ ସମାଜଗୃହରେ ପୁରବେଶ କରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତେ ସେ ଏକମତ ହେଲେ ନାହିଁ, ୨୧ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ଘେନି କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଆଉ ଥରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିବି; ପୁଣି, ସେ ଏଫିସରୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ । ୨୨ କାଇସରିୟାରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ଜାହାଜରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ଆଉ ଯାଇ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନମସ୍କାର କରି ଆନ୍ତିୟୁଖିଆକୁ ଗଲିଲେ । ୨୩ ସେ ସ୍ଥାନରେ କେତେକ ସମୟ ରହିଲା ପରେ ସେ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ, ପୁଣି, କରମାନ୍ତ୍ରମ୍ପ୍ରେ ଗାଲ୍‌ତୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଫ୍ଲୁଗିଆ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରୁ କରୁ ଶିଷ୍ଟସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥର କରୁଥିଲେ ।

ଏଫିସ ଓ କରନ୍ଥରେ ଆପଲ୍‌ଲ

୨୪ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଆପଲ୍‌ଲ ନାମକ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ଏଫିସକୁ ଆସିଲେ, ଗହାତ୍ମର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡରିଆ; ସେ ସୁବକ୍ତ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ । ୨୫ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପୁରତ୍ମକ ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ପୁଣି, ଆତ୍ମାରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ଯିଶୁଙ୍କ ବିଷୟ ସୂକ୍ଷ୍ମରୂପେ କହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ବିଷୟ ଜାଣିଥିଲେ; ୨୬ ସେ ସମାଜଗୃହରେ ସାହସ ସହିତ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରୀସକିଲ୍‌ଲ ଓ ଆକ୍ଵିଲ ଗହାତ୍ମ କଥା ଶୁଣି ଗହାତ୍ମକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସାତ୍ତ୍ଵରେ ରଖି ଅଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗ ବିଷୟ ଗହାତ୍ମକୁ ବୁଝାଇଦେଲେ । ୨୭ ସେ ଆଖ୍ୟା ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବାରୁ ଭାଇମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ଗହାତ୍ମକୁ ଗୃହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ । ସେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ବହୁତ ଉପକାର କଲେ, ୨୮ କାରଣ ଯାଶୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ପୁରମାଣ କରି ସେ ପୁରକାଶରେ ଶକ୍ତି ସହିତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିସବୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୯

ଏଫିସରେ ପାଉଲ

୧ ଆପଲ୍‌ଲ କରନ୍ଥରେ ଥିବା ସମୟରେ ପାଉଲ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ଏଫିସ ନଗରକୁ ଆସି କେତେକ ଶିଷ୍ଟଙ୍କ ଦେଖାପାଇଲେ । ୨ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ସମୟରେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇଥିଲ ? ସେମାନେ ଗହାତ୍ମକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ସୁଦ୍ଧା ଆତ୍ମେମାନେ ଶୁଣିନାହିଁ । ୩ ତେଣୁ ସେ

ପଠାରିଲେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନଞ୍ଜକ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ । ୪ ସେଥିରେ ପାଉଲ କହିଲେ, ଯୋହନ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ, ଗହାଞ୍ଜକ ପରେ ଯେ ଆସିବେ, ଗହାଞ୍ଜକଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଶୁଞ୍ଜକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଲୋକମାନଞ୍ଜକୁ କହୁଥିଲେ । ୫ ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ପୁରଞ୍ଜୁ ଯାଶୁଞ୍ଜକ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ, ୬ ଆଉ ପାଉଲ ସେମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ଅବତରଣ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ନାନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଓ ଭାବବାଣୀ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୭ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ବାର ଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ୮ ପରେ ସେ ସମାଜଗୃହରେ ପୁରବେଶ କରି ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହସ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଞ୍ଜକ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୯ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ କେତେକ ଲୋକ କଠିନ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଲୋକସମୂହ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଶିଷ୍ୟମାନଞ୍ଜକୁ ପୃଥକ୍ କଲେ, ଆଉ ପୁରତିଦିନ ତୁରନ୍ତର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୦ ଏହିପରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା; ସେଥିରେ ଆସିଆ ନିବାସୀ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ସମସ୍ତେ ପୁରଞ୍ଜୁ ବାକ୍ସ ଶ୍ରବଣ କଲେ ।

ସକେବାର ପୁତ୍ରମାନେ

୧୧ ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ପାଉଲଞ୍ଜକ ହସ୍ତ ଉପ୍ରାସ ଅସାମାନ୍ୟ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିଲେ, ୧୨ ଏପରିକି ଗହାଞ୍ଜକ ଦେହରୁ ରୁମାଲ କିମ୍ବା ଗାମୁଛା ରୋଗୀମାନଞ୍ଜକ ନିକଟକୁ ଅଣାଯାଆନ୍ତେ ସେମାନଞ୍ଜକଠାରୁ ରୋଗ ଛାଡ଼ିଯାଉଥିଲା ଓ ମନ୍ଦଆତ୍ମାଗୁଡ଼ାକ ବାହାରିଯାଉଥିଲେ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଭରମଣକାରୀ ଯିହୁଦୀୟ ଭ୍ରୁତ୍ତିଆମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଲାଗିଥିବା ଲୋକମାନଞ୍ଜକ ଉପରେ ପୁରଞ୍ଜୁ ଯାଶୁଞ୍ଜକ ନାମ ଉଚ୍ଚରଣ କରିବାକୁ ପୁରବୃତ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଯାଶୁଞ୍ଜକୁ ପାଉଲ ପୁରଞ୍ଜର କରୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଗହାଞ୍ଜକର ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି । ୧୪ ପୁଣି, ସକେବା ନାମକ ଜଣେ ଯିହୁଦୀୟ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଞ୍ଜକର ସାତ ପୁତ୍ର ଏହିପରି କରୁଥିଲେ । ୧୫ ସେଥିରେ ମନ୍ଦଆତ୍ମା ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଆମ୍ଭେ ଯାଶୁଞ୍ଜକୁ ଜାଣୁ ଓ ପାଉଲଞ୍ଜକୁ ବିହ୍ନୁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଏ ? ୧୬ ସେତେବେଳେ ମନ୍ଦଆତ୍ମା ଲାଗିଥିବା ଲୋକଟା ସେମାନଞ୍ଜକ ଉପରକୁ ଡେଇଁପଡ଼ି ସେ ଦୁଇ ଜଣଞ୍ଜକୁ ପରାସ୍ତ କରି ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଏପରି ଆଘାତ କଲା ଯେ, ସେମାନେ ଉଲଟା ଓ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୋଇ ସେହି ଘରୁ ବାହାରି ପଳାଇଗଲେ । ୧୭ ଏହି କଥା ଏଫିସ ନିବାସୀ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଲେ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଭୀତ ହେଲେ, ଆଉ ପୁରଞ୍ଜୁ ଯାଶୁଞ୍ଜକ ନାମ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୮ ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଞ୍ଜକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଆସି ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମ ସମ୍ପ୍ରାକାର ଓ ପୁରକାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୯ ଆଉ ଯାଦୁକ୍ରିୟା କରୁଥିବା ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁସ୍ତକ ଆଣି ଏକତ୍ର କରି ସମସ୍ତଞ୍ଜକ ସାକ୍ଷାତରେ ପୋଡ଼ିପକାଇଲେ; ସେମାନେ ସେ ସବୁର ମୂଲ୍ୟ ହିସାବ କରି ଗହା ପତ୍ର ହଜାର ଟଞ୍ଜକା ବୋଲି ଦେଖିଲେ । ୨୦ ଏହି ପୁରକାରେ ପୁରଞ୍ଜୁକର ବାକ୍ସ ପରକ୍ରମରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଓ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏଫିସରେ ହିଂସାକାଣ୍ଡ

୨୧ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ପାଉଲ ମାକିଦନିଆ ଓ ଆଖାୟା ଦେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବାକୁ ମନରେ ସ୍ଥିର କରି କହିଲେ, ସେଠାକୁ ଗଲା ଉତ୍ତରେ ମୋତେ ରୋମକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବାକୁ ହେବ । ୨୨ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଞ୍ଜକର ସେବା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଞ୍ଜକର ମଧ୍ୟରୁ ତାମଥ ଓ ଏରାଷ୍ଟ, ଏହି ଦୁଇ ଜଣଞ୍ଜକୁ ମାକିଦନିଆକୁ ପୁରେରଣ କରି ସେ ଆପେ କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଆରେ ରହିଲେ । ୨୩ ପ୍ରାୟ ସେହି ସମୟରେ ଏହି ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ମହା ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଉଠିଲା । ୨୪ କାରଣ ଦାମିତରୀୟ ନାମକ ଜଣେ ସମ୍ପ୍ରାଣକାର ଆର୍ତ୍ତେମାର ରୌପ୍ୟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା, ପୁଣି, ଶିଳପକାରମାନଞ୍ଜକର ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ କରାଯାଉଥିଲା । ୨୫ ସେ ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଓ ସେହି ବ୍ୟବସାୟର କାରିଗରମାନଞ୍ଜକୁ ତାକି କହିଲା, ମହାଶୟମାନେ, ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଉପ୍ରାସ ଆମ୍ଭେମାନେ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ବୋଲି ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି; ୨୬ ଆଉ ହାତ ତିଆରି ଦେବତାମାନେ ଈଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି କହି ଏହି ପାଉଲ କେବଳ ଏଫିସରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଆସିଆରେ ବହୁତ ଲୋକଞ୍ଜକୁ ମଗାଇ ଭୁଲାଇଅଛି, ଏହା ଆପଣମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି । ୨୭ ଏଥିରେ ଯେ କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜକ ଏହି ବ୍ୟବସାୟର ଦୁର୍ନାମ ହେବାର ଆଶଞ୍ଜକା ଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମହାଦେବୀ ଆର୍ତ୍ତେମାଞ୍ଜକୁ ସମସ୍ତ ଆସିଆ ଓ ଜଗତଯାକ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଗହା ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ନଗଣ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିବାର ଓ

ଗହାଞ୍ଜଳ ମହିମାର ଗୁଣି ସୁଦ୍ଧା ଘଟିବାର ଆଶଞ୍ଜଳା ଅଛି । ୨୮ ଏହି କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଚିତ୍କାର କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏଫିସାୟମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତତେମା ମହାଦେବୀ ଅଟନ୍ତି । ୨୯ ଏଥିରେ ନଗରଟି ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଏକଯୋଗରେ ପାଉଳଙ୍କ ସହଯାତ୍ରୀ ମାକିଦନିଆର ଗାୟ ଓ ଆରିସ୍ତରଖଙ୍କୁ ଧରି ବଡ଼ ବେଗରେ ରଞ୍ଜିତକୁ ଦୋଡ଼ିଗଲେ । ୩୦ ଏଥିରେ ପାଉଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୩୧ ଆଉ ଆସିଆର ପୁରଧାନ କର୍ମଗୁଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା କେତେକ ଜଣ ଗହାଞ୍ଜଳ ବନ୍ଧୁ ଥିବାରୁ ଲୋକ ପଠାଇ ରଞ୍ଜିତକୁ ମଧ୍ୟକୁ ଦୁଃସାହସ କରି ନ ଯିବାକୁ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୩୨ ସେତେବେଳେ କେହି କେହି ଏକଥା, କେହି କେହି ବା ସେ କଥା କହି ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସଭା ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଯେ କାହିଁକି ଏକତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ଅଧିକାଂଶ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ୩୩ ଆଉ ଯିହୁଦୀମାନେ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡ୍ରରୁ ଆଗକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବାରୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଗହାକୁ ମଗଇଲେ; ସେଥିରେ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡ୍ରର ହସ୍ତରେ ସତ୍ତ୍ୱକେତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା । ୩୪ କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଏକସମ୍ମତରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିତ୍କାର କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏଫିସାୟମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତତେମା ମହାଦେବୀ ଅଟନ୍ତି । ୩୫ ପରେ ନଗରବେବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକସମୂହକୁ ଶାନ୍ତ କରାଇ କହିଲେ, ହେ ଏଫିସାୟ ଲୋକମାନେ, ଏଫିସ ନଗରୀ ଯେ ମହାଦେବୀ ଆର୍ତ୍ତତେମା ଓ ଆକାଶରୁ ପତିତ ପୁରତିମାର ମନ୍ଦିର ପରିଗଠିକା, ଏହା କିଏ ନ ଜାଣେ ? ୩୬ ଅତଏବ ଏହି ସବୁ କଥା ଅଖଣ୍ଡତୀୟ ହେବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତ ହେବା ଓ ଅବିବେଚନା ରେ କୌଣସି କର୍ମ ନ କରିବା ଉଚିତ । ୩୭ କାରଣ ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଘେନି ଆସିଅଛ, ଏମାନେ ତ ମନ୍ଦିର ଲୁଣ୍ଠନକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି, କିମ୍ବା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଦେବାତ୍ମକ ନିନ୍ଦକ ନୁହଁନ୍ତି । ୩୮ ଏଣୁ ଯଦି କାହାରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାମିତରୀୟର ଓ ଗହାର ସତ୍ତ୍ୱା ଶିଳ୍ପକରମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା ଥାଏ , ଗହାହେଲେ ବିଗ୍ରହଲୟ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦାବି ଥାଏ, ତେବେ ନିୟମିତ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଗହାର ମାମା'ସା ହେବ । ୪୦ କାରଣ ପୁରକୃତରେ ଆଜିର ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଘେନି ଆତ୍ମହତ୍ୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ହେବାର ଆଶଞ୍ଜଳା ଅଛି; ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଏହି ଗଣ୍ଡଗୋଳର କୌଣସି କାରଣ ଦେଖାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ । ୪୧ ଏହା କହି ସେ ସଭାସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ ।

୨୦

ମାକିଦନିଆ ଓ ଗୁରାସରେ ପାଉଳ

୧ ସେହି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ ପାଉଳ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତକାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମାକିଦନିଆକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍ଥାନ କଲେ ୨ ସେହି ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ପରେ ଗୁରାସକୁ ଆସିଲେ । ୩ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତିନି ମାସ ରହି ଯେତେବେଳେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ସିରିୟାକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଉଳଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରୁ ସେ ମାକିଦନିଆ ଦେଇ ବାହୁଡ଼ି ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ । ୪ ଆଉ, ବେରିୟାନିବାସୀ ପୁରଞ୍ଜଳ ପୁଅ ସୋପାତର, ଥେସଲନୀକାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆରିସ୍ତରଖ ଓ ସେକୁନ୍ଦ, ଦର୍ବୀର ଗାୟ, ତାମଥ, ଆଉ ଆସିଆର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଖିକ ଓ ତରଫିମ ଗହାଞ୍ଜଳ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୫ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ପୁରଥମରେ ଯାଇ ତରୟାରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକର ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ୬ ଆଉ, ଖମାରଶୂନ୍ୟ ରୁଟିର ପର୍ବ ପରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ଫିଲିପ୍ପୀରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ପୁଣି, ପାଞ୍ଚ ଦିନରେ ତରୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସାତ ଦିନ ରହିଲେ ।

ତରୟାରେ ପାଉଳଙ୍କ ଶେଷ ଅବସ୍ଥାନ

୭ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ସପ୍ତାହର ପୁରଥମ ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ରୁଟି ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, ପାଉଳ ସେତେବେଳେ ଆରଦିନ ଯିବେ ବୋଲି ଉଦ୍ଘୃତ ହେଉଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ମଧ୍ୟରାତ୍ର ଯାଏ ଦୀର୍ଘ ଭାଷଣ ଦେଲେ । ୮ ଯେଉଁ ଉପର କୋଠାରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଦୀପ ଥିଲା । ୯ ଆଉ, ଝରକା ଉପରେ

ଇଉତୁଖ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବା ଲୋକ ବସିଥିଲା, ଗହାକୁ ଭାଗୀ ନିଦ ଲାଗୁଥିଲା; ପୁଣି, ପାଉଳ ଆହୁରି ଦୀର୍ଘ ଉପଦେଶ କରିବାରୁ ସେ ନିଦରୁ ମଗ୍ନ ହୋଇ ତୃତୀୟ ମହଳରୁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା, ଆଉ ଗହାକୁ ଉଠାଇଲା ବେଳକୁ, ସେ ମୃତ ବୋଲି ଜଣାଗଲା । ୧୦ ପାଉଳ ସେଥିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଗହା ଉପରେ ପଡ଼ି ଗହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି କହିଲେ, କୋଲାହଳ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଏହାଠାରେ ଜୀବନ ଅଛି । ୧୧ ସେ ପରେ ଉପରକୁ ଯାଇ ରୁଟି ଭାଙ୍ଗି ଭୋଜନ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରଭାତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପରସ୍ପର କଲେ । ୧୨ ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ଯୁବାକୁ ଜୀବିତ ପାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପାଇଲେ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଗେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ଆସିବାକୁ ଯାତ୍ରା କଲୁ, ସେଠାରୁ ପାଉଳକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ମନେ କରିଥିଲୁ, କାରଣ ସ୍ଥଳ ପଥରେ ଯିବା ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଇଚ୍ଛା କରି ସେପରକାର ସ୍ଥଳ କରିଥିଲେ । ୧୪ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆସିବାରେ ଭେଟିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଘେନି ମିତୁଲାନାକୁ ଆସିଲୁ, ୧୫ ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଜାହାଜ ଫିଟାଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଦିନ ଖାୟସ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ, ଦୁର୍ଘଟଣା ଦିନରେ ଜାହାଜ ସାମରେ ଲାଗାଇଲୁ ଓ ଆରଦିନ ମାଲୀତରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ୧୬ କାରଣ ପାଉଳଙ୍କ ଆସିଆରେ ଯେପରି ସମୟ କ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ନ ପଡ଼େ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଏଫିସ ଛାଡ଼ି ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ସ୍ଥଳ କରିଥିଲେ, ଯେଣୁ ସମ୍ଭବ ହେଲେ ପେଟ୍ରିକସ୍ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ସେ ଚଞ୍ଚଳ ହେଉଥିଲେ ।

ଏଫିସୀୟ ମାତୃକାର ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ପାଉଳଙ୍କର ବିବୃତି

୧୭ ମାଲୀତରୁ ସେ ଏଫିସକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ମାତୃକାର ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଡକାଇ ଆଣିଲେ । ୧୮ ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସିଆରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବାର ପରଥମ ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ସମସ୍ତ ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଆଚରଣ କଲି, ୧୯ ଅଶ୍ରୁପାତ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିମନ୍ତ ମନରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନାନା କ୍ଷତ୍ୟନ୍ତର ହେତୁ, ମୋତେ ଯେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ଘଟୁଥିଲା, ସେହି ସବୁ ମଧ୍ୟରେ କିପରି ପରଭୁଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲି, ୨୦ କିପରି କୌଣସି ହିତକର ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜଣାଇବାକୁ ପୁଣି, ପରକାଶରେ ଓ ଘରେ ଘରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ସତ୍ୟକ୍ରିୟ ନ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରତି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁଖରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁରତି ବିଶ୍ଵାସ ବିଷୟରେ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରେକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥିଲି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୨୨ ଏବେ ଦେଖ, ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ପୁରୋହିତ ପାଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଅଛି, ସେ ସ୍ଥାନରେ ମୋ ପୁରତି କ'ଣ ସବୁ ଘଟିବ, ଗହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ୨୩ ମୋ ପାଇଁ ଯେ ବନ୍ଧନ ଓ କଲେଶ ରହିଅଛି, କେବଳ ଏତିକି ଜାଣେ, ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ନଗରେ ନଗରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ୨୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ନିରୁପିତ ପଥର ଶେଷ ଯାଏ ଦୌଡ଼ି ପାରେ, ଆଉ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ସୁସମାଗର ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଖରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଅଛି, ଗହା ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣା ପୁରୋହିତ ପୁରିୟ ଜ୍ଞାନ ନ କରି ଗହା ଛୋଟ ମନେ କରୁଅଛି । ୨୫ ପୁଣି, ଏବେ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଘୋଷଣା କରୁ କରୁ ଭରମଣ କଲି, ଏପରି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ, ଆଉ ମୋହର ମୁଖ ଦେଖିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ । ୨୬ ଏ ହେତୁରୁ ମୁଁ ଯେ ପରତେୟକଙ୍କ ରକ୍ତର ଦାୟିତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ, ମୁଁ ଆଜି ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି । ୨୭ ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟକ୍ରିୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ପଛେଇ ଯାଇ ନ ଥିଲି । ୨୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ, ଆଉ ଯେଉଁ ମାତୃକାକୁ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ନିଜ ରକ୍ତରେ କିଣିଛନ୍ତି, ଗହାଙ୍କର ସେହି ମାତୃକାକୁ ପୁରତିପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପଲମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ । ୨୯ ମୋହର ପରସ୍ଥାନ ପରେ ନିଷ୍ଠୁର ବାଘଗୁଡ଼ାକ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ପଲ ପୁରତି ଦୟାହୀନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ୩୦ ପୁଣି, ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦଧା ଉଠି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପଛରେ ଟାଣିନେବା ପାଇଁ ବିପରୀତ କଥାଗୁଡ଼ାକ କହିବେ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ୩୧ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଗି ରୁହ, ଆଉ ମୁଁ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିବାଗତର ଲୋତକ ସହିତ ପରତେୟକ ଜଣକୁ ଚେତନା ଦେବାକୁ ଯେ ବନ୍ଦ କରି ନ ଥିଲି, ଏହା ମନେ ପକାଅ । ୩୨ ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ବାକ୍ୟ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠାବାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ୩୩ ମୁଁ

କାହାରି ରୂପା କି ସୁନା କି ବସ୍ତ୍ରର ଲୋଭ କରି ନ ଥିଲି । ୩୪ ମୋର ଏହି ହାତ ଦୁଇଟି ଯେ ମୋହର ଓ ମୋ ସଙ୍ଗୀତମାନଙ୍କର ଅଭାବ ପୁରଣ ନିମନ୍ତେ ସେବା କରି ଆସୁଛି, ନିଜେ ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୩୫ ଏହି ପୁରକାରେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଦୁର୍ବଳ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ପୁଣି, “ଗୁରୁହଣ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଦାନ କରିବା ଅତି ଉତ୍ତମ”, ଏହି ଯେଉଁ କଥା ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁ ସ୍ୱପ୍ନ କହିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସମରଣ କରିବା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଯେ ଉଚିତ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଅଛି । ୩୬ ଏହି ସବୁ କଥା କହିଲା ପରେ, ସେ ଆଶୁପୁତ୍ରୀ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ବରୁ କଲେ, । ୩୭ ଆଉ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଦନ କରି ପାଉଲଙ୍କ ଗଳା ଧରି ତାହାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୩୮ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ପୁଣି, ଆଉ ଥରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପାଉଲ ଯେ କଥା କହିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ବିଶେଷରୂପେ ଦୁଃଖ କଲେ । ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାହାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନିଗଲେ ।

୨୧

ପାଉଲଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମ ଯାତ୍ରା

୧ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ସିଧା ବାଟରେ କୋସକୁ ଆସିଲୁ, ପରଦିନ ରୋଦାକୁ, ପୁଣି, ସେ ସ୍ଥାନରୁ ପାତ୍ରା କୁ ଆସିଲୁ । ୨ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଫୈନାକିଆକୁ ପାର ହୋଇ ଯାଉଥିବା ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ପାଇ ସେଥିରେ ଚଢ଼ି ଯାତ୍ରା କଲୁ । ୩ ପରେ କୁପର ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାମ ପାଖ ଛାଡ଼ି ସିରିୟାକୁ ଯାତ୍ରା କରି ସୋରରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲୁ, କାରଣ ସେଠାରେ ଜାହାଜରୁ ମାଲପତ୍ତର ଖଲାସ କରିବାର ଥିଲା । ୪ ସେଠାରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି, ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇ ସାତ ଦିନ ରହିଲୁ; ପୁଣି, ଯେପରି ପାଉଲ ଯିରୁଶାଲମରେ ପଦାର୍ପଣ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦସ୍ତାବିଜ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ । ୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାତ ଦିନ ରହିଲା ଉତ୍ତରରେ, ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଯାତ୍ରା କଲୁ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତରୀ ଓ ପିଲାପିଲିଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ନଗରର ବାହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ, ୬ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ଆଶୁପୁତ୍ରୀ ପୂର୍ବରୁ କଲୁ, ପୁଣି, ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲୁ; ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ିଲୁ, ଆଉ ସେମାନେ ଘରକୁ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ । ୭ ସୋରରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଳଯାତ୍ରା ଶେଷ କରି ପତଳମାଲରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲୁ ଓ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି, ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲୁ । ୮ ପରଦିନ ଆମ୍ଭେମାନେ କାଇସରିୟାକୁ ପୁରସ୍ଥାନ କଲୁ । ଆଉ ସାତ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ, ସୁସମାଗର ପୁରଗରକ ଫିଲିପ୍ପସ୍ କୃତ୍ତରେ ପୁରବେଶ କରି ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଲୁ । ୯ ତାହାଙ୍କର ଗୁରି ଜଣ କୁମାରୀ କନ୍ୟା, ଭାବବାଦିନୀ ଥିଲେ । ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଦିନ ରହିଲା ପରେ ଆଗାବ ନାମକ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଯିହୁଦା ପୁରଦେଶରୁ ଆସିଲେ । ୧୧ ସେ ପାଉଲଙ୍କ କଟି ବନ୍ଧନ ଘେନି ଆପଣା ହସ୍ତପାଦ ବନ୍ଧନ କରି ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହା କହନ୍ତି, ଏହି କଟିବନ୍ଧନର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାର୍ଥୀ ଯିହୁଦାମାନେ ଏହିପରି ବାଧ୍ୟ ଅଣାଯିହୁଦାମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୧୨ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନ ଯିବା ପାଇଁ ବିନତି କଲୁ । ୧୩ ପାଉଲ ସେଥିରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କରନ୍ଦନ କରି ଓ ମୋହର ହୃଦୟକୁ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ କରି କ'ଣ କରୁଅଛ? କାରଣ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରେ କେବଳ ବନ୍ଧା ହେବାକୁ ପୁରସ୍ତୁତ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମରିବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ପୁରସ୍ତୁତ ଅଛି । ୧୪ ସେ ନ ମାନିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ କହିଲୁ, ପୂର୍ବରୁ କର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ । ୧୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ଜିନିଷପତ୍ର ନେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲୁ । ୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କାଇସରିୟାରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଗଲେ; ସେମାନେ କୁପରର ମନାସୋନ ନାମକ ଜଣେ ପୁରୁଣା ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଲେ, ତାହାଙ୍କ ଘରେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ରହିବାର ଥିଲା ।

ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ପାଉଲଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ

୧୭ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଗୁରୁହଣ କଲେ । ୧୮ ତହିଁ ଆରଦିନ ପାଉଲ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ପୁରାଣ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲେ । ୧୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କଲା ଉତ୍ତରରେ, ଇଶ୍ୱର ଅଣାଯିହୁଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସେବା ଦସ୍ତାବିଜ ସାଧନ କରିଥିଲେ, ଗୋଟି

ଗୋଟି କରି ସେହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ୨୦ ସେମାନେ ଗହା ଶୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମହିମା ଗୁଣାନ୍ତୁବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଭାଇ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେତେ ସହସ୍ର ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ, ସେ ସମସ୍ତେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ଦବସ୍ତା ପକ୍ଷରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ । ୨୧ ପୁଣି, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସକାରୀ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ନ କରିବାକୁ ଓ ବିଧିବିଧାନ ଅନୁସାରେ ନ ଚଳିବାକୁ କହି, ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ଦବସ୍ତା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଅ, ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ସେମାନେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨୨ ତେବେ କ'ଣ କରାଯାଏ ? ତୁମ୍ଭେ ଆସିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣିବେ । ୨୩ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଅଛୁ, ଗହା କର । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚାଲି ଯିବା ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବରତ ନେଇଅଛନ୍ତି; ୨୪ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କର, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମସୃତ ମୁଣ୍ଡନର ବନ୍ଦ୍ୟ ଭାର ବହନ କର, ଗହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଯେ କିଛି ସତ୍ୟ ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ନିଜେ ସୁଦ୍ଧା ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ଦବସ୍ତା ପାଳନ କରି ଆଚରଣ କରୁଅଛ, ଏହା ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରତିମା ନିକଟରେ ଉତ୍ତରୀକୃତ ଜିନିଷ, ରକ୍ତ, ଶ୍ଵାସରୋଧ ଦ୍ଵାରା ମୃତ ପୁରାଣର ମାଂସ ଆଉ ପରଦାରଠାରୁ ନିଜ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ଯେ ଉଚିତ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ବିଚାର କରି ଲେଖି ଅଛୁ । ୨୬ ପାଉଲ ସେଥିରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପରଦିନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କରି ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୌଚକର୍ମରେ କେତେ ଦିନ ଲାଗିବ, ଗହା ଜଣାଇ ଦେଲେ ।

ପାଉଲ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଗିରଫ

୨୭ ସେହି ସାତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ଆସିଆର ଯିହୁଦୀମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଗହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଲୋକସମୂହକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍କୁ ଧରି ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୨୮ ହେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକମାନେ, ସାହାୟ କର; ସବୁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାତି, ମୋଶାଙ୍କୁ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଓ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ବିପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ଏହି; ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଆଣି ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଅଶୁଚି କରୁଅଛ । ୨୯ କାରଣ ପୂର୍ବେ ସେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପାଉଲଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଏଫିସର ଡରଫିମଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଆଉ ପାଉଲ ହିଁ ଗହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଆଣିଥିବେ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରୁଥିଲେ । ୩୦ ଏଥିରେ ନଗରସାରା ଚହଳ ପଡ଼ିଗଲା, ଲୋକମାନେ ଏକାଠି ଦୌଡ଼ିଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଧରି ମନ୍ଦିର ବାହାରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ; ଆଉ ସେହିକ୍ଷଣି ଦ୍ଵାରାସବୁ ବନ୍ଦ କରାଗଲା । ୩୧ ପୁଣି, ଗହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ମାରିପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛ ବୋଲି ସୈନ୍ୟଦଳର ସହସ୍ର ସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମ୍ବାଦ ଆସିଲା । ୩୨ ଏଥିରେ ସେ ସେହିକ୍ଷଣି ସୈନ୍ୟ ଓ ଶତସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ସେମାନେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ଓ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଉଲଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ । ୩୩ ସେତେବେଳେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ପାଖକୁ ଆସି ଗହାଙ୍କୁ ଧରି ଦୁଇଟା ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପୁଣି, ସେ କିଏ ଓ କ'ଣ କରିଅଛ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ୩୪ ସେଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏକଥା, କେହି କେହି ସେ କଥା କହି ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ, ସେ ଗଣ୍ଡଗୋଳର କାରଣ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ କିଛି ଜାଣି ନ ପାରିବାରୁ, ଗହାଙ୍କୁ ଗହାଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୩୫ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେ ସୋପାନ ଉପରକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଲୋକସମୂହର ଉତ୍ତରଣ ହେତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗହାଙ୍କୁ ବୋହି ନେଇଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ୩୬ କାରଣ ଗହାଙ୍କୁ ବଧ କର ବୋଲି ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ପଛରେ ଯାଉ ଯାଉ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ ।

ଲୋକଙ୍କୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ

୩୭ ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଗଡ଼ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସମୟରେ, ସେ ସହସ୍ର-ସେନାପତିଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିପାରେ କି ? ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ କି ଗୁରୁକ ଜାଣ ? ୩୮ ତେବେ, ଏଥିପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ମିସରୀୟ ଲୋକ ବିଦ୍ରୋହ ଲଗାଇ ଚାଲି ଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପୁରାନ୍ତରରୁ ଘେନିଯାଇଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ସେହି ନୁହଁ ? ୩୯ ସେଥିରେ ପାଉଲ କହିଲେ, ମୁଁ ତ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ, ଗର୍ଷ ନଗରର ଲୋକ, କିଲିକିଆର ଏକ ଅସାମାନ୍ୟ ନଗରର ନାଗରିକ; ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା

କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି । ୪୦ ସେ ଅନୁମତି ଦେବାରୁ ପାଉଲ ସୋପାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ସଂକେତ କଲେ; ଆଉ ସମସ୍ତେ ନିରବ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ଏବଂ ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

ଜନସମାବେଶରେ ପାଉଲଙ୍କ ସମ୍ଭାଷଣ

୧ ଭାଇମାନେ ଓ ପିତାମାନେ, ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଆତ୍ମପକ୍ଷ ସମର୍ଥନର କଥା କହୁଅଛି, ଗହା ଶୁଣନ୍ତୁ । ୨ ସେ ଏବଂ ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି ଶୁଣି ସେମାନେ ଅଧିକ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଲେ । ୩ ସେଥିରେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ, କିଲିକିଆର ଉତ୍ତରରେ ମୋହର ଜନ୍ମ, କିନ୍ତୁ ଏହି ନଗରରେ ମୁଁ ଲାଲିତ ପାଲିତ ହୋଇଅଛି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର ସୁକ୍ଷମ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗମଲାୟୋଲଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ବସି ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛି; ସମସ୍ତେ ଆଜି ଆପଣମାନେ ଯେପରି ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଥିଲି; ୪ ମୁଁ ଏହି ମାର୍ଗର ପୁରୁଷ ଓ ସତରା ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ବାନ୍ଧୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତନା କରୁଥିଲି । ୫ ଏହି ବିଷୟରେ ମହାଯାଜକ ଓ ପୁରୀନବର୍ଗ ସମସ୍ତେ ମୋହର ସାକ୍ଷୀ; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତର ଗ୍ରହଣ କରି, ଦମ୍‌ଯୋଗରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଶାସ୍ତି ପାଆନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଦଧା ବାନ୍ଧୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲି ।

ଆପଣା ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବର୍ଣ୍ଣନା
(ପୁରେରିତ ୨:1-19; 26:12-18)

୬ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାଉ ଯାଉ ଦମ୍‌ଯୋଗର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ ହଠାତ୍ ପୁରୀୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ମୋହର ଗୁରିଆଡ଼େ ଆକାଶରୁ ମହା ଆଲୋକ ଚମକିଉଠିଲା । ୭ ମୁଁ ସେଥିରେ ଭୃତ୍ୟରେ ପଡ଼ିଗଲି, ଆଉ ମୋ ପୂର୍ବ ଉକ୍ତ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ଶାଉଲ, ଶାଉଲ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଗତନା କରୁଅଛ ? ୮ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, ପୁରୁ, ଆପଣ କିଏ ? ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗତନା କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ସେହି । ୯ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଆଲୋକ ଦେଖିଲେ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋତେ କଥା କହିଲେ, ସେମାନେ ଗହାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ସେଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, ପୁରୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ? ପୁଣି, ପୁରୁ ମୋତେ କହିଲେ, ଉଠ, ଦମ୍‌ଯୋଗକୁ ଯାଅ, ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ନିରୂପିତ ଅଛି, ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଠାରେ କୁହାଯିବ । ୧୧ ମୁଁ ସେହି ଆଲୋକର ତେଜ ହେତୁ ଦେଖି ନ ପାରିବାରୁ, ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦମ୍ପ୍ରାଣ ଗଳିତ ହୋଇ ଦମ୍‌ଯୋଗକୁ ଆସିଲି । ୧୨ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁକ୍ଷାତିସମ୍ପନ୍ନ ହନନାୟ ନାମକ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ଭକ୍ତ ଲୋକ, ୧୩ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ମୋତେ କହିଲେ, ଭାଇ ଶାଉଲ, ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ । ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ଗହାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି । ୧୪ ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କର ଇଶ୍ଵର ଗହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଓ ସେହି ଧାର୍ମିକ ବନ୍ଦକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛ ଓ ଶୁଣିଅଛ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମମୁଖରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବ । ୧୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଏବେ କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ କରୁଅଛ ? ଉଠ, ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ ନାମରେ ପୁରୀୟନ କରି ନିଜ ପାପସବୁ ଧୋଇ ପକାଅ । ୧୭ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଆସି ମନ୍ଦିରରେ ପୁରୀୟନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମୁର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ଗହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲି । ୧୮ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଶାୟର ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରିଯାଅ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୯ ସେଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, ପୁରୁ, ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହରେ ଧରି କାରାଗାରରେ ପକାଉଥିଲି ଓ ପୁରୁହାର କରୁଥିଲି, ଏହା ସେମାନେ ନିଜେ ଜାଣନ୍ତି; ୨୦ ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵିକ୍ଷମାଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ଯେତେବେଳେ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗହା ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲି, ପୁଣି, ପାତକମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ରକ୍ଷା କରୁଥିଲି ।

ପାଉଲ ଓ ସହସ୍ପରସେନାପତି

୨୧ ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଯାଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୂରକୁ ଅଣାଯିହୁଁନାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବୁ । ୨୨ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ବଡ଼ ପାଟିରେ କହିଲେ, ଏପରି ଲୋକଟାକୁ ପୃଥିବୀରୁ ଦୂର କର, କାରଣ ଗହୀର ବଞ୍ଚି ରହିବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୨୩ ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରି ନିଜ ନିଜ ବସତ୍ର ଫୋପାଡ଼ି ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଧୁଲି ପକାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୨୪ ସେତେବେଳେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ଗହୀରକୁ ଗଡ଼ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ପୁଣି, ଲୋକେ କାହିଁକି ଗହୀରକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପ୍ରକାର ଚିତ୍କାର କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କୋରଡ଼ା ପରହାର ଉପ୍ରାସ ଗହୀରକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୨୫ ସେମାନେ ଗହୀରକୁ ବେତରାୟାତ କରିବା ପାଇଁ ବାନ୍ଧୁଲ ଉତ୍ତରରେ, ସେ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଶତ ସେନାପତିଙ୍କ କହିଲେ, ଜଣେ ରୋମାୟ ପରଜାର ବିଗ୍ର ନ କରି ଗହୀରକୁ କୋରଡ଼ା ମାରିବା ଆପଣମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କି ଆଇନସଂଗତ ? ୨୬ ସେହି ଶତସେନାପତି ଏହା ଶୁଣି ସହସ୍ର ସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗହୀରକୁ ସେହି କଥା ଜଣାଇ କହିଲେ, ଆପଣ କ'ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ୨୭ ସେଥିରେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ଆସି ଗହୀରକୁ କହିଲେ, ମୋତେ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କି ଜଣେ ରୋମାୟ ? ସେ କହିଲେ ହଁ । ୨୮ ସେଥିରେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଅନେକ ଅର୍ଥ ଦେଇ ମୁଁ ଏହି ନାଗରିକ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ପାଉଲ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜର୍ମାନରେ ରୋମାୟ । ୨୯ ତେବେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଗହୀରକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣ ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ, ସହସ୍ର ସେନାପତି ସୁଦ୍ଧା ସେ ଯେ ଜଣେ ରୋମାୟ, ଏହା ବୁଝିବାରୁ ଏବଂ ଗହୀରକୁ ବାନ୍ଧୁବାରୁ ଭୟ କଲେ ।

ମହାସଭାର ସମ୍ମୁଖରେ ପାଉଲ

୩୦ କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉପ୍ରାସ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହୀ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ଜାଣିବା ଇଚ୍ଛାରେ ସେ ପରଦିନ ଗହୀରକୁ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ପରଧାନ ଯାଜକ ଓ ସମସ୍ତ ମହାସଭାକୁ ଏକତ୍ର ଆସିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପୁଣି, ପାଉଲଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାଇଲେ ।

୨୩

୧ ପୁଣି, ପାଉଲ ମହାସଭା ପୂର୍ବ ସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁହଁ କହିଲେ, ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଏହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବିବେକରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆଗ୍ର ବନ୍ଧନହାର କରି ଆସିଅଛି । ୨ ସେଥିରେ ମହାଯାଜକ ହାନାନ ଗହୀର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗହୀରକୁ ମୁଖରେ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୩ ସେତେବେଳେ ପାଉଲ ଗହୀରକୁ କହିଲେ, ହେ ଶୁଭଲୀକୃତ ପ୍ରଭାତ, ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବେ, ତୁମ୍ଭେ ଏକାବେଳେ ମୋଶାହଙ୍କ ବନ୍ଧନସୂତା ଅନୁସାରେ ମୋହର ବିଗ୍ର କରାଯିବାକୁ ବସି ମୋଶାହଙ୍କ ବନ୍ଧନସୂତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋତେ ଆଘାତ କରିବା ପାଇଁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛ ? ୪ ସେଥିରେ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ତୁ କି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରୁଅଛ ? ୫ ପୁଣି, ପାଉଲ କହିଲେ, ଭାଇମାନେ, ସେ ମହାଯାଜକ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲି; କାରଣ ଲିଖିତ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବ ନାହିଁ । ୬ ପାଉଲ ଏକ ଭାଗ ସାଦୃଶ୍ୟ ଆଉ ଅପର ଭାଗ ଫାରୁଶୀ ବୋଲି ଜାଣି ମହାସଭାରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ଓ ଫାରୁଶୀର ପୁତ୍ର; ପୁଣି, ଏହି ଭରସା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ବିଗ୍ରହ କରୁଅଛି । ୭ ସେ ଏହି କଥା କହିବାରୁ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ, ଓ ସଭାରେ ଦଳଭେଦ ଘଟିଲା । ୮ କାରଣ ସାଦୃଶ୍ୟମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଦୂତ ଅବା ଆତ୍ମା ନାହିଁ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ଉଭୟ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି । ୯ ଏଥିରେ ମହା କୋଲହଳ ଘଟିଲା, ଆଉ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଦଳର କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ରରା ଉଠି ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଲୋକଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖୁ ନାହିଁ, କେଜାଣି କୌଣସି ଆତ୍ମା କିମ୍ବା ଦୂତ ଗହୀ ସାତ୍ତ୍ଵରେ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଏହି ପ୍ରକାରେ ମହା ବିବାଦ ଘଟିଲା, କାଳେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ଉପ୍ରାସ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ହେବେ, ଏହି ଭୟରେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗହୀରକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଗଡ଼ ଭିତରକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୧୧ ପରଗତରେ ପରଭୁ ଗହୀର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ସାହସ ଧରି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ଯିରୁଶାଲମରେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ରୋମରେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ପାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର

୧୨ ଦିନ ହୁଅନ୍ତେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ପାଉଲଟ୍‌କୁ ବଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅନ୍ନଜଳ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବେ ବୋଲି, ଶପଥରେ ନିଜ ନିଜକୁ ଆବଦ୍ଧ କଲେ । ୧୩ ଏହି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିବା ଲୋକମାନେ, ଗୁଳିଣ ଜଣରୁ ଅଧିକ ଥିଲେ । ୧୪ ସେମାନେ ପୁରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପୁରାଣମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପାଉଲଟ୍‌କୁ ବଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଖାଇବୁ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଜ ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ ଶପଥରେ ଆବଦ୍ଧ କରିଥିଲୁ । ୧୫ ଅତଏବ ଆପଣମାନେ ଅଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ଗହାର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଛଳନା କରି ଗହାକୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଏବେ ମହାସଭା ସହିତ ସହସ୍ର ସେନାପତିଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରନ୍ତୁ । ସେ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ପୁରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ପାଉଲଟ୍‌ଙ୍କ ଭଣଜା ସେମାନଙ୍କର ଛକି ରହିବା କଥା ଶୁଣି ଆସି ଗଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ପୁରବେଶ କରି ପାଉଲଟ୍‌କୁ ଜଣାଇଲା । ୧୭ ସେଥିରେ ପାଉଲ ଜଣେ ଶତ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ଏହି ଯୁବାଟ୍‌କୁ ସହସ୍ର ସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ, କାରଣ ଗହାଟ୍‌କୁ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହାର କିଛି କଥା ଅଛି । ୧୮ ତେଣୁ ସେ ଗହାଟ୍‌କୁ ସହସ୍ରସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯାଇ କହିଲେ, ବନ୍ଦୀ ପାଉଲ ଆପଣା ନିକଟକୁ ମୋତେ ଡାକି ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ଯୁବାକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲ, ଆପଣଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଏହାର କିଛି କଥା ଅଛି । ୧୯ ସହସ୍ର ସେନାପତି ଗହାକୁ ହାତ ଧରି ଗହାକୁ ନିର୍ଜନକୁ ନେଇଯାଇ ପଚାରିଲେ, ମୋତେ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି? ୨୦ ସେ କହିଲା, ପାଉଲଟ୍‌ଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଛଳରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାଟ୍‌କୁ କାଲି ମହାସଭା ନିକଟକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୧ ଏଣୁ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହାଟ୍‌କୁ ବଧ ନ କରିବା ଯାଏ ଅନ୍ନଜଳ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ନିଜ ନିଜକୁ ଶପଥରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ଗୁଳିଣ ଜଣରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଗହାଟ୍‌କୁ ଛକି ରହିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଏବେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରି ପୁରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି । ୨୨ ସେଥିରେ ସହସ୍ର ସେନାପତି ସେହି ଯୁବାକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ଗହାକୁ ଆଦେଶ କଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ମୋତେ ଜଣାଇଅଛ, ଗହା କାହାକୁ କହିବ ନାହିଁ ।

ଫେଲିକ୍‌ସ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଉଲ

୨୩ ପରେ ସେ ଦୁଇ ଜଣ ଶତ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, କାଇସରିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗଡ଼ର ତିନି ଘଟିକା ସମୟରେ ଦୁଇ ଶହ ସୈନ୍ୟ, ସତ୍ତରି ଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଓ ଦୁଇ ଶହ ବର୍ତ୍ତାଧାରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍ତୁତ କର । ୨୪ ପୁଣି, ସେମାନେ ଯେପରି ପାଉଲଟ୍‌କୁ ବାହନ ଉପରେ ବସାଇ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଫେଲିକ୍‌ସ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିରାପଦରେ ନେଇଯାଆନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଗହା ଆୟୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୨୫ ଆଉ, ସେ ଏହି ପୁରକାରେ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖିଲେ, ୨୬ ମହାମହିମ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଫେଲିକ୍‌ସ୍‌ଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତଦିୟ ଲୁସିୟାଙ୍କର ନମସ୍କାର । ୨୭ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏହି ଲୋକକୁ ଧରି ବଧ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ସେ ଜଣେ ରୋମୀୟ ବୋଲି ଜାଣି ଏହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲି । ୨୮ କେଉଁ କାରଣରୁ ସେମାନେ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ମୁଁ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ମହାସଭା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲି । ୨୯ ପୁରାଣଦର୍ଶକ ବା ବନ୍ଧନ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରା ନ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ମୋଖାତ୍‌କ ବନ୍ଧବସ୍ତ୍ରା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଉଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ରୁଚିଲି । ୩୦ ଏହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ହେବ ବୋଲି ମୋତେ ଖବର ଦିଆଯିବାରୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ଅବିଳମ୍ବରେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠେଇଲି; ଏହାର ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲି । ୩୧ ସେଥିରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ପୁରସ୍ତୁତ ଆଦେଶାନୁସାରେ ପାଉଲଟ୍‌କୁ ନେଇ ଗଡ଼ରକାଳରେ ଗହାଟ୍‌କୁ ଆନ୍ତିପାତ୍‌ରିକୁ ଆଣିଲେ । ୩୨ ପରଦିନ ସେମାନେ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଗହାଟ୍‌କ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଗଡ଼କୁ ଫେରିଗଲେ । ୩୩ ପରେ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ କାଇସରିୟାକୁ ଆସି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଫେଲିକ୍‌ସ୍‌ଙ୍କୁ ଚିଠି ଦେଲେ, ପୁଣି, ପାଉଲଟ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ଗହାଟ୍‌କ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥୁତ କଲେ । ୩୪ ସେ ଚିଠି ପଢ଼ିଲା ଉତ୍ତରେ, ସେ କେଉଁ ପୁରଦେଶର ଲୋକ ବୋଲି ପଚାରିଲେ; ପୁଣି, ସେ ଯେ କିଲିକିଆର ଲୋକ, ଏହା ଜାଣି ସେ କହିଲେ, ୩୫ ତୁମ୍ଭର ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥୁତ ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣିବା । ଆଉ ସେ ହେରୋଦ୍‌ଙ୍କ ପୁରାସାଦରେ ଗହାଟ୍‌କୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ ।

ମହାମହିମ ଫେଲୀକ୍ସ୍‌ଜ୍‌କ ସାମନାରେ ପାଉଲ

୧ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ହାନାନ ମହାଯାଜକ କେତେକ ପୁରାଣୀ ଓ ତର୍ତ୍ତୁଲୁଲ ନାମକ ଜଣେ ଓକୀଲଜ୍‌କ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ପାଉଲଜ୍‌କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କଲେ । ୨ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ତକାୟାଆନ୍ତେ ତର୍ତ୍ତୁଲୁଲ ଗହାତ୍‌କୁ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ହେ ମହାମହିମ ଫେଲୀକ୍ସ୍‌, ଆପଣଜ୍‌କ ଦୁପ୍ରାଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମହା ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛୁ, ପୁଣି, ଆପଣଜ୍‌କର ଦୂରଦର୍ଶିତାରେ ଏହି ଜାତି ନିମନ୍ତେ ନାନା ମତ୍ତଗଳ ସାଧୁତ ହୋଇଅଛି, ୩ ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବତୋଭାବରେ ଓ ସର୍ବସ୍ଥାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୃତଜ୍ଞତା ସହିତ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ । ୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେପରି ଆପଣଜ୍‌କର ଅଧିକ କଲିକ୍ତି ନ ଜନମାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ନିଜ ଦୟା ଗୁଣରେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍‌କ କେତେଟି କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଜ୍‌କୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି । ୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଲୋକକୁ ମହାମାରୀ ସପ୍ତରୂପ, ଜଗତର ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନଜ୍‌କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ରୋହର ପରିଗଳକ ଓ ନାଜରିତାୟ ଦଳର ଜଣେ ପୁରଧାନ ନେତା ବୋଲି ଜାଣିଅଛୁ; ୬ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏ ମନ୍ଦିର ଅଶୁଚି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଧରିଲୁ ଆଉ ଆପଣଜ୍‌କ ମୋଶାଜ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ । ୭ କିନ୍ତୁ ସହସ୍ୱରସେନାପତି ଲୁସାୟା ଆସି ଅତିଶୟ ଜୋର୍ରେ ଏହାକୁ ଆମ୍ଭମାନଜ୍‌କ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇଲେ, ୮ ଆଉ ଏହାର ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଜ୍‌କୁ ଆପଣଜ୍‌କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛୁ, ଆପଣ ନିଜେ ଏହାକୁ ପଚାରିଲେ ସେହି ସବୁ ଅବଗତ ହୋଇ ପାରିବେ । ୯ ଯିହୁଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗରେ ମିଶି ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିଲେ ।

ଫେଲୀକ୍ସ୍‌ଜ୍‌କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଉଲଜ୍‌କ ଆତ୍ମସମର୍ଥନ

୧୦ ସେଥିରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତୃ କଥା କହିବା ନିମନ୍ତେ ପାଉଲଜ୍‌କୁ ସତ୍‌କେତ କରନ୍ତେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲା ଏହି ଜାତିର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିବାରୁ ମୁଁ ସାହସରେ ମୋହର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛି । ୧୧ ବାର ଦିନରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ମୁଁ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇଥିଲି, ଏହା ଆପଣ ଜାଣି ପାରନ୍ତି ୧୨ ଆଉ ଏମାନେ ମନ୍ଦିରରେ କି ସମାଜଗୃହରେ କି ନଗରରେ ମୋତେ କାହାରି ସହିତ ବିବାଦ କରିବାର କିମ୍‌ବା ଜନତକୁ ମତାଇବାର ଦେଖି ନାହିଁନ୍ତି, ୧୩ ପୁଣି, ଏବେ ଏମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନେଇ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ଆପଣଜ୍‌କ ନିକଟରେ ପୁରମାଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଯାହାକୁ ଗୋଟିଏ ବିଧର୍ମଦଳ ବୋଲି କହନ୍ତି, ମୁଁ ସେହି ମାର୍ଗ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍‌କ ପିତୃପୁରୁଷଜ୍‌କ ଈଶ୍ୱରଜ୍‌କର ଉପାସନା କରିଥାଏ; ଯାହା ଯାହା ମୋଶାଜ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଓ ଯାହା ଯାହା ଭାବବାଦୀଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ସେହି ସବୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ୧୫ ପୁଣି, ଧାର୍ମିକ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଉଭୟଜ୍‌କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବ ବୋଲି ଯାହା ଏମାନେ ନିଜେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଜ୍‌କଠାରେ ସେହି ପୁରକାର ଭରସା ରଖିଅଛି ବୋଲି ଆପଣଜ୍‌କ ନିକଟରେ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁଅଛି । ୧୬ ଏ ହେତୁରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରଜ୍‌କ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ପୁତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବିବେକ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯତନ କରୁଥାଏ । ୧୭ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ମୋର ଜାତି ନିକଟକୁ ଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ନିବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିଲି ୧୮ ସେହି ସମୟରେ ଏମାନେ ମୋତେ ମନ୍ଦିରରେ ଶୁଚି ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ; ମୁଁ କୌଣସି ଜନତ କିମ୍‌ବା ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ ମିଶି ନ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଆସିଆର କେତେକ ଯିହୁଦୀ ଥିଲେ; ୧୯ ଯଦି ସେମାନଜ୍‌କ ମୋ, ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କଥା ଥାଆନ୍ତା, ଗହାହେଲେ ଆପଣଜ୍‌କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ସେମାନଜ୍‌କର ଉଚିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ୨୦ ନତୁବା ମୃତମାନଜ୍‌କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଆଜି ଆପଣମାନଜ୍‌କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଗ୍ରହ ହେଉଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ସେମାନଜ୍‌କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲି, ୨୧ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ଛଡ଼ା ମୁଁ ମହାସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବା ସମୟରେ ଏମାନେ ମୋହର କି ଦୋଷ ପାଇଅଛନ୍ତି ଗହା ଏମାନେ ନିଜେ କହନ୍ତୁ ।

ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଉଲ

୨୨ କିନ୍ତୁ ଫେଲୀକ୍ସ ସେହି ମାର୍ଗ ବିଷୟ କେତେକ ପରିମାଣରେ ଜାଣିଥିବାରୁ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥପିତ ରଖି କହିଲେ, ସହସ୍ରବେନାପତି ଲୁସାୟା ଆସିଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ୨୩ ପୁଣି, ସେ ଶତବେନାପତିଙ୍କ ଉତ୍କର କୌଣସି ଆତମାୟ ସ୍ୱପ୍ନଜନଙ୍କୁ ଗହାତ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବାରଣ ନ କରିବାକୁ, ପୁଣି, ଗତ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ରକ୍ଷା କରି ଗତ୍କ ପୁରତି କୋମଳ ବୟସହାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୨୪ କେତେକ ଦିନ ପରେ ଫେଲୀକ୍ସ ଦରୂସିଲ୍ଲ ନାମ୍ନୀ ଆପଣା ଯିହୁଦୀୟା ଭାର୍ଯ୍ୟାତ୍କ ସହିତ ଆସି ପାଉଲତ୍କୁ ତକାଇ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଯାଶୁତ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟ ଗତ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଲେ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ସେ ଧାର୍ମିକତ, ଆତମସଂଯମ ଓ ଆଗାମୀ ବିଗ୍ରହ ବିଷୟରେ କଥା କହିବା ସମୟରେ ଫେଲୀକ୍ସ ଭୟର ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ସୁବିଧା ସମୟ ପାଇଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତକାଇବା । ୨୬ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପାଉଲ ଗତ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେବେ ବୋଲି ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଅରକୁଥର ଗତ୍କୁ ତକାଇ ଗତ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲେ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେଷ୍ଟସ୍ ଫେଲୀକ୍ସତ୍କ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ଆଉ ଫେଲୀକ୍ସ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରିୟପାତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ପାଉଲତ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖି ଚାଲିଗଲେ ।

୨୫

କାଇସରତ୍କ ନିକଟରେ ପାଉଲତ୍କ ଆବେଦନ
 ୧ ସେଥିରେ ଫେଷ୍ଟସ୍ ଅଧ୍ୟପତି ପଦ ଗ୍ରହଣ କରି ତିନି ଦିନ ଉତ୍ତରେ କାଇସରିୟାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ, ୨ ପୁଣି, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବୟକ୍ତିମାନେ ପାଉଲତ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗତ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କଲେ ୩ ଆଉ ସେ ଯେପରି ଗତ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ତକାଇ ପଠାନ୍ତି ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବିନତିପୁର୍ବକ ଗତ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଗତ୍କୁ ବାଟରେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଛକି ବସିଲେ । ୪ ସେଥିରେ ଫେଷ୍ଟସ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପାଉଲ କାଇସରିୟାରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଅଛି, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଶାଘର ସେଠାକୁ ଯାଉଅଛୁ । ୫ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷମତାପନ୍ନ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇ, ସେହି ଲୋକର ଯଦି କୌଣସି ଦୋଷ ଥାଏ, ତେବେ ଗହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ୬ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଠ ବା ଦଶ ଦିନରୁ ଅଧିକ ନ ରହି କାଇସରିୟାକୁ ବାହୁଡ଼ି ଗଲେ, ଆଉ ପରଦିନ ବିଗ୍ରହସନରେ ବସି ପାଉଲତ୍କୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ୭ ସେ ଆସନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆଗତ ଯିହୁଦୀମାନେ ଗତ୍କ ଚାଲିଆଡ଼େ ଠିଆ ହୋଇ ଗତ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଗୁରୁତର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ପ୍ରମାଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୮ ସେଥିରେ ପାଉଲ ଆପଣା ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରି କହିଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମୋଶାତ୍କ ବୟସସ୍ଥା କି ମନ୍ଦିର କି କାଇସରତ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ କୌଣସି ଅପରାଧ କରି ନାହିଁ । ୯ କିନ୍ତୁ ଫେଷ୍ଟସ୍ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପରିୟପାତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ପାଉଲତ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ କି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ନେଇ ବିଗ୍ରହ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୧୦ ମାତ୍ର ପାଉଲ କହିଲେ, ମୁଁ କାଇସରତ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି, ସେ ସ୍ଥାନରେ ମୋହର ବିଗ୍ରହ ହେବା ଉଚିତ । ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପୁରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ, ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଗହା ଅତି ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ୧୧ ତେବେ, ଯଦି ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ କରିଥାଏ, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ମନା କରୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ମୋ, ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହାସବୁ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ପଦେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ, ଗହାହେଲେ କୌଣସି ବୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ହସତରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ କାଇସରତ୍କ ଛାମୁରେ ବିଗ୍ରହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ୧୨ ସେଥିରେ ଫେଷ୍ଟସ୍ ମନ୍ତ୍ରାମଣ୍ଡଳ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ କାଇସରତ୍କ ଛାମୁରେ ବିଗ୍ରହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ କାଇସରତ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ।

ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଓ ବର୍ଣ୍ଣାକାତ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଉଲ
 ୧୩ କେତେକ ଦିନ ଗତ ହେଲା ପରେ ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଓ ବର୍ଣ୍ଣାକା କାଇସରିୟାକୁ ଆସି ଫେଷ୍ଟସ୍ତ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ୧୪ ସେମାନେ ଅନେକ ଦିନ ସେ ସ୍ଥାନରେ ରୁହନ୍ତେ, ରାଜାତ୍କ ଆଗରେ ଫେଷ୍ଟସ୍ ପାଉଲତ୍କ କଥା ଜଣାଇ କହିଲେ, ଫେଲୀକ୍ସ ଜଣେ ଲୋକତ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଯାଇଅଛନ୍ତି । ୧୫ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକବର୍ଗ ଓ

ପୁରାଣାନାମେ ଗହା ବିଷୟରେ ମୋ, ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରି ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡତାଙ୍କା ବିନତି କଲେ । ୧୬ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, ଅଭିଯୁକ୍ତକାରୀ ଓ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୁଖାମୁଖୀ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣି, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆତ୍ମପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ରୋମାୟ ମାନଙ୍କର ବିଧି ନୁହେଁ । ୧୭ ଏଣୁ ସେମାନେ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସନ୍ତେ ମୁଁ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ପରଦିନ ବିଗ୍ରହସନରେ ବସି ସେହି ଲୋକକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି । ୧୮ ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ ଠିଆ ହୋଇ, ମୁଁ ଯେପ୍ରକାର ଦୋଷର କଥା ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲି, ସେପରି କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଗହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଣିଲେ ନାହିଁ, ୧୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସପ୍ତର୍ଷି ପୁଣି, ଯାଶୁ ନାମକ ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାକୁ ପାଉଳ ସଜାବ ବୋଲି କହୁଥିଲ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ଗହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ବିବାଦ ଥିଲା । ୨୦ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କିପ୍ରକାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବି ବୋଲି ମୁଁ ହତବୁଦ୍ଧ ହୋଇ, ସେ ଯିରୁଶାଲକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଗ୍ରହିତ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରେ କି ନାହିଁ, ଏହା ପଚାରିଲି । ୨୧ କିନ୍ତୁ ପାଉଳ ସମ୍ଭାଷଣକୁ ବିଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ରଖା ହେବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରନ୍ତେ, ମୁଁ ଗଞ୍ଜୁ କାଇସରଙ୍କ ନିକଟକୁ ନ ପଠାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲି । ୨୨ ସେଥିରେ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଫେଷ୍ଟସ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସପ୍ତର୍ଷି ସେହି ଲୋକର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ । ସେ କହିଲେ, କାଲି ଆପଣ ଗହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ । ୨୩ ଅତଏବ, ପରଦିନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଓ ବର୍ଣ୍ଣାକା ମହା ସମାଗ୍ରହରେ ଆସି ପରଧାନ ପରଧାନ ସେନାପତି ଓ ନଗରର ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବିଗ୍ରହାଳୟରେ ପରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଫେଷ୍ଟସ୍ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପାଉଳ ଆଣାଗଲେ । ୨୪ ସେଥିରେ ଫେଷ୍ଟସ୍ କହିଲେ, ହେ ରାଜନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ମହାଶୟ ବୃନ୍ଦ, ଆପଣମାନେ ଏହି ଲୋକକୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି; ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ଲୋକସମୂହ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରି ଗହାର ଆଉ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ଚିତ୍କାର କଲେ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ସେ ମୁଦୁୟ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ କରି ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ ବୁଝିଲି, ଆଉ ସେ ନିଜେ ସମ୍ଭାଷଣ ଛାମୁରେ ବିଗ୍ରହିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ମୁଁ ଗଞ୍ଜୁ ପଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କଲି । ୨୬ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଗ'ର ବିଷୟରେ ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମୋର କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟ ନାହିଁ । ଏଣୁ ବିଗ୍ରହ କରି ଯେପରି ମୁଁ ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ କିଛି ପାଇ ପାରେ, ସେଥିପାଇଁ ଗଞ୍ଜୁ ଆପଣମାନଙ୍କ, ବିଶେଷତଃ ହେ ରାଜନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଆପଣଙ୍କ ସମମୁଖକୁ ଆଣିଅଛି; ୨୭ କାରଣ ବନ୍ଦୀକି ପଠାଇବା ସମୟରେ ଗ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ କରିବା ମୋତେ ଅସଙ୍ଗତ ବୋଧ ହେଉଅଛି ।

୨୭

ଆଗ୍ରିପ୍ପାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ପାଉଳଙ୍କ ଆତ୍ମସମର୍ଥନ

୧ ସେଥିରେ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ପାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ସପକ୍ଷରେ କଥା କହିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ସେଥିରେ ପାଉଳ ହସ୍ତ ବିସ୍ତର କରି ଆପଣା ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୨ ହେ ରାଜନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା, ଯିହୁଦୀମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଯେ ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆତ୍ମପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧମାନ ମନେ କରୁଅଛି, ୩ ବିଶେଷରେ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ, ଆପଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ସମସ୍ତ ଗାଁନାତି ଓ ମତାମତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିପୁଣ ଅଟନ୍ତି; ଏଥିପାଇଁ ଯୈର୍ମୟ ଧରି ମୋହର କଥା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନତି କରୁଅଛି । ୪ ଯୌବନକାଳବଧୁ ଆଦ୍ୟରୁ ସପ୍ତଜାତି ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ମୋହର ଆଗର ବ୍ୟବହାର ଯିହୁଦୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି; ୫ ସେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରଥମରୁ ଜାଣିଥିବାରୁ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ସର୍ବାପେକ୍ଷା କଠୋର ମତ ଅନୁସାରେ ଫାରୁଶୀ ହୋଇ ଜୀବନ ଯାପନ କଲି । ୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ଵର ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବିଗ୍ରହିତ ହେବା ପାଇଁ ଏବେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି । ୭ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାର ଗୋଷ୍ଠୀ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶାରେ ଦିବାଗତ ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରୁଅଛନ୍ତି । ହେ ରାଜନ, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ହେତୁ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ହେଉଅଛି । ୮ ଈଶ୍ଵର ଯେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତି, ଗହା କାହିଁକି ଆପଣମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହରେ ଅବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ବୋଲି ବୋଧ ହୁଏ ? ୯ ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋହର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହା ମୁଁ ନିଜେ ମନେ କରିଥିଲି । ୧୦ ଆଉ, ଯିରୁଶାଲମରେ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲି, ପୁରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସାଧୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କରିଥିଲି, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ସମୟରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋହର ମତ ଦେଇଥିଲି, ୧୧ ଆଉ ସମସ୍ତ ସମାଜଗୃହରେ ଥରକୁଥର ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଯାଶୁକ ନିନ୍ଦା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲି, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ବିଦେଶୀୟ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧା ସେମାନଙ୍କୁ ଗତନା କରୁଥିଲି ।

ପାଉଲଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସାକ୍ଷ୍ୟ
(ପୁରେଇତ ୨:1-19; 26:6-16)

୧୨ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ଓ ଆଦେଶପତ୍ର ଯେନି ଦମ୍ଭେସକକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ୧୩ ହେ ରାଜନ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ତେଜୋମୟ ଆଲୋକ ମୋହର ଓ ମୋ' ସହଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରକାଶମାନ ହେବାର ଦେଖିଲି । ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତେ, ମୁଁ ଏବଂ ଭାଷାରେ ମୋ, ପୁରତି ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ଶାଉଲ, ଶାଉଲ, କାହିଁକି ଆମ୍ଭକୁ ଗତନା କରୁଅଛ ? ପାଞ୍ଚଟି କଣ୍ଠାମୁନରେ ଗୋଇଠା ମାରିବା ତୁମ୍ଭେ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟକର । ୧୫ ସେଥିରେ ମୁଁ କହିଲି, ପୁରଭୁ, ଆପଣ କିଏ ? ତେଣୁ ପୁରଭୁ କହିଲେ ଯେଉଁ ଯାଶୁକ ତୁମ୍ଭେ ଗତନା କରୁଅଛ, ଆମ୍ଭେ ସେହି । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଉଠ, ପାଦରେ ଭରା ଦେଇ ଠିଆ ହୁଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭର ସେବକ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛ ଓ ପାଇବ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାକ୍ଷ୍ୟସ୍ତ୍ରୋତ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛୁ । ୧୭ ସମ୍ପ୍ରଜାତି ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ଅଧ୍ୟକାରରୁ ଆଲୋକ ପୁରତି ଓ ଶୟତନର ଶକ୍ତିରୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରତି ଫେରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାପ କ୍ଷମା ଓ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ୧୮ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଉଅଛୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।

ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା

୧୯ ଅତଏବ, ହେ ରାଜନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ମୁଁ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦର୍ଶନର ଅବାଧ୍ୟ ହେଲି ନାହିଁ, ୨୦ କିନ୍ତୁ ପୁରଥମେ ଦମ୍ଭେସକର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ, ପରେ ଯିହୁଦୀ ପୁରଦେଶର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ, ପୁଣି, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ପୁରଗୁର କରିବାକୁ ଲାଗିଲି, ଯେପରି ସେମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରତି ଫେରିଆସନ୍ତି ଓ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ୨୧ ଏହି କାରଣରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଧରି ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ୨୨ ଅତଏବ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ମୁଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି, ଭାବବାଦୀମାନେ ଓ ମୋଶା ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି କହୁ ନାହିଁ, ୨୩ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ପୁଣି, ପୁରଥମେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହୋଇ ସମ୍ପ୍ରଜାତି ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ୨୪ ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ଆତ୍ମପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଫେଷ୍ଟସ୍ ଉଚ୍ଚସ୍ତ୍ରୋତ୍ତେ କହିଲେ, ପାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ ପାଗଳ; ବହୁ ବିଦ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ପାଗଳ କରୁଅଛି । ୨୫ କିନ୍ତୁ ପାଉଲ କହିଲେ, ହେ ମହାମହିମ ଫେଷ୍ଟସ୍, ମୁଁ ପାଗଳ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ସ୍ଵପ୍ନର ବାକ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଅଛି । ୨୬ ରାଜା ତ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ଗଞ୍ଜ ଛାମୁରେ ମଧ୍ୟ ସାହସରେ କଥା କହୁଅଛି, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର କୌଣସି କଥା ଗଞ୍ଜର ଅଜଣା ନାହିଁ ବୋଲି ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ; ଏହା ତ ଗୋପନରେ କରା ହୋଇ ନାହିଁ । ୨୭ ହେ ରାଜନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା, ଆପଣ କ'ଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ? ଆପଣ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ । ୨୮ ସେଥିରେ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଲ୍ପ କଥାରେ ତ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ କରି ପାର ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ । ୨୯ ପାଉଲ କହିଲେ, ଅଲ୍ପରେ ହେଉ କି ବହୁତରେ ହେଉ, କେବଳ ଆପଣ ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ଆଜି ମୋର କଥା ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ବନ୍ଧନ ବିନା ମୋହରି ପରି ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା

କରୁଅଛି । ୩୦ ସେଥିରେ ରାଜା, ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ବର୍ଣ୍ଣଶାଳା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଠିଯାଇ, ୩୧ ଅନ୍ତର ହୋଇ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକ ମୁହଁରୁ କି ବ୍ୟଧି ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମ କରି ନାହିଁ । ୩୨ ଆଉ ଆଗରିପୁତା ଫେଷ୍ଟସତ୍ତ୍ୱ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକ ଯଦି କାଇସରଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଗ୍ଠିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ।

୨୭

ରୋମ ଅଭିମୁଖେ ପାଉଲଙ୍କ ଜଳଯାତ୍ରା

୧ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ଇତଲିଆକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥର ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପାଉଲ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବନ୍ଦୀ ରାଜକୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳର ଯୁଲିଅ ନାମକ ଜଣେ ଶତସେନାପତିଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ । ୨ ସେଥିରେ ଆସିଆ ଉପକୂଳରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ୟତ ଗୋଟିଏ ଆଦରାମୁତାୟ ଜାହାଜରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଚଢ଼ି ଜାହାଜ ଫିଟାଇଦେଲୁ; ଆଉ ମାକିଦନିଆର ଆରିସ୍ତର୍କ ନାମକ ଜଣେ ଥେସଲୋନୀୟ ଲୋକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ୩ ପରଦିନ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାବୋନରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ, ଆଉ ଯୁଲିଅ ପାଉଲଙ୍କ ପୁରତି ସଦୟ ବ୍ୟବହାର କରି ଆପଣା ମିତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସେବା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ୪ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଜାହାଜ ଫିଟାଇ ପୁରତିକୁଳ ପବନ ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କୁପୁରର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି, ୫ କିଲିକିୟା ଓ ପଂଫୁଲିଆ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ ଲୁକିଆର ମୁରକୁ ଆସିଲୁ । ୬ ସେଠାରେ ଶତସେନାପତି ଇତଲିଆକୁ ଯାଉଥିବା ଗୋଟିଏ ଆଲେକଜାଣ୍ଡରୀୟ ଜାହାଜ ପାଇ ସେଥିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଇଦେଲେ । ୭ ପରେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରେ ଧରେ ଯାଇ କଷ୍ଟରେ କ୍ରିନ୍ଦର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପବନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ଛାଡ଼ି ନ ଦେବାରୁ ସାଲ୍‌ମୋନୀର ସମ୍ମୁଖ ଦେଇ କ୍ରିନ୍ଦର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲୁ, ୮ ପୁଣି, କଷ୍ଟରେ କୂଳେ କୂଳେ ଯାଇ 'ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦର' ନାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲୁ; ଲସାୟା ସେଥିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ୯ ଏହି ପୁରକାରେ ଅନେକ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେଲା, ପୁଣି, ଜଳଯାତ୍ରା ବର୍ତ୍ତମାନ ବିପଦଜନକ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା, କାରଣ ସେତେବେଳେ ଉପବାସ ପର୍ବ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଣୁ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ କହିଲେ, ୧୦ ମହାଶୟମାନେ ଏହି ଜଳଯାତ୍ରା ଯେ କେବଳ ମାଲ ଓ ଜାହାଜର ଅନିଷ୍ଟ ହେବ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣର ମଧ୍ୟ ଯେ ଅନିଷ୍ଟ ଓ କ୍ଷତିକାରକ ହେବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣୁଅଛି । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଶତସେନାପତି ପାଉଲଙ୍କ କଥା ଅପେକ୍ଷା ଜାହାଜର ଗ୍ୟଳକ ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କଥାରେ ଅଧିକ ମନୋଯୋଗ କଲେ । ୧୨ ଆଉ ସେହି ବନ୍ଦରଟି ଶୀତକାଳ କଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ସୁବିଧାଜନକ ନ ଥିବାରୁ କୌଣସି ପୁରକାରେ ଫୈନିକ୍ସ ରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ଶୀତକାଳ କଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେଠାରୁ ଜାହାଜ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ; ସେହି ଫୈନିକ୍ସ କ୍ରିନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦର, ଗହା ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଓ ଦକ୍ଷିଣପୂର୍ବ ଅଭିମୁଖୀ ।

ସମୁଦ୍ରରେ ଝଡ଼

୧୩ ପରେ ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ଧାରେ ଧାରେ ବହିବାରୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ବୋଲି ମନେ କରି ଲଞ୍ଜର (ଛୋଟ ଲଞ୍ଜରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ମୋଟା ଦୌଡ଼ିରେ ନୌକାକୁ ଟାଣିବା), ଡେଲି କ୍ରିନ୍ଦର କୁଳର ଅତି ନିକଟ ଦେଇ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଉତ୍ତରରେ, ଯାହାକୁ ଇଉରକ୍ସିଲୋ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ପୁରତଣ୍ଡ ପବନ କୁଳରୁ ବହି ଆଘାତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୧୫ ଜାହାଜଟି ଗେଫାନରେ ପଡ଼ି ପବନର ସମ୍ମୁଖିନ ହୋଇ ନ ପାରିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାକୁ ଭାସିଯିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲୁ । ୧୬ ପୁଣି, କ୍ଲାଉଦ ନାମକ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦ୍ୱୀପର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀରେ ଯାଇ କଷ୍ଟରେ ଜାହାଜର ନୌକାଖଣ୍ଡିକ ଧରି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲୁ, ୧୭ ଆଉ ସେମାନେ ଗହାକୁ ଉଠାଇନେଲା ଉତ୍ତରରେ ନାନା ଉପାୟରେ ଜାହାଜକୁ ତଳୁ ଘେରିଦେଇ ବାନ୍ଧିଲେ, ପୁଣି, କାଳେ ସେମାନେ ସୁର୍ତ୍ତି ନାମକ ଚଢ଼ାରେ (ଭୂସାଲଘନ ବାଲିରେ) ଲାଗିଯିବେ, ଏହି ଭୟରେ ପାଲସବୁ ପକାଇଦେଇ ଭାସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୮ ଗେଫାନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅତିଶୟ କଷ୍ଟ ହେବାରୁ ତହିଁ ଆରଦିନ ନାବିକମାନେ ମାଲ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୧୯ ପୁଣି, ତୃତୀୟ ଦିନରେ ନିଜ ହାତରେ ଜାହାଜର ସରଞ୍ଜାମସବୁ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ । ୨୦ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ କି ନକ୍ଷତ୍ର ଦେଖା ନ ଯିବାରୁ, ପୁଣି, ଭୀଷଣ ଝଡ଼ ଲାଗିରହିବାରୁ ଶେଷରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଦୂର ହେଲା । ୨୧ ଆଉ, ସମସ୍ତେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାହାରରେ ରହିଲା ପରେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ମହାଶୟମାନେ, ମୋହର କଥା ମାନି କୁରାଣରୁ ଜାହାଜ ନ ଫିଟାଇବା, ପୁଣି, ଏହି ଅନିଷ୍ଟ ଓ କ୍ଷତି ନିବାରଣ କରିବା ଆପଣମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା । ୨୨ ଯାହା ହେଉ, ଏବେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସାହାସ ଧରନ୍ତୁ, କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାର ପରାଣନାଶ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ଜାହାଜ ନଷ୍ଟ ହେବ । ୨୩ ଯେଣୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଲୋକ, ପୁଣି, ଯାହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସେବା କରେ, ଗହାଡ଼କର ଜଣେ ଦୂତ ଏହି ରାତ୍ରିରେ ମୋ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ୨୪ ପାଉଲ, ଭୟ କର ନାହିଁ; କାଇସରଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଠିଆ ହେବାକୁ ହେବ, ଆଉ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ସହଯାତ୍ରୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ଅତଏବ, ମହାଶୟମାନେ, ସାହସ ଧରନ୍ତୁ, କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ଯେ, ମୋତେ ଯେପରି କୁହା ହୋଇଅଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଘଟିବ । ୨୬ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାରାପରେ ଯାଇ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ୨୭ ଏହି ରୂପେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଦ୍ଵିଆ ସମୁଦ୍ରରେ ଇତ୍ୟତତଃ ଗଲିତ ହେଉ ହେଉ ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ରାତ୍ରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରି ସମୟରେ ନାବିକମାନେ କୌଣସି ସ୍ଥଳର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁମାନ କଲେ । ୨୮ ଏଣୁ ସେମାନେ ମାପ କରି ଶହେ କୋଡ଼ିଏ ଫୁଟ ଗଭୀରର ପାଣି ପାଇଲେ ପୁଣି ଟିକିଏ ଆଗକୁ ଯାଇ ଆଉ ଥରେ ମାପ କରି ନବେ ଫୁଟ ଗଭୀରର ପାଣି ପାଇଲେ । ୨୯ କାଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପଥୁରିଆ ଭୂଇଁରେ ଯାଇ ପଡ଼ୁ, ଏହି ଭୟରେ ସେମାନେ ଗୁରୁତା ଲଞ୍ଜର ପକାଇଦେଇ ଦିନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲେ । ୩୦ ପୁଣି, ନାବିକମାନେ ଜାହାଜର ସମ୍ମୁଖଭାଗରୁ ଲଞ୍ଜର ପକାଇବା ଛଳରେ ନୌକାଖଣ୍ଡିକ ସମୁଦ୍ରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ଜାହାଜରୁ ପଲାଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ, ୩୧ ପାଉଲ ଶତସେନାପତି ଓ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏମାନେ ଜାହାଜରେ ନ ରହିଲେ ଆପଣମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ୩୨ ସେଥିରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ନୌକାର ଦୌଡ଼ିସବୁ କାଟିଦେଇ ତାକୁ ଜଳରେ ପକାଇଦେଲେ । ୩୩ ଆଉ, ଦିନ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ କହିଲେ, ଆଜିକି ଚଉଦ ଦିନ ହେଲା ଆପଣମାନେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଇ କିଛି ଭୋଜନ ନ କରି ଅନାହାରରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ୩୪ ଏଣୁ କିଛି ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛି, କାରଣ ଗହା ଆପଣମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଜନ; ଯେଣୁ ଆପଣମାନଙ୍କର କାହାରି ମସ୍ତକର ଗୋଟିଏ କେଶ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ୩୫ ସେ ଏହି ସବୁ କଥା କହି ରୁଟି ଘେନି ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଗହା ଭାଙ୍ଗି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୬ ସେଥିରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସାହାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଭୋଜନ କଲେ । ୩୭ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାହାଜରେ ସର୍ବସୁଧା ଦୁଇ ଶହ ଛଅସତରା ଜଣ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲୁ । ୩୮ ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭୋଜନ କଲା ପରେ ସମୁଦ୍ରରେ ଗହମ ପକାଇଦେଇ ଜାହାଜକୁ ହାଲୁକା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

ଜାହାଜ ଦୁର୍ଘଟଣା

୩୯ ଦିନ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସ୍ଥଳ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ବାଲିକୂଳ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଖାଲ ଦେଖି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେଠାରେ ଜାହାଜ ଲଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରାମର୍ଶ କଲେ । ୪୦ ଏଣୁ ସେମାନେ ଲଞ୍ଜରସବୁ କାଟି ସେଗୁଡ଼ିକ ସମୁଦ୍ରରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ଆଉ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ମଞ୍ଜର ଦୌଡ଼ିସବୁ ଫିଟାଇ ପବନ ଆଡ଼କୁ ଆଗ ପାଲ ଉଠାଇ କୂଳ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୪୧ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୁଇ ସମୁଦ୍ର ମିଶିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ପଡ଼ନ୍ତେ, ଜାହାଜଟି ଚଢ଼ାରେ(ଭୂସଂଲଘ୍ନ ବାଲିରେ) ଲାଗିଗଲା; ତା'ର ସମ୍ମୁଖଭାଗ ଲାଖିଯାଇ ଅଚଳ ହୋଇ ରହିଲା, କିନ୍ତୁ ପଛ ଭାଗ ତରଞ୍ଜର ପ୍ରଚରଣତରଞ୍ଜରେ ଭାଙ୍ଗି ଯିବାକୁ ଲାଗିଲା । ୪୨ ସେତେବେଳେ କାଳେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପହଁରି ପଲାଇଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୈନ୍ୟମାନେ ପରାମର୍ଶ କଲେ, ୪୩ କିନ୍ତୁ ଶତସେନାପତି ପାଉଲଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଇଚ୍ଛାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚଳପରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ପହଁରି ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରେ ତେଇପଡ଼ି ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥଳକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, ୪୪ ପୁଣି, ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତକ୍ତ(କାଠପଟା) ଓ ଆଉ କେହି କେହି ଜାହାଜର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡ ଧରି ଯାଉନ୍ତୁ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ସମସ୍ତେ ନିରାପଦରେ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇଲା ପରେ ସେହି ଦୁଃଖୀୟ ମେଲିତା ବୋଲି ଜାଣିଲୁ । ୨ ଆଉ, ବର୍ବରମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସାଧାରଣ ଦୟା ଦେଖାଇଲେ, କାରଣ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଶୀତ ହେଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଗ୍ନି ଜାଳି ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବତ୍ସର୍ଯ୍ୟନା କଲେ । ୩ କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ବିତ୍ତାଏ କାଠ ଗୋଟାଇ ନିଆଁ ଉପରେ ପକାନ୍ତେ, ଗତି ହେତୁ ଗୋଟାଏ କାଳସାପ ବାହାରି ଗର୍ଜନ ହାତରେ କାମୁଡ଼ି ଲାଗିରହିଲା । ୪ ବର୍ବରମାନେ ଗର୍ଜନ ହାତରେ ସେହି ଜନ୍ତୁଟା ଝୁଲିଥିବାର ଦେଖି ପରସ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଲୋକଟା ନିଶ୍ଚୟ ଖୁଣା, ସମୁଦ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ଧର୍ମ ଏହାକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୫ କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ଜନ୍ତୁଟାକୁ ଝାଡ଼ି ନିଆଁରେ ପକାଇଦେଲେ, ଆଉ ଗର୍ଜନ କିଛି କ୍ଷତି ହେଲା ନାହିଁ । ୬ ସେ ଯେ ପୁଲିସିସ୍ କିମ୍ବା ହୋର୍ତ୍ ମରି ପଡ଼ିଯିବେ, ଏହା ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ; ମାତ୍ର ଅନେକ ବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲା ପରେ ଗର୍ଜନ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ନ ଘଟିବାର ଦେଖି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମନ ବଳାଇ କହିଲେ, ଏ ଜଣେ ଦେବତା । ୭ ସେହି ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ପୁଲିସିସ୍ ନାମକ ସେହି ଦୁଃଖୀୟ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଗୃହ ଓ ଭୂମି ଥିଲା; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଦରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟସତକାର କଲେ । ୮ ସେହି ସମୟରେ ପୁଲିସିସ୍‌ଙ୍କର ପିତା ଉତ୍ତର ଓ ଅମାଣ୍ଟା ଗୋଟାଏ ପାତ୍ର ହୋଇ ଶୟ୍ୟାଶାୟୀ ଥିଲେ, ଆଉ ପାଉଲ ଉତ୍ତରକୁ ଗ୍ରହଣ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ଗ୍ରହଣ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ଗ୍ରହଣକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ୯ ଏହି ଘଟଣା ପରେ ସେହି ଦୁଃଖୀୟ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ପାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ସୁସ୍ଥ ହେଲେ; ୧୦ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦୁଃଖୀ ସମାଦର କଲେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସ୍ଥାନ କରିବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ପଦାର୍ଥସବୁ ଯୋଗାଇଦେଲେ ।

ରୋମ ନଗରୀରେ ପାଉଲ

୧୧ ତିନି ମାସ ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡରିୟ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ଯାତ୍ରା କଲୁ, ସେହି ଜାହାଜ ଏହି ଦୁଃଖୀୟ ଶୀତକାଳ କଟାଇଥିଲା, ଗହୀର ଚିହ୍ନ ମିଥୁନ । ୧୨ ସୁରାକ୍ସାରେ ପହଞ୍ଚି ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ତିନି ଦିନ ରହିଲୁ, ୧୩ ପୁଣି, ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବୁଲି ରେଗିୟରେ ପହଞ୍ଚି ଦିନକ ପରେ ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ବହିବାରୁ ଦୁଃଖୀୟ ଦିନରେ ପୁତେଅଲିକୁ ଆସିଲୁ; ୧୪ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲୁ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାତ ଦିନ ରହିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ; ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ରୋମରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ୧୫ ଭାଇମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଆପ୍ପାୟାଙ୍କୁ ହାଟ 'ଓ' ତିନି ସରେଇଘର 'ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କରି ସାହାସ ପାଇଲେ । ୧୬ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ରୋମରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତେ, ପାଉଲଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରହରୀ ସୈନ୍ୟ ସହିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ରୋମରେ ପାଉଲ

୧୭ ତିନି ଦିନ ପରେ ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ତାଙ୍କି ଏକତ୍ର କଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଯଦ୍ୟଦି ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଗାତିନାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରି ନ ଥିଲି, ତଥାପି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେଲି । ୧୮ ସେମାନେ ମୋହର ବିଚାର କରି ମୋଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ତର କୌଣସି କାରଣ ନ ଥିବାରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ୧୯ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ସେଥିରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବାରୁ ମୁଁ କାଇସରଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଚାରିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲି; ମୋହର ଯେ ସ୍ଵପ୍ନାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାର କିଛି ଥିଲା, ଗହୀ ନୁହେଁ । ୨୦ ଅତଏବ ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲି, କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ଭରସା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଏହି ଜଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଦୀ ଯାଇଅଛି । ୨୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଗହୀଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯିହୁଦୀ ଦେଶରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପତ୍ର ପାଇ ନାହିଁ, କି ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏଠାକୁ ଆସି ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନ୍ଦ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ନାହିଁ ବା କି ନାହିଁ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଭାବ କଥା, ଗହୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ; କାରଣ ଏହି ଦଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ସର୍ବତ୍ର ଗହୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କୁହାଯାଉଅଛି । ୨୩ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଗହୀଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଦିନ ନିରୂପଣ କରି ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଗର୍ଜନ ବସାକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେ

ସକାଳୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ନେଇ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ୨୪ ସେଥିରେ କେହି କେହି କୁହାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ । ୨୫ ପୁଣି, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ନ ହେବାରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ; ସେମାନଙ୍କ ଯିବା ପୂର୍ବେ ପାଉଲ ଏହି ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯଥାରୂପେ କହିଥିଲେ, ୨୬ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରକାରେ ବୁଝିବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରକାରେ ଜ୍ଞାତ ହେବ ନାହିଁ; ୨୭ କାରଣ ଏହି ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟ ଜଡ଼ ହେଲା, ସେମାନେ କାନରେ କଷ୍ଟରେ ଶୁଣିଲେ ଓ ନିଜ ନିଜ ଆଖି ବୁଜିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଓ କାନରେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବୁ ନାହିଁ । ୨୮ ଅତଏବ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ପରିତ୍ରାଣ ଅଣଯିହୁତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ପରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଆପଣମାନେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅନ୍ତୁ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିବେ । ୨୯ [ଆଉ ସେ ଏହି ସବୁ କଥା କହିବାପରେ ଯିହୁତାମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁ କରୁ ପରସ୍ପାଦ କଲେ ।] ୩୦ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଭଡ଼ାଘରେ ରହିଲେ, ୩୧ ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ଗହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଶ୍ରବଣ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହସରେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କଥା ପରଗର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Romans

ରୋମାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଠଲଞ୍ଜ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଠଲ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଞ୍ଜ ଦାସ ଓ ଆହୁତ ଜଣେ ପ୍ରେରିତ, ପୁଣି, ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ଯେଉଁ ସୁସମାଗର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଆପଣା ଭାବବାଦୀମାନଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ପୃଥକାକୃତ, ୨ ସେ ରୋମରେ ଥିବା ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ ପ୍ରିୟ ଓ ଆହୁତ ସମସ୍ତ ସାଧୁଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ୩ ସେହି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାଉଦଞ୍ଜ ବଂଶଜାତ, ୪ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୃତମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ଦ୍ଦୟାଷ୍ଟ ହେଲେ ୫ ଆଉ, ଯେଉଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ, ୬ ଗହାଞ୍ଜ ନାମର ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅଣଯିହୁଦୀ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ କରି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରେରିତ ପଦ ପାଇଅଛୁ । ୭ ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ରୋମକୁ ଯିବାର ଆକାଂକ୍ଷା

୮ ପ୍ରଥମରେ, ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ବିଶ୍ଵାସର ସୁସମାଗ ଯେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ଶୁଣାଯାଉଅଛି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଞ୍ଜ ସକାଶେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ମୋହର ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି । ୯ କାରଣ ଯେପରି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏତେ ଦିନ ପରେ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଲକ୍ଷ ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଥରେ ସୁଯୋଗ ପାଇ ପାରେ, ୧୦ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କିପରି ନିରନ୍ତର ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ମୋହର ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସର୍ବଦା ନିବେଦନ କରିଆସୁଅଛି, ସେ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ମୁଁ ମୋହର ଆତ୍ମା ଦେଇ ଗହାଞ୍ଜ ପୁତ୍ରଞ୍ଜ ସୁସମାଗରେ ସେବା କରେ, ସେ ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । ୧୧ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସ୍ଵାଗତ ହୋଇ ପାର, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ କୌଣସି ଆତ୍ମିକ ଦାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ୧୨ ବରଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ଓ ମୋହର, ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ସହିତ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୧୩ ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ଯେପ୍ରକାରେ, ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଵା ସେହି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ଯେପରି କିଛି ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ ଥରକୁଥର ମନସ୍ଥ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆସିଅଛି; ସେ ବିଷୟରେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞ ଥାଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । ୧୪ ଗ୍ରୀକ୍ କି ବର୍ବର, ଶିକ୍ଷିତ କି ଅଶିକ୍ଷିତ, ସମସ୍ତଞ୍ଜ ନିକଟରେ ମୁଁ ରୁଣା । ୧୫ ଅତଏବ, ରୋମବାସୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ସୁସମାଗର ପ୍ରଗତି କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟେ ।

ସୁସମାଗର ଶକ୍ତି

୧୬ କାରଣ ମୁଁ ସୁସମାଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ଗହା ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଶକ୍ତି ଅଟେ, ପ୍ରଥମତଃ ଯିହୁଦୀ ପକ୍ଷରେ, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀକ୍ ପକ୍ଷରେ । ୧୭ ସେଥିରେ ତ ଇଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି, ଗହା ବିଶ୍ଵାସମୂଳକ ଓ ବିଶ୍ଵାସଜନକ, ଯେପରି ଲେଖାଅଛି, “ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ବଞ୍ଚିବ” ।

ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ପାପ

୧୮ କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଧର୍ମରେ ସତ୍ତ୍ଵକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜର ସମସ୍ତ ଅପବିତ୍ରତା ଓ ଅଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ୧୯ ଯେଣୁ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଜ୍ଞାତବ୍ୟ, ଗହା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ପରକାଣ୍ଡିତ ହୋଇଅଛି; ଇଶ୍ଵର ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହା ପରକାଣ୍ଡିତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିକାଳାବଧି ଗହାଙ୍କର ଅଦୃଶ୍ୟ ଗୁଣସମୂହ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗହାଙ୍କର ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ଇଶ୍ଵରତତ୍ତ୍ଵ, ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ବୋଧଗମ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ପରତାତ୍ପର ହେଉଅଛି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେବାର ବାଟ ନ ଥାଏ । ୧୧ କାରଣ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣି ଗହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ବୋଲି ଗୌରବ ଦେଲେ ନାହିଁ କି ଧର୍ମବାଦ ଦେଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧାର ତର୍କବିତର୍କରେ ଜଡ଼ିତ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅବୋଧ ମନ ଅଧିକାରମୟ ହେଲା; ୧୨ ନିଜ ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ମନେ କରି ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ହେଲେ, ୧୩ ପୁଣି, ଅକ୍ଷୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବକୁ କ୍ଷୟଶାୟୀ ମନୁଷ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ, ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀ, ସର୍ପାଦିଙ୍କ ଆକୃତିମୁକ୍ତ ପରତିମାରେ ପରିଣତ କଲେ । ୧୪ ଏଣୁ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କୁଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚିତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ପରସ୍ପର ଦ୍ଵାରା କଳ୍ପିତ ହୁଏ । ୧୫ କାରଣ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁର ପୂଜା ଓ ସେବା କଲେ ମାତ୍ର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କଲେ ନାହିଁ; ଯେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଧର୍ମ । ଆମେ । ୧୬ ଏହି କାରଣରୁ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମମୟ ପାପ ପରବୃତ୍ତିରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗମାନେ ସ୍ଵାଭାବିକ ବ୍ୟବହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ୧୭ ପୁଣି, ସେହିପରି ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଭାବିକ ସ୍ଵର୍ଗାସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରସ୍ପର ଆପଣା ଆପଣା କାମନାରେ ଦଗ୍ଧ ହେଲେ, ପୁରୁଷ ସହିତ ପୁରୁଷ କୁତ୍ସିତ କର୍ମ କଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣାଠାରେ ନିଜ ନିଜ ଭରଷ୍ଟତର ସମୁଚିତ ପରତିଫଳ ପାଇଲେ । ୧୮ ଆଉ, ଯେପରି ସେମାନେ ଇଶ୍ଵର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ଵୀକୃତ ହେଲେ, ସେହିପରି ଇଶ୍ଵର ଅନୁଚିତ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭରଷ୍ଟ ମତିରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୯ ସେମାନେ ସର୍ବ ପରକାର ଅଧର୍ମ, ଦୁଷ୍ଟତା, ଲୋଭ, ହିଂସା, ଈର୍ଷା, ବଧ, ବିବାଦ, ଛଳ ଓ ମନ୍ଦତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ୨୦ ସେମାନେ ତୁଗ୍ଧୁଆ, ନିନ୍ଦକ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଘୃଣା, ଅତ୍ୟାଗ୍ରା, ଦାମ୍ଭିକ, ଅହଂକାରୀ, ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ଉତ୍ପାଦକ, ୨୧ ପିତାମାତାଙ୍କ ଅନୀକାର, ନିର୍ଦୋଷ, ନିୟମ ଭଙ୍ଗକାରୀ, ସ୍ଵାଭାବିକ ସନ୍ଦେହ-ରହିତ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଅଟନ୍ତି । ୨୨ ଯେଉଁମାନେ ଏହିପରି ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁର ଯୋଗ୍ୟ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଏହି ବିଧାନ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ସୁଦ୍ଧା କେବଳ ଯେ ଏହି ପରକାର ଆଚରଣ କରନ୍ତି ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହିପରି ଆଚରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ଅନନ୍ଦରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ

୧ ଅତଏବ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ବିଗ୍ରହ କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ କେହି ହୁଅ, ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତର ଦେବାର ବାଟ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟର ବିଗ୍ରହ କରୁଥାଅ, ସେହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଦୋଷୀ କରୁଥାଅ, ଯେଣୁ ବିଗ୍ରହ କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ସେହି ପରକାର କର୍ମ କରୁଥାଅ । ୨ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପରକାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ଯେ ନ୍ୟାୟସତ୍ତ୍ଵ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୩ ଆଉ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପରକାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହ କରି ଆପେ ସେହି ପରକାର କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଗ୍ରହରୁ ପଲ୍ଲୟନ କରି ପାର ବୋଲି କ'ଣ ମନେ କରୁଅଛ ? ୪ କିମ୍ବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଏହା ନ ଜାଣି ତୁମ୍ଭେ କି ଗହାଙ୍କର କୃପା, ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚରସହିଷ୍ଣୁତାରୁ ଧନସବୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଅଛ ? ୫ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କଠିନ ଓ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୃଦୟ ଅନୁସାରେ, ଯେଉଁ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ପରକାଣ୍ଡିତ ପାଇବ, ସେହି କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ନିଜ ପାଇଁ କ୍ରୋଧ ସଞ୍ଚୟ କରୁଅଛ; ୬ ସେ ପରତତ୍ପକ ଲୋକକୁ ନିଜ ନିଜ କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ଦେବେ; ୭ ଯେଉଁମାନେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରି ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଅମରତା ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାର୍ଥପର, ପୁଣି, ସତ୍ୟର ଅନୀକାର, ମାତ୍ର ଅଧର୍ମିକତାର ଅନୀକାର, ସେମାନଙ୍କ ପରତି କ୍ରୋଧ ଓ କୋପ ଘଟିବ । ୯ ପରଥମରେ ଯିହୁଦୀ ଓ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀକ୍, ପରତତ୍ପକ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ଉପରେ କ୍ଳେଶ ଓ ସତ୍ତ୍ଵ ଘଟିବ, ୧୦ ମାତ୍ର ପରଥମରେ ଯିହୁଦୀ ଓ

ମଧ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡାକ, ପରତେୟକ ସତ୍‌କର୍ମକାରୀ ପୁରତି ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଶାନ୍ତି ଘଟିବ । ୧୧ କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଖାପେକ୍ଷା ନାହିଁ ।

ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାର

୧୨ ଯେଣୁ ଯେତେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିହୀନ ହୋଇ ପାପ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ବିନଷ୍ଟ ହେବେ; ଆଉ, ଯେତେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାପ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତରାରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ, ୧୩ କାରଣ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶ୍ରେଣୀମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଧାର୍ମିକ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନକାରୀମାନେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବେ । ୧୪ ଯେଣୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତରା କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ପାଇଲେ ହେଁ ଆପେ ଆପଣା ଆପଣା ପୁରତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି; ୧୫ କାରଣ ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କର୍ମ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଲିଖିତ ବୋଲି ଦେଖାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିବେକ ମଧ୍ୟ ସେଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମନର ତର୍କବିତର୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷା କିଅବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରେ; ୧୬ ଯେଉଁ ଦିନରେ ଇଶ୍ଵର ମୋହର ସୁସମାଗର ଅନ୍ତରାରେ ଯାଶୁଖରାଣ୍ଡକ ଦସ୍ତା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର କରିବେ, ସେହି ଦିନ ଏହା ପରକାଶ ପାଇବ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀ ନାମ ବହନ କରି ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥାଅ ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଗର୍ବ କରୁଥାଅ, ୧୮ ଆଉ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗହାହକ ଇଚ୍ଛା ଜାଣୁଥାଅ, ପୁଣି, ଭଲ ମନ୍ଦର ପରତେୟ ବୁଝୁଥାଅ, ୧୯ ଆଉ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଓ ସତ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିହିତ ଅଛି, ଗହା ପାଇଥିବାରୁ, ୨୦ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାକୁ ଅଧିକ ପଥପରଦର୍ଶକ, ଅଧିକାରବାସୀଙ୍କର ଆଲୋକ, ମୂର୍ଖର ସଂଶୋଧକ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥାଅ, ୨୧ ତେବେ ପରକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଆପଣାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ନାହିଁ ? ଗେରି କର ନାହିଁ ବୋଲି ପରଗର କରି ତୁମ୍ଭେ କି ଗେରି କରୁଥାଅ ? ୨୨ ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ ବୋଲି କହି ତୁମ୍ଭେ କି ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଥାଅ ? ପରତିମା ଘୃଣା କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମନ୍ଦିର ଲୁଣ୍ଠନ କରୁଥାଅ ? ୨୩ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗର୍ବ କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଢ଼ଘନ ଦସ୍ତା ତୁମ୍ଭେ କି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନାଦର କରୁ ନାହିଁ ? ୨୪ କାରଣ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହେତୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ନିନ୍ଦିତ ହେଉଅଛି ।” ୨୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କର, ତେବେ ପରକୃତରେ ସୁନ୍ଦର ଲାଭଜନକ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଢ଼ଘନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସୁନ୍ଦର ଅସୁନ୍ଦରରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ୨୬ ଅତଏବ, ଯଦି ଅସୁନ୍ଦର ଲୋକ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଧିବିଧାନ ପାଳନ କରେ, ତେବେ ଗହାର ଅସୁନ୍ଦର କ'ଣ ସୁନ୍ଦର ବୋଲି ଗଣିତ ହେବ ନାହିଁ ? ୨୭ ପୁଣି, ସ୍ଵାଭାବିକ ଅସୁନ୍ଦର ଲୋକ ଯଦି ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରେ, ତେବେ ଲିଖିତ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସୁନ୍ଦର ବିଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଢ଼ଘନ କରୁଥାଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ସେ ତୁମ୍ଭର ବିଚାର କରିବ । ୨୮ କାରଣ ବାହାରେ ଯେ ଯିହୁଦୀ, ସେ ଯିହୁଦୀ ନୁହେଁ, କିଅବା ବାହାର ଶରୀରରେ ଯେ ସୁନ୍ଦର, ଗହା ସୁନ୍ଦର ନୁହେଁ; ୨୯ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରରେ ଯେ ଯିହୁଦୀ, ସେ ଯିହୁଦୀ, ପୁଣି, ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ହୃଦୟରେ ଯେ ସୁନ୍ଦର, ଗହା ପରକୃତ ସୁନ୍ଦର । ଏପରିଲୋକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପରଶଂସା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

୩

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ଯଥାର୍ଥତା

୧ ତେବେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକର ବିଶେଷ କ'ଣ ? ସୁନ୍ଦର ବା ଉପକାର କ'ଣ ? ସବୁ ପରକାରେ ବହୁତ । ୨ ସର୍ବପରଥମେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ୩ ତେବେ କ'ଣ ? ଯଦି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଅବିଶ୍ଵାସୀ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସୀତା କ'ଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସୀତାକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରିବ ? ୪ ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ, ବରଂ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଲେ ହେଉ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଉ, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଜଣାଯିବ, ପୁଣି, ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ସମୟରେ ବିଜୟୀ

ହେବ ।^୫ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଧାର୍ମିକତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ପରମାଣ କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହିବା ? ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର କ୍ଷମାରେ ପରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି, ସେ କି ଅଧାର୍ମିକ ? ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ କହୁଅଛି ।^୬ ତହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ, କାରଣ ତହାହେଲେ ଇଶ୍ଵର କିପରି ଜଗତର ବିଗ୍ରହ କରିବେ ?^୭ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋହର ମଧ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ତହାଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ପରତୁର ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା, ତହାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆଉ କାହିଁକି ପାପୀ ବୋଲି ବିଗ୍ରହ କରୁଅଛି ?^୮ ଆଉ, ଭଲ ଫଳ ଫଳିବା ନିମନ୍ତେ ଆସ, ମନ୍ଦ କର୍ମ କରୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛୁ ବୋଲି ଯେପରି କେହି କେହି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଗ୍ଲାନି କରି କହନ୍ତି, ସେପରି ବା କାହିଁକି ନ କରିବା ? ଏମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଯଥାର୍ଥ ।

କେହି ଧାର୍ମିକ ନୁହେଁ

୯ ତେବେ କ'ଣ ? ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ନା, କୌଣସି ପରକାରରେ ନୁହେଁ, କାରଣ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗ୍ରେକ୍ ସମସ୍ତେ ଯେ ପାପର ଅଧିକାରୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତମତ୍ଵ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କରିଅଛୁ,^{୧୦} ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ଧାର୍ମିକ କେହି ନାହିଁ, ନା, ଜଣେ ସୁଦଧା ନାହିଁ,^{୧୧} ଯେ ବୁଝେ, ଏପରି କେହି ନାହିଁ; ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ଵେଷଣ କରେ, ଏପରି ଜଣେ ନାହିଁ;^{୧୨} ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିପଥରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଏକସାଙ୍ଗରେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରେ, ଏପରି କେହି ନାହିଁ, ନା, ଏପରି ଜଣେ ହେଲେ ନାହିଁ ।^{୧୩} ସେମାନଙ୍କ କଣ୍ଠ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ସମାଧି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଜିହ୍ଵାରେ ଛଳନା କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଓଷ୍ଠ ତଳେ କାଳସର୍ପର ବିଷ ଅଛି,^{୧୪} ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ଅଭିଶାପ ଓ କ୍ରୁରତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ;^{୧୫} ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଦୂରତଗାମୀ,^{୧୬} ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ କ୍ଲେଶ,^{୧୭} ପୁଣି, ଶାନ୍ତିର ପଥ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।^{୧୮} ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭୟ ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ନ ଥାଏ ।^{୧୯} ଆଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ଜାଣୁ ଯେ, ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଯାହା ଯାହା କୁହେ, ସେହି ସବୁ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାଧୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହେ, ଯେପରି ପରତତ୍ଵ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରାଯିବ ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଗ୍ରହରେ ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବ;^{୨୦} କାରଣ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ତହାଙ୍କ ଛାମ୍ପରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଦ୍ଵାରା ପାପର ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମେ ।

ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା

୨୧ କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତା ବନ୍ଦଗତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ତହା ବିଷୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତା ଓ ଭାବନାଧାରମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି,^{୨୨} ଅର୍ଥାତ୍, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକତା ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ପରତିବର୍ତ୍ତେ, କାରଣ କୌଣସି ପରତେଦ ନାହିଁ,^{୨୩} ସମସ୍ତେ ତ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି,^{୨୪} ପୁଣି, ସେମାନେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ତହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଣୁଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ଅଛି, ତଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି ।^{୨୫} ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ପୂର୍ବକୃତ ପାପସବୁ ଉପେକ୍ଷା କରିଥିବାରୁ ନିଜ ଧାର୍ମିକତା ପରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତହାଙ୍କୁ, ତହାଙ୍କ ରକ୍ତରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା, ପରାୟଣତାରେ ରୂପେ ପରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି,^{୨୬} ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ପରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହା କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ସପ୍ତମ ଧାର୍ମିକ ଓ ଯାଣୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସୀକୁ ଧାର୍ମିକ ଗଣନାକାରୀ ବୋଲି ପରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି ।^{୨୭} ତେବେ ଗର୍ବ କେଉଁଠାରେ ? ତହା ଦୂରୀକୃତ ହେଲା । କେଉଁ ପରକାର ବନ୍ଦବସ୍ତା ଦ୍ଵାରା ? କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ଵାରା ? ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସର ବନ୍ଦବସ୍ତା ଦ୍ଵାରା ।^{୨୮} ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମାମାଂସା ଏହି, ମନୁଷ୍ୟ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାରେ କ୍ରିୟାକର୍ମ ବନ୍ଦଗତ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ ।^{୨୯} କିମ୍ବା ଇଶ୍ଵର କି କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର ? ସେ କି ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ନୁହଁନ୍ତି ? ହଁ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ।^{୩୦} କାରଣ ଇଶ୍ଵର ତ ଏକ, ଆଉ ସେ ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ସୁନ୍ଦରୀକୁ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଅସୁନ୍ଦରୀକୁ ଧାର୍ମିକ ଗଣିବେ ।^{୩୧} ତେବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାକୁ ଲୋପ କରୁଅଛୁ ? ତହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ, ବରଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦବସ୍ତାକୁ ସଂସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

ଅବରହାମଞ୍ଜ ଆଦର୍ଶ

୧ ତେବେ ଶରୀର ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ପିତୃପୁରୁଷ ଅବରହାମ କ'ଣ ପାଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆତ୍ମଭେଦନେ କହିବା ? ୨ କାରଣ ଅବରହାମ ଯଦି କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେଲେ, ତେବେ ଗହାଞ୍ଜ ଗର୍ବର କାରଣ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ନିକଟରେ ନୁହେଁ । ୩ କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରର କ'ଣ କୁହେ ? ଅବରହାମ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଆଉ ଗଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ଗହା ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହେଲା । ୪ ଯେ କର୍ମ କରେ, ଗହା ପକ୍ଷରେ ଗ'ର ବେତନ ଅନୁଗ୍ରହ ରୂପେ ଗଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତର ଦେୟ ବୋଲି ଗଣିତ ହୁଏ । ୫ କିନ୍ତୁ ଯେ କର୍ମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ, ମାତର ଅଧାର୍ମିକକୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଯେ ଗଣନା କରନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ଗହା ପକ୍ଷରେ ଗ'ର ବିଶ୍ଵାସ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହୁଏ । ୬ ଏହି ପରକାରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ପକ୍ଷରେ ଈଶ୍ଵର କ୍ରିୟାକର୍ମ ବ୍ୟତୀତ ଧାର୍ମିକତା ଗଣନା କରନ୍ତି, ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ଗକୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଯଥା, ୭ “ଯେଉଁମାନଞ୍ଜର ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଯେଉଁମାନଞ୍ଜର ପାପସବୁ ଆରହାଦିତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । ୮ ପରତୁ ଯେଉଁ ଲୋକର ପାପ ଗଣନା କରିବେ ନାହିଁ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୯ ଗହାହେଲେ ସୁନ୍ଦରିମାନଞ୍ଜକୁ ଏପରି ଧନ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ବା ଅସୁନ୍ଦରିମାନଞ୍ଜକୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ? ଯେଣୁ ଆତ୍ମଭେଦନେ କହୁ, ଅବରହାମଞ୍ଜ ବିଶ୍ଵାସ ଗଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହେଲା । ୧୦ ତେବେ, ଗହା କିପରି ଗଣିତ ହେଲା ? ଗଞ୍ଜର ସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ ନା ଅସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ ? ସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ । ୧୧ ଆଉ, ସେ ଅସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସକାଶେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ସେଥିର ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜ ସ୍ଵରୂପେ ସୁନ୍ଦରିତ ହିଁନ ପାଇଲେ, ଯେପରି ଅସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସୀଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ଧାର୍ମିକତା ଗଣନା କରାଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଞ୍ଜର ପିତା ହୁଅନ୍ତି, ୧୨ ପୁଣି, ଯେପରି ସେ ସୁନ୍ଦରିମାନଞ୍ଜର ପିତା ହୋଇ ପାରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସୁନ୍ଦରିତ ପ୍ରାପ୍ତ, କେବଳ ସେମାନଞ୍ଜର ନୁହେଁ, ମାତର ଅସୁନ୍ଦରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ପିତା ଅବରହାମଞ୍ଜର ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା ସେଥିର ପଦ୍ଧତିହ୍ନ ଦେଇ ଯେଉଁମାନେ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜର ମଧ୍ୟ ।

ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରତିଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ

୧୩ କାରଣ ଅବରହାମ କିମ୍ବା ଗଞ୍ଜ ବଂଶକୁ ଜଗତର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପରତିଜ୍ଞା ମୋଶାଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା, ମାତର ବିଶ୍ଵାସର ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୧୪ ଯେଣୁ ଯଦି ମୋଶାଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳମ୍ବନାମାନେ ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ବିଶ୍ଵାସ ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଅଛି ଓ ପରତିଜ୍ଞା ନିଷ୍ଠଳ କରାଯାଇଅଛି । ୧୫ କାରଣ ମୋଶାଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ୍ଷେତ୍ର ଜନ୍ମାଏ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ମୋଶାଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ସେଠାରେ ମୋଶାଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଞ୍ଜନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ୧୬ ଏଣୁ ଏହି ପରତିଜ୍ଞା ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେପରି ଗହା ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ହୁଏ, ଆଉ ତଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବଂଶ ପକ୍ଷରେ, କେବଳ ମୋଶାଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳମ୍ବନା ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ନୁହେଁ, ମାତର ଅବରହାମଞ୍ଜ ବିଶ୍ଵାସାବଳମ୍ବନା ବଂଶ ପକ୍ଷରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ପରତିଜ୍ଞା ଅଟଳ ରହେ; ୧୭ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ସେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଯେ ମୃତମାନଞ୍ଜୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି ଓ ନ ଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ଥିବା ବସ୍ତୁ ପରି ତାକନ୍ତି, ସେହି ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଞ୍ଜର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ଆତ୍ମେ ତୁମଞ୍ଜୁ ବହୁ ଜାତିର ପିତା କରିଅଛୁ । ୧୮ “ଏହିପରି ତୁମଞ୍ଜର ବଂଶ ହେବ,” ଏହି ଯେଉଁ କଥା କୁହାଯାଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ସେ ଯେପରି ବହୁ ଜାତିର ପିତା ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଆଶା ନ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆଶା ରଖି ସେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ । ୧୯ ଗଞ୍ଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ଶତ ବର୍ଷ ହେବାରୁ ସେ ଆପଣା ଶରୀରକୁ ମୃତବତ୍ ଓ ସାରାଞ୍ଜ ଗର୍ଭକୁ ମୃତ ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିଶ୍ଵାସରେ ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ନାହିଁ, ୨୦ ବରଂ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ପରତିଜ୍ଞା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ସନ୍ଦେହ କଲେ ନାହିଁ, ୨୧ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ଯାହା ପରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେ ଯେ ସକ୍ଷମ, ଏହା ଦୃଢ଼ରୂପେ ଜାଣି ଗହାଞ୍ଜୁ ଗୌରବ ଦେଇ ବିଶ୍ଵାସରେ ବଳବାନ ହେଲେ । ୨୨ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଗଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହେଲା ୨୩ ଗଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ଯେ ଗଣିତ ହେଲା, ଏହା କେବଳ ଗଞ୍ଜ ନିମନ୍ତେ ଲିଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ୨୪ ମାତର ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇଅଛି; କାରଣ ଯେ ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ପରତୁ ଯାଶୁଞ୍ଜୁ ମୃତମାନଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ, ଗହାଞ୍ଜଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ଆତ୍ମଭେଦନେ, ଆତ୍ମାମାନଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଗହା ଗଣିତ

ହେବ; ୨୫ ସେହି ଯାଶୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଆତ୍ମାମାନେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ ।

୫

ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି

୧ ଅତଏବ, ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରଠୁ ଯାଶୁଖରାଣ୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ଅଛୁ; ୨ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛୁ, ସେଥିରେ ଗହାଞ୍ଜ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ ମଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ପୁଣି, ଆତ୍ମାମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବର ଭରସାରେ ଦର୍ପ କରୁଅଛୁ । ୩ କେବଳ ଗହା ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ କଳେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ପ କରୁଅଛୁ, ଯେଣୁ କଳେଶରୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ଯୈର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନୁଭୂତି, ୪ ପୁଣି, ଅନୁଭୂତିରୁ ଭରସା ଯେ ଜନମେ, ଏହା ଆତ୍ମାମାନେ ଜାଣୁ । ୫ ଆଉ, ଭରସା ଲଭିବା ଦିଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରଦତ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରେମ ପରବାହିତ ହୋଇଅଛି । ୬ କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିରୁପାୟ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଖରାଣ୍ଡ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦ୍ତୁୟଭୋଗ କଲେ । ୭ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ପରାୟ କେହି ମୁଦ୍ତୁୟଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ, ଉତ୍ତମ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଅବା କେହି ପରାୟ ଦେବାକୁ ସାହସ କରି ପାରେ । ୮ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦଧା ଖରାଣ୍ଡ ଯେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦ୍ତୁୟଭୋଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରତି ଆପଣା ପରେମ ସପରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୯ ଅତଏବ, ଏହା ଆହୁରି ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ଗହାଞ୍ଜ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାରୁ ଗହାଞ୍ଜ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା । ୧୦ କାରଣ ଆତ୍ମାମାନେ ଶତରୁ ଥିବା ସମୟରେ ଯଦି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗହାଞ୍ଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୁଦ୍ତୁୟ ଦ୍ୱାରା ମିଳିତ ହେଲୁ, ଗହାହେଲେ ଏହା ଅଧିକ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆତ୍ମାମାନେ ମିଳିତ ହୋଇ ଗହାଞ୍ଜ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରଣ ପାଇବା । ୧୧ ପୁଣି, କେବଳ ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ପରଠୁ ଯାଶୁ ଖରାଣ୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ମିଳନ ଲାଭ କରିଅଛୁ; ଗହାଞ୍ଜ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଦର୍ପ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛୁ ।

ଆଦମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ତୁୟ, ଖରାଣ୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ

୧୨ ଅତଏବ, ଯେପରି ଜଣେ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ପାପ ଓ ପାପ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ତୁୟ ଜଗତରେ ପରବେଶ କଲା, ଆଉ ସେହି ପରକାରେ ମୁଦ୍ତୁୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପରତି ଘଟିଲା, ଯେଣୁ ସମସ୍ତେ ତ ପାପ କଲେ । ୧୩ କାରଣ ମୋଶାହଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ ଜଗତରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୋଶାହଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତା ନ ଥିଲେ ପାପ ଗଣାଯାଏ ନାହିଁ; ୧୪ ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଭଙ୍ଗ ସଦୃଶ ପାପ କରି ନ ଥିଲେ, ଆଦମଙ୍କଠାରୁ ମୋଶାହଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁଦଧା ମୁଦ୍ତୁୟ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲା; ଯାହାଙ୍କ ଆଗମନର କଥା ଥିଲା, ଆଦମ ଗହାଞ୍ଜର ପରତିରୂପ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ଅପରାଧ ଯେପରି, ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେହିପରି, ଗହା ନୁହେଁ, କାରଣ ଯଦି ଜଣକର ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ଅନେକେ ମୁଦ୍ତୁୟଭୋଗ କଲେ, ଗହାହେଲେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଶୁଖରାଣ୍ଡଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ଦାନ ଅନେକଙ୍କ ପରତି ଅଧିକ ପରଚୁର ହେଲା । ୧୬ ଆଉ, ଜଣେ ପାପ କରିବାରୁ ଯେପରି ଫଳ ହେଲା, ଏହି ଦାନର ଫଳ ସେପରି ନୁହେଁ, କାରଣ ଜଣକ ହେତୁ ଯେଉଁ ବିଗ୍ରହ, ସେଥିର ଫଳ ଦଶତାଙ୍କା ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକଙ୍କ ଅପରାଧ ସ୍ୱାଳେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ, ସେଥିର ଫଳ ଧାର୍ମିକଗଣା ହେଲା ୧୭ ଯେଣୁ ଯଦି ଜଣକର ଅପରାଧରେ ସେହି ଜଣକ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ତୁୟ ରାଜତ୍ୱ କଲା, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଦାନର ପରଚୁରତା ପରାପତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ବନ୍ଧକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଶୁଖରାଣ୍ଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ରୂପେ ଜୀବନରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ । ୧୮ ଅତଏବ, ଜଣକର ଅପରାଧର ଫଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରତି ଦଶତାଙ୍କା ଘଟିଲା, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଜଣକର ଧାର୍ମିକତାର କର୍ମର ଫଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରତି ଜୀବନଦାୟକ ଧାର୍ମିକଗଣା ଘଟିଲା । ୧୯ କାରଣ ଯେପରି ଜଣକର ଅନାଜ୍ଞାବହତ ଦ୍ୱାରା ଅନେକେ ପାପୀ ହେଲେ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଜଣକର ଆଜ୍ଞାବହତ ଦ୍ୱାରା ଅନେକେ ଧାର୍ମିକ ହେବେ । ୨୦ ଏହାଛଡ଼ା ମୋଶାହଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତା ମଧ୍ୟ ପରବେଶ କଲା, ଯେପରି ଅପରାଧ ଅଧିକ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ପାପ ଅଧିକ ହେଲା, ସେହିଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆହୁରି ଅତି ଅଧିକ ହେଲା, ୨୧ ଯେପରି ପାପ ଯେପରକାରେ

ମୁତୁୟରେ ରାଜତପ୍ତ କରିଥିଲା, ସେହିପରି ଅନୁଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗରୁ ପରତୁ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରକ ଦପ୍ତାର ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଧାର୍ମିକତା ଦାନ କରି ରାଜତପ୍ତ କରିବ ।

୭

ପାପ ପୁରତି ମୃତ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵ ପୁରତି ସଜାବ

୧ ତେବେ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ କ'ଣ କରିବା ? ଅନୁଗ୍ରହ ଯେପରି ପରତୁର ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ କି ପାପରେ ରହିଥିବା ? ୨ ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ପାପ ପୁରତି ମୁତୁୟ ଯେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ, କିପରି ସେଥିରେ ଆଉ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଜୀବନ କାଟିବା ? ୩ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଯେତେ ଲୋକ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଯାଶୁତ୍ଵକଠାରେ ବାପତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ସମସ୍ତେ ଯେ ଗହାତ୍ଵକ ମରଣରେ ବାପତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ୪ ଅତଏବ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ବାପତିସମ ଦପ୍ତାର ମରଣରେ ଗହାତ୍ଵକ ସହିତ ସମାଧିପୁରତ ହୋଇଅଛୁ, ଯେପରି ଖରାଷ୍ଟ୍ର ପିତାତ୍ଵକ ଗୌରବ ଦପ୍ତାର ମୁତୁୟତ୍ୟାଗେ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପରକାରେ ଉତ୍ପାପିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାରେ ଜୀବନର ନୂତନ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରୁ; ୫ କାରଣ ଯଦି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଗହାତ୍ଵକ ମୁତୁୟର ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମୁତୁୟଭୋଗ କରି ଗହାତ୍ଵକ ସହିତ ଏକାଭୂତ ହୋଇଅଛୁ, ଗହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଗହାତ୍ଵକ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାପିତ ହୋଇ ଗହାତ୍ଵକ ସହିତ ଏକାଭୂତ ହେବା । ୬ ଯେପରି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଆଉ ପାପର ଦାସତ୍ଵରେ ନ ରହୁ, ଏଥିପାଇଁ ପାପର ଶରୀର ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ପୁରତନ ସପ୍ତଭାବ ଯେ ଗହାତ୍ଵକ ସହିତ କରୁଣରେ ହତ ହୋଇଅଛି, ୭ ଏହା ତ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଜାଣୁ, କାରଣ ଯେ ମରିଅଛି, ସେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୮ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଯଦି ଖରାଷ୍ଟ୍ରତ୍ଵକ ସହିତ ମରିଅଛୁ, ଗହାହେଲେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଯେ ଗହାତ୍ଵକ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବା, ଏହା ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ । ୯ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ମୁତୁୟତ୍ୟାଗେ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ପାପିତ ହେବାରୁ ଯେ ଆଉ କେବେ ମରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ତ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଜାଣୁ; ଗହାତ୍ଵକ ଉପରେ ମୁତୁୟର ଆଉ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନାହିଁ । ୧୦ କାରଣ ସେ ଯେଉଁ ମୁତୁୟଭୋଗ କଲେ, ତଦପ୍ତାର ସେ ଥରେ ହିଁ ପାପ ପୁରତି ମୁତୁୟ ହେଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯେଉଁ ଜୀବନରେ ଜୀବିତ, ସେଥିରେ ସେ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ପୁରତି ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ୧୧ ସେହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପାପ ପୁରତି ମୃତ, କିନ୍ତୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଯାଶୁତ୍ଵକ ସହଭାଗିତରେ ଆଇ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ପୁରତି ଜୀବିତ ବୋଲି ଗଣନା କର । ୧୨ ଅତଏବ ପାପ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରରେ ରାଜତପ୍ତ ନ କରୁ, ଗହା କଲେ, ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ସେଥିର କୁଅଭିଳାଷ-ଗୁଡ଼ାକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବ; ୧୩ କିମ୍ବା ଆପଣା ଆପଣାର ଅତ୍ଵପୁରତତ୍ଵକକୁ ଅଧାର୍ମିକତର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର ରୂପେ ପାପ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୃତତ୍ୟାଗେ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ହେଲା ପରି ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର, ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ଵପୁରତତ୍ଵକକୁ ଧାର୍ମିକତର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର ରୂପେ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର । ୧୪ କାରଣ ପାପ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ମୋଶାତ୍ଵକ ବୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନୁହଁ, ମାତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧୀନ ଅଟ ।

ଧାର୍ମିକତର ଦାସତ୍ଵ

୧୫ ତେବେ କ'ଣ ? ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଯେ ମୋଶାତ୍ଵକ ବୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନୋହୁଁ, ମାତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧୀନ ଅଟୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ କି ପାପ କରିବା ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ୧୬ ମୁତୁୟଜନକ ପାପ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକତଜନକ ଆଜ୍ଞାବହତ, ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦାସ ରୂପେ ସମର୍ପଣ କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ଗହାର ଯେ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ଦାସ ଅଟ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ୧୭ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ଯେ, ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ, ଯେଉଁମାନେ କି ପୂର୍ବରେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ, ଏବେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛୁ, ହୃଦୟ ସହ ସେଥିର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଅଛୁ, ୧୮ ପୁଣି, ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକତର ଦାସ ହୋଇଅଛୁ । ୧୯ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ମାନବୀୟ ଦୁର୍ବଳତା ହେତୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ କହୁଅଛି; ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ଯେପରି ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ଵପୁରତତ୍ଵକକୁ ଅଶୁଚିତ ଓ ଅଧର୍ମ ନିକଟରେ ଦାସ ରୂପେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲ, ସେହିପରି ଏବେ ଆପଣା ଆପଣା ଅତ୍ଵପୁରତତ୍ଵକକୁ ପବିତ୍ରତା ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ମିକତ ନିକଟରେ ଦାସ ରୂପେ ସମର୍ପଣ କର । ୨୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭତ୍ୟାଗେ ପାପର ଦାସ ଥିବା ସମୟରେ ଧାର୍ମିକତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସପ୍ତାଧୀନ ଥିଲ । ୨୧ ତେବେ, ସେହି ସମୟରେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଫଳ ଥିଲା ? ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରୁଅଛ, କେବଳ ସେତିକି ମାତ୍ର; ସେହି ସମସ୍ତର ପରିଣାମ ତ ମୁଁହୁଏ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଏବେ ପାପର ଅଧୀନତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସ ହେବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଫଳ ପାଉଅଛ, ଆଉ ଏଥିର ପରିଣାମ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ୨୩ କାରଣ ପାପର ବେତନ ମୁଁହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିନୀରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ ।

୭

ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ଗହାର ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ମୁଁ ତ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ୨ ସପ୍ତମା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍‌ରୀ ସପ୍ତମା ସହିତ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଆବଦ୍ଧ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମା ମରିଗଲେ ସତ୍‌ରୀ ସପ୍ତମାର ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ । ୩ ଅତଏବ, ସପ୍ତମା ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ସତ୍‌ରୀ ଯଦି ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ତାକୁ ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସପ୍ତମା ମରିଯାଏ, ତେବେ ସତ୍‌ରୀ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ, ଆଉ ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ସେ ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ୪ ଏଣୁ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଖରାଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇଅଛ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ମୁଁହୁଏ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ୫ କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶରୀରର ବଶରେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ପାପାଭିଳାଷଗୁଡ଼ାକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗପ୍ରାୟତଃ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁହୁଏ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିଲା, ୬ କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆବଦ୍ଧ ଥିଲୁ, ସେଥିପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆକ୍ଷରିକ ପୁରାତନ ଭାବରେ ଦାସ୍ୟକର୍ମ ନ କରି ଆତ୍ମାର ନୂତନ ଭାବରେ ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରୁଅଛୁ ।

ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପାପ

୭ ତେବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହିବା ? ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ'ଣ ପାପ ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ବରଂ ପାପ କ'ଣ, ଗହା ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥାଆନ୍ତି; କାରଣ ଲୋଭ କର ନାହିଁ, ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହା କହି ନ ଥିଲେ, ଲୋଭ କଥା, ଗହା ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥାଆନ୍ତି । ୮ କିନ୍ତୁ ପାପ ସୁଯୋଗ ପାଇ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ମୋ'ଠାରେ ସରୁପରକାର ଲୋଭ ଜନ୍ମାଇଲା; କାରଣ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ପାପ ମୃତ । ୯ ଆଉ, ମୁଁ ଏକ ସମୟରେ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ଜୀବିତ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା ଆସନ୍ତେ ପାପ ଜୀବିତ ହେଲା, ପୁଣି, ମୁଁ ମୃତ ହେଲି; ୧୦ ସେଥିରେ ଜୀବନଦାୟକ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା, ଗହା ମୋ' ପକ୍ଷରେ ମୁଁହୁଏଦାୟକ ବୋଲି ଜଣାଗଲା । ୧୧ କାରଣ ପାପ ସୁଯୋଗ ପାଇ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ପରଗଣା କଲା, ପୁଣି, ଗହା ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ବଧ କଲା । ୧୨ ଅତଏବ, ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପବିତ୍ର, ପୁଣି, ଆଜ୍ଞା ପବିତ୍ର, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ଉଚ୍ଚତମ । ୧୩ ତେବେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚତମ, ଗହା କି ମୋ' ପକ୍ଷରେ ମୁଁହୁଏଦାୟକ ହେଲା ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ପାପ ମୁଁହୁଏଦାୟକ ହେଲା, ଯେପରି ଯାହା ଉଚ୍ଚତମ, ଗହା ଦେଇ ମୋ' ପ୍ରତି ମୁଁହୁଏ ସାଧନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ପାପ, ପାପ ବୋଲି ପରକାଶ ପାଏ, ପୁଣି, ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ପାପ ଅତିଶୟ ପାପମୟ ହୁଏ । ୧୪ ଯେଣୁ, ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ଆତ୍ମିକ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଶାରୀରିକ, ପାପର କରାତଦାସ । ୧୫ କାରଣ ମୁଁ ଯାହା କରେ, ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ମୁଁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରେ, ଗହା କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଯାହା ମୁଁ ଘୃଣା କରେ, ଗହା ହିଁ କରେ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ଗହା ଯଦି କରେ, ତେବେ ମୋଶାହ୍‌କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ଉଚ୍ଚତମ, ଗହା ମୁଁ ସପ୍ତମାର କରେ । ୧୭ ଏଣୁ ମୁଁ ଆଉ ଗହା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ'ଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ପାପ ଗହା କରୁଅଛି । ୧୮ କାରଣ ମୋ'ଠାରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋ' ଶରୀରରେ ଯେକୌଣସି ଉଚ୍ଚତମ ବିଷୟ ବାସ କରେ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ, ଯେଣୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରି ପାରୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଉଚ୍ଚତମ, ଗହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ୧୯ କାରଣ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚତମ କର୍ମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା

କରେ, ଗହା କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ଗହା କରେ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ଗହା ଯଦି କରେ, ତେବେ ମୁଁ ନିଜେ ଗହା ଥାଉ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋ'ଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ପାପ ଗହା କରେ । ୨୧ ଅତଏବ, ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଯେ ମୁଁ, ମୋ' ନିକଟରେ ଯେ ମନ୍ଦ ଉପସ୍ଥାପିତ, ଏହି ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି । ୨୨ କାରଣ ଆନ୍ତରିକ ପୁରୁଷର ଭାବାନୁସାରେ ମୁଁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ୨୩ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ଅତ୍ୟନ୍ତରତ୍ୟକ୍ତଗରେ ଗୋଟିଏ ଭିନ୍ନ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖେ, ଗହା ମୋହର ମନର ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ, ଥାଉ ମୋହର ଅତ୍ୟନ୍ତରତ୍ୟକ୍ତଗରେ ଯେଉଁ ପାପର ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି, ମୋତେ ସେଥିର ବନ୍ଦୀ କରିଦିଏ । ୨୪ ହାୟ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ମୁଁ, ମୋତେ ଏହି ମୃତ୍ୟୁର ଶରୀରକୁ କିଏ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ? ୨୫ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରଭୂ ଯାଶୁଖିରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଧାର ହେତୁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଅତଏବ, ମୁଁ ନିଜେ ମନ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାସ, କିନ୍ତୁ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ପାପ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାସ ଅଟେ ।

୮

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ

୧ ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଖିରୀଷ୍ଟତ୍ଵକରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରତି ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଦଣ୍ଡତାଙ୍କା ନାହିଁ । ୨ କାରଣ ଜୀବନଦାୟକ ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଖିରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ସହଭାଗିତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛି । ୩ ଯେଣୁ ଶରୀର ସକାଶେ ଦୁର୍ଭକ ହେବାରୁ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ସାଧନ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ, ଗହା ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ପାପମୟ ଶରୀରର ସାଦୃଶ୍ୟରେ ପାପ ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରି ଶରୀରରେ ପାପକୁ ଦଣ୍ଡତାଙ୍କା ଦେବା ଦ୍ଵାରା କଲେ, ୪ ଯେପରି ଶାରୀରିକ ଭାବାନୁସାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଆତ୍ମିକ ଭାବାନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିଥାଉ ଯେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ, ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ମୋଶାଢ଼କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଧର୍ମବିଧି ସଫଳ ହୁଏ । ୫ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଶାରୀରିକମାନ, ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମିକମାନ, ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି । ୬ କାରଣ ଶାରୀରିକ ମନ ମୃତ୍ୟୁଜନକ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମିକ ମନ ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ; ୭ ଯେଣୁ ଶାରୀରିକ ମନ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତରୁତ; କାରଣ ଗହା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶାଭୂତ ନୁହେଁ, ପୁଣି, ବଶାଭୂତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ; ୮ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରର ବଶରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକର ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୯ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଆତ୍ମା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଶରୀରର ବଶରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ବଶରେ ଅଛ । ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଆତ୍ମା ପାଇ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଗହାତ୍ଵକ ନୁହେଁ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଆସନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ଶରୀର ପାପ ହେତୁ ମୃତ ଅଟେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମା ଧାର୍ମିକତା ହେତୁ ଜୀବିତ ଅଟେ । ୧୧ ଥାଉ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଶୁଖିରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଉଠାଇଲେ, ଗହାତ୍ଵକର ଆତ୍ମା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଖିରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଉଠାଇଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆପଣା ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିବେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ସହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ

୧୨ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ରଣୀ, କିନ୍ତୁ ଶାରୀରିକ ଭାବାନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଶରୀର ନିକଟରେ ନୁହେଁ; ୧୩ କାରଣ ଯଦି ଶାରୀରିକ ଭାବାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଜୀବନ ଯାପନ କର, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଶରୀରର କର୍ମସବୁକୁ ବିନାଶ କର, ତେବେ ଜୀବିତ ହେବ । ୧୪ ଯେଣୁ ଯେତେ ଲୋକ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସନ୍ତାନ । ୧୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ପୁନର୍ବାର ଭୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାସତ୍ଵର ଆତ୍ମା ପାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରତ୍ଵର ଆତ୍ମା ପାଇଅଛ; ତଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଆବ୍ବା, ପିତା ବୋଲି ଡାକିଥାଉ । ୧୬ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ସେହି ଆତ୍ମା ସପ୍ତମ୍ ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ୧୭ ଥାଉ ଯଦି ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ସହିତ ଗୌରବାନ୍ଵିତ ମଧ୍ୟ ହେବା

ନିମ୍ନତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ସାତ୍ତାରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରୁ, ତେବେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ମକ ସହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟୁ ।

ଗୌରବୋଦ୍ଭବପୁଲ ଭବିଷ୍ୟତ

୧୮ କାରଣ ମୋ' ବିଗ୍ରହରେ, ଯେଉଁ ଗୌରବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଗହା ତୁଳନାରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଦୁଃଖଭୋଗ କିଛି ହିଁ ନୁହେଁ । ୧୯ ଯେଣୁ ସୃଷ୍ଟିର ଏକାନ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷା ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ନିମ୍ନତେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛି । ୨୦ କାରଣ ସୃଷ୍ଟି ଅସାରଗର ବଶାଭୂତ ହେଲା, ତା'ର ନିଜ ଇଚ୍ଛାରୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେ ତାକୁ ବଶାଭୂତ କଲେ, ଗହାତ୍ମକ ଇଚ୍ଛାରୁ; ୨୧ ଆଉ ଗହା ଭରସାଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବଶାଭୂତ ହେଲା, ଯେଣୁ ସୃଷ୍ଟି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଗୌରବମୟ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମ୍ନତେ କ୍ଷୟର ଦାସତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ୨୨ କାରଣ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଯେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକସତ୍ତାରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛି ଓ ପ୍ରସବ ବେଦନାରେ ବ୍ୟଥା ହେଉଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୨୩ ଆଉ କେବଳ ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପରଥମ ଫଳ ସ୍ଵରୂପେ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ପାଇଅଛି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ରତ୍ଵ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରର ମୁକ୍ତି ନିମ୍ନତେ ଅପେକ୍ଷା କରୁ କରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅନ୍ତରରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛୁ । ୨୪ କାରଣ ଭରସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ଯେଉଁ ଭରସା, ଗହା ଭରସା ନୁହେଁ, ଯେଣୁ ଯାହା ଜଣେ ଦେଖୁଅଛି, ସେଥିନିମ୍ନତେ ସେ କାହିଁକି ଆଉ ଭରସା କରିବ ? ୨୫ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁ ନାହିଁ, ଯଦି ଗହା ନିମ୍ନତେ ଭରସା କରୁ, ଗହାହେଲେ ପୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଗହାର ଅପେକ୍ଷାରେ ଆଉ । ୨୬ ଆଉ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାରେ ସାହାୟତା କରନ୍ତି; କାରଣ କ'ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ସ୍ଵପ୍ନ ଅକଥନୀୟ ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମ୍ନତେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି; ୨୭ ପୁଣି, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଭାବ କ'ଣ, ଗହା ଜାଣନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିମ୍ନତେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି । ୨୮ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ମକ ସଂକଳ୍ପ ଅନୁସାରେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଈଶ୍ଵର ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମତ୍ତଗଳ ସାଧନ କରନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୨୯ କାରଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗହାତ୍ମକ ପୁତ୍ରତ୍ମକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଅନୁରୂପ ହେବା ନିମ୍ନତେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଅନେକ ଭଗବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଜ ହୁଅନ୍ତି । ୩୦ ଆଉ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଗୌରବାନ୍ଵିତ କଲେ ।

ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରେମ

୩୧ ତେବେ ଏସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହିବା ? ଯଦି ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ କିଏ ? ୩୨ ଯେ ଆପଣା ପୁତ୍ରତ୍ମକୁ ସୁଦଧା ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମ୍ନତେ ଗହାତ୍ମକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ କିପରି ଗହାତ୍ମକୁ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଦାନ ନ କରିବେ ? ୩୩ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅଭିଯୋଗ କରିବ ? ଈଶ୍ଵର ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି । ୩୪ କିଏ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଦେବ ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଣୁ ତ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବରଂ ସେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ସେ ଈଶ୍ଵରତ୍ମକ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମ୍ନତେ ନିବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୩୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ମକ ପ୍ରେମରୁ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ? କି କଲେଶ, କି ସତ୍ତା, କି ଗତନା, କି ଦୁର୍ଭକ୍ଷ, କି ଭଲତ୍ତଗତ, କି ବିପଦ, କି ଖତ୍ତ ? ୩୬ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ତୁମ୍ଭ ନିମ୍ନତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଦିନ ନିହତ ହେଉଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ବଧଯୋଗ୍ୟ ମେଷ ପରି ଗଣିତ ହୋଇଅଛୁ ।” ୩୭ ତଥାପି ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ଗହାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସର୍ବଗେଭାବେ ବିଜୟୀ ଅଟୁ । ୩୮ କାରଣ ମୃତ୍ୟୁ କି ଜୀବନ, ଦୃତ କି କର୍ତ୍ତାପଣ, ବର୍ତ୍ତମାନ କି ଭବିଷ୍ୟତ କି ପରାକ୍ରମ, ୩୯ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ବିଷୟ କି ନୀଚସ୍ଥ ବିଷୟ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି

ସୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଠୁ ଖରାପ ଯାଶୁତକ ଦ୍ୱାରା ପରକାଶିତ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱ ପରେମରୁ
ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣେ ।

୯

ଇଶ୍ୱରତ୍ୱ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମନୋନୟନ

୧୧ ଫୋହର ହୃଦୟରେ ଯେ ଗଭୀର ଦୁଃଖ ଓ ନିରନ୍ତର ବେଦନା ହେଉଅଛି, ୨ ଏହା ମୁଁ ଖରାପତ୍ୱକ
ସାକ୍ଷାତରେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ମିଥ୍ୟା କହୁ ନାହିଁ, ଫୋହର ବିବେକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ୱକ ପରଭାବରେ
ମୋ' ସହିତ ସାକ୍ଷୟ ଦେଉଅଛି । ୩ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଫୋହର ଆତ୍ମାୟ, ଏପରି
ଫୋହର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ନିଜେ ଖରାପତ୍ୱକଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ
ଇଚ୍ଛା କରି ପାରନ୍ତି । ୪ ସେମାନେ ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ; ପୁତ୍ରତପ୍ତ, ଗୌରବ, ନିୟମସମୂହ, ଫୋଶାତ୍ୱକ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପରଦାନ, ଉପାସନା ଓ ପରତିଜ୍ଞାସମୂହ ସେମାନଙ୍କର; ୫ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର,
ଆଉ ଶାରୀରିକଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖରାପତ୍ୱକ ଉତ୍ପନ୍ନ; ସେହି ସର୍ବାଧିକ ଇଶ୍ୱର ଯୁଗେ
ଯୁଗେ ଧନ୍ୟ, ଆମେ । ୬ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବାକ୍ୟ ଯେ ବିଫଳ ହୋଇଅଛି, ଏପରି ନୁହେଁ । କାରଣ
ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶରେ ଜାତ, ସେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତେ ଇସ୍ରାଏଲ, ୭ କିପରି ଅବରହାତ୍ୱକ
ବଂଶ ବୋଲି ଯେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ, ତହା ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ “ଇସ୍ରାଏଲରେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଖ୍ୟାତ ହେବ” ।
୮ ଏଥିର ଅର୍ଥ ଏହି, ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ତାନ, ସେମାନେ ଯେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ସନ୍ତାନ, ତହା
ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପରତିଜ୍ଞାର ସନ୍ତାନ ବଂଶ ରୂପେ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି । ୯ କାରଣ ଏହା ତ ପରତିଜ୍ଞାର ବାକ୍ୟ, ଏହି
ରୂପରେ ଆମ୍ଭେ ଆସିବା, ଆଉ ସାରା ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୧୦ ଆଉ କେବଳ ତହା ନୁହେଁ,
କିନ୍ତୁ ରିବିକା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକ ଦ୍ୱାରା, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲତ୍ୱକ
ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ, ୧୧ ଯେତେବେଳେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଆଉ
ଭଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ କିଛି କରି ନ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କର୍ମ ହେତୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆହୁତ୍ୱାନକାରୀତ୍ୱକ
ଇଚ୍ଛା ହେତୁ ନିର୍ବାଚନାନ୍ତରାରେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ସଂକଳ୍ପ ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନ ରହେ, ୧୨ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି
କଥା ତତ୍ତ୍ୱକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ଭେୟାଷ୍ଟଠ କନିଷ୍ଠର ଦାସ ହେବ; ୧୩ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଯାକୁବକୁ
ଆମ୍ଭେ ପରେମ କଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏସୌକୁ ଘୃଣା କଲୁ ।” ୧୪ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହିବା ?
ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକଠାରେ କି ଅନ୍ୟାୟ ଅଛି ? ତହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ୧୫ କାରଣ ସେ ଫୋଶାତ୍ୱକୁ କହନ୍ତି,
ଯାହା ଉପରେ ଆମ୍ଭର ଦୟା ଅଛି, ତହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଦୟା କରିବା, ଆଉ ଯାହା ଉପରେ ଆମ୍ଭର କୃପା
ଅଛି, ତହାକୁ ଆମ୍ଭେ କୃପା କରିବା । ୧୬ ଅତଏବ, ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ, କିମ୍ବା ଯେ ଚେଷ୍ଟା କରେ,
ତହାଠାରୁ ଏହା ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦୟାକୁ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକଠାରୁ ହୁଏ । ୧୭ ଯେଣୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଫାଲୋତ୍ୱକୁ କହେ,
ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଦେଖାଇ, ଆଉ ଯେପରି ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଆମ୍ଭର
ନାମ ଘୋଷିତ ହୁଏ, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ତ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତାପନ କଲୁ । ୧୮ ଅତଏବ, ସେ ଯାହାକୁ
ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତହାକୁ ଦୟା କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତହାକୁ କଠିନ କରନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱକ କ୍ଷୋଧ ଏବଂ ଗତ୍ୱକ ଦୟା

୧୯ ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ଫୋତେ କହିବ, ତେବେ ସେ ଆଉ ଦୋଷ ଧରନ୍ତି କାହିଁକି ? କାରଣ ଗହାତ୍ୱକର
ଇଚ୍ଛା କିଏ ପରତିଶୋଧ କରି ପାରେ ? ୨୦ କିନ୍ତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ଯେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ
ପରତିବାଦ କର ? ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ କି ନିର୍ମାତାଙ୍କୁ କହିବ, ଫୋତେ ଏପରି ଗଢ଼ିଲ କାହିଁକି ? ୨୧ କିମ୍ବା
ଗୋଟିଏ ମାଟିପିଣ୍ଡୁଲାରୁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଆଦର ନିମନ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅନାଦର ନିମନ୍ତେ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ
କି ମାଟି ଉପରେ କୁମ୍ଭକାରର ଅଧିକାର ନାହିଁ ? ୨୨ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା କ୍ଷୋଧ ପରଦର୍ଶନ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଜାତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯଦି ବିନାଶାର୍ଥେ ପରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିବା କ୍ଷୋଧର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ାକ ପରତି ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ସହ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିଅଛନ୍ତି, ୨୩ ଆଉ, ଯଦି
ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ୱକ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଦୟାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ,
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ଗୌରବରୂପ ଧନ ପରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତହା କରିଅଛନ୍ତି;
ତହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ କହିବ ? ୨୪ ସେଥିନିମନ୍ତେ ତ ସେ କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ,
ମାତ୍ର ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁତ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି, ୨୫ ଯେପରି ସେ
ହୋଶେୟତ୍ୱକ ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ବୋଲି କହିବା; ଆଉ, ଯେ ଅପରିୟ ଥିଲା, ତହାକୁ ପରିୟ ବୋଲି କହିବା ।”

୨୬ “ପୁଣି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ନୁହଁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ ।” ୨୭ ପୁଣି, ଯିଶାଇୟ ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ କହିଲେ, “ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା କେବଳ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ;” ୨୮ “ଯେଣୁ ପୂର୍ବ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ବାକ୍ସ ସାଧନ କରିବେ, ସେ ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ କରିବେ ।” ୨୯ ପୁଣି, ଯେପରି ଯିଶାଇୟ ପୂର୍ବେ କହିଅଛନ୍ତି, “ବାହିନୀମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ରଖି ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦୋମ ପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ଓ ଗମୋରା ତୁଳ୍ୟ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତୁ ।”

ଇସ୍ରାଏଲର ଅବିଶ୍ଵାସ

୩୦ ତେବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କହିବା ? ଯେଉଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଧାର୍ମିକତାର ଅନୁଗମନ କରୁ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଧାର୍ମିକତା, ଏପରିକି ବିଶ୍ଵାସମୂଳକ ଧାର୍ମିକତା ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଧାର୍ମିକତାର ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତୁ ଅନୁଗମନ କରୁ କରୁ ସେହି ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ । ୩୨ କାହିଁକି ? କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଉପ୍ରାସ ଗହା ନ ଖୋଜି କର୍ମ ଉପ୍ରାସ ଖୋଜୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସେହି ବାଧାଜନକ ପରସ୍ପତରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ, ୩୩ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସିୟୋନରେ ଗୋଟିଏ ବାଧାଜନକ ପରସ୍ପତର ଓ ବିଘ୍ନଜନକ ପାଷାଣ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ, ଆଉ, ଯେ ଗହାତ୍ଵକାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ” ।

୧୦

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ସେମାନେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତି, ଏହା ମୋହର ହୃଦୟର ବାଞ୍ଛା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା । ୨ କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଅଛି, ଏହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ୩ ଯେଣୁ ଈଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଧାର୍ମିକତା ବଶାଦ୍ଵାରା ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ୪ କାରଣ ପରତ୍ଵେୟକ ବିଶ୍ଵାସୀ ପକ୍ଷରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖରାଷ୍ଟ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତୁର ଶେଷ ଅଟନ୍ତି ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣର ସମ୍ଭାବ

୫ କାରଣ ମୋଶା ଲେଖନ୍ତି, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ତୁମୂଳକ ଧାର୍ମିକତା ସାଧନ କରେ, ସେ ତଦ୍‌ପ୍ରାସ ବଞ୍ଚିବ । ୬ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସମୂଳକ ଧାର୍ମିକତା ଏପରି କହେ, “ମନେ ମନେ କୁହ ନାହିଁ, “କିଏ ସପ୍ତର୍ଗାହେହଣ କରିବ’ (ଅର୍ଥାତ୍, ଖରାଷ୍ଟଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇଥାଣିବା ନିମନ୍ତେ) ? ୭ ଅବା “କିଏ ପାତଳକୁ ଅବତରଣ କରିବ’ (ଅର୍ଥାତ୍, ଖରାଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥାଣିବା ନିମନ୍ତେ) ? ୮ କିନ୍ତୁ ଗହା କ'ଣ କହେ ? “ବାକ୍ସ ତୁମ୍ଭର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ଅଛି’, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାକ୍ସ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଗ୍ରହ କରୁ, ସେହି ବାକ୍ସ ।” ୯ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୁଖରେ ଯାଣୁଡ଼କୁ ପରଭୁ ବୋଲି ସମ୍ପ୍ରାକାର କରିବ, ଆଉ ଈଶ୍ଵର ଗହାତ୍ଵକୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ, ତେବେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ୧୦ କାରଣ ଧାର୍ମିକତାପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଓ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ମୁଖରେ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରେ । ୧୧ ଯେଣୁ ଶାସ୍ତ୍ର କହେ, ଯେ କେହି ଗହାତ୍ଵକାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୨ କାରଣ ଯିହୁଦୀ ଓ ଗର୍ଗାକ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପରଭେଦ ନାହିଁ; ଯେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ତ ଏକ ପରଭୁ, ଆଉ ଯେତେ ଲୋକ ଗହାତ୍ଵକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରି ସେ ଅନୁଗ୍ରହର ନିଧିସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୩ କାରଣ ଯେ କେହି ପରଭୁଙ୍କ ନାମ ଧରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୧୪ ତେବେ ଯାହାତ୍ଵକୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ଗହାତ୍ଵକ ନିକଟରେ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ? ପୁଣି, ଯାହାତ୍ଵକ କଥା ସେମାନେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, କିପରି ଗହାତ୍ଵକାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ? ଆଉ ପରଗ୍ରହକ ବିନା ସେମାନେ କିପରି ଶୁଣିବେ ? ୧୫ ପୁଣି, ପରେରିତ ନ ହେଲେ କିପରି ପରଗ୍ରହ କରିବେ ? ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଯେଉଁମାନେ ଶୁଭ ବିଷୟର ସୁସମାଗର ଆଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପାଦ କିପରି ଶୋଭାଯୁକ୍ତ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସୁସମାଗରର ବଶାଦ୍ଵାରା ହେଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଯିଶାଇୟ କହିଲେ, “ହେ ପରଭୁ, କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ଭାବ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛି ?”

୧୭ ଅତଏବ, ବିଶ୍ୱାସ ଶରବଣରୁ ଜାତ ହୁଏ ଓ ଶରବଣ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଜ ବାକ୍ୟ ଉପ୍ରାସ ହୁଏ । ୧୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହେ, ସେମାନେ କି ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି ? ହଁ, ନିଶ୍ଚୟ; ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ, ଆଉ ଜଗତର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟାପିଗଲା । ୧୯ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହେ, ଇସ୍ରାଏଲ କ'ଣ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ? ପରଥମରେ ମୋଶା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନଗଣ୍ୟ ଜାତି ଉପ୍ରାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଷା ଜନ୍ମାଇବା, ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜାତି ଉପ୍ରାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ କରିବା । ୨୦ ଗହା ପରେ ଯିଶାଇୟ ସାହସରେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ପରାପତ ହେଲେ; ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟ ପଢ଼ନ୍ତୁ ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭେ ପରକାଶିତ ହେଲୁ ।” ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଅନାଥାବହ ଓ ପରତିକୂଳବାଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରତି ଦିନିଯାକ ହସତ ବିସ୍ତର କରିଅଛୁ ।”

୧୧

ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

୧୧ ତେବେ ମୁଁ କହେ, ଇଶ୍ରାଏଲ କି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ, କାରଣ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅବରହାମଙ୍କ ବଂଶଜାତ ବିନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଜଣେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକ । ୨ ଇଶ୍ରାଏଲ ଆପଣାର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି ଏଲାୟତକ ବିବରଣରେ ଶାସ୍ତ୍ରର କ'ଣ କହେ, ଗହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ? ସେ କିପରି ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଶ୍ରାଏଲଙ୍କଠାରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି, ୩ “ପରଭୁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ବେଦିଗୁଡ଼ିକ ଖୋଳି ପକାଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ଏକାକୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଅଛି, ପୁଣି, ସେମାନେ ମୋହର ପରାଣ ନେବାକୁ ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି ।” ୪ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାଏଲ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ? “ଯେଉଁମାନେ ବାଆଲ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଶୁ ପକାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଏପରି ସାତ ହଜାର ଲୋକ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଅଛୁ ।” ୫ ସେହିପରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହର ନିର୍ବାଚନ ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ରହିଅଛି । ୬ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଗହା ଅନୁଗ୍ରହରେ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଆଉ କ୍ରିୟାକର୍ମ ହେତୁ ହୁଏ ନାହିଁ; ନେହିଲେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆଉ ଅନୁଗ୍ରହ ନୁହେଁ । ୭ ତେବେ କ'ଣ ? ଇସ୍ରାଏଲ ଯାହା ଖୋଜୁଅଛି, ଗହା ପାଇ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚିତମାନେ ଗହା ପାଇଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଜଡ଼ କରାଗଲେ; ୮ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଇଶ୍ରାଏଲ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ଗର ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏପରି ଚକ୍ଷୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ଏପରି କର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ୯ ପୁଣି, ଦାଉଦ କହନ୍ତି, “ସେମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ଫାଳ୍ଗ ଓ ଫାଶ ପରି ହେଉ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଗହା ବିଘ୍ନ ଓ ପରତିଶୋଧସ୍ପରୁପ ହେଉ ।” ୧୦ ଯେପରି ସେମାନେ ଦେଖି ନ ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ ହେଉ, ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠ ସର୍ବଦା କୁବ୍ଜା କରି ରଖ ।

ଅଣାୟିହୁଦୀଙ୍କ ପରିତରାଣ

୧୧ ତେବେ ମୁଁ କହେ, ସେମାନେ କ'ଣ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଝୁଣ୍ଟିଲେ ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ପତନ ଉପ୍ରାସ ଅଣାୟିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିତରାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପତନ ଜଗତର ଧନସ୍ପରୁପ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ହ୍ରାସ ଅଣାୟିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଧନସ୍ପରୁପ ହୋଇଅଛି, ଗହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣ ଆହୁରି କେତେ ଅଧିକ ଧନସ୍ପରୁପ ନ ହେବ ! ୧୩ କିନ୍ତୁ ଅଣାୟିହୁଦୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହୁଅଛି । ମୁଁ ଅଣାୟିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରେରିତ ହେବାରୁ ମୋ' ସେବକପଦର ଗୌରବ କରୁଅଛି, ୧୪ ଯେପରି କୌଣସି ପରକାରେ ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନଜାତିମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ କରାଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପରିତରାଣ କରି ପାରେ । ୧୫ କାରଣ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଦୁରାକରଣ ଉପ୍ରାସ ଜଗତର ମିଳନ ଘଟିଲା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଉପ୍ରାସ କ'ଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବନ ଲାଭ ନ ହେବ ? ୧୬ ଆଉ ଯଦି ପରଥମ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଅଂଶ ପବିତ୍ର, ଗହାହେଲେ ସମସ୍ତ ପିଠୋଉ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର; ପୁଣି, ଯଦି ମୂଳ ପବିତ୍ର, ତେବେ ଶାଖାସବୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେତେକ ଶାଖା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା ଓ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧ୍ୟ ଜାତି ବୃକ୍ଷର ଶାଖା ହେଲେ ହେଁ ସେହି ସବୁ ମଧ୍ୟରେ କଲମ କରାଗଲା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଜାତବୃକ୍ଷ ମୂଳର ରସର ଅଂଶ ହେଲା, ୧୮ ତେବେ ସେହି ତାଳଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବ କର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଗର୍ବ କର, ତୁମ୍ଭେ

ଯେ ମୂଳକୁ ଧରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୂଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିଅଛି, ଏହା ଜାଣିଥାଅ । ୧୯ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ମୁଁ ଯେପରି କଲମ ହୋଇ ପାରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତାଳଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୨୦ ଭଲ କଥା, ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲେ, ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ । ଗର୍ବିତମନା ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୟ କର; ୨୧ କାରଣ ଯଦି ଇଶ୍ୱର ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ । ୨୨ ଅତଏବ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଓ କଠୋରତା ବୁଝ; ଯେଉଁମାନେ ପତିତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପରତି କଠୋରତା, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟାର ଶରଣାପନ୍ନ ହୋଇ ରହିଥାଅ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭ ପରତି ଗହାଙ୍କ ଦୟା; ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଟାଯିବ । ୨୩ ଆଉ, ସେମାନେ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସରେ ନ ରୁହନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କଲମ କରାଯିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ କଲମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ୨୪ କାରଣ ଯାହା ସ୍ୱାଭାବତଃ ବନ୍ୟ ଜାତବୃକ୍ଷ, ଯଦି ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭେ କଟାଯାଇ ଅସ୍ୱାଭାବିକଭାବେ ଉତ୍ତମ ଜାତ-ବୃକ୍ଷରେ କଲମ କରାଗଲା, ତେବେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାଖା ଯେ ଏମାନେ, ଏମାନେ କେତେ ଅଧିକ ଭାବରେ ନିଜ ଜାତ ବୃକ୍ଷରେ କଲମ କରାଯିବେ !

ଇସ୍ରାଏଲର ପରିତ୍ରାଣର ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ୱ

୨୫ କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣାକୁ ବୁଝାମାନ ବୋଲି ମନେ ନ କର ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏହି ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞ ରୁହ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟାରେ ପରବେଶ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଅଂଶକ୍ରମେ କଠିନ ହୋଇଅଛି; ୨୬ ଆଉ, ଏହି ପୂରକାରେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ସିୟୋନରୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଆଗମନ କରିବେ, ସେ ଯାକୁବଠାରୁ ଅଧର୍ମ ଦୂର କରିବେ ।” ୨୭ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପାପସବୁ ହରଣ କରିବା, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭର ନିୟମ ହେବ । ୨୮ ସୁସମାଗର ବିଷୟ ବିଚାର କଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବିରୋଧର ପାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚନ ବିଷୟ ବିଚାର କଲେ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିୟାତ୍ର । ୨୯ କାରଣ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନସମୂହ ଓ ଆହୁତ୍ରୀନ ଅନ୍ୟଥା ହୁଏ ନାହିଁ । ୩୦ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପୂର୍ବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନାଜୀବନ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଅନାଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ, ୩୧ ସେହିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଅନାଜୀବନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ପରକାଶିତ ଦୟା ଦ୍ୱାରା ଏମାନେ ସୁଦୟା ଏବେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ୩୨ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନାଜୀବନରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୩ ଆହା ! ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନରୂପ ନିଧି କେତେ ଗଭୀର ! ଗହାଙ୍କର ବିଚାରସବୁ କିପରି ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଓ ଗହାଙ୍କ ପଥସବୁ କିପରି ରହସ୍ୟାବୃତ ! ୩୪ କାରଣ, ପରଭୁଙ୍କର ମନ କିଏ ଜାଣିଅଛି ? କିମ୍ବା ଗହାଙ୍କର ପରାମର୍ଶଦାତା କିଏ ହୋଇଅଛି ? ୩୫ ଅବା କିଏ ଗହାଙ୍କୁ ପରଥମରେ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ତାକୁ ପରତିଦାନ କରାଯିବ ? ୩୬ ଯେଣୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଙ୍କଠାରୁ, ଗହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ଗହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ; ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ଗହାଙ୍କର । ଆମେନ ।

ଏକ ସଜୀବ ବଳି

୧ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ହେତୁ ବିନତି କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସଜୀବ, ପବିତ୍ର ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁଗ୍ରହଣ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ଏହା ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉପାସନା । ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଅନୁରୂପା ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କ'ଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ସୁଗ୍ରହଣ ଓ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ କ'ଣ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଜାଣି ପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ମନର ନୂତନୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅ ।

ଅନୁଗ୍ରହର ଦାନ

୩ କାରଣ ମୋତେ ପରଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରତେୟକ ଜଣକୁ କହୁଅଛି, ଆପଣା ବିଷୟରେ ଯେପରି ମନେ କରିବା ଉଚିତ୍, ଗହାଠାରୁ ଆପଣାକୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ମନେ ନ କର; କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଯେ ପରିମାଣରେ ବିଶ୍ୱାସ ବିତରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ

ପୁରତେୟକ ଜଣ ସୁବୋଧର ପରି ଆପଣା ବିଷୟରେ ମନେ କର । ୪ କାରଣ ଯେପରି ଏକ ଶରୀରରେ ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକର ଅନେକ ଅଙ୍ଗପୁରତେୟକ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗପୁରତେୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ପରକାର ନୁହେଁ, ୫ ସେହିପରି ଅନେକ ଯେ ଆତ୍ମଭେମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ୍ରମରେ ଏକ ଶରୀର ଓ ପୁରତେୟକେ ପରସ୍ପର ଅଙ୍ଗପୁରତେୟକ । ୬ ଆଉ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକୁ ପୁରଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମଭେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦାନ ପାଇଅଛୁ; ଏଣୁ ସେହି ଦାନ ଯଦି ଭାବବାଣୀ ହୁଏ, ଆସ, ଆତ୍ମଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଭାବବାଣୀ କହୁ; ୭ କିମ୍ବା ଗହା ଯଦି ସେବକ କର୍ମ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ଆସ, ଆତ୍ମମାନଞ୍ଜକ ସେବକ କର୍ମରେ ନିବିଷ୍ଟ ରହୁ; ୮ ଅବା ଯେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ, ବା ଯେ ଉପଦେଶ ଦିଏ, ସେ ଉପଦେଶ ଦାନରେ ନିବିଷ୍ଟ ରହୁ; ଯେ ଦାନ କରେ, ସେ ଉଦାର ଭାବରେ ଦାନ କରୁ; ଯେ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରାବଧାନ କରେ, ସେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରାବଧାନ କରୁ; ଯେ ଦୟା କରେ, ସେ ହୁଷ୍ଟଚିତ୍ତରେ ଗହା କରୁ ।

ପୁରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ଵାସୀର ଲକ୍ଷଣ

୯ ପୁରେମ ନିଷ୍ଠକପଟ ହେଉ । ଯାହା ମନ୍ଦ, ଗହା ଘୃଣା କର; ଯାହା ଉତ୍ତମ, ସେଥିରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅ; ୧୦ ଭଗ୍ନପୁରେମରେ ପରସ୍ପର ପୁରତି ପୁରେମଶୀଳ ହୁଅ; ସମାଦରରେ ପରସ୍ପରକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ କର; ୧୧ ଭୟୋଗରେ ଶିଥିଳ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆତ୍ମାରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ହୁଅ; ପୁରଭୁଞ୍ଜକ ସେବା କର; ୧୨ ଭରସାରେ ଆନନ୍ଦ କର; କଲେଶରେ ସହିଷ୍ଣୁ ହୁଅ, ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗରେ ଏକାନ୍ତ ଭାବରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଅ; ୧୩ ସାଧୁମାନଞ୍ଜକ ଅଭାବ ମୋଚନ କର; ଆତିଥ୍ୟ ସତ୍କାରରେ ପୁରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ୧୪ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜକୁ ଗଢ଼ନା କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର; ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ । ୧୫ ଯେଉଁମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର; ଯେଉଁମାନେ ରୋଦନ କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜକ ସହିତ ରୋଦନ କର । ୧୬ ପରସ୍ପର ପୁରତି ଏକମତ ହୁଅ; ଉଚ୍ଚଭିମାନୀ ନ ହୋଇ ଦାନ ଲୋକମାନଞ୍ଜକର ସତ୍ତ୍ଵା ହୁଅ । ଆପଣା ଆପଣା ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ନ ହୁଅ । ୧୭ ମନ୍ଦ ବଦଳରେ କାହାରି ମନ୍ଦ କର ନାହିଁ; ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଞ୍ଜକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯାହା ଉତ୍ତମ, ସେହି ସବୁ ଚିନ୍ତା କର; ୧୮ ସମ୍ଭବ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧୁ, ସମସ୍ତ ଲୋକଞ୍ଜକ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ । ୧୯ ହେ ପୁରତେୟମାନେ, ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ପୁରତିଶୋଧ ନିଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ କ୍ରୋଧ ପାଇଁ ସ୍ଵଥାନ ଛାଡ଼ିଦିଅ; କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, “ପୁରଭୁ କହନ୍ତି, ପୁରତିଶୋଧ ନେବା ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର, ଆତ୍ମଭେ ପୁରତିଫଳ ଦେବା ।” ୨୦ ବରଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ କଷ୍ଟୁଧତ, ତେବେ ତାକୁ ଭୋଜନ କରାଅ; ଯଦି ସେ ତୃଷ୍ଣିତ ତାକୁ ପାନ କରାଅ; କାରଣ ଏହିପରି କଲେ ତୁମ୍ଭଭେ ତା'ର ମସୃତକ ଉପରେ ଉତ୍ତମାତ୍ମ ଅଙ୍ଗାର ଗଢା କରିବ । ୨୧ କୁକ୍ରିୟାରେ ପରାଜିତ ନ ହୋଇ ସୁକ୍ରିୟାରେ କୁକ୍ରିୟାକୁ ପରାଜୟ କର ।

୧୩

ଶାସନକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜକ ପୁରତି ଆନୁଗତ୍ୟ

୧ ପୁରତେୟକ ଜଣ ଅଧିକାରପୁରପୁତ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜକ ବଶାଭୂତ ହେଉ, କାରଣ ଅଧିକାର କେବଳ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକଠାରୁ ଥାଏ, ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରପୁରପୁତ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ । ୨ ଅତଏବ, ଯେ ଅଧିକାର ପୁରତିରୋଧ କରେ, ସେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ବିଧାନର ପୁରତିରୋଧ କରେ; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ପୁରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ଘଟାଇବେ । ୩ କାରଣ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସଦାଗ୍ରୀ ପୁରତି ଭୟଜନକ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅସଦାଗ୍ରୀ ପୁରତି ଭୟଜନକ । ତୁମ୍ଭଭେ କି ଅଧିକାରପୁରପୁତ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଞ୍ଜକ ନିକଟରେ ନିର୍ଭୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ? ତେବେ ସଦାଗ୍ରୀ କର, ଗହାହେଲେ ଗହାଞ୍ଜକଠାରୁ ପୁରଶଂସା ପାଇବ, ୪ କାରଣ ସେ ମଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସେବକ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅସଦାଗ୍ରୀ କର, ଗହାହେଲେ ଭୀତ ହୁଅ, ଯେଣୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୀକ ଖତ୍ତ୍ଵ ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସେବକ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଅସଦାଗ୍ରୀ ପୁରତି କ୍ରୋଧ ପୁରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡଦାତା ଅଟନ୍ତି । ୫ ଅତଏବ, କେବଳ କ୍ରୋଧର ଭୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବିବେକ ହେତୁ ମଧ୍ୟ ବଶାଭୂତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ୬ ଯେଣୁ ଏହି କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭଭେମାନେ ରାଜସ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଅ, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ସେବକ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରକୃତ ରହନ୍ତି । ୭ ଯାହାଞ୍ଜକର ଯାହା ପୁରପୁତ, ଗହାଞ୍ଜକୁ ଗହା ଦିଅ; ଯାହାଞ୍ଜକୁ ରାଜସ୍ଵ ଦେବାକୁ ହୁଏ, ଗହାଞ୍ଜକୁ ରାଜସ୍ଵ ଦିଅ; ଯାହାଞ୍ଜକୁ ଶୁଲକ ଦେବାକୁ ହୁଏ, ଗହାଞ୍ଜକୁ ଶୁଲକ ଦିଅ; ଯାହାଞ୍ଜକୁ ଭୟ କରିବାକୁ ହୁଏ, ଗହାଞ୍ଜକୁ ଭୟ କର; ଯାହାଞ୍ଜକୁ ସମାଦର କରିବାକୁ ହୁଏ, ଗହାଞ୍ଜକୁ ସମାଦର କର ।

ପୁରେମ ଦୁପ୍ପାରା ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଫଳତା

୮ ପରସପରକୁ ପୁରେମ କରିବା ବିନା ଆଉ କାହିଁରେ କାହାରିଠାରେ ରଣା ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେ ପରକୁ ପୁରେମ କରେ, ସେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ କରିଥାନ୍ତି । ୯ କାରଣ ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ, ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଗୋରୁ କର ନାହିଁ, ଲୋଭ କର ନାହିଁ, ପୁଣି, ଯଦି ଆଉ କୌଣସି ଆଜ୍ଞା ଥାଏ, ତହା ସାରଭାବେ ଏହି ବାକ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ, ଯଥା, ପୁରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପୁରେମ କର । ୧୦ ପୁରେମ ପୁରତିବାସୀର ଅନିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ; ଅତଏବ, ପୁରେମ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ କରେ । ୧୧ ପୁଣି, ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦାରୁ ଜାଗରତ ହେବାର ସମୟ ଯେ ଉପସ୍ଥିତ, ଏହା ଜାଣି ଏହି ସବୁ କର; କାରଣ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଦିନଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିତ୍ରାଣ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକର ଅଧିକ ସମ୍ଭବ । ୧୨ ରାତ୍ରି ପାହାନ୍ତ ହେଉଅଛି, ଦିବସ ସମ୍ଭବ; ଅତଏବ ଆସ, ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକରେ ଅଧିକାରର କର୍ମସବୁ ପରିତ୍ରାଣ କରି ଆଲୋକର ସଜ୍ଜା ପରିଧାନ କର । ୧୩ ରତ୍ନଗରସ ଓ ମତ୍ତଗରେ, ଲମ୍ପଟଗ ଓ କାମୁକଗରେ, ବିବାଦ ଓ ଈର୍ଷାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଆସ, ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକରେ ଦିବସର ବିହିତ ଭଦ୍ର ଆଚରଣ କର । ୧୪ ପୁଣି, ପୁରତୁ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟକ ତୁମ୍ଭତୁଲ୍ୟକରେ ବସତ୍ତରୂପେ ପରିଧାନ କର, ଆଉ କୁଅଭିଳାଷ ତୃପ୍ତି କରିବା ସକାଶେ ଶରୀର ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜନ କର ନାହିଁ ।

୧୪

ପରସପରର ବିଚାର ନ କର

୧ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯେ ଦୁର୍ବଳ, ତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ କର, କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ମତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତର୍କବିତର୍କ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତହା କର ନାହିଁ । ୨ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୁର୍ବଳ, ସେ କେବଳ ଶାକ ଭୋଜନ କରେ । ୩ ଯେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଭୋଜନ ନ କରିବା ଲୋକକୁ ତୁଚ୍ଛ ନ କର; ପୁଣି, ଯେ ଭୋଜନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଭୋଜନ କରିବା ଲୋକର ବିଚାର ନ କର, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ କରିଅଛନ୍ତି । ୪ ତୁମ୍ଭେ କିଏ ଯେ ଅନ୍ୟର ଦାସର ବିଚାର କରୁଅଛ ? ସେ ଆପଣା ପୁରତୁ ନିକଟରେ ସ୍ଥିର ରୁହେ ବା ପତିତ ହୁଏ; ହଁ, ତହାକୁ ସ୍ଥିର ରଖାଯିବ, କାରଣ ତହାକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ପୁରତୁକର ଶକ୍ତି ଅଛି । ୫ ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଦିନକୁ ଅଧିକ ମାନ୍ୟ କରେ, ଆଉ ଜଣେ ସବୁ ଦିନକୁ ସମାନ ରୂପେ ମାନ୍ୟ କରେ । ପୁରତୁକ ଲୋକ ଆପଣା ମନରେ ସ୍ଥିର ବୋଧ କର । ୬ ଯେ ବିଶେଷ ଦିନ ମାନେ, ସେ ପୁରତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତହା ମାନେ; ଆଉ ଯେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ପୁରତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରେ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରତୁଳ୍ୟ ଧର୍ମବାଦ ଦିଏ; ପୁଣି, ଯେ ଭୋଜନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ପୁରତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରେ ନାହିଁ ଓ ଈଶ୍ୱରତୁଳ୍ୟ ଧର୍ମବାଦ ଦିଏ । ୭ କାରଣ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମରେ ନାହିଁ । ୮ ଯେଣୁ ଯଦି ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକରେ ବଞ୍ଚୁ, ତେବେ ପୁରତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଞ୍ଚୁ, କିମ୍ବା ଯଦି ମରୁ, ତେବେ ପୁରତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମରୁ । ଅତଏବ, ଯଦି ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକରେ ବଞ୍ଚୁ କିମ୍ବା ମରୁ, ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକ ପୁରତୁକର ଅଟୁ । ୯ କାରଣ ଖରାଷ୍ଟକ ଯେପରି ମୃତ ଓ ଜୀବିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ପୁରତୁ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ମୃତୁଭୋଗ କଲେ, ପୁଣି, ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ଭାଇର ବିଚାର କରୁଅଛ ? କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆପଣା ଭାଇକୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଅଛ ? ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକରେ ସମସ୍ତେ ତ ଈଶ୍ୱରତୁଳ୍ୟ ବିଚାରୀ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେବା । ୧୧ ଯେଣୁ ଲେଖା ଅଛି, “ପୁରତୁ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମତୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପୁରତୁ, ପୁରତୁକ ଆଣ୍ଡୁ ଆତ୍ମତୁ ଛାମୁରେ ନତ ହେବ, ଆଉ ପୁରତୁକ ଜିହ୍ୱା ଈଶ୍ୱରତୁଳ୍ୟ ପୁରତୁ କରିବ ।” ୧୨ ଅତଏବ, ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକର ପୁରତୁକ ଜଣକୁ ଈଶ୍ୱରତୁଳ୍ୟ ଛାମୁରେ ନିଜ ନିଜର ହିସାବ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଅନ୍ୟର ବିଚାର କାରଣ ନ ହେଉ

୧୩ ଏଣୁ ଆସ, ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟକରେ ଆଉ ପରସପରର ବିଚାର ନ କର; ମାତ୍ର କେହି ଯେପରି ଆପଣା ଭାଇର ବାଟରେ ବାଧାଜନକ କିମ୍ବା ବିଘ୍ନଜନକ ବିଷୟ ନ ରଖେ, ଏହା ତୁମ୍ଭତୁଲ୍ୟକରେ ବିଚାର କର । ୧୪ ମୁଁ ଜାଣେ ଓ ପୁରତୁ ଯାଶୁକଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଜ୍ଞାନ କରେ ଯେ, କୌଣସି ବିଷୟ ନିଜେ ଅଶୁଚି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଜଣ କୌଣସି ପଦାର୍ଥକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରେ, କେବଳ ତହାରି ପୁରତି ତହା ଅଶୁଚି । ୧୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଯଦି ଖାଦ୍ୟ ହେତୁ ଦୁଃଖିତ ହୁଏ, ତହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ପୁରେମରେ ଆଚରଣ କରୁ ନାହିଁ । ଯାହା ନିମନ୍ତେ ଖରାଷ୍ଟକ ମୃତୁଭୋଗ କଲେ, ତାକୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ଦୁପ୍ପାରା ବିନାଶ କର ନାହିଁ । ୧୬ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭତୁଲ୍ୟକର ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ନ ହେଉ; ୧୭ କାରଣ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭୋଜନପାନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକତା, ଶାନ୍ତି ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକଠାରେ ଆନନ୍ଦ ଅଟେ । ୧୮ ଯେଣୁ ଯେ ଏହି ବିଷୟରେ ଖରାପତର ହେବା କରେ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁରାହସ୍ୟ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରାକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ହୁଏ । ୧୯ ଅତଏବ ଆସ, ଯେ ଯେ ବିଷୟ ଶାନ୍ତିଜନକ, ଆଉ ଯେ ଯେ ବିଷୟ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ପରସ୍ପରର ନିଷ୍ଠା ହୁଏ, ସେହି ସବୁର ଆତ୍ମଭେଦରେ ଅନୁଗମନ କର । ୨୦ ଖାଦ୍ୟ ସକାଶେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର କର୍ମ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅବଶ୍ୟକ ଶୁଚି; ତଥାପି ଯେଉଁ ଲୋକ ଯାହା ଭୋଜନ କରି ବାଧା ପାଏ, ଗହା ପକ୍ଷରେ ଗହା ମନ୍ଦ । ୨୧ ମାଂସ ଭୋଜନ କିମ୍ବା ଦରାକ୍ଷରସ ପାନ ଅବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇର ବାଧା ଜନ୍ମେ, ଗହା ନ କଲେ ଭଲ । ୨୨ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆପଣା ଅନ୍ତରରେ ଧରି ରଖ । ଯେ ଯାହା ପରାକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ, ସେ ଯଦି ସେଥିରେ ଆପଣାକୁ ଦୋଷୀ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ଧନ୍ୟ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଯେ ସନ୍ଦେହ କରି ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହୁଏ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଭୋଜନ କରେ ନାହିଁ; ଆଉ ଯାହା କିଛି ବିଶ୍ଵାସରୁ ହୁଏ ନାହିଁ, ଗହା ପାପ ।

୧୫

ଖରାପତର ଆଦର୍ଶର ଅନୁକରଣ

୧ ବିଶ୍ଵାସରେ ବଳବାନ ଯେ ଆତ୍ମଭେଦରେ, ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ସହିବା ଆତ୍ମଭେଦରେ ଉଚିତ, ଆଉ ନିଜ ନିଜର ସୁଖ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୨ ଆସ ଆତ୍ମଭେଦରେ ପରତେଜ୍ଞକ ଜଣ ଆପଣା ପରତିବାସୀର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରି ଗହାର ସୁଖ ଚେଷ୍ଟା କରୁ । ୩ କାରଣ ଖରାପତର ମଧ୍ୟ ଆପଣାର ସୁଖ ଚେଷ୍ଟା କରି ନ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, ତୁମ୍ଭ ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ମୋ' ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ୪ ପୁଣି, ଆତ୍ମଭେଦରେ ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁସାରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାନ୍ତତ୍ଵନା ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖା ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସବୁ ଆତ୍ମଭେଦରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଲେଖା ହୋଇଅଛି । ୫ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାନ୍ତତ୍ଵନାଦାତା ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଖରାପତର ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁରୂପରେ ପରସ୍ପର ଏକମନା ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ୬ ଯେପରି ଏକଚିତ୍ତରେ ଏକ ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଓ ଆତ୍ମଭେଦରେ ପରତେଜ୍ଞକ ଯାଶୁଖରାପତର ପିତାଙ୍କର ଗୌରବ କର । ୭ ଅତଏବ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ଖରାପତର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ଗ୍ରହଣ କର ।

ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀଙ୍କ ଭରସା-ଖରାପତର

୮ କାରଣ ମୁଁ କହେ, ଖରାପତର, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵାଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବକ କରାଯାଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପରଦତ୍ତ ପରତିଜ୍ଞାସକଳ ସ୍ଵପ୍ନ କରନ୍ତି, ୯ ପୁଣି, ଯେପରି ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ମକ ଗୌରବ କରନ୍ତି; ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା କରିବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ନାମର କୀର୍ତ୍ତନ କରିବି ।” ୧୦ ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହନ୍ତି, ହେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର । ୧୧ ପୁନଶ୍ଚ, “ହେ ଅଣଯିହୁଦୀ ସମସ୍ତେ ପରତେଜ୍ଞକ ପରଶଂସା କର, ଆଉ, ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଗହାତ୍ମକ ପରଶଂସା କରନ୍ତୁ ।” ୧୨ ପୁନର୍ବାର ଯିଶାଇୟ କହନ୍ତି, “ଯିଶାଇୟଙ୍କ ମୂଳ ରହିବ, ଆଉ, ଯେ ଅଣଯିହୁଦୀଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଉଠିବେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଉପରେ ଭରସା ରଖିବେ ।” ୧୩ ସେହି ଭରସାର ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଶକ୍ତିରେ ଭରସାର ପରତେଜ୍ଞ ଅନୁଭବ କର ।

ପାଉଲ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ସେବକ

୧୪ ଆଉ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପେ ଆପେ ମଙ୍ଗଳଭାବରେ ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ପୁଣି, ପରସ୍ପରକୁ ଚେତନା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ, ଏହା ମୁଁ ନିଜେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ବୋଧ କରୁଅଛି । ୧୫ ତଥାପି ମୋତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସମରଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ପରିମାଣରେ ଅଧିକ ସାହସ ସହିତ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି । ୧୬ କାରଣ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ ନୈବେଦ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସୁରାହସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖରାପତର ଯାଶୁଙ୍କ ସେବକ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁସମାଗର

ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି । ୧୭ ଏଣୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସେବା ବିଷୟରେ ମୋହର ଖରାପଟା ଯାଶୁତ୍ଵକଠାରେ ଦର୍ପ କରିବାର ଅଛି । ୧୮ କାରଣ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାବହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖରାପଟା ମୋ' ଦୁସ୍ତ୍ରା ବାକ୍ସରେ ଓ କର୍ମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ଶକ୍ତିରେ ଯାହା ଯାହା ସାଧନ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ କହିବାକୁ ମୁଁ ସାହସ କରିବି ନାହିଁ । ୧୯ ଏହି ପୂର୍ବକାରେ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ଇଲୁଲୁରିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ମୁଁ ଖରାପଟାତ୍ଵକ ସୁସମାଗର ସମପୂର୍ଣ୍ଣା ରୂପେ ପରଗ୍ର କରିଅଛି, ୨୦ ହଁ, ଯେପରି ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ନ ଗଢ଼େ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଖରାପଟାତ୍ଵକ ନାମ ଉଚ୍ଚରୁଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏପରି ସ୍ଵାଧୀନରେ ସୁସମାଗର ପରଗ୍ର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଆସିଅଛି; ୨୧ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଦେଖିବେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ବୁଝିବେ ।”

ରୋମ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ପାଉଲତ୍ଵକ ସତ୍ଵକଲ୍ପ

୨୨ ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଥର ବାଧା ପାଇ ଆସୁଅଛି; ୨୩ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଉ ସ୍ଵାଧୀନ ନ ଥିବାରୁ ପୁଣି, ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆକାଂକ୍ଷା କରି ଆସୁଥିବାରୁ, ୨୪ ମୁଁ ସ୍ଵପେନକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଆସିବି; କାରଣ ବାଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ପରଥମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତରେ କେତେକ ପରିମାଣରେ ତୃପ୍ତିଲାଭ କଲା ଉତ୍ତରରେ ସେ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବାଟ ବଳାଇଦେବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଅଛି । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଅଛି । ୨୬ କାରଣ ଯିରୁଶାଲମସଥ ସାଧୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଦରିଦ୍ର, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାକିଦନିଆ ଓ ଆଖାୟାର ମଣ୍ଡଳାସମୂହ ସହଭାଗିତସୂତକ କିଛି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଭଲ ମଣିଅଛନ୍ତି । ୨୭ ହଁ, ସେମାନେ ଏହା ଭଲ ମଣିଅଛନ୍ତି ସତ, ହେଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; କାରଣ ଯଦି ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ତ୍ତନୀକ ବିଷୟର ସହଭାଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସାଂସାରିକ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ରଖି । ୨୮ ଅତଏବ, ଏହି କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଓ ଏହି ସଂଗୃହୀତ ଧନରୂପ ଫଳ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ଦେଇ ସ୍ଵପେନକୁ ଯିବି । ୨୯ ଆଉ ମୁଁ ଜାଣେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି, ସେତେବେଳେ ଖରାପଟାତ୍ଵକ ଆଶୀର୍ବାଦର ପୂର୍ଣ୍ଣାଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି । ୩୦ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁଖରାପଟାତ୍ଵକ ହେତୁ ଓ ଆତ୍ମାତ୍ଵକ ପରେମ ହେତୁ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ମୋ' ସହିତ ଯତନ ସହକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁଅଛି, ୩୧ ଯେପରି ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ପରଦେଶରେ ଅନାଜ୍ଞାବହ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଏ, ଆଉ ଯିରୁଶାଲମ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଯେଉଁ ସେବା, ଗହା ଯେପରି ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଗ୍ରହଣ ହୁଏ, ୩୨ ପୁଣି, ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଇରୁଛାରେ ମୁଁ ଯେପରି ଆନନ୍ଦରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆରାମ ପରାପତ ହୁଏ । ୩୩ ଶାନ୍ତିଦାତା ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

ବିକ୍ରମକ୍ରମେଣ ଅଭିବାଦନ

୧ କେତେକରେୟାସଥ ମଣ୍ଡଳୀର ସେବିକା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ ଫୈବୀତ୍ଵକ ସପକ୍ଷରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଗତ୍ଵକୁ ପରଭୁତ୍ଵକ ନାମରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଆଉ ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଗତ୍ଵକର ସାହାୟ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ସେ ବିଷୟରେ ଗତ୍ଵକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବ; କାରଣ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ଓ ମୋ' ନିଜର ଉପକାର କରିଅଛନ୍ତି । ୩ ଖରାପଟା ଯାଶୁତ୍ଵକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋହର ସହକର୍ମୀ ପରାସକା ଓ ଆକ୍ଵିଲତ୍ଵକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ; ୪ ସେମାନେ ମୋହର ପରାଣ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପରାଣକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କଲେ; କେବଳ ମୁଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳାସମୂହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛନ୍ତି; ୫ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ମୋହର ପରିୟ

ଏପାଇଁନେତୃତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଆର ପୂର୍ଥମ ଫଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୬ ମରିୟମତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ । ୭ ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନଜାତୀୟ ଓ ସହବନ୍ଦୀ ଆନ୍ଦରନିକ ଓ ଯୁନିୟାତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ; ସେମାନେ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଖ୍ୟାତ ଓ ମୋହର ପୂର୍ବରେ ସୁଦୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୮ ପୂର୍ବଭୂତକାଳରେ ମୋହର ପୂର୍ବ ଆମ୍ଭପଲିୟାଗତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ସେବାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହକର୍ମୀ ଭର୍ତ୍ତାଣୀତ୍ୱ ଓ ମୋହର ପୂର୍ବ ସତ୍ୟତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୧୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱକାଳରେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ଆପେଲ୍‌ଲତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ଆରିସ୍ତରୁଲତ୍ୱ ପରିବାରସଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୧୧ ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନଜାତୀୟ ହେରେନ୍‌ଦାୟୋନତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ନାକ୍‌ସତ୍ୱ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବଭୂତ ଆଶ୍ରିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୧୨ ପୂର୍ବଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବା କରୁଫେଣା ଓ କରୁଫେସାତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ପୂର୍ବ ପର୍ଶିତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ, ସେ ପୂର୍ବଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୩ ପୂର୍ବଭୂତ ମନୋନୀତ ରୂପତ୍ୱ ଓ ଗତକର ମାତୃତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋର ମାତା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ । ୧୪ ଅସୁତ୍ୱକ୍ରିତ, ଫ୍ଲେଗୋନ୍, ହର୍ମାସ୍, ପାତରବା, ହର୍ମାସ୍, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୧୫ ଫିଲଲଗ ଓ ଯୁଲିଅ, ନୀରୁସ୍ ଓ ଗତ୍‌କ ଭଗ୍ନା; ପୁଣି, ଅଲ୍‌କମ୍‌ପା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତ୍ତ୍ୱରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସାଧୁତ୍ୱକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୧୬ ପବିତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଦେଇ ପରସ୍ପରକୁ ନମସ୍କାର କର । ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ।

ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ସମ୍ଭାଷଣ

୧୭ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛ, ସେଥିର ବିପରୀତ ଯେଉଁମାନେ ଦଳଭେଦ ଓ ବିଘ୍ନର କାରଣ ଘଟାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ରଖି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ରହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି; ୧୮ କାରଣ ଏହିପରି ଲୋକେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱର ଦାସ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣା ଆପଣା ଉଦରର ଦାସ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି, ମିଷ୍ଟବାକ୍‌ୟ ଓ ଗୁଡୁଭାଷାରେ ସରଳ ହୃଦୟ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଭୁଲନ୍ତି । ୧୯ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହର କଥା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଯାଇଅଛି; ଅତଏବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସତ୍‌ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଅସତ୍‌ବିଷୟରେ ଅମାୟିକ ହୁଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୨୦ ଆଉ ଶାନ୍ତିଦାତା ଇଶ୍ଵର ଶୟତନକୁ ଶାନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଦ ତଳେ ଦଳିପକାଇବେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ । ୨୧ ମୋହର ସହକର୍ମୀ ତାମାୟ, ପୁଣି, ମୋହର ସ୍ୱପ୍ନଜାତୀୟ ଲୁକାୟ, ଯାସୋନ ଓ ସୋସିପାତ୍‌ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୨ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖକ ଯେ ମୁଁ ତର୍ତ୍ତାୟ, ମୁଁ ପୂର୍ବଭୂତ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛି । ୨୩ ମୋହର ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ଆତିଥ୍ୟକାରୀ ଗାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ଏହି ନଗରର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଏରାଷ୍ଟ ଓ ଭାଇ କ୍ୱାଡ୍ରାତ୍‌ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୪ [ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ । ଆମେନ୍] ୨୫ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର ମୋହର ସୁସମାଗର ଓ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ବିଷୟକ ପରଗର ଅନୁସାରେ, ଅର୍ଥାତ୍‌ ଯେଉଁ ନିଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱ ପରଗନ କାଳରୁ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା,

ସତ୍‌ବଗାନ

୨୬ ମାତ୍ର ଏବେ ପୂର୍ବକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ କରି ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅନାଦି ଇଶ୍ଵରତ୍ୱ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ସାହାୟ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଜାତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ନିଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱର ପୂର୍ବକାଶ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଵର କରାବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ୨୭ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୱ ଦ୍ଵାରା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାନ ଇଶ୍ଵରତ୍ୱ ଗୌରବ ହେଉ । ଆମେନ୍ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the 1 Corinthians

କରିନ୍ଥୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପାଠଲଢ଼କ
ପ୍ରଥମ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଠଲ, ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଇଚ୍ଛାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ଵକ ଆହୁତ ଜଣେ ପରେରିତ, ଓ ଭରାତ ସୋସ୍ଥାନା, ୨ କରିନ୍ଥୀରେ ଥିବା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ; ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବତର, ସେମାନତ୍ଵକ ଓ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ସ୍ଵାଧୀନରେ, ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରତୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ନାମରେ ପରାଧୀନା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତତ୍ଵକ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ଵକଠାରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଓ ଆହୁତ ସାଧୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ୩ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ପରତି ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପରତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଦସ୍ତାବ ଆଶୀର୍ବାଦ

୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ଵକଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ବିଷୟରେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି, ୫ କାରଣ ଗହାତ୍ଵକଠାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ, ବିଶେଷତଃ ସମସ୍ତ ପରକାର ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ଓ ସମସ୍ତ ପରକାର ଜ୍ଞାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନବାନ ହୋଇଅଛ; ୬ ଏହି ପରକାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକର ସାକ୍ଷୟ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵପ୍ରୀକୃତ ହୋଇଅଛି । ୭ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକର ପରକାଶ ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥାଇ କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହଦାନର ଉଶା ପତ୍ନ ନାହିଁ; ୮ ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରତୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଦିବସରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ରୀ ରଖିବେ । ୯ ଇଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ, ଯାହାତ୍ଵକ ଦସ୍ତାବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରତୁତ୍ଵକର ସହଭାଗିତା ନିମନ୍ତେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛ ।

ମଣ୍ଡଳୀରେ ବିଭାଜନ

୧୦ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରତୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ନାମରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ କଥା କୁହ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ଦଳଭେଦ ନ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ମନରେ ଓ ଏକ ବିଗ୍ରହରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ । ୧୧ କାରଣ, ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଖଲିୟାତ୍ଵକ ପରିଜନତ୍ଵକଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋ' ନିକଟରେ ଏହା ପରକାଶ ପାଇଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ବାଦବିବାଦ ଅଛି । ୧୨ ମୋ' କଥାର ଭାବ ଏହି, ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହନ୍ତି, ମୁଁ ପାଠଲତ୍ଵକର, କେହି କେହି କହନ୍ତି, ମୁଁ ଆପଲ୍ଲତ୍ଵକର, କେହି କେହି କହନ୍ତି, ମୁଁ କୈଫାତ୍ଵକର, ଆଉ କେହି କେହି କହନ୍ତି, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକର । ୧୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କି ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ନିମନ୍ତେ କି ପାଠଲ କରୁଣରେ ହତ ହୋଇଥିଲା ? କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ପାଠଲ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲା ? ୧୪ କାଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛ ବୋଲି କେହି କହିବ, ୧୫ ଏଥିପାଇଁ କରାଷ୍ଠ ଓ ଗାୟ ବିନା ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କାହାରିକି ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ଵ ଦେଇ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ । ୧୬ ଆଉ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଜନତ୍ଵକୁ ମଧ୍ୟ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ଵ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହାଛଡ଼ା ମୁଁ ଆଉ କାହାରିକି ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ଵ ଦେଇଅଛି ବୋଲି ମୋର ମନେ ପତ୍ନ ନାହିଁ । ୧୭ କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ଵ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପରେରଣ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସୁସମାଗର ପରଗର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରେରଣ କଲେ; ତାହା ମଧ୍ୟ ବାକ୍ସ ଆଡ଼ମ୍ବରରେ ନୁହେଁ, କାଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ କରୁଣ ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ ।

ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନର ଆଧାର- ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

୧୮ କାରଣ ବିନାଶ ପରାପତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନତ୍ଵକ ପରତି କରୁଣର କଥା ମୁର୍ଖତା ମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣ ପରାପତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମମାନତ୍ଵକ ପରତି ତାହା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଶକ୍ତି ଅଟେ । ୧୯ ଯେଣୁ

ଏହା ଲେଖା ଅଛି, “ଆମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ କରିବା, ଆଉ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅଗ୍ରହଣ କରିବା ।”^{୨୦} ଜ୍ଞାନୀ କାହିଁ? ଶାସ୍ତ୍ରୀ କାହିଁ? ଏହି ଯୁଗର ଡକ୍ଟର କାହିଁ? ଇଶ୍ଵର କି ଜଗତର ଜ୍ଞାନକୁ ମୂର୍ଖତା ବୋଲି ପରକାଶ କରି ନାହିଁ? ^{୨୧} କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଜଗତ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବାରୁ ପରଗୃହ ପରସଂଗର ମୂର୍ଖତା ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ^{୨୨} କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚିହ୍ନ ଲୋଡ଼ନ୍ତି, ଆଉ ଗ୍ଵରାକ୍‌ମାନେ ଜ୍ଞାନ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ^{୨୩} କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କରୁଣରେ ହତ ଖରାଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରଗୃହ କରୁ, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ସ୍ଵରୂପ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୂର୍ଖତାସ୍ଵରୂପ, ^{୨୪} କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀ ହେଉ ବା ଗ୍ଵରାକ୍ ହେଉ, ଯେଉଁମାନେ ଆହୁତ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖରାଷ୍ଟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । ^{୨୫} ଯେଣୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମୂର୍ଖ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟର ବଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ । ^{୨୬} କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆହୁତ ବିଷୟ ଭାବି ଦେଖ, ସାଂସାରିକ ମତନୁସାରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନୀ, ଅନେକ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ବା ଅନେକ କୁଳୀନ ଆହୁତ ହୋଇ ନାହିଁ; ^{୨୭} କିନ୍ତୁ ଯେପରି କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଗର୍ବ ନ କରେ, ^{୨୮} ଏଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଜଗତର ମୂର୍ଖ ବିଷୟସବୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ପୁଣି, ବଳବାନ ବିଷୟସବୁକୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଜଗତର ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟସବୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ^{୨୯} ଆଉ ଯାହା ଜଗତ ଚକ୍ଷୁରେ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ, ସେ ସବୁକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଜଗତର ନୀଚ ଓ ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ, ହଁ, ନଗଣ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମନୋନୀତ କଲେ । ^{୩୦} କିନ୍ତୁ ଗହାଙ୍ଗ ହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍ଗଠାରେ ଅଛ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଧାର୍ମିକତା, ପବିତ୍ରତା ଓ ମୁକ୍ତିସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ^{୩୧} ଅତଏବ, ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଯେ ଦର୍ପ କରେ, ସେ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଦର୍ପ କରୁ ।”

୨

କରୁଣାବିଦ୍ୟ ଖରାଷ୍ଟଙ୍କ ବିଗ୍ରହ

^୧ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଗୂଢ଼ ତତତ୍ତ୍ଵ ବକ୍ତୃତା କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ସହିତ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଗୃହ କରିଥିଲି, ଗହା ନୁହେଁ । ^୨ କାରଣ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ, ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣରେ ହତ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟଙ୍କ ବିନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ବିଷୟ ନ ଜାଣିବାକୁ ମୁଁ ମନସ୍ଥ କଲି । ^୩ ପୁଣି, ମୁଁ ଦୁର୍ବଳତା, ଭୟ ଓ ମହାକମ୍ପ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲି; ^୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ନ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ^୫ ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ଶିକ୍ଷା ଓ ମୋହର ପରଗୃହ, ଜ୍ଞାନର ମନୋହର ବାକ୍ୟସ୍ଵରୂପ ନ ହୋଇ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ପରମାଣ- ସୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଆତ୍ମାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ

^୬ ତଥାପି ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିପକ୍ଵ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନର କଥା କହୁ, କିନ୍ତୁ ଗହା ଏହି ଯୁଗର ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହି ଯୁଗର ନଷ୍ଟକଲ୍ପ ନେତାମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ, ^୭ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଗୂଢ଼ତତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଵରୂପ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା କହୁଅଛୁ ସେହି ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ଜଗତର ପୂର୍ବେ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ । ^୮ ଏହି ଯୁଗର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଗହା ଜାଣି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଗହା ଜାଣିଥିଲେ ଗୌରବମୟ ପରଭୁଙ୍କୁ କରୁଣରେ ହତ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ; ^୯ କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଚକ୍ଷୁ ଯାହା ଦେଖି ନାହିଁ, କର୍ଣ୍ଣ ଯାହା ଶୁଣି ନାହିଁ, ଆଉ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଯାହା ଜାତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁରେମକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି” । ^{୧୦} କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେ ସମସ୍ତ ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଯେଣୁ ସେହି ଆତ୍ମା ସମସ୍ତ ବିଷୟ, ହଁ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗଭୀର ବିଷୟସବୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି । ^{୧୧} କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟସବୁ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ବିନା ଆଉ କିଏ ଜାଣେ ? ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିନା ଆଉ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ । ^{୧୨} ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରୁ, ଏଥିପାଇଁ

ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ଆତ୍ମା ନ ପାଇ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଆତ୍ମା ପାଇଥାନ୍ତୁ । ୧୩ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ବାକ୍ୟରେ କହି ନ ଥାଉ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ବିଷୟସବୁ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟ ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇ ଆତ୍ମାଞ୍ଜ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷିତ ବାକ୍ୟରେ କହିଥାଉ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ସାଂସାରିକ ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଆତ୍ମାଞ୍ଜ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ସବୁ ଗହା ନିକଟରେ ମୂର୍ଖତା, ପୁଣି, ସେ ସେହି ସବୁ ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସେହିସବୁକୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ । ୧୫ ମାତ୍ର ଯେ ଆତ୍ମିକମାନା, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବିଚାର କରେ, ତଥାପି କେହି ତା'ର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ୧୬ କାରଣ, କିଏ ପରଭୁଞ୍ଜ ମନ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଯେ, ସେ ଗହାଞ୍ଜୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରେ ? କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖରାଷ୍ଟଞ୍ଜ ମନ ପାଇଥାନ୍ତୁ ।

୩

ମଣ୍ଡଳୀରେ ବିଭେଦ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଆତ୍ମିକମାନା ଲୋକଞ୍ଜୁ କହିଲା ପରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ କହି ପାରିଲି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଶାରୀରିକ ଲୋକମାନଞ୍ଜୁ ଓ ଖରାଷ୍ଟଞ୍ଜୁରେ ଶିଶୁମାନଞ୍ଜୁ କହିଲା ପରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ କହିଲି । ୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ଦୁର୍ଘ୍ୟ ପାନ କରାଇ ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲି ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ଥିଲ, ଆଉ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ, ୩ ଯେଣୁ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାରୀରିକ ଅଟ। କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ଈର୍ଷା ଓ ବିବାଦ ରହିଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଶାରୀରିକ ନୁହଁ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବ ଅନୁସାରେ କି ଆଚରଣ କରୁ ନାହିଁ ? ୪ ଯେହେତୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ କୁହେ, ମୁଁ ପାଉଲଞ୍ଜୁ, ପୁଣି, ଆଉ ଜଣେ କୁହେ, ମୁଁ ଆପଲଞ୍ଜୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଶାରୀରିକ ନୁହଁ ? ୫ ଆପଲ କିଏ ? ପାଉଲ ବା କିଏ ? ସେମାନେ ତ ସେବକମାତ୍ର, ଯେଉଁମାନଞ୍ଜୁ ଦ୍ଵାରା, ପରତ୍ଵେକକୁ ପରଭୁ ଯେପରି ଦେଇଥାନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାନ୍ତୁ । ୬ ମୁଁ ରୋପଣ କରିଥାନ୍ତି, ଆପଲ ଜଳ ସେଚନ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରିଥାନ୍ତି । ୭ ଅତଏବ, ଯେ ରୋପଣ କରେ କିମ୍ବା ଯେ ଜଳ ସେଚନ କରେ, ସେ କିଛି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ଵର, ସେ ସାର । ୮ ଯେ ରୋପଣ କରେ ଓ ଯେ ସେଚନ କରେ, ସେ ଦୁହେଁ ଏକ, କିନ୍ତୁ ପରତ୍ଵେକ ଜଣ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମ ଅନୁସାରେ ନିଜର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ୯ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ସହକର୍ମୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ କ୍ଷେତ୍ର, ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଗୃହ । ୧୦ ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ମୁଁ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀ ତୁଲ୍ୟ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଗହା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରତ୍ଵେକ ଲୋକ ଗହା ଉପରେ କିପରି ନିର୍ମାଣ କରୁଥାନ୍ତି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାବଧାନ ହେଉ । ୧୧ କାରଣ ଯେଉଁ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଗହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଭିତ୍ତିମୂଳ କେହି ସ୍ଥାପନ କରି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହି ଭିତ୍ତିମୂଳ ଯାଣୁ ଖରାଷ୍ଟ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ସେହି ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉପରେ ସୁନା, ରୂପା, ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଥର, କାଠ, ଘାସ ବା ଛଣ ଦେଇ ନିର୍ମାଣ କରେ, ୧୩ ଗହାହେଲେ ପରତ୍ଵେକ ଜଣର କର୍ମ କି ପରକାର, ଗହା ପରକାଶ ପାଇବ, କାରଣ ସେହି ଦିନ ଗହା ପରକାଶ କରିବ, ଯେଣୁ ସେହି ଦିନ ଅଗ୍ନି ସହିତ ପରକାଶିତ ହେବ, ଆଉ ପରତ୍ଵେକ ଲୋକର କର୍ମ କି ପରକାର, ସେହି ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା କରିବ । ୧୪ ଯେ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତି, ତା'ର ସେହି କର୍ମ ଯଦି ରହିବ, ତେବେ ସେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ; ୧୫ ଯଦି କାହାରି କର୍ମ ପୋଡ଼ିଯିବ, ତା'ର କ୍ଷତି ହେବ, ତଥାପି ସେ ନିଜେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଗହା ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲାପରି ହେବ । ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର, ଆଉ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ଅନ୍ତରରେ ବାସ କରନ୍ତି; ୧୭ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ତେବେ ଈଶ୍ଵର ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ କାରଣ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର, ସେହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭେମାନେ । ୧୮ କେହି ଆପଣାକୁ ପରବଞ୍ଚନା ନ କରୁ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏହି ଯୁଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣାକୁ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ମନେ କରେ, ତେବେ ସେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ମୂର୍ଖ ହେଉ । ୧୯ କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଜ୍ଞାନ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜ ନିକଟରେ ମୂର୍ଖତା । ଯେଣୁ ଲେଖା ଅଛି, "ସେ ଜ୍ଞାନୀମାନଞ୍ଜୁ ସେମାନଞ୍ଜୁର ଧୂର୍ତ୍ତତାରେ ଧରନ୍ତି"; ୨୦ ପୁନଶ୍ଚ, "ଜ୍ଞାନୀମାନଞ୍ଜୁର ତର୍କବିତର୍କ ଅସାର ବୋଲି ପରଭୁ ଜାଣନ୍ତି" । ୨୧ ଅତଏବ, କେହି ମନୁଷ୍ୟଞ୍ଜୁରେ ଗର୍ବ ନ କରୁ; ୨୨ କାରଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜୁର ପାଉଲ କୁହ କି ଆପଲ କୁହ କି କୈଫା କୁହ, ଜଗତ କୁହ କି ଜୀବନ କୁହ କି ମରଣ କୁହ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷୟ କୁହ କି

ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟ କୁହ, ସମସ୍ତ ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର, ୨୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର, ପୁଣି, ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ।

୪

ପରେରିତମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

୧ ଲୋକେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ପରିଗ୍ରହକ, ପୁଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଗୃହତତତ୍ପ୍ରର ଭଣ୍ଡାରଘରିଆ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତୁ । ୨ ଆଉ, ଭଣ୍ଡାରଘରିଆ ବିଷୟରେ ଏହା ନିଗନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ସେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଦେଖାଯାଏ । ୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦମ୍ଭାଗ କିମ୍ବା କୌଣସି ଲୌକିକ ବିଗ୍ରହସଦା ଦମ୍ଭାଗ ବିଗ୍ରହ ହେବା ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଅତି ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ, ଏପରିକି ମୁଁ ନିଜେ ସୁଦ୍ଧା ନିଜର ବିଗ୍ରହ କରେ ନାହିଁ । ୪ କାରଣ ମୁଁ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଏଥିରେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ପରମାଣିତ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋହର ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ସେ ପରଭୁ । ୫ ତେଣୁ, ସମୟର ପୂର୍ବେ ପରଭୁଙ୍କ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟ ବିଗ୍ରହ କର ନାହିଁ ସେ ଅନ୍ୟକାରର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋକରେ ଦେଖାଇବେ, ପୁଣି, ହୃଦୟର ସଂକଳ୍ପସମସ୍ତ ପରକାଶ କରିବେ ସେତେବେଳେ ପରତେୟକ ଜଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପରଶଂସା ପାଇବ । ୬ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସବୁ କଥା ମୋ' ନିଜକୁ ଓ ଆପଲ୍ଲଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଲି, ଯେପରି ଯାହା' ଲିଖିତ ଅଛି, ଗହା ଅତିକ୍ରମ କର ନାହିଁ', ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କର, ପୁଣି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣକର ସପକ୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକର ବିପକ୍ଷ ହୋଇ ଗର୍ବୀ ନ ହୁଅ । ୭ କାରଣ କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଅଛି ? ଆଉ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଦାନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ପାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଅଛି ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଗହା ଦାନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ପାଇଅଛ, ତେବେ ଗହା ଦାନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ପାଇ ନ ଥିଲ ପରି କାହିଁକି ଗର୍ବ କରୁଅଛ ? ୮ ଇତିମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହୋଇଗଲଣି ? ଇତିମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଧନବାନ ହୋଇଗଲଣି ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିନା ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ଗଜା ହୋଇଅଛ ? ହଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଜା ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଜତପ୍ତ କରି ପାରିଥାଆନ୍ତୁ । ୯ କାରଣ ମୋହର ମନେ ହୁଏ, ପରେରିତ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ମୁଦ୍ଦୟମୁଖରେ ସମର୍ପିତ ସର୍ବଶେଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଗତ, ଦୃତ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌତୁକର ବିଷୟ ହୋଇଅଛୁ । ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୂର୍ଖ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରେ ବୁଦ୍ଧମାନ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୌରବପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନାଦୃତ । ୧୧ ଏସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧିତ ଓ ତୃଷିତ, ବସ୍ତ୍ରହୀନ ଓ ପରହାରିତ ହେଉଅଛୁ, ପୁଣି, ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇ ଭରମଣ କରୁ କରୁ ୧୨ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵପ୍ନରେ କର୍ମ କରି ପରିଶ୍ରମ କରୁଅଛୁ, ନିନ୍ଦିତ ହୋଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଅଛୁ, ଗତନା ପରାପତ ହୋଇ ସହ୍ୟ କରୁଅଛୁ, ୧୩ ଅପବାଦିତ ହୋଇ ମିଳନର କଥା କହୁଅଛୁ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ଆବର୍ଜନା, ସମସ୍ତଙ୍କର କଳଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଅଛୁ ।

ଚେତନା

୧୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲଜଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଲେଖୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ମନେ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖୁଅଛି । ୧୫ କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଶ ସହସ୍ର ଶିକ୍ଷକ ଥାଆନ୍ତେ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକ ପିତା ନାହାନ୍ତି; କାରଣ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗର ଦମ୍ଭାଗ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛି । ୧୬ ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ । ୧୭ ଏଥିକାଶେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡାମୁଥିତକୁ ପଠାଇଅଛି, ସେ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ମୋହର ପ୍ରିୟ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ପୁତ୍ର; ଯେପରି ମୁଁ ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ, ସେହିପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋହର ଖରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆଚରଣ ସମସ୍ତ ସମରଣ କରାଇବେ । ୧୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି ନାହିଁ ବୋଲି ମନେ କରି କେହି କେହି ଗର୍ବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୯ କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରଭୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶାୟର ଯିବି; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ବ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ବୁଝିନେବି ! ୨୦ କାରଣ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିବା ବାକ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଶକ୍ତିରେ ପରକାଶ ପାଏ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କ'ଣ ? ମୁଁ ବେତ ଯେନି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି ନା ପରେମ ଯେନି ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଆତ୍ମା ଯେନିଯିବି ?

୫

ମଣ୍ଡଳୀର କଳ୍ପକ୍ଷତ-ବ୍ୟତିରକ୍ତ

୧ ପରକୃତରେ ଶୁଣାଯାଉଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟତିରକ୍ତ ଅଛି, ଆଉ ଏପରି ବ୍ୟତିରକ୍ତ, ଯାହାକି ଅଣାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା ହୁଏ ନାହିଁ, ଏପରିକି ଜଣେ ଆପଣା ପିତର ଭାୟାକୁ ରଖିଅଛି । ୨ ପୁଣି, ଯେ ଏହି କର୍ମ କରିଅଛି, ସେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର କରାଯାଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ନ ହୋଇ ବରଂ କି ଗର୍ବ କରୁଅଛ ? ୩ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଶରୀରରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆତ୍ମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ, ଯେ ଏହି ପରକାର କର୍ମ କରିଅଛି, ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ପରି ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଗହାର ବିଗ୍ରହ କରିସାରିଅଛି, ୪ ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ମୋହର ଆତ୍ମା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ସହକାରେ ସମବେତ ହୋଇ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିଅଛୁ ଯେ, ୫ ଏପରି ଲୋକକୁ ଶରୀରର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଶୟତନର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦିନରେ ଗହାର ଆତ୍ମା ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରେ । ୬ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏପରି ଗର୍ବ କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ, ଅଲ୍ପ ବୋଲି ଖମାର ସମସ୍ତ ମଇଦା ପିଣ୍ଡୁଳକୁ ଖମାରମୟ କରିଦିଏ ? ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଖମାରଶୂନ୍ୟ ଲୋକ, ଏଣୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୂଆ ପିଣ୍ଡୁଳ ହୋଇ ପାର, ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁଣା ଖମାର ବାହାର କରିପକାଅ; କାରଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିସ୍ତର ପର୍ବର ମେଷଶାବକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାଷ୍ଟ, ମଧ୍ୟ ବଳାକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୮ ଅତଏବ ଆସ, ଆତ୍ମାମାନେ ପୁରାତନ ଖମାର କିଅବା ଦୁଷ୍ଟତା ଓ କୁକର୍ମରୂପ ଖମାର ଦ୍ଵାରା ପର୍ବ ପାଳନ ନ କରି ସରଳତା ଓ ସତ୍ୟରୂପ ଖମାରଶୂନ୍ୟ ରୁଟି ଦ୍ଵାରା ପର୍ବ ପାଳନ କର । ୯ ବ୍ୟତିରକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମୋହର ପତରରେ ଲେଖିଥିଲି; ୧୦ ଏହି ଜଗତର ବ୍ୟତିରକ୍ତ କି ଧନଲୋଭୀ କି ପରଦରବ୍ୟ କ୍ଳେଶଠନକାରୀ କି ପରତିମାପୂଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେ ଆଦୌ ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବ, ଗହା ନୁହେଁ; ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ୧୧ କିନ୍ତୁ ମୋହର ଲେଖିବାର ଭାବ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଭଗତ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହୋଇ ବ୍ୟତିରକ୍ତ କି ଧନଲୋଭୀ କି ପରତିମାପୂଜକ କି ନିନ୍ଦକ କି ମତୁଆଳ କି ପରଦରବ୍ୟ କ୍ଳେଶଠନକାରୀ ହୁଏ, ତେବେ ଏପରିଲୋକ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଗହା ସାତ୍ତ୍ଵରେ ଭୋଜନ ସୁଦ୍ଧା କର ନାହିଁ । ୧୨ କାରଣ ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବାରେ ମୋହର କ'ଣ ଅଛି ? ଭିତରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ କର ନାହିଁ ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ଇଶ୍ଵର କରିବେ । ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରିଦିଅ ।

୬

ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା

୧ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଅନ୍ୟ ଜଣକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା ଥିଲେ ସେ କି ବିଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନ ଯାଇ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସାହସ କରେ ? ୨ ଅବା ସାଧୁମାନେ ଯେ ଜଗତର ବିଗ୍ରହ କରିବେ, ଏକଥା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଆଉ ଯଦି ଜଗତ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଗ୍ରହ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ସାମାନ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଅଧୋଗମ୍ୟ ? ୩ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେ ଦୂତମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବା, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ୪ ତେବେ ଏହିକ ଜୀବନର କଥା ବା କ'ଣ ? ଅତଏବ, ଯଦି ବିଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏହିକ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଥାଏ, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯେଉଁମାନେ ନଗଣ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ବିଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଯୁକ୍ତ କର ? ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ପାଇଁ ଏହା କହୁଅଛି । ଭାଇ ଭାଇ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏପରି କ'ଣ ଜଣେ ବୋଲି ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ପରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ? ୬ ମାତ୍ର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଗ୍ରହାଳୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରେ, ଗହା ପୁଣି, ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ! ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପରସପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଗ୍ରହାଳୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଗନ୍ତ ଦୋଷୀ । ବରଂ କାହିଁକି ଅନ୍ୟାୟ ସହ ନାହିଁ? ବରଂ କାହିଁକି କ୍ଷତି ଅତ୍ଵାକାର

କରୁ ନାହିଁ ? ୮ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଅନ୍ୟାୟ ଓ କ୍ଷତି କରୁଅଛ, ପୁଣି, ଗହା ଭାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଅଛ । ୯ ଅବା, ଅଧାର୍ମିକମାନେ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଭଗ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ, ବ୍ୟଭିଚାରୀ କି ପ୍ରତିମାପୂଜକ କି ପାରଦାରିକ କି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀବତ୍ ଆଗରା ୧୦ କି ପୁଂମୈଥୁନକାରୀ କି ଗ୍ରେର କି ଧନଲୋଭୀ କି ମତୁଆଳ କି ନିନ୍ଦକ କି ପରଦରବ୍ୟ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀ, ଏମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୧ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହି ପ୍ରକାର ଥିଲ; କିନ୍ତୁ ପରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଓ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧୈତ ହୋଇଅଛ, ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଅଛ ଓ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିତ ହୋଇଅଛ ।

ବ୍ୟଭିଚାରୀରୁ ପଲ୍ଲୟନ

୧୨ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ମୋହର ସ୍ଵାଧୀନତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ହିତଜନକ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ମୋହର ସ୍ଵାଧୀନତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୌଣସି ବିଷୟର ବଶୀଭୂତ ହେବି ନାହିଁ । ୧୩ ଖାଦ୍ୟ ଉଦର ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ଉଦର ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଉଦୟକୁ ଲୋପ କରିବେ । ଶରୀର ବ୍ୟଭିଚାର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଆଉ ପରଭୁ ଶରୀର ନିମନ୍ତେ; ୧୪ ଇଶ୍ଵର ପରଭୁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମକ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇବେ । ୧୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅତ୍ମ ସମ୍ପର୍କ, ଏହା କି ଜାଣ ନାହିଁ ? ତେବେ ମୁଁ କଅଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅତ୍ମ ଘେନିଯାଇ ବେଶ୍ୟାର ଅତ୍ମ କରିବି ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ୧୬ କିମ୍ବା ଯେ ବେଶ୍ୟା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ସେ ଗହା ସହିତ ଏକ ଶରୀର ହୁଏ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? କାରଣ ଉକ୍ତ ଅଛି, “ସେ ଦୁହେଁ ଏକାତ୍ମ ହେବେ” । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଯେ ପରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ସେ ଗହାତ୍ମକ ସହିତ ଏକ ଆତ୍ମା ହୁଏ । ୧୮ ବ୍ୟଭିଚାରୀରୁ ପଲ୍ଲୟନ କର । ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପାପ କରେ, ଗହା ଶରୀରର ବହିର୍ଭୂତ; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ, ସେ ଆପଣା ନିଜ ଶରୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ । ୧୯ ଅବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ବାସୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ମନ୍ଦିର, ଏହା କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ନୁହଁ; ୨୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣାଯାଇଅଛ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶ କର ।

ବିବାହ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନିୟମ

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ଲେଖିଅଛ, ସେହି ସବୁର ଉତ୍ତର ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀକୃତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବା ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ଭଲ; ୨ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟଭିଚାର ଭୟ ହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ନିଜର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଥାଉ, ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀର ନିଜର ସ୍ଵାମୀ ଥାଉ । ୩ ସ୍ଵାମୀ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀକୁ ତ'ର ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଉ, ପୁଣି, ସେହି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀକୁ ତ'ର ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଉ । ୪ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଆପଣା ଶରୀର ଉପରେ କ୍ଷମତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀର ଅଛି; ସେହି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାମୀର ଆପଣା ଶରୀର ଉପରେ କ୍ଷମତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଅଛି । ୫ ପରସ୍ପରକୁ ବଞ୍ଚିତ ନ କର; କେଜାଣି ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମନ୍ତେ ଅବକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଉଭୟ ଏକ ପରାମର୍ଶ ହୋଇ ଅଲ୍ପ କାଳ ପୃଥକ ରହି ପାର; ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନ ଅଭାବ ହେତୁ ଶୟତନ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଏକତର ହୁଅ । ୬ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା ପରି ନ କହି ପରାମର୍ଶ ଦେଲା ପରି ଏହା କହେ । ୭ ତଥାପି, ଯେପରି ସବୁ ଲୋକ ମୋହରି ପରି ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ମାତ୍ର କେହି ଏପ୍ରକାର, କେହି ସେପ୍ରକାର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଦାନ ପାଇଅଛି । ୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅବିବାହିତ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ କହେ, ସେମାନେ ମୋ' ପରି ରହିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭଲ । ୯ ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନ କରି ନ ପାରନ୍ତି, ତେବେ ବିବାହ କରନ୍ତୁ କାରଣ କାମାନଳରେ ଦର୍ପ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବିବାହ କରିବା ଭଲ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ବିବାହିତମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଏ, ମୁଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି, ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ସ୍ଵାମୀଠାରୁ ପୃଥକ ନ ହେଉ, ୧୧ (କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ବିଭିନ୍ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଆଉ ବିବାହ ନ କରୁ, ଅଥବା ଆପଣା ସ୍ଵାମୀ ସହିତ ମିଳିତ ହେଉ), ପୁଣି, ସ୍ଵାମୀ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରୁ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଁ କହେ (ପରଭୁ କହନ୍ତି ନାହିଁ), ଯଦି କୌଣସି ଭାଇର ଅବିଶ୍ଵାସୀ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ଆଉ ସେ ତ'ର ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ସେ ତକୁ

ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରୁ । ୧୩ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥାଏ, ଆଉ ସେ ତା'ର ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଏ, ସେ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରୁ । ୧୪ କାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ହେତୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଅଛି, ଆଉ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେତୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଅଛି; ଗହା ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧନମାନେ ଅପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର । ୧୫ ତଥାପି ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସୀ ପୃଥକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ପୃଥକ ହେଉ; ଏପରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେହି ଭାଇ ବା ଭଉଣୀ ଆବଦ୍ଧ ନୁହଁନ୍ତି; ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୬ ଯେଣୁ ହେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରିତ୍ୟାଗ କାରଣ ହେବ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣ ? କିମ୍ବା ହେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ପରିତ୍ୟାଗ କାରଣ ହେବ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣ ?

ଯେପରି ଆହ୍ୱାନ ସେପରି ଆଚରଣ

୧୭ କେବଳ ପରଭୁ ଯାହାକୁ ଯେପରି ଦାନ ବିତରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ପୁରତେୟକକୁ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଆଚରଣ କରୁ । ମୁଁ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହି ପରକାର ଆଦେଶ ଦିଏ । ୧୮ କେହି କି ସ୍ଥାନତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି ? ସେ ଅସ୍ଥାନି ପରି ଦେଖାଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରୁ । କେହି କି ଅସ୍ଥାନତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି ? ସେ ସ୍ଥାନି ନ ହେଉ । ୧୯ ସ୍ଥାନତ କିଛି ନୁହେଁ, ପୁଣି, ଅସ୍ଥାନତ କିଛି ନୁହେଁ, କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ହିଁ ସାର । ୨୦ ପରତେୟକ ଜଣ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି, ସେ ସେଥରେ ଥାଉ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ କି ଦାସ ହୋଇ ଆହୂତ ହୋଇଅଛ ? ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଯେବେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାର, ତେବେ ବରଂ ସୁଯୋଗ ଅବଲମ୍ବନ କର । ୨୨ କାରଣ ଯେ ଦାସ ହୋଇ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି, ସେ ପରଭୁଙ୍କ ମୁକ୍ତ ଲୋକ; ସେହି ପରକାରେ ଯେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି, ସେ ଖରାପତ୍ୟକ ଦାସ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣାଯାଇଅଛ, ମନୁଷ୍ୟର ଦାସ ହୁଅ ନାହିଁ । ୨୪ ହେ ଭାଇମାନେ, ପରତେୟକ ଜଣ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଭାଗିତରେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ ।

ଅବିବାହିତ ଓ ବିଧବାଙ୍କ ପରସଂଗ

୨୫ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଆଜ୍ଞା ପାଇ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପରଭୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର ହୋଇ ନିଜର ମତ ଦେଉଅଛି । ୨୬ ମୁଁ ମନେ କରେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଅଛି, ଆସନ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେତୁ ସେହିପରି ରହିବା ଭଲ । ୨୭ ତୁମ୍ଭେ କି ଭାର୍ଯ୍ୟା ସହିତ ଆବଦ୍ଧ ? ତେବେ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ କି ଭାର୍ଯ୍ୟାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ? ତେବେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିବାହ କରିଅଛ, ଗହାହେଲେ ସୁଦଧା ପାପ କରି ନାହିଁ; ଆଉ ଯଦି କୁମାରୀ ବିବାହ କରିଅଛି, ଗହାହେଲେ ସେ ପାପ କରି ନାହିଁ । ତଥାପି ଏପରି ଲୋକେ ଶରୀରରେ କଲେଶ ଭୋଗିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୨୯ କିନ୍ତୁ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୋ' କଥାର ଭାବ ଏହି, ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ଏଣୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଛି, ସେମାନେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ନ ଥିଲ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ । ୩୦ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ରୋଦନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ରୋଦନ ନ କରିବା ଲୋକ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ; ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ନ କରିବା ଲୋକ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ; ଯେଉଁମାନେ କ୍ରୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନୁକାରୀ ଲୋକ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ; ୩୧ ଆଉ, ଯେଉଁମାନେ ଜଗତର ବିଷୟ ଭୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭୋଗ ନ କରିବା ଲୋକ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହି ଜଗତର ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଅଛି । ୩୨ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଚିନ୍ତିତ ନ ହୁଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ଯେ ଅବିବାହିତ, ସେ କିପରି ପରଭୁଙ୍କର ସମ୍ବେଷପାତ୍ର ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ପରଭୁଙ୍କ ବିଷୟ ଘେନି ଚିନ୍ତିତ ହୁଏ; ୩୩ କିନ୍ତୁ ଯେ ବିବାହିତ, ସେ କିପରି ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ସମ୍ବେଷପାତ୍ର ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସଂସାର ବିଷୟ ଘେନି ଚିନ୍ତିତ ହୁଏ, ଆଉ ତା'ର ମନ ବିଭକ୍ତ ହୁଏ । ୩୪ ଅବିବାହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ କୁମାରୀ ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାରେ ପବିତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ପରଭୁଙ୍କ ବିଷୟ ଘେନି ଚିନ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବିବାହିତ, ସେ କିପରି ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମ୍ବେଷପାତ୍ର ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସଂସାର ବିଷୟ ଘେନି ଚିନ୍ତିତ ହୁଏ । ୩୫ ଏହି କଥା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ହିତ ନିମନ୍ତେ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ କରିବାକୁ କହୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶିଷ୍ଟାଚରଣ କରି ଏକାନ୍ତ ମନରେ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଅ, ଏଥିପାଇଁ କହୁଅଛି ।

୩୭ କିନ୍ତୁ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ବିବାହ ପାଇଁ ନିଜ ବାଗଦତ୍ତ କନ୍ୟାର ଯୌବନାବସ୍ଥା ଗତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ସେ ଗହା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛି ବୋଲି ମନେ କରେ, ତେବେ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଧ କଲେ ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ଗହା କରୁ; ସେଥିରେ ପାପ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବିବାହ କରନ୍ତୁ । ୩୮ କିନ୍ତୁ ଯେ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱପ୍ନର ଥାଏ, ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଧ ନ କରେ, ପୁଣି, ଯାହାର ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ଥାଏ, ଆଉ ଯେ ଆପଣା କନ୍ୟାକୁ କୁମାରୀ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱପ୍ନର କରୁଥାଏ, ସେ ଭଲ କରେ । ୩୯ ଏଣୁ ଯେ ଆପଣା କୁମାରୀ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ଦିଏ, ସେ ଭଲ କରେ, ପୁଣି, ଯେ ବିବାହ ନ ଦିଏ, ସେ ଆହୁରି ଭଲ କରେ । ୪୦ ସ୍ୱପ୍ନାମୀ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆବଦ୍ଧ ଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସ୍ୱପ୍ନାମୀ ମୃତ, ତେବେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ପରଭୃତ୍ୟକାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ଗହାକୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନାଧୀନ । ୪୦ କିନ୍ତୁ ସେ ସେହିପରି ରହିଲେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ହେବ, ଏହା ମୋହର ମତ, ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ପାଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କରେ ।

┌

ଦେବ ପୁରସାଦ ପରସଞ୍ଚନ

୧ ଦେବପୁରସାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋହର ଉତ୍ତର ଏହି, ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ଜ୍ଞାନ ଅହତ୍ୱକାର ଜନ୍ମାଏ, କିନ୍ତୁ ପୁରୋହିତ ନିଷ୍ଠା ଜାତ ହୁଏ । ୨ ଯଦି କେହି କୌଣସି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ମନେ କରେ, ତେବେ ଗହାର ଯେପରି ଜାଣିବା ଉଚିତ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ଜାଣି ନାହିଁ; ୩ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କରେ, ସେହି ଜଣ ଗହାଙ୍କ ପରିଚିତ । ୪ ଏଣୁ ଦେବପୁରସାଦ ଭୋଜନ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଜଗତରେ ଦେବତା ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ, ଆଉ ଏକ ଇଶ୍ୱର ବିନା ଦୁର୍ଘଟା ନାହିଁ । ୫ କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନରେ ହେଉ ବା ପୃଥିବୀରେ ହେଉ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି କହନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଆଇ ପାରନ୍ତି (ଏପରି ତ ଅନେକ ଦେବତା ଓ ଅନେକ ପରଭୃତ୍ୟ ଅଛନ୍ତି), ୬ ତଥାପି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛୁ, ପୁଣି, ଏକମାତ୍ର ପରଭୃତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଣୁ ଖରାଖଟ, ଗହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ହୋଇଅଛୁ । ୭ ତଥାପି ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତା ଅଛି ବୋଲି ଭାବି ଦେବପୁରସାଦ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାରୁ କଳ୍ପିତ ହୁଏ । ୮ କିନ୍ତୁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣ କି ଅଗ୍ରହଣ କରାଏ ନାହିଁ; ଭୋଜନ ନ କଲେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହୁଏ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭୋଜନ କଲେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଲାଭ ହୁଏ ନାହିଁ । ୯ କିନ୍ତୁ ସାବଧାନ, କାଲେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏହି ଅଧିକାର ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କର ସୁଖବିଚାର କାରଣ ହୁଏ । ୧୦ କାରଣ ଜ୍ଞାନୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଯଦି କେହି ପୁରୋହିତ ମନ୍ଦିରରେ ଭୋଜନରେ ବସିବାର ଦେଖେ, ତେବେ ସେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥିଲେ ତା'ର ବିବେକ କ'ଣ ଦେବପୁରସାଦ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ସାହସିକ ହେବ ନାହିଁ? ୧୧ ଏଣୁ ଯେଉଁ ଦୁର୍ବଳ ଭରତ ନିମନ୍ତେ ଖରାଖଟ ମୁଦ୍ରେଭୋଗ କଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ୧୨ ଏହି ପୁରସାଦ ଭୋଗମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳ ବିବେକକୁ ଆଘାତ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖରାଖଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଅଛ । ୧୩ ଅତଏବ ଯଦି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ମୋହର ଭାଇର ବିଘ୍ନର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ମୋହର ଭାଇ ଯେପରି ମୋ' ଦ୍ୱାରା ବିଘ୍ନ ନ ପାଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କଦାପି ମା'ସ ଖାଇବି ନାହିଁ ।

└

ପୁରୋହିତଙ୍କ ଅଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

୧ ମୁଁ କ'ଣ ସ୍ୱପ୍ନାଧୀନ ନୁହେଁ? ମୁଁ କ'ଣ ଜଣେ ପୁରୋହିତ ନୁହେଁ? ମୁଁ କ'ଣ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରଭୃତ୍ୟ ଯାଣୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପରଭୃତ୍ୟକାରେ ମୋହର କୃତ କର୍ମ ନୁହଁ? ୨ ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣେ ପୁରୋହିତ ନୁହେଁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଶ୍ୟକ ଜଣେ ପୁରୋହିତ, କାରଣ ପରଭୃତ୍ୟକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପୁରୋହିତପଦର ମୁଦ୍ରେତ୍ୱ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ପାଏ । ୩ ମୋହର ସମାଲୋଚନାମାନଙ୍କୁ ମୋହର ଉତ୍ତର ଏହି । ୪ ଭୋଜନପାନ କରିବାକୁ କ'ଣ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ୫ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପୁରୋହିତ, ପରଭୃତ୍ୟ ଭରତବର୍ଗ ଓ କୈଫାତ୍ୱକ ପରି ବିଶ୍ୱାସିନୀ ସତ୍ତ୍ୱା ବିବାହ କରି ସତ୍ତ୍ୱାରେ ଘେନି ଭରମଣ କରିବାକୁ କ'ଣ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର

ଅଧିକାର ନାହିଁ ? ୬ କିମ୍ବା ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ପରିଶ୍ରମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ କ'ଣ କେବଳ ମୋହର ଓ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ୟାଞ୍ଜକର ଅଧିକାର ନାହିଁ ? ୭ କିଏ ନିଜ ବ୍ୟୟରେ କେବେ ସୈନିକତ୍ୱ କରେ ? କିଏ ଦ୍ୱରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରି ସେଥିର ଫଳ ଭୋଜନ ନ କରେ ? ଅବା କିଏ ପଶୁପଲ ପାଳନ କରି ପଲର ଦୁଗ୍ଧ ପାନ ନ କରେ ? ୮ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ କ'ଣ ଏହି ସବୁ କଥା କହୁଅଛି ? ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଏହି ସବୁ କଥା କୁହେ ନାହିଁ ? ୯ କାରଣ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା ଲେଖା ଅଛି, “ବେଞ୍ଚଗଲାରେ ବୁଲୁଥିବା ବଳଦର ମୁହଁରେ ତୁଣ୍ଡି ଦିଅ ନାହିଁ” । ଈଶ୍ୱର କ'ଣ ବଳଦ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ? ୧୦ ସେ କ'ଣ କେବଳ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ନିମନ୍ତେ ଏହା କହନ୍ତି ନାହିଁ ? ହଁ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି, ଯେପରି ଯେ ଋଷ କରେ, ଆଶାରେ ଗହୀର ଋଷ କରିବା ଉଚିତ, ଆଉ ଯେ ବେଞ୍ଚଗଲା ପକାଏ, ଭାଗ ପାଇବା ଆଶାରେ ତାର ବେଞ୍ଚଗଲା ପକାଇବା ଉଚିତ । ୧୧ ଯଦି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ନିମନ୍ତେ ପାରମାର୍ଥକ ବାଜ ରୁଣିଅଛୁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ଏହିକ ଶସ୍ୟ ହେଉନ କଲେ କ'ଣ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ? ୧୨ ଯଦି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ କ'ଣ ଆହୁରି ଅଧିକ ନୋହୁଁ ? ତଥାପି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ସେହି ଅଧିକାର ବ୍ୟବହାର କରି ନାହୁଁ; କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଖରାପତ୍ୟାଗ ସୁସମାଗରର କୌଣସି ବାଧା ନ ଜନ୍ମାଉ, ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ସହ୍ୟ କରୁଅଛୁ । ୧୩ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ମନ୍ଦିରରୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଆନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦିର ସେବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ବେଦୀ ସହିତ ଅଂଶ ହୁଅନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ୧୪ ସେହି ପୂଜାରେ ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଗର ପୂଜାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ସୁସମାଗର ଦୁପ୍ପାଗ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବେ, ଏହା ପୂଜା ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୫ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ କିଛି ବ୍ୟବହାର କରି ନାହିଁ, ଆଉ ମୋ' ପୂଜା ଯେ ଏହିପରି କରାଯିବ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ଲେଖୁ ନାହିଁ; କାରଣ କେହି ମୋହର ଏହି ଦର୍ପ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମୋହର ମରିବା ଭଲ । ୧୬ କାରଣ ମୁଁ ଯଦି ସୁସମାଗର ପୂଜାର କରେ, ସେଥିରେ ମୋହର ଦର୍ପ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ, ଯେଣୁ ଗହୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ; ଆଉ ଯଦି ମୁଁ ସୁସମାଗର ପୂଜାର ନ କରେ, ତେବେ ହାୟ, ମୁଁ ଦଶତର ପାତର । ୧୭ କାରଣ ଯଦି ମୁଁ ସପ୍ତେରକ୍ଷାରେ ଏହା କରେ, ତେବେ ମୋହର ପୂଜକାର ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସପ୍ତେରକ୍ଷାରେ ନ କରେ, ତେବେ ହେଁ ସେବକପଦର ଭାର ମୋ'ଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି । ୧୮ ତେବେ ମୋହର ପୂଜକାର କ'ଣ ? ଗହୀ ଏହି ଯେ, ଯେପରି ମୁଁ ସୁସମାଗରରେ ଥିବା ମୋହର ଅଧିକାର ବ୍ୟବହାର ନ କରି ସୁସମାଗର ପୂଜାର କରୁ କରୁ ସେହି ସୁସମାଗରକୁ ବିନାମୁଲ୍ୟର ପୂଜାର କରେ । ୧୯ କାରଣ ଯେପରି ମୁଁ ଅଧିକସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଲାଭ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କାହାରି ଅଧୀନ ନ ହେଲେ ହେଁ ନିଜକୁ ସମସ୍ତତ୍ୟାଗ ଦାସ କଲି । ୨୦ ଯେପରି ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ପରି ହେଲି; ଯେପରି ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନର ପରି ହେଲି । ୨୧ ଯେପରି ମୁଁ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରତ୍ୟାଗ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିହୀନ ନ ହୋଇ ଖରାପତ୍ୟାଗ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେଲେ ହେଁ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋଶାହ୍ୱକ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିହୀନ ପରି ହେଲି । ୨୨ ଯେପରି ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ମାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁର୍ବଳ ପରି ହେଲି; ଯେପରି ମୁଁ ଯେକୌଣସି ପୂଜାରେ କେତେକତ୍ୟାଗ ରକ୍ଷା କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସମସ୍ତତ୍ୟାଗ ନିକଟରେ ସବୁପୂଜାର ହୋଇଅଛି । ୨୩ ମୁଁ ଯେପରି ସୁସମାଗରର ଆଶୀର୍ବାଦର ସହଭାଗୀ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ସବୁ କରେ ।

ପୂଜାତ୍ୟାଗ ନିମନ୍ତେ ଦୌଡ଼

୨୪ ଯେଉଁମାନେ ରଞ୍ଜଗଭୂମିରେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି ସତ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜଣେ ଯେ ପଶ ପାଏ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପଶ ପାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ସେହିପରି ଦୌଡ଼ । ୨୫ ଯେ କେହି କ୍ରୀଡ଼ାରେ ପୂଜାଦୁପ୍ପାଦିତ କରେ, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରିମିତଭୋଗୀ ହୁଏ; ସେମାନେ କ୍ଷୟଶୟ ମୁକୁଟ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହୀ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେ ଅକ୍ଷୟ ମୁକୁଟ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗହୀ କରୁ । ୨୬ ଅତଏବ ମୁଁ ଦୌଡ଼ୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ବିନାଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ମୁଁ ମୁଷ୍ଟିଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶୂନ୍ୟକୁ ଆଘାତ କରିବା ଲୋକ ପରି ନୁହେଁ

। ୨୭ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଗର କରି କାଳେ ମୁଁ ନିଜେ କୌଣସି ପରକାରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୋହର ନିଜ ଶରୀରକୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ବଶରେ ଦାସ କରି ରଖୁଅଛି ।

୧୦

ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସରୁ ଚେତବନୀ

୧ କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷ ସମସ୍ତେ ମୋଘ ତଳେ ଥିଲେ, ୨ ଆଉ ସମସ୍ତେ ସମୁଦର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ମୋଘ ଓ ସମୁଦରେ ମୋଶାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ, ୩ ଆଉ ସମସ୍ତେ ଏକ ପାରମାର୍ଥକ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କଲେ ୪ ଓ ସମସ୍ତେ ଏକ ପାରମାର୍ଥକ ପେୟ ପାନ କଲେ (ଯେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ପାରମାର୍ଥକ ଶୈଳରୁ ପାନ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେହି ଶୈଳ ଖରାଷ୍ଟ), ୫ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଠାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ନ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ପରାନ୍ତରରେ ମଲେ, ଏସମସ୍ତ କଥା ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞାତ ଥାଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । ୬ ସେମାନେ ଯେପରକାର ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେପରକାରେ ଅଭିଳାଷୀ ନ ହେଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛି । ୭ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପରତିମାପୂଜକ ହେଲେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତିମାପୂଜକ ହୁଅ ନାହିଁ; ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ଲୋକମାନେ ଭୋଜନପାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ, ଆଉ ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଠିଲେ” । ୮ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବ୍ୟଭିଚାର କରି ଏକ ଦିନରେ ତେଜଶ ହଜାର ମରିଗଲେ, ସେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର ନ କରୁ । ୯ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପରଭୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସର୍ପ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ନ କରୁ । ୧୦ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଲୋକ ବଚସା କରି ସଂହାରକ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଚସା କର ନାହିଁ । ୧୧ ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପରତି ଘଟିଲା, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଯୁଗାନ୍ତ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଏପରି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚେତନା ନିମନ୍ତେ ସେହି ସବୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି । ୧୨ ଏଣୁ ଯେ ଆପଣାକୁ ସ୍ଥିର ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେ ଯେପରି ପତିତ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ସାବଧାନ ହେଉ । ୧୩ ମନୁଷ୍ୟ ପରତି ଯେଉଁ ପରକାର ପରୀକ୍ଷା ସ୍ଵାଭାବିକ, ଗହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପରକାର ପରୀକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଘଟି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ମାତର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସହ୍ୟ କରି ପାର, ଏଥିପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଘଟିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେ ଉଦ୍ଧାରର ପଥ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

ପରତିମାପୂଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତବନୀ

୧୪ ଅତଏବ, ହେ ମୋହର ପରମ୍ଭମାନେ, ପରତିମା ପୂଜାରୁ ପଲ୍ୟନ କର । ୧୫ ମୁଁ ବୁଦ୍ଧମାନ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲି ପରି କହୁଅଛି; ମୁଁ ଯାହା କହୁଅଛି, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ବିଗର କର । ୧୬ ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ରକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁ, ଗହା କି ଖରାଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ସହଭାଗିତ ନୁହେଁ ? ଯେଉଁ ରୁଟି ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଙ୍ଗୁ, ଗହା କି ଖରାଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରର ସହଭାଗିତ ନୁହେଁ ? ୧୭ କାରଣ ରୁଟି ଏକ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ହେଲେ ହେଁ ଏକ ଶରୀର ସ୍ଵରୂପ, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ଏକ ରୁଟିର ଅଂଶ । ୧୮ ଶାରୀରିକ ଜନ୍ମାନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ; ଯେଉଁମାନେ ବଳିମାଂସ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କି ବେଦିର ସହଭାଗୀ ନୁହଁନ୍ତି ? ୧୯ ତେବେ ଦେବପରସାଦ ବୋଲି ଯେ କିଛି ଅଛି ବା ପରତିମା ବୋଲି ଯେ କିଛି ଅଛି, ଏହା କି ମୁଁ କହୁଅଛି ? ୨୦ ନା, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହୁଅଛି ଯେ, ଯାହା ଯାହା ଅଣାଧିହୁଦୀମାନେ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ନ କରି ଭୂତମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରନ୍ତି । ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଭୂତମାନଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହୁଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଭୁଙ୍କ ପାନପାତର ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ପାନପାତର ଉଭୟରେ ପାନ କରି ପାର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଭୁଙ୍କ ମେଜ ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ମେଜ ଉଭୟର ଅଂଶୀ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । ୨୨ ଅଥବା ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ପରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତି ଜନ୍ମାଇବା ? ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଗହାଙ୍କଠାରୁ ବଳବାନ ?

ସମସ୍ତ ବିଷୟ କାରଣ - ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ

୨୩ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ସମ୍ପ୍ରାଧାନତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ହିତଜନକ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ସମ୍ପ୍ରାଧାନତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରୁ ନିଷ୍ଠା ଜାତ ହୁଏ ନାହିଁ । ୨୪ କେହି ନିଜର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ଚେଷ୍ଟା ନ କରୁ, ମାତ୍ର ପରତେୟକ ଜଣ ଅନ୍ୟର ମତ୍ତଗଳ ଚେଷ୍ଟା କରୁ । ୨୫ ବଜାରରେ ଯାହା ବିକ୍ରୟ ହୁଏ, ବିବେକ ସକାଶେ କିଛି ନ ପଚାରି ଗହା ଭୋଜନ କର, ୨୬ କାରଣ ପୃଥ୍ବୀ ଓ ସେଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରଭୁତ୍ତକର । ୨୭ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତରଣ କରେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଯାହା କିଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରାଯାଏ, ବିବେକ ସକାଶେ କିଛି ନ ପଚାରି ଗହା ଭୋଜନ କର । ୨୮ କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଏହା ବଳି ସମ୍ପ୍ରରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହୋଇଅଛି, ତେବେ ଯେ ଏହା ଜଣାଇଲା, ଗହାର ସକାଶେ ଓ ବିବେକ ସକାଶେ ଗହା ଭୋଜନ କର ନାହିଁ; ୨୯ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ବିବେକ ସକାଶେ ବୋଲି ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗ'ର ବିବେକ ସକାଶେ । ମୋହର ସମ୍ପ୍ରାଧାନତା କାହିଁକି ଅନ୍ୟର ବିବେକ ଦ୍ୱାରା ବିଗ୍ରହିତ ହୁଏ ? ୩୦ ଯଦି ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଭୋଜନ କରେ, ତେବେ ଯାହା ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ, ଗହା ନିମନ୍ତେ ନିନ୍ଦିତ ହୁଏ କାହିଁକି ? ୩୧ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କର କି ପାନ କର ଅବା ଯାହା କିଛି କର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ସବୁ କର । ୩୨ ଯିହୁଦୀ ବା ଗ୍ରୀକ୍ ବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ, କାହାରି ଝୁଣ୍ଟିବାର କାରଣ ହୁଅ ନାହିଁ, ୩୩ ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ଅନେକଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମତ୍ତଗଳ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ପୁଣି, ସବୁ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କରେ ।

୧୧

୧ ମୁଁ ଯେପରି ଖରାଷ୍ଟକ ଅନୁକାରୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମୋହର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ ।

ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ

୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ମୋତେ ସମରଣ କରିଥାଅ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଧି ଦେଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ପାଳନ କରୁଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରଶଂସା କରୁଅଛି । ୩ କିନ୍ତୁ ଖରାଷ୍ଟକ ଯେ ପରତେୟକ ପୁରୁଷର ମସ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଯେ ସତ୍ତାର ମସ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ଓ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଖରାଷ୍ଟକଙ୍କର ମସ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରରୂପ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ବୋଲି ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୪ ଯେକୌଣସି ପୁରୁଷ ଆପଣା ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ କିମ୍ବା ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ଆପଣା ମସ୍ତକର ଅପମାନ କରେ । ୫ କିନ୍ତୁ ଯେକୌଣସି ସତ୍ତାର ଆପଣା ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ ନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ କିମ୍ବା ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ଆପଣା ମସ୍ତକର ଅପମାନ କରେ, ଯେଣୁ ଗହା ଗହାର ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ ହେବା ସତ୍ତରେ ସମାନ । ୬ କାରଣ ଯଦି ସତ୍ତାର ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ ନ କରେ, ତେବେ ସେ କେଣ ମଧ୍ୟ କାଟିପକାଡ଼; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସତ୍ତାର ପକ୍ଷରେ କେଣ କାଟିବା ବା ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବା ଲଜ୍ଜାଜନକ, ଗହାହେଲେ ସେ ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ କରୁ । ୭ ପୁରୁଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଗୌରବ ସମ୍ପ୍ରରୂପ ହେବାରୁ ପରକୃତରେ ଗ'ର ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ତାର ପୁରୁଷ ଗୌରବ ସମ୍ପ୍ରରୂପ । ୮ କାରଣ ପୁରୁଷ ସତ୍ତାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ତାର ପୁରୁଷରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ୯ ଆଉ ସତ୍ତାର ନିମନ୍ତେ ତ ପୁରୁଷ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ତାର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ୧୦ ଏଥିପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ତାର ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ ଘେନିବା ଉଚିତ । ୧୧ ତଥାପି ପରଭୁତ୍ତକରେ ପୁରୁଷରୁ ସତ୍ତାର ସମ୍ପ୍ରତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସତ୍ତାରୁ ପୁରୁଷ ସମ୍ପ୍ରତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ । କାରଣ ସତ୍ତାର ଯେପରି ପୁରୁଷରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ୧୨ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସତ୍ତାର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ବିଗ୍ରହ କର, ମସ୍ତକ ଆରକ୍ଷାଦନ ନ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସତ୍ତାର ପକ୍ଷରେ କ'ଣ ଉପଯୁକ୍ତ ? ୧୪ ପରକୃତି ନିଜେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ନାହିଁ ଯେ, ପୁରୁଷ ଦୀର୍ଘ କେଣ ରଖିଲେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଗହା ଅପମାନଜନକ, ୧୫ କିନ୍ତୁ ସତ୍ତାର ଦୀର୍ଘ କେଣ ରଖିଲେ ଗହା ପକ୍ଷରେ ଗହା ଗୌରବଜନକ ? କାରଣ ଆବରଣ ସମ୍ପ୍ରରୂପେ ଗ'ର କେଣ ଗହାକୁ ଦିଆଯାଇଅଛି । ୧୬ କିନ୍ତୁ କେହି ବିବାଦ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେ ଜାଣୁ ଯେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଗୀତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀସମୂହ ନାହିଁ ।

ପରଭୁତ୍ତକ

୧୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଗମ ଯେ ହିତକର ନ ହୋଇ ବରଂ ଅହିତକର ହେଉଅଛି, ଏଥିରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଶଂସା କରି ନ ପାରି ଏହି ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି । ୧୮ କାରଣ ପରଥମରେ ମୁଁ ଶୁଣୁଅଛି ଯେ, ମଣ୍ଡଳୀ ସପ୍ତରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଗମ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଳଭେଦ ଘଟିଥାଏ, ଆଉ ମୁଁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି । ୧୯ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ପରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତ ଦଳଭେଦ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ । ୨୦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଗମ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଭ୍ରୂତୋଦ୍ଧ ପାଳନ କରି ନ ଥାଅ; ୨୧ କାରଣ ଭୋଜନ ସମୟରେ ପରତେୟକ ଜଣ ଅନ୍ୟର ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ଜଣେ କ୍ଷୁଧାରେ ରହେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମାତାଳ ହୁଏ । ୨୨ କ'ଣ ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଭୋଜନପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଘର ନାହିଁ ? କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଅଛ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଉଅଛ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହିବି ? କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଶଂସା କରିବି ? ଏବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଶଂସା କରୁ ନାହିଁ । ୨୩ କାରଣ ମୁଁ ପରଭ୍ରୂତକଠାରୁ ପରାପତ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରଦାନ କରିଅଛି, ତାହା ଏହି, ଶତ୍ରୁ ହସତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ରାତ୍ରିରେ ପରଭ୍ରୂ ଯାଶୁ ରୁଟି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ତାହା ଭାଙ୍ଗି କହିଲେ, ୨୪ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଶରୀର; ମୋତେ ସ୍ୱମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା କର । ୨୫ ସେହିପରି ଭୋଜନ ଉତ୍ତରରେ ସେ ପାନପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଘେନି କହିଲେ, ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋହର ରକ୍ତରେ ସ୍ୱାପିତ ନୂତନ ନିୟମ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଥର ଏଥିରୁ ପାନ କର, ସେତେ ଥର ମୋତେ ସ୍ୱମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା କର । ୨୬ କାରଣ ଯେତେ ଥର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ରୁଟି ଭୋଜନ କର ଓ ଏହି ପାନପାତ୍ରରୁ ପାନ କର, ସେତେ ଥର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଭ୍ରୂଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରଗ୍ର କରୁଅଛ । ୨୭ ଅତଏବ, ଯେ କେହି ଅଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ପରଭ୍ରୂଙ୍କର ଏହି ରୁଟି ଭୋଜନ କରେ କିମ୍ବା ଏହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରେ, ସେ ପରଭ୍ରୂଙ୍କ ଶରୀର ଓ ରକ୍ତର ଦାୟା ହେବ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁ, ଆଉ ସେହିପରି ଭାବେ ଏହି ରୁଟି ଭୋଜନ କରୁ ଓ ଏହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରୁ । ୨୯ କାରଣ ଯେ ପରଭ୍ରୂଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବିଶେଷ ନ ଜାଣି ଭୋଜନ କରେ ଓ ପାନ କରେ, ସେ ଆପଣା ଦଣ୍ଡ ନିମନ୍ତେ ଭୋଜନ କରେ ଓ ପାନ କରେ । ୩୦ ଏହି ହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ପାତ୍ରିତ, ପୁଣି, ଅନେକେ ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ, ତେବେ ବିଗ୍ରହିତ ହେଉ ନ ଥାଆନ୍ତୁ । ୩୨ ଆଉ, ଜଗତ ସହିତ ଯେପରି ଦଶତାଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପରଭ୍ରୂଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଗ୍ରହିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛୁ । ୩୩ ଅତଏବ, ମୋହର ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମବେତ ହେବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର । ୩୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମାଗମ ଯେପରି ଦଣ୍ଡ ନିମନ୍ତେ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଯଦି କେହି କ୍ଷୁଧିତ, ତେବେ ସେ ଘରେ ଭୋଜନ କରୁ, ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୁଁ ଗଲେ ବୁଝିବି ।

ଆତ୍ମିକ ଦାନ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମିକ ଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଜ୍ଞ ଥାଅ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଣୟିତ୍ରୀ ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ଯେପରି ପରିଗଳିତ ହେଉଥିଲ, ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଗଳିତ ହୋଇ ମୂଳ ପରତିମାନଙ୍କ ଅନୁଗତ ଥିଲ । ୩ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କଥା କହିବା କୌଣସି ଲୋକ “ଯାଶୁ ଅଭିଶପ୍ତ” ବୋଲି କୁହେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କୌଣସି ଲୋକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ “ଯାଶୁ ପରଭ୍ରୂ” ବୋଲି କହିପାରେ ନାହିଁ । ୪ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ବିଭିନ୍ନ ପରକାର, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଏକ; ୫ ସେବା ବିଭିନ୍ନ ପରକାର, ଆଉ, ପରଭ୍ରୂ ଏକ; ୬ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପରକାର, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଏକ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ସାଧନ କରନ୍ତି । ୭ କିନ୍ତୁ ପରତେୟକ ଜଣକୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଗୁଣପରକାଶକ ଦାନ ସାଧାରଣ ହିତ ନିମନ୍ତେ ପରଦତ୍ତ ହୁଏ । ୮ କାରଣ ଜଣକୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିର ବାକ୍ସ, ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ସେହି ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷାନୁଯାୟୀ ଜ୍ଞାନର ବାକ୍ସ, ୯ ଅପର ଜଣକୁ ସେହି ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ, ଆଉ ଜଣକୁ ସେହି ଏକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି, ୧୦ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ନାନା ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବାର, ଆଉ ଜଣକୁ ଭାବବାଣୀ କହିବାର, ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆତ୍ମା ଚିହ୍ନିବାର, ଆଉ ଜଣକୁ ବିଭିନ୍ନ ପରଭାଷା

କହିବାର, ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଭାଷାର ଅର୍ଥ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦାନ କରାଯାଏ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପୂରତେୟକ ଜଣକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପେ ଦାନ ବିତରଣ କରି ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ ସାଧନ କରନ୍ତି ।

ଅନେକ ଅତ୍ମା ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଶରୀର

୧୨ କାରଣ ଯେପରି ଶରୀର ଏକ, ଆଉ ସେଥିର ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ଅନେକ, ମାତ୍ର ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ଅନେକ ହେଲେ ହେଁ ଏକ ଶରୀର ଅଟେ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଖରାପଟା । ୧୩ ଯେଣୁ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଯିହୁଁ ହେଉ ବା ଗରାକ୍ ହେଉ, ଦାସ ହେଉ ବା ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉ, ସମସ୍ତେ ତ ଏକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଶରୀର ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ; ଆଉ ସମସ୍ତେ ଏକ ଆତ୍ମାରୁ ପାନ କରିଅଛୁ । ୧୪ କାରଣ ଶରୀର ତ ଏକ ଅତ୍ମା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅନେକ । ୧୫ ପାଦ ଯଦି କହେ, ମୁଁ ହାତ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଶରୀରର ଅତ୍ମା ନୁହେଁ, ତେବେ ଏଥିସକାଶେ ଗହା ଯେ ଶରୀରର ଅତ୍ମା ନୁହେଁ, ଗହା ନୁହେଁ । ୧୬ ପୁଣି, କାନ ଯଦି କହେ, ମୁଁ ଆଖି ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଶରୀରର ଅତ୍ମା ନୁହେଁ, ତେବେ ଏଥିସକାଶେ ଗହା ଯେ ଶରୀରର ଅତ୍ମା ନୁହେଁ, ଗହା ନୁହେଁ । ୧୭ ସମସ୍ତ ଶରୀର ଯଦି ଚକ୍ଷୁ ହୁଏ, ତେବେ ଶୂନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ? ସମସ୍ତ ଶରୀର ଯଦି କର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ତେବେ ଶୁଦ୍ଧି କେଉଁଠାରେ ? ୧୮ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଶରୀରରେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଖଞ୍ଜିଅଛନ୍ତି । ୧୯ ଆଉ, ଯଦି ସେ ସମସ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ମା ହୋଇଆଆନ୍ତ, ତେବେ ଶରୀର କେଉଁଠାରେ ? ୨୦ କିନ୍ତୁ ପୂରତ୍ଵରେ ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ଅନେକ, ମାତ୍ର ଶରୀର ଏକ । ୨୧ ଗେ'ଠାରେ ମୋହର ପୂରଯୋଜନ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଖି ହାତକୁ କହିପାରେ ନାହିଁ, କିପରି ଗେ'ଠାରେ ମୋହର ପୂରଯୋଜନ ନାହିଁ ବୋଲି ମସ୍ତକ ପାଦକୁ କହିପାରେ ନାହିଁ । ୨୨ ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଶରୀରର ଯେ ସମସ୍ତ ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ବୋଧ ହୁଏ, ସେହି ସବୁ ଏକାନ୍ତ ପୂରଯୋଜନାୟ; ୨୩ ପୁଣି, ଶରୀରର ଯେଉଁ ସବୁ ଅତ୍ମା ଅଧିକ ଆଦରଣୀୟ ବୋଲି ଆତ୍ମଭେଦକୁ ବୋଧ ହୁଏ, ସେହି ସବୁ ଅତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଅଧିକତର ସମାଦରରେ ଭୂଷିତ କରନ୍ତୁ; ଆଉ ଆତ୍ମଭେଦକୁ ଅନାଦର ଅତ୍ମଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକତର ଶୋଭାୟୁକ୍ତ ହୁଏ, ୨୪ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମଭେଦକୁ ସୁନ୍ଦର ଅତ୍ମଗୁଡ଼ିକର ଶୋଭାୟୁକ୍ତ ହେବା ପୂରଯୋଜନ ନାହିଁ । ୨୫ ମାତ୍ର ଯେପରି ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ନ ଘଟେ, ବରଂ ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ସମଭାବରେ ପରସ୍ପରର ମତ୍ଵାଳ ତିନ୍ତ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ଆଦରଣୀୟ ଅତ୍ମାକୁ ଅଧିକତର ସମାଦର ଦେଇ ଶରୀରକୁ ସତ୍ଵାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୬ ଆଉ, ଗୋଟିଏ ଅତ୍ମା ଦୁଃଖଭୋଗ କଲେ ସମସ୍ତ ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ଗ'ର ସହିତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଅତ୍ମା ଗୌରବପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଅତ୍ମପୂରତ୍ଵତ୍ଵ ଗ'ର ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । ୨୭ ତୁମଭେଦମାନେ ଖରାପଟା ଶରୀର, ଆଉ ଏକ ଏକ ଜଣ ଏକ ଏକ ଅତ୍ମା ସ୍ଵପ୍ନରୂପ । ୨୮ ପୁଣି, ଇଶ୍ଵର ମଣ୍ଡଳୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଭାବବାଦୀ, ତୃତୀୟରେ ଶିକ୍ଷକ, ଏହିପରି ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ପରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ, ତତ୍ପରେ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି, ପରୋପକାରୀ, ପରିଚାଳନା କ୍ଷମା ଓ ବିଭିନ୍ନ ପରଭାଷା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୯ ସମସ୍ତେ କି ପୂର୍ଣ୍ଣିତ ? ସମସ୍ତେ କି ଭାବବାଦୀ ? ସମସ୍ତେ କି ଶିକ୍ଷକ ? ସମସ୍ତେ କି ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ? ୩୦ ସମସ୍ତେ କି ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ପାଇଅଛନ୍ତି ? ସମସ୍ତେ କି ପରଭାଷାରେ କଥା କହନ୍ତି ? ସମସ୍ତେ କି ଭାଷାର ଅର୍ଥ କରନ୍ତି ? ୩୧ କିନ୍ତୁ ଶୂନ୍ୟ ଦାନସମସ୍ତ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କର । ଅଧିକାନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମଭେଦକୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପଥ ଦେଖାଉଅଛି ।

୧୩

ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ

୧ ଯଦି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ଦୂତମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ କଥା କହେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଠଣ୍ ଠଣ୍ ଶବ୍ଦକାରକ ପିତଳ ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଝମ୍ ଝମ୍ ଶବ୍ଦକାରୀ ଝଞ୍ଜ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୋଇଅଛି । ୨ ଆଉ, ଯଦି ମୋହର ଭାବବାଦୀ କହିବାର ଶକ୍ତି ଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ସମସ୍ତ ନିଗୂଢତତ୍ଵ ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ପାରଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି, ପର୍ବତକୁ ସ୍ଵାଧୀନତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ । ୩ ପୁଣି, ଯଦି ମୁଁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସର୍ବସ୍ଵ ବିତରଣ କରେ, ପୁଣି, ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ଶରୀରକୁ ଦଗଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୋହର କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ ।

୪ ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ପ୍ରେମ ହିତଜନକ, ଈର୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ଆତ୍ମବତ୍ତିମା କରେ ନାହିଁ, ଅହତ୍ଵକାର କରେ ନାହିଁ, ୫ ଅନୁଚିତ ବୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ଵାଧୀନ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଅପକାର ସମରଣରେ ରଖେ ନାହିଁ, ୬ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ; ୭ ସମସ୍ତ ସହୟ କରେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସମସ୍ତ ଭରସା କରେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହେ । ୮ ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭାବବାଣୀ ଥାଏ, ଗହା ଲୋପ ହେବ; ଯଦି ପରଭାଷା ଥାଏ, ସେହି ସବୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ; ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ଗହା ଲୋପ ହେବ । ୯ କାରଣ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଜାଣୁ ଓ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଭାବବାଣୀ କହୁ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟର ଲୋପ ହେବ । ୧୧ ଶିଶୁ ଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି କଥା କହୁଥିଲି, ଶିଶୁ ପରି ଭାବୁଥିଲି, ଶିଶୁ ପରି ବିଚାର କରୁଥିଲି; ବୟସପରାପତ ହୁଅନ୍ତେ ମୁଁ ଶିଶୁର ବିଷୟସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲି । ୧୨ କାରଣ ଏବେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ନିଗୂଢ଼ ବାକ୍ୟରୂପ ଦର୍ପଣର ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖୁଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଖାମୁଖି ହୋଇ ଦେଖିବା; ଏତେବେଳେ ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଜାଣୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ, ମୁଁ ଯେପରି ପରିଚିତ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ପାଇବି । ୧୩ ଅତଏବ ବିଶ୍ଵାସ, ଭରସା, ପ୍ରେମ, ଏହି ତିନି ସ୍ଵାଧୀନ ଅଟେ, ଆଉ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଉତ୍କର୍ଷ ।

୧୪

ଭାବବାଣୀ ଏବଂ ପରଭାଷା

୧ ପ୍ରେମର ଅନୁସରଣ କର, ପୁଣି, ଆତ୍ମିକ ଦାନସବୁ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ, ବିଶେଷତଃ ଯେପରି ଭାବବାଣୀ କହିପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏକାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କର । ୨ କାରଣ ଯେ ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କଥା କହେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହେ, ଯେଣୁ କେହି ଗହା ବୁଝେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟ କହେ । ୩ କିନ୍ତୁ ଯେ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠା, ଉତ୍ସାହ ଓ ସାନ୍ତତ୍ଵଜନକ କଥା କହେ । ୪ ଯେ ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ, ସେ ନିଜର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାଏ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାଏ । ୫ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ପରଭାଷାରେ କଥା କୁହ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଯେ ଭାବବାଣୀ କୁହ, ଏହା ମୋହର ଅଧିକ ଇଚ୍ଛା; ଯେ ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ, ସେ ଯଦି ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଭାଷାର ଅର୍ଥ ନ କରେ, ତେବେ ଗହା ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୬ ଏପରି ସ୍ଵଥଳ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭଭେଦମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ବା ଜ୍ଞାନ, ବା ଭାବବାଣୀ, ବା ଶିକ୍ଷାର କଥା ନ କହି କେବଳ ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ, ତେବେ ସେଥିରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନଙ୍କର କ'ଣ ଉପକାର କରିବି ? ୭ ବଂଶୀ ହେଉ ବା ବୀଣା ହେଉ, ନିର୍ଜୀବ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ବାଜିଲେ ସୁନ୍ଦର ଯଦି ସ୍ଵରରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନ ଥାଏ, ତେବେ ବଂଶୀରେ କ'ଣ ବାଜୁଅଛି ବା ବୀଣାରେ କ'ଣ ବାଜୁଅଛି, ଗହା କିପରି ଜଣାଯିବ ? ୮ ପୁଣି, ତୁରୀ ଯଦି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ଵନି କରେ, ତେବେ କିଏ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତ ହେବ ? ୯ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଜିହ୍ଵା ଦ୍ଵାରା ସହଜ ବୋଧଗମ୍ୟ କଥା ନ କୁହ, ତେବେ କ'ଣ କହୁଅଛ, ଗହା କିପରି ଜଣାଯିବ ? କାରଣ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ଶୂନ୍ୟକୁ କହିବା ପରି ହେବ । ୧୦ ଜଗତରେ ହୋଇ ପାରେ ଅନେକ ପରକାର ଶବ୍ଦ ଅଛି, ପୁଣି, କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥଶୂନ୍ୟ ନୁହେଁ । ୧୧ ଏଣୁ ମୁଁ ଯଦି ସେହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ନ ବୁଝେ, ତେବେ ଯେ କହେ, ମୁଁ ଗହା ପ୍ରତି ବିଦେଶୀୟ ପରି ହେବି, ଆଉ ସେ ମୋ' ନିକଟରେ ବିଦେଶୀୟ ପରି ହେବ । ୧୨ ସେହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭଭେଦମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ଦାନସବୁ ପାଇବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ସେହି ସବୁ ପରତୁର ପରିମାଣରେ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ୧୩ ଅତଏବ, ଯେ ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ, ସେ ଯେପରି ଅର୍ଥ କରି ପାରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ୧୪ କାରଣ ମୁଁ ଯଦି ପରଭାଷାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ତେବେ ମୋହର ଆତ୍ମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ମନ ଫଳହୀନ ହୁଏ । ୧୫ ତେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ ? ମୁଁ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି; ପୁଣି, ବୁଦ୍ଧ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି; ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ତ୍ଵଗାନ କରିବି, ପୁଣି, ବୁଦ୍ଧ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵଗାନ କରିବି । ୧୬ ନତୁବା ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ଧ୍ୟାନବାଦ ଦିଅ, ତେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ କଥା ନ ବୁଝିବାରୁ କିପରି ତୁମ୍ଭ ଧ୍ୟାନବାଦରେ ଆମେନ୍ କହିବ ? ୧୭ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଧ୍ୟାନବାଦ ଦେଉଅଛ ସତ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅନ୍ୟ ଜଣର ଉନ୍ନତି ହୁଏ ନାହିଁ । ୧୮ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରୂପେ ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ ବୋଲି ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନବାଦ ଦେଉଅଛି; ୧୯ ତଥାପି ମୁଁ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରଭାଷାରେ ଦଶ ହଜାର କଥା କହିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ବୁଦ୍ଧ ସହିତ ପାଞ୍ଚଗୋଟି କଥା କହିବାକୁ ଭଲ ପାଏ । ୨୦ ହେ

ଭାଇମାନେ, ବୁଦ୍ଧିରେ ବାଳକ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, ବରଂ ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଶିଶୁ ପରି ହୁଅ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ- ବୟସ୍କ ହୁଅ । ୨୧ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖା ଅଛି, “ପରଭୁ କହନ୍ତି, ବିଦେଶୀୟ ଭାଷାବାଦୀମାନଙ୍କ ଦସ୍ତାବିଜ ଓ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦସ୍ତାବିଜ ଆମଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବା, ଗହାହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ଆମଭର କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ” । ୨୨ ଏଣୁ ପରଭାଷାରେ କଥା କହିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ; ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଭାବବାଣୀ କହିବା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ । ୨୩ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଯଦି ସମବେତ ହୁଏ ଓ ସମସ୍ତେ ପରଭାଷାରେ କଥା କହନ୍ତି, ପୁଣି, ସାଧାରଣ ବା ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନେ ଆସନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ତୁମଭେମାନେ ପାଗଳ ବୋଲି କ’ଣ ସେମାନେ କହିବେ ନାହିଁ ? ୨୪ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମସ୍ତେ ଭାବବାଣୀ କହନ୍ତି, ପୁଣି, ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବା ସାଧାରଣ ଲୋକ ଆସେ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦସ୍ତାବିଜ ଦୋଷା ବୋଲି ପରମାଣିତ ହୁଏ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଦସ୍ତାବିଜ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଏ, ୨୫ ଗହାର ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ପରକାଣିତ ହୁଏ; ସେଥିରେ ସେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିବ ଓ ଈଶ୍ୱର ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ଗହାତ୍କୁ ପରଶାମ କରିବ ।

ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଉପାସନା

୨୬ ହେ ଭାଇମାନେ, ତେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ’ଣ ? ତୁମଭେମାନେ ସମବେତ ହେବା ସମୟରେ ଗୀତ, ବା ଶିକ୍ଷା, ବା ପରକାଣିତ ବାକ୍ୟ, ବା ପରଭାଷା ବା ଭାଷାର ଅର୍ଥ, ଏପରି ପରତ୍ୟକ୍ତ କିଛି ନା କିଛି ଅଛି । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉ । ୨୭ ଯଦି କେହି ପରଭାଷାରେ କଥା କହେ, ତେବେ ଦୁଇ ଅବା ଅଧକ ହେଲେ ତିନି ଜଣ ପାଲି ଅନୁସାରେ କହନ୍ତୁ, ଆଉ ଜଣେ ଅର୍ଥ କରୁ । ୨୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ଅର୍ଥକାରକ ନ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ସେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନୀରବ ରହୁ ଓ ନିରୋଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହୁ । ୨୯ ଆଉ, ଦୁଇ ବା ତିନି ଜଣ ଭାବବାଣୀ କହନ୍ତୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରନ୍ତୁ । ୩୦ କିନ୍ତୁ ଉପବିଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପୂର୍ବ ଯଦି କୌଣସି ବାକ୍ୟ ପରକାଣିତ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ପରମ ନୀରବ ହେଉ । ୩୧ କାରଣ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତେ ଚେତନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜଣ ଜଣ କରି ଭାବବାଣୀ କହିପାର । ୩୨ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ । ୩୩ କାରଣ ଈଶ୍ୱର ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ଈଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଶାନ୍ତିର ଈଶ୍ୱର । ୩୪ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯେପରି ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ସତ୍ୟଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନୀରବ ରହନ୍ତୁ, ଯେଣୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅନୁମତି ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ରହନ୍ତୁ । ୩୫ ସେମାନେ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ଘରେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରାମାଣ୍ୟଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ, କାରଣ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ କଥା କହିବା ସତ୍ୟଲୋକ ପକ୍ଷରେ ଲଜଜାଜନକ । ୩୬ କ’ଣ ? ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କି ତୁମଭେମାନଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିଅଛି ? ଅବା କେବଳ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି ? ୩୭ କେହି ଯଦି ଆପଣାକୁ ଭାବବାଦୀ ବା ଆତ୍ମିକ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ମନେ କରେ, ଗହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଲେଖୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯେ ପରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା, ଏହା ସେ ଜ୍ଞାତ ହେଉ । ୩୮ କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ଜ୍ଞାତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଆଜ୍ଞାତ ରହୁ । ୩୯ ଏଣୁ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଭାବବାଣୀ କହିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କର; ପୁଣି, ପରଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ମନା ନ କର । ୪୦ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୁନ୍ଦରତାରେ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳିତାରେ କରାଯାଉ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାଗ୍ୟ ପରଗ୍ୟ କରିଥିଲି, ଯାହା ତୁମଭେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଅଛି, ମୁଁ କେଉଁ ପରକାରେ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗହା ପରଗ୍ୟ କରିଥିଲି, ଏହା ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରାଉଅଛି; ୨ ଯଦି ତୁମଭେମାନେ ଗହା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରିଥାଆ, ତେବେ ଗହା ଦସ୍ତାବିଜ ପରିତ୍ରାଣ ପାଉଅଛି, ନେହିଲେ ତ ତୁମଭେମାନେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥିଲ । ୩ କାରଣ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପାଇଥିଲି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଏହି ପରଧାନ ଶିକ୍ଷା ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ ପରଦାନ କରିଥିଲି ଯଥା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ର

ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ଧର୍ମାଧିକାରୀ ହେଲେ, ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥାତ ହେଲେ; ୫ ସେ କୈଫାତ୍‌କୁ, ଆଉ, ଗହା ପରେ ଦସ୍ତାଦିଶଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ୬ ଏଭାବରେ ଏକାଥରେ ପାଞ୍ଚ ଶହଠାରୁ ଅଧିକ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ମହାନିଦ୍ରାପରାପତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୭ ତତ୍ପରେ ସେ ଯାକୁବଙ୍କୁ, ଆଉ, ପରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ୮ ଅବଶେଷରେ ଅକାଳଜାତ ପରି ଜଣେ ଯେ ମୁଁ ସେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୯ କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମାତୃତାକୁ ଗର୍ଭା କରୁଥିବାରୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ କଷ୍ଟଭରତମ, ପୁଣି, ପ୍ରେରିତ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା ହୋଇଅଛି, ଗହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ମୋ' ପ୍ରତି ପ୍ରଦତ୍ତ ଗହାଙ୍କର ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ବ୍ୟତୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛି, ତଥାପି ମୁଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ' ସହିତ ଥିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଗହା କରିଅଛି । ୧୧ ଅତଏବ ମୁଁ ହୁଏ, ବା ସେମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଉ, ଆଉ ଏହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସୀ ହୋଇଥାଅ ।

ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ

୧୨ ଏଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯଦି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଅଛି, ତେବେ ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି କିପରି କହନ୍ତି ? ୧୩ ଯଦି ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନାହିଁ, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥାତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ୧୪ ଆଉ, ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉତ୍ଥାତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ବୃଥା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ମଧ୍ୟ ବୃଥା, ୧୫ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷୀ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତୁ ଯେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥାତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଗହାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନାହାନ୍ତି; ୧୬ ଯେଣୁ ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥାତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥାତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ୧୭ ଆଉ, ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉତ୍ଥାତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ନିଷ୍ଠା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ଅଛ । ୧୮ ଗହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମହାନିଦ୍ରାପରାପତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୯ ଯଦି କେବଳ ଏହି ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୟନୀୟ ଅଟୁ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାନିଦ୍ରାପରାପତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫଳ ସ୍ଵରୂପେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୧ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଦସ୍ତାଦି ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇଥିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦସ୍ତାଦି ମଧ୍ୟ ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇଅଛି । ୨୨ ଯେଣୁ ଆଦମ ଦସ୍ତାଦି ଯେପରି ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦସ୍ତାଦି ସମସ୍ତେ ସଜୀବ ହେବେ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ପ୍ରତି ଫଳ ସ୍ଵରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଗହାଙ୍କ ଆଶ୍ଵିତମାନେ; ୨୪ ତତ୍ପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାତ ହେବ, ସେ ସମୟରେ ସେ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତାପଣ, ସମସ୍ତ କ୍ଷମଣ ଓ ଶକ୍ତି ଲୋପ କଲା ଉତ୍ତରେ ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗଜତସ୍ତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିବେ । ୨୫ କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ନିଜର ପାଦ ତଳେ ନ ରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଗଜତସ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ୨୬ ଶେଷ ଶତ୍ରୁ ସ୍ଵରୂପେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଲୋପ କରାଯିବ; ୨୭ କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ବଶୀଭୂତ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବଶୀଭୂତ କରାଯାଇଅଛି, ଏହା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେ ଗହାଙ୍କର ବଶୀଭୂତ କଲେ, ସେ ସେହି ସବୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହେଁ । ୨୮ ଆଉ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବଶୀଭୂତ କରାଗଲା ଉତ୍ତରେ, ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଙ୍କର ବଶୀଭୂତ କଲେ, ସ୍ଵୟଂ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଗହାଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହେବେ, ଯେପରି ଈଶ୍ଵର ସର୍ବେସର୍ବା ହୁଅନ୍ତି । ୨୯ ମୃତମାନଙ୍କ ଉତ୍ଥାନ ନ ହେଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମୃତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ? ଯଦି ମୃତମାନେ ଆଦୌ ଉତ୍ଥାତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅନ୍ତି ? ୩୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ପ୍ରକୃତରେ ଦିବସର ସମମୁଖୀନ ହେଉ? ୩୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ

ଯେଉଁ ଦର୍ପ କରିଥାଏ, ସେଥିର ଶପଥ କରି କହୁଅଛି, ମୁଁ ପରତିଦିନ ମୁରୁକ୍ତଭୋଗ କରୁଅଛି । ୩୨ ଯଦି ଲୋକାଗର ଅନୁସାରେ ମୁଁ ଏହିସବୁ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛି, ତେବେ ସେଥିରେ ମୋହର ଲାଭ କ'ଣ ? ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ପତ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ 'ଆସ, ଆମଭେମାନେ ଭୋଜନପାନ କରୁ, କାରଣ କାଲି ଆମଭେମାନେ ମରିବା' । ୩୩ ଭଲ୍ଲୀ ନ ହୁଅ, କୁସଂସର୍ଗ ଶିଷ୍ଟାଗର ନଷ୍ଟ କରେ । ୩୪ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ଜାଗରତ ହୁଅ, ପାପ ନ କର; କାରଣ କାହାରି କାହାରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ନିମନ୍ତେ ଏହି କଥା କହୁଅଛି ।

ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ ଶରୀର

୩୫ କିନ୍ତୁ କେହି କହିବ, ମୃତମାନେ କିପରି ଉତ୍ପତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ? କି ପରକାର ଶରୀରରେ ସେମାନେ ପାସନ୍ତି ? ୩୬ ହେ ନିର୍ବୋଧ, ତୁମଭେ ନିଜେ ଯାହା ବୁଣ, ଗହା ନ ମଲେ ସଜାବ ହୁଏ ନାହିଁ, ୩୭ ଆଉ, ଯେଉଁ ଶରୀର ହେବ, ଗହା ତୁମଭେ ବୁଣ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଗହମ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶସ୍ୟ ହେଉ, ଗହା କେବଳ ଦାନାମାତ୍ର; ୩୮ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଗହାକୁ ଶରୀର ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ ସମସ୍ତ ବୀଜ ମଧ୍ୟରୁ ପରତେୟକକୁ ଗହାର ନିଜ ଶରୀର ଦିଅନ୍ତି । ୩୯ ସମସ୍ତ ଶରୀର ଏକ ପରକାର ଶରୀର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏକ ପରକାର ଶରୀର, ପଶୁମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପରକାର ଶରୀର, ପୁଣି, ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଆଉ ଏକ- ପରକାର ଶରୀର ଓ ମାଛମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପରକାର ଶରୀର । ୪୦ ଆକାଶସ୍ଥ ଶରୀର ଅଛି, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଆକାଶସ୍ଥ ଶରୀରର ଏକ ପରକାର ତେଜ, ଆଉ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ପରକାର ତେଜ । ୪୧ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପରକାର ତେଜ, ଚନ୍ଦ୍ରର ଅନ୍ୟ ପରକାର ତେଜ ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପରକାର ତେଜ କାରଣ ତେଜରେ ଗୋଟିଏ ନକ୍ଷତ୍ରର ଅନ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ରଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ୪୨ ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର । କ୍ଷୟରେ ବୁଣାଯାଏ, ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉତ୍ପତ୍ତ ହୁଏ; ୪୩ ଅନାଦରରେ ବୁଣାଯାଏ, ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଉତ୍ପତ୍ତ ହୁଏ; ଦୁର୍ବଳତାରେ ବୁଣାଯାଏ, ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପତ୍ତ ହୁଏ; ୪୪ ପରାକୃତିକ ଶରୀର ବୁଣାଯାଏ, ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ଉତ୍ପତ୍ତ ହୁଏ । ଯଦି ପରାକୃତିକ ଶରୀର ଅଛି, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଶରୀରସୁଦ୍ଧା ଅଛି । ୪୫ ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି, ପରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦମ ଜୀବିତ ପରାଣୀ ହେଲେ ଶେଷ ଆଦମ ଜୀବନଦାୟକ ଆତ୍ମା ହେଲେ । ୪୬ ମାତ୍ର ଯାହା ଆତ୍ମିକ, ଗହା ପରଥମ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ପରାକୃତିକ, ଗହା ପରଥମ, ପରେ ଆତ୍ମିକ । ୪୭ ପରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ପାର୍ଥିବ, ମୃତତିକାରେ ନିର୍ମିତ, ଦୁଃଖୀୟ ମନୁଷ୍ୟ ସପ୍ତର୍ଷି ଆଗତ । ୪୮ ଯେଉଁମାନେ ମୃତତିକାରେ ନିର୍ମିତ, ସେମାନେ ମୃତତିକାରେ ନିର୍ମିତ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସପ୍ତର୍ଷିୟ, ସେମାନେ ସପ୍ତର୍ଷି ଆଗତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଲ୍ୟ । ୪୯ ଆଉ, ଆମଭେମାନେ ଯେପରି ମୃତତିକାରେ ନିର୍ମିତ ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ପରତିମୂର୍ତ୍ତି ଧାରଣ କରିଅଛୁ, ସେପରି ସେହି ସପ୍ତର୍ଷିୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରତିମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ।

ପୁନରୁତ୍ଥାନର ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟ ଏବଂ ବିଜୟ

୫୦ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଏହା କହୁଅଛି, ରକ୍ତମାଂସ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର କରି ପାରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟଗକୁ ଅଧିକାର କରେ ନାହିଁ । ୫୧ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମଭେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ନିଗୂଢ଼ କଥା କହୁଅଛି, ଆମଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାନିଦ୍ରାପରାପତ ହେବା ନାହିଁ, ୫୨ କିନ୍ତୁ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଚକ୍ଷୁର ପଲକରେ, ଶେଷ ତୃତୀୟାପ୍ରାଣରେ ଆମଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା; କାରଣ ତୁରୀ ବାଜିବ, ଆଉ ମୃତମାନେ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉତ୍ପତ୍ତ ହେବେ, ପୁଣି, ଆମଭେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା । ୫୩ କାରଣ ଏହି କ୍ଷୟ ଶରୀରକୁ ଅକ୍ଷୟଗରୂପ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଆଉ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଅମରଗରୂପ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ୫୪ କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷୟ ଶରୀର ଅକ୍ଷୟଗରୂପ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀର ଅମରଗରୂପ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲା ଉତ୍ତରେ ଏହି ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବ, ୫୫ “ଜୟ ମୁରୁକ୍ତକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି । “ରେ ମୁରୁକ୍ତ, କାହିଁ ଗେର ଜୟ ? ରେ ମୁରୁକ୍ତ, କାହିଁ ଗେର ନାହୁଡ଼ ?” ୫୬ ମୁରୁକ୍ତର ନାହୁଡ଼ ପାପ, ଆଉ ପାପର ବଳ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା; ୫୭ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଆମଭେମାନଙ୍କ ପରତୁ ଯାଶୁଖରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମଭେମାନଙ୍କୁ ଜୟ ପରଦାନ କରନ୍ତି, ଗହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ୫୮ ଅତଏବ, ହେ ମୋହର ପରିୟ ଭାଇମାନେ, ପରତୁଙ୍କ ସେବାରେ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ନିଷ୍ଫଳ ନୁହେଁ, ଏହା ଜାଣି ପରତୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥର ଓ ଅଟଳ ରହି ସର୍ବଦା ଅଧିକରୁ ଅଧିକତର ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ ।

ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ

୧ ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି ମୁଁ ଗାଳ୍ପିଆର ମଣ୍ଡଳୀସମୂହକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କର । ୨ ମୁଁ ଗଲେ ଯେପରି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସପ୍ତାହର ପରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିଜ ନିକଟରେ କିଛି କିଛି ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖ । ୩ ଆଉ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରିବ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଦେଇ ଯିବୁଣାଲମକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାନ ଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣା କରିବି; ୪ ପୁଣି, ଯଦି ମୋହର ମଧ୍ୟ ଯିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଯିବେ ।

ପାଉଲଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ଯୋଜନା

୫ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମାକିଦନିଆ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି; ଯେଣୁ ମୁଁ ମାକିଦନିଆ ଦେଇ ଯିବି, ୬ ଆଉ, ହୋଇ ପାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କିଛି ସମୟ ରହିବି, କିମ୍ବା ଶୀତକାଳ ମଧ୍ୟ ଯାପନ କରିବି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବି, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବାଟ ବଳାଇଦେବ । ୭ କାରଣ ଏଥର ବାଟରେ ଯିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ପରଠୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କିଛି କାଳ ରହିବାକୁ ଆଶା କରୁଅଛି । ୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପେଟ୍ରିକସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଫିସରେ ରହିବି; ୯ କାରଣ ଫଳପ୍ରସାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋ' ପାଇଁ ପ୍ରାରଣା ଉପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ବିପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଯଦି ତାମାଥ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଯେପରି ନିର୍ଭୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁହନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କର, କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ୧୧ ଏଣୁ କେହି ଗତକୁ ତୁଚ୍ଛମାନ ନ କରୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସି ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଗତକୁ ଶାନ୍ତିରେ ବାଟ ବଳାଇଦିଅ; କାରଣ ସେ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବେ ବୋଲି ମୁଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଭ୍ରାତା ଆପଲଲଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଅଛି, ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଗତକୁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ କଲି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯିବାକୁ ଗତକର ଆଦୌ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ସେ ଯିବେ ।

ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ରହି ବିଶ୍ୱାସରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଅ, ସାହସିକ ହୋଇ ବଳବାନ ହୁଅ । ୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମ ପ୍ରେମରେ ସାଧୁତ ହେଉ । ୧୫ ହେ ଭାଇମାନେ, ସ୍ୱତିଫାନଙ୍କ ପରିଜନବର୍ଗ ଯେ ଆଖ୍ୟାୟାର ପରଥମ ଫଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ; ପୁଣି, ସାଧୁମାନଙ୍କ ସେବାରେ ବର୍ତ୍ତା ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ; ୧୬ ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କର, ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହକର୍ମୀ ଓ ପରିଶ୍ରମୀ ଲୋକଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି । ୧୭ ସ୍ୱତିଫାନ, ଫର୍ଡିନାନ୍ଦ ଓ ଆଖ୍ୟାୟିକଙ୍କ ଆଗମନରେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେତୁ ମୋହର ଯେଉଁ ଅଭାବ ଥିଲା, ତାହା ସେମାନେ ପୂରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୮ ଯେଣୁ ସେମାନେ ମୋହର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ସଞ୍ଜାବିତ କରିଅଛନ୍ତି; ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ଜାଣି ମାନୟ କର ।

ସମ୍ଭାଷଣ

୧୯ ଆସିଆର ମଣ୍ଡଳୀସମୂହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ଆକ୍ୱିଲ ଓ ପରାସ୍କା ସେମାନଙ୍କ ଗୃହସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୦ ଭାଇମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଇ ପରସ୍ପରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର । ୨୧ ମୁଁ ପାଉଲ ନିଜ ହାତରେ ଲେଖି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଜଣାଉଅଛି । ୨୨ ଯଦି କେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ । ୨୩ ମାରୀନାଥା । ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ; ୨୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ମୋହର ପ୍ରେମ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the 2 Corinthians

କରିନ୍ଥୀୟ ମାତୃକା ନିକଟକୁ ପାଉଲଟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରେରିତ, ଆଉ ଭ୍ରାତା ଡାମଥ୍ର, କରିନ୍ଥୀୟ ଥିବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାତୃକା, ପୁଣି, ସମୁଦାୟ ଆଖ୍ୟାୟାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର;

୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପୁରତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ସମସ୍ତ ସାନ୍ତତ୍ଵନାଦାତା ଇଶ୍ଵର

୩ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ, ସେ ଦୟାମୟ ପିତା ଓ ସମସ୍ତ ସାନ୍ତତ୍ଵନାଦାତା ଇଶ୍ଵର; ୪ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ସାନ୍ତତ୍ଵନାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାନ୍ତତ୍ଵନାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ, ସେହି ସାନ୍ତତ୍ଵନା ଦ୍ଵାରା ଯେପରି ସମସ୍ତ ପୁରକାର କଲେଣ ଭୋଗୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତତ୍ଵନା ଦେଇପାରୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କଲେଣରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତତ୍ଵନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ୫ କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସକାଶେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ, ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତତ୍ଵନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ । ୬ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖଭୋଗ କଲେ ତହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତତ୍ଵନା ଓ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ; କିମ୍ବା ଆମ୍ଭେମାନେ ସାନ୍ତତ୍ଵନାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ତହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତତ୍ଵନା ନିମନ୍ତେ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପୁରକାର ଦୁଃଖଭୋଗ କରୁ, ସେହି ପୁରକାର ଦୁଃଖଭୋଗ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସହ୍ୟ କରିବାରେ ସେହି ସାନ୍ତତ୍ଵନା କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି । ୭ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭରସା ଅଟେ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଦୁଃଖଭୋଗର ସହଭାଗୀ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ସାନ୍ତତ୍ଵନାର ଯେ ସହଭାଗୀ ଅଟ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୮ କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆସିଆରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘଟିଥିବା କଲେଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞ ଆଥ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିରୁ ଅତିରିକ୍ତ ରୂପେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ, ଏପରିକି ଜୀବନର ଆଶା ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲୁ; ୯ ହଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛୁ ବୋଲି ନିଜ ନିଜ ମନରେ ବୋଧ ପାଇଥିଲୁ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ ଦେଇ ବରଂ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତି, ତହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ; ୧୦ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭୟାନକ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ପୁଣି, ସେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୁଦଧା ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ତହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଭରସା ଅଛି; ୧୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇ ପୂର୍ବନାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କରୁଅଛ, ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଦିଆଯାଇଅଛି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଅନେକଙ୍କ ମୁଖରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆଯାଏ ।

ପାଉଲଟଙ୍କ ଯୋଜନାର ପରିବର୍ତ୍ତନ

୧୨ ଜଗତରେ, ବିଶେଷତଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜ୍ଞାନରେ ଆଚରଣ ନ କରି ବରଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ତହାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଓ ସରଳ ଭାବଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିଥିଲୁ ବୋଲି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେକ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦର୍ପର ବିଷୟ । ୧୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ପାଠ କରି ବୁଝିପାର, ସେହି ସବୁ ବିନା, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଉ କିଛି ଲେଖୁ ନାହିଁ, ୧୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦର୍ପର କାରଣ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦର୍ପର କାରଣ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଶିକ ଭାବରେ ବୁଝିଅଛ, ସେପରି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝୁଥିବ ବୋଲି ମୁଁ ଭରସା କରୁଅଛି । ୧୫ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରିପାର, ୧୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ

ଦେଇ ମାକିଦନିଆକୁ ଯାଇ ଓ ପୁନର୍ବାର ମାକିଦନିଆରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯିହୁଦା ପରଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସରେ ପରଥମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲି । ୧୭ ତେବେ ଏହି ପରକାର ଇଚ୍ଛା କରିବାରେ ମୁଁ କ'ଣ ଅସ୍ଥିର ଭାବରେ ଆଚରଣ କରିଥିଲି ? ଅବା, ମୁଁ ଯାହା ସଫଳକ୍ରମ କରିଥାଏ, ତହା କ'ଣ ସାଂସାରିକ ଭାବରେ କରିଥାଏ ଯେ, ମୋହର କଥା ହିଁ ଓ ନା ଉଭୟ ହୁଏ ? ୧୮ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ହିଁ ଓ ନା ହୁଏ ନାହିଁ । ୧୯ କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଣୁ, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ମୋ' ଦ୍ୱାରେ ଏବଂ ସିଲ୍ୱାନ ଓ ତାମ୍ଭଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପରଗୃହିତ ହେଲେ, ସେହି ଓ ନା ହୋଇ ନାହିଁନତି, ବରଂ ତହାତ୍ତକାରେ ହିଁ ହୋଇଅଛି । ୨୦ ଯେଣୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେତେ ପରତିଜ୍ଞା, ସେସମୟରେ ହିଁ ତହାତ୍ତକାରେ ଅଛି; ଏଥିକାଶେ ମଧ୍ୟ ତହାତ୍ତକ ଦ୍ୱାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମେନ୍ କହିଥାଉ । ୨୧ ପୁଣି, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କକାରେ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଇଶ୍ୱର; ୨୨ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାତ୍ତକିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ବଜନା ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୩ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ମାନି ମୋ' ପରାଶର ଶପଥ କରୁଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତି ଦୟା ବହି ମୁଁ କରନ୍ଥାକୁ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ନାହିଁ । ୨୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଭୃତ୍ୱ ଅଛି, ତହା ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଟୁ' ଯେଣୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଅଛ ।

୨

୧ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ମୋହର ଯିବା ଯେପରି ପୁନର୍ବାର ଦୁଃଖଜନକ ନ ହୁଏ, ଏହା ମୁଁ ମନରେ ସ୍ଥିର କଲି । ୨ ଯେଣୁ ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ତେବେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ତହା ଛଡ଼ା ଆଉ କିଏ ମୋତେ ଆନନ୍ଦ ଦେବ ? ୩ ପୁଣି, ଯେତ୍ତମାନଙ୍କକାରୁ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ପାଇବା ଉଚିତ, ସେମାନଙ୍କକାରୁ ମୁଁ ଆସି ଯେପରି ଦୁଃଖ ନ ପାଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି କଥା ଲେଖିଥିଲି, ଯେଣୁ ମୋହର ଆନନ୍ଦରେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ, ଏହା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ । ୪ କାରଣ ବହୁତ କଲେଶ ଓ ହୃଦୟର ବେଦନାରେ ବହୁଅଶ୍ରୁପାତ ସହିତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ, ଏପରି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତି ମୋହର ଯେ ଅଧିକ ପରତ୍ର ପରେମ ଅଛି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ।

ଦୋଷୀକୁ କ୍ଷମା

୫ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛି, ସେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର କେତେକ ପରିମାଣରେ (ମୁଁ ଅଧିକ କଠିନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ) ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛି । ୬ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରେ ଏପରିଲୋକ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ପାଇଅଛି, ତହା ପକ୍ଷରେ ତହା ଯଥେଷ୍ଟ; ୭ ଏଣୁ କାଲେ ଏପରିଲୋକ ଅତିରିକ୍ତ ଦୁଃଖରେ ରୁଡ଼ିଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହାକୁ ବରଂ କ୍ଷମା କର ଓ ସାନ୍ତତ୍ୱନା ଦିଅ । ୮ ଅତଏବ, ତହା ପରତି ପରେମ ବନ୍ଧବହାର ସଥାପନ କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି । ୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯେ ବାଧ୍ୟ ଅଟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଷୟରେ ସେଥିର ପରମାଣ ଯେପରି ମୁଁ ପାଏ, ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲି । ୧୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାର କିଛି କ୍ଷମା କର, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତହାକୁ କ୍ଷମା କରେ; କାରଣ ମୁଁ ଯଦି କିଛି କ୍ଷମା କରିଅଛି, ତେବେ ଯାହା କ୍ଷମା କରିଅଛି, ତହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସକାଶେ କ୍ଷମା କରିଅଛି, ୧୧ ଯେପରି ଶୟତାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପକାର କରିବାକୁ ସୁଯୋଗପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଏ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ତା'ର ସମସ୍ତ କଲ୍ପନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞାନ ହୁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରେ ବିଜୟ

୧୨ ପୁଣି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗର ପରଗୃ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତରୋୟାକୁ ଆସିଲା ଉତ୍ତରେ ପରଭୃତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗରୂପ ଦ୍ୱାରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ୧୩ ମୋହର ଭାଇ ତାତସତ୍ତକୁ ନ ଦେଖି ଆତ୍ମାରେ ଶାନ୍ତି ନ ପାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କକାରୁ ବିଦାୟ ଘେନି ମାକିଦନିଆକୁ ପରସ୍ଥାନ କଲି । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ, ସେ ସବୁବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘେନି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କକାରେ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସବୁ ସଥାନରେ ତହାତ୍ତକ ଜ୍ଞାନରୂପ ସୁବାସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରେ

ପରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ^{୧୫} କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ପାଉଥିବା ଓ ବିନାଶ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଖରାପତର ସୁଗନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ^{୧୬} ଏକ ପକ୍ଷର ଲୋକଙ୍କ ପରି ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଜୀବନଦାୟକ ସୁବାସ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତେ କିଏ ସମର୍ଥ ? ^{୧୭} ସେହି ଅନେକ ଲୋକ ଯେପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟବିକୃତ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ସେମାନଙ୍କ ପରି କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସରଳ ଭାବରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ଗହାତ୍ୟକ ସାକ୍ଷାତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖରାପତରରେ ଥାଇ କଥା କହୁଅଛୁ ।

୩

ନୂତନ ନିୟମର ସେବକ

^୧ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମପରଶଂସା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛୁ ? କିମ୍ବା କାହାରି କାହାରି ପରି କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଶଂସାପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ? ^୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଲିଖିତ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ଓ ପଠିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପତ୍ରସମ୍ପ୍ରଦାୟ; ^୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଲିଖିତ ଖରାପତର ପତ୍ରସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଏହା ପରକାଶ ପାଉଅଛି; ଗହା କାଳିରେ ଲିଖିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ, ପରସ୍ପରତତ୍ଵରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମାଂସମୟ ହୃଦୟର ଫଳକରେ । ^୪ ଆଉ, ଖରାପତର ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ପରକାର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି । ^୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ନିଜଠାରୁ କିଛି ଉଦ୍ଭାବନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏପରି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ; ^୬ ସେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷରରେ ସେବକ କରି ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ନିୟମର ସେବକ ହେବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଅକ୍ଷର ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମା ଜୀବନଦାୟକ; ^୭ ଆଉ, ଯଦି ଅକ୍ଷରରେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଖୋଦିତ ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି ଗୌରବରେ ପରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ମୋଖାତ୍ମକ ମୁଖର କ୍ଷଣସ୍ଵୟାୟା ତେଜ ସକାଶେ ଗହାତ୍ୟକ ମୁଖପତ୍ର ସ୍ଵରୂପେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାରିଲେ ନାହିଁ, ^୮ ତେବେ ଆତ୍ମିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ଅଧିକ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ନ ହେବ ? ^୯ କାରଣ ଯଦି ଦଶତାଙ୍କାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଗୌରବଯୁକ୍ତ, ତେବେ ଧାର୍ମିକତର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବରଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ଗୌରବଯୁକ୍ତ । ^{୧୦} ଯେଣୁ ଯାହା ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଗହା ସେଥିରୁ ଅତି ଅଧିକ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ବିଷୟର ତୁଳନାରେ ଗୌରବବିହୀନ ହୋଇଅଛି । ^{୧୧} କାରଣ ଯଦି କ୍ଷଣସ୍ଵୟାୟା ବିଷୟ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହେଲା, ତେବେ ଚିରସ୍ଵୟାୟା ବିଷୟ ଆହୁରି ଅଧିକ ଗୌରବରେ ଅବସ୍ଥାତ । ^{୧୨} ଅତଏବ, ଏହି ପରକାର ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି ସାହସିକ ଅଟୁ, ^{୧୩} ଆଉ, ଇସ୍ରାଏଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ଯେପରି ସେହିକ୍ଷଣସ୍ଵୟାୟା ଗୌରବ ଲୋପ ପାଉଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ପରି ସ୍ଵରୂପେ ନ କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୋଖା ଯେପରକାରେ ଆପଣାମୁଖରେ ଆବରଣ ଦେଉଥିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେପରକାର କରୁନାହିଁ । ^{୧୪} କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକ୍ଷୁ ଜଡ଼ାଭୂତ ହୋଇଅଛି, କାରଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାତନ ନିୟମ ପାଠ ସମୟରେ ସେହି ଆବରଣ ପୂର୍ବ ପରି ରହିଅଛି, ଆଉ ଖରାପତରରେ ସେହି ଆବରଣର ଯେ ଲୋପ ହେଉଅଛି, ଏହା ପରକାଶ ପାଉ ନାହିଁ । ^{୧୫} ମାତ୍ର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଠ କରାଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆବରଣରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥାଏ, ^{୧୬} କିନ୍ତୁ ପରଭୂତକ ପରି ଫେରିଲେ ସେହି ଆବରଣ ଅପସାରିତ ହୁଏ । ^{୧୭} ପରଭୂ ଆତ୍ମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; ଆଉ ଯେଉଁଠାରେ ପରଭୂତକଆତ୍ମା ସେଠାରେ ସମ୍ପ୍ରାଧାନତ । ^{୧୮} କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନାଚ୍ଛାଦିତ ମୁଖରେଦର୍ପଣରେ ଦେଖିବା ପରି ପରଭୂତକ ଗୌରବ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରୁ ଅଧିକ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗହାତ୍ୟକ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଅଛୁ; ଯେଣୁ ପରଭୂ ଯେ କି ଆତ୍ମା, ଗହାତ୍ୟକଠାରୁ ଏହି ସବୁ ହେଉଅଛି ।

୪

ସୁସମାଗରର ଆଲୋକ

^୧ ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଏହି ସେବକପଦ ପାଇବାରୁ ସାହସବିହୀନ ନୋହିଁ, ^୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ଲଜଜାଜନକ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ; ଏଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଧୂର୍ତ୍ତତାରେ ଆଚରଣ କରୁ ନାହିଁ ଅବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଛଳରେ ବ୍ୟବହାରକରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ପରକାଶ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରତ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟର ବିବେକ ନିକଟରେ ଆପଣା

ଆପଣାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଖାଉଅଛୁ । ୩ କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ଵୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୁସମାଗର ଆରକ୍ଷାଦିତ ଥାଏ, ଗହା ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆରକ୍ଷାଦିତ; ୪ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯେ ଖରାଷ୍ଟ ଗହାଙ୍କ ଗୌରବମୟ ସୁସମାଗରର ଆଲୋକ ଯେପରି ଏହି ପରକାର ଲୋକଙ୍କ ପରତି ପରକାଶିତ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତ୍ପତି ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନତକ୍ଷୁ ଅନ୍ୟ କରିଅଛି । ୫ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରଗର କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଯେ ପରଭୁ, ପୁଣି, ଯାଶୁଙ୍କ ସକାଶେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ, ଏହା ପରଗର କରୁ । ୬ ଯେଣୁ ଅନ୍ୟକାରରୁ ଦୀପ୍ତି ପରକାଶ ପାଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର, ସେ ଖରାଷ୍ଟଙ୍କ ମୁଖରେ ପରକାଶିତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବମୟ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଲୋକ ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ରରେ ଧନ

୭ ମାତ୍ର ମହାଶକ୍ତି ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର, ପୁଣି, ଗହା ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ, ଏହା ଯେପରି ପରକାଶ ପାଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଧନ ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ରରେ ପାଇଅଛୁ; ୮ ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବପରକାରେ କଲେଶଭୋଗ କରୁଅଛୁ, ତଥାପି ଅବରୁଦ୍ଧ ନେହୁଁ; ହତବୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛୁ, ତଥାପି ନିରାଶ ନେହୁଁ; ୯ ଗତନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ, ତଥାପି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ନେହୁଁ; ଅଧ୍ୟପତିତ ହେଉଅଛୁ, ତଥାପି ବିନଷ୍ଟ ନେହୁଁ; ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ଶରୀରରେ ଅନୁଭବ କରୁଅଛୁ, ଯେପରି ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ପରକାଶିତ ହୁଏ । ୧୧ କାରଣ ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରରେ ପରକାଶିତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ହେଲେ ହେଁ ସର୍ବଦା ଯାଶୁଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ସମର୍ପିତ ହେଉଅଛୁ । ୧୨ ଏହି ପରକାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି । ୧୩ “ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କଲି, ଏଣୁ କଥା କହିଲି”, ଏହି ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସେହି ବିଶ୍ଵାସଜନକ ଆତ୍ମା ପାଇଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ, ଏଣୁ ମଧ୍ୟ କଥା କହୁ; ୧୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଯେ ଉଠାଇଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଉଠାଇବେ ଓ ଗହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ ରହିବେ । ୧୫ ଯେଣୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ହେଉଅଛି, ସେହିପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବାର୍ଥେ ବହୁଳ ଧନସଂବାଦର କାରଣ ହେଉ । ୧୬ ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କଲୀନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାହିର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ କ୍ଷୟ ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ପୁରୁଷ ଦିନକୁ ଦିନ ନୂତନୀକୃତ ହେଉଅଛି । ୧୭ କାରଣ ଏହି କ୍ଷଣକାଳସ୍ଵାୟା ଲଘୁ କଲେଶ ଅତ୍ୟଧିକ ବାହୁଲ୍ୟ ରୂପେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାୟା ମହା ଗୌରବ ସାଧନ କରୁଅଛି; ୧୮ ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ପରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କରି ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ପରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛୁ; କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ କ୍ଷଣକାଳସ୍ଵାୟା, କିନ୍ତୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାୟା ।

୫

ଆମର ସ୍ଵପ୍ନାୟ ଗୃହ

୧ କାରଣ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ତମ୍ଭରୂପ ପାର୍ଥୀବ ଗୃହ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ତେବେ ଇଶ୍ଵରକୃତ ଅହସ୍ତନିର୍ମିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାୟା ଗୃହ ଯେ ସ୍ଵପ୍ନାୟରେ ଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୨ ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନାୟ ଗୃହରୂପ ବସତ୍ରରେ ପରିହିତ ହେବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରି ଏହି ଗୃହରେ ଥାଉ ଥାଉ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛୁ; ୩ ଏହିପରି ପରିହିତ ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଲଟା ଦେଖାଯିବା ନାହିଁ । ୪ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ତମ୍ଭରେ ବାସ କରି ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଅଛୁ; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପରିଚ୍ଛଦ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜୀବନ ଯେପରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଗ୍ରାସ କରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ପରିଚ୍ଛଦ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ବସତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ । ୫ ଥାଉ ଯେ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଇଶ୍ଵର, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଜନ ସ୍ଵପ୍ନାୟ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ଅତଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ସାହସୀ ଅଟୁ, ଥାଉ ଏହି ଶରୀରରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବାସ କରୁଅଛୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ପରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ

ପରବାସ କରୁଅଛୁ, ଏହା ଜାଣୁ । ୭ (କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଇ ଜୀବନଯାପନ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଅଛୁ), ୮ ହଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସୀ ଅଟୁ, ଆଉ ଶରୀରଠାରୁ ଦୂରରେ ବାସ କରି ବରଂ ପରଭୃତ୍ୟ ନିକଟରେ ନିବାସ କରିବାରେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ସନ୍ତୋଷ । ୯ ଏଣୁ ମଧ୍ୟ ନିବାସୀ ହେଉ ବା ପରବାସୀ ହେଉ, ଗହାତ୍ୟକ ନିକଟରେ ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର ହେବା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବାସନା । ୧୦ କାରଣ ଭଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ପରତେୟକ ଜଣ ଆପଣା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କୃତ କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକ ବିଚାରସନ ଛାମୁରେ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ ।

ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକ ସହ ସମ୍ମିଳନର ସେବକତ୍ତ୍ୱ

୧୧ ଅତଏବ, ପରଭୃତ୍ୟ ବିଷୟକ ଭୟ ଖାତ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀଭାବରେ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକ ଛାମୁରେ ପରକାଶିତ ଅଟୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିବେକ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଯେ ପରକାଶିତ ଅଟୁ, ଏହା ମୁଁ ଆଶା କରେ । ୧୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତମପରଶଂସା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆନ୍ତରିକ ବିଷୟରେ ଦର୍ପ ନ କରି ବାହ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଉତ୍ତର ଦେଇପାରୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦର୍ପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଉଅଛୁ । ୧୩ ଯେଣୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ବୋଧ, ଗହା ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକ ନିମନ୍ତେ; କିଅବା ଯଦି ସୁବୋଧ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । ୧୪ କାରଣ ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକ ପରେମ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବଶରେ ରଖି ଚଳାଉଅଛି, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବିଚାର କରିଅଛୁ ଯେ, ଜଣେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦୁୟଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ମୃତ ହେଲେ; ୧୫ ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦୁୟଭୋଗ କଲେ, ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତ, ସେମାନେ ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ ନ କରି ବରଂ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦୁୟଭୋଗ କଲେ ଓ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଲେ, ଗହାତ୍ୟକ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି ।

ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକଠାରେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି

୧୬ ଅତଏବ ଆଜିଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶରୀର ଅନୁସାରେ କାହାରିକୁ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ଯଦ୍ୟପି ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକୁ ଶରୀର ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ, ତଥାପି ଏବେ ଆଉ ଗହାତ୍ୟକୁ ସେହି ପରକାରେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ୧୭ ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ପୁରାତନ ବିଷୟସବୁ ଲୋପ ପାଇଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟସବୁ ହୋଇଅଛି । ୧୮ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକଠାରୁ ହୋଇଅଛି; ସେ ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସମ୍ମିଳନର ସେବକପଦ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୧୯ ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଏହି, ଈଶ୍ୱର ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକଠାରେ ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ; ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୦ ଅତଏବ, ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁତ୍ୱାନ କରୁଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକ ପକ୍ଷରେ ରାଜଦୂତର କର୍ମ କରୁଅଛୁ; ଖରାଷ୍ଟତ୍ୟକ ପକ୍ଷରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ । ୨୧ ଯାହାତ୍ୟକଠାରେ ପାପର ଲେଖମାତ୍ର ନ ଥିଲା, ଗହାତ୍ୟକୁ ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ୟକ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକର ଧାର୍ମିକତସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ।

୭

୧ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ବୃଥା ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଗହାତ୍ୟକ ସହିତ ଏକତ୍ର କର୍ମ କରୁ କରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ । ୨ କାରଣ ସେ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରାଧିନା ଶରବଣ କଲୁ, ଆଉ ପରିତ୍ରାଣର ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାହାୟ୍ୟ କଲୁ ।” ଦେଖ, ଏବେ ମହାଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ; ଦେଖ, ଏବେ ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ । ୩ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସେବକପଦ ନିନ୍ଦିତ ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ବାଧା ନ ଦେଉ, ୪ ବରଂ ବହୁ ଧର୍ମରେ, କ୍ଲେଶରେ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ, ସଞ୍ଜକଟରେ, ୫ ପରହାରରେ, କାରାବାସରେ, ବିପ୍ଳବରେ, ପରିଶ୍ରମରେ, ଜାଗରଣରେ, ଉପବାସରେ, ୬ ପବିତ୍ରତାରେ, ଜ୍ଞାନରେ, ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାରେ, କୋମଳଭାବରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ୟକଠାରେ, ଅଜପଟ ପରେମରେ, ୭ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ, ଈଶ୍ୱରତ୍ୟକ ଶକ୍ତିରେ, ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମହସ୍ତରେ ଧାର୍ମିକତାର ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା, ୮ ଗୌରବ ଓ ଅନାଦର ଦ୍ୱାରା, ଅଖ୍ୟାତି ଓ ସୁଖ୍ୟାତିଦ୍ୱାରା, ପରତରକ

ତୁଲ୍ୟ, ଅଥଚ ସତ୍ୟବାଦୀ, ୯ ଅପରିଚିତ ତୁଲ୍ୟ, ଅଥଚ ସୁପରିଚିତ, ମୃତକଲ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ, ଅଥଚ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ, ଶାସ୍ତିପୁରାତ ତୁଲ୍ୟ, ୧୦ ଅଥଚ ନିହତ ନେତ୍ର, ଦୁଃଖିତ ତୁଲ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦିତ, ଦାନହୀନର ତୁଲ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଅନେକତଃ ପୁରତି ଧନଦାୟକ, ଅକିଞ୍ଚନ ତୁଲ୍ୟ, ଅଥଚ ସର୍ବାଧିକାରୀ; ଏହି ସମସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରତଃ ସେବକ ସଦୃଶ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପୁରକାଶ କରୁଅଛୁ । ୧୧ ହେ କରିନ୍ଧାୟମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପୁରଣସ୍ଵତ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନେହ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନେହ ସତ୍ଵକୃତିତ । ୧୩ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିବା ପରି ମୁଁ କହୁଅଛି, ଅନୁରୂପ ପୁରତିଦାନ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରଣସ୍ଵତମାନ ହୁଅ ।

ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରତଃ ମନ୍ଦିର

୧୪ ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅସମାନ ରୂପେ ଯୋଗ୍ୟ ନ ଯାଅ, କାରଣ ଧର୍ମ ଓ ଅଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ କି ସହଯୋଗିତା ? ଅବା ଅଧିକାର ସହିତ ଆଲୋକର କି ସହଭାଗିତା ? ୧୫ ବିଲିୟାର୍ ସହିତ ଖରାଷ୍ଟତଃକର କି ମିଳନ ? କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ଵାସୀ ସହିତ ବିଶ୍ଵାସୀର କି ଅଂଶ ? ୧୬ ପୁରତିମା ସହିତ ଈଶ୍ଵରତଃକ ମନ୍ଦିରର କି ସମ୍ବନ୍ଧ ? କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରତଃକ ମନ୍ଦିର ଅଟୁ, ଯେପରି ଈଶ୍ଵର କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭରଣା କରିବା; ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ହେବା, ଆଉ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ । ୧୭ ଏଣୁ ପୁରତୁ ଏହା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସ, ଆଉ ପୃଥକ୍ ହୁଅ, ଆଉ, ଅଶୁଚି ପଦାର୍ଥ ସ୍ଵପର୍ଶ କର ନାହିଁ; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା,” ୧୮ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ହେବା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ହେବ, ଏହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପୁରତୁ କହନ୍ତି ।

୧୯ ଅତଏବ, ହେ ପୁରଣମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତ ପୁରତିଜ୍ଞାପୁରାତ ହେବାରୁ ଆସ, ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାର ସମସ୍ତ ଅଶୁଚିତାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କରୁ, ପୁଣି, ଈଶ୍ଵରତଃକ ଭୟ କରି ପବିତ୍ରତାରେ ସିଦ୍ଧ ହେଉ ।

ପାତଳତଃ ଆନନ୍ଦ

୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନ ଦିଅନ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ କାହାରି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ, କାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ନାହିଁ, କାହାରି କ୍ଷତି କରି ନାହିଁ । ୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହା କହୁ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ପୂର୍ବରେ କହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏପରି ସ୍ଵାଧୀନ ପାଇଅଛ ଯେ, ମଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତର ମରିବା, ପୁଣି, ବଞ୍ଚିଲେ ଏକତର ବଞ୍ଚିବା । ୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ମୋହର ସମପୂର୍ଣ୍ଣା ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋହର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ପ; ମୁଁ ସାନ୍ତତ୍ଵରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କଲେଶରେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଉଛୁଳି ପଡୁ ଅଛି । ୫ କାରଣ ମାକିଦନିଆରେ ଉପସ୍ଥାତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଭିତରେ ଭୟ, ଏହିପରି ସର୍ବପୁରକାରେ କଲେଶଭୋଗ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରସୁଦ୍ଧା ବିଶ୍ରାମ ପାଇଲା ନାହିଁ । ୬ ତଥାପି ଭଗ୍ନୋତ୍ସାହମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ଵର, ସେ ତୀତସତ୍ଵ ଆଗମନ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଦେଲେ, ୭ ଆଉ, କେବଳ ତତ୍ଵ ଆଗମନ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାନ୍ତତ୍ଵପୁରାତ ହୋଇଥିଲେ, ତହା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଯୋଗ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଳାପ, ମୋ' ସପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ; ସେଥିରେ ମୁଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି । ୮ ଯେଣୁ ମୋହର ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଯଦ୍‌ୟମି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଲି, ତଥାପି ମୁଁ ସେଥିସକାଶେ ଦୁଃଖିତ ନୁହେଁ; ସେହି ପତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ପ କାଳ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ଦୁଃଖ ଦେଇଥିବାର ଦେଖି ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ୯ ଏବେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଦୁଃଖିତହେଲ, ସେଥିପାଇଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣ ହେଲା, ଏଥିପାଇଁ; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେପରି କୌଣସି କ୍ଷତି ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରତଃକ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଦୁଃଖପୁରାତ ହେଲ । ୧୦ କାରଣ ଈଶ୍ଵରତଃକ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ, ତହା ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜନ୍ମାଏ, ଯାହାସକାଶେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ

ମୁଦୁୟ ଜନୀୟ । ୧୧ ଯେଣୁ ଦେଖ, ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପାଇଲ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ କେତେ ଉତ୍ସାହ, ହଁ, କେତେ ଅଭିଯୋଗ ଖଣ୍ଡନ, ହଁ, କେତେ ବିରକ୍ତି, ହଁ, କେତେ ଭୟ, ହଁ କେତେ ଆଗ୍ରହ, ହଁ, କେତେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ, ହଁ, କେତେ ପରତିକାର ଜନ୍ମାଇଅଛି । ଏବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ପରମାଣଦେଇଅଛି । ୧୨ ଏଣୁ ଯଦ୍‌ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲି, ତଥାପି ଯେ ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଛି, ବା ଯେ ଅନ୍ୟାୟ ସହିଅଛି, ଗହା ନିମନ୍ତେ ଯେ ଲେଖିଲି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ଯେପରି ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଛାମୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରକାଶିତ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଲେଖିଲି । ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସାନ୍ତତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ବକ ହୋଇଅଛୁ । ୧୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାନ୍ତତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୀବ୍ରତ୍ଵକ ଆନନ୍ଦ ହେତୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ କଳ୍ପ, କାରଣ ଗତକ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୁଃଖ ସଞ୍ଜାବିତ ହୋଇଅଛି । ୧୪ ଯେଣୁ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୀବ୍ରତ୍ଵକ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଦର୍ପ କରିଅଛି, ତେବେ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହିଥିଲୁ, ସେହିପରି ତୀବ୍ରତ୍ଵକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦର୍ପ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଅଛି । ୧୫ ଆଉ, କିପରି ଭୟ ଓ କମ୍ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗତକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସମସ୍ତେ ଗତକର ବାଧ୍ୟ ହେଲ, ଏହା ସ୍ଵମରଣ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଗତକ ଅନ୍ତରର ସନେହ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିପାଇଅଛି । ୧୬ ମୁଁ ଯେ ସର୍ବ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣବିଶ୍ଵାସ କରି ପାରେ, ଏଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି ।

୮

ଉଦାରତର ଦାନ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ମାକିଦନିଆର ମଣ୍ଡଳୀସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଦିଆଯାଇଥବା ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ; ୨ ସେମାନେ ମହା କଲେଶରୂପ ପରାକ୍ଷାରେ ପଡ଼ିଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କର ମହାନନ୍ଦ ଭୀଷଣ ଦରିଦ୍ରତା ମଧ୍ୟରେ ସୁଦଧା ପରତୁରଭାବେ ଅସାମ ବଦାନୁତ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଅଛି । ୩ କାରଣ ମୁଁ ସାକ୍ଷୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅତିରିକ୍ତ ଭାବରେ ସେମାନେ ଦାନ କଲେ; ୪ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସେବାର ସହଭାଗିତରୂପ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ ବହୁତ ବିନତିସହ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ; ୫ ଏଥିରେ ସେମାନେ ଯେ କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଶାନ୍ତୁସାରେ କଲେ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଇଚ୍ଛା ଦୁଃଖ ଗଲିତ ହୋଇ ପରଥମେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରତୁତ୍ଵକ ନିକଟରେ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୬ ଏଣୁ ତୀବ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ପରକାରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହି ପରକାରେ ଗହା ଯେପରି ସମାପ୍ତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଲୁ । ୭ ଆଉ, ବିଶ୍ଵାସ, ବକ୍ତୃତା, ଜ୍ଞାନ ଓ ସର୍ବପରକାର ଉଦ୍‌ଯୋଗ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରେମର ପରଭାବ, ଏହିପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପରତୁରଭାବେ ଦେଖାଯାଉଅଛି, ସେହିପରି ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପରତୁରଭାବେ ଦେଖାଯାଉ । ୮ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେଲା ପରି କହୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରେମର ସରଳତା ମଧ୍ୟ ସପରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କହୁଅଛି । ୯ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରତୁ ଯାଶ୍ଵରୀଷ୍ଟକ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାତ୍କୁ ଦରିଦ୍ରତା ଦୁଃଖ ଧନବାନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଧନୀ ହେଲେ ହେଁ କିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ । ୧୦ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ମତ ଏହି, ଗହା ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିତଜନକ, ଯେଣୁ ଗତ ବର୍ଷରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପରଥମ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରଥମରେ ଇଚ୍ଛା ସୁଦଧା କରିଥିଲ; ୧୧ ଏବେ ସେହି କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କର, ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିବାରେ ଯେପରକାର ଆଗ୍ରହଭାବ ଥିଲା, ସେହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପରମାଣେ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ । ୧୨ କାରଣ ଯଦି ଆଗ୍ରହଭାବ ଥାଏ, ତେବେ ଗହା ଜଣକର ଅଭାବାନ୍ତୁସାରେ ସୁଗ୍ରହନ୍ତୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗହାର ଯାହା ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ସୁଗ୍ରହନ୍ତୁ ହୁଏ । ୧୩ ଯେଣୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଯେପରି ସୁଖ ପାଆନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲେଶ ପାଆ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହା କହୁ ନାହିଁ; ୧୪ ମାତ୍ର ସାମ୍ବନ୍ଧାବ ଦେଖାଯିବା ନିମନ୍ତେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ପୁରକାର ଅନୁଗ୍ରହ ପୂରୁତ ଭାବରେ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି, ୯ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି, “ସେ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ବିତରଣ କରିଅଛି, ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦେଇଅଛି, ଗହାର ଧାର୍ମିକତା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।” ୧୦ ଆଉ, ଯେ ବୀଜବପନକାରୀକୁ ବୀଜ ଓ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଆହାର ଯୋଗାନ୍ତି, ସେ ବୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୀଜ ଯୋଗାଇବେ ଓ ଗହା ବଢ଼ାଇବେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ଫଳ ବୃଦ୍ଧି କରିବେ; ୧୧ ଏହିପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଧନୀ ହୋଇ ସର୍ବ ପୁରକାର ବଦାନ୍ୟତା ଦେଖାଇ ପାରିବ, ଆଉ ଗହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଥିବା ଧର୍ମବାଦର କାରଣ ହେବ । ୧୨ କାରଣ ଏହି ଦାନରୂପ ସେବା ଯେ କେବଳ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଅଭାବ ପୂରଣ କରୁଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତଦୁପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଥିବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବହୁ ଧର୍ମବାଦ ଉଚ୍ଛଳି ଉଠୁଅଛି, ୧୩ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସେବା କର୍ମର ପୁରମାଣ ପାଇ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁଥିବା ଖରାପତ୍ତକ ସୁସମାଗର ପୁରତିବାଧ୍ୟତ, ପୁଣି, ସାଧୁମାନଙ୍କ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତର ସରଳତା ସକାଶେ ଲାଗୁଥିବା ମହିମା କାର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛନ୍ତି, ୧୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଲାଗୁଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାଣ କରୁ କରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଅନୁରକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ୧୫ ଲାଗୁଥିବା ଅକଥନୀୟ ଦାନ ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ତକର ଧର୍ମବାଦ ହେଉ ।

୧୦

ଆପଣା ସେବକତ୍ତ୍ୱ ସପକ୍ଷରେ ପାଉଲତ୍ତକ ଉତ୍ତର

୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନମ୍ବର, କିନ୍ତୁ ଅସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ସାହସିକ ଯେ ମୁଁ ପାଉଲ, ମୁଁ ନିଜେ ଖରାପତ୍ତକ ମୃତୁ ଓ କୋମଳ ଭାବ ସମରଣ କରାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରେ; ୨ ହଁ, ମୁଁ ପୁରାଣ କରୁଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭମାନେ ଶାରୀରିକ ଭାବାନୁସାରେ ଆଚରଣ କରୁଅଛୁ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ମନେ କରନ୍ତି, ଏପରି କାହାରି କାହାରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହସ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯେଉଁ ସଂକଳପ କରିଅଛି, ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଯେପରି ମୋତେ ସେହି ପୁରକାର ସାହସ ଦେଖାଇବାକୁ ନ ହୁଏ; ୩ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନେ ଶରୀରରେ ଆଇ ଆଚରଣ କରୁଅଛୁ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନେ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ ନାହିଁ, ୪ (ଯେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତରଣସ୍ତର ଶାରୀରିକନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ ଗଢ଼ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲାଗୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ସବୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ); ୫ ଆମ୍ଭମାନେ ତର୍କବିତର୍କସବୁ ଓ ଲାଗୁଥିବା ଜ୍ଞାନବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତର ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ଭୂମିସାତ୍ କରୁ, ପୁଣି, ପୁରତେୟକ କଲପନକୁ ଖରାପତ୍ତକ ବାଧ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦୀ କରୁ, ୬ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବାଧ୍ୟ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଅବାଧ୍ୟତର ପୁରତିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନେ ପୁରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ୭ ତୁମ୍ଭମାନେ ବାହ୍ୟ ବିଷୟସବୁ ଦେଖୁଅଛ । ଯଦି କେହି ଆପଣାକୁ ଖରାପତ୍ତକର ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେବେ ସେ ଯେପରି ଖରାପତ୍ତକର, ଆମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେହିପରି ଖରାପତ୍ତକର, ଏହା ସେ ପୁଣି, ଆପେ ବିବେଚନା କରୁ । ୮ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ କିଛି ଅଧିକ ଦର୍ପ କଲେ ସୁଦଧା ଲଜ୍ଜା ପାଇବି ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିକାର ନ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୯ ମୋହର ପତରଗୁଡ଼ିକ ଦୁଃଖ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟମାତ୍ର ଦେଖାଉଅଛି ବୋଲି ବୋଧ ନ ହେଉ । ୧୦ କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଗହାର ପତ୍ରସବୁ ଗୁରୁଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ମାତ୍ର ସାକ୍ଷାତରେ ଗହାର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ଓ ଗହାର ବାକ୍ୟ ତୁରନ୍ତନାୟ । ୧୧ ଆମ୍ଭମାନେ ଅନୁପସ୍ଥାପିତ ଥିବା ସମୟରେ ପତ୍ର ଦୁଃଖ ବାକ୍ୟରେ ଯେପରି, ଉପସ୍ଥାପିତ ଥିବା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି, ଏହା ଏହିପରି ଲୋକେ ବୁଝନ୍ତୁ । ୧୨ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମପୁରଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କାହାରି ସାତ୍ତ୍ୱରେ ନିଜର ଗଣନା ବା ତୁଳନା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭମାନେ ସାହସ କରୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ନିଜ ଦୁଃଖ ନିଜର ପରିମାଣ ଓ ନିଜ ସହିତ ନିଜର ତୁଳନା କରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପୁରକାଶ କରନ୍ତି । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନେ ସାମା ଲଜ୍ଜନ କରି ଦର୍ପ କରିବୁ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଲାଗୁଥିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିମାଣ ସମ୍ପ୍ରଦେ ଯେଉଁ ସାମା ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେଥିର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଦର୍ପ କରିବ । ୧୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲ ପରି ଆମ୍ଭମାନେ

ଯେ ସୀମା ଲଞ୍ଚନ କରୁଅଛୁ, ଗହା ନୁହେଁ, ଯେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗର ପରଗର କରୁ କରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ପରଥମେ ଯାଇଥିଲୁ; ୧୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିମାଣ ଅତିକ୍ରମ କରି ଅନ୍ୟର ପରିଶ୍ରମ ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକତର ବିସ୍ତରିତ ହେବ, ୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଗହାକୃତ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଦର୍ପ ନ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ସୁସମାଗର ପରଗର କରି ପାରିବା, ଏହା ଭରସା କରୁଅଛୁ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଯେ ଦର୍ପ କରେ, ସେ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଦର୍ପ କରୁ । ୧୮ କାରଣ ଯେ ନିଜର ପରଶଂସା କରେ, ସେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରଭୁ ଯାହାର ପରଶଂସା କରନ୍ତି, ସେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ।

୧୧

ପାଉଲ ଏବଂ ଭଣ୍ଡ ପରେରିତ

୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋର ଅଲ୍ପ ନିର୍ବୋଧ ସହୟ କରନ୍ତ ! ହଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋ' ପୂର୍ବ ସହିଷ୍ଣୁ । ୨ କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟକ ଉଦ୍‌ଯୋଗରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ, ଯେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତା କନ୍ୟା ସଦୃଶ ଏକ ସପ୍ତମାଠାରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ, ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାନ୍ଧନ କରିଅଛି । ୩ କିନ୍ତୁ ସର୍ପ ଆପଣା ପୂର୍ବତନରେ ହବାକୁ ଯେପରି ଭୁଲାଇଲ, ସେହିପରି କାଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବ ସରଳତା ଓ ପବିତ୍ରତାରୁ ଭରଷା ହୁଏ, ମୋହର ଏହି ଭୟ ହେଉଅଛି । ୪ କାରଣ ଯେଉଁ ଯାଣୁଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଗର କଲୁ ନାହିଁ, ଏପରି ଅନ୍ୟ ଯାଣୁଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ଆସି ପରଗର କରେ, ବା ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲ ନାହିଁ, ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଅବା ଯେଉଁ ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗ୍ରହଣ କଲ ନାହିଁ, ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ସୁସମାଗର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ବଡ଼ ସହିଷ୍ଣୁ । ୫ କାରଣ ସେହି ଶ୍ରେଣୀରେ ପରେରିତମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ଯେକୌଣସି ପରକାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ନୁହେଁ, ଏହା ମନେ କରୁଅଛି । ୬ କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ ବକ୍ତୃତାରେ ପାରତ୍ୱରମ ନୁହେଁ, ତଥାପି ମୁଁ ଜ୍ଞାନରେ ଅପାରତ୍ୱରମ ନୁହେଁ ପରକୃତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତପରକାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏହା ପରକାଶ କଲୁ । ୭ ଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଭଲନିତ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରି ଯେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଗର ପରଗର କଲି, ଏଥିରେ କ'ଣ ପାପ କଲି ? ୮ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀସମୂହରୁ ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଣ୍ଠନ କଲି, ୯ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ କୌଣସି ଲୋକର ଭାର ସମ୍ଭରଣ ହୋଇ ନ ଥିଲି, କାରଣ ମାକିଦନିଆରୁ ଭାଇମାନେ ଆସି ମୋହର ଅଭାବ ପୂରଣ କରିଥିଲେ, ପୁଣି, କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର ସମ୍ଭରଣ ନ ହେବାକୁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲି, ଆଉ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ରହିବି । ୧୦ ମୋ'ଠାରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷୀ ମାନି ମୁଁ କହୁଅଛି ଯେ, ଆଖାୟାର ଅଞ୍ଚଳସମୂହରେ ମୋହର ଏହି ଦର୍ପ କେହି ଖଣ୍ଡନ କରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ୧୧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ? ଈଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଦର୍ପର ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ସୁଯୋଗ ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତି, ମୁଁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ନ ଦିଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯାହା କରୁଅଛି, ଗହା କରୁଅଛି । ୧୩ କାରଣ ଏହିପରି ଲୋକେ ଭଣ୍ଡ ପରେରିତ ଓ ଶଠ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରେରିତମାନଙ୍କ ବେଶ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ୧୪ ଆଉ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ଶୟତାନ ନିଜେ ଦୀପ୍ତିମୟ ଦୂତର ବେଶ ଧାରଣ କରେ । ୧୫ ଅତଏବ, ଯଦି ଗହା ସେବକମାନେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକତାର ସେବକମାନଙ୍କ ବେଶ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଗହା ବଡ଼ ବିଷୟ ନୁହେଁ; ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ଦଶା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଘଟିବ ।

ପରେରିତ ରୂପେ ପାଉଲଙ୍କର କଲେଶଭୋଗ

୧୬ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର କହୁଅଛି, କେହି ମୋତେ ନିର୍ବୋଧ ମନେ ନ କରୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି ମନେ କର, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋତେ ନିର୍ବୋଧ ପରି ଗ୍ରହଣ କର, ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ପ ଦର୍ପ କରି ପାରେ । ୧୭ ମୁଁ ଯାହା କହୁଅଛି, ଗହା ପରଭୁଙ୍କ ମତନୁସାରେ କହୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିର୍ବୋଧ ତୁଲ୍ୟ ଏପରି

ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସରେ ଦର୍ପ କରି କହୁଅଛି । ୧୮ ଅନେକ ସାଂସାରିକ ଭାବରେ ଦର୍ପ କରୁଥିବାରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ପ କରିବି । ୧୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦାସ ବୋଲି ସିନା ଆନନ୍ଦରେ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ପରି ସହିଷ୍ଣୁ ହେଉଅଛ । ୨୦ ଯେଣୁ ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାସ କରି ରଖେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରାସ କରେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇ ଧରେ, ଅହଂକାର କରେ ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଗମ୍ଭୀର ମାରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ସହିଥାଅ । ୨୧ ମୁଁ ଲଜ୍ଜା ସହ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଅଛୁ । ତଥାପି ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ କେହି ସାହସା ଅଟେ (ମୁଁ ନିର୍ବୋଧରେ କହୁଅଛି), ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସାହସା । ୨୨ ସେମାନେ କି ଏବଂରାୟ ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏବଂରାୟ । ସେମାନେ କି ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟ ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଇସ୍‌ରାଏଲୀୟ । ସେମାନେ କି ଅବରହାମତ୍ସକ ସନ୍ତାନ ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅବରହାମତ୍ସକ ସନ୍ତାନ । ୨୩ ସେମାନେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ସକ ସେବକ ? (ମୁଁ ପାଗଳପରି କହୁଅଛି), ମୁଁ ଅଧିକ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ସକର ସେବକ, ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାରେ, ଅଧିକ କାରାବାସ ଭୋଗରେ, ଅପରିମିତ ପରହାର ସହ୍ୟ କରିବାରେ, ବାରମ୍ବାର ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାରେ; ୨୪ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ଥର ଅଶରକ୍ରିଶି ପରହାର ପାଇଅଛି, ୨୫ ତିନି ଥର ବେତ୍‌ରାୟାତ, ଥରେ ପରସ୍ତରାୟାତ, ତିନି ଥର ଜାହାଜଭଙ୍ଗ ସହିଅଛି, ଅଗାଧ ଜଳରେ ଦିବାଗତର କ୍ଷେପଣ କରିଅଛି, ୨୬ ଅନେକ ଥର ଯାତ୍ରା କରିବାରେ, ନଦୀର ବିପଦରେ, ତକାଇତତ୍ସକ ବିପଦରେ, ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ବିପଦରେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବିପଦରେ, ନଗରର ବିପଦରେ, ପ୍ରାନ୍ତରର ବିପଦରେ, ସମୁଦ୍ରର ବିପଦରେ, ୨୭ ଭଣ୍ଡ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ବିପଦରେ, ପରିଶ୍ରମ ଓ କଷ୍ଟ ଭୋଗରେ, ଅନେକ ଥର ଉଦ୍‌ଗରରେ, କ୍ଷୁଧା ଓ ତୃଷ୍ଣାରେ , ଅନେକ ଥର ଉପବାସରେ, ଶୀତ ଓ ଉଲ୍‌ତଗରେ । ୨୮ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଛଡ଼ା ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପୂର୍ତ୍ତିଦିନ ମୋ' ଉପରେ ମାଡ଼ିପଡ଼ୁଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ମଣ୍ଡଳସମୂହ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା । ୨୯ କେହି ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ମୁଁ କ'ଣ ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ ? କେହି ବିଘ୍ନ ପାଇଲେ ମୁଁ କ'ଣ ଉତ୍ତପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ? ୩୦ ଯଦି ମୋହର ଦର୍ପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ମୋହର ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ଦର୍ପ କରିବି । ୩୧ ମୁଁ ଯେ ମିଥ୍ୟା କହୁ ନାହିଁ, ଏହା ପୂର୍ବ ଯାଣ୍ଟୁତ୍ସକ ଈଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଧନ୍ୟ । ୩୨ ଦମ୍ଭେସକରେ ହାରେତ ରାଜାତ୍ସକ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତ ସହରରେ ପରହରାମାନଙ୍କୁ ଜଗାଇଥିଲେ, ୩୩ ଆଉ ଚୋକାଇରେ ଗୋଟିଏ ଝରକା ବାଟେ ପାରେରିଦେଇ ମୋତେ ଓହ୍ଲାଇ ଦିଆଗଲା, ପୁଣି, ମୁଁ ତତ୍ସକ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲି ।

ପାଉଲତ୍ସକ ସମ୍ପ୍ରାୟ ଦର୍ଶନ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

୧ ଯଦ୍‌ଯଦି ଦର୍ପ କରିବା ହିତକର ନୁହେଁ, ତଥାପି ମୋତେ ଦର୍ପ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଅଛି; ମୁଁ ପୂର୍ବତ୍ସକ ଦର୍ଶନ ଓ ପରକାଶିତ ବିଷୟ କହିବି । ୨ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାଶ୍ରିତ ଜଣେ ଲୋକକୁ ଜାଣେ, ସେ ଚଉଦବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତୃତୀୟ ସମ୍ପ୍ରାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀତ ହେଲା, (ସେ ଶରୀରରେ ଥିଲା କି ଶରୀରର ବାହାରେ ଥିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ଈଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି) । ୩ ହଁ, ମୁଁ ଏହିପରି ଜଣେ ଲୋକକୁ ଜାଣେ, ସେ ପାରଦାଶକୁ ନୀତ ହେଲା (ସେ ଶରୀରରେ ଥିଲା କି ଶରୀରର ବାହାରେ ଥିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ଈଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି) । ୪ ଆଉ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କହିବା ବିଧେୟ ନୁହେଁ, ଏପରି ଅକଥନୀୟ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କଲା । ୫ ଏହିପରି ଜଣକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଦର୍ପ କରିବି, କିନ୍ତୁ ମୋ' ନିଜ ବିଷୟରେ ମୋହର ଦୁର୍ବଳତା ବିନା ଆଉ କାହିଁରେ ଦର୍ପ କରିବି ନାହିଁ । ୬ ଆଉ ଦର୍ପ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ହେଁ ମୁଁ ନିର୍ବୋଧ ହେବି ନାହିଁ, ଯେଣୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହିବି କିନ୍ତୁ କାଲେ କୌଣସି ଲୋକ ମୋତେ ଯେପ୍ରକାର ଦେଖେ କିମ୍ବା ମୋ'ଠାରୁ ଯେପ୍ରକାର ଶୁଣେ, ମୋ' ପରିତ ପରକାଶିତ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ହେତୁ ଯେପରି ମୋ' ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବୋଧ ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ୭ ଏଣୁ ମୁଁ ଯେପରି ଅତିଶୟ ଗର୍ବୀ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଶରୀରରେ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଆଗଲା, ମୋତେ ପରହାର କରିବା ପାଇଁ ଶୟତନର ଦୂତକୁ ପଠାଗଲା, ଯେପରି ମୁଁ ଅତିଶୟ ଗର୍ବୀ ନ ହୁଏ । ୮ ଯେପରି ତାହା ମୋ'ଠାରୁ ଦୂର ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ପୂର୍ବତ୍ସକ ସେ ବିଷୟରେ ତିନି ଥର ବିନତି କଲି । ୯ ଆଉ, ସେ ମୋତେ କହିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ, କାରଣ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆମ୍ଭର ଶକ୍ତି ସିଦ୍ଧ ହୁଏ । ଅତଏବ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ସକ ଶକ୍ତି ମୋ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ବରଂ ମୋହର ଦୁର୍ବଳତାରେ ଦର୍ପ କରିବି । ୧୦ ତେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ସକ ନିମନ୍ତେ ଦୁର୍ବଳତାରେ, ଅପମାନରେ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ, ଗତନରେ, ସତ୍ସକରେ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବଳବାନ ।

କରିନ୍ଥୀ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ପାଉଲଙ୍କର ବୋଧ

୧୧ ମୁଁ ନିର୍ବୋଧ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କଲ, କାରଣ ମୋର ପରଶଂସା କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା; ଯେଣୁ ଯଦୟପି ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ, ତଥାପି କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉଣା ନୁହେଁ । ୧୨ ଯେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ପୁଣି, ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁରୋହିତଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ସେହି ସବୁ ପରକୃତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସାଧିତ ହୋଇଅଛି । ୧୩ କାରଣ ମୁଁ ନିଜେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏହି ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଛଡ଼ା ଅବଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀସମୂହଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ନିକୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛ ? ମୋହର ଏହି ଦୋଷ କ୍ଷମା କର । ୧୪ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ତୃତୀୟ ଥର ପରସ୍ତୁତ ଅଛି, ଥାଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହେବି ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନ ନ ଖୋଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଅଛି । ଯେଣୁ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କର ପିତାମାତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପିତାମାତାଙ୍କର ସଞ୍ଚୟ କରିବା ଉଚିତ । ୧୫ ଥାଉ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ନିମନ୍ତେ ମହାନନ୍ଦରେ ବୟସ କରିବି, ହଁ, ମୋହର ପରାଣ ସୁଦଧା ବୟସ କରିବି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରତୁରଭାବେ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି ବୋଲି କ'ଣ ଉଣା ପ୍ରେମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ? ୧୬ କିନ୍ତୁ ଯାହା ହେଉ, ମୁଁ ନିଜେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ କଲି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଧୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛଳରେ ଧରିଲି ! ୧୭ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଜଣକ ଦସ୍ତାବିଜ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଲାଭ କରିଅଛି ? ୧୮ ମୁଁ ତୀତସଙ୍କୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲି, ପୁଣି, ଗତକ ସହିତ ସେହି ଭାଇଙ୍କି ପଠାଇଥିଲି । ତୀତସ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ? ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏକ ଆତ୍ମାରେ ଆଚରଣ କରି ନାହିଁ ? ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏକ ପଦଚିହ୍ନରେ ଗମନ କରି ନାହିଁ ? ୧୯ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବୁଅଛ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୋଷ କଟାଉଅଛୁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଥା କହୁଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ କହୁଅଛୁ । ୨୦ କାରଣ କାଳେ ଅବା ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖେ, ଥାଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଯେପରି ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କର, ସେପରି ମୋତେ ଦେଖ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି; କାଳେ ଅବା ବିବାଦ, ଈର୍ଷା, କ୍ରୋଧ, ଦଳାଦଳି, ପରନିନ୍ଦା, କାନକୁହାକୋହି, ଦାମ୍ଭିକତା, ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହୁଏ; ୨୧ କାଳେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୋହର ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଅବନତ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ଥାଉ ଆପଣା ଆପଣା କୃତ ଅଶୁଚିତା, ବ୍ୟଭିଚାର ଓ କାମୁକତା ସକାଶେ ଅନୁଭବ କରି ନାହାନ୍ତି, ଏପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଶୋକ କରେ ।

୧୩

ଶେଷ ଅନୁରୋଗ

୧ ଏହି ତୃତୀୟ ଥର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । “ଦୁଇ ବା ତିନି ସାକ୍ଷାତ୍ ମୁଖରେ ସମସ୍ତ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ।” ୨ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରେ ପାପ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ପୂର୍ବେ ଦସ୍ତାବିଜ ଥର ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମୟରେ କହିଥିଲି, ଏବେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥାଇ ସେହିପରି ପୂର୍ବକୁ କହୁଅଛି ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଯାଏ, ଗହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ; ୩ ଯେଣୁ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ'ଠାରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ମକର ପରମାଣ ଖୋଜୁଅଛ; ୪ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଦୁର୍ବଳ ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ଯଦୟପି ସେ ଦୁର୍ବଳତା ହେତୁ କରୁଣାର୍ପିତ ହେଲେ, ତଥାପି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ହେତୁ ସେ ଜୀବିତ । ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାତ୍ମକଠାରେ ଦୁର୍ବଳ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଗହାତ୍ମକ ସହିତ ଜୀବିତ ହେବା । ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଛ କି ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରୀକ୍ଷା କର, ଆପଣା ଆପଣାର ବିଚାର କର କିମ୍ବା ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଯଦି ଏହା ନ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ନୁହଁ । ୬ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭରସା କରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ୭ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କୌଣସି ମନ୍ଦ କର୍ମ

ନ କର, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ବୋଲି ଦେଖାଯାଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ନ ହେବା ପରି ଦେଖାଗଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ।

୮ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ବିପକ୍ଷରେ କିଛି କରି ପାରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କରି ପାରୁ ।^୯ ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବଳ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରୁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସିଦ୍ଧ ହୁଅ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।^{୧୦} ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅନୁପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ଲେଖୁଅଛି, ଯେପରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇ, ପରତୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଭଙ୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନ ଦେଇ ଗଠନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ଅଧିକାର ଅନୁସାରେ କଠୋର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମୋତେ ନ ହୁଏ ।^{୧୧} ଶେଷରେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆନନ୍ଦ କର, ସିଦ୍ଧ ହୁଅ, ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହିତ କର, ଏକମାନ ହୁଅ, ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କର, ଆଉ ପ୍ରେମ ଓ ଶାନ୍ତିର ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ ।^{୧୨} ପବିତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଇ ପରସ୍ପରକୁ ନିମନ୍ତେ କର ।^{୧୩} ସମସ୍ତ ସାଧୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ।^{୧୪} ପରତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଭାଗିତ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Galatians

ଗାଳାତୀୟ ମାତୃକା ନିକଟକୁ
ପୁରୋଚିତ ପାଠକଙ୍କ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ମୁଁ ପାଠକ, ଜଣେ ପୁରୋଚିତ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ନୁହେଁ, କି ମନୁଷ୍ୟ ଦସ୍ତାବୁଜ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦସ୍ତାବୁଜ ଏବଂ ଯେଉଁ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଗହାଣ୍ଡକୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ଗହାଣ୍ଡକୁ ଦସ୍ତାବୁଜ, ୨ ଆଉ ମୋହର ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ଭାଇ ସମସ୍ତେ ଗାଳାତୀୟ ମାତୃକାଗୁଡ଼ିକୁ; ୩ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପରଭୃତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ; ୪ ସେ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଏହି ପାପମୟ ଜଗତରୁ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ପାପ ନିର୍ମୂଳେ ଆପଣାକୁ ପୁରଦାନ କଲେ; ୫ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗହାଣ୍ଡକର ଗୌରବ ହେଉ । ଆମେନ ।

ଏକମାତ୍ର ସୁସମାଗର

୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁତ୍ସା କଲେ, ଗହାଣ୍ଡଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଗର ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେଉଅଛ, ଏଥିରେ ମୁଁ ରମତକୃତ ହେଉଅଛି; ୭ ଗହା ଅନ୍ୟ ସୁସମାଗର ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ, କେବଳ କେତେକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗରକୁ ବିକୃତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି । ୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସୁସମାଗର ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲୁ, ଯଦି ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଦୂତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଗର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ, ତେବେ ସେ ଶ୍ରୀପରମ୍ପରା ହେଉ । ୯ ଯେପରି ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ପୂର୍ବରେ କହିଅଛୁ, ସେହିପରି ମୁଁ ଏବେ ଆଉ ଥରେ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ଗ ବ୍ୟତୀତ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ, ତେବେ ସେ ଶ୍ରୀପରମ୍ପରା ହେଉ । ୧୦ ମୁଁ କି ଏବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପରିସ୍ଵାତ୍ମା ହେବାକୁ ଯତନ କରୁଅଛି ? ଅବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି ? ଯଦି ମୁଁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଆସୁଅଛି, ତେବେ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦାସ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପାଠକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦସ୍ତାବୁଜ ଆହୁତ

୧୧ କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁ ସୁସମାଗର ମୋ' ଦସ୍ତାବୁଜ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଅଛି, ସେ ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛି ଯେ, ଗହା ମନୁଷ୍ୟର ମତନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ; ୧୨ ଯେଣୁ ମୁଁ ଗହା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ପାଇ ନାହିଁ କିପରି ଶିକ୍ଷା କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦସ୍ତାବୁଜ ପାଇଅଛି । ୧୩ ପୂର୍ବେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମରେ ମୋହର ଆଗର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ତ ଶୁଣିଅଛ, ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାତୃକା କି ଅତିରିକ୍ତ ଭାବରେ ଗତନା କରୁଥିଲି ଓ ଗହା ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି, ୧୪ ଆଉ, ମୋହର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତିନୀତି ନିର୍ମୂଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ମୋହର ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ରକାଶିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କଠାରୁ ବଳି ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲି । ୧୫ କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋହର ମାତୃକା ଉଦ୍‌ଦରରୁ ମୋତେ ପୃଥକ୍ କରିଥିଲେ ଓ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହରେ ମୋତେ ଆହୁତ୍ସା କଲେ, ୧୬ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିର୍ମୂଳେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ଯେପରି ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଣ୍ଡକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ପରାମର୍ଶ ନ କରି ୧୭ କିପରି ମୋ' ପୂର୍ବରେ ନିମ୍ନକୃତ ପୁରୋଚିତମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନ ଯାଇ ସେହିକ୍ଷଣି ଆରବକୁ ବାହାରିଗଲି; ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ଦମମେସକକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲି । ୧୮ ଗହା ପରେ ତିନି ବର୍ଷ ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିର୍ମୂଳେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲି ଓ ଗତକ ସହିତ ପନ୍ଦର ଦିନ ରହିଲି । ୧୯ କିନ୍ତୁ ପରଭୃତ ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କ ଛଡ଼ା ପୁରୋଚିତମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଦେଖିଲି ନାହିଁ । ୨୦ ମୁଁ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଅଛି, ଦେଖ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କହୁଅଛି, ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କହୁ ନାହିଁ ୨୧ ପରେ

ମୁଁ ସିରିୟା ଓ କିଲିକିୟା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଲି । ୨୨ ଯିହୁଦୀ ପରଦେଶର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଗଣଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀସମୂହ ନିକଟରେ ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ପରିଚିତ ନ ଥିଲି; ୨୩ ସେମାନେ କେବଳ ଶୁଣୁଥିଲେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବେ ଆତ୍ମିକତାକୁ ଗଢ଼ିବା କରୁଥିଲେ, ସେ ଥରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ତାହା ଏବେ ପରଘର କରୁଅଛନ୍ତି; ୨୪ ଆଉ ସେମାନେ ମୋ' ସକାଶେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରଶଂସା କରୁଥିଲେ ।

9

ପାଉଲ ପରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ

୧ ଗହା ପରେ ଚଉଦବର୍ଷ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନଶ୍ଚ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲି, ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ଘେନିଯାଇଥିଲି । ୨ ମୁଁ ପରଦେଶୀୟ ପୁରୋଧା ହୋଇ ଗମନ କଲି; ଆଉ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାଗର ପରଘର କରୁଅଛି, ଗହା ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦେଲି, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପୂର୍ବ ଅବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଶ୍ରମ ଯେପରି ବିଫଳ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ମାନ ଯୋଗ୍ୟ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ବୁଝାଇଲି । ୩ ମାତ୍ର ମୋହର ସଙ୍ଗେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଯେ ଗୁରୁକ ଲୋକ ଥିଲେ, ସେ ସୁଦ୍ଧା ସୁନ୍ଦର ହେବା ନିମନ୍ତେ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ; ୪ ଆତ୍ମିକତା ମଧ୍ୟକୁ ଆନୀତ କେତେ ଜଣ ଭଲ ଭାବେ ସକାଶେ ଏପରି ହେଲେ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମିକତାକର ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରାଧାନ ଥିଲା, ତର ସମ୍ପ୍ରଦେ ସେଥିର ଛିଦ୍ର ଅନୁପ୍ରେଷଣ କରି ଆତ୍ମିକତାକୁ ଦାସତ୍ୱରେ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ପରବେଶ କରିଥିଲେ; ୫ କିନ୍ତୁ ସୁସମାଗରର ସତ୍ୟ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହେ, ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମିକତା ଦେଖିବାପାଇଁ ଅଧିକ ସମ୍ପ୍ରାଧାନ କରି ସେମାନଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନ ଥିଲୁ । ୬ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଗଣ୍ୟମାନଙ୍କ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ (ସେମାନେ କି ପରକାର ଲୋକ ଥିଲେ, ସେଥିରେ ମୋହର ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ; ଇଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ), ସେହି ଗଣ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୋତେ କିଛି ନୂଆ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ନାହିଁ, ୭ ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପିତରଙ୍କୁ ଯେପରି ସୁନ୍ଦର ପୁରୋଧାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ମୋତେ ସେହିପରି ଅସୁନ୍ଦର ପୁରୋଧାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁସମାଗର ପରଘର କରିବାର ଭାର ଅର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ୮ (କାରଣ ସୁନ୍ଦର ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରେରିତପଦର କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ପିତରଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କଲେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି କର୍ମ କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ କଲେ), ୯ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ ପରଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଷୟ ବୁଝିଲେ, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦେ ଖ୍ୟାତ ଯାକୁବ, ପିତର ଓ ଯୋହନ ମୋତେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ସହଭାଗିତର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପରଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଆତ୍ମିକତାରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଓ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି; ୧୦ ଆତ୍ମିକତାରେ ଯେପରି ଦରଦରମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରୁ, କେବଳ ଏହା ସେମାନେ ଆତ୍ମିକତାକୁ କହିଥିଲେ; ଗହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲି ।

ପିତରଙ୍କୁ ପାଉଲଙ୍କର ଅନୁଯୋଗ

୧୧ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୈଫା ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୁଖ ଉପରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କଲି, କାରଣ ସେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ । ୧୨ ଯେଣୁ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ କେତେକ ଜଣ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ସେ ଅଣଯିହୁଦୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଭୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆପଣାକୁ ପୃଥକ ରଖିଲେ । ୧୩ ଆଉ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ସେହି ପରକାରେ କପଟ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଏପରିକି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କ କପଟରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେମାନେ ସୁସମାଗରର ସତ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସରଳ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କୈଫାଙ୍କୁ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇ ଯଦି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର ନ କରି ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାଧ୍ୟ କରୁଅଛ ?

ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ

୧୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜନ୍ମରେ ଯିହୁଦୀ, ଅଣଯିହୁଦୀ ପାପୀ ନୋହୁଁ, ୧୬ ତଥାପି ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ନ ହୋଇ କେବଳ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ, ଏହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେଉ; କାରଣ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ପାପୀ ବୋଲି ଦେଖାଗଲୁ, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କି ପାପର ସେବକ ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ । ୧୮ କାରଣ ମୁଁ ଯାହା ଯାହା ଭାଙ୍ଗିପାରି, ସେହି ସବୁ ଯଦି ଆଉ ଥରେ ନିର୍ମାଣ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ପରମାଣ କରୁଅଛି । ୧୯ ଯେଣୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜୀବିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ଦ୍ୱାରା ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ପୂର୍ତ୍ତି ମୃତ ହୋଇଅଛି । ୨୦ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କରୁଣରେ ହତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ଆଉ ଜୀବିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ'ଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ମୁଁ ଶରୀରରେ ଥାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଅଛି, ଗହା ବିଶ୍ୱାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରି ମୋ' ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଗହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯାପନ କରୁଅଛି । ୨୧ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବନ୍ଦୀ କରୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଯଦି ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକତା ଲାଭ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା ବୃଥା ।

୩

ବିଶ୍ୱାସ ଅବା ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକତା

୧ ହେ ନିର୍ବୋଧ ଗାଳତୀୟମାନେ, କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋହିତ କଲା ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ତ କରୁଣରେ ହତ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କେବଳ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର କ୍ରିୟାକର୍ମ ହେତୁ ନା ବିଶ୍ୱାସରେ ଶୁଣିବା ହେତୁ ଆତ୍ମା ପାଇଥିଲ ? ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଏପରି ନିର୍ବୋଧ ? ଆତ୍ମାରେ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଏବେ ଶରୀରରେ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛ ? ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ବନ୍ଦୀରେ ଏତେ କଲେଶଭୋଗ କରିଅଛ ? ଗହା କ'ଣ ପରକୃତରେ ବୃଥା ? ୫ ଅତଏବ, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଦାନ କରନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହତର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତି, ସେ କି ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର କ୍ରିୟାକର୍ମ ହେତୁ ଗହା କରନ୍ତି ନା ବିଶ୍ୱାସରେ ଶୁଣିବା ହେତୁ କରନ୍ତି ? ୬ ଯେପରି ଅବ୍ରାହାମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଆଉ ଗତକ ପକ୍ଷରେ ଗହା ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହେଲା । ୭ ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ, ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ୮ ଆଉ ଇଶ୍ୱର ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଧାର୍ମିକ ଗଣନା କରିବେ, ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଦେଖି ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗର କରି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭ ଦେଇ ସମସ୍ତ ଜାତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ” । ୯ ଏଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ

୧୦ କାରଣ ଯେତେ ଲୋକ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର କ୍ରିୟାକର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ, ଯେଣୁ ଲେଖା ଅଛି, “ଯେ କେହି ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ସମସ୍ତ କଥା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ନିତ୍ୟ ପରବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।” ୧୧ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆ ଦ୍ୱାରା କେହି ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏହା ତ ସପକ୍ଷ, “କାରଣ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ ।” ୧୨ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର ମୂଳ ବିଷୟ ନୁହେଁ; ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର ମୂଳ ବିଷୟ ଏହି, ଯେ ଏହି ସବୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ସେଥିରେ ବଞ୍ଚିବ । ୧୩ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଯେପରି ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତେ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ୧୪ ଏଥିପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇ ମୋଶାହକ ବନ୍ଦବସ୍ତୁଆର ଅଭିଶପ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ମୁକ୍ତ କଲେ; କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ଯେ କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଚତ୍ତାଯାଏ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ।

ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ପୁରତିକ୍ଷା

୧୫ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ କହୁଅଛି; ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଗଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେତେବେଳେ ଗହା ସ୍ୱପ୍ନାକୃତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ କେହି ଗହା ଅନ୍ୟଥା କରି ପାରେ ନାହିଁ ବା ସେଥିରେ କିଛି ଯୋଗ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୧୬ ଅବ୍ରାହାମ ଓ ଗହାହକ ସନ୍ତାନ ପୁରତି ପୁରତିକ୍ଷାସମୂହ ଉକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଜଣଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କରି ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନକୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ୧୭ ମୋହର ଭାବ ଏହି, ଯେଉଁ ନିୟମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱପ୍ନାକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଗୁରୁ ଶହ ଡିରିଶି ବର୍ଷ ପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗହା ବ୍ୟର୍ଥ କରେ ନାହିଁ, ଯେପରି ତଦ୍ୱାରା ପୁରତିକ୍ଷା ନିଷ୍ପନ୍ନ କରାଯାଏ । ୧୮ କାରଣ ଅଧିକାର ଯଦି ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାମୂଳକ ହୁଏ, ତେବେ ଗହା ଆଉ ପୁରତିକ୍ଷାମୂଳକ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ପୁରତିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଗହା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୯ ତେବେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାହିଁକି ଦିଆଗଲା ? ଯେଉଁ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କରି ପୁରତିକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ଗହାହକ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ଆଜ୍ଞାଲଭ୍ୟ ହେତୁ ଯୋଗ କରାଗଲା, ପୁଣି, ଗହା ଦୁତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନ ହସ୍ତରେ ସ୍ୱାପିତ ହୋଇଥିଲା । ୨୦ ମଧ୍ୟସ୍ୱପ୍ନ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷର ପୁରତିନିଧି ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଏକ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

୨୧ ତେବେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରତିକ୍ଷାସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧ ? ଗହା କେବେ ହେଁ ନ ହେଉ; କାରଣ ଯଦି ଜୀବନ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଏପରି ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତ, ତେବେ ଧାର୍ମିକତା ପୁରକୃତରେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାମୂଳକ ହୁଅନ୍ତ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ପୁରତିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପାପର ଅଧିକାର ବୋଲି ଗଣନା କରିଅଛି । ୨୩ ମାତ୍ର ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଆସିବା ପୂର୍ବ, ପୁରକାଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲୁ । ୨୪ ଏହି ପୁରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ସେହି ଶିକ୍ଷକର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୨୬ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଅଛ; ୨୭ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିଅଛ । ୨୮ ଯିହୁଦୀ କି ଗରାକ, ଦାସ କି ସ୍ୱାଧୀନ, ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛିର ହିଁ ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ । ୨୯ ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶ, ପୁରତିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

୪

ପୁତ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ

୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହୁଅଛି, ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନାବାଳକ ଥାଏ, ସେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର କର୍ତ୍ତା ହେଲେ ହେଁ କୌଣସି ପୁରକାରେ ଦାସଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ, ୨ କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ନିରୂପିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅଭିଭାବକ ଓ ବେବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଥାଏ । ୩ ସେହିପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମରେ ନାବାଳକ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଜଗତର ପ୍ରାଥମିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ାକର ଦାସ ଥିଲୁ ୪ କିନ୍ତୁ କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ନିକଟରୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ; ସେ ସ୍ତ୍ରୀଜାତ ହୋଇ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ହେଲେ, ୫ ଯେପରି ସେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ମୋଶାହକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁତ୍ରତ୍ୱର ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁତ୍ର, ଏଥିସକାଶେ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ନିକଟରୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ; ସେହି ଆତ୍ମା ଆବ୍ବା, ପିତା ବୋଲି ଡାକନ୍ତି । ୭ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଦାସ ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର, ପୁଣି, ଯଦି ପୁତ୍ର, ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

ଗାଳତୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାଉଲଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟନା

୮ ମାତ୍ର ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନ ଜାଣି, ଯେଉଁମାନେ ପରକୃତରେ ଈଶ୍ଵର ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ଥିଲ; ୯ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇଅଛ; ବରଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚିତ ହୋଇଅଛ, ତେବେ କିପରି ଆଉ ଥରେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଅକିଞ୍ଚନ ପୁରାଧୀନ ବିଷୟଗୁଡ଼ାକ ପ୍ରତି ଫେରିଯାଇ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସବୁର ଦାସ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଦିନ, ମାସ, ପର୍ବ ଓ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିଥାଅ । ୧୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛି, କାଳେ ତହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋହର ଏହି ଭୟ ହେଉଅଛି । ୧୨ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପରି ହୁଅ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ, ଶାରୀରିକ ପାତ୍ରା ହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଥମ ଥର ସୁସମାଗର ପରଗର କରିଥିଲି ୧୪ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ଵରୂପ ମୋହର ଶାରୀରିକ ଅବସ୍ଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁରନ୍ତ କଲ ନାହିଁ ବା ଘୃଣା କଲ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ଵରୂପେ, ଏପରିକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ଵରୂପେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କଲ । ୧୫ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ଆନନ୍ଦ କାହିଁ ? କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଚକ୍ଷୁ ଉତ୍ପାଟନ କରି ମୋତେ ଦେଇଥାଆନ୍ତ । ୧୬ ଅତଏବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକହିବାରୁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଅଛି ? ୧୭ ସେମାନେ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଦୟୋଗୀ, କିନ୍ତୁ ଭଲ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଦୟୋଗୀ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୮ କେବଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସବୁ ସମୟରେ ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଉଦୟୋଗୀ ହେବା ଭଲ । ୧୯ ହେ ମୋହର ପିଲାମାନେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୂପ ହୋଇନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ପରସବ ବେଦନାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଅଛି । ୨୦ ମୁଁ ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଭାବରେ କଥା କହି ପାରନ୍ତି, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ହତବୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛି ।

ହାଗାର ଓ ସାରାଙ୍କ ଉଦ୍ଦାହରଣ

୨୧ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧିନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ମୋତେ କୁହ ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ୨୨ କାରଣ ଲେଖା ଅଛି, ଅବଗ୍ରହାତ୍ମକର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଜଣେ ଦାସୀଠାରୁ ଓ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ଵାଧୀନ ସତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ । ୨୩ ଯେ ଦାସୀର ପୁତ୍ର, ସେ ଶାରୀରିକ ସ୍ଵତ୍ଵାବାନୁସାରେ ଜାତ ହେଲା; ମାତ୍ର ଯେ ସ୍ଵାଧୀନ ସତ୍ରୀର ପୁତ୍ର, ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଳରେ ଜାତ ହେଲା । ୨୪ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାର ରୂପକ ଅର୍ଥ ଅଛି, କାରଣ ଏହି ସତ୍ରୀମାନେ ଦୁଇଟି ନିୟମସ୍ଵରୂପ; ଗୋଟିଏ ନିୟମ ସାନୟ ପର୍ବତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ତହା ଦାସତ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନ ପରସବକାରିଣୀ, ହାଗାର ସେଥିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ୨୫ ହାଗାର, ଏହି ଶବ୍ଦ ଆରବରେ ସାନୟ ପର୍ବତକୁ ବୁଝାଏ, ପୁଣି, ତହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିରୁଶାଲମର ସମତୁଲ୍ୟ, କାରଣ ଏ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଦାସତ୍ଵରେ ରହିଅଛି । ୨୬ କିନ୍ତୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଵୟ ଯିରୁଶାଲମ ସ୍ଵାଧୀନ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜନନୀ; ୨୭ ଯେଣୁ ଲେଖା ଅଛି, “ଆଗୋ ବନ୍ଧ୍ୟା, ଅପରସ୍ଵତେ, ଆନନ୍ଦ କର, ଆଗୋ ପରସବବେଦନା ରହିତେ, ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଜୟଧ୍ଵନି କର; କାରଣ ସଧବାର ସନ୍ତାନଠାରୁ ଅନାଥର ସନ୍ତାନ ଅଧିକ ।” ୨୮ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇସ୍ରାକଙ୍କ ପରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସନ୍ତାନ । ୨୯ କିନ୍ତୁ ଶାରୀରିକ ସ୍ଵତ୍ଵାବାନୁସାରେ ଯେ ଜାତ, ସେ ଯେପରି ସେ ସମୟରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଯେ ଜାତ, ତାଙ୍କୁ ଗତନ କରୁଥିଲା, ସେହିପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଘଟୁଅଛି । ୩୦ ମାତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର କ'ଣ କୁହେ ? ଦାସୀ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କରିଦିଅ; କାରଣ ଦାସୀର ପୁତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନ ସତ୍ରୀର ପୁତ୍ର ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ୩୧ ଅତଏବ, ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମାମାନେ ଦାସୀର ସନ୍ତାନ ନୋହୁଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାଧୀନ ସତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସ୍ଵାଧୀନତା

୧ ସ୍ୱାଧୀନତା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମାତ୍ମାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ଅତଏବ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇ ରୁହ ଏବଂ ଦାସତ୍ୱ ଯୁଆଳିରେ ଆଉ ଥରେ ଯୋଗ୍ୟ ନ ଯାଅ । ୨ ଦେଖ, ମୁଁ ପାଉଳ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ହୁଏ, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦସ୍ତାବିଜ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ୩ ମୁଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ପରତତ୍ତ୍ୱ ଜଣକୁ ପୁନର୍ବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ସେ ସମସ୍ତ ଫୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାୟୀ । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଫୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦସ୍ତାବିଜ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପତ୍ତିତ ହୋଇଅଛ । ୫ କାରଣ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଆତ୍ମାତ୍ମା ଦସ୍ତାବିଜ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଶାରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛ । ୬ ଯେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ମକ ସହଭାଗିତରେ ସ୍ୱାଧୀନତା କି ଅସ୍ୱାଧୀନତା କିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପରେମରେ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ସାର । ୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଦୌଡୁଅଲ; କିଏ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲା ଯେ, ସତ୍ୟର ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇଅଛ ? ୮ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଆହ୍ୱାନକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଠାରୁ ଏହି ପରବର୍ତ୍ତନ ଆସି ନାହିଁ । ୯ ଅଲପ ଖମାର ପିଣ୍ଡୁଲ୍ୟାକ ଖମାରମୟ କରିଦିଏ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅନ୍ୟ ପରକାର ବିଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରଭୁତ୍ୱଠାରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱାଧୀନ କରୁଅଛି, ସେ ଯେ କେହି ହେଉ, ଆପଣାର ଦଣ୍ଡ ବହନ କରିବ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ହେ ଭାଇମାନେ, ଯଦି ମୁଁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱାଧୀନତା ବିଧି ପରଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ତେବେ କାହିଁକି ମୁଁ ଏଯାଏ ଗତନା ଭୋଗ କରୁଅଛି ? ଗହାହେଲେ କରୁଣ ତ ଆଉ ବିଧାନ କାରଣ ନୁହେଁ । ୧୨ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱାଧୀନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଲେ, ଭଲ ହୁଅନ୍ତୁ । ୧୩ କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ନିମନ୍ତେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛ; କେବଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ବ୍ୟବହାର ନ କର, ବରଂ ପରେମରେ ପରସ୍ପରର ସେବା କର । ୧୪ କାରଣ ସମସ୍ତ ଫୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପରେମ କର ।” ୧୫ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କାମୁଡ଼ାକାମୁଡ଼ି ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ଗ୍ରାସ କର, ତେବେ ସାବଧାନ, ଯେପରି ପରସ୍ପର ଦସ୍ତାବିଜ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୁଅ ।

ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଆଚରଣ

୧୬ ଫୋହର ଭାବ ଏହି, ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଦସ୍ତାବିଜ ଆଚରଣ କର, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶରୀରର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ । ୧୭ କାରଣ ଶରୀରର ଅଭିଳାଷ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ପରତିକୂଳ, ଆଉ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଅଭିଳାଷ ଶରୀରର ପରତିକୂଳ, ଯେଣୁ ଏହି ଦୁଇ ପରସ୍ପରର ବିପରୀତ; ଫଳତଃ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର, ସେହି ସବୁ କରି ପାର ନାହିଁ । ୧୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଦସ୍ତାବିଜ ପରିଗଳିତ ହୁଅ, ତେବେ ଫୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନୁହଁ । ୧୯ ଶରୀରର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତ ସପକ୍ଷରୂପେ ଜଣା: ବ୍ୟଭିଚାର, ଅଶୁଚିତ ୨୦ କାମୁକତା, ପରତିମାପୂଜା, ନରହତ୍ୟା, କୁହ୍ନକ, ଶତରୁତ, ବିବାଦ, ଦ୍ୱେଷ, କ୍ରୋଧ, ସ୍ୱାଧୀନତା, ଦଳଭେଦ, ମତଭେଦ, ଈର୍ଷା, ୨୧ ମତତତ୍ତ୍ୱ, ରତ୍ନରସ, ଇତ୍ୟାଦି ପରକାର କର୍ମଗୁଡ଼ିକ; ମୁଁ ପୂର୍ବରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ସେହିପରି ଆଗରୁ କହୁଅଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସବୁପରକାର କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗର୍ଭର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଫଳ ପରେମ, ଆନନ୍ଦ, ଶାନ୍ତି, ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା, ପରୋପକାରିତା, ୨୩ ଭଦ୍ରତା, ବିଶ୍ୱାସତତ୍ତ୍ୱ, ମୃଦୁତା ଓ ଆତ୍ମସଂଯମ; ଏହି ସମସ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଫୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ୨୪ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ମକ, ସେମାନେ ଶରୀରକୁ ସେଥିର କାମନା ଓ ଅଭିଳାଷ ସହିତ କରୁଣରେ ହତ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ଯଦି ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଦସ୍ତାବିଜ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ତେବେ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆଚରଣ କରୁ । ୨୬ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମା ଗର୍ଭା ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ବିରକ୍ତ ନ କରୁ ଓ ପରସ୍ପରକୁ ଈର୍ଷା ନ କରୁ ।

୭

ପରସ୍ପରର ଭାର ବହନ କରିବା

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ଯଦି କେହି କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଧରାପଡ଼େ, ଆତ୍ମିକ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃଦୁ ଭାବରେ ସେହି ପରକାର ଲୋକକୁ ସଂଶୋଧନ କର, ପୁଣି, କେଜାଣି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପଡ଼ି ପାର, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ୨ ପରସ୍ପରର ଭାର

ବହନ କର; ଏହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ କରିବ ।
 ୩ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଅସାର ହେଲେ ହେଁ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ ବୋଲି ମନେ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜକୁ
 ପରବଞ୍ଚନା କରେ । ୪ କିନ୍ତୁ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଜଣ ଆପଣା କର୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରୁ, ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟ
 ସହିତ ଆପଣାକୁ ତୁଳନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦର୍ପ ନ କରି କେବଳ ନିଜଠାରେ ଦର୍ପର କାରଣ ପାଇବ;
 ୫ କାରଣ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଜଣ ଆପଣା ଭାର ବହନ କରିବ । ୬ କିନ୍ତୁ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ
 ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ସେ ଶିକ୍ଷାଦାତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବିଷୟର ସହଭାଗୀ କରାଉ । ୭ ଭଲ
 ନ ହୁଅ; ଈଶ୍ଵର ବିଦ୍ରବ ପାତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ବୁଝେ, ଗ୍ରହା ହିଁ କାଟିବ । ୮ ଯେଣୁ
 ଯେ ଆପଣା ଶରୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଝେ, ସେ ଶରୀରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କ୍ଷୟଶାୟ ଶସ୍ତ୍ର କାଟିବ;
 କିନ୍ତୁ ଯେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଝେ, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅନନ୍ତ ଜୀବନରୂପ
 ଶସ୍ତ୍ର କାଟିବ । ୯ ଆତ୍ମାମାନେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିବାରେ କଲିନ୍ତ ନ ହେଉ; କାରଣ କଲିନ୍ତ
 ନେହିଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଶସ୍ତ୍ର କାଟିବା । ୧୦ ଅତଏବ, ଆତ୍ମାମାନେ ସୁଯୋଗ ଅନୁସାରେ
 ସମସ୍ତଙ୍କର, ବିଶେଷତଃ, ଏକ ପରିବାରଭୁକ୍ତ ବିଶ୍ଵାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରୁ ।

ଶେଷ ସତକ୍ଷରୀ ଓ ଅଭିବାଦନ

୧୧ ଦେଖ, କିପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ମୋହର ନିଜ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ଲେଖିଅଛି । ୧୨ ଯେଉଁମାନେ ବାହ୍ୟ କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସୁଖ୍ୟାତି ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି; ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କରୁଣ ହେତୁ ସେମାନେ ଯେପରି
 ଗତନା ଭୋଗ ନ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେଥିନିମନ୍ତେ ଗ୍ରହା କରନ୍ତି । ୧୩ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ସୁନ୍ଦର ବିଧି
 ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜେ ସୁଦ୍ଧା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ
 ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗର୍ବ କରି ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ସୁନ୍ଦର କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କରୁଣ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଉ କାହିଁରେ ଦର୍ପ କରିବା ମୋ'ଠାରୁ ଦୂରେ ଥାଉ; ଗ୍ରହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ମୋ' ପ୍ରତି ଓ ମୁଁ
 ଜଗତ ପ୍ରତି କରୁଣରେ ହତ ହୋଇଅଛି । ୧୫ କାରଣ ସୁନ୍ଦର କିମ୍ବା ଅସୁନ୍ଦର କିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନୂତନ
 ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ସାର । ୧୬ ଆଉ, ଯେତେ ଲୋକ ଏହି ନିୟମାନୁସାରେ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇସ୍ଵାଏଲ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଦୟା ବର୍ତ୍ତୁ । ୧୭ ଆଜିଠାରୁ କେହି ଆଉ ମୋତେ କଷ୍ଟ
 ନ ଦେଉ, କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ଶରୀରରେ ଯାଶୁଙ୍କ କ୍ଷତଦାଗ ବହନ କରୁଅଛି । ୧୮ ହେ ଭାଇମାନେ,
 ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ
 । ଆମେନ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Ephesians

ଏଫିସାୟ ମାତୃକା ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଜ୍ଞକ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ, ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞକ ଇରଛାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଜ୍ଞକ ଜଣେ ପ୍ରେରିତ, ଏଫିସରେ ଥିବା ସାଧୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଜ୍ଞକଠାରେ ଥିବା ବିଶ୍ଵାସୀମାନଜ୍ଞକ ନିକଟକୁ^୨ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକଠାରେ ନିହିତ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ

୩ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକ ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ ହେଉନୁ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଅଛନ୍ତି, ^୪ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାଜ୍ଞକ ସକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପତନ ପୂର୍ବେ ଗହାଜ୍ଞକଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ମନୋନୀତ କଲେ; ^୫ ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର କରିବାକୁ ଆପଣା ସ୍ଵପ୍ନରେ ଇରଛାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କଲେ; ^୬ ଏହା ଗହାଜ୍ଞକ ଅନୁଗ୍ରହର ଗୌରବର ପରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି; ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ସେ ପ୍ରିୟତମଜ୍ଞକ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ^୭ ଗହାଜ୍ଞକ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରିୟତମଜ୍ଞକ ଠାରେ ଗହାଜ୍ଞକ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧ ସବୁର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ^୮ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ସେ ସମସ୍ତ ପରକାର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ^୯ ପୂର୍ବରୁ ସଜ୍ଜଳପ କରିଥିବା ଆପଣା ମତ୍ତଗଳମୟ ଇରଛାନୁସାରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ଆପଣା ଇରଛାର ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ଵ ଜ୍ଞାତ କରାଇଅଛନ୍ତି, ^{୧୦} ଯେପରି କାଳର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗହାଜ୍ଞକ ସଜ୍ଜଳପାନୁସାରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକଠାରେ ଏକାନ୍ତ କରିବେ । ^{୧୧} ଗହାଜ୍ଞକଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛୁ, ଯେଣୁ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଇରଛାର ସଜ୍ଜଳପାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରନ୍ତି, ଗହାଜ୍ଞକ ଅଭିପ୍ରେୟ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପିତ ହେଲୁ, ^{୧୨} ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଭରସା କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞକ ଗୌରବର ପରଶଂସାର କାରଣ ହେଉ । ^{୧୩} ଗହାଜ୍ଞକ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପରିତ୍ରାଣର ସୁସମାଗର ଶୁଣି ବିଶ୍ଵାସ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଜ୍ଞକ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଜ୍ଞକ ହୋଇଅଛୁ; ^{୧୪} ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞକ ଗୌରବର ପରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ଗହାଜ୍ଞକ ନିକସ୍ତ୍ର ମୁକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ଅଧିକାରର ବଜନସ୍ଵରୂପ ।

ପାଉଲଜ୍ଞକ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୫ ଏହି କାରଣରୁ ପରଭୁ ଯୀଶୁଜ୍ଞକଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଜ୍ଞକର ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସମସ୍ତ ସାଧୁଜ୍ଞକ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରେମ, ^{୧୬} ସେଥିର ସମ୍ବାଦ ପାଇ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ^{୧୭} ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକର ପରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକର ଇଶ୍ଵର, ଗୌରବମୟ ପିତା, ଗହାଜ୍ଞକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଓ ପରତ୍ରାଣଦେଶର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ^{୧୮} ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ଆନ୍ତରିକ ଚକ୍ଷୁ ପରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତେ ଗହାଜ୍ଞକ ଆହ୍ଵାନର ଭରସା କ'ଣ, ସାଧୁମାନଜ୍ଞକ ମଧ୍ୟରେ ଗହାଜ୍ଞକ ଅଧିକାରର ଗୌରବରୂପ ଧନ କ'ଣ, ^{୧୯} ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସୀ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଗହାଜ୍ଞକ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ପରାକରମ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଜ୍ଞକ ପ୍ରତି ଗହାଜ୍ଞକ ଶକ୍ତିର ଅତ୍ୟଧିକ ମହତତ୍ତ୍ଵ କ'ଣ, ଏହି ସବୁ ଜାଣି ପାର; ^{୨୦} ସେହି ଶକ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜ୍ଞକଠାରେ ସାଧନ କରି ଗହାଜ୍ଞକ ମୃତମାନଜ୍ଞକ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇ ସମସ୍ତ ଆଧିପତ୍ୟ, କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ, ଶକ୍ତି, ପରଭୁତ୍ତ୍ଵ ପୁଣି, ଇହକାଳ ଓ ମଧ୍ୟ ପରକାଳରେ ଯେତେ ନାମ ଖ୍ୟାତ, ^{୨୧} ସେ ସମସ୍ତଜ୍ଞକ ଉପରେ ଗହାଜ୍ଞକ ଉନ୍ନତ କରାଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ

ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବେଶ ନ କରାଇଲେ, ୨୨ ଆଉ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଞ୍ଜଳ ପାଦ ତଳେ ବଶାଭୂତ କରି ରଖି ଗହାଞ୍ଜଳ ସର୍ବ ବିଷୟର ମସ୍ତକରୂପେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦାନ କଲେ; ୨୩ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଗହାଞ୍ଜଳ ଶରୀର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ସର୍ବଭୋଗ୍ୟେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣଗତ ।

9

ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ

୧ ଏହି ସଂସାରର ଭାବାନୁସାରେ ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଗର୍ଭର ଅଧିପତି, ୨ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଏବେ ହେଁ ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ସ୍ୱଭାବମାନଙ୍କ ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି, ଗହାର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲ; ୩ ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ସ୍ୱଭାବମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମନର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱପ୍ନଭାବତଃ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ; ୪ ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାସାଗର ଯେ ଈଶ୍ୱର, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖରାପତ୍ୟ ସହିତ ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ, ୫ ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜଳ ସହିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରି ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁତ୍ୟକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ସହିତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ୬ ଯେପରି ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁତ୍ୟକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରି ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁତ୍ୟକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ସହିତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, ୭ ଓ ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁତ୍ୟକାରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ଯୁଗରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ପରକାଶ କରନ୍ତି । ୮ କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ; ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜଠାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ, ଗହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ, ୯ କ୍ରିୟାକର୍ମରୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି କେହି ଦର୍ପ ନ କରେ । ୧୦ କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳ ରଚନା, ଯେ ସମସ୍ତ ସତକାର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ କରିବୁ ବୋଲି ଈଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଆଚରଣରେ ସେହି ସବୁ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁତ୍ୟକାରେ ସୃଷ୍ଟ ।

ଖରାପତ୍ୟକାରେ ଏକ

୧୧ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରେ ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଣୟିତ୍ରୀ ଥିଲ ଓ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ହସ୍ତକୃତ ସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସୁନ୍ଦର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେଉଥିଲ, ୧୨ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଖରାପତ୍ୟକାରେ ପୃଥକ୍, ଇସ୍ତରାଫଲର ପରଜାପତ୍ରପ୍ରଦାନ , ଭରସାହୀନ ଓ ଈଶ୍ୱର ବିହୀନ ହୋଇଥିଲ, ଏହା ସମରଣ କର । ୧୩ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୂରରେ ଥିଲ ଯେ, ଏବେ ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁତ୍ୟକାରେ ଗହାଞ୍ଜଳ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇଅଛ । ୧୪ କାରଣ ସେ ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି, ସେ ଶତରୁଗରୂପ ମଧ୍ୟସର୍ବତ୍ରା ବିଛେଦପ୍ରଦାନ ଭଗ୍ନ କରି ଉଭୟକୁ ଏକ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୫ ପୁଣି, ବିଧିବିଧାନଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାମୂଳକ ମୋଶାହଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆପଣା ଶରୀରରେ ରହିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଶାନ୍ତି ସ୍ୱାପନ କରି ଉଭୟକୁ ଆପଣାଠାରେ ଜଣେ ନୂଆ ଲୋକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ୧୬ ଆଉ କରୁଣ ଦ୍ୱାରା ଶତରୁଗ ବିନାଶ କରି ତଦ୍ୱାରା ଉଭୟକୁ ଏକ ଶରୀର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଗଠନ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ କରନ୍ତି । ୧୭ ଆଉ ଦୂରରେ ଥିଲ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଉଭୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଆସି ଶାନ୍ତିର ସୁସମାଗର ପରଗର କଲେ; ୧୮ କାରଣ ଗହାଞ୍ଜଳ ଦେଇ ଆତ୍ମେମାନେ ଉଭୟ ଏକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଥ ପାଇଅଛ । ୧୯ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ବିଦେଶୀ ବା ପରବାସୀ ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ସହନାଗରିକ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରଭୁକ୍ତ ଅଟ; ୨୦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛ, ଖରାପତ୍ୟ ଯାଶୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସେହି କୋଣର ପରଧାନ ପରସ୍ତର; ୨୧ ଗହାଞ୍ଜଳରେ ପ୍ରେମକ୍ରମେ ଗୃହ ଏକତ୍ର ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇ ପରଭୁତ୍ୟକାରେ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛ; ୨୨ ଗହାଞ୍ଜଳରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ନିର୍ମିତ ହେଉଅଛ ।

୩

ସୁସମାଗର ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ୱର ପରକାଶ

୧ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପାଉଲ, ଅଣକ୍ଷିପ୍ତା ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକର ବନ୍ଦୀ ୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରଦତ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେବକ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଶୁଣିଥିବ, ୩ ଅର୍ଥାତ୍ ପରତତ୍ତ୍ଵଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସେହି ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ଵ ମୋତେ ଜ୍ଞାତ କରାଗଲା, ଯେପରି ମୁଁ ପୂର୍ବେ ସକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଲେଖିଅଛି । ୪ ଗହା ପତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ଵରେ ମୋର ଜ୍ଞାନର ପରିଚୟ ପାଇ ପାର; ୫ ସେହି ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ଵ ଏବେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗହାଙ୍କ ପବିତ୍ର ପରେରିତ ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ପୂର୍ବ କାଳର ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ଭାଷଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା, ୬ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସମାଗର ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକଠାରେ ଅଣକ୍ଷିପ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶାଧିକାରୀ, ଏକ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପରତତ୍ତ୍ଵ ଓ ପରତିଜ୍ଞାର ସହଭାଗୀ ଅଟନ୍ତି; ୭ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ମୋତେ ପରଦତ୍ତ ଗହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଦାନ ପରମାଣେ ସେହି ସୁସମାଗରର ମୁଁ ଜଣେ ସେବକ ହେଲି । ୮ ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଯେ ମୁଁ, ମୋତେ ଅଣକ୍ଷିପ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବୋଧ ଅଗମ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିଧର ସୁସମାଗର ପରଗ୍ର କରିବା ପାଇଁ, ୯ ପୁଣି, ସର୍ବସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପରଗ୍ରୀନ କାଳରୁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିବା ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗହାଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ କ'ଣ, ଗହା ଆଲୋକରେ ପରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି, ୧୦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକଠାରେ ଈଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଚିନ୍ତନ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ, ୧୧ ତଦନୁସାରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ଵାରା ଯେପରି ଗହାଙ୍କର ବହୁବିଧ ଜ୍ଞାନ, ସ୍ଵପ୍ନରେ କର୍ତ୍ତାପଣ ଓ ଅଧିକାରପରପତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଏ; ୧୨ ସେହି ପରତୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ଗହାଙ୍କଠାରେ ସାହସ ପୁଣି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିର୍ଭୟରେ ଯିବା ପାଇଁ ପଥ ପାଇଅଛୁ । ୧୩ ଅତଏବ ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଯେଉଁ କଲେଶ ଭୋଗ, ସେଥିସକାଶେ ହତଶ ହୁଅ ନାହିଁ, ଗହା ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୌରବ ।

ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରାର୍ଥନା

୧୪ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ପୃଥକାସଥ ପରତତ୍ତ୍ଵକ ପିତୃକୁଳ ନାମ ପରପତ ହୁଏ, ୧୫ ଗହାଙ୍କ ଛାନ୍ଦରେ ମୁଁ ଆଶୁପାତି ପରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, ୧୬ ଯେପରି ସେ ଆପଣା ଗୌରବରୂପ ଧନ ଅନୁସାରେ ଆପଣା ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ପୁରୁଷରେ ଶକ୍ତି ପରପତ ହୋଇ ବଳବାନ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ୧୭ ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବାସ କରନ୍ତି, ୧୮ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରେମରେ ବଦ୍ୟମୂଳ ଓ ଦୃଢ ରୂପେ ସଥାପିତ ହୋଇ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରେମ, ଗହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ସହିତ ସେଥିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପରସଥ, ଉଚ୍ଚତ ଓ ଗଭୀରତ ବୁଝିବାକୁ ଶକ୍ତି ପରପତ ହୁଅ, ୧୯ ଆଉ ସେହି ପରକାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣାଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ ।

୨୦ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମାଗିବା ବା ଭାବିବା ଠାରୁ ଅତୟଧିକ ପରିମାଣରେ ସାଧନ କରି ପାରନ୍ତି, ୨୧ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପୁରୁଷାନ୍ତରମରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକ ଦ୍ଵାରା ଗହାଙ୍କର ଗୌରବ ହେଉ । ଆମେନ ।

୪

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଏକତା

୧ ଅତଏବ ପରତୁଙ୍କ ହେତୁ ବନ୍ଦୀ ଯେ ମୁଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଆହ୍ଵାନରେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି, ସେଥିର ଯୋଗ୍ୟ ଆଚରଣ କର, ୨ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବପରକାର ନମରତ, ମୃଦୁତା, ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣତା ଓ ପରେମରେ ପରସପର ପରତି ସହନଶୀଳ ହୁଅ; ୩ ଶାନ୍ତିରୂପ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧ ହୋଇ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଐକ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ । ୪ ଏକ ଶରୀର ଓ ଏକ ଆତ୍ମା, ଯେଉଁ ରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆହ୍ଵାନର ଏକ ଭରସାରେ ମଧ୍ୟ ଆହୂତ ହୋଇଅଛି; ୫ ଏକ ପରତୁ, ଏକ ବିଶ୍ଵାସ, ଏକ ବାପ୍ତିସମ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଏକ ଈଶ୍ଵର ଓ ପିତା; ୬ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି । ୭ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦାନର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରତତ୍ତ୍ଵକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି । ୮ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତ ଅଛି, ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଆରୋହଣ କରି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ,

ଆଉ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନାନା ବରଦାନ ଦେଲେ । ୯ (ସେ ଆଗେହଣ କଲେ ବୋଲି କହିଲେ ଅର୍ଥ କ'ଣ? ନା, ସେ ମଧ୍ୟ ନିତସ୍ଥ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ୧୦ ଯେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ସେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ ଆଗେହଣ କଲେ ।) ୧୧ ସେ କାହା କାହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, କାହା କାହାକୁ ଭାବବାଦୀ, କାହା କାହାକୁ ସୁସମାଗର ପରତରକ, ପୁଣି, କାହା କାହାକୁ ପାଳକ ଓ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଦାନ କରିଥାନ୍ତି, ୧୨ ଯେପରି ସାଧୁମାନେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ୧୩ ଶେଷରେ ଯେପରି ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନରେ ଏକତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁରୁଷ ହେଉ, ୧୪ ଯେପରି ଆତ୍ମାମାନେ ଆଉ ଶିଶୁ ପରି ନ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରତରଣ ଓ ଭଲତା ଯୁକ୍ତ କଲପନା ଅନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ରୂପ ବାୟୁରେ ଇତସ୍ତତଃ ଗଳିତ ନ ହେଉ, ୧୫ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି ମସୃତ ସ୍ୱରୂପ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଗହାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସର୍ବ ବିଷୟରେ ପ୍ରେମରେ ବୃଦ୍ଧ ପାଉ; ୧୬ ଗହାତ୍ମକଠାରୁ ସମସ୍ତ ଶରୀର ପ୍ରେମକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ପୁଣି, ପ୍ରେମକ ଅଂଶ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସୁଖିତ ଓ ସୁସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରେମରେ ଆପଣାର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ନିଜର ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରୁଅଛି ।

ନୂତନ ଜୀବନର ଆଚରଣ

୧୭ ଅତଏବ ମୁଁ ପରତ୍ନତ୍ୱ ନାମରେ ବିଶେଷ ଅନୁରୋଧ କରି କହୁଅଛି, ଆବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ମନର ଅସାରଗରେ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଆଚରଣ କର ନାହିଁ; ୧୮ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ମୁର୍ଖତା ହେତୁ ଓ ନିଜ ନିଜ ହୃଦୟର ଜତଜ ହେତୁ ଆପଣା ଆପଣା ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନ୍ୟକାରକତା ପୁଣି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତି; ୧୯ ସେମାନେ ଜତବତ୍ ହୋଇ ଧନଲୋଭରେ ଆସକ୍ତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ ସର୍ବପରକାର ଅଶୁଚି କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ କାମୁକତାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି । ୨୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେପରିକାରେ ଶିକ୍ଷା କରି ନାହିଁ; ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଗହାତ୍ମକ ବିଷୟ ଶୁଣିଅଛ, ପୁଣି, ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗହାତ୍ମକ ସହଭାଗିତାରେ ଥାଇ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛ, ୨୨ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରାତନ ଆଚରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁ ପୁରାତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରବଞ୍ଚନାର ବିଲସିତ ଅନୁସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭରଷ୍ଟ ହେଉଅଛି, ଗହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ, ୨୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ନୂତନାକୃତ ହୋଇ, ୨୪ ଯେଉଁ ନୂତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଧାର୍ମିକତା ଓ ସତ୍ୟର ପବିତ୍ରତାରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଗହା ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛ ।

୨୫ ଅତଏବ ମିଥ୍ୟା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମକ ଜଣ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀ ସହିତ ସତ୍ୟ ଆଲପ କର, କାରଣ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପରର ଅତ୍ୟାଚାରକତା । ୨୬ କ୍ରୋଧ କର କିନ୍ତୁ ପାପ କର ନାହିଁ; ସୁର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ନ ହେଉ ଶୁକ୍ରୋଧ ପରିତ୍ୟାଗ କର, ପୁଣି, ଶତ୍ରୁତାକୁ ସଂହାର ଦିଅ ନାହିଁ । ୨୭ ଚୋର ଥାଉ ଚୋର ନ କରୁ, ୨୮ ବରଂ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକକୁ ଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଗହା ପାଖରେ କିଛି ଥାଇ ପାରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ନିଜ ହାତରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପରିଶ୍ରମ କରୁ । ୨୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କୌଣସି କୁବାକ୍ୟ ନିର୍ଗତ ନ ହେଉ, ବରଂ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ନିଷଠାଜନକ ବାକ୍ୟ ନିର୍ଗତ ହେଉ, ଯେପରି ଗହା ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପକ୍ଷରେ ହିତଜନକ ହୁଏ । ୩୦ ଆଉ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ରାଘା ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତି ଦିବସ ନିମନ୍ତେ ମୁଦ୍‌ଗତ ହୋଇଅଛ, ଗହାତ୍ମକୁ ଦୂଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ । ୩୧ ସମସ୍ତ ପରକାର କଟୁ ଭାବ, ରାଗ, କ୍ରୋଧ, କଳହ ଓ ନିନ୍ଦା, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ପରକାର ହିଂସା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହେଉ; ୩୨ ଆଉ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅ, କୋମଳ ହୃଦୟ ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କ୍ଷମା କଲେ, ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ କ୍ଷମା କର ।

ପ୍ରେମରେ ଆଚରଣ

୧ ଅତଏବ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କ ପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁକାରୀ ହୁଅ; ୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁଗନ୍ଧ

ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳି ସ୍ୱରୂପେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେହିପରି ପୁରେମରେ ଆଚରଣ କର ।
 ୩ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟଭିଚାର, ସମସ୍ତ ପରକାର ଅଶୁଚିତ କିମ୍ବା ଲୋଭ, ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ସ୍ଥାନ ନ ପାଉ; ଗହା ସାଧୁମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁଚିତ; ୪ ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ଅନୁପମୁକ୍ତ, ଏପରି
 କୁତ୍ସିତ ବ୍ୟବହାର ବା ଅସାର କଥା ବା ହାସ୍ୟପରିହାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖା ନ ଯାଉ,
 ବରଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ । ୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଜାଣ
 ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ବା ଅଶୁଦ୍ଧାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଲୋଭୀ ସେ ତ ଦେବପୂଜକ -ଏମାନଙ୍କର,
 ଖରାଷ୍ଟ ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୬ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସାର କଥାରେ
 ନ ଭୁଲାଇ, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ କୁକର୍ମ ହେତୁ ଅନାଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
 କ୍ରୋଧ ବର୍ତ୍ତେ । ୭ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ପୂର୍ବେ ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରଭୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଆଲୋକ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛ;
 ଆଲୋକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରି ଆଚରଣ କର, ୯ (କାରଣ ସମସ୍ତ ପରକାର ଉତ୍ତମତ, ଧାର୍ମିକତା
 ଓ ସତ୍ୟ ଆଲୋକର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ), ୧୦ ପରଭୁଙ୍କର କଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ, ଗହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର;
 ୧୧ ଅଧିକାରର ନିଷ୍ଫଳ କର୍ମ ସବୁର ସହଭାଗୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ସବୁର ଦୋଷହିଁ ଦେଖାଇଦିଅ;
 ୧୨ କାରଣ ସେମାନେ ଯାହାସବୁ ଗୁପ୍ତରେ କରନ୍ତି, ସେହି ସବୁ କଥା କହିବା ସୁଦ୍ଧା ଲଜ୍ଜାଜନକ,
 ୧୩ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଦୋଷ ଆଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଏ, ଯେଉଁ ସବୁ ପରକାଶିତ ହୁଏ,
 ଗହା ଆଲୋକ । ୧୪ ଏଣୁ ଉକ୍ତ ଅଛି, ହେ ନିଦ୍ରିତ ଜାଗ, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠ, ପୁଣି, ଖରାଷ୍ଟ
 ତୁମ୍ଭକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ୧୫ ଅତଏବ ଅଜ୍ଞାନ ପରି ନ ହୋଇ ଜ୍ଞାନୀ ପରି ନିଜ ନିଜ ଆଚରଣ
 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ସାବଧାନ ହୁଅ, ୧୬ ପୁଣି, ସୁଯୋଗର ସତ୍ ବ୍ୟବହାର କର, କାରଣ କାଳ ମନ୍ଦ
 ଅଟେ । ୧୭ ଏଣୁ ନିର୍ବୋଧ ନ ହୋଇ ପରଭୁଙ୍କର କଣ ଇଚ୍ଛା ଗହା ବୁଝ । ୧୮ ଆଉ ଦରକ୍ଷାରସରେ
 ମତ୍ତ ନ ହୁଅ, ସେଥିରୁ ତ ଅତ୍ୟାଗ୍ର ଜନମେ, ମାତ୍ର ଗାତ, ସତେତ୍ର ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
 ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅ, ୧୯ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
 ଭଜନ ଓ ଗୀତ ଗାନ କର; ୨୦ ସର୍ବଦା ସର୍ବ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟଙ୍କ
 ନାମରେ ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ,

ସ୍ତରୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀମା

୨୧ ଆଉ ଖରାଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭୟ କରି ପରସ୍ପରର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ । ୨୨ ହେ ସ୍ତରୀମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଯେପରି ପରଭୁଙ୍କର ବସାଭୂତ ହୁଅ, ସେହିପରି ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନର ବସାଭୂତ ହୁଅ , ୨୩ କାରଣ
 ଖରାଷ୍ଟ ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀର ମସୃତକ ସ୍ୱରୂପ, ସ୍ତ୍ରୀମା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସ୍ତରୀର ମସୃତକ
 ସ୍ୱରୂପ, ପୁଣି, ଖରାଷ୍ଟ ଆପଣା ଶରୀରରୁ ମଣ୍ଡଳୀର ତରାଣକର୍ତ୍ତା । ୨୪ ହଁ, ମଣ୍ଡଳୀ ଯେପରି
 ଖରାଷ୍ଟଙ୍କର ବଶୀଭୂତ, ସେହିପରି ସ୍ତରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନର
 ବସାଭୂତ ହେଉନ୍ତୁ । ୨୫ ହେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ଖରାଷ୍ଟ ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପୁରେମ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରେମ କର; ସେ ତ ଗହା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ
 ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ୨୬ ଯେପରି ବାକ୍ୟ ଓ ଜଳ ପରକ୍ଷାଳନ ଦ୍ଵାରା ସେ ଗହାକୁ ପରିଷ୍କାର କରି
 ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ୨୭ ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀ ନିଷ୍କଳଜ୍ଵଳ, ନିଶ୍ଚୁନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ ପରକାର ଦୋଷରହିତ ହୋଇ
 ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୁଏ, ଆଉ ସେହିପରି ଗୌରବମୟ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଗହାକୁ ଆପଣା ନିକଟରେ
 ଉପସ୍ଥିତ କରନ୍ତି । ୨୮ ସେହିପରି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ
 ଶରୀର ସଦୃଶ ପୁରେମ କରିବା ଉଚିତ । ଯେ ନିଜ ସ୍ତରୀକୁ ପୁରେମ କରେ, ସେ ଆପଣାକୁ ପୁରେମ କରେ;
 ୨୯ କେହି ତ ଆପଣା ଶରୀରକୁ କେବେ ଘୃଣା କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାର ଭରଣପୋଷଣ ଓ ଲାଳନପାଳନ
 କରେ; ୩୦ ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପୁରତ୍ଵ । ୩୧ ଏହି କାରଣରୁ ପୁରୁଷ
 ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ ସ୍ତରୀ ଠାରେ ଆସକ୍ତ ହେବ, ଆଉ ସେ ଦୁହେଁ ଏକାଙ୍ଗ ହେବେ
 । ୩୨ ଏହା ଗୋଟିଏ ଅତି ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ଵ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଖରାଷ୍ଟ ଓ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କହୁଅଛି ।
 ୩୩ ଯାହା ହେଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରେମକେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତରୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପୁରେମ
 କର, ଆଉ ସ୍ତରୀ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନକୁ ଭକ୍ତି କରୁ ।

୧ ହେ ପିଲାମାନେ, ପରଭୁତ୍ୱକ ସକାଶେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାମାତୃକର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ; ୨ କାରଣ ଗହା ଯଥାର୍ଥ । “ଆପଣା ପିତାମାତୃକକୁ ସମାଦର କର, (ଏହା ପରତିଜ୍ଞାୟୁକ୍ତ ଗୋଟିଏ ପରଧାନ ଆଜ୍ଞା),” ୩ ଯେପରି ତୁମଭର ମତ୍ୱଗଳ ହେବ, ଆଉ ତୁମଭେ ପୃଥୁଗରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ବଞ୍ଚିବ । ୪ ପୁଣି, ହେ ପିତାମାନେ, ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପରଭୁତ୍ୱକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଚେତନା ଦ୍ୱାରା ପରତିପାଳନ କର ।

କରୀତଦାସ ଏବଂ ମୁନିବ

୫ ହେ ଦାସମାନେ, ତୁମଭେମାନେ ଯେପରି ଖରାଷ୍ଟଟ୍ୱକର ଆଜ୍ଞାବହ ଅଟ, ସେହିପରି ଭୟ ଓ କମପ ସହ ହୃଦୟର ସରଳତାରେ ତୁମଭମାନଙ୍କ ଜାଗତିକ କର୍ତ୍ତୃମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ; ୬ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସନତୁଷ୍ଟ କଲାପରି ଦୃଷ୍ଟି ଆଗରେ ଗହା କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଖରାଷ୍ଟଟ୍ୱକ ଦାସ ପରି ଅନ୍ତର ସହ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କର । ୭ ସ୍ୱପ୍ନାଧିନ କି ପରାଧିନ, ଯେ କେହି ସତକର୍ମ କରେ, ସେ ଯେ ପରଭୁତ୍ୱକଠାରୁ ସେଥିର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ, ୮ ଏହା ଜାଣି ମନୁଷ୍ୟର ସେବା କଲାପରି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରଭୁତ୍ୱକ ସେବା କଲାପରି ସ୍ୱପ୍ନରୁଦରେ ସେବା କର । ୯ ଆଉ ହେ କର୍ତ୍ତୃମାନେ, ସେହିପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କର, ତର୍ଜନଗର୍ଜନ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ; ସମସ୍ତଙ୍କର ପରଭୁ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଗହାତ୍ୱକ ନିକଟରେ କୌଣସି ମୁଖାପେକ୍ଷା ନାହିଁ, ଏହା ଜାଣ ।

ଇଶ୍ୱରଦତ୍ତ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜା

୧୦ ଶେଷ କଥା ଏହି, ପରଭୁତ୍ୱକଠାରୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗହାତ୍ୱକ ପରାକ୍ରମରେ ବଳବାନ ହୁଅ । ୧୧ ତୁମଭେମାନେ ଯେପରି ଶୟନର ସମସ୍ତ ଗୁଡୁରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଶତାୟମାନ ହୋଇ ପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଦତ୍ତ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜାରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କର । ୧୨ କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆଧିପତ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତୃପଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏହି ଅନ୍ୟକାରର ଜଗତପତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଦୁଷ୍ଟତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ; ୧୩ ଏଣୁ ତୁମଭେମାନେ ଯେପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ସର୍ବଜୟା ହୋଇ ଅଟଳ ରହିପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଦତ୍ତ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜା ଗ୍ରହଣ କର । ୧୪ ଅତଏବ ସତ୍ୟରୂପ କଟିବନ୍ଧନୀରେ କଟି ବାନ୍ଧି ଧାର୍ମିକତା ରୂପ ଉରସତରାଣ ପରିଧାନ କର, ୧୫ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ପାଦୁକା ପାଦରେ ପିନ୍ଧି ଅଟଳ ହୋଇଥାଅ; ୧୬ ଯେପରି ପାପାତ୍ମାର ଅଗ୍ନିବାଣ ସବୁ ନିର୍ବାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସରୂପ ଢାଳ ଧାର । ୧୭ ପୁଣି, ପରିତରାଣ ରୂପ ଶିରସତରାଣ ପରିଧାନ କର ଓ ଆତ୍ମାତ୍ୱକ ଖତ୍ୱନ , ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକ ବାକ୍ସ ଧାରଣ କର; ୧୮ ସର୍ବ ପରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ନିବେଦନରେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମାତ୍ୱକ ସାହାୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ସାଧୁତ୍ୱକ ନିମନ୍ତେ ଜାଣି ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ୧୯ ଆଉ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେପରି ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ରାଜଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଯେ ମୁଁ ମୋତେ ସେହି ସୁସମାଗରର ନିଗୃହତତତ୍ତ୍ୱ ସାହସପୂର୍ବକ ଜଣାଇବାକୁ ବାକ୍ସ ଦିଆଯିବ, ୨୦ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେପରି ତତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଥୋଚିତ କଥା କହିବାକୁ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବି ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୨୧ ମୋହର ବିଷୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ କିପରି ଅଛି, ଏହା ତୁମଭେମାନେ ଜାଣି ପାର, ସେଥିନିମନ୍ତେ ପରିୟ ଭଗତ ଓ ପରଭୁତ୍ୱକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକ ଯେ ତୁଖିକ, ସେ ତୁମଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ; ୨୨ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଗହାତ୍ୱକ ତୁମଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲି, ଯେପରି ତୁମଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟ ଜାଣି ପାର ଓ ତୁମଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଗହାତ୍ୱକ ଦ୍ୱାରା ଉତସାହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୨୩ ପିତା ଇଶ୍ୱର ଓ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟଟ୍ୱକଠାରୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପ୍ରେମ ବର୍ତ୍ତୁ । ୨୪ ଯେତେ ଲୋକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟଟ୍ୱକ ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଅନୁଗ୍ରହ ସେମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Philippians

ଫିଲିପ୍ପୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାତଲତ୍ତକ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାତଲ ଓ ଡାମଥ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଠକର ଦୁଇ ଦାସ, ଫିଲିପ୍ପୀୟରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଠକ ଆଶ୍ରିତ ସମସ୍ତ ସାଧୁଠକ ନିକଟକୁ ପୁଣି, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଠକ ନିକଟକୁ; ୨ ଆତ୍ମମାନଠକ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପୁରତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଠକ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ପାତଲତ୍ତକ ପ୍ରାର୍ଥନା

୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଠକ ଯେତେ ଥର ସ୍ଵପରଣ କରେ, ସେତେ ଥର ମୋହର ଇଶ୍ଵରଠକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ । ୪ ପ୍ରଥମ ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଗର ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭମାନଠକ ସହଭାଗିତ ହେତୁ ୫ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଠକ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆନନ୍ଦ ସହ ନିବେଦନ କରୁଅଛି ୬ କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଠକ ଅନ୍ତରରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଠକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ସାଧନ କରି ସିଦ୍ଧ କରିବେ, ଏହା ତ ମୁଁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ; ୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଠକ ବିଷୟରେ ମୋହର ଏପରି ଭାବିବା ଉଚିତ୍, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମୋହର ବନ୍ଧନରେ ଯେପରି, ସୁସମାଗର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ ଓ ସେଥିର ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସେହିପରି ମୋ' ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହର ସହଭାଗୀ ଅଟ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଠକ ହୃଦୟରେ ଧାରଣା କରିଅଛି । ୮ କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଠକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ କରୁଣାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଠକ ନିମନ୍ତେ କି ପ୍ରକାର ଲାଭାଣ୍ଡିତ, ଏହି ବିଷୟରେ ଇଶ୍ଵର ମୋହର ସାକ୍ଷୀ । ୯ ପୁଣି, ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି, ତୁମ୍ଭମାନଠକ ପ୍ରମେ, ଜ୍ଞାନ ଓ ସମସ୍ତ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବିଷୟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଉ, ୧୦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମର୍ଥନ କରି ପାର, ପୁଣି, ଇଶ୍ଵରଠକ ଗୌରବ ଓ ପ୍ରଶଂସା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକତର ଯେଉଁ ଫଳ, ୧୧ ସେଥିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ଦିନରେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୁଅ ।

ସୁସମାଗର କାର୍ଯ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି

୧୨ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୋ' ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଅଛି, ସେହି ସବୁ ଯେ ବରଂ ସୁସମାଗର କାର୍ଯ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଠକ ଜଣାଇବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ; ୧୩ ଯେଣୁ ମୋହର ବନ୍ଧନ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ନିମନ୍ତେ, ଏହା ରାଜପୁରସାଦର ସମୁଦାୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତଠକ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ୧୪ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଭାଇମାନେ ମୋହର ବନ୍ଧନଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭୁଠକଠାରେ ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୟରେ ଇଶ୍ଵରଠକ ବାକ୍ସ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଅତି ଉତ୍ସୁକଭାବେ ସାହସୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୫ କେହି କେହି ଈର୍ଷା ଓ ବିବାଦ ହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ପ୍ରଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆଉ କେହି କେହି ସତ୍ ଭାବରେ ଗହା କରୁଅଛନ୍ତି; ୧୬ ମୁଁ ଯେ ସୁସମାଗର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଯୁକ୍ତ ରହିଅଛି, ଏହା ଜାଣି ଏକ ପକ୍ଷ ପ୍ରମେ ହେତୁ ଗହା କରନ୍ତି, ୧୭ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ମୋହର ବନ୍ଧନରେ ମୋତେ କ୍ଲେଶ ଦେବାକୁ ଭାବି ଅସରଳ ଭାବରେ ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ସକାଶେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ପ୍ରଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ୧୮ ସେଥିରେ ବା କ'ଣ ? କପଟ ଭାବରେ ହେଉ ବା ସରଳ ଭାବରେ ହେଉ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଗ୍ରହ ହେଉଅଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ହଁ, ଆନନ୍ଦ କରିବି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକଠାରେ ଜୀବନଧାରଣ

୧୯ କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଠକ ନିବେଦନ ଓ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ସାହାୟ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଏସବୁ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣର ଅନୁକୂଳ ହେବ, ୨୦ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋହର ଏକାନ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ଭରସା ଅଛି ଯେ ମୁଁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଲଜଜିତ ହେବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଯେଉଁପରି, ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅତି ସାହସରେ, ଜୀବନରେ ହେଉ ବା ମରଣରେ ହେଉ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠକ ମୋହର ଶରୀରରେ ମହିମାନ୍ଵିତ କରିବି । ୨୧ କାରଣ ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଜୀବନଧାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପୁଣି, ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ

ଲଭଜନକ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଶରୀରରେ ଜୀବନଧାରଣ ଯଦି ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଫଳପ୍ରସବ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ କ'ଣ ପସନ୍ଦ କରିବି, ଗହା ଜାଣେ ନାହିଁ । ୨୩ ମୁଁ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଘେନି ମହା ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଅଛି; ଇହଲୋକରୁ ପରସ୍ଥାନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ସହିତ ରହିବାକୁ ମୋହର ଇଚ୍ଛା, କାରଣ ଗହା ଅତୀବ ଶ୍ରେୟସକର; ୨୪ ମାତ୍ର ଶରୀରରେ ରହିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ । ୨୫ ଆଉ ମୁଁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଏହା ଜାଣେ ଯେ, ମୁଁ ରହିବି, ହଁ, ବିଶ୍ଵାସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ଓ ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ରହିବି, ୨୬ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥିତି ହେତୁ ମୋ' ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ଵକରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦର୍ପ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ୨୭ ମୋହର ଏହି ମାତ୍ର ଇଚ୍ଛା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ସୁସମାଗରର ଯୋଗ୍ୟ ପରଜା ସ୍ଵରୂପେ ଆଚରଣ କର, ଯେପରି ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଅବା ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ଜାଣି ପାରିବି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଆତ୍ମାରେ ସ୍ଥିର ରହି ସୁସମାଗରର ବିଶ୍ଵାସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପରାଣରେ ଏକସଙ୍ଗରେ ଉଦୟ କରୁଅଛ, ୨୮ ପୁଣି, କୌଣସି ବିଷୟରେ ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚ୍ୟାସୟୁକ୍ତ ନୁହଁ; ଗହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିନାଶ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପରିଚ୍ଛାଣର ଇଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷଣ; ୨୯ କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକରେ କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଗହାତ୍ଵକ ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ ମଧ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି; ୩୦ ଆଉ ମୋତେ ଯେଉଁପରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଦେଖିଥିଲ, ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁଅଛି ବୋଲି ଶୁଣୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଅଛ ।

9

ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ନିମନ୍ତର ଆଦର୍ଶ

୧ ଅତଏବ, ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ସହଭାଗିତରେ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ, କୌଣସି ପରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସାନ୍ତ୍ଵନା, ଆତ୍ମାତ୍ଵକ କୌଣସି ସହଭାଗିତ, ପୁଣି, କୌଣସି ପରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣା ଓ ଦୟା ଥାଏ, ୨ ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକମତ, ଏକ ପରେମରେ ପରେମା, ଏକଚିତ୍ତ ଓ ଏକଭାବାପନ୍ନ ହୋଇ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ୩ ସ୍ଵାଧୀନତା ଅବା ଅସାର ଗର୍ବ ହେତୁ କିଛି କର ନାହିଁ, ବରଂ ନିମନ୍ତଚିତ୍ତ ହୋଇ ପରେମତ୍ଵକେ ଅନ୍ୟକୁ ଆପଣାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କର; ୪ ପରତି ଜଣ କେବଳ ଆପଣା ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ । ୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ଵକର ଯେପରି ମନ ଥିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହିପରି ମନ ହେଉ; ୬ ସେ ଇଶ୍ଵରରୂପୀ ହେଲେ ହେଁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ରହିବା ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଧରି ରଖିବାର ବିଷୟ ମନେ କଲେ ନାହିଁ, ୭ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ହୋଇ ଦାସରୂପ ଧାରଣ କରି ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କଲେ; ୮ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ହଁ, କରୁଣାୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କଲେ । ୯ ଏହି କାରଣରୁ ଇଶ୍ଵର ଗହାତ୍ଵକ ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ନାମ ଅପେକ୍ଷା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ନାମ ଗହାତ୍ଵକ ପରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୦ ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତଳରେ ଥିବା ପରେମତ୍ଵକ ଆଣ୍ଡ ଯାଶୁତ୍ଵକ ନାମରେ ନତ ହେବ, ୧୧ ପୁଣି, ପିତା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ପରେମତ୍ଵକ ଜିହ୍ଵା ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରଭୁ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରିବ ।

ଜଗତରେ ଚ୍ୟାତିଃସ୍ଵରୂପ ହେବା

୧୨ ଅତଏବ, ହେ ମୋହର ପରିୟମାନେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଅଛ, କେବଳ ମୋହର ଉପସ୍ଥିତିରେ କଳାପରି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ରୂପେ ଭୟ ଓ କମ୍ପ ସହ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଚରଣ ସାଧନ କର, ୧୩ କାରଣ ଇଚ୍ଛା କରିବାକୁ ଓ ସାଧନ କରିବାକୁ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ମତ୍ଵକଲମୟ ସତ୍ଵକଲପର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ୧୪ ବଚସା ଓ ତର୍କବିତର୍କ ବିନା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ୧୫ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ଅମାୟିକ ହୋଇ ଏହି କୁଟିଳ ବିପଥଗାମୀ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ହୁଅ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନର ବାକ୍ସ ଧରି ଜଗତରେ ଚ୍ୟାତିଃ ସ୍ଵରୂପ ପରକାଶ ପାଉଅଛ; ୧୬ ସେଥିରେ ମୁଁ ଯେ ବୃଥାରେ ଦୌଡ଼ି ନାହିଁ କିଅବା ବୃଥାରେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ଵକ ଦିନରେ ଦର୍ପ କରି ପାରିବି । ୧୭ ହଁ, ଆଉ ଯଦି ମୋହର ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେବାରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପରି ତଳ ଯାଉଅଛି, ଗହାହେଲେ

ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଉଲ୍ଲାସ କରୁଅଛି, ୧୮ ଆଉ, ସେହି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ମୋ' ସହିତ ଉଲ୍ଲାସ କର ।

ତାମଧ୍ୟ ଏବଂ ଏପାଫ୍‌ରଦିତ

୧୯ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାମଧ୍ୟକୁ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇବି ବୋଲି ପରଭୁ ଯାଶୁଈଙ୍କଠାରେ ଭରସା କରୁଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟ ଜାଣି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ ହେବି । ୨୦ କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରକୃତରେ ମନୋଯୋଗ କରିବ, ଏପରି ସମଭାବାପନ୍ନ ଲୋକ ଗଠକ ବିନା ମୋ' ନିକଟରେ ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ୨୧ ଯେଣୁ ସମସ୍ତେ ଯାଶୁଈଙ୍କର ବିଷୟ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ସ୍ୱାଧୀନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ୨୨ ସେ ଯେ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ଲୋକ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ; ପୁତ୍ର ପିତା ସେବା କଲପରି ସେ ତ ସୁସମାଗର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋ' ସହିତ ସେବା କରିଥିଲେ । ୨୩ ଅତଏବ, ମୋ' ପରତି କ'ଣ ଘଟିବ, ଗହା ଜାଣିବାମାତ୍ର ଗଠକୁ ପଠାଇବି ବୋଲି ଭରସା କରୁଅଛି; ୨୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଯେ, ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଯିବି । ୨୫ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ଭ୍ରାତା, ସହକର୍ମୀ, ସହସେନା ଓ ମୋହର ଅଭାବ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ଓ ସେବକ ଏପାଫ୍‌ରଦିତଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲି; ୨୬ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଇଚ୍ଛୁକ, ପୁଣି, ସେ ପାଠିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥିବାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ; ୨୭ ହଁ, ସେ ମୁତ୍ୟୁ ସରିକି ପାଠିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଗଠକୁ ଦୟା କଲେ, ଆଉ କେବଳ ଗଠକୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେପରି ମୋ' ପରତି ଦୁଃଖ ଉପରେ ଦୁଃଖ ଘଟିବ ନାହିଁ, ଏଥିପାଇଁ ମୋ' ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୟା କଲେ । ୨୮ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗଠକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କର ଓ ମୋ' ଦୁଃଖ ଯେପରି ଉଣା ପଡ଼େ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗଠକୁ ପଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଯତ୍ନବାନ ହେଲି । ୨୯ ଅତଏବ, ପରଭୁଙ୍କ ହେତୁ ଗଠକୁ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କର, ଆଉ ଏହି ପରକାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କର; ୩୦ କାରଣ ମୋ' ପରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଯାହା କିଛି ଅଭାବ, ଗହା ପୂରଣ କରିବାକୁ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣା ଜୀବନ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରି ମୃତପ୍ତୟ ହୋଇଥିଲେ ।

୩

ପରକୃତ ଧାର୍ମିକତା

୧ ଅବଶେଷରେ, ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର । ଏକ ପରକାର କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅରକ୍ତୁଅର ଲେଖିବା ମୋ' ପରତି କଲ୍ପନତନନ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ଠାଜନକ । ୨ କୁକୁରମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ, ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ, ସୁନତବାଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ; ୩ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରକୃତରେ ସୁନତ ପରାପତ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ଉପାସନା କରୁ, ପୁଣି, ବାହିୟ ବିଷୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଈଙ୍କଠାରେ ଉପସ୍ଥାନ କରୁ । ୪ ମୁଁ ତ ବାହିୟ ବିଷୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରି ପାରନ୍ତି; ଯଦି ଅନ୍ୟ କେହି ବାହିୟ ବିଷୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପାରେ ବୋଲି ମନେ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ଅଧିକ କରିପାରେ; ୫ ମୁଁ ଅଧିକ ଦିନରେ ସୁନତ ପରାପତ, ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶଜାତ, ବିନ୍ୟାମାନ ଗୋଷ୍ଠୀୟ, ଏବ୍ରାୟ-ରକ୍ତଜାତ ଜଣେ ଏବ୍ରାୟ, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ଫାରୁଣୀ, ୬ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଶ୍‌ତଲାର ଜଣେ ଗଡ଼ନକାରୀ, ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଧାର୍ମିକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦେଖାଯାଇଥିଲି । ୭ କିନ୍ତୁ ଯାହାସବୁ ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଲାଭଜନକ ଥିଲା, ସେହି ସବୁ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷତିଜନକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିଅଛି । ୮ ହଁ, ପରକୃତରେ ମୁଁ ମୋହର ପରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଈଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କ୍ଷତିଜନକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରେ; ଗହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର କ୍ଷତି ସହ୍ୟକଲି, ପୁଣି, ସେହି ସବୁ ଆବର୍ଜନା ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଗଣ୍ୟ କରେ, ଯେପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଲାଭ କରିପାରେ ଓ ଗହାଙ୍କର ବୋଲି ଜଣାଯାଏ, ୯ ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ହେତୁ ନିଜର ଧାର୍ମିକତା ପରାପତ ନ ହୋଇ ବରଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସମୂଳକ ଧାର୍ମିକତା ପରାପତ ହୁଏ, ୧୦ ଯେପରି ମୁଁ ଗହାଙ୍କୁ, ଗହାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଶକ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗରେ ଗହାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ଗହାଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗର ସହଭାଗିନୀ ଶାନ୍ତ ହୁଏ, ୧୧ ଏବଂ କୌଣସି ପରକାରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରାପତ ହୋଇ ପାରେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସଥଳକୁ ଦୌଡ଼ିବା

୧୭ ମୁଁ ଯେ ଏବେ ସେହି ସମସ୍ତ ପରାପତ ହୋଇଅଛି ଅବା ସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରିଅଛି, ତହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକ ଦ୍ୱାରା ଧରାଯାଇଥିବାରୁ ତହା ଧରିବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ୁଅଛି । ୧୩ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହା ଧରିଅଛି ବୋଲି ମନେ କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ମୁଁ କରୁଅଛି, ୧୪ ପଶ୍ଚାତ୍ତ ବିଷୟସବୁ ମନରୁ ଦୂର କରି ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଆହୁତ୍ସାଧନ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରାପତ କରି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସଥଳକୁ ଦୌଡ଼ୁଅଛି । ୧୫ ଅତଏବ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ, ଏହିପରି ଭାବ ଧାରଣ କରୁ, ଆଉ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାବ ଭିନ୍ନ ପରକାରଥାଏ, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶ କରିବେ; ୧୬ କେବଳ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଅଛୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରୁ । ୧୭ ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତର ମିଳି ମୋହର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଦେଖୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ତଦନୁଯାୟୀ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କର । ୧୮ କାରଣ ଏପରି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅରକ୍ଷିତ କହିଅଛି, ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କାନଦି କାନଦି କହୁଅଛି, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କରୁଣର ଶତ୍ରୁ; ୧୯ ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମ ବିନାଶ, ଉଦ୍ଧର ସେମାନଙ୍କର ଦେବତା, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଲଜ୍ଜାକୁ ଦର୍ପଣ ବିଷୟ ମନେ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାର୍ଥବ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ଆସକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ୨୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରଜା, ସେ ସ୍ଥାନରୁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ; ୨୧ ସେ ଆପଣାର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ନିଜର ବଶଭୂତ କରି ପାରନ୍ତି, ତଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଛାର ଶରୀରକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରି ଆପଣାର ଗୌରବମୟ ଶରୀରର ସଦୃଶ କରିବେ ।

୪

୧ ଅତଏବ, ହେ ମୋହର ପରିତ୍ତ ଓ ଈଷ୍ଟ, ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଓ ମୁକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦୃଶ ଭ୍ରାତୃଗୁଣ, ଏହିପରି ଭାବରେ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥର ହୋଇଥାଅ ।

ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ

୨ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଏକମାତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଇୟଦିଆ ଓ ସୁନତୁଖୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି । ୩ ପୁଣି, ହେ ପରକୃତ ସହକାରୀ, ଏହି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରୁଅଛି, କାରଣ ଏମାନେ କଲେମେନ୍ସ ଓ ମୋହର ଅନ୍ୟ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱରେ ସୁସମାଗର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋ' ସହିତ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି; ସେହି ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କର ନାମ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି । ୪ ସର୍ବଦା ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର, ସୁନଶ୍ରୁ କହୁଅଛି, ଆନନ୍ଦ କର । ୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୃଦୁପଣ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହେଉ । ପରଭୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ୬ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରାଧୀନ ଓ ବିନତି ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମବାଦ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିବେଦନସବୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଅ । ୭ ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାନ୍ତି, ତହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ମନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକ ସହଭାଗିତରେ ସୁରକ୍ଷା କରି ରଖିବ । ୮ ଅବଶେଷରେ, ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ଯାହା ଯାହା ସତ୍ୟ, ଯାହା ଯାହା ଆଦରଣୀୟ, ଯାହା ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଯାହା ଯାହା ବିଶୁଦ୍ଧ, ଯାହା ଯାହା ପରିତ୍ତ, ଯାହା ଯାହା ସୁଖ୍ୟାତିଯୁକ୍ତ, ଯେକୌଣସି ସଦ୍ଗୁଣ ଓ ପରଶଂସାର ବିଷୟ ଥାଏ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କର । ୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୋ'ଠାରୁ ଶିଖିଅଛ, ପାଇଅଛ, ଶୁଣିଅଛ ଓ ମୋ'ଠାରେ ଦେଖିଅଛ, ସେହି ସବୁ କର; ସେଥିରେ ଶାନ୍ତିଦାତା ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ।

ଦାନ ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମବାଦ ଜ୍ଞାପନ

୧୦ ଏବେ ଅବଶେଷରେ ମୋ' ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଯେ ପରକାଶ ହୋଇ ପାରିଲା, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ମହାନନ୍ଦ କରୁଅଛି; ପରକୃତରେ ମୋ' ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସୁଯୋଗ ନ ଥିଲା । ୧୧ ଅଭାବ ହେତୁ ମୁଁ ଯେ ଏହା କହୁଅଛି, ତହା ନୁହେଁ, କାରଣ ମୁଁ ଯେକୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ, ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିଅଛି । ୧୨ ଦାନତ ଭୋଗ କରି ଜାଣେ ଓ ପରଭୁର ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରି ଜାଣେ; ସର୍ବ ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ସର୍ବ ବିଷୟରେ,

ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବାରେ ବା କ୍ଷୁଧିତ ରହିବାରେ, ପରତୁରତ ଭୋଗ କରିବାରେ କିଅବା ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହେବାରେ ମୁଁ ସୁଖିକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ୧୩ ମୋହର ଶକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ କରି ପାରେ । ୧୪ ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର କଲେଶଭୋଗର ସହଭାଗୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଭଲ କରିଅଛ । ୧୫ ହେ ଫିଲିପ୍ପାଇନ୍‌ମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ଜାଣ ଯେ, ସୁସମାଗର ପରଗ୍ର କରିବା ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମାକିଦନିଆରୁ ପରସ୍ଥାନ କଲି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିନା ଆଉ କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀ ମୋହର ସହଭାଗୀ ହୋଇ ମୋ' ସହିତ ଦେବା ନେବାର ହିସାବ ରଖି ନ ଥିଲେ । ୧୬ କାରଣ ଥେସଲନୀକୀରେ ମୁଁ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦଧା ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଅଭାବ ମୋତନ ନିମନ୍ତେ ଥରେ, ହଁ, ଦୁଇ ଥର ଦାନ ପଠାଇଥିଲ । ୧୭ ଦାନ ସକାଶେ ମୁଁ ଲାଲ୍ୟିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଫଳ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହିସାବର ଜମାପାଖ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଅଛି, ସେଥିସକାଶେ ଲାଲ୍ୟିତ । ୧୮ ମୁଁ ସବୁ ପାଇଅଛି, ପୁଣି, ମୋହର ପରତୁର ଅଛି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଠାଇଥିବା ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ଏପାଫ୍‌ରାଦିତଙ୍କ ପାଖରୁ ପାଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ମୋ' ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ସେହି ସବୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁଷ୍ଟିଜନକ ସୁଗନ୍ଧ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସୁଗନ୍ଧ୍ୟ ବଳିସ୍ତ୍ରରୂପ । ୧୯ ପୁଣି, ମୋହର ଈଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଗହାତ୍ମକର ଗୌରବମୟ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତେୟକ ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବେ । ୨୦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ଓ ପିତାଙ୍କ ପରତି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ହେଉ । ଆମେନ୍ ।

ଶେଷ ସମ୍ଭାଷଣ

୨୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ପରତେୟକ ସାଧୁଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ମୋହର ସତ୍ତ୍ୱା ଭ୍ରାତୃଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୨ ସାଧୁମାନେ ସମସ୍ତେ, ବିଶେଷରେ ଯେଉଁମାନେ କାଇସରଙ୍କ ପ୍ରାସାଦରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୩ ପରତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Colossians

କଲସୀୟ ମାତୃକା ନିକଟକୁ ପରେରିତ ପାଉଲଟଙ୍କ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଣେ ପରେରିତ, ଆଉ ଭଗତ ୨ ତାମଧି କଲସୀରେ ଥିବା ସାଧୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଭଗତୁନ୍ଦଙ୍କ ନିକଟକୁ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥକ ପ୍ରାର୍ଥନା

୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ଭରସା ସକାଶେ ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରେରିତ ବିଷୟ ଶୁଣି ୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ; ୫ ସେହି ଭରସା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସମାଗରର ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବେ ଶୁଣିଅଛ । ୬ ସେହି ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ଗହା ଯେପରି ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ଫଳବାନ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ଗହା ଶୁଣି ସତ୍ୟ ରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ବୋଧ ପାଇଲ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହିପରି ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ୭ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସହଦାସ ଏପାଫ୍ରାଟକଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଶିକ୍ଷା କରିଅଛ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସୀ ସେବକ; ୮ ସେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରେରିତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ୯ ଏଣୁ ଗହା ଶୁଣିବା ଦିନଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିମତ ଜାଣି ହୋଇ ୧୦ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ପରଭୁଙ୍କୁ ସର୍ବପ୍ରକାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଆଚରଣ କର, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନରେ ବଢ଼ି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମକର୍ମର ଫଳରେ ଫଳବାନ ହୁଅ ୧୧ ଏବଂ ସର୍ବ ବିଷୟରେ ଯୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ଓ ସହିଷ୍ଣୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍କ ଗୌରବର ପରାକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରେ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୁଅ, ୧୨ ପୁଣି, ଯେଉଁ ପିତା ଦାପ୍ତିରେ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସହଭାଗୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ । ୧୩ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରର କ୍ଷମାଗ୍ରହ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆପଣା ପରେରିତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ସ୍ଵାଧୀନତର କରିଅଛନ୍ତି; ୧୪ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ପାପ କ୍ଷମା ପାଇଅଛୁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶରେଷ୍ଠତା

୧୫ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ପରାଧିକାରୀ, ୧୬ କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ, ସ୍ଵପ୍ନରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ସିଂହାସନ କି ପରଭୁତ୍ଵ କି ଆଧିପତ୍ୟ କି କର୍ତ୍ତୃପଣ, ସମସ୍ତ ଗହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ ଗହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି; ୧୭ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଅଛି । ୧୮ ଆଉ, ସେ ମାତୃକାରୁପ ଶରୀରର ମସ୍ତକ ସ୍ଵରୂପ, ସେ ଆଦି, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପରାଧିକାରୀ, ଯେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୯ କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ହେଲା ଯେ, ଗହାଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାସ କରିବ, ୨୦ ପୁଣି, ଗହାଙ୍କ କରୁଣର ରକ୍ତରେ ସେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଵାପନ କରି ଗହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ସହିତ ସମସ୍ତର ମିଳନ କରନ୍ତି, ହଁ, ଗହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ବା ସ୍ଵପ୍ନରେ ସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମିଳନ କରନ୍ତି । ୨୧ ଆଉ, ପୂର୍ବେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଓ ମନରେ ଗହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲ, ୨୨ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର, ଅନିନ୍ଦନୀୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରି ସ୍ଵାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଂସମୟ ଶରୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ଆପଣା ସହିତ ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି; ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଦ୍ୟମୂଳ ଓ ଅଟଳ ରହି ସୁସମାଗରରେ ନିହିତ ଭରସାରୁ ବିଚଳିତ ନ ହୁଅ, ଗହାହେଲେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଏହି ସବୁ ଫଳ ପାଇବ; ସେହି ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଶୁଣିଅଛ; ଗହା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତଳେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ନିକଟରେ ପରଗରିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ମୁଁ ପାଉଲ ସେଥିର ଜଣେ ସେବକ ହୋଇଅଛି ।

ମଣ୍ଡଳା ନିମନ୍ତେ ପାଉଲଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

୨୪ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରୁଅଛି, ସେଥିରେ ଏବେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ଆଉ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ଯେଉଁ କଲେଶଭୋଗ ବାଜି ଅଛି, ଗହା ମୁଁ ଗହାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ମଣ୍ଡଳା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଶରୀରରେ ପୂରଣ କରୁଅଛି; ୨୫ ଇଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେଉଁ ଭଣ୍ଡାରଘରିଆ ପଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ସେହି ମଣ୍ଡଳାର ଜଣେ ସେବକ ହୋଇଅଛି, ଯେପରି ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରଗର କରେ । ୨୬ ସେହି ନିଗୂଢ଼ତତତ୍ତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଗ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଗହାଙ୍କ ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ୨୭ ଅଣାୟିହୁତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ନିଗୂଢ଼ ତତତ୍ତ୍ୱର ଗୌରବରୂପ ଧନ ଯେ କ'ଣ, ଗହା ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେହି ନିଗୂଢ଼ତତତ୍ତ୍ୱ ଏହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖରାଷ୍ଟ୍ର, ସେ ଗୌରବର ଭରସା ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ୨୮ ଗହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଗର କରୁଅଛୁ, ପୁଣି, ପରତେୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଚେତନା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ସହ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛୁ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ପରତେୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସହଭାଗିତରେ ସିଦ୍ଧ କରି ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ପାରୁ; ୨୯ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଗହାଙ୍କର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଶକ୍ତି ମୋ'ଠାରେ ସବଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ପରାଶପଣରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଅଛି ।

9

୧ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ଲାଅଦିକିଆର ଲୋକମାନଙ୍କ, ପୁଣି, ଯେତେ ଲୋକ ମୋହର ମୁଖ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯେ କେତେ ପରାଶପଣ କରିଥାଏ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ବୋଲି ମୋହର ଇଚ୍ଛା; ୨ ମୋହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉତ୍ସାହିତ ହୁଏ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଜ୍ଞାନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରୂପ ସମସ୍ତ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଗୂଢ଼ ତତତ୍ତ୍ୱ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ୍ର, ଗହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ପରେମରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ୩ ସେହି ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିରୂପ ସମସ୍ତ ଧନ ନିହିତ ଅଛି । ୪ କେହି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ସତୁରି ଦ୍ୱାରା ନ ଭୁଲିଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହା କହୁଅଛି । ୫ କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ ଶରୀରରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ, ତଥାପି ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁଗଠନ ଓ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସର ଦୃଢ଼ତା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି ।

ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରେ ଜୀବିତ

୬ ଅତଏବ, ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଯାଶୁଙ୍କୁ ପରଭୁ ବୋଲି ଯେପରି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ, ତଦନୁସାରେ ଗହାଙ୍କ ସହଭାଗିତରେ ଆଚରଣ କର; ୭ ଗହାଙ୍କଠାରେ ବଦ୍ୟମୂଳ ଓ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ନିଷ୍ଠାବାନ ହୋଇ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ । ୮ ସାବଧାନ, କାଳେ କେହି ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଅସଙ୍ଗତ ମନୁଷ୍ୟର ପରମ୍ପରାଗତ ଓ ଜଗତର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାନ୍ତରାୟା ଦର୍ଶନବିଦ୍ୟା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିକ ପରଗରଣା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନିଏ; ୯ କାରଣ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଶ୍ୱରତତ୍ତ୍ୱ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ବାସ କରେ, ୧୦ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଆଧିପତ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱପଣର ମସ୍ତକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ଯେ ସେ, ଗହାଙ୍କ ସହଭାଗିତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ । ୧୧ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱପ୍ନାବ ଚ୍ୟାଗ କରି ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅହସ୍ତକୃତ ସୁନ୍ଦରତରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁନ୍ଦରତରେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ; ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ଗହାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର ଗହାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ଗହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଶକ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛ । ୧୩ ଅପରାଧରେ ଓ ଶାରୀରିକ ଅସୁନ୍ଦର ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ଗହାଙ୍କ ସହିତ ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି, ୧୪ ପୁଣି, ବିଧିବିଧାନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଥିଲା, ଗହା ସେ ଲୋପ କରି କରୁଣରେ ଟାଙ୍ଗାଇ ଦେଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଥରୁ

ଦୂର କରିଦେଇଅଛନ୍ତି; ୧୫ ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ଉପରେ ଉପରାଜ୍ୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ପରଦର୍ଶନପୂର୍ବକ କରୁଣରେ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି ।

କାହା ଦସ୍ତାବିଜ ବିଚାର ନ ହେବା

୧୬ ଅତଏବ, ଭୋଜନପାନ କିପରି ପର୍ବ, ପରତିପଦ ଅବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଚାର ନ କରୁ; ୧୭ ସେହି ସବୁ ଆଗାମୀ ବିଷୟର ଛାୟାମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ ବିଷୟ ଖରାପ । ୧୮ ପୁଣି, କେହି ନିମନ୍ତ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦମାନଙ୍କ ପୂଜାରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଇ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଓ ଆପଣା ସାଂସାରିକ ମନ ଦସ୍ତାବିଜ ବୃଥା ଗର୍ବିତ ହୋଇ ମସୃତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଖରାପ, ଗହାଡ଼କୁ ନ ଧରି ପୁରସ୍କାରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ ନ କରୁ; ୧୯ ଗହାଡ଼କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଶରୀର ପରତ୍ୟକ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ଶିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଉପକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ସହିତ ସୁସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଦତ୍ତ ବୃଦ୍ଧରେ ବୃଦ୍ଧପୁରାପୁତ ହେଉଅଛି । ୨୦ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ଖରାପତ୍ୟ ସହିତ ଜଗତର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇଅଛ, ୨୧ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଧି ଓ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ “ଧର ନାହିଁ, ଖାଅ ନାହିଁ ବା ଛୁଅଁ ନାହିଁ, ସାଂସାରିକ ଲୋକ ପରି ଏହି ପରକାର ବିଧିବିଧାନର କାହିଁକି ବଶାଦ୍ୱତ ହେଉଅଛି ? ୨୨ ଏହି ସବୁ ବସ୍ତୁ ବ୍ୟବହାର ଦସ୍ତାବିଜ କ୍ଷୟ ପାଏ । ୨୩ ଏହି ପରକାର ଶିକ୍ଷା ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପାସନା, ନିମନ୍ତ ଏବଂ ଶରୀର ପ୍ରତି କଠୋର ବ୍ୟବହାର ଦସ୍ତାବିଜ ଜ୍ଞାନର ନାମ ପାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେଥିର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ, ତଦ୍ୱାରା କେବଳ ଶାରୀରିକ ଭାବର ତୃପ୍ତି ହୁଏ ।

୩

ନୂତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରିଧାନ କରିବା

୧ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେବେ ଖରାପତ୍ୟ ସହିତ ଉତ୍ପତ୍ତ ହୋଇଅଛ, ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଖରାପତ୍ୟକର ଯେଉଁ ବାସସ୍ଥାନ, ସେହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଷୟସବୁ ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କର । ୨ ପାର୍ଥବ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ନ ହୋଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ହୁଅ । ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ମରିଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଖରାପତ୍ୟ ସହିତ ଗୁପ୍ତ ଅଛି । ୪ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଖରାପ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଗହାଡ଼ ସହିତ ଗୌରବରେ ପରକାଶିତ ହେବ । ୫ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଅତ୍ୟାଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହତ କରିବା, ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟଭିଚାର, ଅଶୁଚିତ, କାମ, କୁଅଭିଳାଷ, ପୁଣି, ପରତିମାପୂଜା, ଲୋଭ, ଏହି ସବୁ ପ୍ରତି ମୃତ ହୁଅ; ୬ ଏହି ସବୁ ହେତୁରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ବର୍ତ୍ତେ ୭ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ ଥାଇ ସେହି ପରକାରେ ଆଚରଣ କରୁଥିଲ । ୮ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ, ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧ, ରାଗ, ହିଂସା, ନିନ୍ଦା, ମୁଖରୁ କୁତ୍ସିତ ବାକ୍ୟ ଏହି ସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର । ୯ ପରସ୍ପର ମିଥ୍ୟା କୁହ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନେ ତ ପୁରାତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ୧୦ ସେଥିର ସମସ୍ତ କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରିଧାନ କରିଅଛ; ସେହି ନୂତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ନୂତନୀକୃତ ହେଉଅଛି; ୧୧ ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଗୁଣ ଓ ଯିହୁଦୀ, ସୁନତି ଓ ଅସୁନତି, ବର୍ବର, ସକୁଥାୟ, ଦାସ, ସମ୍ପ୍ରାଧାନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛିର ହିଁ ପରତ୍ୟକ୍ତ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଖରାପ ସବୁରେ ସବୁ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି । ୧୨ ଅତଏବ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସାଧୁ ଓ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ ହୋଇ କୋମଳ ହୃଦୟ, ଦୟା, ନିମନ୍ତ, ମୃଦୁତା ଓ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ପରିଧାନ କର । ୧୩ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ହୁଅ ଆଉ ଯଦି କାହାରି କାହାରି ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କଥା ଥାଏ, ତେବେ ଏକକୁ ଆରେକ କ୍ଷମା କର; ପରକୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କର । ୧୪ ଆଉ, ଏହି ସମସ୍ତ ଉପରେ ପରେମକୁ ପରିଧାନ କର, ଏହା ସିଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାର ବ୍ୟୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୫ ପୁଣି, ଖରାପତ୍ୟ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏକ ଶରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଧ୍ୟାନବାଦ ଦିଅ । ୧୬ ଖରାପତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ପରତ୍ୟକ୍ତ ହେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରୁ; ତୁମ୍ଭମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ସହ ଶିକ୍ଷା ଓ ଚେତନା ଦିଅ, ପୁଣି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୀତ, ସଙ୍ଗେତ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଦସ୍ତାବିଜ କୃତ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଗାନ କର । ୧୭ ଆଉ, ବାକ୍ୟ କି କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା

କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଓକ ନାମରେ କରି ଗହାଓକ ଦୁପ୍ରାଗ ପିତା ଈଶ୍ଵରଓକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।

ପରିବାରରେ ଖରାଷ୍ଟନାୟ ଆଚରଣ

୧୮ ହେ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ, ପରଭୁଓକ ସହଭାଗିତର ଉପଯୁକ୍ତ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାମୀମାନଓକ ବଶାଭୂତ ହୁଅ । ୧୯ ହେ ସ୍ଵାମୀମାନେ, ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଓକ ପ୍ରେମ କର, ସେମାନଓକ ପ୍ରତି କରୁ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ । ୨୦ ହେ ପିଲାମାନେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପିତାମାତାଓକ ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ, କାରଣ ଏହା ପରଭୁଓକ ସହଭାଗିତରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ବ୍ୟବହାର । ୨୧ ହେ ପିତାମାନେ, ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଓକ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନେ ନିରୁଦ୍ଵାହ ନ ହୁଅନ୍ତି । ୨୨ ହେ ଦାସମାନେ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲାପରି ଦୃଷ୍ଟି ଆଗରେ କର୍ମ ନ କରି ବରଂ ପରଭୁଓକ ଭୟ କରି ହୃଦୟର ସରଳତାରେ ସବୁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ଜାଗତିକ କର୍ତ୍ତାମାନଓକ ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ପରଭୁଓକ ନିମନ୍ତେ କଲାପରି ଅନ୍ତର ସହ ଗହା କର, ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କଲାପରି କର ନାହିଁ; ୨୪ ପରଭୁଓକଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରରୂପ ପୁରସ୍କାର ଯେ ପାଇବ, ଏହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଭୁ ଖରାଷ୍ଟନାୟକର ସେବା କର, ୨୫ କାରଣ ଯେ ଅନ୍ୟାୟ କରେ, ସେ ଆପଣା ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବ; ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମୁଖାପେକ୍ଷା ନାହିଁ ।

୪ ହେ କର୍ତ୍ତାମାନେ, ସ୍ଵପ୍ନରେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ଆପଣା ଆପଣା ଦାସମାନଓକ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ଓ ସମାନ ବ୍ୟବହାର କର ।

ବିବିଧ ପରାମର୍ଶ

୨ ପରାଧୀନରେ ଏକାଗ୍ରଭାବେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଅ, ପୁଣି, ଧନ୍ୟବାଦ ସହ ସେଥିରେ ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ; ୩ ଆତ୍ମମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପରାଧୀନ କର, ଯେପରି ବାକ୍ୟ ପରଗର ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଓକ ପାଇଁ ଦୁପ୍ରାଗ ଫିଟାନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେପରି ଖରାଷ୍ଟନାୟକର ଯେଉଁ ନିଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବନ୍ଦୀ ଅଟେ, ୪ ଗହା ଉଚିତ୍ ମତରେ କଥା କହି ପରକାଶ କରି ପାରେ । ୫ ସୁଯୋଗର ସଦବ୍ୟବହାର କରି ବାହାରର ଲୋକମାନଓକ ନିକଟରେ ବୁଦ୍ଧି ସହ ଆଚରଣ କର । ୬ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ମନୋହର ପୁଣି, ଲବଣରେ ଅନୁଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ହେଉ, ଯେପରି କାହାକୁ କିପରି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହୁଏ, ଗହା ଜାଣି ପାର ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୭ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତା, ପୁଣି, ପରଭୁଓକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକ ଓ ସହଦାସ ଯେ ତୁଖିକ ସେ ମୋହର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ଜଣାଇବେ; ୮ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ମୁଁ ଗଓକ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଓକ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟ ଜାଣି ପାର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ହୃଦୟ ଗଓକ ଦୁପ୍ରାଗ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୯ ଗଓକ ସଓଗରେ ମୁଁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତା ଅନାସିମଓକ ପଠାଇଲି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ଜଣାଇବେ । ୧୦ ମୋହର ସହବନ୍ଦୀ ଆରିସଗର୍ଶ ପୁଣି, ବର୍ଣ୍ଣବଦାଓକ କୁଟୁମ୍ବୀୟ ଭ୍ରାତା ମାର୍କ (ଏହାଓକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦେଶ ପାଇଅଛ; ସେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ଗଓକ ଗ୍ରହଣ କର) ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି, ୧୧ ଆଉ, ଯୁସ୍ତ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯାଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ସୁନତିମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏମାନେ ଈଶ୍ଵରଓକ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସହକର୍ମୀ ଏମାନେ ମୋହର ସାନ୍ତତ୍ଵନାର କାରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୨ ଏପାଫ୍ଟା, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି, ସେ ତ ଖରାଷ୍ଟ ନାୟକର ଦାସ ଏବଂ ଆପଣା ପରାଧୀନରେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ପ୍ରାଣପଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିନ୍ଧ୍ୟ ଓ ଈଶ୍ଵରଓକ ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷଜ୍ଞ ହୋଇ ଅଟଇ ହୋଇ ରୁହ । ୧୩ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ପୁଣି, ଲାଅଦିକିଆ ଓ ହିଏରାପଲି ନିବାସୀମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ଯେ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ସ୍ଵୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି, ଗଓକ ପକ୍ଷରେ ମୁଁ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ୧୪ ପ୍ରିୟ ବୈଦ୍ୟ ଲୁକ ଓ ଦାମା ତୁମ୍ଭମାନଓକ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଲାଅଦିକିଆରେ ଥିବା ଭାଇମାନଓକ, ନୁମ୍ଫା ଓ ଗଓକ ଗୃହରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୧୬ ଆଉ,

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପତ୍ର ପଠିତ ହେଲା ପରେ ଲାଥଦିକିଆ ମଣ୍ଡଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ପାଠ କରାଯାଏ, ପୁଣି, ଲାଥଦିକିଆରୁ ଯେଉଁ ପତ୍ର ଆସିବ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ପାଠ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯତ୍ନ କର । ^{୧୭} ଆର୍ଶିପପତ୍ରକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ପରଭୃତ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସେବାର ପଦ ପାଇଅଛ, ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ । ^{୧୮} ମୁଁ ପାଉଲ ମୋହର ନିଜ ହସ୍ତରେ ଏହି ନିମସ୍କାର ଲେଖୁଅଛି । ମୋହର ବନ୍ଧନ ସମରଣ କର । ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

The First Epistle of Paul the Apostle to the Thessalonians

1 Thessalonians

ଥେସଲନୀକୀୟ ମାତୃକା ନିକଟକୁ
ପୁରୋଚିତ ପାଠଲଞ୍ଜକର ପରଥମ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଠଲ, ସିଲ୍‌ସ୍ତ୍ରୀନ ଓ ଡାମଥ୍ର ପିତ ଈଶ୍ଵର ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଥେସଲନୀକୀୟ ମାତୃକା ନିକଟକୁ ପତ୍ର; ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ବିଶ୍ଵାସ

୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ଓ ପିତଙ୍କ ଛାୟାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସର କର୍ମ, ପୁରୋଚିତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭରସାର ସହିଷ୍ଣୁତା ବିଷୟ ନିରନ୍ତର ସମରଣ କରି, ୩ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ଭଲ୍‌ଲେଖପୂର୍ବକ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ; ୪ କାରଣ ହେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଭ୍ରାତୃଗୁଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୋନୀତ ଲୋକ, ୫ ଯେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୁସମାଗର କେବଳ ବାକ୍ସରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଶକ୍ତି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ, ତହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୬ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁ କଲେଣ ଭୋଗ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଦତ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହ ସେହି ବାକ୍ସ ଗ୍ରହଣ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁକାରୀ ହୋଇଥିଲୁ, ୭ ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଜିଦନିଆ ଓ ଆଖାୟା ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଥିଲୁ । ୮ କାରଣ ଥେସଲନୀକୀୟ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ସ ଯେ କେବଳ ମାଜିଦନିଆ ଓ ଆଖାୟାରେ ପ୍ରଚାର ହୋଇଅଛି, ତହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସର ବିଷୟ ସର୍ବତ୍ର ଏପରି ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ୯ ଯେଣୁ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଆସନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ଆଉ କିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିମାସରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଜୀବିତ ଓ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ, ୧୦ ପୁଣି, ସେ ଆପଣା ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ଆଗାମୀ କ୍ରୋଧରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଗମନ କରିବାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବା ।

9

ଥେସଲନୀକୀରେ ପାଠଲଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗମନ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ । ୨ ମାତ୍ର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଦୁଃଖ ଓ ଅତ୍ୟାଗ୍ର ଭୋଗ କଲା ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରାଣପଣେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁସମାଗର ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ୩ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଭ୍ରମ ଅବା ଅଶୁଚିତମୂଳକ କିଅବା ଛଳଯୁକ୍ତ ନ ଥିଲା, ୪ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସୁସମାଗର ପ୍ରଚାରର ଭାର ସମର୍ପିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗ୍ୟ ଗଣିତ ହୋଇଅଛୁ, ସେହିଠି ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛୁ; ଅତଏବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ପରୀକ୍ଷକ ଯେ ଈଶ୍ଵର, ବରଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତହା କରୁଅଛୁ । ୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଜାଣ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗ୍ରହଣ ବ୍ୟବହାର କରି ନାହିଁ, କିଅବା ଲୋଭର ଛଳନାତମକ ବାକ୍ସ କହିନାହିଁ, ଈଶ୍ଵର ଏଥର ସାକ୍ଷୀ । ୬ ଯଦ୍ୟପି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରୋଚିତ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ଭରମ ଦାବି କରି ପାରିଥାନ୍ତୁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ଠାରୁ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କାହାରିଠାରୁ ହେଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଗୌରବ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାହିଁ । ^୭ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୃଦୁଶୀଳ ହୋଇ, ମାତ୍ର ଯେପରି ଆପଣା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଲାଳନପାଳନ କରେ, ^୮ ସେହି ପୂରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ନେହ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଗର କେବଳ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ପରାଣ ଦେବାକୁ ସୁଧା ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲୁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗ ହୋଇଥିଲ । ^୯ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ଓ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଛି; ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କାହାରି ଭାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ନ ହେଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଦିବାଗତର କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ । ^{୧୦} ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ପବିତ୍ର, ଧାର୍ମିକ ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ, ସେଥିର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାକ୍ଷୀ, ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ । ^{୧୧} ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଜାଣ, ପିତା ଯେପୂର୍ବକାରେ ନିଜ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ପୂରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଉପଦେଶ ଓ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ଏକାନ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ, ^{୧୨} ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆହ୍ୱାନକାରୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଆଚରଣ କରି, ଗହାତ୍ୱକ ରାଜ୍ୟ ଓ ଗୌରବର ଅଂଶ ହୋଇ ପାର । ^{୧୩} ଆଉ, ଏହି କାରଣରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରନ୍ତର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲ, ସେତେବେଳେ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବାକ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ଆଉ ବାସ୍ତବରେ ଗହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଗହା ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛ । ^{୧୪} କାରଣ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଯିହୁଦା ଦେଶସ୍ଥ ମାତୃକାସମୂହର ଅନୁକାରୀ ହୋଇଅଛ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସବୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରୁଅଛ । ^{୧୫} ସେହି ଯିହୁଦୀମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କୁ, ପୁଣି, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗତନ କଲେ; ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷପାତ୍ର ଓ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିର ବିପକ୍ଷ, ^{୧୬} କାରଣ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ସେମାନେ ପାପରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବର୍ତ୍ତିଲାଣି ।

ପୁନଃ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପାଉଲଙ୍କ ଆଗ୍ରହ

^{୧୭} କିନ୍ତୁ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଶରୀରରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବିରହିତ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷା ସହକାରେ ଆମ୍ଭ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲୁ । ^{୧୮} ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲୁ, ବିଶେଷରେ ମୁଁ ପାଉଲ ଥରେ, ହଁ, ଦୁଇ ଥର ମନସ୍ଥ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଶତ୍ରୁତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲା । ^{୧୯} କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଗହାତ୍ୱକ ଛାମୁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭରସା, ଆନନ୍ଦ କି ଦର୍ପିତ ମୁକୁଟ କ'ଣ ? ଗହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୁହଁ? ^{୨୦} ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୌରବ ଓ ଆନନ୍ଦର କାରଣ ଅଟ ।

୩

ତାମ୍ରାଣ୍ଡକୁ ପଠାଇବା

^୧ ଅତଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ସହି ନ ପାରିବାରୁ ଆଥୀନୀରେ ଏକାକୀ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନ କଲୁ; ^୨ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ତାମ୍ରାଣ୍ଡକୁ ପଠାଇଲୁ, ^୩ ଯେପରି କେହି ଏହି ସମସ୍ତ କଲେଶ ମଧ୍ୟରେ ବିଚଳିତ ନ ହୁଏ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ନିରୁପିତ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଜାଣ । ^୪ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ କଲେଶ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁର୍ବରୁ ଅରକ୍ଷିତ କରିଥିଲୁ, ପୁଣି, ସେହିପରି ଘଟିଅଛି,

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା ଜାଣ । ୫ ଏଥି ନିମନ୍ତେ, କାଳେ ପରୀକ୍ଷକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ, ଏହା ଚିନ୍ତା କରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆଉ ସହି ନ ପାରିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଲେଖ ପଠାଇଲି ।

ତାମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହଜନକ ବିବରଣ

୬ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତାମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପୁରୋଧା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପୁଣି, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମରଣରେ ରଖି ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ, ଏବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗର ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୭ ଏଥି ନିମନ୍ତେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ କଲେଶ ଭୋଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାନ୍ତତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁ; ୮ କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଏବେ ଜୀବିତ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତୁଟ୍ଟକାରେ ସୁସ୍ଥର ହୋଇଥାଅ । ୯ ହଁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ, ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଅଛୁ, ସେଥିର ପୂର୍ବଦାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କିପରି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇପାରୁ ? ୧୦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଯାହା କିଛି ଉଣା ଅଛି, ଗହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେପରି ସାକ୍ଷାତ କରି ପାରୁ, ଏଥିପାଇଁ ଦିବାଗତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ । ୧୧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଓ ପିତା ନିଜେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରତୁ ଯାଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଗମନର ପଥ ସୁଗମ କରନ୍ତୁ; ୧୨ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯେପରି ପୁରୋଧା, ସେହିପରି ପରସ୍ପର ସହିତ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୋଧା ପରତୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ରୂପେ ବଢ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ୧୩ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସୁସ୍ଥର କରି ରଖନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରତୁ ଯାଣୁ ଆପଣା ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ସହିତ ଆଗମନ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଓ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ପବିତ୍ରତାରେ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ଦେଖାଯିବ ।

୪

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଜୀବନ

୧ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବଶେଷରେ କି ପରକାର ଆଚରଣ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ୍, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରିକାର ଆଚରଣ କରୁଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ପରତୁ ଯାଣୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଅଛୁ । ୨ ଆତ୍ମେମାନେ ପରତୁ ଯାଣୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି କି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ଗହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୩ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଏହା ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟଭିଚାରରୁ ପୃଥକ୍ ରୁହ, ୪ ଆଉ, ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞ ଅଣିହୁଁମାନଙ୍କ ପରି କାମାଭିଳାଷୀ ନ ହୋଇ, ୫ ପରତେୟକେ ପବିତ୍ର ଓ ସମାଦର ଭାବରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ବଶ କରିବାକୁ ଜାଣ, ୬ ପୁଣି, ଯେପରି କେହି ଏବିଷୟରେ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଆପଣା ଭାଇକୁ ପରବଞ୍ଚନା ନ କରେ, ଯେଣୁ ପରତୁ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଦର୍ଶତଦାତା, ଯେପରି ଆତ୍ମେମାନେ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ । ୭ କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚିତରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ ନ କରି ପବିତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୮ ଅତଏବ, ଯେ ଏହା ଅଗ୍ରସର କରେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଗହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର କରେ । ୯ ଭ୍ରାତୃପୁରୋଧା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପୁରୋଧା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛୁ, ୧୦ ପୁଣି, ପରକୃତରେ ସମୁଦାୟ ମାକିଦନିଆରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଭାଇଙ୍କ ପୂର୍ବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହା କରୁଅଛୁ । ତଥାପି, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆହୁରି ଅଧିକ ରୂପେ ଗହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଅଛୁ, ୧୧ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରି ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବାକୁ ଓ ନିଜ ନିଜ ହାତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ବିଷୟ ମନେ କର,

ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ, ^{୧୨} ଯେପରି ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାଗ୍ରୀ ବୃଥା ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ନ ହୁଏ ।

ପରଭୁତ୍ୱ ଆଗମନ

^{୧୩} ହେ ଭାଇମାନେ, ଭରସାହୀନ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶୋକାକୁଳ ନ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମହାନିଦ୍ରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞ ଥାଅ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । ^{୧୪} କାରଣ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ, ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରି ପୁନର୍ବାର ଉଠିଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାନିଦ୍ରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ପରକାରେ ଗ୍ରହାଣ୍ଡକ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିବେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ । ^{୧୫} ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରଭୁତ୍ୱ ବାକ୍ସ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ପରଭୁତ୍ୱ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପରକାରେ ମହାନିଦ୍ରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେବୁ ନାହିଁ । ^{୧୬} କାରଣ ପରଭୁ ଆପେ ଆଦେଶ ଦେଇ ପରଧାନ ଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତୃଣାବାଦ୍ୟ ସହିତ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଅବତରଣ କରିବେ, ସେଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଖରାଷ୍ଟ୍ରକାଳରେ ଥାଇ ମରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରଥମରେ ଉଠିବେ; ^{୧୭} ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଜୀବିତ ରହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାନ୍ତୁ, ପରଭୁତ୍ୱ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ମେଘମାଳରେ ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳକୁ ନୀତ ହେବୁ; ଏହି ପରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ପରଭୁତ୍ୱ ସହିତ ରହିବୁ । ^{୧୮} ଅତଏବ, ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ସ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାନ୍ତସ୍ତମ୍ଭ ଦିଅ ।

୫

ପରଭୁତ୍ୱ ଆଗମନର ଦିନ

^୧ କିନ୍ତୁ, ହେ ଭାଇମାନେ, କାଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ^୨ କାରଣ ରାତ୍ରିରେ ଘେର ଆସିଲା ପରି ପରଭୁତ୍ୱ ଦିନ ଯେ ଆସିବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣ । ^୩ ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ ବୋଲି କହୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭବତୀର ପରସବଦନା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଆଉ ସେମାନେ କୌଣସି ପରକାରେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ^୪ କିନ୍ତୁ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଦିନ ଘେର ପରି ଅନପେକ୍ଷିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, ^୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଲୋକ ଓ ଦିବସର ସନ୍ତାନ । ଆମ୍ଭେମାନେ ରାତ୍ରି କି ଅନ୍ଧକାରର ସନ୍ତାନ ନୋହୁଁ; ^୬ ଅତଏବ ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଣାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପରି ନିଦ୍ରିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ସଚେତନ ରହିବା । ^୭ ଯେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଦ୍ରା ଯାଆନ୍ତି, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ମାଗଲ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ମାଗଲ ହୁଅନ୍ତି । ^୮ କିନ୍ତୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିବସର ସନ୍ତାନ ହେବାରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପରେମରୂପ ଉରସ୍ତରଣ ପରିଧାନ କରି, ପରିତ୍ରାଣର ଭରସା ରୂପ ଶିରସ୍ତରଣ ମସ୍ତକରେ ଦେଇ ସଚେତନ ରହିଥାଉ । ^୯ କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିରୂପଣ ନ କରି ବରଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରକ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ^{୧୦} ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ଥାଉ କିମ୍ବା ନିଦ୍ରିତ ଥାଉ ଗ୍ରହାଣ୍ଡକ ସହିତ ଜୀବିତ ରହିବୁ । ^{୧୧} ଏଣୁ ଯେପରି କରୁଅଛୁ, ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ସାନ୍ତସ୍ତମ୍ଭ ଦିଅ, ପୁଣି, ପରସ୍ପରର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାପାଅ ।

ଶେଷ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ଆଶିଷ

^{୧୨} ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି ଓ ପରଭୁତ୍ୱ ସେବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନେତା ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ନିୟୁକ୍ତି ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କର, ^{୧୩} ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରେମରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦର କର । ପରସ୍ପର ସଙ୍ଗରେ ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ । ^{୧୪} ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ଅବିହିତ ଆଚରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦିଅ, ସାହସ ହୀନମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତସ୍ତମ୍ଭ ଦିଅ, ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କର, ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ହୁଅ । ^{୧୫} ସାବଧାନ, କେହି କାହାରି ପ୍ରତି ଅପକାର

ବଦଳରେ ଅପକାର ନ କରୁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ ସଚେଷ୍ଟା ହୁଅ । ୧୭ ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ କର; ନିରନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ କର; ୧୮ ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ; ୧୯ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିମତ । ୧୯ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିର୍ବାଣ ନ କର; ୨୦ ଭାବବାଣୀ ତୁଚ୍ଛ କର ନାହିଁ; ୨୧ ବରଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରୀକ୍ଷା କର; ୨୨ ଯାହା ଉତ୍ତମ ଗହା ଧରି ରଖ; ସମସ୍ତ ପରକାର ମନ୍ଦଗତ ଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇଥାଅ । ୨୩ ଶାନ୍ତିଦାତା ଇଶ୍ଵର ସପ୍ତମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ, ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା, ପରାଣ, ଶରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରୂପେ ରକ୍ଷିତ ହେଉ । ୨୪ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହାୟ କରନ୍ତୁ । ୨୫ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ କର । ୨୬ ସମସ୍ତ ଭାଇଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଇ ନମସ୍କାର କର । ୨୭ ସମସ୍ତ ଭାଇଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପତ୍ର ପାଠ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶପଥ ଦେଇ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି । ୨୮ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉ ।

The Second Epistle of Paul the Apostle to the Thessalonians

2 Thessalonians

ଥେସଲନୀକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ, ସିଲ୍ଵାନ୍ସାନ୍ ଓ ତୀମଥୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଥେସଲନୀକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ;

୨ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ଜ୍ଞାପନ

୩ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଆଉ ଗହା ଉପଯୁକ୍ତ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଅଛି, ପୁଣି, ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକର ପ୍ରେମ ବଢ଼ୁଅଛି, ୪ ଏପରିକି ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଗତନା ଓ କଷ୍ଟ ଭୋଗୁଅଛ, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ବିଶ୍ଵାସ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନେ ନିଜେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀସମୂହରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରିଥାଉ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନକାଳୀନ ବିଚାର

୫ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗୁଅଛ, ସେଥିର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଚିତ ବିଚାରର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ, ୬ କାରଣ ପରଭୁ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଶକ୍ତିମାନ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଳୁଥିବା ଅଗ୍ନି ସହ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ୭ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପଳ ଭାବରେ କଷ୍ଟ ଦେବା ଓ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବା, ଏହା ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟର ବିଷୟ; ୮ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ, ୯ ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଆପଣା ସାଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୌରବାନ୍ଵିତ ହେବାକୁ ଓ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ଲୋକସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚମତକାରର ଦୃଶ୍ୟସ୍ଵପ୍ନ ହେବାକୁ ଆସିବେ (କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ), ୧୦ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରଭୁଙ୍କ ପାଖରୁ ଓ ଗହାଙ୍କ ପରାକ୍ରମର ଗୌରବରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଅନନ୍ତ ବିନାଶ ଭୋଗ କରିବେ । ୧୧ ଏଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆହ୍ଵାନର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ; ୧୨ ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ଓ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଗୌରବାନ୍ଵିତ ହେବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଗହାଙ୍କଠାରେ ଗୌରବାନ୍ଵିତ ହେବ ।

ଅଧର୍ମ ପୁରୁଷର ପରକାଶ

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଓ ଗହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଏକତର ହେବା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ, ୨ ପରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲାଣି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନେ କୌଣସି ଆତ୍ମା କି ବାକ୍ୟ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲେଖାଯାଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କରି କୌଣସି ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଶୀଘ୍ର ବିଚଳିତ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହୁଅ; ୩ କେହି କୌଣସି ପରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା ନ କରୁ, କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମରୁ ଘଟିବ, ଆଉ ବିନାଶର ସନ୍ତାନ ସେହି ଅଧର୍ମ ପୁରୁଷ ପରକାଶିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ନ ହେଲେ ପରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ । ୪ ଏ ସେହି ଅଧର୍ମ ପୁରୁଷ ଯେ ପୂଜିତ କିମ୍ବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଧିକ ପ୍ରମୁଖ କରେ, ଏପରିକି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବସି ସେ

ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି ଦେଖାଏ । ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତାରେ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ଗହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନେ ନାହିଁ ? ୬ ଆଉ ସେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ପରକାଶିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ କ'ଣ ବାଧା ଦେଉଅଛି, ଗହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୭ କାରଣ ଅଧର୍ମର ନିଗୂଢତତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି, ବାଧା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବ । ୮ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅଧର୍ମ ପୁରୁଷ ପରକାଶିତ ହେବ, ଗହାକୁ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଆପଣା ମୁଖର ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ସଂହାର କରିବେ ଓ ଆପଣା ଆଗମନର ପରକାଶ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ କରିବେ । ୯ ଶୟତନର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ପରକାର ମିଥ୍ୟାଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ, ପୁଣି, ବିନାଶ-ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ପରକାର ଅଧର୍ମ ଛଳନା ସହକାରେ ସେହି ଅଧର୍ମ ପୁରୁଷର ଆଗମନ ହେବ, ୧୦ କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବେ ପାଇନାହାନ୍ତି । ୧୧ ଆଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯେପରି ମିଥ୍ୟାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଭଗ୍ନତ୍ୟଜନକ ଶକ୍ତି ପଠାଇଅଛନ୍ତି, ୧୨ ଯେପରିକି ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରି ଅଧର୍ମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦଶତର ପାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ।

ବିଶ୍ଵାସରେ ସ୍ଥିର ରହିବା

୧୩ କିନ୍ତୁ, ହେ ପରଭୁଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ସବୁବେଳେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କାରଣ ଈଶ୍ଵର, ଆତ୍ମାଙ୍କ ପବିତ୍ରତା ଓ ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରଥମ ଫଳଭାବେ ବାଛି ଅଛନ୍ତି; ୧୪ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୁସମାଗର ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗୌରବ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାକିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ସ୍ଥିର ଥାଅ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ କିମ୍ବା ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛ, ସେହି ସବୁ ଧରି ରଖ । ୧୬ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ, ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ପିତା ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବେ କରି ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଓ ଉତ୍ତମ ଭରସା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ୧୭ ସେ ନିଜେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସାନ୍ତତ୍ଵ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଓ ବାକ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ ।

୩

ପରାଧୀନ ଅନୁରୋଧ

୧ ଶେଷରେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରାଧୀନ କର, ଯେପରି ପରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି, ସେହିପରି ଚାଲିଥାନ୍ତେ ଶାନ୍ତ ବ୍ୟାପିଯାଇ ଗୌରବ ପାଇବ, ୨ ପୁଣି, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବିବେଚକ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବୁ; କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ । ୩ କିନ୍ତୁ ପରଭୁ ବିଶ୍ଵାସତ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରି ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ, ସେହି ସବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରୁଅଛ ଓ କରିବ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ । ୫ ଆଉ ପରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିଷ୍ଣୁତା ରୂପ ପଥରେ କଢାଉନ୍ତୁ ।

ଆଲକ୍ଷୟତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତାବନା

୬ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ, ଯେକୌଣସି ଭାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଆଲକ୍ଷୟରେ ଜୀବନ କାଟେ, ଗହାଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅଲଗା କର । ୭ କାରଣ କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଜାଣୁଅଛ; ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲକ୍ଷୟର ଜୀବନ କାଟି ନ ଥିଲୁ, ୮ କିପରି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ କାହାରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଭାର ସ୍ଵୀକୃତ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ଓ କଷ୍ଟ ସହିତ ଦିନରାତି କାମ କରିଥିଲୁ; ୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଗହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; ଏନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା

ଆପଣାକୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେପରି କଲୁ । ୧୦ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ଯେ କେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ସେ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ନ କରୁ । ୧୧ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି ଆଳସ୍ୟର ଜୀବନ କାରୁଅଛନ୍ତି ଓ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି ଅନଧିକାର ଚର୍ଚ୍ଚରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଅଛୁ । ୧୨ ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜ ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଆଜ୍ଞା ଓ ଚେତନା ଦେଉଅଛୁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ହେ ଭାଇମାନେ, ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଲନ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୪ ଆଉ ଯେବେ କେହି ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ନ ମାନେ, ତେବେ ସେହି ଲୋକକୁ ଚିହ୍ନି ରଖ, ପୁଣି, ସେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତାହା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖ ନାହିଁ; ୧୫ ତଥାପି ତାହାକୁ ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଭାଇ ବୋଲି ଭାବି ସତର୍କ କରାଅ ।

ଶେଷ ଆଶିଷ

୧୬ ଶାନ୍ତିଦାତା ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଓ ସବୁପ୍ରକାର ଶାନ୍ତି ଦେଉନୁ । ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉନୁ । ୧୭ ମୁଁ ପାଉଲ ମୋହର ନିଜ ହସ୍ତରେ ଲେଖି ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ୍ଧତିରେ ଏହା ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ, ମୁଁ ଏହିପରି ଲେଖେ । ୧୮ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

The First Epistle of Paul the Apostle to the Timothy 1 Timothy

ଡାମଥ୍ରଜକ ନିକଟକୁ ପରେରିତ ପାଉଲଜକ ପରଥମ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ, ଆମ୍ଭମାନଜକ ତରାଣକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵର ଓ ଭରସାଭୁମି ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଜକ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଜକ ଜଣେ ପରେରିତ, ୨ ବିଶ୍ଵାସରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଡାମଥ୍ରଜକ; ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ଆମ୍ଭମାନଜକ ପରଭୁ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଜକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ, ଦୟା ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମଭ ପରତି ହେଉ ।

ଭରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକଜକ ପରତି ସତକର୍ତ୍ତା

୩ ମୁଁ ମାଜିଦନିଆକୁ ଯିବା ସମୟରେ ତୁମଭକୁ ଯେପରକାର ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲି, ସେହିପରି ତୁମଭେ ଏଫିସରେ ରହି କେତେକ ଲୋକ ଯେପରି ଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ନ ଦିଅନ୍ତି ୪ କି କଲ୍ପିତ ଗଳ୍ପ ଓ ଅଶେଷ ବଂଶାବଳୀରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଜକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ; ସେହି ସବୁ ତ ବିଶ୍ଵାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଇଶ୍ଵରଜକ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପକାରୀ ନ ହୋଇ ବରଂ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ୫ କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ, ଶୁଚି ବିବେକ ଓ ନିଷ୍ଠକପଟ ବିଶ୍ଵାସରୁ ଜାତ ଯେଉଁ ପରେମ, ୬ ଗହା ମୋଶାଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ; କେହି କେହି ଏସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କରି ଅସାର କଥାରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୭ ସେମାନେ ମୋଶାଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯାହା କହନ୍ତି, କି କେଉଁ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଗହା ନିଜେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ । ୮ କିନ୍ତୁ ମୋଶାଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ନ ହୋଇ ସପ୍ତେରଛାଗରୀ ଓ ଅବାଧ୍ୟ, ଅଧାର୍ମିକ ଓ ପାପୀ, ଅଶୁଚି ଓ ଅଧର୍ମପ୍ରେମୀ, ପିତୃହନ୍ତ ଓ ମାତୃହନ୍ତ, ୯ ନରହନ୍ତ, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ପୁଂନୈଥୁନକାରୀ, ମନୁଷ୍ୟଗେର, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟା ଶପଥକାରୀମାନଜକ ନିମନ୍ତେ ପୁଣି, ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷାର ବିପରୀତରେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଆଏ, ଗହା ନିମନ୍ତେ ଯେ ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି, ୧୦ ଏହା ଜାଣି ଯଦି କେହି ମୋଶାଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚିତ ବ୍ୟବହାର କରେ, ତେବେ ଗହା ଯେ ଉତ୍ତମ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ; ୧୧ ଏହା ତ ମୋ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ପରମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଜକ ଗୌରବମୟ ସୁସମାଗରର ଶିକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ ଅଟେ ।

ପାପୀଜକ ପରିତରାଣ ନିମନ୍ତେ ଖରାଷ୍ଟଜକ ଆଗମନ

୧୨ ଆମ୍ଭମାନଜକର ଯେଉଁ ପରଭୁ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁ ମୋତେ ଯୋଗ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଜକୁ ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି ଯେ, ସେ ମୋତେ ବିଶ୍ଵାସତ ମନେ କରି ସେବକ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୩ ଯଦ୍ଵୟ ମୁଁ ପୂର୍ବେ ନିନ୍ଦକ, ଗତନକାରୀ ଓ ଅତ୍ୟାଗରୀ ଥିଲି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ଅଜ୍ଞାନ ପଣରେ ଗହା କରିଥିଲି ବୋଲି ଦୟା ପାଇଲି; ୧୪ ଆଉ, ଆମ୍ଭମାନଜକ ପରଭୁଜକ ଅନୁଗ୍ରହ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଜକ ସହଭାଗିତରେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ପରେମ ସହକାରେ ମୋ ପରତି ଅତି ପରତୁର ହେଲା । ୧୫ ପାପୀମାନଜକୁ ପରିତରାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଯେ ଜଗତକୁ ଆସିଲେ; ଏହି ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସର୍ବଭେଦାବେ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ; ସେହି ପାପୀମାନଜକ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ପରଧାନ । ୧୬ ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟଜକଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ, ସେମାନଜକ ନିକଟରେ ଏକ ଉଦାହରଣ ହେବା ପାଇଁ ପରଧାନ ପାପୀ ଯେ ମୁଁ, ମୋଠାରେ ସେ ଯେପରି ଆପଣା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିରସହିଷ୍ଣୁତ ପରକାଶ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଦୟା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ୧୭ ଅକ୍ଷୟ, ଅଦୃଶ୍ୟ, ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଇଶ୍ଵର ଯେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ରାଜା, ଗହାଜକ ସମ୍ଭରମ ଓ ଗୌରବ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ । ଆମେନ । ୧୮ ହେ ବତ୍ସ ଡାମଥ୍ର, ତୁମଭ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଭାବବାଣୀ ଅନୁସାରେ ମୁଁ ତୁମଭକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ଯେପରି ତୁମଭେ ସେହି ସମସ୍ତ ଭାବବାଣୀ ସାହାୟ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାର; ୧୯ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଶୁଚି ବିବେକ ଧରି ରଖ; ଗହା ପରିତରାଣ କରିବାରୁ କେତେକଜକର ବିଶ୍ଵାସରୂପ ଜାହାଜ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଅଛି, ୨୦ ସେମାନଜକ ମଧ୍ୟରୁ ହୁମନାୟ ଓ ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର ଅନ୍ୟତମ; ଏମାନେ ଯେପରି

ଶାସନ ପାଇ ଈଶ୍ଵର ନିନ୍ଦା ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଶୟତନ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲି ।

9

ମଣ୍ଡଳୀର ଉପାସନା ବିଧି

୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସର୍ବଭେଦାବେ ଈଶ୍ଵରପରାୟଣତା ଓ ଭଦ୍ରତା ସହ ଶାନ୍ତି ଓ ବାଧାହୀନ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରୁ, ୨ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ, ରାଜା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ, ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା, ବିନତି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସର୍ବ ପରଥମେ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି । ୩ ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ତରାଣକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ସୁଗ୍ରହଣ୍ୟ ଅଟେ; ୪ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଓ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏହା ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ୫ କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଈଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ; ୬ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଵରୂପେ ଆପଣାକୁ ଦାନ କରି ଠିକ୍ ସମୟରେ ସେଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୭ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଜଣେ ପରଗ୍ରହ, ପରେରିତ ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲି, ମୁଁ ସତ କହୁଅଛି, ମିଛ କହୁ ନାହିଁ । ୮ ଏଣୁ ମୋହର ଇଚ୍ଛା, ପୁରୁଷମାନେ ଶୁଚି ହସ୍ତ ଉତ୍ତେଜନ କରି କ୍ରୋଧ ଓ ବିତର୍କ ବିନା ସର୍ବତ୍ର ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରନ୍ତୁ । ୯ ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ସତରୀମାନେ କେଶବିନ୍ଦ୍ୟାସ ଏବଂ ସୁନା କି ମୁକ୍ତା କି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଭୂଷିତ ନ କରି ଲଜ୍ଜା ଓ ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧିର ସହକାରେ ପରିପାଳା ପରିଚ୍ଛଦ ପିନ୍ଧି ୧୦ ଧର୍ମପରାୟଣା ସତରୀମାନଙ୍କ ଉପଯୋଗୀ ଉତ୍ତମ କର୍ମରୂପ ଭୂଷଣରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଭୂଷିତ କରନ୍ତୁ । ୧୧ ସତରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣା ବଶ୍ଵତ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରି ନିରବରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁ । ୧୨ ମୁଁ ସତରୀକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଅବା ପୁରୁଷ ଉପରେ କର୍ତ୍ତାପଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ନିରବରେ ରହ । ୧୩ କାରଣ ପରଥମେ ଆଦମ ସୃଷ୍ଟ ହେଲେ, ତାହା ପରେ ହବା; ୧୪ ଆଉ ଆଦମ ଠକରେ ପଡ଼ି ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ନାରୀ ଠକରେ ପଡ଼ି ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିବା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହେଲେ; ୧୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧିର ସହ ବିଶ୍ଵାସ, ପ୍ରେମ ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ସ୍ଥିର ରହିଲେ ସେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବା ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।

୩

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦର ଯୋଗ୍ୟତା

୧ ଏହି କଥା ସତ୍ୟ, କେହି ଯଦି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦ ପାଇବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ୨ ଅତଏବ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର ନିନ୍ଦନାୟ ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ଅବଶ୍ୟକ ଏକ ସତରୀର ସମ୍ପ୍ରାମା, ଆତ୍ମସଞ୍ଜମ, ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧି, ସଦାଗ୍ରୀ, ଆତିଥ୍ୟପ୍ରିୟ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ନିପୁଣ ହେବେ, ୩ ମଦ୍ୟପାନ କି ବିବାଦପ୍ରିୟ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୁଦୁଖୀ, ନିର୍ବିରୋଧ ଓ ନିର୍ଲୋଭ ହେବେ, ୪ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଶାସନ କରିବେ, ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଶାଭୂତ କରି ରଖିବେ । ୫ (କେହି ଯେବେ ଆପଣା ପରିବାରକୁ ଶାସନ କରିବାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ କିପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଦାୟିତ୍ଵ ନେବ ?) ୬ ସେ ନୂତନ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିବେ, କାଳେ ଅସାରଗର୍ଭୀ ହୋଇ ଶୟତନ ଭଳି ଦଶତରସ୍ତ ହେବେ । ୭ ତହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବାହାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କାଳେ ସେ ନିନ୍ଦା ପାଇ ଶୟତନର ଫିନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବେ ।

ସେବକ (ଦାକନ) ପଦର ଯୋଗ୍ୟତା

୮ ସେହି ପରକାରେ ସେବକମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ବିବେକରେ ବିଶ୍ଵାସର ନିଗୂଢ଼ତତତ୍ଵ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଗମ୍ଭୀର, ଛଳନାବାକ୍ତରହିତ, ୯ ମଦ୍ୟପାନରେ ଅନାସକ୍ତ ଓ କୁତ୍ସିତ ଧନଲାଭରେ ନିର୍ଲୋଭ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ୧୦ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଥମେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉନ୍ତୁ, ପୁଣି, ଦୋଷ ନ ଦେଖାଗଲେ ସେବକ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ । ୧୧ ସେହି ପରକାରେ ସତରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରନିନ୍ଦାକାରିଣୀ ନ ହୋଇ ଗମ୍ଭୀର, ମିତ୍ରଗୁଣିଣୀ ଓ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ୧୨ ସେବକମାନେ ଏକ ଏକ ସତରୀର ସମ୍ପ୍ରାମା ହେଉନ୍ତୁ, ପୁଣି, ନିଜ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓ ପରିବାରକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଶାସନ କରନ୍ତୁ । ୧୩ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସେବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଖ୍ୟାତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସମୂଳକ ଅଧିକ ସାହସ ପାଇବେ ।

ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତା ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ଵ

୧୪ ମୁଁ ଶାଘର ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯିବି ବୋଲି ଆଶା କରୁଅଛି; ୧୫ ମାତ୍ର ଯେବେ ମୋହର ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତେବେ ଇଶ୍ଵରତୁଳ୍ୟ ଗୃହରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ସତ୍ୟତ୍ଵ ଓ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜୀବିତ ଇଶ୍ଵରତୁଳ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ, କିପରି ଆଚରଣ କରିବାକୁ ହୁଏ, ଗହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାର, ଏହେତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି । ୧୬ ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତା ନିଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ଵ ଯେ ମହତ୍ଵ, ଏହା ସମସ୍ତେ ସମ୍ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି । ଗହା ଏହି, ସେ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ପରକାଶିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମାରେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ପରମାଣିତ ହେଲେ, ଦୂତମାନତୁଳ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଗଲେ, ଜାତିମାନତୁଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରଗରିତ ହେଲେ, ଜଗତରେ ବିଶ୍ଵାସପାତ୍ର ହେଲେ, ଗୌରବରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ ।

୪

ଭକ୍ତ ଶିକ୍ଷକ

୧ ଆତ୍ମା ସପକ୍ଷରୂପେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଶେଷ କାଳରେ କେହି କେହି ଭରଷ୍ଟବିବେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଲୋକମାନତୁଳ୍ୟ କପଟପଣରେ ୨ ପରଗରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାମାନତୁଳ୍ୟ ପୁରତି ଓ ଭୂତମାନତୁଳ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପୁରତି ମନୋଯୋଗ କରି ବିଶ୍ଵାସ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ; ୩ ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ ବିବାହ ନିଷେଧ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ବିଭିନ୍ନ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରୁ ଅଲଗା ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସତ୍ୟ ଜାଣିଥିବା ଲୋକମାନତୁଳ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଧ୍ୟାନବାଦ ସହ ଭୋଜନ କରାଯିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଏସବୁ ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ୪ କାରଣ ଇଶ୍ଵରତୁଳ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁ ଉତ୍ତମ, ପୁଣି, ଧ୍ୟାନବାଦ ସହ ଗ୍ରହଣ କଲେ କୌଣସି ବିଷୟ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ୫ ଯେଣୁ ଇଶ୍ଵରତୁଳ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଓ ପରାଧୀନ ଦ୍ଵାରା ଗହା ପବିତ୍ର କରାଯାଏ ।

ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁତୁଳ୍ୟ ଉତ୍ତମ ସେବକ

୬ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭେ ଭାଇମାନତୁଳ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁତୁଳ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ସେବକ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷାର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇ ଆସିଅଛ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ୭ କିନ୍ତୁ ବୟସ୍କା ସତରାଲୋକମାନତୁଳ୍ୟ ଅସାର କହାଣୀସବୁ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ । ଇଶ୍ଵରପରାୟଣ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟାସ କର, ୮ କାରଣ ଶାରୀରିକ ବ୍ୟୟାୟମ ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଲଭଜନକ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତା ଏହିକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ପରତିଜ୍ଞାୟୁକ୍ତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଲଭଜନକ ଅଟେ । ୯ ଏହି ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ଓ ସର୍ବଗେଭାବେ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ; ୧୦ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତ ଆତ୍ମାରେ ପରିଶ୍ରମ ଓ ପରାପଣ କରୁଅଛୁ, କାରଣ ଯେଉଁ ଜୀବିତ ଇଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟତୁଳ୍ୟ, ବିଶେଷତଃ ବିଶ୍ଵାସୀମାନତୁଳ୍ୟ ତରାଣକର୍ତ୍ତା, ଗହାତୁଳ୍ୟରେ ଆତ୍ମାମାନତୁଳ୍ୟ ଭରସା ଅଛି । ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ୧୨ ତୁମ୍ଭର ଯୌବନ ଅବସ୍ଥା ସକାଶେ କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଚ୍ଛ ନ କରୁ, କିନ୍ତୁ ବାକ୍ୟରେ, ଆଚରଣରେ, ପୁରୋଧାରେ, ବିଶ୍ଵାସରେ ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ବିଶ୍ଵାସୀମାନତୁଳ୍ୟ ଉଦାହରଣସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୁଅ । ୧୩ ମୁଁ ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରପାଠ, ଉପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ମନୋଯୋଗ କର । ୧୪ ଭାବବାଣୀ ଓ ପରାମାନତୁଳ୍ୟ ହସତର୍ପଣ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଗହା ଅବହେଳା ନ କର । ୧୫ ତୁମ୍ଭର ଭିନ୍ନତା ଯେପରି ସମସ୍ତତୁଳ୍ୟ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, ସେହି ସବୁରେ ପରଗୁଡ଼ ଥାଅ । ୧୬ ଆପଣା ବିଷୟରେ ଓ ଆପଣା ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ସତର୍କ ହୁଅ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଲାଗି ରୁହ, କାରଣ ଗହା କଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରିତରାଣ ଓ ତୁମ୍ଭର ଶରୋତମାନତୁଳ୍ୟ ପରିତରାଣ ମଧ୍ୟ ସାଧନ କରିବ ।

୫

ମଣ୍ଡଳୀ ପୁରତି ଆଦେଶ

୧ ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ବୟସ୍କତୁଳ୍ୟ ଭର୍ତ୍ସନା କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଗହାକୁ ପିତା ବୋଲି ଭାବି ଆଚରଣ କର; ଯୁବକମାନତୁଳ୍ୟ ଭାଇ ପରି, ୨ ବୃଦ୍ଧା ସତରାମାନତୁଳ୍ୟ ମାଁ ଓ ଯୁବତୀମାନତୁଳ୍ୟ ପବିତ୍ର ଭାବରେ ଭଉଣୀ ବୋଲି ଭାବି ସେହି ପରକାର କର । ୩ ନିରାଶ୍ରୟ ବିଧବାମାନତୁଳ୍ୟ ସମ୍ମାନ କର । ୪ କିନ୍ତୁ ଯେବେ କୌଣସି ବିଧବାର ପୁଅଝିଅ ବା ନାତିନାତୁଣୀ ଆଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପରଥମେ ଆପଣା ପରିବାର ପୁରତି ଭକ୍ତି ଦେଖାଇବାକୁ ଓ ପିତାମାନତୁଳ୍ୟ ପୁରତି ଉପକାର କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହା ତ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁଣଗଣାୟ ଅଟେ । ୫ ଯେଉଁ ବିଧବା ନିଗଣ୍ଠୟ ଓ ଅସହାୟ, ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖି ଦିନରାତି ନିବେଦନ ଓ ପୂର୍ବାର୍ଥନାରେ ଲାଗି ରହିଥାଏ; ୬ କିନ୍ତୁ ଯେ ଭୋଗଭିକ୍ଷରେ ଆସକ୍ତ, ସେ ଜୀବିତ ଥିଲେ ହେଁ ମୃତ । ୭ ସେମାନେ ଯେପରି ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଆପଣା ଆତ୍ମା, ବିଶେଷରେ ଆପଣା ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ଵ ନ ନିଏ, ସେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିଅଛି, ଆଉ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସୀଠାରୁ ଅଧମ ଅଟେ । ୯ ଯେଉଁ ବିଧବାର ବୟସ ଷାଠିଏ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ନୁହେଁ, ୧୦ ଆଉ ଯେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ସତ୍ତା ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ହେତୁ ଜଣାଶୁଣା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯଦି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ, ଆତିଥ୍ୟସତ୍‌କାର, ସାଧୁମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇଥାଏ, ଦୁଃଖୀର ଭାର ବହନ କରିଥାଏ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ସତ୍‌କର୍ମରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତହାର ନାମ ବିଧବା ଗଣିକାରେ ଲେଖାଯାଉ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଯୁବତୀ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଗୁଣଗଣା କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କାମାଭିକ୍ଷରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ଖରାପତାଳିଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ୧୨ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରତିଜ୍ଞା ଲଘ୍ଵନ କରିବାରୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୩ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଘର ଘର ବୁଲି ଅଳସୁଆ ହେବାକୁ ଶିଖନ୍ତି, ଆଉ କେବଳ ଆଳସ୍ୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅଧାର କାହାଣୀ ଓ ପରଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଅନାବଶ୍ୟକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି । ୧୪ ଅତଏବ, ମୋହର ଇଚ୍ଛା, ଯୁବତୀ ବିଧବାମାନେ ବିବାହ କରନ୍ତୁ, ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରନ୍ତୁ, ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତୁ, ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ ଶତ୍ରୁକୁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଦେଉନ୍ତୁ; ୧୫ କାରଣ ଏବେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଖରାପତାଳି ଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ ଶୟତନର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୬ ଯଦି କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସୀ ମହିଳାଙ୍କ ଘରେ ବିଧବାମାନେ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର କରନ୍ତୁ, ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉ, ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀ ନିଗଣ୍ଠୟ ବିଧବାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର କରି ପାରେ । ୧୭ ଯେଉଁ ପୁରାଣମାନେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟପୁରସ୍କାର ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୁଇ ଗୁଣ ସମାପ୍ତ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତୁ । ୧୮ କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ର କହେ, “ବେଢ଼ଗଳା ବୁଲୁଥିବା ବଳଦର ମୁହଁରେ ତୁଣ୍ଡି ଦିଅ ନାହିଁ” । ପୁଣି, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆପଣା ବେତନର ଯୋଗ୍ୟ । ୧୯ ଦୁଇ ବା ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିନା କୌଣସି ପୁରାଣୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ । ୨୦ ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅନୁଯୋଗ କର, ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟ ପାଆନ୍ତି । ୨୧ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ, ଖରାପତାଳି ଓ ମନୋନୀତ ଦୂତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୁଁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବଧାରଣା ଦ୍ଵାରା ଗଳିତ ନ ହୋଇ ଏହି ସମସ୍ତ ପାଳନ କର, ପୁଣି, ପକ୍ଷପାତଭାବରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ । ୨୨ ହଠାତ୍ କାହାରି ଉପରେ ହସ୍ତଗର୍ଭଣା କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାପର ସହଭାଗୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରି ରଖ । ୨୩ ଆଉ କେବଳ ଜଳ ପାନ ନ କରି ତୁମ୍ଭର ପେଟ ଘୋର ଓ ବାରମ୍ବାର ଅସୁସ୍ଥତା ସକାଶେ ଅଳ୍ପ ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ଷାରଣ ପାନ କର । ୨୪ କାହାରି କାହାରି ପାପ ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ, କାହାରି କାହାରି ଅବା ପରେ ପରକାଶ ପାଏ । ୨୫ ସେହି ପରକାଶରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ପରକାଶିତ ହୁଏ, ଆଉ ଯାହା ପରକାଶିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତହା ଗୁପ୍ତ ରଖାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

୧ ଯେତେ ଲୋକ ଦାସତ୍ଵରୂପ ଯୁଥାଲିର ଅଧିନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯଥୋଚିତ ସମ୍ମାନ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତୁ, ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଓ ଶିକ୍ଷାର ନିନ୍ଦା ନ ହୁଏ । ୨ ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ଵାସୀ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଇ ବୋଲି ଜାଣି ତୁଚ୍ଛ ନ କରନ୍ତୁ, ବରଂ ଅଧିକ ଯତନ ସହକାରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଉପକାର ପାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଓ ପ୍ରିୟପାତ୍ର । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ଉପଦେଶ ଦିଅ ।

ଭଗ୍ଵନ୍ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଧନଲୋଭ
 ୩ କେହି ଯଦି ଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖରାପତାଳିଙ୍କ ହିତଜନକ ବାକ୍ୟ ଓ ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତା ଅନୁଯାୟୀ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ନ କରେ, ୪ ତେବେ ସେ ଅଧାରଗର୍ବା ଓ ଅଜ୍ଞାନ, ପୁଣି, ବାଦାନ୍ତବାଦ ଓ ଯୁକ୍ତିତତ୍ତ୍ଵରେ ଲିପ୍ତ; ସେଥିରୁ ଈର୍ଷା, ବିବାଦ, ପରନିନ୍ଦା, ମନ୍ଦ ସନ୍ଦେହ, ୫ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତାକୁ ଲାଭର ଉପାୟ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ଏପରି ଭରଷ୍ଟମାନା ଓ ସତ୍ୟବର୍ଜିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ବିରୋଧ ଜନ୍ମେ । ୬ ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତା ସନ୍ତୋଷଭାବଯୁକ୍ତ

ହେଲେ ପରକୃତରେ ବିଶେଷ ଲାଭଜନକ; ୭ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଗତକୁ କିଛି ଆଣି ନାହିଁ , ପୁଣି, ଏଠାରୁ କିଛି ନେଇଯାଇ ନ ପାରୁ; ୮ ଏଣୁ ଖାଦ୍ୟ, ବସତ୍ର ଥିଲେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ । ୯ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଧନୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପୀଡ଼ାରେ, ପୁଣି, ଅନେକ ପରକାର ଭୁଲ୍ ଓ କ୍ଷତିଜନକ ଅଭିଳାଷରେ ପଡ଼ନ୍ତି, ଏହି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଧୂସ୍ରଂସ ଓ ବିନାଶରୂପ ସାଗରରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦିଏ । ୧୦ କାରଣ ଧନଲୋଭ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ମୂଳ; କେହି କେହି ସେଥିରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ବହୁ ଦୁଃଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଦୁଃଖ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶେଷ ପରାମର୍ଶ-ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ତମ ଯୋଦଧା

୧୧ କିନ୍ତୁ ହେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତଠାରୁ ପଲ୍ଲୟନ କରି ଧାର୍ମିକତା, ଇଶ୍ୱରପରାୟଣତା, ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରେମ, ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ନିମ୍ନତର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ୧୨ ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାଣପଣ କର, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଧରି ରଖ; ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁମ୍ଭେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛ ଓ ଅନେକ ସାକ୍ଷାତ୍ ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତମ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇଅଛ । ୧୩ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନଦାତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ପୁଣି, ପନ୍ତାୟ ପାଳାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତମ ସାକ୍ଷୟଦାତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି, ୧୪ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମବିଧି ପାଳନ କରି କଳତ୍ୱ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୋଇ ରୁହ । ୧୫ ସେ ପରମଧନ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ରାଟ, ଯେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପରଭୁମାନଙ୍କର ପରଭୁ, ୧୬ ଯେ ଏକମାତ୍ର ଅମର ଓ ଅଗମ୍ୟ ଜ୍ଞେୟାତିର୍ନିବାସୀ, ଯାହାଙ୍କୁ କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ ବା ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ, ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଗହା ଦର୍ଶାଇବେ; ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଙ୍କ ସମ୍ଭରମ ଓ ପରାକ୍ରମ ପରକାଶିତ ହେଉ । ଆମେନ । ୧୭ ଯେଉଁମାନେ ଏହିକାଳରେ ଧନୀ, ସେମାନେ ଯେପରି ଅହତ୍କାରୀ ନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅସ୍ୱାୟୀ ଧନ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରନ୍ତି, ବରଂ ଉପଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରତୁରଭାବେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର, ଗହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି, ୧୮ ପୁଣି, ଅନ୍ୟର ଉପକାର କରି ସମସ୍ତ ସତ୍‌କର୍ମରେ ଧନୀ ହୁଅନ୍ତି ଆଉ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଓ ଉଦାର ଭାବରେ ଦାନ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ; ୧୯ ଏହି ପରକାର କଲେ ସେମାନେ ଭାବି ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ପରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ପାଇଁ ସଞ୍ଚୟ କରିବେ, ଯେପରି ପରକୃତ ଜୀବନ ପରାପତ ହୁଅନ୍ତି । ୨୦ ହେ ଡାମଥ, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଯାହା ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ରକ୍ଷା କର; ଅସାର ବକ୍ତୃଆପଣା ଓ କଥା କଥାରେ ଜ୍ଞାନର ଯୁକ୍ତିତର୍କରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ; ୨୧ କେହି କେହି ଗହା ପାଳନ ନ କରି ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

The Second Epistle of Paul the Apostle to the Timothy 2 Timothy

ଗାମଧ୍ୟଜ୍ଞ ନିକଟକୁ ପରେରିତ ପାଉଲଜ୍ଞ ଦଫ୍ରିତାୟ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ,ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞକଠାରେ ଥିବା ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞ ଇଚ୍ଛା ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞ ଜଣେ ପରେରିତ, ୨ ପରିୟ ପୁତ୍ର ଗାମଧ୍ୟଜ୍ଞ ନିକଟକୁ; ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞ ପରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ, ଦୟା ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଗାମଧ୍ୟଜ୍ଞକୁ ଉତ୍ସାହ ପରଦାନ

୩ ପିତୃପୁରୁଷମାନଜ୍ଞ ମତ ଅନୁସାରେ ଶୁଦ୍ଧ ବିବେକରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞକର ଉପାସନା କରେ, ଦିନରାତି ମୋହର ପରାଧୀନରେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର ନାମ ସମରଣ କରି ମୁଁ ଗହାଜ୍ଞ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ; ୪ ମୁଁ ଯେପରି ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥୁ- ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଲୋତକ ସମରଣ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି; ୫ କାରଣ ଯେଉଁ ଅକପଟ ବିଶ୍ଵାସ ତୁମ୍ଭର ଜେଜେମା ଲୋୟି ଓ ତୁମ୍ଭର ମା ଇଉନୀକାଜ୍ଞକଠାରେ ଥିଲା, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭକଠାରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ବୋଲି ମୋହର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅକପଟ ବିଶ୍ଵାସ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଖବର ପାଇଅଛି । ୬ ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମରଣ କରାଉଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭକଠାରେ ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞକ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଅଛି, ଗହା ପୁନର୍ବାର ପରଭୁଜ୍ଞକିତ କର । ୭ କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞକୁ ଭୟର ଆତ୍ମା ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଶକ୍ତି, ପରେମ ଓ ସୁବୁଦ୍ଧିର ଆତ୍ମା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୮ ଅତଏବ, ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞ ପରଭୁଜ୍ଞକ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ କିଅବା ଗହାଜ୍ଞ ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦୀ ଯେ ମୁଁ, ମୋ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ବରଂ ଇଶ୍ଵରଜ୍ଞକ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ମୋ ସହିତ କଲେଶ ସହୟ କର; ୯ ସେ ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନରେ ଆତ୍ମାମାନ କରିଅଛନ୍ତି; ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ସେ ଗହା କରି ନାହାଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ଗହାଜ୍ଞ ନିଜ ଯୋଜନା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ କରିଅଛନ୍ତି; ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞକଠାରେ ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ୧୦ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞକ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞକର ଆଗମନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି; ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଲୋପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସୁସମାଗର ଦ୍ଵାରା ଜୀବନ ଓ ଅମରତାକୁ ଆଲୋକରେ ପରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି; ୧୧ ସେହି ସୁସମାଗରର ମୁଁ ଜଣେ ପରଗ୍ରକ, ପରେରିତ ଓ ଶିକ୍ଷକ ସ୍ଵରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି ୧୨ ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରୁଅଛି; ତଥାପି ମୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ମୁଁ ଯାହାଜ୍ଞକଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛି, ଗହାଜ୍ଞକୁ ଜାଣେ, ପୁଣି, ମୁଁ ଗହାଜ୍ଞ ହାତରେ ଯାହା ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ଗହା ମହାଦିନ (ବିଗ୍ରହ ଦିନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ଯେ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଦୃଢ଼ରୂପେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛି । ୧୩ ମୋଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ହିତଜନକ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଅଛ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ପରେମରେ ଗହା ଆଦର୍ଶରୂପେ ଧରି ରଖ । ୧୪ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ, ଗହା ଆତ୍ମାମାନଜ୍ଞକଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଜ୍ଞ ଦ୍ଵାରା ସୁରକ୍ଷା କର, ୧୫ ଆସିଆର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ; ଫୁଗେଲ ଓ ହର୍ମଗେନ ସେମାନଜ୍ଞକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୧୬ ଅନାସିଫରଜ୍ଞକ ପରିବାରକୁ ପରଭୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ, କାରଣ ସେ ବାରମ୍ବାର ମୋତେ ସାନ୍ତସ୍ଥା କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୋର ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ୧୭ ବରଂ ସେ ରୋମରେ ଥିବା ସମୟରେ ମୋତେ ଯତନ ସହକାରେ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କରି ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ, ୧୮ (ମହାଦିନରେ ସେ ଯେପରି ପରଭୁଜ୍ଞକଠାରୁ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ପରଭୁ ଗହାଜ୍ଞକ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ), ଆଉ ଏଫିସରେ ସେ କିପରି ଅନେକ ସେବା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣିଅଛ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଜ୍ଞକ ଉତ୍ତମ ଯୋଦ୍ଧା

୧୧ ଅତଏବ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକ ପରଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବଳବାନ ହୁଅ, ୨ ଆଉ ଅନେକ ସାକ୍ଷାତ୍ତକ ସାକ୍ଷାତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବାକ୍ୟ ମୋଠାରୁ ଶୁଣିଅଛ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଓକୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏପରି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକମାନଓକ ନିକଟରେ ସେହି ସବୁ ଅର୍ପଣ କର । ୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକର ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଯୋଦ୍ଧା ପରି ମୋ ସହିତ କଲେଶ ସହୟ କର । ୪ କୌଣସି ଲୋକ ସୈନ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରି ସଂସାରର ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ନାହିଁ, ଯେପରି ସୈନ୍ୟପଦରେ ନିଯୋଗକର୍ତ୍ତାଓକୁ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ପାରେ । ୫ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯଦି ଜଣେ ଲୋକ ଖେଳରେ ଭାଗ ନିଏ, ସେ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗହା ନ କଲେ ମୁକୁଟ ପାଏ ନାହିଁ । ୬ ଯେଉଁ କୃଷକ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ସେ ପରଥମେ ଫଳର ଅଂଶ ପାଇବା ଉଚିତ୍ । ୭ ମୁଁ ଯାହା କହୁଅଛି, ଗହା ଚିନ୍ତା କର; ପରଓୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମଓକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦେବେ । ୮ ମୋ ଦୁପ୍ରାଣ ପରଗରିତ ସୁସମାଗର ଅନୁସାରେ ମୃତମାନଓକ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥତ ଓ ଦାଉଦଓକର ବଂଶଜାତ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଓକୁ ସମରଣ କର । ୯ ସେହି ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅପରାଧୀ ପରି ବନ୍ଦୀଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲେଶ ଭୋଗ କରୁଅଛି; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଓକ ବାକ୍ୟ ଆବଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ୧୦ ଅତଏବ, ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଅନନ୍ତ ଗୌରବ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକ ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଓକ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପରି ସହୟ କରୁଅଛି । ୧୧ ଏହି ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ଯଦି ଗହାଓକ ସହିତ ମରିଅଛୁ, ତେବେ ଗହାଓକ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବା; ୧୨ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପରି ସହୟ କରୁ, ତେବେ ଗହାଓକ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଶାସନ କରିବ; ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଓକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଓକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ; ୧୩ ଯେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଉ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ସେ (ଯାଶୁ) ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱସ୍ତ, କାରଣ ସେ ଆପଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏକ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

୧୪ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସମରଣ କରାଇ ଶ୍ରେଣୀମାନଓକର ଅହିତକର ଓ ବିନାଶଜନକ ବାଦାନୁବାଦ ନ କରିବାକୁ ସେମାନଓକୁ ପରଓୁଓକ ସାକ୍ଷାତରେ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଆଦେଶ ଦିଅ । ୧୫ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଯଥାରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀର ଲଜ୍ଜା ବୋଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଗହାର ପରି ଈଶ୍ୱରଓକ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ଯତ୍ନ କର । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଅସାର କଥାବାଚ୍ଚିତ୍ର ଦୂରରେ ରୁହ; କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ସେଥିରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ, ସେମାନେ ଅଧର୍ମରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ, ୧୭ ଆଉ ସେମାନଓକର କଥା ପର ଘା ପରି ଖାଇଯିବ; ସେମାନଓକ ମଧ୍ୟରେ ହୁମାୟ ଓ ଫିଲୀତ ଅନ୍ୟତମ; ୧୮ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୋଇଗଲାଣି ବୋଲି କହି ସତ୍ୟଭରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, କେତେକଓକର ବିଶ୍ୱାସ ଓଲଟାଇ ପକାଇଅଛନ୍ତି । ୧୯ ତଥାପି ଈଶ୍ୱରଓକ ସ୍ୱାପିତ ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଅଟଳ ରହିଅଛି, ଆଉ ତହିଁ ଉପରେ ଏହା ମୁଦଗଓକିତ ହୋଇଅଛି, ପରଓୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଓକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ, ଯେ କେହି ପରଓୁଓକର ନାମ ପରେ, ସେ ଅଧର୍ମରୁ ଦୂରରେ ରହ । ୨୦ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଘରେ (ଧନା) ଯେ କେବଳ ସୁନା ଓ ରୂପାର ପାତ୍ର ଥାଏ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର କାଠ ଓ ମାଟିର ପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥାଏ; କେତେକ ସମାଦର ଓ କେତେକ ଅନାଦର ନିମନ୍ତେ ଥାଏ । ୨୧ ଅତଏବ, ଯଦି କେହି ସେହି ସମସ୍ତଓକଠାରୁ ନିଜକୁ ପରିଷ୍କାର କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ପବିତ୍ରୀକୃତ, କର୍ତ୍ତାଓକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତ, ଏପରି ଏକ ସମାଦର ପାତ୍ର ହେବ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳର ଅଭିଳାଷରୁ ପଲ୍ଲୟନ କରି, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଚି ହୃଦୟରେ ପରଓୁଓକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେମାନଓକ ସହିତ ଧାର୍ମିକତା, ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରେମ ଓ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ୨୩ ଅଜ୍ଞାନା ଓ ମୁର୍ଖା ମାନଓକର ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଯେ ବିରୋଧ ଜନ୍ମାଏ, ଏହା ଜାଣି ସେହି ସବୁ ଅଗ୍ରହଣ କର । ୨୪ ପରଓୁଓକର ଦାସ ବିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତଓକ ପ୍ରତି କୋମଳ, ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ନିପୁଣ ଓ ସହିଷ୍ଣୁ ହେବା ଏବଂ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଓକୁ ମୃଦୁ ଭାବରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍; ୨୫ ଗହାହେଲେ କେଜାଣି ଈଶ୍ୱର ସେମାନଓକୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ପାଇଁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନରୂପ ବର ଦେବେ, ୨୬ ଆଉ, ଯେଉଁ ଶୟନ ସେମାନଓକୁ ଗହାର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦୀ କରିଅଛି, ସତେତନ ହୋଇ ଗହାର ଫିନ୍ଦରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।

୩

ଶେଷକାଳର ଆଧାର୍ଯ୍ୟକତା

୧ କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣିଥାଅ ଯେ, ଶେଷକାଳରେ ଭାଷଣ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ୨ କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମପରିତ୍ୟାଗ, ଧନଲୋଭା, ଆତ୍ମଗର୍ବା, ଅହଂକାରୀ, ନିନ୍ଦକ, ପିତାମାତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ, ୩ ଅକୃତଜ୍ଞ, ଅପବିତର, ସ୍ତ୍ରୀହୀନ, ଅମିଳନପରିତ୍ୟାଗ, ଅପବାଦକ, ଅଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ, ପରତତ୍ତ୍ୱ, ଉଚ୍ଚତମ ବିଷୟର ପୃଣ୍ଡାକାରୀ, ୪ ବିଶ୍ୱାସୀକାନ୍ତକ, ଦୁଃସାହସୀ, ଦାମ୍ଭିକ ହେବେ ଓ ଇଶ୍ୱରପରିତ୍ୟାଗ ନ ହୋଇ ବରଂ ବିଲାସପରିତ୍ୟାଗ ହେବେ; ୫ ସେମାନେ ଭକ୍ତିର ବେଶ ଧରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେଥିର ଶକ୍ତିକୁ ଅସମ୍ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ତର ହୁଅ । ୬ କାରଣ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରିଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଘରେ ଘରେ ପଶି ପାପରେ ଭାଗ୍ୟଗତ ଓ ବିଭିନ୍ନ କୁଅଭିଳାଷରେ ଗଳିତ ନିର୍ବୋଧ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରନ୍ତି; ୭ ଏହି ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଶିକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ କଦାପି ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୮ ଆଉ ଯେପରି ଯନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ଓ ଯମ୍ବରାସ୍ୟ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକର ପରତିରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ପରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଏମାନେ ମନରେ ଭରଷ୍ଟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମାଶ୍ୱିତ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଉ ଅଧିକ ଆଗକୁ ଯିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି ଦୁଇ (ଯନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ଓ ଯମ୍ବରାସ୍ୟ) ଜଣଙ୍କର ମୁଖିତ ଯେପରି ପରକାଶ ପାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଇଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ

୧୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଶିକ୍ଷା, ଆଗର ବ୍ୟବହାର, ସତ୍ତ୍ୱକଳ୍ପ, ବିଶ୍ୱାସ, ସହିଷ୍ଣୁତା, ପ୍ରେମ, ଯୌର୍ଯ୍ୟ, ଗତନା ଓ ଦୁଃଖଭୋଗର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛ । ୧୧ ଆନ୍ତିୟଶିଆ, ଇକନାୟ ଓ କୁସତରାରେ ମୋ ପରତି ସେହିପରି ଗତନା ଘଟିଥିଲା; ମୁଁ ଗହା ସହ୍ୟ କରିଥିଲି, ଆଉ ପରଭୁ ମୋତେ ସେସବୁରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ୧୨ ପରକୃତରେ ଯେଉଁମାନେ ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱ ସହଭାଗିତରେ ଧର୍ମଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗତନା ଭୋଗ କରିବେ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକେ ଓ ଠକ ଲୋକମାନେ ଭଗ୍ନତା ଜନ୍ମାଇ ଓ ଭଗ୍ନତା ହୋଇ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଠିବେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା ଶିକ୍ଷା କରିଅଛ ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ, ସେସବୁରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ, କେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହି ସବୁ ଶିକ୍ଷା କରିଅଛ; ୧୫ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁତ୍ତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ରାଣଜନକ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍ୟ କାଳଠାରୁ ଜାଣିଅଛ । ୧୬ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଇଶ୍ୱରତ୍ତ୍ୱ ପରେରଣାରେ ଲିଖିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ, ୧୭ ଯେପରି ଇଶ୍ୱରତ୍ତ୍ୱ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଏ ।

୪

ବାକ୍ୟ ପରଗ୍ରହରେ ଉଦ୍ଧୋଗ

୧ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରତ୍ତ୍ୱ ସାକ୍ଷାତରେ, ଆଉ ଯେଉଁ ଖରାଷ୍ଟ ଜୀବିତ ଓ ମୃତ ଉଭୟତ୍ତ୍ୱର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ତ୍ୱ ପୁନରାଗମନ ଓ ରାଜ୍ୟର ଶପଥ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୃଢ଼ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି, ୨ ବାକ୍ୟ ପରଗ୍ରହ କର, ସମୟରେ କି ଅସମୟରେ ସେଥିରେ ଉଦ୍ଧୋଗୀ ହୁଅ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହିଷ୍ଣୁତା ସହ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଅନୁଯୋଗ କର, ପୁଣି, ଧନ ଓ ଉଚ୍ଚସାହଦାନ କର । ୩ କାରଣ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହିତଜନକ (ସତ୍ୟ) ଶିକ୍ଷା ସହି ପାରିବେ ନାହିଁ, ମାତର ଶ୍ରେଣିମଧୁର କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନିଜର ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ୪ ପୁଣି, ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣ ନ ଦେଇ କଳ୍ପିତ କାହାଣୀ ପରତି ମନ ଦେବେ । ୫ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୁଅ, କଲେଶ ସହ୍ୟ କର, ସୁସମାଗର ପରଗ୍ରହ କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କର, ତୁମ୍ଭେ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କର । ୬ କାରଣ ଏବେ ହେଁ ମୋହର ପରାଣ ଆହୁତି ପରି ତଳ ଯାଉଅଛି, ମୋହର ମହାପରଯାଣର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । ୭ ମୁଁ ଉଚ୍ଚତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାଣପଣ କରିଅଛି, ନିରୂପିତ ପଥର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୈଡ଼ିଅଛି, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ରକ୍ଷା କରିଅଛି; ୮ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ଯ୍ୟକତାର ମୁକୁଟ ରଖାଯାଇଅଛି, ଗହା ସେହି ମହାଦିନରେ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ପରଭୁ

ମୋତେ ଦେବେ, ପୁଣି, କେବଳ ମୋତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ଗହାଡ଼କ ଆଗମନକୁ ଆଗ୍ରହରେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବେ ।

ବୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

୯ ଶୀଘ୍ର ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର; ୧୦ କାରଣ ଘାମା ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରକୁ ପ୍ରେମ କରି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛି ଓ ଥେସଲନୀକୀକୁ ଯାଇଅଛି କ୍ରେସ୍‌କେନସ୍ ଗାଳାତିଆକୁ ଓ ତାତସ୍ ଦଲ୍‌ମତିଆକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୧୧ କେବଳ ଲୁକ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି । ମାର୍କ୍‌ଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ନେଇଆସ, କାରଣ ମୋହର ସେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଉପକାରୀ । ୧୨ ତୁଖିକଙ୍କୁ ମୁଁ ଏଫିସକୁ ପଠାଇଅଛି । ୧୩ ଡ୍ରୋୟାରେ କାର୍ପିଓକ ପାଖରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ି ଆସିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆସିବା ସମୟରେ ଗହା ଏବଂ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ, ବିଶେଷତଃ ଚର୍ମ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଆଣିବ । ୧୪ କଂସାରି ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡର ମୋହର ବହୁତ ଅନିଷ୍ଟ କରିଅଛି; ପରଠୁ ଗହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଗହାଡ଼କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ; ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗହାଠାରୁ ସାବଧାନ ଥାଅ, କାରଣ ସେ ଆତ୍ମହାନୀତକ ବାକ୍‌ୟର ଘୋର ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲା । ୧୬ ମୋହର ବିଗ୍ରହର ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣି ବେଳେ କେହି ମୋହର ସପକ୍ଷ ହେଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଣିତ ନ ହେଉ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ପରଠୁ ମୋହର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ମୋତେ ବଳବାନ୍ କଲେ, ପୁଣି, ମୁଁ ସିଂହ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲି, ଯେପରି ମୋ ଉତ୍ସାହ ସୁସମାଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଗଠିତ ହୋଇ ପାରେ ଓ ଅଣାୟତ୍ତ ସମସ୍ତେ ଗହା ଶୁଣି ପାରନ୍ତି; ୧୮ ପରଠୁ ମୋତେ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ କର୍ମରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ଏବଂ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରି ଥାପଣା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ; ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗହାଡ଼କର ମହିମା ହେଉ, ଆମେନ ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୧୯ ପରିସ୍କା ଓ ଆକ୍‌ସିଲ ପୁଣି, ଅନାସିଫରଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମୋହର ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ୨୦ ଏଗ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଥରେ ରହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଡ୍ରୋୟା ପାଡ଼ିତ ହେବାରୁ ମୁଁ ଗହାଡ଼କୁ ମାଲୀତରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆସିଅଛି । ୨୧ ତୁମ୍ଭେ ଶୀତକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ଇଉରୁଲ୍, ପୁଦେନସ୍, ଲିନ କଲୋଦିୟା ଓ ଭାଇମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୨ ପରଠୁ ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମାର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉନତୁ । ତୁମ୍ଭହାନୀତକ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ବର୍ତ୍ତୁ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Titus

ତାତପତ୍ତକ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲତ୍ତକର ପତ୍ତର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାଉଲ, ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ଦାସ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ତକର ଜଣେ ପ୍ରେରିତ, ବିଶ୍ଵାସର ସହଭାଗିତ ଅନୁସାରେ ଯଥାର୍ଥ ପୁତ୍ତର ତାତପତ୍ତକ ନିକଟକୁ, ୨ ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଭକ୍ତି ସହିତ ସତ୍ତ୍ଵ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି; ୩ ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ସତ୍ତ୍ଵ ଈଶ୍ଵର, ଅନାଦିକାଳ ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଯଥା ସମୟରେ ଆପଣା ବାକ୍ତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶ କରି ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରକାଶ କଲେ; ସେହି ବାକ୍ତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଭାର ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ତ୍ତ୍ଵରାଶକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋ'ଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି । ୪ ପିତା ଈଶ୍ଵର ଓ ଆମ୍ଭମାନତ୍ତକ ତ୍ତ୍ଵରାଶକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁତ୍ତକଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ପ୍ରାଚୀନ ପଦର ଯୋଗ୍ୟତା

୫ ମୋହର ଆଦେଶାନୁସାରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ପ୍ରାଚୀନମାନତ୍ତକ ନିୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁଁ କ୍ରୀତାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଲି; ୬ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ଏକ ସତ୍ତ୍ଵର ସମ୍ପ୍ରାମା, ଯାହାତ୍ତକ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ କଦାଚରଣ କିମ୍ବା ଅବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ତାହାତ୍ତକ ନିୟୁକ୍ତ କର । ୭ କାରଣ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ବେବର୍ତ୍ତ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ସେ ସର୍ବେକ୍ଷାକାରୀ କି ଆଶୁକ୍ରୋଧା କି ମଦ୍ୟପାୟା କି ବିବାଦପ୍ରିୟ କି କ୍ରୋଧିତ ଧନଲୋଭର ଅଭିଳାଷୀ ନ ହୋଇ ଆତିଥ୍ୟ ପ୍ରିୟ, ୮ ଉଚ୍ଚତମ ବିଷୟର ଅନୁଗାମୀ, ସୁରୁଦ୍ଧ, ନ୍ୟାୟପରାୟଣ, ସାଧୁ ଓ ମିତ୍ରଗୁଣୀ ହେଉନ୍ତୁ, ୯ ପୁଣି, ଯେପରି ସେ ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଉତ୍ତ୍ଵାହ ଦେବାକୁ ଓ ବିପକ୍ଷବାଦୀମାନତ୍ତକ ଅନୁଯୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ବାକ୍ତ୍ତ୍ଵ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରନ୍ତୁ । ୧୦ କାରଣ ଅନେକେ ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକ, ଅସାର ବାକ୍ତ୍ତ୍ଵବାଦୀ ଓ ପ୍ରବଚକ ଅଛନ୍ତି, ବିଶେଷରେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି; ୧୧ ସେମାନତ୍ତକ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନେ କ୍ରୋଧିତ ଧନଲୋଭ ନିମନ୍ତେ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପରିବାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ୧୨ ସେମାନତ୍ତକର ଜଣେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭାବବାଦୀ କହିଅଛନ୍ତି, କ୍ରୀତାବାସୀମାନେ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ହିଂସରକ ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଅଳସୁଆ ପେଟୁକ ଅଟନ୍ତି । ୧୩ ଏହି ଭକ୍ତିତ ସତ୍ତ୍ଵ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଯିହୁଦୀୟ କଳ୍ପିତ ଗଳ୍ପ ପୁଣି, ସତ୍ତ୍ଵରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନତ୍ତକ ବାକ୍ତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସରେ ସବଳ ହୁଅନ୍ତି, ୧୪ ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନତ୍ତକ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଅନୁଯୋଗ କର । ୧୫ ଶୁଚି ଲୋକମାନତ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ହିଁ ଶୁଚି; କିନ୍ତୁ କଳ୍ପିତ ଓ ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନତ୍ତକ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଷୟ ଶୁଚି ନୁହେଁ । ବରଂ ସେମାନତ୍ତକ ମନ ଓ ବିବେକ ଉଭୟ ହିଁ କଳ୍ପିତ । ୧୬ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ଜାଣନ୍ତି ବୋଲି ସମ୍ପ୍ରକାର କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଘୃଣ୍ୟ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

9

ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷା

୧ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷାର ଉପଯୁକ୍ତ କଥା କୁହ । ୨ ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନତ୍ତକ ମିତଭୋଗୀ, ଗମ୍ଭୀର, ସୁରୁଦ୍ଧ ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ, ପ୍ରେମ ଓ ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ସବଳ ହେବାକୁ, ୩ ପୁଣି, ବୃଦ୍ଧ ସତ୍ତ୍ଵମାନତ୍ତକ ସେହିପରି ପରନିନ୍ଦୁକା ଓ ମଦ୍ୟପାନରେ ଆସକ୍ତ ନ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧାଗ୍ରଣୀ ହେବାକୁ ଓ ସୁଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କର; ୪ ଯାହାଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଯୁବା ସତ୍ତ୍ଵମାନତ୍ତକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରାମା ଓ ସନ୍ତାନମାନତ୍ତକ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ; ୫ ଏବଂ ସେମାନେ ପତିବ୍ରତ, ସୁଗୃହିଣୀ, ସୁଶୀଳ, ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପ୍ରାମାମାନତ୍ତକର ବଶାଭୂତ ହୁଅନ୍ତୁ , ଯେପରି ଈଶ୍ଵରତ୍ତକ ବାକ୍ତ୍ତ୍ଵ ଯେପରି ନିନ୍ଦିତ ନ ହୁଏ । ୬ ସେହିପରି ଯୁବକମାନତ୍ତକ ସର୍ବ ବିଷୟରେ ସୁରୁଦ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତ୍ଵାହ

ଦିଅ; ୭ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଆପଣା ଆଚରଣରେ ସତକର୍ମର ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଅ, ଶିକ୍ଷାରେ ନିଷ୍ପଦପଟ ଓ ଗଭୀର ଭାବ ଏବଂ ହିତଜନକ ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ବାକ୍ସ ପରକାଶ କର, ୮ ଯେପରି ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ଆତ୍ମମାନଫଳ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନ୍ଦ କଥା କହି ନ ପାରି ଲଜଜିତ ହେବ । ୯ ଦାସମାନଫଳକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ଯେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଫଳର ବଶାଭୂତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତୁ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନଫଳର ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ହୁଅନ୍ତୁ, ୧୦ ପୂର୍ବଦିବାଦ ନ କରନ୍ତୁ, କିଛି ହିଁ ଚୋରି ନ କରି ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପରକାଶ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଫଳ ତରଣକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ୱରଫଳ ଶିକ୍ଷାର ଅଲଫଳର ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ହୁଅନ୍ତି । ୧୧ କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିତରଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଫଳ ଅନୁଗ୍ରହ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ୧୨ ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଫଳ ଯେପରି ଅଧର୍ମ ଓ ସାଂସାରିକ ଅଭିଳାଷ ପରିତରଣ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସୁଦୁର୍ଲ୍ଲଭ, ଧାର୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ, ୧୩ ଆଉ ସେହି ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଭରସା ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଫଳ ମହାନ ଇଶ୍ୱର ଓ ତରଣକର୍ତ୍ତା ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁଫଳ ଗୌରବର ପରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି । ୧୪ ସେହି ଖରାଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଆତ୍ମମାନଫଳକୁ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ସତକର୍ମରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ନିଜସ୍ୱ ଲୋକ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଫଳ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ । ୧୫ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମାତ ସହ ଉତ୍ସାହ ଦିଅ ଓ ଅନୁଯୋଗ କର । କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ତ୍ରୁଟି ନ କରୁ ।

୩

ସମସ୍ତ ସତକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତି

୧ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ କ୍ଷମାତ ପରାପତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଫଳର ବଶାଭୂତ ଓ ବାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ପରକାର ସତକର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତି ହେବାକୁ, ୨ କାହାରି ନିନ୍ଦା ନ କରିବାକୁ, କାହାରି ବିରୋଧୀ ନ ହେବାକୁ, ମୃତ୍ୟୁଶୀଳ ହେବାକୁ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକଫଳ ପୂର୍ବ ସର୍ବପରକାରେ କୋମଳ ଭାବ ଦେଖାଇବାକୁ ସେମାନଫଳକୁ ସମରଣ କରାଅ । ୩ କାରଣ ପୂର୍ବେ ଆତ୍ମମାନଫଳେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବୋଧ, ଅବାଧ୍ୟ, ଭରଣ ପୁଣି, ନାନା ପରକାର କୁଅଭିଳାଷ ଓ ସୁଖଭୋଗର ଦାସ ଥିଲୁ, ହିଂସା ଓ ଈର୍ଷାରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଥିଲୁ, ଆଉ ଘୃଣାର ପାତ୍ର ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲୁ । ୪ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନଫଳ ତରଣକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ୱରଫଳ ଦୟା ଓ ମାନବଜାତି ପୂର୍ବ ଗହାଫଳ ପୂର୍ବେ ପରକାଶିତ ହେଲା, ୫ ସେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମମାନଫଳ କୃତ ଧର୍ମକର୍ମ ସକାଶେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆପଣାର ଦୟାନ୍ୱୟରେ ନୂତନ ଜନ୍ମର ପରକ୍ଷାଳନ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଫଳ ନୂତନୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଫଳକୁ ପରିତରଣ କରିଅଛନ୍ତି; ୬ ସେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଫଳ ସେ ଆତ୍ମମାନଫଳ ତରଣକର୍ତ୍ତା ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟଫଳ ଦ୍ୱାରା ପରତର ରୂପେ ଆତ୍ମମାନଫଳ ଉପରେ ଦେଲେ, ୭ ଯେପରି ଆତ୍ମମାନଫଳେ ଗହାଫଳ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ଭରସାନ୍ୱୟରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବୁ । ୮ ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ, ଆଉ ଯେପରି ଇଶ୍ୱରଫଳରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସମସ୍ତ ସତକର୍ମରେ ପରବୃତ୍ତ ରହିବାକୁ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ବୋଲି ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଫଳ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଓ ହିତଜନକ । ୯ କିନ୍ତୁ ବିତର୍କ ବାଦାନ୍ୱୟ, ବିରୋଧ ଓ ମୋଶାଫଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟକ ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧରୁ ଅନ୍ତର ହୁଅ, କାରଣ ଏହି ସବୁ କ୍ଷତିଜନକ ଓ ଅସାର । ୧୦ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଭରଣ ମଗବଲମ୍ବୀ, ଗହାକୁ ଅରେ, ଦୁଇ ଥର ଅନୁଯୋଗ କଲା ଉତ୍ତରେ ଗହାଠାରୁ ପୃଥକ ରୁହ; ୧୧ ଏହିପରି ଲୋକ ଯେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଓ ପାପ କରି ଆପଣାକୁ ଆପେ ଦୋଷୀ କରେ, ଏହା ତ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ।

ଶେଷ ପରାମର୍ଶ ଓ ସମ୍ଭାଷଣ

୧୨ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ଆର୍ତ୍ତତମା କିମ୍ବା ତୁଖିକକୁ ପଠାଇବି, ସେତେବେଳେ ନୀକପଲିରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ୟନ କର, କାରଣ ସେଠାରେ ଶୀତକାଳ କ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ କରୁଅଛି । ୧୩ ମୋଶାଫଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଜାନା ଓ ଆପଲ୍‌ଲଫଳ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ ବାଟ ବଳାଇଦିଅ, ଯେପରି ସେମାନଫଳର କୌଣସି ଅଭାବ ନ ହୁଏ । ୧୪ ଆତ୍ମମାନଫଳ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଯୋଜନୀୟ ଉପକାର ନିମନ୍ତେ ସତକର୍ମରେ ପରବୃତ୍ତ ରହିବାକୁ ଶିଖନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ

ଫଳସ୍ଥାନ ନ ହୁଅନ୍ତି । ୧୫ ମୋ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ ।
ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ବର୍ତ୍ତୁ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Philemon

ଫିଲୀମୋନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାତ୍ରଲେଖକର ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପାତ୍ରଲ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦୀ, ଆଉ ଭଗ୍ନ ଚାମଡ଼ା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଓ ସହକର୍ମୀ ଫିଲୀମୋନ, ୨ ପୁଣି, ଭଗ୍ନୀ ଆପ୍ତିମ୍ୟା ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ- ସୈନିକ ଆର୍ଖିପ୍ପସ ଓ ତୁମ୍ଭ ଗୃହସ୍ଥତ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛୁ; ୩ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ।

ଫିଲୀମୋନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ଵାସ

୪ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଓ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ସାଧୁଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ବିଷୟ ଶୁଣି ୫ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସର୍ବଦା ମୋହର ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି, ୬ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ଵାସର ସହଭାଗିତ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ହୁଏ । ୭ କାରଣ, ହେ ଭାଇ, ପବିତ୍ର ସାଧୁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ଆଶ୍ଵାସନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରେମରୁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉତ୍ସାହ ଲାଭ କଲି ।

ଅନାସିମଙ୍କ ପାଇଁ ପାତ୍ରଲେଖକ ଅନୁରୋଧ

୮ ଅତଏବ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବକ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଯଦୟ ପି ମୋହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହସ ଅଛି, ୯ ତଥାପି ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ପାତ୍ରଲ, ପ୍ରେମ ହେତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୀ ଯେ ମୁଁ, ୧୦ ମୋହର ଏପରି ବନ୍ଦନ ଅବସ୍ଥାରେ ମୋହର ବତ୍ସ ଅନାସିମ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି: ୧୧ ସେ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭର ଓ ମୋହର ଉଦୟଙ୍କର ଉପକାରୀ ହୋଇଅଛି, ୧୨ ସେ ତ ମୋହର ହୃଦୟ ସ୍ଵପ୍ନରେ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ପାରିଅଛି । ୧୩ ସୁସମାଗର ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦନ ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭ ତୁମ୍ଭ ସ୍ଵାଧୀନରେ ମୋହର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ମୋହର ମନ ହେଉଥିଲା, ୧୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ମତି ନ ନେଇ ମୁଁ କିଛି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲି ନାହିଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ବାଧକତାରେ କଲପରି ନ ହୋଇ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମନରେ ହେବ । ୧୫ କାରଣ ହୋଇ ପାରେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଆଉ ଦାସ ସ୍ଵପ୍ନରେ ନ ପାଇ ବରଂ ଦାସଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅର୍ଥାତ୍, ଜଣେ ପ୍ରିୟ ଭଗ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇ ପାର, ଏଥିପାଇଁ ସେ କିଛି କାଳ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲା; ୧୬ ବିଶେଷରେ ସେ ମୋହର ଜଣେ ପ୍ରିୟ ଭାଇ, ଅତଏବ, ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଓ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସେ ତୁମ୍ଭ ଓ ମୋ ପ୍ରତି କେତେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ନ ହେବ । ୧୭ ଏଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜଣେ ସହଭାଗୀ ବୋଲି ମନେ କର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କଲପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କର । ୧୮ ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥାଏ ବା ତୁମ୍ଭଠାରେ ରଖା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ମୋ' ହିସାବରେ ଲେଖିରଖ; ୧୯ ମୁଁ ପାତ୍ରଲ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଏହା ଲେଖି ଦେଉଅଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପରିଶୋଧ କରିବି । ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଯେ ମୋ' ନିକଟରେ ରଖା, ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆଉ କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ୨୦ ହଁ, ଭାଇ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହଭାଗିତରେ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ମୋହର ଲାଭ ହେଉ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମୋହର ହୃଦୟକୁ ଆଶ୍ଵାସନା ଦିଅ । ୨୧ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧରେ ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଲେଖୁଅଛି; ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ମୁଁ ଯାହା କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ କରିବ । ୨୨ ସେଥି ସତ୍ତ୍ଵେ ମୋହର ରହିବା ସ୍ଵାଧୀନ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର କର ରଖ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମୋତେ ଫେରି ପାଇବ, ମୁଁ ଏହା ଆଶା କରୁଅଛି ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୨୩-୨୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଓକ ହେତୁ ମୋହର ସହବନ୍ଦୀ ଏପାପ୍‌ର ଏବଂ ମୋହର ସହକର୍ମୀମାନେ ଯେ ମାର୍କ, ଆରିସ୍‌ତର୍ଖ, ଦାମା ଓ ଲୁକ, ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୫ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରଠୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉ । ଆମେନ ।

The Epistle of Paul the Apostle to the Hebrews

ଏବଂମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା

୧ ଇଶ୍ଵର ଅତୀତରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି ୨ ଏହି ଶେଷକାଳରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ଗହାତକୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଓ ଗହାତକୁ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ୩ ସେହି ପୁତ୍ର ଗହାତକୁ ମହିମାର ପରଭା ଓ ଗହାତକୁ ତତ୍ତ୍ଵପୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାପ ମାର୍ଜନା କଳା ଉତ୍ତରରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ମହାମହିମାତ୍ମକ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵପୁରେ ଉପବେଶନ କରିଅଛନ୍ତି, ୪ ସେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଦୂତମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନାମର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ପରିମାଣରେ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ମହାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୫ କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ କେବେ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର, ଆଜି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛୁ?” ପୁନଶ୍ଚ, “ଆତ୍ମେ ଗହାତଙ୍କର ପିତା ହେବା, ଆଉ ସେ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର ହେବେ ?” ୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ପରାଧମତାତ୍ମକୁ ପୁନର୍ବାର ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ପରବେଶ କରାଇବେ, ସେହି ସମୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ କହନ୍ତି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୂତ ଗହାତକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତୁ । ୭ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେ ଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାୟୁ ସ୍ଵରୂପ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆପଣା ସେବକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସ୍ଵରୂପ କରନ୍ତି;” ୮ ଅପର ପକ୍ଷରେ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ହେ ଇଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ପୁଣି, ନ୍ୟାୟର ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟର ଦଣ୍ଡ ଅଟେ ।” ୯ “ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକତାକୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛ ଓ ଅଧାର୍ମିକତାକୁ ଦୂଷା କରିଅଛ, ତେଣୁ ଇଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ଇଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ସର୍ଗାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରୂପ ତୈଳରେ ଅଭିଷେକ କରିଅଛନ୍ତି ।” ୧୦ ଆହୁରି, “ହେ ପରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ, ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ” ୧୧ “ସେହି ସବୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ; ଆଉ ସେହି ସବୁ ବସ୍ତୁର ପରି କ୍ଷୟ ପାଇଯିବ,” ୧୨ “ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଗୁହର ପରି, ହିଁ ବସ୍ତୁର ପରି ସେହି ସବୁ ଗୁଡ଼ାଇବ, ଆଉ ସେହି ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ସମାନ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ବର୍ଷସମୂହ କେବେ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ।” ୧୩ ଆଉ “ଆତ୍ମେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ଶତରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପାଠ କରି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଅ,” ଏହା ସେ ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁ କେବେ କହିଅଛନ୍ତି ? ୧୪ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କ’ଣ ସେବାକାରୀ ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି, ପୁଣି, ପରିତ୍ରାଣର ଭାବି ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ କି ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନାହିଁନ୍ତି ?

ମହାପରିତ୍ରାଣର ଅବହେଳା

୧ ଅତଏବ, ଶୁଣାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉଚିତ, ନେହିଲେ କାଳେ ଆତ୍ମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଭରଷ୍ଟ ହେବୁ । ୨ କାରଣ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥିତ ବାକ୍ୟ ଯଦି ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଲା, ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞାଲଘ୍ଵନ ଓ ଅବାଧ୍ୟତା ଯଥାର୍ଥ ଦଣ୍ଡ ପାଇଲା, ୩ ତେବେ ଏପରି ମହାପରିତ୍ରାଣ ଅବହେଳା କଲେ ଆତ୍ମେମାନେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବ ? ଗହା ତ ପରାଧମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥିତ ହୋଇ ଶ୍ରବଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମାଣସିଦ୍ଧ ହେଲା; ୪ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ନାନା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ପୁଣି, ବିବିଧ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାନ ଦ୍ଵାରା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପରିତ୍ରାଣ କର୍ତ୍ତା ଖରାଷ୍ଟ

୫ କାରଣ ଯେଉଁ ଭାବି ଜଗତର କଥା ଆମ୍ଭେମାନେ କହୁଥାନ୍ତୁ, ଗହା ସେ ଦୂତମାନଙ୍କ ଅଧୀନ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ୬ କିନ୍ତୁ ଜଣେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏହି କଥା କହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟ କିଏ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ସମରଣ କରିଥାଅ ? ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ କିଏ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଯତ୍ନ ନେଇଥାଅ ? ୭ ତୁମ୍ଭେ ଦୂତମାନଙ୍କଠାରୁ ଗହାକୁ ଅଲ୍ପ ନୁହଁନ କରିଥା, ତୁମ୍ଭେ ଗହାକୁ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ଭରମରୂପ ମୁକୁଟରେ ଭୂଷିତ କରିଥା, ୮ ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଅଧୀନ କରି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପଦ ତଳେ ରଖିଥା ।” ପରକୃତରେ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଗହାର ବଶୀଭୂତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଗହାର ବଶୀଭୂତ ନ କରି ଛାଡ଼ି ନାହାଁନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗହାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁ ନାହିଁ ସତ, ୯ କିନ୍ତୁ ଦୂତମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଅଲ୍ପ ସମୟ ନୁହଁନାକୃତ ହୋଇଥିଲେ, ଗହାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍, ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ ହେତୁ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ଭରମରୂପ ମୁକୁଟ ପରିଧାନ କରିଥିବାର ଦେଖୁଥାନ୍ତୁ, ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପରତେୟକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆସପ୍ରାଦାନ କରନ୍ତି । ୧୦ କାରଣ ଯାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି, ଅନେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଗୌରବରେ ପରବେଶ କରାଇବାରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକୁ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧ କରିବା ଗହାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ୧୧ ଯେଣୁ ଯେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ପିତୃଙ୍କର ସନ୍ତାନ; ସେଥିନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ ବୋଲି କହିବାକୁ ଲାଜିତ ନୁହଁନ୍ତି, ୧୨ ଯେପରି ସେ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଆପଣା ଭଗ୍ନଗଣଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଘୋଷଣା କରିବି, ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରଶଂସା ଗାନ କରିବି,” ୧୩ ପୁନଶ୍ଚ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଗହାଙ୍କଠାରେ ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ ରଖିବି । ପୁନର୍ବାର, ଏହି ଦେଖ, ମୁଁ ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମୋହର ସନ୍ତାନମାନେ । ୧୪ ଅତଏବ, ସନ୍ତାନମାନେ ରକ୍ତମାଂସର ସହଭାଗୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଖରାପ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ସେହିପରି ସେଥିର ସହଭାଗୀ ହେଲେ, ଯେପରି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଅଧିକାରୀକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶୟତନକୁ ବିନାଶ କରି ପାରନ୍ତି; ୧୫ ପୁଣି, ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଭୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାବତୀବନ ଦାସତ୍ଵର ବନ୍ଧନରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । ୧୬ କାରଣ ପରକୃତରେ ସେ ତ ଦୂତମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ନ ନେଇ ଅବରହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି । ୧୭ ଅତଏବ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଭଗ୍ନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା ଗହାଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା, ଯେପରି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ଵାସ୍ଵତ ମହାଯାଜକ ହୁଅନ୍ତି । ୧୮ କାରଣ ସେ ନିଜେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।

୩

ଯାଶୁ ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ମହାନ

୧ ଅତଏବ, ହେ ସପ୍ତଗାୟା ଆହୁସ୍ତାନର ସହଭାଗୀ ପବିତ୍ର ଭଗ୍ନଗଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ମଗ୍ନସାରେ ପରେରିତ ଓ ମହାଯାଜକ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟ ବିବେଚନା କର; ୨ ମୋଶା ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ୍ଵତ ଥିଲେ, ଯାଶୁ ସେହିପରି ଆପଣା ନିଯୋଗକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ୍ଵତ ଥିଲେ । ୩ ଗୃହ ଅପେକ୍ଷା ଗୃହର ସ୍ଵାଧୀନକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଯେପରି ଅଧିକ ସମାଦର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହିପରି ମୋଶାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅଧିକ ଗୌରବର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୪ ଯେଣୁ ପରତେୟକ ଗୃହ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଯେ ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ, ସେ ଇଶ୍ଵର । ୫ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବକ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୋଶା ଗହାଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସେବକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରକୃତରେ ବିଶ୍ଵାସ୍ଵତ ଥିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ଖରାପ ଗହାଙ୍କ ଗୃହ ଉପରେ ପୁତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ଵାସ୍ଵତ ଅଟନ୍ତି; ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାହସ ପୁଣି, ଦର୍ପର କାରଣ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭରସା, ଗହା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରି ରଖୁ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ଗହାଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସ

୭ ଅତଏବ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେପରି କହନ୍ତି, “ଆଜି ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣ” ୮ ପ୍ରାୟତଃ ପରୀକ୍ଷା ଦିନରେ ଓ ବିରକ୍ତି ଜନ୍ମାଇବା ସ୍ଥାନରେ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ ନ କରନ୍ତି ୯ ସେହି ପ୍ରାୟତଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ

ଆମ୍ଭକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଆମ୍ଭର ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ, ଆଉ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ୧୦ ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବଂଶ ପୂର୍ବେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲୁ, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ହୃଦୟରେ ଭଗ୍ନ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ମାର୍ଗସବୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ୧୧ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ଶପଥ କଲୁ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୨ ହେ ଭାଇମାନେ, ସାବଧାନ, ଯେପରି ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖକାରୀ ଦୁଷ୍ଟ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରିଠାରେ ନ ଥାଏ । ୧୩ କିନ୍ତୁ କାଳେ ପାପର ପରବେଶ ଦମ୍ଭାତୁଳ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କଠିନମନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆଜି ସୁଯୋଗ ଥାଉ ଥାଉ ପୂର୍ବଦିନ ପରସପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅ; ୧୪ କାରଣ ଆମ୍ଭରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ତାହା ଯଦି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରି ରଖୁ, ତାହାହେଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହୋଇ ରହିବୁ । ୧୫ ଉକ୍ତ ଅଛି, ଆଜି ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣ, ଯେପରି ବିରକ୍ତ ଜନ୍ମାଇବା ସ୍ୱଥାନରେ ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ ନ କର । ୧୬ ତେବେ କେଉଁମାନେ ଶୁଣି ବିରକ୍ତ ଜନ୍ମାଇଲେ ? ମୋଶାହଙ୍କ ଦମ୍ଭାତୁଳ ମିସର ଦେଶରୁ ଯେଉଁମାନେ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ନୁହଁନ୍ତି ? ୧୭ ଆଉ କେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ? ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ପରାନ୍ତରରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା, କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନୁହେଁ ? ୧୮ ଯେଉଁମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଶପଥ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ? ୧୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁ ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୪

୧ ଅତଏବ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହେଉ, କାଳେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବାର ପୂର୍ବଦିନ ଥିବା ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲା ପରି ଦେଖାଯାଏ । ୨ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସୁସମାଗର ପରାନ୍ତର ହୋଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦମ୍ଭାତୁଳ ଶୁଣିଥିବା ବାକ୍ୟ ନିଜସ୍ୱ ନ କରିବାରୁ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭଜନକ ହେଲା ନାହିଁ । ୩ ଯେଣୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, କେବଳ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବା, ଯେପରି ସେ କହିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ଶପଥ କଲୁ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜଗତର ପତନ ସମୟଠାରୁ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ୪ କାରଣ ସପ୍ତମ ଦିନ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସେ କୌଣସି ଏକ ସ୍ୱଥାନରେ ଏହି ପରକାରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ୫ ଆଉ ଏହି ସ୍ୱଥାନରେ ସେ ପୁନଶ୍ଚ କହିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ୬ ଅତଏବ, କେତେକଙ୍କର ସେଥିରେ ପରବେଶ କରିବାର ବାକି ଥିବାରୁ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପୂର୍ବରେ ପରାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହେତୁ ପରବେଶ ନ କରିବାରୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ୭ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆଜି ଦିନ ନିରୂପଣ କରି ଏତେକାଳ ପରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଗର୍ଭରେ କହିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ପୂର୍ବରେ କୁହାଯାଇଅଛି, ଆଜି ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣ, ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ ନ କର । ୮ କାରଣ ଯଦି ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ପରେ ଅନ୍ୟ ଦିନର କଥା କହି ନ ଥାଆନ୍ତେ । ୯ ଅତଏବ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସବାର ଭୋଗ କରିବାର ବାକି ଅଛି । ୧୦ ଯେଣୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିଅଛି, ଈଶ୍ୱର ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେପରି ସେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ଏଣୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସରେ ପରବେଶ କରିବାକୁ ଯତନ କରୁ, ଯେପରି କୌଣସି ଲୋକ ଅବାଧ୍ୟତର ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ପଡ଼ିତ ନ ହୁଏ । ୧୨ କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ପୁଣି, ଦମ୍ଭାତୁଳ ଖଡ଼ଗଠାରୁ ଡାକ୍ଷିଣ୍ୟ, ଆଉ ପରାଣ ଓ ଆତମା, ଗର୍ଭରେ ଓ ମଜ୍ଜାର ବିଚ୍ଛେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଭେଦକ ଏବଂ ହୃଦୟର ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବର ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଚାରକ ଅଟେ । ୧୩ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ପରାଣ ଅପରକାଶିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କ ଛାତ୍ରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକାଶ ଦେବାକୁ ହେବ, ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଓ ଅନାବୃତ ଅଟେ ।

ପରଧାନ ମହାଯାଜକ ଯାଶୁ

୧୪ ଅତଏବ ସପ୍ତର୍ଷିମୁହ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରଧାନ ମହାଯାଜକ ହେବାରୁ ଆସ, ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧାରଣ କରୁ । ୧୫ କାରଣ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏପରି ମହାଯାଜକ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ପାପରହିତ ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରି ସର୍ବତୋଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । ୧୬ ଅତଏବ ଆସ, କୃପାପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପୁଣି, ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଉପକାରକଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ସାହସରେ ଅନୁଗ୍ରହ ସଂହାସନ ନିକଟକୁ ଯାଅ ।

୧୫ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଯାଜକ ଯେପରି ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୀତି ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୬ ସେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ସମର୍ଥ , କାରଣ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ବିଶିଷ୍ଟ; ୧୭ ଏଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି, ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଗହାତ୍ମକ ଆବଶ୍ୟକ । ୧୮ ଆଉ କେହି ଏହି ସମ୍ଭାଷଣ ପଦ ନିଜେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ହାରୋଣ ଯେପରି ଆହୁତ, ସେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆହୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ୧୯ ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମହାଯାଜକ ପଦର ଗୌରବ ନିଜେ ଅନୁଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଗହାତ୍ମକ ସେହି ଗୌରବର ପଦ ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଗହାତ୍ମକ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପୁତ୍ର, ଆଜି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛୁ ।” ୨୦ ପୁଣି, ସେ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେତ୍ରର ସଦୃଶ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ ।” ୨୧ ଯେ ଗହାତ୍ମକ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ସେ ଆପଣା ପାର୍ଥକ ଜୀବନରେ ଥିବା ସମୟରେ, ଗହାତ୍ମକ ନିକଟରେ ପରବଳ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଓ ଅଶ୍ରୁ ସହକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଉତ୍ତର ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆଶଙ୍କାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ । ୨୨ ପୁତ୍ର ହେଲେ ହେଁ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞାବହତ ଶିକ୍ଷା କଲେ, ୨୩ ପୁଣି, ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନିଜ ଆଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣର କାରଣ ସ୍ଵପ୍ନରେ ହେଲେ; ୨୪ ଏହେତୁ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେତ୍ରର ସଦୃଶ ମହାଯାଜକ ବୋଲି ନାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ବିଶ୍ଵାସ ବର୍ଜନ ବିଷୟରେ ସତର୍କବାଣୀ

୧୫ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନେକ କଥା କହିବାକୁ ଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଶୁଣିବାରେ ଶିଥଳ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଥିର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇବା କଷ୍ଟକର । ୧୬ କାରଣ ଯଦ୍ୟଦି ଏତେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, ତଥାପି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରାଥମିକ ମୌଳିକ ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ କେହି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ଏହା ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି; ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ନ ହୋଇ ଦୁର୍ବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ । ୧୭ ଯେ ଦୁର୍ବଳପାୟୀ, ସେ ତ ଧାର୍ମିକତାର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ । ୧୮ କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ଵାରା ଭଲ ମନ୍ଦ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ।

୧୬ ଅତଏବ ଆସ, ଆତ୍ମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟକ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମୃତ କର୍ମରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ, ୧୭ ନାନା ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତାର୍ପଣ, ମୃତମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଅନନ୍ତ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଭିତ୍ତିମୂଳ ପୁନର୍ବାର ନ ବସାଇ ସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରସର ହେଉ । ୧୮ ହଁ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁମତି ହେଲେ ଆତ୍ମମାନେ ଏହା କରିବା । ୧୯ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଥରେ ଆଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦାନର ଆସ୍ଵାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସହଭାଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ୨୦ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତମ ବାକ୍ୟ ଓ ଆଗାମୀ ସ୍ଵର୍ଗର ଶକ୍ତି ଆସ୍ଵାଦନ କରିଅଛନ୍ତି, ୨୧ ସେମାନେ ଯଦି ସତ୍ୟଭରଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଗହାତ୍ମକ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନୂତନ କରାଇବା ଅସାଧ୍ୟ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ, ପୁଣି, କରୁଣାର୍ପଣ କରି ପରକାଶ୍ୟରେ ଗହାତ୍ମକ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର କରନ୍ତି । ୨୨ କାରଣ ଯେଉଁ ଭୂମି ଆପଣା ଉପରେ ବାରମ୍ବାର ପତିତ ବୃଷ୍ଟିଜଳ

ପାନ କରେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗହା ଗୁଣ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରେ, ଗହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ୮ କିନ୍ତୁ ଗହା ଯଦି କଣ୍ଠା ଓ ଅଗର ଗଛ ଉତ୍ପାଦନ କରେ, ତେବେ ଗହା ଅଗ୍ରହଣ ହୋଇ ଅବିଳମ୍ବେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ, ପୁଣି, ଗହାର ଶେଷ ଦଶା ଅଗ୍ନିଦାହ । ୯ କିନ୍ତୁ ହେ ପରିତ୍ୟାଗୀ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯଦ୍ୟପି ଏହିପରି କହୁଅଛୁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯେ ଗହାଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଓ ପରିତ୍ରାଣସଂଯୁକ୍ତ, ଏହା ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଦୃଢ଼ରୂପେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ । ୧୦ କାରଣ ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମ, ଆଉ ସାଧୁଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିଥିବା ଦ୍ରାଘା ଓ ଯାହା ଏବେ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବା ଦ୍ରାଘା ଗହାଙ୍କ ନାମ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ପୂର୍ବେ କରୁଅଛୁ, ଗହା ଈଶ୍ଵର ଯେ ଭୁଲିଯିବେ, ଏପରି ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ସେ ନୁହଁନ୍ତି । ୧୧ ମାତ୍ର ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ପରତ୍ୟାଗୀଙ୍କ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଦୃଢ଼ ଭରସା ସହ ସେହି ପରକାର ଯତ୍ନବାନ ହୁଅ, ୧୨ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଶିଥିଳ ନ ହୋଇ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରାଘା ପୂର୍ବେ ଅସମ୍ଭବ ଅଧିକାରୀ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଟଳ ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀ

୧୩ କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ଅବରହାମଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆଉ କୌଣସି ମହାନ ନାମ ନ ପାଇବାରୁ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଥିଲେ, ୧୪ “ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଅବଶ୍ୟତ୍ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶର ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ।” ୧୫ ଆଉ ଏହି ପୂର୍ବକାଳେ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ଅବରହାମ ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀ ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୬ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ନାମରେ ଶପଥ କରିଆସନ୍ତି, ଆଉ କଥା ସ୍ଵୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିବାଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶପଥ ଦ୍ରାଘା ହୁଏ । ୧୭ ଏଣୁ ଈଶ୍ଵର ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣା ସଂକଳ୍ପର ଅଟଳ ଅଧିକ ସପକ୍ଷ ଭାବରେ ପୂର୍ବକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀ ସହ ଶପଥ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ୧୮ ଯେପରି ଯେଉଁ ଦୁଇ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମିଥ୍ୟା କହିବା ଅସମ୍ଭବ, ତଦ୍ରାଘା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଭରସାକୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସୂଚକ ପଲ୍ଲୟନ କରିଅଛୁ ଯେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଦୃଢ଼ ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ୧୯ ସେହି ଭରସା ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଲଢ଼ାଗର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ, ଗହା ବିଚ୍ଛେଦସତ୍ତ୍ଵରୂପ ସ୍ଵାଧୀନରେ ପୂର୍ବେଶ କରି ଦୃଢ଼ ଓ ଅଟଳ ହୋଇଅଛି, ୨୦ ଆଉ, ଯାଣୁ ସେହି ସ୍ଵାଧୀନରେ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ମହାଯାଜକ ହୋଇ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ରୂପେ ପୂର୍ବେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ଯାଜକପଦ

୧ ଏହି ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ଶାଲେମର ରାଜା ଓ ପରାତପର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଯାଜକ ଥିଲେ । ସେ, ଅବରହାମ, ରାଜାମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରି ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀତ୍ଵ ନ କରିବା ସମୟରେ, ସେ ଗହାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵେ ସାକ୍ଷାତ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ; ୨ ଅବରହାମ ମଧ୍ୟ ଗହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥରୁ ଦଶମାଂଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅନୁବାଦ କଲେ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକଙ୍କ ନାମର ଅର୍ଥ ଧାର୍ମିକତାର ରାଜା, ଏବଂ ଶାଲେମର ରାଜା, ଅର୍ଥାତ୍, ଶାନ୍ତିରାଜା । ୩ ଏହାଙ୍କର ପିତା କି ମାତା କି ବଂଶାବଳୀ କିଅବା ଆୟୁର ଆରମ୍ଭ ଓ ଜୀବନର ଅନ୍ତ କିଛି ହିଁ ଜଣା ନାହିଁ; ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ କରାଯାଇ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି । ୪ ଭାବି ଦେଖ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ମହାନ । ପିତୃକୁଳପତି ଅବରହାମ ଗହାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆଣିଥିବା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଦରବନ୍ଦର ଦଶମାଂଶ ସୁଦ୍ଧା ଦେଇଥିଲେ । ୫ ଲେଖାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯାଜକପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଦସାଧୁତ୍ଵରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଆସନ୍ତି ସେମାନେ ଅବରହାମଙ୍କ ଔରସଜାତ ହେଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି; ୬ କିନ୍ତୁ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ, ଲେଖାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହଁନ୍ତି, ସେ ଅବରହାମଙ୍କଠାରୁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପୂର୍ବତ୍ୟାଗୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ । ୭ ସାନ ଯେ ବଡ଼ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସ୍ଵାଭାବିକ । ୮ ଏ ସ୍ଵାଭାବରେ ମରଣଶୀଳ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଆସନ୍ତି, ଦିନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଵାଭାବରେ ଯେ ଅବରହାମଙ୍କ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ଯେ, ସେ ଅମର

। ୯ ପୁଣି, କହିବାକୁ ଗଲେ ଯେଉଁ ଲେଖା ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଅବରହାମଞ୍ଜୁଳ ଦୁପ୍ରାଣ ଦଶମାଂଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ୧୦ କାରଣ ଅବରହାମଞ୍ଜୁଳ ସହିତ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସମୟରେ ଲେଖା ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ୧୧ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁ ଲେଖା ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ଲୋକମାନେ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ସେହି ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ ଦୁପ୍ରାଣ ଯଦି ସିଦ୍ଧ ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା, ତଥାହେଲେ ହାରୋକାତ୍ମକ ଶରେଣା ଅନୁସାରେ ଗଣିତ ନ ହୋଇ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯାଜକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାର ଆଉ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ? ୧୨ କାରଣ ଯାଜକତ୍ୱ ଯଦି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ତେବେ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନ ଘଟେ । ୧୩ ଯେଣୁ ଯାହାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ସମସ୍ତ କୁହାଯାଏ, ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକ, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର କେହି କେବେ ବେଦିର କର୍ମ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ୧୪ କାରଣ ଏହା ସ୍ୱପକ୍ଷ ଯେ, ଆତ୍ମମାନୁଷ୍ଠାନ ପରତ୍ୱ ଯିହୁତାତ୍ମକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋକ୍ଷା କିଛି କହି ନାହାଁନ୍ତି ।

ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ସଦୃଶ ଯାଶୁ

୧୫ ଆଉ ଏହା ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଅଧିକ ସୁସ୍ୱପକ୍ଷ ହୁଏ, ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଆଉ ଜଣେ ଯାଜକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ୧୬ ସେ ଶାରୀରିକ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ନିୟୁକ୍ତ ନ ହୋଇ ଅକ୍ଷୟ ଜୀବନର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୭ କାରଣ ଗହାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ସାକ୍ଷୟ ଦିଆଯାଏ, ତୁମ୍ଭେ ମଲ୍ଲକାକ୍ଷେପକ ସଦୃଶ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ । ୧୮ ଏଥିରେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆଜ୍ଞା ଦୁର୍ବଳ ଓ ନିଷ୍ଠା ହେବାରୁ ଗହାର ଲୋପ ହୋଇଅଛି; ୧୯ (କାରଣ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ବିଷୟ ସିଦ୍ଧ କରି ନ ଥିଲା), ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଶରେଷ୍ଠତର ଭରସା ପ୍ରବେଶ କରିଅଛି, ତଦୁପ୍ରାଣ ଆତ୍ମମାନେ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ । ୨୦ ଆଉ ଏହା ଯେପରିକାରେ ବିନା ଶପଥରେ ହେଲା ନାହିଁ, ୨୧ ଯେଣୁ ସେମାନେ ତ ବିନା ଶପଥରେ ଯାଜକ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେ ଗହାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି, ପରତ୍ୱ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଅନୁଗତ କରିବେ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ, ଗହାତ୍ମକ ଦୁପ୍ରାଣ ସେ ଶପଥ ସହକାରେ ଯାଜକ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୨୨ ସେହି ପରିକାରେ ଯାଶୁ ଶରେଷ୍ଠତର ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୩ ସେହି ଯାଜକମାନେ ତ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ମୁତ୍ୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ, ୨୪ କିନ୍ତୁ ସେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ହେବାରୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତନାୟ ଯାଜକତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୫ ଅତଏବ, ଗହାତ୍ମକ ଦୁପ୍ରାଣ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ । ୨୬ କାରଣ ଏହି ପରକାର ମହାଯାଜକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉପଯୁକ୍ତ, ଯେ କି ପବିତ୍ର, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ନିଷ୍ଠାଳତ୍ୱ, ପାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକୀକୃତ, ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଉଚ୍ଚୀକୃତ । ୨୭ ସେହି ମହାଯାଜକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଥମରେ ଆପଣାର ପାପ ପାଇଁ ଓ ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଗହାତ୍ମକ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କାରଣ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଦୁପ୍ରାଣ ସେ ଏକାଧରକେ ଏହା କରିଅଛନ୍ତି । ୨୮ ଯେଣୁ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳତାବିଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମହାଯାଜକ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଶପଥବାକ୍ତ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରେ ହୋଇଥିଲା, ଗହା ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଦ୍ଧପ୍ରାପ୍ତ ପୁତ୍ରତ୍ୱକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରେ ।

୮

ଯାଶୁ ଏକ ଶରେଷ୍ଠତର ନିୟମର ମହାଯାଜକ

୧ ଆତ୍ମମାନେ ଯାହା କହୁଅଛୁ, ସେଥିର ପରଧାନ ବିଷୟ ଏହି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏପରି ଜଣେ ମହାଯାଜକ ଅଛନ୍ତି, ଯେ ସ୍ୱପ୍ରାଣରେ ମହାମହିମତ୍ୱକ ସିଂହାସନର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୨ ସେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ୱଧାନର ପୁଣି, ଯେଉଁ ଯଥାର୍ଥ ତମ୍ଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁପ୍ରାଣ ସ୍ୱାପିତ ନ ହୋଇ ପରତ୍ୱତ୍ୱ ଦୁପ୍ରାଣ ସ୍ୱାପିତ ହୋଇଅଛି, ସେଥିର ସେବକ ଅଟନ୍ତି । ୩ କାରଣ ପରତ୍ୱତ୍ୱକ ମହାଯାଜକ ଦାନ ଓ ବଳି ଉଭୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଅତଏବ ଏହି ମହାଯାଜକଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ କିଛି ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ୪ ଯାଶୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯେବେ ପୃଥିବୀରେ ଥାଆନ୍ତେ, ଗହାହେଲେ ଯାଜକ ସୁଦ୍ଧା ହୋଇ ପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ

ବିଧିବଦ୍ଧ ଅନୁସାରେ ଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ଏପରି ଯାଜକମାନେ ଅଛନ୍ତି; * ସେମାନେ ଯାହାର ସେବା କରନ୍ତି, ଗହା ସ୍ୱପ୍ନାୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ ଛାୟାମାତ୍ର, ତମରୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବା ସମୟରେ ମୋଶା ଯେପରି ଆଦେଶ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ଇଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, ସାବଧାନ, ପର୍ବତରେ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କର । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ପରିମାଣରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ସେବକପଦ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୭ କାରଣ ପ୍ରଥମ ନିୟମ ଯଦି ଦୋଷରହିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମର କଥା ଉଠି ନ ଥାଆନ୍ତା । ୧୮ ଯେଣୁ ସେ ସେଥିର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିନ୍ତି, ପରଭୁ କହିନ୍ତି, ଦେଖ, ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ଓ ଯିହୂଦା ବଂଶ ସହିତ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା; ୧୯ ଯେଉଁ କାଳରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଧରି ମିସର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲୁ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲୁ, ଏହା ତଦନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିୟମରେ ସ୍ଥର ରହିଲେ ନାହିଁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କଲୁ ନାହିଁ, ଏହା ପରଭୁ କହିନ୍ତି । ୨୦ କାରଣ ପରଭୁଙ୍କ କଥା ଏହି, ସେହି ସମୟ ଉତ୍ତରରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଗହା ଏହି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆପଣା ମୋଶାଙ୍କ ବନ୍ଧବସ୍ୱା ଦେବା, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେହି ସବୁ ଲେଖିବା, ୨୧ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଇଶ୍ୱର ହେବା, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ପୁଣି, ପରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣି ବୋଲି କହି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ସହନଗରବାସୀଙ୍କୁ, ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ ଜାଣିବେ । ୨୨ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ପ୍ରତି ସଦୟ ହେବା, ପୁଣି, ପାପସବୁ ଆଉ ସ୍ୱରାଗରେ ଆଣିବା ନାହିଁ । ୨୩ ସେ ନୂତନ ନିୟମ ବୋଲି କହିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମକୁ ପୁରାତନ କରିଅଛନ୍ତି; ଆଉ ଯାହା ପୁରାତନ ଓ ଜର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଉଅଛି, ଗହାର ଲୋପ ହେବାର ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ।

୯

ପାର୍ଥବ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ

୧ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ପ୍ରଥମ ନିୟମର ମଧ୍ୟ ଉପାସନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନାନା ବିଧିବିଧାନ ଓ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥବ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ୨ କାରଣ ଗୋଟିଏ ତମରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଦୀପବୃକ୍ଷ, ମେଜ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ରୁଟି ଥିଲା ଗହାକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ବୋଲି କହିନ୍ତି । ୩ ପୁଣି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଯବନିକାର ପଶ୍ଚାତରେ ତମରୁ ଯେଉଁ ଭାଗ ଥିଲା, ଗହାକୁ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ବୋଲି କହିନ୍ତି; ୪ ସେଠାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଧୂପଦେଦି ଓ ତତ୍ତ୍ୱପାର୍ଶ୍ୱ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡିତ ନିୟମସିନ୍ଦୁକ ଥିଲା । ସେହି ନିୟମସିନ୍ଦୁକରେ ମାନ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ପାତ୍ର, ହାରୋଣଙ୍କ ମଞ୍ଜରୀତ ଯଷ୍ଟି ଓ ନିୟମର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଫଳକ ଥିଲା, * ଆଉ ଗହା ଉପରେ ପାପାରହାଦନକୁ ଛାୟା କରୁଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବସୂଚକ ଦୁଇଟି କିରୀଟ ଥିଲେ; ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସବିଶେଷ କହି ନ ପାରୁ । ୬ ଏହି ସବୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯାଜକମାନେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତମରୁ ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ୭ କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ କେବଳ ମହାଯାଜକ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଆପଣାର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନକୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ରକ୍ତ ନ ନେଇ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୮ ଏଥିରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ତମରୁ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ୯ ଏହି ପ୍ରଥମ ତମରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ୱପ୍ନାୟ, ଆଉ ତଦନୁସାରେ ଦାନ ଓ ବଳି ଉଭୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ଉପାସକକୁ ବିବେକଗତ ସିଦ୍ଧ ଦାନ କରି ପାରେ ନାହିଁ; ୧୦ ଏହି ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ପେୟ ଓ ବିବିଧପ୍ରକାର ଶୁଚିକ୍ରିୟା ସଂଶୋଧନର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନୀୟ ଶାରୀରିକ ବିଧିବିଧାନମାତ୍ର ।

ଯାଶୁଙ୍କ ରକ୍ତରେ ମୁକ୍ତି ସାଧନ

୧୧ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମ ବିଷୟର ମହାଯାଜକ ସ୍ୱପ୍ନାୟେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୁ ଭିନ୍ନ ଅସ୍ୱତକୃତ ମହତ୍ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ତମରୁ ଦେଇ ଯାଇ ଛାଗ ଓ ଗୋବତ୍ସର ରକ୍ତ

ନୁହେଁ, ୧୨ ମାତ୍ର ଆପଣାର ରକ୍ତ ଘେନି ଏକାଧରକେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନରେ ପୁରବେଶ କରି ଅନନ୍ତ ମୁକ୍ତି ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୩ କାରଣ ଯଦି ଛାଗ ଓ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ପୁଣି, ଅଶୁଚିମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେଚିତ ଗାଢାଭସ୍ମ ଶରୀରକୁ ପବିତ୍ର କରେ, ୧୪ ତେବେ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରନ୍ତନ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ରାଘ ଆପଣାକୁ ନିଖୁଣତ ବଳି ସପ୍ତରୂପେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଗହାତ୍ମକ ରକ୍ତ କେତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ କର୍ମରୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ବିବେକକୁ ଶୁଦ୍ଧ ନ କରିବ ! ୧୫ ଆଉ ଏହି କାରଣରୁ ସେ ନୂତନ ନିୟମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅହୋଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ପରଥମ ନିୟମକାଳୀନ ଅପରାଧ ମାର୍ଜନାଥେ ମୁଦୁୟତୋଗ କରିଯାଇଥିବାରୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହୂତ ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ତ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁରତିଆର ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୬ କାରଣ ରୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲେ ରୁକ୍ତି କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଦୁୟର ପରମାଣ ଆବଶ୍ୟକ । ୧୭ ଯେଣୁ ମୁଦୁୟ ଘଟିଲେ ରୁକ୍ତି ବଳବନ୍ତ ହୁଏ, କାରଣ ରୁକ୍ତି କରିଥିବା ଲୋକ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା କଦାପି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ୧୮ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପରଥମ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ବିନା ରକ୍ତରେ ପୁରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୧୯ କାରଣ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିକାରୀ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପରକାଶ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଜଳ, ଲୋହିତବର୍ଣ୍ଣ ମେଷଲୋମ ଓ ଏଜୋବ ସହିତ ଗୋବତ୍ସ ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ଘେନି ନିୟମପୁସ୍ତକ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ସେଚନ କରି କହିଲେ, ୨୦ ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ନିୟମର ରକ୍ତ ଏହି । ୨୧ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ ତମରୁ ଓ ଯାଜକାୟ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଉପରେ ସେହିପରି ରକ୍ତ ସେଚନ କଲେ । ୨୨ ପୁଣି, ମୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପୁରାୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରକ୍ତ ଦ୍ରାଘ ଶୁଚିକୃତ ହୁଏ, ଆଉ ରକ୍ତପାତ ବିନା ପାପ କ୍ଷମା ହୁଏ ନାହିଁ । ୨୩ ଅତଏବ, ସପ୍ତରୂପ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସମସ୍ତ ଏହି ସବୁ ଦ୍ରାଘ ଶୁଚିକୃତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସପ୍ତରୂପ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତ ଏହି ସବୁଠାରୁ ଶରେଷ୍ଠତର ବଳିଦାନ ଦ୍ରାଘ ଶୁଚିକୃତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ । ୨୪ କାରଣ ପୁରକୃତ ବିଷୟର ପୁରତିରୂପ ଯେ ହସ୍ତକୃତ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନ, ସେଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରବେଶ ନ କରି ବରଂ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ଏବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ସପ୍ତରୂପରେ ପୁରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ ମହାଯାଜକ ଯେପରି ଅନ୍ୟର ରକ୍ତ ଘେନି ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ୱଥାନରେ ପୁରବେଶ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସେ ଯେ ଅରକୁଧର ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ଗହା ନୁହେଁ; ୨୬ ଗହାହେଲେ ଜଗତର ପତ୍ତନ ସମୟଠାରୁ ଅରକୁଧର ଗହାତ୍ମକ ମୁଦୁୟତୋଗ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣାକୁ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଦ୍ରାଘ ପାପ ଦୂର କରିବାକୁ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୭ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଅରେମାତ୍ର ମୁଦୁୟ, ୨୮ ଆଉ, ଗହା ପରେ ବିରୁ ନିରୂପିତ ଅଛି, ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କ ପାପ ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅରେମାତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ହୋଇ ଦ୍ରାଘ ଅର ପାପ ସକାଶେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍ମକ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ।

୧୦

ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳିଦାନ

୧ କାରଣ ମୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଗାମୀ ଉତ୍ତମ ବିଷୟର ଛାୟା ସପ୍ତରୂପ ହୋଇ ସେହି ସବୁ ବିଷୟର ଅବିକଳ ପୁରତିମୂର୍ତ୍ତି ନ ହେବାରୁ ଯାଜକମାନଙ୍କର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସେହି ଏକ ପରକାର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଦ୍ରାଘ ଉପାସକମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସିଦ୍ଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨ ସେହି ସବୁ ବଳିର ଉତ୍ସର୍ଗ କ'ଣ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା ଯଦି ଉପାସକମାନେ ଅରେ ଶୁଚିକୃତ ହୋଇ ବିବେକରେ ଆଉ ପାପର ବୋଧ ପାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ? ୩ କିନ୍ତୁ ସେହି ସବୁ ବଳିରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ପାପ ସମରଣ କରାଯାଏ; ୪ କାରଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ଯେ ପାପ ହରଣ କରିବ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ । ୫ ସେଥିପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଗତକୁ ଆଗମନ କରି କହନ୍ତି, ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ନ ଲୋଡ଼ି ମୋ' ନିମନ୍ତେ ଏକ ଶରୀର ପୁରସ୍ତୁତ କଲ; ୬ ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରେ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲ ନାହିଁ । ୭ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ଦେଖ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋ' ବିଷୟରେ ଲେଖା ଅଛି, ହେ ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ମୁଁ ଆସିଅଛି । ୮ ଏସବୁ ଉଦ୍ଦ୍ୟମରେ ସେ କହନ୍ତି, ବଳିଦାନ, ନୈବେଦ୍ୟ, ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ତୁମ୍ଭେ ଲୋଡ଼ିଲ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ନ ଥିଲା (ଯାହାସବୁ ମୋଶାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ); ୯ ତତ୍ପରେ ସେ କହନ୍ତି, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ମୁଁ ଆସିଅଛି ।

ଦୁଃଖୀୟତା ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପରମ୍ପରା ଲୋପ କରନ୍ତି । ୧୦ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରକ ଶରୀର ଏକାଧରକେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଇଚ୍ଛା ହେତୁ ଆତ୍ମଭେଦନେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ । ୧୧ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ପରତ୍ୱେୟକ ଯାଜକ ପରତ୍ୱିଦିନ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଓ ଅରକ୍ତପର ସେହି ଏକ ପରକାର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହୋଇଥାଆନ୍ତି; ଏହି ସବୁ କେବେ ପାପ ହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୧୨ ମାତ୍ର ସେ ପାପ ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଏକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ଉତ୍ତରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱପୁରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ଉପବେଶ ନ କଲେ; ୧୩ ସେହି ଦିନାବଧି ଗହାଞ୍ଜର ଶତରୁମାନେ ଗହାଞ୍ଜ ପାଦପାଠ କରାଯାଇ ନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥାନ୍ତି । ୧୪ କାରଣ କେବଳ ଏକ ବଳିର ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ସିଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତି । ୧୫ ଆଉ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; ୧୬ କାରଣ ପରତ୍ୱୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ଉତ୍ତରେ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା, ଗହା ଏହି, ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆପଣା ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସେହି ସବୁ ଲେଖିବା, ଏହା କହିଲା ଉତ୍ତରେ ସେ କହନ୍ତି, ୧୭ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧସବୁ ଆତ୍ମେ ଆଉ ସମରଣ କରିବା ନାହିଁ । ୧୮ ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ଷମା ହେବା ସ୍ୱଥଳେ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା

୧୯ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଯାଶୁ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତର, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ନୂତନ ଓ ଜୀବନଦାୟକ ପଥ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର କରିଥାନ୍ତି, ୨୦ ସେହି ପଥରେ ଯାଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନରେ ପରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସାହସ ଥିବାରୁ ୨୧ ପୁଣି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜଣେ ମହାଯାଜକ ଥିବାରୁ ୨୨ ଆସ, ଆତ୍ମଭେଦନେ ହୃଦୟ ପରକ୍ଷାଳନ ଦ୍ୱାରା କଳ୍ପିତ ବିବେକରୁ ଶୁଚିକୃତ ଓ ନିର୍ମଳ ଜଳରେ ଯୌତଶରୀର ହୋଇ ସରଳ ହୃଦୟ ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ; ୨୩ ଆତ୍ମଭେଦନେ ଯେଉଁ ଭରସା ସମ୍ପ୍ରାକାର କରୁଥାନ୍ତୁ, ଗହା ଅଟଳ ଭାବରେ ଦୃଢ଼ କରି ଧରୁ, କାରଣ ଯେ ପରତ୍ୱିକା କରିଥାନ୍ତି, ସେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ; ୨୪ ପୁଣି, ପ୍ରେମ ଓ ସତ୍‌କ୍ରିୟାରେ ପରବର୍ତ୍ତକବା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କରୁ, ୨୫ ଆଉ କେହି କେହି ଯେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାଆନ୍ତି, ଆତ୍ମଭେଦନେ ସେପରି ନ କରୁ; ବରଂ ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉ, ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ୱିକ ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆସୁଅଛ ବୋଲି ଦେଖୁଅଛ । ୨୬ କାରଣ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବା ପରେ ଯଦି ଆତ୍ମଭେଦନେ ସ୍ୱପ୍ନେକ୍ଷାପୂର୍ବକ ପାପ କରୁଥାଉ, ତେବେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥାଏ, ୨୭ ବରଂ ବିଗ୍ରହର ଏକ ପରକାର ଭୟଙ୍କର ପରତ୍ୱିକ୍ଷା ଓ ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନିର ପରତ୍ୱିକ୍ଷା ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାଏ । ୨୮ କେହି ମୋକ୍ଷାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ, ସେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷାତ୍ମକ ପରମାଣରେ ହତ ହୁଏ; ୨୯ ତେବେ ଭାବି ଦେଖ, ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିଅଛି, ନିୟମର ଯେଉଁ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଗହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ ବୋଲି ମନେ କରିଅଛି ଓ ଅନୁଗ୍ରହଦାତା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରିଅଛି, ସେ କେତେ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ନ ହେବ ! ୩୦ କାରଣ 'ପରତ୍ୱିକା ନେବା ଆତ୍ମର ଅଧିକାର, ଆତ୍ମେ ପରତ୍ୱିକା ଦେବା, ଯେ ଏହି କଥା କହିଥାନ୍ତି, ଗହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମଭେଦନେ ଜାଣୁ; ପୁନଶ୍ଚ, 'ପରତ୍ୱୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବେ' । ୩୧ ଜୀବିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବା ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ । ୩୨ କିନ୍ତୁ ଆଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାନା ଦୁଃଖଭୋଗରୁପ କଠୋର ସଂଗ୍ରାମ ସହ୍ୟ କରିଥିଲ, ସେହି ପୂର୍ବ ସମୟକୁ ସମରଣରେ ଆଣ; ୩୩ ଏକ ଦିଗରେ ତିରସ୍କାର ଓ କ୍ଳେଶ ଦ୍ୱାରା କୌତୁକାସ୍ପଦ ହୋଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ସେହି ପରକାର ବ୍ୟବହାର ପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ହୋଇଥିଲ । ୩୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିଲ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିଜର ଯେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଓ ନିତ୍ୟସ୍ୱାଧୀନ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ଏହା ଜାଣି ଆନନ୍ଦରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଲୁଣ୍ଠନ ସହ୍ୟ କରିଥିଲ । ୩୫ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାହସ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ, ସେଥିର ମହା ପୁରସ୍କାର ଅଛି । ୩୬ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରି ପରତ୍ୱିକାର ଫଳପ୍ରାପ୍ତ

ହୋଇ ପାର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହେବା ପରଯୋଜନ । ୩୭ କାରଣ ଆଉ ଅତିଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର, ଯାହାଙ୍କ ଆଗମନ କରିବାର ଅଛି, ସେ ଆଗମନ କରିବେ ଓ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ । ୩୮ ଆମ୍ଭର ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ଗହାଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ୩୯ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦଳର ଲୋକ ନେହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦଳର ଲୋକ ଅଟୁ ।

୧୧

ବିଶ୍ୱାସର ଆଦର୍ଶ

୧ ବିଶ୍ୱାସ ପରତ୍ୟାଖିତ ବିଷୟର ମୂଳଭୂମି ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ । ୨ ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣନାମନେ ତ ସୁଖ୍ୟାତି ଲାଭ କଲେ । ୩ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁ ଯେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଉପରେ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ, ଅତଏବ କୌଣସି ପରତ୍ୟାଖିତ ବିଷୟକୁ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଭାବରେ ନେଇ ନାହିଁ । ୪ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହେବଳ ଉପରେ ଉପରେ କର୍ମ ଅପେକ୍ଷା ଉପରେ ବଳି ଉପରେ କଲେ ଓ ତଦ୍ୱାରା ସେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଲେ; ଉପରେ ନିଜେ ଉପରେ ଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି । ୫ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହନୋକ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ନ କରି ଅନ୍ତର୍ହିତ ହେଲେ; ସେ ଆଉ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଉପରେ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ହିତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯେ ଉପରେ ଉପରେ ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର, ଅନ୍ତର୍ହିତ ହେବା ପୂର୍ବେ ସେଥିରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; ୬ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଉପରେ ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର ହେବା ଅସମ୍ଭବ, କାରଣ ଉପରେ ଯେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଯେ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରଦାତା, ଏହା ଉପରେ ଉପରେ ଆସିବା ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ୭ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ନେହୁ ସେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରକାଶିତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରତ୍ୟାଖିତ ପାଇ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଆପଣା ପରିବାରର ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି, ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ଜଗତକୁ ଦୋଷା କରି ବିଶ୍ୱାସୀନୁଯାୟୀ ଧାର୍ମିକତା ଅଧିକାରୀ ହେଲେ । ୮ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଅବରହାମ ଆହୁାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ଯେଉଁ ଦେଶ ସେ ଅଧିକାରସ୍ୱରୂପେ ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ସେଠାକୁ ବାହାରିଗଲେ, ପୁଣି, ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଗହା ନ ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା ବାହାରିଗଲେ । ୯ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ବିଦେଶୀ ସ୍ୱରୂପେ ପରତ୍ୟାଖିତ ଦେଶରେ ପରବାସୀ ହୋଇ ପରତ୍ୟାଖିତ ସହାଧିକାରୀ ଉପରେ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ତମ୍ଭରେ ବାସ କଲେ; ୧୦ କାରଣ ଯେଉଁ ନଗର ଭିତ୍ତିମୂଳବିଶିଷ୍ଟ, ପୁଣି, ଯାହାର ଶିଳ୍ପୀ ଓ ନିର୍ମାଣ ସ୍ୱୟଂ ଉପରେ, ସେ ତହିଁର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ୧୧ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସାଲ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପରତ୍ୟାଖିତକାରୀଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସୀତ ଜ୍ଞାନ କରି ଗତବ୍ୟକ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ; ୧୨ ଏ ହେତୁ ମଧ୍ୟ ମୃତକଲ୍ୟ ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକାରୀ ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରଗଣ ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଓ ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ଥ ବାଲୁକା ପରି ଅଗଣ୍ୟ ଏକ ଜାତି ଉପରେ ହେଲା । ୧୩ ଏସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ; ସେମାନେ ପରତ୍ୟାଖିତ ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦୂରରୁ ଗହା ଦେଖି ଅଭିନନ୍ଦନ କଲେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ଓ ପରବାସୀ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ୧୪ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଏହିପରି କଥା କହନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଅନ୍ତର୍ହିତ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ପରକାଶ କରନ୍ତି । ୧୫ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦେଶରୁ ସେମାନେ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ, ଯଦି ପରତ୍ୟାଖିତ ସେହି ଦେଶକୁ ସମରଣ କରିଆନ୍ତେ, ଗହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ବାହାରି ଯିବାକୁ ସୁଯୋଗ ହୋଇଥାଆନ୍ତ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦେଶର ଆକାଂକ୍ଷା କରୁଥିଲେ; ଏହେତୁ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୋଲି ଉପରେ ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ନଗର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଅବରହାମ ପରତ୍ୟାଖିତ ହୋଇ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ କଲେ, ହଁ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପରତ୍ୟାଖିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ୧୮ ଉପରେ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ଉପରେ ହେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାର ଅପ୍ରୀତିୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉପରେ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ୧୯ କାରଣ ଉପରେ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା ଉପରେ ପରିବାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଭାବେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଫେରି ପାଇଲେ ।

ବିବେଚନା କର । ୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଏଯାଏଁ ରକ୍ତବନ୍ଧୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରତିରୋଧ କରି ନାହିଁ, ୫ ଆଉ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଉକ୍ତ ଏହି ଉତ୍ସାହବାକ୍ଯ ଭୁଲିଅଛ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ପରଭୁଙ୍କ ଶାସନକୁ ଲଘୁ ଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଗହାତ୍ଯକ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ କଲ୍ଯାଣ ହୁଅ ନାହିଁ; ୬ କାରଣ ପରଭୁ ଯାହାକୁ ପରେମ କରନ୍ତି, ଗହାକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁ ପୁତ୍ରକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଗହାକୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତି । ୭ ଶାସନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ଯରେ ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲେଶ ସହ୍ଯ କରୁଅଛ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁତ୍ର ତୁଲ୍ଯ ବନ୍ଧୁବହାର କରୁଅଛନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ଯାହାକୁ ଶାସନ ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ପୁତ୍ର କିଏ ଅଛି ? ୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଶାସନର ସମ୍ପତ୍ତେ ସହଭାଗୀ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିର ଅଂଶ ନୁହଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁତ୍ର ନ ହୋଇ ଜାରଜ ଅଟ । ୯ ଆହୁରି ମଧ୍ଯ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାସନକାରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ପିତୃଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମେମାନେ ସମାଦର କଲୁ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତୃଙ୍କର ବର କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ବଶାଭୂତ ହୋଇ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବୁ ? ୧୦ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ବିହିତ ବୋଧ ହେଲା, ତଦନ୍ତୁଆରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ପ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କଲେ; କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ଗହାତ୍ଯକ ପବିତ୍ରଗର ସହଭାଗୀ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମତ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଶାସନ କରନ୍ତି । ୧୧ ଶାସନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନନ୍ଦଜନକ ବୋଧ ନ ହୋଇ ଦୁଃଖଜନକ ବୋଧ ହୁଏ ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ତଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଫଳ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଧାର୍ଯ୍ୟକତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ୧୨ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହସ୍ତ ଓ ଅବଶ ଜାନ୍ତୁ ସବଳ କର, ୧୩ ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ପାଦ ନିମନ୍ତେ ସଳଖ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯେପରି ଯାହା ଖଞ୍ଜ, ଗହା ଅଧିକ ବିକୃତ ନ ହୋଇ ବର ସୁସ୍ଥ ହୁଏ । ୧୪ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର, ପୁଣି, ଯେଉଁ ପବିତ୍ରଗର ବିନା କେହି ପରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବ ନାହିଁ, ସେଥିର ଅନୁସରଣ କର, ୧୫ କାଳେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପତିତ ହୁଏ ଅବା କୌଣସି ତିକ୍ତଗର ମୂଳ ଅଞ୍ଜୁରିତ ହୋଇ ବଢ଼ି ଉଠି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରେ, ଆଉ ତଦ୍ଵାରା ଅନେକେ କଳ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି; ୧୬ କିଅବା କେହି ପାରଦାରିକ, ବା ଅରକର ଖାଦ୍ଯ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଜ୍ଞେୟଷ୍ଠାଧିକାର ବିକ୍ରୟକାରୀ ଯେ ଏଷ୍ଠା, ଗହା ପରି ବିଧର୍ଯ୍ୟାଗ୍ରୀ ହୁଏ, ଏବିଷ୍ଯରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଜାଣ ଯେ, ପରେ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅଗ୍ରାହ୍ଯ ହେଲା, ପୁଣି, ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଶ୍ରୁପାତ ସହ ସମତ୍ନରେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ହେଁ ଗହା କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ନାହିଁ ।

ଏକ ଅଟଳ ରାଜ୍ଯ

୧୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ପର୍ବତ ଓ ପରଭୁଙ୍କୁ ଅଟଳ ଅଟଳ ନିକଟକୁ ପୁଣି, ନିବିଡ଼ ମେଘ, ଅନ୍ଧକାର, ଝଡ଼, ୧୯ ତୁରୀର ଧ୍ଵନି ଓ ବାକ୍ଯର ଶବ୍ଦ ନିକଟକୁ ଆସି ନାହିଁ, ଶ୍ଵେତମାନେ ସେହି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ବାକ୍ଯ କୁହା ନ ଯାଏ, ଏହା ନିବେଦନ କରିଥିଲେ; ୨୦ ଯେଣୁ କୌଣସି ପଶୁ ସୁଦ୍ଧା ଯଦି ସେହି ପର୍ବତ ସ୍ଵପ୍ନ କରେ, ତେବେ ସେ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତରେ ହତ ହେବ, ଏହି ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଗହା ସେମାନେ ସହ୍ଯ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ୨୧ ଆଉ ସେହି ଦୃଶ୍ଯ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଯେ, ମୋଶା ହିଁ କହିଲେ, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ଓ କମ୍ପିତ ହେଉଅଛି । ୨୨ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିୟୋନ ପର୍ବତ ଓ ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନଗର, ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଯିରୁଶାଲମ, ଅସଂଖ୍ୟ ଦୂତବାହିନୀଙ୍କ ମହୋତ୍ସବ, ୨୩ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ, ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵର, ସିଦ୍ଧପ୍ରାପ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାଗଣ, ୨୪ ନୂତନ ନିୟମର ମଧ୍ଯସ୍ଥ ଯାଶୁ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ସେଚନର ରକ୍ତ ହେବଳଙ୍କ ରକ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ବାକ୍ଯ କହେ, ଗହା ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ । ୨୫ ସାବଧାନ, ଯେ ବାକ୍ଯ କହୁଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ଯକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ଯ ନ କର, କାରଣ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଗହାତ୍ଯକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ଯ କରିବାରୁ ସେମାନେ ଯଦି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନାହିଁ, ତେବେ ଯେ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ଗହାତ୍ଯକଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହା କେତେ ଅଧିକ ସୁନିଶ୍ଚିତ ! ୨୬ ସେତେବେଳେ ଗହାତ୍ଯ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଚଳମଳ କଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଅଛନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମେ ଯେ କେବଳ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପାଇବା, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆକାଶକୁ ସୁଦ୍ଧା କମ୍ପାଇବା । ୨୭ ପୁନର୍ବାର ବୋଲି କହିବା ଦ୍ଵାରା ଏହା ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ଅଟଳ ବିଷ୍ଯସବୁ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଚଳମଳ ବିଷ୍ଯ, ଅର୍ଥାତ୍, ସୃଷ୍ଟି ବିଷ୍ଯସବୁର

ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ୨୮ ଅତଏବ, ଅଟଳ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇ
ଭୟ ଓ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବେଷଣା ଉପାସନା କରୁ । ୨୯ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଈଶ୍ଵର ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୩

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବେଷଣା ବଳିସମୂହ

୧ ଭଗ୍ନପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କର । ୨ ଆତ୍ମସତ୍ତ୍ଵକାରୀ ନ ପାସୋର, ଯେଣୁ ତଦ୍ଵାରା କେହି କେହି
ଅଜ୍ଞାତସାଧାରଣ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିୟ କରିଅଛନ୍ତି । ୩ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସହବନ୍ଦୀ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ଜ୍ଞାନ କରି ପୁଣି, ନିଜେ ଦେହଧାରୀ ଅଟ ବୋଲି ଜାଣି କଲେଶଭୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସମରଣ କର । ୪ ବିବାହ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଦରଣୀୟ ହେଉ ଓ ଗହୀର ଶୟୟା ଶୁଚି ଥାଉ,
କାରଣ ଈଶ୍ଵର ପାରଦାରିକ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ । ୫ ଆଗ୍ରଭୟବହାରରେ
ଧନଲୋଭ ଶୂନ୍ୟ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଅ, କାରଣ ସେ ନିଜେ
କହିଅଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରିବା ନାହିଁ” । ୬ ଅତଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସପୂର୍ବକ କହି ପାରୁ, ପରଭୁ ମୋହର ସହାୟ, ମୁଁ ଭୟ
କରିବି ନାହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ମୋହର କ'ଣ କରିବ ? ୭ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଏପରି ନେତାମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କର; ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାତ୍ରାର ଶେଷ
ଗତି ପୂର୍ବେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ । ୮ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କାଲି, ଆଜି ଓ
ଅନନ୍ତକାଳ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ୯ ବିବିଧ ଓ ବିପରୀତ ପରକାର ଶିକ୍ଷାରେ ବିଚଳିତ ନ ହୁଅ, କାରଣ
ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ହୃଦୟ ସ୍ଵୀକୃତ ହେବା ଭଲ; ଯେଉଁମାନେ
ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ୧୦ ଯେଉଁ ବେଦିର
ସାମଗ୍ରୀ ତମ୍ଭୁର ଉପାସକମାନଙ୍କର ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଏପରି ଏକ ବେଦି ଅଛି । ୧୧ କାରଣ ଯେଉଁ ସବୁ ପଶୁର ରକ୍ତ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ମହାଯାଜକଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅଶାୟାଏ, ସେହି ସବୁ ପଶୁର ଶରୀର ଛାଡ଼ିବାର ବାହାରେ ଦର୍ଶ୍ୟ ହୁଏ ।
୧୨ ଏଥିପାଇଁ ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଯେପରି ଲୋକଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ
ନଗର ଦ୍ଵାରର ବାହାରେ ମୁଦ୍ଵ୍ୟଭୋଗ କଲେ । ୧୩ ଅତଏବ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହୀତ୍ଵକ ପରି
ନିନ୍ଦା ସହ୍ୟ କରି ଛାଡ଼ିବାର ବାହାରେ ଗହୀତ୍ଵକ ନିକଟକୁ ଯାଉ । ୧୪ କାରଣ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନଗର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାବି ନଗରର ଅନ୍ତର୍ଘେଷଣ କରୁଅଛୁ । ୧୫ ଏଣୁ ଆସ,
ଗହୀତ୍ଵକ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଶଂସାରୂପ ବଳି, ଅର୍ଥାତ୍ ଗହୀତ୍ଵକ
ନାମ ସମ୍ପ୍ରାକାରକାରୀ ଓଷଠାଧରର ଫଳ ନିତ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁ । ୧୬ ପରୋପକାର ଓ ଦାନ କରିବାକୁ
ପାସୋର ନାହିଁ, କାରଣ ଏହିପରି ବଳିରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରମ ସମ୍ବେଷଣ । ୧୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ନେତାମାନଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, କାରଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକାଶ ଦେବାକୁ
ହେବ, ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରହରାକର୍ମ କରନ୍ତି,
ଯେପରି ସେମାନେ ଗହୀ ଦୁଃଖରେ ନ କରି ଆନନ୍ଦରେ କରି ପାରନ୍ତି; ଦୁଃଖରେ କଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ୧୮ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ
ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁବିବେକ ଅଛି, ଯେଣୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସଦାଚରଣ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ । ୧୯ ଆଉ ମୁଁ ଯେପରି ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ପାରିବି,
ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି ।

ଶେଷ ଆଶିଷ

୨୦ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତିଦାତା ଈଶ୍ଵର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ନିୟମର ରକ୍ତ ହେତୁ ପରଧାନ ମେଷପାଳକ,
ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ; ୨୧ ଗହୀତ୍ଵକ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ସମ୍ବେଷଣା, ଗହୀ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ସମ୍ପନ୍ନ କରି ଗହୀତ୍ଵକ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟେକ ସତ୍ତ୍ଵରେ ସିଦ୍ଧ
କରନ୍ତୁ । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ଗହୀତ୍ଵକର । ଆମେନ ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୨୨ ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଏହି ଉପଦେଶ ସହୟ କର, ଯେଣୁ ମୁଁ ସଂକ୍ଷେପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିପାରି । ୨୩ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗର ଭାଗ୍ୟ ଚାହୁଁଥିବା ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯଦି ସେ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତି, ତେବେ ଗହାତ୍ୟକ ସତ୍ତ୍ୱରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିବି । ୨୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନେତା ଓ ସାଧୁସମସ୍ତଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ । ଯେଉଁମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ୨୫ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

The General Epistle of James ଯାକୁବଞ୍ଜକ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ
୧ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଓ ପରତୁ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରଞ୍ଜକ ଦାସ ଯାକୁବର ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦସ୍ତାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀଞ୍ଜକୁ ନମସ୍କାର ।

ବିଶ୍ଵାସର ପରୀକ୍ଷା

୨ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ତୁମଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନାନା ପରକାର ପରୀକ୍ଷାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଅ, ୩ ସେତେବେଳେ ଗହା ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ବୋଲି ମନେ କର; ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଯେ ସହିଷ୍ଣୁତା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏହା ତ ଜାଣିଅଛି । ୪ ଆଉ, ତୁମଭେମାନେ ଯେପରି କୌଣସି ବିଷୟରେ ଉଣା ନ ପଡ଼ି ସିଦ୍ଧ୍ୟ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସହିଷ୍ଣୁତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁ । ୫ କିନ୍ତୁ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ କାହାରି ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥାଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର ଦୋଷ ନ ଧରି ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତଞ୍ଜକୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜକ ଛାମୁରେ ସେ ପରୀକ୍ଷା କରୁ, ସେଥିରେ ଗହାକୁ ଦିଆଯିବ । ୬ କିନ୍ତୁ ସେ କିଛିମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନ କରି ବିଶ୍ଵାସ ସହ ପରୀକ୍ଷା କରୁ, କାରଣ ଯେ ସନ୍ଦେହ କରେ, ସେ ବାୟୁରେ ଇତ୍ୟତ୍ୟତ ଗୁଳିତ ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗ ସଦୃଶ । ୭ ସେପରି ଲୋକ ପରତୁଞ୍ଜକଠାରୁ କିଛି ପାଇବ ବୋଲି ମନେ ନ କରୁ; ୮ ସେ ତ ଦସ୍ତମାନ ଲୋକ, ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଗତିରେ ଅସ୍ଥିର । ୯ ଦୀନାବସ୍ଥାର ଭରତ ଆପଣାର ଭିନ୍ନତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦର୍ପ କରୁ, ୧୦ ଧନୀ ଆପଣା ଦୀନାବସ୍ଥାରେ ଦର୍ପ କରୁ, କାରଣ ଯାସର ଫୁଲ ପରି ସେ ଝଡ଼ିପଡ଼ିବ । ୧୧ ଯେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ୟରେ ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତେ, ଯାସ ଯେପରି ଶୁଖିଯାଏ ଓ ଗହାର ଫୁଲ ଝଡ଼ିପଡ଼େ ପୁଣି, ଗହାର ରୂପର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାଶ ହୁଏ, ସେହିପରି ଧନୀ ଲୋକ ହିଁ ଆପଣାର ସବୁ ଗତିରେ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିବ । ୧୨ ଯେଉଁ ଲୋକ ପରୀକ୍ଷା ସହ୍ୟ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ପରତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜୀବନରୂପ ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ହେଲା ଉତ୍ତରେ ସେହି ଲୋକ ସେହି ମୁକ୍ତ ପରାପତ ହେବ । ୧୩ କେହି ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ମୋହର ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଆଡ଼ୁ ହେଉଅଛି ବୋଲି ନ କହ, କାରଣ ଇଶ୍ଵର ମନ୍ଦରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ନିଜେ କାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ପରତେୟକ ଲୋକ ଆପଣା କାମନା ଦସ୍ତାଦ ଆକର୍ଷିତ ଓ ପରବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଏ; ୧୫ ଗହା ପରେ କାମନା ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ପାପ ପରସବ କରେ, ପୁଣି, ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ । ୧୬ ହେ ମୋହର ପରିୟ ଭାଇମାନେ, ଭଗ୍ନତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୭ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧ୍ୟ ବର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ଞେୟାତିଷ୍ଠାଣର ପିତାଞ୍ଜକଠାରୁ ଆସେ, ଯାହାଞ୍ଜକଠାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଲେଖମାତ୍ର ବିକାର ନାହିଁ । ୧୮ ଆମଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାଞ୍ଜକ ସୃଷ୍ଟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପରକାର ପରଥମ ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ହେଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦସ୍ତାଦ ଆମଭେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ ।

ବାକ୍ୟର ଶରୋତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

୧୯ ହେ ମୋହର ପରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମଭେମାନେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ଅଛି । ପରତେୟକ ଜଣ ଶୁଣିବାରେ ତତ୍ପର, କହିବାରେ ଧୀର ପୁଣି, କ୍ରୋଧ କରିବାରେ ଧୀର ହେଉ, ୨୦ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର କ୍ରୋଧ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ଧାର୍ମିକତା ସାଧନ କରେ ନାହିଁ । ୨୧ ଅତଏବ, ତୁମଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଅଶୁଚିତା ଓ ସବୁପରକାର ଦୁଷ୍ଟତା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯେଉଁ ରୋପିତ ବାକ୍ୟ ତୁମଭେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପରିତ୍ରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ, ଗହା ନମର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର । ୨୨ କିନ୍ତୁ ଶରୋତମାତ୍ର ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପରବଞ୍ଚନା ନ କରି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ହୁଅ । ୨୩ କାରଣ ଯଦି କେହି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ନ ହୋଇ ଶରୋତମାତ୍ର ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦର୍ପଣରେ ଆପଣା ସ୍ଵାଭାବିକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟର ତୁଲ୍ୟ, ୨୪ ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଦେଖିଲା ଉତ୍ତରେ ଗୁଲିଯାଇ, ସେ କି ପରକାର ଲୋକ, ଗହା ସେହିକ୍ଷଣି ଭୁଲିଯାଏ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଯେ ସିଦ୍ଧ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ସ୍ଵାଧୀନତାର ମୋଶାଞ୍ଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସେଥିରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଏ, ପୁଣି, ବିସ୍ଵାସକାରୀ ଶରୋତମାତ୍ର ନ

ହୋଇ ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ସେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ । ୨୭ ଯଦି କେହି ଆପଣାକୁ ଧର୍ମପରାୟଣ ବୋଲି ମନେ କରେ, ଆଉ ଆପଣା ଜିହ୍ୱାକୁ ବଶୀଭୂତ ନ କରି ନିଜ ହୃଦୟକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରେ, ଗହାର ଧର୍ମପରାୟଣତା ରୂପା । ୨୮ ଅନାଥ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖାବସ୍ଥାରେ ସଂଖୋଳିବା ପୁଣି, ସଂସାରରୁ ଆପଣାକୁ ନିଷ୍କଳତ୍ୱ ରୂପେ ରକ୍ଷା କରିବା, ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଓ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅଟେ ।

9

ପକ୍ଷପାତୀ ପାପ

୧ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗୌରବମୟ ପରଭୂ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟକଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କର ନାହିଁ । ୨ କାରଣ ଯଦି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧିକା ଓ ଗୁଳତକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଭାକୁ ଆସେ, ପୁଣି, ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ମଳିନ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଆସେ, ୩ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁଳତକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଲୋକକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରି କୁହ, ଏଠାରେ ଉଚିତ ସ୍ଥାନରେ ବସନ୍ତୁ, ଆଉ ଦରିଦ୍ର ଲୋକକୁ କୁହ, ସେଠାରେ ଠିଆ ହୁଅ, ୪ କିମ୍ବା ମୋହର ଗୋଡ଼ ତଳେ ବସ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଭେଦାଭେଦ ରଖି ବିପରୀତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ମନ୍ଦ ଭାବରେ ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ ? ୫ ହେ ମୋହର ପୁରିୟ ଭାଇମାନେ, ଶୁଣ, ଈଶ୍ୱର କ'ଣ ଏହି ଜଗତର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରୂପ ଧନରେ ଧନୀ ହେବା ପାଇଁ, ପୁଣି, ଆପଣା ପୁରୋକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଗର୍ଭ୍ୟ ଦେବାକୁ ପୁରତିକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି, ସେଥିର ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରି ନାହାଁନ୍ତି ? ୬ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରିଦ୍ରକୁ ହତଦର କରିଅଛ । ଧନୀମାନେ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରତି ଉପଦରବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚାର-ସ୍ଥାନକୁ ଟାଣିନିଅନ୍ତି ନାହିଁ ? ୭ ଯେଉଁ ମହତ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ୟାତ ସେମାନେ କ'ଣ ସେହି ନାମର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ନାହିଁ ? ୮ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପୁରୋକାରୀ କର, ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ଗୁଣାୟ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦି ପୁରକୃତରେ ପାଳନ କର, ୯ ଗହାହେଲେ ଭଲ କରିଥାଅ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା କର, ଗହାହେଲେ ପାପ କରୁଅଛ, ପୁଣି, ସେହି ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁପ୍ରାଣ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପୁରମାଣିତ ହୋଇଥାଅ । ୧୦ କାରଣ ଯେ କେହି ସମସ୍ତ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି କେବଳ ଗୋଟିକ ବିଷୟରେ ଝୁଣ୍ଡିପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଞ୍ଚନ ଦୋଷରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହୁଏ । ୧୧ ଯେଣୁ ଯେ ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବ୍ୟଭିଚାର ନ କରି ନରହତ୍ୟା କର, ତେବେ ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଞ୍ଚନକାରୀ ହୋଇଅଛ । ୧୨ ସ୍ୱାଧୀନତାର ମୋଖାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁପ୍ରାଣ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚ୍ଚରିତ ହେବ, ଏହା ଜାଣି ସେହି ପୁରକାର କଥା କୁହ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ୧୩ କାରଣ ଯେ ଦୟା କରେ ନାହିଁ, ସେ ନିର୍ଦୟ ରୂପେ ବିଚ୍ଚରିତ ହେବ, ଦୟା ବିଚ୍ଚର ଉପରେ ଜୟଧ୍ୱନି କରେ ।

ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମର ପରିପୁରକତା

୧୪ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଯଦି କେହି ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ବୋଲି କୁହେ, କିନ୍ତୁ ଗହାର କର୍ମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେଥିରେ କି ଲାଭ ? ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ ଗହାର ପରିତ୍ରାଣ କରି ପାରେ ? ୧୫ ଯଦି ଜଣେ ଭାଇ ବା ଭଉଣୀ, ବସ୍ତ୍ର ଓ ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟହୀନ ହୁଏ, ୧୬ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଗହାକୁ ଶରୀରର ପୁରଯୋଜନାୟ ଦରବ୍ୟ କିଛି ହିଁ ନ ଦେଇ କୁହେ, ଉଷ୍ଣ ଓ ତୃପ୍ତ ହୋଇ କୁଶଳରେ ଯାଅ, ତେବେ ସେଥିରେ କି ଲାଭ ? ୧୭ ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ, କର୍ମ ବିନା ନିଜେ ମୃତ । ୧୮ କିନ୍ତୁ କେହି ଅବା କହିବ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ପୁଣି, ମୋହର କର୍ମ ଅଛି; କର୍ମ ବିନା ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ଦେଖାଅ, ଆଉ ମୁଁ କର୍ମ ଦୁପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇବି । ୧୯ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଏକମାତ୍ର, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ; ଭଲ କଥା, ଭୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଥରହର ହୁଅନ୍ତି । ୨୦ କିନ୍ତୁ ହେ ନିର୍ଦୋଷ ମନୁଷ୍ୟ, କର୍ମ ବିନା ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ନିଷ୍ପଳ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ୨୧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ବେଦି ଉପରେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସହାକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବା ବେଳେ କ'ଣ କର୍ମ ଦୁପ୍ରାଣ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ? ୨୨ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସ ଗହାତ୍ମକ କର୍ମର ସହକାରୀ ଥିଲା, ଆଉ କର୍ମ ଦୁପ୍ରାଣ ବିଶ୍ୱାସ ସିଦ୍ଧ ହେଲା; ୨୩ ସେଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା, ଅବ୍ରାହାମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଆଉ ଗହାତ୍ମକ ପକ୍ଷରେ ଗହା ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ହେଲା, ପୁଣି, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମିତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେଲେ ।

୨୪ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ଦୁଃଖୀ ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ନ ହୋଇ କର୍ମ ଦୁଃଖୀ ଯେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ । ୨୫ ସେହି ପରକାରେ ମଧ୍ୟ ରାହାବ ବେଶ୍ୟା ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ କରି ଅନ୍ୟ ବାଟ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରିବାରୁ କ'ଣ କର୍ମ ଦୁଃଖୀ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେଲେ ନାହିଁ ? ୨୬ କାରଣ ଆତ୍ମା ବିନା ଶରୀର ଯେପରି ମୃତ, ସେହିପରି କର୍ମ ବିନା ବିଶ୍ୱାସୀ ମଧ୍ୟ ମୃତ ।

୩

ବଶୀଭୂତ ଜିହ୍ୱା

୧ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକେ ଶିକ୍ଷକ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏହା ଜାଣ, ଯେ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଯିଏ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ, ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡ ପାଇବା । ୨ ଯେଣୁ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନେକ ବିଷୟରେ ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼ୁ । ଯଦି କେହି ବାକ୍ୟରେ ଝୁଣ୍ଟି ନ ପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ, ସମସ୍ତ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ବଶରେ ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ । ୩ ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଲଗାମ ଦେଲେ, ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ବୁଲାଇଥାଉ । ୪ ଦେଖ, ଜାହାଜ ମଧ୍ୟ ଏତେ ବଡ଼ ହୋଇ ପରଚଣ୍ଡ ପବନରେ ଚାଲିତ ହେଲେ ହେଁ ଗୋଟିଏ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ମତ୍ତଗ ଦୁଃଖୀ ମତ୍ତଗଧର ଇଚ୍ଛାନ୍ତ୍ରୀରେ ବୁଲିଥାଏ । ୫ ସେହିପରି ଜିହ୍ୱା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଙ୍ଗ, କିନ୍ତୁ ମହା ଗର୍ବର କଥା କହେ । ଦେଖ, କେତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଗ୍ନିକଣିକା ଦୁଃଖୀ କେତେ ବଡ଼ ଅରଣ୍ୟରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଏ । ୬ ଜିହ୍ୱା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନି ସ୍ୱପ୍ନରୂପ; ଗହା ଆତ୍ମଭେଦମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମର ମୂଳାଧାର ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଅବସ୍ଥିତ; ଗହା ସମସ୍ତ ଶରୀରକୁ ଅଶୁଚି କରେ ଓ ନିଜେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇ ପରକୃତିର ଚକ୍ରକୁ ଉତ୍ତମାଏ । ୭ କାରଣ ସମସ୍ତ ପରକାର ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ସରୀସୃପ ଓ ଜଳଚର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ମାନବ ଦୁଃଖୀ ବଶରେ ରଖାଯାଇ ପାରେ, ପୁଣି, ବଶରେ ରଖାଯାଇଅଛି; ୮ କିନ୍ତୁ ଜିହ୍ୱାକୁ କେହି ବଶରେ ରଖି ପାରେ ନାହିଁ, ଅନିଷ୍ଟ ସାଧନରେ ଗହାର ବିରାମ ନାହିଁ, ମାରାତମକ ଗରଳରେ ଗହା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୯ ତଦୁପରି ଆତ୍ମଭେଦମାନେ ପରଭୁ ଓ ପିତାଙ୍କର ଧର୍ମବାଦ କରିଥାଉ, ପୁଣି, ତଦୁପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥାଉ; ୧୦ ଏକ ମୁଖରୁ ଧର୍ମବାଦ ଓ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ୧୧ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କ'ଣ ଏକ ବାଟ ଦେଇ ମିଠା ଓ ପିତା ଦୁଇ ପରକାର ଜଳ ବାହାର କରେ ? ୧୨ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ କ'ଣ ଜାତଫଳ, ଅବା ଦରକ୍ଷାଲଗ କ'ଣ ତିମ୍ବିରି ଫଳ ଫଳି ପାରେ ? ଲବଣାକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମଧ୍ୟ ମିଷ୍ଟ ଜଳ ଦେଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁ ଆଗତ ଜ୍ଞାନ

୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧମାନ କିଏ ଅଛି ? ସେ ଜ୍ଞାନସତ୍ତ୍ୱ ନମ୍ଭରତ ସହ ସଦାଚରଣ ଦୁଃଖୀ ଆପଣା କର୍ମ ପରକାଶ କରୁ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତିକ୍ତ ଇର୍ଷାଭାବ ଓ ସ୍ୱପ୍ନାର୍ଥପରତା ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବ କର ନାହିଁ ଓ ମିଥ୍ୟା କୁହ ନାହିଁ । ୧୫ ଏପରି ଜ୍ଞାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁ ଆଗତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଗହା ପାର୍ଥବ, ଶାରୀରିକ ଓ ଭୌତିକ ଅଟେ; ୧୬ କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଇର୍ଷା ଓ ସ୍ୱପ୍ନାର୍ଥପରତା ଥାଏ, ସେହି ସ୍ୱାଧୀନରେ ସମସ୍ତ ପରକାର ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ଥାଏ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ତ୍ରରୁ ଆଗତ ଜ୍ଞାନ ପରଥମରେ ପବିତ୍ର, ଦମ୍ଭିତ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିପରିୟ, ମୁଦୁଶୀଳ, ବାଧ୍ୟ, ଦୟା ଓ ଉତ୍ତମ ଫଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ସନ୍ଦେହଶୂନ୍ୟ ଓ ନିଷ୍ଠକପଟ । ୧୮ ପୁଣି, ଶାନ୍ତିକାରକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଃଖୀ ଶାନ୍ତିର ବାଜ ବୁଣାଯାଏ ଧାର୍ମିକତା ରୂପ ଫଳ କାଟିବେ ।

୪

ଜାଗତିକମନା ବିଷୟରେ ସତକର୍ତ୍ତ

୧ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିବାଦ କେଉଁଠାରୁ ହୁଏ ? କ'ଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତପରତମ୍ଭେ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସୁଖାଭିଳାଷରୁ ନୁହେଁ ? ୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାମନା କରିଥାଅ; କିନ୍ତୁ ପାଇ ନ ଥାଅ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଧ ଓ ଇର୍ଷା କରିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ପରାପତ ହେବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥାଅ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିବାଦ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇ ନ ଥାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଗି ନ ଥାଅ; ୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଗିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ପାଇ ନ ଥାଅ, କାରଣ ଆପଣା ଆପଣା ସୁଖାଭିଳାଷରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମାଗିଥାଅ । ୪ ହେ

ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନେ, ଜଗତର ମିତ୍ରତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଶତ୍ରୁତା, ଏହା କ'ଣ ଜାଣ ନାହିଁ? ଅତଏବ, ଯେ କେହି ଜଗତର ମିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ଆପଣାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ପ୍ରତିପନ୍ନ କରେ । ୫ ନା ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ; ଯେଉଁ ଆତ୍ମାକୁ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକାନ୍ତ କାମନା କରନ୍ତି? ୬ କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରନ୍ତି; ଏଣୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉକ୍ତ ଅଛି, “ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରନ୍ତି” । ୭ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ; ଶୟତାନକୁ ପ୍ରତିବାଦ କର, ଗହାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇଯିବ । ୮ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ସେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ । ହେ ପାପୀମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଶୁଚି କର, ପୁଣି, ହେ ଦୁର୍ଘମାନମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଶୁଦ୍ଧ କର । ୯ ଖେଦଯୁକ୍ତ ଓ ଶୋକାତ୍ତ ହୋଇ ରୋଦନ କର; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାସ୍ୟ ଶୋକରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ବିଷାଦରେ ପରିଣତ ହେଉ । ୧୦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନତ କର, ଗହାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ ।

ଭାଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଗ୍ରହ

୧୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରର ଗ୍ଲାନି କର ନାହିଁ; ଯେ ଭାଇର ଗ୍ଲାନି କରେ କିମ୍ବା ଭାଇର ବିଗ୍ରହ କରେ, ସେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗ୍ଲାନି କରେ ଓ ସେଥିର ବିଗ୍ରହ କରେ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଗ୍ରହ କର, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପାଳନକାରୀ ନ ହୋଇ ସେଥିର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଥାବ । ୧୨ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଦାତା ଓ ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଜଣେ ମାତ୍ର, ସେ ରକ୍ଷା ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାସୀର ବିଗ୍ରହ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ?

ଭବିଷ୍ୟତର ଗର୍ବ

୧୩ ଏବେ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ କହୁଅଛ, ଆଜି କିମ୍ବା କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅମୁକ ସହରକୁ ଯିବୁ ଓ ସେଠାରେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କରି ଲାଭ କରିବୁ; ୧୪ କିନ୍ତୁ କାଲି କ'ଣ ଘଟିବ, ଗହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ କ'ଣ ? କ୍ଷଣକେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ଯେଉଁ ବାଷ୍ପ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଗହା ସଦୃଶ । ୧୫ ଏଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତ ଥାଇ ଏହା କରିବା ବା ଗହା କରିବା, ଏହିପରି କହିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅହଂ ଭାବରେ ଗର୍ବ କରୁଅଛ; ଏପ୍ରକାର ଗର୍ବ ମନ୍ଦ ଥାଏ । ୧୭ ଅତଏବ, ଯେ ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାକୁ ଜାଣି ଗହା କରେ ନାହିଁ, ଗହାର ପାପ ହୁଏ ।

୫

ଧନୀ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସତର୍କବାଣୀ

୧୮ ଏବେ ଦେଖ, ହେ ଧନୀମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆସନ୍ନ ଦୁର୍ଘଟଣା ନିମନ୍ତେ କରନ୍ତନ ଓ ହାହାକାର କର । ୧୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ଷୟ ପାଇଲାଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ପୋକ ଖାଇଲାଣି, ୨୦ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁନା ଓ ରୂପାରେ କଳଙ୍କ ଲାଗିଲାଣି; ସେଥିରେ କଳଙ୍କ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ଓ ଅଗ୍ନି ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଂସ ଗ୍ରାସ କରିବ । ଏହି ଶେଷକାଳରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛ ! ୨୧ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ, ଗହା ଚିତ୍କାର କରୁଅଛି, ପୁଣି, ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକାରୀମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ବାହିନୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛି । ୨୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରେ ସୁଖଭୋଗ ଓ ବିଳାସିତାରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରିଅଛ, ବଧ ଦିନରେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ତ୍ରୁପ୍ତ କରିଅଛ । ୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକକୁ ଦୋଷୀ କରି ବଧ କରିଅଛ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ନାହିଁ ।

ଧର୍ମର ସହ କଲେଖଭୋଗ

୨୪ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମର ସହ ରୁହ । ଦେଖ, କୃଷକ କ୍ଷେତ୍ରର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଫଳ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମର ସହ ରୁହ ଓ ଶେଷ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହେ । ୨୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମର ସହ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ସୁସ୍ଥ କର,

କାରଣ ପରଭୃତ୍ୱ ଆଗମନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ୯ ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା ନ କର, ଦେଖ, ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ଦଣ୍ଡତାମ୍ଭମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୦ ହେ ଭାଇମାନେ, ଯେଉଁ ଭାବବାଦୀମାନେ ପରଭୃତ୍ୱ ନାମରେ କଥା କହିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କଲେଶଭୋଗ ଓ ପୈର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଗ୍ରହଣ କର । ୧୧ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ସହିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ରହିଥିଲେ, ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ବୋଲି କହିଥାଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସହିଷ୍ଣୁତା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଅଛ, ପୁଣି, ପରଭୃତ୍ୱ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଜାଣିଅଛ ଯେ, ସେ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ କୃପାବାନ ଅଟନ୍ତି । ୧୨ ବିଶେଷତଃ, ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ଶପଥ କର ନାହିଁ, ସ୍ୱପ୍ନରେ ଶପଥ ହେଉ ବା ପୃଥିବୀର ଶପଥ ହେଉ; ଅବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶପଥ ହେଉ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହିଁ କଥା ହିଁ ହେଉ, ନା କଥା ନା ହେଉ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରହରେ ଦଣ୍ଡନାୟକ ନ ହୁଅ ।

ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାପ୍ତି

୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ କେହି ଦୁଃଖଭୋଗ କରୁଅଛି ? ସେ ପ୍ରାପ୍ତି କରୁ । କେହି କ'ଣ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟେ ? ସେ ଗୀତ ଗାନ କରୁ । ୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ କେହି ପାଡ଼ିତ ? ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ତକାଉ ସେମାନେ ପରଭୃତ୍ୱ ନାମରେ ତୈଳ ମଖାଇ ଗହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାପ୍ତି କରନ୍ତୁ । ୧୫ ବିଶ୍ୱାସଯୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତି ସେହି ରୋଗୀକୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ପୁଣି, ପରଭୃତ୍ୱ ଗହାକୁ ଉଠାଇବେ ଆଉ ଯଦି ସେ ପାପ କରିଥାଏ, ଗହାହେଲେ ଗହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ । ୧୬ ଅତଏବ, ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣାର ପାପ ସ୍ୱୀକାର କର, ପୁଣି, ସୁସ୍ଥ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରେ । ୧୭ ଏଲାୟ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପରି ସୁଖଦୁଃଖଭୋଗୀ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ; ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଆଉ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ; ୧୮ ସେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ ଆକାଶରୁ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା, ଆଉ ଭୂମି ଆପଣା ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କଲା । ୧୯ ହେ ମୋହର ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କେହି ସତ୍ୟ ପଥରୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ, ପୁଣି, କେହି ଗହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣେ, ୨୦ ତେବେ ଯେ ପାପୀକୁ ଭ୍ରାନ୍ତିପଥରୁ ଫେରାଇ ଆଣେ, ସେ ଯେ ଗହାର ଆତ୍ମାକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରେ ଓ ବହୁତ ପାପ ଆଚ୍ଛାଦନ କରେ, ଏହା ଜାଣି ।

The First Epistle of Peter 1 Peter ପିତରଫଳ ପରଥମ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପିତର, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳକର ଜଣେ ପରେରିତ, ପନ୍ତ, ଗାଳତିଆ, କାପ୍ପାଦକିଆ, ଆସିଆ ଓ ବାଥୁନିଆରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଯେଉଁ ପରବାସୀମାନେ, ୨ ପିତ ଇଶ୍ଵରଫଳ ପୂର୍ବ ଜ୍ଞାନାନ୍ତୁସାରେ ଆତ୍ଵାଫଳ ଦପ୍ପାଗ ପବିତରୀକୃତ ହୋଇ ଆଜ୍ଞାବହ, ପୁଣି, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳକର ରକ୍ତରେ ସିଞ୍ଚିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଫଳ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ପରତି ପରତୁର ରୂପେ ଅନ୍ତରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଭରସା ନିମନ୍ତେ ପୁନର୍ଜୀତ

୩ ଆମ୍ଭମାନଫଳ ପରତୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳ ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତା ପନ୍ତ; ସେ ମୃତମାନଫଳ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦପ୍ପାଗ ଜୀବନଦାୟକ ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ, ୪ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷୟ, ଅକଳଫଳିତ, ଅଜର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ନିମନ୍ତେ ସପ୍ତର୍ଗରେ ସିଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ମହାଦୟାରେ ଆମ୍ଭମାନଫଳକୁ ନୂତନ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୫ ଯେଉଁ ପରିତ୍ରାଣ ଶେଷକାଳରେ ପରକାଶିତ ହେବା ପାଇଁ ପରସତୁତ ହୋଇଅଛି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଫଳ ଶକ୍ତିରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦପ୍ପାଗ ସୁରକ୍ଷିତ ହେଉଅଛ । ୬ ଏଥରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛ, ତଥାପି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ନାନା ପରୀକ୍ଷା ଦପ୍ପାଗ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ପକ୍ଷରେ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ୭ ଯେପରି ଅଗ୍ନି ଦପ୍ପାଗ ପରୀକ୍ଷିତ କ୍ଷୟଶାୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ, ଗହା ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳ ପରକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ପରଶଂସା, ଗୌରବ ଓ ସମ୍ଭରମର କାରଣ ହେବ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଫଳ ନ ଦେଖି ପରେମ କରୁଅଛ, ପୁଣି, ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ନ ଦେଖିଲେ ହେଁ ଗହାଫଳରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଅକଥାୟ ଓ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ୯ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ବିଶ୍ଵାସର ଫଳ ଯେ ଆତ୍ଵାର ପରିତ୍ରାଣ, ଗହା ପାଉଅଛ । ଭାବବାଦୀମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ନିମନ୍ତେ ନିରୂପିତ ଅନ୍ତରହ ବିଷୟରେ ଭାବବାଣୀ ପରକାଶ କଲେ, ୧୦ ପୁଣି, ସେହି ପରିତ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ ଓ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ । ୧୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳ ଦୁଃଖଭୋଗ ଓ ତତପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୌରବ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ପରମାଣଦାତା ଯେ ସେମାନଫଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳ ଆତ୍ଵା, ସେ କେଉଁ କାଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଗହା ସେମାନେ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷଣ କଲେ । ୧୨ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଯେ ଆପଣା ଆପଣାର ସେବା ନ କରି ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ସେବା କରୁଥିଲେ, ଏହା ସେମାନଫଳ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସପ୍ତର୍ଗରୁ ପରେରିତ ପବିତର ଆତ୍ଵାଫଳ ଶକ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ନିକଟରେ ସୁସମାଗର ପରଗରକମାନଫଳ ଦପ୍ପାଗ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଫଳକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି; ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ପରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ।

ପବିତ୍ରତା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ

୧୩ ଅତଏବ, ଆପଣା ଆପଣା ମନରୂପ କଟି ବନ୍ଧନ କରି ସଚେତନ ଥାଅ, ପୁଣି, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଫଳ ପରକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ତରହ ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ପରତି ବର୍ତ୍ତିବ, ସେଥରେ ସମପୂର୍ଣ୍ଣା ରୂପେ ଭରସା ରଖ । ୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ପୂର୍ବ ଅଜ୍ଞାନତା ସମୟର କୁଅଭିଳାଷର ଅନ୍ତରୂପା ହୁଅ ନାହିଁ, ୧୫ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ଆହ୍ଵାନକର୍ତ୍ତା ଯେପରି ପବିତ୍ର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତାନମାନଫଳ ପରି ସମସ୍ତ ଆଚରଣରେ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ୧୬ ଯେଣୁ ଲେଖାଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର । ୧୭ ଆଉ ଯେ ମୁଖାପେକ୍ଷା ନ କରି ପରତେୟକ ଲୋକର କର୍ମାନ୍ତୁସାରେ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ଗହାଫଳ ଯଦି ପିତା ବୋଲି ସମବୋଧନ କରୁଅଛ, ତେବେ ଆପଣା ଆପଣାର ପରବାସକାଳ ଭୟ ସହକାରେ କ୍ଷେପଣ କର; ୧୮ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଫଳ ପିତୃପୁରୁଷମାନଫଳରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପରମପରାଗତ ନିରର୍ଥକ ଆଗର ବନ୍ଧବହାରରୁ ରୂପା କି ସୁନା ପରି କ୍ଷୟଶାୟ ବସତୁ ଦପ୍ପାଗ ମୁକ୍ତ ନ ହୋଇ ୧୯ ବରଂ

ନିଖୁଣ୍ଟ ଓ ନିଷ୍ଠାଳତ୍ୱକ ମେଷଣାବକ ସଦୃଶ ଖରାଷ୍ଟ୍ରତ୍ୱକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ରକ୍ତରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛ । ୧୦ ସେ ଜଗତର ପତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶେଷକାଳରେ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୧୧ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଗହାତ୍ୱକୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାତ୍ୱକ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ, ଏଣୁ ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଭରସାର ସ୍ଵାଧୀନ ଅଟନ୍ତି । ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ନିଷ୍ଠାପତ୍ତ ଭରତ୍ଵପରେ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଚି କରିଥିବାରୁ ଅନ୍ତର ସହ ଏକାଗ୍ରତାରେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର; ୧୩ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୟଶୀଳ ବାଜରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅକ୍ଷୟ ବାଜରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ଜୀବନ୍ତ ଓ ନିତ୍ୟସ୍ଵାଧୀନ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନୂତନୀକୃତ ହୋଇଅଛ । ୧୪ କାରଣ ସମସ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ତୃଣ ତୁଲ୍ୟ, ଗହାର ସମସ୍ତ ଶୋଭା ତୃଣର ପୁଷ୍ପ ସଦୃଶ; ତୃଣ ଶୁଖିଯାଏ, ଆଉ ଫୁଲ ଝଡ଼ିପଡ଼େ, ୧୫ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଵାଧୀନ । ଏହା ସେହି ସୁସମାଗରର ବାକ୍ୟ, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଗୃହିତ ହୋଇଅଛି ।

୨

ଜୀବନ୍ତ ପରସ୍ପର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ

୧ ଅତଏବ ପରଭୁ ଯେ ମଙ୍ଗଳମୟ, ଏହା ଯଦି ଆସ୍ଵାଦନ କରିଅଛ, ୨ ଗହାହେଲେ ସମସ୍ତ ପରକାର ଦୁଷ୍ଟତା, ଛଳ, କପଟ, ଈର୍ଷା ଓ ପରନିନ୍ଦା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ୩ ନବଜାତ ଶିଶୁତୁଲ୍ୟ ପାରମାର୍ଥକ ଅମିଶ୍ଵରିତ ଦୁର୍ଗ୍ୟ ପାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ଯେପରି ତଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣାର୍ଥେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇ ପାର । ୪ ଜୀବନ୍ତ ପରସ୍ପର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ଯେ ସେହି ପରଭୁ, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ନିକଟରେ ମନୋନୀତ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ୫ ଗହାତ୍ୱକ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଶ୍ଵରାଷ୍ଟ୍ରତ୍ୱକ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ନିକଟରେ ସୁଗ୍ରହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗ ହେବା ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ପରସ୍ପର ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପରେ ନିର୍ମିତ ହୁଅ । ୬ କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସିନ୍ଦ୍ଵାନରେ ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ କୋଣର ପୂର୍ବଧାନ ପରସ୍ପର ସ୍ଵାପନ କରୁଅଛୁ, ଆଉ ଯେ ଗହାତ୍ୱକଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ, ସେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ । ୭ ଏଣୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ମହାମୂଲ୍ୟର ଅଂଶ ଅଟ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ପରସ୍ପରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, ଗହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୋଣର ପୂର୍ବଧାନ ପରସ୍ପର ୮ ପୁଣି, ବାଧାଜନକ ପରସ୍ପର ଓ ବିଘ୍ନଜନକ ପାଷାଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେଲ; ବାକ୍ୟର ଅନାଜ୍ଞାବହ ହେବାରୁ ସେମାନେ ବାଧା ପାଆନ୍ତି, ଆଉ ଏନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ । ୯ କିନ୍ତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆପଣା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାତ୍ୱକ ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ମନୋନୀତ ବଂଶ, ରାଜକୀୟ ଯାଜକବର୍ଗ, ପବିତ୍ର ଜାତି ପୁଣି, ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ନିକସ୍ତ୍ର ପରଜା ହୋଇଅଛ । ୧୦ ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଜା ବାନ୍ଧ୍ୟ ନ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ପରଜା ହୋଇଅଛ, ପୂର୍ବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୟା ପାଇ ନ ଥିଲ, ମାତ୍ର ଏବେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ । ୧୧ ହେ ପରିତ୍ରମାନେ, ତୁମ୍ଭେ ବିଦେଶୀ ଓ ପରବାସୀ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ । ୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାଚରଣ କର, ଯେପରି ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀ ବୋଲି ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁକର୍ମ ଦେଖି ସେହି ବିଷୟରେ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ଦିନରେ ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ଗୌରବ କରିବେ ।

ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ବଶାଭୂତ ହେବା

୧୩ ପରଭୁତ୍ୱକ ସକାଶେ ସମସ୍ତେ ମାନବୀୟ ବିଧାନର ବଶାଭୂତ ହୁଅ, ୧୪ ସର୍ବପୂର୍ବଧାନ ରାଜା ହେଉନନ୍ତୁ କିଅବା ଦୁଷ୍ଟକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମିତ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ସତ୍ତ୍ୱକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରଶଂସା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ୱକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ହେଉନନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କର ବଶାଭୂତ ହୁଅ । ୧୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସତ୍ତ୍ୱକ କରି ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର କଥା ବନ୍ଦ କର, ଏହା ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ଇଚ୍ଛା; ୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ଦୁଷ୍ଟତାର ଆବରଣ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ବନ୍ଧବହାର ନ କରି ବରଂ ଈଶ୍ଵରତ୍ୱକ ଦାସ ହୋଇ

ସତକର୍ମ କର । ୧୭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାଦର କର, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର, ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ରାଜାଙ୍କୁ ସମାଦର କର ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ଆଦର୍ଶ

୧୮ ହେ ଦାସମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ ସହକାରେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, କେବଳ ଉଚ୍ଚତମ ଓ ଦୟାଳୁ କର୍ତ୍ତୃମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବଶୀଭୂତ ହୁଅ । ୧୯ କାରଣ କେହି ଯେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରେ, ତେବେ ଗହା ପୁରଣଂସାର ବିଷୟ । ୨୦ ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୋଷ ହେତୁ ଯଦି ପୁରହାର ସହ୍ୟ କର, ତେବେ ସେଥିରେ ଅବା କ'ଣ ସୁଖିୟାତି ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ସତକର୍ମ କରି ଦୁଃଖ ସହ୍ୟ କର, ତେବେ ଗହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରଣଂସାର ବିଷୟ । ୨୧ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆହୂତ ହୋଇଅଛ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନ ଦେଇ ଗମନ କର, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଦେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି; ୨୨ ସେ କୌଣସି ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ଗହାତ୍ମକ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳକଥା ନ ଥିଲା । ୨୩ ସେ ନିନ୍ଦା ପାଇବା ସମୟରେ ଫେରି ନିନ୍ଦା କଲେ ନାହିଁ; ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ସମୟରେ ପୁରତିହିଂସା କରିବାକୁ ଭୟ ଦେଖାଇଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟବିଚାରକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ କଲେ; ୨୪ ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ପାପ ପୁରତି ମୃତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପେ କରୁଣ ଉପରେ ନିଜ ଶରୀରରେ ଆତ୍ମହାନୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ବହନ କଲେ; ଗହାତ୍ମକ ପୁରହାରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛ । ୨୫ କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପାଳକ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଅଛ ।

୩

ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି

୧ ସେହିପରି, ହେ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ୨ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ବାକ୍ସର ଅନାଜୀବ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଭୟ ସଦାଚରଣ ଦେଖି ବାକ୍ସ ବିନୁ ଆପଣା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟର ଆଚରଣ ଉତ୍ସାହ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ । ୩ ପୁଣି, କେଶବେଶ , ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଭରଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ, ଏପରି ଯେଉଁ ବାହ୍ୟ ଭୂଷଣ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୂଷଣ ନ ହୋଇ, ୪ ହୃଦୟର ଯେଉଁ କୋମଳ ଓ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଵଭାବ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ, ଗହା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅକ୍ଷୟ ଭୂଷଣ ହେଉ । ୫ କାରଣ ପୂର୍ବକାଳରେ ସାଧୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖି ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଏହି ପୁରକାରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଭୂଷିତ କରୁଥିଲେ । ୬ ସେହିପରି ସାରା ଅବରୋଧୀଙ୍କୁ ପୁରୁ ବୋଲି କହି ଗହାତ୍ମକ ଆଜୀବ ହେଲେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟରେ ଭୀତ ନ ହୋଇ ସଦାଚରଣ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଗହାତ୍ମକ ସନ୍ତାନ । ୭ ସେହି ପୁରକାରେ, ହେ ସ୍ଵାମୀମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରାଧୀନରେ ଯେପରି ବାଧା ନ ଜନ୍ମେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଦୁର୍ବଳପାତ୍ରୀ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନରୂପ ଅନୁଗ୍ରହଦାନର ସହାଧିକାରୀଣୀ ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କର, ପୁଣି, ଜ୍ଞାନରେ ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ବାସ କର ।

ଧାର୍ମିକତା ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ

୮ ଶେଷ କଥା ଏହି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକମାନ, ପରସ୍ପରର ସୁଖଦୁଃଖର ସହଭାଗୀ, ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମୀ, କୋମଳ ହୃଦୟ ଓ ନମ୍ରଚିତ୍ତ ହୁଅ; ୯ ଅନିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତିତରେ ଅନିଷ୍ଟ କିଅବା ନିନ୍ଦାର ପରିବର୍ତ୍ତିତରେ ନିନ୍ଦା ନ କରି ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବରଂ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ଆହୂତ ହୋଇଅଛ । ୧୦ ଯେଣୁ ଯେ ଜୀବନରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ପୁଣି, ମତ୍ତଗଳର ଦିନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ମନ୍ଦ ବାକ୍ସରୁ ଆପଣା ଜିହ୍ଵାକୁ ଆଉ ପୁରବଞ୍ଚନା ବାକ୍ସରୁ ଆପଣା ଓଷଧିକୁ ବନ୍ଦ କରୁ; ୧୧ ସେ ମନ୍ଦରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ସତକର୍ମ କରୁ; ସେ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ଵେଷଣ କରି ସେଥିର ଅନୁଗାମୀ ହେଉ । ୧୨ କାରଣ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁରୁତ୍ଵକ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ବିନତି ପ୍ରତି ଗହାତ୍ମକ କର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ପୁରୁତ୍ଵକ ମୁଖ ଦୁଷ୍ଟକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ । ୧୩ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି

ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୁଅ, ତେବେ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ? ୧୪ ପୁଣି, ଯଦିବା ଧାର୍ମିକତା ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । ସେମାନେ ଭୟ ଦେଖାଇଲେ ଭୀତ କିଅବା ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ; ୧୫ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରଭୁ ବୋଲି ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ମାନ୍ୟ କର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଭରସାର କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ କେହି ପରଶ୍ନ କରେ, ଗହାକୁ ପରତୁଣ୍ଡତର ଦେବାକୁ ପରସ୍ତୁତ ରୁହ, କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନ ଭାବରେ ଓ ସଭୟରେ ଉତ୍ତମ ବିବେକ ସହ ଉତ୍ତର ଦିଅ, ୧୬ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିନ୍ଦକମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଆଚରଣର ଦୋଷାରୋପ କରନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ୧୭ କାରଣ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାଠାରୁ ବରଂ ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ଗହାହେଲେ ସତ୍‌କର୍ମ ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ଭଲ । ୧୮ ଯେଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପ ହେତୁ ଥରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ । ସେ ଶରୀରରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ଜୀବିତ ହେଲେ; ୧୯ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେ ବନ୍ଦୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପରତର କଲେ; ୨୦ ପୂର୍ବକାଳରେ ନୋହତ୍‌କ ସମୟରେ ଜାହାଜ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ଵର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଜାହାଜରେ ପରବେଶ କରି ଅଲ୍ପ ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଠ ପୁରାଣୀ, ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ; ୨୧ ସେଥିରେ ପରତରୂପ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରର ମଳିନତା ଦୂରୀକରଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୁଦ୍ଧି ବିବେକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରୁଅଛି; ୨୨ ସେହି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସପ୍ତର୍ଷିରୋହଣ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଦୂତମାନେ, କ୍ଷମାତାପାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀମାନେ ଗହାତ୍ମକ ବଶୀଭୂତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୪

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଭାଗ୍ୟାଞ୍ଜନ

୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶରୀରରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମନ ଧରି ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କର, (କାରଣ ଯେ, ଶରୀରରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଅଛି, ସେ ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି), ୨ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଗତିକ ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ କାଳ ମନୁଷ୍ୟର କୁଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ କ୍ଷେପଣ ନ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କ୍ଷେପଣ କର । ୩ ଯେଣୁ ଅଣଯିହୁର୍ଦ୍ଦାମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେକାଳ କାମୁକତା, କୁଅଭିଳାଷ, ମଦ୍‌ଯୁଧାନ, ରତ୍ନଗରସ, ମତ୍ତତା ଓ ଘୃଣ୍ଣା ପରତିମାପୂଜା କରୁଥିଲ, ଗହା ଯଥେଷ୍ଟ; ୪ ଏପରକାର ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷ୍ଟକ ପନ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଧାରମାନ ହେଉ ନାହିଁ, ଏହା ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି; ୫ କିନ୍ତୁ ଯେ ଜୀବିତ ଓ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ, ଗହାତ୍ମକ ଛାମୁରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହିସାବ ଦେବାକୁ ହେବ । ୬ କାରଣ ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମୃତମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ସୁସମାଗର ପରତର ହେଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଶରୀରରେ ବିଗ୍ରହ ହେଲେ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସଦୃଶ ଆତ୍ମାରେ ସଜୀବ ହେବେ । ୭ ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅନ୍ତିମକାଳ ସନ୍ନିକଟ । ଅତଏବ ସୁନ୍ନୟ ହୁଅ, ପୁଣି, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଜାଗରତ ଥାଅ, ୮ ବିଶେଷରେ ପରଗାଡ଼ ପରେମରେ ପରସ୍ପରକୁ ପରେମ କରୁଥାଅ, କାରଣ ପରେମ ବହୁଳ ପାପ ଆଚ୍ଛାଦନ କରେ । ୯ କୁଶ୍ଠିତ ନ ହୋଇ ପରସ୍ପର ଆତିଥ୍ୟ କର; ୧୦ ପରତେୟକ ଜଣ ଯେଉଁପରି ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ପାଇଅଛି, ସେହି ପରକାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବହୁବିଧ ଅନୁଗ୍ରହର ଉତ୍ତମ ଭାଗ୍ୟାଞ୍ଜନୀ ସପ୍ତରୂପେ ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପର ସେବା କର; ୧୧ କେହି ଯଦି ପରତର କରେ, ତେବେ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍‌ୟର ପରତରକ ପରି ପରତର କରୁ; କେହି ଯଦି ସେବା କରେ, ତେବେ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତଲୋକ ପରି ସେବା କରୁ, ଯେପରି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵର ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବେ; ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ଓ ପରକରମ ଗହାତ୍ମକ । ଆମେନ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ଭାବରେ କଲେଶଭୋଗର ସମ୍ବୁଧାନ

୧୨ ହେ ପରତମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରାକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖଭୋଗରୂପ ଅଗ୍ନି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣା ବୋଲି ମନେ କରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ; ୧୩ ବରଂ ଯେଉଁ

ପରିମାଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗର ସହଭାଗୀ ହେଉଅଛ, ସେହି ପରିମାଣରେ ଆନନ୍ଦ କର, ଯେପରି ଗହାଙ୍ଗୁଳ ମହିମା ପୂରକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । ୧୪ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ସକାଶେ ନିନ୍ଦିତ ହୁଅ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ଗୌରବମୟ ଆତ୍ମା, ଅର୍ଥାତ୍, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହତ୍ୟାକାରୀ କି ଚୋର, କି ଦୁରାଚାରୀ, କି ଅନିୟମିତ ଚର୍ଚ୍ଚକାରୀ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ ନ କରୁ; ୧୬ କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବାରୁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ଲଜଜା ବୋଧ ନ କରୁ, ବରଂ ଏହି ନାମ ହେତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଜାତୀକର କରୁ । ୧୭ କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିଚାର କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ; ଆଉ ଯଦି ପରାଧୀନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁସମାଗରର ଅନାମାଦିତ, ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଦଣ୍ଡ ଅବା କ'ଣ ନ ହେବ ! ୧୮ ପୁଣି, ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି କଷ୍ଟରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଏ, ତେବେ ଅଧାର୍ମିକ ଓ ପାପୀ ଲୋକ କେଉଁଠାରେ ମୁହଁ ଦେଖାଇବ? ୧୯ ଅତଏବ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାମତେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ ସମର୍ପଣ କରି ସତ୍ୟକାରିୟରେ ନିବିଷ୍ଟ ରହନ୍ତୁ ।

୫

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପଲର ପୂର୍ବପାଳନ

୧ ଅତଏବ, ଜଣେ ସହପୁରାଣୀ ପୁଣି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗର ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଆଗାମୀ ଗୌରବର ଅଂଶାଧିକାରୀ ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରାଧୀନମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି, ୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନରେ ଥିବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପଲକୁ ପୂର୍ବପାଳନ କର, ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ସ୍ଵପ୍ରଚ୍ଛନ୍ଦ ମନରେ, ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆଗ୍ରହ ସହକାରେ ଗହା କର; ୩ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵଭାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନ କରି ପଲର ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇ ଗହା କର । ୪ ସେଥିରେ ପରଧାନ ପାଳକ ପୂର୍ବକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୌରବର ଅକ୍ଷୟ ମୁକୁଟ ପାଇବ । ୫ ସେହିପରି, ହେ ଯୁବକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରାଧୀନମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ପୂର୍ବ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ପରିଧାନ କର, କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଅହଂକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପାଳନ କରି ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ୬ ଅତଏବ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବଳବନ୍ତ ହସ୍ତ ତଳେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନତ କର, ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯଥା ସମୟରେ ଉନ୍ନତ କରିବେ; ୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ଭାର ଗହାଙ୍ଗୁଳ ଉପରେ ପକାଅ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । ୮ ସଚେତନ ହୋଇ ଜାଗ୍ରତ ରୁହ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ଶତ୍ରୁଗଣ ସିଂହପୁରାଣ ଗର୍ଜନ କରି କାହାକୁ ଗ୍ରାସିବ, ଏହା ଖୋଜି ବୁଲୁଅଛି; ୯ ବିଶ୍ଵାସରେ ସ୍ଥିର ରହି ଗହାର ପୂର୍ବପାଳନ କର, ପୁଣି, ଏହା ଜାଣ ଯେ, ଜଗତରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏହି ପୂର୍ବକାର ଦୁଃଖଭୋଗ ଘଟୁଅଛି । ୧୦ ସମସ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହର ଆକର ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ଅନନ୍ତ ଗୌରବର ସହଭାଗୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଷଣିକ ଦୁଃଖଭୋଗ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ, ସୁସ୍ଥିର, ସବଳ ଓ ସଂସ୍ଥାପିତ କରିବେ । ୧୧ ପରକରମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗହାଙ୍ଗୁଳ । ଆମେନ ।

ଶେଷ ସମ୍ଭାଷଣ

୧୨ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ ଏହି ପୂର୍ବକାର, ଏବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୟ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସିଲ୍‌ପ୍ରାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ସଂକ୍ଷେପରେ ପତ୍ର ଲେଖିଲି; ମୋ' ବୋଧରେ ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭରାଣ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହରେ ସୁସ୍ଥିର ହୋଇଥାଅ । ୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମନୋନୀତ ବାବିଲୋନସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ମୋହର ପୁତ୍ର ମାର୍କ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି । ୧୪ ପରେମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଇ ପରସ୍ପରକୁ ନିମନ୍ତେ କର । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

The Second Epistle of Peter 2 Peter ପିତରଞ୍ଜକ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ଶିମୋନ ପିତର, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକର ଜଣେ ଦାସ ଓ ପ୍ରେରିତ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଓ ତ୍ଵରଣକର୍ତ୍ତା ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକର ଧାର୍ମିକତା ହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଓ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରଭୃତି ଯାଶୁଞ୍ଜକ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଆପଣା ଆହ୍ଵାନ ଓ ମନୋନୟନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବା

୩ ଯେ ଆପଣା ଗୌରବ ଓ ସଦ୍‌ଗୁଣରେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜକ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଗହାଞ୍ଜକ ଐଶ୍ଵରୀକ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛି । ୪ ତଦ୍ଵାରା ସେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେହି ସବୁ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନେ କୁଅଭିଳାଷରୁ ଜାତ ଯେଉଁ ବିନାଶ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଐଶ୍ଵରୀକ ସ୍ଵପ୍ନାବର ସହଭାଗୀ ହୁଅ । ୫ ହଁ, ଏହି କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସହିତ ସଦ୍‌ଗୁଣ, ସଦ୍‌ଗୁଣ ସହିତ ଜ୍ଞାନ, ୬ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସଂଯମ, ସଂଯମ ସହିତ ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଧର୍ମପରାୟଣତା, ୭ ଧର୍ମପରାୟଣତା ସହିତ ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ, ପୁଣି, ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ ସହିତ ପ୍ରେମ ଯୋଗ କର । ୮ ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୃତି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଓ ଫଳଶୂନ୍ୟ ହେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ୯ ମାତ୍ର ଏହି ସବୁ ଯାହାଠାରେ ନାହିଁ, ସେ ଦୂରଦର୍ଶୀ ନ ହୋଇ ଅନ୍ଧ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ଆପଣା ପୂର୍ବକୃତ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେବା ବିଷୟ ପାସୋରି ଯାଇଅଛି । ୧୦ ଅତଏବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆହ୍ଵାନ ଓ ମନୋନୟନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୁଅ; ଯେଣୁ ଏପରି କଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେବେ ହେଁ ଝୁଣ୍ଡିପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ୧୧ ଆଉ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୃତି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକ ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଵପ୍ନାବରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।

ପିତରଞ୍ଜକ ଶେଷ ସମୟ

୧୨ ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦ୍‌ଯଦି ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣି ଓ ପ୍ରାପ୍ତ ସତ୍ୟରେ ସ୍ଵୀକୃତ ହୋଇଅଛ, ତଥାପି ମୁଁ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରାଇବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବି । ୧୩ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୃତି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକ ମୋତେ ଯେପରି ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ଶାନ୍ତି ମୋତେ ଏହି ଶରୀରରୁ ତମରୁ ଯେ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ, ୧୪ ଏହା ଜାଣି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ତମରୁ ଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରାଇ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ବିହିତ ମନେ କରୁଅଛି । ୧୫ ଆଉ ମୋହର ମହାପ୍ରସ୍ଥାନ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେପରି ସର୍ବଦା ସମରଣରେ ଥାଣି ପାରିବ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯତ୍ନ କରିବି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକ ମହିମା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟ

୧୬ କାରଣ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୃତି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକ ଶକ୍ତି ଓ ଆଗମନ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ, ସେତେବେଳେ ଚତୁରତା ସହ କଳ୍ପିତ କୌଶଳୀ କାହାଣୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି ନ ଥିଲୁ, ମାତ୍ର ଗହାଞ୍ଜକ ମହିମାର ଚକ୍ଷୁଷ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିଲୁ । ୧୭ ଯେଣୁ ଯେତେବେଳେ ମହା ଗୌରବ ମଧ୍ୟରୁ ଗହାଞ୍ଜକ ପ୍ରଭୃତି ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରଭୃତି, ଏହାଞ୍ଜକଠାରେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରଭୃତି ସନ୍ତୋଷ, ସେତେବେଳେ ସେ ପିତା ଲକ୍ଷ୍ମଣଞ୍ଜକଠାରୁ ସମ୍ଭବ ଓ ଗୌରବପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ; ୧୮ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀ ଗହାଞ୍ଜକ ସହିତ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ଥିବାବେଳେ ନିଜେ ଆକାଶରୁ ନିର୍ଗତ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲୁ । ୧୯ ଏଥିରେ ଭାବବାଣୀ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହୋଇଅଛି; ତୁମ୍ଭମାନେ ଗହା ଅନ୍ଧକାରମୟ ସ୍ଵାଧୀନରେ ପ୍ରଭୃତି ହେଉଥିବା ପ୍ରଭୃତି ସଦୃଶ

ମନେ କରି ଗତରି ପାହାନ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପରଭାଗତରା ଉଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହା ପୁରତି ମନୋଯୋଗ କଲେ ଭଲ ହେବ । ୨୦ ପୁରଥମରେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେ, ଶାସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଭାବବାଣୀ ସ୍ୱପ୍ନତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ବିଷୟ ନୁହେଁ, ୨୧ କାରଣ କୌଣସି ଭାବବାଣୀ କେବେ ହେଁ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ପୁରେରିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାପ୍ରା ରା ଗୁଳିତ ହୋଇ କଥା କହିଥିଲେ ।

ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଏବଂ ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ

୧ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ; ସେମାନେ ବିନାଶଜନକ ଭ୍ରାନ୍ତ ମତ ଗୁପ୍ତରେ ପ୍ରଚଳନ କରି ସେମାନଙ୍କର କରମକର୍ତ୍ତୃ ପରଭୁତ୍ୱକୁ ହିଁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ସର୍ବନାଶ ଘଟାଇବେ । ୨ ଆଉ, ଅନେକ ସେମାନଙ୍କ କାମୁକତାର ଅନୁଗାମୀ ହେବେ, ଫଳତଃ ଏମାନଙ୍କ ହେତୁ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ନିନ୍ଦିତ ହେବ । ୩ ସେମାନେ ଧନଲୋଭରେ ଛଳବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାପ୍ରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ; ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଅନେକ କାଳରୁ ଘଟି ଆସୁଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ । ୪ କାରଣ ଈଶ୍ୱର ପାପରେ ପତିତ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ନ ଛାଡ଼ି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରି ବିଚାର ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟକାରମୟ ଗହ୍ୱରରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ୫ ସେ ପୁରାତନ ଜଗତକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଧର୍ମପୁରସ୍କରକ ନୋହତ୍ୱକୁ ଅନ୍ୟ ସାତ ଜଣ ସହିତ ରକ୍ଷା କରି ଧର୍ମଭରତ ଜଗତରେ ଜଳପଲବନ ଘଟାଇଲେ; ୬ ସେ ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ନଗରସବୁକୁ ଭସମରେ ପରିଣତ କରି ସମପୂର୍ଣ୍ଣା ରୂପେ ଧୂସ୍ର ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତକାଳର ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ କଲେ, ୭ ପୁଣି, ସେ ଦୁରାଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ କାମୁକତାପୂର୍ଣ୍ଣା ଆଚରଣରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ୮ ଯେଣୁ ସେହି ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଓ ସେ ବିଷୟ ଶୁଣି ପୁରତିଦିନ ଆପଣା ଧର୍ମପରାୟଣ ପରାଣରେ ଯତ୍ନରଣା ଭୋଗ କଲେ । ୯ ଏହି ପରକାରେ ପରଭୁ ଧର୍ମପରାୟଣମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ଷାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପୁଣି, ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରର କୁତସିତ କାମାଭିଳାଷରେ ଗୁଳିତ ହୋଇ ପରଭୁତ୍ୱ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡରେ ଅଧାନରେ ରଖିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି । ୧୦ ସେମାନେ ଦୁଃସାହସୀ ଓ ସମ୍ପ୍ରେତ୍ତାଗ୍ରୀ ହୋଇ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ୧୧ ଯଦ୍ୱୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଦୂତମାନେ ପରଭୁତ୍ୱ ଛାମୁରେ ନିନ୍ଦା କରି ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ପଶୁ ତୁଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନଭାବନୁସାରେ ଧୃତ ଓ ବିନିଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଜାତ ହୋଇ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଅଜ୍ଞାତ, ସେହି ସେହି ବିଷୟର ନିନ୍ଦା କରି ସେଗୁଡ଼ାକର ବିନାଶରେ ନିଜେ ବିନିଷ୍ଟ ହେବେ, ୧୩ ପୁଣି, ଅନ୍ୟାୟ ବେତନ ସ୍ୱରୂପେ ଅଧର୍ମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ; ସେମାନେ ଦିନବେଳେ ବିଳାସ କରିବାରେ ସୁଖ ପାଆନ୍ତି, ପୁଣି, କଳଙ୍କ ଓ ନିନ୍ଦାର କାରଣ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନପାନରେ ସୁଖ ପାଇବା ସମୟରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଭରଷ୍ଟ କଲ୍ପନାରେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୪ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ସ୍ୱତରାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ପାପରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଚଞ୍ଚଳମତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରଲୋଭିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଧନଲୋଭରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ, ସେମାନେ ଅଭିଶାପର ସନ୍ତାନ, ୧୫ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ବେତନର ଲାଳସାକାରୀ ବିୟୋରର ପୁତ୍ର ବିଲାୟାମର ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କଲେ ଓ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବିପଥଗାମୀ ହେଲେ; ୧୬ କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ଅପରାଧ ସକାଶେ ଅନୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଗୋଟିଏ ମୂକ ପଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ କଥା କହି ଭାବବାଦୀର ଉନ୍ମତ୍ତତା ନିବୃତ୍ତ କଲା । ୧୭ ସେମାନେ ନିର୍ଜଳ ନିର୍ଦ୍ଦର ଓ ପରଗତ ବାୟୁରେ ଗୁଳିତ ମେଘ ତୁଲ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି । ୧୮ କାରଣ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିକ ଅହଂକାରର କଥା କହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଆଚରଣକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଉଦ୍ଧାର ପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ସୁଖାଭିଳାଷରେ କାମୁକତା ଦ୍ୱାପ୍ରା ପରଲୋଭିତ କରନ୍ତି; ୧୯ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପୁରତିକା ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜେ ବିନାଶର ଦାସ ଅଟନ୍ତି; କାରଣ ଯେ ଯାହା ଦ୍ୱାପ୍ରା ପରସ୍ତ ହୁଏ, ସେ ସେଥିର ଦାସ । ୨୦ ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯଦି ପରଭୁ ଓ ତ୍ୱରଣକର୍ତ୍ତୃ ଯାଶୁଖଣ୍ଡାତ୍ମକ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ

ଦ୍ୱାପାର ସଂସାରର ଅଶୁଚିତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପୁନର୍ବାର ସେଥିର ବ୍ୟୟନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ପରାସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଗହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରାଧମ ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ଶେଷ ଦଶା ଅଧିକ ମନ୍ଦ ହୁଏ ।^{୨୧} କାରଣ ଧାର୍ମିକତର ମାର୍ଗ ଜାଣି ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞାରୁ ବିମୁଖ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ସେହି ମାର୍ଗ ନ ଜାଣିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ।^{୨୨} କୁକୁର ଆପଣା ବାନ୍ତି ଖାଇବାକୁ ଓ ଯୌତ ହୋଇଥିବା ପୁଷ୍ପୁରି କାଦୁଅରେ ଲୋଟିବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରେ, ଏହି ସତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି ।

୩

ପରଭୁତଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

^୧ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି ।^୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାପାର ପୂର୍ବକାଳରେ ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟସବୁ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାପାର କଥିତ ପ୍ରଭୁ ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ସମରଣରେ ରଖ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଉଭୟ ପତ୍ରରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ ସମରଣ କରାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସରଳ ମନକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି ।^୩ ପରାଧମେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେ, ଶେଷକାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଭିଳାଷାନୁସାରେ ଆଚରଣକାରୀ ପରିହାସକ ଲୋକେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପରିହାସ କରି କହିବେ, ଧରଣୀର ଆଗମନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କାହିଁ ? କାରଣ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ମହାନିଦ୍ରାପରାପତ ହେବା ସମୟଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରେ ଯେପରି ଥିଲା, ସେହିପରି ରହିଅଛି ।^୪ ସେମାନେ ଜାଣି ଜାଣି ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ଯେ, ପୁରାକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାପାର ଜଳରୁ ନିର୍ଗତ ଓ ଜଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ ଥିଲା^୫ ଆଉ ତଦ୍ୱାପାର ସେହି କାଳର ଜଗତ ଜଳରେ ପ୍ଲାବିତ ହୋଇ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା;^୬ ପୁଣି, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାପାର ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ଓ ବିନାଶର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଅଗ୍ନି ନିମନ୍ତେ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି ।^୭ କିନ୍ତୁ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ପରଭୁତଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଯେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ତୁଲ୍ୟ ଓ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଯେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତୁଲ୍ୟ, ଏହି ବିଶେଷ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ ।^୮ ବିଳମ୍ବ ବୋଲି ଯେପରି କେତେକ ଭାବନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ସେପରି ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେପରି କେହି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୁଅନ୍ତି, ବରଂ ସମସ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଏହା ଇଚ୍ଛା କରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଅଟନ୍ତି ।^୯ ପରଭୁତଙ୍କ ଦିନ ଚୋରର ପରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ସେହି ଦିନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ମହାଶବ୍ଦ ସହ ଲୋପ ପାଇବ, ପୁଣି, ମୌଳିକ ବସ୍ତୁସବୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତପରେ ତରଳିଯିବ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ବସ୍ତୁସବୁ ଦଗ୍ଧ ହେବ ।^{୧୦} ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଲୁପ୍ତ ହେବାରୁ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଯେଉଁ ଦିନରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଉପ୍ରଳିଉଠି ଲୁପ୍ତ ହେବ ଓ ମୌଳିକ ବସ୍ତୁସବୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତପରେ ତରଳିଯିବ,^{୧୧} ସେହି ଦିନର ଆଗମନର ଅପେକ୍ଷା କରି, ଗହା ଯେପରି ଶୀଘ୍ର ଆସିବ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାଗ୍ରଣୀ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବା ଉଚିତ ।^{୧୨} ଆତ୍ମେମାନେ ଗହାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ, ଯାହା ଧାର୍ମିକତର ଆବାସସ୍ଥଳ ହେବ ।

ଶେଷ ପରାମର୍ଶ

^{୧୪} ଅତଏବ, ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବାରୁ ଗହାଙ୍କ ଛାମ୍ପରେ ଯେପରି ନିଷ୍ଠାଳତା ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହୋଇ ଶାନ୍ତିରେ ଥିବାର ଦେଖାଯିବ, ଏଥିପାଇଁ ଯତ୍ନ କର; ^{୧୫} ପୁଣି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ତ୍ରାଣଜନକ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କର । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଭଗ୍ନ ପାଉଳ ମଧ୍ୟ ଆପଣାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେପରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।^{୧୬} ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସେହି ପ୍ରକାରେ କହନ୍ତି; ସେହି ସବୁରେ ଏପରି କେତେକ ବିଷୟ ଅଛି, ଯାହାକି ବୁଝିବାକୁ ଜଟିଳ, ପୁଣି, ଅଶିକ୍ଷିତ ଚଞ୍ଚଳମତି ଲୋକେ ଆପଣା ଆପଣା ବିନାଶାର୍ଥେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଯେପରି, ସେ ସବୁର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବିକୃତ ଅର୍ଥ କରନ୍ତି ।^{୧୭} ଅତଏବ, ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହିସବୁ ଜାଣି ସତର୍କ ହୋଇଥାଅ, କାଳେ ଦୁରାଗ୍ରଣୀମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନତାରେ ପଡ଼ି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାରୁ ସଞ୍ଚିତ ହୁଅ, ^{୧୮} ବରଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ

ତ୍ଵରଣକର୍ତ୍ତୃ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରତ୍ଵ ଅନୁରୋଧ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ ପାଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବ ଗହାଡ଼କର ।

The First Epistle of John

1 John

1 ଯୋହନଞ୍ଜକ ପରଥମ ପତ୍ର

ଜୀବନଦାୟୀ ବାକ୍ୟ

୧ ଆଦ୍ୟରୁ ଯେ ଥିଲେ, ଯାହାଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ, ଯାହାଞ୍ଜକ ସପ୍ତରାତ୍ରରେ ଦେଖିଥାନ୍ତୁ, ଯାହାଞ୍ଜକ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଓ ସପ୍ତରାତ୍ରରେ ସପର୍ଶ କରିଥାନ୍ତୁ, ସେହି ଜୀବନ ସପ୍ତରାତ୍ର ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଉଥାନ୍ତୁ । ୨ ସେହି ଜୀବନ ପରକାଶିତ ହେଲେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଥାନ୍ତୁ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାନ୍ତୁ; ଯେଉଁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପିତାଞ୍ଜକ ସତ୍ୟରେ ଥିଲେ ଓ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରକାଶିତ ହେଲେ, ଗହାଞ୍ଜକ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଥାନ୍ତୁ । ୩ ଯାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଥାନ୍ତୁ ଓ ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଉଥାନ୍ତୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତ ହୋଇ ପାରେ; ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତ ପିତା ଓ ଗହାଞ୍ଜକର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜକ ସହିତ ଅଛି । ୪ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସବୁ ଲେଖୁଥାନ୍ତୁ ।

ଜ୍ୟୋତିଷରେ ଆଚରଣ

୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକଠାରୁ ଯେଉଁ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଥାନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଥାନ୍ତୁ, ଗହା ଏହି, ଇଶ୍ଵର ଜ୍ୟୋତିଷସପ୍ତରାତ୍ର, ଆଉ ଗହାଞ୍ଜକଠାରେ ଅଧିକାରର ଲେଖ ନାହିଁ । ୬ ଗହାଞ୍ଜକ ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତ ଅଛି, ଏହା କହି ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାରରେ ଆଚରଣ କରୁ ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଆଉ ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରୁ ନ ଥାଉ । ୭ କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିଷନିବାସୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହିପରି ଜ୍ୟୋତିଷରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହଭାଗିତ ଅଛି, ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜକ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଞ୍ଜକ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ । ୮ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପାପ ନାହିଁ ! ଏହା ଯଦି କହୁ, ଗହାହେଲେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରବଞ୍ଚନା କରୁ, ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ୯ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ୍ତତ୍ଵ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି । ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରି ନାହିଁ, ଏହା ଯଦି କହୁ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କରୁ, ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ ଆମର ସପକ୍ଷବାଦୀ

୧ ହେ ମୋହର ପରିତ୍ରମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି । କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପ କରେ, ଗହାହେଲେ ପିତାଞ୍ଜକ ଛାମ୍ପରେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଧାର୍ମିକ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ୨ ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ, କେବଳ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପରାୟଣତତ୍ଵ ସପ୍ତରାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ୩ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ, ତେବେ ତତ୍ପ୍ରାୟ ଜାତ ହେଉ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକ ଜାଣୁ । ୪ ଗହାଞ୍ଜକ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରି ଗହାଞ୍ଜକ ଜାଣେ ବୋଲି ଯେ କହେ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଗହାଞ୍ଜକ ସତ୍ୟ ନାହିଁ; ୫ କିନ୍ତୁ ଯେ ଗହାଞ୍ଜକ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ଗହାଞ୍ଜକ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜକ ପରେମ ପରକୃତ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ଏତଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜକଠାରେ ଅଛୁ । ୬ ଯେ ଗହାଞ୍ଜକଠାରେ ରହେ ବୋଲି କହେ, ସେ ଗହାଞ୍ଜକ ପରି ଆଚରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ନୂତନ ଆଜ୍ଞା

୭ ହେ ପରିତ୍ରମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଲେଖୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁ ପୁରାତନ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇଅଛ, ଗହା ଲେଖୁଅଛି; ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ, ଗହା ହିଁ ସେହି ପୁରାତନ ଆଜ୍ଞା । ୮ ପୁନଶ୍ଚ, ମୁଁ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି,

ଏହା ଗହାଞ୍ଜଳଠାରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପୂରକାଣ ପାଏ । କାରଣ ଅନ୍ୟକାର ଘୁଞ୍ଚିଯାଇଅଛି ଓ ସତ୍ୟ ଢେଙ୍କାଣି ପୂରକାଣିତ ହେଲଣି । ୯ ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରି କହେ ଯେ, ସେ ଢେଙ୍କାଣିରେ ଅଛି, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଅନ୍ୟକାରରେ ଅଛି । ୧୦ ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ପୂରକାଣ କରେ, ସେ ଢେଙ୍କାଣିରେ ରହେ, ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜଳରେ ଝୁଣ୍ଟିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ଅନ୍ୟକାରରେ ଅଛି, ପୁଣି, ଅନ୍ୟକାରରେ ଭରମଣ କରି କେଉଁ ଆଡ଼େ ଯାଉଅଛି, ଗହା ଲାଗେ ନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟକାର ଗହାର ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିଅଛି । ୧୨ ବତସଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ଗହାଞ୍ଜଳ ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି । ୧୩ ହେ ପିତୃଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ଯେ ଆଦମ୍ଭରୁ ଅଛନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛ । ହେ ଯୁବକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପାତମାକୁ ଜୟ କରିଅଛ । ୧୪ ବତସଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିଅଛ । ହେ ପିତୃଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲି, କାରଣ ଯେ ଆଦମ୍ଭରୁ ଅଛନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛ । ହେ ଯୁବକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ, ପୁଣି, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପାତମାକୁ ଜୟ କରିଅଛ ।

ସଂସାରର ପୂରକାଣ ଅସାର

୧୫ ସଂସାର କିଅବା ସେଥିରେ ଥିବା ବିଷୟ ସବୁକୁ ପୂରକାଣ ନ କର । କେହି ଯଦି ସଂସାରକୁ ପୂରକାଣ କରେ, ପିତାଙ୍କ ପୂରକାଣ ଗହାଞ୍ଜଳରେ ନାହିଁ; ୧୬ କାରଣ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ, ଚକ୍ଷୁର ଅଭିଳାଷ ଓ ଲୌକିକ ଗର୍ବ, ସଂସାରରେ ଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସଂସାରରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ୧୭ ପୁଣି, ସଂସାର ଓ ସେଥିର ଅଭିଳାଷ ଅନିତ୍ୟ, ମାତ୍ର ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରେ, ସେ ନିତ୍ୟସୁଖୀ ।

ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଶତ୍ରୁତ୍ଵକୁ ସତ୍ୟକର୍ତ୍ତା

୧୮ ହେ ବତସଗଣ, ଶେଷକାଳ ଉପସ୍ଥାପତ, ପୁଣି, ଭଣ୍ଡତଖରାଷ୍ଟ୍ର ଆସିବ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶୁଣିଥିଲ, ସେହିପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଭଣ୍ଡତଖରାଷ୍ଟ୍ର ଉଠିଲେଣି; ଏତଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁଅଛୁ ଯେ, ଶେଷକାଳ ଉପସ୍ଥାପତ । ୧୯ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଳର ଲୋକ ନ ଥିଲେ; କାରଣ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଳର ଲୋକ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଳର ଲୋକ ନୁହଁନ୍ତି, ଏହା ଯେପରି ପୂରକାଣ ପାଇବ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ବାହାରିଗଲେ । ୨୦ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵଠାରୁ ଅଭିଷେକ ପାଇଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ । ୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଜାଣିଥିବାରୁ ଓ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ସତ୍ୟରୁ ଜାତ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲି । ୨୨ ଯାଣୁ ଯେ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯେ ନାସ୍ତି କରେ, ଗହାଞ୍ଜଳ ଆଉ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କିଏ ? ଯେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାସ୍ତି କରେ, ସେ ତ ସେହି ଭଣ୍ଡତଖରାଷ୍ଟ୍ର । ୨୩ ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାସ୍ତି କରେ, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନାହିଁ; ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମ୍ପ୍ରୀକାର କରେ, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଅଛି । ୨୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛ, ଗହା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ, ଗହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର ଓ ପିତାଙ୍କଠାରେ ରହିବ । ୨୫ ଆଉ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ଗହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ୨୬ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭରମଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଲି । ୨୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳଠାରୁ ଯେଉଁ ଅଭିଷେକ ପାଇଅଛ, ଗହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଅଛି, ପୁଣି, କେହି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗହାଞ୍ଜଳଠାରୁ ସେହି ଅଭିଷେକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ଗହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ; ଏଣୁ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଗହାଞ୍ଜଳଠାରେ ରୁହ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ

୨୮ ଅତଏବ, ହେ ବତ୍ସଗଣ, ଗହାଡ଼କଠାରେ ରୁହ, ଯେପରି ସେ ଯେତେବେଳେ ପରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଗହାଡ଼କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଗହାଡ଼କ ଛାମୁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲଞ୍ଜିତ ନ ହୋଇ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା । ୨୯ ସେ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯଦି ଜାଣ, ତେବେ ଯେ କେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ଗହାଡ଼କଠାରୁ ଜାତ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣ ।

୩

୧ ଦେଖ, ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କି ପରକାର ପରେମ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହା ହିଁ ଅଟୁ । ଏଥିପାଇଁ ଜଗତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ଗହାଡ଼କ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲା । ୨ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଅଟୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ହେବା, ଗହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ପରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କ ସଦୃଶ ହେବା, କାରଣ ସେ ଯେପରି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଗହାଡ଼କ ଦର୍ଶନ କରିବା । ୩ ଆଉ ଯେ କେହି ଗହାଡ଼କଠାରେ ଏହି ଭରସା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି, ସେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରେ । ୪ ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋଶାହଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଞ୍ଜିତ କରେ, କାରଣ ମୋଶାହଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଞ୍ଜିତ ହିଁ ପାପ । ୫ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ, ସେ ପାପ ବୋହିନେଇଯିବା ପାଇଁ ପରକାଶିତ ହେଲେ, ଆଉ ଗହାଡ଼କଠାରେ ପାପ ନାହିଁ । ୬ ଯେ କେହି ଗହାଡ଼କଠାରେ ରହେ, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ; ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ଗହାଡ଼କ ଦେଖି ନାହିଁ, କିଅବା ଗହାଡ଼କ ଜାଣି ନାହିଁ । ୭ ହେ ବତ୍ସଗଣ, କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁ; ଯେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେପରି ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଧାର୍ମିକ ଅଟେ; ୮ ଯେ ପାପ କରେ, ସେ ଶୟତନରୁ ଜାତ, କାରଣ ଶୟତନ ଆରମ୍ଭରୁ ପାପ କରିଆସୁଅଛି । ଶୟତନର କାର୍ଯ୍ୟ ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପରକାଶିତ ହେଲେ । ୯ ଯେ କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୀତ ଗହାଠାରେ ରହେ, ଆଉ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହେବାରୁ ପାପ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୧୦ ଏଥିରେ କିଏ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଓ କିଏ ଶୟତନର ସମ୍ମୁଖେ, ଏହା ପରକାଶିତ ହୁଏ; ଯେ କେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଭାଇକୁ ପରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ନୁହେଁ ।

ଏକ ଆରେକ ପ୍ରତି ପରେମ

୧୧ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେ ପରସ୍ପରକୁ ପରେମ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହି ବାଣୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମରୁ ଶୁଣିଅଛ; ୧୨ ପାପାତ୍ମୀୟ ସମ୍ମୁଖେ ଯେ କହିଲେ, ଗହା ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ବଧ କଲା; ଆଉ ସେ ଗହାକୁ କାହିଁକି ବଧ କଲା ? କାରଣ ଏହି ଯେ, ଗହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାପମୟ, ଆଉ ଗହାର ଭାଇର କାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମମୟ ଥିଲା । ୧୩ ହେ ଭାଇମାନେ, ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ । ୧୪ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛୁ, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରୁଅଛୁ । ଯେ ପରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୃତ୍ୟୁର ଅଧିକାରୀ ଥାଏ । ୧୫ ଯେ କେହି ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ନରଘାତକ; ଆଉ ନରଘାତକଠାରେ ଯେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନ ଥାଏ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ୧୬ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପରେମର ପରିଚୟ ପାଇଅଛୁ; ପୁଣି, ଭାଇମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଉଚିତ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଯେ ଜାଗତିକ ଭାବେ ଧନଶାଳୀ ହୋଇ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଦେଖିଲେ ହେଁ ଗହା ପ୍ରତି ଆପଣା ଦୟା ରୁଦ୍ଧ କରେ, ଗହାଠାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରେମ କିପରି ରହିପାରେ ? ୧୮ ହେ ବତ୍ସଗଣ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ସରେ କି ଜିହ୍ଵାରେ ପରେମ ନ କରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରେମ କରୁ । ୧୯ ଗହା କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ସତ୍ୟର ସମ୍ମୁଖେ, ଏହା ଜାଣିବା, ୨୦ ପୁଣି, ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ, ସେ ବିଷୟରେ ତଦ୍ଵାରା ଗହାଡ଼କ ଛାମୁରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସୁସ୍ଥ କରି ପାରିବା; କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟଠାରୁ ମହାନ ଓ ସେ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । ୨୧ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ନ କରେ, ଗହାହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହସ ଅଛି, ୨୨ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ମାଗୁ, ସେହି ସବୁ ଗହାଡ଼କଠାରୁ ପାଇଥାଉ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ

କରୁ, ପୁଣି, ଗହାଡ଼କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ସନ୍ତୋଷଜନକ, ଗହା କରିଥାଉ । ୨୩ ଗହାଡ଼କର ଆଜ୍ଞା ଏହି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଓ ଗହାଡ଼କ ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା । ୨୪ ଯେ ଗହାଡ଼କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ରହେ ଓ ସେ ଗହାଡ଼କରେ ରହନ୍ତି; ଆଉ ସେ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଦତ୍ତ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଜାଣୁଅଛୁ ।

୪

ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକର ପରୀକ୍ଷା

୧ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ପରତ୍ରେୟକ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଆତ୍ମାମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ କି ନାହିଁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖ, କାରଣ ଜଗତରେ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ବାହାରି ଅଛନ୍ତି । ୨ ଏହା ଦ୍ରବ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମା ସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ, ୩ ଆଉ ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମା ଯାଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର ନ କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ନୁହେଁ; ଏହା ଭଣ୍ଡଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆତ୍ମା, ଯାହାର ଆଗମନ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ, ପୁଣି, ଗହା ଏବେ ହେଁ ଜଗତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ୪ ହେ ବତ୍ସଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିଅଛ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଯେ ଅଛନ୍ତି, ସେ, ଜଗତରେ ଯେ ଅଛି, ଗହାଠାରୁ ମହାନ । ୫ ସେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଅତଏବ ସେମାନେ ଜାଗତିକ କଥା କହନ୍ତି, ଆଉ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ । ୬ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ; ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ; ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ନୁହେଁ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ ନାହିଁ । ଏତଦ୍ରବ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରୁ ।

ଇଶ୍ୱର ପ୍ରେମମୟ

୭ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, କାରଣ ପ୍ରେମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ଆଉ ଯେ କେହି ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣେ । ୮ ଯେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ଇଶ୍ୱର ତ ପ୍ରେମ । ୯ ଏଥିରେ ହିଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେମରେ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗହାଡ଼କ ଦ୍ରବ୍ୟ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ୧୦ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲୁ, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି, ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ କରି ପଠାଇଲେ; ଏଥିରେ ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ୧୧ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଇଶ୍ୱର ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ । ୧୨ କେହି କେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ଗହାହେଲେ ଇଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗହାଡ଼କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ୧୩ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଗହାଡ଼କଠାରେ ଅଛୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆତ୍ମାତ୍ମକର ସହଭାଗିତ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୪ ପିତା ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେମରେ କରିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ । ୧୫ ଯେ କେହି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରେ, ଇଶ୍ୱର ଗହାଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅଛି । ୧୬ ପୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ । ଇଶ୍ୱର ତ ପ୍ରେମ; ଯେ ପ୍ରେମରେ ରହେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ରହେ ଓ ଇଶ୍ୱର ଗହାଠାରେ ରହନ୍ତି । ୧୭ ଏଥିରେ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଯେ, ବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ, କାରଣ ସେ ଯେପରି ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ସେହିପରି ଅଛୁ । ୧୮ ପ୍ରେମରେ ଭୟ ନ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ଭୟକୁ ଦୂର କରେ, କାରଣ ଭୟ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଆଉ ଯେ ଭୟ କରେ, ସେ ପ୍ରେମରେ ସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ୧୯ ସେ ପ୍ରେମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ । ୨୦ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି ବୋଲି କହି ଯଦି କେହି ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ, ଗହାହେଲେ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଯେଣୁ ଯେଉଁ ଭାଇକୁ

ଦେଖିଥାନ୍ତି, ଯଦି ତାହାକୁ କେହି ପୁରୋଧା ନ କରେ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ସେ ଦେଖି ନାହିଁ, ତାହାତ୍ଵକୁ ପୁରୋଧା କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୨୧ ଯେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁରୋଧା କରେ, ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୋଧା କରୁ, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାତ୍ଵକାରୀ ପାଇଥାନ୍ତୁ ।

୫

ଜଗତ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ

୧୧ ଯେ କେହି ଯାଶୁତ୍ଵକୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକାରୀ ଜାତ; ଆଉ, ଯେ କେହି ଜନ୍ମଦାତାତ୍ଵକୁ ପୁରୋଧା କରେ, ସେ ତାହାତ୍ଵକାରୀ ଜାତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୋଧା କରେ । ୧୨ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁରୋଧା କରୁ ଓ ତାହାତ୍ଵ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ, ସେତେବେଳେ ତଦ୍ଵାରା ଜାଣି ପାରୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୁରୋଧା କରୁଥାନ୍ତୁ । ୧୩ କାରଣ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁରୋଧା କରିବାର ଅର୍ଥ, ତାହାତ୍ଵ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା, ଆଉ ତାହାତ୍ଵ ଆଜ୍ଞାସବୁ ଭାର ସମ୍ଭରଣ ନୁହେଁ । ୧୪ ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକାରୀ ଜାତ, ସେ ଜଗତକୁ ଜୟ କରେ, ଆଉ ଯାହା ଜଗତକୁ ଜୟ କରିଥାନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ । ୧୫ ଯାଶୁ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ର, ଏହା ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ତାହା ଛଡ଼ା ଆଉ କିଏ ଜଗତକୁ ଜୟ କରେ ?

ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ

୧୬ ସେହି ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ର ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ଦେଇ ଆସିଥିଲେ, କେବଳ ଜଳ ଦେଇ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ଉଭୟ ଦେଇ ଆସିଥିଲେ; ଆଉ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, କାରଣ ଆତ୍ମା ହିଁ ସତ୍ୟ । ୧୭ ଆତ୍ମା, ଜଳ ଓ ବାକ୍ସ, ଏହି ତିନି ସ୍ତମ୍ଭରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ତିନି ଏକ ଅଟନ୍ତି । ୧୮ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମା, ଜଳ ଏବଂ ରକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ । ୧୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ତେବେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଆଉ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଯେ, ସେ ଆପଣାର ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି । ୨୦ ଯେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ରତ୍ଵକାରୀ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଆପଣାର ଅନ୍ତରରେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଥାନ୍ତି; ଯେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ତାହାତ୍ଵକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କରିଥାନ୍ତି, କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନାହିଁ । ୨୧ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଯେ, ଇଶ୍ଵର ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେଇଥାନ୍ତି, ପୁଣି, ସେହି ଜୀବନ ତାହାତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ରତ୍ଵକାରୀ ପାଇଥାନ୍ତି । ୨୨ ଯେ ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ପାଇଥାନ୍ତି, ସେ ଜୀବନ ପାଇଥାନ୍ତି; ଯେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ପାଇ ନାହିଁ, ସେ ଜୀବନ ହିଁ ପାଇ ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜାଣ

୨୩ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ରତ୍ଵକୁ ନାମରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥାନ୍ତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଥାନ୍ତୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଲି । ୨୪ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ତାହାତ୍ଵ ଇଚ୍ଛାକୃତ୍ୟାରେ କୌଣସି ପରାଧୀନ କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସେହି ପରାଧୀନ ଶୁଣନ୍ତି, ତାହାତ୍ଵ ଛାଡ଼ି ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏହି ସାହସ ପାନ୍ତି । ୨୫ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାତ୍ଵ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ପରାଧୀନ କରୁ, ତାହା ସେ ଶୁଣନ୍ତି ବୋଲି ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ତେବେ ତାହାତ୍ଵ ଛାଡ଼ି ଯାହା ପରାଧୀନ କରିଥାନ୍ତୁ, ସେହି ସବୁ ଯେ ପାଇଥାନ୍ତୁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ । ୨୬ କେହି ଯେବେ ଭାଇକୁ ପାପ କରୁଥିବା ଦେଖେ, ଆଉ ସେହି ପାପ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ପରାଧୀନ କରୁ, ଆଉ ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁପରି ମୃତ୍ୟୁଜନକ ପାପ ନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଦାନ କରିବେ । ମୃତ୍ୟୁଜନକ ପାପ ପାପ; ସେଥିପାଇଁ ସେ ପରାଧୀନ କରୁ ବୋଲି ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ । ୨୭ ସମସ୍ତ ଅପରାଧ ହିଁ ପାପ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ପାପ ପାପ, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁଜନକ ନୁହେଁ । ୨୮ ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକାରୀ ଜାତ, ସେ ଯେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକାରୀ ଜାତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଆଉ ପାପାତ୍ମା ତାହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରେ ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୨୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକାରୀ ଜାତ ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଯେ ପାପାତ୍ମାର ଅଧୀନ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୩୦ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଇଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ର ଆସିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟତାତ୍ଵକୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାନ୍ତି; ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟତାତ୍ଵକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ତାହାତ୍ଵକୁ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜନ୍ମକାଳେ ଥାଉ । ସେ ସତ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ଓ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟନ୍ତି । ୨୧ ହେ ବତ୍ସଗଣ,
ପୁରତିମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କର । ଆମେନ୍ ।

The Second Epistle of John 2 John

ଯୋହନଞ୍ଜଳ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପୁରାଣୀନ ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ମନୋନୀତା ମହିଳା ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ସେମାନଞ୍ଜଳୁ ମୁଁ ବାସ୍ତବରେ ପୁରେମ କରେ, ଆଉ କେବଳ ମୁଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଜାଣିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପୁରେମ କରନ୍ତି । ୨ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ଅନ୍ତରରେ ରହିଅଛି ଅନନ୍ତକାଳ ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ସହିତ ରହିବ, ସେହି ସତ୍ୟ ସକାଶେ ସେମାନଞ୍ଜଳୁ ପୁରେମ କରୁଅଛୁ । ୩ ପିତା ଈଶ୍ଵର ଓ ସେହି ପିତାଞ୍ଜଳ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜଳଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ, ଦୟା ଓ ଶାନ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ସହିତ ସତ୍ୟ ଓ ପୁରେମରେ ରହିବ ।

ସତ୍ୟ ଓ ପୁରେମରେ ଆଚରଣ

୪ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଞ୍ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଞ୍ଜଳୁ ପିତାଞ୍ଜଳଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ସତ୍ୟରେ ଆଚରଣ କରୁଥିବା ଦେଖି ମୁଁ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ । ୫ ହେ ଭଦ୍ରେ, ଏବେ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନୂଆ ଆଜ୍ଞା ଲେଖୁଅଛି, ଗହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆଦ୍ୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆଜ୍ଞାଟି ଲେଖି ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପୁରେମ କରୁ । ୬ ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଗହାଞ୍ଜଳ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆଚରଣ କରୁ, ଏହା ହିଁ ପୁରେମର ସାର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର, ଏହା ସେହି ଆଜ୍ଞା । ୭ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଅନେକ ପରବଞ୍ଚକ ଜଗତରେ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି । ଏହି ପରକାର ଲୋକ ସେହି ପରବଞ୍ଚକ ଓ ଭଣ୍ଡଞ୍ଜଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳର କୃତ କର୍ମର ଫଳ ନ ହରାଇ ବରଂ ସେଥିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ । ୯ ଯେ କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଞ୍ଜଳ ଶିକ୍ଷାର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନ ରହି ଗହା ଅତିକ୍ରମ କରେ, ସେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜଳୁ ପାଇ ନାହିଁ; ଯେ ଶିକ୍ଷାର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହେ, ସେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଉଭୟଞ୍ଜଳୁ ପାଇଅଛି । ୧୦ କେହି ଯଦି ଏହି ଶିକ୍ଷା ନ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତେବେ ଗହାକୁ ଗୃହରେ ଅତିଥି ନ କର ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଅ ନାହିଁ; ୧୧ କାରଣ ଯେ କେହି ଗହାକୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଏ, ସେ ଗହାର ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ସହଭାଗୀ ହୁଏ ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳର ନିକଟକୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଲେଖିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ କାଗଜ ଓ କାଳିରେ ଗହା ଲେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ; ମୋର ଆଶା ଯେ; ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୁଖାମୁଖି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବି, ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ଆନନ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୧୩ ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତା ଭଗିନୀର ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ଆମେନ ।

The Third Epistle of John

3 John

ଯୋହନଙ୍କ ତୃତୀୟ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ପ୍ରାଗୀନ ଯେ ମୁଁ, ପରିସ୍ତତମ ଗାୟତ୍‌କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି; ତହାତ୍‌କୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରେମ କରେ । ୨ ପରିସ୍ତ ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମାରେ ଯେପରି ମତ୍ତଗଳ ହେଉଅଛି, ସେହିପରି ସର୍ବ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ମତ୍ତଗଳ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଯୋଗ କରୁଥାଅ, ଏହା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା । ୩ କାରଣ ଭାଇମାନେ ଆସି ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ନିଷ୍ଠାଭାବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି । ୪ ମୋହର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେ ସତ୍ୟରେ ଆଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣିବାଠାରୁ ମୋର ଆନନ୍ଦର ଆଉ ବଡ଼ ବିଷୟ ନାହିଁ ।

ସହଯୋଗ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଧା

୫ ପରିସ୍ତ ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ବିଶେଷତଃ ବିଦେଶୀ ଭ୍ରାତୃଗଣ ପ୍ରତି ଯାହା କରୁଅଛ, ତହା ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରସତ ଭାବରେ କରୁଅଛ । ୬ ସେମାନେ ମତ୍ତଗଳ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଉପକାର ଦେଇ ବାଟ ବଳାଇଦିଅ, ତେବେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ୭ ଯେଣୁ ସେମାନେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ହିଁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ସକାଶେ ବାହାରି ଅଛନ୍ତି । ୮ ଅତଏବ, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେପରି ସତ୍ୟ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର ସହକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରୁ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ୯ ମୁଁ ମତ୍ତଗଳ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖିଲି; ମାତ୍ର ଦାୟତ୍ତ୍ୟ ମତ୍ତଗଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଭଲ ପାଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରହଣ କରେ । ୧୦ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ କଥା କହି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରେ, ପୁଣି, ସେଥିରେ ତୃପ୍ତ ନ ହୋଇ ନିଜେ ଭାଇମାନଙ୍କ ଆତିଥ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନେ ତହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କରେ, ଆଉ ମତ୍ତଗଳରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରେ; ଏଣୁ ମୁଁ ଗଲେ ତହାର ଏହି ସମସ୍ତ କୃତ କର୍ମ ସମରଣରେ ଆଣିବି । ୧୧ ପରିସ୍ତ ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମର ଅନୁକାରୀ ନ ହୋଇ ସତ୍‌କର୍ମର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ । ଯେ ସତ୍‌କର୍ମ କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ; ଯେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ । ୧୨ ଦାମିତରୀୟଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ସତ୍ୟ ନିଜେ ସୁଦ୍ଧା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି; ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ, ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ; ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣୁଅଛ ।

ଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା

୧୩ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟକୁ ମୋହର ଅନେକ ବିଷୟ ଲେଖିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ କାଳି ଓ କଲମରେ ତହା ଲେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ୧୪ ମୋହର ଆଶା ଯେ, ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସହିତ ଦେଖା ହେବ, ଆଉ ଆତ୍ମେମାନେ ମୁଖାମୁଖି ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା । ୧୫ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ; ମିତ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନାମ ଯେନି ମିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଜଣାଅ

The Epistle of Jude

ଯିହୁଦାଞ୍ଜଳ ପତ୍ର

ଅଭିବାଦନ

୧ ଯିହୁଦା, ଯାଶୁଖରାଷଟଞ୍ଜଳ ଜଣେ ଦାସ ଓ ଯାକ୍ଳୁବଞ୍ଜଳ ଭାଇ, ଯେଉଁମାନେ ଆହୂତ ଓ ପିତା ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜଳ ପ୍ରିୟପାତ୍ର, ପୁଣି, ଯାଶୁଖରାଷଟଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ସୁରକ୍ଷିତ, ସେମାନଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ୨ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ପୁରତି ଦୟା, ଶାନ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନକାରୀ ବର୍ତ୍ତୁ ।

ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକଞ୍ଜଳ ପୁରତି ଦର୍ଶନା

୩ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ମୁଁ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗଞ୍ଜଳ ସାଧାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖିବାକୁ ବିଶେଷ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇ ସାଧୁମାନଞ୍ଜଳ ନିକଟରେ ଏକାଧରକେ ସମର୍ପିତ ବିଶ୍ଵାସ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରାଣପଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲି । ୪ କାରଣ ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଞ୍ଜଳରେ ଦର୍ଶିତ ପାତ୍ର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଅଧାର୍ମିକ, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗଞ୍ଜଳ ଇଶ୍ଵରଞ୍ଜଳ ଅନୁରୋଧକୁ ବିପରୀତ ଭାବରେ କାମୁକତାରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆତ୍ମତ୍ୟାଗଞ୍ଜଳ ଏକମାତ୍ର କର୍ତ୍ତା ଓ ପୁରତ୍ତୁ ଯାଶୁ ଖରାଷଟଞ୍ଜଳ ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି । ୫ ଯଦ୍ଵୟି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜାଣିଅଛ, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ପୁରତ୍ତୁ ମିସର ଦେଶରୁ ଲୋକମାନଞ୍ଜଳ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ, ପରେ ସେମାନଞ୍ଜଳ ବିନାଶ କଲେ । ୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦୂତମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉଚ୍ଚ ପଦ ନ ରଖି ନିଜ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ, ସେମାନଞ୍ଜଳ ସେ ମହା ବିଗ୍ରହ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତସଥାୟୀ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ଧକାରମୟ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି । ୭ ସେହିପରି ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ପୁଣି, ସେମାନଞ୍ଜଳ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ନଗରନିବାସୀମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ଅସ୍ଵାଭାବିକ କାମୁକତାରେ ଆସକ୍ତ ହେବାରୁ ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିରୂପ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୮ ତଥାପି ଏହି ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶରୀରକୁ ଅଶୁଚି କରନ୍ତି, ପୁରତ୍ତୁତ୍ଵ ଅବଳା କରନ୍ତି ଓ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିମାନଞ୍ଜଳର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି । ୯ କିନ୍ତୁ ପୁରଧାନ ଦୂତ ମାଖାୟେଲ ମୋଖାଞ୍ଜଳ ଶବ୍ଦ ବିଷୟରେ ଶୟତନ ସହିତ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରିବା ସମୟରେ ନିନ୍ଦା କରି ଗହୀର ବିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସାହସ୍ୟା ନ ହୋଇ, କେବଳ ଏତିକି କହିଲେ, ପୁରତ୍ତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧମକ ଦିଅନ୍ତୁ । ୧୦ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ସବୁର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଅଜ୍ଞାନ ପଶୁ ପରି ଯାହା ଯାହା ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ବୁଝନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଦୁପ୍ରାଣ ବିନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୧ ହାୟ, ସେମାନେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର, କାରଣ ସେମାନେ କର୍ମନର ପଥରେ ଗଲିଯାଇଅଛନ୍ତି, ଅର୍ଥଲୋଭ ସକାଶେ ବିଳାୟାମ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପଡ଼ିଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ କୋରହ ସଦୃଶ ବିଦ୍ରୋହ କରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୨ ସେମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ସହିତ ଭୋଜନପାନ କରି ତୁମ୍ଭମାନଞ୍ଜଳ ପ୍ରେମଭୋଜିତ କଳଞ୍ଜଳ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଉଦର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ବାୟୁଗଳିତ ଜଳଶୂନ୍ୟ ମେଘ ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧ ଅଥାତ୍ ମୃତ, ମୂଳରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହେମନ୍ତ କାଳର ଫଳଶୂନ୍ୟ ଶୁକ୍ଳ ସଦୃଶ; ୧୩ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଲଜ୍ଜା ସ୍ଵରୂପ ଫେଣ ଉଦ୍ଗାରକାରୀ ସମୁଦରର ଉତ୍ତଳ ତରଙ୍ଗ ସଦୃଶ; ସେମାନେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ଗରା ତୁଲ୍ୟ; ସେମାନଞ୍ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଅନନ୍ତକାଳ ରଖାଯାଇଅଛି । ୧୪ ଆଦମଞ୍ଜଳଠାରୁ ସପ୍ତମ ପୁରୁଷ ଯେ ହନୋକ, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଞ୍ଜଳ ବିଷୟରେ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି କହିଥିଲେ, ୧୫ ଦେଖ, ପୁରତ୍ତୁ ସମସ୍ତଞ୍ଜଳ ବିଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି, ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଅଧାର୍ମିକତାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଧର୍ମ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅଧାର୍ମିକ ପାପୀମାନେ ଗହୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସବୁ କଠୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନଞ୍ଜଳ ଦୋଷୀ କରି ଦଣ୍ଡ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଅଧିକ ଅଧିକ ସାଧୁଞ୍ଜଳ ସହିତ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୧୬ ସେମାନେ ବଚସାକାରୀ, ଆପଣା ଆପଣା ଅବସ୍ଥାରେ

ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ ନିଜ ନିଜ କୁଅଭିଳାଷରେ ଚାଲିତ; ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହେ ଓ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତିସିଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ପରଶଂସା କରନ୍ତି ।

ମନୋନିବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହୁପ୍ରାଣ

୧୭ କିନ୍ତୁ, ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆତ୍ମହାନୀୟ ପରତୁ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପରେରିତମାନେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ସବୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ସମରଣ କର; ୧୮ ସେମାନେ କିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ଶେଷକାଳରେ ଆପଣା ଆପଣା କୁଅଭିଳାଷାନୁସାରେ ଚାଲିତ ପରିହାସକ ଲୋକେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ୧୯ ସେମାନେ ଦଳଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସାଂସାରିକମନା ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାବିହୀନ । ୨୦ କିନ୍ତୁ, ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅତି ପବିତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ଉପରେ ଧର୍ମ ଜୀବନରୂପ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ୨୧ ପୁଣି, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମହାନୀୟ ପରତୁ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଦୟାର ଅପେକ୍ଷା କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପରେମରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥର କରି ରଖ । ୨୨ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତି, ଏପରି କେତେକଙ୍କୁ ଦୟା କରି ଅଗ୍ନିରୁ କାଢ଼ିଲା ପରି ରକ୍ଷା କର । ୨୩ ଶାରୀରିକ ପାପକର୍ମରେ କଳତ୍ଵିତ ବସ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରି ଭୟ ସହକାରେ ଆଉ କେତେକଙ୍କୁ ଦୟା କର ।

ସ୍ଵତବଗାନ

୨୪ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଝୁଣ୍ଟିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପୁଣି, ଆପଣା ଗୌରବ ସମ୍ପର୍କରେ ମହାନନ୍ଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ୨୫ ଯେ ଆତ୍ମହାନୀୟ ପରତୁ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମହାନୀୟ ତରଣକର୍ତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ଵର, ଗୌରବ, ପରତପ, ପରାକ୍ରମ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନାଦିକାଳ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗହାଜକର । ଆମେନ ।

The Revelation to Saint John Revelation

ଯୋହନଙ୍କ ପରତି ପରକାଶିତ ବାକ୍ୟ

ଉପକରମଣିକା

୧ ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପରକାଶିତ ବାକ୍ୟ; ଅବିଳମ୍ବରେ ଯାହା ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, ସେହି ସବୁ ସେ ଯେପରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଈଶ୍ଵର ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଆଉ ସେ ଆପଣା ଦୂତ ପରେରଣ କରି ନିଜ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏହା ଜାତ କରାଇଲେ । ୨ ସେହି ଯୋହନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯାଶୁଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯାହାସବୁ ଦର୍ଶନ କଲ, ସେହି ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ୩ ଯେ ପାଠ କରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଭାବନା ଶୁଭବଣା କରନ୍ତି ପୁଣି, ସେଥିରେ ଲିଖିତ ବିଷୟସବୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ।

ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳାକୁ ଅଭିବାଦନ

୪ ଯୋହନ ଆସିଆରେ ଥିବା ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳା ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଅତୀତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ, ଗହାଞ୍ଜଳଠାରୁ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସପ୍ତ ଆତ୍ମାଞ୍ଜଳଠାରୁ ୫ ପୁଣି, ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପରଥମତାତ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ରାଜା ଯାଶୁ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ । ଯେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରେମ କରି ଆପଣା ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ୬ ପୁଣି, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ରାଜକୁଳ ପରି ଆପଣା ଈଶ୍ଵର ଓ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଜକ ସ୍ଵରୂପେ ନିୟୁକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି, ଗହାଞ୍ଜଳ ଗୌରବ ଓ ପରାକରମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ । ଆମେନ୍ । ୭ ଦେଖ ସେ ମେଘମାଳରେ ଆଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ପରତେୟକ ଚକ୍ଷୁ ଗହାଞ୍ଜଳ ଦର୍ଶନ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ବିନ୍ଦୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବେ, ଆଉ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗହାଞ୍ଜଳ ଆଗମନ ସକାଶେ ବିଲପ କରିବେ । ହଁ ଆମେନ୍ । ୮ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଅତୀତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ, ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ସେହି ପରଭୁ ଈଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ।

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଦର୍ଶନ

୯ ମୁଁ ଯୋହନ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଲେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ସୈର୍ଯ୍ୟର ସହଭାଗୀ, ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେତୁ ପାତ୍ମ ନାମକ ଦଣ୍ଡପରେ ଥିଲି । ୧୦ ମୁଁ ପରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ଆତ୍ମାଞ୍ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚଳିତ ହୋଇ ମୋହର ପଶ୍ଚାତରେ ତୁରାଶବ୍ଦ ପରି ଗୋଟିଏ ମହାସ୍ଵର ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ୧୧ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଦର୍ଶନ କରୁଅଛ, ଗହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳା, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଫିସ, ସମୁର୍ଣ୍ଣା, ପର୍ଗିମ, ଥୁୟତାର, ସାର୍ଦ୍ଦା, ଫିଲଦେଲ୍ଫିଆ ଓ ଲାଅଦିକାଆ ନିକଟକୁ ପରେରଣ କର । ୧୨ କିଏ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବୁଲିପଡ଼ିଲି । ଆଉ ବୁଲିପଡ଼ିବେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରଦାପ, ୧୩ ପୁଣି, ସେହି ପରଦାପଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ବସୁକ୍ତି; ସେ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସତ୍ରରେ ଆରଚ୍ଛାଦିତ ଓ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମକା ଦ୍ଵାରା ବେଷ୍ଟିତ; ୧୪ ଯାଶୁଙ୍କ ମସ୍ତକ ହିମତୁଲ୍ଲୟ ଶୁଭର ଓ କେଶ ଲୋମ ପରି ଶୁକ୍ଲବର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ଗହାଞ୍ଜଳ ଚକ୍ଷୁ ପରଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ, ୧୫ ଗହାଞ୍ଜଳ ପାଦ ଭାଗରେ ପରିଷ୍କୃତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ପିତଳ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଗହାଞ୍ଜଳ ସ୍ଵର ମହା ଜଳକଲ୍ଲୋଳର ସଦୃଶ । ୧୬ ସେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଗହାଞ୍ଜଳ ମୁଖରୁ ତୀକ୍ଷଣ ଦ୍ଵିଧାର ଖଡ୍ଗ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା, ଆଉ ଗହାଞ୍ଜଳ ମୁଖ ମଧ୍ୟାହନକାଳୀନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ତେଜୋମୟ ଥିଲା । ୧୭ ଗହାଞ୍ଜଳୁ ଦେଖି ମୁଁ ମୃତ ପରି ଗହାଞ୍ଜଳ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲି । ସେଥିରେ ସେ ମୋ ଉପରେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଥୋଇ କହିଲେ, ୧୮ ଭୟ କର ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ପରଥମ ଓ ଶେଷ, ପୁଣି, ସ୍ଵପ୍ନଜୀବା; ଆମ୍ଭେ ମୃତ ହେଲୁ, ଆଉ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜୀବିତ ଥିବା, ପୁଣି, ଆମ୍ଭର ହସ୍ତରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତଳର ଚାବି ଅଛି । ୧୯ ଅତଏବ, ଯାହା ଯାହା ଦର୍ଶନ କଲ, ଯାହା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟୁଅଛି ଓ ଏହାପରେ ଘଟିବ, ସେହି ସବୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କର । ୨୦ ଆମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଦେଖିଲ, ସେଥିର ଓ ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରଦାପର ଅର୍ଥ

ଏହି, ସେହି ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରର ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଗଣ (ପାଳକ/ପ୍ରାଣୀ) ଓ ସପ୍ତ ପରଦାପ ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟନ୍ତି ।

9

ଏଫିସ ମଣ୍ଡଳୀ ପରତି ବାର୍ତ୍ତା

୧ ଏଫିସ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଯେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରର ଧାରଣ କରନ୍ତି ଓ ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରଦାପ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ୨ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ, ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଜାଣୁ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କ୍ରିୟା ସହି ନ ପାର, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରେରିତ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରକୃତରେ ପରେରିତ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିକ୍ଷା କରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିଅଛ, ୩ ପୁଣି, ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଆମ୍ଭ ନାମ ସକାଶେ କଷ୍ଟ ସହିଅଛ ଓ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ । ୪ ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ଏହି କଥା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଆଦ୍ୟ ପରେମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ । ୫ ଏଣୁ କେଉଁଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପତନ ହୋଇଅଛି, ଉହା ସ୍ଵରାଶ କରି ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଓ ଆଦ୍ୟ କର୍ମସବୁ କର; ନୋହିଲେ ଯେବେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଶାୟିତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭର ପରଦାପ ସପ୍ତସ୍ଥାନରୁ ଘୁଞ୍ଚିଦେବୁ । ୬ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ଏହି ସଦ୍‌ଗୁଣ ଅଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେ ନୀକଳାତାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମ ଘୃଣା କରୁ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ ଘୃଣା କରୁଅଛ । ୭ ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଉହା ଶୁଣୁ । ଯେ ଜୟ କରେ, ଉହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାରଦାଶରେ ଥିବା ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁ ।

ସମ୍ବୁର୍ଣ୍ଣା ମଣ୍ଡଳୀ ପରତି ବାର୍ତ୍ତା

୮ ସମ୍ବୁର୍ଣ୍ଣା ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଯେ ପରଥମ ଓ ଶେଷ, ଯେ ମୃତ ହୋଇ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ, ୯ ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କଲେଶ ଓ ଦାନିତ ଜାଣୁ (କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଧନବାନ), ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, ମାତ୍ର ପରକୃତରେ ଯିହୁଦୀ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ଶୟତନର ଦଳ, ସେମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ, ସେହିସବୁକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ; ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଶୟତନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କାହାରିକୁ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଶଦିନ କଲେଶ ଭୋଗ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଆଅ, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବୁ । ୧୧ ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଉହା ଶୁଣୁ । ଯେ ଜୟ କରେ, ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ପରକାରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

ପର୍ଗମ ମଣ୍ଡଳୀ ପରତି ବାର୍ତ୍ତା

୧୨ ପର୍ଗମ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଯାହାଙ୍କର ତୀକ୍ଷଣ ଦ୍ଵିଧାର ଖଡ୍‌ଗ ଅଛି, ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ୧୩ ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତନର ସିଂହାସନ, ସେଠାରେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ବାସ କରୁଅଛ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ; ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରିଅଛ, ଆଉ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ଆନ୍ତିପା ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୟତନର ସେହି ବସତି ସ୍ଥଳରେ ହତ ହୋଇଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ବୋଲି ସେତେବେଳେ ସୁଦ୍ଧା ଅସ୍ଵୀକାର କରି ନ ଥିଲ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର କଥା ଅଛି, ଯେଉଁ ବିଳାୟାମ ଦେବପରସାଦ (ଭୋଗ) ଭୋଜନ ଓ ବେଶ୍ଵାଗମନରୂପ ଫାନ୍ଦ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପକାଇବାକୁ ବାଳକକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା, ଉହାର ମତବଳମୁଖା କେତେକ ଜଣ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୫ ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ନୀକଳାତାମ ମତବଳମୁଖା କେତେକ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୬ ଏଣୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର; ନୋହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଶାୟିତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି ସପ୍ତମୁଖାନିଃସୃତ ଖଡ୍‌ଗ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ । ୧୭ ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଉହା ଶୁଣୁ । ଯେ ଜୟ କରେ, ଉହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ଦା ଦେବୁ, ପୁଣି, ଯେଉଁ ନାମ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, ଏପରି ନୂତନ ନାମ ଲିଖିତ ଏକ ଶ୍ଵେତ(ଧଳା) ପରସ୍ତର ଉହାକୁ ଦେବୁ ।

ଥୁୟତାଗ ମଣ୍ଡଳୀ ପରତି ବାର୍ତ୍ତା

୧୮ ଥୁୟତାର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ୍ ଯେଉଁ ପୁତ୍ରତ୍ଵକ୍ ଚକ୍ଷୁ ପରଭ୍ରମ୍ଵିତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ ଓ ପାଦ ଭଜ୍ଞପ୍ରକ ପିତୃତଳ ତୁଲ୍ୟ, ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ୧୯ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ, ପରେମ, ବିଶ୍ଵାସ, ସେବା ଓ ପୈର୍ଯ୍ୟ ଜାଣୁ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ମ ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଅଧିକ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ । ୨୦ ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର ଏହି କଥା ଅଛି, ଯିଜେବଲ୍ ନାମ୍ନା ଯେଉଁ ନାରୀ ଆପଣାକୁ ଭାବବାଦିନୀ ବୋଲି କହି ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ଵାଗମନ ଓ ଦେବପରସାଦ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଭୁଲାଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଗହାର ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ ସହ୍ୟ କରୁଅଛ । ୨୧ ଆମ୍ଭେ ଗହାରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସମୟ ଦେଲେ ହେଁ ସେ ଆପଣା ବେଶ୍ଵାଗୁଡ଼ିରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଉ ନାହିଁ । ୨୨ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗହାରୁ ଶୟ୍ୟାଶାୟୀ କରିବୁ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଗହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହାର କର୍ମର ସହଭାଗିତରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କଲେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାକ୍ଵଳେଶରେ ପକାଇବୁ, ୨୩ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ଘୁୟ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ କରିବୁ । ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ମର୍ମ ଓ ହୃଦୟର ପରୀକ୍ଷକ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରତେୟକ ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳଦାତା, ଏହା ମଣ୍ଡଳୀଗଣ ଜାଣିବେ । ୨୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଥୁୟତାର ଥିବା ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଏହି ମଗବଲମ୍ଵା ନୁହଁ ଓ ଯାହାକୁ ଶୟ୍ୟଗନର ନିଗୁଡ଼ ଶିକ୍ଷା ବୋଲି କହନ୍ତି, ଗହା ଜ୍ଞାତ ନୁହଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କହୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ କୌଣସି ଭାର ଦେବୁ ନାହିଁ । ୨୫ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଯାହା ଅଛି, ଗହା ଆମ୍ଭର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରି ରଖ । ୨୬ ଯେ ଜୟ କରେ ଓ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭର କର୍ମ କରେ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଆମ୍ଭର ପିତୃତ୍ଵଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଗହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମସ୍ତ ଜାତି ଉପରେ କ୍ଷମା ଦେବୁ; ୨୭ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋହ ଦଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ଶାସନ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ର ପରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେବେ, ୨୮ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଗହାରୁ ପରଭାଗାଗର ଦେବୁ । ୨୯ ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଗହା ଶୁଣୁ ।

୩

ସାର୍ଦ୍ଦୀ ମଣ୍ଡଳୀ ପରତି ବାର୍ତ୍ତ

୧ ସାର୍ଦ୍ଦୀ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଯେ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ୍ ସପ୍ତ ଆତ୍ମା ଓ ସପ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ ଜାଣୁ, ତୁମ୍ଭେ ନାମରେ ଜୀବିତ, ମାତ୍ର ପରକୃତରେ ମୃତ । ୨ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ପୁଣି, ମୁଦ୍ଘୁୟ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ତୁତ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟସବୁକୁ ସବଳ କର; କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମସବୁକୁ ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ୍ ଛାମୁରେ ସିଦ୍ଧ ବୋଲି ଦେଖି ନାହିଁ । ୩ ଏଣୁ କିପରକାରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛ ଓ ଶରବଣ କରିଅଛ, ଗହା ସମରଣ କରି ପାଳନ କର ଓ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର; ଯଦି ଜାଗ୍ରତ ନ ହୁଅ, ଗହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଚୋର ପରି ଆସିବୁ, ଆଉ କେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆସି ପଡ଼ିବୁ, ଗହା ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପରକାରେ ଜାଣିବ ନାହିଁ; ୪ ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ଦଳରେ କେତେକ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ମଳିନ କରି ନାହିଁନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାର୍ଦ୍ଦୀରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭ ସତ୍ଵରେ ଗମନାଗମନ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ । ୫ ଯେ ଜୟ କରେ, ସେ ଏହି ପରକାରେ ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ହେବ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରୁ ଗହାର ନାମ କୌଣସି ପରକାରେ ଲୋପ ନ କରି ଆମ୍ଭର ପିତା ଓ ଗହାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗହାର ନାମ ସ୍ଵୀକାର କରିବୁ । ୬ ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଗହା ଶୁଣୁ ।

ଫିଲଦେଲ୍ଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀ ପରତି ବାର୍ତ୍ତ

୭ ଫିଲଦେଲ୍ଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଯେ ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦାଉଦଙ୍କର ଚାପ ଅଛି, ଯେ ଫିଟାଇଲେ କେହି ବନ୍ଦ କରି ନ ପାରେ, ଆଉ ବନ୍ଦ କଲେ କେହି ଫିଟାଇ ନ ପାରେ, ୮ ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣୁ; ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇଅଛୁ, କେହି ଗହା ବନ୍ଦ କରି ପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ସାମାନ୍ୟ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି ଆମ୍ଭର ନାମ ଅସ୍ଵୀକାର କରି ନାହିଁ । ୯ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦୀ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏପରି ଶୟ୍ୟଗନର ଦଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଆଣି ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ତଳେ ପରଶାମ କରାଇବୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ

ପୁରେମ କରିଅଛୁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବୁ । ୧୦ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ବାକ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଅଛ, ଏ ହେତୁ ପୃଥ୍ବୀ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଉପରକୁ ଯେଉଁ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଆସିବ, ସେଥିରୁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ । ୧୧ ଆମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ; ତୁମ୍ଭର ମୁକୁଟକୁ ଯେପରି କେହି ହରଣ କରି ନ ନିଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରି ରଖ । ୧୨ ଯେ ଜୟ କରେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ମନ୍ଦିରର ସତମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ସେ ଆଉ ସେଠାରୁ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ନାମ ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଯେଉଁ ଯିରୁଶାଲମ, ଆମ୍ଭର ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସେହି ନଗରୀର ନାମ ପୁଣି, ଆମ୍ଭ ନିଜର ନୂତନ ନାମ ତାହା ଉପରେ ଲେଖିବୁ । ୧୩ ମଣ୍ଡଳାଗଣତ୍ଵକୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।

ଲାଥାଦିକାଆ ମଣ୍ଡଳା ପୁରତି ବାଚ୍ଚିତ

୧୪ ଲାଥାଦିକାଆ ମଣ୍ଡଳାର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ:- ଯେ ସତ, ଯେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସତ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଯେ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦିକର୍ତ୍ତା, ସେ ଏହା କହନ୍ତି, ୧୫ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ ଜାଣୁ, ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ ନୁହଁ କି ଉଷଣ ହିଁ ନୁହଁ; ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ କି ଉଷଣ ହେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତ । ୧୬ ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ କି ଉଷଣ ନ ହୋଇ ଈଶଦୁଷ୍ଟ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ମୁଖରୁ ପରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ । ୧୭ ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ମୁଁ ଧନୀ, ମୋହର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ମୋହର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଦୁର୍ଭାଗୀ, ଦାନହୀନ, ଦରିଦ୍ର, ଅଧ୍ୟ ଓ ଭଲତ୍ଵ, ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ; ୧୮ ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଦେଉଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଧନୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିରେ ପରିଷ୍କୃତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଭଲତ୍ଵର ଲଜ୍ଜା ଯେପରି ପରକାଶିତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ପରିଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଶୁକ୍ଳ ବସତ୍ର, ପୁଣି, ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଚକ୍ଷୁରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ କଜ୍ଞୁଳ ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ କିଣ । ୧୯ ଆମ୍ଭେ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରେମ କରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ ଓ ଶାସନ କରିଥାଉ; ଅତଏବ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ୨୦ ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆଘାତ କରୁଅଛି; ଯଦି କେହି ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଶୁଣି ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇଦେବ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ପରବେଶ କରି ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବି, ପୁଣି, ତାହା ସହିତ ଭୋଜନ କରିବି ଓ ସେ ମୋ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବ । ୨୧ ମୁଁ ଯେପରି ଜୟ କରି ମୋର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସିଅଛି, ସେପରି ଯେ ଜୟ କରେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋ ସହିତ ମୋର ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ଦେବି । ୨୨ ମଣ୍ଡଳାଗଣତ୍ଵକୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।

୪

ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଉପାସନ

୧ ଏହାପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ; ପୁଣି, ତୁରୀଶଦ୍ଵ ସଦୃଶ ମୋ ସହିତ କହୁଥିବା ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ମୁଁ ପୂର୍ବରେ ଶୁଣିଥିଲି; ତାହା କହିଲା, ଏଠାକୁ ଉଠିଆସ; ଯାହାସବୁ ଏହାପରେ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, ସେହି ସବୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବୁ । ୨ ସେହିକ୍ଷଣି ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସିଂହାସନ ଉପରେ ଜଣେ ବସିଅଛନ୍ତି; ୩ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରୂପ ହାରା ଓ ମାଣିକ୍ୟ ସଦୃଶ, ଆଉ ସିଂହାସନ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ମେଘଧନୁ, ତାହା ମରକତ ମଣି (ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ସବୁଜ ରତ୍ନର ମର୍ଜିତ ମଣି) ତୁଲ୍ୟ । ୪ ପୁଣି, ସିଂହାସନର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଚବିଶି ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପିତ ଓ ସିଂହାସନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚବିଶ ପୁରାଣ ଉପବିଷ୍ଟ, ସେମାନେ ଶୁକ୍ଳ ବସତ୍ର ପରିହିତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମସତକ ଉପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ । ୫ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟରୁ ବିଜୁଳା, ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଓ ମେଘଗର୍ଜନ ନିର୍ଗତ ହେଉଅଛି, ଆଉ ସିଂହାସନ ସମମୁଖରେ ଅଗ୍ନିମୟ ସପ୍ତ ପରଦାପ ଜଳୁଅଛି, ଏହି ସପ୍ତ ପରଦାପ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକ ସପ୍ତ ଆତ୍ମା । ୬ ସିଂହାସନ ସମମୁଖରେ ସଫଟିକ ପରି ସମୁଦ୍ର; ସିଂହାସନ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଗୁରି ପୁରାଣ, ସେମାନଙ୍କର ଆଗ ଓ ପଛ ଚକ୍ଷୁରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ୭ ପରଥମ ପୁରାଣ ସିଂହ ସଦୃଶ, ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁରାଣ ଗୋରୁ ସଦୃଶ, ତୃତୀୟ ପୁରାଣର ମୁଖ ମନୁଷ୍ୟମୁଖ ସଦୃଶ, ପୁଣି, ଚତୁର୍ଥ ପୁରାଣ ଉତ୍ତର ଉତ୍କଳେଶ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ । ୮ ପରତତ୍ତ୍ଵକ ପୁରାଣର ଛଅ ଛଅ ପକ୍ଷ, ସେହି ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ବାହାର ଓ ଭିତର ଚକ୍ଷୁରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନେ ଦିବାଗତର ବିଶ୍ଵାମ ନ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଯେ ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ, ସେହି ପରତ୍ଵ ଈଶ୍ଵର ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର । ୯ ପୁରାଣମାନେ

ଯେତେବେଳେ ସେହି ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଗୌରବ ସମ୍ଭରମ ଓ ଧ୍ୟାନବାଦ ଦିଅନ୍ତି, ୧୦ ସେତେବେଳେ ଚବିଶ ପରାଗୀନ ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଛାମୁରେ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇ ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତି ଓ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁକୁଟ ଥୋଇଦେଇ କହନ୍ତି, ୧୧ ହେ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମକର ପରଭୁ ଓ ଈଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଗୌରବ, ସମ୍ଭରମ ଓ ପରାକରମ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛାରେ ସେହି ସବୁ ସତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

୫

ପୁସ୍ତକ ଓ ମେଷଣାବକ

୧ ତତପରେ ମୁଁ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିଲି, ଗହା ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲିଖିତ ଓ ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରାରେ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜିତ । ୨ ଆଉ ମୁଁ ଜଣେ ପରାକରମୀ ଦୂତତ୍ୱକୁ ଦେଖିଲି, ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କରି କହୁଥିଲେ, କିଏ ଏହି ମୁଦ୍ରାସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ?

୩ କିନ୍ତୁ ସପ୍ତର୍ଷି, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କି ପାତାଳରେ କେହି ସେହି ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବାକୁ କି ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲେ ନାହିଁ । ୪ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଇବାକୁ କି ଗହା ପୂର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେହି ନ ମିଳିବାରୁ ମୁଁ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲି । ୫ ସେଥିରେ ପରାଗୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ, ରୋଦନ କର ନାହିଁ, ଦେଖ, ଯେ ଯିହୁଦା ବଂଶଜାତ ସିଂହ ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ, ସେ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗି ଗହା ଫିଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ବିଜୟା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୬ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସିଂହାସନ, ଗୁରୁ ପରାଶା ଓ ପରାଗୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଏକ ମେଷଣାବକ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେ ହତ ହେଲା ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଗହାତ୍ମକର ସପ୍ତ ଶୁଭ୍ର ଓ ସପ୍ତ ଚକ୍ଷୁ; ସେହି ସମସ୍ତ ଚକ୍ଷୁ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀରେ ପରେରିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସପ୍ତ ଆତ୍ମା । ୭ ସେ ଆସି ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରୁ ସେହି ପୁସ୍ତକ ନେଲେ ।

୮ ସେ ପୁସ୍ତକ ନିଅନ୍ତେ ସେହି ଗୁରୁ ପରାଶା ଓ ଚବିଶ ପରାଗୀନ ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ପରତ୍ୟକ୍ତର ହସ୍ତରେ ଗାଣା ଓ ସାଧୁମାନଙ୍କ ପରାଧୀନରୂପ ଧୂପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା ସୁବର୍ଣ୍ଣା ପାତ୍ର ଥିଲା ।

୯ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗୀତ ଗାନ କରି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ଓ ସେଥିର ମୁଦ୍ରାସବୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ହତ ହୋଇଥିଲ, ପୁଣି, ଆପଣା ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାଷାବାଦୀ, ବଂଶ ଓ ଜାତି ମଧ୍ୟରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଣିଅଛ, ୧୦ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ କୂଳ ଓ ଯାଜକ କରିଦେଇଅଛ; ଆଉ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ।

୧୧ ତତପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ପୁଣି, ସିଂହାସନ, ପରାଶା ଓ ପରାଗୀନମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅନେକ ଅନେକ ଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣିଲି ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଓ ଅସ୍ତୁତ ଅସ୍ତୁତ । ୧୨ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ, ପରାକରମ, ଧନ, ଜ୍ଞାନ, ଶକ୍ତି, ସମ୍ଭରମ, ଗୌରବ ଓ ପରଶଂସା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହତ ହୋଇଥିବା ମେଷଣାବକ ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

୧୩ ଆଉ ମୁଁ ସପ୍ତର୍ଷି, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ, ପାତାଳ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ପରାଶା, ହିଁ, ଗା' ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ପରଶଂସା ସମ୍ଭରମ, ଗୌରବ ଓ କର୍ତ୍ତୃପଣ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସିଂହାସନୋପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକର ଓ ମେଷଣାବକଙ୍କର ।

୧୪ ସେଥିରେ ଗୁରୁ ପରାଶା କହିଲେ, ଆମେ, ପୁଣି, ପରାଗୀନମାନେ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇ ପରଶାମ କଲେ ।

୬

ପରଥମରୁ ଷଷ୍ଠ ମୁଦ୍ରା ଭଗ୍ନ

୧ ତହିଁ ମୁଁ ମେଷଣାବକଙ୍କୁ ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରା ମଧ୍ୟରୁ ପରଥମ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିବାର ଦେଖିଲି, ଆଉ ଗୁରୁ ପରାଶାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ବଜର ପରି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଆସ । ୨ ସେଥିରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖ ଗୋଟିଏ ଶୁକଳବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱତ୍ୱ, ପୁଣି, ଗହାର ଆରୋହୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଧନୁ; ଗହାତ୍ମକୁ ଏକ ମୁକୁଟ ଦିଆ ହେଲା, ଆଉ ସେ ବିଜୟା ହୋଇ ଜୟ କରିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ । ୩ ମେଷଣାବକ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରାଶାଙ୍କୁ

ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଆସ । ୪ ସେଥିରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଶୁଦ୍ଧ ବାହାରି ଆସିଲା, ଗହା ଲୋହିତବର୍ଣ୍ଣା; ଲୋକେ ଯେପରି ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପୃଥିବୀରୁ ଶାନ୍ତି ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାର ଆରୋହୀକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଗଲା, ପୁଣି, ଗହାକୁ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଖଡ୍ଗ ଦିଆ ଗଲା । ୫ ଫେଷଣାବକ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୃତୀୟ ପରାଶାଓକୁ ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଆସ ଏବଂ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ କଳା ରଞ୍ଜିତ ଅଶୁଦ୍ଧ, ପୁଣି, ଗହାର ଆରୋହୀର ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ତରାଜୁ । ୬ ଆଉ ମୁଁ ଗୁରି ପରାଶାଓକ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଗତ ହେଲା ପରି ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ଶୁଣିଲି, ଟଞ୍ଜାକୁ ସେରେ ଗହମ ଓ ଟଞ୍ଜାକୁ ତିନି ସେର ଯବ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତେଲ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କ୍ଷତି କର ନାହିଁ । ୭ ଫେଷଣାବକ ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଚତୁର୍ଥ ପରାଶାଓକୁ ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଆସ । ୮ ସେଥିରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡୁ ବର୍ଣ୍ଣା ଅଶୁଦ୍ଧ, ଗହାର ଆରୋହୀ ନାମ ମୁଦ୍ରା, ପୁଣି, ପାତଳ ଗହାର ପଶୁରାମନ କରୁଥିଲା; ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମହାମାରୀ ଓ ପୃଥିବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦୁପ୍ପାରା ବିନାଶ କରିବାକୁ ପୃଥିବୀର ଗୁରି ଭାଗ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଗଲା । ୯ ଫେଷଣାବକ ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସକାଶେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସକାଶେ ହତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ବେଦି ତଳେ ଦେଖିଲି । ୧୦ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କ ପକାଇ କହୁଥିଲେ, ହେ ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟ ପରଭୁ, ଆଉ କେତେ କାଳ ତୁମ୍ଭେ ବିଗ୍ରହ ନ କରି ପୃଥିବୀନିବାସୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ରକ୍ତର ପରିଶୋଧ ନ ନେବ ? ୧୧ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ପରତ୍ୟକ ଜଣକୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆ ଗଲା, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସହଦାସ ଓ ଭାତରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ପରି ମଧ୍ୟ ବଧ କରାଯିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣା ନ ହେବା ଯାଏ ଆଉ କିଛି କାଳ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । ୧୨ ଫେଷଣାବକ ଷଷ୍ଠ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ମହା ଭୃମିକମ୍ପ ହେଲା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲୋମ ନିର୍ମିତ କମବଳ ପରି କଳା ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣା ହେଲା, ୧୩ ପରବଳ ବାୟୁ ଆଘାତରେ ତିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଯେପରି ଅପକୃପ୍ତ ଫଳସବୁ ପଡ଼ିତ ହୁଏ, ସେହିପରି ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରସବୁ ପୃଥିବୀରେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ, ୧୪ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଚର୍ମପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ା ହେଲା ପରି ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ଦୂରୀଭୂତ ହେଲା, ପୁଣି, ପର୍ବତ ଓ ଦୁର୍ଗା ସମସ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଲେ । ୧୫ ଆଉ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ, ପାତରମନ୍ତରୀମାନେ, ପରଧାନ ସେନାପତି ଓ ଧନୀମାନେ, ବଳବାନ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ପରାଧୀନ ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଗୁହା ଓ ପର୍ବତମାଳର ଶୈଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇଲେ, ୧୬ ପୁଣି, ସେମାନେ ପର୍ବତ ଓ ଶୈଳମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଛାମୁରୁ ଓ ଫେଷଣାବକଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖ, ୧୭ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧର ମହାଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଆଉ କିଏ ଠିଆ ହୋଇ ପାରେ ?

୭

୧,୪୪,୦୦୦ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ମୁଦ୍ରାଓକିତ

୧ ଡା'ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ପୃଥିବୀକୁ ସମୁଦ୍ର କି କୌଣସି ଗଛ ଉପରେ ଯେପରି ବାୟୁ ନ ବହେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପୃଥିବୀର ଗୁରି କୋଣରେ ଗୁରି ଜଣ ଦୂତ ଠିଆ ହୋଇ ପୃଥିବୀର ଗୁରି ବାୟୁକୁ ଅଟକାଇ ଧରିଅଛନ୍ତି । ୨ ପୁଣି, ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଠି ଆସିବାର ଦେଖିଲି; ଗହାଓକ ହସ୍ତରେ ଜୀବିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଥିଲା । ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରର କ୍ଷତି କରିବା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ପାଇଥିବା ସେହି ଗୁରି ଦୂତଙ୍କୁ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କ କହିଲେ, ୩ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ କପାଳରେ ମୁଦ୍ରାଓକନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀ କିପରି ସମୁଦ୍ର କିପରି ଗଛଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷତି କର ନାହିଁ । ୪ ଡା'ପରେ ମୁଦ୍ରାଓକିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଗୁଣିଶ ହଜାର ଲୋକ ମୁଦ୍ରାଓକିତ ହେଲେ, ୫ ଯିହୁଦା ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ରୂବେନ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ଗାଦ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ୬ ଆଶେର ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ନପ୍ତାଲୀ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ମନଶି ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ୭ ଶିମିୟୋନ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ଲେବୀ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ଇସାଖାର ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ୮ ସବୁଲୁନ୍ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ଯୋଷେଫ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର, ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶରୁ ବାର ହଜାର ।

ସର୍ବ ଦେଶର ଏକ ବିରାଟ ଜନତା

୯ ଏହାପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସର୍ବଜାତୀୟ, ସର୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ, ସର୍ବବଂଶୀୟ ଓ ସର୍ବଭାଷାବାଦୀ ଅଗଣ୍ୟ ଏକ ମହାଜନତା ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ହୋଇ ଓ ଖଜୁରିବାହୁଡ଼ିଆ ହସ୍ତରେ ଧରି ସିଂହାସନ ଓ ମେଷଶାବକତ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୧୦ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ କହୁଅଛନ୍ତି, ପରିତ୍ରାଣ, ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନତ୍ୱ ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଓ ମେଷଶାବକତ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟ । ୧୧ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଦୂତ ସିଂହାସନ, ପରାଗୀନବର୍ଗ ଓ ଗୁରୁ ପରାଶାତ୍ୱ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଉଭା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଆଉ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇପଡ଼ି ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ପରଶାମ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, ୧୨ ଆମେ; ପରଶଂସା, ଗୌରବ, ଜ୍ଞାନ, ଧର୍ମବାଦ, ସମ୍ଭରମ, ପରାକରମ ଓ ଶକ୍ତି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଆତ୍ମମାନତ୍ୱ ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ; ଆମେ । ୧୩ ପୁଣି, ପରାଗୀନମାନତ୍ୱ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଏହି ଲୋକମାନେ କିଏ ଓ ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ? ୧୪ ମୁଁ ଗହାତ୍ୱ କହିଲି, ହେ ମୋହର ପରଭୃତ୍ୱ ଆପଣ ହିଁ ଗହା ଜାଣନ୍ତି । ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏମାନେ ମହାକଲେଶରୁ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି ଓ ମେଷଶାବକତ୍ୱ ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଶୁଦ୍ଧକରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୫ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଇ ଦିବାଗତର ଗହାତ୍ୱ ମନଦିରେ ଗହାତ୍ୱର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ପୁଣି, ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନତ୍ୱର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ତରୂପ ହେବେ । ୧୬ ସେମାନତ୍ୱର ଆଉ କେବେ ହେଁ କ୍ଷୁଧା କି ତୃଷ୍ଣା ହେବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟ କିଅବା କୌଣସି ଉତ୍ତପ ସେମାନତ୍ୱକୁ ଆଘାତ କରିବ ନାହିଁ, ୧୭ କାରଣ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟସ୍ଥତ ମେଷଶାବକ ସେମାନତ୍ୱର ପାଳକ ହେବେ ଓ ଜୀବନଦାୟକ ନିର୍ଦ୍ଦର ନିକଟକୁ ସେମାନତ୍ୱକୁ କଢ଼ାଇ ନେବେ, ପୁଣି, ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟ ସେମାନତ୍ୱ ଚକ୍ଷୁରୁ ସମସ୍ତ ଲୋତକ ପୋଛିଦେବେ ।

୮

ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଭଗ୍ନ ଏବଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପଦାନୀ

୧ ମେଷଶାବକ ଯେତେବେଳେ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ସ୍ତମ୍ଭରେ ପରାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀରବତା ବିରାଜିତ ହେଲା । ୨ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସପ୍ତ ଦୂତତ୍ୱ ଦେଖିଲି, ସେମାନତ୍ୱ ସପ୍ତ ତୁରୀ ଦିଆ ହେଲା । ୩ ସେଥିରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ବେଦି ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ, ଗହାତ୍ୱ ହସ୍ତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପଦାନୀ (ସୁଗନ୍ଧିତ ଧୂପ ପାତ୍ର) ଥିଲା, ପୁଣି, ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦି ଉପରେ ସମସ୍ତ ସାଧୁମାନତ୍ୱ ପରାଧୀନ ସହିତ ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ୱକୁ ପରତୁର ଧୂପ ଦିଆଗଲା । ୪ ସେଥିରେ ଦୂତତ୍ୱ ହସ୍ତରୁ ଧୂପର ଧୂମ ସାଧୁମାନତ୍ୱକୁ ପରାଧୀନ ସହ ଛଣ୍ଡପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠିଲା । ୫ ପରେ ସେହି ଦୂତ ଧୂପଦାନୀ (ସୁଗନ୍ଧିତ ଧୂପ ପାତ୍ର) ଘେନି ବେଦିର ଅଗ୍ନିରେ ଗହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପୃଥ୍ୱୀ ଉପରେ ପକାଇଦେଲେ । ସେଥିରେ ବଜ୍ରଧୂମିନୀ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତମ୍ଭ, ବିଜୁଳା ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ।

ପରଥମରୁ ଷଷ୍ଠ ତୁରୀ ବାଦନ

୬ ସେତେବେଳେ ସପ୍ତ ତୁରୀଧାରୀ ସପ୍ତ ଦୂତ ତୁରୀଧୂମିନୀ କରିବାକୁ ପରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ୭ ପରଥମ ଦୂତ ତୁରୀଧୂମିନୀ କରନ୍ତେ ରକ୍ତମିଶ୍ରିତ ଶିଳା ଓ ଅଗ୍ନି ଉପସ୍ଥାତ ହୋଇ ପୃଥ୍ୱୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା; ସେଥିରେ ପୃଥ୍ୱୀ ଓ ବୃକ୍ଷସମୂହର ତିନି ଭାଗ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ସବୁଜ ରଞ୍ଜନ ଘାସ ଜଳିଗଲା । ୮ ଉତ୍ତମୀୟ ଦୂତ ତୁରୀଧୂମିନୀ କରନ୍ତେ ଯେପରି ଅଗ୍ନି ପରଜ୍ୱଳିତ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ପର୍ବତ ସମୁଦ୍ରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା; ସେଥିରେ ସମୁଦ୍ରେର ତୃତୀୟାଂଶ ଜଳ ରକ୍ତମୟ ହୋଇଗଲା, ୯ ପୁଣି, ସମୁଦ୍ରେରେ ଥିବା ଜୀବମାନତ୍ୱର ତୃତୀୟାଂଶ ମଲେ ଓ ଗହାଜର ତୃତୀୟାଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା । ୧୦ ତୃତୀୟ ଦୂତ ତୁରୀଧୂମିନୀ କରନ୍ତେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ପରି ପରଜ୍ୱଳିତ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ନକ୍ଷତ୍ର ଆକାଶରୁ ଖସି ନଦୀସମୂହର ତୃତୀୟାଂଶ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦରୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପଡ଼ିତ ହେଲା; ୧୧ ସେହି ନକ୍ଷତ୍ରର ନାମ ନାଗଦଥାଣା (ତିକ୍ତତା) । ସେଥିରେ ଜଳର ତୃତୀୟାଂଶ ନାଗଦଥାଣା ହେଲା, ଆଉ ଅନେକ ଲୋକ ସେହି ଜଳ ହେତୁ ମଲେ, କାରଣ ଗହା ତିକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୨ ଚତୁର୍ଥ ଦୂତ ତୁରୀଧୂମିନୀ କରନ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ସମୂହର ତୃତୀୟାଂଶ ଆଘାତ ପରାପତ ହେବାରୁ ସେସମସ୍ତର ତୃତୀୟାଂଶ ଅଧିକାରମୟ ହେଲା, ଦିବସର ତୃତୀୟାଂଶ ଆଲୋକରହିତ ହେଲା ଓ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ସେହି ପରକାର ହେଲା । ୧୩ ପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ୁ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଉତ୍କରୋଶପକ୍ଷୀ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଏହା

କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ହାୟ, ହାୟ, ହାୟ, ପୃଥିବୀନିବାସୀମାନେ ସନ୍ତପ ପାତ୍ର, କାରଣ ଆହୁରି ତିନି ଜଣ ଦୂତ ତୁରାଧିପ୍ରମା କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

୯

୧ ତତ୍ପରେ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ତୁରାଧିପ୍ରମା କରନ୍ତେ ମୁଁ ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ନକ୍ଷତ୍ରର ପୃଥିବୀରେ ପଡିତ ହେବାର ଦେଖିଲି; ଗହାକୁ ପାତଳକୁଣ୍ଡର ଗୁଣ ଦିଆଗଲା । ୨ ସେ ସେହି ପାତଳକୁଣ୍ଡ ଫିଟାନ୍ତେ ସେଥିରୁ ବୃହତ୍ ଭାଗର ଧୂମ ପରି ଧୂମ ଉଠିଲା, ଆଉ ସେହି ପାତଳକୁଣ୍ଡର ଧୂମ ହେତୁ ସୁର୍ଯ୍ୟ ପୁଣି, ଆକାଶ ଅନ୍ଧକାରୀ ହେଲା ।

୩ ଧୂମ ମଧ୍ୟରୁ ପଞ୍ଚମପାଳ ବାହାର ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ବିଛାର ଶକ୍ତି ପରି ଶକ୍ତି ଦିଆଗଲା । ୪ ପୃଥିବୀର ଘାସ କି ସବୁଜ ଉତ୍ତର ଶାକ କି କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଅନିଷ୍ଟ ନ କରି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ କପାଳରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ନାହିଁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଅନିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ।

୫ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ ନ କରି ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଘଟାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଗଲା; ବିଛା ମନୁଷ୍ୟକୁ ମାରିଲେ ଯେପରି ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏ, ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସେହି ପରକାର । ୬ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଅନୁପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରକାରେ ପାଇବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ମରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବ ।

୭ ପଞ୍ଚମପାଳମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ସଦୃଶ, ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଆବରଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୁକୁଟ ତୁଲ୍ୟ, ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁଖ ସଦୃଶ; ୮ ସ୍ଵତ୍ରାଲୋକମାନଙ୍କ କେଶ ସଦୃଶ ସେମାନଙ୍କ କେଶ, ସିଂହଦନ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦନ୍ତ; ୯ ଲୌହ ଉରସ୍ତରାଣ ପରି ସେମାନଙ୍କର ଉରସ୍ତରାଣ, ପୁଣି, ରଥ ଓ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୌଡୁଥିବା ଅନେକ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ପରି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦ ।

୧୦ ବିଛାର ଲାଞ୍ଜୁଳ ଓ ନାହୁଡ଼ ପରି ସେମାନଙ୍କର ଲାଞ୍ଜୁଳ ଓ ନାହୁଡ଼; ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଞ୍ଜୁଳରେ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ୧୧ ପାତଳକୁଣ୍ଡର ଦୂତ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା, ଗହାଙ୍କର ନାମ ଏବରା ଭାଷାରେ ଆବଦ୍‌ଦୋନ୍ ଓ ଗରାକ୍ ଭାଷାରେ ଅପଲ୍‌ଲିୟୋନ୍ ।

୧୨ ପରଥମ ସନ୍ତପ ଗତ ହେଲା, ଦେଖ, ଏହାପରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ସନ୍ତପ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।

୧୩ ଷଷ୍ଠ ଦୂତ ତୁରାଧିପ୍ରମା କରନ୍ତେ ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ବେଦିର ଶୃଙ୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି, ୧୪ ଗହା ତୁରା ଧରିଥିବା ସେହି ଷଷ୍ଠ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲା, ଫରାତ୍ ମହାନଦୀରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା ଗୁରୁ ଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ । ୧୫ ସେଥିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶକୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଯେଉଁ ଗୁରୁ ଦୂତ ସେହି ଦଣ୍ଡ, ଦିନ, ମାସ ଓ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରସ୍ତୁତ କରା ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ମୁକ୍ତ କରାଗଲେ ।

୧୬ ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କୋଡ଼ିଏ କୋଟି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶୁଣିଲି । ୧୭ ଆଉ ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଅଶ୍ଵ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ପରକାର ଦେଖିଲି, ସେମାନଙ୍କ ଉରସ୍ତରାଣ ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣା, ନୀଳବର୍ଣ୍ଣା ଓ ଗନ୍ଧକବର୍ଣ୍ଣା; ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ସିଂହମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ସଦୃଶ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି, ଧୂମ ଓ ଗନ୍ଧକ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା ।

୧୮ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ଅଗ୍ନି, ଧୂମ ଓ ଗନ୍ଧକରୂପ ଏହି ତିନି କଲେଶ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ବଧ କରାଗଲେ । ୧୯ କାରଣ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ଓ ଲାଞ୍ଜୁଳରେ ଥିଲା, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଞ୍ଜୁଳ ସର୍ପ ସଦୃଶ ଓ ମସ୍ତକବିଶିଷ୍ଟ; ତଦ୍ଵାରା ସେମାନେ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ।

୨୦ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ କଲେଶ ଦ୍ଵାରା ବଧ କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହସ୍ତକୃତ କର୍ମରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭୃତମାନଙ୍କ ପୁଜା, ପୁଣି, ଦର୍ଶନ, ଶ୍ରବଣ ଓ ଗମନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ସୁବର୍ଣ୍ଣା, ରୌପ୍ୟ, ପିତ୍ତଳ, ପରସ୍ତର ଓ କାଠରେ ତିଆରି ପରତିମାର ପୂଜା ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ, ୨୧ ଆଉ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ନରହତ୍ୟା, କୁହ୍ମକ, ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ରୌପ୍ୟକର୍ମରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ ।

ସପ୍ତମାଦିତ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକ

୧ ତତପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ପରକାରୀ ଦୂତଞ୍ଜୁ ସପ୍ତମାଦିତ ଅବତରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି; ସେ ମେଘବେଷ୍ଟିତ, ଗହାଞ୍ଜୁ ମସ୍ତକ ଉପରେ ମେଘଧନୁ, ଗହାଞ୍ଜୁ ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ଓ ପାଦ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ; ୨ ଗହାଞ୍ଜୁ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକ ଥିଲା । ସେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାଦ ସମ୍ମୁଖ ଉପରେ ଓ ବାମ ପାଦ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରି ସିଂହଗର୍ଜନତୁଲ୍ୟ ହୁଞ୍ଜୁକାର ଶବ୍ଦରେ ତାକ ପକାଇଲେ;

୩ ସେ ତାକ ପକାନ୍ତେ ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ ଆପଣା ଆପଣା ବାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ୪ ସେହି ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ ଆପଣା ଆପଣା ବାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତେ ମୁଁ ଲେଖିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ହେଲି; ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ପରତି ଆକାଶରୁ ଏହି ଉକ୍ତ ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ସେହି ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ ଯାହାସବୁ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ, ସେହି ସବୁ ଗୋପନ କରି ରଖ, ଲେଖ ନାହିଁ ।

୫ ତତପରେ ଯେଉଁ ଦୂତଞ୍ଜୁ ମୁଁ ସମ୍ମୁଖ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଥିଲି, ସେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ସପ୍ତମାଦିତ ଉଠାଇ, ୬ ଯେ ସପ୍ତମାଦିତ, ପୃଥ୍ବୀ, ସମ୍ମୁଖ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ନିତ୍ୟଜୀବାଞ୍ଜୁ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ, ଆଉ ବିଳମ୍ବ ନାହିଁ; ୭ ମାତର ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଦାସ ଭାବବାଦୀମାନଞ୍ଜୁ ପରତି ପରଗର କରାଯାଇଥିବା ଶୁଭସମ୍ବାଦ ଅନୁସାରେ ସପ୍ତମାଦିତ ଦୂତ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବା ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୃଣାଧିପ୍ତୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ୟତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ନିଗୂଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହେବ ।

୮ ପୁଣି, ମୁଁ ଆକାଶରୁ ଯେଉଁ ବାଣୀ ଶୁଣିଥିଲି, ଗହା ପୁନର୍ବାର ମୋ ପରତି ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚରଣ କରି କହିଲେ, ଯାଅ, ସମ୍ମୁଖ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ଦଶତାମ୍ଭାନ ଦୂତଞ୍ଜୁ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକଟି ମୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଅଛି, ଗହା ଗ୍ରହଣ କର । ୯ ସେଥିରେ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଞ୍ଜୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକଟି ମୋତେ ଦେବାକୁ ଗହାଞ୍ଜୁ କହିଲି । ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହା ନେଇ ଭୋଜନ କର; ଏହା ତୁମ୍ଭ ଉଦରକୁ ଚିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖକୁ ଏହା ମହୁ ପରି ମିଷ୍ଟ ଲାଗିବ ।

୧୦ ସେଥିରେ ମୁଁ ଦୂତଞ୍ଜୁ ହସ୍ତରୁ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକଟି ନେଇ ଗହା ଭୋଜନ କଲି; ଗହା ମୋ ମୁଖକୁ ମହୁ ପରି ମିଠା ଲାଗିଲା, କିନ୍ତୁ ଗହା ଭକ୍ଷଣ କଲା ପରେ ମୋହର ଉଦର ଚିକ୍ତ ହୋଇଗଲା । ୧୧ ତତପରେ ମୋତେ କୁହାଗଲା, ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଜାତି, ଭାଷାବାଦୀ ଓ ରାଜାଞ୍ଜୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନର୍ବାର ଭାବବାଣୀ କହିବାକୁ ହେବ ।

ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ

୧ ପରେ ମୋତେ ମାପକାଠି ପରି ଗୋଟିଏ ନଳ ଦିଆ ହେଲା । ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ, ଉଠ, ଈଶ୍ଵରଞ୍ଜୁ ମନ୍ଦିର, ବେଦି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେଥିରେ ପୂଜା କରନ୍ତି, ସେମାନଞ୍ଜୁ ମାପ । ୨ କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଥିବା ପରଞ୍ଜୁଣକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଗହା ମାପ ନାହିଁ, କାରଣ ଗହା ଅଣଯିହୁଦୀମାନଞ୍ଜୁ ଦିଆଯାଇଅଛି, ସେମାନେ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ ପାଦ ତଳେ ଦଳିତ କରିବେ ।

୩ ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଞ୍ଜୁ କ୍ଷମତା ଦେବୁ ଯେ, ସେମାନେ ଚଟ (ଅଖାର ବସତ୍ତର) ପରିଧାନ କରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବବାଣୀ କହିବେ । ୪ ସେମାନେ ପୃଥ୍ବୀର ପରଞ୍ଜୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଶତାମ୍ଭାନ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ଜାତବୃକ୍ଷ ଓ ଦୁଇ ପରଦାପ ସଦୃଶ । ୫ କେହି ଯଦି ସେମାନଞ୍ଜୁର କ୍ଷମତା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେମାନଞ୍ଜୁ ଶତରୁମାନଞ୍ଜୁ ଗ୍ରାସ କରେ; କେହି ଯଦି ସେମାନଞ୍ଜୁର କ୍ଷମତା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ଗହାକୁ ଏହିପରି ଭାବେ ହତ ହେବାକୁ ହେବ ।

୬ ସେମାନେ ଭାବବାଣୀ କହିବା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ବୃଷ୍ଟି ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆକାଶ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ସେମାନଞ୍ଜୁର କ୍ଷମତା ଅଛି, ପୁଣି, ଯେତେ ଥର ଇଚ୍ଛା, ସେତେ ଥର ଜଳକୁ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଓ ପୃଥ୍ବୀକୁ ସମସ୍ତ ପରକାର ମହାମାରୀ ଦ୍ଵାରା ଆଘାତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଞ୍ଜୁର କ୍ଷମତା ଅଛି । ୭ ସେମାନଞ୍ଜୁ ସାକ୍ଷୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ପାଗଳକୁଣ୍ଡରୁ ଯେଉଁ ପଶୁ ଉତ୍ଥାତ ହେବ, ସେ ସେମାନଞ୍ଜୁ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ସମାନଞ୍ଜୁ ଜୟ କରି ବଧ କରିବ ।

୮ ସେଥିରେ ଯେଉଁ ମହାନଗରୀକୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ସଦୋମ ଓ ମିସର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଞ୍ଜୁର ପରଞ୍ଜୁ ମଧ୍ୟ କରୁଣରେ ହତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ମହାନଗରୀର ରାଜପଥରେ

ସେମାନଙ୍କ ଶବ ପଡ଼ି ରହିବା । ୯ ଆଉ ନାନ ବଂଶ, ଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାଷାବାଦୀ ଓ ଜାତିର ଲୋକେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଶବକୁ ଦେଖିବେ ଓ ସମାଧିସ୍ଥ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।

୧୦ ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀନିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ଓ ଆମୋଦ ପରମୋଦ କରିବେ ପୁଣି, ପରସ୍ପରକୁ ଉପହାର ଦେବେ, କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ଭାବବାଦୀ ପୃଥିବୀନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ । ୧୧ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ଉତ୍ତରରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜୀବନବାୟୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପରବେଶ କଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ପାଦରେ ଭଗ୍ନ ଦେଇ ଠିଆ ହେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ୧୨ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆକାଶରୁ ଉଚ୍ଚତସ୍ତରରେ ଉକ୍ତ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲେ, ଏଠାକୁ ଉଠିଆସ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ମେଘାଛନ୍ଦନ ହୋଇ ସପ୍ତର୍ଶାରେହଣ କଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଶତରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ।

୧୩ ସେହି ସମୟରେ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ଓ ନଗରୀର ଦଶମାଂଶ ଭୂମିସାତ୍ ହେଲା, ପୁଣି, ଭୂମିକମ୍ପରେ ସାତ ହଜାର ଲୋକ ନିହତ ହେଲେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଭୀତ ହୋଇ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵପ୍ନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଜାତୀୟ କଲେ ।

୧୪ ଉଦ୍ଘ୍ରୀତାୟ ସନ୍ତପ ଗତ ହେଲା; ଦେଖ, ତୃତୀୟ ସନ୍ତପ ଶାଘର ଆସୁଅଛି ।

ସପ୍ତମ ତୃତୀ ବାଦନ

୧୫ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୃତୀୟତ୍ରୟୀ କରନ୍ତେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମହାଶବ୍ଦ ସହ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଜଗତ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ ଆମଭମାନଙ୍କ ପରଭୁଙ୍କର ଓ ଗହାତ୍ଵ ଖରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ସେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ ।

୧୬ ସେଥିରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଚବିଶ ପୁରାଣ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରଶାମ କରି କହିଲେ, ୧୭ ହେ ପରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ଵର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଅତୀତ ଯେ ତୁମଭେ, ଆମଭେମାନେ ତୁମଭର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ, କାରଣ ତୁମଭେ ଆପଣା ମହାଶକ୍ତି ଧାରଣ କରି ରାଜତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ ।

୧୮ ଅଣାୟିହୁଣୀମାନେ କରୁଦଧ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମଭର କ୍ରୋଧ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ପୁଣି, ମୃତମାନଙ୍କ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏବଂ ତୁମଭର ଦାସ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ, ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମଭ ନାମର ଭୟକାରୀ ସାନ ଓ ବଡ଼ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ଆଉ ପୃଥିବୀ ବିନାଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

୧୯ ସେତେବେଳେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଥିବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା ଓ ଗହାତ୍ଵ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଗହାତ୍ଵ ନିୟମସିନ୍ଦୁକ ଦେଖାଗଲା, ପୁଣି, ବିଦ୍ଵୟତ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ, ମେଘଗର୍ଜନ, ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ମହା ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

ଏକ ନାଗ ଏବଂ ପରକାଶିତ ସର୍ପ

୧ ପରେ ଆକାଶରେ ଗୋଟିଏ ମହାଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲା; ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିଧାନ କରିଥିବା ଜଣେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଲୋକ, ଏବଂ ଗହାତ୍ଵ ପାଦ ତଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମସ୍ତକରେ ଉଦ୍ଘ୍ରୀତ ନକ୍ଷତ୍ର ଖତିତ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ।

୨ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପରସବ ବେଦନାରେ ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵପ୍ନ କରି ପରସବ କରିବା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷତ ପାଇଥିଲେ । ୩ ଆକାଶରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଗଲା; ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଲାଲ ରତ୍ନର ପରକାଶିତ ସର୍ପ, ଗହାର ସପ୍ତ ମସ୍ତକ ଓ ଦଶ ଶିଙ୍ଗ, ପୁଣି, ମସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସପ୍ତ ମୁକୁଟ । ୪ ଗହାର ଲାଞ୍ଜୁଳ ଆକାଶର ତୃତୀୟାଂଶ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଚାଣିଆଣି ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲା । ଆଉ ସେହି ସର୍ପ ପରସବ କରିବା ମାତ୍ର ଗହାତ୍ଵ ସନ୍ତାନକୁ ଗ୍ରାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାତ୍ଵ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା । ୫ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ଲୌହ ଦଶତରେ ଶାସନ କରିବେ, ଏପରି ପୁତ୍ରସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଲୋକ ପରସବ କଲେ , ଆଉ ଗହାତ୍ଵ ସନ୍ତାନ ଇଶ୍ଵର ଓ ଗହାତ୍ଵ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲେ । ୬ ପୁଣି, ସେହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଲୋକ ପରାନ୍ତରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ, ସେଠାରେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ତ୍ତିପାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଗହାତ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ପରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵଧାନ ଥିଲା ।

ଶୟନକୁ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷେପ

୭ ତତ୍ପରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ମିଖାୟେଲ ଓ ଗହାଞ୍ଜ ଦୂତମାନେ ସେହି ସର୍ପ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ସେଥିରେ ସେହି ସର୍ପ ଓ ଗହାର ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେମାନେ ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୯ ସେଥିରେ ସର୍ବ ଜଗତର ପରବଞ୍ଚକ ଦିଆବଳ ଓ ଶୟତନ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଯେ ପରକାଶିତ ସର୍ପ, ସେହି ପୁରାତନ ନାଗ, ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା । ୧୦ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣିଲି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ, ପରାକ୍ରମ ଓ ରାଜ୍ୟ ପୁଣି, ଗହାଞ୍ଜ ଖରାପଟଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃପଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇଗଣଙ୍କ ଅପବାଦକ, ଯେ ଦିବାରତର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲା, ସେ ତଳେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୧୧ ଆଉ ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସାକ୍ଷୟର ବାକ୍ସ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଗହାକୁ ଜୟ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେମାନେ ମୁଦୁୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପରାଣକୁ ପରିତ୍ୟଜି ନ ଥିଲେ । ୧୨ ଅତଏବ, ହେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନେ, ଆନନ୍ଦ କର; ମାତ୍ର ହାୟ, ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ତପ୍ତ ପାତ୍ର, କାରଣ ସମୟ ଅତି ଅଳ୍ପ ବୋଲି ଜାଣି ଦିଆବଳ(ଶୟତନ) ଆପଣା ମହାକ୍ରୋଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଅଛି । ୧୩ ସର୍ପ ଆପଣାକୁ ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବାର ଦେଖି ସେହି ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ପରସବକାରିଣୀ ସ୍ୱତ୍ରାଲୋକଙ୍କୁ ଗତନା କଲା । ୧୪ ସେଥିରେ ସେହି ସ୍ୱତ୍ରାଲୋକ ଯେପରି ସର୍ପର ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ତ୍ତିପାଳିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପରାନ୍ତରସ୍ଥ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଉଡ଼ିଯିବା ପାଇଁ ଗହାଞ୍ଜକୁ ବୃହତ୍ ଉତ୍କ୍ରୋଷ ପକ୍ଷୀର ବୁଲଟି ତେଣା ଦିଆ ହେଲା । ୧୫ ସେହି ସ୍ୱତ୍ରାଲୋକଙ୍କୁ ଜଳସ୍ରୋତରେ ଭସାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ପ ଗହାଞ୍ଜ ପଛରେ ଆପଣା ମୁଖରୁ ନଦୀ ପରି ଜଳ ଉଦ୍ଗାର କଲା । ୧୬ କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇ ସର୍ପର ମୁଖରୁ ଉଦ୍ଗାରିତ ନଦୀକୁ ଗ୍ରାସ କରି ସେହି ସ୍ୱତ୍ରାଞ୍ଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ୧୭ ସେଥିରେ ସର୍ପ ସ୍ୱତ୍ରାଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ମହାକ୍ରୋଧ ହୋଇ, ଗହାଞ୍ଜ ବଂଶର ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚାଲିଗଲା; ୧୮ ଆଉ ସେ ସମୁଦ୍ରର ବାଳୁକା ଉପରେ ଠିଆ ହେଲା ।

୧୩

ପରଥମ ପଶୁ

୧ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ଉଠି ଆସିବାର ଦେଖିଲି, ଗହାର ଦଶ ଶିଞ୍ଜ ଓ ସପ୍ତ ମସ୍ତକ, ଗହାର ଶୁଙ୍ଘଗୁଡ଼ାକରେ ଦଶଟା ମୁକୁଟ ଓ ମସ୍ତକଗୁଡ଼ାକ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାସୂଚକ ବିଭିନ୍ନ ନାମ । ୨ ଏହି ଯେଉଁ ପଶୁକୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଗହା ତିଗବାଘ ପରି, ଗହାର ପାଦ ଭାଲୁର ପାଦ ପରି ଓ ପାଟି ସିଂହର ପାଟି ପରି । ସେହି ସର୍ପ ଗହାକୁ ଆପଣା ପରାକ୍ରମ, ସିହାସନ ଓ ମହାକ୍ଷମତା ସମର୍ପଣ କଲା । ୩ ଗହାର ମସ୍ତକଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟାଏ ଯେପରି ସାଂଘାତିକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଗହାର ସେହି ମୁଦୁୟଜନକ କ୍ଷତ ସୁସ୍ଥ ହେଲା, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ସେହି ପଶୁ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଗହାର ଅନୁଗମନ କଲେ, ୪ ପୁଣି, ସର୍ପ ସେହି ପଶୁକୁ ଆପଣା କ୍ଷମତା ସମର୍ପଣ କରିବାରୁ ସେମାନେ ସର୍ପକୁ ପରଶାମ କଲେ; ସେମାନେ ପଶୁକୁ ମଧ୍ୟ ପରଶାମ କରି କହିଲେ, ଏହି ପଶୁ ପରି କିଏ ? ଆଉ କିଏ ଗହା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରେ ? ୫ ସେହି ପଶୁକୁ ଅହଂକାର ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାର କଥା କହିବାକୁ ମୁଖ ଦିଆଗଲା, ଆଉ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା । ୬ ସେଥିରେ ସେଇ ପଶୁ ମୁଖ ଫିଟାଇ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାର କଥା କହି ଗହାଞ୍ଜ ନାମ ଓ ଗହାଞ୍ଜ ତମରୁ ପୁଣି, ସ୍ୱପ୍ନନିବାସୀମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କଲା । ୭ ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ପଶୁଟିକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା, ଆଉ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବଂଶ, ଭାଷାବାଦୀ ଓ ଜାତି ଉପରେ ଗହାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା । ି ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ଠାରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ, ବଳିକୃତ ମେଷଶାବକଙ୍କର ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ପୃଥିବୀନିବାସୀ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଗହାକୁ (ପଶୁକୁ) ପରଶାମ କରିବେ । ୯ ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ । ୧୦ କେହି ଯଦି ବନ୍ଦୀ କରିନିଏ, ଗହାହେଲେ ସେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯିବ; କେହି ଯଦି ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରେ, ଗହାହେଲେ ଗହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଯିବ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ପୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ପଶୁ

୧୧ ତତପରେ ମୁଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ଭୂମି ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସିବାର ଦେଖିଲି; ମେଷଶାବକ ପରି ଗହୀର ଦୁଇଟି ଶିଖର, ଆଉ ସେ ସର୍ପ ପରି କଥା କହୁଥିଲା । ୧୨ ସେ ପରଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଗହୀ ସାକ୍ଷାତରେ ପରିଗ୍ରହଣ କରେ, ଆଉ ସେହି ଯେଉଁ ପରଥମ ପଶୁର ମୃତ୍ୟୁଜନକ କ୍ଷତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିଲା, ଗହୀକୁ ପରଶାମ କରିବାକୁ ପୃଥ୍ୱୀ ଓ ତନ୍ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ୧୩ ସେ ମହା ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରେ, ଏପରିକି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆକାଶରୁ ପୃଥ୍ୱୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ବୃଷ୍ଟି କରାଏ । ୧୪ ଆଉ ସେହି ପଶୁର ସାକ୍ଷାତରେ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିବାକୁ ସେ କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତଦ୍ୱାରା ସେ ପୃଥ୍ୱୀନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଭଗ୍ନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ପଶୁ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଆହତ ହେଲେ ହେଁ ବଞ୍ଚିଥିଲା, ଗହୀର ଏକ ପରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହେ । ୧୫ ପଶୁର ପରତିମା ଯେପରି କଥା କହିପାରେ ଓ ସେହି ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରୁ ନ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେପରି ବଧ କରାଯିବେ, ଏଥିପାଇଁ ଗହୀକୁ ସେହି ପଶୁର ପରତିମାକୁ ଜୀବନ ଦାନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା । ୧୬ ଆଉ ସେ ସାନ ଓ ବଡ଼, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କିଅବା କପାଳରେ ଗୋଟାଏ ଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଏ, ୧୭ ପୁଣି, ସେହି ଚିହ୍ନ, ଅର୍ଥାତ୍ ପଶୁର ନାମ କିମ୍ବା ଗହୀ ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଧାରଣ କରି ନ ଥିବା ଲୋକକୁ କ୍ରନ୍ଦନକ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରେ । ୧୮ ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଆବଶ୍ୟକ । ଯାହାର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି, ସେ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରୁ, କାରଣ ଗହୀ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା, ଆଉ ଗହୀର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୬୬୬ (ଛ ଶହ ଛଷଠି) ।

୧୪

ମେଷଶାବକ ଏବଂ ୧,୪୪,୦୦୦ ଭକ୍ତ

୧୧ ତତପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖି, ସିୟୋନ ପର୍ବତ ଉପରେ ମେଷଶାବକ ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ କପାଳରେ ଗହୀଙ୍କ ନାମ ଓ ଗହୀଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ଥିଲା, ଏପରି ୧୪୪,୦୦୦ (ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୋରାଳିଶ ହଜାର) ଲୋକଙ୍କୁ ଗହୀଙ୍କ ସହିତ ଦର୍ଶନାୟମାନ ଥିବାର ଦେଖିଲି । ୧୨ ପୁଣି, ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ବହୁବନ୍ୟାଜଳ ଓ ମହାବଜରନଦ ତୁଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭର ଶୁଣିଲି; ଯେଉଁ ସ୍ତମ୍ଭର ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ଗହୀ ବୀଣାବାଦକମାନଙ୍କ ବୀଣାର ଶବ୍ଦ ପରି । ୧୩ ସେମାନେ ସିହାସନ, ଚାରି ପାର୍ଶ୍ୱ ଓ ପରାଗମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗାତ ଗାନ କଲେ, ପୁଣି, ପୃଥ୍ୱୀରୁ କରାତ ସେହି ୧୪୪,୦୦୦ (ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୋରାଳିଶ ହଜାର) ଲୋକଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ସେ ଗାତ ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୪ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ଆପଣାକୁ କଳ୍ପିତ କରି ନ ଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଚି । ମେଷଶାବକ ଯେକୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସେମାନେ ଗହୀଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରଥମତା ଫଳ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କରାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ୧୫ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟାକଥା ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସମ୍ବାଦ

୧୬ ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ିବାର ଦେଖିଲି, ସେ ପୃଥ୍ୱୀନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଜାତି, ଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାଷାବାଦୀ ଓ ବଂଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପରଗ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ୱାୟା ସୁସମାଗର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ତମ୍ଭରେ କହିଲେ, ୧୭ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଗହୀଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ, କାରଣ ଗହୀଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ, ପୁଣି, ଯେ ଆକାଶ, ପୃଥ୍ୱୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ନିର୍ଭରଣୀ ସମୂହ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ଗହୀଙ୍କୁ ପରଶାମ କର । ୧୮ ଗହୀଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଆଉ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଦୂତ ଆସି କହିଲେ, ଯେଉଁ ମହାନଗରୀ ବାବିଲ୍ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ଆପଣା ବନ୍ଦୀଗରର କାମରୂପ ସୁର ପାନ କରାଇଅଛି, ସେ ପତିତ, ଅଧଃପତିତ ହୋଇଅଛି । ୧୯ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଆଉ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ଗହୀର ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରେ ପୁଣି, ଆପଣା କପାଳରେ କି ହାତରେ ଗହୀର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ୨୦ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ, ଅମିଶ୍ୱରିତ ଭାବେ ପରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୋପରୂପ ସୁର ପାନ କରିବ, ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଦୂତଗଣଙ୍କ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତରଣା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୨୧ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଯନ୍ତରଣାର ଧୂମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଉଠୁଥିବ; ଯେଉଁମାନେ ପଶୁ ଓ ଗହୀର ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରନ୍ତି ପୁଣି, ଗହୀର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦିବାଗତର

ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ୧୨ ଏଠାରେ ସାଧୁମାନଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ପରି ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁଠି ଆବଶ୍ୟକ । ୧୩ ପୁଣି, ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ଲେଖ, ଯେଉଁମାନେ ଏଣିକି ପରଭୁଙ୍କଠାରେ ଥାଇ ମରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; ହଁ, ଆତ୍ମା କହୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତା ହେବ ।

ପୃଥିବୀର ଶସ୍ତ୍ର ଅମଳ

୧୪ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଶୁଭରବର୍ଣ୍ଣା ଖଣ୍ଡେ ମେଘ, ତହିଁ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ଉପବିଷ୍ଟ, ଗହାତ୍ମକ ମସ୍ତକରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ମୁକୁଟ ଓ ହସ୍ତରେ ତୀକ୍ଷଣ ଦାଆ । ୧୫ ସେଥିରେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ବାହାରି ସେହି ମେଘାଛନ୍ଦନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ଦାଆ ଲଗାଇ ଶସ୍ତ୍ର କାଟନ୍ତୁ, କାରଣ କାଟିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥାପିତ, ଆଉ ପୃଥିବୀର ଶସ୍ତ୍ର ପାଟି ଯାଇଅଛି । ୧୬ ତହିଁ ସେହି ମେଘାଛନ୍ଦନ ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ଦାଆ ଲଗାନ୍ତେ ସେଥିର ଶସ୍ତ୍ର କଟାଗଲା । ୧୭ ତତ୍ପରେ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ବାହାରି ଆସିଲେ, ଗହାତ୍ମକ ହସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ତୀକ୍ଷଣ ଦାଆ ଥିଲା । ୧୮ ପୁଣି, ବେଦି ନିକଟରୁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ବାହାରି ହେଲେ, ସେ ଅଗ୍ନି ଉପରେ କ୍ଷମଣ ପ୍ରାପ୍ତ; ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୀକ୍ଷଣ ଦାଆ ଥିଲା, ଗହାତ୍ମକ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ତାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର ତୀକ୍ଷଣ ଦାଆ ଲଗାଅ ଓ ପୃଥିବୀର ଦରକ୍ଷାପେଶ୍ୱରୀ ସଂଗ୍ରହ କର, କାରଣ ସେଥିର ଦରକ୍ଷାଫଳସବୁ ପାଟି ଯାଇଅଛି । ୧୯ ତହିଁରେ ସେହି ଦୂତ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ଦାଆ ଲଗାଇ ସେଥିର ଦରକ୍ଷାଫଳସବୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୂପ ମହା ଦରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡଳରେ ସେହି ସବୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ୨୦ ନଗରର ବାହାରେ ସେହି ଦରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡଳ ଦଳିତ ହେଲା, ଆଉ ସେଥିରୁ ରକ୍ତ ବାହାରି ହୋଇ ଅଶୁଭମାନଙ୍କ ଲଗାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ଏକ ଶହ କୋଶ (୩୦୦ କି.ମି.) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ।

୧୫

ସପ୍ତକଳେଶଧାରୀ ସପ୍ତ ଦୂତ

୧ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆଉ ଏକ ମହା ଅଦ୍ଭୁତ ଚିହ୍ନ ଦେଖିଲି, ସପ୍ତ ଦୂତ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସପ୍ତ କଳେଶ, ଏହା ହିଁ ଶେଷ, କାରଣ ଏହି କଳେଶ ମାନଙ୍କରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ । ୨ ଆଉ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେପରି ଅଗ୍ନିମିଶ୍ରିତ ଗୋଟିଏ କାଟମୟ ସମୁଦ୍ର, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ପଶୁ, ଗହା ପରିତ୍ୟାଗ ଓ ଗହା ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀ ଧରି, ସେହି କାଟମୟ ସମୁଦ୍ର ତୀରରେ ଦଶତାମ୍ୟମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୩ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶା ଓ ମୋଷଶାବକଙ୍କ ଗାତ ଗାନ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, ହେ ପରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର କର୍ମସମୂହ ମହତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ; ହେ ଜାତିସମୂହର ରାଜା, ତୁମ୍ଭର ପଥସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଓ ସତ୍ୟ । ୪ ହେ ପରଭୁ, କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ ନ କରିବ ? କିଏ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଗୌରବ କାର୍ତ୍ତନ ନ କରିବ ? କାରଣ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଜାତିସମୂହ ଆସି ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ପରଶାମ କରିବେ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭର ନ୍ୟାୟ କର୍ମସମୂହ ପରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ୫ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସ୍ୱପ୍ନରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତମ୍ଭର ମନୁଷ୍ୟର ଦୁପ୍ରାଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା, ୬ ଆଉ ମନୁଷ୍ୟରୁ ସେହି ସପ୍ତକଳେଶଧାରୀ ସପ୍ତ ଦୂତ ବାହାରି ଆସିଲେ, ସେମାନେ ମଣିଷାଚିତ ନିର୍ମଳ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମସିନା ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ପଟୁକା ବଦ୍ୟ । ୭ ସେଥିରେ ଗୁରି ପ୍ରାଣାତ୍ମକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣୀ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସପ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ପାତର ସେହି ସପ୍ତ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୮ ଆଉ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଓ ଶକ୍ତିର ଧୂମରେ ମନୁଷ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ସପ୍ତ ଦୂତଙ୍କ ସପ୍ତ କଳେଶ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମନୁଷ୍ୟରେ ପରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୧୬

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସପ୍ତ ପାତର

୧ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ଶୁଣିଲି, ଗହା ସପ୍ତ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲା, ଯାଅ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସପ୍ତ ପାତର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଢାଳ । ୨ ସେଥିରେ ପରଥମ ଦୂତ ଯାଇ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆପଣା ପାତର ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ଯେଉଁମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ

ଗହାର ପରତିମାକୁ ପରଶାମ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅତି ଯତ୍ନଶୀଳତା କ୍ଷତ ହେଲା । ୩ ଦୁଃଖୀୟ ଦୂତ ଆପଣା ପାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ଗହା ମୃତ ଲୋକର ରକ୍ତ ପରି ହେଲା, ଆଉ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବ ମଲେ । ୪ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆପଣା ପାତ୍ର ନଦୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଶାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ସେହି ସବୁ ରକ୍ତ ହୋଇଗଲା । ୫ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜଳାଧିକତା ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ହେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଅତୀତ, ପୁଣି, ପବିତ୍ର ଯେ ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଏହିପରି ବିଚାର କରିଅଛି; ୬ ଯେଣୁ ସେମାନେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ କରିଥିଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତ ଦେଇଅଛି, ସେମାନେ ସେଥିରେ ଯୋଗ୍ୟ । ୭ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବେଦିରୁ ଏହା ଶୁଣିଲି, ହଁ, ହେ ପରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବିଚାର ସତ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ । ୮ ଚତୁର୍ଥ ଦୂତ ଆପଣା ପାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ଗହାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଗଲା । ୯ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମହା ଉପରେ ଦଗ୍ଧ ହେଲେ, ଆଉ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ କଲେଶ ଉପରେ ଅଧିକାର ଅଛି, ଗହାଙ୍କ ନାମ ନିନ୍ଦା କଲେ, ଗହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ଆପଣା ପାତ୍ର ସେହି ପଶୁର ସିଂହାସନ ଉପରେ ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ଗହାର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେଲା, ଆଉ ଲୋକମାନେ ବେଦନା ହେତୁ ଆପଣା ଆପଣା ଜିହ୍ଵା କାମୁଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ୧୧ ପୁଣି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବେଦନା ଓ କ୍ଷତ ସକାଶେ ସ୍ଵପ୍ନାସ୍ତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିନ୍ଦା କଲେ ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ଷଷ୍ଠ ଦୂତ ଆପଣା ପାତ୍ର ଫରାତ୍ ମହାନଦୀ ଉପରେ ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଆଗମନକାରୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଥ ପରସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଗହାର ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ୧୩ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସର୍ପର ମୁଖରୁ ପଶୁର ମୁଖରୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀର ମୁଖରୁ ବେଢ଼ା ପରି ତିନୋଟା ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବାହାରିଲେ; ୧୪ ଏମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମକାରୀ ଭୂତାତ୍ମା ହୋଇ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାଦିନର ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରିଯାଆନ୍ତି । ୧୫ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଗୈର ପରି ଆସୁଅଛୁ; ଯେ ଜାଗରତ ଥାଇ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରର ରକ୍ଷା କରେ, ସେ ଧର୍ମ, କାରଣ ଗହା କଲେ ସେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇ ବୁଲିବ ନାହିଁ ଓ ଲୋକେ ଗହାର ଲଜ୍ଜା ଦେଖିବେ ନାହିଁ । ୧୬ ସେହି ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଭାଷାରେ ହର୍ମିଗିଦ୍ଦୋନ୍ ନାମକ ଏକ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଏକତ୍ର କଲେ ।

ସପ୍ତମ ପାତ୍ର

୧୭ ସପ୍ତମ ଦୂତ ଆପଣା ପାତ୍ର ଆକାଶରେ ଢାଳିଲେ; ତହିଁ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ସିଂହାସନଠାରୁ ଏହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵପ୍ନ ହେଲା, ସମାପ୍ତ ହେଲା । ୧୮ ସେତେବେଳେ ବିଦୁୟତ୍, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ବଜ୍ରଧ୍ଵନି ହେଲା, ପୁଣି, ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟ ହେବା ସମୟଠାରୁ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ଭୂମିକମ୍ପ ଆଉ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ୧୯ ସେଥିରେ ସେହି ମହାନଗରୀ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା ଓ ଅଣାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ନଗରସମୂହ ଭୂମିସାତ୍ ହେଲା; ଆଉ ମହାନଗରୀ ବାବିଲକୁ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ପରତ୍ୟକ୍ତ କରୋଧରୂପ ସୁରା ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମରଣରେ ଆଣିଲେ । ୨୦ ପୁଣି, ପରତ୍ୟକ୍ତ ଦୁଃଖୀୟ ଦୂରୀଭୂତ ହେଲା ଓ ପର୍ବତଗଣ ଆଉ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ । ୨୧ ଆକାଶରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହା ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା, ଶିଳାଗୁଡ଼ିକ ପରାୟ ଏକ ଏକ ମହଣ (୪୦ କେ.ଜି) ଓଜନର, ଆଉ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିର କଲେଶ ସକାଶୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିନ୍ଦା କଲେ, କାରଣ ସେହି କଲେଶ ଅତି ଭୟଙ୍କର ।

ମହା ବେଶ୍ଵା ଏବଂ ପଶୁ

୧୨ ତତ୍ପରେ ସପ୍ତ ପାତ୍ରଧାରୀ ସପ୍ତ ଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, ଏଠାକୁ ଆସ, ଯେଉଁ ମହା ବେଶ୍ଵା ବହୁ ଜଳଭାଣି ନିକଟରେ ଉପବିଷ୍ଟ, ୨ ଯାହା ସହିତ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ବନ୍ଦୁଭିତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀ ନିବାସୀମାନେ ଯାହାର ବନ୍ଦୁଭିତ୍ତରୂପ ସୁରାରେ ମତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଗହାର ଦଶତ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବି । ୩ ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ ଆତ୍ମାରେ ପରାନ୍ତର ମଧ୍ୟକୁ ଘେନିଯାଆନ୍ତେ ମୁଁ ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଗାଲୋକକୁ ଗୋଟିଏ ଲୋହିତବର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ ଉପରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲି; ସେହି ପଶୁର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଈଶ୍ଵରନିନ୍ଦାସୂଚକ ନାମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ଗହାର ସପ୍ତ ମସୃତ ଓ ଦଶ ଶିଙ୍ଘା । ୪ ସ୍ଵର୍ଗାଲୋକ ବାଇଗଣିଆ ଓ ଲୋହିତବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ, ପୁଣି, ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣି

ଓ ମୁକ୍ତରେ ଭୃଷିତ; ଗହାର ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର, ଗହା ଘୃଣ୍ଣୟ ପଦାର୍ଥ ଓ ଗହାର ବନ୍ଧୁକରୁପ ଅଶୁଚି କର୍ମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣା; * ଗହାର କପାଳରେ ଏହି ନିଗୂଢ଼ ଭାବଯୁକ୍ତ ନାମ ଲିଖିତ ଥିଲା, ମହାନଗରୀ ବାବିଲ୍, ବେଶ୍‌ୟାମାନତ୍‌କର ଓ ପୃଥ୍‌ବୀର ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ଣୟ ବିଷୟର ମାତ । ୧୬ ମୁଁ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ସାଧୁମାନତ୍‌କ ଓ ଯାଶୁତ୍‌କ ସାକ୍ଷୀମାନତ୍‌କ ରକ୍ତପାନରେ ମତ୍ତ ହେବାର ଦେଖିଲି । ଗହାକୁ ଦେଖି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନ୍‌ତ୍‌ ହେଲି । ୧୭ ସେଥିରେ ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, କାହିଁକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନ୍‌ତ୍‌ ହେଲ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଓ ଗହାର ବାହନ ସମ୍ପତ୍ତ ମସ୍ତକ ଓ ଦଶ ଶିତ୍‌ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ପଶୁ, ଗହାର ନିଗୂଢ଼ତତ୍‌ତ୍‌ପ୍ତ ବୁଝାଇଦେବି । ୧୮ ସେହି ଯେଉଁ ପଶୁକୁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଲ, ଗହା ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଗହା ପାତଳକୁଣ୍ଡଳରୁ ଉଠି ବିନାଶ ପାଇବ । ସେଥିରେ ପୃଥ୍‌ବୀନିବାସୀ ଯେତେ ଲୋକତ୍‌କ ନାମ ଜଗତର ପତ୍‌ତନାବଧି ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପଶୁକୁ ଦେଖିବେ ଯେ ଗହା ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ ପରେ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନ୍‌ତ୍‌ ହେବେ । ୧୯ ଏହି ସ୍ଥଳରେ ବୁଦ୍ଧଧିବିଶିଷ୍ଟ ମନ ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ସମ୍ପତ୍ତ ମସ୍ତକ ସମ୍ପତ୍ତ ପର୍ବତକୁ ବୁଝାଏ, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତ ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଉପବିଷ୍ଟା; ୨୦ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତ ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତ ରାଜାତ୍‌କୁ ବୁଝାଏ, ସେମାନତ୍‌କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଜଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି, ଆଉ ଜଣେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନାହିଁ, ସେ ଆସିଲେ ଅଳ୍ପ କାଳ ମାତ୍ର ରହିବ । ୨୧ ପୁଣି, ଯେଉଁ ପଶୁ ଥିଲା ଆଉ ଏବେ ନାହିଁ, ସେ ଅଷ୍ଟମ; ତଥାପି ସେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତ ରାଜାତ୍‌କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଆଉ ସେ ବିନାଶ ପାଇବ । ୨୨ ଆହୁରି ଯେଉଁ ଦଶ ଶିତ୍‌ଗ ଦେଖିଲ, ଏହି ସବୁ ଦଶ ରାଜାତ୍‌କୁ ବୁଝାଏ; ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସତ୍‌ଗରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାମାନତ୍‌କ ପରି କ୍ଷମାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୨୩ ସେମାନେ ଏକମାନ, ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ଆପଣାମାନତ୍‌କର ଶକ୍ତି ଓ କ୍ଷମାତ ଦେବେ । ୨୪ ସେମାନେ ମେଷଶାବକତ୍‌କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଆଉ ମେଷଶାବକ ସେମାନତ୍‌କୁ ଜୟ କରିବେ, କାରଣ ସେ ପୁରତ୍ତୁମାନତ୍‌କର ପୁରତ୍ତୁ ଓ ରାଜାମାନତ୍‌କର ରାଜା, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ଗହାତ୍‌କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଆହୁତ, ମନୋନାତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୟ କରିବେ । ୨୫ ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଜଳରାଶି ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ବେଶ୍‌ୟାକୁ ଉପବିଷ୍ଟା ଥିବାର ଦେଖିଲ, ସେହି ଜଳରାଶି ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଜନତ, ଜାତି ଓ ଭାଷାବାଦୀ ଲୋକତ୍‌କୁ ବୁଝାଏ । ୨୬ ପୁଣି, ଯେଉଁ ଦଶ ଶିତ୍‌ଗ ଦେଖିଲ, ସେହି ସବୁ ଓ ସେହି ପଶୁ ବେଶ୍‌ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବେ ଏବଂ ଗହାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଉଲ୍‌ତ୍‌ଗ କରିବେ ଆଉ ଗହାର ମାଂସ ଉକ୍ଷଣ କରିବେ ଓ ଗହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ; ୨୭ କାରଣ ଇଶ୍ୱରତ୍‌କ ସମସ୍ତ ବାକ୍‌ୟ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯେପରି ଗହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ସିଦ୍ଧ କରିନ୍ତି ଓ ଏକମାନ ହୋଇ ଆପଣାମାନତ୍‌କ ରାଜ୍ୟ ପଶୁକୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ସେମାନତ୍‌କ ମନରେ ସୂଚାଇ ଦେଲେ । ୨୮ ଆଉ ଯେଉଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଦେଖିଲ, ସେ ପୃଥ୍‌ବୀର ରାଜାମାନତ୍‌କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବା ମହାନଗରୀକୁ ବୁଝାଏ ।

୧୮

ବାବିଲର ପତନ
 ୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତତ୍‌କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାର ଦେଖିଲି; ସେ ମହାକ୍ଷମାପାତ୍‌କ, ଗହାତ୍‌କ ମହିମାରେ ପୃଥ୍‌ବୀ ଆଲୋକମୟ ହୋଇଗଲା । ୨ ସେ ମହା ଶବ୍ଦ କରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ମହାନଗରୀ ବାବିଲ୍ ପତିତ, ଅଧଃପତିତ ହୋଇଅଛି, ଗହା ଭୃତମାନତ୍‌କ ବାସସ୍ଥାନ ପୁଣି, ଅଶୁଚି ଆତ୍‌ମାମାନତ୍‌କର ଏବଂ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷୀମାନତ୍‌କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି । ୩ କାରଣ ଜାତିସମୂହ ଗହାର ବନ୍ଧୁକର କାମରୁପ ସୁରା ପାନ କରିଅଛନ୍ତି, ପୃଥ୍‌ବୀର ରାଜାମାନେ ଗହା ସହିତ ବନ୍ଧୁକର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥ୍‌ବୀର ବଶିକମାନେ ଗହାର ବିଲସିତରେ ଧନୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୪ ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ହେ ଆତ୍‌କ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗହାର ପାପର ସହଭାଗୀ ନ ହୁଅ ଓ ଗହାର କ୍ଲେଶର ଅଂଶୀ ନ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗହାଠାରୁ ବାହାରି ଆସ; * କାରଣ ଗହାର ପାପରାଶୀ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଉଠିଅଛି, ଆଉ ଇଶ୍ୱର ଗହାର ଅଧର୍ମସବୁ ସମରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୬ ସେ ଯେପରି କରିଅଛି, ସେହିପରି ଗହାକୁ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ ଦିଅ, ଗହାର କର୍ମାନ୍ୱୟାରେ ଗହାକୁ ଦଫ୍ରିଗୁଣ ପୂର୍ତ୍ତିଫଳ ଦିଅ, ଆଉ ସେ ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ମଦ୍‌ୟ ମିଶ୍ରିତ କରିଅଛି, ସେଥିରେ ଗହା ପାଇଁ ଦଫ୍ରିଗୁଣ ମଦ୍‌ୟ ମିଶ୍ରିତ କର । ୭ ସେ ଯେତେ ନିଜର ଗୌରବ କରିଅଛି ଓ ବିଲସିତରେ କାଳ କାଟିଅଛି, ଗହାକୁ ସେତେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଶୋକ

ଦିଅ; କାରଣ ସେ ମନେ ମନେ କହୁଅଛି, ମୁଁ ଗଣା ହୋଇ ବସିଅଛି, ମୁଁ ବିଧବା ନୁହେଁ, ମୋତେ କଦାପି ଶୋକ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ୮ ଏନିମନ୍ତେ ଏକ ଦିନରେ ହିଁ ଗହା ପୁରତି ଏହି ସମସ୍ତ କଲେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଦୁୟ, ଶୋକ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଘଟିବ, ଆଉ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ, ଯେଣୁ ଗହାର ବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପରଠୁ ଈଶ୍ୱର ଶକ୍ତିମାନ । ୯ ପୃଥିବୀର ଯେ ସମସ୍ତ ରାଜା ଗହା ସଞ୍ଚରେ ବନ୍ଦୁକର କରି ବିଲସିତରେ କାଳ କାଟିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗହା ଅଗ୍ନିର ଧୂମ ଦେଖି ଗହା ନିମନ୍ତେ କରନ୍ଦନ ଓ ବିଲପ କରିବେ; ୧୦ ସେମାନେ ଗହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଭୟ ହେତୁ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିବେ, ହାୟ, ହାୟ, ମହାନଗରୀ, ପରାକ୍ରମୀ ନଗରୀ ବାବିଲ୍, ତୁ ସନ୍ତପର ପାତରୀ । କାରଣ ଏକ ଘଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଗେହର ଦଶତ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ୧୧ ଆଉ ପୃଥିବୀର ବଣିକମାନେ ଗହା ନିମନ୍ତେ କରନ୍ଦନ ଓ ଶୋକ କରିବେ, କାରଣ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟଦରବନ୍ଦୁ ଆଉ କରନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ଯଥା, ୧୨ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ରୌପ୍ୟ, ମଣି, ମୁକ୍ତ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର, ବାଇଗଣୀ ରଞ୍ଜର ବସ୍ତ୍ର, ପତ୍ରବସ୍ତ୍ର, ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର, ସମସ୍ତ ପରକାର ଚନ୍ଦନକାଷଠ, ହସ୍ତାଦନ୍ତର ସର୍ବ ପରକାର ବସ୍ତ୍ର, ଅତି ବହୁମୂଲ୍ୟ କାଷଠ, ପିତ୍ତଳ, ଲୌହ ଓ ମର୍ମର ପରସ୍ତର (ମାର୍ବଲ୍) ନିର୍ମିତ ସମସ୍ତ ପରକାର ବସ୍ତ୍ର, ୧୩ ଦାରୁଚିନି, ସୁଗନ୍ଧଦରବନ୍ଦ, ଧୂପ, ସୁଗନ୍ଧ ଲେପ୍ୟଦରବନ୍ଦ, କୁନ୍ଦୁରୁ, ମଦ୍ୟ, ତୈଳ, ମଇଦା, ଗହମ, ଗୋରୁ, ମେଷ, ଅଶ୍ୱ, ରଥ, କରୀଡ଼ାସ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରାଣ । ୧୪ ଗେହର ପରାଣର ଅଭିଳାଷର ଫଳସବୁ ଗେହଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଓ ମନୋହରବିଷୟ ଗେହଠାରୁ ଅନ୍ତର କରାଯାଇ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଆଉ କେବେ ହେଁ ସେ ସମସ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ୧୫ ଏହି ସମସ୍ତ ଦରବନ୍ଦର ଯେଉଁ ବଣିକମାନେ ଗହା ଦ୍ୱାରା ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଗହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭୟ ହେତୁ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ କରନ୍ଦନ ଓ ଶୋକ କରି କହିବେ, ୧୬ ହାୟ, ହାୟ, ମହାନଗରୀ, ସନ୍ତପର ପାତରୀ । ଗହା ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର, ବାଇଗଣୀ ରଞ୍ଜର ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଥିଲା, ପୁଣି, ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ମଣି ଓ ମୁକ୍ତରେ ଭୂଷିତ ଥିଲା । ୧୭ କାରଣ ଏକ ଘଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ସେହି ମହାସମ୍ପତ୍ତି ଧୂସ୍ର ହୋଇଗଲା । ଆଉ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଜାହାଜ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଜଳପଥରେ ଗତୟତକାରୀ ପରତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ ପୁଣି, ନାବିକ ଓ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଦୁବ୍ୟାୟୀ ସମସ୍ତେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ, ୧୮ ଗହାର ଅଗ୍ନିର ଧୂମ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ଏହି ମହାନଗରୀ ତୁଲ୍ୟ ଆଉ କେଉଁ ନଗରୀ ? ୧୯ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ପକାଇ କରନ୍ଦନ ଓ ଶୋକ କରି ଚିତ୍କାର ସହ କହିଲେ, ହାୟ, ହାୟ, ମହାନଗରୀ, ସନ୍ତପର ପାତରୀ । ଗହାର ସମୂହ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସମୁଦ୍ରଗାମୀ ଜାହାଜର କର୍ତ୍ତୃମାନେ ଧନବାନ ହୋଇଥିଲେ; ଏବେ ଏକ ଘଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଗହା ଧୂସ୍ର ହୋଇଗଲା । ୨୦ ହେ ସ୍ୱର୍ଗ, ହେ ସାଧୁଗୁନ୍ଦ, ହେ ପରେରିତବର୍ଗ, ହେ ଭାବବାଦୀ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗହାର ପତନରେ ଆନନ୍ଦ କର, ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗହାଠାରୁ ପୁରତିଶୋଧ ନେଇଛନ୍ତି । ୨୧ ତତ୍ପରେ ଜଣେ ବଳବାନ ଦୃତ ଗୋଟିଏ ନୃହତ୍ ଚକିପଥର ପରି ଗୋଟିଏ ପଥର ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରି କହିଲେ, ଏହିପରି ମହାବଳରେ ମହାନଗରୀ ବାବିଲ୍ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ, ଆଉ କେବେ ହେଁ ଗହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ୨୨ ବାଣାବାଦକ, ଗାୟକ, ବଂଶାବାଦକ ଓ ତୁରୀବାଦକ ମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେ ହେଁ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ, କୌଣସି ପରକାର ଶିଳ୍ପକର ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେ ହେଁ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ, ଚକିପଥରର ଶବ୍ଦ ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେ ହେଁ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ, ୨୩ ପରଦାପର ଆଲୋକ ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେ ହେଁ ପରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେବ ନାହିଁ, ପୁଣି, ବର କନ୍ୟାଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଗେ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେ ହେଁ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଗେହର ବଣିକମାନେ ପୃଥିବୀରେ ମହାନ ଥିଲେ, ଆଉ ଗେହର ମାୟାରେ ଜାତିସମୂହ ଭଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ, ୨୪ ପୁଣି, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର, ସାଧୁମାନଙ୍କର ଓ ପୃଥିବୀରେ ହତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ରକ୍ତ ଗହା ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

୧୯

ସପ୍ତମରେ ଆନନ୍ଦ

୧ ଏଥିଉତ୍ତରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମହାଜନଗର ଶବ୍ଦ ପରି ଗୋଟିଏ ମହା ଶବ୍ଦ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ହାଲ୍‌ଲିଲୁୟା; ପରିତ୍ରାଣ, ଗୌରବ ଓ ପରାକ୍ରମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର, ୨ କାରଣ ଗହାଙ୍କ ବିଗ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ; ଯେଉଁ ମହା ବେଶ୍ୟା ଆପଣା ବନ୍ଦୁକର ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଭରଷ୍ଟ କରିଥିଲା, ସେ ଗହାକୁ ଦଶତ ଦେଇ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତର ପରିଶୋଧ ଗହାଠାରୁ ନେଇଅଛନ୍ତି । ୩ ପୁଣି, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କହିଲେ, ହାଲ୍‌ଲିଲୁୟା; ଗହାର ଅଗ୍ନିର ଧୂମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ

ଉତ୍ତର । ୪ ସେଥିରେ ସେହି ଚବିଶ ପରାଗନ ଓ ଗୁରି ପରାଣା ଉତ୍ତର ହୋଇ ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରଶାମ କରି କହିଲେ, ଆମେନ ହାଲ୍‌ଲିଲୁୟା ।

ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହ ଭୋଜ

୫ ସେତେବେଳେ ସିଂହାସନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ନିର୍ଗତ ହୋଇ କହିଲା, ହେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସମାନେ, ହେ ଗହାଙ୍ଗର ଭୟକାରୀ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ଲୋକମାନେ, ଗହାଙ୍ଗର ପରଶାମ କର । ୬ ଆଉ ମୁଁ ମହାନଗର ଶବ୍ଦ ପରି ଏବଂ ବହୁଜଳକଲ୍‌ଲେଳ ଓ ଘୋର ମେଘଗର୍ଜନର ଶବ୍ଦ ପରି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ହାଲ୍‌ଲିଲୁୟା, କାରଣ ପରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ଵର ରାଜତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍‌ଲାସ କରୁ, କାରଣ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ, ଆଉ ଗହାଙ୍ଗ କନ୍ୟା ଆପଣାକୁ ସଜ୍ଜିତ କରିଅଛି । ୮ ଗହାକୁ ଶୁଭର ଓ ପରିଷ୍କୃତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦିଆଗଲା; ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ସାଧୁମାନଙ୍କର ଧର୍ମକର୍ମ । ୯ ସେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଲେଖ, ଯେଉଁମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହଭୋଜକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ । ୧୦ ତହିଁରେ ମୁଁ ଗହାଙ୍ଗକୁ ପରଶାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗହାଙ୍ଗ ପାଦ ତଳେ ଉତ୍ତର ହେଲି । ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହା କର ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ସହଦାସ; ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରଶାମ କର । ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତ ସାର ।

ଶ୍ଵେତ ଅଶ୍ଵ ଆରୋହୀ

୧୧ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ଵ; ଗହାର ଆରୋହୀଙ୍କ ନାମ ବିଶ୍ଵସ୍ଵତ ଓ ସତ୍ୟ; ଧ୍ୟାୟ ରୂପେ ବିଗ୍ରହ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି । ୧୨ ଗହାଙ୍ଗ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ, ଗହାଙ୍ଗ ମସ୍ତକରେ ଅନେକ ମୁକ୍ତ, ଆଉ ଗହାଙ୍ଗର ଗୋଟିଏ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି, ସେହି ନାମ ଗହାଙ୍ଗ ବିନା ଧନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୩ ସେ ରକ୍ତନିମଜ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ, ପୁଣି, ଗହାଙ୍ଗର ନାମ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ । ୧୪ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ଵପ୍ନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଶୁଭର ଓ ପରିଷ୍କୃତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ହୋଇ ଶୁଭରବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଗହାଙ୍ଗ ପଶ୍ଚାତ୍ତମାନ କଲେ । ୧୫ ଗହାଙ୍ଗ ମୁଖରୁ ଡାକ୍ଷଣ ଖଡ୍ଗ ନିର୍ଗତ ହୁଏ, ତଦ୍ଵାରା ସେ ଜାତିସମୂହକୁ ଆଘାତ କରିବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋହିତ ଦଶତରେ ଶାସନ କରିବେ, ଆଉ ସେ ନିଜେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରୂପ ଦରାକ୍ଷାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ୧୬ ଗହାଙ୍ଗ ବସ୍ତ୍ରରେ, ଗହାଙ୍ଗ ଜଂଘ ଦେଶରେ ଏହି ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି, ରାଜାମାନଙ୍କ ରାଜା ଓ ପରଭୁମାନଙ୍କର ପରଭୁ । ୧୭ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦଶତାମାନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି; ସେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଆସ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାଭୋଜରେ ଏକତର ହୁଅ, ୧୮ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କର, ସେନାପତିମାନଙ୍କର, ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କର, ଅଶ୍ଵ ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କର, ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୯ ପରେ ମୁଁ ପଶୁକୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ସେହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ଓ ଗହାଙ୍ଗ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକତର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି । ୨୦ ସେଥିରେ ସେହି ପଶୁ ଧରାପଡ଼ିଲା, ଆଉ ଯେଉଁ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଗହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସବୁ କରି ତଦ୍ଵାରା ପଶୁର ମୁଦ୍‌ଗଙ୍କ ପରାପତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଗହାର ପରତିମାପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ଗହାର ସତ୍ତ୍ଵରେ ଧରାପଡ଼ିଲା; ସେମାନେ ଉଭୟେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗନ୍ଧକ ପରଜ୍ଵଳିତ ହରଦରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ । ୨୧ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ସେହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀଙ୍କ ମୁଖ ନିର୍ଗତ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ହତ ହେଲେ; ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେଲେ ।

ସହସ୍ର ବର୍ଷର ରାଜତ୍ଵ

୧ ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାର ଦେଖିଲି । ଗହାଙ୍ଗ ହସ୍ତରେ ପାତଳକୁଣ୍ଡଳ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଶିକୁଳି ଥିଲା । ୨ ସେ ସେହି ସର୍ପ, ସେହି ପୁରାତନ ନାଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଆବଳ ଓ ଶୟତନକୁ ଧରି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧୁ ପକାଇଲେ, ୩ ପୁଣି, ଗହାକୁ ପାତଳକୁଣ୍ଡଳରେ

ନିକ୍ଷେପ କରି ସେଥିର ମୁଖ ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ଗହା ଉପରେ ମୁଦ୍ରାଢ଼କ ଦେଲେ, ଯେପରି ସେହି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜାତିସମୂହକୁ ଥାଉ ଭରଣ କରୁ ଯାଉ ନାହିଁ; ଏହାପରେ ଅଲ୍ପ କାଳ ନିମନ୍ତେ ଗହାକୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ହେବ । ୪ ପରେ ମୁଁ ସିଂହାସନସମୂହ ଦେଖିଲି; ସେହି ସବୁ ଉପରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପବେଶନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର କ୍ଷମା ଦିଆଗଲା । ଥାଉ ଯାଶୁଢ଼କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଇଶ୍ଵରଢ଼କ ବାକ୍ସ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଛେଦନ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ବା ଗହାର ପୂର୍ତ୍ତିମାକୁ ପରଶାମ କରି ନ ଥିଲେ ଓ ଗହାର ଚିହ୍ନ ଆପଣା ଆପଣା କପାଳରେ ଓ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ ଖରାପଢ଼କ ସହିତ ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ୫ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତ ଲୋକମାନେ ସେହି ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ପରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ । ୬ ଯେଉଁମାନେ ପରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅଂଶ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଧର୍ମ ଓ ପବିତ୍ର; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଃଖୀୟ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଢ଼କ ଓ ଖରାପଢ଼କ ଯାଜକ ହୋଇ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗହାଢ଼କ ସହିତ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ ।

ଶୟନର ଅନ୍ତିମ ପରାଜୟ

୭ ସେହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ ଶୟନ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ; ୮ ସେଥିରେ ସେ ପୃଥିବୀର ଗୁରୁ କୋଣରେ ଥିବା ଜାତିସମୂହକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା ସଦୃଶ ଅସଂଖ୍ୟ ଯେ ଗୋରୁ ଓ ମାଗର, ସେମାନଙ୍କୁ ଭରଣ କରୁ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ବାହାରିଯିବ । ୯ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଶିବିର ଓ ପ୍ରିୟତମା ନଗରକୁ ବେଷ୍ଟନ କଲେ । ସେତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ୧୦ ଯେଉଁ ଦିଆବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଭରଣ କରୁଥିଲା, ଗହାକୁ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକମୟ ହରଦରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା, ସେଠାରେ ସେହି ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନେ ଦିବାରତ୍ର ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବେ ।

ଶେଷ ବିଚାର

୧୧ ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣା ସିଂହାସନ ଓ ସେଠାରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲି; ଗହାଢ଼କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପଲ୍ଲୟନ କଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଥାଉ ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ୧୨ ପୁଣି, ମୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି, ଥାଉ ପୁସ୍ତକସବୁ ଫିଟାଗଲା; ପରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଥାଉ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଗଲା; ସେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପରମାଣେ ମୃତମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ । ୧୩ ସମୁଦ୍ର ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲା, ଥାଉ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପରତେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ । ୧୪ ତତ୍ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତଳକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ହରଦରେ ପକାଗଲା । ଏହି ମୃତ୍ୟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିମୟ ହରଦ, ଦୁଃଖୀୟ ମୃତ୍ୟୁ । ୧୫ ଯାହାର ନାମ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲା, ଗହାକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ହରଦରେ ପକାଗଲା ।

ନୂତନ ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ନୂତନ ପୃଥିବୀ

୧ ପରେ ଏକ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ ଦେଖିଲି, କାରଣ ପରଥମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପରଥମ ପୃଥିବୀ ଲୋପ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର ଥାଉ ନ ଥିଲା । ୨ ପୁଣି, ମୁଁ ପବିତ୍ର ନଗର, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବର ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତ କନ୍ୟାର ସଦୃଶ ପରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଇଶ୍ଵରଢ଼କ ନିକଟରୁ ଅବତରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି । ୩ ଥାଉ ମୁଁ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମହା ଶବ୍ଦ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରଢ଼କ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଥାଉ ସେମାନେ ଗହାଢ଼କ ଲୋକ ହେବେ, ୪ ପୁଣି, ଇଶ୍ଵର ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚାରେ ରହିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଲୋତକ ପୋଛିଦେବେ; ମୃତ୍ୟୁ ଥାଉ ଘଟିବ ନାହିଁ; ଶୋକ କି କ୍ରନ୍ଦନ କି ବୟାଆ ଥାଉ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ପୂର୍ବ ବିଷୟସବୁ ଲୋପ ପାଇଅଛି । ୫ ପରେ ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୂତନ କରୁଅଛୁ । ଥାଉ ସେ କହିଲେ,

ଲେଖ, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ । ୬ ସେ ମୋତେ ଆହୁରି କହିଲେ, ସମସ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଆମ୍ଭେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ । ଯେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ, ଗହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଜୀବନରୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରୁ ବିନାମୁଲ୍ୟରେ ପାନ କରିବାକୁ ଦେବୁ । ୭ ଯେ ଜୟ କରେ, ସେ ଏହି ସମସ୍ତର ଅଧିକାରୀ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ଗହାର ଈଶ୍ୱର ହେବୁ, ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭର ପୁତ୍ର ହେବ । ୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଭୀରୁ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଘୃଣ୍ଣକଳତକିତ, ନରଘାତକ, ବନ୍ଧୁକର, ମାୟାବାୀ ଓ ପରତିମାପୂଜକ, ସେମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ପରଜ୍ଞୁକିତ ହୃଦରେ ଅଂଶ ପାଇବେ; ଏହା ହିଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଦ୍ରା ।

ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ

୯ ତତ୍ପରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତ ଦୂତ ଶେଷ ସମ୍ପତ୍ତ କ୍ଲେଶରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତ ପାତ୍ର ଧରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, ଏଠାକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖାଇବି । ୧୦ ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ ଆତ୍ମାରେ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଓ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ଘେନିଯାଇ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଦେଖାଇଲେ, ଗହା ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା; ୧୧ ଗହାର ଲେୟାତିଅ ଅତି ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣି ସଦୃଶ, ସ୍ୱପ୍ନରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ପରି । ୧୨ ଗହାର ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଓ ଉଚ୍ଚ ପୂର୍ବର ଅଛି, ସେଥିର ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାର, ସେହି ଦ୍ୱାରରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଦୂତ ଓ ଦ୍ୱାରସମୂହର ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି । ୧୩ ପୂର୍ବରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ଉତ୍ତରରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ଦକ୍ଷିଣରେ ତିନି ଦ୍ୱାର ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ତିନି ଦ୍ୱାର । ୧୪ ସେହି ନଗରୀର ପୂର୍ବର ଦ୍ୱାଦଶ ଭିତ୍ତିମୂଳ, ସେହି ସବୁ ଉପରେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ପରେରିତଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି । ୧୫ ଯେ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ଗହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନଗରୀ, ଗହାର ଦ୍ୱାରସମୂହ ଓ ପୂର୍ବର ମାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରିମାପକ ନଳ ଥିଲା । ୧୬ ନଗରୀଟି ଗୁରୁକୋଣିଆ, ଗହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପରସ୍ପ ସମାନ; ସେ ସେହି ନଳରେ ନଗରୀକୁ ମାପନ୍ତେ ବାର ହଜାର ଡାଲ ହେଲା; ସେଥିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପରସ୍ପ ଓ ଉଚ୍ଚତା । ୧୭ ପରେ ସେ ସେଥିର ପୂର୍ବର ମାପନ୍ତେ ଗହା ମନୁଷ୍ୟର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ଗୋଟି ଛାତ ହେଲା, ଦୂତ ହିଁ ଏହି ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ମାପୁଥିଲେ । ୧୮ ସେହି ପୂର୍ବର ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ମଣି ନିର୍ମିତ, ପୁଣି, ନଗରୀଟି ନିର୍ମଳ କାତ ପରି ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ । ୧୯ ନଗରୀର ପୂର୍ବର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସମସ୍ତ ପରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣିରେ ଭୂଷିତ । ପୂର୍ବର ଭିତ୍ତିମୂଳ ହାରକର, ଦ୍ୱିତୀୟ ନୀଳକାନ୍ତ ମଣିର, ତୃତୀୟ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ ମଣିର, ଚତୁର୍ଥ ମରକତ ମଣିର, ୨୦ ପଞ୍ଚମ ପୁଲକ ମଣିର, ଷଷ୍ଠ ମାଣିକ୍ୟ ମଣିର, ସପ୍ତମ ପୁଷ୍ପପରାଗ ମଣିର, ଅଷ୍ଟମ ଫିରୋଜ୍ ମଣିର, ନବମ ଗୋମେଦକ ମଣିର, ଦଶମ ଲକ୍ଷ୍ମଣାୟ ମଣିର, ଏକାଦଶ ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳ ମଣିର ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ସୁଗନ୍ଧ ମଣିର । ୨୧ ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାଦଶ ମୁକ୍ତ, ପରତେୟକ ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତରେ ନିର୍ମିତ; ଆଉ ନଗରୀର ପଥ ସ୍ୱପ୍ନର କାତ ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ । ୨୨ ମୁଁ ସେହି ନଗରୀରେ କୌଣସି ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲି ନାହିଁ, କାରଣ ପରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥିର ମନ୍ଦିର ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଅନ୍ତ । ୨୩ ଆଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସେହି ନଗରୀର ସୂର୍ଯ୍ୟ କି ଚନ୍ଦ୍ରର ପରଯୋଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଗହାକୁ ଆଲୋକିତ କରେ ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥିର ପରଦାପ ସ୍ୱପ୍ନରୁ । ୨୪ ସେଥିର ଆଲୋକରେ ଜାତିସମୂହ ଗମନାଗମନ କରିବେ, ପୁଣି, ପୂର୍ବର ରାଜାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଗହା ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବେ । ୨୫ ସେଥିର ଦ୍ୱାରସମୂହ ଦିନବେଳେ କଦାପି ରୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଗତ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । ୨୬ ଲୋକେ ଜାତିସମୂହର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଓ ମହିମା ଗହା ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବେ । ୨୭ କୌଣସି ଅଶୁଚି ବିଷୟ କିଅବା ଘୃଣ୍ଣକର୍ମକାରୀ ଓ ମିଥ୍ୟାଗ୍ରାଣୀ କେହି ସେଥିରେ କଦାପି ପରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ସେମାନେ ପରବେଶ କରିବେ ।

ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ନଦୀ

୯ ପରେ ସେ ମୋତେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଦେଖାଇଲେ, ଗହା ସ୍ୱପ୍ନର ସଦୃଶ ଉଦ୍ଭିଜ୍ଞୁଳ, ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ନଗରର ପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପରବାହିତ ହେଉଅଛି । ୨ ସେହି ନଦୀର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଥର ଫଳଦାୟକ ଜୀବନବୃକ୍ଷ

ଅଛି, ସେଥିରେ ପରତିମାସରେ ଫଳ ଫଳେ, ପୁଣି, ସେହି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ଜାତିସମୂହର ଆରୋଗ୍ୟକାରକ । ୩ କୌଣସି ଅଭିଶପ୍ତ ବିଷୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ଓ ମେଷଣାବକତ୍ଵ ସିଂହାସନ ନଗରୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ଆଉ ଗହାତ୍ଵକ ଦାସମାନେ ଗହାତ୍ଵକର ଉପାସନା କରିବେ । ୪ ସେମାନେ ଗହାତ୍ଵକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ ଗହାତ୍ଵକ ନାମ ସେମାନତ୍ଵକ କପାଳରେ ଲିଖିତ ରହିବ । ୫ ରାତ୍ରି ଆଉ ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନତ୍ଵକର ପରଦାପ କି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକର ପରଯୋଜନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ପରଭୁ ଈଶ୍ଵର ସେମାନତ୍ଵକ ଉପରେ ଆଲୋକ ସ୍ଵପ୍ନରୂପ ହେବେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ ।

ଯାଶୁତ୍ଵକର ପୁନରାଗମନ

୬ ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ; ଯାହା ଯାହା ଶାୟର ଘଟିବ, ସେହି ସବୁ ଆପଣା ଦାସମାନତ୍ଵକୁ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରଭୁ, ଭାବବାଦୀମାନତ୍ଵକ ଆତ୍ମାସମୂହର ଈଶ୍ଵର, ଆପଣା ଦୂତତ୍ଵକୁ ପରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୭ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଶାୟର ଆସୁଅଛୁ; ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀସବୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୮ ମୁଁ ଯୋହନ ସ୍ଵପ୍ନ ଏହି ସମସ୍ତ ଶ୍ରବଣ ଓ ଦର୍ଶନ କରିବା ପରେ, ଯେଉଁ ଦୂତ ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ କରାଇଲେ, ମୁଁ ଗହାତ୍ଵକ ପାଦ ତଳେ ପରଶାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତୁଡ଼ ହେଲି । ୯ କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହା କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର, ତୁମ୍ଭର ଭଗତ୍ଵନ୍ଦ ଭାବବାଦୀମାନତ୍ଵକର ଓ ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ପାଳନକାରୀମାନତ୍ଵକର ସହଦାସ; ଈଶ୍ଵରତ୍ଵକୁ ପରଶାମ କର । ୧୦ ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀସବୁ ମୁଦ୍‌ରାତ୍ଵକ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ । ୧୧ ଯେ ଅଧର୍ମାଗ୍ରୀ, ସେ ଆହୁରି ଅଧର୍ମାଚରଣ କରୁ; ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆହୁରି ଅଶୁଚି ହେଉ; ପୁଣି, ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଆହୁରି ଧର୍ମାଚରଣ କରୁ; ଯେ ପବିତ୍ର ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ହେଉ । ୧୨ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଶାୟର ଆସୁଅଛୁ; ପରତେୟକ ଲୋକକୁ ଗହାର କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ଦେବାକୁ ଆମ୍ଭର ପୁରସ୍କାର ଆମ୍ଭ ସତ୍ଵଗରେ ଅଛି । ୧୩ ଆମ୍ଭେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ପରଥମ ଓ ଶେଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ । ୧୪ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ନଗରୀରେ ପରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଯୋଗ କରିବେ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । ୧୫ କୁକୁରମାନେ, ମାୟାବା, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ନରଘାତକ, ପରତିମାପୁତ୍ର ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାପୁତ୍ର ଓ ମିଥ୍ୟାଗ୍ରୀମାନେ ବାହାରେ ରହିବେ । ୧୬ ଆମ୍ଭେ ଯାଶୁ, ମଣ୍ଡଳୀମାନତ୍ଵକ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନତ୍ଵକ ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଦୂତକୁ ପରେରଣ କରିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଦାଉଦତ୍ଵକ ମୂଳ ଓ ବଂଶଜ, ସେହି ଉତ୍ତମପୁତ୍ର ପରଭାତା ଗର । ୧୭ ଆତ୍ମା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସା ପୁଣି, ଯେ ଶୁଣେ, ସେ କହୁ, ଆସ । ଯେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ, ସେ ଆସୁ; ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ କରୁ ।

ଉପସଂହାର

୧୮ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀସବୁ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି, ସେମାନତ୍ଵକର ପରତେୟକ ଜଣକୁ ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଅଛି, କେହି ଯଦି ଏହି ସବୁ ସତ୍ଵଗରେ କିଛି ଯୋଗ କରେ, ତେବେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ କଲେଶଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ଵର ଗହା ପରତି ଘଟାଇବେ; ୧୯ ପୁଣି, କେହି ଯଦି ଏହି ଭାବବାଣୀ ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଲୋପ କରେ, ତେବେ ଈଶ୍ଵର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଜୀବନବୃକ୍ଷ ଓ ପବିତ୍ର ନଗରୀରେ ଗହାର ଅଂଶ ଲୋପ କରିବେ । ୨୦ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି, ସତ୍ୟ, ଆମ୍ଭେ ଶାୟର ଆସୁଅଛୁ । ଆମେ, ହେ ପରଭୁ ଯାଶୁ, ଆସନ୍ତୁ । ୨୧ ପରଭୁ ଯାଶୁତ୍ଵକ ଅନୁଗ୍ରହ ସମସ୍ତତ୍ଵକ ସହବର୍ତ୍ତା ହେଉ । ଆମେ ।